אוֹצַר לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

THESAURUS LINGUÆ SANCTÆ

Compendioſè ſcil. contractus,

Planè tamen reſeratus, pleneque explicatus:

SIVE,

CONCORDANTIALE LEXICON

Hebræo-Latino-Biblicum:

In quo, Lexica omnia *HEBRAICA*, huc uſque edita, Methodicè, Succinctè, & quaſi Synopticωs, exhibentur;

UNA CUM

CONCORDANTIIS HEBRAICIS;

In quibus, univerſæ, & ſingulæ voces *Hebræo-Biblicæ*, (cum locis ſuis, quibus, in Textu, occurrunt,) interpretatæ ſunt, & expoſitæ; Atque etiam, Grammaticè, ſub ſuis propriis *Radicibus* quibuſlibet, reſolutæ; Ad faciliorem, magiſque commodum Studioſorum, & *Hebræo-Philologicorum*, uſum & progreſſum, in *Lingua Sancta Hebraica* diſcenda, vel docenda.

OPUS, jamjam, cum Deo Opt. Max. ad umbilicum perductum;

Quale verò, (in univerſa *Biblia Hebræa*,) nunquàm antehâc, à quoquam attentatum, nedum perfectum & editum; *&c.* Prout in *PRÆFATIONE* ſequente pleniùs explicatur:

A *GULIELMO ROBERTSON* A. M.

LONDINI,

Excudebat *Samuel Roycroft*, In Linguis Orientalibus, Typographus Regius.

Impenſis *Georgij Sawbridge*; apud quem proſtant Venales, ad Inſignia Bibliorum, in vico vulgò vocato, Ludgate Hill.

MDCLXXX.

x492.93
R54L

VIRIS,

In Republica Literaria, longè præclarissimis,

Universis, scil. & singulis, ACADEMIARUM omnium, In toto Orbe Christiano, verè Christianarum; Atque speciatim, inter eas,

Academiarum maximè illustrium, Celeberrimæ,

Viz. simul & Antiquissimæ,

OXONIENSIS

ACADEMIÆ, ET

CANTABRIGIENSIS,

GYMNASIARCHIS Piis & eruditis; ut &, Doctoribus, in iis,

Et Professoribus Doctissimis; Aliisque omnibus Viris hujusmodi Egregiis, Literatis, & Cordatis; Præsertim,

Sacrosanctæ Linguæ HEBRAICÆ Studia,

Et ingenuos, in ea Lingua discenda,

Studiosos, in eaque docenda, Didascalos sedulos & expertos,

Maximo favore prosequentibus, atque benignissimè foventibus;

CONCORDANTIALE hoc LEXICON,

HEBRÆO-LATINO-BIBLICUM;

OPUS, nunc primùm in Lucem editum;

Et quale, antehâc, ad *SACROSANCTI HEBRAICI* Textûs intelligentiam,

Adeò facilem, aliud nunquàm extitit æquè commodum & accommodatum;

(Fore, SPERANS, ut, sub hujusmodi Virorum Clarissimorum benignissimis auspiciis, DIVINIS, interim, adspirantibus auxiliis; Sancta hæc Linguæ SACROSANCTÆ Studia, Imposterùm, indiès reddantur crescentia, & magis magísque florentia;)

DICAT, & DEDICAT,

Studiorum HEBRAICORUM, &, in iis, Studiosorum Piorum, Fautor Cordatus,

GULIELMUS ROBERTSON.

1086201

GULIELMI ROBERTSON
In CONCORDANTIALIA hæc LEXICA Hebræo-Latino-Biblica,
(de uſu ſcil. & utilitate hujus Operis, in ſtudiis Hebraicis)
PRÆFATIO.

[Cui etiam ſubjunguntur quæ Vir eruditiſſimus, D. D. *Johannes Buxtorfius*, filius, in *Concordantias* patris ſui clariſſimi *Hebraicas* de uſu *Concordantiarum*, præcipuè Hebraicarum, præfatur.]

JAM tandem, prodit, in publicum, opus hoc, tamdiu, literatis, omnibus, primævæ; atque ſacroſanctæ (quia θεοπνεύστου) linguæ Hebreæ ſtudia proſequentibus, deſideratum & ardenter exoptatum; viz. Concordantiale Lexicon Hebræo-latino-biblicum; in quo opere, prout jam, præ manibus, (כְּיַד אֱלֹהַי הַטּוֹבָה עָלָי) eſt exornatum; quænam, quot, & quanta ſtudioſis Philo-hebræis, præparentur adjumenta, ad intelligenda Dei ipſius verba, in vetere canone Hebræo nobis deſcripta, dici, vel explicari, haud poteſt facilè. (Præcipua autem hujuſmodi hîc recitabuntur;) namque,

I. Omnia Lexica, ad Hebræi Canonis intelligentiam, huc uſque edita, tam vetera Hebræorum Rabbinorum, quàm recentiora, Doctorum Chriſtianorum, hîc, in unico hoc Volumine, eoque non adeò magno, methodicè, ſuccinctè, & quaſi ſynopticè diſpoſita, ſtudioſis exhibentur; unà cum Authorum Lexicographorum nominibus, (poſt eorum verba) contractè deſignatis: ita ut unicum hoc Volumen, (in quarto) ſit plenè inſtar, & æquipolleate planè loco, tot ac tantorum Voluminum, in foliis, in quartis, & in octavis, &c. ab eorum eruditis authoribus, editorum; idque ſtudioſorum uſui ac commodo pari penitùs & æquali, cum iis omnibus ſegregatim acceptis, acquiſitis, & uſui ſic ſingulatim, (ac proinde multo majore cum tædio, & diſpendio, temporis) applicatis; prout hujus uſu Voluminis apertè manifeſtabitur; (& infrà ſpeciatim etiam magis explikabitur;) adeo ut qui unici illius, reliquorum etiam omnium, uſum, praxim, & exercitium habeat; (idque, ut dictum, minore multo, pretij, temporiſque diſpendio;) atque illud unicum reliquorum omnium præbeat, quaſi, Bibliothecam; eaque ſigillatim ſtudioſis, præſertim non benè nummatis, ſupervacanea reddat.

Deinde II. quicunq; loci, in ipſo ſacro textu, paulò difficiliores occurrunt, (præcipuè, quorum difficultas à vocibus, aut phraſeologiis, Hebraicis oritur, aut originem ducit,) & ab hiſce Lexicographis, in ſuis operibus, explicantur; eorum etiam explicationes & commentarii, in hoſce locos textûs ſacri difficiles, hîc, in eorum itidem verbis, ſuccinctè ſtudioſis exhibentur, & in eorum gratiam, & uſum, dilucidè deſcribuntur. Ex quorum virorum eruditiſſimorum ſacroſancti textûs explicationibus, non exigua, imò, perutilis & magna literaturæ Hebraicæ notitia, lectoribus cordatis erui, intelligi, & obſervari, poteſt. Denique, ut iterum, paucis dicam, quicquid, in omnibus Lexicis Hebraico-latinis, veteribus & neotericis, hucuſque editis, lectu, intellectu, atque obſervatu, præſtantius habetur, hîc, in hoc unico Lexico, ſimul & planè, pleneque ſtudioſis ingenuis, & eorum uſui perfacili, adaptatur.

Sed præterea, ac præcipuè; III. præter omnia, quæ in Lexicis prædictis continentur, omnibus; in hoc, etiam, univerſæ Concordantiæ Buxtorfianæ Hebraicæ, eæque, in tyrocinio etiam Hebraico verſatorum captui, facillimè, perſpicuè, breviterque accommodatæ, luculenter adornantur: adeò ut, Volumen illud magnum, præclarum, & mirandum, clariſſimi, ſimul & eruditiſſimi, illius viri, maximique Rabbini Chriſtiani, D. D. Joannis Buxtorfij patris, immenſo penè labore & ſtudio exantlatum, & clariſſimi etiam viri, nec minùs eruditi, D. D. Joannis Buxtorfij filij, diligentiâ accuratâ, & eruditione ſummâ, in lucem editum; licèt fit opus, ad textum Hebraicum intelligendum, & reſolvendum, ante alia omnia, longè utiliſſimum; & licèt jam, quinquaginta plus minùs annis, in lucem fuerit editum; attamen, literatis etiam orbis Chriſtiani perpaucis, fit notum, & multò paucioribus, (ob uſum ejus ſtudioſis non adeo promptum & facilem,) uſitatum, & exercitatum: Jam verò, in hoc præ manibus opere, tyronibus etiam quibuſvis, in Hebræo pulvere grammatico, aliquatenùs tantùm exercitatis, obvium admodùm, & ad uſum facile penitùs & promptum, exhibeatur; ita ut, jamjam, Concordantiæ Hebraicæ, earumque πράξεις, æquè ac aliarum Concordantiarum exercitia, perfacilè poſſint intelligi, & uſui ſtudioſorum, ad textum Hebræum intelligendum, accommodari.

Deinde IV. illud in hoc Volumine continetur, quod, ſtudioſis in tyrocinio Hebræo verſantibus, utiliſſimum fore reperietur; (etſi nunquàm antehâc, in univerſa Biblia Hebræa, à quoquam Authore, in ullo opere publici juris facto, præſtitum, aut attentatum erat;) in eo namque, non ſolùm radices, & ab iis derivatæ variæ Conjugationes, & nomina Verbalia ab iis deducta, (ut fieri ſolet, in editis pleriſque Lexicis) deſcribuntur; ſed & præterea, unumquodque textûs ſacri vocabulum Hebræum, non ſolùm exhibetur expoſitum, & interpretatum, ſed etiam Grammaticè (ut fieri ſolet à præceptoribus, in diſcipulis ſuis verbatim & viva voce docendis) reſolutum & explicatum: i. e. non tantùm ipſæ Conjugationes Kal, Niphal, Piel, &c. in unaquaque radice occurrentes, aut pauca quædam earum Conjugationum tempora, prætt. vel fut. &c. unà cum nominibus, ab hiſce radicibus, & Conjugationibus earum, derivatis, exemplificantur; (quod, ut dictum, in Lexicis fieri ſolet aliis;) ſed etiam omnes perſonæ utriuſque numeri, quæ in quocunque tempore cujuſvis Conjugationis, & à quacunque radice, in textu occurrunt, ſimul cum omnibus nominibus, in utroque numero, & in utraque nominum forma, ſimplice, ſcil. ſeu abſoluta, & conſtructa, ſeu in regimine; cum omnibus itidem verborum & nominum præfixis

fixis & affixis, prout in textu leguntur, hîc non tantùm deſcribuntur & interpretantur, ſed & ad analogiam Grammaticam reſolvuntur & explicantur. Ita ut hîc planè & clarè indicetur, quomodo omnes & ſingulæ voces Biblico-hebreæ ad radices ſuas proprias, ſive perfectas, ſive quieſcentes & defectivas, reducantur, & in qua Conjugatione, in quo cujuſque Conjugationis tempore, in qua cujuſque temporis perſona ſingulariter vel pluraliter, unumquodque verbum, & in qua forma & numero, unumquodque nomen, ſicuti venit in textu Hebræo, explicetur; & uniuſcujuſque vocis in eo occurrentis ipſa Grammaticalis inflexio exhibeatur. V. g. ſi quævis occurrat vox Hebræo-biblica, in præterito, vel futuro, in Imperativo vel Infinitivo Conjugationis Kal, Niphal, Piel, Pual, Hiphil, Hophal, vel Hithpael, & in prima, ſecunda, vel tertia perſona ſingularis, vel pluralis numeri, in genere maſculino vel fœminino, &c. ſic breviter, ad ſtudioſorum faciliorem praxin & uſum, deſcribitur, & Grammaticè reſolvitur; in præt. vel fut. Kal. vel Niph. Hiph. vel Hoph. aut Hithp. &c. 1. aut 2. aut. 3. ſing. vel pl. maſc. (m.) vel fœm. (aut f.) occurrit, vel, occ. talis vel talis vox Hebræa; quæ poſteà diſcribitur, ſignificatio ejus exprimitur, & loci ubi talis vel talis vox in quolibet libro, capite, vel Pſalmo ſacri textûs, legitur, notantur: & ſic ubi quælibet vox venit in Imper. Kal. Niph. Hiph. vel Hithp. &c. ſing. vel pl. m. vel f. aut in Infin. Kal. Niph. &c. vel in part ben. (i. e. benoni) vel Pahul, Kal, &c. in ſ. vel pl. m. vel f. &c. prout etiam ſi vox aliqua Hebræa in textu veniens, ſit nomen aliquod radicale, aut derivatum à quacunque radice, ſic etiam reſolvitur; eſt no ſ. vel pl. m. vel. f. in forma abſol. vel conſtr. (abſoluta vel conſtructa) &c. Deinde ſignificatio ejus exprimitur, & loci ejus adnotantur, &c. idque etiam, ſi vox aliqua Hebræa, verbaliter, aut nominaliter, veniat in textu, ſimpliciter, ſeu in ſimplici ejus forma, vel, cum præfixis aut affixis ejus quibuſlibet; eodem, quò legitur in textu, modo, ſic, hîc deſcribitur; hujuſmodi vox occ. ſimpl. vel cum præf. aut aff. quæ itidem ſpecificantur, & loci ubi ſic occurrunt tales voces cum præf. & aff. ſubjiciuntur. Atque ſic, ut ſuperiùs dictum, eodem planè modo, Hebrææ voces hîc explicantur, ac ſi præceptor quis diſcipulis ſuis, earum explicationem & grammaticam inflexionem, vivâ voce dictitaret.

Præterea V. non ſolùm voces omnes Hebrææ, quæ in textu occurrunt, regulares, i. e. juxta regularem & uſitatam Grammaticæ formam, ita hîc Grammaticè reſolvuntur, & ad radices ſuas prôprias reducuntur; ſed omnes etiam aliæ voces, quocunque modo, & ratione quâvis irregulares, i. e. juxta formam Grammaticæ minùs uſitatam occurrentes, (quales in textu multæ veniunt & frequentes, & quæ proinde, ſtudioſis difficultatem parere ſolent, in iis reſolvendis, & ad radices ſuas reducendis, non exiguam) hîc itidem ita deſcribuntur, ut earum anomalia, & irregularitas quælibet, vel in literis, ſeu conſonantibus, vel in punctis, ſeu vocalibus, vel in præfixis & affixis, &c. ſemper indicetur; & ipſis tyronibus in hiſce ſtudiis, intellectu perfacilis oſtendatur, & cum regulari, ſeu magis uſitata Grammaticæ forma vocum hujuſmodi ſic conferatur; ut talium etiam Hebræarum vocum anomalarum, & quovis modo irregularium, reſolutio, & ad proprias radices reductio, ac aliarum vocum regularium, æquè facilis ſtudioſis reddatur & exhibeatur; & loci poſteà, ubi tales voces, in textu, taliter, i. e. ἀνωμαλῶς, leguntur, vocibus ipſis ſic explicatis, adnotantur & ſubjunguntur: (licèt, in Buxtorfij) Concordantijs, hujuſmodi voces anomalæ, ſeu irregulares, ante locos earum, nudè tantùm, abſque earum anomalia notata, proponantur & deſcribantur.) Hæc autem omnia, facillimâ hâc methodo, ſic adornare ſtatui; ut ſtudioſis, præſertim hæc ſtudia ſacra initiantibus, ipſius Dei verba, (tanquam animarum ſuarum cibus ſibi præmanſus) perquam facillimè redderentur & exhiberentur intelligenda.

Denique VI. (quod literatis, &, in ſtudiis Hebraicis, licèt diu multumque exercitatis, gratum admodùm & acceptum fore anguror & arbitror) In hoc opere, non ſolùm omnes Hebreæ voces, quæ in vetere Canone Hebræo, leguntur, ita ſunt, prout antè dictis eſt expoſitum, ordinatæ & diſpoſitæ, ad facillimum ſtudioſorum uſum & exercitium; ſed præterea etiam, vocum Hebraicarum ſignificationes, ſecundùm ſingularem illam & accuratiſſimam, ſimul & (ſtudioſis) utiliſſimam methodum (in Concordantiis) Buxtorfianam, ita digeruntur; ut non ſolùm, ad initium uniuſcujuſque radicis Hebreæ, ſignificationes ejus omnes, ſimul & unà, confuſæ cumulentur, & poſteà unum aut alterum aliquod exemplum in una ſignificatione, & aliud in alia, in diverſis radicis alicujus Conjugationibus, aut nominibus ab ea derivatis, proponatur & deſcribatur; (quod tantùm in aliis Lexicis fieri ſolet, & in hoc etiam, ex iis, & eorum, ut dictum eſt, verbis, eſt factitatum;) ſed & omnes hæ variæ ſignificationes, in quacunque radice venientes, per ſeipſas, diſtinctè, & ſingulariter exhibeantur explicatæ; & voces omnes Hebreæ, ad talem vel talem ſpecialem aliquam ſignificationem, in qualibet radice, vel verbaliter, vel nominaliter, pertinentes, unà cum textûs Hebræi locis, in quibus hæ voces, in hujuſmodi aliqua ſpeciali ſignificatione, reperiuntur occurrentes, per ſeſe, ut dictum eſt, & ſpecialiter, in hoc Concordantiali Lexico, ſuccinctè diſtribuantur. Hoc ſcilicet ordine; In Bu. Conc. Rad. hæc, (ut עָבַר, חָמַם, פָּרָה, &c.) Duo, vel tria, quatuor, vel quinque, &c. (prout unaquæque radix plura, vel pauciora diſpertitur in ſignificata, quædam enim radices, in ſex, ſeptem, octo, vel decem ſignificationes aſſurgunt varias;) ſignif. i. e. ſignificat, ſeu ſignificata habet; 1. eſt, tranſire, perfectum eſſe, redimere, &c. (quomodocunque cujuſvis radicis ſignificatio exprimatur;) & poſteà ſequuntur voces omnes, tam verbales, quàm nominales, ad hanc 1. ſignificationem pertinentes, unà cum locis ſacri textûs, in quibus hæ voces, in hac 1. ſignificatione, leguntur; hoc modo; prout occ. (i. e. occurrit) hæc Rad. vel hoc verbum, in præt. vel fut. Kal. vel Niphal, &c. 1. vel 2. aut 3. (i. e. in prima, ſecunda, vel tertia perſona) ſing. vel plur. maſc. vel fœm. in loco, vel locis ſeq. (i. e. ſequente, vel ſequentibus,) quæ vox tunc deſcribitur, ejuſque ſignificatio exprimitur, locique ejus ſubjunguntur: & ſic, ſi vox aliqua, in hac prima veniens ſignificatione, ſit nomen, eodem modo reſolvitur, & ordine Concordantiali deſcribitur; ſic; prout occ. hoc No. (ut מַעְבָּר, חֲמִים, פָּרוֹת, &c.) in forma abſol. vel conſtr. ſing. vel pl. maſc. vel fœm. ſimpl. vel cum præf. aut aff. &c. loco, vel locis ſeq. quæ vox nominaliter ſic occurrens, in qualibet

bet hujuſmodi forma, ſimiliter deſcribitur, ſignificatio ejus exprimitur, ejuſque loci, ubi taliter vel taliter legitur, poſteà adnectuntur. Et ſic etiam in II. III. vel IV. &c. ſignif. voces in unaquaque ſignif. à quacunque radice, eadem hâc Methodo, ac eodem ordine Concordantiali, deſcribitur, ſignificatio ejus exprimitur, & loci ejus, in quibus legitur, poſteà ſubjiciuntur. Atque horum omnium præcedentium, exempla multa poſſent hic produci; ſed in Operis totius unaquaque pagina, varia hujuſmodi adeò frequentia veniunt; ut hæc præcedentia generalia, (cum quibus particularia, in toto libro, quælibet exempla, facilè conferri, & ad ea reduci, poſſunt,) ſic deſcripta, planè pleneque ſufficiant. G. R.

MAximam horum Indicum eſſe utilitatem, nemo eſt hodiè qui ambigat. Si quis compendio ſcire geſtit, quid quiſque Author tractat, ſi noviſſe lubet, num de hac vel illa materia aliquid notatu dignum habeat, ſi quid è memoria excidit, repetere placeat, ad Indices, veluti ad aſylum vel ſacram anchoram confugit. Quò præſtantior itaque & nobilior, quò magis neceſſarius eſt aliquis Liber vel Author, tantò quoque utilius, tanto magis neceſſarium eſt ipſi hoc auctarium.

Hinc ante aliquot ſecula piis & induſtriis in Eccleſia Chriſti viris occaſio data eſt, de Indice S. Scripturæ, *cogitandi, qui non tantùm res fruſtulatim recenſeret, ſed univerſam Scripturam per membra redderet, ad quæ facilis eſſet, ſeu ad res vel voces dubias inveſtigandas ac explanandas, ſeu ad loca Scripturæ conferenda, ſeu ad memoriam juvandam, ſive acceſſus ſive regreſſus. Indicem hunc Biblicum, tanquàm rem novam, novo quoque ceu artis vocabulo,* CONCORDANTIAS *vocarunt, & à Bibliis,* BIBLICAS, *quales diverſis temporibus, in diverſis linguis, diverſæ prodierunt.*

Concordantiarum Sacrarum utilitatem in quavis lingua eſſe maximam, ſemper omnes cordati, & diligentes Scripturarum ſcrutatores experti ſunt, & quotidiè experiuntur. Hinc de Latinis ſcribit Sixtus Senenſis Biblioth. Sanct. lib. 3. Eſt autem tanta hujus magni Indicis & commoditas & utilitas, ut quum primùm ſtudioſus Lector ipſum prudenter & cum judicio verſare didicerit, & familiariter ejus aſſuefcere cœperit, illicò ſentiat, ſe in illo inveniſſe theſaurum quendam inexplebilem, hoc eſt, univerſalem & abſolutiſſimam totius Divinæ Scripturæ expoſitionem: ex cujus uſu non minorem fructum ac delectationem capiat, quàm ſi innumeros expoſitorum commentarios evolveret.

Longè majorem autem eſſe earum uſum in Linguis Originalibus, שהר מטיהרא ריומא *luce meridianâ eſt clarius: Tales ſunt Concordantiæ Hebraeæ in Veteri, & Græcæ, in Teſtamento novo. Hæ enim ſolæ genuina, ipſaque Spiritus S. verba proponunt: Illæ, pro verſionum imperfectione talia nonnunquàm habent, quorum nec vola nec veſtigium in Textu Sacro apparet: ac ubi optimè etiam rem tangunt, tamen originalis textus elegantiam, & efficaciam nequaquàm attingunt. Hæ ſolæ bonâ fide ſimiles & concordantes voces phraſeſque Lectori exhibent: Illæ, propter Interpretis varietatem, frequenter ſub uno themate, diverſas & diſcordantes in authentico textu voces conjungunt: & contrà, unam eandemque vocem Originalem, pluribus ac diverſis ab interprete redditam, in diverſa quoque loca diſtrahunt. Adeò verum ſemper manet illud;*

Dulciùs ex ipſo fonte bibuntur aquæ.

Non immeritò proinde à viris doctis magni ſemper habitæ, æſtimatæque fuere. Prolixè hac de re agit Wolfgangus Franzius, in libro de Interpretatione Sacrarum Scripturarum, ubi inter alia ſic ſcribit, pag. 64. Potiùs carebit pius & diligens ſcrutator Scripturarum, & quidem fontium Veteris & Novi Teſtamenti, aliis libris multis. Concordantiis utriſque iſtis carere citra magnum ſtudiorum ſuorum detrimentum nequit. *Et de Hebræis ſcribit, p.* 78. De cujus libri uſu, ego uſum ipſius multiplicem & propè infinitum expertus, & laudibus, ſatis grandia effari non poſſum. Hunc enim librum in Bibliotheca Theologica poſt ipſa Biblia Hebræa, ante omnia probatiſſima Lexica, & ante omnia monumenta, ſcripta à Divinis Hominibus ſuper libros ſacros, primum locum occupare debere, mecum confitebuntur, quotquot rem ipſam tentare & continuare magno ſuo cum commodo non detrectarint. *Et in præfat.* Verùm enimvero etſi Concordantiarum uſus planè eſt abſolutus, perfectus, & divinus, &c. *Nicolaus Fullerus Anglus, vir eruditiſſimus, in Miſcellan. Sacr. lib.* 4. *cap.* 7. *ſcribit*; Concordantiarum Hebraicarum librum verè aureum eſſe, & uſum mirificum atque divinum præbere, nemo Theologiæ, linguæque Hebraicæ, tam rudis & imperitus tyro, quin probè intelligat, & in quotidiana, veteris potiſſimùm inſtrumenti lectione, magis ac magis experiatur.

Quod ſi veriſſima hæc laus prioribus confuſis & obſcuris Concordantiis attribuebatur, tantò magis certè novo huic Operi competit, quantò plus lucis & ornatus accepit per novam methodum, per vocum Hebraicarum principalium punctationem, & accuratam Latinam interpretationem, quanto etiam eſt perfectius?

Primus uſus eſt, rem vel locum quæſitum oſtendere, idque momento, aut facillimo jucundiſſimoque labore. Præſtiterunt id quidem etiam priores Concordantiæ, ſed magno cum labore & tædio, nec exiguo in prolixioribus radicibus cum temporis diſpendio. uſus hîc permagnus eſt tum in memoriæ defectu, tum in Authorum lectione. Ea enim eſt memoriæ noſtræ imbecillitas, ut quamvis ſenſum locorum Scripturæ teneamus, verba ipſa tamen & locum vix retineamus. Hæret interim una vel altera vox. Illam ſi quis in vulgaribus Concordantiis quærat, tota Radix & omnes libri ſunt percurrendi. Si autem illa ſit prolixa, ut eſt, אָמַר, בָּבַר *&c. quanta id moleſtia? Hîc ſi ejus formam intelligat, ſtatim & ejus ſedem novit. In Authoribus verò legendis quantum hoc quærendi compendium juvat? Solent enim multi verba Scripturæ allegare, ſine ulla Authorum, vel librorum vel capitum commemoratione. Perpetuum hoc in Hebræorum commentariis, & in Maſora. unde illorum lectio Concordantias plus quàm Diomedæa requirit neceſſitas. In Commentariis ſuis frequentiſſimi ſunt Hebræi in allegandis Scripturæ dictis. Quod faciunt ſine ulla characteris variatione,*

tione, sint ulla libri mentione, sæpè etiam sine ullo signo vel phrasi id significante, aut præmonente, præsertim quando plura testimonia accongerunt. Unde magnæ sæpè tenebræ, quæ vix aliâ, quàm Concordantiarum luce possunt discuti. Exemplis brevissimis rem declaremus & comprobemus. Nam res ita nota est, ut prolixis non sit opus. R. D. Kimchi Amos 6. v. 8. scribit ad hæc verba, נִשְׁבַּע יְהוָה בְּנַפְשׁוֹ; Juravit DOMINUS per animam suam: בְּעַצְמוֹ כמו בי נשבעתי וכן אשר לא נשא לשוא נפשו: *h. e.* Per seipsum sicut per me juravi & sic qui non effert ad vanitatem animam suam. *Sensus est:* Per animam suam, *in verbis textus idem esse quod* Per seipsum. *Et ad hoc illustrandum, afferuntur duo Scripturæ loca, quorum primus est,* בִּי נִשְׁבַּעְתִּי Per me juravi: *alter,* לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ Non effert ad vanitatem animam suam. *Liber autem & locus non indicantur. Ad Concordantias ergo recurrendum. Prior nullibi quæri potest nisi in Radice* שָׁבַע. *Si veteres habeas Concordantias, tota radix ab initio percurrenda, quia librum ignoras. In novis statim ad* נִשְׁבַּעְתִּי, *quod est Prima persona præteriti Niphal, te conferes, & quod quæris, momento invenies. Sic alterum locum quærere oportet vel in Rad.* נָשָׂא, *vel in* שָׁוְא *vel in* נֶפֶשׁ. *Quòd si inter has tres voces unius duntaxat formam assequaris, locum invenire tibi erit promptissimum: ut; facillimè agnoscitur, quid sit* נַפְשׁוֹ, *nomen vix.* נפש *cum affixo* ו'. *Ad illam itaque vocem recurras, & quod in veteribus Concordantiis diu quærendum esset, hîc statim invenies, quia hujus formæ non adeò sunt multa. Et hîc nota, ut illam semper vocem in quærendo eligas, quæ vel tibi est notior, vel cujus formæ pauciora exstare arbitraberis. Et sic enim facilius res succedet. Sic ib. v. 7. ad vocem* וְסָר *scribit Kimchi:* וסר לשון קריבה, כמו סורה שבה פה אסורה, נד, ואראה *h. e.* וסר est significationis appropinquandi sicut appropinqua sede huc appropinquabo nunc & videbo. *Ita de verbo ad verbum sonant & scripta sunt Hebræa. Docet his verbis, verbum* סָר *in hoc loco significare idem quod* קָרַב, *h. e.* Accedere, Appropinquare, *& hoc confirmat duobus scripturæ dictis, in quibus hoc verbum idem significat, sed cohærentibus, & sine ulla distinctione propositis. Hæc & similia, quæ in singulis paginis occurrunt, nullâ quàm Concordantiarum ope investigari possunt. Illæ docebunt, num hæc verba in uno loco, an in diversis contineantur. In his ergo inquirendis, ad formam & significationem vocum est attendendum, quâ agnitâ, omnis difficultas & quærendi molestia jam est superata.*

Secundus usus est, quòd continent Lexici Hebraici formam absolutissimam: ita ut incertum sit, rectiusne Concordantiarum quàm Lexici vocabulum illis accommodari possit. Continentur enim in eo non solùm distinctè Omnes Radices cum suis derivatis omnibus, sed & singularum vocum formæ universæ, appositis statim singulorum vocabulorum locis, in quibuscunque per universam Scripturam occurrunt, quod in nullo hactenus Lexico factum. Usus hujus rei est magnus. Primò enim hinc discere & videre possunt tyrones, non solùm quid singulæ radices aut vocabula in absoluta & regulari sua forma significent, sed singulorum vocabulorum in textu sacro sub quacunque formâ occurrentium interpretationem propriam & accuratissimam. Nota est sæpè vocis alicujus significatio: sed non statim constat discentibus, (neque etiam semper doctis) quomodò in hoc vel illo loco sit reddenda. Absolutè id potest disci ex hoc libro. Si Psalmum vel textum Sacrum legant, nulla occurret vox, quam non ipsammet hîc & punctatam & explicatam reperient. Quantum verò hoc subsidii, quantum adjumenti! Ex. Gr. Psal. 3. v. 2. ita habet; בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי: *Prima vox* בְּקָרְאִי *est infinitivus cum præfixo* ב *& affixo* ו'. *In Lexicis reperies significationem quidem ipsius radicis* קָרָא, *sed hanc ipsam vocem & hoc exemplum, modumque illud exponendi fortè non reperies. Hîc istam quoque formam cum vera & genuina significatione habes,* בְּקָרְאִי In invocare me. *Sic* עֲנֵנִי *in Radice* עָנָה *invenies,* עֲנֵנִי Exaudi me. *Et sic reliqua singula. Deinde potest hinc Lexicorum imperfectio, sicubi deficiunt, perfici & compleri, quinimò illorum errores juxta hanc quasi Regulam emendari. Vera vocis alicujus significatio certius & melius non potest dijudicari, quàm ex singulorum exemplorum consideratione & collatione. In nullo autem hactenus libro, præterquam in isto, id habebatur. Hinc scribit Franzius de Interpret. Script. p. 64.* Ut autem de cerritudine Lexicorum Hebræorum magis reddaris securus, & sicubi Lexica imperfecta sunt ipsa, quod nemo negare potest, & experientia nimium convincit, imperfectionem illam videre, agnoscere & corrigere queas, duos tibi commendo libros, quorum utilitatem immensam satis laudare non possum; videlicet Concordantias Hebræas super Vetus Testamentum, & Concordantias Græcas super Novum Testamentum.

Atque hunc usum præstant Concordantiæ circa verborum considerationem. Quòd si nunc etiam vellem exponere usum, qui exinde ad rerum ipsarum intelligentiam exsurgit, novus dicendi campus se mihi aperiret.

Ad versiones Scripturarum probandas, ad illarum diversitates & discrepantias examinandas & conciliandas, ad errores tollendos, imo ad novam etiam versionem cudendam, quodnam quæso commodius subsidium excogitari potuisset? Ad loca Scripturæ dubia & obscura excutienda, illustranda, quid magis utile, quàm similes voces, phrases & sententias conferre, atque ita ex uno de alio, ex clariori de obscurioribus judicare? Atqui id hîc perfectè exhibetur, quod nullus Commentarius, nullus alius liber tibi præstabit?

Sed hæc, & alia quæ adhuc dici possent, certo consilio nunc præterto, & Lectori ipsi pensitanda relinquo. Usus ipse opinione plura cuivis monstrabit.

Atque hæc, ex *Cl. Buxtorfio filio*, de usu, & utilitate *Concordantiarum Hebraicarum* ad *Textum Hebræum* intelligendum: Quæ etiam, pro *Præfatione*, in hoc opus subsequens dicta sufficiant. Methodus autem, & ordo hujus operis, suprà, in *Præfatione* præcedente, satis indicatur. *Authores* verò in unaquaque ferè sequentis Operis pagina citati, sunt, Nominibus etiam suis, non solùm insigniter clari & illustres; sed etiam communiter, & vulgò satis, in Orbe literato, noti: Quales sunt, inter *Judæos, Rabbi David Kimchi, Aben Ezra, Salomoh Jarchi, R. Levi, R. Moschoh, Abarbanel*, &c. Et, inter *Christianos, Munsterus, Pagninus, Forsterus, Avenarius, Marcerus, Cevalarius, Buxtorfius, Coccius*, &c. Quos, vel nominâsse, satis est.

DIS-

DISSERTATIO PHILOLOGICO-THEOLOGICA;

De decem *DEI NOMINIBUS HEBRAICIS*, Quorum D. Hieronymus meminit. In quibus non pauca se offerunt Philologiæ, Theologiæ, & Antiquitatis Studiosorum disquisitione digna.

QUum de Dei nominibus Hebraicis, in Sacrosancto Textu Hebræo, usitatis, variæ solent moveri, & agitari quæstiones; (de notionibus scil. significationibus, proprietatibus, & numero eorum, &c.) quumque hæc nomina Divina, (tanquam tantùm eorum radicibus, à Lexicographis, describantur, & explicentur; ità ut à paucis tantùm, (tametsi quàm in studiis Hebraicis, non parùm exercitatis,) notum esse possit, quot, quænam, aut qualia sint, quidve significent, & in quibus Radicibus locata reperiantur, &c. Ad hæc, & alia hujusmodi, de Nominibus Dei Hebraicis intelligendis, incommoda, è medio tollenda; conducibilius, & studiosis ingenuis gratum magis & acceptum, nihil videbatur, quàm ut prædicta hæc Dei Nomina, in Hebræo Textu multoties occurrentia, in tractatu, de iis, speciali, per se, sigillatim, seorsim & separatim, hic, ad initium hujus operis, Lectoribus exhiberentur descripta, & explicata. Ad hoc autem institutum prosequendum, Dissertationem Viri clarissimi, eruditissimique, D. D. Joh. Buxtorfii, filii, accuratissimam, de Dei Nominibus Hebraicis, &c. accommodatissimam, & studiosis utilissimam, judicavi; utpote, in qua, scitu dignissima, quæcunque, de hisce Nominibus Dei Hebraicis, apud Lexicographos, sparsim, & sub variis Radicibus digeruntur, eruditè, accuratè, methodoque distinctâ & perspicuâ, ex ipso sacro Textu Hebræo, & ex Doctorum & Rabbinorum maximè illustrium in Textum Commentariis, dilucidè describuntur; & sub uno supra-scripto hos titulo, de decem Nominibus Dei Hebraicis, *&c. in genere continentur, & succinctè comprehenduntur. Cujus Dissertationis præcipua, & ad intelligenda hæc Nomina Divina, maximè necessaria, utilissimaque sequuntur.*

VErissimum est illud Servatoris nostri, qui ipsa est veritas, effatum: Hæc est vita æterna, ut te cognoscant verum Deum, &c. Joh 17.3. In qua quidem cognitione, licet imperfectâ in hac vita, (quia monente Apostolo, hîc ex parte tantùm cognoscimus, 1 ad Cor. 13.12.) summum hominis Christiani bonum positum est; juxta illud Prophetæ; Ne jactet se sapiens, &c. sed in hoc glorietur, qui gloriari vult, quòd intelligat & cognoscat me, Jer. 9.22.

2. Cùm vero Deus in se & essentia sua consideratus cognoscatur à nobis, vel ex nominibus, vel ex attributis propriis, non potest non utilissima esse utraque consideratio.

3. Nos itaque in præsentia de Nominibus Dei, ex infinitis, quæ de hac materia dici & scribi possent ac solent, missis illis, quæ ad sublimiorem Theologiam spectant, mysticis item & Cabalisticis speculationibus, quædam duntaxat, & quidem maxima ex parte Philologica, quæ S. Theologiæ, & sanctæ linguæ studiosis potissimùm scitu necessaria & utilia sunt, delibare constituimus.

4. D. Hieronymus in Epist. ad Marcellam, decem, ex Hebræorum sententia, enumerat Dei nomina' אל, אלהים, אלוהי (vel אלוה singulare) צבאות, עליון, אהיה, ארוני, יה, שדי, יהוה, יהו. Totidem etiam numerant Hebræorum Cabalistæ, sed paulò aliter ea recensent.

5. Possunt autem enumerata nomina Divina ad duas potissimùm revocari classes: quædam enim desumpta sunt ab essentia Dei: ut אהיה, יה, יהוה: quædam ab effectis & attributis ejus, ut sunt cætera nomina. Et hoc ordine nos quoque strictim ea pertractabimus.

[I. Classis.] 6. Inter essentialia nomina, quæ tria esse diximus, primum locum assignavimus nomini יהוה, tanquam omnium sanctissimo, Deum ipsum maximè proprie & diserte, ab æterna & independenti existentia denominanti.

7. Hoc nomen variis Epithetis ab Hebræis insigniri solet. Et primò quidem vocatur שם העצם, vel שם ההויה, nomen substantiæ, vel essentiæ, κατ' ἐξοχήν. Derivatur enim à radice היה vel הוה (nam utraque in lingua Hebræa est usitata) esse, existere. Jod ab initio est formativum nominum propriorum, ut in יצחק, יעקוב, & aliis, desumptum ex tertia persona futuri. Unde יהיה est ens, existens à seipso, ab æterno, & in æternum, omnibusque aliis extra se essentiam & existentiam communicans. Nam ille revera est, qui a seipso est, & ab æterno, cæterisque omnibus esse largitur. Rabbi Berachiel, citante R. Jehudah Muscato in Cosri, f. 42.2. col. 2. vult שם העצם explicandum esse: Nomen quod est substantia. Sic enim ait, Vocârunt nomen Tetragrammaton שם העצם, h.e. שם שהוא עצם. Sic explicârunt sapientes שם העצם; non, ut R. Moses in lib. more; שם המורה עצמותו nomen docens essentiam Dei: quemadmodùm hæc phrasis intelligitur de creaturis usurpata. Nam in creaturis, ipsæ & nomen earum sunt duæ diversæ res, sed quoad Deum benedictum, ipse est nomen ejus, & nomen ejus est ipse.

8. Hanc nominis istius sanctissimi notionem divinè expressit Johannes, verè hac in parte θεόλογος, h.e. Dei interpres, in Apoc. 1.4. quando scripsit, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη, ἀπὸ τοῦ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος: Gratia sit vobis ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est: & v. 8. dicit Dominus; (Hebraice אמר יהוה quod legitur אמר ארוני dicit Dominus) quia autem hæc lectio nominis יהוה per ארוני vim nominis essentialis non exprimit: idcircò porrò additur, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9. In qua explicatione notandum, ὁ ἐρχόμενος idem esse quod ὁ ἰσόμενος, ex ratione loquendi Hebræa. Illi enim hoc vocabulum futurum, exprimunt vel, per עתיד simpliciter, vel per עתיד לבוא futurum venire venturum, adeo ut עתיד futurum & עתיד לבוא venturum, apud ipsos promiscuè usurpentur, hac tamen cum differentia, ut Elias in Thisbi observavit, quòd hoc עתיד לבוא venturum plerumque adhibeatur in fine sententiæ, illud in continuata sententia. Quæ observatio optime hic quadrat, & explicat, cur potiùs dicatur ὁ ἐρχόμενος quàm ὁ ἰσόμενος. Sic in Schemoth Rabba, τὸ אהיה explicatur per אני שהייתי ואני הוא עכשיו

ואני הוא לעתיד לבוא, Ego fui, & ego sum nunc, & ego sum venturus. Deinde ὁ ἐρχόμενος pro, ὁ ἐσόμενος in istis locis poni apertè liquet ex Apoc.16.5. ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐσόμενος: ut locum illum restituit D. Beza, ex antiquo & fide digno exemplari M.S.

10. Et optimè quadrat hæc expositio cum ipsa forma nominis. Nam omnium trium temporum characteres & notæ in eo sunt expressæ. Litera jod ab initio, characterica est futuri, vau in medio participii, temporis præsentis: he in fine, cum kamets subscripto, Præteriti. Atque non est alienum ab hoc, quod Cabalistæ quidam observârunt, ad Exod.cap.3. ideò Deum illic duo ista nomina usurpasse, & Mosi revelasse, יהוה & אהיה vers.14.& 15. quòd ex illis componantur ista tria, היה fui, הוה sum, אהיה ero.

11. Deinde vocatur ab Hebræis etiam, שם המיוחר nomen proprium: quia soli Deo proprium est, & illi soli competit, juxta id quod legitur, Isa.16. v. 21. & 42. v.8. Exod.6.3.

12. Atque hinc est, quòd etiam grammaticè eas proprietates servat, quas nomina propria virorum apud Hebræos habere solent, quæque describuntur ab Aben Ezra, Exod.3. Ephodi in opere suo Gram. cap. 9.& aliis. Nam 1. nomina propria non assumunt He hajedihah ab initio: quia illa tanquàm individui nomina, sui notitiam per se suo nomini exhibent, nec alio signo opus habent: non enim dicimus האברהם, הישראל, ita nunquàm legitur היהוה: præfigitur autem cæteris quibusdam nominibus: dicitur enim האל האלוהים,2. non recipit affixa pronomina. 3. non admittit formam constructam. Hinc in illis locis ubi legimus יהוה צבאות Dominus exercituum, omnino videtur esse Ellipsis, pro יהוה אלוהי צבאות Dominus Deus exercituum,ut alibi frequenter legitur. Contra analogiam enim & naturam nominum propriorum est,ut cum nominibus appellativis construantur: maximè hujus nominis Divini propriissimi: 4. non declinatur, neque flectitur ex numero singulari in pluralem.

13. Tertiò vocatur שם המפורש Shem hammephorasch: quod pro diversa verbi Hebræi significatione, diversimodè quoque exponunt. Quidam enim reddunt, Nomen explicatum vel expositum. Sic volunt dici quòd eo divina essentia propriè exprimatur & explicetur, imò quod Deus ipse Mosi,& per eum Israelitis, eo suam essentiam exposuerit. Alii שם המפורש volunt dici,qu.nomen separatum & segregatum: quòd planè ab aliis Dei nominibus sit distinctum & sejunctum, soli Deo, tanquàm primæ causæ & enti entium,competens. Vide Ikkarim fol.53.col.1.

14. Quartò vocârunt illud à numero literarum κυρίως, שם של ארבע אותיות: Nomen quatuor literarum: vel שם בן ארבע אותיות, nomen filius quatuor literarum, 4 scil. literis constans: ad cujus imitationem Græci dixerunt τετραγράμματον.

15. Honoris causà etiam pluribus aliis nominibus insignire solent: ut, שם הנכבר והנורא nomen gloriosum & terribile, ex Deut. 28. 52. Ad timendum nomen gloriosum & terribile hoc, יהוה Dominum Deum tuum. Item, השם nomen illud, per Synecdochen idque ex Lev. 24. 11. ויקוב בן האשה הישראלית את השם: Expressit filius mulieris istius Israelitidis Nomen, τὸ ὄνομα: scil. Dei proprium, magnum & gloriosum; ut Hebræi exponunt,

16. His breviter sic præmissis, quæstiones aliquot de hoc nomine paucis placet attingere.

17. Primò enim quæri potest: An Mosi primùm hoc nomine se Deus revelaverit, atque adeò ante Mosen ignotum & inauditum fuerit?

Occasionem quærendi præbet locus Exod. 6, 3. ubi legitur, וארא אל־אברהם אל־יצחק ואל־ יעקוב באל שרי ושמי יהוה לא נודעתי להם Et apparui Abrahamo, Isaaco, Jacobo, in (nomine) El schaddai; sed nomen meum יהוה non notum feci eis; vel. nomine יהוה non notus factus sum eis. Ex quo loco videtur colligi, ignotum patribus hoc nomen fuisse. Nos tamen statuimus, Patribus sanctis omninò non ignotum fuisse hoc Dei nomen. Nam ex. gr. Gen. 14. 22. dicitur Abrahamum dixisse ad regem Sodom הרימותי ידי אל־ יהוה אל עליון levo manus meas ad יהוה Dominum excelsum, &c. Gen. 13. 4. ויקרא שם אברם בשם יהוה Et invocavit ibi Abraham nomen יהוה. Gen. 15. 2. dicitur Abraham Deum his verbis allocutus esse, ארני יהוה & v. 7. dicit Deus ad Abrahamum אני יהוה Ego sum יהוה qui te eduxi ex Ur Chasdim. Ex horum & aliorum locorum collatione patet, non ignotum fuisse ipsis nomen hoc. Ad illorum conciliationem variè respondent. Breviter existimamus non inconcinnè responderi posse: Deum, Exod. 6. non tam de nomine, quàm de re ipsa per hoc nomen significata, cognitione videlicèt illà Dei clarâ, Mosi uná cum nomine, hîc & Exod 3. revelata, locutum esse, quàm longè illustriorem á Deo accepit Moses, & per eum Israelitæ, quàm patres ante ipsum. Nulli enim ante Mosen de facie ad faciem apparuit. Adde, quòd si subtiliter verba ista Mosis explicare quis vellet, ea etiam hoc pacto possent reddi: Apparui Abrahamo, Isaaco & Jacobo, in El schaddai & nomine meo יהוה, neque tamen notus factus sum eis. Nam etsi nomen hoc audiverint, tamen vim & efficaciam ejus non tam benè intellexerunt, neque tam claram & illustrem Dei cognitionem sunt assecuti.

18. Secundò quæri potest circa hoc nomen,an ità sit Dei proprium,ut non etiam competat creaturis? Ad hoc respondemus; omninò soli Deo proprium esse,Deo verò quoq; soli in sacris literis,neque ulli creaturæ unquàm, saltem proprié, tribui. Quod illa loca attinet, in quibus videtur tribui, vel Arcæ, Num.10. 35, 36. & alibi, Hierosolymæ, Ezec. 48. 35. Angelis, Jud.6 &c. negamus, ea quicquam contrariæ sententiæ, illiúsque patronis, Arrianis, Photinianis, Socinianis, aut aliis, favere. In plerisque enim potest & debet commodissimé ac rectissimé nomen illud ad Deum ipsum referri: vel explicanda sunt per Ellipsin, aut per Metonymiam signi & rei significatæ. ut vocetur דבר בשם בעל הרבר res nomine Domini ipsius rei,

rei, ut loquitur Joſephus Albo in libro Ikkerim, lib. 2. cap. 27. Cæterùm de hac quæſtione conſulat lector benevolus diſſertationem noſtram de arca fœderis, in qua plenius eam expoſuimus.

19. Tertiò quæritur; an hoc nomen Deo Patri ſoli, non etiam Chriſto ac Spiritui ſancto tribuatur? Ad hoc reſpondetur breviter ex ipſa natura nominis iſtius; cum ſit שם העצם nomen eſſentiæ, illis neceſſario competere & tribui, quibus eſſentia illa eſt communis. Cùm itaque eſſentia divina unica tribus perſonis ſit communis, nomen quoque eſſentiæ iiſdem commune erit. Huc facit, quod ex ipſo hoc nomine, ſacroſanctam Trinitatem quidam probare nituntur. Dicunt in hoc nomine Tetragrammato tantùm tres eſſe literas diſtinctas יהו, quæ totidem hypoſtaſes in adoranda Trinitate denotent: literam autem ſecundam ה, denotare ſecundam perſonam, & duplicari ad indicandam duplicem Chriſti naturam. Huc referunt quidam, quòd in antiquis paraphraſibus Chaldaicis manuſcriptis Judæorum, nomen hoc tetragrammaton ſcribitur per tria Jod cum ſubſcripto Kamets hoc pacto, יִ יִ יִ, & nonnunquàm circulo incluſa; tria Jod putant denotare tres hypoſtaſes; tria æqualia Jod, tres perſonas æquales; unicum kamets tribus illis ſubſcriptum, eſſentiam unicam tribus perſonis communem.

20. Quartò etiam quæri poteſt; cur hoc ſolùm præ cæteris vocetur Tetragrammaton, cùm & alia quatuor literis conſtent; præſertim אהיה, quod itidem eſt eſſentiale & ejuſdem originis, nullâque alia videatur inter hæc duo nomina eſſe differentia, niſi quòd unum ſit primæ perſonæ Futuri, alterum tertiæ? Reſp. quia Ehjeh rariùs, nec ullibi, quàm Exod. 3. occurrit: neque præterea ampliùs vel à Deo, vel ab hominibus uſurpatum legitur, &c. Videatur de hac quæſtione etiam Galatinus, lib. 2. cap. 14.

21. Quintò denique quæritur; an per hoc nomen miracula fieri poſſint, atque adeò, an olim Moſes & Chriſtus, vi hujus nominis, miracula ediderint, ut Judæi fingunt?

Ad hoc reſpondemus, impiam & diabolicam eſſe ſuperſtitionem, credere, peculiarem quandam vim ineſſe literis, characteribus, & numeris, vel in hoc, vel in aliiis, ſeu veris, ſeu fictis nominibus, quàm etiam ſaniores Judæi ipſi deteſtantur & refellunt; quâ de re videri poteſt R. Moſes Ægyptius in More Nevochim par. 1. cap. 61. Nam, ut Auguſtinus Juſtinianus Epiſcopus Nebienſis, ad dictum locum ſcribit; Notum ac manifeſtum eſt cuilibet aliqualiter intelligenti & ponderanti rationes divinarum rerum, literas & characteres, ſeu figuras literarum, manu artificis ſcriptarum, eſſe puras creaturas, & ideo non habere ullam potentiam aut virtutem à ſe, niſi recidamus ad ignorantiam idololatrarum, creaturas pro creatore adorantium, quorum peccatum eſt blaſphemia impia & Deo abominabilis. In genere itaque dicimus cum authore libri Cabaliſtici שערי אורה Schaare orah, fol. 2. ויחה בני שמע בקולי &c. Mi fili, auſcultа voci meæ, & aures tuæ attentæ ſunto ad conſilium meum: ſi ſeducere conentur te peccatores, nè acquieſcito: ſi dixerint tibi, Veni nobiſcum, & trademus in manum tuam nomina divina, quibus poſſis uti; mi fili, ne abito in viam cum ipſis, contine pedem tuum à ſemita ipſorum: quia illa nomina, & uſus illorum, nil ſunt niſi retia & laquei, ad capiendum animas, & ducendas eas in perditionem. Moſen quod attinet, non eo fine ipſi nomen hoc ſacroſanctum revelavit Deus, ut eo miracula faceret, ſed ut per illud, & ex eo, Iſraelitis veram Dei cognitionem inſinuaret & communicaret, eoſque de veritate promiſſionum divinarum ex æterna & immutabili Dei eſſentia confirmaret. Alio modo & medio per Moſen miracula illa operatus eſt Deus: Per fidem, dicit Apoſtolus, Moſen omnia feciſſe, non in hoc nomen, ejuſq; literas, vel prolatas, vel baculo ſuo inſcriptas, ſed in Deum ipſum. De Chriſto atrociſſimam dicimus eſſe Judæorum blaſphemiam, quâ hoc ei affingunt, in impudentiſſimo ſcripto, quod vocant תולדות ישו, quam jam olim eleganter refutavit Lutherus in libello de Schem hammephoraſch, &c. Fecit is ſua miracula, non per nomen hoc יהוה prolatum, ſed per rem hoc nomine ſignificatam, h. e. per naturam ſuam divinam, tanquàm verus & eſſentialis יהוה Deus.

22. Hæc de nomine Tetragrammato. Alterum nomen eſſentiale eſt אהיה Ehieh, Ero. Quamvis enim illud nullibi alias, quàm Exod. cap. 3. legatur: tamen, quicquid contrà obganniant Photiniani, é numero divinorum nominum illud minimè expungendum, ſed rectè inter illa referri & recenſeri cenſemus. Sufficit enim ſi ſemel extet. Nam 1. Deus ipſe ſibi hoc nomen tribuit. Cùm enim Moſes ad Iſraelitas mittendus, à Deo quæreret de nomine ipſius; reſpondit ei Dominus, v. 12. אהיה אשר אהיה, & mox v. 14. אהיה שלחני Ehjeh miſit me ad vos; ubi tanquam nomen Dei proprium adhibetur. 2. quia eſſentiæ divinæ rationem accuratè & diſertè quoque exprimit: ut eleganter oſtendit R. Moſes in More Nevochim p. 1. cap. 63. Nam ex multorum, & omnium Hebræorum, ſententiâ, non eſt alia inter hoc, & nomen Tetragrammaton, differentia, niſi quòd illud eſt perſonæ primæ, hoc tertiæ; & quod Deus de ſe in prima perſona dixit, אהיה ero, vel ſum qui ſum; id homines de eo efferunt, יהיה Erit vel eſt, qui eſt, mutato Jod in vau, יהוה: ut in חוה Chavva, quod eſt à חיה vixit. 3. Autoritate Hebræorum, qui hoc nomen inter præcipua decem Dei nomina referunt, ut videre eſt ex libro שערי אורה portæ lucis, Joſephi Gecatiliæ, quem de nominibus Dei decem ſcripſit, & authoritate D. Hieronymi, patrum in Hebraicis doctiſſimi, & aliorum.

23. Quod objicitur Deum his verbis, Ehjeh aſcher Ehjeh, promittere tantùm ſe populo ſuo adfuturum, & illos ex præſenti & aliis tribulationibus liberaturum, atque iis perpetuò adfuturum: id nos minimé lædit. Subordinata enim ſe invicem non tollunt. Utrumque voluit ut populo inſinuaret Moſes, & æternitatem ac immutabilitatem eſſentiæ ipſius, & immutabilitatem in promiſſionibus. Uuum enim ex altero fluit. Nam quemadmodùm Deus immutabilis eſt in ſua eſſentia; ita quoque in ſuis promiſſionibus.

24. Etymologiam ejus quod attinet, habet simpliciter formam futuri, à verbo היה fuit; unde אהיה de verbo ad verbum est, Ero qui ero, vel Ero quia ero, semper, scil. vobiscum in vestris tribulationibus, tanquam is qui semper idem est ac permanet. Rectiùs autem transferri hæc futura per præsens statuimus, Sum qui sum, idque authoritate veterum interpretum 70 Græcorum, qui reddunt ἐγώ εἰμι ὁ ὤν, D. Hieronymi & aliorum. Esse enim, in præsenti maximè competit Deo, cujus esse non novit præteritum, neque futurum: æternitati non competit præteritum aut futurum, scribit Paulus Burgensis. Atque hàc etiam de causa probabile est, Deum noluisse hîc mutare tempus, dicendo אהיה אשר היתי Ero qui fui: ut doceret nullam in se esse varietatem temporum. Et futurum sæpissimé apud Hebræos pro præsenti, quo illi carent, poni, in re continua seu permanente, notius est, quàm ut demonstratione indigeat. Videatur Thesauri Grammatici lib. 1. cap. 12. Hinc etiam R. Moses exponit per הנמצא אשר הוא הנמצא Existens qui est existens.

25. Tertium Nomen Dei essentiale est יה Jah. Nam & hoc nomen probabile est á radice היה esse, & forté ex ipso nomine Tetragrammato, descendere, quemadmodùm plerique doctissimorum Hebræorum sentiunt, vel dimidiatum aut decurtatum ex nomine Tetragrammato, ejus duas priores habens literas, ut scribit Ab. Ezra, Moses Gerundensis, & alii: vel ex eodem per Syncopen contractum, habens ejusdem primam & ultimam, ut sentit doctissimus Nicolaus Fullerus in appendice ad Miscellanea Theologica. Hinc scribunt Hebræi, non tantùm idem significare, quod יהיה, sed & numerum eundem literis suis facere, quem facit Tetragammaton. Nam יהוה valet 26. & יה Jah, suis literis hoc modo scriptum יוד הא Jod he, itidém facit 26. Sunt etiam qui radicem ejus faciunt יהה, quæ idem cum היה. Alii observârunt, יה non tantùm esse initium nominis יהוה, sed & finem ז֯ אהיה, & medium ז֯ אלהים.

Hæc suo loco relinquimus. Nostræ & Hebræorum sententiæ, favere videtur, quòd Psalm. 68. 5. & 150. 6. & alibi. 70. Græci reddunt hoc nomen per κύριος, perindè ut nomen יהוה, & Theodosio per τὸ ὄ. in הללויה. Nec obstat, quòd Isa. 26. 4. conjungantur hæc duo nomina ביה יהוה; nam licét habeant eandem originem & idem principium, habent tamen formas diversas. Mysteria quæ alii hîc quærunt, nos tanquam incerta, omittimus.

26. Quæritur: an terminatio illa יה, quæ in pluribus nominibus propriis occurrit, veluti in ישעיה Jeschajah, נחמיה Nechemjah, עובריה Obadjah, ירמיה Jeremjah, &c. sit idem hoc nomen יה, atque adeò ex hoc & alio nomine sint compositæ? Resp. Videri quòd non, 1. quia ה in illis nominibus propriis non habet mappik: 2. quia non semper hanc terminationem retinent, sed aliquando assumunt vau schurek, ut ישעיהו Jeschajahu, ירמיהו Jirmejahu, &c. 3. quia 70. Græci hoc nomen יה vel reddunt per κύριος, vel immutatum retinent Ja: in his verò nominibus propriis non servant terminationem Ja, sed addunt s in fine: Ζαχαρίας, Ἡσαίας, Ἱερεμίας, &c. Quod 70. ירדיה exprimunt Ἰεδδία, ideò fecerunt, quia potiùs est appellativum quàm proprium. Hinc etiam vulgatus expressit appellativé, Amabilis Domino. Confer Deut. 33. 12. Contrà videtur esse, quòd quædam horum nominum in fine etiam habeant אל: ut חנניה Hananijah idem videtur esse cum חנאל: sic אוריה & אוריאל: item יחזקיה & יחזקאל: item מיכיה & מיכאל: עזריה Asarjah, & עזראל Asarel; & similia ejusdem significationis esse videntur. Forté etiam dici posset, esse nomen Tetragrammaton ipsum, idque ob easdem rationes, quia ה non habet Mappik, & sæpé vau in fine additur.

[II Classis.] 27. Secunda Classis Nominum Divinorum comprehendit ea, quæ Deum ab operibus vel proprietatibus quibusdam describunt. Inter hæc primus meritò locus tribuitur nomini אלוה Eloah, cujus considerabimus scriptionem & formam, etymologiam, significationem & usum.

28. Circa hoc nomen observandum, illud sub triplici forma de Deo in Scriptura sacra legi: אלוה Eloah in singulari numero: אלוהים Elohim, & אלוהי Elohe, formâ numeri pluralis absolutâ & constructâ, & cum affixis pronominibus; אלוהי Deus meus: אלוהיך Deus tuus, &c. Prima forma אלוה semper plenè scribitur, cum vau scil. expresso, unico excepto loco, Deut. 32. 17. Reliquæ formæ, אלוהים & אלוהי, ubique per totam Scripturam, aliquot centenis aut millenis locis, defectivè scribuntur sine vau, uno excepto loco, ubi juxta Masoram plenè scribitur, Psal. 18. 47. Cum affixis omnia similiter defectivé sunt scripta, duobus exceptis אלוהי Ps. 143. 10. 145. 11. De causa hujus rei mox aliquid dicetur.

29. Etymologiam hujus nominis quod attinet, ea haud ita certè reddi potest, quia in Scriptura nullibi exprimitur.

Sunt qui arbitrantur, derivari ab antiquo verbo אלה, quod apud Arabes adhuc in usu, & colere significat, ut אלוה sit colendus, is cui cultus debetur, qui coli debet.

Alii deducunt ab Hebræo אלה juravit, quia in juramentis, adjurationibus & execrationibus, Dei fit mentio. Huic repugnare videtur, quod אלוה habet he mappikkatum.

Non desunt etiam qui ab אל originem ejus petunt. Quod si analogiam grammaticam respiciamus, vix videri potest, quomodo inde deduci queat: cum he mappikatum nunquam sit servile, & proindé nec hîc heemanticum regulariter esse possit. Interim tamen etiam hoc constat, in nominibus propriis formandis analogiæ grammaticæ non ita accuratam semper haberi rationem; ut vel ex unico nomine נוח à verbo נחם secundùm Scripturam, deducto, apparet; in quo tertia radicalis abiecta, quod in nullis verbalibus appellativis facilé fieri solet: sic hîc fortè certas ob causas una posse esse addita. Sic scribit Marcus Marinus in arca Noæ, in hac voce: Alii, & fortassé veriùs, ab אל deducunt, adjecto ה quasi potentissimum diceres.

Huc

Huc inclinat quoque Abarbanel, cujus sententiam de hac voce hic recensere placet: quam habet in commentario suo in Genesin cap. 1. Primo statuit is אל, אלוה, אלוהי, אלוהים, &c. omnia esse ejusdem originis, & sensûs; primamque eorum vocem ac stirpem esse Nomen אל: Deinde, quando Deo placuit singulariter sanctificare nomen hoc, addidisse eas duas literas, mediam scil. partem nominis sui proprii & sanctissimi Tetragrammati, ut sic hoc nomen de sanctitate illius participaret. Sic quandoque ei addidisse j d & he, unde exsurrexit nomen אלוהי, אלוהים, in qua forma ם in fine additum sit ad tollendam duntaxat formam constructam, non ad denotandum numerum pluralem: quandoque verò vau & he, unde orta sit forma אלוה: Tertiò elicit hinc rationem, cur אלוה semper scribatur plenè, cum vau & he unico excepto loco, Deut. 32. 17. ubi de Dæmonibus sermo, & dicitur, quod non sint אלוה Deus; אלוהים verò & אלוהי tam sola, quàm cum affixis, duobus aut tribus tantùm locis exceptis, defectivè; quia scilicet sufficerunt illis duæ literæ de nomine Tetragrammato mutuatæ. Duabus autem de causis scribit, non integrum nomen Tetragrammaton huic nomini adjungi vel inseri: 1. quia nomen Tetragrammaton docet propriissimè de essentia Dei, ac proinde inconveniens foret adhiberi in Nomine Deum ab operibus nobis describente: 2. quia hoc nomen Elohim metaphoricè etiam aliis communicatur. Nomen verò Tetragrammaton nequaquam; unde iterum non integrum potuit ei communicari, nè unà cum ipso etiam nomen Tetragrammaton, quod nulli creaturæ tribuitur, aliis communicaretur. Hæc ille quæ in medio relinquimus.

30. De significatione & sensu hujus vocabuli itidem varie interpretes sentiunt. Hebræi communiter volunt esse Nomen judicii, seu significare proprie Judicem, aut Judices, seu Magistratus. Sic R. Moses ben Majemon, R. Solomon, R. D. Kimchi, & Talmudici ipsi; unde in tractatu Joma fol. 87. 1. ad locum illum, אם יחטא איש לאיש ופללו אלוהים si peccaverit vir in virum, judicabit ipsum Elohim; 1 Sam. 2. 25. scribitur; מאן אלוהים Quid est hic Elohim? דיינא Judex. Huc referunt etiam sequentia loca; Exod. 22. 8. Et accedet paterfamilias ad Elohim, (Judices;) & itidem v. 9. ad Elohim (Judices) veniet negotium amborum illorum: quem condemnaverint Haelohim (Judices) duplum rependet. De hac sententia mox plura dicentur.

Author Libri Cosri parte 4. ab initio de hac voce ita scribit,

Nomen Elohim est Epitheton Dominatoris in rem aliquam, aut Judicis. Et tal's est vel universalis, dominium habens in mundum universum, vel particularis, in partem aliquam; veluti, vel virtus aliqua cœlestis, vel natura rei alicujus, vel Judex inter homines.

Don Isaaci Abarbanelis sententia est; hoc nomen Elohim attribui Deo, tanquàm effectori & productori omnium rerum, atque etiam propriè & primò significare productorem seu authorem omnipotentem; idque probat ex illis scripturæ locis, in quibus frequenter, ubi Deus tanquam creator & author omnium rerum describitur, hoc nomine à Spiritu sancto insignitur: In hunc autem modum suam ille explicat mentem; Deus sub duplici notione à nobis consideratur, מצדני respectu nempe nostri, ואם הם אחת מצדו cùm non nisi una sit ex parte Dei primò; מצד עצמותו ומהותו respectu essentiæ & quidditatis ejus simplicissimæ, & perfectissimæ שהוא בלתי מושג לזולתו quæ incomprehensibilis est aliis, prout in se est. De hac docet nomen Tetragrammaton יהוה; deinde מצד השפעתו לכל־זולתו Respectu influentiæ (activè seu transitivè, ut Philosophi quandoque verbum influere, & nomen influentiæ, sumunt pro immissione seu communicatione influentiarum) omnibus aliis, quæ influentiam ab ipso accipiunt secundùm perfectionem ejus. De hac docet nomen אלוהים Elohim; quia, scil. hæc influentia fit secundùm potentiam ejus infinitam, Nomen hoc אלוהים significat המשפיע והממציא כל הדברים בכוח גדול ועצום influentem & existere facientem (h. e. producentem, efficientem) omnia per potentiam suam magnam & immensam; juxta id quod Propheta Esaias dicit אלוהי עולם יי בורא קצות הארץ Elohe Deus (i.e. ex ejus mente effector, creator) mundi. Deus creans fines terræ, Isa. 40. 28. Item, ego sum primus, & ego ultimus, & præter me non est אלוהים (q. d. Influens, Efficiens per influxum) Isa. 44. 6. Item, scitote, quòd Dominus ipse sit אלוהים Deus, ipse fecit nos, Psal. 100. 3. In his enim & aliis similibus locis plurimis Deo attribuitur nomen אל & אלוהים sensu effectionis, productionis, creationis. Sic ille.

31. Ad usum hujus nominis referamus & lectori communicemus חמש סגולות quinque proprietates, quas de hoc nomine אלוהים Elohim Abarbanel ex scriptura observavit. 1. Quòd non inveniatur usquam in scriptura, quòd vel Deus ad Prophetam aliquem sit locutus, aut Propheta ad Deum, nisi commemorato vel nomine Tetragrammato, יהוה; vel nomine hoc אלוהים, vel utroque simul; cætera nomina nunquam hoc usu adhiberi; nullibi legi וידבר שדי Et dixit Schaddai; vel & dixit El, aut Elohe Tsebaoth, &c. Causam hujus rei reddit hanc, quia duo hæc nomina docent, tum de essentia & quidditate Dei, tum de influentia ipsius: Hinc putat factum, quòd nulla Prophetia attribuatur nisi his duobus nominibus. 2. Quòd ordinis ratione hæc duo nomina convertantur, & promiscuè usurpentur; adeoque nunc hoc, nunc illud præponatur, quando conjunguntur: sicut quandoque dicitur יהוה אלוהים Adonai Elohim; sic alias dici אלוהים יהוה Elohim Adonai. In cæteris nominibus & cognominibus Dei hoc non fieri. Causam dicit esse, quia significant duas notiones unitas in Deo benedicto. 3. Sicut nomini Tetragrammato nullum aliud nomen præponitur; sic nomini אלוהים Elohim nullum aliud præponitur: Non enim dicimus, צבאות אלוהים Exercituum Deus, aut אל אלוהים fortis Deus, aut חנון אולהים Gratiosus Deus. In illo חנון ורחום יהוה Gratiosus & misericors Dominus, Ps. 111. 4. dicit esse Ellipsin מלת המציאות verbi substantivi, Est: q.d. חנון ורחום הוא יי Gratiosus & misericors est Dominus Causa;

quia sicut essentia & influentia Dei sunt omnibus rebus priores, nec quicquam prius illis: sic duo hæc nomina reliquis nominibus divinis sanctitate & dignitate sunt priora. 4. Quòd cùm nomen aliquod appellativum adjectivum construitur cum Tetragrammato, illud non fiat, nisi mediante & intercedente nomine אלוהים vel אל: ut יי׳ אל רחום וחנון Dominus Deus misericors & gratiosus, Exod. 34. 6. יי׳ אלוהי צבאות; Dominus Deus exercituum: יהוה אלוהי ישראל Dominus Deus Israelis, & alia. In illis locis, ubi legitur, יהוה צבאות esse ellipsin nominis אלוהי, pro יי׳ אלוהי צבאות; (ut supra visum.) Causa; quia cætera nomina divina omnia non attribuuntur Deo, nisi secundùm ipsius opera. Horum quia radix & scaturigo est influentia divina, idcircò non construuntur illa cum nomine Tetragrammato, nisi mediante אל vel הלוהים, quæ influentiam denotant. 5. Quòd nomen Tetragrammaton quandoque assumat puncta nominis אלוהים Elohim, & per illud legatur: sed non vice versâ nomen אלוהים suscipiat puncta nominis Tetragrammati, & per illud legatur. Causa; quia influentia ipsius sequitur ex essentia, idcircò afficitur quandoque nomen יהוה punctis nominis אלוהים, & per illud legitur. Non autem fit vice versâ, quia non statim cognitâ ipsius influentiâ, cognoscimus quoque ipsius quidditatem & essentiam. Adde quòd nomen Elohim metaphoricè dicitur etiam de aliis; secùs verò nomen Tetragrammaton, quod nulli alii communicatur. Hæc Abarbanel: quæ nec examinare, nec ulterius explicare aut illustrare placet, sed lectoris judicio permittere, in cujus gratiam ea produximus. Sciendum autem, quæ hactenus ex isto authore protulimus, illa non exactè de verbo ad verbum esse translata, nec eo ordine apud ipsum extare, sed ut brevitati ac perspicuitati, quinetiam utilitati Lectoris consuleremus, ad nostræ tractationis methodum singula applicavimus, & sensum fideliter atque ita expressimus, ut quivis illa intelligere & capere possit.

32. Sequitur nomen אל El, quod formæ suæ respectu originem suam deducere videtur ex verbis quiescentibus secundâ radicali vau vel jod. Hinc à plerisque derivatur ab אול fortitudo, robur: unde Ps. 73. 4. ובריא אולם & sanum est robur eorum: vel ab איל aut אל fortitudo, virtus, potestas, &c. Sic אל El propriè est Deus fortis, à summa fortitudine & potentia sic dictus, quà non solùm suprá omnes creaturas eminet, sed omnium virtutum & potentiarum in illis fons est & principium. Hinc dicit Moses: Quis sicut tu באלים inter fortissimos Domine? Exod. 15. 11. q. d. nullus: quia scil. omnes cæteri, qui potentiam & virtutem aliquam habent, ab hoc אל El habent. Sic David; Quis similis est Domino in filiis אלים Elim? Psal. 89. 7. Hinc etiam vocatur אל עליון El (Deus fortis) supremus, summus, Gen. 14. 20. & alibi: Item אל אלים El Elim, fortissimus omnium fortium, Dan. 11. 36. Hæc causa, quòd á plerisque interpretibus hoc nomen, quando de Deo dicitur, reddatur non simpliciter Deus, sed Deus fortis, sicut de Christo inter reliqua nomina, quæ á Jesaia ei tribuuntur, cap. 9. v. 5. dicitur, quòd sit אל גבור El gibbor. Hinc scribit D. Hieronymus: El, 70. Θεὸν, Aquila, Etymologiam ejus explicans, ἰσχυρὸν interpretatur. Alii deducunt ab אלה, ut ab illo sit decurtatum, ut יהוה à יה, Contrá Abarnabel; ab hoc אל (ut suprà vidimus) derivat nomen אלה & אלהים, & dicit significare היכול החלשיו בהשפעתו Potentem absolutum per influentiam suam, secundùm id quod scriptum est: Et cui assimilabitis אל (Deum?) Isa. 40. 18. Item, Tu es אל El (Deus) faciens mirabilia, Ps. 77. 15. h. e. Influens (transitivè) per potentiam tam fortem, ut possis miraculosè mutare naturas rerum.

33. Usus hujus nominis occurrit tum in forma simplici, tum composita.

Simpliciter & extra compositionem usurpatum, quandoque est appellativum & commune, quandoque proprium. Appellativum est. & commune, quando dicitur de hominibus, robore ac fortitudine pollentibus; ut Ezec, 31. 11. אל גויים, fortissimus gentium, de rege Babyloniæ: & 32. 21. אלי גבורים, fortes potentum, duces potentissimi. &c. vel Angelis; ut Exod. 15. 11. Isa. 31. 2. juxta quosdam interpretes, & alibi. Proprium nomen dici potest aliquo modo, quando Deo tribuitur, ut in locis quamplurimis: κατάχρησικῶς etiam & impropriè, quando de Idolis dicitur, ut Isa. 44. 10, 15. Mal. 2. 11. quia Idola propriè non sunt אל Deus fortis, juxta illud, Deut. 32. 21. Zelare fecerunt me, eò quòd non est אל El; sed sunt אלילים h. e. אל אלים non Dii. Dii nihili, 1 Chron. 16. 26. Psal. 96. 5. cum quo convenit illud Apostoli, 1 Cor. 8. 4. Vox enim hæc אלילים contrariùm habet sensum. & significat העדר privationem, defectum, & impotentiam, juxta illud רופאי אליל כלכם Medici (Elil) nihili, inutiles, estis omnes vos, Job 13. 4. & הוי רועי אליל O pastor (Elil) nihili, Zach. 11. 17. Hoc namque vocabulum volunt derivari ab אל vel לא, ac significare שאין בו כח כלל, in quo nulla planè est potentia, imbecillem, impotentem.

Cæterùm de Deo usurpatur aliquando ut nomen אלהים, vel potiùs, tanquam idem cum eo confunditur. Hinc Jacob dicitur appellatus ישראל Israel, quia contendit cum אלהים Elohim Deo, Gen. 32. Sic Angeli, qui vocantur בני אלהים filii Elohim, Job 1. 6. & 2. 1. iidem dicuntur בני אלים filii Elim, Ps. 29. 1. & 89. 7. Et Deus promiscuè dicitur אל אלהים El Elohim Ps. 50. 1, &c. & אלהי האלהים Elohe haelohim. Ita quod Moses dicit, Quis sicut tu inter Elim? Exod. 15. 11. pro eo dicit David; Non est sicut tu inter אלהים Elohim, Psal. 86. 8.

In compositione frequens est hujus nominis divini usus, & quidem cum nominibus tum hominum, tum Angelorum. Hominum nominibus quandoque præponitur; אלעזר Eleasar, אליקים Eljakim, אלישבע Elischaba, Elisabeth, אלנתן Elnathan, &c. aliás postponitur: ut in ישראל Israel, בתואל, Bethuel, עמנואל Immanuel, ישמעאל Ishmael, פנואל Phanuel, & quamplurimis aliis. In Angelorum nominibus frequentissima est hæc compositio. Unde pleraque Angelorum nomina, , tum in scriptura, tum apud alios authores,

thores, definunt in אל El: ut מיכאל Michael, גבריאל Gabriel, רפאל, Raphael, אוריאל Uriel, & infinita alia apud Cabbalistas. Hinc scribitur in Schemoth rabba sect. 20. ad locum illum Ps. 68. 18. Currus Dei sunt myriades יהוה בם Dominus in eis; שמו של אלהים היה מעורב עם כל אחד ואחד מיכאל גבריאל: h. e. Nomen Dei est commixtum vel compositum cum unoquoque illorum, ut Michael, Gabriel. Sic in Tanchuma sect. משפטים fol. 34. col. 3. שמו של הקב"ה משתתף עם כל מלאך ומלאך שני כי שמי בקרבו Nomen Dei conjunctum vel communicatum est unicuique Angelo, sicut dicitur, Quia nomen meum in medio ejus, Exod. 23. 21.

34. Hæc de nomine אל: hoc meritò excipiet nomen שדי Schaddai, quia cum eo sæpissimè conjungitur. Gen. 17. 1. Ego sum אל שדי El Schaddai. Sic cap. 35. 11. & alibi.

35. Nominis hujus variæ afferuntur etymologiæ ab Interpretibus. Quidam volunt significare שודד, vastatorem, aut מנצח victorem, à verbo שדד vastavit, devastavit; quòd scil. Deus, eâ potentiâ, quâ omnia creavit, eàdem omnia vastare, & in nihilum redigere possit: vel, ut Hebræorum quidam scribunt, quòd Deus pro suo lubitu & beneplacito vastet, & aboleat virtutes superiores, syderum, scil. & similes. De hac Etymologia scribit Abarbanel Exod. 6. quòd, licèt Deus hoc faciat, tamen inde non possit aut debeat dici שודד aut משדד: quòd hoc vocabulum significet גזלן raptorem, מעול iniqué & injustè agentem & חומץ oppressorem, ut Job. 15. 21. 12. 6. Obad. 1. 5. Quomodò itaque, inquit, יכנה הכתוב את השם הנכבד בתואר מגונה אשר כזה cognominaret scriptura Deum gloriosissimum Epitheto tali inhonesto & probroso? Quin &, scribit porrò; Victoris nomen propriè non competit Deo: Deus enim cum nulla creatura bellum gerit, neque ulla creatura cum ipso: sed Potens, Gubernator, Dominator, Rector, sunt nomina hoc respectu Deo convenientia.

Alii deducunt à nomine די sufficiens. In ratione verò assignanda variant. Hebræi in Talmud Chagiga fol. 12. col. 1. sic scribunt מאי דכתיב אני אל שדי אני הוא שאמרתי לעולם די. Quid est quod scriptum est, Ego sum Deus Schaddai? h. e. ego sum, qui dixi mundo די, satis est: quæ verba in hunc sensum exponit Abarbanel: Mensura cœli, mensura cœlorum & stellarum, numerus intelligentiarum abstractarum, & Angelorum, horumque omnium determinatio, non est ab ipsis, sed à me, & à mea voluntate; Ego sum qui omnibus ac singulis suam dedi mensuram, magnitudinem ac numerum: In hunc sensum dixit etiam Rabbi Elieser magnus, שיהיו השמים נמתחים והולכים עד שאמר להם די quòd cœli fuerint tamdiu extenti (in creatione) donec Deus ipsis dixit, די Dai, satis est. Sic שדי idem est ac מי שאמר די; Qui dixit (reaturis suis) satis est. Sic hoc nomen refertur ad mundi & creaturarum omnium, à Deo creationem, conservationem & gubernationem. Alii dicunt שדי Schaddai dici, quasi Scheddai, qui sufficiens est, לעצמו sibi ipsi, scil. qui nec essentiam suam nec quidvis aliud, ab alio accipit, atque ita nullius est indigus, juxta illud:

Ipsa suis contenta opibus, nihil indiga nostri,

ubi de natura sermo est; quæ Poetis nihil aliud est quàm Deus. Hac de causa etiam Plato Deum vocavit αὐτάρκη. Aut, quia sufficiens est ad omnia, quæ vult, præstanda; vel, ut Raschi scribit, שיש די באלהותו לכל בריה quod satis sit in Deitate ipsius pro omnibus creaturis: vel, שהוא מספיק חסרון כל הנמצאים כולם quod ipse sufficiens sit ad supplendum defectum omnium creaturarum.

Sunt etiam qui deducunt à שד mamma, quasi mammosum dicas, quod omnia alat ac nutriat. Sic reperitur apud prophanos Scriptores, Diana mammosa, Isis mammosa, Ceres mammosa.

Denique potest deduci à שרא, quod idem cum אצד fudit, effudit, quòd Deus copiosè vires, virtutes, potentias, ac influentias super creaturas effundat. Sic שדי erit formæ, רמאי, גבאי, דוי.

Omnes hæ significationes in hoc conveniunt, quòd Deus שדי Schaddai vocetur, à summa sua potentia, vel potiùs omnipotentia. Hinc etiam plerique interpretes reddiderunt, Deum præpotentem, omnipotentem, Germ. Allmaghtig: Græci παντοκράτορα seu ἱκανὸν.

36. Quoad usum, non tribuitur hoc nomen unquam vel Angelis, vel hominibus, vel Idolis, ut præcedentia quædam, sed semper soli Deo vero, quòd ille solus sit Schaddai Omnipotens, ἀυτάρκης & ἀνενδεὴς. Neque obstant loca Ezech. 1. 24. Job. 22. 25. 6. 4. ubi quidam volunt esse nomen prophanum & appellativum, vel epitheton cujusvis potentis. Nam & his in locis Nomen divinum manere censemus. Solent enim ita nomina divina epitheti loco adhiberi, ad summum & excellentissimum, aut maximum & vehementissimum quid significandum: vide Thesaur. Gramm. lib. 2. cap. 3. neque tamen desinunt manere nomina Dei: Vox Schaddai (Omnipotentis) Ezech. 1. 24. dicitur eodem cap. Vox El Schaddai, (Dei Omnipotentis) ubi vox ἀνθρωποπαθὼς Deo tribuitur, & potest esse Ellipsis Adverbii similitudinis & præpositionis, pro, sicut vòx omnipotentis, i. e. ab omnipotente: ut dicitur, Sicut vastatio ab omnipotente, Isa. 13. 7. Joel. 1. 15. Quod Job. 6. 4. dicit, Sagittæ שדי mecum sunt, id effert David, Sagittæ tuæ infixæ sunt in me, יהוה Domine.

37. In compositione tamen duo virorum nomina hactenus observavi, cum quibus componitur, צורישדי Tzuri Schaddai, & עמי שדי Ammi Schaddai, Num. 1. 6. & 12. pro quibus alibi est צוריאל Tzuriel & עמיאל Ammiel.

38. Celebre inter nomina divina quoque est nomen אדני Adonai, Dominus, quo primus omnium Abrahamus Deum compellasse & nominasse in Scriptura legitur, Gen. 15. 2. dicens: אדני יהוה מה תתן־לי Adonai Domine Deus quid dares mihi? Habet id formam nominis pluralis cum affixo primæ personæ, q. d. Domini mei. An autem ita sit, potest ambigi? Nam posset etiam esse numerus pluralis, Domini, simpliciter, ad formam גובי locustæ, Nah. 3. 17. שרי principes, Jud. 5. 15. חלוני fenestræ Jer. 22. 14. & similium, in quibus י- vel -י non est affixum, sed terminatio irregularis numeri pluralis: & kamets pro pathach,

ut

ut differat ab אדני Domini mei. Quicquid sit nunquàm de Deo dicitur אדני Dominus meus, vel אדני Domini mei, cum pathach, sed semper אדני cum kamets. & quidem centies trigesies quater, ut Masorethæ notárunt. Tribuitur autem Deo in numero singulari אדון Dominus; & in plurali tam absoluto אדנים, Mal. 1. 6. quàm constructo אדני Deut. 10. 17. Semper tamen sensu singulari ut & אלהים, quod inde Theologi quidam dicunt esse communis numeri. Dicitur autem Deus jure אדון Dominus, vel אדנים Dominus multiplex, quia universæ mundi machinæ quæ velut domus aut familia ejus est, imperat, illáque vicissim servit ei: unde vocatur אדון כל הארץ Dominus totius terræ, Ps. 97. 7, &c. κύριος τῆς ἐρήμου καὶ τῆς γῆς, Luc. 10. 21. κύριος πάντων, Act. 10.

39. Attamen non soli Deo tribuitur, sed aliquando etiam aliis: & quidem singulare Adon, passim de hominibus; plurale de unico; ut אדנים קשה Domini durus, pro Dominus durus, Isa. 24. 4. אדני הארץ Domini terræ, de solo Josepho, Gen. 42. 30. שמר אדני ההר Schemer Domini (i. e. Dominus) montis, 1 Reg. 16. 24. sed אדני cum kamets, nunquàm de hominibus dicitur. De Angelis videtur dici, Gen. 18. 3, 27, 30, 31, 37. & Jud. 6. 15. 23. quando illi, ut legati, Deum & Dominum suum referunt: quamvis etiam illa ad Deum referri possint quatenus videlicet Deus ipse per Angelos cum sanctis est locutus.

40. Restat ut aliquid de nominibus עליון & צבאות addamus, quæ D. Hieronymus, in suprà citato loco, quoque inter decem mystica nomina in V. T. Deo assignata retulit.

41. Et vox quidem צבאות Tzebaoth numeri pluralis est, ac significat exercitus, á singulari צבא. D. Hieronymus & Origenes existimárunt, nomen hoc solùm & absolutè esse ex sanctis Dei nominibus.

42. Sed scire licet, nomen hoc nusquam solùm & absolutè positum Deo attribui, sed semper præcedente alio aliquo nomine divino. יהוה Adonai, אלהים Elohim, vel utroque simul, יהוה אלהי צבאות Dominus Deus exercituum. Hinc etiam Hebræi quidam, qui de nominibus divinis scripserunt, duo hìc faciunt nomina, Adonai Tzebaoth, & Elohim Tzebaoth, nomina scil. divina cum eo conjungentes.

43. Permoti autem videntur illi ad hoc statuendum, illis locis, in quibus legitur יהוה צבאות ubi absolutè ponitur, non in constructione; quia, ut suprà dictum, nomen Dei proprium & essentiale non construitur: & אלהים צבאות, ubi itidem videtur absolutum esse, ob nomen præcedens, quod etiam in forma absoluta ponitur, ut Ps. 59. 6.. 59. 7.. 80. 5, 8, 20. Isa. 3. 15.

Sed sciendum in illis locis vel esse Enallagen nominis absoluti pro constructo, frequentem in lingua hebræa, ut videre est in Thesauro Grammatico, lib. 2. cap. 4. vel ut alii volunt, Ellipticam & concisam locutionem pro יהוה אלהי צבאות, juxta illud Am. 5. 13. יהוה אלהי צבאות שמו Dominus Deus exercituum est nomen ejus. Am. 4. 12.. 5. 27. & אלהים אלהי צבאות ut plenè hoc legitur, Am. 3. 13.

44. Rectè autem vocatur Deus, non Deus exercitûs in singulari numero, sed Deus exercituum, quia varios habet exercitus, qui ipsi parent ministrant & militant. Neque enim uno duntaxat exercitu, sed pluribus iisdemque fortissimis atque ad rem gerendam promptissimis, ad nutum suum uti potest. Habet צבאות מעלה exercitus superiores: habet צבאות משה exercitus inferiores. Exercitus superiores sunt primò Angelorum & Spirituum acies, unde David ait Psal. 103. Benedicite Domino omnes exercitus ejus. Luc. 2. 13. Et repentè affuit cum Angelo multitudo (exercitus cœlestis) laudantium Deum, &c. Sunt deinde exercitus cœlorum astrorum siderumque virtutes, juxta illud Gen. 2. Et consummati sunt cœlum & terra, & omnis exercitus eorum. Deut. 4. 19. Ne quando eleves oculos tuos in cœlum, & videas solem & lunam, & stellas, omnem exercitum cœli &c. Act. 7. 42. Ut servirent exercitui cœli, &c. Exercitus inferiores habet quoque innumeros: exercitus Dei sunt gladius, fames, pestis, qui tres exercitus plerunque in expeditionem ad ulciscenda publica scelera dicuntur: est nix, grando, ignes, venti &c. Sunt locustæ aliaque noxia animalia, exercitus & copiæ Dei magnæ. Quin & filii Dei sunt exercitus ipsius, militantes in hac terra pro ipsius gloria adversus Satanam, mundum, & propriam carnem. Hinc Israelitæ olim appellabantur Exercitus Dei, Exod. 12. 17.. 7. 4. Sic alios innumerabiles habet exercitus visibiles & invisibiles, quibus bono piorum, & malo impiorum utitur. R. Bechai adducit ex quodam Medrasch, in Com. in Leg. fol. 60. כשאני דן את הבריות אני נקרא אלהים כשאני עושה ברשעים מלחמה אני נקרא צבאות Quando Deus judicat creaturas vocatur Elohim: quando impiis bellum infert, vocatur Deus Zebaoth.

45. Et quoniam hoc solius Dei omnipotentis opus est, hinc etiam nulli creaturarum hoc Epitheton in sacris literis tribuitur. Unde D. Hieronymus monuisse videtur, non esse in aliam linguam transferendum, sìm etiam Apostoli illud non mutárint.

46. Ultimum nomen est עליון Eljon, non Helion, ut quidam scribunt; quod epitheton potiùs Dei est, quàm Nomen Dei. Est nomen autem adjectivum excelsus, altus, altissimus, ὕψιστος, ut Græci reddiderunt. Hinc frequenter aliis Dei nominibus adjungitur: ut אל עליון El Eljon, Deus excelsus, יהוה עליון Adonai Eljon, Dominus excelsus altissimus, אלהים עליון Deus excelsus. Et quotiescunque seorsim vel absolute ponitur, ale aliquod nomen divinum subaudiendum.

48. Tribuitur autem hoc nomen συνεκδοχικῶς Deo opt. max. propter Majestatis celsitudinem, quòd is solus essentiâ & gloriâ celsissimus sit & altus supra omnia, neque ullus ipso superior, uxta id quod Psaltes ait, Psal. 97. 9. כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאוד נעלית על כל אלהים Quia tu Domine excelsus es super terram; valdé exaltatus super omnem Deum, vel omnes Deos. Eadem notione vocatur Deus על, yal, ex plerorumque interpretum sententia, Hos. 7. 16.

Hæc in præsentia de Nominibus Dei sufficiant. Nunc cum Jobo concludo:

יהי שם יהוה מבורך Sit Nomen Domini benedictum.

CONCORDANTIÆ

Hebraicæ & Chaldaicæ, Biblicæ;

In Epitomen redactæ, & referatæ; captuique etiam Tyronum accommodatæ, adornatæ & explicatæ:

In quibus, etiam, Hebræo-Latina Lexica præcipua, huc usque edita, tam in Radicibus, quàm in Derivatis, explicandis, succinctè & quasi synopticè, exhibentur, &c.

אבב

RAD. 1. אָבַב. indè, 1. אָבִיב; M. frumentum matureſcens; ariſta virens; & in genere, omnia quæ verno tempore è terra progerminant; Spica cum calamo, ariſta; nomen menſis; Exod. 9. 31. Lev. 2. 14. Ezek. 3. 15. Cum præf. הָ demonſtr. הָאָבִיב Spica; menſis ſpicarum; Martius; quòd eo Menſe, frumenta ſunt ſpicata, in regionibus orientalibus; Exod. 13. 4. 23. 15. 34. 18. Deut. 16. 1. Inde, 11. אָב M. Viror, virgultum; unde cum præf. & aff. בְּאָבָיו in virore ſuo; Job. 8. 12. In pl. m. אֲבִים, in genere dicuntur, omnes fructus & plantæ; omniaque virentia, &, ut appellant, terræ, dum virent, naſcentia; unde in pl. m. conſtr. cum præf. בַּאֲבֵי in virentia *Vallis*, Cant. 6. 10. Item, inde Chald. אָבָא, vel אַבְּא m. idem, viror, virens, fructus recens; unde cum Aff. אִבְּהּ vel אִבְּיהּ fructus ejus; Dan. 4. 11. & cum præf. וְאִבְּהּ & recens fructus ejus; Dan. 4. 9. & 18. In quibus Nun eſt loco Dageſh; ſed Radix, אַבַּב, primum vel præcocem fructum producere, legitur in Targum, Hoſ. 9. 10.

Rad. 2. אָבַד, & in pauſa אָבָד periit, interiit; eſt, perdi, amitti, de medio tolli, amoveri, auferri. Num. 21. 30. Job. 11. 20. 18. 17. 30. 2. Pſal. 9. 7. 142. 5. Jer. 48. 46. Lam. 3. 18. Joel, 1. 11. Mich. 7. 2. Job. 4. 6. Jon. 4. 10. Iſa. 57. 1. Mich. 4. 9. cum præf. וָאָבַד & periit, vel converſivè, & peribit; 2 Reg. 9. 8. Pſ. 41. 6. Eccl. 5. 13. Jer. 25. 35. 48. 8. Ezek. 12. 22. Am. 2. 14. Zach. 9. 5. In 3. ſing. fæm. præt. kal; אָבְדָה, vel in pauſa, אָבָדָה periit illa, fæm. Exod. 10. 7. Jer. 7. 28. 9. 11. 47. 9. Ezek. 19. 5. Prov. 11. 7. Eccl. 9. 6. & cum præf. וָאָבְדָה & periit; vel converſivè, & peribit. Iſa. 29. 14. Jer. 40. 15. Ezek. 37. 11. In 2. ſing. m. אָבַדְתָּ periiſti, m. Num. 21. 33. & in 2. ſing. fæm. אָבַדְתְּ periiſti fæm. Ezek. 26. 17. & in 1. ſing. אָבַדְתִּי perii, Pſal. 119. 92. Eſth. 4. 16. Sic, in 3. pl. præt. kal. אָבְדוּ & in pauſa אָבָדוּ perierunt; Pſ. 10. 16. 146. 4. Jer. 48. 36. & cum præf. Vau conv. וָאֹבְדוּ vel in pauſa, וָאָבָדוּ & peribunt; Am. 1. 8. 3. 15. Jer. 6. 21. & in 2. pl. m. cum præf. Vau. conv. וַאֲבַדְתֶּם & peribitis; Lev. 26. 38. Deut. 11. 17. Joſ. 23. 16. Jer. 27. 10, & 15. & in 1. pl. אָבַדְנוּ periimus; Num. 17. 27. In Benoni Kal; אוֹבֵד vel אֹבֵד periens; Num. 24. 20, & 24. Deut. 26. 5. & 32. 28. Job. 4. 11. 29. 13. 31. 19. Pſ. 31. 13. 119. 176. Eccl. 7.

אבר

17. cum præf. לְאוֹבֵד pereunti, Prov. 31. 6. & in fæm. ſing. cum præf. הָאֹבֶדֶת pereuntem, Ezek. 34. 4. & 16. In pl. m. cum præf. הָאוֹבְדִים pereuntes; Iſa. 27. 13. & in pl. fem. אוֹבְדוֹת pereuntes; Jer. 50. 6. & cum præf. הָאֹבְדוֹת idem; 1 Sam. 9. 20. In infin. Kal; אֲבוֹד pereundo; Deut. 4. 26. 8. 19. 30. 18. & aliâ formâ, אֲבֹד perire; Deut. 7. 20. & cum præf. וּבַאֲבֹד & in pereundo; Prov. 11. 10. cum Aff. Cholem tranſmutatur, & mutatur in Cametz-chatuph; Sic, אֲבָדְךָ perire te. Deut. 28. 20. vel ſic, אֲבָדֶךָ idem; ib. v. 22. ſic, אֲבָדְכֶם perire vos, Joſ. 23. 13. & אֲבָדָם perire ipſos; Ob. 1. 12. & cum præf. וּבַאֲבָדָם & in perire ipſos, ſeu, & in pereundis ipſis; Prov. 28. 28. In fut. Kal, יֹאבַד, peribit; pereat; Job. 3. 3. Jer. 4. 9. & in alia forma cum tzeri, יֹאבֵד idem; peribit, Job. 20. 7. Prov. 19. 9. 21. 28. In 3. fem תֹּאבַד, vel תֹּאבֵד peribit; fæm. Deut. 22. 3. Job. 8. 13. Pſ. 1. 6. 9. 19. 112. 10. Prov. 10. 28, 11. 7. Jer. 18. 18. Ezek. 7. 26. In 3. pl. maſc. יֹאבְדוּ, & in pauſa, יֹאבֵדוּ peribunt, Jud. 5. 31. Pſ. 68. 31. 20. 27. Job. 4. 9. & 20. Pſ. 37. 20. 49. 11. 73. 27. 80. 17. 92. 10. Iſa. 60. 12. Jer. 10. 15. & 51. 18. cum præf. cop. Vau, וְיֹאבְדוּ & in pauſa, וְיֹאבֵדוּ & peribunt; Pſ. 9. 4. Iſa. 41. 11. Pſ. 83. 18. & cum Vau conv. וַיֹּאבְדוּ, vel in Pa. וַיֹּאבֵדוּ & perierunt; Num. 16. 33. 2 Sam. 1. 27. Job. 6. 19. & in 3. fæm. pl. cum præf. Vau conv. וַתֹּאבַדְנָה & perierunt; 1 Sam. 9. 3. Item in 2. pl. m. in pauſa, תֹּאבֵדוּ peribitis; Eſth. 4. 14. & cum præf. cop. וְתֹאבֵדוּ & pereatis, Pſ. 2. 12. Item, cum Nun parag. in fine, תֹּאבְדוּן peribitis, Deut. 4. 26. 8. 19 & 20. 30. 18. Denique. in 1. pl. נֹאבַד peribimus; Jon. 1. 6. & 3. 9. & cum ה parag. נֹאבְדָה, idem; Jon. 1. 14. In Piel, אִבֵּד perdidit; 2 Reg. 21, 3. Lam. 2. 9. & cum præf. cop. וְאִבֵּד & perdidit, Jer. 51. 54. Et cum Aff. אִבְּדָם perdidit eos; 2 Reg. 13. 17. In 2 ſing. m. præt. piel; אִבַּדְתָּ perdidiſti; Pſ. 9. 6. & in 1. ſing. אִבַּדְתִּי perdidi; Jer. 15. 7. cum Vau conv. pref. וְאֲבַדְתִּי & perdam, Ezech. 6. 3. & in 2. pl. m. cum præf. Vau conv. וַאֲבַדְתֶּם & perdetis, Num. 33. 51. Deut. 12. 3. In infin. piel, אַבֵּד perdendo, Deut. 12. 2. cum præf. לְאַבֵּד & perdere; Eſth. 9. 6. & 12. Jer. 12. 17 לְאַבֵּד ad perdendum, Eſth. 8 5. Eccl. 3. 6. Ezech. 22. 26. וְלְאַבֵּד & ad perdendum, Eſt. 3. 13, & 7. 4.

8.11. Cum Aff. לְאַבְּדֵנִי ad perdendum me, Pſal.119.95. וְלְאַבְּדָם ad perdendum eos, Eſt.3.9..4.7..9.24. וּלְאַבְּדָם & ad perdendum eos, Eſt.9.24. In fut. Piel. יְאַבֵּד perdet, Prov.29.3. Eccl.9.18. cum præf. cop. וַיְאַבֵּד & perdet, Eccl.7.9. Zeph.2.13. et cum Vau conv. & Aff. וַיְאַבְּדֵם & perdidit eos, Deut.11.4. Job.12.23. In 2 ſing.maſc. תְּאַבֵּד perdes, Pſal.5.7, 21.21. præf. וְתְאַבֵּד & perdes, Iſai.26.14. Aff. תְּאַבְּדֵם perdes eos, Prov.1.32. Et in 1 ſing. Cum Vau conv.& Aff. וַאֲאַבְּדֵךְ & perdidi te, vel,& feci ut perires; eſt, euphoniæ gratiâ, cum defectu alterius א, radicalis, ſcil.pro וַאֲאַבֵּדְךָ Ezec.28.16. Item, in 3.pl.conv.& Aff. וַיְאַבְּדוּם & perdiderunt eos,2 Reg.19.18. Iſai.36.19. & in 2 pl.m. תְּאַבְּדוּ perdetis, namb.33.51. & cum Nun parag. תְּאַבְּדוּן perdetis, Deut.12.2. In Part.Piel,pl.m. מְאַבְּדִים (a ſing. מְאַבֵּד) perdentes,Jer.23.1. In Hiphil 3.præt.cop. וְהֶאֱבִיד & perdidit, Numb.24.19. In 2. m. תַּבְּבַרְתָּ perdidiſti,Job 14.15. & conv. וְהֶאֱבַדְתָּ & perdes, Deut.7.24. Pſal.143.12. cum Aff. וְהַאֲבַדְתָּם & perdes eos, Deut.9.3. ſic, in 1.ſing.cum conv. וַהַאֲבַדְתִּי & perdam.Lev.23.30.Jer.25.10..49.38. Ezek.25.15..30.13.. 32.13. Obed.5.8. Mich.5.10.cum Aff. וְהַאֲבַדְתִּיךָ et perdam te,Ezec.25.7.et וְהַאֲבַדְתִּיךָ & perdam te,f.Zeph.2.5. In infin.hiph. הַאֲבִיד perdere, 2 Reg.10.16. præf. לְהַאֲבִיד ad perdendum, Deut.28.63. וּלְהַאֲבִיד & ad perdendum, Jer.1.10..18.7..31.28. Aff. לְהַאֲבִידֵנוּ ad perdendum nos, Joſ.7.7. Item, הַאֲבִידוּ perdere eum, Deut.28.51. לְהַאֲבִידוֹ ad perdendum eum,Deut.7.10, 2 Reg.24.2. In fut.hiph. i. ſing. cum ה parag. אַבִּידָה, vel אֹבְדָה, Jer.46.8. perdam, perire faciam, &c. eſt autem anomalum, א radicali abjecta; & cholem, ex forma Kal, vel ex chald. aſſumpto; Item,in part hiph. מַאֲבִיד perdens.Deut.8.20. col. Rad. verbaliter. Inde, 1. אֲבֵדָה res perdita vel amiſſa; Exod. 22.8. Lev.5.22. præf. הָאֲבֵדָה rem amiſſam, Lev.5.23. Conſtr. אֲבֵדַת rei amiſſæ,Deut.22.3. Deinde ii. אֲבַדּוֹן perditio,Job 28.22..31.12.præf. וְאַבַדּוֹן & perditio,Prov. 15.11. בָּאֲבַדּוֹן in perditione,& Pſal.88.12. לְאַבַדּוֹן perditioni,Job.26.6.Item iii.In alia forma cum præf. וַאֲבַדֹּה cum cholem, & ה; & perditio,Prov.27.20. Et iiii. In alia, cum præf. וְאַבְדָן & perditione,ut in Eſth.9.1. Ac denique etiam v. In alia,itidem, cum præf. בְּאָבְדָן in perditionem,Eſth.8.6. At, אֹבֶד Numb.24.20. & Pſal.119. 176.licet, à quibuſdam, pro nomine ſumatur; perditio; pleriſque tamen manet part. benoni kal, ut ibi ponitur.

Rad. 3. אָבָה Voluit, concupivit, acquievit, Exod.10. 27. Deut.2.30..10.10..23.10..25.7. Jud.11.17.. 19.10. 1 Sam.31.4. 2 Sam. 2. 21..6.10.. 12. 17.. 13,14,16,25.. 14.29..23.16,17. 1 Reg.22.49. 2 Reg. 8. 19.. 13. 23.. 24.4. 1 Chron.10.4.. 11.19.. 19.19. 2 Chron.21.7.Pſal. 8.1. In 1.ſing. אָבִיתִי volui. Joſ.24.10. 1 Sam.26.23. In 3.Pl. אָבוּ voluerunt, acquieverunt, Jud. 19.25..20.13. 1 Sam.15.9.. 22.17. Prov.1.30. Iſai.30.9.. 42.24. Ezech. 20.8. Item, אָבוּא Idem; ſed eſt cum א, parag. pro אָבוּ voluerunt,Iſai.28.12. Et in 2 pl. m. אֲבִיתֶם voluiſtis, Deut. 1.27. Prov. 1. 25. Iſa. 30. 15. In fut. kal, יֹאבֶה acquieſcet, Deut.29.20. Prov.6.35. cum ה interrog.præf. הֲיֹאבֶה An volet? Num acquieſcet? Job.39.9. Et in 3. ſing.fæm. תֹּאבֶה volet, f. Gen.24.5. & 8. & in 2 ſing.m. תֹּאבֶה velis,acquieſcito,Deut.13.8, 1 Reg. 20. 8. Item, תֹּאבֵא, idem; eſt cum tertia Radicali ה, in א mutata; & prima radicali א, abjecta; Prov.1.10. Et in 3.pl.m. יֹאבוּ voluerint,Ezec.3.7. & 2 pl.M. תֹּאבוּ voluerit is,Lev.26.21. Iſa.1.19. Item, in part. benoni kal, pl. m. אֹבִים acquieſcentes,volunt; (a ſing. אֹבֶה) Ezech. 3. 6.Col.Rad. verbaliter. Indè, i. אֵבָה m.deſiderium, concupiſcentia, Job 9.26. Dein,ii. Hinc, אֲבָי Adv. ſeu particula optandi, ô, ô ſi; Job. 34.36. Et iii. Hinc,No.fæm. cum præf. הָאֲבִיוָה concupiſcentia,Eccl.12.6. Ut & iiii. Hinc, אֶבְיוֹן m.pauper,egenus,qui nihil aut parùm habet, ſed habere deſiderat; vel potiùs, ab acquieſcendo, quia tales,obſequioſi,& non faſtidioſi eſſe ſolent;Deut.15.4..7. 11. 1 Sam. 2.8. Job.5.15. Pſal. 9.19..72.4,12.. 107. 41.. 109.31..113.7. Prov.14.31.Iſa.32.7. Jer.20.13. Am.8.4. cum præf. וְאֶבְיוֹן & egenus, Deut. 24. 14. Job 24. 14. Pſal.35.10..37.14..40. 18..70.6..49.4..72.13..74.21..82. 4..86.1..109.16. & 22.Prov.31.6. Jer.22.16. Ezech. 16. 49.. 18.11. Ezech.22. 28. Am.2.6.& 8.6. לָאֶבְיוֹן egenus, Deut.15.6. & 9. לָאֶבְיוֹן egeno, Job 30. 25,31. 19. Prov.31.17. Iſa.25.4. Et cum Aff. אֶבְיוֹנְךָ egeni tui, Exod.23.6. וְלְאֶבְיוֹנְךָ & egeno tuo, Deut.15.11. In pl. m. אֶבְיוֹנִים egeni, pauperes,Job 24.4.Pſal.13.7..69.34.. 72.13.. 140. 13. Jer.2. 33.. 5. 28. Am.4.1. cum præf. וְאֶבְיוֹנִים & egeni, Prov.30.14. Iſai.15.3. Am.5. 12. & וְהָאֶבְיוֹנִים & egeni, Iſa.41.17. לָאֶבְיוֹנִים egenis, Eſth. 9.22. Job 29.16. Pſal.112.9. Conſtr. אֶבְיוֹנֵי egeni, Exod. 23.11. cum cop. וְאֶבְיוֹנֵי & egeni, Iſa.29.19. & cum Aff. אֶבְיוֹנֶיהָ egeni ejus, fæm.Pſal.132.15. Item, ad hoc ſignificatum, reducunt quidam, No.fæm. ſuprà deſcriptum, viz. הָאֲבִיוָה indigentia, Eccl.12.6. Dein, v. Huc etiam reducunt,interjectionem, ſeu particulam dolendi, אֲבוֹי Heu,cheu, Prov.23.29. Denique vi.Hinc & nomen notum אָב, m. Pater; ratio derivationis videtur eſſe,à benevolo patrum affectu; quia ſcil. ſunt indulgentes erga liberos, & idem, quod illi, volunt; ſed אָב dicitur etiam, author; inventor primus,doctor, dux, avus, proavus, & in genere, pater generatione, ætate & honore; eſt autem nomen quod frequens admodum occurrit, Gen.44. 19. & 20.&c.ad 2 Chron.35.5.(30 circ.l.)cum præf. הָאָב patris, Ezec.18.4. & 20.col. וְאָב & pater,ibid.v.20. col. לְאָב in patrem,pro patre, pater, patri, Gen.25.8. Jud. 17. 10.. 18.19. 2 Sam.7.14. Iſai.22.21..48.10. Jer. 31.8. Ezech. 44.26. Prov.30.17. 1 Chron.17.13.. 22.10.. 28. 6. col. כְּאָב ſicut pater, Job 31.18. וְכְאָב & ſicut pater, Prov. 3.12. col. In conſtr.interdum eſt, אַב pater, Gen.17.5. cum præf. לְאַב in patrem, Gen.17.4. col. Sed frequentius multo,eſt in conſtr. אֲבִי pater,patris, &c. Gen.4.20, 21.. 9.18,22.. 10.21.. 11.29. Iſai.9.7. Pſal.68.6.&c. ad 2 Chron.9.35. (80.circ.l.) Item,cum præf. וַאֲבִי & pater, 1 Chron.2.17 & 49.& לַאֲבִי patri, Deut.22.19.& 29. col. præf. Sæpe etiam occurrit cum Aff.ut, אָבִי (differt à conſtr.per cametz·) pater meus, patris mei, patrem meum,&c. Gen.19.34.. 20.12,& 13.. 22.7. Pſal.27. 10.. 89 26.&c.ad Jer.3.19. (130.circ.l.) cum præf. וַאֲבִי & pater meus,1 Sam.24.11.1 Reg.2.32. לַאֲבִי patri meo,Gen.44. 32..45.13.Jud.14.16,iSam.17.34.1 Reg.19.20.Prov.4.3. col.; & לְ Item,cum aliis Aff. אֲבִינוּ pater noſter,Gen. 19.31,32..31.14..42.13,& 32..44.25,& 31..Numb.26.3.. 27.4. Joſ.11.2,1 Chron.29.10. Iſa.63.16.. & 64.8.Jer.35. 6,8,& 10.cum præf. לַאֲבִינוּ patri noſtro, Gen.31.1..43. 28. מֵאֲבִינוּ à patre noſtro, Gen.19.32,& 34..& 31.17. col. ſic & אֲבִיךָ pater tuus, Gen.12.1..26.3.& 24.. 27.6.. 28.13.&c. ad Jer.22.15. (110.circ.l.) cum præf. וַאֲבִיךָ & pater tuus, 2 Sam.17.8. לַאֲבִיךָ patri tuo,Gen.27.9,& 10.

Jud.

Jud.6.25. Prov.23.22. & מֵאָבִיךָ à patre tuo, Job.15.10. (col. præf.) sic, אָבִיךָ pater tuus,fæm.gen.24.23..38.11. Jos.2.18. Jud.14.15. Ruth 2. 11. Est.4.14. Ezec.16.3. præf. מֵאֲבִיךָ à patre tuo,2 Sam.6.21. Item,אֲבִיכֶם pater vester, Gen.31.29..43.7. & 27.. 44.16..45.18 & 19.. 49.2. Jos.24.3. Isai.51.2. Jer.35.18. & אֲבִיכֶן pater vester, fæm.Gen.31.5,9, 7; præf.וַאֲבִיכֶן & pater vester fæm. Gen.31.7. Ezech. 16. 44. col. Aff.2. pers. plur. masc. & fæm. Sic & אָבִיו pater ejus, vel suus, &c. Gen. 2.24..11.28.. 22.7.. 26,15..18.&c. ad Zach.13.3. (210. circ.l.) & cum præf. לְ, וְלְ & וּלְ 30. circ. l. & semel cum præf.כְּ, caph similitudinis, כְּאָבִיו sicut pater ejus,2Reg. 3.2. Item,אֲבִיהוּ idem, pater ejus, patris sui, &c. Jud. 14.19..16.10.& 31.1Reg.5.15.1Chron.26.10. 2Chron.3. 1.Zac.13.3.col.& אָבִיהָ pater ejus,patris sui,patrisuo,&c. fæm.Gen.19.33..29.12..31.35..&c.adEst.5.7.(30.circ.l.) cum præf.לְאָבִיהָ & וַאֲבִיהָ & pater eius, Numb.12.14. & מֵאָבִיהָ patris sui, Gen.29.9. & 12. & 31.19. col. præf. Item, אֲבִיהֶם pater eorum, patris sui,patrem suum, &c. Gen. 9.23..31.53.. 37.2.&c.ad Jer.35.16.(36.circ.l.)cum præf. וַאֲבִיהֶם & pater eorum,Gen.42.35. & לַאֲבִיהֶם patri suo,1Reg.13.11.col.præf. Denique, אֲבִיהֶן patris sui, patrem suum,&c.fæm. Gen.19.33.& 35. Exod.2. 16. & 18. Numb.27.7.. 36.12.Jos.17. 4. cum præf.מֵאֲבִיהֶן ex patre suo, Gen.19.36. col. In pl.masc. (sed terminatione fæm.) אָבוֹת patres,majores, Exod.12.3..20.5.. 34.7. &c. ad Mal.3.24. (30.circ.l.) cum præf. הָאָבוֹת patres, patrum, &c. Numb.36.1. Deut.18.8. Jos.19.51. &c. ad Neh.12.63.(30.circ.l.) & וְהָאָבוֹת & patres, Jer.7.18, 13.18.& לָאָבוֹת Patribus, 1 Chron.26.30. Neh. 11.13. col. In constr.est אֲבוֹת patres, Exod.6. 28. Numb.31. 26.. 32.28. Jos.14.1. & 21.1. cum præf. וַאֲבוֹת & patres, Exod.10.6. Dan.11.24. cum Aff. אֲבוֹתַי patres mei, Gen.46.9..47.30.&c. ad Isa.37.11. (12.locis.) cum præf. וַאֲבוֹתַי & patres mei, 2 Chron.32.13. & מֵאֲבוֹתַי à patribus meis, 1 Reg.19.4. Sic cum aliis Aff. אֲבוֹתֵינוּ patres nostri, Gen.46.34..47.3,&c. ad Mal.2. 10. (50. circ.l.) & cum præf. לְ, וְלְ & וּלְ 15. circ.l. Item, אֲבוֹתֶיךָ patres tui, Gen.15.15..1.3.&c. ad Jer.34.5.(25.circ.l.) & cum præf. לְ,וְלְ, כְּ, וְלְ & מִ, 15.circ.l. Item, אֲבוֹתֵיכֶם patres vestri, Gen.48.21. Exod.3.13,15,16,&c. ad Mal. 3.7. (60.circ.l.) & cum præf.לְ,וְלְ,כְּ,יִכְּ, לְ, & וְלְ 30.circ. l.& semel, מֵאֲבוֹתֵיכֶם præ patribus vestris, Jer.16.12. Item, אֲבוֹתָיו patres ejus, patrum suorum, &c. Lev. 25. 41. Numb.1.4.& 44.. 2.34. &c.ad Dan.11.38. (80.circ. l.) cum præf.לַאֲבוֹתָיו patribus ejus,Numb.11.12. Deut. 31.20. col. Item, אֲבוֹתָם patres ipsorum, patrum suorum,&c. Exod.4.8. Lev.26.39,40, &c. ad Mal.4.6. (80. circ.l.) & cum præf. לְ, כְּ, לְ,15.circ.l. ut & מֵאֲבוֹתָם præ patribus suis, Jud.2.19. Job 15.18.Jer.7.28.col. Denique,sic &, אֲבוֹתֵיהֶם idem, patres ipsorum,patrum suorum,&c. 1 Chron.4.38..5.13.& 25.&c.ad Jer.50.7. (15. circ.l.) & cum præf. וַאֲבוֹתֵיהֶם & patres ipsorum, 1 Chron.9.19. Jer.19.4.& לַאֲבוֹתֵיהֶם patribus ipsorum, per majores suos; 1 Reg.14.15, 1 Chron.6.19. Neh.9. 23.& וַלַּאֲבוֹתֵיהֶם & patribus ipsorum,2 Chron.6.25. & Jer.24.10.col.

Rad.4. אָבַח, unde,אַבָּחָה fæm. cuspis, mucro; vel, terror, mucro flammans,&c. occurrit tantum semel, in constr. אַבַּחַת terrorem,vel mucronem gladii,&c.Ezec. 21.15.col.Rad.

Rad.5. אָבַט. Unde הָאֲבַטִּחִים pl. m. (cum præf. הָ) pepones, Numb.1.15.col.Rad. Vide & in Rad.בָּטַח.

Rad.6. אָבַד, Unde in Hithp הִתְאַבַּד elevari,extolli,ut in fut. hithp.3.pl.m.cum Vaû conv.præf. וַיִּתְאַבְּרוּ & elevantur; sive elevabunt se, Isai.9.18. col.Rad.

Rad.7. אָבַל luxit, in luctu fuit, Hos.10.5. & cum וְ, conv. וָאֶבֵל & lugebit, Am.8.8. in 3.pl.אָבְלוּ luxerunt, lugent, Joel 1.9.& cum וְ, cop.vel conv. וְאָבְלוּ & luxerunt,vel,& lugebunt, Isa.3.26..19.8. Am.1.2..9.5. In fut. kal. 3.fæm. תֶּאֱבַל (à 3.m. יֶאֱבַל) lugebit, Job.14.22. In hiph. הֶאֱבִיל,luctum attulit; ut, In fut. hiph. 3. f. m. cum וְ, conv.præf. וַתַּאֲבֵל & luctum affert, Lam.2.8. Sed in hithp. occurrit sæpius, הִתְאַבֵּל luxit, 1 Sam.15.35. & in imper fing.fæm. הִתְאַבְּלִי (a masc. הִתְאַבֵּל) lugeto, 2 Sam.14.2. & in fut. hithp. יִתְאַבֵּל lugebit, Ezec.7.27.. 10.12.cum וְ, conv. וַיִּתְאַבֵּל & luxit,Gen.37.34,2 Sam. 13.36..19.2, 1 Chron.7.22. & in 1 sing.cum וְ,conv.præf. & ה parag.Aff. וְאֶתְאַבְּלָה & lugebam, Neh.1.4. Sic,in 3.pl.m. cum וְ, conv. וַיִּתְאַבְּלוּ Numb.14.39.1 Sam.6.19. & in pausa, וַיִּתְאַבְּלוּ & luxerunt, Exod.33.4. ut & in 2. pl.m. תִּתְאַבְּלוּ Neh.8.9. lugebitis. Item, in part. hithp. מִתְאַבֵּל lugens, 1 Sam.16.1. Dan.10.2. Ez.10. 6. & in fæm. מִתְאַבֶּלֶת lugens,fæm.2 Sam.14. 10. & in pl.m. מִתְאַבְּלִים lugentes, 2 Chron.35. 24. Isai.66. 10. Sed Verbum אָבַל signif. etiam,lugere ex vastatione, & desolatione;vastari,desolari, ut Isa.24.7..33.9. אָבַל luxit, lugebit, & in 3 sing.fæm. אָבְלָה luxit, lugebit, fæm. Isa. 24.4. Jer.12.11..13.2..23.10. Joel 1.10. & in fut.kal. 3. sing.fæm. תֶּאֱבַל lugebit, Jer.4.28. & 12.4. Hos.4.3. & in hiph. 1.sing.præt. הֶאֱבַלְתִּי (a 3.masc. הֶאֱבִיל lugere fecit) lugere feci, Ezec.31.15.col.Rad.verbaliter. Inde, I. אֵבֶל m.lugens, Gen.37.35..50.11. Num.33.48. Est.6. 12. cum præf. כְּאֵבֶל tanquam lugens,Psal.35.14. In pl. m. אֲבֵלִים lugentes, Job 29.25. Isa.61.2. In constr.cum præf. לַאֲבֵלֵי lugentibus, Isai.61.3. & cum præf. & Aff. וְלַאֲבֵלָיו & lugentibus ejus, Isa.57.18. In pl.f. אֲבֵלוֹת lugentes, Lam.1.4. Dein, ii. hinc, אֵבֶל m.luctus, Gen. 27.41..50.10 & 11. Deut.34.8. 2 Sam.14.2. Esth.4.3. Eccl.7.2.& 4. Isa.61.3. Jer.6.26.. 16.7. Ezec. 24. 17. Am.5.16. præf. וּלְאֵבֶל & luctus, Mich.1.8.הָאֵבֶל luctus, Gen.50.11, 2 Sam.11.27. כְּאֵבֶל sicut luctus, Am.8.10. לְאֵבֶל in luctum, 2 Sam.19.3. Job 30.31. Lam. 4. 37. Am.8.10. וּמֵאֵבֶל & à luctu. Esth.9.22. cum Aff. אֵבְלֵךְ luctus tuus, Isai.60.20. & אֵבְלָם luctus eorum, Jer.31. 13. Item, iii. Huc etiam reducunt, אֵבֶל planities, Jud. 7.22.. 11.33. 1 Sam.6.18. Et,iiii. Huc etiam reducitur, אֲבָל asseverandi particula, veruntamen,sed,at, certè, verè, profectò, Gen.17.19.. 42.21, 2 Sam.14.5. 1 Reg.1. 43.. 2 Reg.4.14. 2 Chron.1.4..19.3.. 33.17. Ez.15.13. Dan.10.7. & 21. col.Rad. אוּבָל vide in יָבַל.

Rad.8. אָבֶן; & in pausa, אָבֶן; fæm.lapis, pondus,perpendiculum, Gen.31.45..35.14..49.24. Psal.118.22.&c. ad Zach.12.3.(60.circ.l.) cum præf. וְאֶבֶן & ob pausas, וָאֶבֶן & וְאָבֶן & lapis, Lev. 26.1. Deut.4.28, 25. 13. Prov.11.1, 20.10 & 23.&c. ad Ezech.20.32.(20.circ.l.) & הָאֶבֶן lapis,lapidis, lapidem, Gen.28.11. &c.ad Zach. 4.10. (20.circ.l.) Sic,cum aliis præf. וְ, וָ, בְּ, בָּ, וּבְּ, וּבָּ, כְּ, כָּ, וּכְּ, וּכָּ, לְ, וְלְ, לָ, וְלָ, כְּ, וְכְּ, & מִ, 25. circ.l. Cum Aff. אַבְנוֹ lapidem suum, 2 Reg.3.25.col. Aff. In pl.f. (licet term.m.) אֲבָנִים lapides,pondera, perpendicula,Gen.31.46.Exod.20.25, 34.1.& 4. 1 Reg.5.17. &c. ad Jer.43.9.(40.circ.l.) cum præf.וַאֲבָנִים & lapides, 1 Chron.22.14. col. Sed cum

aliis præf. ſæpiùs,viz. cum ל & כ,יכ,וה,ה, 50.circ.l. In conſtr. אַבְנֵי lapides,lapidum,&c. Exod.25.7, 28.9 12.&c.ad Zach.9.16. (40.circ.l.) & cum præf. וְאַבְנֵי & lapides,Exod.25.7.&c.& cum aliis præf. ל, כְּ, לְ, וְ & מִ 20.circ.l. Item, cum Aff. אַבְנָיִךְ lapides tui, Iſa.54. 11. וַאֲבָנָיִךְ & lapides tui, Ezec.26.12. אַבְנָיו lapides ejus, m.Lev.14.45.Prov.24.31. Zach.5.4. אַבְנֶיהָ lapides ejus,fæm.Deut.8.9..2 Reg.3.25. Job 28.6. Pſal.102. 15. Mich.1.6.& אַבְנֵיהֶם lapides eorum, Neh.3.35. col.Aff. Item, hinc, Nomen duale cum præf.הָאֲבָנִים M. Sellæ parturientium, vel Sellæ, ſeu tabulæ figulorum, Exod.1. 15. Jer.18.3.col. communiter, אֲבָנִים putatur ſcribi, pro אֲפָנִים ſignificante duplicem rotam; ſicut certe rota eſt figuli, quæ ſuperne unam circumferentiam, & inferne alteram habet; (nam אֹפֶן propriè, circumferentiam rotæ ſignificat, quam Latini canthum vocant, licet ſæpe pars pro toto accipiatur) & eſt quaſi duplex rota, ſeu duæ rotæ, aut, ſella ex duabus rotis; (ſimiliter etiam, forſan,ſella ædificata olim fuit, in qua mulieres in partu enitebantur) rotunda ſcil. & inſtar duarum molarum;ob quam duplam formam, dualem etiam habet formam, plicatæ enim geſtari ſolent ejuſmodi rotæ figulorum, & ſellæ parturientium.

Rad.9. אַבְנֵט m. nomen radicale quadriliterum,cingulum, quo ſcil. Sacerdotes in miniſterio ſuo cingebantur, ne diffluerent veſtes; zona erat bullis ornata; balteus, Exod.29.9. Lev.8.13. cum præf. וַאֲבָנֵט & balteus, Exod.28.5. & 40. הָאַבְנֵט balteum, Exod.39. 29. בָּאַבְנֵט balteo, Lev.8.7. וּבָאַבְנֵט & balteo, Lev. 16.4. Et cum Aff. וְאַבְנֵטְךָ & balteus tuus,Iſa.22.21.In pl.m. אַבְנֵטִים baltei, Exod.28.41.

Rad.10. אָבַס ſaginare, ſaginavit ad præſepe; Undè, part.paul, אָבוּס ſaginatus,Prov.15.17. In pl.m.אֲבוּסִים ſaginati, 1 Reg.4.23. Inde, i. אֲבוּס m.præſepe,Prov.14. 4. Iſai.1.3. In pl.m.conſtr. cum Aff. אֲבוּסֵי præſepia tua, Job 39.9. part.אָבוּס eſt, ſaginatus juxta præſepe; & nomen אָבוּס quaſi ſaginatorium, &c. Deinde, ii.Hinc, no. pl. m. conſtr. cum Aff. מַאֲבוּסֵי granaria ejus,(à ſing.pl.מַאֲבוּסִים) ſive horrea ejus, Jer.50.26. col.Rad.

Rad.11. אָבָק m.pulvis,pulviſculus,eſt,propriè, pulvis excitatus, pulvis qui vento impellitur, vel, in luctâ excitatur; pulvis tenuis; (ut,עָפָר eſt pulvis paulo grandior) & ad aromata contuſa etiam transfertur, Deut.28. 24. In conſtr. אֲבַק idem, pulvis, Nah. 1.3. cum præf. כַּאֲבַק Iſai.5.24. & כַּאֲבָק Iſai. 29. 5. Sicut pulvis; & לַאֲבָק in pulverem, Exod.9.9. Item, cum Aff. אֲבָקָם pulvis eorum, Ezec.26.10.Hinc, i. No.אֲבָקַת (conſtr.ab אֲבָקָה) fæm.idem;pulvis, Cant.3.6. Item, ii. Inde, verbum,in niph. נֶאֱבַק luctari; Unde in fut.Niph. cum ו conv.præf. וַיֵּאָבֵק & luctatus eſt, Gen.32.24.& in Infin. niph. cum præf.& Aff. בְּהֵאָבְקוֹ in luctando ipſum,Gen. 32. 28.col Rad.

Rad.12. אָבִר; Inde, אֵבִיר (conſtr.ab אֲבִיר) m.fortis, robuſtus, potens, Gen.49.24. Ha.1.24.. 49. 26.. 60. 16.cum præf. לָאֵבִיר robuſto, Pſal.132.2 & 5.Item,inde, ii. אַבִּיר m. potentiſſimus, 1 Sam.21.7. Job 34.20. Cum præf.כָּאַבִּיר (pro כַּאֲבִיר) ut potentiſſimus, Iſai.10. 13. Vel,ut quidam volunt, eſt cum א redundante,pro כַּבִּיר idem; ſub Rad. כָּבַר, ubi vide. In pl. maſc. אַבִּירִים robuſti, potentes; Synecdochicè,tauri, juvenci, Job.24. 22. Pſal.50.13.& 68.31. 78.25. Iſai.34. 7. cum præf. כָּאֲבִירִים ut robuſti,Jer.50.11. In conſtr.אַבִּירֵי Pſal.22. 13.. 76.6. Iſai.46.12. Lam.1.15.& cum Aff.אֲבִירֶיךָ robuſti tui, Jer.46.15.& אֲבִירָיו robuſti ejus, Jud 5. 22.. Jer.8.16.. 47.3. Deinde, iii. Hinc,אֵבֶר m. ala, penna; quòd in alis, robur avium præcipuè locetur; & eſt, propriè, ala major, ut columbæ, accipitris, ciconiæ,aquilæ, &c. (nam כָּנָף generalius eſt.) Pſal. 55. 7. Iſa.40. 31. cum præf. הָאֵבֶר idem, ala, Ezech. 17.3. Et iiii. Inde, אֶבְרָה fæm. idem, penna, &c. Job. 39. 16. cum Aff. אֶבְרָתוֹ alam ſuam, ſive alas ſuas, Deut. 32. 11.&,בְּאֶבְרָתוֹ alâ ſuâ, Pſal.91.4. & in pl.f. cum præf. & Aff.וְאַבְרוֹתֶיהָ & pennæ ejus, Pſal.68.14.Item,v.Hinc, verbum in hiph.fut.3.ſing.m. יַאֲבֵר volabit, Job 39.26. à præt.hiph. הֶאֱבִיר volavit. ſignificat alam fortem accipere, vel, alâ forti volare, &c.

Rad.13. אָגַר; Unde, אֲגֻדַּת (conſtr. ab אֲגֻדָּה abſol.) fæm. faſcis, faſciculus, Exod.12.22. Item,agmen; ut,cum præf. לַאֲגֻדַּת in agmen, Exod.2.25.& cum Aff. וַאֲגֻדָּתוֹ & agmen ſuum, Am.9.6. In pl.f. אֲגֻדּוֹת faſces, faſciculi, Iſai.58.6.col Rad.

Rad.14. אֱגוֹז; Inde No.אֱגוֹז m.nux, nucis,Cant.6.11. col.Rad.

Rad. 15. אֶגֶל m. gutta; Undè, in pl.m. אֲגָלִים ſtillæ, guttæ; ita communiter; ſed, videtur אֶגֶל vel, אֲגֶל aut אֵגֶל eſſe uligo,ſeu humor,ex rore liquefacto, &c. & in pl. m.conſtr. אֲגָלֵי guttæ,guttas, Job.38. 28. col.Rad.

Rad.16. אֲגַם maſc.ſtagnum, palus. Pſal.114. 8. cum præf.לָאֲגַם in ſtagnum, Pſal.107.35. Iſa.35.7..41.18. In pl.m.cum præf. הָאֲגַמִּים ſtagna, Exod.8.1. וַאֲגַמִּים & ſtagna, Iſa. 42.15. Jer.51.32. & in conſtr. cum præf. וַאֲגַמֵּי & ſtagna, Iſa.14.23.. 19. 10. Item, cum Aff. אֲגַמֶּיהָם ſtagna eorum, Exod.7.21. quæ ſunt abſque dageſch, in Mem; Item,inde,No. אַגְמוֹן m.juncus, juncum, Job 40.21. & cum præf. וַאֲגַמוֹן & juncus, Job 41. 12. Iſa.9.14. & 19.15. &, כַּאֲגַמוֹן ſicut juncus,Iſa.58.5. Sed, in loco Job.40.21. אַגְמוֹן quibuſdam,eſt, hamus,cujus caput incurvatum, more junci, confer Iſa. 58.5. Vel, ut alii, reſtis,ex junco facta,quâ aliquid ligatum tenetur; Item, in Job 41.12. exp. cacabus, ſeu, ahenum magnum aquam continens, inſtar ſtagni; Vel, ſtagnum, ex aeris calore fumans, ut olla aquâ calidâ plena.

Rad.17. אַגָּן fæm. Crater; phiala, Cant. 7. 3. In pl. fæm.cum præf. הָאֲגַנּוֹת crateres, Iſa.22.24. & בָּאֲגַנּוֹת in crateribus. Exod.24.6.

Rad.18. אָגַף m. Ala, militaris,ſcil.Agmen; Unde, in pl.m.conſtr. cum Aff. אַגַפֵּיךָ alæ tuæ, agmina tua,Ezec. 38.9.. 39.4. Sic, אַגַפָּיו agmina ejus,Ezec.12.14.. 17.21.. 38.6. & 22. & אַגַפֶּיהָ agmina ejus, fæm. Omnia à pl. m. אַגַפֵּי in conſtr. אַגַפֵּי &c.

Rad.19. אָגַר collegit, comportavit; Unde 3. fæm. ſing. אֹגֶרֶת comportat, Prov.6.8. & in fut.kal.2 ſing.maſ. תֶּאֱגוֹר comportabis; (a 3. ſing.m. יֶאֱגוֹר) Deut. 28. 39. In benoni kal, אוֹגֵר vel אֹגֵר comportans, Prov. 10.5. & in Paul, אָגוּר q.d.recollectus,vel nomen propr. à part.derivatum, & videtur eſſe ænigmaticum, Agur; q.d. collectus,receptus,filius jakeh, h.e. obedientis;quod nomen Solomon ſibi fecit, tanquam innuens oberrationem ſuam, ex qua receptus eſt, Prov.30.1. Inde 1. No. אִגֶּרֶת fæm. Epiſtola, Eſth.9.29. cum præf. וְאִגֶּרֶת & epiſtola, Neh.2.8..6.5.& הָאִגֶּרֶת epiſtolæ, Eſth.9. 26. In pl.fæm. אִגְּרוֹת epiſtolæ, 2 Chron.30.1. Neh.2.7. & 9.. 6.19.Cum præf.בָּאִגְּרוֹת cum epiſtolis,2 Chron.30.6.

&

& cum Aff. אִגְּרוֹתֵיהֶם epiſtolas ſuas, Neh. 6. 17. Deinde, ii. Hinc etiam deducunt quidam, nomen אֲגוֹרָה fæm. in Conſtr. אֲגוֹרַת nummus, nummulus, parva moneta, obolus, ſcrupulus, &c. extat ſemel, cum præf. לַאֲגוֹרַת pro nummulo, 1 Sam. 2. 33. vel 36.

Rad. 20. אֶגֶרְטָל m. Radicale nomen pluriliterum, pelvis, pollubrum; In pl. m. Conſtr. אַגַרְטְלֵי (ab אַגַרְטָלִים) pelves, pollubra, Ezr. 1. 9.

Rad. 21. אָדַב Unde, Hiphil הֶאֱרִיב cruciavit; atque inde, Infin. hiph. cum præf. וְלַהַאֲרִיב extrito ה, characteriſtico Hiphil, pro וּלְהַאֲרִיב & ad cruciandum, 1 Sam. 2. 33.

Rad. 22. אָדַם rubuit, rufus, ſeu ruber fuit; Unde in 3. pl. אָדְמוּ rubebant, Lam. 4. 7. & in part. pual, מְאָדָּם rubefactus, Nach. 2. 3. & in pl. מְאָדָּמִים rubefactæ, Exod. 25. 5.. 26. 14.. 35. 7. & 23. cum præf. הַמְאָדָּמִים idem, rubricatæ, Exod. 39. 34. In hiph. fut. 3. pl. יַאְדִּימוּ (a præt. הֶאְדִּים in infin. הַאְדִּים; Unde fut. יַאְדִּים &c.) rubra fuerint, Iſa. 1. 18. Item, in fut. Hitph. יִתְאַדֹּם (a præt. הִתְאָדַם) rubeſcit, Prov. 23. 31. Inde, i. No. אָדֹם vel אֹדֶם rufus, rubens, Iſa. 63. 2. Zac. 1. 8. cum præf. וְאָדֹם & rufus, Cant. 5. 10. הָאָדֹם rufus, rufo, Gen. 25. 30. In pl. m. אֲדֻמִּים rufi, rubri, 2 Reg. 3. 22. Zach. 1. 8. & 4. 2. & in ſing. fæm. אֲדֻמָּה rufa, Numb. 19. 2. Ubi in pl. & ſing. f. cholem mutatur in kibbutz & dageſch. Dein, ii. Inde, No. אָדֹם m. Rubinus, pyropus, lapis pretioſus, Exod. 28. 17.. 39. 10. Ezech. 28. 13. Item, iii. Hinc, אַדְמוֹנִי m. rufus, Gen. 25. 25. 1 Sam. 16. 12. cum præf. וְאַדְמֹנִי & rufus, 1 Sam. 17. 43. Ut et, iv. No. אַדַּמְדָּם maſc. ſubrubidus, ſubruber, ſubrubidum, Lev. 13. 42. & 49. In fæm. אַדַּמְדֶּמֶת ſubrubida, Lev. 13. 19, 24, 43. & in pl. fæm. אֲדַמְדַּמּוֹת ſubrubidæ, Lev. 14. 36. Item v. Hinc, No. אֲדָמָה fæm. terra, humus, Gen. 4. 2. Exod. 20. 24.. 2 Sam. 15. 32. 2 Reg. 5. 17. 2 Chron. 26. 10. Pſal. 104. 30. Iſa. 15. 14.. 45. 9. Joel 1. 10.. 2. 21. Am. 7. 17. Zach. 13. 5. cum præf. וַאֲדָמָה & terra, 1 Sam. 4. 12. 2 Sam. 1. 2. Neh. 9. 1. & 25. Dan. 11. 38. At, multò frequentiùs הָאֲדָמָה terra, terræ, terram, &c. Gen. 1. 25.. 2. 5, 6, 7, 9, 19.. 3. 17, 19, 23. &c. ad Mal. 3. 11. (120. circ. l.) & ter etiam וְהָאֲדָמָה & terra, Gen. 47. 19.. 11. 17. Iſa. 6. 11. ut & ſemel, cum unoquoque Aff. Seq. Viz. בָּאֲדָמָה in terra, Deut. 4. 18. & בַּאֲדָמָה idem, Deut. 21. 1. לַאֲדָמָה terræ, Pſal. 83. 11. & מֵאֲדָמָה & ex humo, Job 5. 6. In conſtr. eſt אַדְמַת terra, -ræ, -ram, &c. Gen. 47. 20, 22, 26. Exod. 3. 5. Pſal. 137. 4. Iſa. 14. 2. &c. ad Zach. 2. 16. (20. circ. l.) cum præf. לְאַדְמַת terræ, Ezech. 7. 2.. 21. 8. & cum Aff. אַדְמָתִי terra mea, 2 Chron. 7. 2. Job 31. 38. Jonah 4. 2. אַדְמָתֵנוּ terra noſtra, Gen. 47. 19. cum præf. וְ ibid. & v. 18. &c. ut & cum aliis Aff. אַדְמָתְךָ vel, in pauſa תֶּךָ— (& cum præf. וְ, Am. 7. 17.) אַדְמָתָם, אַדְמָתְכֶם præf. לְאַדְמָתוֹ (in terram ſuam, Pſal. 146. 4.) & אַדְמָתָהּ 70. circ. l. Item, in pl. f. אֲדָמוֹת terræ, Pſal. 49. 12. col. pl. Denique, vi. Hinc etiam, No. אָדָם m. homo, hominis, hominem, &c. Gen. 1. 26.. 4. 25.. 5. 1. & 2.. 16. 12. Pſal. 39. 6, 12.. 49. 3, 21. &c. ad Mal. 3. 8. (330. circ. l.) & cum præf. וְאָדָם & homo, Gen. 2. 5. Job 34. 15.. Pſal. 49. 13. Prov. 3. 4. & 13.. 20. 24. Eccl. 9. 15. Iſa. 13. 12.. 45. 12. col. הָאָדָם homo, -nis, nem. &c. Gen. 1. 27.. 2. 8, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26.. 3. 8, 9, 12. 20, 22, 24 Pſal. 116. 11.. 145. 12. Prov. 27. 19. &c. ad Zach. 11. 6. (160. circ. l.) & ſemel cum cop. præf. וְהָאָדָם & homo, Gen. 4. 1. Sic, cum aliis præf. וְ, לְ, כְּ, בְּ, יְ, יִ, יֵ, יֶ, יַ, יָ, יוֹ (Jer. 32. 20. col. וְיָ, וְיִ, & וְיְ; 80. circ. l. Item, ſemel, מֵאָדָם ab homine, Jer. 51. 62.

Rad. 23. אֶדֶן No. m. Baſis, Stylobata; cum præf. לָאֶדֶן (cum Camets, ob accentum finalem; Pag.) in baſin, Exod. 38. 27. col. ſing. In pl. m. אֲדָנִים baſes, Exod. 26. 19, 21.. 36. 26. & 30.. 38. 27. & cum præf. וְהָאֲדָנִים & baſes, Exod. 38. 17. In conſtr. אַדְנֵי baſes, Exod. 26. 19, 32, 37.. 36. 24, 36.. 38. 27, 30, 31. Cant. 5. 15. Cum Aff. אַדְנָיו baſes ejus, Exod. 35. 11.. 40. 18. וַאֲדָנֶיהָ & baſes ejus, Exod. 39. 33. Nnmb. 3. 36. & 4. 31. אַדְנֶיהָ baſes ejus, Exod. 35. 17.. 39. 40. Job 38. 6. אַדְנֵיהֶם baſes eorum, Exod. 26. 21.. 36. 26. & וַאֲדָנֶיהָם & baſes eorum, Exod. 27. 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18.. 6. 30, 38.. 12, 19.. 10. 11, 14. Num. 3. 36. & 4. 32. Inde Nom. אָדוֹן m. Dominus, De Deo & hominibus, Pſal. 12. 5.. 105. 21.. 114. 7. Jer. 22. 18. cum præf. הָאָדוֹן idem, Dominus, -ni, &c. Exod. 23. 17.. 34. 23. Iſai. 1. 24.. 3. 1.. 10. 16, 33.. 19. 4. Mal. 3. 1. ut & לָאָדוֹן domino, Gen. 45. 9. וַאֲדוֹן & domino, Ibid. v. 8. In conſtr. eſt, אֲדוֹן dominus, -ni, -num, &c. Joſ. 3. 11. & 13. Pſal. 97. 5. Zach. 4. 14. & 6. 5. præf. לַאֲדוֹן domino, Mich. 4. 11. vel 13. Cum Aff. אֲדֹנִי dominus meus, Gen. 23. 6, 11, & 15.. 23. 15. &c. ad Zach. 4. 4. (100. circ. l.) & cum præf. וַאדֹנִי & dominus meus, Gen. 18. 12. &c. Sic, בַּאדֹנִי in dominum meum, 1 Sam. 24. 11. & 2 Sam. 28. 28. (col. cum בְּ) & לַאדֹנִי domino meo, Gen. 24. 36, 54, 56. &c. 40. circ. l. Item, ſemel, מֵאֲדֹנִי à domino meo, Gen. 47. 18. Item, cum Aff. 1. pl. אֲדֹנֵנוּ dominus noſter, 1 Sam. 16. 16. In pl. m. אֲדֹנִים domini, 1 Reg. 22. 17.. 2 Chron. 15. 16. Iſai. 19. 4.. 26. 13. Mal. 1. 6. præf. הָאֲדֹנִים dominorum, Deut. 10. 17. Pſal. 136. 3. in Conſtr. אַדֹנֵי domini, dicitur de uno & pluribus, Gen. 39. 20.. 42. 30. & 33.. 1 Reg. 16. 24. cum præf. וַאדֹנֵי & domini, Deut. 10. 17. & לַאדֹנֵי dominis, Pſal. 136. 3. cum Aff. אֲדֹנֵי (Gen. 19. 2.) vel אֲדֹנָי domini mei, Gen. 18. 3.. 19. 18. Exod. 4. 10, 13. Joſ. 7. 8. Jud. 6. 15.. 13. 8. Sic, cum aliis Aff. אֲדֹנֵינוּ dominus noſter, 1 Sam. 25. 14.. 25. 17.. 1 Reg. 1. 43. & 47. Neh. 15. 30. Pſal. 8. 2. & 10.. 147. 5. & וַאֲדֹנֵינוּ & dominus noſter, 1 Reg. 1. 11. Pſal. 135. 5. & לַאֲדֹנֵינוּ domino noſtro, Neh. 8. 10. Sic, אֲדֹנֶיךָ domini tui, dominus tuus, Gen. 24. 51.. 44. 8.. 2 Sam. 9. 9. & 10.. 12. 8.. 16. 3.. 20. 6.. 2 Reg. 2. 3, 5, & 17.. 9. 7.. 18. 27. Iſa. 22. 18.. 36. 12. & אֲדֹנֶיךָ dominus tuus, Pſal. 45. 12. Iſai. 51. 22. לַאדֹנֶיךָ dominis tuis, 1 Reg. 18. 8, 11, & 14. Sic, אֲדֹנֵיכֶם domini veſtri, 1 Sam. 26. 16. ad Jer. 27. 4. אֲדֹנָיו domini ejus, domini ſui, &c. Gen. 24. 9. ad Mal. 1. 6. (50. circ. l.) & cum præf. כַּאדֹנָיו ſicut dominus ejus, Iſa. 24. 2. לַאדֹנָיו domino ejus, domino ſuo, Exod. 21. 32.. 2 Reg. 5. 4. מֵאֲדֹנָיו à dom. Job. 3. 18. Sic & אֲדֹנָיו domini ſui, domini ejus, Exod. 21. 8. Jud. 19. 26, & 27. לַאדֹנֶיהָ domino ejus, fæm. Exod. 21. 4. Ac, denique, אֲדֹנֵיהֶם dominus eorum, dominum ſuum, Jud. 3. 25. 2 Sam. 10. 3, 1 Reg.

12.27. 2 Reg.6.22,& 23.Nch.3.5. Pſal.123.2. Jer.27.3. Zeph.1.9. לַאֲדֹנֵיהֶם in Dominum ſuum, Gen.40.1.Am. 4.1. [אֲדֹנָי Dominus, Deo proprium; vide inter nomina divina. occurrit, 135.1.]

Rad.24. אָדַר; Inde Niph.part. נֶאְדָּר magnificus,magnificè illuſtris, Exod. 15.11.& cum ', Jod Parag. נֶאְדָּרִי Idem,v.6. vel,eſt pro fæm. נֶאְדָּרָה magnifica dextera tua, י pro ה; In hiph.fut.cum præf. וַיַּאְדִּיר (à præt. הֶאְדִּיר) & magnificabit; vel,magnificum reddidit, Iſa.42.21. Inde, i. m.magnificus, magnificè illuſtris, Pſal. 8. 2, 10.. 76.5.. 93.4. Iſai.33.21. Ezech.17.23. præf. בְּאַדִּיר per magnificum, Iſai. 10. 34. & Aff. אַדִּירוֹ magnificus ejus, Jer.30.21. In pl.m. אַדִּירִים magnifici,Exod.15.10. Jud.5.25. Pſal.93.5.. 136. 18. Ezech.32.18. Zach. 11.2. præf. הָאַדִּירִים magnifici, magnificorum, 1 Sam.4.8. 2 Chron.23.20.& לָאַדִּירִים magnificis, Jud.5.13. In conſtr. אַדִּירֵי magnifici, Jer.25.34. & 36. præf. וַאֲדִירֵי & magnifici, Pſal.16.3 מֵאַדִּירֵי à magnificis, Jer.25.35.& cum Aff. אַדִּירֶיךָ magnifici tui, Nah.3.18. אַדִּירָיו magnificorum ſuorum, Nah.2.5. אַדִּירֵיהֶם magnificis eorum,Neh. 10.29. וַאֲדִירֵיהֶם & magnifici eorum, Neh.3.5. Jer.14. 3. Dein,ii. Inde, No. אַדֶּר m. magnificentia, Mich.2. 8. Zach.11.13. Item,iii. Hinc,No. אַדַּרְתָּ f. idem, magnificentia, Ezech. 17. 8. cum Aff. אַדַּרְתָּם magnificentia eorum,Zach. 11.3. Sed in alia ſignif. ſæpius occurrit, viz. אַדֶּרֶת toga magnifica; pallium magnificum, Joſ.7.21. 2 Reg.2.13, & 14. Zach. 13.4. præf. הָאַדֶּרֶת toga magnifica, Joſ.7.24. כַּאדֶּרֶת ſicut toga,Gen.25.25. Aff. אַדַּרְתּוֹ togam ſuam, 1 Reg.19.19. 2 Reg.2.8. Jon. 3.6. בְּאַדַּרְתּוֹ cum toga ſua, 1 Reg. 19.13. Denique iv. Hinc & אַדָּר m.Adar, menſis duodecimus,Februario noſtro reſpondens,Ez.6.15. Eſt,3.7. & 13.. 8.12..9. 1, 15, 17,19,& 21.

Rad. 25. אַדַּרְכֹן m. Drachma; in pl. m. cum præf. לָאַדַּרְכֹנִים & אַדַּרְכֹנִים drachmæ, 1 Chron. 29.7. ad drachmas,Ez. 8. 27. [אָדַשׁ, vide Rad. דוּשׁ.]

Rad.26. אָהַב vel אָהֵב (etiam extra pauſam, ut affixa indicant) eſt,amare; dilexit,amavit,Gen.37.3,& 4.Deut. 4.37.. 1 Reg.11.1. & cum tzere אֵהֵב idem, Gen.27.9. & 14.. 1 Sam.1.5. Pſal.11.7..47.5.. 78.68.. 89.4. Hoſ.12.7. Mal.2.11. cum Aff. אֲהֵבְךָ diligit te, Deut.15.16.. 23.6. & cum ', conv. וְאֹהֲבְךָ & diliget te; אֲהֵבוֹ diligit eum, Gen.44.20.. 1 Sam.20.17.. 2 Sam.12 24. Iſai. 48. 14. אֲהֵבָהּ amavit eam, 2 Sam.13.15.. Pſal.119.109. In 3. fæm,cum præf. שֶׁאֲהֵבָה quem diligit, Cant.1.7.. 3.1, 2, 3, 4. cum Aff. אֲהֵבַתְךָ diligit te, fæm. Ruth. 4.15. & אֲהֵבַתְהוּ diligit eum, 1 Sam.18.28. In 2 ſing. m. אֲהֵבַתָּ dilexiſti, diligis, Gen.22.2. Pſal.45.8.. 52.5. Eccl.9.9. Hoſ.9.1. cum ', conv. וְאָהַבְתָּ & diliges, Lev. 19. 18. Deut.6.5..11.1. Aff. אֲהֵבַתְנִי amas me, Jud.14.17. &, אֲהֵבַתְנוּ dil.nos,Mal.1.2.Et in 2.ſing fæm. אֲהֵבַתְּ amaſti, amas,fæm. Iſa.57.8. Ezec. 16.37. & in 1 ſing. אֲהֵבְתִי & in pauſa, אָהַבְתִּי dilexi, diligo, Gen.27.4. Exod.21. 5. Job 19.19. Pſal.26.8.. 52.6.. 116.1.. 119.47, 48, 97, 113, 119, 159, 127, & 163. Jer.2.24. Mal. 1.2. Aff. אֲהֵבְתִיךָ dilexi te,& אֲהֵבְתִיךְ dilexi,ſeu amo te, Jud.16 15. Jer.31.3.Item, in 3.pl. præt.kal, אָהֲבוּ amant, Prov. 8.37. Jer.5.32. & 14.10. Hoſ.4.18.Aff. אֲהֵבוּךָ amant te, 1 Sam.18.22. Cant.1.3. & 4.& אֲהֵבוּם diligunt ea. In 2 pl.m. אֲהַבְתֶּם amatis,Am.4.5.& cum ' conv. וַאֲהַבְתֶּם

& amabitis,Deut.10.19. In Infin.kal, אֲהֹב amare, cum præf. לְאַהֲבָה ad amandum, vel amandi, Eccl.3.8. & in alia forma cum ה,parag.& præf. לְאַהֲבָה ad diligendum, Deut.10.15.. 11.13. & 22. Joſ.22.5.& 23.11. Deut.19. 9.. 30.6,16,20. 2 Sam.19.6. 1 Reg.11.2. & וְלְאַהֲבָה & diligere, Deut.10.12. Iſa.56.6. & cum præf.& Aff. Hoſ. 9.10. כְּאַהֲבָם juxta amare ipſorum. Item, in imper.kal. אֲהַב ama, Hoſ.3.1. cum Aff. אֲהָבֶהָ dilige eam, Prov.4. 6.& in pl. אֲהֵבוּ amate,diligite, Pſal.31.24. & in pauſa, אֲהָבוּ amate,Zach.8.19. præf. וְאֲהֵבוּ & amate, Am.5. 15.Et, in fut.kal, יֶאֱהַב Prov. 3.12. vel,in pauſa, contracte,cum cametz. יֶאֱהָב diliget,Prov.15.9. & 12.. 16.13. cum ! conv. וַיֶּאֱהַב & dilexit, Gen.25.28..29.18. & 30. 34.3. Jud.16.4. 1 Reg.3.3. 2 Chron.11.21. Eſth.2.17. Pſal.109.17.cum Aff. יֶאֱהָבֵנִי diliget me, Gen. 29. 32. וְיֶאֱהָבְךָ & amabit te, Prov.9.8. & cum ! conv. וַיֶּאֱהַבְהוּ & dilexit eum, 1 Sam.16.21..18.1. Gen.24.66. וַיֶּאֱהַבָהּ & dilexit eam,ut 2 Sam.13.1.Item,ſic in 3.ſing.fæm.cum ! conv. וַתֶּאֱהַב & amavit, 1 Sam.18. 20. Et, in 2 ſing. maſc. תֶּאֱהַב & in pauſa, תֹּאהַב diliges, 2 Chron.19.2. Prov.20.13. & in 2 pl.m. תֶּאֱהֲבוּ Prov.11.22. in pauſa, תֹּאהֲבוּ Zach.8.16. & cum Nun Parag. תֶּאֱהַבְנָה diligetis, Pſal.4.3. Item in 1.ſing. ex forma Chald. אֶהֱב amabo, Prov.8.17.& in alia forma cum cholem, & ! conv. וְאֹהַב & dilexi, Mal. 1.2.cum Aff. וְאֶהֱבֵהוּ & dilexi eum; אֶהֱבֵם amabo eos, Hoſ.14.5. cum ! conv. וְאֶהֱבֵם & diligo ea. Pſal.119.167.Item,in Benoni kal אוֹהֵב vel אֹהֵב amans, diligens, 1 Sam.18.16. 2 Sam.13.4.1 Reg.5.1. 2 Chron. 26.10. Pſal.33.5..34.13.. 37.28.. 87.2.. 88.19.. 146.8. Prov.12.1.. 17.17, 19.. 18.23.. 19.8.. 21.17.. 22.11., 27.6.. 29.3. Eccl.5.9. Iſai.1.23..61.8. cum præf. וְאֹהֵב & amans, Deut.10.18. Pſal.11.5. cum Aff. אֹהֲבִי amans me, Iſai.41.8. אֹהֲבְךָ amans te, 2 Chron. 20.7. וְאֹהֲבוֹ & amans eum, Prov. 13.24. In pl. m. אֹהֲבִים amantes, Deut.13.3. In conſtr. אֹהֲבֵי amantes, Pſal.5,12..40.17.. 97.10.. 70.5. Iſai.56.10. præf. וְאֹהֲבֵי & amantes, Pſal. 69.37.Prov.14.20. Hoſ.3.1. Mich.3.2. לְאֹהֲבֵי amantibus, Pſal. 119.132. & 165.Aff. אֹהֲבַי amantes me,amici mei, Pſal.38.12. Prov.8.17. & 21. לְאֹהֲבַי diligentibus me, Exod.20.6. Deut.5.10. Sic, אֹהֲבֶיךָ amantes te, 2 Sam. 19.7. Jer.20.4.& 6. אֹהֲבוּךָ amantes te,fæm. Pſal.122.6. אֹהֲבֶיהָ amantes eum, Eſth.5.10.& 14..6.13.Pſal.145.20. וְאֹהֲבָיו & amantes eum, Jud.5. 31. לְאֹהֲבָיו diligentibus eum, Deut.7.5. Neh.1.5. Dan. 9.4. אֹהֲבֶיהָ amantes eam, Iſai.66.10. Lam.1.2. præf. וְאֹהֲבֶיהָ & amantes eam,Prov. 18.20. In ſing.fæm. אֹהֶבֶת amans, Gen.25.28. & cum ' parag. אֹהַבְתִּי (pro præced. אֹהֶבֶת) Hoſ. 10. 11. amans. Item, in part.paul cum præf. וְאָהוּב & dilectus, Neh. 13. 27. in fæm. אֲהוּבָה Deut.21.15. & cum præf. הָאֲהוּבָה dilecta, Deut.21.15.16. In Niph. præt. נֶאֱהַב amatus fuit; unde part. Niph.ſ. m. נֶאֱהָב amatus & in pl.m.cum præf. הַנֶּאֱהָבִים dilecti,2 Sam.1.23. Item, in piel præt. אִהֵב dilexit ardenter; Unde in part. piel ſ. m. מְאַהֵב ardenter,vel frequenter amans; & in pl. m. מְאַהֲבִים & in conſtr. מְאַהֲבֵי amantes,amatores, amaſii; nam,in textu,ſemper in vitio ponitur pro amaſiis,qui fornicationis, cauſâ procantur; 70. mercedem ſcortationis afferentes; ut, in pl.m.cum Aff. מְאַהֲבַי Hoſ.2. 5. & in pauſa, מְאַהֲבָי amantes me, amici mei, Hoſ.2.12. Zach. 13. 6. præf. לְמְאַהֲבַי amantes,vel amantibus me, Lam.1.19. Sic,cum aliis Aff. מְאַהֲבֶיךָ & in pauſa בָּיִךְ— amantes te, fæm. Jer. 22.20.

22.20.Ezech.16.33,36,37.. 23.22.וּמְאַהֲבַיִךְ & amatores tui,fæm.Jer.22.22. Sic, מְאַהֲבַיהָ amatores ejus,vel ſuos, Ezech.23.5. & 9.Hoſ.2.7,10,13.Inde 1.No.pl.m. אֹהֲבִים amores,Prov.5.19. Hoſ.8.9. cum præf. בְּאֹהֲבִים amoribus,Prov.7.13. (quaſi à ſing. אֹהֵב vel אוֹהֵב) Dein, ii. Hinc, אַהֲבָה f.amor,amicitia,dilectio,charitas, Prov. 10. 12.. 17.9. Eccl.9.1. Cant.2.4.. 3.10.. 5.9.. 7.7.. 8.6. Jer.2. 33. Hoſ.11.4. cum præf. וְאַהֲבָה & dilectio,Prov.15.17. הָאַהֲבָה amor, Cant.2.7.. 3.8.. 8.4. & 7. בְּאַהֲבָה pro amore,Cant.8.7. מֵאַהֲבָה præ amore,2 Sam.13.1. Prov. 27.5. In conſtr. אַהֲבַת 1 Sam.20.17. Jer.2.2.cum præf. וְאַהֲבַת & amor. Jer.31.3.Mich.6.8. בְּאַהֲבַת pro amore, 1 Reg.10.9. 2 Chron.2.10.. 9.8. כְּאַהֲבַת juxta amorem, Hoſ.3.1. מְאַהֲבַת propter amorem, Deut.7.8. 2 Sam. 1. 26.cum Aff. אַהֲבָתִי amor meus,Pſal.109.4.& 8. אַהֲבָתְךָ amor tuus, 2 Sam.1.26. בְּאַהֲבָתוֹ propter amorem ejus, Gen.29.20. 1 Sam.18.3.. 20.17. Iſa.63.9. Zeph.3.17. בְּאַהֲבָתָהּ in amore ejus, Prov.5.19. & אַהֲבָתָם amor eorum Eccl. 9.15.

Rad.27. אֲהָהּ Ahah,Ah,Heu. Jud. 6.22. 2 Reg.3. 10. Ezech.9.8. Joel 1.15. Interjectio dolentis,alias הֵיאָה Ah; (Ezech.30.2.) id vide. Item, אֲהִי ſecundum quoſdam eſt pro אֵיֵה ubi? ſecundum alios, eſt per apocopen, pro אֲהִיֶה; (1.fut.ſing. kal,ab הָיָה) ero,&c. Hoſ.13.10.& 14.

Rad.28. אָהַל fixit tentorium,extendit tabernaculum, erexit aulam, vel tentorium; ſeu tabernaculum movit,ut in fut.kal,3.ſ.m. (vide infra) & tetendit, vel movit tentorium, uſque ad ſedem; i.e.tendebat, vel movebat tabernaculum ſuum,de loco,ad locum,& non erat illi firmitas quoad venit ad ſedem,&c. vide poſt nomen ſequens; nam,inde No.Radicale, אֹהֶל m.tentorium, tabernaculum, Gen.4.19. Exod.28.44..29.4..30.20. Pſal.19.8.. 77.60. &c.ad Iſa.33.20. (100.circ.l.) cum præf. לְאֹהֶל & tentorium, Job 8.22. Prov.14.11. col. ו. Sed ſæpius הָאֹהֶל tentorium, tentorii, Gen.18.1,2,10.. 31.34. Exod.26.9, 11,12,13, 36.&c. ad Ezech.41.1. (50.circ.l.) & ſemel וְהָאֹהֶל & tentorium, Num.3.25. & cum ה locali, in fine הָאֹהֱלָה in tentorium, Gen.18.6.. 24.67. Exod. 18. 7.. 33.8.& 9.Numb.11.26. Joſ.7.22. Jud.4.38. Sic cum aliis præf. בָּאֹהֶל in tentorio, vel in tentorium,&c.Gen.31. 33. Exod.27.21.. 30.36.. 40.22,24,26,&c.& cum בְּ, לְ, כְּ & מִ (50.circ.l.) Item,וּבְאֹהֶל &in tentorio, Gen.31. 33. כְּאֹהֶל ſicut tentorium, Iſa.38.12. כָּאֹהֶל idem, Iſa. 40.22. Sic & cum Aff. אָהֳלִי tentorium meum,Job 29.4. 31.31. Jer.4.20..10.19. & הָאֳהָלִי Joſ.7.21.idem; לְאָהֳלִי ad tentorium meum,Job 19.12. אָהֳלְךָ tentorium tuum, Job 5. 24. & אָהֳלֶךָ idem, fæm. Iſai. 54. 2. & בְּאָהֳלֶךָ לְאָהֳלֶךָ in tentorio tuo,Pſal.15.1.. 61.5.. 91.10.

ad tentorium tuum,Jud.19.9. אָהֳלֹה tentorium ejus,tentorii ſui,&c. Gen.9.21.. 12.8.. 13.3.. 35.21.Jud.4.11.pro אָהֳלוֹ idem, Gen.26.25.. 31.25.. 33.9. Ex.33. 8, 10.. 35.11. Num.11.10. Joſ.7.24. Pſal.27.5.בְּאָהֳלוֹ in tentorio ejus,vel ſuo,&c. Ex.16.16. Joſ.7.22. 1 Sam.17.25. Job 18.6.15.. 20.26. Pſal.27.6. Jer. 37. 10. לְאָהֳלוֹ ad tentorium ſuum,Lev.14.8.Jud.20.8. מֵאָהֳלוֹ ex tentorio ejus, Job 18.14.In pl.m.אָהֳלִים tentoria, Gen. 25. 27. Job 12.6.Jer.6.3.præf. וְאָהֳלִים & tentoria, Gen.13.5.. 2 Reg.7.10. בָּאָהֳלִים in tentoriis,Jud.8.11. Jer.35.7. & 10. Hoſ.12.9. In conſtr. אָהֳלֵי tentoria, Num.16. 26. &c. & cum præf. בְּ,12.l. Sic כְּאָהֳלֵי ſicut tentoria, Cant. 1.5. מֵאָהֳלֵי ex tentoriisMal.2.12.Cum Aff. אָהֳלֶיךָ tentoria tua, Numb.24.5. cum præf. מְ, לְ; Item, אָהֳלֵיכֶם cum præf. בְּ, לְ.12.circ.l. ut & לְאָהֳלֶיהָ ad tentoria ſua, Jud.7.8. 1 Sam.4.10.. 13.2. 2 Sam.8.18.. 19.19.. 20.1.& 22.&c. & אָהֳלֵיהֶם tentoria eorum, & cum præf. בְּ & 15.circ.l. Atque inde verbum in kal; אָהַל tentorium figere,tendere vel movere; Unde fut. kal. cum ! conv. וַיֶּאֱהַל & movit tentoria, Gen.13.12. & 18.& in Hiph. הֶאֱהִיל idem; unde fut.hiph. יַאֲהִיל tentorium figet vel movebit, Job 25.10. pro quo defectivè (abſque א Radicali) occurrit יָהֵל (pro יַאֲהִיל) idem, tentorium figet, Iſai.13.20.& eſt cum pathach,ut differat à יָהֵל (ſplendidè)et, Job 31.26.fut.Hiph.ab הֵהִיל Hiph.ab הָלַל, ut inquit Kimchi. Item,hinc No.pl.m. אֲהָלִים Aloes, ſantali; Aloë,vel Santalum; arbor aromatica, ita forſan dicta, quòd per lignum & fructum ejus, procul extendat odorem valde gratum; Kimchi, & R. Immanuel dicunt eſſe genus aromatis,quod Arabicè vocatur עֲנַרְ ſandalum, & communiter redditur Aloë, vel ſantalus arbor; occurrit autem, Prov.7.17.cum præf. כַּאֲהָלִים ut ſantali; Numb.24.6.& in pl.fæm. אֲהָלוֹת idem,aloes, vel ſantali, cum præf. וַאֲהָלוֹת & ſantali, Pſal.45.9. Cant.4.14.

Rad.29.או,aut,vel,ſive, Exod.22.1. Deut.13.6. & 1 Sam.14.6. & ſecundum quoſdam, pro&, ſi; ſed,exponi per Copulativum Vau,&, nullibi neceſſe eſt; interdum tamen videtur poni, pro ſi,vel niſi; ut Lev.26.41. Iſai. 27.5. &c. nam loca ejus deſunt in conc, אֲוִי deſiderium, &c. vide ſub Rad. אָוָה.

Rad.30. אוֹב, m.Pytho; qui reſponſa dando, diabolicis artibus homines à Deo avocat; homo,per quem Spiritus impurus loquitur; & ipſe quoque Spiritus impurus ſic loquens, אוֹב vocatur; occurrit autem, Lev.20. 27. Deut.18.11. 1 Sam.28.7.& 8. 1 Reg.21.7. 2 Chron. 33.6. cum præf. בָּאוֹב per pythonem,1 Sam.28.8. 1 Par. 10.13. כְּאוֹב ſicut pytho, Iſai.29.4. In pl. fæm. אוֹבוֹת pythones;cum præf. הָאוֹבוֹת vel הָאֹבוֹת pythones, pythonum,&c. Lev.19.31.. 20.6. 1 Sam.28.3.& 10. 1 Reg. 23.24. Iſa.8.18.& 19.3. Item, אֹבוֹת ſemel ſignificat, utres, cum præf. כְּאֹבוֹת ſicut utres, Job 32.19. Hinc pythonis ſignificatio,quòd ex tumido ventre,quaſi ex utre,oracula depromeret. Bu.lex.

Rad. 31. אוּר; Inde,pl.f.ſemper cum עַל præcedente; Sic, עַל אוּרוֹת vel עַל אוּרוֹת propter,cauſa,gratiâ,occaſione,Gen.21.11.& 25.. 26.32. Exod.18.8. Num.12.. 1.. 13.28. Jud.6.7. 2 Sam.13.16. Jer.3.8.& cum Aff. עַל אוּרוֹתַי cauſâ mei; & עַל אוּרוֹתֵיךְ cauſâ tui, Joſ.14. 6. Item, אוּר, m.eſt torris, titio, Am. 4. 11. Zach. 3.2. In pl.m.cum ה præf. הָאוּרִים titiones, Iſa.7.4.

Rad. 32. אָוָה unde in piel, אִוָּה deſideravit, expetivit,concupivit, Pſal.132.13. in 3. fæm. אִוְּתָה expetit, Job 23.13. Prov.21.10. Mich.7.1. & in 1. ſing.cum Aff. אִוִּיתִיהָ expetivi eam, Pſal.132.14. אִוִּיתִיךָ expetivi ſive, ardenter deſideravi te, Iſai.26.9.Item,in fut. piel, 3. ſing.fæm. תְּאַוֶּה (à 3.m. יְאַוֶּה) deſiderabit, Deut.12.28.. 14.26. 1 Sam.2.16. 2 Sam.3.21. 1 Reg.11.37.Job 33.20. In hithp. הִתְאַוָּה deſideravit, Prov.21.26. In 1. ſing. הִתְאַוִּיתִי expetivi, deſideravi, Jer.17.16. & in 3. pl. הִתְאַוּוּ concupiverunt, Num.11.4. Item, in fut. hithp. יִתְאַוֶּה concupiſces, Eccl.6.2. cum ! conv. וַיִּתְאַוֶּה & deſideravit, 2 Sam. 23. 15. & defective, abſque ה 3. Rad. וַיִּתְאָו & וַיִּתְאָו & expetet, concupiſcet, 1 Chron. 11.17. & Pſal.45.12. In 2. ſing. m. תִּתְאַוֶּה concupiſces, Deut.5.21. & defective תִּתְאָו idem,expetes, Prov. 23.

3. & 6.. 24.1. Et in 3 pl. cum ו conv. וַיִּתְאַוּוּ & concupiverunt, Pſal. 106.14. Sic & in part. Hithp. מִתְאַוֶּה concupiſcens, concupiſcit, Prov. 13.4. & in pl. m. cum præf. הַמִּתְאַוִּים concupiſcentes, Num. 11.34. Am. 5.18. vide in הָוָה. Inde 1. No. אִו, m. deſiderium, juxta quoſdam, Prov. 31.4. Dein, ii. Hinc אַוַּת f. idem; In conſtr. אַוַּת deſiderium, Deut. 12.15, 20, 21.. 18.6.. 1 Sam. 23.20. cum præf. בְּאַוַּת pro deſiderio, Jer. 2.24. & cum Aff. בְּאַוָּתִי in deſiderio meo, Hoſ. 10.10. Item, iii. Hinc etiam תַּאֲוָה f. deſiderium, concupiſcentia, Gen. 3.7. Pſal. 106.14. Num. 11.4. Prov. 13.12, 19.. 21.26. cum præf. הַתַּאֲוָה deſiderium, Num. 11.34, 35.. 33.16, 17. Deut. 9.23. & לְתַאֲוָה pro deſiderio, Prov. 18.1. In conſtr. תַּאֲוַת deſiderium, Pſal. 10.3. & 17.. 21.3.. 112.10. Prov. 11.23.. 19.22.. 21.25. Iſai. 26.8. præf. וְתַאֲוַת & deſiderium, Prov. 10.24. & cum Aff. תַּאֲוָתִי deſiderium meum, Pſal. 38.10. וְתַאֲוָתָם & deſiderium ipſorum, Pſal. 78.29. מִתַּאֲוָתָם à concupiſcentia ſua, Pſal. 78.30. Sic, & iv. Hinc, No. pl. m. מַאֲוַיִּים in conſtr. מַאֲוַיֵּי deſideria, Pſal. 140.9. Et v. hinc etiam quidam deducunt, תָּו m. deſiderium, cum Aff. תָּוִי deſiderium meum, Job 31.35. Vide & ſub Rad. תָּוָה. Item, ab אָוָה in kal, quidam formant Niphal, נֶאֱוָה ſed in alia ſignif. pulchrum, decorum eſſe, pſal. 93.5. decora eſt ſanctitas, &c. & in 3. pl. נָאוּו decoræ ſunt, Cant. 1.10. Iſai. 52.7. Inde, in part. Niph. m. נָאוֶה decorus, decorum eſt, decet, Prov. 19.10.. 26.1. Cant. 2.10.. 43. & in part. fæm. נָאוָה decora eſt, Pſal. 33.1.. 147.1. Prov. 17.7. Cant. 6.3. cop. וְנָאוָה & decora, Cant. 1.5. & ſemel, cum præf. defectivè, abſque א Rad. Sic, הַנָּוָה decora, Jer. 6.2. Atque inde, a Rad. in hac ſignif. deducitur nomen נָאוֹת pl. f. caulæ, habitacula decora, Pſal. 65.13.. 74.20.. 83.13. Jer. 9.10.. 23.10.. 25.37. Lam. 2.2. Joel 1.19. & 1.20. & 2.21. Am. 1.2. & ſemel cum præf. בְּנָאוֹת in caulis, ſeu in habitaculis decoris, &c. Pſal. 23.2. Vide & ſub Rad. נָוָה.

Rad. 33. אוֹחִי. Inde in pl. m. אוֹחִים, vel אֹחִים, ſimiæ, muſtelæ; alii, aves ferales, animalia terribilia; variant interpretes; Iſa. 13.21.

Rad. 34. אוי. Eheu, Væ, particula lamentantis, Numb. 21.30.. 24.24. 1 Sam. 4.7. & 8. Prov. 23.29. Eſai. 3.9. & 11. 6.5.. 24.15. Jer. 4.13. & 31.. 6.4.. 10.18.. 13.26.. 15.10.. 45.3.. 48.45. Lam. 4.38. Ezech. 9.22.. 24.6. & 9. Hoſ. 7.12.. 9.12. Unde & אוֹיָה, heu, eheu, Pſal. 120.5. ה, eſt parag. Inde etiam, ſecundùm quoſdam, particula אוֹ, ô, Interjectio optantis & exultantis; ut, Ezech. 21.15. O gauderemus, ſi eſſet virga filii mei; i.e. ſi eſſet virga filialis, &c.

Rad. 35. אָוֶל. Inde nomen Radicale, אָוִיל m. ſtultus, Job 5.3. Prov. 7.22.. 10.14.. 11.29.. 12.15. & 16..14.3.. 15.5.. 17.28.. 20.3.. 27.3.. 29.9. Jer. 4.22. Hoſ. 9.7. cum præf. הָאֱוִיל ſtultum, Prov. 27.22. וְאָוִיל & ſtultus, Prov. 18.8. & 10. לְאָוִיל & ſtulto, Job 5.2. Prov. 24.7. cum י jod parag. אִוִּלִים ſtultus, Zach. 11.15. In pl. m. אִוִּלִים ſtulti, Pſal. 107.17. Prov. 1.7.. 14.9. Iſa. 19.11. cum præf. וְאִוִּלִים & ſtulti, Prov. 10.21. Iſai. 35.8. Atque inde, No. אִוֶּלֶת fæm. ſtultitia, Prov. 12.23.. 13.16.. 14.17, 17, 10, 24, 29.. 15.2, 14, 21.. 16.22.. 18.13.. 19.3.. 22.15.. 24.9. cum præf. וְאִוֶּלֶת & ſtultitia, Prov. 14.1. & 8. cum Aff. אִוַּלְתִּי ſtultitia mea, Prov. 38.6. לְאִוַּלְתִּי ſtultitiam meam, Pſal 69.6. אִוַּלְתּוֹ ſtultitiæ ſuæ, Prov. 5.23.. 27.22. בְּאִוַּלְתּוֹ in ſtultitia ſua, Prov. 17.12.. 26.11. & כְּאִוַּלְתּוֹ juxta ſtultitiam ſuam, Prov. 26.4. & 5. Inde quidam formant Niph. נוֹאַל ſtulte agere, pro נֶאֱוַל. Sed id vide ſub Rad. נָאַל. Ad hanc radicem etiam referre ſolent quidam, Vocem, אוֹלַי vel אֲלַי fortaſſis, fortaſſe, forſitan, Job. 1.5. Lam. 3.in jod. &c. particula bene ſperantis, potiùs quam dubitantis, & interdum etiam optantis; ſed ejus loca deſunt, in conc. Item, huc referunt etiam אוּלָם profectò, certè, veruntamen; confirmandi particula, Gen. 28.19. quaſi à Rad. אָיַל. Sed ejus loca etiam deſunt in conc. Sic etiam אוּלָם porticus, &c. Vide infrà in אֻלָם. Denique huc referunt etiam nomen, אוּל m. robur, cum Aff. אוּלָם robur eorum, Pſal. 73.4. Sed pertinet potius ad אַיִל; ibi vide.

Rad 36. אָוֶן Inde nomen Radicale, אָוֶן, m. Iniquitas vanitas, moleſtia, idolum, a vanitate vel moleſtia, &c. eſt propriè vanitas, ſed ad peccatum, & ſcelus quodlibet, transfertur; quod peccatum mera ſit vanitas; ac perindè etiam, transfertur & ad idololatriam; utpote rem vaniſſimam; Unde בֵּית־אָוֶן Beth-Aven, à prophetis dicta, (ob idololatriam ibi invectam) quæ בֵּית־אֵל Beth-El, vocabatur; i.e. domus vanitatis, ſeu idoli, quæ erat domus Dei; habet, proinde, notionem moralem, quâ vanitas, adeo frequenter redditur; ut notet, falſum bonum; h.e. falſum finem, falſa media, falſam religionem, &c. Atque hinc, nomina, אָוֶן, אֶפֶס, רוּחַ וְתֹהוּ, conjunguntur, Iſai. 41.29. ubi ſermo eſt de Idolis, & falſæ religionis doctoribus; qui propterea vocantur פֹּעֲלֵי אָוֶן h.e. qui ſectantur meram vanitatem; qui ſcil. non Deum, non verum bonum quærunt, tanquam finem, vel Deum & juſtitiam, non verâ viâ ſectantur; atque ideo, ipſorum via perit; Itaque, אָוֶן, Aven, Vanitas, i.e. Idololatria, ſuperſtitio, vel falſa quævis religio, & אֵל El, Deus fortis opponuntur, Am. 5.5. Iſai. 66.3. &c. Nomen autem hoc, אָוֶן occurrit ſæpe, (& affinitatem habet cum אַיִן quod negat rem eſſe.) Num. 23.21. Job 4.8. & 5. 6.. 11.11. & 14.. 15.35.. 22.15.. 31.3.. 34.5, 22, 36.. 36.21. Pſal. 5.6.. 6.9. & 15.. 13.5.. 14.4.. 28.3. 36.4, 5.13.. 41.7.. 55.4.. 56.8.. 59.3, & 6.. 64.3.. 66.18.. 92.8, 10.. 94.4, 16.. 101.8.. 119.133.. 141.4. & 9. Prov. 6.12. & 18.. 10. 29. & 21.15. Item, 12.21.. 17.4.. 19.28.. 22.8.. 30.20. Iſai. 1.13.. 10.1.. 29.20.. 31.2.. 32.6.. 41.29.. 58.7, 9.. 59. 4, 6, 7.. 66.3. Jer. 4.15. Ezec. 11.2.. 30.17. Hoſ. 4.15.. 5.8.. 6.9.. 10.5. & 8.. 12.11. Am. 1.5. Mich. 2.1. Hab. 1.3.. 3.6. Zach. 10.2. Et cum præf. מֵאָוֶן & iniquitas, 1 Sam. 15.23. Pſal. 55.11. In pauſa אָוֶן & vanitas, Pſal. 10.7.. 90.10. לָאָוֶן iniquitatem, Pſal. 125.5. בָּאָוֶן in iniquitatem, Am. 5.5. & מֵאָוֶן ab iniquitate, Job 36.10. Cum Aff. hàc formâ venit, אוֹנוֹ iniquitatem ſuam vel illius, Job 20.10.. 21.19. אוֹנָם iniquitatem ipſorum, Pſal. 94.23. אוֹנֶךָ vanitatis tuæ, Jer. 4.14. quæ forma eſt, ut מוֹת à מָוֶת & תּוֹךְ à תָּוֶךְ &c. Atque inde, 1. No. תַּאֲנִים pl. m. moleſtiæ; Ezec. 24.12. Item, hinc, ii. No. אוֹן m. robur, potentia, vires, ſubſtantia, opes, quomodo cum חַיִל, convenit; & occurrit, Hoſ. 12.8. Cum Aff. אוֹנִי potentia mea, Gen. 49.3. אוֹנוֹ, potentia ejus, Deut. 21.17. Job 18.7.. 19.12. & 20.10. וְאוֹנוֹ & fortitudo ejus, Job 40.11. וּבְאוֹנוֹ & robore ſuo, Hoſ. 12.3. & אוֹנָם potentia ipſorum, Pſal. 105. 36. In pl. m. אוֹנִים vires, Pſal. 78.51. Iſai. 40. 26. & 25. Prov. 11.7. Deinde, iii. Hinc quidam deducunt verbum in hithpael, הִתְאוֹנֵן quæri de vanitate & miſeria, quiritari, lugere; Unde, in fut. hithp. יִתְאוֹנֵן quiritabitur, Lam. 3.39. & in part. hithpael, pl. m. cum præf. כְּמִתְאוֹנְנִים

כְּמִתְאוֹנְנִים ſicut quiritantes, Num. 11. 1. Atque inde, nomen participiale, pl. m. אוֹנִים (quaſi ab אוֹנָה benoni kal ab אָנָה id vide) lugentes, Hoſ. 9. 4. Item, inde etiam, No. אוֹן m. luctus; cum Aff. אוֹנִי, luctus mei, Gen. 35. 18. & cum præf. בְּאוֹנִי in luctu meo, Deut. 26. 14.

Rad. 37. אוּץ feſtinare, urgere, arctum eſſe; In præt. kal, declinatur, אָצַתִּי אָצַתְּ (&c.) feſtinavit, Joſ. 10. 13. & in 1. ſing. אָצְתִּי urſi, Jer. 17. 16. Inde benoni kal, vel nomen participiale, אָץ m. præceps, feſtinus, arctus, anguſtus, Prov. 21. 5.. 29. 19. Joſ. 16. 15. cum præf. וְאָץ & feſtinus, Prov. 19. 2.. 28. 20. & in pl. m. אָצִים urgentes, urgebant, Ex. 5. 13. In hiph. הֵאִיץ feſtinavit, urſit; Unde in ſut. hiph. 3. pl. cum ו conv. וַיֵּאִיצוּ (à 3. ſing. יֵאִיץ) & urſerunt, Gen. 19. 15. & ſic, in 2. pl. m. תָּאִיצוּ (à 2. ſing תָּאִיץ) feſtinetis, Iſai. 22. 4.

Rad. 38. אוּר, lucere, illucere, illuminari; declinatur in præt. kal; אוֹר אוֹרָה (&c.) illuxit, Gen. 44. 3. Cum ו conv. וָאוֹר & illuxit, 1 Sam. 29. 10. Prov. 4. 18. & in 3. pl. אֹרוּ illuminati ſunt, 1 Sam. 14. 29. In imper. kal; ſing. fæm. אוֹרִי illuceſce, Iſai. 60. 1. In ſut. kal; 3. pl. fæm. cum ו conv. וַתָּאוֹרְנָה & illuminati ſunt (à 3. ſing. יָאוֹר &c.) 1 Sam. 14. 27. In Niph. נָאוֹר lucidus, illuſtris, factus eſt. Sed Pſal. 76. 5. eſt part. Niph. Et in infin. niph. לֵאוֹר ubi ה, nota infin. Niph. cum Sheva præcedente deficit, ſeu ejicitur, ob vocis contractionem; & ל Lamed amittit ſuum Sheva, ut ſervet tzere, vocalem literæ He ejectæ; ut ſolet fieri, in hujuſmodi Contractionibus Infinitivorum Niphal, à Verbis pe Aleph (pro לְהֵאוֹר) ad illuſtrandum, ut illuſtretur, Job 33. 3. & in fut. Niph. cum ו conv. וַיֵּאוֹר & illuxit; 2 Sam. 2. 32. In Hiph. הֵאִיר fecit lucere, illuminavit, cum ו conv. וְהֵאִיר & lucem præbeat, Ex. 25. 37. & in 3. fæm. הֵאִירָה lucebat, Ezech. 43. 2. & in 3. pl. הֵאִירוּ illuſtrarunt, Pſal. 77. 19.. 98. 4. In fut. hiph. יָאִיר vel יָאֵר lucere faciet, vel faciat, Num. 6. 25. Job 41. 24. Pſal. 67. 2.. 119. 130.. 139. 12. Iſai. 60. 19. cum ו conv. וַיָּאֶר & illuſtravit, Exod. 14. 20. Pſal. 118. 27. In 3. fæm. תָּאִיר illuſtrat, Eccl. 8. 1. & in 2. ſing. m. תָּאִיר illuſtras, lucere facis, vel facies, Pſal. 18. 29. In 3. pl. m. יָאִירוּ lucem præbeant, Num. 8. 2. & in 2. pl. m. תָּאִירוּ illuſtratis, Mal. 1. 10. In infin. hiph. לְהָאִיר ad illuminandum, ad lucendum, Gen. 1. 15. & 17. Exod. 13. 21. Ez. 9. 8. Neh. 9. 12. & 19. Pſal. 105. 39. In imper. hiph. הָאֵר vel הָאֶר lucere fac, illuſtrato, Pſal. 80. 20.. 119. 135. cum cop. וְהָאֵר & lucere fac, Pſal. 80. 4. & 8. Dan. 9. 17. & cum ה, parag. הָאִירָה illumina, Pſal. 13. 4. & 31. 17. In part. hiph. מֵאִיר illuminans, illuminat, Prov. 29. 13. in fæm. conſtr. מְאִירַת illuſtrans, Pſ. 19. 9. In pl. fæm. מְאִירוֹת inflammantes, ſubjectis ignibus ſuccendentes, vel incendunt, &c. Iſa. 27. 11. Inde 1. Nom. אוֹר m. lux, lumen, & ſpecialiter pro ſole, lumine maximo; Item, pro aurora, & ortu dici; & figuratè, אוֹר lux, ſæpe accipitur, pro ſerenitate, h. e. pro proſperitate, & rebus ſecundis; ſicut, contrà, tenebræ, pro rebus adverſis; occurrit autem nomen hoc frequenter, viz. Gen. 1. 3. Exod. 10. 23. Jud. 16. 2. 1 Sam. 14. 36.. 25. 34. & 36.. 2 Sam. 17. 22 2 Reg. 7. 9. Job 3. 16. & 20.. 12. 25.. 17. 12.. 18. 5. & 6.. 22. 28.. 24. 13. & 16.. 26. 10.. 28. 11.. 31. 26.. 36. 32.. 37. 14, 20.. 38. 19, 24.. 41. 10. Pſal. 4. 7.. 36. 10.. 49. 20.. 98. 11.. 104. 2.. 112. 4.. 139. 11.. 148. 3. Prov. 6. 23.. 13. 9. Iſai. 9. 2.. 10. 16.. 18. 4.. 30. 26.. 31. 9.. 44. 16.. 45. 7.. 47. 14. Lam. 3. 1. Ezec. 32. 8. Hoſ. 6. 6. Am. 5. 18. & 20.. 8. 9. Mich. 7. 8. Zach. 14. 6. & 7. cum præf. לָאוֹר (ob pauſam) & lux, Iſai. 5. 30. & extra pauſam, וְאוֹר & lumen Job 29. 24. Pſal. 38. 11.. 44. 4.. 119. 105. Iſai. 5. 20.. 30. 26. Jer. 25. 10. הָאוֹר lux, lucis, lucem, &c. Gen. 1. 4. & 18. Jud. 19. 26. Neh. 8. 4. Eccl. 2. 13.. 11. 7. וְהָאוֹר & lux, Eccl. 12. 20. בָּאוֹר in luce, in lumine, Job 33. 30. Pſal. 56. 14.. 78. 14.. 89. 16. Prov. 16. 15. Iſai. 2. 1. Mic. 2. 1. & ob pauſam, בָּאוֹר in lucem, Job 33. 28. Sic, כָּאוֹר ſicut lux, Prov. 4. 18. Iſa. 30. 26. & ob pauſam, כָּאוֹר idem, Pſal. 37. 6. Iſai. 30. 26. Am. 8. 8. Hab. 3. 3. וּכְאוֹר & ſicut lux, 2 Sam. 23. 4. לָאוֹר ad lucem, Job 3. 9.. 30. 26. Iſai. 8. 20.. 42. 6.. 49. 7.. 51. 4.. 60. 19. & 20. Jer. 13. 15.. 31. 34. Hab. 3. 10. & ob pauſam, לָאוֹר idem, Gen. 1. 5. Job 12. 22.. 24. 14. Iſai. 42. 7.. 59. 9. Mic. 7. 9. Hab. 3. 5. Item, cum Aff. אוֹרִי lux mea, Pſal. 27. 1. אוֹרֶךָ lux tua, Pſal. 43. 3. Iſai. 58. 8. & 10. בְּאוֹרֶךָ in luce tua, Pſal. 36. 10. אוֹרֵךְ lux tua, fæm. Iſai. 60. 1. & cum præf. לְאוֹרֵךְ ad lucem tuam, fæm. Iſai. 60. 3. Sic, אוֹרוֹ lucem ſuam, Job 36. 30.. 37. 11. Iſai. 13. 10. Ezech. 32. 7. וְאוֹרוֹ & lucem ſuam, Job 37. 3. לְאוֹרוֹ ad lumen ejus, Job 29. 3. Item, אוֹרֵהוּ lux ejus, Job 25. 3. אוֹרָם, lux eorum, vel ſua, Job 38. 15. Iſai. 13. 10. Jer. 4. 23. In pl. m. אוֹרִים lumina, Pſal. 136. 7. Deinde, ii. Inde, No. אוֹרָה fæm. Idem, lux, Eſth. 8. 16. cum præf. כָּאוֹרָה ſic lux, Pſal. 139. 12. Sed in pl. f. אוֹרוֹת ſunt olera; Sic dicta, quod virore ſuo, oculos illuſtrant; juxta Talmudicos; occurrit 2 Reg. 4. 39. Iſai. 26. 19. Item, iii. Hinc, No. אוֹר m. Ignis, à lucendo; focus; cum præf בְּאוֹר in igne, in ignem Iſai. 50. 11. & בָּאוּר in igne, Ezec. 5. 2. & מֵאוּר ex igne, de flamma, aut foco Caſdim, i. e. Chaldæorum; vel, ut alii, de valle; utroque modo Kimchi in lib. Rad. vel, ut plerique, de Ur Chaldæorum; nomen civitatis, aut loci volunt eſſe; habere tamen appellationem ab igne, quem Chaldæi pro Deo coluerunt; nam cum vidiſſent, olim, igne cælitùs delapſo, ſacrificia Patriarcharum conſumi, putarunt ignem eſſe Deum; Occurrit Gen. 15. 7. & Neh. 9. 7. In. plur. אוּרִים ignes, Iſai. 24. 14. cum præf. בָּאוּרִים in ignibus; Kimchi, in vallibus, Hieron. in doctrinis; & ſunt qui אוּרִים cavernas exponant, per antiphraſin, quod luce careant, vel potius, quæ ſupernè foramina habeant, per quæ lux illabatur; ſicut & מְנָהֲרוֹת dicuntur, & חוֹרִים ab albicatione; ita hoc loco, in cavernis glorificate Dominum; ubi verſimile quibuſdam videtur, Troglodytas intelligi. col. ſing. & plur. Deinde 4. hinc no. אוּרִים pl. m. Urim; q. d. luces; quo nomine, lapides erant dicti, in pectorali ſacerdotali; quia annuente Domino, emittebant fulgorem; Forſt. Urim ſunt duodecim lapides pretioſi, in pectorali ſummi ſacerdotis, fulgentes & lucentes ſicut flamma ignis, ut eſt natura tot ſimul gemmarum conjunctarum, è quibus reſponſa, vel per ſplendorem, vel occultam vel manifeſtam revelationem, dabantur; Aven. Urim, pectorale ſacrum erat ſummi ſacerdotis, oraculo in rebus dubiis ſerviens; Euxt. Quid Urim & Thummim ſignificent, aut qualia fuerint, non eſt manifeſtum apud nos; inquiunt R. David & Aben Eſra, apud Pag & Euxt. Nam ſecundum verſus (h. e. loca & textus Scripturæ in quibus reperiuntur. Merc.) Videntur eſſe aliud quam lapides pectoralis; R. Selomoh dicit fuiſſe Scripturam nominis expoſiti, h. e. יְהוָה Jehovah, ſive Dei, quam ponebant inter plicas pectoralis, per quam lucere faciebat & perficiebat verba ſua; ſed veritatem ignoramus; Pag. ſonant Urim & Thummim, quaſi, illuminationes, dicas, & perfectiones; per nomen autem expoſitum, intelligitur Tetragramma-

ton, יְהוָה quod appellant, שֵׁם הַמְפֹרָשׁ i.e. nomen expositum, h.e. quod per aliud explicetur & efferatur, nempe, per אֲדֹנָי Adonai; Græci ἀνεκφώνητον ineffabile vocarunt; Josephl.3. Ant.c.12. scribit, per Urim & Thummim, quæ ipse putat fuisse duodecim gemmas in rationali, seu pectorali, Dominum desiisse voluntatem suam indicare, ducentis, antequam scriberet, annis; Merc. & Cev. Sic, Sota, fol.48.2. cessarunt post templum primum. Buxt. Divus Hieronymus, doctrinam & veritatem interpretatus est; pag. Occurrit, tantùm, cum præf. הָאוּרִים Urim, Exod.28.30. Lev. 8.8. Numb. 27. 21. בָּאוּרִים per Urim, 1 Sam.28. 10. Isai.24. 14. לְאוּרִים ad Urim, Ez.2.63. Neh.7.65. In Constr. אוּרֵי, Urim; Unde cum Aff. וְאוּרֶיךָ & Urim tui, Deut.33.8. In Sacerdote nostro vero, est lux; nam in ipso, vita est, & vita est lux hominum; Joh.1.4. Deum, quem vidit, enarrat, nam, quæ vidit, testatur, Joh.1.18.. 3.32. In pectorali sacerdotis Levitici, erat indicium prophetiæ, Exod.28.30. Lev.8.8. Num.19.20, 21. Deut. 33.8. Quemadmodum Deus pectorale vocat חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט pectorale judicii, & judicium dicit מִשְׁפַּט הָאוּרִים judicium lucis; ità quod in pectorali erat, vocat lucem, & sinceritatem; nam in judicio requiritur lux, & sinceritas; perpetuus Scripturæ mos est, signo dare nomen significati; sacerdos noster verus est judex; ejus est judicium, qui sanguine suo emit sibi populum peculiarem; oportet igitur, ut & noverit suos, & eos amet; illud est lucis, hoc sinceritatis; sacerdos typicus rem non habebat; (nam, si maxime fidelis esset, non carebat infirmitate) igitur signum habebat. Gemmis lucidis inscripta nomina filiorum Israel, in pectore suo ferebat; quid hoc? nisi quod verus sacerdos, electos suos, ut stellas, videt, & in corde suo fert, & cum eo amore se sistit coram Deo, interpellans pro ipsis; porrò, & sacerdos typicus consulebatur, בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים in judicio lucis; nempe, sacerdos noster verus, qui judex est omnium, is etiam index est voluntatis Dei, & Propheta, qui suis omne id indicat, quod Deus facit, tanquam amicis suis; verbum Dei, quod ex ore ipsius exit, est lux & sincera charitas; Imò, is electos suos facit lapides ignis, ut Ezechiel loquitur, cap.28.14. In quibus est fides, ac sapientia & charitas; atque ita eos non tantùm fert in corde, ut dilectos, coram Deo; sed etiam in iis, ut membris suis, vivit, & cum ipsis accedit ad Deum; Deut.33.7. phrasis quidem sumitur ab historia, sed veritas, quæ significatur, est in Ecclesia Christiana, probata in variis afflictionibus; in ea enim fides & charitas spectatur. Hæc secundum analogiam & conformitatem fidei quum sint; hariolationes Rabbinorum facile excludunt; nam sacerdotem in tenebris veteris Testamenti, prophetasse aliquando, sive sacerdotem, aditum, ut Christi figuram, respondisse populo & ducibus ejus, & consilium dedisse, satis constat. Nobis autem Christi verbum satis est, in quo revera habemus lucem & charitatem. Hæc solidè ex Cl. Cocc. Deinde, v. Hinc, No. מָאוֹר m.lumen, luminare, corpus lucidum, Psal. 74.16. Prov.15.30. cum præf. הַמָּאוֹר idem, Gen.1.16. Ex.35. 14.. 39.37. Num.4.9. & 16. & לַמָּאוֹר ad luminare, Ex. 25.6.. 27.20.. 35.8. Lev. 24.2. לָמָּאוֹר idem, Exod.35. 28. In constr. cum præf. לְמָאוֹר ad lumen, Psal.90.8. In pl.f. מְאֹרוֹת luminaria, Gen.1.14. cum præf. הַמְּאֹרֹת idem, Gen.1.16. & לִמְאֹרוֹת in luminaria, Gen.1.15. Denique, vi. Hinc, etiam, מְאוּרָה f. Caverna, specus, spelunca; quasi terra ad lucem aperta; antrum, habens foramen, per quod lux diei illabitur; vel, per Antiphrasin, quòd minimè luceat; In Const. מְאוּרַת idem; Isai.11.8. super antrum, vel, speluncam aspidis, &c. Sic etiam cavernæ dicuntur מְנָהָרוֹת eadem ratione, Jud.6.2. à Rad. נָהַר ubi vide. [אֵרָה & אֵרוֹת vide sub Rad. ר.אֵרָה

Rad.39. אוֹת; comm.gen. signum, tam nudum, quàm prodigiosum; quo modo cum מוֹפֵת (vide in יָפַת) portento, junctum אוֹת reperies, Deut.13. bis, & alibi; proprie, אוֹת, signum est, quòd portendat futura, ventura; atque sic convenit cum אָתָה venire; sed, in genere, omne id, quod aliam rem, præteritam (ut Num.17.3.) præsentem, futuram, quæ non apparet, indicat, eamque facit in mentem venire; quod mirabilitate & novitate ad considerandum, quo fine factum sit, excitat; quod rem à re discernit; quod fidem facit; אוֹת dicitur; Imò, futura res ponitur signum rei præsentis simul & futuræ; ut Exod.3.11. 1 Sam.2.34. 2 Reg.19.29. Jer. 44. 29.30. In his significatur, quibus rebus manifestum futurum sit, Deum, quæ loquebatur, & locutum esse, & ea revera facere decrevisse; nam, quando post sermonem res fit, id signum est, Deum esse locutum, & rem decrevisse facere; occurrit absolutè. Gen.4.14.. 9.12. Ex.31. 13,17. Deut.13. 2. Jos.2.12.. 4.6. Jud.6.17. 2 Reg.20.8. Psal.86.17. Isa.7. 11.& 14.. 20.3.. 38.22.. 66.19. Ezech.4.3. cum præf. הָאוֹת signum, signi, &c. Ex.3.11.. 4.8.. 8.23. Deut.13.. 3. 1 Sam.2.34.. 14.10. 2 Reg.19.29.. 20.9. Isa. 37. 30.. 38.7. Jer. 44.28. לְאוֹת in signum, Gen. 9. 13.. 17. 11. Eccl.12.13.. 13.9.& 16. Numb.17. 3. & 28. Deut.6.8.. 11.18.. 28.46. Isai.19.20.. 55.13. Ezech.14.8.. 20.12. & 20. In pl. אוֹתוֹת signa, Deut.6.22. Neh.9.10. Psal.74.4.. 135.9. Isai.44.25. Jer.32.20. cum præf. הָאוֹתוֹת signa, Ex.4.9,17,28,30. Num.14.11. Deut.7.19.. 29.2.. 34.11. Jos.24. 16. 1 Sam.10.8.& 10. בְּאוֹתוֹת cum signis, Num. 2.2. Jer.32.21. Deut.4.34. וּבְאוֹתוֹת & cum signis, Deut. 26.8. לְאוֹתוֹת in signa, Gen.1.14. Isa. 8. 17. וּמֵאוֹתוֹת & à signis, Jer.10.2. cum Aff. אוֹתוֹתַי signa mea, Exod. 7.5.. 10.1.& 2. Num.14.22. אוֹתוֹתֵינוּ signa nostra, Psal. 74.9. אוֹתוֹתָיו מֵאוֹתוֹתֶיךָ à signis tuis, Psal.68.9. signa ejus, signa sua, Deut.11.3. Psal.78.43.. 105.27. אוֹתָם signa sua, Psal.74.4. וְאוֹתָם & signa ipsorum, Job 21. 29. Item, in Grammatica, אוֹת est, litera; quasi signum externum & visibile vocis proferendæ, ejusque character & nota; Unde, notas etiam appellarunt nostri literas; & ejus plur. אוֹתִיוֹת literæ; sed & pro venturis & futuris usurpatur, Isai.41.23. & alibi; atque tunc est à radice אָתָה; ubi vide, suo loco. Hinc, etiam quidam deducunt verbum in Niph. נֶאוֹת & in infin. הֵאוֹת de conditione convenire, Gen.34.15.. 22.23. Nam conventio fere per signa, arrhas & pignora fit. Plerique vero, נֶאוֹת, נֶאוֹתָה & נֶאוֹתוּ, quæ his locis occurrunt, reducunt ad Rad. יָאַת, ubi ea vide.

Rad.40. אָז Particula Adverbialis, sive, Adverbium temporis; tunc; Chald. אֱדַיִן. Adjungit sibi sæpe futurum, sensu præteriti imperfecti; ut Exod.15. 1. אָז יָשִׁיר tunc canebat; sic Jos. 8. 30. & 10.12. אָז יְדַבֵּר tunc loquebatur, & 2 Reg.12.17. אָז יַעֲלֶה tunc ascendebat, &c. Nihilominus tamen, etiam futurum in suo significatu ei adjungitur, ut Jos. 1. 8. bis; אָז תַּצְלִיחַ אֶת דַּרְכֶּךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל tunc facies prosperas vias tuas, & tunc felix

eris

eris; sic Prov.2.5,9.& Psal.2.5. אָז יְדַבֵּר tunc loquetur; h.e. ideo loquetur; sic שָׁם ibi, pro ideo, Job 35. 12. &c. Item, מִן אָז q.d. à tunc, ex tunc, i.e.à quo tempore, ex quo, Jer.45.18. מִן אָז חָדַלְנוּ ex quo non fecimus suffitum; sic, contractè, מֵאָז idem, Exod.5.23.& Gen. 39.5. Jos.14.10. מֵאָז דִּבֶּרְךָ pro מֵהַדִּבֶּרְךָ, vel, ex quo, loqui tuum extitit, Exod.5.10. Ruth 2. 6. מֵאָז הַבֹּקֶר à manè; Item, מֵאָז pro jam olim, pridem; Gallicè, dés lors; Mercerus. Sic Jesa.48.3. מֵאָז הִגַּדְתִּי pridem indicavi, 70.& v.7. עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז nunc creata sunt,& non pridem; ubi, מֵאָז & עַתָּה opponuntur; ut & 2 Sam.15. 34. olim & nunc; Psal.93.2.Psal.76.8. מֵאָז אַפֶּךָ ira tua pridem est,i.e.dudum incepit flagrare; מֵאָז etiam,est, q. d.à tunc, pro,ab æterno, ante ullum tempus,ut Psal.93.2. & Prov.8.22. קָנָנִי מֵרֹם מִפְעָלָיו ante molitiones suas,i.e.consilia sua, מֵאָז pridem; Sapientia, filius Dei, apud Deum fuit ab æterno, ante consilia ipsius,quia in filio fecit propositum seculorum. Eo loco, Targum, מִן רֵישׁ in, vel ab initio. Item,pro אָז dicitur etiam אֲזַי tunc,cum jod Parag. ante Literam gutturalem, Psal.124. 3,4,& 5.

Rad.41. אזה & אזא Chald. accendi, succendi, &c. Vide inter Chaldaicas Voces Biblicas.

Rad.42. אָזֹב; Unde Nomen Radicale, אזוב m.Hyssopus; R.David ait,Arabicè Vocari, עֲעֵתַר, Latinè,seu Vulgariter,, אוֹרִיגָנוּ Origanum, cujus septem esse dicit species; Maimonides quatuor dicit; de vacca rufa,c.3.Sect. 2.Cl.Golius, Arabicum ععتر vertit, Thymbra, origanum, pulegium; pro diversis epithetis; Satureia, 1 Reg. 4.33. Hyssopus; quæ exit in pariete, vel sub pariete, ut ingeniosè Bocartus; Arborum præcipua Cedrus, vilissima אֵזוֹב; nam & inter עֵצִים arbores, censetur; quia in scapum assurgit & caulescit; Junius ad Exod.12.22. Species est herbæ fragrantissimæ, quæ in legalibus aspersionibus adhibebatur, fasciculo ex eo facto ad spargendum, vel Victimæ sanguinem, vel aquam lustralem; ut patet Exod.12.22. Lev.14.4,6,21,49, 52. Num.19.7.18. figuram ad veritatem refert David,in Psalm.51. 9. expiabis me Hyssopo, & purificabor; expiationem petens à peccatis per sanguinem Christi, qui victimarum sanguine significabatur; porrò, ut Hyssopi aspersio, teste Kimchi, finis erat emundationis, sic per Christum absolutissimè expiantur peccata; &c. occurrit autem hoc nomen, in textu, ordine sequente, viz. Exod.12.22. Num.19.18. cum præf. וְאֵזוֹב & hyssopus, Lev.14.4. & 49. Num.19. 6. הָאֵזוֹב Hyssopus, hyssopum, &c. Lev. 14. 6. & 21.. 1 Reg.4. 33. בְּאֵזוֹב cum hyssopo, Psal.51. 9. וּבְאֵזוֹב & cum hyssopo, Lev.14.52.

Rad.43. אזר Chald.abiit,exiit,&c. Vide inter Chaldaicas Radices Biblicas. Ubi etiam vide אזה vel אזא Chald.accendi,&c.

Rad.44. אָזַל abiit, profectus est, digressus est, 1 Sam. 9.7. In 3.sing.fæm. אָזְלַת (cum ת,pro ה, fæm. nam regulariter esset אָזְלָה &c.) abiit, defecit, Deut.32.36. & in 3.pl. אָזְלוּ abiverunt, Job 14.7. In fut.kal. תֵּאזַל, יֵאזַל abibit, &c. Unde in 2.sing. fæm. תֵּזְלִי (per Synæresin, pro תֵּאזְלִי &c.) abibis, vel abis, Jer.2.36. Et in ber.oni kal; sing.m.cum Cop. וְאָזַל & abiens, vel,& abit, Prov.20.14. Item, in part. pual, מְאוּזָל abire factus, (à præt.pual, אֻזַל seu אוּזַל &c.) Ezec.27.19. Atque inde, No. אֵזֶל m. itio, abitio, iter, 1 Sam.20.19. apud lapidem הָאֵזֶל (cum præf. הָ & cametz sub א, ob pausam) itionis, vel itineris, i.e. itinerarium, mercurialem; qui scil.est signum transeuntibus per viam, iter iis commonstrando; vel ita dictus lapis ille, אֵזֶל ob itionem assiduam, quòd, quum convenirent,eò ire solerent.Quibusdam præcedens Me-uzal,& hoc ezel; sunt nomina propria.

Rad.45. אָזַן, est,auscultare,attendere,auribus percipere; Unde in præt.piel, cnm ו cop. וְאָזַן & attendit, Eccl.12. 9. In Hiph. וְהַאֲזִין auscultavit,Deut.1.45. & cum ו conv. וְהַאֲזִין & attendat, Psal.77.2. Sic, in 2. Sing. m. cum ו conv. וְהַאֲזִינָה & attendes, Ex.15.26. & in 3.pl. הַאֲזִינוּ attenderunt, 2 Chron.24.19. Neh.9.30. Isa.64.4. In fut. hiph. יַאֲזִין auribus percipiet,vel percipit, Job.9.16. Isai.42.23. & in 1.fut.sing. אַזִין (defective, primâ radicali א abjectâ; pro יַאֲזִין) attendam, vel attendi, Job. 32.12.Item, in Imper.hiph.sing.m.cum ה, parag. הַאֲזִינָה attende, aures adverte, auribus percipe, Num.23.19. Job. 33.1.. 34.16. & 37.13. Psal.5.2.. 17.1.. 39.13.. 54.4..55. 2.. 78.1.. 80.2.. 84.9.. 86.6..140.7.. 141.1.. & 143.1. & in 2.sing.f.cum ו cop. וְהַאֲזִינִי & attende, Isai. 1. 2. In Imper.pl.m. הַאֲזִינוּ præbete aures, Deut.32.1. Jud.5.3. Job.34.2. Psal.49.2. Isai.1. 10.. 28.24.. 51. 4. Hos.5.1. וְהַאֲזִינוּ & attendite, Isai.8.9. Jer.13.14. Joel.1.2. & in 2.pl.f. הַאֲזֵנָה auribus percipite, Gen.4. 22. & Isa.32.9. Item,in part. hiph. Prov.17.4. מֵזִין (defectivè,absque א Rad. pro מַאֲזִין) attendens, attendens est, attendit, &c. Inde 1.No. אֹזֶן fæm.auris, aurem,&c. Ex.29.20. Lev.8. 23.. 14.14,17,25,28. 1 Sam.9.15.& 2 Sam.7.27.. 22.45. 1 Chron.17.25. Job.12.11.. 29.11..33.16.. 34.3.. 42.6. Psal.18.45..94.9. Prov.15.31.. 20.12.. 25.12. Eccl.1.8. Isai.50.4,5. Am.3.12.cum ו cop.præf. וְאֹזֶן & auris,Prov. 18.15. Cum Aff. אָזְנִי auris mea, aurem meam, 1 Sam. 20.2.. 22.8. & 17. Job.4.12.. 13.1. Psal.49.5. & Prov.5. 13. אָזְנֶךָ, vel,ob pausam אָזְנֶךָ auris tua, vel aurem tuam,&c.Ruth 4.4. 2 Reg.19.16.Neh.1.6. & 11. Psal.17.6.. 31.3.& 71.2.. 45.11..86.1.. 88.3..102.3.Prov.4.20.. 5.1. 22.17. Isai.37.16..48.8. Lam.3.19. Dan.9.18. וְאָזְנֶךָ & auris tua, Prov.23. 12. אָזְנֵיכֶם auris vestra, Psal.78.1. Isa.55.3.Jer.9.20.25.4.. 35.15..44.5. Sic, אָזְנוֹ auris ejus,aurem suam, Exod.21.6. Psal.58.5.. 116.2. Prov.21. 13.. 28.9. Isa.33.15.. 59.1. בְּאָזְנוֹ in aurem ejus, Deut.15. 17. אָזְנָם auris eorum, aurem suam, Lev.8.24. Job.36. 10. & 15. Jer.6.10.. 7.26.& 28.. 11.8.. 17.23.. 34.14. In duali, אָזְנַיִם aures, Psal.40.7.. 115.6.. 135.17.Isa.42. 20. Jer.5.22.Ezech.12.2.. 24.26. וְאָזְנַיִם & aures,Deut. 29.3. Isa.43.8. In constr.cum ו cop. וְאָזְנֵי & aures,Neh. 8.4. Isa.32.3..35.5. Item, בְּאָזְנֵי in auribus, in aures, Gen.23.13.& 16..44.18.. 50.4.Exod.10.2..11.2..17.14.. 24.7..32.2. Num.11.1.& 18. Deut.31.30.. 32.44. Jos. 20.4.Jud.7.3.. 9.2,3.. 1 Sam.8.21..11.4.. 18.23. 2 Sam. 3,19. 2 Reg.18.26. Neh.13.1.Prov.23.9..26.16. Isa.5.9.. 22.14.. 36.11. Jer.2.2.. 29.29.. 36.6,10,12, 13, 19, 21. וּבְאָזְנֵי & in auribus, 1 Chron.28.8. Jer.28.7.. 36.21. Item,cum Aff.fæpè occurrit,prout sequuntur; אָזְנַי aures meæ, Psal.92.12. וְאָזְנַי & aures meæ, 2 Chron. 7. 15. בְּאָזְנַי in auribus meis, Num.14.28. 1 Sam.15.13. 2.Reg. 19.28. Job.33.8. Isa.37.29. Ezech.9.5.. 10.13. בְּאָזְנֵינוּ in auribus nostris, 2 Sam.7.22.. 18.12. 1. Chron.17. 20. Job. 28.22.Psal.44.2. Jer.36.14. אָזְנֶיךָ aures tuæ,1 Sam. 20,12. & 13. Prov.2.2.Ezech.16.11. וְאָזְנֶיךָ & aures tuæ, 2 Chron.6.40. Isa.30.21. Ezech.23.25. בְּאָזְנֶיךָ in auribus tuis, 1 Sam.25.24. Jer.28.7. בְּאָזְנֶיךָ in auribus tuis, fæm.Isa.49.20. וּבְאָזְנֶיךָ & in auribus tuis, Ezech.3. 10.. 40.4.. 44.5. בְּאָזְנֵיכֶם in auribus vestris,seu in aures

veſtras, Deut.5.1. Job.13.17. Jer.26.10. & 14. Item, אָזְנָיו aures ejus, aurium ſuarum, 1.Sam.3.11.. 2.Reg.21.13. Iſa.11.3. Jer.19.3. וְאָזְנָיו & aures ejus, Pſal. 34.16. Iſa.6.10. בְּאָזְנָיו in auribus ejus, 2.Sam.22.7. Job.15.21. Pſal.18.7. וּבְאָזְנָיו & auribus ſuis, Iſa.6.10. Denique, אָזְנֵיהֶם aures eorum, Mic.7.15. וְאָזְנֵיהֶם & aures eorum,Zac.7.11. בְּאָזְנֵיהֶם in auribus,vel in aures ipſorum, Gen.20.8.. 35.4. Exod.32.3. Deut.31.11. & 28. 2.Reg. 23.3. 2.Chron.34.30. Jer.36.14. Indè No. מאזנים Du. m. bilanx; libra habens duas lances, velut aures; communitèr vertitur, lances,bilances, ſtatera, trutina, Iſa.40. 15. cum præf. בְּמאזנים in lancibus, Job.6.2.Pſal.62.10. & in pauſa, בְּמֹאזְנַיִם idem, Iſa.40.12. Jer. 32. 10. In Conſtr. מֹאזְנֵי lances, bilances, Lev.19.36. Prov.11.1. Ezech.5.1.. 45.10. Hoſ.12.7. Am. 8.5. cum præf. וּמֹאזְנֵי & lances,Prov. 16.11.. 20.23. בְּמֹאזְנֵי in lancibus, Mic.6. 11. Job.31.6. אֲזָנִים arma,à Chald. זַיִן armare, vide ſub Rad. זין. Quidam tamen hinc deducunt nomen in ſing. אָזֶן maſc. paxillus; Inſtrumentum habens formam auriculæ,ſeu uncis incurvatæ; ſemel extat cum Aff.Deut.23. 14. & clavis erit tibi,עַל־אָזְנֶךָ juxta paxillum tuum; Kimchi verò deducit à זַיִן;& ſic א,erit Heemanticum; ità Aven.ſed pag.ex R. Jona,deducit ab hac Rad. אָזֵן; & legit in pl.עַל־אָזְנֶיךָ & exp.cum Inſtrum.vel armis tuis,&c.

Rad.46. אָזַן, non occurrit, ut verbum; indè tamen, nomen,pl.maſc. אְזִיקִים vel אֲזוּקִים compedes, manicæ ſeu catenæ ferreæ; bis occurrit cum præf. Jer. 40. 4. אֲזִיקִים vel contractè אֲזוּקִים catenæ ligandis manibus, manicæ; Chald. עִזְקָא R. David, עִזְקָא annuli; Sic, v.1. בַּאֲזִיקִים vel contractè, בָּאזוּקִים cum catenis, vel manicis,&c. R.David autem dicit א, eſſe noſepheth, additam, i.e. non radicalem, ſeu ſervilem & Heemanticam; & reduci ad פָּזַז;eo quod זְקִים occurrat, aliis locis, ſine א. Sed ejuſdem vocis, ſæpè duæ poſſunt eſſe radices. Vide tamen etiam in פָּזַז.

Rad.47. אָזַר cinxit, accinxit;accinctus fuit. In 3.pl. אָזְרוּ accinguntur, 1.Sam.2.4. In part. paul אָזוּר accinctus, 2.Reg.1.8. Et in Imper. ſing. אְזוֹר accinge, Job. 38.3.& 40.2.& in fut.2. ſing.maſc. תֶּאְזֹר (à 3.maſc. יֶאְזֹר) accinges, Jer.1.18. vel,ſcribitur etiam תֵּאָזוֹר; & in 3. ſ.m. cum Aff. יַאַזְרֵנִי accinget me, Job.30.18. Cocc. alii verò ponunt ut fut.piel; ità Bu.conc. & poteſt eſſe fut.hiph. à præt. הֶאְזִיר.In Niph.נֶאְזַר vel נֵאָזַר part.(à נֵאָזַר præt.) accinctus, Pſal.65.7. Et in piel, אִזַּר accinxit, ſuccinxit; Undè fut. יְאַזֵּר accinget, & in 2.ſing. m. תְּאַזֵּר accinges; Undè cum ו conv. & Aff. וַתְּאַזְּרֵנִי & accinxiſti me; Pſal. 18.40..30.11. pro quo, 2.Sam.22.40. eſt defectivè, ſine א, 1.Rad. וַתְּזַרֵנִי & accinges me; & in 1. ſing. fut. piel, cum Aff, אֲאַזְּרֶךָּ accingam te, Iſa.45.8. Item,in part.piel, מְאַזֵּר accingens; Undè cum præf. & Aff. הַמְאַזְּרֵנִי accingens me, Pſal.18.33. & in pl.m. מְאַזְּרִים in Conſtr. מְאַזְּרֵי accingentes,&c. Iſa.50. 11. מְאַזְּרֵי זִיקוֹת accingentes manicas; ut quidam exp. Sed Kimchi, in alia ſignif. ex R.Jona; exp. accendentes, ſeu ſuſcitantes ſcintillas ignis; Monet autem eſſe qui exponunt latomos, aut fabros, qui dum cedunt ligna aut lapides, vi ictus, ſcintillas ignis ſuſcitant. R. Joſeph Kimchi, in vulgato ſignificatu ſumit, colligentes ſcintillas; quidam ſuccincti flammis; vel potiùs, ſuccinctores flammarum,i.e. qui alios flammis accingunt; & hoc rectius eſt; q.d. qui omnia complent ſcintillis ignis quem excitarunt. Minùs autem rectè, pro manicis, זִיקוֹת exponitur; Merc.de hoc loco,in pag. Item, in hithp. הִתְאַזֵּר accingit ſe,Pſal.93. 1. & in Imper. pl. הִתְאַזְּרוּ accingimini, Iſa.8.9. Inde, No. אֵזוֹר m.cingulum, cinctura, Job. 12.18. Iſa.5.27.. 11.5. Jer.13.1. Ezech.23.15. cum præf. וְאֵזוֹר & cingulum, 2.Reg.1.8. הָאֵזוֹר cingulum, Jer.13.2.4,6, 7, 11. & כָּאֵזוֹר ſicut cingulum, Jer. 13.10. אֵזְרוֹעַ vide in זָרַע.

Rad.48. אַח tria ſignificat; i.אַח, f.focus; receptaculum ignis; acerra;(id enim eſt Hæbræis מַחְתָּה quod hic à Kimchi affertur; Merc.) Jer.36.21. & 22. Deindè,ii., אַח eſt dolentis, vel gaudentis vox, ah,heu,eheu, Ezec. 6.11.& 21.15. & cum præf. הֶאָח euge,ah, Job. 39. 25. Pſal.35.21,25.. 40.16..70.4.Iſa.44.16.Ezec.25.3..26.2.. 36.2. Item,iii. אַח eſt unus, Ezech.18.10. pro אֶחָד per aphæreſin; ut Chald. חַד pro אֶחָד &c. quo ſenſu etiam R.Jonah exponit illud, Pſal.49.8.אָח unum non redemit, vel redimet; ſed 70.& R.David exp. fratrem. Nam 4. אָח eſt etiam frater, ſed ſic reducitur à pleriſque ad Rad. אָחָה ibi vide. Ab אַח unus, fit,ſecundum R. David אַחַת una; de quo vide אֶחָד.

Rad.49. אֶחָד m. unus,quidam; primus; unus, una, unum, &c. Gen.1.5. & 9.. 2.24.. 11.6.. 27.45.&c. Deut.6. 4. &c. 2.Sam.2.21.&c. Pſal.14.3.&c. 53.4. &c. Iſa. 51.2. &c.ad Mal.2.10.15. (400.circ.l.) Item, cum præf.בְּ,הַ, לְ, כְּ, 160.circ.l. Item, וְהָאֶחָד & unus,unum, Gen.42.13. Lev.14.22.. 15.15.& 1.Sam.14.5.& וּבְאֶחָד & in uno,Ez. 7.9. לְאֶחָד (cum ר ſub ל ob pauſam) in unum,Ex.17.22. Num.15.12. & וּלְאֶחָד & uni, Eccl.4.11. Item, in alia forma, אַחַד unus,una,unum, ſæpè occurrit, ut Gen. 21. 15..22.2.. 26.10.&c. ad Dan.10.13. (30.circ.l.)ut & cum præf. ב, & ל 30.circ. l. Item, וְאַחַד & unum, Gen. 37.8. וּכְאַחַד & ſicut unus, Pſal.82. 7. וּלְאַחַד & unum, Zach.11.7. & מֵאַחַד ex uno,Deut.15.7.. 18.6. & 2. Sam. 15. 2. In pl. m. אֲחָדִים uni,iidem, quidam,pauci;Gen. 27.44..29.20.. 11.1.& 20. cum præf. לַאֲחָדִים in unos, Ezech.37.17. vel,in una; i.e. unita,& conjuncta erunt, ut res una. Ut autem ulteriùs explicetur ſignificatio nominis hujus, in textu adeò frequentis; notandum,quòd, aliquando notat principium numeri; ut, dies unus, Gen.1.5,h.e. primus; aliquando notat individuum vagum; quidam,aliquis de genere; ut כְּאַחַד הָאָדָם ut aliquis hominum,Jud.16.7. ii.& Pſal.82.7. כְּאַחַד הַשָּׂרִים ut unus aliquis principum; aliquandò notat compoſitum quid & conjunctum,non diviſum, ut, אֶחָד בָּשָׂר caro una, Gen.2.25. Sic, אֶחָד עָם populus unus,Gen.ii. 6.35.. 15. 23. Sic in plur.Ezec.37.17. וְהָיוּ לַאֲחָדִים fient uni baculi, i.e.non diſtincti, aut diviſi. Item aliquandò opponitur multitudini; ut teſtis unus, h.e. tantùm unus, Deut. 17. 6. benedictio una, i. e. tantùm una, Gen. 27.38. Et diverſitati,ut מִשְׁפָּט אֶחָד judicium unum,i.e. uniuſmodi, non diverſum, idem, Lev. 24. 22. Sic, בְּיוֹם אֶחָד die uno, i.e. eodem; Lev.22.28. Item, unus, h. e. non alius, 1 Chron.29.1.Solomonem filium meum unum, h.e. ſolum, elegit Deus. Sic Deut. 6. 4. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד i.e. Jehovah,Deus noſter, Jehovah eſt unus, vel unum; ità Joh,10.30. ego & pater unum ſumus; undè, quando pater filio gloriam dat, alii, ſive diverſo,non dat; vel ſic,Jehovah eſt Deus noſter; Jehovah,inquam, ſolus,& nemo præter eum; ut Exod.20.2. non erunt tibi Dii alii; & Eſa.44.6. præter me non eſt Deus; Vide & Eſa.43.10. & 45.21. Sic, אֶחָד unus, ſæpè ponitur pro ſolus;

ſolus; ut, לְאֶחָד אִיךְ יָחֵם unus, qui ſolus cubat, quomodò calefiet? Eccl.4.2. In plur.maſc. אֲחָדִים uni,i.e. iidem,ut Gen.11.1. וּדְבָרִים אֲחָדִים & ſermones iidem; & Gen.27.44. אֲחָדִים יָמִים dies aliquos, paucos; Gen. 29.20. כְּיָמִים אֲחָדִים ut dies aliquot,&c. plur.fæm.eſſet אֲחָדוֹת ſed non occurrit in textu; In ſing.autem fæm.eſt אַחַת; &,ad accentus pauſantes אָחָת una,unum; contractè ſcil.ex maſc.pro אֶחָדַת ut docet Aben Eſra,Exod. 26.7. quod ſæpè etiam occurrit; ut Gen.2.21..11.1,6.. 27.38.&c. Pſal.27.4..60.12.. 89.35. &c. Cant. 6.9. Iſa. 66.8. &c.ad Zach.3.9..5.7.& 8.21. (150.circ.l.) Et cum præf. בְּאַחַת, vel הָאַחַת una,unum; Gen.32.8 &c. ad Job.42.15. Jer.52.22 & Dan.8.9.(40.circ.l.) ut & וְאַחַת & una,unum,& בְּאַחַת in uno; 30.circ.l.Item,בְּאַחַת in una, Prov.28.18. וּבְאַחַת & in uno, Jer.10.8. כְּאַחַת ſicut una,Ruth.2.13. Joſ.10.2. לְאַחַת uni, ad unum, Lev. 5.4,5.. 1 Reg.3.25. Eccl.7.29. & לְאַחַת uni,1, Reg.3.5. Iſa.19.18. Ezech.1.6. & מֵאַחַת ex uno, Lev.4.2.. 5.13. Ezech. 18.10. Notandum, אַחַת interdum ſumi pro פַּעַם ſemel,&c. Ab hac autem radice,ſeu ab אָחַד nomine radicali, plerique formant verbum in kal, אָחַד prounire, ſeu adunare ſe; Undè in fut.תֶּאֱחַד יֶאֱחַד &c. atquè indè 3.ſing. fæm. per Contractionem, abſorpto א radicali, תֶּחַד uniatur,vel,uniat ſe, Gen.49.6. & ſic, in 2.ſing.m. תֶּחַד uniaris, vel unias te, Iſa.14.20. quaſi à 3.ſing.m. אֶחַד, תֶּחַד, יֶחַד,&c. Item, indè, verbum in Hithp. הִתְאַחֵד unire ſeſe; Undè in imper. hithp. ſing. fæm. הִתְאַחֲרִי (à maſc. הִתְאַחֵד) unito te,Ezec.21.16. חוֹר vide in אַחֲרִין.

Rad.50. אָחָה, Undè No. אַח m. frater, propinquus, agnatus,cognatus,&c. Nam tribuitur quoque propinquis ſanguine vel profeſſione;& cognationem habet cum אָחַד unus; dicuntur enim fratres qui ſunt unius uteri, animi, vel religionis; tribuitur etiam rebus inanimatis, quæ ſimilitudinem quandam invicem habent; Undè non ſolùm qui unius gentis & originis ſunt, vocantur fratres; ſed &, quivis alter, dicitur frater; & res altera, quæ genere fæminino effertur, dicitur אָחוֹת ſoror; ut Exod. 26.27. אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ altera ad alteram; occurrit autem אָח frater, Gen.24.29.. 43.6, 7.. 44.19. Job.30. 29. Pſal.49.8. Prov.18.9. & 19. Jer.9.4. Ezec.18.10,18. Mal.1.2. cum præf. וְאָח Prov.17.17. & ob pauſam וְאַח & frater, Eccl.4.8. לְאָח ſicut frater, Pſal.35.14. Cant.8. 1. לְאַח in fratrem,Ezec.44.25.& מֵאָח præ fratre, Prov. 19.23..27.10. In Conſtr. אֲחִי frater, fratris, fratrem, &c. Gen.10.21.. 14.12,& 13.&c. ad 1.Chron.27.7. (36.circ. l.) cum ו cop. וְאֲחִי & frater, Gen.14.13. cum Aff. אָחִי frater meus, Gen.2.9..20.5.&c. ad Jer.22.18. (45. circ. l.) cum præf. לְאָחִי fratri meo, 1.Reg.2.15. ſic, אֲחִינוּ frater noſter,Gen.31.32..37.25.& 27.. 42.21.. 43.4..44. 26.Num.36.2. Jud.9.3.וַאֲחֵינוּ & frater noſter, Gen.44. 26. לְאָחִינוּ fratri noſtro, Ruth.4.3. Item, אָחִיךָ frater tuus,Gen.4.9,10,11.. 22.20.&c. ad Obad.1.& 12. (50. circ.l.) ut & אָחִיךָ frater tuus, fæm.2.Sam.13.7,& 20.cum præf. בְּאָחִיךָ in fratrem tuum, Deut. 15.9. Pſal.50.20. לְאָחִיךָ fratri tuo,Gen.38.8. Deut.15.11. 22.1.. 23.19. לְאָחִיךְ fratris tui.fæm.Gen.20.16. וְלַאֲחִיךְ & fratri tuo, Deut.23.20. מֵאָחִיךָ à fratre tuo,Deut.15.7.ſic &אֲחִיכֶם frater veſter, Gen.42.15,16,19,20,33 & 34.. 43.3,5,6, 13,14,29.. 44.23.. 45.4. Jud.9.48.& 24. Item, אֲחִיו frater ejus,vel ſuus,&c.Gen.4.2.& 7.& 21.. 9.5..10.25.&c ad Zach.7.9,10.in 100.circ.l.cum præf. וְאָחִיו & frater ejus, ſuus, Gen.44.20. Deut.25.11.1.Chron.6.38..8.13. Ezec. 4.17. בְּאָחִיו in fratrem ſuum, Lev.25.46.. 26.37. Deut. 19.18..28.54. Neh.5.6. Iſa.3.6..19.2. Ezec.38.21. Mal. 2.10. וּבְאָחִיו & in fratrem ſuum, Exod.32.29. כְּאָחִיו ſic ut frater ejus, Lev.7.10. Ezec.47.14. לְאָחִיו fratri ſuo, Gen.26.31.. 38.9. Num.6.7. Deut.19.19.. 25.7. Jer.34. 17. וְלַאֲחִיו & fratri ſuo, Lev.21.2. Iſa.41.6. מֵאָחִיו à fratre ſuo,Neh.4.19. אֲחִיהוּ frater ejus,fratrem ſuum, 2. Chron.31.12. Jer.34.9. Mic.7.2. בְּאָחִיהוּ in fratre ſuo, Job.41.8. & אֲחִיהָ frater ejus, fratris ſui, Gen.24.55.. 2. Sam.13.8,10, & 20. לְאָחִיהָ fratri ejus, Gen. 24.53. Item, אֲחִיהֶם frater ipſorum,fratris ſui, 2 Sam.3 30.Neh. 12.9. Job.1.13. & 19. In pl. אַחִים fratres, Gen.13.8.. 42.13.& 32..49.5.Num.27.10.& 11.Deut.25.5. 2.Chron. 21.2.. Pſal.133.1. Prov.6.19.. 17.2. Hoſ.13.15. Am.1.9. & וְאַחִים & fratres 1.Chron.26.9. & 11. In Conſtr. אֲחֵי fratres, Gen.34.25.. 42.3.& 6.. 45.16.. 50.15.Num.27.4. & 7. Joſ.17.4.Jud.9.1.& 3. 2.Reg.10.13..12.30.2.Chron. 22.7. Prov.19.7. cum præf.לַאֲחֵי fratribus, Num.27. 10. & מֵאֲחֵי ex fratribus, 1. Chron.12.2.. 27.18. Cum Aff. אֲחֵי fratres mei, Gen.19.7.. 29.4.. 31.37..37.16..46.31. Exod.4.18. Joſ.2.13. Jud.8.19.. 19.23. 2. Sam.19.13. 1.Chron.28.2. Neh.5.9. Job.6.15.. 19.13. Pſal.122.8. & in pauſa, אֲחָי fratres mei, 1.Sam.20. 28.. 30.23. cum præf.וְאֲחֵי & fratres mei, Gen.47.1. Joſ.14.8.Neh.4.23.. 5.13. לְאֲחָי Pſal.22.23.. 69.9. מֵאֲחָי ex fratribus meis, Neh.1.2. Item, אֲחֵינוּ fratres noſtri, Num.20.3. Deut.1. 28.. 2.8. Joſ.17.4. 2.Sam.19.42. 1.Chron.13.2. Neh.5. 4,7. אֲחֵיךָ fratres tui, Gen. 37.12,13.&c. Job.22.6.ad Ezech.11.14. (20.circ.l.) cum præf.וְאֲחֵיךָ & fratres tui, Gen.31.37.. 37.10.. 47.5. לַאֲחֵיךָ fratribus tuis,Gen. 27.29. 1.Sam.17.18. מֵאֲחֵיךָ ex fratribus tuis, Deut.18. 15..24.14.&אֲחָיִךְ fratres tuos, fæm. Joſ.2. 18. Item, אֲחֵיכֶם fratres veſtri, Lev.10.4. Num.18.6. &c. ad Jer. 29.16. (20.circ.l.) וַאֲחֵיכֶם & fratres veſtri, Lev. 10. 6. 1 Chron.15.12. הָאֲחֵיכֶם An fratres veſtri? Num.32.6. וּבַאֲחֵיכֶם & in fratres veſtros, Lev.25.46. וְכַאֲחֵיכֶם & ſicut fratres veſtri, 2.Chron.30.7. לַאֲחֵיכֶם fratribus veſtris,Deut.3.20. Joſ.1.15..22.4. 2.Chron.35.1.& 6.Hoſ. 2.1. מֵאֲחֵיכֶם ex fratribus veſtris, 2.Chron.19.10.. 28. 11. Item, אֲחֵיו fratres ejus,ſui, Gen.9.22.. 16.12.. 25. 18.. 27.37.&c. ad Mic.5.3.(80.circ.l.) cum præf. וְאֲחֵיו & fratres ejus, Gen.44.14.. 50.8,14. Jud.9.26. & 31.&c. ad Jer.49.10.(40.circ.l.) בְּאֲחֵיו in fratres ſuos,1.Chron. 5.2. 2 Chron.11.23. כְּאֲחֵיו ſicut fratres ejus, Gen.35. 11. לְאֲחֵיו fratribus ſuis, Gen.9.25.. 31.46. & 54.. 37.4, 9. Num.27.9. 1 Sam.17.23. וּלְאֲחֵיו & fratribus ejus, 1 Chron.4.27.. 16.37. & מֵאֲחֵיו ex fratribus ejus,vel ſuis; vel præ fratribus ſuis, Exod.2.11. Lev.21.10.. 25.48. Deut.17.20..24.7. 1 Chron.4.9.Neh.11.17. & אֲחֵיהֶם fratres ejus,fæm. Gen.34.11. Joſ.6.23. Item, אֲחֵיהֶם fratres ipſorum,fratres ſuos,&c.Gen.48. 6. Deut.18.18.Jud. 18.8. &c. ad Jer.41.8.(30. circ.l.) & cum præf.וַאֲחֵיהֶם & fratres ipſorum, 1 Chron.5.13..6.46.&c. ad Neh. 12. 24. (20.circ.l.) לַאֲחֵיהֶם fratribus ipſorum, 2 Chron.31. 15. Neh.13.13. & מֵאֲחֵיהֶם ex fratribus ipſorum, 2 Chron.22.8. Ez.8.& 24. Indè i.No.אַחוֹת f.ſoror, 2 Sam. 13.1. Cant.8.8. Jer.22.18.cum præf. וְלַאֲחוֹת & ſorori, Ezech.44.25. In Conſtr.אֲחוֹת ſoror, Gen.25.20.. 28.9.. 36.3. Ex.6.23.. 15.2. Lev.18.12.. 18.13.. 20.19. 2 Sam. 13.4.. 17.25. 1 Reg.11.19.& 20. 2 Reg.11.2. 1 Chron. 4.19. 2 Chron.22.1.cum præf.וַאֲחוֹת & ſoror, Gen.4.

22.

22..36.22. Lev.20.19. 1Chron.1.39. Ezec.16.45.& cum Aff. אֲחוֹתִי ſoror mea, Gen.12.13,& 19.. 20.2, 5, 12.. 26.7,& 9.. 30.8. 2 Sam.13.5,& 6. ut & v.11,20. Prov.7. 4. Cant.4.9,10,12. & 5.2,3. וַאֲחוֹתִי & ſoror mea, Job. 17.14. אֲחוֹתֵנוּ ſoror noſtra, Gen,24.60.. 34.14, & 31. לַאֲחוֹתֵנוּ ſorori noſtræ, Cant. 8. 8. אֲחוֹתֵךְ ſoror tua, Lev.18.11. אֲחוֹתֵךְ ſoror tua, fæm. Ezec.16.45, 48, 49, 56.. 23.31,32,33. וַאֲחוֹתֵךְ & ſoror tua, fæm. Ezech. 16. 46. לַאֲחוֹתֵךְ ſorori tuæ, fæm.Ezec.16.52. Sic & אֲחוֹתוֹ ſoror ejus,Gen.24.30.. 29. 13.. Ex.2.4,& 7. Lev.20.17. Deut.27.12. 2 Sam.13.2,& 22, ac 32.. 1 Chron.7.15. Ezec.22.11. וַאֲחוֹתוֹ & ſoror ejus, 1 Chron.7.18. וְלַאֲחוֹתוֹ & ſorori ejus, Lev.21.3. Numb.6.7. & אֲחוֹתָהּ ſoror ejus, ſororis ſuæ,&c. Ex.26.3,5,6,17. Lev.18.18. Jud.15.2. Jer.3.7,8. Ezech. 1.9. & 23.. 3.13..23.4,11,18. בַּאֲחוֹתָהּ in ſororem ſuam, Gen.30.1. Item, אֲחוֹתָם ſoror ipſorum, ſororem ſuam, &c. Gen.24.59.. 34.13,27.. 46.16. Num.25.18..25.59. 1 Chron.3.9,& 19.. 4.3.. 7.30,32.In pl.fæm. אֲחָיוֹת & in Conſtr. אַחְיוֹת ſorores; Undè cum Aff. אֲחָיוֹתַי ſorores meæ, Joſ.20.13. אֲחָיוֹתֵךְ Ezech.16. 52. & אַחְוֹתַיִךְ ſorores tuæ, fæm.Ezec.16.51. & 61. וַאֲחוֹתַיִךְ & ſorores tuæ,fæm. Ezech.16.55. וְלַאֲחוֹתֵיכֶם & ſororibus veſtris, Hoſ.2.1. אֲחָיוֹתָיו ſorores ejus, Job. 42.11. וַאֲחָיוֹתֵיהֶם ſorores ipſorum, Job.1.4. & ſorores ipſorum, 1 Chron.2.16. Deindè, ii. indè No. fæm. אֲחָוָה & cum præf. הָאֲחָוָה fraternitas, Zach.11.14. Item, iii.Indè,No. אָחוּ m.ulva, carectum ; vel ſimplicitèr,gramen,&c. Job.8.11. cum præf. בָּאָחוּ in ulva, vel in gramine,Gen.41.2, 18. אֲחָוָה Chald. Vide in חָוָה

Rad.51. אָחַז apprehendit,tenuit, apprehenſum retinuit;obtinuit, poſſedit; hæſit, cohæſit. Item,contignavit, contabulavit,&c. prehendit ; ut, Ex.15.14. 1 Reg.1.51. cum ל cop. וְאָחַז & apprehendit, Job.16.12.. 21.6. cum Aff. אֲחָזַנִי apprehendit me,2 Sam.1.9.In 3.f. אֲחָזָה corripuerit, Job.23.11. Iſa.33.14. cum Aff. אֲחָזַתְנִי prehendit me, Pſal.119.53. & אֲחָזַתְהָ prehendit eam, Jer. 49.24.& אֲחָזָתַם prehendit eos,Pſal.48.7. In 2.m. אָחַזְתָּ prehendiſti,Pſal.73.23.. 77.5. in i.cum Aff. אֲחָזוּנִי prehendi eum, Cant.3.4. In 3.pl. אָחֲזוּ apprehendunt, Job. 18.20. & in pauſa,cum ־ & ל conv.ſic, וַאֲחֻזוּ & prehendent, Neh.7.3. cum Aff. אֲחָזוּנִי corripiunt me, Iſa.21.3. In fut. kal, יֹאחַז apprehendet; Undè cum ל conv. וַיֹּאחַז & apprehendit, Jud.16.3. & 1 Reg.6.10.quo in loco,quidam exp.& contabulavit, contignavit,&c. & in 2.ſing.m. תֹּאחַז vel תֹּאחֵז prehendas, Eccl.7.20.Sed ſæpiùs occurrit in alia forma ; ſic, יֹאחֵז prehendet, Job.18.9. ſeu prehendit ; cum præf. וַיֹּאחֵז & teneat, Job.17.9. Iſa.5.29. וַיֹּאחֵז & apprehendit, 2 Sam.6.6. שֶׁיֹּאחֵז qui prehendet, Pſal.137.9.cum Aff. יֹאחֲזֵמוֹ corripiet eos, Exod.15.15. & ſic, in 3.f. cum præf. וְתֹאחֵז & corripuerit,Deut.32.41. וַתֹּאחֶז & tenuit, Ruth.3.15. pro quo defectivè,abſque א וַתַּחֲז & apprehendit ; 2 Sam.20.9. cum Aff. וַתַּאֲחֻזֵנִי & prehendet me, Pſal.139.10. Sic in 3. pl.m. cum Nun parag. יֹאחֲזוּן corripient, Iſa.13.8. cum ל conv. וַיֹּאחֲזוּ & prehenderunt, Jud.12.6. cum Aff. יֹאחֲזוּנִי comprehendent me, Job.30.16. יֹאחֲזוּךְ corripient te, Jer. 13. 21. וַיֹּאחֲזוּהוּ & apprehenderunt eum, Jud.16. 21. Item in i. ſing.cum ל conv. וְאָחַז & comprehendi, Jud.20.6. & cum ה parag. אֲחָזָה prehendam, Cant.7.8. וְאָחֲזָה & apprehendi, 2 Sam.4.10. Item, in imper. ſing. cum cop. וְאָחֹז

& prehende, Ex.4.4. & in fæm. וְאֲחָזִי & apprehende, & tene, Ruth.3.16. & in pl. אֲחֹזוּ prehendite, Cant.2.15. & in Infin. אֲחֹז prehendendo, 1 Reg.6.6. cum præf. בְּאָחְזוֹ in capiendo, Pſal.56.1. & לֶאֱחֹז ad prehendendum, 1 Chron.13.9. Job.38.13. וְלֶאֱחֹז & ad prehendendum, Eccl.2.3. Item,in benoni kal, אֹחֵז prehendens, 2 Chron. 25.6. & in fæm. אֹחֶזֶת prehendens, fæm. ſeu prehendebat,Gen.28.26. & in paul, אָחֻז 1 Chron.24.6.(& cum ל cop.ibid.& ה Num.31.47.) pro אָחוּז captus, Num.31. 30. Eſth.1.6. Eſt autem אָחוּז, vel אָחֻז, ſuſpenſus,retentus , captus, Eſth.1.6. vel q.d.in neutro genere, retentum,apprehenſum.i.e. portio apprehenſa, Num. 31. 30. Sic 1 Chron. 24. 6. בֵּית אָב אֶחָד אֶחָז וְאֶחָז לְאֶלְעָזָר familia una ſorte aſſignabatur Eleazaro, & tum prehendebatur, quæ prehendebatur, h.e. aliqua familia, Ithamaro, &c. In pl.m. אֲחוּזִים comprehenſi, Ezech.41.6. & in Conſtr. אֲחוּזֵי prehendentes, Cant.3.8. אֲחוּזֵי חֶרֶב prehendentes, ſeu tenentes gladium ; nam, pahul verborum intranſitivorum, activè ſignificat interdùm; licèt hìc etiam,quidam paſſivè exponunt, ſic, q.d. prehenſi gladio ; eo ſenſu, quo dicimus,gladio accinctos, & veſte indutos ; quæ reciprocè dicuntur, veſtem induere, & veſte indui,&c. Et in pl.f.cum præf. הָאֲחֻזוֹת qui capiuntur, Eccl.9.12. In Niph.part. נֶאֱחָז(à præt. נֶאֱחַז) detentus, Gen.22.13. & in pl.m.cum præf. שֶׁנֶּאֱחָזִים qui capiuntur, Eccl.9.12. Sed in alia forma, Niph. נֶאֱחַז notat poſſeſſionem accipere, poſſeſſorem fieri ; ut,in 3. pl. וְנֶאֱחֲזוּ & fiunt poſſeſſores, Num.32.30. & in fut.3.pl. cum ל conv. וְיֵאָחֲזוּ (à ſing. יֵאָחֵז) & poſſeſſores facti ſunt, Gen.47.27. ut & in imper. Niph.pl.cum cop. וְהֵאָחֲזוּ & poſſeſſores eſte, Gen,34.10. Joſ.22.9. In piel, part.ſing. מְאַחֵז tenens,continens; vel continet (à præt. אִחֵז) Job. 26.9. & in pual, vel, hoph. part. m. pl. מְאֻחָזִים contenti, comprehenſi , conjuncti, 2 Chron.9.18. quidam enim volunt eſſe,part.pual,pl.m.à præt.pual, אֻחַז detentus,ſeu contentus fuit; alii verò,eſſe,part.pahul,ex hiph. הֶאֱחִיז fecit apprehendere; vel, eſſe part.hoph. ut dictum. Hinc No. אֲחֻזָּה f.poſſeſſio,Gen.47.11. Lev.25.46. Num.27.4. cum præf. וַאֲחֻזָּה & poſſeſſionem, Ezech.44. 28. לַאֲחֻזָּה in poſſeſſionem, Lev.14.34. & 25.45. Num. 32.5,22,29. Deut.32.49. Ezech.45.5. In Conſtr. אֲחֻזַּת poſſeſſio, Gen.23.4.. 48.4. Lev.25.34,40.. 27.24. Num. 27.7.. 32.32. Joſ.21.41..22.19. Ezech.45.7.. 48.20.cum præf. וַאֲחֻזַּת & poſſeſſio,Gen.26.26.Ezech.45.6. לַאֲחֻזַּת in poſſeſſionem, Gen.17.5.. 23.9.& 20.. 49.30.. 50.13. וְלַאֲחֻזַּת & in poſſeſſionem,Ezec.48.6. & 21. מֵאֲחֻזַּת de poſſeſſione, Num.35.5. וּמֵאֲחֻזַּת & de poſſeſſione,Ezec. 48.22. cum Aff. וַאֲחֻזָּתְךָ & poſſeſſionem tuam, Pſal.2.8. Sic & אֲחֻזַּתְכֶם poſſeſſionis veſtræ, Lev.14.34.. 25.24. Joſ.22.4. & 19. אֲחֻזָּתוֹ poſſeſſ. ejus,vel ſuâ, Lev.25.10, 13,& 33.. 27.16,21.22,25. Num.35.28. בַּאֲחֻזָּתוֹ in poſſeſſione ejus,vel ſuâ, Joſ.21.12.. Neh.11.3. לַאֲחֻזָּתוֹ ad poſſeſſionem ſuam,Lev.25.27,28. 2Chron.31.1. מֵאֲחֻזָּתוֹ de poſſeſſione ſuâ, Lev.25. 25. Ezech. 46. 15. Item, אֲחֻזָּתָם poſſeſſionis ſuæ, vel ipſorum, Gen.36.43. Lev. 25.32, & 23. Num.33.2. Joſ.22.9. 1 Chron.7.28. Ezec. 44.28.. 46.16. וַאֲחֻזָּתָם & poſſeſſionem ſuam, 2 Chron. 11.14. בַּאֲחֻזָּתָם in poſſeſſione ſuâ, 1 Chron. 9.2. & מֵאֲחֻזָּתָם de poſſeſſione ſuâ, Ezech.46.15.

Rad.52. אָחַל.Radix non uſitata,ſed indè nomen plur. maſc. אֲחָלִים valetudines ; vel potiùs, precationes & vota

vota valetudinis, optiones ſanitatis; nam uſurpatur in optionibus valetudinis; cognatione alludit ad חָלָה precatus eſt in ægritudine pro ſanitate; & ad יָחַל expectavit optando; hinc Græci & Latini acceperunt ἴαμαι, ἀκέομαι, valeo; Item, valetudo, &c. Abſolutè non uſurpatur, ſed tantùm, in Conſtr. אַחֲלֵי & cum Aff. אַחֲלַי; & notandum, quòd in Conſtr. non nobis, ſed aliis, h.e. abſentibus optamus. Antiqua verſio reddit utrumque per utinam; & eam plerique ſequuntur, tanquam eſſet particula tantùm optandi; R. David autem, & poſt eum alii, reducunt ad Rad. חָלָה quod eſt orare, precari; Et ſic, א non eſt radicalis, ac eſſet in ſing. אַחַל, prorſus ut נַעַר juvenis, in plur. נְעָרִים extat bis, 1. In Conſtr. ſeu in Regim occurrit, 2 Reg. 5. 3. אַחֲלֵי אֲדֹנִי utinam Dominus meus eſſet coram Propheta; ac ſi dixiſſet, utinam precationes Domini mei, & ejus petitiones eſſent coram Propheta; vel ſic, valetudines Domini mei eſſent, ſi apud Prophetam eſſet; Et 2. cum Aff. Pſal. 119. 5. אַחֲלַי יְכֹנַי, vulgò utinàm firmentur viæ meæ; i.e. precationes & poſtulationes meæ ſunt, ut firmentur viæ meæ, &c. Vel, valetudines meæ eſſent, ut dirigantur viæ meæ; 70. utrumque reddunt εὐθυνθεῖεν, Chald. locum in Reg. שׁוּבֵי רְבוֹנִי reddit; & in Pſal. טַב לִי; Aben Eſra כֹּל חֶפְצֵי רְצוֹנִי וּשְׁאֵלָתִי; R. Hai exponit, אַשְׁרֵי beatus, aut beatitudo, vel potiùs beatitudines; quod ſequitur Jonathan in Targum, 2 Reg. ubi R. Jonah exponit חֻכְלִית perfectio, finis; ac ſi nihil poſſet facere utilius, quàm ſtare coram Propheta. אַחְלָמָה Amethyſtus; Vide in חָלָם.

Rad. 53. אָחַם. Undè אַחְמְתָא Chald. arca, ſcrinium; vide inter Chaldaicas Voces Biblicas.

Rad. 54. אָחַר. Undè, אַחַר præpoſitio poſt; vel Adverbium poſt, poſteà, poſtquàm, Gen. 9. 28.. 10. 1.. 11. 1.. 15. 1.. 18. 5.. 22. 13.. 24. 55.. 37. 16.. 39. 7. & 40. 1. & c. ad Hoſ. 3. 5. & Zach. 2. 12. (50. circ. l.) & cum cop. præf. וְאַחַר & poſt, poſteà, Gen. 10. 18.. 30. 20.. 32. 21.. 33. 7.. 38. 30, &c. ad Ezech. 20. 39. (40. circ. l.) Item, מֵאַחַר de poſt Iſai. 59. 13. Pſal. 78. 71. Indè, i. אַחֲרֵי idem, poſt, poſtquàm, (& multò frequentiùs occurrit.) Gen. 5. 4, 7, 10, 13, 16, 19, 22, 26, & 30.. 6. 4.. 11. 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25. & c. ad Eccl. 2. 12. Iſa. 38. 17. & indè ad Hoſ. 5. 11.. 11. 11. (300. circ. l.) cum præf. וְאַחֲרֵי & poſt, & poſteà, Gen. 15. 14.. 23. 19.. 25. 26.. 45. 15. & c. ad Dan. 9. 26. (50. circ. l.) & בְּאַחֲרֵי cum poſteriore. 2 Sam. 2. 23. בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית poſteriore parte haſtæ; ubi R. Levi dicit, haſtam utrinque habuiſſe חֲצִים cuſpides; & מֵאַחֲרֵי de poſt, Num. 14. 43. Joſ. 8. 4. & 14.. 22. 16, 18, 23, 29. Pſal. 127. 2. & c. ad Zeph. 1. 6. (30. circ. l.) ſed occurrit etiam ſæpè cum Aff. ut, אַחֲרַי poſt me, Gen. 24. 5. & 39.. 31. 36. Num. 14. 24.. 32. 11. Jud. 3. 28. 1 Sam. 14. 12.. 24. 22. Prov. 28. 23. & c. ad Ezech. 3. 12. (20. circ. l.) מֵאַחֲרַי de poſt me, Deut. 7. 4. 1 Sam. 15. 11. 2 Sam. 2. 22. 1 Reg. 9. 6. Ezec. 14. 7. & 11. & וּמֵאַחֲרַי & de poſt me, Jer. 3. 19. Sic & אַחֲרֵינוּ poſt nos, Gen. 32. 19. & 21. Joſ. 8. 6.. 22. 27. Item, אַחֲרֶיךָ poſt te, Gen. 17. 7, 8, 9, 10.. 19. 17. & c. ad Hoſ. 5. 8. (30. circ. l.) וְאַחֲרֶיךָ & poſt te, 1 Reg. 3. 13. 2 Chron. 1. 12. Ezec. 13. 33. & מֵאַחֲרֶיךָ de poſt te, Deut. 23. 15. Ruth 1. 16. Iſa. 30. 21. Sic & אַחֲרֵיכֶם poſt vos, Gen. 9. 9. Lev. 25. 46.. 26. 33. Deut. 11. 4. 1 Sam. 25. 19. 1 Chron. 28. 8 Jer. 9. 16.. 42. 16.. 49. 37. מֵאַחֲרֵיכֶם de poſt vos, Deut. 29. 21. Item, אַחֲרָיו poſt eum, poſt ſe, Gen. 17. 19.. 18. 10. & 19.. 19. 6.. 31. 23. Exod. 28. 44.. 29. 29. Lev. 20. 5. & c. ad Eccl. 3. 22.. 7. 2. & 16. Joel 2. 14. (100. circ. l.) וְאַחֲרָיו & poſt eum, Exod. 10. 14. Joſ. 10. 14. & c. ad Zach. 1. 8. (20. circ. l.) & מֵאַחֲרָיו de poſt eum, Gen. 19. 26. Num. 32. 15. & c. ad Eccl. 10. 14. (12. l. Sic & אַחֲרֶיהָ poſt eam, Exod. 15. 20. Jud. 19. 3. & c. ad Ezech. 41. 15. (12. l.) וְאַחֲרֶיהָ & poſt eam, 2 Chron. 11. 19. מֵאַחֲרֶיהָ de poſt eam, Joſ. 8. 2. Item אַחֲרֵיהֶם poſt eos, Gen. 48. 6. Exod. 14. 4, 9, 10, 17, 23, & 28. & c. ad Zac. 7. 14. (40. circ. l.) וְאַחֲרֵיהֶם & poſt eos, 1 Reg. 20. 15. 2 Chron. 11. 16. Pſal. 49. 14. Jer. 2. 24. & מֵאַחֲרֵיהֶם de poſt eos, Ex. 14. 19. Joſ. 3. 14. 1 Sam. 6. 7. 2 Reg. 10. 29. 2 Chron. 13. 13. Jer. 32. 40. Denique אַחֲרֵיהֶן poſt eas, Gen. 41. 3. 19, 6, 23, 27. Ruth. 2. 9. De hac autem particula, variæ ſunt notandæ Phraſiologiæ in textu uſitatæ, quæ ſequuntur; אַחַר כֵּן vel אַחֲרֵי כֵן Gen. 18. 5. & c. eſt idem quod אַחַר Adverbialitèr, pòſt, poſteà; Illud autem, Prov. 24. 27. אַחַר וּבְנֵיתָ בֵּיתֶךָ eſt pro אַחַר תִּבְנֶה poſteà ædificabis domum tuam; ubi, vau tantùm eſt converſivum. Sic & Hoſ. 3. 5. Prov. 20. 27. Pſal. 73. 24. Sed dicitur &, de loco, in poſtica parte, ponè, retrò, Gen. 22. 13. Item, notat & præ-exiſtentiam cauſæ, cur res non ſequi debeat; ut Prov. 20. 25. אַחַר נְדָרִים, poſt vota conſiderare; Et Gen. 18. 12. אַחֲרֵי בְלֹתִי poſtquàm ſenui; ſic Eccl. 7. 14. עַל דְּבָרֵת שֶׁלֹּא יִמְצָא הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה; i. e. adeò ut homo non inveniat quicquam poſt ipſum; h.e. inveniat, omnia eſſe in Deo, & poſt Deum omnia eſſe nihil; & quod nihil poſſit aſſequi poſt Deum, ut perveniat ad gloriam ejus; Item, Jer. 13. 25. אַחֲרֵי מָתַי eſt pro עַד מָתַי quouſque? Item, interdum, אַחֲרֵי poſt me, ponitur pro, בְּאָחוֹר; retrò, in ſeceſſu; ut Prov. 28. 23. & מוֹכִיחַ אָדָם אַחֲרֵי redarguens, hominem ſecretum, ſeu ſeductum; eſtque nomen, vel adverbium; confer cap. 29. 2. Item, אַחֲרָיו poſt illum; eſt &, poſt illud, poſteà, ex ordine, Eccl. 6. 12.. 9. 3.. 10. 14. ubi מֵאַחֲרָיו, &c. Deindè, ii. Hinc, No. אַחַר m. alius, alter, quaſi poſterior, qui eſt poſt primum, vel priorem; non ipſe; eſt nomen ex piel formatum; & occurrit, Gen. 4. 25.. 29. 19.. 30. 23.. 37. 8.. 43. 14, & 22. & c. Job. 8. 19. Pſal. 16. 4.. 109. 8. & 13. Prov. 25. 9. & c. Zach. 2. 7. (50. circ. l.) וְאַחֵר & alius, Job. 31. 8. Iſa. 65. 22, & 23. Item, לְאַחֵר alius, 2 Reg. 6. 29. 2 Chron. 3. 11, & 13. & לָאַחֵר Job. 3. 10. Iſa. 42. 8.. 48. 11. alteri, alii, ſeu ad alium, &c. In pl. m. אֲחֵרִים alii, aliorum, alios, &c. Gen. 8. 10, 12. Exod. 20. 3.. 23. 13. Lev. 6. 4. Deut. 5. 7.. 6. 14.. 7. 4.. 8. 19.. 11. 16. & 28.. 13. 3, 7, & 14.. 17. 3.. 18. 20.. 28. 36, & 64.. 29. 25.. 30. 7.. 31. 18, & 20. Joſ. 23. 16.. 24. 2, & 16. Jud. 2. 12, 17, 19.. 10. 11. 1 Sam. 8. 8.. 19. 21.. 26. 19.. 28. 8. 1 Reg. 9. 6.. 11. 4, & 10.. 14. 9. 2 Reg. 5. 17.. 17. 7, 35, 37, 38.. 22. 17. 1 Chron. 23. 16. 2 Chron. 7. 19, & 22.. 28. 28.. 30. 23.. 34. 25. Ez. 1. 10. Job. 31. 10.. 34. 24. Eccl. 7. 24. Jer. 1. 17.. 7. 7, 9.. 11. 10.. 13. 10.. 16. 11.. 35. 15.. 7. 18.. 16. 13.. 19. 4. & 13.. 22. 9.. 25. 6.. 32. 29.. 44. 3, 5, 8, 14. Ezech. 42. 14. 44. 19. Dan. 12. 5. Hoſ. 3. 1. Cum præf. לַאֲחֵרִים aliis, ad alios, Neh. 5. 4. Pſal. 49. 11. Prov. 5. 9. Jer. 6. 12.. 8. 10. וְלַאֲחֵרִים & aliis, Dan. 11. 4. forma hæc pl. m. אֲחֵרִים alii, alteri, vel alieni; eſt ob- ſub א, quaſi à ſingulari, אַחֵר vel אַחֵר & c. In Exod. 20. 3. non erit tibi אֱלֹהִים אֲחֵרִים Deus alius, vel Dii alii; i.e. non dabis gloriam meam ei, qui non eſt id, quod ego ſum; ità loquitur habitans in rubo; Eſa. 42. 8. gloriam meam non dabo לְאַחֵר alteri, nempè ei, qui non eſt Jehovah, Deut. 32. 27. non Deus; ibid. v. 17. 21. intelli-

gitur

gitur gloria juſtitiæ donatæ, illuminationis gentium, & ſalvationis; Sic Pſal.16. 4. אַחֵר מָהֲרוּ alium dotârunt; i.e.non-Deum, non-Chriſtum, non-Regem, &c. In plur. maſc.ſemel etiam eſt cum ן more Chaldaico, viz. אַחֲרִין alii, Job.31.10. In fæm.אַחֶרֶת alia, altera,aliud,Gen.26. 21.& 22.Exod.21.10. Num.14.24. Deut.29.27.Jud.11. 2. 1 Sam 21.10. 1 Chron.2.26. Jer.22.26.. 36.28,& 31. cum præf.הָאַחֶרֶת alia,aliam, &c. Gen.17.21. 1 Reg.3. 23.. 7.8. 2 Chron.3.12,13 & 32.5.Ezech.40.40.לָאַחֶרֶת alii,alteri, Ezech.41.24. & מֵאַחֶרֶת ab alia, 2 Sam.13.16. In pl.f. אֲחֵרוֹת alii,aliæ,alia, Gen.29.27,& 30.. 41.3, & 19. Lev.14.42. Item,iii.Hinc, אָחוֹר retrò,retrorſùm, poſterum,poſterius, poſterior pars, ; Item,occidens,&c. nam ſic Occaſus, vel mundi plaga occidua dicitur,quòd retrò ſit, facie hominis ad Orientem converſa; Undè & Oriens dicitur קֶדֶם i.e.pars anterior; juxta quem ordinem, & meridies ad dextram, & Septentrionalis regio ad lævam eſſe dicitur; ut hic monet Kimchi. Occurrit autem אָחוֹר poſterum,poſterius, vel retrò, retrorſùm, Gen.49.17. 2 Sam.1.22. Pſal.9.4.. 35.4.. 40.15.. 70.3.. 44.11 & 19.. 56.10.. 78.65.. 129.5.. 139.5. Iſai.1.4.28. 13.. 42.16..44.25.. 50.5.. 59.14. Jer.15.6.. 38.22..46.5. Lam.1.8,13.. 2.3. cum præf. וְאָחוֹר & retrò, 1 Chron.19. 10. 2 Chron.13.14. Job.23.8. Ezech.2.10. בָּאָחוֹר in poſteriore, in fine, poſtremò, ſeu tandem, Prov.29.11. לָאָחוֹר retrorſùm in poſterum, Pſal.114.3,& 5. Iſa,.41. 23.. 42. 23. Jer.7.26. מֵאָחוֹר à poſteriore, Iſa.9.12. וּמֵאָחוֹר & à retrò, 2 Sam.10.9.Et interdùm in forma pl. Conſtr.ſic, אֲחוֹרֵי poſteriora, partes poſteriores, Exod. 26.12. & cum Aff. אֲחוֹרַי poſteriora mea, Exod.33.23. אֲחוֹרֵיהֶם poſteriora ipſorum, 1 Reg.7.25. 2 Chron.4. 4. Ezech.8.16. Dein,iiii.Hinc, אַחֲרוֹן m. poſterior, poſtremus,poſterius, poſtremum, poſterum,Pſal.48.14..78. 4,& 6.. 102.19.. Prov.31.25. Iſa.30.8..44.6.. 48.12.cum præf. וְאַחֲרוֹן & poſterior, ſeu poſtremus, Job.19.25. הָאַחֲרוֹן poſterior,poſtremus, Exod.4.8. Deut. 11.24.. 24.3.. 29.21.. 34.2. Ruth.3.10. Neh.8. 19. Jer.50.17. Joel.2.20. Hag.2.9. Zach.14.8. וְהָאַחֲרוֹן & poſterior, vel poſterius,&c. Iſa.9.1. vel 8.23. In pl.m. אַחֲרוֹנִים poſteriores, poſtremi,ultimi, Gen.33.2. 2 Sam.19.12, & 13. Ez.8.13. Job.18.20. Iſa.41.4.וְאַחֲרוֹנִים & poſteriores, 2 Chron.9.29. הָאַחֲרוֹנִים poſteriores, poſtremi, &c. 2 Sam.22.52. 1 Chron.23.27. Eccl.4. 16.& cum ן cop. 1 Chron.29.29. 2 Chron.12.15..16.11.. 20.34.. 25. 27.. 26.22.. 28.26..35.27. & לָאַחֲרוֹנִים poſterioribus, Eccl. 1.11. Et in ſing. fæm. אַחֲרוֹנָה poſterior, ultima, noviſſima; Undè cum præf. בָּאַחֲרוֹנָה in poſteriore, in poſtremo, i.e.poſteà ſive in extremo; nam fæminino utuntur Hebræi, ubi nos neutro; atquè Hebraicè, in hâc phraſi,ſubauditur nomen פַּעַם ſignificans vicem,&c.Occurrit autem, Deut.13.10..17.7. 1 Sam.29.2. 2 Sam.2. 26.1 Reg.17.13.Dan.8.3. וְכָאַחֲרוֹנָה & ſicut poſterior, ſeu poſtrema, Dan.11.29. & לְאַחֲרוֹנָה ad poſtremum, Num.2.31.Eccl.1.11.Item v.Hinc, אַחֲרַנִּית retrorſum, Gen.9.23. 1 Sam.4.18.1 Reg.18.37.2 Reg.20.10, & 11. Iſai.38.8. [אַחֲרָן m.Chald. alius; vide inter Chaldaicas voces Biblicas] Sic & vi. Hinc & No. אַחֲרִית f.poſteritas, poſtremum, extremum, poſterius,finis, conſequens; Item,merces, &c. Deut.11.12. Job.42.13. Pſal.37.37,38. Prov.23.18.. 24.14,& 20. Eccl.7.10.Iſa.46.10. Jer.29. 10.. 50.12.Dan.12.8.cum præf. וְאַחֲרִית & poſterius,ſeu extremum, Eccl.10.13. Sic, בְּאַחֲרִית in poſtremo,ultimo,vel extremo,&c. Gen.49.1. Num.24.15. Deut.4.30.. 31.29. Pſal.139.9. Iſa.2.2. Jer.23.2.& 30.23..48.46..49. 39. Ezech.38.8, & 16. Dan.8.19..10.14. Hoſ.3 5. Mich. 4.1. וּבַאֲחַרִית & in poſtremo, Dan.8.23. & cum Aff. אַחֲרִיתִי poſterius, ſeu extremum meum; Num. 23.10. אַחֲרִיתֵנוּ poſterius, ſeu ultimum noſtrum, Jer.12.4. וְאַחֲרִיתָךְ & poſterius tuum, Job.8.7. וְאַחֲרִיתָךְ idem, fæm.vel & poſteritas tua, Ezech.23.25. בְּאַחֲרִיתָךְ (cum ſægol,ob pauſam) in poſteriore,ſeu poſtremo tuo,Deut. 8.16. Prov.5.11.. 19.20. Sic לְאַחֲרִיתָךְ in poſtremo,ſeu extremo tuo; Jer.31.16. וְאַחֲרִיתְכֶן & poſtremum veſtrum, Am.4.2. Sic & אַחֲרִיתוֹ poſterius, ſeu poſteritas ejus, Pſal.109.13. Prov.23.32. וְאַחֲרִיתוֹ & poſterius, ſeu poſteritas ejus, Num. 24. 21. Prov. 29. 2. Jer. 17.11. אַחֲרִיתָהּ poſterius, לְאַחֲרִיתוֹ poſteritati ejus, Dan.11.4. אַחֲרִיתָהּ poſterius, ſeu extremum ejus,f.Iſai.47.7. Lam.1.9. וְאַחֲרִיתָהּ & poſterius, vel Poſteritas ejus, Prov.5.4.. 14.12.. 16.25.. 14. 13.. 20.21. Am 8.10. בְּאַחֲרִיתָהּ in poſtremo ejus,Prov. 25.8. לְאַחֲרִיתָהּ extremitati, ſeu ad extremitatem ejus, f. Jer.5 32. Item, אַחֲרִיתָם poſterius,finis eorum,Deut. 32.20. וְאַחֲרִיתָם & poſtremum, ſeu poſteritatem eorum, Am 9.1. לְאַחֲרִיתָם ad finem ſuum, Deut.32.29. Pſ. 73.17. אַחֲרִיתָן finem eorum, fæm. Iſa.41.22. Denique, vii. à Radicali אָחַר pòſt,poſteà, &c. eſt verbum אָחַר in kal, tardavit,moram fecit,remoratus eſt, poſterior fuit, diſtulit; idem ſignificat quod יָחַר diſtulit,q.d. poſteriorâvit; ut in fut.kal i.ſing.cum præf. ן conv. וְאֶחַר & moratus ſum hactenùs, Gen.32.4. formæ Chald. quaſi contractè,per ſynæreſin,א primâ rad abjectâ;pro וְאֶאֱחַר (& ſic 3.fut. eſſet יֶאֱחַר pro יֶאְחַר; & הֶאֱחַר pro הֶאְחַר &c.) vel certè eſt à verbo יָחַר de quo infrà; 70. reddunt καὶ ὠχρόπισα; col.kal.In pihel, אִחֵר vel אִחַר tardavit valdè, diſtulit,procraſtinavit, Gen.34.19. Et in 3. plur. præt.pihel, אִחֲרוּ Jud.5.28. tardaverunt, differunt, ſeu diſtuleruntjeſt cum ſægol,pro Tzere,propter ſequens ח, cum Catephſægol, pro אִחֲרוּ ſeu אִחֲרוּ. Et in fut. piel, יְאַחֵר tardabit, Deut.7.10. Hab.2.3. & in 3. f. תְּאַחֵר idem, tardabit,f.Iſa.46.13. ut & in 2.ſing.m. תְּאַחֵר differes, Exod.22.29. Deut.23.21. Eccl.5.3. vel tardes, tardato, Pſal.40.18.. 70.6. Dan.9.19.& in 2.pl.m. תְּאַחֲרוּ remoremini;Gen.24.56.Item,in part.piel,pl.m.cum præf. לְמְאַחֲרִים (à ſing. מְאַחֵר) morantibus, Prov.23.30. & in Conſtr. מְאַחֲרֵי morantes, Iſa.5.11. In hiph. הֶאֱחִיר fecit,ſeu ſivit tardare; Undè fut.hiph. cum ן conv.præf. וַיֹּאחַר & tardavit; ſeu,& ſivit ut tardaret, 2 Sam.20.5.ubi ו eſt loco א,ex Chaldaiſmo; forma autem regularis, fut.hiph.eſſet יַאֲחֵר &c. Quidam autem volunt וַיֹּאחַר eſſe fut.kal, ad formam וַיֹּאמֶר ſi ſonum attendas. Alii verò volunt pertinere ad Rad יָחַר id vide.

Rad.55. אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים, eſt nomen Radicale pluriliterum,plur.maſc. Satrapæ; vel dignitas inter Perſas; erant principes & conſiliarii magni, qui jugitèr manebant ante Regem, & ejus videbant faciem; nam componitur ex Chaldæo אַחַשׁ i.e. magnus, דַּר habitavit; & פָּנִים facies; ſecundùm Kimchi, & alios; quinquies legitur; Eſth.9.3.cum præf. וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים, & principes; ſic &,cap.8.9. & 36. Et in Conſtr. לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי Satrapis, Ez.8.36. & Eſth.3.12.abſque præf.Item, Chald.emphaticè אֲחַשְׁדַּרְפַּנַיָּא principes, ſeu Satrapæ, Dan.3.2.

Rad.56. אֲחַשְׁתְּרָנִים, Nomen item pluriliterum plur. maſc.muli; teſte Kimchi; quòd ſint animalia magna, ex duabus ſpeciebus,viz.ex equa & aſino; Undè Eſth.8.

9. ſcribitur הָאַחַשְׁתָּרִנִּים mulos; & mox ſequitur filios הָרַמָּכִים equarum; nam equus, vel potiùs, ut Kimchi videtur dicere, equa, in Lingua Arabica vocatur רַמָּכָא; occurrit etiam ibid. v. 14. Alii Dromades exponunt; Alii Camelos velociſſimos; Alii Curſores Regios, &c.

Rad. 57. אָטָר Nomen Radicale maſc. rhamnus; virgultum ſpinoſum, genus ſpinæ, vel ſentium, aſperrimum aculeis, & flore gratiſſimum; ſauciat corpora aculeis ſuis, eoſque rectà ſpargit, non ut cæteri, aduncos; hinc etiam, ab Aphris, ſeu Pœnis & Arabibus dicitur & Atad; Occurrit Pſal 58.10. antequàm ſentiant ollæ veſtræ אֲטָד rhamnum, h.e. calorem à ſpinis ſuccenſis ſub illis; ubi David de pomis, קוֹץ ſpinam: olla autem pro civitatibus ponitur in parabola, Ezech. 11.3. Occurrit & cum præf. הָאָטָד, rhamnus, Gen. 50.10, 11. Jud. 9.14, 15. Col. Rad. Hæc autem ſpina juxta Joſephum, lib. 5. Antiq. c. 11. & Scripturam, Jud. 9.15. præcipuam naturâ vim habet proferendi ignem; quòd alii, eo loco, miraculo tribuunt; in loco autem Gen. 50.10. ad aream הָאָטָד, rhamni, ſeu rhamnorum; appellatur hæc area à rhamnis quibus erat circumſepta; nam emphaſis nominibus propriis, maximè virorum, adſcribi non ſolet; à quibuſdam, hoc genus ſpinæ, putatur eſſe kynosbaton, ſentis-canis, ſeu rubus caninus.

Rad. 58. אָטַט, contractè אָט vel אַט lenitèr, ſeu lentè, inceſſit; (cognationem habet cum נָטָה declinavit;) iter fecit, ſcil. juxta communem inceſſum, non feſtinantèr; Radix autem hæc non occurrit in textu verbalitèr; ſed indè, i. אָט lenis, lenitas, lenitudo; ſed in textu potiùs Adverbialiter, & ſcribitur cum Patach, אַט, ut Particula Adverbialis; quietè, pedetentim; lenitèr, lentè, paulatim & abſque ſtrepitu; nam de greſſu lento dicitur; 1 Reg. 21.27. & ambulavit אַט quietè, aut pedetentim; Kimchi בְּנַחַת lentè, ut ſolent triſtes. Col. abſque præf. ut notat Maſoreth; Illud igitur Job. 23.11. & non אַט declinabo, vel declinavi, ſeu deflexi; pertinet ad Rad. נָטָה; nam omnia hujus Radicis & ſignificationis ſunt cum patach, etiam in Pauſa; quidam autem huc referunt Hoſ. 11.4. וְאָט אֵלָיו אוֹכִיל & tunc verteres, clementèr erga eum me continebam; vel quietè eum comedere faciam; plerique verò, referunt ad נָטָה, ubi vide; cum præf. לְאַט lenitèr, quietè; q.d. ad lenitatem; ut 2 Sam. 18.5. לְאַט לִי לְנַעַר lenitèr mihi, ſive quietè propter me puero, ſub. habetote vos; vel ad lenitudinem puero meo; vel lenitèr mihi puerum tractate; &c. Item, Eſa. 8.6. aquas quæ vadunt לְאַט lentè, quietè; Hieron. cum ſilentio; Item, לְאַט cum ל ſub; Job. 15.11. Et verbum, ſeu res eſt לְאַט quietè, placidè, ſine ſtrepitu aut impetu, &c. ſemel etiam cum Aff. לְאַטִּי Gen. 33.14. ad lenitatem, ſeu commoditatem meam; cum quiete meâ; vernaculè (i.e. Gallicè) à mon aiſe; Merc. Et ſic uſum habet nominis; ubi Dageſh in ט oſtendit radicem eſſe אַטַט; Chald. ibi habet בְּנִיחַ; Deindè ii. Hinc nomen maſc. אֹט lenitudo, quies; ad quod nomen quidam reducunt præced. לְאַטִּי cum præf. & Aff. idque Analogicè & Grammaticè ſatis; Sed alibi non extat in ſing. & in plur. maſc. הָאַטִּים, ſignificat incantatores, ſeu præſtigiatores; & q.d. ſuſurratores, qui ſcil. verbis ſecretis & lenibus ſuſurrant in adjurationibus creaturarum; occurrit autem in p.m. cum præf. הָאַטִּים præſtigiatores; Eſa. 19.3. Chald. הַחַרְשִׁין; & convenit etymon; nam חֲרָשׁ eſt ſilentio; nam Myſtæ, proculdubiò, indicantur; qui neſcio quæ arcana muſſitare ſolent; Kimchi intelligit maleficia quæ fiebant in quiete, vel genus faſcinamenti quod occultè fit; licèt plerique, ut dictum, maleficos & incantatores exponunt; quaſi Arcanos dicas, qui ſecreta verba inſuſurrant; quod rectiùs videtur; notandum autem quoſdam putare nomen אַט per Aphæreſin Literæ לְאַט efformatum eſſe; hoc enim eſt involvere, velare, abſcondere; quaſi, abſconditè; lenitèr & abſque ſtrepitu, diceres; ità ut אַט & לְאַט ſint, ut אוֹם & לְאוֹם gens, natio; ubi ל putatur etiam eſſe Radicalis.

Rad. 59. אָטַם eſt, obturare; compreſſit in arctum, conſtipavit, occluſit; & dicitur de auribus, labiis, & feneſtris; cognationem habet cum חָטַם obſtruxit, טָמַן occultavit, סָטַם occluſit, & אָטַר obturavit. Occurrit in kal, tantùm in Participiis, ut in Benoni אֹטֵם, vel אוֹטֵם obturans, occludens, Prov. 17.28.. 21.13. & Eſa. 33.15. Sic in Pahul אָטוּם occluſus, obturatus; Occurrit tantùm in plur. ut in p.m. 1 Reg. 6.4. feneſtras apertas, ſcil. intrinſecùs, i.e. latas, & אֲטוּמִים clauſas, i.e. anguſtas, ſcil. forinſecùs; ſic, in pl. F. Ezec. 40.16.. 41.26. (à ſing הָאֲטוּמָה (אֲטוּמוֹת; & cum præf. Ezec. 41.16. הָאֲטוּמוֹת [feneſtras] clauſas; i.e. anguſtas forinſecùs; ut exponit Kimchi; Si enim penitùs fuiſſent clauſæ, non poſſent appellari feneſtræ; Ità Pag. Doctores tamen aliter ſentiunt; foris ſcil. latas fuiſſe, intùs verò anguſtas; Chaldæus quidem expreſsè vertit apertas intrinſecùs, & clauſas foris; & tales ſolent eſſe noſtrorum Templorum feneſtræ; Hieron. non incommodè, obliquas vertit, quaſi in arctum compreſſas, & proſpectu anguſtas dicas; ità Merc. Certum eſt feneſtras, aut exteriùs, aut interiùs arctiores fuiſſe & conniventes; Cocc. Et feneſtras compreſſas, i.e. foris anguſtas, & interiùs latas; Av. vel ſic, feneſtras clauſas, i.e. anguſtas, quaſi clauſæ viderentur; vel clauſæ ſcil. vitro; Bu. lex. Et fecit domui feneſtras proſpectu anguſtas; Forſt. ad 1. Reg. Et feneſtræ anguſtæ circa exedras; idem. ad Ezech. 40. In hiph. הֶאְטִים fecit obturatum & compreſſum, compreſſit, ſeu obturavit; Undè in fut. Hiph. יַאְטֵם & contractè יַאְטֵם obturabit, ſeu obturat; Pſal. 58.5. Col. Rad.

Rad. 60. אֵטֶן Radix non uſitata, ſed indè Nomen אֵטוּן maſc. tapetum; textum; funis, funiculus; & fila ex quibus lintea fiunt; Undè &, pro ipſis linteis ponitur; Metonymicè, tænia, tæna; lineamentum; lodix habens funiculos in extremitate linteos; Velamen linteum & ſubtile quo utimur in lectiſterniis; vel, extremitas linteorum quæ ab infulis pendet; Idem videtur velle Chaldæus, per קְרָמָא; nam, קְרַם eſt operire; Sed אֲטוּנָא eſt in Targ. pro חֲבָלִים & funibus, ſeu funiculis; cogn. cum נָטָה extendit, nam lodix eſt operimentum, quod ſuper lecto extenditur; hinc Latinè tæna, tæniola, &c. Occurrit autem Prov. 7.16. interſectis אֵטוּן ſune Ægypti, i.e. ſune byſſino Ægyptio, qui erat pulcherrimus; undè quidam interpretantur שֵׁשׁ, byſſum; tapetes, quidam reddunt; Col. Rad.

Rad. 61. אָטַר obturavit, obſtruxit, contraxit, clauſit, occluſit; dicitur tantùm in textu de oris obturatione, ſeu occluſione; Hinc Latini, turo, quod tantùm in compoſitione uſurpatur, obturo; & Græcè θυρὰ, janua, quæ claudendo obturat oſtium, nè pateat; in fut. kal, יֹאטַר & contractè יֹאטַר; undè in 3. ſing. fæm. תֹּאטַר pro תֹּאטַר claudat, obturet, occludat, &c. Pſal. 69.16. Col. Rad. verbalitèr.

balsitèr. Indè autem nomen אֵשֶׁר masc. q. d. præclusus, obturatus; sed intelligitur præcipuè שְׁמֹאלִי i.e. scæva, seu scævola, qui scil. impeditus & quasi præclusus est manu dexterâ ad ministrandum. Occurrit Jud. 3. 15. & 20.16. אֲשַׁר יַד יְמִינוֹ præclusus manu dexterâ sua i.e. impos manu dextera; Bu. Lex. Rabbini interpretantur per סַגְּוֹר vel אֲסוּם; non puto tamen, semper intelligi אֲשֶׁר אֵינוֹ שׁוֹלֵט בְּיַד יְמִינוֹ qui non potest uti dexterâ; sed etiam, qui non utitur dexterâ; ut ambidextri; Undè redditur ambidexter; Coc. vir scil. qui utraque manu, vel scævâ, seu lævâ, utitur ut dextrâ; vel qui sinistrâ utitur in suis operibus pro dextra, ac si dextra esset clausa; Pag. Col. Rad.

Rad. 62. אִי m. Insula; quæ alicubi est in siccitatibus maris; & aliquando pro ipsis siccitatibus Insularum; Item, semel in pl. pro avibus, seu feris insularibus, quæ sunt in Insulis vastis; has aliqui striges appellant; hinc ἀία, terra, quæ est circundata aquis maris, seu insula; Sic autem dicta putatur à quibusdam insula אִי ab אִיָּה, ave, (de quo infrà) quòd, sicut avis in aere volitet, ità ipsa, in aquis, sicca veluti natet; & simili ratione, quâ עִי navis appellatur; nam, tam insula, quàm navis sicca manet & arida in aquis; Av. & Forst. Sed Nomen אִי insula, interdum dicitur etiam regio, provincia; ut, Esa. 20. 6. Occurrit autem אִי insula, Job. 22. 30. Isa. 23. 2, 6. Jer. 47. 4. præf. הָאִי insula, insulæ, Isai. 20. 6. Jer. 25. 22. In pl. m. אִיִּים insulæ, Psal. 97. 1. Isa. 34. 14. 40. 15. 41. 1. & 5. 42. 5, & 10. 49. 1. 51. 5. 60. 9. Jer. 50. 39. Ezech. 27. 3. & 15. cum præf. וְאִיִּים & insulæ, Psal. 72. 10. הָאִיִּים insulæ, insularum; Isa. 66. 19. Ezech. 26. 15, 18, 35. 39. 6. & semel הָאִיִּין insulæ, Ezec. 26. 18. בָּאִיִּים in insulis, Isa. 42. 12. Jer. 31. 9. לָאִיִּים insulis, Isa. 42. 15. 59. 18. לְאִיִּים ad insulas; In Constr. אִיֵּי insulæ, Gen. 10. 5. Jer. 2. 10. Zeph. 2. 11. præf. וְאִיֵּי & insulæ, Esth. 10. 1. בְּאִיֵּי in insulis, Isa. 24. 14. מֵאִיֵּי ex insulis, Ezech. 27. 6, 7. & ex insulis, Isa. 11. 11. Notandum autem, quòd per אִיֵּי הַגּוֹיִם insulas gentium, Gen. 10. 5. intelligitur ea pars mundi, quæ est terræ Canaan ad occidentem; plerique enim filii Japheth in eas terras concesserunt; licèt etiam eorum quidam in Asia resederint, ut Medi; hinc explicandæ Prophetiæ, de prædicatione prima Evangelii inter gentes; Vide Psal. 72. 10. 97. 1. Isai. 41. 1. 42. 4. & 12. 49. 1. 51. 5. & Isa. 11. 11. &c. Item, אִיִּים pl. m. significat & bestias sylvestres, deserta, aut insulas incolentes; plerisque sunt aves insulanæ & feræ; quibusdam ululæ, aliis Feles, seu Catti sylvestres; Isa. 13. 22. Est quasi à sing. אִיִּי insulanus; ab אִי insula; vel à voce & sono ululæ, aut quid simile; loco citato, hoc sensu tantùm occurrit. Item, אִי, væ; Eccl. 4. 10. & 10. 16. Sic quidam sumunt 1 Sam. 4. 21. q. d. Ah gloria! In loco autem, Job. 22. 30. Chaldæus pro negativa particula accipit; qui non est innocens; (& sic quidam etiam exponunt nomen אִי כָּבוֹד, q. d. non est gloria) R. Jonah, sumit pro אִישׁ נָקִיא; vir innocens, &c. Item, אַי ubi, &c. Vide in Rad. אִיָּה, vel אֵי pro אַיִן non, Vide in אַיִן.

Rad. 63. אִיב inimicitias exercuit, inimicatus est, infestavit, odio habuit, contrariam habet significationem verbis אָהַב dilexit; & אָבָה voluit; significat enim malè velle, & malè afficere; hinc Græcè per inversionem Radicis, βιάομαι, βιάζομαι, & βιαζόω, vim infero, & violo aliquem hostiliter; Occurrit verbaliter semel tantùm in præt. kal, 1. sing. cum ו conv. præf. Exod. 23. 22. וְאָיַבְתִּי, & inimicabor, vel hostiliter infestabo inimicos tuos; 70. ἐχθρεύσω. hostis ero hostibus tuis, &c. Indè 1. Nomen Participiale אוֹיֵב vel אֹיֵב masc. inimicus, hostis, malevolus, vel malè afficiens; Exod. 15. 6. & 9. &c. 40. circ. l. Et cum præf. ו, הַ, כְּ, לְ & מִ. 20. circ. l. Item cum Aff. אוֹיְבִי, אוֹיְבְךָ, אוֹיְבֵנוּ, & אוֹיְבוֹ 20. circ. l. In Pl. m. אוֹיְבִים inimici, hostes, Psal. 127. 5. cum præf. מֵאוֹיְבִים & לְאוֹיְבִים in inimicos, Ps. 139. 22. Thren. 1. 2. & ab inimicis; Psal. 68. 24. Col. plur. simpl. Et in Constr. אוֹיְבֵי inimici, 1 Sam. 20. 15. &c. & cum præf. ו, לְ, בְּ, 20. circ. l. cum Aff. אוֹיְבַי vel אֹיְבַי vel, אוֹיְבָי, hostes mei, Num. 23. 11. &c. & cum præf. ו, & יְמִ, יְכִ, & 50. circ. l. Sic אוֹיְבֵינוּ inimici nostri, 1 Sam. 4. 3. in 12. circ. l. & אוֹיְבֶיךָ inimici tui, Gen. 49. 8. &c. & cum præf. לְ & מִ 50. circ. l. Item, אוֹיְבֵךְ inimici tui, fæm. Thren. 2. 16. & cum præf. לְאוֹיְבֵיךְ inimicis tuis, fæm. Nah. 3. 13. Col. Item, אוֹיְבֵיכֶם inimici vestri, Lev. 26. 7. &c. 25. circ. l. Item אוֹיְבָיו inimici ejus, vel inimicorum suorum, &c. Gen. 22. 17. &c. & cum præf. ו & לְ; 30. circ. l. Sic & אוֹיְבֶיהָ inimici ejus, fæm. Jer. 12. 7. Thren. 1. 5. Denique אוֹיְבֵיהֶם inimici eorum vel sui; Lev. 26. 36. &c. & cum præf מִ 40. propè l. Deindè, ii. אֵיבָה, f. inimicitia; ἔχθρα; odium summum amplius enim est quàm שִׂנְאָה odium; hoc enim aversionem & fugam, tantùm; illud etiam, nocendi & destruendi cupiditatem notat; Occurrit Num. 35. 22. & cum præf. וְאֵיבָה & inimicitiam, Gen. 3. 16. & בְּאֵיבָה per inimicitiam, Num. 35. 21. & in Const. אֵיבַת inimicitias, Ezec. 25. 15. Item & 35. 5. Col. iii. אוֹיֶבֶת, vel אֹיֶבֶת f. inimica; Sed bis tantùm occurrit, idque cum Aff. 1. pers. sing. Sic אוֹיַבְתִּי inimica mea; Mic. 7. 8. & 10. Col. Notandum autem, quod אוֹיֵב inimicus; dicatur ὁ ἐχθρός, h. e. Diabolus; Psal. 8. 3. & 44. 7. ut in N. T. Mat. 13. 39. & Luc. 10. 19. &c.

Rad. 64. אִיד m. nomen Radicale, vapor; 70. ἀτμίς, πνοή; Kimchi, עָנָן nubes; Item הָעָשָׁן הָעוֹלֶה מִן הָאָרֶץ fumus ascendens ex terra; hoc sensu, occurrit bis cum præf. וְאִיד & vapor; Gen. 2. 6. & cum præf. & Aff. לְאֵידוֹ ad vaporem illius; Job. 36. 26. & sic, secundum Masoram legitur אֵד, absque jod. Deindè, אֵיד est calamitas, nocumentum, pernicies, exitium, ; interitus; Metaphoricè scil. quod, quæ evaporant, intereant, & in nihilum quasi abeant; nubis enim significatio primaria hujus loci videtur; Atque indè à nube & pluvia noxiâ plantis superveniente, ad calamitatem transfertur, quæ ex improviso accidit; cogn. cum אוּד, ritio, adustionem habens cum vapore tanquam exitium suum; hinc, ἄτη nocumentum, ἀτάω, ἀτάω noceo, lædo; ὄλ/Θ pernicies, Ades Pluto, Infernus, &c. serenitas & lux lætitiæ symbolum est, vapor, nebula, nubes, & tenebræ, significant ἀπορίαν, ἀμηχανίαν tristitiam, perplexitatem; Job. 31. 3. הֲלֹא אֵיד לָעַוָּל, annon Calamitas injusto? 70. ἀπώλεια; & v. 23. אֵיד calamitas Dei, h. e. θεήλατος divinitùs immissa; Occurrit & Job. 21. 30. Jer. 48. 16. & 49. 8. & cum præf. וְאֵיד & calamitas, Job. 18. 12. לְאֵיד in calamitatem, Prov. 17. 5. Item cum Aff. אֵידִי calamitas mea; 2 Sam. 22. 19. Psal. 18. 19. Item, אֵידְךָ; sed in pausa אֵידֶךָ calamitas tua; sive afflictionis tuæ; Prov. 27. 10. [locus ille & vox hæc, desunt in Bu. Conc.] Sic & וְאֵידְכֶם & calamitas vestra, Prov. 1. 26. בְּאֵידְכֶם in calamitate vestra,

ſtra, Prov.1.25. Item, אֵידוֹ calamitas ejus, Prov.6.15. Obad.13. Denique אֵידָם calamitas ipſorum; Deut.32. 35. Job.21.17.. 30.12. Prov.24.22.. 27.10. Jer.18. 17.. 46.21.. 49.32. Ezech.35.5. Obad.13.Col.Rad.

Rad.65. אַיֵּה Rad.non uſitata; Indè verò אַיֵּה ubi? אֵי; Interrogativa particula, quâ quæritur in quo loco aliquis ſit; Cogn.cum אָנָּה quorſum? Interrogativum ad locum; hinc אַיֵּ & אַיֵּי ubi? eſt quæſitivum loci, de quo nullum extat veſtigium, ut de eo tanquam vagè, ſeu vagâ mente quæratur; Occurrit Gen.18.9..19.5.&c. 40. prope l.cum præf. וְאַיֵּה & ubi? Jud.6.13. 2 Sam. 12. 3. Job.17.15..21.28. Iſa.15.13. Jer.2.27.& 37.19. Et cum Aff. כָּה pro הָ Gen.3.9. וַאֲיֶכָּה. ubi es tu? ſic וַאַיּוֹ ubi ille? 2 Reg.19.13. Job.20.7. Mic.7.10.& וְאַיּוֹ & ubi eſt ille? Exod.2.20. Job.14.6. Item אַיָּם ubi ſunt illi? Iſai.19.12. Nah.3.17.Col.cum præf. & Aff. Quidam autem,in Hoſ.13.10. putant pro אַיֵּה, per tranſpoſitionem literarum poni אֵיהִי ubinam? Sic etiam bis v.14. Ità in Bu.Conc. & Forſterus,ſequutus, ut air, Aquilæ, Septuaginta, & Pauli Apoſtoli verſiones; licèt plerique alii volunt אֵהִי ibi, ut alibi, eſſe fut.kal.1.ſing.ab הָיָה ubi vide. Indè i. per Apocopen literæ He, אַי idem, ubi? ubinam? Gen.4.9.. 16.8.&c. 25.circ.l. Interdùm autem admirativè ponitur,qui! aut quomodò! &c.Jer.5.7.ubi ſuper hoc, vel quî, aut quomodò ob hoc parcam tibi? &c. ſæpè autem אַי jungitur cum זֶה, ſic אַי זֶה, vel abſque Maccaph אַי זֶה q.d. ubi hîc; & ſic interdùm eſt quis; Iſa. 66.1. Interdùm etiam exponitur quanam? 1 Reg.22.24. quænam? Jer.6.16. qualenam, aut quodnam? Eccl.2. 3. [qui textus deeſt in Bu.Conc.] Item,quidnam? Eccl. 11.6. [qui locus etiam deeſt in Bu.Conc.] Item. אַי מְזֶה אָבָא exp.ubi, ex quo venis? h.e. undenam? 2 Sam.1.3. vel ubi ſcil. eſt locus, undè venis? Sic אַי מְזֶה אַתָּה q. d.ubi,undè es? ubi,eſt ſcil.locus, undè es? Latinè undenam es? nam אַי מְזֶה eſt interrogativum loci; Item, אַי לָזֹאת exp.quare? propter quid? ut in loco citato, Jer.5.7.Sed jungitur etiam אַי cum כֹּה, & פֹּא; ubi vide; Item,reperitur etiam אַי defectivè ſcriptum pro אַיִן non; teſte Kimchi; ut Prov.31.4. Et principibus אַי (ſic enim Maſoreth, Jod, quod in Vau protractum eſt, legit;) non (ſub des,vel convenit) Secharjubi quidam legunt אַו & exponunt concupiſcentiam;ab אָוָה hoc ſenſu,nec principibus concupiſcentia ſiceræ; ſed poteſt etiam exponi per ubi; ità ut ſubaudiatur præcedens אַל nè,hoc ſenſu, & nè principibus (ſcil.des vinum) quia dicent,ubi Sechar ad bibendum? vel ſic,nè Regibus contingat bibere vinum, & principibus dicere,ubi ſicera? vel, juxta literas אַו aut; & principibus, aut ſiceram. Sic etiam, ut אַי ponitur pro אַיִן;ità & אַי pro אַיִן (ſeu לֹא non; ut 2 Sam. 4.21. & vocavit puerum אִי כָבוֹד i.e. non gloria, dicendo, tranſlata eſt gloria ab Iſrael; eſt per Chirek, pro אַיִן quod & per Chirek pro Tzere invenias, 1 Sam.21.8. Ab hâc igitur voce cum utroque illo puncto,finale ל reſecari poteſt,ut hinc, & ex ſuperioribus apparet; Undè apud Rabbinos, אִי אֶפְשָׁר non eſt poſſibile; quod,juxta Eliam, perperam legitur אַי; quod eſſet ubi;Merc.in Pag. Sed, in loco citato, אַי, poteſt etiam exponi ut, & pro, אַי ubi; Sic, ubi eſt gloria? quia non eſt in Iſrael hodiè; Denique vocula אַי ſignificat etiam væ; ut, Ecclſ.10.16. אַי־לָךְ væ tibi terra; 70. οὐαὶ σοι πόλις; quo ſenſu etiam 70.ſumunt præcedens אִי כָבוֹד q.d. οὐαὶ, vel αἰ δόξα ah gloria! Sic etiam occurrit, Eccl.4.10. וְאִי לוֹ לְבוֹדֵד væ uni; 70. οὐαὶ μόνῳ τῷ ἑνί; & væ illi qui unus, i. e. ſolus; eſt autem אֵילוֹ,ut una dictio, compoſita ex duabus; & ſunt, qui utrumque exponunt, ubi, ſed duriùs; Item,ſecundum quoſdam invenitur אִי defectivum pro אִישׁ,vir. ut Job.22.30. eruet אִי־נָקִי,vir innocens; pro אִישׁ נָקִי; alii autem,hoc loco, exponunt אִי inſulam; & Kimchi ſic explicat, הַנָּקִי יִמָּלֵט כֹּל הָאִי בִּזְכוּתוֹ innocens facit,ut tota provincia evadat ſuo merito. Deindè ii. ab hâc Radice אַיָּה ſive אִיָּה deducitur à pleriſque Nomen אַיָּה fæm. nomen avis; à quibuſdam, pica putatur eſſe, ab aliis γὺψ,vultur,ab aliis cornix,ab aliis ἰκτῖνος milvus; qui ſic appellari dicitur à volatu incerto, ubi habitet, aut volitet; vel accipiter, qui ubique locorum volitat & circumſpicit; eſt genus avis impuræ, ſeu immundæ; Occurrit Job.28.7. & cum præf. הָאַיָּה milvus, vultur,vel cornix, &c. Lev.11.14.& Deut. 14. 13.Col.

Rad.66. אַיִךְ Radicalis particula, quomodò? qualitèr? interrogat de habitu & qualitate alicujus perſonæ,ſeu rei; & componi dicitur ex אַי ubi; & כְּ ſicuti; præponitur tantùm verbis; ut Jer.2.23. Pſal.11.1. 2 Sam.6.9. &c. pro quo,dicitur etiam, אֵיכָה, idem, quomodo? qualiter? Pſal.73.11. Deut.18.penult. Item, pro ubi; Cant. 1.7. Et ſic, videtur eſſe ab אַי, & כָּה ſicut; hoc ſenſu etiam ſcribitur cum Cholem, אֵיכֹה ubinam? ex אַי ubi? & כֹּה ſic; 2 Reg.6.13. quaſi pro אֵיפֹה de quo in פֹּה; Item, occurrit geminato Caph, אֵיכָכָה quomodo? Eſth. 8.6. Cant.5.3. πῶς? atque ità poteſt eſſe ex כָּכָה; ſic, Eſth.6.9.& particula אַי, quæ præpoſita demonſtrativis facit interrogativa; ſic, אֵיכֹה ubi; ex כֹּה hîc; ſicut etiam אַי præpoſitum, facit ex Demonſtrativis זֶה & פֹּה Interrogativa; ut אַי זֶה quis? 70. ποῖ pro πῖ; Iſa. 66.1. Sic ex פֹּה hîc; אַי פֹּה ubinam? &c. Vide פֹּה.

Rad.67. אַיִל fortis vel potens fuit; viribus, vel fortitudine & potentiâ valuit,invaluit,ſeu prævaluit; &c. Radix hæc non occurrit in textu verbalitèr,ſed,varia ſunt nomina indè deducta, Radicalem ſignificationem potentiæ & fortitudinis præ ſe ferentia. Nam i.Indè nomen אַיִל m.potentia, facultas,virtus,fortitudo; [cogn. cum חַיִל ſtrenuitas] ut,Pſal.88.5. ut vir, אֵין אַיִל ſine potentia; impotens, ἀδύναμος; vel ſine virtute aut viribus; Col.ſimp. In Conſtr.eſt אֵל idem,potentia, facultas; ſed occurrit tantùm cum præf. ל; ut Gen.31. 29. יֶשׁ לְאֵל יָדִי, eſt mihi facultas,ſeu potentia; ſic ſemper ubi occurrit additur nomen יָד; viz. Deut.28.32. Neh.5.4.Prov.3.27. Mich.2.1. In quibus etiam ſemper præfigitur ל. Deindè ii. אֵילוּת,idem, potentia, facultas, fortitudo; occurrit tantùm ſemel, idque cum Aff. אֵילוּתִי fortitudo mea; Chald. תּוּקְפִי; facultas ſeu potentia mea; à quo habeo omnem facultatem,vitam,motum,vim,efficaciam,copiam; Deindè iii. Hinc Nomen אֵל m.(concretè) potens, fortis, validus; fortiſſimus; δυνάστης; ut,Ezech.31.11. בְּיַד אֵל גּוֹיִם in manum validiſſimi, ſeu fortiſſimi gentium; δυνάστου τῶν ἐθνῶν; 70. ἀρχόντου; in quo loco ſolùm appellativè legitur; nam in ſing. ferè dicitur antonomaſticè,de eo, qui ſine ullo defectu haber, & poteſt omnia; Deus, θεός; ab infinitâ fortitudine, & poteſtate ſic dictus; undè, à quibuſdam Deus fortis ſemper

per transfertur; (quidam tamen volunt esse decurtatum ab אֱלֹהַּ, sicut à יְהוָה venit יָהּ) ut Isa.46.9. ego sum אֵל Deus fortis, qui habet potentiam & sufficientiam; & non est præterea אֱלֹהִים; occurrit etiam Gen. 14.20, 22.. 16.13.. 17.1.. 21.33.&c. 190. circ.l. & cum præf. מֵאֵל, לְאֵל, כְּאֵל, בְּאֵל, & שׁ; 70.circ.l. passim cum epithetis & attributis venit; Imprimis cum שַׁדַּי; Gen.17. 1. Exod.6.3.&c. Item, cum aliis Dei nominibus; ut, אֵל אֱלֹהִים יְהוָה אֵל אֱלֹהִים יְהוָה Jos.22.22.Sic, Psal. 50.1. אֵל אֱלֹהִים יְהוָה; Nominativos hos esse puto; omnipotens, δυνάστης, Deus, Jehovah; quemadmodum Gen.33.20. אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; Omnipotens, Deus Israelis; & Num. 16.22. אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת; Omnipotens, δυνάστα, Deus Spirituum; cùm Aff. occurrit solùm in 1. pers. אֵלִי Deus meus; is scil. qui me facit vivere & valere; à quo omnis mea facultas est, & cujus omnis sufficientia pro me est; in Prov.30.1. לְאִיתִיאֵל וְאֻכָל tanquàm nomen proprium est; & sonat, mecum Deus fortis, & possum, seu potens ero, & prævalebo; Si Deus mecum sit, aut quia Deus mecum est, valeo, & prævalebo; Item, c.31.1. & 4. לְמוּאֵל & לְמוֹאֵל q.d. ad Deum fortem, vel in Deo forti. In plur. appellativè frequentiùs occurrit, אֵלִים potentes, fortes; δυνάσται; Job. 41.17. Psal.89.7. & cum præf. בָּאֵלִים in fortibus, vel inter fortes; Exod.15.11. Item in Constr. אֵלֵי fortes, potentes; sed ità occurrit cum י in medio, sic, אֵלֵי potentissimi; Exod.15.15.2 Reg.24.15. Ezech.17.13. & 32. 21. quibus locis אֵילֵי הָאָרֶץ dicuntur potentes terræ, & אֵילֵי גִבּוֹרִים potentiores fortium, i.e. duces potentissimi, &c. Item Dan.11.36. Dominus dicitur אֵל אֵלִים Deus Deorum, δυνάστης δυναστῶν, sine quo potentes nihil possunt. Col. plur. Item iv. Indè Nomen אַיִל m.aries; κριός; à fortitudine, & quòd tanquam præcipuus, seu anterior in grege præcedat; & metaphoricè, hominibus tribuitur, & significat fortes, seu duces, qui populum præcedere debent; item, de ædificiis usurpatum, notat frontes, seu prominentias ædium, quas oportet esse prævalidas, ad excipiendum trabes & laquearia; verti possit frontispicia; sed significatum illud pertinet ad אַיִל, superliminare; de quo infrà; aries autem אַיִל dicitur, qui annum unum jam excessit; occurrit Gen.22.13. &c. & cum præf. לְ, בְּ, הַ, וְ, מִ & 80.circ.l. Item in Constr. est אֵיל aries, Exod.29.22. & 31. Lev.8. 18. & 22.. 19.21. Num.5.8. Ezr.10.19. & cum præf. בְּאֵיל per arietem; Lev.5.16.. 19.22. Item, מֵאֵיל ab ariete, Exod.29. 26. Lev.8.29. Col.sing. constr. In pl.m. אֵילִים arietes, Exod. 25.5.. 26.14. &c. & cum præf. לְ, בְּ, הַ, וְ, כְּ; 60.circ.l. Et in pl.constr. אֵילֵי arietes; occurrit tantùm bis, idque cum præf. וְאֵילֵי & arietes, Gen.31.38. Isa.60.6. Item, v. אַיָל m.cervus; quasi aries ferus, vel sylvestris, juxta quosdam; nam אַיִל est aries cicur & gregarius; Merc. in Pag. & quia nomen est universale & collectivum, dicitur esse communis generis, seu ἐπίκοινον; Pag. & Av. Occurrit, Deut.14.5. & cum præf. כְּאַיָל, Psal. 42.2. & Isa.35.6. sicut cervus; ut & כָּאַיָל & sicut cervus; Deut.12.15. & 15.22. In pl.m. occurrit tantum cum præf. כָּאַיָלִים cervi, Cant.2.9,17. & 8.13. Sic כְּאַיָלִים sicut cervi; Thren.1. 6. Col.m.sing. & plur. Sic &, vi. Indè, אַיָלָה f.cerva, Gen.29.41. Et in aliâ formâ אַיֶלֶת idem, cerva, Prov.5.19. Jer.14.5. In pl.f. אַיָלוֹת, Job.39.1. Ps. 29.9. cervæ; præf. כְּאַיָלוֹת 2 Sam.22.34. Psal.18.34.& כָּאַיָלוֹת, Hab.3.18 sicut cervæ; Item, in pl. f. constr. אַיְלוֹת cervæ; Cum præf. בְּאַיְלוֹת in cervis, Cant.2.7. & 3.5. quo in loco אַיֶלֶת הַשַּׁחַר intelliguntur, electi gentium. Col.sing.& pl.f. Sed in Psal.22.1. אַיֶלֶת הַשַּׁחַר variè exponitur; alii enim, per cervum auroræ, intelligunt initium alicujus cantici; alii verò, instrumentum musicum fuisse; alii verò exponunt stellam matutinam; alii מָעוֹז robur & fortitudinem, seu, כֹּחַ עֲלוּת הַשַּׁחַר robur & vim ascensus auroræ; Merc.in Pag. & Bu. Lex. Fortè, cerva auroræ, potest esse ænigma, quo significatur Psalmi argumentum; Christus enim in Cantico assimilatur cervo, ob velocitatem; Cant.2.9,17. & 8.13. quocunque autem venit, lucem affert; vide Cant.4.6. est enim lux, sol justitiæ. Item vii. Huc referri potest Nomen אוּל m.robur, vis; quod extat semel tantùm cum Aff. אוּלָם robur, seu vis eorum; ut Psal. 73.4. בָּרִיא אוּלָם sanus & integer est valor illorum; scil. in morte non experiuntur cruciatum; dum valent, integri, robusti, & perfectè sani sunt. Deindè, viii. Hinc etiam nomen אַיִל m.quod secundum Kimchi, est מְזוּזָה i.e. postis, limen; & כִּפָּה testudo, fornix; Pag. prominentia in janua, ut aries cornua habet prominentia, quibus injuriam propulset; superliminare, vel frontispicium, quibusdam vertitur; limen superius quod incumbit super duos postes laterales januæ, circumstantia luminum, margo fenestrarum, frons ædificii; Vide Hieron, in Ezec.40. Merc. Aquila quidem, frontem, i.e. frontispicium est interpretatus; Pag. אַיִל in ædificiis verti potest projectura; parietis in imò prominentia paulò altior solo, aut pavimento; in qua palmæ ad parietem, & columnæ ponuntur; quales in ædificiis splendidioribus videre est; &, ni fallor, in tecto suggrunda; Metaphora ab אַיִל animali; nam occurrit gressui; extat, Ezech. 40.14, & 17. & cum præf. הָאַיִל superliminare; ut, 1 Reg.6.31. הָאַיִל מְזוּזוֹת חֲמִשִּׁית vertunt superliminare; sed malim, quod suppositum postibus, postes, quinta pars; Kimchi אַיִל & מְזוּזָה confundit; fortassè, ad hunc modum dicitur אֵיל פָּארָן Gen. 14.6. in oppositione τῦ Φαρὰν, Deut. 33.2. h.e. ἡ ὑπώρεια τῦ ὄρους φαρὰν. In Constr. est אֵיל idem, superliminare vulgò, vel frontispicium; Ezec.41. 3. In pl.m. אֵילִים superliminaria, frontispicia; Ezec.40. 14. & cum præf. הָ idem, Ezec.40.49.. 41. 40. sic etiam בָּאֵילִים, ad limina, vel frontispicia, Ezec. 40.38. Et לָאֵילִים, liminibus seu frontisp. Ezec.40.10. ubi scribitur defect. לָאֵילִם; Item, cum Aff. אֵילָיו limina, seu frontisp. ejus, Ezech.40,24,26. 31, & 34. ut &, cum וְ præf. ibid. v. 9,21,29,33, & 37. Item, Ezech.40.16. Occurrit defectivè sine Radicali jod, sic, אֵלֵיהֶמָּה limina, seu frontispicia eorum; ubi etiam est cum ה parag. pro אֵילֵיהֶם. Item, ix. Nomen אֵיל m. planities; quo significatu semel tantùm occurrit, Gen.14.6. אֵיל פָּארָן; ubi Chald. מֵישַׁר פָּארָן, planities Paran; ubi R.Sol. negat omnem planitiem sic vocari, sed illam tantùm; ità enim, alias planities, aliis nominibus suis appellari; ut, אֲבֶל הַשִּׁטִּים, אֵלוֹנֵי מַמְרֵא, כִּכַּר הַיַּרְדֵּן, בְּעֵל גָּד; nam illa omnia in Targum explicari per מֵישַׁר planitiem. Item, x. אַלָּה & אֵלָה; Item, אֵלוֹן quercus; videantur sub Radice אָלָה; ut &, אֵלוֹן planities; ibidem; vel sub Radice אָלָן

nam

nam huc non ità propriè referuntur, quum careant ſecunda Radicali jod.

Rad.68. אֵיֹם terribilis, formidabilis, vel crudelis fuit; radix hæc non eſt in textu verbalitèr; ſed, ab hoc verbo inuſitato, quod formidinem ſignificat; derivatur, i. Nomen אָיוֹם terribilis, formidabilis, terrificus; ἐκφοβητικὸς; 70. φοβερός; Hab.1.7. Col. Indè Græcè, ὠμὸς crudus, erudelis; & ὠμότης crudelitas; & fortè hinc Latinè, immanis. Deindè, ii. hinc אֵימָה f. terrifica, formidabilis; Cant.6.4. & 10. Col. Item, iii. Indè אֵימָה, f. terribilitas, terror, formido, immanitas, horror crudelis; τὸ ἐκφοβητικὸν; 70. φόβος, quod eſt יִרְאָה, timor; Gen. 15.12. Deut.32.25. Job.39.20.. 41.7. Iſai.33,18. & cum præf. בְּאֵימָה cum terrore, Ezr.3.3. Item ſemel cum duplicata litera fœminini generis; אֵימָתָה; ת ſcil. & ה (ad augendam ſignificationem) formido maxima, terror immanis, Exod.15.16. in conſtr. אֵימַת terror, horror, Prov.20.2. & cum Aff. אֵימָתִי terror meus, Exod.23.27. Job.33.7. Sic, וְאֵימָתְךָ & terror tuus, Job. 13. 21. אֵימָתְכֶם terror veſter, Joſ.2.9. וְאֵימָתוֹ & terror ejus, Job.9.34. In pl.f. אֵימוֹת terrores, Pſal.55.5. Col. ſing.pl.f. Item, iv. Indè אֵימִים vel אֲמִים, pl.m. terribilitates; Item, homines terrifici, crudeles & horribiles; & ſic vocabantur Hanakim, Gigantes; Emim, ſeu Emei dicti, quaſi terrifici & formidabiles, quòd videntibus eſſent terrori. Item, appellantur hoc nomine ſculptilia, ſeu Idola, quaſi terricula, quòd terrorem potiùs quàm tranquillitatem animis cultorum ſuorum afferant; ut Kimchi ſcribit; Jer.50.38 vel terriculamenta, i.e. dæmones terribiles hominibus; Occurrit antem אֲמִים Gigantes territici; Deut.2.11. Job.20.25. Et cum præf. הָאֵימִים Emim, i.e. crudelitates; Gigantes, ſeu crudeles tyranni, Gen.14.5. Deut.2.11. Item, וּבָאֵימִים & in terriculis, ſeu terriculamentis; Jer.50.38. Item, in conſtr. cum Aff. אֵימְתְךָ terribilitates tuæ; ſeu terrores tui; Pſal.88. 16. Col. Rad. Hebr. ſed indè etiam Chald. אֵימְתָן maſc. terrificus, terribilis, formidabilis; in pl.m. אֵימְתָנִין terribiles, formidabiles; ſæpè in Targ. ut Iſa. 28. 6. & Hab.1.7. &c. Undè in fœm. אֵימְתָנִית terrifica; ſed ſemel tantùm occurrit cum præf. & per apocopen ultimæ literæ ת, ſic, וְאֵימְתָנִי & terribilis, Dan.7.7. ubi etiam ſægol eſt pro Tzere.

Rad.69. אַיִן; particula negativa; non, nihil; Item, nemo, nullus; non eſt; nam opponitur יֵשׁ eſt; Occurrit, Gen.2.5.. 30.1. Exod.32.32. Jud.9.15. & 20. 1 Sam.10.14. 2 Reg.2.10. Iſa.37.3. In pauſa, eſt cum cametz אָיִן, idem, non, &c. Exod.17.7. Lev.26,37. &c. 10. l. & cum præf. וְאַיִן & non; 1 Sam.9.4. Job.3.9. Pſal.69. 21. &c. 8.l. in pauſa, וָאַיִן & non, Prov.14.6.. 20.4. ſic cum aliis præf. כְּאַיִן quaſi nihil; quod ellipticè etiam uſurpatur, pro tanquam, ſicut, vel quaſi nihil, ſcil. aberat; h. e. penè, ferè, &c. occurrit autem Pſal. 39. 6.. 73. 2. Iſai. 40. 17.. 41. 11, 12. Hag. 2. 3. Et לְאַיִן ad nihilum. Iſa.40.23. Item, מֵאַיִן ex nihilo; præ nihilo; magis quàm nihilum; Item, unde? undenam? pro מֵאַיֵּה &c. Occurrit Gen.29.4.. 42.7. &c. 12.l. Et cum præf. וּמֵאַיִן & undè? Joſ.9.8. Iſa.39.3. Sed, in 2.Reg.5.25. defectivè occurrit, ſic, מֵאַן pro מֵאַיִן undenam? quando autem occurrit pro מֵאַן, vide infrà in אָנַן. Notandum autem particulam hanc negativam, præterito & futuro nunquam jungi; & uſurpari tantùm, ubi ſententiæ membrum aliquod eſt; In continuatione autem ſententiæ, ſcribitur אֵין idem, non; ut 1 Sam. 26. 12. אֵין רוֹאֶה וְאֵין יוֹדֵעַ וְאֵין מֵקִיץ non eſt videns, nec cognoſcens, nec evigilans, &c. Et, ut dictum, plerumque negat EST ſecundi Adjecti, quod dicitur; ut Pſal.14. 1. dicit ſtultus in corde ſuo, אֵין אֱלֹהִים non eſt Deus; ſive negat ὕπαρξιν exiſtentiam, atque ita vicem prædicati implet; ut Exod.8.10. אֵין כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ non eſt, ſicut Jehovah Deus noſter; nihil eſt ipſi ſimile, aut par. Item, Notandum etiam, quod forma אֵין amat poſtponi; ut, אָדָם אֵין homo non erat, Gen.2.5. forma verò אֵין amat præponi nominibus; ut Jud.7.14. אֵין זֹאת non eſt hoc, niſi gladius Gideonis; ſed poſtponitur etiam, quando aliquid ſuccedit, ut Gen.40.8. אֵין פּוֹתֵר אֹתוֹ pro פּוֹתֵר אֵין אֹתוֹ; ut c. 41. 8. Sic, Thren.5.8. Occurrit autem forma אֵין frequenter, ut Gen. 11.30.. 19.31.. 20.11. &c. 300. circ.l. Item, cum præf. ſæpè; ut וְאֵין & non, Gen.39.11.. 41.8,24. &c. 200. circ.l. Item, הַאֵין interrogativè, annon? anne? Jud.14. 3. 1 Reg.22.7. & 2 Reg.3.11. Item, 2 Chron. 18. 6. & Jer.49.7. Sic. Sic etiam, cum aliis præf. ut, בְּאֵין in non; dum non; abſque; Prov.5.23.. 8.24.. 11.14.. 14.4.. 15. 22.. 29.17. Iſai.57.1. Ezec.38.11. Et cum copula præf. וּבְאֵין & in non, & abſque, Prov.26.19. Iſa.59.10. Item, לְאֵין ad non, ut non, 1 Chron.22.4. & 2 Chron. 14. 11. &c.8.l. וּלְאֵין & cui non; Iſai.40.28. Col. Sic & מֵאֵין à non, abſque, eò quòd non, Iſai.5.9.. 6.11.. 20.2. &c.30. circ.l. וּמֵאֵין & abſque, Jer.33.10. Item שֶׁאֵין quod non, Pſal.146.3. Col. cum Aff. etiam, ſæpè occurrit; ut אֵינֶנִּי non ego, Exod.5.10. Deut.1.42.. 4.22. Iſai.1.15. Jer. 14.12.. 37.14. cum præf. וְאֵינֶנִּי & non ego, Job.7.8. & 21. Pſal.39.14. col. Item, אֵינְךָ non tu, Gen.20.6.. 43.5. Exod.8.21. Jud.12.3. 1 Sam.19.11. 2 Sam.19.8. Neh. 2.2. Eccl.11.5. & 6. וְאֵינְךָ & non tu, 1 Reg.21.5. Ezec. 28.9. Et וְאֵינֵךְ & non tu, fœm. Ezech.26.21.. 27.36. הַאֵינְךָ annon tu, Jer.7.19. Col. cum hoc Aff. Sic &, אֵינְכֶם non vos, Deut.1.32.. 4.12. 2 Reg.12.8. Ezech. 20.39. Mal.2.9. Col. Item, אֵינֶנּוּ non ipſe, Gen.30.32. 31.2,5, &c. 30. circ.l. וְאֵינֶנּוּ & non ipſe, Gen.5.24. &c.15. l. Sic & אֵינֶנָּה non ipſa, Lev.17.26.. 31.21, & 26. Zach. 8.10. Item, אֵינָם non illi, 2 Reg.17.26. & 34. Pſal.104. 36. &c. & cum וְ præf. 20. circ. l. pro quo dicitur &, וְאֵינָמוֹ non ipſi, Pſal. 73.8. & cum præf. וְ Pſal. 59. 14. Col. ab hoc etiam אֵין plerique deducunt אָן, & legendum dicunt אָי per Apocopam, pro אֵין non, Prov.31.1. vel 4. licèt alii legunt אָן & exponunt deſiderium, à Rad. אָוָה ubi vide. Semel etiam occurrit אִי & non 1 Sam.21.8. Undè, per Apocopam אִי non, 1 Sam.4.21. Job.22.30. Sic dicitur, בֵּן & בִּי ut in בְּנָה; Item, רֵישׁ & רִישׁ ut in רֹאשׁ; & נִיר & נֵר, ut in נוֹר &c. Notandum denique, quòd dictio אֵין jungitur tam nominibus, quàm participiis, & partibus indeclinabilibus; præterito verò, & futuro non jungitur, niſi vice capiantur participiorum; non enim dicimus אֵין פָּעַל non operatus eſt; nec אֵין יִפְעַל non operabitur; ſed, pro אֵין in hujuſmodi præteritis & futuris uſurpatur לֹא non, ejuſdem ſignificantiæ; vice autem Participiorum ſæpè capitur futurum; ut Jer.38.5. ecce eſt in manu veſtra, quia אֵין הַמֶּלֶךְ יוּכַל אִתְּכֶם דָּבָר non Rex poterit, pro poteſt, contra vos quicquam; vel dic, quòd non imme-

immediatè est junctum futuro, sed nomini הַמֶּלֶךְ q.d. non est Rex, qui possit vobiscum aliquid.

Rad.70. אִיתַי vel אִיתִי; Radix non usitata verbalitèr, sed indè Nomen radicale אֵיפָה f.Epha; nomen mensuræ majoris aridorum; tantum continet in aridis, quantum בַּת Bathus in liquidis, Ezech.45.11. h.e. tres Seas; vide סְאָה; Epha est modius, continens tria sata, teste Kimchi; Satum autem continebat 144. ova; Epha etiam dicitur continere decem Gomer, h.e. decem Chœnicas; & decem Ephoth faciunt eorum; (vide כֹּר & עֹמֶר, &c.) est autem אֵיפָה propriè de quiescentibus y Vau, vel Jod; formæ צוֹרָה à צִיר; &, אִימָה ab אֵיוֹם; &c. Occurrit autem אֵיפָה mensura, Deut.25.14,15. &c. Et cum præf. ל, ה, ב, ל; 40.circ.l. Interdum etiam scribitur defectivè absque jod, sic, הָאֵפָה, Epha; ut Masoreth notat, Lev.5.11. & 6.13. &c. In Constr. est אֵיפַת Epha; Lev.19.36. 1 Sam.17.18. Et cum præf. וְאֵיפַת & Epha, Jud.6.19. Ezech.48.10. Mich.6.10, Col. Constr. ab hac etiam radice quidam deducunt אֵיפֹה, quod scribitur etiam, אֵפוֹ; Item, אֵיפֹא & אֵיפוֹא ubi? ubinam? & secundum quosdam exponi possunt per nunc; vel jam; vel per conjunctionem expletivam. Occurrunt, Gen.27.33. & 37. Item, 37.16. Job.4.10. & 9.24. &c. 20.circ.l. vide etiam in פֹּה.

Rad.71. אִישׁ virum se præstitit; fuit virili animo; virilitèr egit; valuit viribus; unde Græcè ἰσχύω valeo viribus, potens sum; & ἰσχὺς vis, robur; ἰσχυρὸς fortis, qui valet viribus; &c. Radix autem hæc non occurrit verbalitèr, nisi in Hithpahel הִתְאוֹשֵׁשׁ virilitèr se præstitit; exhibuit se virum; Undè in Imper. pl. cum præf. וְהִתְאוֹשָׁשׁוּ virilitèr vos præstate, sive exhibete vos viros, Hai.46.8. Col. quidam deducunt ab אָשַׁשׁ, ubi etiam vide. Indè i. Nomen Radicale אִישׁ m. vir; ἀνὴρ; mas; (70. sæpe reddunt per ἄνθρωπος) qui præstat virtute & potentiâ; (אָדָם autem significat hominem plebeium) aliquando, & præsertim cum affixis, significat maritum; & interdùm, collectivè, pro utroque sexu hominum accipitur; & distributivè, pro aliquis; tribuitur etiam irrationalibus, discretionem sexus representans; & nonnunquam inanimatis; hæc omnia ex contextu orationis, ejusque circumstantiis deprehenduntur. Quidam deducunt אִישׁ à verbo substantivo יֵשׁ est, vel fuit; quod vir essentiâ prior sit muliere; Item, אִישׁ est, qui authoritate, dignitate, gloriâ & existimatione antecellit, & inter honoratiores connumeratur, ut Latinè, vir; licèt sæpè etiam generalitèr pro homine sumatur; geminatum אִישׁ אִישׁ significat quisque; at intercedente conjunctione, אִישׁ וְאִישׁ redditur hic & ille, vel unusquisque; & interdum, absque geminatione, per quidam, vel quispiam verti debet. Occurrit Gen.3.11.. 4.1. & 22. &c. frequentissimè, 1200.circ.l. Item cum præf. וְאִישׁ & vir, Gen.19.31.. 24.16. &c. 140. circ.l. In pausa וְאִישׁ, Esth. 1.8. Col. Item, cum ה interrogativo הָאִישׁ an vir? Neh. 6.11. & semel defectivè, absque jod הָאִשׁ an alicui? Mich.6.10. quidam autem reducunt hoc ad Rad. יָשׁ est; & exponunt, sitne; sic, אִם־אִשׁ si est; 2 Sam.14.19, &c. Vide Rad. יָשׁ: Sed cum ה demonstr. הָאִישׁ vir, seu vir ille, vel quilibet, &c. multò frequentiùs occurrit; ut, Gen.20.7. & 24.22.26, 29, 30, 32, 58, 65. &c. Et cum ל praef. 200.circ.l. Sic & cum præf. ב, ב, ב, כ, ב, ל, ל, ל, & מ 150.circ.l. Et interdum לְמֵאִישׁ ponitur pro מֵאִישׁ à viro, Exod.11.7. Item, 2 Sam.6.19. & 2 Chron.15.13. Col. sic &, cum Aff. אִישִׁי vir, seu maritus meus, Gen.29. 32, 34.. 30.15, 19.. 2 Sam.14.7. 2 Reg.4.1. Hos. 2.16. & cum præf. לְאִישִׁי viro meo, Gen.30.17. 2 Sam.14.9. sic, אִישֵׁךְ vir tuus, Gen.3.17. Num.5.19, 20. Jud.14.15. Ruth.2.11. & cum præf. לְאִישֵׁךְ viro tuo, fæm. 2 Reg. 4.26. Item, אִישׁוֹ virum suum, 1 Reg.20.20. Col. cum hisce Aff. Sed, frequentiùs occurrit אִשָּׁה vir ejus; viri sui, Num.5.13, 29. &c. & cum præf. ל, ל, ול, & מ & וּמ; 50.circ.l. In pl.m. אִישִׁים viri, viros, &c. Psal.141.4. Prov. 8.4. Isai.53.3. Col. pl. Notandum autem nomen אִישׁ regere sæpè Genitivum Adjuncti, & notare ferè idem quod בַּעַל; ut, אִישׁ חָסִיד vir pii studii, h.e. חָסִיד, Prov. 11. 17. בַּעַל autem latius est; & notat eum, qui habet, sive uxorem, sive familiam; Unde Hos.2.16. vel 18. vocabis, אִישִׁי vir mi; & non Baali, here mi; Deus quidem vult ab Ecclesia suâ cognosci, ut δεσπότης herus, qui imperium in eam habeat; sed magis, ut sponsus & vir ejus, qui eam diligat, & ab ea redamari postulet, & ei non imponat servile ministerium, sed eam faciat Reginam &, dominam, & ei omnia subjiciat. Item, אִישׁ אֱלֹהִים vir Dei, dicitur Deo deditus & consecratus ad negotium ejus gerendum. Notandum etiam, quòd aliquando dici putatur אִי vir, sine שׁ; ut suprà dicitur cum אִי non; sub Radice אָיָה; ubi vide. Deinde ii. Hinc nomen אִשָּׁה f.fœmina, uxor, γυνή; q.d. vira; ab אִישׁ viro; quia à viro sumpta est, Gen.2.23. & distributivè, quæque, una quæque; nam quævis res fœminino genere appellata, si cum alia comparetur, dicitur אִשָּׁה רֵעוּתָהּ fœmina & socia ejus, h.e. una & altera, Zach.11.9. Isa. 34.16. Sic & אִשָּׁה וַאֲחוֹתָהּ fœmina & soror ejus; ut, Exod.26.3. אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ mulier ad sororem suam. i.e. una ad alteram; sic ibid.v.5,6.17. Aben Ezra Prov.2.17. inquit in nominibus אִישׁ & אִשָּׁה Dei nomen יָהּ contineri, ut symbolum gratiosæ Dei præsentiæ, si maritus & uxor juxta Dei præcepta vivant; si verò ab iis decedant, & Deum recedere ab ipsis; ut utriusque nomen, excluso יָהּ maneat אֵשׁ ignis, i.e. mera crux & molestia intolerabilis; Occurrit autem אִשָּׁה mulier, uxor; &c. Gen.2.23.. 12. 11.. 21.20. &c. 150.circ.l. Et cum præf. וְאִשָּׁה & mulier, Exod.11.2. &c. Et cum præf. ה, ב, ל, ל, ב, ה, & מ 200 circ.l. In pl.f. אִשּׁוֹת fœminæ, Ezec.23.44. Col.pl. iii. Indè Nomen אֶשֶׁת f.idem, fœmina, uxor, Gen.11.29, 31.. 12.17. &c. & cum præf. ל, ב, & מ; 140.circ.l. Quidam verò volunt hoc nomen esse tantùm formam constructam præcedentis אִשָּׁה; sed licet plerumque occurrat in regimine, ut 2 Sam.11.3. אֶשֶׁת uxor Uriæ, &c. interdùm tamen, ponitur absolutè, ut videre est, Deut.21.11. & 1 Sam.28.7. &c. Occurrit etiam, sæpe cum Aff. ut אִשְׁתִּי uxor mea, Gen.20.11.. 26.7. &c. 12.l. & cum præf. לְאִשְׁתִּי uxori meæ, Job.19.17. Col. sic cum aliis Aff. אִשְׁתְּךָ, Gen.12.18, 19. &c. vel in pausa, אִשְׁתֶּךָ uxor tua, Gen.3.17.. 18.9, & 10.. 26.10. & cum præf. וְאִשְׁתְּךָ & uxor tua, Gen.6.18.. 8.16. Exod.18.6. semel etiam occurrit cum sagol pro chirek sub א; sic, אִשְׁתֵּךְ uxor tua, Psal.128.3. Item, אִשְׁתּוֹ uxor ejus, vel sua, Gen. 3.21.. 4.1, 17, 25. &c. & cum præf. ל, ל, וּל, ב, וּב, & &c. 130. circ.l. iv. Inde Nomen אִישׁוֹן m. pupilla; κόρη; virtus visiva, in qua apparet עוּרַת אִישׁ imaguncula viri; nigredo oculorum, seu nigrum quod est in oculo, in quo

quo lux ſita; & transfertur quoque ad alias nigredines; vel, in genere poteſt exponi, nigredo, vel obſcuritas; occurrit tantùm cum præf. בְּאִישׁוֹן in obſcuritate, Prov. 7.9. vel in nigro. ſeu nigredine noctis, q.d. in nigerrima nocte; nam pupillam noctis & tenebrarum dici putant quidam nigerrimas & denſiſſimas tenebras, quòd tenebræ nigrore pupillam oculi referant; & ex nigra oculi pupilla lux, & videndi facultas produci putatur, Dei beneficio ſummo, & admirando opere; ut ille ex tenebris lucem mundi produxit; utcunque nigroris & obſcuritatis ſignificatio, videtur vocis genuina, pupillæ verò, Metaphorica; Item, כְּאִישׁוֹן ſicut nigrum, vel nigredo, viz. oculi, Deut. 32.10. Pſal. 17.8. Prov. 7.2. quibus locis nigrum, ſeu pupilla oculi dicitur אִישׁוֹן cum Nun diminutivo, ſecundùm R. Joſeph Kimchi; quòd, imago illa viri in oculo apparens, ſit parva; occurrit etiam ſemel in alia forma, ſcil. אִישׁוֹן idem, nigrum, vel nigredo, &c. ut, Prov. 20.20. בְּאִישׁוֹן in nigredine, ſeu obſcuritate tenebrarum, &c.

Rad. 72. אית Radix hæc non uſurpatur verbaliter, ſed indè Nomen אֵיתָן m. fortis, durus, robuſtus, validus; aſper, horridus; quidam reducunt ad Rad. אָתָה venit; per Antiphraſin, quòd hoc nomine ſignificetur durum, intractabile, perenne, durabile; quaſi, quod iniri non poteſt; vel ſubſtantivè, pertinacia, vis, vehementia; Merc. in Pag. In genere, ſignificat aliquid aſperum; τραχὺ; ut Deut. 21.4. נַחַל אֵיתָן; ubi 70. φάραγξ τραχεῖα; poteſt autem vallis illa aſpera, in qua decollabatur vitula, ſignificare illud ſpiritualitèr dictum, deſertum populorum; in quo Chriſtus apparuit & mactatus eſt, Ezech. 20.35. Apoc. 11.8. Coc. Alii exponunt vallem duram, quæ coli non poterat, quippe, aratro impenetrabilem & ſaxoſam; Merc. in Pag. Metaphoricè, Jer. 5.15. גּוֹי אֵיתָן gens aſpera, vel dura & intractabilis; Chald. תַּקִּיף fortis; ità ſubſtantivè, res aſpera, Gen. 49.24. & Num. 24.21. אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ aſperum & abruptum eſt ſedes tua, &c. Nam, Kenitæ in arduo & inacceſſo loco domicilium ſuum videntur fixiſſe; quia apud populum Dei habitare elegerunt; ſic, Job. 33.19. רוֹב עֲצָמָיו אֵיתָן, multitudo oſſium ejus, aſperum quid & horridum eſt; Item, נְוֵה אֵיתָן dicitur manſio aſperi, h.e. locus cultus & habitabilis, abruptos & aſperos habens acceſſus, Jer. 49.19. 50.44. In loco autem illo, Job. 33. ſcribitur defectivè, ſine jod, ſic, אֵתָן; occurrit etiam, (præter locos citatos) Pſal. 74.15. Prov. 13.15. & Am. 5.24. ubi putatur ſignificare rumorem ſeu fluxum aquæ; ut &, Ex. 14.27. & Pſal. 74.15. Cum præf. בְּאֵיתָן in robore, vel aſpero; ut ſuprà, Gen. 49.24. Item, cum præf. & Aff. לְאֵיתָנוֹ ad robur ſuum, Exod. 14.27. ſeu ad vim, vel vehementiam ſuam; vel ad ſolitum alveum, ſeu fluxum, ad priorem alveum, &c. In pl.m. אֵיתָנִים loci aſperi; & metaphoricè, homines ſeveri; graves; τραχεῖς, σκυθρωποὶ, αὐθωνες; vel ſtrenui, robuſti; occurrit tantùm cum præf. וְאֵיתָנִים & robuſtos, Job. 12.19. Item, הָאֵיתָנִים fortes; 1 Reg. 8.2. Et וְהָאֵיתָנִים & robuſtos, Mic. 6.2. Sed, in loco 1 Reg. 8.2. menſis הָאֵיתָנִים dicitur menſis ſeptimus à menſe Martio; forſan, quia curſus omnium, menſe Septembri, incipit invaleſcere; nam, tum omnia ad maturitatem & ſummum incrementum pervenerunt; Merc. in Pag. & Coc. &c. Nomen אֵיתָן quod huc quidam reducunt, vide in Rad. אָתָה, אית, Chald. eſt pro Hebraico יֵשׁ eſt, ſunt; nam, eſt utriuſque numeri; & adjunctis affixis perſonæ diſtinguuntur; In Daniele ſemper dicitur אִיתַי idem, eſt; ut, אִיתַי גְּבַר eſt vir; Dan. 5.11. & in pl. ſunt, ut, אִיתַי גַּבְרִין ſunt viri, Dan. 3.12. Occurrit præterea, Dan. 2.10, 11, 28.30. 3.17, 28, 29. 4.32. 5.17. Item, cum præf. & aff. הַאִיתָיִךְ numquid es tu? Dan. 2.26. Sic, cum aliis Aff. אִיתֵיכוֹן eſtis vos? Dan. 3.14, 15. אִיתוֹהִי eſt ipſa, Dan. 2.11. Item, אִיתָנָא ſumus nos; Dan. 3.18. Col. Rad. Hebr. & Chald.

Rad. 73. אַךְ particula Adverbialis, aut conjunctiva; verumtamen, tamen, ſed; utique, profectò, certè; ſaltem, tantùm; quidem, autem, etiam; initio ſententiæ, vel Adverſativa eſt, vel affirmativa particula; & interdùm, malè ominantis, cùm pro, forſan, ſumitur; quo modo exponunt illud, Pſal. 73.13. אַךְ־רִיק forſan, fruſtrà mundavi cor meum; ſed, ubicunque exponunt, forſan; malim, ſanè, exponere; in media ſententia, ferè excluſiva eſt, ſolùm, duntaxat; ſaltem, & id genus; Item, pro, etiam; quidem; Merc. in Pag. Gen. 7.23. 9.5, 7. 18.32. & Exod. 10.17. אַךְ הַפַּעַם tantùm hâc vicè; occurrit etiam, cum aliâ reſtrictione, ſeu diminutione, ad magis diminuendum, Num. 12.2. הֲרַק אַךְ־, q.d. num tantùm, tantùm; vel tantumnmodò, ſolummodò cum Moſe, &c. 70. μωσεῖ μόνῳ; Item, 1 Sam. 21.4. אַךְ מֵאִשָּׁה ſaltem à muliere; ſic, Job. 23.6. nonne ſaltem ille attendet ad me? Kimchi dicit pro אֲבָל ſed, poni in hiſce, Lev. 23.27. ubi 70. γὰρ, quaſi reſponderet Græco δὲ, Latino autem, Num. 31.22, 23. ubi 70. πλὴν, & ἀλλ' ἢ; malim, omninò, plenè, Exod. 21.21. 70. δὲ; Iſai. 43.24. &, ἀλλὰ; & pro, certè, profectò, Gen. 29.14. q.d. nihil niſi os meum es; &, Pſal. 73.1. idque initio ſermonis; Item, pro אוּלַי vel שֶׁמָּא μήποτε, Gen. 44.28. Pſal. 139.11. Solemus conjecturam valdè veriſimilem aſſeverando proponere, אַךְ טוֹב tantùm bonum, i.e. merum bonum, Pſal. 23.6. Prov. 11.23. Sic אַךְ שָׂמֵחַ tantùm lætans, Deut. 16.15. & אַךְ מְכַעֲיסַי & אַךְ עֹשִׂים הָרָע nihil niſi malum faciunt, & nihil niſi ægrè mihi faciunt, Jer. 32.30. Sic אַךְ זָרִי tantùm, i.e. penitùs alienati ſunt, Job. 19.13. Hinc אַכְזָר penitùs alienus; Vide in זור.

Rad. 74. אָכַל edit, comedit, manducavit; devoravit, abſumpſit, conſumpſit; tribuitur ori; & per Metaphoram, gladio & igni; Cogn. cum כָּלָה conſummavit; & כָּלָה abſumptus eſt; כּוּל ſuſtentavit; nam, edere, eſt cibum abſumere, quo vita, & natura ſuſtentatur; hinc, χαλάω & χαλάνω paſco, nutrio, &c. Item, χαλὰς, χαλὰ, χαλὰν, cibus maſticatus, qui comeſtus, virtute ventriculi per calorem naturalem coctus eſt; nihil notius eſt hoc verbo אָכַל; quod in kal activè ſignificat, comedere, φάγομαι; aſſumptionem cibi ad voluptatem, ad reſtitutionem virium, & incrementum corporis, notat. Occurrit in præt. kal אָכַל Exod. 34.25. Et in pauſa אָכָל comedit, Ezech. 18.7, 11. &c. Et cum præf. ל, 30. circ. l. Item cum Aff. אֲכָלָנִי abſumpſit me, Gen. 31.40. Jer. 51.34. Item, אֲכָלוֹ edit eam, Job. 13.28. Jer. 50.17. & וַאֲכָלָה ut comedat illud, Deut. 14.21. Sic in 3. perf. f. אָכְלָה comedit, abſumpſit, Num. 21.29. Et in pauſa אָכָלָה idem, Ezec. 19.14. &c. Et cum præf. ל, 30. circ. l. Quod cum

Aff.

Aff. sic occurrit mutando ה fæm. in ת, sic, אֲכָלַתְנִי consumpsit me, Psal. 69.10. sic אֲכָלַתְךָ consumpsit te, Ezec. 28.18. & אֲכָלַתְהוּ consumpsit eum; & אֲכָלַתְהוּ idem, Gen. 37.20, 33. & Ezech. 19.12. Item cum Præf. & Aff. וַאֲכָלָתַם & consumpsit eos, Jer. 5.14. Hos. 2.14. In 3. pl. cum וַ conv. & ו pro ו ante הוּ Aff. וַאֲכָלָהוּ & comedent illum, Lev. 24.9. 26.16. Jer. 10.25. Item, וַאֲכָלוּם & consumant eos, Obad. 18. In benonikal, est אוֹכֵל vel אֹכֵל; fæm. אֹכֶלֶת & in pausa, אֹכָלָה; item, אוֹכֶלֶת & in pausa, אֹכֶלֶת comedens, consumens; Item, in plur. masc. אוֹכְלִים & in Constr. אֹכְלֵי comedentes, consumentes; Undè, cum Aff. 2. sing. fæm. אֹכְלֵיךְ consumentes te, Jer. 30.16. ut & cum Aff. 3. sing. masc. אֹכְלָיו comedentes eum, Lev. 17.14. &c. nam variis in locis, hæ voces Benoni kal. hic descriptæ, occurrunt; & cum quibusdam aliis personis præt. kal. hic non descriptis, 200. circ. l. In infin. kal, אָכֹל vel אֲכֹל & ante Maccaph אֲכַל vel אֲכָל (Gen. 3.11.) comedere, comedendo; & cum præf. לְאָכֹל & בְּאָכֹל in, vel sicut, comedendo; & cum præf. ל, est etiam לֶאֱכֹל & ante Maccaph לֶאֱכָל ad comedendum, comedere, Gen. 24.33. &c. & cum prædictis Infin. 90. circ. l. Item, semel cum מ præf. מֵאָכוֹל à comedendo, Psal. 102.5. Sed, occurrit etiam Infin. cum Aff. transmutando Vocales, pro more; Sic בְּאָכְלָנִי in comedendo nos, Exod. 17.3. sic & אָכְלוֹ comedere ipsum, 1 Reg. 13.23. & cum ה pro ו sic, אָכְלָה idem, 1 Sam. 1.9. & cum præf. לְאָכְלוֹ ad comedere eum, Ezec. 33.27. Item, בְּאָכְלָם in comedendo ipsos, Lev. 22.16. Jos. 5.12. & לְאָכְלָם juxta comedere eos, 2 Reg. 4.40. Sed cum Aff. 2. pers. sing. & plur. Vocales non transmutantur; sic enim occurrunt, אָכְלֵךְ comedere te; Gen. 2.17. אָכְלָכֶם comedere vos, Gen. 3.5. & cum præf. בְּאָכְלָכֶם in comedendo vos, Num. 15.19. col. Infin. cum Aff. Item in Imper. sic occurrit; אֱכֹל vel אֱכֹל & ante Maccaph. אֱכָל comede; cum præf. וֶאֱכֹל & וֶאֱכֹל & comede, 1 Sam. 28.22. 1 Reg. 13.14. Ezech. 2.8. Amos. 7.12. & semel cum præf. & ה parag. וְאָכְלָה & comede, Gen. 27.19. Item, in plur. אִכְלוּ comedite; cum præf. וְאִכְלוּ pro quo semel est, וַאֲכַלוּ, & comedite, Isa. 55.1. cum Aff. וְאִכְלוּהָ & comedite illud, Lev. 10.12. & semel etiam cum ו pro ו, Exod. 17.25. אֲכָלְהוּ comedite illud, &c. Denique, in fut. kal, frequenter occurrit hoc verbum; & duplex occurrit forma personarum ejus, viz. יֹאכַל vel יֹאכֵל, יֹאכַל vel תֹּאכַל vel תֹּאכֵל & אֹכַל vel אֹכֵל; comedet, comedes, comedam, &c. Item, cum Aff. occurrunt variæ ejus personæ; ut יֹאכְלֶנּוּ comedet eum; יֹאכְלֵם comedet, vel consumet eos: pro quo & יֹאכְלֻמוּ idem; & יֹאכְלֶנָּה comedet eam, &c. sic & תֹּאכְלֶנּוּ comedes eum, & תֹּאכְלֶנָּה comedes eam, &c. in 1. pers. sing. occurrit etiam, cum ה parag. אֹכְלָה comedam, Deut. 12.20. cum præf. וְאֹכְלָה & comedam, Gen. 27.28. & in pausa וְאֹכְלָה idem, Gen. 27.4. ut & conversivè, וְאֹכְלָה & comedi, Ezec. 3.3. sic absque ה parag. cum præf. וְאֹכַל vel וְאֹכַל & comedam; & conversivè, וְאֹכַל & comedi, vel וְאֹכַל idem; & sic cum Aff. וְאֹכְלֵם & consumpsi eos, Hos. 13.8. & וְאֹכְלֵם & comedi illa. Jer. 15.17. Item, in pl. יֹאכְלוּ, תֹּאכְלוּ & in pausa, יֹאכְלוּ; תֹּאכְלוּ; & cum ן parag. תֹּאכְלוּן comedent, comedetis, &c. Sed, semel, occurrit, יוּכְלוּ comedent, vel potiùs, absumebant, cum vau vice א pro יֹאכְלוּ demordebant, Ezech. 42.5. Aliàs autem, & frequentiùs legitur יוּכְלוּ capiebant, i.e. occupabant; ut fit inter ædificandum. Merc. Sed hoc est fut. à Rad. יָכַל. Et cum Aff. & kibbutz יֹאכְלֻהוּ comedent eum, Exod. 12.8. & cum Aff. 3. pers. pl. m. יֹאכְלוּם comedent ea, Ezec. 44.29. Item, in 3. pers. sing. fæm. occurrit cum Aff. sic, תֹּאכְלֶךָּ consumet te, תֹּאכְלֵנוּ consumet nos, תֹּאכְלֵנִי consumet eum, תֹּאכְלֶם consumet vos, Isa. 33.11. & תֹּאכְלֵם consumet eos, Isa. 26.11. In 3. pers. pl. fæm. תֹּאכַלְנָה comedent; Thren. 2.20. Zach. 11.9. & conversivè וַתֹּאכַלְנָה & comederunt, Gen. 41.4. & 20. Item, in 1. pers. pl. נֹאכַל vel נֹאכַל comedemus; & cum ה parag. & præf. וְנֹאכְלָה vel in pausa, וְנֹאכְלָה & comedemus; & cum Aff. וְנֹאכְלֵנוּ & comedemus eum, 2 Reg. 6.29. & 7.28. & cum vau conv. præf. & cum Aff. וַנֹּאכְלֵהוּ & comedimus eum, 2 Reg. 6.29. &c. quæ omnes personæ fut. kal, occurrunt in 450. circ. l. In Niph. est נֶאֱכַל comestus est, absumptus est instar cibi, qui editur; comesus, consumptus est; cum præf. וְנֶאֱכַל & consumatur, Exod. 22.6. In part. Niph. נֶאֱכָל comesus, absumptus; & in fæm. cum ת, Lev. 11.47. cum ה demonstr. præf. sic הַנֶּאֱכֶלֶת quod comeditur. In Infin. Niph. הֵאָכֵל comedendo, Lev. 7.18. 19.7. Col. præced. Niph. Item, in fut. Niph. יֵאָכֵל comedetur, Gen. 6.21. Exod. 12.16, 46. &c. 30. circ. l. cum ו conv. וַיֵּאָכֵל & consumpta fuit, Num. 12.12. Sic cum ה interrog. הֵיֵאָכֵל num comedetur? Job. 6.6. Sic, in 3. pers. sing. fæm. תֵּאָכֵל comedetur, Lev. 6.9 &c. 8. circ. l. In plur. יֵאָכְלוּ comedentur, cum tzere ob pausam, Deut. 14.19. Jer. 30.17. & in 3. pl. fæm. תֵּאָכַלְנָה comedentur, Jer. 24.2, 3, 8. & 29.16. Col. Ex piel, אִכֵּל, solùm est, fut. 3. sing. fæm. cum Aff. Sic, תְּאַכְּלֵהוּ consumet eum, Job. 20.26. ex תְּאַכֵּל (qualem formam pohel vocant) pro תְּאַכֵּל factum; nam ob Pronomen Aff. mutatur cholem in camets chateph; sicut מְלוּשָׁן detrahens, part. pohel, cum jod parag. facit מְלַשֵּׁנִי detrahentem, Psal. 101.5. Sic enim Masoreth, demisso accentu ad jod parag. ו in ־ correptum, quantumvis ibi scribatur, abundare vult. Ità Pag. & Merc. in eo, & Bu. Lex. &c. Alii verò volunt תְּאַכְּלֵהוּ esse fut. kal, pro תֹּאכְלֵהוּ; ità Cocc. & Av. &c. In pual, אֻכַּל absumptus est, devoratus est; consumptus est; Exod. 3.20. Ubi est cum camets, ob pausam; & in plur. אֻכְּלוּ consumptæ sunt, Neh. 2.3, & 13. Nah. 1.10. Item, in fut. pual, 2. pl. m. תֵּאָכְלוּ consumemini, Isa. 1.20. col. pual. In Hiphil; הֶאֱכִיל comedere fecit, comedendum dedit, cibavit; Item, consumpsit; In 2. sing. masc. cum Aff. הֶאֱכַלְתָּם cibasti eos, Psal. 80.6. & in 1. sing. הֶאֱכַלְתִּי cibavi, Exod. 16.32. & aliâ formâ, cum præf. וְהַאֲכַלְתִּי & cibavi; vel conversivè, & comedere faciam, Isa. 49.26. & cum Aff. וְהַאֲכַלְתִּיךָ & comedere faciam te, Isa. 58.14. Sic & וְהַאֲכַלְתִּים & comedere faciam eos, Jer. 19.9. & in præced. forma, הַאֲכַלְתִּיךָ cibabam te, Ezec. 16.19. Col. præt. Hiph. In part. hiph. מַאֲכִיל cibans sum, Jer. 23.15. Cum Aff. הַמַּאֲכִילְךָ qui cibans fuit te, Deut. 8.16. & מַאֲכִילָם cibaturus eos, Jer. 9.15. Item, in Infin. hiph. לְהַכְיִל ad comedendum, seu ad consumendum, Ezec, 21.28. vel 33. Atque sic esset pro לְהַאֲכִיל. Alii verò referunt ad כּוּל; ibi vide. In Imper. hiph. הַאֲכִילָהוּ ciba eum; Prov. 25.21. & in plur. cum kibbutz וְהַאֲכִילֻהוּ & alite eum, 2 Chron. 18.26. 1 Reg. 22.26. Sic, in fut. Hiph. יַאֲכִיל comedere faciet;

Unde

Unde cum Præf. & Aff. וַיַּאֲכִילֵנִי & comedere fecit me, Ezec.3.2.& defectivè וַיַּאַכְלֵנוּ (absque jod notâ hiphil) comedendum daret nobis, Num. 11. 4. & 18. sic & וַיַּאֲכִלֵהוּ & cibavit te, Deut.8.3. Sed plenè, וַיַּאֲכִילֵהוּ & cibavit eum, Psal. 81. 17. Item,in plur. defectivè, cum Aff. וַיַּאַכְלוּם & eos cibarunt, 2 Chron.28.15.Col.hiph. Indè,i. Nomen אֹכֶל masc.cibus, esca, commeatus, Gen. 41.35. & 48.&c. & cum præf. בְּ & 30. circ.l. cum Aff. autem, cholem mutato in camerz chatuph, sic occurrit, אָכְלָם & אָכְלוֹ, אָכְלֵכֶם cibus tuus, vester,ejus, eorum,&c. 25.circ.l.Deindè ii. Inde Nomen, אָכְלָה fæm. à præced.masc. cibus,esca ; Occurrit autem tantùm cum præf. לְ sic, לְאָכְלָה in cibum, Gen.1.29.30.. 6.21.. 9.3. &c. 20.circ.l. [deest hoc nomen in Pag.Bu.Lex.& Cocc. &c. describitur autem, in Av.& Bu.Conc. nec sumi potest regularitèr pro Infin.kal.] iii. Hinc &, nom. אוֹכִיל m. cibus ; βρῶσις ; occurrit tantum semel, Hos. 11.5. וְאַשּׁוּר אוֹכִיל אֵלָיו & declinare faciam, vel potiùs faciebam, (vel,& inclinavi,&c. Av.) ad eum, cibum ; Pag. & Merc. sic & Bu.Lex. Alii verò id accipiunt pro אַכִּיל & alii referunt ad כוּל & הָכִיל &c. quæ vide. Ità Cocc. iv.Hinc &, No. אֲכִילָה f. idem, cibus ; occurrit cum הַ Demon. præf. 1 Reg.19.8. Col. v. Hinc No. מַאֲכָל m.idem, cibus,esca ; & quicquid mactatur ad comedendum,mactatio, Gen.6.21. Lev.19.23. &c. & cum præf. וְ & לְ 25. circ.l. In Constr.est מַאֲכַל cibus, Gen.40.17. Job.33.20. & cum præf. וְ 1 Reg.10.5.& 2 Chron.9.4. Col. Constr. Item cum Aff. sic occurrit וּמַאֲכָלְךָ & cibus tuus, Ezec. 4.10. sic מַאֲכָלָהּ & מַאֲכָלוֹ מַאֲכָלְכֶם cibus ejus, m. f. Hab.1.16. & Prov.6.8. & vester, Dan.1.10.Col. cum Aff. vi. Indè & No. מַאֲכֶלֶת f.idem ; esca, cibus ; pabulum; tribuitur enim igni devoranti & consumenti omnia, Isa. 9.5. sic cum præf. כְּמַאֲכֶלֶת quasi pabulum ; Ibid. v.18. Col. Item, vii. Hinc, nomen, מַכֶּלֶת idem, cibus, cibarium, esca, 1 Reg.5.11.Col. putant quidam idem esse nomen cum præced. & pro eo poni ; א deficiente, vel absconditò per dagesch, quod tamen præter usum ; certum autem est, in eo, א, primam radicalem deficere.Denique viii. ab hac Rad.est etiam No. מַאֲכֶלֶת f.culter,cibarius propriè ; & late etiam, ensis, gladius ; quo scil. aliquid absumitur seu discinditur ; juxta illud, & gladius meus תֹּאכַל absumet carnem, Deut.32.4. vel, culter cibarius ita dicitur, שֶׁמְּכַשֶּׁרֶת אֶת אֹכֶל quia rectificat sive præparat cibum ; ut dicunt R R. Occurrit autem cum הַ præf. הַמַּאֲכֶלֶת culter, gladius, Gen.22.6.& 10. Item, Jud.19.29. Et in pl.f. cum præf. וְ sic occurrit, Prov. 30.14. וּמַאֲכָלוֹת & cultri seu enses, sunt Molares ejus,ad comedendum pauperes ; Col. est autem hæc forma pluralis, tanquam à sing. מַאֲכָלָה ; Cocc. Sed Chaldaicè etiam hæc Radix variè usurpatur in Bibliis ; nam i.convenit cum Hebræo in significatione comedendi ; nam אֲכַל Chald. ut Hebr. אָכַל est, comedit ; Græcè, ἐδίεν. Unde Chald. part.præf.fæm. אָכְלָה comedens erat ; comedebat ; Dan.7.7.& 19. & in Imper.fæm. אָכְלִי comede, Dan.7.5.fut. יֵאכֹל comedet, Dan.4.33. vel, 30.ut & in 3.pers.fæm. cum præf. וְתֵאכֹל & comedet ; vel, & consumet ; Dan.7.23. Col.Rad.Chald.in hoc significatu. Deinde ii. אֲכַל Chald.significat, proclamare, divulgare, promulgare ; Unde phrasis אֲכַל קַרְצֵי est proclamare criminationes, (vide Rad. קַרְצָא unde Chald. & קַרְצָא est calumnia, criminatio ; quasi honoris alterius excisio,&c.) i.e. accusare ; Unde,in pret. 3.plur. אֲכָלוּ קַרְצֵיהוֹן דִּי יְהוּדָיֵא proclamarunt criminationes Judæorum ; i.e. accusarunt, criminati sunt Judæos.Gr. διέβαλον τὸς Ἰουδαίους.Sic,Dan.6.24,vel 25. דִּי אֲכָלוּ קַרְצוֹהִי דִּי דָנִיֵּאל qui proclamaverant detrectationes ejus, nempe Danielis, i.e. accusaverant Danielem ; &c. Col. Rad. Chald. Hinc in N. T. διάβολος Diabolus, Syriacè, pasim vocatur, אָכֵל קַרְצָא proclamans obtrectationem,i.e. obtrectator, calumniator, criminator. Mat.4.1.&c. & מַאֲכַל קַרְצָא est κατηγορία, delatio criminis,accusatio. Joh.18.29. Rom.1.30.&c.

Rad.75. אָכֵן Affirmandi Adverbium ; profectò,sanè ; certe, reverà ; ὄντως ἀληθείας ; verè, utique ; Chald. בְּקוּשְׁטָא ;Affine est תְּקֹף ; Unde quidam reducunt ad כֵּן, ut א, sit Addititicium. Occurrit, Gen.28.15.Exod.2. 14. 1 Sam.15.32. 1 Reg.11.2. Job.32.8. Psal.31.23..66. 19.. 82.7. Isai.40.7.. 45.15.. 49.4.. 53.3. Jer.3.20,& 23.. 4.10.. 8.8. Zeph. 3.7. Col.

Rad.76. אָכַף curvatus est, incurvatus est ; cogn. cum כָּפַף incurvavit, quod activum est, & cum כָּפָה inflexit, quod de arboribus dicitur ; hinc κύπτω inclino, meipsum incurvo ; Item Lat. cavo,excavo ; nam excavata habent curvitatem;Av. אָכַף secundum R.David,est כָּפַף incurvavit, flexit ; ut אָמַל & מָלַל idem valent. Pag.incurvavit, reflexit se ; Bu.Lex. Occurrit Prov.16.26. Anima laborans, vel laborantis, laboravit sibi, quia אָכַף עָלָיו פִּיהוּ incurvavit se super eum, vel potiùs ei, os suum; q.d. Anima laborantis laboravit sibi, vel ei, i.e. ob suam, vel ejus necessitatem, quia os ejus incurvat se ei, & postulat sibi, vel illi, i.e. ab eo, escam quotidie ; ut exponit R.David ; juxta illud, omnis hominis labor in ore, vel os ; i.e. propter os ejus, Eccl.6.7. Alii,transitive אָכַף exponunt,incurvat, i.e. compellit eum os ejus; Pag. & Merc.in eo;quia curvatum est super eum,os ejus ; 70. ἐκβιάζεται. Inde,No. אֹכֶף M.manus, à reflexione ; vel cava manus, vola, à curvitate & concavitate ; Occurrit tantùm cum Aff. אָכְפִּי manus mea, vel vola mea, (idem quod כַּפִּי juxta Kimchi) super te non erit gravis ; Job.33.17. Col.Rad. Si conjecturæ locus ; primum erit אָכְפִּי, ἡ χεὶρ μὸυ manus mea ; deinde, אָכַף manum posuit ad premendum ; Anima laboriosi & miseri, laborat ipsi, quia manum posuit super ipso os suum ; i.e.os ipsius eum premit, & urget, quasi manu ; Cocc.Divus Hieron. transtulit, & eloquentia mea ; forsan, juxta quosdam, intelligens, quasi esset scriptum, אַךְ־פִּי verum os meum,&c. Merc. non est autem, quod ab hoc verbo deflectatur illud, Mic.6.6. אָכַף incurvabor ; quum sit à כָּפַף Merc. videatur Rad. כָּפַף.

Rad.77. אָכַר Masc. Nomen Radicale ; Agricola ; arator, qui perfodit agrum; Cogn.cum כָּרָה fodit ; & אָרַךְ prolongavit ; nam agricola fodiendo prolongat sulcos ; Av.Kimchi à כַּר ager, deducit ; alii à כָּרָה fodiendo ; ut, א sit addititicium. Merc.Occurrit in sing. Jer.51. 23. frangam in te, אִכָּר וְצַמְדּוֹ agricolam & jugum ejus ; & Am.5.16. In plur. אִכָּרִים agricolæ, aratores, 2 Chron.26.10. Jer.14.4.. 31.54. Joel 1. 11. In Constr. אִכְּרֵי ; Unde cum Aff. אִכָּרֵיכֶם agricolæ vestræ, Isa. 61.5. Col. Rad. Ad locum autem, Am.5.16. & vocabunt agricolam ad luctum, & planctum ad scientes lamentum ;

Kimchi dicit esse Hysteron Proteron, i.e. posteriùs, priùs; & est figura, cùm sententiæ ordo invertitur; nam ordo est, & scientes lamentum, ad planctum. Pag.

Rad.78. אַל nè; μὴ; nequaquam; ut plurimum est dehortantis, deprecantis, aut prohibentis particula; ut, 1 Sam.2.24. אַל בְּנִי nè, filii mei; & Gen. 15.1. אַל תִּירָא nè timeas; μὴ φοβοῦ, &c. jungitur præcipuè futuro; ut in præced.exemplo; & Exod.12.9. אַל תֹּאכְלוּ nè comedatis; &c. rarissimè est negantis; aliquando tamen fortiùs negat, quasi abominando cogitationem aliquam; ut Psal. 121.3. אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ neutiquam dabit in vacillationem pedem tuum; neutiquam dormitabit custos tuus; q.d. Ne cogites, eum permissurum, ut vacillet pes tuus, aut custodem tuum dormiturum. Sic Gen.49. 6. בְּסֹדָם אַל תָּבֹא נַפְשִׁי in cœtum eorum nequaquam veniat, vel minimè, nullo modo veniet anima mea. Non valet, nec; nisi ubi vau præponitur; sic, וְאַל & ne, & non, nec. Nominaliter quasi sumitur, Job.24.25. quis ponet לְאַל verbum meum? h. e. quis demonstrabit, me non debuisse dicere ullum verbum eorum, quæ dixi; ut jure increper, & mihi dicatur אַל ne? vel, לְאַל ad non, vel ad nihilum; &c. Interdum notat. τὸ μὴ ὄν; τὸ μὴ προσῆκον; &, hoc sensu, occurrit quasi in compositione, ut Prov. 12.28. via semitæ ejus, i.e. via recta ad justitiam, אַל־מָוֶת Immortalitas, ἀθανασία, q.d. ne mors; Abfit, ut quis cogitet, ibi esse mortem. Ità Prov.30. 31. אַל־קוֹם עִמּוֹ Rex est ἀνυπόστατος irresistibilis; vel, ne sit stare contra ipsum; עִמּוֹ cum eo, ponitur pro contra eum; ut Psal.94. 16. Quis surget mihi עִם־ cum malignantibus. i.e. contra malignantes. Interdùm etiam אֶל ponitur pro אֶל vel עַל, ut, 2 Sam. 13. 16. אֶל אוֹרוֹת pro אֶל אֹדֹת vel עַל אוֹרוֹת. Item, אֶל dicitur positum pro אֲשֶׁר quo? 1 Sam.27.10. אֶל פְּשַׁשְׁתֶּם הַיּוֹם quo diffudistis vos hodie? Alii autem negative exponunt, non excurristis; & alii interrogativè, nonne excurristis hodie? R. Jonah dicit esse ellipsin, pro עַל מִי & hoc pro מִי (nam א & ע sunt commutabiles) contra quem? & sic quidem respondet David, עַל נֶגֶב contra meridianum tractum. Aben Ezra illud exponit ut sonat, sed interrogative; ne, vel nonne, ut sit, diffudistisne vos hodie? & respondet, diffudimus nos contra meridiem; &c. In genere, particula hæc denotat, ne, neque, non, nihilum; si absolute vel in regimine ponatur, significat, nihil; at verbis futuris præpositum, constituit deprecationem seu dehortationem, & exponitur per ne, &c. אֶל & אַלָּה illi, illæ; &c. Item, אֶל & אֵלֶּה præpositio ad; &c. Videantur sub Rad. אֵלָּה. Item, אֶל nomen Dei; Vide suprà sub Rad. אֵיל.

Rad. 79. אַלְבָּבִישׁ Masc. Nomen radicale pluriliterum; & exponitur, lapis grandinis magnus; teste Kimchi. Hieron. lapis prægrandis. Pag. communiter redditur, grando immanis. Bu. Lex. & Conc. jungitur cum אַבְנֵי; 70. λίθος πετροβόλος, vel λίθος χαλάζης, Grando magna; Kimchi refert ad בָּבִישׁ; & vult esse duas voces; Cocc. אַבְנֵי אַלְבָּבִישׁ sunt lapides prægrandes, instar, seu ad formam Crystallorum, gypsum; ut in grandine fieri seu inveniri potest; lapides grandinis, reddi potest; Av. vel, lapides immanis grandinis; i.e. אַבְנֵי בָּרָד גְּדוֹלוֹת lapides grandinis maximi; R. Sal. in Bu. Lex. Occurrit, Ezec. 12.11. & 13. Item, c.38.22. Col.

Rad.80. אַלְגֻּמִּים Nomen etiam Radicale quadriliterum; plur. masc. ligna quæ non facile putrescunt; idem cum אַלְמֻגִּים literis transpositis; & ambo sunt composita, ex אַל i. e. non; & מוּג, i.e. dissolutus est; nam ista species lignorum, non facile recipit humiditatem, ut dissolvatur. Av. Cedri genus est, & ex Libano petebatur; non igitur corallium est. 70. ξύλα ἀσηλάθ; συριακὰ; Cocc. Ligna-thynia; species cedri præstantissimi; Hebræi communiter corallium putant esse; sed id non videtur competere iis operibus ad quæ adhibebatur. Bu. Lex. Occurrit, 2 Chron. 2, 8. & c. 9. 10, 11. & pro his duobus locis, ponitur אַלְמֻגִּים 1 Reg. 10. 11, & 12. Col. Rad.

Rad. 81. אָלָה juravit, adjuravit, maledixit; exsecratus est; juramento adstrinxit sese vel alterum addita imprecatione; sæpiùs neutrum est, si non semper, nam ex eo posteà fit Hiphil activum. Pag. & Merc. in eo. Semel, ex significatione Chaldaica, ejulavit; viz. Joel 1.6, vel 8. in Imper. kal; אֱלִי ejulato. Bu. Lex. אָלָה significat dejerare; dejerando imprecatus est sibi vel alii, ut pereat, & in nihilum redigatur, nisi fides servetur; idèo, cognationem habet cum אָלִיל nihilum; & יָלַל ululavit; rem enim annihilatam & perditam sequitur ululatus; alludit quoque ad אֱלוֹהַּ Deus; nam, dejerationes & imprecationes diræ, non sunt sine recordatione nominis Dei; Hinc, ὀλλύω & ὄλλυμι, ὄλωλα pereo, perdo. Av. Occurrit Jud.17.2. אָלִית devovisti, adjurasti; exsecrata es; est 2.sing.fæm.prær. kal; Item Hof.4.2. אָלוֹה execrando, maledicere. Infin.kal. & in alia forma, אָלוֹת idem; jurando, &c. Hof.10.4. Col.Kal. Nam fut.kal non occurrit in textu: Sed sic regulariter formatur, אֶאֱלֶה חֶאֱלֶה יֶאֱלֶה &c. teste Kimchi; Pag. in Hiph. הֶאֱלָה adjuravit; fecit dejerare, obstrinxit se dejerando; jurare fecit, &c. Unde in infin. Hiph. הַאֲלוֹת adjurare: Unde cum Præf. & Aff. לְהַאֲלוֹתוֹ execratione adjurando eum; vel, ut jurare faciat eum; &c. 1 Reg.8.31. 2 Chron. 6. 22. Sed in fut.hiph. occurrit hâc in formâ, וַיַּאַל (tanquam esset מ"י יָאַל) & adjuravit, vel adjuratione obstrinxit; pro, וַיְאַלֶּה vel וַיַּאַל 1 Sam,14.24. Col. Rad. verbalitèr. Indè, i.No. אָלָה f. execratio; ἀρά; adjuratio; jusjurandum, quo quis adstringitur ad pactum, aut aliquid servandum, cum devotione aut imprecatione mali; unde pro imprecatione sumitur: Sed non tantùm est juramentum execrationis, quo quis se ità astrinxit; Sed etiam interdùm est conjuratio cum aliis, addita execratione partis violaturæ pactum; at שְׁבוּעָה est tantùm juramentum sine imprecatione mali. Occurrit autem אָלָה execratio, adjuratio, Gen.26.28. Lev.5.1. Psal.10. 7. &c. & cum præf. בְּ, לְ, וְ, & מִ, 30. circ.l. Item, cum Aff. אָלָתוֹ execratio ejus, Ezec.17.16. & cum Præf. & Aff. וּבְאָלָתוֹ & cum adjuratione ejus, Deut.29. 12. Sic, מֵאָלָתִי ab execratione mea, Gen.24.41. In pl.fæm. אָלוֹת הָאָלוֹת adjurationes, Deut.29.21. & cum præf. execrationes istas, Num.5.23. Deut.30.7. & 34.24. col.sing.cum Aff.& pl. Deindè, ii.Hinc No. תַּאֲלָה f.idem, execratio; dejeratio, imprecatio: In Constr. תַּאֲלַת, unde cum Aff. תַּאֲלָתְךָ execrationem tuam, Thren.3.65. Col. Item, iii. Indè, No. אַלְיָה f. cauda animalis; & figuratè ponitur in forma imprecationis, juxta illud, Deut.28. ipse erit in caput, & tu eris in caudam; licèt hic aliud ponatur nomen idem significans: Av. Cauda dicta est אַלְיָה secundum quosdam, quod in sacrificiis igni devoveretur;

vel

vel quòd extendatur à corpore, ei adhærens; Elias notat, hoc nomine, non intelligi, nisi caudam ovis aut arietis; cùm זָנָב sit generale; Merc. in Pag. Occurrit tantùm cum præf. הָאַלְיָה cauda, Lev. 3.9. 7.3. 8.25. 9.19. Sic, וְהָאַלְיָה & caudam, Exod. 29.22. Col. In plur. regulariter esset אַלְיוֹת vel certè אַלְיוֹת, caudæ; sed non occurrit in textu. iv. Hinc, No. אֵלָה f. Genus arboris; sive arbor simplicitèr; quam tamen nonnulli, ut refert Kimchi, putant esse ulmum: Hieron. nunc quercum, nunc terebinthum transfert; Targum, nunc כּוּשְׁמָא Castaneam arborem, nunc, אִילָן arborem vertit. Pag. Aliis est, tilia; aliis Ilex, quod vero propinquius videtur; Sic dictam putant ab expansione & prominentia ramorum; vel quòd diris imprecationibus devoveretur, si quis eam cæderet; Nam & Ethnici tales arbores sacras, & sylvas incæduas dixerunt; species quercus putatur esse à plerisque; vox Latina Ilex, ab Hebraica non abludit: Merc. אֵלָה Ilex; an ulmus, an quercus? 70. τερέβινθος, δρῦς, πίνδος ου συκάμινον, &c. Cocc. אֵלָה Terebinthus, ilex, species quercuum, quarum magna est copia in terra sancta; & habet nomen à duritie, sive fortitudine; (nam Av. cum quibusdam aliis deducunt ab אֵיל potentia, &c. id vide.) Hinc, ὕλη sylva ilicum, ὑλήεις, sylvosus, ὑλάω, resono in sylvis, ὑλημαίνω sylvesco; Item, ilex, iliceus, iligneus, &c. Av. potes ex vocis etymo & quercûs natura genus ipsum intelligere; potes etiam generis illius speciem aliquam, quam Latini eadem de causa robur vocant; potes & alteram speciem intelligere, ilicem, viz. Nam & vox Latina originem sonat. Cev. in Pag. reducens it idem ad אֵיל. Occurrit autem אֵלָה quercus, vel ilex, &c. Ezech. 6.13. Col. At cum præf. ה, ו, ב, & כ 20. circ. l. In plur. אֵלִים querceta, luci quercei, Bu. Lex & Conc. Cum præf. בָּאֵלִים in querceti s, Isa. 57.5. & מֵאֵלִים à quercetis, Isa. 1.29. vel, ab arboribus, quercubus, ilicibus, vel ulmis, &c. In Constr. אֵלֵי vel cum jod, אֵילֵי quercus, vel ilices, Isai. 61.3. & cum Aff. אֵלֵיהֶם quercus, ulmi, vel ilices eorum, Ezec. 31.14. Col. plur. v. Hinc & No. אֲלָה (cum ל dageschschato) f. idem, cum præced. quercus, ulmus, ilex, &c. cum præf. הָאֲלָה idem, Jos. 24.26. Col. vi. Item, indè, אֵלוֹן masc. idem; quercus, ilex, vel ulmus, &c. Hos. 4.13. quod occurrit & cum præf. וְ Isa. 44.14. cum הָ Gen. 35.8. &, בָּ Isa. 6.13. ubi 70. βάλανος; pinum, alii; castaneam alii; quercum, alii volunt. Cocc. in plur. אֵלוֹנִים quercus; ilices, &c. Ezech. 27.6. cum præf. כָּ Am. 2.9. In Constr. אַלוֹנֵי, idem, Isa. 2.13. Zach. 11.2. Col. Item, vii. indè, אֵלוֹן m. planities; quercetum; campestris locus; Bu. Conc. אֵלוֹן est ilicetum, convallis, ubi sunt multi ilices, seu alni; quercetum; ilicetum. Av. occurrit Jud. 9.6. juxta אֵלוֹן מַצֵּב planitiem statuæ; i. e. ubi erectus erat lapis, aut simile quippiam; dignoscendi causâ, inquit Kimchi; planitiei adjecit מַצֵּב syntacticôs; sunt autem qui ubique אֵלוֹן quercum exponant; & hoc loco, מַצֵּב stationem vertant: Merc. in Pag. Occurrit etiam, Jud. 9.37. & 1 Sam. 10.3. In plur. אֵלוֹנִים & Constr. אַלוֹנֵי planities, convalles; vel querceta, iliceta, &c. Deut. 11.30. cum præf. בְּאַלוֹנֵי in planitiebus, Gen. 13.18. 14.13. 18.1. col sing. & pl. Item, viii. Huc plerique reducunt, אֵל cum tzere, communis generis; illi, isti; illæ, istæ; hi, hæ; Pronomen demonstrativum, quod significationem extendat ad multos quos complectitur; Pag. & Merc. in eo; 1 Chron. 20.8. אֵל isti nati sunt ipsi &c. & cum ה, ab initio, Gen. 26.3. omnes terras הָאֵל istas; & 19.8. tantum viris הָאֵל istis, &c. ad priorem locum Masora enumerat octo quæ sunt profana; nam reliqua sunt divina, i.e. in iis, הָאֵל Deum significant. Bu. Lex. Sed sæpiùs occurrit cum ה, parag. in fine; & cum dagesch in ל; sic, אֵלֶּה illi, isti, illæ, istæ, ut Gen. 2.4. אֵלֶּה istæ generationes, &c. Sic, Psal. 20.8. אֵלֶּה hi in curru. וְאֵלֶּה & hi in equis, &c. occurrit etiam sæpe cum aliis præf. viz. ל, כְּ, כְּ, בְּ, & מִ &c. Sed eorum loca, non numerantur in Concordantiis. Semel legitur de Goliatho, 1 Sam. 17.11. Bu. Lex. pronomen istud pluralis numeri, אֵל idem cum אֵלֶּה, habet singulare זֶה, secundum Kimchi; זוּ, &c. hi, hæ, hæc; sed non est confundendum cum הֵם & הֵמָּה, ab הוּא ἐκεῖνος; demonstrat אֵל propinquiùs, hi; ut הֵם illi, remotiùs; Cocc. sic etiam, Chald. אֵלֶּה & אִלֵּין pro אִלֵּין Hebr. ut. שְׁמַיָּא אִלֵּין cœlis istis, Jer. 10.11. & אִלֵּה מָאנַיָּא Ezra. 5.15. Denique ad hanc Radicem אֵלֶּה, reducunt etiam ix. particulam אֵל cum sægol; & אֶלָּ, Ad; præpositio tendens & astringens orationem ad rem seu personam aliquam; ideoque in statu absoluto, ubi puncto tzere scribendum esset, nunquam legitur: Variè autem Latinis exponitur, pro orationis serie; nam quandò dicitur de absente, concinniùs ferè redditur Latinis, per præpositionem de. Av. Hæc particula אֵל, sequentia velut affirmatione sibi devincit, ac velut jurejurando astringit, à radice אָלָה; ut contra אֵל & לֹא sequentia destruunt; valet, ad, apud; cum; & In, significans quietem vel motum; super; contra; propter; atque interdùm, juxta quosdam, adeò; ut Job. 15.5. וְאֵל—מְעַנֵּיִם, Atque adeò ex spinis accipiet eam, &c. Valet etiam, De. Ubi jungitur verbo non significanti motum ad locum, subaudiendum aliud, motum significans. Item, valet &, juxta; & interdùm sumitur pro articulo אֵת, ut Psal. 2.7. Merc. Variè sumitur אֶל & אֵלַי, nam interdùm ponitur pro ב in; pro עִם cum; pro עַל contra, super; erga, versùs; &c. ut, אֶל יוֹסֵף ad Josephum, Gen. 41.57. אֶל הָאָרוֹן in arcam, Exod. 25.16. אֶל בְּנֵי מִצְרַיִם cum filiis Ægypti, Ezec. 16.26. אֶל אֱדוֹם contra Edom, Jer. 49.20. & pro אֵת articulo, Isa. 38.19. sic, אֶלֵי מַיִם ad aquas, Job. 29.19. quâ formâ jungitur cum Aff. אֵלַי ad me, אֵלֶיךָ ad te; אֵלָיו ad eum; אֵלֶיהָ ad eam; אֵלֵינוּ ad nos; אֲלֵיכֶם ad vos; אֲלֵיהֶם ad eos; אֲלֵיהֶן ad eas; אֲלֵיכֶם ad vos; אֲלֵיכֶן ad vos fæm. semper sub forma plurali. Kimchi hæc ad Radicem אָלָה refert. Bu. Lex. [videantur ulteriùs Pag. & Cocc.] Nomen Dei, אֱלוֹהַּ vel אֱלָהּ & plur. אֱלֹהִים Constr. אֱלֹהֵי; & Chald. אֱלָהּ, אֱלָהָא; in plur. אֱלָהִין & אֱלָהַיָּא &c. Vide inter nomina Divina, per se, seorsim descripta & explicata.

Rad. 82. אֵלוּ; particula conditionalis; si, etiamsi; quamvis, siquidem; compositum est ex אִם si; & לוּ etsi; Mem autem absconditur in dagesch, euphoniæ causâ; Av. sunt qui ad radicem אָלָה referant, quòd ejus significatio se ad sequentia extendat; forsan in אלו Aleph est additicium, ut idem valeat quod לוּ, de quo suo loco; Merc. Occurrit Eccl. 6.6. & Esth. 7.4. Col. Sed unum est cum jod, Pag. & cholem loco Schurek, Cev. Eccl. 4.10. וְאִילוּ & si unus ceciderit, &c. Pag. Sed id potiùs legendum est וְאִי לוּ & væ ei qui solus est, ut suprà dictum in אִי sub Rad. אָיָה; licèt unica voce scribatur; Merc. & Cev. Vox est Chaldaica & Rabbinica; undè

כְּאֵלּוּ ac ſi, quaſi; Bu.Lex. Item, Chald. אֵלּוּ en, ecce; cum præf. וְאֵלּוּ & ecce, Dan.2.31..4.7.& 10..7.8. Col. eſt idem quod אֵרוּ de quo infra, ſuo loco; per commutationem literarum ר & ל; Bu.Lex.

Rad. 83. אָלַח; fætuit, malè oluit; abolitus eſt; reprobatus eſt, tanquam res vana & inutilis ſeu fætida; cogn cum חָלָה ægrotavit, nam ægrotantes paulatim abſumuntur, & abolentur; hinc,oleo, aboleo; & Græcè ἀναλόω, ἀναλίσκω conſumo, ὀλέκω perdo, ὀλόμαι perdor, ὀλύκω perdo; & hinc, fortaſſis quoque ἄλιΘ & ἄλΘ, perniciosus,&c. In textu non occurrit in kal; ſed in Niph. נֶאֱלָח fætidus,putidus, rancidus factus fuit; putruit, & abominabilis factus eſt,&c. cum præf. וְנֶאֱלָח & fætidus factus eſt; vel,& fætebit, vel putreſcet; & eſt eum cametz,ob pauſam. Vel potiùs, & fætens, ſeu putreſcens; i.e. fætidus, putidus, abominabilis; videtur enim eſſe part. Niph. ut vox in textu præcedens; (viz. נֶחְעָב) Job.15.16,vel 17.ſunt qui putent ἀδόκιμΘ apud Paulum voci Hebraicæ reſpondere; ſed plùs ſignificat, corruptus & inutilis,&c. Merc.Cev. plùs eſt quàm נֶחְעָב βδελυγμένΘ; apud Arabes אִיתַלַח eſt aceſcere; Cocc.Occurrit etiam in 3.perſ. plur. præt. Niph. נֶאֱלָחוּ putidi facti ſunt, putridi, & abominabiles, &c, Pſal.14. 3.& 53.4. ἠχρεώθησαν,70.reddunt.Kimc.putat dici per Metath.liter.à חָלָא quod ſuo habes in loco; Pag.Col.Rad.

Rad.84. אֵלַי vel אוּלַי fluvius, Dan.8.2. Merc. Videtur eſſe Mediæ fluvius, qui à Geographis dicitur Eulæus, & Suſianen ab Elemaide diſterminat; Εὐλαῖον Ptol.vocat.Ità Cocc.qui ſtatuit illud novum nomen Rad.

Rad.85. אֱלָהּ Chald. Illi, iſti; Pronomen 3.perſ.pl.m. ut Dan.3.12.גֻּבְרַיָּא אֱלָהּ viri iſti;ſic,3.13,21,&c.15.cir.l.

Rad.86. אָלַל unde, nomen Radicale אֱלִיל nihilum; res nihili, & nullius momenti; vanum, inutile. Kimchi exponit הֶבֶל vanitas; דָּבָר שְׁאֵינוֹ מוֹעִיל res quæ non eſt utilis, & nihil; atque indè ſignificat etiam, idolum; Pag.R.Levi putat deductum ab אַל non; geminatâ literâ ל, Lamed, ad extremam nullitatem indicandam: Bu.Lex. vel quaſi per reduplicationem ipſius voculæ אַל q.d. אַל אַל q.d.non non; nihil,nihil; i.e. omnino nihil. In ſignificatione idoli; quidam recentiorum deducunt ab אַל Dei nomine, quaſi אַל אַל non Deus; Dei tantùm quædam umbra; quòd nomine & ficto cultu Deum referat, ſed reverà Deus non ſit; nullam opem ferre potens, quaſi inopem dicas; Ego nomen generalitèr putarim nihilum, ſeu nihilitatem ſonare; quod aptè Idolis tribuitur, quæ per contemptum & paronomaſiam quandam, non אֱלִים, ſed אֱלִילִים vocentur; Deaſtros non incommodè quidam recentiorum dixerunt; etſi vox Hebræa, res nihili,propriè ſonet; ſeu ſubſtantivè, ut ſic dicam,nihilitates. Merc.propriiſſimè tribuitur hæc vox, ſignificans res nihili, idolis; quia οὐδὲν εἰσιν ἐν τῷ κόσμῳ; nihil ſunt in mundo; omnia enim Idola & Dii gentium nihil ſunt, & tandem in nihilum rediguntur; Cogn. cum יָלַל ululavit; nam Idolorum cultus in conſcientiis parit multos dolores & ejulatus. Hinc, ἄλλω, ὀλλύω, ὄλλυμι & ὄλνμαι pereo, in nihilum redigor; Item, ὀλέω & ὠλέω perdo, ὄλΘ pernicioſus,&c. Av. Occurrit,in ſing.Job.13.4. רֹפְאֵי אֱלִיל Medici nihili, ſeu vanitatis, h.e. vani & inutiles: Pag.cum præf.וֶאֱלִיל & res nihili, Jer.14.14. ſcribitur cum י,& legitur '; Bu.Lex. Vel, & vanitatis; Pag. Vaticinium nihili; nam י Vau abundat; Cocc. Item, Zach.11.17. הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל væ paſtori vanitatis, i.e. vano & inutili; Pag. ubi 70. οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια; q.ſit רֹעֵי; quum ſit part.ſing.cum י, jod parag. Cocc. Col. ſing. in plur. maſc. אֱלִילִים vel, אֱלִילִם Idola; meræ vanitates, & res nihili, Lev.26.1. 1 Chron.16.26. Pſal.96.5. Iſa.2.8. Ezec.30.13. Hab.2. 18.& cum præf. הָ idem, Lev.19.4.Iſa.10.10.& 19.3.ſic, cum וֶ & idola, Iſa.2.18. Item, cum בָּ in idolis,Pſal.96. 7. In Conſtr. אֱלִילֵי Idola, Iſa.2.20..19.1.& 31.7.& cum præf.ל. Ibid.denique,cum Præf.& Aff. וְלֶאֱלִילֶיהָ & idolis ejus, Iſa.10.11. Col.Plur. Ad hanc radicem אָלַל reducitur à pleriſque,i. Nomen אֱלוּל maſc. Elul; menſis Auguſtus; Pag.propriè cadit, partim in Auguſtum,partim in Septembrem; Merc.Elul, eſt menſis ſextus, apud Hebræos, in quo ſegetes ſunt demeſſæ in terrâ Canaan; & in campis ſunt annihilationes; i.e. nihil in agris ſupereſt; is autem menſis reſpondet partim Julio, & partim Auguſto noſtro; Av.cum præf. in vigeſima& quinta לֶאֱלוּל Auguſti, Neh.6.15. Col. Deinde, ii.huc etiam reducunt quidam, vocem, אֱלָלַי Annihilationes meæ, vel mihi; perditiones meæ,&c. Utimur hâc voce ceu Interjectione dolendi; Hieron. væ mihi; alii heu mihi; ſed veriùs eſt nomen plurale, cum Affixo primæ perſonæ; & tribuitur tantùm perſonæ loquenti per ſe; Av. אֱלָלַי eſt vox ἀναλίζοντΘ væ mihi; 70.ὄιμοι; eſt מַלַּת וְלָלָה, א pro י jod; Moſes Kimchi. Cocc.R. Moſeh Kimchi,non ſolùm ſcribit,Aleph eſſe vice jod, à יָלַל; (ut אֶשְׁעִי & יִשְׁעִי vel, אִישַׁי pro eodem ſumuntur,Iiſchai,ſeu Jeſſe; Merc.) ſed & jod ultimum eſſe ſignum pronominis primæ perſonæ; Pag. communitèr tamen exponunt,væ,heu. Job.10. 15. & Mich.7.1. Col. Vide & in יָלַל.

Rad.87. אָלַם, ſecundum varias formas, varia ſignificat; Pag. viz. colligare manipulos; & obmuteſcere; Merc. אָלַם ligavit in manipulos; colligavit in faſces, ſtrictim; & ſæpè accipitur de forti colligatione linguæ, qua quis languidior, & impotens redditur ad proferendum ullum verbum. Cogn. cum אָמַל languit, impotens fuit; & cum מָלֵא plenus fuit; manipulus enim implet manum, &c. hinc per Metatheſin, ἄμαλλα, manipulus, ἀμαλεύειν colligare, ἀμάλευτον vinculum quo ligantur mergites, ſeu manipuli; & ἀμαλλὸς robuſtus, &c. Av. Non occurrit kal in textu; ſed in Niphal, נֶאֱלַם colligatus eſt linguâ. i.e. obmutuit; Av. mutus redditus fuit; Bu.Lex. non loquutus eſt; 70. ἄλαλον γένεσθαι; κωφεύεσθαι; Cocc.q.d. colligari linguâ; Linguæ vinculo quodam teneri, nè expedite loquaris, Merc. Occurrit, Iſa.53.7. נֶאֱלָמָה obmutuit, vel obmuteſcens; nam poteſt eſſe, vel 3.ſing.fæm. præt. vel part. fæm. Niph. & in 2. ſing.maſc.præt. cum vau conv.præf. וְנֶאֱלַמְתָּ & obmuteſces, vel-cas, Ezech.3.26. ut & in 1.ſing. נֶאֱלַמְתִּי obmutui, Pſal.39.3.& 10. Ezech.33.22. & cum præf. וְנֶאֱלַמְתִּי & obmutui, Dan.10.15. Item, in fut. Niph.2. ſing. maſc. תֵּאָלֵם obmuteſces, Ezec.24.27. (à 3.maſc. יֵאָלֵם &c.) & in 3.pl.fæm. תֵּאָלַמְנָה (à 3.maſc. יֵאָלְמוּ &c.) obmuteſcant,Pſal.31.19. Col.Niph. Sed in piel, אִלֵּם ſignificat manipulos colligare; 70. δησούσιν δράγματα; Cocc. ligavit manipulos ſuos; colligavit; Av.ſignif. ligare,colligare, propriè manipulos, vel faſces ſegetum; ſignificatione

tione à nomine derivato petitâ; Bu.Lex. Occurrit tantùm part.piel,pl.masc. מְאַלְּמִים אַלְּמִים (à sing. מְאַלֵּם) colligantes segetum fasces; q.d.manipulantes manipulos; Pag.& Bu.Lex.Gen.37.7. Col.piel; & col.Rad.verbalitèr. Sed, inde; i.No. אִלֵּם m.mutus, Exod.4.11. Isa.35.6. cum præf. וְכָאִלֵּם & sicut mutus, Psal,38.14.& לְאִלֵּם muto, Prov.31.8. In pl.m. אִלְּמִים muti, Isa.56.10. Hab. 2.18. col. [אִלְּמָנָה & &c. indè derivata, quæ solent sub hâc Radice locari, videantur in Rad. seq. ipsis propria.] Deindè, ii. inde No. אֻלָּם m. colligatio, ligatura; & quia orationem ligat, exponitur per, equidem, quidem; utique,profectò,certè; &c. ut Psal.58.2. Num verè אֻלָּם quidem,justitiam loquemini? i. e. debebatis quidem loqui justa,&c. Occurrit etiam Psal.56.1. præcinenti, עַל יוֹנַת אֻלָּם super columba colligationis, &c. Videtur esse nomen Instrumenti musici; Av. Nomen אֻלָּם exp. manipulus, i.e. קָהָל congregatio, caterva; ut Aben Ezra citat Psal.58.2.Item,Psal.56.1.עַל יוֹנַת אֻלָּם de oppressione manipuli, qua scil. justum opprimit manipulus malignus; Alii, de columba obmutescentiæ; Bu. Lex. אֻלָּם est Congregatio,multitudo,ut Psal.58.2.Num verè אֻלָּם multitudo, aut congregatio justitiam loquemini? Sed Psal.56.1.Kimchi exp.super columba אִלְּמֵי muti, vel muta; Pag.vel potiùs, est subst antivè, super columba obmutescentiæ; & Psal.58. sunt qui exponant,certè,utique, profectò; idem quod אוּלָם de quo suo loco; ut fit ibi duplex asseverandi particula; Merc. Huc retulerim אִלְּמֵי quod est Psal.56.1. de columba manipuli elongatorum; fideles sunt, instar columbæ, simplices; ii habent,inter se, σύνδεσμον vinculum,& communionem, etiamsi dispersi sint, & quoad locum separati; sic Psal. 58.2. An revera, ut manipulus justitiæ loquimini? vel, an revera,ô manipule, justitiam loquimini? Rectè appellatur, manipulus justitiæ, qui in fide ad nomen Christi nominandum confederantur; sunt enim justi, Isa. 60. 21. At hi sparsi sunt. Sed manipulus loquens in nomine suo, non est manipulus justitiæ. Cocc. Item,iii. Hinc No. אֲלֻמִּים pl.m. (nam sing.masc.non est in usu.) manipuli qui ligantur in fasciculos; manipuli,fasciculi, Gen.37.7. col. Sic,iv. inde &, אֲלֻמָּה f. colligatio manipulorum; fascis segetum demessarum; manipulus,fasciculus,fascis; δράγμα; In Constr. אֲלֻמַּת idem; unde, cum Aff. אֲלֻמָּתִי fasciculus meus, Gen.37.7. cum præf. לַאֲלֻמָּתִי fasciculo meo. Gen.37.7. In pl. fæm. אֲלֻמּוֹת fasciculi; cum Aff. אֲלֻמּוֹתֵיכֶם fasciculi vestri, Gen. 37. 7. & אֲלֻמּוֹתָיו fasciculos ejus vel suos, Psal.126.6. Col. Item, v. indè אוּלָם,אֻלָם, & אֻלָּם; porticus, vestibulum domûs aut portæ; Pag. Bu.Cocc.&c. Si ædificiis tribuatur, est locus ante Januas Templi, sive palatiorum exstructus, eisque firmitèr colligatus; aliquando autem de ligatura seu structura orationis accipitur,& significat conjunctionem partium orationis; & à principio versûs seu sententiæ, ceu porticus & vestibulum ad orationem, ponitur; & Latinis reddi potest, equidem, quidem; verùm, veruntamen; etenim,profectò, verè, &c.Av.אוּלָם porticus, Hebr.dicitur, בֵּית הַשָּׁעַר, & porticum, ante templum,à Salomoh structum, Josephus Antiq.8.c.2.πρόναον appellat, Cocc. In hâc autem significatione, pro porticu aut vestibulo, occurrit 1 Reg.7.6. 2 Chron.15.8. &c. & cum præf. ו, ה, ל, כ, יב, ב, ה & ול; ante אֻלָּם, אוּלָם vel אֻלָּם; 50.circ.l. In pl.m. אֲלֻמִּים & Constr. cum præf. וְאַלְמֵי & vestibula, Ezec.41.15. Col.pl. Item, vi. אֵילָם vel אֻלָּם m.idem, vestibulum,&c. Sed non occurrit in sing. At in pl. m. אֵילִמִּים vel אֲלֻמִּים; Constr. אוּלְמֵי vel, אֲלֻמֵּי vestibula: Unde cum Præf. & Aff. וְאוּלְמָיו Ezec.40.21.& וְאֵילְמָיו & vestibula ejus,Ezec.40. 22, 24, 26, 29, 31, 33, 34, & 36. defectivè absque Jod plur. pro יו־. Sic & וְאֵילְמָיו & vestibula sua, ibid. v. 25, 29. & 33. Sed occurrit & in pl.f. וְאֻלְמוֹת & vestibula,ibid.v.30.& לְאֻלְמוֹת vestibulis, ibid.v.16.col. In altera autem significatione, אוּלָם,equidem; profectò,verè, &c. Job.2.4. & 13.3. & cum præf. ו, ibid.v. 40. & Gen. 28.19. Num.14.21.&c.Variis in locis,quæ desiuntin Concordantiis: Vide & אוּלָם supra,sub אול & אֵיל. Denique, vii. Inde etiam,est, אַלְמֹנִי Almoni; nomen fictitium, quo appellatur is, vel, locus aliquis,cujus nomen reticetur; dicitur enim de personis vel locis innominatis; nam cum Hebræi proprium nomen personæ seu loci cujusdam exprimere nolunt, utuntur his duobus nominibus פְּלֹנִי אַלְמֹנִי i.e. alicujus, vel alicubi; talis vel talis; Græci dicunt ὁ δεῖνα; quum nomen proprium non exprimitur; aut alioqui indefinitè quivis significatur; occurrit, Ruth.4.1. 1 Sam.21.2. & 2 Reg.6.8. & semel occurrit, ut dictio una ex utraque composita. Sic, פַּלְמֹנִי ὁ δεῖνα quidam,&c.ut cum Præf. לְפַלְמוֹנִי cuidam, Dan. 8.13.Col. Nomen hoc quasi certæ personæ, quum ipsum nomen in narratione tegitur: Et dici videtur ex פֶּלֶא & אֻלָּם, quia est quasi expressio muti; Cocc.

Rad.88. אַלְמָן masc.Nomen Radicale seu primitivum (ut quidam statuunt) quadriliterum; Viduus; viduatus; q.d. orbatus parte sua; i.e. uxore; (fæmina nempe pars erat viri; & uxor mariti) nam componi videtur, ex אַל i.e. non,vel nihil; & מָנָה i.e.pars; vel certè, Nun à tergo est additivum & hemanticum; & habet radicem אֻלָּם ligatus est linguâ, nam Viduæ sæpe non audent aperire os, sed coguntur obmutescere coram oppressoribus suis. Av. & sic plerique ponunt sub Radice אֻלָּם ut nomen indè derivavum. אַלְמָן dicitur, viduus, quasi carens δάροις; Cocc.familiaribus destitutus colloquiis & confabulationibus cum uxore, &c. occurrit Jer. 51. 5. לֹא אַלְמָן יִשְׂרָאֵל מֵאֱלֹהָיו non est viduus, seu viduatus Israel à Deo suo. Col. Indè i. אַלְמָן,m.viduitas; χήρωσις, orbitas;est nomen abstractum: cum præf. וְאַלְמוֹן & viduitas, Isa.47.9. Col.Viduitas Babylonis est carentia opis regum, tradentium potestatem & potentiam suam illi regno, Apoc.17.13. qui & μοιχοὶ αὐτῆς adulteri ejus vocantur, Apoc.2.22. Cocc. Deinde, ii. Hinc Nomen, אַלְמָנָה f.vidua; χήρα; Chald. אַרְמְלָא. Non habens partem in marito, & quòd obmutescat coram affligentibus eam; passim legitur, & metaphoricè ædificiis tribuitur, & significat desolata Mænia, in quibus nemo habitat. Av.Vidua, אַלְמָנָה dicitur, quòd viro mortuo non valeat loqui, & litigare; Pag. vel juxta alios, quòd velut colligata fileat, nec gaudeat vociferationibus, tripudiis aut canticis, &c. Sic & Græcè χήρα dicta est,juxta quosdam, per Antiphrasin, παρὰ τὸ χαίρειν; quod omnibus deliciis careat & oblectamentis. Merc. Occurrit, Gen.38.11. Exod.22.21.&c. & cum Aff. ךָ, הָ, & לְ 60.circ.l. In pl.f. אַלְמָנוֹת viduæ, Exod.22.23. Job. 22.9. Psal.68.6. Isa.10.2. & cum præf. ל Jer. 18.21. & ךָ

Threr.

Thren.5.3. Item, cum Aff. וְאַלְמְנוֹתֶיהָ & viduæ tuæ, Jer.49.10. אַלְמְנוֹתָיו viduæ ejus, Iſa.9.17. Jer.15.8. Ezech.19.7. cum præf. בְּ Job.27.15. Pſal.78.64. & בָּ Iſa. 13.22. Item, אַלְמְנוֹתֶיהָ viduas ejus, Ezech.22.25.col. pl. Item, אַלְמָנוֹת occurrit pro ædibus vel palatiis; ut Iſa.13.22. בְּאַלְמְנוֹתָיו in ædibus ſeu palatiis ejus; ubi Lamed ponitur vice Reſch; ac ſi ſcriberetur ſic, אַרְמְנוֹתָיו; & ſic, Ezech.19.7. & contrivit אַלְמְנוֹתָיו palatia ejus; ſed R.Dav.negat ל mutari in ר; quia non permutantur niſi literæ אֲהֵוִי; Unde, locum in Ezech. exp. viduæ ejus; & appellavit urbes deſolatas Viduas; ut Thren.1.1. fuit tanquam vidua domina gentium.Nam quum Civitas eſt plena populo, eſt veluti mulier habens maritum; ſed deſtructa, eſt inſtar viduæ; Pag. Atque hanc quidem commutationem Lamed cum Reſch, negat ſane Kimchi; ſed Elias notat in Chaldæa Lingua commutari ל & ר; Unde Dan.3.40. aliàs 4.7. וַאֲלוּ & ecce, idem eſt, atque וַאֲרוּ & ecce; Dan.7.2.Merc.Cev.Item, iii. Hinc, אַלְמָנוּת f.viduitas, alligatio ad viduitatem,ſtatus viduitatis; χήρωσις; 2 Sam.20.3. Ad diem mortis ſuæ, אַלְמָנִים in viduitate vitæ; & cum Aff. אַלְמְנוּתָהּ viduitatis ſuæ, Gen.38.14.& 19. & אַלְמְנוּתֵיךְ viduitatis tuæ, Iſa.54.4. Col. hoc autem ultimo loco, אַלְמְנוּתַיִךְ eſt pro אַלְמְנוּתֵךְ; ut חֲזָנְוּתַיִךְ pro חֲזָנְוּתֵךְ Ezech. 16. 15. Cocc. Kimchi ſcribit, poſſe in forma abſoluta dici אַלְמָנוּת unde, conſtructè אַלְמְנוּת; & ſic cum affixis; ſic Rabbini dicunt רַחֲמָנוּת.miſericordia &c.Bu.Lex.

Rad.89. אַלְמֻגִּים; Nomen Radicale quadriliterum, plur.maſc. (nam,ejus ſingulare non occurrit in textu) ligna quæ non facilè putreſcunt & diſſolvuntur; componi namque videtur, ex אַל non; & מוּג diſſolutus eſt; Av. Occurrit 1 Reg.10.11.& 12. &, pro eo, ſcribitur, אַלְגֻּמִּים 2 Chron.9. 10.& 11. quod etiam poteſt eſſe ex אַל & אֻגָם humidus inſtar ſtagni cujuſdam; ג cum dageſch ſequente innuit duplicem Lectionem, Av.Vide & ſuprà, אַלְגֻּמִּים.

Rad.90. אָיַל, Radix non uſitata Hebraicè; ſed inde, Chald.Nomen אֵילָן maſc.arbor, Dan.4.7. & cum א in fine, אֵילָנָא idem, Dan.4.11, 17, & 23. & ſemel cum ה in fine; אֵילָנָה idem, Dan.4.8.Col. אֵילָן Chald.eſt generale nomen arborem ſignificans; ſed ſpecialiter, eſt quercus; ut & δρῦς apud Græcos; unde Dryidæ, ſive Dryiadæ dicti: Merc. putant quidam אֵילָן ad radicem אַיִל referendum; ut jod ſit Radicale, & Nun formativum; Bu.Lex.Item, אִלֵּין Chald. eſt pronomen 3. perſ. plur. illi,illæ, iſti,iſtæ; illa, iſta, Dan.2.44.. 6.3,7..7,17. col. אַיִל vide in אֵלָה & אֵלוֹן ibidem, vel in אַיִל &c.

Rad.91. אֵלוֹן Maſc.Nomen Radicale ſtatuitur à quibuſdam; Alnus; arbor dura, quæ aquis obruta non facilè corrumpitur; & poteſt aliud eſſe genus alnorum in terra Canaan fuiſſe, quam apud nos, non multum differens à duritie quercus; Unde & Hieron.vertit quercum; quidam exponunt pinum. Av. In Targum eſt, caſtanea arbor; Pag.vel, quercus; nam, בְּלוּט etiam Arabicè, quercum ſignificat; At, שְׁךָ בלוט,Arabicè eſt caſtanea, quaſi Rex quercuum; unde & אֵלוֹן utramque complectitur arborem; quercum ſcil. & caſtaneam; ſed κατ' ἐξοχὴν ſic dicitur caſtanea; Merc. Hinc Latinè,Alnus; & Græcè ὕλη ſylva, &c. Av. Occurrit, Iſa. 6. v. ult. &c. vide ſub Rad. אֵלָה.

Rad.92. אָלַף eſt, diſcere, aſſueſcere; Merc. Cocc. μανθάνειν. In kal,ſtuduit, incipiendo à primis Elementis; aſſuefecit ſe longo uſu;addidicit,aſſuefactus eſt; didicit in magna frequentia hominum; vel,inter mille ſerè ſtudioſos verſatus eſt. Cogn. cum אָפַל caligo, nam res velatas & ceu caligine obductas, indagando aſſequimur; Hinc, Græcè, ἄλφω,ἀλφέω, ἀλφάω ἀλφαίω, ἀλφαίνω, indago,invenio, ſtudeo; & ἀλφάζω cogito, &c. Av. In fut.kal, יֶאֱלַף diſcet; Unde in 2.perſ.ſing.maſc.פֶּן תֶּאֱלַף אֹרְחוֹתָיו ne aſſueſcas itineribus ejus; i.e. moribus ejus & conſiliis, Prov.22.25. ſive, nè fortè diſcas vias ejus; ubi eſt contractè, תֶּאֱלַף. In piel, אִלֵּף inſtruxit, aſſuefecit; diſcere fecit,docuit;Prov.15.5.fut.piel יְאַלֵּף עָוֹנֵךְ פִּיךָ pravitas tua docet os tuum; i. e. ſermo tuus obſecundat pravitati tuæ; Cocc.vel, quia docebit iniquitas tua os tuum; Pag.vel potiùs,iniquitatem tuam,os tuum; Merc.& in 1.perſ. fut. cum præf. & aff. וְאוֹדִיעֲךָ חָכְמָה & docebo te ſapientiam, Job.33.33. & in part. piel, מְאַלֵּף docens; unde cum Aff. מְאַלְּפֵנִי pro quo, occurrit defectivè, abſque primâ Radicali Aleph, מַלְּפֵנִי docens, ſeu qui docet nos præ, vel ex, jumentis terræ,&c. Job.35. 11. Col.kal, & piel. In Hiph. הֶאֱלִיף produxit millia; in millia ſe diffudit; ſive millena peperit; q. d. milleficavit; (verbum,ſcil. à nomine אֶלֶף, & ſignificatione ejus, mille, formatum;) unde in part.Hiph. pl.f. מַאֲלִיפוֹת ſe in millia diffundentes, producentes millia, ſeu millena parientes, & q.d. milleficantes, Pſal.144.13. Col.hiph. & col.Rad. verbalitèr. Sed, indè i. Nomen אַלּוּף ſive אֶלֶף Maſc.Doctor; Rector, dux, ductor; Anteceſſor, qui aliis ſolet præire; ſicut א Aleph prima litera, reliquas omnes præcedit; inſtructor, qui ſuos de omnibus rebus docet & inſtituit; princeps, &c. Item, bos,qui tanquam dux, præcedit gregem, & eſt ſui generis ductor; & præterea, eſt animal cicur, uſibus humanis docile; Indifferens eſt hoc nomen ad ſexum, & ſingula notat; Ità, differt à בָּקָר collectivo; ex Av.Bu. Cocc. &c. De ducis ſignificatione Hebræi dicunt, אַלּוּף Ducem,à Rege tantùm differre, & eo inferiorem eſſe, coronâ; verùm, generalius eſt; & eſt propriè, Ductor, qui aliis præeſt, rector; & quiſquis alicui eſt tanquam ὁδηγὸς, quem ut magiſtrum ſequitur & reveretur in omnibus; unde præcipuum etiam & intimum ſignificat amicum, ex quo quis pendet, & cujus conſilio & authoritate velut præeunte, agit omnia; Undè, hoc nomine, David Achitophelem appellat, Pſal. 55.14. Hinc & bovem etiam אַלּוּף dictum, putarim,quòd in gregibus id ſit maximum animans, potiùs quam à manſuetudine, aut aſſuefactione cum aliis: Hinc & primam Alphabeti Literam א Aleph, אֶלֶף, dictam putant, quòd veluti dux, cæteras præcedat; vel, à millenario numero quem ſignificat; quòd,poſt abſolutas Alphabeti Literas, ad reliquos numeros ſignificandos, ad mille deſignanda, ſit ad initium Alphabeti redeundum; Merc. Occurrit autem, אַלּוּף princeps, dux, Gen.36.15,16,&c. hoc cap.& 1 Chron.1. 51.&c. 30.circ.l. Item, Prov.2.16.. 16. 28. & 17.9. cum præf. כְּאַלּוּף in duce, vel in ducem; Mic.7.5. &, ſicut dux, Zach. 9.7. Item, cum Aff. אַלּוּפִי dux meus, Pſ. 55.14. col.ſing. in pl.m. אַלּוּפִים duces, Jer.13. 21. In Conſtr. אַלּוּפֵי idem, duces,principes,&c. Gen.36.15,16, 17,18, 21,29, 39, & 42. Exod.15.15. 1 Chron.1.51,54.

Zac.

Zac.12.5,6. & cum Aff. אַלּוּפֵיהֶם duces ipsorum, Gen. 36.19. ut & cum præf. & aff. לְאַלּוּפֵיהֶם ducibus seu principibus ipsorum, Gen.36.29. seu, per duces suos, &c. Col.plur. Item, אָלוּף bos; occurrit, Jer.11.19. Et ego, כְּכֶבֶשׂ אָלוּף tanquam agnus, bos; i.e. velut agnus, & bos; deficit enim Vau, &; Pag.vel deficit כ, è propinquo repetendum; i.e. sicut agnus, sicut bos: Merc.vel, ut ovis, aut bos; Cocc. Et in pl. masc. Constr. cum Aff. אַלּוּפֵינוּ pro אַלּוּפֵינוּ boves nostri, Psal.104.14. Deinde, ii. Hinc, No. אֶלֶף comm.gen. mille; χιλιὰς; chilias; quasi, numerus millenarius, in unam summam ductus; vel quòd omnium Inferiorum numerorum, sit veluti dux, eos plenissimè continens; ut quidam subtiliùs significationem vocis indagant; Merc. Occurrit autem אֶלֶף & in pausa, אָלֶף; in hâc signif. pro mille, Gen.20.16. Exod.12.36. &c. frequentèr admodum; 230.circ.l. & cum præf. לְאֶלֶף, לְאֶלֶךָ, בְּאֶלֶף, בָּאֶלֶף, לָאֶלֶף, וְאֶלֶף, & מֵאֶלֶף; 40.circ. l. Item, אֶלֶף Interdùm est, familia; Pag. Cocc. πλῆθος γενεῶν; multitudo hominum, ob sanguinis conjunctionem, sibi invicem notorum; Cocc. in quâ signif. Occurrit cum Aff. Jud.6.15. אַלְפִּי familia mea est pauper, Pag. seu infima; Cocc. vel, ut alii exponunt, אָבִי pater meus; quibus astipulatur quod sequitur, & ego minimus in domo patris mei; quòd pater, viz. sit velut dux, & doctor filiorum, & totius familiæ; nam & אַלּוּף est princeps, dux, dominus, &c. Pag.vel potiùs; propriè, potest exponi, Chilias mea inter Menassæos tenuissima; nam per singulas tribus, populus in Chiliades distribuebatur; Undè passim in Scriptura reperies appellatos שָׂרֵי אֲלָפִים Chiliarchos; & Michah 7.2. בְּאַלְפֵי יְהוּדָה Inter Chiliadas, seu Chiliarchias tribus Jehudah; quod à paucis advertitur; Merc. in familiis Jehudah; Cocc. Ità autem fortè dicta est familia, Chilias, quia familia millenarium numerum non egreditur: Cocc. Item, אֶלֶף est etiam bos; sed in plur. frequentiùs hac notione venit; Pag. & Cocc. In plur. אֲלָפִים millia, milleni, chiliades, Exod 18. 21. & 25.&c. & cum præf. וְלָ, לָ & וְלָ. 150. circ.l. In constr. אַלְפֵי idem, millia, chiliades, &c. Exod. 32.28. &c. & cum præf. מֵלָ, בְּ. 30. circ. l. & unum cum præf.& aff. בְּאַלְפָיו vel defectivè, sine י jod, בְּאַלְפָו in millibus suis; Pag.vel, mille suos; Bu.Conc. 1 Sam. 18. 7.. 21.11. & 29.8. col. Sed occurrit etiam in duali; אַלְפַיִם duo millia, Num.7.85..38.5.&c. 25.circ.l. cum præf. וְאַלְפַיִם & duo millia, Exod.38. 29. & כְּאַלְפַיִם quasi bis mille, Jos.3.4. & 7.3. col.præf. Item, in pl. m. אֲלָפִים sunt boves; qui in magna copia, instar millium pascuntur; Av. In hac. signif. occurrit, Prov. 14. 4. & cum præf. וַאֲלָפִים & boves, Psal.8.8. ut & יְהַאֲלָפִים idem, Isa.30.24. & in Constr. cum Aff. אַלְפֵיךָ boves tui, Deut.7.13.. 28.4,18,& 51.Col.in hac signif. Item, Chald. אַלְפָא & אַלַף mille, Dan.5.1. & אֶלֶף idem, ut, cum plur. אֶלֶף אַלְפִין millies mille, Dan.7.10.Col.Chald.pro אַלְפִין masorethæ notant, legendum esse אַלְפִים Bu. Lex.Deinde iii.Ab hâc radice deducunt nomen, חֲלָפִיּוֹת pro תַּאֲלֻפִיּוֹת caret enim א, inquit, R.D.leniendi gratiâ; Pag.vel potiùs, levandæ dictionis gratiâ; h.e. ut levetur ipsa dictio unâ Literâ; Cev.& secundum R.Jonah; Thau ponitur vice Aleph; h.e. pro אֲלֻפִיּוֹת; Hieron.exp.propugnacula; quòd turris alta doceat transeuntes vias, Cant.4.4. sicut turris David, collum tuum ædificatum, לְחֲלָפִיּוֹת cum propugnaculis; Pag. vel potiùs, ad documenta, ad commonstrandum, viz. transeuntibus viam; ut solent editiora loca, &c. Author manuscripti commentarii qui Kimchio tribuitur; ut indè artifices discant & exemplum sumant, quoties magnificum aliquod opus faciendum susceperint; Ego publicè eum librum prælegens, exposui, ad Disciplinas, seu doctrinas; ut quicunque contemplentur, velint ejus figuras & artificium structuræ discere; neque enim lassari solent hominum oculi, sumptuosa & magnifica ædificia contemplando, singulorum rationem avidius exquirentes; Merc. vel dic, quòd est dictio composita, ut dicetur, in Rad. חָלַל. Ibi vide; Pag.

Rad.93. אָלַץ In kal non occurrit in textu; sed in piel, אִלֵּץ molestavit; affixit; molestè ursit; Cogn. cum לָחַץ pressit, & לוּץ illusit; nam hæc molestiam afferunt & discruciant animum; hinc; ἀλύω molestè fero, ἀλαστέω crucior, ægrè fero; ἄλγος & ἄλυς mœror, molestia; λυσίη; molestus, & ἀλυδαίνω angor, crucior, &c. Av. in fut. piel, תְּאַלֵּץ יְאַלֵּץ &c. Undè in 3. pers. sing.fæm. cum præf.& aff. וַתְּאַלְּצֵהוּ & opprimeret eum, Pag.vel molestavit eum; est quod Latinè dicimus, instare, & velut quotidianis convitiis efflagitare; sunt qui suggillare verbis falsis, & scommatis perurere exponant; sed illi vim vocis excedunt; Elias citat, in Jib. cui titulus est, בַּעַל כְּנָפִים exponi ex Syriaco אִלְּעָנָא quod est fames, quasi esurire eum fecit, &c. Sed argutius est; Merc. Jud.16.16. coarctaret eum; 70. ἐστενοχώρησεν αὐτὸν; Chald. אוּלְעָנָא ponitur pro רַעַב & כַּפָּן fame, annonæ caritate; vide Eliam; Coc.& molestaret eum, Av.& molestè ursit eum, Bu.Lex.Col.Rad. [אֵלְקוּם exp.non surgere, vel, non insurgens; ex אַל non, & קוּם surgere, Prov.30.31. Rex, non surgens cum eo; i.e. Regem nemo audet contendere. Av.]

Rad. 94. אִם si; εἰ, ἐὰν; particula connexioni inserviens; Cocc. אִם ut plurimum est, si; & cum לֹא non, est, nisi. Pag. אִם si, sive, sin, an, &c. est particula conditionalis, & aliquando disjunctiva; porrò, in juramentis, & obligationibus affirmativis, Itemque in oratione interrogativa, importat vim negandi; hinc, per inversionem, est μή, ut Joh.8. μὴσὺ μείζων εἶ τῦ πατρὸς Ἀβραάμ, &c. & rursus, in juramentis, quibus particula negativa additur, habet vim affirmandi; quod & textu & orationis serie, facilè deprehendetur; Hinc, Græci per Apocopen, εἰ si, &c. Av. Sunt qui ad אָמַן reducunt, quia pro verè, certè, sumitur interdùm; est particula, certo aliquid statuens, etsi sub conditione; & interdùm absolutè, vel affirmativè, vel negativè; est nunc, qualitatis, nunc, temporis; & reperies, pro siquidem, vel quia, ut Latinum, si; & est optantis etiam, ut Latinè, ô si; ut Psal.139.18. אִם־תִּקְטֹל ô si occidas, Deus, impium; Interrogat sæpè, ut Græcis εἰ; & tum sæpè affirmat; Geminatum inter diversa, valet sive, sive; In juramentis, negandi vim habet, nisi dicatur אִם לֹא si non, subjuncta negatione; tunc enim affirmabit. Si, ה interrogandi nota præcedat, repetita interrogatione, dici solet אִם, & interdùm, Vau præposito, sic, וְאִם ut, Job.21.4. הַאֲנוֹכִי nonne ego; i.e. quod ad me attinet; apud hominem eloquium meum est; וְאִם מַדּוּעַ & an quamobrem non arctabitur animus meus; i.e. quare non arctaretur? &c. Atque ibi, ad πάντα junctæ sunt

sunt duæ particulæ interrogativæ. Sumitur & pro etsi, quamvis; ut Latinè; Merc. Occurrit Lev.1.3, & 10. 2 Reg.7.4. &c. passim, & frequentèr; sed loca desunt in Concordantiis, ut variarum hujusmodi particularum indeclinabilium; ob multitudinem & frequentiam earum. אִם est, si, siquidem, siquando; & interrogativè, utrum, an? Jud.9.2. הַאִם an verò, Job.6.13. עַד־אָנָה usque dum; Gen.24.33. עַד אֲשֶׁר usque quo quum; i.e. usque dum, per Pleonasmum, Gen. 28.15. כִּי אִם sed; Psal.1.2. quam quum, usque quum, Gen.32.26. quod si, etiamsi, 1 Sam.14.40. quia certè, utique enim; nam certè, Prov.23.18. (Item, nisi, Isa.55.10. כִּי אִם הִרְוָה nisi madefecerit; sic v.11. & Isa.65.6. nisi solvero, &c. Cocc.) אִם לֹא si non, nisi, an non. Denique in juramentis, absolutè positum, negat, Psal.89.36. 1 Reg.17.11. addita particula negandi affirmat. Isa.5.9. Bu.Lex. Videantur ulterius, Pag.& Cocc. [אֵם mater; quidam ponunt radicem per se, seu nomen Radicale; plerique verò referunt ad Rad. אָמַם; ubi videatur.]

Rad.95. אָמָה fæm. Nomen Radicale; Ancilla; 70. δούλη, διάκαινα, οἰκέτις, παιδίσκη, ἄβρα, famula, cujus humerus seu cubitus ad servitutem est promptus; Cogn.cum אֵם mater, & אָמַן fidelis fuit; requiritur enim à famulabus, fides & prompta voluntas erga matres familias; hinc, μάω, μάσμαι, promptus sum, &c. Av. Occurrit, Exod.21.30.& cum præf. וְ Lev.25.44. הָ Gen. 21.10.13. & ל Exod.21.7. Col. Item, cum Aff. אֲמָתִי Gen.30.3. ancilla mea; cum præf. וְ Job.31.13. Sic cum aliis Aff. אֲמָתְךָ vel, in pausa, אֲמָתֶךָ ancilla tua, Gen.21. 12.&c.& cum præf. לְ, כְּ, & לְ. 30.circ.l. אֲמָתוֹ ancilla ejus, vel sua, Exod.21.20.&c. & cum præf.לְ, 10.l. Sic & אֲמָתָהּ ancillam suam; Exod.2.5. col. In plur. אֲמָהוֹת & cum præf.הָאֲמָהוֹת ancillæ, Gen.31.33. 2 Sam.6.22. col. In Constr. אַמְהוֹת idem, 2 Sam.6.20. cum Præf. & Aff. וְאַמְהֹתַי & ancillæ meæ, Job.19.15. וְאַמְהֹתֶיכֶם & ancillæ vestræ, Deut.12.12. וְאַמְהֹתָיו & ancillas ejus, Gen. 20.17. וְאַמְהֹתֶיהָ & ancillæ ejus, Nah.2.7. & וְאַמְהֹתֵיהֶם & ancillas ipsorum, Ezr.2.65. Neh.7.66. col.plur.[אַמָּה videatur sub Rad. אָמַם.]

Rad. 96. אָמַל infirmavit, debilitavit; Item, infirmatus est, debilitatus est; languit, & figuratè tribuitur rebus inanimatis; Cogn.cum אָבַל lugebat, planxit; nam infirmus solet lugere, & tristem faciem præ se ferre; hinc, ἀμαλδὴς & ἀπαλὸς; tener, infirmus, fragilis; ἀμαλδύω destruo; & Latinè, malus; malè habere, &c. ἀμάλως infirmitèr; ἀμαλῶς teneritèr, &c. Av. אָמַל affinitatem habet cum מָלַל, & idem ferè cum ea valet, excidi; deficere; infirmari, labefieri; ut אָבַךְ & כָּפַף idem valent; Merc.in hujus thematis derivatis, apparet notio attenuationis, ex defectu succi, spirituque; 70. κενοῦσθαι, ὀλιγοῦσθαι, συμπεύνεσθαι; affine תָּמוֹל, Cocc. signif. languescere, languefieri; Bu.Conc. In kal, tantùm occurrit part.paul, vel nomen participiale, fæm. אֲמוּלָה vel אֲמֻלָה (à masc. אָמוּל languidus, infirmus, &c.) languidum, debile, infirmum, cor tuum; ardore scil. ac siti libidinis inexplebili; Cocc. Ezech.16. 29. quam debilitatum. i.e. quàm malum & desperatum, est cor tuum? Av.&c. In pual (pro dagesh reduplicata literâ tertiâ, Cocc.) est אָמְלַל languefactus est; elanguit! infirmus & imbecillis factus est; Occurrit Joel.1.10. Nach.1.4. Item, Psal.6.3. Quoniam אֻמְלַל אָנִי infirmus, imbecillis, aut languidus sum; Pag.Cocc. Ubi, est etiam præteriti temporis, sicut illud, Ezech.9.8. וָאֶשָּׁאֵר אֲנִי & relictus sum ego; tertia persona pro primâ; & R.D. dicit, quod אֲנִי ego, est, ficur, עֲצָמַי substantia mea; & sic, Num.14.14. quia oculo ad oculum נִרְאָה אַתָּה appares, vel, videris, tu domine; Sed R. Jaakob, scripsit, quod est nomen Toar, quamvis sit cum patach, ut Isa.28. 16. הִנְנִי יסַד ecce ego fundo in Tzijon lapidem, &c. Pag. similitèr Cocc. Occurrit & in pausa, cum camerz; אָמְלַל idem, elanguit. &c. Isa.16.8. כִּי שַׁדְמוֹת חֶשְׁבּוֹן אָמְלָל Quoniam arva (h.e. unumquodque ex arvis) Chesbon debilitatum est; &c. Merc. item Nach.1.4. Quibusdam, אָמְלַל est part.præs.pual; Isa.16.8. languet, languescit; & in Patach, אָמְלַל languefactus, Psal.6.5. Bu. Lex.& Conc. Item, cum ו conv. præf. וְאָמְלַל & infirmabitur, vel imbecillis erit, aut debilitabitur, vel succidetur; est præt.pual, quia est cum patach, teste R.D. Pag. & languebit; Bu.Lex. Et in 3. sing. fæm. præt. pual; אֻמְלָלָה languescit; Joel,1.12. infirmata est, Pag. languet vitis, i. e. malè se habet; Av. sic, in 3. plur. אֻמְלְלוּ Isa.24.4. & Jer.14.2. ut&, in pausa, אֻמְלָלוּ languerunt, debilitantur, infirmantur, vel succiduntur, languescunt; &c. Isa.19.8. & Thren.2.8. elanguerunt, antemurale, scil. & murus; i.e. amiserunt vim ad standum; &c. Cocc. Indè i. Nomen, אֻמְלָל masc. languidus valdè, qui omnibus labefactus est viribus; semel reperitur; Psal.6.3. quia languidus ego; Av. Aliis autem, est præt. ut suprà. Deindè ij. Hinc, הָאֻמְלָלִים pl.m. cum præf. (tanquam à sing. אֻמְלָל) exhausti, debiles, languidi; imporentes; miseri, desperati; &c. Nehem.4.2. Col. Rad.

Rad.97. אָמַם Hæc Radix verbalitèr non legitur, sed tantùm nomina indè deducta; videtur autem significare propagationem & curam nutriendi liberos; Unde &cogn. cum אָמָה ancilla, & אָמַן nutrivit fidelitèr, educavit bonâ fide, &c. est enim officium matrisfamiliâs, educare sobolem, & regere ancillas, &c. Av. Indè igitur, i. Nomen אֵם f. mater; μήτηρ; dicta à propagatione, & educatione prolis; sed tribuitur, etiam, per Metaph. rebus inanimatis, ut civitatibus majoribus, nam Metropolis, respectu parvarum urbium, mater dicitur, quia ab ea, tanquam à matre, propagari videntur: Item, tribuitur viis & semitis majoribus, respectu aliarum parvarum, quæ indè propagantur ad varia loca; nos vocamus bivium, trivium, &c. Hinc, cum afformatione syllaba πη est Græcè, μήτηρ; mater; &c. Av. Occurrit autem אֵם mater, Gen.3.20.&c. & cum præf. וְ, הָ, בָּ, לְ, & לַ; 40.circ.l. Illud autem, Ezech.21.21. stetit Rex Babel, אֶל־אֵם הַדֶּרֶךְ in medio viæ, in capite duarum viarum, ad divinandum, vel ad divinationem; &c. intelligitur de bivio, vel quadrivio; nam medium viæ, quòd respiciant ad ipsum hinc inde viæ, tanquam ad matrem, appellatur אֵם; Item, 2 Sam.20.19. Civitas magna appellatur אֵם, quòd parvæ circa eam, sunt tanquam ejus filiæ; Pag. vel etiam mater dicitur civitas magna, quæ multos cives, velut filios, aluerit & genuerit; vel etiam, quòd multa alia oppida, ex ea ut ex matre descendant, & pendeant; quo sensu, sæpè etiam, filias alicujus urbis reperies dici, in Scriptura, pro villis ei adjacentibus,

jacentibus, vel oppidis ad ejus ditionem pertinentibus; Sic μητρόπολιν Græci dixerunt; Merc. Illud autem, Jer.15.8. Introduxi eis ſuper אֵם matrem; Targum exponit, סִיעָת cætum, ſeu congregationem; Pag. quaſi ſit אוֹם gens; Merc. cum Affixis מ, accipit Dageſch forte, quia Radix eſt אָמַם teſte R.D. Pag. ſunt tamen qui, contra Analogiam, ad אָמַן reducant, à naturali matris fidelitate & affectu in liberos; vel quòd ſit fidelis propagatrix ſpeciei; Merc. Occurrit autem cum his Aff. אִמִּי mater mea, Gen.20.12. Joſ.2.13.&c. & cum præf. וְ & יִל 30.circ.l. ſic, אִמְּךָ vel in pauſa אִמֶּךָ mater tua, Gen.27.29. & 28.2.&c. & cum præf. וְ 30. circ.l. Item, אִמֵּךְ mater tua, fæm. Joſ.2.18.Ezec.16.45. & cum præf. וְ, ibid.v.50. & Ruth.2.11. Sic, אִמְּכֶם mater veſtra, Iſa. 50.1. Jer.50.12. & cum præf. בְּ cum matre, &c. Hoſ. 2.4. Sic &, אִמְּכֶן mater veſtra, fæm. Ezech.16.45. Item, אִמּוֹ mater ejus vel ſua, &c. Gen.2.24..21.21.&c.& cum præf, וְ, וְכְ, לְ & יִל; 110.circ.l. אִמָּם mater eorum Hoſ.2.7. Sic & אִמָּהּ mater ejus, matris ſuæ, fæm. Gen. 24.28. &c.& cum præf. וְ, בְּ, כְּ, לְ & יִל 20.circ.l.In plur. אִמּוֹת matres; cum Aff. אִמּוֹתַי matres noſtræ, Thren. 4.3. & אִמּוֹתָם matres ipſorum, vel matrum ſuarum; Jer.16.3. Thren.2.12. & cum præf. לְאִמּוֹתָם matribus ſuis, Thren.2.12. Col. pl. Deindè ii. Nomen אוֹם, & לְאֹם maſc. (nam, præpoſito ל radicali, idem valet; ut אש & לְאֹשׁ vel, לְאֹשׁ pedetentim, pro eodem reperies; Sic, בַּר & לְבַר ſolùm; &c.Merc.) gens, natio, populus; Pag.Eu. ex unâ quaſi matre propagatus; Bu.Lex. אֹם, vel לְאֹם (nam in ſing.& pl. maſc. ſemper præponitur Lamed, in textu.) eſt plebs, populus ab unâ eademque matre, familia unius ſtirpis; & differt ab עַם populus, ex variis nationibus & linguis collectus; Av. Occurrit autem לְאֹם natio, &c. Prov.11.26.. 14.28. & cum præf. וּלְאֹם & natio; Gen.25.23. & לְאֹם מִלְּאֹם natio præ natione; Ibid. Item cum Aff. וּלְאֻמִּי & natio mea, Iſa. 51.4. col.ſing. (cum Aff. & in plur. cholem mutatur in kibbutz.) In pl.m. אֻמִּים, (à ſing. אֹם vel אוֹם) undè, cum præf. הָאֻמִּים nationes; populi; Pſal.117.1. Item, לְאֻמִּים (à ſing. לְאֹם) idem, nationes; Gen.25.23..27. 29.Pſal.9.9. &c.& cum præf. וּ & בְּ 30.circ.l. Item, in pl.f. אֻמּוֹת (tanquam à ſing. אֻמָּה) idem, nationes, populi; Num.25.15. & cum præf. לְאֻמּוֹתָם per nationes ſuas; Gen.25.16. Col. Sic etiam Chald. אֻמָּה natio, populus; Dan.3.29. & in pl. אֻמַּיָּא nationes populi; Dan. 3.4. & 7.. 5.19.. 6.26.. 7.14. Ezr.4.10. col. ſing. & pl. Chald. Item, iii. Hinc, nomen אַמָּה f. cubitus; ulna; ἠχυς; ſunt & qui hoc ad אָמַן revocent, quòd cubito firmitèr innitamur; etſi menſuram magis ſignificet, continentem quinque palmos; palmus autem eſt quatuor digitorum; Merc. אַמָּה eſt menſura cubitalis, quæ communitèr continet quinque palmos; in ſacris autem ſex; Bu. Lex. eſt nomen partis brachii, & menſuræ, ab ἀγκῶνι, flexu brachii, uſque ad extremum digiti medii; ſed Ezech.c.41.8. אֲצִילָה à manu ad axillam; eà eſt eadem menſura; apud Ezech.c.40.5. & 43.13. cubitus, eſt palmo, ſive quatuor digitis, major communi, qui eſt ab ἀγκῶνι, uſque ad finem manus in pugnum collectæ; Sic, apud Herod. in Clione, c.178. cubitus Regius Babylonicus, vulgarem excedit tribus digitis; Cocc. Occurrit autem, אַמָּה cubitus, menſura cubitalis; Gen. 6.15, 16.. 7.20.&c. 80. circ.l. & cum præf. וְאַמָּה & cubitus, Exod.25.10. & 37.1.&c. & cum aliis præf. בָּ, & וְ; 60.circ.l. Illud autem, 2 Sam. 8.1. מֵחַג הָאַמָּה frænum cubiti, pro quo, 1 Chron.18.1. Gath, & filias ejus; Videtur oppidum ità dictum, quod Palæſtinis eſſet commodum ad frænandos Iſraelitas, & quaſi manus eorum aſtringendas; alii volunt אַמָּה eſſe nomen montis aut loci; vocatur, Gath urbs regni, 1 Sam.27.5. Cocc. frænum cubiti, ſunt qui dominium, vel demenſum certum, exponant; alii, הָאַמָּה rivum; ut frænum rivi, ſit aquæductus; Merc. in Conſtr. eſt אַמַּת cubitus, Jer. 51.13. cum præf. בְּאַמַּת in cubito, Deut.3.11.Col.Conſtr. Illud autem, Jer.51.13. אַמַּת בִּצְעֲךָ ulna quæſtus tui, poni videtur, pro, menſura quæſtus tui impleta eſt; Cocc. Sed occurrit etiam, in duali, ſic, אַמָּתַיִם duo cubiti; Exod.25.10,17,23.. 37,1,6,10. cum præf. וְאַמָּתַיִם & cubiti duo, Exod.30.2. & 37.25. &, וּכְאַמָּתַיִם & quaſi cubiti duo, Num.11.31.Col.Du. In plur.fæm. אַמּוֹת cubiti, menſuræ cubitales; Exod.26.16. & 37.21.. 27. 1. 18.&c. 90.circ.l. & cum præf. וְאַמּוֹת & cubiti, 2 Chron. 6.13. בָּאַמּוֹת in cubitis, Ezech.43.13. & לְאַמּוֹת ad cubitos, 2 Chron.3.11. Col.præf. Item, in Chald. pl.maſc. אַמִּין cubiti; Dan.3.1.& Ezr.6.3. Col. Chald. Denique, iv. Indè No. אַמָּה f. poſtis; nam אַמָּה ſignificat etiam poſtem; Pag.vel frontem, ſeu ſuperliminare; Merc. In hac ſignif. occurrit tantùm ſemel, in plur. אַמּוֹת poſtes; Iſa.6.5. propriè, poſtes, quibus innititur ſuperliminare; Rursùm ſunt qui ad אָמַן reducant, à firmitate; à quâ &, אֲמָנוֹת poſtes, dictos invenies, 2 Reg.18.16. verùm, etſi voces ſint vicinæ, ego diverſas eſſe radices, non dubito; ſicut ſæpè fit. Merc. אַמּוֹת ſemel ſumitur pro poſtibus, qui ſunt inſtar cubitorum vel humerorum in ſuperliminaribus; vel, quòd poſtes menſurabantur ad latitudinem cubiti; Av. loco citato, Iſa.6.5.& moverunt ſe אַמּוֹת poſtes liminum; R.D.exp. מְזוּזוֹת poſtes; quamvis ſunt qui exponant, eodem R.D. teſte, & moverunt ſe cubitis (i.e. duobus aut tribus, vel quibuſdam, cubitis) limina; Pag. Chaldæus Paraphraſtes, poſtium nomine, videtur, teſte Kimchi, intellexiſſe angulos, qui ſunt ſuper poſtes, hinc indè, quibus ſuperum limen innititur; Merc; אַמּוֹת הַסִּפִּים poſtes liminum, 70. τὸ ὑπέρθυρον; Chald. אִלְוָת סַפְיָא R. Sol. intelligit projecturas, aut poſtes, cubiti menſuram habentes; ipſa limina, cum ſuis poſtibus aut projecturis commota ſunt; Cocc.

Rad.98. אָמַן verax & fidelis fuit; tutatus eſt fidelitèr; enutrivit bonâ fide; profuit fidelitèr; ſuſtentavit; Cogn.cum יָמִין dexter; nam dexteritas, ſeu dextera manus, non rarò accipitur pro fidelitate; eſt enim fidei conſecrata, & per dexteram jurabant antiqui, tanquam fidei ſedem, & virtutis miniſtram; hinc, ἀμύω tueor, ἀμύνομαι defendo fidelitèr, ἀμυνάθω auxilior, ulciſcor; ἀμυντήρια tutamenta; In primâ autem Conjugatione kal, אָמַן, nutrivit fidelitèr; educavit bonâ fide; extant tantùm Participia; Av. Hujus verbi prima forma, niſi in participiis, non uſurpatur; Nam, אֹמֵן, & אוֹמֶנֶת, eſt ut רֹעֶה, מְיַלֶּדֶת, nomen officii, ſed ab actu deſumpti; אוֹמֵן dicitur, curator, nutricius; ἐπίτροπος, τροφὸς; 70. τιθηνὸς; propriè, κομιστὴς; actus, à quo appellatur, eſt, geſtare infantem in ulnis, in ſinu; ut Num.11.12. fer eum in ſinu tuo, quemadmodum

dum fert הָאֹמֵן nutricius lactantem ; Cocc. אָמַן in kal, eſt educare, nutrire ; Pag.à fide ſcil. quæ in nutriendo requiritur , אֹמֵן nutritius, dicitur ; nutritii enim fidei puer eſt commiſſus , quaſi fidum, aut fidelem, dicas ; ſunt qui hoc nomine, curatores, ſeu procuratores ; diſpenſatores,aut œconomos ſignificari putent,2 Reg.10.1. quòd in diſpenſatore, fides, potiſſimùm ſpectetur ; & ad hanc vocem putant Paulum alluſiſſe, 1. ad Cor.4. cum in diſpenſatore verbi, ait, requiri, ut inveniatur quis πιστὸς, fidus ; quod ego per Hebræum נֶאֱמָן(de quo in Niphal) ut Deus de Moſe dicebat , crediderim potiùs, exprimi; Vide Num.12.7. Merc. Occurrit autem, אֹמֵן (benoni kal, ſeu nomen participiale) nutriens, nutricius ; Eſth.2. 7.& cum ה praef. Num.11.12. ut ſuprà. Col.ſing. In pl. m. אֹמְנִים & cum præf. הָאֹמְנִים nutricii, 2 Reg.10.1. nutrientes, qui nutriverunt Achab, viz. ab infantia, i.e. conſiliarios, qui erant ſuper negotiis regni ; Pag. ſic v.5. וְהָאֹמְנִים & qui nutrierant ; ſive, & nutricii,&c. In Conſtr. אָמְנֵי idem ; nutricii ; Unde cum Aff.2.perſ.ſing. fæm. אָמְנַיִךְ nutrientes te,i.e. alumni, ſeu nutricii tui,Iſa.49.23. Col. plur. Sed occurrit & in ſing. fæm. אֹמֶנֶת nutrix ; Pag. Bu.Lex.&c. curatrix, geſtatrix pueri ; nam aliud מֵינֶקֶת nutrix , lactans , ſcil. Cocc. cum præf. לְאֹמֶנֶת pro nutrice ; 70. ἐὰς τιθηνὸν. Pag. Av. Unde cum Aff. אֹמַנְתּוֹ,nutrix ejus ; Pag.& Av. ἡ τιθηνὸς αὐτῦ; Av. 2 Sam.4.4. col.fæm. & col.benoni kal ; Ei reſpondet paul kal ; אָמֵן qui in ſinu geſtatur ; Cocc. nutritus vel educatus ; Pag. Bu. Av. &c. Unde in pl.m. cum præf. הָאֲמוּנִים nutriti, educati,ſeu qui nutriebantur, La.n.4.5. Merc. Bu. geſtati (עֲלֵי תוֹלָע) in purpura,amplectuntur fimeta ; de pueris ſermo eſt ; Cocc. Col. paul ; Item, ſecundum quoſdam, occurrit in fin.kal ; quod regularitèr eſſet , אָמוֹן, vel אָמִין ſeu, אָמִן. Sed occurrit tantùm cum ה, parag. ob quod cholem tranſmutatur, ſic, אֲמָנָה vel, אֲמָנָה nutrire, educare, vel -ri ; Undè cum ב, præf. Eſth.2.20. בַּאֲמָנָה אֹתוֹ quando nutriebatur cum eo ; eſt makor ; (i.e. Infin.) vel nomen ; &. ה, non eſt pronomen, teſte R.D. in l.Rad. Pag. Alii verò ſumunt pro pronomine, & ſcribunt ה cum mappik ; Sic ; בַּאֲמָנָה quum nutriebatur ipſa ; Bu. Lex. Alii deniqne, volunt אֲמָנָה eſſe nomen, fæm. curatio, curatela ; ἐπιτροπὴ ; ut, quum eſſet in curatione apud ipſum ; Cocc.Sicut fuerat ſub educatione ; nam אֲמָנָה eſt veritas, fides ; educatio fidelis ; nutricatio, cura ; Av.quum eſſet in nutritione, alumna ; Bu. Conc. &c.col,kal. In Niphal, נֶאֱמַן verax repertus eſt ; fidelis inventus eſt ; firmus & ſtabilis fuit ; Av. in Niph. ſignificat, firmum,ſtabilem,permanentem ; vel, perſeverantem ; fidelem & fortem eſſe ; Pag. vel, in Neutro, ſtabile ; certum & ratum ac verum eſſe ; ſi de re aut ſermone dicatur ; conſiſtere in ſuo ſtatu, vel loco , & firmitate ; Merc. conſtantem, vel conſtans eſſe ; verum eſſe; vel verificari ; confirmari ; nutriri ; Bu.Lex. Apparet natura verbi etiam in forma Niphal ; הֶאֱמַן eſt propriè, geſtari, Iſa.60. 4. בְּנוֹתַיִךְ עַל צַד תֵּאָמַנָה pro quo dicitur Iſa.66.12. עַל צַד תִּנָּשֶׂאוּ filiæ tuæ ad latus, ſeu in ulnis geſtabuntur ; 70. ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται ; Targ. עַל גַּסִּין יִתְנַסְּבָן in latera,in femora accipientur. Cocc. Occurrit autem, præt. Niph. נֶאֱמַן firmum, fidum eſſe ; cum Vau conv.præf. וְנֶאֱמַן vel וְנֵאָמַן (nam א,eſt eum Sheva tantùm, teſte Kimchi) & ſtabilietur domus tua ; Pag. & firma erit, 2 Sam.7.16. Bu.Lex. & manebit, ſeu permanebit domus tua ; nam in Niph.propriè notat geſtari, ut demonſtratum ex Iſa.60.4. Collato, cum 66. 12. Dehinc, notat manere, permanentem eſſe ; Occurrit &, וְנֶאֱמָן Prov.11.15. Sed ibi videtur eſſe part.Niph. in conſtr. licèt in nullo Lexico, nec in Conc. ità deſcribatur ; locus penſitandus relinquitur ; nam in Conc.jungitur cum præced. præt. prout ab omnibus ſtatuitur. In 3.ſing.fæm. non נֶאֱמָנָה fidelis repertus eſt, ſpiritus ejus, 70. ἐπιστώθη ; Pſal.78.8. in 3.plur. נֶאֱמְנוּ & נֵאָמְנוּ fidi, vel fideles fuerunt ; &c. Bu. Conc. Pſal.78.37. non manſerunt, in fœdere ejus ; Cocc. Occurrit & Pſal.93. 5. Item, Jer.15.18. Aquæ non נֶאֱמָנוּ permanent , ſeu quæ non manent,non ſunt perennes ; Cocc. 70. οὐκ ἐπισώθησαν. Av. ad primum locum ; & 70. οὐκ ὕδωρ ψεῦδος, οὐκ ἔχον πίστιν ; Cocc. ad ultimum. Item , in fut.Niph. יֵאָמֵן vel יֵמֵן, ſtabilietur, confirmetur ; 1 Reg. 8.26. 1 Chron.17.23. 2 Chron.1.9. & 6.17. cum præf. וְיֵאָמֵן & firmum erit , 1 Chron.17.24. & in 3.pl. וְיֵאָמְנוּ & ſtabilientur ; Gen. 42.20. & in 3. pl. fæm. Iſa.60.4. תֵּאָמַנָה, nutrientur, cum patach, & abſque dageſch ; Sic in 2.pl.m. תֵּאָמְנוּ ſtabilieminì, confirmamini? cum præf. וְתֵאָמְנוּ & ſtabiliemini,ſeu confirmabimini;2 Chron. 20.20. Item, occurrit etiam ſæpè, in part. Niph. נֶאֱמָן,uſurpatur loco nominis ; fidus, fidelis , firmus,conſtans ; permanens ; Num.12.7. 1 Sam.2.35.. 3.20. 22.14.. 25. 28. 1 Reg.11.38. Neh.9.8. Pſal.89.37. Prov.25.13. Iſa. 22.23,25.. 49.7. Hoſ.12.1. & cum præf. וְנֶאֱמָן & fidus ; Jer.42.5. & הַנֶּאֱמָן fidelis ; Deut. 7. 9. In fæm. נֶאֱמָנָה fidelis, fidele ; Pſal. 19. 8. Iſa.1.21. & 26. Hoſ.5. 9. & נֶאֱמֶנֶת Pſal.89.29. fidum,fidele, permanens, fœdus meum, &c. Pſal.89.29. In pl.m. נֶאֱמָנִים fidi, fideles; permanentes ; Neh.13.13. Pſal.111.7. Prov.27. 7. Iſa.8.2.. 33.16. cum præf. וְנֶאֱמָנִים & conſtantes ; permanentes; Deut.28.59. הַנֶּאֱמָנִים fideles, permanentes; Iſa. 55.3. לְנֶאֱמָנִים fidelibus ; Job. 12. 20. In conſtr. cum præf. בְּנֶאֱמָנֵי in fidos, veraces terræ ; Pſal. 101.6. Denique, in plur.fæm. cum præf. וְנֶאֱמָנוֹת & fidas,conſtantes,permanentes ; Pſal.101.6. Col.Niph. & ejus part. Item, in Hiph. occurrit freqnentèr הֶאֱמִין credidit ; fidem habuit ; credidit firmè ; Gen.45.26. Jud.11.20. Iſa.53.1. Jer. 40.14. ſemel cum præf. deficiente י, jod, nota hiphil ; וְהֶאֱמִן & credidit ; Gen.15.6. ubi, ut ſæpè,cum ב, conſtruitur ; ſæpè, item,cum dativo,vel, ל.ut in 1.perſ.præt. hiph. הֶאֱמַנְתִּי credidi , fidem habui ; 1 Reg. 10. 7. 2 Chron.9.6. Pſal.27.13.. 116.10. & 119.66. Col. 3. & 1. ſing. In 3.pl. præt. hiph. הֶאֱמִינוּ crediderunt ; 2 Reg. 17.14. Pſal.78.22,32.. 106.24. Lam.4.12. & cum ו conv. præf. וְהֶאֱמִינוּ & credent ; Exod.4.8. ut &, in 2. pl. m. הֶאֱמַנְתֶּם credidiſtis ; Num.20.12.Deut.9.23.Col.præt. Hiph. In fut.Hiph.3.ſ.m. יַאֲמִין credet ; Job.4.18.. 15.15, 22,31.. 24.22.. 39.24. Prov. 14.15. & cum tzeri in ult. abſque jod ; ſic, יַאֲמִן ; idem ; ut cum ו conv.præf. וַיַּאֲמִן & credidit ; Exod.4.31.1 Sam.26.12.& in 2.ſ.m. תַּאֲמִין credes; Deut.28.66. vel תַּאֲמִן idem ; Prov.26.24.Jer. 12. 6. & cum ה interrog. præf. הַתַּאֲמִין num credes? Job.39.12. ut & in 1. ſing. אַאֲמִין credam ; Job.9.16. Item, in 3. pl.m. fut.hiph. יַאֲמִינוּ credent ; Exod. 4. 1, 5,8,9.. 19.9. Num.14. 1. Job.29.24. & cum ו conv.præf. וַיַּאֲמִינוּ & crediderunt ; Exod.14.31. Pſal.106.12.Jon. 3.5. ſic, in 2.pl.m. תַּאֲמִינוּ credetis ; 2 Chron.32.15. Iſa.7.9.. 30.21. Mich.7.5. Hab.1.5.& cum ו cop. וְתַאֲמִינוּ

&

& credetis; Isa.43.10. Col.fut.hiph. Item,in part.hiph. מַאֲמִין, & cum ה, demonstr.præf. הַמַּאֲמִין credens, qui credit; i.e. qui animum suum ἐδραῖον, stabilem, βεβαιοῖ, confirmat, non præceps feretur; Cocc. non festinat; Pag.qui credit, h.e. qui fidit, &c. Isa,28.16. Citat Paulus ad Rom. πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται; sensum magis reddens quam verba; qui verbum promissionis per fidem accepit, nè acceleret; nec, etsi statim non impleantur Dei promissa, ideò animum desponeat; neque enim tandem, confundetur aut frustrabitur; alii exp. non trepidabit; sed Kimchi in comment. Sensum quem attuli, exprimit; Merc. & in plur. מַאֲמִינִים credentes, fidem habentes; vel credidistis, aut fidem habuistis; Deut.1.32. col.part. hiph.& col.Rad. verbalitèr. Inde,verò, nomina sequentia; i. אָמֹן m. nutritius; educatus; Pag.Bu.&c.filius in sinu gestatus; Prov. 8.30. & eram apud ipsum אָמוֹן ἐγκάτοικος, in sinu. Dixerat sapientia, se genitam; nunc addit, se in sinu fuisse; Ità Joh.1.18. filius unigenitus,qui est in sinu patris, qui nunquam à patre separatus est, semper vidit patrem; videt, quid pater faciat, ut ipse hoc similitèr (eâdem voluntate & potentia) faciat; in quo pater voluntatem & beneplacitum habet, volens, ut in filio, ad se accedamus, in ipso se honoremus & adoremus, & filium honoremus, ut se. Cocc.Occurrit & Jer.46. 24. Ubi tamen quidam sumunt אָמוֹן pro הָמוֹן multitudine; quomodo omnes, Jer.52.15. exponunt; & residuum הָאָמֹן (cum præf.הָ) multitudinis transtulit Nebuzardan; Pag. Bu. Conc. & Lex.&c. Vide & sub Rad. הָמָה. Illud autem, Jer.46.25. אָמוֹן מִנֹּא, est nomen proprium; unde dicitur, נֹא אָמוֹן, Nah.3.8. No-Amon, pro No, urbs Ammonis; Ezech.30.14,15. dicitur, No, & הָמוֹן נֹא multitudo No; per allusionem ad אָמוֹן; 70. διόσπολις; vide ad Nahum, & Bocharti Phaleg. Cocc. אָמוֹן est opifex industrius, & fidus; Av. Ità Hieron.Prov.8.30.cum eo eram cuncta componens; pro artifice perito & certo, atque in arte suâ fido & exercitato,sumpsit; prout sumitur nomen אָמֹן.Merc. vel, collectivè, אָמוֹן sumitur,pro vulgo & multitudine opificum; hinc, quidam putant scriptum pro הָמוֹן, i.e. copia; Prov. 8. 30. & eram apud eum, velut opifex; 70. ἁρμόζουσα; Jer.46.25. Visito opificem de No; Nah.3.8. An melior es præ No, opificis; i.e. opifices habente; & Jer.52.15. & reliquias opificis; i.e. opificum; &c. Sic, Av. Deinde ii.Hinc, No. אָמוֹן, vel, אֹמֶן; m. fides, veritas, fidelitas; Deut. 32.20.& nonnunquam abstractum ponitur pro concreto; Av.Nimirum in pl.m. אֲמוּנִים fidelitates, veracitates; Prov.13.17.. 14.5..20.6. vel adjectivè, fideles, veraces; Psal.12.2..31.24. & semel cum kibbutz, אֱמֻנִים idem, Isa.26.2. & in Constr. אֲמוּנֵי fideles; 2 Sam. 20. 19. אָנוֹכִי שְׁלֵמֵי אֱמוּנֵי יִשְׂרָאֵל Ego (Abel) sum perfecti fidelium Israelis; i.e. mei cives, non minùs, quam ulli alii Israelitarum, sunt perfectæ fidelitatis; pluralitèr loquitur, quia de civitate. Cocc.col,sing.& pl. Item,iii. Hinc, No. אֹמֶן; m. veritas, fidelitas, fides, certitudo, constantia; Isa.25.1.ubi exaggerationis ergò, ponuntur duo nomina idem significantia; Cocc. consilia à longè, אֲמוֹנָה אָמֵן firmum, stabile, i.e. & stabile; Pag.vel potiùs, substantivè, firmitudo, firmitas, h.e. & firmitas; Cev. deficit enim vau copula, &: ut Hab.3.11. sol,luna; i.e. & luna, stetit; geminantur autem dictiones, augendæ firmitatis gratiâ; q.d.firma erunt valdè; Pag.& sunt qui exponant veritas fidei, i.e. certissima, seu ipsissima veritas; sed non est in regimine. Merc. Non occurrit אֹמֶן alibi in textu. Sic &, iv. Hinc,No. אֲמוּנָה f.veritas, fides; firmitas; fidentia; Pag.Bu. Merc. Cocc. &c. est Relativum, respiciens promissionem; & est assensus cordis; Av. Occurrit, Exod. 17. 12. וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה & manus ejus,i.e. unaquæque ex manibus ejus, firmitas; i. e. & fuerunt manus ejus firmæ; vel, juxta alios, & fuit manibus ejus firmitudo seu stabilitas; subaudito ל ad יָדָיו. Kimchi, in firmitate & stabilitate, subaudito, ב. Alii Adjectivum faciunt, & fuerunt manus ejus, i.e.utraque manus ejus, firma; Merc. Sed extat etiam Deut.32. 4. Psal.37.3..119.30,85. Prov.12.17. & 22. Isa.25.1. Jer. 5. 1. & cum præf. Psal.119. 75. וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי pro בֶּאֱמוּנָה,fidelitèr humiliasti me; Cocc. & fide afflixisti me; Bu.Conc. Vide &, ibid.v. 138. & cum aliis præf. הָאֱמוּנָה fides, Jer.7.28. וְהָאֱמוּנָה & fides; Isa. 11. 5. Item, interdùm אֲמוּנָה signif. constans, & statum munus, seu officium; ut 1 Chron.9.22,26,& 31.&c.Bu.Lex. Occurrit autem & cum aliis præf. quæ sequuntur; cum בְּ præf. בֶּאֱמוּנָה in fide; 1 Chron.9.26.& 31.2 Chron. 19.9.. 31.12.& 15..34.12. Psal.33.4. Isa.59.4. Hos.2.22. & cum ו pro ו, fic, בֶּאֱמֶנָה idem; 2 Reg. 12. 16. Ubi quædam exemplaria habent dagesch in Nun, post kibbutz, pro longâ Vocali Schurek; Vide etiam cap. 22. 7. Sic & cum ל præf. לֶאֱמוּנָה (præfixa habent sægol, ob sequens cateph sægol; pro more) ad fidem; Jer.5.3..9. 3. In formâ Constr.est, אֱמוּנַת fides, veritas; &c. Isa.33. 6. Unde, cum ך cop. præf.& י Aff. וֶאֱמוּנָתִי & fides, seu veritas mea, Psal.89.25.ut & cum ךָ, & in pausa ךָ sic, אֱמוּנָתֶךָ vel, אֱמוּנָתְךָ fides, seu veritas tua; Psal.36.6.. 40.11.. 89.2,3,6.. 119.90. Lam.3.21. & cum ך cop.præf. & ךָ Aff. וֶאֱמוּנָתְךָ & fides tua; &c. Psal.88.12.. 89.9.. 92.3. ut & cum בְּ præf. בֶּאֱמוּנָתֶךָ per fidem, seu veritatem tuam; Psal.89.49.&, בֶּאֱמֶנְתְךָ pro fide seu veritate tuâ; Psal.143.1. & cum ו Aff. אֱמוּנָתוֹ, 1 Sam.26.23. vel אֱמוּנָתוֹ Psal.100.5. fides seu veritas ejus; cui & ך cop.& בְּ est præf. sic, וֶאֱמוּנָתוֹ & fides ejus; Psal.98.3. & בֶּאֱמוּנָתוֹ per fidem suam; Psal.96.13.Hab.2.4. Item, cum בְּ præf.& ם Aff. בֶּאֱמוּנָתָם in fide ipsorum; 1 Chron.9.22. 2 Chron.31.18. In pl.fæm. אֱמוּנוֹת fidelitates, veracitates; Prov.28.20. col,pl. Item, v. Hinc & No. אֲמָנָה f. firmitas, stabilitas; perseverantia; constitutio firma; Pag.Bu.Lex.& Conc. Neh. 9. 38. & cum præf. וֶאֱמָנָה & firmitas; Neh.11.23. ubi videtur notare προσασίαν, curam, inspectionem, circa cantores; at Neh.9.38. vel 10. 1. אֲנַחְנוּ כֹרְתִים אֲמָנָה nos pangimus fædus; 70. διατιθέμεθα πίστιν; Ab.Ezra, קְיוֹם; mihi videtur, non alitèr, atque alitèr esse capiendam hanc vocem, apud Nehemiam, simplici stylo loquentem; sed & hic notare προσασίαν, curam, procurationem; pangimus, h.e. promittimus (vide כָּרַת) curam,sive procurationem; & scribimus; &c. προσασίαν, autem, dico, eo modo, quo dicitur, προΐσασθαι τὰς ἀγλάϊσ-γας; Tit.3.8. Cocc. percutinus fidelitatem, vel firmitatem; Hieron.fædus; Pag. אֲמָנָה est fides,fidelitas,veritas,constantia; ut Neh.11.22. quia, præceptum Regis super eos, & fidelitas super cantores; Av.Sed est & nomen fluminis, in Syria, 1 Reg.5. 12. Nonne melior est אֲבָנָה Amanah, quanquam alii codices habent אֲבָנָה Abanah;

banah; Pag. & ſic vulgo ſcribitur; at Maſoreth priorem lectionem ſequitur, legitque אֲמָנָה. Merc. Sed eſt nomen montis, Cant.4.8. de vertice Amanah. Pag.Av.Coc. &c. & ſanè, Amanus mons in Cilicia memoratur; Cocc. Item, vi. Hinc, No. אֹמָנָה, fæm. columna; quòd ædificium ſuſtentet, ſic appellata; teſte Kimchi. Sed extat ſolùm, hoc ſenſu, in pl.fæm.2Reg.18.16. וְאֵת־הָאֳמָנוֹת & columnas, quas operuit, &c. quanquam Targum habet, וְיָת סְקוֹפָיָא, aliàs, סְקוֹפָתָא limina, vel, poſtes, aut, ſecundum alios, trabes; Hieron.laminas; Pag.quidam ſumunt pro pl.fæm. benoni kal; à ſing. fæm. אֹמֶנֶת, nutriens, fæm. nutrix; Unde, hoc loco, אֳמָנוֹת columnæ templi figuratè appellantur nutrices, quod ſuſtineant & portent ædificium templi, ſicut nutrix portat infantulum, brachiis ſuis. Av. Huc refero, אוֹמָנוֹת, 2 Reg,18. 16. & valvas Templi Jehovæ, & הָאֳמָנוֹת poſtes (cum liminibus) quæ induxerat auro; 70. τὰ ἐσπαγμένα, ἃ ἐχρύσωσεν; Chald. סְקוֹפַיָּא limina; id, quod amplectitur valvas, & geſtat, intelligit.Cocc. Item, vii. Indè, No, אֱמֶנֶה f. veritas, fides; educatio fidelis; nutricatio,cura; Eſth.2.19. ſicut fuerat בְּאֱמֶנָה ſub educatione; Av. Vide & ſuprà, infin.kal. אֱמֶנָה veritas; ſed adverbialitèr uſurpatur, pro verè, reverà; Bu. Lex. Occurrit, ut adverbium, bis; Gen.20.12. Et etiam, אָמְנָה vere eſt ſoror mea; i.e. veritas eſt, quod ſit ſoror mea; ità Kimchi; ſic Joſ.7.20. Verè, ego peccavi. Pag. Deinde, viii. Hinc &, אָמְנָם (& אָמְנָם Gen.18.13.) Adv. verè, reverà, ſanè; profectò; Bu.Av. certè; utrumque ab אֱמֶן veritas, fidelitas; 70. ἀληθῶς; ὄντως; ἐπ' ἀληθείας; Cocc. Occurrit, Ruth.3.12. 2 Reg. 19.17. Job.9.2.. 12.2.. 19.4.. 34.12.. 36.4. Iſa.37. 18. & cum præf. ה Interrog. הַאָמְנָם An, vel num verè; Num.22. 37. 1 Reg.8.27. 2 Chron.6.18. Pſal.58.2. Col.Illud verò, Job.19.4. וְאַף אָמְנָם exp. & etiam ſane; enim-verò eſto, ſed eſto, ſanè; Bu.Lex. &c. Dein, ix. Hinc, No. אֱמֶן m. Artifex fidelis; opifex, qui fidelitèr exercet artem ſuam; Av.artifex; 70. ἀρχιτέκτων; vulgò, אוֹמָן; Cocc.quaſi artis nutritius dictus; vel quaſi firmus in arte, i.e. excellens; Bu.Lex. Opifex, ſeu artifex excellens vel principalis; Pag.certus in arte ſuâ; Kimchi, in Michlol, per dageſch ſcribit in Mem; ut & quædam exemplaria habent; Pag. Occurrit Cant. 7.1. opere manuum אֱמֶן artificis; Col. Undè Targum, Exod.35. 35. pro חָרָשׁ habet נַגָּר וְאֱמָן opificis, & artificis. Merc. Item, x. Hinc, No. אֱמֶן veritas; Bu.Lex. Nam, ex Iſa.65.16. apparet eſſe Subſtantivum; nam ibi bis ponitur, בֵּאלֹהֵי אֱמֶן per Deum veritatis; i.e. verùm; Merc. Hinc tranſit in Adverbium, ſive, in aſſentientis, & approbantis particulam; in bonum vel in malum; Græcorum alii πιστωμένως; alii γένοιτο, reddiderunt; q. d. fiat, vel ratum ſit, quod dictum vel auditum eſt. Merc.eſt fidentis & approbantis particula, Amen, Deut. 27. 15. q.d. verè fiat, firmum & ratum eſto; Bu. Lex. אֱמֶן veritas; vel, verè, certè; eſt affirmantis aut jurantis per veritatem; hinc, ὀμνύω, ὄμνυμι & ὀμόω. Item, δόμνυμι, juro; ἀμὴν, & ἠμὴν, certè, jurantis eſt. Av. In N.T. ubi in principio Sententiæ adhibetur, tranſit in naturam Adverbii, & notat aſſeverationem, reique confirmationem; ut, Amen, Amen dico vobis, i.e. verè, certè, profectò, conſantèr; hinc quod Matthæus dicit, ἀμὴν, id Lucas, c.9.27. dicit, ἀληθῶς verè; Item, pro ἀμὴν, Mat.23.36. Lucas, c.1.51. dicit, ναὶ, certè profectò. Geminatum, ſuperlativè ſignificat, ex Idiotiſmo Hebræorum; Amen dico vobis, i.e. certiſſimè, veriſſimè; Hieron. Iſa.25.1. ſcribit; Dominus in Evangelio, ſæpè hoc verbo utitur, Amen, Amen, i.e. verè, verè, dico vobis. Bu. Lex. Qui juranti dicit Amen, Jurat.Num.5.22. Ità olim Teſtes jurabant; Talmud.in Cod. Schebuoth, c.4. Sect.2. שְׁבוּעַת הָעֵדִים כֵּיצַד אָמַר לִשְׁנַיִם מַשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ אָמֵן הֲרֵי אֵלּוּ חַיָּבִין Juramentum Teſtium, quomodò dixerit quis duobus, &c.. adjuro vos; & dixerint, Amen, tenentur. Hinc Amen dicere, eſt jurare; quia ſubintelligitur is, cui Amen dicitur, tacitè adjurare, vel conſideratur tanquam adjurans; Ità Luc. 12. 44. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, accipi debet ut reſponſio ad adjurationem. In Iſa.65.16. אֱלֹהֵי אָמֵן Deus Amen, eſt Deus, cui poſtulanti gratiarum actionem & gloriam, convenit reſponderi, Amen; Undè 2 Cor.1.20. In Chriſto, omnes promiſſiones Dei, næ, & Amen; cui dicenti, annon præſtiti promiſſa mea? reſpondendum, ναὶ, næ; & dicenti, annon debes mihi gratiarum actionem & gloriam? Reſpondendum, Amen, h.e. fiat. Cocc. Occurrit autem, אָמֵן Amen; verum, ſtabile, firmum; (Bu.Conc.) Num.5.22. Deut.27.15,16, &c. ſæpè hoc cap.1 Reg.1.36. 1 Chron.16.36. Neh.5.13. & 8.6. Pſal.41.14.. 72.19.. 89.52.. 106.48. Iſa.65.16. Jer.11.5.. 25.6. & cum præf. וְאָמֵן & Amen. Pſal.41.14. col. Denique, xi. Hinc, No. אֱמֶת f. veritas, fides, certitudo; ſcribitur contractè pro integro, ſed inuſitato, אֱמֶנֶת; Av. nam ſecundum normam debuerat eſſe אֱמֶנֶת; ſed eſt ſine Nun, leniendæ, (vel potiùs, levandæ dictionis, Merc.) gratiâ; ſicut & בַּת filia, à Rad. בָּנָה, debuerat eſſe בַּנֶת; unde & אֱמֶת junctum Pronominibus dageſchatur; Pag. id quod indicium eſt Nun excidentis; Merc. Eſt autem propriè, diſcrimen, inter אֱמוּנָה & אֱמֶת, ut inter voluntatem & opus, quod ex ea proficiſcitur; nam, אֱמוּנָה eſt ipſa perſuaſio, & cordis aſſenſus; אֱמֶת vero, ipſum opus voluntaris & fidei; etſi paſſim confundantur; niſi quod אֱמוּנָה pro fide quidam reperies; at אֱמֶת nunquam; ſed ſemper pro veritate; certitudine; & interdùm, pro ſimplicitate, quæ hypocriſi opponitur; Merc.ex Forſt. ut multa alia. אֱמֶת eſt veritas in re; in Sermone, teſtante, docente, promittente; in cogitatione, in judicio animi; Item, in voluntate & actione veritas eſt, quum ea quæ facimus, conveniunt cum certa regula, & primâ veritate; In omni enim malo eſt ψεῦδος mendacium. Eſt &, conſtantia in propoſito; ἀλήθεια; Veritas omnis manet, habet firmitudinem, atque ſic fulcitur & ſtatuminatur; nomina, חֶסֶד וְאֱמֶת gratia & veritas, ſæpe junguntur; quorum illud, de Deo dictum, notat amorem æternum, & munera amoris æterni, oppoſita iræ, inimicitiæ, damnationi; hoc autem promiſſorum exhibitionem & expletionem; Cocc. Occurrit autem אֱמֶת veritas; fides; (Bu.Lex. & Conc.) fidelitas, &c. ſæpe in textu; viz. Gen.24.48. Exod.18.21. Deut.13.14.. 17. 4.. 22.20. Joſ.2.12. 2 Sam.7.28. 1 Reg.10.6.. 17.24.. 22. 16. 2 Chron.9.5.. 15.3.. 18.15. Neh.7.2.. 9.13, & 33. Pſal.15.2.. 19.10.. 31.6.. 45.5.. 51.8.. 85.12.. 101.7.. 119. 43, 142, 151, 160.. 132.11.. 146.6. Prov.8.7.. 11.18.. 12.19.. 14.25.. 22.21.. 23.23. Eccl.12.10. Iſa.43.9.. 59. 14. Jer. 2. 21.. 10. 10.. 14.13.. 42. 5. Ezech.18.8,9.

Dan.

Dan.8.12.& 26.. 10.21.. 11.2. Hoſ.4.1. Mich.7.20.Zach. 7.9. Item, cum præf.ſæpe ; ut cum ! cop. וֶאֱמֶת & veritas ; Gen.24.49.. 47.29. Exod.34.6.. Joſ.2.14. 2 Sam. 2.6.. 15.20. 2 Reg.20.19. Eſth.9.30. Pſal.25.10.. 61.8.. 85.11.. 86.15.. 89.15.. 117.2. Prov.3.3.. 14.22.. 16.6.. 20.28. Iſa.39.8. Jer.9.4.. 33.6. Dan.10.1. & cum הַ Interrog. præf. הַאֱמֶת an veritas ; Gen. 42. 16. & cum הָ demonſtr. הָאֱמֶת fides ; veritas ; &c. Gen.32. 10. Iſa. 59.15. Zach.8.3. cui & ! cop.eſt præf. וְהָאֱמֶת & veritas ; 2 Chron.31.20.. 32.1. Zach.8. 19. Item, cum בְּ præf. בֶּאֱמֶת in veritate ; in fide ; Jud.9.15,16,19.1 Sam.12. 24. 1 Reg.2.4.. 3.6. 2 Reg.20.3.Pſal.69.14.. 111.8..145. 18. Prov.29.14. Iſa.10.20.. 16.5.. 38.3.. 48.1.61.8.Jer. 4.2.. 26.15.. 28.9.. 32.41. Zach.8.8. cui & ל cop. eſt præf. וּבֶאֱמֶת & in veritate ſeu fide ; Joſ.24.14. & cum לְ præf. לֶאֱמֶת ad veritatem ; Iſa.42.3. Item cum Aff.2. perſ.ſ.m. אֲמִתְּךָ vel in pauſa אֲמִתְּךָ veritas ſive fides tua ; Pſal.30.10.. 57.11..71.22.. 115.1.. 108.8.. 138.2. Iſa. 38.18, & 19. cui & ! cop. & בְּ ſunt præf. ſic ; וַאֲמִתְּךָ & veritatem tuam, Pſal.40.11, & 12.. 43.3. בַּאֲמִתֶּךָ in veritate tuâ ; Pſal.54.7. & in pauſa, בֶּאֱמֶתֶךָ in veritate tuâ ; Pſal.25.5.. 26.3.. 86.11. Dan.9.13. Denique, cum וֹ Aff. אֲמִתּוֹ veritas ejus ; Pſal. 91.4. cui & ! eſt præf. וַאֲמִתּוֹ & veritatem ſuam ; Gen. 24.27. Pſal. 57.4. col אֱמֶת cum præf. & aff.

Rad. 99. אָמַן robuſtior fuit, corroboratus eſt, valdè conſolidatus eſt præ aliis ; cogn. cum עֶצֶם oſſeus fuit ; i.e. firmus inſtar oſſium ; cum מָעַץ expreſſit, nam ad expreſſionem requiritur robur quoddam ; Hinc, Græci acceperunt *μείζων*, quod per comparationem exponitur, major, grandior ; & *μειζότερος*, magis, ampliùs ; Av. אָמַן robuſtus, fortis fuit ; Bu.ſignificat contentis viribus eſſe, vel agere ; *ἐνδυναμοῦσθαι* ; ut Prov. 24. 5. אִישׁ דַּעַת מְאֻמָּץ כֹּחַ vir cognitionis, i.e. ſapiens, peritus, circumſpectus, contentis viribus agit ; ſtrenuus, imperterritus eſt, non defetiſcitur ; Cocc.in kal. eſt neutrum ; ſunt qui exponunt, ſurrigi, erigi ; erecto eſſe corpore vel animo ; virtute prævalere ; prævalere ; ſtrenuum eſſe, viriliter agere ; In piel, & hiph. tranſitivum eſt ; Merc.ex Forſt. Occurrit autem in præt. kal. 3. pl. אָמְצוּ, robuſti ſunt ; 2 Sam.22.18. Pſal.18.18.. 142.7. In fut. יֶאֱמָץ robuſtior erit, Gen.25.23. & in pl.cum præf. Vau conv. וַיֶּאֶמְצוּ & robuſti fuerunt ; 2 Chron.13.18. Item, in imper. kal. אֱמָץ (cum præf.) & eſto fortis ; Deut.31.7. & 23. Joſ. 1.6,7,9,18. 1 Chron.22.13. & 28.20. ut & in pl. cum aff. וְאִמְצוּ & fortes eſtote ; Deut. 31. 6. Joſ.10.25. 2 Chron.32.7. col.kal. In piel, אִמֵּץ roboravit, fortificavit, obſirmavit ; erexit ; conſolidavit ; cum præf. וְאַמֵּץ & obſirmavit ; Deut.2.30. Et in 2. ſing.m. præt. piel, אִמַּצְתָּ fortificaſti ; Pſal.80.16,18. ut & in 1.ſing. cum הָ, aff. אַמַּצְתִּיהוּ fortifico te ; Iſai.41.10. In fut.piel, 3.ſ.m. יְאַמֵּץ fortificabit ; Am.2.14. & cum ! conv. וַיְאַמֵּץ & obſirmavit ; 2 Chron.36.13. & cum ſægol in ult. וַיְאַמֶּץ & fortificat ; Iſa.44.14. & in 2.ſ.m. תְּאַמֵּץ obſirmabis, Deut.15.7. Job.4.4. ut & in 3.ſ. f. cum ! conv. וַתְּאַמֵּץ & confirmat, Prov.31.17. & cum נִי Aff. תְּאַמְּצֵנִי fortificabit eum ; Pſal.89.22.& in 1. ſing. אֲאַמֵּץ roborabo ; unde cum כֶּם Aff. אֲאַמֵּצְכֶם fortificabo vos ; Job. 16. 5. In 3.pl.m. fut. piel, יְאַמְּצוּ fortificabunt ; & cum ! conv. וַיְאַמְּצוּ & fortificarunt ; 2 Chron. 11.17. & cum ! conv.præf. & ו pro יְ, ante הִ Aff.ſ.o ; וַיְאַמְּצֵהוּ & confirmarunt eum ; 2 Chron.24.13. In Imper.piel,ſing. m. אַמֵּץ robora ; confirmato ; ut, cum ! cop. & הִ aff. וְאַמְּצֵהוּ & corrobora eum ; Deut.3.28. & in pl.m. אַמְּצוּ &, in pauſa, אַמֵּצוּ fortificate ; Iſa.35.3.Denique, in part. piel, ſing.maſc. מְאַמֵּץ fortificans eſt, confirmat ; Prov. 24.5. col piel. In Hiph. הֶאֱמִיץ fecit robuſtum ; corroboravit ; Unde, fut. Hiph. cum præf. וַיַּאֲמֵץ & confirmabit ; Pſal.27.14..31.25. col Hiph. In Hithp. הִתְאַמֵּץ corroboravit ſe ; erexit ſe ; 1 Reg.12.18. 2 Chron.10. 18. & in fut.Hithp. יִתְאַמֵּץ ; unde ; in pl. cum præf. vau conv. וַיִּתְאַמְּצוּ & fortificarunt ſe ; 2 Chron.13.7.Item, in part.hithp. מִתְאַמֵּץ, unde fæm. מִתְאַמֶּצֶת corroborans ſe ; Rath.1.18. col.hithp. Inde i. No. אַמִּיץ, vel אַמִּץ, m. robuſtus, fortis, prævalens ; firmus ; contentis viribus ; 2 Sam.15.12. (קֶשֶׁר אַמִּיץ, conſpiratio firma ; 70, *σύνεσιμα ἰσχυρόν*.) Job.9.19. Nah. 2. 2. & cum præf. וְאַמִּיץ & fortis, Job.9.4. Iſa.28.2.. 40.26. Am.2.16. col. Deinde, ii. Hinc, No. אֹמֶץ, m.robur ; fortitudo ; ſolidamentum ; contentio virium ; Job. 16. 5. col. Et, iii. hinc, No. אֲמָצָה f. idem ; robur ; adminiculatio ad ſtandum, fortiter agendum, vincendum ; confirmatio ; *ἐνδυνάμωσις* ; Cocc. Zach. 12. 5. col. Item, iv. Indè, No. אַמִּצִּים ſive, אַמִּיצִים, robuſti, validi ; robuſtiores ; grandiores ; Bu.Av.Zach.6.3. & 7. Hebræi coloris aliquam ſpeciem ſignificare putant ; & inde, Chaldæus קַטְמִנִים cinerei ; Bu. Lex. quidam putant ſcribi pro חֲמוּצִים ruſſi ; Av. Ità etiam R. D. exp. אַרְמוֹנִים rufi ; & quamvis memoraverit אַרְמוֹנִים rufos, verſu ſuperiore ; ad denotandum tamen, quod aliqui erant ſubrufi, i.e.parùm rufi, alii, valdè rufi ; addidit אַמִּצִּים ; Pag. ſunt qui erectos, ſeu fortes exponant ; ſed coloris genus, omnino videtur ; Merc. Videtur poni pro חֲמוּצִים (quod eſt Iſa.63.1.) & ſignificare v.3. rubro colore reſperſos ; & v.7. tinctos ; nempe maculis rubris, in colore albo ; 70. *ἁρδοὶ* ; Heſ. *ἁρδοὶ, σπιλοὶ* ; Sym. *ἁλουργεῖς, χρώματος* ; In Ariſtophanis nubibus, Scholiaſtes explicat per *αἱματώδης*, h.e. *παχεῖς* ; ſed dubitat, annon colorem notet ; ut & Suidas. Cocc. Alii exp. cineracei, i.e. coloris cineris ; Pag. R. Sol. neſcio quid hoc ſit ; Cocc. In ſing. eſſet אָמוּץ, vel אָמֵץ. Pag. v. 3. אַמִּצִּים robuſti ; & v.7.cum præf. וְהָאַמִּצִּים & confirmati iſti ; Bu.Conc.Col. Denique, v.hinc, inde No. מְאֻמָּץ robur, fortitudo ; Pag.Av. In pl. מְאֻמָּצִים, unde, in conſtr. מְאֻמְצֵי כֹחַ, robora, fortificationes virium ; Bu. Lex. fortitudines potentiæ ; Pag.contentio (ſeu, contentiones) virium. Job.36.19.Col.

Rad.100. אָמַר ; dixit, cum ſuis omnibus compoſitis, edixit, prædixit, condixit ; pro loci ratione ; Item, efferre, narrare, prædicare, effari ; omnia reducuntur ad dicere ; ſenſus loci, & Linguæ Latinæ Proprietas, quomodo ſit reddendum facilè commonſtrarit. Nunc abſolutè ponitur, nunc cum caſu accuſativo, nunc dativo, nunc cum præpoſitione אֶל ad ; quod ei cum Latinâ Lingua eſt commune ; quum de Deo dicitur ; ſæpe fortius quiddam, ut mandatum & ordinationem includit, aut ſuſcitationem ; ut quum, in Jonâ, Deus piſci dixit, ſenſus eſt, quod ejus voluntatem incitavit. Merc. Item, cogitavit, putavit ; quando dicitur de corde ; Pag. Quum cordi tribuitur, nunc abſolutum eſt, & ſignificat animo conſtituere, vel, apud ſe decernere ; Nunc poſt ſe habet

Beth

Beth; nunc אֶל; dixit in cordeſuo, vel ad cor ſuum; Tribuitur & rei inanimatæ, quòd in hâc Linguâ frequens eſt, per Proſopopœiam; intercedente relativo אֲשֶׁר, notant ſumi pro addicere, promittere, vel condicere, tam in bonum, quàm in malum; geminatum in eâdem ſententiâ notat ſingularem animi affectum, ſive cum infinito, ſive eâdem perſonâ repetitâ; differt à דִּבֶּר loqui, quòd actum ipſum dicendi ſignificet; at דִּבֶּר rei vel cauſæ diſpoſitionem; ut Latine loqui, & dicere. Merc. אָמַר ſignificat actum dicendi, ideóque ſemper ſequitur declaratio & expreſſio dictionis, ubi illa non poteſt ſubintelligi. ut Gen.1. Dixit Deus, nempe, fiat lux; item, fiat firmamentum, colligantur aquæ, germinet terra, fiant luminaria, &c. At דִּבֶּר eſt loqui, & ponitur ſine ſubjunctione rei dictæ, niſi interceſſerit hoc verbum; (ut quum dicitur, & locutus eſt dominus ad Moſen, & dixit, &c. ſimilia) per Proſopopœiam, tribuitur inanimatis; & notanda eſt phraſis, quòd dicere in corde, ſit cogitare, ſeu ſtatuere in animo. cogn. cum יָמַר & מִיר, i.e. mutare; nam dicendo, mutantur ſyllabæ, verba, tempora & perſonæ, pro neceſſitate orationis. Hinc per inverſionem radicis, eſt ἐρμῆς, ἑρμᾶς, Mercurius, dictator; Item, ἑρμηνεύω, interpretor; ἑρμηνεία, dictio, expoſitio dictionum; & per Syncopen, ἔρω, ἔρῳ, εἴρω, i.e. dico; & Latini, converſâ radice, dicunt, rumor, rumoris; &c. Av. אָמַר dicere, φάναι, non eſt idem cum דִּבֶּר, loqui; ut putat Maimonius, in Moreh, p.1.c.65. quamvis enim, Deo loquenti, attribuantur אֲמָרִים dicta; Joſ.24.27. non tamen ſequitur, omnem dicentem loqui, quemadmodum omnis loquens dicit; nam, Sermo, דָּבָר, conſtat ex אֲמָרִים dictis, ſententiis, quibus quid affirmatur vel negatur; dictum autem, non vice verſâ continet ſermonem, rationem, coordinatas ſententias, deductionem ex principiis; &c. Exod. 29.3. דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ loquere, & dic; i.e. utere ſermone in hæc verba; Exod. 19.19. loquere tu nobiſcum, nè loquatur Deus nobiſcum; hic non poteſt uſurpari אָמַר. Adde his מִלֵּל, λαλεῖν, verba facere; quæ diſtinguenda ſunt. Vide Pſal.19.4.5. cæterum אָמַר dicere; notat conceptionem ſententiæ affirmantis aut negantis, vel animo, vel linguâ, ac voce; vel ſcripto, aliove ſigno; dicere in corde ſuo, eſt judicare, opinari, ſtatuere, deliberare, decernere apud animum ſuum; quale autem quid diſtinctè ſignificetur, ex forma verborum adjecta patet; ut Pſal.27.8. לְךָ אָמַר tibi dicit cor meum, i.e. pro te, tuam vicem; animus meus, tuis verbis, legem hanc dicit, quærite faciem meam; ea jam non eſt ſolùm Lex tua, ſed & charitatis meæ; confer. Exod.4.16. cum פֶּה eſt ellipſis; Gen.38. 11. Nam dicebat, ità rectiùs facere, nè moriatur; ſic, Gen.42.4. Exod. 13.17. Num. 16. 34. Pſal.38.17. כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי quia dixi, nè lætentur de me; cogitavi, ſim, ut ſurdus, & mutus, nè lætentur ſuper me; confer v.14.15. & Ellipſis quoque eſt, quum juſſionem ſignificat, & ſolùm ponitur; ut Pſal.33. 9. הוּא אָמַר ipſe dixit, ſcil. ut eſſet, & extitit; ſic Pſal.105.31, & 34. Jon.2.11. plenum, Gen.1.3. &c. Item, dicere alicui, ponitur pro aſſentiri; ut Job. 34. 34. אַנְשֵׁי לֵבָב יֹאמְרוּ לִי viri cordati dicent mihi; i.e. adſtipulabuntur; idem dicent, hoc mihi dicent; non ſilebunt mihi; &c. Hæc ex Cocc. Occurrit autem אָמַר in 3. præt. ſing. kal, dixit, dicebat, dicit, &c. frequenter admodum; ut Gen. 3.3.16, & 17.. 13.14.. 20.5,16.&c. 450.circ.l. In pauſa eſt אָמָר Gen.18.17.. 21.1. Exod.18.24. col, in pauſa: Item, cum præf. וַאֲמַר & dixit, vel converſivè, & dicet, Gen.46.33. Exod.14.3.&c. 60.circ.l. Item, cum præf. הָ, Job.34.31. הָאֹמַר qui dicit; col. Occurrit etiam 3.fæm. אָמְרָה dixit ipſa; Gen.16.13.. 20.5.. 21.16.&c. & cum præf. לָ, 25.circ.l. Et in 2. ſing.maſc. אָמַרְתָּ dixiſti; Gen. 12.19.. 26.9.. 32.12. &c.20.circ.l.& cum præf. vau conv. וַאֲמַרְתָּ & dices; Gen.32.18.. 44.4.&c. 150. circ.l.ut &, in 2,ſing.fæm. אָמַרְתְּ dixiſti; fæm. Jud.17.2. 2 Sam.7. 22. Pſal.16.2. Iſa.47.10..57.10. Jer.22.21. Ezech.27.3. &, cum præf. vau conv. וָאֲמַרְתְּ & dices, fæm. Jud.4.20. 1 Reg.1.13. Iſa.49.21. col. Sed occurrunt &, אָמַרְתִּי & cum לְ præf. לֵאמֹר & cum וְ præf. וֶאֱמֹרוּ & cum לְ præf. לֵאמֹרְתֶּם & cum לְ præf. & אָמַרְנוּ & cum וְ præf. 200.circ.l. Item, in infin. אָמוֹר vel אֲמֹר dicere; dicendo; Exod.21.5. Jud. 15.2.. 1 Sam.2.30..20.21. Jer.23.16.Num.6.23.& ante maccaph, cum cametz-chatuph, ſic, אָמְרַ— idem, dicere, Prov. 25.7. col. Sed & alia forma infinitivi occurrit, viz. אֱמוֹר idem, dicere, Ezech.25.8. & cum præf. הַאֱמֹר an dicere, Job.34.18. & הֲאֹמַר idem, num dicere? Ezech.28.9. בֶּאֱמֹר in dicendo, Deut.4. 10. Ezech.36. 20. & בֶּאֱמֹר idem, in dicendo, Pſal.42. 4. כְּאֱמֹר juxta dicere; Joſ.6. 8. Item, לֵאמוֹר dicendo, Gen.48.20. Jer.18.5.. 33.19. col, præced. infin. Sed defectivè ſine vau, multò frequentiùs occurrit, ſic, לֵאמֹר idem, dicendo; Gen. 1.22.. 2. 16.. 3.17.&c. 750.circ.l. & cum præf. וְלֵאמֹר & dicere; 2 Chron.32.17. Iſa.44.28.. 51.16. col. præf. Sed cum Aff. cholem mutatur in cametz catuph, & tranſmutatur, ſic, אָמְרִי dicere me, Joſ.6.10. Job.9.27. & cum præf. בֶּאֱמֹרִי in dicere (ſeu dicendo) me; Ezech. 3.17.. 33. 8.& 13. & וּבֶאֱמֹרִי & in dicere (ſeu, dicendo) me; Ezech.33.14. Item, cum aliis Aff. אָמְרְךָ dicere te, Ezec. 35.10. & אָמְרֵךְ idem, dicere te, fæm. Jer.2.35. Ezech. 25.3. ſic &, אָמְרָכֶם dicere vos, Jer.23.37. & cum præf. בֶּאֱמָרְכֶם in dicere vos, Pſal.42.11. Eſth.1.17..3.4. col. Infin. cum Aff. Occurrit item, non rarò, in Imper. אֱמֹר dic, dicito, Gen.45,17. Exod.6.6.&c. 60. circ. l. cum præf. & ante maccaph. וֶאֱמָר— & dic; 2 Reg.4. 26. Ezech.6.11. col. In ſing.fæm. אִמְרִי dic,dicito, fæm. Gen. 12.13.. 20.13. 1 Reg.2.17.. 14.7. Iſa.40.9. Jer. 48. 19. col.fæm. Sic & in Imper.pl. אִמְרוּ dicite, 2 Sam. 20. 16. 1 Reg.20.9.&c. & cum præf. לְ, 30.circ.l. Item, in fut. kal, ſæpiſſimè occurrit, viz. יֹאמַר dicet, Gen.31.8.. 41.58.. 43.7. &c. 60.circ.l. & cum præf. וַיֹּאמַר & dicet, 2 Reg. 9.17. Pſal.58.12. Iſa.44.16,& 17.. 58.9. Hab. 2.6. col. Sed cum vau conv. præf. omnium frequentiſſimè, ſic, וַיֹּאמַר & dixit, Gen.14.19.. 15.8.. 16.8.. 18. 3, 23, 27, 29. &c. 2100. circ. l. Item, cum præf. הַ; interrog. הֲיֹאמַר num dicet, Iſa.45.9. & cum שֶׁ, præf. שֶׁיֹּאמַר ut dicat quis, Eccl.1.10.col, cum הַ,& שֶׁ. Sic, in 3.ſing.fæm. תֹּאמַר dicet, Gen.21.12. 1 Sam.20.4. Eſth.2. 13. col. & in aliâ forma, תֹּאמַר (à 3.ſing. maſc. יֹאמַר) dicet, vel dicit, fæm. Prov.1.21. Jer.51.35. Mal. 1. 4. col. & cum vau conv. præf. וַתֹּאמַר & dixit, fæm. 1 Sam.1.11.. 2.1. Eſth.5.7.. 7.3. col. Sed in alia forma, וַתֹּאמֶר; (quaſi à 3.ſing. maſc. (יֹאמֶר) & dixit, fæm. multò frequentiùs occurrit, viz. Gen.3 2. & 13.. 4.1.&c. 200. circ.l. Item, in

2.perſ.ſing.maſc. תֹּאמַר, dices, Gen.14.23. Exod.3.14, 15.&c. 50.circ.l.& ſemel in alia forma, תֹּאמֵר dices, 2 Reg.10.5. & cum vau conv. præf. וַתֹּאמֶר & dixiſti,Gen. 44.21,& 23. &c.12.circ.l. & in 2.ſing.fœm. תֹּאמְרִי dices, fœm. Ruth.3.5.& 11. Jer.13.20.& 21.. 20.23. & cum vau conv. præf וַתֹּאמְרִי & dixiſti, Iſa.47.7. & 10. Jer.2.20, 25, 35. col. Item,in 1.perſ.ſing. אֹמַר dicam,Gen.24.14.. 26.20.&c. 15.circ.l. & ſemel cum וְ præf. וְאֹמַר & dicam, Ezech.13.15. Sed cum vau conv.præf. multò ſæpiùs;ſic, וָאֹמַר & dixi, Gen.20.13.. 24.39,42,45,47.. 31.11.&c. 80.circ.l.& ter plenè וָאוֹמַר idem, & dixi, Neh.2.7,17,& 20. Sed occurrit & cum ה parag. ſic, אֹמְרָה Pſal.42.10. dicam; cum præf. וְאֹמְרָה & dicam, Gen.47.31.col.Sed cum vau conv. Sæpius, וָאֹמְרָה & dixi, Jud.6.10. Ezr.8. 28.. 9.6.&c. 20.circ.l. Sic,in 3.pl.m. fut. kal. יֹאמְרוּ dicent, Exod.4.1.. 12.26.. 32.12. &c. 50.circ.l.& in pauſa, יֹאמְרוּ, Pſal.145.6.. 11. Jer.5.2. & ſemel, cum præf. שׁ. Sic, שֶׁיֹּאמְרוּ quam dicebant, Lam. 2. 15. & cum וְ præf. וְיֹאמְרוּ & dicent, Deut.32.7.&c. 10.l. Sed cum vau conv.præf.multò ſæpiùs; Sic, וַיֹּאמְרוּ & dixerunt ; Gen. 11.3,& 4. 18.8,9.. 19.5,9, & 12.&c. 300.circ.l.& ſemel, cum aff.defectivè, יֹאמְרוּךָ(abſque א,radicali,pro יֹאמְרוּךָ) dicent tibi, ſive dicunt tibi,&c. Pſal.139.20. Et in 3.pl. fœm. תֹּאמַרְנָה dicent, fœm. Eſth.5.18. Pſal.35. 10. cum vau conv.præf. וַתֹּאמַרְנָה & dixerunt, fœm. Gen. 31. 14. Ruth.1.10, & 19.. 4.14. 1 Sam.9.12. & defectivè,abſque ה, ſic, וַיֹּאמְרֻן idem; Exod.1.19.. 2.19. 1 Sam.18.7.col. 3.pl.fœm. Item, in 2.pl.maſc. תֹּאמְרוּ, dicetis,Gen.34.11, & 12.. 50.17. &c. & cum Nun parag.תֹּאמְרוּן, Gen. 32. 4.&c. (ſemel autem תֹּאמְרֻן, Jer.21.3.) idem, dicetis ; & cum vau conv.præf. וַתֹּאמְרוּ & dixiſtis, Deut.1.14. &c. 50. circ.l. Denique in 1.perſ.pl. נֹאמַר dicemus,Gen.44. 16. &c. (ſemel cum præf. וְ ſic, וְנֹאמַר & dicemus, Iſa. 41.26.) & cum præf. vau conv. ſic, וַנֹּאמַר & diximus, Gen.26.28. &c.15.circ.l. Item, ſæpè etiam occurrit in benoni kal ; אוֹמֵר,vel אֹמֵר dicens, Ex.2.13.. 33.12. 1 Reg.5.5.&c. Pſal.29.9.. 45.2. Prov.24.24. Iſa.6.5.&c. 25. circ.l. cum præf.וְאֹמֵר & dicens, Prov. 28.24. & הָאֹמֵר qui dicit, Gen.32.9. Deut.33.9. 1 Sam.11.12. Job.9.7.Iſa.41.13.. 44.26,27,28. Jer.22.14. In pl.m. אֹמְרִים dicentes ; Gen.37.17. Ex.5.17.&c.& cum præf. הָאֹמְרִים qui dicunt, dicentes ; Job.22.17. Pſal. 40. 16.. 70.4.. 137.7. Iſa.5.19,20.&c. 18.circ.l. וְאֹמְרִים & dicunt ; 1 Chron.20.21. Ezech.13.7. בְּאֹמְרִים in dicentibus,Pſal. 122.1. & in ſing fœm. הָאֹמֶרֶת quæ dicit, Iſa.47.8. Mic. 7.10. Zeph.2.15. & אֹמֶרֶת dicens, vel, dicit, fœm. Mal. 3.22,23, 27. In pl. fœm. אֹמְרוֹת dicentes, Jer. 38. 22. præf. הָאֹמְרוֹת quæ dicunt, Am.4.1. Item, ſemel, in pahul, הָאֲמוּר quæ diceris,quæ dicta es,domus Jaakab, &c. Mic.2.7. In Niph. נֶאֱמַר dictum fuit ; Dan.8. 26. In fut. Niph. יֵאָמֵר dicetur, Gen.10.9. Num.21.15. Pſal.87. 6. vel, יֵאָמֶר idem ; Gen.22. 14. Num.23.23. Iſa.19.18.. 61.6. & 62.2. Jer.4.11.. 7.32.. 16.14.. 23.7. Ezech. 13. 12. Hoſ.1.10. Zeph.3.16. ut & יֵאָמֵר idem ; dicetur ; Iſa.4.3. & cum וְ, conv. וַיֵּאָמֶר & dictum fuit; Joſ.2.2. In hiph. הֶאֱמִיר dicere fecit ; promittere effecit ; auctor dicendi, & gloriandi factus eſt; λέγειν ἐπίτροπος ; Unde, cum Aff. הֶאֱמִירְךָ dicere fecit te; effecit ut promiſeris & ſpoponderis ; ſponſionem ſtipulatus eſt à te ; Deut.26.18.& in 2.ſing.m. הַאֲמַרְתָּ dicere feciſti ; Deut. 26.17. ſpondere feciſti ipſum ; ſponſionem ſtipulatus es ab eo ; Kimchi, סִבַּת שֶׁיֹּאמַר cauſa dicendi extitiſti ; Et Aben Ezra, exp. הוּא עוֹשֶׂה לְךָ ſic, עַד שֶׁתֹּאמַר facit tibi, ut dicas ; &c. qui Deo fœdus aſcerenti adſtipulatur, Deo dat occaſionem gloriandi in efficacia gratiæ ſuæ ; & ei Deus dat libertatem gloriandi in privilegio populi peculiaris, in teſtimonio bonæ conſcientiæ & ſpe promiſſorum. Alii etiam exponunt Hiph.exaltare, magnificare ; prædicare ; ſeu ore, ſeu laudibus evehere ; ut loco citato, v. 18. Dominus exaltavit te hodiè ; & v.17. Dominum exaltaſti, hodiè ; &c. Sed, aptior videtur ſenſus prior. Item, in Hithp. הִתְאַמֵּר prædicavit ſeſe, jactatus eſt ; q.d. ſe dicere ; gloriari, exaltare ſe ; &c.ut in fut. hithp.3.pl.m. יִתְאַמְּרוּ ſeipſos dicent, nomen ſuum prædicabunt, omnes operantes iniquitatem ; Nomen ſuum proponent nominandum, quaſi aliud ſit nomen in quo oporteat ſalvari, quam nomen Chriſti, quod datum eſt hominibus ; qui venit in nomine ſuo, ad fidem & obedientiam, ſe nominat ; Pſal. 94.4. Cocc.dictis ſe efferent ; verbis prædicabunt, vel exaltabunt ſe ; gloriabuntur ; &c. &,in aliâ formâ,mutato א,in י ; Iſa.61.6. in 2.pl.m. תִּתְיָמֻרוּ nomen veſtrum nominabitis, dicentes, hæc noſtra ſunt ; ſummè prædicabitis, efferetis vos ; jactabitis, aut exaltabitis, ſeu magnificabitis vos ; &c. col.niph. hiph. & hithp. Inde,i. No. אֹמֶר m. dictum,ſermo, verbum ; effectum ; ῥῆμα. Eloquium ; pronunciatum ; promiſſum ; &c. Hoc nomine, ſunt qui putent ſecundam Triadis ſacroſanctæ perſonam, appellatam à Joanne Evangeliſtâ ; non nomine דָּבָר, quod rem etiam ſignificat, & rerum ordinem ; ex Moſe ſumunt argumentum, qui in rerum creatione deſcribenda, ſit verbo אָמַר potiùs, quam דִּבֶּר uſus ; ut λόγος, ſeu אֹמֶר, ſit ſermo quo ſint omnia condita ; Merc.ex Forſt. Occurrit, Job.22.28. וְתִגְזַר אֹמֶר decernes dictum ; h.e. optabis quidvis ; Pſal.19.3,4. אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים non eſt dictum, & non ſunt ſermones ; narrant cœli, non voce, non dictis, non ſermonibus ; ſed quaſi Scripturâ, quæ ab omnibus legi & cognoſci poteſt, qui literas, quæ ubique extant, velint in verba colligere. Pſal.68.12. אֲדֹנָי יִתֵּן אֹמֶר Dominus dat dictum ; dat, ut non ampliùs ſit ſilentium ; ſed dicatur,nempe bonum expectatum, viſum, quòd à ſeculo fuit σιωπώμενον, non dictum. Et Pſal.77.9. גָּמַר אֹמֶר finitum eſt dictum in generationem & generationem ? i.e. An quod Deus dixit, in nihilum redactum eſt ? vel, an nihil impoſterum dicetur, aut annunciabitur ? Item,Hab.3.9. שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת אֹמֶר juramenta tribuum dicti ; h.e. quæ verbo Dei definita ſunt ; & ſemel cum Aff. Job. 9.27. ſi אָמְרִי eloquii mei, ſeu ſermonis mei, oblitus fuero,&c. col. Deinde, ii. Hinc,in aliâ formâ, No. אֵמֶר (ut סֵפֶר, Aff. סִפְרוֹ) Maſc. idem ; ſermo, dictio, eloquium, dictum ; Græcis eſt ῥῆμα ; occurrit cum Aff. אִמְרוֹ נַחֲלַת hæreditas dicti (ſeu, eloquii ejus,) h.e. addicta, à Deo ; Job.20. 29. In pl. m. אִמָּרִים dicta, ſermones, Job. 19. 7. מְרַדָּף אִמָּרִים לֹא הַמָּה, qui perſequitur dicta,non ſunt, vel, nihil ſunt, nempe cognati & amici ; magis,quam pauper, deſeritur à cognatis & amicis, is, qui dicta perſequitur ; dicta opponuntur prudentiæ, quæ comparata eſt ad inveniendum bonum ; & perſequens dicta & fabulas,ei,qui κλᾶται κεφάλαια ; v.8. ſi legas, לוֹ הֵמָּה, vertes, ea illius erunt ; verba lucrabitur, & nihil ampliùs. Hi textus ſic

sic explicati,ex Cocc.In pl.Constr. אִמְרֵי verba, sermones; Gen.49.21. Num.24.4. & 16. Deut.32.1. Jos. 24. 27. Job.6.10,25,26.. 8.2.. 23.12. Psal.19. 15.. 107.11.. 138.4. Prov.1.2.. 8.8.. 15.26..16.24.. 22.21. cum præf. בְּאִמְרֵי in verbis, verbis; Prov.6.2. Isa.32.7. Hos.6. 6. לְאִמְרֵי ad verba, Psal.54.4.. 78.1. Prov.7.24.. 23. 12. מֵאִמְרֵי à verbis, Prov.4,5.. 5.7.. 19.27. cum Aff. אִמְרַי vel, in pausa, אִמְרָי verba mea, Job.33.3. Psal.5.2.. 141. 6. Prov.2.1..4.10. & 7. 1. לְאִמְרַי ad sermones meos; Prov.4.20. sic, אִמְרֵיכֶם sermones vestros; Isa. 61.26. וּבְאִמְרֵיכֶם & dictis vestris, Job.32.14.Item, אִמְרָיו dicta ejus, sua, Job. 22. 22..32.12.. 34.37. Prov.17.27. &, אִמְרָיהָ sermones suos, &c. Jud.5.29. Prov.1.21.. 2. 16.. 7.5. Item, iii. Hinc, No. אִמְרָה f. idem, sermo, verbum; (Unde, Constr. אִמְרַת, idem;) dictum, eloquium, 2 Sam. 22. 31. Psal.18.31.. 105. 19. Prov.30.5. Isa.5.24.præf. וְלִאְמֹרַת & verbum, Psal. 119.123. & cum Aff. אִמְרָתִי sermo meus, Gen. 4. 23. Deut.32.2. Psal.17.6. Isa.28.23. & 32.9. sic &, אִמְרָתְךָ & in pausa, אִמְרָתֶךָ sermo tuus, verbum tuum; Deut. 33.9. Psal.119.38,50,67,103,140,158,162,175. & Psal. 138.2. Magnificasti supra omne nomen tuum אִמְרָתְךָ dictum tuum; i.e. majora de te dixisti, annunciasti, quàm unquam de te audivimus, vel cognovimus; confer אָמַר, Psal.68.12. de quo supra; vel potest sic accipi; quod de te dicitur, magis est omni eo, quo hactenus cognitus es; Coc.Item, אִמְרָתְךָ sermo tuus,fæm.Isa.29.4. cum præf. בְּאִמְרָתְךָ in sermone tuo, Psal.119. 132. & 148. כְּאִמְרָתְךָ secundum sermonem tuum, Psal. 119. 76,116,170, &, in pausa, כְּאִמְרָתֶךָ idem, Psal. 119. 41, 58. לְאִמְרָתְךָ pro sermone tuo, Ps.119.154. & לְאִמְרָתֶךָ (in pausa) ad sermonem tuum; Psal.119. 82. sic &, אִמְרָתוֹ sermonem suum, Psal. 147. 15. & cum sægol, אִמְרָתוֹ idem; Lam.2.17. In pl.f. אִמְרוֹת dicta,eloquia; Psal.12.7. In Constr. אִמְרוֹת idem; & ibidem. Item, iv. Hinc, No. מַאֲמָר m. edictum; Pronunciatum; In Constr. מַאֲמַר edictum, Esth.1.15.. 2.20. cum cop. וּמַאֲמַר & edictum; Esth.9.32. Inde Chaldæum, מֵאמַר Dan.4.14. pro quo Targum מֵימַר; qua voce sæpe utitur, cum nomine Dei, aut hominis, quum nihil diversum à Deo aut homine notare vult; ut Job.1.10. Verbum tuum protexisti eum, h.e. Tu ipse; sic Eccl.4.4. Verbum cœli benefaciat ipsi, h.e. Deus; Isa.59.6. in verbo voluntatis suæ,pro צִדְקָתוֹ v.19.in verbo Domini, pro רוּחַ יְהוָה; Psal.110.1. dixit Dominus, בְּמֵימְרֵיהּ apud seipsum; Jer.2.29. defecisti à verbo meo; i.e. à me; v.31. Num, ut desertum, fuit verbum meum filiis Israel? pro Ego; sic, de homine, dixit in verbo suo; apud seipsum, Eccl.1.2.. 2.1.. 6.3.. 7.24. 8.17. Ruth.3.8. fixit ensem suum, inter verbum suum (i.e.seipsum) & filiam Saulis. Ità Cocc. Denique, Hinc,v.No. אֲמִיר m. Ramus excelsus; R.David, הַסָּעִיף הָעֶלְיוֹן ramus summus, seu in summitate arboris, qui hinc inde jactatur, atque de loco in locum mutatur; Bu.Pag.Cocc. Av.&c.sunt qui causam afferant, quod ut è corde sermo, sic, è radice, rami nascantur; sed à significatione hiphil, (exaltandi, scil.& efferendi) de qua suprà, ductum propriè crediderim; mecum facit Kimchi; verber Latini appellant ramum in summa arbore, seu extremum rami; Merc. Occurrit, Isa.17.5. & cum præf.וַאֲמִיר & ramus,seu, & rami, Isa. 17.9.Vide אמר dixit,&c.Chald.in Lex.Chald.

Rad. 101. אִמַּר, אִמְרָא Chald.agnus; Vide in Chald. Lex.

Rad.102. אֶמֶשׁ nocte præteritâ, heri; nuper; Chaldæus, בְּמֵרְיָב, רַמְשָׁא & interdum, רַמְשָׁא nuper, proximè; minimè convenit interpretari אֶמֶשׁ noctem, tenebras; nam tempus præteritum notat, non qualitatem temporis, scil. caliginem,tenebras; Cocc. אֶמֶשׁ est, heri, sub vespertino tempore; significat enim vesperam præteritam;. & cogn. cum מָשַׁשׁ palpavit, & מוּשׁ recessit; innuit enim tenebras palpabiles, i. e. densas, quæ præteritâ vesperâ fuerunt, & nunc recesserunt; at חְמוֹל significat totum hesternum diem; Av. deflectunt à מָשַׁשׁ palpare, quòd hâc voce, quæ adverbialiter sumitur,tempus significetur, quo in tenebris palpamus; sic אֶרֶץ à רָצַץ deducunt; sicut & Latinè, terra, quòd pedibus teratur; nam רָצַץ est conterere; Merc. Occurrit autem אֶמֶשׁ heri-vesperi, hesternâ nocte; Gen. 19. 34.. 31.29.& 42. 2 Reg.9.26. Job. 30. 3. Col. אֶמְתֵי terrifica, &c. Chald.Vide sub Rad. אֵימִים,& in Lex.Chald.

Rad. 103. אָן quò? quousque? quorsum? est quæsitivum,tam loci, quàm temporis; Pag. de loco propriè dicitur; tamen & de tempore; Cocc. Reduci potest ad Rad. אָנָה, quòd affectum, & impetum significet; Adverbium temporis non reperio, nisi præcedente עַד; ferè motum significat; sed invenio & in quiete usurpatum; pro ubi, Ruth.2.18,vel 19. Merc. præcedente particula עַד, exponitur, quousque, vel usque quo? Av. Occurrit autem, אָן quo? 1 Sam.10.14. & עַד אָן usque quo? Job.8.2. Item, מָאן,de quo; i.e. undenam? 2 Reg. 5.25. quod legitur מָאַיִן, ut Gen.29.4. & alibi; Bu.Lex. Sed scribitur sæpiùs, cum He, in fine, sic; אָנָה idem, quorsum?. quo? Gen.37.30. & Deut.1.28. Psal. 139.7. quibus duobus locis, vox est Milra, i.e. cum accentu in ultimo; & proinde brevis; alias semper est Milhel, & longa, i.e. penacuta, cum accentu in penultima; ut Masorethæ notant; Merc.Bu.Lex.&c. עַד אָנָה usque quo? quousque? Exod.16.28. &c. Item,pro ubi; vel,in quam partem eundo; ut וְאָנָה & ubi? & quo? Ruth.2. 18, vel, 19. Gen.16.8.&c. &, אָנָה וְאָנָה huc, aut illuc; Bu. 1 Reg.2.36,42.quò quò, in ullam partem, ut 2 Reg. 5. 25. &c.Cocc. In quibus locis,ex Reg. Vox prior est cum sægol,sic, אָנֶה וְאָנָה; &, ut quidam volunt, נ, Nun est etiam cum dagesch, in hisce, sic, אָנֶּה וְאָנֶּה huc & illuc; ut & Jud.19.17. אָנָּה תֵלֵךְ quo abis? Ità Bu.Lex.& Pag. At hoc de dagesch, paulò alienius est ab his quæ tradit Kimchi, tam in Michlol, quàm in lib. Rad. ubi ait, particulæ quidem obsecrantis, אָנָּא vel, אָנָה, adjiciendum dagesch; at Adverbii loci אָנָּה vel אָנָה,de quo hic,nusquam meminit cum dagesch; quod discrimen etiam, exemplaria vulgo agnoscunt. Merc.& Cev. Occurrit autem, hæc particula, אָנָה, quorsum? quo? ordine concordantiali, locis seq. Gen.37. 30. Deut.1.28.Jos.2.5.Jud. 19.17. 2 Sam.2.1.. 13.13.. 2 Reg.6.6. Neh.2.16. Psal. 139.7. Cant.6.1. Jer.15.2. Ezec.21.21. Zac.2.6..5.10.& עַד אָנָה usque quo, quousque? Exod. 16.25. Num.14. 11. Jos.18.3. Job.18.2..19.2. Psal.13.2,3.. 62.4. Jer.47. 6. Hab.1.2. & cum ו cop.præf.וְאָנָה & ubi? & quo? Gen. 16.8.. 32.17. Psal. 139.7. Isa.10.3. & אָנָה וְאָנָה locis, tantùm, suprà citatis.

Rad. 104. אָנָּא euge, obsecro, quæso; &c. particula est hortandi; & semper præponitur; hoc est, scribitur à principio versûs aut sententiæ; significatione convenit cum נָא, i.e. quæso, nisi quod hoc postponatur, h.e. à principio versus aut orationis non usurpetur; quod utrumque

trumque videre eſt, Pſal.118.25. Item, cum ה, pro א, ſic; אָנָּה idem, euge obſecro; &c. ſic, ſexies per ה, ſcribitur; (alias, cum א) & eſt etiam præpoſitivum; nihil, ſignificatione à præcedente differt; Sic Avenar. Nam אָנָּא eſt obſecrantis, & confitentis particula; Pag. Interjectio propriè animi affectum, & motum ſignificans; ut exclamantis, ô, vel quæſo; ſic etiam eſt אָנָּה; quomodo, ſcil. per ה, He, ſex ſcribi notat Maſoreth; Merc. ſcribitur in fine, cum Aleph; ut Gen.50.17. אָנָּא obſecro, parce, &c. & Pſal.118.25. אָנָּא, obſecro, proſperare, &c. & Exod.32.31. אָנָּא, confiteor, peccavit populus iſte, &c. At interdum cum He; ut Pſal.116.4. אָנָּה obſecro, libera, &c. ut & v.17. אָנָּה obſecro, vel, confiteor, (ſecundum R.D.) Domine, quia ego ſervus tuus; &c. Item, primâ Radicali Aleph deficiente, eſt נָא, nunc, obſecro, &c. Sed id require in נָא. Hæc ex Pag. &c. nam hæ voces, אָנָּא, אָנָּה, & נָא, eorumque loci, deſunt in Bu.Conc.

Rad. 105. אִנְבָא fructus; Chald. Vide in Lex. Chald.

Rad.106. אָנָה in kal, mæreo, triſtor, lugeo; Pag. mæſtus fuit, luxit; Bu. Lex. ſuut qui exponant, gravi aliqua cauſâ affici, vel impelli ad luctum; atque hinc, תַּאֲנִיָּה & אֲנִיָּה impulſionem & impetum exponunt; Merc. ex Forſt. In 3.pl. præt. kal, אָנוּ mæſti fuere; & cum ו couv. וְאָנוּ & mærebunt, vel & mærent; Iſa.3.26. & 19.8. 70. πεπενθήσασι; col kal; diſtinguendum videtur ab אָבַל; nam hoc externum; illud internum; confer אָוֶן in הִתְאוֹנֵן Cocc. In piel, אִנָּה occurrere, vel obvenire fecit; evenire fecit; tradidit; Bu. Cocc. eſt, cauſare, occaſionem præbere; fortuitò occurrere, aut evenire; Pag. adigere, facere occurrere; Merc. ἁμαρτὰν ποιῶν; Cocc. Exod.21.13. cauſam vel occaſionem præbuit veniendi; i.e. objecit, impulit, tradidit; Bu.Lex. Et Deus אֱלֹהִים לְיָדוֹ אִנָּה cauſavit, vel, occaſionem præbuit, ad manum ejus, i.e. ut veniret ad manum ejus; Hieron. Sed Deus tradidit in manum ejus; R. Sol. occurrere fecit; Pag. ſic in pual; אֻנָּה contra, vel in aliquem duci, ut ei occurrat; Cocc. traditus fuit; occurrere factus fuit; &c. In fut. יְאֻנֶּה tradetur; objicietur; Bu. Prov.12.21. Non cauſabitur à juſto omnis Iniquitas; vel non occurret, לַצַּדִּיק כָּל־אָוֶן juſto omnis iniquitas; &c. Pag. & in 3. ſing.fæm. fut.pual; תְּאֻנֶּה fiet ut eveniet; ſeu dabitur cauſa, ut obveniat; Bu. Pſal. 91.10. non cauſabitur אֵלֶיךָ רָעָה tibi malum; vel non occurret aut eveniet tibi malum; 70. non accedet ad te malum; Pag. Item, in Hithp. הִתְאַנֶּה ſe in aliquem inferre; Cocc. occaſionem quærere, in, vel contra aliquem; Unde in part. hithp. מִתְאַנֶּה הוּא לִי occaſionem quærit, vel fabricatur ſecum, mihi, i.e. contra me; &c.2 Reg.5. 7. ubi 70. προφασίζεται ὑτ' ἐμοῦ; Chald. תּוֹסְקָפָא דַיִן בָּעֵי לְאִתְגָּרָאָה בִּי occaſionem quærit bello invadendi me; Cocc. Verbum hoc, in hiſce formis, ſic explicat Aven. ut ſequitur; אָנָה, natavit, adnatavit, vectus eſt navigio aliquorſum, innavit; &c. Metaphoricè, impulſus eſt cum impetu, quemadmodum navis à vento impellitur; atque non rarò de invito & lugubri impulſu accipitur; ideoque cogn.cum יָנָה affixit, contriſtavit; Item, cum אוֹן doluit, & cum נָהָה lamentatus eſt; hinc, νάω, νάω, νάσσω, νῶ, νέω, νάω, νέω, νέομαι & νήχομαι; no, adno, inno, trano, eno, nato; Item, ἀνύω, ἀνυτέω, ἀνύσσω, perficio, expedio, feſtino; atque inde, Anas dicitur, ab aſſiduitate natandi; In piel, אִנָּה vexit navigio; & figuratè, impulit; ut Ex.21.13. Deus fecit natare, i.e. impulit; & in pual אֻנָּה vectus eſt cum impetu; ut Prov.12.21. non advehetur juſto ullus dolor; & Pſal.91.10. non navigabit, i.e. advehetur, ad te malum; Et in hithp. הִתְאַנֶּה vexit ſeipſum in aliquem; ut 2 Reg. 5.7. quomodo מִתְאַנֶּה ſe invehat ad me; &c. Av. Atque, indè, nomina; i. (ex אָנָה in kal, vi.) אֲנִיָּה f. mæſtitia; mæror; luctus; occurrit, cum ו cop. præf. Iſa.29.2. & Lam.2.5. Dein, ii. תַּאֲנִיָּה f. idem; & in locis iiſdem Nam, junguntur, amplificationis ergò. Et, iii. תְּאֻנָּה (ex ſignif. piel) pro, תַּאֲנָה f. occaſio; ἁφορμὴ; πρόφασις; Jud.14.4. ch. תּוֹסְקָפָא לְאִתְגָּרָאָה; Cocc. cauſa invectiva, occaſio invehendi in aliquem; impulſio in aliquem; &c. Av. Item, iv. תַּאֲנָה f. idem; impetus, impulſus; ὁρμὴ; curſus impetuoſus quo quis fertur; &c. in Conſtr. תַּאֲוַת, unde cum Aff. תַּאֲוָתָהּ occaſionem ejus; vel impetum ejus; &c. Jer.2.24. Et, v. Inde etiam, אֳנִי comm.gen. navis; claſſis; 1 Reg.10.11. ubi maſc. & v. 22.fæm. eſt; Bu.Lex. אֳנִי Maſc. navis, πλοῖον, ναῦς; collectivè pro claſſe ponitur etiam fæminine; Iſa.33. 21. אֳנִי navis, à natando, & quòd cum impetu vehatur à ventis, impellaturque hinc indè; Græci, conſimili nomine dicunt ναῦς, νεώς; navis; Av. cum præf. וְאֳנִי & claſſem, 1 Reg. 9.26. &, בָּאֳנִי in ea claſſe; 1 Reg. 9.27. Denique, vi. Hinc &, אֳנִיָּה f. idem; navis, claſſis; quæ vario impulſu à ventis, & procellis vehitur; Av. Nam, utrumque ab אָנָה; quòd, per naves, occurrunt ſibi invicem longiſſimè diſſiti; & naves impetum habent; Cocc. אֳנִי & אֳנִיָּה navis, propriè, ſecundum quoſdam, magna, & marina, quæ tam remigum, quam ventorum impetu feratur, & impellatur; Pag. Occurrit autem, אֳנִיָּה navis, Prov.30.19. & Jon.1.9. cum præf. וְהָאֳנִיָּה & navis iſta, Jon.1.4. & בָּאֳנִיָּה in navi, Jon.1.5. In pl.f. אֳנִיוֹת naves; Gen.49.13. Jud.5.17. 1 Reg.9.27. 22.49. 2 Chron.8.18. 9.21. 20.36, & 37. Job.9.26. Pſal.48.8. 104.26. Iſa.2.16. 23.1. & 14. Ezech.27.9. & 25. Et cum præf. וְאֳנִיוֹת & claſſes, Iſa.60.9. בָּאֳנִיוֹת in navibus, Deut.28.68. 1 Reg.22.50. Pſal.107.23. Iſa.43.14. וּבָאֳנִיוֹת & in navibus; Dan. 11. 40. כָּאֳנִיוֹת ſicut naves, Prov.31.14. & cum præf. & aff. מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם è claſſibus ſuis; Ezech.27.29.

Rad.107. אָנַח ſuſpiravit; gemuit cum angore cordis ſeu animi; & quemadmodum molliorem habet tertiam Radicalem; ità quoque ſignificationem ſibi remiſſiorem induit, quam verbum אָנַק, i.e. imgemuit, cum ſonitu vocis, & cum clamore magno; Hinc, ἄγχω, ἀνιάχω, triſtor, reſono; & Latinè, ango; ἄγχνυμι, anxius ſum, triſtor; ἀνιάομαι, angor; & ἀγχόνη, anguina; &c. Av. Non occurrit in kal; Sed in Niphal, נֶאֱנַח ſuſpiravit, ingemuit; Bu. Pag. Cocc. &c. ſuſpiravit cum paſſione animi, gemuit patiendo; Av. ſignificat intra ſe ſuſpiria trahere vel alternare; Merc. στενάζειν; Cocc. Occurrit in 3.pl. נֶאֱנָחוּ gemunt, ſuſpirant, vel ſuſpiraverunt, Iſa.24.7. Et in fut. Niph. יֵאָנַח ſuſpirabit, vel ſuſpiret; Prov. 29. 2. &, in 3.ſing.f. תֵּאָנַח ſuſpirabit, ſeu ſuſpiret, fæm. Ezech.21.11. ut & in 3. pl. m. cum ו conv. וַיֵּאָנְחוּ & ſuſpirarunt, vel, ingemiſcebant, Exod.2.23. In Imper.ſing.m. הֵאָנַח ſuſpira, Ezech.21.

11. Item, in part. Niph. נֶאֱנָח ſuſpirabundus, Ezech. 21. 12. & in fæm. ſing. נֶאֱנָחָה gemens, ſuſpirans, fæm. Lam. 1.8. & 21. Joel 1.18. Et in pl. m. נֶאֱנָחִים gementes, Lam. 1. 4, 11. Sacerdotes ejus gementes, vel gemebant, &c. & cum præf. הַנֶּאֱנָחִים ſuſpirantes, Ezech. 9. 4. ſuper frontes virorum gementium, &c. Atque, inde, Nomen, אֲנָחָה fæm. gemitus, ſuſpirium; In In Conſtr. אַנְחַת στεναγμὸς; gemitus cordis, angor, ſeu anguſtia animi; ἀνία, triſtitia, moleſtia; cum cop. וַאֲנָחָה & gemitus; ſeu, & ſuſpirium, Iſa. 35.10. & 51.11. præf. בַּאֲנָחָה in vel cum gemitu, Pſal. 31.11. & cum aff. אַנְחָתִי gemitus meus, Pſal. 102.7. Job. 3.23. 23.2. præf. וַאֲנָחָתִי & gemitus meus, Pſal. 38.10. & בַּאֲנָחָתִי in gemitu meo, Pſal. 6.7. Item, אַנְחָתָהּ gemitus ejus, Iſa. 21. 2. & in pl. f. cum Aff. אַנְחוֹתַי gemitus mei, ſuſpiria mea, Lam. 1.22. Confer infrà, Rad. אָנַן. Huc quidam reducunt אָח ah, dolentis particulam; Ezech. 21.20. quam vide ſupra, ſuo loco; & אֲנַחְנוּ nos; vide in ſequente, אֲנִי Ego.

Rad. 108. אֲנִי Ego; (ptonomen primæ perſonæ) Gen. 40.16. Pſal. 116.10. & 11. & cum cop. וַאֲנִי & ego; Iſa. 43.4. &c. In pauſa, eſt, אָנִי ego; Pſal. 35.3. Iſa. 43.2. & 5. &c. Item, in alia forma, aſſumptâ כ, in medio; אָנֹכִי idem; ego; Gen. 31.5. & 13. Exod. 3.11. cum præf. cop. וַאֲנֹכִי & ego; Job. 33.9. & הַאֲנֹכִי num ego? Num. 11. 12. &c. Notabilis autem ſententia eſt, quum Deus dicit de ſe; אֲנִי אֲנִי הוּא Deut. 39.2. Ego ſum; ἐγώ εἰμι; Deus ſolus eſt; cætera non ſunt, quia non habent eſſe ex ſe; non neceſſarium, ſed contingens; imitatur hoc Chriſtus, rupes ſalutis, Joh. 8.24. & 28. 13.19. falſa proinde glorioſatio eſt, & blaſphema uſurpatio, Iſa. 47.8, 10. Zeph. 2.14. qui ſuis conſiliis nituntur, ad ſapientiæ preſumptionem, & viribus, ad præſumptionem juſtitiæ & regni; & nihil dici patiuntur, præterquam, quod illi dicunt; horum eſt illa (blaſphema) gloriatio; Ego ſum, & nihil amplius; Cocc. In plur. eſt, אֲנַחְנוּ, & in pauſa, אֲנָחְנוּ, nos; Gen. 42.13. & 11. Iſa. 20.6. & cum cop. וַאֲנַחְנוּ & nos, Neh. 9.33. Num. 32.17. & cum aphæreſi נַחְנוּ, אַ nos; quæ forma ter tantùm reperitur, Gen. 42.11. Lam. 3.42. Num. 32.32. In Geneſi quidam volunt deſicere, א, ad indicandum quòd unus fratrum deficeret, qui apud patrem manſerat; Item, ſemel ſcribitur, אָנְנוּ nos; quod juxta vocales legendum אֲנַחְנוּ Jer. 42.6. ſed juxta literas, eſſet אָנוּ; nos; quæ forma Rabbinis uſitata. Sic, &, Chald. אֲנָא Dan. 2.8. vel, אֲנָה v. 23. ego; & in pl. אֲנַחְנָא nos; Dan. 3.16. Inde, i. אַתָּה, tu; ω. Ubi נ, ex אֲנִי, in Dageſch eſt converſum; ſed in Linguâ Chaldæa redit; (Chald. enim אַנְתָּה tu, dicitur pro Hebr. אַתָּה) Aben Ezra, Num. 32.32. vult א eſſe additirium; Quinquies ſcribitur ſine ה, in fine; ſic, אַתְּ tu; vide maſoram, Eccl. 7.23. In pl. eſt, אַתֶּם vos; Exod. 5.11. Chald. אַנְתּוּן c.g. tu; Dan. 2.29. & in pl. אַנְתּוּן vos. v. 8. Atque, inde, ii. אַתְּ fæm. & ſexies אַתִּי, tu, fæm. Ater, per Enallagen, ponitur pro maſc. Num. 11.15. Deut. 5.27. Ezech. 22.14. In pl. f. אַתֶּן vos, fæm. & quater אַתְּנָה; vide Maſoram magnam, Gen. 31.6.

Rad. 109. אַנָּךְ m. Libella, perpendiculum; Bu. Cocc. R.D. מִשְׁקֶלֶת הַבְּדִיל; Arab. אַנָּךְ plumbum, ſtannum; Cocc. אַנָּךְ eſt בְּדִיל ſtannum; & perpendiculum plumbeum vel ſtanneum, ſecundum R. David. Pag. eſt, amuſſis; ſeu regula qua utuntur Latomi, ad dirigendum muros, in ædificando; Hieron. vertit trullam; Merc. אַנָּךְ eſt norma regularis, ſive, perpendiculum, quo exigunt cæmentarii angulos, ut reſpondeant normæ, ad rectificandum murum; Cogn. cum כּוּן rectificavit, paravit rectè. Hinc, γωνία angulus, & γωνιώδης angulosus, &c. Av. Occurrit quater, in duobus verſibus; Am. 7.7. & 8. ubi עַל חוֹמַת אָנָךְ ſuper murum perpendiculi; Bu. Lex. ſignif. perpendiculo ſtanneo conſtructum; Pag. אַנְכִי &c. vide in præced. אֲנִי.

Rad. I 10. אָנַן plangere, lugere, mœſtum, triſtem eſſe; Apud Rabbinos; unde, אוֹנֵן, plangens, mœſtus; אֲנִינָה lamentum, planctus, mæror; אֲנִינוּתָא idem; & in Targum, אֲנִינוּתָא idem; ad Job. 18.12. & Lam. 2.5. Hinc, Hebr. in hithp. הִתְאוֹנֵן, lamentari, plangere, quiritari; Unde part. hithp. pl. cum præf. כְּמִתְאוֹנְנִים ſicut plangentes, quiritantes, Num. 11.1. & in fut. hithp. יִתְאוֹנֵן quiritabitur, Thren. 3.39. Unde, No. אוֹן, m. planctus, mæror, luctus; cum Aff. אוֹנִי luctus mei, Gen. 35. 18. & בְּאוֹנִי in luctu meo, Deut. 26.14. & in pl. אוֹנִים luctus, dolores, Hoſ. 9.4. Ita Bu. Lex. hanc peculiarem hîc, deſcribit radicem; cujus hic derivata, plerique alii reducunt ad radicem, אוֹן; quam vide. אֵנוֹן Chald. illi, iſti, Dan. 2.44. & in fæm. אֵנִין iſtæ, eæ, ea; Dan. 7. 17. Nun, in fine, ad terminationem pluralem pertinet; Bu. Lex. poſt particulam אָן.

Rad. 111. אָנַס adegit, coegit, urſit, exegit, preſſit; Unde, part. benoni kal, אוֹנֵס nemo erat urgens, Eſth. 1.8. Bu. Lex. nemine difficultatem vel moleſtiam exhibente; Cocc. non erat אוֹנֵס cogens, ſive, qui cogeret; nam אָנַס eſt cogere, compellere; quo ſenſu, hoc verbo frequentèr utuntur Talmudiſtæ. Pag. & frequens eſt etiam apud Chaldæos; Elias notat, Hebræos doctores eo non uti niſi in pahul kal, אָנוּס coactus; & in Niphal, נֶאֱנַס coactus fuit; vis ei illata eſt; nec in alia unquam conjugatione; Merc. אָנַס oneravit aliquem bibendo; coegit biberè; cogn. cum סָאַן conflixit, & cum אָסִין læſio; ſeu nocumentum vitæ; nam onuſtus potu affligit ſeipſum, accerſendo ſibi læſionem & perniciem; hinc, Latini, onus, onuſtus, onero, &c. Item, ὄνος, &, tranſpoſitis literis, aſinus, ab onere portando; &c. Eſth. 1.8. nec erat onerans, vel cogens; Av. Inde & Chald. part. אָנֵס premens, negotium faceſcens; Bu. Lex. Dan. 4.6. כָּל־רָז לָא אָנֵס לָךְ; cui nullum ſecrerum negotium faceſcit; Cocc. Dan. 4. reperitur in Chald. אָנִיס prohibitum, negatum, impoſſibile, &c. Merc.

Rad. 112. אָנַף iraſci; ὀργίζεσθαι. Sunt qui per flare naribus exponant, ut irati ſolent; conſtruitur autem cum Beth; Merc. Iratus fuit; Bu. ſpiravit naribus, flavit naſo, ut ſolent irati & veſani; ideoque ſemper accipitur pro ſuccenſere, & atrociter iraſci; Cogn. cum נָפַח flavit ore; hinc per inverſionem radicis, πνέω, πνεύω, πνίω, πνύω, i. e. ſpiro; πνεῦμα ſpiritus; & ſic de Saulo ſcribitur Act. 9. ὁ ἦν Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων. אָנַף igitur, in kal, iratus eſt, ſuccenſuit efflando per nares; abſolutè, & cum ב, Beth. Av. Occurrit in 2. ſing. præt. m. אָנַפְתָּ iratus fuiſti, Pſal. 60.3. Iſa. 12.1. & præf. וְאָנַפְתָּ & iratus fuiſti, 1 Reg. 8.46. 2 Chron. 6.36. In fut. kal; יֵאָנַף iraſcetur, ſeu iraſcatur, Pſal. 2.12. & in 2. ſing. m. תֵּאָנַף iraſceris, Ezr. 9.14. Pſal. 79.5. 85.6. Item, in Hithpael

Hithpael, הִתְאַנֵּף irâ percitus fuit, Deut.1.37.-4.21. & 9.20. & in fut. hithp. cum וַ conv. וַיִּתְאַנֵּף & irâ percitus fuit, Deut.9.8. 1 Reg.11.9. 2 Reg.17.18. Indè, i.No. אַף m. ira; vultus, facies; ſic dicta, quod iræ index ſit; &, per Synecdochen, naſus; Bu.Lex. אַף eſt naſus; & per Synecd. pro totâ facie & vultu: Item, pro furore, ſeu ira, quæ in vultu conſpicitur, & flatu narium oſtenditur: Hinc ὄψομαι video, ὤψ aſpectus, πρόσωπον perſona: Av. אַף, ab אָנַף, cum defectu Nun; eſt ira, furor: Pag. propriè eſt naſus, vel naris, per quam flatur: Sed accipitur & pro totâ facie, quòd ea pars in facie præcipuè emineat; pars pro toto: Undè ſumitur pro naſi ſufflatione, quæ in ira fit; i.e. pro ira: Reſpondet Græco θυμὸς; quod animi concitati impetum ſignificat: Merc. ſignificatur per אַף, iram, affectus in peccatum, ad id amoliendum; in peccantem, ad eum objurgandum, caſtigandum, puniendum: at interdum ità lenitèr uſurpatur, ut longiſſimè abſit à voluntate pœnas exigendi, ut Deut.1.37. Gen.30.2. differt gradu, à קִנְאָה zelo, ut majori; à כַּעַס ægritudine; & חֵמָה ardore, ut minoribus. Prov.27.3,4. eſt gravitas lapidis, & pondus arenæ, וְכַעַס אֱוִיל & ægritudo ſtulti gravior utroque; אַכְזְרִיּוּת חֵמָה וְשֶׁטֶף אַף וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה, immanitas æſtus; & innudatio ira; & quis ſtabit coram zelo? כַּעַס diſplicentiam & ægritudinem notat; חֵמָה ardorem; qui eſt in niſu quovis non languido & frigido; אַף ira, perſecutionem mali ſignificat; קִנְאָה zelus, flagrantem affectum, tanquam pro bono, honore, & re chara: Item, אַף, eſt etiam naſus, ῥὶν, μυκτὴρ; nam in naſo iræ ſigna: Theocr. id. ἀ.δ' ἐμοὶ χολὰ ποσὶ ῥινὶ κάθηται; Perſ. Sat. 5. Ira cadat naſo; Eſa.65.5. Hi fumus in naſo meo; Pſal.115.6. אַף לָהֶם naſum habent, & non odorantur; &, ſaltem ſynecdochice, ut Cant.7.5. Juxta R. Sol. vultus, ſive facies, in qua ira apparet; Cocc. Num. 11.20. donec exeat è naſu veſtro, h.e. donec vobis faſtidio ſit, ut ſolet cibi malè digeſti odor regurgitans naribus infeſtus proflari, &c. Am.4.10.& Ezech.8. 17. Ecce illi mittunt crepitum in naſum ſuum; ubi, obſervant Hebræi, id eſſe תִּקּוּן ſive deflexionem orationis; alitèr enim dici poſtulabat ſeries orationis, quum agatur de iis qui tergum obvertebant habitaculo Dei: Sed majeſtatis ergò oratio deflexa eſt. Hæc ex Cocc. Occurrit autem, אַף, & in pauſa, אָף, ira; vultus, facies; naſus, Gen. 27.45.. 30.2. Exod.4.14.. 11.8. 32.19.& 22. Num.11. 10.. 12.9.&c. ad Zeph.2.2,3. in 70.circ.l. & cum præf. לְ, יְ, בְּ, מִ & יִ, 25.circ.l. ut & cum Aff.1. perſ.ſing. אַפִּי, ira mea; Exod.22.23.. 32.10. & cum præf. לְ, בְּ, כְּ & לְ; in 50.circ.l. Sic &, cum aff.2.ſing.m. אַפְּךָ, &, in pauſa, אָפֶךָ, ira tua, Exod.32.11, & 12. Jud.6.3. & cum præf. בְּ & כְּ, in 30.circ.l. Sic, cum Aff. 2.perſ.pl.m. cum וּ præf. וּבְאַפְּכֶם & in ira veſtra, Am. 4.10. & cum מִ præf. מֵאַפְּכֶם ab ira veſtra, Num.11.20. vel, ex naſu veſtro, &c. Sic & cum Aff. וֹ, 3.ſ.m. אַפּוֹ ira ſua; ira ejus, &c. Gen.39.19. Num.11.1.&c. & cum præf. לְ, בְּ, & כְּ; in 60.circ.l. ut ut & cum ה, Aff.3.perſ.ſing.f. אַפָּהּ ira ejus; vel, vultus, ſeu facies ejus, fæm. Gen.24.47. Item, cum ם, Aff.3.pl.m. אַפָּם, ira ipſorum; nares ſuas, Gen.49.7. 2 Chron.25.10.Pſal.124.3.Ezech.8.17 & cum בְּ præf. בְּאַפָּם in ira ſua, Gen.49.7. col ה, & ם, Aff. In duali, eſt, אַפַּיִם, &, in pauſa, אַפָּיִם, facies, vultus; nares; iræ, Gen.19.1.. 42.6. Exod.34.6. Num. 14.18. &c. ad Nah.1.3. in 30. circ. l. & cum בְּ præf. בְּאַפַּיִם in ira, Dan.11.20. In form Conſtr. אַפֵּי vultus, facies; iræ; nares; ut cum לְ præf. לְאַפֵּי ad vultum, 1 Sam.25.23. Sed cum Aff. occurrit ſæpiùs; ut, cum נִי, Aff.1.perſ.pl. אַפֵּינוּ narium noſtrarum, Lam.4.20. & cum ךָ, Aff.2.ſ.m. אַפֶּיךָ vultus tuus, Gen.3.19. Exod.15 8 ſic & cum יו, Aff.3.ſ.m. אַפָּיו vultus ejus; vel nares ejus; & cum בְּ, & לְ præf. in 10.l. Denique, cum הָ Aff.3.ſ. f. אַפֶּיהָ in vultum ſuum; fæm. 2 Sam.14.4. Dageſch autem cum Aff. eſt pro abjecto Nun: Et ſic ſit in בַּת filia, ut eſt in בָּנָה. Bu.Lex. In duali, אַפַּיִם, &, in pauſa, אַפָּיִם; nares; iræ; facies, vultus; forma autem dualis, propriè geminas nares notat; & inde ad vultum quoque accommodatur, quod propter narium interſtitium, quaſi geminus videatur: Undè & פָּנִים, quod quoque vultum ſignificat, plur. tantùm eſt; atque hinc, iram, etiam, eâdem formâ, ſignificat; ut, סֹעֵר אַפַּיִם יַעֲשֶׂה אִוֶּלֶת brevis irarum (i.e. citò iraſcens, præceps irâ) facit ſtultitiam, Prov.14.17. Sic, אֶרֶךְ אַפַּיִם longus irarum, i. e. tardus ad iram, Exod.32.6. & alibi, De Deo: Quærunt Talmudici, quare hic dicatur אַפַּיִם formâ duali; non אַף ſingulariter: Reſpondent, quia אֶרֶךְ אַפַּיִם longanimis eſt Deus, erga juſtos, & erga improbos: ut, utrique peccantes, per tarditatem iræ ad pœnitentiam invitentur: Sanhed.f.111. Bava Kama, f.50.Bu.Lex. אֶרֶךְ אַפַּיִם eſt, longanimis; μακροθυμῶ; iræ dilator; non pro merito & jure perſequens peccatum, Pſal.103.8. Item ſubſtantivè, longanimitas, μακροθυμία, Jer.15.15. אַל לְאֶרֶךְ אַפְּךָ תִּקָּחֵנִי ne per longanimitatem auferas me; ubi nomen eſt ſingulare; oppoſitum eſt, קְצַר אַפַּיִם iracundus, promptus iræ; ὀργίλῳ, ἀκροχόλῳ, ὀξύχολῳ; 70. ὀξύθυμῳ. Sed, ut μακροθυμία, non tantum verſatur circa peccatum; ſed etiam circa rem moleſtam; & ſic, patientiam cum ſpe ſignificat; (vide Hebr.ז.12,15. Jac.5.7.8.) ita & quod longanimitati contrarium eſt; niſi malis hoc potiùs, per אֶרֶךְ רוּחַ & קְצַר רוּחַ, vel קֹצֶר רוּחַ dici. Cocc. Ab hâc radice, eſt etiam, אַנָּפָה fæm. Ardea, Lev. 11.19. ubi eſt cum הָ præf. & Deut.14.18. ubi eſt cum וְ præf. Talmudicis, eſt, milvus iracundus: Bu.Lex. רֵיָה רַגְזָנִית milvus irritabilis: Cev. vel, picam iracundam, vertas; ſed variant pluriùm interpretes; quidam, palumbum ſylveſtrem; alii, picum, &c. eſſe volunt; quidam recentiorum, Otum, eſſe putant; de quo Ariſtot. hiſt.an.l.8. c 12. à pinnulis, circa aures eminentibus, ſic dictus, quaſi auritus; quidam upupam credunt, quod ad Charadrium proximè accedit; quia criſtam in fronte geſtare videtur; Merc. אַנָּפָה eſt nomen avis impuræ ſeu in Lege vetitæ nè comedatur; Nomen habet à flatu narium, & ira vehementi: Hieron. Secutus 70. vertit Charadrium, (χαραδριὸν) alii picam, alii milvum, juxta Targum; Av. χαραδρὸς autem, rupex avis, exponitur à Gaza; Pag. Bochartus conjectat eſſe ἀνθρακίαν; Arab. זַמּוּג zummag; falconem montanum: Cocc.

Rad.113 אָנַק clamavit, exclamavit; cum gemitu, propriè, ut ſaucii: Bu.Lex. vox, propriè, hoc verbo ſignificatur, qualis eſt ſauciorum animam afflantium: Unde vertunt per gemere; Merc.Cev.in fut.kal; יֶאֱנַק

exclamabit, Jer.51.52. & infin. kal; אָנַק clamare: undè, cum præf.בְּ, sic, בְּאָנַק in clamando; quum clamabit, Ezech.26.15. In Niph.נֶאֱנַק idem; exclamavit; ingemiscens vociferatus est cum passione animi: Av. Undè in infin. Niph. הֵאָנֵק clamare, Ezech.24.17. plus est quam הֵאָנֵח; & sonum notat ejus qui interimitur; 70. στεναζων; Cocc. In part.Niph. נֶאֱנָק exclamans; undè in pl.m.cum præf. וְהַנֶּאֱנָקִים & exclamantes, Ezech.9.4. Ubi, in climate, jungitur cum, נֶאֱנָחִים; qui suspirant, & ronchos ducunt, instar morientium; nam gravius est suspirio & gemitu; & est sine clamore, Ezech.24.17. הֵאָנֵק דָּם freme silentio: Cocc. qui pro imper.Niph. sumit, ut & alii; ingemisce, &c. Sed secundum R.D. est makor, seu infin. Niph. & subauditur, מָ à; h.e. à clamando tace; quia, aliis lugentibus, tu tacebis; licèt aliàs, in binjan, seu conjug.niphal, venit, augendi clamoris gratiâ; juxta R.D. Pag. Sed non satis assequitur verba Kimchi; is enim simplicitèr docet, verbum neutrum, transire in Niphal, ut sit frequentativum; sic, נֶאֱנָקִים clamitantes, vel potiùs, assiduè ingemiscentes: Merc.Cev.Rad. אָנַק exp.clamavit voce gemebunda; ingemuit vociferando; vociferatus est cum gemitu; ingemuit, edidit singultus; exclamavit præ gemitu; idem quod נָאַק & נָהַק, exclamavit vehementèr; & Cogn.cum אָנַח suspiravit paululùm; nam ut ק, est durior litera quàm ח; ità quoque duriorem constituit significationem; non viz.in corde tantùm gemere significat; sed & prolabi in vociferationes, & querelas gemebundas; hinc, ὀγκάομαι rudo, exclamo; ὄγκος, ὄγκος, asinus; à clamore turgente; Item, Latinè, anxius, anxietas, &c. Av. Indè, i. No. אֲנָקָה f. exclamatio; ut cum cop. וַאֲנָקָה & exclammatio, Mal.2.13. In Constr. אַנְקַת clamor, Psal.79.11. & 102.21. & cum מָ præf. מֵאַנְקַת ab exclamatione, vel propter clamorem gemebundum, Psal.12.6. Nomen hoc אֲנָקָה rhonchus, tribuitur vincto, & egeno; & ut Græcum ὀγκᾶσθαι, à sono factum est, ità & Hebræum אָנַק. Sunt & affinia, נָאַק & נָהַק. Cocc. Deinde, ii. Hinc, & No. אֲנָקָה f. Attelabus; locustæ species sine alis, Lev.11.30. diversimodò redditur: Bu.Lex.70. μυγάλη: Vulg. Ericius; est genus reptilis, juxta R.D. quod jugitèr clamet, sic appellatum: Pag. Undè & Græcis, juxta quosdam, βοὰ dicitur: Reptile quoddam clamosum videtur esse; nam Kimchi non vult esse nomen generis totius reptilium; sed speciei cujusdam, duntaxat. Unde & à R.Sol. exponi ait בְּבַרְאָ, Castor; Gallicè, Bieure: Merc.Cev. Hier. mygale, Græco nomine, quod Gaza murum araneum appellat; Targum, יְלָא aliàs יֵילָא sanguisuga: qui ericium exponunt, non animadvertunt textum loqui de reptilibus; de quorum genere non est ericius: Pag. qua de causa, nec castor erit, ut alii volunt: Merc. est nomen reptilis, à clamore gemebundo; Av. est inter reptilia impura: Bochart. accedit iis, qui lacertæ speciem quandam esse volunt; Cocc.

Rad. 114. אָנַשׁ ægrum esse, ægritudine affici; Bu. Lex. morbo desperato laboravit; ægrotavit desperatè, vel, læthalitèr, ità ut de sanitate sit desperatum; Metaphoricè quoque tribuitur rebus inanimatis, quarum perditio est insanabilis; convenit significatione cum verbo נוּשׁ, vel נוּשׁ, ægrotavit læthali morbo: Hinc, νοσέω ægroto, νόσος, νῦσος, νόσημα morbus, ægritudo, νοσερὸς morbidus, νοσώδης morbosus, &c. Av. in fut. kal, regularitèr esset יֶאֱנַשׁ vel יֶאֱנוֹשׁ, יֶאֱנִשׁ, תֶּאֱנוֹשׁ, & in 1.sing. אֶאֱנוֹשׁ &c. Sed Psal.69.21. occurrit, cum ה, parag. schurek pro cholem; & וְ cop.conv. sic, וְאָנְשָׁה & afficior ægritudine: Bu. & dolui: Pag. & desperatus sum, Hier. in Pag. & incurabilitèr æger sum, ex fractione cordis; Cocc. pro וְאֶאֱנְשָׁה, Bu. Lex. Quidam tamen volunt esse regularitèr fut. kal, à Rad. נוּשׁ, vel נוֹשׁ, ubi vide In Niph. נֶאֱנַשׁ idem cum kal; affectus est morbo læthali; ægrotavit desperatè: Undè fut.Niph.cum וְ conv. וַיֵּאָנֵשׁ & doluit, seu, infirmatus est; & ægritudine affectus, seu confectus fuit, 2 Sam.12.15. Indè, i. No. אֱנוֹשׁ m. vel, ut quidam volunt, part.paul; aut nomen Participiale; æger, mortifer; ægerrimus, mortiferus; desperatus; incurabilitèr æger aut malus, Job.34.6. Isa. 17.11. Jer. 17.16. 30.12, & 15. cum cop.præf. וַאֱנוֹשׁ & mortiferum est, Jer.17.9. & in fæm. אֱנוֹשָׁה mortifera, Jer.15.18. Mic.1.9. Deindè, ii. Indè No. אֱנוֹשׁ m. homo, à mortifera ægritudine, in quam, post peccatum, incidit, sic dictus: Bu. Homo æger & miser: Vir mortalis, qui subjectus est variis morbis, & magnis; tandemque mortis ipsius dolores subire coactus est; accipitur aliquando collectivè, pro utroque sexu hominum; & quandoque pro viris solis; hinc, ἀνὴρ, ϟ, in ρ, mutato; à quo est ἀνθρωπος; & per Prothesin, videtur esse Germanicum Mensch: Av. planum est, hoc nomen אֱנוֹשׁ esse adventitium homini, à miseriâ incurabili, in quam cecidit, per peccatum; Sethus ita filium appellavit, Gen.4.26. proprium igitur nomen est primò; sed ut אָדָם Adam, factum est nomen omnis, qui ex terrenâ origine est; ita, אֱנוֹשׁ Enosch, omnium hæredum corruptionis; Psal.8.1. Quid est אֱנוֹשׁ Enosch; miser-homo, ut recorderis ejus, & filius hominis, ut visites eum, & ad eum venias? Atque, in ipso hoc nomine hominis, est abnegatio justitiæ ipsius, Job.9.2. וּמָה יִצְדַּק אֱנוֹשׁ עִם אֵל & qui justus esset miser-homo cum Deo? & Job.15.14. מָה אֱנוֹשׁ כִּי יִזְכֶּה quid est miser-homo, ut mereatur, vel, ut mundus sit? Psal.9.20. surge, ne invalescat אֱנוֹשׁ homo malus & miser; & v.21. cognoscant, quòd sint אֱנוֹשׁ homo, deploratæ miseriæ, &c. Latiùs tamen, sæpè, sine ista emphasi, occurrit; ut Psal.55.14. וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי & tu homo ἰσόψυχός μοι, mihi instar mei carus, &c. Hæc ex Cl. Cocc. אֱנוֹשׁ est nomen commune, homo; quod omnibus diebus vitæ suæ doleat ob miseriam suam; Pag. nam, ab infirmitate, & fragilitate, sic est dictus; quod enim Eusebius, de præpar.Evang. ab oblivione deducit, ex loco illo, Psal.8.5. quid est אֱנוֹשׁ homo, quòd ejus sis memor? i.e. à נָשָׁה quòd citò in oblivionem adducatur; allusio est potiùs quam verum etymon; nam, in hoc nomine, ærumna notatur & miseria; etsi abusivè pro homine generaliter sæpè sumatur; Ergo, nomen, mortalis, Latinè, nonnihil Hebræo respondet; nisi quod Hebræum, אֱנוֹשׁ, perpetuam hominis ærumnam, ob peccatum primi parentis, denotat incurabilem; Nomen אָדָם Adam, ad ejus formationem, ex humo, respicit; at, אֱנוֹשׁ Enosch, ad conditionem, in quam postea, per peccatum est prolapsus; est interdùm collectivum; ut & alia nomina animantium, ad utrumque scil. sexum pertinentia; Merc. Occurrit autem אֱנוֹשׁ homo æger, mortalis & miser; sequente in textu ordine, 2 Chron.14.11. Job.5.

17.

17.-7.17.- 9.2.- 10.4,5.- 14.15.- 25.4.- 28.13.- 36.25. Pſ. 8.5.- 9.20,21=10.18.- 55.14.- 56.2.- 66.12.- 73.5.-90.3.- 103.15.- 104.16.- 144.3. Iſa.8.1.- 13.7,12.-24.6.- 33.8.- 51.7.- 56.2. Jer.20.10. & cum ה interrog. præf. הַאֱנוֹשׁ an homo? Job.4.17. & cum בְּ præf. בֶּאֱנוֹשׁ in homine, vel, in hominem, Job.13.9.- 32.9. לֶאֱנוֹשׁ homini, Job. 7.1. 33.26. ut &, cum מִ præf. ab, vel præ homine, Deut. 32.26. Job.28.4.- 33.12. Iſa.51.12. In pl. m. אֲנָשִׁים homines, Gen.32.29. & ſpecialiter, viri, Num.13. 4. Bu. Imo, pluraliter ſæpiùs, & potiùs adoptat ſignificationem nominis, אִישִׁים, ἄνδρες; viri; ut 1 Sam. 4. 9. לֶחֱמוּ לַאֲנָשִׁים eſtote viri; Cocc. At Ezech.24.17. אַנְשֵׁי panem hominum, ſive, aliorum, ſi quem tibi mittent; ſive, quem alii homines ſolent in luctu comedere; ſive, denique, panem miſerorum & lugentium; aut maritorum Viduatorum; Cocc. Occurrit autem pl. m. אֲנָשִׁים homines, viri, &c. frequenter in textu; viz. Gen. 12.20.- 13.8.- 18.2.- 32.29.- 37.27.-47.2. Exod.2.13.&c. ad Zach.8.23. in 110.circ.l. & cum וְ cop.præf. וַאֲנָשִׁים & homines, Num.16.2. Jud.9.9,& 13. 1 Sam.22.6.1 Reg. 11.17. Neh.1.2.- 2.12.Eccl.9.14. Jer.26.21. & Ezech. 23.45. Sed ſæpiùs cum הָ demonſtr. præf. הָאֲנָשִׁים homines, viri, Gen.14.24.-18.16, & 22.- 19.5,10,11,12, 16.- 20.8.- 24.32.- 34.7,21,22.&c.ad Zeph.1.12.in 130. circ.l.Item, cum præf. וְ & viri, & homines, in 20, circ. l. & בַּאֲנָשִׁים in homines, Deut.1.35. 1 Sam.17.12. Ezech.9.6. כָּאֲנָשִׁים ſicut homines, Jud.9. 36. לַאֲנָשִׁים hominibus, viris, Gen.19.8. Ruth.1.11.1 Sam.4.9.-25.11. 2 Reg.4.40. Jer.29.5. Ezech.23.40. וְלַאֲנָשִׁים & hominibus, 2 Sam.3.20.& cum מֵ præf. מֵהָאֲנָשִׁים ex hominibus, 1 Sam.30.22. In formâ pl.Conſtr. אַנְשֵׁי homines, viri; frequentèr etiam admodùm occurrit; viz.Gen.6. 4.-17.27.- 19.4.-24.13.- 26.7.- 34.20.-38.21, 22. &c. ad Zach.3.8. in 180.circ.l. & cum וְ cop. וַאֲנָשֵׁי & homines, & viri, Gen.13.13.&c.20.circ.l.Item,cum præf. לְ, כְ, וּכְ, בְּ & מִ; 20.circ.l. & cum וּמִ præf. וּמֵאַנְשֵׁי & ab hominibus, Pſal.59.3.Item,cum Aff.non raro occurrit; ut, אַנְשַׁי homines mei, 1 Sam.23.12. אַנְשֵׁינוּ homines noſtri, Jer. 44.18. אַנְשֵׁיךָ homines tui, 1 Reg.10. 8. 2 Chron. 9.7. וְאַנְשֶׁיךָ & homines tui, 1 Sam.28.1. לַאֲנָשֶׁיךָ hominibus tuis, Jud.8.15. Sic &, cum יוֹ Aff. אַנְשָׁיו homines ejus, vel, ſui; Gen.24.59. Num.25.5.&c. 10.l.& cum וְ cop. וַאֲנָשָׁיו & viri, vel, homines ejus, 1 Sam.18. 27. &c. 25. circ.l. ut & cum לְ præf. לְאַנְשָׁיו hominibus ſuis, 1 Sam. 24.7. & 25.13. Item,cum הָ Aff. אַנְשֵׁיהָ hominibus ejus, Joſ.10.2. & cum וְ cop.præf.& הֶם Aff. וַאֲנָשֵׁיהֶם & homines ipſorum, 2 Reg.25.23. Jer.18.21.- 40. 7,& 8. וּלְאַנְשֵׁיהֶם & hominibus ipſorum, 2 Reg.25.24. Jer.40. 9. ut & cum הֶן Aff. אַנְשֵׁיהֶן viros ſuos, Ezech.16.47. Item, iii. Ex hâc radice, ſecundum R.D. & alios, poteſt eſſe אִשָּׁה f. mulier, uxor; & dageſchatur ob defectum Nun; nam debuerat eſſe אֲנְשָׁה vel, אֲנָשָׁה; Pag.Merc. Cev.&,ſic, in plur. אֲשׁוֹת de quibus vide ſuprà in אִישׁ; Pag. Sicut &, iv. Hinc,etiam, à pleriſque deducitur Nomen, in fæmineo tantùm plurali, נָשִׁים, (deficiente א, aleph, primâ radicali) mulieres, fæminæ, uxores; Pag. Quomodò dicuntur quoque, majores urbes, Iſa. 32.9. נָשִׁים mulieres quietæ, ſeu opulentæ; &c. ut, &, minora oppida, filiæ; vide in Rad. בָּנָה ad vocem בָּנוֹת; Merc. Cev. נָשִׁים mulieres, uxores; derivatur à præcedente maſculino, אֲנָשִׁים viri; per aphæreſin א, capitalis literæ; nam mulier non debet eſſe caput, ideoque illud regitur velamine; Av. Occurrit autem נָשִׁים, mulieres; uxores, Gen.4.19.- 6.2.- 11.29.- 31.35. & 50. Lev. 26. 26. &c.ad Zach.5.9. in 60.circ.l. & cum וְ cop. וְנָשִׁים & mulieres, 2 Sam.5.13. Eſth.3.13. & 8.11. Iſa.3. 12. Jer. 10.12.- 40.7.- 41.16. Ezec.9.6. Item, cum הָ dem. præf. הַנָּשִׁים mulieres, mulierum,&c.Gen.14.15.-33.5.Exod. 15.20.- 35.22,& 26. &c. & ad Dan. 11.17. in 40.circ.l. ſic & cum וְהָ præf. וְהַנָּשִׁים & mulieres, Deut.2.34.&c. in 10.l. & בַּ præf. בַּנָּשִׁים in mulieribus, Num. 31. 18. vel, cum mulieribus; aut inter mulieres, Cant.1.8.-5.9. 6.1. כַּנָּשִׁים ſicut mulieres, Gen.18.11. Exod.1.18. Iſa. 19.16. ſicut &, cum לְ præf. לַנָּשִׁים mulieribus, Gen.34. 21. &c.15.l. & cum לְ præf. לַנָּשִׁים mulieribus, Prov.31. 3. Ezech.23.10. ac, denique, cum מִ præf. מִנָּשִׁים præ mulieribus, Jud.5.24. 1 Sam.15.33. Item, non rarò, in pl.Conſtr. נְשֵׁי mulieres, uxores, Gen.7.13.- 37.2. Num. 31.9. 1 Sam.31.8. 2 Sam.12.8. 2 Reg.24.15. Jer.29. 23. Mic.2.9. & cum præf. וְ cop. וּנְשֵׁי & uxores, Gen.6.18.- 7.7. 8.16,& 18. ut & cum מִ præf. מִנְּשֵׁי ex uxoribus, 2 Reg.4.1. Jud.21.14. Item, cum Aff. ſæpè; ut cum יִ-, Aff. נָשַׁי uxores meas, Gen.30.26. לְנָשַׁי uxoribus meis, 1 Reg.20.7. ut & cum יִ-כֶם,-הָ,-נוּ, & הֶם Aff. m. 70. circ. l.

Rad.115. אָסָם m. horreum; penu, promptuarium, penarium; ubi reponuntur & colliguntur fruges, ſeu cibaria; Hieron.vertit cellaria; cogn.cum אָסַף collegit, contraxit; & יָשַׂם vel שִׂים poſuit; hinc, ὁμόσε, & Latinè ſimul; &c. Av. Generale nomen videtur pro penuario ſeu apotheca quorumcunque fructuum; Hebræorum Doctores radice סָמָה utuntur pro obthurare, & abſcondere; unde cæcum appellant סוּמָא; ſingulare non eſt uſitatum in Scriptura; Merc. In pl.m. אֲסָמִים & in Conſtr. אֲסָמֵי horrea; Kimchi exponit, אוֹצָרוֹת הַחִבּוּאָה theſauros ſeu repoſitoria frugum; Pag. Occurrit, cum Aff. אֲסָמֶיךָ horrea tua, Prov.3.10. & cum præf. בַּאֲסָמֶיךָ in horreis tuis, Deut.28.8. 70. ταμιεῖα; Chald. אוֹצָר, quod eſt apotheca; fortè à שׂוּם ponere; Cocc.

Rad.116. אָסָן; undè אָסוֹן m. quod eſt מָוֶת, mors; ſecundum Hebræos; Pag. Sed latiùs patere, clarum eſt, ex Exod.21.23,24. Nam & dens, & oculus, & manus perdita, אָסוֹן dicitur; Cocc. exitium, Bu. noxa; Cocc. ſunt qui vertant periculum, infortunium; Elias, violentam, ſeu accidentariam mortem eſſe putat; Alioqui, Judas patri non ſponderet, non moriturum Benjamin morte ſuâ; hinc ſunt, qui vim, ſeu violentiam lethalem exponant; ut ab אָנַס literarum metatheſi deducatur; Merc. אָסוֹן eſt periculum vitæ, damnum, exitium, detrimentum, læſio, corporis & vitæ; cogn.cum סָאַן conflixit; hinc, ἄση detrimentum, ἄσος damnum; Item, σίνω σίνομαι noceo; σῖνος nocumentum; clades; σινὰς noxa, σιναρὸς læſus; &c. Av. Occurrit præterea, Gen. 42. 4, 38. & 44.29.

Rad.117. אָסַף eſt congregare, colligere; retrahere; deficere; conſumere; auferre, tollere, removere; finire; Pag. nam, ut Latinè, verbum colligendi, nunc in unum contrahere, nunc abſtrahere, ſeu carptim auferre ſignificat; Sic & Hebraicè; quod ex circumſtantia contextus facilè deprehendes; Kimchi, Jocl.2. notat diſcrimen, inter duas radices, ſignificatione vicinas, viz. אָסַף & מָכַר; quòd מָכַר dicatur de re diſperſâ; אָסַף etiam,

de

de re non diſperſâ; Merc. אָסַף collegit; contraxit ad conſervandum; vel à auferendum aliquid ſubtraxit; abſtraxit; convulſit; differt à קָבַץ, quod eſt res diſperſas colligere in unum locum; at אָסַף dicitur de re non diſperſa; & quando de collectione ſolis, vel, ſtellarum, accipitur, ſignificat occaſum eorum; cogn. cum יָסַף adjecit, & סָפָה addidit; hinc, σπάω, σπάζω, contraho; σπασμὸς contractio; ἀποσπάω avello, &c. Item, ἕσπερ vel ἕσπερος vesper, ubi ſol colligitur; Av. אָסַף congregavit, collegit, retraxit, recepit ad ſe; conſtruitur cum אֶל exceptis tribus locis, quibus eſt cum עַל; ut tradit Maſora, Am. 3. 9. Bu. Lex. & interdùm etiam eſt cum לְ; at cum מִן ſignificat abſtrahere; Av. אָסַף eſt, ἀποσυνάγειν; & non longè abit à יָסַף addidit; & ſignificat rem vel res, ſive conjunctæ, ſive diſperſæ ſint, aliunde tranſlatas, ad ſe recipere, vel, uni termino unire; ſic, אָסַף תְּבוּאָה eſt, frumentum, ſeu proventum, domum ex agro conferre; ut Exod. 23. 10. Lev. 5. 3. Pſal. 39. 7. Occurrit autem, in præt. kal, 3. ſ. m. Gen. Gen. 30. 23. Num. 11. 32. Prov. 30. 4. cum ו conv. præf. וְאָסַף & recolliget, ſcil. ab ipſo, 2 Reg. 5. 11. Iſa. 11. 12. Num. 19. 9. In 2. ſing. m. אָסַפְתָּ recepiſti, Pſal. 85. 4. cum ו conv. וְאָסַפְתָּ & recipies; colliges, Gen. 6. 21. Ex. 3. 17.. 23. 10. Lev. 25. 3. Deut. 11. 14. & cum ה, parag. וְאָסַפְתָּה idem, Jud. 18. 25. & cum Aff. וְאָסַפְתִּיו & recipies eum, Deut. 22. 2. 2 Reg. 5. 6. & in 1. ſing. אָסַפְתִּי recepi, Iſa. 10. 14. Jer. 15. 8. Zeph. 3. 18. cum ו conv. וְאָסַפְתִּי & colligam, Ruth. 2. 7. Jer. 21. 4. Ezech. 11. 17. Zac. 14. 2. In 3. pl. אָסְפוּ collegerunt, 2 Reg. 22. 4. 2 Chron. 34. 9. Joel. 2. 10.. 4. 15. cum ו conv. וַיֶּאֶסְפוּ Jol. 20. 4. Dan. 11. 10. In fut. kal; יֶאֱסֹף colliget, 2 Reg. 8. 3. Job. 34. 14.. 39. 12. cum ו conv. וַיֶּאֱסֹף & congregavit, Gen. 29. 22.. 42. 7.. 49. 33. Num. 11. 24.. 21. 24. Joſ. 2. 4. Jud. 3. 13.. 11. 20. 2 Sam. 10. 16.. 12. 29. 1 Reg. 1 0. 26. 1 Chron. 15. 4.. 19. 17.. 23. 2.. 2 Chron. 1. 14.. 28. 24.. 29. 20.. 34. 29. Hab. 1. 9.. 2. 5. cum Aff. יַאַסְפֵנִי recipiet me, Pſal. 27. 10. &, יַאַסְפֵךְ colliget te, Iſa. 58. 8. וַיַּאַסְפֵהוּ & recepit eum, 1 Sam. 14. 55. וַיַּאַסְפֵהוּ & congregat eos; Hab. 1. 15. ſic, וַיֶּאֱסְפֵהּ & congregavit eam, 1 Sam. 11. 27. & וַיַּאַסְפֵם & congregavit eos, 2 Chron. 29. 4. Sic, in 2. ſing. m. fut. kal, תֶּאֱסֹף colliges, Deut. 28. 38. Pſal. 26. 9. pro quo ſemel ſcribitur תֹּאסֵף (formâ quaſi à יָסַף, ſed ſignificatione ab אָסַף) recipies, vel, -as, Pſal. 104. 29. nam, in hâc forma, fut. kal occurrit, viz. cum defectu א, 1. Rad. ſic, יֹסֵף; congregabit; Unde, cum ו conv. pro וַיֶּאֱסֹף eſt וַיֹּסֶף & congregavit, 2 Sam. 6. 1. & in 2. ſing. f. תַּאַסְפִי colliges, Joſ. 2. 18. in 1. ſing. אֶאֱסֹף recipiam, Mic. 2. 12. &, aliâ formâ, cum cholem, & ה parag. אֶאֶסְפָה recipiam, Mic. 4. 6. & in 3. pl. m. cum ו conv. וַיֵּאָסְפוּ & congregarunt, collegerunt, Ex. 4. 29. Num. 11. 32. 1 Sam. 5. 8. & 11.. 17. 1.. 21. 13. 2 Reg. 23. 1.. 2 Chron. 24. 11.. 29. 15. Jer. 40. 12. & in 1. pl. נֶאֱסֹף colligemus, Lev. 25. 20. Item, in imper. kal, ſing. אֱסֹף colligе, congrega; recipe; tolle, Num. 21. 17. 1 Sam. 14. 20 2 Sam. 12. 28. Iſa. 4. 1. Ezech. 24. 4. & cum ה parag. אֶסְפָה congrega, Num. 11. 16. & in 2. ſing. f. אֶסְפִי recipe, Jer. 10. 17. & in 2. pl. m. אִסְפוּ congregate, Pſal. 50. 5. Jer. 12. 9.. 40. 10. Joel. 1. 14.. 2. 16. Item, in infin. kal; אָסֹף recipiendo, tollendo, Jer. 8. 13. Mic. 2. 12. Zeph. 1. 2. cum præf. כְּאָסֹף juxta colligere, Iſa. 17. 5. וְכַאֲסֹף & juxta recipere, Iſa. 10. 14. לֶאֱסֹף ad colligendum, 2 Reg. 5. 7. Eccl. 2. 26. Zeph. 3. 8. & cum Aff. בְּאַסְפְּךָ in colligendo te, Exod. 23. 16. Deut. 16. 13. & בְּאַסַּפְכֶם in colligendo vos, Lev. 23. 39. Item, in benoni kal, ſing. maſc. אָסֵף, & cum præf. הָאֹסֵף colligens, Num. 19. 10. cum Aff. אֹסְפְךָ colligens, ſeu colligo te, 2 Reg. 22. 20. 2 Chron. 34. 28. & אֹסַפְכֶם collecturus ea, Pſal. 39. 7. Sic in part. paul, אָסוּף collectus; in pl. אֲסוּפִים vel אֲסֻפִים & in conſtr. אַסְפֵי collecti, Ezech. 34. 29. In Niphal; נֶאֱסַף collectus, congregatus, receptus, ſublatus fuit; vel congregavit ſe, Num. 27. 13. Iſa. 57. 1. cum מִן, collectim abſtractus eſt, Av. cum cop. præf. וְנֶאֱסַף & recipitur, Iſa. 16. 10. & in 3. ſing. fæm. וְנֶאֱסְפָה & receptа eſt, Jer. 48. 33. In 2. ſing. m. cum ו conv. וְנֶאֱסַפְתָּ & aggregaberis, 2 Reg. 22. 20. Num. 27. 13. 2 Chron. 34. 28. In 3. pl. נֶאֱסְפוּ aggregati, congregati fuerunt, Jud. 2. 10.. 6. 33.. 16. 23. 1 Sam. 13. 5.. 17. 2. 2 Sam. 23. 9. 1 Chron. 11. 13.. 19. 7. 2 Chron. 12. 5.. 30. 3. Neh. 8. 13.. 9. 1. Pſal. 35. 15. Mic. 4. 11. & ſemel, נֵאָסְפוּ cum cametz penult. ob pauſam; congregantur, Pſal. 47. 10. & cum cop. וְנֵאָסְפוּ & congregati fuerunt, Gen. 29. 3.. 34. 30. Zach. 12. 3. Prov. 27. 25. & ſemel in pauſa, וְנֶאֱסָפוּ & congregant ſe, Pſal. 35. 15. ſic, in 2. pl. m. cum ו conv. וְנֶאֱסַפְתֶּם & congregabitis vos, Lev. 26. 25. In fut. Niph. יֵאָסֵף recipietur, aggregabitur, congregabitur, Ex. 9. 19. Num. 11. 22.. 20. 24, & 26. 2 Sam. 17. 11. & 13. Iſa. 49. 5.. 60. 20. Job. 27. 19. cum ו conv. וַיֵּאָסֶף & aggregatus eſt, Gen. 49. 33.. 25. 8, 17.. 35. 29. & Deut. 32. 20. vel, וַיֵּאָסֶף & recepit ſe, Num. 11. 30. Jud. 20. 11. & in 2. ſing. m. תֵּאָסֵף aggregaberis, Num. 31. 2. Ezech. 29. 5. ut & in 3. ſing. fæm. תֵּאָסֵף aggregabitur, Num. 12. 14. In 3. pl. m. יֵאָסְפוּ congregabuntur, Gen. 29. 8. Ezr. 9. 4. Jer. 8. 2.. 25. 33. &, in pauſa, יֵאָסְפוּ idem; 2 Sam. 14. 14. Hoſ. 4. 3. & cum Nun parag. יֵאָסְפוּן idem, Pſal. 104. 22. cum ו conv. וַיֵּאָסְפוּ & congregati ſuerunt, Exod. 32. 26. Joſ. 10. 5. Jud. 9. 6.. 10. 15.. 20. 14. 1 Sam. 17. 1. 2 Sam. 10. 10, 15.. 23. 11.. 30. 13. Ezr. 3. 1. Neh. 8. 1.. 12. 28. ut & cum ו cop. וַיֵּאָסְפוּ & congregabuntur, Iſa. 43. 9. Item, in infin. Niph. הֵאָסֵף congregari, Gen. 29. 7. Num. 12. 15. &, aliâ formâ, in cholem, הֵאָסֹף congregando, 2 Sam. 17. 11. Sic &, in imper. Niph. cum ו cop. וְהֵאָסֵף & aggregare, Deut. 32. 50. & in pl. m. הֵאָסְפוּ congregate vos, Gen. 49. 1. Jer. 4. 5.. 8. 14. Ezech. 39. 17. Am. 3. 9. & in imper. ſing. fæm. הֵאָסְפִי recipito te, fæm. Jer. 47. 6. Item, in part. Niph. נֶאֱסָף aggregatus, Gen. 49. 29. & in pl. m. נֶאֱסָפִים congregati, 1 Sam. 13. 11. Iſa. 13. 4. & 57. 1. In piel; אִסֵּף, collegit, contraxit; unde part. piel, מְאַסֵּף colligens, Num. 10. 25. Jud. 19. 15. & 18. Jer. 9. 21. cum præf. וּמְאַסֵּף & colligens, Joſ. 6. 9. & 13. & cum Aff. מְאַסִּפְכֶם & colligens vos, Iſa. 52. 12. In pl. m. מְאַסְּפִים conſtr. מְאַסְּפֵי colligentes; Unde, cum Aff. מְאַסְּפָיו colligentes illud, Iſa. 62. 9. In præt. pual, אֻסַּף collectus fuit; cum cop. וְאֻסַּף & colligitur; Iſa. 33. 4. Zach. 14. 14. Sic in 3. pl. וְאֻסְּפוּ & colligantur; & congregabuntur, Iſa. 24. 22. Hoſ. 10. 10. & in part. pual, מְאֻסָּף receptus, collectus; collectis, &c. Ezech. 38. 12. Item, in hiph. הֶאֱסִיף fecit colligere, collegit; ſed legitur tantùm in futuro, habente pe א, quieſcens in cholem; Av. vel

planè deficiens, & mutatum in vau cholem; ut וַיֵּאָסֵף (cum ו conv.præf.) & congregavit, 2 Sam.6.1.(illud autem Pag. ſtatuit eſſe fut.kal; ut ſuprà.) & in ſing. cum Aff. אֹסִיפְךָ colligam,recipiam,ſive,conſumam te,1 Sam. 15.6. Pag. Sed ſcribitur, eo loco defectivè, ut & 2 Reg. 22.20. ſic, אֶסְפְּךָ; quod Kimchi vult habere chirek pro ſægol; & ſic eſſe part. benoni kal ſing. m. cum Aff. colligens, ſeu recipiens te, &c.Merc. Sed,ſi pro fut.ſumatur, forma recipit analogiam verbi יָסַף; ſed phraſis magis ad אָסַף videtur alludere; Cocc. &,aliâ formâ, in 1. ſing. fut.hiph. אָסַף contractè,Bu. Lex.pro, אַאסֵף recepturus ſum, Zeph.1.2. Sed id poteſt eſſe fut. hiph. à סוּף; ut Jer.8.17. אֲסִיפֵם conſumam eos,&c.ibi vide; Item, in hithpael, הִתְאַסֵּף collegit ſeipſum; fecit ſe colligere; Av. Undè infin.cum præf. בְּהִתְאַסֵּף in congregando ſe, ſive,dum congregarent ſe,&c. Deut.33.5. Notandum autem,quòd,in exercitu,qui extrema continent, ne milites dilabantur, vel,nè quis à tergo incommodet, vocentur in part.piel, מְאַסְפֵי, ὁπισοφυλακοῦντες; Num. 10. 25. Jos.6.9,13.ubi 70. οἱ ὑπαγόντες; Hinc metaphora, Iſa.52.12. וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, 70. ὁ ἐπισυνάγων; & alibi, περιτιθεὶς σε; Iſa.58.8. Collectio,aliàs dicitur per verbum קָבַץ; apparet tamen, eſſe diſcrimen; nam Ezech.29.8. diſtinctè conjunguntur iſta; לֹא תֵאָסֵף וְלֹא תֵקָבֵץ non aggregaberis, vel aggregabitur; neque congregaberis,vel,congregabitur; nam קָבַץ omnium congregationem in unum; אָסַף vero, unius ad alterum aggregationem, diſtinctiùs ſignificat; itáque quod in exercitu, מְאַסֵּף dicitur, ut ſeparata adjungens; id non bene, מְקַבֵּץ ut omnia diſgregata congregans, diceretur,&c. hæc ex Cocc. Indè, i.No. אָסֵף, m. collectio,congregatio; Bu.Pag Av. Item,contractio,convulſio; Av.frumenti comportatio, συγκομιδὴ; Iſa.32.10. אָסֵף בְּלִי יָבֹא collectio frugum non venit; Item, ablatio, Iſa.33.4. וְאָסֵף שְׁלָלְכֶם אֹסֵף הֶחָסִיל & auferetur ſpolium veſtrum ablatione bruchi; Cocc.in pl.m.Conſtr. cum præf.Mic.7.1. כְּאָסְפֵי קָיִץ ſicut collectiones æſtatis, i.e.æſtivorum fructuum; Pag.&, Bu.Lex.ut in collectionibus autumnitatis; Ellipſis ordinaria τῷ ב, poſt כ. Cocc. Deindè,ii. אָסִיף m. idem; collectio; Bu. Pag. tempus comportationis frumenti aut fructuum; Cocc. ſive,tempus anni quando fructus colliguntur in domos ſeu horrea; Av.propter pluvias,ſcil.Pag.eo, nim. feſto,quod dicebatur feſtum Tabernaculorum; Merc. Exod.23. 16. & 34.22.cum præf. הָאָסִיף & ſolemnitatem collectionis, &c. 70. ἑορτὴν συντελείας; quum omnia ex agro auferuntur; Cocc. Item, iii. אֲסֻפָּה f. idem; collectio, congregatio; συναγωγὴ; Iſa.24.42. Et congregabuntur congregatione vincti,&c.Sic & iv. אֲסִפִּים pl.m.collegia,ubi colligebantur Sacerdotes & Levitæ; erant ceu veſtibula Templi; Av. Occurrit 1 Chron.26.15. בֵּית הָאֲסִפִּים; & v.17. וְלָאֲסִפִּים שָׁנַיִם; & Neh. 12. 25. בַּאֲסֻפֵי הַשְּׁעָרִים; Non facilè dictu eſt quid ſignificent illa; Aben Ezra & R.Sol. confundunt cum סִפִּים.Kimchius fatetur ſe ignorare; Sanè Obed Edomi poſteri aurum & argentum & vaſa Templi cuſtodivere,2 Chron. 25.24. Cocc. Sunt qui אֲסוּפִים paul kal, pl.m. exponant, collectos, ſeu collegas; domus, ſeu locus, quo collegæ conveniebant; domus collegii,ſeu,concilii; ſed in emendatis exemplaaibus, ſcribitur אֲסִפִּים per dageſch: Merc. הָאֲסִפִים congregati; וְלָאֲסִפִים & ad collectos; בַּאֲסִפַי in collectis: Bu.Conc. Ipſi Obed Edom, ad meridiem, & filiis ejus,domus collegiorum,&c. & pro collegiis erant bini atque bini Levitæ,&c. Cuſtodes,nempe oſtiarii cuſtodiæ, in collegiis portarum: Av.Ipſi Obed Edom, ad meridiem, & filiis ejus, domus הָאֲסִפִים congregationum, ſeu conciliorum,&c. ubi R.D.exp.fuiſſe domum in Sanctuario, ad portam, contra meridiem: & appellatam ſic fuiſſe, ratione notâ apud eos: & poſſibile eſt quod אֲסוּפִים eſſent duo loca: ſecundum quod dicit poſtea,v.17. וְלָאֲסִפִים שְׁנַיִם & conciliis,i.e. locis conciliorum, bini & bini: Ac ſi dicat, unicuique ex domibus, i.e. locis Aſuphim, erant bini Levitæ, &c. Pag.Sic&,v.Hinc &, אֲסִפּוֹרֶת pl.f. (quaſi à ſing. fæm. אַסְפָּה collectio, collegium) collectiones, collegia: Pag. Bu.Lex. ut Eccl.12.11. בַּעֲלֵי אֲסִפּוֹרֶת domini collectionum, vel collegiorum: Hieron. qui per magiſtrorum concilium data ſunt; R.D.exp. verba dominorum collectionum; & appellantur ſapientes, domini collectionum,aut compoſitionum, eo quòd colligant hinc,indè & componant verba ſapientiarum,i.e. ſapientèr dicta; in libris ſuis: Pag.& Cev. בַּעֲלֵי אֲסִפּוֹרֶת Hebraicè videntur eſſe ii, quos Græci ῥαψῳδοὺς vocant; vel, authores pandectarum; qui multa hinc,inde, excerpta, in unum volumen conferunt, & res omnis generis tractant; cujuſmodi eſt liber parabolarum Salomonis, & liber Eccleſiaſtæ: Merc. & ſicut clavi fixi, ita ſunt viri collegiorum, & dantur à paſtore uno,&c. Av. מַשְׁמְרוֹת נְטוּעִים בַּעֲלֵי אֲסִפּוֹרֶת; clavi depacti domini contignationum; quibus ſcil.coagmenta compinguntur; dicta ſapientum ſunt, ut clavi alte defixi, qui contignationes firmant; h. e. faciunt ad coagmentationem fidelium, ut fiant Templum cohærens & compactum,non hians, non fatiſcens. Cocc. Denique, vi. Hinc No. אַסְפָּסְתָּה m.collecta turba, colluvies;. Bu. Lex.& Conc. Vulgus promiſcuum, ſcil. undique collectum; Av. Num.11.v.4. cum præf. &, אֲ, quieſcente; Sic, וְהָאַסְפְּסְתָּה pro quo Exod.12. 3. עֵרֶב רַב turba miſcella; 70. utrobique, ἐπίμικτος; Cocc. Et Collectio magna,in medio ejus; i.e. populus multus qui congregatus fuerat ad eos; ſive, promiſcuus populus; qui dicitur mixtio multa, Exod.12.38. Pag. Geminatio radicalium, eſt ad auxeſin, ut vult Kimchi; quanquam ubi duæ poſteriores geminantur, volunt magis imminutionem ſignificari; ut in שְׁחַרְחֹרֶת ſubnigra; & id genus; Merc. Cev.

Rad.118. אָסַר ligavit, obligavit,vinxit,devinxit,obſtrinxit; accinxit; Pag.Bu.Av.&c. 70. δέω, σειρόω; Cocc. Latinè dicas, devincire, ſeu obſtringere ſeſe; & habet interdum עַל ſuper animam ſuam, ad hoc innuendum; Merc.Si de equo,& bove, vel, curru ligando uſurpatur, ſignificat equum ſternere,& parare currum ad vehendum; ubi opus eſt multo apparatu, & varia ligatione, ut equi & boves, currui, vel plauſtro, jungantur; Cogn. cum אָזַר cinxit; & יָסַר caſtigavit; Nam omnis ſuccinctio fit per ligationem, & reī caſtigantur vinculis & carceribus; Hinc σειράζω vinculum traho; σειρά, catena; σειρίδες, funiculi; & per metathefin Literarum, ὁρίζειν, definire,quaſi limitibus, ſeu metis poſitis, ſeſe includere; ut ſit in pactionibus & votis quibus ſe homines ad certas actiones obligant,atque ita ſibi

quaſi

quasi funes circundant; Græci per δέω; cum עַל significat obligare. Av. Per metaph. אָסַר est implicare miseriæ & malo, ex quo quis se explicare nequeat, Job. 36. 13. Item, continere authoritate & imperio, Psal. 105. 22. ut vinciret principes ejus animâ suâ, hoc est, legibus & præceptis suis constringeret; confer Job. 30. 11.. 12. 18. vincire sive ligare currum, & ligare simpliciter, dicitur; ut Latinis jungere currum & jungere, Gen. 46. 29. 1 Reg. 18. 44. ligare prælium, est congligere; Cocc. ut 1 Reg. 20. 24. in fut. kal; מִי יֶאְסֹר quis accinget, seu inibit, prælium; i.e. quis prior belli aciem instruet, atque comparabit? Metaphorâ sumptâ ab equis & bobus, quos ad opus ineundum accingentes, ad currum, plaustrum vel aratrum, ligare & jungere solemus; & verò curruum maximus olim fuit usus in prœliis; Gallicè vertere possis, Qui attaquera la battaille? Cev. in Hos. 10. 10. Occurrit 1. sing. fut. kal cum præf. cop. sic, בְּאֲזֻתִי וְאֶאְסְרֵם pro, וְאֶאְסְרֵם in cupiditate meâ colligabam eos; Item, vincire vinculum (אֶסֶר) super animam suam, est sibi interdicere re aliqua, Num. 30. 5. sic dicitur & votum ligare super animâ suâ; v. 10. &c. Cocc. In niph. נֶאְסַר ligatus est à seipso, h.e. suâ voluntate, & non coactus; & in pual, אֹסַר ligatus est, vinctus est ab alio; Av. vel, in pual, est vinciri pro consternari, animo ac consilio destitui; Isa. 22. 3. Cocc. Ordine verò Concordantiali, sic occurrit hæc radix, in Textu; In præt. kal. 3. s. m. אָסַר vincivit, ligavit, obligavit; cum Aff. אֲסָרָם vincivit eos, Job. 36. 13. & in 3. sing. fœm. אֲסָרָה obligavit se, fœm. Num. 30. 5, 8, 9, 10, 11, 12. cum cop. וְאָסְרָה & obligavit se, fœm. Num. 30. 4. In 3. pl. cum ! præf. & Aff. וַאֲסָרוּךָ & vinxerunt te, Ezech. 3. 25. & in 2. pl. m. cum ! conv. וַאֲסַרְתֶּם & ligabitis, 1 Sam. 6. 7. ut &, in 1. pl. cum ! cop. & aff. Jud. 16. 5. וַאֲסָרְנוּהוּ ut vinciamus eum, &c. Item, in fut. kal; יֶאְסֹר ligabit, 1 Reg. 20. 14. cum ! conv. וַיֶּאְסֹר vel וַיֶּאְסֹר & vinxit, vel, & ligavit, Gen. 42. 24.. 46. 29. Ex. 14. 6. 2 Chron. 13. 2. Job. 12. 18. cum Aff. וַיַּאַסְרֵהוּ & vincivit eum, 2 Reg. 17. 4.. 23. 33.. 25. 7. 2 Chron. 36. 6. Jer. 39. 7.. 52. 11. & in 3. sing. f. cum ! conv. & aff. וַתַּאַסְרֵהוּ & vincivit eum, Jud. 16. 8. & 12. Sic, in 3. pl. cum kibbutz, pro Schurek, & Aff. יַאַסְרֻנִי vinciant me, Jud. 16. 7. & 11. Sic cum ! conv. & Aff. וַיַּאַסְרוּהוּ vel וַיַּאַסְרוּהוּ & vinxerunt eum, Jud. 16. 21.. 15. 13. 2 Chron. 33. 11. sic, וַיַּאַסְרוּם & ligarunt eos, 1 Sam. 6. 10. Sic &, in 1. pl. cum Aff. נֶאְסָרְךָ vinciemus te, Jud. 15. 13. In Imper. kal. sing. אֱסֹר alligato, 1 Reg. 18. 44. & in pl. אִסְרוּ ligate, Psal. 118. 27. Jer. 46. 4. Item, in Infin. kal; אָסוֹר vinciendo, Jud. 15. 13.. 16. 11. cum præf. לֶאֱסֹר obligando, ad obligandum, Num. 30. 3. Jud. 15. 10. & לֶאְסֹר (contractè) ad vinciendum, Psal. 105. 22.. 149. 8. & cum Aff. לֶאְסָרְךָ ad ligandum te, Jud. 15. 12. & בֶּאְסָרָם in ligando eos, Hos. 10. 10. In benoni kal; sing. m. אֹסֵר, & cum י, jod. parag. אֹסְרִי ligans, Gen. 49. 11. Et in part. paul; אָסוּר vinctus, Gen. 40. 3. 2 Reg. 7. 10. Cant. 7. 6. Jer. 40. 1. In pl. m. אֲסוּרִים vincti, Gen. 39. 20.. 40. 5. Neh. 4. 12. Job. 36. 8. Psal. 146. 7. Eccl. 7. 26. cum præf. הָאֲסוּרִים vincti, vinctorum, Jud. 16. 21, 25. pro quo, contractè, absque א; occurrit, חֲסוּרִים idem, Eccl. 4. 14. Item, לַאֲסוּרִים vinctis, Isa. 49. 9. & לָאֲסוּרִים vinctis, Isa. 61. 5. Sic & in pl. fœm. אֲסוּרוֹת vinctæ, 2 Sam. 3. 34. In Niph. fut. 3. sing. m. יֵאָסֵר vincietur, Gen. 42. 19. & in 2. sing. m. תֵּאָסֵר vincire possis, Jud. 16. 6. & 13. Item, in Imper. Niph. pl. m. הֵאָסְרוּ vincti estote Gen. 42. 16. In præt. pual, 3 pl. אֹסְרוּ vincti sunt, Isa. 22. 3. &, in pausa, אָסְרוּ idem; & ibid. Inde, Nomina seq. i. אֶסֶר m. obligatio; devinctio; interdictum; 70. ὅρισμός, Dan. 6. 8, 9, 10. Votum, quo sibi quis interdicit re aliqua; Unde, אָסִיר est vetitus, illicitus; ut contrà, מֻתָּר propriè, solutus; est etiam, licitus, permissus; occurrit in sing. cum cop. & Aff. sic; וְאִסָּרָה & obligatio ejus, Num. 30. 5. in pl. m. אֲסָרִים unde, cum Aff. אֲסָרֶיהָ obligationes ejus, Num. 30. 15. & וַאֲסָרֶיהָ & obligationes ejus, Num. 30. 6, 8. Deinde, ii. אָסוֹר m. vinculum; ligamen; cum præf. הָאָסוֹר vinculi; unde בֵּית הָאָסוֹר carcer, Jer. 37. 15. In pl. m. אֲסוּרִים vincula, δεσμοί; Eccl. 7. 26. in Constr. אֲסוּרֵי idem; unde cum Aff. אֲסוּרָיו vincula ejus, Jud. 15. 14. Vide etiam הָאֲסוּרִים suprà, in part. paul; &c. Item, iii. אֹסֶר m. idem; obligatio, devinctio; ut si quis verbis determinatis se obligat; Av. Num. 30. 3, 4, 5, 14. 11. 12. & cum præf. לְאֹסֶר & obligatio, Num. 30. 5. Sic &, iv. hinc, אָסִיר m. vinctus; δεσμώτης, δεσμότης, Psal. 79. 11.. 102. 21. In pl. m. אֲסִירִים vincti, Job. 3. 17. Psal. 68. 7. cum præf. הָאֲסִירִים idem, Gen. 39. 22. In Constr. אֲסִירֵי idem, Gen. 39. 20. Psal. 107. 10. Lam. 3. 34. Zach. 9. 11. cum Aff. אֲסִירֶיךָ vincti tui; f. אֲסִירָיו vincti ejus, Jud. 15. 14. Psal. 69. 34. Isa. 14. 18. Item, v. אָסִיר m. idem, vinctus, Isa. 10. 4.. 24. 22. & 42. 7. Item, vi. Hinc etiam deducunt No. מֹסֶר m. formâ quidem ut à יָסַר; sed sensu & significatione, ab אֶסֶר; vinculum, astrictio; cum præf. & aff. וּבְמֹסְרָם יַחְתֹּם & vinculum eorum obsignat, Job. 33. 16. confer c. 36. 8, 13. Ut &, vii. hinc, &, מֶסְרֵת, f. vinculum; cum præf. בְּמֶסֶרֶת in vinculum, Ezech. 20. 37. est contractè pro מַאֲסֶרֶת; ut, מַכֶּלֶת pro מַאֲכֶלֶת, ut suprà in אָכַל. vi. בְּמֶסֶרֶת הַבְּרִית &c. Kimchi exp. אֶאְסֹר אֶתְכֶם בַּבְּרִית שֶׁלֹּא תֵצְאוּ מִמֶּנָּה לְעוֹלָם; ligabo vos fœdere, ut non exeatis ex illo unquam; R. Sol. בַּבְּרִית שֶׁמְּסַרְתִּי לָכֶם; derivat à מָסַר. Cocc. אֲסוֹר Chald. vinculum; & אֶסֶר, אֶסְרָא Chald. interdictum; Vide in Conc. Chald.

Rad. 119. אַע, אַעָא; m. Chald. lignum; vide Conc. Chald.

Rad. 120. אַף, vox indeclinabilis; notans additionem, vel conjunctionem, aut copulam; Bu. Conc. significat etiam; quinetiam; quoque; אַף־כִּי quanto minus; 1 Reg. 8. 27. quanto magis, Prov. 11. 31. quandoque deficit כִּי, ut Job. 4. 19. Chald. וְאַף etiam ne, Dan. 6. 22. Bu. Lex. אַף est עוֹד adhuc, amplius; גַּם etiam; Pag. Sunt qui ad אָפַף reducant, quod hæc particula, animi impetum denotat: Merc. אַף, particula; etiam, Lev. 26. 16, 24. ubi perinde ponuntur גַּם אֲנִי & אַף אֲנִי v. 28. 41. וְאַף v. 40, 42. solet comparari cum עוֹד & גַּם; sed est, ubi non temerè velis hæc permutata; pro nihilominus, ponitur cum גַּם, Lev. 26. 44. וְאַף גַּם זֹאת atque etiam ob hoc, quum fuerint in terra inimicorum suorum, non sprevi ipsos; אַף־כִּי solet explicari per כָּל־שֶׁכֵּן quantò magis? Deut. 31. 27. Prov. 15. 11. ubi 70. πόσῳ μᾶλλον; præcedente negatione; quantò

minus

minùs; q.d. quanto magis non? 1 Reg. 8. 27. Ita אַף, pro כִּי אַף, Job.4.19. At, ſequente verbo, quantò magis, cùm; ut Prov.21.27. Sacrificium improborum eſt abominatio; אַף כִּי quanto magis, quum quis in ſcelere id adduxerit? Gen.3.1. אַף כִּי אָמַר, etiam quia dixit,vel, quòd dixit; vel quanto magis, quòd dixit; abrupta & inſidioſa oratio; &c. Cocc. ſequente dictione כִּי, tunc ſignificat, quanto magis; Pag. vel quanto minùs; pro ratione ſenſus; Merc.Cev. loca ejus deſunt in Conc. אַף, ira; naſus; vultus, &c. Vide in Rad. אָנַף.

Rad.121. אָפַד in kal; amicivit; accinxit; Bu. Pag. ſuperinduit, ſupertexit; operiendo aſtrinxit, ſuperinduxit; Merc. adaptavit conſtringendo; nam ſemper uſurpatur de tunica corpori aſtringenda, ſeu adaptanda; Av. σαλίζειν dixeris, amicire; Cocc. in 2.ſing.m.cum ו conv. וְאָפַדְתָּ & accinges; vel & ſuperindues illi,&c. Ex. 29.5. & in fut. cum ו conv. וַיֶּאְפֹד & amicivit, vel accinxit, Lev.8.7. Atque indè, i. אֵפוֹד vel, אֵפֹד m. Ephod; cinctum; amiculum ſacrum humerale; Bu. à cingendo appellatur Ephod, cinctum; quòd viz. ei accingeretur rationale; Hieron.vertit, ſuperhumerale; Pag.ſcapulare; Cocc.ex græco ὑπωμὶς; quòd humeros tegeret; ſuperinduebatur veſtibus interioribus,& adſtringebatur; duplex autem fuit,unum, quo ſummus tantùm ſacerdos indueretur; quod Ex.28. deſcribitur; alterum, quo etiam cæteri ſacerdotes & Levitæ; quin & Reges, cum ſacris miniſtrabant; ut David in adducenda arca; 2 Sam.6. Merc. Occurrit autem, locis ſeq. in textu: Exod. 28.15. Jud.17.5.. 18.14. 1 Sam.2.18, & 28..14.3.. 22. 18..23.7.. 2 Sam.6.14. 1 Chron.15.27. Hoſ.3.4. cum præf. וְאֵפוֹד & Ephod; Ex.28.4. הָאֵפוֹד Ephod, Ex. 28.10,12, 24,25, 27,28,30. Item, Exod.29.5.. 39. 2, 18,20,21,22.Lev.8.7. Jud.18.17,18, 20. 1 Sam.21.10.. 23. 10. & 30. 7. ſic &, לְאֵפוֹד ad Ephod, Ex.25.7.. 35.9,27. Jud.8.27. Deinde, ii. hinc, אֵפֹדָה f. cinctura; amictus; Bu.Cocc. σκιασμὸς; Cocc. ſuperindumentum, ſuperhumerale; quod corpori ſtrictim coaptatur; Av. In Conſtr. אֵפֹדַת Iſa.30.22.& cum Aff. אֵפֹדָתוֹ amictus ejus, Exod.28.8..39.5.

Rad.122. אַפְדֹּן Av.vel, אַפַּדְנָא; Pag. Aulæum; palatium tapetibus coopertum, quod pro deliciis fiebat; componitur ex אָפַד aptavit, & עֲדֹן deliciæ; Occurrit cum Aff. אַפַּדְנוֹ aulæi ſui, (tentoria figet inter maria, &c. Av.) Dan.11.45. Ità, Av.ſtatuit hoc novum nomen radicale; quod alii à præced. אָפַד; alii verò, à Rad. עָפַן (ibi vide) deducunt.

Rad.123. אָפָה in kal; coxit, excoxit, propriè, panem in furno; Bu.Pag.Merc. 70. πέσσειν; coquere panem; Cocc. coxit panes vel placentas in furno; pinſuit panes, ad æſtum ignis,&c. Av. Gen.19.3. cum cop. וְאָפָה & coxit; Iſa.44. 15. & in 2. ſing. cum ו conv. וְאָפִיתָ & coques,Lev.24.5. & in 1.ſing. אָפִיתִי coxi, Iſa. 44.19. in 3.pl.cop. וְאָפוּ & coxerunt, Lev.26.26. In fut. 3.pl.m. יֹאפוּ (à ſing. יֹאפֶה) coquent, Ezech.46.20. cum ו conv. וַיֹּאפוּ & coxerunt, Exod.12.39. At, in 1 Sam. 28.24. Occurrit 3.ſing.f.cum ו conv. abſque 1. Rad. א ſic, וְחֹפְרוּ (pro, וְחֹאֲפְרוּ) & coxit eum, vel eam; &c. Sic & in Imper. pl. אֲפוּ cum tzere, pro אֵפוּ coquite, Exod.16.23. In benoni kal; vel nomen participiale,ab eo deductum; אוֹפֶה vel אֹפֶה; m. coquens,vel coquus, piſtor, σιτοποιὸς; Exod.40.17. cum præf. וְהָאֹפֶה & coquus, Gen. 40. 1.& 5. &, מֵאֹפֶה à piſtore, Hoſ.7.4. & cum Aff. אֹפֵהֶם piſtor eorum,Hoſ.7.6. In pl.m. אֹפִים & cum præf. הָאוֹפִים, vel, הָאֹפִים coqui, coquorum, &c.Gen.40.2,17;20,22.. 41.10. Jer.37.21. Sic in pl.f. אוֹפוֹת coquæ; cum præf. וְלֶאֱפוֹת & in coquas,1 Sam. 8.13. In Niph. נֶאֱפֶה coctus eſt, piſtus eſt; unde in fut. Niph. 3.ſing.f. תֵּאָפֶה (à 3.m. יֵאָפֶה) coquitor, Lev.6. 10. & 7.9. & ſic, in 3.pl.f. תֵּאָפֶינָה (à 3.m. יֵאָפוּ) coquentur, Lev.23.17. Inde,i. מַאֲפֶה, m.coctum; coctio; coctura,piſtura; in Conſtr. מַאֲפֵה coctum, ſeu coctionem furni, Lev.2.4. Deinde,ii. hinc, חֲפִינִים pl.m. (abjecto א, 1 Rad.) coctiones, cocturæ, piſturæ; In Conſtr. חֲפִינֵי idem; cocturæ,ſeu coctiones, Lev.6. 14. Aven. vult eſſe coctiones in vino; & vocem compoſitam eſſe ex אֵפָה coxit; & יַיִן vinum; ut cum maſſa ſubagitanda conſpergitur vino. Huc etiam reducunt quidam nomen אֵפָה; menſura aridorum, continens decem Gomer; quantum furno ſufficiebat; Av. Occurrit Lev.5.11. Sed ſæpiùs ſcribitur cum י, jod; אֵיפָה, אֵיפַת, Deut.25.14. 1 Sam.17.17. reſpondet Batho; Ezech.45.11.& continet tria ſata; decima pars Gomer; Cocc. Videatur ſuprà, ſuo loco, אֵיפָה cum medio radicali jod.

Rad.124. אָפַל; Unde, Nomen Radicale, אֹפֶל, m. caligo; 70. γνόφος; ſpiſſæ, & denſæ tenebræ; Pag. Cocc.Bu.&c. Job.3.6.. 10.22.. 23.17.. 28.3.. 30.26.Pſal. 11.2. cum præf. בָּאֹפֶל in caligine, Pſal.91.6. וּמֵאֹפֶל & ex caligine, Iſa.29.18. Atque,inde, i. No. אָפֵל m.caliginoſus; cum cop. וְאָפֵל & caliginoſus, Am.5.20. Pag. Bu. Av. vel ſubſtantivè,& caligo; Cocc. Dein, ii. אֲפֵלָה f. caligo, Exod.10.20. חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה tenebræ caliginis,i.e. ſpiſſæ tenebræ; Cocc.cum præf. וַאֲפֵלָה & caligo, & caliginis, &c. Prov.7.9. Iſa.8.22. Joel.2.2. Zeph. 1.15. בַּאֲפֵלָה in caligine,Deut.28.29. Prov.4.18. Jer.23.12. In Conſtr. אֲפֵלַת, caligo; cum cop.& Aff. וַאֲפֵלָתְךָ & caligo tua, Iſa.58.10. In pl.f.cum בְּ præf. בַּאֲפֵלוֹת in caliginibus; i.e. ſumma caligine, Iſa.59.9. Item, iii. מַאְפֶל m.caligo; vel caliginoſum; nubes caliginem faciens; Joſ.24.7. quod nomen componitur etiam cum יָהּ divino nomine; augendæ ſignificationis gratiâ; ſic, terra מַאְפַלְיָהּ caliginis maximæ; vel maximè caliginoſa, Jer.2.31. ſic & in aliis nominibus ſit; Vide לָהַב. Denique,iv. Hinc, No. אֲפִילוֹת pl.f. obſcura; i.e.latentia, abſcondita, ſub terra, ſcil. Exod.9.32. h.e. tarda, ſerotina ſemina; 70. ὄλυρα; triticum & ſpelta non ſunt percuſſa, כִּי אֲפִילוֹת הֵנָּה quia abdita erant; ſeriùs proveniebant. Bu.Cocc.

Rad.125. אָפָן; Unde, nomen radicale אוֹפָן, vel אֹפָן m. rota; τροχός; Adhibetur & in tritura, Iſa.28.27, 28. Hinc, adagium, Prov.20. 26. Rex ſapiens ventilat improbos,& reducit ſuper eos rotam; triturat, i.e.excutit,vel opprimit Cocc. Occurrit autem,ſerie textuali, ut ſequitur,1 Reg.7.32.Prov.20.25.Ezech.1.15..10.9.Nah. 3.2.cum præf. וְאוֹפָן & rota, Ezec.10.9. הָאוֹפָן rota, rotæ,&c. 1 Reg.7.32. Ezech.1.17..10.6. & 10. In Conſtr. אֹפַן, rota; Exod.14.25. cum cop. וְאֹפַן & rota, Iſa. 28.27. In pl.m. אֹפַנִּים rotæ, Ezec.10.9. præf. הָאֹפַנִּים rotæ,1 Reg.7.32.& 36. Ezech.1.17.& 19.. 10. 9. & 16. וְהָאֹפַנִּים & rotæ, Ezech.1.22.. 10.12. & 19.. 11.21. לָאֹפַנִּים

לְאַפְנֵיהֶם rotis, Ezech.10.13. In Constr. אַפְנֵי rotæ, 1 Reg.7.30. Aff. אַפְנֵיהֶם rotæ ipsorum, Ezech.10.12. Item, Hinc, etiam, in aliâ formâ; אֹפֶן, idem; rota; & metaph. modus, ratio; unde, in pl. cum Aff. Prov. 25.11. Verbum דָּבָר dictum (an נָהוּג ductum, ut vult Ab. Ezra) super modulo suo: Coc. עַל אָפְנָיו juxtà modos suos; Bu. super rotas suas; i.e. dum suo residet in loco; Pag. Nam significatur dicendi locus & opportunitas; quum scil. sermo suum habet ordinem, & quasi in orbe & vice suum tempus & locum, &c. Cocc.

Rad.126. אָפַס defiit, defecit; finem, seu terminum habuit; Bu. forma est instar יָחַם; & significatio est כָּלָה consumere, finire, deficere: Pag. Sed semper intransitivè, hujus usus est, cùm nihil amplius rei supereſt: Merc. אָפַס signif. ἐκλείπειν, esse desiit; Cocc. Gen.47.15. & 16. Isa.16.4. & 29.20. cum הַ interrog. הַאָפַס num defecit? Psal.77.9. Indè, No. אֶפֶס m. quod non est, nihilum; defectus, finis, terminus; nemo, nullus; Item, nisi, tantummodo, præter; non, nequaquam; fruſtrà, gratis; temerè, absque judicio, &c. Pag. Bu. Coc. sæpè occurrit seq. כִּי. Bu. Num.13.29..23.13. Deut.15.4. Jud.4.9.2 Sam.12.14. Isa.5.8..34.12..41.29..45.6.& 14. Am.6.10..9.8 Isa.54.15. præf. וְאֶפֶס & tantùm, nihil, nullus, &c. Num.22.35. Deut.32.36. אֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב nihil inclusum & relictum; vel, nullus inclusus & relictus, superstes ad nihilum redactus est: Coc. 2 Reg.14.26. Isa.46.9. אֶפֶס כָּמוֹנִי non est instar mei, &c. הַאֶפֶס an nullus, 2 Sam.9.3. Sic &, בְּאֶפֶס cum defectu, Job.7.6. Prov.26.20. Isa.32.4. וּבְאֶפֶס Prov.14.28. Dan. 8.25. וּכְאֶפֶס & sicut nihilum, Isa.41.12. מֵאֶפֶס præ nihilo, minus nihilo, Isa.40.17. Aff. וְאֶפְסִי & præter me? interrogantis forma, sensu negativo; & num præter me est adhuc? Cocc. vel & nullus præter me; Bu. Conc. Isa. 47.8,& 10. Zeph.2.16. In duali, אֶפְסַיִם tali pedum; Unde, מֵי אֶפְסַיִם aquæ talorum, Ezech.47.3. id est, quæ perveniebant usque ad talos; Pag. Cocc. fortè, plantæ pedum intelliguntur; i.e. aquæ plantas humectantes; Cocc. R. Levi, Dan.5.24. deducit ex significatione nominis פַּס, unde פַּס יָד pars manus, i.e. manus, usque quo brachio jungitur; &, פַּס רֶגֶל pes, ubi talis jungitur; Talus, Bu. Lex. sic, R. Jonah exponit, aquas פַּסִּים plantarum; quia aquæ non tegebant nisi plantas pedum ejus; & sic אֶ, est Nosepheth, seu additicia & servilis; Targum & Talmudistæ exponunt aquas קַרְסָלַיִם talorum; Pag. Item, in pl.m. אֶפְסֵי & in Constr. אַפְסֵי termini, fines, extrema, &c. Deut.33.17. 1 Sam.2.10. Psal.2.8.. 22.28.. 67.8.& 72.8.. 98.3. Prov.30.4. Isa.45.22.. 52.10. Mic.5. 4. Zach.9.10. præf. לְאַפְסֵי ad fines, Psal. 59. 14. &, מֵאַפְסֵי à finibus, Jer.16.19. quibus omnibus locis, semper est, cum nomine אֶרֶץ; denotans extremos terræ terminos seu fines.

Rad.127. אֶפֶע m. nihil, nihilum, nihil quicquam; Pag. Bu. Cocc. Isa.49.24. ubi quidam putant, אֶפֶע & אַיִן quæ ibi videntur componi, idem significare; atque adeo, אֶפֶע dici pro אֶפֶס; (cum ע pro ס; Pag.) vel potest esse, hoc sensu, vox ficta; ut titivilitium, nauci, & similia; quæ ex sono ferè sensum habent; Cocc. Unde exponunt מֵאֶפֶע pro, מֵאֶפֶס ex nihilo; Pag. Alii censent idem esse cum אֶפְעֶה vipera; hoc sensu, וּפְעָלְכֶם מֵאֶפֶע quasi esset וּפְעָלְכֶם מִפּוֹעַל אֶפְעֶה & opus vestrum, minus est, quàm opus viperæ; aut, magis malum; Cocc. Sunt qui ad פָּעָה sibilare, referant; & exponunt sibilum; ut in Is. intelligatur minus sibilo; hinc, & viperæ nomen, אֶפְעֶה deducunt, quasi dicas, sibilatricem, vel sibilatorem: Merc. Sic Rabbini quidam exponunt, אֶפְעֶה serpentem, qui lædit, Pag. propinquos sibi; ut sit sensus, vos estis ex nihilo; & opus vestrum, opus serpentis, qui lædit propinquos sibi; Cev. Item, Hinc, No. אֶפְעָה f. Vipera; Pag. Bu. genus serpentis admodùm venenati; 70. vertunt ὄφις, ἀσπὶς, Βασιλίσκος; R. Nathan dicit esse serpentem, cujus venenum est in intuitu ejus; R. Sol. Isa.30.6. dicit unum par esse in mundo; & generare septuagesimo anno; Cocc. Dicitur esse serpens venenosus, dum aspicit; i.e. Basiliscus, sive, regulus; Pag. Occurrit, præterea, Isa.59.5.& Job.20.16.

Rad.128. אָפַף circuivit, circumdedit; Pag. Bu. Quidam exponunt, vi flatus, aut alio impetu circumvolvere; circumrotare; quasi cum אַף quod narem significat, & cum אוֹפָן rota, affinitatem haberet; Merc. אָפַף est ingruere, instare agminatim; 70. περιέχειν, περιχεῖσθαι; Cocc. In 3.pl. אָפְפוּ circumdederunt, &c. Psal.40.13. Aff. אֲפָפוּנִי circumdederunt me; 2 Sam.22.5. Psal. 18.5.. 116.3. Jon.2.6.

Rad.129. אָפַק, Unde in Hithp. הִתְאַפֵּק κρατεῖν; 70. ἐγκρατεύεσθαι, ἀνέχεσθαι; se continere, viz. & in affectu, ac in voce; fortè est Metaphora; ut prius sit אֲפִיק alveus aquæ; Deindè, הִתְאַפֵּק se continere, quemadmodum alveus aquas continet, ne exundent; Cocc. significat vim sibi facere; Pag. sese roborare; vel sese compellere ad aliquid faciendum vel omittendum; sese reprimere vel coercere; Merc. in 3. pl. הִתְאַפְּקוּ continent se, Isa.63.15. & in fut. hithp. cum ו conv. וַיִּתְאַפַּק & continuit se, Gen.43.31. Esth.5.10. & in 2. sing. m. תִּתְאַפַּק continebis te, IL64.12.& in 1.sing. אֶתְאַפַּק continebo me, Isa.42.14. cum ו conv. וָאֶתְאַפַּק & continui me, 1 Sam.13.12. ubi notabilitèr venit; hoc sensu; voluntatem meam frænavi, & superari à necessitate passus sum; & holocaustum obtuli; R. Sol. & R. David, הִתְחַזַּקְתִּי vim mihi feci, vel confirmavi me, וָאֲבַרְחִי עַל רְצוֹנִי & voluntatem meam transgressus sum, &c. Cocc. Sic & in infin. hithp. לְהִתְאַפֵּק continere se; Gen.45.1. Indè, No. אֲפִיק m. fortis, validus, robustus; vehemens; Pag. Bu. Item, subst. intivè, torrens, alveus; à valido aquarum decursu; Bu. Lex. aqua defluens cum impetu & vehementiâ; quæ, vernaculè dicitur, Corrente; inquit R. David, & locus, quoque, per quem decurrit hujusmodi aqua, ut vallis; alveus, &c. Merc. אֲפִיקִים in fin. est alveus, sive cavum; ut, in quo flumina decurrunt; vel, cavitates etiam, aliarum rerum, ut tuborum, scutorum, &c. ut & cavitates terræ, in quibus aqua colligi & defluere potest, &c. Cocc. cum præf. בַּאֲפִיק ut validissimus; Bu. Conc. Sicut decursus, vel aqua decurrens, fluminum, transibunt; transibunt, pro transierunt; Pag. Vel impetus, vis, rapiditas fluminum, &c. Merc. Job.6.15. In pl.m. אֲפִיקִים robusti; validi; Item, alvei; valles, &c. Bu. Homines prompti, & alacres; θρασύνεσθαι, καρτερεῖσθαι; Job.12. 21. præf. וַאֲפִיקִים & alvei; validi torrentes, Ezech.32. 10. בְּאֲפִיקִים in alveis, in torrentibus; Ezech. 34.13. כַּאֲפִיקִים sicut torrentes validi, Psal. 126. 4. ut alveorum in australi; nam ut alvei exsiccati, ità nos pluviâ gratiæ tuæ recreari opus habemus; Cocc. לַאֲפִיקִים alveis aquarum, Ezech.6.3.. 36.4.& 6. In constr. אֲפִיקֵי alvei; tubi instar alveorum; vires, robora; 2 Sam.22.16. Job.40.13..41.7. Psal.18.16..42.2. Cant.5.12. Ezec.31.

12. Joel.1.20.4.18. Aff. אֲפִיקֵיהּ alvei tui, Ezech.35.8. & אֲפִיקָיו alveos suos, Isa. 8. 7. validas aquas ejus, &c.

Rad.130. אֹפֶר m.cinis; σποδὸς; differt à עָפָר pulvere, qui non est igni adustus; quum אֹפֶר sit pulvis in quem materia usta redigitur; Merc. Occurrit Gen.19. 9,10.2 Sam.13.19. Job.13.12. Psal.102.10. Isa.44. 20. 61.3.Mal.3.21. præf. וָאֹפֶר & cinis, Gen.18.21. Esth.4. 1.& 3. Prov.30.19.. 62.6. Isa.58.5.Dan.9.3. הָאֹפֶר cinis, cineris, &c.Reg.20.41. Job.2.8. Jon.3.6. בָּאֹפֶר cum cinere, 1 Reg.20.38. vel, in cinere, Jer.6.26. Lam.3.17. Ezech.27.30. כָּאֹפֶר sicut cinis, Psal.147. 16. לָאֹפֶר in cinerem, Ezech.28.18. Item, in alia forma; אֵפֶר m. idem; juxta quosdam; cinis, Gen.21.38. & 41. בָּאֵפֶר cum cinere, ut suprà; vel ut alii exp.cum velamine; juxta Targum & Hebræos; quasi ex פָּאֵר esset transpositum. Bu.Lex. In v.41. est, הָאֵפֶר, cinerem, vel velamen, &c. Item, אוֹפִיר, est nomen proprium, Gen.10.29. fuit filius Joktan, ex stirpe Schem; fratrem habuit Havila; ab his, regiones ad Gangem, fluvium Indiæ, habitatæ, ipsorum nominibus sunt appellatæ, auri & pretiosorum lapidum ditissimæ; de auro Havila habes, Gen.2.de auro Ophir, 1 Reg.9.& alibi passim; Hinc nostri Obrizum quasi Ophirizum aurum dixerunt; & nomen regionis, ponitur pro ipso auro, Job.22.24.Merc.in Pag.& Sim.Bu.Coc.&c. Occurrit autem locis sequentibus, אוֹפִיר Ophir, 1 Chron. 29.4. Job.22.24.. 28.16. Psal.48.10. Isa.13.12.cum ה locali, אוֹפִירָה in, vel ad, Ophir, 1 Reg.9.28. & 22. 49. 2 Chron.8.18. & cum præf. מֵאוֹפִיר ex Ophir, 1 Reg.10. 11.2 Chron.9.10. [אַפְרֹחִים Lectica, &c. Vide in Rad. פָּרַח. Sic, אַפְרֹחִים pulli avium; vide in Rad. פָּרַח. Chald. Thesaurus, &c. Vi. Conc. Chald. אֶצְבָּע digitus; Vide in radice עָבַע.]

Rad.131. אָצַל est seorsim reponere; Coc. Seponere, reservare; Bu. Relinquere apud se; Pag. In 2.sing.m. אָצַלְתָּ reservasti, Gen.26.36. & in 1. sing. אָצַלְתִּי sepositi, Eccl.2.10. cum וְ conv. וְאָצַלְתִּי & seponam, Num. 11.17. In Niph. נֶאֱצַל angustum, contractum fuit, quasi separatum & sepositum in se, Ezech. 42. 6. Bu.Lex. Secretum quid erat, &c. Coc. Vel est part. Niph. נֶאֱצָל in Constr. נֶאֱצַל sepositum, retractum, contractum; emanans ex alio, & se ab illo separans, certo modo; Bu. man. Separatum est de inferioribus, &c. Pag. In hiph. הֶאֱצִיל segregavit, detraxit ab eminentiis; Av. Unde in fut.hiph.cum וְ conv. וַיַּאְצֶל (contractè cum א, quiescente, pro וַיַּאֲצֶל) & sepositi, vel separavit, segregavit, &c. Num. 11.25. Indè sequentia, i. אָצִיל m.magnus, major, honorabilis, nobilis; princeps; quòd sit quasi separatus, & sepositus, ab ignobili & plebeio; Pag. in pl. m. אֲצִילִים in Constr. אֲצִילֵי optimates, magnates; quasi sepositi dicti; Bu.Lex. delecti, selecti; à vulgo sepositi & axillarum instar, in populo eminentes; Bu. man. Exod.24. 11. ubi 70. ἐπιλέκτοις; Intelliguntur delecti Septuaginta de senioribus Israel; Coc. Et cum præf. & Aff. מֵאֲצִילֶיהָ & ab optimatibus, vel selectis ejus; Bu. à majoribus ejus; Hieron. à longinquis ejus; 70. à summitatibus ejus; Pag. Isa.41.9. ubi, אֲצִילֵי הָאָרֶץ sunt, remoti terræ; & ei respondet קְצוֹת fines; Coc. Deindè, ii. Hinc, No. אֲצִיל m. Ala; axilla; quasi, juxtà, vel, ad latus posita; metaphoricè, πτέρυγα ala ædificii; Bu. cum ה, locali; אֲצִילָה ad alam usque; i.e. pteromata ædificii, ab alarum similitudine sic dicta, Ezec.41. 8. Bu.Lex. ad axillam usque; R.David מִדּוֹת גְּדוֹלוֹת עַד בֵּית הַשְּׁחִי mensuræ magnæ usque ad axillam; Coc. ad axillam, i.e. mensurarum eximiarum, quæ ad locum axillæ, seu curvaturæ, brachii pertingant; Merc. In pl.m. אֲצִילִים Constr. אֲצִילֵי axillæ; μασχάλαι; Ezech.13.18. & in fæm. אֲצִילוֹת idem, axillæ, Jer.38. 12. Item, iii. Hinc, præpositio, אֵצֶל apud; juxta; penes; propè; 70. μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, πλησίον, ἐγγὺς, ἐγγίζον. Coc. Gen.41.3. Lev.1.16.. 6.3..10.12. Deut. 11.30.. 16.21. Jud.19.14. 1 Sam.5.2.& 20.19. 1 Reg.1. 9..2.29.. 4.12..10.19.. 13.24,25,31.. 21.1. & 2. 2 Reg. 12.10. 2 Chron.9.19.. 25.15. Neh.3.23. Prov.7.8. Isa. 19.19. Jer.41.17. Ezech.33.30..43.8. Jer.35.4. Ezech. 1.15.. 9.2.. 10.7.& 9. Dan.8.7.17.. 10.13. Am.2.8. Prov. 7.12. cum præf. וְאֵצֶל & propè, Prov. 7. 12. מֵאֵצֶל de propè, 1 Sam.20.41. Ezech.40.7. & cum Aff. אֵצְלִי apud me, Gen.39.15. Neh.4.18. Ezech.43.6. מֵאֵצְלַי de apud me, 1 Reg.3.20.2 Reg.3.20. אֵצְלוֹ apud eum, Neh.2.6.. 4.3..8.4. Prov.8.30. (וְאֶהְיֶה אֵצְלוֹ אָמוֹן & eram, ait sapientia, apud eum, Jehovam, in sinu gestatus filius; Deus non est absque filio, qui est sapientia, Joh. 1. 1, 18. Coc.) Ezech.39.15. מֵאֶצְלוֹ à propè eum; ab eo; 1. Sam.17.30.1 Reg.20.36. אֵצְלָהּ apud eam, Gen.39.10,16. 18. 1 Reg.13.24. אֵצְלָם apud eos, Neh.4.12. Ezech.1. 19..10.16. מֵאֶצְלָם ab illis, Ezech.10.16.

Rad.132. אָצַר recondidit; thesaurizavit; reposuit in thesaurum; thesaurum collegit vel fecit; Bu. Pag. &c. 70. συναγάγετε, συνήγαγον; Coc. In 3.plur. אָצְרוּ recondiderunt, 2 Reg.20.17. & Isa.39.6. In benoni kal, אוֹצְרִים thesaurizans; Unde pl. m. cum præf. הָאוֹצְרִים thesaurum facientes; qui thesaurizant, Am.3. 10. & in fut.kal; 1.sing. cum וְ conv. &, ה, parag. וָאוֹצְרָה (ut ab אָמַר, fit, וָאֹמְרָה & dixi.) & thesaurarios constitui; Coc. Vel, præposui super thesauros; Av. Alii vero, volunt esse fut.hiph.1.sing. pro וָאוֹצִירָה, ut וָאוֹבִירָה ab אָבַר; &c. Ità Pag.& Bu. quoniam significatio ejus est transitiva; Ità Pag. Bu. Lex.&c. In Niph. נֶאֱצַר repositus est in thesaur. thesaurizatus est; Unde in fut. Nip. יֵאָצֵר Isa. 23.18. reponetur in thesaurum; in apothecis recondetur, &c. Atque indè No. אוֹצָר m. thesaurus, apotheca, penus, ταμεῖον; Coc. Theca, cella; omnis locus abstrusus & reconditus, ubi quid reponitur, ut aliquando deprometur; & pro re ipsâ reposita & recondita, sumitur interdum. Merc. Occurrit autem, Prov.21.20. & cum præf. הָ Demonstr. הָאוֹצָר, thesaurus, thesauri, thesaurum, Neh.10.39. Jer.38.11. Mal.3.10. & cum מִ præf. מֵאוֹצָר præ thesauro, Prov.15.16. In Constr. אוֹצַר thesaurus Jos.6.19. & 24. Dan.1.2. Hos.13.15. & cum præf. לְאוֹצַר in thesaurum, 1 Chron.29.8. Ezr.2.69. Neh. 7. 69, 70. Item, cum וֹ Aff. אוֹצָרוֹ, thesaurus ejus, thesaurum suum, Deut.28.12, Isa.33.6. Jer.50.25. In pl.fæm. אוֹצָרוֹת thesauri, thesauros, &c. Neh.13.13. Prov.21.6. Jer.51. 13. Joel. 1.17. cum וֹ cop. וְאוֹצָרוֹת & thesauri, 2 Chron. 32.27. & cum הָ dem.præf. הָאוֹצָרוֹת thesauri, 1 Chron. 26.24. & 27.25. ut & cum בְּ & לְ præf. בְּאוֹצָרוֹת in thesauris, Psal.33.7. לְאוֹצָרוֹת ad thesauros, Neh.12.44.. 13. 12. Et in pl.f. Constr. אוֹצְרוֹת thesauri, thesauros, &c. 1 Reg.14.26. 2 Reg.24.13. &c. ad Mich.6.10. in 20. circ.l. & cum מִ præf. מֵאוֹצְרוֹת ex thesauris. 2 Chron.16.2. Item, cum בְּ præf. & יַ, Aff. בְּאוֹצְרוֹתַי in thesauris meis, Deut.32.

34. 2 Reg.20.15.Iſa.39.4.& cum יךָ Aff. אוֹצְרוֹתֶיךָ theſauri tui ; cui & ךָ , ךָ , & יךָ ſunt præf. ſic, וְאוֹצְרוֹתֶיךָ & theſauros tuos, Jer.15.13. בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ in theſauris tuis ; וּבְאוֹצְרוֹתֶיךָ & in theſauris tuis ; Jer.48.7. ſic & cum יו Aff.cui & ךָ,לְ,בְּ,& מִ ſunt præf.ut ſeq. בְּאוֹצְרוֹתָיו in theſauris ſuis, 2 Reg.20.13. Iſa.39.2. לְאוֹצְרוֹתָיו theſauris ejus, Iſa.2.7.& מֵאוֹצְרוֹתָיו ex theſauris ſuis,Pſal. 135.7. Jer.10.13. & 51.16. Item,cum יהָ Aff.cui & ךָ eſt præf. ſic, אוֹצְרוֹתֶיהָ theſauri ejus, Jer. 50. 37. & בְּאוֹצְרוֹתֶיהָ in theſauris ejus, Jer.49.4. ut & cum ם Aff. אוֹצְרוֹתָם theſauri ipſorum, Iſa.30.6. Item, cum יהֶם Aff. & ן cop.præf. Sic, וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם & theſauros eorum, Prov.8.21.col.Rad. Huic autem præcedenti nomini אוֹצָר theſaurus, correlatum eſt, nomen חוֹסֶן, poſſeſſio recondita in arcis & apothecis, Iſa.33. 6. poſſeſſio ſalutis,ſapientiæ, & ſcientiæ ſervatur timore domini,tanquam arcâ aut cellâ penuariâ ; metonymicè, אוֹצָר, eſt id quod conditur; & id propriè etiam appellatur עָפָר, Pſal.17.14.Cocc.

Rad.133. אֲקַו ; Indè, No. אַקּוֹ, m. Nomen avis ; Bu.Conc. non eſt nomen avis; ut nonnulli ſcribunt, ſed animalis ; Nam Deut.14.4. dicitur, hoc animal quod comedetis,&c. inter quæ enumerat, v.5. וְאַקּוֹ & aries ; vel hircus ſylveſtris ; juxta Kimchi; Hieron. Tragelaphum tranſtulit ; eſt autem Tragelaphus,ſpecies cervi,qui hirco & cervo ſimilis eſt, barba, & villo diſtans; ab aliis dicitur hircocervus ; nam ὁ τράγος, Græcè, eſt hircus; & ὁ καὶ ἡ ἔλαφος, cervus, cerva ; Pag. Alii vocant hircum ſylveſtrem , quidam ibicem putant ; quidam recentiorum Alcen putant eſſe,Latina voce (à Græca ἄλκη) non abludente,literâ א,vel l, interpoſitâ ; R. Sol. Steinbouc vernaculò appellari dicit ; quomodo & ibicem, Job. 39. interpretatur ; Merc. וְאַקּוֹ eſt nomen animalis puri; Deut.14.5. hircum ſylveſtrem volunt ; Bochartus derivat ab אֲנַק ; 70. τραγέλαφος ; Cocc.

Rad.134. אֲרִאֵל m. Nomen quadriliterum ; valens , prævalidus ; unde cum Aff. אֲרִאֶלָּם prævalidi eorum, Iſa.33.7. idem cum אֲרִיאֵל 2 Sam.23.20. & 1 Chron.11. 22. quod ex אֲרִי leo,& אֵל Deus ; ad auxeſin; quaſi leoninus, leo fortiſſimus ; Chaldæus & Hebræi nuncium,legatum expoſnt ; Bu.Lex. Ariel ; angelus, legatus ; Bu. Conc. אֲרִאֵל vocatur angelus ; magnus, fortis ; unde אֲרִאֶלָּם angelus eorum clamaverunt foris,pro angeli eorum ; ſing.pro plur.Non eſt enim plur.m. deficiente jod, ut quidam putant ; quia Lamed tunc eſſet cum chirek, non cum camets, &c.Pag. אֲרִאֵל & אֲרִיאֵל heros ; ut, הֵן אֲרִאֶלָּם ecce heros ipſorum ; formula hoſtium triumphantium ſuper morte alicujus herois ; quaſi,eo proſtrato, heros Eccleſiæ fortis Jacobi devictus eſſet ; aut, quaſi eccleſia brachio hominis confideret ; R.Dav. & R. Levi, exponunt אֲרִי תַקִּיף pro אֲרִיאֵל ; hic autem, אֲרִאֵל volunt ſignificare מִגְדָּל arcem,& ità templum appellari ; Rabbini אֲרִאֵל per מַלְאָךְ angelum interpretantur ; Cocc. Vide אֲרִי ſub Rad. אָרָה.

Rad.135. אָרַב inſidiari ; ἐνεδρεύειν ; Cocc.Pag. inſidioſè proſpicere & clàm, ad erumpendum ex inſidiis ; Merc. inſidiatus eſt ; conſtruitur cum dat. & cum præp. עַל & אֶל. Bu.Lex. cum cop. וְאָרַב & inſidiatus fuerit, Deut.19.11. & in 1.ſing. אָרַבְתִּי inſidiatus ſum, Job.31. 9. In 3.pl. אָרְבוּ inſidiati ſunt ; Pſal.59.4. Lam.4. 19. & in 2.pl.m.cum ן conv. וַאֲרַבְתֶּם & inſidiabimini, pro inſidiamini , Jud.21.20. In fut.kal, יֶאֱרֹב inſidiabitur, Pſ. 10. 9. cum ן conv. וַיֶּאֱרֹב & inſidiatus eſt, Pag. & inſidiabitur, Bu.Conc. Jud.9.43. in 3. ſing.f. תֶּאֱרֹב inſidiatur, Prov.7.12..23.28. & in 2.ſing. m. תֶּאֱרֹב inſidiator ; inſidieris, Prov.24.15. In Imper.ſing.m.cum cop. וְאֱרֹב & inſidiare, Jud.9.32. In infin. אֱרֹב & ante maccaph , אֲרֹב־ inſidiari , Prov.12.6.cum Aff. אֶרְבּוֹ inſidiari ſuum, Jer.9.8.ut & cum præf.& aff. בְּאָרְבָּם in inſidiari ipſorum, Hoſ.7.6. (in quibus cholem tranſponitur, & mutatur in cametz chatuph ; pro more,ob Aff.) in benoni kal ; vel,nomen participiale ab eo deductum ; אוֹרֵב vel אֹרֵב inſidians ; inſidiator ; vel,nominaliter,inſidiæ, ἐνέδρα ; catervæ inſidiantes ; (& interdum inſidiarum locus, Joſ.8.7.) Joſ.8.2,12,14. Lam.3.10. cum præf. וְאֹרֵב & inſidiæ, Jud.20.33. Ezr.8.31. הָאוֹרֵב inſidiator; inſidiæ, Joſ.8.21. Jud.20,36,37, 38. וְהָאוֹרֵב & inſidiator, Joſ.8.19. Jud.16.9,& 12.. 20.37. לָאֹרֵב inſidiatorem, 1 Sam.22.8.& 13. מֵהָאוֹרֵב ex inſidiis, Joſ.8.7. In pl.m. אֹרְבִים, inſidiatores ; inſidiæ ; Joſ.8.4. Jud.20. 29. præf. הָאֹרְבִים inſidiatores, Jer.51.12. In piel, אֵרַב inſidiatus eſt, ſtruxit inſidias ; Unde part Piel, מְאָרֵב inſidians, inſidiator ; in pl.m. מְאָרְבִים inſidiantes, Jud. 9.28. 2 Chron.20.22. ubi 70. ἐνεδρευταί ; &c.Item, in fut.piel,3.ſing.cum ן conv. וַיְאָרֶב & inſidias poſuit, 1 Sam.15.5. ubi א, Aleph.1.Rad. repulſam patitur, cum Schevâ præcedente, pro, וַיֶּאֱרֹב & inſidiatus eſt; Ità Av. Pag. Alii vero, volunt eſſe fut.hiph. pro, וַיָּאֶרֶב idem ; ſic, Pag.Bu.Cocc.&c. Sed R.Sol.& Levi,à רוּב deducunt,pro, & contendit, i.e. pugnavit ; Bu.Lex. Indè nomina 1. אֹרֶב m.inſidiæ ; inſidiarum locus ; latibulum; Bu.Lex. inſidiatio ; Cocc.Job.37.8.. 38.40. In priore loco,eſt luſtrum,antrum ; ubi inſidiantur feræ ; Cocc.Dein, ii. אֹרֶב m.idem ; cum Aff. אָרְבּוֹ inſidias ſuas, & בְּאָרְבָּם in inſidiis ſuis ; Si autem eſſent infinitivi בְּ, ante affixum haberent lene ; Bu. Lex. Tamen Bu. in Conc. ponunt ea in infin. ubi, ea vide,ſuprà ; & ſic,Pag. &c. Item,iii. Hinc, מַאְרָב m. inſidiæ ; Bu.Lex. locus inſidiis aptus ; & turmæ inſidiantes ; Cocc. Joſ.8.9. Jud. 9.35. & 2 Chron. 13. 13. quibus locis eſt cum præf. הַמַּאְרָב ; ſic &, וְהַמַּאְרָב & inſidiæ, 2 Chron. 13. 13. & בְּמַאְרָב in inſidiis, Pſal.10.8. Deindè, iv. Hinc, אַרְבָּה f. feneſtra, fumarium, cancelli ; Cocc. Specus, catarracta ; Meraph. caminus,fumarium ; Bu.Lex. cum præf. מְאֻרְבָּה ex feneſtra;Bu.Conc.de camino;Bu.Lex.de fumario;Coc. Hoſ.13.3. In pl.f. אֲרֻבּוֹת catarractæ, ſpeculæ, feneſtræ; 2 Reg.7.19. Iſa.24.17. Mal.3.6. cum præf. וַאֲרֻבּוֹת & feneſtræ, ſeu catarractæ, Gen.7.11.. 8.2. בַּאֲרֻבּוֹת in feneſtris,Eccl.12.3. & cum Aff. אֲרֻבּוֹתֵיהֶם feneſtræ ipſarum, Iſa.60.8. Item, v. Hinc, אֲרֻבּוֹת pl.f. axillæ ; Bu. Conc. אֲרֻבּוֹת יָדַיִם axillæ manuum, quæ inter natandum extenduntur, Iſa.25.11. Cocc.Cataractæ, ſive obices ; eſt ex abſoluta forma אֲרֻבּוֹת & à ſing. אֹרֶב. Bu. Lex.cum cubitis manuum ſuarum ; juxta Kimchi ; nam qui natat ſuam humiliat altitudinem , cum cubitis manuum ſuarum ; vis enim natantis eſt in cubitis manuum ; At, R.Joſ.Kimchi, exp. humiliabit altitudinem ſuam, in inſidiis exercituum ejus ; Pag. Atque hoc præcipuum eſt,

est, ut prædationes & capturas intelligat; cætera aliena videntur; Merc. Et humiliabit superbiam ejus, cum prædationibus manuum ejus; Av. postremo, R. Jonah putat א esse servile, à רוב deducens, & exponens, in multitudine, vel potiùs, exuperantia & præstantia locorum ejus; i.e. in meliori terra ejus; Pag. & Cev. [אַרְבֶּה locusta, &c. Vide in Rad. רְבָה.]

Rad. 136. אָרַג texuit, attexuit, contexuit; 70. ὑφαίνειν. In benoni kal, אֹרֵג texens, & textor, Exod. 28. 32.. 39. 27. præf. וְאֹרֵג & textor, Exod. 35. 35. כָּאֹרֵג sicut textor, Isa. 38. 12. in pl. m. אֹרְגִים textores, texentes, 1 Sam. 17. 7. 2 Sam. 21. 19. 1 Chron. 11. 23.. 20. 5. cum cop. וְאֹרְגִים & texentes, Isa. 19. 9. & in pl. f. אֹרְגוֹת texentes, fæm. 2 Reg. 23. 7. In fut kal, 3. pl. יֶאֱרְגוּ (à 3. sing. יֶאֱרָג) texent, Isa. 59. 5. & in 2. sing. fæm. תֶּאֱרְגִי (à 3. יֶאֱרָג, תֶּאֱרָג &c.) texueris, Jud. 16. 13. Indè, Nomen, אֶרֶג m. textura; radius textoris; jugum textorium, Job. 7. 6. cum præf. הָאֶרֶג texturæ; vel jugi textorii, Jud. 16. 14.

Rad. 137. אַרְגָּן m. purpura; cum præf. וּבָאַרְגָּן & in purpura, 2 Chron. 2. 6. Chald. אַרְגְּוָנָא idem, Dan. 5. 7. Vide Lex. Chald.

Rad. 138. אַרְגָּז m. Arca; capsa, capsula; cista; cum præf. הָאַרְגָּז arca; cistam, &c. 1 Sam. 6. 11, 15. בָּאַרְגָּז in capsa, in cista vel arca, &c. 1 Sam. 6. 8. Kimchi, תֵּיבָה; 70. Σίμα; alii κάφιν, &c.

Rad. 139. אַרְגָּמָן purpura; purpureum; (idem cum אַרְגָּוָן, quod præcedit.) Num. 4. 13. Cant. 3. 10. Ezech. 27. 16. cum præf. וְאַרְגָּמָן & purpura, Ex. 28. 4. &c. ad Jer. 10. 9. & Ezech. 27. 7. in 30. circ. l. Item, cum præf. הָ demonstr. ut & וְהָ, בָּ, וּבָ, בְּ, & כְּ; prout sequuntur; Exod. 28. 6.. 35. 25.. 39. 3. Jud. 8. 26. וְהָאַרְגָּמָן & purpura; Exod. 39. 1. בָּאַרְגָּמָן in purpura, 2 Chron. 2. 13. וּבָאַרְגָּמָן & in purpura, Exod. 35. 35.. 38. 23. & כָּאַרְגָּמָן sicut purpura, Cant. 7. 6, Col. Judæi אַרְגָּמָן explicant, per כרמיז; cramoisi; Cocc. R. D. in lib. Rad. dicit, quod est color rubens, qui vocatur כֶּרְמֶז, cremesinus; At R. Sahadjah, dicit, quod תּוֹלַעַת שָׁנִי vocarur carmez; i.e. carmesinus color; & si ita est, אַרְגָּמָן est color rubens alius; & dicunt, inquit R. D. quod est color quem vocant לָכָא lacca; & Arabicè vocatur אַרְגְּוָאן; Sic scribit R. Jonah; & Targum, pro אַרְגָּמָן habet אַרְגְּוָנָא; unde, 2 Chron. 2. 7. in voce וּבְאַרְגָּוָן, vau putatur poni pro Mem; ut sit idem quod וּבָאַרְגָּמָן, & in purpura, &c. Pag. Judæus Germanus, purper; Cant. 3. 10. Christi solium purpuram habet; Regnum enim ipsius sanguine paratum est. Cocc.

Rad. 140. אָרָה carpere, τηγεῖν; Cocc. colligere; Pag. decerpere; avellere, propriè fructus; distringere; Merc. Cev. In 1. sing. præt. kal. אָרִיתִי decerpsi, Cant. 5. 2. & in 3. pl. cum וְ cop. vel conv. & Aff. וְאָרוֹהּ & carpunt, Psal. 80 13. & colligunt, vel, & colligent, decerpent eam; Merc. Cev. ut discerpant eam; Av. מְאֹרוֹת vide in אוֹר; ad quam rad. pertinet; Pag. Cocc. &c. Indè, nomina, i. אֲרִי m. leo; λέων; à prædando, occidendo, & discerpendo nomen habet; Av. est nomen generis, nam sub se continet, גּוּר, כְּפִיר, לָבִיא, לַיִשׁ, catulum; leonem juvenem venatorem; leonem animosum sive catullientem; leonem annosum; Talmudici, שַׁחַץ & שַׁחַל addunt nominibus leonis; Cocc. quæ duo mediæ ætatis sunt, ac per leo ferox explicari possunt; Bu. Lex. Vide omnia suo quoque loco; Occurrit autem, אֲרִי leo, Prov. 22. 13. 26. 13.. 28. 15. Lam. 3. 10. cum הָ demonstr. præf. הָאֲרִי leo, leonis, leonem, &c. 1 Sam. 17. 34, 36. 2 Sam. 23. 20. 1. Chron. 11. 22. Am. 3. 12.. 5. 19.. Item, cum בְּ præf. כַּאֲרִי sicut leo, Num. 24. 9. Ezech. 22. 25. & cum camets, ob pausam, sub Caph, כָּאָרִי sicut leo, Psal. 22. 17. Isa. 38. 13. Item cum וְכְ præf. וְכָאֲרִי & sicut leo, Num. 23. 24. & cum מִ præf. מֵאֲרִי præ leone, Jud. 14. 18. Ad locum autem, Psal. 22. 17. pro כָּאֲרִי sicut leonis, manus meæ, &c. Nos, cum 70. legimus כָּרוּ foderunt; Pag. Deinde, ii. Hinc etiam No. אֲרִיֵה idem, leo, Gen. 49. 9. Deut. 33. 22. &c. ad Nah. 2. 12, 13. in 20. circ. l. ut & cum וְ cop. הָ dem. וְהָ & לְ, præf. 30. circ. l. Item cum לָ præf. לָאֲרִיֵה leoni, 1 Reg. 13. 26. In pl. m. אֲרָיוֹת leones, 1 Reg. 10. 20. & in forma pl. fæm. אֲרָיוֹת leones; leænæ, Jud. 14. 5. &c. 13. 1. & cum הָ, לְ & מִ præf. Sic, הָאֲרָיוֹת leones, 2 Reg. 17. 25. & 26. לָאֲרָיוֹת leones, leonum, 1 Reg. 7. 29. & מֵאֲרָיוֹת præ leonibus, 2 Sam. 1. 23. Ad locum autem supra citatum, Psal. 22. 17. Masora, Num. 24. 9. dicit scriptum כארו; & in Psal. 22. notat, duo ab initio esse cum camets, & in duplici significatione; Isa. 38. 13. propriè significat leonem; ergo, in Psal. 22. aliam obtinet significationem, quæ ab alio non potest esse, quàm כארו, ut Masora in Num. libro notat; & quam confirmat Chald. interpres, & Græci; sic & R. Jacob, collector Masoræ in ordine אר scribit se in quibusdam correctis exemplaribus, invenisse כארו. Bu. Lex. Sim. Cocc. In Psal. 22. כארי, 70. vertunt ὤρυξαν, Chald. נָכְתִין foderunt, perforarunt; Cocc. qui statuit, cum Pag. esse abundante א pro בָּרוּ, 3. pl. præt. kal, à Rad. כָּרָה; ubi vide. Ego scriptum puto cum א quiescente, pro כָּרוּ à כָּרָה, vel à כור fictâ radice; ut כָּאם reperitur pro כָּם, A leph pro vau posito; Nimis curiosum esse puto quod quidam existimant, literis dictionis כַּאֲרִי mysticè significatum esse, numerum annorum à tempore Psalmi scripti, ad passionem Christi, 1230. etsi legendum extrinsecus credant כָּארוּ; sed ego recens esse puto cabalicorum inventum, ut literæ, numerorum sint notæ; Merc. Cev. Item; iii. Inde No. אֲרָוָה f. stabulum, præsepe; à carpendo pabulo sic dictum; Bu. Lex. Unde, in pl. f. אֲרֻוֹת præsepia, stabula; occurrit cum וְ cop. וַאֲרֻוֹת & stabula, 2 Chron. 32. 28. & in pl. f. constr. אֲרִיוֹת præsepia; 1 Reg. 4. 26. Item, occurrit forma pl. f. אֲרִיוֹת idem, stabula; 2 Chron. 9. 25. In quibus tertia radicalis ה, mutata est in vau & jod. Bu. Lex. Item, semel occurrit forma pl. f. אֲוִרוֹת præsepia; Resch & Vau transmutatis; ut cum לְ præf. 2 Chron. 32. 28. לְאֲוִרוֹת per stabula; Bu. Conc. Nam hæc forma deest in Bu. Lex. Pag. Cocc. Av. &c. Nomen pl. f. אֲרֻוֹת sunt septa pro singulis equis, seu jumentis distincta, ubi carpebant fœnum, seu pabulum; Hieron. vertit præsepia; sed אֲרִיוֹת sunt septa equorum, equilia; in quibus decem equi ordine suo interstincti, continebantur; in hujus signum, jod est insertum, denotans numerum denarium, ad differentiam præcedentis nominis; occurrit in pl. constr. אֲרִיוֹת 2 Chron. 9. 25. & fuerunt Salomoni quater mille septa equorum, &c. in quolibet equili, decem erant equi, hoc pacto summarim ascendebant ad quadraginta millia; ut 1 Reg. 4. Av. Nomen אָרוֹן arca, &c. quod quidam huc referunt, vide sub radice אָרַן.

Rad. 141. אָרוּ, pro quo & אָלוּ, literis ר & לְ,

per

permutatis; Chald. Ecce, &c. Vide in Lex. & Conc. Chald.

Rad. 142. אֶרֶז m. Bu.Lex.f. Cocc. cedrus; κέδρος; oleosa arbor & odora, quæ adhibetur frequenter in symbolis; ut in purificatione lepræ, Lev.14.4.& 49. & impuri, Num.19.6. Cocc. Occurrit &, 1 Reg.6.18, & 20. Num.19.6. Job.9.12. Cant.8.9. Isa.41.19. Ezech.27.8.. 31.3. Zach.11.2.& cum præf. ל cop. הַ dem. בְּ pro בַּהּ, כְּ, & לְ; prout sequuntur; וְאֶרֶז & cedrus, 1 Reg.2.18. & 7.11. הָאֶרֶז cedrus,cedri,cedrum,&c.2Reg.14.9. 2 Chron. 25.18. Lev.14.6,51,52. 1 Reg.4.33. Ezech.17.3. & 22. בָּאֶרֶז cum cedris, 1 Reg.7.3.& 7. Jer.22.14.& 15. כְּאֶרֶז sicut cedrus, Psal.92.13. & לָאֶרֶז in cedrum, Ezech.17. 23. Item cum ה deficiente mappik, pro הּ, Aff. 3. pers.f.f. Sic, אַרְזָהּ cedrus seu cedrum ejus, f. Zeph.2.4. Bu.Lex. Secundum R.D.in comment.Pag. ubi ait, He affici debuisse cum mappik; quasi ה, etsi lene habeatur, ac si haberet mappik; & inter talia connumeratur à Kimchi in Michlol; Merc.Cev. Aliis autem, אַרְזָה est nomen fæm. cedrus, & qnod ex cedris factum est, cedrinum opus, &c. Ita Av.in pl.m. אַרְזִים cedri,2 Sam.5.11.. 7.2,7.&c.ad Am.2.9. in 30.circ.l. & cum præf. לְ, בָּ, כְּ, הַ & וְ; ut seq. וַאֲרָזִים & cedri, Isa. 9. 9. Ezech. 27. 24. הָאֲרָזִים cedros, 1 Reg.10.27. 1 Chron.17.1. 2 Chron. 1.15.. 9.27. בָּאֲרָזִים cum cedris, 1 Reg.6. 9. Jer.22.23. כַּאֲרָזִים sicut cedri, Num.24.6. & (in pausa) כָּאֲרָזִים sicut cedri, Cant.5.15. In pl.constr. אַרְזֵי cedri, cedrorum,cedros, Jud.9.15. Psal.29.5..80.11.. 104.17. Isa. 2. 13.. 14.8.& cum הּ Aff. אַרְזֵיהָ cedri tuæ, Jer.22. 7. cui & בְּ præf. בְּאַרְזֵיהָ cedros tuas,Zach.11.1. Item, cum יו Aff. אַרְזָיו cedri ejus, 2 Reg.19.23. Isa.37.24. In textu,autem, suprà citato, Ezech. 27. 24. est אַרְזִים vel, אַרְזִיּוֹם, No.pl.m. cedrata,cedrinæ capsæ; Bu.Lex. sic וַאֲרָזִים & cedros, Pag.vel,& cedrata, i.e.ex cedris factæ; Merc.

Rad.143. אָרַח iter fecit, profectus est; πορεύεσθαι; Cocc.Ire, ambulare, deambulare; Pag.cum ו conv. וַאֲרַח & iter faciet; Bu.Conc. vel facturus esset; Bu. Lex. & ambulabit,pro ambulat, cum operantibus iniquitatem, &c. Pag. & procederet,tenderet,ad societatem, &c. & ad ambulandum,&c. Unde apparet distinctio, inter אָרַח & הָלַךְ; nam hoc simpliciter significat motum localem; illud directionem & promotionem motus ad terminum; Cocc. In Benoni kal; vel, nomen ejus participiale, אוֹרֵחַ, vel אֹרֵחַ, ambulans,proficiscens; viator; cum præf. הָאֹרֵחַ idem, Jud.19.17. לָאֹרֵחַ viatori, 2 Sam.12. 4. וְיֹאֹרֵחַ & sicut viator, Jer.14.8. In pl.m. אֹרְחִים viatores, Jer.9.1. Inde nomina; i. אֹרַח via,semita,iter Pag. Bu. Item,mos, consuetudo; viator; Pag. Sed hoc ultimo significatu vocis, juxta Hebræos non invenitur אֹרַח sed אֹרֵחַ; sequitur ergo Sanctes nostrum interpretem,cum לָאֹרַח exponit viatori,Job.31.32. nam juxta Hebræos, significat ibi,juxta semitam; Merc.Cev.Notat autem nomen אֹרַח,i.ipsam processionem; sic,iter viæ, Job.6.18.est cursus fluminis per viam,&c.& Isa.26.8. Iter judiciorum, est processio judiciorum,&c.& 2. locum per quem quis iter facit, seu proficiscitur sive sit in via, sive extra viam, per quem quis tendit ad destinatam metam; Cocc.Occurrit autem אֹרַח, semita, &c. Gen.18. 11.. 49.17. Psal.16.11.. 19.6..119.101,104,& 128.Prov. 5.6..10.17..15.10.& 24. Isa.26.7.& 8.. 30.11. 33.8. & 41.3.cum præf. ל, הַ interrog. כְּ, וְ & לְ; ut seq. וְאֹרַח & iter, Job.16.22. Prov.4.18..15.19. הַאֹרַח an semitam, Job.22.15. בְּאֹרַח, in semita, Psal.27.11.. 122.4..Prov.4. 14.8.20.. 12.28. Isa. 40.14. וְדֶרֶךְ & juxta viam, Job. 34.11. לָאֹרַח versus viam; viatori, Job.31.32. cum Aff. cholem mutatur in cametz chatuph; ut cum Aff. יְ, הָ & וְ; sic, אָרְחִי semitam meam, Job.19.8. Psal.139. 3. אָרְחֵךְ semita tua, Psal.44.19. & אָרְחוֹ semitam suam, Psal.119.9. In pl.f. אֹרְחוֹת itinera,viæ, Jud.5.6. & 7. & in forma pl. constr. אָרְחוֹת semitæ; viæ, Job.6.18.& 19.. 8.13.. 30.12. Psal.8.9.. 16.4.. 28.10. Prov.1.19..2. 8.& 13.. 20.19.. 17.23.& cum ו cop. וְאָרְחוֹת & semitæ, Prov.2.20. Item,cum Aff. יְ, הָ, יו, (cui & בְּ est præf.) הֶם, יהֶם & יָם; sic,ut seq. אָרְחוֹתַי Job.13.27.. 33.11. אָרְחוֹתֶיךָ semitæ tuæ; semitas tuas, Psal.25.4.. 119.15. Prov.3.6.Isa.3. 12. אָרְחוֹתָיו itinera ejus, Prov. 22. 25. אָרְחוֹתָם in itineribus ejus,Isa.2.3. Mich.4.2. אָרְחוֹתֵיהֶם itinera sua, Prov.9.15. Joel,2.7. & אָרְחוֹתֵיהֶן semitas suas, Prov.2.15.quædam autem ex hisce,filii Naphtali legunt cum cholem, sic, אָרְחֹתַי, אָרְחֹתֶיךָ, אָרְחֹתָיו & אָרְחֹתָם; sed filii Ascher, omnia cum cametz chatuph; (ut supra describuntur) Pag. Item,ii. Indè No. אֹרְחָה fæm comitatus; turma; cohors commeantium; agmen, cœtus viatorum; Pag.Bu.Cocc.&c. Occurrit in forma constr. אָרְחַת turma,&c. Gen.37.25. & in pl. f. אֹרְחוֹת cœtus commeantes,Isa.21.13. Et iii. Indè etiam, No. אֲרֻחָה f. viaticum,commeatus; cibarium itineris; quasi itinerarium dicas; demensum cibi; cibus, prandium,convivium; Pag.Merc.Bu. Cocc.&c. Occurrit autem, אֲרֻחָה viaticum, Jer.40.5. & in forma constr. אֲרֻחַת, cibarium,&c. 2 Reg.25.30. Jer.52.34.Prov.15. 17. & cum ו cop. præf. & יו Aff. וַאֲרֻחָתוֹ & cibarium ejus,2 Reg.25.30. Jer.52.34.

Rad. 144. אָרַךְ differre in longum; prolongare; Pag.In kal, intransitivum est,prolongari; produci; prorogari; Merc.Bu.Lex. longus fuit; prolongatus fuit; Cocc.in 3.pl. אָרְכוּ prolongati fuerunt, Gen.26.8. In fut. kal,3.pl. יַאֲרִכוּ (à sing. יַאֲרִךְ) prolongabuntur, Ezech. 12.22. & in 3.pl.f.cum ו conv. וְהַאֲרִכְנָה (quasi à sing. וְאַאֲרִךְ, תַּאֲרִךְ &c.) & prolongabantur, Ezec.31. 5. In Hiph. הֶאֱרִיךְ prolongavit, prorogavit,produxit, protraxit; diffuhit; & intransitivè, prolongari, ut Deut.5.16. Bu.Lex. Prov.19. 11. שֵׂכֶל אָדָם הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ; ratio hominis prolongat iram suam; i. e. facit μακροθυμεῖν; inhibet iram ejus, Prov.19.11. Sic Cl. Cocc. Aliis vero,est forma præt.pro infin. הַאֲרִיךְ prolongare, Kimchi in Pag. Sed non est necesse; Sic,in 2.sing.m. cum ו conv. וְהַאֲרַכְתָּ & prolonges, Deut.22.7. ut & in 1. sing. conv. וְהַאֲרַכְתִּי & prolongabo,1 Reg.3.14.Sic,in 3.pl. יַאֲרִיכוּ prolongarunt, Jos.24.31. Jud.2.7. Psal.129.3. & in 2.pl. m.cum ו conv. וְהַאֲרַכְתֶּם & prolongetis, Deut.5.33. In fut.hiph. יַאֲרִיךְ prolongabit, prolonget, Deut. 17. 20. Prov.28.2.& 16. Eccl.8.13. Isa.53. 10. & in 2.sing. m. תַּאֲרִיךְ prolonges, Deut.4.40. ut & in 1. sing. אַאֲרִיךְ prolongabo, Job.6.11.& Isa.48.9. Item,in 3.pl.m. יַאֲרִיכוּ & cum Nun parag. יַאֲרִיכוּן prolongent,Ex.20.12.Deut. 5.16.6.2. & 25.15.. 6.2. vel intransitivè, ut quidam volunt,prolongentur; nam in hiph. est etiam intransitivum; longum esse, diuturnum esse; sic,hic,ut longi sint dies tui, i.e. ut longa sit vita tua; & Prov.28.2. per hominem

minem prudentem, animadvertentem, יֹאַרִיךְ rectum durat, i.e. perpetuum manet; &c. Cocc. sic cum ו conv. וַיַּאֲרִיכוּ & prolongarunt; Bu. Conc. vel, & longi fuerunt vectes; Cocc. & in 2. pl. m. תַּאֲרִיכוּ prolongetis, prolongabitis, Deut. 11. 9.. 32. 47. Isa. 57. 4. & cum Nun parag. תַּאֲרִיכֻן idem, Deut. 4. 26.. 30. 18. In Imper. hiph. sing. f. הַאֲרִיכִי (à masc. הַאֲרֵיךְ) prolongato; fæm. Isa. 54. 2. Sic, in Infin. cum בְּ præf. בְּהַאֲרִיךְ in prolongando; Bu. Conc. i.e. cum diutiùs maneret nubes, &c. Cocc. Num. 9. 22. &, וּבְהַאֲרִיךְ & in prolongando; ibid. v. 19. Denique in part. Hiph. מַאֲרִיךְ prolongans, Bu. Conc. diu agens in malitia sua; Cocc. Eccl. 7. 17. & cop. וּמַאֲרִיךְ & prorogat; Bu. Conc. & indulget ei, vel ~~etia~~ permanet fibi; Cocc. Eccl. 8. 12. Inde nomina, i. אֹרֶךְ, m. μῆκος; longitudo; prorogatio; protractio in longitudinem, &c. Gen. 6. 15. Ex. 26. 2, 8.. 27. 1, 9, 11, 18, &c. ad Ezech. 48. 9, 10. in 50. circ. l. & cum præf. ו cop. ה dem. בְּ, כְּ, (pro בַּהּ) & לְ, prout seq. וְאֹרֶךְ & longitudo, Deut. 30. 20. Job. 12. 12. Ezech. 45. 6, 7.. 48. 8. הָאֹרֶךְ longitudo, -nis, &c. 2 Chron. 3. 3, 4. בְּאֹרֶךְ in longitudine, Exod. 25. 13. Prov. 25. 15. Ezech. 31. 7. בְּאֹרֶךְ idem, Exod. 27. 11. Ezech. 48. 18. & לְאֹרֶךְ ad longitudinem, Pſal. 23. 6. 93. 5. Lam. 5. 20. cum Aff. cholem mutatur in camets chatuph; ut cum ו Aff. אָרְכּוֹ longitudo, -nis, -nem, ejus, Exod. 25. 10, 23. &c. ad Ezech. 42. 7. in 20. circ. l. cui & ל eſt præf. Sic, וְאָרְכּוֹ & longitudo ejus, Ezech. 41. 12. & 22. ut & cum ה Aff. אָרְכָּהּ longitudo ejus, fæm. Exod. 28. 17.. 37. 6, Deut. 3. 11. Jud. 3. 16. Zach. 2. 6.. 5. 2. cui & ל eſt præf. Sic, לְאָרְכָּהּ ad longitudinem ejus, Gen. 13. 17. Item, cum ם Aff. אָרְכָּם longitudo eorum, 2 Chron. 3. 11. ut & cum ן Aff. & כְּ præf. ſic, כְּאָרְכָּן juxta longitudinem earum, Ezech. 42. 11. Deinde, ii. Inde etiam No. אֹרֶךְ m. vel ſubſtantivè, longitudo; ut Jer. 15. 15. cum לְ præf. ne לְאֹרֶךְ in longitudine furoris tui accipias me; Pag. Atque hoc tantùm in loco, eſt אֹרֶךְ ſubſtantivum; quanquam R. Joſeph Kimchi, etiam Toar exponat, quocunque tempore eris longus irâ, (i.e. אֶרֶךְ אַפַּיִם) illis, ne me tollas, ſed vitam meam profer, ut vindictam tuam de illis videam; ſed ſimplicius eſt אֹרֶךְ ſubſtantivum hoc loco; Merc. Neutraliter ibi ſumitur, pro longanimitate; τὸ μακρόθυμον pro μακροθυμία, ne in longanimitate tua auferas me; i.e. nè ita longanimis ſis erga perſecutores meos, ut me per illos auferas, &c. vel, adjectivè; ut ſumitur, in reliquis locis, ubi occurrit; longus; tardus; ut אֹרֶךְ אֵבֶר longus pennâ, ſive, longam habens pennam; Ezech. 17. 3. & אֹרֶךְ רוּחַ longus ſpiritu, qui non eſt incitati animi, ſed moderati; oppoſitum קְצַר רוּחַ altus ſpiritu, Eccl. 7. 8. & אֹרֶךְ אַפַּיִם longus irarum; μακρόθυμος; Cocc. longus, i.e. patiens irarum; tardus ad iram; q.d. longanimis, Exod. 34. 6. Unde. Talmudici, quare dicit אֹרֶךְ אַפַּיִם & אַף; nempe quia, אפים לצדיקים ולרשעים; longanimis erga probos & improbos; Bu. Lex. Occurrit autem præterea hoc Dei Epitheton, Num. 14. 18. Neh. 9. 17. Pſal. 86. 15.. 103. 8. 145. 8. Prov. 14. 29.. 16. 32. Joel. 2. 13. Jon. 4. 2. Nah. 1. 3. & cum ו cop. וְאֹרֶךְ & longus, ſeu longanimis, Prov. 15. 18. Item, iii. Hinc No. אֲרֻכָּה fæm. longum; diutinum, diuturnum, 2 Sam. 3. 1. Job. 11. 20. Et, iv. Indè, etiam, No. אֲרוּכָה vel אֲרֻכָּה fæm. quod eſt רְפוּאָה ſanitas, medicina; inquit R. D. & per tranſlationem, dicitur de muro, aut hujuſmodi, quando reparatur; tunc enim videtur ſanari & curari, quando rupturæ ejus, reparantur; Pag. אֲרוּכָה ſanitas, quaſi, vitæ prolongatio, dicta eſt; & metaphoricè, de murorum reſtauratione; Bu. Lex. Occurrit autem אֲרוּכָה curatio, &c. 2 Chron. 24. 13. Neh. 4. 7. Jer. 30. 17. & 33. 6. & in conſtr. אֲרֻכַת idem. Jer. 8. 22. & cum ו cop. præf. & ת, Aff. ſic, וַאֲרֻכָתֵךְ & ſanitas tua, Iſa. 58. 8. אֲרֻכָה Chald. prorogatio; & אֲרִיךְ decens, conveniens, &c. Vide in Conc. Chald.

Rad. 145. אָרַם; Indè i. אֲרָם Aram; nomen filii Sem, Gen. 10. 22. a quo regio appellata Aramia, Syria; (ſita verſus Orientem Judææ; Av.) & nomen Gentile, אֲרַמִּי Aramæus; Syrus; fæm. אֲרַמִּיָּה Aramæa, Syra; אֲרַמִּית Aramicè, Syriacè, 2 Reg. 18. 26. Bu. Lex. Deinde ii. Hinc, nomen, אַרְמוֹן, c. g. ædes; domus magna, & alta; palatium; arx; Pag. Bu. Caſtellum, βάρις vel ὕλη; Cocc. 1 Reg. 16. 18. Prov. 18. 19. Iſa. 25. 2.. 32. 15. cum ו & בְּ præf. וּבְאַרְמוֹן & palatium, Jer. 30. 18. בְּאַרְמוֹן in palatio, 2 Reg. 15. 25. Item, ſemel occurrit, cum הַ præf. & ה loco א ab initio, & ה locali in fine, ſic, הָהַרְמוֹנָה in vel ad palatium, Am. 4. 3. pro הָאַרְמוֹנָה; Pag. Bu. &c. In pl. fæm. אַרְמְנוֹת palatia; Jer. 17. 27.. 49. 27. Am. 1. 4, 12.. 2. 2, 5.. 3. 9. & cum בְּ præf. & יו Aff. בְּאַרְמְנוֹתָיו in palatiis noſtris, Jer. 9. 20. Mich. 5. 4. Item, cum יךָ Aff. 2. perſ. ſing. fæm. אַרְמְנוֹתַיִךְ palatia tua, Am. 3. 11. cui & בְּ eſt præf. ſic, בְּאַרְמְנוֹתַיִךְ in palatiis tuis, Pſal. 122. 7. ut &, cum ו præf. & יו Aff. וּבְאַרְמְנוֹתָיו & palatia ejus, Am. 6. 8. & ſemel, בְּאַלְמְנוֹתָיו in palatiis ejus, Iſa. 13. 22. per commutationem ר in ל, ut in Chald. אַרְוִי & אַלְוִי; vel, in viduatis palatiis ejus, ut ſignificationem habeat ab אַלְמָן & אַרְמוֹן; Bu. Lex. & c. Sim. Item, cum יהָ, Aff. אַרְמְנוֹתֶיהָ palatia ejus, fæm. 2 Chron. 36. 19. Pſal. 48. 14. Iſa. 23. 13.. 34. 13. Jer. 6. 5. Lam. 2. 5, 6. Hoſ. 8. 14. Am. 1. 7, 10, 14. Pſ. 48. 4. & cum יהֶם, Aff. בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם in palatiis ipſorum, Am. 3. 10.

Rad. 140. אָרַן. Inde i. Nomen אֹרֶן m. genus arboris; ornus; Pag. Bu. Cocc. Av. arbor eſt procera, non multum diſſimilis אֹרֶן cedro, & apta fabricandis arcis; Av. 70. φίτυς; monet Kimchi, eſſe, qui velint eſſe Arabum אַלְעַנְבַּר, quod Cl. Golius, pinum interpretatur; Cocc. Occurrit, Iſa. 44. 14. Deinde. ii. hinc, No. אָרוֹן c. g. Arca, capſa; Pag. Ciſta; ſed propriè, fabrefacta ex prædicta arbore; Merc. loculus; feretrum; Bu. Lex. Hebræi Synonymum faciunt תֵּיבָה. 70. κιβωτός; Cocc. cum præf. הָאָרוֹן arca, arcæ, arcam, &c. Exod. 25. 14, 15, 17, 21.. 31. 7.. 37. 1, 5. &c. ad 2 Chron. 24. 11. (50. circ. l.) Sic, בָּאָרוֹן in arca, Gen. 50. 26. Deut. 10. 2. & 5. 1 Reg. 8. 9. 2 Reg. 12. 11. & 2 Chron. 5. 9. & לָאָרוֹן ad arcam; arcæ, Joſ. 8. 33. 1 Reg. 8. 21. 1 Chron. 15. 23. & 24. 2 Chron. 24. 10. In Conſtr. eſt אֲרוֹן vel אֲרֹן, arca, arcæ, arcam, &c. Ex. 25. 10. & 22. 26. 33. & 34.. 30. 6. & 26.. 38. 35.. 40. 3, 5, 21. &c. ad Jer. 3. 17. (12 5 circ. l.) cum præf. וַאֲרוֹן & arca, Num. 10. 33.. 14. 44. Jud. 6. 8. 1 Sam. 4. 11. & 17. 2 Sam. 7. 2. 1 Chron. 17. 1. 2 Chron. 6. 41. Pſal. 132. 8. cum præf. בָּאָרוֹן in arca, 1 Sam. 6. 19. Sic, &, לָאָרוֹן arcæ, 1 Sam. 5. 8.. 2. 2.. 15. 1. & 28. 2. Notabile autem eſt myſterium arcæ in tabernaculo & in templo locatæ; Nam, arca cum propitiatorio & cherubimis, inter quos erat divina σκήνωσις, ſive habitatio, ſignificant mediatorem, optimæ naturæ, terreſtrem ſubſtantiam amplexum, legem Dei intra ſe habentem, in quo Deus habitat propitius, obviis omnibus, qui accedunt ad

ipſum;

ipſum; qui in cælo eſt, ubi, à ſanctis angelis, & beatis hominibus videtur; communionem habens cum electis in terra, inque illis vivens, & varias in illis operans virtutes; Per arcam non aliud notari, clarum eſt, ex Apoc. 11.19. ubi dicitur, & apertum eſt templum Dei in terra, & viſa eſt arca teſtamenti ipſius, in templo ipſius; h.e. cognitus eſt Chriſtus, ſedens ad dextram Dei, in quo habitat Deus; ut, qui ad eum accedunt, in eo inveniant Deum ſibi propitium: Hæc ex Cl. Cocc.

Rad. 147. אַרְנֶבֶת f. Lepus; Bu. Lex. eſt generis epicœni; & numeratur inter animalia immunda; Av. referri ſolet ad Rad. רָנַב; quidam vero malunt ad אָרַב reducere; quòd inſidiis hominum ſit expoſitus, ac ideò lateat; ſed quorſum Num aſciſceretur inter duas radicales, ſervilis, ut illis placet; Merc. Cev. Occurrit Lev. 11.6. Deut. 16.7.

Rad. 148. אַרְעָא, אַרְעָא Chald. terra; Vide in Conc. Chald.

Rad. 149. אֶרֶץ & in pauſa, אֶרֶץ; c.g. Sed, ſæpiùs, fœm. terra; eſt nomen commune, comprehendens terram univerſalitèr; tam habitabilem, ſcil. quam inhabitabilem; in quo differt à תֵּבֵל, quod eſt orbis; i. e. terra habitabilis; & ſunt, qui volunt eſſe à Rad. רוּץ, currere; quod ſuper terram currat, & circundet eam jugitèr ſphæra; & ſic, א, non eſſet radicalis; Pag. Alii, à רָצַץ quòd teratur, (ab animantibus) ut & Latinè, terra à terendo, quòd ab incolis ſuis teratur, & calceturdicta putatur, vel, quòd ſit oppreſſa, & infimum omnium elementorum, quo omnia inclinant, ut ad centrum; Merc. אֶרֶץ f. יץ; terra; Videtur alicubi maſculinè dici, ut Iſa. 9. 19. שְׁרֵץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים. וַיִּשְׁרַץ & Pſal. 105. 30. לֹא נִמְאֲסָה נָשִׁים יִפּוֹרֶת. Sed velim comparari, Job. 42. 15. non enim quia verbum maſculinum, ideò nomen etiam maſculinum; quia verbum neutralitèr ponitur; אֶרֶץ autem propriè appellatur, הַיַּבָּשָׁה, arida, Gen. 1. 10. tamen & id totum quod cœlo contradiſtinguitur, & maria comprehendit. Terra, quum primùm creata fuit, non erat arida diſtincta ab aqua, & ſupra eam fundata; ſed fundatione, & exædificatione, atque ordine & ornatu, quem poſtea accepit, carens; de quo in תֹּהוּ וָבֹהוּ; in eo ſtatu id, quod cælo contradiſtinguitur, appellatur & terra, & aqua, & abyſſus: Terra diſtinguitur in terram viventium, & terram tenebrarum, Job. 10. 21. & 22. quæ & אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת terra inferiorum, Ezech. 31. 18. 32. 18. & 24. & תַּחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ inferiora terræ; τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; dicuntur; Item, in חֶבֶל frugiferam, ὀικουμένην; &, מִדְבָּר deſertam. Terra etiam dicitur locus alicujus populi, ut terra Mizrajim, terra Iſrael, &c. אֶרֶץ יְהוָה terra Domini, Pſal. 10. 16. dicitur ditio domini, populus in quo Dominus regnat; אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ perierunt gentes ex terra ejus; i.e. ex Eccleſia, in qua dominus regnat; & Pſal. 2. 2. מַלְכֵי אֶרֶץ reges terræ, h. e. populi Judaici; contradiſtinctum גּוֹיִם gentes; v. 1, &c. Hæc ex Cocc. Occurrit autem hoc nomen frequentiſſimum, Gen. 1. 10, & 24. 2, 4, 11, 13. 17. 8., 19. 28. 21. 32. 22. 2. 23. 15. 25. 6. & 28. 4. 31. 3, 13. 36. 6, 7. &c. ad Mal. 3. 12. (500. circ. l.) cum præf. וְאֶרֶץ & terra, Gen. 47. 13. Joſ. 17. 6. Jud. 20. 1. Ruth. 2. 11. 1 Reg. 11. 18. Job 20. 27. Pſal. 107. 35. Iſa. 41. 18. 49. 19. Ezech. 27. 17. Dan. 11. 42. Joel. 4. 16. &, in pauſa, וְאֶרֶץ idem, Gen. 14. 19, 22. Pſal. 69. 35. 115. 15. 121. 2. 124. 8. 134. 3. 146. 6. Prov. 25. 3. Iſa. 26. 19. 65. 17. Jer. 33. 25. 51. 48. Sed omnium frequentiſſimè, הָאָרֶץ terra, terræ, terram, &c. Gen. 1. 1, 11, 12, 15, 17, 20, 24, 25, 26, 28, 29, 30. 2. 5, 6, 12. 6. 11, 12, 13, 16. 7. 3, 4, 6, 10, 12, 14, 17, 18, 19, 21, 23, 24. &c. ad Mal. 3. 24. (980. circ. l.) Item, cum præf. וְהָאָרֶץ & terra, &c. Gen. 1. 2. 2. 1. & 4. 34. 10. & 21. &c. ad Zach. 8. 12. (40. circ. l.) &, מֵהָאָרֶץ de terra, 1 Sam. 28. 3. & 23. 2 Sam. 12. 20. Ezech. 41. 20. & 42. 6. Sic & frequenter admodùm, בָּאָרֶץ &, in pauſa, בָּאָרֶץ in terra, Gen. 1. 22. 2. 5. 4. 12, 14, 16. 6. 4, 5, 6, 17. 8. 16. 9. 7. 10. 8, 10. &c. ad Zach. 11. 16. (450. circ. l.) præf. וּבָאָרֶץ & in terra, Gen. 46. 14. Neh. 9. 35. Jer. 12. 5. 33. 13. 44. 1. in pauſa, וּבָאָרֶץ idem, 1 Sam. 26. 8. 1 Chron. 29. 11. 2 Chron. 6. 14. Pſal. 113. 6. 135. 6. Joel. 3. 3. Item, כְּאָרֶץ ſicut terra, Gen. 13. 10. Deut. 11. 10. Pſal. 78. 69. 143. 6. Hoſ. 2. 4. in pauſa, כָּאָרֶץ idem, Iſa. 51. 23. 61. 11. לָאָרֶץ terræ, Deut. 2. 12. Joſ. 1. 15. Jer. 44. 28. in pauſa, לָאָרֶץ idem, Gen. 41. 36. Exod. 20. 4. Lev. 25. 5. & 24. Deut. 4. 18. 5. 8. 29. 24. &c. ad Am. 8. 9. (60. circ. l.) præf. וְלָאָרֶץ & terræ, Num. 35. 32. Item, מֵאָרֶץ ex terra, Gen. 21. 21. 24. 7. 36. 34. 40. 15. 42. 7. 45. 19. 47. 1, 15. &c. ad Zach. 10. 10. (160. circ. l.) cum cop. וּמֵאָרֶץ & ex terra, Gen. 47. 15. 1 Sam. 30. 16. Jer. 17. 26. 48. 33. 50. 8. Zach. 8. 7. Item, cum ה locali, אַרְצָה, &, in pauſa, אַרְצָה verſus terram, in terram, vel regionem, Gen. 11. 31. 12. 5. 18. 2. 19. 1. 20. 1. &c. ad Dan. 10. 9, 15. (60. cir. l.) cum cop. וְאַרְצָה & in terram, Iſa. 8. 23. Item cum Aff. ſæpe occurrit; ut אַרְצִי terra mea; terram meam, &c. Gen. 20. 15. 24. 4. Num. 10. 30. Jud. 11. 13. 1 Reg. 11. 21. Jer. 2. 7. 16. 18. Ezech. 36. 5. 38. 16. Joel. 1. 7. 4. 2. cui & יל eſt præf. Sic, וּלְאַרְצִי & ad terram meam, Gen. 30. 25. Item, cum נו Aff. אַרְצֵנוּ terra noſtra, Joſ. 9. 11. Jud. 16. 24. cui & ן & ך, ſunt præf. ſic, וְאַרְצֵנוּ & terra noſtra, Pſal. 85. 13. & בְּאַרְצֵנוּ in terra noſtra, Pſal. 85. 10. Cant. 2. 12. Mic. 5. 5, 6. & cum ך & in pauſa ך, Aff. ſic, אַרְצֵךְ vel אַרְצֵךְ terra tua, terræ tuæ, vel terram tuam, &c. Exod. 23. 10. 34. 24. Pſal. 85. 2. &c. in 20. circ. l. ut & cum ך Aff. אַרְצֵךְ terra tua, fœm. Jer. 4. 7. Nah. 3. 13. & וְאַרְצֵךְ & terra tua, fœm. Iſa. 62. 4. Item, cum præf. בְּ, לְ, & מִ ante אַרְצֵךְ, אַרְצֵךְ vel, אַרְצֵךְ, in 25. circ. l. ſic etiam cum כֶם, Aff. אַרְצְכֶם terra veſtra, Lev. 19. 9. &c. & cum בְּ præf. in 20. cir. l. & cum וּבְ præf. וּבְאַרְצְכֶם & in terra veſtrâ, Lev. 22. 24. & cum כְּ præf. כְּאַרְצְכֶם ſicut terra veſtra, Iſa. 36. 17. Sic, cum וּ Aff. אַרְצוֹ terra ejus, vel ſua, Exod. 18. 27. &c. ad Dan. 11. 19, 28. in 30. circ. l. cui etiam בְּ, לְ, & מִ ſunt præf. in 30. circ. l. ut & cum וּמִ præf. וּמֵאַרְצוֹ & è terra ejus, Ezech. 36. 20. ſic &, cum ה Aff. אַרְצָהּ terra ejus, fœm. Deut. 29. 23. Iſa. 34. 9. Jer. 50. 3. 51. 2, 47, 52. Ezech. 12. 19. cui & ל eſt præf. לְאַרְצָהּ in terram ejus, f. 1 Reg. 10. 13. 2 Chron. 9. 12. Denique, cum ם Aff. אַרְצָם terra eorum, Deut. 4. 38. 9. 5. &c. ad Jer. 51. 5. in 30. circ. l. & cum בְּ præf. בְּאַרְצָם in terra ipſorum, Num. 18. 13, 20. Deut. 12. 29. 24. 15. Jud. 6. 10. Pſal. 105. 32, 35, 36. Iſa. 61. 7. Joel. 4. 19. ut & cum יל & מִ præf. וּלְאַרְצָם & terræ illorum, Deut. 31. 4. & מֵאַרְצָם ex terra ipſorum, Deut. 2. 8. In pl. fœm. אַרְצוֹת terræ, terrarum, terras, &c. Jer. 28. 8. Ezech. 5. 5. 29. 12. 30. 7. 32. 9. & cum ה demonſtr. præf. הָאֲרָצוֹת vel, הָאֲרָצֹת terræ, terrarum, terras, &c. Gen. 26. 3. & 4.

41.54.&c. ad Dan.9.7. in 50.circ.l. & cum בָּ vel בָּֽ in pausa, præf. בָּאָרְצוֹת vel, בָּאָרְצוֹת in terris, Psal.106. 27. Ezech.6.8.. 11.16.. 12.15.. 20.23.. 22.15.. 29.12.. 30.23,26.. 36.19. Dan.11.40,42. ut & cum וּמִ præf. וּמֵאַרְצוֹת & ex terris, Psal.107.3. Item, in forma pl.f. Constr. אַרְצוֹת terræ, terras, &c. 1 Chron.13.2.2 Chron. 11.23. Psal.105.44. & cum בְּ & מִ præf. בְּאַרְצוֹת in terris, Lev.26.36,39. Psal.116.9. & מֵאַרְצוֹת ex terris, Ezech.39.27. & cum בְּ præf. & ם Aff. בְּאַרְצוֹתָם in terris ipsorum, vel, per terras ipsorum, Gen. 10. 5, 20. 31.

Rad. 151. אֶרֶץ, אַרְעָא Chald. terra; Vide in Conc. Chald.

Rad.152. אָרַר in kal, maledixit; exsecratus est; Pag. Bu. 70. ἀράομαι; est vero, non tantùm dira & gravia in quenquam edicere: Sed & gravia & molesta de aliquo dicere; sive diem, aut temporis conditionem, tanquam gravem & molestam detestari, Job.3.7. Cocc. Significat maledicere, vel verbo, vel re; i.e. malefacere; constructur autem cum Accusativo; Merc. declinatur אָרַר, אָרָה, אָרוֹר &c. Unde in 1. sing. cum וְ conv. וְאָרוֹתִי & maledicam; Mal.2.2. & cum Aff. אֲרוֹתִיהָ maledixi ei, fæm. Ibid. In fut.kal; 2 sing.m. תָּאֹר maledices (à 3. יָאֹר) Ex.22.27. Num.22.6. & 12. & in 1. sing. אָאֹר maledicam, Gen.12.3. In imper. sing. אָרֵה maledicito, Num.22.6. & 23.7. Ubi א debebat habere camerz-chatuph; Sed quia ר non recipit Dageschum, mutatum est in cametz latum: inquit R.Da. atque esse in kal; licet R.Jehudah putat esse in piel; Pag. est autem cum dativo Pleonastico; Bu.Lex. & in imper.pl.alterius formæ; אֹרוּ maledicite, Jud.5.23. & in infin.kal, אָרוֹר maledicendo, Jud.5.23. In benoni kal, אֹרֵר, vel, אוֹרֵר, maledicens; in pl.m. אֹרְרִים & in Constr. אֹרְרֵי maledicentes, Job.3.7. cum Aff. אֹרְרֶיךָ, maledicentes tibi, Gen.27.29. cum cop. וְאֹרְרֶיךָ & maledicentes tibi, Num.24.9. Item, in paul kal, אָרוּר maledictus, Gen.3. 14..4 11.. 9.28.. 27.29.. 49.7. Deut.27.15,16, 17, 18, 19,20,21, 22,23,24,25,26.. 28.16,17,18,19. Jos.6.26. Jud.21.18. 1 Sam.14.25. & 29. Jer.11.3..17.5.. 20.14, 15.. 48.10. cum cop. וְאָרוּר & maledictus, Deut. 28.16. & 19. Jer.48.10. Mal.1.14. & in pl.m. אֲרוּרִים maledicti, Jos.9.23. 1 Sam.26.19. Psal.119.21. & in 1. sing.fæm. אֲרוּרָה maledicta, Gen.3.17.præf. הָאֲרוּרָה idem, 2 Reg.9.34. In Niph. נָאַר vel נֵאַר, maledictus est; Unde part. נָאוֹר maledictus; cui maledicitur; & in pl. נְאָרִים maledicti; Mal.3.9.cum tzeri, pro Scheva, sub Nun, ob Gutturalem א, sequentem, in ejus dilatatione; Merc. In piel, אֵרַר maledixit vehementer, execratus est continuè, Av. maledictum reddidit; Bu. Man.cum Aff. אֵרָרָה maledictam tradidit eam; Bu. Lex.cui maledixit; In conc.Gen.5.29. Unde in part. piel, pl.m.cum præf.aquæ הַמְאָרְרִים (à sing. מְאָרֵר maledicens, aut maledictionem inferens) maledictionem inferentes vel afferentes; Bu. aquæ maledicentes, seu, maledictioni subjicientes eum, qui pejerat; Cocc.Num. 5.18,19, 22, 24, 26. Item, in hoph. הוּאַר factus est maledici, maledictus est.; Av. Unde fut.hoph. יוּאַר, ob pausam, יוּאָר maledictus erit, maledicetur; Num.22. 6. Indè, No. מְאֵרָה, f. maledictio, execratio; cum præf. הַמְּאֵרָה idem, Deut.28.20. Mal.2.2 & בַּמְּאֵרָה cum maledictione, Mal.3.9. In constr. מְאֵרַת maledictio; κατάρα, Prov.3.33. & in pl.f. מְאֵרוֹת maledictiones, Prov.28.27. maledictio, est subtractio, & defectus, benedictionis, sive boni; Indè Hebræi quandoque חֶסְרוֹן defectum, diminutionem, penuriam explicant; ut Deut.28.20. Mal.3.9. ubi & vulgata Latina reddit famem, egestatem; Sic & Græci, in Deut. ἔνδειαν, egestatem; Bu. Lex.

Rad.153. אָרַשׁ; unde, No. אֲרָשָׁה f. quod est מַבָּטָא, expositio; declaratio, apertio; R.D. teste: Pag. pronunciatio, enunciatio; prolatio, elocutio, eloquium: Merc. pronunciatum: Bu. cum cop. וַאֲרָשָׁה & pronunciatum labiorum ejus, &c. Bu.Lex. אֲרָשָׁה Psal.21.3. fortasse ex sequente אֹרֶשׁ; Sponsionem labiorum ejus non prohibuisti, sive denegasti: de Rege illo sermo est, qui invocatur ab Ecclesia & respondet: cujus sponsionem Deus non facit irritam: Chald. פֵּירוּשׁ; 70. δίνσιν. Aliqui à רְשָׁה & רְשָׁיוֹן derivant: hoc sensu: quod permisisti labiis ejus: quod permisisti ipsi petere labiis suis: juxta illud, Psal.2.8. postula à me & dabo: Syrus, שְׁוָבָא præparationem labiorum ejus: Elias Germ. ריר red; Cocc.

Rad.154. אָרַשׁ, unde in piel, אֵרַשׁ vel אֵרֵשׁ; desponsavit, Deut.20.7. Pag. Bu. despondere sibi: 70. λαμβάνειν, μνηστεύεσθαι γυναῖκα: Cocc. אֶרֶס cum Samech usitatum est apud Chaldæos; Merc. in 1. sing. אֵרַשְׂתִּי desponsavi, 2 Sam. 3. 14. cum cop. & Aff. וַאֲרַשְׂתִּיךְ & desponsavi te, vel conv. & desponsabote, fæm.Hos.2.19,20. Et in fut.piel, 2.sing.m. תְּאָרֵשׁ desponsabis, Deut.28.30. In pual, præt.3. sing. fæm. (nam passivè, tantum de fœmellis dicitur Av.) אוֹרָשָׂה desponsata est, Ex.22.15. Deut.22.28. Unde in part. pual sing.f. מְאוֹרָשָׂה desponsata, Deut. 22.23. הַמְאוֹרָשָׂה (cum præf.) idem, Deut.22.25,27.

Rad.155. אֵשׁ m. ignis; πῦρ, est Gen.Comm. Sed sæpius fæm. Cocc. Av. Eu. Sunt qui deflectunt ab אָנַשׁ quòd res insanabiliter infirmet & consumat; Unde & ei verbum devorandi אָכַל tribuitur; vel, ab אָשַׁשׁ quod fundamenti more rebus insit; Ab effectis, nunc ad lucem, nunc ad afflictionem, probationem, & explorationem significandam transfertur; Merc. Metaphoricè notat zelum; Deus dicitur ignis comedens, Heb.12.29. ex Deut.4.24. ubi additur, אֵל קַנָּא Deus zelotes; qui non, per ἀνοίωσιν, remittit peccata; sed cum demonstratione justitiæ suæ; & non remittit peccatum non confugientibus ad justitiam ejus; Confer Ezech. 36. 5 Zeph.3.8. Nomen אֵשׁ, Job.20.26. usurpatur in utroque genere; passim autem & frequentèr occurrit in textu; אֵשׁ ignis, ignem, &c. Gen.15.17. Exod.3.2..9.23.. 12.8,9.. 13.21.. 14.24.. 22.5. 35.3. &c. ad Zach.12.6. (160.circ.l.) & cum præf. וְאֵשׁ & ignis, Ex.9.24.. 40. 38. Lev.6.2. Num.16.35. 2 Sam.22.9. 1 Reg.18.23. & 25. Job.15.34. Psal.18.9.. 78.21.. 105.39. Prov.30.16. Ezech.1.4. & וְאֵשׁ (in pausa) idem, Gen.19.24. Joel 3. 3. Sic & הָאֵשׁ ignis, ignem, &c. Gen.22.6. & 7. Ex.13.22. &c. ad Mic.1.4. (40.circ.l.) præf. וְהָאֵשׁ & ignis, Lev. 6.5. 2 Chron.7.1. Ezech.15.7 &, מֵהָאֵשׁ ex igne, Ezec. 15.7. sic, בְּאֵשׁ in igne, Ezec.21.31.. 22.21,31.. 24.12.. 36.5. & 38.19. Nah.2.3. Zeph.3.8. Sed, in pausa, multo frequentiùs; בָּאֵשׁ in igne, vel in ignem, Ex.3.2.. 12. 10.. 19.18.. 29.14. & 34.. 32.20,24. &c. ad Mal.3.2. (140.

circ.l.) & cum יִבְ & יִךְ præf. וּבְאֵשׁ & in igne, 2 Sam. 23.7. &, יִבְאַשׁ idem, Zeph.1.18. Sic cum כְ præf. כְּאֵשׁ sicut ignis, Exod.24.17. Pſal.83.15. 118.12. Prov.16. 27. Iſa.30.27. Jer.20.9. Lam.2.3. & in pauſa, vel, pro כָּהּ, cum כָ præf. כָּאֵשׁ idem, ſed cum majori demonſtrationis emphaſi, ſicut ipſe ignis,&c. Iſa.9.17. Jer.4 4.21.12. Lam.2.4. Am.8.6. Nah.1.6. Mal.3.2. Sic, cum לְ præf. לְאֵשׁ igni, pro igne, Prov.26.21. Iſa.10.17. Jer. 5.14. & cum לָ pro לָהּ præf. לָאֵשׁ ipſi igni,&c. Ezech. 15.4.6.21.37. Item,cum מִ præf. מֵאֵשׁ ex igne, Jer. 6. 29. & Zach.3.2.cum Aff.aſſumit dageſch; ut cum וֹ aff. אִשּׁוֹ ignis ejus, Deut.4.36. Job.18.5. Sic & cum וֹ cop. præf. & ם Aff. וְאִשָּׁם & ignis eorum, Iſa.66. 24. Sed ſemel, cum כֶם Aff. Schin eſt ſine Dageſch, & Aleph eſt cum ſægol; Cev. Sic, אִשְּׁכֶם ignis veſter, ignis veſtri, Iſa.50.11. Atque indè, No. אִשָּׁה maſc. ignitum; igne abſumendum ſacrificium; pro אִשָּׁה, formæ לְבֻבָה; ſimile vide in צָחַח; pertinebit ergo ad אֲשַׁשׁ; Bu.Lex. ſicut etiam præcedens nomen אֵשׁ, quia cum Pronominibus affixis habet dageſch, rectum eſt, inquit R.D.ut ejus Rad.ſit אשש & ſic,nomen hoc, אִשָּׁה eſt ab אֲשַׁשׁ; nam ſicut צָחַח aridus, à Rad. צחח, eſt nomen Toar, ſive verbale adjectivum; ſic & אִשָּׁה eſt nomen Toar, oblationis, quòd igni conſumeretur, ita dictæ; Teſte R.D.& ſic caro oblationis, quæ ſacerdotum erat, appellatur אִשָּׁה, quòd ejus extremum vel pars, igne conſumeretur; ut idem R.D. teſtatur, Pag. Merc.Cev. אִשָּׁה, eſt oblatio ignita,ſacrificium igni deſtinatum, cujus pars aliqua igne concremabatur, & pars altera à Sacerdotibus & eorum maſculis,comedebatur; compoſitum eſt ex אֵשׁ ignis, & שֵׁהּ i.e. pecus; hinc Græcè, ἴσιαω, ἐσιάομαι comedo, epulor, convivium habeo; ἐδάϊω, ἔδω; comedo aſſa ad ignem, &c. Ita Av.qui hoc nomen אִשָּׁה ſtatuit peculiarem per ſe Radicem; Reliqui derivant à, & locant ſub Rad. אֵשׁ. Occurrit autem אִשֶּׁה ignitum ſacrificium, Exod. 29. 18, 25,41. 30.20. Lev.2.11,16.&c. ad Num. 28.24. in 30. circ.l. In forma Conſtr. eſt cum Tſeri, ſic, אִשֵּׁה idem, ſacrificium igne concremandum, Lev.1.9,13,17. 2.2, 9. 3.5. 23.18. Num.15.10,13,14.28.8,24. 29.13,36. & cum הַ dem.& וְ cop.præf. וְהָאִשֵּׁה ignitum illud,Num. 28.3. וְאִשֵּׁה & ignitum, Lev.22.22. In pl. m. אִשִּׁים, & in Conſtr. אִשֵּׁי ignita; ſacrificia ſcil. igne-abſumenda, Lev.4.35.5.12. 7.30.10.15. 21.6,21. Deut. 18.1. Joſ.13.14. 1 Sam.2.28. & cum מִ præf. מֵאִשֵּׁי ex ignitis, Lev.2.3,10. 6.18.7.35. 10.12,13.24.9. Item,cum לְ præf. & י Aff.1.perſ.ſing. לְאִשַּׁי ad ignita mea,Num. 28.2. ut & cum מִ præf. מֵאִשַּׁי (cum cametz, pro patach, in ult.ob pauſam) ab ignitis meis,Lev.6.17. [אִשָּׁה mulier, uxor, &c. vide in Rad. אִישׁ] Huc quidam reducunt verbum in Hithp. הִתְאוֹשְׁשׁוּ; Undè, in imper. Hithp.pl.m. cum וְ cop. וְהִתְאוֹשָׁשׁוּ & igneos,i.e.viribus ferventes, vos præbete, Iſa.46.8. Ita Bu. Conc. ex Kimchi; ſed plerique referunt, ad Rad.אִישׁ,vel,אֲשַׁשׁ, ubi vide.

Rad.156. אֵשֶׁד m. effuſio, decurſus; Pag.Bu.decurſus aquæ, Bu. Conc. meatus, alveus aquarum; ſunt qui revocent ad שָׁרַד, quaſi fluxus aquarum, hâc voce ſignificetur, permeando devaſtans; ſed, ex lingua Syriaca, multas voces in Hebraicam irrepſiſſe, per utriuſque Linguæ cognationem,nihil mirum eſt; ſic appellatur declivitas montis,aut,Radix; ubi aquæ confluunt, Merc.Sic Targum pro שָׁפַךְ effundere,habet אֵשֶׁד Pag. Occurrit cum cop. וְאֵשֶׁד & decurſus ſeu defluxus torrentium,&c. Num.21.16. In forma pl. f. אֲשֻׁרוֹת decurſus,defluxus; loca declivia, quaſi declivitates dicas; cum præf. וְהָאֲשֻׁרוֹת & decurſus, ſeu defluxus; vel & declivitates; quæ ſic dicuntur, quod per montium declivitatem, aquæ effuſæ defluunt; ut Kimchi explicat; Cev.Joſ.10.40. & ſic, וּבָאֲשֻׁרוֹת & in decurſibus, ſeu declivitatibus; Joſ.12.8. In conſtr. אֲשֻׁרוֹת idem, cum abſ. declivitates, declivia loca, radices, &c. Deut.3.17. 4.49. Joſ.12.8. cum cop. וַאֲשֻׁרוֹת & decurſus, ſeu radices; quò defluunt rivi & fluvii, Joſ.13.2. partes terræ ſanctæ notantur irriguæ; convalles explicat Maſius; ad Joſ.10.4. intellige terram utrinque ad fluvios per eam labentes, eamque irrigantes, inclinatam.Cocc.

Rad.157. אָשָׁה. Unde,No. אֲשִׁיָּה f.cum cametz chatuph fundamentum; In pl. f. אֲשִׁיּוֹת fundamenta; & cum Aff. אֲשִׁיּוֹתֶיהָ, fundamenta ejus; Pag. Bu. fulcra ejus; Cocc.Jer.50.15. ubi Maſoreth ſic legit,ut hic ſcribitur, reponendo jod ante vau; Merc. Ità enim legi debet ſecundum puncta; ſed ſecundum literas, אֲשִׁוּיוֹתֶיהָ quaſi eſſet part.paul, pl.fæm. fundata & extructa ejus, &c. Av.Sic,in Lingua Aramæa, אֲשָׁוָא ſunt fundamenta; ut in Rad. אֲשַׁשׁ videre eſt; Pag. Bu. Lex.&c.

Rad.158. אָשָׁף &, in pauſa, אָשָׂף, m. teſtis; teſticulus generationis; Bu.Pag.&c. Lev.21.10. מְרוֹחַ אָשָׁף attritus teſticulo; Pag.Bu. Hernioſus, Hieron.Pag. Thalaſſam juriſconſulti appellant; Merc. Cev. μοιβήχης, 70. & Kimchi, מְעִיךְ בֵּיצִים.Cocc.

Rad. 159. אֶשֶׁל m. nemus, arboretum; Bu. eſt nomen complectens omnem arborem; & ſic utuntur Talmudiſtæ, dicentes, qui ſuſpenduntur, בְּאִשְׁלֵי רַבְרְבִין inter arbores magnas, Pag. vel, in arboribus magnis; Merc.Cev.Sunt qui אֶשֶׁל deducant à שָׁלָה tranquillitate; ſicut & אֲשֵׁרָה lucum, à felicitate; quod ſalubres ſint luci, & ſuavis ſit,ſub illis,quies.Merc.Occurrit,Gen. 21.33. & plantavit אֶשֶׁל nemus; Sec.Hieron. Vel arborem, pro arbores; quum ſit nomen univerſale; ut dictum eſt; & ſic Targum habet אִילָנָא arborem; alii R.R.exp. פַּרְדֵּס paradiſum,i.e. locum ubi plantantur arbores fructiferæ; Pag. & cum præf. 1 Sam.31.13. ſub הָאֶשֶׁל arboreto; pro quo, 1 Chron. 10.12. dicitur, תַּחַת הָאֵלָה ſub quercu; Bu. Lex. Item, 1 Sam.22.6. תַּחַת הָאֶשֶׁל ſub arbore, vel nemore; Pag. אֶשֶׁל arbor, an nemus? ἄλσος. Chald. אִילָנָא.Aben Ezra id aſtruit, ex verbo נָטַע plantavit; quidam פַּרְדֵּס. Kimchi dicit eſſe nomen univerſale, omnem arborem ſignificans; 70. conſtanter ἄρυζαν vertunt; Cocc.

Rad.160. אָשַׁם & אָשֵׁם, 1. ſignif.reum fieri; h.e. debitorem pœnæ; ἔνοχον γίνεσθαι; 70.πλημμελεῖν; Sed, hoc etiam, pro luere uſurpant. Nam 2.ſignif.luere, ſatisfacere, puniri; τίνειν; & interdum, videtur poni pro שָׁמֵם, deſolari; Cocc. In kal,eſt,delinquere,peccare; deſolare; Pag. Latinè, eſt, reum peragi, noxâ obſtringi, in culpa eſſe; Unde exponunt per deſolari; quòd cum יָשַׁם affinitatem habet; Merc. אָשַׁם deliquit,

quit, reus fuit, reus factus aut peractus fuit; item, vastatus & desolatus fuit; Bu. Lex. est delinquere; desolari; reum esse, vel, se facere, Bu. Conc. ut, Lev. 5.19. אָשֵׁם reum se fecit; Sic, Num. 5.7. & in 3. sing. f. cum ו conv. וְאָשְׁמָה & rea fit, Num. 5,6. Sic, in 2. s. m. conv. וְאָשַׁמְתָּ & reus fias, Prov. 30.10. & in 2. s. f. אָשַׁמְתְּ rea es, Ezech. 22. 4. Sic, in 3. pl. cum ו conv. וְאָשְׁמוּ & rei fiant, Lev. 4.13. In fut. kal, יֶאְשַׁם reus fuerit, Lev. 5.5. Hos. 4.15. cum ו conv. וַיֶּאְשַׁם & reatum obiit, Hos. 13.1. & in 3. s. f. תֶּאְשַׁם desolata fuerit, Hos. 14.1. Sic & in 3. pl. m. יֶאְשְׁמוּ &, in pausa, יֶאְשָׁמוּ, rei fiunt; desolantur; vel, desolabuntur, &c. 2 Chron. 19.10. Psal. 34. 22. & 23. Jer. 2.3. Hos. 5.15.. 10.2. Zach. 11. 5. cum ו cop. וְיֶאְשְׁמוּ & desolabuntur, vel, reos se statuent, Ezech. 6.6. & cum ו conv. וַיֶּאְשְׁמוּ & desolantur, Isa. 24. 6. Ezech. 25.12. & in 2. pl. m. תֶּאְשְׁמוּ rei eritis, Jud. 21. 22. 2 Chron. 19.10. & in 1. pl. נֶאְשָׁם (cum camets, ob pausam, pro נֶאְשַׁם) rei erimus, Jer. 50.7. In Infin. kal; אָשֵׁם reos se faciendo; vel desolando, &c. Lev. 5.19. & Ezech. 25.12. In Niph. נֶאְשָׁם ignominiosè desolatus est; nam in kal, אָשֵׁם, & in pausa, אָשָׁם, signif. deliquit ignominiosè; item, turpiter desolari; &, rebus etiam inanimatis tributum, destrui cum detestatione, &c. Av. In 3. pl. præt. Niph. נֶאְשְׁמוּ desolantur, Joel. 1.18. &c. In hiph. הֶאְשִׁים affecit ignominiâ; desolavit; reum fecit; &c. Unde imper. kal, s. cum Aff. הַאְשִׁימֵם affice eos turpitudine, vel, fac, aut perage eos reos; Av. Bu. &c. Psal. 5.11. fac, ut luant, 70. κρίνον; Cocc. Inde nomin. i. אָשֵׁם m. delinquens; qui reus fit; qui luit; reus; ἔνοχος, ὑπόδικος: Bu. Cocc. culpabilis; Merc. cum cop. וְאָשֵׁם & delinquens, & reus, &c. Lev. 4.22. & 27.. 5.2, 3, 4, 16, 22. Hab. 1.11. cum præf. כְּאָשֵׁם quasi reus; Bu. ut, qui reum se facit, vel, verbalitèr; quasi reum se facit; Cocc. (Sic, וְאָשֵׁם, suprà, verbalitèr potest exponi; & reus fuerit, vel & deliquerit, &c.) In pl. m. אֲשֵׁמִים rei, delinquentes, Gen, 42. 21. cum cop. וַאֲשֵׁמִים & rei, &c. Ezr. 10.19. Deindè, ii. אָשָׁם m. delictum; reatus; delictum atrox, & ignominiosum; &, in ritibus sacrificiorum Leviticorum, est, hostia pro delicto; oblatio pro peccato; Pag. Bu. Av. &c. אָשָׁם; est, reatus; ὄφλησις, ὀφείλημα, ὄφλημα; item, mulcta, piamentum, satisfactio; ἀπότισις; τιμή; ut 1 Sam. 6.3. כִּי הָשֵׁב תְּשִׁיבוּ לוֹ אָשָׁם sed remittite ei satisfactionem. Sic v 4. Hinc, etiam, est genus sacrificii, cujus ratio est, ut detur ad satisfaciendum pro reatu, ad impetrandam remissionem, Lev. 5.7, 16.. 7.1, 2. &c. Unde, ad Lev. 5.16. R. Sol. ait, אָשָׁם notare כֹּפֶר λύτρον, quod quis dat ei, in quem peccavit; Atque inde, Isa. 53.10. אִם תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ quum posuerit satisfactionem animæ ejus; h. e. ipsius enixissima voluntas Deum glorificandi, & fratres salvandi, exhibuerit satisfactionem, eamque dedit aliquibus, atque ità eos assecuta est, ut est cap. 52.15. Lex, proinde, injungens peccatoribus sacrificia pro peccato & reatu, tanquam mulctam & satisfactionem, ostendit, citra satisfactionem, peccata non remitti, neque peccati accusationem tolli; at sanguis pecudum, non potest esse satisfactio; ea demum est vera satisfactio, quam ponit, h. e. Deo exhibet, & hominibus donat, anima justi servi Dei; nempe per obedientiam charitatis in iis quæ passus est, & per intercessionem, & postulationem hæreditatis; hæc est justitia, per quem Deus sanctus sanctificatur; Isa. 5.16. &, ex ea, est רָצוֹן ἱλασμὸς, propitiatio, placatio, justificatio: Hæc piè admodum, & Christianè; ex Cocc. Occurrit autem nomen hoc אָשָׁם delictum, reatus, &c. Gen. 26.10. Lev. 5.19.. 7.5.. 14.21.. 19.21.1 Sam. 6.3, 8, 17.. 2 Reg. 12.17. Prov. 14.9. Isa. 53.10. & Jer. 51.5. cum præf. הָאָשָׁם idem, Lev. 5.16.. 7.1. & 2.. 14.13, 14, 17, 24, 25, 28.. 19.22. Num. 5.8.. 1 Sam. 6.4. Ezech. 46.20. cop. וְהָאָשָׁם & reatum, &c. Ezech. 40.39.. 42.13.. 44.29. Sic, כְּאָשָׁם quasi reatus, Lev. 7. 6. וְכָאָשָׁם (in pausa, cum camets, sub caph.) & quasi reatus, &c. Lev. 6.10. לְאָשָׁם pro reatu, Lev. 5.15, 19, 24.. 14.12. Num. 6.12. וְלָאָשָׁם & de reatu, &c. Lev. 7.36. ubi etiam ל, est cum camets, ob pausam. Cum Aff. אֲשָׁמוֹ reatum suum, i. e. oblationem pro reatu suo; Lev. 5.6, 7, 15, 24.. 19.21. Sic &, אֲשָׁמָם reatus ipsorum, Num. 18.19. In pl. m. אֲשָׁמֵי & Const. אֲשְׁמֵי delicta, reatus; Undè, cum præf. & aff. בַּאֲשָׁמָיו in reatibus suis, Psal. 68.22. Item, iii. Hinc &, אַשְׁמָה f. idem; delictum, & oblatio pro delicto, Lev. 22.16. 2 Chron. 28.13. & 33. 23. cum præf. בְּאַשְׁמָה in reatu, Ezr. 9.7. לְאַשְׁמָה in reatum, Lev. 5.25. 1 Chron. 21.3. In constr. אַשְׁמַת reatus, &c. Ezr. 10.10. præf. בְּאַשְׁמַת in reatu, Am. 8.14. לְאַשְׁמַת in reatum, Lev. 4. 3. 2 2 Chron. 28.13. cum Aff. אַשְׁמָתֵנוּ reatus noster, 2 Chron. 28. 13. וַאֲשָׁמָתֵנוּ & reatus noster, Ezr. 9. 6. בְּאַשְׁמָתֵנוּ Ezr. 9.15. וּבְאַשְׁמָתֵנוּ & in reatu nostro, Ezr. 9.13. Sic etiam, אַשְׁמָתוֹ reatus sui, Lev. 6.3. אַשְׁמָתָם reatum suum, Ezr. 10.9. & בְּאַשְׁמָתָם in reatum ipsorum, 2 Chron. 24.18. In pl. f. אֲשָׁמוֹת delicta, reatus, 2 Chron. 28.10. In constr. אֲשְׁמוֹת idem; cum præf. & aff. וְאַשְׁמוֹתַי & reatus mei, &c. Psal. 69.6. Item, iv. Hinc, quidam deducunt, אֶשְׁמֶן, m. desolatio; turpitudo; locus turpis, desolatus, & omnibus spurcitiis plenus; Av. Undè, in pl. m. אֲשַׁמְנִים, desolationes; cum præf. בַּאֲשַׁמְנִים in desolationibus, seu in locis desolatis; Pf. 57.10. Av. Bu. Lex. Vide & in Rad. שָׁמֵן. Item, אַשְׁנָב transenna, seneſtella; seneſtræ minor pars; &c. Videatur in Rad. שָׁנַב.

Rad. 161. אָשַׁף, vel, אשׁף m. sophus, sapiens in astrologia & in auspiciis; augur, auspex; astrologus; Av. R. Abraham, putat medicum significare, qui brachii pulsu, aut urinâ, cognoscit alterationem corporis; Pag. Av. & multitudinem somniorum provenientium ex corporis dispositione; Pag. אָשַׁף est Chaldaica vox, superstitiosam περιεργίαν significans; 70. μάγος, ἐπαοιδὸς; Cocc. In pl. m. cum præf. הָאַשָּׁפִים astrologos Dan. 1.20. & 2. 2. לְאַשָּׁפִים idem, & ariolos; Av. & c. אַשָּׁף idem, magus; Vide in Lex. Chald. & in Rad. נָשַׁף Bu. Lex. Huc, etiam, reducunt quidam, nomen, אַשָּׁפָה f. pharetra, Job. 39.23. Isa. 22.6. In constr. אַשְׁפַּת idem; cum Aff. אַשְׁפָּתוֹ pharetra ejus, vel sua, psal. 127. 5. Jer. 6.15. Lam. 3.13. præf. בְּאַשְׁפָּתוֹ in pharetra sua, Isa. 49. 2. Item, huc reducunt etiam, nomen אַשְׁפּוֹת f. fimus, stercus, sterquilinium; Pag. Bu. Cocc. &c. sunt qui ad שָׁפָה posuit, collocavit, &c. reducunt; quasi repositorium fimi; vel quasi fimetum dicas; i. e. sterquilinium; eôdem referunt etiam præcedens אַשְׁפָּה repositorium sagittarum; sed in hoc, durius ת radicale amitteretur; aut in ה, verteretur; Merc. Occurrit, cum præf. הָאַשְׁפּוֹת, sterquilinium; Neh. 2.13.. 3.14.. 12.31. pro quo, per

Syncopen, dicitur הָשְׁפוֹת (abjecto א) ſterquilinii, Neh.3.13. Bu.Lex. Uſque ad portam הָשְׁפוֹת (cum occultatione הָ, pro הָאַשְׁפוֹת) ſtercoris ſeu fimi; Pag. Item, מֵאַשְׁפוֹת è ſterquilinio, Pſal.113.7. cop. אַשְׁפוֹת & מֵאַשְׁפוֹת & è ſterquilinio. 2 Sam.2.8. In pl. אַשְׁפֹּת ſtercora, fimeta, Lam.4.5. quod poſſit eſſe à ſing. אַשְׁפָּה & fortè radix poſſit eſſe שָׁפָה, Chald. conterere, calcare; Unde ſtercus dictum אַשְׁפּוֹר quia calcatur, & teritur ab omnibus; Bu.Lex. Denique, reducunt huc etiam, nomen, אִשְׁפָּר m. fruſtum, portio ampla; Bu.Lex. fruſtum carnis bovinæ, ad ignem aſſatæ; nam componitur ex אֵשׁ ignis, & פַּר bos; Av. cum cop. וְאִשְׁפָּר & fruſtum carnis, Av.1 Sam.6.19. 1 Chron.16.3. R.R. dicunt ex tribus compoſitum eſſe, viz. אֶחָד מִשִּׁשָּׁה בָּפָר unum ex ſexta bovis; In tot enim partes generaliores, animal mactatum diſſecabant; ut hodie in quatuor; vide etiam in radice שָׁפַר; Bu. Lex.

Rad. 162. אָשַׁר beatus eſt, beatificavit; Pag. beatum dixit; Merc. intuitus eſt; direxit; Pag. fælix fuit; fortunatus eſt; cogn. cum יָשַׁר rectus fuit; & cum רָאשׁ, i.e. caput; Nam qui recti ſunt corde & capite, & rectâ viâ incedunt, nec declinantes ad dextram aut ad ſiniſtram, dicuntur beati, ſeu optimi, & fælices; hinc, ἀρίστιον optimè me gero; ἄριστος optimus; Av. direxit, eſt propria verbi ſignificatio; ſed intranſitivè tantum occurrit kal, in textu; pro, rectâ ambulare; quod nonnulli putant expreſſum per δίχα δουλείαν, ad Gal.c.2. poſtea ſignificat beare, vel verbo vel facto, ſed ferè magis verbo; ſed id tantum in piel; ut & שָׁלַל metaphoricè, fælicem eſſe ſignificat; Merc. Primò, eſt incedere; dirigere; deinde beatum prædicare; Bu. Conc. אָשַׁר in kal, inceſſit; Bu. Lex. Cocc. proceſſit, Cocc. fælix, & beatus fuit; eſt verbum neutrum; Av. Unde, in Imper. kal; pl. cum cop. וְאִשְׁרוּ & incedite; Bu. Lex Cocc. vel procedite; Cocc. & intueamini in via intelligentiam, Prov.9.6. Pag. vel potiùs, gradimini in via intelligentiæ; Merc. Vel fælices eſtote, aut fælicitèr incedite in via intelligentiæ; Av. In piel, אִשֵּׁר facere procedere; Cocc. Incedere fecit, direxit, duxit; Item, fælicitavit, beavit; beatum, fælicem prædicavit; Bu. Lex. beatum cenſere, prædicare; Cocc. beatificavit; Av. in 3.pl. prat. piel, cum ו conv. וְאִשְּׁרוּ & beatos prædicabunt, Mal.3.12. & cum aff. אִשְּׁרוּנִי beatam prædicabunt me, Gen.30.13. In fut. piel; יְאַשֵּׁר; unde in 2. ſing. תְּאַשֵּׁר beatum te dicas, vel ducas; Av. Prov.4.14. ne beatifices, i.e. beatos dicas, in via malos; Pag. vel potius, ne eas, Cocc. vel gradiaris in via malorum; h. e. ne initeris malos; nam intranſitivè ſumitur; Cocc. hoc uno loco neutrum eſt in piel; quanquam intendi ſignificationem propriè putarim, ne greſſum firmes, inſiſtas; noſter interpres beandi ſenſum ſequitur, nec tibi via malorum placeat; & 70. χηλώσῃς; forſan utrumque Solomon voluit complecti; ne te beatum exiſtimes tenens eorum viam; Merc. & in 3. ſing. f. cum præf. & aff. וַתְּאַשְּׁרֵנִי & beatum prædicavit, vel --bit me; Job.29.11. & in 3.pl.m.cum aff. יְאַשְּׁרוּהוּ; beatum prædicabunt eum, Pſal.72.17. & cum cop. & aff. וַיְאַשְּׁרוּהָ & beatam prædicabunt eam, Prov.31.28. Cant. 6.9. In part.piel, מְאַשֵּׁר beatificans, in pl.m. מְאַשְּׁרִים fælices prædicantes, Mal.3.15. In conſtr. מְאַשְּׁרֵי beatificantes, Iſa.9.17. vel dirigentes, incedere jubentes vel facientes, &c. & cum aff. מְאַשְּׁרִיךְ beatificantes te; vel incedere facientes, & dirigentes te, Iſa.3.12. vel, qui te ducunt, &c. Item, in Imper. piel. ſing. cum cop. וְאַשֵּׁר & dirige, Prov.23.19. Bu. Merc. vel & beatifica; nec exponi poteſt cum nonnullis, & gradere in via cordis tui; quia בַּדֶּרֶךְ non eſt in ſtatu regiminis; ob He hajedia, ſeu demonſtr. incluſum; (ſcil. pro בְּהַדֶּרֶךְ) Merc. fac ut rectè cor tuum progrediatur in via; i.e. cura, nè à via recedat, & ne ſubſiſtat, & non progrediatur ad finem; ſed ut accedat ad Deum, & ad omnem veritatem, virtutem, laudem & gratiam; Cocc. Sic, in Imper. pl. אַשְּׁרוּ dirigite, vel ducite, rectè incedere faciatis opreſſum, &c. Iſa.1.17. (qui locus deeſt in Bu. Conc.) R. Sol. confirmate, corroborate, quæ ſignificatio Rabbinis peruſitata eſt; Bu. Lex. anceps eſt; facite, ut ingredi poſſit; vel, præſtate beatum; Cocc. In pual, אֻשַּׁר beatificatus eſt, fælicitatus eſt; ut in fut. pual, יְאֻשַּׁר vel, וְאוּשַׁר beatus reddetur, Pſal.41.3. & in part. pual, מְאֻשָּׁר vel מְאוּשָׁר beatificatus, beatus, Prov.3.18. in pl.m. מְאֻשָּׁרִים In conſtr. מְאֻשְּׁרֵי beatificati, beati; undè cum aff. & cop. וּמְאֻשְּׁרָיו vel וּמְאוּשָּׁרָיו & beatificati ejus, Iſa.9.15. Indè nomina, i. אֹשֶׁר, m. beatitudo, beatitas, fælicitas; unde, cum præf. & aff. Gen.30.13. בְּאָשְׁרִי in beatitate mea; vel, cum beatitudine mea eſt; i. e. fælicitèr mihi ceſſit; beatè mihi eſt, &c. Deindè, ii. Hinc, אַשְׁרֵי forma pl.m. conſtr. beatitudines, vel beatitates; Sed, per adjectivum beatus, rectè exprimitur; nunc ſingularitèr, Pſal.1.1. nunc pluralitèr, Pſal.2.12. vel eſt, ut אַשְׁרֵי adverbialitèr, benè, beatè, fælicitèr; ſenſu, ut apud Plaut. benè me, benè te, benè nos, benè vos; benè noſtrum; &, benè mihi, benè vobis, benè amicæ meæ, &c. Bu. Lex. ſingulare eſſet אֹשֶׁר m. beatitudo, fælicitas, &c. Sed in ſing. non occurrit in textu; Av. nec in plur. abſ. אֲשָׁרִים; Sed tantum in conſtr. אַשְׁרֵי beatitudines; beatus, beatè, &c. (ut dictum,) 1 Reg.10.8.. 2 Chron.9.7. Job.5.17. Pſal.1.1..2.12.. 32.1.& 2.. 33.12.. 34.9.. 40.5.. 41.2.. 65.5.. 84.5.& 13.. 89.16.. 94.12.. 106.3.. 112.1.. 119.1,2.. 127.8.. 128.1.. 137.8,9.. 144. 15.. 146.5. Prov.3.13.. 8.34.. 20.7..28.14. Iſa.30. 18.. 56.2. Dan.12.2. cum cop. וְאַשְׁרֵי & beati, 2 Chron. 9. 7. Prov.8.32. & cum Aff. אַשְׁרֵיךְ beatus tu; ô te beatum; Deut.33.29. Pſal.128.2. ſic, אַשְׁרֶיךָ beata tu; Eccl.10.17. ſic, אַשְׁרֵיכֶם beati vos, Iſa.32.20.& אַשְׁרָיו beatus ipſe, Prov.14.21.. 16.20.& אַשְׁרֵהוּ ubi deficit י, Jod, nota plur. numeri, beatus ipſe, Prov.29.18. אַשְׁרֶיהָ וְשׁוֹב לָךְ, Pſal.128.2. eſt formula μακαρισμῶ; qua aliquis declaratur beatus; ſed conſiderandum eſt, an vera beatitudo alicui attribuatur, vel an tantummodo approbetur factum, ut juſtum; veræ beatitudinis attributio eſt, Pſal.1.1.. 2.12.. 32.1. & ſimilibus locis; ea beatitudo juſtitiam, h.e. jus vitæ æternæ, complectitur; Rom.4.6. Pſal.32.1,11. qui in principio beati dicuntur; in fine, juſti vocantur; Cocc. Item, iii. Hinc, אֲשׁוּר f. greſſus, inceſſus; cum præf. & Aff. בַּאֲשׁוּרוֹ greſſum ejus, Job.23.11. לַאֲשׁוּרוֹ, vel לְאַשְׁרוֹ, ad greſſum ſuum, Prov.14.15. In pl. forma maſc. אֲשׁוּרִים greſſus, inceſſus, pl. ut Ezech.27.6. שֵׁן בַּת אֲשׁוּרִים Ebur, filius (Hebr. filia; nam, שֵׁן generis communis eſt) greſſuum; i.e. greſſibus tritum; nempe quòd diu in terra defoſſum fuit; & id ſolùm Plinius ebur eſſe dicit; l.8. hiſt. c.3. Bu. Lex. in conſtr. אֲשׁוּרֵי; undè cum aff. אֲשׁוּרַי, Pſal.17. 5. & in pauſa אֲשׁוּרִי greſſus mei, Pſal.40. 3.. 73.2. Item,

tem, אֲשׁוּרֵנוּ gressus noſtri; (abſque jod pl.) Pſal.44. 19, & אֲשׁוּרָיו gressus ejus, Pſal. 37. 31. Item, in ſing. אָשׁוּר Hoſ.13.7. poteſt eſſe nomen adject. tritus ex ceſſu; vel, ut quidam volunt, אָשַׁר ſignif. etiam, contemplari; unde ſut. אָשׁוּר, (pro אָאֲשׁוּר ut אָנוּשׁ pro אֲאָנוּשׁ) aſpiciam, vel contemplatus ſum, &c. unde & אָשׁוּר nomen, contemplatio; cum præf.& aff. בַּאֲשָׁרוֹ contemplationem ejus, Job.23.11. & אֲשָׁרֵנִי contemplatione noſtra, Pſal.17.11. Bu.Conc. Deindè, iv. Hinc No. אַשּׁוּר vel, אַשֻּׁר m.greſſus,inceſſus; cum aff.אַשּׁוּרִי vel אֲשֻׁרִי greſſus meus, Job.31.7.& אֲשֻׁרֵנוּ greſſum noſtrum, Pſal.17.11.Bu.Lex.Hâc formâ אַשּׁוּר Aſchſchur, eſt etiam proprium nomen filii Sem; qui Aſſyriæ eſt author; Av. Undè Aſſyrius, Aſſyria terra, &c. Item,v. Hinc,pronomen relativum, אֲשֶׁר qui,quæ,quod; utriuſque generis & numeri; & conjunctionaliter,quòd,quum, Eſth.3.4. Lev.4.22. Item,ſi, Deut.11.27. pro אִם; &, quia, 1 Sam.15.15. בַּאֲשֶׁר in quo ſcil.loco, i.e. ubi, ubicunque, Ruth.1.16,17. propterea quòd, eò quòd; pro עַל אֲשֶׁר, vel, בַּעֲבוּר אֲשֶׁר, Gen. 39.9, 23. כַּאֲשֶׁר quemadmodum,ſicut; quomodo, quomodocunque prout, quum,quando; לַאֲשֶׁר ei qui; מֵאֲשֶׁר à quo,de quo; de eo quod; Gen.31.1.ex quo, Iſa.43.4. Item,loci;pro, מִמָּקוֹם אֲשֶׁר ex loco quo; h.e. ubicunque,vel potiùs, undecunque, Exod.5.11. Bu.Lex. loca ejus deſunt in Conc. Item, vi, Inde No. אֲשֵׁרָה & interdum, אֲשִׁירָה f. lucus; nemus arborum in quincuncem directarum; à directione; vel à deambulatione; lucus; Cocc. Sic dictus, quòd homines beatitatem in luco, utpote ſacro, & religioſo loco, quærerent; aut per antiphraſin, quaſi minimè beatus locus; ut Latinè, lucus, quaſi minimè lucidus; Bu.Lex. Deut.16.21. 2 Reg.17.16.. 21. 4.. 23.16. cum præf. הָאֲשֵׁרָה, lucus, luci, lucum,&c. Jud.6.25,26,30.. 1 Reg.16.33.. 18. 19.. 21.8.. 23. 7. & וְהָאֲשֵׁרָה & lucus, Jud.6.28. לָאֲשֵׁרָה ad lucum, 2 Reg. 23.7. וְלָאֲשֵׁרָה & luco, 2 Reg.23.4. In pl. formâ maſc. אֲשֵׁרִים luci, Iſa.27.9. cum præf. וַאֲשֵׁרִים & luci, 1 Reg.14.23. 2 Reg.17.10. הָאֲשֵׁרִים luci; lucorum, lucos, &c.2 Reg.23.15. 1 Chron.14.2..17.6..24.18..31.1.. 33.19.& 34.7. וְהָאֲשֵׁרִים & luci, 1 Chron.34.3,4. Iſa. 17.8. In conſtr. אֲשֵׁרֵי, luci; unde cum Aff. אֲשֵׁרֶיךָ lucos tuos; Mic.5.14. אֲשֵׁרָיו lucos ejus, Exod. 34. 13. אֲשֵׁרֵיהֶם lucos ipſorum, 1 Reg. 14. 15. & אַשֵׁרֵיהֶם lucos ipſorum, Deut.7.5..12.3. Jer.17.2. Item, in forma pl.f. אֲשֵׁרוֹת lucos, 1 Chron.33.3.præf. הָאֲשֵׁרוֹת lucos, Jud.3.7. 1 Chron.19.3. luci ſolebant plantari apud ſtatuas & fana idololatrarum; opaca nemora horrorem ſacrum incutere videbantur; hinc,ſacra nemora; vide Ezech.6.13. Hoſ.4.13. 2 Chron.15.16.fecit nemori,hoc eſt, in nemore, φόβητρον, horribile idolum, terriculamentum; Hieron. Priapum fuiſſe, autumat; Cocc. Item, vii. Hinc,pl.m. אֲשׁוּרִים Buxus; pl. Ezech.27. 6. Bu.Conc. Denique, viii. Inde תְּאַשּׁוּר f. Buxus; cum cop. וְתִאַשּׁוּר & Buxus; Iſa.41.19.& 60.13. Unde, in pl. בַּת־אֲשׁוּרִים pro בַּתְּאַשּׁוּרִים, Ezech.27.6. genus arboris oleoſæ, frondoſæ, proceræ; Kimchi dicit, eſſe cedri ſpeciem; alii arborem braſil, &c. Cocc. In Talmud, quare ſic vocatur nomen ejus; שֶׁהוּא תְּאַשּׁוּר quia eſt præliciſſima & præſtantiſſima inter omnes ſpecies cedrorum; Bu.Lex. אַשְׁרְנָא murus; Chald.quaſi urbis,in circuitum,proceſſus,Ezr. 5. 3,9. Vide in שׁוּר,

Rad. 163. אֲשָׁשׁ; Undè, אֲשִׁישׁ m. fundamentum; In pl.m. אֲשִׁישִׁים conſtr. אֲשִׁישֵׁי fundamenta valida; cum præf. לַאֲשִׁישֵׁי de fundamentis, vel ſuper fundamentis; Bu. Iſa.16.7. Notantur principes, civitatis columina, quibus innitebatur populus Dei, quum Deo ſuo niti deberet; Cocc.loco citato ל, eſt pro עַל; juxta R.Sol.Bu.Lex. Undè, &, Chald. אַשְׁיָא fundamenta, &c. Vide Conc.Chald. Hinc,quidam deducunt hithp.Imper. plur cum cop. וְהִתְאוֹשָׁשׁוּ & fortes eſtote, q.d.bene firmati & fundati, Iſa.46.8. de quo ſuprà,in אִישׁ Bu. Lex. hoc in loco, הִתְאוֹשֵׁשׁ igneſcere, igne corripi, ardere; πυρῶσθαι, exponi poteſt; à rad. אֵשׁ ignis; confer Iſa.13.8. Si ab אִישׁ viro deducendum, velim explicare, μὴ γενεσιζέτε; nolite eſſe pueri; levi ſcil. animo, & inconſiderato; Kimchi, eſtote viri, & non pecudes, quæ non conſiderant aut intelligunt; At Joſeph Kimchi, urimini & inflammamini, h.e. confundimini, ob opera veſtra; alii ab אֲשִׁישׁ derivant, ut Jarchi; הִתְחַזְּקוּ corroborate vos; & Chald. אִתְקַפִּי. Cocc. Inde etiam, No. אֲשִׁישָׁה f. lagena; cum cop. וַאֲשִׁישָׁה & lagena, 2 Sam.6.19. & 1 Chron.16.3. In pl.f.cum præf. בַּאֲשִׁישׁוֹת cum lagenis, Cant. 2. 5. & in forma pl.m. conſtr. אֲשִׁישֵׁי lagenæ, Hoſ.3.1.Bu. Pedamenta, ſtatumina uvarum; ridicæ; Cocc. אֲשִׁתְּוּר Chald.conſpiratio,rebellio,&c. Vide in עָרַר. Bu.Lex.

Rad.164. אֵת m. ligo; marra; inſtrumentum agricolationis;cum cop & aff. וְאִתּוֹ & ligonem ſuum,1 Sam. 13.20. In pl.m. אִתִּים ligones; cum præf. וְלָאִתִּים & pro ligonibus, 1 Sam.13.21. & in aliâ formâ, cum dageſch, אִתִּים idem; cum præf. לָאִתִּים in ligones; Iſa. 2.4.Mic.4.3. In conſtr. cum Aff. אִתֵּיכֶם ligones veſtros, Joel.4.10. אֵת eſt inſtrumentum fodiendi; Pag. quidam vomerem vertunt, deducunt ab אָתָה, quòd in terram veniat ad eam proſcindendam; Merc. Item, אֵת vel אֶת־; particula, activis verbis junctum,notat accuſativum caſum; Gen.1.1. Sed poſt paſſiva verba; notat nominativum; ut, Deut.12.22. יֵאָכֵל אֶת־הָעֲבִי comeditur caprea; & ſic, paſſim, ut Exod. 10. v. 8. וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה & revocatus eſt Moſes, &c. Atque ſic etiam poſt verbum neutrum, 2 Sam.11.25. Ante Makkaph,notatur cum ſægol; אֶת־; ter etiam abſque makkaph, Pſal.47.5.. 60,2. & Prov.3.12. Sic etiam ante pronomina affixa, notat accuſativum; ut אֶתְהֶם eos, אֶתְהֶן eas; אֶתְכֶם vos maſc.& אֶתְכֶן vos fæm. Sed ante alia Pronomina eſt cum cholem,ſic, אִתִּי me, אִתְּךָ te, אֶתְכֶם eos, אִתּוֹ eum,&c. מֵאֵת eſt de,è,ex, Jer.2.37. 1 Reg. 6. 33. & ita etiam abſolutè ſumitur quandoque, ut אֵת הָעִיר ex civitate, Gen.44.4. Vide & Exod.9.29. 1 Reg. 18.22. Item, pro præpoſitione אֶל ad, vel ejus vicario ל; ut, אֵת־הַכֹּהֵן ſacerdoti, pro, לַהַכֹּהֵן Lev.13.49. Vide & Lev.16. 15. Job.26.4. 1 Reg.6.31. Item, אֵת eſt &, cum; ut, אֵת מִי cum quo, Iſa.40.14.. 23.17. & alibi ſæpe; hoc uſu,cum affixis pronominibus, frequens eſt; ſcil.cum chirek & dageſch, hâc formâ, אִתּוֹ cum eo, אִתָּךְ tecum; אִתִּי mecum, אִתָּנוּ nobiſcum,&c.hinc, elegantèr, מֵאִתָּךְ de tecum,i.e.à te; מֵאִתִּי à me; מֵאִתּוֹ ab eo; & ità deinceps; & reperies etiam אוֹתָךְ tecum, Ezech.2.1,6. pro אִתָּךְ; & ſic מֵאוֹתִי à me,pro מֵאִתִּי Iſa. 45.15. Hæc de hac particula, ſuccinctè, Bu.Lex. Nam loci ejus deſunt in Bu.Conc.

Rad.165. אָתָא, venire; Iſa,21.12. cum ו cop. וְאָתָא

& venit,&c. venit properè; adproperat: Av.Undè,in 1. pl. præt.kal, אָתָנוּ (occultato א, pro אָתָאנוּ)venimus, Jer.3.22. In fut. יֵתָא veniet, ut Deut.33.21. ubi jungitur nomini tanquam accuſativo; ſic, (cum ל conv.præf.) וַיֵּתָא רָאשֵׁי עָם & acceſſit capita populi, quomodò & בּוֹא, accuſativum ſibi ſtatim adjungit; Cocc. & venit cum principibus populi; eſt craſis punctorum,cum eliſione א, Aleph pepoal; pro וַיֵּאָתָא; Av.

Rad.166. אָתָה, idem; venit,advenit, acceſſit, Iſa. 21.12. propriè Chald.eſt, unde ejus linguæ formam imitatur. In fut. kal; יֵאתֵה veniet, Job.37.22. Prov. 1.27. & per apocopam, וַיֵּאתֵ vel, וַיֵּאתֹ, (pro וַיֵּאתֵהּ ad formam pro וַיַּעַשׂ וַיַּעַשֵׂהוּ) Iſa.41.25.& veniet,&c. item, cum ל conv.& aff. ſic; וַיֵּאתֵנִי & evenit mihi, Job.3.24. & in 3. ſing.fæm. תֵּאתֵה (cum א quieſcente, pro תֵּאתֵהּ) evenit, Job.4.8. vel, תֵּאתֵהּ perveniet, Mic.4.8. In 3.pl.m. יֵאתָיוּ advenient, Job.16. 22.. 30. 14. Pſal.68.32. cum ל conv. & nun parag. וַיֵּאתָיוּן & adveniunt, Iſa.41.5. In imper.pl. אֵתָיוּ venite, Iſa.21.12.. 56.9.& 12. & cum ה loco, א; ſic, הֵתָיוּ idem, venite, Iſa.21.14.vel, adducite, Jer.12.9. afferte, &c. Item, in part. benoni kal, pl.fæm. וְאָתְיוֹת (cum cop.) & venientia; ventura, eventura, &c. Iſa.44.6. & cum He Demonſtr. הָאָתְיוֹת obventura, Iſa.41.22.. 45.11. Inde quidam deducunt, nomen, אוֹת, vel, אֹת; ſignum, quod eventurum aliquid portendit, vel aliquid in mentem vel memoriam venire facit; unde pl. f. אוֹתוֹת ſigna venturorum, Iſa.44.25.&c. Vide ſuprà, אוֹת, ſuo loco. Item, inde,No. אֵיתָן m.ingreſſus; cum aff.הָאֵיתָן idem, acceſſus, Ezech.40.14. ubi videtur porta Orientis dici שַׁעַר הָאֵיתָן, porta acceſſus; quia per eam directe accedebant ad Deum; nam Templum verſus Occidentem erat. Cocc. אֲתָה Chald. venit, &c. Vide in Conc.Chald.

Rad. 167. אָתָן. Unde, No. אָתוֹן f. Aſinus; aſina; ♂ ♀; (maſc.eſt חֲמוֹר) cum præf. הָאָתוֹן aſinus, aſini; aſina,aſinæ,aſinam,&c.Num.22.23, 25, 27, 28, 30, 33. 2 Reg.4.24. לָאָתוֹן aſinæ,Num.22.29. Item, cum Aff. ךָ, אֲתוֹנְךָ aſina tua,Num.22.30,32. & cum וֹ aff. אֲתוֹנוֹ, aſina ſua,&c. Gen.49.11..22.21,22. In pl.fæm. אֲתֹנוֹת, aſinæ, Gen.32.15.. 48.23. Jud.5.10.Job.1.3.. 42.12. Zach.9.9. & cum ל, הָ, וָהּ & לַ Aff. ut ſeq. וַאֲתוֹנוֹת & aſinæ,Gen.12.16. הָאֲתוֹנוֹת aſinæ,aſinarum, aſinas, &c. 1 Sam.9.3,5.. 10.2,14,16. 2 Reg.4.22. 1 Chron. 27. 30. וְהָאֲתוֹנוֹת & aſinæ, Job. 1. 14. &, וְלָאֲתוֹנוֹת & quoad aſinas, 1 Sam.9.20. Notandum autem,quòd,in nomine אָתוֹן, aſina, Nun à tergo,eſt ſervile, conſtituens genus fœminin um, ad formam רָצוֹן voluntas; dicitur autem, ab אָתָה properavit; quia homines, in feſtinatione utebantur aſinis; litera ת Thau, blæſe,pronunciatum, ut, s, (quomodo Judæi Germani adhuc Thau pronunciant, variis in Syllabis) eſt aſina, &c. Av.Nomen אָתוֹן fæm. aſinam, revocant ad præcedentem radicem אָתָה, quaſi ſit, aſina quæ initur; Merc.&c. אַתּוּן, & אַתּוּנָא Chald.fornax, &c. Vide in Conc.Chald. אֶתְנָן vide in תָּנָה; אַתִּיק vide in נָתַק; & אַתָּרִים vide in תּוּר, Pag. Item, אַתַּר Chald. Vide in Conc.Chald. ad Rad. אָתַר; & בָּאתַר vide in Rad. בָּתַר Chald.

Dictiones pluriliteræ incipientes ab א, *quæ ſcil.habent plures quàm ſeu quæ excedunt, tres Literas Radicales.*

1. אֲבַטִּחִים; vide Rad.5. אָבַט.
2. אֲבַנְּטִים, & אַבְנֵט, &c. Vide ſuo loco; Rad.9.
3. אֲבַעְבּוּעוֹת requitre in Rad. בָּעָה; Pag.
4. אַבְרֵךְ; require in Rad.בָּרַךְ.
5. אֲגַרְשְׁלִי, אֲגַרְשֶׁל &c. Vide ſuprà, ſuo loco, Rad. 20.
6. אַדְמַדְּמִים, אַדְמַדְּמוֹת &c.Vide ſuprà in אָדָם Rad.22.
7. אַדַּרְגָּזַרְנָיָא Judices,Senatores,&c.Vide interChaldaicas dictiones,ſuo loco,in Conc.& Lex.Chald.
8. אַדַּרְכֹנִים, & אַדַּרְכֹן, &c. Vide ſuprà, ſuo loco, Rad. 25.
9. אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים ſatrapæ,&c. Vide ſuprà, ſuo loco. Rad. 55.
10. אֲחַשְׁתְּרָנִים Vide ſuprà, ſuo loco,Rad.56.
11. אַכָּזָר, vide ſuprà, ad finem particulæ אַךְ, Rad. 73.
12. אַלְגַּבִּישׁ vide ſuprà,ſuo loco, Rad.79.
13. אַלְגַּמִּים vide ſuprà,ſuo loco, Rad.80.
14. אַלְמֻגִּים vide ſuprà, Rad.89.
15. אַלְמָנָה & אַלְמָן &c. vide ſuprà, ſuo loco, Rad.88.
16. אֲמַסְפָּךְ vide ſuprà circa finem אָסַף Rad.117.
17. אַפְתֹּם Chald. Theſaurus,&c. Vide inter Chaldaicas dictiones,in Conc.Chald.
18. אֲרַאֵל, unde, אֲרַאֲלֵם; quod quidam exponunt quaſi eſſet, pro, אֲרָאֶה לָהֶם, oſtendam eis; Pag. &c. Vide ſuprà, ſuo loco,Rad.
19. אַרְגְּוָן vide ſuprà, ſuo loco.
20. אַרְגְּוָנָא vide ſuprà, ſuo loco.
21. אַרְגְּמָן vide ſuprà,ſuo loco.
22. אֲרִיאֵל m.Leo potens; componitur ex אֲרִי leo, & אֵל potens; tribuitur,figuratè, hominibus potentiâ prævalentibus; Item, civitati Jeruſalem, & altari in Templo Jeruſalem; Av. Hoc nomine אֲרִיאֵל, Ariel, appellabatur Altare; & abAltari nominabatur, ſic,civitas Jeruſalaim,Iſa.29.v.2. væ,vel ô, אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל Ariel,Ariel, (i.e. Altari,Altari,) civitati, (vel civitatis, utroque enim modo exponi poteſt) Intra quam caſtrametatus eſt David,&c. Dicit Deus, ego faciam civitatem, ſicut altare ſuper quo effunditur ſanguis; quia civitas erit plena ſanguine interfectorum in plateis ejus; & hoc eſt quod dixit verſu 2. & erit mihi כַּאֲרִיאֵל ſicut Ariel, i.e. Altare; Vel vocatum eſt altare Ariel, ſecundum Talmudiſtas Hebræos Doctores, quòd ignis ſanctus qui è cœlis deſcendebat, cubabat ſuper illud, ut אֲרִי leo; dixerunt etiam in tractatu de menſuris Templi, quòd Templum anguſtum erat retrò, & latum antè,& aſſimilabatur Leoni, quia dictum eſt, væ Ariel,&c. quia Leo eſt anguſtus retrò,& latus antè;Pag.Primariò Ariel dicebatur Altare holocauſti, ut habes Ezech.43. quaſi Leo Dei, i.e. fortis; ſed figuratè poſtea, ſic dicitur Jeroſolyma; quòd velut Leo fortis eſſet, hoſtes diſcerpens; quidam putant ſenſum illius loci, & erit mihi quaſi Ariel eſſe,quòd ſicut ante fuit ut Leo fortis, cæteros diſcerpens,

cerpens, fit nunc ſit ei ipſe Leo futurus ad eam diſcerpendam; ſed dubium non eſt, quin ad Altaris ſacrificia reſpexerit; & ego, altare Dei, leonem appellatum puto, quod ſanguine victimarum maderet, ut Leo prædam diſcerpens, ſanguinem exprimit; Merc. Cev. Eſt ergo nomen אֲרִיאֵל compoſitum ex אֲרִי quod eſt Leo,& אֵל Deus,& fortis; undè transfertur Ariel, ad magnates & potentes; quia ſunt veluti Leones magni, & robuſti; ut 2 Sam.23.20. ipſe percuſſit duos אֲרִיאֵל Ariel Moab; i.e.fortes & magnos Moab,&c.Sed, Ezech. 43.15. Sic ſcribitur, וְהָהָרְאֵל & altare quatuor cubitorum, וּמֵהָאֲרִיאֵל & ab altari,& ſuprà, cornua quatuor; & v.16. וְהָאֲרִיאֵל & altaris duodecim cubitorum erit longitudo,&c. Cur autem primum ſcriptum ſit cum He, & ſine jod, (quaſi eſſet mons Dei) diximus in Annotationibus &Commentariis;Pag.Sanè, הָרְאֵל aliud erat quàm אֲרִיאֵל, ut ex eo loco videre licet; Nam Harel, erat quod è terra, ſurſum verſùs erectum erat, id quod erat longitudine, latitudine & altitudine quatuor cubitorum; at quod huic ſuperpoſitum erat, jàm latitudine ſeſe diffundebat, & ex eo, lapides altaris prominebant foràs; eratque duodecim undequaque cubitorum; id Ariel dicebatur,ubi inſtruebantur ligna & victimæ; הָרְאֵל Dei montem,dictum, Kimchi in Commentariis in eum locum,putat, quòd montes ſoliti eſſent ad colendum idola deligere; ſed altare peculiaritèr Dei mons eſſet, ubi coli deberet,& ei hoſtiæ immolari; Merc.Cev. אֲרִיאֵל eſt focus altaris, Iſa.29.1, 2,7. Ezech. 43. 15. ubi & הָרְאֵל; dicitur à viſione Dei; ex רָאָה videre; & אֵל Deus; alii,quaſi, Leo fortis,Leo Dei; Rabbini dicunt, ignem incubuiſſe altari inſtar leonis; Item, אֲרִיאֵל & אראל eſt heros; Cocc.&c. vide ſuprà, אֲרִיאֵל, ſuo loco. Occurrit autem, nomen hoc, אֲרִיאֵל leo fortiſſimus,leoninus, Bu.Lex. Ariel, Bu.Conc. &c. ordine ſequente textuali; viz.2 Sam.23.20. 1 Chron.11.22. Iſa. 29.1. & 7.& cum וְהָ præf. וְהָאֲרִיאֵל & Ariel,Ezec.43. 16.& ſemel, cum וְהָ præf.& ה, pro א initiali,& abſque י, jod, in medio,ſic,וְהָהָרְאֵל & Ariel,vel,& Harel Ezec. 43.15. Item, cum בְּ & לְ præf. כַּאֲרִיאֵל ſicut Ariel, Iſa. 29.2.& לַאֲרִיאֵל Arieli, Iſa.29.2. Denique,cum וּמֵ præf. וּמֵהָאֲרִיאֵל, & ab Ariel,Ezec.43.15.

23. אֲשַׁמְנִים vide ſuprà, ſub Rad. אָשַׁם vel ſub שָׁמַן.

24. אַשָּׁפָה Pharetra, &c. Vide ſuprà, ſub Rad. אָשַׁף;& אֶשְׁנָב feneſtella, vide in שָׁנַב.

25. אִשָּׁפֵר portio ampla,&c.videatur,ſub אָשַׁף.

26. אַשְׁפּוֹת, vel,אִשְׁפּוֹת; & אַשְׁפּוֹתוֹת, quaſi à ſing. אַשְׁפָּה, &c. Itidem,videatur ibidem.

27. אַשְׁרְנָא Chald.murus,&c. videatur ſuo loco, in Lex.vel Conc.Chald.

28. אִתִּיאֵל, videatur, ſub Rad.נָתַן.

29. אִתְּנַיִם & אִתְּנַן &c. videatur ſub Rad. תָּנָה.

Radices, & dictiones derivatæ, incipientes à Literâ ב *Beth.*

בָּא Venit,&c. require in ejus radice בּוֹא.

Rad.1. בָּאַר in piel; declarare; διασαφῆν; Cocc.declaravit purè; clarè expoſuit, & explanavit; dilucidavit; Pag.Bu.Av. eſt clarè aliquid exprimere,vel verbis,vel characteribus; elucidare,enarrare,explicare; Merc.Chald. פָּרַשׁ. Deut.1.5.Ubi R.Sol.Septuaginta linguis expoſuit eam ipſis; ſed eſt clarè & diſtinctè proponere, clarè exprimere; Cocc. ב, Beth in piel eſt cum tzeri, ob gutturalem א, ſequentem, quæ non eſt ſuſceptibilis dageſch. Pag. In infin. בְּאֵר declarare; explicando,&c.Deut.27.8. בְּאֵר הֵיטֵב declarando bene; ϖεφῶς; Bu.Av. clarè admodum; Coc. Sic, cum præf. וּבְאֵר & declarando clarè; Bu.Conc.ut in infin. etiam; Alii vero in imperativo ſumunt; & explana, Pag. Av. Et clarè exprime,in tabulis; Coc.Hab.2.2. Inde, No. בְּאֵר f. puteus; φρέαρ; fons aquæ claræ, & limpidæ; puteus purus; Pag.Bu.Av.Coc. eſt puteus effoſſus, ubi eſt aqua pura,viva,ſcaturiens & clara; & differt à בּוֹר, ciſterna, (pro quo ſcribitur etiam בְּאֵר, ibi vide) quæ foſſa eſt facta, propriè ad excipiendum aquas pluvias; vel fovea,ubi captivi detinentur, etſi careat aquis; vide ſuo loco; Pag.Sim.Av. בְּאֵר eſt fovea altiùs depreſſa ad concipiendam aquam ex venis terræ confluentem,vel, etiam ſalientem, Gen.26.19. fit fodiendo,c.21.25.Num. 21.19. tum etiam ad colligendos alios ſuccos, ut bitumen, Gen.14.10. Puteus arctus, dicitur aliena,Prov.23. 27. i.e. malum inextricabile; Coc. Occurrit autem בְּאֵר puteus,ordine ſequente textuali, Gen.16.14.. 21. 19.&25.. 24.11.. 26.21,22,25.. 29.2. Num.20.17.. 21. 18,19,23. 2 Sam.17.18. Pſal.69.17. Cant.4.15.& cum וְ cop. וּבְאֵר & puteus, Prov.23.26; ut & cum הַ demonſt. præf. הַבְּאֵר puteus,putei,puteum,&c. Gen.21. 30.. 24. 20.. 26.20,32.. 29.2,3,8,10. Exod.2.15. Num.21.17. 2 Sam.17.19. Sic etiam, cum מֵ, לְ, וּ, בְּ & כְּ, præf.prout ſequuntur; מֵהַבְּאֵר ex puteo, 2 Sam.17.21. וּבְבֵאר & in puteo, Neh.11.27. לַבְּאֵר puteum, Gen. 16. 14. לְבֵאר in puteum, Pſal.55.24. &, מִבְּאֵר puteo, Neh. 11.30. Item cum ה, locali, in fine; Sic, בְּאֵרָה ad puteum,Num.21.16.& cum הָ, Aff. ſic, בְּאֵרְךָ puteus tuus, Prov.5.15. In pl. fæm. בְּאֵרוֹת Gen. 14.10. vel בְּאֵרֹת putei, Gen.26.18. cui & הַ dem. eſt præf. Sic, הַבְּאֵרוֹת putei, puteos, &c. Gen.26.15. בְּאֵר, vide in בּוֹר.

Rad.2. בָּאַשׁ putruit, fætuit; malè oluit; computruit; 70. ἐμπύζειν. Pag.Bu.Av.&c. fætidus fuit; ut cum וְ cop.vel conv. וַיְבָאֵשׁ & fætebit, Exod. 7.18. Bu. Conc.vel,& fætuit; Pag.Sic in fut.1.3.ſing. cum וַ conv. וַיְבָאֵשׁ & fætuit, Exod.7.21.. 16.20. & in 3.ſ.f. תִּבְאַשׁ fætet,putruit; Bu.Pag.& cum וַ conv. וַתִּבְאַשׁ & fætuit, Ex.8.14. In Niph. נִבְאַשׁ fætidus,factus eſt à ſeipſo; fætidus factus fuit,1 Sam.13.4. h.e. provocavit Iſrael Palæſtinos ad indignationem; Coc.& ſic,in 2.ſ. m. quoniam, אֹתִי־אָבְקְךָ fætidus factus es, אֶת apud patrem tuum,vel patri tuo; i.e. quod irritaveris patrem tuum, & irreconciliabilis ei factus es; Coc. 2 Sam.16.21. & in 3.pl. נִבְאָשׁוּ fætidi facti ſunt, Davidi,&c.2 Sam.10.6. vel,coram Davide,&c.In Hiph. הִבְאִישׁ tranſitivè,& intranſitivè ſumitur; Bu.Lex. fætere fecit; &, fætuit; Av.ut Exod.16.24. 1 Sam.27.4. & in 3. pl. הִבְאִישׁוּ putruerunt, Pſal.38.6.& in 2 pl. m. הִבְאַשְׁתֶּם fætere feciſtis, Exod.5.21.In fut. hiph. יַבְאִישׁ fætidum reddet, Prov.13.5. Eccl.10.1. & in infin. הַבְאִישׁ fætidum reddendo,1 Sam.27.12. & cum præf. & aff. לְהַבְאִישֵׁנִי ad fætidum reddendum me, Gen.34.30. 70. ὀχλεῖν με ποιῆσαι

μιαίνειν, &c. In Hithp. הִתְבָּאֵשׁ fecit se fœtere; ut in 3. pl. הִתְבָּאֲשׁוּ fœtidi facti fuerunt, vel, fœtidos reddiderunt se, 1 Chron. 19. 6. Indè, nomina; i. בְּאֵשׁ m. fœtor; putor, putredo; Am. 4. 10. ubi 70. ἐν σαπίᾳ, quasi esset בְּאֵשׁ; Av. Dein, ii. בְּאֵשׁ m. idem; unde, cum aff. בָּאְשׁוֹ fœtor, seu putredo ejus; ἡ σαπρία αὐτῦ, Joel. 2. 20. &, בָּאְשָׁם fœtor eorum, ἡ ὀσμὴ, Isa. 34. 3. Alii verò volunt hæc esse affixa cum præced. nomine בְּאֵשׁ transposito, scil. pro more, cholem, & mutato in cametz chatuph, ante Scheva. Item, iii. בָּאֵשָׁה f. idem; fœtor, putredo, Job. 31. 40. vel, fœtidus, aut putridus fructus; 70. βάτ☞; Symm, ἀτελεσφόρητα; Chald. חֶזְמֵי quod Elias dicit exponi in Aruch, per סְנָה, & intelligi, קוֹצִים spinas; Cocc. Semen fœtidum, & putidum, ut est lolium, &c. Av. Vitium, herba vitiosa aut fœtida frugum; Bu. Lex. Sic & iv. בְּאֻשִׁים pl. m. labruscæ; uvæ fœtentes & insuaves; omphaces, fructus insipidi; labruscæ fœtidæ, Isa. 5. 2. & 4. ubi 70. ἀκάνθας. בְּאֵשׁ, vel בִּישׁ, Chald. malum esse vel videri, displicere, &c. Vide in Chald. Lex.

Rad. 3. בָּבָה f. pupilla; Bu. pupilla oculi, virtus visiva; de hoc vide in Rad. בוב. Av. בָּבָה est nigrum oculi, in quo apparet, sive, conspicitur imago, i. e. pupilla; Pag. In constr. בָּבַת, ut cum præf. עֵינוֹ בָּבָתָם in pupillam oculi ipsius; Bu. Lex. בָּבַת עַיִן, Zach. 2. 12. pupilla oculi; κόρη; Arab. בובו, est idem quod אנסאן אלעין q. d homo oculi; sed dicitur & בַּת עַיִן, ἡ κόρη; puella oculi, Psal. 17. 8. Thren. 2. 18. Vide & בוב, & אִישׁוֹן. Talmudicis, בָּבָא est porta, ostium; Coc. בָּבָה vel בַּבַּת dicitur etiam contractè, cum uno Beth; בַּת, ut Psal. 17. 8. כְּאִישׁוֹן בַּת עַיִן ut nigrum pupillæ oculi; Sic, בַּבְּחָא &, בָּבָא pupilla; Chaldæis & Talmudicis familiarissima; Ergo בַּת in hoc usu, non est filia, ut multi putant. Bu. Lex. R. David dicit, rectum esse, ut dictio sit ex iis, quarum secunda, quæ est vau, quiescit; (atque sic radix erit, בוב, contractè בָּב.) atque ut absolutum sit בָּבָה, instar קָמָה seges, à קוּם, vel, קָם; & idcirco, in constr. בָּבַת, non mutatur cametz in Scheva; require etiam in Rad. בָּנָה Pag. Nam, בַּת quod filiam sonat, est ab ea radice; undè Psal. 17. 8. appellatur אִישׁוֹן בַּת עַיִן pupilla filia oculi; quasi in oculo, vel intra oculum; vel quòd sit tenera, ut filiæ, i. e. puellæ; & forsan, hâc ratione, Latini etiam pupillam dixêre, &c. Merc. in Pag.

Rad. 4. בָּג. m. cibus; conjungitur, ferè, cum voce פַּת; portio, buccella; sic פַּתְבָּג ac si unam cum eo constituerent dictionem; Kimchi tamen scribit ut duas, פַּת, בָּג. Bu. Lex. & ab eo exponitur, מַאֲכָל cibus; Pag. Av. dapis, comestio, edulium; quicquid ab hominibus comeditur; Av. בַּג vel בָּג Chaldæum videtur; cùm non nisi in Daniele occurrit, extra unum in Ezech. locum; & Hebræum פַּת cum Chaldæo בָּג junctum, sic, בָּג־פַּת dimensum, seu, portionem cibi, significare videtur; quod vernaculè, (Gallicè) ordinaire dicimus; & Hebraicè אֲרוּחָה dicitur; i. e. pensio, ou portion, viures. Merc. Occurrit autem in constr. בַּג cibus, Dan. 1. 5, 8, 13, & 15. cum præf. לְבַג in cibum, Ezech. 25. 7. ubi Masoreth legit לְבַז in direptionem, sive prædam; & 70. διαπαγὴ, Merc. Coc. Sed forsan, pro אֹכֶל cibus, & illic; sanè, Kimchius per מַאֲכָל explicat; Coc. secundum literas, legitur לְבַג in cibum; & secundum punctum pathach, לְבַז in prædam; Av. Vide in Rad. בָּזַז. Bu. Lex. Item, cum Aff. בָּגוֹ cibi ejus, Dan. 11. 26. & בָּגָם. cibi ipsorum; Dan. 1. 16. quibus cunctis in locis, (præter illum in Ezech.) פַּת portio, buccella, &c. præcedit.

Rad. 5. בָּגַד prævaricatus fuit; perfidè egit; fraudare, fallere, defraudare; i. e. fraudibus, aut dolo decipere; perfidus fuit; Pag. Bu. &c. construitur absolutè; sæpius cum præp. בְּ, & מִן; quasi perfidè agere in, vel contra aliquem; aut perfidiâ desciscere ab aliquo. Bu. Lex. perfidiosus fuit; Merc. 70. interdum vertunt, ἀσυνθετῶν, quod est πάνυ ἀσύνθετον; pactis non stare; nam jungitur τῷ בָּגַד fallere, ex παραλλήλων, transgredi fœdus, Hos. 6. 7. Interdum, ἐγκαταλείπειν; Cocc. Occurrit, in præt. kal, 3. f. f. בָּגְדָה perfidè egit, fœm. Jer. 3. 20. Mal. 2. 11. & in 2. f. m. cum ה parag. בָּגַדְתָּה perfidè egisti, Mal. 2. 14. in 1. sing. בָּגַדְתִּי perfidus fui, Psal. 73. 15. In 3. pl. בָּגְדוּ perfidè egerunt, Job. 6. 15. Isa. 33. 1. Jer. 5. 11. 12. 6. Lam. 1. 2. Hos. 6. 7. & in pausa, בָּגָדוּ perfidè egerunt, Isa. 24. 16, 17. Hos. 5. 6. & in 2. pl. m. בְּגַדְתֶּם perfidè egistis, 1 Sam. 14. 34. Jer. 3. 20. In fut. kal, יִבְגֹּד perfidè aget, Mal. 2. 15. & in 2. f. m. תִּבְגֹּד perfidè ages, Isa. 48. 8. In 3. pl. יִבְגְּדוּ perfidè agent, Isa. 33. 1. cum וַ conv. וַיִּבְגְּדוּ & perfidè egerunt, Jud. 9. 23. Psal. 78. 57. In 2. pl. m. תִּבְגְּדוּ perfidè agetis, Mal. 2. 16. & in 1. pl. נִבְגֹּד (à forma sing. יִבְגֹּד) perfidè agemus, Mal. 2. 10. In infin. kal; בָּגֹד perfidè agendo, Isa. 48. 8. Jer. 5. 11. cum præf. לִבְגֹּד ad perfidè agendum, Isa. 33. 1. & cùm præf. & aff. בְּהִבָּגְדִי in perfidè agendo eo, Exod. 21. 8. In benoni kal; בּוֹגֵד vel בֹּגֵד, perfidè agens; perfidus; perfidiosus, Prov. 21. 18. 22. 12. 25. 19. Isa. 21. 2. Hab. 2. 5. cum præf. הַבּוֹגֵד perfidus; idem, Isa. 21. 2. & בּוֹגֵד & perfidus, Isa. 33. 1. In pl. m. בּוֹגְדִים, vel בֹּגְדִים perfidè agentes; perfidi, perfidiosi, Psal. 119. 158. Prov. 11. 3. & 6. 13. 2, 15. Isa. 24. 16. Jer. 9. 1. Hab. 1. 13. cum præf. וּבוֹגְדִים & perfidi, Prov. 2. 22. 23. 28. הַבּוֹגְדִים perfidi, Psal. 25. 3. In constr. בּוֹגְדֵי perfidi, Psal. 59. 6. Jer. 12. 1. Et in sing. fœm. בֹּגֶדֶת perfida, Jer. 3. 8. cum præf. מִבּוֹגֶדֶת præ perfida, Jer. 3. 11. Notandum; quod 70. vertant בּוֹגֵד καταφρονητὰς; ex quo apparet, quòd Hab. 1. 5. ubi est בַּגּוֹיִם legendum putarint בּוֹגְדִים; quia vertunt, καταφρόνται; quod & Apostolus retinet, Act. 13. 41. locus enim vocem hanc non respuit; sed citra diminutionem sensus hoc dixit, vel Lucas; non enim intendit locum illum exponere, sed illud tantùm citare, quod in ipsis impletum erat; nempe, narrabatur ipsis opus Dei; & ipsi non credebant; Ità prædictum erat; Cocc. Indè, Nomina; i. בֶּגֶד m. perfidia; prævaricatio; fallacia; ἀσυνθεσία, Jer. 12. 1. cum cop. וּבֶגֶד & perfidia, Isa. 24. 16. Item, vestimentum; ut infrà. Dein, ii. בְּגוֹדָה, f. perfida, prævaricatrix, Jer. 3. 7. & 10. cum cametz, loco Scheva, ab initio; Bu. Lex. Pag. ut, גְּדוֹלָה; Pag. ex Kimchi. 70. ἡ ἀσύνθετος. Item, iii. בִּגְדָה f. Unde, בִּגְדוּת, pl. f. perfidiæ; prævaricationes, ut Zeph. 3. 4. אַנְשֵׁי בִּגְדוּת viri perfidiarum, seu prævaricationum; Bu. Pag. i. e. perfidi; Bu. Lex. 70. ἄνδρες καταφρονηταὶ; nihil pensi haben-

habentes, fidemque datam, & fœdus Dei non curantes; Coc. Deindè, iv. Hinc, (in altera, & illâ frequentiore multùm significatione) Nomen בֶּגֶד vestis; Bu.Cocc. Pag ἱμάτιον; περιβόλαιον, &c. Coc. vestis contexta ex quavis materia; Merc. vestimentum; forsan, quòd sit primæ hominis perfidiæ, contrà Deum, testimonium, & tegumentum, cùm antea homo nudus fuerit; & tum est Generis communis; Masc. Lev.13.47.fœm. Lev.7.27. Bu. Lex. בֶּגֶד etiam, interdum notat quod insternitur, vel substernitur cubanti; Coc. Occurrit autem בֶּגֶד vestis, Lev.11.32.. 13.59.. 15.17. Num.4.6,7,8,9,11,12, 13.. 31.20. Deut.24.17. 2 Sam.2.12. Prov.25.20. & in pausa, בָּגֶד idem, Ezech.18.7,16. & cum יְ, יָ, יֵ, וַ, בְּ, כְּ, וְכְ & לְ præf. prout seq. וּבֶגֶד & vestis, Gen.28. 20. Lev.19.19. הַבֶּגֶד vestis, Lev.6.20.. 13.52,56.. 14. 55. & vestis, Lev.13.47, 58. בַּבֶּגֶד Lev.13.47. בַּבֶּגֶד Lev.13.49,51,53, 57. & in pausa, בַּבֶּגֶד in veste, 1 Sam.19.13. כַּבֶּגֶד Job.13.28. Psal.109. 19. כַּבֶּגֶד sicut vestis, Psal.102.27. Isa.50.9.. 51.6,8. וּכְבֶגֶד & sicut vestis, Isa.64.5. &, לַבֶּגֶד vesti, Isa.59.6. Item, cum יִ, & וּ aff. בִּגְדִי vestis mea, Ezr.9.3,5. בִּגְדוֹ vestis ejus, vestem ejus, vel suam, Gen.39.12,13,15, 16, 18. 2 Reg.4.39..9.13. Prov.20.16.. 27.13. Jer.43.12. Hag.2. 12. cui & בְּ est præf. Sic, בְּבִגְדוֹ, in veste ejus, Gen. 39.12. In pl.m. בְּגָדִים vestes, vestimenta, Lev.6.4. Jud. 14.12. &c. ad Zach.3.3,5. in 25.circ. l. & cum præf. וּ, וַ, & בְּ, sic; וּבְגָדִים & vestes Gen.24,53. 1 Sam.27. 9. 2 Reg.7.8. Zach.14.14. הַבְּגָדִים vestes, Exod.28. 3.. 29.5. Lev.8.2..21.10.. 2 Reg.22.14. 2 Chron.34.22. Zach.3.4. בַּבְּגָדִים cum vestibus, 1 Reg.1.1. & in pl.m. constr. בִּגְדֵי vestes, vestimenta, Gen.27.15.. 38.14,19. &c. ad Ezech.44.17. in 35.circ.l. cui etiam וּ, בְּ & לְ sunt præf. sic, וּבִגְדֵי & vestes, Exod.29.21, 29. Jud. 8. 26. Job.22.6. בְּבִגְדֵי in vestibus, Ezech.27.20. וְלִבְגְדֵי & ad vestes, Exod.35.21. Item, aff. יִ, ינִי, יְךָ, יְךָ, & יְכֶם, prout seq. בִּגְדַי vestes meæ, Psal.22. 19. Isa.63. 3. בִּגְדֵינוּ vestes nostræ, Neh.4.17. בִּגְדֶיךָ vestes tuæ, 1 Reg.22.30. 2 Reg.5.8..22.19. 2 Chron.18.29.. 34.27. Job.36.17. Eccl.9.5. וּבִגְדֶיךָ & vestes tuæ, Isa. 63.2. בִּגְדֶיךָ vestes tuæ, fœm. Ezech.16.39. 23. 26. cui & מִ est præf.sic, מִבִּגְדֶיךָ de vestibus tuis, f. Ezech. 16.16. בִּגְדֵיכֶם vestes vestræ, Num.31.24. 2 Sam.3. 31. Joel. 2.13. & וּבִגְדֵיכֶם & vestes vestræ, Lev.10.6. Sic & cum יִ, Aff. בִּגְדָיו vestes ejus, Gen.27.27..37.29. &c. ad Isa. 37.1. in 50.circ.l. cui & וּ & בְּ sunt præf. Sic, וּבִגְדָיו & vestes ejus, Exod.29.21. Lev.21.10. 2 Sam.1.2. Prov. 6.27. בִּגְדָיו vestibus suis, 2 Sam.1.11. 2 Reg.2.12. Item, cum יְהֹ, & יְהֶם, Aff. Sic, בִּגְדֵיהֶם vestis ejus, fœm. 2 Reg.11.14. 2 Chron.23.13. בִּגְדֵיהֶם vestes ipsorum, Num.8.7,21.. 14.6.. 15.38. Jer.36.24.. 42.14.. 44.19. Denique semel etiam occurrit in forma pl. fœm. cum יִ, aff. Sic, בִּגְדוֹתַיִךְ vestes tuæ, Psal.45.9. vestimenta tua, &c. [בְּגִלְגַל in revolutione; i.e. in gratiam, propter, &c. Vide in Rad. בָּגַל. Av.]

Rad.6. בַּד m. linum; lineum; Pag. Bu. Av. Coc. singulare quoddam genus linteorum, quod solis sacerdotibus & regibus competebat; Av. בַּד singularem lini candidissimi notat speciem; cujus usus in vestibus tantùm sacerdotum fuisse videtur; nam פִּשְׁתָּה, vulgare linum, fuit in profanis usitatum; Merc. In hâc significatione, בַּד pro lino, non admittit affixum, nec constructionem seu regimen; Av. Sed Dageschi in ejus plurali, בַּדִּים, notare videtur בָּדַר radicem ejus posse statui; Merc. Item, in plurali בַּדִּים, significat etiam vestes, Ex.27.6. ramos, Ezech.17.6. & 19. 14. artus seu membra, Job.41.3. (Item, mendaces, mendacia; sed sic, referri solet ad Rad. sequentem, viz. בָּרָא.) Bu. Lex. Atque in hisce significatis, pluraliter; usurpatur & in constr. & cum aff. Occurrit autem in omnibus hisce significatis, hoc ordine textuali, qui sequitur; i. בַּד linum, lineum, Lev.6.3. & 16.4. 1 Sam.2.18.. 22.18. 2 Sam.6.14. 1 Chron.15.27. In pausa, בָּד linum, Ex.28. 42. cum præf. הַבַּד, Lev.16.32. & in pausa, הַבָּד idem Exod.39.28. Lev.16.23. In pl.m. בַּדִּים linea, Ezech.9. 2. Dan.10.5. cum præf. הַבַּדִּים linea, Ezech.9.3. & 11.. 10.2,6,7. Dan.12.6,7. Deinde, ii. בַּדִּים vestes, Exod. 27.6. Ezech.17.6. cum præf. הַבַּדִּים vestes, Ex.25.14, 15,28.. 27.7.. 30.5..37.5. & 38.6.. 37.15,28.. 40.20. 1 Reg.8.8. 2 Chron.5.8. & לַבַּדִּים vestibus, Exod. 25. 27.. 30.4.. 37.14, & 26..38.1. In constr. בַּדֵּי vestes, Ex. 25.13..27.6.. 37.4. Job.17.17. & 18.13. Item, iii. cum Aff. בַּדָּיו non solum, vestes ejus; sed &, rami, artus, membra ejus, Exod.27.6..35.12,13,15,16.. 39.35,39. Num.4.6,8,11,14. 1 Reg.7. 2 Chron.5.7. Job.18. 13. & 41.3. Hos.11.6. Item, בַּדֶּיהָ rami ejus, Ezech.19.14. Denique, iv. בַּדִּים mendacia; mendaces, Isa.44.25. cum præf. הַבַּדִּים mendaces, Jer.50.36. & cum aff. בַּדֶּיךָ mendacia tua, Job.11.3. &, בַּדָּיו mendacia ejus, Job.41. 4. Isa.16.6. Jer.48.30. Item, huc reducunt, particulam, בְּדֵי, in, cum, pro, Job.39.25. Jer.51. v.58. Bu. Conc. est compositum ex בְּ & דֵי Coc. בְּ & לְבַד solùm, &c. vid in Rad. בָּדַד.

Rad.7. בָּרָא significat educere mendacium e corde & cogitatione ad os; Pag. effinxit, mentitus, commentus fuit, 1 Reg.12.38. Unde, in part. benoni kal, בּוֹרֵא, & cum aff. בּוֹרְאָם, pro בּוֹרְאִם, effingens, seu comminiscens & effingis ea, Neh.6.8. Hinc Rabbini appellant בְּרֵי, quod scribitur, בראי, mendacem, impostorem; & בְּרוּי mendacium, falsitatem; Merc. ab hâc radice deducunt No. pl.m. בְּדִים mendacia, mendaces, &c. Vide n.4. præcedentis radicis.

Rad.8. בָּדַד solitarius fuit; sòlitarium agit; solus degit; singularis fuit, & sine socio, &c. Bu. Av. Unde in part. ben. בּוֹדֵד solitarius; μονάζων; Av. Coc. Solitarius existens; Isa.14.31. Psal.102.8. Hos.8.9. Inde, i. בָּדָד solus, solitarius; est communis generis, utriusque numeri; solus, sola; soli, solæ, &c. Pag. Sed sumitur semper adverbialiter, seorsim, solitariè, Bu. Lex. בָּדָד solitudo; concretè, & adverbialiter sumitur, per ellipsin particulæ, לְ Coc. Unde masculinis & fœmininis jungitur, tam per se, quàm cum לְ ab initio; ut masculinè, יָשַׁב בָּדָד desidet solitariè, i. e. Solitarius, Lam. 3.28. & fœm. יָשְׁבָה בָּדָד desidet solitariè, h.e. solitaria, Lam.1.1. & numero plurali, יִשְׁכְּנוּ בָדָד solitariè habitabunt, Jer.49.31. Bu. Lex. Occurrit autem locis (præter citatos) sequentibus, Lev.13.46. Deut.32. 12.. 33.28. Isa.27.1. Jer.15.16. & cum prosthesi לְ; sic, לְבָדָד solitariè; solus, Num.23.9. Psal.4.9. Mic.7. 14. Item, inde, cum defectu alterius daleth, בַּד, idem, solus; & cum præf. לְבַד cum, vel in solo; per se solum, &c. utrumque jungitur, Exod.30.34. בַּד בְּבַד יִהְיֶה solus cum solo, Bu. Conc. solum, cum solo esto; i. e. unumquodque solum vel seorsum esto; ut Aben Ezra explicat

plicat; Bu.Lex. singula seorsim erunt; 70. ἴσον, ἴσῳ ἴσαι; Kimchi, שֶׁיִּהְיוּ שְׁחוּקִים כֹּל אַחַד לְבַדּוֹ singula aromata seorsim terenda esse; monet etiam, alios, ut Onkelos, interpretari de æquali pondere; pro se quodque erit; i.e. quodque habeat suum pondus; Coc. cum prosthesi לְ, adverbiasc it; לְבַד, seorsum, seorsim; præter; & interdum nominaliter, solus; &c. Item, tantùm, duntaxat, &c. sequente præp. מִן, sic, לְבַד מִן est, præter; ut, לְבַד מִן הַשַּׁהֲרֹנִים præter lunulas; Jud.8.26. &, לְבַד מִשָּׂרֵי præter principes; 1 Reg.5.16. &, לְבַד מִשֶּׁתֶף præter pueros, Exod.12.37. & sic, cum מ. præf. ut מִלְבַד נָשַׁי præter uxores, Gen.46.26. &c. Occurrit, autem, לְבָד, in pausa, לָבָד. solus; seorsim; præter; tantùm, &c. locis, ordine, sequentibus, Exod.12.37.. 26.9. & 36.16. Num.29.39. Deut.3.5..18.8. Jos.17.5. &c. ad Zach.12.13,14. in 30.circ.l. & cum ו cop. præf. וּלְבַד & præter, Jud.8.26. Sed sæpiùs, cum מ pro מִן præf. sic, מִלְבַד præter, Gen.26.1..46.26. &c. ad Dan.11.4. in 30.circ.l. cui etiam ו cop. est præf. sic, וּמִלְבַד & præter, Lev.23.38. Item, cum aff. sæpè occurrit; ut cum י. aff. לְבַדִּי solus ego, Num.11.14. Deut.1.9,12. 1 Reg.18.22.. 19.10,14. Job.1.15,16,17,19.. 31.17. Isa.44.24.. 49.21.. 63.3. Dan.10.7. & 8. sic & cum ךָ aff. לְבַדְּךָ, & in pausa, לָבָדְךָ solus tu, Exod.18.14. Num.11.17. 1 Sam.21.2. 1 Reg.8.39. 2 Reg.19.15,19. 2 Chron.30.6. Neh.9.6. Psal.51.7.. 71.16.. 83.19.. 86.10. Prov.5.17.. 9.12. Isa.37.16. & 20. & cum כֶם Aff. לְבַדְּכֶם soli vos, Deut.29.14. Isa.5.8. Sed sæpiùs cum וֹ Aff. sic, לְבַדּוֹ solus ipse, per se solum, &c. Gen.2.18.. 30.40. 32.16. &c. ad Job.9.8. Psal.72.18.. 136.4.. 148.13. Isa.2.11. & 17. in 40. circ.l. cui & מ est præf. sic, מִלְבַדּוֹ præter eum, Deut.4.35. Sic &, cum ה, Aff. לְבַדָּהּ sola, solam, Exod.22.26. Jos.11.13. Jud.6.37,39,40. Item, cum ם, aff. לְבַדָּם ipsi soli; solos ipsos; seorsim, &c. Gen.43.32.. 47.26.2 Sam.10.8.. 1 Reg.11.29. 2 Reg.10.23. Job.15.19. Ezech.14.15,17. & cum נָה Aff. ipsæ solæ; seorsim; Gen.21.29. ut & cum הֵן aff. לְבַדְּהֵן idem; seorsim, &c. Gen.21.28.

Rad.9. בָּדַל. In Hiphil, הִבְדִּיל separavit, disparavit; distinxit, distinctionem fecit; discrevit; elegit; selegit; Pag. Bu. Coc. &c. 70. ἀφορίζειν; χωρίζεσθαι; Coc. Av. Num.16.9. Deut.10.8. cum, ו conv. & aff. וְהִבְדִּילוֹ & separabit eum, Deut.29.21. & in 3. f. cum ו conv. & separabit cum, Exod.29.21. & in 3.f.m. cum ו conv. וְהִבְרִילָה & separabit, Exod.26.33. In 2.f.m. cum ו conv. וְהִבְרַלְתָּ & separabis, Num.8.14. & cum aff. הִבְרַלְתָּם distinxisti eos, 1 Reg.8.53. & in 1. sing הִבְדַּלְתִּי separavi, Lev.20.24,25. In 3.pl. הִבְדִּילוּ discernunt; separaverunt, Ezech.22.26. & in 2.pl.m. cum ו conv. וְהִבְדַּלְתֶּם & discernetis, Lev.20.25. In fut. hiph. יַבְדִּיל separabit, Lev.1.17..5.8. Deut.4.41. cum ו conv. & distinxit, Gen.1.4. & 7. 1 Chron.25.1. cum aff. יַבְדִּילֵנִי discernet me, Isa.56.3. & cum ו conv. & aff. וַיַּבְדִּילֵם & separavit eos, 2 Chron.25.10. In 2.f.m. תַּבְדִּיל separabis, Deut.19.7. & in 1.f. cum ו conv. וָאַבְדִּל (cum defectu jod) & discrevi, Lev.20.26. cum ה parag. וָאַבְדִּילָה & disparavi, Ezr.8.2. In 3.pl. יַבְדִּילוּ separabunt, Ezech.39.14. cum ו conv. וַיַּבְדִּילוּ & separarunt, Neh.13.3. In infin. hiph. הַבְדִּיל discernendo, Isa.56.3. cum præf. לְהַבְדִּיל ad distinguendum, Gen.1.14. Lev.11.47. Ezech.42.20. cum cop. וּלְהַבְדִּיל & ad distinguendum, Gen.1.18. Lev.10.9. In part. hiph. מַבְדִּיל distinguens, Gen.1.6. in pl.m. מַבְדִּילִים separant, Isa.59.2. In Hoph. הָבְדַּל vel הָבְרַל separatus est; Unde, in part. hoph. pl. fæm. cum ה demonstr. præf. הַמִּבְדָּלוֹת separatæ, Jos.16.9. est pro מִבְדָּלוֹת nam chirek est loco Schurek, quod scil. cum camets chatuph in ea conjugatione permutatur; ut tradit Kimchi; Bu.Lex. est compositum ex מִבְדָּלוֹת ex forma hophal, & נִבְדָּלוֹת ex forma Niphal; Coc. In Niphal, נִבְדַּל separatus est; & in 3.pl. נִבְדָּלוּ separati fuerunt. 1 Chron.12.9. Ezr.9.1. In fut. niph. יִבָּדֵל separabitur, Ezr.10.8. cum ו conv. וַיִּבָּדֵל & separatus fuit, 1 Chron.23.13. 3.pl. וַיִּבָּדְלוּ & separati fuerunt, Ezr.10.16. Neh.9.2. & in imper. niph. pl.m. הִבָּדְלוּ separate vos, Num.16.21. cum cop. וְהִבָּדְלוּ & separate vos, Ezr.10.11. (à sing. הִבָּדֵל) & in part. Niph. cum ה, demonstr. הַנִּבְדָּל separatus, Ezr.6.21. Neh.10.29. Inde, nomina; i. מִבְדָּלָה f. separatio; unde in pl.f. cum præf. ה, demonstr. הַמִּבְדָּלוֹת civitates separationis, Jos.16.9. Ita Av. & Sim. Pag. ex Kimchi; Deinde, ii. Hinc, No. בָּדֵל m. segmentum, particula separata; Bu.Lex. particula, auris scil. auricula, Bu.Conc. Am.3.12. cartilago, particula auris, quæ in corpore est separata, vel seorsim juncta; Av. בָּדֵל אֹזֶן auricula quarenus extra extat; λοβὸς ὠτὸς; 70. extremum auris; i.e. pars superior auris, quæ est dura, sicut inferior mollis: unde & Targum, חַסְחוּם דְּאוּזָן durum auris, i.e. quod est in aure; Kimchi verò dicit, ב Beth posse esse servilem, ante דַּל quod est tenue; q.d. id quod est tenue in aure; & idem sensus est. Pag. Item, iii. Hinc etiam, No. בְּדִיל m. stannum; metalli genus; 70. κασσίτερος; Pag. Coc. Sunt qui tradunt etymon, quod in fornace, stannum separatum, primùm defluat ex argento; Merc. ex Forst. stannum, quod per ignem tanquam vilius separatur ab argento; in separatione metallorum, utuntur plumbo nigro; indè fortè appellatum est; D. Hieronymus, stannum mixta & adulterata inter se metalla per ignem dissociat. Occurrit autem, Ezech.27.12. & cum præf. וּבְדִיל & stannum, Ezech.22.18. & 20. & הַבְּדִיל stannum, Num.31.22. & Zach.4.10. & videbunt אֶת הָאֶבֶן הַבְּדִיל lapidem stanneum; & deficit hamismach (i.e. nomen in regimine) teste R.D. id est, lapidem, אֶבֶן lapidem, inquam stanni; i.e. stanneum, h.e. perpendiculum quod ex stanno aut plumbo fit; Pag. & Merc ac Cev. in eo. (locus autem ille penitus deest in Bu.Conc.) In pl.m. בְּדִילִים in constr. בְּדִילֵי, unde cum Aff. וְאָסִירָה כָל־בְּדִילָיִךְ & auferam stanna tua; eos, viz. qui splendent apud te, ut argentum, & sunt stannum, qui permiscentur fidelibus, & faciunt, ut populus non sit purus, & sincerus, sed tanquam argentum stanno adulteratum; confer Deut.30.1,2,3. Jer.24.5,6,7. Coc. Hoc autem in loco, camets est sub ל, ante aff. pro pathach, ob pausam.

Rad.10. בָּדְלַח m. Bdellium; juxta quosdam, ligni vel arboris nomen; de qua Plin.l.12.c.9. & Dioscorides, l.1. Bdolchon, & corruptè Bolchon appellat; Hebræi communitèr Chrystallum explicant; R. Sol. & Kimchi testibus; Bu.Lex. בְּדֹלַח Gen.2.12. Num.11.7. qui Bdellium explicant, videntur tantum sonum Hebræi voluisse repræsentare; Saadjah, unionem vel margaritam intelligit; & ita multi alii; quorum sententiam confirmat Bochartus; Coc. Bdolah, est lapis pretiosus

sus albissimi coloris, seu margarita quædam; Av. Kimchi ait quosdam putare, quòd sit lapis pretiosus, qui altero nomine dicitur יַהֲלוֹם jaspis; Alii, volunt esse unionem, seu margaritam; Hieron. alludens voci Hebrææ Bdellium transtulit, quod est genus arboris nigræ; secundum Plin. Unde, non videtur quadrare; quum omnes Hebræi genus dicant esse lapidis pretiosi; & ex sacris literis, habeatur, albi coloris esse: Pag. Alii tradunt colore unguis humani speciem referre; appellatur autem tam arbor ipsa, quam gummi ex ea profluens, hoc nomine; Josephus quoque scribit, speciem esse aromatis; Priscianus, l.1.bdellium inquit genus esse lapidis; quidam carbunculum transferunt; R.Sol. Crystallum putat; Merc.

Rad.11. בָּרַק est restaurare,& resarcire fracta, & diruta; à scrutando, & perscrutando ductum verbum; nam apud Doctores Hebræos hoc verbum scrutari significat; unde est scriptum, בָּרְקוּ אַחֲרָיו וּמָצְאוּ שֵׁמֶץ scrutati sunt post eum, & invenerunt in eo, pauxillum aliquid probrosum & vituperio dignum, quod profanum & abominandum esset; Pag.Merc. Cev. בָּרַק inquisivit; rimatus, scrutatus est; Bu.Lex. Av.sarcivit rimas, restauravit ruinas murorum; Av. Kimchi exponit, per חִפּוּשׂ, investigationem, scrutationem; Cocc. Occurrit in infin. cum præf. לִבְרוֹק ad rimandum, ad scrutandum; Bu ad inspiciendum, Coc.ad sarciendum. Av. 2 Chron.34. 10. Unde, Nò. בֶּרֶק m.id quod inspectionem & reparationem postulat; Coc.rima; ruptura; labes; vitium; Bu.Cocc. locus fractus ac dirutus; Pag. ex R.D. ruptura sarcienda, quasi sarturam dicas, quæ scrutatione opus habet; sumitur autem collectivè; Merc. fissura,seu ruina muri sarcienda; scissura seu fractura; 70. reliquerunt Bedek. Av. Occurrit, 2 Reg.12.6,7,8,9,13..22.5.cum præf. לְבֶרֶק ad labem,&c. 2 Reg.12.8.& cum aff. בִּרְקֵךְ rimam,seu rupturam tuam; f. dirutum tuum; pro,diruta tua,&c. Pag.Ezec.27.9,27.

Rad.12. בָּרַר Chald.sparsit;&c.Vide,in Conc.Chald.

Rad.13. בָּהָה undè, בֹּהוּ, m. inanitas, res inanis; vacuum; Bu. inane,vacuitas; Av.Pag. Isa.34.11. & lapides בֹּהוּ, vacuitatis, i.e. vacuos; Pag. perpendicula inanitatis sive inania; Bu.Lex. quod fundationi, & exædificationi est contrarium; Cocc. cum cop. וָבֹהוּ & inanis res; Bu.Gen.1.2. Terra erat תֹּהוּ וָבֹהוּ; inordinata, & non fundata; 70. ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος; Aquila, κένωμα καὶ οὐδὲν; Symmachus, ἀργὸν καὶ ἀδιάκριτον; Theodot. κενὸν καὶ οὐδέν. Kimchi, עֲנָיַן שִׁמָּמוֹן וְרֵקוּת sensus vastitatis & inanitatis; qui & ait, physicos, תֹּהוּ appellere ὕλην, materiam,formâ carentem, omnis formæ capacem; & בֹּהוּ formam, quibus rebus Dei voluntate conjunctis, omnia facta sint, &c. Quid ea vocabula propriè significent, intelligi potest, ex ὀξυμώρῳ, quod est Isa.34.11. קַו תֹּהוּ וְאַבְנֵי בֹהוּ linea Tohu,& perpendiculum Bohu; linea ducitur ad distinguendum, ordinandum, ornandum, solo inædificandum; תֹּהוּ vero, notat contrarium; nim.carentiam ordinis & ornatus; τὸ ἄκοσμον; perpendiculo, dirigitur extructio; contrarium est בֹּהוּ, carentia fundationis & extructionis; confer Jer.4.23. Id quoq; intelligitur, ex fundatione terræ,quam, scriptura dicit factam, mari egrediente ex utero; h.e.coactis in unum, crassioribus partibus, ut mare,tanquam ex spongia, in suas cavernas exsudarit, aut exiluerit, montibus ascendentibus, collibus descendentibus, & aquis fugientibus ad locum suum, Job.38.4,5,6,8. Psal.104. 5,6, 7,8. Hinc & veteres Hebræi per ὀξύμωρον declararunt תֹּהוּ alterum per יָרוֹק quod est λεπὶς γραμμὴ, linea nihil signans; alterum, per אַבְנֵי מַהֲלֹמוֹת perpendiculum rude; ad quod non potest erigi murus; Hæc ex Coc.Targum transfert בֹּהוּ,per רֵקָנְיָא vacua; 70. ἀκατασκεύαστος, i.e. incomposita; sapientes,inquit,R.D. dixerunt, quòd תֹּהוּ est res informis,apta,ad recipiendum omnem formam, quam Græci vocant ὕλην, hylen, i.e. materiam; בֹּהוּ vero est forma quæ dat esse materiæ; Pag.cui est, inquit Kimchi, robur & potentia, ut materiam similitudine quadam vestiat; Merc.ex eorum conjunctione, secundum Dei voluntatem, fuit mundi creatio; Pag. Hæc duo conjunguntur, ut in tribus citatis locis videre est; quidam inquiunt, תֹּהוּ esse materiam primam; בֹּהוּ vero ejus desiderium ad omnem formam eam movens, ut tradunt Philosophi; quod eodem penè redit; Merc.

Rad. 14. בֹּהַט m. lapis marmori similis; porphyrites; Pagninus; conjungitur cum שֵׁשׁ, quod marmor vertitur; Esth. 1.6. pavimento Regio inservit; 70. σμαραγδίτης; Cocc. Porphyrites; Marmoris species rubens; Bu.Lex. Alabastrum; genus marmoris candidissimi, unde pavimentum marmoratum; Av. Genus lapidis duri, similis marmori; sunt qui silicem esse putent; nonnulli, chrystallum interpretantur; Hieron. Smaragdum; quod non quadrat, ob ejus maximam pretiositatem; ego porphyritem,lapidem, arbitror significare, ex quâ pulchra fiunt pavimenta, ut est Romæ in Agnetis sacello; &c.Pag.

Rad.15. בָּהַל. undè in Niphal, נִבְהַל turbatus, conturbatus, perturbatus, territus,perterritus fuit; Bu.Pag. propriè, subito terrore perculsus fuit; Merc. significat consternari subito, cum amissione virium animi & corporis; quo sensu,70.utuntur verbo κατατρομάζειν καὶ σπεύδειν; Item, significat etiam præcipitem, & ferè ratione carentem celeritatem in affectu & actu; ut solent se præcipitare, qui seipsos in potestate non habent; Cocc. נִבְהַל exterritus fuit, attonitus fuit; Av. 1 Sam.28.21. In 3.f.f. נִבְהָלָה conturbata est, Psal.6.4. Zeph.1.18. & in 1.sing. נִבְהַלְתִּי conturbatus sum, Isa.21.3. cum cop. וְנִבְהַלְתִּי & conturbatus sum, Job.21.6. In 3. pl. נִבְהָלוּ turbati fuerunt, vel, turbabuntur, Exod.15.15. 2 Sam, 4.1. Psal.6.3.. 48.6. Jer.51.32. cum ו conv. וְנִבְהֲלוּ & conturbabuntur, Isa 13.8. cum camets penult. ob pausam; sed,extra pausam, וְנִבְהָלוּ & turbabuntur,Ezec. 26.18.& in 1.pl. נִבְהָלְנוּ conturbamur, Psal.90.7.In fut. Niph. 3.f.m. cum ו conv. וַיִּבָּהֵל & turbatus fuit, Jud.20. 41. In 2.f.m. תִּבָּהֵל perturberis, Eccl.8.3. cum ו conv. וְתִבָּהֵל & perturbaris, Job.4.5. & in 1.sing. אֶבָּהֵל perturbabor, vel perturbor; In 3. pl. cum Nun Parag. יִבָּהֲלוּן conturbantur, Ps.104.21. cum cop. וַיִּבָּהֲלוּ &

conturbentur, Pſ.6.11.. 83.18. & in 3.pl.f. תִּבָּהַלְנָה conturbabuntur, Ezech.7.27. Item in part. Niph. נִבְהָל conturbatus, Pſ.30.8. & Prov.28.22. נִבְהָל לָהוֹן qui præceps ad divitias feſtinat ; Cocc. In piel, בִּהֵל exterruit ſubitò ; præcipitavit terrore ; Av. terruit ; turbavit ; acceleravit, feſtinavit ; præcipitavit ; Bu. Coc. Unde, in fut. piel, 3.ſ.m. cum וַ conv. וַיְבַהֵל & acceleravit, Eſth.2.9. & cum aff. וַיְבַהֲלֵהוּ & perturbat te, Job.22.10. cum aff. pl. ſine cop. וַיְבַהֲלֵמוֹ perturbabit eos, Pſ.2.5. & in 2.ſ. m. תְּבַהֵל acceleres, Eccl. 5. 1.. 7.9. cum aff. תְּבַהֲלֵם conturbabis eos, Pſal.83.16. & in 3.pl.cum aff. & kibbutz pro Schurek, Dan.11.44. יְבַהֲלוּהוּ conturbabunt eum, &c. In infin. piel ; cum præf. & aff. לְבַהֲלֵנִי ad accelerandum me, 2 Chron.35.21. & ſic, וּלְבַהֲלָם & ad turbandum eos, 2 Chron.32.18. & in part. piel. pl.m. cum cop. וּמְבַהֲלִים & turbantes, vel & turbabant ; (à ſing. m. מְבַהֵל turbans) Ezr.4.4. quo loco tamen, ſcribitur מְבַלְּהִים literis ל, & ה, tranſpoſitis. Item, in pual part. ſing. fæmin. מְבֻהֶלֶת (à maſc. מְבֻהָל & à præt. pual, בֻּהַל) accelerata, feſtinata, Prov.20.21. & in pl.m. מְבֻהָלִים acceleratí, Eſth.8.14. Sic & in Hiphal ; הִבְהִיל fecit terrere ; præcipitavit ; perturbavit ; acceleravit, &c. cum aff. הִבְהִילַנִי perturbat me, Job.23.16. & in fut. hiph. 3.pl. cum וַ conv. & jod mediano abjecto, ſic, וַיִּבְהֲלוּ (pro יְהִילוּ) & accelerarunt, Eſth. 6. 14. & cum aff. & pro וּ ſic, וַיְבַהֲלוּהוּ (pro יְהִילוּהוּ) & deturbaverunt eum. 2 Chron.26.20. Indè, No. בְּהָלָה, f. feſtinatio, præcipitantia ; conturbatio, conſternatio, terror. Lev.26.16. cum præf. לַבֶּהָלָה in terrore, Pſ.78.33. לַבֶּהָלָה ad conturbationem, Iſa.68.23. & in pl.f. וּבְהָלוֹת (cum cop.) & terrores, Jer.15.8. Item, per metathefin, בַּלָּהָה, terror, in pl. בַּלָּהוֹת & in Conſtr. בִּלְהוֹת terrores, &c. Vide ſub Rad. בָּלָה. Item, Chald. pael, בְּהֵל ; terruit ; & in Ithpaal. אִתְבְּהֵל, conturbatus fuit ; ut & Nomina, בְּהִילוּ f. celeritas ; & הִתְבַּהֲלָה idem, &c. Videantur in Conc. Chald.

Rad.16. בָּהֵם. Unde No. בְּהֵמָה comm. brutum ; beſtia, pecus, jumentum ; Cocc. Bu. Animal brutum ; generale nomen, quod, ſub quocunque genere venit, utrumque comprehendit ſexum ; Pag. Notat, in utroq; numero, tum univerſè, & collectivè, tum particulariter, animantes quadrupedes, rationis expertes ; 70. τετράπους ; complectitur aliquando feras, aliquando ab iis diſtinguitur ; viz. quando hæ per חַיָּה ſignificantur ; 70. θηρία. Cocc. בְּהֵמָה eſt beſtia terreſtris, ſive domeſtica, aut cicurata ; ſive fera & agreſtis, rectà pedibus gradiens ; quadrupedem dicere potes ; nec aves, aut reptilia complectitur ; ita generale eſt, cum abſolutè ponitur, non adjuncto nomine חַיָּה, quod ferам peculiariter ſignificat ; aut, cùm, poſtulante ſententia, non arctatur ad ſignificandam beſtiam domeſticam, homini inſervientem, jumentum appellamus ; eſt etiam ubi pecudem poſſis vertere ; חַיָּה verò latius patet, ubi generaliter ſumitur ; nam complectitur omne animal ἄλογον, cujuſcunque ſit generis aut elementi ; eſt etiam ubi בְּהֵמָה pecora ſignificet ; Merc. Occurrit autem בְּהֵמָה beſtia, pecus, jumentum, &c. Gen.24.6,7.. 7.23. &c. ad Joel.1.18. (40.circ.l.) cum cop. וּבְהֵמָה & beſtia, &c. Lev.27.28. 2 Chron.32.38. Pſ.36.7. &c. ad Zach.2.8. (circ.20.l.) Sic cum aliis præf. הַבְּהֵמָה beſtia, pecus, &c. Gen.1.25.. 2.20.. 3.14. &c. ad Zach.14.15. (50.circ.l.) & cum cop. וְהַבְּהֵמָה & jumentum, Ex.9.19. Deut.20.14. Joſ.11.14. Jonah.3.7. & 8. מֵהַבְּהֵמָה à jumentis, 1 Reg. 18.5. ſic &, בִּבְהֵמָה in, vel, cum jumento, Lev.7.21.. 20.15.. 27.10. & 26. בִּבְהֵמָה in pecudibus, Gen.9. 10. Lev.11.3.. 20.25.. 27.27. Deut. 14.6. Prov. 30.30. וּבִבְהֵמָה & in pecudes, Gen.1.26.. 7.21.. 8.17. Exod.8. 13. & 14.. 9.10.. 13.2. Num.31.11. & 26. Ezr.1.4. & 6. כִּבְהֵמָה ut jumentum, Job.18.3. Iſa.63.14. לַבְּהֵמָה jumento, Neh.2.14. ff.104.14. &, לִבְהֵמָה idem, Pſ.147. 9. וְלִבְהֵמָה aut beſtiæ, Lev.7.26.. 2 Reg.3.9. Iſa.46.1. In conſtr, בְּהֶמַת jumentum, Num.3.21. & 45. Iſa.18.6. Jer.15.3. בִּבְהֶמַת in jumentis, Num.3.41. וּבְהֶמַת & jumentis, Deut.28.26.. 1 Sam.17.44. Iſa.18.6. Jer.7.33.. 16.4.. 19.7.. 34.20. cum aff. בְּהֶמְתִּנוּ jumenta noſtra, Num. 32. 26. וּבְהֶמְתֵּנוּ & jumenta noſtra, Neh.10. 37. וּבִבְהֶמְתֵּנוּ & in jumenta noſtra, Neh. 9.37. לְבְהֶמְתֵּנוּ pro jumentis noſtris, Joſ.21.2. Sic, בְּהֶמְתֶּךָ & in pauſa, בְּהֶמְתָךְ jumentum tuum, Lev.19.19. Deut.5. 14.28.11. & 51.. 30.9. וּבִבְהֶמְתֶּךָ aut jumentum tuum, Exod.20.10. וּבִבְהֶמְתָךְ & in jumentis tuis, Deut.7.14. לִבְהֶמְתֶּךָ pro jumentis tuis, Deut.11.15. & Lev.25.7. וְלִבְהֶמְתָךְ & jumento tuo, &c. Sic &, בְּהֶמְתְּכֶם jumenta veſtra, Lev.26.22. וּבִבְהֶמְתְּכֶם & jumenta veſtra, 2 Reg 3.16. Item, בְּהֶמְתּוֹ jumentum ejus, Gen.36.6. Prov. 12.10. בְּהֶמְתָּהּ jumentum ejus, fæm. Deut.13.15. Ezec. 32.13. וּבִבְהֶמְתָּהּ & jumentum ejus ; f. Joſ.8.2. Denique, בְּהֶמְתָּם jumenta ipſorum, Gen. 34. 23. Num. 3. 65. לִבְהֶמְתָּם & jumenta ipſorum, Pſ.107.35. לִבְהֶמְתָּם pro jumentis ipſorum, Num.35.3. In pl.f. בְּהֵמוֹת beſtiæ, jumenta, &c. Deut.32.24. Job.12.7.. 40.15. Pſ.50.10.. 73. 22. Jer.12.4. Hab.2.17. In conſtr. בַּהֲמוֹת beſtiæ, &c. Pſ.8.8. Iſa.30.6. Joel.1.20.. 3.22. cum præf. כַּבְּהֵמוֹת ſicut jumenta, Pſ.49.13. & 21. בִּבְהֵמוֹת inter beſtias, Mic. 8.7. & מִבְּהֵמוֹת præ beſtiis, Job.35.11. Notandum autem, quod licet בְּהֵמוֹת ſit forma pl.f. tamen, interdum, numero ſing. & genere maſc. Sic dicitur, behemoth, i.e. Elephas ; beſtia ſcil. magna, multis aliis par ; jumentum multorum inſtar ; Vide Job.40.15. & ſeq. & ita videtur etiam ſumi, Pſ.50.10. behemoth in montibus boum. Eodem modo, חָכְמוֹת dicitur pro ſumma ſapientia ; Prov.1.20.. 9.1. Juriſconſulti docent, Elephantes ac camelos quaſi miſtos eſſe, quia & jumentorum operam præſtant, & natura eorum fera eſt ; quanquam autem, quæ Jobus de Behemoth ſcribit, ſatis elephanto quadrent ; ſunt tamen docti qui nolint eſſe elephantum, & hippopotamum eſſe contendant ; videre licet, eâ de re, Hierozoïcon doctiſſimi Bocharti. Coc.

Rad.17. בָּהָן. Undè, No. בֹּהֶן m. pollex ; maximus digitorum, in manibus, & pedibus ; Av. Exod.29.20. Lev.8.23,24. & c.14.14,25,28. 70. ἄκρον. Av. Coc. In pl. formâ fæm. בְּהֻנוֹת vel בְּהוֹנוֹת pollices, Jud.1.6,6. eſt ex forma בָּהוֹן, ut לְשׁוֹנוֹת à לָשׁוֹן ; Bu. Lex.

Rad.18. בָּהַק. Undè, No. בֹּהַק, m. puſtula lucida, aut vitiligo ; Bu. Lex. lentigo, macula alba ; Pag. puſtula lucida, Lev.13.39. à ſplendore dicitur ; nam Chald. אַבְהַק reſpondet שׁ נְהָה. minùs ſplendet quam בָּהִיר, ait Kimchi ; non intelligo 70. ἀλφός ; Coc.

Rad.19. בָּהַר. Unde No. בָּהִיר m. ſplendidus, nitidus ; candidus ; Bu. Coc. micans clarè, & perſpicuè extans ; Merc. Job.37.21. de claritate ſolis ; 70. πλαυγὴς ; Coc.

Coc. Atque indè, No. בַּהֶרֶת f. macula in cute alba, ſplendida, inſtar nivis; 70. ἄυγασμα, πλαύγημα, ἄυγαζον; Coc.eſt genus plagæ candidæ, ſplendentis ut nix; Pag. quaſi candorem dicas, aut emicantiam; ſignificat ſummum candorem, qualis eſt nivis, quo major eſſe non poteſt; hæc autem plagarum genera, quo modo à Lepra ſecernantur, docetur, Lev.13. Merc. Occurrit autem בַּהֶרֶת, papula alba, Bu. Lev.13. 2,4,19, 24,& 28. cum præf. הַבַּהֶרֶת papula, Lev.13.23.& 28. וְלַבַּהֶרֶת in papula, Lev.13.25. & 26. וְבַבַּהֶרֶת & de papula, Lev.14.56. In pl.f. בְּהָרוֹת papulæ, Lev.13.38, 39. eſt quaſi à ſing, בְּהָרָה, formæ, בַּקָּשָׁה dageſch per ſægol, ut aliàs, compenſato; Bu,Lex.

Rad.20. בוא, venire; ἥκειν, ἔρχεσθαι; & ſic ei opponitur הָלַךְ abire, ut Eccl.1.4. דּוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא ætas abit, & ætas venit; & v.15. עָרוֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת כְּשָׁבָא nudus rurſus abibit, quemadmodum venit; Item, ponitur,&, pro intrare, ingredi; cui oppoſitum יָצָא exire; Cocc. בוא venit; advenit,pervenit; intravit,introivit; ingreſſus eſt, congreſſus eſt; quòd verecundè, de congreſſu maritali dicitur; Item, ivit, abivit,nempe,aliquo; occubuit, de ſole; quòd terram & oceanum ſubire videatur,Gen.28.11.(tunc enim Sol domum venit, quum occidit, & revertitur ad thalamum ſuum, unde eſt egreſſus; Av.) quomodo & exire vel prodire dicitur, cum oritur, Gen.19.23. Bu.Lex. בוא eſt ingredi; venire; occumbere; & rem habere, i.e. coire; (ſic,honoris gratia,utitur hoc verbo ſcriptura; Pag.) ſequente ſcil. אֶל ad,quod Latinè, eſt inire; & ſemel, עַל ſuper, Gen.19. quod virginum pudori aptius videbatur; quanquam aliàs, אֶל & עַל confundi videas; Merc. Adire ad mulierem, vel accedere ad eam, σιμῶς dicitur de congreſſu, Gen.6.4..19.31.Pſal.51.2. Jud.15. 1. &c.Coc. Occurrit autem hoc verbum frequenter admodum in textu; & ſic,in eo,declinatur; præt. kal, בָּא venit, ingreſſus eſt,&c. Gen.6.13.. 7.13.. 14.5.. 19.23.. 24.1.. 27.30,35..28.11.. 37.23.. 39.14,17.. 43.23. &c. ad Pſ.96.13.. 98.9.&c. ad Mal.3.1.(180.circ.l.) & cum ו, cop.vel conv. וּבָא, & venit; vel & veniet,Lev.13. 16.. 14.35,44.. 15.14.. 16.23.. 22.7.. 25.25. &c. ad Zach.14.5. (60.circ.l.) Item, cum שׁ, præf. שֶׁבָּא quod venit, Eccl.5.15.. 11.8. cui etiam כ, eſt præf.ſic, כְּשֶׁבָּא ſicut venit, Eccl.5.14. In 3.ſ.f. בָּאָה, venit, fæm.occubuit, Gen.15.17.. 29.9..42.21. &c. ad Zach.14.18.(20. circ.l.) cum ו cop.vel conv. וּבָאָה & veniet; fæm. & occubuit, Jer.51.33. Ezech.30.4. Mic.3.6..4.8. Zach. 5.4. & cum Aff. (fæminino ה, verſo in ת, ſic) בָּאַתְנוּ evenit nobis; Pſal.44.18. In 2.ſ.m. בָּאתָ veniſti, Joſ.13.1. Jud.11.12. 1 Sam.13.11. 1 Reg.13.14.. 17.18. 2 Reg. 19.28. Prov.6.3. Iſa.37.29.& cum ה parag. בָּאתָה veniſti, congreſſus es,2 Sam.3.7.& cum ו coP. וּבָאתָ & venies, ingredieris, Gen.6.18. Ex.3.18. &c. ad Zach.6.10. (25.circ.l.) & cum ה interrog.præf. הֲבָאתָ num veniſti, Job.38.16. & 22. ſic,in 2.ſ.f. בָּאת veniſti, venis, fæm. Gen.16.8. Ruth.2.12. cum ו,cop, וּבָאת vel וְבָאת & veniſti, Ruth.3.4.2 Sam.14.3. 1 Reg.14.3. 2 Reg. 4.4. Mic.4.10. In 1.ſ. בָּאתִי veni, Exod.5.23. Num. 22.38. &c. ad Dan.10.20. (25.circ.l.) cum ו cop. præf. וּבָאתִי & veni,1 Reg.17.12.. 18.12. Dan.10.14. Et in 3. pl. בָּאוּ venerunt,Gen.7.9. & 16.. 19.5. & 8.. 34.7,27. &c. ad Zach.6.10. (110.circ.l.) & in alia forma cum cholem, בֹּאוּ, (à ſing. בֹּא) veniant; ingrediantur; præt. vice fut. Kimchi in Pag. Jer.27.18.& cum ל. ob pauſam, וָבֹאוּ poſtquam venerunt, i.e.deceſſerunt, Eccl.8.10. ut & cum ו conv. וּבָאוּ & venient, ingredientur, Exod.7.28. & Num.5.22,24,27. &c.ad Zach.14.21.(30.circ.l.) In 2. pl.m. בָּאתֶם veniſtis, Gen.26.27..42.7.& 12. Deut.1. 20..12.9. Jud.11.7. 1 Chron.12.17. Ezech.36.22.cum ו conv. וּבָאתֶם & venietis, ingrediemini, Gen.45.18. Deut.4.1..8.1. & 11.8. Joſ.23.12. 1 Sam.16.8..25.5. Jer. 7.10..42.15. Item,in 1.pl. בָּאנוּ venimus,Gen.32.6..43. 21.. 47.4. Num.13.27. Joſ.9.6. 2 Reg.7.10.2 Chron.14. 10. Pſ.66.12. pro quo ſemel occurrit, cum defectu א, בָּנוּ idem; venimus, 1 Sam.25. 8. ubi Maſorethæ notant, novies in hoc verbo א, deficere; & loca enumerant, Jer.39.16. Bu.Lex. & cum ו, conv. וּבָאנוּ & aggrediamur, vel, & veniemus, 2 Sam.17.12. In fut. kal; יָבוֹא vel יָבֹא, veniet, adveniet; veniat,&c. Gen.32. 8,11.. 49.10. Exod.18.15. & 23..21.3..22.8..29.30.&c. ad Zach.9.9. (170.circ.l.) & cum ל cop. וְיָבֹא vel וְיָבוֹא & veniet, 1 Sam.4.3. Job.21.17. Pſ.24.7,9.Iſa.26.2..41. 25. Jer.48.8. Dan.11.7.& 15. Hoſ.7.3. & cum ל conv. וַיָּבוֹא vel, וַיָּבֹא Gen.7.7.. 13.18.. 14.13.. 17.4.. 20.3.. 23.2.&c. ad Dan.8.17. (280.circ.l.) & cum præf. שׁ. Sic, שֶׁיָּבוֹא qui veniet,Eccl.2.12. Item, cum aff. יְבוֹאֲנִי obveniet nobis, Iſa.28.15.&, יְבֹאֲנִי eveniet ei, Prov.28. 22. Job.15.21. Sic in 3.ſing.fæm. תָּבוֹא, vel, תָּבֹא veniet, fæm.Gen.41.50..49.9.Exod.1.19. Lev.12.4.Deut. 24.15.&c. ad Mic.3.11.(50.circ.l.) & cum ה parag.præter morem, & ל cop. וְתָבוֹאָה & adveniat, Iſa.5.19.(qui locus deeſt in Bu.Conc.) Atque ab hâc voce, deformatur & illa, Deut.33.16. תָּבוֹאתָה veniat ad caput Joſeph; Ità ut ſuperveniente altera Paragoge, ſive altera ה Parag. prior in ת, Tau tranſierit; quod eodem modo prorſus redundat,quo in voce נַפְלָאתָה,de qua in פָּלָא; aliiſque dictionibus ejus generis; atque hæc additio, juxta Kimchi, ad auxeſin plurimùm valet; nam perindè eſt,ac ſi dixiſſet,Benedictio veniat, & veniat ad copiam, ſeu multiplicitèr; i.e.quævis benedictio veniat,&c.Merc. Item, הַ interrog.præf. הֲתָבוֹא an eveniat,2 Sam.24.13. & cum ל cop וְהֲתָבוֹא & ſuperveniat, Iſa.47.11. & cum ל conv. וְתָבֹא vel,וְתָבוֹא & venit; & advenit,f.&c. Gen. 8.11.. 19.33. Jud.4.21..9.57.. 13.7.. 19.14.& 26.&c.ad Jon.2.8. (50.circ.l.) Item, cum aff. תְּבוֹאֵנִי veniat ad me, Pſ.37.12.&, תְּבוֹאֲךָ invadet te, Ezech.32.11. Sed, Job.22.21. תְּבוֹאֲתְךָ obveniet tibi; eſt pro תְּבוֹאֲךָ ex תָּבוֹאָה (vide ſuprà) cum ה paragogico; Cocc. hic ſcil. verſo in ת, ante aff. Et eſt pro תָּבוֹא vel לְךָ תָּבוֹאָה veniet tibi,&c.Sic & תְּבוֹאֵנִי invadet cum; eveniet ei, Job.20.22. Prov.10.24.. 11.27.& תְּבוֹאֵהוּ eveniat ei,Pſ. 38.8. & cum ל conv. וְתָבוֹאֵהוּ & obveniat ei, Pſ.109. 16. Item,in 2.ſ.m. תָּבוֹא, vel, תָּבֹא venies, venis,Gen. 15.15.. 24.41.. 27.33.. 30.16.& 33..38.16. &c.ad Jon. 1.8. (50.circ.l.) cum ל conv. præf. וְתָבוֹא & perveniſti, Ezech.22. & in 2.ſ.f. תָּבוֹאִי venito; f.Ruth.3.17. Cant. 4.8.cum ל conv. וְתָבוֹאִי & perveneris, Ezec.16.7. Sed 1 Sam.25.34. וְתָבֹאתִי & veniſſes, fæm. eſt compoſitum ex duobus ſignis fœmininis diverſorum temporum; futurum enim ſimplex, eſſet תָּבֹאִי; ſiquidem hic ſcribitur וְתָבֹאתִי; præteritum autem,ſolum eſſet בָּאתְ; legitur enim, וְתָבֹאת; atque hæc ità congeruntur, & congruunt, ob mulieris nimiam veniendi ſolicitudinem; Merc.vel eſt pro וְתָבוֹאִי Thau ſigno fœminino in 2. præt.

præt.ſ.f. inſerto.ad auxeſin,ante jod.ſigno fæm.in fut. 2. ſ.f.&c. In 1.ſ. אָבוֹא vel אָבֹא, veniam, Gen.33.14.. 38. 16. Exod.20.24. 1 Sam.29.9.&c. ad Mal.3.24. (25.circ. l.) cum ו cop. וְאָבוֹא & veniam, 2 Sam.17.2.Iſa.37.24. & cum ו conv. וָאָבוֹא vel וָאָבֹא & veni, Gen. 24. 42. Neh.2.9,11,15.. 13.7. Ezech.3.15.. 8.10.. 16.8. cum ה parag. אָבוֹאָה veniam, Jud.15.1. cum cop. וְאָבוֹאָה & veniam, Gen.29.21. 2 Reg.19.23. 2 Chron.1.10. Pſal.43. 4. Item,in 3.pl.m. יָבוֹאוּ vel, יָבֹאוּ venient, Gen.6.20. Ex.35.10. Num.4.15,19,20.. 8.15.. 27.21.. 32.6.&c.ad Zach. 8.20. (50.circ.l.) cum nun parag. יָבֹאוּן venient, Pſal.95.11. & cum ו conv. וַיָּבוֹאוּ & venerunt, Gen.7. 15..11.31.. 12.5.. 14.7.. 19.1,3.. 22.9.. 26.32.. 34.25. &c. ad Zach.2.4. (200.circ.l.) & cum ו cop. וַיָּבוֹאוּ & venient, Exod.14.16,17. Deut.10.11. Joſ.18.4. Iſa.13.2. Jer.3.18. Ezech.33.31. & cum Aff. יְבוֹאוּנִי obveniant mihi,Pſ.119.77.& cum cop. וְיָבוֹאוּנִי & obvenerint mihi, Pſal.119.41.& in 3..pl.f. תָּבוֹאנָה venerint, evenerint, 1 Sam.10.7. 1 Reg.3.16. 2 Chron.9.21. Iſa.44.7. & abſque ה, ſic, תָּבֹאנָה venirent, Gen. 30. 38. cum ו cop. וְתָבוֹאנָה & evenient, Iſa.47.9. Jer.9.16. & cum ו conv. וַתָּבֹאנָה & pervenerunt, fæm.Gen.41.21. Exod,2.16.& 18. Eſth.4.4. Iſa.48.3.Item cum jod mediano, תְּבוֹאֵינָה intrant, Pſ.45.16. cum ו cop. וְתָבוֹאֵינָה ut adveniant, Jer.9.17. Item, in 2.pl.m. תָּבֹאוּ venietis, veneritis, Exod.12.25. Lev.14.34.&c. ad Am.5.8. (20.circ.l.) cum ו conv. וַתָּבֹאוּ & perveniſtis,Deut.29.7. Joſ.24.6,11. Jer. 2.7. Sic in 1. pl. נָבוֹא veniemus, Gen.20.13.. 37.10. Deut.1.22.2 Reg.7.4.& 12.Neh.4.5. Job.9.32. Jer.2.31.. 42.14. cum ו cop. וְנָבוֹא & veniemus, Jer.8.14.. 35.11. cum ו conv. וַנָּבֹא & venimus, Deut.1.19. 1 Sam.10.14. Ezr.8.32. & cum ה parag. נָבוֹאָה veniemus, Pſ.132. 7. וְנָבוֹאָה & veniemus, ſeu,veniamus, 2 Reg.7.9. Jer.4.5. Item,in infin.kal, בּוֹא vel בֹּא, venire,veniendo, Gen. 39.16.. 43.25. &c.ad Mal.3.23. in 40. circ.l. & cum ה interrog. præf. הַבֹּא num veniendo, Gen.37. 10. ut & cum ו cop. (pro ו, ante vocem monoſyllabicam) וָבֹא & venire,& ingredi; Eu.Conc.1 Reg.3.7..22.30.2 Chron. 18.29. quibus duobus ultimis locis,poteſt exponi in imper. & ingredere,&c. Siç & cum ב præf. בְּבוֹא vel בְּבֹא in veniendo,Gen.42. 15.Num.33.40.Deut.31.11.1 Sam. 30.1. 2 Sam.4.4. 2 Reg.5.18..12.10. Pſ.51.2.. 52.2.. 54. 2. Prov.1.26,27.. 18.3. Jer.22.23..28.9.& cum ה, parag.in fine בָּבֹאָה in intrando, 1 Reg.14.12.ut & cum ו cop.præf. וּבְבוֹא vel וּבְבֹא, & in veniendo,Exod.34. 34. Num.7.89. Ezech.46.8,9. Sic & cum כ præf. כְּבֹא juxta venire, Gen.12.14. Exod.33.9. Deut. 16.6.. 24. 13.1 Sam.4.8.. 5.10.2 Sam.17.27..22.36. 2 Reg.5.6.. 6. 32..10.2,7. cui & ו cop.eſt præf.Sic, וּכְבוֹא vel, וּכְבֹא & juxta venire. Deut.23.12. Joſ.3.15..8.29. Sed ſæpiùs, cum ל (pro ל, ob pauſam) præf. לָבוֹא vel לָבֹא, ad veniendum,venire,Gen.12.11.. 15.13..19.31.. 31.18.. 35. 16.&c. ad Jon.1.3.. 3.4. in 90.circ.l. Item, cum ל (extra pauſam) præf. לָבֹא, vel, לָבוֹא venire, Num.13.21.. 34.8. Joſ.13.5. Jud.3.3.1 Chron.5.9.. 13.5. Ezech.47. 15,20.. 48.1.Sic &,cum וְל præf. וְלָבוֹא & venire, ingredi, Deut.31.2. Joſ.14.11. 1 Reg.13.16. 2 Chron.33.14. & cum מִל præf. מִלָּבֹא à veniendo, 1 Reg.8.45. 2 Reg. 14.25. Am.6.14.cui & ל eſt præf.Sic, וּמִלָּבוֹא & à veniendo, 2 Chron.6.8. Item,cum מ præf. מָבוֹא vel מָבֹא à veniendo,Gen.24.62. 1 Sam.25.26. 2 Reg.23.11. Iſa. 23.1.. 24.10.Sic etiam cum aff. ſæpè occurrit; ut cum י aff. בֹּאִי venire me,Gen.48.5. Jud.6.18.1 Sam.10.8. 1 Reg.22.27.2 Reg.18.32..36.17.cui & ב & כ ſunt præf. ſic, כְּבֹאִי in venire me, Gen.48. 7. Ezech.43.3. כְּבֹאִי juxta venire me, Gen.44.30. & cum נו aff. בֹּאֵנוּ venire,vel veniendo nos, Exod.10,26. ut & cum ךָ, & ךְ aff. בֹּאֲךָ vel, בֹּאֵךְ, venire te,vel venire tuum, Gen.19. 22. Jud.6.4.. 11.33. 1 Sam. 15.7.. 16.4.. 17.52.. 27.8.. 29.6. 2 Sam.5.24.. 15.20. 1 Reg.2.13. Iſa.14.9. cui & ו cop. eſt præf.Sic, וּבֹאֲךָ & venire te,vel tuum, 1 Sam.29. 6. 2 Reg.19.27. & וּבֹאֵךְ,& venire tuum, Pſ.121.8. Iſa. 37.28.Item,cum ב & כ præf.ſic, בְּבֹאֲךָ in venire te,vel in veniendo te, Deut.28.6,19. vel, כְּבֹאֵךְ idem, 2 Sam. 3.13. כְּבֹאֲךָ juxta venire te, 1 Sam.10.5. Jer.51.61. Item,cum הָ, pro ה,aff. בֹּאָה, venire te, Gen.10.19, 30. & 13.10..25.18. 1 Reg.18.46. Sic & cum כֶם, aff. בֹּאֲכֶם venire vos,Deut.1.31..9.7.cui & ב & כ ſunt præf. כְּבֹאֲכֶם in venire vos,vel,in veniendis vobis, Lev. 10.9. Num.15.18.Jer.42.18. כְּבֹאֲכֶם juxta venire vos, Joſ.3.8. Jud.18.10.1 Sam.9.13. Sic & cum ו aff.בֹּאוֹ, venire eum, Exod.33.8..34.35. 1 Sam.9.13..16.11..19.23.. 2 Sam.5.13. Ezech.44. 27. Mal.3.2. & cum ב præf. בְּבֹאוֹ in venire eum, Gen.33.18.. 35.9.&c. in 20.circ.l. cui & וּב eſt præf.ſic, וּבְבֹאוֹ & in veniendo eum,2 Reg. 11.8. 2 Chron.22.7. Dan.8.17. Item,cum ה, aff. & ב præf. בְּבֹאָהּ, vel בְּבֹאָה in veniendo eam, i.e.quum illa veniret,&c. Joſ.15.18. Jud.1.14. cui & ו cop.eſt præf. Sic, וּבְבֹאָהּ & in veniendo eam,&c. Eſth.9.25. Ezech. 33.34. & cum כ præf. כְּבֹאָהּ juxta venire eam, 1 Reg. 14.5. Item, cum ם, aff.בֹּאָם, venire eos,Gen.34.5. Exod.16.35. Num.10.21. cui & ב, כ, & ל ſunt præf. ſic, בְּבֹאָם vel, בְּבוֹאָם, in veniendo eos; i.e.cùm illi venirent,Exod.28.43.. 30.20.. 40.32.1 Sam.16.6.. 18.6. 2 Chron.20.10.Ezr.2.68. Ezech.42.14..44.17,21..46.10. כְּבֹאָם juxta venire eos,2 Reg.6.20. Jer.41.7. & לְבֹאָם ad venire eos, Jud.20.10. Ezr.3.8. Item,cum ן, Aff. & ב præf. בְּבֹאָן in veniendo eas, i.e.dum illæ venirent, Gen.30.38. Ezech.42.12. & ה parag.addito, cum נָה Aff.בֹּאָנָה venire eas, Ruth.1.19. Jer.8.7. cui & כ eſt præf.Sic, כְּבֹאָנָה juxta venire eas, Ruth.1.19. Sic & in imper.ſing.m. בּוֹא vel, בֹּא, veni, ingredere, Gen.7.1.. 16.2.. 24.31.. 30.3. &c. ad Ezech.10.2.in 25.circ.l. & cum ה parag. בֹּאָה, idem, veni,&c. 1 Reg.13.6.ut &, cum ו cop.præf. וּבֹאָה & veni, 1 Sam.20.21.Item,in imper.ſing.fæm. בֹּאִי vel, בוֹאִי veni, fæm. 2 Sam.13.11. 1 Reg.14.6.. 17.13. Ezech.37.9.Nah.3.14. & cum ו cop. præf. וּבֹאִי & veni, Gen.19.34. 1 Reg.1.13. Cant.4.16. Iſa.47.5. Item, in imper. kal. pl. m. בֹּאוּ venite, Gen. 45.16. Num.21.28.&c. ad Am.4,4. in 20.circ.l. & cum ו cop. וּבֹאוּ & venite, Gen.45.18.Deut.1.7. 2 Reg.10. 6. 1 Chron.16.29. Job.17.11.Pſ.96.8. Jer.49. 14. & in pauſa, וָבֹאוּ, Iſa.45.20. Ezech.39.17. Joel.4.11.Item, in part.benoni kal,frequens occurrit; ut in ſing.m.ben. kal, בָּא, veniens,qui venit, Gen.33.1..37.19,30.. 38.9.. 48.2. Exod.3.13.&c. ad Zach.2.14. in 70.circ.l. & cum וְ cop. וָבָא & veniens,vel, & venit, veniebat,&c. 1 Sam. 18.16.1 Reg.15.17.2 Chron.16.1.ut & cum הַ demonſtr. præf. הַבָּא veniens; qui,quod venit; venio,&c.Gen.32. 13.Num.4.23.&c.ad Mal.3.19. in 30.circ.l. cui & ו eſt præf.ſic, וְהַבָּא & qui venit, Lev.14.46. 2 Reg.11.8, 15. 2 Chron.23.7,14. Ezech.46.9. ut & cum לְ præf. וְלַבָּא & venienti, 2 Chron.15. 5. Zach.8.10. In pl.m. בָּאִים venientes,

venientes, qui veniunt, Gen.18.11.. 24.63.&c. ad Zach. 2.4.in 40.circ.l.& cum וּ cop. וּבָאִים & venientes, Neh. 10.30.. 13.22.ut & cum הַ dem. præf. הַבָּאִים venientes; qui veniunt, Gen.42.5.. 46.8. Exod. 1. 1. &c. ad Zach.14.16.in 40.circ.l. cui & וְ eſt præf. ſic, וְהַבָּאִים & venientes,& qui veniunt, Gen.6.16. Neh.5.17. & cum לְ præf. לַבָּאִים, venientibus, euntibus, Prov.23.30.In pl.m.Conſtr. בָּאֵי, venientes, qui veniunt, Gen.23.10. & 18. 2 Reg.11.5,9. 2 Chron.23.4,8. Lam.1.4.& cum הָ Aff. בָּאֶיהָ, Prov.2.19.venientes, ſeu ingredientes ad eam; Item, in ſing.fæm.ben.kal, בָּאָה veniens, f.quæ venit,veniebat, &c. Gen.29.6..37.25. 1 Sam.6.14.&c.ad Jon.1.3. in 30.circ.l. cui & הַ dem.eſt præf.ſic, הַבָּאָה, veniens, f.quæ venit,&c, Gen.18.21.46.26, 27. Ruth.4. 11. 1 Chron.27.1. Job.2.11. & in pl.fæm. בָּאוֹת venientes; quæ veniunt, Gen 41.29. Neh.6.16. Iſa. 27.11. Ezech.16.16.cui & וּ cop.& הַ ſunt præf. ſic, וּבָאוֹת & venientes,fæm. Ezech.41.6. & הַבָּאוֹת, venientes, f. ventura, futura,&c.Gen.41.35.Iſa.41.22.In Hiphil, הֵבִיא venire fecit; adduxit; introduxit,intulit; attulit, obtulit,&c. Gen.4.4..35.14.. 46.7.Jud.12.9.&c. 20.circ.l. cum וְ cop. וְהֵבִיא & adduxit; & obtulit,Lev.4.4.5.&c. in 20.circ.l. & cum נִי, הָ, וְ, & ה ut ſeq. הֵבִיאַנִי introduxit me, Deut.9.4. Cant.1.4.. 2.4. Ezech. 40.2. הֵבִיאָךְ adduxit te, Jud.18.3. cui & וְ, (cum ſægol,pro ſcheva, ob ſequens cateph ſægol) cop. eſt præf. ſic, וְהֵבִיאָךְ & adduxit te, Exod.23.23. Deut.30.5. הֵבִיאוֹ adduxit eum,Lev,17.4. Pſal.78.71. & וְהֵבִיאָהּ & afferet illud,Lev.2.2..5.12. Sic,in 3. ſing.fæm. præt. hiph. הֵבִיאָה attulit,f. 2 Chron.9.12. 1 Sam.25.35.Eſth.5.12. cui & וְ conv.eſt præf. וְהֵבִיאָה & afferet, Lev.15.29.ſic, in 2.ſing.m.præt.hiph. הֵבֵאתָ adduxiſti, Gen.20.9.. 39. 17. Exod.32.21. 1 Sam.20.8. Iſa.43.23. Lam. 1.21. & cum וְ cop.vel conv.præf. וְהֵבֵאתָ & adduxiſti,vel & adduxeris,Gen.26.10.. 27.10.&c.12.l. Item, in alia forma cum cholem penult.ſic, הֵבִיאוֹתָ vel, הֵבִיאתָ adduxiſti, &c undè, cum נִי Aff. הֵבִיאוֹתַנִי deduxiſti me, 2 Sam. 7.18. 1 Chron.17.16. & cum נוּ, aff. הֵבִיאוֹתָנוּ introduxiſti nos, Num.16.14. & in altera forma, cum tzere, ante תָ, ſic, הֵבֵאתָנוּ induxiſti nos,Pſal.66.11.ut & cum וְ conv. & וּ, Aff.ſic, וְהֵבֵאתוּ & adduces, vel,adduci to eum, 2 Sam.14.10. ut &, cum וְ conv. & הּ Aff. וְהֵבֵאתָהּ & introduxeris eam, Deut.21.12. ſicut etiam, cum וְ conv.& ם,Aff. in altera forma,cum cholem, penult. וְהֵבִיאוֹתָם & adduces eos, Jer. 35. 2. & in 1.ſing.præt.hiph. הֵבֵאתִי adduxi, Gen.31.39. Deut. 26.10. Jer.15.8.. 32.42..44.2.. 49. 8. Ezech.14.21. & cum וְ cop.vel conv. וְהֵבֵאתִי & adducam,vel,& adduxi, Gen.27.12. Exod.6.8.&c. ad Zach.13.9. in 20.circ.l. & ſemel,cum יְ, jod quieſcente in tzere, ſic, וְהֵבִיאתִי & adducam, Num.14.31.Item, cum וְ conv.& הָ aff.in altera forma cum cholem ante תִי, ſic, וְהֵבִיאתִיהָ & adduxero te, Ezech.38.16..39.2. Sic, cum וּ aff. in eâdem formâ, הֵבִיאתִיו reduxero,adduxero, Gen.43.9.Iſa.48. 15.cui & וְ conv. eſt præf.Sic, וְהֵבִיאתִיו & introducam eum,vel,& adducam eum, Num.14.24. 1 Sam.1.22. ut etiam cum שֶׁ præf. Sic, שֶׁהֵבִיאתִיו quòd adduxero eum, Cant. 3.4. Sic & cum וְ conv. & הוּ, aff. וְהֵבִיאתִיהוּ & inducam eum, Ezech.17.20. Item, הָ aff. in alterâ formâ cum tzere,ſic, הֵבִיאתִיהָ adduco illud,2 Reg.19. 25. Iſa.37.26.Item,cum וְ conv. & ם aff. in forma cum cholem,penul.Sic, וְהֵבִיאתִים & adducam vel reduc.m eos,Neh.1.9.Iſa.56.7. Jer.25.9.Ezec.24. 13. & in forma cum tzere penul.ante idem aff. וְהֵבֵאתִים & adducam eos,Ezec.23.22.Item,in 3.pl.præt.hip. הֵבִיאוּ attulerunt, adduxerunt,obtulerunt,Gen.43.2. & 46.32. &c. ad Neh. 3.5. in 30.circ.l. & cum וְ cop.conv. וְהֵבִיאוּ & offerent, Lev.4.14..14.42. Iſa.49.22..66.20.& cum הָ Aff. הֵבִיאוּךָ adduxerunt te, fæm. Ezech.27.26. ut &, cum הוּ Aff. הֵבִיאוּהוּ intulerunt eum, 2 Chron.28.27. ſicut etiam cum ם aff. הֵבִיאוּם adduxerunt ea, 1 Sam.15.15. 1 Chron.11.19. cui & וְ cop.conv.eſt præf. ſic, וְהֵבִיאוּם, vel cum kibbutz, pro ſchurek, וְהֵבִיאֻם & adducant illa; vel & adducent iſta, vel eos, Lev.17.5. Iſa.14.2. Jer.20.5. Item,in 2.pl.m. præt. hiph. הֲבֵאתֶם adduxiſtis,Num.20.4. 1 Sam.21.15. Joel 4.5. & cum וַ conv. præf. וַהֲבֵאתֶם & afferetis, Lev.23.10. Deut.12.6. Joſ. 18.6. Jer.17.21. Hag.1.8.& 9. Mal.1.13. ut & in altera forma, cum cholem penult-Sic, וַהֲבִיאֹתֶם & adducetis, 1 Sam.17.17. Denique, in 1.pl.præt.hiph. cum cholem, ſic, הֲבִיאֹנוּ introduximus; unde cum ם aff. הֲבִיאֹנוּם introduxerimus eos, Num.32.17. In part. hiph.ſing.m. מֵבִיא adducens,afferens; introducens; offerens, &c. Gen.6.16. Exod.10.4. Lev.18.3.&c. ad Zach.3.8.in 30. circ.l. & interdum abſque א, 3. Rad.ſic, מְבִי adducens, 1 Reg.21.21. Jer.19.15.. 39.16 cui & וְ eſt præf. ſic, וּמְבִי & reducens, 2 Sam.5.2. & plenè, cum הַ dem. præf. הַמֵּבִיא adducens, Ezech.42.9.cui & וְ cop. præf. וְהַמֵּבִיא & reducens, 1 Chron.11.2. Sic & cum לְ præf. כְּמֵבִיא ſicut educens,Pſ.74.5.Item,cum הָ aff. מֵבִיאָהּ introducturus te, Deut.8.7.in pl.m. מְבִיאִים adducentes; afferentes; offerentes,&c. 1 Reg.10.25.. 17.6. 1 Chron.12.40. 2 Chron.9,14.24.. 17.11.. 32.23. Neh.13. 16. Jer.17.26..33.11. & cum וּ cop.& הַ demon. præf. וּמְבִיאִים & afferentes, adducentes, Neh. 13. 15. הַמְּבִיאִים afferentes, Neh. 10. 32. & in pl. conſtr. מְבִיאֵי; unde,cum וּ cop. & abſque jod in medio, ſic, וּמְבִאֵי & afferentes, Jer.17.26. & cum וּ cop.præf.& הָ aff.ſic, וּמְבִיאֶיהָ & adducentes eam, Dan.11.6. In Infin. hiph. הָבִיא, afferre,adducere; educere; offerre,&c. Gen,18.19. Deut.6.23. 2 Sam.17.14. Iſa.1.13. Jer.17. 18,24. Ezech.20.15.& ſemel,abſque א radicali,ſic, הָבִי afferre, Ruth.3.15. Item, ſemel, cum וְ cop. & abſque jod mediano, notâ hiphil,ſic, וְהָבֵא & afferre, Hag.1. 6. Sed plenè cum לְ præf.ſic, לְהָבִיא ad afferendum, vel, adducendum,&c.Gen.26.5. Exod.35.29.. 36.5.&c. ad Dan.9.12. in 40.circ.l. pro quo, etiam, contractè occurrit abſque הָ ſic, לָבִיא afferre, 2 Chron.31.10. Jer. 39.7.& cum וְלְ præf. וּלְהָבִיא & afferre,Neh.10.36.Dan. 9.25. ut & cum מִ præf.ſic, מֵהָבִיא ab afferendo, Exod. 36.6. Item,cum בַּ præf.& יְ, Aff.ſic, בְּהָבִיאִי in reducere me, Ezech.2.42.. 32.9. & cum הָ, aff. ſic, הֲבִיאֲךָ adducere te, 2 Sam.3.13. cui & לְ & וְלְ ſunt præf. ſic, וּלְהָבִיאֲךָ ad introducendum te, Deut.4.38.& כֶם & ad introducendum te, Exod.23.20. Sic &, cum בֶ Aff. הֲבִיאֲכֶם adferre vos, Lev.23.14, 15. cui & בֶ eſt præf. בְּהָבִיאֲכֶם in introducendo vos, Ezech.44.7. ut & cum ם, Aff.& לְ præf. לְהָבִיאָם ad introducendum eos, Deut.9.29. Neh.12.27. Dan.1.18. In Imper. hiph.ſ. m.plenè, הָבִיא; vel abſque jod, ſic, הָבֵא, introduci to, Gen.43.16.Exod.4.6. & cum jod quieſcente in tzere, הָבֵיא referto, 1 Sam.20.40. Item, plenè, & cum הָ parag.ſic, הָבִיאָה affer.Gen.27.7. Prov. 23.12. Am.

4. 1.& cum ו cop. וְהָבִיאָה & afferto,Gen.27.4.Sic & in 2.ſing.fæm. הָבִיאִי afferto,ſ.2 Sam.13.10. Iſa.16.3.. 43. 6. Item,in pl.m.Imper.hiph. הָבִיאוּ afferte,Gen.42.19. Jer.27.11. Mal.3.10. cui & ו cop. eſt præf. ſic, וְהָבִיאוּ & adducite, Gen.42.34. Exod.32.2. 1 Chron.21. 2. 2 Chron.29.31. Neh.8.15.Am.4.4. In fut.hiph.1.ſing.plenè, אָבִיא adducam,afferam,introducam,&c.Exod.11.1. 1 Reg.21.29. 1 Chron.13.12.Iſa.43.5..60.17..66.4.Jer. 11.23..23.12.. 48.43.. 49.32.Ezech.5.17.. 14.16..33.2. Zeph.3.2. & defectivè, abſque א, ſic, אֲבִי idem, adducam,&c. 1 Reg.21.29. Mich.1.15. Sed plenè, cum ו conv.præf. ſic, וְאָבִיא & adduxi, introduxi, Joſ. 24. 8. Jud.2.1. 1 Sam.15.20. Jer.2.7..11.8. pro quo,eſt abſque jod medio,ſic, וָאָבִא & adduxerim, Exod.19.4.Jer. 35.4.Item,occurrit 1.ſing.fut.hiph. cum Aff. ךָ.., נִי.., נָּה & ם.., ut ſequuntur; אַבִיאֲךָ introducam te, Cant. 8. 2. אַבִיאֵנוּ reduxero eum, adduxero eum, Gen.42.37..44.32. Deut.31.20, 21. אַבִיאֶנָּה adducam illud, Iſa.46.11.& אַבִיאֵם reducam eos, Zach. 10.10. cui & ו cop. eſt præf. ſic, וְאַבִיאֵם & adducam, afferam eos,vel ea, 2 Sam.1.10. Ezech.20.10, 28. In 2. ſing.m.fut.hiph. חָבִיא introduces,afferes, Gen.6.19.Ex. 23.19.. 26.2.. 31.23. 1 Sam.17.18. Job.14.3. Iſa. 58.7. Jer.18.22. & cum aff. נִי.., הוּ.., נּוּ.. & נָּה.., ſic occurrit, חֲבִיאֵנִי adduces me, 1 Sam.20.8. חֲבִיאֻהוּ inducas eum, Jer.13.1. חֲבִיאֵנוּ reducas eum, Deut. 33. 7. & חֲבִיאֲנָה , afferto illud, Lev.6.14.ſic &, cum ם.. Aff. & ו conv.præf. וַחֲבִיאֵם & introduxiſti eos, Neh.9.23. ut &,cum מוֹ.. Aff. חֲבִיאֲמוֹ introduces eos, eſt cum defectu jod in medio, Exod.15.17. In 3 ſ.m. יָבִיא vel, jod abjecta, יָבֵא ; adducet ; afferet ; offeret ; &c.Lev.4. 32.. 5.25.. 7.29. Num.6.10,13. Joſ.23.15. 2 Chron.24. 11. Pſ.78.29. Eccl 12.14. Cant.8.11.Iſa.7.17.Jer.27.10. Dan.11.8.& cum ו conv.plenè, וְיָבִיא & adduxit, Neh. 8.3. & cum jod quieſcente in tzere, וַיְבִיא idem, Ezec. 40.3. Sed ſæpiùs, defectivè,cum tzere, abſque jod ; ſic וַיָּבֵא & adduxit, attulit ; intulit,&c.Gen.2.19..4.3..8.9. &c.ad Ezech.40.1. in 60.circ.l. Item,cum ו conv. & נִי.., Aff. וַיְבִיאֵנִי & introduxit me, Ezech.40.17,28,32,35, 48.. 41.1.. 42.1.. 44.4.. 46.19.& defectivè, abſque jod, cum ו conv.& aff. נִי.., ſic וַיְבִאֵנִי & introduxit nos, Deut.26.9.Sic &, cum ךָ.. aff. plenè, יְבִיאֲךָ vel defectivè,abſque jod, יְבַאֲךָ , introitu luxerit te ; introducet te, Exod.13.5,11. Deut.6.10..7.1.. 11.29. Eccl.11.9.Item,cum aff. נִי.., הוּ.., נָּה.., הָ.., & ם.., prout, ordine, ſequuntur ; יְבִיאֵנִי afferet,adducet eum,vel illud, Lev. 7.30..17.9. Prov.21.27. Eccl.3.22. יְבִיאֻהוּ afferet illum vel,illi,Exodus.22.12. & cum ו conv. וַיְבִיאֻהוּ & introduxit,adduxit,attulit eum,Gen.29.13. Jud.9.21. 1 Sam. 16.12.. 17.54, 57. 2 Reg.4.20..25.7. 2 Chron.25. 24.. 36.4,10. Jer.37.14.. 52.11. Ezec.16.4.Sic, יְבִיאָהּ afferet, ſive, afferto eam,Exod.35.5.& cum ו conv. וַיְבִיאָהּ & adduxit,introduxit eam, Gen.2.22..24.67. 1 Reg.3. 1. Dan.9.14. Item, נָּה adducet,ſive,adducito eam,Lev. 4.32. &, יְבִיאֵם, reducat eos, Num.27.17. & cum ו conv.plenè, וַיְבִיאֵם vel,defectivè, abſque jod, וַיְבִאֵם & introduxit eos, 1 Sam.9.22.2 Sam.8.7. 2 Reg.24.16. 1 Chron.5.26.. 18.7. Pſal.78.54. Jer.24.1.. 28.3.Dan.1. 2,18. Item, in 3.ſing fæm.fut. hiph. תָּבִיא afferet, ſive afferto,ſ. Lev.12.6. Prov.31.15. & cum ו conv. defectivè, cum tzere,abſque jod, וַתָּבֵא & adduxit ; f. Ezech. 8.3.. 11. 1. & cum ו conv. & נִי.., te הוּ.., Aff. ſic, וַתְּבִיאֵנִי & deduxit me, Ezech.11.24..43.5. וַתְּבִיאֻהוּ & adduxit eum, Ex.2.10. Jud.19.3. 1 Sam.1.24. Item in 1.pl.fut.hiph. נָבִיא afferemus, 1 Sam.9.7. Neh.10.38. Lam.5.15. Hoſ.9.8. & cum ו cop. וְנָבִיא & afferemus, Pſ.90.12. ut & cum ו cop.& ם.., Aff. ſic, וְנְבִיאֵם & adducemus eos, 2 Chron.2.15.Sic,in 2.pl.m. תָּבִיאוּ adducetis, afferetis, Gen.42.20. Lev.23.17. Num. 20.12. Deut.12.11. 1 Sam.21.15. 2 Chron.28.13. & in 3.pl.m. fut.hiph. יָבִיאוּ afferent,adducent,referent, Exod. 16.5.. 18.22. Lev.10.15.. 17.5. Num.18.13. 1 Reg.4.28.Neh. 10.40. Eſth.6.8. Iſa.66.20.& cum nun parag. יְבִיאוּן referent, Exod.18.26. & cum ו conv. plenè, וַיְבִיאוּ,וַיְבִיאוּן,vel defectivè,abſque jod, וַיָּבִאוּ & introduxerunt,adduxerunt, attulerunt, Gen.19.10..37.28..43.26.. 47.17. Exod.32. 3.&c. ad Neh.8.16. in 40.circ.l. & cum נִי Aff. יְבִיאוּנִי adducant me, Pſ.43.3. ut &, cum הוּ aff.& kibbutz, pro ſchurek ; ſic, יְבִיאֻהוּ adducent eum, Ezech.19.9. cui & ו conv. eſt præf.ſic, וַיְבִיאֻהוּ & adduxerunt eum, Jud. 1.7. 1 Sam.5.1. 2 Reg.23.30. 2 Chron.22.8. Jer.26.23. Ezech.19.4,9. Sic etiam,cum ם, aff. יְבִיאוּם inferent, ſeu inferunt ea, 1 Chron.9.28. cui & ו conv.eſt præf.ſic, plenè, וַיְבִיאוּם, vel defectivè,abſque jod, in medio, וַיְבִאֻם , & attulerunt ea, Joſ.7.23. 1 Chron.10.12. 2 Chron.25.12..28.15. Denique, in 3.pl. fæm. fut. hiph. תְּבִיאֶינָה afferent, ſeu afferant, Lev.7.30. In hophal, הוּבָא, adductus,allatus,illatus fuit, Lev.10.18.. 16.27. cum ו conv. וְהוּבָא & adducetur, Exod.27.7. Lev.13. 2,9.. 14,2.& in 3.ſing.f. præt. hoph. הוּבָאָה , pro quo ה, fæm.mutato in ת, & cum kibbutz pro ſchurek, ſic occurrit, Gen.33.11. benedictionem meam, quæ הֻבָאת adducta eſt tibi,&c.ut &,in 2.ſing.m. præt.hoph. הוּבָאתָ & cum ה, parag. הוּבָאתָה , adductus es, Ezech.40.4. & in 3.pl.præt.hoph. הוּבְאוּ ducti,adducti fuerunt,Gen. 43.18.In part.hoph. ſ.m. מוּבָא, adductus,illatus ; occurrit cum הַ demonſtr. præf.ſic, הַמּוּבָא adductum, il. latum, 2 Reg.12.10,14.. 22.4. 2 Chron.34.9,14. In pl. m. מוּבָאִים, ducti,adducti,Gen.43.18. Ezech.23.42, Ezech.30.11. & in pl.f. מוּבָאוֹת, adductæ,adducuntur Pſ.45.15. Item,in fut.hoph.3.ſ.m. יוּבָא , afferetur,inferetur, adducetur,&c. Lev.6.23.. 11.32. 2 Reg.12.5,17. Jer.10.9. & in 3.pl.m. יוּבְאוּ deferentur, Jer.27.21. Atque indè,nomina, i. בּוֹא, vel בֹּא m.ingreſſus, introitus; ut, cum מִ præf. מִבֹּא ab introitu, 2 Reg.23.11. & cum וּ cop.præf. & ךָ.. aff. וּבוֹאֲךָ & introitum tuum,Pſ. 121.8.vel poteſt eſſe infin.kal,&c.ibi vide. Et, ii.Indè, No. בִּיאָה vel, בְּאָה f.idem; ut cum בְּ præf. בְּבִיאָה in introitu ; Ezech.8.5. ut &,iii. Hinc etiam, No. מָבוֹא m. aditus,ingreſſus, introitus (item, occaſus, de ſole;) Jer. 38.18. & cum הַ dem.præf. הַמָּבוֹא, introitus, 1 Chron. 9.19. & cum בְּ præf. (pro, בְּהַמָּבוֹא) ſic, בְּמָבוֹא in ingreſſu,2 Chron.23.13.Ezech.46.19.In Conſtr.eſt מְבוֹא, occaſus,ingreſſus, Deut.11.30. Joſ.1.4.. 23.4. Jud.1.25, 25. 2 Reg.11.16. 16.18. 2 Chron.23.15.Prov.8.3.Zach. 8.7.& cum כְּ & לִי præf. כְּמָבוֹא juxta adventum,Ezec. 33.31. & לְמָבוֹא ad introitum,1 Chron.4.39.Ezech.44. 5. Item, cum וּ Aff. מְבוֹאוֹ vel, מָבוֹא, occaſum ejus, ſuum, Pſ.50.1.. 104.18.. 113.3. Mal.1.11. Atque inde,in forma pl.fæm. מְבוֹאוֹת aditus ; in pl. Ezech.27.3.nam forma abſoluta, pl.m. מְבוֹאִים non occurrit in textu ; ſed in forma pl.m. Conſtr. מְבוֹאֵי, ut cum כְּ præf. כְּמְבוֹאֵי juxta ingreſſus, Ezech.26. 10. Item, iv. Indè, etiam,

etiam, No. מוֹבָא m.idem, introitus,aditus; undè, cum ךָ, Aff. 2 Sam.3.25. מוֹבָאֲךָ ingressum tuum, quod legendum מוֹבָאֲךָ, literis ו & ב, transpositis, juxta Masorethas; Ità Bu.Lex.&c.Sim. (sed in Bu.Conc.legitur מוֹבְאֲךָ regressum tuum; quasi absoluta forma esset מוֹבָא, ingressus, &c.) In pl. m. מוֹבָאִים, in constr. מוֹבְאֵי, aditus, pl.&c. Undè cum ו cop.præf. & יו, aff. est, וּמוֹבָאָיו, & aditus ejus,&c.Ezech.26.10. Denique, v. Indè No. תְּבוּאָה f. proventus; reditus annuus; (propriè venturus; nam præteriti anni proventus, dicitur עָבוֹר, ut est in עֶבֶר; Bu. Lex.&c.Sim.) Psal.107.37. Eccl.5.9. & cum ה dem.præf. הַתְּבוּאָה idem; in forma Constr.est, תְּבוּאַת, proventus,&c.Lev.23.39.Deut. 14.22. 2 Reg.8.6. 2 Chron.31.5. Prov.10.16..18.20. Isa.30.23. & cum præf.י, לְ, זְ, כְ, וְ, בְ & מִ, ut sequuntur; וּתְבוּאַת & proventus, Deut.22.15. & וּבִתְבוּאַת & in proventu, Prov.15.6. כִּתְבוּאַת tanquam proventus, Num. 18.30. וְכִתְבוּאַת & tanquam proventus; ibid. לִתְבוּאַת ad proventum; 2 Chron.32. 28. & מִתְּבוּאַת de proventu, Jos.5.12. Item,cum aff. י, נוּ, ךָ, vel ךְ; וֹ, vel הָ, & יָ, ut seq. תְּבוּאָתִי proventus meus, Job.31.12. & cum ו cop. וּתְבוּאָתִי & proventus meus, Prov.8. 19. תְּבוּאָתֵנוּ proventus noster, Lev. 25. 20. תְּבוּאָתֵךְ proventu tuo, Deut.16. 15. vel, in pausa, תְּבוּאָתֶךָ proventus tuus, Deut.14.28.. 26.12. Prov.3. 9. תְּבוּאָתוֹ, Lev.19.25. & cum ה, pro ו, sic, תְּבוּאָתָהּ, Jer.2.3. proventus ejus, &c.&, תְּבוּאָתָהּ proventus ejus, f. Ezech.48.18.. 23.10.. 25.3,7,12, 22. Prov.3.14. Isa. 23.3. & cum ו cop. וּתְבוּאָתָהּ & proventus ejus, f.Neh. 9.37. In pl.f. תְּבוּאוֹת proventus,pl.Lev.25.15,16.Deut. 33.14. Prov.14.4.. 16.8. & cum בְּ præf. בִּתְבוּאוֹת in proventibus, Gen.47.24. Item, cum מִ præf.& יכֶם, aff. מִתְּבוּאֹתֵיכֶם de proventibus vestris, Jer. 12. 13.

Rad.21. בוב; Unde Talmudicis, בִּיב, διξαμενὴ, ἀμάρα; cloaca; Coc. locus excavatus,fossa; Bu.Lex. Indidem, Chaldæum בָּב; i. e. פֶּתַח ostium; Unde Hebræis est, בָּבַת עַיִן q. d. ostium oculi; pro quo & בַּת עַיִן contracte pro בָּבַת, aut ex alia radice, κόρη, pupilla, vel, quia contuenti alterius oculum, veluti imago aliqua in eo apparet; vel,quia est oculi intimum, & tanquam utero ejus continetur; אִישׁוֹן בַּת עַיִן nigrum pupillæ; quanquam hoc libentiùs ad τὸ εἰκόνιον ἐν τὸν ὄιον ἀνθρωπάκιον, retulerim; Coc. בּוּב, pupus fuit, pusio extitit; hinc,pupus, pupa,pupulus,pupula; Item, pupilio, & pupula; pars oculi parva, qua continetur vis visiva; verbalitèr non extat; Sed indè, No. בָּבָה f.pupula,pupilla, virtus visiva, in quâ videtur forma pupilionis; de quâ, Plinius, l.11. scribit absolutam vim speculi in oculis, ut tam parva illa pupula totam imaginem reddat hominis; Occurrit in constr. & cum præf. Zach.2.12.tangit בָּבָת in pupillam,sive tangit pupillam oculi sui; 70. τῆς κόρης τοῦ ὀφθάλμου αὐτοῦ Av. Item, à בּוּב est part.Niph. נָבוּב vacuus,evacuatus; Bu.Lex. excors; Bu. Conc. Job.11.12. Jer.52.21. In Constr. נְבוּב vacuum,cavum; Bu.Conc.ut, Ex.27.8..38. 7. נְבוּב לְחוֹת vacuum,cavum tabularum, i.e. concavum ex tabulis; est autem,teste Kimchi cum schurek, loco cholem; pro נָבוּב & נְבוּב; Undè בִּיב est fossa excavata, apud Rabbinos; Bu. Lex. quidam verò reducunt נָבִיב ad בִּיב; ut Pag.Cev. &c. Alii verò ad, נָבַב; ità in Bu.Conc. &c. Kimchius à בּוּב deducit נָבוּב (quanquam habet instar participii à נָבַב.) con cavum, διάκενον; Kimchi, חָלוּל; undè, נָבוּב אִישׁ dicitur vir vacuus; i.e. non תָּמִים, solidus; cor non habens, excors; διάκενος, χαῦνος. Coc.

Rad.22. בוז, est, spernere,contemnere; Pag. Bu. Conc. despicere; sunt qui faciant affine verbo בוּשׁ; quasi significet,conculcare animo; ferè constructur cum ל. Merc. בּוֹז, vel, בּוּז, fastidivit; contemptui habuit; despexit ex fastu quodam; cogn. cum בּוּשׁ conculcavit; nam despecta pessundamus, & direptioni relinquimus; Av. Declinatur autem, in textu, ut sequitur; In præt. kal בָּז sprevit, contempsit, Zach.4.10. est cum pathach, pro cametz, ut קוֹם à קָם; juxta Kimchi; vel potest esse ex verbis geminatis, quæ sunt cum patach; Pag. At בָּזַז aliud est, nempe prædari; quod loco non quadrat; construitur &, interdùm, cum accusativo, absque ל. Merc.&in 3.pl. בָּזוּ spernunt, Prov.1. 7. In fut.kal, 3.f.m. יָבוּז, spernet,Prov.23.9. & in 3.ff. cum cop. וְחָבָז (cum kibbutz loco schurek pro וְחָבוּז) aut spernet, Prov.30.17. & in 2.f.m. תָּבוּז contemnas, Prov.23.22. in 3.pl.m. יָבוּזוּ contemnent, despicient, Cant.8.7. Prov.7.30. pro quo, est cum kibbutz, יְבֻזוּ idem, Cant.8.1. Et in Infin.kal; בּוּז, contemnere,contemnendo, Cant.8.7. Item, in part.benoni kal; בָּז spernens, contemnens, Prov.11.12.. 14.21. & 13. 13. בָּז לַדָּבָר contemnens aliquid, obnoxius erit ei; Pag.vel potiùs, qui spernit verbum, יֵחָבֵל לוֹ perdetur ob illud, neglectum scilicet; Merc.Cev. Item,in pa-ul, kal, בּוּז contemptus, despectus; ut, Job.12.5. לַפִּיד בּוּז fax seu lampas contempta; Pag.Bu. quanquam potest esse nomen, lampas contemptûs, aut despectionis; i. e. contemptibilis; sic & cum ו cop. וּבוּז & despectus familiarum, i.e. inter familias; est enim, etiam, juxta R.D. part.passivum; Pag. Hæc omnia, Coc. exp. per,ignominiâ vel contumeliâ afficere; ignominiosè, vel contumeliosè habere aut tractare,& undè,No. בּוּז m.contemptus, despectio; Pag. Bu. ignominia,contumelia; ἀτιμία, ἀτίμωσις; Coc. Job.12.5. & 21. Psal. 107. 40.. 123. 3. Prov.18.3. cum præf. וּבוּז & contemptus, seu contemptu; & despectionem,&c.Psal.31.19..119.22.sic וּבוּז & contemptus, despectio, &c. Job.31 34. Item, הַבּוּז contemptus, despectio, Ps.124.3. & לְבִיז in contemptum, Gen.38. 23. Prov.12.8. Item, Indè etiam,No. בּוּזָה f. idem, despectus, despectio, &c. Neh.3.35. Ad בּוּז, non ad בָּזָה pertinet, בָּזָה, fœmininum participii בָּז; aut potiùs, tertia fœminina præteriti, quia respondet לַעֲנָה; Isa. 37. 22. 2 Reg. 19. 21. Coc. Kimchius, בּוּז, & בָּזָה confundit; malè; illud enim est ignominiâ vel contumeliâ afficere; quemadmodum qui deliquerunt, ignominia afficiuntur; hoc autem, minoris facere.Coc.

Rad.23. בּוּךְ, vel בוֹךְ,intricatus est densitate,seu perplexitate ramorum; distractus est, ut nesciat quo evadere seu vertere se debeat; cogn cum אָבַךְ & סָבַךְ implicuit se; Av. בּוּךְ, secundum R. D. est significationis בָּלְבוּל, confusionis; ut sit, confundi; Pag.Merc. perplexum esse; minùs propriè quidam divagari seu distrahi exponunt, etsi qui in perplexitate sunt,huc illuc distrahantur;

ſtrahantur; בַּלְבּוֹל Rabbinicum nomen eſt, confuſionem & permixtionem ſignificans; ab Hebræo verbo בָּלַל confudit; Merc. Indè, in Niph. נָבוֹךְ perplexum, implexum eſſe; implicari; confundi, &c. Pag. Bu. Coc. intricatus eſt, diſtractus eſt à ſeipſo; Av. In 3.pl. נְבֻכוּ confuſi ſunt, Pag. diſtracti ſunt, Av. perplexa ſunt, Bu. Joel.1.18. & in 3.ſing.f. נְבוֹכָה perplexa eſt, confuſa erat, implicabatur, diſtracta erat, &c. i. e. Judæi in Suſan, turbati erant; Av. Eſth.3.15. & in part. pl. m. נְבֻכִים perplexi, Bu. confuſi; Pag. diſtracti, Av. implicati ſunt, intricati; Coc. Exod.14.3.70. ὅτι πλανῶται; Av. eſt cum ſchurek ſive kibbutz, loco cholem, Pag. pro נְבוֹכִים Coc. Indè, No. מְבוּכָה f. diſtractio; intricatio; perplexitas; implicatio; confuſio; cum cop. וּמְבוּכָה & perplexitatis, &c. Iſa.22.5. & cum Aff. ה fæm. vertitur in ת, ante aff. ſic, מְבוּכָתָם perplexitas, ſeu confuſio iſtorum, &c. Mic.7.4. 70. reddunt ἀπορίαν; & verbum, per παράσσεσθαι; πλανᾶσθαι; Coc.

Rad.24. בּוֹל, ſecundum R. Jonah, eſt lignum, ſive arbor; ſed R.D. dicit, quod ſignificat quicquid profert terra, ſive ſit herba, & gramen; ſive arbor; & quod profert arbor, ut ramus, fructus, &c. Pag. proventus; Bu. Conc. Sunt tamen, qui putent radicem eſſe יָבַל; ibi vide; Pag. בּוֹל habet cognationem cum יְבוּל; ut & Kimchi docet, Job.40.20. al.15; pro gramine, vel, herba; Chald. עֲלָל quod eſt תְּבוּאָה, proventus; & בּוֹל עֵץ germen arboris; Kimchi, מוֹצָא הָעֵץ, Iſa.44.19. Coc. In hoc textu, eſt cum præf. לְבוּל ad proventum; Bu. Conc. לְבוּל עֵץ אֶסְגּוֹר trunco ligni procidam, ſive incurvabo me; vel ramo arboris, &c. R. Jonah, ligno arboris; ſunt enim Synonyma ei, עֵץ & בּוֹל; ut אֲדָמָה terra, & עָפָר; מָטָר pluvia, & גֶּשֶׁם. R.D. ramo arboris, Hieron. ante truncum; Pag. Sed eſt etiam בּוּל, Bul, nomen menſis octavi, i.e. Octobris; Pag. Sed cadit partim etiam in Novembrem; Merc. Incipiunt enim Hebræi à Martio; ut & civitas Florentina; Pag.1 Reg.6.38. Chaldæus reſpexit יָבַל adducere; unde vertit, יְרַח מֵיסַק אִבְּיָא menſe colligendorum fructuum; 70. ἐν τῷ μηνὶ Βαὰλ; Coc. ſunt qui, בּוֹל, dictum volunt מַבּוּל diluvio ſive inundatione, propter multitudinem pluviarum, quæ deſcendunt in Octobri. Pag. Alii ad יָבַל reducunt, quod tunc, tanquam vere novo, rurſum terra germina producat; Merc. [בּוֹן unde בָּן intellexit, &c. Vide in Rad. בִּין.]

Rad.25. בּוּס eſt, conculcare; πατεῖν; καταπατεῖν; Coc. pedibus conculcavit, proculcavit; peſſum dedit; Cogn. cum בּוּז, faſtidivit, & cum בּוּשׁ erubuit; quod enim pedibus conculcatur, eſt contemptum & pudefactum; Av. בּוּס, eſt ſpernere; calcare; (id proprium eſt, cætera tranſlatitia; Merc.) pollnere, inquinare; Item, teſte R.D. prædari; Pag. In fut. kal; יָבוּס conculcabit, Pſal.60.14.. 108.14. & in 3.ſ. f. תָּבוּס calcat, Prov.27.7. & in 1.ſ. cum cop. וְאָבוּס & calcabo, Iſa.63.6. & cum Aff. אֲבוּסֵנּוּ conculcavero eum, Iſa.14.26. Item, in 1.pl. נָבוּס vel, נָבוֹס conculcabimus, Pſal.44.6. In piel, בּוֹסֵס, (verbum quadratum po-el; ut כּוֹנֵן à כּוּן; Pag.) conculcavit omninò; calcavit pedibus, ex faſtu nimio; Av. Undè in 3.pl. בּוֹסְסוּ conculcant, Iſa.63.18. Jer.12.10. In Hiph. הֵבִיס fecit conculcare; & in hoph. הוּבַס conculcatus fuit; undè part. paſſ. מוּבָס conculcatus; proculcatum, Iſa.14.20. Et in hithp. הִתְבּוֹסֵס conculcavit ſeipſum; vel, conculcatus fuit à ſeipſo; unde part. hithp. מִתְבּוֹסֵס conculcatus à ſeipſo; & in fæm. מִתְבּוֹסֶסֶת conculcata, proculcata; vel, conculcandam præbens ſeipſam, &c. Ezech.16.6. & 22. Indè, nomina; i. בּוֹס, m. conculcans; nomen participiale tranſitivum, ut Kimchi notat; Undè in pl.m. בּוֹסִים, conculcantes, Zach.10.1. Deindè, ii. מְבוּסָה f. conculcatio; id quod conculcatur; ut cum ו cop. ומבוסה & conculcatio, Iſa.18.2. & 7.. 22.5. Item, iii. תְּבוּסָה f. idem; in conſtr. תְּבוּסַת conculcatio, contemptus, 2 Chron.22.7. proculcatio Achaziæ, &c.

Rad.26. בּוּץ m. byſſus; genus candidiſſimi lini, ex quo fiebant veſtes ſubtiliſſimæ, quibus Dives in Evangelio legitur fuiſſe amictus; idem quod בַּד linteum, vel linum candidiſſimum; hinc Græci & Latini, βυσσὸς, βύσσινος, byſſus, byſſinus; Av. בּוּץ eſt פִּשְׁתָּה; Pag. quod Talmudiſtæ vocant פִּשְׁתָּן; linum ſubtiliſſimum & candidiſſimum, in Paleſtina naſcens in folliculis; tradunt ex eo veſtem non conſumi flammis, ſed igne purgari; ac hodiè etiam Venetiis notam eſſe; Merc. Occurrit autem בּוּץ byſſinum, 1 Chron.15.27. 2 Chron. 5.12. Eſth.1.7..8.15, cum præf. וּבוּץ & byſſus, 2 Chron. 3.14. Ezech.27.16. וּבוּץ & byſſo; 2 Chron.2.13. [בּוּץ vel בֵּץ, lutum, Vide in Rad. בָּצַץ.]

Rad.27. בּוּק, eſt evacuare, teſte R.D. ob multitudinem ſpoliorum, & prædarum, populare; ſive populari, deprædari; diripere; Pag. בּוּק, evacuavit, idem quod בָּקַק vacuum reddidit; hinc, vacuo, evacuo, &c. verbaliter non legitur, in hâc formâ; ſed indè tantùm duo nomina; viz. בּוֹקָה, וּמְבוֹקָה; vacuitas, & evacuatio, Nah.2.10. Geminatio notat omnimodam evacuationem; Av. & Sim. Merc. & Cev. in Pag. מ, in מְבוֹקָה eſt hebraicum, ſive formativum nominis; formæ מְנוּחָה quies; Merc. Cev. Reliqua, quæ hinc eſſe poſſunt; Vide in Rad. בָּקַק. Bu. Lex.

Rad.28. בּוֹר, m. & interdum, בְּאֵר; ciſterna, fovea, puteus, vel lacus, cujus aquæ non ſcaturiunt, ſed colliguntur ex pluvia; ideoque aquam plerumque habet limoſam; & aqua exſiccata, ſolummodò limum; at בְּאֵר puteus, habens aquam puram & ſcaturientem; non tamen ſemper obſervatur hoc diſcrimen; Item, carcer, & ſepulchrum, hoc nomine, בּוֹר, etiam vocantur; Av. Sim. Pag. Bu. Coc. &c. בּוֹר, propriè, eſt foſſa exciſa ad colligendas aquas pluvias; indè ad carcerem & ſepulchrum transfertur, quod in foſſa fiant; Merc. בְּאֵר puteus, ſolâ terræ ſuffoſſione fit; Cev. abſque ædificio; ſed בּוֹר eſt cum ædificio; R.D. teſte; Pag. Occurrit autem, בּוֹר, vel, בֹּר; fovea, ciſterna, &c. Exod.21.33. 1 Sam.19.22. Pſ.7.11.. 28.1.. 143.7.. 30.4.. 88.5. Prov. 1.12.. 28.17. Iſa.14.17,20.. 24.21.. 38.18.. 51.1.. 26.20.. 31.14,16.. 32.18,24,25,29,30, & 23. cum præf. וּבוֹר &, vel aut ciſterna, Lev.11.36. הַבּוֹר fovea, foveæ, foveam, &c. Gen.37.22,28,29.. 41.14. Exod.12.29..21.34. 1 Chron.11.22. Eccl.12.6. Jer.37.16..38.6,7,9,10, 11,13..41.7. & cum א, ſic, הַבֹּאר idem, 2 Sam.23.20. וְהַבּוֹר & ciſterna hæc, Gen.37.24..41.9. הַבֹּרָה in ciſternam, (cum ה, locali, in fine) Gen. 37. 24. בַּבּוֹר in fovea,

Rom.5.5. οὐ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει ; ſpes autem non pudefacit. Coc. Item, in Infin. kal, בּוֹשׁ, erubeſcere, erubeſcendo, Jer.6.15. & 8.12. & in Imper. ſ.f. בּוֹשִׁי (à m. בּוֹשׁ) erubeſce, fæm. Iſa.23.4. Ezech.16.52. & in pl. m. בּוֹשׁוּ erubeſcite, Ezech.36.32. Item, in part. benoni kal, pl.m. בּוֹשִׁים (à ſing. בּוֹשׁ, erubeſcens) erubeſcentes, Ezech.32.30. In piel quadraro, בּוֹשֵׁשׁ, tardavit, &c. Vide in Rad. בָּשַׁשׁ. In hiphal, הֵבִישׁ, (quæ propria eſt verborum hujus formæ) vel הוֹבִישׁ, ſive, הֹבִישׁ; (quæ forma eſt à יָבֵשׁ) pudefecit; fecit erubeſcere; & ſine accuſativo, eſt neutrum; pudenda commiſit; Av. & Bu. In tertia autem præteriti ubique invenitur forma הוֹבִישׁ, compoſita ex בּוֹשׁ & יָבֵשׁ; Av. Occurrit autem hæc forma הוֹבִישׁ, pudefecit, erubuit, Iſa.30.5. Jer.10.14. & 51.17.. 48.20.. 50.2. Joel, 1. 10,12,17. & in 3.ſ.f. הוֹבִישָׁה, erubuit, vel erubeſcit, ſ. Jer.46.24..48.1. Hoſ.2.7. Joel.1.12. & in 2.ſ.m. הוֹבַשְׁתָּ pudefeciſti, 2 Sam.19.6. & in aliâ formâ, הֱבִישׁוֹתָ pudefeciſti, Pſal.44.8. & cum ה parag. הֲבִישׁוֹתָה idem, Pſ.53.6. In 3.pl. הוֹבִישׁוּ pudefecerunt; pudefacient, erubeſcent; Jer.2.26..6.15.. 8.12.& 9..50.2. Joel.1.11. Et in fut. hiph. יָבִישׁ, תָּבִישׁ pudefaciet, pudefacies, &c. Unde in 2.ſing.m. cum Aff. תְּבִישֵׁנִי pudefacias me, Pſ.119.31. & 116.& in 2.pl.m. תָּבִישׁוּ (à 3.pl.m. יָבִישׁוּ) pudefacietis, Pſal.14.6. Et in part.hiph.ſ.m. מֵבִישׁ pudefaciens, Prov.10.5..14.35..17.2..19.26..29.15. & in fæm. מְבִישָׁה pudefaciens, f.Prov.12.4. Item in hithp. הִתְבּוֹשֵׁשׁ puduit ſe; fecit ſe erubeſcere; Av. erubuit, confuſus fuit; Bu. Vnde, in fut. hithp.3.pl.m. יִתְבּוֹשָׁשׁוּ (cum camerz, pro Scheva, ob pauſam) erubeſcent, erubeſcebant, Gen.2.25. (à 3.ſing.m. יִתְבּוֹשֵׁשׁ erubeſcet, &c.) Indè nomina; i. בּוּשׁ, m. tarditas, &c. Vide in Rad. בָּשַׁשׁ. Dein, ii. בּוּשָׁה, f. pudor, erubeſcentia, confuſio, ignominia; Av. Pſ.89.45. Ezech.7.18. Obad. 10. Mic.7.10. Item, iii. בָּשְׁנָה fæm. idem; pudor, &c. Hoſ. 10.6. eſt cum Nun epenthetico, ſpeciali & inuſitatâ forma; Bu. Lex. Et iv. בֹּשֶׁת f. idem; ignominia, pudor, confuſio; Item, idolum pudendum, &c. Job.8.22. Pſal,38.26.. 132.18. Iſa.54.4. Jer.7.19. Dan.9.7. & 8. Mic.1.11. Hab.2.10. Zeph.3.5. cum præf. וּבֹשֶׁת & pudor, Pſal.44.16. וְהַבֹּשֶׁת & pudendum iſtud, Jer.3. 24. בַּכְּלִמָּה cum pudore, 2 Chron.32.21. Jer.20.18. וּבְכָלִמָּה & cum pudore, Ezr.9.7. כְּבֹשֶׁת juxta pudorem, Jer.2. 26. לְבֹשֶׁת ad pudorem; pudori; Iſa.30.3. & 5. לַבֹּשֶׁת pudendo idolo, Jer.11.13. Hoſ.9.10. וְלִבְשֶׁת & ad pudorem, 1 Sam.20.30. cum Aff. cholem mutatur in camerz chatuph; ſic וּבָשְׁתִּי & pudor meus, Pſal.69. 20. בְּבָשְׁתֵּנוּ in pudore noſtro, Jer.3.25. לָבָשְׁתֵּךְ ad pudorem tuum, 1 Sam.20.30. בָּשְׁתְּכֶם pudor veſter, Iſa. 61.7. & בָּשְׁתָּם pudor eorum, Pſal.40.16.. 70.4..109. 29. & Zeph.3.19. Denique, v. מְבוּשׁ τὰ αἰδοῖον. pudendum; confuſio; verendum; Av. in pl. מְבוּשִׁים conſtr. מְבוּשֵׁי ; pudenda, verenda; Undè cum præf. & aff. בְּמִבּוּשָׁיו in pudendis ejus; pudenda ejus, Deut. 25.11. τὰ αἰδοῖα αὐτῆς.

Rad. 30. בָּזָא deripuit; abraſit; Av. Undè in 3.pl. בָּזְאוּ deripuerunt; Iſa.18.2.7. Av. Alii referunt ad בָּזַז; ubi vide.

Rad. 31. בָּזָה contemnere; negligere; vili pendere; καταφρονεῖν, ὀλιγωρεῖν; LXX. φαυλίζειν; eſt parvi, vel minoris facere. Coc. בָּזָה contempſit, deſpexit;

fovea, Gen.37.29.& 40.15. Pſal.88.7. Lam.3.53. וּבְבוֹר & in fovea iſta, Jer.38.6. מִבּוֹר à vel ex ciſterna, 2 Sam. 3.26. 1 Chron.11.17,18. Pſal.40.3. Lam.3.55. Zach. 9. 11. & cum א, ſic, מִבְּאֵר è ciſterna, 2 Sam.23.15. & 16. Item, cum aff. בּוֹרוֹ, ciſternæ ſuæ, Iſa.36.16. מְבוֹרֵךְ è ciſterna tuâ, Prov.5.15. In pl. eſt formâ fæm. בְּרוֹת, ciſternæ, 2 Chron.26. 10. Neh.9.25. & cum א ſic, בְּאֵרוֹת ciſternæ, Jer.2.13. cum præf. וּבְרֹת & ciſternæ, Deut.6.11. הַבְּרוֹת ciſternæ, Gen.37. 20. וּבַבְּרוֹת & in ciſternis, 1 Sam.13.6. 70. interdum reddunt בּוֹר, per βόθυνος; interdum, per λάκκος, &c. Coc.

Rad.29. בּוּשׁ, &, בֹּשׁ, pudore affici; αἰσχύνεσθαι; Coc. erubuit; pudefactus eſt; confuſus eſt pudore; Av. ſignificat, pudore ſuffundi, erubeſcere; Pag. eſt Cogn. cum יָבֵשׁ; undè ſunt qui exponant præ pudore rigeſcere, & areſcere & palleſcere; quum quis in ipſo malo aut periculo, dejicitur, & conſternatur; Merc. ex Forſt. ſignificat animi fugam, à re inconvenienti, indecorâ, & turpi; nam internum quid ſonat; Coc. (pro differre, tardare, &c. Vide infrà, in בָּשַׁשׁ.) declinatur autem, in textu. prout ſequitur; In præt. kal, בּוֹשׁ, vel בֹּשׁ, erubuit, pudefactus fuit, Jer.48.39. cum וְ, cop. conv. וּבוֹשׁ & erubeſcet, Jer.48.13. & in 3.ſ.f. בּוֹשָׁה erubuit, vel erubeſcit, fæm. Jer.15.9.. 49.23.. 50.12. cum וְ conv. וּבוֹשָׁה & erubeſcet; fæm. Iſa.24.23. Et in 2.ſ.f. בּוֹשְׁתְּ (à 2.m. בּוֹשְׁתָּ) erubuiſti, erubeſcis, fæm. Jer.2. 36. & cum וְ conv. וָבוֹשְׁתְּ, & erubeſcas; fæm. Ezech. 16.63. & in 1. ſing. בּוֹשְׁתִּי, erubui, pudueram me; Ezr.8.22..9.6. Jer.31.18. In 3.pl. בּוֹשׁוּ vel, בֹּשׁוּ, erubeſcunt, erubuerunt, Job.6.20. Pſ.22.6,.71.24.. 45.16. Jer.14.3. & 4.. 20.11.. 48.13. cum וְ conv. וּבוֹשׁוּ & erubeſcent, Iſa.19.9. Jer.12.13. Mic.3.7. & cum וְ conv. וָבוֹשׁוּ & erubeſcent, vel erubuerunt; Iſa.20.5..37.27. & in 1.pl. בּוֹשְׁנוּ erubeſcimus, Jer.9.19.. 51. 51. (2.pl. בּוֹשְׁתֶּם erubuiſtis, non occurrit.) In fut. kal, יֵבוֹשׁ erubeſcet; vel, --ſcit; Iſa.29.22. cum וְ cop. וְיֵבוֹשׁ & erubeſcet, Hoſ.10.6.. 13.15. in 3.ſ.f. תֵּבוֹשׁ pudefiet, Jer.51.47. & in 2.ſing.f. תֵּבוֹשִׁי (à 2.m. תֵּבוֹשׁ) erubeſces; f. Iſa.54.4. Jer.2.36..22.22. Zeph.3.11. & in 1. ſing. אֵבוֹשׁ erubeſcam; pudefiam, Pſ.25.20.. 119.6, 46, & 80. Iſa.50.7. & cum ה, parag. אֲבוֹשָׁה idem; pudefactus fiam, &c. Pſa.25.2.. 31.2. & 18.. 71.1. Jer. 17.18. Sic, in 3.pl. יֵבוֹשׁוּ vel, יֵבֹשׁוּ erubeſcent, vel erubeſcant; Pſal.6.11..25.3..31.18.. 35.4.. 37.19.. 40. 15.. 69.7.. 70.3.. 71.13.. 83.19.. 97.7.. 119.78.. 127.5.. 129.5. Iſa.1.29..41.11.. 42.16.. 44.9. & 11. 49.23.. 66. 5. Jer.6.15..8.12.. 17.13. & 18. Joel.2.26. & 27. cum וְ cop. וְיֵבוֹשׁוּ & pudefiant, Pſal.86.17. Iſa.26.11.. 45.24. Hoſ.4.19. Mic.7.16. & cum וְ conv. וְיֵבוֹשׁוּ & erubuerunt, 2 Reg.19.26. Pſal.109.28. & in 2.pl.m. תֵּבוֹשׁוּ vel תֵּבֹשׁוּ erubeſcetis, vel erubeſcite, Job.19. 3. Iſa.45. 17..65.13. Notandum autem, in his futuri perſonis, cum tzere ſub Ethan, formam eſſe mixtam, ex hâc Rad. בּוֹשׁ, & ex Rad. יָבֵשׁ quod vide. Liceat etiam, in hoc verbo, animad vertere radicem conſolationis; viz. Omnes expectantes Dominum, juxta verbum ejus, & quidem manifeſtationem gratiæ & gloriæ ejus, non pudefient; Pſal.25.3. Non pudefient juſti, quorum conſilium eſt, Dominum ponere refugium ſuum, Pſ.14.6. Hinc,

ſpexit ; ſprevit ex faſtu quodam ; contemptui habuit ; habet Accuſ. vel Dat. & interdum עַל. Av. Sim. Pag. Merc. Bu. &c. Occurrit, Num. 15. 31. 2 Reg. 19. 21. Pſal. 22. 25.. 69. 34.. 102. 18. Iſa. 37. 22. Ezech. 17. 16, 19. cum ו cop. וָבָזֶה, & ſprevit, vel, & ſpernit ; Ezech. 17. 18. & in 2. ſ. m. בָּזִיתָ ſpreviſti, 2 Sam. 12. 9. cum Aff. בְּזָחָנִי (abſque jod, pro בְּזִיתָנִי) ſpreviſti me, 2 Sam. 12. 10. & in 2. ſ. f. בָּזִית ſpreviſti, f. Ezech. 16. 59.. 22. 8. & in 1. pl. בָּזִינוּ contemnimus, Mal. 1. 6. In fut. kal, יִבְזֶה contemnet ; undè cum ו conv. וַיִּבְז (contractè, per apocopam literæ ה pro וַיִּבְזֶה) & contempſit, Gen. 25. 34. Eſth. 3. 6. & cum Aff. וַיִּבְזֵהוּ & ſprevit eum, 1 Sam. 17. 42. Sic, in 3. ſ. f. cum ו conv. וַתִּבְז (pro וַתִּבְזֶה) & ſprevit, f. 2 Sam. 6. 16. 1 Chron. 15. 29. ut & in 2. ſ. m. תִּבְזֶה ſpernes, Pſal. 51. 19.. 73. 20. & in 3. pl. cum ו conv. וַיִּבְזוּ & ſpernebant, Neh. 2. 19. & cum Aff. וַיִּבְזְהוּ vel וַיִּבְזוּהוּ & ſpreverunt eum, 1 Sam. 10. 28. In Infin. kal, בְּזֹה contemnere, &, cum ל præf. לִבְזֹה ad contemnere, i. e. ad eum qui contemnit ; Bu. Conc. לִבְזֹה נֶפֶשׁ ad contemnere animo, Iſa. 49. 7. per enallagen, pro, לִבְזוֹת ; ad eum quem contemnit anima cujuſque, i. e. quiſque ; ſic mox ſequitur, לְמֻתָעֲב גּוֹי ad eum quem abominatur gens ; Alii ad populum Iſraeliticum ; alii ad Chriſtum Meſſiam referunt ; Bu. Lex. ad contemnendum animam ; Av. Vide & inter nomina. In benoni kal, בּוֹזֶה ſpernens, qui ſpernit, Prov. 15. 20.. 19. 16. cum aff. בּוֹזֵהוּ ſpernit eum, Prov. 14. 20. In pl. maſc. cum ו cop, וּבוֹזִים & ſpernentes, 2 Chron. 36. 17. & in conſtr. בּוֹזֵי contemptores, Mal. 1. 6. & cum Aff. וּבֹזַי & contemptores mei, qui ſpernunt me, 1 Sam. 2. 30. Item, in part. paul, cum ו cop. וָבָזוּי & contemptus, ſpretus, Jer. 49. 15. Obad. 1. 2. & in conſtr. cum ו cop. ſic, וּבְזוּי idem ; Pſal. 22. 7. & in fæm. בְּזוּיָה contempta, Eccl. 9. 16. In Niph. נִבְזֶה contemptus, vel, ſpretus, eſt vel fuit ; Undè part. Niph. m. נִבְזֶה contemptus, ſpretus, Pſal. 15. 4. Iſa. 53. 3. Jer. 22. 28. Dan. 11. 21. Mal. 1. 7, 12. cum ו cop. וְנִבְזֶה & contemptus, Pſal. 119. 141. pro quo, per epenthefin literæ מ, ſcribitur נִמְזֶה contemptibilis, vel -le, 1 Sam. 15. 9. eſt quaſi compoſitum, ex נִבְזֶה & מִבְזֶה Bu. Lex. In pl. m. נִבְזִים contempti, Mal. 2. 9. In hiph. הִבְזָה, fecit ſpernere ; præbuit occaſionem contemptus ; undè, in Infin. hiph. cum ל præf. לְהַבְזוֹת ad ſpernendum, ut ſpretos reddant, Eſth. 1. 17. ad ſpernendum facere maritos ; 70. ἀτιμάσαι. Av. Indè, nomina, i. בְּזֹה—(Toar, ſeu nomen adject. ſecundum R. D.) contemptus, ſpretus ſeu contemptibilis, ut Iſa. 49. 7. cum præf. לִבְזֹה—נֶפֶשׁ ad contemptum, vel contemptibilem, animæ ; i. e. ei qui eſt contemptui ; Pag. & Merc. Cev. apud eum ; poteſt tamen eſſe & makor, ſeu infin. teſte eodem R. D. Inſtar קְנֹה—poſſidere, Prov. 16. 16. Pag. & eſt ſenſus, ei qui idoneus eſt, ut eum ſpernat quævis anima ; vel, ut eum ſpernat omnis anima ; q. d. omnium contemptui expoſitus ; Merc. Cev. Vel, ponitur vice pahul, i. e. participii paſſivi, ut idem ait ; i. e. ad contemptum animæ ; Pag. vel, animo, aut anima ; ut ſuprà, quum Toar exponeretur ; Merc. Cev. בְּזֹה forma infin. nominalitèr ponitur, ad formam שְׁחֹק ; ut, loco illo, Iſa. 49. 7. לִבְזֹה—נֶפֶשׁ לְמֻתָעֲב גּוֹי לְעֹבֵד מוֹשְׁלִים contemptui animæ, & abominationi gentis, & ſervo poteſtatem habentium ; & בְּזֹה & מֻתָעֲב ponuntur ἐκ παραλλάξεως ; cum עֹבֵר. Solent enim & participia loco Subſtantivorum venire ; & Subſtantiva, pro concretis, ità hic, מֻתָעֲב βδέλυγμα ; & בְּזֹה נֶפֶשׁ q. d. κατάβρωμα τῆς ψυχῆς ; animæ, ὄρεξις καὶ ἐπιθυμία, concupiſcentia, & averſatio, ac faſtidium attribuitur ; Cocc, Deindè, ii. בְּזָיוֹן m. contemptus, deſpectio ; faſtus ; Av. Eſth. 1. 18. Item, iii. No. נִמְזָה f. (additis, Nun & Mem, ante radicales) contemptibilis, &c. Pag. contemptio faſtuoſa ; componitur ex paſſivo נִבְזֶה & nomine hebraico מִבְזֶה ; & fit contractio, brevitatis cauſa, in unum vocabulum ; ut 1 Sam. 15. 9. univerſum quod contemptum erat, &c. Av. Vide & ſuprà in part. Niph. נִבְזָה Chald. præmium, honorarium, &c. Vide in Conc. Chald.

Rad, 32. בָּזַז & contractè, בַּז, diripere ; διαρπάζειν, σκυλεύειν ; Coc. Diripuit prædam ; prædatus eſt ; ſpoliavit ; Av. deprædatus eſt ; Bu. Pag. &c. cum ו, præf. וּבָזַז & prædatus eſt ; Pag. & ſpoliet ; Bu. Conc. & defectivè, בַּז, ſpoliavit, Iſa. 8. 1, 4. In 3. pl. בָּזוּ prædati fuerunt, diripuerunt, Num. 31. 32. & 53. Joſ. 8. 27.. 11. 24. 2 Chron. 28. 5. Iſa. 33. 23. & in pauſa בָּזּוּ idem, Num. 31. 9, cum ו conv. וּבָזְזוּ & prædabuntur, Ezech. 26. 12.. 39. 10. & cum Aff. וּבָזְזוּם & diripiant eos, Jer. 20. 5. Item, pro, בָּזוּ, ſcribitur cum א, pro ſecundo ו ; ſic, בָּזְאוּ, diripiunt, Iſa. 18. 2, 7. Ità Bu. Lex. & Pag. &c. Alii verò volunt eſſe, ex, בָּזָה, & א, poni pro ה, ut & jod ponitur pro He, in Rad. חָטָה. Ità R. D. in Pag. Sed, ſunt etiam, qui בָּזָא per ſe, radicem faciant, quæ hoc tantum loco inveniatur ; Merc. Vide ſuprà, Rad. בָּזָא In 1. plur. בָּזַזְנוּ prædati ſumus, Deut. 2. 35. & aliâ formâ, cum vau cholem, בָּזוֹנוּ idem ; diripuimus, Deut. 3. 7. In fut. kal, יָבֹז vel יָבֻז, prædabit ; diripiet ; Undè, in 2. ſ. m. תָּבוֹז diripies, Deut. 20. 14. & in 3. pl. m. יָבוּזוּ diripient, vel, diripiant, Iſa. 10. 2.. 11. 14. cum ו conv. וַיָּבוּזוּ & prædati ſunt, Gen. 34. 27. & 29. 2 Reg. 7. 16. 2 Chron. 14, 14.. 25. 13. & cum ו cop. וְיָבוּזוּ & diripiant, Pſal. 109. 11. & cum aff. cholem mutatur in camets chatuph ; ſic, וְיָבְזוּם deripient eos, Zeph. 2. 9. Sic, in 2. pl. m. תָּבוּזוּ deripietis, Joſ. 8. 2. & in 1. pl. נָבוֹז, undè, cum ו cop. & ה parag. וְנָבְזֶה & diripiemus ; vel, & prædemur ; 1 Sam. 14. 37. Item, in Infin. kal ; בּוֹז, & cum præf. לָבוֹז ad diripiendum ; 2 Chron. 20. 25. Eſth. 3. 13. & 8. 11. & cum cop. וְלָבוֹז & ad diripiendum, Iſa. 10. 6. Ezech. 38. 12. ut & cum הַ Interrog. הֲלָבוֹז an ad diripiendum, Ezech. 38. 13. In Imper. ſing. בּוֹז dirripe ; Undè, in pl. m. בּוּזוּ diripite, Nah. 2. 9. Item, in benoni kal, בּוֹזֵז diripiens ; unde, plur. m. בּוֹזְזִים diripientes, 2 Chron. 20. 25. cum præf. לְבוֹזְזִים diripientibus, Iſa. 42. 24. in conſtr. בּוֹזְזֵי, undè cum præf. & aff. לְבוֹזְזֵינוּ diripientibus, ſive diripientium nos, Iſa. 17. 14. Item, cum aliis Aff. בּוֹזְזֶיךָ diripientes te, Jer. 30. 16. & בּוֹזְזֵיהֶם direptores ſuos, Ezech. 39. 10. In part. paul, בָּזוּז direptus, Iſa. 42. 22. In Niphal, נָבוֹז direptus eſt ; Undè, 3. pl. cum ו cop. vel conv. וְנָבְזוּ pro וְנָבְזוּ & diripientur, Am. 3. 11. & in Infin. cum cop. וְהָבוֹז & diripiendo, Iſa. 24. 3. & in fut. Niph. 3. ſ. m. יִבּוֹז, undè in 3. ſ. f. תִּבּוֹז

pro,

pro, בָּזַז; diripietur, Iſa.24.3. Et in pual, בְּזוֹז direptus eſt omnino; Undè, in 3.pl.cum ו conv. וּבְזוּז & diripientur, vel diripiantur, Jer.50.37. Indè, nomina, i. בַּז m. præda, rapina, direptio, Iſa.10.6.. 33.23. Ezech. 34.28..38.12. & 13. cum præf. הַבַּז prædæ, Num.31.22. & לָבַז, vel, לָבַז in prædam, Num.14.3.& 31. Deut.1. 39. 2 Reg.21.14. Iſa.42.22. Jer.2.14.. 15.13.. 17.3..49. 32. Ezech.7.21..25.7.. 26.5..34.8.& 21..36.4.& 5. וְלָבַז & in prædam, Ezech.23.46. Sed in loco, Ezech.25.7. ſcribitur לָבָג; maſorethæ verò notant legendum לָבַז; per commutationem Gimel, & Zain; Sic alibi, גֶּה pro זֶה. Bu.Lex. Item,cum aff. בִּזֹּה prædam ejus,Ezech.29. 19.(eſt ut פַּז, cum Aff. פִּזּוֹ & ſimilia; Cocc.)Deindè, ii. בִּזָּה f. idem,præda, rapina, direptio, 2 Chron.14. 14. Ezech.29.9. (atque ità ה,non eſſet Aff. pronomen, cum mappik) Dan.11.24. cum præf. הַבִּזָּה prædam; 2 Chron. 28.14. וּבִבְזָה & in prædam, Dan. 11. 33. וּבְבִזָּה & in prædam; Ezr. 9. 7. Eſth. 9. 10, 15, 16. לְבִזָּה in prædam, Neh. 3. 35. Notandum autem, quòd בַּז diſtinguitur à מַלְקוֹחַ, captura, Num.31. 32. & fuit הַמַּלְקוֹחַ captura, ultrà הַבַּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ prædam ſive direptionem, quam diripuerat quiſque ab exercitu; aurum, argentum, veſtes, rapuerant ſibi, v.53. id vocatur בַּז; ſed, quod quis ſibi rapere non potuit, verùm, in omnium poteſtatem venit; vocatur מַלְקוֹחַ Cocc.

Rad.33. בָּזַק m. coruſcatio, fulgur, fulgetrum, emicatio; R.Levi exponit ſarmenta olearum; ſed, propriè ſignificat fæcem oleæ, ſeu fæculentam materiam ex olivis, quæ facilè concipit ignem, & flammas ſurſum mittit; hinc,connexis literis ק & ז, fit duplex x; Undè, fæx, fæcis; בָּזַק explicatur per בָּרָק fulgor; Chald. בַּרְקָא 70. ἀστραπὴ; Symm. ἀκτὶς ἀστραπῆς; Talmudici explicant, per פִּיזוּר diſperſio; Videtur ſignificari ignis ſparſus & diſcurrens; ut in ſtramine aut linteo combuſto; Cocc.Occurrit cum ה demonſtr. præf. הַבָּזָק fulgur, Ezech.1.14. idem quod בָּרָק, quod præcedit; commutatis ז, & ר; ejuſdem organi literis; ut Latinis, in honos,& honor; eſt autem בָּזַק diſpergere, apud Rabbinos; undè quidam reddunt, fulgur diſpergens, i.e. vehementiſſimum; Bu.Lex.

Rad.34. בָּזַר diſperſit; diſſipavit; idem quod פּוּר per Pe. Pag.Av.Merc. Bu.&c. Undè, in fut. kal, 3. ſ. m. יִבְזֹר diſperget, Dan.11.24. וּרְכוּשׁ לָהֶם יִבְזֹר & ſubſtantiam eorum (vel,ipſis, ſive inter ipſos, Merc.) diſperget; Pag. In piel, בִּזַּר vel, בִּזַּר diſſipavit; ut Pſal. 68.31. בַּזַּר עַמִּים קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ diſperſit populos,qui præliis delectantur; 70. διασκορπίζειν Cocc.

Rad.35. בָּחַל conſtruitur cum ב; & explicatur, תִּיעוּב וּמִיאוּם; faſtidire, abominari; Coc. Undè in 3.ſ.f. Zach.11.v.8. & etiam anima eorum בִּי בָּחֲלָה; ubi, R.D. קָצָה אוֹ מָאֲסָה faſtidivit,vel rejecit, aut averſata eſt me, ſeu abhorruit à me; Merc. Chald. קָצַת, tædio affecta eſt; 70. αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωφύοντο ἐπ' ἐμέ; animæ illorum rugiebant in me; Coc.

Rad.36. בָּחַן probavit, exploravit; periculum fecit, expertus eſt; tentavit, examinavit; Pag.Merc.Bu.&c. cum aff. בְּחָנַנִי probavit me, Job.23.10. & in 2. ſ. m. בָּחַנְתָּ exploraſti, Pſ.17.3. cum ו conv. וּבָחַנְתָּ & explorabis, Jer.6.27.. 12.3. cum Aff. בְּחַנְתָּנִי probaſti nos, Pſal.66.10. & in 1.ſ.cum præf.& aff. וּבְחַנְתִּים & probavi eos, Jer.9.6. Zach.13.9.& in 3.pl. בָּחָנוּ probarunt, Mal.3.15. cum Aff. בְּחָנוּנִי probaverunt me, Pſal. 98.9. In fut. kal; יִבְחַן & in pauſa, יָבְחָן explorabit; Pſal.11.5. & in 3.ſ.f. תִּבְחַן probabit, Job.12.11..34.3.& in 2.ſ.m. cum Aff. תִּבְחָנֵנִי explorabis eum, Job.7. 18. & in 1.ſ.cum Aff. אֶבְחָנְךָ probabo te, Pſ.81.8. & in 3. pl. יִבְחֲנִי explorant, Pſ.11.4. In Infin. kal, בְּחוֹן, unde cum præf. כְּבְחוֹן juxta probare, Zach.13.9. Et in Imper. ſing.cum Aff. בְּחָנֵנִי proba me, Pſ.26.2.. 139.23.& in pl.cum Aff. וּבְחָנוּנִי & probate me, Mal.3.10. In benoni kal, בֹּחֵן probans, 1 Chron.29.17. Jer.11.20..17. 10.. 20.12.cum cop. ובֹחֵן & explorans,Pſal.7.10.Prov. 17.3.Hoc verbum, בָּחַן 70. reddunt, δοκιμάζειν, & τάζειν, ἐξετάζειν; ſignificat bonitatis, quæ in qualibet re eſt, explorationem, & manifeſtationem,ad certam, exploratamque notitiam; dicitur propriè, de auro, argento, metallis, quorum bonitas & puritas igne probatur, Zach.13.9. conflabo & probabo, h. e. conflando manifeſtam faciam ipſorum fidem, &c. Coc. in Niph. נִבְחַן probatus eſt; manifeſtatus eſt per probationem; undè in fut.niph. יִבָּחֵן probetur; Job.34.36. & in 3.pl.cum ו conv. וְיִבָּחֲנוּ & probabuntur, Gen. 42. 16.& in 2.pl.m. תִּבָּחֲנוּ probabimini; Gen.42.15. Indè nomina i. בֹּחַן, probatio; exploratio; Item, munitio; Av.Bu.&c. Iſa.28.16.fundavi in Sione, אֶבֶן בוֹחַן lapidem munitionis; Pag.vel lapidem explorationis; quaſi lapidem lydium; in quo probentur homines; ut proferantur intimæ eorum cogitationes; Vide Luc. 2. 35. Simile, Hab.1.12. צוּר לְהוֹכִיחַ petra ad demonſtrandum, Ezech.21.18. כִּי בֹחַן Nam exploratio,ſub. facta eſt; & quid, ſi etiam virga ſpernentis gladii non exiſteret? i.e. lapis probationis extat, atque ità, exploratio facta eſt, & patefactæ ſunt cogitationes ex cordibus multorum; In vanum autem id eſſet, niſi etiam virga ſpernentis omnem arborem gladii, veniret in eos, quorum infidelitas manifeſtata eſt. Cocc.Deindè,ii. בָּחוֹן, m.ſpecula exploratoria,vel,juxta quoſdam, turris munita; Bu. probator, explorator, ſpeculator; Av.turris ſpeculatoria, quæ eſt ad cognoſcendum & circumſpiciendum omnia comparata; ὃς περισκοπεῖ, Jer.6.27. בָּחוֹן נְתַתִּיךָ, pro, בְּבָחוֹן, vel אִישׁ בָּחוֹן in ſpecula dedi te, in munitione, ut cognoſcas & probes, explores viam illorum; Coc. Probatorem poſui te, in populo meo, munitionem, ut cognoſcas,&c.Av. Item, iii. בַּחַן m. probatio; & ædificiis tributa, eſt ſpecula probationis; Av.cum cop. וּבַחֲנָן & ſpecula exploratoria, Iſa.32.14. Denique, iv. בָּחוֹן m. probatio; munitio, undè cuſtos ſpeculatur, probaturus advenientes; Av. ſpecula exploratoria; Occurrit,in pl.cum aff. בְּחוֹנָיו probationes,i. e. munitiones ejus; Av. Speculas exploratorias ejus; Bu. Iſa.23.13. ubi ſcribitur joḏ, ſed legitur ſchurek; eſt enim forma duplicis Lectionis, Av.

Rad.37. בָּחַר deligere, αἱρεῖσθαι, αἱρετίζειν, ἐκλέγειν, γνῶναι; eſt ex pluribus aſſumere, vel mente atque affectu, ſive conſilio; vel reipſa,& quaſi manu; conſtruitur cum nomine,& ſine, & cum præp.ב.Cocc. בָּחַר elegit; delegit in ſocietatem, ſelegit; Av. Occurrit, & declinatur in textu, ſequente ordine; בָּחַר elegit, Deut.

Deut.7.6.. 14.2..18.5.. 21.5. 1 Sam.10.26.. 17.8,9,10 2 Sam.6.21.. 16.18.. 1 Reg.14.21. 1 Chron.15.2.. 28.4, 10.. 29.1. 2 Chron.12.13.. 29.11.Pſ.33.12..78.67..105. 26.. 132.13.. 135.4. Jer.33. 24. & cum ו conv. præf. וּבָחַר & eliget; Iſa.14.1. Zach.1.16.. 2.16. In 2. ſing. m.præt. kal, בָּחַרְתָּ & in pauſa, בָּחַרְתָּ; elegiſti,1Reg.3. 8.. 8.44. 2 Chron.6.34,38. Neh.9.7. Job.36.21. & cum ו conv. וּבָחַרְתָּ & eliges, Deut.30. 19. Sic & in 1.ſing. בָּחַרְתִּי vel,in pauſa בָּחָרְתִּי elegi, 1 Reg.8.16.. 11.13, 32,34,36. 2 Reg.21.7.. 23.27. 2 Chron.6.5.. 7.16..33.7. Neh.1.9.Pſal.84.11..119.30, 173. Iſa.43.10.. 44.1, 2. Hag.2.23. & cum ו cop. præf. וּבָחַרְתִּי & elegi, 2 Chron. 7.12. ut &, cum ה aff. בְּחַרְתִּיהָ elegi te, Iſa.41.8,9. & in 3. pl.præt.kal. בָּחֲרוּ elegerunt, Iſa.66.3. & in pauſa, בָּחָרוּ, idem, Gen.6.2. Prov.1.29. Iſa.66.4. & cum ו cop. וּבָחֲרוּ & elegerunt,Iſa.56.4. In 2.pl.m. בְּחַרְתֶּם elegiſtis, Joſ.24.22. Jud.10.14. 1 Sam.8.18..12.13. Iſa.1. 29. Iſa.65.12. In part.benoni kal, בּוֹחֵר eligens, qui eligit, 1 Sam.20.30. & cum ה dem. הַבּוֹחֵר idem, Zach. 3.2. & in part.pahul kal בָּחוּר electus, Exod.14.7. Jud. 20.15,16, 34. 1 Sam.24.3. 2 Sam.6.1. 1 Reg.12.21. 1 Chron.19.10. 2 Chron.11.1.. 13.3,17.. 25.8. Pſal.89. 20. Cant.5.15. Jer.49.19.. 50. 44. In pl. m. בְּחוּרִים, conſtr. בְּחוּרֵי ſelecti, 1 Sam.26.2. 2 Sam.10.9. In Infin.kal, cum ו cop. præf. וּבָחוֹר, & eligere, 1 Sam. 2. 28. Iſa.7.15,16. & cum י. Aff. cholem mutatur in cateph camerz; ſic, בָּחֳרִי eligere me,Ezech.20.5. In Imper.kal, ſing.m. בְּחַר elige, Exod.17.9. 2 Sam.24. 12. 1 Chron.21.10. & in pl.m. בַּחֲרוּ eligite, Joſ.24.15. 1 Reg.18.25. In fut.kal, 1 ſing. אֶבְחַר eligam, Num.17. 20. Job.29.25. Iſa.66.4. & cum ה parag. אֶבְחֲרָה eligam, 2 Sam.17.1. Job.9.14.& cum ו conv. וְאֶבְחַר & elegi, 1 Reg.5.16. 2 Chron.6.6. & cum הִי aff. אֶבְחֲרֶהִי eligam illud, vel, quod eligo, Iſa.58.5,6. & in 2.ſing. m. fut.kal, תִּבְחַר eliges, 2Sam.19.39. Job.34.33.Pſal.65.5. Prov.3.31. & cum ו cop. וְתִבְחַר & eliges, vel eligis, Job.15.5. Sic in.3.ſing.m.fut.kal, יִבְחַר, &, in pauſa, יִבְחָר, Num.16.5,7. Deut.12.5,14,18, 21,26.. 14.23, 24,25.. 15.20.. 16.2,11.. 17.8,10,15. Joſ.9.27. Jud. 5. 8. 2 Sam.15.15. Pſal.25.12.. 47.5. Eccl.9.4. Iſa.40.20.. 41. 24. conv. וַיִּבְחַר & elegit, Gen.13.11.Exod.18.25. Deut.4.37..7.7.. 10.15. Joſ.8.3. 1 Sam.13.2.. 17.41. 2 Sam. 10.9. 1 Chron.19.10.. 28.4,5. Pſal.78.68, 70. & cum ו conv.præf. & ה aff. וַיִּבְחָרֶהָ & elegit te, Iſa.49. 7. Sic,in 3.ſ.fæm. תִּבְחַר eliget,ſ.& cum ו cop.vel conv. וַתִּבְחַר & eligat, Job.7.15. & in 1.pl. נִבְחַר, eligemus; & cum ה parag. נִבְחֲרָה eligamus, Job.34.4. Item, in 3.pl.m.fut. kal, יִבְחֲרוּ eligent; & cum ו cop. וְיִבְחֲרוּ & eligent, 1 Reg.18.23. In Niphal, נִבְחַר electus fuit; & cum ו cop.vel conv. וְנִבְחַר & electa eſt; vel, & eligetur, Jer.8.3. In part.Niph.ſ.m. נִבְחָר electus,ſelectus; ſelectum, lectiſſimum, Prov.8.10,19.. 10.20.. 16.16..21. 3..22.1. in pual, בְּחַר ſelectus fuit; undè in fut. pual, 3.ſ.m. יִבְחַר eligetur, Eccl.9.4. ubi, juxta Maſorethas, legendum יְחֻבַּר, aſſociabitur; (&c.vide in Rad. חָבַר) Atque inde, nomina,i. בָּחוּר electus, ſelectus; Item,juvenis, quaſi ad omnes operas ſelectus,&c. Deut.32.25. 1 Sam.9.2. 2 Chron.36.17. Eccl.11.9. Iſa.62.5. Jer.15. 8..51.22. Ezech.9.6. In pl.m. בַּחוּרִים, (quaſi à ſing. in aliâ formâ, viz. בָּחוּר, forma חָנוּר ex dageſſatis) ſelecti, juvenes, Pſal.148.12. Prov.20.29. Iſa.23.4. Jer. 6.11..9.20. Lam.5.13, 14. Zach.9.17. & cum ו cop.

וּבָחוּרִים & juvenes, Iſa.40.30. Jer.31.13. & cum ה dem.præf. הַבָּחוּרִים juvenes, Jud.14.10. Ruth.3.11. Jer.11.22. cui & ו cop.eſt præf.ſic, וְהַבָּחוּרִים & juvenes, Am.8.13. & in forma pl. m. conſtr. בַּחוּרֵי juvenes, Ezech.23.6,12,23.. 30.17.& cum ו cop. וּבַחוּרֵי & juvenes, Pſal.78.31. & cum י. Aff. בְּחוּרַי juvenes mei, Lam.1.15. ut & cum ו cop.præf.& י. aff. וּבְחוּרַי & juvenes mei, Lam. 1.18.. 2.21. Item, cum כֶּם Aff. בְּחוּרֵיכֶם juvenes veſtri, 1 Sam.8.16. Joel.3.1. Am.4. 10. cui & מִ eſt præf. ſic, וּמִבְּחוּרֵיכֶם & ex juvenibus veſtris, Am.2.11. Sic & cum יו. Aff. בְּחוּרָיו juvenes ejus, Pſal.78.63.Iſa.9.17. Jer.48.15.& cum ו cop. וּבְחוּרָיו & juvenes ejus, Iſa.31.8. ut &, cum הָ aff. בַּחוּרֶיהָ juvenes ejus,ſ. Jer.49.26.. 50.30.. 51.3. & cum הֶם Aff. בְּחוּרֵיהֶם juvenes eorum, 2 Chron.36.17. Jer.18.21. cui & ו eſt præf. וּבְחוּרֵיהֶם & juvenes eorum, 2 Reg. 8.12. ubi eſt cum kibburz, ſub cheth, pro ſchurek. Item, occurrit etiam, pl.m. conſtr. cum Scheva ſub Beth, ſic, בְּחוּרֵי ſelecti, juvenes, 1 Sam.26.2. & 2 Sam.10.9. Ità, in Pag.& Bu.Lex.&c. Sed hæc forma hujus vocis & hi duo ejus loci, deſunt, in Bu.Conc. neque deſcribuntur in correctionibus,ad calcem operis adjectis. Deinde,ii. Hinc, no. בְּחוּרִים pl.m. &, בְּחוּרוֹת pl.fæm. juventus; quaſi ætas ſelecta; Bu.Lex. q.d. juventutes, pro juventus, Pag.in pl.m.conſtr. בְּחוּרֵי idem; unde,cum מִ præf. & יָ, aff.& cum kibbutz pro ſchurek eſt; מִבְּחוּרָיו à juventute ſuâ, Num.11.28. & in forma pl.f. cum יִךְ Aff. eſt בְּחוּרוֹתַיִךְ juventus tua; juventæ tuæ, Eccl. 11.9.. 12.1. Item,iii. Hinc No. בָּחִיר electus, ſelectus; In Conſtr. בְּחִיר idem, 2 Sam.21.6.& cum י. & ו Aff. Sic, בְּחִירִי electus meus, Iſa.42.1..43.20..45.4.& בְּחִירוֹ electus ejus, Pſal.106.23. & in pl. m. בְּחִירִים, conſtr. בְּחִירֵי electi,ſelecti; unde cum י, Aff. בְּחִירַי Iſa.65. 9. &,in pauſa, בְּחִירָי, Iſa.65.22. electi mei; & cum לְ præf. לִבְחִירַי electis meis, Iſa.65.15. Sic etiam,cum הָ, aff. בְּחִירֶיהָ electi tui, Pſal.106.5.& cum יו. aff. בְּחִירָיו electi ejus, 1 Chron.16.13.Pſal.105.6,43. Sic &,iv. Inde, No. מִבְחָר electio, delectus; ſelectum, lectiſſimum; Pag.Bu.&c. Deut.12.11. Iſa.22.7.. 37.24. Jer.22. 7. Ezech.23.7.. 24.4,5.. 31.16. & cum ו & בְּ præf. וּמִבְחַר & delectus, Exod.15.4. & בְּמִבְחַר in ſelecto,Gen.23.6. in pl.m. מִבְחָרִים, conſtr. מִבְחֲרֵי electiones, delectus, pl. Unde,cum יו., aff. מִבְחָרָיו electiones, i.e.electi ejus; Pag. delectuum ejus; Bu.Lex.& Conc. Dan.11.15. Et, v. Inde & No. מִבְחוֹר m.idem; delectus; ſelectum, &c. 2 Reg.3.19.. 19.23.

Rad.38. בָּטָא & in piel, בִּטֵּא inconſideratè locutus eſt; effutiit temerè; Av.ſignificat pronunciare,vel,inconſideratè pronuntiare; 70. διαίλειν τοῖς χείλεσι, Coc. Simplicem omnino pronuntiationem, ſignificare videtur hoc verbum; communitèr, proindè, exponunt temerè effutire, vel in bonum vel in malum; Merc. Undè, in fut.piel, יְבַטֵּא pronuntiat, vel pronuntiaverit, Lev.5.4. & cum ו conv. וַיְבַטֵּא & pronuntiaverit, Pſ.106. 33. & in Infin.piel, לְבַטֵּא pronuntiando, Lev.5.4. Indè, nomen, מִבְטָא m. pronuntiatum; prolatio; enuntiatio; 70. διάλαλιὰ; Pag. Bu.Coc. Incauta prolocutio, Av. Num.30.7. & 9. Hæc vox מִבְטָא Grammaticorum eſt etiam, pro prolatione; Merc.

Rad. 39. בָּטָה idem quod præcedens בָּטָא effutiit temere;

temerè; colluviem verborum inanium emisit, &c. Av. Undè in benoni kal, singular. masc. בּוֹטֶה effutiens; Bu. Av. Prov. 12.18. est, qui pronuntiat, tanquam confossiones gladii; at Lingua Sapientum est medicina; Cocc. est בּוֹטֶה proferens, pronuntians, promittens, tanquam,&c. Pag. Nam sunt, qui hoc ad vota temerè susceptа referant; Sed, de Linguæ virulentia, malo accipere, quæ quovis ictu gladii sapè molestior est & pernitiosior; Merc.

Rad.40. בָּטַח fisus est, confisus est; fiduciam habuit vel posuit; confidens fuit; speravit fiduciali ter; Bu. Av. Pag.&c. בָּטַח, fecurum esse; cum בְּ, אֶל, עַל, est, confidere; θαῤῥεῖν, ἐλπίζειν; Confidere autem, est, securum esse, & metu carere, in aliquo, propter aliquem, vel, propter aliquid; Coc. בָּטַח non solùm significat sperare, sed &, firmitèr inniti; undè sumitur pro securum esse; quòd confidentiam sequatur securitas; opponitur dubitationi & timori; construitur cum בְּ, sæpè; item cum אֶל vel, עַל Merc. Bu. Sæpè etiam absolutè ponitur; vide part.paul.Bu.Lex. Sic autem ordine occurrit, & declinatur in textu. בָּטַח confidit,Psal.28. 7. Prov.31.11. Ezech.33.13. Hab.2.19.& in pausa בָּטָח idem, 2 Reg.18.5. Job.6.20. & in 3.s.f. בָּטָחָה confidit, fæm.Zeph.3.2. Et in 2. s.m. בָּטָחְתָּ & in pausa, בָּטַחְתָּ confisus es, confidis, 2 Reg.18.19,20,21. Isa.36.4,5,6. Jer.39.18. Hos.10.13. & cum וְ conv, וּבָטַחְתָּ & confides, Job.11.18. Sic &, in 1.sing.præt.kal; בָּטַחְתִּי,& in pausa, בָּטָחְתִּי, confisus sum; confido, Psal.13.6..25.2.. 26.1.. 31.15.. 41.10.. 52.10.. 56.5,12.. 119.42.. 143. 8. In 3.pl præt.kal, בָּטְחוּ confidebant, fiduciam posuerunt, Jud.20.36. 1 Chron.5.20. Psal.22.5,6.78.22. & in 1.pl. בָּטָחְנוּ, confidimus, fiduciam ponimus, 2 Reg.18. 22. Psal.33.21. Isa.36.7. In part. benoni kal, sing. m. בּוֹטֵחַ, confidens, securus, Deut.28.52. Jud.18.10. 2 Reg.19.10. Psal.21.8.. 27.3.. 84.13.. 115.8.. 135. 18. Prov.11.15,28..28.26. Isa.37.10. Jer.5.17.. 12.5. cum וְ cop. וּבוֹטֵחַ & securus, confidens; Jud.18.7,27. Prov. 14.16.. 16.20.. 28.25.. 29.25. & cum הַ demonstr, & וְ præf. הַבּוֹטֵחַ confidens, qui confidit, Psal.86.2. וְהַבּוֹטֵחַ & confidens, Psal.32.10. In pl. m. בּוֹטְחִים confidentes, 2 Chron.32.10. Jer.7.8,14.& cum הַ dem. & וְ præf. הַבּוֹטְחִים idem, fiduciam ponentes; 2 Reg.18.21. Psal.49.7.. 145.1. Isa.36.6.. 42.17. Jer. 46. 25.& וְהַבּוֹטְחִים & fiduciam ponentes, Am. 6.1. & in sing.fæm. benoni kal, cum הַ dem. præf. הַבּוֹטֶחָה quæ confidit, Jer.49.4. & in pl.fæm. בּוֹטְחוֹת confidentes, quæ confidunt,Isa.32.9,10,11. Item, in part. pahul kal, s.m. כָּטוּחַ confisus, Psal.112.7. Isa.26.3. fretus,&c.in Infin.kal, בָּטוֹחַ, vel בְּטוֹחַ fidere, confidere, &c. Occurrit cum מִ præf. sic, מִבְּטוֹחַ præ,vel magis quàm confidere, Psal.118.8,9. cum ךָ, Aff. cholem transponitur, & mutatur in chirek,sic, בִּטְחֲךָ fidere te, Jer.48.7.In Imper. kal, בְּטַח fide, confide, Ps.37.3.. 115.9. Prov. 3. 5. & cum וְ cop. וּבְטַח & confide, Psal.37.5. In pl. m. בִּטְחוּ confidite, Psal.62.9..115.10,11.Isa.26.4. & cum וְ cop. וּבִטְחוּ & confidite, Psal.4.6. In fut. kal, 1.sing. אֶבְטַח vel, in pausa, אֶבְטָח, confidam, Psal.44.7.. 55.24..56. 4.. 91.2. Isa.12.2. & in 2.sing.m. cum הַ interrog. præf. הֲתִבְטַח, num confides? Job.39.11. & cum וַ conv. וַתִּבְטַח & fiduciam posuisti; 2 Reg.18.24. Isa.36.9. ut & in 2.sing.f.cum וַ conv. וַתִּבְטְחִי & confisa es, Isa.47. 10. Jer.13.25. Ezech. 16.15. Item, in 3.sing. m.fut.kal, יִבְטַח, vel, in pausa, יִבְטָח confidet, confidat, Job.40. 23. Prov.28.1. Isa.50.10. Jer.17.5,7. & cum וַ conv. וַיִּבְטַח & confidebat, Psal.52.9.& in 2.pl.m. תִּבְטְחוּ confidatis, Psal.62.11..146.3. Jer.7.4. Mic.7.5.& in pausa, תִּבְטָחוּ, idem, fiduciam ponatis, Jer.9.3..49.11.& cum וְ conv. וְתִבְטְחוּ & confisi estis, vel & confiditis, Isa.30. 12. Item, in 3.pl.m. fut. kal, cum וְ cop. & וַ conv. Sic, וְיִבְטְחוּ & confident, Ps.9.11.. 40.4.& וַיִּבְטְחוּ & confisi sunt, Jud.9.26. Isa.31.1. In Hiphil, הִבְטִיחַ fidere, vel confidere fecit; fiduciam tribuit; promisit; Pag. Av. &c.Unde, in 2.sing.m. præt. hiph. הִבְטַחְתָּ confidere fecisti, Jer.28.15.& in part.hiph. מַבְטִיחַ, fidere,confidere,vel, securum esse, faciens; occurrit cum יְ Aff.sic, מְבַטִּיחִי securum faciens me, Psal.22.10. In fut.hiph.3. s.m. יַבְטִיחַ (contracte,pro יַבְטִיחַ) fidere faciat, 2 Reg. 18.30. Isa.36.15. & cum וַ conv. וַיַּבְטַח & fidere fecit; Jer.29.31. Inde,nomina, i. בֶּטַח fiducia, confidentia; securitas; spes; Pag.Bu.&c. (item, securè, confidenter; adverbialiter; Bu. Lex. Sed sic adverbiascit, assumpto Lamed; Pag.) Gen.34.25. Deut.12.10.. 33.28. Jud.8.11. 1 Sam.12.11. Prov.1.33.. 10.9. Ezech.30.9. Mich.2.8. & cum וּ cop. וּבֶטַח & securitas, Isa.32.17.& cum לְ præf. לְבֶטַח confidenter, securè, Lev.25.18,19.. 26.5. Deut.33.12. Jud.18.7.1 Reg.4.25. Job. 11. 18.. 24.23. Psal.4.9..16.9. Prov.3.23,29. Isa.15.3..47.8.Jer. 23.6.. 32.37.. 33.16.. 49.31. Ezech.28.26.. 34.27,28.. 38.8,11,14.. 39.6,26. Hos.2.20. Zeph.2.15. Zach. 14. 11. Deinde,ii. Inde, No. בִּטְחָה f.idem, fiducia, securitas, spes; Occurrit, cum יְ præf.sic, וּבִבְטְחָה & in fiducia,&c. Isa.30.15. Et,iii. Hinc No. בַּטָּחָה f.idem,fiducia,&c. Occurrit,in pl.fæm. cum וּ cop. Sic, וּבְטָחוֹת & fiduciæ, securitates,&c.Job.12.6.(vide aliam significationem vocis, בַּטָּחוֹת in Rad. טוּחַ.) Sic &, iv. Inde etiam No. בָּטָחוֹן m.idem cum præced.fiducia,&c.Eccl. 9.4. & cum הַ dem.præf. הַבִּטָּחוֹן idem, 2 Reg.18.19.Isa.36.4. Item,v. Hinc & No. מִבְטָח, vel, cum patach, (formæ, מִשְׁעָן, מִשְׂגָּב, &c.) מִבְטַח idem, etiam cum præced. fiducia, spes,&c. Prov.25.19. cum cametz; sed, Psal.65.6. & Prov.14.26. cum patach. Sic cum aff. retinet pathach; (ad instar מִשְׁעַן &c. Sim.) ut cum יְ, ךָ, & וֹ Aff.Sic, מִבְטָחִי fiducia mea, Job.31.24. Psal. 71.5. מִבְטָחֵךְ fiducia tua,Prov.22.19. & מִבְטָחוֹ fiducia ejus; fiduciam suam, Job.8.14..18.14. Psal.40.5. Jer. 17.7. Sed cum Aff. הָ, & ם, est cum sægol, sub ט Teth, loco cametz, Euphoniæ causâ, sequente alio cametz; Bu.Lex. Sic, מִבְטָחָה, (pro מִבְטָחָה nam deest mappik in He, Bu.Lex.) fiducia ejus, fæm. Prov.21. 22. & מִבְטָחָם, fiducia eorum, Jer.48.13. In pl. m. מִבְטָחִים securitates, Isa.32.18. In constr. מִבְטְחֵי idem; unde cum בְּ præf. & יךָ aff. בְּמִבְטְחֵיךָ in fiduciis tuis; vel, fiducias tuas, Jer.2.37. Item,vi. Hinc quidam deducunt No. אַבְטִחִים pl.m. pepones,Num.11.5. Majemon,scribit, אבטיחין בערבי בטיך ובלעז מלוני i.e.Abattichin,Arabice,Battich vulgò,Melone; ergo א erit servile; Bu.Lex. Vide suo loco, sub Aleph.

Rad.41. בָּטַל cessavit; intermisit; intermissum,impeditum fuit; Bu.Lex.significat desinere, cessare; Pag. Coc. בָּטַל hebes fuit; mollis fuit; stupidus fuit; & dicitur de dentibus cassis; qui à vermiculis corrosi sunt, molliores, ut præ senectute non possint mandere cibum;

bum ; Hieron. vertit,ociosus fuit; tunc enim ociantur dentes, & cessant molere, quando sunt stupidi, & à vermibus excavati ; hinc Græcum βίπαλΘ ; mollis, &c. Av. Occurrit in 3.pl.præt. kal, cum ו cop. præf. וּבָטְלוּ & cessabunt ; Bu.Conc.& intermittent,Bu.Lex.Eccl.12. 3. Chald. בְּטַל ; & in pael, בַּטֵּל &c. Vide in Chald. Conc.

Rad.42. בֶּטֶן f. venter, uterus ; κοιλία ; Pag. Bu. Coc.Av. media pars corporis ; item, medietas vel dimidium cujuslibet rei,metaphoricè ; Av. Item, per metaph. prominentia, Projectura, 1 Reg.7. 20. Bu. Lex. בֶּטֶן est media pars corporis humani, à capite,manibus, & pedibus, distincta, & quia in ventre est cor, & renes, quibus alioqui (ob motum, qui circa illa viscera existit, animo moto) cogitatio & affectus tribuitur; venter pro animo ponitur,Prov.22.18.si custodias ea in ventre tuo; confer, Joh.7.38. חַרְרֵי בֶטֶן penetralia ventris, Prov. 18.8. 26.& 22. 20,27. Anima hominis est lucerna Dei, perrimans omnia penetralia ventris ; i.e. id, quo vivit homo, ut homo, vel quod homini à Deo inspiratur, est lucerna Dei, pervestigans id omne, quod in intimis penetralibus hominis est ; Coc. Occurrit autem בֶּטֶן venter, uterus, Num.5.22. Isa.13.18. & 46.3. In pausa, בָּטֶן Gen.30.2. Prov.18.8.. 20.27,30.. 26.22. cum præf. וּבֶטֶן Prov.13.25. הַבָּטֶן & in pausa, הַבָּטֶן Jud.13.5,7.1 Reg. 7.20. Psal. 127.3. בְּבֶטֶן in utero, Psal.139.13. Eccl.11. 1.& בַּבָּטֶן Job.31.15. Jer.1.5. Hos.12.4. מִבֶּטֶן ab utero, Jud.16.17. Job.1.21..3.10.. 10.19.. 38.29. Psal.22. 10,11.. 58.4.. 71.6. Eccl.5.14. Isa.44.2,24.. 48.8.. 49. 1,8. Jon.2.3. cum præf. ו cop. וּמִבֶּטֶן, & ab utero, Job 31.18. Hos.9.11. & cum י Aff. בִּטְנִי, ventris, vel uteri mei, Job.3.9.. 19.17.. 32.18,19. Prov.31.2.Mich. 6.7. Hab.3.15. cui & ו cop.est præf. וּבִטְנִי & venter meus, Psal.31.10.Item,cum נוּ Aff. בִּטְנֵנוּ venter noster, Psal.44.26. Et cum ךָ, vel in pausa ךָ Aff. בִּטְנְךָ venter, vel uterus tuus, Deut.28.4,11,18,53.. 30.9. Ps. 132.11. Cant.7.3. Ezech.3.3. & cum בְ præf. בְּבִטְנֵךְ, in ventre tuo, Prov.22.18. Sic cum ךְ, Aff. בִּטְנֵךְ, venter tuus,fæm. Num.8.21.cui & בְ est præf. בְּבִטְנֵךְ, in utero tuo, fæm. Gen.25.23. Sic & cum ו Aff. בִּטְנוֹ venter ejus, ventrem suum, Job. 15. 2.. 20. 23.. 40. 11.. Proverb. 18. 20. cui & בְ & מִ sunt præf. Sic בִּבְטְנוֹ in ventrem ejus, vel in ventre suo, Jud.3.21. Job.20.20. & מִבִּטְנוֹ ex ventre ejus, Jud.3.21.Job.20. 15. Item cum ה Aff. בִּטְנָהּ venter ejus, f. Num.5.27. Isa.49.15. cui & בְ est præf. בִּבְטְנָהּ in utero ejus, Gen. 25.24.. 38.26. Denique cum ם Aff. בִּטְנָם venter eorum,Ps.17.14.Hos.9.16. cui & ו cop.est præf. וּבִטְנָם & venter eorum, Job.15.35.

[בִּי in me ; est præpositio ב, cum jod Aff. primæ personæ ; Et, Latinis idem sonat, ut particula obsecrandi ; quæso, vel obsecro, mi, &c. Gen. 43. 20. Exod. 4. 10. Ubi, 70. δέομαι, Νόμαι ; Chald. בְּבָעוּ h. e. ἐν δεήσει ; fortè est abbreviatum, ex שִׂים בִּי, quæ phrasis est, Job.23.6. & est, q.d. πρόσχες μοι ; Cocc. R. Jehudah dicit, posse exponi, quasi concisè dictum sit, & desit dictio הָעֲוֹן iniquitas, i.e. pœna iniquitatis ; ut sit sensus, quicquid volueris,in me statuito ; & me audias, & finas ; &c. Sed sensus ille non ità congruit primo loco, Gen.43.20. cum ibi non de uno solo, sed de pluribus agatur; Merc. Cev.]

Rad.43. בִּיב quidam faciunt radicem, undè, נָבוּב ex Niphal, vacuatus; aut vacuus ; ut Pag.& R.D.apud eum; & sic, בִּיב doctores Hebræorum appellant concavitatem ; Merc. Videatur, suprà, radix בּוּב, aut infrà, radix נָבַב. [בִּין & contractè בָּן intellexit,&c. Vide seq. בִּין.]

Rad.44. בֵּין, inter; μεταξύ; Pag.Bu. Coc.&c.Gen. 1.v. 4. Interdum habet naturam nominis ; quasi medium, vel medietatem diceres ; ut בֵּין in, inter, quod Kimchi dicit idem valere, quod בְּתוֹךְ, in medio, Isa. 44.4. Ubi Veneta magna habent, בְּבֵן absque jod. Cum aff. בֵּינוֹ inter eum, Gen.30.36. inter se,& inter Jaakob &c. Sic etiam, בֵּינִי וּבֵינֶיךָ inter me,& inter te,Gen.16. 15. At, 1 Sam.20.23. est, בֵּינִי וּבֵינְךָ idem ; sic, בֵּינֵינוּ Job. 34.37. vel, defectivè, absque jod ; בֵּינֵנוּ Jos.22.25. inter nos; &, בֵּינֵיכֶם inter vos, Gen. 9. 15. בֵּינֵיהֶם inter eos, Ezech.43.8. quæ formam habent pluralem masculinam, in Constr. vel cum Aff. Sed, occurrit etiam, in fœminina terminatione plurali, Ezech. 10.2. אֶל בֵּינוֹת לַגַּלְגַּל ad intermedietates orbium, i.e. in medium, vel intervallum ; & מִבֵּינוֹת לַכְּרֻבִים è medietatibus, è medio, ex intervallo cherubinorum ; Ibid. Sic בֵּינוֹתָם inter eos, Gen.42.23. & בֵּינוֹתֵינוּ inter nos, Gen.26.28. Et formâ duali, absque י, in medio, sic, אִישׁ הַבַּדִּים q.d. Vir medietatum, 1 Sam.17. 4. i.e. intermedius ; interponens se inter duo castra, duello pugnam transactarus,&c. Huc etiam quidam referunt, לְבַן, ad mediamum, scil. cantum musicum, nempe, tenorem, ut vulgò vocant, Psal.9.1. de quo vide etiam in עָלַם Sic & in Chald. בֵּין inter,Dan.7.5. &, בֵּינֵיהֶן inter ea ; v.8. Hæc præcipuè, ex Bu. Lex. ex radice בִּין est particula בֵּין inter ; Pag. quasi dicas, distinctionem ; & ex hâc vocula, totius radicis, בִּין vel בוּן,genuina significatio percipi potest ; Merc. Ità Mercerus rectè judicat ; nam,verbum בִּין vel בוּן, contracte, בָּן, notat judicium περὶ τοῦ διαφέροντΘ, de eo,quod interest, &, distinctam cognitionem, & confideratione, qua quæritur rei cognitio ; vertitur, intelligere; alicubi reddendum est, animadvertere ; 70. συνιέναι, γνῶναι, &c. habet Affinitatem cum בֵּין inter ; nam, in comparatione & distinctione differentium inter se rerum versatur; ut 1 Reg. 3. 9. לְהָבִין בֵּין שׁוֹב לָרָע ad dignoscendum bonum & malum ; Coc. בִּין est radicalis dictio, secundum R.D. ex qua fit verbum in kal, בָּן quod est intelligere ; aspicere, & sentire ; Pag. ex R.D. Crebrior est hujus verbi usus, in hiphil, ideò radicem ejus potius facimus בִּין quam בוּן ; significat proprie, intrinsecùs mente considerare, & animum certa dispositione, distinctione & judicio intendere ; rectè,per intelligere vertitur, quod est res dijudicare, discernere, & perpendere accurate ; differt ergo בִּינָה, intelligentia, à חָכְמָה sapientia ; quòd hâc res certo cognoscantur aut agantur luce quadam mentis ; illâ vero, res inter se dissimiles, prudenter discernantur & dijudicentur, penitus consideratæ, quod nos judicium dicimus ; R.Levi inquit חָכְמָה esse certam & primariam rerum scientiam ; בִּינָה vero,cum res ex rebus colliguntur, & unum ex altero deducitur ; sic distingues & חָכָם sapientem, à נָבוֹן intelligente,&c.Sunt qui hoc verbum affine faciant verbo בָּנָה ; ut בִּין in mente sit, quod בָּנָה in externâ ædificatione digerenda ; (Hæc accurate

curatè, Merc.) oportet enim architectum mente & intellectu disponere partes ædificiorum; Av. Declinatur in præt.kal, בָּנִיתָ, בָּנָה, &c. ut in 2.sing. m.præt.kal,cum ה, parag. Sic, בִּנְיָתָה intellexisti, vel intelligis; Pſal.139. 2. In part.benoni kal, ſing.m. בָּן, intelligens, prudens; & in pl.m. בָּנִים intelligentes, prudentes; occurrit cum מ præf.ſic, מִבָּנִים ab intelligentibus, Jer.49.7.In Niphal, נִבוֹן, נִבוֹנוֹתָ, &c. intelligentiâ & prudentiâ inſtructus fuit, &c.ut in 1.ſing.præt.hiph. נִבּוֹנוֹתִי (cum ו ſchurek poſt Beth, licet poſſet eſſe cum cholem; Pag.) Intellexi, Pag. Bu. Conc. prudentiâ inſtructus ſum; Bu.Lex. Iſa.10.13.intellectu ſeu intelligentiâ fui vel ſum præditus; Merc.&c. Unde in part.Niph.ſing.m. נָבוֹן intelligens, prudens; Bu. Intellectu præditus,induſtrius; ſagax,ſolers, & peritus; Merc.Gen.41.33,39. Prov.10.13.. 14.33.. 15.14.. 16.21.. 17.28.. 18.15.Hoſ. 14.10. & cum ו cop. וְנָבוֹן & intelligens, Deut. 4. 6. 1 Reg.3.12. Prov.1.5.ut & cum ל præf. לְנָבוֹן intelligenti, Prov.14.6.. 19.28. & in Conſtr. ־ mutatur in ֵ, ſic נְבוֹן intelligens: Occurrit cum ו cop. וְנִבְוֹן & intelligens, 1 Sam.16.18. Iſa.3.3. In pl. m. נְבוֹנִים intelligentes, Iſa.5.21. Jer.4.22. & cum ו cop. וּנְבוֹנִים & intelligentes, Deut.1.13. Item cum ל præf. לִנְבוֹנִים intelligentibus, Eccl.9.11. & in pl. m. Conſtr. נְבוֹנֵי intelligentes; unde, cum יו aff. נְבוֹנָיו intelligentium ejus, Iſa.29.14. In piel, בִּין intelligentem, ſeu prudentem, effecit; erudivit, &c. undè in fut.piel, 3. ſing. m. יְבִינֵן prudentem reddet; Occurrit, cum הוּ Aff. Sic, יְבִינֶנְהוּ intelligentem reddet eum; Bu.Conc. prudentem reddidit eum, erudivit eum; Bu. Lex. Deut. 32. 10. intelliget eum, pro intellexit eum, Pag. &c. In hiphil, הֵבִין, vel tranſitivè, intelligere fecit; intelligentem, ſeu prudentem effecit, vel reddidit; erudivit; vel, intranſitivè, intellexit, percepit, ſenſit; conſideravit,animadvertit, advertit; Bu. Pag. &c.Sim. Occurrit autem, הִבִּין (3.ſm. præt.hiph.)intellexit,intelligere fecit, Job.28.23. Iſa.29.16. Dan.1.17. & in 1.ſing. præt.hiph. הֲבִינוֹתִי; pro quo,per defectum literæ ה, characteriſtici hiphil, ſic occurrit,Dan.9.2. הֲבִינוֹתִי, intellexi; conſiderabam, vel ſtudebam in libris; Bu.i.e. libris operam dedi, vel literis; libros evolvi,&c. Merc. Item, in 3.pl.præt.hiph. הֵבִינוּ intellexerunt,&c. Neh. 8.12. Mich.4.12. & in 2.pl.m. הֲבִינוֹתֶם intellexiſtis, vel intelligitis, Iſ.40.21. In part.hiph.ſ. m. מֵבִין intelligens, peritus; vel, intelligere faciens; prudentem reddens, ſeu efficiens,&c. 1 Chron.15.22..25.8.. 27.33..28. 9. 2 Chron.34.12. Neh.8.2.. 10.29. Pſal.119.130.Prov. 17.24.. 28.2,7.11. Iſa.57.1. Dan.8.5,27. & cum ו, בְּ, ה, & ל præf. ſic, וּמֵבִין & intelligens, Dan.8. 23. הַמֵּבִין intelligens, 1 Chron.25.7. 2 Chro.26.5. Pſal.33.15. בְּמֵבִין in intelligente, vel per intelligentem, Prov. 17.10. & לַמֵּבִין intelligenti, Prov.8.9. In pl.m. מֵבִינִים intelligentes, Ezr.8.16. Neh.8.7. & cum ה dem. & וְה præf. הַמְּבִינִים intelligentes,2 Chron.35.3.Neh.8.9.&, וְהַמְּבִינִים & intelligentes,Neh.8.3.In pl.m.Conſtr.cum ו cop.præf. וּמְבִינֵי & intelligentes, Dan.1.4. In Infin. hiph. הָבִין intelligere, intelligendo, 1 Reg.3.11. Pſal. 32.9. Prov.14.8. Iſ.28.19..56.11. pro quo ſemel eſt cum defectu, literæ ה, notæ Hiph. ſic, הָבִין intelligendo, Prov,23.1. Sed occurrit etiam plenè cum ל præf. Sic לְהָבִין intelligere, ad intelligendum, 1 Reg.3.9.Prov. 1.2,6. Dan.10.12. & cum ל præf.& ה aff. לַהֲבִינְךָ ad intelligere faciendum te, Dan.10.14. Sic in Imper.hiph. הָבִין vel, הָבֵן ſine jod; intelligere fac, declara, Dan.8. 16,17.. 10.11. & intranſitivè, cum ו cop. וְהָבֵן & intellige, Dan. 9.23. Item defectivè abſque ה nota Hiph. & cum ו cop.ſic, וּבִין & animadverte, Dan.9.23..10.1. & ſemel etiam cum ה parag.ſic, בִּינָה intellige, conſidera, Pſal.5.2. Item,plene, cum נִי aff. הֲבִינֵנִי intelligere fac me, Pſal.119 27,34,73,125,144,169. Sic in imper.pl. m. הָבִינוּ inſtruite, intelligendum date, Job.6.24. Prov. 8.5. pro quo defectivè etiam occurrit abſque ה nota hiph.& intranſitive, בִּינוּ conſiderate,Deut.32.7.Pſal,50. 22.. 94.8.In fut.hiph.plerumque eſt intranſitivum,ut in 1.ſing. אָבִין intelligam, Job.9.11..23.8..42.3. Dan.12.8. & cum ה parag. אָבִינָה animadvertam,vel animadverti, Pſal.73.17. Prov.7.7. cui ו cop.& וְ conv. ſunt præf. ſic וְאָבִינָה & intelligam, Job.23.5. & וַאֲבִינָה & conſideravi, Ezr.8.15. Neh.13.7. Sic in 2.ſing.m. fut.hiph. תָּבִין intelliges, vel intelligis, Job.15.9..38.20. Prov.2.5,9.. 23.1. Item in 3.ſing.m.fut.hip. יָבִין intelliget, vel intelligit, Job.6.30..14.21.. 36.29. Pſal.19.13.. 49.21..92.7.. 94.7. Prov.14.15.. 20.24.. 24.12.. 29.7,19. Iſ.6.10..28. 9.. 32.4. Dan.11.37. Hoſ.4.14. & cum ו cop. abſque jod, ſic, וְיָבֶן & intelliget, Jer.9.12..11.30. Hoſ.14.10. ut & cum וַ conv. וַיָּבֶן & intellexit,1 Sam.3.8. 2 Sam.12.19.2 Chron.11.23.Dan.9.22. Item,cum וַ conv.plene,cum jod & הוּ, Aff. וַיְבִינֵהוּ & intelligere fecerit eum, tranſitive, Iſa.40.14. ſic in 3.ſing.fæm. cum וַ conv. defectivè abſque jod, וַתָּבֶן & intellexit, Job.13.1.ut & plene cum jod & ם aff. תְּבִינֵם inſtruit eos, Job.32.8. Sic in 2.pl. m.plenè, תְּבִינוּ inſtruatis; intelligatis,trans.vel intrans. Job.18.2. Iſ.6.9. & cum ו cop. וְתָבִינוּ & intelligatis. Item in 3.pl.m fut.hiph. יָבִינוּ intelligent,conſiderabunt, Deut.32.29. Job.32.9. Pſal.28.5.. 58.10..82.5.Prov.28. 8. Iſa.44.18. Dan.11.33..12.10. cui & וַ conv. eſt præf. ſic, וַיָּבִינוּ & intellexerunt, Neh. 8. 8. In Hithpael, הִתְבּוֹנֵן intranſitive,intellexit, percepit,ſenſit, conſideravit,animadvertit, advertit,Pag.Bu.&c. Iſa.1.3. & in 2. ſing.m. præt. hithp. הִתְבּוֹנַנְתָּ conſideraſti, Job.38. 18. & cum ו conv. וְהִתְבּוֹנַנְתָּ & conſideraveris, Pſal.37. 10. ut & in 3.pl.cum kametz pro ſcheva, penult.ob pauſam; הִתְבּוֹנָנוּ animadverterunt, Iſa.52.15. In Imper. hithp. ſing.m.cum וַ cop.וְהִתְבּוֹנֵן & conſidera, Job.37.14. & in 2.pl.m. הִתְבּוֹנְנוּ animadvertite, Jer.9.16. & cum ו cop. וְהִתְבּוֹנְנוּ & animadvertite, Jer.2.10.In fut.hitpth.1.ſing. אֶתְבּוֹנֵן conſiderabo, Job.23.15.. 31.1.& cum kametz in ult.pro tzere, ob pauſam; אֶתְבּוֹנָן idem, Job.32.12. Pſal. 119. 95, 100, 104. cui & וַ conv. eſt præf. Sic, וָאֶתְבּוֹנֵן & animadverti, 1 Reg.3.21. Sic, in 2.ſing.m. cum וַ conv. וַתִּתְבּוֹנֵן & conſideraſti, Job.30.20. Item in 3. ſing. m. יִתְבּוֹנֵן conſiderabit; eſt cum kametz in ult.ob pauſam, Job.11.11.. 26.14. ut & in 2. pl. m. תִּתְבּוֹנְנוּ animadvertetis, Jer.23.20.. 30.24.& in pauſa, cum kametz penult.תִּתְבּוֹנָנוּ conſideretis, Iſa.43. 18. Denique in 3. pl. m. fut. hithp. cum kametz penult. ob pauſam, יִתְבּוֹנָנוּ conſiderabunt, Iſa. 14. 17. & cum ו cop. extra pauſam cum ſcheva penult. וְיִתְבּוֹנְנוּ & conſiderent, Pſal.107.43.Atque indè nomina, i. בִּינָה fæm.intelligentia, prudentia, animadverſio, Pag.Bu. 1 Chron.12.32. 2 Chron.2.12. Job.28.12, 20,28.. 34.16.. 38.4,36. Prov.4.1,5,7.. 8.14.. 9.6,10.. 16.17.Iſa.29.24..33.19. Jer.23.20. Dan.1.20..8.15.. 9. 22. & cum ו, בְּ & ל præf.ut ſeq. וּבִינָה & intelligentiam

1 Chron.22.12.2 Chron.2.11.Prov.23.23.Iſa.11.2.Dan. 10.1. בִּינָה in vel per intelligentiam, Job. 39. 2. & לְבִינָה intelligentiæ, Prov.2.3..7.4. in forma conſtr. בִּינַת intelligentia, Prov.30.2. & cum ו cop. וּבִינַת & intelligentiam, Iſa.14.29.Item cum מ præf. & י aff.ſic, מִבִּינָתִי ex intelligentia mea, Job.20.3. Item, cum ך aff. בִּינָתֵךְ intelligentia tua, Prov.3.5. cui & מ & ה interrog præf.ſic, הֲמִבִּינָתֵךְ ex intelligentia tua,Prov.23. 4. & הֲמִבִּינָתֵךְ num ex intelligentia tua, Job.39.26. Item cum ו cop. & כם aff. Sic וּבִינַתְכֶם & intelligentia veſtra, Deut.4.6. in pl.f. בִּינוֹת intelligentiæ, Iſa.27. 11. Deindè, ii. hinc etiam No. תְּבוּנָה f.idem cum præc. intelligentia, &c. Deut.32.28. Job.12.12. Prov.3.13.. 10.23.. 14.29.. 15.21.. 17.26.. 19.8..20.5.. 21.30. Iſa. 44.19. Obad.1.7. cui & ו, ה, ב & ל ſunt præf. ſic, וּתְבוּנָה & intelligentia, Exod.36.1. 1 Reg.4.29. Job. 12.13. Prov.2.6.. 8.1. Obad.1.8. הַתְּבוּנָה intelligentia, 1 Reg.7.14. בִּתְבוּנָה in intelligentia, Exod.31.3.. 35. 31. Pſal.136,5. Prov.3.19.. 18.2. & לַתְּבוּנָה intelligentiæ, Prov.2.2,3. ſic & cum ל præf. & י aff. לִתְבוּנָתִי ad intelligentiam meam, Prov.5.1. & cum בְּ præf. ה aff. בִּתְבוּנָתֵךְ & per intelligentiam tuam, Ezech.28.4. ut & cum ו aff. וּבִתְבוּנָתוֹ & intelligentiâ ſuâ, Job.26.12. Jer.10.12..51.15. & cum ל præf. ו aff. לִתְבוּנָתוֹ intelligentiæ ejus; Item cum ם aff. & ב præf. בִּתְבוּנָתָם pro quo contractè abſque Thau conſtr. Hoſ. 13.2. Sic occurrit, תְּבוּנָם pro intellectu ſuo; cui ſimile vide inter nomina ſub radice לָלַל; Bu. Lex. In pl.f. תְּבוּנוֹת intelligentiæ, Pſal.49.4. Prov.11.12..28.16. Iſa.40. 14. cui & בְּ eſt præf.ſic, וּבִתְבוּנוֹת & per intelligentias, Pſ. 78. 72. Item ſemel cum יכם, תְּבוּנוֹתֵיכֶם intelligentias veſtras, Job.32.11.

Rad.45. בֵּיץ; Unde, בֵּיצָה f. ovum; apud Rabbinos; Av.Bu.Lex. Nam, ſingulariter, non occurrit in textu; ſed declinatur in pl. בֵּיצִים (ſicut אֵימָה, אֵימִים) Pag. ova; Deut.22.6.(ubi 70. ὠϊὰ; Coc.) Iſa.10.14.cum præf. הַבֵּיצִים ova, Deut.22. 19. In conſtr. בֵּיצֵי ova; Iſa.59.5.& cum aff. בֵּיצֵיהֶם ova ejus,Job.39.14.ut & cum præf.& aff. מִבֵּיצֵיהֶם ex ovis ipſorum, Iſa.59.5. Interdum ſcribitur defectivè, ſine jod, בֵּצִים, ut quidam habent libri in loco, ex Jobo, citato; Rabbini teſtes, ſeu teſticulos, appellant etiam בֵּיצִים ova; Merc.

Rad.46. בִּיר. Undè, בִּיר m.quod ſcribitur בּוֹר,quaſi בּוֹר, Jer.6.7. puteus, qui habet perpetuas aquas; idem quod, בְּאֵר puteus aquæ ſcaturientis; Sic, R. Sol. & Kimchi. Chald. גֻּבָּא. 70. λάκκος, quod eſt בּוֹר, Coc.Sim. Pag.Bu.&c. Item, indè, בִּירָה f. Regia, palatium, caſtrum; Bu.Lex.Arx; fortalitium; ædes; munitio, fortiſſimos habens muros, & quæ circumvallata eſt foſſis, ſeu, ciſternis aquoſis; cogn.cum אַבִּירָה robuſta; & cum בּוֹר, בִּיר & בְּאֵר puteus; Hinc,Græcè, βάρις, i.e. turris; domus fortis; & Κάρης inquit Hieron.ſunt magnæ, & in modum turrium, ædificatæ ædes; hinc & per inverſionem Radicis,eſt Latinum urbs; &c.Av. בִּירָה eſt,arx, aula, baſilica; Merc. בִּירָה explicatur, אַרְמוֹן palatium; dicitur de urbe Suſan; Item patet, templi περίβολον, vocari בִּירָה; nam Nehemias, c.2.8. ligna petit, ad ejus portas contabulandas; nam domus ipſa jamdudum extructa erat; undè ità dicit, ad contabulandas portas, הַבִּירָה אֲשֶׁר לַבַּיִת ambitus domus; David,1Chron.29.1,19.templum cum omnibus cohærentibus ædificiis, porticibus, atriis,vocat בִּירָה; Neh.7.2. שַׂר הַבִּירָה dicitur, ut στρατηγὸς τῦ ἱερῦ; eſt & arx, ἀκρόπολις; Joſephus docet, caſtellum templo aſſitum ad boream, olim βᾶρις, poſtea, Ἀντωνία, appellatam fuiſſe; Coc. Occurrit autem, cum ה demonſtr. præf. הַבִּירָה palatium,Regia, &c. locis ſeq. 1 Chron.29.1. & 19. Neh.1.1.. 2.8.. 7.2. Eſth.1.2. & 5.. 2.3,5 8..3.15.. 8.14.. 9.6,11, 12. Dan. 8.2. Sic, & Chald. בִּירְתָא regia; &c. Vide Conc.Chald. Item, indè, בִּירָנִיּוֹת, palatia, arces, baſilicæ, 2 Chron. 17.12.. & 27.4. ubi adjungitur, מִגְדָּלִים. 70. οἰκήσεις καὶ σύρεις; puto Regias arces, βασίλεια, notari; Coc. Dicere poſſumus, baſilicas, vel palatinas ſcil. urbes; Merc.

Rad.47. בַּיִת m. domus, ædes, domicilium; & generalitèr, omnis locus,& receptaculum capiens aliquid; & per Synecd.ſumitur continens pro contento, ut domus pro tota familia; cogn.cum תֵּיבָה arca; & cum בָּנָה, ædificavit; nam ædes ſunt ædificia extructa, ſicut & arca Noæ; Hinc, per inverſionem literarum, תּפֹ, locus; & Latinum,habito, &c. Av. Sunt qui בַּיִת domum, ad בָּנָה ædificare, revocent; quaſi dicas, ædificium, hominum induſtriâ conſtructum,& ſuas in partes in uſum habitandi diſtributum; Merc. ſignificat & avium nidum; Pag. vel etiam manſionem aliarum beſtiarum; Merc. quod earum ſit domus ad nutriendos filios; Interdum etiam locus pro locato accipitur, i.e.domus pro domeſticis, i.e. filiis domûs, ſive familia; Pag.& interdum pro tota aliqua gente, ſeu populo, ut domus Jaakob, domus Iſrael, quòd ex familia gentes propagentur; Merc.ſignificat etiam carcerem, Pag. Item, ſepulchrum; Item & locum, ſeu ſpatium,& intercapedinem concavam, quæ aliquot homines poſſit capere, 2 Sam.15. & 2 Reg.18. & interdum, בַּיִת in regimine, ſumitur pro בֵּין inter, Ezech.1. &c. Pag. בַּיִת οἶκος, בוּת derivo, quod uſurpat Daniel, c.6.19.pro לִין pernoctare; differt ab אֹהֶל tentorio,.tabernaculo, quòd ſit tranſlatitium; Sed בַּיִת eſt domus fixa & ſtabilis; Item, בַּיִת ponitur, pro facultatibus, & poſſeſſionibus, Exod.1.21. 2 Sam.7.11. Prov.12.7..15.25. בַּעַל הַבַּיִת dicitur, οἰκοδιαπότης; paterfamilias; qui familiam & rem familiarem habet, Exod.22.7. & אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת qui præeſt domui; οἰκονόμος; &c. Coc. Eſt autem nomen, frequentèr ad rem domum occurrens in textu; ut בַּיִת vel in pauſa, בָּיִת; domus, domum,&c. Gen.17.12. & 27.. 33.17. Exod. 12.30. Lev. 18.9.. 25.33.&c. ad Zach.5.11. (75. circ. l.) Et cum præf. וּבַיִת & domum, 1 Reg.7.8. 1 Chron.17.10.. 2 Chron.1.18.. 2.11. Jer.35.7. Sed multò frequentiùs, הַבַּיִת, vel, in pauſa, הָבַיִת domus, domum, &c. Gen. 19.4. & 11.. 24.31.. 39.11.. 40.14.. 43.19. Exod.12.4. & 47.. 22.7.&c.ad Zach.4.8.(220.circ.l.) וְהַבַּיִת & domus,& domum,&c. Joſ.7.14. Jud.16.27. 1 Reg.6.2.& 7. &c. (20.circ.l.) מֵהַבַּיִת ex domo, intrinſecùs, Ezech. 40.7.& 8..43.6. בְּבַיִת in domo, Exod.12.46. 1 Reg.3. 17. 2 Sam.7.6. 1 Chron.17.5. Iſa.5.8. Am.6.9. בַּבַּיִת, & in pauſa, בָּבַיִת in domo, Gen.27.15.. 34.29.. 39.5, 8, 9,11.&c.ad Ezech.40.43. (40.circ.l.) לַבַּיִת, &,in pauſa, לָבַיִת domui; pro domo, Exod.12.3.&c.16. locis; וְלַבַּיִת vel וְלָבַיִת & domui, Lev.14.55.1Reg.9.8.2 Reg.

11.11.2 Chron.6.38..7.21.. & 23.10.Neh.2.8. מִבַּיִת intrinſecùs, ſive intra, Gen.6.14.Ex.25.11. 37.2.Lev. 14. 41. 1 Reg.6.15,16.. 7.9. 2 Reg.6.30. Prov.17. 11. Ezech.7.15. Item, cum ה locali,in fine ; בֵּיְתָה vel בֵּיתָה intùs,intrinſecùs ; Bu.Conc. ad,in,vel, verſus domum, &c. Bu.Lex. Exod.28.26.. 39.19. 1 Reg.7.25. 2 Chron. 4.4. Pſal.68.7. Iſa.14.18. בַּיְתָה & introrſum, 2 Sam.5. 9. Ezech.44.17. הַבַּיְתָה vel הַבַּיְתָה domum; intrà, in, vel, verſus domum , Gen.19.10.. 24.32.. 39.11. &c.20. circ.l. & מִבַּיְתָה intrinſecus; 1 Reg.6.15. (æpiſſimè verò occurrit in forma conſtructa ; ſic, בֵּית domus, domum, &c. Gen.12.15.. 17.23.. 19.2.. 24.23,27. & 38.. 28.17,21,22.. 34.19..38.11.. 39.5,20,21,22,23.&c. ad Mal.3.10. (820.circ.l.) & cum ה locali, בֵּיְתָה in vel ad domum, Gen.28.2.. 43.17.& 24.. 44.14.. 47.14. Exod. 8.20. & cum præf. וּבֵית & domus, Gen.46.31.. 50.8. & 52. Exod.8.20. Num.18.1. &c. ad Zach.12.8. (50.circ. l.) בְּבֵית in domo, Gen.31.14.. 39.2,22.. 40.5.. 42.9. Exod.12.29. Lev.14.34. Num.30.4.&c. ad Iſa.42.22. (125.circ.l.) כְּבֵית ſicut domus , Ruth.4.12. 1Reg.16. 7.. 18.32.. 21.22. 2 Reg.9.9.. 22.4. וּכְבֵית & ſicut domus, 1 Reg.21.22. 2 Reg.9.9. לְבֵית domui,ad domum, Gen.20.18.. 24.28.. 31.30.. 46.27.Exod.12.3..19.3.&c. ad Zach.13.1.(150.circ.l.) וּלְבֵית & domui,Num.4.34, 38,46. 2 Sam.9.2. 1 Reg. 10.12. 2 Chron.9.11. Iſ.22. 21. 58.1. Jer.21.11.. 35.18. מִבֵּית ex domo, Gen.20. 13.. 24.7.. 34.26.. 44.8. Exod.2.1.&c.ad Hab.3.12.(80. circ.l.) וּמִבֵּית & ex domo, Gen.12.1.. 24.40.Jud.9.20. Neh.12.29. Mich.6.4. וּלְמִבֵּית & intus, Num.18.7.Notandum autem, quòd, hæc forma conſtr. בֵּית, amat ellipſin præpoſitionis , בְּ ; ut,Prov.15.6. בֵּית צַדִּיק in domo juſti ; pro בְּבֵית ; item, præpoſitionis, אֶל ; ut Pſal.122.1. בֵּית יְהוָה לֵּלְכָה domum Domini eamus ; &c. Item, מַבַּיְתָה ut מִבַּיְתָה eſt,intus; ἔσωθεν ; oppoſitum מִחוּץ ἔξωθεν , 1 Reg.6.15,16. 2 Reg.6.30. & מִבַּיִת intra ; ut, מִבַּיִת לְפָרֹכֶת intra velum, Exod.26.33. & præfixo ל , Num.18.7. לְמִבַּיִת לַפָּרֹכֶת uſque ad interiora veli ; Item, בֵּית לַהּ (intra eam ; Bu. Lex.) Ezech.1.27. intra illum,ignem,&c. Hæc ex Coc.Item,cum aff. frequentèr etiam occurrit , ut בֵּיתִי domus mea, domum meam, Gen. 15.2.& 3.. 41.40. Num.12.7. Jud. 11.31.. 19.23. 1 Sam.20.15..21.16.2 Sam.7.18..11.11.. 23.5. 1 Reg.5.9..21.2. 1 Chron.17.16. Job.17.14.. 19. 15. Pſal.101.2,7.. 132.3. Prov.7.6. Iſa.56.7. Jer.12.7. Ezech.23.39.. 44.7. Hag.1.9. Zach.1.16..3.7. & cum ו cop. וּבֵיתִי & domus mea, Gen.34.30. Joſ.24.15.& cum בְּ præf. בְּבֵיתִי in domo mea, 2 Reg.20.15. 1 Chron.17. 14. Iſa.39.4.. 56.5. Jer.11.15..23.11. Ezech.8.1. Mal.3. 10. cui & ו cop.præf. וּבְבֵיתִי & in domo mea , Iſa.3.4. Sic cum לְ & מִ præf. לְבֵיתִי domui meæ , Gen. 30.30. Zach.9.8. & מִבֵּיתִי è domo mea, Hoſ.9.15. Sic cum ךָ vel in pauſa ךְ aff. בֵּיתְךָ vel בֵּיתֶךָ domus tua, domum tuam,&c. Gen.7.1..17.13..31.36. Deut.6.9.. 7.26.. 11. 20..15.16.. 21.12..22.2. Jud.12.1.. 18.25.. 19.22.Ruth. 4.11,12. 1 Sam.2.30,31. 2 Sam.7.16..11.10. 1 Reg.12. 16.. 13.8,18.. 20.6.. 21.22. 2 Chron.10.16. Pſal.5.8.. 26.8.. 36.9..65.5.. 66.13..69.10.. 84.5.. 128.3. Prov. 24.27..27.27. Jer.20.6. Ezech.3.23..44.30. & cum ךָ aff. בֵּיתְךָ domus tua, f. Joſ.2.19. Item,cum ו cop. præf. ךְ , vel in pauſa ךָ aff. וּבֵיתְךָ, vel וּבֵיתֶךָ & domus tua , Gen.45.11. Deut.14.26..15.20. 1 Sam.25.6. Jer. 38.16. & cum ךְ aff. וּבֵיתֵךְ & domus tua, f.2 Reg.8.1. Item, cum בְּ præf.& ךְ vel ךָ aff. בְּבֵיתֵךְ vel בְּבֵיתֶךָ in domo tua, Gen.31.41.Exod.7.28. Num.18.11,13. Deut.6.7..11.19.. 21.13.. 22.8.. 25.14. 1 Sam.2.31,32, 36.. 22.14. 2 Reg.14.10.. 20.15,17. 2 Chron.28.19. Iſa.39.4,6. & cum לְ præf. לְבֵיתֵךְ ad domum tuam, 2 Sam.11.8. vel in pauſa לְבֵיתֶךָ ad domum tuam, 1 Reg. 1.53. 2 Reg.20.1. Pſal.93.5. Iſa.38.1. Hab.2.10. & cum ךְ aff. לְבֵיתֵךְ ad domum tuam, f. Joſ.2.3. 1 Sam. 25. 35. 2 Sam.14.8.1 Reg.14.12. Item cum לְ , & מִ præf. ſic, מִבֵּיתֵךְ & וּלְבֵיתֵךְ & domui tuæ, Deut.26.11. & מִבֵּיתֶךָ, ex domo tuâ , Pſal.50.9. vel in pauſa מִבֵּיתֵךְ idem, 2 Sam. 12.10,11. Item cum ו cop. & כֶּם aff. וּבֵיתְכֶם & domus veſtra, Num.18.31. ſic & cum ו aff. בֵּיתוֹ domus ejus, vel ſua, Gen.12.16..14.14.. 17.23,27.. 18.19.. 19. 3.&c. ad Zach.5.4. in 112.circ.l. & cum ו cop. וּבֵיתוֹ & domus ejus, vel ſua,&c.Exod.1.1. 1 Sam.26.3. 2 Sam.2. 3. 1 Reg.7.8. 2 Chron.24.16. Mich.2.2. & cum בְּ præf. בְּבֵיתוֹ in domo ſuâ, Gen.39.15.Jud.8.29. 1 Sam.19.9. &c. ad Pſal.112.3.& Jer.37.17. in 30.circ.l.cui & ו cop. eſt præf.ſic, וּבְבֵיתוֹ & in domo ſuâ, 2 Chron.7.11. Item,cum לְ præf. לְבֵיתוֹ ad domum ſuam, vel domui ſuæ, Deut.20.5,6,7,8. &c.ad Pſal.105.21. & Hag.1. 9. in 20.circ.l. cui & ו cop.eſt præf. וּלְבֵיתוֹ & ad domum ſuam, Jud.8.27. 1 Reg.2.33. ut & cum מִ præf. מִבֵּיתוֹ ex domo ſuâ, Deut.24.1,2,3. Neh.5.13. Prov.16.13. Sic & הּ aff. בֵּיתָהּ domus ejus, vel ſuæ,f.Gen.39.14.Exod. 3.22. Joſ.2.15. 2 Sam.11.4. 1 Reg.9.23. 2 Reg.8.3, 5. Pſal.104.16.Prov.2.18.. 5.8..7.8,27..9.1,14.. 14.1.. 31. 21,27. cui & וֹ, בְּ, & לְ ſunt præf.ſic וּבֵיתָהּ & domus ejus, f. 1 Reg.16.15. 2 Reg.8.2. בְּבֵיתָהּ in domo ejus, Prov.7.11. & מִבֵּיתָהּ domui ſuæ, Prov.31.15, 21. Item cum ם aff. בֵּיתָם domus ſuam, 1 Sam.1.19. Neh.3. 23. Prov.30.26. In forma pl.m. בָּתִּים domus, pl. ſedes; item familiæ ; vel domus, i.e. filii domûs ; item ædiculæ, ſacella, textilia ; cortinæ, ſeu tentoria, quaſi domunculæ , loculi ; Pag.Bu.Lex.&c. Eſt autem cum kametz inuſitatè ante Dageſch forte in Thau ; fortè propter defectum literæ jod ; vel ad differentiam בַּתִּים Bathi ; prout ſcribit Ab.Ezra, Bu.Lex. Occurrit autem בָּתִּים domus, pl.&c. Exod.1.21.. 26.29.. 36.34.. 37. 14.. 38.5. 2 Reg.23.7.1 Chron.15.1.Neh.7.4..9.25.Job. 15.28..24.16. Eccl.2.4. Iſa.5.9.. 65.21. Jer. 29. 5,27. 32.15.. 35.9. Ezech.11.3.. 28.26. Am.3.15. Zeph.1.13. & cum ו, הַ, בְּ, לְ, & לַ præf. prout ſeq. וּבָתִּים & domus, Deut.6.11.. 8.12. Iſa.6.11. Mic.2.2. הַבָּתִּים domus,domum, &c. Exod.8.9.. 9.20.. 12.7,13.1 Reg.5. 10. 2 Chron.34.11. Iſa.22.10. Jer.19.13.. 32.29.Ezech. 33.30. Zach.14.2. בַּבָּתִּים in domibus, Jud.18.14,22. Joel.2.9. לַבָּתִּים in domos, Exod.25.26.. 30.4.. 36.26. & לַבָּתִּים per domos, Ezech.45.4. Hoſ.7.14. In forma pl.m.Conſtr. eſt, בָּתֵּי domus,domum, &c. Exod.8.21.. 12.16. Lev.25.32,33.1 Reg.13.32.. 20.6. 2 Reg.23. 7, 19.. 25.9. Job.4.19. Iſa.8.15.. 22.10.. 32.13. Jer.19.13. 33.4.. 43.13.. 52.30. Am.3.15..5.11. Mich.1.14.& cum ו & בְּ præf.ſic, וּבָתֵּי & domus, Exod.10.6. Lev.25.31. Iſa.3.20. Jer.19.13. Ezech..6.12.& בָּתַּי in domibus, Jer.43.12. Zeph.2.7. Item cum נוּ aff. בָּתֵּינוּ domus noſtræ,domus noſtras, &c.Exod.12.27.Num.32.18. Prov. 1.13. Cant.1.17. Lam.5.2. cui & ו & מִ ſunt præf. ſic וּבָתֵּינוּ & domus noſtræ, Neh.5.3.& מִבָּתֵּינוּ ex domibus noſtris, Joſ.9.12. & cum הּ aff. בָּתֶּיהָ domus tuæ,

Exod.10.6. cui & בְּ & מִ & וּ sunt præf. sic, וּבְבָתֶּיךָ & in domibus tuis, Exod.8.17.& מִבָּתֶּיךָ & ex domibus tuis, Exod.8.7. Item cum יְךָ, in pausa, pro ךָ Aff. sic, בָּתֶּיךָ domus tuæ, f. Ezech.16.41. Sic & cum כֶם aff. בָּתֵּיכֶם domus vestræ, Gen.42.19,33.. 45.18. cui הּ, בָ, & מִ sunt præf.sic וּבָתֵּיהֶם & domus vestræ, Deut.12.7. Neh.4.8. בְּבָתֵּיכֶם in domibus vestris, Gen.47.24. Exod.12.19. Isa.3.14. Hag.1.4.& מִבָּתֵּיכֶם ex domibus vestris, Exod.12.15. Jer.17.22. Sic cum יו aff. בָּתָּיו domus ejus, 1 Chron.25.11. ut & cum הֶם aff. בָּתֵּיהֶם domus eorum, Num.16.32. Deut.11.6. Job.3.14..21.9.. 22.18. Isa.13.16,21. Jer.5.27.. 6.12. Ezech.7.24. Hos. 11.11. cui & וּ, וּבְ & מִ sunt præf.sic וּבָתֵּיהֶם & domus ipsorum, Neh.5.11. Zeph.1.13. וּבְבָתֵּיהֶם & in domibus eorum, Deut.19.1.& מִבָּתֵּיהֶם ex domibus ipsorum, Jer.18.22. Item semel cum מוֹ pro הֶם aff. Sic, בָּתֵּימוֹ domos suas, Psal.49.12. Et cum וּ cop. præf. & הֶן aff. וּבָתֵּיהֶן & domos ipsarum, Ezech.23.17. Item, indè deducitur nomen בִּיתָן m.palatium; nam palatium est domus magna & honorabilis, Pag. Quidam hortum interiorem vertunt; Bu.Lex.Occurrit cum הַ demonst. præf.sic, הַבִּיתָן palatii, Esth.7.7,8. & in forma constr. est cum patach; sic, בִּיתַן, palatium, Esth.1.5.

Rad.48. בָּכָא m. Morus est arbor, producens baccas succo plenas; ideoque cognationem habet cum בָּכָה flevit, vagiit; nam bacca contrita profundit succum suum instar fletus; hinc Latini, baccæ, item, baccalia, lauri species, &c.Av. Ità omnes reddunt Morum arborem; Occurrit cum הַ demonstr.præf. Sic, transeuntes per vallem הַבָּכָא mori; Pag.Av. Sed Hieron. per vallem fletus; Av.Ps.84.6. Videtur, eo loco, esse allusio ad nomen fletus; & Morum arborem à fletu dictam, verisimile est; causa ignoratur, & forsan ex abstrusis naturæ petenda est; Merc. 70. εἰς τὴν κοιλάδα τῶ κλαυθμῶν; Coc. Deducentes scil. à בָּכָה flere; & sic etiam R. Jonah, & R.Jehudah; exponentes, per vallem, in qua stillat aqua, ut lachrymæ ab oculis; Pag.In pl.m. בָּכָאִים mori, 2 Sam.5.23. מִמּוּל בָּכָאִים ex adverso Mororum; Av.Bu.Pag. 70. τῶν κλαυθμῶν; Coc.Lachrymarum, Pag.& cum הַ, demonstr. הַבְּכָאִים mori, mororum,&c. 2 Sam.5.24. 1 Chron.14.14,15. Targum, אוֹלָנָא arborum; Pag.

Rad.49. בָּכָה; flere,plorare; 70. κλαίειν, θρηνεῖν; Constr.cum accusativo; item, cum אֶל, עַל, לְ, & בַּעֲבוּר. Coc.significat lachrymari, lachrymas emittere; Merc. Occurrit autem & declinatur, sic; in præt. kal, בָּכָה flevit, deflevit,Gen,45.14.Hos.12.5. & in 3.s.f.cum וּ cop. וּבָכְתָה & flevit, Deut.21.13. & in 1.sing. בָּכִיתִי flevi,deflevi, Job.30.25. In 3.pl. בָּכוּ fleverunt, 2 Sam. 13.36. Ezr.10.1. וּבָכוּ & fleverunt, Ezech.27.31. & in 2.pl.m. בְּכִיתֶם flevistis, Num.11.18.in 1.pl.בָּכִינוּ flevimus, Psal.137.1.In fut.kal, 3.s.m. יִבְכֶּה flebit; undè cum וְ conv. & cum apocopa, tertiæ radicalis, ה; sic, וַיֵּבְךְ & flevit, Gen.27.38.. 37.35.. 42.24.. 43.30.. 45. 14,15.. 47.29..50.1. & 17. 1 Sam.24.16. 2 Sam.3. 32.. 19.1. 2 Reg.8.11.. 13.14.. 20.3. Isa.38.3. & in 3.s.f. תִּבְכֶּה 1 Sam.1.10. Jer.13.17. Lam.1.2. cum וְ conv. וַתִּבְכֶּה & flevit; f. 1 Sam.1.7. & cum apocopa tertiæ radicalis ה, sic, וַתֵּבֶךְ idem, Gen.21.16. Jud.11.38..14. 16, & 17. Esth.8.3.sic,in 2.s.m. תִּבְכֶּה flebis, Isa.30.19. Ezech.24.16. cum וְ conv. וַתִּבְכֶּה & flevisti, 2 Reg.22.

בכה

19. pro quo per Apocopam literæ ה dicitur, וַתֵּבְךְ idem, 2 Sam.12.21. 2 Chron.34.27.& in 2.s.f. תִּבְכִּי flebis, 1 Sam.1.8. & in 1.s. אֶבְכֶּה flebo, Isa.16.9. וְאֶבְכֶּה Jud.11.37. Jer.8.23.& cum וָ conv. וָאֶבְכֶּה & flevi, 2 Sam.12.22.Neh.1.4.Psal.69.11.cum הַ interrog. הַאֶבְכֶּה Zach.7.3.an flebo? In 3.pl.m. יִבְכּוּ flebunt, Lev.10.6. Num.11.13. & 1 Sam.11.5. Joel.2.17. cum וַ conv. וַיִּבְכּוּ & fleverunt, Gen.33.4.. 50.3.Num. 11.4.. 14.1.. 21.1. Deut.34.8. Jud.2.4..20.23,26..21.2.1 Sam.11.4..20.41.. 30.4. 2 Sam.1.12.& 3.32..13.36. Job.2.12. & cum iod epenthetico, pro tertia radicali ה,& ן parag.sic, יִבְכְּיוּן Job.31.38. flebunt, Isa.33.7. & in 3.pl.f. תִּבְכֶּינָה flebunt, Job.27.15. Psal.78.64. & cum וַ conv, וַתִּבְכֶּינָה & fleverunt, Ruth.1.9. & 14. In Infin. בָּכוֹ (cum וֹ, loco ה, tertiæ rad.) pro, בְּכָה; flere,flendo, Isa.30.19. Jer. 22.10. Mic.1.2,10. & sic, וּבְכוֹ Jer.50.4. pro וּבְכֹה & flendo, 1 Sam.1.10. 2 Sam.3.16.. 15.30. Psal.126.7. Item in aliâ formâ,cum לְ præf. לִבְכוֹת flere, ad flendum, Gen.43.30. 1 Sam.30.4. 2 Sam.3.34. Eccl.3.4.Undè cum Aff. וְלִבְכוֹתָהּ & ad deflendum eam, Gen.23.2. Item,in imper.kal; pl.m. בְּכוּ flete, Jer.22.10. וּבְכוּ & flete, Joel.1.5. & in 2.pl.f. בְּכֶינָה flete; f.In benoni kal, בֹּכֶה flens; deflens, 2 Sam.15.30. Jer. 41.6. וּבֹכֶה 2 Sam.15.30. Jer.41.6. In pl.m. בּוֹכִים flentes,Num.25. 6. Jud.2.5. 2 Sam.15.23. Ezr.3.12. Neh.8.9. Job.30. 31.cum præf. הַבּוֹכִים flentes, Jud.2.1. & in 2.s.f. בּוֹכִיָה, Lam.1.16. In Niph. נִבְכָּה perfusus est fletu; Av. Undè part. Niph. pl.m. נִבְכִּים (à sing. נִבְכֶּה) & in constr. נִבְכֵי; ut in Job.38.16. עַד נִבְכֵי יָם usque ad fluenta, fluctus, vel profunda maris; per Metaphoram; Bu.Lex. ad effusa maris; i.e. ad scaturigines, seu venas maris; Av.q.d.ad fleta maris; i.e.ad radices maris, (ut Elihu loquitur, Job.36.30.) quasi lachrymæ ex fontibus abyssi manantes; Coc.Nunquid ingressus es, usque ad profunda maris? i.e. ad locum ubi est aqua multa; vel, usque ad decursum maris, locum ubi inundat fletus; Pag. vel,potiùs, ubi inundat cum impetu; Ut Sanctes habet,fletus; legit, minus attentè, בֶּכֶה; pro, בֹּכַח; cum impetu; Vide Lib.Radicum; Merc.& est translatio, à fletu; quòd flendo lachryma decurrat; Pag. & celeritèr profluat; propriè,lachrymas,vel fletus, effusiones, seu,ut sic dicam, eguttationes, i. e. scaturigines, seu venas,effluentes in mari; fluenta potes dicere,quasi plorata; Merc.Cev.in piel. בָּכָה flevit uberrimè; deflevit vehementèr; Av.Undè part.piel; sing.f. מְבַכָּה (à masc. מְבַכֶּה) deflens, deflet, Jer. 31. 15. & in pl.f. מְבַכּוֹת deflentes, Ezech.8.14. Indè, nomina,i. בֶּכֶה m. fletus; ploratus, Ezr.10.1. Deindè,ii. בֶּכִי vel, בְּכִי m. idem; fletus; (& rivis attributum,significat aquas, & liquores, sive guttas; Av.) 70. κλαυθμός, Deut. 34.8. 2 Sam.13.36. Ezr.3.13. Job.16.16. Psal.30.6. Isa.38.3.. 65.19. Jer.3.21.. 9.9.. 31.15.. 48.5.Mal. 2.13.cum præf. וּבְכִי & fletus,Esth.4.3. & בִּבְכִי in fletu, Gen.45.2. Ps. 102.10.Isa.15.5..16.9. Jer.31.9.. 48.5. Mal.2.13. בִּבְכִי idem,Isa.15.3.& 22.4. וּבִבְכִי & in fletu, Joel.2.12. לִבְכִי ad fletum, Isa.15. 6. & לִבְכִי idem, Isa.22. 12. מִבְּכִי à fletu, Job. 28. 11. Jer. 48. 32. & in pausa, מִבֶּכִי idem; Jer.31.16. Item,cum Aff. בְּכִיי fletus meus, Psal. 6.9. Dein, iii. בְּכִית f.fletus; Unde, cum Aff. בְּכִיתִי fletus ejus, Gen.50.4. Item, iv. Indè etiam, בְּכוּת f. fletus,

tus, Gen.35.8. Denique, נִבְּעֵי fluenta ; quidam nomen faciunt ; ſed id vide in part. Niph.

Rad.50. בָּכַר ; undè in piel, בִּכֵּר primogenitum edidit, protulit, effecit, vel, conſtituit, ſeu inſtituit ; primogenituræ jus dedit ; Av.Bu.Lex. Antevertit tempore, ut ſit prius ; primitias obtulit ; Av.de arbore, ſignificat, præcoquos fructus ferre ; Coc. ut, in fut. piel, יְבַכֵּר Ezech. 46.12. (לְחָדָשָׁיו in menſes ejus) præcoquos feret ; i.e. veſcos habebit fructus inter acerbos, ſingulis menſibus ; Coc. primitivos fructus feret ; Av. primogenita profert ; Bu.Lex. primitias profert ; Bu.Conc. afferet primitiva ; Pag.& in Infin. piel ; לְבַכֵּר pr imogenituram dare ; primogenitum proferre ; Bu. Conc. ſive conſtituere ; Av. vel inſtituere ; i.e. dare jus primogeniti ; Pag. Deut. 21.16. In pual, בֻּכַּר datus eſt in primogenituram ; Av. Unde in fut. pual, Lev. 27.26. primogenitum, אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיהוָה quod, jure primogeniti, ceſſerit Jehovæ ; Coc. quod pro primogenito offeretur Domino ; Pag. quod dabitur in primogenituram Domino ; Av. quod primum gignetur ; Bu. id uno verbo, (ſi Latinè ſic loqui liceret) diceretur, primogenitabitur ; Pag. in hiph. הִבְכִּיר edidit primogenitum ; Av. Undè, in part. hiph. ſing. fæm. cum præf. ſic, מְבַכִּירָה (à maſc. מַבְכִּיר) ἡ πρωτότοκος, primogenitum pariens ; Coc. Jer. 4.31. ſicut primipara ; Bu. ſicut primiparæ ; Av. anguſtiam, ſicut parientis primogenitum ; i.e. puerperæ, cujus dolores ſunt vehementiſſimi ; Pag. Sunt qui per primiparam, unâ voce exprimunt ; Merc. Indè, Nomina, i. בְּכוֹר vel, בְּכֹר m. primogenitus ; πρεσβύτερος, πρωτότοκος ; ſed hoc propriè dicitur reſpectu matris ; latiùs tamen uſurpatur ; Alioqui, reſpectu patris, רֵאשִׁית אוֹנִים principium virium, Gen. 49.3. Pſal. 105.36. Reſpectu matris, פֶּטֶר רֶחֶם πρωτοτοκία, διανοίγον μήτραν, aperiens vulvam, Exod. 13.2. Notandum autem, quòd Iſraël vocatur primogenitus Dei filius, Exod. 4.22. idque duplici, ni fallor, ratione ; i.quòd ex Iſraele ſit primogenitus omnis creaturæ, h.e. filius Dei unigenitus, à quo omnes filii Dei differunt quatenus ſunt creaturæ ; Col. 1.15. Et, ii. quod Iſrael ſit primus populus, quem Deus ex gentibus, ad jus filiorum aſſumit, Jer. 31.9. Ephraim eſt primogenitus meus ; aſſumo primum, Pſal. 89.28. faciam eum primogenitum, &c. quod de Chriſto intellectum ſignificat, compellabo, demonſtrabo primogenitum, Pſal. 2.7. Rom. 8.29. primogeniti à Deo poſtulati ſunt, pro ipſius portione, Exod. 13.2, 12. Subeſt typus & figura Chriſti ; tum ſignificatur, per primogenitum ſanctificari reliquos filios ; primogeniti in cœlis ſunt deſcripti, Hebr. 12.23. i.e. electi ex mundo ; Item, primogenitus, antonomaſticè, pro filio Dei ; ante quem nullus eſt filius, & ad cujus hæreditatem veniunt omnes filii Dei, Heb. 1.6. Joh. 1.1. Col. 1.15, 18. primogenitus ex mortuis, eſt in quo eſt reſurrectio mortuorum, Col. 1.18. Apoc. 1.5. Hæc ex Coc. Nomen בְּכוֹר eſt, qui antevertit, vel, celeritèr eſt natus ; & dicitur etiam de beſtiis ; Merc. primogenitus, eſt quicquid primò aperit vulvam, licet non ſequantur plures partus ; Av. בְּכוֹר מָוֶת primogenitus mortis, dicitur, mortis aut morbi genus diriſſimum. Job. 18.13. & בְּכוֹרֵי דַלִּים primogeniti tenuium, dicuntur, tenuiſſimi, Iſa. 14.30. Coc. בְּכוֹר accipitur etiam pro angelo, qui præfectus eſt morti ; & dicitur, בְּכוֹר מָוֶת angelus mortis ; Pag. i. e. qui præcipuè mortis imperium gerit ; aut ità dicitur, qui moritur præmatura morte ; ad verbum, eſt, primogenitus, h. e. princeps ; Sic Paulus Chriſtum, primogenitum omnis creaturæ ; & primogenitum inter mortuos, vocat ; Merc. Cev. Nomen, בְּכֹר & verbum בָּרַךְ benedixit ; affinitatem habent, inter ſe ; nam primogenitus filius erat Domino benedictus, atque conſecratus ; ideoque duplici hæreditate, & imperio augebatur ; & ante Levitarum ordinationem ad miniſterium, ſolebat primogenitus ſacerdotio fungi ; hæc erat benedictio quam in lege habebat primogenitus ; Judæi ex hâc radice בָּכַר ſeu בכר colligunt Kabalam benedictionis primogeniti ; Ut enim omnes tres literæ, בכר, duplo plus valent in numero, quàm literæ quæ eas in Alphabeto præcedunt, (nam ב, duplo plus valet quam א, & כ, quam י, ut & י, quam ק.) ſic etiam primogenitus duplam hæreditatem accipiebat, &c. Av. Occurrit autem בְּכוֹר vel, בְּכֹר, primogenitus, primogenitum, Gen. 25.13.. 35.23.. 36.15.. 38.7.. 46.8. Exod. 6.14.. 11.5.. 12.12, 29.. 13.2, 13, 15.. 22.28.. 34.20. Lev. 27.26. Num. 1.20.. 3.12, 13, 40, 41, 42, 43, 45, 50.. 8.16, 17.. 18.15, 17.. 26.5.. 33.4. Deut. 15.19.. 33.17. Joſ. 17.1. 1 Chron. 1.29.. 2.3, 25, 27, 50.. 4.4.. 5.1, 3.. 26.10. Job. 18.13. Pſal. 78.51.. 89.28.. 105.36. & cum ה demonſtr. הַבְּכוֹר vel, הַבְּכֹר primogenitus, -ti, -tum, &c. Gen. 41.51.. 43.33. 48.14, 18. Num. 3.2. Deut. 15.19.. 21.11, 15, 17.. 25.6. 1 Sam. 8.2.. 17.13.2 Reg. 3.27.1 Chron. 2.25.. 3.1, 15.. 5.1.. 6.13.. 8.29.. 9.5, 31, 36.. 26.2, 4.2 Chron. 21.3. Iob. 1.13, 18. Zach. 12.10. Item cum בְּ & מִ præf. בִּבְכוֹר in primogenito, Deut. 15.19. & מִבְּכוֹר à primogenito, Exod. 11.5.. 12.29.. 13.15. Num 3.46. Item cum י & ה vel in pauſa ָה aff. ſic, בְּכוֹרִי primogenitus meus, Gen. 49.3. Exod. 4.22. Jer. 31.9. Mich. 6.7. בְּכוֹרְךָ primogenitus tuus, Exod. 4.23.. 27.32. & בְּכוֹרֶךָ idem, Gen. 27.19. Sic & cum וֹ aff. בְּכוֹרוֹ primogenitus ejus, vel ſuus, &c. Gen. 8.1.. 10.15.. 22.21.. 38.6. Jud. 8.20. 2 Sam. 3.2. 1 Reg. 17.34. 1 Chron. 1.13.. 2.13, 42.. 5.38. cui & בְּ eſt præf. Sic, בִּבְכוֹרוֹ pro primogenito ſuo, Joſ. 6.26. In pl.m. בְּכוֹרִים & in conſtr. בְּכוֹרֵי primogeniti, -tos, -ta, &c. Neh. 10.37. Pſal. 135.8. Iſa. 14.30. cui & בְּ eſt præf. & הֶם aff. ſic, בִּבְכוֹרֵיהֶם in primogenitis eorum, Pſal. 136.10. atque indè nomina, i. בְּכוֹרָה f. primogenitura ; jus primogenitorum ; 70. τὰ πρωτοτόκια, Gen. 25.32. & cum ה dem. וְ & ל præf. ſic, הַבְּכוֹרָה Gen. 25.34. Deut. 21.17. וְהַבְּכוֹרָה & primogenitura, 1 Chron. 5.2. &, לִבְכוֹרָה primogenituræ, 1 Chron. 5.1. In Conſtr. בְּכֹרַת primogenitura, &c. Occurrit cum י, ךָ, & וֹ aff. ſic, בְּכֹרָתִי primogenituram meam, Gen. 27.36. בְּכֹרָתְךָ primogenituram tuam, Gen. 28.31. & בְּכֹרָתוֹ primogenituram ſuam, Gen. 25.33. 1 Chron. 5.1. cui & כְּ eſt præf. ſic, כִּבְכֹרָתוֹ juxta primogenituram ſuam, Gen. 43.33. In pl.f. eſt, ſignificatione, quaſi eſſet à præced ſing. maſc. בְּכוֹר primogenitus ; ſic בְּכוֹרוֹת primogenita, Neh. 10.37. cui & וֹ & מִ ſunt præf. ſic, וּבְכוֹרוֹת & primogenita, Deut. 12.6, 17.. 14.23. & מִבְּכוֹרוֹת de primogenitis, Gen. 4.4. Deindè ii. No. בְּכִירָה f. primogenita ; ut cum ה dem. præf. הַבְּכִירָה primogenita, -tæ, -tam, &c. Gen. 19.31, 33, 34, 37.. 29.26. 1 Sam. 14.51. Item, iii. Hinc & Nomen, בְּכָרָה f. Sed occurrit tantum in pl.f. cum ה dem. præf.

præf. kibbutz eſt pro ſchurek in penult.ſic, הַבְּכֹרוֹת prædicia, primi fructus, Jer.24.2. eſt cum patach ſub primo rad.formæ. חֲבוּרָה Bu.Lex. Sic & iv. No. בְּכוֹרָה præcox, ſeu primus fructus; fructus primitivus. Occurrit cum ב præf. & cum mappik redundante in He; ſic בְּכֹרָתָהּ ut fructus præcox, Iſa.28.4. Sic & v. Indè No. pl.m. בְּכוּרִים primitiæ, primitivi fructus, Lev. 2.14.. 23.17. 2 Reg.4.42. Nah.3. 12. & cum ה dem. præf. הַבְּכוּרִים primitiæ, -arum, Num.28.26. & cum kibbutz pro ſchurek in penult.ſic, הַבְּכוּרִים idem, Lev. 23.20. ut etiam cum וְ præf. וְלַבְּכוּרִים & primitiis, Neh.13.31. In forma pl.m.Conſtr. בִּכּוּרֵי primitiæ, Exod.23.16,19.. 34.22,26. Num.13.20.. 18.13. Neh. 10. 36. Ezech.44.30. & cum וּ cop. וּבִכּוּרֵי & primitiæ, Neh.10.36. Item cum הּ aff. בִּכּוּרֶיהָ primitiarum tuarum, Lev.2.14. Item, vi. Indè nomen, בְּכוֹרָה idem, præcox, vel primus fructus, Mich.7.1. & cum ל præf. לִבְכֹרָה ſicut primus fructus, Hoſ.9.10. Item, indè deducitur etiam verbum in Piel, viz. בָּכַר inſtituere primogenitum, i.e. dare jus primogeniti, ſeu primogenituræ. Deut.21.15. ubi eſt in infin.piel cum ל præf. Sic, לְבַכֵּר primogenituram dare,&c. Pag.Bu. Sed in piel,fig. etiam primogenitum ſeu primitias proferre, Bu.vel primitiva afferre, Pag ut in fut. piel.3.ſing.maſc. יְבַכֵּר primitias,ſeu primogenita profert, Ezech.46.12. Sic & in pual, בֻּכַּר q.d. primogenitari; vel, offerre primogenitum, Pag.vel,primum gigni; Bu. ut in fut. pual, 3. ſing.m. יְבֻכַּר primùm gignetur, Bu.Lev.27.26. Item,in hiphil, הִבְכִּיר eſt, primogenitum parere; Pag. unde in part.hiph. ſing.f. cum מ præf. ſic occurrit מַמְבְכִּירָה ſicut primipara, ſeu quæ primogenitum parit, Lev.27. 26. Item hinc etiam ab omnibus deducitur No. בָּכָר m. Dromedarius; animal quod velocitate ſuâ antevertit omnes equos; à quibuſdam vocatur, camelus parvus, Av. Occurrit tantùm in pl.m conſtr. בִּכְרֵי Dromedarii, Iſa.60.6. atque indè No. בִּכְרָה f. Dromedaria,curſu ſuo præveniens equos & mulos; quidam Camelo-pardum vocant, Av. Camelus fœmina, aut dromas, genus cameli lactantis vel parvæ, quæ currit velociùs maſculo, Pag. à celeritate nomen Hebraicum ductum videtur, (ut Græcum dromas, ἀπὸ τῦ δρομεῖν, à currendo, Pag.) quòd ea alia animantia anteverrat; quanquam alii primogenitos camelorum parvulos ſic dictos volunt; ac poſtquam ſunt ablactati, dici גְּמַלִּים camelos,Merc. Cev. Occurrit autem בִּכְרָה dromas,&c. Jer.2.23.

Rad.51. בַּל; eſt, non; Pag.Reducunt ad בָּלָה, ut durationem negationis vehementioris includat; valet idem quod Latinè, nequaquam; neutiquam; nihil prorſus; ſic etiam,ab eodeflexa, בְּלִי, לִבְלִי &c. Merc. ex Forſt.& Av. בַּל, non, nequaquam; Bu.Coc.&c. negandi particula cum verbo, Prov.23.35. Iſa.33.20. ſequente עַתָּה, vel etiam colo affirmativo, pro vix; ut Hoſ. 7.2.& Iſa.33.23.&c.Coc. Unde, cum additione jod; בַּלִּי non; cum nomine, Pſal.72.2. עַד בַּלִּי יָרֵחַ uſque ad non lunam; i.e. donec luna non ſit, &c.Coc. בִּלְתִּי eſt, non, ſine, præter; abſque; Pag.Bu. עַד בִּלְתִּי donec non; (ut in præced.) & עַל בִּלְתִּי eò quòd non,Gen.33.20. בְּבִלְתִּי in, vel, per non; abſque; Deut.4.42. לִבְלִי חָק ad non modum, immodicè; Iſa.5.14. לִבְלִי אֹכֶל propter non cibum; i.e.penuriâ cibi. Job.38.41. מִבְּלִי eò quòd non, quòd nulli,Lam.1.4. מִבְּלִי לָבוּשׁ abſque veſte,Job.24. 7. הַמִּבְּלִי אֵין an propterea quòd non ulla, i. e. nulla prorſus, Exod.14.11. Bu.Lex.Sim.Coc. Pleonaſmus negationis; Coc.qualis in בְּלִי עֲדֵי; id vide in בְּלִא Bu. Lex.Occurrit etiam cum verbo,Iſa.14.6. מְרָדָף בְּלִי חָשָׂךְ incitatus, non parcens; & Gen.31.19. עַל בְּלִי הַגִּיד eo quòd non indicaverat; &c. Coc. Item, indè etiam בִּלְתִּי idem; non; & fit à בְּלִי per epenthesin literæ, תּ; Merc. Bu.Lex.ut Job. 14.6. עַד בִּלְתִּי שָׁמַיִם dum non ſit cœlum; quum Deus cœlum novum faciet, &, cœlum quod nunc eſt, abolebit; evigilabunt demum mortui; & 1 Sam.20.26. בִּלְתִּי שָׁהוֹר idem cum לֹא שָׁהוֹר, non purus, &c. Coc. בִּלְתִּי אִם niſi, præter; Gen.47.18. לִבְלֹתִי ad non; quomodo, frequentèr,cum infinitivo jungitur; מִבְּלִתִּי propterea quòd non; &c. Sed occurrit etiam cum affixis; ut, בִּלְתִּי abſque me, Iſa.10.4. Bu.Lex.Sic Pagninus & Junius; ſed poteſt aliter exponi, בִּלְתִּי כָּרַע non curvavit ſe; impersonalitèr; non curvaverunt ſe vicè vincti, & vice occiſorum cadent; At Hoſ.13.4. מוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִּי, ſalvator non eſt non-ego; reſpondet וּבִלְתִּי præter me; Coc.ſic 1 Sam.2.2. בִּלְתֶּךָ, præter te; nec cum pluribus Aff. reperitur; Bu.Lex. כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ non eſt non tu; Non eſt יְהוָה, non eſt ſanctus, qui non ſit tu. Videtur enim pro præter, vel præterquam, poni; ut Gen.21.26.Non audivi בִּלְתִּי הַיּוֹם, niſi hodie; fortè,pro בְּבִלְתִּי הַיּוֹם in non hoc die; Coc. Item, indè etiam, בִּלְיָמָה non quicquam, vel, non quidvis; Nihilum; τὸ μηδέν; Job.26.7. 70. ἐπὶ οὐδενός; Fullerus fibulam intelligit, à בָּלַם. Sed, reſpondet תֹּהוּ, ut parallelo; Coc. q. d. appendens terram, ſuper non aliquid,i.e. nihil; nam eſt compoſitum, ex בְּלִי non,& מָה quid,pro aliquid; eò, quòd terra eſt ſuſpenſa in medio ſphærarum,multum admodum à ſphæris undique diſtans; Pag. eſt ergo quaſi, nihil quicquam; Merc. Item, huc etiam reducunt, בְּלִיַּעַל pravus; pravum;Coc.cum בְּלִי conjungitur יַעַל; &,exinde, fit, בְּלִיַּעַל quod ſignificat רֶשַׁע impium; aut רֶשַׁע impietatem; teſte R.D.Pag. niſi quòd nomen Hebræum eſt efficacius; nam ſignificat hominem nequam; ſummè ſceleratum; profligatum; perditum, deploratum; vernaculè, (i.e. Gallicè) une vault rien; ou, vault neant; vel,ſi fit ſubſtant. nequitiam, & extremam improbitatem; Merc. Satis pateт eſſe compoſitum; Kimchius, quaſi בְּלִי יַעֲלֶה וְיַצְלִיחַ; id eſſet, infauſtus, infælix; Alii, quaſi fit, בְּלִי יוֹעִיל, ut ſit, ἀνωφελὴς, per λιτότητα, pro, noxius; Alii, quaſi fit, בְּלִי עוֹל ſine jugo; ſic, R.Sol. ad Deut.13. 13. שִׁבְּרְקוּ עוֹל שָׁמַיִם qui jugum cœli excuſſerant; interpretantur, per רֶשַׁע cum Chaldæo; 70. παράνομοι, λοιμὸς, ἀσεβὴς, ἄφρων, ἄντων, ἀνόμημα, ἀνομία, παλαίωσις; Nah. 1. 14. ἀποσασίᾳ, Pſal.18.5. נַחֲלֵי בְלִיָּעַל torrentes Belial pravitatis, aut pravi, dicuntur, à pravo excitati; & Deut.15.9. עִם לְבָבְךָ בְלִיַּעַל cum corde tuo pravo, &c. Coc. Ordine autem occurrit בְּלִיַּעַל, vel, in pauſa, בְּלִיָּעַל nequam, nequitia, &c.prout ſequitur, Deut.13. 13..15.9. Jud.19.22.& 20.13. 1 Sam.1.16.. 2.12.. 10. 28.. 25.16. 2 Sam.20.1.. 22.5. 1 Reg.21.10.. 21.13. 2 Chron.13.7. Job.34.18. Pſal.18.5.. 41.9.. 101.3. Prov. 6.12..16.27.. 19.28.Nah.1.11.. 2.1.cum præf. וּבְלִיָּעַל & nequam, 1 Sam.30.22. 2 Sam.23.6.&, הַבְּלִיָּעַל nequam, 1 Sam.25.25. 2 Sam.16.7.. 21.13. loco autem, 1 Sam. 25.17.

25.17. ſic habetur; וְהוּא בֶּן בְּלִיַּעַל מִדַּבֵּר אֵלָיו i. e. ipſe pravior eſt, quam ut quis loqui ad eum poſſit; ſic dicitur אִישׁ בְּלִיַּעַל 1 Sam.1.16. &, בַּת בְּלִיַּעַל 2 Sam. 20.1. ut & אָדָם בְּלִיַּעַל Prov.6.12.&, עֹר בְּלִיַּעַל Prov. 19.28. & 1 Sam. 30. 22. conjunguntur, כָּל אִישׁ רָע וּבְלִיַּעַל; omnis vir malus, & pravus,&c. Coc.

Rad.52. בָּלָא Chald. conſumi; atteri vetuſtate, &c. unde, בְּלִי tributum vetus,&c. Vide in Conc.Chald. Vide etiam בָּלָא circa finem Radicis, בָּלָה.

Rad.53. בָּלַג eſt roborare,confortare; Pag. Sunt qui refrigerare,vel refocillare exponant; non reperitur niſi in hiphil; Merc. In qua Conjug.eſt הִבְלִיג; & exp. refocillavit; vel,abſolutè refocillatus eſt; Av. recreavit,vel,confortavit ſe; Bu.Lex.in hiph. poteſt eſſe, & intranſitivum,& tranſitivum; Pag.intranſitivè, vel quaſi reciprocè,eſt,levius agere, ἐυκόλως ἄγειν; Coc. ut in fut.Hiph. 1.ſing.cum ו cop. præf. & ה parag.in fine; ſic, וְאַבְלִיגָה (à 3.fut. יַבְלִיג, תַּבְלִיג, אַבְלִיג &c.) & recreer, ſive recreem me; Coc.& confortabo,vel, roborabo me,vel,animum meum; Pag. & recreabo me; Bu. Job. 9.27.. 10.20. Pſal.39.13. Item, in part. hiph. מַבְלִיג & cum præf. ה, demonſtr. הַמַּבְלִיג recreans, vel qui recreat ſe; Bu. הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל עָז qui confortat, vel, roborat prædatorem vel vaſtatorem,ſuper fortem; Pag. qui refocillat vaſtatorem contra fortem; Av.Amos.5.9. ubi tranſitivè ſumitur; q.d. facilitare, facilè efficere; εὐμαρίζειν; qui facilitat vaſtitatem in robuſtum; i. e. qui facili negotio robuſtum profligat; Coc. Item, in part.fæm.cum י, parag. מַבְלִיגִיתִי recreans,vel recreatura ſe, ſcil.anima, Bu.vel potiùs, מַבְלִיגִית eſt nomen refocillatio, recreatio; nam Mem à fronte & ת, à tergo, ſunt ſerviles; Unde, cum Aff. מַבְלִיגִיתִי refocillatio mea ſuper mæſtitia, ſuper cor meum,&c. Av. Jer.8.18. מַבְלִיגִיתִי עָלַי יָגוֹן, recreatio, (refrigerium meum, vel roboratio,) mea, &c. i.e. O Deus,qui recreas me, in, vel, ſuper mærore; apud me cor meum eſt languidum, &c. Coc.Sim.Merc.&c.

Rad.54. בָּלָה eſt,veteraſcere; παλαιοῦσθαι. Coc. vetuſtate teri, atteri, deteri; Bu. Inveteratus eſt, vetuſtate conſumptus eſt; detritus eſt per vetuſtatem, &c. Av.Undè, in 3. ſing.f. בָּלְתָה veteravit,&c,f. Deut.8.4.. 29.5. & in 3.pl. בָּלוּ inveteraverunt, Deut.29.5. Joſ.9. 13. Neh.9.21. Pſal.32.3. In fut. kal, יִבְלֶה veteraſcet, Job.13.28. & in 3.ſ.f. תִּבְלֶה veteraſcet, f.Iſa.51.6. & in 3.pl. יִבְלוּ veteraſcent, Pſal.102.27. Iſa.50.9. Item, in infin.kal. בָּלוֹת veteraſcere; unde cum aff. אַחֲרֵי בְלוֹתִי poſt veteraſcere me; Bu.i.e. poſtquam conſenui, Gen. 18.12. In piel, בִּלָּה inveteravit, vetuſtum fecit; Av. detrivit, ad vetuſtatem perduxit; Coc.Lam.3.4.Unde fut.piel, 3.pl. יְבַלּוּ (à 3.ſing. יְבַלֶּה) inveterabunt, vel, inveterant, Joel.21.13. Iſa.65.22. & in Infin. piel; לְבַלּוֹת terere,terendo, Pſal.49.15. & cum aff. לְבַלּוֹתוֹ מְבַלֹּתִים terere eum, 1 Chron.17.9.(ſed part. piel,pl.m. vide in rad. בָּהַל. Bu.Lex.) Indè Nomina, i. בָּלֶה m. vetus; tritum; Undè,in pl.m. בָּלִים veteres, triti; vetera trita; vetuſtate detriti, &c. Joſ.9.4.& in pl.f. בָּלוֹת idem, Joſ.9.5. Dein,ii. בָּלָה f. effæta; unde cum præf לַבָּלָה effætæ iſti; ſeu,ad effa tam iſtam, Ezech.23.43 Item, iii. בְּלִי m.conſumptio, Iſa.38.16. Et, iv. בְּלָווֹת pl.m. veteramenta; unde,Conſtr. בִּלְוֵי pro, בְּלָווֵי Jer. 38.11. pro quo etiam, cum Aleph, בִּלְאֵי v.12. idem, veteramenta; & cum ו cop. וּבִלְוֵי & veteramenta, Jer. 38.11. Item, v. Hinc, חֶבְלִית f. conſumptio; Undè cum Aff. חַבְלִיתָם conſumptio eorum, Iſa.10. 25. Notandum autem, quod quidam faciunt radicem propriam, בָּלָא, inveteratus eſt, &c.ut in בָּלָה, Av.Atque cogn.eſſe volunt, cum אָבַל lugebat; lugentes enim utuntur veſtibus detritis & vetuſtis; Et indè Græcè, παλαιόω, inveteraſco; παλαιὸς, vetus; & πάλαι, olim, &c.Av.Atque indè volunt deduci nomen בְּלוּאִים pl.m. (idem quod בְּלָווֹת &c.) vetuſtates,inveteratæ,& pannoſæ veſtes; nam,tribuitur tantum veſtibus,Jer.38. 12. &c.Av. Vide ſuprà, בִּלְוֵי & בִּלְוִי &c. Item quidam etiam ſtatuunt peculiarem radicem, בָּלָה in piel, perterruit, perculſit terrore; perterruit,exterruit; interturbavit; idem quod בָּהַל in piel, בִּהֵל &c. Av. Unde in part.piel,pl.m.cum præf.& ו cop. וּמְבַלְּהִים (quod ſecundum puncta legeretur, וּמְבַהֲלִים) & deterrerent eos,&c. Av.Atque,indè,deducunt No. בַּלָּהָה terror,Iſa. 17.14. percuſſio terroris, percuſſio animi; interturbatio; Av. In pl.f. בַּלָּהוֹת terrores,&c. Job.18.11.& 14.. 27.20.. 30.15. Pſal.73.19. Ezech.26.21.. 27.36. & 28. 19. & in Conſtr. בַּלְהוֹת terrores, Job. 24.17.

Rad. 55. בָּלַל eſt permiſcere; φυρᾶν, συγχεῖν. Coc.Confudit; perfudit; miſcuit; Bu.propriè ſignificat,confundere,permiſcere; & interdum, fundere, perfundere; ſed ſignificatio vicina eſt, ex priori pendens; Merc. Occurrit Gen.11.9.Nam ibi, בָּלַל confudit Dominus labium omnis terræ; Coc.Sed præteriti prima, ſenſu paſſivo,ſumitur, ſeu reciproco,Pſal.92.11.. בֻּלֹּתִי (ut, זָמּוֹתִי Pſal.17.3. חָמּוֹתִי Iſa.44.16. דַּלּוֹתִי Pſal.116. 11.) imbutus ſum; oleum enim penetrat uſque ad medullas,Pſal.109. v.18. Coc. perfudi; vel intranſitivè, perfuſus ſum; Bu. Lex.perfundar; Bu. Conc. miſcui oleo viridi, ſcil.caput meum; vel, miſcui me oleo viridi; poteſt enim vel eſſe tranſitivum,vel intranſitivum; R.D.teſte; Pag. In fut.kal; 3.1. יָבוֹל permiſcebit; undè, cum ו conv. cholem mutatur in camets chatuph,ſic, וַיָּבָל & miſcuit farraginem aſinis; Cocc. & pabulum dedit; Bu.Lex.Conc.Jud.19.21. q.d. pabulavit, pabulum miſcuit; Bu.Lex.& in 1.pl. נָבֹל confundemus; undè, cum ו cop.& ה parag. וְנָבֹלָה & confundamus,Gen. 11.7. eſt, pro נָבֹלָה; Bu.Coc.&c. Item,in part.pa-ul kal; ſing.m. בָּלוּל miſtus, miſtum; permiſtum, Exod.29.40. Lev.14.21. Num.15.4.& 9.& in fæm.ſing. בְּלוּלָה miſta, permiſta, Lev.2.5.. 7.10.. 9.4.. 14.10.. 23.13. Num. 7. 13,19,25,31, 37,43,49,55,61,67,73,& 79.. 8.8.. 15.6.. 28.5,9,12,13,20,28.. 29.3.9,& 14.& in pl.fæm. בְּלוּלוֹת miſtæ, permiſtæ. Exod.29.2. Lev.2.4.. 7.12. Num. 16. 15. In hithpael, הִתְבּוֹלֵל confundi, commiſcere ſe; Bu. Immiſcuit ſe, commixtus à ſeipſo; Aff. Undè fut.hithp. יִתְבּוֹלֵל commiſcebitur; Bu.Conc. permiſcetur, Cocc. Hoſ.7.8. confundit,commiſcet ſe; Bu.Lex.&c. Indè nomina,i. בְּלִיל m.pabulum jumentorum, ex diverſis commixtum; ut palea,fæno,furfure, &c. Av.farrago, pabulum; à miſcendo; pabulum mixtum,&c. Iſa.30.24. & cum Aff. בְּלִילוֹ pabulum ſuum, Job.6.5. & 24.6. In agro,pabulum ſuum metent; ſed Hieron. Agrum non ſuum demetent; Nam ſunt qui dicunt,compoſitum eſſe, ex בְּלִי non,& לוֹ ſibi; i.e.illud quod non eſt ſibi; h.e.

non

non ſuum,&c. Pag.ex R.D. Dein, ii. חֵבֶל m. confuſio; Bu.Coc. Lev.18.23.. & 20.12. ubi,70. μυσαρόν ἐστι; inceſtus; abominabilis coitus; ſic & v. 22. nomen תּוֹעֵבָה, 70.vertunt, βδέλυγμά ἐστι. Coc. חֵבֶל commixtio eſt nefaria,& illicita; nefandum ſcelus; Av.(At חֵבֶל orbis terrarum,&c. Videatur in loco ſuo, in litera ת.Av.) Item,iii. חַבְלוּל ſeu חֻבְלָל, m.ſuffuſio; vitium oculorum; Bu.Coc.ut Lev.21.20. חַבְלַל בְּעֵינוֹ albugo in oculo ejus; & appellatur ſic, eò quod ſit miſta, cum nigro pupillæ; Pag.vel potiùs,juxta R.D. quod confundat,turbet, aſpectum nigri,ſeu,nigredinis,pupillæ; Cev. חַבְלָל eſt, q.d. confuſio oculorum; luſcioſus; hinc, πλάγιος; prout 70. reddunt, ἢ πλάγιος τῆς ὄψεως; Av.& Coc. Sunt qui putent deſignari luſcioſitatem,ut ità dicam; qui a la maille en l'oeil; vernaculè (i.e.Gallicè.) Unde,confuſi ſunt oculi,non uniformes; nam & Judæi, eum qui alienata & confuſa ſit mente, מְבֻלְבָּל appellant,quaſi confuſum dicas; nam à בָּלַל faciunt quadratum בִּלְבֵּל; Merc.Notandum etiam, quod quidam recentiorum ad hanc radicem בָּלַל reducant nomen cum quatuor punctis, חֵבֶל orbis habitabilis; quaſi, ità, à mixtura ſit appellatus, qua inter ſe mixta ſunt in eo omnia; utpote, homines, pecora, arborum varia genera, & cæteræ creaturæ; vel, quòd diluvio, omnia,in terra habitabili,confuſa fuerint; plerique verò, faciunt ת, radicalem; vide ſuo loco, Merc.Cev.

Rad.56. בָּלַם conſtringere, capiſtrare; 70. ἄγξαι; Coc.conſtrinxit os equi ſræno,obturavit,vel,clauſit capiſtro; Av. בָּלַם eſt claudere, obthurare; Pag. Chaldæus vertit per חָסַם, quod eſt capiſtro vel fiſcella obthurare, ſeu,obducere; vide ſuo loco; nam ea radix utrique linguæ communis eſt; Merc. Occurrit autem לְבַלּוֹם conſtrinxit,&c. In Infin.kal,cum præf.ſic, לְבַלּוֹם ad conſtringendum, Pſal.32.9. Bu. ad claudendum; Pag.

Rad.57. בָּלַשׁ cum Samech, eſt idem quod בָּלַשׂ cum Sin; quo utitur Targum; i.e. colligere; Pag.Sed, בָּלַשׂ Chaldaicè,idem eſt, quod חָפַשׂ Hebr. Scrutatus eſt; ſunt qui hoc verbum exponant, comportare; idem cum סָבַל; Kimchi exponit לוֹקֵט, Am.7.14. legens, colligens,decerpens Sycomora in uſum armentorum; Merc. In benoni kal,cum ו cop. וּבוֹלֵם & quærens; Coc. & miſcens,vel,conquirens; Bu. Conc.& perquirens; Bu. Lex. & comportans Sycomoros; Av.&c.

Rad.58. בָּלַע abſorbere, deglutire; καταπίνειν; & per Metaphoram dicitur de hominibus alios veluti devorantibus; Coc. ſignificat, ingurgitare; & metaphoricè, abſcondere, perdere; prout, Latinè etiam,devorare dicitur,pro perdere; nam à præcipitantia cibi in ventrem, & locum corruptionis, transfertur hoc verbum ad externam rei perditionem, & præcipitem dejectionem; maximè in Niphal,& piel; Merc.In præt.kal, בָּלַע abſorpſit,Job.20.15. & cum aff. בִּלְּעַנִי deglutivit me,Jer.51.34. & in 3.ſ.f. cum ה conv. וַתְּבַלְּעָה & abſorbebit,Num.16.30.& in 3. pl. בָּלְעוּ, cum aff. בִּלְּעוּנוּ abſorbuerunt nos,Pſal.124.3.In fut.kal, יִבְלַע & in pauſa, יְבַלַּע abſorbebit, Job.20.18. cum ו conv. וַיְבַלַּע & deglutivit,Exod.7.12. & cum Aff. יְבַלְּעֵנָה deglutivit eum,Iſa.28.24. In 3.ſ.f.cum ו conv. וַתִּבְלַע & abſorbuit; Num.16.32.. 26.10. Pſal.106.16. cum Aff. תְּבַלָּעֵנִי abſorbeat me,Pſal.69.16.&, תְּבַלָּעֵנוּ abſorbeat nos, Num. 16.34. וַתִּבְלָעֵם,& abſorbeat eos, Deut.11.6. תִּבְלָעֵמוֹ deglutivit eos, Exod.15.12. In 3.pl. יִבְלָעוּ, unde cum kibbutz pro ſchurek,ante Aff. יִבְלָעֻהוּ abſorbebunt ipſum, Hoſ.8.7. & in 3.pl.f. cum ו conv. וַתִּבְלַעְנָה & deglutiverunt, Gen.41.7.& 24. ut & in 1. pl. cum aff. נִבְלָעֵם abſorbebimus eos,Prov.1.12. In infin.kal, בְּלוֹעַ; Unde, cum præf. לִבְלוֹעַ ad deglutiendum, Jon.2.1. & cum Aff. Job.7.19. uſque ad בִּלְעִי deglutire me; i.e. dum deglutiam,&c. In Niph. נִבְלַע abſorptus eſt, devoratus eſt; vel, perditus eſt,&c. Hoſ.8.8.& in 3.pl. נִבְלְעוּ abſorbentur, Iſa.28.7. In piel, בִּלַּע vel, בַּלַּע, deglutivit, abſorpſit præcipitanter; Av.abſorbuit; Bu.Iſa.28. 8. Lam.2.2.& 5. cum י conv. וַיְבַלַּע & abſorbebit, Iſa. 25.7. In 3.pl. בִּלְּעוּ abſorbent, Iſa.3.12. in 1. pl. בִּלְּעָנוּ abſorbuimus; (cum camets, ob pauſam) Lam.2.16. & cum Aff. Pſ.35.25. בִּלַּעְנוּהוּ abſorbuimus eum, &c. In fut.piel, יְבַלַּע abſorbebit,vel,abſorbet,Prov.18.28.cum Aff. וִיבַלְּעֵנִי abſorbebit, vel, abſorbet eum, Job. 8.18. Prov.21.2.&, יְבַלְּעֵם abſorbebit, vel abſorbet eos, Pſal. 21.10. ſic, in 3.ſ.f.cum Aff. תְּבַלַּעְנִי abſorbebit,ſeu abſorbet eum,Eccl.10.12. & in 2.ſ.m. תְּבַלַּע abſorbebis, 2 Sam.20.19. & cum ו, & aff. וַתְּבַלַּעֵנִי & abſorbeas me, Job.10.8. Item,in 1.ſing. אֲבַלַּע 2 Sam.20.20.&,in pauſa, אֲבַלַּע abſorbebo, Iſa.19.3. In infin.piel; בַּלַּע, vel, בַּלַּע abſorbere; cum præf. בְּבַלַּע in abſorbendo,Hab.1. 13. כְּבַלַּע juxta abſorbere,Num.4.20. מְבַלַּע ab abſorbendo,Lam.2.8.& cum præf.& aff. לִבְלָעוֹ ad deglutiendum eum, Job.2.3.& in imper.ſing.m. בַּלַּע abſorbe, Pſal. 55.10. Item, in part.piel, pl.Conſtr. cum Aff. מְבַלְּעֶיךָ abſorbentes te; f. (a ſing. מְבַלֵּעַ,in pl. מְבַלְּעִים,conſtr. מְבַלְּעֵי unde hoc aff.&c.) Iſa.49.19.In pual, בֻּלַּע abſorptus eſt omnino; perditus eſt; Av.Unde,in fut.pual; יְבֻלַּע 2 Sam.17.16.& in pauſa, יְבֻלָּע abſorbeatur, Job.37.20.& in part.pual,pl.m. מְבֻלָּעִים abſorpti; (a ſing. מְבֻלָּע) Iſa.9. 15.In hithp. הִתְבַּלַּע, abſorptus eſt omnino,perditus eſt. Unde in fut.hithp. תִּתְבַּלַּע, abſorbebitur, Pſal.107.27. Notandum autem, quòd,in hiſce plerisque, ſignificata, per verbum perdere,perdi, &c. poſſint exprimi; Indè nomen, בָּלַע m.abſorptio; Av.Bu.devoratio; item bolus,quem aliquis ſolet deglutire; Av.perditio,pernicies; Bu.Lex.Coc.noxa; Coc.ut Pſal.52.6. omnia verba בָּלַע noxæ; Coc.abſorptionis, i.e.perditionis; Av.&c.Item, deglutitio, Coc.ut cum Aff. בִּלְעוֹ deglutitionem ejus; Bu.Conc. abſorptum ejus; Bu.Lex. Jer.51.44. bolum ejus; 70. ἃ κατέπιεν ἐκ τῆς στόματός αὐτῆς; Av. ſub hâc radice plerique deſcribunt, בִּלְעָדַי, παρέξ, ἄνευ, πλήν; præter; Coc. præterquam,excepto; ut, בִּלְעָדַי אֲחֵזָה præterquam quòd video, Job.34.32. Bu.Lex. eſt pro בִּלְעָדֵי אֲשֶׁר אֲחֵזָה, vel, בִּלְעָדַי חָזִיתִי niſi video; componi videtur ex בַּל & עַד, (vel, עָדַי Bu.Lex.) q.d. non uſque ad; Coc.Unde & ב, cum patach, interdum notatur; ſæpius cum מ ab initio; מִבִּלְעָדַי præter; ſine; Num.5.20. הֲמִבִּלְעָדַי, an præter? Jer.44.18.ſic 2 Reg.18.25. & Iſa.36.10. tria juxta Maſoram, בִּלְעָדַי רַק præter,duntaxat,Gen.14.24. cum patach, quod Kimchi eſſe exiſtimat, quaſi in חִלּוּנִי & ſimilibus; eſt autem Pleonaſmus; ut & in בַּל & אַךְ. Bu. Lex. cum aff. בִּלְעָדַי &,in pauſa, בִּלְעָדַי præter me, Gen.14.24.. 41. 16. Sine me; Coc.excepto me; Bu.Lex. בִּלְעָדֶיךָ ſine te,

te, absque nutu tuo, Gen.41.44. &, מִבַּלְעָדַי præter me, Isa.43.11. וּמִבַּלְעָדַי אֵין ; & 44.6. וּמִבַּלְעָדַי אֵין ; Cocc. cum patach sub בּ ; Bu. Lex.

Rad.59. בָּלַק vertitur, evacuavit ; Coc.exinanivit ; Bu. est desolare ; Pag.ex R. Jonah. Videtur significare, dissipare, seu effringere quod clausum & munitum erat, ut omnium injuriis pateat ; rem clausam aperire,ac omnibus exponere ; Merc. denotare videtur evacuationem terræ per extractionem radicum, & natorum ex terra, quum ea pastinata fuerit ; confer בָּקַק ; ità erit, eradicare ; Coc. In benoni kal, בּוֹלֵק, evacuans,&c. Undè, cum ו cop.& aff. וּבוֹלְקָהּ & exinaniturus eam ; Bu,.& desolat, pro desolabit,eam ; vel destruet eam, nempè ut sit absque habitatore ; ut exp.R. Jonah. Isa.24.1. R. Joseph, aperiet eam ; Pag, & evellit eam, i.e. depeculatur eam ; Av. In pual, בֻּלַּק exinanitus fuit,&c. Unde in part.pual f.f.cum ו cop. וּמְבֻלָּקָה & exinanita ; Bu.& desolata, nempe, absque habitatore ; Hieron. dilacerata ; vel aperta, ut omnes viz.exire valeant ; Pag. Istud part. fæm.est pro substantivo, actionem,passionemve significans, Nah.2.11. בּוּקָה וּמְבוּקָה וּמְבֻלָּקָה vacuitas, & evacuatio, & evulsio ; i.e. evulsa, & desolata est urbs ; Av. Kimchi monet,Arabibus dici בַּלּוּקָה locum in quo gramen non nascitur ; vide etiam Lexicon Golii ; sed ex usu scripturæ patet, quemadmodum בָּקַק est pastinare ; ità, בָּלַק notare id, propter quod pastinatio fit ; nempe revulsionem plantarum. Coc. [בְּלִתִּי vide suprà in בָּלַל.]

Rad.60. בָּמָה f. 70- *βωδς* ; *ὑψηλὸν* ; Item,*βωμὸς* ; hoc inde esse videtur ; quòd aræ in celsis, sive collibus erant ; notat aram & delubrum in colle positum ; Coc. בָּמָה, est excelsum ; Pag. sacellum ; Merc.Bu. ara idolorum ; Bu.Lex. altare, quod ferè in sublimi loco extruebatur ; sed de alio,ab eo, ubi in Templo, vel, tabernaculo, Domino offerebantur sacrificia, dicitur ; excelsa ferè idolis dicata leguntur ; Sed & quæ Domino dicabantur, extra templum aut tabernaculum conventûs, erant prohibita ; licet & illic, magni sæpe viri, plebi interim addictiores, sacrificia fecisse legantur ; pluralitèr significat cujusvis rei sublimitatem, & celsitudinem ; etsi passim de ædificiis vel sacellis in alto loco constructis, dicatur ; Merc. Initio regni Solomonis, Tabernaculum erat positum in colle, sive celso, Gibeone,1 Chron.1.3.Gentes amabant in editis montibus, sacrificare Dæmoniis ; Seld.de Diis Syris ; Synt.2. cap. 7. confer Ezech.20.28. Deus vetuerat ibi sacrificia offerri, nisi in eo loco, quem ipse elegisset ; Omnis ara, vel domus ædificata Deo, extra illum locum, בָּמָה celsum appellatur, 1 Reg.11.7.Coc.Occurrit etiam, Jer.48. 35. Ezech.20.29. cum præf. הַבָּמָה excelsum, 1 Sam. 9.14,19.. 10.13. 1 Reg.3.4. 2 Reg.23.15. Isa.16.12. Ezech.20.29. cui & מַ est præf.sic, מַהַבָּמָה ex excelso illo, 1 Sam.9.25.. 10.5. Sed occurrit etiam cum בַּ & לַ præf.sic, בַּבָּמָה in excelso, 1 Sam.9.12.1 Chron.16.39.. 21.29. &, לַבָּמָה in excelsum, 2 Chron.1.3,13. Item semel occurrit in constr. בָּמַת, cum הַ dem.præf. & ־ָה locali in fine ; sic הַבָּמָתָה (idem quod, לַבָּמָה Pag.) in excelsum illud, Bu. 1 Sam.9.13. In pl.fæm. בָּמוֹת, excelsa, Num.21.20,29.. 22.21. 1Reg.12.31..13.33..14. 23. 2 Reg.17.9,11,32..23.8. 2 Chron.21.11.. 28. 25.. 33.19. Jer.7.31..19.5.. 32,35. Ezech.16.16. Hos.10.8. Am.7.9.& cum ו cop. וּבָמוֹת & excelsa,Mich.1.5. Jos. 13.17. Ezech.36.2. ut & cum הַ dem. præf. הַבָּמוֹת 1 Reg.12.32.. 13.2,32.. 22.44. 2 Reg.12.4.. 14.4..15.4, 39.. 17.29,32.. 18.4.. 21.3.. 23.8,9,13,19,20. 2Chron. 14.5.. 17.7.. 20.33.. 31.1.. 33.3.. 34.3. Isa.15.2. cui & ו cop.est præf. וְהַבָּמוֹת & excelsa,1 Reg.15.14.2 Chron. 14.2.. 15.17. Ezech.7.6. Item cum בַּ præf. בַּבָּמוֹת pro בַּהַבָּמוֹת in excelsis, seu,in excelsis illis, 1 Reg.3.2,3.. 22.44. 2 Reg.12.4.. 14.4.. 35.4,25.. 16.4.. 23.5.. 28.4. 2 Chron. 33. 17. ut & cum לַ præf. לַבָּמוֹת pro לָהַבָּמוֹת excelsis illis ; sicut etiam cum לְ præf. לִבְמוֹת excelsis, Jer.26,18.Mich.3.12. & cum מִ præf. מִבָּמוֹת & ab excelsis, Num.21.21. Item cum ־ָי aff. בָּמוֹתַי excelsa mea, 2 Sam.22.34. Psal.18. 34. Hab.3.18. ut & cum aliis Aff. viz. ־ִי, ־ֵי, ־ָיו, ־ָם, & ־ָן ; ut seq. בָּמוֹתֵיךְ excelsa tua, 2 Sam. 1. 19, 25. Jer. 17. 3. בָּמוֹתָיו excelsa vestra,Lev.26.30.Ezech.6.3. בָּמוֹתָיו excelsa ejus, 2 Reg.18.22. 2 Chron.32.12. Isa.36. 7. (Sed de בְּמוֹתָיו variant interpretes, Isa.53.9. Bu. Lex. Vide, in Rad.מות) &, בָּמוֹתָם excelsa ipsorum, Num. 33.54. Ezech.43.7. cui & בְּ est præf. בְּבָמוֹתָם per excelsa sua;Psal.78.58.item semel occurrit,pro ־ָם, cum יְמוֹ aff. metrico ; sic, בָּמוֹתֵימוֹ, excelsa eorum, Deut.33. 29. Notandum autem, quòd præcedentis pluralis, בָּמוֹת, usus etiam occurrit, in constructione ; ut apparet ex Num.21.28. Mich.3.12.&c. sicut & extra constructionem ; at ab eo deformatur & alterum, quod duntaxat regimini inservit ; estque cum duplici signo pl.Num.m.sc. & f. unde ad levandam, seu allevandam dictionem vau-cholem mutatum est in kametz-chatuph, ut notat Kimchi in Michl. Cev. sic autem scribitur, בָּמֹתַי Deut.32.13. & Mich.1.3. quibus locis vau quidem adscriptum habet, sed quod omninò abundet ; ut notat Masoreth, Merc.Cev. Alia sunt sine vau ; ut Isa. 14.14. Job.9.8. Isa.58.15. Amos.4.13. quibus in locis scribitur, בָּמָתַי ; nomen autem hoc, בָּמָה, sequitur punctationem nominis, בָּמָה ; undè radix potiùs formanda esset בום, Bu.Lex.

Rad.61. בָּנָה, *οἰκοδομεῖν* , ædificare ; Antitheton, הָרַס destruere ; Coc.Sed sæpitur & pro, instaurare, & dare incrementum ; quòd ædificando, conserventur, & restaurentur ædificia ; Item, pro ditari,seu locupletari ; benedici,& augeri, Job.22. & Mal.3. & Actorum 9. Habebant pacem & ædificabantur,&c. Merc. בָּנָה ædificavit, extruxit ; Av.Bu. laboravit in ædificiis extruendis ; instauravit ædificium ; Av. Deut.20.8. 1 Reg.6.2.. 7.1.. 9.10,24,25.. 10.4. &c.ad Psal.102.17. & Lam.3.5.(50. circ.l.) cum ו cop.vel conv. וּבָנָה & ædificabit, vel & ædificat, Jos.6.26.2 Reg.21.4. 2 Chron.33.4. Eccl.9.14. Ezech.39.15. Zach.6.12. In 3.f. בָּנְתָה ædificat,ædificabit ; f.Prov.9.1.. 14.1. in 2.sm. בָּנִיתָ ædificasti,Deut.6. 10. pro quo cum defectu jod, atque הָ parag.est, בָּנִיתָה ædificasti, 1 Reg.9.3. & cum ו conv. וּבָנִיתָ & ædificabis, Deut.20.22..27.5. Jud.6.26. 1 Chron.22.11. Ezec. 4.2. in 2.f. בָּנִית extruxisti, Ezech.17.25. cum ו conv. וּבָנִית & extrues, Prov.24.27. in 1.s. בָּנִיתִי ædificavi, 1 Reg.8.13,27,43,44,48.. 11.38.2 Chron.6.2, 18,33, 38. Neh.6.1. Eccl.2.4. Jer.45.4. Ezech.36.36. & cum ו conv. וּבָנִיתִי & ædificabo, 1 Sam.2.35. 1 Reg.11.38. Psal.89.5. Jer.42.10. cui & הָ & ם sunt aff.sic וּבְנִיתִיהָ & reædificaboillud, Amos.9.11. & וּבְנִיתִים & ædifica-

bo illos, Jer.24.6..33.6.& in 3.pl.prætkal, בָּנוּ ædificarunt, Gen.11.5. Num.32.37,38. Iosh.22.11. Ruth.4.11. 2 Reg.16.18. Neh.3.2,3..12.29. Jer.32.31.Ezech.27.5. & cum וּ cop. וּבָנוּ & ædificabunt, Isa.58.12..60.10..61. 4..65.28. Jer.7.31..19.5.Ezech.28.26.Am.9.14.Zeph.1. 13. Zach.6.15. Item cum הוּ Aff. בְּנוּהוּ ædificaverunt eam, Neh.3.13.Sic & in 2.pl.m. בְּנִיתֶם extruxistis,Iosh. 24.13.2 Sam.7.6. 1 Chron.17.6. Am.5.11. & in 1. pl. prætkal, cum וּ conv. וּבָנִינוּ & ædificemus, Neh. 2.18, 20. In part.benoni kal, sing.m. בּוֹנֶה extruens, ædificans, qui ædificat,&c.Gen.4.17. 1 Reg.6. 12. 2 Chron. 2.3,4,8. Neh.6.6. Psal.147.2. Jer.22.13. Ezech.13. 10. Mich.3.10. Hab.2.12. & semel cum tzere in ult. בּוֹנֵה idem, Psal.147.2. Sed occurrit etiam cum ה dem.præf. הַבּוֹנֶה qui extruxit, Am.9.6. In pl. m. בּוֹנִים, ædificantes, Ezra. 4.1. Neh.37.33,35.cum וּ cop. וּבוֹנִים & ædificantes, Neh.4.12. & cum הַ dem.præf. הַבּוֹנִים qui ædificant, Ezr.3.10. Neh.3.37.. 4.11. Job.3.13. Psal. 118 22. & cum וְ cop. וְהַבּוֹנִים & qui ædificant,Neh.4. 12. Sic cum לְ præf. וְלִבּוֹנִים & structoribus,2 Reg.12. 12..22.6. 2 Chron.34.11.In pl.m.constr. בּוֹנֵי ædificantes, 1 Reg.5.18. & cum וּ cop. וּבוֹנֵי & ædificantes, 1 Reg.5.18. unde cum יךָ aff. בּוֹנֶיךָ ædificatores tui, Ezech.27.4. Sic cum וֹ, absque jod pl. pro יו aff. sic, בּוֹנָו ædificatores ejus,Psal.126.1. Item, in part.pahul, kal,sing.m. בָּנוּי ædificatus, vel -ta, Cant.4.4. & cum הַ demonstr. הַבָּנוּי extructus, Jud. 6. 28. & in sing. f. cum הַ præf.sic, הַבְּנוּיָה extructa, Psal. 122.3.In pl.m. בְּנוּיִים ædificati, vel, -tæ, Neh.7.4. In Infin. kal, בְּנוֹת ædificando, 1 Reg.8.13. & in alia forma, בְּנוֹת ædificare, 1 Chron.6.17. Jer.35.9. Ezech.11.3. & cum יְ præf. יִבְנוֹת & in ædificando, Ezech.17.17. Sed sæpius cum לְ præf.sic, לִבְנוֹת ædificare, ad ædificandum, Gen.11.8. Iosh.22.23,26,29. 1 Sam.14.36.&c.ad Zach.5. 11.in 60.circ.l. & cum וְ cop. וְלִבְנוֹת & ædificando, 1 Chron.29.19. Dan.9.25. Item cum מִ præf. מִבְּנוֹת ab ædificando, 1 Reg.15.21. 2 Chron.16.5. Item cum בְּ præf. & יךָ, & כֶם, sic, בְּבִנוֹתֵיךְ in ædificare te,Ezech.16.31. & בְּבִנוֹתְכֶם in extruendo vobis, Iosh.22. 16,19. In Imper.sing.m. בְּנֵה extrue, Num.23.1, 19. 1 Reg.2.36. & in pl.m. בְּנוּ extruite, Num.32.24. Jer.29. 5,27. & cum וּ cop. וּבְנוּ & extruite, 1 Chron. 22. 19. Hag.1.8. In fut.kal,1.sing. אֶבְנֶה ædificabo, 2 Sam.7.27. 2 Chron.2.5. Jer.22.14. & cum וְ conv. וְאֶבְנֶה & ædificavi, 1 Reg.8.20. 1 Chron.21.22. 2 Chron.6.10.& cum אֶ aff. אֶבְנֶךָ ædificaturus sum te, f.Jer.31.5.ut & cum וְ cop. & נֶה, aff. וְאִבְנֶנָּה & ædificem eam, Neh.2.5. In 2.sing.m.fut.kal, תִּבְנֶה ædificabis, extrues, Exod. 20.25. Deut.3.12..22.8.. 27.7.. 28.30. 2 Sam.7.5.. 8.19. 1 Chron.17.4..22.8.. 28.3. 2 Chron.6.9. ut & in 2.sing.f. cum וַ conv. וַתִּבְנִי & extruxisti, f.Ezech.16.24.Item in 3.sing.m.fut.kal, יִבְנֶה ædificabit, Deut.25.9. Jos.8. 30. 2 Sam.7.13. 1 Reg.5.5.. 8.19.. 11.7. 1 Chron. 17. 10,12.. 22.10.. 28.6. 2 Chron.2.11.. 6.9. Psal.127.1. Isa.45.13. Zach.6.13. & cum וּ cop.& וַ conv. וְיִבְנֶה & reædificabit, Psal.69.36. &, וַיִּבֶן & extruxit, Jos. 19. 50. 1 Reg.18.32. 2 Chron.26.6. Item cum וּ conv. & per Apocopen, 3. Rad. ה; sic, וַיִּבֶן & ædificet, Ezr. 1.3. Sed sæpiùs cum וַ conv. per eandem Apoc. וַיִּבֶן & extruxit, seu ædificavit, Gen.2.22..8.20. 10.11.. 12.7, 8.. 13.18. &c.ad Isa.8.14.in 70.circ.l.Item cum Aff. יִבְנֵנוּ ædificabit eam, Neh.3.14,15. ut & cum aff. הוּ יִבְנֶהוּ ædificabit eam, Job.20.19.cui & וַ est præf.conv. וַיִּבְנֵהוּ & ædificabit eam, 1 Reg. 6. 38. Item cum מ aff. יִבְנֵם extruet eos, Psal.28.5. sic in 3.sing.f. תִּבְנֶה ædificabit, & per Apocopen ה, cum וַ conv.sic, וַתִּבֶן & ædificabit, 1 Chron.7.24. Zach.9.3. In 1.pl.fut.kal נִבְנֶה ædificabimus,Gen.11.4.Num.32.16.2 Chron.14.6.Ezr. 4.2,3. Cant.8.9. Isa.9.9. cum וּ cop. וְנִבְנֶה & ædificabimus, Neh.2.17. Mal.1.4. ut & cum וַ conv. וְנִבְנֶה & ædificavimus, Neh.4.6.Sic in 2.pl.m. תִּבְנוּ ædificabitis, Isa.66.1. Jer.35.7. & in 3.pl. m. fut. kal, יִבְנוּ ædificabunt, Isa.65.23. Mal.1.4. & cum וַ conv. וַיִּבְנוּ & extruxerunt, Num.32.34. Jos.22.10. Jud.18.28.. 21.4,23. 2 Sam.5.11. 1 Reg.14.23. 2 Reg.17.9..25.1.2Chron.14. 6..20.8. Ezr.3.2. Neh.3 1. Jer.32.35.. 52. 4. In Niph. נִבְנָה ædificatus, vel extructus fuit, 1 Reg.3.2..6.7. undè in 3.sing.f. præt. Niph. נִבְנְתָה extructa fuerat,Num. 13.23. Neh.7.1. cum וּ cop. וְנִבְנְתָה & ædificabitur, f. Jer. 30.18..31.38.Dan.9.25.sic in 2.sing.f. præt. Niph. cum וּ conv. וְנִבְנֵית & ædificeris, Jer.31.4. ut & in 3. pl.præt.Niph. נִבְנוּ ædificantur, Mal.3.15.& cum וּ conv. וְנִבְנוּ & ædificentur, Jer.12.16. Ezech.36.33. In part. Niph.sing. masc. נִבְנֶה ædificatus; unde cum הַ dem. הַנִּבְנֶה quæ ædificata fuerit, 1 Chron.22. 19. est part. præsens, quo Hebræi passim pro futuro utuntur,Merc. Cev. In Infin.Niph. cum לְ præf. לְהִבָּנוֹת ad ædificandum, ut ædificetur,Hag.1.2.Zach.8.9. Item cum בְּ præf. & וֹ aff. בְּהִבָּנוֹתוֹ in ædificari eum,i.e.cùm ædificaretur, 1 Reg.6.2. In fut.Niph.1. sing. אִבָּנֶה ædificabor, Gen. 16.2. cum וּ cop. וְאִבָּנֶה & ædificabor, Gen.30.3. Sic in 2.sing.m. תִּבָּנֶה ædificaberis, Job.22.23.& in 3.sing.m. fut.Niph. יִבָּנֶה extruetur, Job.12.14. Psal.89.3. Prov. 24.3. Isa.25.2. Zach.1.16. ut & in 3.sing.f. תִּבָּנֶה ædificetur, ædificabitur, Num.21.27.Deut.13.16. Psal.51. 20. Isa.44.28. Ezech.26.14. Item in 3. pl.f. fut. Niph. תִּבָּנֶינָה ædificabuntur, Isa.44.26. Ezech.36.10. Atque indè nomina, i. בִּנְיָה f. ædificium, structura; occurrit cum וֹ præf. וְהִבְנִיָּה & structuram, Ezech.41.13. Deindè ii. No. בִּנְיָן m.idem, ædificium, Ezech.42.5.& cum הַ dem. הַבִּנְיָן ædificium, Ezech.40.5.. 41.12,15.. 42.1, 10. cum וֹ præf. וְהַבִּנְיָן & structura,Ezech.41.12. Et iii. No. מִבְנֶה m.idem; structura. In constr. est cum Tzere pro sægol; & occurrit cum ךָ præf. sic כְּמִבְנֵה sicut structura, Ezech.40.2.Atque indè ex conj.Niphal, נִבְנֶה ædificari, deducitur no. בֵּן m.filius; quòd sit veluti ædificium patris ac matris, Pag.& est quasi ædificium familiæ paternæ, quæ in eo conservatur; sicut etiam, ædificare domum, metaphoricè dicitur de liberorum procreatione, Deut.25.9. qui non ædificaverit domum fratris sui, &c. sic Ruth.4. 11. אֲשֶׁר בָּנוּ, quæ extruxerunt domum Israelis,&c, Bu.Lex. Nomen בֵּן filius, est qui ædificatus seu extructus est, ex cohabitatione viri & mulieris; tribuitur autem, per metaphoram, etiam brutis, & nonnunquam rebus inanimatis, & significat diminutionem illius rei cui tribuitur, instar filioli parvi; Av. scribitur cum tzere, communitèr; si verò sit in conjunctione reali, quæ est filii ad patrem, sive habeat maccaph virgulam conjungentem, sive non, est cum sægol. Aliàs est cum Tzere, etiamsi habeat Maccaph; Teste R.D. in Michl. In constructione plerumque ferè mutatur in sægol; sic, בֶּן; interdum verò in chireck; ut,Jos.1.1. sic Prov. 30.1. בֶּן יָקֵא filius

jakæ, vel vomitûs; (quod alii à בִּין intelligere deducunt) q.d. qui evomet ſapientiam, &c. Pag. Ep. per tranſlationem, ſignificat etiam ſagittam; frumentum; ramum; diſcipulum, parvulum; & ponitur interdum vice אִישׁ vir, Pag. Sed dicitur & nomen filii, generaliter, de eo qui eſt in, vel ſub, perſona aut re alia; item de rebus inanimatis, quæ ſunt in re aliâ. Denique latiſſimè patet filii nomen in hâc Linguâ ut legendo poteris obſervare; ut e.g. filius mortis, i.e. morti adjudicatus; filius perditionis, i.e. perditus homo; filius probitatis, i.e. probus; filius magnatum, i.e. vir magnus, ſeu princeps, &c. ut, filii nuptiarum, Marci 2. dicuntur qui ſunt in nuptiis, Merc. Cev. Occurrit autem hoc nomen frequentiſſimum in textu; ut בֵּן, cum tzere, filius, Gen. 4.25, 26.. 5.28. 16.11. &c. ad Mal. 1.6. in 100. circ. l. & cum ה interrog. præf. הַבֵּן num filius? Jer. 31.20. Sic cum aliis præf. viz. ו, וַ, וַה, ב, ל & לְ, prout ſeq. וּבֵן & filius, Deut. 25.5. וְהַבֵּן filius, -ii, -um, &c. Exod. 1.22. Deut. 21.15. 2 Sam. 12.14. Ezech. 18.4, 19, 20. וְהַבֵּן & filius, Ezech. 18.19. בְּבֵן in filium Prov. 17.2. לְבֵן filio, pro filio, Exod. 2.10. Lev. 12.6. 2 Sam. 7.14. 1 Chron. 16. 13.. 22.10.. 28.6. & וּלְבֵן & filio, Ezech. 44.28. ſemel etiam cum כ præf. כַּבֵּן labben, Pſal. 9.1. ubi vide Interpretes. Item multò frequentiùs etiam cum ſægol, בֶּן filius, -ii, -um, &c. Gen. 5.32.. 7.6.. 11.10, 31.. 12.4, 5.. 14.12.. 15.3. &c. ad Zach. 9.9. In 1300. circ. l. Item ſemel cum jod parag. בְּנִי filium, pullum, Gen. 49.11. Item ſæpè cum chirek; ſic בֵּן filius, -um, &c. Exod. 33.11. Num. 11.28.. 13.8, 16.. 14.6, 30, 38.. 26.65.. 27.18.. 32.12, 28.. 34.17. Deut. 1.38.. 25.2.. 31.23.. 32.44.. 34.9. Joſ. 1.1.. 2.1, 23.. 6.6.. 14.1.. 17.4.. 19.49, 51.. 21.1.. 24.29. Jud. 2.8. 1 Reg. 16.34. Neh. 8.16. Prov. 30.1. cui etiam ו & שׁ ſunt præf. ſic, וּבֵן & filius, Jon. 4.10. & שֶׁבֵּן quòd filius, ibid. Sed occurrit etiam ſæpè cum præf. ו, ב, ל, לְ, וּל, & interrog. הֲלִ, וּמִ, מִ, & לְמִ, ante בֵּן, cum ſægol; ſic ut ſeq. וּבֵן & filius, Gen. 15.2.. 16.12. Exod. 10.2. &c. ad Iſa. 36.2. in 30. circ. l. וּבְבֵן in filium, filio, 2 Sam. 20.1. 1 Reg. 12.16. 2 Chron. 10.16. Pſal. 50.20.. 146.3. לְבֵן filio, in filium, Gen. 24.44, 51. 1 Sam. 10.11.. 18.17.. 20.30. 2 Sam. 9.9, 10. 1 Reg. 1.52. 2 Chron. 17.7. Pſal. 72.1.. 86.16. וּלְבֵן & filio, Job. 35.8. הֲלִבֵּן num filio? Gen. 17.7. מִבֵּן à filio, Exod. 30.14.. 38.26. Lev. 27.3, 5, 6, 7. &c. ad Ezr. 3.8. in 40. circ. l. וּמִבֵּן & à filio, Num. 8.25. Iſa. 21.12. & לְמִבֵּן à filio, 1 Chron. 27.23. 2 Chron. 25.5. Item cum aff. ſæpè occurrit, ut cum ' aff. בְּנִי, filius meus; -um, meum, &c. Gen. 21.10.. 22.7, 8.. 24.6, 8.. 27.1, 8, 13, 18, 20, 27. &c. in 100. circ. l. & cum ו cop. præf. וּבְנִי & filius meus, 1 Reg. 1.21.. 3.22, 23.. ut & cum ל & וְל præf. ſic, לִבְנִי filio meo, Gen. 24.3, 4, 7, 37, 38, 40. Jud. 17.3. 1 Sam. 10.2. 2 Reg. 14.9. Hoſ. 11.1. & וְלִבְנִי & filio meo, 1 Reg. 17.12. Item cum נו aff. בְּנֵנוּ filius noſter, Deut. 21.20. Sic etiam cum ך aff. poſt chirek; ſic בִּנְךָ vel cum ך in pauſa, poſt Scheva; ſic בִּנְךָ filius tuus; vel -um, tuum, &c. Gen. 22.2, 12, 17.. 24.5. &c. ad Iſa. 7.3. in 40. circ. l. cui & ו, ל, & וְל ſunt præf. ſic וּבִנְךָ & filius tuus, Exod. 20.10. Deut. 5.14.. 6.2.. 12.18.. 16.11, 14. 2 Reg. 16.7. לְבִנְךָ filio tuo, Exod. 13.8.. 34.16. Deut. 6.21.. 7.3. 1 Reg. 11.13. & וּלְבִנְךָ & filio tuo, 1 Sam. 25.8. Sic etiam ך aff. בִּנֵךְ filius tuus, f. Gen. 30.14, 15. 2 Sam. 14.11. 1 Reg. 1.12, 13, 17, 30.. 3.22, 23.. 17.19, 23. 2 Reg. 4.36.. 6.28, 29. & cum ו, & וְל præf. ſic, וּבִנֵךְ & filius tuus, 1 Reg. 3.22. &, וְלִבְנֵךְ & filio tuo, 1 Reg. 17.13. Item frequentèr cum ו aff. בְּנוֹ filius ejus, filium ſuum, &c. Gen. 4.17.. 9.24.. 11.31.. 16.15.. 21.3, 4, 5, 11. &c. ad Mal. 3.7, 10. in 140. circ. l. cui & ו, ב, ל & וְל ſunt præf. ſic, וּבְנוֹ & filius ejus, 1 Chron. 8.29.. 9.36. בִּבְנוֹ in filium ſuum, Exod. 32.29. לִבְנוֹ filio ſuo, vel ejus, Gen 24.48.. 47.29. Exod. 21.9. & וְלִבְנוֹ & filio ſuo, vel ejus, Lev. 21.2. 1 Reg. 11.36. Sic cum ה aff. בְּנָהּ filius ejus,. filii ſui, &c. f. Gen. 21.10.. 27.6, 15, 17, 42. Exod. 4.25. 1 Sam. 1.23. 1 Reg. 3.20, 26.. 14.5.. 17.20. 2 Reg. 4.6, 36.. 6.29.. 8.1, 5.. 11.1. 2 Chron. 22.9. & cum וּ præf. וּבְנָהּ & in filium ſuum, Deut. 28.56. In pl. m. בָּנִים filii, liberi, nepotes, poſteri; Item pulli, Job. 39.19. item, diſcipuli, quaſi doctrinâ & inſtitutione filii, 1 Reg. 20.35. &, filii magnatum, principes, Gen. 6.2. & filii Dei dicuntur probi viri, &c. Bu. Pag. Occurrit autem בָּנִים filii, &c. Gen. 3.16.. 5.4, 7, 10, 13, 16, 19, 22, 26, 30.. 7.10.. 10.1, 25.. 11.11, 13, 15, 17, 19, 21, 25.. 21.7. &c. ad Mal. 3.24. in 150. circ. l. cui ſunt ו, וַ interrog. ה dem. וַה, בַּ, לַ, & מַ, præf. ut ſeq. וּבָנִים & filii, Num. 3.4.. 26.3. Deut. 24.16. 2 Reg. 14.6. 1 Chron. 7.4.. 24.2. 2 Chron. 25.4. Jer. 6.21. Ezech. 5.10. הַבָּנִים an filii? Jer. 49.1. הַבָּנִים filii, -orum, -os, &c. Gen. 25.22. Deut. 22.6, 7. Neh. 9.24. Pſal. 113.9. Cant. 2.3. Jer. 7.18.. 16.3. Ezech. 20.21. בַּבָּנִים & filii, Gen. 31.43. Jer. 13.14. Ezech. 42. בְּבָנִים in filios, Prov. 7.10. Jer. 3.18. לְבָנִים filiis, Iſa. 38.19. & מִבָּנִים à filiis, vel præ filiis, Deut. 23.24. Iſa. 56.5. Jer. 49.7. & in forma pl. m. conſtr. בְּנֵי filii, -orum, -os, &c. Gen. 6.2, 4, 12.. 9.18, 19.. 10.1, 2, 20, 21, 22, 29, 31, 32.. 11.5.. 19.38. &c. ad Mal. 3.3, 6. in 1500. circ. l. & cum ו cop. præf. וּבְנֵי & filii, Gen. 10.3, 4, 6, 7, 23.. 25.3, 4.. 34.7. &c. ad Zeph. 2.9. in 225. circ. l. Item cum ב præf. בִּבְנֵי in filiis, inter filios, Exod. 13.2. Lev. 6.11. Num. 3.41, 42, 45.. 8.18, 19.. 15.29.. 33.31. Deut. 31.19. Joſ. 17.1.. 18.2. Jud. 10.18.. 11.6, 8, 9.. 12.1. Ezr. 20.25. Pſal. 89.7. Ezech. 47.22.. 48.1. & cum ו cop. וּבִבְנֵי & in filiis, 1 Sam. 14.49. 1 Chron. 24.5.. 28.4. Jer. 40.11. ut & cum כ præf. כִּבְנֵי ſicut filii, Pſal. 114.4, 6. Am. 8.7. Sed frequentiùs cum ל præf. לִבְנֵי filiis, Gen. 23.7.. 36.31. Exod. 6.6.. 9.4.. 14.3.. 19.3. &c. ad Mich. 5.6. in 200. circ. l. & cum ! cop. וְלִבְנֵי & filiis, Gen. 25.6. Exod. 28.40. Num. 7.9.. 18.21. &c. ad Ezech. 37.16. in 30. circ. l. ſit cum מ præf. מִבְּנֵי è filiis, Lev. 7.33.. 17.13.. 20.2.. 25.45. &c. ad Joel. 1.12. in 80. circ. l. ut & cum ו cop. וּמִבְּנֵי & à vel ex filiis, Jud. 4.6. 2 Sam. 8.12. 1 Reg. 9.22. 1 Chron. 12.32.. 18.11. Ezr. 2.61.. 8.6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15.. 10.20, 21, 22, 26, 27, 28, 29, 30. Neh. 11.4.. 12.28.. 13.28. Item cum aff. ſæpè occurrit, ut cum ', vel in pauſa, '; ſic, בָּנַי filii mei, Gen. 31.43.. 48.9. Exod. 13.15.. 17.3.. 21.5. 1 Sam. 2.24. 1 Chron. 28.5. 2 Chron. 29.11. Job. 1.5. Iſa. 43.6.. 45.11. Jer. 10.20. Lam. 1.16. Ezech. 16.21. & cum ו, ל & וְל præf. ſic, וּבָנַי & filii mei, 1 Sam. 12.2. לְבָנַי filiis meis, Gen. 31.28. & וּלְבָנַי & filiis meis, 1 Reg. 20.6. Sic, cum ינו aff. בָּנֵינוּ filii noſtri, Joſ. 22.25. Neh. 5.2, 5.. 10.37. Pſal. 144.19. Jer. 35.8. & cum ו, ב, ל, & וְל præf. ſic, וּבָנֵינוּ & filii noſtri, 2 Chron. 29.9. בְּבָנֵינוּ cum filiis noſtris, Exod. 10.9. לְבָנֵינוּ filiis noſtris, Joſ. 22.24, 27. Neh. 10.31. & וּלְבָנֵינוּ & filiis noſtris, Gen. 31.16. Deut. 29.29. Item cum יךָ Aff. בָּנֶיךָ filii tui, Gen. 6.18.. 8.16.. 45.10.. 48.5. &c. ad Hoſ. 4.6. in 30. circ. l. & cum ו cop. וּבָנֶיךָ & filii tui, Gen. 6.18.. 8.16.. 19.12. &c. in 20. circ. l. Item cum בְּ, וּ, ל, מִ & וּמִ præf. ut ſeq. בְּבָנֶיךָ inter filios tuos, Ex-

od. 13.13. וּבְנֶיךָ & in filiis tuis, 2 Chron. 21.14. לְבָנֶיךָ filiis tuis, Deut. 4.9..6.7. Pſal. 128.6. וּלְבָנֶיךָ & filiis tuis, Exod. 12.24. Lev. 10.15. Num. 18.1,8,9,19. Deut. 4.40..12.25,28. Joſ. 14.9. מִבָּנֶיךָ ex filiis tuis, 1 Chron. 17.11. & וּמִבָּנֶיךָ & ex filiis tuis, 2 Reg. 2.18. Iſa. 39.7. Sic & cum יךָ aff. בָּנֶיךָ filii tui, f. 2 Reg. 4.4. Pſal. 147.13. Iſa. 49.12,22,25.. 51.20.. 54.13.. 60.4,9.. 62.5. Jer. 5.7. Ezech. 16. 20, 36.. 23.25. Zach. 9.13. & cum ו cop. וּבָנֶיךָ & filii tui, f. 2 Reg. 4.7. Sic & cum כֶם Aff. בְּנֵיכֶם filii veſtri, Exod. 3.22..12.26..32. 2. &c. in 25. circ. l. & cum ו, ל, & מ praef. וּבְנֵיכֶם & filii veſtri, Exod. 25.23. Num. 14.33. Deut. 1.39..12.12. 1 Reg. 9.7. 2 Chron. 30.9. Jer. 35.6. Ezech. 24.21. Joel. 1.3. לִבְנֵיכֶם filiis veſtris, Lev. 25.36. 1 Chron. 28.8. Ezr. 9.12.. 13. 25. Jer. 29.6. Joel. 1.3. & מִבְּנֵיכֶם ex filiis veſtris, Am. 2.11. Item cum יו aff. בָּנָיו filii ejus, vel ſui, &c. Gen. 7. 7,13.. 8.18.. 9.1,8.. 25.9..30.35.. 31.17. &c. ad Hoſ. 9. 13. in 130. circ. l. & cum ו cop. וּבָנָיו & filii ejus, Gen. 7. 7.. 8.18.. 34.5.. 46.8. &c. ad Dan. 11.10. in 50. circ. l. & cum ו & ל, ב, & מ ut ſeq. בָּנָיו inter filios ejus, 1 Sam. 16.1. לְבָנָיו filiis ejus, vel ſuis, Gen. 31.55.. 42.1. Exod. 29.26,29. Jud. 12.9. 2 Reg. 8.9. Job. 21.19. Iſa. 14.22. Ezech. 46.16. וּלְבָנָיו & filiis ejus, Exod. 28.4..29.28,35.. 39.27. &c. ad Prov. 14.26. in 25. circ. l. &, מִבָּנָיו ex filiis ejus, vel ſuis, Exod. 29.30. Lev. 6.15.. 18.2. Jud. 17.5, 11. 2 Sam. 21.6. Ezech. 46.16. ſicut etiam cum ה Aff. בְּנֶיהָ filii ejus, f. Exod. 18.3,6. Ruth. 1.3. 1 Sam. 1.4. 2 Reg. 4.5. 2 Chron. 24.7. Job. 38.32.. 39.16. Prov. 31.25. Iſa. 66.8. Jer. 31.15. Ezech. 23.10. Hoſ. 2.6. & cum ו & praef. וּבְנֶיהָ & filii ejus, Ezech. 16. 45. & וּבְנֶיךָ & in filios ejus, Deut. 28.57. Item cum הֶם aff. בְּנֵיהֶם filii ipſorum, vel ſui, &c. Deut. 4.10.. 12.31. Joſ. 5.7. &c. ad Zach. 10.9. in 40. circ. l. & cum ו, ל, ב, & מ & וְל praef. ut ſeq. וּבְנֵיהֶם & filii ipſorum, vel ſui, Gen. 32.15. Num. 16.27. Deut. 31.13. 1 Sam. 30.3. 1 Chron. 6.18.. 9. 23.. 26.8. 2 Chron. 20.13.. 31.18. Ezr. 8.19. Neh. 9.23.. 13.24. Jer. 14.16. Ezech. 37.25. Joel. 1.3. Zach. 10.7. לִבְנֵיהֶם ſicut filii ipſorum, Neh. 5.5. לִבְנֵיהֶם filiis ipſorum, vel ſuis, Jud. 3.6. Ezr. 9.12.. 13.25. Pſal. 78.5,6. Joel. 1.3. וּלְבָנֵיהֶם & filiis ipſorum, Deut. 5.29.2 Chron. 5.12. Ezr. 9.2. Jer. 32.39. & מִבְּנֵיהֶם ex filiis ipſorum, Pſal. 78.4. Denique cum הֶן aff. בְּנֵיהֶן filii ipſarum, Ezech. 23.37. & cum ו cop. וּבְנֵיהֶן & filii ipſarum, Ezech. 16. 45. ut & cum ל praef. לִבְנֵיהֶן filiis ipſarum Gen. 31. 43. Item, hinc etiam deducitur No. בַּת, f. filia, Pag. Bu. Av. &c. Tribuitur quoque brutis & inanimatis, ſicut אֵם, mater; Thau à tergo, eſt ſervile, & repreſentat f. genus; Nun autem radicale per Syncopen excidit, Av. Nam eſt quaſi, pro, בַּנְתָ; ut dageſch oſtendit in forma affixorum, tam etiam ejus plurale; Bu. Sic eſt etiam אֵד ira, ex אֲנָד; Metaphoricè quoque hoc nomine בַּת filia, appellantur oppida, pagi, villæ, quæ ſunt quaſi filiæ majorum civitatum; Pag. Bu. Secundùm normam debuerat eſſe בְּנַת; Pag. vel potius בָּנָת, Merc. Cev. Occurrit autem בַּת filia, &c. Gen. 11.29..20.12..24. 23,24,47,48..25.20.. 26.34.. 28.9.. 29.10.. 30.21, &c. ad Mal. 2.11. in 200. circ. l. & cum ה interrog. הַבַּת num filia? Gen. 17.17. Item, cum ו, ה, ב, ל, & מ praef. ut ſeq. וּבַת & filia, Lev. 21.9.. 22.12, 13.. 2 Sam. 14.27. 1 Chron. 2.49. Pſal. 45.13. Dan. 11.6, 17. הַבַּת filia, Exod. 1.22. Jer. 31.22.. 49.4. Lam. 2.13. בְּבַת in filia, Gen. 34.19. Lam. 2.15. כְּבַת ſicut filia, 2 Sam. 12.3. בַּת filiæ, in filiam, Exod. 2.10. Lev. 12.6. Jud. 11. 40. 1 Reg. 7.8. 1 Chron. 3.5. Eſth. 2.7, 15. Iſa. 42.11. Mich. 1.13. 4.8. וּלְבַת & propter filiam, Ezech. 44.25. & מַבַּת à filia, 1 Chron. 2.3. cum Aff. patach mutatur in chirek ante dageſch in Thau, ob excluſum Nun 2. Rad. ut cum ִי aff. בִּתִּי filia mea, Deut. 22.16, 17. Joſ. 15.16. Jud. 1. 12.. 11.35.. 19.24. Ruth. 2.2,8,22.. 3.1,10,11,16,18. 1 Sam. 18.17. & cum נִי aff. בִּתֵּנִי filia noſtra, Gen. 34.17. Sic & cum ךָ, vel in pauſa ךָ, ſic, בִּתְּךָ vel בִּתֶּךָ filia tua, Gen. 29.18. Lev. 18.10.. 19.29. Deut. 7.3..13.6. 2 Reg. 14.9. 2 Chron. 25.18. cui & ו & ל ſunt praef. ſic, וּבִתֶּךָ & filia tua, Exod. 20.10. Deut. 5.14. 12.19.. 16. 11,14.. &, לְבִתֶּךָ filiæ tuæ, Deut. 22.17. Sic cum ךָ praef. & כֶם aff. בִּבְתֵּכֶם in filia veſtra, Gen. 34.8. item, cum ו aff. בִּתּוֹ filia ejus, vel ſua, Gen. 29.6,23,24,28,29, &c. in 20. circ. l. cui ו, ל & וּל ſunt praef. ſic, וּבִתּוֹ & filia ejus, Deut. 7.3..18.10. 1 Chron. 7.24. לִבְתּוֹ filiæ ejus, vel ſuæ, Num. 27.8..30.17. 1 Reg. 9.17. & וּלְבִתּוֹ & filiæ ſuæ, Lev. 21.2. ſic cum ה aff. בִּתָּהּ filia ejus, Lev. 18.16. Ezech. 16.44. & cum ו cop. & וּב praef. וּבִתָּהּ & filia ejus, Lev. 18.16. & וּבְבִתָּהּ & in filia ejus, Deut. 28.56. In pl. f. בָּנוֹת filiæ, quaſi à ſing. בָּנָה; ſed in pl. capitur etiam pro ſuburbanis & villis; ut נָשִׁים mulieres, pro civitatibus; Pag. Occurrit autem בָּנוֹת filiæ, Gen. 19.8.. 29.16.. 30.13. &c. in 25. circ. l. & cum ו, ה, ל & וּמִ praef. ſic, וּבָנוֹת & filiæ, Gen. 5.4,7,10,13,16,19, &c. in 30. circ. l. הַבָּנוֹת filiæ, Gen. 31.43. 1 Sam. 21.9. Cant. 2. 2. Jer. 16.3. לִבָּנוֹת filiabus, Ezech. 16.61. & וּמִבָּנוֹת & à filiabus, Iſa. 56.5. In pl. f. Conſtr. בְּנוֹת filiæ, -arum, as, &c. Gen. 6.2,4.. 19.36..27.66..28.8. &c. ad Ezech. 32. 16. in 50. circ. l. & cum ו, ב, ל, & מ aff. ſic, וּבְנוֹת & filiæ, Gen. 24.13..46.7. Iſa. 40.3,20. Ezech. 32.18. בִּבְנוֹת in filias, Gen. 34.1. Jud. 14.3. כִּבְנוֹת ſicut filiæ, Job. 42. 15. Mich. 1.8. לִבְנוֹת filiabus, Num. 36.6. Job. 30.29. Iſa. 34.13. & מִבְּנוֹת ex filiabus, Gen. 24.3,37. &c. ad Cant. 3.10. in 20. circ. l. Item cum aff. ſæpè occurrit, ut cum ִי aff. בְּנוֹתַי filiæ meæ, Gen. 31.26,43,50. Ruth, 1.11, 12,13. & cum ו cop. וּבְנוֹתַי & filiæ meæ, Iſa. 43.6. ſic & cum וְל praef. וְלִבְנוֹתַי & filiabus meis, Gen. 31.43. & in pauſa cum kametz pro patach, וְלִבְנוֹתָי idem, Gen. 31. 28. ſic & cum ינִי aff. בְּנוֹתֵינוּ filiæ noſtræ, filias noſtras, &c. Gen. 34.9,16,21. Ezr. 5.5. Neh. 10.31. Pſal. 144.12. & cum ו, וּב & מ praef. וּבְנוֹתֵינוּ & filiæ noſtræ, 2 Chron. 29.9. Neh. 5.2. Jer. 35.8. וּבִבְנוֹתֵינוּ & cum filiabus noſtris, Exod. 10.9. & מִבְּנוֹתֵינוּ ex filiabus noſtris, Jud. 21. 7,18. Ezr. 5.8. Item cum יךָ aff. בְּנוֹתֶיךָ filiæ tuæ, Gen. 19. 15..31. 31, 41. & cum ו cop. & וְל praef. ſic, וּבְנוֹתֶיךָ & filiæ tuæ, Gen. 19.12. Lev. 10.14. Deut. 28. 32,53. 2 Sam. 19.6. Job. 1.18. Iſa. 49.2,20.. 60.4. Jer. 5. 17.. 48.46. Am. 7.17. & וְלִבְנוֹתֶיךָ & filiabus tuis, Num. 18.11,19. Sic cum יהָ aff. בְּנוֹתֶיהָ filiæ tuæ, Ezech. 16. 20..26.8. & cum ו cop. וּבְנוֹתֶיהָ & filiæ tuæ, Ezech. 16. 48.. 17.58..23.28. Item cum יכֶם aff. בְּנוֹתֵיכֶם filiæ veſtræ, Gen. 34.9,16,21. Exod. 3.22. Lev. 26.29. 1 Sam. 9.13. Ezr. 9.12.. 13.25. Jer. 9.19.. 29.5. Hoſ. 4.13,14. Joel. 4.8. & cum ו cop. וּבְנוֹתֵיכֶם & filiæ veſtræ, Exod. 32.2. Deut. 12.12. Neh. 4.8. Ezech. 24.21. Joel. 3.1. ſic & cum יו aff. בְּנוֹתָיו filiæ ejus, vel ſuæ, Gen. 19. 14, 17,30.. 36.6.. 37.35.. 47.7. Exod. 2.20.. 34.16. Num. 27.1. Joſ. 7.24.. 17.3. 1 Sam. 14.51.. 30.6. & cum ו, ל, & וְל & מ praef. ſic וּבְנוֹתָיו & filiæ ejus, vel ſuæ, Gen. 46.15. לִבְנוֹתָיו Num. 21.30. Deut. 32.19. Neh. 3.12. Job. 1.13.

filiabus ejus, Num. 36.2. וְלִבְנוֹתֶיהָ & filiabus ejus, Gen. 31.51. & מִלִּבְנוֹתֶיהָ ex filiabus ejus, Exod.34.15. Item cum יָהּ aff. בְּנוֹתֶיהָ filiæ ejus; vel villæ, pagi illius, f. Num.21.26,33..32.42. Jos.15.45. Jud.11.26. 1 Chron. 2.23. 2 Chron.13.19.. 28.18. & cum ו cop. וּבְנוֹתֶיהָ & filiæ ejus, vel villæ, pagi ejus, Jos.15.45.. 17.11,.16.1 Sam.1.4. 1 Chron.7.28,29..8.12..18.1.2 Chron.13.19.. 28.18. Neh.11.25,26,30,31. Jer.49.2. Ezech.17.46, 48, 53.55..23.10..26.6..30.18.sic & cum וּ & וְ præf. וּבְבְנוֹתֶיהָ & in villis ejus, Jud.11.26. 1 Chron.5.16. Neh.11.28.& וְלִבְנוֹתֶיהָ & filiabus ejus, Ezech.16.49. Denique, occurrit etiam cum יֶהֱם aff. בְּנוֹתֵיהֶם filiæ ipsorum, vel suæ, Deut.12.31. Jud.3.6. 2 Reg.17.17. Ezr.10.31. Psal.106.37. Jer.3.24.. 7.31.. 19.9.. 32.35. & cum ו cop. & מִ præf. וּבְנוֹתֵיהֶם & filiæ ipsorum,vel suæ, 1 Sam.30.3. 2 Chron.31.18. Ezr.9.12,.10.29.Psal. 106.38. Jer.11.22.. 14.16. Ezech.23. 47.. 24.25. & מִבְּנוֹתֵיהֶם ex filiabus ipsorum, Ezr.9.2. Neh.13.25. Item ex hâc Rad. בָּנָה deducitur etiam No. תַּבְנִית ædificium,structura; similitudo, figura, exemplar, forma; exemplar ædificii; Pag.Bu.instar, ἰδέα; corporis aspectabilis forma; unde Exod.25. 40. & vide & fac, בְּתַבְנִיתָם in forma illorum, quæ tibi demonstratur in monte; quæ Moses in terra debuit extruere, ea ipsi monstrata fuere in monte; sig. per hoc, terrestria esse cœlestium ὑποδείγματα; Heb. 8. 5. &c. Coc. No. תַּבְנִית est similitudo, figura,exemplar, sed propriè ædificii, Typus; vernaculè, Patron; & reperitur etiam מִבְנֶה ferè pro eodem, Ezech.40.2. pro ædificii sc. dispositione; sed תַּבְנִית respectum sig.etiam inter res similes, Merc.Occurrit autem תַּבְנִית structura,&c. Ordine textuali, prout seq. Exod.25.9. Deut.4.16,17,18. Jos.22.28. 1 Chron.28.11. Psal.104.12. Ezech.8.3,10.. 10.8.. 43.10.& cum ו, יְ, בְ, כְ & וְל præf. sic, וְתַבְנִית & structura, 1 Chron.28.12. הַתַּבְנִית structura, -ræ, 1 Chron.28.19. בְּתַבְנִית in similitudinem, Psal. 106.20. כְּתַבְנִית juxta structuram, Isa.44.13. & וְלְתַבְנִית & ad structuram, 1 Chron.28.18. Item cum וֹ aff. תַּבְנִיתוֹ structuram ejus,2 Reg.16.10. ut & cum בְּ præf.& ם aff. בְּתַבְנִיתָם in structura ipsorum, vel in forma, seu exemplari eorum, Exod. 25.40.

Rad.62. בֻּם Chald.irasci, indignari, &c. Videatur, suo loco, in Conc. Chald.

Rad.63. בָּסַר, Unde, בֹּסֶר, m. ὄμφαξ; omphax; uva acida; Coc. labrusca; uva aspera & acerba; quæ corrumpit, & hebetat dentes; botrus immaturus,&c. Av. uva immatura; Bu. &, in genere, fructus immaturus & acerbus; Pag.Merc. Jer.31.21. Ezech.19.2.cum ו cop. וּבֹסֶר & omphax; vel, uva acerba; Isa.18.5. & cum הַ demonstr. הַבֹּסֶר omphacem, uvam acerbam; Jer.31.30.& cum Aff. בָּסְרוֹ omphacem ejus, seu uvam ejus acerbam & immaturam, Job.15.33.cujus absolutum posit esse, בֹּסֶר. Bu.Lex. Fructus vitis tale incrementum habet; 1.est פֶּרַח oculus; 2. נִצָּה flos; & 3. בֹּסֶר omphax; & ità dicitur fructus à flore, usque ad maturitatem; loco citato, Isa.18.5. dicitur בֹּסֶר גֹּמֵל omphax se claudens, in formam uvæ, & succo se implens; Ib. Chald. סְמָדַר, quod vocabulum legitur, Cant.7.13.propriè id notat fructum ante adolescentiam; nam בֹּסֶר est fructus adultior etiam,tametsi adhuc acerbus,&c. Coc.

Rad.64. בָּעָה, ex Chaldaismo, notat, quærere; ζητεῖν; vel scrutari; & notat diligentissimam pervestigationem; Coc. בָּעָה bullavit; bullas excitavit; inflavit; tumuit; Item, ex usu Chaldaico, petivit, quæsivit, rogavit; Bu.In fut.kal, 3.f.f. תִּבְעֶה bullabit; vel bullat; aut, ebullire facit, Bu.Sim.Pag. vel, aquas pervestigat ignis; i.e. penetrat vi & calore suo; Isa.64.1. Coc.Et, in 2.pl.m. תִּבְעָיוּן quæretis, Isa.21.12. (à 3.pl. m. יִבְעָיוּ quærent; nam Nun in fine est parag.) sicut & in Imper.2.pl. בְּעָיוּ quærite; Ibid. & utrumque i.e. tam futurum quam Imperativum, est perfectum; jod enim est vice, ה, tertiæ radicalis; Imperfectum autem, est תִּבְעִי & בְּעִי; sicut, יִבְנוּ & בְּנוּ, ut habes in radice בָּנָה; Pag.In Niphal, נִבְעָה requiri, pervestigari; item, tumere, inflari,&c. Unde, in præt. Niph. 3.pl. נִבְעוּ perquiruntur, requisita sunt; Obad. 6. & in part.Niph sing.m. נִבְעֶה tumens,inflatus;Isa.30.13.exp. penetratum in murosublimi; alii tumens; sed videtur commodè à בָּעָה derivari in usitata notione; quod enim in muro pervestigabile est, aut à madore perfluitur, ab animalculis perrepitur; quod rimosum est, id non est solidum, non firmum, non cohærens, sed levi momento collabitur; Coc. requisita in muro excelso; Pag. Sic & Chald. בָּעָה vel בָּעָא petiit,&c. Vide Conc. Chald. Inde,nomina; i. בְּעִי m.postulatio,petitio, Job. 30.24. ut R.Levi Gerson explicat; Bu.vel pertinet ad עִי (à Rad. עָיָה ubi vide) Coc.sic בָּעוּת Chald. petitio; Vide Conc.Chald. Deindè, ii.Hinc deducunt Nomen, אַבַּעְבּוּעוֹת bullæ,pustulæ, 70.φλυκτίδες; Exod.9.9, & 10.In quo א, non est radicale, sed nominis constitutivum; & prima & secunda litera geminatur, ac deficit ה, tertia radicalis; ut in illo, Isa.17.11. תְּשַׁגְשְׁגִי crescès; שְׂגֵה; Pag.

Rad.65. בָּעַט recalcitrare; calcibus ferire; Coc. calcitrare, Pag. ferocire, lascivire; præsertim accepto beneficio; per meraph. Sic nonnulli putant, Paulum, 1 Tim.5. dicere viduas adolescentiores καταστρηνιᾶν τοῦ Χριστοῦ; in Christum lascivire; quod verbo Hebraico בָּעַט significetur; Merc. Chaldæus notat calcare; Coc. Occurrit autem בָּעַט recalcitravit,&c. In fut.kal.3.f.m. cum ו conv. וַיִּבְעַט & recalcitravit, Deut. 32.15. ubi 70. ἀπελάκτισεν; Coc. & in 2.pl. m. תִּבְעָטוּ recalcitratis, 1 Sam.2.29.

Rad.66. בָּעַל est dominari, dominium habere; possidere ut dominum; maritum esse; rem habere, Pag. viz. cum muliere; Merc. Sed potiri, est id quod in universum significat hoc verbum; viz. re aut persona potiri, & plenam in eam potestatem, exercere; undè de jure mariti in uxorem, peculiariter dicitur; & specialiter de actu conjugii; Merc.Cev. בָּעַל est, ἔχειν, habere; & latè dicitur; Coc.est dominari; dominium uxoris fieri; ducere uxorem; maritare; Bu.Conc. dominatus est, dominium habuit, imperavit; & ad virginem relatum, vel ad mulierem, est dominum, maritum ejus esse vel fieri; ducere eam, in uxorem; Bu. Lex. cum ו cop. וּבָעַל & duxit,vel & duxerit, Mal. 2. 11. & cum Aff. וּבְעָלָהּ & duxerit eam; Deut.24.1. sc. in 2.f.m. cum ו conv. & aff. וּבְעָלַתָּהּ & maritabis eam,

Deut.

Deut.21.13. & in 1.ſing. בָּעֲלְתִּי conjugio junctus ſum, Jer.3.14.. 31.32. In 3.pl. בָּעֲלוּ dominium habuerunt, 1 Chron.4.23 cum aff. בָּעֲלוּנוּ dominati ſunt nobis, Iſa.26. 13. In fut.kal. יִבְעַל ducet, vel duxerit, Iſa.62.5. & in 3. pl cum aff. יִבְעֲלוּךְ ducent te, fæm. (nota; in dominandi ſignificatione, conſtruitur ferè, cum בְּ, & לְ, Bu.Lex.) In benoni kal, בּוֹעֵל dominans, vel, qui dominatur; vel, qui conjux & maritus eſt; vel, habens, ſeu qui habet; in pl.m. בּוֹעֲלִים, conſtr. בּוֹעֲלֵי; unde, cum Aff. בּוֹעֲלַיִךְ conjux tuus, Iſa,54.5. Bu. Conc. conjuges tui; Bu.Lex. dominantes tibi, pro dominans tibi; Pag. בּוֹעֲלַיִךְ עִוְּרוּךְ habent te, qui fecerunt te, Joh.3.29. ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νύμφιος δὲ ὁ; diceretur Hebraicè, בּוֹעֵל הַכַּלָּה הוּא qui Eccleſiam illuminat, & ei innoteſcit, ut Salvator ejus, & ei dat Spiritum, ut ametur ab ea, & facit eam unum corpus ſecum; is eſt ſponſus Eccleſiæ, & dominus ejus; & hinc, (in part. paul, fæm.) בְּעוּלָה quam quis habet, Iſa.54.1. (Hæc ex Coc.) conjugata, Iſa.62.4. Bu.Conc. ſeu maritata; Bu.Lex.Pag. &c. & in conſtr. בְּעוּלַת בַּעַל idem; Gen.20.3. בְּעוּלַת בַּעַל i.e. ὕπανδρος; Coc. Deut. 22.22. maritata marito; i.e. juncta marito; Bu.Lex. In Niphal, נִבְעַל Sed uſurpatur tantum in fæm. נִבְעָלָה maritata eſt; Unde in fut.niph. יִבָּעֵל, ſed uſurpatur tantum in 3.ſ.fæm. תִּבָּעֵל maritabitur, ſeu maritata fuerit, &c. Prov.30.23. Iſa.62.4. Inde, nomina; i. בּוֹעַל m. Nomen participiale; conjux, maritus; Bu.Lex.&c. Vide ſupra part.benoni; Deinde, ii. בַּעַל; m.ut Hieron.notat, eſt ὁ ἔχων; habens; Coc.quicunque eſt dominus, & patronus alicujus rei, appellatur בַּעַל; i.e.dominus, patronus, maritus, poſſeſſor; Pag. qui rem aliquam habet, & ea utitur, in eam jus habet, & poteſtatem exercet; nam latè patet hoc nomen; Merc. Sed eſt & proprium nomen loci, & idoli, Baal, quod, ceu dominum ſuum, cultores ejus adorarunt; Av. Atque ita varie cum multis vocibus jungitur; Bu.Lex.Occurrit autem בַּעַל & in pauſa בָּעַל dominus, maritus, conjux, Gen.20.3..37.19. Exod. 14.1.. 21.3,22,34.22.7.. 24.14. Lev.21.4. Num.22.41.. 32. 38.. 33.7. Deut.4.3..15.2..22.22. Joſ.13.17. Jud.8.33.. 9.4.. 19.22,23. 2 Reg.1.8. Prov.1.16.. 22.24..23.2..24. 8. Iſa.41.15.. 50.8. Jer.37.13. Ezech.25.9. Dan.8.6,20. Hoſ.9.10. Joel.1.8. & cum יְ, יִ dem. בְּ, בִּ, לְ & לַ, præf. prout ſeq. וּבַעַל & Dominus, Exod.21.28. Prov. 29.22. Eccl.10.20. Neh.1.2. הַבַּעַל vel, cum kametz pro patach in penult.ob pauſam; ſic, הַבָּעַל dominus, -ni, -num, &c. Jud.6.25,28,30,32. 1 Reg.16.31,32..18. 19,21,22,25,26,40.. 22.54. 2 Reg.3.2.. 10.18,19,21, 22,23,25,26,27,28..11.18..17.16.2 Chron.23.17. Jer. 19.5.. 32.35. Zeph.1.4 בְּבַעַל in Baal, Deut.4.3. 2 Reg. 1.2,3,6,16. Cant.8.11. בְּבַעַל per Baal, Jer.2.8..12.16.. 23.13,27. Hoſ.13.1. לְבַעַל Baali, Num.25.3,5. Pſ.106. 28. Prov.18.9. Eccl.10.11. & לַבַּעַל Baali, Jud.2.13.. 6. 31. 1 Reg.16.32..19.18. 2 Reg.10.19,20.. 21.3.. 23. 4, 5. Jer.7.9.. 11.13,17.. 19.5.. 32.29. Hoſ. 2. 10. Item cum יְ, aff. בַּעְלִי maritus meus, vel dominus meus, Hoſ. 2.18. ut & cum הָ, aff. בַּעְלָהּ maritus ejus, &c. f. Deut. 24.4. 2 Sam.11.26. Prov.12.4.. 31.11,23,28. In pl. m. בְּעָלִים; unde cum הַ dem. præf. הַבְּעָלִים, Baalim, dii tutelares, Jud.2.11..3.7,16..8.33.. 10.10. 1 Sam. 7. 4.. 12.10. 1 Reg.18.18. 2 Chron.34.4. Jer.2.22..9.13. Hoſ.2.15,19. & cum לַ præf. לַבְּעָלִים Baalimis, 2 Chron. 17.3.. 24.7..28.2..33.3. Hoſ. 11.3. In pl.m. conſtr. בַּעֲלֵי domini, tutelares Dii, &c. Gen.14.13.. 49.23. Num.21. 29. Joſ.24.11. Jud. 9.2,3,6,7,18,20,23,24,25, 26, 39, 47,51.. 20.5. 1 Sam.23.11,12. 2 Sam.21.12. Neh.6.18. Eccl.12.11. Iſa.16.8. & cum וְ cop. & מִ præf. וּבַעֲלֵי & domini, 2 Sam.1.6. & מִבַּעֲלֵי à dominis, Jud.9.20. Item cum יו aff. בַּעֲלָיו domini, vel dominus ejus, vel ſuus, &c. Exod.21.29,36.. 22.10,13,14. Prov.1.19.. 16.22.. 17.8. Eccl.8.8. Iſa.1.3. cui & בְּ, לְ & מִ ſunt præf. ſic, בִּבְעָלָיו in dominum ejus, Exod.21.29. מִבַּעֲלָיו domino illius, Exod.21.34..42.11. Eccl.5.12. & מִבַּעֲלָיו à domino ſuo, Prov.3.27. Sic & cum הָ aff. בַּעֲלָהּ domini ejus, vel ſui, Job.31.39. Eccl.7.12. cui & לְ eſt præf. ſic לִבְעָלֶיהָ domino ejus, Ecc.5.10. Denique cum הֶן Aff. בַּעֲלֵיהֶן maritos ſuos, Eſth.1.16. & cum לְ præf. לִבְעָלֵיהֶן maritis ſuis, Eſth.1.20. Atque indè etiam No. בַּעֲלָה ſ. unde in Conſtr. בַּעֲלַת domina, poſſeſſor, vel poſſidens, fæm.&c. 1 Sam.28.7. 1 Reg. 7.17. Nah.3.4. Notandum autem quòd בַּעֲלָה in ſtatu abſoluto ſumitur tantùm in textu pro nomine proprio urbis, Bahala. Joſ.15.9. Undè in conſtr. בַּעֲלַת, & cum הָ locali, בַּעֲלָתָה Bahalam verſus, 1 Chron.13.6. In regim. autem ſequitur ſignificationem nominis maſculini prout deſcriptum eſt; ſic, בַּעֲלַת אוֹב dicitur domina Pythonis, i.e. quæ habeat Pythonem; Pythoniſſa, vel Pythone prædita, & בַּעֲלַת הַבַּיִת Domina domûs, hera domeſtica, mater familiâs, &c.

Rad.67. בָּעַר ardere; καίειν, φλέγειν; Coc. In kal; quando eſt intranſitivum, ſignificat ardere; Pag. & ardendo depaſci; perflagrare, exardere; Merc. At quum eſt tranſitivum, eſt, accendere, ſuccendere, comburere; Pag. At diſcrimen eſt, juxta Kimchi, inter hoc verbum, & שָׂרַף verbum comburendi; quòd hoc verbum de igni dicatur per ſeſe, etſi ejus actio, in alterum non tranſeat; at comburere, igni tribuatur, cujus actio ſemper tranſit in alterum; Merc. בָּעַר metaphoricè ſignificat, furere, furentèr agere; item, auferre aliquid, perindè, ut ignis invaleſcens furit, & aufert ligna (& combuſtibilia quævis) ſine omni modo & fine; Av. בָּעַר arſit, exarſit; ſuccenſus; combuſtus fuit; & interdum tranſitive, accendit, exuſſit; ut Pſal.83.15. Item, obbruteſcere; Bu.Lex. brutum eſſe, ſtupidum eſſe; Coc. Occurrit autem, בָּעַר exarſit, &c. in 3.ſ. fæm. בָּעֲרָה exarſit, fæm.Num.11.3. Eſth.1.12. Iſa.9.16. cum וְ cop. וּבָעֲרָה & ardeat, &c. Iſa.10.16. Jer.4.4.. 21.12.. 7.20. in 3.pl. בָּעֲרוּ arſerunt, ardent, Jud.15.14. 2 Sam.22.9. & 13. Pſal.18.9. cum וְ conv. וּבָעֲרוּ & ardebunt, Iſa.1.31. In fut.kal, יִבְעַר & in pauſa, יִבְעָר ardebit, comburitur; Exod.3.3. Pſal.2.12. Iſa.62.1. cum וַ conv. וַיִּבְעַר & exarſit, Lam.2.3. & in 3.ſ.f. תִּבְעַר ardebit; incendet, exuret, Iſa.43.2. Pſ.39.4.. 79.8..83.15.. 89.46. & cum וַ conv. וַתִּבְעַר & exarſit, Num.11.1. Job.1.16. Pſal.106. 18. Iſa.42.25. Jer.44.6. Item, in 3.pl.m.fut.kal, (in altera ſcil. ſignif.) יִבְעֲרוּ obbruteſcent; ſtupidi ſunt; furent; Jer.10.8. In benoni kal; בּוֹעֵר ardens, exardens, Exod.3.2. Deut.4.11.. 5.23..9.15.. 30.27. Mal.3. 19, & in fæm.ſing. בּוֹעֶרֶת, Iſa.34.9. Hoſ.7.4. vel, בּוֹעֲרָה Iſa.30.33. & בֹּעֶרֶת Jer.20.9. idem; exardens, fæm. ut & in pl.fæm. בֹּעֲרוֹת ardentes, Ezech.1.13. Item, in pl. m. (in altera ſcil.ſignif.) בּוֹעֲרִים bruti, Bu. Coc. i.e. furioſi, quorum ira exarſit; Av. Pſ.94.8. Ezech. 21. 31.

Sic,

Sic, in Niph. נִבְעַר obbrutescere; Coc. inflammatus est furore; infatuatus est; furiosus est factus instar ignis ardentis & prævalescentis; Av. obbrutuit, seu obbrutescit, Jer. 10.14. & 51.17. furiatus, vel, infatuatus est, &c. Av. Pag. Sic in 3.pl. נִבְעֲרוּ obbrutuerunt; furiati sunt, infatuati, seu stulti facti sunt, Isa. 10. 21. Unde, in part. Niph. sing. fæm. נִבְעָרָה (à masc. נִבְעָר) brutum, seu, infatuatum, & insipiens consilium; Bu. Pag. Av. Coc. Isa. 19.11. vel, potest esse 3.f.f. præt. Niph. brutum est, vel infatuatum est, &c. Bu. Conc. Av. In piel, בִּעֵר incendit, accendit, Av. ardere fecit; succendit, combussit, exussit; Bu. Lex. & metaphoricè, de rebus incendio non subjectis, absumpsit, abstulit, (sustulit, removit, Bu.) instar ignis; Av. ut scil. stipulæ ex agris, adustione removentur; Bu. Lex. Item, depastus est; ut solent bruta depascere campum; Av. significat removere; sicut herbæ, ab animantibus, depascuntur; Unde est pavit, depavit; Bu. Lex. בְּעֵר in piel, per Synecdochen Metaphoricam, est auferre; eliminare; Coc. sustulit, removit; Bu. Conc. 1 Reg. 22.47. 2 Reg. 23.24. cum ו, cop. וּבְעֵר & pascat, succendat, Exod. 22.5. Lev. 16.12. & in 2.f.m. בְּעַרְתָּ removisti, 2 Chron. 19.3. וּבִעַרְתָּ & removisti, Deut. 13.5. Bu. Conc. vel, potiùs, ו, est conv. sic, & removebis; Pag. &c. Sic, Deut. 17.7. & 12..19.19. 21.21.. 19.13.. 22.21, & 22. בְּעַרְתִּי sustuli, amovi, (scil. in 1.sing. præt. piel) Deut. 26. 13. & 14. cum ו conv. וּבִעַרְתִּי & tollam, 2 Sam, 4.11. & 1 Reg. 14.10.. 21.21.. cum aff. בְּעַרְתִּיהָ succendi illam, Ezech. 21.4. & in 3. pl. cum ו conv. וּבִעֲרוּ & incendent, Ezech. 39.9. ut & in 2.pl.m. בְּעַרְתֶּם depavistis; succendistis; Isa. 3.14.. 50.11. Item, in fut. piel, יְבַעֵר tollet, tollit, 1 Reg. 14.10. & in 2.f.m. תְּבַעֵר tolles, Deut. 21.9. In 3. pl.m. יְבַעֲרוּ accendent, Ezech. 39.10. & in 2.pl.m. תְּבַעֲרוּ accendetis, accenditote, Exod. 35.3. & in 1. pl. cum ו cop. & ה, parag. וְנִבְעֲרָה & tollemus, seu, tollamus, Jud. 20.13. Sic & in infin. piel, בָּעֵר incendere, Isa. 4.4.. 40.16. cum præf. לְבָעֵר ad tollendum, succendendum, accendendum, vel depascendum, Num. 24.22. 2 Chron. 13. 11. Neh. 10.35. Isa. 5.5..6.13.. 44.15. & cum aff. לְבַעֲרָם ad incendendum eas, 2 Chron. 4.20. & in part. piel, pl. m. מְבַעֲרִים accendentes, seu, accendunt, Jer. 7.18. & in part. pual, sing. fæm. מְבֹעֶרֶת (quasi à præt. pual, בּוֹעַר, & in part. sing. masc. מְבֹעָר) ardens; vel potiùs, accensa, vel, succensa, Jer. 36.22. Sic, in hiph. הִבְעִיר fecit ardere; combussit; & metaph. fecit depascere, abstulit; Av. Unde in 1. sing. cum ו conv. וְהִבְעַרְתִּי & comburam, Nah. 2.14. In fut. hiph. יַבְעֵר depascat, Exod. 22.4. cum ו conv. וַיַּבְעֵר vel, וַיְבַעֵר & incendit, Jud. 15.5. 2 Chron. 28.3. & in 2.f.m. תַּבְעִיר combures, Ezech. 5.2. & in part. hiph. cum præf. הַמַּבְעִיר incendens, vel, incendit, Exod. 22.6. & absque præf. מַבְעִיר tollens, tollo; sublaturus vel remoturus sum, 1 Reg. 16.3. Indè, Nomina; i. בְּעֵרָה f. incendium; cum ה, demonstr. præf. הַבְּעֵרָה incendium; succensionem, Ex. 22.5. Dein, ii. חַבְעֵרָה f. exarsio, combustio; sed est ut nomen proprium loci, Bu. Lex. ab incendio factum; Coc. Num. 11.3. Item, iii. בְּעִיר m. brutum, jumentum, pecus; Bu. pecus pascens, &, sine discrimine, obvia admordens; Occurrit tantum cum Aff. ut וּבְעִירוֹ & animal, seu, jumentum, aut brutum nostrum; pro, animalia, bruta, seu, jumenta nostra; Pag. Bu. Conc. Num. 20.4. sic, בְּעִירְכֶם brutum vestrum; pro bruta vestra, Gen. 45. 17. &, בְּעִירֹה, pro בְּעִירוֹ brutum, seu jumentum suum, Exod. 22.4. & בְּעִירֵם & jumentum, i.e. jumenta eorum, Num. 20.8. Psal. 78.48. & cum ו, cop. וּבְעִירָם & jumentum, seu, pecus eorum, Num. 20.11. Denique iv. Hinc, בָּעַר m. (idem quod בּוֹעַר) brutus; stupidus; Bu. Coc. baro, bardus; Bu. Lex. insipiens; Pag. brutus homo, carens judicio, & prudentia, instar pecoris; Item, pecuinus, furiosus; Av. Ps. 73.22.. 92.7. Prov. 12.1..30. 2. cum ן cop. וָבַעַר & brutus, Bu. & insipiens; Pag. &c. Psal. 49. 11.

Rad. 68. בָּעַת; Undè, in Niphal; נִבְעַת perterreri; θαμβεῖσθαι, σπαττᾶσθαι, ἔμφοβον γίνεσθαι; Coc. exterritus est; perturbatus est valdè; Av. territus fuit, Bu. 1 Chron. 21.30. Esth. 7.6. & in 1. f. נִבְעַתִּי perturbatus fui, Dan. 8.17. Et in piel, בָּעַת perterrefacere; Coc. territavit, perculsit terrore; exagitavit; turbavit omnes sensus; Av. perterruit, perturbavit; Bu. In 3.f.f. בִּעֲתָה perterruit, f. Unde, cum Aff. litera ה, fæm. mutatur in ת, sic; בִּעֲתַתְנִי perterret me, Isa. 21.4. Sic &, cum ו cop. & alio Aff. וּבִעֲתַתְהוּ & perturbat eum, 1 Sam. 16.14. & in 3.pl. cum Aff. & kibbutz pro schurek, sic, בִּעֲתָהוּ perturbant eum, Job. 18.11. In fut. piel, 3.f.f. תְּבַעֵת (à 3.m. יְבַעֵת) perturbabit, vel perturbat, Job. 13.11. aut, terrebit, &c. cum Aff. תְּבַעֲתֵנִי (vel תַּנִי—) perturbat me; Bu. Conc. vel, terreat me; Pag. Job. 9.34. &, תְּבַעֲתֶךָּ perturbabit, seu terrebit te, Job. 33.7. Sic, in 2.sing.masc. תְּבַעֶת terrebis; unde, cum Aff. תְּבַעֲתֵנִי terrebis, seu perturbas me, Job. 7.14. & 13.21. Bu. Conc. quo tamen ultimo loco, Pag. reddit terreat me; pro 3. f. f. Sed in hisce citatis locis, emendata habent תַּנִי; nam enumerantur, inter ea, quæ in Athnach, aut soph-pasuk, patach invariatum retinent; Pag. Et in 3.pl. cum Aff. יְבַעֲתוּנִי perterrent me; 2 Sam. 22.5. Psal. 18.5. & cum alio Aff. & kibburz, pro schurek; יְבַעֲתֻהוּ perturbabunt eum, Job. 3.4.. 15.24. Item, in part. piel, sing. f. cum aff. מְבַעַתְךָ perturbat te, 1 Sam. 16.15. Ubi quum Sanctes scripserat מְבַעֲתֵךְ, videtur putasse vocem esse masc. Sed, ut constat ex commentariis Kimchi, vox illa omnino fæminina est, ut & nomen רוּחַ, in tota illa historia fæminine usurpatur, ut & sæpiùs aliàs; atque dagesch in ת, servili, alterum ת, radicale scil. quod proximè præcedere debuerat, supplet. Cev. Indè, Nomina; i. בִּעֲתָה f. terror; exagitatio; Jer. 8.15..14.19. Dein, ii. בִּעוּתִים pl. m. & in constr. בִּעוּתֵי terrores, conturbationes, Job. 6.4. & cum aff. בִּעוּתֶיךָ terrores tui, Psal. 88.17. ubi 70. φοβερισμοὶ.

Rad. 69. בָּצָל m. cepa; unde, pl.m. בְּצָלִים cepæ; & cum præf. הַבְּצָלִים ceparum, Num. 11.5. 70. κρόμμυα; Coc.

Rad. 70. בָּצַע est, secare; abrumpere; abscindere; Deindè, lucrari cum alterius injuria; quæstum facere, Coc. Significat, propriè, vulnerare; & metaphoricè, avaritiæ, & quæstui sordido inhiare, quo homo non secus ac gladio, vulneratur; sicut & נָשַׁךְ quod propriè est mordere, ad usuram transfertur; & quia avarus est cupidus rei complendæ, hinc hæc radix in piel, pro avidè complere, & perficere, sumitur; Merc. בָּצַע quæstum fecit, quæstui, vel avaritiæ dedit us fuit; Item, divisit, discidit, concidit; concisus, sauciatus fuit; concidit

cidit se; quomodo cum פָּצַע convenit; ב, & פ inter se commutatis, Bu.Lex.Unde in fut.kal, כִּי יִבְצַע quum lucratus fuerit; ut lucretur; Job.27.8. quum lucratur; Bu.Lex.& in 3.pl (in altera signif.) יִבְצָעוּ fauciabuntur; Bu.Conc. abrumpunt, scil. iter suum; Coc.non concidentse, seu vulnerabuntur; Joel.2. 8. In Infin. kal; בְּצַע quæstum facere, Ezech.22.27. concupiscere, &c. In Imper. בְּצַע divide; unde cum ו cop. & aff.ם וּבְצָעֵם & divide eos, Am. 9.1. cum duplici pathach, præter normam; Bu.Lex.pro, וּבְצָעֵם & concide illa in caput omnium; Coc.aliis, est præt.kal, 3. s. cum ו conv. & concidet eos, &c. Pag. In benoni kal, בּוֹצֵץ q.d. quæstuans; quæstum faciens, seu quæstui deditus; Bu.concupiscens; Pag. exercens avaritiam; Merc.Prov.1.19.. 15.27. Jer.6.13.. 8.10. Hab.2.9. cum ו cop. & וּבוֹצֵץ quæstum faciens; quæstuosus, &c.Psal.10.3.In piel, בִּצַּע quæstum exercuit, vel, fecit; Item, præcidit, concidit, resecuit; Item perfecit, complevit; Bu.Lex.ut, Lam. 20.7. בִּצַּע אָמְרָתוֹ perfecit, seu complevit, dictum suum, &c. & in fut.piel, יְבַצַּע perfecerit; compleverit, Isa.10.12. & in alia signif.cum Aff. יְבַצְּעֵנִי resecabit me; ut, Isa.38.12. מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי præ stamine, hoc est, velocissimè, abscindit me; atque hinc, significat in piel, absolvere; celeriter finire; velut textor, tramam vel stamen, telâ absolutâ, ocius resecat; Cocc. & cum præf. cop. וַיִּבְצְעֵנִי & succidat me, Job.6.9. ut & in 2.s. f.cum ו conv. וַתְּבַצְּעִי & quæstum fecisti de aliis, (amicis tuis) Ezech.22.12. per injuriam; Coc. Item, in 3.pl.fæm. תְּבַצַּעְנָה perfecturæ sunt, sive absolvent, Zach.4.9. Indè Nomina, i. בֶּצַע m. lucripeta; quæstuosus; h.avarus; res hujus mundi præponens veris divitiis; & maximè, qui verbum Dei & ministerium Ecclesiæ habet, utilitatis & turpis lucri causâ; ut est in ep. Judæ; v.16. qui cum Bilcamo comparantur; jungitur ferè, cum בֶּצַע, sic; בֶּצַע בָּצַע, πλεονέκτης; Coc.&c. Vide suprà, part. benoni kal. Dein, ii. בֶּצַע & in pausa, בָּצַע m. χέρμα; minutum frustulum; Coc. Segmentum, frustulum; Bu. Jud.5.19. Item, quæstus, lucrum; Bu. Coc. κέρδος; ὠφέλεια, utilitas; Coc. avaritia; ubi opes per fas & nefas corraduntur; Av. πλεονεξία; Merc. cupiditas, concupiscentia; Pag.Gen.37.26.Exod.18.21.Jud.5.19. Job.22.3. Psal.30.10..119.36. Prov.1.19..15.27..28.16. Jer.6.13..8.10. Ezech.22.27. Hab.2.9. Mal.3.14. cum præf. הַבָּצַע lucrum, 1 Sam.8.3. הַבָּצַע in lucro, Isa.33. 15. & cum aff. בִּצְעֲךָ quæstum tuum, Jer.22.17.&, בִּצְעֵךְ quæstus tui, fæm. Jer.51.13. Ezech.22. 13. בִּצְעוֹ quæstus ejus; cum præf. לִבְצָעוֹ ad lucrum suum, Isa.56.11. בִּצְעָם quæstum suum, vel, eorum, Ezech. 33. 31. Mic. 4. 13.

Rad. 71. בָּצַץ. Unde, בּוֹץ vel בֵּץ, m. cœnum, lutum; Pag. Bu.Coc. palus; locus lutosus; est instar חֹק, statutum, à חָקַק; & עֹז fortitudo à עָזַז. Pag. בּוּץ suprà, erat de quiescentibus Ain; at בּוֹץ, de duplicatis; sic enim, ut notat Elias, duplicata per cholem; quiescentia vero Ain, per schurek, scribi solent. Merc. Occurrit autem, בֵּץ, lutum; cum præf. בְּבֵץ in cœno; vel, in palude; Av. Jer.38.22. Item, indè, בְּצָה f.idem; lutum, cœnum; Item, locus lutosus; uvidus; Coc. palus, locus palustris; Merc.Av. Job.8.11. cum ו cop. וְיִבְצֶה & cœnum, vel, luti; vel, paludis, &c. Job.40.16. & in pl. fæm. cum Aleph, loco Vau cholem; & cum defectu jod, ante aff. sic, בְּצֹאתָו, (pro בְּצוֹתָיו) cænosa ejus, Ezech.47.11. i.e. loca profunda, plena luto; vel, valles profundæ, plenæ luto; R.D. in Pag. Merc. paludes ejus; Av. &c.

Rad.72. בָּצַם vel בָּצַע tumuit, intumuit, extumuit; extuberavit, sicut farina pauxillo aquæ consparsa; intumuit ad modum massæ aquâ infectæ; & metaphoricè, usurpatur verbaliter, de pedibus extuberatis seu inflatis, qui humore seu luto infecti, propter continuam peregrinationem, facile intumescunt; Av. intumuit, Bu.Coc.&c. Unde in 3. sing. fæm. בָּצְקָה intumuit pes tuus, Deut.8.4. & in 3.pl. pedes eorum non בָּצְקוּ intumuerunt; instar viz. consparsionis, vel massæ, quæ appositio fermento tumescit; Pag. vel non infecti sunt luto; Pag.Av. alii, per emollescere, seu emaciari, exponunt; undè & farina aquæ vel olei liquore consparsa & macerata, nomen habet; Huc inclinat Kimchi; Hieron. per subteri, vel atteri reddit; respondet Græco φυσᾶν; sensus est non esse læsos pedes, culpâ aut injuriâ calceorum. Mere.Neh.9.21. ubi 70. διεῤῥάγησαν; & in loco Deut. ἐπλώθησαν; Av.Coc. Indè nomen, בָּצֵק m. consparsio, i.e. farina aquâ consparsa, sive temperata, quæ à Græcis dicitur φύραμα; ut habes, 1. ad Corinth.5.7. interpres, nunc consparsionem, nunc massam, interpretatur; sed prius est magis rectum; Pag. est consparsio, quæ jam intumescit, sed nondum temperata ζύμη; Av. massa; Coc. massa farinæ, vel farinacea; ab intumescendo, dicta; Bu.Jer.7.18. Hos.7.4. cum præf. הַבָּצֵק massam, Exod.12.39. 2 Sam.13.8. & cum Aff. בְּצֵקוֹ massam suam, Exod.12.34. vel consparsionem suam, &c. 70. τὸ σαῖς, vel σαὶς; Av.Coc. בִּצְקַת fermentatio, juxta quosdam, ab hac rad. Vide in Rad. בָּצַק.

Rad.73. בָּצַר vindemiavit; decerpsit, vel collegit uvas; abrupit aliquid; sed in pausl, est munitus, munitum, &c. prout vineæ, muniri solent ab introitu cujusvis, ad decerpendum uvas; vel prout munire solent muros, ab irruptione; Av. בָּצַר est vindemiare; excidere; munire, roborare; prohibere; Pag.ex R. D. hoc verbum, decerpere, & adimere, propriè significat; sed præcipuè de uvarum collectione dicitur, quod est vindemiare; sed in pahul kal, significat munitum; & in piel, est munire à direptione; Merc. בָּצַר in kal; præcidit; vindemiavit; Bu.Lex. in Niph. נִבְצַר abruptus est, sublatus est; Av. præcidi; i.e. averti, cohiberi, prohiberi; & in piel, בִּצֵּר munivit; Bu.Lex. munivit ab irruptione; Av.In kal, est τειχᾶν, ἐκλῃστεύειν; vindemiare; in piel, in altum inædificare, arduum facere; 70. ὀχυροῦν; Item, in Niph. difficile & arduum esse, ad faciendum; Coc. In Bu.Conc. describitur hoc verbum, ordine sequente; בָּצַר dividitur in quatuor significata; i. præcidere, vindemiare; undè, in benoni kal, cum præf. כְּבוֹצֵר ut vindemians; vindemiator, Jer.6.9. In pl.masc. בּוֹצְרִים vindemiatores, Jer.49.9. Obad.1.5. In fut. kal, 2.sing.m. תִּבְצוֹר vindemiabis, Lev.25.5. Deut. 24.21. & in 3.f.m. יִבְצוֹר vindemiat, Psal.76.13. In 2.pl. m. תִּבְצְרוּ vindemiabitis, Lev.25.11. in 3. pl. m. cum ו conv. וַיִּבְצְרוּ & vindemiarunt, Jud.9.26. Unde, nomen masc.

masc. בָּצִיר vindemia,Lev.26.5.Isa.24.13.-32.10. Mich. 7.1. cum ו cop. וּבָצִיר & vindemia,Lev.26.5. & sic,cum aliis præf.viz.ה dem.& מ,sic, הַבָּצִיר vindemiæ,Zach.11. 2.& מִבָּצִיר præ vindemia, Jud.8.2. & cum aff. ךָ, sic, בְּצִירֵךְ vindemiam tuam, Jer.48.32. Deinde, ii. significat, munire; munitus, munitum; ut in infin.piel, cum ל præf. לְבַצֵּר ad muniendum; & in fut. piel, 2.ſ.m. תְּבַצֵּר munies,vel munias, Jer.51.53. In quâ ſignificatione, occurrit forma pahul kal, בָּצוּר munitus; munitum; Pag.Bu.Lex. altus, arduus, præruptus, &c. Coc. Undè,in fæm. בְּצוּרָה munitum, Iſa.20.15.-25.2.-27.10. Jer.15.20.Ezech.21.25.& in pl.fæm. בְּצוּרוֹת, & בְּצֻרוֹת munitæ,-ta,Num.13.28. Deut.3.5. Joſ.14.12. 2 Sam.20.6.2 Reg.19.25. Neh.9.25. Iſa.37.26. Ezech. 36.35.Hoſ.8.14.& cum præf. ה, הַ, וּ, & וְה ut ſeq. וּבְצוּרוֹת & munitæ,Deut.1.28.- 9.1. Jer.33.3. הַבְּצֻרוֹת munitæ, 2 Reg.18.13. 2 Chron.17.2.-19.5.-32.1.-33.14.- 36.1. Zeph.1.16. וְהַבְּצֻרוֹת & munitæ, Deut.28.52. Unde, & No.m. בְּצָרוֹן, munitio; arx alta,& ſublimis; Cocc. Occurrit cum ל præf.ſic, לִבְצָרוֹן in munitionem,Zach. 9.12. Item, Indè etiam, No.maſc. מִבְצָר munitio,Num. 32.36. Joſ.19.35. 1 Sam.6.18. 2 Reg.3.19.-10.2.- 17.9.- 19.8. Pſal.108.11. Iſa.17.3. Jer.1.18.-6.27.-34.7.-5.9.- Am.5.9.Hab.1.10.In forma conſtructa; מִבְצַר munitio, Joſ.19.29. 2 Sam.24.7.& cum præf. ו cop.& ה demonſt. ſic, וּמִבְצַר & munitio, Iſa.25.12. הַמִּבְצַר munitio,Num. 32.17.Joſ.10.20. 2 Chron.17.18. Jer.4.5.-8.14.In pl.m. מִבְצָרִים munitiones, Dan. 11. 24. cum præf. בְּ ſic, בְּמִבְצָרִים in munitionibus, Num. 13. 19. In conſtr. מִבְצָרֵי munitiones, Lam.2.2.cum præf.ל & מ, ut ſeq. לְמִבְצָרֵי munitionibus, Dan.11.39. Item, cum Aff. ךָ; & יךָ, vel, in pauſa, ֶךָ; ut &,cum יו, ָהּ, & הֶם aff. מִבְצָרֶיךָ munitiones tuæ, Jer.5.16. Hoſ.10.14. Mich.5. 10. מִבְצָרֶיךָ vel, מִבְצָרֵיךָ idem,Jer.48.18.Nah.3.12,14. מִבְצָרָיו munitiones ejus,Pſal.89.40.Lam.2.5. בְּמִבְצָרֶיהָ munitionibus ejus, Iſa.34.13. מִבְצָרֵיהֶם munitiones ipſorum, 2 Reg.8.12. Item, in pl.ſ. (à ſing. מִבְצָרָה ſ. munitio) מִבְצָרוֹת munitiones, Dan.11. 15. Item,iii. ſignificat hoc verbum, in Niphal, cohiberi, prohiberi, &c. ut ſuprà; ut in fut.Niph.3.ſ.m. יִבָּצֵר cohibebitur, Gen.11.6. Job.42.2. Unde, No.ſ. בְּצָרָה cohibitio pluviæ, ſterilitas,Pſal.10.1.Item,No.ſ.in alia forma; בַּצֹּרֶת ſiccitas, Jer.17.8. ut &, No. pl. f. cum ה dem præf. הַבְּצָרוֹת cohibitiones,Jer.14.1.Denique,iv. ex hâc radice, eſt No.m. בָּצָר aurum lectiſſimum,Job.22.24.& in aliâ formâ; בֶּצֶר, maſc.vel, בֵּצֶר aurum, Job.36.19.Undè in pl.m. בְּצָרִים & in conſtr. בְּצָרֵי; atque,indè,cum ךָ aff. בְּצָרֶיךָ, q.d. aura tua, Job.22.25. i.e. auri copia; copioſiſſimum & lectiſſimum aurum tuum; Notat autem Kimchi, in quibuſdam libris, reperiri abſque jod, quaſi eſſet ſingulare; Bu.Lex.

Rad.74. בָּקַק & בָּקָק ſicut & בוּק; eſt evacuare; populari,prædari; quòd, populatores evacuent omnia, & auferant,&c.Pag. ſim. Av. vacuum reddidit, depopulatus eſt; Av. exhauſit, vacuavit; Bu.&c. Occurrit, ordine Conc. ut ſequitur. In præt. kal, 1. ſing. cum ו conv. וּבָקוֹתִי & evacuabo, Jer.19.7. in 3. pl. cum Aff. בָּקְקוּם evacuarunt eos, Nah.2.2. in benoni kal, ſing. m. בּוֹקֵק evacuans, Iſa.24.1. Hoſ.10.1.in pl.m. בּוֹקְקִים evacuatores, Nah.2.3. In Niphal, נָבַק evacuatus eſt, vacuus eſt factus; & in 3.ſ.f. נְבָקָה evacuata eſt; pro quo, abſque dageſch, cum ſcheva ſub Beth, & cum ן cop.vel conv. Iſa.19.3.eſt, וְנִבְקָה & evacuatus fuit; Bu. Conc. vel, & exhaurietur; Bu.Lex. In Infin. Niph. הִבּוֹק evacuando, Iſa.24.3. & in fut.Niph.3. ſ.f. תִּבּוֹק evacuabitur,Iſa.24.3. In piel, בּוֹקֵק evacuavit, reddidit vacuum; Undè in fut. piel, 3.pl.cum ן cop. præf. וַיְבוֹקְקוּ & evacuabunt, Jer.51.2. Indè no.f. בּוּקָה vacuum, inane Nah.2.11. & in alia forma, cum ו præf.ante Mem formativum,ſic, וּמְבוּקָה idem, Nah.2.11. abhâc rad. deducunt בַּקְבּוּק quod vide inter quadratas voces.

Rad.75. בָּקַע dividitur, in tria ſignificata; i. Indè, No.m. בֶּקַע diſſectio; diſſectum in duas partes; i. e. dimidium; ſed ſumitur pro dimidio Sicli, Gen.24.2. Exod,38.26. Dein,ii. verbum בָּקַע, eſt ſcindere; rumpere; findere; Pag.Bu.vi & impetu diſſecare, diffindere, diſcindere; Merc. diſſecuit in duas partes; Av. ut in præt.k.3 ſing.m. בָּקַע diffidit,Pſal.78.13. & in 3.f. cum ו conv. וּבָקְעָה & rumpet, Iſa. 34.15. in 2. ſ.m. בָּקַעְתָּ diffidiſti,Neh.9.11. Pſal.74.15. וּבָקַעְתָּ & findis, Ezech.29.7. In benoni kal, ſing. m. בּוֹקֵע findens, Eccl.10.9. Iſa.43.12. וּבוֹקֵע & diffindens, Pſal.141.6. In Infin.kal, בְּקַע ſcindere; unde,cum Aff. ם, & ל præf.ſic, לְבָקְעָם diffindere eos, Am. 1.13. לְבַקְּעָם ad diſcindendum eas, 2 Chron.32.1. Sic, in Imper. kal, בְּקַע diffinde; unde,cum aff. הוּ, & ו cop. וּבְקָעֵהוּ & finde ipſum, Exod.14.16.In fut.kal; cum ן conv. וַיִּבְקַע & fidit, Jud.15.19. Iſa.48.21. & in 3.pl. m.cum ן conv. וַיִּבְקְעוּ & perruperunt, 2 Sam.23.16. 1 Chron.11.19. & cum aff. הָ,ſic, וַיִּבְקָעוּהָ & irruperunt in eam,2 Chron. 21.16.In Niph. נִבְקַע diſſectus eſt; perruptus eſt diſſecando; ut in præt. Niph.3.ſ.m. נִבְקַע finditur, Job. 26.8. & cum ן conv. וְנִבְקַע & ſcinditur, Zach.14.4. In 3.pl. נִבְקְעוּ diffiderunt ſe, Gen.7.11. Iſa.35.6.& in pauſa; נִבְקָעוּ rupti ſunt, 2 Chron.25.12. Prov.3. 20. In Infin.Niph. cum ל præf. לְהִבָּקַע ad diſrumpendum, Ezech.30.16. in fut.Niph.3.ſ.m. יִבָּקַע findetur, Job. 32. 18. Iſa.58.8. & in 3.ſ. תִּבָּקַע rumpatur,Iſa.59.5.& cum ן conv. וַתִּבָּקַע & fiſſa fuit, Num.16.31. 1 Reg.1.40. 2 Reg.25.4. Jer.52.7. Sic,in 3.pl.cum ן præf.conv. וַיִּבָּקְעוּ & diffiderunt ſe, Exod.14.21. In piel, eſt diſſecare vehementer; dirumpere ad fundum uſque; ut in præt. piel, 3.ſ.m. בִּקַּע diffidit, 2 Reg.15.16. Job.28.10. & in 1.ſ.cum ו conv. וּבִקַּעְתִּי & diffindam,Ezech.13.13. in 3. pl. בִּקְּעוּ rumpunt, Iſa.59.5. in 2. fut. תְּבַקֵּע diffindes, 2 Reg.8.12. Hab.3.9. & in 3.ſ.m. יְבַקַּע fidit, Pſal. 78. 15.cum ן conv. וַיְבַקַּע & fidit, Gen. 22. 3. & in 3. f.f. תְּבַקַּע diffindet, Ezech.13.11. & cum aff. ם, ſic, תְּבַקְּעֵם diffindet eos, Hoſ.13.8. in 3.pl.m.cum ן conv. וַיְבַקְּעוּ & fiderunt,1 Sam.6.14. & in 3.pl.f.cum ן conv. וַתְּבַקַּעְנָה & diſciderunt, 2 Reg.2.24.In pual, בֻּקַּע diſruptus fuit; Undè in part.pual; ſing.m. מְבֻקָּע diſruptus; & in fæm. מְבֻקָּעָה diſrupta,Ezech.26.10. & in pl. m.cum ו præf.וּמְבֻקָּעִים & ruptos, Joſ.9.4. in fut. pual, 3.ſing. יְבֻקַּע, dirumpetur; & in 3.pl.m. יִבָּקְעוּ diffindentur,Hoſ.14.1. In hiphal, הִבְקִיעַ idem cum piel, Bu. diſſecuit,&c. Unde, in infin. hiphil,cum ל præf. לְהַבְקִיעַ ad irrumpendum, 2 Reg.3.26.in fut.hiph. יַבְקִיעַ diffindet; unde in 1.pl.m. cum ן cop. & cum Aff. הָ, ſic occurrit; וְנַבְקִיעֶנָּה & findemus eam, Iſa.7.6.In hoph. הָבְקַע diſſectus eſt, diruptus eſt; Av. unde, in 3.ſ. f. הָבְקְעָה perrupta, Jer.59.2. In hithpael, הִתְבַּקַּע, diſſecuit ſeipſum; diſſectus eſt à ſeipſo; Av. vel idem

quod Niph. & hoph. Bu. Unde, in 3.pl. הִתְבַּקָּעוּ rupti sunt, Ios.9.13. In fut.hithp. יִתְבַּקַּע findetur; & in 3.pl. יִתְבַּקָּעוּ findentur, Mich.1.4. Indè, No.pl.m. בְּקִיעִים rupturæ, Am.6.11. & in constr. בְּקִיעֵי fissuræ, Isa.22.9. Item, iii. significatum hujus radicis tertium, est in nomine inde derivato, בִּקְעָה f. vallis; locus planus inter montes; Coc. convallis, quòd à montibus, utrinque dissectus sit; Bu.Av. vel quælibet vallis planior; Av. Occurrit autem, בִּקְעָה vallis, Gen. 11.2. & cum præf. ה demonstr. בַּ & לְ, ut seq. הַבִּקְעָה vallis, Ezech. 3.23.. 37.1,2. בַּבִּקְעָה in convalle, Deut.8.7. Isa.63.14. לְבִקְעָה idem, Isa.40.4. In constr. בִּקְעַת convallis, Deut.34.3. Ios.11.8. & cum præf. בְּ, & מִ, sic, בְּבִקְעַת in convalle, Ios.11.17..12.7. 2 Chron.35.22. Neh.6.2. Zach.12.11. מִבִּקְעַת è convalle, Am.1.5. In pl.f. בְּקָעוֹת convalles, Psal.104.8. Isa.41.18. cum וְ præf. וּבְקָעוֹת & convalles, Deut.11.11.

Rad.76. בָּקַר tria habet significata; I. In piel, בִּקֵּר quæsivit, requisivit diligentèr; summâ curâ perlustravit aliquid summo mane; accuratè inquisivit contemplando aliquid; Av. 70. ἐπισκέπτεσθαι; deflexum volunt à בֹּקֶר manè; quasi manicare dicas, i.e. mane inquirere, inspicere, seu, invisere; &c. ut שִׁחַר in piel, est, in aurora quærere; à שַׁחַר aurora; Merc. in kal, autem est, pascere boves; ut patet, ex בּוֹקֵר in fine radicis; quod potest esse part. benoni kal, pascens boves, &c. Cev. Occurrit autem, בִּקֵּר in piel, quærere, inquirere, acquirere, &c. ut sequitur; in 1. sing. cum וְ conv. & aff. ם, sic, וּבִקַּרְתִּים & quæram eas, Ezech. 34.11. In Infin. piel, cum לְ, præf. לְבַקֵּר ad inquirendum, 2 Reg. 16.9. Prov.20.25. וּלְבַקֵּר & ad inquirendum, Psal.27.4. in fut. piel, 1. sing. אֲבַקֵּר quæram, Ezec.34.12. & in 3. sing. m. יְבַקֵּר inquirat, Lev.13.36..27. 33. Indè, No. בּוֹקֶר m. 70. τὸ πρωΐ primum diei tempus, quo homines intermissum opus, seque invicem revisunt; Coc. emicatio diei, in qua aliquid, certo conspici & discerni potest; Av. diluculum, aptum scil. ad res inquirendas; quidam affine faciunt nomini בָּרָק fulgur, literarum metathesi; Merc. בֹּקֶר manè, diluculum; à requirendo; sumitur etiam, pro, tempestivè, opportunè, ut ea sunt, quæ manè fiunt; Psal.5.4.. 46.6. primo quoque tempore, quamprimum; perquam opportunè, &c. Merc. Bu. Occurrit autem, בֹּקֶר manè, diluculum, matutinum, &c. Gen.1.5,8,13,19,23,31. Exod.12.10,22..14. 27. &c. ad Hos.13.3. (40. circ.l.) & cum וּ præf. וּבוֹקֶר & manè, Exod. 16.7. Psal.55.18. fic, הַבּוֹקֶר manè, matutinum tempus, Gen.44.3. Exod.10.13.. 14. 24. &c. ad Mic.2.1. (30. circ.l.) & cum præf. וְהַבּוֹקֶר & manè, Dan.8.26. & מֵהַבּוֹקֶר à manè, 2 Sam.2.27..24.15. 1 Reg.18.26. Item, בַּבּוֹקֶר in manè; in matutino tempore, Gen.19.27.. 20.8.. 21.14.. 22.3. &c. ad Zeph.3.5. (100. circ.l.) & cum וּ cop. וּבַבּוֹקֶר & in mane, Exod. 16.12,13. Esth.2.14..5.14. Psal.88.14. Isa.17.11. Sic, cum aliis præf. viz. כְּ, לְ, לַ, & מִ, ut seq. כַּבּוֹקֶר sicut matutinum, Job.11.16. לַבּוֹקֶר ad matutinum, Exod.34.2,25. Deut.16.4. 1 Chron.9.27.. 16.40. 2 Chron. 2.3. Ezr.3.3. Psal.49.15..59.17..130.7. Jer.21.12. Am. 4.4..5.8 Zeph.3.3. וְלַבּוֹקֶר & mane, 1 Chron.9.27. Psal. 30.6. מִבּוֹקֶר à manè, Job.4.20. in pl.m. בְּקָרִים, matutina tempora; & cum præf. לְ matutinis singulis; fic, לַבְּקָרִים ad quæque mane, Job.7.18. ut & cum לְ præf. לַבְּקָרִים ad matutina singula, Psal.73.14.. 101.8. Isa. 33.2. Lam.3.23. Atque indè, No. בְּקֹרָה f. inquisitio; curatio; inquisitio diligens; Undè, in constr. cum præf. לִבְקֹרַת ficut inquisitio, Ezech.34.12. Deindè, ii. secundum significatum hujus radicis, est, בָּקָר, m. bos; & collectivè, boves; & latiùs, armentum; quod peculiari inquisitore, & inquisitione hominum indigeat; Bu. &c. Sim. collectivè, complectitur armenta, i.e. majora animantia, quæ gregatim pascuntur; ut boves, vaccas, vitulos; צֹאן, de grege ovium, & minorum animantium dicitur; nomen habet ab inspectione & cura, quòd hominum gubernatione opus habeant; Merc. complectitur tam tauros, quam vaccas; ideoque interdum in singulari, additur adjectivo plurali; Av. Occurrit autem, בָּקָר bos, boves, Gen.18.7.. 26.14. Exod.21.37.. 29.1. &c. ad Hab.3.16. (60. circ.l.) & cum præf. וּ cop. וּבָקָר & bos, & boves, Gen.12.16.. 13.5.. 20.14.. 21.. 27.. 24.35. &c. ad Jer.31.12. (30. circ.l.) ut &, cum הַ demonstr. הַבָּקָר bos, boves, Gen.18.7,8. & 32.6.. 46.17. Lev. 1.2,3,5.. 3.1. &c. ad Jon.3.7. (40. circ.l.) ut &, cum וְ cop. præf. וְהַבָּקָר & armentum, boves, Gen.33.13. Exod. 34.3. Num.31.38. 1 Sam.15.9,15..30.20. Jer.52.20. sic &, cum aliis præf. viz. בְּ, וּבְ, כְּ, לְ, & וְלְ ut seq. בַּבָּקָר in armenta, boves, Exod.9.3. Lev.22.19,21. Deut.14.26. & in bobus, 1 Chron. 12.40. כַּבָּקָר sicut bos, Job.40.10. Isa.11.7..65.25. לַבָּקָר de bobus, 2 Chron. 35.12. וְלַבָּקָר & boves, 1 Reg.7.29. in constr. בְּקַר bos, Num.7.88. & cum וּבְ præf. & נוּ.., aff. וּבְקָרֵנוּ & cum armentis nostris, Exod.10.9. Item, cum aliis Aff. viz. cum הָ.., in pausa, & הַ, extra pausam; sic, בְּקָרְךָ armenta tua, Exod.20.24. בְּקָרֶךָ idem, Deut.12.17.. 14.23. quibus etiam וּ, בְּ, & מִ sunt præf. ut seq. וּבְקָרְךָ & armenta tua, Gen.45.10. Deut.8.13. וּבְקָרֶךָ idem, Jer.5.17. בִּבְקָרְךָ in armento tuo, Deut.15.19. מִבְּקָרְךָ de armento tuo, Deut.12.21. item, cum כֶּם Aff. cui & וּ cop. est præf. sic, בְּקַרְכֶם armentum vestrum, Exod. 12.32. Deut.12.7. וּבְקַרְכֶם & armentum vestrum, Exod.10.24. & cum וּמִ, præf. & וּ Aff. sic, וּלְבָקָרוֹ armento ejus, 1 Sam.11.7. וּמִבְּקָרוֹ & de armento suo, 2 Sam.12.4. Denique, cum ם.., Aff. cui & בְּ, &, וּבְ sunt præf. ut seq. בְּקָרָם armentum eorum, Gen.34.28. Jer.3.24. וּבְקָרָם & armentum suum, Gen.46.32.. 47.1.. 50.8. וּבִבְקָרָם & cum armentis suis, Hos.8.6. In pl.m. בְּקָרִים boves, 2 Chron.4.3. cum בַּ præf. sic, בַּבְּקָרִים bobus, Am.7.12. & in constr. cum נוּ Aff. בְּקָרֵינוּ boum nostrorum, Neh.10.37. Indè, No.m. significans bubulcum, viz. בּוֹקֵר m. armentarius; Bu.Am.7.14. pecorarius, qui requirit de pecoribus, & illorum curam habet; Av. Vide & ad initium radicis. Item, iii. tertia significatio hujus radicis est in nomine, בְּקוֹרֶת f. flagellatio; quod fieret loro bovino; ut scribit Aben Ezra, Lev.19. 20. Bu. Lex. Inquisitio, exquisitio accurata & exacta, vel examinatio diligens; verberatio nervo, aut loro bubali; Av. בְּקוֹרֶת est animadversio, consideratio delicti, ad irrogandam pœnam arbitrario judicio; ut in loco, Lev. ubi 70. ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτοῖς; Coc. notationem vocis tradunt, quòd, punitio, delicti sit visitatio, & inquisitio; Merc.

Rad.77. בָּקַשׁ, In piel, בִּקֵּשׁ, quærere; ζητῆν; notat animi facultatisque conversionem, ad rei velut præsentiam, aut conatum agendi; Coc. est quærere, magis conatu & studio, quam interrogatione, & verbis, quod

per

per שָׁאַל significatur; i.e. petere, seu rogare; etsi interim confundantur; Merc. בָּקַשׁ popoſcit, exquiſivit, quæſitavit; Av. poſtulavit, conſuluit; &c. Bu. Lex. Occurrit autem, in præt. piel; בִּקֵּשׁ quæſivit, Deut. 13. 10. 1 Sam. 13. 14. 14. 4. 2 Sam. 4. 8. Prov. 14. 6. Eccl. 12. 10. Iſa. 1. 12. Dan. 1. 20. & cum וְ conv. וּבִקֵּשׁ & requirat, 1 Sam. 20. 16. in 3. ſ. f. בִּקְּשָׁה quæſivit, Eſth. 2. 15. Eccl. 7. 28. & cum וְ præf. &, ה, fæm. mutato in ת, ante aff. ם, ſic occurrit; וּבִקְּשָׁתַם & quæſivit eos, Hoſ. 2. 7. in 1. ſ. בִּקַּשְׁתִּי quæſivi, Neh. 5. 18. Cant. 3. 2. cum Aff. ו, & ה, ſic, בִּקַּשְׁתִּיהוּ quæſivi eum, Cant. 3. 1, 2. בִּקַּשְׁתִּיהוּ idem, Cant. 5. 6. in 2. pl. m. בִּקַּשְׁתֶּם requiſiviſtis, Ezech. 34. 4. & cum וְ cop. vel, conv. præf, וּבִקַּשְׁתֶּם & quæſiviſtis, requiretis, Num. 17. 10. Deut. 4. 29. Jer. 29. 13. in 3. pl. præt. piel; בִּקְּשׁוּ quæſiverunt, Ezr. 2. 62. Neh. 7. 64. 12. 27. Eſth. 6. 2. Pſal. 54. 5. 86. 14. Eccl. 7. 29. Lam. 1. 19. Zeph. 1. 6. cum וְ cop. vel conv. præf. וּבִקְּשׁוּ & quæſiverunt, quærent, Ezech. 7. 25, 26. Hoſ. 3. 5. 5. 15. & cum kibbutz pro ſchurek, ante Aff. נִי & הוּ, ſic, בִּקְּשֻׁנִי quæſiverunt me, Iſa. 65. 1. בִּקְּשֻׁהוּ quæſiverunt eum, 2 Chron. 15. 15. Hoſ. 7. 9. In part. piel, ſ. m. מְבַקֵּשׁ quærens; vel quæro, &c. Gen. 37. 16. Exod. 33. 7. Num. 35. 23. &c. ad Mal. 2. 15. (25. circ. l.) cum וְ cop. præf. וּמְבַקֵּשׁ & quærens, Pſal. 37. 32. Jer. 44. 30. in pl. m. מְבַקְּשִׁים quærentes, Exod. 10. 11. 2 Sam. 3. 17. 1 Reg. 10. 24. 2 Chron. 9. 23. Prov. 29. 25. Iſa. 41. 17. Jer. 38. 17. Lam. 1. 11. Mal. 3. 1. cum præf. הַ, & וַ demonſtr. הַמְבַקְּשִׁים quærentes, Exod. 4. 19. Jer. 11. 21. וְהַמְבַקְּשִׁים & quærentes, 1 Sam. 25. 27. In pl. m. Conſtr. מְבַקְּשֵׁי quærentes, 1 Chron. 17. 10. Pſal. 24. 7.. 35. 4.. 38. 13.. 40. 15.. 70. 3.. 71. 13, 24.. 105. 3. Prov. 21. 6. Iſa. 51. 1. Jer. 19. 7.. 21. 7.. 34. 20, 21.. 22. 25.. 44. 30.. 46. 26.. 49. 37. & cum præf. וּ & ב ſic, וּמְבַקְּשֵׁי & quærentes, Prov. 28. 5. Jer. 19. 9. בִּמְבַקְּשֵׁי in quærentes, Eſth. 9. 2. & cum aff. הָ, יו, & הֶ, ut ſeq. מְבַקְּשָׁיו quærentes te, Pſal. 40. 17.. 69. 7.. 70. 5. מְבַקְּשָׁיךְ quærentes eum, Ezr. 8. 22. מְבַקְּשֶׁיהָ quærentes eam, Jer. 2. 24. In Infin. piel, cum לְ præf. לְבַקֵּשׁ ad quærendum; ad inquirendum, ſeu conſulendum, &c. 1 Sam. 10. 2. & 14.. 23. 15. & 25. &c. ad Zach. 8. 22. circ. 30. l. & cum וְ cop. præf. וּלְבַקֵּשׁ & ad quærendum, 1 Sam. 25. 29. Eſth. 4. 8. Pſal. 104. 21. Zach. 8. 21. Item, לְ præf. & נִי, הָ, & וְ Aff. Sic occurrit, לְבַקְּשֵׁנִי ad quærendum me, 1 Sam. 27. 1. לְבַקְּשָׁהּ ad quærendum te, 1 Reg. 18. 10. לְבַקְּשׁוֹ quærere eum, 1 Sam. 27. 4. in Imper. piel; ſ. m. בַּקֵּשׁ quære, 1 Sam. 9. 3. Pſal. 34. 15.. 119. 176. cum וְ cop. וּבַקֵּשׁ & quære, Eccl. 7. 25. in Imper. pl. m. בַּקְּשׁוּ quærite, 1 Sam. 28. 7. 1 Chron. 16. 11. Pſal. 27. 8.. 105. 4. Zeph. 2. 3. cum וְ cop. וּבַקְּשׁוּ & quærite, Jer. 5. 1. Item, cum Aff. בַּקְּשׁוּנִי quærite me, Iſa. 45. 19. In fut. piel, 1. ſ. אֲבַקֵּשׁ quæram, Ruth. 3. 1. 2 Sam. 4. 11. Pſal. 27. 4, 5. Ezech. 3. 17, 19.. 33. 8.. 34. 11. Nah. 3. 7. Zach. 12. 9. & cum וְ conv. וַאֲבַקֵּשׁ & quæſivi, Ezech. 22. 30. cum הָ, parag. in fine; אֲבַקְּשָׁה quæram, Pſal. 122. 9. Cant. 3. 2. & cum וְ conv. præf. וַאֲבַקְּשָׁה & quærerem, Dan. 8. 15. item, cum Aff. אֲבַקְּשֵׁנִי quæram eum, Prov. 23. 35. תְּבַקְּשֵׁנִי & וַאֲבַקְּשֵׁהוּ & quæſivi eum, Pſal. 37. 36. in 2. ſ. m. תְּבַקֵּשׁ quæres, Geu. 37. 15. Job. 10. 6. Jer. 45. 5. & in 2. ſ. f. תְּבַקְּשִׁי quæres, Nah. 3. 11. & cum Aff. תְּבַקְּשֵׁנִי quæres eum, Gen. 43. 9. תְּבַקְּשֶׁנָּה quæres eam, Gen. 31. 39. Prov. 2. 4. תְּבַקְּשֵׁם quæres eos, Iſa. 41. 12. in 3. ſ. m. יְבַקֵּשׁ quæret, Joſ. 22. 23. 1 Sam. 22. 23. 1 Chron. 21. 3. Prov. 11. 27.. 15. 14.. 17. 11.. 18. 1.. Eccl. 3. 15. Iſa. 40. 20. Zach. 11. 16. & cum וְ conv. præf. וַיְבַקֵּשׁ & quæret vel quæſivit, Gen. 43. 30. Exod. 2. 15.. 4. 24. 1 Sam. 19. 10. 2 Sam. 12. 16.. 21. 1, 2. 1 Reg. 11. 40. 2 Chron. 22. 9. Eſth. 3. 6. Jer. 26. 21. Dan. 1. 8. & cum Aff. וַיְבַקְּשֵׁהוּ & quæſivit eum, 1 Sam. 23. 14. in 3. ſ. f. תְּבַקֵּשׁ quæret, Prov. 18. 15. & in 1. pl. נְבַקֵּשׁ quæremus, Neh. 5. 12. cum וְ conv. præf. & ה, parag. in fine. וְנְבַקְּשָׁה & quæſivimus, Ezr. 8. 23. cum וְ cop. præf. & cum Aff. וְנְבַקְּשֵׁנוּ & quæremus eum, Cant. 6. 1. in 2. pl. m. תְּבַקְּשׁוּ quæretis, Lev. 19. 31. Pſal. 4. 3. & cum Nun parag. תְּבַקְּשׁוּן quæretis, 2 Reg. 6. 19. in 3. pl. m. יְבַקְּשׁוּ quærent, 1 Sam. 16. 16. 1 Reg. 1. 2. Eſth. 2. 2. Pſal. 63. 10. Prov. 29. 10. Jer. 4. 30.. 50. 4. Mal. 2. 7. cum וְ cop. præf. וַיְבַקְּשׁוּ & quærant, 2 Reg. 2. 10. 2 Chron. 7. 14. Pſal. 83. 17. & cum וְ conv. præf. וַיְבַקְּשׁוּ & quæſiverunt, Joſ. 2. 22. Jud. 6. 29. 2 Sam. 17. 20. 1 Reg. 1. 3.. 19. 10, 14. 2 Reg. 2. 17, 21. Zach. 6. 7. & cum kibbutz, pro ſchurek, ante aff. וַיְבַקְּשֻׁהוּ & quæſiverunt eum, 1 Sam. 10. 21. 2 Chron. 15. 4. In pual, בֻּקַּשׁ quæſitus eſt; Av. Undè in fut. pual, 2. ſing. f. cum וְ cop. præf. וְתִבָּקְשִׁי & quæreris, Ezech. 26. 21. in 3. ſ. m. fut. pual; יְבֻקַּשׁ quæretur, Jer. 50. 20. & cum וְ conv. præf. וַיְבֻקַּשׁ & quæſita eſt Eſth. 2. 23. Inde No. בַּקָּשָׁה f. petitio, poſtulatio; αἴτημα; 70. ἀξίωμα; id quis quærit, cui rei ſtudet; Coc. poſtulatum, deſiderium potiendi voto ſuo; vel quæſito; Av. cum Aff. ה fæm. mutatur in ת, ante Aff. Sic, בַּקָּשָׁתִי quæſtio, petitio mea, Eſth. 5. 8. cum præf. וּבְבַקָּשָׁתִי & petitio mea, Eſth. 5. 7. בְּבַקָּשָׁתִי pro petit. mea, Eſth. 7. 3. & cum aliis Aff. בַּקָּשָׁתֵךְ petitio tua, Eſth. 5. 3.. 9. 12. בַּקָּשָׁתוֹ petitio ejus, Ezr. 7. 6.

Rad. 78. בַּר Chald. filius, &c. Vide in Conc. Chald. Atque indè, ex Chaldæiſmo, eſt etiam Hebraicè, בַּר filius, Prov. 31. 2. &, in quibuſdam libris, cum cametz; בָּר filius, Pſal. 2. 12. Item, cum Aff. בְּרִי fili mi, Prov. 31. 2. Item, Nomen maſc. בָּר, & in Conſtr. בַּר triticum, frumentum purum; nam eſt à puritate dictum; pleriquè enim reducunt ad Rad. בָּרַר. Occurrit autem, בַּר בָּר frumentum, Gen. 41. 35, 49.. 42. 3, 25.. 45. 23. Pſal. 65. 14.. 72. 16. Prov. 11. 26.. 14. 4. Joel. 2. 24. Am. 5. 11.. 8. 5, 6.. cum præf. הַבָּר frumentum, Jer. 23. 28. בַּבָּר frumento, Job. 39. 7.

Rad. 79. בָּרַר expurgavit, purificavit; declaravit; clarificavit; Item, elegit, ſelegit; delegit puriora; Av. Bu. ſelegit ut purum; &c. Declinatur in præt. kal, 3. ſ. m. בָּר probavit puritatem, ſeu probavit ad puritatem; Av. Undè, in 1. ſing. præt. kal; cum וְ conv. וְבָרוֹתִי & purificabo, id eſt, ceu purum ſeligam, Ezech. 20. 38. In part. paul kal, ſ. m. בָּרוּר clarum, purum, Job. 33. 3. Iſa. 49. 2. & in pl. m. בְּרוּרִים ſelecti, 1 Chron. 7. 40. & cum præf. הַבְּרוּרִים ſelecti, 1 Chron. 9. 22.. 16. 41. ſic, in ſing. fæm. בְּרוּרָה purum, Zeph. 3. 9. & in pl. f. cum kibbutz pro ſchurek; בְּרֻרוֹת ſelectæ, Neh. 5. 18. in Infin. kal, cum לְ cop. & cum ſchurek loco cholem, pro לָבוֹר; eſt, וְלָבוֹר ad declarandum, Eccl. 9. 1. & cum Aff. pro, לְבָרָם vel לְבוֹרָם ut eos diſcernat Deus; i.e. ut eos tentet & exploret; Coc. occurrit, cum kametz primo, loco ejecti dageſch; Bu. Lex. ſic, לְבָרָם ad declarandum iſta, Eccl. 3. 18. In Niph. נָבַר purificatus, expurgatus eſt; Av. Unde in part. niph. ſ. m. נָבָר purus, purificatus, 2 Sam. 22. 27. Pſal. 18. 27. & in Imper. Niph. pl. m. הִבָּרוּ purgamini, Iſa. 52. 11. in piel בֵּרַר expurgavit, clarum & nitidum fecit; Av. Undè in Infin. piel, cum וְ

וּלְ præf. וּלְבָרֵר & ad purificandum, Dan. 11.35. In hiph. הֵבַר expurgavit, mundavit; Undè, in Infin. hiph. cum לְ præf. לְהַבִּיר ad purgandum, Jer. 4.11. & in Imper. hiph. à ſing. הָבֵר expurga, eſt pl.m. הָבִרוּ purgate, Jer. 51.11. In hithpael, הִתְבָּרֵר purificavit ſeipſum, expurgatus eſt, undè in fut. hithp. 2.ſ.m. תִּתְבָּרֵר purus eris, Pſal. 18.27. pro quo, anomalos, eſt, תִּתְבָּרַר mundus es, 2 Sam. 22.27. in 3.pl.m. fut. hithp. יִתְבָּרְרוּ purgabuntur, Dan. 12.10. Undè, No.m. בַּר incontaminatus; & cum וְ cop. וּבַר purus, Job. 11.4. Pſal. 24.4. In pl.m. בָּרִים puri; mundi; undè in conſtr. cum לְ præf. לְבָרֵי puris, Pſal. 73.1. & in fæm. ſing. בָּרָה pura, clara; purum, &c. Pſal. 19.9. & Cant. 6.9, 10. Huc reducunt quidam, No.m. בְּרִי ſerenitas, puritas, Job. 37.11. Indè etiam, No. בּוֹר, m. puritas; mundities; item, pro materia expurgente; lixivium, ſapo, ſmegma; quòd purificet à ſordibus; ut, cum præf. בְּבוֹר in puritate, Job. 9.30. 22.30. כְּבוֹר juxta puritatem, 2 Sam. 22.21. Pſal. 18.21, 25. כַּבּוֹר quaſi purificatio, Iſa. 1.25. & cum præf. & aff. כְּבָרִי juxta puritatem meam, 2 Sam. 22.25. Item, indè; No. ſ. idem ſignificans, quidvis, nim. בּוֹרִית viz. בּוֹרִית ſmegma, Jer. 2.22. & cum præf. וּכְבוֹרִית & ſicut ſmegma, Mal. 3.2.

Rad. 80. בָּרָא m. Chald. ager, &c. Vide in Chald. Conc. Sed, Hebraicè, בָּרָא eſt, i. κτίζειν, creare; ut in præt. kal; בָּרָא creavit, Gen. 1. 1, 27.. 2.3. Deut. 4.32. Iſa. 40.26. Jer. 31.22. & cum וְ cop. præf. וּבָרָא & creavit, Iſa. 4.5. Sic & cum Aff. בָּרָאנִי creavit nos, Mal. 2. 10. בְּרָאָהּ creavit eam, Iſa. 41.20.. 45.18. בְּרָאָם creavit eos, Gen. 5.2. in 2.ſ.m. בָּרָאתָ creaſti, Pſal. 89. 47. & cum Aff. בְּרָאתָם creaſti ea, Pſal. 89. 13. in 1. ſing. בָּרָאתִי creavi, Gen. 6.7. Iſa. 45.12.. 54.16. & cum Aff. בָּרָאתִיו creavi eum, Iſa. 43.7.. 48.8. & in part. benoni kal, ſ.m. בּוֹרֵא creans, Creator, Iſa. 40.28.. 42.5.. 43.15.. 45.18.. 57.19.. 65.17, 18. & cum וְ cop. præf. וּבוֹרֵא & creans, Iſa. 45.7. Am. 4.13. ut & cum Aff. בּוֹרְאֲךָ creator tuus, Iſa. 43.1. in pl.maſc. בּוֹרְאֵי & in conſtr. בּוֹרְאֵי creantes, creatores; & cum Aff. בּוֹרְאֶיהָ idem, Eccl. 12.1. in Infin. kal; בְּרוֹא creare, Gen. 5.1. & in Imper. ſ.m. בְּרָא crea. Pſal. 51.12. in fut. kal. יִבְרָא creaverit, Num. 16.30. & cum לַ conv. וַיִּבְרָא & creavit, Gen. 1.21, 26. In Niph. נִבְרָא creatus eſt; ut in 2.ſ.f. נִבְרֵאת creata fuiſti, Ezech. 21.30. & in 3.pl. נִבְרְאוּ creata fuerunt, Exod. 34.10. Iſa. 48.7. & cum וְ cop. וְנִבְרְאוּ & creata ſunt, Pſal. 148.5. in part. Niph. נִבְרָא creatus, Pſal. 102.19. in Infin. Niph. הִבָּרֵא creari; undè, cum Aff. הִבָּרְאֲךָ creari te, Ezech. 28.13. הִבָּרְאָךְ idem, Ezech. 28.15. הִבָּרְאָם creari eos, Gen. 5.2. & cum præf. & aff. בְּהִבָּרְאָם in creari eos, Gen. 2.4. In fut. Niph. יִבָּרֵא creabitur; unde, in 3.pl.m. cum nun parag. יִבָּרְאוּן creabuntur, Pſal. 104.31. Indè, No.ſ. ſignificans creationem, vel creaturam; viz. בְּרִיאָה creatura, Num. 16.30. Dein, ii. Secunda ſignificatio radicis בָּרָא eſt ex hiph. הִבְרִיא, pinguefecit, ſaginavit; Bu. fecit eſſe recreatum; Av. ut in Infin. hiph. הַבְרִיא ſaginare; unde, cum præf. & aff. לְהַבְרִיאָכֶם ad ſaginandum vos, 1 Sam. 2.29. Atque inde, No.m. ſignificans, ſaginarum, pinguem, ſanum, benè habitum; Bu. Coc. q.d. recreatum; Av. viz. בָּרִיא pinguis, Jud. 3.17. & cum וְ cop. וּבָרִיא & pingue, Pſal. 73.4. in pl.m. בְּרִיאִים, pro quo eſt cum defectu jod, in medio; בְּרִאִים pingues, 1 Reg. 4.23. & in conſt. cum וְ cop. וּבְרִיאֵי & pingues, Dan. 1.15, in fæm. בְּרִיאָה pinguis, opima; & cum defectu jod; בְּרִאָה opimus, Hab. 1.16. pro quo, eſt etiam, ab (que א, ſic, בְּרִיָּה opima, Ezech. 34.20. & cum præf. הַבְּרִיאָה pinguis, Ezech. 34.3. Zach. 11.17. in pl.fæm. בְּרִיאוֹת pingues, Gen. 41. 5, 18. & cum præf. וּבְרִיאוֹת & pingues, Gen. 41. 2. הַבְּרִיאוֹת pingues, Gen. 41.7, 20. וְהַבְּרִיאוֹת & pingues, Gen. 41.4. Quidam in hac radice ponunt & בְּרֵא in piel; Vide in בְּרָה. Item, בְּרָבִים, vide inter quadrata vocabula.

Rad. 81. בָּרַד grandinavit; Bu. Coc. Pag. ſparſit grandines; grandinavit ſparſim; Av. ut in præt. kal, cum וְ conv. וַיָּבָרָד & grandinet, Iſa. 32.19. Undè, No. m. quod eſt, χάλαζα; viz. בָּרָד grando, Exod. 9.18, 22, 23, 24, 26.. Job. 38.22. Pſal. 18.13, 14.. 105.32. Iſa. 28.2, 17.. 30. 30. & cum וְ cop. præf. וּבָרָד & grando, Exod. 9.23, 28. Pſal. 148.8. ſic cum aliis præf. הַבָּרָד grando, Exod. 9. 19, 24, 25.. 10.5, 12, 15. Joſ. 10.11. וְהַבָּרָד & grando, Exod. 9.29, 33, 34. בַּבָּרָד grandine, Pſal. 78.47. וּבַבָּרָד & grandine, Hag. 2.17. לַבָּרָד grandini, Pſal. 77.47. Undè etiam, No. בָּרוּד m.q.d. grandinatus; i.e. punctis notatus quaſi grandineis; ut guttatum dicitur, quaſi guttis reſperſum; Bu. undè, in pl.m. cum kibbutz pro ſchurek, & cum dageſch in daleth, ſic; בְּרֻדִים grandinati, Zach. 6.3. & cum præf. וּבְרֻדִים & grandinati, Gen. 31.10, 12. וְהַבְּרֻדִים & grandinati, Zach. 6.6.

Rad. 82. בָּרָה tria ſignificat, i. reficere ſe paſtu; comedere; ut, in præt. kal, 3.ſ.m. בָּרָה comedit, Exod. 12.17. & in fut. kal; יִבְרֶה comedet; undè, in 1.ſing. cum וְ cop. וְאֹבְרָה & comedam, 2 Sam. 13.6, 10. In hiph. הִבְרָה; fecit manducare ſeu comedere, i.e. cibavit; Av. undè, in Infin. hiph. cum לְ præf. לְהַבְרוֹת ad comedere, faciendum, 2 Sam. 3.35. & in fut. hiph. יַבְרֶה, & in 3.ſ. תַּבְרֶה cibabit; undè cum וְ cop. præf. & ה 3. Rad. abjecta, pro more, ante Aff. ſic, וְחַבְרֵנִי & cibo reficiat me, 2 Sam. 13.5. Undè, No.ſ. בְּרִיָּה; & cum præf. הַבְּרִיָּה cibus, edulium, 2 Sam. 13.5, 6, 10. Item, No. בְּרוֹת f. idem, alimentum, &c. undè, cum præf. & aff. בְּבָרוֹתִי in cibum meum, Pſal. 69.22. Sicut &, No. בָּרוֹת f. idem, cibus, &c. ut, cum לְ præf. quomodo poteſt etiam eſſe Infin. piel, ut R.D. notat; ſic; לְבָרוֹת in cibum, vel ad comedendum, Lam. 4.10. Deindè, Significatum ſecundum radicis hujus, eſt in No. בָּרַת, quod putatur eſſe menſura ambulantis terram, ſive, itineris terræ, à manè uſque ad tempus comeſtionis; vel pars ſive ſpatium, terræ ad paſtum unum; undè cum præf. כְּ eſt, כְּבָרַת quaſi paſtus, Gen. 35.16.. 48.7. 2 Reg. 5.19. Item, in. בָּרָה eſt, eligere, ſeligere; ut in Imper. pl. בְּרוּ ſeligite, 1 Sam. 17.8. ſic, in piel, cum א, loco ה tertiæ rad. elegit ſelegit; item, exſcidit; ſuccidit; præcidit; ut in præt. piel. 3.ſ. בֵּרֵא elegit; ſuccidit; undè, in 2.ſ.m. cum וְ conv. præf. וּבֵרֵאתָ & eliges, vel ſuccides, Ezech. 17. 15. & cum Aff. וּבֵרֵאתוֹ & ſuccides eam, Joſ. 17. 18. & Infin. piel, cum וְ præf. וּבְרֹא & ſuccidendo, Ezech. 23. 47. Item, in Imper. piel, ſ.m בָּרֵא ſelige, Ezech. 21.19. Atque hinc etiam, deduci poteſt, בְּרִי ſelectum, ſerenum cœlum, ſerenitas, Job. 37.11. nomen בְּרִית fœdus, quod huc reducunt plerique, ab eligendis conditionibus, vel, perſonis; ſeu, ab διρέσει partium contrahentium; &c. Vide in בָּרַת. Item, בַּרְזֶל vide inter quadrata.

Rad. 83. בָּרַח duo ſignificat, i, aufugit, effugit, diffugit;

git; transfugit, transcurrit, &c. ut in præt. kal, 3. ſ. m. בָּרַח fugit, Gen. 31.22. Exod. 14.8. 1 Sam. 19.18.. 27.4. 2 Sam. 13.37,38..19.10. 1 Reg. 11.23.. 12.2. 2 Chron. 10.2. & in 3. pl. בָּרְחוּ fugerunt, Job. 9.25. & in pauſa; בָּרָחוּ fugerunt, Iſa. 22.3. In benoni kal, ſ. m. בּוֹרֵחַ fugiens, Gen. 31.2. 1 Sam. 22.17. Jon. 1.10. & in ſ. f. cum duobus patach, ob gutturalem, ante ת fæm. בּוֹרַחַת fugiens, Gen. 16.8. Jer. 4.29. in Infin. kal; בָּרוֹחַ fugiendo, Job. 27.22. & cum præf. לִבְרוֹחַ juxta fugere, 1 Sam. 23.6. כְּבָרוֹחַ fugere, ad fugiendum, Gen. 31.27. Exod. 36.33. Jon. 1.3.. 4.2. & cum præf. & aff. ubi, ſcheva & cholem tranſponuntur, & cholem mutatur in cametz chatuph. ob Aff. בְּבָרְחִי in fugere me, 1 Reg. 2.9. בְּבָרְחֲךָ in fugere te, Gen. 35.1. בְּבָרְחוֹ in fugere eum, Gen. 35.7. Pſal. 3.1..57.1. in Imper. kal. ſ. m. בְּרַח fuge, Gen. 27.43. Num. 24.11. Cant. 8.14. Am. 7.12. & in Imper. pl. m. בִּרְחוּ fugite, Iſa. 48.20. In fut. kal, 1. ſing. אֶבְרַח fugiam, Pſal. 139.7. & in 3. ſ. m. יִבְרַח fugiet, Neh. 6.11. Job. 27.22. cum ו conv. וַיִּבְרַח & fugit, Gen. 31.21. Exod. 2.15. Jud. 9.21..11.3.1 Sam. 19.12..20.1..21.11..22.20. 2 Sam. 13.34. 1 Reg. 11.17, 40. Job. 14.2. Jer. 26.21. Hoſ. 12.13. in 3. ſ. f. cum ו conv. וַתִּבְרַח & fugit, Gen. 16.6. in 1. pl. נִבְרַח fugiemus, undè, cum ו cop. præf. & ה, parag. וְנִבְרְחָה & fugiamus, 2 Sam. 15.14. in 3. pl. m. יִבְרְחוּ fugient, Jer. 52. 7. & cum ו conv. וַיִּבְרְחוּ & fugerant, 2 Sam. 4.3. 1 Reg. 2.39. Neh. 13.10. Jer. 39.4. Dan. 10.7. In hiph. הֵבְרִיחַ fugere fecit; fugavit; & interdùm abſolutè, fugit; Av. Undè, in 3. pl. præt. hiph. הֵבְרִיחוּ fugaverunt, 1 Chron. 8.13. In fut. hiph. 1. ſ. אַבְרִיחַ fugabo; unde cum ו conv. & aff. וְאַבְרִיחֵהוּ & fugavi eum, Neh. 13.28. & in 3. ſ. m. יַבְרִיחַ fugabit, fugat, Prov. 19. 26. & cum Aff. יַבְרִיחֵנּוּ fugabit eum, Job. 41.19. & in 3. pl. cum ו conv. וַיִּבְרִיחוּ & fugarunt, 1 Chron. 12.15. Indè, No. m. מִבְרָח profugus; & in pl. m. מִבְרָחִים, & in Conſtr. מִבְרְחֵי profugi; undè, cum Aff. מִבְרְחָיו, pro quo, ſine jod pl. occurrit, מִבְרָחָו profugi ejus, Ezech. 16.21. Deindè ii. בָּרַח ſignificat tranſire, pertranſire, percurrere, tranſcurrere; Atque indè, vectem obdere; ut, in Infin. kal, cum ל præf. לִבְרוֹחַ ad tranſeundum, tranſcurrendum, Exod. 36.33. & in fut. kal, 3. ſ. m. יִבְרַח tranſibit, fugit, Job. 20.24. Item, in part. hiph. ſ. maſc. מַבְרִיחַ intranſitivè, tranſcurrens, tranſfugiens, pro quo, cum defectu jod, in medio, מַבְרִחַ tranſiens, Exod. 26.25. Atque indè, No. m. ſignificans obicem, ſeu, repagulum, aut peſſulum januæ, à tranſcurrendo; ὁ μοχλὸς; viz. בְּרִיחַ vectis, Job. 38.10. Jer. 49.31. Am. 1.5. & cum ו cop. וּבְרִיחַ & vectis, Deut. 3.5. 1 Sam. 23.7. 1 Reg. 4.13. 2 Chron. 8.5. Ezech. 38.11. & ſic, cum aliis præf. הַבְּרִיחַ vectem, Exod. 36.33. Jud. 16.3. וְהַבְּרִיחַ & vectis, Exod. 26.28. לַבְּרִיחַ ut vectis, Prov. 18.19. In pl. m. בְּרִיחִם vectes, Exod. 26. 27.. 36.32. Iſ. 43.14. & cum Aff. וּבְרִיחָיו & vectes, 2 Chron. 14. 6. הַבְּרִיחִם vectes, Exod. 26. 29..36.34. לַבְּרִיחִים vectibus, Exod. 26.29.. 36. 34. In pl. Conſtr. בְּרִיחֵי vectes, Exod. 36.31. Pſal. 147.13. cum ו cop. וּבְרִיחֵי & vectes, Pſal. 107. 16. Iſa. 45.2. Item, cum Aff. בְּרִיחֵיךְ vectes tuos, Neh. 3.13. וּבְרִיחָיו vectes ejus, Exod. 35.11..39.33..40.18. & vectes ejus, Num. 3.36..4.31. Neh. 3.3,6,13,14,15. בְּרִיחֶיהָ vectes ejus, Iſa. 15.5. Jer. 51.30. Lam. 2.9. Jon. 2.7. Item, hinc etiam, No. בָּרִיחַ m. extenſus, oblongus, ſcil. in rectum, inſtar vectis; nam, oppoſitum eſt ejus, עֲקַלָּתוֹן tortuoſus; Bu. Lex. fugax, fugitivus, lubricus; ζεαχὺς, brevis; quod per breve ſpatium fugit de loco in locum, ſed ſcribitur abſque jod; ſic, בָּרַח oblongus teres, Job. 26.13. Iſa. 27.1. Sed in pl. m. hujus formæ, בְּרִיחִים, aliis, ſunt vectes; aliis, veloces; fugitivi; Iſa. 43.14. ubi, 70. φεύγοντας.

Rad. 84. בָּרַךְ tria ſignificat; 1. Benedixit; Bu. Coc. Av. &c. beatum prædicavit; Av. Unde, in part. pa-ul; בָּרוּךְ; benedictus; εὐλογητὸς; Bu. Coc. laudatus; Bu. Dicitur 1. de Deo, quando ſignificatur, eum omni honore afficiendum, ob bonitatem; & 2. de homine, quum ſignificatur, ei omne bonum addictum à Deo; Coc. Occurrit 70. circ. l. & cum ו cop. præf. וּבָרוּךְ & benedictus, Gen. 14.20. Deut. 28.3,6. 1 Sam. 25.33. 2 Sam. 22.47. Pſal. 18.47..72.19. In conſtr. בְּרוּךְ benedicte, Gen. 24.31..26.29. In pl. m. cum ſchurek, vel kibbutz; ſic; בְּרוּכִים, בְּרֻכִים benedicti, 1 Sam. 23.21. 2 Sam. 2.5. Pſal. 115.15. & in conſtr. בְּרוּכֵי benedicti, Iſa. 65.23. in ſing. fæm. בְּרוּכָה benedicta, Ruth. 3.10. & cum ו cop. וּבְרוּכָה & benedicta, 1 Sam. 25.32. in Infin. kal; בָּרוֹךְ benedicendo, Joſ. 24.10. & cum præf. & aff. ubi cholem, & ſcheva, tranſponuntur; & cholem mutatur in cametz chatuph. לְבָרְכוֹ ad benedicendum ei, 1 Sam. 13.10. וּלְבָרְכוֹ & benedicere ei, 2 Sam. 8.10. 1 Chron. 18.10. in Niph. נִבְרַךְ benedictus eſt; undè, in 3. pl. cum ו conv. præf. וְנִבְרְכוּ & benedicentur, Gen. 12.3..18.18.. 28.14. In piel, בֵּרַךְ, benedicere; εὐλογεῖν; Coc. Item, ſalutare, valedicere, in acceſſu, vel receſſu uſurpatum; &, per euphoniam, eſt etiam quandoque, maledicere; (ut, 1 Reg. 21.10,13. &, Job. 1.5,11.. 2.5. Coc.) conſtruitur, cum Accuſativo; Bu. Lex. Occurrit autem, in præt. piel; vel cum tzere, & patach; ſic, בֵּרַךְ benedixit, Gen. 24.1,35..28.6..49.28. Exod. 20.11. Deut. 33.1. 2 Sam. 6.12. 1 Reg. 21.13. 2 Chron. 31. 10. Job. 42.12. Pſal. 147.13. Iſa. 61.9. vel, cum duplice tzere, ſic, בֵּרֵךְ benedixit, Pſal. 10.3. cum ו cop. וּבֵרֵךְ & benedixit, Num. 23.20. יְבָרֵךְ idem, Exod. 23.25. Deut. 7.13. 1 Sam. 2.20. Item, cum Aff. בֵּרְכַנִי benedixit mihi, Joſ. 17.14. בֵּרְכוֹ benedixit tibi, Deut. 2.7.. 12.7.. 15.6. Pſal. 45.3. וּבֵרְכוֹ & benedicet tibi, Deut. 7.12.. 15.18.. 24.13..28.8..30.16. בֵּרְכוֹ benedixit ei, Gen. 27.27,41. 1 Chron. 26.5. Iſa. 19.25. in 2. ſing. maſc. בֵּרַכְתָּ benedixiſti, Num. 23.11..24.11. 1 Reg. 21.10. 1 Chron. 17.27. Job. 1.10. & cum ו conv. וּבֵרַכְתָּ & benedices, Deut. 8.10. ut & cum aff. בֵּרַכְתָּנִי benedixeris mihi, Gen. 32.26. in 1. ſing. בֵּרַכְתִּי benedixi, Gen. 17.20. cum ו conv. וּבֵרַכְתִּי, & benedicam, Gen. 17.16. & cum Aff. וּבֵרַכְתִּיהָ & benedicam tibi, Gen. 26.24. Exod. 20. 24. וּבֵרַכְתִּיהָ & benedicam ei, Gen. 17.16. In 3. pl. בֵּרְכוּ benedixerunt, 2 Chron. 20.26. cum ו cop. וּבֵרְכוּ & benedixerunt, Job. 1.5. & cum aff. בֵּרְכוּנִי benedixerunt mihi, Job. 31.20. in 2. pl. m. cum ו conv. וּבֵרַכְתֶּם & benedicatis, Exod. 12.32. in 1. pl. בֵּרַכְנוּ benediximus, Pſal. 129.8. & cum Aff. בֵּרַכְנוּכֶם benedicimus vobis, Pſal. 118.26. in part. piel, ſ. m. מְבָרֵךְ benedicens, Prov. 27.14. Iſa. 66.3. & cum Præf. & Aff. וּמְבָרֲכֵךְ & benedicens tibi, Gen. 27.29. in pl. m. מְבָרְכִים, in Conſtr. מְבָרְכֵי benedicentes; undè cum Aff. מְבָרְכֶיךָ benedicentibus tibi, Gen. 12. 3. Num. 24.9. in Infin. piel, בָּרֵךְ benedicere, benedicendo, Gen. 22.17. Num. 23.11,20,25.. 24.11. Deut. 15.4. 1 Chron. 4.10. Pſal. 132.15. cum ל præf. לְבָרֵךְ ad benedicendum, benedicere, Gen. 27.30. Num. 24.1. Deut. 27.

12.

12. Joſ.8.33. 1 Sam.25.14. 2 Sam.6.20. 1 Reg.1.47. 1 Chron.16.43..17.27. וּלְבָרֵךְ & benedicere, Deut.10.8.. 21.5..28.12. 1 Chron.23.13. cum præf. & aff. בָּרְכוֹ & in benedicere ei, Gen.28.6. in Imper. piel; ſ.m. בָּרֵךְ benedic, Deut.33.11. Job.2.9. cum ו cop.præf. וּבָרֵךְ & benedicito, Deut.26.15.2 Sam.7.29. Pſal.28.9. & cum Aff. בָּרְכֵנִי benedic mihi, Gen.27.34,38. in Imper. piel. 2.ſ.f. בָּרְכִי benedic, Pſal.103.1,2,22..104.1,38. & in Imper. pl.m. בָּרְכוּ benedicite, Jud.5.2,9. 1 Chron.29.20. Neh. 9.5. Pſal.66.8..68.27..96.2..100.4..103.20,21,22..134. 1..135.19,20. cum ו cop.præf. וּבָרְכוּ & benedicite, 2 Sam.21.3. Pſal.134.2. In fut.piel, 1.ſing. אֲבָרֵךְ benedicam, Pſal.16.7..26.12..132.15. Hag.2.19. & cum ו cop. præf. וַאֲבָרֵךְ & benedicam, Gen.24.45. Item, cum ה parag.in fine; אֲבָרְכָה benedicam, Pſal.34.2. & cum ו cop.præf. וַאֲבָרְכָה & benedicam, Gen.12.3. Pſal.145.1. Item, cum Aff. אֲבָרֶכְךָ benedicam tibi, Gen. 22.17. Pſal.63.5. אֲבָרֶכְךָ idem, Pſal.145.2. cum ו cop. præf. וַאֲבָרֶכְךָ Gen. 22. 2. וַאֲבָרֶכְךָ Gen.26.3. וַאֲבָרְכֶכָּה & benedicam tibi, Gen.27.7. וַאֲבָרְכֵהוּ & benedixi ei, Gen.27.33. אֲבָרְכֵם & benedicam ei, Iſa.51.2. אֲבָרְכֵהוּ & benedicam eis, Mum.6.26. וַאֲבָרְכֵם & benedicam eis, Gen.48.9. in 2.ſ.m.fut.piel; תְּבָרֵךְ benedices, Num.22. 6. Pſal.5.13..65.11. 109.28. & cum Aff. תְּבָרְכֵנִי benedixeris mihi, 1 Chron.4.10. תְּבָרְכֵנּוּ benedicito ei, Num.23.25. 2 Reg.4.29. in 3.ſ.m.fut. piel. יְבָרֵךְ & benedicet, Gen.28.3..48.16,20.1 Sam.9.13. Pſal.27.11.. 49. 19..115.12,13. Prov.3.33..30.11. Jer.31.23. & cum aff. יְבָרְכֵנוּ benedicat nobis, Pſal.67.7,8. & cum ו cop. & aliis Aff. ut ſeq. וַיְבָרְכֵנוּ & benedicat nobis, Pſal.67.2. וְיָבָרֶכְךָ & יְבָרֶכְךָ benedicat tibi, Gen.27.10. Num.6.24. Deut.14.24,29..15.4,10.16.10,15..23.21..24.19. Ruth. 2.4. 2 Reg.4.29. Job.1.11..2.5. Pſal.128.5..134.3. Item cum Nun epenthetico, ante Aff. יְבָרְכֶנְהוּ benedicet ei, Pſal.72.15. & cum ו conv. præf. ante 3.ſ.m. fut. piel, וַיְבָרֶךְ, vel וַיְבָרֶךְ & benedixit, Gen.1.22,& 28..2 3.. 5.2..in 40.circ.l. & cum ו cop.præf. וְיָבָרֶךְ & benedicat, Deut.1.11. Pſal.145.21. & cum ו conv. & aff. וַיְבָרְכֵנִי & benedicet mihi, Gen.30.27. & cum ו cop. & alio Aff. וְיָבָרֶכְךָ & benedicat tibi, Gen.49. 25. Item, cum ו conv. & aliis Aff. וַיְבָרְכֵהוּ & benedixit ei, Gen.14.19.. 26.12..27.23,27. Joſ.14.13. Jud.13,24. 2 Sam.13. 25.. 19.40. 2 Reg.10.15. וַיְבָרְכֵם & benedixit eis, Gen.48. 20. Lev.9.22. Joſ.22.6,7. Pſal.107.38. ſic & in 3.ſ.f. fut. piel, cum Aff. תְּבָרְכֵנִי benedicat mihi, Gen.27.19,31. תְּבָרֶכְךָ benedicat tibi, Gen.27.4,25. & in 1. pl.fut.piel; נְבָרֵךְ benedicemus, Pſal.115.18. & in 2.pl.m. תְּבָרְכוּ benedicetis, Num.6.23. Item, in 3.pl.m.fut.piel; יְבָרְכוּ benedicent, Pſal.62.5. & cum ו conv.præf. וַיְבָרְכוּ & benedixerunt, Gen.24.60. Lev.9.23. Joſ.22.33.1 Reg.8.66. 1 Chron.29.20. 2 Chron.30.27..31.8. Neh.11.2. & cum ו cop.præf. וַיְבָרְכוּ & benedicant, Neh.9.5. & cum Aff. יְבָרְכוּכָה benedicant tibi, Pſal.145.10. In pual, בּוֹרָךְ benedictus eſt; cum cholem pro kibbutz; ob indageſchabilem literam ר, ſequentem; unde in part.pual, ſ.m. מְבוֹרָךְ benedictus, Num.22.6. Joh.1.21. Pſal.113. 2. & cum ו cop. וּמְבוֹרָךְ & benedictus, 1 Chron.17. 27. & in ſ.f.cum ת fæm. מְבוֹרֶכֶת benedicta, Deut.33.13. in pl.m. מְבוֹרָכִים & in Conſtr. מְבֹרְכֵי benedicti; unde cum Aff. מְבוֹרָכָיו benedicti ejus, Pſal.37.22. & in fut. pual, 3.ſ.m.cum patach extra pauſam, & cum cametz in pauſa; יְבוֹרַךְ, יְבוֹרָךְ benedicetur, 2 Sam.7.29. Pſal.112.

2..128.4. Prov.22.9. Sic &, eodem modo, in 3.ſ.f. תְּבוֹרַךְ benedicitor, Jud.5.24. Prov.20.21. Item, in hithpael, הִתְבָּרֵךְ benedixit ſibi ipſi; benedictus eſt; Av. & interdum notat falſam perſuaſionem; Coc. ut in præt.hithp. cum ו conv. וְהִתְבָּרֵךְ benedicat ſibi, Deut. 29.19. & in 3.pl.itidem, cum ו conv.præf. וְהִתְבָּרְכוּ & benedicti erunt, Gen.22.18..26.4. Jer.4.2. in part.hithp. ſ.m.cum ה demonſtr.præf. הַמִּתְבָּרֵךְ benedicens ſibi, Iſa.65.16. In fut.hithp.3.ſ.m. יִתְבָּרֵךְ benedicat ſibi, ibid. & in 3. pl. m. cum ו cop. præf. וְיִתְבָּרְכוּ & benedicentur, Pſal.72.16. Indè, No. בְּרָכָה f. εὐλογία; benedictio; Hebræi definiunt, תּוֹסֶפֶת הַטּוּבָה περισσεία τῆς ἀγαθῆς; abundantiam boni; eſt voluntas Dei benevola, fidelis hominis juſtificatio, boni addictio, & multiplicatio; donum quo quis benevolentiam teſtetur; bonum, quo quis gaudeat; pacificatio, &c. Coc. בְּרָכָה benedictio; eſt etiam, munus, donum; benedictionis Dei Symbolum vel Teſtimonium; Bu.Lex. Occurrit autem, בְּרָכָה benedictio, Gen.12.2.. 27.12, 36, Exod.32.29. Deut.11.26. Jud.1.15. 1 Sam.30.26. 2 Reg.5.15..18.31. 2 Chron.20.26. Neh.9. 5. Pſal.24.5. Prov.11.25. Iſa.19.24..36.16..65.8. Ezech.34.27.. 44. 30.. Joel.2.14. Zach.8.13. Mal.3.10. & cum ו cop. præf. וּבְרָכָה & benedictio, Prov.11.26. Item, cum aliis præf. הַבְּרָכָה benedictio, Gen.27.41. Deut.11.27,29..28.8.. 30.1,19..33.1. Joſ.8.34.1 Sam.25.26. Pſal.133.3. הַבְּרָכָה an benedictio, Gen.27.35. בִּבְרָכָה in benedictione, Pſal. 109.17. לִבְרָכָה benedictioni, in benedictionem, Deut. 23.7. Neh.13.2. Pſal.37.26. Prov.10.7. In forma conſtructa; בִּרְכַּת benedictio, Gen.28.4..39.5. Deut.33. 23. Job.29.13. Pſal.129.8. Prov.10.22.. 24. 25. & cum præf. כִּבִרְכַּת in benedictione, Prov.11.11. ſicut benedictio, Deut.12.15.. 16.17. Item, cum Aff. בִּרְכָתִי benedictio mea, Gen.27.26.. 33.11. Lev.25.21. וּבִרְכָתִי & benedictio mea, Iſa.44.3. בִּרְכָתְךָ benedictio tua, Gen.27.35. Pſal.3.9. & cum præf. & aff. וּמִבִּרְכָתְךָ & ex benedictione tua, 2 Sam.7.29. כִּבִרְכָתוֹ juxta benedictionem ejus, Gen. 49.28. in pl.fæm. בְּרָכוֹת benedictiones, Pſal.21.7..84.7. Prov.10.6..28.2. & cum præf. הַבְּרָכוֹת benedictiones, Deut.28.2. Item, in Conſtr. בִּרְכוֹת benedictiones, Gen.49.25,26. Pſal.21.4. & cum Aff. בִּרְכוֹתֵיכֶם benedictiones veſtræ, Mal.2.2. Deindè, ii. ſecundum ſignificatum hujus radicis בָּרַךְ, eſt genu flectere; Coc. genua flexit, honoris cauſâ; Bu.Lex. Av. ingeniculavit, congeniculavit; ut ſolet fieri in precationibus & benedictionibus, ut &, in ſalutando, & valedicendo; Av. Undè, in fut.kal, 3.ſ. m. cum ו conv. præf. וַיִּבְרַךְ & procubuit flexis genibus, 2 Chron.6.13. & in 1.pl.fut.kal, נִבְרַךְ, undè, cum ה parag. in fine, נִבְרְכָה genua flectamus, Pſal. 95. 6. Item, in hiph. הִבְרִיךְ fecit geniculari; acclinare, ſeu, flectere fecit genua; Av. Undè, in Imper. kal, ſingular. maſc. הַבְרֵךְ, genua flecte; ingenicula; pro quo, cum א loco ה, Chaldaico; Merc. eſt אִבְרַךְ, flecte genua; Av. ingenicula; Coc. vel, eſt Infin. hiph. אַבְרֵךְ ingeniculandum, genua flectanda eſſe, Gen.41.43. cum א loco characriſtici ה, ut Jer.25.3. Iſa.63.3. in ſimilibus exemplis; eſſe autem Infinitivum, docet verbum continuò ſequens, וַיָּתֵן & dediſſe, ſive conſtituiſſe; nempe regius præco, in Joſephi inauguratione, ante currum proclamavit, flectenda eſſe genua omnibus coram Joſepho conſtitutum

conſtitutum enim eum eſſe ſupremum præfectum totius Ægypti; Allegorici ſcribunt, אַבְרֵךְ dici quaſi אָב בְּחָכְמָה pater ſapientiâ; וְרֵךְ tener pater; אָב & בְּשָׁנִים tener annis; Bu. Lex. Item, in fut. hiph. 3. l. m. cum ־ conv. וַיְבָרֶךְ genua flectere fecit, Gen. 24. 11. Atque indè, No. בֶּרֶךְ f. Iſa. 45. 23. genu; quod flectitur ad aliquem in benedictionibus; item in ſalutando, & valedicendo; Av. in duali; cum cametz in pauſa, & cum pathach, extra; fic, בְּרָכַיִם genua, Job. 3. 11. Iſa. 66. 12. Ezech. 7. 17. 21. 12. 47. 4. Nah. 2. 10. cum præf. וּבִרְכַיִם & genua, Job. 4. 4. Iſa. 35. 3. הַבִּרְכַּיִם genua, Deut. 28. 35. 1 Reg. 19. 18. & in conſtr. בִּרְכֵי genua, Gen. 3. 23. Item, cum Aff. בִּרְכַּי genua mea, Gen. 30. 3. Ezr. 9. 5. Pſal. 109. 24. בִּרְכָּיו genua ejus, Gen. 48. 12. Jud. 7. 5. 1 Reg. 8. 54. 18. 42. 2 Reg. 1. 13. 2 Chron. 6. 13. בִּרְכֶּיהָ genua ejus, Jud. 16. 19. 2 Reg. 4. 20. בִּרְכֵיהֶם genua ſua, Jud. 7. 6. אַבְרֵךְ abhrech, Gen. 41. 43. Item, iii. Tertium ſignificatum hujus radicis, eſt in nomine בְּרֵכָה fem. piſcina, cujus aquæ augentur benedictione pluviarum; Av. Indè, cum præf. הַבְּרֵכָה piſcina, 2 Sam. 2. 13. 4. 12. 18. 17. 20. 20. Neh. 3. 16. Iſa. 7. 3. 22. 9, 11. 36. 2. & in conſtr. בִּרְכַת piſcina, 2 Sam. 2. 13. 1 Reg. 22. 38. Neh. 2. 14. 3. 15. ut & cum præf. לִבְרֵכַת ſicut piſcina, Nah. 2. 9. & in pl. fem. בְּרֵכוֹת piſcinæ, Eccl. 2. 6. Cant. 7. 5.

Rad. 85. בָּרָם; Indè בְּרוֹם generale nomen veſtibus pretioſis; juxta R. D. quod probat ex lingua Arabica, in qua, veſtis pretioſa vocatur מִבְרוֹמָה; Pag. ſim. Bu. Coc. Occurrit in pl. m. בְּרוֹמִים Ezech. 27. 24. in gazis Beromim, veſtium pretioſarum; Pag. Sed ſunt, qui magis putent eſſe pretioſas arbores, quæ aliàs בְּרוֹשִׁים dicuntur, i. e. fraxinos; undè ciſtæ fiebant; Aliis ſunt, ſcriniola rerum pretioſarum; 70. Theſauros electos; Merc. Σκευὴς ἐκλεκτὰς; Coc.

Rad. 86. בָּרַק eſt fulgurare; ἀστράπτειν; fulminavit; cum tonitru & emicatione ignis, emiſit telum fulguris; Av. Indè, in Imper. kal, ſing. m. בְּרוֹק vel. בָּרֹק fulgura, Pſal. 144. 6. Indè, Nomen, בָּרָק m. fulmen cum fulguratione; fragor nubis qui fit, erumpente fulmine; Av. fulgur, coruſcatio, fulgor; Bu. Av. ἀστραπή; Coc. בָּרָק fulgur, 2 Sam. 22. 15. Pſal. 144. 6. Ezech. 1. 13. 21. 15, 33. Dan. 10. 6. cum præf. וּבָרָק & fulgur, Job. 20. 25. כַּבָּרָק ſicut fulgur, Zach. 9. 14. in conſtr. בְּרַק fulgur, Deut. 32. 41. Hab. 3. 10. וּבְרַק & fulgur, Nah. 3. 3. pl. m. בְּרָקִים fulgura, Job. 38. 35. Pſal. 77. 19. 135. 7. Jer. 10. 13. 51. 16. cum præf. וּבְרָקִים & fulgura, Exod. 19. 16. Pſal. 18. 15. כַּבְּרָקִים ſicut fulgura, Nah. 2. 5. & Aff. בְּרָקָיו fulgura ejus, Pſal. 97. 4. Indè, No. בָּרֶקֶת f. Gemmæ nomen; de qua, Græci ſibi non conſtant; Coc. Smaragdus, vel carbunculus; Bu. Av. lapis pretioſus, corruſcans, & rutilans; Av. undè, à fulgore ſic dictus; Bu. cum ׳ cop. וּבָרְקַת & carbunculus, Exod. 28. 17. 39. 10. & in aliâ forma בָּרַקַת f. idem, quod occurrit etiam cum ׳ cop. וּבִרְקַת & carbunculus, Ezech. 28. 13. Item, indè, No. בַּרְקָנִים pl. m. tribuli; Pag. Oxycanthæ, ſpinæ ſummè aculeatæ; Bu. Lex. ejus ſing. eſſet בַּרְקָן genus ſpinæ; id huc reducunt, quòd ut fulgor oculos; ità hoc ſpinarum genus, corpus penetret, ac lædat, ità acre eſt & acutum; Merc. cum præf. הַבַּרְקָנִים oxycanthæ, ſpinæ, Jud. 8. 7, 17.

Rad. 87. בָּרָשׁ; undè בְּרוֹשׁ maſc. Abies; Pag. Bu Coc. cedri genus; Pag. Species arborum ſelectiſſimarum; fraxinus; & per Syneed. pro lanceis è fraxino & pro hominibus, ſtaturam fraxinorum oblongam habentibus; Av. & pro inſtrumentis muſicis, ex eâ materiâ factis; Coc. extat, בְּרוֹשׁ abies, Iſa. 41. 19. 60. 13. 55. 13. Zach. 11. 2. & cum præf. לִבְרוֹשׁ ſicut abies, Hoſ. 14. 9. In pl. m. בְּרוֹשִׁים abietes, 2 Sam. 6. 5. 1 Reg. 5. 8, 10. 6. 15, 34. 9. 11. 2 Chron. 2. 7. 3. 5. Pſal. 104. 16. Iſa. 14. 8. Ezech. 27. 5. 31. 8. & cum præf. וְהַבְּרוֹשִׁים & abietes, Nah. 2. 4. In Conſtr. בְּרוֹשֵׁי abietes, vel fraxini; Undè cum Aff. בְּרוֹשָׁיו abietes ejus, 2 Reg. 19. 23. Iſa. 37. 24.

Rad. 88. בָּרַת, Undè, i. No. בְּרִית f. fædus, pactum; Pag. Bu. &c. eſt cogn. cum בָּרָת ſuccidit, pepigit; cum quo etiam plerumque conſtruitur; Item, cogn. habet cum בָּתַר, diviſit per medium, dimembravit; nam fœdera olim fiebant ceremoniis feriendarum ſeu mactandarum pecudum, & violatori imprecabantur ejuſmodi exitium; Av. Sic Latinè dicitur etiam icere, percutere fœdus; Merc. Occurrit autem בְּרִית fœdus; Gen. 9. 13, 16. 14. 13. 15. 18. 17. 11. 21. 27, 32. &c. ad Mal. 2. 8, 10. circ. 150. l. cum præf. ׳ cop. וּבְרִית & fœdus, Neh. 13. 29. Iſa. 54. 10. 61. 8. Hoſ. 12. 2. & cum præf. ה demonſtr. הַבְּרִית fœdus, fœderis; &c. Gen. 9. 12. & 17. Exod. 24. 7. & 8. 34. 28. &c. ad Mal. 3. 1. circ. 60. l. cum præf. ׳ cop. וְהַבְּרִית & fœdus, 2 Reg. 17. 38. Item, cum aliis præf. בִּבְרִית in fœdus, Deut. 29. 12. 1 Sam. 20. 8. Ezech. 16. 8. בִּבְרִית in fœdus, 1 Reg. 20. 34. 2 Reg. 23. 3. 2 Chron. 15. 12. 23. 1. Jer. 34. 10. כִּבְרִית ſicut fœdus, 2 Chron. 34. 32. כַּבְּרִית idem, Gen. 21. 32. לִבְרִית in fœdus, Gen. 17. 7, 13, 18. Iſa. 42. 6. 49. 8. לַבְּרִית in fœdus, Pſal. 74. 20. Item, cum Aff. בְּרִיתִי fœdus meum, Gen. 6. 18. 9. 9, 11, 15. 17. 2, 4, 7, 9, 10, 13, 14, 19, 21. &c. ad Mal. 2. 4, 5. circ. 50. l. cum præf. וּבְרִיתִי & fœdus meum, Pſal. 89. 29. Ezech. 17. 19. כִּבְרִיתִי in fœdus meum, Iſa. 56. 4, 6. Item, cum aliis Aff. בְּרִיתְךָ, בְּרִיתֵךְ fœdus tuum, 2 Sam. 3. 12. 1 Reg. 15. 19. 19. 11, 14. 2 Chron. 16. 3. Job. 5. 23. Jer. 11. 21. Obad. 1. 7. Zach. 9. 11. Mal. 2. 14. וּבְרִיתֵךְ & fœdus tuum, Deut. 33. 9. בִּבְרִיתֵךְ in fœdus tuum, Pſal. 44. 18. בְּרִיתָם fœdus veſtrum, Iſa. 28. 18. בְּרִיתוֹ fœdus ejus, fœderis ſui, &c. Exod. 2. 24. Deut. 4. 13. 8. 18. 17. 2. 2 Reg. 13. 23. 1 7. 15. 18. 12. 1 Chron. 16. 15. Pſal. 25. 10. 55. 21. 103. 18. 105. 8. 106. 45. 111. 5, 9. Ezech. 17. 14, 16. וּבְרִיתוֹ & fœdus ejus, Pſal. 25. 14. בִּבְרִיתוֹ in fœdus ejus, Pſal. 78. 37. Deindè, ii. Indè, No. בְּרוֹת maſc. idem quod, בְּרוֹשׁ abies; ſecundum R. D. in Pag. Aliis, fraxinus, ſicut & בְּרוֹשׁ; aliis, cupreſſus; Merc. Occurrit, in pl. m. בְּרוֹתִים Cant. 1. 17. Ubi 70. κομμεσοι; Jun. brutina; de bruta, Plin. 12. 17. cupreſſo fuſæ ſimilem, odorem proximum cedro; tradit; Coc. è brutis arboribus cypreſſina; vel abietes, abiegna; idem cum בְּרוֹשִׁים; commutatis ש, & ת. Bu. Lex.

Rad. 89. בָּשַׁל elixari; coqui; matureſcere; Bu. Coc. Item, matureſcere, quòd quæ matura ſunt, calore ſolis & æſtu, quaſi, cocta ſint; Pag. Cæv. ſignificatio coquendi & maturandi vicina eſt; niſi quod una eſt naturalis; altera artificioſa, ad ignem; eſt autem propriè, in aquâ coquere, elixare; unum locum excipit Kimchi, 2 Chron. 35. 13. ubi eſt, aſſare; verum reperitur & aliàs, ut Deut. 16. 7. de aſſatione agni paſchalis; quod propriè, per צָלָה dicitur; Merc. Cæv. Occurrit autem, in præt. kal, 3. ſ. m. coctus eſt ad maturitatem, &c. בָּשַׁל coctus eſt

est,maturuit, Joel.4.13. & in 3.pl. בָּשְׁלוּ elixant,Ezech. 24.5. In piel, בִּשֵּׁל coxit ad maturitatem, elixavit; ut, cum Aff. בִּשְּׁלָם coxit ea,1Reg.19.21. & in 2. ſm.cum וּ conv. וּבִשַּׁלְתָּ & coques, Exod.29.31. Deut.16.7. in 3. pl.בִּשְּׁלוּ coxerunt, Lam.4.10. 2 Chron.35.13. וּבִשְּׁלוּ & coxerunt, Num.11.8.Zach.14.11.in part.piel, מְבַשֵּׁל coquens, coquus; Undè,in pl.m. cum ה demonſtr.præt. הַמְבַשְּׁלִים coquentes,coqui,Ezech.46.24. in Infin. piel, cum כְּ præf. כְּבַשֵּׁל juxta coquere, 1 Sam.2.13. in Imper.piel; ſ.m. וּבַשֵּׁל & coque, 2 Reg.4.38. & in pl.m. cum tzeri ob pauſam, בַּשְּׁלוּ coquite, Exod. 16.23. & cum ſcheva extra pauſam בַּשֵּׁלוּ idem, Lev.8.31. In fut. piel, 2.ſ.m. תְּבַשֵּׁל coques, Exod.23.19..34.26. Deut. 14.21. & in 3.f.ſ. cum וַ conv. וְתִבְשַׁל & coxit, 2 Sam. 13.8. ut &,in 1.pl.cum וְ conv. וְנְבַשֵּׁל & coximus, 2 Reg.6.29. & in 2.pl.m. תְּבַשְּׁלוּ coquetis, Exod.16.23. ut & in 3.pl.m. יְבַשְּׁלוּ coquent,Ezech.46.20,24.& cum וַ conv.præf. וַיְבַשְּׁלוּ & coxerunt, 2 Chron. 35. 13. In pual, בֻּשַּׁל maturus eſt, coctus eſt ad maturitatem; Av.ut, in 3.ſ.f. בֻּשְּׁלָה coctum fuit,Lev.6.21. & in part. pual,ſ.m. מְבֻשָּׁל coctum,Exod.12.9.1 Sam.2.15.ut &,in fut.pual, 3.ſ.f. תְּבֻשַּׁל coquetur, Lev. 6.21. In Hiph. הִבְשִׁיל fecit matureſcere; maturavit fructus; Bu.Av. ut,in 3.pl. הִבְשִׁילוּ coxerunt,Gen.40.10. Indè,No. בָּשֵׁל m.coctum,coctile, elixatum; cum וּ cop. וּבָשֵׁל & coctile, Exod.12.9. & in f.ſ. בְּשֵׁלָה coctum, Num.6.19. Item,indè, No.pl.f.cum וּ cop. וּמְבַשְּׁלוֹת culinæ, ſoci, Ezech.46.23.

Rad.90. בָּשָׂם; undè,No.m.dictum, ab odore ſuavi, nam בֹּסֶם Chald. eſt ſuave eſſe; undè hoc nomen ſonat, q.d.odoratum; viz. בֹּשֶׂם Aroma, Exod.30. 23. & in aliâ formâ, בֹּשֶׂם Aroma,Exod.30.23.Iſa.3,24.Ezech.27.22. & cum præf. הַבֹּשֶׂם Aroma, Exod.35.28. Cant.5.14..6.2. כַּבֹּשֶׂם ſicut aroma, 1 Reg.10. 10. 2 Chron.9.9. Item,cum Aff. בָּשָׂמִי cum aromatibus meis, Cant.5.1. In pl.m. בְּשָׂמִים aromata, Cant.25.6.. 30.2.. 35.8.1 Reg.10.2. 2 Chron.9.1..16.14.Cant.4.10,14.. 8. 14. & cum וּ cop.præf. וּבְשָׂמִים & aromata, 1 Reg.10. 10,25.2 Chron.9.9,24.Item, cum aliis præf. הַבְּשָׂמִים aromata, 2 Reg.20.13. Iſa.38.2. וְהַבְּשָׂמִים & aromata, 1 Chron.9.29. בַּבְּשָׂמִים cum aromatibus, Eſth. 2.12. לַבְּשָׂמִים aromatibus, 1 Chron.9. 30. וְלִבְשָׂמִים & aromatibus, 2 Chron.32.27.& in comp. cum Aff.בְּשָׂמָיו Cant.4.16.

Rad.91. בָּשַׂס; Undè in quadrata poel, בּוֹשֵׂס,eſt onerare, fatigare; vel,calcare, conculcare; Pag.ex R. D. ut,in Infin.piel, cum Aff. Am. 5. 11. יַעַן בּוֹשַׂסְכֶם propter conculcare vos; Bu.Lex. pro eo quòd, onerâſtis, vel,conculcâſtis pauperem,&c. Pag.eſt idem quod בּוּס, & בּוֹסֵס; nam שׂ eſt loco, ס. Bu. Lex. eſt pro, בּוּס, à בּוּס, conculcare; Coc.

Rad.92. בָּשַׂר duo ſignificat; i. In piel, בִּשֵּׂר vel בְּשַׂר, eſt bono nuncio, quaſi reficere, & recreare; εὐαγγελίζεσθαι; Coc. lætum nuncium indicare; Græcè, εὐαγγελίζειν; quidam deducunt à ſignificatione ſequentis nominis בָּשָׂר caro; q.d. carnea,i.e.ſuavia,& mollia, annunciare; ſemel autem in malum legitur, 2 Sam.4. de triſti nuncio; licèt nonnulli excuſent, quòd, licet patri triſtis fuerit nuncius, de morte filiorum, cuncto tamen populo lætus fuerit, quum eſſet à tam ſceleratis liberatus ſacerdotibus; ſed, ſpecialia verba ſic interdum generaliter ſumi videas hebraicè; ut ſuprà in בָּשָׂל; Merc. verbum בָּשַׂר, eſt, evangelizavit; nunciavit nova & bona, ſive læta omni carni; cogn.cum שָׂבַר expectavit, nam nuncius novus,bonus,& lætus,expectatur ab omni carne; Av. Occurrit, autem, in præt. piel, 3.ſ.m. בִּשֵּׂר nunciavit,Jer.20.15. & in 2.ſ.m. cum וּ conv. וּבִשַּׂרְתִּי & nunciato, 2 Sam.18.21. & in 1.ſing. בְּשַׂרְתִּי annuncio, Pſal.40.10. in part.piel, ſ.m. מְבַשֵּׂר nuncians, 2 Sam.18.26. Iſa.41.27..52.7.Nah.2.1.& cum præf. הַמְבַשֵּׂר nuncians,1 Sam.4.17. כְּמְבַשֵּׂר ſicut nuncians,2 Sam.4.10. & in ſ.f.cum תּ, fæm. מְבַשֶּׂרֶת annuncians,Iſa.40.9.in pl.f.cum הַ demonſtr.præf. הַמְבַשְּׂרוֹת nunciantes, Pſal.65.12. & in Infin. piel, cum לְ præf. לְבַשֵּׂר ad nunciandum, 1 Sam.31.9. 1 Chron.10.9. Iſa. 61.1. In Imper.ſ.m. בַּשֵּׂר, annunciato; undè, in pl.m. בַּשְּׂרוּ annunciate, 1 Chron.16.23.Pſal.96.2.& in fut.piel, 1.ſ.cum וְ conv.præf. & ה parag. וַאֲבַשְּׂרָה & nunciabo, 2 Sam.18.19. in 3.ſ.f. תְּבַשֵּׂר nunciabit,2 Sam.18. 21. 1 Reg.1.42. & in 2. pl. m. תְּבַשְּׂרוּ nunciabitis, 2 Sam.1.20. Item,in 3.pl.m. יְבַשְּׂרוּ annunciabunt, Iſa.60. 6. In hithpael, הִתְבַּשֵּׂר annunciari; Bu. evangelizatus eſt; exhilaratus eſt læto nuncio; ut in fut. hithp.3.ſ. m. יִתְבַּשֵּׂר nunciabitur,2 Sam.18.31. Indè, No. בְּשׂוֹרָה vel בְּשֹׂרָה; fæm. εὐαγγελιον, quod afferendum eſt omni carni; pertinet enim ad omnem carnem, nam omnium ſcire intereſt; item, præmium pro nuncio; Av. bonus nuncius, vel annunciatio boni; quemadmodum ſæpè in N. T. εὐαγγελιον, ſignificat εὐαγγελισμὸν, annuntiationem boni; extat autem. בְּשׂוֹרָה nuncium, 2 Sam.4.10..18.21,22,25,27.2 Reg.7. 9. Deindè,ii. Secundum ſignificatum hujus radicis, eſt, in No. בָּשָׂר m.caro; σὰρξ; generale nomen; & interdum capitur pro homine; quandoque, pro omni animato; ſignificat & pellem; propinquum; item,membrum pudendum; Pag.Interdùm in bonam partem ſumitur,& opponitur duritiei, ut Ezech.11. & dabo cor carneum; interdùm in malam,& opponitur ſpiritui,(Dei ſcil.) tam in Novo,quam in Vet.Teſt. ubicunque reperitur כָּל cum בָּשָׂר, omnem creaturam, & per Antonomaſiam animantia, vel homines complectitur; Merc. Occurrit autem, Gen.2.21.. 6.3,12,13,16,&c. ad Zach. 2.17.circ,100.l. & cum וּ cop.præf. וּבָשָׂר & caro, Gen. 2.23.Exod.22.30.Lev.13.18. 1 Reg.17.6.Job.10.11.Ezech.37.8. Dan.10.3. Sic & cum הַ demonſtr. præf. הַבָּשָׂר caro,carnis,carnem,&c.Gen.7.25..41.4.&c.ad Ezech.24.10. circ.25.l. & cum וְ cop.præf. וְהַבָּשָׂר & caro,Lev.7.19. Deut.12.27. Item, cum aliis præf. בַּבָּשָׂר in carne,Lev.8.32.Jud.6.21. וּבְשָׂר & ſicut caro, Mic. 3.3. לָבָשָׂר in carnem,Gen.2.24.Ezech.11.11. In conſtr. eſt, בְּשַׂר caro, carnis, carnem,&c. Gen.17. 11, 14, 23, 24,25.&c.ad Zach.11.9. circ.30.l.cum וּ cop.præf. וּבְשַׂר & caro,Lev.7.15..26.29. Jer.11.15. Zach.11.16. Sic, cum aliis præf. כִּבְשַׂר in carnem, Lev.15.6. כְּבְשַׂר ſicut caro, 2 Reg.5.14. Neh.5.4. מִבְּשַׂר de carne, Exod. 29.34. Lev.7.16,19,21. Deut.28.55. & cum Aff.1.perſ. ſing. בְּשָׂרִי caro mea, Pſal.16.9.. 27.2.. 63.2..119.120. Eccl.2.3. Job.4.15..6.12..7.5..13.14..21.6. Lam.3.4. & cum præf. וּבְשָׂרִי & caro mea, Gen.29.14. 2 Sam.19. 13,14. Pſal.84.3..109.24. בִּבְשָׂרִי in carne meâ, Pſal. 38.4.

38.4,8.. וּבִבְשָׂרִי & in carne meâ, Job. 19.20. לִבְשָׂרִי carni meæ, Pſal.102.6. מִבְּשָׂרִי de carne meâ, Gen.2. 23. וּמִבְּשָׂרִי & de carne meâ, Job.19.22,26. Sic, cum aff. 1.perſ.pl. בְּשָׂרֵנוּ caro noſtra,Gen.37.27. Neh.8.4. & cum aff. 2.p.ſ. בְּשָׂרְךָ carnem tuam, Gen.40.19. 1 Sam.17.44. 2 Reg.5.10.Prov.5.11.Ezech.32.5. vel, in pauſa; וּבְשָׂרְךָ caro tua, Eccl.5.5. & cum præf. וּבִבְשָׂרְךָ & caro tua, 2 Sam.5.1. 1 Chron.11.1. מִבְּשָׂרְךָ de carne tuâ, Eccl.11.10. וּמִבְּשָׂרְךָ & de carne tuâ,Iſa.58.7.Sic, cum aff.2.p. pl. בְּשַׂרְכֶם caro veſtra, Jud.8. 7. & cum præf. וּבְשַׂרְכֶם & caro veſtra, Jud. 9. 2. בִּבְשַׂרְכֶם in carne veſtrâ, Gen.17.13. Lev.19.28. מִבְּשַׂרְכֶם è carne veſtrâ, Ezech.36.26. Item, cum Aff.3.ſ.m. בְּשָׂרוֹ caro ejus, vel ſua,&c. Exod.21.28..29.31.Lev.4.11.&c.ad Zach.14.12. circ.40.l. & cum præf. וּבְשָׂרוֹ & caro ejus, Lev.17.16. כִּבְשָׂרוֹ ut caro ejus, Exod.4.7. מִבְּשָׂרוֹ è carne ejus,ſuâ,Lev.15.2.Job.31.31. ſic,cum Aff.3.p. ſ.f. בִּבְשָׂרָהּ caro ejus, Num.19. 5. & cum præf. בִּבְשָׂרָהּ in carnem ejus,Lev.6.20..15.19. Item, cum Aff.3.p.pl.m. בְּשָׂרָם caro ipſorum,ſua, Lev.13.38,39..16.27. Num. 8.7. Iſa.49.27. Ezech.10. 12.. 23. 20. & cum præf. וּבְשָׂרָם & caro ipſorum, Num. 18. 18. וּבִבְשָׂרָם & in carne ſuâ,Lev.21.5. מִבְּשָׂרָם de carne eorum, Lev.11. 8,11.Deut.14.8.Ezech.11.19. In pl.m. בְּשָׂרִים carnes, Prov.14.30.

Rad.93. בָּשַׁשׁ, unde in piel,ſeu, in quadrato poel, בּוֹשֵׁשׁ vel בּוֹשֵׁשׁ, cunctatus eſt, remoratus eſt; Av. tardavit, diſtulit; Bu.Exod.32.1. Jud.5.28. Atque,indè, No. בּוּשׁ, vel בֹּשׁ; m.tarditas, Jud.3.25. 2 Reg.2. 17..5.11. עַד בּוֹשׁ uſque ad tarditatem,i.e.diu,dudum; quidam referunt hæc ad radicem בּוּשׁ; Bu.Lex.

Rad.94. בָּרַת Chald.pernoctavit; &c.Vide in Chald. Conc. & in Rad. בּוּת. Sed Radix hæc duo alia habet ſignificata. i. primum eſt,in No. בַּת f. Bathus, menſura liquidorum; Pag.Bu.Av. 70. μέτρον,μετρητὴς; ξεσμὸν; eſt decima pars chomer,ut & Epha; Ezech. 45.10,11. Talmudici volunt eſſe tria ſata; Coc. quæ conſtituerunt Epha, aridorum menſuram maximam; Bu.Lex. Occurrit autem, בַּת Bath, 1 Reg. 7.26,38. Iſa.5 10.&,cum וְ præf.וּבַת & Bath, Ezech. 45. 10.& cum הַ demonſtr.præf. הַבַּת bathus,Ezech.45.14. & in pauſa, הַבָּת idem, Ezech.45.11. & cum præf. וְ cop. וְהַבַּת & bath,Ezech.45.11. In pl.m. בָּתִּים Bathi, 2 Chron.2.10..4.5. & cum הַ demonſtr.præf. הַבָּתִּים bathi, Ezech.45.14. Deindè, ii. Secundum hujus radicis ſignificatum, eſt, בָּת deſolare; Pag. undè, No. fæm. בָּתָה deſolatio,Iſa.5.6. & in pl.f. בָּתוֹת, & cum הַ demonſtr.præf. הַבָּתוֹת deſolationes, Iſa.7.19.

Rad.95. בָּתַל; undè, No. בְּתוּלָב f. Virgo; παρθένος; Matura, ſcil. jam, & nubilis, verum integra; Merc.Bu.Coc.virgo matura, nubilis, & incorrupta; Av. & prout Talmudici, terram virginem, appellant, nondum aratro proſciſſam; ſic, Metaphorice, virgo Iſrael, dicitur gens Iſraelitica, antequam exteris ſerviret,& alienos Deos coleret; Merc. Occurrit autem, בְּתוּלָה virgo,Gen.24.16.Exod.22.15. Lev.21.14. Deut.22.23, 28..32.25.Jud.21.12.2 Sam.13.2. 1 Reg.1.2. Eſth.2.3. Job.31.1.Iſa.62.5.Jer.2.32..31.13. & cum præf. לְ, הַ & וּבְתוּלָה & virgo,2Chron.36.17. Jer.51.22.Ezec.9.6. הַבְּתוּלָה virgo, Lev.21.3. Jud.19.24. כִּבְתוּלָה ſicut virgo, Joel.1.8. & in conſtr. בְּתוּלַת virgo, Deut,22.19. 2 Reg.19.21. Iſa.23.12..37.22..47.1.Jer.14.17..18.13.. 31.4.21.. 46.11. Lam.2.13. Am. 5. 2. cum præf. לְ, לִבְתוּלַת virgini,Lam.1.15.in pl.f. בְּתוּלוֹת, בְּתֻלוֹת virgines, Eſth.2.2,19.Pſal.45.15..148.12.Iſa.23.4. Lam.2. 10..5.11.Ezech.44. 22. Zach.9. 17. cum הַ demonſtr. præf. הַבְּתוּלוֹת virgines, Exod. 22.16. 2 Sam.13.18. Eſth.2.17. Am.8.13. & cum Aff.1. p.ſ. בְּתוּלוֹתַי virgines meæ, Lam.1.18..2.21. Item, cum וְ præf.& cum Aff. 3.p.ſ.m. וּבְתוּלוֹתָיו & virgines ejus, Pſal.78. 63. ut &, cum Aff.3.ſ.f. בְּתוּלוֹתֶיהָ virgines ejus, Lam.1.4.Atque indè, No. בְּתוּלִים pl.m. virginitas; ſtatus nuptiarum exſors; & ejus ſtatus teſtis, (ſeu, virginitatis ſigna; Bu.Lex.) ſanguis virginalis; Coc. Occurrit autem, בְּתוּלִים virginitates, virginea, Deut. 22.14,17,20. & in conſtr. בְּתוּלֵי virginitates, Deut.22. 15, 17. & cum Aff. 1.p.ſ. בְּתוּלַי virginitatem meam, Jud.11.37. ut &, cum Aff. 3.p.ſ.f. בְּתוּלֶיהָ virginitatem ejus, Ezech.23. 8. בִּבְתוּלֶיהָ in virginitatem ejus, Lev.21.13. & cum A. 3.p.ſ.pl. בְּתוּלֵיהֶן virgin.ipſarum, Ezech.23.3.

Rad.96. בָּתַח; undè, in piel, בִּתַּח, vel בָּתַח; confodere; Coc. Adigere gladium per corpus hominis, inquit Kimchi; quidam diſſecare vertunt, quaſi, cogn. cum נָתַח; Merc.confodit, transfixit; Bu.Lex. undè, in præt.piel,3.pl.cum וְ cop. præf. & cum Aff.2.ſ.f.quod 70. reddunt, κατασφάζουσιν; ſed fortè meliùs, καταπήγνυσιν; Coc. וּבְתָחְךָ & transfigent te, Ezech. 16. 40.

Rad.97. בָּתַר & in pauſa, בָּתָר diſſecuit, Gen.15.10. & in piel, בִּתַּר, idem; undè,in fut.piel, 3.ſ.m. cum וַ conv. וַיְבַתֵּר & diſſecuit, Gen.15.10. Atque indè, No. m. ſignificans diviſionem, vel partem diſſectam, vel diviſam, viz. בָּתָר ſectio, Cant.2.17. cum Aff. 3.p. ſ. m. בִּתְרוֹ partem ſuam, Gen.15.10. in pl.m. בְּתָרִים & in Conſtr. בִּתְרֵי ſectæ partes, Jer.34.19. & cum Aff.3.ſ.m. בִּתְרָיו partes ejus, Jer.34.18.

Dictiones Quadratæ, i.e. *Pluriliteræ; quæ ſcil. habent plures quàm tres Literas Radicales, incipientes à Literâ* ב *Beth.*

1. בְּרוֹלַח, m.quidam, lapis pretioſus, jaſpis; Alii, Vuio,i.e. Margaritum; alii, lapillus tenuis, albi coloris, ut erat Manna, Num.11.7. Hieron. Bdellium, &c. Vide ſuprà, ſuo proprio loco.

2. בְּלִיָּעַל Belial,nequam,&c. vide ſuprà, in בָּל, (eſt enim dictio compoſita ex hâc particulâ) Rad. 51. circa medium; poſt בִּלְתִּי & בִּלְיָמָה,&c. quæ etiam videantur ibidem.

3. בִּלְעָר vel, בִּלְעַר; undè, בִּלְעָרִי, niſi, abſque, &c. Vide ſuprà, in Rad. בָּלַע, poſt nomen בָּלַע.

4. בַּעֲלִיל dominus,domino; juxta quoſdam,Pſal.12. 7. Domino terræ,&c. formæ,inſtar. סַגְרִיר pluvia,&c. vide infrà ſub Rad. עָלַל, Pag.

5. בַּקְבּוּק, Sic dicitur vas teſtaceum, vel vitreum, aut ligneum, cujus os eſt anguſtum; ſic appellatum, quòd bibente, vel propinante, aut fundente homine, ſonum facit, Bakbuk, inquit R.D. ut eſt Oenophorum,

vas vinarium, vel fiala ſtricti orificii; Pag. lagena; laguncula; ſic dicta à ſono quem edit inter evacuandum; Bu. Lex. Sunt qui à vacuirate putent appellari lagenam, בַּקְבּוּק; (& ſic plerique reducunt ad Rad. בָּקַק, exhaurire, evacuare;) Sed Hebræorum ratio eſt potior, quòd talem ſonum edat, quum in aquam demergitur, aut cùm ex eâ bibitur, aut cùm evacuatur; ut cum etymo ſit juncta onomatopeia; Merc. בַּקְבּוּק, eſt vas habens os anguſtum; & nomen illi eſt inditum à vacuitate, ſeu concavitate; hinc, vel, à radice בָּקַק, & בוּק Græci habent βίκος, βικίδιον, vaſculum; & βύκιον lagena, &c. Alexandrini hujuſmodi vas appellabant Baucal; Niceph. lib 8 cap. 5. Indè Itali, haud dubiè ſumpſerunt ſuum vocabulum Bocal, quo genus illud vaſis appellant; atque indè fortè poculum; Av. Occurrit cum ו cop. 1 Reg. 14.3 וּבַקְבּוּק דְּבָשׁ & lagenam mellis, Merc. vel, olei; Coc. & Jer. 19.1. בַּקְבּוּק יוֹצֵר חֶרֶשׂ lagenam figuli (fingentis) teſtam; & ibid. v. 10. cum ה demonſtr. præf. הַבַּקְבּוּק lagenam, &c. Pomarius per פַּךְ interpretatur; Kimchi dicit, eſſe ore anguſto; atque ſive quis indè bibat, ſive effundat, ſonum fieri, qui per vocem hanc repreſentetur; Cocc.

6. בַּרְבֻּר m. eſt genus avis pinguis, manens jugitèr juxta præſepe; ut R. D. inquit; Pag. vel manens in cavea; nam אֲבוּס, quo Kimchi utitur, generale nomen eſt; porrò, Avis hujuſmodi nomen habere videtur à puritate, & nitore; à Rad. ſcil. בָּרַר; ſicut בַּקְבּוּק à בָּקַק; quaſi dicas, animalia ad eſum delecta, & expurgata; i. e. obeſa; nos altilia vocamus; Quidam à Barbaria nomen Hebræum deducunt; quod alienius puto; Merc. in pl. maſc. בַּרְבָּרִים, Galli Sylveſtres & Barbari; juxta Kimchi; Talmud exponit, aves ſaginatas, & expurgatas. quæ afferebantur ex Barbaria; Hinc, barbarus, barbara; Av. Nonnulli, inquit R. D. in comment. dicunt eſſe עוֹפוֹת הַמְסוֹרָסִים aves caſtratas, i. e. capones, quòd cæteris ſint pinguiores; Pag. Id petitum, ex pandectis Talmudicis, tractatu Bava Mezia, fol. 16. ubi ſcribitur, eſſe Gallos qui ſaginantur, per coactionem, intruſo illis cibo in os; Bu. Lex. Item, in Talmud. etiam dicitur, quòd erant aves quæ veniebant ex Barbaria, à loco viz. Nomen accipientes, quæ quotidiè ad Salomonis menſam ferebantur; Pag. Occurrit in pl. m cum ו cop. ſic וּבַרְבָּרִים אֲבוּסִים & aves ſaginatas, ſeu pingues; Hieron. avium altilium, Pag. (exceptis cervis, &c.) & gallis barbaris ſaginatis; Av. 70. ἀλεκτόρων; Coc. Sic etiam, alii quidam vertunt ſelectiſſima; Bu. Lex. Chald. עוֹפָא. Sic, R. Levi, & R. Sal. teſtantur, veteres quoſdam intelligere חַרְגְּנִטְלִין, Gallos, & gallinas; 1 Reg. 4.23 ſed vide Bocharum; Coc.

7. בַּרְזֶל m. ferrum; Pag. Bu Av. &c. componitur ex, בָּרַר purum eſſe; & בָּזַל, fluxit; nam, ferrum eſt puritas metalli confluentis ſimul in unum; aut vox eſt peregrina; nam cum rebus exoticis, vocabula etiam peregrina importantur; Av. Quidam vocem exiſtimant eſſe peregrinam, ſine cauſa; cum paſſim etiam in libris Scripturæ vetuſtiſſimis reperiatur; Merc. Occurrit autem בַּרְזֶל ferrum, ferri, &c. Num. 35.16. Deut. 3.11..8.9. 27.5. &c. ad Ezech. 22.18, 20. in 60. circ. l. Sed occurrit etiam cum variis præfixis; ut cum ב & וּב præf. בַּבַּרְזֶל ferro, Prov. 27.17. וּבְבַרְזֶל & in ferro, Jol. 22.8. & cum הַ demonſtr. præf. ſic, הַבַּרְזֶל ferrum, Num. 31.22. Deut. 4.2..19.5. 2 Sam. 12.31. 1 Reg. 8.51. 2 Reg. 6.5, 6. 1 Chron. 20.3. 2 Chron. 2.6. Eccl. 10.10. Iſa. 60.17. Jer. 11.4. Am. 1.3. Item, cum בְּ, כְּ, לְ, & וְלְ præf. prout ſequuntur. בַּבַּרְזֶל in ferro, 2 Chron. 2.13. Iſa. 10.34 כַּבַּרְזֶל ſicut ferrum, Lev. 26.19. לַבַּרְזֶל ferro, 1 Chron. 29.2. וְלַבַּרְזֶל & ferro, 1 Chron. 22.14, 16.

8. בַּרְקָנִים aculei horridi; eſt. Nomen pluralis numeri tantùm; componitur ex בָּרַק fulminavit horridè; & קָן, aculeus; quòd, penetrat & vulnerat corpus; Av. &c. Vide ad finem radicis בָּרַק.

Radices, & Voces derivatæ, incipientes à Literâ ג *Gimel.*

RAD. 1. גַּג m. tectum; Pag. Bu. Coc. planum ſcil. non cacuminoſum tectum; peribolus in ſummitate ædium, ut in terra palæſtina, ejuſmodi fuerunt domus, habentes ſolarium circummunitum, nè quis decidere poſſet; Av. Occurrit autem, גָּג tectum, Pſal. 102.8. Prov. 21.9..25.24. cum præf. ה, demonſtr. הַגָּג tectum, Joſ. 2.6, 8.. Jud. 16.27. 1 Sam. 9.25. 2 Sam. 11.2.. 16.22. 2 Reg. 23.12. & cum ה, locali in fine; הַגָּגָה in tectum, Joſ. 2.6. 1 Sam. 9.26. in forma conſtructa, eſt, גַּג tectum, Jud. 9.21. 2 Sam. 11.2..18.24. Jer. 52.7. cum præf. Mem, מִגַּג à tecto, Ezech. 40.13. Item cum præf. לְ & Aff. ךָ לַגַּגֶּךָ tecto tuo, Deut. 22.8. Item, cum ו Aff. גַּגּוֹ tectum ejus, ſuum, Exod. 30.3..37.26. Neh. 8.16. cui etiam eſt præf. לְ, לְגַגּוֹ ad tectum ejus, Ezech. 40.13. In pl. eſt in formâ fæm. גַּגּוֹת tecta, 2 Reg. 19.26. Pſal. 129.6. Iſa. 37.27. Jer. 48.38. cum dem. ה præf. הַגַּגּוֹת tecta, Zeph. 1.5. Item cum præf. לְ, לַגַּגּוֹת in tecta, Iſa. 15.8. ſic & cum Aff. הָ & הֶם, גַּגּוֹתֶיהָ, גַּגּוֹתֵיהֶם tecta ejus, Iſa. 22.1. גַּגּוֹתַיִךְ tecta ipſorum, Jer. 19.13..32.29.

Rad. 2 גָּאָה gloriatus eſt, elatus eſt, eminuit; excelluit, ſuperbivit, intumuit; ſi de Deo, ſemper in bonam partem ſumitur; i. e. magnificentiam exercuit; glorioſè egit, &c. Av. Altus, excelſus fuit; ſeſe extulit, &c. Bu. ſemper intranſitivè ſumitur; & tam Deo, quam hominibus, & rebus etiam inanimatis tribuitur. Merc. Occurrit autem, גָּאָה excelluit, Exod. 15.1, 21. & in 3. pl. præt. kal; גָּאוּ extulerunt ſe, Ezech. 47.5. Item, in Infin. kal; גָּאָה excellendo. Exod. 15.1, 21. ſic & in fut. kal, cum ה interrog. præf. הֲיִתְגָּאֶה an extollit ſe, Job. 8.11. & cum ו cop. præf. וַיִּגְאֶה & extollit ſe, Job. 10.16. Indè nomina, 1. maſc. גֵּאֶה vel, גֵּה elatus, ſuperbus, faſtuoſus, Job. 40.6, 7. Iſa. 2.10, 12. Jer. 48.29. & deficiente He; גֵּא faſtuoſus, Iſa. 16.7. in pl. m. גֵּאִים ſuperbi, Pſal. 94.2..140.6. Prov. 15.25.. 16.19. Item, ii. fæm. גֵּאָה faſtus, Prov. 8.13. & iii. No. fæm. cum ו loco א גַּוָּה ſuperbia, Job. 22.29. Jer. 13.17. & cum præf. וְ & וְגַוָּה, בְּ & ſuperbia, Job. 33.17. בְּגַוָּה in ſuperbia, Dan. 4.34. Item, iv. No. maſc. גָּאוֹן excellentia, ſuperbia, Job. 40.5. Prov. 16.18. Ezech. 16.49. & cum præf. וְ & וְגָאוֹן, לְ & elatio, Prov. 8.13. לְגַאֲוַת excellentiæ, Iſa. 4.2. Ezech. 7.20. & in formâ Conſtr. גַּאֲוַת excellentia, ſuperbia, faſtus, Lev. 26.19. Job. 35.12. Pſal. 47.5. Iſa. 13.1, 19.. 16.6.. 23.9. Jer. 13.9.. 48.29. Ezech. 7.24.. 24.21.. 30.6, 18.. 32.12.. 33.28. Hoſ. 5.5.. 7.10. Am. 6.8. Nah. 2.3. Zach. 9.6.. 10.11.. 11.3. cum præf. בְּ, כְּ, לְ & מִ בְּגָאוֹן in ſuperb. elat. Job. 38.11. Iſa. 24.14. Jer. 12.5. Am. 8.7. Mich. 5.3. כִּגְאוֹן ſicut excel-

excellentia, Nah.2.3. לִגְאוֹן in excellentia, Iſa.60.15. מִגְּאוֹן præ elatione, Jer.49.19..50.44. Item, cum Aff. ךָ, ךְ, וֹ, ם, גְּאוֹנְךָ excellentia tua, Exod.15.7. גְּאוֹנֵךְ excellentia tua, Iſa.14.11. גְּאוֹנוֹ excellentia ſua, ejus, Job. 37.4. Iſa.2.10,19,21. וְגְאוֹנוֹ & excellentia ejus, Iſa.16.6. Jer.48.29. גְּאוֹנָם faſtus eorum, Zeph.2.10. בִּגְאוֹנָם in ſuperbia ſua, Pſal.59.13. In pl. m. גְּאוֹנִים & in conſtructa formâ, גַּאֲוֵי excellentiæ, celſitudines, elationes, &c. unde, cum aff. 2. perſ.ſ.fæm. גַּאֲוַיִךְ excellentiæ tuæ, Ezech.16.56. ſic &, v.indè No. pl. m. גַּאֲוַיִם elati, ſuperbi; comp.quaſi, ex, גַּאֲה & גָּאוֹן. Occurrit cum ל præf. לִגְאַיוֹנִים ſuperbis, Pſal.123.4. Item, vi. Indè, No. fæm. גַּאֲוַת elatio, ſuperbia, excellentia, Pſal.93.1. Iſa.9. 18..12.5..26.10..28.1,3. cum præf. בְּ, ſic, בִּגְאוַת in ſuperbia, Pſal.17.10.. 89.10. Denique, vii. Hinc, No. fæm. גַּאֲוָה ſuperbia, excellentia, Job.41.6. Pſal.31.24..36.12.. 73.6. Prov.14.3. & cum בְּ præf. בִּגְאָוָה cum elatione, Pſal.31.19. Iſa.9.9. in Conſtr. גַּאֲוַת elatio, Prov.29.23. cum præf. ל & גַּאֲוַת & elationem, Iſa.13.11. בְּגַאֲוַת in ſuperbia, Pſol.10.2. & cum Aff. ךָ, ךְ, וֹ; quod ult. etiam occurrit cum præf. לְ, בְּ, & כְּ; ut ſeq. גַּאֲוָתִי excellentia mea, Iſa.13.3. גַּאֲוָתֵךְ excellentia tua, Deut.33. 29. גַּאֲוָתְךָ faſtus tuus, Zeph.3.11. גַּאֲוָתוֹ excellentia ejus, Pſal.68.35. Iſa.16.7..25.11. & faſtus ejus, Jer. 48.29. בְּגַאֲוָתוֹ propter excellentiam ejus, Pſal.46.4. & excellentia ſua, Deut.33.26.

Rad.3. גָּאַל; duo ſignificat; 1. vindicare; ἀνδρωποῖδαι, (ut Symmachus alicubi) ὀπλαμβάνεσθαι; notat rem vel perſonam, ut ſuam, prehendere, petere, habere, & ejus jus perſequi; Coc.redemit, vendicavit, vindicavit; Bu.Lex. Significat etiam, affinitate, aut matrimonio jungi, aut capere; Pag.Notant, quando Deo, hoc verbum גָּאַל, & ejus part.benoni גּוֹאֵל, tribuitur; ad filium Dei propriè pertinere, qui nos Satanæ & peccati ſervos, homo factus, velut propinquus, ſuo ſanguine redemerit, & ſibi ſuoque regno vendicaverit; Merc. Occurrit autem, גָּאַל redemit, Iſa.44.23..48.20..52.9. & cum præf. ל conv. וְגָאַל & redimet, Lev.25.25. & cum præf. וְ & Aff. וֹ; וּגְאָלוֹ & vindicat eum, Jer.31.10. Item, cum Aff. ם, גְּאָלָם redemit eos, Pſal.107.2. Iſa.63. 9. in 2 ſ.m. præt.kal; גְּאָלְתָּ redemiſti, Exod. 15.13. Pſal.74.2..77.16. Lam.3. 58. & in 1.ſ.cum ל conv. וְגְאַלְתִּי & redimam, Exod.6.7. & cum Aff. ךָ, גְּאָלְתִּיךָ redemi te, Iſa.43.1..44.22. ut & cum Aff. ךְ, & ִי conv. præf. וְגְאַלְתִּיךְ & vindicabo te, Ruth. 3.13. In benoni kal; גּוֹאֵל, eſt vindex, aſſertor; ἀπολύτρωτὴς; dicitur, ad quem propinquitatis nomine, jus alicujus poteſt pervenire; ἀγχιστεύς; Coc. גּוֹאֵל, redemptor, eſt etiam propinquus, cognatus, qui jus vindiciarum habebat; Bu. Lex. Occurrit autem, גֹּאֵל vel, גּוֹאֵל redimens, redemptor, vindex, Lev.25.26. Num.5.8..35.19,21,24,25, 27. Deut.19.6,12..20.5,9. Ruth.3.9, 12..4.14.2 Sam.14.11. Iſa.49.7..59.20. & cum præf. הַ dem. לַ, & מַ, & הַגּוֹאֵל & הַגֹּאֵל redemptor, vindex, Gen.48.16. Ruth. 4.1,6,8. Pſ. 103.4. לְגֹאֵל vindici, Ruth.4.3. מְגֹאֵל à vindice, Num. 35.12. Joſ.20.3. Item cum Aff. ךָ, ךְ, וֹ, & ם, prout ordine ſequuntur; גֹּאֲלִי redemptor meus, Job.19.25. וְגֹאֲלִי & redemptor meus, Pſal.19.15. גֹּאֲלֵנוּ redemptor noſter, Iſa.47.4..63.16. גֹּאֲלֵךְ Redemptor tuus, Iſa.44.24. גֹּאֲלֵךְ redemptor tuus, Iſa.48.17. גֹּאֲלֵךְ redemptor tuus, Iſa. 41.14..49.26..54.5..60.16. גֹּאֲלָם redemptor veſter, Iſa.43.14. גְּאָלוֹ vindex ejus, Lev. 25. 25. וְגְאָלוֹ & redemptor ejus, Iſa.44.6. גֹּאֲלָם redemptor eorum, Pſal. 78. 35. Prov.23.11. Jer.50.34. In pl. m. גּוֹאֲלִים & conſtr. גּוֹאֲלֵי, redemptores, vindices, propinqui; unde, cum præf. מִ, & aff. נוּ, cum ִי, pl.defectu, מִגְאָלֵנוּ ex vindicibus noſtris, Ruth.2.2. Item, cum ל cop.præf. &, aff. ִי & וְגֹאֲלָיו & vindices ejus, 1 Reg.16.11. in part.pa-ul, גָּאוּל redemptus, vindicatus; unde, in pl.m. גְּאוּלִים redempti, Iſa.35.9.. 51.10. & in conſtr. גְּאוּלֵי redempti, Pſal.107.2. Iſa.62.12. & cum Aff. ִי, ſic גְּאוּלַי redempti mei, Iſa.63.4. in Infin.kal, גָּאֹל redimendo, Lev.27.13, 19,31. & cum ל præf. לִגְאוֹל ad vendicandum, vendicare, Ruth.4.4,6. Item, cum præf. לְ & aff. ךָ, ſic mutantur vocales, לְגָאֳלֵךְ vendicare te, Ruth.3.13. in Imper. in pauſa, גְּאָל vendica, Ruth.4.4. & extra pauſam; גְּאַל vendica, 4.7. & cum præf. ִי & Aff. נִי, ſic, וּגְאָלַנִי & redime me, Pſal.119.154. & cum הָ Aff. גְּאָלָהּ & redime eam, Pſal.69.19. In fut.1.ſing. אֶגְאַל vendicabo, Ruth. 4.4. & cum ם aff. אֶגְאָלֵם redimam eos, Hoſ.13.14. In 2. ſ.m. תִּגְאַל vendicabis, Ruth.4.4. Item, in 3. ſ.m. יִגְאַל vendicabit, redimet, Lev.25.33..27.15,19,20,31. Ruth. 4.4. Pſal.72.14. & in pauſa, יִגְאָל idem, Ruth.3.13. item, cum Aff. ךָ, נִי, & הָ, ſic; יִגְאָלֵךְ redimet te, Ruth.3,13. Mic.4.10. יִגְאָלֵנוּ vendicabit eum, Lev.25. 48,49. יִגְאָלֶנָּה vendicaverit eam, Lev.27.13. & cum ל conv. & ם Aff. וְיִגְאָלֵם & redimit eos, Pſal.106.10. in 3.pl.m. cum kibbutz, pro ſchurek ante הוּ, aff. יִגְאָלֻהוּ vendicaverint eum, Job.3.5. in Niph. נִגְאַל redemptus eſt, vindicatus eſt jure propinquitatis; Av. redimere ſe; item, contaminari, pollui; (ut habetur in 2. Rad. ſignif.) Bu. Lex. Occurrit autem, cum ל conv. & cum ֵ in ult. ob pauſam; וְנִגְאָל & redemptus ſit, redimet ſe, Lev.25.49. In fut. Niph.3.ſ.m. יִגָּאֵל redimetur, Lev.25.30,54.. 27. 20,27,28,33. & in 2.pl.m. תִּגָּאֲלוּ redimemini, Iſa.52.3. Inde No.fæm. ſignificans jus redempturæ, &c. viz. גְּאֻלָּה redemptio, redemptura, vindiciæ, Lev.25.24,31,48. cum præf. הַ demonſtr. הַגְּאֻלָּה redemptio, Ruth.4.7. Jer.32. 7,8. in Conſtr. גְּאֻלַּת redemptio, Lev.25.32. & cum Aff. ִי, ךָ & וֹ, ſic, גְּאֻלָּתִי redemptionem meam, Ruth.4.6. גְּאֻלָּתֵךְ vindiciarum tuarum, Ezech. 11. 15. גְּאֻלָּתוֹ redemptura ejus, ſua, Lev.25.26,29,51,52. Secundum ſignificatum hujus radicis, eſt polluere, contaminare; ut in piel, גֹּאַל polluit, contaminavit; unde, in 1. pl. cum Aff. הָ, eſt, גֹּאַלְנוּךָ polluimus te, Mal.1.7. In pual, גֹּאַל pollutus eſt; unde part.pual,ſ.m. מְגֹאָל pollutus, Mal.1. 7,12. In part.Niph.ſ.m. נִגְאָל pollutus; unde fæm.cum ל cop. וְנִגְאָלָה & polluta, Zeph.3.1. In præt. Niph.pl. נִגְאֲלוּ polluti ſunt; pro quo, eſt forma mixta, ex niph.& pual, viz. נְגֹאָלוּ contaminata ſunt, Iſa.59.3. Lam.4.14. In fut.pual, 3.pl.m. cum ל conv. וְיִגְאֲלוּ & polluti ſunt, Ezr. 2. 62. Neh.7.64. In hiph. הִגְאִיל polluit; contaminavit; inquinavit; unde, in præt.hiph. 1 ſing. הִגְאַלְתִּי, inquinavi; pro quo, more Chald. cum א, loco ה; vel, quaſi eſſet comp. ex fut.1 ſ.& præt.1.ſ.eſt, אֶגְאַלְתִּי contaminavi, Iſa.63.3. Item, in Hithpael, הִתְגָּאֵל pollutus eſt; inquinavit ſeipſum; unde, in fut hithp. 3.ſ.m. יִתְגָּאֵל contaminaret ſe; Dan 1.8. (qui locus, cum ipſo verbo in hithp. deeſt, in Bu.Conc.) Indè, No. גֹּאַל m. pollutio; inquinatio; unde, in pl.m. conſtr. גֹּאֲלֵי pollutiones, Neh.13.29.

Rad.4. גָּבַב eminuit, gibboſus fuit; Av. Unde No.

גַּב m.convexum; κύρτωμα, κύφωσις; Coc.Significat excelsum,eminens, altum, & quicquid alteri imminet; ut dorsum in animalibus; supercilia in oculis; altitudo in aliquâ re; corpus; statura; radius rotæ; gibbus, &c Pag. גַּב est tergum; fornix; projectura quævis; &, in genere, cujuscunque rei faciem sive superficiem eminentiorem, appellant גַּב, ut scribit Kimchi; unde ad varia rransfertur; Bu.Lex. גַּב celsitudo, summitas rei,&c. tribuitur dorso bovis; superciliis oculorum; canthis rotæ; tumulo terræ; & ædificiis altioribus, ceu in gibbo quodam extructis; Av. Occurrit autem, cum camets in pausa; גָּב fornix,Ezech.16.24. & cum pathach, extra pausam; גַּב dorsum, Ezech.43.13. Item, cum Aff. יִ, & ךָ, sic, גַּבִּי tergum meum,Psal.129.3. גַּבֵּךְ fornicem tuum, Ezech.16.30,39. in pl. m. גַּבִּים celsitudines, eminentiæ,&c. & in Constr. גַּבֵּי celsitates, Job.15.26. cum præf. לְ; לְגַבֵּי celsitatibus, Job.13,12. & cum Aff. כֶם, הֶם & הֶן, sic, גַּבֵּיכֶם celsit. vestræ, Job.13.12. גַּבֵּיהֶם canthi earum, 1 Reg.7.33. & גַּבֵּיהֶן & dorsa illarum, Ezech.10.12. גַּבֵּיהֶן & canthi earum,Ezech.1.18. Item, in forma pl fæm. גַּבּוֹת supercilia,Lev.14.9. & cum ן cop.præf. & ם Aff. וְגַבּוֹתָם & canthi earum,Ezech.1.18. Atque inde, No. masc. גִּבֵּן gibbosus, Lev.21.2.Item,hinc,No. גִּבְנוֹן m.gibbosus admodum; eminens;unde,pl.m.significans,gibbositates;seu locos eminentes,ut montes gibbosos, i.e.gibbis seu collibus abundantes; גִּבְנֻנִים gibbosi, gibbositas, Psl.68.17.

Rad.5. גֶּבָא m. lacuna, palus, fossa;cum מִ præf. מִגֶּבָא è lacuna, Isa.30.14. In pl.m. גֵּבָאִים, pro quo,sine א est, גֵּבִים fossæ, Jer.14.3. In constr. גַּבְאֵי, unde cum præf.& Aff. וְגַבְאָיו & paludes ejus,Ezech.47.11.

Rad.6. גָּבַהּ Altum esse, elatum esse; efferre se, superbire, &c. Occurrit autem, גָּבַהּ extulit se, 2 Chron.26.16..32.25.Psal. 131.1.Ezech.28.2,17. cum י conv. וְגָבַהּ & altus erit,Isa.52.13. In 3.s.f. cum א pro ה, fæm. גָּבְהָא extulit se, Ezech. 31.5. In 2.s.m. גָּבַהְתָּ exaltâsti te,Ezech.31.10.& in 3.pl. גָּבְהוּ alti, -tæ sunt, Job.38.5.Isa.3.16..55.9.in Infin.kal,cum כְּ præf. כִּגְבוֹהַּ juxta exaltari, Psal.103.11. Item, cum לְ præf. & ה parag. לְגָבְהָה efferre te,Zeph.3.11.in fut.kal,3.s.m. יִתְגַּבַּהּ extollit se,Prov.18.12. & cum וַ conv. וַיִּגְבַּהּ & altior erat, exaltatus fuit,1 Sam.10.24. 2 Chron.17.6. Isa. 5.16.Ezech.28.8.item.in 3.s.f. cum וַ conv. וַתִּגְבַּהּ & alta erat,Ezech.19.11. & in 2.pl.m. תִּגְבְּהוּ exaltetis vos, Jer.13.15. ut & in 3.pl.m. יִגְבְּהוּ exaltabunt se,Ezech. 31.14.& in 3.pl.f.cum וַ conv. וַתִּגְבְּהֶינָה & extulerunt se,Ezec.16.50.ut & in 3.pl.m.cum וַ conv. וַיִּגְבָּהוּ & exaltentur, Job.36.7. in hiph. הִגְבִּיהַ exaltavit, sublimavit; & absolutè, exaltatus est; Av.vel,exaltavit se; Bu. Lex. Undè,in 1.sing. הִגְבַּהְתִּי exalto,Ezec.17.24. & in part.hiph.sing.m. מַגְבִּיהַּ exaltans, Prov.17.19. & cum ה dem.præf. & jod parag. in fine; הַמַּגְבִּיהִי exaltans, Psal.113.5.in Infin.hiph. הַגְבֵּהַ exaltando, Isa.7.11. Ezech.21.31. & in fut.hiph. 2.s.m. תַּגְבִּיהַּ exaltaveris, Jer.49.16.Obad.1.4.ut &,in 3.s.m. יַגְבִּיהַּ exaltat se, Job. 39.30. & in 3.pl.m. יַגְבִּיהוּ altum petunt, Job.5.7.Item, in 3.fm.cum וַ conv. & ה Aff. וַיַּגְבֵּהָּ & extulit eum,2 Chron.33.14.Indè,No.m. גָּבֹהַּ altus, elatus,excelsus,1 Sam.9.2. Esth.3.5,14..6.9. Job.41.26.Eccl.5.7.Isa.2.15.. 30.25.40.9..57.7. Jer.3.6.Ezec.17.22,24..40.2..41.22. & cum ן cop. וְגָבוֹהַּ & a tum, Psal.138.6. & cum præf. מִ, & וְ, & מִגָּבוֹהַּ, מִ & וְ & altum, Ezech.21.31. מִגָּבוֹהַּ ab alto,re altâ,Eccl.12.5. in pl.m. גְּבוֹהִים elati, Isa.5.15. & cum præf. יְ, הַ, & וְ, sic, וּגְבוֹהִים & excelsi, Eccl.5.7. הַגְּבוֹהִים alti, Gen.7.19. Psal.104.18. Jer. 51.58. וְהַגְּבוֹהִים & elati,Isa.10.33. unde, in fæm.sing. גְּבוֹהָה altus,-ta,-tum, Deut.3.5.1 Sam.2.3. 1Reg.14.23.2 Reg. 17.10.Jer.20.20.Dan.8.3.& cum præf. וְ; וְהַגְּבוֹהָה & altius, Dan.8.3. Sic, in pl.fæm. גְּבוֹהוֹת alta, Dan.8.3. & cum הַ præf. הַגְּבוֹהוֹת alti,-æ, a, Deut.28.52.Jer.17. 2. Zeph.1.16. Item, indè,No. masc. גָּבֹהַּ elatus, altus, Psal.101.5. Prov.16.4. & cum יְ & מִ præf. וּגְבַהּ & altus,Ezech.31.3. מִגְבַּהּ præ elato,Eccl.7.8. hic &,hinc, No.m. גֹּבַהּ altitudo, Job.22.12. Prov.16.18. Ezech. 41.8. cum præf. יְ, וְ, כְּ & בְּ; sic, וּגְבוֹהּ & altitudo, Job.40.10.Ezech.1.18.. 40.42. וְהַגֹּבַהּ & altitudo, 2 Chron.3.4. בְּגֹבַהּ pro elatione, 2 Chron. 32.26. כְּגֹבַהּ juxta elatione, Psal.10.4.Am.2.9. Item,cum aff. יְ, & ם, & בְּ præf.in quibus cholem mutatur in camets chatuph, hoc modo; גָּבְהוֹ altitudo ejus, 1 Sam. 17.4.Jer.48.29.Am.2.9. בָּגָבְהוֹ altitudine sua, Ezech. 19.11..31.10. בְּגָבְהָם altitudine suâ, Ezech.31.14. sic, in pl.m.constr. גָּבְהֵי altitudines, Job.11.8. sic &, indè, No.masc. גָּבוֹהַּ altitudo, 1 Sam.16.7. ut &, No. fæm. גְּבָהוּת altitudo, Isa.2.11,17.

Rad.7. גָּבַחּ; Undè, No. גִּבֵּחַ, masc. calvus; Pag. anteriore, scil. capitis parte glaber, præcalvum dicas; at קָרֵחַ, est calvus toto capite; ut colligi videtur,ex Lev. 13.40,41. Merc.sim.Av. Sed quidam,teste Kimchi, volunt גִּבֵּחַ esse, à vertice, versus frontem declinando; קָרֵחַ autem,à vertice declinando, versus posteriora; est ergo, גִּבֵּחַ glabrities, seu calvities frontis; vocant alopeciam; Merc.Cev. גִּבֵּחַ est, recalvaster; 70. ἀναφάλαντος; & גִּבַּחַת ἀναφαλάντωμα; Coc. Kimchi vult, גִּבַּחַת calvitiem dici, ubi ante non fuerat pilus; at קָרַחַת ubi ante pilus fuerat,sed decalvatus est;quod & panno accommodat,ut si novus sit,& pilo careat, ob lepram, dicatur, גִּבַּחַת; at si fit de pilatus,ob vetustatem, & lepram, sit קָרַחַת; quòd naturæ vitia hæc esse nonnulli tradant, non meminerunt Hebræi, nec verum puto; sed generalia esse nomina; Merc.occurrit autem, גִּבַּחַת recalvaster, Lev.13.41. Indè, No. גִּבַּחַת recalvatio, locus recalvus; Bu.calvities, glabrities; locus capitis anterior, ubi defluxerunt capilli; & translativè, dicitur quoque, de vestimento pilis carente; Av. quando,scil. vestis est nova, vel pannus novus, &, propter lepram, non est in eâ,vel eo,pilus; Lev.13. 55. Pag.Occurrit autem,cum בְּ præf.sic, בְּגִבַּחְתּוֹ in calvitie,Lev.13.42.& cum Aff. וֹ, sic בְּגִבַּחְתּוֹ in recalvatione ejus, Lev.13.42,43,55.

Rad.8. גָּבַל limitavit aliquid suis terminis, & lateribus; limites, seu terminos constituit; determinavit; &c. Av.& sim. omnes; (videantur autem verbi hujus tempora, infrà, post nomina.) Atque indè,No. גְּבוּל masc. terminus, ὅρος; limes; vel locus sive ager determinatus per omnia sua latera, quæ obliqua, i.e. circumquaque habet; Av. גְּבָל est confinium,finis; Pag. Sed non solùm limitem limiti contiguum significat, sed & totum spatium alicui definitum, quaquaversus patet; figuratè autem pars est pro toto; alioqui, אֶרֶץ totum est, ager; גְּבוּל verò, pars seu confinium; Merc. Occurrit autem, Gen.10.19..47.21. Exod.10.14. & 19. &c.ad Mal.1.4..circ.100. l. cum ה cop. præf. וּגְבוּל vel וּגְבָל

וּגְבָל & terminus; Num.34.6. Deut.3.16. circ.20.l.fic & cum præf.הַ demonſtr. הַגְּבוּל, vel, הַגְּבָל, terminus, terminum, &c. Num.22.36..34.4. &c.ad Obad.v.7. circ.50.l.& cum וְ cop.præf. וְהַגְּבוּל & terminus,Ezech. 43.17. Item, cum aliis præf.viz. בְּ, לְ, & מִ; prout ſequuntur, בַּגְּבוּל in termino, Num.33.44.Deut.2.4. Joſ. 24.30.Jud.2.9..11.8.1 Sam.7.13.. 10.2..27.1. לַגְּבוּל ad terminum, Num.21.16..34.10..35.27. Mal. 1.5. מִגְּבוּל ex termino, Ezech.45.7..47.18,20.. & cum kibbutz, מִגְבָּל ex termino,Num.21.14.Item,cum Aff.jod, גְּבוּלִי terminum meum, 1 Chron.4.10. & cum Aff. נוּ_, & בְּ præf. בִּגְבוּלֵנוּ in termino noſtro, Mich.5.5.ut & cum הָ vel, in pauſa, הָ_ Aff. גְּבוּלְךָ vel, גְּבוּלֶךָ terminus tuus, Exod.7.27..13.7..23.31..34.24. Num.20.16,17.. 21.23.Deut.12.20..16.4..19.7..28.40. Pſal.147.14. Iſa. 54.12. & cum בְּ præf. בִּגְבֻלֶךָ in termino tuo, Exod.10.4. Item, cum כֶם_ Aff. גְּבוּלְכֶם vel, גְּבוּלְכֶם terminus veſter, Deut.11.24. Joſ.1.4. cui מִ eſt præf. מִגְּבוּלְכֶם præ termino veſtro, Am.6.2. ſic & cum וֹ, Aff. גְּבֻלוֹ vel, גְּבוּלוֹ terminus ejus, ſuus, Gen. 23.17. Joſ.17.10..18.5.1 Sam.6.9.Job.38.20. Ezech.43.12. cui & בְּ præf. בִּגְבֻלוֹ per terminum ſuum, Num.20.21..21. 24.Jud,11.20.& cum הָ_ Aff. גְּבוּלָהּ terminus ejus, Jud. 1.18.Iſa.19.19. cui præf. וְ cop. וּגְבוּלָהּ & terminus ejus,Ezech.43.13..45.1. item, cum כֶם_ Aff. גְּבוּלָם terminus eorum, Joſ.13.30..18.5..19.11,18,22,25,33. 1 Chron.6.51. 2 Chron.11.13. Pſal.105.31,33. Joel.4.6. Am.1.13..6.2. Zeph.2.8. cui בְּ, & לְ præf. בִּגְבוּלָם in termino eorum, 1 Chron.6.39.לְגִבוּלָם ad terminum ſuum, Jer.31.17. Item,ſemel, cum וֹ_ Aff. גְּבוּלָו terminum ſuum, 1 Sam.7.14.in pl.m. גְּבוּלִים & in conſtr. גְּבוּלֵי termini; undè cum יךָ_ Aff. גְּבוּלֶיךָ terminis tuis, Jer.15.13..17.3. ut & cum יךָ_ Aff. גְּבוּלֶיךָ termini tui,Ezech.27.4. cui & בְּ præf. בִּגְבוּלֶיךָ in terminis tuis, Iſa.60.18.denique cum יהָ_ Aff. גְּבוּלֶיהָ terminis ejus,1 Sam.5.6. 2 Reg.15.16..18.8.Item,indè,No. גְּבוּלָה vel, גְּבָלָה f.idem, terminus, confinium, finis, &c. & in pl.f. cum kibbutz, גְּבֻלוֹת termini, Deut. 32.8. vel, גְּבוּלוֹת termini, Pſal.74.17. ut &, גְּבֻלוֹת termini, Job. 24.2. Iſa.10.13. & cum בְּ præf. בִּגְבֻלוֹת in terminis, Num.32.33. Item, cum לְ præf. & יהָ_ Aff. לִגְבֻלוֹתֶיהָ per terminos ſuos, Num.34.2,12. Joſ.18.20.. 19.49. Item,in aliâ formâ,cum dageſch, גַּבְלָה & in conſtr. גַּבְלַת idem,terminus,&c. unde cum וֹ, Aff. גַּבְלָתוֹ termino ſuo, Iſa.28.26. Sed hoc loco etiam, codices emendatiores, habent Lamed Raphe, ſic, גַּבְלָתוֹ, tanquam à præced. גְּבוּלָה, conſtr. גְּבוּלַת, &c. Nam, in hoc nomine, tam maſc.quàm fæm. paſſim kibbutz ponitur pro ſchurek.Merc. Tempora vero verbi hujus jam ſequuntur; viz.In præt.kal, 3.p pl. גָּבְלוּ determinarunt,Deut. 19.14. & in fut.kal, 3.ſ.m. יִגְבּוֹל terminabit, Joſ.18.20. & in 3.ſ.f.cum cametz-chatuph,ante maceaph; תִּגְבַּל־ terminabit, Zach.9.2. In hiph. הִגְבִּיל fecit vel conſtituit terminum; ut, in 2.ſ.m. cum וְ conv.præf. וְהִגְבַּלְתָּ & terminum pones,Ex.19.12. in Imper. hiph. ſ.m. הַגְבֵּל termin.pone,Ex.19.23.Indè etiam,No. מְגֻבָלוֹת pl.f. conterminationes; i.e.ubi res quædam adjunguntur extremitatibus alicujus rei;& ponitur abſtractum pro concreto; Av. quaſi, terminales, æquabiles, Exod. 28.14. pro מְגֻבָּלוֹת; cui ſimile, מְבֻדָּלוֹת ſeparatæ, Joſ.16.9. Bu. Lex. Denique, hinc etiam, No. גִּבְלוֹת f. conterminatio, complicatio; Av.unde, catenæ גַּבְלַת terminationis, dicuntur, æqualitèr terminata; Bu.Lex.vel, æquales, Exod.28.22. & 39.15. forſan, determinatæ & aptæ longitudinis; Coc.

Rad. 9. גָּבַן; unde, No. גִּבְעָה f. Caſeus; גבנה; Pag.Bu.Coc.&c. In quibuſdam exemplaribus eſt גִּבְנָה Merc.Occurrit, Job.10.10. cum וְ, ſic, וְכִגְבִנָה & ſicut caſeum,&c. nomen à formâ habet, viz.ab eminentia; Av. Nam ad hanc Rad. varii reducunt, גִּבֵּי &, גִּבְנוּנִים; quæ vide ſuprà, in Rad. גָּבַב.

Rad.10. גָּבַע tria ſignificat; nam i. Indè, No. fæm. גִּבְעָה collis,2 Sam.2.25.1 Reg.14.23.2 Reg.17.10. Iſa. 30.25.Jer.2.20.. 16.16.. 49.16..50.6. Ezech.6.13.. 20. 25..34.6. cum præf. לְ, הַ & בְּ, prout ſequuntur; וְגִבְעָה & collis, Iſa.40.4. הַגִּבְעָה collis, Exod.17.9,10. 1 Sam. 14.2.Iſa.30. 17.Hoſ.9.9..10.9. בִּגְבָעָה in colle, 1 Sam.7. 1..22.6. 2 Sam.6.3,4.Hoſ.5.8..10.9. In conſtr. גִּבְעַת idem; collis, colliculus; Occurrit, cum בְּ & מִ præf. בִּגְבַעַת in colle,Joſ.24.33. 1 Sam.13.2.. 14.17.. 23.19. 26.1,3. 2 Sam.21.6. מִגִּבְעַת à colle, Jud.7.1. 2 Sam.23. 29. 1 Chron.11.31. item, cum יִ_, & הָ_, Aff. גִּבְעָתִי collis meus, Ezech.34.27. גִּבְעָתָהּ collis ejus,Iſ.31.4. In pl.fæm. גְּבָעוֹת colles, Job.15.7. Pſal.65.13.. 114.4,6.. 148.9. Prov.8.25. Jer.13.27..17.2. Occurrit cum variis præf. viz.cum וְ, הַ, וְהַ, מֵהַ, וְלַ, מִ, & וּמִ; quæ ſequuntur; וּגְבָעוֹת & colles,Pſa.72.3.Iſa.40.12..41.15.. 42.15. הַגְּבָעוֹת colles,Deut.12.2.2 Reg.16.4. 2 Chron. 28.4. Cant.2.8.Iſa.2.14..65.7.Jer.4.24.Hoſ.4.13. Am.9. 13.Mich.6.1. וְהַגְּבָעוֹת & colles,Iſa.54.10..55.12.Joel. 4.18. Nah.1.5. מֵהַגְּבָעוֹת à collibus, Zeph.1.10. וְלַגְּבָעוֹת & collibus, Ezech.6.3.. 36.4,6. Hoſ.10.8. מִגְּבָעוֹת à collibus, Iſa.2.2.Jer.3.23. Mic.4.1. וּמִגְּבָעוֹת & à collibus,Num.23.9.in pl.f.conſtr. גִּבְעוֹת vel, גִּבְעֹת colles,Gen.49.26.Deut. 33.15.Hab.3.8. &cum יךָ_ Aff. גִּבְעוֹתַיִךְ colles tui, Ezech.38.8. Deindè,ii. Secundum hujus rad.ſignificatum, eſt in No.pl.fæm. מִגְבָּעוֹת, tiaræ, vel mitræ; Pag. Galeri in modum collis,vel, ut aliis placet, Scyphi; Merc.70. κιδάρεις; tegmina capitibus ſacerdotum; ſummo datur מִצְנֶפֶת; Coc. pilei fuere latiores, inſtar petaſorum; habentium in medio colliculum; Av.Occurrit autem, מִגְבָּעוֹת tiaræ,Exod.29. 9. Lev.8.13. & cum יִ & הַ præf. תִּגְבָּעוֹת & tiaras, Exod.28.40. הַמִּגְבָּעוֹת tiararum,Exod.39.28. Item,iii.ſignif. 3. eſt in No. גְּבִיעַ m. Scyphus, calix; Pag. Bu. Coc. à formâ colliculi, vel galeri; Merc. Sed tribuitur quoque candelabro, habenti partes extantes, inſtar calicis; Av.occurrit autem, גְּבִיעַ ſcyphus, calix, Gen. 44.2. & cum הַ præf. הַגְּבִיעַ ſcyphus,Gen.44.12,16,17. Item, cum יִ_ Aff. גְּבִיעִי ſcyphus meus, Gen.44.2. in pl. m. גְּבִיעִים ſchyphi, calices,lances,Exod.25.33, 34..37. 19.. Jer.35.5. in pl.conſtr. גְּבִיעֵי, cum יהָ_ Aff. גְּבִיעֶיהָ ſchyphi, lances ejus, Exod.25.31..37.17.

Rad. 11. גָּבַר, eſt, ὑπερατῶν, ὑπερδυναμῶν; ſuperare, prævalere; Coc. invaluit, & aliis prædominatus eſt; virtute, potentiâ, & authoritate ſuperior fuit; item,tranſitivè, roboravit,fortificavit; Av.valuit,robuſtus fuit, validus fuit; Bu. Occurrit autem, גָּבַר prævaluit, prævalet, 1 Chron.5.2. Pſal.103.11.. 117.2. Lam. 1.16. cum וְ cop.præf. וְגָבַר & prævaluit, Exod. 17.11. in 3.pl.præt. גָּבְרוּ prævalent,invaluerunt, Gen. 7.19,20..49.26. 2 Sam.11.23.Job.21.7.Pſal.65.4.Jer.9. 2, & in pauſa, גָּבְרוּ fortiores fuerunt,2 Sam.1.23.In fut. kal

kal 3.ſ.m. יִגְבַּר prævalebit. 1 Sam.2.9. & in 3.pl.m.cum ו conv. וַיִּגְבְּרוּ & invaluerunt, Gen.7. 18, 24. In piel, גִּבֶּר ſuperavit, corroborando ſuperavit; Av. roboravit,corroboravit; Bu. ut in 1.ſ.cum וְ conv. וְגִבַּרְתִּי & corroborabo, Zach. 10.6. cui eſt ם Aff. וְגִבַּרְתִּים & corroborabo eos, Zach.10.12. & in fut.piel,3.ſ.m. יְגַבֵּר roborabit,Eccl.10.10. in hiphil, הִגְבִּיר, fecit ſuperare, corroboravit; ut cum ו conv. וְהִגְבִּיר & corroborabit, Dan.9.27. & in fut. hiph.3.ſ. m. יַגְבִּיר, corroborabit; undè, in 1.pl. נַגְבִּיר roborabimus, Pſal. 12. 5. In hithpael, הִתְגַּבֵּר fecit ſe ſuperare, corroboravit ſe; undè, in fut.hithp. 3.ſ.m, יִתְגַּבָּר roborat ſeſe, Job.15.25. Iſa. 42.13. & in 3. pl. m. יִתְגַּבְּרוּ invaleſcent, Job. 36.9. Indè nomina, i. גִּבּוֹר m. vir, Pſal.18.26. Item, ii. No. גֶּבֶר & in pauſa, גָּבֶר, maſc.idem,vir; maſculus; Coc. quaſi validus; ut & Latine, à viribus, dictus; Bu.Lex. qui exuperat alios,virtute, autoritate,& dominio; hinc, per aphæreſin, Latine, vir; Av. גֶּבֶר dicitur,vir,eò quod robur habeat & dominium ſupra uxorem, inquit Kimchi; Pag Interdum diſtributive, quiſque; ut Joel,2.8. Bu.Lex. Occurrit autem, Deut.22.5. Jud.5.30. Job.3.2.. 4.17.&c.ad Zach.13.7.ferè,40.l.& cum ו cop.præf. וְגֶבֶר & vir, Job.14.10.. 34 34. Item, cum aliis præf.viz. כְּ, הַ, לְ, וְכְ, & מִ, prout ſequuntur, כַּגֶּבֶר vir, Gen.24. 3,15. 2 Sam.23.1. Pſal.34.9..40.5..52.9..94.12.. 127.5. Prov.30.1. Jer.17.5,7.Lam.3.1. כְּגֶבֶר ſicut vir, Job. 38.3..40.7.Pſal.88.5. וּכְגֶבֶר & ſicut vir,Jer.23.9. לְגֶבֶר viro, Job.3.22..16.21. לַגֶּבֶר viro,Lam.3.27. מִגֶּבֶר à viro, Job.33.17. in pl.m. גְּבָרִים viri,Jer. 41. 16. & cum præf. הַ, לְ, & לְ; ſic, הַגְּבָרִים viri,1 Chron.24.4..26. 12. Jer.43.6.. 44.20. לַגְּבָרִים viris, Joſ.7.14, 17, 19. לִגְבָרִים viris, 1 Chron.23.3. Deindè, ii. Indè, Nomen, גִּבּוֹר, vel גִּבֹּר; prævalens, potens, fortis; validus,robuſtus; Pag.Bu.Coc.&c. Heros,præpotens, prævalidus; vir heroicus, qui aliis, virtute, potentiâ, vel etiam authoritate excellit; ſed ad robur propriè refertur; vir ſtrenuus; Merc.ſim.Av. Occurrit autem, Gen.10.8,9. Jud.6.12..11.1.&c.ad Zach.9.13.circ.50.l. & cum præf. וְ, הַ, בְּ, כְּ, & מִ; prout ſeq. וְגִבּוֹר & potens, 1 Sam. 16.18. Pſal.24.8.Am.2.14. הַגִּבּוֹר potens, Deut.10.17. Neh.9.30.Pſal.52.3. Jer.9.22..32.18..46.6. בְּגִבּוֹר in potent. Jer.46.12. כְּגִבּוֹר ſicut potens,Job.16.14. Pſal.19. 6..78.65. Iſa.42.13. Jer.14.9..20.11..50.9. Zach.10.7. מִגִּבּוֹר præ,à robuſto,Prov.16.32.Iſa.49.27. Item, ſemel cum ם Aff. גִּבּוֹרִים fortiſſimum ſuum,1 Sam.17. 51. In pl.m. גִּבּוֹרִים potentes, robuſti, fortiſſimi, Joſ. 10.2. 1 Sam.2.4.&c.ad Ezech.32.21. circ.20. l. & cum præf. הַ demonſtr. הַגִּבּוֹרִים vel, הַגִּבֹּרִים fortes, potentes,Gen.6.4. Exod.10.11..12.37.&c.ad Joel.4.9.circ. 20.l. Item,cum יְהוָה, כְּ, בְּ, & לְ præf. וְהַגִּבּוֹרִים & potentes,1 Reg.1.8..28.1.1 Chron.29. 24. בַּגִּבּוֹרִים in potentes, Jud.5.13,23.1 Chron.12.1. Am. 2.16. כַּגִּבּוֹרִים ſicut potentes, Joel.2.7. Zach.10.5. לַגִּבּוֹרִים robuſtorum,Eccl.9.11. in pl.m conſtr. גִּבּוֹרֵי, fortes,potentes, robuſti, Joſ.1.14..6.2..8.3.. 10.7.&c. ad Jer.51.30. circ. 30.l. & cum ו, לְ & מִ præf. וְגִבּוֹרֵי & potentes,1 Chron. 11.26. לְגִבּוֹרֵי potentium,2 Chron.26.12. מִגִּבּוֹרֵי è potentibus,Cant.3.7. Item,cum י, יְ, & יו Aff. גִּבּוֹרַי potentes meos,Iſa.13.3. גִּבּוֹרֶיהָ potentes tui,Hoſ.10.13. Joel.3.11. Obad.1.9. גִּבּוֹרֶיהָ potentes ejus, Jer.26.21. וְגִבּוֹרָיו & potentibus ſuis,2 Chron.32.3. ut etiam, cum יהו, יָהּ, & יְהֹם, Aff. גִּבּוֹרְיהוּ potentium ejus, Nah. 2. 3. גִּבּוֹרֶיהָ potentes ejus, Jer.50.36.. 51.56. וְגִבּוֹרֶיהָ & potentes ejus, Jer.51.57. וְגִבּוֹרֵיהֶם & potentes eorum, Jer.46.5. Item, iii. Hinc, No.maſc. ſignificans, dominio,& autoritate potentem, viz. גְּבִיר herus, dominus,Gen.27.28,37. ut &, iv.Indè, No. גְּבִירָה Auguſta, & de regina tantum dicitur; Bu. Lex. Occurrit cum הַ præf. הַגְּבִירָה hera,domina,heroina, 1 Reg.11. 19. & cum יְהוָה, סְ, & לְ præf. וְהַגְּבִירָה & heroina, auguſta,2 Reg.10.13. Jer.29.2. מִגְּבֶרֶת ab auguſta, 1 Reg. 15.13.2 Chron.15.16. וְלִגְבִירָה & heroinæ, Jer.13.18. Sic &, v. No.fæm. גְּבֶרֶת hera, Iſa.47.5,6. & cum י, ךָ, & ה Aff. גִּבְרָתִי heram meam,Gen.17.8. גִּבְרָתֵךְ heram tuam,Gen.16.9. גִּבְרָתָהּ hera ejus,Gen.16.4. 2 Reg.5.3. Pſal.123.2. Prov.30.23. cui ult. כַּ præf. כַּגִּבְרָתָהּ ſicut hera ejus, Iſa.24.2. Item,vi.Indè No.fæm.ſignificans robur, fortitudinem,&c.viz. גְּבִירָה potentia,virtus,Exod. 32.18. Job.39.19.Pſal.89.14.Prov.8.14. & cum יְ, יְהוָה, בְּ, & מִ præf. וּגְבוּרָה & potentia, 1 Chron. 29.12. 2 Reg.18.20. 2 Chron.20.6. Job.12.13. Iſa.11.2..36.5. Mic.3.8. וְהַגְּבוּרָה & potentia, 1 Chron.29.11. גְּבוּרָה in, cum potentia, Pſal. 65. 7. Eccl.10.17. Jer. 10. 6. וּלְגְבוּרָה & potentiæ, Iſa.28. 6. מִגְּבוּרָה præ potentiâ, Eccl.9.16. In conſtr. גְּבוּרַת potentia, fortitudo; ut cum בְּ præf. Pſal.147.10. בִּגְבוּרַת in fortitudine equi, &c. Undè cum י & ךָ Aff. גְּבֻרָתִי potentiam meam, Iſa.33.13.Jer.16.21. גְּבוּרָתֵךְ potentia tua, Pſal.21.14.. 71.18..80.3.cui ult. י, & וּבְ præf. וּגְבוּרָתֵךְ & potentia tua, Pſal.145.11. Iſa.3.25. וּבִגְבוּרָתֵךְ & potentiâ tuâ, Pſal.54.3. ſic & cum כֶם, & י, aff. גְּבוּרַתְכֶם potentia veſtra,Iſa.30.15. גְּבוּרָתוֹ potentia,robur ejus,Jud.8. 21.1 Reg.15.23. 2 Reg.10.34..20.20.Pſal.106.8.cui ult. י & בְּ præf. וּגְבוּרָתוֹ & potentia ejus, 1 Reg.16.7,27.. 22.46. 2 Reg.13.12..14.15,28.1 Chron.29.30. Eſth.10. 2. בִּגְבוּרָתוֹ in potentiâ ſuâ,Jud.5.31. Pſal.66.7. Jer.9. 22. Item, cum ם aff. cui etiam, ſunt, י, בְּ, מִ præf. גְּבוּרָתָם potentia ipſorum,Jer.49.35..51.30.Mic.7.15. וּגְבוּרָתָם & potentia ipſorum, Jer.23.10. בִּגְבוּרָתָם cum potentiâ ſuâ, Ezech.32.29. מִגְּבוּרָתָם à potentiâ illorum,Ezech.32.30.in pl.fæm. גְּבוּרוֹת potentiæ, Job. 41.4. Pſal.106.2. cum בְּ præf. בִּגְבוּרוֹת in potentiis, Pſ.20.7..71.16..90.10..147.10.Item,cum יו, & וֹ, aff. וּגְבוּרוֹתָיו & potentiæ tuæ,Pſal.145.4. Iſa.63.15.ut &, cum וְכְ præf. וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ & juxta potentias tuas, Deut.3.24. Item, cum יו aff. גְּבוּרוֹתָיו potentiæ ejus, Job.26.14. Pſal.145.12.cui & בְּ præf. בִּגְבוּרוֹתָיו in potentiis ſuis,Pſal.103.2.

Rad.12. גָּבַשׁ; undè, No. גָּבִישׁ m.eſt genus, & nomen lapidis pretioſi, teſte Kimchi, Pag. quidam putant chryſtallum verti poſſe, quod ſit albi coloris; Merc. Av. verti poteſt, unio, margarita pretioſa; Bu. Lex. Occurrit cum ו cop. וְגָבִישׁ & margarita; Bu.& lapis pretioſus; Pag.Job.28.18. Sed legitur quoque compoſitum, cum אֵל, i.e. ad, vel אֵל potens; q. d. ad formam Chryſtalli prægrandis; Av.vide ſuprà אֶלְגָבִישׁ גג Vide ſuprà ad initium Gimel.

Rad.13. גַּד m. Coriandrum; Pag. Bu.Coc. &c. Semen Coriandri, quod effuſum diſcurrit turmatim,(nam ad Rad; גָּדַר reducit) Av.Exod.16.31. Num.11.7.Ubi, 70. κόκκον; Coc.Semen rotundum eſt,color autem ejus non eſt albus; Unde,Manna,non colore,ſed rotunditate ipſi

ipsi comparatur; Bu. Lex. sim. Coc. ex Pag. Vide & in גָּדַד.

Rad. 14. גָּדַד est turmatim invadere; Coc. excurrit turmatim; incursionem fecit turmatim, quemadmodum milites levis armaturæ gregatim excurrunt ad depopulandum agros, & ad exercenda latrocinia, quo hominibus nocent, eosque contristant; Av. sim. Pag. Merc. Bu. &c. Atque hinc sumitur pro irrumpere cultris, in cutem corporis, quod est, incidere; Nota autem duas radices, גוד, & גָּדַד confundi; Merc. Radix hæc גָּדַד & גַּד duo significat, i. turmatim convenire, depopulari; Bu. ut in fut. kal, 3 s.m. Sed ex forma quiescentium, quasi ex גוּר, Bu. Lex. sic יָגוּר, vel, יָגָר populabitur, Gen. 49.19. sic, cum נִי aff. יְגוּדֶנִּי populabitur eum, Gen. 49.19. Hab. 3.15. & in 3.pl.m. ex propriâ formâ duplicantium; יָגוּדוּ turmatim conveniunt, Ps. 94. 21. in hithpael; הִתְגּוֹדֵד turmatim excurrere in aliam personam vel rem; Av. turmatim congregare se, vel convenire; Bu. ut in fut. hithp. 2.s. fæm. תִּתְגּוֹדְדִי turmatim convenito, Mic. 4.14. & in 3. pl.m. יִתְגּוֹדְדוּ turmatim convenient, Jer. 5.7. Undè nomina, i. גַּד m. turma; ut Isa. 65.11. לַגָּד turmæ isti; (ubi לַ est præf.) cœlesti scil. exercitui, cui divinos tribuebant honores; Bu. Lex. & Gen. 30.11. cum בָּ præf. בָּגָד, turmatim; Av. vel, est, pro, בָּא venit turmâ; (nam, ultimum cametz, est, ob Athnach.) duabus vocibus; prout etiam Masora notat quindecim voces, quæ scribuntur ut una, sed leguntur ut duæ; Bu. Lex. Item, ii. Indè, No. גְּדוּד m. idem, turma, propriè militum excurrentium ad depopulandos agros; Av. &c. sim. Occurrit autem, גְּדוּד turma, Gen. 49.19. 2 Sam. 22.30. 1 Reg. 11.24. Psal. 18. 30. Jer. 18.22. Hos. 7.1. & cum præf. הַ, לָהֶ, מֵהַ, בְּ, & לְ prout sequuntur; הַגְּדוּד turma, 1 Sam. 30.8, 15, 23. 2 Reg. 13.21.1 Chron. 12.18, 21.2 Chron. 21.21..25.13. לַהֲגְדוּד turmæ, 2 Chron. 25.6. מֵהַגְּדוּד à turmâ, 2 Sam. 3.22. בַּגְּדוּד in turmâ, Job. 29.25. לִגְדוּד turmæ, 2 Chron. 25.9..26.11. in pl.m. גְּדוּדִים turmæ, 2 Sam. 4.2. 2 Reg. 5.2. Hos. 6.10. & in constr. גְּדוּדֵי turmæ, 2 Reg. 6.23..24.2. 1 Chron. 7.4. cum וּ cop. וּגְדוּדֵי & turmæ, 2 Reg. 13.20. Item, cum aff. יו גְּדוּדָיו turmæ ejus, Job. 19.12. cui & לְ præf. לִגְדוּדָיו turmis ejus, Job. 25.3. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est in hithp. הִתְגּוֹדֵד excurrit in seipsum, laceravit seipsum; incidere se, cæsuram inducere; ut in part.pl.m. מִתְגּוֹדְדִים & incidentes se, Jer. 41.5. & in fut. hithp. 2.s.f. תִּתְגּוֹדְדִי incides te, Jer. 47.5. ut & in 3. s.m. יִתְגּוֹדֵד incidit se, Jer. 16.6. sic & in 2.pl.m. תִּתְגּוֹדְדוּ incidetis vos, Dan. 14.1. & in 3. pl.m. cum וַ conv. וַיִּתְגּוֹדְדוּ & incidebant se, 1 Reg. 18.28. Indè, No. גְּדוּדָה fæm. incursio; incisio; ut si quis, præ dolore, laceret cutem suam; Av. irruptio, dilaceratio; Merc. &, in pl.f. incisiones, notat; sic, גְּדֻדוֹת cæsuræ, Jer. 48.37. Et, ii. Indè, No. גְּדוּדִים pl.m. sunt porcæ, in agro arato; arguit verbum נָחַת additum, fac, descendant porcæ ejus; quanquam aliter Kimchi, & alii, qui liras interpretantur, & ab incidendo deducunt; vide & תֶּלֶם. Coc. sunt sulci, liræ, quasi terræ scissuræ; Bu. Lex. in constr. גְּדוּדֵי idem; incisiones, viz. terræ; i.e. sulci; & cum הָ aff. גְּדוּדֶיהָ incisiones, sulci ejus, Psal. 65.11.

Rad. 15. גָּדָה duo significat; nam, i. Indè No. גְּדִי m. hædus; Heb. ἔριφος; Pag. Bu. Coc. &c. hædulus lactens, qui incurrit in ubera matris; (est enim cogn. cum גָּדַד excurrit.) & est tam caprini quàm ovilli generis; Av. Occurrit autem, גְּדִי hædus, Gen. 38.17, 20. Exod. 23.19.. 34.26. Deut. 14.21. Jud. 6.19..13.15, 19. Cant. 1.14. Isa. 11.6. & cum וְ, הֲ, & בְּ, præf. וּגְדִי & hædus, 1 Sam. 16.20. הַגְּדִי hædus, Gen. 38.23. Jud. 14.6. בְּגְדִי cum hædo, Jud. 15.1. in pl.m. גְּדָיִים hædi, 1 Sam. 10. 3. & in constr. גְּדֵי hædi, Gen. 27.9, 16. in pl. fæm. גְּדִיּוֹת capellæ; undè cum יךָ aff. גְּדִיּוֹתַיִךְ capellas tuas, Cant. 1. 8. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est in No. pl. f. גְּדוֹת ripæ; Pag. Bu. Coc. 70. κρημνὸς; littora, sive, ripæ, in quas excurrit aqua; Av. Undè cum יָ Aff. גְּדוֹתָיו ripas suas, Jos. 3.15..4.18..12.5. Isa. 8.8.

Rad. 16. גָּדַל &, גָּדַל est magnum esse, vel fieri; viz. quantitate, qualitate; tempore, ætate, vel durationè; grandescere, adolescere, magni fieri; Bu. Coc. Merc. crescere; educari; Bu. magnus, vel magnificatus fuit; succrevit; Av. occurrit autem, גָּדַל crevit, Gen. 26.13.. 38.14. Job. 2.13. & cum נִי Aff. גְּדָלַנִי crevit apud me, Job. 31.18. Item, in 3.ff. præt. kal גָּדְלָה magnus est, Gen. 19.13. 1 Sam. 26.24. Ezr. 9.6. in 2.s.m. גָּדַלְתָּ magnus exiistis, 2 Sam. 7.22; Psal. 104.1. & in 1.s.cum ! cop. וְגָדַלְתִּי magnus fui, Eccl. 2.9. Item, in 3.pl. גָּדְלוּ creverunt, educati sunt, magna exiistunt, 1 Reg. 12.8, 10. 2 Chron. 10.8, 10. Psal. 92.6. Jer. 5.26. & in Infin. kal, cum camerz & tzeri, גָּדֵל crescendo; vel potest esse nomen Toar, i.e. adject. ut cum ! cop. וְגָדֵל fæm. & crescens, Gen. 26.13. 1 Sam. 2.26. 2 Chron. 17.12. in fut. kal 1.s. אֶגְדַּל major ero, Gen. 41.40. & in 2. s.f. cum ! conv. וַתִּגְדְּלִי & crevisti, Ezech. 16.7. Item, in 3.s.m. fut. kal; יִגְדַּל crescet, crescat, magnus fit, Gen. 38.11.. 48.19. Num. 14.17. Psal. 35.27..40.16..70.5. Mic. 5.3. Zach. 12. 11. Mal. 1.5. & cum ! cop. præf. וַיִּגְדַּל & magnificetur, 2 Sam. 7.26. 1 Chron. 17.24. ut & cum ! conv. præf. in patach; וַיִּגְדַּל & crevit, adolevit, Gen. 21.8.. 26. 13. Exod. 2.10, 11. Jud. 13.24. 1 Sam. 3, 19..2.21.1 Reg. 10. 23.2 Reg. 4.18. 2 Chron. 9.22. Lam. 4.6. Sed, in pausa, cum cametz, וַיִּגְדָּל idem, Gen. 21.20..24.35. sic & in 3. s.f. fut. kal תִּגְדַּל magna sit, 1 Sam. 26.24. Zach. 12.7. & cum וַ conv. præf. וַתִּגְדַּל crescerет, educaretur, 2 Sam. 12.3. Dan. 8.9, 10. Item, in fut. kal, 3.pl.m. יִגְדְּלוּ adolescent, Ruth. 1.13. & cum ! conv. וַיִּגְדְּלוּ & creverunt, Gen. 25. 27. Jud. 11.2. in præt. piel, est cum tzeri, גִּדֵּל educavit, Isa. 49.21. vel, cum pathach, גִּדַּל magnificavit, Jos. 4.14. Esth. 3.1. & cum Aff. וֹ, sic, גִּדְּלוֹ magnificavit eum, Esth. 5.11..10.2. & in 3.s.fæm. גִּדְּלָה educavit, Isa. 51.18. in 1.s. גִּדַּלְתִּי educavi, Isa. 1.2..23.4. & in 2. s. m. גִּדַּלְתָּ crescere fecisti; unde cum Aff. וֹ, sic, גִּדַּלְתּוֹ educasti eum, Jon. 4.10. in 3.pl. præt. piel, cum הוּ, Aff. גִּדְּלוּהוּ educaverunt eum, Ezech. 31.4. Item, in part. piel, מְגַדֵּל crescere faciens, &c. undè, in pl.m. מְגַדְּלִים educantes, 2 Reg. 10.6. in Infin. piel, גַּדֵּל crescere faciendo, Num. 6.5. & cum לְ præf. לְגַדֵּל magnificare, 1 Chron. 29.12. & cum Aff. הָ, sic, גַּדֶּלְךָ magnificare te, Jos. 3.7. Item, cum Aff. ם & וּל præf. וּלְגַדְּלָם & educare eos, Dan. 1. 5. Sic &, in Imper. piel; 2.pl.m. גַּדְּלוּ magnificate, Psal. 34. 4. In fut. piel, 1.s. cum אַ conv. & הָ parag. וְאַגַּדְּלָה & magnificabo, Gen. 12.2. Item, ! conv. & נוּ Aff. וְאַגַּדְּלֵנוּ & magnificabo eum, Psal. 69.31. &, in 2.s.m. cum נוּ Aff. תְּגַדְּלֵנוּ magnifices eum, Job. 7.17. in fut. piel, 3.s.m. יְגַדֵּל educaverit, Isa. 44.14. & cum ! conv. וַיְגַדֵּל & magnificavit, 1 Reg. 1.37, 47. 1 Chron. 29.25. ut & cum ! conv. & הוּ Aff. וַיְגַדְּלֵהוּ & magnificaret eum, 2 Chron. 1.1. Item, in fut. piel; 3.pl.m. יְגַדְּלוּ educaverint, Hos. 9. 12.

In

In pual, מְגֻדָּלִים educari, Undè in part.pual, pl.m. educati, Psal.144.12. in hiphil, הִגְדִּיל magnificavit, magna efficit, amplificavit,1 Sam.12.24..20.41. Psal.41. 10..55.13..126.2,3. Isa.28.29. Jer.48.26,42. Lam.1.9. Dan.8.8,11. Joel.2.20,21. & cum ! cop. וְהִגְדִּיל & magnificavit; Dan.8.4. & in 2.f.m.præt.hiph. הִגְדַּלְתָּ magnificasti, Psal.138.2. Isa.9.2. ut & in 1.s. præt.hiph. הִגְדַּלְתִּי magnificavi, Eccl.1.16..2.4. & in 3.pl. præt.hiph. הִגְדִּילוּ magnificarunt, Psal.38.17. in part.hiph.s.m. מַגְדִּיל magnificans,2 Sam.22.51. Psal.18.51. & in pl.m.cum ה dem. הַמַּגְדִּילִים magnificantes, Psal.35.26. in Infin.Hiph.cum ל, & וּל præf. לְהַגְדִּיל ad magnificandum, 1 Chron.22. 5. וּלְהַגְדִּיל & ad magnificandum, Am.8.5. item, in fut. hiph.1.s. אַגְדִּיל magnificabo, Ezech.24.9. & in 2.s.m. תַּגְדֵּל magnifices, Obad.1.11. & cum ! conv. וַתַּגְדֵּל & magnificasti, Gen.19.19. sic, in fut.hiph.3.s.m. יַגְדִּיל magnificabit, Isa.42.21. Dan.8.25. & in 2.pl.m. תַּגְדִּילוּ amplificabitis, Job.19.5. & cum ! conv. וַתַּגְדִּילוּ & magnificastis, Ezech.35.13. ut & in 3.pl.m. cum ! conv. præf. וַיַּגְדִּילוּ & ampliarunt, Zeph.2.8,10. Notandum autem, in hiphil, interdùm hoc verbum intransitivè sumi; pro, magnificavit se, extulit, sustulit se; ut, Job.19.5. Jer.48.26. &c. Bu. Lex. in hithpael, הִתְגַּדֵּל magnificavit seipsum; ut, in pæt.hithp. 1.sing. cum ! conv. præf. וְהִתְגַּדַּלְתִּי & magnificabo me, Ezech.38.23. in fut.hithp. 3.s.m. יִתְגַּדֵּל magnificabit se, Isa.10.15. Dan.11. 37. & cum ! cop. præf. וְיִתְגַּדֵּל & magnificabit se, Dan.11.36. Indè nomina; i. גָּדֵל m. magnus; & participialitèr, crescens immensè; est part. kal, & amisso tempore, fit nomen; Av. &c. sim. ut in locis citatis, ad Infin.kal. Undè, in pl.m. גְּדֵלִים, & in constr. גְּדֵלֵי magni, Ezech.16. 26. Et, ii. hinc, No.masc. גָּדוֹל magnus, amplus, magnificus; maximus; &c. vel, absque ו, vau, גָּדֹל idem, ut Gen.4.13.. 12.2.. 15.14. &c. ad Mal.1.11,14. circ.180. l. cum ! cop. præf. וְגָדוֹל & magnus,1 Sam.25.36.2 Sam. 3.38..5.10. 1 Chron.11.9. Esth.9.4..10.3. Job.3.19. Jer. 10.6. & cum ה demonstr. præf. הַגָּדוֹל, vel, הַגָּדֹל magnus, magnificus; maximus; magnum, maximum, magnificum, &c. Gen.1.16..10.21..15.19.. 27.1,15, 42. Exod.3.3..18.22. &c. ad Mal.3.23. circ.110. l. & cum וה præf. וְהַגָּדוֹל & magnus, 1 Chron.12.14. Mich.7.3. item, cum aliis præf. viz. בְּ, כְּ, מִ & לְמִ, ut seq. בַּגָּדוֹל In maximo, Gen.44.12. כַּגָּדוֹל sic, sicut magnus, Deut.1.17. 1 Chron.25.8..26.13.2 Chron.31.15. מִגָּדוֹל à maximo, 2 Chron.34.30. לְמִגָּדוֹל à maximo, Esth.1.5,20. in formâ constr. גְּדוֹל magnus, Jer.32.19. Ezech.17.3,7. & cum cametz chatuph, ante makkaph; גָּדֹל magnus, Prov.19.19. & cum ו, vau vacante, post cametz chatuph, & ו, præf. וּגְדוֹל & magnus, Psal.145. 8. Nah. 1.3. Item, cum ם Aff. גְּדוֹלָם maximus eorum; Jer. 6. 13.. 31. 34. cui & מִ præf. מִגְּדוֹלָם à maximo eorum, Jon.3.5. In pl.m. גְּדוֹלִים vel גְּדֹלִים magni, magnates; magnifici, &c. Gen.12.17. Exod.6.6..7.4. &c. ad Jer.50.9. circ. 25. l. & cum ה demonstr. præf. הַגְּדוֹלִים vel, הַגְּדֹלִים magni, Gen.1.16,21. Deut.29. 3.1 Sam.17.13,14.1 Chron.17.8. 2 Chron.36.18. Neh. 11.14. Psal.115.13. Jer.5.5. in constr. pl. גְּדוֹלֵי magnates,2 Reg.10.6. & cum יו, Aff. גְּדוֹלָיו magnates ejus, 2 Reg.10.11. cui etiam ו præf. וּגְדוֹלָיו & magnatum ejus, Jon.3.7. item, cum ה Aff. גְּדוֹלֶיהָ magnates ejus, Nah.3.10. in s.fæm. גְּדוֹלָה vel, גְּדֹלָה, magna, magnifica; & substantivè, magnale, magnum, magnitudo, granditas, &c. Av. Gen.15.12.. 20.9.. 27.23,34. &c. ad Zach.14.4. circ.100. l. cum ו cop. præf. וּגְדוֹלָה & magna, vel magnum, &c. Neh.7.4. Eccl.9.13. cum ה dem. præf. sic. הַגְּדוֹלָה vel, הַגְּדֹלָה, magna, maxima, &c. Gen.10.12..29.16..39.9. &c. ad Jon.4.11. circ.40. l. & cum והְ præf. וְהַגְּדוֹלָה, & maxima, vel maximo, Isa. 27.1. In pl.fæm. גְּדוֹלוֹת vel, גְּדֹלוֹת, aut, גְּדֹלֹת magnæ, magnificæ, maximæ; vel maxima, &c. Num.13.29. Deut.1.28..6.10. &c. ad Ezech.25.17. circ.40. l. Item, cum ה demonst. præf. sic, הַגְּדוֹלוֹת, vel, הַגְּדֹלוֹת magnificæ; magnæ, maximæ, Deut.7. 19.. 10. 21.. 29.3. Jos.24.17. 2 Reg.8.4. Ezech. 16. 60. & cum בְּ præf. בִּגְדוֹלוֹת in magnis, Psal.131.1. Sic &, iii. Indè No. גְּדוּל masc. magnitudo; ut cum בְּ præf. בְּגֹדֶל in magnitudine, Exod.15.16. Item, iv. Indè, Nomen masc. גֹּדֶל magnitudo, magnificentia, Deut.32.3. Isa.10.12. & cum בְּ, & כְּ præf. וּכְגֹדֶל & in magnitudine, Isa. 9. 8. Ezech. 31.18. כְּגֹדֶל juxta magnitudinem, Num.14. 19. Psal. 79.11. Sed cum aff.cholem mutatur in cametz chatuph; ut cum הְ aff. גָּדְלְךָ magnitudinem tuam, Deut. 3.24. cui & בְּ præf. בְּגָדְלְךָ magnitudine tuâ, Deut.9.26. Ezech.31.2. Sic & cum ו, Aff. גָּדְלוֹ & magnitudinem suam, Deut.5.24. Item, kibbutz, pro cholem, aut cametz chatuph; sic, גֻּדְלוֹ magnitudinis ejus, Psal.103.2. & cum בְּ præf. בְּגֻדְלוֹ magnitudine suâ, Ezech.31.7. Deindè, v. Hinc etiam, No. גְּדֻלָּה vel, גְּדוּלָה fæm. cui præf. ו cop. &, sic, וּגְדוּלָה magnitudo, magnificentia, amplitudo, Esth.6.3..7.21. Item, cum ה præf. sic, הַגְּדוּלָה idem, 2 Sam.7.23.1 Chron.17.19. vel, sic, הַגְּדֻלָּה idem, 1 Chron. 29.11. in Constr. גְּדֻלַּת amplitudinem, Esth.10.2. & cum י. Aff. גְּדֻלָּתִי magnitudinem meam, Psal.71.21. Item, cum ו præf. &, ו & vacantibus, in lectione, ante הְ Aff. sic, וּגְדֻלָּתוֹ & magnitudinem tuam, Psal.145.6. sic &, cum וֹ, Aff. גְּדֻלָּתוֹ magnitudinis suæ, Esth.1.4. cui וְל præf. וְלִגְדֻלָּתוֹ & magnitudini ejus, Psal.145.3. in pl. fæm. גְּדֻלוֹת maximæ res,1 Chron.17.21. & cum ה demonstr. præf. הַגְּדֻלוֹת maximæ res, 1 Chron.17.19. Deindè, ii. Indè, No.m. occurrens, 2 Sam.22.51. (qui locus tamen deest in Bu.Conc.) viz. מִגְדּוֹל turris, Migdol, n.p. Exod. 14.2. Num.33.7. & cum בְּ præf. בְּמִגְדּוֹל vel, בְּמִגְדֹּל in Migdol, Jer.44.1.. 46.14. Item, in secundo hoc significatu hujus radicis, scil. turris, seu ædificium altum & magnum, quod veteribus arcis loco erat, à magnitudine sic dictum, Pag. Merc.&c. frequentiùs occurrit in aliâ formâ, No. Masc. מִגְדָּל turris, Isa.2.15..5.2. & cum præf. ו, וְ & ה seq. וּמִגְדָּל & turrim, Gen.11.4. הַמִּגְדָּל turrim, Gen.11.5. Jud.8.9..9.51,52.2 Reg.9.17. Neh.3. 27. וְהַמִּגְדָּל & turris, Neh.3.25,26. in forma Constr. est cum patach, sic, מִגְדַּל turris, Jud.8.17..9.46,47,49. Neh.3.1,11..8.4. Psal.61.4. Prov.18.10. Mic.4.8. & cum præf. מִ, ל & כְּ, וּ, sic, וּמִגְדַּל & turris, Jos.15.37..19. 39. Jud.9.51. Neh.12.39. Zach.14.10. כְּמִגְדַּל sicut turris, Cant.4.4..7.5. לְמִגְדַּל ad turrim, Gen.35.21. Neh. 12.38. מִמִּגְדַּל à turri, 2 Reg.17.9..18.8. Jer.31.38. Ezech.29.10..30.6. in pl.masc. מִגְדָּלִים turres,2 Chron. 26.9,10. Isa.30.25. & cum ו & ה præf. וּמִגְדָּלִים & turres,2 Chron.14.6..27.4. הַמִּגְדָּלִים turres, 2 Chron.26. 15. Isa.33.18. in pl.m. Constr. מִגְדְּלֵי turres; undè, cum הָ Aff. מִגְדְּלֶיהָ turres ejus, Psal.48.13. Ezech.26.4. item,

tem, in pl.fæm. מִגְדָּלוֹת, ut, cum ה demonstr. præf. הַמִּגְדָּלוֹת turres, 2 Chron.32.5. Item, cum בְּ & כ præf. וּבַמִּגְדָּלוֹת & in turrib. 1 Chron.27.25 כַּמִּגְדָּלוֹת ficut turres; Cant.8.10. & in pl. f. constr. מִגְדְּלוֹת turres, Cant.8.13. & cum יךָ Aff. & ו cop. & בָּ præf. וּמִגְדְּלוֹתַיִךְ & turres tuæ, Ezech.26.9. בְּמִגְדְּלוֹתַיִךְ in turribus tuis, Ezech.27.11. Item, iii. Tertia signif. hujus radicis, est in No. גְּדִילִים vel גְּדִלִים pl.m.institæ; 70. σχοινία, fila contorta; Coc.fasciæ; scil.ex Chaldubi גָּדַל, est intorquere, implicare; Bu. Lex. No. גָּדִיל est funis, seu instar funis perplexus, & intricatus, aut cohærens; Pag.opus funiculatum, i.e. ex multis funiculis contextum, significat, quod cætera excedebat quantitate; Merc. גְּדִילִים sunt funiculi magni, in fimbriis intricati,& artificio catenularum concinnati; phylacteria magna; Hieron.vertit funiculos; quidam, fimbriolas,&c. Av. Occurrit autem, גְּדִילִים institæ, Deut. 22.12.1 Reg.7.17.

Rad.17. גָּדַע, abscidit, exscidit, succidit; Bu. &c. sim.ut,in præt.kal; 3.s.m. גָּדַע succidit,Lam.2.3. & in 1.s.cum י conv.præf. וְגָדַעְתִּי & abscindam, 1 Sam.2.31. in part.pa-ul, גָּדוּעַ excisus, succisus; undè, in pl. m. גְּדֻעִים excisi sint, Isa.10.33. & in fut.kal, 1.sing.cum וָ conv. וְאֶגְדַּע & succidi, Zach.11.10,14. ut & in 1. pl. fut. נִגְדַּע exscindemus, Jud.21.6. in præt. Niph.3.s.m. נִגְדַּע succisus est, Jer.50.23. & in 3.s.f. נִגְדָּעָה abscinderur, Jer.48.25. cum ו conv. וְנִגְדָּעָה & exscindetur, Isa.22.25. in 2.s.m. נִגְדַּעְתָּ succisus es,Isa.14.12. & in 3. pl.cum ו conv. וְנִגְדְּעוּ & succidantur, Ezech.6.6. Am. 3.14. in præt.piel, גִּדַּע succidit, 2 Chron.34.4.Ps.107. 16. vel,sic, גִּדַּע succidit, 2 Chron.34.7. in fut.piel, 1.s. אֲגַדֵּעַ succidam, Psal.75.11.Isa.45.2. & in 3.s.m.cum וַ conv. וַיְגַדַּע & succidit, 2 Chron.14.2. in 2.pl.m. cum Nun parag.est, תְּגַדְּעוּן succidetis, Deut. 7.5.. 12.3. & in 3. pl. m.cum וַ conv.וַיְגַדְּעוּ & succiderunt,2 Chron. 31.1. in pual, גֻּדַּע succisus, excisus est; Undè, in pl. גְּדֻעָה excisæ sunt, Isa.9.10.

Rad. 18. גָּדַף; unde in piel, גִּדֵּף est, ὑβρίζειν, βλασφημεῖν, contumeliâ afficere, Coc. blasphemavit, contumeliâ, sive,probro affecit; Pag.Merc.Bu.&c. Undè, in 2.s.m. præt.piel, cum ו cop. וְגִדַּפְתָּ & blasphemasti, 2 Reg.19.22. Isa.37.23.& in 3.pl.præt.piel; גִּדְּפוּ blasphemarunt, 2 Reg.19.6.Isa.37.6. Ezech.20.27. Item, in part.piel, s.m. מְגַדֵּף probro afficiens est, Num. 15.30. & cum ו cop.præf. וּמְגַדֵּף & blasphemi, Psal.44. 17. Indè nomina, i. גִּדּוּפִים pl.masc. contumeliæ, convitia, probra; ut cum לְ præf. לִגְדוּפִים in convitia, Isa.43.28. & in pl.constr. cum ו cop. וְגִדּוּפֵי & convitia, Zeph.2.8. Item, ii. Indè, גְּדוּפוֹת pl.fæm. idem, cum masc. ut cum præf. מִ, & ם Aff. וּמִגְּדוּפוֹתָם & præ convitiis istorum, Isa.51.7. sic & iii. Hinc &, No. גְּדוּפָה fæm.convitium; ut cum ו cop. וּגְדוּפָה & convitium, Ezech.5.15.

Rad.19. גָּדַר sepivit, circumsepsit, obsepivit; interstrinxit maceria aut sepe; obstrinxit sepe; Av.est, sepem, seu maceriam facere; Coc. maceriam,murum,parietem struxit; Bu.Lex. Occurrit autem, גָּדַר sepsit, sepit, Job.19.8.Lam.3.7,9 & in 1.s.cum ו conv. וְגָדַרְתִּי & sepiam, Hos.2.6.Am.9.11. in part. benoni sing. masc. גּוֹדֵר obsepiens.Isa.58.12.Ezech.22.30. & in pl.m. cum וְ præf. וְגוֹדְרִים & sepientibus, 2 Reg.12.13.In fut. kal, 2.pl.m.cum וְ conv. וַתְּגַדְּרוּ & sepitis, Ezech.13. 5. Indè Nomina,i. גּוֹדֵר, m.faber murarius, cæmentarius; Bu.Lex.&c.vide suprà in benoni kal. Deindè, ii. Hinc No. גֶּדֶר m. maceria, murus, paries, septum; &c. Occurrit autem, גָּדֵר sepes, Ezech.42.10.& cum ו cop. וּגְדֵר & maceria, Prov. 24.31. Item,iii. Indè etiam, No. masc. גָּדֵר sepes, septum,maceria, paries, Num. 22.24. Ezr.9.9. Psal.62.4.Eccl.10.8. Ezech.13.5.. 22.30. cum ו cop. וְגָדֵר & maceria, Num.22.24.Ezech.42.7.& cum ו Aff. גְּדֵרוֹ maceriam ejus, Isa.8.5. in pl. m. גְּדֵרִים & in constr. גִּדְרֵי, maceriæ; undè, cum יךָ Aff. גִּדְרֵיךָ macerias tuas, Mic.7.11. Item, cum הָ aff. גְּדֵרֶיהָ macerias ejus, Psal.80.13. Sic &, iv. Indè, No.fæm. גְּדֵרָה sepes,Hos.2.6. & cum ו præf. וּגְדֵרָה & maceria, 1 Chron. 4.23.in pl.f.cum ו, ה & בַ, præf. וּגְדֵרוֹת, & septa, Num.32.24. הַגְּדֵרוֹת gederoth, n.p. 2 Chron. 28. 18. בִּגְדֵרוֹת in septis, Jer.49.3.Nah.3.17.& in pl. f. constr. & cum וֹ præf. גִּדְרוֹת septa, Num.32.17. 1 Sam. 24.3. וְגִדְרוֹת & septa,Num.32.36.Zeph.2.6.Item,cum יו aff. גִּדְרוֹתָיו macerias ejus, Psal.89.41. Sic &, v. Hinc No. f.cum הַ præf. הַגִּדְרָת maceria,Ezech.42.12.

Rad.20. גָּדִישׁ, unde No. גָּדִישׁ, masc.meta frumenti; acervus; tumulus. Occurrit autem, גָּדִישׁ meta frumenti, metaph.tumulus, Exod.22.6. Job.5.26..21.32. & cum מִ præf. מִגָּדִשׁ à meta, Jud. 15.5.

Rad.21. גֵּה idem quod, & pro זֶה hic,iste,Ezech.47. 13. Gimel, scil. pro zajin; ut suprà, בַּג, pro בַּז, in בָּזָז.

Rad.22. גָּהָה est, mederi,sanari. Undè in fut. kal,3.s. m. יִגֶהֶה medebitur, Hos.5.13. Undè No.fæm. גֵּהָה medicina,Prov.17.22.

Rad.23. גָּהַר est,expandere se pronum. Undè, in fut. kal,3.s.m. cum וַ conv. וַיִּגְהַר & pronum se expandit, 1 Reg.18.42. 2 Reg.4.34,35.

Rad.24. גַּו significat duo; i. medium; ut, גּוֹ medio, Job.30.8. Dein,ii. corpus; ut cum לְ præf. לְגוֹ corpori, tergum,Prov.10.13..19.29..26.3. Item cum יִ, הָ, & הֶ aff. prout seq. גּוֹ corpus meum,Isa.50.6. גֵּוְךָ corpus tuum, Isa.38.16. גֵּוֵךְ corpus tuum,Isa.51.23.Indè,i.No. גֵּוָה fæm.idem, ut cum מִ præf. מִגֵּוָה è corpore,Job.20. 25. Item,ii. Indè,& No. גֵּו m. corpus; undè, cum הָ, הֶ, & ם, Aff. גֵּוָהּ corpus tuum,1 Reg.14.9. גֵּוֵךְ corpus tuum, Ezech.23.35. גֵּוָם corpus suum, Neh.9.26. ut &,iii. Indè, גְּוִיָּה f.idem; ut,cum לַ præf. לַגְוִיָּה corpori,Nah.3.3. & in constr. cui etiam est בְּ & מִ præf. גְּוִיַּת corpus, 1 Sam.31.12. בִּגְוִיַּת in corpore, Jud.14.5. גְּוִיַּת ex corpore, Jud.14.9. Item,cum aff. נִי, וֹ, & ם cui ult. בְּ, & penult. ו præf. גְּוִיָּתִנוּ corpus nostrum, Gen.47.18. גְּוִיָּתוֹ corpus ejus, 1 Sam.31.10. וּגְוִיָּתוֹ & corpus ejus,Dan.10 6. בִּגְוִיָּתָם in corpora illorum,Nah. 3.3. in pl.fæm. גְּוִיּוֹת corpora, Psal.110.6. & cum יהֶם, & יהֶן f. Aff. גְּוִיּוֹתֵינוּ corpora nostra, Neh. 9. 37. גְּוִיֹּתֵיהֶם corpora ipsorum, Ezech. 1. 23. גְּוִיֹּתֵיהֶן corpus ipsorum,Ezech.1.11.

Rad.25. גּוֹב, duo significat; i. גּוֹב, m. locusta; 70. ἀκρὶς; ut, cum כְּ præf. כְּגוֹב sicut locusta,Nah.3. 17. in pl.m. גּוֹבִים vel, גֹּבִים, pro quo est, defectivè, absque Mem, & cum pathach, ante jod plurali, sic; גֹּבַי locustæ, Am.7.1. Item, ob pausam, cum camets, sic, כְּגוֹב גֹּבַי, ut locusta locustarum, Nah.3.17. i.e. sicut magnæ, seu præ grandes locustæ, uxta Hebræos; Pluralem similem; vide in הָ mons, à הָרַר &c. Bu.

Lex. & ſim. reliqui. Item, in aliâ formâ cum tzeri, גֵּבִים locuſtæ, Iſa.33.4. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in No.pl.m. גֵּבִים foveæ; lacunæ, ad excipiendas aquas; 70. βόθυνοι, φρέατα. Coc.Occurrit autem, גֵּבִים foſſæ, 2 Reg.3.17. Jer.14.3. & cum ה dem.præf. הַגֵּבִים foſſæ, Iſa. 10. 30. Item, cantherii, trabes; vel, pl. m. pro ſing. ſic, גֵּבִים foſſa lata, 1 Reg. 6. 9.

Rad. 26. גוד, quæ hinc deducunt, vide ſuprà, in Rad. גָּדַר.

Rad.27. גָּוָה ut &, quæ huc reducuntur, vide ſuprà in גָּוַי.

Rad.28. גּוּז, vel, גּוֹז, avulſus eſt repentè; vel avulſit, evulſit; Av.ruit; movit ſe; Coc. abſcidit; abſciſſus fuit; Bu.Lex. In præt.(ut à בָּז eſt, cum patach, גָּז; ſic hoc) eſt cum cametz.Sic, גָּז abſcinditur, Pſal.90. 10. Indè No. גּוֹז, m. avulſor, exciſor; evulſor; Bu. Av. eductor; extractor; Pag.Merc.ut,cum י. Aff.1.p.ſ. גּוֹזִי exciſor meus, Pſal.71.6.

Rad. 29. גּוּחַ, vel חוּג, eſt, erumpere; q.d. per rupturam, aut fiſſuram prodire; Coc. exire; educere; Item, ſemel, pro ingemiſcere; Bu. Conc.prodiit; vel, prodire fecit, eduxit, edidit; Bu. Lex. in hiphil, הֵגִיחַ idem; fecit prorepere; & abſolutè, prorepſit, erupit; Av. ut in part. Hiph.ſ.m. מַגִּיחַ educens, erumpens, Jud.20.33. & in Infin. hiph.cum בְּ præf. בְּהַגִּיחוֹ, pro quo, contractè, eſt, בְּגִיחוֹ in erumpendo eo, Job. 38.8. Item, in fut. hiph. ut quidam, vel, in fut.kal, ut alii, 2.ſ.m. in pathach, ob accentum in penultimam retractum, (ut in וַתַּחַ) Bu.Lex.ſic, וַתָּחַג & erupiſti, Ezech.32.2. & in fut.hiph.3.ſ.m. יַגִּיחַ educet, Job. 40. 23. Item, in Imper. kal, ſ.fæm. גּוֹחִי, ede, ſeu educito, ſcil. partum; juxta Aben Ezram; Bu.Lex. erumpe, Coc. vel, prorepe; Av. Occurrit,cum וְ cop.ſic, וְגוֹחִי, & ingemiſce, vel, educito, Bu.Conc.&c.Mic.4.10. Indè, nomen participiale, גּוֹחַ, m.eductor, Bu.Av.&c. undè cum י. Aff. 1.p.ſ. גּוֹחִי eductor meus; Bu.Av. vel, ſubſtantivè,eruptio mea; i.e. cauſa quòd prodii ex utero; ad gloriam tuam natus ſum; Conc. Pſal.22.10.

Rad.30. גּוֹי, m.gens; populus; natio; Pag. Bu. Av. ἔθνος; Coc. multitudo magna hominum, cognata moribus, & proprietatibus ac linguis inter ſe conveniens, ab aliis diſtincta, congregatio populi; Bu. Occurrit autem, גּוֹי gens, Gen.35.11. Deut.4.7,8, 34.. 28. 36,49,50.. 32.28. &c. ad Zephan.2.14. circ. 60.l. cum præf. הַ interrog. הַגּוֹי num gens? Gen.20.4 num gentem? &c. & cum וְ cop. וְגוֹי & gens,Exod.19.6. Iſa. 55.5. Jer.6.22..50.41. ut & cum הַ demonſtr.præf. חַגּוֹי gens, gentis,gentem, Gen.15.14. Exod.33.13. Lev.18. 28. & 20.23. Deut.4,6.&c.ad Mal.3.9. circ. 30.l. Item, cum וְ, וַ, בְ, כְ, לְ & מִ, præf. prout ſequuntur, וְהַגּוֹי & gens, Jer.27.10. בְּגוֹי in gente,vel,gentem,Deut.32.21. 2 Chron.15.6. Jer.5.10,29..9.8. לְגוֹי ſicut gens, Iſa.58.2. לְגוֹי genti,in gentem, Gen.12.2..17.20..18.18..21.13, 18..46.3.Ex.9.24..32.10. Num.14.12. Deut.9.14..26.5. Iſa.26.15..60.22.Ezec.37.22. מִגּוֹי de, à gente 1 Chron. 16.20. Pſ.43.1..83.5..105.13. Jer.25.32..48.20. Dan.8. 22.cumAff. גּוֹי pro גּוֹיִי,gentis meæ,Zeph.2.9.(qui locus, & hæc vox,deeſt in Bu.Conc.)& in pl.m. גּוֹיִם, contractè, pro גּוֹיִים, gentes,Gen.14.1..17.4.& 8..25.23..35. 11. Exod.34,24.&c. ad Zach.2.15.circ.140.l.cum præf. וְ cop. וְגוֹיִם & gentes, Zach.8.22. Sed multò frequentiùs, cum præf. הַ demonſtr.ſic, הַגּוֹיִם gentes, gentium,&c. Gen.10.5.& 32.. 45.19. Exod.34. 10. Lev. 18. 24..25.44.. 26.45. Num.14.15. &c. ad Mal.3.12. circ. 180. l. cui & וְ cop.præf. וְהַגּוֹיִם & gentes, Iſa.60. 12. ſic cum בְּ præf. בַּגּוֹיִם, in gentes, Deut. 15.6. Sed multò frequentiùs,cum בַּ præf.ſic, בַּגּוֹיִם(pro בְּהַגּוֹיִם) in, per gentes, Lev.26,33.& 38. Deut.4.27. &c. ad Mal. 1.11. in 80.circ.l.Item, cum יַ, כַּ, לַ, לָ & מִ, præf. מִבַּגּוֹיִם & inter gentes, Num.23.9.Deut.28.65.Neh.13. 27.Pſal.44.12. כַּגּוֹיִם ſicut gentes,Deut.8.20.2 Reg.17. 11.Ezech.20.32. לַגּוֹיִם gentibus; in gentes, Gen. 17. 6,16. לַגּוֹיִם gentibus, Neh.5.8. Job.12.23.Iſa.8.26.. 11. 12..42.1. Jer.1.5..4.16.Ezech.5.15..22.4..25.7.. 26.5.. 34.28.Mic.4.3.Zach. 9.10. מִגּוֹיִם ex gentibus, Ezech. 38.12.& in pl.m.conſtr. גּוֵי gentes,Gen.18.18.. 22.18.. 26.4. Deut. 28.1.2 Chron.32.13,17.Ezr.6.21. Jer.26.6.. 33.9..44.8.Zach.12.3.cum Aff.הּ, ſic occurrit, גּוֵיהָ (pro גּוֹיֵהָ) gentes tuæ, Pſal.106.5. Bu. vel poteſt eſſe ſing. gentis tuæ,&c. Merc. & cum יהָ, ſic, גּוֵיהָ gentes tuas, contractè,pro גּוֹיֵהָ, Bu.Lex. Ezech.36.13. & cum וְ cop. וְגוֵיהָ vel, וְגוֹיֵהָ & gentes tuas, Ezech.36.14,15. ſic & cum בְּ & לְ præf. pro, בְּגוֵיהֶם & לְגוֵיהֶם ſic occurrunt; בְּגוֵיהֶם in gentibus ſuis, Gen.10.8,20,32. לְגוֵיהֶם per gentes ſuas, Gen.10.31.

Rad.31. גּוּל, vel, גִּיל eſt, exultare gaudio; Bu. Conc. gaudere; 70. ἀγαλλιᾶσθαι; Coc.externum magis gaudii geſtum, quàm internam animi lætitiam,ſignificat, cum velut, tripudiis & voluratationibus, gaudere ſe quis oſtendit; Græcum ἀγαλλιᾶσθαι, non procul ab Hebræo abludit; commodè redditur Latinè, per exultare; Merc. In præt.kal, declinatur גָּל; lætatus eſt; Pag. Undè,in 1.ſing. præt.kal, cum וְ cop. vel conv. וְגָלְתִּי & exultavi; Bu.Conc.vel,& exultabo; Pag.Bu. Lex. Iſa. 65.19. In hiph. הֵגִיל idem; exultavit; undè, in Imper. hiph.ſ.m. הָגֵל, pro quo,abjecto ה, nota hiph. ſitatum eſt גִּיל, exulta; & ſic,in pl.m.(pro הָגִילוּ) occurrit, גִּילוּ exultate,Joel.2.23.cui & וְ cop.præf. וְגִילוּ & exultate,Pſal.2.11..32.11. Iſa.65.18.. 66.10. Item, in 2. ſing.fæm. pro הָגִילִי, occurrit, גִּילִי exulta, Joel.2.21. Zach.9.9. cui etiam וְ cop.præf. וְגִילִי & exulta, Iſa.49. 13. in fut.hiph.1.ſing. אָגִיל undè, cum ה parag. אָגִילָה exultabo,Pſ.9.15..31.8.Hab.3.17. & in 2.ſ.m. תָּגִיל exultabis,Iſa.41.16. ut &, in 3.ſ.m. יָגִיל exultabit,Pſal.21. 2.Prov.23.24.Zeph.3.17. vel,cum tzeri, יָגֵל exultabit, Pſal.13.6..14.7..53.7.Prov.24.17. Zach.10.7. & cum וְ conv. וַיָּגֶל exultavit,Pſal.16.9. & cum וְ cop. וְיָגֵל & exultabit,Hab.1.15, ſic,in 3.ſ.f. תָּגִיל exultabit, Pſal.35. 9. vel,cum tzeri; תָּגֵל exultet, Pſal.97.1. Iſa.61.10. & cum וְ cop. וְתָגֵל & exultabit, 1 Chron.16.31. Pſal.96. 11.Iſa.35.1,2.Prov.23.25. ſic,in 1.pl. נָגִיל, & cum ה parag. נָגִילָה exultabimus, temus,Pſal.118.24.Cant.1.4. Iſa.25.9. Item, in 3.pl.m. fut. hiph. יָגִילוּ exultabunt, Pſal.13.5..149.2.Prov.2.14.Iſa.9.2..29.19. Hoſ.10.5. & cum Nun parag. יָגִילֻנָּ exultabunt,Pſal.89.17. ut &,in 3. pl.ſ. תָּגֵלְנָה exultent,Pſal.48.12.. 51.10. & cum וְ conv. וַתָּגֵלְנָה & exultaverunt, Pſal.97.8. Indè Nomina; i. maſc.ſignificans gaudium; viz. גִּיל exultatio,Job.3.21. Prov.23.24.Hoſ.9.1. & cum וְ, & in pauſa, וָ cop. וְגִיל & exultatio,Pſal.65.13. גָּיִל & exultatio, Pſal.45.16. Iſa. 16.10.Jer.48.33. Joel.1.16. & cum י. Aff.1. p.ſing. גִּילִי exulta-

exultatio mea, Pſal.43.4. Dein,ii. Indè, & No.fæm. גִּילָה exultatio, Pſal.65.18. & in forma conſtructâ; uſurpatur pro formâ abſolutâ; cui Aben Ezra ſupplet גִּילַת לֵב exultatio animi; Bu.Lex.occurrit autem ſic, גִּילַת exultatio, Iſa.35.2.

Rad.32. גָּוַע eſt exſpirare; ἐκλύχειν; 70. ἐκλείπειν; (fortè hinc explicandum Luc.16.9. ὅταν ἐκλίπητε) Kimchi dicit, notare mortem levem,ſine morbo diuturno; Coc.Videtur hoc verbum dici de agone animam agentium, cum quis, laborando deficiens, ſpirium trahit & efflat; per exſpirare vertas, ſicut Lucas,Græcè, dicit ἐκπνεῖν, Luc,23.& Act.5. Merc.Occurrit autem,גָּוַע exſpiravit, Num.20.29. Joſ.22.20. & in 3.pl.גָּוְעוּ exſpirarunt,Lam.1.19.ac,in 1.pl. גָּוַעְנוּ exſpiravimus,Num.17.27..20.3.in part.benoni,cum ו cop. וְגוֹעַ & exſpirans,Pſal.88.16. in Infin.kal,גְּוֹעַ vel גְּוֹעַ exſpirare; undè, cum בְּ & ל præf. בִּגְוֹעַ in exſpirando, Num.20.3. לִגְוֹעַ exſpirando,Num.17.13.in fut. kal, 1.ſ. אֶגְוַע exſpirabo,Job.10.18.& in pauſa, אֶגְוָע idem, Job. 27.5..29.18. ut &, cum ו cop. וְאֶגְוָע & exſpirabo,Job. 3.10..13.19. in 3.ſing.m.in pauſa, יִגְוַע exſpirabit,Gen. 6.17. vel, extra pauſam, יִגְוַע idem, Job.34.15. & cum ו conv. וַיִּגְוַע & exſpiravit,Gen.7.21..25.8,17.. 35.29.. 49.33.Job.14.10. & in 3.pl.m. יִגְוָעוּ exſpirabunt,Zach. 13.8.& cum Nun parag. יִגְוָעֻן exſpirabunt, Pſal.104. 29. & cum ו cop. וַיִּגְוָעוּ & exſpirabunt,Job.36.12.

Rad.33. גּוּף, m.corpus; apud Rabbinos, frequens eſt in maſc. Sed, in textu, tantùm, fæm. occurrit, viz. גּוּפָה, & in Conſtr. גּוּפַת corpus,1 Chron.10.12 Sic,in pl.maſc. apud Rabbinos, גּוּפִים, ſed, in textu, tantùm extat in pl.fæm. ſic, גּוּפוֹת corpora, 1 Chron.10.12. Item,indè No. גֶּף m.idem; undè,cum præf.בְּ & ו, Aff. exponitur, ſolus,i.e. abſque uxore; ſic, בְּגֻפּוֹ cum corpore ſuo, Exod.21.34.

Rad.34. גּוּר, quatuor ſignificat; i.cohabitare, commorari; peregrinari; extra ſuum locum, in alieno eſſe; παροικεῖν; Coc.declinatur autem in præt.kal,3.ſ.m. & occurrit,ſic, גָּר peregrinatus eſt. Gen.35.27. Jud.17. 7..19.1,16.Pſal.105.23. Iſa.11.6. & in 2.ſ.m.cum ה parag. גַּרְתָּה peregrinatus es, Gen.21.23. ut &, in 1.ſing. גַּרְתִּי peregrinatus fui, Gen.32.4.Pſal.120.5. & in 3. pl. præt.kal; גָּרוּ peregrinati ſunt,Exod.6.4. in part. benoni kal,ſ.m. גָּר peregrinatus eſt vel fuit, Ezr.1.4.Job. 28.4.Ezech.47.23. & cum præf. הַ dem. הַגָּר qui peregrinatur, Exod.12.49. Lev.17.10,12,13,29..18.26..19. 34..20.2.Num.15.15..16.26,29..19.10. Joſ.20.9.& in pl. m. גָּרִים peregrinantes,2 Sam.4.3.Jer.35.7.& cum ו, הַ, & וְהַ præf. וְגָרִים & peregrini, 1 Chron.16. 19. Pſal. 105.12. הַגָּרִים qui peregrinantur,Lev.25.6,45.Ezech. 47.22. וְהַגָּרִים & peregrinantes, 2 Chron. 15. 9. & in Conſtr. גָּרֵי inquilini, Job.19.15. Item,in ſing.fæm. גָּרָה commoratrix, habitatrix; & in conſtr. גָּרַת, ut cum וּמִ præf. וּמִגָּרַת & à commoratrice, hoſpita,Exod.3.22. in Infin.kal, גּוּר, peregrinari,&c. ut cum לְ præf. לָגוּר ad peregrinandum,Gen.12.10..19.9..47.4. Jud.17.8,9. Ruth.1.1.Iſa.23.7..52.4.Jer.42.15,17,22.43.2,5.. 44.8, 12,13,28.Lam.4.15. in Imper.kal,ſ.m. גּוּר peregrinare, Gen.26.3. & in ſ.f.cum ו cop. וְגוּרִי & peregrinare, 2 Reg.8.1. & in fut.kal, 1.ſ cum ה parag. אָגוּרָה commorabor, Pſal.61.5. ut &,in 2.ſ.f. תָּגוּרִי peregrinari poteris,2 Reg.8.1. & in 3.m. יָגוּר peregrinabitur, Exod, 12.48.Lev.17.8..19.33.Num.9.14..15.14.Jud.5.17. Pſ. 15.1.Iſa.33.14.Jer.49.18,33..50.40.Ezech.14.6. & pro יָגוּר עִפְּךָ eſt fut.3.ſ. cum kibbutz pro ſchurek,, ante ךָ Aff.ſic, יָגֻרְךָ commorabitur tecum, Pſal.5.5. Item, cum ו conv.præt. eſt,cum camerz chatuph, in fine, ſic, וַיָּגָר & peregrinatus eſt,vel fuit, Gen.20.1..21.34.Deut. 26.5. & ſic etiam cum ו conv.ante 3.ſ.fæm. fut.kal; וַתָּגָר & peregrinata fuerat,2 Reg.8.2.& in 3.pl.m. יָגוּרוּ commorentur,Iſa.16.4. Hithpael, הִתְגּוֹרֵר fecit ſe peregrinari ſeu habitare, Av.commoratus eſt; permanſit,hoſpitavit,&c. Bu.ut in part piel,ſ.m. מִתְגּוֹרֵר commorans, 1 Reg.17.20.Jer. 30.22. Indè, Nomina; i.maſc. גֵּר inquilinus; accola,&c. ξένος, πάροικος, παρεπίδημος, προσήλυτος; Bu. Coc. &c. Occurrit autem; גֵּר peregrinus,advena, Gen.15.13..23.4.Exod.2.22.12. 48..18.3..Lev.19.33.. 25.35,46,47. Num.9.14.. 15.14. Deut.10.18..23.8..24.17..27.19.2 Sam.1.13.Job.31.32. Pſal.39.16..119.19. Jer.7.6.Zach.7.10.Mal.3.5. Item, cum variis præf.viz. בְּ, לְ, כְּ, וּ, מִ, הַ, וְהַ, וּמֵהַ, וְלַ & וְלַ prout ſequuntur; וְגֵר & peregrinum, Exod.22.20.. 23.9.Pſal.94.6. Jer.22.6.הַגֵּר peregrinus, Exod.23.9. Lev.17.8,10,13..19.34..20.2..22.18. Num.15.30.Deut. 10.19..28.43.Iſa.14.1. Ezech.22.29, וְהַגֵּר & peregrinus,Exod.23.12.Lev.16.29..17.12..18.26.Deut.14.29.. 16.11,14..26.11. Joſ.8. 35. וּמֵהַגֵּר & à peregrino,Ezec. 14.7. בַּגֵּר in peregrino, Exod.12.19. וּבַגֵּר & in peregrino, Lev.17.15. כַּגֵּר ſicut peregrinus, Lev.24.16,22. Num.15.15. Joſ.8.33. Jer.14.8. לַגֵּר peregrino, Lev.25. 47.Deut.14.21..24.19,20,21.. 26.12,13. Ezech. 22.7. וְלַגֵּר & peregrino,Exod.12.49.Lev.19.10..23.22.Num. 9.14..15.15,16,26,29..19.10..35.15. Joſ.20.9.Item,cum Aff. ךָ, cui etiam ו & מִ præf. וְגֵרְךָ & peregrinus tuus, Exod.20.10.Deut.5.14..31.12..29.11. מִגֵּרְךָ à peregrino tuo, Deut.24.14. & cum ו Aff. גֵּרוֹ peregr.ejus, Deut.1.16. In pl.maſc. גֵּרִים peregrini, advenæ, &c. Item,Gerim, dicebantur etiam, qui, ex alio populo venientes, Judaicam religionem ſuſcipiebant; προσήλυτοι; Coc.Occurrit autem, גֵּרִים peregrini, Exod.22. 20..23.9. Lev.19.34..25.23. Deut.10.19. 1 Chron. 29. 15.Pſal.146.9.Iſa.5.17. & cum הַ, וְהַ & וּלְהַ præf. ſic, הַגֵּרִים 1 Chron.22.2.2 Chron.2.17. וְהַגֵּרִים & peregrini, 2 Chron.30.25. וּלְהַגֵּרִים & peregrinis, Ezech. 47.22. Item,ii.Indè,No. גֵּרוּת fæm. παροικία; hoſpitium, incolatus; ut cum בְּ præf. בִּגֵרוּת in hoſpitio,Jer. 41.17. ut &,iii. hinc etiam Nomen, מָגוּר m. commoratio, habitatio; in pl.m. מְגוּרִים, & in conſtr. מְגוּרֵי peregrinationes, Gen. 37. 1. Undè cum ֵ, in pauſa; מְגוּרֵי peregrin.mearum, Gen.47.9. Pſal.119 54. & cum ַ, extra pauſam; מְגוּרַי peregrin. meas, Lam. 2.22. Sic,cum יךָ, יו, & יהֶם. Aff. מְגוּרֶיךָ peregrin. tuarum, Gen.17.8..28.4. בְּמְגוּרָיו in habitatione ejus, Job. 18.19. מְגוּרֵיהֶם peregrin.ſuarum, Gen.36.7.47.9.Exod.5.4.Ezech.20.38. Item,cum præf. בְּ & ם, Aff.ſic Occurrit, בְּמְגוּרָם in commoratione ipſorum, Pſal.55. 6. Deindè,ii, Secundum ſignificatum radicis, גּוּר, eſt, timere,metuere, formidare, ut in Imper. kal, pl.m. גּוּרוּ metuite, Job.19.29. & cum ו cop.וְגוּרוּ & timete, Pſal. 22.24. & in fut.kal, 1.ſing. אָגוּר metuiſſem,Deut.32.27. ut & in 2.ſ.m. תָּגוּר timebis, Deut.18.22. & in 3.ſ.m. cum ו conv. & camerz-chatuph, in fine; וַיָּגָר & timuit,

it,Num.22.3.1Sam.18.15. ſic & in 2. pl.m. תָּגוּרוּ metuitote,Deut.1.17. & in 3.pl.m. יָגוּרוּ timebunt, Job. 41.17.Pſal.33.8.Hoſ.10.5. Item,3.ſ.m. cum cholem, & ם Aff.ſic, יְגוֹרֵם timere facit eos, Prov.21.7. Indè, Nomina, i. מָגוֹר maſc. formido, metus; undè pl. m. מְגוֹרִים & in conſtr. מְגוֹרֵי formidines, terrores, Ezech.21.17.& cum י Aff. מְגוֹרַי formidines meas,Lam. 2.22. Item,ii.Indè,No.maſc.idem ſignificans; viz. מָגוֹר formido,metus,Pſal.31.14. Jer.6.25..20,3,10..47.5..49. 29. & cum לְ & מִ præf. לְמָגוֹר in formidinem, Jer.20. 4. מִמָּגוֹר præ formidine,Iſa.31.9. & iii.Indè,No. מְגוֹרָה f.& in conſtr. מְגוֹרַת formido,Prov.10.24. Undè, in pl.fæm. cum י Aff. מְגוֹרוֹתַי pavoribus meis, Pſal.34. 5. ut &, iv. Hinc & No. מְגוֹרָה fæm.formido; undè, in pl.f. cum ם, Aff. מְגוֹרוֹתָם formidines ipſorum,Iſa. 66.4. Deindè, iii.ſignif.3. eſt, congregare; congregare ſe; ut in præt.kal 3.ſ.m. גָּר congregavit ſe,Iſa.54.15.& in Infin.kal, גּוּר congregando, Iſa.54.15. ac in fut. kal 3.ſ.m. יָגוּר congregabit ſe,Iſa.54.15.& cum cholem ante הִ Aff. יַגְרִהוּ congregabit eum, Hab.1.15. Item,in 3.pl.m. יָגוּרוּ congregant ſe, Pſal.56.7..59.4..140.3. In hithpael, הִתְגּוֹרֵר, congregavit ſe; ut, in part.hithp. ſ.m. מִתְגּוֹרֵר congregans ſe,Jer.30.23.& in fut.hithp.pl. m. יִתְגּוֹרָרוּ congregant ſe,Hoſ.7.14. Indè, nomina, i. maſc. מָגוֹר congregatio,Jer.46.5. &,ii. מְגוּרָה fæm.horreum, granarium, quia fruges in eo congregantur, & recipiuntur; Merc. Bu. ut, cum בַּ præf. בַּמְּגוּרָה in granario, Hag.2.19. ut & iii. Indè, No.pl.f. aucta duplici מ formativo; quaſi à ſing. מַמְגֵרָה, ſic, מַמְגֵרוֹת granaria, Joel.1.17. Denique,iv. Signif.4. hujus rad.eſt in nomine, גּוּר, m.catulus, leonis, ſcil.aut alterius animalis; Pag. quod ſeſe,adhuc, contrahat in fovea, nec ad prædam excurrat, juxta quoſdam; Merc. Occurrit autem, גּוּר catulus,Gen.49.9.Deut.33.22.Nah.2.12.In pl.m. גּוּרִים & in conſtr. גּוּרֵי catuli; undè cum הָ Aff. גּוּרֶיהָ catulos ſuos,Ezech.19.2. cui & מִ præf. ante kibbutz pro ſchurek; ſic, מִגּוּרֶיהָ è catulis ſuis,Ezech.19.3,8.Sic &, הֵן Aff. גּוּרֵיהֶן catulos ſuos,Lam.4.3. item, in aliâ formâ, גּוֹר idem, catulus; &c.In pl.m. גּוֹרִים & in conſtr. גּוֹרֵי, catuli; ut cum כְּ præf. כְּגוֹרֵי ſicut catuli, Jer. 51.38. & ſic,in pl.f. cum יו Aff. גּוֹרוֹתָיו catulis ſuis, Nah.2.12.

Rad.35. גּוֹשׁ; m.eſt χάλαξ, ramentum pulveris, cruſta pulverea; Coc.gleba, fruſtum terræ; Bu.Occurrit cum ן cop. וְגוֹשׁ & gleba, Job.7.8.

Rad.36. גָּזַז vel, גָּז vellere, Coc.reſecuit,abſcidit,totondit; Bu.Lex.Undè in part.benoni,ſ.m. & in pl.m. & in conſtr. ac cum לְ præf.& י, ac הָ Aff. Item, in Infin.cum בְּ & לְ præf.quæ omnia ſequuntur; גּוֹזֵז tondens, 1 Sam.25.4. גּוֹזְזִים tondentes, tonſores,1 Sam.25.7. 2 Sam.13.23,24. גּוֹזְזֵי tonſores,Gen.38.12. לְגוֹזְזֵי tonſoribus meis,1 Sam.25.11. גּוֹזְזֶיהָ tonſoribus ſuis, Iſa.53.7. בְּגָזּוֹז in tondendo, 1 Sam.25.2. לָגֶזֶז ad tondendum, Gen.31.19..38.13. in Imper.kal,ſ.fæm. גְּזִי tonde, Jer. 7.29. & cum ן cop. וְגֵזִי & tonde,Mic.1.16. in fut.kal,2. ſ.m. תָּגֹז tondebis,Deut.15.19. & in 3.ſ.m.cum ן conv. וַיָּגָז & totondit; avulſit,abripuit,Num.11.31.Job.1.20. In Niphal, נָגוֹז tonſus fuit; undè, in 3.præt. Niph. pl. נָגוֹזוּ tonſi fuerunt, Nah.1.12. Indè, nomina,i. No.maſ. ſignificans ſectam lanam, vel, ſectam herbam; viz. גֵּז vellus,Deut.18.4.Pſal. 72.6. cum מִ præf. וּמִגֵּז & de vellere,Job.31.20. in pl.m. גִּזִּים deſectiones, graminis, ſcil. & in pl.m.conſtr. גִּזֵי fæniſecia,Am.7.1. Item, ii.Indè, No. fæm. גִּזָּה, cui הַ dem. & בַּ ſunt præf. הַגִּזָּה vellus; tonſura, Jud. 6.37, 38,39, 40. & ſic, בְּגִזָּה cum hoc vellere, Jud.6.39. Item, in forma contr. גִּזָּה vellus, Jud.6.37. ſic & iii. Indè,No.fæm. quaſi, pro גְּזִית viz. cæſura,lapis cæſus aut politus, Exod. 20.25. 1 Reg.5.17..6.36..7.9,11,12. 1 Chron.22.2. Ezech.40. 42.Am.5.11. & cum ן & בְּ præf. וְגָזִית & lapide cæſo, Iſa.9.10. בְּגָזִית lapide cæſo,Lam.3.9.

Rad.37. גָּזַל &,in pauſa, גָּזָל eſt ἁρπάζειν; Coc. rapere,diripere;ut in præt. kal, 3.ſ.maſc. in, vel extra pauſam,ſic, גָּזָל vel, גָּזַל rapuit,Lev.6.4. Job.20.19. Ezech.18.12,16,18.& in 1.ſ.m. גָּזַלְתִּי rapui, Pſal.69.5.ut & in 3.pl. גָּזְלוּ rapuerunt, Gen.21.25. Job.24.2. & in pauſa, גָּזָלוּ rapuerunt, Jud.21.23. quibus ן cop.eſt præf. וְגָזְלוּ & rapuerunt, Ezech.22.29. וְגָזָלוּ idem, Mic.2.2. in part.benoni kal,ſ.m. גּוֹזֵל diripiens, Prov.28.24.cui eſt præf.מִ & ו,aff. מִגּוֹזְלוֹ à diripiente eum, Pſal.35.10. in pl.m. גּוֹזְלִים, & in Conſtr. גּוֹזְלֵי rapientes, Mic. 3. 2. in part.paul,ſ.m. גָּזוּל raptus,direptus, Deut.28.31. Jer. 21.12..22.3. cum ן præf. וְגָזוּל & direptus, Deut.28.29. in Infin.kal cum לְ præf. וְלִגְזוֹל & ad rapiendum, ut, Iſa.10.2. &,in fut.kal, 2.ſ.m. תִּגְזוֹל rapies, Gen.31.31. Lev.19.13.Prov.22.22.&,in 3.ſ.m. יִגְזוֹל rapiet, Ezech, 18.7.& cum ן conv. וַיִּגְזוֹל & rapuit,2Sam.23.21.1Chron. 11.23. ſic,in 3.pl.m. יִגְזְלוּ abripiunt, Job.24. 9, 19. & cum ן conv. וַיִּגְזְלוּ & rapuerunt, Jud. 9. 25. In Niph. נִגְזַל direptus eſt; ut in 3.ſ.f. præt.cum ן cop. וְנִגְזְלָה & rapitur, Prov.4.16. Indè,nomina,i. maſc. גָּזָל rapina,Iſa. 61.5.Ezech.22.29. cum בְּ & יִ præf. בְּגָזֶל in rapina, Lev.5.20. וּבְגָזֶל & in rapina,Pſal.62.11. ut &, ii.No.m. גָּזֶל vel, גָּזֵל rapina,Ezech.18.18. & cum ן cop.præf. וְגָזֵל & rapinam,Eccl.5.7. ſic & iii. No.fæm. גְּזֵלָה rapina, Ezech.18.7..33.16 cum וּ & הַ præf. וּגְזֵלָה & rapinam, Ezech.18.16. הַגְּזֵלָה rapinam, Lev.5.22. & in conſtr. גְּזֵלַת rapina, Iſa.3.14. & in pl.fæm. גְּזֵלוֹת rapinæ, Ezech.18.12. Sic,& iv. Hinc & No. גֹּזָל, maſc. pullus, avium, vel columbarum,propriè, quod ſit rapinæ obnoxius; ut,cum ן cop. וְגוֹזָל & pullus, Gen.15.9. in pl.m. גוֹזָלִים, in conſtr. גּוֹזְלֵי; pulli; undè,cum יו Aff. גּוֹזָלָיו pullos ſuos,Deut.32.11.

Rad.38. גָּזָם m.genus locuſtæ; eruca; vermis detondens,germina, & frondes; præſertim autem braſſicas; πάμμυια; Pag.Bu. Coc. Av. &c. Occurrit cum הַ & וְ præf.הַגָּזָם & eruca, Joel.1.4.Am.4.9. וְהַגָּזָם & eruca, Joel. 2. 25.

Rad.39. גֶּזַע m. truncus, vel, ſtipes; ea pars arboris quæ à radice & ramis diſtinguitur; σέλινον; Coc.truncus ſuccisus; Bu.Lex. Occurrit, cum מִ præf.מִגֶּזַע ex trunco,Iſa.11.1. & cum ו, & ם Aff. גִּזְעוֹ truncus ejus, Job.14.5. גִּזְעָם truncus eorum,Iſa.40.24.

Rad.40. גָּזַר eſt ſecare, τέμνειν; cum מִן à, ἀπο-ζειν; Coc. ſcindere,abſcindere,exſcindere, decidere, decernere. Occurrit in præt.kal, גָּזַר abſcidit,Hab.3.16. & in benoni part.ſ.m. cum לְ præf. לְגוֹזֵר ſcindenti, Pſ. 136.13.in Imper.ſ.m. גְּזוֹר diſcinde; undè, in pl. m. גִּזְרוּ diſcindite, 1 Reg.3.25. vel, גִּזְרוּ diſcindite, 1 Reg.3.26. in fut.kal 2.ſ.m. cum ן cop. וְתִגְזֹר & decernes, Job 22.28. & in 3.ſ.m.cum ן conv. וַיִּגְזֹר & ſciderit. Iſa.9.19. ut &, in 3. pl. m. וַיִּגְזְרוּ & ſciderunt, 2 Reg.6. 4. In Niph. נִגְזַר, exſcindi, excidi, ſuccidi; decerni; Bu.

Bu.Lex. decisus est; item, decretus est sermo; Av. ut in præt.Niph. 3.s.m. נִגְזַר excisus; decretum, decisum fuit, 2 Chron.26.21. Esth.2.1. Isa 53.8. & in 1. sing. נִגְזַרְתִּי excisus sum,Lam.3.54. ut &,in 3.pl. נִגְזְרוּ excisi sunt,Psal.88.6. & in 1.pl.præt. Niph. נִגְזַרְנוּ excisi sumus,Ezech.37.11. Inde, Nomina,i. גֵּזֶר, masc.segmentum; decisum; unde in pl.m. cum הַ demonstr. segmenta,Gen.15.17.ut &,cum לְ præf. לַגְּזָרִים in segmenta, Psal.136.13. Item, ii.Inde, No. fæm. גְּזֵרָה decisio,decretum,Lev.16.22. sic &,iii.Inde, No. גְּזֵרָה f. decisum; segmentum; excisio; Bu. Lex. Occurrit cum הַ demonstr.præf. הַגְּזֵרָה septum, structura sejuncta & abscissa, Ezech.41.12,15..42.1,10,13. & cum וְ præf. וְהַגְּזֵרָה & septum, Ezech.41.13,14. in constr. גִּזְרַת; Unde, cum ם Aff. גִּזְרָתָם excisio ipsorum, Lam.4.7. Item,iv. Inde; no. מַגְזֵרָה f. serra, juxta Hebræos; vel, juxta alios, securis; à secando; Bu. Lex. Unde, in pl. fæm. cum וּ præf. וּבְמַגְזֵרוֹת & securibus, 2 Sam. 12. 31.

Rad.41. גֶּחָל masc.est,pruna, carbo; Unde,in pl.m. גֶּחָלִים prunæ, 2 Sam.22.9. Job.41.13. Psal.18.9,13.140. 11.Prov.25.22. & cum הַ & לְ præf. הַגֶּחָלִים prunæ, Prov.6.28. לְגֶחָלִים prunis, Prov.26.21. & in forma pl. Constr. גַּחֲלֵי prunæ, Lev.17.12.2 Sam.22.13. Psal.120. 4.Ezech.10.2. & cum וְ & לְ præf. וְגַחֲלֵי & prunæ, Psal. 18.13,14. כְּגַחֲלֵי sicut prunæ, Ezech.1.13. Item, cum יו & יהָ Aff. גַּחֲלָיו prunis ejus, Isa,44.19. גַּחֲלֶיהָ prunæ ejus, Ezech.24.11. Atque, inde.No.fæm. גַּחֶלֶת carbo, Isa.47.14. & cum aff.1.p.sing. גַּחַלְתִּי prunam meam, 2 Sam.14.7.

Rad.42. גָּחוֹן unde, גָּחוֹן, m. κοιλία, pars inferior corporis reptilium, qua tangunt terram; Coc.venter; Sed de reptilium ventre tantum dicitur; Merc.Bu. &c. Occurrit autem, Lev.11.42.& cum הָ Aff. super גְּחוֹנְךָ ventrem tuum, vel,in ventre tuo, ibis; i.e. non eriges te, adversus electos meos, ut eis noceas; ponam te sub pedibus eorum,&c.Coc.Gen.3.14.

Rad.43. גָּיְא; unde, i. No. גַּיְא ;vallis; locus terræ profundior; & plerumque est fæm.Sed in pausa,est,interdum, cum cametz, fic, גָּיְא. Occurrit autem, גַּיְא vallis, 1 Sam.17.52. & cum הַ & יְהַ præf. הַגַּיְא vallis, Num.21.21. 1 Chron.4.39.2 Chron.26.9.Neh.2.13,15. 3.13.גֵּיא & גֵּיאָ & vallis, 1 Sam.17.3. Item, cum בְּ præf. & cametz, sub Gimel, in pausa; fic, בְּגַיְא vel, בְּגֵיאָ in valle, Deut.3. 29..4.46.Jer.2.23. Dein, ii. Inde, No. f. idem, significans, viz. גַּיְא vallis,1 Chron.4.14.2 Chron. 25.12.Neh.11.30.Isa.22.1..28.1,4.Jer.7.32..19.2,6. Ezech.39.11,15.Zach.14.4,5. & cum וְ & בְּ præf. וּבְגַיְא & vallis, Jer.7.32..19.6.בְּגֵיאָ in valle,2Sam.8.13.1 Chron. 18.12.2 Chron.14.10..28.3. Psal.23.4..60.2. Jer.7.31.. 32.35. & semel,cum sægol, fic, בְּגֵיא vallis,Isa.40.4.item, absque א ; fic, בְּגֵי vallis, Jos.15.8..18.16..19.14.1 Sam. 13.18.Neh.11.35.Ezech.39.11.Zach.14.5. Item, cum pathach sub Gimel,fic, בְּגַי idem ; ut,cum יְהַ præf. וּבְגַי & vallis, Jos.8.11. item, cum בְּ & לְ præf. בְּגַי in valle, Deut.34.6.לְגַי in vallem,Mic.1.6. ut &,cum בְּ & יְבְּ, ante tzeri, sub gimel,fic, בְּגֵי in valle, 2 Reg.14.7..23.11. 2 Chron.33.6.Isa.22.5.וּבְגֵי & in valle, Jos.19.27.in pl. fæm.בְּגָאיוֹת valles, Ezech. 31. 12. cum הַ & לְ præf. וְלַגְּאָיוֹת valles, 2.Reg.2.16.Ezech.7.15..32.5. & vallibus, Ezech.6.3..36.4,6.. ut &, cum וְ præf.& יְהָ Aff. fic, וְגַאֲיוֹתַיִךְ & in vallibus tuis, Ezech.35.8. Notandum autem, pl.fæm. interdum scribi, גֵּיאָיוֹת, sed legendum בָּאָיוֹת; ut 2 Reg.2.16. & Ezech.6.3. Bu. Lex. Item, Notandum, formas גַּי & גֵּיא, sæpe esse in Constr.sing. Item,de superstitione גֵּי בֶן־הִנֹּם, vel, גֵּי־הִנֹּם, vallis filii Hinnom, vel vallis Hinnom, quæ erat juxta Hierosolymam ad Austrum; Vide 2 Reg.23. 10. Jer.19.2.Vide & תֹּפֶת, Coc.

Rad. 44. גִּיד est, עֶצֶב ; Coc.Occurrit autem, גִּיד nervus,Gen.32.32. & cum בְּ & וְ præf. וְגִיד & nervus, Isa.48.4. בְּגִיד in nervo, Gen.32.32. in pl.m. גִּידִים nervi, Ezech.37.6,8. cum וְ cop. וְגִידִים & nervi, Job. 10.11. & in forma pl.constr. גִּידֵי nervi,Job.40.17.

Rad.45. גִּיל masc.est similitudo; similis, aut æqualis natura,conditio, vel status; apud Talmudicos, בֶּן־גִּילוֹ est filius, eâdem horâ, & sub eodem planeta, cum ipso natus; quidam ad גָּלַל reducunt, quasi revolutionem parem significet; Bu. Lex. ex Merc. Occurrit autem, cum בְּ præf.& כֶּם Aff.fic, בְּגִילְכֶם vel,absque jod, in quibusdam exemplaribus; fic, בְּגִלְכֶם juxta similitudinem vestram,Dan.1.10.

Rad.46. גִּיחַ, unde, in hiphil, הֵגִיחַ est claudere, occludere; Pag.Bu.compulit valvas januæ, ad obserationem, seu,occlusionem; Av. Unde in fut.hiph. יָגִיחַ occludet, claudet, & in 3. pl. m. יַגִּיחוּ claudent, Neh. 7. 3.

Rad.47. גֵּיר est No.masc.calx, κονία, Isa. 27. 9.

Rad.48. גָּלַל vel גַּל tria significat; i. est, volvere, convolvere,devolvere; volutare, Unde in 1.sing. præt. kal; & in 3.pl.cum וְ cop.ut & in benoni kal;fic, גָּלוֹתִי devolvi, Jos.5.9.וְגָלְלוּ & devolverunt,Gen.29.3.8.גּוֹלֵל & devolvens, Prov.26.27. Item, in Infin. kal. גּוֹל est devolvere, Psal.22.9.Item,in Imper.kal,s.m.גּוֹל devolve,Ps. 37.8.& absque וְ vau ; idem; ut,Prov.16.3.ut & in pl.m. גֹּלוּ volvite,Jos.10.18.1 Sam.14.34. In niph. נָגוֹל convolvi ; Bu.convolutus est ; Av.Unde,in 3.pl.præt.niph. cum וְ conv. וְנָגֹלוּ & convolventur, Isa.34.4. & in fut. niph.3.s.m.cum וְ cop.præf. וְיִגַּל & volvetur, Am.5.24. In piel, גֹּלֵל volutavit ; & in pual, גֹּלַל volutatus est; Unde in part.pual, s. m. מְגֹלָל volutatus ; & in fæm. מְגֹלָלָה volutatum,Isa.9.5. In hiph. הֵגַל fecit volvere, devolvit; Av.ut in fut.hiph.3.s.m.cum וְ conv. וַיָּגֶל & devolvit, Gen.29.10. in hithpael, הִתְגֹּולֵל, volutatus est à seipso, volutavit se; ut in part.hithp.s.m. מִתְגֹּולֵל volutabat se, 2 Sam.20.12. & in Infin. hithp. cum לְ præf.לְהִתְגֹּולֵל ad volutandum, ut volutetur, Gen.43. 18. Item, in piel quadrata; Av.geminata seil.prima radicali, גִּלְגֵּל volutavit continuè, indesinenter; Av. Unde in 1.sing.cum וְ conv. & הִ aff. וְגִלְגַּלְתִּיךָ & devolvam te, Jer.51.25.& in hithp.ex hâc formâ, הִתְגַּלְגֵּל volutavit se continuâ volutatione; Av.ut in præt.hithp. 3.pl. הִתְגַּלְגְּלוּ devolvunt sese, Job.30.14. Inde, nomina,i. גֹּול, m.devolutus, Psal.22.9. quidam loco participii præsentis גֹּולֵל positum putant; devolvens est,devolvit, scil.se,vel res, aut vias suas; juxta Psal. 37. v.5. devolve,&c.Bu. Lex. Item, ii. Inde,No.m. à convolvendo dictum,viz. גַּל cumulus, acervus; scaturigo; fluctus,Gen.31.46.Jos.7.26.2 Sam.18.17.Job.8.17. Cant. 4.12. & cum הַ & לְ præf. הַגַּל cumulus,Gen.31.46, 48, 51,52. לְגַל in acervum, Isa.25.2. & in pl.m. גַּלִּים acervi; fluctus, 2 Reg.19.25. Isa.10.30..37.26.Zach.10.11. cum בְּ & לְ præf. כְּגַלִּים ficut acervi,Hos.12.11.

in

in acervos, Job.15.28. Jer.9.10.. 51.37. & in constr. cum כ praef. כְּגַלֵּי ſicut fluctus; Iſa.48.18. Item, cum ךָ, & יו_ Aff. cui primò ו, & ſecundo, ל praef. גַּלֶּיךָ fluctuum tuorum, Job.38.11. וְגַלֶּיךָ & fluctus tui, Pſal.42.8. Jon. 2.4. גַּלָּיו fluctus ejus, Pſal.89.10..107.25. Iſa.51.15. Jer. 5.22..31.38.,51.42. לְגַלָּיו in fluctus ſuos, Ezech 26.3. Sic & cum הֶם Aff. גַּלֵּיהֶם fluctus eorum, Pſal.65.8.. 107.29. Jer.51.58. Item, indè ii. No. גֻּלָּה ſ. λεμμάτιον, vas oleum continens & emittens; Coc. ut cum הַ praef. הַגֻּלָּה lecythus, lenticula, Zach.4.3. & ה_ Aff. וְגֻלָּה & lenticula ejus, Zach.4.2. pro גֻּלָּתָהּ nam, constr. eſt גֻּלַּת lenticula, Eccl.12.6. ſed in pl.fæm.eſt, vel, גְּלוֹת ſcaturigines, Joſ.15.19. Jud.1.15. vel, גְּלוֹת orbes, 1 Reg.7.41,42. 2 Chron.4.12.13. & cum ו & וַ praef. וְגָלוֹת & orbes, 1 Reg.7.41. וְהַגְּלוֹת & orbes, 2 Chron. 4.12. Item, iii. Inde, No. גָּלִיל m. limes, confinium; diverſorum terminorum convolutio, & concurſus, 1 Reg. 9.11. & in pl.m. גְּלִילִים verſantes, volubiles, 1 Reg. 6. 34. & in conſtr. גְּלִילֵי orbes, Eſth.1.7. Cant.5.14. ſic & in f.cum הַ praef. Hebræi tractum, terminum, limitem exponunt; alii verò ſic, הַגְּלִילָה Galilæa, Ezech.47.8. & in pl.fæm. גְּלִילוֹת limites, tractus, Joſ.13.2.. 18.17.. 22.10,11. Joel.4.4. Sic & iv. Hinc, No.maſc. גַּלְגַּל rota, Iſa.28.29. & in alia formâ, cum pathach, & וַ praef. וַגַּלְגַּל & rota, Ezech.23.24..26.10. Item, cum בַּ, כַּ, וְ & לַ, praef. הַגַּלְגַּל orbis, Eccl.12.6. Ezech.10.13. בַּגַּלְגַּל in orbe, Pſal.77.19. כַּגַּלְגַּל ſicut rotam, Pſal.83. 14. וּכְגַלְגַּל & ſicut rota, Iſa.17.13. לַגַּלְגַּל orbes, Ezech. 10.2,6. in pl.m. גַּלְגַּלִּים conſtr. גַּלְגַּלֵּי & cum יו_ Aff. גַּלְגַּלָּיו rotarum ejus, Jer.47.3. וְגַלְגַּלָּיו & rotæ ejus, Iſa. 5.28 Item, v. indè No. גֻּלְגֹּלֶת caput, &c. ut cum הַ praef. הַגֻּלְגֹּלֶת calvaria, cranium, 2 Reg.9.35. Item, cum לַ praef. לְגֻלְגֹּלֶת in cranium, i.e. quodque caput, Exod. 16. 16..38.26. Num.3.47. cum Aff. ſic occurrit; גֻּלְגָּלְתּוֹ cranium ejus, Jud.9.53. 1 Chron. 10. 10. & in pl. fæm. גֻּלְגֹּלוֹת, crania, capita; ut cum לְ praef. & ם_, Aff. לְגֻלְגֹּלוֹתָם in crania, i.e. capita ſingula, Num.1.2,18.20, 22.1 Chron.23.6,24. Inde etiam, v. Præpoſitio בְּגִלְגַּל, q.d. in revolutione cauſæ; i.e. occaſione, cauſâ; occurrit autem, בְּגִלְגַּל propter, Gen.39.5 Deut.15 10. 1 Reg.14. 16. Jer.11.17..15.4. & cum וְ cop. præf. וּבִגְלַל & propter, Deut. 18.12. Item, cum cametz, ante הַ_ & הָ_ Aff. בַּגְּלָלָה propter te, Gen.30.27. בִּגְלָלֵךְ propter te, Gen.12.13. ſed cum pathach ante כֶם_ Aff. בִּגְלַלְכֶם propter vos, Deut.1.37. Mic.3.12. Deindè, ſignif.ii. hujus rad. eſt in No. מִגְלָה f. volumen libri; liber convolutus; Occurrit autem, מְגִלָּה volumen, Jer.36.28.32. Zach.5.1,2.& cum הַ praef. הַמְּגִלָּה volumen, Jer.36.14,20,21,23,25, 27,28,29 Ezech.3.1,2,3. ut &, cum בַּ praef. בַּמְּגִלָּה in volumine, Jer.36.6. & in conſtr. מִגְלַת volumen, Ezec. 2.9. Jer.36.2,4. & cum בְּ praef. בִּמְגִלַּת in volumine, Pſ. 40.8. Item, iii. Signif. 3. hujus rad. eſt in pual, גּוֹלַל pollui; Undè, part. pual, מְגוֹלָל m. pollutus, & in fæm. מְגוֹלָלָה pollutum, Iſa.9.5 Unde & in hithp. הִתְגּוֹלֵל; atque inde, in part. hithp. ſing. m. מִתְגּוֹלֵל polluit ſe, 2 Sam 20.12. Atque inde, Nomina; i. No. גֶּלֶל maſc. ſtercus; excrementum; κόπρος; Pag. Bu. Coc. à convolutione; Bu. quòd averritur; Coc. quòd, è conſpectu devolvi ſoleat; vel quòd eo volutatus quis, inquinetur; Merc. Occurrit cum הַ demonſtr. præf. הַגֶּלֶל ſtercus, 1 Reg. 14.10. cum כְּ præf. & יְ Aff. eſt cum ſægol ſub prima rad. כְּגֶלְלוֹ ſicut ſtercus ejus, Joh.20.7. in pl. m. גִּלֻּלִים; ſtercora; ut cum כְּ præf. כִּגְלֻלִים velut ſtercora. Zeph.1.17. in pl. conſtr. eſt cum ſægol, ſic, גִּלְלֵי ſtercora, Ezech.4.15. & cum בְּ præf. בְּגִלְלֵי in ſtercor. Ezech.4.12. Item, ii. Hinc, No. in pl. maſc. גִּלּוּלִים, σκύβαλα, ſtercora; Idola ſtercorea; Dii ſtercorii, per contemptum; Bu. Coc. &c. falſi Dii, & falſæ opiniones & ſententiæ, de Deo, & juſtitia; Coc. Occurrit, גִּלּוּלִים Idola ſtercorea, Ezech.22.3..30.13. & cum הַ demonſtr. præf. הַגִּלּוּלִים idola, 1 Reg.15.12..21.26.2 Reg.17.12.. 21.22..23.24 Ezech.18.12. & in pl.m. Conſtr. גִּלּוּלֵי idola, Ezech.8.10..16.36.. 18.6,15..20.8,24. & cum præf. וּ; cui & additur יְ_ Aff. וּבְגִלּוּלֵי & in idolis, Ezech. 20.7. וּבְגִלּוּלַיִךְ & in idolis tuis, Ezech.22.4. item, cum כֶם Aff. cui וּ, præf. גִּלּוּלֵיכֶם idola veſtra, Lev.26.30. Ezech.6.4,6..14.5..20.31..33.27..33.26. וּבְגִלּוּלֵיכֶם & idolis veſtris, Ezech.20.39. Sic &, cum ן, יו_, הָ_, & הֶם_, Aff. גִּלּוּלֵיהֶן idola veſtra, Ezech.23.49. גִּלּוּלָיו idola ſua, Ezech.14.3,6.. 20.39. בְּגִלּוּלָיו idolis ſuis, 2 Reg.21.11. גִּלּוּלֶיהָ idola ejus, Jer.50.2. גִּלּוּלֵיהֶם idola ipſorum, ſua, Deut.29.17. Ezech.6.5,9,13..14.3.. 20.16.. 23.7..44.10,12. cui etiam, וּ, בְּ, & לְ praef. & ſemel, cum Aff. הֶן_; prout ſeq. בְּגִלּוּלֵיהֶם Idolis ſuis, Ezech. 14.4..23.30..37.23. וּבְגִלּוּלֵיהֶם & idolis ipſorum, Ezech.20.18..36.18. לְגִלּוּלֵיהֶם idolis ſuis, Ezech.23.39. גִּלּוּלֵיהֶן cum idolis ipſorum, Ezech.23.37. Item, ad hanc Rad. גֵּלֶל, quidam reducunt, No. גִּלָּיוֹן maſc. volumen, liber; quia antiquitus, in longum deſcriptus, convolvebatur; ut hodiè, liber legis, in ſynagogis Judæorum; vel, ſi deducatur à Rad. גָּלָה, quia ignota revelat; Occurrit, Iſa.8.1.

Rad.49. גַּלָּב m. tonſor, barbitonſor; κουρεύς; Pag. Bu. Coc. &c. Undè in pl.m. cum הַ praef. הַגַּלָּבִים tonſores, Ezech.5.1.

Rad.50. גֵּלֶד m. cutis, pellis; 70. βύρσα; Undè, cum Aff. 1.p.ſ. גִּלְדִּי cutem meam, Job.16.15.

Rad.51. גָּלָה, quatuor ſignif. viz. i. migravit deportatus; abductus fuit in captivitatem, vel exilium; vel in genere ſignificat, i. migrare, deportari, abduci. Occurrit, in præt. kal; 3.ſ. m. גָּלָה migravit, 1 Sam.4. 21, 22. Iſa.5.13..24.11. Hoſ.10.5. & in 3.ſ. fæm. גָּלְתָה migravit, Lam.1.3. ut &, in 2.ſ.m. cum וְ conv. וְגָלִיתָ & migra. Ezech.12.3. item, in 3.pl.præt.kal; גָּלוּ migrarunt, Ezech.39.23. Mic.1.16. & cum וְ conv.præf. וְגָלוּ & migrabunt, Am.1.8. in part. benoni kal, f.maſ גּוֹלָה vel, גֹּלָה migrans, migraturus, 2 Sam.15.19. 2 Reg.24.14. & in pl.maſc. גּוֹלִים migrantes, Am.6.7. item, in ſing.fæm. גּוֹלָה migrans, Iſa.49.21. & in Infin. kal, גָּלֹה migrando, Am.5.5..7.11,17. vel, גָּלוֹת migrare, Jud.18.30. Jer.1.3, & in Imper.kal, cum præf. וּ, וּגְלֵה & migra, Ezech.12.3. item, in fut.kal, 3.ſ.m. יִגְלֶה migrabit, Am.5.5.. 6.11,17. pro quo, per Apocopen tertiæ rad. He, eſt, יִגֶל emigrat, Job.20.28. & cum וַ conv. וַיִּגֶל & migravit, 2 Reg.17.23..25.21. Jer.52.27. item, in 3. pl. m. יִגְלוּ migrabunt, Am.6.7. in niph. נִגְלָה, abductus, ſeu, deportatus fuit; ut cum וְ cop. præf. וְנִגְלָה & deportata eſt, Iſa. 38.12. in hiph. הִגְלָה deportavit, 2 Reg.17.11.. 25.11. 1 Chron.5.6. Ezr.2.1. Neh.7.6. Eſth.2.7. Jer.29.1..39.9.. 52.15,28,29,30. & cum וְ cop. וְהִגְלָה & deportavit, 2 Reg.24.14. & cum ם_ aff. הִגְלָם deportavit eos, 1 Chron.8.7. cui & וְ cop. præf. וְהִגְלָם & deportavit eos,

Jer.

Jer.20.4. item,in 2.ſ.m.præt.hiph. הִגְלִיתָ deportaſti, 2 Reg.17.26. & in 1.ſing. הִגְלִיתִי deportavi, Jer.29.4,7, 14. cui & י conv.præf. וְהִגְלִיתִי & deportabo,Am.5.27. Item,in 3.pl. הִגְלוּ deportarunt,2 Reg.17.28,33.Jer.22. 12. & in 2.pl.m. הִגְלִיתֶם deportâſtis,2 Reg.17.27. Sic &,in Infin.hiph. הַגְלוֹת deportare,Jer.24.1. & cum ב & לְ præf. בְּהַגְלוֹת in deportando, 1 Chron. 6. 15. וּלְהַגְלוֹת & ad deportandum, Jer.43.3. ut &, cum בְּ præf. & Aff.1.p.ſ. בְּהַגְלוֹתִי in deportare me,Ezech.39. 25. ſic & cum לְ præf.& ךָ Aff. לְהַגְלוֹתְךָ deportare te, Lam.4.22. ut &,cum בְּ præf. & וֹ Aff. בְּהַגְלוֹתוֹ, pro quo,contractè, בַּגְלוֹתוֹ in deportare eum, Jer.27.19. Item,cum ם, Aff. הַגְלוֹתָם deportare eos, Am.1.6. Item,in fut.hiph.3.ſ.m.cum יַ conv.& duplice ſægol, per Apocopen tertiæ Rad.He, ſic, וַיַּגֶל & deportavit,2 Reg. 17.6..18.11..24.15. 2 Chron.36.20. pro, וַיַּגְלֵה & deportavit,2 Reg.16.9. Unde, cum ם Aff. וַיַּגְלֵם & deportavit eos, 2 Reg.15.29.1 Chron.5.26. & in 3.pl. m. cum יַ conv.& ם, Aff. וַיַּגְלוּם & deportarunt eos, 1 Chron.8.6. in præt.hoph.3.ſ.m. הָגְלָה deportatus fuit, Eſth.2.6. & in 3.pl.Jer.40.7.ſic, הָגְלוּ deportati fuerunt, 1 Chron.9.1.item,in 3.ſ.f. præt.hoph. חָגְלָתָה deportata fuit,Eſth.2.6. pro quo,abſque ה fæm. & cum cametz, ante ת, ſic occurrit, הָגְלָת deportata eſt,Jer.13.19. in part.hoph. pl.m.cum הַ præf. הַמְּגֻלִים deportati, Jer. 40. 1. Indè Nomina, i. גּוֹלָה, fæm. tranſportatio, μετοικέσις; (ſicut & verbum, גָּלָה migrare,græcè redditur, μετοικέω, vel μεταίσσομαι, μεταναστεύω) Coc.exilium; Item,ſic dicitur etiam, multitudo exulum; & tempus migrationis; Coc. Occurrit autem, גּוֹלָה migratio,deportatio, captivitas, 2 Reg.24.15,16.. Jer.46.19.Ezech.12.3,4.& cum præf.הַ dem.הַגּוֹלָה vel, הַגָּלָה captivitas,&c. 1 Chron.5.22. Ezr.1.11..2.1. &c. ad Zach.6.10. in 30.circ.l.cui & מִ præf.ſic, מֵהַגּוֹלָה ex captivitate,Ezr.6.21. item,cum בַּ, וּבְ, & לְ præf. בְּגוֹלָה in captivitate, Jer.29.16..48.7..49.3. Ezech.12.11..25. 3.Am.1.15.Zach.14.2.וּבְגוֹלָה & in captivitate, Jer.48. 11.לְגוֹלָה deportationi, Neh.3.10. Item, indè,ii.No. ſ. idem ſignificans, viz. גָּלוּת deportatio, tranſmigratio, Iſa.20.4. Jer.24.5..28.4..29.22..40.1.Am.1.6,9.& cum וּ & לְ præf.וְגָלְתָ & deportatio,Obad.1.20.לְגָלוּת deportationis,2 Reg.25.27. Jer.52.31.Ezech.1.2. Item, cum יַ præf. & Aff.1.p.ſ. וְגָלוּתִי & deportationem meam, Iſa. 45.13. ut & cum לְ præf. & ינוּ Aff. לְגָלוּתֵינוּ deportationis noſtræ,Ezech.33.22..40.1. Deindè,ſecundum hujus Rad.ſignif. eſt ἀποκαλύπτειν; revelavit, retexit; & intranſitivè, revelare,retegere ſe; ut in præt.kal, 3.ſ. m. גָּלָה revelavit, 1Sam.9.15.Prov.27.25.Am.3.7.& in 2. ſ.m. גָּלִיתָ revelaſti, 2 Sam.7.26.1 Chron.17.25. ut & in 1.ſ.cum יַ conv. וְגָלִיתִי & revelabo, 1 Sam.20.12, 13. & in 3.pl. גָּלוּ revelarunt, 1 Sam.22.17. & in part.ben.kal; cui & יַ præf. גּוֹלֶה revelans, 1 Sam.22.8. Prov.20.19. וְגוֹלֶה & revelans, 1 Sam.22.8. item,in part.paul, ſ.m. גָּלוּי revelatum,Eſth.3.14..8.13. & in conſtr.cum י cop. præf.וּגְלוּי & retectus,Num.24.4,16. ut & cum הַ præf. ad abſol.formam, הַגָּלוּי patens,publicum,Jer.32.11,14. in fut.kal, 1.ſing.אֶגְלֶה revelabo,Ruth.4.4. & in 3. ſ.m. יִגְלֶה revelabit,1 Sam.20.2. Job.33.16. pro quo,eſt contractè,per Apocopen tertiæ Rad.ה; cum יַ conv. & יַ cop.præf. ſic, וַיִּגֶל & revelavit,Job.36.10. וַיִּגֶל & revelabit,Job.36.15. in Niph.3.ſ.m. præt. נִגְלָה revelavit ſe,1 Sam.3.21..6.20. Iſa.23.1. Dan.10.1. & cum יַ cop. præf. וְנִגְלָה & revelavit ſe, Iſa.22.14..40.5. Ezech.13. 14..23.29. Hoſ.7.1. item, in 3.ſing.fæm. præt. Niph. נִגְלְתָה revelatum eſt, Iſa.53.1. & in 1. ſing. cum tzeri, abſque jod, נִגְלֵתִי revelavi me, 1 Sam.2.27. & in 3.pl. נִגְלוּ revelarunt ſe, Gen.35.7. Jer.13.21. & cum הַ interrog. הִנָּגְלוּ an revelatæ ſunt, Job. 38.17.& in 1.pl.conv. וְנִגְלִינוּ & revelabimus nos, 1 Sam.14.8. in part. niph. נִגְלֶה revelatus; Undè, in pl.f. cum הַ præf.הַנִּגְלוֹת & revelata, Deut.29.29.& in Infin. Niph. cum הַ interrog. præf. הִנָּגְלוֹת num revelando,1 Sam.2.27. & in aliâ formâ; נִגְלוֹת retegi, 2 Sam.6.20. ut &, in formâ uſitatâ, cum בְּ, כְּ, & לְ præf. (nam forma Infin. Niph. cum נ, ab initio, eſt minùs uſitata) ſic, בְּהִגָּלוֹת in retegendo ſe,Ezech.21.29.כְּהִגָּלוֹת ſecundum retegi, 2 Sam.6.20. לְהִגָּלוֹת ad retegendum ſe,Iſa.56.1. in Imper. Niph. ſing.m. הִגָּלֵה, revelare; Undè,in pl. m. הִגָּלוּ revelamini,Iſa.49.9. item, in fut.Niph.3. ſ. m. יִגָּלֶה revelatum eſſet,1 Sam.3.7. & in 3.ſ.fæm. תִּגָּלֶה detegetur, Exod. 20.26.Prov.26.25.Ezech.16.56. &,cum יַ conv. וַתִּגָּלֶה & retecta fuit,Ezech.16.36. pro quo eſt defectivè, per Apocopen tertiæ rad. ה, ſic, תִּגָּל retegetur, Iſa.47.3. Item,in 3.pl.m.יִגָּלוּ revelantur, 2 Sam. 22.16. & cum יַ conv. וַיִּגָּלוּ & retexerunt ſe,1 Sam.14.11. Pſal.18.16. in præt.piel,3.ſ.m. גִּלָּה retexit, Lev.20.11, 17,20,21. Deut.27.20.Job.41.5.Pſal.98.2.Lam.4.22.Ezech.22.10. & cum יַ cop.præf. וְגִלָּה & retexerit, Lev.20.18. ſic, in 3.ſ.f. גִּלְתָה retexerit, ſ. Lev.20.18. cui יַ conv.præf. וְגִלְתָה & reteget,ſ.Iſa.26.21. & in 2.ſ. m. גִּלִּיתָ, undè in fæm. גִּלִּית retexiſti, vel,diſcooperuiſti teipſam; intranſitivè; retegis te, Iſa. 57. 8. vel גִּלִּית ibid. & cum יַ conv. וְגִלִּית & reteges, vel diſcooperies, &c. Ruth.3.4. hi duo loci mendoſè in Bu. Conc. deſcribuntur, ut 2.ſ.m. præt.piel; nec corriguntur in emendationibus ad calcem Conc.additis; ſic גִּלִּיתָ, & יַ cop. וְגִלִּיתָ &c.ſic &,in 1.ſ.cui & יַ conv.præf.גִּלִּיתִי revelavi, Jer.11. 20..20.12..49.10. וְגִלִּיתִי & revelabo, Jer.33.5. Ezech. 16.37.Nah.3.5. ut &;in 3.pl.præt. piel, גִּלּוּ retexerunt, Lam.2.14.Ezech.23.10. Item,in part.piel,ſ.m. מְגַלֶּה revelans, Job.12.22.Prov.11.13..27.5.& in Infin.piel,cum לְ præf. לְגַלּוֹת ad retegendum, Lev.18.6,17,18,19. In Imper.piel,ſ.m. גַּלֵּה revelato, vel transfer, remove; pro, quo,per Apoc. 3.Rad. ה, eſt,גַּל revela, Pſal.119.18,22.& in ſing.f. גַּלִּי retege, Iſa.47.2. item,in fut.piel,1.ſ. אֲגַלֶּה retegam,Hoſ.2.10.Mic.1.7. & in 2.ſ.m.תְּגַלֶּה vel, תְּגֹלֶה reteges, Lev.18.7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17.. 20. 19.pro quo,contractè, per Apoc. ה, 3.Rad.eſt, תְּגַל retegito,Prov.25.9.& in 2.ſ.f. תְּגַלִּי detegito,Iſa.16.3.ut & in 3.ſ.m. יְגַלֶּה retegito, Deut.22.30.& per Apoc. ה, 3. Rad. & יַ conv. וַיְגַל & detexit,Num.22.31.Iſa.22.8. ut & in 3.ſ.f. תְּגַלֶּה, reteget, ſ.pro quo,per Apoc. ה, 3.Rad. & יַ conv.eſt, וַתְּגַל & retexit,Ruth.3.7.Ezec.23.18.item, in 3. pl.m.fut.piel, יְגַלּוּ retegent, Job.20.27.in pual, גֻּלָּה retectus fuit; Undè in 3 ſ.f.גֻּלְתָה retecta fuit,Nah.2.8. In hithpael, הִתְגַּלֶּה, revelavit ſeipſum; Unde, in Infin. hitlip. cum בְּ præf. בְּהִתְגַּלּוֹת in revelandoſe,Prov. 18.2.& in fut. hithp.3 ſ.maſc. יִתְגַּלֶּה reteget ſeipſum; Unde,per Apoc.3.Rad.ה; & יַ conv. וַיִּתְגַּל & retexit ſe, Gen.9.21. Item,iii. Signif.3. hujus Rad. eſt in No. גְּלָיוֹן volumen epiſtolæ; quod vide,ſuprà, in Rad. גָּלַל; occurrit autem, גְּלָיוֹן volumen, Iſa.8.1. Denique,iv.Signif. 4.huius Rad. eſt in No. גְּלִיוֹנִים ſpecula; quòd obje-

cta revelent; &, quæ eis sunt oppositа, conspiciantur, & appareant; Pag. Bu. Lex. vel ornamenta quædam mulierum; Occurrit autem, cum ה demonstr. præf. sic; הַגְּלִיוֹנִים specula, Isa. 3. 23.

Rad. 52. גָּלַח; Unde, in piel, גִּלַּח, radere; ξυρᾶν; abradere, tondere; Unde, cum ו conv. וְגִלַּח & radet, Lev. 14. 8. Num. 6. 9, 18. & cum וּ Aff. וְגִלְּחוּ & rasit illud, 2 Sam. 14. 26. sic, in 3. s. fæm. cum ו conv. וְגִלְּחָה & radet, f. Deut. 21. 12 in Infin. piel, גַּלַּח, & cum יִ præf. & וֹ, Aff. וּבְגַלְּחוֹ & in tondere ipsum, 2 Sam. 14. 26. in fut. piel, 3. s. m. יְגַלַּח vel, יְגַלֵּחַ radet, Lev. 13. 33. 14. 9. 2 Sam. 14. 26. Isa. 7. 20, cui & ו conv. præf. וַיְגַלַּח & abrasit, Gen. 41. 14. 2 Sam. 10. 4. & cum נוּ Aff. יְגַלְּחוּ radito illud, Num. 6. 9. Item cum ם Aff. וַיְגַלְּחֵם & rasit eos, 1 Chron. 19. 4. sic &, in 3. s. f. cum ו conv. וַתְּגַלַּח & abrasit, Jud. 16. 19. & in 3. pl. m. יְגַלְּחוּ radent, Lev. 21. 5, Ezech. 44. 20. & in pual, גֻּלַּח rasus fuit, Jud. 16. 22. Undè, in 1. s. præt. pual, גֻּלַּחְתִּי rasus fuero, Jud. 16. 17. & in part. pual, מְגֻלָּח rasus; & in pl. מְגֻלָּחִים & in Constr. מְגֻלְּחֵי rasi, Jer. 41. 5; in hithpael, הִתְגַּלַּח rasit seipsum; & cum ו conv. præf. וְהִתְגַּלַּח radet se, Lev. 13. 33. & in Infin. hithp. cum וּ Aff. הִתְגַּלְּחוֹ radi ipsum, Num. 6. 15.

Rad. 53. גָּלַם duo significat; viz. i. convolvere; εἰλεῖν; convolvit, involvit; conglomeravit; glomeravit, seu volvit in glomum, seu globum; Pag. Bu. Coc. Av. &c. Unde, in fut. kal, 3. s. f. m. cum ו conv. וַיִּגְלֹם & convolvit, 2 Reg. 2. 8. Undè, No. גָּלוֹם m. pallium; ab involvendo; pallium glomeratum; involucrum; χλαμύς, chlamys; Av. περιείλημα, Symm. in Coc. In pl. m. גְּלוֹמִים; unde, in pl. Constr. cum בְּ, præf. בִּגְלוֹמֵי cum palliis, Ezech. 27. 24. Deindè, ii. Signif. 2. est in No. גּוֹלֶם, m. glomus; massa rudis, & intricata adhuc, neque, in veram formam evoluta; Bu. Lex. unde cum Aff. 1. p. s. (quod 70. reddunt, τὸ ἀκατέργαστόν μου) sic &, גָּלְמִי massam meam, Psal. 139. 16.

Rad. 54. גָּלַע in hithp. est immiscère se; Bu. complicari, implicari; commisceri συμπλέκεσθαι; Coc. Unde, in Infin. hithp. הִתְגַּלַּע miscеri, Prov. 17. 14. & in fut. hithp. 3. s. m. יִתְגַּלַּע immiscet se, Prov. 19. 1. 20. 3.

Rad. 55. גָּלַשׁ splenduit, nituit; Av. Coc. scil. instar nivis candescentis; cogn. cum שָׁלַג nix; quæ præ albedine splendet; Av. alii, detondere, deglabrare; ut in præt. kal, 3. pl. cum שׁ præf. (quæ nitent, vel splendent, ex, vel præ, montibus Gilead; in quibus per integri anni spatium est nix; Coc. Av.) sic; שֶׁגָּלְשׁוּ quæ detondent, Cant. 4. 1. 6. 5.

Rad. 56. גַּם etiam; Gen. 7. 3. ubique, inquit Kimchi, est augentis particula; Pag. ejus loca desunt in Conc.

Rad. 57. גָּמָא, unde, in piel גִּמֵּא absorpsit; ut, in fut. piel, 3. s. m. יְגַמֵּא absorbet, Job. 39. 24. in hiph. הִגְמִיא fecit absorbere, potavit; ut in Imper. 2. s. m. cum Aff. הַגְמִיאֵנִי potato me, Gen. 24. 17. Inde, No. masc. signif. juncum, quod aquam sorbeat, viz. גֹּמֶא scirpus, Exod. 2. 3. Job. 8. 11. Isa. 18. 20. ut &, cum ו præf. וְגֹמֶא & juncus, Isa. 35. 7.

Rad. 58. גֹּמֶד, unde, No. m. signif. mensuram cubiti, viz. גֹּמֶד cubitus, Jud. 3. 16. Inde, No. גַּמָּדִים pl. masc. (à sing. גַּמָּדִי cubitalis; Pag.) cubitales; Bu. Conc. Nani, vel pumiliones, Coc. ex Kimchi; homunculi, qui sunt parvæ staturæ, instar brachiorum; Av. vel potiùs, Gammadæi, populi quidam Phæniciæ, quasi cubitales, vel, brachiales dicti, quòd brachio potentes, & robusti essent; Bu. Lex. Occurrit cum ו cop. וְגַמָּדִים & cubitales, Ezech. 27. 11.

Rad. 59. גָּמָה; Unde, מְגַמַּת, quod quidam exponunt per נוֹכַח, inquit Kimchi; contra, ex adverso; & ità habet Targum, מִקֳבֵל; idem; Pag. & Bu. Conc. Sed alii volunt esse formam Constr. à מְגַמָּה quod exponunt hausturn; à גָּמָא absorpsit; Hab. 1. 9. hausturn faciei ipsorum, i. e. celerrimo suo cursu; quo videntur terram ante se constitutam, absorbere, tendunt Orientem versus; vel, cursus eorum est celerrimus, ut Orientalis ventus; atque sic &, exponunt præced. יִגְמָא absorbet terram, nempe, celerrimo cursu; ut R. Levi explicat; Bu. Lex. Alii exp. adversatur, ex hac Rad. גָּמָה; ità Bu. Conc.

Rad. 60. גָּמַל; tria significat; i. Indè, No. masc. viz. גָּמָל, camelus; κάμηλος; Boch. à גָּמַל, reddere malum pro malo, derivat, quia, est animal μνησίκακον; Coc. Occurrit autem, גָּמָל camelus, Isa. 21. 7. & cum ה & מ præf. הַגָּמָל camelus, Gen. 24. 64. 31. 34. Lev. 11. 4. Deut. 14. 7. Zach. 14. 15. מִגָּמָל à camelo, 1 Sam. 15. 3. in pl. m. (licet semel sit fæm. viz. Gen. 32. 15. ad sexum discernendum; Bu. Lex. in cæteris, masc. ut seq.) est cum dagesch; sic, גְּמַלִּים cameli, Gen. 24. 10, 63. 32. 15. 1 Reg. 10. 2. Neh. 7. 69. Job. 1. 3. 42. 12. Isa. 30. 2. 60. 6. Ezech. 25. 5. & cum וּ, הַ, וַ, בְּ, יִבְ & לְ præf. וּגְמַלִּים & cameli, Gen. 12. 16. 24. 35. 30. 43. 1 Sam. 27. 9. 2 Chron. 9. 1. 14. 14. הַגְּמַלִּים cameli, Gen. 24. 11, 22, 30, 32, 46, 61. 31. 17. 1 Sam. 30. 17. 1 Chron. 27. 30. Job. 1. 17. וְהַגְּמַלִּים & cameli, Gen. 32. 7. בַּגְּמַלִּים in camelis, Exod. 9. 3. וּבַגְּמַלִּים & in camelis, 1 Chron. 12. 40. לַגְּמַלִּים camelis, Gen. 24. 31, 32. & in constr. cum מִ præf. מִגִּמְלֵי è camelis, Gen. 24. 10. item, cum יךָ Aff. cui etiam לְ præf. גְּמַלֶּיךָ Camelos tuos, Gen. 24. 14, 46. לִגְמַלֶּיךָ Camelis tuis, Gen. 24. 19, 44. Item, cum יו, & הֶם Aff. cui ult. etiam, וּ & לְ præf. גְּמַלָּיו Camelis ejus, Gen. 24. 20. גְּמַלֵּיהֶם Jud. 8. 21, 26. 1 Chron. 5. 21. Ezr. 2. 65. Jer. 49. 32. וּגְמַלֵּיהֶם & Cameli eorum, Gen. 37. 25. Jer. 49. 29. וְלִגְמַלֵּיהֶם & Camelis ipsorum, Jud. 6. 5. 7. 12. Deinde, II. signif. 2. est verbi גָּמַל; viz. ablactare, ἀπογαλακτίζειν; item, educare; maturare; pag. Bu. Coc. &c. ut in 3. s. f. præt. kal, גָּמְלָה ablactavit, s. Unde, ante Aff. יִ, pro הִי, eum; הָ, fæm. mutatur in תִ, sic, גְּמָלַתְּהוּ & educavit eum, 1 Sam. 1. 24. in ben. part. kal, s. m. גּוֹמֵל educans, Isai. 18. 8. & in part. paul, kal, s. m. גָּמוּל ablactatus, Isai. 11. 8. cui, כָּ & כַּ, præf. & cum kibbutz pro schurek; כָּגָמָל כַּגָּמָל sicut ablactatus, Psal. 131. 2. in pl. m. גְּמוּלֵי, & in constr. גְּמוּלֵי ablactati, Isai. 28. 9. in infin. kal, גְּמוֹל educare; sed, cum Aff. לְ, & הָ, cholem transponitur, & mutatur in camets chatuph; sic, גָּמְלֵךְ educare te, 1 Sam. 1. 23. גָּמְלָהּ educare eam, 1 Sam. 1. 23. in fut. kal, 3 s. m. cum ו conv. וַיִּגְמֹל, & educavit, Num. 17. 23. & in 3. s. f. cum ו conv. וַתִּגְמֹל & ablactavit, Hos. 1. 8. cui & הוּ Aff. וַתִּגְמְלֵהוּ & educavit eum, 1 Reg. 11. 20. in niph. נִגְמַל ablactatus est; unde, in infin. niph. הִגָּמֵל ablactari; Gen. 21. 8. & in fut. niph. 3. s. m. יִגָּמֵל educabitur, 1 Sam. 1. 22. cui & ו conv. præf. וַיִּגָּמֵל & ablactatus fuit, Gen. 21. 8. Item, III. signif. 3. est ejusdem verbi גָּמַל, viz.

viz. retribuere, rependere, conferre, inferre bonum vel malum; ut, in præt.kal,3.ſ.m. גָּמַל rependit, Pſal.13.6.. 103.10.. 116.7. cuj, נִי, ךָ, & ם Aff. גְּמָלָנִי contulit nobis, Iſai.63. 7. גְּמָלְךָ retribuerit tibi, Prov. 3. 30. גְּמָלָם contulit eis,Iſai.63.7. & in 3.ſ.f. גְּמָלָה contulit, ſ.ſed, ה, fæm.mutatur in ת, ante הוּ, Aff. גְּמָלַתְהוּ conferet ei, Prov. 31. 12. in 2.ſ.m. cum שׁ præf. שְׁגָמָלַתְּךָ quam retribuiſti,Pſal.137.8. item,cum נִי, Aff. גְּמָלַתְנִי rependis mihi, 1 Sam. 24. 18. & in 1. ſing. præt. kal, גְּמָלְתִּי intuli, Pſal. 7. 5. cui & ךָ Aff. גְּמָלְתִּיךָ intuli tibi, 1 Sam.24. 18. & in 3. pl.præt. kal. גָּמְלוּ inferunt, Iſai.3.9. cui & ךָ Aff. ſic, גְּמָלוּךָ intulerunt tibi,Gen.50. 17. & in 1.pl. præt.kal; גָּמַלְנוּ intulimus, Gen.50.15. item,in part.ben.kal; גּוֹמֵל conſerens bonum, Prov. 11. 17. & in pl. m. גּוֹמְלִים rependentes, 2 Chron. 20. 11. Joel. 4. 4.ut &,in imper. kal; גְּמוֹל retribue, Pſal.119. 17.& in fut.kal, 2.ſ.m. תִּגְמוֹל rependeris, Pſal.142.8. ut &, in 3. ſ. m. יִגְמוֹל; Unde, cum נִי, & נוּ Aff. ſic, יִגְמְלֵנִי retribuet mihi, 2 Sam.22.21. Pſal.18.21. יִגְמְלֵנוּ retribuet nobis, 2 Sam.19.37. item, in 2.pl.m.fut. kal; תְּגְמְלוּ rependetis, Deut.32.6. Inde nomina; 1. גְּמוֹל, m. retributio, bona, ſcil. vel, mala; unde, vel, beneficium, vel maleficium; & omnino Meritum denotat; Bu. Coc.&c. Occurrit autem, גְּמוּל retributio; beneficium, Pſal.94.2.Iſai.3.11.. 35.4.. 59.18.. 66.6. Jer.51.6. Lam. 3.64. & cum נִי, הָ, & כָ præf. וְגְמוּל & retribut.Prov.12. 14. הַגְּמוּל retribut. Joel. 4.4. כְּגְמוּל juxta retribut. Jud.9.16. 2 Chron. 32. 25. item, cum ךָ, כֶם, נִי, & ם Aff. גְּמוּלְךָ retribut. tua, Obad.15. גְּמוּלֵךְ retribut. tua, Pſal.137.8. גְּמוּלְכֶם retribut. veſtra, Joel. 4. 4, 7. וּגְמוּלוֹ retribut. ejus, Prov. 19. 17. גְּמוּלָם retribut. eorum, Pſal.28.4. & in pl.m. גְּמוּלִים & in conſtr. גְּמוּלֵי, retributiones; Unde, cum יו Aff. גְּמוּלָיו retribut.ejus, Pſal.103.2. Item, inde,2. no. גְּמוּלָה fæm. idem, meritum, nempè beneficium, &c. Coc. ut, cum הַ præf. הַגְּמוּלָה retributio, 2 Sam. 19. 37. & in pl. fæm. גְּמוּלוֹת retributiones, Iſa.59. 18. Jer.51.56. ut &, 3. inde No. תַּגְמוּל m. idem, beneficium, &c. & in pl. m. תַּגְמוּלִים in conſtr. תַּגְמוּלֵי, beneficia; Unde, pro, תַּגְמוּלָיו, eſt cum וֹהִי Aff.ex forma Chald.ſic. תַּגְמוּלוֹהִי beneficiis ejus, Pſal.116.12.

Rad.61. גֶּמֶץ; Unde, No. גּוּמֶץ maſc. βόθρος, fovea; occurrit autem, גּוּמָץ foſſa, Eccl.10.8.

Rad. 62. גָּמַר, perfecit; defecit, deſiit. Eu. eſt verbum μίσον; in bonum, eſt conſummare, perficere; tranſitivè; in malum verò, intranſitivè, conſumi, finiri, ceſſare,deficere; Hinc,Hebrai, cùm aliquid citant, ex textu, non integrè, ſolent dicere, וְגוֹמֵר (non וְגוֹמֵר) & comp!ens; vel,ſic, וגו; pro noſtro & cætera; vel, &c. Occurrit autem, גָּמַר conſumptus eſt, Pſal. 12.12..77.9. & in ben.kal,ſ.m. גּוֹמֵר perficiens, Pſal. 57. 3. ut & in fut.kal, 3.ſ.m. יִגְמוֹר perficiat,Pſal.138.8.Sed, ante makkaph, eſt cum cametz-chatuph; ſic, יִגְמַר־ deficiat,Pſal.7.10.

Rad. 63. גַּן vel גַּנ maſc. eſt κῆπος, παράδεισος hortus; plantarium ſepe cinctum; Coc.nam ità dicitur quòd ſepto protegi ſoleat; quaſi à Rad. גָּנַן; Bu. Lex. Occurrit autem, גַּן hortus, Gen.2.8.2 Reg.25.4. Cant. 4.12. Jer.39.4..52.7.Ezech.28.13. & cum הַ, בַּ, בְּ, כְּ, כַּ, & מִ præf.prout ſeq. הַגַּן hortus, Gen.2.9,10.3. 1,2,3,8.2 Reg.9.27. בַּגַּן in horto, Gen.3.8, 10. בְּגַן in horto,Gen.2.15.2Reg.21.18,26.Ezech.31.8,9. כְּגַן ſicut hortus, Gen.13.10. Deut.11.10. Iſa.51.3..58.11. Jer.31. 12.Ezech.36.35. Joel.2.3. כְּגַן ſicut hortus, Lam.2.6. לְגַן ad, vel in,hortum, Gen.3.24.1 Reg.21.2.Neh.3.15. מִגַּן ex horto,Gen.3.23. cum Aff.eſt cum dageſch, in נ, ad notandum alterum נ, ex גָּנַן abjectum; ut cum יִ, Aff. 1.p.ſing.ſic; גַּנִּי hortum meum, Cant.4.16. cui & לִ præf. לְגַנִּי in hortum meum, Cant.5. 1. item, cum לִ præf.& וֹ Aff. לְגַנּוֹ in hortum ſuum, Cant.4.16..6.2.in pl. m. גַּנִּים hortorum, Cant. 4. 15. cui & בַּ præf. בַּגַּנִּים in hortis, Cant.6.2.. 8. 13. Inde 1. No. גַּנָּה f. idem; hortus; ut, cum וּ præf. וּכְגַנָּה & ſicut hortus, Iſai. 1. 30..61.11. item, 2. Hinc & No. גִּנָּה f. idem etiam; ut in f.f.conſtr. גִּנַּת hortus, Eſth.1.5.. 7.7. Cant.6. 11. & cum מִ præf. מִגִּנַּת ex horto, Eſth.7.8.ut & cum וֹ Aff. גִּנָּתוֹ hortus ejus, Job.8.12. & in pl.fæm. ex priori forma, cum pathach ſub. נ; ſic, גִּנּוֹת horti, Eccl. 2. 5. Jer.29.4, 27. Am. 9. 14. & cum הַ, מֵ, בָּ, & כָּ præf. הַגִּנּוֹת horti, Iſai.66.17. מֵהַגִּנּוֹת ex hortis, Iſai.1.29. בַּגִּנּוֹת in hortis, Iſai.65.3. כְּגַנּוֹת ſicut horti, Num. 24. 6. item, cum יכֶם Aff. גִּנֹּתֵיכֶם horti veſtri,Am.4.9.

Rad.64. גָּנַן eſt, protegere; 70. ὑπερασπίζω; cum עַל conſtruitur; Coc. protexit, obtexit; Eu. declinatur autem, in præt. kal, גָּנַן גָּנְנוּ גְּנוֹת &c. cum defectu mediæ radicalis; ut in 1.ſing. cum ! conv.præſ. וְגָנוֹתִי & protegam, 2 Reg.20.7..19.34. Iſai.37.35..38. 6. & in infin. kal, גָּנוֹן protegendo, Iſai.31.5. in hiphil, הָגֵן protexit; Unde, in fut.hiph. 3.ſ. m. יָגֵן proteget, Iſai.31.5. Zac.9.15..12.8. Atque inde, nomina, 1. No. מָגֵן maſc. (&, ſemel, fæm. viz. 1 Reg. 10. 17.) ἀσπὶς; à protectione dicitur; Coc. Occurrit autem, מָגֵן clypeus,ſcutum,Gen.15.1.Deut.33.29. Jud.5.8.2 Sam.1.21.. 22.31,36.2 Reg.19.32.1 Chr.5.18.2 Chr.14.7.Pſal.3.4.. 18.31,36..35.2..76.4. Prov.2.7..6.11..24.34..30.5. Iſai. 21.5.. 22.6.. 37.33. Jer.46.3, 9. Ezech.27. 10.. 38. 5. Nah. 2. 4. & cum præf. יִ, & הַ; ſic, וְמָגֵן & ſcutum, 2 Chron.17.17. Pſal.84. 12. Ezech.23.24.. 38.4.. 39.9. הַמָּגֵן ſcutum, 1 Reg.10.17. 2 Chron.9. 16. Cant. 4. 4. item cum יִ Aff.1.p.ſ. מָגִנִּי ſcutum meum, 2 Sam.22.3. Pſal.7.11..18.3.144.2.cui & וּ præf. וּמָגִנִּי & ſcutum meum,Pſal.28.7.. 119.114. ſic,cum נִי Aff.cui &, וּ, præf. וּמָגִנֵּנִי clypeus noſter, Pſal. 59. 11.. 84. 10.. 89. 19. וּמָגִנֵּנוּ & clypeus noſter, Pſal33.20. ut &, cum וּ præf. & ם Aff. וּמָגִנָּם & ſcutum ipſorum, Pſal. 115. 9, 10,11. & in pl.m. מָגִנִּים ſcuta, 1 Reg.10.17.2 Chron. 9.16.. 26.14. Job.41.7. cum וּ, הַ, & לְ, præf. וּמָגִנִּים & ſcuta, 2 Chron. 32. 5. הַמָּגִנִּים ſcuta, Neh. 4. 10. וּלְמָגִנִּים & ad ſcuta, 2 Chron. 32. 27. in conſtr.pl.m. מָגִנֵּי ſcuta, 1 Reg.14.26,27. 2 Chron.12.9,10. Pſal.47. 10. & cum יו, & הָ Aff. מָגִנָּיו ſcuta ejus, Job. 15. 26. מָגִנֵּיהָ clypei ejus, Hoſ.4.18. Item, 2. Inde No. מָגִנָּה f. obtectio, Bu. velatio; Coc. ut in forma conſtr. ſ. f. מָגִנַּת obtectio, Lam. 3. 65. & in pl. f. cum הַ præf. הַמָּגִנּוֹת & ſcuta, 2 Chron. 23. 9. Vel, מָכְנָה f. exp. II. dolor, mœror; ut, in forma conſtr. ſ. f. מָגִנַּת mœrorem, Lam.3.65.

Rad.65. גָּנַב, eſt furari; ἐκκλέπτειν; notat enim occultam rei alienæ occupationem; Coc. furripuit furtim, furatus eſt; abduxit, vel ſubtraxit clam; pag. Merc. Bu.&c. Unde, in 3. ſ. f. præt. kal, גְּנָבָה furata eſt, ſed ante ם Aff. ה, fæm. mutatur in ת, ſic, גְּנָבָתָם furata erat,

erat,Gen.31.32. item,in 3.ſ.f. cum Aff. הוּ, eſt גְּנַבְתִּהוּ, ſed pro eo, cum dageſch in ת, ob ה, abjectum, occurrit, ſic, גְּנַבְתִּי ſurripuit, Job.21.18..27.20. & in 2.ſ.m. præt.kal; גָּנַבְתָּ furatus es, Gen.31.30. ut &, in 1.ſ.cum ו conv. præf. וְגָנַבְתִּי & furer, Prov.30.9.& in 3.pl.præt. kal; גָּנְבוּ furati ſunt, Joſ.7.11.2 Sam.21.12. cui & ה eſt Aff.ſic, גְּנָבוּהָ furati ſunt te, 2 Sam.19.42. in part. ben.kal; ſ.m. cui & ו & ה præf. גּוֹנֵב furans, Deut.24. 7. וְגוֹנֵב & furans, Exod.21.16.הַגּוֹנֵב furans, Zach.5. 3. & in part.paul,ſ.m. גָּנוּב furtivum, Gen.30.33. cujus pl.m.eſt, גְּנוּבִים furtivæ, Prov.9.17. & in ſ.f.part. paul, גְּנוּבָה f.& in conſtr. גְּנוּבַת, furto ablatum; undè, cum Aff. י, 1. p.ſ. גְּנוּבָתִי, pro quo contractè, eſt, גְּנֻבְתִּי furto ablatum mihi, Gen.31.39. & cum ו cop. præf. וּגְנֻבְתִּי & furto ablatum mihi, Gen.31.39. vel,ut alii volunt, ו, iod eſt tantum parag.non Aff. ac idem eſt cum, & pro גְּנוּבַת vel גְּנֻבַת furto ablatum, &c. in Infin.kal; cui & ו præf. גְּנוֹב furando, Exod.22.11. וְגָנוֹב & furando, Hoſ.4.2. in fut.kal, 2.ſ.m. cui & ו conv.præf. תִּגְנוֹב furaberis, Exod.20.15.Deut.5.19.וַתִּגְנוֹב & furatus es, Gen.31.26,27. & in 3.ſ.m. cui etiam ו conv. præf.יִגְנוֹב furabitur, Exod.21.37.Prov.6.30. וַיִּגְנוֹב & furatus fuit, Gen.31.20. ſic &, in 3.ſ.f.cum ו conv.præf. וַתִּגְנוֹב & furata eſt, Gen.31.19. 2 Reg.11.2. 2 Chron. 22.11. & in 2.pl.m. תִּגְנְבוּ furabimini, Lev.19.11.ut & in 3.pl.m. יִגְנְבוּ furabuntur, Obad.1.5. in Niph. נִגְנַב furto ſublatus fuit; furtim ſubtractus eſt; undè in fut. Niph.3.ſ.m. יִגָּנֵב furto auferetur, Exod.22 11. in piel, גִּנֵּב furatus eſt continuè; furtim abſtulit; Unde,in part.piel, מְגַנֵּב ſuffurans; & in pl. m. מְגַנְּבִים, & in conſtr. מְגַנְּבֵי ſuffurantes, Jer.23.30. &,in fut. piel, 3.ſ. m. cum ו conv.præf. וַיְגַנֵּב & furatus fuit, 2 Sam. 15.7. ut &,in pual, גֻּנַּב idem quod Niph.ut cum ו conv.præf. וְגֻנַּב furto ablatum fuerit, Exod.22.6.& in 1.ſing.præt. pual; גֻּנַּבְתִּי furto ſurreptus ſum, Gen.40.15. item, in Infin.pual; גֻּנֹּב furando, Gen.40.15. & in fut.pual, 3. ſ.m. יְגֻנַּב furtim perlatum eſt, Job.4.12. in hithpael, הִתְגַּנֵּב, furtim vel clam ſe ſubtraxit; undè, in fut. hithp. 3.ſ.m. יִתְגַּנֵּב furatur ſe, furtim & clam agit, 2 Sam.19.4. cui & ל conv.præf. וַיִּתְגַּנֵּב & furatus eſt ſe, 2 Sam.19.4. Atque indè, Nomina, i. גַּנָּב m. qui ſubtrahit, clam,rem alienam; nam fur, ab habitu furandi, dicitur; Occurrit autem, גַּנָּב fur, Pſal.50.18. Prov.29. 24.Jer.2.26. & cum ו, ה, כ, & ל præf. וְגַנָּב & fur,Hoſ.7. 1.הַגַּנָּב fur, Exod.22.1,6,7.Deut.24.7.Jer.7.9.Zach.5. 4. כַּגַּנָּב ſicut fur, Job.24.14..30.5. Joel.2.9. לַגַּנָּב furi, Prov.6.30. in pl.m. cui & ב præf. גַּנָּבִים fures, Iſa. 1.23.Jer.49.9.Obad.1.5. בְּגַנָּבִים inter fures, Jer. 48. 27. Item, ii. Indè No.f. גְּנֵבָה res furto ablata; clandeſtina ſubtractio; Av. ut,cum ה dem.præf.הַגְּנֵבָה furtum, Exod.22.3. in conſtr. גְּנֻבַת, idem; undè, cum ב præf. & ו Aff. בִּגְנֻבָתוֹ pro furto ſuo, Exod.22.20.

Rad.66. גָּנַז m.Theſaurus; gaza; gazophylacium; in pl.m. גְּנָזִים, & in conſtr. גִּנְזֵי theſauri, Eſth.3.9..4. 7. Item, cum וּ præf. וּבְגִנְזֵי & in theſauris, Ezech.27.24.

Rad.67.גָּעָה mugire; μυκάομαι; mugivit, boavit; Unde, in Infin.kal, cum ל cop.præf. וְלָגְעוֹ & mugiendo, 1 Sam.6.12. & in fut.kal, 3.ſ.m. יִגְעֶה mugiet, Job. 6.5.

Rad.68. גָּעַל, eſt, faſtidire, nauſeare; βδελύττομαι; ut in præt.kal, 3.ſ.f. cui & ל cop.præf. גָּעֲלָה faſtidivit, Lev.26.43.Jer.14.19. וְגָעֲלָה & faſtidivit, Lev.26. 30. & in 1.ſ. cum ם, Aff. גְּעָלְתִּים faſtidivi eos, Lev. 26. 44. ut &, in 3.pl.præt.kal; גָּעֲלוּ faſtidiverunt, Ezech. 16.45. Item, in ben.kal,ſ.m. גּוֹעֵל, undè, in fæm.ſing. cum ת, fæm. גּוֹעֶלֶת faſtidiens, Ezech.16.45. & in fut. kal, 3.ſ.f. תִּגְעַל faſtidiet, Lev.26.11,15. in Niphal, faſtiditus eſt, abjectus eſt præ nauſea; Av. ut in præt. Niph.3.ſ.m. נִגְעַל faſtidio fuit, 2 Sam.1.21. Undè, Nomen, גֹּעַל m.nauſea; Av. fæditas movens nauſeam; Coc. ut cum ſtomachus infeſtatur vomitu; Av.Occurrit in Conſtr.cum ב præf. בְּגֹעַל cum faſtidio, Ezech. 16.5. in hiphil, הִגְעִיל fecit faſtidire; vel,abſolutè, faſtidiit; Av. ut in fut.hiph.3.ſ.m. יַגְעִיל, faſtidiet,(ſcil. coitum) Av.vel,& non faſtidit, i.e. cum faſtidio coit,& incaſſum ſemen ejicit;Bu.Lex.Job.21.10.ſim.Coc. Alii, in hiph. exp. eripere; &, in loco cit. non eripit; Bu. Conc.

Rad.69. גָּעַר increpare; ἐπιτιμᾶν; Coc. objurgavit, increpavit,compeſcuit; & ſic conſtruitur cum præp. ב, at abſque ea perdidit, diſperdidit, corrupit; Bu. Lex.Occurrit cum ו cop. וְגָעַר & increpavit, Iſa.17. 13. & in 2.ſ.m. גָּעַרְתָּ increpâſti, Pſal.9.6..119.21.Jer. 29.27. ut & in 1.ſ.præt.kal, cum ו conv. præf. וָגָעַרְתִּי & increpabo, Mal.3.11. item,in ben.kal, ſ.m. גּוֹעֵר increpans, Nah.1.4.Mal.2.3. in Infin. גְּעוֹר increpare; unde,cum מ præf. & camets-chatuph, ante makkaph; ſic; מִגַּעֲרָה & ab increpando, Iſa.54.9. ſic & in Imper. kal.ſ.m. גְּעַר increpa, Pſal.68.31. & in fut.kal, 3.ſ. m. cui & ו cop. & ל conv.præf. וְלִגְעַר increpet, Zach.3. 2. וְיִגְעַר & increpet, Zach.3.2. וַיִּגְעַר & increpavit, Gen.37.10.Pſal.106.9. & in 2. pl. m. תִּגְעֲרוּ increpabitis, Ruth.2.16. Indè nomina, i.No.fæm. גְּעָרָה increpatio, Prov.13.1,8..17.10. & in Conſtr. cui, ב & מ præf. בִּגְעָרַת increpatio, Eccl.7.5. Iſa.30.17..51.20. מִגַּעֲרַת per increpat.2 Sam.22.16. מִגַּעֲרַת ab increpat. Pſal.80. 17. item,cum ב præf. & י, Aff.1. perſ.ſ. בְּגַעֲרָתִי increpatione meâ, Iſa.50.2.ut & cum ך Aff. cui & מ præf. בְּגַעֲרָתֶךָ increpatione tuâ, Pſal.104. 7. מִגַּעֲרָתְךָ ab increpatione tua, Pſal.18.16..76.7.ſic &, cum ו cop. & ו Aff. וּבְגַעֲרָתוֹ & increpatio ejus, Iſa.66.15. ut & cum מ præf.& ו Aff. מִגַּעֲרָתוֹ ab increpatione ejus, Job.26.11. Item, 2.Inde No. מְגַעֶרֶת f. increpatio, perditio, exitium; ut cum ה demonſtr. præf. הַמְּגַעֶרֶת increpationem, Deut.28.20.

Rad.70. גָּעַשׁ; 70. kal,pual,& hithp.reddunt, per, παράλυσις, σαλεύω, σαφηνίζω; videtur notare ſolutionem, & laxationem partium; moveri, fatiſcere, diſſolvi; Cocc. concuti, commoveri; Bu. ut in fut. kal, 3. ſ. f. cum ו conv. וַתִּגְעַשׁ & commovetur, Pſal.18.8. in pual, גֹּעַשׁ, conquaſſatus eſt ab alio; ut in fut.pual, 3.pl. וְגֹעֲשׁוּ commoventur, Job.34.20. Item, in hithp. הִתְגֹּעֵשׁ vel, הִתְגֹּעֵשׁ commotus fuit; Unde in præt. hithp. 3.pl. m. cum ו cop. וְהִתְגֹּעֲשׁוּ & commoventur, Jer.25.16. & in fut.hithp. 3.ſ.fæm. cum ו conv.præf. וַתִּתְגָּעַשׁ & commota fuit, 2 Sam.22.5. & in 3.pl.m.cui & ל conv. præf. יִתְגָּעֲשׁוּ commoventur, Jer.46.7,8. וַיִּתְגָּעֲשׁוּ & commota fuerunt, 2 Sam.22. 8. Pſal. 18.8.Jer.5.23.

Rad.71. גַּף; undè, גַּף m. ſummitas, eminentia, ſeu, faſtigium ædificiorum; ala; vel pinna, pinnaculum, &c. ab ala, quæ גַּף Chald.dicitur; Merc. Unde, in pl. m.

m. גַּפִּים & in Conſtr. גַּפֵּי alæ, pinnæ, Prov. 9. 3. גָּף corpus, & בְּגַפּוֹ, &c. vide ſuprà in גוף.

Rad. 72. גֶּפֶן fæm. vitis; ἄμπελος; ſemel eſt maſc. Hoſ. 10. 1. in pauſa eſt גָּפֶן; in metaph. notat familiam; Occurrit autem, גֶּפֶן vel גָּפֶן vitis, Gen. 40. 9. 2 Reg. 4. 39. Pſal. 80. 9, 15. Iſa. 7. 23..16. 8, 9..24. 7..32. 12. Hoſ. 10. 1. Zach. 3. 10. & cum וְ cop. וְגֶפֶן & vitis, Num. 20. 5. Deut. 8. 8. &, in pauſa, cum וָ præf. וָגֶפֶן & vitis, Joel 2. 22. Item, cum variis aliis præf. viz. הַ, בַּ, כַּ, כְּ, יַ, לַ, לְ, &, מִ, prout ſequuntur; הַגֶּפֶן vitis, Jud. 9. 13. Cant. 6. 11.. 7. 9, 13. Jer. 2. 21..48. 32. Ezech. 15. 2, 6..17. 7. Joel. 1. 12. Hag. 2. 19. Zach. 8. 12. Mal. 3. 11. בַּגֶּפֶן in vite, Jer. 8. 13. וּבַגֶּפֶן & in vite, Gen. 40. 10. כְּגֶפֶן ſicut vitis, Pſal. 128. 3. כַּגֶּפֶן ſicut vitis, Job. 15. 33. Jer. 6. 9. Ezech. 19. 10. לַגֶּפֶן ſicut vitis, Hoſ. 14. 8. לְגֶפֶן viti, Gen. 49. 11. מִגֶּפֶן ad vitem, Jud. 9. 12. לַגֶּפֶן in vitem, Ezech. 17. 6, 8. מִגֶּפֶן de vite, Num. 6. 4. Deut. 32. 32. Jud. 13. 14. Iſa. 34. 4. item, cum Aff. יִ, הָ, וֹ, הֶ, & ם, prout ſeq. גַּפְנִי vitem meam, Joel. 1. 7. גַּפְנֵךְ vitem tuam, Jer. 5. 17. גַּפְנוֹ vitis ſua, 1 Reg. 4. 25. 2 Reg. 18. 31. Iſa. 36. 16. Mic. 4. 4. גַּפְנָהּ vitem ejus, Hoſ. 2. 14. גַּפְנָם vitem eorum, Deut. 32. 32. Pſal. 78. 47..105. 33. in pl. m. גְּפָנִים, ut cum וְ & בַּ præf. וּבַגְּפָנִים & vites, Cant. 2. 13. בַּגְּפָנִים in vitibus, Hab. 3. 16.

Rad. 73. גֹּפֶר, duo ſignificat; i. גּוֹפֶר m. Gopher, ſpecies cedri; Bu. Gen. 6. 14. Arbor eſt, cujus ligna, ob levitatem, ad faciendas naviculas, vel naves apta ſunt; alii, arborem quæ ſtillet picem aut reſinam eſſe volunt; Merc. & ſanè, גּוֹפֶר aliquid notat, unde & גָּפְרִית appellari potuit; unde, arbores Gopher videntur dici genus arborum, levium, oleoſarum, & putredinem & carien non facilè ſentientium; quales ſunt pinus, abies, cedrus, pinaſter, picea & ſapinus; &c. Coc. גּוֹפֶר gopher, Bu. Conc. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. eſt, in nomine, גָּפְרִית f. ſulphur; θεῖον; Coc. eſt materia glutinoſa, ad formam bituminis, (vel, genus gummi aut bituminis, Merc.) facilè ignem concipiens, & terræ ſterilitatem inducens; Av. & ex eo Merc. Occurrit autem, גָּפְרִית ſulphur, Gen. 19. 24. Deut. 29. 23. Job. 18. 15. Iſa. 30. 33. & cum בְּ & לְ præf. וְגָפְרִית & ſulphur, Pſal. 11. 6. Ezech. 38. 22. לְגָפְרִית in ſulphur, Iſa. 34. 9.

Rad. 74. גָּרַר; unde, in piel, גֵּרַר incidere, concidere ſerrâ; Bu. Conc. ſerravit; Av. ſecuit, diſſecuit; Bu. Lex. Undè, in part. piel pl. fæm. מְגֹרְרוֹת ſerrantes; Bu. Conc. vel, ut alii, eſt à pual, גֹּרַר ſerratus fuit; unde, in part. pl. f. ſecti, diſſecti; Bu. Lex. ſerrati, vel, ſerrâ exciſi; Pag. Av. &c. 1 Reg. 7. 9. Atque inde, No. מְגֵרָה f. ſerra; traha; inſtrumentum ferreum, quo utuntur in ſerrandis lapidibus ſectivis; ut, cum בַּ præf. בַּמְּגֵרָה ſerrâ, 2 Sam. 12. 31. 1 Reg. 7. 9. 1 Chron. 20. 3. in pl. fæm. cum יִ præf. וּבַמְּגֵרוֹת & ferris. 1 Chron. 20. 3.

Rad. 75. גָּרָב m. porrigo; ſcabies ficca; ψώρα; occurrit, abſolutè, & cum וּ præf. גָּרָב ſcabies, Lev. 21. 20.. 22. 22. וּבְגָרָב & ſcabie, Deut. 28. 27.

Rad. 76. גָּרָה, unde, in Hith. הִתְגָּרֵד; ſcabere, ſcalpere ſe; atque inde, in Infin. hith. cum לְ præf. לְהִתְגָּרֵד ad ſcabendum ſe, Job. 2. 8.

Rad. 77. גָּרָה quatuor ſignif. i. miſcere lites, contendere, ut in piel, præt. גֵּרָה lites ſuſcitavit; Unde, in fut. piel, 3. ſ. m. יְגָרֶה miſcet, Prov. 15. 18..28. 25.. 29. 22. & in hith. הִתְגָּרֶה idem; miſcere, ſcil. lites; ſive ſeſe miſcere, in contentione ſcil. aut bello; contendere, &c. ut, in præt. hith. p. 2. ſ. fæm. הִתְגָּרִית contendiſti, Jer. 50. 24. & in Imper. hith. p. 2. ſ. m. הִתְגָּרֶה, pro quo, cum וְ cop. per Apocopen, eſt; וְהִתְגָּר & contende, Deut. 2. 24. ſic & in fut. hith. p. 2. ſ. m. תִּתְגָּרֶה contendes, 2 Reg. 14. 10. 2 Chron. 25. 19. pro quo etiam, per Apocopen eſt, תִּתְגַּר miſceto, Deut. 2. 8. & in pauſa; תִּתְגָּר miſceto, Deut. 2. 19. item, in fut. hith. p. 3. ſ. m. יִתְגָּרֶה miſcebit ſe, Dan. 11. 25. & cum וְ cop. וְיִתְגָּרֶה & miſcebitur, Dan. 11. 10. ut &, in 2. pl. m. תִּתְגָּרוּ miſcebitis, Deut. 2. 5. & in 3. pl. m. יִתְגָּרוּ contendent, Prov. 28. 4. Dan. 11. 10. Atque inde No. תִּגָּרָה fæm. mixtio, i. e. conflictus; Pag. &, in Conſtr. cum מִ præf. מִתִּגָּרַת à conflictu, Pſal. 39. 11. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in nomine maſc. גָּרוֹן guttur, Iſa. 3. 16. cum בְּ præf. בְּגָרוֹן in gutture, Iſa. 58. 1. item, cum יִ, הָ (cui & וֹ præf.) & ם, (cui & בְּ præf.) Aff. ſic occurrit; גְּרוֹנִי guttur meum, Pſ. 69. 4. גְּרוֹנֵךְ guttur tuum, Ezech. 16. 11. וּגְרוֹנֵךְ & guttur tuum, Jer. 2. 24. גְּרוֹנָם guttur eorum, Pſal. 5. 10. בִּגְרוֹנָם in gutture ſuo, Pſal. 115. 7..149. 6. Item, iii. ſignif. 3. eſt in nomine גֵּרָה f. rumen, cibus ruminis; ruminatio; cibi retractio, & reciprocatio, aut comminutio, &c. Occurrit autem, גֵּרָה rumen, Lev. 11. 3, 4, 5, 6, 7. Deut. 14. 6, 7, 9. & cum וְ & הַ præf. וְגֵרָה & rumen, Lev. 11. 26. הַגֵּרָה rumen, Lev. 11. 4..14. 7. Atque ab hoc nomine, deduci poteſt verbum in niph. נִגָּרָה ruminare; Unde in fut. niph. 3. ſ. m. יִגָּרֵה, pro quo, cum defectu 3. rad. ה, (ut, in קָרָה à קָרַב) ſic occurrit, יִגַּר ruminabit, Lev. 11. 7. Denique, iv. Signif. 4. eſt in nomine, גֵּרָה f. obolus; quaſi minimum monetæ ſegmentum; quorum viginti faciebant ſiclum; nam deduci poteſt à Rad. גָּרַר ſecare; ex quâ Rad. præcedens, etiam גֵּרָה rumen, à ſecando cibo; & גָּרוֹן guttur, ab interſectionibus, derivari poſſunt; Occurrit autem, גֵּרָה obolus, Exod 30. 13. Lev. 27. 25. Num. 3. 47..18. 16. Ezech. 45. 12.

Rad. 78. גָּרַז, unde, in Niphal, נִגְרַז, cæſus, exciſus eſt; ſuccifus eſt; Unde, in 1. ſing. præt. niph. נִגְרַזְתִּי exciſus ſum, Pſal. 31. 23. Atque inde, No. maſc. à ſecando, viz. גַּרְזֵן ſecuris, Deut. 20. 19. quod cum הַ, וְ & בַ Præf. ſic occurrit, הַגַּרְזֶן ſecuris, Iſa. 10. 15. וְהַגַּרְזֶן & ſecuris, 1 Reg. 6. 7. בַּגַּרְזֶן cum ſecuri, Deut. 19. 5.

Rad. 79. גָּרָל; unde No. maſc. גּוֹרָל ſors, Lev. 16. 8. Joſ. 17. 14, 17..18. 6, 8, 10. Pſal. 22. 19. Iſa. 34. 17. Ezec. 24. 6. Joel 4. 3. Obad. 1. 11. Nah. 3. 10. & cum וְ cop. præf. וְגוֹרָל & ſors, Lev. 16. 8. Iſa. 17. 14. Sed, ſæpiùs, cum הַ dem. præf. הַגּוֹרָל ſors, Lev. 16. 9, 10. Num. 26. 56..33. 54. Joſ. 15. 1..16. 1..17. 1..19. 1, 10, 17, 24, 32, 40..21. 4, 10. 1 Chron. 6. 39..24. 7..25. 9..26. 14. Eſth. 3. 7. Prov. 16. 33.. 18. 18. Jon. 1. 7. ut & cum בְּ & בַ præf. בְּגוֹרָל cum ſorte, Num. 26. 55..33. 59..34. 13..36. 2. Joſ. 19. 51. Jud. 20. 9. Mic. 2. 5. בַּגּוֹרָל ſorte, Joſ. 21. 4, 5, 6, 8. 1 Chron. 6. 45, 48, 50. item, in Conſtr. גּוֹרַל ſors, Joſ. 18. 11. Pſal. 125. 3. quod &, cum בְּ & יִ præf. בִּגּוֹרַל in ſorte, Joſ. 14. 2. וּמִגּוֹרָל & de ſorte, Num. 36. 3. item, cum יִ Aff. (cui & בְּ præf.) גּוֹרָלִי ſors mea, Pſal. 16. 5. בְּגוֹרָלִי in ſortem meam, Jud. 1. 3. ut & cum הָ, & וֹ Aff. גּוֹרָלְךָ ſortem tuam, Prov. 1. 14. גּוֹרָלֵךְ ſors tua, Iſa. 57. 6. Jer. 13. 25. item, cum בְּ præf. & הָ Aff. בְּגוֹרָלֵךְ in ſortem tuam, Jud. 1. 3. & cum לְ præf. & הָ, Aff. לְגוֹרָלֵךְ in ſorte tuâ, Dan. 12. 13. ſic &, cum וֹ, & ם Aff. גּוֹרָלוֹ ſors ejus, 1 Chron. 26. 14. גּוֹרָלָם ſors eorum, Joſ. 18. 11..21. 20, 38. in pl. fæm. גּוֹרָלוֹת ſortes, Lev. 16. 8. 1 Chron. 24. 29..25. 8.. 26. 13, 14. Neh. 11. 1. Jon. 1. 7. &

cum בְּ & וְהַ præf. & ſortes, Neh. 10. 35. בְּגוֹרָלוֹת ſortibus, 1 Chron. 24. 5.

Rad. 80. גֶּרֶם, & in pauſa, גָּרֶם m. os oſſis; oſſa; artus; item, faſtigium; Pag. Bu. & Metaph. durities, duriſſimum quodque; quòd, oſſe, nihil ſit durius, aut ſolidius; Merc. Occurrit autem, גֶּרֶם vel, גֶּרֶם os, Gen. 49. 14. 2 Reg. 9. 13. Prov. 17. 22. 25. 15. in pl. m. גַּרְמִים oſſa; unde, in comp. cum יָו Aff. eſt, גַּרְמָיו oſſa ejus, Job. 40. 18. indè, ab hoc nomine, eſt verbum in kal, גָּרַם i.e. oſſa confringere; exoſſare; (ut à שָׁרַשׁ, radix, eſt verbum in piel, שֵׁרֵשׁ eradicare; Kimchi in Pag.) ut in præt. kal, 3. pl. m. גָּרְמוּ exoſſarunt, Zeph. 3. 3. ſic, & in piel, גֵּרֵם idem, comminuit oſſa; ut, in fut. piel, 2. ſing fæm. תְּגָרְמִי confringes, Ezech. 23. 34. ſic & in fut. piel, 3. ſing. maſc. יְגָרֵם conteret, Num. 24. 8.

Rad. 81. גּוֹרֶן, fæm. horreum, area; quidam reducunt ad גּוּר, quòd eò congregantur fruges; Merc. Occurrit autem, גֹּרֶן area, Gen. 50. 10. Num. 15. 20. Lev. 18. 30. Ruth. 3. 2. 2 Sam. 6. 6. 24. 16. 1 Chron. 13. 9. 21. 15. Hoſ. 9. 2. & cum הַ demonſtr. præf הַגֹּרֶן area, Num. 18. 27. Ruth. 3. 3, 6, 14. 2 Sam. 24. 21, 24. 2 Reg. 6. 27. 1 Chron. 21. 21, 22. item, cum בְּ, כְּ, & מִ præf. בַּגֹּרֶן in area, Jud. 6. 37. בְּגוֹרֶן in area, Gen. 50. 11. 2 Sam. 24. 18. 1 Reg. 22. 10. 1 Chron. 21. 18. 2 Chron. 3. 1. 18. 9. 21. 28. כְּגֹרֶן ſicut area, Jer. 51. 33. מִגֹּרֶן ex area, Ho. 13. 3. & cum הָ, locali, in fine; גּוֹרְנָה in aream, Mic. 4. 12. item, cum Aff. cholem muratur in cametz-chatuph; ut cum יִ Aff. 1. perſ. ſing. גָּרְנִי area mea, Iſa. 21. 10. ſic &, cum Aff. הָ; cui etiam לְ, מִ, & וּמִ, ſunt præf. ut ſeq. וְגָרְנֵךְ & in aream tuam, Job. 39. 12. מִגָּרְנֵךְ ex area tuâ, Deut. 16. 13. וּמִגָּרְנֵךְ & ex area tua, Deut. 15. 14. in pl. fæm. גְּרָנוֹת; & cum הַ præf. הַגְּרָנוֹת areæ, 1 Sam. 23. 1. Joel. 2. 24. item, in pl. f. conſtr. ut in ſing. cum Aff. eſt cum cametz-chatuph, ſic, גָּרְנוֹת areæ, Hoſ. 9. 1.

Rad. 82. גָּרַם eſt, comminuere ſe; frangi, comminui; exſcindi; ut in præt. kal, 3. ſ. f. גָּרְסָה exſcinditur, Pſal. 119. 20. in hiph. הִגְרִיס, exſcindere; comminuere; ut, in fut. hiph. 3. ſing. maſc. cum לְ conv. præf. וַיַּגְרֵס & exſcindit, Lam. 3. 16.

Rad. 83. גָּרַע; diminuit, deminuit; ademit; detraxit, ſubtraxit; item, ſuccidit diminuendo; Unde, in part. pa-ul kal. (à ſing. m. גָּרוּעַ, eſt) f. fæm. cum kibbutz, pro ſchurek, ſic, גְּרוּעָה ſucciſa, Jer. 48. 37. & in Infin. kal, cum לְ præf. לִגְרוֹעַ diminuendum, Eccl. 3. 14. item, in fut. kal, 1. ſing. אֶגְרַע ſuccidam, Ezech. 5. 11. & cum וְ conv. præf. וָאֶגְרַע & diminui, Ezech. 16. 27. ut & in 2. ſ. m. cui & תְּ cop. præf. תִּגְרַע diminues, Deut. 12. 32. Jer. 26. 2. וְתִגְרַע & diminuis, Job. 15. 4, 8. ſic & in 3. ſ. m. fut. kal, יִגְרַע diminuet, ſubtrahet, Job. 36. 7. & in pauſa; יִגָּרַע diminuet, Exod. 21. 10. & in 2. pl. m. תִּגְרְעוּ diminuetis, Exod. 5. 8, 19. Deut. 4. 2. in Niphal, נִגְרַע diminui, detrahi, ſubtrahi; ut, in præt. Niph. 3. ſ. m. cum וְ conv. וְנִגְרַע diminuetur, Lev. 27. 18. ut &, in 3. ſ. f. cum וְ conv. וְנִגְרְעָה & minuetur, Num. 36. 3. Item, in part. Niph. f. m. נִגְרָע diminutum eſt, Exod. 5. 11. & in fut. Niph. 3. ſ. m. duplice forma, ſic, יִגָּרַע vel, יִגָּרֵעַ diminuetur, Num. 27. 4-36. 3, 4. ut &, in 1. pl. fut. Niph. נִגְרַע minuemur, Num. 9. 7. in piel, גֵּרַע, minuit, detraxit, ſubtraxit; ut in fut. piel, 3. ſ. maſc. יְגָרַע diminuet, Job. 36. 27. Atque indè, No. pl. fæm. ſignificans imminutiones, ſeu, ſubtractiones ædificii alicujus, ad craſſitiem muri minuendam; Coc. &c. ſimilitèr; viz. מִגְרָעוֹת diminutiones contracturæ, 1 Reg. 6. 6.

Rad. 84. גָּרַף i. ſignif. convolvit, devolvit, evertit; Unde, cum בָּ, Aff. גְּרָפָם evertit eos, Jud. 5. 21. Atque indè, No. מְגֹרָפָה f. gleba; maſſa terræ convoluta, vel, agri ex terra; fruſtum terræ; &c. ut in pl. fæm. cum יהֶם Aff. מְגֹרְפוֹתֵיהֶם ſub glebis ſuis; &c. Joel. 1. 17. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. eſt in Nomine inde derivato, viz. אֵגְרוֹף, m. pugnus; quaſi manus convoluta; Item, ſecundum Kimchi, in Pag gleba, aut fruſtum terræ; Occurrit cum בְּ præf. ſic, בְּאֵגְרוֹף pugno, Exod. 21. 18. Iſa. 58. 4.

Rad. 85. גָּרַשׁ, duo ſignificat; i. expulit; ejecit; projecit; repudiavit, &c. ut, in part. ben. kal, ſ. m. גּוֹרֵשׁ expellens, Exod. 34. 11. & in part. pa-ul, ſ. m. גָּרוּשׁ expulſus; Unde, in fæm. גְּרוּשָׁה expulſa, Lev. 21. 7. cui & וְ cop. præf. וּגְרוּשָׁה & expulſa, Lev. 21. 14. 22. 13. Num. 30. 10. Ezech. 44. 22. & in pl. f. cum יכֶם Aff. גְּרוּשׁוֹתֵיכֶם expulſas veſtras, Ezech. 45. 9. item, in fut. kal, 3. pl. m. (à 3. ſing. יְגָרֵשׁ cum וְ conv. וַיְגָרְשׁוּ & expellunt, Iſa. 57. 20. in Niph. נִגְרַשׁ expulſus fuit; unde, in part. Niph. f. m. נִגְרָשׁ expulſum, Iſa. 57. 20. & in præt. 3. fæm. ſ. cum וְ conv. וְנִגְרְשָׁה & expelletur, Am. 8. 8. ut &, in 1. præt. Niph. ſing. נִגְרַשְׁתִּי ejectus ſum, Jon. 2. 5. in piel, גֵּרַשׁ idem, cum kal; Unde in præt. piel, 3. ſ. f. cum וְ conv. וְגֵרְשָׁה & expellet, Exod. 23. 25. & in 2. ſ. m. præt. piel, גֵּרַשְׁתָּ expulliſti, Gen. 4. 14. & cum וְ conv. & מוֹ Aff. וְגֵרַשְׁתָּמוֹ & expellas eos, Exod. 23. 31. ut & in 1. præt. piel, cum וְ conv. וְגֵרַשְׁתִּי & expellam, Exod. 33. 2. cui & יו Aff. וְגֵרַשְׁתִּיו & expellam eum, Gen. 22. 11. ut &, in 1 ſing. cum הוּ Aff. גֵּרַשְׁתִּיהוּ ejeci eum, Ezech. 31. 11. in 3. pl. præt. piel, cum נִי Aff. גֵּרְשׁוּנִי expellunt me, 1 Sam. 26. 19. & in Infin. piel; cui & לְ præf. גָּרֵשׁ expellere, Exod. 11. 1. Prov. 22. 10. לְגָרֵשׁ expellere, 1 Chron. 17. 21. Item, cum לְ præf. & נוּ Aff. לְגָרְשֵׁנוּ ad expellendum nos, 2 Chron. 20. 11. ſic & in Imper. ſing. m. גָּרֵשׁ ejice, Gen. 21. 10. & in fut. piel, 1. ſing. cui & cop. וְ præf. אֲגָרֵשׁ expellam, Jud. 2. 3. וְאֲגָרֵשׁ & expellam, Jud. 6. 9. item, cum נִי, (cui & וְ cop. præf.) & ם Aff. וַאֲגָרְשֵׁנִם expellam eum, Exod. 23. 29, 30. וַאֲגָרְשֵׁנוּ & expellam eum, Num. 22. 7. אֲגָרְשֵׁם expellam eos, Hoſ. 9. 15. ſic &, in 2. ſ. m. cui & וְ conv. præf. תְּגָרֵשׁ expelles, Pſal. 80. 9. וַתְּגָרֵשׁ & expuliſti, Joſ. 24. 12. ut &, in 3. ſ. m. cui & וְ præf. conv. יְגָרֵשׁ expellet, Exod. 11. 1. וַיְגָרֵשׁ & expulit, Gen. 3. 24. Exod. 10. 11. Deut. 33. 27. Joſ. 24. 18. Jud. 9. 41. 1 Reg. 2. 27. Pſal. 78. 55. item, cum וְ præf. & הוּ Aff. וַיְגָרְשֵׁהוּ & expulit eum, Pſal. 34. 1. ut &, cum ם Aff. יְגָרְשֵׁם expellet eos, Jud. 6. 1. item, in 2, pl. m. fut. piel, cum nun parag. תְּגָרְשׁוּן expellitis, Mic. 2. 9. & cum וְ conv. præf. & נִי Aff. וְתִגְרְשׁוּנִי & expuliſtis me, Jud. 11. 7. ſic & in 3. pl. m. fut. piel, cum וְ conv. וַיְגָרְשׁוּ & ejecerunt, Jud. 11. 2. Item, in fut. piel, 3. pl. m. cum הָ & ם Aff. & לְ præf. יְגָרְשׁוּהָ ejicient eam, Zeph. 2. 4. וַיְגָרְשׁוּם & expulerunt eos, Exod. 2. 17. in pual, גֹּרַשׁ expulſus, ſeu ejectus fuit; unde in præt. pual 3. pl. גֹּרְשׁוּ expulſi, Exod. 12. 39. & in fut. pual, 3. pl. m. cum cametz ob pauſam; יְגֹרָשׁוּ expellentur, Job. 30. 5. Atque indè, No. מְגֹרָשׁ, m. expulſio; ut cum הָ, Aff. מְגֹרָשָׁהּ expulſio ejus, Ezech. 36. 5. ut & No. גֵּרֶשׁ m. ejectum, extruſum; ut extruſum lunarum, fructus dicuntur, quos quæque luna extrudit; prout occurrit, גֵּרֶשׁ extruſum, Deut. 33. 14. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus

Rad.

Rad.eſt in Nomine, מִגְרָשׁ, maſc.ſuburbium, ager ſuburbanus; ſuburbanum prædium; ità dictum,quod ſit quaſi ex urbe expulſum; ſuburbana namque ſunt terræ, quæ extra metropolin ſunt;Bu.Coc.&c.Occurrit, מִגְרָשׁ ſuburbium,Ezech.45.2..48.17. & cum וֹ cop. וּמִגְרָשׁ & ſuburbium, Num.35.2. ut & cum לְ præf. וּלְמִגְרָשׁ & ad ſuburbium,Ezech.48.15. & in conſtr. cum pathach, מִגְרַשׁ ſuburbium, Lev.25.34.2 Chron.31.19. in pl. m. מִגְרָשִׁים, & in conſtr.מִגְרְשֵׁי ſuburbia, Num.35.5. 1 Chron.5.16. cui & וֹ cop præf. וּמִגְרְשֵׁי & ſuburbia, Num.35 4. Item, cum הָ Aff.ſic, מִגְרְשֶׁיהָ vel ſine jod, plur.ſic, מִגְרָשֶׁהָ ſuburbia ejus, Joſ.21.11,13,14, &c.eod.cap. in 60.circ.l.ut & 1 Chron.6,40,42,43,&c. eod.c.circ.50.l.& cum וֹ cop.& הָ Aff.וּמִגְרְשֶׁיהָ & ſuburbia ejus, Joſ 21.42. item,cum Aff. הֶם, הֶן; quibus & וֹ cop.præf.ut ſeq.מִגְרְשֵׁיהֶם ſuburbia ipſarum, 1 Chron. 6.49..13.2. 2 Chron.11.14. וּמִגְרְשֵׁיהֶם & ſuburbia earum,Num. 35.3. Joſ.14.4..21.2. מִגְרְשֵׁיהֶן ſuburbia ipſarum,Num.35.7. Joſ.21.3. וּמִגְרְשֵׁיהֶן & ſuburbia ipſarum, Joſ.21.18,26,33,41. Item,in pl.fæm. מִגְרְשׁוֹת ſuburbia, ſuburbana loca; ubi quidam, fluctus, propulſi,vel jactati; Bu. Lex. Alii, pro claſſibus exponunt, quæ in mare propelluntur. Merc. ejectiones maris, ut ſunt procellæ & fluctus, qui ad ripas ejiciuntur, &c. Av. Ezech.27.28.

Rad.86. גֶּרֶשׁ, m. triticum fractum, & contuſum; Pag.quaſi contuſionem, dicas; Merc. comminutum, contuſum; res contuſa; conciſum; Bu. groſſus, groſſulus; & dicitur de omni fructu terræ præmaturo, & præſertim de frugibus craſſioribus & optimis; Av. Occurrit,Lev.2.14. & cum מִ præf. & ה, Aff. מִגִּרְשָׁהּ de contuſione ejus; Bu.Lex.de tritico contuſo ejus; Pag. Ibid.v.16. Quidam referunt ad Rad. גָּרַס (ש poſito pro ס.) unde, Talmudici, גְּרָסִין appellant contuſa; vernaculè, (i e.Gallicè) Grains frezez; Merc.

Rad.87. גָּשַׁשׁ, unde, in piel, גִּשֵּׁשׁ palpare,attrectare; Pag.manum admovere, tentandi, ſeu experiundi cauſâ; notat,quod dicitur, 2 Pet.1. cæcus eſt,& manu viam tentans; Merc.in fut.piel, 3.ſ.m. יְגַשֵּׁשׁ palpabit; & in 1.pl. נְגַשֵּׁשׁ unde, cum ה, parag. eſt, נְגַשְּׁשָׁה palpamus, Iſa.59.10. & in pauſa; cum ֫, pen. נְגַשְּׁשָׁה palpamus,Iſa.59. 10.

Rad.88. גֶּשֶׁם m.imber; pluvia; Pag. Bu. Coc. &c. non tam generale eſſe volunt, quam מָטָר, quod, quamcunque pluviam ſignificat; hoc vero, pluviam fortem, ſive imbrem; Merc.& ex eo, Bu.Lex.&c. in pauſa eſt גֶּשֶׁם, cum cametz ſub prima Rad. Occurrit autem; גֶּשֶׁם vel, גֶּשֶׁם pluvia,1 Reg.17.7,14.. 18.45.. 2 Reg.3.17.Pſal.68.10.Prov.25.23.Eccl.11.3. Jer.5.24. 14.4. Ezech.13.11. 34.26.Joel.2.23. Zach.10.1. Item, cum ֫, הַ & בַּ Aff. prout ſeq.וְגֶשֶׁם & pluvia, Job.37.6. Prov.25.14.Iſa.44.14.Ezech.13.13..38.22. הַגֶּשֶׁם vel, הַגֶּשֶׁם pluvia, Gen.7.12..8.2.1 Reg.18.41,44.Eccl.12. 4.Cant.2.11.Iſa.55.10.Ezech.1.28.Am.4.7.Zach.14.17. כַּגֶּשֶׁם ſicut pluvia,Hoſ.6.4. in pl. m. cui &, יֶתֶר præf. גְּשָׁמִים pluviæ,Ezr.10.13. וּמִהַגְּשָׁמִים & ex pluviis, Ezr.10.9. & in conſtr.pl.m. גִּשְׁמֵי pluviæ,Ezech.34.26. & cum כֶם & הֶם,Aff. גִּשְׁמֵיכֶם pluviæ veſtræ,Lev,26. 4.גִּשְׁמֵיהֶם pluviæ ipſorum, Pſal.105.32. Atque, indè, verbum in pual, גֻּשַּׁם complui, pluviâ perfundi; unde,in 3.ſ.fæm. Ezech.22.24. גֻּשָּׁמָה non eſt compluta; Pag.& ſic, dageſch characteriſticum deficit; & mappik in ה, redundat, pro גֻּשְּׁמָה, Pag.Bu.Lex. Alii, volunt eſſe nomen cum ה, Aff.& exp.pluvia ejus, fæm. quaſi eſſet à ſimplice formâ גֶּשֶׁם, pluvia; imber; quod cum Aff. mutat cholem in ֫, & cognationis gratiâ, in ֫; ſic, גִּשְׁמָה; ità Av.Bu.Lex. & alii, in Pag. &c. Item,in hiphil, הַגְשִׁים pluere fecit; demiſit imbrem grandem; unde,in part.hiph. ſ.m. מַגְשִׁים pluviam demittens vel ſuſcitans; & in pl. maſc. מַגְשְׁמִים pluviam demittentes, Jer.14.22.

Rad.89. גָּתַת; unde, גַּת fæm. locus in quo calcantur uvæ, ut liquor fluat in lacus, qui vocantur, יְקָבִים; in quali loco, & triticum triturari poterat, Jud.6.11. Coc.Occurrit, גַּת torcular, Lam.1.15. Joel. 4.13. & cum בְּ & בַ præf. בַּגַּת in torcul. Jud.6.11. בְּגַת in torcul.Iſa.63.2.& in pl.fæm. גִּתּוֹת torcularia, Neh. 13.15.

Vocabula Quadrata, i. e. *Pluriliteralia,quæ ſcil. habent plures quàm tres Literas Radicales, incipientes à Literâ* ג *Gimel.*

1. גִּבְעוֹל m.eſt calamus lini, inquit R.D. Occurrit, Exod.9.31. & linum גִּבְעוֹל (in) calamo; Pag. ut ſubaudiatur בְּ præp.in; ſunt qui ע interjectum putent, à גָּבַל, quòd ſit folliculus quo ſemen continetur; ſed non ità temerè ע ajin interſeri videas; Merc. גִּבְעוֹל, inquit Kimchi, הוּא קֻנְדָּה הַפִּשְׁתָּן, is eſt culmus lini; 70. τὸ δὲ λίνον ἀπεμάξαντο; Coc. eſt folliculus, nodus lini; componitur, ex גֶּבַע colliculus; & עוֹל, jugum,vertex; ſeu cacumen alicujus rei, nam linum in capite habet folliculum, intrà quem continetur ſemen; atque gibbus ille ſimilis eſt colliculo, aut jugo montis; Av. גִּבְעוֹל eſt culmus; ut in loco cit. וְהַפִּשְׁתָּה גִּבְעוֹל & lino erat culmus; Bu.Lex.

2. גִּזְבָּר m.eſt præpoſitus, theſaurarius; Pag. fiſco aut ærario præfectus; eſt vox Chaldæa,ut apparet,Ezr. 7.21. Merc.ubi habetur plur.ex aliâ forma, ſic, גִּזְבְּרַיָּא Bu.Lex.Occurrit autem,cum הַ dem.ſic,Ezr.1.8.permanum Mithridath, הַגִּזְבָּר theſaurarii, Pag. quæſtoris, ærario præfecti; Bu. Coc. &c. גִּזְבָּר eſt cuſtos arcæ publicæ; & componitur,ex Chaldæo גְּנַז repoſuit in theſaurum, & בָּרַר purificavit; hinc, Gaſpar, Caſparus; i.e.Theſaurarius, præfectus publici ærarii; Av.

3. גַּלְמוּד; unde fit, גַּלְמִיד, m.ſolitarius; Pag. Bu. Coc.&c. rejectus, & deſertus; juxta Aben Ezra; Bu. Lex. Unicus, inquit R.D. in Pag. eſt interdum invariatum; nam גַּלְמוּד cum fæmineo reperio; niſi ſubſtantivum eſſe malis, pro ſolitudine; ut omninò ſumi videtur, Job.30.Merc. ſumitur pro ſubſtantivo, Job. 15.34. ſolitudo, & Job.30.3. ubi eſt ellipſis copulæ, cum poſtremo nomine; Coc. גַּלְמוּד eſt devaſtatus inſtar ſtatuæ acervalis; deſolatus; devaſtatio,in modum tumuli ex lapidibus; nam componitur ex גַּל, acervus convolutatus; (de quo vide in גָּלַל;) & עָמוּד ſtatua; Hieronymus vertit ſolitarium; qui vacat hominum congreſſu; Av.Occurrit præterea, in Job.3.7. Item, in fæm. גַּלְמוּדָה, ſolitaria,&c. ut cum וֹ cop.Iſa. 49.21. & ego orbata, וּגְלְמוּדָה & ſolitaria, vel unica,i. e.abſque liberis; Pag.Av.devaſtata, deſolata; Av. Apud

pud Talmudicos legitur; in civitatibus maritimis vocant menstruatam, גַּלְמוּדָה, Galmudah; quid ? גַּלְמוּדָה separata à viro suo; sota, cap. 7. in fine; Bu. Lex.

4. גִּנָּזְךָ m. inquit R.D. est thesaurus; Pag. Gazophylacium; Merc. Bu. Coc. &c. Non desunt qui putent, ךָ, esse adventitium, sine causâ, ut ad גָּנָז referatur, de quo suprà; Merc. R, Sal. scribit, גִּנָּזְךָ esse locum, in quo thesauri sacri asservantur; est formæ, אַרְנַז; Bu. Lex. גִּנָּזְךָ est repositorium mundum; nam componitur, ex גָּנַז reposuit, & זָכַךְ mundus fuit; Av. in pl. m. est, גַּנְזַכִּים, & in constr. גַּנְזַכֵּי, gazophylacia; thesauri; undè, cum יָ Aff. sic occurrit, 1 Chron. 28. 11. cum ! cop. præf. וְגַנְזַכָּיו, & thesaurorum, vel, gazophylaciorum ejus; Pag. Bu. Coc. &c.

5. גַּרְגָּר m. est granum, inquit R.D. in Pag. Granum, bacca, Bu. Lex. In pl. m. גַּרְגְּרִים, grana, baccæ, quæ non præmansæ diglutiuntur gutture; Av. Isa. 17. 6. 70. ῥᾶγες; minuta res est bacca; Coc. sic & Hebræorum Doctores, גַּרְגְּרוֹת הַבָּר, grana frumenti dicunt; Pag.

6. גַּרְגְּרָה, vel, גַּרְגֶּרֶת, f. est guttur, Pag. faux, fistula gutturis; à segmentis & orbibus; ut R. Sol. scribit; vel ab intersectionibus; Bu. Lex. Nam solet reduci ad Rad. גָּרַר secuit, dissecuit; &c. גַּרְגְּרָה est guttur, tam exterius, quâm interius; ideoque geminantur literæ radicales, Radicis scil. גָּרַר; hinc est γαργαρίζω, Gargarizo; Item, Gargarismus, ut quum liquor ore haustus, sæpè ad guttur revocatur; γαργάρεων, sive γαργαρέων, gurgulio, sive potiùs, curculio; guttur, fistula qua spiratur; Av. in pl. f. גַּרְגְּרוֹת regio corporis quâ est guttur; 70. τράχηλος; Coc. fauces; Bu. occurrit cum יָךְ Aff. sic, גַּרְגְּרוֹתַיִךְ fauces tuas, Prov. 3. 3. 6. 21. cui & לְ est præf. sic, לְגַרְגְּרוֹתַיִךְ faucibus tuis, Prov. 1. 9. 3. 22.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ ד *Daleth.*

RAD. 1. דַּד m. uber, mamma; in pl. m. דַּדִּים & in Constr. דַּדֵּי ubera, Ezech. 23. 3, 8. cum הָ & יָ, Aff. דַּדַּיִךְ ubera ejus, Prov. 5. 19. דַּדַּיִךְ ubera tua, Ezech. 23. 21. item, ex aliâ forma, quasi à sing. דּוֹד est, in pl. m. constr. cum Aff. sic, דּוֹדַיִךְ ubera tua, Cant. 1. 2.

Rad. 2. דָּאַב est, exhaustum esse; languere præ fame & siti; Coc. dolere super futurum, solicitum esse, curis angi, mœrere; Pag. Bu. Occurrit, in præt. kal, 3. f. f. דָּאֲבָה mœstus, mœsta, est, Psal. 88. 10. Jer. 31. 28. & in Infin. kal, (instar לֶאֱהֹבָה ad diligendum) cum לְ præf. & הָ, parag. sic, לְדַאֲבָה mœrere, Jer. 31. 12. in hiph. הֶאֱרִיב dolere fecit; cruciavit; Bu. Lex. unde, in part. hiph. pl. fæm. cum ! cop. Occurrit, tanquam à דּוּב sic, וּמְדִיבוֹת, pro וּמַדְאִיבוֹת & mœrore afficientes, sive cruciantes, &c. Lev. 26. 17. sing. m. esset, מַדְאִיב; item, in Infin. hiph. לַאֲדִיב pro לְהַאֲדִיב & hoc pro לְהַדְאִיב per metathesin Literarum, 1 Sam. 2. 33. cum quo confer Deut. 28. 65. Coc. Indè Nomina, 1. fæm. דְּאָבָה mœror, Job. 41. 14. Item, 2. No. masc. דְּאָבוֹן & in constr. cum ! cop. וְדַאֲבוֹן mœror, Deut. 28. 65.

Rad. 3. דָּאַג solicitus, anxius fuit, anxiè timuit; ut cum ! conv. וְדָאַג & solicitus fit, 1 Sam. 9. 5. 10. 2. & in 2. f. f. præt. kal, דָּאַגְתָּ solicita fuisti, Isa. 57. 11. in benoni kal, sing. & pl. דּוֹאֵג solicitus sum, Jer. 38. 19. דּוֹאֲגִים soliciti estis, Jer. 42. 16. & in fut. kal, 1. & 3. sing. אֶדְאַג solicitus sum, Psal. 38. 19. יִדְאַג solicitè timebit, Jer. 17. 8. Atque indè, nomen, fæm. דְּאָגָה solicitudo, Prov. 12. 25. Jer. 49. 23. & cum præf. בְּ, כְּ & מִ, בִּדְאָגָה cum solicitudine, Ezech. 12. 18. וּבִדְאָגָה & cum solicitudine, Ezech. 4. 16. 12. 18. מִדְאָגָה ex solicitudine, Jos. 22. 24.

Rad. 4. דָּאָה volavit, volitavit; pernicem volatum propriè notat, qualis est aquilæ, & ejusmodi avium rapacium; Merc. & Bu. Lex. ex eo. Undè, in fut. kal. 3 sm. & cum ! cop. יִדְאֶה volabit, volat, Deut. 28. 49. Jer. 48. 40. & volabit, Jer. 49. 22. & cum ! conv. וַיִּדְאֶה pro quo, per Apocopen literæ הָ, est, וַיִּדְא & volat, Psal. 18. 11. Indè, No. דָּאָה milvus, vultur, à nimio & indefesso volatu; Pag. Av. idem cum דָּיָה, Bu. Coc. &c. Occurrit, cum הַ demonstr. præf. sic, הַדָּאָה milvus, Lev. 11. 14.

Rad. 5. דַּב vel דֵּב m. fluxus; stercus, excrementum; à Chald. לוּב, idem cum, & pro Hebr. זוּב, fluere; Pag. Bu. Lex. &c. Atque, Indè, No. pl. m. דְּבְיוֹנִים stercus columbarum, seu, columbinum; Pag. Bu. Coc. &c. Av. scribit sing. דִּבְיוֹן (à Rad. quam facit דָּבָה fumare, emittere fumum, &c.) stercus, sterquilinium fumans; fimus; excrementum animalium, &c. legitur autem, 2 Reg. 6. 25. pro חֲרִיוֹנִים, quod egreditur ex foramine columbarum; nam חוֹר est foramen; Pag. est comp. ex דַּב fluxus, & יוֹנִים columbæ; stercus, aut fimus fluens ex columbis; juxta R. Sal. & Kimchi; Bu. ex Pag. eo utebantur, ad ignem accendendum, ob inopiam ligni, in obsidione; A. Jii vero exp. id quod erat in vesicula gutturis columbarum, quod, ob magnam famem, comedebant. Ità, Joseph Kimchi; in Pag.

Rad. 6. דָּבַב est loqui; unde, in part. ben. kal; vel, præt. piel, pro part. piel, מְדוֹבֵב; sic, דּוֹבֵב loqui faciens, Cant. 7. 10. Indè, No. f. דִּבָּה infamia, diffamatio, Num. 14. 36. Prov. 10. 18. & in constr. דִּבַּת infamia, Num. 13. 32. 14. 37. Psal. 31. 14. Jer. 20. 10. quod occurrit etiam, cum ! cop. & הָ, ac ם, Aff. וְדִבַּת & infamia, Ezech. 36. 3. וְדִבָּתְךָ & infamia tua, Prov. 25. 10. דִּבָּתָם infamiam ipsorum, Gen. 37. 2.

Rad. 7. דָּבָא, unde, דּוֹבֵא, m. fermo; juxta quosdam, vel fortitudo, & robur; juxta alios, Pag. Bu. Lex. cum Aff. הָ, cholem mutatur in camets-chatuph; sic, Deut. 33. 25. & sicut dies tui, sic, דָּבְאֵךְ fermo tuus; i. e. quamdiu vives, tamdiu fermo de te erit; & sermone hominum celebraberis; vel, sic robur tuum, vel, fortitudo tua; ut, scil. juventutis, sic senectutis tuæ robur firmum erit; ità communiter, teste Kimchi, in Bu. Lex. ex Pag. loqui tuum; i. e. quamdiu eris, loquëris; confer Isa. 59. 11. derivo, à דָּבַב; quasi esset, דָּבְקָה; Coc.

Rad. 8. דָּבָל; unde, No. fæm. דְּבֵלָה massa ficuum siccarum, quæ simul collectæ, compressæque, unam efficiunt massam; Kimchi in Pag. palatha; Bu. Coc. Occurrit, דְּבֵלָה palathæ, 1 Sam. 30. 12. & in aliâ formâ, vel, in Constr. דִּבֶלֶת palatha n, 2 Reg. 20. 7. Isa. 38. 20. & in pl. forma masc. דְּבֵלִים palathas, 1 Sam. 25. 18. 1 Chron. 12. 40.

Rad.

Rad.9. דָּבַק; conjunctus, conglutinatus fuit; vel,eſt adhærere,cohærere; perſequi,aſſequi.Occurrit,in præt. kal, 3.ſ.m. דָּבַק adhæſit, 1 Reg.11.2.Job.31.7. Lam.4. 4. & cum ו conv. וְדָבַק & adhærebit,Gen.2.24.ſic.in 3. ſ.f. דָּבְקָה adhærebat, Ruth.1.14.Pſal.44.26..63.9..102. 6..118.25. & in pauſa,cum tzeri; דָּבָקָה adhæret,Job. 19.20..29.10. item, in 1.ſ. דָּבַקְתִּי adhæſi,Pſal.119.31. & in 3.pl.præt.kal, דָּבְקוּ adhæſerunt, 2 Sam.20.2.& in pauſa, cum tzeri; דָּבָקוּ cohærent, Job.41.15. ut &, cum ו conv. וְדָבְקוּ & adhærebunt,Deut.28.60. ſic &, in 2.pl.m.cum ו conv. וּדְבַקְתֶּם & adhæſeritis,Joſ.23.12. Indè, Nomen participiale, ſ.m. & pl. cum הַ præf. ut & in ſſ. דָּבֵק adhærens, 2 Reg.3.3.Prov. 18.24. הַדְּבֵקִים adhærentes,Deut.4.4. דְּבֵקָה adhærens, 2 Chron.3. 12. in Infin.kal, eſt, דָּבוֹק, adhærere; ſed cum לְ præf. & ה, parag. cholem tranſponitur, & mutatur in camerz chatuph, , ſic, וּלְדָבְקָה & adhærendo, Deut.11. 22..30.20. Joſ.22.5.in fut. kal,2.ſ.m. תִּדְבָּק adhærebis, Deut.10.20. & in 2.ſ.fæm.cum Nun parag. תִּדְבַּקִין adhærebis, Ruth. 2.8,21. item,in fut.kal,3.ſ.m. יִדְבַּק adhærebit,Deut.13.17.Pſal.101.3.Jer.13.11..42.16. cui & וַ conv.præf. וַיִּדְבַּק & adhæſit, 2 Reg.18.10. ſic, in 3.ſſ. in, & extra pauſam; ut & cum וַ conv.præf.& cum נִי Aff.prout ſeq. תִּדְבַּק adhærebit,2 Reg.5.27. Pſal.137. 6.תִּדְבָּק idem,Ezech.29.4.וְתִדְבַּק & adhæſit, Gen.34. 3.Ruth.2.23.2 Sam.23.10.תִּדְבָּקֵנִי aſſequatur me, Gen. 19.19.& in 2.pl.m.cui & Nun parag.additur,ſic; תִּדְבָּקוּן adhærebitis, Joſ.23.8. תִּדְבָּקוּן adhærebitis, Deut.13.4. & in 3.pl.m. יִדְבְּקוּ adhærebunt; cohærebunt,Num.36. 7,9. in pual, דְּבַק compactus, ſeu, conglutinatus eſt; ut in fut.pual, 3.pl.m. יְדֻבְּקוּ conglutinentur, Job. 38. 38..41.9. in hiph. הִדְבִּיק adhærere fecit; adglutinavit; & in 3.fæm. הִדְבִּיקָה; unde cum Aff.הוּ, He mutatur in Thau,ſic; הִדְבִּיקָתְהוּ affecutum eſt eos, Jud. 20.42. & in 1.ſ. pr.hiph.cui & ו conv. præf. וְהִדְבַּקְתִּי adhærere feci, Jer.13.11.וְהִדְבַּקְתִּי & adhærere faciam, Ezech.29.4. הִדְבִּיקֻהוּ aſſequebantur eum,2 Sam.1.6. Item, in fut.hiph. 1.ſing.& 3.ſ.m. ut & in pl. 3.m. &,cum וַ conv.ſic, אַדְבִּיק adhærere faciam, Ezech.3.25.יַדְבֵּק adhærere faciet, Deut.28.21. וַיַּדְבֵּק & aſſecutus eſt, Gen.31.23. וַיַּדְבִּיקוּ & aſſecuti ſunt, Jud.18.22..20.45. וַיִּדְבְּקוּ perſecuti,aſſecuti ſunt, 1 Sam.14.22..31.2. 1 Chron.10.2. in hoph. הָדְבַּק adhærere factus fuit; unde, part.hoph. ſ.m. cum , ſic, מְדֻבָּק adhærere facta, Pſal.22.16. Indè,No. דֶּבֶק m. junctura,commiſſura; ferrumen; glutinum; quo aliquid conjungimus; ut cum לְ præf. לְדֶבֶק ad cohæſionem,ferrumen, Iſa.41.7. & in pl.m. cum הַ præf.הַדְּבָקִים commiſſuræ,1 Reg.22.34.2 Chron.18.33.

Rad. 10. דָּבַר; Radix hæc dividitur in ſex ſignificata; i.Signif. loquutus eſt; elocutus eſt; verbis reddidit ſententiam & voluntatem animi ſui; allocutus eſt; dixit; edixit,&c. ſignificat actionem mentis formantis ideam rei, & per ſermonem declarantis ſua νοήματα, Coc. Bu.Av. אָמַר dixit, ſemper alteri jungitur, expreſſo, vel ſubintellecto; ſed דָּבָר vel דִּבֵּר, locutus eſt, uſurpatur abſque conjunctione ad alterum; inquit Kimchi; nam locutio ſignificat loquendi facultatem, quæ eſt in homine, ex ſuâ origine, abſque alio reſpectu; dicitur enim, homo vivens, מְדַבֵּר, loquitur,ſed non propriè dicitur, homo vivens אֹמֵר dicit, niſi jungatur, cui dicatur; ut talis dicit tali; & quandoque interdum non ſcribitur id cui jungitur, facilè tamen intelligitur; ut Gen.12.13. אִמְרִי־נָא, dic quæſo, quòd ſoror mea es tu; ſubauditur enim אוֹתָךְ לְשֹׁאֲלִים interrogantibus te; & ad hunc modum intelligenda & alia, Pag.& Merc.in eo; Effectum דָּבָר loquendi, eſt דָּבָר ſermo; ſive oratio rem & cogitationes explicans, vel, rationibus ſuadens; דָּבָר autem, ſive ſermo aut oratio conſtat ex אֲמָרִים dictis; h.e. ſingularum cogitationum expreſſionibus; quemadmodum ſingulæ cogitationes ad orationem ſeu ſermonem congrediuntur; ſic Joſ.24.27. דִּבֶּר אֲמָרִים loqui dicta, eſt orationem edere pluribus dictis & ſenſibus conſtantem; דָּבָר complectitur τὸ אָמַר; non autem vice verſa; In Pſal.19.2,3.diſtinguuntur דְּבָרִים & אֹמֶר & מִלִּים, ſingula vocabula ſunt מִלִּים; & ſimplicitèr fari eſt מָלַל; vocabula inter ſe juncta, ſenſum affirmantis aut negantis quicquam, exprimentia, ſunt אֹמֶר dictum; & דָּבָר eſt ſermo rationem & vim ducendi habens; qui ſæpè non uno dicto abſolvitur; loqui dicitur qui facundus eſt; Exod.4.14. ſic Jer.1.1. Job.7.11.&c. kal verbi דָּבָר non niſi in participiis uſitatum eſt; Hæc ex Coc. ut in part.ben.kal,ſ.m. cum vau cholem, vel ſimplice cholem,ſic; דּוֹבֵר vel, דִּבֵּר loquens, Exod.6.29.Num. 32.27.Deut.5.1.Job.2.13.Pſal.101.7.Iſa.45.19. Jer.28. 7..32.42..38.20..40.16. Dan.10.11. Jon. 3.2. Mic.7.3. & cum ו cop.& הַ demonſtr. præf. וְהַדֹּבֵר & loquens, Eſth. 10.3. Pſal.15.2.Prov.16.13. Iſa.33.15. Am.5.10. הַדֹּבֵר loquens, Gen.16.13. Zach.1.9,13,14..2.2,7..4. 1,4,5..5.5,10..6.4. in pl.m.& cum הַ præf.ſicut &, in pl. m.conſtr. דֹּבְרִים loquentes, Num.36.5. וְהַדֹּבְרִים & loquentes, Pſ.109.2. דֹּבְרֵי loquentes, Pſal.5.7..28. 3..58.4.Pſal.63.12.in pl.f.& cum הַ dem. præf. דֹּבְרוֹת loquentes,Num.27.7.הַדֹּבְרוֹת loquentes,Pſal.31.18. item,in part.paul,ſ.m. דָּבָר dictum,Prov.25.11. Item, ſemel in Infin. דִּבּוֹר; ſed cum præf. בְּ; ob הָ Aff. cholem pro more tranſponitur, & mutatur in cametz chatuph; ſic,בְּדָבְרָךְ Pſ.51.6.(cum ſægol,ob pauſam) in loqui te, i.e. quando loqueris,pro te, ſcil. hominis querimoniam depellens; quale loqui notat Jobus,c.37.20. nempe ut in judicio; Coc.in Niphal, נִדְבַּר colloqui; ut נִלָּחֶם compugnare; Coc. converſus eſt ſermone contra aliquem; Av.eſt aſſiduè, frequenter loqui; vel,prædicare,dictitare; obloqui; colloqui; Bu, Lex. ut in præt.Niph.3.pl.נִדְבְּרוּ oblocuti ſunt, Mal. 3. 16. & in pauſa; נִדְבָּרוּ idem,Pſal.119.23. item, in præt. Niph. 1.pl. נִדְבַּרְנוּ oblocuti ſumus,Mal.3.13. & in part. niph. (à ſ.m. נִדְבָּר) pl. m.cum הַ dem. præf. הַנִּדְבָּרִים obloquentes, Ezech.33.30.in piel. דִּבֵּר dixit, edixit, locutus, elocutus, prolocutus fuit; cum אֶל allocutus;cum עִם collocutus, cum עַל oblocutus; & ſic variè conſtruitur, nempe, cum Dat. Accuſat. vel, præpoſ. בְּ, אֶל, עַל, עִם & אֵת. Bu.Lex.Av.&c. ſim. cum לְ, non uno modo ſumitur, Deut.26.18.locutus eſt tibi, i.e.promiſit; ſic,29.12. Aliquando notat de; ut 2 Sam.23.3.mihi locuta eſt, h.e.de me; & Exod.4.16. & loquetur לְךָ tibi, h.e. pro te, ad populum; vicem tuam; ſic,Pſ. 27.8. לְךָ tibi, h.e. vicem tuam,dixit cor meum; i.e. quæ eſt lex tua, eadem eſt Lex cordis mei; ſic.Job.13. 7. הַלְאֵל num Deo loquemini injuſtitiam; וְלוֹ & ipſi loquemini fraudem? h.e.pro Deo; & Jer.5.13. הַדִּבֶּר τὸ locutus eſt; non vel nihil eſt in ipſis; i.e. quod Prophe-

Propheræ dicunt, locutus eſt, id nihil eſt in ipſis; Coc. Occurrit autem, præt.piel,3.ſ.m. דִּבֶּר vel, דִּבֵּר, locutus eſt,&c. Gen.12.4., 17.23.. 19.18.. 21.1,2.. 23.16.. 24.7,30,51.&c.ad Mich.4.4.in 250.circ.ſ. & cum ו cop. vel conv.præf. וְדִבֶּר & locutus eſt; loquetur, Exod.4. 16..33.9,11..34 34.Num.23.19.Deut.18.18..20.2. Joſ. 20 4.Pſal.66.14. Jer.32 4.Ezech.14.9.. 33.30. Zach.9. 10. ut &, cum ו, Aff. וְדִבְּרוֹ locutus fuit illud, Deut.18. 21,22.& in 3.ſ.f.præt.piel; דִּבְּרָה locuta fuit, Gen.39. 19.2 Reg.5.4.Job.33.2. ſed in 2.ſ.m. ſæpiùs, ſic, דִּבַּרְתָּ locutus es, Gen.18.8..19.21.. 27.19. Exod.10.29.. 33. 17.&c. ad Zach.13.3. in 50.circ.l. cui & ל cop.vel conv. præf.ſic, וְדִבַּרְתָּ & locutus es; vel,& loqueris,Exod.4. 15..9.1. Deut.6.7. &c.ad Ezech.3.11. in 20.circ.l. item, in 2.ſ.fæm. דִּבַּרְתְּ locuta es,Jer.3.5. & cum ו conv.præf. וְדִבַּרְתְּ & loquêris, 2 Sam.14.3. ſed.in י.ſing.præt.piel, ſæpiùs; ſic, דִּבַּרְתִּי locutus,vel locuta ſum,Gen.24.33.. 28.15.. 41.28.. 42.15. &c. ad Ezech.39.8. in 80. circ.l. & cum ו cop.vel conv.præf. וְדִבַּרְתִּי & locutus ſum,vel loquar, Exod.25.22. Num.11.17.Eccl.2.15. Jer.1.16. Hoſ.2.16..12.11. item,in 3.pl.præt.piel, דִּבְּרוּ, vel, in pauſa,cum tzere,ſic, דִּבֵּרוּ locuti ſunt,Gen.45.15.Deut. 5.28.. 18.17.&c. ad Zach.10.2. in 25.circ. l. & cum ו conv.præf. וְדִבְּרוּ & loquentur, Deut.20.5..25.8. ſic & in 2.pl.m. דִּבַּרְתֶּם locuti eſtis, Exod.12.32. Num.14. 28.Job.42.7,8. & cum ו cop.conv. וְדִבַּרְתֶּם & loquemini,Num.20.8.2 Reg.1.6.Jer.11.2.Item,in 1.pl.præt.piel; דִּבַּרְנוּ locuti ſumus,Exod.14.12.Num.21.8. 1 Sam.20. 23.2 Sam.12.18. in part.piel,ſ.m. מְדַבֵּר loquens, alloquens,&c.Gen.27.6..29.9.&c.ad Dan.9.21. in 25.circ.l. & cum ו cop.& ה demonſtr. præf. וּמְדַבֵּר & loquens, Eſth.1.22. הַמְדַבֵּר loquens,Gen.45.12. 2 Sam.14.10. Iſa.52.6. Dan.8.13. ut & in pl.m. & cum ה dem. præf. מְדַבְּרִים loquentes,Eſth.6.14.Iſa.65.24. הַמְדַבְּרִים loquentes,Exod.6.27.2 Chron.33.18. & in ſing.fæm.& pl. fæm. מְדַבֶּרֶת loquens, 1 Sam.1.13.1 Reg.1.14,22.Pſal. 12.4. מְדַבְּרוֹת loquentes, f. Iſa.19. 18. in Infin. piel, דַּבֵּר loqui,Gen.24.3.Exod.4.14.Num.22.19,38. Deut. 3.25.2 Sam.20.18.Job.11.5.Iſa.7.10..8.6.Jer.1.6. & ante maccaph,cum ſægol; דַּבֶּר־ loqui,Iſa.59.13.Jer.9.4. pro quo, etiam,eſt in aliâ formâ, cum chirek ſub ד, ſic, דִּבֵּר idem,Exod.6.28. Deut.4.15. & cum ו cop. præf. וְדַבֵּר & loqui, loquendo, 2 Reg.2.11.Neh.9.13.Iſa.58. 14.Jer.7.13..25.3..35.14. ſed, ante maccaph, cum ſægol; וְדַבֶּר idem, Iſa.58.14..59.4. item, cum aliis præf. viz. cum בְּ & וּבְ & כְּ; ſic, בְּדַבֵּר in loquendo, Gen. 27.5. Prov.23.16. וּבְדַבֵּר & in loquendo, Iſa.32.7. כְּדַבֵּר ſecundum loqui,Exod.16.10. Jud.2.4. 2 Reg.7.18..8.20. Job.2.10. Hoſ.13.1. ſed cum præf. לְ ſæpius, ſic, לְדַבֵּר loqui,ad loquendum, Gen.17.22..18.27,29,31, 33.&c. ad Dan.10.17. in 60.circ.l. cui & præf. ו cop. וּלְדַבֵּר & proloquendo, Iſa.32.6. item, cum מִ præf. מִדַּבֵּר à loquendo, Gen.31.29.Exod.34.33.1 Sam.25.17. Pſal.34. 14..52.5. ut & cum Aff. ־ָי, (cui & וֹ præf.) ־ָהֶם, (cui & בְּ & כְּ præf.) ־ָהּ, (cui, בְּ, וֹ & כְּ præf.) ־ָם, cum בְּ præf. prout ſequuntur; דִּבְּרִי loqui me, Job.21. 3.Jer.31.20. וּבְדַבְּרִי & in loqui me,Ezech.3.26. דַּבְּרֵךְ loqui te, Exod.4.10. דַּבְּרֶכֶם loqui vos,Jer.5.14. Ezec. 13.8. בְּדַבֶּרְכֶם in loqui vos, Deut.5.28. כְּדַבֶּרְכֶם ſecundum loqui veſtrum, Exod. 12.31. דַּבְּרוּ alloqui eum, Gen.37.4. בְּדַבְּרוֹ in loqui eum, Exod.34.29.Jud. 8.3.1 Sam.17.28.2 Chron.25.17.Cant.5.6. Ezech.10.5. וּכְדַבְּרוֹ & in loqui eum, Dan.8.18..10.11, 15. וּכְדַבְּרָהּ & juxta loqui eum, Dan.10.19. כְּדַבְּרָהּ juxta loqui eam,Gen.39.10. בְּדַבְּרָם in loqui eos, Gen.50.17. Exod.7.7. in Imper.piel, ſ. m. דַּבֵּר, vel ante maccaph, דַּבֶּר־ loquere, alloquere, &c.Gen.24.33. Exod.6.11. & 29.. 11.2.. 14.2,15. &c. ad Zach.2.8. in 60.circ.l. & cum ו cop. וְדַבֵּר & loquere,2 Sam.19.8.2 Reg.1.3. Ezech.37.21.& in 2.pl.m. דַּבְּרוּ loquimini, Gen.50.4.Exod.12.3.&c.ad Zach.8.16.in 15.circ.l. cui & ל cop. præf. וְדַבְּרוּ & loquimini, Jud.19.30. & in Imper. piel, 2.ſ.f. דַּבְּרִי eloquere, Jud.5.12. & in pauſa, דַּבֵּרִי idem, 2 Sam.14.12. Item,in fut. piel, 1. ſing. אֲדַבֵּר, vel ante maccaph, אֲדַבֶּר־ loquar,alloquar,&c.Exod.23.22.Num. 12.6.& 8.&c. ad Ezech.12.28. in 40.circ.l.cui & ל cop. & ו conv.præf. וַאֲדַבֵּר & loquar, Ezech. 2.1. וַאֲדַבֶּר־ & locutus ſum,Deut.1.43.Jer.7.13..25.3.Ezech.11.25..24. 18. Item,cum ה, parag. אֲדַבְּרָה vel, אֲדַבְּרָה loquar, 2 Sam.14.15.Job.7.11..9.35..10.1..16.4,10..32.20.Pſal. 122.8.Jer.6.10. cui & ל cop.præf.in pauſa, cum בְ, ſed extra,cum בְ ſic, וַאֲדַבְּרָה vel וַאֲדַבְּרָה & loquar,Gen. 18.30,32.Deut.5.31..31.28..32.1. Jud.6.39.Pſal.40.6.2 Sam.20.16.Job.13.13.Pſal.50.7..119.46. Jer.5.5. item, cum ל conv. וַאֲדַבְּרָה & ſum locutus, Dan.10.16. in 2. ſ.m.fut.piel, תְּדַבֵּר loquêris, alloquêris, &c. Gen.31.24. Exod.4.12. &c.ad Jer.1.7. in 25.circ.l.& cum ו cop. & ל conv.præf. וּתְדַבֵּר & loquêris,Iſa. 40.27. Ezech.24. 27. וַתְּדַבֵּר & locutns es,dixiſti, Exod.32. 13. Jud.16. 10,13.2 Sam.7.19,28.1 Reg.8.24.1 Chron.17.17,26. 2 Chron.6.15..9.1.ſic & in 2.ſ.fæm. תְּדַבְּרִי loqueris,Job. 2.10.Iſa.29.4. & in 3.ſ.m.fut. piel, יְדַבֵּר, vel ante maccaph, יְדַבֶּר־, loquetur,alloquetur,&c.Gen.44.7.& 18. Exod.4 14.. 7.2.&c.ad Hab.2.1. in 50.circ.l. & cum ו conv.præf, וַיְדַבֵּר & locutus eſt,Gen.8.15..17.3.. &c.ad Zach.6.8. in 150. circ. l. cui etiam eſt ם־, Aff.ſic, וַיְדַבֵּרֶם & locutus eſt ea, 1 Sam.8.21. item, in 3.ſ.f. fut.piel, תְּדַבֵּר loquetur, Pſal.37.30. & ante makkaph, תְּדַבֶּר־ loquatur, 2 Sam.14.12. cui & ו cop.& ל conv. præf.ſic, וְתְדַבֵּר & loquatur, 1 Sam.25. 24. וַתְּדַבֵּר & locuta eſt, Gen.39.17.Num.12.1.1 Reg.10.2..21.5.Eſth. 8.3. & in 1.pl.fut.piel; נְדַבֵּר loquemur,Gen.44.16.Job. 19.2. ut & in 2.pl.m. תְּדַבְּרוּ loquemini,1 Sam.2.3.Job. 13.7.Pſal.75.6. & cum Nun parag. תְּדַבְּרוּן loquemini, Pſal.58.2. item, in 3.pl.m.fut.piel, יְדַבְּרוּ, vel in pauſa, יְדַבְּרוּ, loquentur, alloquentur, Jud.7.11. 2 Sam. 20.18. Job.32.7,17.&c.ad Zach.10.2. in 30.circ.l.cui & ל cop.præf.ſic, וַיְדַבְּרוּ & loquentur, Pſal.73.8.& cum ל conv. וַיְדַבְּרוּ, & in pauſa, וַיְדַבְּרוּ & locuti ſunt,Gen. 34.13.& 20..43.18 &c. ad Dan.2.4. in 40.circ.l. in 3.pl. fæm. תְּדַבֵּרְנָה loquentur, Job.27.4.Prov. 24.2. וַתְּדַבֵּרְנָה & dixerunt,locutæ ſunt, 1 Sam.4.20.1 Reg.3.22. ut & in 2.pl.fæm.fut. piel,cum ל conv. præf. וַתְּדַבֵּרְנָה locutæ eſtis, Jer.3.22. in pual, דֻּבַּר ſermo factus eſt; prædicatus eſt; Bu.Unde, in part. pual ſ.m. מְדֻבָּר dicitur, Pſal.87.3. & in fut.pnal, 3.ſ.m.cum שֶׁ præf. שְׁיְּדֻבַּר quo ſermo fiet, Cant.8.8. in hithp. הִתְדַּבֵּר pro הִתְדַּבֵּר per uſitatam Apocopen; ſermocinari; fecit ſe vertere ſermonem; locutus eſt; Av.Bu.ut in part.hithp.pro מִתְדַּבֵּר, eſt, מְדַבֵּר loquens, ſermocinans, Gen.7.89. Ezech.2 2..43.6. cui & ו cop. præf. וּמְדַבֵּר & loquitur, 2 Sam.14.13. Indè Nomina, i. דָּבָר m.ſermo; ſed uſus Eccleſiaſticus obtinet, ut verbum exponatur; eſt ſententiæ ratione nixæ explicatio, ad hoc inſtituta, ut ducat

ducat auditorem partim in notitiam, partim in assensum; Coc. דָּבָר est, verbum; sermo; sæpè accipitur pro re quæ verbis recitatur; unde, Latinis exponitur per negotium, sive indefinitè, per aliquid, quod verbis explicatur; Av.res, quidquam,&c. Bu.locus notandus, Psal.19.4,5. ubi, ex מִלִּין verbis, constare apparet, אֹמֶר dictum; & ex אֲמָרִים dictis, componi constat דָּבָר sermonem; qui explicetur, vel, בְּקוֹל, voce,vel, בְּמָן literâ, lineolarumque ductibus; Coc. דָּבָר non est simplex vox seu dictio, sed integra sententia, seu, rei narratio; Unde ponitur & pro re dictâ seu narratâ, & generaliter pro re, materia; sed valet & idem quod causa, seu negotium; & cum יוֹם die,vel, שָׁנָה annō, significat demensum in singulos dies, vel annos; præposito עַל valet propter,vel,quod spectat ad; & sequente אֲשֶׁר, propterea; sic, עַל דִּבְרֵי propter,vel de,&c. & בִּדְבַר significat suasu,instinctu,consilio, hortatu,jussu, mandato,&c. דִּבְרֵי pluralitèr, sunt gesta, acta; quomodo quidam putant inscripta Acta Apostolorum; Merc. Occurrit autem דָּבָר sermo; verbum; res; aliquid, quidquam,&c. Gen.18.14.. 19.8,22..37.14.. 44 18.Exod.5.11.. 9.4.. 18.16. Lev.4.13.. 5.2. &c. ad Am. 3.7.. 6.13. in 180.circ.l. & cum הַ præf. interrog. הַדָּבָר num verbum? 2 Sam.7.7.1 Chron.17.10. ut & cum וְ cop. וְדָבָר & verbum, Jud. 18.7,28.Job.15.11.Prov.12.25.. 15.23.Jer.18.18. sed cum הַ demonstr. multò frequentiùs; sic, הַדָּבָר verbum,verbi,&c. Gen 20.10.. 21.11. & 26..22.16.. 24.9.& 50..30.31.&c.ad Hag.2.5.in 230. circ.l. cui & ! cop.præf. וְהַדָּבָר & verbum,Deut.1.17. 1 Sam.20.23. 1 Reg.20.9. item,cum aliis præf. viz. בְּ, בַּ, בְּ, לְ, לַ, לְ & מִ prout sequuntur ordine, בְּדָבָר in verbo, Job.15.3.Prov.17.9. Eccl.8.3. Isa.29.21. בַּדָּבָר in verbo,re, Exod.18.11.Deut.3.26.1 Sam.28.10. 2 Sam. 12.14..13.20..24.3.1 Reg.13.34.Ezr.10.13. Isa.30.12. Dan.9.23. וּבִדְבַר & in,per verbum, Deut.1.32.. 32.47. כַּדָּבָר juxta verbum, vel rem, Gen.18.25..32.19..44.7. Deut.4.32..13.11..19.20.1 Sam.9.21..17.27,30.2 Sam. 14.3..15.6..17.6. 2 Reg.5.18.2Reg.7.19.Ezr.10.5.Neh. 5.12,13..6.5,7.Isa.8.21. לְדָבָר ad rem,verbum,Psl.141. 4. Prov.13.13. לַדָּבָר in hâc re,ad hanc rem, Gen.19. 21. 1 Sam.30.24. 2 Reg.5.18.2 Chron.24.5.Ezr.10.14. Neh.8.4. Dan.1.14. מִדָּבָר à re, Jos.22.24. item, in formâ constructâ, דְּבַר idem; sermo; verbum; res;negotium, &c. Gen.12.17.. 15.1.& 4..20.11. & 18..43.18. Exod.5.13,19,&c. frequentèr,ad Mal.1.1. in 250.circiter locis.Et cum וּ cop.præf. וּדְבַר & verbum, Num.23. 3.1 Sam.3.1. 2 Sam.3.17..19.12.. 24.11. 1 Reg. 17.24.. 18.1. 2 Reg.20.4.1 Chron.21.4..26.32. Job.41.1. Prov. 14.23..15.1..30.8.Isa.2.3..40.8.Ezech.12.23.Mic.4.2. item, cum בְּ præf. בִּדְבַר in verbo,Num.31.16.1 Sam.3. 21.2 Sam.16.23. 1 Reg.13.1,2,5,9,17,18,32..15.5..20. 35.1 Chron.21.19.2Chron. 19.6..30.2.Esth.1.12..3.15.. 8.14.Psal.17.4..33.6.Jer.8.9. cui & וּ præf. וּבִדְבַר & in re,2 Chron.8.13. Item, cum כְּ præf. כִּדְבַר juxta verbum, Gen.44.2.Exod.8.13,31..12.35..32.28.Lev.10.7. Jos.8.8,27.2 Sam.13.35..24.19. 1 Reg.12.24.. 13.26.. 14.18.15.29..16.12,34..17.5,15,16..22.13.38. 2 Reg. 1.17..2.22..4.44..5.14..6.18..7.16..9.26..10.17..14.25. 23.17..24.2. 1 Chron.11.3. &10.. 15.15. 35.7. Esth.1. 21..8.8.Jer.13.2..32.8.Jon.3.3. item, cum לְ & מִ præf. לְדָבָר in rem, 1 Chron.16.37. 2 Chron. 8.14.. 31.16. מִדְּבַר præ,à verbo, Exod.23.7. 2Sam.19.44.2 Reg.10. 10.& cum Aff. ', 1.pers. sing. דְּבָרִי verbum meum, Num.11.23.2 Sam.19.44.1 Reg.6.12..17.1. Job.29.22. Isa.55.11..66.2. Jer.1.12..23.28,29..29.10.Jon.4.2.ut & cum נוּ Aff.1.p.pl. דְּבָרֵנוּ verbum nostrum, Jos.2. 14. 20. sic & cum ךָ, & in pausa, ךָ, & interdum cum ', jod vacante, יְךָ, Aff.2.pers.s.m.sic, דְּבָרְךָ & דְּבָרֶךָ vel, דְּבָרְיךָ verbum tuum, Jud.13.17. 1 Sam.9.10. 2 Sam.7.21. 1 Reg 8.26..22.13. 2 Chron.1.9..18.12. Ps. 119.89,160. Jer.15.16. Item,cum יְ præf. & יךָ, Aff. וּדְבָרְיךָ & in verbo tuo, 1 Reg.18.36.sic,cum כְּ præf. & ךָ, vel יךָ, & in pausa, ךָ, Aff. sic, כִּדְבָרְךָ & כִּדְבָרְיךָ vel, כְּדָבָרְךָ juxta verbum tuum, Gen.47.30. Exod.8.6. Jud.11.10.1 Reg.3.12..20.4. Ezr.10.12. ut & cum ךָ, Aff.2.pers.sing.fæm. כְּדָבָרֵךְ juxta verbum tuum, 1 Reg.17.13. item, cum לְ præf. & ךָ, vel יךָ aff. לְדָבָרְךָ in verbo tuo,Psal.119 21,74,114, 147. ut & cum יְ præf. & יךָ Aff. וּמִדְּבָרְיךָ & à verbo tuo, Psal.119.161.sic &,cum ', Aff.3. p. m. דְּבָרוֹ verbum ejus, Num.30.3.2 Sam.17.6. 1 Sam.1.23.1 Reg.2. 4..8.20,56..12.15. 1 Chron.6.10.2 Chron.10.15. Psal. 56.5..103.20..105.19..107.20.. 147.15,18.19.. 148.8. Jer.23.18,36..Dan.9.12.Joel.2.11.cui & לְ, & וְלְ præf. בִּדְבָרוֹ in verbo ejus,2 Reg.1.16. לִדְבָרוֹ verbo ejus,Ps. 106.24. וְלִדְבָרוֹ & in verbo ejus, Psal. 130. 5. in pl.m. דְּבָרִים sermones; verba; &c.Exod.4.10.24.14.Deut. 4.12.&c.ad Zach.1.13. in 30. circ.l. cui & ' cop. præf. וּדְבָרִים & verba, Gen.11.1.Eccl.5.6. sed cum הַ dem. præf. multò frequentiùs,; sic, הַדְּבָרִים, sermones; verba, verborum &c. Gen.15.1.. 20.8..22.1,2. & 24. 66.&c. ad Zach.8.9. & 17. in 150.circ.l. cui & ! cop. præf. וְהַדְּבָרִים & res, 1 Chron.4.22. Item, cum aliis præf.viz. בְּ, בַּ, בְּ, & לְ, prout seq. בִּדְבָרִים in verbis, Job.32.4. Prov.29.19. בַּדְּבָרִים in,vel cum,verbis, 1 Sam.24.7.2 Reg.19.4. Neh.8.12.Isa.37.4. Jer.38.24. Dan.11.2 כַּדְּבָרִים juxta verba, vel res,Gen.24.28..39. 17,19..44.7. 1 Sam.2.23..17.23.. 18.24. Neh.6.6,7,8. Jer.38.4.Dan.10.15. לַדְּבָרִים verbis, 1 Reg.10.7. & in pl.m.constr. דִּבְרֵי, idem, sermones, verba, negotia, &c.frequentèr etiam occurrit; viz. Gen.24.30.. 27.34.. 31.1.. 39.19..44.24.&c. ad Hag.1.12. in 250.circ.l. & cum !, בְּ, כְּ, & מִ præf. וְדִבְרֵי & verba, 1 Chron.29. 29. 2 Chron.12.15..33.18.Psal.109.3..145.5. בְּדִבְרֵי in verbis, Exod.5.9..19.9.1 Chron.23.27..25.5.2 Chron. 12.15..20.34..29.15,30.Ezr.9.4. כְּדִבְרֵי juxta verba,Isa.29.11. לְדִבְרֵי verbis, Job.16.3. מִדִּבְרֵי à verbis, 1 Sam.28.20. Item, cum Aff. ', & in pausa, ', 1.pers. s.sic, דְּבָרַי vel דִּבְרַי sermones mei, verba mea,&c. Gen. 24.33. Num.12.6. Deut.4.10. &c. ad Zach.1.6. in 40. circ.l. & cum ', בְּ & לְ præf. וּדְבָרַי & verba mea,Neh.6. 19.Isa.59.21. בִּדְבָרַי verbis meis, Ezech.3.4. לִדְבָרַי idem, Prov.4.20. sic &,cum יךָ Aff.2.p.s.m. דְּבָרֶיךָ verba tua, sermones tuos, Jos.1.18. Jud.13.12. &c. ad Hos. 13.14.in 25.circ.l. & cum defectu jod.pl.sic, דְּבָרְךָ verba tua, Psal.119 16,17,101,104. ut &, cum יךָ, in pausa, pro יךָ, Aff.2.p.s.f. sic, דְּבָרַיִךְ verba tua, 1 Reg.1.14. cui Aff. 2. s. m. ', בְּ, & כְּ sunt præf. sic, וּדְבָרֶיךָ & verba tua,2 Sam.7.28. בְּדָבְרֵךְ in verbis tuis, Psal.119.42. בִּדְבָרְיךָ in verbis tuis,Dan.10.12. כִּדְבָרְךָ juxta verba tua,Gen.30.34.Num.14.20. Psal.119 9,25, 28.65,107,169. Item,cum Aff. כֶּם, 2 pl.m. דִּבְרֵיכֶם verba vestra, Gen.42.16,20. Deut.1.36..4.21.. 5.28. 1 Sam.2.23. Ezech.35.13. Mal.3.13. cui & בְּ, כְּ, & לְ præf.

præf.sic, בְּדִבְרֵיכֶם verbis vestris,Mal.2.17. כְּדִבְרֵיכֶם juxta verba vestra, Gen.44.10. Jos. 2. 21. Jer. 42.4. לְדִבְרֵיכֶם ad verba vestra,Job.32.11. Item, cum Aff. יו, 3.p.ſ.m. ſic, דְּבָרָיו, ſermones ejus, verba ejus,vel ſua, Gen.37.8. Jos.20.4. Jud.11.11.&c. ad Am. 7.10. in 25.circ.l. cui & præf. ו, & ב, ſic. וּדְבָרָיו & verba ejus, Deut.4.36.2 Chron.13.22..35.27. Job.34.35. Eccl. 9.16. בִּדְבָרָיו verbis ejus, ſuis,Pſal.106.12. Prov.29.20. ſic & cum ה Aff. 3.ſ.f. דְּבָרֶיהָ verba ejus, 1 Reg.10.3.2 Chron 9.2. cui & ב præf. בִּדְבָרֶיהָ verbis ſuis, Jud.16. 16. Item,cum הֶם, Aff.3.p.pl.m. דִּבְרֵיהֶם verba ipſorum, Gen.24.52..34.18.Ezech.3.6. cui & ל & מ præf. לִדְבְרֵיהֶם verbis ipſorum, 2 Chron.9.6. בְּדִבְרֵיהֶם verbis ipſorum,Ezech.2.6. Deindè, ii Indè,No. דִּבְרָה fæm.verbum, eloquium; & cum עַל, eſt tropus, mos, conſuetudo; Av. דִּבְרָה eſt,ductus,ratio,cauſa, negotium; ſed ſemper occurrit in conſtr. דִּבְרַת cum עַל præced. & ſic exp. ſecundum rationem, pro ratione,propter,&c. Occurrit autem, עַל דִּבְרַת propter, Eccl.3.18.. 7.14..8.2. item,ſemel,cum Aff. י, 1. perſ.ſ. exp. cauſam meam, &c.ſic, דִּבְרָתִי eloquium meum, Job.5.8. ut & ſemel cum jod parag. דִּבְרָתִי rem, cauſam, ordinem, Pſal.110.4. Item,iii. Indè etiam, No. דָּבָר, m. ſermo, verbum; Occurrit cum וַ præf. ſic; וְהַדָּבָר & verbum, Jer.5.13. & ante maccaph,eſt cum ſægol, ſic, דָּבָר ſermonis,Hoſ.1.2. ſic &, iv.Hinc,No. מְדֻבָּר, m. ſermo, eloquium; occurrit cum מ præf.& ך, Aff. 2.p.ſ. f. ſic; וּמְדָבָרֵךְ & ſermo tuus, Cant.4.3. &, v. Hinc etiam No. דִּבְרוֹת, pl.f. eloquia,verba; Occurrit, cum מ præf. & יך Aff.2.ſ.m.ſic, מִדִּבְרוֹתֶיךָ de verbis tuis, Deut.33.3 Deindè, ii. Signif.2 hujus radicis, eſt in piel, דִּבֵּר perdere,evertere,ſubvertere; Av.Bu. ut in fut. piel,3.ſ.m. יְדַבֵּר perdet,Pſal.2.5. & in 3.ſ.f. fut. piel, cum וַ conv. præf. ſic, וַתְּדַבֵּר & perdidit, 2 Chron.22.10. item, in hithp. idem, הִדַּבִּיר, perdidit; ſubvertit; ſubegit; Av.Bu. vel, ut alii, duxit, adduxit; ex uſu Chald. Bu. Lex. Unde, in fut. hiph.3.ſ.m. cui & וַ conv. præf. ſic; וַיַּדְבֵּר perdet,Pſal.47.4 וַיַּדְבֵּר & perdidit, Pſal.18. 48. Atque indè, No.maſc. דֶּבֶר peſtis; quaſi perditio; res vel,verbum Dei, perdens; quod ſit res aut pœna,à Deo ipſo, edicta aut decreta,&c.Bu.Lex. Occurrit autem, דֶּבֶר peſtis, Exod.9.3. Lev.26.25. 2 Sam.24.13,15. 1 Reg 8.37. 1 Chron.21.14.2 Chron.6.28..7.13. Ezech. 14.18..28.23. Am.4.10. & in pauſa, cum cametz, ſic, דָּבֶר idem, Hab.3.4. Item,variè occurrit cum præf.viz. מִ, וּמִ, לְ, וּלְ, בְּ, וּבְ, הַ, וְהַ, וַ, וּ & וּמִ; prout ſequuntur; וְדֶבֶר & peſtis, 1 Chron.21.12.2 Chron.20 9. Ezech.5. 17..7.15. וְדָבֶר & peſtis, Ezech.14.20. הַדָּבֶר vel, הַדָּבֶר peſtis, Deut.28.21. Jer.21.7.. 24.10.. 29.17.. 34. 17. וְהַדָּבֶר & peſtis,Jer.32.24. וְהַדֶּבֶר idem, Ezech.7.15. בְּדֶבֶר peſte, Jer.21.6.Ezech.38.22. בַּדֶּבֶר vel, בַּדָּבֶר peſte,Exod.5.3..9.15. Num.14.12. Ezech.5.12..6.12.. 33.27. וּבַדֶּבֶר vel וּבַדָּבֶר & peſte, Jer.14.12..21.9..27. 7,12..29.18..32.36..38.2..42.17..44.13. Ezech. 6. 11. לַדֶּבֶר peſti, Pſ.78.50. וּלְדֶבֶר & peſti,Jer.28.8. מִדֶּבֶר à peſte, Pſal.91.3,6. וּמִדֶּבֶר & à peſte, Ezech. 12. 16. in pl.m.cum Aff. ה, ſic, דְּבָרָיו peſtes tuæ, Hoſ.13.14. Item,iii. Signif.3.hujus rad.eſt in No. מִדְבָּר m.deſertum; per antiphraſin dictum, quaſi locus à ſermone remotus; vel à ductu, ſi de paſcuoſo dicatur, quòd pecora eo, paſcendi cauſâ, ducantur; occurrit autem, מִדְבָּר deſertum, Deut.32.10. Job.38.26. Pſal.29.8.&c. ad Mal.1.3. in 30.circ.l. & cum ה interrog. præf. הַמִּדְבָּר num deſertum? Jer.2.31.ſed ſæpiùs,cum ה demonſtr. præf.ſic, הַמִּדְבָּר deſerrum, deſerti &c. Gen.14.6.Exod.3.1.&c. ad Hoſ.2.16. in 30 circ.l. cui & præf. מִ, ſic, מִמִּדְבָּר à deſerto, Joſ.1.4. 1 Sam.25.14. ſed cum præf. בְּ multò frequentius; ſic, בַּמִּדְבָּר in deſerto, per deſertum,&c. Gen.16.7..21.20..36.24..37.22.&c.ad Am.5.25 in 140. circ.l. & cum וּבְ præf. וּבַמִּדְבָּר & in deſerto, Num.14. 22. Deut.1.31. Joſ.12.8. ut & cum כְּ, לְ, בְּ, מִ & וּמִ præf. ut ſeq. כְּמִדְבָּר ſicut deſertum, Iſa.14.18.. 27.10. Jer.9.11.Hoſ.2.5.Zeph.2.13. לְמִדְבָּר in deſertum, Pſal. 107.33. לַמִּדְבָּר ad deſertum,2 Chron.20.24. מִמִּדְבָּר à deſerto,Iſa.21.1.Ezech.23.42.Hoſ.13.15. וּמִמִּדְבָּר & à deſerto, Exod.23.31.Num.21.19.& cum ה locali,in fine, מִדְבָּרָה verſus deſertum,1 Chron.12.8..5.9. & cum pathach ſub ב, ſic, מִדְבָּרָה idem, Joſ.18.12.1 Reg.19. 15.Iſa.16.1. cui & ה præf.ſic, הַמִּדְבָּרָה ad,vel in, deſertum, Exod.4.27.Lev.16.10,21.Num.21.24..33.8. Deut. 1.40..2.1.Jud.2.45,47. 1 Sam.13.18..26.3.2 Sam.17.16. Ezech.29.5. Item,in conſtr. מִדְבַּר, deſertum, Exod. 15.22..16.1.&c. ad Joel.2.3. in 20.circ.l. & cum בְּ præf. בְּמִדְבַּר in deſerto, Gen.21.14.& 21.&c. ad Ezech.20. 36. in 25.circ.l.ſic &, cum לְ & מִ præf. לְמִדְבַּר ad deſertum, 2 Chr.20.20.Jer.12.10.Joel.4.19. מִמִּדְבַּר ex,à deſerto,Exod.17.1.Num.10.12..13.3,21..33.12,16..34.3. Deut.2.26. Pſal.75.7.Ezech.6.14. & ſemel cum ה, aff. 3.ſ.f. מִדְבָּרָה deſertum ejus, Iſa.51.3. Deindè,iv.Signif. 4.eſt in No. דִּיבֹר m. ductus; caula, ovile; quòd oves eo ducantur; cum aff.cholem mutatur in cametz-chatuph; ut cum ה dem.præf.& ו aff. ſic, הַדָּבְרוֹ ductus ſui, id eſt, ovilis, Mic.2.12. & cum כְּ præf.& ם, aff. כְּדִבְרָם ſecundum ductum, i.e. morem ſuum, Iſa.5.17. Atque indè etiam, No.pl.f.ſignificans rates; quæ à ductu etiam ità dicuntur, viz. דּוֹבְרוֹת rates, 1 Reg.5.9. Item v. Signif.5.hujus Rad. eſt in No. דְּבוֹרָה f. Apis; à continuo ſuſurro, quaſi locutione; vel à mirabili ductu & ordine ſui operis; Bu.Coc.&c.ſim. Occurrit autem cum וְלְ præf. ſic, וְלִדְבוֹרָה & api, Iſa. 7.18. in pl. eſt in forma maſc.ſic, דְּבוֹרִים apes, Jud.14.8. & cum כְּ & ה præf.ſic, הַדְּבוֹרִים apes, Deut. 1.44. כִּדְבוֹרִים ſicut apes, Pſal.118.12. Denique,vi.Signif.6.hujus Rad. eſt No. דְּבִיר, & interdum, דְּבִר ſine jod, m.Adytum, ſedes oraculi; Coc.locus ſecretior templi, ad quem nulli eſt aditus niſi ſacerdotibus; pars interior templi, ubi erat arca fœderis, & unde Deus loquebatur cum Pontifice; Av. & ſic dicitur quaſi oraculum, vel loquutorium, quòd indè Deus reſponſa daret; Bu.Lex. ex Merc.in Pag. Sanctum Sanctorum etiam dicebatur; utpote locus ſanctiſſimus totius templi; Merc. Occurrit autem, דְּבִיר adytum, 1 Reg.8.6.2 Chron.5.7. Pſal. 28.2. & cum præf. ו, ה, ב, ל, כ & וכ; prout ſequuntur; וּדְבִיר & adytum, 1 Reg.6. 19. הַדְּבִיר adytum, 1 Reg.6.20,21,31..7.49..8.8.2 Chron.4.20..5.9. בַּדְּבִיר in adyto, 1 Reg.6.23.2 Chron.3.16. לְדְבִר ad adytum, 1 Reg.6.16. לַדְּבִיר ad adytum, 1 Reg.6. 22. וְלַדְּבִיר & ad adytum, 1 Reg.6.5.

Rad. 11. דָּבַשׁ duo ſignificat; 1.indè nomen דְּבַשׁ, & in pauſa, דָּבָשׁ m, mel; Pag. Bu.Coc.&c. ſed dicitur generaliter, de omni aliâ dulcedine fluente; Merc.Nam juxta R. Salom. כּוֹל הַמְּתִיקוֹת פֵּרוּי קְרוּיָה דְּבַשׁ omnis dulcedo fructuum vocatur debaſch; unde ſic etiam dicitur palma, dactylus, à dulcedine,2 Chron.31.5.Nam, de

de melle, nunquam primitiæ ſunt datæ; Bu.Lex. Occurrit autem, דִּבַשׁ vel, דְּבָשׁ mel, Gen.43.11. Lev.2.11.Deut.32.13.1 Sam.14.26,27,30,45. 1Reg.14.3. Job.20.16.Pſal.81.17.Prov.16.24..24.13..25.16,27. Cant.4.11. & cum ה cop.præf. דִּבַשׁ, vel, in pauſa, דִּבָשׁ & mel, Exod.3.8,17..13.5..33.3. Num.13.27.&c. ad Ezec.27.17. in 30.circ.l. item cum הַ, כְּ, בְּ & מִ præf. הַדְּבַשׁ mel, Jud.14.9.1 Sam.14.28. בִּדְבַשׁ in melle, Ex.16.31 כִּדְבַשׁ ſicut mel, Ezech.3.3. מִדְּבַשׁ præ melle, Jud.14.18.Pſal.19.11..119.103. ut & cum י Aff. 1.p.ſ. דִּבְשִׁי melle meo, Cant.5.1. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. eſt in nomine דַּבֶּשֶׁת, f. gibbus, ſeu tuber camelorum; quòd, propter onera impoſita, colliſum, ſanari ſolet, melle adhibito; Av.ſim.Bu.Lex.&c. Occurrit autem, דַּבֶּשֶׁת gibbus, Iſa.30.6.

Rad.12. דָּגָה eſt, multiplicari, fœcundari, more, ſeu inſtar, piſcium; nam à דָּג piſcis, verbum formatur; quod vide in Rad דוּג. Occurrit autem, דָּגָה in fut.kal, 3.m. יִדְגֶּה multiplicabitur more piſcium; unde in 3. pl. maſc. cum וְ cop. præf. ſic, וְיִדְגוּ & multiplicentur, Gen.48.16.

Rad.13. דֶּגֶל vexillum; inſigne; ſignum militare magnum; nam volunt affine eſſe radici דָּגַל; Merc. Occurrit autem, דֶּגֶל vexillum, Num.2.3,10,18,25.. 10.14,22,25. cum י Aff. 3. ſ.m. eſt, דִּגְלוֹ vexillo ſuo, Num.1.52..2.2. cui & וְ cop.præf. וְדִגְלוֹ & vexillum ejus, Cant.2.4.in pl.m. דְּגָלִים conſtr. דִּגְלֵי vexilla; unde, cum præf. לְ & הֶם Aff. eſt, לְדִגְלֵיהֶם ad vexilla ſua, Num.2.17,31,34. Atque indè verbum in kal, דָּגַל vexilla erexit, inſignia extulit, &c. unde in part. דָּגוּל eſt, inſignitus; Coc. vexillatus, ornatus, & elatus ut vexillarius; Bu.Lex. Occurrit autem, דָּגוּל vexillatus; Cant.5.10. & in fut.kal 3.ſ.m. יִדְגֹּל vexillum eriget; atque indè in 1.pl.fut.kal, נִדְגָּל vexillum erigemus, Pſal. 20.6. In Niphal נִדְגַּל inſtructum ſeu erectum eſt vexillum; inſtructa eſt vexillo copia militum; Av. & in part. Niph. נִדְגָּל vexillo inſtructus; unde in pl.f. נִדְגָּלוֹת vexillis ornata copia; Coc. ſeu, copiæ vexillatæ; Bu. Lex. ut, cum כְּ præf. כִּנְדְגָלוֹת vexillatæ, Cant. 6.4,10.

Rad.14. דָּגָן m.frumentum, fruges; generale nomen; Coc.Kimchi addit eſſe frumentum, poſtquam excuſſum eſt & ventilatum; Merc. comprehendit triticum, hordeum, & alias frumenti ſpecies; Pag. Occurrit autem, דָּגָן frumentum, Gen.27.28.Deut.28.51.. 33.28. 1 Reg.18.32. 2 Chron.31.5..32.28.Neh.5.2,3. Iſa.36.17. Jer.31.12.Lam.2.12. Hoſ.7.14..9.1..14.8. Joel.1.10,17. Zach.9.17. & cum præf. וְ, הַ, וְהַ & כַּ, uſ ſeq. דָּגָן & frumentum, Gen.27.37.Num.18.12.Neh.5.10. הַדָּגָן frumentum, Neh.10.40..13.5,12.Ezech.36.29. Hoſ.2.10, 24.Joel.2.18.Hag.1.11. וְהַדָּגָן & frumentum, Neh.5.11. כַּדָּגָן ſicut frumentum, Num.18.26.in conſtr.eſt cum pathach; ut cum ה cop.præf. יִדְגָּן & frumentum, Pſ.78.24. Item cum Aff. י, הּ, וֹ & ם; eſt cum ſcheva ſub prima Rad. ד, prout ſequuntur; דְּגָנִי frumentum meum, Hoſ.2.11. דְּגָנֵךְ frumentum tuum, Deut.7.13..11.14..12.17..14.23..18.4. דְּגָנֵךְ frumentum tuum, Iſa.62.8. דְּגָנָם frumentum eorum, Pſal.4.8..65.10.

Rad.15. דָּגַר eſt incubare ovis & pullis; Coc. incubuit ovis vel pullis collectis ſub alis, fovit ova; proprie eſt avium incubantium; Av. collegit; Bu. Lex. Pag. congregavit, cumulavit, acervavit, &c. Pag. Occurrit in præt, kal, 3.ſ.m. cum duplici kametz, ob pauſam; ut & in 3.ſ.f. cum וְ cop.vel conv. præf. ut ſeq. דָּגָר colligit, Jer.17.11. וְדָגְרָה & colliget, Iſa.34.15.

Rad.16. דַּד uber, mamma, &c. Vide ad initium literæ ד Daleth.

Rad. 17. דָּדָה; hinc in piel apud Talmudicos דִּדָּה, manu apprehenſum ducere; Unde in ſacris, hithpael הִתְדַּדָּה pro הִתְדַּדָּה ince dere, gradi, progredi, ſed ſenſim & leniter; Bu.Lex.ut pro אֶתְדַּדֶּה in fut.hithp.1. ſing.eſt, אֶדַּדֶּה vagabor, procedam, Iſa.38.15.& cum Aff. ם, pro אֶתְדַּדֶּה עִמָּהֶם vel אֶדַּדֵּם progrediebar cum ipſis; Coc. greſſurus ſum cum illis; Bu.Lex eſt, אֶדַּדֵּם procedam cum ipſis, Pſal.42.5.

Rad.18. דָּהָב Chald.ex Hebr. זָהָב (literis, ז & ד inter ſe permutatis) aurum; atque inde nomen adj. fæm. quod exp. aurea, aurifica, auro plena, vel auri cupida, &c. viz. מְדַהֲבָה inaurata, Iſa.14.4.

Rad.19. דָּהַם; unde in Niph. נִדְהַם attonitus, vel obſtupefactus fuit; & hinc in part.Niph.ſ.m. נִדְהָם attonitus, obſtupefactus, Jer.14.9.

Rad. 20. דָּהַר eſt, calcare terram præ vehementi ambulatione, ut mos eſt equorum fortitèr ambulantium; Pag.plauſit, ut equus citato curſu terram plaudit; Bu. Unde in part.ben.kal,ſ.m. דּוֹהֵר plaudens, Nah.3.2. Hinc No.pl.f.exp. calcitrationes, viz. דַּהֲרוֹת plauſus, Jud. 5.22. cui & מִ præf.ſic, מִדַּהֲרוֹת præ plauſibus, Jud.5.22. Deinde, hinc etiam eſt No.m. ſignificans tædam; arborem ſcil.quandam refiniferam; Coc.viz. תִּדְהָר teeda, Iſa.41.19..60.13.

Rad.21. דּוֹב com.gen.urſus, urſa. Quidam reducunt ad radicem דָּבַב à murmure, ut volunt, nomine indito; vel quòd truculenta quum ſit, malè audiat, & infamis ſit. Merc.Cev. Occurrit autem דּוֹב vel abſque Vau, ſic, דֹּב urſus, Prov.17.12. Lam.3.10. & cum וְ, הַ & כְּ præf. וְדֹב & urſus, Prov.28.15.Iſa.11.7. הַדֹּב urſus, 1 Sam.17.34,36,37. הַדֹּב urſus, Am.5.19. כְּדֹב ſicut urſus, 2 Sam.17.8.Hoſ.13.8. in pl.eſt forma maſc.ſed gen.etiam fæm.& mutat ו in י, cum dageſh ſeq.ſic, דֻּבִּים urſi, 2 Reg.2.24. & cum כְּ præf. כְּדֻבִּים ſicut urſi, Iſa. 59.11.

Rad.22. דּוּג, eſt, piſcari, &c. vide hiph. poſt nomina; nam inde i.No.m. דָּג piſcis, Jon.2.1. cnm א quieſcente, vel epenthetico, ſoco vau 2.Rad.ſic, דָּאג idem, Neh.13.16. & cum præf. הַ & לַ ſic, הַדָּג piſcis, Jon.2.1. לָדָג piſci, Jon.2.11. in pl.m. דָּגִים piſces, Job.40.31. & cum הַ & כַּ præf. הַדָּגִים piſces, 1 Reg.4.33. 2 Chron.33.14. Neh.3.3..12.39.Zeph.1.10. כַּדָּגִים ſicut piſces, Eccl.9.12. Item in pl.m.conſtr. דְּגֵי piſces, Gen.9.2.Num.11.22. Job.12.8. Ezech.38.20.Hoſ.4.3. & cum י præf. כְּ יִדְגֵי & piſces, Pſal.8.9.Zeph.1.3. כִּדְגֵי ſicut piſces, Hab.1.14. Item, indè No.fœm.idem ſignificans, viz. דָּגָה piſcis, Deut. 4.18. & cum הַ & וְהַ præf. הַדָּגָה piſcis, Num.11.5.Ezec. 47.9.Jon.2.2. וְהַדָּגָה & piſcis, Ex.7.18,21. & in conſtr. דְּגַת piſces, Ezech.29.4.5. cui & בְּ & כְּ præf. בִּדְגַת in piſces, Gen.1.26,28. כִּדְגַת ſicut piſces, Ezech.47.10. Item, cum Aff. ם, דָּגָם piſces eorum, Pſal.105.29.Iſa. 50.2.Ezech.47.10. in hiphil הֵדִיג piſcatus eſt; & in 3. pl.præt.hiph. הֵדִיגוּ piſcaverunt; Undè cum Aff. ם eſt הֵדִיגוּם piſcati ſunt eos; ſed cum וְ conv. pr f. pro וַיָּדִיגוּם eſt וְיָדִיגוּם & piſcabuntur eos, Jer.16.16. vel eſt ex piel דִּיֵּג idem, abſque dageſch, pro וְיָדִיגוּם, &c. Atque indè nomina דַּיָּג vel, דַּיָּג m.piſcator; unde in pl.

m.& cum præf. לַ & הַ ut ſeq. דַיָּגִים piſcatores, Ezech. 47.10. לַדַּיָּגִים piſcatoribus, Jer.16.16 הַדַּיָּגִים piſcatores, Iſa.19.8. ſicut &, indè, etiam No. דַּיָּגָה f. piſcatio; vel navicula piſcatoria, Am.4.2.

Rad.23. דוד tria ſignif. i. דּוֹד, (vel cum cholem, ſine vau) m. patruus, avunculus; dilectus, amicus; Occ. autem, דֹּד vel דד patruus, Lev.10.4. 1 Sam.10.14,15,52. 1 Chron.27.32. Eſth.2.15. & cum præf. מִ compar. ſic, מִדּוֹד præ dilecto, Cant.5.9. item cum יְ Aff.1.perſ.ſing. דּוֹדִי dilectus meus, Cant.1.13,14,16.. 2.3,8,9,10, 16, 17..4.16..5.2,4,8,10,17..6.2..7.12,13,14..8.14. Iſa.5.1. ſic etiam in altera ſignif. דּוֹדִי patrui mei, Jer.32.8,9, 12. cui & לְ præf.ſic, לְדוֹדִי & dilectus meus, Cant. 5.6..6.3. לְדוֹדִי dilecto meo, Cant.5.5,6..6.3..7.10,11. Item cum Aff. הָ, הַ & וֹ; ſic, דּוֹדֵךְ dilectus tuus, Jer.32.7. דּוֹדֵךְ idem, Cant.5.9..6.1. דּוֹדוֹ vel דֹדוֹ patruus ejus, ſuus, Lev.20.20..25.49. Jud.10.1. 1 Sam.10. 16.2 Sam.23.9,24.2 Reg.24.17. 1 Chron.11.12,26. Eſth. 2.7. Am.6.11. Atque indè, i. No.fæm. ſignificans amitam, & patrui uxorem, viz. דֹּדָה amita, Cant.8.5. cum הָ & וֹ, Aff. ה ſa m.mutatur in ת; ſic, דּוֹדָתְךָ amita tua, Lev.18.14. דּוֹדָתוֹ amita ejus, Exod.6.20. Lev.20. 20. Item indè No.pl.m.viz. דּוֹדִים amores, Prov.7.18. Cant. 5. 1. Ezech.16.8.. 23.17. in Conſtr. דּוֹדֵי, vel דַּדֵּי, unde cum הָ & הֶן aff. דּוֹדֶיהָ amores tui, Cant.1.2, 4..4.10. דּוֹדֵיהֶן patruorum ſuorum, Num.36.11. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt No. דּוּד m. quod exp. calathus; ſporta; pelvis; labellum quo fertur argilla, aut intrita conficiendorum laterum; vel lebes; ahenum, caniſtrum. Occurrit autem cum הָ, הַ, בַּ & כַּ præf. ut ſeq. הַדּוּד caniſtrum, Jer.24.2. וְהַדּוּד & caniſtrum, Jer.24. 2. בַּדּוּד in lebetem, 1 Sam.2.14. כַּדּוּד ut aheni, Job.41. 11. item, cum מִ præf. מִדּוּד ab aheno, Pſal.81.7. in pl.m. cum בַּ præf. בַּדּוּדִים in caniſtris, 2 Reg. 10. 7. & cum vau mobili & וּבַ præf.ſic, וּבַדּוּדִים, pro וּבַדּוּדִים & in lebetibus, 2 Chron.35.13. & in pl.conſtr. cum אֹ epenthetico, (ut in לָלֶאוֹרֹת; vide לוּל) ſic, דּוּדָאֵי caniſtra, Jer.24.1. Item iii. ſignif. 3. Radicis, eſt, in No. pl.m. quod quidam exp. flores amabiles; alii, mandragoras; genus herbæ quæ refert imaginem maris & fœminæ; nam candida, mas; & nigra, fœmina exiſtimatur; Pag. & Merc. & ità communitèr exponitur; viz. דּוּדָאִים mandragoræ, Gen.30.14. & cum הַ demonſtr. præf. הַדּוּדָאִים Cant.7.14. & in pl.m.conſtr. cui & בְּ & מִ præf. ut ſeq. דּוּדָאֵי mandrag. Gen.30.15. בִּדּוּדָאֵי pro mandrag. Gen. 30.16. מִדּוּדָאֵי de mandrag. Gen.30.14.

Rad.24. דָּוָה tria ſignificat; viz.i. דָּוָה fæm.eſt mulier languida ex menſtruo, ſeu ex menſium fluxu; & ſic occurrit, דָּוָה languida, Lev.20.18. Iſa.30.22. Lam.1. 13. & cum וְ præf. וְהַדָּוָה & languida, Lev.15.33. atque indè No. דָּוּי f. languor, ſcil. ex menſtruo fluxu; ut cum הָ Aff. ſic, דַּוָּיָתָהּ languoris ſui, Lev.12.2. Deindè, ii. Signif. 2. eſt in No. דָּוֶה m. languidus, nauſeabundus, Lam.5.17. Undè & No.maſc. idem ſignificans, viz. דַּוַּי languidus, Iſa.1.5. Jer.8.18. Lam.1.22. Item indè No. ſubſt. formæ סַכָּךְ perplexitas, viz. דַּוַּי nauſea; ſed ob pauſam, דָּוַי languor, Pſal.41.4. Undè in pl.m.conſtr. cum לְ præf. כְּדַוֵּי ſicut languores, Job.6.7. ut & indè, No-men m. מַדְוֶה idem; ſed in Conſtr. cum tzere, ſic, מַדְוֵה languor, Deut.7.15. ut & in pl.m. מַדְוִים & in conſtr. מַדְוֵי languores, Deut.28.60. Denique, iii. Signif. 3. hujus Rad. eſt in No. מַדְוֶה m. veſtimentum, veſtes; undè in pl. m. מַדְוִים, in conſtr. מַדְוֵי, & cum הֶם Aff. ſic, מַדְוֵיהֶם veſtes eorum, 2 Sam.10.4. 1 Chron.19.4.

Rad.25. דוח; undè in hiph. הֵדִיחַ diſpulit, & Metaph. abluit; eluit, q.d. eluvione abſtulit; ut cum Aff. נִי, eſt, הֵדִיחָנִי diſpellit me, Jer.51.34. & in fut.hiph. 3.ſing. & 3.pl.ut ſeq. יָדִיחַ abluet, Iſa.4.4. יָדִיחוּ abluent, 2 Chron.4.6. Ezech.40.38.

Rad.26. דוך, vel דָּךְ, eſt contundere; tutudit; Bu. Pag. contudit in pila, ſeu mortario; pertudit; ut in præt. kal, 3.pl. דָּכוּ tundebant, Num.11.8. Indè, No. מְדוֹכָה vel מַדֻּכָה mortarium; ut cum præf. בַּמְּדוֹכָה tudicula; Num.11.8.

Rad.27. דום duo ſignificat; viz. i. ſiluit; quievit; undè No.fæm. ſignificans ſilentium; item ſepulchrum, quòd ibi ſilentium; viz. דּוּמָה ſilentium, Pſal.94. 17.. 115.17. ut & in aliâ formâ, דֻּמִיָּה ſilentium, Pſal.22.3.. 39.3..62.2. vel cum kibbutz, ſic, דֻּמִיָּה idem, Pſal.65.2. item, indè etiam No.m.adject. דּוֹמֵם ſilens, Iſa.47.5. Hab. 2.19. cui & וְ cop.præf.ſic, וְדוֹמֵם & ſilens, acquieſcens, Lam.3.26. Deindè, ii. Signif. 2. viz. expectare; vide in Rad. דָּמַם.

Rad.28. דין declin. דָּן, judicare; notat juris examinationem & cognitionem cauſæ; Coc. judicavit; judicium exercuit; jus dixit; cauſam egit; diſceptavit; Bu. Lex. Occurrit, in præt. kal, 3.ſ.m. cui & additur נִי, Aff. item in 3.pl.præt. kal; & in part. kal, maſc. & in fut. kal, 3.ſ.m. ut ſeq. דָּן judicavit, Jer.22.16. דָּנַנִי judicavit me, Gen.30.6. דָּנוּ judicarunt, Jer.5.28. דָּן judicans, Gen. 15.14. Jer.30.13. יָדִין diſceptabit, Gen.6.3. in Niph. נָדוֹן judicari, judicare apud ſe, ſeu ſecum diſceptare; ut in part. Niph.ſ.m. נָדוֹן diſceptans, 2 Sam.19.10. In hiph. הֵדִין judicavit, &c. ut ante in kal; ut in Infin. hiph. cum לְ præf. pro לְהָדִין (nam in Infin. & Imper. hiph. communitèr deficit הָ characteriſticum hiphil) ſic eſt, לָדִין ad judicandum, judicare, Pſ.50.4. Eccl.6.10. Iſa.3. 13. ſic & in Imper. hiph. pro הָדִין ſing.m.eſt, דִּין judica, Job.35.14. & cum וְ cop. pro וְהָדִין eſt, וְדִין & judica, Prov.31.9. ut & in imp.pl.m. pro הָדִינוּ eſt, דִּינוּ judicate, Jer.21.12. Deinde in fut.hiph.2.ſ.m. תָּדִין judicabis, Zach.3.7. quod cum Aff. נִי.., eſt, תָּדִינֵנִי, judicabis me, Pſal.54.3. ut & in fut.hiph.3.ſ.m. יָדִין judicabit, Gen.49. 16. Deut.32.36.1 Sam.2.10. Job.36.31. Pſal.7.9..9.9..68. 6.. 72. 96.10..110.6..135.14. Indè nomina, i. דַּיָּן m. judex, cognitor; ut cum לְ præf. לְדַיָּן in judicem, judex, 1 Sam.24.15. & in conſtr. cum וְ cop. præf. וְדַיַּן & judex, Pſal.68.6. Item, 2. Indè No. maſc. ſignificans, examen, ſeu examinationem; ut & cauſam judicatam, &c. viz. דִּין judicium, cauſa, lis, Deut.17.8. Job.36.17. Pſal. 76.9..140.13. Prov.2.8..22.10..29.7.. 31.5,8. Jer.5.28.. 22.16. quod occurrit cum וְ, לְ & מִ præf. וְדִין & judicium, Job.36.17. וְדִין & judicium, Eſth.1.13. לְדִין & litem, Deut.17.8. מִדִּין à judicio, Iſa. 10.2. ut & cum וְ præf. & יְ Aff.1.p.ſ. וְדִינִי & cauſam meam, Pſal.9.5. & cum הָ Aff.2.perſ.ſ.fæm. דִּינֵךְ cauſam tuam, Jer.30.13. Deindè, iii. Hinc & No. דִּין m. idem quod דִּין judicium, &c. Sed occurrit tantum cum שֶׁ relativo, præf.ſic, שֶׁדִּין quod judicium eſt, Job.19.29. h.e. quod, ex jure, juſtum & æquum eſt; Bu. Lex. vel, eſt Infin. cum Ellipſi verbi Subſtantivi, pro שֶׁיֵּשׁ דִּין, quod ſit cognitio & æſtimatio omnium quæ fiunt vel dicuntur ab hominibus; Coc. שֶׁדִּין quod juſtum eſt, Job.19.29. item, iv. Hinc, No.maſc. jurgium, &c. ſignificans; viz. מָדוֹן contentio, lis,

lis, 2 Sam.21.20.Pſal.80.7.Prov.15.18.. 16.28.. 17.14.. 22.10..26.20..28.25.. 29.22. Jer.15.10. & cum ו cop. præf. וּמָרוֹן & contentionem, Hab.1.3. ſic & v.Indè,No. pl.m. cum י mediano, ſic, מְרָיִנִים contentiones, lites, Prov.21.9,18..25.24..23.29..26.15,21. vel, vi. cum jod mediano, ſic, מְרִיִנִים contentiones, Prov.18.18. cui ו cop. præf. וּמְרִיִנִים & contentiones, Prov. 18.19. in forma conſtr.eſt, מְרִיְנֵי jurgia,Prov.19.13.Denique, vii. Indè & No.pl maſc. in aliâ forma, viz.מְרָנִים lites, contentiones,Prov.6.14,19..10.12. nomen מְרִינָה provincia ; regio juris & legibus alicujus regni ſubdita,&c. quod quid. ex part.hiph. מָרַן huc reducunt ; vide in Rad. מָרַן.

Rad.29. דּוּץ, eſt,exilire gaudio, ut in fut.kaj,2.ſ.m. תָּרוּץ exſiliit,Job. 41.14.

Rad.30. דּוּר vel, דִּר, ſive דר tria ſignificat ; i. idem quod גּוּר peregrinari ; habitare ; ut in Infin.kal, cum מ præf. מִדּוּר præ habitare ; i. e. quàm ut inhabitarem, Pſal.84.11. ſic & cum י Aff.1.p.ſ. דּוּרִי, habitare meum ; nominalitèr, pro, habitatio mea,Iſa.38.12. vel peregrinatio mea ; vel generatio mea , i.e. tempus vitæ meæ quo peregrinor ; &c. Deinde, ii.Signif. 2. hujus Rad.eſt in nomine דּוּר m.ſtrues materiæ combuſtibilis; pyra,rogus, Ezech.24.8.vel,ut alii, eſt Imper.kal, ſing.maſc. ex ſignificatione nominis ſeq. & exp.ſtrue pyram vel rogum,&c. Atque inde No. מְדוּרָה fæm. pyra, rogus ; ſeu locus pyræ, focus. Occurrit cum ה dem. præf. הַמְּדוּרָה pyram,Ezech.24.9. in Conſtr. מְדוּרַת ; unde cum ה Aff. מְדוּרָתָהּ pyra ejus,Iſa.30.33. Item,iii. Signif.3. eſt in nomine דּוֹר,vel דּוּר m. generatio,ætas ; eſt primò,multitudo hominum adultorum unà viventium ; vel ſecundò, tempus quo quis eſt inter homines, tempus vitæ ; Coc.quo ſcil.homo peregrinatur in mundo ; Pag.Occurrit autem Exod.3.15..17.16. Deut.7.9. &c. ad Joel.4.20. in 40.circ.l.& cum ו cop. præf.וְדוֹר & ætas, generatio, Gen.15.16. Eccl.1.4. ſed frequentiùs cum ו præf.ob pauſam ; ſic,וָדוֹר & generatio, & generationem,&c. Deut.32.7. Eſth.9.28. Pſal.10.6.&c. ad Joel.2.2. in 30.circ. l. ſic & cum aliis præf.viz. בְּ,בַּ,הַ & בְּ ſic, הַדּוֹר generatio, Num.32.13. Deut.1.35..2.14..29. 22. Jud.2.10.Pſal.12.8. Jer.2.31.בַּדּוֹר in generatione, Gen.7.1. בְּדוֹר in generatione,Pſal.14.5..90.1..95.10.. 102.25..109.13. ut & cum ל præf. ſic , לְדוֹר vel לְדֹר generationem,vel in, aut ad generationem, Exod.3.15. Job.8.8. Pſal.10.6.&c. ad Joel.4.20. in 30.circ. l. Item, cum ל, in pauſa לָ, & מִ præf.ſic, לְדוֹר idem, Pſal.22. 1.לָדוֹר idem, Iſa.34. 10.מִדּוֹר de generatione, Exod.17.16.Iſa.34.10. & ſemel cum י Aff.דּוֹרוֹ generatio ejus, Iſa.53.8. in pl.m.דּוֹרִים generationes,Pſal.72.5.. 102.25.Iſa.51.8. & in pl.fæm.דּוֹרוֹת generationes, Jud. 3.2. Job.4 2.17.Iſa.51.9. cui & הַ & ל præf.הַדּוֹרוֹת generat. Iſa.41.4.לְדוֹרוֹת in generat. Gen.9. 12. & cum נוּ & יכֶם Aff.ſic, דּוֹרוֹתֵינוּ generat.noſt. Joſ.22.27, 28. דּוֹרוֹתֵיכֶם generat.veſt.Lev.23.43. cui ult. ל præf. ſic, לְדוֹרוֹתֵיכֶם in generat.veſt.Gen.17.12. Exod.12. 14,17..16.32,33..29.42..30.8,10,31..31.13. Lev.3.17.. 6.11..10.9..22.3..23.14,21,31,41..24.3. Num.9.10..10. 8..15.14,15,21,23.. 18.23..35.29. item cum יו Aff.3.ſ. m. cui בְּ & ל præf.בְּדוֹרוֹתָיו in generat. ſuis, Gen.6.9. לְדוֹרוֹתָיו per generat.ejus,Lev.25.30. ſic & , cum ם Aff.& ל præf. לְדוֹרוֹתָם per ætates ſuas, Gen.17.7,9. Exod.12.42..27.21..30.21..31.16..40.15.Lev.7.36..17. 7..21.17..15.38.

Rad.31. דּוּשׁ vel דָּשׁ trituravit; excuſſit fruges triturando ; extrivit ; conculcavit ; occurrit,in præt,kal, 3.ſ.m. דָּשׁ triturabat, 1 Chron.21.20. & in 1.ſing.cum ו conv. וְדַשְׁתִּי & triturabo,Jud.8.7.in benoni kal דָּשׁ ; unde fæm. דָּשָׁה triturans,Jer.50.11.& in Infin.kal דּוֹשׁ triturare,vel triturando , pro quo eſt cum Proteſi literæ א, ſic, אָדוֹשׁ triturando, Iſa.28.28.vel eſt Infin.tanquam ab אָדַשׁ ; idem; vel Infin,kal eſt דּוּשׁ , triturare ; unde cum ל præf.eſt, לָדוּשׁ ad triturandum , 2 Reg.13.7.Hoſ.10.11. & cum ם Aff. דּוּשָׁם triturare eos, Am.1.3. ſic & in Imper. kal ſ.m. דּוֹשׁ , tritura ; unde in 2.ſ. ſ.cum ן præf. וְדוֹשִׁי & tritura, Mic. 4.13. In fut.kal, 2.ſ.m. תָּדוֹשׁ triturabis, Iſa.41.15.Hab.3.11. & in 3.ſ. m. יָדוֹשׁ triturabit ; unde cum Aff. נּוּ , & kibbutz pro ſchurek,eſt, יְדָשְׁנּוּ triturabit eos, Iſa. 28. 28. ſic,in 3.ſ.fæm.cum הָ Aff.eſt, תְּדוֹשָׁהּ conculcabit illud, Job.39.18. in Niph. נָדוֹשׁ trituratus eſt,extritus eſt,ut cum ו conv.præf.וְנָדוֹשׁ & triturabitur,Iſa.25.10. Infin.הֵדּוֹשׁ; at cum כְּ præf.eſt cum ſchur. כְּהֵדּוֹשׁ juxta triturari, Ibid.in hiph. הֵדִישׁ trituravit;Infin. הָדִישׁ & cum בְּ præf.& י Aff.pro בַּהֲדִישִׁי eſt abſque ה,ſic, בְּדִישִׁי in triturare ipſum, Deut.25.4. in hophal, הוּדַשׁ triturarus eſt ; unde in fut. hoph.3. ſing. maſc. יוּדַשׁ triturabitur,Iſa.28.27. Indè, nomina ; i. No.maſc. דִּישׁ tritura,Lev.26.5. Item, ii.hinc & No. דִּישׁ m. trituratio ; unde cum בְּ præf.& י Aff. בְּדִישׁוֹ in trituratione ejus, i.e. dum triturat, Deut.25.4. ſic &, iii. Indè & No.fæm. מָדוּשָׁה, & in conſtr. מְדוּשַׁת trituratio ; unde cum י Aff.1.pſ. מְדוּשָׁתִי trituratio mea, Iſa.21.10.

Rad.32. דָּחָה eſt pellere ; trudere ; notat vim qua quis vel cadit vel cogitur excedere ex loco ſuo ; Coc.depulit,impulit,expulit; unde in 2.ſ. m. præt. kal, דָּחִיתָ impulſiſti ; & cum נִי , Aff. ſic, דְּחִיתַנִי impulſiſti me , Pſal.118.13. in part.benoni kal, ſ.m. דּוֹחֶה impellens , Pſal.35.5. & in pa-ul kal, דָּחוּי impulſus ; unde in f.ſ. cum ה præf.ſic, הַדְּחוּיָה impulſa, Pſal.62.4.in Infin.kal, דָּחוֹה impellendo, Pſal.118.13.& in aliâ formâ in ת ; & cum לְ præf. לִדְחוֹת impellere, Pſal.140.5. in Niph. נִדְחָה depulſus eſt,expulſus eſt ; unde in part. Niph. נִדָּחָה m.expulſus;undè in pl.m. נִדָּחִים ; & in Conſtr. נִדְחֵי depulſi, expulſi,Pſal.147.2.Iſa.11.12..56.8.in fut. Niph.3.ſ.m. יִדָּחֶה impelletur, Prov.14.32. & in 3. pl. יִדָּחוּ ; pro quo eſt cum pathach , præter normam, ſic, יִדַּחוּ impellentur, Jer.23.12. in pual דּוּחָה impulſus eſt ; unde in 3.pl. דּוּחוּ impelluntur, Pſal.36.13. Indè, nomina, i. דַּחְיִ m.impulſio ad lapſum, lapſus ; ut cum מִ præf. מִדַּחְיִ ab impulſione, Pſal.56.14..116.8. & ii.hinc & No.maſc. מְדֻחָה impulſio, Prov.26.28.

Rad.33. דָּחַן ; unde דֹּחַן , m. milium ; genus frumenti ; eſt ſpecies leguminis valde tenuis, ad formam frumenti contuſi ; Av. Occurrit cum ו cop. præf. וְדֹחַן & milium, Ezech.4.9.

Rad.34. דָּחַף eſt, impellere ; urgere ad metam, vel curſum ; Coc. Unde in part.pa-ul kal, דָּחוּף impulſus ; & in pl.m. דְּחוּפִים impulſi,citi, Eſth.3.15. cui ו cop. præf. וּדְחוּפִים & impulſi, Eſth.8.14. in Niph. נִדְחַף compulſus eſt à ſeipſo, ad feſtinandum ; Av. Impulit, vel proripuit ſe ; Occurrit autem, נִדְחָף impulſus, 2 Chron.26.20.Eſth.6.12. Atque inde nomen מַדְחֵפָה impulſio, compulſio cum ſtrepitu ; ut in pl.f. cum לְ præf. לְמַדְחֵפוֹת ad impulſiones, Pſal.140.12.

Rad.35. דָּחַק coarctavit, affixit, oppreſſit perſecutionibus ;

tionibus; Av. Unde, benoni kal, דוֹחֵק opprimens, & in pl.m. דוֹחֲקִים, constr. דוֹחֲקֵי, opprimentes; & cum ו cop. & הֶם aff. וְדוֹחֲקֵיהֶם & opprimentes eos, Jud. 2.18. in fut.kal, 3.ſ.m. יִדְחַק opprimet; & in 3. pl. m. cum Nun parag. יִדְחָקֻנּוֹ prement, Joel. 2.8.

Rad. 36. דַּי, & in pauſa דָּי; m. ſufficientia; ſatis; ſatietas; ſufficiens, &c. Occurrit autem, דַּי ſufficientia, Mal. 3.10. & cum כְּ præf. & quantum ſatis eſt, ſic, כְּדַי & juxta ſufficient. Eſth. 1.18. item, occurrit cum מִ Pleonaſtico, poſt לְ præf. (ut לְמִבַּרְאשׁוֹנָה; cum pathach ſub מ mem in utroque pro chirek; vel מַ mem cum pathach, eſt conſtitutivum nominis, ut ſit idem quod דַּי; Occurrit autem) ſic, לְמַדַּי ad ſufficient. 2 Chron. 30.3. item, cum דְּ & ם, Aff. דַּיָּהּ ſufficientiam tuam, Prov. 25.16. דַּיָּם ſufficientia ipſorum, ſua, Exod. 36.7. Jer. 49.9. Obad. 1.5. in Conſtr. eſt cum tzere, ſic, דֵּי ſufficientia, Lev. 5.7..12.8..25.28. Deut. 15.8. Iſa. 40.16. cui & ו cop. præf. וְדֵי & ſufficient. Prov. 27.27. ſed particula דֵּי eſt etiam ſyllabica tantum adjectio ad præfixas præpoſitiones בְּ, כְּ, & מִ ut ſeq. בְּדֵי in, inter, pro, Job. 39.28. Jer. 51.58. Nah. 2.13. Hab. 2.13. כְּדֵי juxta, Lev. 25.26. Deut. 25.2. Jud. 6.5. מִדֵּי à, ex, ab, de, præ, &c. Exod. 36.5.1 Sam. 1.7..7.16..18.30. 1 Reg. 14.28. 2 Chron. 12.11..24.5. Iſa. 28.19..66.23. Jer. 20.8..31.20..48.27. Zach. 14.16. item cum præf. וּמִדֵּי & de, Iſa. 66.23. Nomen, שַׁדַּי omnipotens, &c. videatur inter nomina divina.

Rad. 37. דָּיָה duo ſignificat, viz. i. No. דָּיָה fæm. milvus; quidam, vultur; & volunt generale eſſe nomen Vulturum, à celeritate volatûs; ut ſuprà רָאָה; Elias vult ſic dici, quod ſit nigra ut atramentum, quod דְּיוֹ dicitur; Merc. Coc. Occurrit cum וְ præf. וְהַדָּיָה & milvus, Deut. 14.13. & in pl.fæm. דָּיוֹת milvi, Iſa. 34.15. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. eſt in nomine דְּיוֹ m. atramentum, quo ſcil. ſcribitur; quod ſufficiens ſit ad exarandas literas; Av. Occurrit cum בְּ præf. ſic, בְּדְיוֹ cum atramento, Jer. 36.18.

Rad. 38. דַּיִּן m. turris; munitio propugnaculum; antemurale; Bu. turris ſtructa ad capiendam urbem; Coc. ſive, qua obſidentes utebantur capiendæ urbis cauſâ; Pag. Alii tormentum quoddam bellicum, vel machinam putant, à murorum comminutione, quaſi à דָּקַק, aut ei affine eſſet, Merc. Occurrit autem, דַּיִּן turris, 2 Reg. 25.1. Jer. 52.4. Ezech. 4.2..17.17..21.27..26.8.

Rad. 39. דָּכָא eſt, atterere, conterere; unde in Niphal נִדְכָּא attritus, ſeu contritus fuit; & in part. Niph. נִדְכָּא attritus, contritus; ut in pl.m. נִדְכָּאִים contriti, Iſa. 57.15. in piel attrivit, contrivit; ut in præt. piel, 3. ſ.m. דִּכָּא atterit, Pſal. 143.3. & in 2.ſ. m. דִּכִּאתָ contriviſti, Pſal. 89.11. ut & in Infin. piel cum לְ præf. לְדַכֵּא conterere, Lam. 3.34. & cum וּ Aff. דַּכְּאוֹ conterere ipſum, Iſa. 53.10. in fut. piel, occurrit 2.ſ.m. & 3. ſing. m. cum וּ cop. & cum נִי aff. item, in 2. pl. m. cui & וּ præf. & epentheticum נ inſeritur ante נִי Aff. & in 3. pl. m. cui & ם Aff. prout ſequuntur; ſic, תְּדַכְּאֵם conteras, Prov. 22.22. וַיְדַכְּאֵהוּ & conteret, Pſal. 72.4. וַיְדַכְּאֻנִי & conteret me, Job. 6.9. תְּדַכְּאוֹנִי conteretis, Iſa. 3.15. וְתִדְכָּאוֹנְנִי & atteretis me, Job. 19.2. יְדַכְּאוּ conterent, Pſal. 94.5. יְדַכְּאוּם conterunt eos, Job. 4.19. in pual דֻּכָּא contritus fuit; ut in 3. pl. præt. דֻּכְּאוּ attriti fuerunt, Jer. 44.2. & in part. ſ. & pl. maſc. מְדֻכָּא attritus, Iſa. 53.5. מְדֻכָּאִים contrita, Iſa. 19.10. ut & in fut. pual, 3. ſ. m. יְדֻכָּא contritus erit, Job. 22.9. in Hithpael, הִתְדַּכָּא contrivit ſeipſum; contritus fuit; (eſt contractè, pro הִתְדַּכֵּא) ut in fut. hithp. 3. pl. m. cum וּ cop. vel conv. præf. וַיִּתְדַּכְּאוּ & conterentur, Job. 34.25. Inde No. maſc. דַּכָּא attritus, contritus, Deut. 23.2. Pſal. 90.3. Iſa. 57.15. & in pl.m. דַּכָּאִים & in conſtr. דַּכְּאֵי attriti, contritos, Pſal. 34.19. in loco autem citato, Deut. 23.2. פְּצוּעַ דַּכָּא exp. exſectus, Coc. vulneratus & contritus; ſcilicet בֵּיצִים teſticulis, ut Rabbini volunt; vel virilitate, ut in textu ſequitur; Bu. Lex.

Rad. 40. דַּכָּה attritus eſt, contritus eſt; attrivit ſe, ut in fut. kal, 3.ſ.m. וְדִכָּה, cum vau, pro, יְדַכֶּה atterit ſe, Pſal. 10.10 in Niph. נִדְכָּה contritus eſt; ut in 1. ſing. cum וּ cop. וְנִדְכֵּיתִי & attritus ſum, Pſal. 39.9. & in part. Niph. cum וּ cop. וְנִדְכָּה & contritum, Pſal. 51.19. in piel דִּכָּה contrivit omnino; ut in 2. ſing. m. & cum נִי Aff. דִּכִּיתָנִי contriviſti, Pſal. 51.10. דִּכִּיתָנוּ contriviſti nos, Pſ. 44.20. indè No. m. דַּךְ in Pauſa, דָּךְ attritus, pauper, Pſ. 74.21. cui & וְ & לְ præf. וְדַךְ & attritum, Pſal. 10.18. לָדָךְ attrito, Pſal. 9.10. & in pl. m. דַּכִּים, Conſtr. דַּכֵּי unde cum יְ Aff. ſ.m. ſic, דַּכָּיו contritos ſuos, Prov. 26.28. Item indè No. m. דַּכְּי (cum cateph-camerz loco ſcheva) contritio; unde cum ם Aff. דַּכְּיָם contritionem ſuam, vel fragorem ſuum; Pſal. 93.3. Hebræi fluctus ſuos, qui ſe mutuò conterunt, &c. Bu. Lex.

Rad. 41. דָּכָף; unde No. דּוּכִיפַת fæm. Gallus vel gallina ſylveſtris; quidam, attagen; Occurrit cum הַ & הָ præf. ſic, הַדּוּכִיפַת gallus ſylveſtris; upupa, picus, Lev. 11.19. הַדּוּכִיפַת & gallus ſylveſtris, Deut. 14.18.

Rad. 42. דָּלַל vel דַּל tria ſignificat; i. exhaurire; arefcere; attenuari; ut in præt. kal, 1. ſing. דַּלּוֹתִי attenuatus ſum, Pſal. 116.6..142.7. & in 3. pl. דָּלְלוּ attenuant ſe, Iſa. 19.6. vel ſic, דַּלּוּ attenuantur, Job. 28.4. & in 1. pl. דַּלּוֹנוּ attenuati ſumus, Pſal. 79.8. in Niphal נָדַל attenuatus eſt; unde in fut. Niph. 3. ſ.m. יִדַּל attenuabitur, Iſa. 17.4. cui & וְ conv. præf. וַיִּדַּל & attenuatus fuit, Jud. 10.6. Indè nomina; i. maſc. דַּל & in pauſa, דָּל exhauſtus, viribus ſcil. & facultatibus; pauper; Occurrit autem, דַּל vel דָּל tenuis, attenuatus, Lev. 14.21..19.15. Ruth. 3.10.1 Sam. 2.8.2 Sam. 13.4. Job. 34.19,28. Pſ. 41.2..72.13..82.3,4..113.7..141.3. Prov. 14.31..19.17..21.13..22.17,22..28.15. Am. 5.11. & cum וְ, לְ, הַ, הָ, & לָ; præf. ſic, ut ſeq. וְדַל & attenuatus, Exod. 23.3. Prov. 19.4..28.11. וָדָל & attenuatus, Zeph. 3.12. הַדַּל attenuatus, Jud. 6.15. וְהַדַּל & tenuis, Exod. 30.15. לַדַּל tenui, Job. 5.16. לָדָל tenui, Prov. 22.9. Iſa. 25.4. in pl. m. דַּלִּים tenues, Job. 20.10,19..31.16. Prov. 10.15..28.3,8..29.7,14. Iſa. 10 2..11.4..15.3..26.6. Jer. 5.4. Am. 2.7..4.1..8.6. & cum וְ & הַ præf. וְדַלִּים & tenues fiebant, 2 Sam. 3.1. הַדַּלִּים tenuiſſimi Jer. 39.10. Item, ii. indè, No. דַּלָּה fæm. tenuitas; item, ſemel, peniculamentum, peniculi, quos textores in extrema tela relinquunt, quaſi tenue ſeu rarum filum dicas; ut cum præf. מִ ſic, מִדַּלָּה à peniculis, vel à peniculamento; Iſa. 38.12. ubi Aben Ezra propter tenuitatem, i.e. infirmitatem; Bu. Lex. in conſtr. eſt, דַּלַּת tenuitatem, 2 Reg. 24.14. & cum יְ præf. וּמִדַּלַּת & è tenuitate, 2 Reg. 25.12. Jer. 40.7. & in pl. fæm. דַּלּוֹת tenues, Gen. 41.19. cui & יְ præf. וּמִדַּלּוֹת & de tenuibus, Jer. 52.15,17. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. דָּלַל eſt, elevari, attolli; ut aqua hauriendo; quomodo cum דָּלָה convenit; Bu. Lex ut,

ut, in præt. kal, ♀ pl. דָּלוּ elevantur, Isa. 38. 14. & in Imper. kal, pl. m. דְּלִיוּ attollite, Prov. 26. 7. quasi cum jod loco tertiæ radicalis, ל Lamed; alii verò potiùs reducunt ad דָּלָה, ut sit cum י, jod, loco tertiæ radicalis ה, He. Ibi vide. Atque indè, No. דַּל, m. elatio, ut Psal. 141. 3. עַל דַּל super elatum; seu elationem labiorum meorum; i. e. labium superius; juxta Rabbi. Sal. Vide & דַּלָּח, Bu. Lex. Merc. דַּל elatum, Bu. Conc. Denique, iii. Signif. 3. est in nomine דַּלָּה, vitta, secundum quosdam; vel, ut plerique, cincinnus; implexum, seu capilli implexi capitis; ut in Constr. cum ת cop. præf. וְדַלַּת & cincinnus, Cant. 7. 6.

Rad. 43. דָּלַג saliit, insiliit, subsiliit; ut in part. ben. kal, cum ה dem. præf. הַדּוֹלֵג insiliens, Zeph. 1. 9. in piel דִּלֵּג idem, subsiliit; vel transiliit frequenter; ut in part. piel, f. m. מְדַלֵּג subsiliens, Cant. 2. 8. & in fut. piel, 1. sing cum segol, pro tzere, ob sequens maccaph; sic, אֲדַלֵּג transiliam, 2 Sam. 22. 30. Psal. 18. 30. sed in 3. f. m. cum tzere; יְדַלֵּג saliet, Isa. 35. 6.

Rad. 44. דָּלָה est, haurire; elevare, exaltare, Pag. in altum extrahere quicquid sit; Merc. evexit, extulit, hausit; Bu. ut Exod. 2. 19. & in 3. pl. præt. kal, pro דָּלוּ est דָּלִיוּ cum י pro ה, 3. Rad. elevatæ sunt tibiæ claudi, i. e. inæquales sunt, unâ scil altiore altera, Pag. Prov. 26. 7. in Infin. kal, דָּלוֹת hauriendo, Exod. 2. 19. in fut. kal, 3. f. m. יִדְלֶה exhauriet; unde cum נָה Aff. illud, sic; יִדְלֶנָּה exhauriat ill. Prov. 20. 5. & in 3. pl. f. cum ן conv. וְיִדְלֻנָּה & hauserunt, Exod. 2. 16. in piel דִּלָּה extraxit, veluti aquas; elevavit sursum; ut in 2. f. m. præt. piel דִּלִּיתָ exaltasti; & cum aff. נִי, cum cametz ob pausam; sic, דִּלִּיתָנִי evexisti me, Psal. 30. 2. & in Imper. piel, דַּלֵּה elevato; unde in 2. pl. m. pro דִּלִּיו est דִּלְיוּ elevate; i. e. si elevetis tibias claudi; quid ei proderit? &c & sic dagesch deficit in ל, & proindè est cum scheva quiescente; & י, jod, est loco ה 3. Rad. Pag. Prov. 26. 7. tollite, extrahite; Bu. Lex. Indè, Nomina, i. דַּל elatum, Psal. 141. 3. Vide suprà in 3. Signif. verbi דָּלַל. & ii. Indè No. m. דְּלִי situla; q. d. hausirum, quo extrahitur aqua: & cum מ præf. מִדְּלִי de situla, Isa. 40. 15. ut & iii. Indè, דְּלָיִם No. duale, & in Constr. דַּלְיֵי situlæ; & cum præf. מִ & י Aff. 3. f. m. est, מִדַּלְיָו de situlis suis, Num. 24. 7. Item, iv. indè דַּלְיוֹת pl. f. rami, propagines, palmites; quia sursum se elevant; vel quòd succum è stirpe extrahant; singulare ejus est דָּלִית; Unde, pl. f. cum יו Aff. דַּלְיוֹתָיו propagines ejus, Jer. 11. 16. Ezech. 17. 6, 23. 19. 11. 31. 7, 9, 12. & cum ן præf. & יו Aff. וְדַלְיוֹתָיו & palmites suos, Ezech. 17. 7.

Rad. 45. דָּלַח turbare, lutulentum facere; nam de aquis tantùm dicitur; Bu. Coc. & c. undè in fut. kal, 2. f. m. cum ן conv. וַתִּדְלַח & conturbasti, Ezech. 32. 2. & in 3. fæm. cum ם Aff. תִּדְלָחֵם conturbet eas, Ezech. 32. 12.

Rad. 46. דָּלַף stillavit, perstillavit; ut in 3. f. f. דָּלְפָה stillat, Job. 16. 20. Psal. 119. 28. & in fut. kal, 3. f. m. יִדְלוֹף perstillat, Eccl. 10. 18. Undè nomen significans stillicidium; viz. דָּלֶף stilla, Prov. 27. 15. & cum ן cop. וְדֶלֶף & stilla, Prov. 19. 13.

Rad. 47. דָּלַק est, ardere, Coc. arsit, accensus fuit; persecutus, insectatus est, Bu. quum homini tribuitur, significat, ardenti & infesto animo insectari; Merc. ut in 2. f. m. præt. kal; דָּלַקְתָּ insectatus est, Gen. 31. 36. & in 3. pl. m. cum ן cop. וְדָלְקוּ & accensi, Obad. 1. 18. & cum kibbutz ante נו Aff. דָּלָקְנוּ persequuntur nos, Lam. 4. 19. in part. benoni kal, רוֹדֵק ardens, atdenter persequens; unde, in pl. m. & cum ל præf. רוֹדְפִים ardentes, Prov. 26. 23. לְרוֹדְפִים fervidè persequent. Psal. 7. 14. & in Infin. kal, cum מ præf. מִדְּלוֹק ab insectando, 1 Sam. 17. 53. in fut. kal, 3. f. m. יִדְלַק persequetur, Psal. 10. 2. in hiphil, הִדְלִיק fecit ardere, accendit; incendit; ut in Infin. hiph. הַדְלֵק accendendo. Ezech. 24. 10. & in fut. hiph. 3 f. m. cum ם Aff. יַדְלִיקֵם incendat ipsos, Isa. 5. 11. Inde No. fæm. דַּלֶקֶת febris ardens; ut cum וּ præf. וּבַדַּלֶקֶת & febri ardente, Deut. 28. 22.

Rad. 48. דֶּלֶת f. janua, porta, fores, tabula valvarum, quâ vel clauditur vel aperitur ostium; at פֶּתַח est, ostium sive apertio januæ, & ipsum spatium patens; Av. & ex eo Merc. Quidam reducunt ad דָּלָה, quòd cardinibus in altum tollatur janua; Metaphoricè est folium sive pagina libri, quasi ejus janua; Bu. Lex. Occurrit autem, דֶּלֶת ostium, Cant. 8. 9. & cum ה dem. præf. הַדֶּלֶת vel, הַדֶּלֶת janua, Gen. 19. 9, 10. Exod. 21. 6. Jud. 19. 22. 2 Sam. 13. 17, 18. 1 Reg. 6. 34. 2 Reg. 4. 4, 5, 33. 6. 32. 9. 3, 10. Prov. 26. 14. Isa. 57. 8. item, cum יָה, בָּ, וּבְ, & לְ præf. præf. & וְהַדֶּלֶת & janua, Gen. 19. 6. בַּדֶּלֶת in ipso ostio, 2 Reg 6. 32. וּבַדֶּלֶת & in janua, Deut. 15. 17. לְדֶלֶת januæ, Ezech. 41. 24. & cum Aff. הָ, occurrit cum י redundante, sic, דַּלְתָיְהּ pro, דַּלְתָּהּ januam tuam, Isa. 26. 20. Item, cum Aff. יו & בְ præf. est, בְּדַלְתָּיו in janua ejus, 2 Reg. 12. 10. Occurrit etiam in duali numero, quia nonnullæ januæ habens duas valvas se mutuò excipientes; Av. quasi januas bifidas dicas; Bu. Lex. sive fores; in duali autem est, quasi à sing. דָּלָה (formæ שָׂפָה, labium, in duali numero, שְׂפָתַיִם) sic, דַּלְתַיִם valvæ, Deut. 3. 5. 1 Sam. 23. 7. 2 Chron. 8. 5..14. 6. Eccl. 12. 4. Isa. 45. 1. Jer. 49. 31. Mal. 1. 10. & in pausa, & extra pausam, cum י cop. ut & cum בְ præf. וּדְלָתַיִם & valvæ, Job. 38. 10. וּדְלָתָיִם idem, Ezech. 38. 11. בְּדַלְתַיִם valvis, Job. 38. 8. in Constr. & cum ן, & לְ & מִ præf. דַּלְתֵי fores, januæ, Job. 3. 9..41. 6. & ostia, 2 Chron. 4. 22. Psal. 78. 23. לְדַלְתֵי foribus, 1 Reg. 7. 50. מִדַּלְתֵי è foribus, Jos. 2. 19. Jud. 11. 31. item, cum י, ה & הָ Aff. דַּלְתַי fores meæ, Job. 31. 32. דַּלְתֶיהָ fores tuas, Zach. 11. 1. דַּלְתֶיהָ fores ejus, Jos. 6. 26. 1 Reg. 16. 34. Item, in pl. fæm. דַּלְתוֹת valvæ, januæ, Neh. 6. 1. Jer. 36. 22. Ezech. 41. 23, 24. & cum ן, ה & לְ præf. וּדְלָתוֹת & valvas, 2 Chron. 4. 9. הַדְּלָתוֹת valvæ, januæ, Neh. 7. 1, 3..13. 19. לַדְּלָתוֹת valvis, Ezech. 41. 24. & in pl. fæm. Constr. דַּלְתוֹת fores, Jud. 3. 23, 24, 25..19. 27. 1 Sam. 3 15..21. 14. 1 Reg. 6. 31, 32, 34. 2 Reg. 18. 16. 2 Chron. 28. 24..29. 3, 7. Neh. 6. 10. Psal. 107. 16. Isa. 45. 2. Ezech. 26. 2..41. 25. cui & בְ & לְ præf. בְּדַלְתוֹת fores, Jud. 36. 3. לְדַלְתוֹת foribus, 1 Reg. 7. 50. 1 Chron. 22. 3. & cum י, יו & יהֶם Aff. דַּלְתֵי fores meæ, Prov. 8. 35. דַּלְתוֹתָיו valvas ejus, 2 Chron. 4. 22. Neh. 3. 1, 3, 6, 13, 14, 15. וְדַלְתוֹתָיו & valvas ejus, 2 Chron. 3. 7. וְדַלְתוֹתֵיהֶם & valvas earum, 2 Chro. 4. 9. Atque indè, per Apocopen literæ ת est, דַּל m. janua, ostium, Psal. 141. 3. super januam labiorum, &c. Ubi Aben Ezra dicit ת, in priori forma דֶּלֶת, esse formativam generis fæminini, adeoque adventitiam, non radicalem; & sic esset à Rad. דָּלָה, ut dictum; Bu. Lex.

Rad. 49. דָּם m. sanguis, item, reatus sanguinis; Av. Bu. &c. pluraliter scil. sæpe reatum sanguinis significat; & interdum pœnas & atrocia facinora secum includit, Merc.

Merc. Quidam ab אדם rufus fuit, deducunt, per Aphæresin literæ א; ut sic â rubedine dicatur; sanguis enim colorem subrufum refert; Av.& Bu.Lex. Alii ad דָּמַם referunt; Pag. Sed non ad דָּמַם sed potiùs ad דָּמָה referendum, adjunctio affixorum, & numerus pluralis satis ostendunt; Merc. Nam nec cum Aff. nec in plur. est cum dageschi, &c. Occurrit autem, דָּם sanguis, Gen.37.22. Exod.7.19. Lev.3.17..7.26,27.&c. ad Jon.1.14.in 30.circ.l. & cum ־ַ, ac in pausa ־ָ; præf. וְדָם & sanguis, Ps.94.21. Jer.7.6..22.3. Ezec.23.37,45..33.26..35.6. וָדָם & sanguis, Ezec.5.17..28.23..44.7,15. sed cum ה demonstr. sæpiùs, sic; הַדָּם sanguis, sanguinis, sanguinem, &c. Exod.7.21..12.7,13,22,23.&c.ad 2 Chr. 36.19. in 70.circ.l. & semel, cum וַיְ præf. וְהַדָּם & sanguis, Deut.12.27. Item cum aliis præf. viz. בְּ, כְּ, וּכְ, לְ, כְּ, & מִ; prout sequuntur; בְּדָם in sanguine, 1 Sam. 19.5. Psal.68.24. Ezech.14.18. בַּדָּם in sanguine, Gen. 37.31. Exod.12.22. Lev.4.6..5.9..9.9..17.11. 2 Sam.20. 12. Isa.59.3. Lam.4.14. וּבְדָם & cum sanguine, Ezech. 38.22. כַּדָּם sicut sanguis, 2 Reg.3.22. לְדָם in sanguinem, sanguini, Exod.4.9..7.17,20. Deut.17.8. 2 Chron. 19.10. Psal.78.44..105.29. Prov.1.11. Ezech.35.6. Joel. 3.4. לַדָּם propter sanguinem, Num. 35.33.&, מִדָּם de sanguine, Deut.32.42. Ps.16.4. Isa.34.7. Jer.48.10. Hos. 6.8. item in forma constr. sæpè; ut Gen.9.6. Exod.23. 18..34.25.&c.ad Ezech.39.18.in 30.circ.l. quæ forma Constr. Occurrit cum ה interrog. præf. הֲדָם num sanguis? 2 Sam.23.17.1 Chron.11.19. ut etiam cum aliis præf. viz. ־ַ, מִ, לְ, וּכְ, בְּ, וּמִ, prout seq. וְדָם & sanguis, Num.23.24. Deut.12.27..32.14. Psal.50.13. Isa.1. 11. Ezech.39.18. בְּדָם in sanguine, Lev.14.6,51,52. Num.35.33. 2 Sam.3.27. 1 Reg.2.9. Psal.58.11. Prov. 28.17. Zach.9.11. וּבְדָם & in sanguine, Gen. 49. 11. לְדָם sanguini, Lev.16.15. מִדַּם de sanguine, Exod.29. 12..30.10. Lev.4.5,16,25,34..5.9..14.14,25.. 16.14,18. Deut.32.42. 2 Sam.1.22. Isa.34.6. Ezech.45.19. וּמִדַּם & de sanguine, Lev.16.18. item, cum ׳ Aff. cui & ־ָ præf. דָּמַי sanguis meus, 1 Sam. 26. 20. Job.16.18. וְדָמַי & sanguis meus, Jer.51.35. בְּדָמַי in sang. meo, Ps. 30.10. sic cum ךָ Aff.cui & בְּ sunt præf. דָּמְךָ sanguis tuus, 2 Sam.1.16. 1 Reg.2.37..21.19. בְּדָמְךָ in sanguine tuo, Ezech.19.10. מִדָּמְךָ de sanguine tuo, Ezech. 32.6. & cum ךָ Aff. cui בְּ præf. דָּמְךָ sanguis tuus, Ezec. 21.37.. 22. 13. בְּדָמְךָ in sanguine tuo, Ezech. 16. 22..22.4. ut & cum כֶם Aff. est, דִּמְכֶם sanguis vester, Gen.9.5. Item, cum וֹ Aff. sic, דָּמוֹ, sanguis, sanguinem ejus, Gen.9.4,6..37.27..42.22.&c. ad Ezech. 33.4. in 30.circ.l. cui & ־ָ & מִ præf. sic, וְדָמוֹ & sanguis ejus, Ezech.3.17,19..33.6,8. מִדָּמוֹ de sanguine ejus, Exod. 29.20. Lev.8.23. Ezech.43.2. ut & cum הָ Aff. cui & מִ præf. דָּמָהּ sanguis ejus, Lev.4.30,34..10.18.. 15.25. Num.19.5. Ezech.24.7,8. מִדָּמָהּ de sang. ejus Lev.4.30.. 6.20,23. Num.19.4. 2 Reg.9.33. sic & cum ם, Aff. דָּמָם sang.eorum, Lev.16.27. Num.18.17. 2 Chron.29. 24. Psal.72.14..79.3. Isa.49.26. Joel.4.21. Zeph.1.17. cui etiam ־ָ, & לְ & מִ præf. וְדָמָם & sang. eorum, Jud.9.24. לְדָמָם sanguini eorum, Prov.1.18. מִדָּמָם de sang.eorum Isa.34.3. Jer.46.10. in pl.m. masc. דָּמִים sanguines; & sic ferè, cædem, quasi sanguinis effusionem denotat; Bu. Lex. &c. Occurrit autem, דָּמִים sanguines, cædes, Exod.4.25,26..22.1,2,8. Deut.19.10.2 Sam.16.8. 1 Chron. 2..8. Psal.5.7..9.3..26.9..55.24.. 59.3..139.19. Prov.29. 10. Isa.1.15..33.15. Ezech.7.23..9.9. Hos.4.2. Nah.3.1. & cum ־ָ, לְ, בְּ, כְּ, הַ & מִ præf. prout seq. וְדָמִים & sanguines, 1 Chron.28.3. הַדָּמִים sanguines, 2 Sam. 16.7.. 21.1. Ezech.22.2..24. 6,9. בְּדָמִים cum sanguin. 1 Sam. 25.26,33. Isa.9.4. Hos.4.2. Mic.3.10. Hab.2.12. בְּדָמִים cum sanguin. Psal. 106.38. לְדָמִים cædibus, Mic. 7.2. מִדָּמִים à sanguinibus, Psal.51,16. & in pl.m. Constr. דְּמֵי sanguines, Gen.4.10,11. Lev.12.5. 2 Sam.16.8. 1 Reg.2.5,31.2 Reg.9.6,7,26..Isa.4.4 Hos.1.4. cui בְּ, וְכְ & מִ præf. בְּדְמֵי in sanguin. Lev.12.4. 2 Chron.24. 25. וְכִדְמֵי & juxta sanguin. Ezech.16.36. מִדְּמֵי de sanguin. 2 Sam.3.28. Hab.2.8,17. cui additur הָ, ־ָיִ, יו, ־ָהֶ & הֶם Aff. ut seq. דָּמֶיךָ sanguines tuos, Ezech.16.9. בְּדָמֶיךָ in sanguinibus tuis, Ezech.16.6. דָּמָיו sanguin. ejus, Lev.20.9. Ezech.18.13. Zach.9.7. וְדָמָיו & sanguin. ejus, Hos.12.15. דָּמֶיהָ sanguin. ejus, Lev.12.7..20.18. Isa. 26.21. דְּמֵיהֶם sanguin. eorum, Lev.20.11,12,13,16,27. 1 Reg.2.33.

Rad. 50. דָּמַם vel, דַּם duo significata habet; i. silere, tacere, conticescere; Pag. tres radices vicinæ sunt, viz. דוּם, דָּמָה & דָּמַם; ac penè nihil videntur differre, nisi ratione Grammatica, & ordinis varietate; Merc. Occurrit autem radix דָּמַם vel, דַּם, in 3. pl. præt. kal; sic, דָּמוּ conticuerunt, Job.30.27. Psal.35. 15. & in Imper. kal, sing.m. דּוֹם sile, Ezech.24.17. ut & in pl.m. cui & ־ָ cop. præf. דּוֹמוּ silete, Isa.23.2. וְדוֹמוּ & silete, Psal.4.8. & in sing. fæm. cum ־ָ præf. cum camets ob pausam; וְדוֹמִי & sile, Jer.47.6. item, in fut. kal, 1. s. cum ־ָ conv. præf. וָאֶדּוֹם & silui, Job.31.34. & in 2. s. fæm. תִּדּוֹמִי silebis, Jer.48.2. ut & in 3. s.m. cui, etiam, ־ָ conv. & ־ָ cop. præf. יִדּוֹם conticescet, Psal.30.13. Am. 5.16. וַיִּדּוֹם & conticuit, Lev.10.3. וְיִדּוֹם & conticescit, Lam.3. 28. & in 3. s. f. ejusdem fut. kal; תִּדּוֹם sileat, Lam. 2.18. ut &, in 1. pl. נִדּוֹם silebimus; sed cum ־ָ cop. præf. & ה, parag. in fine, est, וְנִדְּמָה & silebimus, Jer. 8.14. vel, ut quidam volunt, est fut. Niph. 1. pl. (à præt. Niph. נָדַם) pro נִדֹּם vel נִדְּמָה continebimus nos ibi, &c. Coc. sic, in fut. Niph. 3. pl. יִדָּמּוּ conticescent; Bu. vel immoti erunt; pro יִדַּמּוּ, Coc. Exod. 15.16. Lam. 2.10. cui & ־ָ cop. præf. sic, וְיִדְּמוּ & silebunt, Job. 29.21. item, cum cametz, ob pausam, sub Daleth, sic, יִדְּמוּ conticescent, 1 Sam. 2.9. sed occurrit &, præt. Niph. 3. pl. cum ־ָ cop. sic, וְנָדַמּוּ & conticuerunt, Jer. 25.37. qui locus, cum ipsâ voce, deest in Bu. Conc. in piel, דּוֹמָם silere fecit, compescuit; ut in 1. s. præt. piel, cum ־ָ cop. præf. sic, וְדוֹמַמְתִּי & silere feci, Psal. 131. 2. in hiph. הֲדֹמֵנוּ idem, silere fecit, &c. Unde cum נוּ Aff. est, הֲדֹמְמָנוּ silere fecit nos, Jer. 8. 14. Indè, Nomina; i. No. fæm. דֳּמָמָה silentium, 1 Reg. 19. 12. Job. 4. 17. cui & לְ præf. לְדֳמָמָה silentio, Psal. 107. 29. & ii. Indè, & No. masc. דֳּמִי silentium, Psal. 83. 2. Isa. 62. 6, 7. Deinde, ii. Significatum 2. Radicis hujus דָּמַם, est, quiescere, acquiescere; expectare; subsistere; ut in Imper. kal, sing. masc. דּוֹם subsiste; expecta, Jos. 10. 12 Psal. 37. 2. & in plur. masc. דּוֹמוּ subsistite, 1 Sam. 14. 9 Isa. 23. 2. item, in Imper. kal, sing. fæm. דּוֹמִי expecta, Psal. 62. 6. & in fut. kal, 3. sing. f. pro תְּדוֹם, est, tanquam à דָּמָה, תִּדְמֶה subsistit, Lam. 3. 49. ut & in 3. pl. fæm. תִּדְמֶינָה subsistant, Jer. 14. 16. & in 3. sing. m. cum ־ָ conv. sic, וַיִּדּוֹם & subsistit, Jos. 10. 13. & in 3. pl. m. יִדְּמוּ subsistent, Psal. 31. 18. in piel etiam, 1. pl. præt. tanquam à Rad. דָּמָה, est, דִּמִּינוּ expectavimus, Psal. 48. 10. Atque in hâc Signif. etiam, potest inde

inde deduci No.masc. דֶּמִי expectatio, mora, Ff.83.2.Isa. 62.6,7.

Rad.51. דָּמָה duo significata habet; i. assimilare, vel, assimilari; similem esse; ut in præt.k.3.s.masc. דָּמָה similis est, Psal.144.4. Ezech.31.8. & in 3.f.f. דָּמְתָה similis est, Cant.7.8. Item, in præt.kal, 2.s. masc. דָּמִיתָ similis es, Ezech.31.2,18. & in 1.sing. דָּמִיתִי similis sum, Psal.102.7. Jer.6.2. ut & in 3.plur. דָּמוּ similes fuerunt, Ezech.31.8. & in 1.pl. דָּמִינוּ similes fuissemus, Isa.1.9. Item, in benoni kal, sing.masc. דּוֹמֶה similis est, Cant.2. 9. & in Imper.kal, sing.masc. דֵּמֶה similis esto, Cant.2. 17. cui & וְ cop.præf. וּדְמֵה & similis esto, Cant.5.14. item, in fut.kal, 3.s.m. יִדְמֶה assimilabitur, Psal.89.7. & in 1.pl.fut.kal, cum וְ cop.præf. וְנִדְמֶה & similes simus, Isa. 46.5. in præt.Niph.3.s.m. נִדְמָה similis est, Hos.10.7.& in 2.s.masc. נִדְמֵיתָ similis factus es, Ezech.32.2. ut & in 3.plur. נִדְמוּ similes, scil.omnes sunt, Psal.49. 13,21. in piel, דִּמָּה assimilavit, comparavit; cogitavit, imaginatus est; proposuit sibi, &c.ut in 2.sing. masc. דִּמִּיתָ imaginatus es, Psal.50.21. & in 1.sing. דִּמִּיתִי imaginatus sum, Num.33.56.Isa.14.25. cui & ה Aff. additur, דִּמִּיתִיךָ assimilavi te, Cant.1.9. item, in 3.pl. præt.piel; דִּמּוּ imaginati sunt sibi, Jud.20.5. & in 1.plur. דִּמִּינוּ imaginati sumus, Ps.48.10. item, in fut.piel, 1.sing. אֲדַמֶּה assimilabo, Lam.2.13.Hos.12.11. & in 2.sing.fæm. תְּדַמִּי imagineris, Esth.4.13. ut & in 3.s.m. יְדַמֶּה imaginatur, Isa.10.7. item, in 2.plur. masc.cum Nun parag. תְּדַמִּיוּן assimilabitis, Isa.40.18. & cum נִי Aff. sic, תְּדַמְּיוּנִי assimilabitis me, Isa.40.25..46.5. in hithpael, pro הִתְדַּמָּה, est הִדַּמָּה assimilavit se ipsum, assimilatus fuit; ut in fut. hithp. 1.sing.pro, אֶתְדַּמֶּה est אֲדַמֶּה similis fiam, Isa. 14.14. Indè, Nomina, i.No.fæm. דְּמוּת similitudo; extat, Isa.13.4.. 40.18. Ezech.1.5,26,28..8.2.. 10.1,10.. 23.15. & cum וֹ cop.& כְ præf. וּדְמוּת & similitudo, 2 Chr.4.3. Ezech.1.10,13,16,22..10.21,22. בִּדְמוּת in similitudine, Gen.5.1.cui ult.etiam וֹ est Aff. בִּדְמוּתוֹ in similitudine ejus, Gen.5.3.ut & cum כְ præf. כִּדְמוּת juxta similitudinem, Psal.58.5. Dan.10.16. cui & נוּ est Aff. כִּדְמוּתֵנוּ juxta similitudinem nostram, Gen.1.26. & ii.Indè, No. דָּם masc. idem, similitudo; unde cum כְ præf.& הָ Aff.est, כָּדָמְהָ in similitudine tua, Ezech.19. 10. quod, juxta Kimchi, est pro, כִּדְמוּתֵךְ; ut צוֹרָם pro, צוֹרָתָם; Pag.Bu.&c. ut & iii.Indè, No. דְּמִין m.idem, unde cum וֹ Aff. דְּמִינוֹ similitudo ejus, Psal.17.12. Deindè, ii.Significatum 2.hujus Rad. דָּמָה, est, exscindere; exscindi; succidi; ut in fut.kal, 1. pl. cum וְ cop. & dageſch euphonico, in ד Daleth, præter morem, sic, וְנִדְּמָה & exscindemur, Jer.8.14. in præt.piel, 3.s.m. דִּמָּה exscindere cogitavit, 2 Sam.21.5. & in 1.s. cum וְ conv.præf. וְדִמִּיתִי & exscindam, Hos.4.5. sic, in præt. Niph.3.s.m. נִדְמָה excisus, vel excisa fuit, Isa.15.1..Hos. 10.15.Zeph.1.11. &, in 3.s.fæm. נִדְמְתָה excisa est; Jer. 47.5. item, in 2.s.m.cum ה, parag. נִדְמֵיתָה exeisus es, Obad.1.5. & in 1.sing.præt.Niph. נִדְמֵיתִי excisus sum, Isa.6.5. & in 3.pl. נִדְמוּ excisi sunt, Hos.4.7. item, in part.Niph.s.m. נִדְמֶה excisus est, Hos.10.7. & in Infin. Niph. נִדְמוֹת exscindendo, Hos.10.9. Item, in fut.hithp. 2.pl.m. תִּדַּמּוּ exscindamini, Jer.51.6. Sic, in fut.hithp. 3. pl.m. יִדַּמּוּ exscindentur, Jer.49. 26.. 50.30. Indè, No.i. דֹּמִי, m. excisio; rescissio; cum בְ præf. בִּדְמִי in excisione, Isa.38.10.&, ii.No. דּוֹמָה fæm.adject. succisa; ut cum לְ præf. לְדוֹמָה sicut succisa, Ezech.27.32.

Rad.52. דָּמַן; Unde Nomen. דֹּמֶן; masc. stercus; fimus in platea, vel, in area; Occurrit autem, דֹּמֶן fimus, Psal.83.11. & cum כְ & לְ præf. כִּדְמֶן sicut fimus, 2 Reg.9.7,21. לְדֹמֶן fimo, Jer.8.2.. 16.4..25.33. Atque, inde No. מַדְמֵנָה fæm. fimetum; stercorationis locus; sterquilinium, Isa.25.10. at Isa.10.31. est proprium nomen loci; Bu.Lex.

Rad.53. דָּמַע lachrymatus est; flevit cum lachrymis; ut in Infin.kal, cum וְ cop. præf. וָדָמוֹעַ & lachrymando, Jer.13.17.& in fut.kal, 2.s.m. תִּדְמַע lachrymabitur, Jer. 13.17. Atque, inde, Nomina, i. דֶּמַע masc. lachryma; sed, Metaphoricè, liquor fluens; veluti, vini, vel, olei; ut cum וְ cop, præf. & הָ, Aff. est, וְדִמְעָהּ (plenitudinem tuam) & lachrymam tuam; Exod.22.29. h.e. frugum, ac vini oleique primitias; ut dicitur, Deut.18.4. plenitudinem, i.e. plenas ac maturas spicas; lachrymam; i. e. mustum, ac oleum, quæ calcata, instar lachrymarum manant, & guttatim stillant; de his, primitias dare ne differto, &c. Bu.Lex. Item, ii. Indè, No. דִּמְעָה lachryma; mador fluens ex oculis flentium; Av. Occurrit autem, דִּמְעָה lachryma, Psal.80.6.. 116.8. Isa. 25.8. Jer.8.23..9.16..13.17..14.17..Lam.2.18. Mal.2.13. &, cum בְ & מִ præf. בְּדִמְעָה cum lachryma, Psal.126.5. מִדִּמְעָה à lachryma, Jer.31.16. in forma constr. דִּמְעַת lachryma, Eccl.4.1. & cum יִ Aff. cui & בְ præf. בְּדִמְעָתִי lachryma mea, Psal.39.12..42.4..56.9. Isa.16.9. בִּדְמָעָתִי in lachryma mea, Psal.6.7. item, cum הָ Aff. דִּמְעָתְךָ lachrymam tuam, 2 Reg.20.5. Isa.38.5. Ezech.24.16. ut & cum וְ cop. Præf. & הֶ, Aff. וּדְמַעְתָּהּ & lachrymæ illius, f. Lam.1.2. in pl.fæm. cum בְ præf. בְּדִמָּעוֹת cum lachrymis, Psal.80.6. Lam.2.11.

Rad.54. דָּנַג; Unde, Nomen Radicale, masc. דּוֹנַג, omne illud, quod melle & favo expresso remanet; Occurrit autem, דּוֹנַג cera, Ps.68.3. & cum בַ præf in pausa, cum cametz, sub Nun; sed, extra pausam, cum pathach, sic, כַּדּוֹנַג sicut cera, Ps.22.15. כַּדּוֹנָג sicut cera, Psal.97.5. Mic.1.4.

Rad.55. דָּעַךְ extinctus fuit; ut in 3.plur. præt.kal; דָּעֲכוּ extincti sunt, Isa.43.17. & in fut.kal, 3.s.m. extra pausam, cum pathach; sed, in pausa, cum cametz, יִדְעָךְ extinguetur, Prov.20.20. יִדְעָךְ extinguetur, Job.18.5, 6..21.17. Prov.13.9..24.20. in Niphal, נִדְעַךְ idem; ut in 3.pl.præt.Niph. נִדְעֲכוּ extinguuntur, Job.6.17. sic, in pual, דּוֹעָךְ, idem, etiam, quod in kal; ut, in 3.pl. præt.pual; דּוֹעֲכוּ extincti sunt, Psal.118.12.

Rad.56. דָּפָה; Unde, No. masc. דֹּפִי vel דּוֹפִי probrum; infamia; Hebræi דָּבָה רָעָה convitium, Psal. 50. 20.

Rad.57. דָּפַק pulsavit; impulit; ut in 3.pl. præt.kal, cum וּ cop.præf. & ם, Aff. sic, וּדְפָקוּם & impulerint eos, Gen.33.13. in part. benoni kal, sing. masc. דּוֹפֵק pulsans, Cant.5.2. in hithpael, הִתְדַּפֵּק fecit se impellere vel irruere; unde in part. hithp. מִתְדַּפֵּק impellens se; pulsans; & in pl. masc. מִתְדַּפְּקִים pulsantes, Jud.19.22.

Rad.58. דָּקַק vel דַּק; duo significat; i.comminuit; comminutus fuit; ut in præt. kal, 3.s.m. דַּק comminutum esset, Deut.9.21. &, in pausa, cum cametz; דָּק comminutus, Exod.32.20. in fut. kal, 3.f.fam.cum וְ cop.præf. sic, וְתָדוֹק & comminuet, Isa.41.15. & in 3. s.m. יָדוֹק; comminuet; Unde, cum נוּ Aff. est, יְדַקְּנוּ comminuet ipsum, Isa.28. 29. in præt.hiph.3.s.m. הֵדַק

comminuit, 2 Reg.23.15. & in 2. ſ. f. cum ו conv. præf. וְהַדַּרְקוֹת & comminues, Mic. 4. 13. in Infin. hiph. cui ו & ל præf. לָדֶרֶס comminuendo, Exod.30.36. וְהָדֵק & comminuendo, 2 Chron.34. 4. לְהַדֵּק ad comminuendum, 2 Chron.34.7. in fut.hiph. 1. ſing. cum ם Aff. אַדִּיקֵם comminuam eos, 2Sam.22.43. & in 3.ſ.m.cum ו conv. וַיְדַק & comminuit, 2 Reg.23.6.2 Chron.15.16. in hophal, הוּדַק, comminutus eſt; Unde fut.hoph.3.ſ.m. יוּדַק comminuetur, Iſa.28.28. Indè, No.maſc.in pauſa, cum cametz; ſed, extrà, cum pathach, ſic; דָּק vel, דַּק minutus, tenuis, Exod.16.14. Lev.13.30. Iſa.29.5. & in ſing.fœm. דַּקָּה idem, Lev.16.12.1 Reg.19.12. & in pl.f. cum ו & ה præf. דַּקּוֹת tenues, Gen.41.6,23. וְדַקּוֹת & tenues, Gen.41.3,4. הַדַּקּוֹת tenues, Gen.41.7,24. &, in ſing.m. cum בַּ præf. כַּדַּק ſicut minutiſſimum, Iſa.40.15. Deindè, ii.Signif.2.eſt in Nomine eodem maſc.viz. דַּק pelliculam in oculo habens, Lev.21.20. Atque indè etiam, No. דּוֹק maſc. pellis; pellicula; vel, ut quidam exp. conopæum, aulæum, cortina; ut cum כַּ Præf. כַּדּוֹק ut pellem, Iſa.40.22.

Rad.59. דָּקַר eſt, transfigere, confodere; ut in 3. pl. præt.kal, cum cametz ob pauſam; דָּקָרוּ confixerunt, Zach.12.10. cui & ו præf. & נִי & הוּ Aff. וּדְקָרוּנִי & confodiant me, 1 Sam.31.4. וּדְקָרֻהוּ & configent eum, Zach.13.3. in Imper.kal, ſ.m. דְּקֹר transfige; ſed cum ו cop.cholem tranſponitur, & mutatur in cametz-chatuph, ante נִי Aff.ſic, וְדָקְרֵנִי & confode me, 1 Sam. 31.4. 1 Chron.10.4. & in fut.kal, 3. ſ. m. cum ו conv. וַיִּדְקֹר & confodit, Num.25.8. cui & הוּ additur Aff. וַיִּדְקְרֵהוּ & confodit eum, Jud.9. 54. in Niphal, נִדְקָר transfixus ſeu perfoſſus eſt; ut in fut. Niph.3.ſing. יִדָּקֵר confodietur, Iſa.13.15. in pual, דֻּקַר transfoſſus eſt; ut in part.pual,ſ.m. מְדֻקָּר confoſſus,& in pl.maſc. cui & ז cop. præf. מְדֻקָּרִים confoſſi, Jer.37. 10. Lam. 4.9. & מְדֻקָּרִים & confoſſi, Jer.51.4. Atque, indè, No.fœm. מְדֻקָּרָה transfoſſio; & in pl.f. Conſtr. cum ך præt.eſt, כִּמְדֻקְּרוֹת ſicut transfoſſiones, Prov.12.18.

Rad.60. דַּר m.parius lapis; parium marmor, candidum, juxta quoſdam; Pag.Bu.Cocc. aliis, eſt lapis ex oſtreo; Vuio; id cenſet Bochartus; Cocc. Occurrit cum ו cop.ſic, וְדַר & lapis parius, Eſth.1.6.

Rad.61. דָּרוֹר; Unde No.maſc. דְּרוֹר libertas, Exod. 30.23. Lev.25.10. Iſa.61.1. Jer.34.8,15,17. & cum ה præf. הַדְּרוֹר libertas, Ezech.46.17. Item, דְּרוֹר eſt nomen aviculæ; hirundo pleriſque; ſed, Bochartus, columbæ feræ ſpeciem intelligit; hirundo eſt impura; דְּרוֹר inter aves impuras non recenſetur; Coc.Occurrit cum כַּ & ו præf.ſic, כַּדְּרוֹר ſicut hirundo, Prov.26.2. וּדְרוֹר & hirundo, Pſal.84.4.

Rad.62. דָּרָא; unde Nomen maſc. ſignificans, faſtidium, contemptum; viz. דֵּרָאוֹן nauſea, Iſa.66.24. cui in Conſtr. לְ præf. לְדִרְאוֹן & in contemptum, Dan.12.2.

Rad.63. דָּרָגָה; unde, Nomen fœm. מַדְרֵגָה, gradus; gradatio præceps; præcipitium; frequens apud Hebræos nomen in hâc ſignificantia; Pag. Bu. Occurrit cum ה præf.tam in ſing, quam pl. fœm. הַמַּדְרֵגָה gradus, Cant.2.14. הַמַּדְרֵגוֹת gradus, pl.Ezech.38.2.

Rad.64. דָּרַךְ calcavit, conculcavit; inceſſit, proceſſit; de arcu, tendit, tetendit; Occurrit autem, דָּרַךְ procedit, calcavit, Num.24.17. Deut.1.36. Pſal.7.13. Lam.1. 15..2.4..3.12. & cum ו conv.præf. וְדָרַךְ & calcabit, Mic. 1.3. in 3.ſ.f. דָּרְכָה inceſſit; Joſ.14.9. item, in 2.ſ.m. דָּרַכְתָּ proceſſiſti, Hab.3.14. & in 1. ſing. דָּרַכְתִּי calcavi, Iſa.63.3. Zach.9.13. ut & in 3.pl. דָּרְכוּ calcarunt, Job.22.15..24.11. Pſal.64.4. cui & ו cop. præf. וַיִּדְרְכוּ & calcarunt, tetenderunt, Pſal.37.14. item, in benoni kal, ſing.m. דֹּרֵךְ incedens, Iſa.59.8. cui ו, ה & ך funt præf. וְדוֹרֵךְ (vel, ſine vau) & incedens, Job.9.8. Am.4.13. calcans, Iſa.16.10. Jer.51.3. כְּדוֹרֵךְ ſicut calcans, Iſa.63.2. & in pl m. דּוֹרְכִים calcantes, Neh.13.15. cui & כְּ præf. כְּדוֹרְכִים ſicut calcantes, Jer.25.30. item, in pl.m.Conſtr. דּוֹרְכֵי calcantes, 1 Chron.8.39. Jer.46.9.. 50.14,29. cui ו cop.præf. וְדוֹרְכֵי & calcantes, 1 Chron. 8.18. 2 Chron.14.8. ſic, in part. pahul kal; דָּרוּךְ calcatus, tentus; Undè, fœm.ſing. דְּרוּכָה calcatus, Iſa.21. 15. & in pl.fœm. דְּרֻכוֹת calcati, Iſa.5.28. item, in fut. kal, 1.ſ. אֶדְרֹךְ calcabo; cui ו cop.præf. & ם Aff.ſic, וְאֶדְרְכֵם & calcabo eos, Iſa.63.3. & in 2.ſing. m.& f. תִּדְרֹךְ calcabis, Deut.33.29. Pſ.91.13. Mic.6.15. תִּדְרְכִי calcato, Jud.5.21. ut & in 3.ſ.m. & f. יִדְרֹךְ calcabit, Pſ. 58.8. Iſa.16.10. Jer.48.32..51.3. Mic.5.4,5. תִּדְרֹךְ calcabit, Deut.11.24. Joſ.1.3. & in 2. pl.m. תִּדְרְכוּ calcabitis, Deut.11.25. ut &, in 3 pl.m. fut.kal, cui Nun parag additur; & ו conv.eſt præf. וַיִּדְרְכוּ calcabunt, 1 Sam. 5.5. וַיִּדְרְכוּן calcab. Pſal.11.2. וַיִּדְרְכוּ & calcarunt, Jud. 9.27. in hiphil, הִדְרִיךְ idem, item, fecit incedere; fecit calcare; deduxit; ut, cum ו conv. præf. וְהִדְרִיךְ incedere faciet, Iſa.11.15. &, in 3.fœm.præt. hiph. הִדְרִיכָה calcat, Jer.51.33. ut &, in 1. ſing.cum ה Aff. הִדְרִיכְתִּיהָ deduco te, Prov.4.11. & in 3.pl.m.cum kibb.pro ſchurek, ante Aff. הוּ; ſic, הִדְרִיכוּהוּ conculcar.eos, Jud.20. 43. Job.28.8. in part.hiph. ſ.m.cum ה Aff. מַדְרִיכָהּ deducens te, Iſa.48.17. in Infin.hiph.eſt הַדְרִיךְ calcare, &c. Sed cum Aff. ה; Occurrit cum chirek, ſub ה, loco pathach, ſic, הַדְרִיכָה calcandi eam, Jer.51.33. in Imper.hiph.ſing.m. cum נִי Aff. הַדְרִיכֵנִי deduc me, Pſal. 25.5..119.35. & in 1. ſing. fut. hiph. cum ם, Aff. אַדְרִיכֵם deducam eos, Iſa.42.16. ut & in 3. ſ.m. fut. hiph. יַדְרֵךְ deducet, Pſal. 25. 9. cui eſt נִי Aff. ſic; יְדִרְיכֵנִי deducet me, Hab.3.18. ut &, cum ו conv.præf. & ם, Aff.ſic, וַיַּדְרִיכֵם & duxit eos, Pſal.106.6. item, in 3. pl. fut. hiph. cum ו conv. præf. וַיִּדְרְכוּ & intenduntur, Jer.9.2. Atque indè, Nomina, i. דֶּרֶךְ & in pauſa, דָּרֶךְ comm. gen. via; iter; mos; ratio; conſuetudo; modus, &c. & proinde, ſignificat etiam ſtudia ſeu opera in quibus, quis verſatur; inſtitutum; cultum, religionem; doctrinam, dogma, vel bonum, vel malum; quomodo in Actis Apoſtolorum ſæpe legitur juxta Hebraiſmum; Pag.& Merc. in eo; Occurrit frequenter admodum; ut Gen.3.24. 30.36.. 31.23,35. &c. ad Mal. 3.1. in 190.circ.l. & cum ו cop.præf. וְדֶרֶךְ & via, Job. 28.26..38.25. Pſal.1.6..146.9. Prov.2.8..6.23.. 7.8.. 8. 13..12.26,28..13.15..30.19. Iſa.3.12..35.8..40.14. Jer. 32.39. Ezech.42.11. Am.2.7..9.13. & in pauſa, וְדֶרֶךְ & via, Iſa.35.8. Item, cum ה demonſtr. præf. הַדֶּרֶךְ & in pauſa, הַדָּרֶךְ via, viæ, viam, &c. Gen.38.16.&.21. Exod. 13.21..18.20..32.8.&c. ad Mal.2.8. in 60.circ. l. ei etiam præfigitur בְּ, ſic, בַּדֶּרֶךְ in via, Neh.9.19. ſæpe etiam cum בְּ præf.ſic, בְּדֶרֶךְ in via, Gen.16.7..24.48..35. 19.. 48.7.&c. ad Am.4.10. in 50. circ. l. ut & cum בַּ præf.ſic, בְּדָרֶךְ, vel, in pauſa, בַּדָּרֶךְ, idem, in via; Gen.24.27..28.20..35.3.. 42.38.&c. ad Jer.2.17. in 70. circ.l. Sic &, cum יִבְ præf. יִבְדָּרֶךְ & in via, Num.9.13. 1 Reg.22.53. Pſal.1.1. & cum יַבְ præf. יַבְדֶּרֶךְ & per viam,

am, Jer.6.25. item,cum הַ interrog. præf. הַבְּרֶרֶךְ num in via, Ezech.20.30. & cum כְ præf. כְּרַכְּךָ juxta viam, Gen.19.31.Num.11.31.cui & יְ cop.præf. וּכְרַכְּךָ & quasi via,Num.11.31.item, לְ præf. לְדֶרֶךְ in viam, vel via, Pſal.85.14.Jer.2.18. & cum לַ, extra pauſam, cum ſægol; ſed,in pauſa,cum camets, ſub daleth; לַדֶּרֶךְ vel, דָ ad viam,Gen.42.25..45.21,23. Joſ.9.11.Iſa.49.11. Sic &,cum מִ præf.in pauſa,cum camets, &c. מִדֶּרֶךְ vel, דָ à,de via,Deut.2.5. Jud.9.37. 2 Sam.11.10.. 13.34. 2 Reg.3.20.Job.24.4.Pſ.107.17.Prov.2.12..21.16. Iſa. 10.24,26–57.14.Ezech.9.2..43.2..44.3. Item, cum יִ Aff.1.perſ.ſing. דַּרְכִּי via mea,Gen.24.42,56.2 Sam.22. 33.Pſal.18.33.Iſa.40.27. cui & הַ Interrog.præf. הַדַּרְכִּי an via mea? Ezech.18.28. Item,cum Aff. נוּ, הָ, & וָ, (cui & בְ & לְ præf.) הָ, (cui & מִ præf.) & כֶם (cui & לְ præf.) prout ſequuntur, דַּרְכֵנוּ via noſtra,Jud. 18.5.1 Sam.9.6,8. דַּרְכֵּךְ via tua,Gen.24.40. Pſal.5.9.. 27.11..37.5..67.3.. 77.14,20.. 86.11. Prov.3.23.. 5.8. בְּדַרְכֵּךְ in via tua,Hoſ.10.13. לְדַרְכֵּךְ per viam tuam, 1 Reg.19.15. בְּדַרְכֵּךְ via tua, Iſa.57.10. Jer.2.23,33,36..4. 18..22.21.Ezech.16.43. Hoſ.2.8. מִדַּרְכֵּךְ à via tuâ, Ezech.16.27. דַּרְכֶּכֶם via veſtra, Jud.18.6. לְדַרְכֶּכֶם in viam veſtram,Gen.19.2.Joſ.2.16. Jud.19.9. Sic &, cum יִ Aff. דַּרְכּוֹ via ejus,vel ſua; iter ſuum,&c.Gen.6.12..24. 21.&c.ad Nah.1.3. in 30.circ.l. cui &, וֹ, וּ, לְ, מִ, כְ, & וּמִ; ſunt præf.ſic, וְדַרְכּוֹ & via ejus,Pſal.37.23. וּבְדַרְכּוֹ & per viam ſuam, Ezech.44.3.. 46.8. לְדַרְכּוֹ in viam ſuam,Gen.32.1..33.16. Num.24.25. Jud.19.27. 1 Sam.26. 25.1 Reg.1.49. Iſa.53.6. Jer.28.11. כְּדַרְכּוֹ juxta viam ſuam,Jer.17.10. מִדַּרְכּוֹ à via ſuâ, 1 Reg.13.33. Jer.18. 11..25.5..26.3..35.15..36.3,7..Ezech.3.17..13.22.. 33. 8,9,11. Jon.3.8. וּמִדַּרְכּוֹ & à via ſuâ, Ezech 3.18. ut & cum הַ Aff.cui & לְ eſt præf. דַּרְכָּהּ viam ejus, Job.28. 23. לְדַרְכָּהּ in viam ſuam, 1 Sam.1.18. Item, cum Aff. ם, ן ſic, דַּרְכָּם, via ſua, vel ipſorum,&c.1 Reg.2.4..8. 25.&c. adEzech.36.17. in 20.circ.l. cui &, כְ, לְ, מִ, & וּמִ ſunt præf. כְּדַרְכָּם juxta viam ſuam, Ezech.36.17, 19. לְדַרְכָּם viam ſuam,Jud.18.26.1 Sam.25.12. Iſa.30. 2..56.11. מִדַּרְכָּם à via ſuâ, Jer.23.22. Ezech.7. 27. Jon.3.10. וּמִדַּרְכָּם & à via ſuâ,Jud.2.19. in duali numero, דַּרְכַיִם duabus viis, Prov.28.6, 18. & in pl.m. דְּרָכִים viæ, Deut.28.7,25. Iſa.49.9. Jer.3.2..6.16. Ezech.21.24. cui הַ demonſtr.eſt præf. הַדְּרָכִים viæ,Ezech.21.16. & in pl.n.conſtr. דַּרְכֵי viæ, 2 Sam.22.22. Job.34.21..40.19. Pſal.18.22. Prov.3.17..5.21.. 7.27.. 14.12..16.2,7,25. Jer.12.16..32.19. Lam.1.4. Hoſ.14. 10. cui & בְ præf. בִּדְרָכֵי in viis,2Chron.17.2,6.. 21.12..22.3..28.2..34.2. Pſal.138.5. Prov.2.13. Eccl. 11.9. וּבִדְרָכֵי & in viis,2 Chron.21.12.cum Aff.1.perſ. ſing. יִ, &,in pauſa, ָי, ſic, דְּרָכַי vel, דְּרָכָי viæ meæ, Job.13.15..31.4.. Pſal.39.2..95.10..119.5,26,59,168.. 139.3.Prov.8.32..23.26.Iſa.55.8,9..58.2. Lam.3.9,11. Mal.2.9. cui & הַ Interrog. &, בְּ ſunt præf. ſic, הַדְּרָכַי num viæ meæ? Ezech. 18. 19. בִּדְרָכַי in viis meis, 1 Reg.3.14..11.33,38.Pſal.81.14.Zach.3.7. Sic;cum Aff. נוּ; cui &, כְ præf. דְּרָכֵינוּ viæ noſtræ, Lam. 3. 40. כְּדַרְכֵינוּ juxta vias noſtras, Zach.1.6. ſic &, cum Aff. יוֹ, ָיו, vel,ſine jod, ָו, ſic, דְּרָכָיו vel, דְּרָכָו viæ tuæ, Exod.33.13.Deut.28.29. Joſ.1.8. Job.4.6..21.14.. 22. 3,28.Pſal.25.4..51.15..91.11. Prov.3.6..4.26. Iſa. 58. 13.ut & cum Aff. יִ, & in pauſa, ָי, ſic, דְּרָכָיו vel, ָיו, viæ tuæ,Jer.2.33..3.13.Ezech.7.4..16.47,61. item cum Aff. יִ, ָי & בְ præf. וּדְרָכָיוּ & viæ tuæ, Prov.31.3. בִּדְרָכָיוּ in viis tuis, 1 Sam.8.5. 2 Chron.6. 32.Pſal.119.37.Iſa.64.4.Ezech.28.15. & cum יִ, vel, in pauſa, ָי, Aff.& כְ præf.ſic, כִּדְרָכָיוּ vel, ָיו juxta vias tuas, Ezech.7.3..6.8..24.14. ut & cum Aff. יִ, & מִ præf.ſic, מִדְּרָכָיוּ à viis tuis, Iſa.63.17. item, cum כֶם, Aff. דַּרְכֵיכֶם viæ veſtræ, Lev.26.22. Iſa.55.8. Jer.7.3,8..18.11..26.13.Ezech.18.25.29.. 20.43..36. 31.Hag.1.5,7. cui, כְ & מִ ſunt præf. כִּדְרָכֵיכֶם juxta vias veſtras,Ezech.20.44. מִדַּרְכֵיכֶם à viis veſtris, 2 Reg.17.13.Iſa.55.9.Ezech.33.11..36.32. Zach.1.4. Item, cum יִ, vel,ſine jod, ָי, Aff.ſic, דְּרָכַי vel דְּרָכָי viæ ejus,vel,ſuæ; vias ejus,vel,ſuas,&c. Deut.10.12.. 11.22.&c.ad Hoſ.9.8. in 25.circ.l. cui &, וֹ, בְ, כְ & מִ ſunt præf.ſic, וּדְרָכָיו & viæ ejus, 2 Chron.13.22..27.7. בִּדְרָכָיו in viis ejus, Deut.8.6..19.9..26.17..28.9.. 30. 16. 1 Sam.8.3. 1 Reg.2.3.Pſal.119.3..128.1. Iſa.42.24. Joel.2.7. כִּדְרָכָיו juxta vias ejus, Jer.32.19.Ezech.18. 30..33.20. Hoſ.12.3. מִדְּרָכָיו de viis ſuis.Prov.14.14.Iſa.2.3.Ezech.18.23. Mic.4.2. Sic cum הַ Aff. דַּרְכֶיהָ viæ ejus,Prov.3.17..6.6..7.25.Jer.2.22.& cum הֶם Aff. דַּרְכֵיהֶם viæ ipſorum, Job.24.23. Jer.17.17. cui בְ & מִ ſunt præf. בִּדְרָכֵיהֶם in viis ipſorum, Iſa.66.3. Jer. 18.15. מִדַּרְכֵיהֶם à viis ſuis, 2 Chron.7.14. Jer.15.7. Deniquè, ſic &,cum הֶ Aff.& בְ præf. בִּדְרָכֶיהָ in viis ipſarum, Ezech.16.47. Item, ii. Indè, No. in aliâ formâ,cum מ Mem præpoſito; ſic, מִדְרָךְ m.calcatio; veſtigium; ut,in conſtr. מִדְרַךְ calcatio,Deut.2.5.

Rad.65. דָּרוֹם; Unde, דָּרוֹם maſc.meridies,Auſter, plaga meridionalis, vel auſtralis; quam, R. Bechai vult dici, quaſi דִּר רוֹם, vel דּוֹרֵךְ רוֹם habitans, vel incedens altè; quod Sol, illic,procedat in altitudine ſuâ; Bu.Lex.Occurrit autem, דָּרוֹם meridies, Eccl.1.6. Ezech.21.2. & cum præf. וְ, בַ, לַ, הַ, & מִ; prout ſequuntur; וְדָרוֹם & meridies,Deut.33.23. הַדָּרוֹם meridies, Ezech.40.24,27,28,44,45.. 42.12,13,18. בַּדָּרוֹם ad meridiem,Eccl.11.3. לַדָּרוֹם ad meridiem, Ezech.41. 11. מִדָּרוֹם à meridie,Job.37.16.

Rad.66. דָּרַשׁ eſt,quærere; Cocc.includit curam, ſollicitudinem,diligentiam; Merc. Nam,in genere, notat applicationem animi, judicii,ſtudii, ad rem vel perſonam aliquam, quocunque fine; Cocc. Occurrit autem, in præt. kal, 3.ſ. m. דָּרַשׁ quæſivit, requiſivit, vel, percunctatus eſt,conſuluit,&c.Lev.10.16. 1 Chron. 10. 14. 2 Chron.16.12..17.3..22.8. &, in pauſa, דָּרָשׁ requiſivit, 2 Chron.17.5. Item, in 3.ſ. f. דָּרָשָׁה quærit, Prov..31.13.& in 2.ſ.m. דָּרַשְׁתָּ quæſiviſti, 2 Chron.24. 6..25. 15.cui & ֽ conv.præf. וְדָרַשְׁתָּ & quæres, Deut. 13.14..17.4,9. 2 Reg.8.8.& in 1.ſing. cum pathach extra, ſed cum camets intra,vel ob pauſam,ſub Reſch; ſic; דָּרַשְׁתִּי vel, דָּרָשְׁתִּי requiſivi,Pſal.34.5..77.3..119.45, 94. cui & ֽ conv.præf.ſic, וְדָרַשְׁתִּי & requiram, Ezech. 34.10,11. cui etiam הָ eſt Aff. ſic, דָּרַשְׁתִּיהָ quæſivi, quæro te,Pſal.119.10. & in 3.pl.præt. kal; דָּרְשׁוּ quæſiverunt,2Chron.25.20.Ezech.34.8.& in pauſa; דָּרָשׁוּ quæſiverunt,Pſal.119.156.Iſa.9.13..31.1. Jer.10.21.cui & ֽ cop. vel conv.præf. וְדָרְשׁוּ & quæſiverunt,vel quærent,Deut.19.18.Pſal.109.10.Iſa.19.3.ut &,cum נִי Aff. דָּרְשׁוּנִי requiſiverunt me,Iſa.65.10. & cum ֽ, pro וּ, ante הוּ Aff. ſic, דָּרְשֻׁהוּ requirunt ipſum,Zeph.1.6. cui & וּ cop.præf. וּדְרָשֻׁהוּ & requiſiverunt eum, Pſal 78. 34. Item,cum ם Aff.ſic, דָּרְשׁוּם conſuluerunt ea, Jer.

8.2. & in 1.pl. דְּרַשְׁנוּ requisivimus, 2 Chron.14.7. cui etiam est, ־, pro ־ְ, ante Aff.הוּ, sic; דְּרַשְׁנֻהוּ requisivimus eum, 1 Chron.13.3..15.13. In part. benoni kal, sing.m. cum, vel absque, vau; sic, דּוֹרֵשׁ vel, דֹּרֵשׁ quærens,quærit,Deut.11.12. 1 Chron.28.9. Esth.10.3.Psal. 9.13..14.2..53.3.·142.5. Jer.30.17..38.4. Ezech.34.6. Mic.6.8. cui ־ִ & הַ sunt præf. וְדוֹרֵשׁ & quærens, Deut. 18.11. Prov.11.27. Isa.16.8. הַדּוֹרֵשׁ quærens, Ezech. 14.10. in pl.m. דּוֹרְשִׁים, & in Constr. & cum ־ִ cop. דּוֹרְשֵׁי quærentes,Psal.69.33. וְדוֹרְשֵׁי & quærentes,Psal. 34.11..38.13. Item,cum הָ, & יָ Aff. דּוֹרְשֶׁיהָ requirentes te,Psal.9.11. דּוֹרְשֶׁיו requirentes eum, Psal.22. 27..24.6. in part. pa-ul, à sing. דָּרוּשׁ est, pl. masc. דְּרוּשִׁים quæsita,Ps.111.2. & in sing.fæm. דְּרוּשָׁה quæsita, Isa.62.12. in Infin.kal; cum cametz,vel,cum scheva; דָּרְשׁ quærendo,Lev.10.16. דָּרֹשׁ quærere, Deut. 23.21..22.2. cui & לְ præf.sic, לִדְרֹשׁ quærere, ad quærendum, Gen.25.22.Exod.18.26. 1 Reg.14.5..22.8. 2 Reg.1.3,6,16..22.18. 1 Chron.10.13..21.30..22.19. 2 Chron.12.14.. 14.2.. 15.12,.18.7.. 19.3..20.3.. 26.5.. 30.19..31.21..32.31..34.3,26.Ezr.6.21..7.10. Eccl.1. 13.Ezec.20.1. Hos.10.12.& ante maccaph,cum cametz catuph,sic, לִדְרָשׁ idem,Ezech.14.6.& cum הַ Interr. sic, הֲלִדְרֹשׁ an ad consulendum? Ezech. 20.3. Item, pro, לִדְרֹשׁ, semel occurrit inusitatè, cum jod redundante; sic, לִדְרִישׁ ad quærendum, Ezr.10.16.& cum Aff.ִי cholem in דְּרוֹשׁ transponitur, & mutatur in cametz chatuph,sub daleth; sic, דָּרְשׁוּ quærere eum, 2 Chron.26.5. Atque sic etiam cum לְ præf.&, ־ֵי Aff.sic, לְדָרְשֵׁנִי ad consulendum me, Jer.37.7.in Imper.kal,s.m. דְּרֹשׁ, sed ante maccaph, cum cametz chatuph; sic, דָּרְשׁ consule,1 Reg.22.5.2 Chron.18.4. Jer.21.2. & in Imper.pl.m. דִּרְשׁוּ quærite,consulite, 2 Reg.1.2..22. 13. 1 Chron.16.11. 2 Chron.34.21. Psal.105.4. Isa.1. 17..8.18..34.16..55.6.Am.5.6,14. cui ־ִ cop. præf.& יְ Aff.sic, וְדִרְשׁוּ & perquirite; quærite, 1 Chron.28.8. Jer.29.7. דִּרְשׁוּנִי quærite me,Am.5.4.in fut.kal, 1.sing. אֶדְרֹשׁ reposcam; requiram,Gen.9.5.Deut.18.19.Job. 5.8.Ezech.20.40..33.6. & cum ־ִ cop. præf.& הָ parag. in fine; וְאֶדְרְשָׁה & consulam eum, 1 Sam.28.7. Item, cum בִּ Aff. אֶדְרְשֵׁנִי reposcam illum,Gen.9.5.& in 2. s.m.fut.kal; תִּדְרֹשׁ quæres,Deut.12.30..23.7. Job.10. 6. Psal.10.13, 15. quod etiam occurrit cum בִּ Aff. תִּדְרְשֶׁנּוּ requires eum,Deut.4.29. 1 Chron.28.9.Lam. 3.25. in 3.s.m.fut. kal; יִדְרֹשׁ quæret, 2 Chron.15.13. Job.39.8. Psal.10.4. Isa.8.18. cui & ־ִ cop. & יְ conv. præf. וַיִּדְרֹשׁ & requirat, 2 Chron.24.22. וַיִּדְרְשׁוּ & percunctatus est, 2 Sam.11.3. 2 Chron. 31.9. Sicut & ei, כִּי & הוּ (cui ult.etiam, יְ conv.est præf.) sunt Aff.sic, יִדְרְשֻׁהוּ reposcet illud, Deut.23.21. יִדְרְשֶׁהוּ requisiviset eum, Job.3.4. וַיְדִרְשֶׁהוּ & requisivit eum, 2 Chron.1. 5. in 1.pl.fut.kal; cui & ־ִ cop.præf. & הָ parag. additur,in fine,sic, נִדְרוֹשׁ requiremus, Ezr.4.2. וְנִדְרְשָׁה & quæremus,1 Reg.22.7.2 Reg.3.11. 2 Chron.18.6. in 2. pl.m. cui & יָ & הוּ,sunt Aff. post, ־, pro ־ִ,sic, תִּדְרְשׁוּ requiretis,Deut.12.5.Ezr.9.12. Am.5.5. תִּדְרְשׁוּנִי quæretis me,Jer.29.12. תִּדְרְשֻׁהוּ quæretis eum,2 Chro.15. 2. Item,in 3.pl.fut.kal; cui & Nun parag. additur; יְ conv.est præf.& הוּ, est Aff.sic, יִדְרְשׁוּ requirent, Isa. 11.10. Jer.30.14. יִדְרְשׁוּן requirent illud, Isa.58.2. וַיִּדְרְשׁוּ & inquisiverunt, Jud.6.29. יִדְרְשֻׁהוּ requirent eum, Psal.119.2. In Niphal, נִדְרַשׁ requiri; consuli; quæri, exquiri; ut in præt.Niph.3.m. cum cametz ob pausam; נִדְרָשׁ reposcitur, Gen.42.22. & in 1. sing. præt.Niph. נִדְרַשְׁתִּי quæsitus sum,Isa.65.1.& in 3.pl.cum cametz ob pausam; sic, נִדְרָשׁוּ quæsiti sunt, 1 Chron. 26.31. in Infin. Niph.est הִדָּרֵשׁ vel, הֵדָּרֵשׁ consuli,exquiri; sed cum הַ Interrog.est א, loco ה, Infin.Niph. facilioris & gratioris pronuntiationis causa; sic, הַאִדָּרֵשׁ num consulendo? Ezech.14.3. Item, in fut.Niph.1. sing. אִדָּרֵשׁ consular, Ezech.14.3.. 20.3, 31.. 36.37. Indè, Nomen מִדְרָשׁ m.commentarius, historia; quasi inquisitorium, vel, repertorium dicas; Bu.Lex. est commentarius rerum notabilium, vel, accuratè observatarum; Rabbinis vero,midrasch, est consideratio sacri textus; aut concio, vel lectio de sacro textu; & illis, est studiosè enucleare, aut verbis diligenter explicare; Cocc. Occurrit autem in forma Constr. sic, מִדְרַשׁ commentarius, 2 Chron.24.27.cui etiam est, בְּ præf.sic, בְּמִדְרַשׁ in comment. 2 Chron.13.22.

Rad.67. דָּשָׁא dicitur de terra virorem protrudente, Cocc.& exp. germinare, herbascere; produxit germen, Av.Pag.Bu.&c. ut in præt.kal,3.pl. דָּשְׁאוּ germinarunt, Joel.2.22. In hiphil, הִדְשִׁיא fecit progerminare, fecit germen;Av.ut in fut.hiph.3.s.f. תַּדְשֵׁא germinet,Gen.1. 11. Indè, No. דֶּשֶׁא, vel, cum ה, pro א, דְּשָׁה fæm. herbilis; herbis pascens, & augescens; vel,ut alii, triturans; à Rad. דּוּשׁ; occurrit autem, דֶּשֶׁא herbilis, Jer.50.11. Item,ii.Indè, No. דֶּשֶׁא m.herba tenera,herbula; voluntaria, & insativa. Bu.Lex. & germen, sive herba cum incipit germinare, aut è terrâ egredi; nam עֵשֶׂב vocatur, cum creverit; inquit R. David; Pag. דֶּשֶׁא est viriditas ex terra enascens, omnis generis; & in oppositione herbæ fruticis, arboris, gramen notat; Cocc.Occurrit autem, דֶּשֶׁא herba, germen, Gen.1.11, 12.Deut.32.2. 2 Sam.23.4. 2 Reg.19.26. Job.6.8..38. 27.Psal.23.2..37.2. Prov.27.25.Isa.15.11..37.27. Jer. 14.5. & cum כְּ præf.sic, כְּדֶשֶׁא ut herba,Isa.67.14.

Rad.68. דָּשַׁן duo significat, 1.Indè verbum דָּשַׁן pinguescere, succulentum fieri; saginatus, pinguefactus fuit; ut cum ־ְ conv. וְדָשַׁן & saginabitur, Deut.31.20. Atque, inde,Nomina,1. דֶּשֶׁן &,in pausa, דָּשֶׁן, pinguedo; succus Pinguis & oleosus, carnem faciens mollem & sapidum; Occurrit autem, דֶּשֶׁן vel דָּשֶׁן pinguedo, Job.36.16.Psal.65.12. Jer.31.14. item, cum ־ָ, בְּ & מִ, præf. וְדָשֶׁן & pinguedine, Psal.63.6. בְּדֶשֶׁן in pinguedine,Isa.55.2. מִדֶּשֶׁן de pingued.Ps.36.9. & cum ־ִ Aff. 1.sing. דִּשְׁנִי pinguedo mea, Jud.9.9. & ii.Indè & Nomen Adject.masc.viz. דָּשֵׁן pinguis, Isa.30.23. & cum ־ְ cop.præf. וְדָשֵׁן & pinguis, Deut.31.20.in pl.m. דְּשֵׁנִים pingues, Psal.92.15. & in pl.m. Constr. דִּשְׁנֵי pingues, Psal.22.30. Atque inde, etiam verbum in piel, דִּשֵּׁן pinguefecit; ut in 2.s.m.præt. piel; דִּשַּׁנְתָּ pinguefecisti, Psal.23.5. & in fut.piel, יְדַשֵּׁן & in 3.s.fæm.cum sægol, ante maccaph,sic, תְּדַשֶּׁן pinguefaciet,Prov.15.30. & in pual, דֻּשַּׁן impinguatus est; ut in fut.pual, 3.s.masc. & fæm.cum cametz,ob pausam; sic, יְדֻשָּׁן pinguis efficietur, Prov.28.25.Isa.34.7. תְּדֻשָּׁן pinguis fiet,Prov.11. 28..13.4. in hophal, הָדְשַׁן pinguefactus est; Unde, 3.s.f.præt.hoph. הָדְשְׁנָה pro quo,præter morem, quasi compositum ex hophal & hithpael,est, הִדַּשְׁנָה impinguatus est,Isa.34.6. Deindè,ii. Signif.2.hujus radicis,est in nomine masc. דֶּשֶׁן cinis; quod agrum pinguefaciat; & utilis est, nè radices vermiculentur, & ut salsugine nutriantur;

nutriantur; Cocc.vel ſic dicitur,contrariâ Signif.quòd cinis ſit materia macra, omni vacans pinguedine, utpote,igni deſiccata, Merc.in pauſa eſt cum camerz,ſubDaleth,ut cum ה demonſtr.præf.ſic,הַדָּשֶׁן vel,הַדָּשֶׁן cinis, Lev.1.16.. 4.12.. 6. 3.4. 1 Reg.13.3,5. & cum ו cop. præf.וְהַדָּשֶׁן & cinis, Jer.31.39. Atque,inde, verbum in piel, דָּשַׁן decineravit, à cineribus repurgavit,vel,cineres removit; item, incineravit, in cineres redegit; ut, cùm Deus ſacrificia ſibi grata in cinerem redigebat; Bu.Cocc.&c. Occurrit autem,in præt piel, 3.pl.m. cum ו conv.præf. ſic, וְדִשְּׁנוּ & decinerabunt, Num.4.13. & in Infin. piel, דַּשֵּׁן decinerare; unde, cum ל præf. & ו Aff.ſic, לְדַשְּׁנוֹ ad decinerandumipſum, Ex.27.3. Item, in fut.piel, 3.ſ.m. יְדַשֵּׁן, in cinerem rediget; pro quo, occurrit, præter morem, cum ה parag. præcedente ſægol, ſic, יְדַשְּׁנָה incineret, Pſal.20.4.

Rad.69. דָּת fæm.eſt lex; ſtatutum, edictum; jus; conſtitutio; Pag.Bu.Cocc. decretum; mandatum; item, pro Tributo ſtato & decreto; in Ezra; Vox magis in Chaldaiſmo quam in Hebraiſmo uſitata; non variatur in conſtructione; Merc. Occurrit autem, דָּת lex, Deut.33.2.Eſth.1.13..3.14..8.13..9.14. & cum הַ, וַ, כְּ, & בְּ præf.ſic, הַדָּת legis, Eſth.4.8. וְהַדָּת & lex, Eſth.3.15..8.14. כְּדָת juxta legem, Eſth.1.15..2.12.. 9. 13. כְּדַת juxta legem, Eſth.1.8..4.15. Item, cum ו aff. cui & præf.ו cop.ſic, וְדָתוֹ lex ejus, Eſth.4. 11. וְדָתוֹ & lex ejus, Eſth.2.8..4.3..8.17.. 9.1. in pl.m. וְדָתִים & in conſtr. וְדָתֵי leges, Ezr.8.36. Eſth. 3.8. cui & בְּ præf. בְּדָתֵי inter leges, Eſth. 1.18. Item, cum ו cop. præf.& הֶם Aff.ſic occurrit, וְדָתֵיהֶם & leges ipſorum, Eſth.3. 8. Notandum, autem, in loco primo, hujus vocis, citato, viz. Deut.33.2. à dextra ejus, אֶשְׁדָּת (aliàs דַּת) ignis lex eis; Pag. ubi Hebræi notant, אֶשְׁדָּת eo loco, unica voce ſcribi, quaſi ſonaret effuſionem; ac ſi eſſet ab אָשַׁד; at legi duas, ut hoc loco exponitur; notant etiam ejuſmodi voces quindecim eſſe; in quibuſdam vero exemplaribus, דַּת per pathach, in aliis per camerz ſcribitur, Merc. אֵשׁ דָּת ignis legis, vel, ignis & lex, vel ignis lex, intelligitur Decalogus, habens præceptum fæderis, & judicia ac ſtatuta, quæ qui facit, vivit in iis. Cocc.

Vocabula Quadrata, i. e. *Pluriliteralia, quæ ſcil. habent plures quàm tres Literas Radicales, incipientes à Literâ* ר *Daleth.*

1. דַּמֶּשֶׂק, aliàs דַּמֶּשֶׁק m.angulus,latus; Bu.Lex. & Conc. idem, quod פְּאָה; ut Ab. Ezræ placet; Bu. Lex.in periſque exemplaribus, per Sin, finiſtrum ſcribitur; forſan, quòd idem voluerint eſſe quidam, cum דַּמֶּשֶׂק Damaſco; ſicut & Jonathan vertit; at in aliis per Schin dextrum; quod & Etymon allatum á Kimchi arguit; ſunt qui Damaſcum dictum putent, à דָּם ſanguine, & שַׂק, ſacco; ut ſonet ſaccum ſanguinis, i.e. rubri vini; nam & à vini copia, Bacchum illic in ſacco habitare finxerunt; Græci ab *αἷμα* & *ἄσκος*; videas &, Reſch interpoſito, דַּרְמֶשֶׂק appellari, 1 Chron. 18.5. Sicut & נְבוּכַדְרֶאצַּר & נְבוּכַדְנֶצַּר pro eodem invenies, Nabuchadonoſor; Merc, דַּמֶּשֶׂק, Aben Ezra, & Kimchius explicant per פְּאָה, quod parallelè adjungitur. דַּמֶּשֶׂק עֶרֶשׂ angulus vel tibicen ſpondæ; eſt *ἄπαξ λεγόμενον*, & ex Analogia præcedentis explicandum; partem aliquam lecti notat; Cocc.Occurrit, Am.3.12.cum יְ præf.ſic, in angulo lecti, וּבְדַמֶּשֶׂק (aliàs, וּבְדַמֶּשֶׁק, Merc.) עֶרֶשׂ & in angulo lecti; dicit enim, R.D. quòd ſecundum locum ſuum, exponitur, בִּפְאַת מִטָּה, in angulo lecti; quia non eſt ei ſocius; ſiquidem alibi non invenitur; vel eſt,inquit,dictio compoſita ex duabus dictionibus, h.e. דַּי בְּרִי מֶשֶׂק; & דַּי eſt ſyllabica adjectio, ut ſuo habes in loco; מֶשֶׂק autem eſt à (radice, שָׂקַק; ſignificationem verò videtur, ut ait Cev.aſſumere à) שׁוֹק, crus, coxa; q.d. in crure vel coxa lecti; i.e. in pede, vel ſponda lecti; Hieron. in Damaſci grabato; Pag. Sic alii etiam ſumunt pro דַּמֶּשֶׂק nomine civitatis in Syria; & exp.in Damaſco ſpondæ; Av. Occurrit autem utrumque, דַּמֶּשֶׂק, vel, דַּמֶּשֶׁק Damaſcus, angulus, latus, in Bu.Conc.vel, Simpl. vel, cum ו, יְ, & ל præf.prout ſeq. דַּמֶּשֶׂק Damaſcus,Gen, 15.2.Cant.7.5.Ezech.27.18. וְדַמֶּשֶׂק & Damaſcus,Zach. 9.1. וּבְדַמֶּשֶׂק & in angulo, Am.3.12. לְדַמֶּשֶׂק Damaſcus, Am.5.27.

2. דָּרְבָּן m. ſtimulus, aculeus; Pag.Bu.Cocc.&c.70 *βάκτρον*; Cocc.ſtimulus acutus, qui inſtar terebræ pungit; & quo ruſtici boves ſuppungunt, & fodiunt,ut, in trahendo curru aut aratro, rectà incedant; radix inuſitata eſt דָּרַב, terebravit; Hinc *τρυπάω*,*τρήσω* & Latinum terebro; i.e. perforo, ſeu compungo; *τρυπάνη*, & *τρύπανον*, *δρίπανον*, & *δρίπανον*; falx,terebra, & terebellum; item, *τρίβω*, i. e. tero; Av.In nomine, דָּרְבָּן, Daleth & Beth, eſt cum camerz, ſecundum filios (vel,potiùs, filium,Cev.) Naphtali; ſed filii (vel, potiùs, filius, Cev.) Aſer, legunt Beth, cum pathach; & uterque legit Daleth cum Ghajah; eſt autem id quo ruſtici arantes boves pungunt; &, propriè, inquit,R.D. eſt acus exiſtens, (ſeu defixa,Cev.) in ſummitate ligni,aut fuſtis ſeu baculi; ſiquidem lignum ipſum, ſeu baculus, vocatur מַלְמָד; & ità dicunt Doctores Hebræi, in miſnah, מַלְמָד שֶׁבָּלַע אֶת הַדָּרְבָּן; fuſtis,vel,lignum prædictum, aut baculus, eſt qui abſorbet ſtimulum; i.e. acum,ſive, aculeum ferreum,infixum baculo ſeu fuſti,aut ligno; Pag & ſim.Bu.Lex.Beth eſt ſine Dageſch, in noſtris exemplaribus; Sed miror, Sanctem pluraliter filios Naphtali,& filios Aſer,appellare; quum Hebræi ſingulari numero dicere ſoleant; fuerunt enim duo inſignes viri; unus R.Jaacob filius Naphtali; alter, R.Aaron, filius Aſer; qui cum in Orthographia & prolatione quarundam vocum variaverint, illius lectionem ſunt ſequuti Orientales Judæi, hujus Occidentales; & hoc ſemel tenero, quia ſæpe Sanctes horum meminit, poſt Hebræos; Merc. plurale eſt terminationis fœmininæ, atque adeo alterius formæ,ut ait R.D. (nam aſſumit cholem in medio, Bu.Lex. tanquam ſcil. à ſing. דָּרְבוֹנָה ſtimulus) ſic, דָּרְבוֹנוֹת, ſtimuli; Apud Talmudicos etiam, eſt & tertium nomen ſtimuli, viz. מַרְדֵּעַ nuſquam in textu obvium, dictum, ut volunt, שְׁמוּרָה רָעָה, quòd doceat ſcientiam; Merc. Cev. Occurrit, autem in ſing.m. cum הַ præf. & in pl.fæm. cum בְּ præf. ut ſeq. הַדָּרְבָּן ſtimulus, 1 Sam.13.21. ſicut בַּדָּרְבוֹנוֹת ſtimuli, Eccl.12.11.

3. דַּרְדַּר m. Carduus, tribulus; Pag. Bu. Cocc. genus ſpinæ ſua ſponte, & liberè, abſque cultura creſcentis; Av. Etymon aſſerunt, in Bereſith Rabbah, quòd ſit factus דַּרְדַּר דַּרְדַּר lineis, lineis; i. e. per multas lineas, ſeu lineatim & ſeriatim; Alii ad דָּרוֹר reducunt, quòd liberè & ſuaptè ſponte, in agris, abſque cultura, ſuccreſcat; Merc. quod Hebraicè dicitur, קוֹץ וְדַרְדַּר, id Græci dixerunt ἀκάνθας καὶ τριβόλους; & ſic, ad Hebr. 6.8. Bu. Lex. & 70. τρίβολοι; ſed, videtur notare omne genus herbam malam, quæ non ſeritur & curatur, vel quæ naſcitur, ubi nemo agrum curat, q.d. in libertate & neglectu; nam rectè refertur ad דָּרוֹר; Cocc. Occurrit cum ו cop. ſic; וְדַרְדַּר & carduum, Gen. 3.18. Hoſ. 10.8.

4. דַּרְכְּמוֹן m. eſt, drachma; Pag. Bu. Coc. Av. &c. Nomen videtur à Græcis mutuo ſumptum, Pag. Bu. Coc. Av. &c. Sed potiùs, Græcum δραχμὴ, eſt ab Hebræo ſumptum; Av. eſt genus ponderis & numiſmatis; componitur ex דֶּרֶךְ via, & מָנָה diſtribuit, deputavit; q.d. viaticum quod expenditur viatori; hinc Græcè δραχμὴ, drachma; Av. 70. δραχμὴ χρυσῆς. & χρυσῆν νόμισμα; Coc. (דַּרְכְּמוֹנִים idem cum אַדַּרְכוֹנִים, id vide ſub litera א Aleph.) Occurrit autem in pl. maſc. ſic; דַּרְכְּמוֹנִים drachmæ, Ezr. 2.69. Neh. 7.70, 71, 72.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ ה *He.*

RAD. 1. הָהּ ah; particula radicalis, quæ, dolentis eſt vox naturalis, Ezech. 30.2. ha, heu, vel Ah diei, &c. Pag. quidam reducunt ad הָהָה, quod eſt, gemere; Merc. Sed, ut plurimùm præponitur ei, א, Aleph; ſic, אֲהָהּ Ahah, heu, eheu, &c. Pag. Occurrit autem, אַהָהּ ah, ah, Joſ. 7.7. Jud. 6.22.. 11.35. 2 Reg. 3. 10..6.5, 15. Jer. 1.6.. 4.10.. 14.13.. 32.17. Ezech. 4.14.. 9. 8.. 11.13.. 21.5. Joel. 1.15.

Rad. 2. הָא alia eſt particula radicalis, demonſtrandi vim habens; en, ecce, Gen. 47.23. & Ezech. 16.43. ubi poteſt etiam eſſe interjectio inſultantis, & videtur triumphantis animum, geſtum, & vocem exprimere & repreſentare; & verti poteſt, euge; Cocc. Vicinum eſt Chaldaico הָאָ ecce; Merc.

Rad. 3. הָבַל evaneſcere; vanum fieri, &c. videatur verbum poſt nomina; Nam, inde, i. No. הֶבֶל m. vanitas; Unde, in Conſtr. & in pl. maſc. הַבְלֵי הֲבָלִים vanitas vanitatum, &c. Eccl. 1.2. & 12.8. Sed in aliâ formâ cum ſex punctis, ſæpiùs occurrit; ſic, הֶבֶל, &, in pauſa, הָבֶל m. idem, vanitas; res vana, & nihili; vanitudo, vilitas; Av. הֶבֶל eſt vanitas, i. e. res, quæ non eſt quidquam, & quæ citò perit, & definit, ut flatus, qui exit ab ore; inquit Kimchi, Pag. Sic enim Hebræi חֲבָל תִּינוֹקוֹת halitum infantum appellant; Merc. הֶבֶל eſt, halitus, vapor, vanitas; Chaldæus, Pſ. 90.9. pro הֶגֶה habet הַבְלָא פּוּמָא רְסִחְנָא halitus oris hibernus; Talmudici vaporem & halitum hâc voce notant; Kimchi, אוֹיר הַיּוֹצֵא מֵהַפֶּה vapor egrediens ex ore; Unde, Pſal. 164.4. homo לַהֶבֶל vapori ſimilis eſt; &, Pſal. 62.10. præ vapore, h. e. leviores vapore, &c. Deindè, הֶבֶל eſt vanitas, res non ſolida, non permanens, plus crucians quàm oblectans; ut, Job. 7.16. &, יְמֵי הֶבְלִי dies vanitatis meæ, Eccl. 7.15. 9.9.. 6.12. Norat etiam idola, & falſam Deitatem, quum verba cultus adjunguntur, Jer. 2.5. הַבְלִי שָׁוְא, quæ & nihil ſunt, & temerè diliguntur; Pſal. 31.7. Jon. 2.9. Hæc ex Cocc. Occurrit autem præterea, Job. 9.29..21. 34.. 27.12.. & 35.16. Pſal. 39.6, 7, 11.. 62 10.. 94.11. Prov. 21.6. Eccl. 1.2. & 14. &c. hoc libro, 30. circ. l. Item Iſa. 30.7.. 57.13. Jer. 10.3. & 15.. 51.18.. 16.19. Lam. 4 17. Zach. 10.2. Occurrit etiam cum præfixis ſequentibus, viz. וְהֶבֶל & vanitas, Gen. 4. 4. Prov. 31.30. Iſa. 49.4. הַהֶבֶל vanitas, 2 Reg. 17.15. Jer. 2.5. בַּהֶבֶל in vanitate, Eccl. 6.4. לַהֶבֶל vanitati, Pſal. 144.4. מֵהֶבֶל præ vanitate, Pſal. 62.10. Prov. 13.11. & cum Affixis, Sic, הַבְלִי vanitatis meæ, Eccl. 7.15. הֶבְלֵךְ vanitas tua, Eccl. 9.9. הַבְלָו vanitatis ſuæ, Eccl. 6.12. in pl. m. maſc. הֲבָלִים vanitates Eccl. 1, 2, 14.. 12.8. Jer. 10.8. וַהֲבָלִים & vanitates, Eccl. 5.6. & in pl. conſtr. הַבְלֵי vanitates, Pſal. 31.7. Jon. 2.9. cum præf. & Aff. ſic, בְּהַבְלֵי in vanitatibus, Jer. 8.19.. 14. 22. בְּהַבְלֵיהֶם vanitatibus ſuis, Deut. 32.21. 1 Reg. 16. 13.. 16.26. Indè, verbum, in kal, הָבַל evanuit; vanus fuit; eviluit; vanus aut vilis factus fuit; &c. ut in fut. kal, 2. pl. m. תֶּהְבָּלוּ vaneſcetis, Job. 27.12. Pſal. 62.11. & in 3. pl. m. cum ו conv. וַיֶּהְבָּלוּ & vani facti ſunt, 2 Reg. 17.15. Jer. 2.5. in præt. hiphil, הֶהֱבִיל, & in Infin. הַהְבִיל vanum facere; vilem reddidit, vilificavit; Unde, in part. hiph. מַהְבִיל vanum efficiens; vilificans, vel, vanum reddens, &c. & in pl. maſc. מַהְבִילִים vel, abſque jod, ſic, מַהְבְלִים vanos efficiunt, Jer. 23.16.

Rad. 4. הָבָן; Unde, No. הוֹבֶן m. hebenus, vel, ebenus, ligni genus quod naſcitur in India & Æthiopia; Dioſc. l. 1. 160. & cæſum dureſcit in lapidem, ideoque ædificis, is aptum; cogn. cum אֶבֶן lapis, & בָּנָה ædificavit; Av. Occurrit in pl. m. Ezec. 27.15. cornua dentis (ſeu eboris) וְהוֹבְנִים & ebenos; ubi ratione punctorum, legitur הוֹבְנִים; ſed ratione literarum, הוֹבְנִים; Av. ſola India nigrum fert ebenum; Virgil.

Rad. 5. הָבַר eſt, contemplari, obſervare; Bu. Lex. Unde, part. benoni kal, ſ. m. vel Nomen participiale, הוֹבֵר Aſtrologus, perluſtrans cœli ſpeciem; practicus, qui, ex aſtrorum moribus, laborat, & molitur eruere & colligere futura; Av. Unde, in pl. m. הוֹבְרִים, & in Conſt. הוֹבְרֵי obſervatores cœlorum, Iſa. 47.13. ubi, Aben Ezra, חַכְמֵי הַמַּזָּלוֹת, peritos ſignorum cœleſtium; i. e. Aſtrologos, exponit; Bu. Lex.

Rad. 6. הָגָה duo Signif. meditari; eloqui; muſſitare, gemere; rugire; ut in 2. ſ. m. præt. kal, cum ו conv. ſic, וְהָגִיתָ & meditaberis, Joſ. 1.8. ſic, in 1. ſing. præt. kal, cum ו conv. וְהָגִיתִי & meditabor, Pſal. 77.13. 143.5. & in Infin. kal; in ה, & ו, ſic; הָגוֹה gemendo, Iſa. 59.11. וְהָגוֹ & meditando, Iſa. 59.13. Item, in fut. kal, occurrunt, 1. ſing. 3. ſ. m. & f. 1. pl. 2. & 3. pl. maſc. prout ſequuntur; אֶהְגֶּה meditabor, Pſal. 63.7. Iſa. 38.24. יֶהְגֶּה meditabitur; eloquetur; rugit, Job. 27. 4. Pſal. 1.2. 37.30. Prov. 8.7.. 15.28.. 24.2. Iſa. 31.4.. 33.18. Jer. 48.31. תֶּהְגֶּה meditabitur; enunciabit, Pſal. 35.28.. 71.24. Iſa. 59.3. נֶהְגֶּה gemimus, Iſa. 59.11. תֶּהְגּוּ eloquemini, Iſa. 16. 7. יֶהְגּוּ meditabuntur, Pſal. 2.1.. 38.13.. 115.7. in hiphil, הֶהְגָּה fecit meditationes, ſeu narrationes; Av. Unde, part. hiph. ſ. m. מַהְגֶּה meditans, muſſitans; & in pl. m. cum וַ præf. וּמַהְגִּים & muſſitantes, Iſa. 8.20. Indè, Nomina, i. הֶגֶה m. ſermo, loquela, gemitus, &c. Occurrit autem etiam, cum ו cop. & ו ob pauſam, ſic, הֶגֶה meditatio,

tatio, Pſal.90.9. וְהֶגְיֹה & loquela, Job.37.2. וְהֶגְיֹה & gemitus, Ezech.2.9. &, 2.No. הֲגִיוֹ meditatio; quod occurrit cum י. Aff. & בַּ præf. ſic, בַּהֲגִיוִי meditatio mea, Pſal.5.2. in meditatione mea, Pſal.39.4. Item, 3.No. הֲגוּת idem, ut cum ו cop. וְהֲגוּת & meditatio, Pſal.49.4. ſic & iv.No.maſc. הֲגִיוֹן meditatio, Pſal.9,17.92.4 &,v.in aliâ forma cum ו cop. וְהֲגִיוֹן & meditatio, Pſal.19.15. Deindè,ii. Signif.2.hujus Rad. eſt, auferre; removere; ut,in præt.kal,3.ſ.m. הָגָה auferet, Iſa.27.8. &,in Infin.kal, in ו, ſic, לָגוֹ auferendo, Prov.25.4,5. Item, in præt.pual, 3.ſ.m. הוּגָה, pro הָגָה amotus fuit, 2 Sam.20.13. Deeſt vox & locus in Bu.Conc.

Rad.7. הָגָן; Unde, No. הֲגִינָה f.recta; conveniens; decens, Ezech.42.12. Unde, apud Rabbinos, הָגוּן rectum,decens, conveniens, honeſtum; & הוֹגֶן, decentia, decus, honeſtas; Bu. Lex.

Rad.8. הָדַד; Unde, הֵידָד; vox calcantium,meſſem facientium, nautarum,ovantium, hoſtium invadentium; &c. celeuſma; euge,&c. Occurrit autem, הֵידָד celeuſma, Iſa.16.9,10. Jer.25.30..48.32..51.14. & contractè, הֵד celeuſma, echo, Ezech.7.7.

Rad.9. הָדָה eſt, immittere; extendere; porrigere; R. Jehudah, ſcribit,primum ה, poni pro י, ac idem eſſe quod יָדָה; Chald. אוּשִׁישׁ, extendit; Pag. Bu. Cocc.&c. Occurrit autem, הָדָה extendet, Iſa.11.8.

Rad.10. הָדַךְ eſt, conterere; opprimendo contundere; Pag.Merc. pro רָכָא vel דּוּךְ; Cocc. Occurrit, Imper. ſing. m. cum ו cop. ſic, וְהָדוֹךְ & contere, Job.40.30.

Rad.11. הָדֹם; Unde, הֲדוֹם m. ſcabellum; ſuppedaneum; ſemper junctum legitur, הֲדוֹם רַגְלַיִם q.d. requies pedum; quaſi à דּוּם, Cocc. Occurrit autem, Simpl.& cum לְ & וְלְ præf. ſic, לַהֲדוֹם ſcabellum, Pſal. 110.1.Iſa.66.1.Lam.2.1. לַהֲדֹם ſcabello, Pſ.99.5..132. 7. וְלַהֲדוֹם & ſcabello, 1 Chron.28.2.

Rad.12. הָדַס; Unde nomen maſc. radicale.viz. הֲדַס myrtus, Neh.8.15. Iſa.55.13. & cum ו cop. וְהֲדַס & myrtus, Iſa.41.19. in pl. m. cum הַ demonſtr. præf. הַהֲדַסִּים myrtos, Zach.1.8,10,11.

Rad.13. הָדַף eſt trudere; pellere; depellere; impellere; expellere; deturbare; ut in præt.kal, 3.ſ.m. cum י Aff. הֲדָפוֹ depulit eum, Num.35.22. Jer.46.15. & in 1.ſ. cum ו præf.& הִ Aff. וַהֲדַפְתִּיהוּ & depuli te,Iſa. 22.19. in Infin.kal, cum בְּ & לְ præf. בַּהֲדוֹף in expellendo,Deut.9.4. לַהֲדוֹף ad expellendum,Deut.6.19.ſed, cum לְ præf.& הִ Aff.cholem tranſponitur, & in camerz-chatuph mutatur; ſic, לְהַדָּפָהּ ad depellendum eam,2 Reg.4.27. in fut.kal, occurrit in 3.ſ.m. & cum וֹ & ם Aff.ſic, יְהַדְּפוֹ depellet,Prov.10.3. יְהַדְּפֵם depulerit eum,Num.35.20. יְהַדְּפֵם diſpellet eas, Joſ.23.5. item,in pl.m. & in 3.pl.m. cum ו, pro י, ante Aff.הוּ, ſic, תֶּהְדְּפוּהוּ impelletis, Ezech.34.21. יְהַדְּפוּהוּ depellunt eum,Job.18.18.

Rad.14. הָדַר eſt,i. honorare, &c. vide poſt Nomina; Nam,inde,No.maſc. הֵדֶר honor, gloria, decor, decus, Dan.11.20. & in aliâ formâ cum duplici ד, ſic הַדָּר idem; refertur propriè,ad qualitatem & ornatum habitus; ſicut, אַדִּיר, ad quantitatem & ejus excellentiam; & אַבִּיר, ad robur corporis & actionum; Merc. Occurrit autem, הָדָר gloria, &c. Lev.23.40. Deut.33. 14.Pſal.149.9.Iſa.53.2. & cum ו cop. וְהָדָר & decus,&c. 1 Chron.16.27.Job.40.5. Pſal.8. 6..21.6.. 96.6.. 104.1.. 111.3.Prov.31.22. & cum בְּ præf. בְּהָדָר cum gloria, Pſal.29.4. in conſtr.eſt, הַדַּר decor,Pſal.145.5,12. Iſa. 35.2. & cum לְ & מִ præf. וְהַדַּר & decus, Prov.20.29. וּמַהֲדַר & propter decus,Iſa.2.10,19,21. & cum י, וְ, הָ, & ה Aff.ſic, הַדְרִי decorem meum, Mic.2.9. בַּהֲדָרִי ob decorem meum, Ezech.16.14. הֲדָרֵךְ & decor tuus,Pſal.45.4. וְהַדְרֵךְ idem,Pſal.45.5..90.16. הַדָרֵךְ decorem tutum, Ezech.27.10. הֲדָרָה decor ejus, Lam.1. 6. וַהֲדָרָה & decor ejus, Iſa.5.14. in pl. m. הֲדָרִים; & in conſtr. cum בְּ præf.ſic, בְּהַדְרֵי in decoribus, Pſ.110. 3. Dein,ii. Indè No.fæm. הַדָּרָה idem; honor, gloria, &c. Occurrit autem tantùm in Conſtr. & cum בְּ & לְ ei præf.ſic, הַדְרַת decor, Prov.14.28. בְּהַדְרַת in decore, 1 Chron.16.29. Pſal.29.2..96.9. לְהַדְרַת in decore, 2 Chron.20.21. & verbum in kal, הָדַר eſt,honorare, honorem habere, vel,exhibere; &c. ut in 2.ſ.m.præt.kal, cum ו conv.præf. ſic, וְהָדַרְתָּ & honorabis, Lev.19.32. &,in part.pa-ul kal,ſ.m. הָדוּר decorus, Iſa.63.1. & in fut.kal,2.ſ.m. תֶּהְדַּר honorabis,Exod.23.3. Lev.19.15. in Niphal, נֶהְדָּר honore affectus eſt, cohoneſtatus eſt; ut in præt,Niph. 3.pl. cum camerz, ſub daleth,ob pauſam; ſic, נֶהְדָּרוּ honorati fuerunt,Lam.5.12. in hithpael, הִתְהַדֵּר honoravit ſeipſum, celebravit ſeſe; decorem vel honorem ſibi arrogavit,&c. ut in fut. hithp. 2.ſ. m.ſic, תִּתְהַדַּר decorabis te,Prov.25.6. Deindè,ii.Signif. 2. hujus Rad.eſt, in part.paul kal, pl.m. הֲדוּרִים, curva & ambiguoſa; Cocc.tortuoſa,ſeu inæqualia; Bu. Ex uſu Chald.nam, הָדַר Chald. eſt, circuire,converti; redire,reverti; ab Hebræo, חָזַר; unde, הָדוּר tortuoſum, reflexum,& variè rediens; Bu. Cocc. &c. Occurrit autem, cum ו cop.præf.ſic, וְהַדּוּרִים & tortuoſa,Iſa.45.2.

Rad.15. הוֹ, Ho; eſt dolentis particula; extat autem, הוֹי heu, Am.5.16.

Rad.16. הוּא; eſt Pronomen tertiæ perſonæ, maſc. ille,ipſe,iſte; ſæpe includit verbum ſubſtantivum, eſt; ut Gen.2.11. & 10.9. in fæm. הִיא ipſa; & pl.m. הֵם & הָמָּה, illi,iſti, videantur ſuis locis.

Rad.17. הוֹד eſt celebritas,dignitas,majeſtas; Unde quis celebratur; & quæ eum celebrem & glorioſum reddit; Cogn.cum הָוָה ex יָהָה. Occurrit autem, הוֹד decor; decus, gloria, 1 Chron.16.27..29.25. Job.37.22.. 39.20. Pſal.21.7..96.6..104.1.. 111.3. Iſa.30.30. Dan.11.21. Zach.6.13. & cum ו cop.& וְ præf. וְהוֹד & decor, Job. 40.10. וְהַהוֹד & decor, 1 Chron.29.11. Item, cum י, וְ, & הָ, Aff. וְהוֹדִי & decor meus, Dan. 10.8. הוֹדֵךְ decor tuus, Pſal.8.2..45.4. הוֹדֶךָ idem, Pſal.145.5. Prov.5. 9. ut &, cum הָ Aff. & מִ præf. מֵהוֹדֶךָ de gloria tua, Num.27.20. הוֹדוֹ decor ejus, Pſal.148.13. Hoſ.14.7. Hab. 3.2. Zach.10.3. הוֹדוֹ decus ejus, Jer.22. 18.

Rad.18. הָוָה duo ſignificat; i.eſſe; fuit; Unde, in part.ben.kal, ſing. m. הֹוֶה ens, exiſtens; es, eſt, &c. Neh.6.6. Eccl.2.22. & in imper.kal,2.ſ. m. הֱוֵה eſto, Gen. 27.29. pro quo, eſt etiam cum Aleph,ſic, הֱוֵא eſto, Job. 37.6.& in 2.ſ.fæm.Imper. הֲוִי eſto, Iſa.16.4. Item, pro fut. kal,3.ſ.m. יְהֵוֶה, eſt, præter normam,contractè,& cum א, loco ה, (ut ſuprà) ſic, יְהוֵא erit, Eccl. 11.3. Deindè, ii. Signif.2.hujus radicis, eſt in No. הַוָּה ærumna; pravitas; infortunium; accidens ſubitum,caſus improviſus,&c. Iſa.47.11. Ezech.7.26.&,in aliâ formâ, הַוָּה idem; ſed,Occurrit tantùm in Conſtr. ſic, הַוַּת ærumna, Mic.7.3. cui etiam, ו & יְ præf. eo ſenſu, quo ſignifi-

cat

cat ſubſtantiam; id, ſcil. quod homini ex labore ſuo, reliquum exiſtit, & remanet; quaſi exiſtentiam dicas; ſic autem, extar, וְהָוַת & pravitatem, pravè partas opes, Prov.10.3. וּבְהַוַּת & in pravitate, Prov.11.6. & cum י Aff.& ! præf. eſt cum jod dageſchato, pro Vau ſic, וְהַוַּתִי & ærumna mea, Job.6.2. ut & cum לְ præf. ſic, לְהַוַּתִי ad ærumnam meam, Job.30.13. Item, cum בְּ præf.& ו Aff. ſic, בְּהַוָּתוֹ in pravitate ſua, Pſal.52.9. & in pl.fæm. ſic, הַוּוֹת ærumnæ, Job.6.30. Pſal.5.10..38.13..52.4.. 55.12.. 57.2..91.3..94.20. Prov.17.4..19.13. Atque inde, verbum in piel; tertia radicali ה, mutata in ת, quaſi, ab הוּת in kal, in poel, ſeu, in piel quadrato, eſt הוֹתֵת, prava machinatus eſt, ærumnas molitus eſt, &c. Unde in fut. poel, 2.pl.m.eſt, תְּהוֹתֵתוּ prava machinabimini, Pſal.62. 4. [Nomen Tetragrammaton, יְהוָה, veri Dei proprium, videatur inter Nomina divina.]

Rad.19. הוּר, eſt particula complorantis ſeu dolentis; minitantis, ſeu, minas denunciantis; &, interdum vocantis, ſeu vocandi; heu, hei, eheu, væ, ah; ô, heus, &c. Occurrit autem, הוֹי heu, væ, &c.1 Reg.13.30. Iſa.1.4, 24..5.8, 11, 18, 20, 21, 22.. 10.1, 3.. 17.12.. 18.1.. 28.1.. 29.1, 15..30.1..31.1..33.1..45.9, 10..55.1. Jer.22.13, 18.. 23.1..30.7..47.6..48.1..50.27. Ezec.13.3, 18..34.2. Am. 5.18..6.1. Mic.2.1. Nah.3.1. Hab.2.6, 9, 12, 15, 19.. Zeph. 2.5..3.1. Zach.2.10, 11..11.17. & cum ! cop. præf. ſic, וְהוֹי & heu, Jer.22.18..34.5.

Rad. 20. הוּם divexare, &c. quæ huc reducuntur à quibuſdam, videantur in Rad. הָמַם & הִים

Rad.21. הוֹן, m.eſt omnis affluentia bonorum externorum; Cocc. ſubſtantia; i.e, opes, divitiæ, ſat, ſatis, quod ſufficit; ſufficientia, &c. Pag. Bu. Occurrit autem, הוֹן opes, Pſal.44.13..112.3..119.14. Prov.1.13.. 6.31.. 8.18.. 10.15..11.4.. 13.11..18.11..19.4..24.4..29.3.. 30 15, 16. Cant.8.7. Ezech.27.12, 18. & ſemel, juxta Kimchi, cum א, pro ה, prima Rad. ſic, אוֹן opes, Hoſ. 12.9. Item, cum !, לְ, & לְ præf. לְהוֹן & ſubſtantia, Prov.12.27.. 13.7, וָהוֹן idem, Prov. 19. 14. לְהוֹן ad ſubſtantiam, Prov.28.22. Sic, cum præf. מִ, & הִ Aff. מֵהוֹנְךָ de ſubſtantia tua, Prov.3.9. ut & cum הִ & ו Aff. הוֹנְךָ opes tuæ, Ezech.27.26. הוֹנוֹ ſubſtantiam ſuam, Prov.28.8. in pl.m. הוֹנִים, & in conſtr. הוֹנֵי, divitiæ, opes; Unde, cum יִ Aff. eſt, הוֹנֵיךְ opum tuarum, Ezech. 27. 33.

Rad.22. הָוָה, eſt, ſtertere; ſomnolentum eſſe; dormire, dormitare, &c. Unde in part. benoni kal, הוֹוֶה ſtertens, ſternutans; & in pl. maſc. הוֹוִים ſtertentes, Iſa. 56. 10

Rad..23. הִי, heu, væ; eſt vox planctus, ſeu, interjectio lamentantis; ſed Hebræi volunt idem eſſe quod נָהִי; vide in נָהָה; Occurrit autem, cum ! cop. ſic, וְהִי & væ, Ezech.2.10.

Rad.24. הִיא, eſt Pronomen tertiæ perſonæ, fæm. illa, ipſa, iſta, ea, ſ.f. Gen.14.2. ſæpe ſcribitur cum ו, pro י, ſic, הוּא, ut, Gen.38.21. &c. ſic &, cum הַ demonſt. præf. הַהִיא vel הַהוּא illa, ipſa, iſta; ſ. f. & cum cop. וְהִיא vel וְהוּא & ipſa, Gen.23.43. &c. eſt à maſc. הוּא, & cum הַ demonſtr. הַהִיא vel הַהוּא ille, ipſe, &c. id vide; ut & in pl.fæm. הֵן & הֵנָּה illæ, ipſæ; &c. Vide ſuo loco.

Rad. 25. הָיָה eſt. eſſe; fuit; factum eſt; Pag. Bu. Cocc. Av. &c. Reſpondet noſtro verbo ſubſtantivo: ſicut &, הָוָה quod eſt fieri, vel eſſe; Nam & inde, Latina verba ſuo, & fio, ſumpta videntur; Merc. congruit cum חָיָה vixit; Hinc Græci pro He, uſurpant aſpirationem h.nem, & dicunt ἦν, à quo, deinde ἦμι; item ἴσχω; in quo, σχω, eſt affomatio; nam neceſſariò conſtant derivata ejus ex puris vocalibus; cum Hebræa radix habeat tres ex literis אֶהֱוִי quieſcentibus; Av. הָיָה, notat rei exiſtentiam, τὸ εἶναι, eſſe; ſæpiſſimè etiam, adeptionem vel extantiæ, vel, ſtatus, in actione aut paſſione; γίνεσθαι; h.e. exiſtere, quod, propriè loquentibus, valet eſſe incipere; vel talem eſſe ſive incipere ſive perſeverare; vel talem ſe præſtare; in Joh. 1.1,2,3. τὸ εἶναι, & τὸ γίνεσθαι, accuratè diſtinguuntur; ἐν ἀρχῇ ἦν; πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο; Cocc. extar, Job.1.1. Ezec.16.49. & cum ! conv. præf. וְהָיָה & erit, Pſal.1.3. Iſa. 7.18. Deut.31.26. &c. paſſim; nam loci hujus verbi in kal, ob frequentiam & multitudinem eorum, deſunt in Bu. Conc. Proinde hîc ſufficiant pauca quædam, hujus radicis in kal, exempla, præcipuè notanda; in 2.ſ.m.prætkal, הָיִיתָ fuiſti, Deut.23.7. & cum ! conv. וְהָיִיתָ & eris, Gen.17.4. & cum ה parag. וְהָיִיתָה & eris, pro eſto, &c. Jud.11.6. Hic Kimchi notat; duo defectiva in Scriptura, 2 Sam.15.33. וְהָיִתָ & eris, ſimplici jod; Item, 10.11. וְהָיִתָה & eris, ubi, ה, He additum parag. & ideò à Maſora non connumeratur pro defectivo; verùm in prius illud Maſoreth accommodata notata eſt, non eſſe aliud defectivum defectivi; i.e. omni ex parte mancum; Merc. Cev. & in 2.ſing.fæm. הָיִית fuiſti, f. Jud. 11.35. Ezech.36.13. pro quo, occurrit cum י, jod abundante, ſic, הָיִיתִי fuiſti, ſ. Ezech. 16.31. in 1. ſing. הָיִיתִי fui, Pſal.30.8. & cum ! conv. וְהָיִיתִי & ero, Gen 17.8. in 3.pl.prætkal; הָיוּ fuerunt; Hoſ.5.10. & cum ! conv. וְהָיוּ & erunt, vel, ſint, Gen.1.15. ſic, Exod.19. 11. וְהָיוּ, & erunt, pro ſint, parati, &c. Iſtud in præterito poni debet; ſed quia Latinè per Imperativum tertiæ perſonæ vertitur, ideo Sanctes in Imperativo repoſuerat; Vau autem præteritum mutat in futurum, quod aliquando pro Imperativo ſumitur; Merc. Cev. In 2. pl. m. הֱיִיתֶם fuiſtis, Deut.9.7. at Job. 6.21. quia nunc הֱיִיתֶם eſtis ei; in aliis exemplaribus, eſt, הֱיִיתֶם לוֹ לֹא fuiſtis non, i.e. in nihilum; etſi legant לוֹ illi; i.e. rivuli torrenti fallaci ſimiles fuiſtis; Merc. Cev. cum ! conv. וְהֱיִיתֶם & eritis, ſicut Dii, &c. Gen.3.5. ſic & in 1. pl. הָיִינוּ fuimus, Num.13.34. & cum ! conv. וְהָיִינוּ & erimus, Gen.47.25. Item, in 3.ſing. præt. kal, הָיְתָה fuit, Ezech.37.1. & cum הַ Interrog. (pro הַ ob ה cum kametz ſeq.) הֲהָיְתָה num fuit? Joel.1.2. & cum ! cop. וְהָיְתָה & erit, Num.19.9. & in panſa eſt cum kametz penult. pro ſcheva, ſic, הָיְתָה fuit, Iſa.14.24. & 64.10. Item, Lam.1.8. in benoni kal, ſ.f. הוֹיָה eſt, exiſtens eſt, f. Exod.9.3. in Infin.kal; ex forma Chald.cum tzere ult. ſic, הֱיֵה eſſe, Ezech.27.10. vel in cholem; הֱיוֹ, vel cum ה poſt cholem, ſic, הֱיוֹת eſſe, 1 Reg.13.32. Jer. 15.18. & Gen.18.18. ſicut etiam in forma וֹת, ſic, הֱיוֹת Ruth. 1.13. Ezech.34.8. quæ ultima forma occurrit cum variis affixis; ut cum ו, הָ, ־, ־ָם, ־ָם, ־ֶ, ־נוּ, ־ְכֶם, ־ָה, & ־ָן, prout ſeq. הֱיוֹתוֹ eſſe eum, Ezech. 34. 12. הֱיוֹתְךָ eſſe te, Jud.18.19. הֱיוֹתִי eſſe me, Jon.4.2. הֱיוֹתָם eſſe eos, Exod. 10.6. הֱיוֹתְכֶם eſſe vos, Jer.44.8. הֱיוֹתֵנוּ eſſe nos, 1 Sam.25.16. הֱיוֹתָהּ eſſe eam, Iſa.48.16. & הֱיוֹתְךָ eſſe te, fæm. Iſa 60.15. Sed occurrit etiam hæc forma cum variis præf. ut cum בְּ, לְ & מִ præf. Sic, בִּהְיוֹת in eſſe,

esse, i.e. quum fuisset, Exod.19.16. cui etiam quædam sunt aff. ut בִּהְיוֹתוֹ in eum esse, i.e. cùm esset, Jer.39.15. 1 Reg.12.6. Isa.55.6.&c. & בִּהְיוֹתָם in eos esse, i.e. cùm essent illi, Gen.4.8. בִּהְיוֹתְכֶם in esse vos, i.e. cùm esseris, 1 Chron.16.19. & בִּהְיוֹתֵךְ in esse te, i.e. cùm esses, fæm. Ezech.16.22. Item, לִהְיוֹת esse, Gen.10.8. 1 Reg.8.16. cui ו cop. præf. וְלִהְיוֹת & esse, Esth.8.13. Item, מִהְיוֹת ab esse, i.e. ne sit, vel sint, Exod.9.28. 1 Sam.2.31. cui etiam ךָ & ם sunt aff. sic, מִהְיוֹתְךָ ab esse te, vel ut sis, &c. Isa.49.6.& מִהְיוֹתָם ab esse eos, i.e. ne sint ipsi; vel, ex quo erunt ipsi, i.e. eorum quisque veniens, &c. Merc. Hag.2.16. aliàs 17. in Imper. kal, f.m. הֱיֵה esto, Exod.18.19. & cum ו cop. וֶהְיֵה & esto, Gen.17.1. & in pl.m. הֱיוּ estote vos, Num.16.16. cui ו cop. est præf. sic, וְהִיוּ & estote, vel sitis, 2 Sam.2.7. & 1 Sam.4.9. Item, in sing. fæm. הֲיִי esto tu, fæm. Gen.24.60. in fut. kal, 1. sing. אֶהְיֶה ero, Exod.3.12. & v.14. bis occurrit; sic, אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה Ero qui Ero; Pag. i.e. Sum; unum ex Dei nominibus, idem cum Jehova, quo alluisse volunt Christum, Joan.18. cum diceret, Ego sum, &c. Merc. sic v.8. ibid. אֶהְיֶה Ero, misit me ad vos; cum ו cop. וְאֶהְיֶה & ero, Gen.31.3. ut & cum ו conv. וָאֶהְיֶה & fui, 2 Sam.7.6. Psal.102.8. Sed occurrit etiam defectivè, cum Apocopa scil.3.Rad. ה; sic, אֶהְיְ ero, Hos. 13.14. ero mors tua, ô mors; ero morsus tuus, inferne; cui etiam formæ defectivæ ו conv. est præf. sic, וָאֶהְיְ & fui, v.7. ibid. & Psal.69.12. Item in 3. sing. m. fut. kal, יִהְיֶה erit, 1 Reg.13.32. essendo erit, i.e. prorsus erit; sic Gen.18.18. & cum ה interrog. הֲיִהְיֶה num fuit? vel, erit? 2 Reg.7.19. ut & cum שׁ præf. sic, שֶׁיִּהְיֶה quod erit, vel futurum est, Eccl.1.9. Sed occurrit etiam defectivè, per Apoc.3.rad. ה; sic יְהִי erit, vel sit, aut fiat, Gen.1.3,6.&c. Psal.72.17. & cum ו conv. præf. וַיְהִי & fuit, Gen.1.3. Exod.9.24. ut & cum ו cop. וַיְהִי erit, vel sit, v.6. ibid. & Gen.9.27. ut & Psal.81.16. & Exod.9.22. sic & in 3.f.f. תִּהְיֶה erit, Am.7.5. pro quo etiam occurrit per Apoc. תְּהִי sit, vel erit, Psal.69.26. 119.173. cui & ו cop. & ו conv. est præf. sic, וּתְהִי & erit, 1 Sam. 18.21. & וַתְּהִי & fuit, fæm. Gen.10.10. ut & in 2. s. m. תִּהְיֶה eris, Jer.15.18: Item, in 1.pl.fut.kal, נִהְיֶה erimus, futuri sumus, Gen.44.9. & 38.23. & cum ו cop. וְנִהְיֶה & erimus, Gen.47.19. ut & cum ו conv. וַנִּהְיֶה & fuimus; Jer.44.17. pro quo etiam defectivè, per Apoc. occurrit וְנְהִי idem, Num. 13.34. Item in 3.pl.m.fut.kal, יִהְיוּ erunt, vel sint, Prov.5.17. Psal.19.15. cui & ו est cop. & ו conv. sic, וְיִהְיוּ & erunt, sive sint, 1 Reg.8.59. & וַיִּהְיוּ & erant, vel fuerunt, Gen.2.25. & 5.5. Item, cum שׁ, præf. שֶׁיִּהְיוּ qui erunt, Eccl.1.11. & in 2.pl.m. תִּהְיוּ eritis, fueritis, Isa.1.30. vel sitis, Psal.32.9. cui etiam Nun parag. additur, sic תִּהְיוּן eritis, Exod.22.31. Item in 2. sing.f. תִּהְיֶה eris, f.Hos.2.3. pro quo defectivè etiam occurrit, secundùm R.D.in Nah.3.11. sic, תְּהִי eris abscondita, &c. Cev. & sic cum ו conv. Ezech.16.34. וַתְּהִי & fuisti (vel fuit) contrà, Pag. Sed videtur potiùs, & fuisti in contrarium; cùm ad hanc vocem, 2.scil.f.f. relatum sit alioqui si 3. personæ esset, referendum erat ad תִּהְיֶה 3.f.f. Merc. Cev. Item, in 3.pl.f. תִּהְיֶינָה erunt, f. Lev.23.15. & 17. at cum ו cop. & ו conv. occurrit cum unico tantum jod; sic, וְתִהְיֶנָה & erunt, Jer.18.21. & וַתִּהְיֶנָה & fuerunt, 1 Chron.7.15. & semel etiam absque ה à tergo; sic, תִּהְיֶיְ Deut.21.15. In Niphal est, נִהְיָה factus est, Av. fieri; Item conteri, Pag. id Latinè dicimus confici; Merc. in Niphal enim non solùm significat fieri, vel effici; sed & contrariâ significatione, confici, & quasi defieri dicas; Bu.Lex.Niph. נִהְיָה est γίνεσθαι, γίνεται, factus est, Cocc. Occurrit autem, 1 Reg.1.27. si, vel, num à Domino meo Rege הַנִּהְיָה facta est, vel fuit, vel erit res ista? sic Joel.2.2. sicut ipse, i.e. ei similis, non נִהְיָה factus est, vel fuit; Item, Deut.4.32. cum ה interrog. præf. הֲנִהְיָה num facta est, ut res hæc magna? & in 2. sing.m. נִהְיֵיתָ factus es, Deut.27.9. Item, in 1.s. præt. Niph. sic Occurrit, Dan.8.27. in altera scil. significatione, נִהְיֵיתִי & נֶחֱלֵיתִי factus fui & ægrotavi; Hier. langui, &c. Pag. confectus fui; Bu.Lex. factus sum, ut ægrotarem, Av. confractus sum & infirmatus; Cocc. sic & in 3. sing. fæm. præt. Niph. Dan.2.1. Occurrit in eâdem Signif. וּשְׁנָתוֹ נִהְיְתָה & somnus ejus fractus est super eum, vel ei, i.e. periit ab eo; hoc est, perdidit somnum; Hieron. fugiit ab eo, Pag. & somnus ejus confectus fuit ipsi, i.e. fractus, interruptus, excussus, &c. Bu.Lex. Somnus ejus abruptus est; videtur esse ἐυφημισμὸς; Latini eum vixisse dicunt, qui mortuus est; sic, fuimus Troes; ego fueram; ità hic somnus fuerat, vel confectus erat, Cocc. Sed occurrit etiam in prima Signif. Jer.5.30. stupendum & turpe, נִהְיְתָה factum est, i.e. res stupenda & fœda facta est, Pag. vel fuit in terra, 70. ἐγενήθη; Av. & Jud. 19.30. non נִהְיְתָה fuit factum, nec visum simile; Pag. item, in part.f.m. Niph. נִהְיָה factus, effectus, confectus; Unde in fæm. part. sing. Prov.13.19. sic occurrit, תַּאֲוָה נִהְיָה desiderium factum (vel fractum; R.D.& R.Himmanuel utroque modo exponunt; Hier. si compleatur) dulcescet animo; R.D. quoque in libro Rad. nonnullos exponere asserit, factum, i.e. completum in tempore suo; & idcirco abominatio stultorum est recedere à malo; siquidem illis evenit eorum desiderium; Pag. Id quod & meo judicio potius est; Merc. Desiderium effectum; Bu.Lex. Huc etiam refert Kimchi, Mic.2.4. וְנָהָה נָהִי lamentabitur lamentum διαγασμὸν, de quo actum erit; sed malim lamentum verum, h.e. non fictum; Cocc. Atque indè nomina sacrosancta & divina אֶהְיֶה Ehjeh, Ero, Sum; usurpatum ut proprium nomen Dei ab æterna ejus essentia, Exod.3.14. Bu.Lex. Sic Deus omnipotens se vocat, qui non habet principium neque finem, ut in loco citato; & dixit Deus ad Mosen, Ero qui Ero, ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὤν; Et in eodem versu, Ero, (i.e. Deus cujus nomen est Ero) misit me ad vos, 70. ὁ ὤν; Av. Item, ii. Nomen tetragrammaton יְהוָה Jehova; Dominus, Deus; significat Deum qui fuit, est, & erit; Av. Quidam reducunt id ad Rad. הָוָה; sed de hisce vide plenius inter Nomina divina seorsim descripta.

Rad.26. הֵיךְ quomodo? idem quod אֵיךְ; nam א & ה sunt literæ faciè commutabiles; Av.& Sim. Pag. Bu. Cocc. &c. He ponitur vice Aleph, inquit R.D.in Pag. sicut & aliàs, Merc. Occurrit autem, 1 Chron. 13.12. הֵיךְ quomodo introducam ad me arcam Dei? Pag. Av. 70. πῶς, Av. Cocc. pro quo scribitur, 2 Sam.6.9. cum Aleph; sic, אֵיךְ quomodo veniet ad me arca Jehovæ? 70. πῶς, Av. Item, Dan.10.17. cum ו cop. וְהֵיךְ & quomodo poterit servus, &c. Pag. הֵיכָל vide in הָכַל; & אֲמֶן in הֵימִין.

Rad.27. הֵים, Fag. vel potiùs הִים, Merc. est frangere,

gere, confringere; tumultum facere; Pag. turbare; Merc.in kal flectitur,ut בָּנָ֫ךְ, בָּנַ֫ךְ; à בֵּין; Pag.(vel potiùs à יִין) quod est intelligere; sic הָמַ֫ךְ, הָמַ֫ךְ, &c.Pag. Av. Verba hujus Rad.non sunt ponenda in Rad. הָמַם, ut nonnulli fecerunt, Pag. הִים vel הוּם divexavit,turbavit; Bu. Lex. significat συγχυσιν, συντεταχθαι, Cocc.disturbavit impetuosè, strepitu coëtavit tumultuario; disturbavit; turbavit cum sonitu magno, impetum fecit; idem quod הָמַם, & non multum differt ab הָמָה, quod intransitivum est; tumultuarius, tumultu concitatus est; item affinitate alludit ad אֵימִים terribilis,crudelis; unde אֵימָה terror,&c. Hinc ὁτμάω, ὁτμίω, impetum facio; ὁτμη & ὁτμημα, impetus, &c. Av. Occurrit autem הָם præt.kal,3.s.m.cum ! conv.& ם aff. sic, וַהָמֵם מְהוּמָה גְּדוֹלָה & conteret eos contritione magnâ, Deut.7.23.Ubi ponitur & nomen & verbum; & Mem ultimum in וַהָמֵם est signum pronominis, pl. inquit R.D. & non Radicalis litera; nam si esset radicalis, Mem præcedens esset cum pathach, secundùm normam; alterum est nomen assumpto Mem in principio, i.e. contritio; tumultus,sonitus,strepitus, &c.Hieron.& interficiet illos donec penitùs deleantur; Pag.& divexabit eos; Bu.Lex. & concitabit, vel terrebit eos tumultu magno; Av.& turbabit eos,Cocc.&c.in Niphal, נָהוּם turbari, perstrepere, tumultuari; Bu.Lex. Unde in fut.Niph. יֵהוּם tumultuabitur; Atque inde in 3.s.f.cum ! conv. præf. וַתֵּהוּם & tumultuata est civitas, 1 Reg. 1. 45. & turbata est; Matthæus cap. 21.videtur reddidisse τεσσᾶσθη, commota est universa civitas, &c. Merc. sic Ruth.1.19. וַתֵּהוּם & tumultum fecit universa civitas; & 1 Sam.4.5. & tumultum fecit terra; Pag. in Hiphil הֵהִים fecit tumultuariò, excitavit tumultus; Av.perstrepuit,tumultuavit; Bu.Lex. Unde in fut. hiph.3.s.m. יָהִים tumultuabit; & in 1. sing. אָהִים tumultuabo; unde cum ! cop.præf.& ה parag. sic occurrit. וְאָהִימָה & perstrepam; Bu.Lex.& tumultuabo, vel tumultum faciam; Pag. Psal. 55.3.& sum disturbatus; Av.vel conturbatus; 70.in Pag. Item,in 3.pl.fæm. Mic.2.12.sic occurrit תְּהִימֶ֫נָה מֵאָדָם perstrepent præ hominibus; Bu.Lex.tumultuabunt, vel tumultum facient, aut strepitum, præ hominibus, i.e.propter hominum multitudinem, Pag.Av.&c. Atque indè nomen suprà positum,viz. מְהוּמָה fæm.divexatio,turbatio,strepitus, tumultuatio; Bu.Lex.tumultus,concitatio tumultuaria; ὁτμημα, ὁτμη, impetus, terror,&c. Av.70. ταραχὴ, ταραχὼ, δόμβω, σύγχυσις, Cocc. Occurrit autem, 1 Sam.5.9. & c.14.20. & erat tumultus magnus valdè; Av.vel,contritione magna valde, Pag. sic, Prov.15.16. melius est parum,&c.quàm thesaurus ingens & tumultus in eo,Av. Item,Isa.22.5. מְהוּמָה יוֹם dies turbationis, vel divexationis;Bu.Lex.contritionis; Pag.vel tumultûs, constr. מְהוּמַת idem,tumultuatio,vel contritio,vexatio,Pag.Bu. &c. ut 1Sam.5.11. quia erat מְהוּמַת־מָוֶת vexatio mortis, vel lethalis; Bu.Lex. tumultus, i.e. impetus mortis.in totâ civitate; Av.& Zach.14. 13. מְהוּמַת־ contritio Domini magna,&c.Pag.in pl.fæm. מְהוּמוֹת vexationes; Bu.Lex. tumultus Av.contritiones, Pag. 2Chro. 15.5. Item, indè No. מְהוּמוֹת pl.fæm. tumultus, impetus,pl.ut Am.3.9.& videre מְהוּמוֹת, tumultus plurimos in medio ejus; Av.qui solus describit hoc nomen in hac forma pl.f.cum vau cholem penult.neque enim ipsa vox, nec locus ejus extat in Pag. Bu.nec Cocc.&c. in quibusdam tamen exemplaribus est cum schurek penult.ut in præced. pl. forma; Conjug.autem Hiphil,in Bu.Conc.sic occurrit; הֵהִים fecit tumultuario, excitavit tumultus; perstrepuit; Unde,in fut.hiph. יָהִים perstrepet, &, in 1.sing. אָהִים, unde cum ! cop. & ה parag.sic, וְאָהִימָה & perstrepam, Pi.55.3. Sic in 3.pl.m. fut. hiph. יְהִימוּ, & in 3.pl.fæm. תְּהִימֶ֫נָה perstrepent,Mic.2.12. Atque indè, Nomen, מְהוּמָה, fæm.divexatio, turbatio, strepitus, tumultus,&c. extat autem, Simpl.& cum ה & י præf.sic, מְהוּמָה strepitus, Deut.7.23. 1 Sam.5.9. 14. 2. Isa.22.5. Ezech.7.7. הַמְּהוּמָה tumultus, Deut.28.20, Ezech.22.5. וּמְהוּמָה & strepitus,Prov.15.16.& in forma constr.f.f. מְהוּמַת tumultus,1 Sam.5.11.Zach.14.13. ut & in pl.f. מְהוּמוֹת turbationes,2 Chro.15.5.Am.3.9.

Rad.28. הִין; Unde,in hiphil, הֵהִין paratum se obtulit, ultrò, promptè voluit; paratus fuit; Pag.Bu.ad הֵן referunt quidam; Cocc. eo sensu,quo,qui se promptum & paratum offert,dicit, הִנֵּנִי ecce me,quasi in procinctu paratum,&c.Bu. Occurrit in fut.hiph.2.pl.m. cum ! conv.sic, וַהֲהִינִי & voluistis, Deut.1. 41. Deindè, הִין Hin,est mensura liquidorum, continens duodecim logos; Log autem habet ova sex; ergo, 72. ova; ità Kimchius; Coc.& Bu.ex Pag.Occurrit autem,simp.& cum וְ & ה præf.sic, הִין Hin,Ex.30.24.Ezec.45.24..46.5,7, 11.וְהִין & Hin,Lev.19.36.הַהִין Hin, Ex.29.40.Lev.23. 13.Num.15.4.5.6,7,9,10..28.5,7,14.Ezec.4.11..46.14.

Rad.29. הָכַל; unde, No. הֵיכָל masc.palatium; Regia; Templum, quando de Dei domo dicitur; Pag. Bu. Cocc.&c. respicit ad Radicem, יָכוֹל, vel הָכִיל continere, complecti; Cocc. propter י, jod,putant reduci ad יָכוֹל potuit, quòd hoc nomine, Basilica, seu Regia, aula, atrium, palatium significetur, ubi Rex, vel dominus aliquis prævalet, potentèr regnat aut dominatur; Hinc, & Tabernaculum fœderis seu conventus,& postea Templum Salomonis,hoc nomine,hechal dictum est, quòd, ibi, tanquam peculiarem Deus Majestatis suæ præsentiam & potentiam exhiberet & declararet; Merc.Occurrit autem, הֵיכָל Templum.Ezr.4.1.Ps.144. 12.Am.8.3. & cum !, ה, & וְ præf. וְהֵיכָל & Templum, Isa.44.28. הַהֵיכָל Templum,1 Reg.6.17,33..7.21. 2 Chron.3.18. Neh.6.10,11.Isa.6.1.Ezech.41.1,4,20, 21,25..42.8. Zach.8.9. וְהַהֵיכָל & Templum, Ezech.41. 15. Nah.2.7. Sic &, cum בְ, לְ, & מִ præf. בְּהֵיכָל in Templo,2 Chron.4.7,8. לַהֵיכָל Templi, Templo, 1 Reg. 6.5..7.3.2 Chron.4.22.Ezech.41.23. מֵהֵיכָל è Templo, Isa.66.6. in Constr. est cum pathach, sic, הֵיכַל Templum, 1 Sam.1.9. 1 Reg.6.3..21.1. 2 Reg.18.16. 2 Chro. 26.16..27.3.Ezra.3.10.Psal.5.8..79.1.. 138.2. Jer.7.4. 24.1. Ezech.8.16. Jon.2.5,8. Hag.2.18. Zach.6.12,13. cui &, בְּ & מִ sunt præf. וְהֵיכָל & Templum,Ezr.3.6. בְּהֵיכַל in Templo, 1 Sam.3.2. 2 Reg.20.18.. 24.13. 2 Chron.29.16. Psal.11.4..45.16. Isa.39.7. Dan.1.4. Hab. 2.20.Hag.2.15.Zach.6.14,15. מֵהֵיכָל ex Templo,2 Reg. 23.4.Mic.1.2.Item,cum לְ Aff.cui & מִ præf.sic, מֵהֵיכָלְךָ è Templi tui, Psal.48.10..65.5. מֵהֵיכָלֶךָ è Templo tuo, Psal. 68.30. & cum י Aff.cui etiam, בְּ, & וּבְ & מִ sunt præf. sic, הֵיכָלוֹ Templum tuum, Jer.50.28.. 51.11.Mal. 3.1. בְּהֵיכָלוֹ in Templo suo, 2 Chron.36.7. Psal.27.4 מֵהֵיכָלוֹ & וּבְהֵיכָלוֹ & in Templo suo, Psal.29.9. מֵהֵיכָלוֹ è Templo suo, 2 Sam.22.7. Psal.18.7.in pl.masc. הֵכָלִים, &

in

in Constr. הֵיכְלֵי Templa, Psal. 45.9. & cum ב præf. בְּהֵיכְלֵי in Templis, Prov. 30.28. Isa. 13.22. ut & cum ל præf. & ם Aff. sic, לְהֵיכְלֵיכֶם in Templa vestra, Joel. 4.5. Item, in pl. fæm. הֵיכָלוֹת Templa, Hos. 8.14.

Rad. 30. הָכַר est admirari, obstupescere; Pag. obstirmavit se; Bu. Lex. Occurrit in fut. kal, 2. pl. m. sic, תַּהְכִּרוּ miros vos exhibetis, mirabiliter vos obstirmatis, Job. 19.3. Atque inde, No. הָכָרָה fæm. obstirmatio, obduratio; quidam agnitionem, exp. & sic esset à נָכַר; Bu. Lex. & sic etiam, quidam, præcedens verbum exponunt, apparere, ostendere sese, vel cognoscendum exhibere; at in loco ex Job. citato, non pudet vos quòd appareatis mihi. i.e. apertè mihi adversemini; Merc. Occurrit autem, Nomen, in Constr. sic, הַכָּרַת obstirmatio, Isa. 3.9.

Rad. 31. הָלַל tria significat, i. in piel, הִלֵּל est celebrare, verbis illustrare, ut magnum & insigne bonum; notat enim prædicationem boni, & magnæ virtutis; Coc. laudare, laudibus extollere; Pag. Bu &c. Occurrit autem, præt. piel, in 3. s. m. & in 1. s. cum ה Aff. in 3. pl. cum ו conv. & ה Aff. in 2. pl. m. cum ו conv. &, in 1. pl. prout seq. הִלַּל laudavit, Psal. 10.3. הִלַּלְתִּיךָ laudavi te, Psal. 119.164. וַיְהַלְלוּ & laudabunt, Isa. 62.9. הֲלָלוּהָ laudarunt te. Isa. 64.10. וְהִלְלוּךְ & laudabitis, Joel. 2.26. הִלַּלְנוּ laudavimus, Psal. 44.9. in part. piel, s. m. מְהַלֵּל celebrans, qui laudibus evehit; Unde, in pl. m. & cum י, & præf. מְהַלְלִים laudantes, 1 Chron. 23.5. ומהללים & laudantes, 1 Chron. 27.13. 2 Chron. 20.21.. 30.21. וְהַמְהַלְלִים & laudantes, 2 Chron. 23.12. Item, in Infin. piel, cum ו, יִ, בְּ, & לְ præf. sic, יְהַלֵּל & laudare, 1 Chron. 16.36.. 25.3. בְּהַלֵּל in laudando, 2 Chron. 7.6. Ezr. 3.11. וּבְהַלֵּל & in laudando, 2 Chron. 5.13. לְהַלֵּל laudare, ad laudandum, 2 Sam. 14.25. 1 Chron. 23.5. 2 Chron. 5.13.. 8.14.. 20.19.. 23.13.. 29.30. Ezr. 3.10. Neh. 12.24. וּלְהַלֵּל & ad laudandum, 1 Chron. 16.4.. 23.30. 2 Chron. 31.2. & in Imper. piel, s. m. הַלֵּל laudato; Unde, in pl. m. הַלְלוּ laudate, Psal. 113.1.. 117.1.. 135.1..145.1.. 148.7.. 150.1. Jer. 20.13.. 31.7. & cum הוּ Aff. הַלְלוּהוּ laudate eum, Psal. 22.24.. 148.1, 2, 3, 4.. 150.1, 2, 3, 4, 5. Item, comp. cum nomine Dei, יָהּ sic occurrit, הַלְלוּיָהּ Halleluja, laudate Dominum, Psal. 104.35.. 105.45.. 106.1, 48.. 111.1.. 112.1.. 113.1, 9.. 115.18.. 116.19.. 117.2.. 135.1, 3.. 138.21.. 146.1, 10.. 147.1, 20.. 148.1, 14.. 149.1, 9.. 150.1, 6. Item, in Imper. piel, s. fæm. הַלְלִי lauda, Psal. 146.1.. 147.12. אֲהַלֵּל laudabo, Psal. 56.5. & in fut. piel, occurrit, in 1. s. & cum ה parag. cui & ו cop. est præf. ut & ה & נִי Aff. אֲהַלְלָה laudabo, Psal. 69.31.. 146.2. וַאֲהַלְלָה & laudabo, Ps. 145.2. אֲהַלְלֶךָּ laudabo te, Psal. 22.23.. 38.18. אהללנו laudabo eum, Psal. 109.30. Sic &, in fut. piel, 3. s. m. יְהַלֵּל sed cum sægol ante makkaph, sic, יְהַלֶּל laudabit, Psal. 63.7.. 102.19. & cum ה, & in pausa, ה Aff. יְהַלְלֶךָּ laudabit te, Prov. 27.20. יְהַלֶּלְךָ laudabit te, Isa. 38.18. ut & cum ו conv. præf. & ה Aff. וַיְהַלְלֵהוּ & laudavit eum, Prov. 31.28. Sic & in 3. s. f. cui & י præf. & ה Aff. תְּהַלֵּל laudabit, Psal. 150.6. וּתְהַלֶּלְךָ & laudabit te, Ps. 119.175. Item, in 3. pl. m. cui & ו conv. est præf. & ה & הוּ Aff. יְהַלְלוּהוּ laudabunt, Psal. 22.27.. 74.21.. 115.17.. 148.5, 13.. 149.3. Prov. 28.4. וַיְהַלְלוּ & laudaverunt, Gen. 12.14. Jud. 16.24. 2 Chron. 26.30. Neh. 5.13. יְהַלְלוּךָ laudabunt te, Ps. 84.5. יְהַלְלוּהוּ laudabunt eum, Psal. 69, 35.. 107.32. ut &, cum ו cop. & הָ Aff. וַיְהַלְלוּהָ & laudent eam, Prov. 31. 31. sicut etiam cum ו conv. præf. & הָ Aff. וַיְהַלְלוּהָ & laudarunt eam, Cant. 6.9. in pual, הֻלַּל laudatus est, celebratus, seu glorificatus est; Unde in 3. s. fæm. præt. pual, cum הָ demonstr. præf. sic, civitas הַהֻלָּלָה quæ laudata est; i.e. civitas laudatissima, Ezech. 26.17. ubi etiam cum cametz pro scheva, in penult. ob pausam. sicut etiam est, in 3. pl. præt. pual, sic, הוּלְלוּ laudatæ fuerunt. Ps. 78.63. in part. pual, s. masc. cui & י cop. præf. sic, מְהֻלָּל laudatus, 2 Sam. 22.4. Psal. 18.4.. 113.3. וּמְהֻלָּל & laudatus, 1 Chron. 16.25. Psal. 48.2.. 96.4.. 145.3. item, in fut. pual, 3. s. m. יְהֻלַּל laudabitur, Prov. 12.8. in hithpael, הִתְהַלֵּל laudare, seu jactare se, laudibus se efferre, gloriari; ut, in part. hithp. s. m. & cum הַ præf. מִתְהַלֵּל jactans se, Prov. 25.14. המתהלל qui se jactat, Jer. 9.23. itidem, in pl. m. cum הַ præf. הַמִּתְהַלְלִים qui se jactant, Ps. 97.7. &, in Infin. hithp. cum לְ præf. לְהִתְהַלֵּל ad gloriandum, Ps. 106.5. in Imper. hithp. s. m. הִתְהַלֵּל gloriare, jactare; unde in pl. m. הִתְהַלְלוּ gloriamini, 1 Chron. 16.10. Ps. 105.3. in fut. hithp. 2. sing. m. תִּתְהַלֵּל gloriaberis, Ps. 52.3. Prov. 27.1. &, cum cametz, in ult. ob pausam, תִּתְהַלָּל idem, Isa. 41.16. & in 2. s. f. תִּתְהַלְלִי gloriaberis, Jer. 49.4. Item, in 3. s. m. fut. hithp. יִתְהַלָּל gloriabitur, 1 Reg. 20.11. Psal. 63.12. Jer. 9.22, 23. & cum cametz in ult. ob pausam; יִתְהַלָּל idem, Prov. 20.14. Sic &, in 3. s. f. cum tzeri & cum cametz, תִּתְהַלֶּל gloriabitur, Ps. 34.3. תִּתְהַלָּל idem, Prov. 31.30. & in 3. pl. m. cum cametz, pro scheva, in penult. ob pauf. יִתְהַלְלוּ gloriabuntur, Psal. 49.7. Jer. 4.2. & in aliâ formâ, cum cholem in penult. pro pathach, & dagesch יִתְהוֹלְלוּ idem, Jer. 50.38. Item, cum ו cop. præf. וַיִּתְהַלֵּל & gloriabuntur, Psal. 64.11. Isa. 45.25. Inde Nomina, I. הוֹלֵל m. laus; laudatio; laudativum carmen; ut, in pl. m. הוֹלִים laudes, Lev. 19.24. Jud. 9.27. Et, ii. Indè, No. תְּהִלָּה f. laus, laudatio, collaudatio; actio laudandi; gloriatio, &c. Occurrit autem, תְּהִלָּה laus, Neh. 12.46. Psal. 33.1.. 40.4.. 65.2.. 119.171.. 145.1. 147.1.. 148.14. Isa. 60.18.. 61.3.. 62.7. Jer. 49.25. & cum י, בְּ, & וְ & לְ, sic, יְתִהָלָה & laus, 2 Chron. 20.22. Neh. 9.5. Isa. 61.11. בִּתְהִלָּה cum laude, Psal. 100.4. לִתְהִלָּה ad laudem, Deut. 26.19. Jer. 33.9. Zeph. 3.19. וְלִתְהִלָּה & ad laudem, Jer. 13.11. Zeph. 3.20 & informa Constr. תְּהִלַּת laus, Psal. 145.21. Jer. 48.2.. 51.41. Item, cum י Aff. cui & י cop. præf. תְּהִלָּתִי laus mea, Psal. 22.26.. 71.6.. 109.1. Isa. 43.1. Jer. 17.14. וְתִהְלָּתִי & laus mea, Isa. 42.8.. 48.9. 60. ut &, cum ךָ Aff. תְּהִלָּתְךָ laus tua, Deut. 10.21. & cum jod redund. post sægol, in penult. ob pausam, תְּהִלָּתְיךָ laus tua, Psal. 9.15. vel sic, cum ךָ, absque jod, cui & est בְּ præf. sic, תְּהִלָּתְךָ laus tua, Psal. 38.28.. 48.11.. 51.17.. 71.8, 14.. 79.13. בִּתְהִלָּתֶךָ in laude tua, 1 Chron. 16.35. Psal. 106.47. Item, cum ו, Aff. cui & י præf. תְּהִלָּתוֹ laus ejus, Psal. 34.2.. 66.2, 8.. 106.2, 12.. 111.10.. 149.1. Isa. 42.10. וּתְהִלָּתוֹ & laus ejus, Psal. 102.22. Isa. 42.12. Hab. 3.2. in pl f. cum cholem tantum, vel, cum Vau cholem; תְּהֹלוֹת vel, תְּהִלוֹת laudes, Exod. 15.11. Psal. 22.4.. 78.4. Isa. 63.7. & cum ו cop. præf. וּתְהִלוֹת & laudes, Isa. 60.6. Item, iii. Indè, No. מַהֲלָל m. laus, laudatio, glorificatio; ut cum י Aff. מַהֲלָלוֹ laus, vel laudem ejus, Prov. 27.21. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in aliâ Significatione ipsius verbi הָלַל, viz. insanire, furere; Pag. Eu. Cocc. irrationabili motu moveri; Cocc. ut, in fut. kal, 3. s. m. יְהוֹל, & in 3. f. תְּהוֹל, insanit; Unde, in 2. pl. m. תְּהוֹלוּ insaniatis, Psal. 75.5. & in part. benoni kal, הוֹלֵל insaniens; Unde, in pl. m. הוֹלְלִים in-

sanientes; Psal.5.6.&c. Vide inter Nomina. In piel, quadratâ scil. formâ, poel; sic, הוֹלֵל, contrariam habet significationem formæ הָלַל; viz. dedecorare, inglorium reddere; perturbare; pos, ad insaniam adigere, vertimus; Merc. insanum, stultum effecit; Bu. ut in part. pass. poel, sing. m. מְהוֹלָל insanus, Eccl.2.2.& in pl. m. מְהוֹלָלִים & in Constr. מְהוֹלֲלֵי insani, ad insaniam adacti; Unde, cum Aff. ־ַי, sic, מְהוֹלְלַי insanientes in me, Psal.102.9. in fut. poel, 3.s.m. יְהוֹלֵל insanire faciet, Job. 12.17. Eccl.7.7. Isa.44.25. in hithpoel, הִתְהוֹלֵל indecorè se gerere, immoderatè agi; i.e. insanire, furore agi; Merc. insanivit; Bu. ut, in præt. hithp. 3.pl. cum ו cop. & cum camets penult. ob paus. sed cum scheva extra paus. sic; וְהִתְהוֹלָלוּ & insaniant, Jer. 25. 17. וְהִתְהוֹלְלוּ idem, Jer.46.9. & in fut. hithp. 3.s.m. cum וַ conv. וַיִּתְהוֹלֵל & insanum agebat, 1 Sam.21.14. ut &, in fut. hithp. 3.pl. cum Scheva; at cum camets, in penult. ob pausam, sic, יִתְהוֹלָלוּ insanient, Jer.51.7. Nah.2.4. יִתְהוֹלְלוּ idem, Jer.50.38. Atque, inde, Nomina, i. Participiale Nomen, pl.m. cui & בַ & לַ sunt præf. sic, לְהוֹלָלִים insani, Psal.5.6. בְּהוֹלְלִים in insanos, Ps.73.3. לְהוֹלְלִים insanis, Psal.75.5.& ii. Indè, No. fæm. הוֹלֵלוּת insania, Eccl.10.13. Et, iii. Indè etiam, No. fæmin. הוֹלֵלָה vel, הוֹלֶלָה idem, ut in pl.f.& cum ו cop. præf. וְהוֹלֵלוֹת insaniæ, Eccl.1.17.7.25. וְהוֹלֶלוֹת & insaniæ, Eccl.2.12..9.3. Item, iii. Signif.3.hujus Rad.est, in hiphil, הֵהֵל splendere, lucere; vel in tranſitivè, lucere facere; ut, lucernam, ſolem, lucem ipſam; Cocc. ut in Infin. hiph. הָהֵל, unde cum בְּ præf.& ו Aff.est, בְּהֵלּוֹ in lucere facere ipſum; i.e. dum efficit ut ſplendeſcat; defectivè est, pro בְּהֵלְלוֹ; vel, ut quidam, est infin.kal, pro בְּהֵלְלוֹ in ſplendere, i.e. quando ſplendebat, &c. ità Pag. Sed Merc. Bu. Cocc. &c. priore modo. Item in fut. hiph. 3.ſ.m. יָהֵל, ſplendebit; Job.31.26. vel, ſplendebat, &c. pro quo, cum Epentheſi literæ א, Aleph, est יַאֲהִיל ſplendere faciet, vel, ſplendebit, Job.25.5. vel est à Rad. אָהַל, ibi vide. ſic, in 3.ſ.f. fut. hiph. תָּהֵל ſplendebit, Job.41. 9. & in 3.pl.m. fut. hiph. יָהֵלּוּ lucere facient, Iſa.13.10. Atque, indè, No. הֵילֵל m. ſtella matutina, ob ejus ſplendorem ſic appellata; Lucifer; Pag. Bu. Cocc. &c. Occurrit autem, הֵילֵל Lucifer, Iſa.14.12. Huc etiam referunt No. תְּהִלָּה fæm. lux, ſplendor, Job.4.18. lumen; alii exponunt ſtultitiam; inſaniam; juxta aliam hujus verbi ſignificationem; Pag. Bu. &c.

Rad.32. הָלָא; Unde, הָלְאָה, ultrà, trans, ulteriùs; Pag. Bu. & dicitur de remotione tam loci, quam temporis; Merc. Bu. Occurrit autem, ſimplicitèr; & cum מִ præf. ut ſeq. מֵהָלְאָה ulterius, Gen.19. 9. Num. 17. 2. & הָלְאָה & ulterius, Lev.22.26. Num.15.23.. 32.19. 1 Sam.10.4..18.9..20.22,36. Iſa.18.2,7. Ezech.39.22..43. 27. מֵהָלְאָה ab ultra, Gen.35.21. Jer.22.19. Am.5.24. Atque, indè, verbum in Conjugatione Niphal, נֶהְלָא ulteriùs est remotus; Unde, in part. Niph.ſ.m. נֶהְלָא longè remotus; atque, indè, in ſing. fæm. cum וַ præf. ſic, וְהַנֶּהְלָאָה & ultrà, ſive longè rejectam, Mic.4.7.

Rad.33. הָלָה; Radix non uſitata verbaliter; Indè tamen deduci poteſt, Nomen, תְּהָלָה, fæm. lux; amentia; inconſtantia; Occurrit autem, תְּהָלָה inconſtantiam, Job.4.18. Bu. Conc.

Rad.34. הָלַךְ est, ambulare, ire; abire, adire; Bu. Conc. ambulavit, ivit, inceſſit; ſcil. cum אֶל conſtructum, adivit, acceſſit; cum מִן, abivit, tranſiit; cum לִפְנֵי, præceſſit; cum אַחַר, ſecutus eſt; frequens est verbum in textu; & occurrit in præt. kal, 3.ſ.m. הָלַךְ ivit, &c. Gen.26.26..31.19..32.1.&c. ad Mal.2.6. in 53. circ.l. & in pauſa, cum duplice camets, ſic, הָלָךְ ivit, 2 Sam.15.14. 1 Reg.13.12..22.49. 2 Reg.13.6,11. 1 Chr. 18.6,13. 2 Chron.17.4. Jer.48.11. Ezech. 18.17. Sic, cum ו cop.vel, conv. וַיֵּלֶךְ & ivit, ibit, Joſ.17.7.1 Sam. 7.16. Iſa.8.8..58.8. Am.1.15. Zach.9.14. וְהָלַךְ & abibit, 1 Sam.6.8. & in 3.ſ.f.pr. kal, הָלְכָה abivit, Nah.3.10.& in pauſa, cum ־, penult. הָלָכָה abivit, Iſa.46.2. cui & præf. ו cop.vel conv. וְהָלְכָה & abiit, abierit, Deut.24.2. 2 Sam.17.17. Jer.3.1. Sic etiam, in 2.ſ m. præt.kal, cui & ו cop.vel conv. cum pathach, ſcil. vel, camets penult. in vel extra pauſam; prout ſeq. הָלַכְתָּ abiviſti, abieris, Gen.31.30. Num.22.37. Jud.8.1.1 Sam.10.2. 2 Sam.7.9. 16. 17..19.26.1 Reg.13.17.1 Chr.17.8.2 Chro.6.16.21. 12. הָלָכְתָּ abiviſti, 1 Reg.13.9. וְהָלַכְתָּ & abiveris, abibis, Deut.8.19..14.25..16.7..26.2..28.9. Jud.11.8..19.9.20. 13.1 Reg.2.42..11.38. וְהָלַכְתָּ & abi, Ex.17.5. & ſic etiam, in 2.ſ.f. eodem modo; (ſed in loco, Jer.31.21. eſt, cum י jod parag. ſic, הָלַכְתִּי ambulaſti, fæm.&c.) תָּלַכְתְּ ambulaſti, Ezech. 16.47. הָלָכְתְּ ambulaſti, Jer.31.21. Ezech.23.31. וְהָלַכְתְּ & ibis, Ruth.2.9. 1 Reg.14.2. prout &, in 1.ſing. itidem; הָלַכְתִּי abivi, Ruth.1.21. Neh.2.16. Job.31.5. Pſal.26.1. Jer.2.23. הָלָכְתִּי ivi, Gen.35.3. וְהָלַכְתִּי & ibo, ivi, Lev.26.24,28. Jud.1.3..9.9,11,13.1 Sam.23.23. 2 Sam.10.11. וְהָלַכְתִּי & ibo, Jud.4.8. Item, in 3.pl.præt. kal, הָלְכוּ iverunt, ambularunt, &c. Gen. 14.24. Exod.14.29. & 15.19.&c.ad Am.2.4.in 40.circ. l.&, in pauſa, cum camets penul.ſic, הָלָכוּ iverunt, Pſ.119. 3. Jer.2.8..9.9..32.23..50.3,6. Ezec.20.13,21. Hoſ.7.11. & cum ו cop.vel conv. וְהָלְכוּ & iverunt, ibunt, 1 Sam. 2.20. Job.1.4. Iſa.12.3..35.9..60.3,14. Jer.11.12. Mic.4. 2. Zeph.1.17. Zach.8.21. Item, cum הַ demonſtr. ante הָ, & cum א parag. in fine, ſic, הַהָלְכוּא qui iverant. Joſ 10.24. & in 2.pl.m. cui & ו conv. est præf. ſic, הֲלַכְתֶּם iviſtis, Deut.1.31. 1 Sam.10.14. Jer.44.23. Ezech.5.7..11.12. & הֲלַכְתֶּם & abibitis, Gen.19.2. Lev.26.23,27. Hoſ.3.3. 23.16. Jud.21.21. 1 Reg.9.6. 2 Chron.7.19. Jer.7.23. 29.12. & in 1.pl.præt.kal; cui ו conv.præf. הָלַכְנוּ ivimus, Deut.2.14.. Joſ.24.17.1 Sam.9.6. Mal.3.14. וְהָלַכְנוּ & abibimus, Gen.34.17. in part. benoni kal, ſ. m. הוֹלֵךְ, vel, abſque vau, הֹלֵךְ ambulans, incedens, proficiſcens, abiens, &c. Gen.15.2.. 18.16.. 24.42..25.32. &c.ad Zac. 2.6. in 90.circ. l. & cum ו, הַ, לַ & בַ præf. וְהוֹלֵךְ & ambulans, Prov.28.26. הַהוֹלֵךְ qui it, vel abit, &c. Gen.2. 14..13.5..24.65. Exod.14.19. Lev.11.20,21. Deut.1.30, 33..20.4..31.6,8. Hoſ.8.3.5. Pſal.128.1. Hab.1.6. הַהוֹלֵךְ ſicut incedens, Iſa.30.29. לַהוֹלֵךְ abeunti, Jer.22.10. in pl.m. הוֹלְכִים, euntes, abeuntes, proficiſcentes, &c. Gen. 37,25. Exod.33.15. &c.ad Ezech.13.3. in 20. propè l. cui etiam ו cop. præf. וְהוֹלְכִים & euntes, 2 Sam.15.11. ut & cum הַ demonſtr.præf. ſic, הַהוֹלְכִים ambulantes, euntes, qui ambulant, &c Gen.32.19. Exod.10.8.&c.ad Jer.19.10. in 20.circ.l. Item, cum לַ præf. לַהוֹלְכִים euntibus, Pſal.84.12. Iſa.42.5. & in pl.m.conſtr. cui & ו & sunt præf.ſic, הוֹלְכֵי euntes, Jer.6.28. וְהוֹלְכֵי & euntes, Jud.5.6,10. לַהוֹלְכֵי euntibus, Prov.2.7. & in ſ.fæm. ben.kal, הוֹלָכָה ambulans, Jer.3.6. & in alterâ formâ cum duplici ſægol, & ת, ſic, הוֹלֶכֶת ambulans, 2 Reg. 4.23. cui & הַ dem præf. הַהוֹלֶכֶת ambulans, Gen.32.20.

Lev.

Lev.11.27. Neh.12.38. in pl.fæm. cum vel abſque Vau, ſic, הוֹלְכוֹת euntes, Neh.6.17. abſque vau, Exod. 2. 5. הֹלְכוֹת idem, 2 Chron.9.21. cui & ה dem. eſt præf. הַהוֹלְכוֹת euntes, 1 Sam.25.42. in Infin.kal, הָלוֹךְ vel, הָלֵךְ ambulare,ire; ambulando, eundo,&c. Gen.8.3,5.. 12.15.. 26.13..31.30.&c. ad Zach.8.21. in 40.circ. ל & in aliâ formâ, cum ־, ſic, לָלוּךְ ire, Num.22.14, quibus, ל, & מ ſunt præf. הָלוֹךְ & ire, Jer.7.9..23.14. לָלוּךְ abire, Exod.3.19. Num.22.13. Job.34.23. Eccl 6.8. מֵהָלוֹךְ ab eundo, Num.22.16. ſed,cum מ præf. cholem mutatur in cametz chatuph, ante lineam makkaph,ſic, מֵהָלֵךְ præ ire, Eccl.6.9. in Imper.kal,ſ.m. הָלוֹךְ, & in fæm. הֹלְכִי ito, abito, &c. Unde,in pl.m. הֹלְכוּ abite, Jer.51.50. in fut.kal,1.ſing. אֵהֱלוֹךְ ibo. Job.17.1.. 23. 8. & in 3.ſ.m. cui & י conv. præf. ſic, יֵהָלוֹךְ ibit, Job. 16.6..20.25.Pſ.91.6. Jer.9.3. וַיֵּהָלוֹךְ tum abit,vel,& abivit,Job.14.20. Item,in 3.ſ.f.fut.kal, in aliâ formâ, viz. cum chirek ſub Ethan, & pathach,in ult.ſic, תֵּהָלֵךְ pervadet,Pſal.73.9. cui etiam formæ, י conv. eſt præf. ſic, וַתֵּהָלֵךְ & pervaſit,Exod.9.23.in 3.pl m. fut.kal, יֵהָלוּכוּ ibunt,Job.41.11.Pſal.81.14. In Niphal, נֵהָלַךְ abire coactus fuit ; abiit; quaſi præteritus eſt à ſeipſo ; Bu.Av. ut, in 1.ſing. præt.Niph. נֵהֱלַכְתִּי abeo; q.d.abire, i.e. evaneſcere cogor ; Pſal.109.23. vel, præteritus ſum,i.e. inſtabilis factus ſum ; Bu. Av. in piel, הִלֵּךְ ambulavit continuè; Item,cum Accuſativo, tranſitivè ; fecit ire, i.e.traxit ; Av. Occurrit, in 1. ſing. præt. piel, cum pathach, abſque, & cum cametz,in pauſa, ſic, הִלַּכְתִּי vel, הִלָּכְתִּי ambulavi, Job.30.28.Pſal.38.7..131.1.& in 3.pl. præt.piel, הִלְּכוּ ire fecerunt, Job.24.10. Lam. 5.18. in part.piel, ſ.m. cum ה & כ præf.ſic, הַמְהַלֵּךְ qui incedit, Pſal.104.3. כְּמַהֲלֵךְ ſicut veniens, viator,Prov.6.11. ut &, in pl. m. cum ה præf. הַמְהַלְּכִים ambulantes, Eccl.4.15.in Imper.piel,ſ.m.cum י cop. וְהַלֵּךְ & ito,Eccl. 11.9. In fut.piel, 1.ſing. אֲהַלֵּךְ ibo, Pſal.86.11.. 142.4. Prov.8.20. & in 3.ſ.m. יְהַלֵּךְ ibit, Pſal.35.14. Prov.6.28. Ezech.18.9. cui & י conv.præf. וַיְהַלֵּךְ & ivit, 1 Reg.21. 27. Item,in 1.pl. fut.piel ; נְהַלֵּךְ ambulamus, Iſa.59.9. &,in 3.pl.m. יְהַלְּכוּ ambulabunt, Pſal.115.6. Eccl.8.10. Hab.3.10. & cum Nun parag.in fine,ſic, יְהַלְּכוּן ambulabunt, Pſal.89.16..104.10,26. in hiphil, הַהֲלִיךְ ambulare fecit ; vel,ambulavit; unde,in part.hiph. מַהֲלִיךְ ambulans ; & in pl.m. מַהֲלִכִים ambulantes, Zach.3.7.in Hithpael, הִתְהַלֵּךְ fecit ſe ambulare ; conatus eſt incedere ; Av. itavit ; obambulavit ; continenter, & indefinenter ivit ; Bu.in præt. hithp.3.ſ.m. Occurrit cum ſægol ante makkaph ; ſic, הִתְהַלֵּךְ ambulavit, Gen.6.9.1 Sam.30.31. & cum ו cop. ſic, וְהִתְהַלֵּךְ & ambulavit, Exod.21.19.1Sam.2.35.in 2.ſ.m.præt. hithp. הִתְהַלַּכְתָּ ambulaſti, Job.38.16.Ezech.28.14. &, in 1.ſing. extra pauſam, cum pathach penult. הִתְהַלַּכְתִּי ambulavi,Gen. 24.40. 1 Sam.12.2. 2 Sam.7.7.2 Reg.20.3. 1Chron.17. 6.Iſa.38.3. ſed,in pauſa,cum cametz, penult. הִתְהַלָּכְתִּי ambulavi, Pſal.35.14. & cum ו conv. præf. וְהִתְהַלָּכְתִּי & ambulabo, Lev.26.12. Pſal.26.3. Item, in 3.pl.præt. hithp. הִתְהַלְּכוּ ambularunt, Gen. 48. 15. & in 1. pl. הִתְהַלַּכְנוּ ambulavimus, 1 Sam.25.15. Zach.1.11. in part. hithp. ſing.m. מִתְהַלֵּךְ itans, ambulans, Gen.3.8. Deut.23.15. 1 Sam.12,2. 2 Sam.7.6. Eſth.2.11. Pſal.68. 22.Prov.20.7..24.34.& in pl.m.cum ה præf. הַמִּתְהַלְּכִים ambulantes, 1 Sam.25.27. ut & in ſing. f.formâ, dupli-cis ſægol, ante ת; מִתְהַלֶּכֶת ambulans erat, Ezech. 1 13. in Infin.hithp.cum ל & מ præf. לְהִתְהַלֵּךְ ad perambulandum, Zach.1.10..6.7. וּמֵהִתְהַלֵּךְ & à perambulando, Job.1.7..2.2.& cum ב præf.& ה Aff. בְּהִתְהַלֵּכְךָ in ambulando te, Prov.6.22. in Imper. hithp. ſ. m. הִתְהַלֵּךְ ambulato, Gen.13.17..17.1. & in pl. m. cui & י cop. præf. הִתְהַלְּכוּ perambulate, Zach.6.7. וְהִתְהַלְּכוּ & perambulate, Joſ.18.8. in fut. hithp. 1. ſing. אֶתְהַלֵּךְ ambulabo, Pſal.43.2..101.2..116.9. cui י cop. præf. & ה parag.Aff. וְאֶתְהַלֵּכָה & ambulabo, Pſal.119.45. in fut.hithp. 3.ſ.m.cum cametz in ult. ob pauſam, יִתְהַלֵּךְ ambulabit, Job.18.8..22.14. & cum tzeri , extra pauſam,יִתְהֵלֵךְ idem, Pſal.39.7. Prov.23.31. cui & י conv. præf. וַיִּתְהַלֵּךְ & ambulavit, Gen.5.22,24. 2 Sam.11.2. 1 Chron.21.4. Ezech.19.6. in 3.pl.m.fut.hithp. יִתְהַלְּכוּ ambulabunt, 1 Sam.2.30.Zach.10.12. & cum cametz penult.ob pauſam ; יִתְהַלָּכוּ ambulabunt, 1 Sam.23.13. Pſal.77.18..82.5. cui & י conv.præf.& Nun parag. additur ; וַיִּתְהַלְּכוּ & ambularunt, Joſ. 18.4. Jud.21.24. 1 Sam.23.13.1 Chron.16.20.Pſal.105.13. יִתְהַלָּכְנוּן ob-ambulant, Pſal.12.9. Item, in 3.pl. f. fut. hithp. cum י conv.ſic, וְתִתְהַלַּכְנָה & obambular. Zach.6.7. Inde,nomina ; i. הֲלַךְ, vel הָלַךְ, m.ambulatio ; Item, viator, pro אִישׁ הֶלֶךְ vir ambulationis; vel, pro, אֹרַח ; iter faciens ; item fluxus, quo ſcil.fluida,quaſi eunt,i.e. fluunt ; Occurrit autem, הָלַךְ itio ; vir itionis, i.e.viator, 1 Sam.14.27. 2 Sam.12.4. Item, ii. Indè, No. הֵלִיךְ m. ambulatio,inceſſus, greſſus; in pl. m. הֲלִיכִים conſtr. הֲלִיכֵי unde,cum י ־, Aff ſic, הֲלִיכֵי greſſus mei, Job. 29.6. Et, iii. Indè, No.fæm. הֲלִיכָה, idem; ambulatio,inceſſus, greſſus ; iter, &c. Unde, in pl.f.cum cholem, vel,vau cholem,ſic, הֲלִיכוֹת itiones ; itinera, Job, 6.19. הֲלִיכוֹת inceſſus,ambulationes, Pſal. 68.25. Prov. 31.24.Hab 3.5.& cum יךָ Aff. הֲלִיכוֹתֶיךָ inceſſus tuos, Pſal.68.25. ut &, cum ב præf.& ם Aff. בַּהֲלִיכוֹתָם in ambulat. ſuis, Nah.2.5. Notandum autem, in loco, Prov.31.24. literas jod,& Aleph, tranſponi ; ut &, in Nah.2.5. ſecundum puncta, ſingularem notari numerum; ſed,ſecundum literas, eſſe pluralem numerum, &c. Av. Item, iv. Inde, No. מַהֲלָךְ, m.iter, profectio ; ut, in Conſtr. מְהַלַּךְ iter, Ezech.42.4. Jon.3.3.4. &, cum ךָ Aff.ſic, מַהֲלָכְךָ iter tuum, Neh.2.6. &,v. Hinc,No.pl.f. תַּהֲלֻכוֹת, profectiones ; ut, cum ו cop. Neh. 12. 31. וְתַהֲלֻכוֹת & progreſſiones,&c ut &, vi.Indè, No. pl.m. מַהֲלָכִים, viæ, ambulacra, ambulandi loca; Bu Lex. Zach.3.7. ut & præced. מַהֲלָךְ, eſt ambulatio, i.e.locus ambulationis ; & tempus itineris,&c.Coce.

Rad.35. הָלַם tria ſignificat ; i.tundere,contundere, obtundere, retundere ; conſtringere ; &c. ut in præt. kal,3.ſ.fæm. cum ו cop. וְהָלְמָה & tutudit, Jud.5.26. & in 3.pl.præt.kal ; cui & נִי Aff. ſic ; הָלְמוּ obtuderunt, Jud.5.22. Iſa.16.8. הָלְמוּנִי obtuderunt me, Prov.23.35. & in part.paul. הָלוּם contuſus ; Unde in pl.m. הֲלוּמִים in conſtr. הֲלוּמֵי obtuſi ; Iſa.28.1. Ubi dicitur, de vini efficacia, in debilitando animo & corpore ; contuſi à vino,&c. Cocc. & ſimil. omnes ; in Infin. kal , cum ו cop. cum ם ob pauſ. וְהָלוֹם & tundendo,1Sam.14.16.in fut.kal, יָהֲלוֹם tundet ; Unde,cum נִי Aff.eſt ; יְהַלְמֵנִי obtundat me, Pſal.141.5. & in 3.pl.m. cum Nun parag. יָהֲלוּמוּן tundunt, Pſal.74.6. in Hithpael, הִתְהַלֵּם obtudit ſeipſum,obtuſus fuit: Unde,in part.hithp. מִתְהַלֵּם obtuſus ; &,in pl.m. מִתְהַלְּמִים obtuſi ; pro quo, literis tranſpoſitis, cum כ præf. eſt, כְּמִתְהַלְּמִים quaſi obtuſa,

tusa, Prov.18.8. Indè, Nomina, i. masc. הוֹלֵם tusio, Isa.41.7. &, ii in aliâ forma, הַלּוֹם idem, Psal.73.10. Item,iii. No. הַלְמוּת fœm.est tudes, malleus; ut cum לְ præf.לְהַלְמוּת ad tuditem, malleum, Jud.5.26. &,iv.No. pl f.cum וֹ & לְ præf. sic, וּמַהֲלְמוּת & contusiones, Prov. 19.29.לְמַהֲלְמוּת ad contusiones, Prov.18.6. Deindè, ii. Signif.2. hujus Rad.est in Nomine, יַהֲלוֹם, m.Adamas; lapis pretiosus, à contusione dictus; quia contundit & confringit alios omnes lapides; Bu.Lex. Occurrit cum וְ cop.sic, וְיַהֲלוֹם & adamas, Exod.28.18.. 39.11. Ezech.28.13. Item, iii. Signif. 3. est in particula, הַלּוֹם vel, הַלֹם; Adverbium loci; hic, huc, illuc, usque huc; quasi ubi consistit percussio pedis: Merc. Occurrit autem, הַלּוֹם hîc,huc, Gen.16.13. Exod.3.5. Jud.18.3.. 20.7.Ruth.2.14. 1 Sam.10.22.. 14.38,40. 2 Sam.7.18. 1 Chron.17.16. Psal.73.10.

Rad.36. הֵם est pronomen tertiæ personæ pluralis masc. illi,ipsi,isti,&c.& sæpè pro substantivo verbo,sunt; ut, Gen.44.4. &c.loca ejus desunt in Conc. ut & ejus sing. הוּא ille,ipse, &c. Vide.

Rad.37. הָמַם & contractè, הַם, tumultuando turbavit; profligavit; quassavit, contrivit; Occurrit plenè, cum וְ cop.sic, וְהָמַם & contrivit,Isa.28.25. & cum נִי, pro יְ Aff.sic, הֲמָמֵנִי quassit me, Jer. 51.34. ut &, cum ם Aff. הֲמָמָם contrivit eos, 2 Chron.15.6. & in 1.sing.præt.kal, cum וְ conv. וַהֲמוֹתִי & conteram, Exod.23.27. Item,in Infin. kal, הוֹם, quassare; sed, cum לְ præf. & ante ם, Aff. cholem mutatur in kibbutz, sic; לְהָמֵם ad quassandum eos,Deut.2.15. Esth. 9.24. sic &, in fut.kal, יָהוֹם, conteret; sed, cum וּ cop.præf. est, cum kibbutz,& dagesch,ante ם, Aff.in 2.sing.m.sic, וּיהָמֵם & conteres eos, Psal.144.6. & in 3.f.m. cum וַ conv.cholem mutatur in cametz-chatuph, sic, וַיהָם & contrivit,Exod.14.24. Jud.4.15. Item,pro וַיְהוֹם, cum medio Mem planè redundante, juxta Masorethas, sic occurrit, וַיְהוֹמֵם & contrivit, 2 Sam.22. 15. vel est,pro 3.f.m. cum ם Aff. & וַ conv. & contrivit eos; sic, וַיהָמֵם idem, Jos.10.10.1 Sam.7.10.Ps.18.15.

Rad.38. הָמָה tumultuatus est; personuit; strepuit, perstrepuit, fremuit,&c. ut in 3.pl. præt. kal; הָמוּ fremuerunt,Psal.46.7. Cant.5.4. Jer.31.20. Zach.9.15. & cum וְ cop.præf.וְהָמוּ & fremuerunt,Jer.5.22..51.55. in part.benoni kal, sing.m. הוֹמֶה strepens,Prov.20.1. Jer. 4.19. & in sing f. הוֹמָה perstrepens, 1 Reg.1.41. & in pl.fœm. הוֹמוֹת strepentes,Ezech.7.15.Item,in infin.kal, cum כְּ præf.sic, כַּהֲמוֹת juxta strepere, Isa.17.12. &, in fut.kal, 1.sing.cum וְ cop.præf.sic, וְאֶהֱמֶה & perstrepam, Psal.55.18.vel,ob longiorem & graviorem pausam, resoluto ה in יֶ, sic, וְאֶהֱמְיֶה & perstrepo,Psal.77.4. &, in 2.sing.f. cui & וְ conv.præf.sic, תֶּהֱמִי perstrepes,Ps.42. 12..43.5. & וַתֶּהֱמִי & strepera fuisti, Ps.42.6. ut &, in 3.f. m.fut.kal, יֶהֱמֶה perstrepet,Jer.6.23..48.36.. 50.42. & in 1.pl.sic, נֶהֱמֶה fremimus,Isa.59.11.Item, in 3.pl. fut. kal; cui & וְ conv. præf. וַיֶּהֱמוּ frement,Psal.46.4..59. 7,15.Isa.16.11. וַיֶּהֱמוּ & perstrepuerunt, Isa.51.15. Jer. 31.35.pro quo cumNun parag.est, יֶהֱמְיוּן perstrepent, Psal.39.7..83.3. Isa.17.12. Atque,indè,Nomina; i.fœm. Adject. vel participiale, viz. הוֹמִיָּה strepera, Prov.7. 11..9.13.Isa.22.2. & in pl.fœm. הוֹמִיּוֹת strepera, Prov. 1.21. & ii.No.Subst.f. הֲמִיָּה strepitus; Unde, in forma constr. הֲמִית strepitus, Isa.14.11. Item, iii.Indè, No. הָמוֹן m.fremitus,strepitus, sonitus, tumultus; Undè, cum מִ præf.& ם Aff.est, מֵהֲמוֹנָם præ strepitu ipsorum Ezech.7.11.Sic & iv.huc reducunt quidam No.הֲמִיָּה f. idem, strepitus,&c. unde cum וּ Aff.& ad vel, propter, הֲמִיתוֹ strepitum vel sonitum ejus,Prov.19.18.vide & in Rad.מוּת,ad hiph.Sicut etiam quidam hinc formant No. pl.m. הֲמִים,constr.streperi,thrasones;Unde defectivum, cum מִ præf.& הֶם Aff.sic, מֵהֲמֵהֶם pro מֵהֲמִיהֶם ex thrasonibus ipsorum; Hebræi putant esse ex geminato Pronomine הֵם, quasi מֵהֵם אֲשֶׁר מֵהֵם neque ex illis qui ab ipsis sunt, i.e. liberis,posteris; sic Chaldæus, וְלָא מִבְּנֵיהוֹן neque ex liberis ipsorum; Sic Hebræi, ex ipsis, ex ipsis, i.e. ex posteris ipsorum; a lii vero, ex turba ipsorum, quasi idem esset cum הָמוֹן; Bu. Lex. ex strepitu ipsorum; quasi, ex הֵמָּה; (formæ גְּאֵה Job.40.11,12.) Coc.Occurrit autem,Ezec.7.11.

Rad.39. הָמַל, est loqui, sicut מָלַל; Pag. Unde, No. הֲמוּלָה Jer.11.16. vel, הֲמֻלָּה Ezech.1.24. sermo; loquela grandis; Pag.strepitus, tumultus; Merc. Bu. Lex. commotio; Bu.Conc. vel sonitus; Pag.ad radicem מָלַל reduci posse, Dagesch ostendit; Merc.

Rad.40. הָמַן est, multiplicare, augere; ut, in Infin. הָמוֹן; sed, ob Aff. כֶּם, cholem mutatur in cametz-chatuph, sic, יַעֵן הֲמֹנְכֶם pro eo quod multiplicari vos; Pag. vel, propter multiplicari vos; i.e.propterea quod copiosiores fuistis,&c. Merc. Atque indè,No.masc. הָמוֹן, multitudo; turba; copia; Bu. Cocc. &c. est cujusliber rei copia seu multitudo; speciatim, copia opum; i.e. divitiæ; Merc.Occurrit autem, הָמוֹן multitudo, 2 Chron.13.8..20.2. Job.31.34.Psal.42.5.Cant. 8.11.Isa.13.4..33.3.Ezech.23.42. Dan.10.6..11.11,13, & cum הַ, וְהַ, בְּ præf.cum Sægol, ante הָ, pro more, sic; הֶהָמוֹן multitudo, 1 Sam.4.14..14.16. 2 Sam.18. 29. 1 Reg.20.13,28..25.11. 1 Chron.29.16. 2 Chron. 14.10..20.12,15,24..31.10..32.7. Isa.16.14.Dan.11.11, 12. בֶּהָמוֹן & multitudo, 1 Sam.14.19. in multitudine,Ecci.5.9. & in forma constr.sic, הֲמוֹן multitudo, Gen.17.4,5. 2 Sam.6.19. 1 Reg.18..41. 2 Reg.7. 13. 2 Chron.11.23. Isa.17.12.. 29.5,7,8.. 32.14.. 60.5. 63.15. Jer.3.23..10.13..51.15,16.Ezech.26.13..30.10, 15..32.18..39.11,15. Dan. 11.10. Am.5.23. &, cum præf. לְ, כְּ & מִ; sic, וַהֲמוֹן & multitudo, Psal. 65.8. לַהֲמוֹן multitudini, seu ad multitudinem, Job.39.7. מֵהֲמוֹן præ multitud. Psal. 37.16. ut & cum ךָ, Aff. sic, הֲמוֹנֶךָ multitudinem tuam, Ezech.32.12. Sed, semel, Vau cholem mutatur in cametz-chatuph, scil.ante Aff. כֶּם; (& proinde Kimchi non vult esse, ab hoc nomine, הָמוֹן; sed esse Infin.kal; ut suprà, in verbo; quia, inquit istius formæ nomina, cholem cum affixis retinent; Bu.Lex.) sic, הֲמוֹנְכֶם multitud.vest. Ezech. 5. 7. item,cum וֹ Aff. הֲמוֹנוֹ multitud.ejus, Jud.4.7. Ezech.31.2. &, pro eo, וֹה, cum He,sic, הֲמוֹנוֹה multitud.ejus, Ezech.31.18..32.31,32.. 39. 11. ut & cum וְ præf. & וֹ Aff. וַהֲמוֹנוֹ & multitud.ejus,Isa.5.13.Item, cum הָ, Aff. הֲמוֹנָהּ multitud.ejus, Ezech. 7. 12,13, 14..29.19..30.4..32.12,16,24,25,26..39.16. cui & וְ est præf. וַהֲמוֹנָהּ & multitud. ejus, Isa.5.14. sic &, cum מִ præf. & ם, Aff. מֵהֲמוֹנָם de multitud.eorum,Ezech. 7.11. cui & וּ cop.præf.sic; וּמֵהֲמוֹנָם & propter multitud. cor. Isa.31.4. Item,semel, in hoc nomine, occurrit א, loco ה, post præf. הָ; sic, הָאֲמוֹן multitudinem, vulgum; Jer.52.15. Bu.Lex.Pag.Merc.&c. in pl. masc. הֲמוֹנִים multitudines, Joel.4.14. & in constr. cum הָ Aff.

Aff. ſic, הַמּוּנֶיהָ copiæ ejus, Ezech. 32. 20.

Rad. 41. הֶמֶס m. liquor; humor liquidus; liquor fluidus; Av. liquefactio, Pag.Merc. Unde in pl.maſc. ſicut exurit ignis הַמְּסִים liquefactionum, i.e. liquefaciens; Pag.Merc.vel, הַמְּסִים ſunt cremia,ſtipulæ, Iſa. 64.2. R.Sal.res liquidas exponit; quæ,facilè, ad ignem, liqueſcunt, & conſumuntur; &, ità eſſet à מָסַס; Bu. Lex. tanquam ardente igne הַמְּסִים liquefactionum; quaſi ab הֶמֶס in ſing. pro הַמְּסִים, à מָסַס Cocc.

Rad.42. הָמַר mæruit, mæſtus fuit,mærorem habuit; Cog.cum מָרַר & מָרַר amarus fuit,&c.item,cum מָרַר præcipitavit,feſtinavit; Unde,No. מְהֻמָּרָה f.mæror,vel obſcuritas, ; quidam exponunt foveam obſcuram; ità, Av. Unde,in pl.fæm. מְהֻמָּרוֹת mærores; Av. Sed pleriſque aliis, ſcrobes, foveæ; Pag.Bu.Cocc.&c. Occurrit cum בְּ præf.ſic, בִּמְהֻמָּרוֹת in mærores; Av. in foveas profundas; Pag.Pſal.140.11. Alii,præcipitia exponunt, reducentes ad מָהַר feſtinare; literis tranſpoſitis & geminatis; Merc.& ſic exponi poteſt, derepente; Cocc. Apud Rabb. ſæpe, ſepeliebant eos, n. oſſa בִּמְהֻמָּרוֹת in foſſis; Pag.

Rad.43. הֵן, & ante makkaph. הֵן־, En, Ecce; Adverbium demonſtrandi; Pſal.51.7. Num.23.34. Interdum, interrogativè,an,num? Jer.2.10. Pag. Bu.Lex. Sed Kimchi rectè comparat, Exod.8.22.& docet, particulam interrogativam, ſubintelligi; Item,pro,ſi, Jer. 3.1. Cocc.ſæpè eſt cum ה, in fine,ſic, הִנֵּה idem,ecce, ut Gen.24.43. 28.13.&c. Item cum Aff. הִנְנִי ecce me, Iſa.52.6. ubi Propheta ſignificat, Deum aliquando ità locuturum ad populum immediatè, ut non ſit alius,qui pro ipſo loquatur; Cocc.ſic, הִנּוֹ ecce eum,Num.23.17. הִנְּךָ Cant.1.16. & cum ה parag. הִנֵּהָ 2 Reg.7.2. Ecce tu,&c. dageſch ante ſerriles, docet eſſe de duplicatis; quaſi ab הֵנָּה ſicto; Merc. Ab hac autem demonſtrativa particula, הֵן ecce; eſt הֵנָּה huc; Joſ.2. 2.& repetitum, הֵנָּה וְהֵנָּה huc & illuc; Joſ. 8. 20. & עַד־הֵנָּה uſque huc, huc uſque; ut, 1 Sam.7.12. Unde contractum,ſic, עַדֵּנָּה huc uſque, Eccl. 4.2. & inde, per Apocopen literæ ה, ſic, עַדֵּן idem, v.3. Item, הֵן, vel, הֵן eſt pronomen tertiæ perſonæ, pl.fæm. illæ,ipſæ, iſtæ,&c. & cum ה parag. הֵנָּה idem; & pro verbo ſubſtantivo, ſunt,eſſent, &c. eſt à ſing. m. הוּא, & in fæm. הִיא; &c. Vide.

Rad.44. הָסָה; Unde,in piel, הִסָּה ſiluit, conticuit; ut,in Imper.piel,ſ.m.per Apocopen 3.Rad. ה, pro,הַסֵּה eſt, הַס ſile, Hab.2.20.Zeph.1.7. Zach.2.17. &, cum cametz pro pathach, ob pauſ.ſic, הָס ſile, Jud.3.19. Amos.6.10. 8.3. & in Imper. pl. maſc. ſic, הַסּוּ ſilete, Neh. 8.11. in Hiphil, הֶהֱסָה ſilere fecit; compeſcuit; Unde in fut.hiph. 3.ſ.m. cum וְ conv. itidem, per Apoc. pro וַיַּהֲסֵה eſt, וַיַּהַס & ſilere fecit, Num. 13.30.

Rad.45. הָפַךְ eſt, vertere; cum ſuis compoſitis,convertere; avertere, ſubvertere; obv.inv.&c. Item,mutare, commutare; & neutr.vel, paſſ.vertere ſe; verti; mutari,&c. Pag.Merc.Bu.ſignificat verſionem, vel, in nihilum; vel,in formam, aut qualitatem aliam; vel in locum alium; nunc, activum,nunc,neutrum; Merc. Occurrit autem, in præt.kal, 3.ſ.m. & cum וְ cop. præf.ſic, וָהָפַךְ verſus,mutatus fuerit; vertit, Lev. 13.3,4,13,20, 55. Deut.29.23. Joſ.7.8. Jud.20.41. 2 Reg.5.26. Job. 28.9.Pſal.66.6.105.25,29.Jer.20.16. וְהָפַךְ & mutavit, 2 Reg.21.13. Job.34.25. & in 3. ſ.fæm. הָפְכָה vertit, mutavit, Lev.13.10. ut &, in 3.ſ.m. cum ם, Aff. ſic, הָפְכָם ſubvertit eos,Job,9.5. Item,in 2.ſ.m. & in 1.ſing. cui & נִי conv.præf.ſic, הָפַכְתָּ vertiſti, Pſal.30.12. 41.4. הָפַכְתִּי ſubverti, Am.4.11. וְהָפַכְתִּי & vertam, ſubvertam, Jer.31.13. Am.8.10. Hag.2.23. ut &, in 3.pl.præt. kal, הָפְכוּ verterunt ſe, Pſal.78.9. & in 2.pl.m. cui & נִי conv.præf.ſic, וַהֲפַכְתֶּם vertiſtis,Am.6.12. וַהֲפַכְתֶּם & pervertiſtis, Jer.23.36.in part.benoni kal,ſ.m.cum וְ cop. וְהוֹפֵךְ & vertens, Am.5.8. & cum הַ demonſtr. præf. & י parag.Aff.ſic, הַהוֹפְכִי qui vertit,Pſal.114.8. Item,in pl.m.cum הַ demonſtr.præf. הַהוֹפְכִים qui convertunt, Am.5.7. In part.pahul,kal,ſ.m. הָפוּךְ verſus, converſus, reverſatus; everſus,&c.Unde,in ſing. fæm. הָפוּכָה verſa,Hoſ.7.8. & cum הַ demonſtr.præf. הַהֲפוּכָה quæ ſubverſa eſt,Lam.4.6. in Infin. kal; & cum בְּ & לְ præf. הָפוּךְ evertere,Prov 12.7. בַּהֲפוּךְ in ſubvert.Gen.19.29. וְלַהֲפוּךְ & ad evertendum, 1 Chron.19. 3. Sed cum aff. cholem tranſponitur, & mutatur in cametz-chatuph,ut cum Aff. נִי, הָ, (cui & לְ præf.) & ם, ſic; הָפְכִי ſubvertere me, Gen.19.21. וּלְהָפְכָהּ ad ſubvertendum eam,2 Sam.10.3. הָפְכָם vertere vos vel veſtrum, Iſa. 29.16. in Imper. ſing.m. הָפוֹךְ verte, 1 Reg. 22.34. 2 Chron.18.33. in fut.kal,1.ſing. אֶהְפּוֹךְ vertam, Zeph.3. 9. & in 3.ſ.m. & cum וְ conv. præf. יַהֲפוֹךְ vertet,Lam.3. 3. וַיַּהֲפוֹךְ & vertit,Gen.19.25. Exod.10.19. Deut.23.6. Jud.20.39. 2 Reg.9.23. Neh.13.2. Pſal.78.44. ſed, ante makkaph, cholem mutatur in cametz-chatuph; ſic, וַיַּהֲפֹךְ־ idem, 1 Sam.10.9. item,cum הַ interrog.præf. הַיַּהֲפֹךְ an mutabit,Jer.13.23. item,cum וְ conv.præf.& הוּ Aff. וַיַּהַפְכֵהוּ & evertit illud, Jud.7.13. & in 3.ſ.f. cum וְ conv.præf. וַתַּהֲפוֹךְ & vertit ſe, 2 Chron.9.12. ut & in 3.pl.m. cum וְ cop.& וְ conv. præf. וַיַּהַפְכוּ & ſubvertent, Job.12.15. וַיַּהַפְכוּ & verterunt ſe,1Sam.28.12. in Niphal, נֶהְפָּךְ & נֶהְפּוֹךְ, verſus eſt à ſeipſo,mutatus eſt, Av.ut, in prima forma, נֶהְפָּךְ verſus fuit,Exod.7.15. Lev.13.17,25.Joſ.8.20. Eſth.9.22. Job. 28.5. Pſal.32. 4. Lam.1.20..5.15. Dan.10.8.Hoſ.11.8. &,in cametz,ob pauſam; נָהֳפָךְ idem,Job.20.14.& cum וְ cop.præf.vel, eſt,in part. Niph. cum וְ cop. & ſic eſſet cum cametz,ut in quibuſdam exemplaribus,eſt; וְנֶהְפָּךְ & verſus eſt, Lev.13.16. Prov.17.20.Item,in præt.Niph.3.m.in altera formâ,cum וְ conv.præf. וְנֶהְפּוֹךְ & vertetur,Eſth.9.1. &,in 3.ſ.f. נֶהֱפְכָה verſa eſt,Lam.5.2. ut & in 2.ſ.m. cum וְ conv. וְנֶהֱפַכְתָּ & converteris,1 Sam.10.6.&,in 2.ſ.fæm. נֶהֱפַכְתְּ verſa es,Jer.2.20. & in 3.pl. præt. Niph. נֶהְפְּכוּ verſi,converſi ſunt, 1 Sam.4.19. Job.19.19..41.2. Pſal. 78.9. Dan.10.16.cui &, וְ cop.vel conv.præf. וְנֶהְפְּכוּ & verſi ſunt, vertentur, Exod.7.17. Iſa.34.9. Jer.30.6. in part.Niph.ſ.m. נֶהְפָּךְ verſus, ſubverſus; Unde, in 3.ſ.f. cum תִּ, ſic, נֶהְפֶּכֶת ſubverſa erit, Jon.3.4. In fut. Niph. 2.ſing.m. תֵּהָפֵךְ verteris,Job.30.21. Ezech.4.8. &,in 3. ſ.m. & cum וְ conv. וְיֵהָפֵךְ vertetur, Iſa.60.5. Joel. 3.4. וַיֵּהָפֵךְ & verſus fuit,Exod. 14.5. Iſa.63.10. ut &, in 3. pl.m.cum וְ conv. וַיֵּהָפְכוּ & converſæ ſint, Exod.7.20. in præt.hophal,3.ſing m. הָהְפַּךְ converſus eſt,Job.30.15. & in Hithpael, הִתְהַפֵּךְ, vertit ſe; Unde in part.hithp. ſ.m.& fæm. cum הַ dem. in תִּ,ſic; מִתְהַפֵּךְ vertens ſe, Jud.7.13. Job.37.12. הַמִּתְהַפֶּכֶת vertens ſe, Gen.3.24. in fut.hithp.3.ſ.f. תִּתְהַפֵּךְ vertetur, Job.38.14.Indè,Nomina,i. maſc.cui & לְ præf. ſic, הֲפֵךְ diverſum, Ezec.16. 34. לְהֵפֶךְ in contrarium, Ezech.16.34.& ii.No.fæm.cum ה

הַ præf. הַהַפְכָה ſubverſio,Gen.19.29. ut &, 3. No.fæm. מַהַפֶּכֶת vel, מַהְפֶּכֶת everſio,ſubverſio ; item, cippus, ab evertendo,& contorquendo corpore ; ut cum הַ præf. הַמַּהְפֶּכֶת cippus,ſubverſio, 2 Chron.1 6.10. Jer.20.2,3.. 29.26. & in forma conſtr. cum כְּ præf. כְּמַהְפֶּכֶת ſicut ſubverſio,Deut.29.23. Iſa.1.7..13.19. Jer.49.18.. 50.40. Am.4.11. Item,iv.No.pl.f.& cum בְּ præf. בְּתַהְפֻּכוֹת perverſitates, Deut. 32.20. Prov.2.11..6.14.. 8.13.. 10.31, 32..16.28,30..23. 33. בְּתַהְפֻּכוֹת in perverſitatibus, Prov.2.14. Item,v.Indè,No. geminatis ſecunda & tertia literis,Rad. ſic, הַפְכְפַךְ maſc.volubilis, verſatilis; verſatile ; Bu.Prov.21.8. Reverſa, i.e.tortuoſa, perverſa, eſt via viri, (impii,ſcil.aut doloſi) & extranei ; vel, ſic, & extranea,ſive,aliena, ſcil.via, viri impii,&c. Pag. Merc. Utroque modo, de ſideratur אִישׁ vir, vel, viri ; ut finis verſus oſtendit ; at mundi rectum eſt opus ; Cev. vel, potes & virum in ſe ſumptum,intelligere , i.e.hominem, ut homo eſt ; ut ſenſus ſit, perverſa (ſeu inverſa) eſt via viri,& extranea , ſeu aliena ; id eſt,inſolens ; Merc. Cev.vel,ſic, הַפְכְפַךְ דֶּרֶךְ אִישׁ וָזָר contraria, ſeu,perverſa,aut, inverſa ſit via viri,tum ipſe averſrus eſt ; nam via hominis,oſtendit hominem ; Cocc.vel, perverſiſſima eſt via viri, & extranea ; i.e. viri ſibi relicti ; הַפְכְפַךְ eſt propriè, perverſiſſimus ; nam geminatio radicis auget Significationem ; ità, Av.

Rad.46. הָצַן ; Inde, Nomen radicale, הוֹצֵן, maſc. currus falcatus, Ezech.23.24. genus bellici currus fuit, juxta Kimchi ; Bu.Lex. eſt genus quoddam armorum ; aut generali nomine, ſignificat arma ; inquit R.David, & ità Targum בְּמָאנֵי זֵינָא cum inſtrumentis armorum; armaturâ,vel,armaturis ; Bu.Conc.quidam clypeum exponunt ; Pag.ut ſit idem quod צִנָּה, ſcutum ; Merc. alii volunt idem eſſe , quod חוֹצֵן, cum cheth.i.e.ulna, brachium ; pro robore , ſeu exercitu ; Pag. mihi videtur notare ſtrepitum ; cum ſterpitu curruum , &c. Cocc.

Rad.47. הָרַר ; Unde,Nomen radicale, הֵרֶר (formæ אֶרֶץ) maſc.mons ; Unde, cum ־ , Aff.vel,parag. ſic, הָרָרִי montane,mons meus, Jer.17.3. & cum לְ præf. לְהָרָרִי in monte meo,Pſal 30.8. item, cum בְּ præf. & ם Aff. בְּהָרֵיהֶם in monte ſuo, Gen. 14.6. in pl. m. הָרִים & in conſtr. הָרֵי montes, Deut.33.15. Pſal. 133.3. Hab.3.5. cui בְּ, כְּ, & מִ, ſunt præf. בְּהָרֵי in montibus, Pſal.50,10..87.1. כְּהָרֵי ſicut montes , Pſal. 36.7. מֵהָרֵי è montibus, Num.23.7.Pſal.86.5. Cant.4. 8. Item, cum יִ præf.& הָ Aff. וּמֵהָרֵיהָ & de montibus ejus, Deut.8.9. Atque,indè, contractè,nomen, frequentiùs multò uſitatum , viz. הַר vel, הָר maſc. mons; montanus ; Occurrit autem, הַר mons, Deut.33.19. Joſ 17.18. Job.14.18. Pſal.78.54. Iſa.13.2..30.25..40.4,9.. 57.7. Jer.3.6..16.17...51.25. Ezech.17.22..40.2. Zach. 4.7. & cum מִ præf. מֵהַר de monte,Pſal.42.7. Jer.50.6. Item,ſæpè, cum הָ præf.ſic, הָהָר (nam, cum articulo ה, eſt cum cametz, abſque eo, cum pathach ; quaſi illa eſſet forma abſoluta , hæc conſtructa; Bu. Lex.) mons, montis, montem, &c. ut, Exod.3.12..19.2,3,14.16,17, 18,20,23.. 20.18. &c.ad Zach.14.4.in 100.circ.l. item, cum מִ & וְ præf. וְהָהָר & mons,Deut.4.11..5.23.. 9 15. מֵהָהָר de monte, Joſ.2.23. & cum בָּ præf. ſic, בָּהָר in monte ; in montem,&c. ut Gen.19.30..31.25,54.Exod.19. 12,13. &c.ad Iſa.25.6,7,10. in 40.circ. l. Sic &, cum וּבָ præf. וּבָהָר & in monte, Deut.8.7. Joſ.15.48. & cum ה, locali, Aff. ſemel eſt cum pathach parvo,i.e.ſæpè gol, pro pathach magno ; inquit Kimchi ; vel,ſi vis,pro cametz ; etſi, primariò , pathach eſſe debuerat ; niſi quod Reſch reſpuat Dageſch ; Merc.Cev.pro, הָרָה, eſt הָרָה in montem, Gen.14.10. Item, cum הָ demonſtr. præf. & ה locali , Aff.ſic, הָהָרָה verſus montem, vel montana,Gen.12.8..19.17,19.Exod.24.12. Deut.1.24, 41,43..9.9..10.1,3.Joſ.2.16,22.Jud.1.34. in conſtr. eſt הַר mons,montis, montem,&c. ac ſæpè Occurrit , Gen. 10.30.. 31.21.. Exod.3.1.. 18.5.. 19.11. &c. ad Zach. 14.4. in 110.circ. l. cum וְ cop. præf. וְהַר & mons,Exod. 19.18. 1 Chron.5.23. 2 Chron.20.10,22.. Jer.26. 18. Mic.3.12..7.12. Zach.8.3. & cum בְּ præf. בָּהָר in monte, per montem,&c. Gen.22.14.. 31.23, 25.. 36.8, 9.Exod.4.26.&c. ad Zeph.3.11. in 80.circ.l. Item, cum לְ præf. ſic, וּבָהָר & in monte, 1 Sam. 13. 2. Jer.50.19. Obad.1.17. לָהָר ſicut mons, Pſal.125.1.Iſa. 28.21. לְהַר monti, Joſ.24.30. Jud.2.9. 2 Reg.23.13. 1 Chron.4.42. 2 Chron.13.4. Pſal.99.9. Jer.51.25. Dan. 11.45. & cum מִ præf. מֵהַר de, à, vel,ex monte, Exod. 33.6.. 34.29. Num.10.33 &c. ad Hab.3.2. in 30.circ.l.Item, ſemel cum Aff. viz. כֶם, ſic,fuge הַרְכֶם in montem veſtrum, Pſal.11.1.In pl.maſc. הָרִים montes,montium ; &c. Deut.11.11.. 32.22. Jud.5.5. &c. ad Zach. 14.5. in 60.circ.l. pro quo, ſemel, eſt, הָרֵי montium; Zach.14.5. cui ſimile,vide infrà, ſub Rad. חָלַל, in nomine חֲלֹן ; Bu.Lex. Item, in pl. m. cum הַ demonſtr. præf. ſic, הָהָרִים montes, montium, &c. Gen.7.19,20.. 8.5..22.2. Deut.12.2. &c. ad Zach.6.1. in 80. circ.l. Item,cum הֵ, וֶ, & לְ, præf. וְהֶהָרִים & montes, Zach. 6.1. בְּהָרִים in montibus, Exod.32.12. Jud.6.2. 1 Sam. 26.20. 2 Chron.26.10.Pſal.104.33.144.5. Iſa.13.4. Jer. 46.18. לָהָרִים montibus, Ezech.6.3..36.4,6. Hoſ.10.8. &,in Conſtr. הָרֵי montes, montium,&c. Gen.8.4. Cant. 2.17. Iſa.8.14.&c.ad Zach.6.1. in 25.circ.l. & cum בְּ, וּבְ & מִ præf. בְּהָרֵי in montibus, Num.33.47. 2 Chron. 21.11. Jer.31.5. Ezech.37.22. וּבְהָרֵי & in montibus,Ezech.34.16. מֵהָרֵי à montibus,Num.33.48. Item , cum ־ , & in pauſa, ׳ , Aff.ſic, הָרַי vel, הָרַי montes mei, Iſa.14.26..49.11..65.9. ut &, cum יו ׳ , Aff. הָרָיו montes ejus, Ezech.35.8. Mal.1.3. Notandum autem, quod, in toto plurali numero, hâc formâ , הָרִים , הָרֵי , &c. prima Rad. ה, eſt cum cametz pro pathach,loco ejecti dageſch,ex Reſch ; nam eſt,ex geminantibus, ſive, defectivis ſecundâ radicali ; Pag.Bu.Lex.&c. Et Aben Ezra deducit, הַר הָרִים &c. ab הָרָה concipere, uterum gerere; quia montes metalla generant ; aut propter tumorem ; Imò, dum mare quaſi ex utero prodiit, Job. 38.8. terra illud quaſi peperit ; terra autem, eminens ſupra mare mons eſt ; Deut. 32.22. Jon.2.7. לַקַּצְבֵי הָרִים ad æquamenta montium deſcendi; h.e. fundum maris, &c Cocc.

Rad.48. הָרַג ; eſt, occidere, interficere ; Pag. Bu. Cocc.&c. Sunt,qui per alluſionem vocum, נָגַר & נוֹר ſeu רָגַר exponant, trahendo diſſecare, ſicà diſtrahere,animam ſcil.à corpore ; Merc. ex Forſt. Occurrit autem, הָרַג occidit, Jud.9.24. 1 Sam.22.21.. 1 Reg.19.1.2 Chr. 22.1. & in pauſa,cum duplice cametz ; הָרָג interfecit, Jud.9.45.2 Sam.14.7. 1 Reg.9.16. cum וְ cop.vel conv. & interfecit ; -ficiet,Pſal.135.10. Iſa.27.1. & cum וַ conv.præf. & נִי Aff.ſic, וְהָרָגַנִי & interficiet me, 1 Sam.16.2.1 Reg.18.12,14.Item,cum וּ, & ם Aff. הָרָגוּ interfe-

interfecit eum, Gen.4.25. הָרָגָם occideret eos, Pſal.78.34. in 3.ſ.fæm. הָרָגָה interfecit; f. ſed, ante הִ, Aff. fæm. mutatur in תְּ, ſic; הֲרָגַתְהוּ interfecit eum, Jud.9.54. prout itidem, cum ל cop. vel conv. præf. & ם Aff. ſic, וַיַּהַרְגֵם & interficeret eos, Am.9.4. Item, in 2.ſ.maſc. præt. kal, הָרַגְתָּ interfeciſti, Exod.2.14. 2 Sam. 12.9. Lam.2.21..3.43. in pauſa, cum cametz penult. ſic, הָרָגְתָּ idem, 2 Chron.21.13. Iſa.14.21. cui & ל conv. præf. & נִי aff. ſic, וְהָרַגְתָּנִי & occides, Lev.20.16. הָרַגְתָּנִי occiditi me, 1 Sam.24.18. Sic &, in 1. præt. kal; cui & ל conv. præf. & הָ & הּ ſunt aff. ſic, הָרַגְתִּי interfeci, Gen. 4.23 Num.22.33. Jud.8.19. Am.4.10. וְהָרַגְתִּי & occidam, Exod.22.23. הָרַגְתִּיהָ interfeci te, 1 Sam.24.11. הָרַגְתִּיהָ occiderem te, Num.22.29. ut &, in 3.pl.præt. kal; הָרְגוּ occiderunt, Gen.49.6. Num.31.8. Joſ.10. 11..13.21. Jud.7.25. 2 Sam.3.30..4.11. 1 Reg.19.10,14. 2 Reg.11.18. 2 Chron.23.17. Eſth.9.6,12. &, in pauſa, cum ֫, penult, הָרָגוּ interfecerunt, Neh.9.26. Eſth.9. 10. Ezech.23.10. & cum ל conv. præf. וְהָרְגוּ & occident, Gen.12.12. item, cum ל conv. præf. & נִי Aff. וַהֲרָגוּנִי & occident me, Gen.20.11. vel, ſic, cum kibbutz, pro ſchurek, וְהָרְגֻנִי idem, 1 Reg.12.27. Sic &, cum ם, Aff. & cop. præf. וַהֲרָגוּם interfecerunt eos, Joſ.9.26. וְהָרְגוּם & occiderunt eos, 1 Chron.7.21. Item, in 2.pl.m.præt. kal, הַרַגְתֶּם occidiſtis, Jud.8.18. & in 1.pl. cum ל conv. & kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. ſic, וְהָרַגְנֻהוּ & occidemus eum, Jud.16.2. ut &, cum ל conv. & ם Aff. ſic, וְהָרַגְנוּם & occidemus eos, Neh.4.5. in part. ben. kal, ſing.m. הוֹרֵג interficiens, Gen.4.15. Exod.4.23. Num.31.19. 2 Reg.9.31. Ezech.21.16. Hoſ.9.13. & cum הּ Aff. הוֹרֶגְהָ occidens te, Ezech.28.8. in pl.m. cui & לְ præf. ſic, הוֹרְגִים occidentes, 2 Reg.17.25. לְהוֹרְגִים interfector. Jer.4.31. in part. pa-ul kal, הָרוּג occiſus; Undè in pl.m. הֲרוּגִים vel cum kibbutz הֲרֻגִים interfecti, Iſa.10.4..14.20. cui & הַ & בַּ ſunt præf. הַהֲרוּגִים interfecti, Eſth.9.11. בַּהֲרוּגִים in Interfectos, Ezech. 37.9. in forma conſtr. pl,m.cum י pro ִי; cui & יָ, & הָ ſunt Aff. ſic, הֲרֻגֵי occiſi, Jer.18.21. הֲרֻגֶיהָ interfecti ejus, Iſa.27.7. הֲרֻגֶיהָ occiſi ejus, Prov.7.26. Iſa.26.21. in Infin. kal; cui & לְ, בְּ & לְ, ſunt præf. הָרוֹג occidendo, Num.11.15. Deut.13.9. Iſa.22.13. וְהָרוֹג & occidendo, Eſth.9.16. בְּהָרוֹג in occidendo, 1 Reg.11.24.. 18.13. לַהֲרוֹג ad occidendum, occidere, Exod.2.15..32. 12. Jud.9.24,56..20.5. Eſth.3.13..7.4..8.11. Eccl.3.3. Jer.15.3. Hab.1.17. Sed, cum Aff. cholem tranſponitur, & mutatur in cametz chatuph; ut, cum הֲל præf. & נִי Aff. ſic, הֲלַהֲרָגֵנִי num occidere me, Exod.2.14. Atque, ſic etiam, cum ל præf. & נִי Aff. ſic, לַהֲרָגֵנוּ ad occidendum nos, Ex.5.21. Sed cum ל præf. cholem non tranſponitur, ſed ſolùm mutatur in cametz-chatuph; ſic, לַהֲרָגְךָ occidere te, 1 Sam.24.10. Atque, tranſponitur etiam, cum ל præf. & הָ (ob pauſam, pro הּ) ac י Aff. ſic, לָהֲרָגֵהוּ idem, Gen.27.43. Neh.6.10. לְהָרְגוֹ ad occidendum eum, Exod.21.14. in Imper.kal, ſing.m. הָרֹג occide, Jud.8.20. Sed, cholem tranſpoſita, mutatur in cametz chatuph, ante נִי Aff. ſic, הָרְגֵנִי occide me, Num. 11.15. in pl.m. הִרְגוּ occidite, Num.25.5..31.17. at in pauſa, ſic, הָרֹגוּ occidite, Num. 31. 17. & cum ל cop. præf. וְהִרְגוּ & occidite, Exod.32.27. in fut.kal, 1. ſing. אֲהָרוֹג interficiam. Am.2.3..9.1. Sed, cum ל cop. præf. & הָ parag. eſt, וְאַהַרְגָה & occidam, Gen. 27. 41. item, cum ל conv. præf. & הוּ, Aff. ſic, וְאַהַרְגֵהוּ & occidi eum, 2Sam.4.10.2Reg.10.9. & in 2.ſing.m.fut.kal; תַּהֲרוֹג occides, Gen.20.4. Exod.23.7. 2 Reg.8.12. & cum נִי & ם, Aff. תַּהַרְגֵנִי occides eum, Deut.13.9. תַּהֲרְגֵם occidas eos, Pſal.59.12. Item, in 3.ſ.m. fut.kal, cum cametz chatuph, ante makkaph; ſic, יַהֲרֹג occidet, Job. 5.2. Sed abſque makkaph, cum cholem, in ult. ſic, יַהֲרוֹג idem, Pſal.10.8..78.47.. Iſa.15.3. Ezech.26.8,11. cui & ל conv. eſt præf. וַיַּהֲרוֹג & occidit, Exod.13.15. Jud.8. 17,21..9.5. 2 Sam.10.18. 1 Chron.19.18..24.22.2 Chr. 21.4..25.3..28.6,7. 36.17. Pſal.78.31..136.18. Lam.2.4. & cum נִי Aff. eſt, יַהַרְגֵנִי interficiet me, Gen.4.14. Item, cum ל conv. & הוּ, & ם, Aff. ſic, וַיַּהַרְגֵהוּ & occidit eum, Gen.4.8.2Sam.23.21.1Ch.11.23.2Chr.24.25. וַיַּהַרְגֵם & occidit eos, 1 Reg.2.5,32.2 Chr.22.8. & in 3.ſ. fut. kal, תַּהֲרוֹג interficiet, f. ſed cum הוּ & ם Aff. ſic, תַּהַרְגֵם occidet eum, Job.20.16. תַּהַרְגֵם occidet eos, Prov.1.32. Sic, in 1.pl.fut.kal; נַהֲרוֹג occiderimus, Gen. 37.26. & cum ל cop. & הוּ Aff. ſic, וְנַהַרְגֵהוּ & occidamus eum, Gen.37.20. ut &, in 2. pl. m. extra pauſ. cum ſcheva penult. תַּהַרְגוּ occidite, Ezech.9.6. ſed in pauſa cum cholem, ſic, תַּהֲרוֹגוּ occidetis, Lev.20.15. & cum ל conv. præf. eſt, וַתַּהַרְגוּ & interfeciſtis, Jud.9.18. 2 Chr. 28.9. Item, in 3.pl.m.fut.kal, יַהֲרוֹגוּ occident, Pſal.94. 6. Ezech.23.47. & cum ל conv. præf. וַיַּהַרְגוּ & occiderunt, Gen.34.25. Num.31.7. Jud.7.25. Eſth.9.15. ut &, cum ו pro י, ante Nun parag. eſt, יַהֲרְגֻן occident, Zac. 11.5. ut &, ante נִי Aff. ſic, יַהַרְגֻנִי occidant me, Gen.26. 7. & cum ל conv. & ם, Aff. eſt, וַיַּהַרְגוּם & occider. eos, 2 Sam.4.12. In Niph. נֶהֱרָג interfectus eſt, occiſus eſt; Unde, in Infin. Niph. הֵהָרֵג occidi, interfici; ſed cum præf. Beth, occurrit ſic, בְּהֵהָרֵג in occidi, i.e. quum occiſa fuerit occiſio. h.e. quum facta fuerit cædes, &c. Ezec. 26.15. & eſt, pro בְּהֵהָרֵג, contractè; Beth, autem, eſt cum ſægol; propter ſequentem gutturalem cum cametz; nam aliàs, debuerat eſſe cum tzeri; Simile vide ſub Rad. עָשַׁף; Pag. Merc. &c. ſim. בָּעָשַׁף pro בְּהֵעָשַׁף in fut. Niph. 3. ſ. m. יֵהָרֵג occidetur, Lam.2.20. & in 3.pl.fæm ſic, תֵּהָרַגְנָה occidentur, Ezech.26.6. in pual, 3.ſ.m. præt. in cametz, pro pathach, ob pauſ. ſic, הוּרָג occiſus eſt, Iſa.27.7. & in 1.pl.præt.pual, הוּרַגְנוּ occidimur, Pſal.44.23. Atque, inde, Nomina; i. maſc. הֶרֶג occiſio, cædes, Iſa.30.25. Ezech.26.15. cui & ל, כְּ & לְ (cum cametz, pro ſcheva) præf. ſic, וְהֶרֶג & cæde, Eſth. 9.5. כְּהֶרֶג juxta occiſionem, Iſa.27.7. לְהֶרֶג ad occiſionem, Prov.24.11. Et, ii. Hinc, No. f. הֲרֵגָה occiſio, Jer.12.3. cum הַ dem. præf. הַהֲרֵגָה occciſio, Jer.7.34..49.6. Zac.11.4,7.

Rad.49. הָרָה eſt, concipere; gravidari; generare; Pag. parere, naſci; non abludit à הָרַר, unde הַר mons, &c. Nam ſignificat ſemen concipere, quod poſtea in utero ingraveſcit, & more montis intumeſcit; dicitur de toto tempore quo fœtus eſt in utero; Merc. Cev. הָרָה eſt gravidam vel pregnantem eſſe; & propriè, eſt mulierum; ſed, abuſivè, tribuitur etiam viris; quando corde concipiunt, & re pariunt iniquitatem, longa meditatione; Av. Metaphoricè dicitur quis concipere decreta animi, & ea quæ decernit, loqui aut facere; item, qui ſperat, & exſpectat, prægnans eſſe dicitur; imprimis, qui ſperat ſemen ſpirituale, Iſa. 26. 18. Occurrit autem, in præt.kal, 3.ſ.m.cum ל cop. וְהָרָה & concepit, Pſal.7.15. & in 3.ſ.f. cum cametz penult. ob Pauſam, pro ſcheva, ſic, הָרָתָה concepit, Gen.16.5. & in 2.ſ.m. cum ל conv. ſic, וְהָרִית & concipies, Jud.13.3. ut &, in 1. ſ. &

1.pl.præt.kal; הָרִינוּ concepi,Num.11.12. הָרִינוּ concepimus,Isa.26.18.in Infin.kal, הָרָה concipiendo,Job. 15.35. & cum Vau loco ה ; in ult.ut & cum cholem pro cametz, in penult.ſic, הָרוֹ vel הוֹרוֹה concipiendo,Iſa. 59.4,13. in fut.kal,3.ſ.f. cum ֽ conv. per Apocopen tertiæ Rad. ה, ſic, וַתַּהַר , & concepit,Gen.4.1.17.&c. ad Hoſ.1.8. in 30.circ.l. Et,in 2.pl.m (à 3. ſ.m. יַהֲרֶה & f. תַּהֲרֶה &c.) fut.kal; תַּהֲרֹנָה concipietis,Iſa.33.11.Item, in 3.plur. fæm.fut.kal,cum finali Nun & cametz, pro נָה ſic, וַתַּהֲרֶינָה & conceperunt, Gen.19.36. In pual, הוֹרָה conceptus eſt, Job.3.2. h.e. natus eſt ; in lucem eſt editus ; procreatus eſt mas,&c. & ſic,initium operis, ibi, ut alibi, Hebraicè, pro fine poſitum iutelligitur ; Merc. Cev. Atque,inde,Nomina ; i.maſc. הוֹרֶה , genitor ; quaſi faciens concipere ; Bu.Lex.pater, eò quòd det conceptum ; Pag.Vel eſt part.benoni kal, vel nomen participiale,generans ; qui generat ; Merc.in pl. הוֹרִים , & in conſtr. הוֹרֵי patres, progenitores ; Undè, cum ֽ _ , Aff.ſic, הוֹרֵי progenitores mei,Gen.49 26. Et, ii. Indè, 2.No. הוֹרָה f. genitrix ; mater ; gravida ; in conſtr. הוֹרַת , idem ; Undè,cum ֽ _ , & ם_ Aff. ſic, הוֹרָתִי genitrix mea,Cant.3.4. הוֹרָתָם genitrix eorum, Hoſ.2. 5. Item,iii.No.f. הָרָה gravida,prægnans,Gen.16.11..38. 24,25. Exod.21.22. Jud.13.5,7.1 Sam.4.19.2 Sam.11. 5. Iſa.7.14..26.17. Jer.31.8.& in forma conſtr. הֶרֵת ſicut gravida,Jer.20.17.& in pl.fæm. הָרוֹת gravidæ,Am. 1.13. & cum præf.ה demonſtr. cum ſægol,ſcil. ante gutturalem cum cametz ; & יָ_ Aff. ſic, הָרוֹתֶיהָ gravidas ejus,2Reg.15.14.Item,cum ֽ cop.& יָם_ Aff.ſic, וְהָרוֹתֵיהֶם & prægnantes eorum,2 Reg.8.12. Sic &,iv. Hinc etiam No. הָרִיוֹן fæm. idem, gravida, pregnans ; Unde in pl.fæm.cum ֽ cop.& יָ_ Aff.ſic,וְהָרִיוֹתָיו prægnantes,Hoſ.14.1. Et,v.Inde,No. maſc. הֵרָיוֹן conceptus, Ruth.4.13.& cum מִ præf. וּמֵהֵרָיוֹן & à conceptu, Hoſ. 9.11. prout & vi.Hinc,No. הֵרוֹן m.idem ; conceptus;ut cum ֽ cop.& ךָ_ Aff.ſic, וְהֵרוֹנֵךְ & conceptus tuus , Gen. 3. 16.

Rad.50. הָרַס eſt,diruere,deſtruere ; demoliri ; ſubvertere ; pervertere ; perrumpere ; confringere, &c. Occurrit autem, הָרַס deſtruxit, Lam.2.2,17.& in pauſa, cum ֫ , in ult. הָרָס idem, Iſa.14.18. & in 2.ſ.m. cum ֽ conv. , וְהָרַסְתָּ & deſtrues, Jud.6.25.ut &,in 1.ſ. præt.kal, cum ֽ conv. וְהָרַסְתִּי & diruam,Ezech. 13.14. Mic.5.10. & in 3.pl.præt.kal,cum ֫ penult. pro Scheva,ob pauſam, הָרְסוּ deſtruxerunt, 1 Reg.19.10,14. cui & ֽ conv. eſt præf.וְהָרְסוּ & deſtruent,Ezech.16.39..26.4,12.in part. ben.kal,ſ.m. הוֹרֵס deſtruens ſum,Jer.45.4.&,in part.paul,ſ.m.cum ה demonſtr. præf.cum ſægol, ob ה, ſeq.cum cametz ; ſic, הֲהָרוּס dirutum, 1 Reg.18.30. Item , in in Infin.kal,cum לְ præf.ſic,לַהֲרוֹס & ad deſtruendum, Jer.1.10..31.28.in Imper.kal,ſ.m. הָרֹס , ſed ante makkaph,cholem mutatur in cametz chatuph, ſic , הָרֹס־ deſtrue,Pſal.58.7. At,cum ֽ cop.cholem tranſponitur & mutatur in camerz chatuph, ante ה_ aff. ſic,וְהָרְסָה & deſtrue eam,2 Sam.11.25. in fut.kal,1.ſ.אֲהָרוֹס deſtruam, Jer.24.6. 42.10.Mal.1.4.& in 2.ſ. m.תַּהֲרוֹס deſtrues,Exod.15.7. ut & in 3.ſ.m.cui & ה_ eſt Aff.ſic, יַהֲרוֹס deſtruet, Job.12.14. יַהֲרֹס deſtruet te,Iſa.22.19.& cum ֽ conv. הָ_ Aff. וַיַּהַרְסָהָ & deſtruxit eam,1 Chron.20.1. Item, cum נָה_ & ם_ Aff. ſic, וַיַּהַרְסֻנָּה deſtruet eam, Prov.29.4. יַהֲרֹס deſtruet eos,Pſal.28.8. Sic & in 3. ſ. fæm. fut.kal, תֶּהֱרוֹס deſtruet, ſ. Unde cum נוּ_ Aff. eſt, תֶּהֱרָסֵנִי deſtruet eum,Prov.14.1. Item, in 3. pl.fut.kal, יֶהֱרְסוּ deſtruant,Ex.19.21,24.ſed in pauſa,ſic, יֶהֱרֹסוּ deſtruent, 2 Reg.3.25. in Niphal, נֶהֱרָס dirutus eſt,deſtructus eſt ; Unde in 3.ſ.f.cum cametz penult.pro ſcheva,ob pauſam ; ſic, נֶהֱרָסָה deſtructa, Prov.24.31.&,in 3. pl.præt.Niph. cui & ֽ conv.præf. ſic, וְנֶהֶרְסוּ deſtructi ſunt,Jer.50.15. Joel.1.17. & וְנֶהֱרָסוּ & deſtruentur, Ezech.30.4..38.20. in part.pl.f. (à ſ.m. נֶהֱרָס &c.) cum ה & וֹת præf. הַנֶּהֱרָסוֹת deſtructas , Ezech. 36. 36. & וְהַנֶּהֱרָסוֹת & deſtructæ, Ezech.36.35. in fut. Niph. 3. ſ.m. יֵהָרֵס deſtruetur, Jer.31.39. & in 3.ſ. f.תֵּהָרֵס deſtruetur,Prov.11.11. ut & in 3.pl.m. cum Nun parag.ſic, יֵהָרְסוּן deſtruentur, Pſal.11.3. in piel, הָרַס diruit penitus; Unde,in part.piel,ſ.m. מְהָרֵס deſtruens, & in pl. m. conſtr. מְהָרְסֵי , deſtruentes ; & cum יֵ_ Aff.ſic, מְהָרְסֵיךְ deſtructores tui, Iſa.49.17. in Infin.piel, הָרֵס deſtruendo,Exod.23.24. & in fut. piel, 2.ſ.m. cum ם_ , Aff. (à 3.m. יְהָרֵס & 3. f. תְּהָרֵס , deſtruet, &c.) ſic, תְּהָרֵס deſtrues eos,Exod.23.24. Atque Indè, Nomina,i. maſc. הֶרֶס ruina,deſtructio ; ut cum ה dem. præf. הַהֶרֶס deſtructio, Iſa.18. 19. Et, 2. Hinc, No. הֲרִיסוֹת f.idem ; ut, cum ֽ , pro יֵ , ante ךָ_ , Aff. ſic, הֲרִיסֹתֵךְ deſtructiones tuæ,Iſa.49.19. Et, iii. Indè,No. הֲרִיסָה f.idem ; direptio, ruina ; &c. Unde, in pl. fæm. cum ֽ cop.& יו_ Aff.ſic,וַהֲרִסוֹתָיו & deſtructiones ejus, Am.9.11.

Rad.51. הָתַת ; Unde in piel,ſeu, in quadrato poel, הוֹתֵת , prava moliri, inſidiari, mala machinari ; Bu. Lex. Vel ſecundum R. Jonah , eſt, producere linguam , vel, ſermonem,ad malum ; Merc.Bu.Conc. Unde,in fut. poel,2.pl.m. תְּהוֹתְתוּ producetis linguam, vel, ſermonem,viro ; Merc.Bu.Conc. vel, prava, aut ærumnas machinabimini, Pſal.62.4. Aben Ezra,& R.Sol. deducunt à nomine plurali, הַוּוֹת miſeriæ, ærumnæ,de quo,in הָוָה ; ità ut ת Thau ſervile, tranſeat in radicale ; Sic & Kimchi, תְּחַשְּׁבוּ הַוּוֹת , cogitabis prava ; Bu.Lex.

Rad.52. הָתַל ; Undè, in piel, pro, הֵתֵל dageſch & chirek mutatis in tzere,eſt, הֵתֵל ludificare,deludere,illudere ; mentiri,fallere,decipere;Pag.Bu.&c. Affine ſiciunt verbis, תָּלָה & תָּלַל , ut ſignificat promiſſis,alicujus animum ſuſpendere , dum quis in eum falſus eſt, ſeu fallax ; Merc. ex Forſt. & Av.Occurrit autem, in præt. piel, 3.ſ.m.cum ſægol etiam in ult. pro tzere,ſic, הֵתֵל illuſit,Gen.31.7. & in 2.ſ. m. præt. piel , pro הֵתַלְתָּ eſt, deluſiſti me, Jud.16.10,13,15. ut & in Infin.piel, pro הַתֵּל.eſt, הָתֵל illudere, Exod.8.29. cui & כְ eſt præf.ſic, כְּהָתֵל juxta illudere, Job.13.9. in fut.piel,3.ſ. m. cum ֽ conv. eſt, ſecundum normam Conjugationis piel ; ſic, וַיְהָתֵל & illudebat, 1 Reg.18.27.ſed, in 2. pl.m. fut.piel, pro תְּהָתְלוּ ; occurrit cum cametz, pro pathach, & dageſch , & cum dageſch euphonico, vel emphatico , ſive ad ornatum in Lamed , poſt tzere,pro ſcheva,ſic,תְּהָתֵלוּ illuſeritis, Iob.13 9. Atque ſic etiam, in fut.piel, 3.pl.m. pro יְהָתְלוּ eſt, יְהָתֵלוּ illudunt, Jer.9.5. Item,in pual, ſecundum normam, eſſet, הָתַל , ſeductus eſt, illuſus eſt, &c. Sed occurrit cum ſchurek pro kibbutz , & dageſch,ſic, הוּתַל deceptum eſt ; Pag.Coc.vel, ut part.pual, ſ. m. licet ſit cum Pathach,pro הוּתָל , vel nomen participiale,ſic, animus illuſus,&c. Inde Nomina ; 1.pl.maſc. הֲתֻלִים ludificationes, Job.17.3. &,ii. pl. fæm. מַהֲתַלוֹת illuſiones, Iſa.30.10.

Vox plurium Literarum, viz.

הַבְהָב m. quatuor conſtat literis; & exp. donum; quod datur, ſcil. vel, offertur; Sic eſt à Rad. יָהַב dedit; ibi vide; vel, ut quidam exp. aſſatum, id quod aſſatur, &c. unde in pl.m. הַבְהָבִים, & in Conſtr. הַבְהָבֵי dona oblata; vel, aſſata; & cum י Aff. ſic, Hoſ.8.13. Victimas aut ſacrificia הַבְהָבֵי donorum meorum, &c. Pag. ut hoc nomine appellentur omnia dona quæ offeruntur; Merc. Vel, ut R.D. in lib.Rad. aſſatorum meorum; Pag. quâ in ſignificatione, dicunt Talmudiſtæ, וְהָיוּ מְהַבְהְבִים אוֹתוֹ & erant aſſantes illud; & hoc etiam ſignificat in Lingua Arabica; & R.Sal. Victimas, quas comburunt coram me; Pag. Nomen הֵיכָל vide in Rad. הָכַל.

Radices & Dictiones derivatæ, incipientes à Radicali ו, *Vau.*

RAD.1. וָו; Nomen Radicale, maſc. uncinus, uncus; à quorum forma litera ו Vau, & figuram & nomen habet; Pag.Bu. Cocc.&c. non enim uncus à formâ literæ, nomen habet, ſed litera ab unco; quemadmodum & אֶלֶף bos; & בַּיִת ſeu בֵּית domus, non à literarum, quæ id nomen gerunt, Aleph, ſcil. & Beth, formis, nomen acceperunt, ſed contrà; Attamen hinc liquet, apud Hebræos, genuinam eſſe formam literæ ſextæ, quæ clavo, five paxillo, aut unco convenit; Cocc. in pl. maſc. וָוִים uncini; explicatur à Kimchio, per, יְתֵדוֹת clavi, ſeu paxilli; Cocc. qui ſcil. affixi erant capitibus columnarum, & inde exibant, unde, pendebant cortinæ, ſeu velamina; Merc. Exod.38. 28. tales etiam ſunt unci, in quibus januæ verſantur; Bu. Lex. in forma pl. Conſtr.m. וְוֵי uncini, Exod.27.10,11.. 38.10,11,12,17. & cum הֶם Aff. ſic, וְוֵיהֶם uncini eorum, Exod.26.32.37..27.17..36 36,38.. 38.19.

Rad.2. וָלַד vel, יָלַד, maſc. natus, filius, proles, puer, puerulus, ſoboles, &c. 2 Sam. 6.23. convenit cum Rad. יָלַד; nam ו, jod, & ו vau, ſunt literæ ejuſdem inſtrumenti, & commutabiles; Ita Av. plerique verò, hoc nomen locant ſub radice יָלַד; ubi vide.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ ז *Zajin.*

RAD.1. זָאַב; Indè nomen radicale, זְאֵב m. lupus; animal fævum, & prædæ inhians; ideoque, cogn. cum בָּזָא diripuit prædam, &c. Hinc Latinum fævio, fævis, fævire, &c. Av. Alii cognatum faciunt, cum זוּב, fluere; quod ſit animal rabioſum; Merc. ex Forſt. Occurrit autem, Gen.49.27. Iſa.11.6.. 65.25. Jer.5.6. in pl.m. זְאֵבִים, lupi; ut cum כְּ præf. כִּזְאֵבִים ſicut lupi, Ezech.22.20. &, in formâ conſtr. pl.m. זְאֵבֵי lupi, Zeph. 3.3. cui & מִ eſt præf. ſic, מִזְאֵבֵי præ lupis, Hab.1.8.

Rad.2. זָבַב; Undè, זְבוּב m. muſca; Sic & hoc affine faciunt verbo זוּב, fluendi; a fluxu humoris tetri ſætoris; rurſus, verbo רָבַב affine faciunt, quod dicitur de fama mala, ut iſtud de malo odore; Merc. ex Forſt & Av. Hinc, Akaronitæ ſuum Deum, בַּעַל זְבוּב, quaſi dominum muſcæ, dixerunt; Undè, in Evangelio, Syriacè; בְּעַל זְבוּב Be-el zebub; Merc. Fortè, per myſteriſmum; Cocc. Occurrit autem hoc nomen proprium, Ba-al zebub, ſeu זְבוּב nomen p.2 Reg.1.2,3,6,16. & appellativè, cum לְ præf. לְזְבוּב muſcæ, Iſa.7.18. in pl. m. זְבוּבִים; & conſtr. זְבוּבֵי muſcæ, Eccl.10.1.

Rad.3. זָבַד; eſt, dotare; donare; Pag. Merc. Bu. Cocc. donavit ſponſionem; erogavit ſponſæ dotem; elargitus eſt filiæ deſponſatæ; Av. Undè, in præt.kal, 3.ſ. m.cum נִי_, Aff. ſic, זְבָדַנִי donavit me, Gen.30.20. Atque, inde, No.m. ſignificans donum, dotem, &c. viz. זֵבֶד donatio, Gen.30.20.

Rad.4. זָבַח eſt, mactare; immolare, ſacrificare; Pag. Bu. jugulavit; mactavit ad ſacrificandum; victimam immolavit; Cogn. cum שָׁבַח mactavit pecudes; nam ז & ש, in lingua Chald. ſunt literæ cognatæ; Av. propriè, juxta nonnullos, eſt idem, quod שָׁבַח, mactare; jugulare; invicem enim hæ literæ permutantur; nam & Targum habet רָבַח; ſed poſtea, eſt hoſtias, vel beſtias mactatas immolare; Elias notat, non niſi de mactatione Domino, aut Idolis dici, præterquam duobus locis in lege, Gen.31.& Num.22. Item, 1 Reg.19. De Adonia; Merc. Occurrit autem, זָבַח ſacrificavit, 1 Reg. 8.63. & cum וְ cop. וְזָבַח & mactavit, 1 Reg.13.2. Sic, in 2.ſ.m. præt. kal, cum וְ conv. וְזָבַחְתָּ & ſacrificabis, Exod.20.24. Deut.12.21..16.2..27.6. Item, in præt.kal, occurrit, in 1.ſ. & 3.pl.cum וְ conv.& 2.pl.cum וּ conv.& 1.pl. cum וְ conv. וְזָבַחְתִּי ſacrificavi, Ezech.39.17. וְזָבְחוּ & ſacrificabunt, Exod.36.15. Lev.17.5. וּזְבַחְתֶּם & ſacrificate, Exod.8.25. וְזָבַחְנוּ & ſacrificemus, Exod.8.23. in part.ben.kal, ſ.m.& cum וְ, הַ, & לְ præf.ut & in pl.m. & cum הַ præf.ut ſeq. זוֹבֵחַ ſacrificans, Exod.13.15.. 22. 19. 1 Sam.2.13. Pſal.50.23. Eccl.9.2. Iſa.66.3. Ezech. 39.17. & ſacrificans, Mal.1.14. הַזּוֹבֵחַ qui ſacrificat, 1 Sam.2.15. וְלַזּוֹבֵחַ & ſacrificanti, Eccl. 9. 2. זוֹבְחִים ſacrificantes, Lev.17.5. 1 Reg.8.62. 2 Chron.7. 4..33.17. Ezr.4.2. Iſa.65.3. הַזּוֹבְחִים ſacrificantes, 2 Chron.34.4. Zach.14.21. & in pl. m. conſt. זוֹבְחֵי ſacrificantes, Deut. 18.3. Hoſ.13.2. in Infin. kal, זְבוֹחַ ſacrificare, 1 Sam.15.15. cui & לְ, & וְלְ ſunt præf. ſic, לְזָבוֹחַ ad ſacrificandum, Exod.8.25. Lev.9.4. Deut.17.5. Jud. 16.23. 1 Sam. 1.21..2.19..10.8..15.21..16.2,5.. 1 Reg.3. 4. 2 Chron.11.16. Iſa.57.7. Mal.1.8. וְלִזְבוֹחַ & ad ſacrificandum, 1 Sam.1.3. Sed, cum Aff. cholem tranſponitur & mutatur in cametz chatuph; ut cum בְּ præf. & וֹ aff. ſic, בְּזָבְחוֹ in ſacrificare ipſum, 2 Sam.15.12. in Imper. kal, ſ.& pl. maſc. ſic, זְבַח ſacrifica, Pſal.50.14. זִבְחוּ ſacrificate, Exod.8.21. Pſal.4.6. in fut.kal, 1. ſ. אֶזְבַּח ſacrificabo, Pſal.116.17. & cum הָ_ parag. cui & וְ cop. eſt præf. ſic, וְאֶזְבְּחָה ſacrificabo, Pſal.54.8. Jon. 2.10. & וְאֶזְבְּחָה ſacrificabo, Pſal.27.6. & in fut. kal, 2.ſ. m. cui & נּוּ_ eſt aff. ſic, תִּזְבַּח ſacrificabis, Exod.23.18. Deut.12.15..16. 4,6..17.1. תִּזְבְּחֶנּוּ ſacrif. illud, Deut.15.21. ut & in 2.ſ. f. cum וְ conv.& מ, Aff. וַתִּזְבָּחֵם & mactaſti illos, Ezech.16.20. Item, in 3.ſ.m.cum וַ conv. ſic, וַיִּזְבַּח & ſacrificavit, Gen.31.54.. 46.5.&c. ad 2 Chron.33. 16. in 20.circ.l. cui & הוּ_ eſt aff.ſic, וַיִּזְבְּחֵהוּ ſacrificavit illud. 1 Reg.19.21. item, in 3.ſ. f. cum וַ conv. & הִ_ Aff. וַתִּזְבְּחֵהוּ & mactavit cum, 1 Sam.28.24. &, in 1. pl. cui & הָ_ parag. addi-tur, & וְ cop. eſt præf. ſic, נִזְבְּחָה ſacrificabimus.

cabimus, Exod.8.26.נִזְבְּחָה sacrificemus, Exod.5.8,17. וְנִזְבְּחָה & sacrificemus, Exod.3.18..5.3. Item, in 2. pl. masc. extra, & intra pausam, sic, תִּזְבָּחוּ sacrificabitis, Lev.19.5..22.29.2 Reg.17.35. תִּזְבָּחוּ sacrificabitis, Lev. 22.29. 2 Reg.17.36. Ezech.34.3. quod & occurrit, cum ו pro י, ante הוּ, Aff.sic, תִּזְבָּחֻהוּ sacrificabitis illud, Lev.19.5. ut &, in 3.pl.m. cui & וֹ cop. לָ conv. & הָ Interrog. sunt præf. prout seq. יִזְבְּחוּ sacrificabunt, Lev. 17.7. Deut.32.17..33.19. Hos.8.13. וַיִּזְבְּחוּ & sacrificabunt, Exod.8 4.Psal.107.22. וַיִּזְבְּחוּ & sacrificarunt, Ex. 24.5..32.8. Jos.8.31. Jud.2.5.1 Sam.6.15..11.15. 1 Chr. 15.26..29.21.2 Chron. 15.11. Neh.12. 43. Pſ.106.37. Ezech.20.28. Jon.1. 16. הַיִּזְבְּחוּ num ſacrificabunt? vel, an non &c. Neh. 4. 2. in piel, זִבַּח vel, זִבֵּחַ ſacrificavit frequentèr, mactavit; Av.ut 2 Chron.33,22. זִבַּח ſacrificabat, &c. & in 3.pl.præt.piel; cum Scheva ſed in pauſa, cum tzeri penult. ſic, זִבְּחוּ ſacrificarunt, Pſal.106.38. זִבְּחוּ ſacrificarunt, Hoſ.12.12. & in part.piel, f.& pl.maſc.ſic, מְזַבֵּחַ ſacrificans, 1 Reg.3.3. מְזַבְּחִים ſacrificantes, 1 Reg.3.2..8.5..22.44. 2 Reg.12.4..14.4. 15.4,35. 2 Chron.5.6..30.22. ut &, in pl. fæm. cum ו cop.præf. וּמְזַבְּחוֹת & ſacrificantes, 1 Reg.11.8. in Infin.piel, cum לְ præf. לְזַבֵּחַ ſacrificando, 1 Reg.12.32. & in fut.piel, 1.ſ. אֲזַבֵּחַ ſacrificabo, 2 Chron.28.23. ut & in 3.ſ.m.& cum יַ conv. יְזַבֵּחַ ſacrificabit, Hab. 1.17. וַיִּזְבַּח & ſacrificavit, 2 Reg.16.4.2 Chron.28.4. Item, in 3.pl.m.fut.piel; יְזַבְּחוּ ſacrificabunt, Hoſ.4.13,14.. 11. 2. Atque, inde, Nomina, i. זֶבַח, & in pauſa, זָבַח ſacrificium, ſacrificatio, victima; Item, mactatio, mactatilia animalia; Gen.31.54. Exod.12.27..34.25.&c. ad Zeph.1.6,8.in 60.circ.l. cui utrique formæ, ſunt præf. וְ, וַ, וּ, וֹ, לְ, לַ, לָ, בְּ, בַּ, בָּ, וְהַ, הַ & מִ & וּל; prout ordine ſequuntur; וְזֶבַח & ſacrificium, 2 Reg.5.17. וְזֶבַח idem, Jer. 7.22. וְזֶבַח idem, Jer.17.26. הַזֶּבַח vel, הַזֹּבֵחַ ſacrificium, Lev. 7.17. Deut.8.3. 1 Sam.9.13. Ezech. 44. 11. וְהַזֶּבַח & ſacrificium, Ezech.40. 42. בְּזֶבַח cum ſacrificio, 1 Sam,3.14. בְּזָבַח cum ſacrificio, 1 Sam. 16.3,5. לְזֶבַח in ſacrificio, Lev. 3.6..23.19. Jos.22. 28. לְזָבַח idem, Jos.22.26. לְזֶבַח ad ſacrificium, Num.15.5.1 Sam. 16.5. וּלְזֶבַח & ſacrificii, Lev.7.37. Num.7.17, 23,29, 35,41,47,53,59,65,71,77,83. וּלְזָבַח idem, Jos. 22.29. מִזְבַּח de ſacrificio, Lev.3.3,9..4.35..7.20,29.1 Sam.15. 22. מִזְבַּח præ ſacrificio, Prov.21.3. Item, cum Aff. ִי, cui & בְּ & מִ ſunt præf. זִבְחִי ſacrificium meum, Exod. 23.18..34.25. Ezech.39.17. בִּזְבְחִי in ſacrificium meum, 1 Sam.2.29. מִזְבְּחִי de ſacrificio meo, Ezech. 39. 19. & cum כֶם Aff.ſic, זִבְחֲכֶם ſacrificii veſtri, Lev. 19.6. ut & cum ו, Aff. cui & מִ præf. זִבְחוֹ ſacrificium ejus, Lev.7.6. מִזִּבְחוֹ de ſacrificio ejus, Exod. 34. 15. in pl.m. זִבְחִים ſacrificia, Gen.46.1. Exod.10.25.. 24.5. 1 Sam.6.15..11.15. 1 Reg.12.27. 2 Reg.10.24. 1 Chron.29.21. 2 Chron.29.31. Neh.12.43. cui ו, הַ & וּ ſunt præf. וּזְבָחִים & ſacrificia, Exod.18.12. 1 Sam. 15.22. 1 Chron.29.21. הַזְּבָחִים ſacrificia, 2 Sam.15. 12. Am.5.25. וְהַזְּבָחִים & ſacrificia, 2Chron.7.1.item, in pl.m.Conſtr. זִבְחֵי ſacrificia, Lev.17.5. Num.10.10. Deut.33.19. Joſ.22.23.1 Sam.10.8.2 Chron.30.22..33. 16. Pſal.4.6..27.6..51.19,21..106.28..107.22. Prov.7. 14..17.1. Hoſ.8.13. cui לְ & מִ ſunt præf. לִזְבְחֵי ad ſacrificia, Num.25.2. מִזִּבְחֵי de ſacrificiis, Exod. 29.28. Lev.7.32,34.. 10. 14. ut &, cum וּבְ præf. & וּמִ Aff. & de ſacrificiis noſtris, Joſ.22.27. Item, cum הָ, כֶם, הֶם, & מוֹ Aff.ſic, זִבְחֵיךָ ſacrificia tua, Deut. 12.27. Pſal.50.8.Iſa.43.24. וּזְבָחֶיךָ & ſacrificia tua, Iſa. 43.23. זִבְחֵיכֶם ſacrificia veſtra, Iſa.1.11. Jer.7.21.Am. 4.4. וְזִבְחֵיכֶם & ſacrificia veſtra, Deut.12.6,11. Jer.6. 20. זִבְחֵיהֶם ſacrificia ſua, Lev.17. 5, 7. Ezech.20.28. Hoſ.9.4. וְזִבְחֵיהֶם & ſacrificia ipſorum, Iſa. 26. 7. זִבְחֵימוֹ ſacrificiorum ipſorum, Deut.32.38. Deindè,ii. Inde No. זִבְחָה f. ſacrificium; vel, ſacrificatio; in pl. f. זִבְחוֹת ſacrificationes; & cum מִ præf.& ם, Aff.ſic, מִזִּבְחוֹתָם à ſacrificiis ſuis, Hoſ.4.19. Et,iii.Indè,etiam No. מִזְבֵּחַ m.altare; q.d. ſacrificatorium; Bu. Lex. propriè ſignificat id, in quo ponitur & offertur quod ad cibum Dei, & populi ipſius,mactatum & paratum eſt; & id, quo oblatio ſanctificatur, Mat.23. 19. id vero nihil aliud eſt, quam ſpiritus æternus, ſecundum quem Chriſtus eſt filius Dei, Hebr. 9.15.Rom.1.4. Is enim dignitatem conciliat ſacrificio; in ſacrificio D. Jeſu, eſt ſatisfactio, redemptio & juſtitia, quia eſt ſacrificium perfectum filii Dei; Altare non habent, qui Chriſti Deitatem negant, Hebr.13.10. &c. Cocc. Nomen מִזְבֵּחַ altare, ſic appellatur, quod, ſuper illud ſacrificetur; Pag. Occurrit autem, Gen.8.20.. 12.7..13. 18..26.25.. 33.20..35.1,3,7, &c. ad Zach.9.15. in 50. circ.l. & cum præf. הַ demonſtr. הַמִּזְבֵּחַ altare, vel, altaris; &c. Gen. 13. 4.. 22.9. Exod.24.6.. 27.1,5, 7..28.43. &c.ad Zach.14.20.in 150.circ.l. ſic & cum וְה præf. וְהַמִּזְבֵּחַ & altare, 1 Reg.13.5. Ezech.40.47. ut & cum הַ demonſtr.præf. & הָ locali, Aff. ſic, הַמִּזְבֵּחָה ſuper altare; Bu.Conc. ad, vel, verſus altare; Merc. Exod.29.13,18,25. Lev.1.9,13, 15.. 2.9.&c.ad 2 Chro. 29.22,24. in 30.circ.l.Item,cum לָה, בַ, לַ & וַל præf. prout ſeq. לַמִּזְבֵּחַ in altari, 2 Chron.29. 27. בַּמִּזְבֵּחַ in altari, Gen.8.20. Exod. 29. 36. Num.23.2,4,14, 30. לַמִּזְבֵּחַ altari, Exod.27.6.. 38.4. Num.17.3,4.Joſ.22. 34. 1 Reg.18.32,35. 2 Reg.11.11. 2 Chron.5.11..23. 10. Ezech.45.19..47.1. וְלַמִּזְבֵּחַ & altari, Exod.40.33. Joel.2.17. in Conſtr.eſt, מִזְבַּח idem,altare.&c. Exod. 20.24.. 30.27.. 31.8..35.15.. 37.25. &c.ad. Mal.2.13. in 70.circ.l. & cum וּ, הַ, לְ & וּל præf. וּמִזְבַּח & altare, 2 Reg.16.15. 1 Chron.21.29. 2 Chron.1.5. הַמִּזְבֵּחַ altare, 2 Reg.16.14..23.17. לְמִזְבַּח altari 2 Chron. 26. 19. וְלִמְזְבַּח & altari, Joſ.9.27.1Chr.28.18.ut & cum ו, הָ, & וֹ Aff.ſic, מִזְבְּחִי altare meum, Exod.20. 26..21.14. 1 Sam.2.28,33. Iſa.56.7.. 60.7. Mal.1.7, 10. מִזְבַּחֲךָ altare tuum, Deut.33.10. מִזְבַּחֲךָ altare tuum, 1 Reg.8. 31. 2 Chron.6.22. Pſal.26.6.. 51.21. מִזְבְּחוֹ altare ejus, Jud.6.31,32. Lam.2.7. in plurali,eſt in forma ſeu terminatione fæm. ſic, מִזְבְּחוֹת altaria,Num. 23.1,14,29. 2 Reg.21.3,4,5. 2 Chron.14.2..28.24..33. 3,4..34.4. Jer.11.13. Hoſ.8.11. Am.3.14. &, cum הָ, וֹ præf. לָ & הַמִּזְבְּחוֹת altaria, Num.23.4. 2 Reg.11. 18..23.12,20. 2 Chron.23.17..30.14. 2 Chron.31.1.. 33.15..34.7. Iſa.17.8. וְהַמִּזְבְּחוֹת & altaria,Num.3.31. לְמִזְבְּחוֹת altar. Hoſ.10.1. Item, cum Aff. יכֶם, יהָ, יהֶם & יהָם, prout ſeq. מִזְבְּחוֹתֶיךָ altaria tua, 1 Reg.19.10,14. Pſal.84.4. מִזְבְּחוֹתֵיכֶם altaria veſtra, Jer.17.1. Ezech.6.4,5,6. מִזְבְּחוֹתֶיהָ & altar.ejus, 2 Reg. 11. 18.. 18. 22. 2 Chron. 23. 17.. 32. 12. Iſa.36.7. מִזְבְּחוֹתָם altar.ipſorum, Exod.34.13. Deut.12.3. 2 Chron.34.5. Jer.17.2. Hoſ.10.2,8..12.12. מִזְבְּחוֹתֵיהֶם altaria ipſorum, Deut.7.8. Jud.2.2. Ezech.6.13.

Rad. 5. זָבַל habitavit, cohabitavit; In fut. kal, 3. ſ. m.

m. יְזַבּוּל, vel, יְזַבֵּל habitabit, ſeu, cohabitabit; Undè, cum נִי־, Aff. pro, יְזַבּוּל עִמִּי, eſt, יְזַבְּלֵנִי cohabitabit mecum, Gen.30. 20. Atque indè, No. זְבֻל, vel, זְבוּל m. habitatio; habitaculum, 1 Reg.8.13. ubi dicitur de Templo Salomonis; Atque,indè, de cœlo dicitur, quod eſt proprium habitaculum Dei, Iſa. 63. 15. & ſtellarum, Hab.3.11. Bu.Lex. & in forma, cum kibbutz; זְבֻל idem, 2 Chron.6.2. cui utrique formæ, eſt מ præf.ſic, מִזְּבֻל de habitaculo, Pſal.49.11. מִזְּבוּל ex habitaculo, Iſa.63.15. Item, inde, etiam, ii.No. זְבוּלָה fæm.idem, habitaculum; Hab.3.11. ſtetit,(in) habitaculo; Pag.Sed, R.Sal. ה, in fine, vult eſſe loco, ל, in principio, quod locum denotare ſolet, pro לַזְּבוּל vel, בִּזְבוּל, in habitatione; Bu. Lex. Sol & Luna עָמַד זְבוּלָה intra tugurium, ſive manſionem, ſe abdidit; Coc.eſt nomen זְבוּל cum He, (ſive ה) locali; Sol, Lunaque ſteterunt ad habitationem; i. e. ſtationem; Av.

Rad. 6. זָג m. juxta Kimchi, eſt קְלִיפַּת הָעֲנָבִים שְׁמִחוּץ cortex uvarum exterior; Num.6.4. In Talmude verò, quidam exponunt זָג, de lapidoſo quod eſt in acino, ſive uva & חַרְצַנִּים de folliculo; quos irridet alius, qui provocat ad id, quod exterius campanæ זוג vocetur; Adde, quod חַרְצַנִּים ſit plurale, quia grana in uva plura reperiuntur; זָג autem ſit ſingulare, cutem unam indicans; Coc.ſim.Bu.Lex.&c.

Rad.7. זֶה m. Hic,iſte,hoc,iſtud; eſt Pronomen demonſtrativum perſonæ,rei,loci & temporis; Pag.Merc. Kimchi עַל הוֹרַעַת הַדָּבָר הַנִּמְצָא בְּקָרוֹב בְּרוּב demonſtrativum propinqui ut plurimum; imò, ſimpliciter eſt demonſtrativum propinqui; Coc. ut Gen.5.29. Eccl.9.3. & 1.10.&c. ſed,interdum, ſumit etiam ה demonſtr. ab initio, ad majorem emphaſin, ſic, Deut. 3. 25. montem bonum הַזֶּה iſtum,&c. cum ב, fit Adverbium; ut בָּזֶה in hoc, ſcil. loco,i.e.hic; Num. 22.19.ſic, מָזֶּה ex hoc, ſcil.loco; i.e. hinc, & geminatum, in eadem ſententia, eſt, hinc, inde; ut Exod.17.12. מִזֶּה, אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד; i.e. hinc unus, & illinc, alter; & ſic ſimpliciter, in reduplicatione זֶה זֶה, hic,ille; Coc.in qua geminatione e, includit diſtributionem, ut,Iſa.6.3. & clamat זֶה אֶל זֶה hic ad illum; i.e.alter ad alterum; Pag.Merc. quandoque, verò, deficit præpoſitio; ut עָלוּ זֶה בָּזֶה הַדֶּרֶךְ ascendite hâc, Num.13. 18. h.e. per hanc viam; Item, כָּזֶה juxta hoc, Jud.18. 3. Pag. Bu. Lex.&c. quandoque etiam per,jam,exponi poteſt; nam eſt & demonſtrativum temporis, ut Gen.31.38 & 41. Num.14.22. & 22.23.q.d. זֶה hoc tempore, i. e. jam nunc,&c. Pag. Item,זֶה ponitur pro אֲשֶׁר; Pag.Coc.vel, per Ellipſin pronominis אֲשֶׁר exponenda ſunt hæc & ſimilia; וְזֶה אֲהַבְתִּי & hic, (pro hi,quos) amavi, Job. 19.19. & ſic, אֵל־מָקוֹם זֶה ad locum hunc,vel,iſtum, (quem) fundaſti ipſis, Pſal.104.8. Vide & Prov.23.22. Pag.Bu.Lex.in primo loco, ex Job,זֶה ponitur pro אֲשֶׁר maſculinè etiam pluraliter; &,quos amabam,verſi ſunt contra me; זֶה, de tempore,occurrit,Zach.1. 12. Joſ. 22.3. Item, זֶה hic,pro,talis; ut Dan.10.17. & quomodo poteſt ſervus Domini mei hic loqui cum domino meo hoc? Coc.Atque inde, זוֹה fæm. hæc,iſta; hoc iſtud; ut מַה זּוֹת עוֹשָׂה ecquid iſta facit? Ecc.2.2 ſic, כָּזוֹה וְכָזֶה ſecundum hoc, & ſecundum hunc, i.e. hæc & talia mihi fecit, Jud.18.4. Bu. Lex. זוֹה, fæmininè, occurrit,Pſal.132.12. Coc. Sic etiam זוּ & זו idem quod præcedens; & Vau eſt loco He; ut, Pſal.132.12. וְעֵדוּתִי זוּ & teſtimonium meum hoc; ſed dicitur etiam זוּ, utroque genere; ut, זוּ עַם populum hunc, Iſa.43.22. & fæmin. Pſ.10.2. Bu.Lex. זוּ, ſemper,quod ſciam, relativè, uſurpatur, nullo diſcrimine generis aut numeri; ut אֲשֶׁר; Sic,Pſal.9.6..12.8. retineas eum ex generatione hâc, זוּ לְעוֹלָם qui in ſeculum erit; Pſal. 17.9. זוּ שְׁדוּנִי qui vaſtarunt me, Hab.1.11. זוּ כֹחוֹ לֵאלֹהוּ, cujus vires pro Deo ſuo; i.e.qui confidit viribus ſuis,loco Dei ſui, Exod.15.13.16. זוּ קָנִיתָ עַם & זו נָאַלְתָּ, & Iſa.43.21. populus, זוּ יָצַרְתִּי לִי, quem formavero mihi,Pſal.142.4. Iſa.42.24. זוּ חָטָאנוּ לוֹ cui peccavimus, Pſal.68.29. זוּ פָּעַלְתָּ לָנוּ quod paraſti nobis,Pſ.31.5..32. 8. & 62.12. שְׁתַּיִם זוּ שָׁמַעְתִּי bis quod audivi,& ut Pſ. 10.2. בְּמִזְמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ in decretis quæ cogitarunt,&c. Coc.Item, Hinc etiam, זאת, fæm.hæc,hoc; iſta,iſtud; cum א in medio, loco ה; ut זֹאת הָאָרֶץ hæc terra, Deut.34.4. כָּזֹאת וְכָזֹאת ſicut hoc, & ſicut hoc; i. e. hæc & talia mecum locuta eſt, 2 Reg.5 8. Pag. Bu.Lex. &c. Occurrit etiam ſemel, cum ה demonſtr. præf. & ה, otiante in fine; ſic, Jer.26.6. & civitatem, הַזֹּאת hanc,dabo &c. Item,cum ה Interrog.præf. tum maſc. & fæm.ſic,Gen.43.29. הַזֶּה num hic,&c.&, Job.35 2 הַזֹּאת num hoc, &c. ſic & cum ל præf. לָזֹאת huic,vel ob hoc, Gen,2.23. vel ad hoc, Job.37.1. Pag. Merc. &, in pauſa, לָזֹאת idem, ad hoc, Exod.7.23. &c.

Rad.8. זָהָב m.aurum; à colore, ut quidam volunt, quod ſit affine radici צָהַב Merc. Unde ſcil. צָהוֹב, i. e. fulvus, inſtar aurei coloris,; Av.Metonymicè,venit pro aureo nummo, ſive, ſiclo aureo, ut Gen.24.22. עֲשָׂרָה זָהָב decem aurei; & 2 Reg.5.5. וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב & ſex millia auri, i.e. aureorum; Metaphoricè, ſic dicitur lux jucunda oculis; ſerenitas,ſerenum, aureſcens lux; ut Varro dixit, aureſcit aer; ut in Job.37.22. מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה ab Aquilone venit aurea lux; i.e.ſerenitas puriſſima, nam, venti Aquilonares diſpellunt nubes; Aben Ezra, זוֹהַר הַשָּׁמַיִם ſplendor cæli, qui ſimilis eſt colori auri; &c. Item, limpidus, aureus liquor, Zach.4.12. clarum oleum; ità Kimchius exiſtimat, Jer.51. 7, כּוֹס זָהָב notare, poculum הַיַּיִן הַזָּךְ וְהַבָּקִי vini puri & limpidi; in ſacris ſymbolis notat, quod optimum pretioſiſſimumque eſt, & lucem habet, & purum eſt ac perennans; Imo, in genere, quia aurum eſt mundum & purum, per tranſlationem, quod eſt mundum & purum, זָהָב aurum dicitur; &c.Pag.Bu. Lex.Coc.&c. Occurrit frequens in textu, viz. in abſoluta forma, זָהָב aurum,Gen.24.53..36.39..44.8.Exod. 3.22..12.35.. 20.23.&c.ad Zach.14.14.in 2 10. circ.l.& cum וְ cop. וְזָהָב & aurum, Gen.24.35. Num. 22. 13.. 24.13. Deut.7.25.&c.ad Zach.6.11. in 30.circ.l. ut & cum הַ demonſtr.præf.ſic, הַזָּהָב aurum, auri, &c. Gen. 2.11.. 41.42. Exod.28.5. &c.ad Zach.13.9.in 70.circ. l. Sic &, cum וְהַ præf. ſic,וְהַזָּהָב & aurum, Joſ.6.24. 2 Sam.8.11..15.18. 2 Reg.53.35. 1 Chron.18.11.2 Chr. 3.6.Ezr.8.28,30,33. Item,cum aliis præf.viz.cum בַּ, כְּ, לְ, וּ, מִ & וּמִ, prout ſequuntur; בָּזָהָב in auro,Exod.31.4..35.32. 2 Chron.2.6,13..9.18.Ezr. 1.6.Iſa.40.19. כָּזָהָב in auro,Dan.11.31. וּכְזָהָב & in auro, Joſ..8. Ezr.1.4. Jer.10.4. וּכְזָהָב idem,Gen.13.2. 1 Reg.9.11. כָּזָהָב ſicut aurum, Ezr.8.27. Job. 23. 10. Mal.3.3. לָזָהָב auro, 1 Chron.22.16.. 28.14.. 29.2,5. Ezr.1.11.Job.28.1.Prov.17.3., 26.21. וְלָזָהָב & auro,

2 Chr.

2 Chron.21.3..32.27. מְזֻהָב præ auro, Pſ.19.11..119.127. וּמִזָּהָב & præ auro, Prov.22.1. in forma Conſtr. eſt cum ſcheva , & pathach, ſic, זְהַב aurum, Exod.35.24. Num.7.86..31.52.2 Chron.3.6. cui וֹ & מ ſunt præf.ſic, וְזָהָב & aurum, Gen.2.12. מִזָּהָב de auro, 1 Chron.29.4. Pſal.72.15. Item, cum Aff. ־ , cui & וֹ, וְ & מ ſunt præf.ſic, וְזָהָבִי & aurum meum, Joel.4.5. וְלִזְהָבִי & auro meo, 1 Reg.20.7. מִזְּהָבִי ex auro meo, Ezech.16.17. & cum ךָ., Aff.cui & כ,præf. זְהָבֵךְ aurum tuum,Iſa.30.22. וּזְהָבְךָ & aurum tuum, 1 Reg.20.3,5. ut &,cum וֹ,& ם, Aff. cui ult. eſt etiam וֹ cop. præf. ſic , וְזָהָבוֹ auri ſui, Iſa.2.20..31.7. זְהָבָם aurum eorum, Zeph. 1. 18. וְזָהָבָם & aurum ſuum, v.eorum, Iſa.60.9. Ezech.7.19. Hoſ.8.4.Notand.autem,ex Bu.Lex quòd Talmudici ſeptem genera auri numerant,in Joma fol.44.2.primum זָהָב generale eſt;2. זָהָב שׁוֹב,Aurum bonum,Gen.2.12.quod diſtinctum ab auro vulgari ; 3. זָהָב אוֹפִיר aurum Ophir, de quo in אוֹפִיר; 4. זָהָב מוּפָז (vel, מוּפָז aurum ſolidum) 1 Reg.10.18. Vide פָּזַז ; 5. זָהָב שָׁחוּט (aurum ductile, 1 Chron. 9. 15. Vide שָׁחַט ; 6. זָהָב סָגוֹר (aurum incluſum,ſeu clauſum) 1 Reg 6.20. Vide סָגַר ; 7. זָהָב פַּרְוִים aurum parvajim,2 Chron.3.6. ſic dictum ut volunt, quòd ſimile ſit, לְדַם הַפָּרִים ſanguini juvencorum ; Hæc illi ; ſed ſunt plura , veluti חֵטֶם , בָּצַר , חָרוּץ , quæ vide ſuis locis.

Rad.9. זָהַם ; Unde,in piel, זִהֵם , faſtidire, nauſeare, abominari ; Merc.faſtidivit , deteſtatus eſt , tanquam ſordidum & immundum ; Bu.Lex.vel,tranſitivè, fecit abominari, vel, faſtidire ; Coc. Unde, in præt.piel,3.ſing fæm. זִהֲמָה , abominata eſt ; vel, abominari fecit , fæm. &c. Sed, cum Aff. ־, pro ה, litera fæm.ה, ante iſtud Aff. mutatur in ת, cum dageſch ; cui & וֹ cop.eſt præf.ſic, וְהִזַּמְתּוֹ חֵיתוֹ לָחֶם & repudiavit,vel, faſtidivit vita ejus panem ; Job.33.20. Pag.Av.Bu.Lex. Et, Hier. abominabilis fit in vita ſua panis ; ſed , verbum eſt fæmineum & tranſitivum ; Unde non poteſt referri ad לֶחֶם maſc. Sed ad חַיָּתוֹ vitam ejus referendum eſt ; Pag. ſic, & facit eum vita ejus abominari ſeu faſtidire panem ; R.Sol. מַמְאִסְתּוֹ facit eum ſpernere ; Aben Ezra, יִקְצָע וְיַבְאַשׁ לוֹ eſt nauſeæ & fætet ipſi ; זֶהֶם in Syro & Arabico,fætoris notionem habet ; hoc monet A.E. Sed, in Hebræo, notat, quod patitur homo à cibi fætore , aut quod agit circa cibum malum ; Cocc.

Rad. 10. זָהַר ; Unde; in Hiphil, הִזְהִיר ,eſt propriè, ſplendere, fulgere ; Unde,pro monere, admonere, præmonere, commonefacere, &c.ſumitur ; quia qui admonetur, illuſtratur ; Unde, apud Rabbinos , הַזְהָרָה , & Chaldaicè, אַזְהָרָה eſt admonitio,adhortatio,&c. Merc. הִזְהִיר præmonuit tanquam luce præfulgente ; & abſolute, fulſit ; ſplenduit ; Av.Occurrit in 3.ſ.m.præt.hiph. cum וֹ cop. & וה Aff. & in 2. ſ. m. cum וֹ conv. ה, Parag. & ־ Aff. prout ſeq. וְהִזְהִיר & monuerit, Ezech. 33. 3. וְהִזְהִירוֹהּ & monuerat ipſum,2Reg.6.10. הִזְהַרְתָּ admonuiſti, Ezech.3.18..33.9. הִזְהַרְתָּ & admonebis, Ezech.3.17..33.7. וְהִזְהַרְתָּה & commonefacies, Exod. 18.20. הִזְהַרְתָּ & monueris eum, Ezech.3.17,19,20. ut &,in 2.pl.m.præt.hiph. cum וֹ conv.ſic,וְהִזְהַרְתֶּם & admonebitis, 2 Chron.19.10.pro quo,cum defectu 2.Rad. ה, ſic occurrit, וְהִזְהַרְתֶּם monebitis, Lev.15.31. &, in Infin. hiph.cum ל præf. לְהַזְהִיר admonendum , Ezech. 3.17..33.8.in præt.Niph.3.ſ.m. נִזְהַר commone-factus eſt, Pſal.19.12. & in part. Niph. ſ.m. נִזְהָר admonitus, Ezech.3.20.. 33. 4,5, 6. in Infin. Niph. cum ל præf. לְהִזָּהֵר admoneri, Eccl.4.13. & in Imper.Niph.ſ. maſc. הִזָּהֵר monitus eſto,Eccl.12.12. & in fut.hiph.3.pl.m.in alterâ, fulgendi ſignificatione, ſic, יַזְהִירוּ ſplendebunt, Dan.12.3. Atque indè,Nomen maſc. זֹהַר ſplendor, Ezech.8.2. cui & כ eſt præf. ſic, כְּזֹהַר ſicut ſplendor, Dan.12.3. [זֹ & זו , vide ſuprà,in Rad. זֶה ; & זִי vide infrà, in Rad. זיו.]

Rad.11. זוּב, vel זָב eſt, fluere, effluere; ſpecialiter, de fluxu ſeminis virilis , & ſanguinis menſtrui mulieris ; part.ben.kal,pro gonorhœâ affecto, viz. זָב fluxu laborans, Lev.15.2..22.4. Num.5.2.2 Sam.3.29. Jer.49.4. cum ה demonſtr.præf. הַזָּב fluxu laborans, Lev.15.4,6,7,8,9,11,12,13,32. & in part.ben. kal, ſ. fæm. זָבָה fluxu affecta, Lev.15.19. cujus forma conſtr. eſt, זֹבַת fluens, Exod.38,17..13.5..33.3. Lev.20.24. Num.13.27..14.8..16.13,14.Deut.6.3..11.9..26.9,15..27.3..31.20. Joſ 5.6. Jer.11.5..32.22. Ezech.20.6. in fut.kal,Occurrit in 3.ſ.m. & fæm. יָזוֹב fluet, Lev.15.25. תָּזוֹב profluet, Lev.15.25. & in 3.pl.m. cum ו, vel ־ mediano, cui & וֹ conv. eſt præf. יָזֹבוּ fluxerint , Lam.4.9. וַיָּזוֹבוּ & fluxerunt, Pſal.78.20..105.41.Iſa.48.21.Indè, Nomen maſc. pro affluxu ſeu profluvio ſeminis aut ſanguinis,&c.viz. זוֹב fluxus, Lev.15.25. cui & מ eſt præf. ſic, מִזּוֹב à fluxu,Lev.15.30. Item,cum ־ Aff. cui ךָ & מ ſunt præf. זוֹבוֹ fluxus ejus, Lev.15.2,3, 33. בְּזוֹבוֹ in fluxu ejus,Lev.15.3. מִזּוֹבוֹ à profluvio ejus, Lev.15.3, 13,15. & cum ה, Aff. cui & מ eſt præf. זוֹבָהּ fluxus ejus, Lev.15.19,26. מִזּוֹבָהּ à fluxu ſuo, Lev.15.28.

Rad.12. זוּד vel, זָד ; eſt,ferocem eſſe, protervè agere ; Coc. ſuperbivit ; ſuperbè,ſive,arrogantèr,egit; Bu. Lex. ut,in præt.kal, 3.ſ.f & 3.pl. זָדָה ſuperbivit, Jer.50.29. זָדוּ ſuperbiunt, Exod.18.11. In hiphil, הֵזִיד ſuperbè , ſeu temerè egit; Av.eſt,de induſtria & data opera , &,vulgò, per præſumptionem , aliquid facere ; ut opponatur ignorantiæ & errori ; Merc.ut in præt.hiph. 3.pl.ſic, הֵזִידוּ ſuperbè egerunt,Neh.9.10,16,29. in fut. hiph. 3.ſ.m. abſque,vel cum jod mediano,ſic, יָזֵד ſuperbè egerit, Exod.21.14. יָזִיד idem, Deut. 18.25. & in 2. pl.m. cum וֹ conv. וַתָּזִידוּ & ſuperbè egiſtis, Deut.1.43. ut &, in 3.pl.m. cum finali Nun parag.ſic, יְזִידוּן ſuperbè agant,Deut.17.13. Indè, Nomina, i.maſc.pro, petulante,& protervo,viz. זֵד ſuperbus, arrogans, Prov. 21. 24. in pl.m.interdum ſubſtantivè ſumitur, ſuperbiæ, ſuperbè facta ; ut Pſal.19.14. à ſuperbiis, i.e. ſuperbè factis, ſeu, à contumaciis; Bu.Lex. à proterviis,vel,protervè factis,&c.Coc. Sed frequentiùs,occurrit adjectivè, ſic, זֵדִים ſuperbi, Pſal.119.21,51,69,78,85,122. Iſa. 13.11. Mal.3.15,19. cui ה & מ ſunt præf. ſic, הַזֵּדִים ſuperbi, Jer.43.2. מִזֵּדִים à ſuperbis, Pſal.19.14.Item, ii. Indè, No. זָדוֹן idem, ſuperbus, ſuperbè intumeſcens, &c. ut, in pl.m. cum ה præf.ſic, הַזְּדוֹנִים ſuperbæ,elatæ, Pſal.124.5. &,iii. Hinc, No.maſc. pro petulantia, & protervia,viz. זָדוֹן ſuperbia,Prov.11.2..21.24.Jer.50. 31,32. cui ו & ה ſunt præf. הַזָּדוֹן ſuperbia, Ezech.7. 10. בְּזָדוֹן in,cum ſuperbia, Deut.17.12.. 18.22. Prov. 13.10. & in forma, conſtr. & cum ה Aff. ſic, זְדוֹן ſuperbia , Jer. 49. 16.. Obad. 1. 3. זְדוֹנְךָ ſuperbiam tuam.1 Sam.17.28.

Rad.13. זָוָה ; Undè, No. זָוִיָּה, Pag. vel, זָוִית Merc. fæm. angulus ; exterior, ſcil.ædificii,ſeu pinna,quæ prominet ;

minet; Merc.Undè, in pl.fæm. זְוִיּוֹת, anguli, i.e.angulares, vel, antarii lapides; Bu. Lex. ut, cum כְּ præf. כְּזְוִיּוֹת sicut anguli, Psal.144.12. Zach.9.15. Sicut etiam, Indè, מְזוֶה masc. idem, angulus; sed internus magis; ubi reponuntur necessaria; i.e.cella; penetrale, in angulo; metonymicè; penuare, promptuarium, &c. Pag.Merc.Bu.Lex.Coc.&c.in pl.m. מְזִוִּים, & in constr. מְזוִי anguli; metonymicè, cellæ, promptuaria, penetralia, penuaria angulorum, &c.ut cum נוּ Aff. מְזִוֵּינוּ cellæ nostræ, anguli nostri, Psal.144.13.

Rad.14. זוז; unde, præpositio, Mem heemantico, est Nomen, מְזוּזָה fæm.postis januæ; Coc. Kimchi inquit, hoc nomine, malas, seu maxillas (sic enim appellat) januæ significari; Merc.Occurrit, cum הַ & וַיְ præf. sic, הַמְּזוּזָה ad postem, Exod.21.6. וְהַמְּזוּזָה & postem, Isa. 57.8. & in forma constr. מְזוּזוֹת postis, 1Sam.1.9. Ezec. 41.21..45.19..46.2. & cum יִ. Aff. מְזוּזָתִי postem meum, Ezech.43.8. ut &, cum יִ præf. & ָם Aff. וּמְזוּזָתָם & postem suum, Ezech.43.8. in pl. fæm. cum kibbutz vel schurek mediano, sic, מְזוּזוֹת postes, Deut.6.9. מְזוּזוֹת postes, Deut.11.20. 1 Reg.6.31,33 & cum cholem, absque Vau, pl.fæm.Prov.8.34. ut &, cum הַ & וַיְ præf.sic, הַמְּזוּזוֹת postes, Jud.6.3. vel sine Vau cholem, Exod. 12.7,22,23. וְהַמְּזוּזוֹת & postes, 1 Reg.7.5 [זִיו m.splendor; radians ac movens se; Isa.66.11. apud Rabbinos זוז, est moveri, movere se; ut לֹא זָז מִמָּקוֹם non movit se, inde; Bu.Lex. Item, זִיז fera, &c. vide infrà, in Rad.זיז.]

Rad.15. זול, vel, זָל; est vilescere; vilipendere, spernere, contemnere; Pag.abjicere ut vile; Merc. vile esse; prodigere; profundere; tanquam rem vilem profundere; Pag.Bu.Lex.Coc. &c. Undè, benoni kal, s. m. זָל prodigens, profundens ut vile; unde in pl.m.cum הַ demonstr.præf. sic, הַזָּלִים vilipendentes aurum, &c. i.e.tanquam vile prodigentes; Isa.46.6. Atque huc etiam quidam referunt תִּזָּלִי vilipendis te, Jer.2.36. fut. kal, 2.f. ac si esset ex forma יָזַל; In hiphil, הֵזִיל, vel, mutato tzeri in chirek, & dageschi, הִזִיל idem, vilipendit, contempsit; Unde, in 3.pl.præt. hiph.cum הַ Aff.pro, הֲזִילוּהָ, est. הֲזִילוּהָ vilipendunt eam, Lam. 1.8. Indè, nomina; i. זוֹלָל, m. vilis; prodigus, &c. Vide in זָלַל; Unde in f.fæm. זוֹלֵלָה vilis, Lam.1.11. Et, ii. Hinc, & No. זָלָה fæm. vilitas, res vilis; Unde, in pl.f. זְלוֹת vilitates; vilia; res viles, ut Psal. 12.9. כְּרֹם זְלוֹת quum extoliuntur vilitates, sive vilia quæque; vel, quicunque viles sunt; ubi kibbutz, & dageschi in Lamed, est loco longæ vocalis schurek; quædam exemplaria habent, זְלוֹת, ac si esset No. sing. fæm. hâc formâ; vilitas, res vilis, vile quodque, &c. & forma potest esse ex זָלַל. Bu. Lex. sic, Coc. exponit, pro eo, atque se extulerant, זְלוֹת vilitas est filiis hominum, &c. Sunt qui ad hanc Rad. referunt, זוֹלַת præter, absque; particula scil. exceptionis, paucitatis, præ reliqua multitudine; Merc. Cev. de qua vide Rad. זָלַת.

Rad.16. זון, Chaldæis, est, cibare, alere; Undè, Nomina, i. זָן; vel, cum pathach, ut à זַנְזַן, sic, זַן m. alimentum; ut Psal.144.13. proferentes, מִזַּן אֶל זַן de alimento in alimentum; i. e. omnis generis alimentum; Bu. Lex. Kimchi generale nomen putat, ad species hominem alentes; Unde quidam interpr. de specie in speciem; Bu.Conc. Et sic, in pl. m. cum יִ cop. זִנִּים & species, 2 Chron.16.14. &c. Vide Rad. זָן. Deindè, ii. Indè, No. מָזוֹן masc. idem, alimentum, commeatus, esca, cibus; cum יִ & הַ præf. sic, הַמָּזוֹן & alimentum, Gen. 45.23. Dan.4.9.& 51. מָזוֹן alimentum, 2 Chron.11.23. Et, iii. Hinc &, No.pl.f. זוֹנוֹת, arma; ut, cum וַהַ præf. וְהַזוֹנוֹת & arma, 1 Reg.22.38. ut & iv. No. cum הַ Aff. אֲזֵנֵיךָ, (quasi, ab אָזֵן) vel, אֲזֵנְךָ arma tua, Deut. 23.13. Item, v. Hinc, מְזֻיָּנִים armati, Jer.5.8. vel, מְיֻזָּנִים; sed de hisce vide plenius, sub Rad. יָזַן.

Rad.17. זוע, Pag.Bu.&c. vel זוּעַ, Av. & contractè in kal יָע; est, movere, commovere, aut se movere; contremiscere, concuti; Pag. amovere, commovere se; Bu.Conc.& Lex. moveri; Coc. motus est, commotus est; percitus est; idem significat quod וָעָה; est cogn. cum יָעַע, i.e. sudor, qui ex commotione perfluit; Hinc, σείω, σείομαι, σεύομαι, i.e. moveo; & Latinum, cieo, cio, concieo, excieo. concito, &c. Av. Unde in part. ben. kal, vel in 3.f.m.præt.kal, יָעָה, movebat se; Pag. Bu. Esth.5.9. motus est; Av.Coc. In fut.kal, 3.f.m. יָזוּעַ commovebit se; & in 3.pl.m. יָזוּעוּ movebunt se; unde cum שֶׁ præf.& kibbutz pro schurek ante יִ seq. sic, Eccl.12.3. in die, שֶׁיָּזוּעוּ quâ vel quo movebunt, seu commovebunt se custodes domus; Pag.Bu.Hieron. quando commovebuntur, vel quum movebuntur (i.e. trement) custodes domus, i.e. manus; 70. σαλευθῶσι; Coc.&c.In piel, per geminationem radicis; Av. five geminatâ primâ & ultimâ radicali; Pag. וְיַעֲיַע; Av. vel וְיַעֲיַע; Pag. commovit; Av. Unde in part. piel, sing.m. מְעַוְּעַע commovens; Unde in pl. m. מְעַוְּעִים & in Constr. מְעַוְּעֵי commoventes; & cum הַ Aff. מְעַוְּעֶיהָ commoventes te, Hab.2.7. Pag. Bu. excutientes te; i.e. qui te facient contremiscere, & exagitabunt, & omnes res tuas commovebunt; Cocc. atque indè Nomina. i. וְעָוָה f. commotio; Pag. Bu. Coc. vel vexatio, divexatio; Av. Isa.58.19. Item, ii. Hinc, No. etiam f. transpositis scil. literis; Bu. Lex. Pag. Merc. וַעֲוָיָה idem quod præced. commotio, vexatio, &c. Occurrit cum לְ præf. sic, לְוַעֲוָיָה in commotionem, Deut.28.25. 2 Chron.29.8. Jer.15. 5.. 24.9.. 29.18.. 34.16. Ezech 23.46.

Rad.18. זור; quatuor habet significata; i. premere, comprimere, comprimi, exprimi; Unde, in part. pahul kal, m. זוּר, compressus; & in fæm. זְרָה, compressa; pro quo cum וַהַ præf. est cum sægol, pro camets, sic, וַהֲזוּרָה & compressum, Isa.59.5. in fut.kal, 3.f. m. יָזוֹר comprimet; sed cum וְ conv. occurrit, cum pathach, in ult. sic, וְיָזַר & compressit, Jud.6.38. & in 3.f. f.fut.kal, cum הָ Aff תְּזוֹרֶהָ comprimit illud, Job. 39. 18. Indè, No. in f. מֵזַר ut quidam, vel, מְזָרָה, ut alii, comprimens, constringens; Unde, in pl. m. cum מִ præf. sic, וּמִמְּזָרִים & à comprimentibus, sive constringentibus, scil. ventis, Job.37.9. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. זוּר, vel זָר, sive זוֹר, est curari, sanari; vel, comprimi, exprimi; ut scil. chirurgi vulnera hiantia, comprimere, vel exprimere solent, pus ex iis abalienando, ut curentur & sanentur, &c.ut, in præt.kal, 3. pl. (ut שׁוּבוּ) cum cholem, sic; זוֹרוּ curata vel sanata sunt, Isa.1.6. Atque, inde, No. m. significans vulnus; quòd comprimi soleat, viz. מָזוֹר ulcus, plaga, Hos.5.13. Obad. 1. 7. Item sanitas; ut, cum לְ præf.& וֹ Aff.sic, לְמָזוֹר ad sanitatem, vel curationem, Jer.30.13. מְזוֹרוֹ ulcus suum, Hos.5.13. Item, iii. Signif. 3. est, in piel, זֵרַר, sternutare; (est, in forma quadrata posita) quia cùm quis sternu-

sternutat, se comprimit; Merc. ex Kimchi; Occurrit, in fut.piel, vel, poel, 3.s.m.cum וַיְזוֹחֵ conv.sic וַיְזוֹרֵ & sternutavit, 2 Reg 4.35. Denique, iv.Signif.4. hujus Rad. זוּר, vel זָר est, alienari, abalienare se; ut, in præt.kal, 3.s.fæm. זָרָה alienatus, Job.19.17. & in 3.pl. præt. kal; זָרוּ alienati sunt, Job.19.13. Psal.78.30. & in forma אֹרוּ vel, שׁוּבוּ, cum cholem penult. sic, זוֹרוּ abalienati sunt, Psal.58.4. in hiph. הַזִּיר, fecit se alienum, abalienavit; &, in hoph. הוּזַר alienus est factus; Undè, in part.hoph. s.m. מוּזָר alienus factus sum, Psal.69.60. Item, in Niph. נָזוֹר abalienatus est; ut in 3.pl. præt.Niph. נָזוֹרוּ abalienarunt se, &c. Isa.1.4. Ezech.14.4. cum tædio averterunt se, à me, in contrarium; Coc. Atque indè, i. Nomen masc. זָר alienus, extraneus, Exod.30.33. Lev.22.10, 12, 13. Num.17.5. Deut.25.8. 1 Reg.3.18. Job.15.19..19.27. Psal.44.21..81.10. Prov.11.15..14.10.. 20.16..27.2, 13. Isa.17.10..28.21..43.12. Hos.8.12. & cum præf. לְ, וְלָ, לְ, & לְ, sic, וְזָר & extraneus, Exod.29.33. Num.18.4. וְזָר & alienus, Prov.21.8. וְהַזָּר & extraneus, Num.1.51..3.10, 38..18.7. לָזָר vel, לְזָר extraneo, Job.19.15. Prov.6.1. in pl.m. זָרִים alieni, exteri, extranei, 2 Reg.19.24. Psal.54.5..109.11. Prov.5.10. Isa.5.7 &c. ad Obad.1.11. in 30.circ.l. & cum præf. לְ, בְּ, לָ, לְ, sic, וְזָרִים & extranei, Joel.4.17. הַזָּרִים extran. Ezech.7.21. בְּזָרִים pro extran. Deut. 32.16. לְזָרִים extraneis, Prov.5.17. Lam.5.2. לַזָּרִים extraneis, Jer.3.13. in pl.m. Constr. זָרֵי extranei, &c. unde, cum יוֹ, Aff. זָרָיו extran. tuor. Isa.29.5. in s.fæm. pro extranea, viz. זָרָה aliena, Exod.30.9. Lev.10.1. Num.3.4..26.61. Prov.2.16..5.3..7.5. cui & בְּ est præf. בְּזָרָה in aliena, Prov.5.20. & in pl.f. זָרוֹת extraneæ, Prov.22.14.. 23.33. Et, ii. Indè etiam, No. זָרָא m. fastidium, nausea, ejectamentum; quod tanquam alienum fastidimus, aut, cum fastidio ejicimus; Bu. Lex. ut, cum לְ præf. לְזָרָא in alienum, Num.11.20, vel, in fastidium, seu, nausæam, &c.

Rad.19. זָחַח allevare; attollere; auferre, &c. Undè, in Niph. נָזַח, attolli; auferri; ab alio separari; removeri; ut in fut.Niph.3.s.m. יִזַּח attollitur, Exod.28.28..39.21.

Rad.20. זָחַל est, revereri; pavere; timere; Item, repere, serpere; Occurrit, in præt.kal, 1.s. זָחַלְתִּי veritus sum, Job.32.6. in benoni kal, s.m. זוֹחֵל repens, serpens; reptans; reptilis; & in pl.m. זוֹחֲלִים, repentes, serpentes, &c. generale nomen reptilium; quæ ab hominum conspectu expavescunt, & in cavernas & loca abdita, se proripiunt; hinc lapidem זוֹחֶלֶת dictum putant à copia reptilium, 1 Reg.1.9. Merc. Occurrit autem, part.ben.kal, pl.m. Constr. & cum כְּ præf. כְּזוֹחֲלֵי serpentia, Deut. 32.24. כְּזוֹחֲלֵי ut serpentia, Mic. 7.17.

Rad.21. זִיו, vel, זִי ziv, vel.sif; Nomen mensis secundi, viz. Aprilis; sic dictus, ab arborum splendore, qui Chald. זִיו dicitur, Pag. Occurrit autem, זִי sif, 1 Reg. 6.1, 37.

Rad.22. זוּז, reducitur à quibusdam, ad זוּד, quod Talmudicis, est, loco moveri; atque indè volunt deduci No. זִיז m. & esse collectivum nomen, significans, πᾶν τὸ κινούμενον, quicquid se movet; ut Psal. 50.11. זִיז שָׂדַי, animantes agri; quod movetur in agro; & Isa.66.11. ut exprimatis, h.e. sugatis, (& deliciemini) מִזִּיז כְּבוֹדָהּ, à viventibus, vel animalibus gloriæ ejus; i.e. lacte illorum in quibus vita Dei est, qui sunt in magna copia, & ejus gloriâ nutriamini; Ità, Cocc. quidam volunt esse pro זִיו, id vide; nam זִיו Chaldæis idem significat, quod Hebræis נוֹגַהּ, i.e. splendor; Unde זִיו nomen mensis secundi, qui incidit in Aprilem, habet Nomen à splendore, & nitore; quia, in secundo mense, splendescunt, & emicant omnis generis semina, atque in arboribus folia nascuntur; Av. ipse tamen, זִי facit peculiarem radicem, & dicitur, ab eo, esse, copia cujuslibet rei; & si campo tribuitur, significare copiam bestiarum, quæ in terris vel campis versantur; i.e. fera agri, &c. Av. זִי m.est fera; juxta R.D. Sed R.Sal. exp. reptile; ex Chald. זוּז, movere se; at, Ab. Ezr. exp. aves, volatilia; Item, זִי, est splendor; idem quod זִיו, Isa.66.11. vel, juxta R.Sal. motio, commotio; Bu. Lex. In Bu.Conc. brevitèr sic describitur hæc Radix; ut seq. זִי duo significat; i.est, splendor; ut cum מִ præf. Isa.66.11. מִזִּיו è splendore, &c. Deindè, ii. Signif.2. hujus Rad. זִי est fera; ut cum וְ cop. וְזִי & fera, Psal.50.11. & 80.14. Et sunt, inquit R.D. qui putant nomen esse universale ad omnes bestias, Pag. campi, viz. seu agri; Merc. [hoc loco, Avenarius facit זִי peculiarem radicem, quam exponit, auribus percipere, accommodare aurem; auscultare; idem quod אָזַן; atque indè, per Syncopen dicit esse, אזי, ὦτα, auris; & hinc quoque esse Latinum, sentio; Occurrit solùm in hiphil, הֶזִין, aures accommodavit, attendit, auscultavit, unde, in part. hiph. s.m. מֵזִין attendens, seu attendit, aures, &c. Prov.17.4. & in fut. hiph. 1.s. אַזִין auscultabo, Job.32.11. Sed reliqui hæc referunt ad Rad. אָזַן, unde, in Hiph. הֶאֱזִין, contractè, הֶזִין; atque inde, in part.hiph. מֵזִין pro מַאֲזִין; & in 1.fut. hiph. אָזִין, pro אַאֲזִין, &c. quæ vide suo loco, sub Rad. אָזַן; Rad.44. in א Aleph.

Rad.23. זִיק m.est scintilla ignis, aut flamma ignis, ut R.D.inquit; Pag. זִיק non solùm est, scintilla, flamma; sed etiam, malleolus, fasciculus, laqueus piceus; Bu. Lex. Unde, in pl.m. זִיקִים scintillæ; sed, ne duplex, ', jod, in dictione ex duabus tantùm Syllabis, concurrat, frequentiùs scribitur, זִקִּים; sicut invenitur סִגִּים & סְגִים; (vel potiùs, dageschi post chirek parvum, est loco vocalis longæ, chirek scil. magni; prout sæpè fieri solet; Bu. Lex.) est cogn. cum נָזַק nocuit, nam scintillæ pernicioæ sunt corporibus; Av. Occurrit Prov.26.18. הַיֹּרֶה זִקִּים, qui jaculatur scintillas; i.e. tela scintillantia, aut malleolos; Bu. Lex. qui jacit scintillas; Pag. quum autem זִקִּים significant compedes, radix potest esse פָּזַק; Av. Sed in Bu.Conc. etiam hæc significatio huc, ad זִיק reducitur, ut videbitur. Item, occurrit etiam pl.fæm. sic, זִיקוֹת idem, scintillæ, flammæ; quæ scil. nonnihil lucis præbent, sed subitò evanescunt; Av. extat autem, pl.fæm. Isa.50.11. מְאַזְּרֵי זִיקוֹת accingentes, seu accingitis scintillas, Bu. Lex. succincti scintillis; Av. Pag. & sic, ibidem, cum וּ præf. וּבְזִיקוֹת & in flammis; Bu. Lex. Vel, & in scintillis; Pag. Av. Hæc autem Radix sic describitur in Bu. Conc. זִיק duo significata habet, 1. in pl. m. זִקִּים (ubi dagesch, est loco hamnach, i.e. jod literæ quiescentis, ut, in צִצִּים pro, צִיצִים, ut habes in Rad. צִיץ, Pag.) & in fæm. זִיקוֹת, scintillæ, &c. ut suprà describitur; Deindè, ii. Signif.2. hujus Rad. est in pl.m. זִקִּים compedes, catenæ; Pag. Bu. Av. manicæ quæ ex ferro colato, seu percolato,

colato, & optimo ſunt fabreſactæ; nam reduci poteſt ad זָקַק, colavit, percolavit, defæcavit, &c. Av. זְקִים ſunt catenæ, ἁλύσεις; & nominatim vincula manuum, Jer.40.1,4.ubi eſt cum א אֲזִקִּים; Chaldæis זְקִיק eſt vinctus, id Elias commemorat; Coc. Quidam manicas eſſe putant; ſed eſt, in univerſum, genus vinculorum; ſunt qui ad אָזַק referunt, citra analogiam; vel ad אָחַז ineptiùs; quaſi retinacula, vel apprehenſoria dicas; ſed vocum Etymon non ſemper nobis apertum eſt; Merc. Et ſunt, qui aliquando velint ſumi pro laqueis, qui incenſi igni ardent; ſed ſatius eſt novam ſignificationem conſtituere, quâ etiam ſcintillas denotat; cum א Aleph, ab initio, reperitur bis, Jer.40. de quo in אָזַק ſuprà; Merc. Ubi vide אֲזִקִּים; Targum etiam habet זְקִין pro compedibus, & זָקַק Chaldæis eſt vincire, ligare; Bu Lex. Occurrit autem pl.m. זְקִים compedes, catenæ; cum בְּ & בַּ præf. ſic, בְּזִקִים compedibus, Pſal. 149. 8. בְּזִקִּים idem, Job.36. 8. Iſa.45. 14.. Nah. 3. 10.

Rad.24. זַיִת olea; oliva; pro arbore & fructu; olivetum; eſt maſculei generis; Pag.Av. nam ת eſt radicale; Av. in pauſa eſt cum cametz; ut ſeq. זַיִת vel, זָיִת olea, oliva, Gen.8.11. Exod.27.20.. 30.24. Lev. 24.2. Jud.15.5. 2 Reg.18.32. Neh.8.15. Iſa.17.6.. 24. 12. Jer.11.16. Mic.6.15. Hab.3.16. & cum præf. הַ, כַּ, כְּ, לְ; ut ſeq. הַזַּיִת oliva, Jud.9.9. Hag.2.19. כְּזַיִת ſicut oliva, Pſal.52.10. כַּזַּיִת idem, Job.15.33. Hoſ.14.7. לַזַּיִת olivæ, Jud.9.8. in conſtr. eſt cum tzere, ſic, זֵית oliva, Deut.8.8. & cum ה Aff. cui ל eſt præf. ſic; זֵיתֵךְ oliva tua, Deut.24.20. זֵיתֶךָ idem, Deut.28. 40. לְזֵיתֶךָ olivæ tuæ, Exod.23.11. in pl.maſc. זֵיתִים olivæ, Deut.28.40. Pſal.128.3. Zach.4.3. cui etiam וְ & הַ ſunt præf. וְזֵיתִים & olivæ, Deut.6.11. Joſ.29.13. 2 Reg.5.26. Neh.9. 25. הַזֵּיתִים olivæ, 2 Sam.15.30. 1 Chron.27.28. Zach.4. 11,12..14.4. in pl.m. conſtr. זֵיתֵי olivæ, &c. cui וְ eſt præf. & כֶם & הֶם ſunt Aff. ſic, וְזֵיתֵיכֶם & oleæ veſtræ, 1 Sam.8.14. Am.4.9. זֵיתֵיהֶם olivæta eorum, Neh. 5. 11.

Rad.25. זָכַךְ, contractè זַךְ; eſt, purum eſſe; mundum eſſe à labe; ſincerum eſſe; &c. Verbum, & nomen inde derivatum, notant puritatem, quæ eſt vacuitas admixti inquinamenti, & non ſui; & dicuntur de ſolidis, liquidis, opacis, lucidis, pellucidis, ac limpidis; Coc. Occurrit autem verbum in kal, tantùm, in præt.3. pl.ſic, זַכּוּ mundi ſunt, Job.15.15..25.5.. Lam.4. 7. in Niphal, נָזַךְ emundatus eſt ſincerè; Av. Undè in Imper. niph. pl.maſc. Iſa.1.16. (à ſing. הִזָּכֵּה) eſt, הִזַּכּוּ emundamini; Av. Kimchi vult eſſe Imper. hithpael, pro הִתְזַכּוּ; à Rad. זָכָה; ſed eſt Imper. niph. à זָכַךְ; ut סָבַב à הִסַּבּוּ; Coc. Item, in hiphal, הִזִּךְ vel הִזִּיךְ; emundavit, mundificavit; unde in 1. ſ. cum אֲ conv. וְאַזְכֵּךְ & mundavero, Job.9.30. Atque, indè, nomen, maſc.cum cametz, ſic, זָךְ purum, Exod.27.20. Lev.24. 2. vel, cum pathach, ſic, זַךְ purus, mundus, Job.8.6..11. 4..33.9. Prov.16.2..20.11. cui & וְ cop. eſt præf. ſic, וְזַךְ & purus, Prov.21.8. & in fæm.ſ.ſic, זַכָּה pura, ſ.Exod.30. 34. Lev.24.7. Job.16.17. Item, indè, No. זְכוֹכִית vel, זְכוֹכִיתַ fæm.gemma nitidiſſima; quibuſdam, vitrum puriſſimum, cryſtallus; à puritate; Ab.Ezra, lapis pretioſus nitidus; Kimchi, lapis pretioſior auro; Alii, adamas; Targ. ſpeculum, &c. Occurrit, cum ו cop. præf. ſic, וּזְכוֹכִית & nitida gemma, Job.28.17.

Rad.26. זָכָה eſt idem quod זָכַךְ, purum, mundum eſſe; dignum eſſe; Pag.Bu.Coc.&c. Undè, in fut.kal, 1. ſ.cum הַ interrog. præf.ſic, הַאֲזְכֶּה an purum habebo, Mic.6.11. & in 2.& 3.ſ.maſc. ſic, תִּזְכֶּה purus fis. Pſal,51. 6. יִזְכֶּה mundus fit, Job.15.14..25.4. in piel, זִכָּה emundavit, ſincerum reddidit; Av. purificavit, &c. Unde, in præt.piel,1.ſ. זִכִּיתִי purificavi, Pſal.73.13. Prov.20.9.&, in fut.piel,3.ſ.maſc. יְזַכֶּה purificabit, Pſal.119.9.&, ſecundum quoſdam, in Imper.hithpael, pl.m. הִזַּכּוּ purificate vos, Iſa.1.16. pro הִזְדַּכּוּ, inquit R.David; eſt enim in potentia dageſch, daleth, quod, in verbis à zajin incipientibus, poni ſolet vice Thau, conſtitutivi conjugationis; ſed euphoniæ gratiâ, omiſſum eſt.Pag.

Rad.27. זָכַר, & in pauſa זָכָר duo, ſignif.i.recordatus fuit; meminit; memor fuit; Item, odorari; quando de ſacrificiis uſurpatur; Bu. Pag. ſignificat præſentiam ſpeciei ſive cogitationis & affectus, circa rem, in animo; Cocc.Occurrit autem, זָכַר vel, זָכָר recordatus fuit, Gen. 40.23. 2 Chron.24.22. Eſth.2.1. Pſal.9.13..98.3.. 105. 8,42..109.16..136.23. Eccl.9.15. Jer.44.21. Lam.2.1. & cum נוּ Aff.ſic, זָכָרְנוּ recordatus eſt noſtri, Pſal.115. 12 Item, in 3.ſ.fæm.præt.kal; זָכְרָה recordata eſt, Lam. 1.7,9.ut &, in 2.ſ.m, cum וְ conv. & cum נִי Aff. & וְ, conv.præf. ut &, cum ם, Aff. ſic, וְזָכַרְתָּ & recordaberis, Deut.5.15..15.15..8.2,18.. 16.12.. 24.18, 22. 1 Sam.25.31. וְזָכַרְתַּנִי memor eris mei, Gen.40.14. וּזְכַרְתַּנִי & recordaberis mei, 1 Sam.1.11. זָכַרְתָּם recordatus es eorum, Pſal.88.6. ſic &, in 2.ſ. fæm. in pauſa, cum cametz, ſed extra, cum ſcheva penult.ſic, זָכַרְתְּ vel, זָכָרְתְּ recordata es, Iſa.17.10..47.7..57.11. Sed occurrit etiam cum jod parag. ſeu vacante, ſic; זָכַרְתִּי recordata es, Ezech.16.22,43. cui etiam וְ conv.eſt præf. Sed abſque jod parag. in pleriſque codicibus, ſic, וְזָכַרְתְּ & recordata es, Ezech.16.61. Item, in 1.ſ.extra pauſam, cum ſcheva, ſed, in pauſ., cum cametz, penult. f.c, זָכָרְתִּי vel, זָכָר recordatus ſum, Job.21.6. Pſal.119.52,55..143.5. Jer.2. 2. Hoſ.7.2. Jon.2.8. & cum וְ conv.& ה Aff.ſic, וְזָכַרְתִּי & recordabor, Gen.9,15. Lev.26.42,45. Ezech.16.60. זָכַרְתִּיךְ recordor tui, Pſal.63.7. Item, in 3.pl.præt.kal; cui & וְ conv.eſt præf. ſicut &, in 2. pl. m. cum ו conv. ſic, וְזָכְרוּ recordati ſunt, Jud.8.34. Neh.9.17. Pſal.78.42.. 106.7. Am.1.9. וְזָכְרוּ & recordabuntur, Ezech.6.9. וְזָכַרְתֶּם & recordabimini, Num.15.39. Jud.9.2. Ezech. 20.43. & in 36.31. & in 1. pl. præt. kal; זָכָרְנוּ recordamur, Num.11.5. In part.benoni kal, זוֹכֵר, recordans; in pl.m. זוֹכְרִים, in conſtr. זוֹכְרֵי, recordantes; ut cum לְ præf.ſic, וּלְזוֹכְרֵי & erga recordantes, Pſ.103. 18. in Infin.kal, זָכוֹר recordando, Deut.7.18. Jer. 31. 20. Lam.3.20. & cum כְּ & לְ præf. ſic, כְּזָכוֹר juxta recordari, Jer.17.2. לְזָכוֹר ad recordandum, Gen.9.16. Ezech.23.19. Sed cum בְּ præf.Scheva & cholem tranſmutantur, & cholem mutatur in cametz chatuph, ante Aff. נוּ ſic; בְּזָכְרֵנוּ in recordando nos, Pſal.137.1. in Imper. kal,ſ.m.cum cametz, vel ſcheva penult. & cum cholem, vel vau cholem; vel, ante lineam maccaph, cum cametz chatuph, in ult.ſic. זָכוֹר & זָכוֹר vel, ſine vau, & זָכָר recordare, Exod.13.3..20.8..32.13. Deut.9.6,27.. 24.9.. 25.17..32.7. Joſ.1.13.2 Reg.9.25..20.3. Neh.1.8. Job. 4.7..7.7..10.9..36.24..40.32. Pſal.25.6,7.. 74.2,18,22.. 89.3,47..103.14..119.49..132.1..137.7.. Iſa.38.3..44. 21. Jer.14.21..18.20. Lam.3.19..5.1. Mic.6.5. cum ו cop.præf.ſic, וְזָכוֹר & recordare, Eccl.12.1. & cum הַ

Parag. ut &, cum יִ Aff. cholem mutatur & transponitur; ut suprà, sic, זָכְרָה recordare, 2 Chron.6.42. Neh. 5.19..6.14..13.22,29,.31. זָכְרֵנִי recordare mei, Jud.16. 28. Psal.106.4 Jer.15.15. Item, in Imper.kal,pl.m. זִכְרוּ recordamini, 1 Chron.16.12,15. Psal.105.5. Isa.46 8, 9. Jer.51.50. Mal.3.22. sed in pausa est cum Scheva, & cholem, sic; זְכוֹרוּ recordamini, Neh.4.8. in fut. kal, 1.s. est cum cholem, vel, ante maccaph, cum cametz-chatuph, in ult. sic, אֶזְכּוֹר vel, כָּר recordabor, Lev. 26.42. Isa.43.25. Jer. 31. 34. & cum וְ conv. præf. וָאֶזְכּוֹר & recordatus sum, Exod.6.5. ut &, cum הַ parag.sic, אַזְכִּרָה recordabor, Psal.42.5..77.4,12. Item, cum לִ, כִי, & נִו Aff. אַזְכִּרְךָ recordabor tui, Psal. 42.7. אַזְכִּרְכִי recordabor tui, Psal.137. 6. אַזְכִּרֶנּוּ recordabor ejus, Jer.20.9..31.20. Sic, in 2.s.m.cum cholem, vel, ante maccaph, cum cametz chatuph in ult. sic, תִּזְכּוֹר vel כָּר recordaberis, Deut.7.18..16.3. 2 Sam. 19.20. Job.11.16. 2 Sam.19.20. Job.11.16. Psal.25.7.. 79.8. Isa.64.8. Lam.3.20. Hab.3.1. & cum וְ cop. præf. & יִ Aff. ut & cum נִו Aff. sic, וְתִזְכְּרֵנִי & recorderis mei, Job. 14.13. תִּזְכְּרֶנּוּ recordaberis ejus, Psal.8. 5. & in 2.s.fæm. תִּזְכְּרִי recordaberis, Isa. 54. 4. Ezech. 16. 63..23.27. Sic etiam, in 3.s.m. fut.kal, cum cholem, vel, ante maccaph, cum cametz chatuph in ult.sic, יִזְכּוֹר vel יִכָּר recordabitur, 2 Sam.14.11. Psal.20.4.. 111.5. Prov.31.7. Eccl.5.19. Jer.14.10. Hos.8.13..9.9. Nah.2. 6. cui & וְ cop. & וַ conv.sunt præf. וַיִּזְכּוֹר & recordabitur, Eccl. 11.8. וַיִּזְכּוֹר & recordatus fuit, Gen.8.1.. 19. 29..30.22..42.9. Exod.2.24. Psal.78.39.. 106.45. Isa. 63.11. cui ult.est etiam הָ Aff.sic, וַיִּזְכְּרָה & recordatus fuit ejus, 1 Sam. 1.19. &, in 2. pl. masc. fut. kal, תִּזְכְּרוּ recordabimini, Num.15 40. Isa.43.18. Jer.23.36. Sic etiam, in 3.pl.m. fut.kal; cui & וַ conv. præf. & יִ & הַ sunt Aff.sic, יִזְכְּרוּ recordabuntur, Psal.22.28. Jer.3. 21. וַיִּזָּכְרוּ & recordati sunt, Psal.78.35. יִזָּכְרוּנִי recordabuntur mei, Zach.10.9. יִזָּכְרוּךָ recordabuntur tui, Isa. 64.4. in Niphal, נִזְכָּר memorari, commemorari; in memoria esse; memoriam fieri, &c. ut in 2.pl.m. præt.Niph. cum וְ conv.præf. sic, וְנִזְכַּרְתֶּם & fiet memoria vestri, Num.10.9. in part.Niph.à sing. נִזְכָּר commemoratus; est, in pl.m. נִזְכָּרִים memorati, Esth.9.28. in Infin.Niph. הִזָּכֵר commemorari; Unde cum כֶּם Aff.est, הִזָּכְרָכֶם memorari vos, Ezech.21.24. in fut.Niph.2.s.fæm. תִּזָּכְרִי memoreris, Isa.23.17. Ezech.21.37. ut &, in 3. s. masc. & fæm. sic, יִזָּכֵר commemorabitur, Job.24.20.. 28.18. Psal.83.8..109.14. Jer.11.19. תִּזָּכֵר mentio fiat, Ezech. 25.10. & in 3.pl.m.& f. יִזָּכְרוּ commemorabuntur, Ezec. 18.22. Hos.2.19. Zach.13.2. תִּזָּכַרְנָה commemorabuntur, Isa.65.17. Ezech.18.24..33.16. quæ 3.pl. fæm. Occurrit & cum וְ in fine, pro נָה, sic, תִּזָּכְרֶן idem, Ezec. 3.19.. 33.16. in Hiphil, הִזְכִּיר, commemoravit, fecit mentionem; recordari fecit; in memoriam revocavit; memoriam celebravit, &c. & ad sacrificia relatum, quandoque, per, adolere, reddunt; (ut, in part.hiph. Isa.66.3. Sicut, etiam in fut.kal, exp. per odorari, Psal.20.4.) Occurrit autem, יַזְכִּיר memoravit, Isa.49.1. & in 2. s. m. præt.hiph. cum וְ conv. & יִ Aff.est, וְהִזְכַּרְתַּנִי memor mei eris, Gen.40.14. in part.hiph.s.m. cui & הַ demonst. est præt.sic, מַזְכִּיר memorans, recordans, memorator, à memoria, Gen.41.9. 2 Sam.8.16.. 20.24. 1 Chron.18. 15. Isa.66.3. Ezech.21.28.. 29.17. הַמַּזְכִּיר memorator, 1 Reg.4.3. 2 Reg.18.18,37. 2 Chron.34.8. Isa.36. 3,22. ut &, in pl.m. cum הַ demonstr. præf. הַמַּזְכִּירִים memorantes, Isa.62.6. & in s.fæm.part.hiph. מַזְכֶּרֶת in memoriam revocans, Num.5.15. in Infin. hiph. cui & præf. sic, הַזְכִּיר memoriam statuere, 2 Sam.18.18. לְהַזְכִּיר ad recordandum, commemorandum, 1 Reg. 17.18. Psal.38.1..70.1. Am.7.7 ut & cum לְ præf. sic, וּלְהַזְכִּיר & ad commemorandum, 1 Chron.17.4. Item, cum כֶּם Aff. & cum כְ præf. & יִ Aff. הַזְכֶּרְכֶם memorare vos, Ezech. 21.24. הַזְכִּירוּ juxta memorare ipsum, 1 Sam.4.18. in Imp.hiph.s.m. הַזְכִּיר; ut, Isa.43.26. cum נִי Aff. הַזְכִּירֵנִי memorare fac mihi; Pag. & in pl.m. הַזְכִּירוּ commemorate, Isa.12.4. Jer.4.16. in fut.hiph.1. s.& cum הַ parag.sic, אַזְכִּיר memorabo, commemorabo, Exod.20.24. Psal.71.16..77.12..87.4. Isa.63.7. אַזְכִּירָה commemorabo, Psal.45.18. & in 3.s.m. fut. hiph. יַזְכִּיר memorabit, Isa.19.17. ut & in 1.pl. cui & הַ parag.ei add. נַזְכִּיר commemorabimus, Psal. 20.8. Isa.26.13. נַזְכִּירָה idem, Cant.1.4. Sic & in 2.& 3. pl. m. ut seq. תַּזְכִּירוּ recordabimini, Exod.23.13. Jos.23.7. יַזְכִּירוּ recordantur, Isa.48.1. Indè, nomina, i. זֵכֶר & זֵכֶר m. memoria; recordatio; memoriale; monimentum, quod nos alicujus admonet; Av.Bu.&c. (item, odor; ut Hos.14.8.) Kimchi vult unicum esse per quinque punctu, Psal.30.5. reliqua vero per sex; Merc. Occurrit autem, זֵכֶר memoria, Exod.17.14. Deut.25.19. Psal. 111.4. 145.7. Prov.10.7. Isa.26.14. & cum לְ præf. לְזֵכֶר ad memoriam, Psal.30.5..97.12..112.6. Item, cum Aff. יִ, הַ, (cui & וְ & לִ sunt præf.) וֹ & כֶם, cui alt. & וְ cop. est præf. prout seq. זִכְרִי memoria mei, Exod. 3.15 זִכְרְךָ memoria tui, Psal.6.6. זִכְרֵךְ idem, Psal. 135.13. וְזִכְרְךָ & memoria tui, Psal.102.13. וּלְזִכְרֵךְ & ad memoriam tui, Isa.26.8. זִכְרוֹ memoria ejus, Job.18.17. Hos.12.6..14.8. זִכְרָם memoria ipsorum, Deut.32.26. Psal.9.7..34.17..109.15. Eccl.9.5. וְזִכְרָם & memoria ipsorum, Esth.9.28. Deindè, ii. hinc No.m. idem significans cum præced. viz. זִכָּרוֹן monimentum, Exod. 17. 14..28.12.. 39.7. Num.5.15.. 17.5.. 31.54. Eccl.1.11. Mal.3.16. & cum præf. וְ, לְ, & וּלְ, sic; וְזִכָּרוֹן & monimentum, Neh.2.20. הַזִּכָּרוֹן monimentum, Num.5. 18. לְזִכָּרוֹן in monumentum, Exod.12.14.. 25.12.28. 29..30.17. Num.10.10. Jos.4.7. Zach.6. 14. וּלְזִכָּרוֹן & in monimentum, Exod.13.9. Item, iii. Indè, No. m. זִכְרוֹן m. quod memoriam, odorem, vel suffitum potest significare; (præsertim, Isa.57.8.) Pag. Item, memoriale; monimentum, &c. Occurrit autem, in fin.& cum לְ Aff.sic, prout seq. זִכְרוֹן monimentum, memoria, Lev. 23.24. Eccl.1.11..2.17. זִכְרוֹנְךָ monimentum tuum, Isa. 57.8. in pl.m. זִכְרוֹנִים, & in Constr. זִכְרוֹנֵי memoriæ, monimenta; Av.ut, cum כֶם Aff. זִכְרוֹנֵיכֶם memoriæ vestræ, Job.13.12. & in pl.fæm. cum הַ præf. sic occurrit, Esth.6.1. librum הַזִּכְרוֹנוֹת memoriarum; i. e. historiarum, monimentorum; Pag. rerum memorabilium; Bu.Lex. Et, iv. Hinc, No. cum א hebraico, viz. אַזְכָּרָה f. monumentum, recordatio, commemoratio, memoriale; Av.Item, adolendum; id quod de munere accenditur, ad nidorem faciendum in altari; Cocc. odor, suffitus; Pag. odoramentum, suffimentum; Bu.Lex. ut cum לְ præf. לְאַזְכָּרָה in memoriale, Lev.24. 7. in Constr. אַזְכָּרַת; Unde, cum pronomine fæminco, הָ, Aff. est. אַזְכָּרָתָהּ suffimentum, odoramentum ejus, Lev.2.2,9,16..5.12..6.8. Num.5.26. Deindè, ii. Signif.2. hujus Rad. est in Niph. נִזְכָּר masculum nasci; Pag. Bu.

Bu. mas procreatus eſt; Av. ut in fut. Niph. 3.ſ. fæm. Exod.34.19. Omne pecus tuum תְּזָכָר quod maſculum fuerit, ſive, quod maſculum naſcetur; Bu. quod maſculum parit; Pag. vel, potiùs, quod maſculum natum fuerit; vel, ut alii, ad verbum vertunt, maſculabitur; camerz autem ſub Caph, ob accentum, deſcendit ex pathach, non ex tzeri; Merc.Cev.Chaldæus, & omne pecus tuum maſculum ſanctificabis; ego ſic verterem, quoad omnem pecudem tuam facies te in recordatione eſſe; h.e. curabis, ut Deus non tantùm tui, ſed & pecoris tui rationem habeat; Coc. Kimchi, memorabitur; i.e. recenſebitur, ut ex eo maſculi ſeparentur à fœmellis; Cev. quod maſculum gignetur; Av.&c. Atque, indè, i. No. זָכָר m.mas, maſculus; quaſi patris & paternæ familiæ memoriale & monimentum; Bu.Lex.Nam, in genealogiis, & numerationibus, maſculorum fit mentio, non fœminarum; & monumentum, atque adeo, ut Paulus inquit, Dei gloria ſit, prior fœminâ creatione, & aliis donis ac prærogativis, Merc. per mares, memoria nominis conſervatur; Coc. Unde, R.R.dic. מִשְׁפָּחַת אֵם אֵינָהּ קְרוּיָה מִשְׁפָּחָה familia matris non vocatur familia; aut à memoria, nam eâ magis valet vir, & ingenii eſt præſtantioris, quam mulier; ut Ovidius;

Fortius ingenium ſuſpicor eſſe viris;

Bu.Lex. Occurrit autem, זָכָר mas, &c. Gen.1.26..5.2..6.19..7.3,9,16. &c. ad Mal. 1.14. in 50. circ. l. & cum הַ, לַ & מִ præf. הַזָּכָר maſculus, Lev.27.3,5,6. Deut.15.19. לְזָכָר mari, Lev.12.7..15.33. מִזָּכָר à mare, Num.5.3. in pl.m. occurrit cum הַ & לְ præf.ſic, הַזְּכָרִים mares, maſculi, Exod.13.12,15. Joſ.5.4..17.2. Ezr.8.4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14. לִזְכָרִים ad mares, 2 Chron.31.16. Ezr.8.3. Item, hinc, ii. No. זָכוּר mas, maſculinum; quaſi maſculatum dicas; Bu. Lex.eſt nomen univerſale ſeu collectivum; maſculos complectens; Pag. Merc.Av. &c. Occurrit cum Aff. הָ, & הֶ, ſic; זְכוּרָהּ marem ejus, Deut.20.13. זְכִירְךָ mas tuus, Exod.23.17..34.23. Deut.16.16.

Rad.28. זָלַל eſt in luxu vivere; luxuriari; commeſſari ſordidè, & profuſè; Av. Cogn. cum זול; ferè tantùm ex hoc legitur nomen participiale, ſignificans eum qui rem aliquam ut vilem prodigit, & decoquit, ſpecialiter cibos, & carnes; ſicut, סוֹבֵא eſt qui vino nimium indulget; Merc. Nam זוֹלֵל, m.eſt commeſſator; epulo, propriè, carnium; Pag. Occurrit ſimpliciter, & cum וְ & מִ præf. prout ſeq. זוֹלֵל commeſſator, Deut.21.20. וְזוֹלֵל & commeſſator, Prov.23.21. מְזוֹלֵל à commeſſatore, Jer.15.19. Occurrit &, in pl.m abſolutè, & in conſtr. cum לְ præf.ſic, זוֹלְלִים commeſſatores, Prov. 28.7. בְּזוֹלְלֵי cum epulonibus, Prov.23.20. & in fæm. ſ. vilis; contemptibilis, viz. זוֹלֵלָה, Lam. 1.11. vel, commeſſatrix. זְלוּת vide in זול; &, נְזוֹלוּ in Rad. נזל.

Rad. 29. זָלַג; Unde, heemanticum, מִזְלֵג, m. tridens, quo extrahuntur carnes ex olla; Pag. fuſcina; quibuſdam ad נָזַל referre placuit, literis tranſpoſitis, quòd eâ carnes ſurripiantur; Merc. ex Forſt. & Av. occurrit cum הַ demonſtr. & וַ præf. ſic הַמַּזְלֵג fuſcina 1 Sam.2.14. וְהַמַּזְלֵג & fuſcina, 1 Sam.2.13. ſic, in pl.fæm. cum הַ & וַ præf. הַמִּזְלָגוֹת fuſcinæ, Exod.38.3. Num. 4.14. 2 Chron.4.16. וּמִזְלָגוֹת & fuſcinæ, 1 Chron.28.17. ut & cum וּ præf. & יו Aff. ſic, וּמִזְלָגֹתָיו & fuſcinæ ejus Exod.27.3.

Rad. 30. זָלַל; Unde, particula, זוּלָת, præter; niſi; exceptò, Pag. Bu. &c. quidam reducunt ad זול Vide ibi; Occurrit, quaſi in forma conſtructa (quæ & in aliis particulis occurrit) cum pathach; ſic, זוּלַת præter, 2 Reg.24.14. & cum jod parag. (primo ſcil. loco, ex Deut.) vel Aff. ſic, זוּלָתִי præter, præter me, Deut.1.36..4.12. Joſ.11.13. 1 Reg.3.18..12.20. Pſal. 18.32. Iſa.45.5, & 21. Hoſ.13.4. Item, cum הּ vel הָ, & הֶ, Aff. זוּלָתָהּ præter te, 1 Chron.17.20. זוּלָתָהּ idem, Iſa.64.3. זוּלָתָהּ præter eam, 1 Sam.21.9.

Rad. 31. זָמַם & in pauſa, זָמָם; & contractè, זָם; eſt cogitare; Pag. animo concipere, ſeu agitare; In utramque partem, tam in bonam, quàm in malam, ſumi apparet, ex Zach.8.14, & 15. etſi ferè, cogitationem ſeu molitionem mali, culpæ ſcil. aut pœnæ ſeu damni, denotat; faciunt affine verbis זָמַם quod idem valet; & דָּמַם quaſi ſignificet tacitum apud ſe cogitare; Merc. זָמַם induxit in animum, excogitavit; & plerumque de damno inferendo ſumitur; Av. Occurrit autem in kal, perfectè, ſic, in præt. kal, 3.ſ.m. &, f. זָמַם cogitavit, Deut.19.19. Jer.51.12. Lam.2.17. Zach.1.6. זָמְמָה cogitat, Prov.31.17. & imperfectè more verborum ſecundam duplicantium; ut, in 2.ſ.m. זָמוֹתָ cogitaſti, Prov.30.32. Item, in 1.ſ. præt. kal; perfectè, & imperfectè; & in 3.pl. perfectè, & cum camerz, pro ſcheva, penult. ob pauſam; prout ſeq. זָמַמְתִּי cogitavi, Zach.8.14 & 15. זָמוֹתִי cogitavi, Pſal.17.3. Jer.4.28. זָמְמוּ cogitarunt, Pſal. 31. 14. Item in benoni kal, ſ. m. perfectè, ſic; זוֹמֵם cogitat, Pſal. 37.12. Atque, indè, Nomina, i. זָמָם m.cogitatio; molitio; machinatio; cogitatio ſcelerata; malum animo conceptum; Pag. Bu. Merc. &c. Occurrit cum וּ Aff. ſic; וְזִמְּמוֹ cogitatio ejus, Pſ.140.9. Item, hinc, ii. No. זִמָּה f. idem; cogitatio, propriè, mala; ſcelus, propriè, præmeditatum & audax facinus; vafrities; Merc. In ſingulari, ſemper in malum, ſcelus deliberatum; Coc. Occurrit autem, זִמָּה ſcelus, Lev.18.17..19.29..20.14. Jud.20.6. Job.31.11. Pſal.26.10..119.150. Prov.10.23. Ezec.16.27..22.9.. 23.48..24.13. Hoſ.6.9. & cum הַ demonſt. præf. ſic, הַזִּמָּה ſcelus, Ezec.16.43.. 23.44. ut & cum בְּ præf. ſic; בְּזִמָּה & cum ſcelere, Prov.21.27. Ezec.22.11. & in conſtr. זִמַּת ſcelus, Prov. 24.9. Jer.13.27. Ezech.23.21. & cum Aff. הּ.., cui & וֹ eſt præf. ſic, זִמָּתֵךְ ſcelus tuum, Ezech.16.58..23.27, 35. וְזִמָּתֵךְ & ſcelus tuum, Ezech.23.29. Item, cum כֶן, Aff. 2. pl. fæm. זִמַּתְכֶן ſcelus veſtrum, ſ. pro quo, cum הֶ, parag. & cum לְ præf. ſic occurrit; וְזִמַּתְכֶנָה ſcel.veſt. Ezech.23.49. כְּזִמַּתְכֶנָה juxta ſcelus veſtrum, Ezech.23.48. In pl. fæm. זְמוֹרוֹת cogitationes; ut cum יַ, Aff. זְמוֹתַי cogitationes meæ, Job.17.12. ſic &, iii. Indè, No, fæm. idem ſignificans, viz. מְזִמָּה cogitatio; ſcelus, Job.42.2. Pſal.21.12. & cum יַ, & לְ præf. ſic, וּמְזִמָּה & cogitatio, &c. Prov.1.4..3.21. לְמְזִמָּה ad ſcelus, Pſal.139.20. ſed cum הַ dem. præf. & geminato ה fæminino, in fine, (ad ſignificationem augendam) cujus prius ſemper in ת tranſit; ſic occurrit; הַמְּזִמָּתָה ſcelus graviſſimum, Jer.11.15. Item, cum וֹ Aff. ſic, מְזִמָּתוֹ cogitatio ejus, Jer.51.11. in pl. fæm. Occurrit ſimpl. & cum וֹ & בְּ præf. ſic; מְזִמּוֹת cogitationes; ſcelera, Pſ. 37.7. Prov.5.2..8.12..12.2..14.17..24.8. Jer.23.20..30. 24. בִּמְזִמּוֹת & commenta, Job.21.27. בִּמְזִמּוֹתָיו in cogitationibus, Pſal.10.2. & cum יַ, Aff. ſic, מְזִמּוֹתָיו cogitat. ejus, Pſal.10.4. Notandum, autem, nomen hoc,

מְזִמָּה in bonum ſumi, de Deo; ſicut & paſſim in proverbiis, pro prudentia, ſolertia, calliditate abſtinendi à malo, &c. pro cautione, ſeu, cautela; & pro cogitatione ſolerti, prudenti & ſolida; &c. Merc.

Rad. 32. זְמָן m. tempus, propriè, conditum, conſtitutum, & determinatum; Pag. Bu. &c. conſtitutio temporis; præfinitum tempus; Av. Occurrit autem, זְמָן tempus, Eccl.3.1. Neh.2.6. & cum כְּ præf. & ם Aff. ſic, כְּזִמְנָם & juxta tempus eorum, Eſth.9.27. in pl.m. זְמַנִּים & in conſtr. זִמְנֵי conſtituta tempora; Undè, cum בְּ præf. & הֶם eſt Aff. בִּזְמַנֵּיהֶם in temporibus ſuis, Eſth.9.31. Atque indè, part. pual, pl. m. (quaſi à præt. piel. זִמֵּן paravit, præparavit; conſtituit tempus, &c.) & fæm. ſic, prout ſeq. מְזֻמָּנִים parata, Ezr.10.14. Neh. 10.33. מְזֻמָּנוֹת parata, Neh.13.31.

Rad. 33. זָמַר tria ſignif. i. in piel, זִמֵּר eſt pſallere; canere; & notat modulationes artificioſas, certis cæſuris & numeris inciſas; Bu. Lex. differt à שִׁיר quod generaliter cantiones ſignificat, etiam ſolutas & vulgares; cùm זִמֵּר de arte compoſitis modulationibus dicatur, & quæ ſuos numeros habent, & cæſuras; à ſignif. tertia hujus Rad. conſtruitur cum accuſativo, cum לְ, & cum אֶל; cum accuſativo, expones pſallando prædicare; ſeu celebrare; Merc. Occurrit autem, in infin. piel, cum לְ præf. ſic, לְזַמֵּר & pſallere, Pſal.92.2. in imper. piel, ſ.m. זַמֵּר pſalle; Unde, in pl.m. extra pauſam cum ſcheva; ſed in pauſa, cum tzeri, penult. ſic; זַמְּרוּ vel, זַמְּרוּ pſallite, 1 Chron.16.9. Pſal.9.12..30.5..33.2..47.7,8.. 66.2..68.5,33..98.5..105.2..135.3..147.7. Iſa.12.5. & cum לְ cop. præf. in pauſa, ſic; וְזַמְּרוּ & pſallite, Pſ.98.4. in fut. piel, 1. ſing. eſt, אֲזַמֵּר pſallam, Jud.5.3. 2 Sam. 22.50. & cum הָ parag. abſque pauſa, cum ſcheva, ſed in pauſa, cum tzeri, penult. cui etiam utrique, eſt לְ cop. præf. prout ſeq. אֲזַמְּרָה, אֲזַמְּרָה pſallam, Pſ.9.3..18.50.. 59.18..61.9..71.22,23..75.10..101.1..104.33..144.9.. 146.2. וַאֲזַמְּרָה & pſallam, Pſal.7.18.. 27.3..108.2. וַאֲזַמְּרָה idem, Pſal. 57.8. Item cum הָ, ſed in pauſa, cum הָ Aff. cui & לְ cop. eſt præf. ut ſeq. אֲזַמְּרֶךָּ וַאֲזַמְּרֶךָּ pſallam te, Pſal.57.10. אֲזַמְּרֶךָּ idem, Pſal.138.1. & pſal. te Pſal.108.4. & in 3.ſ.m.fut. piel, יְזַמֵּר pſallet; Undè, cum הָ Aff. ſic; יְזַמֶּרְךָּ pſal. te, 30.13. & in 1. pl. נְזַמֵּר pſallemus; Undè, cum וְ, cop. præf. & הָ parag. ſic, וּנְזַמְּרָה & pſallemus, Pſal.21.14. & in 3.pl. cui & לְ cop. eſt; præſ. ſic יְזַמְּרוּ pſallent, Pſal.66.4..149. 3. וְיְזַמְּרוּ & pſallent, Pſal.66.4. Atque indè Nomina, i. No. זֶמֶר m. cantus, cantio, minuritio, minurizatio; cantus avium variè inciſus; qualis eſt philomelæ; ut cum הַ dem. præf. הַזֶּמֶר cantus, cantio, Cant.2.12. & in forma conſtr. ſic, זְמַר cantum, Iſa. 25.5. & ii. hinc, No. fæm. ſignificans cantum; pſalmodiam, & pſalmodica inſtrumenta; &c. viz. זִמְרָה cantio, cantatio, carmen, Pſal.81.3..98.5..147.1. Iſa.51.3. pro quo, cum ת loco הָ; & לְ cop. eſt, וְזִמְרַת & cantio, Exod. 15.2. Pſal.118.14. Iſa.12.2. & in forma conſtr. cum לְ cop. וְזִמְרַת & carmen, Am.5.23. Item iii. hinc & No. זִמְרָה fæm. cantio; cantus, laus, carmen; Unde, in pl. fæm. זְמִירוֹת cantiones, 2 Sam.23.1. Job.35.7. Pſ.119.54. Iſa. 24.16. & cum בְּ præf. בִּזְמִירוֹת vel, בִּזְמִרוֹת in cantionibus, vel cantibus, Pſ.95.2. Sic & iv. Indè etiam No. מִזְמוֹר m. pſalmus; cantus, cantio, carmen, &c. ſæpè, ſed ſoſtim, occurrit in pſalmis, idque tantum in titulis, ut Pſ. 3.1.. 4.1.. 5.1.. 6.1. &c. ad Pſal.140.1. in 50. circ. l. Et v. Hinc etiam No. pl. fæm. ſignificans inſtrumenta muſica, viz. מִזְמֹרוֹת pſalteria, 2 Reg. 12.14. & cum הַ & וְ præf. הַמִּזְמֹרוֹת idem, Jer. 52.18. וְהַמִּזְמֹרוֹת & pſalteria, 1 Reg.7.50. 2 Chron.4.22. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. eſt in No. זְמָרָה f. res decantata & laudata; quicquid dignum eſt ut prædicetur omnium ore; Merc. vel, in ſpecie, fructus optimus & laudatiſſimus, &c. ut Gen. 43.11. cum מִ præf. מִזִּמְרַת de cantione terræ; i.e. de rebus laudatiſſimis terræ, quæ decantari ſolent; Bu. Lex. de optimis frugibus vel fructibus terræ; Pag. de laudatiſſimis, vel, decantatiſſimis fructibus; Coc. Chaldæus, ſic, מִדְּמַשַּׁבַּח ex eo quod laudatum & celebratum in terra; alii de palmite, vel fructibus deciſis; ut ſit nomen generale ad fructus qui deciſione proveniunt, ut refinam, ſtacten, mel, & hujuſmodi; Merc. Cev. Denique, iii. Signif. 3. hujus Rad. זָמַר eſt, putare, præcidere; ut in fut. kal, 3.ſ.m. יִזְמוֹר putabit, præcidet; atque inde in 2.ſ.m. תִּזְמוֹר putabis, præcides, Lev.25.3,4. In Niph. נִזְמַר putatus eſt, præciſus, ſeu reſectus eſt; Av. Unde in fut. Niph. 3.ſ.m. יִזָּמֵר aut יִזָּמֵר putabitur, præcidetur, reſecabitur, &c. Iſa.5.6. Atque indè nomina, i. זָמִיר palmes; Bu. Conc. vel amputatio palmitum; vel tempus putationis; Av. excifio; Pag. Occurrit in forma Conſtr. ſic, Iſa. 25.5. זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה palmes prævalidorum deprimetur; Merc. Cev. vel amputationem tyrannorum, humiliabit, i.e. nè amplius poſſint ſævire; Av. Alii excifio (quæ veniet à Deo) humiliabit fortes; & ſic זְמִיר non eſt in regimine genitivi; Pag. Alii tamen pro cantu ſumunt; & ſic exp. cantum violentorum humiliabit, juxta Ab. Ezram, q.d. faciet Deus nè tyranni ampliùs de juſtis triumphent; Bu. Lex. Deindè, ii. Hinc etiam No. זְמוֹרָה palmes, ſurculus, propago, ſic dicta, quòd putari ſoleat; Bu. Lex. &c. fm. Num.13.23. & cum הַ præf. הַזְּמוֹרָה ſurculus, -li, -lum, &c. Ezech.8.17.. 15.2. in conſtr. cum וְ cop. וְזִמֹּרֶת & palmite; Bu. Conc. Iſa.17.10. in pl.m. זְמוֹרִים & in conſtr. זְמוֹרֵי palmites, ſurculi; ut, cum וְ præf. & הֶם Aff. וְזִמּוֹרֵיהֶם & palmites eorum, Nah.2.2. Item, iii. Indè No. מַזְמֵרָה f. ſarpa putatoria, falcula vineatica, quâ ſcil. ſurculi ac ſarmenta abſcinduntur; Av. In pl.f. falces putatoriæ; ut cum בַּ præf. בְּמַזְמְרוֹת falcibus putatoriis, Iſa.18.5. & cum לְ præf. לְמַזְמְרוֹת in falces putatorias, Iſa.2.4. Mic.4.3. Item, cum וְ cop. præf. & כֶם Aff. ſic, וּמַזְמְרוֹתֵיכֶם & falces veſtras putatorias, Joel.4.10.

Rad.34. זִי, m. Chald. ſpecies; pro Hebræo מִין ſæpe in Targum ponitur; & in pl.m. זְנִים conſtr. זְנֵי ſpecies, Dan.3.5. Hinc, juxta quoſdam in Hebræo, מִזֶּה de ſpecie, in ſpeciem; i.e. omnis generis commeatus; varia annonæ genera; de quo etiam ſuprà, in זֶה; in pl.m. cum וְ cop. וְזָנִים & ſpecies, 2 Chron.16. 14. ſic, in ſolo Bu. Lex.

Rad.35. זָנַב undè, in piel, זִנֵּב eſt, decaudare; amputare ſeu detruncare extremam partem alicujus rei; caudam vel extremum præcidere, &c. Pag. Merc. Av. &c. ut in præt. piel, 2.pl.m. cum לְ conv. וְזִנַּבְתֶּם & decaudabitis eos; i.e. extremos interficietis; Pag. Joſ.10.19. ſic, in fut. piel, 3.ſ.m. cum לְ conv. וַיְזַנֵּב & decaudavit, Deut. 25.18. Atque indè, No.m. ſignificans caudam animalis, ſive extremitatem, ſeu extremam partem alicujus rei, viz. זָנָב cauda, Jud. 15.4. & cum וְ, הַ & לְ præf. וְזָנָב & cauda, Iſa.9.13..19.15. הַזָּנָב cauda, Iſa.9.15. לְזָנָב caudæ, Deut.28.13,44. Item, cum וְ Aff. cui & בְּ eſt præf. זנבו

זָנְבוֹ caudam ſuam, Job.40.17. בִּזְנָבוֹ in cauda ejus, Exod. 4. 4. in pl. term. fæm. ſed gen. maſc. cum ה dem. præf. הַזְּנָבוֹת caudæ, Jud.15.4. & in pl. Conſtr. זַנְבוֹת caudæ, Iſa.7.4.

Rad.36. זָנָה eſt, fornicari, ſcortari, meretricari; tam corpore; quam animo; de ſpirituali ſcortatione; cùm ſcil.quis relicto vero Deo, colit idola; Pag. Merc. Av. &c. Occurrit in præt.kal, 3.ſ.m.& fæm. cum ו conv. ut & in 2.ſ.m.& f. & in 3.pl.cum ו conv. prout ſeq. וְזָנָה & ſcortabitur, Deut.31.17. וְזָנְתָה ſcortata eſt, Gen. 38.24. Ezech.23.19. Hoſ.2.7. וְזָנְחָה & ſcortabitur, Iſa. 23.17. זָנִית ſcortatus es, Hoſ.9.1. זָנִית ſcortata es, Jer.3.1. זָנוּ ſcortati ſunt, Jud.2.17. וְזָנוּ & ſcortantur, Exod.34.15, 16. in part.ben.kal, ſ.m.& cum ה dem. præf. זוֹנֶה ſcortans, Pſal.73.27. Hoſ.4.15. הַזּוֹנָה ſcortans, Ezech.6.9. ſic, in pl.m. & fæm. cum י præf. זוֹנִים ſcortantes, Lev. 17.7. Num.15.39. Ezech.20.30. הַזּוֹנִים ſcortantes, Lev.20.5. הַזּוֹנוֹת ſcortant. Ezech.6.9. & in Infin. kal, cum cholem & ה, ſic; זָנוֹה ſcortando, Hoſ.1.2. & in alterâ forma, in וֹת, cum ל præf. לִזְנוֹת ad ſcortandum, Lev.20.5,6..21.9. Num.25.1. Deut.22.21. item, cum בְּ præf.& ך Aff.ſic, בִּזְנוֹתֵךְ in ſcortari te, Ezech.23.30. in fut.kal,2.ſ.f. תִּזְנִי ſcortaberis, Hoſ.3.3. & cum ו conv. præf. וְתִזְנִי & ſcortata es, Ezech. 16.15,16,17,26,28. cui etiam ם eſt Aff. ſic, וַתִּזְנִים, quod eſt idem quod, & pro, עִמָּם וַתִּזְנִי & ſcortata es cum eis; ut Kimchi exp. Ezech.16.28. Pag. & in 3.ſ.fæm.fut.kal, תִּזְנֶה ſcortabitur, Lev.19.29. Hoſ.1.2. Am.7.17. & cum ו conv.præf. וַתִּזְנֶה & ſcortata eſt, Jud.19.2. Iſa.57.3. pro quo, cum jod loco He, & chirek loco ſægol, ſic occurrit, וַתִּזְנִי & ſcortata eſt, Jer.3.6. Item, per Apocopam tertiæ radicalis ה, pro וַתִּזְנֶה, ſic eſt, וַתִּזֶן & ſcortata eſt, Jer.3.8. Ezech.23.5. & in 3.pl. m. יִזְנוּ ſcortabuntur; unde cum ו conv.præf. וַיִּזְנוּ & ſcortati ſunt, Jud.8.27.33.1 Chron. 5.25. Pſal.106.39. Hoſ.4.12. ſic & in 3 pl.fæm.fut.kal; תִּזְנֶינָה ſcortabuntur, Hoſ.4.13,14. cui & ו conv. eſt præf.ſic, וַתִּזְנֶינָה & ſcortatæ ſunt, Ezech.23.3. in pual, זֻנָּה perpetrata eſt fornicatio; Av. pro quo, cum ſchurek, pro kibbutz, eſt; זִנָּה ſcortatio acta fuit, Ezech. 16.34. in hiphil, הִזְנָה fecit ſcortari; & ſine Accuſativo, ſcortatus eſt; Av. Unde, in præt. hiph. 2.ſ.maſc. הִזְנִיתָ ſcortari feciſti, Hoſ.5.3. & in 3.pl. præt. hiph. cui & ו cop.vel conv.eſt præf. הִזְנוּ ſcortati ſunt, Hoſ.4.10, 18. וְהִזְנוּ & ſcortari faciant, Exod.34.16. in Infin. hiph. cum term. ה, ſic, הַזְנָה ſcortando, Hoſ.4.18. & in term. וֹת, cum בְּ præf. כְּהַזְנוֹת juxta ſcortari, 2 Chron.21.13. ut & cum ל præf. & ה Aff. לְהַזְנוֹתָהּ proſtituendo eam, Lev.19.29. in fut.hiph. 3.ſ.m. יַזְנֶה, ſcortari faciet; & cum ו conv.pro וַיַּזְנֶה, per Apocopam 3. Rad. ה eſt וַיַּזֶן & ſcortari fecit, 2 Chron.21.11. Item, in 3.ſ.fæm.fut. hiph.cum ו conv.præf.eſt, וַתַּזְנֶה & ſcortari fecit, 2 Chron.21.13. Indè, Nomina, i. זוֹנָה vel, זֹנָה ſcortum, meretrix; mulier fornicaria; Pag.Bu.Coc.&c.vel,etiam, cauponaria; nam Rad. hæc, זָנָה, eſt Cogn. cum זוּן, vixit in caupona,vel publico diverſorio, cœnatus eſt; nam apud gentes in publicis hoſpitiis erant fornices & proſtibula, ut impuri homines à cœna,repleti vino, ſe-ctarentur ſcortationem cum meretricibus, &c. Av. Vide etiam in Rad. זוּן. Occurrit autem, זוֹנָה, vel ſine Vau, ſcortum,meretrix, Lev.21.7,14. Deut.23.19. Joſ.2. 1. Jud.11.1..16.1. Prov.6.26..7.10..23.27. Iſa.23.16. Jer. 2.20..3.3..5.7. Ezech.16.30,35..23.44. Mic.1.7. Nah. 3.4. & cum ה, הַ, כְ, בְ, הַכְ, & מִ præf. prout ſeq. הַזּוֹנָה meretrix,caupona, Joſ.6.17,22,25. Iſa.23.15. בְּזוֹנָה pro meretrice, Joel.3.3. כְּזוֹנָה ſicut ſcortum, Ezech.16.31. הַכְּזוֹנָה num ſicut ſcort. Gen.34.31. לְזוֹנָה pro ſcorto, Gen.38.15. Iſa.1.21. מְזוֹנָה à ſcorto, Ezech.16.41. in pl. fæm.& cum ה præf. זוֹנוֹת meretrices, 1 Reg.3.16. Prov. 29.3. Ezech.16.33. הַזּוֹנוֹת cum ſcortis, Hoſ.4.14. Item, ii. Hinc, No.fæm. זְנוּת ſcortatio, Hoſ.4.11..6.10. quod occurrit cum ךָ & ךְ Aff. זְנוּתֵךְ ſcortatio tua, Jer.13.27. Ezech.23.27. זְנוּתֵהּ ſcortatio ejus, Jer.3.9. in pl.eſt gen. fæm.ſed term.maſc.ſic, זְנוּתִים, & Conſtr. זְנוּתֵי ſcortationes; Unde cum בְּ præf. & כֶם Aff. ſic occurrit; בִּזְנוּתַיִךְ ſcortationibus tuis, Jer.3.2. זְנוּתֵיכֶם ſcortat.veſt.Num.14.33. Item, in ſing. Occurrit cum ם, Aff.cui & בְ eſt præf.ſic, זְנוּתָם ſcortat.ipſor.Ezech.43. 9. בְּזְנוּתָם ſcortat.ſuâ, Ezech.43.7. ſic & iii hinc No. pl.m. זְנוּנִים ſcortationes, Hoſ.1.2..2.6..4.12..5.4. cui & ל eſt præf.ſic, לְזְנוּנִים ſcortationibus, Gen. 38.24. & in pl.m. conſtr. & cum מִ præf. זְנוּנֵי ſcortationes, 2 Reg.9.22. Nah.3.4. מִזְּנוּנֵי præ ſcortationibus, Ezech. 23.11. item, cum יךָ & הָ Aff. זְנוּנֶיךָ ſcortationes tuæ, Ezech.23.29. זְנוּנֶיהָ ſcortat.ejus, Hoſ.2.4. cui ult.& בְ eſt præf.ſic, בִּזְנוּנֶיהָ ſcortat.ſuis, Nah.3.4. Item, iv. Indè, No. תַּזְנוּת fæm.idem; ſcortatio; vagæ libidines; Occurrit, in ſing. cum ךָ & ם, Aff. cui ult. & בְ eſt præf.ſic, תַּזְנוּתֵךְ ſcortationem tuam, Ezech.16. 26,29. בְּתַזְנוּתָם ſcortationem ſuam, Ezech. 23. 8. בְּתַזְנוּתָם ſcortatione ſuâ, Ezech.23.17. in pl.eſt formæ maſc. ſic, תַּזְנוּתִים & in conſtr. תַּזְנוּתֵי ſcortationes; Unde cum יךָ & in pauſa, יְךָ Aff. quibus & ו, בְ, & מִ ſunt præf. ſic, תַּזְנוּתַיִךְ vel, יְךָ ſcortationes tuas, Ezech.16.15,25..23 8,35. תַּזְנוּתַיִךְ vel, יְךָ & ſcortat. tuæ, Ezech.16.22..23.29. בְּתַזְנוּתַיִךְ vel יְךָ ſcortationibus tuis, Ezech.16.33,34,36. מִתַּזְנוּתָיִךְ præ ſcortationibus tuis, Ezech.16.20. Item, cum הָ Aff.ſic, תַּזְנוּתֶיהָ ſcortationes ſuas, Ezech.23.7,11,14,18,19,43.

Rad.37. זָנַח, eſt רִחֵק; elongavit, abominatus eſt Pag.ex Kimchi; amovit, procul ſummovit; Merc. rejecit, abjecit, repulit; deſeruit; Eu.Av.&c.Occurrit autem, זָנַח rejecit, Lam.2.7. Hoſ.8.3,5. & in 2.ſ.maſc. præt.kal, cui etiam נִי & נוּ ſunt Aff. זְנַחְתָּ rejeciſti, Pſal. 44.10..74.1..89.39. זְנַחְתַּנִי rejeciſti me, Pſal.43.2. זְנַחְתָּנוּ rejeciſti nos, Pſal.60.7,12..108.12. Item, in 1.ſ. præt.kal, cum ם, Aff. ſic occurrit; זְנַחְתִּים rejeci eos, Zach.10.6. in fut.kal, 2.ſ.m. & cum ו conv. præf. תִּזְנַח rejicies, Pſal.44.24..88.15. וַתִּזְנַח & rejeciſti, Lam. 3.17. ut &, in 3.ſ.m. יִזְנַח rejiciet, Pſal.77.8. Lam.3.31. in hiph.3.ſ.m. præt. cui & ם, eſt Aff. ſic, הִזְנִיחַ abjecit, 2 Chron.29.19. הִזְנִיחָם rejecit eos, 2 Chron.11. 14. & in 3.pl.præt.hiph. הִזְנִיחוּ rejecerunt; pro quo, cum epentheſi literæ Aleph, ex forma hiph.in Chald. uſitata, & cum ו cop. vel conv.ſic occurrit, וְהֶאֱנִיחוּ & longè depellent, Iſa.19.6. in fut.hiph.2.ſ.m. יַזְנִיחַ rejiciet; Unde, cum ה Aff.ſic extat; יַזְנִיחֵךְ rejiciet te, 1 Chron.28.9.

Rad.38. זָנַק; Unde, in piel, זִנֵּק; eſt דָּלַג, ſubſilivit, ſaltavit; Pag. ex R.David; alacritèr, ſcil. leonis more; licet generaliter eo utantur, Doctores, etiam de avibus, ut Kimchi hic notat; Merc. זִנֵּק eſt proſilire, cum impetu quodam, ut ſolet fieri, in ſaltu fortium, & craſſorum corporum; Av. Occurrit in fut. piel, 3. ſ.m. ſic, יְזַנֵּק exſiliet, Deut.33.22.

Rad.

Rad. 39. זָעָה labor, five, ſudor; require in Rad. יָזַע. זַעֲוָה commotio, &c. Kimchi vult ו, Vau eſſe loco, ה, 3. Rad. & ה eſſe ſignum fœmineum; nam זָעָה idem eſt quod זוּעַ movere, commovere; Pag. vel movere ſe, intranſitivè; Merc. Sed vide in Rad. זוּעַ.

Rad. 40. זָעַךְ eſt, excidit; vel, extinxit; Pag. Merc. Undè, in Niphal, נִזְעָךְ excifus fuit; vel, extinctus fuit; ut idem valeat, quod נָזַעַךְ; ſunt enim ז & ד literæ ſymbolicæ & affines; Unde exponi poteſt per tranſiliri vel conſumi; Pag. Merc. Cev. Bu. &c. Occurrit in præt. Niph. 3. pl. ſic; נִזְעֲכוּ excifi ſunt, Job. 17. 1.

Rad. 41. זָעַם, eſt מָאַס ſpernere; & זָעַף vel iraſci; turbari; Pag. ex Kimchi; indignatus eſt; abſolutè, & cum עַל; eſt enim Cogn. cum זָעַף; nam מ, & פ, ſunt literæ ejuſdem inſtrumenti; ſed cum Accuſat. exp. deteſtatus eſt, ſprevit; Av. Bu. &c. Occurrit autem, זָעַם deteſtatur, Num. 23. 8. Mal. 1. 4. & cum ו conv. præf. וְזָעַם & indignabitur, Iſa. 66. 14. Dan. 11. 30. & in 2. ſ.m. præt. kal cum י parag. ſic, זַעֲמָה indignatus es, Zach. 1. 12. in benoni kal, ſ. m. exp. ſeveritatem exercet; Coc. viz. זֹעֵם indignans, Pſal. 7. 12. in pahul kal, זָעוּם & in conſtr. זְעוּם deteſtabilis, Prov. 22. 14. & in ſing. fœm. part. pahul; זְעוּמָה deteſtabilis, Mic. 6. 10. in Imper. kal, cum ה parag. zajin habet cholem, loco camets-chatuph; ità ut pro זָעֲמָה ſic occurrat; זוֹעֲמָה deteſtare, Num. 23. 7. in fut. kal, 1. ſ. אֶזְעַם deteſtabor, Num. 23. 8. & in 3. pl. fut. kal, cum הֵ Aff. יִזְעֲמוּהוּ deteſtabuntur eum, Prov. 24. 24. in Niph. נִזְעַם exhibitus eſt indignatus; fuit indignabundus; Unde, in part. Niph. (à ſing. נִזְעָם) pl. maſc. נִזְעָמִים indignabundi, Prov. 25. 23. Atque inde No. m. cum patach, ſed in pauſa cum camets penult. fic, זַעַם vel, זָעַם indignatio, ira, Iſa. 10. 25. 26. 20. 30. 27. Jer. 15. 17. Ezech. 22. 24. Dan. 11 36. & cum וְ, הַ, בְּ & מִ præf. ut ſeq. וָזַעַם & indignatio, Pſ. 78. 49. הַזַּעַם indignat. Dan. 8. 19. בְּזַעַם in indignat. Lam. 2. 6. Hab. 3. 11. מִזַּעַם ab indignat. Hoſ. 7. 16. & cum י, הָ, & יִ Aff. ſic occurrit, וְעָמִי indignatio mea, Iſa. 10. 5. Ezec. 21. 36. Zeph. 3. 8. זַעֲמֶךָ indignatio tua, Pſal. 38. 4. 69. 25. זַעֲמָךְ indignatio tua, Pſal. 102. 11. זַעְמוֹ indignatio ejus, Iſa. 13. 5. Jer. 10. 10. 50. 25. Nah. 1. 6.

Rad. 42. זָעַף eſt iraſci; indignari; turbari; Item, dolore, & mœſtitiâ, atque, inde, macie confici; vehementius eſt quam זָעַם. Pag. Merc. &c. Unde, in part. benoni kal, (à ſing. זוֹעֵף) pl. m. eſt, זוֹעֲפִים perturbati, mœſti, Gen. 40. 6. Dan. 1. 10. in Infin. kal, זְעוֹף indignari; Unde, cum יִ præf. & י Aff. ſic occurrit; וּבְזַעְפּוֹ & in indignari eum, 2 Chron. 26. 19. in fut. kal, 3. ſ.m. & cum וְ conv. וְיִזְעַף indignabitur, Prov. 19. 3. וַיִּזְעַף & indignatus eſt, 2 Chron. 26. 19. Atque indè, i. No. maſc. זָעֵף furibundus; Occurrit cum וְ cop. וְזָעֵף indignabundus, 1 Reg. 20. 43. 21. 4. Et ii. Hinc etiam No. maſc. ſignificans iram vehementem, æſtum, viz. זַעַף indignatio, Prov. 19. 12. Mic. 7. 9. & cum בְּ præf. ut &, cum מִ præf. & י, Aſſ. ſic extat, בְּזַעַף in indignatione, 2 Chron. 16. 10. 28. 9. Iſa. 30. 30. מִזַּעְפּוֹ ab indignatione, vel, æſtu ſuo, Jon. 1. 15.

Rad. 43. זָעַק; eſt clamare, vociferari, inclamare, exclamare; Pag. Bu. propter anguſtiam & animi compreſſionem, ut quidam volunt; ſed puto generale eſſe; Merc. Item, vocare, convocare; congregare præconis voce; Pag. Bu. Occurrit, in præt. kal, 3. ſ.f. cum וְ cop. 1. ſing. & 3. pl. & cum וְ cop. ut & in 2. pl. m. cum וְ cop. vel conv. prout ſeq. וַתִּזְעַק & vociferata fuit, 2 Sam. 13. 19. זָעַקְתִּי clamavi, Pſal. 142. 7. זָעֲקוּ clamarunt, Jud. 6. 7. 1 Chron. 5. 20. Pſal. 22. 6. Hoſ. 7. 14. וַיִּזְעֲקוּ & clamabunt, Jer. 11. 11, 12. 47. 2. וַיִּזְעֲקֻם & clamaſtis, 1 Sam. 8. 18. in Infin. kal, cum וְ & מִ præf. ſic, וְלִזְעוֹק & clamare, 2 Sam. 19. 29. מִזְעוֹק à clamando, 1 Sam. 7. 8. ut &, cum הָ Aff. זַעֲקָה clamare tui, Iſa. 30. 19. & cum בְּ præf. & הָ Aff. ſic, בִּזְעָקָה in clamare te, Iſa. 57. 13. in Imper. kal, ſ.m. & f. cum וְ cop. ut & in pl.m. cum וְ cop. ut ſeq. זְעַק exclama, Ezech. 21. 12. זַעֲקִי exclama, f. Iſa. 15. 4. זְעַקִי & exclama, f. Jer. 48. 20. וְזַעֲקִי & clamate, Jud. 10. 14. Jer. 25. 34. Joel. 1. 14. in fut. kal, 1. ſing. אֶזְעַק clamabo, Jer. 20. 8. Lam. 3. 8. Hab. 1. 2. &, in pauſa, cum camets in ult. אֶזְעָק clamabo, Pſal. 142. 2. Jer. 48. 31. item, cum וְ conv. præf. וָאֶזְעָק & clamavi, Jud. 12. 2. Ezech. 9. 8. 11. 13. & in 2. ſ.m. fut. kal; תִּזְעַק clamabis, Jer. 30. 15. ut &, in 3. ſ.m. cui & יְ conv. eſt præf. יִזְעַק clamabit, Iſa. 15. 10. וַיִּזְעַק & clamavit, 1 Sam. 7. 9. 15. 11. 2 Sam. 19. 5. 1 Reg. 22. 32. 2 Chron. 18. 31. Eſth. 4. 1. Item, in 3. ſ.f. cum pathach extra, ſed cum camets intra pauſam, ſic; תִּזְעַק vel, זָעַק clamabit, Job. 31. 38. Iſa. 26. 17. Hab. 2. 11. cui & וְ conv. eſt præf. וַתִּזְעַק & clamavit, 1 Sam. 4. 13. 28. 12. Iſa. 15. 9. ſic &, in 1. pl. fut. kal, cum וְ cop. וְנִזְעַק & clamabimus, 2 Chron. 20. 9. & in 3. pl. fut. kal, (in pauſa, cum camets penult.) cui & וְ conv. & וְ cop. eſt præf. prout ſeq. וַיִּזְעֲקוּ clamabunt, Hoſ. 8. 2. Mic. 3. 4. וַיִּזְעָקוּ vel, וַיִּזְעֲקוּ & clamarunt, Exod. 2. 23. Joſ. 8. 16. Jud. 3. 9, 15. 6. 6. 10. 10. 1 Sam. 5. 10. 12. 8, 10. 2 Chron 32. 20. Neh. 9. 4. Pſal. 107. 13, 19 Jon. 1. 5. וַיִּזְעֲקוּ & clamabunt, Ezech. 27. 30. Item, cum וְ conv. & הָ Aff. ſic, וַיִּזְעֲקוּהָ & inclamarunt te, Neh. 9. 29. in Niphal, נִזְעַק conclamari, convocari; congregari, congregare ſe; &c. Pag. Bu. ut in præt. Niph. 2. ſ.m. & 3. pl. נִזְעַקְתָּ convocatus es, Jud. 18. 23. נִזְעֲקוּ convocati ſunt, Jud. 18. 22. & in fut. Niph. 3. ſ.m. cum וְ conv. præf. וַיִּזָּעֵק & convocatus eſt, Jud. 6. 34, 35. 1 Sam. 14. 20. in hiph. הַזְעִיק clamare effecit; accerſivit, convocavit; Bu. Lex. fecit conclamare, juſſit convocare; & abſolutè, exclamavit; Av. &c. Unde, in Infin. hiph. cum לְ præf. לְהַזְעִיק ad convocandum, 2 Sam. 20. 5. & in Imper. hiph. ſ.m. הַזְעֵק, vel, הַזְעֵק conclama, convoca; ſed ante makkaph, eſt cum ſægol in ult. fic, הַזְעֵק convocabis, 2 Sam. 20. 4. in fut. hiph. 3. ſ.m. cum וְ conv. præf. & in 3. pl. m. ut ſeq. וַיַּזְעֵק & convocavit, accerſivit, clamavit, Jud. 4. 10, 13. Jon. 3. 7. Zach. 7. 8. יַזְעִיקוּ clamabunt, Job. 35. 9. Atque, indè Nomen, fœm. ſignificans clamorem, exclamationem, vociferationem, viz. זְעָקָה clamor, Eſth. 4. 1. Iſa. 65. 19. Jer. 18. 22. 20. 16. 48. 4. 51. 54. cui & יְ cop. & הָ dem. ſunt præf. יִזְעָקָה & clam. Jer. 50. 46. הַזְּעָקָה clam. Iſa. 15. 13. & in forma Conſtr. cui & מִ eſt præf. זַעֲקַת clamor, Gen. 18. 20. Iſa. 15. 10. Ezec. 27. 28. מִזַּעֲקַת propter clamorem, Prov. 21. 13. Eccl. 9. 17. Jer. 48. 34. & cum לְ præf. & יִ Aff. לְזַעֲקָתִי clamori meo, Job. 16. 18. item, cum ם Aff. cui & וְ cop. eſt præf. וְזַעֲקָתָם clamor eorum, Neh. 5. 6. 9. 9. & וְזַעֲקָתָם clamor eorum, Eſth. 9. 31.

Rad. 44. זְעִיר vel, זְעֵר modicum aut parum; pauxillum, pauculum; paululum, pauliſper; eſt temporis, & quantitatis diſcretæ; Pag. Merc. Bu. eſt Adverbium temporis; & Cogn. צָעִיר parvus; Occurrit autem, זְעִיר parum, Job. 36. 2. Iſa. 28. 10, 13. Indè, præpoſito Mem, idem ſignificat; paucus; vel, paululum; pauſillum;

lum; paucitas; eſt nomen abſtractum, Pag. Av. &cc. viz. מִזְעָר idem, Iſa. 10.24..16.14..24.6..29.17.

Rad. 45. זְפָת f. pix; Occurrit, cum וּ & לְ præf. ſic, וְזֶפֶת & pice, Exod. 2.3. לְזֶפֶת in picem, Iſa. 34.9.

Rad. 46. זָפַק contracte זָף; eſt נָתַךְ fundere; effundere; liquare; Pag. Bu. colavit, excolavit, percolavit; defæcavit, depuravit; per colum tranſmiſit; Av. Unde, in fut. kal, (à 3. ſ. יָזוֹק) 3. pl. m. יָזוֹקוּ liquant, fundunt, Job. 28.1..36.27. in piel, liquavit, liquando purgavit, defæcavit; ut, cum וְ cop. præf. וְזִקַּק & defæcat, Mal. 3.3. in pual זֻקַּק defæcatus fuit; expurgatus fuit; ut, in part. pual, ſing. m. מְזֻקָּק liquatum, defæcatum, 1 Chron. 28. 18..29.4. Pſal. 12.7. & in pl. m. part. pual; מְזֻקָּקִים expurgatæ, Iſa. 25.6. [יְזִקִּים pl. m. compedes, &c. Vide ſuprà in Rad. זִיק; ut &, pl. m. אֲזִקִּים in Rad. אָזַק.]

Rad. 47. זָקַן (formæ חָפֵץ cum tzeri in ult.) conſenuit; ſenex fuit; quidam faciunt contrarium verbo זָקַף, literis tranſpoſitis, quod eſt alacritèr inſilire; paulò curioſiùs; Merc. Alii volunt eſſe Cogn. cum זָקַף; nam illi ſunt ſenes, qui in annos multos proſilierunt; Av. Occurrit autem, זָקַן ſenuit, ſenex eſt, Gen. 18.12..19.31.. 24.1..27.1. Joſ. 13.1..23.1. 1 Sam. 2.22.. 4.18.. 8.1..17. 12.2 Sam. 19.33.1 Reg. 1.1, 15. 2 Reg. 4.14. 1 Chron. 23. 1. præterea, occurrit, in præt. kal, 3. ſ. f. in 2. ſ. m. cum, & ſine ה parag. & in 1. ſ. ut ſeq. זָקַנְתִּי conſenuit, Prov. 23. 22. זָקַנְתָּה ſemiſti, Joſ. 13.1. זָקַנְתָּ ſenuiſti, 1 Sam. 8.5. זָקַנְתִּי ſenui, Gen. 18, 13..27.2. Joſ. 23.1. Ruth. 1.12.1 Sam. 12.2. Pſal. 37.25. in fut. kal, 3. ſ. m. cum וְ conv, וַיִּזְקַן & ſenuit, 2 Chron. 24.15. in hiphil, הִזְקִין, fecit ſeneſcere; vel abſolute, conſenuit; Av. ut, in fut. hiph. 3. ſ. m. יַזְקִין ſenuerit, Job. 14.8. Prov. 22.6. Atque inde nomina, זָקֵן m. ſenex; ſenior; qui conſenuit; item, qui in publico officio eſt, dicitur quoque ſenex; Av. Occurrit autem זָקֵן ſenex, Gen. 19.4..25.8..35.29.. 44.20, &c. ad Ezech. 9.6. in 23. circ. l. & cum וְ cop. præf. וְזָקֵן & ſenex, Iſa. 3.2.. 65.21. Lam. 2.21. ut &, cum הַ, בְּ, & לְ præf. הַזָּקֵן ſenex, Gen. 43.27. Jud. 19.17, 20, 22. 1 Reg. 13.25, 29. בַּזָּקֵן in ſenem, Iſa. 3.5. לַזָּקֵן ſeni, Deut. 28.2. in forma Conſtr. eſt, זְקַן ſenex, Gen. 24.2. in pl. m. & cum וְ cop. præf. זְקֵנִים ſenes, ſeniores, Gen. 18.11. Job. 12.20.. 32. 4. Pſal. 107.32..148.11. Prov. 17.6..20.29. Lam. 4.16..5 12, 14. Joel 1.14..2.16. Zach. 8.4. וְזִקֵנִים & ſenes, Job. 32.9. Iſa. 20.4. Jer. 31.13. Item, cum הַ præf. הַזְּקֵנִים ſenes, ſeniores, ſeniorum, &c. Exod. 24.14. Num. 11.25. &c. ad Joel, 1.2. in 25. circ. l. ſic &, cum יְהוָה, לְ, & מִ præf. וְהַזְּקֵנִים & ſenes, Ruth. 4.11. 2 Reg. 6.32..10.5. 1 Chr. 21.16. Ezr. 10.8. לַזְּקֵנִים ſenibus, Ruth. 4.9. מִזְּקֵנִים à ſenibus, Pſal. 119.100. Ezech. 7.26. & in forma conſtr. pl. m. זִקְנֵי, ſenes, ſeniores, ſeniorum, &c. Gen. 6.7. Exod. 3.16.. 4.29. &c. ad Ezech. 26.9. in 75. circ. l. & cum וְ cop. præf. וְזִקְנֵי & ſenes, Exod. 3.18. Num. 11.30.. 22.7. Deut. 27.1. Joſ. 7.6..8.10. 1 Chron. 15.25. Ezech. 8.1. ut & cum לְ & מִ & וּלְ præf. לִזְקֵנֵי ſenioribus, Exod. 19.7. Ezech. 24.1. Jud. 11.7.1 Sam. 30.27. וּלְזִקְנֵי & ad ſeniores, Lev. 9.1. מִזִּקְנֵי à ſenioribus, Exod. 17.5..24.1, 9. Num. 11.16, 24. Ruth. 4.2. Jer. 26.16. Ezech. 8.11..13. 24..20.1. וּמִזִּקְנֵי & è ſenioribus, Jer. 19.1. Item, cum יְ, cop. præf. & יֶ_, Aff. ſic; יְקֵנַי & ſeniores mei, Lam. 1. 19. &, cum נוּ Aff. & jod, in medio, quieſcente, ſic; זְקֵינֵינוּ ſeniores noſtri, Joſ. 9.11. prout etiam, cum יִ præf. & jod plur. deficiente, ante נוּ Aff. ſic occurrit; וּבִזְקֵנֵנוּ & cum ſenibus noſtris, Exod. 10. 9. Occurrit, Item, cum הֶ & כֶם, (cui & וְ eſt præf.) יֶ_, (cui וְ & לְ, ſunt præf.) & הֶ, Aff. prout ſeq. זְקֵנֶיהָ ſeniores tui, Deut. 21.2..32.7. זְקֵנֵיכֶם ſeniores veſtros, Deut. 29.10. Joel. 3.1. וְזִקְנֵיכֶם & ſeniores veſtri, Deut. 5.23. זְקֵנָיו ſenibus ejus, Iſa. 24.23. וּזְקֵנָיו & ſenior. ejus, Joſ. 8. 33. Pſal. 105.22. לִזְקֵנָיו ſenib. ejus, Joſ. 23.2. זְקֵנֶיהָ ſenior. ejus, Jud. 8.14. Item, in pl. f. זְקֵנוֹת ſenes, fæm. anus; occurrit cum וְ cop. præf. ſic, וְזִקְנוֹת & vetulæ, Zach. 8. 4. Deindè, ii. Inde No. זְקָן m. ſenium, ſenectus; occurrit cum מִ præf. מִזְקַן præ ſenio, Gen. 48.10. Et, iii hinc, No. זָקָן comm. gen. barba, quam ſenior ætas producit; Av. & quam ſeniores geſtare ſolebant; Merc. quaſi ſignum ſenectutis, &c. Occurrit autem, זָקָן barba, Iſa. 15. 7. Jer. 41.5..48.37. & cum הַ & בְּ, præf. ſic, הַזָּקָן barba, Lev. 13.30. Pſal. 133.2. Iſa. 7.20. בַּזָּקָן in barba, Lev. 13. 29. in forma conſtr. eſt, זְקַן barba, Pſal. 133.2. & cum בְּ præf. ſic, בִּזְקַן in barba, 2 Sam. 20.9. Item, cum וְ cop. præf. & יְ_ Aff. ſic, וְזִקְנִי & barba mea, Ezr. 9.3. ut &, cum וְ_, כֶם_, וֹ_, (cui & בְּ eſt præf.) & ם_, Aff. ut זְקָנְךָ barbæ tuæ, Lev. 19.27. Ezech. 5.1. זְקַנְכֶם barba veſtra, 2 Sam. 10.5. 1 Chron. 19.5. זְקָנוֹ barba ejus, Lev. 14.9.1 Sam. 21.14. בִּזְקָנוֹ in barba ejus, 1 Sam. 17. 38. זְקָנָם barba ipſorum, Lev. 21.5. 2 Sam. 10.4. Et iv. Hinc, No. fæm. ſignificans ſenectam, ætatem ſenilem, viz. זִקְנָה ſenectus, Pſal. 71.9, 18. Iſa. 46.4. in forma Conſtr. eſt, זִקְנַת ſenectus, 1 Reg. 11.4. Unde, cum וְ & הָ_, Aff. ſic, זִקְנָתוֹ ſenectutis ſuæ, 1 Reg. 15.23. זִקְנָתָהּ ſenectutem ſuam, Gen. 24.36. Item, v. Indè No. pl. m. ſignificans etiam ætatem ſenilem, vel, omnes dies ſenectutis; Av. viz. זִקְנִים ſenectus, Gen. 37.3..44.20. in forma Conſtr. זִקְנֵי idem, ſenecta; Unde cum לְ præf. & יְ_, Aff. eſt, לִזְקֻנָיו ſenectuti ejus, Gen. 21.2, 7.

Rad. 48. זָקַף, eſt, elevare, exaltare; Pag. inclinatum, pronum, cernuum, erigere; i.e. confirmare, à triſtitia & pudore recreare, bonam ſpem inſerere; Coc. Occurrit in part. ben. kal, ſ. m. & cum וְ cop. ſic; זוֹקֵף erigit, Pſal. 146. 8. וְזוֹקֵף & erigit, Pſal. 145. 14.

Rad. 49. זָרָא eſt nauſea, faſtidium; cogn. cum זוּר abalienatus eſt, nam nauſea & faſtidium nihil aliud eſt, quàm abalienatio, fuga animi à re quapiam; occurrit cum לְ præf. Num. 11. 20. לְזָרָא in nauſeam; ità Aven. reliqui referunt ad זוּר, ubi vide.

Rad. 50. זָרַב eſt, diffluere; diffundi; effluere; Pag. Bu. Unde, in pual, זוֹרַב diffuſus fuit; diffluxit; Pag. Bu. vel, eſt, incaleſcere; Coc. aduſtus fuit, ardore ſolis; nam eſt idem quod, צָרַב & שָׂרַב & cogn. cum צָרַח & שָׂרַח Av. Occurrit, in fut. pual, 3. pl. m. Job. 6. 17. tempore quo יְזוֹרְבוּ diffluunt; Bu. effluxerint, ſeu diffluxerint, tanquam per fiſtulam, vel canalem, quam doctores, per metatheſin literarum מַרְזֵב appellant; pag. & Merc. ex Kimchi; alii, frigefient, à verbo רָזַב frigifieri, apud doctores; alii, calefient; quaſi eſſet יִצּוֹרְבוּ Pag. adurentur, ardore ſcil. ſolis; Av. &c. eſt autem verbum perfectum ex pual, quod venit etiam cum cholem, Pag. præſertim ubi dageſch ejectum compenſandum eſt; Cev.

Rad. 51. זָרָה duo ſignificat; i. ventilare, ſpargere, diſpergere; Pag. Bu. projicere ſurſum in diverſam partem; diſſipare; Coc. Occurrit, in part. ben. kal; ſing. m. זוֹרֶה ventilat, Ruth. 3. 2. & in Infin. kal, cum לְ præf. ſic, לִזְרוֹת ad ventilandum, Jer. 4.11. in Imper. kal, ſ. m.

m. זָרָה disperge,Num.17.2. in fut.kal,1.ſ. אֶזְרֶה diſpergam, ventilabo; Unde, cum ו conv. & ם Aff.ſic occurrit; וְאֶזְרֵם & ventilavi eos, Jer.15.7. & in 2.ſing. m.fut.kal; תִּזְרֶה diſperges, Ezec.5.2. & cum ם, Aff. (ut in 1.fut.) tertia radicalis ה, abjicitur, ante,& propter Aff.ſic,תִּזְרֵם diſperges ea, Iſa.30.22..41.17. Item, in 3.ſ.m.fut.kal; יִזְרֶה diſperget; ſed, cum ו conv.ratitur Apocopam 3. Rad.ה; ſic, וַיִּזֶר & diſperſit, Exod.32.20. in Niph. נִזְרָה diſperſus fuit; diſſipatus fuit,&c. Unde,in Infin.Niph. הִזָּרוֹת diſpergi, diſſipari; prout occurrit, cum בְּ præf. & יכֶם, Aff. ſic, בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם in diſpergi vos, Ezech.6.8. ſic, in fut. Niph.3.ſ.m. יִזָּרֶה diſpergetur; Unde in 3. pl. cum ו conv. & diſperſi ſunt, Ezech.36.18. in piel, זֵרָה diſperſit continuè; Av.Unde, cum ו cop.& ם Aff.ſic occurrit; וְזֵרָם & diſperſit eos, 1 Reg.14.15. & in 2.ſ. præt.piel,cum נוּ Aff. זֵרִיתָנוּ diſperſiſti nos,Pſal.44.12. ut & in 1.ſ. cum ו conv.& ךָ & ם Aff.ſic extat; וְזֵרִיתִי & diſpergam, Ezech.5.10..6.5..12.15..30.26.Mal.2.3. & וְזֵרִיתִיךְ & diſpergam te, Ezech.22.15. וְזֵרִיתִים & diſpergam eos,Jer.49.32,36.Ezech.29.12.. 30.23. Item, in 3.pl.præt.piel ; & cum ו conv. & הָ Aff. זֵרוּ ſparſerunt, Zach.2.2,4. וְזֵרוּהָ & ſpargent eam, Jer. 51.2. in part.piel,ſ.maſc. מְזָרֶה diſpergens, Prov.20.8,26. Jer. 31.10. & in pl.m. cum יִם præf. וּמְזָרִים & à ſpargentibus,Job.37.9. ut &, in Infin.piel, cum לְ præf. & cum לְ præf.& הָ Aff. ut & cum לְ præf.& ם Aff. וּלְזָרוֹת & ad ſpargendum, Ezech. 20. 23. לְזָרוֹתָהּ ad ſpargendum eam, Zach.2.4. וּלְזָרוֹתָם & diſpergend.eos,Pſ. 106.27.in fut.piel, 1.ſ. & 3.pl. m. אֲזָרֶה diſpergam, Lev.26.33. Ezech.5.12..12.14. יְזָרוּ ſpargent, Prov.15. 7. in pual זוֹרָה diſperſus eſt; ventilatus eſt; ut,in 3. præt.pual, pl. זוֹרוּ diſperſi ſunt, Pſal.58.4. in part.pual, ſ.m. זוֹרֶה ventilata fuit, Iſa.30.24. vel cum Mem, f. ſ. מְזוֹרָה ſparſum eſt, Prov.1.17. & in fut. pual, 3.ſ. m. יְזוֹרֶה ſpargetur, Job.18.15.Atque inde No.pl.m. זָרִים ventilatores, Jer.21.2. & No. ſ. m. מְזֹרֶה ventilabrum; ut cum בְּ & יַ præf. בְּמִזְרֶה cum ventilabro, Jer.15. 7. וּבְמִזְרֶה & cum ventilabro,Iſa.30.24. huc & reducunt No. זָרָא, diſperſio; de quo in Rad. זור. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad.eſt in piel, זֵרַז cinxit, circumcinxit; accinxit; ut in præt.piel,2.ſ.m. זֵרַיְתָ cinxiſti, Pſal.139.3. & in hiph. הִזְרָה idem; Unde in fut.hiph. 2.ſ.m.cum ו conv & נִי Aff. (de quo etiam vide in זור) ſic occurrit; וַתְּזִרְנִי & accinxiſti me, 2 Sam.22.40.Indè No.maſc. (licet Rimchi refert ad זור, formæ גֵּר à גור) viz. זַר limbus,corona,Exod.25.11,24,25.. 30.3.. 37.2,11,12,26. & cum לְ præf.& וֹ Aff. לְזָרוֹ ad limbum ejus, Exod.30.4..37.27.

Rad.52. זָרַח, tria ſignificat; viz.i. oriri, exoriri; dicitur de ortu ſolis & diei,&c. & occurrit in præt. kal, 3.ſ.m. & in pauſa cum cametz in ult. ut &, cum ו conv. ſicut & in 3.ſ.fæm. & cum ו conv.prout ſeq. זָרַח oritur, Pſal.112.4. זָרְחָה orta eſt, Iſa.60.1. וְזָרַח & orietur, Deut. 33.2.Eccl.1.5. Iſa.58.10. זָרְחָה ortus,vel orta fuit,Exod.22.3.2 Reg.3.22.2 Chron.26.19. Nah.3.17. וְזָרְחָה & orietur, Mal.3.20. in part.ben.kal,ſ.m. זוֹרֵחַ oritur, Eccl. 1.5. & in Infin.kal, cum כְּ præf. כְּזָרְחוֹ in oriri, Jud.9.33. Job.4.8. in fut.kal, occurrit in 3.ſ.m. & cum ו conv.præf.ut & in 3.ſ.f.ut ſeq. יִזְרַח vel יִזְרָח orietur,2 Sam.23.4. Job.9.7. Iſa.60.2. וַיִּזְרַח & ortus fuit, Gen.32. 31. תִּזְרַח orietur, Pſal.104.22. Atque indè,i. No. זֶרַח m.ortus; ut cum הָ Aff. זַרְחֵךְ ortus tuus, Iſa.60.3. Et ii. Indè & No,m. ſignificans, ortum,& orientalem mundi partem; viz. מִזְרָח ortus, oriens Plaga, 1 Chron.5. 10..9.24. 2 Chron.5.11. Neh.12.37. Pſal.103.12. Am. 8.12. Zach.8.7. & cum לְ & הַ præf. לַמִּזְרָח oriens, 2 Chron.29.4. Neh.3.29. Dan.8.9. לְמִזְרָח ad orientem,1 Chron.12.15..26.17.Neh.3.26. Item, cum לְ & מִ præf. וְלִמִּזְרָח & ad orientem, 1 Chron.5.9..6.28. מִמִּזְרָח ab oriente, Joſ.11.3..17.10. Pſal.107.3. Iſa.41.2.. 43.5. 46.11. Deut.11.44. in Conſtr. Occurrit ſimpl. & cum לְ, & מִ & יִם præf. מִזְרַח oriens, Deut.4.47. Joſ.1.15..4.19.. 13.5..19.12,27,34. 2 Reg.10.33. לְמִזְרַח ad orientem, 1 Chron.4.39.. 6.63. מִמִּזְרַח ab oriente, Num. 21.12. Joſ.16.6. Jud.11.18..20.43. Pſal.50.1..113.3.Iſa.41.28. 45.6. Mal.1.11. וּמִמִּזְרַח & ab oriente, Iſa.59.19. Item, cum הָ locali, in fine, extra pauſam, cum Scheva penult. ſic, מִזְרָחָה ad ortum,Deut.4.41. Joſ.12.1. Jud.21. 19. Sed,in pauſa,cum cametz penult.ſic, מִזְרָחָה ad,vel, verſus orientem, Exod.27.13..38.13.&c. ad Zach.14. 4. in 30.circ.l. Item, cum וּ & לְ præf. ſic; וּמִזְרָחָה & orient.verſus,Deut.3.27. לְמִזְרָחָה ad orientem, 2 Chro. 31.14. Deindè, ii. Signif.2.hujus Rad. eſt in nomine indè formato, Aleph.præpoſito, ſic; אֶזְרָח m.indigena; quaſi, inde, ſeu ibi, ubi vivit, oriundus ſeu ortus; occurrit cum הָ, בָ, כְ, כָ & לְ præf. prout ſequuntur; הָאֶזְרָח indigena,Lev.16.29..18.26..23.42.Num.15.13, 29,30. בָּאֶזְרָח in indigena,Lev.17.15. כָּאֶזְרָח ſicut indigena,Lev.18.34. Ezech.47.22. בָּאֹזְרָח idem, Lev.24. 16,22. Joſ.8.33. לָאֶזְרָח indigenæ,Exod.12.49. in forma Conſtr.eſt אֶזְרַח, idem; & occurrit, cum בְּ, כְּ, & לְ præf.ſic, וּבְאֶזְרַח & in indigena, Exod. 12. 19, כְּאֶזְרַח ſicut indigena,Exod.12.48. וְלָאֶזְרַח & indigenæ,Num.9.14.Item,hinc quidam exponunt אֶזְרָחִי (epitheton Hemanis, & Ethanis) Orientalem; vel indigenam; Occurrit autem cum הַ præf.ſic, הָאֶזְרָחִי Orientalis, Pſal.88.1..89.1.Sic & iii. Signif.3.hujus Rad. eſt, in eodem nomine אֶזְרָח m. Nam id dicitur etiam de arbore non aliundè tranſplantata, ſed in ſuo loco dudum orta; cedrum alii; alii, laurum vertunt; ſed generale nomen eſt, indigenæ, ut ſic dicam, arboris; quæ pulchrior & ſtabilior eſſe ſolet; Merc. Occurrit, cum לְ præf.ſic, Pſal.37.35. כְּאֶזְרַח ſicut arbor indigena virens; arbor ſcil.ſponte nata, ſuo ſola ſita; nam, in genere אֶזְרָח eſt, quod in ſua terra eſt, ubi primo ortum eſt; Coc.

Rad.53. זָרַם eſt, inundare; vel, imbre perfundere; Coc.inundatione abripere; raptim fluctuare, & præcipitare; ſunt qui conferunt cum verbis tranſpoſitis, רָזַם vel רָמַז quod eſt raptim oculis nictare; & cum זָמַר putare, raptim abſcindere; Merc. ex Forſt. & Av. Occurrit in præt. kal, 2.ſ.m. cum ם, Aff. ſic, זְרַמְתָּם inundaſti eos, Pſal.90.5. in piel, זֵרַם exundavit; inundavit; vel in forma poel, זוֹרַם idem; Unde in 3.pl. præt. piel,זֵרְמוּ, pro quo, in forma poel, eſt, זוֹרְמוּ exundarunt,Pſal.77.18. vel,ut quidam, exp. inundatæ ſunt, Av.eruptæ ſunt, ſeu eruperunt,&c.neutraliter; quaſi eſſet, 3.pl.præt.pual, (à ſing. זוֹרַם inundatus eſt) &c. Atque indè, No. זֶרֶם m.inundatio; Pag. Bu.&c. propriè, ſubita,repentina fluxio, cum impetu; cataracta; (etſi hoc nomen magis locum ſignificet) rapidus imber; Merc.Occurrit extra pauſam,cum ſægol; ſed, in pauſa,cum cametz penult.& cum וֹ, כָ, & מָ præf. prout

prout ſeq. זֶרֶם inundatio, Hab.3.9. זָרֶם idem, Iſa.32.2. & זֵרֶם & inundatio, Iſa.30.30. כְּזֶרֶם ſicut inundatio, Iſa.25.4.28.2. מִזֶּרֶם ab inundatione, Job.24.8. Iſa.46.25.4. Item, ii. Hinc & No. זִרְמָה f. fluxus, fuſio; de ſemine dicitur; Coc. Occurrit in forma conſtr. cum ל praef. & ם Aff. ſic; זִרְמַת & fluxus, Ezech.23.20. זִרְמָתָם fluxus eorum, Ezech.23.20.

Rad.54. זָרַע duo ſignificat; viz. i. ſeminare, ſerere; Pag.Bu.Coc.&c. ſemen projicere & ſpargere, ad conſervandam ſpeciem; Merc.Occurrit, in præt.kal, 3.ſ.m.& in 1.ſ. cum ת & י conv.& ה Aff.ut &, in 3.pl.& in 2. pl.m. & cum י conv.ut ſeq. זָרַע ſevit, Jud.6.3. וְזָרַעְתִּי & ſeram, Jer.31.27. וְזָרַעְתִּיהָ & ſeram eam, Hoſ.2.25. זָרְעוּ ſeminarunt, Jer.12.13. זְרַעְתֶּם ſeminaſtis, Hag.1.6. & ſeminabitis, Gen.47.23. Lev.25.22..26.16. Et in benoni kal, ſ.m.cui י & ל ſunt præf. זֹרֵעַ, vel ſine Vau, ſementans, Gen.1.29. Prov.22.8. Jer.50.16. וְזוֹרֵעַ & ſerens, Prov.11.18. לְזוֹרֵעַ ſatori, Iſa.55.10. & in pl.m. cum ה demonſtr.præf. הַזּוֹרְעִים ſeminantes, Pſal.126.5. & in pl.m.conſtr.& cum י cop. præf. וְזֹרְעֵי ſeminantes, Iſa.32.2. וְזֹרְעֵי & ſeminantes, Job.4.8. Sic &, in pahul, ſ.m.& f. זָרֻעַ ſata eſt, Pſal.97.11. זְרוּעָה ſata, ſ. Jer.2.2. in Infin.kal, cum ל præf. לִזְרֹעַ ad ſeminandum, Iſa.28.24.& in Imper.kal, ſ.& pl.m. זְרַע ſere, Eccl.11.6. זִרְעוּ ſerite, 2 Reg.19.29. Iſa.37.30. Hoſ.10.12. Item, in fut.kal, 1.ſ. אֶזְרֹעַ vel אֶזְרַע; undè, cum ה parag. אֶזְרְעָה ſeram, Job.31.8.& cum י cop.& ם Aff. וְאֶזְרָעֵם & diſſeminabo eos, Zach.10.9. Sic, in 2.ſ.m.cum pathach, ſed, in pauſa, cum camerz ult. ſic, תִּזְרַע vel, תִּזְרָע ſeminabis, Exod.23.10,16. Lev.19.19..25.3,4 Deut.11.10..22.9. Iſa.30.23. Mic.6.15. Item, in 3.ſ.m.fut. kal; & cum י conv. יִזְרַע ſeret, Eccl.11.4. וַיִּזְרַע & ſevit, Gen.26.12.ut &, cum י conv.præf.& ה Aff. וַיִּזְרָעֶהָ & conſevit eam, Jud.9.45. Sic, in 3.ſ.f. fut.kal, cum נִי Aff. תִּזְרָעֵנִי conſeverit ipſum, Iſa. 17.10. & in 1.pl.ut &, in 2.pl.m. extra pauſam, cum ſcheva, ſed, in pauſa, cum camerz penult. & in 3.pl.m. ſimil.& cum י conv.præf. prout ſeq. נִזְרַע ſeminabimus, Lev.25.20. תִּזְרְעוּ ſeretis, Jer.4.3. תִּזְרָעוּ ſeretis, Lev.25.11. Jer.35.7. יִזְרָעוּ ſeminabunt, Hoſ.8.7. וַיִּזְרְעוּ & conſever. Pſal.107.37. in Niphal, נִזְרַע ſeminatus, conſitus, ſatus eſt; Unde, in 3.ſ.f. cum י conv. וְנִזְרָעָה & ſeretur, Num.5,28.& in 2.pl.m.præt.niph.cum י conv. וְנִזְרַעְתֶּם & ſeramini, Ezec.36.9. in fut.Niph.3.ſ. m.& 3.ſ.f.ut ſeq. יִזָּרֵעַ ſeminabitur, Lev.11.37. Deut.21.4. vel יִזָּרַע ſeretur, Nah.1.14. תִּזָּרַע ſeretur, ſ. Deut.29.23. in pual, זֹרַע ſeminatus, ſatus eſt; Unde, in 3.pl.præt.pual; זֹרְעוּ ſati ſunt, Iſa.40.24. in hiphil, הִזְרִיעַ, fecit ſemen; concepit ſemen; Av. ſementavit; Bu. ut, in part.hiph.ſ.m. מַזְרִיעַ ſementans, Gen.1.11,12. & in fut. hiph. יַזְרִיעַ ſementabit; Unde, in 3.ſ. fæm. תַּזְרִיעַ ſementaverit; Lev.12.2. Atque indè, Nomina, i. זֶרַע & in pauſa זָרַע m.ſemen; ſementis; Pag.Bu. ſemen ſcil. quodcunque, unde ſpecies conſervatur; & pro ſementi etiam; Merc.ſignificat & granum fructus, qnod eſt ſicut ſemen, quod plantant, & germinat arborem; Pag.Item, de prole & poſteritate dicitur, per tranſlationem; Av. Occurrit autem זָרַע, vel, זָרָע, in pauſa, Gen.1.12,29..4.25..7.3..8.22..15.3.&c.ad Mal.2.15. in 70.circ. l. & cum præf. י, וְ, ה, כְ, לְ, בְּ, & מִ & וּמִ prout ſequuntur, וְזֶרַע & ſemen, Lev.22.13. Pſal.37.28..69.37. Prov.11.21. Iſa.5.10. Jer.31.27..35.7. וְזָרַע & ſemen, Jer.35.9. הַזֶּרַע vel הַזָּרַע ſemen, Gen.38.9. Deut.22.9. Ruth.4.12. Pſal.126.6. Am.9.13. Hag.2.19. Mal.2.3. כְּזֶרַע ſicut ſemen, Exod.16.31. לְזֶרַע vel, לְזָרַע ſemini, Gen.47.24. Lev.18.20. 2 Chron.20.7. Iſa.45.19. Ezech.20.5. מִזֶּרַע de ſemine, Lev.21.21..22.4..27.30. Num.17.5. 1 Reg.11.14.2 Reg.28.25. Eſth.6.13. Jer.41.1. Ezech.17.5,13..43.19..44.22. Dan.9.1. in forma conſtr. ut quidam volunt, eſt זֶרַע; unde, cum כְ præf. כְּזֶרַע ſicut ſemen, Num.11.7. Alii verò volunt eſſe formam conſtr. á ſimplici forma זָרַע idem quod זֶרַע ſemen, &c. Atque, hoc ult. quidem, punctationis analogia, potiùs requirit; nam prior forma זֶרַע nihil ferè variat in regimine ſingulari. Item, cum י Aff. ſic, זַרְעִי ſemen meum, 1 Sam.20.42..24. 21. Sed cum ה vel, הָ Aff. ſæpiùs occurrit; ſic, זַרְעֲךָ vel, זַרְעָךְ, ſemen tuum, &c. Gen.3.15..13.16..15.5.& 13.&c.ad Jer. 46.27. in 40.circ.l.& cum ך Aff. fam. ſic, זַרְעֵךְ ſemen tuum, Gen.16.10..24.60. Iſa.17.10. Sed cum ה Aff. m. occurrit etiam, cum variis præf. viz. cum י, וְ, כְ, וְכְ, לְ, וְלְ, בְּ, וּבְ & מִ & וּמִ; præf. ut ſeq. וְזַרְעֲךָ & ſemen tuum, Gen.27.9. Iſa.54.3. וְזַרְעָךְ & ſemen tuum, Deut.30.19. בְּזַרְעֲךָ in ſemine tuo, Gen.22.19..26.4. vel, וּבְזַרְעֲךָ & in ſemine tuo, Gen.22.19..26.4. Deut.28.46. 2 Reg.5.27. לְזַרְעֲךָ ſemini tuo, Gen.12.7..15.18..24.7..26.4..48.4. Exod.33.1. Deut.34.4. וּלְזַרְעֲךָ & ſemini tuo, Gen.13.15..17.7,8..26.3..28.4,13..35.12. Num.18.19. מִזֶּרַע de ſemine tuo Gen.17.12. Lev.21.17. וּמִזַּרְעֲךָ & de ſemine tuo, Lev. 18.21. Sic &, cum כֶם Aff. cui & ל eſt præf. זַרְעֲכֶם ſemen veſtrum, Gen.9.9. Exod.32.13. Lev.22.3..26.16. Iſa.66.22. לְזַרְעֲכֶם ſemini veſtro, Exod.32.13. & cum י Aff. ſic, זַרְעִי ſemen ejus, Gen.1.11,12..46.7. Lev.21.15..27.16. Deut.31.21. Joſ.24.3.1 Reg.2.33. Eſth.10.3. Pſ. 89.30,37..112.2. Jer.29.32..36.31..49.10. cui etiam, ל, כְ, לְ, וְ & מִ, וּמִ, ſunt præf. prout ſequuntur; וְזַרְעוֹ & ſemen ejus, Gen.48.19. Num.14.24..24.7. Pſal.25.13,37.25,26. Jer.22.28. בְּזַרְעוֹ in ſemine ejus, Deut.4.37. לְזַרְעוֹ ſemini ejus, Gen.17.19. Neh.9.8. וּלְזַרְעוֹ & ſemini ejus, Exod.28.43..30.21. Num.25.13.2 Sam.22.51.1 Reg. 2.33. Pſal.18.51. מִזַּרְעוֹ de ſemine ſuo, Lev.20.2,3,4. Jer.22.30..33.25. וּמִזַּרְעוֹ & de ſemine ejus, 2 Sam.4.8. Item, cum ה Aff. ſic, זַרְעָהּ ſemen ejus, Gen.3.15. & cum ם Aff. cui & י, וְ, כְ, מִ, וּמִ ſunt præf. prout ſequuntur; זַרְעָם ſemen eorum, Eſth.9.27,31. Job.21.8. Pſ.106.27. Iſa.61.9. וְזַרְעָם & ſemen eorum, Ezr.2.58. Neh.7.61. Pſ. 21.11..102.29. בְּזַרְעָם in ſemin. eorum, Deut.10.15. מִזַּרְעָם & ſemini eorum, Deut.1.8..11.9. וּלְזַרְעָם & ſemini eorum, Deut.1.8..11.9. מִזַּרְעָם de ſeeorum. Eſth.9.28. in pl.m. זְרָעִים, & in forma conſtr. זַרְעֵי ſemina; unde cum י cop.& כֶם Aff. ſic occurrit; וְזַרְעֵיכֶם & ſemina veſtra, 1 Sam.8.15. Item, Hinc, ii. No. זֶרַע m. idem, ſemen, &c. Vide ſuprà, in forma conſtr. ſ. præcedentis No. זֶרַע; Et, iii. hinc etiam No. זָרוּעַ, m. ſativum; ſeminabile; ſatum; Pag.Bu. ſeminium, ſementicum, ſeminarium; Av. Occurrit autem, זָרוּעַ ſativum, Lev.11.37. in pl.m. זְרוּעִים & in conſtr. זְרוּעֵי ſativa, ſata; ut cum ה Aff. ſic eſt, זְרוּעֶיהָ ſata ſua, Iſa.61.11. Sic & iv. Inde, No. זְרוֹעַ vel ſine Vau, m. ſeminium, ſeminarium, ſativum; & legumen, ex ſeminariis & ſativis; Pag.Bu.Coc.Av.&c. unde in pl.m.cum ה dem. præf. ſic occurrit; הַזְּרוֹעִים legumina, Dan.1.12. ut &, v. Hinc &, cum additione Nun; No. זְרֹעוֹן m. idem cum præced. ſativum; ſeminarium; legumen ex ſeminariis, ſeu ſativis; Occurrit etiam in pl.m. ſic, זְרֹעוֹנִים legumina, Dan. 1.16. Denique, vi. Inde No. מִזְרָע m. ſementis, ſeminium; ſeminarium; omne ſemen quod ſeritur; Pag.

Bu.Coc.Av.&c.Occurrit,in forma Conſtr. ſic, מְזָרֵע, ſementis,Iſa.19.7. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad.eſt in No. זְרוֹעַ vel ſine Vau, comm.gen.Sed ſæpiùs fæm.brachium, (quo ſemen ſpargitur; Av.) lacertus; Item, armus animalium,ſeu beſtiarum; &,quod in brachio ſit robur, pro potentia & ſuſtentatione, ſæpè ſumitur; Occurrit autem ſimpl. זְרוֹעַ (vel ſine Vau,) brachium, Deut.33.20.1 Sam.2.31. 2 Chron.32.8. Job.22.8..26.2..40.9. Pſ. 10,15..83.9..89.14. Iſa.51.9..52.10..63.12. Ezech.30. 21. & cum ו, זְרוֹעוֹ, זְרוֹעַ, בְּ, יְבֵ, מִ præf. at ſeq. זְרוֹעַ & brachium, Job.38.15, Pſal.98.1, Iſa.53.1. הַזְּרוֹעַ brachium, Num.6.19. Deut.18.3. Dan.11.6. וְהַזְּרוֹעַ & brachium, Deut.7.19. בְּזְרוֹעַ cum brachio, Exod.6.6. Pſ.76.16.. 89.11. Iſa.44.12. Ezech.17.9. וּבִזְרוֹעַ & cum brachio, Deut.4.34..5.15..26.8. 2 Reg.17.36. Pſal.136.12. Iſa.62. 8. Jer.21.5. Ezech.20.33..20.34. מְזְרוֹעַ propter brachium, Job.35.9. Item, cum ו, Aff. cui & יְ, בְּ eſt præf. זְרוֹעִי brachium meum, Pſal. 89. 22. Iſa.51.5.. 63. 8. וּבִזְרוֹעִי & brachio meo, Jer.27.4. & cum ה vel,in pauſa, ֵה, Aff. cui & ו, & יְ, בְּ ſunt præf. זְרוֹעֲךָ vel עֲךָ brachium tuum,Exod.15.16.1Sam.2.31.Pſal.71.18..79. 11.Cant.8.6. זְרוֹעֲךָ & brachium tuum, 1 Reg.8.42. 2 Chron.6.32. Pſal.44.4. Ezech. 4.7. וּבִזְרוֹעֲךָ & brachio tuo,Deut.9.29. Jer.32.17. ut & cum ו, Aff. cui & וֹ, בְּ, לְ ſunt præf.ſic, זְרוֹעוֹ brachium ejus, 2 Sam.1.10. Iſa.9. 19..30.30..59.16. Jer.17.5. Zach.11.17. וּזְרוֹעוֹ & brachium ejus, Deut.11.2. Iſa.17.5..40.10..48.14, Jer.48. 24. Ezech.31.17. Dan.11.6. בְּזְרוֹעוֹ brachio ſuo,Iſa.40. 11. לִזְרוֹעוֹ brachio ſuo, Ezec.22.6. ſic &, cum ם Aff. cui & ו eſt præf. זְרוֹעָם brach.eorum,Iſa.33.2. וּזְרוֹעָם & brach. eor.Pſal.44.4. in pl.m.cum ו cop.præf. וּזְרוֹעִים & brachia, Dan.11.31.& in forma conſtr. pl.m. cui & ו cop. eſt præf.& יו Aff,ſic, זְרוֹעָיו brachia, Gen.49,24. וּזְרוֹעָי & brach.Iſa.51,5. זְרוֹעָיו brachia ejus, 2 Reg.9. 24. Et,in pl.forma fæm. זְרוֹעוֹת vel ſine Vau, brachia, &c. Deut.33.27. Pſ.37.17.Ezec.30.24,25. & cum ו cop. præf. וּזְרוֹעוֹת & brachia, Job.22.9. Ezech.30.25. Dan. 11.15,22. Item,cum יִ, & יֻ, Aff. זְרוֹעוֹתַי brachia mea,2 Sam.22.35.Pſal.18.35. זְרוֹעוֹתֵיכֶם brachia veſtra, Ezech.13.20. & cum יו Aff. cui & ו eſt præf. זְרוֹעוֹתָיו brachia ejus,vel ſua,Jud.15.14..16.12.Ezech. 30.22.Hoſ.11.3. וּזְרוֹעוֹתָיו & brachia ejus, Dan.10.6. Item, cum יהָ & ם Aff. ſic, זְרוֹעוֹתֶיהָ brachia ejus, Prov.31.17. זְרוֹעוֹתָם brachia ipſorum,Hoſ.7.15. Atque inde, No.cum אִ,præfixo; ſic, אֶזְרוֹעַ m.brachium; Occurrit, cum יִ præf. וּבְאֶזְרוֹעַ & brachio, Jer.32.21. & cum ו cop.præf.& אִ Aff.ſic, וְאֶזְרוֹעִי & brachium meum, Job.31. 22.

Rad.55. זָרַק eſt, ſpargere,aſpergere; Pag. fundere, ſed cum aſperſione; Merc.conſperſit; & propriè dicitur de rebus liquidis; ut de ſanguine, aqua,&c. abuſivè etiam de rebus aridis; ſed hoc rariſſimè fit; Av. Occurrit autem,in præt.kal,3.ſ.m. & cum ו cop. ut &,cum ו cop.præf.& וֹ Aff. & in 3.ſ.f. & 2.ſ.m. cum וֹ conv. ut &, in 1.ſ.& 3.pl.cum וֹ conv.præf. זָרַק ſparſit, Exod.34.6. וְזָרַק & ſparſit,Lev.17.6. וַיִּזְרָק & ſparſit eum,Exod.9.8. זָרְקָה ſparſit ſeſe, Hoſ.7.9. וְזָרְקָתָ & ſparges. Exod.29. 16,20. וְזָרַקְתָּ & ſpargam, Ezech.36.25. וְזָרְקוּ & ſpargent, Lev.1.5,11..3.2,8,13. in part.benoni kal; ſ.m.cum הַ præf.& in pl.m. הַזּוֹרֵק qui ſpargit,Lev. 7.14. זוֹרְקִים ſpargentes,2 Chron.30.16. in Infin. kal, cum לְ præf. לִזְרוֹק & ad ſpargendum,Ezech.43.18. & in Imper.kal, cum ו cop. וּזְרֹק & ſparge,Ezech.10.2.in fut.kal,2.ſ.m. תִּזְרוֹק ſparges,Num.18.17. 2 Reg.16.15.& in 3.ſ.m. & cum וֹ conv. יִזְרוֹק ſpargetur,Lev.7.2. וַיִּזְרוֹק & ſparſit,Exod.9.10..24.8.Lev.8.18,24.2 Reg.16.13. 2 Chron.34.4 & cum וֹ conv.præf.& הִ Aff. וַיִּזְרְקֵהוּ & ſparſit eum, Lev.9.12,18.ut &, in 3.pl. cum וֹ conv. וַיִּזְרְקוּ & ſparſerunt,2 Chron.29.22..35.11. Job.2.12.in pual, זֹרַק ſparſus eſt; Av.Occurrit autem, זֹרַק ſparſa fuit, Num.19. 13,20. Atque inde,No. מִזְרָק m.vas ſparſorium; Av.vas ex quo ſparginur aqua, aut ſanguis,vel vinum,&c.pelvis, Pag.crater,Bu.quia ex eo aſperſiones fiebant;Bu. Occur. autem,ſimp.& cum הַ & כַּ præf. מִזְרָק crater,Num.7.13, 19,25,31,37,43,49,55, 61, 66, 73,79. הַמִּזְרָק crater, Num.7.85. כַּמִּזְרָק ut craterem,Zac.9.15.& in pl.m.cum כַּ præf. כְּמִזְרָקִים quaſi crateres,Zac.14.20.ut &,in forma Conſtr.pl.m.cui & כְּ eſt præf. מִזְרְקֵי crateres,Num. 7.84.2 Chron.4.8. כְּמִזְרְקֵי in crateribus,Am.6.6.Sed occurrit & in pl.fæm.& cum הַ & הָ præf.ut &,cum ו cop. præf.& יו Aff.ſic, מִזְרָקוֹת crateres, 2 Reg.12.14.Neh. 7.70. הַמִּזְרָקוֹת crateres, Exod.38.3.Num.4.14. 1 Reg. 7.40. 2 Reg. 25. 15. 2 Chron.4, 11. Jer. 52.18,19. וְהַמִּזְרָקוֹת & crateres, 1 Reg. 7. 50. 1 Chron. 28. 17.2 Chron.4.22. וּמִזְרְקוֹתָיו & crateres ejus, Ex.27.3.

Rad. 56. זָרַר ſternuit; ſternutavit; flatum è pectore exurgentem in caput diſperſit per nares; hinc Latinè,ſternuo, per Interpoſitionem literæ n, &c. Occurrit in piel,ad formam defectivorum A in poel, זֵרַר ſternutavit; ut in fut.piel,3.ſ.m. cum וֹ conv. וַיְזָרֵר & ſternutavit puer, 2 Reg. 4.35. Ità Av. Alii ad Rad. זר.

Rad.57. זֶרֶת m.ſpithama; Bu.menſura palmi,aut dimidii cubiti; i.e. quatuor digitorum in tranſverſum expanſorum; Pag.eſt menſura digitorum extenſorum,continens dimidium cubiti majoris ſive ſacri, qui conſtabat ſex palmis; Unde Spithama fuit trium palmorum, ſive duodecim digitorum; ut notat Kimchi in libro radicum; Bu.Lex. זֶרֶת eſt palmus major, qui tres minores palmos continet; menſura duodenum digitorum; Latini dodrantem appellant,Græci ἀπόδραμα; eſt dimidium cubiti, ut Rabbini notant; minor palmus dicitur טֹפַח, de quo ſuo loco; cubitus continet ſex טְפָחִים; quantum quis metiri poteſt, extenſione inter pollicem, & auricularem, dicitur זֶרֶת; ut differat à טֹפַח; de quo infra; Merc.Av. Nam טֹפַח eſt menſura palmi minoris, qui continet ſpatium quatuor digitorum tranſverſorum; at זֶרֶת eſt palmus major, qui complectitur tres palmos minores; in quantum viz. manus poteſt extendi in longitudinem; ideóque eſt. Cogn. cum זָרָה diſſeruit, diſperſit; Av. Occurrit ſimpl. & cum ו, in pauſa וֹ, & בַּ præf. ſic, זֶרֶת Spithama, Exod. 28.16..39.9.Ezech.43.13. וְזֶרֶת & ſpithama, Exod. 28. 16..39.9. וָזֶרֶת & ſpithama,1 Sam.17.4. בָּזֶרֶת in,vel,cum ſpithama, Iſa.40.12.

Vocabula Quadrata, i. e. Pluriliteræ,quæ ſcil. habent plures quàm tres Literas Radicales, incipientes à Literâ ז Zajin.

1. זַלְזַל m.eſt ramus plantationum,ut R.D.inquit,Pag. ſunt qui ad זָלַל reducant; ut,hoc nomine,culmi ſuccum abſumentes intelligantur; Merc. in pl.m. זַלְזָלִים, crines luxuriantes

luxuriantes ſine fructu; flagella luxuriantia; (à rad. זלל luxuriatus eſt; &c.) Av. ſunt flagella in vitibus, dicta, quaſi, epulones humoris; à זָלַל, undè זוֹלֵל epulo, commeſſator, &c. Bu. Lex. 70. κληματίδας, reddunt; flagella vitis; Kimchi, סַעֲפִים; Coc. Occurrit, in pl. m. cum הַ, demonſtr. præf. Iſa. 18. 5. ſic; & præcidet הַזַּלְזַלִּים, ramos; Pag. & abſcindet ramuſculos luxuriantes falcibus, &c. Av.

2. זַלְעָפָה f. cum, ה, He, ſigno fœmineo; eſt, terror; tremor; aut æſtus, combuſtio; ut R. D. inquit; Pag. æſtus, ardor; ex tribus locis, ubi legitur, ſecundum eſt cum chirek, ſub זַ ajin; alia cum pathach; Pag. eſt præſter, procella; celerrima proprie, & graviſſima; pl. f. eſt cum chirek ab initio; Bu. Lex. זַלְעָפָה (Pag. & Av. punctant, cum cametz; ſed Bu. in Lex. cum chateph pathach penult.) eſt procella, tempeſtas magna, & luxurians quæ ſordes abundantes per pluviarum & ventorum impetum adducit; turbo objectum quodvis deturbans & proſternens, ex depreſſæ nubis ſpecu; & metaphoricè ſignificat crucem ſeu afflictionem ſuperabundantem. Componitur ex נָזַל ſtillavit pluviis, & עוף volavit; nam tempeſtas, ſeu turbo hinc indè volitando circumrotatur; Av. Occurrit autem Pſ. 119. 53. ſic, horror tanquam זַלְעָפָה procella, corripuit me; Coc. turbo, i.e. afflictio me apprehendit; Av. tremor tenuit me Pag. in pl. fœm. forma abſ. eſt cum chirek ſub זַ, & cametz penult. ſic, Pſal. 11. 6. ventum זַלְעֲפוֹת procellarum; Coc. ventum turbinum; Av. ventus preſterum i. e. procelloſiſſimus; Bu. Lex. & ſpiritus vel ventus tremorum, vel combuſtionum, pars calicis eorum, &c. Pag. ſed in pl. f. conſtr. eſt cum pathach ſub זַ & cateph pathach penult. ſic, Lam. 5. 10. propter זַלְעֲפוֹת procellas famis, i. e. famem vehementiſſimam; Bu. Lex. propter afflictiones famis; Av. à facie tremorum famis; tempeſtatum famis; Pag. Nomen hoc derivem à זָעַף; Coc.

3. זַרְזִיף m. eſt herba exciſa, ut R. D. in lib. rad. inquit; Pag. ubi Kimchi notat radicem eſſe זָרַף, quæ apud Doctores reperitur pro incidere, ut cum dicunt פָּרְזְלָא זָרְפָה ferrum quod incidit. Et ſunt qui exp. humorem roſcidum, irrorationem, ſicut & Hier. vertit, atque id etiam Kimchi ſequitur; Merc. זַרְזִיף eſt irrigatio juxta A. E. vel ſtillæ, ſtillatio, juxta R. Sal. unde apud Talmudicos זַרְזִפֵּי דְמַיָּא guttæ aquarum. Radix autem hujus vocis à Kimchi ſtatuitur eſſe זָרַף repetitâ primâ radicali, ut ſæpè, Bu. Lex. זַרְזִיף eſt irroratio, irrigatio, quæ ſparſim humectat terram; nam componitur ex זָרַף ſparſit, & זוּף idem quod צוּף inundavit, fluctuavit, &c. Av. fortè reddi poteſt imprægnatio, maceratio, vel conglutinatio terræ; forſan enim à זָרַף derivandum, quod in chaldaiſmo id notat. Occurrit Pſal. 72. 6. ſic, deſcendit ſicut pluvia ſuper vellus, כִּרְבִיבִים ſicut ſtillicidia ſuper זַרְזִיף אֶרֶץ herbam exciſam terræ; nam dictio עַל ſuper, quæ præceſſerat, manet loco duarum; unde R. D. exp. עַל זַרְזִיף Pag. ſuper herbam extonſam; Cev. nam quamvis in hac dictione geminetur prima literâ, radix tamen & ſignificantia eſt eadem, Pag. quæ apud Rabbinos זָרִיף ſuccidens, Cev. Hier. exp. ut ſtillæ irrorantes terram; ad verbum, irroratio terræ; Merc. Cev. at R. Joſeph Kimchi dictionem putat eſſe compoſitam ex זָר alienus; & זוּף mutatio à זוּף quod eſt mutuari, ſecundùm targum; unde dicit ſignificare pluviam alienam, mutuatam terræ non naturalem ei: & ſic etiam R. D. dicit in verbis doctorum ſignificare ſtillationem; unde exp. ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram, ſicut pluviæ ſtillantes ſuper terram; ut etiam R. Abraham, nomen dicit eſſe quatuor literarum, & exp. inebriantia aut ſaturantia terram; Pag. deſcendit velut pluvia ſuper deſectum (pratum) & ut guttæ, quæ ſunt irrigatio terræ; Av.

4. זַרְזִיר m. ut inquit R. D. eſt beſtia cujus robur in lumbis ejus eſt; juxta alios verò, ut idem dicit, eſt canis venaticus, qui dicitur leporarius ſic appellatus quòd in lumbis ſit tenuis, acſi lumbos haberet accinctos; à זָרַז quod chald. eſt accingere: Alii verò, ut etiam R. D. inquit, dicunt eſſe נָמֵר i.e. pardus, qui & tenuis & fortis eſt in lumbis; Pag. Quidam leopardum; & curioſiùs ad radicem בָּזַר reducunt, ut à diſtrahendo nomen habeat; Hieron. Gallum interpretatur; Merc. & ſunt qui ſturnum avem notiſſimam arbitrentur ſignificare: ſed hoc non quadrat, quum dicat textus, Prov. 30. 31. tria ſunt optimi incеſſûs, & quatuor (tribus primis computatis) optimæ ambulationis, Leo, &c. זַרְזִיר, i.e. lælaps, ſive leporarius canis, &c. loquitur enim de animalibus & non de avibus; præterea in textu additur מָתְנַיִם lumbos, nempe habens ſuccinctos; i.e. leporarius, accinctus lumbos: R. Joſeph dicit eſſe compoſitum ex זָר & זִיר; Græcè autem λαίλαψ eſt turbo; & indè à velocitate & impetu lælaps, canis leporarius, ſic dicitur; Pag. זַרְזִיר exp. accinctus; unde זַרְזִיר מָתְנַיִם accinctus lumbis, ſcil. equus; i.e. generoſus, pugnax, ſternax, ad militiam ſtrenuus: A verbo זָרַז quod Chald. eſt cingere, accingere; R. Levi, vertagus, lælaps, i. e. canis venaticus, tener lumbis, h. e. alacer & habilis ad curſum & venationem; Chaldæus, אַבָּא gallus; referri poteſt, ut præcedens, ad זָרַר per geminationem primi radicis; ut in כָּרְכוֹב & aliis pluribus; Bu. Lex. זַרְזִיר canis venaticus ſeu leporarius; nomen habet à lumborum agilitate; nam geminatur ex אָזַר cinctus eſt, per apharèſin primæ literæ; nam commendatur quòd præcinctus eſt lumbis; vel זָרַא diſperſit, quòd diſpergat curſum in venandis feris; Av. זַרְזִיר מָתְנַיִם accinctus lumbos; ἐξεσμένον πὶς ὀσφύας, ἢ ζωνύμενον, à זָרַז chaldaico, Prov. 30. 31. vel de homine, vel de animali quovis velociſſimo loquitur; aliis leopardus, aliis lælaps, &c. Coc.

Radices & Dictiones derivatæ, incipientes à Literâ ח *Cheth.*

RAD. 1. חַח m. eſt genus ornamenti, quòd vulgò, אשפינלא ſpinellam vocant; inquit R. David, i. e. fibula, vel, uncinus, aut aluthæ acus; & eſt inſtar acus, quâ perſorant, & nectunt duas oras veſtis, ſub gutture; Pag. eſt Cogn. cum חוֹחַ ſpinæ nomine; unde & pro hamo, qui ex ſpina fit, & pro compedibus, in morem ſpinæ factis, ſumitur; חוֹחַ itidem, vel ſpinam, è terrâ natam, vel artificialem ſignificat, ex ferro; quâ quis captivus detinetur; Merc. fibula verò, eſt ornamentum cinguli, ad veſtem ſubligandam, & ego fibulam exponerem, potiùs quam uncinum; niſi

intelligamus de uncinis atgenteis aut aureis, quibus veſtes ſubnectuntur; & ſic, חָח etiam, appellatur hamus, quo piſces capiuntur, eò quòd eorum perforet maxillas; ut R. David inquit; Pag. חָח eſt hamus, uncus, fibula; Bu. Lex. & Conc. Hebræi volunt eſſe ornamentum aureum brachiorum vel auris; Bu. Lex. Occurrit autem, ſimpl. & cum י. Aff. 1. ſing. ſic, חָחִי fibula, Exod. 35. 22. חָחִי hamum meum, 2 Reg. 19. 28. Iſa. 37. 29. forma pl. m. poſſet eſſe à ſing. חַח; & occurrit etiam, ſimpl. & cum בַּ præf. ſic; בַּחֲחִים hamos, Ezech. 29. 4. 38. 4. בַּחֲחִים uncis, Ezech. 19. 4, 9. Atque indè, No. חוֹחַ m. ſpina; & metaphoricè, hamus, uncus piſcatorius; Pag. Bu. Occurrit autem, ſimpl. & cum י, הַ & וּ præf. ſic, חוֹחַ ſpina, Job. 31. 40. Prov. 26. 9. Hoſ. 9. 6. וְחוֹחַ & ſpina, Iſa. 34. 13. הַחוֹחַ ſpina, 2 Reg. 14. 9. 2 Chron. 25. 18. וּבְחוֹחַ aut ſpinâ, Job. 40. 21. in pl. m. חוֹחִים, ſpinæ, vepres; ſpineta, &c. Occurrit autem cum הַ & בַּ præf. ut & cum וּבְ præf. & י, vau mediano mobili, ſic, הַחוֹחִים ſpinæ, Cant. 2. 2. בַּחוֹחִים in ſpinetis, 2 Chr. 33. 11. וּבַחוֹחִים & in ſpinetis, 1 Sam. 13 6.

Rad. 2. חָבַב eſt amare, diligere; Pag. in ſinu gerere; Cocc. in ſinu complecti præ amore; Merc. abdidit ex amore; obtexit, protexit; in ſinu abdidit; cogn. cum חָבָא & חָבָה. Av. Occurrit in part. benoni kal, ſ. m. ſic, חוֹבֵב diligens; protegens; diligit; Pag. Bu. Av. In ſinu gerebat; Cocc. Deut. 33. 3. in Infin. kal, חוֹב, vel ſine Vau, amare, diligere, &c. Undè, cum בְּ præf. & י. Aff. 1. ſ. cholem mutatur in kibbutz & dageſch, ſic, בְּחִבִּי in diligere me, i. e. præ dilectione mei; Bu. Lex. dum amarem ego; vel, nominalitèr, in amore meo; Pag. Job. 31. 33. Sic alii pro nomine ſumunt; חוֹב, eſt, abditum, latibulum, tegumentum; Av. Sinus, gremium; Cocc. ut ſit idem, quod Chald. חֵיק pro Hebræo חֵיק, à חָבָא abſcondere; quòd, in ſinu ſeu gremio res abduntur; Merc. Unde בְּחִבִּי exp. in latibulo meo; Av. in ſinu ſeu gremio meo; Merc. Coc. &c.

Rad. 3. חָבָא vel חָבָה, abdidit, obtexit, occultavit; abditus eſt latendo, obtectus eſt, latuit, latitavit; Av. &c. ſim. Undè, in Imper. kal, ſ. fæm. חֲבִי latita, Iſa 26. 20. in Niph. נֶחְבָּא abditus eſt, abſcondit ſe, latitavit, delituit, &c. Occurrit autem, in præt. Niph. in 3. ſ. m. ſic, נֶחְבָּא abſconderat ſe, Jud. 9. 5. 1 Sam. 10. 23. 2 Sam. 17. 9. & in 2. ſing. m. cui & י conv. eſt præf. אַתְּ abſcondiſti te, Gen. 3 r. 27. וַנֶּחְבֵּאתָ & abſcondes te, 1 Sam. 19. 2. Item, in 3. pl. m. cum ſcheva, at, cum camerz, penult. in pauſa, ſic, נֶחְבְּאוּ abſconderunt ſe, Joſ. 10. 27. נֶחְבָּאוּ occultabant ſe, Job. 29. 10. וְנֶחְבָּאוּ & abſconder. ſe, Job. 29. 8. in 2. pl. m. pro נֶחְבָּאתֶם, latitaſtis; occurrit cum י conv. &, א, 3. Rad. abjectâ; vel, latente in tzere, ſic, וְנֶחְבֵּתֶם & latitabitis, Joſ. 2. 17. In part. Niph. à ſing. נֶחְבָּא, eſt pl. m. נֶחְבָּאִים latitantes, Joſ. 10. 17. in Infin. Niph. הֵחָבֵא, vel, הֵחָבֵה abdi, abſcondi; occurrit cum בְּ & לְ præf. ſic, בְּהֵחָבֵא in abſcondere ſe, Dan. 10. 7. לְהֵחָבֵה ad abſcondendum ſe, 1 Reg. 22. 25. 2 Reg. 7. 12. לְהֵחָבֵא idem, 2 Chron. 18. 24. In Infin. Niph. perfectè, cum Nun, initiali, & הַ, in fine; & cop. ſic, וְנֶחְבָּה & abſcondere ſe, Jer. 49. 10. in fut. niph. 1. ſ. cum י conv. וָאֵחָבֵא & abſcondi me, Gen. 3. 10. & in 3. ſ. m. fut. Niph. תֵּחָבֵא abſcondet te, Job. 5. 21. ut &, in fut. Niph. 3. pl. m. יֵחָבְאוּ abdent ſe, Am. 9. 3. cui & י couv. eſt præf. וַיֵּחָבְאוּ & abſconderunt ſe, Joſ. 10. 16. In pual, חֻבָּא abſconditus, occultatus fuit; Unde, in præt. pual, 3. pl. חֻבְּאוּ occultantur, Job. 24. 4. in Infin. pual, plenè, eſſet חֻבּוֹא vel חֻבָּא occultari, abdi; ſed, cum בְּ præf. & י., Aff. Occurrit defectivè, abſque א 3. Rad. ut in Bu. Conc. deſcribitur; ſic, בְּחֻבִּי in abdi neo, Job. 31. 33. in hiphil, הֶחְבִּיא abſcondit, abdidit, occultavit; Unde cum נִי., Aff. ſic occurrit, הֶחְבִּיאַנִי abſcondit me, Iſa. 49. 2. & in 3. ſ. fæm. præt. hiph. הֶחְבִּיאָה abſconderat, Joſ. 6. 25. & ה, fæm. mutato in ת, & abſ ה, addito, ut, duplice ſigno fæmineo emphaſis augetur (cui ſimile, vide etiam in Rad. פָּלָא) ſic occurrit; הֶחְבִּיאָתָה abſcondit, Joſ. 6. 17. in fut. hiph. 1. ſ. cum י conv. ut &, in 3. ſ. f. cum תַּ conv. in quo utroque י, jod, nota hiphil, ante א deficit; ut ſeq. וָאַחְבִּא & occultavi, 1 Reg. 18. 13. וַיַּחְבֵּא & abſcondit, 2 Reg. 6. 29. Item, fut. hiph. 3. ſ. m. cum יַ conv. præf. & ם. Aff. ſic occurrit; וַיַּחְבִּיאֵם & abſcondit eos, 1 Reg. 18. 4. in hophal, הָחְבָּא abditus fuit, &c. unde in 3. pl. præt. hoph. הָחְבְּאוּ abduntur, Iſa. 42. 22. in hithpael, הִתְחַבֵּא abſcondere ſe; latitare; Unde, in præt. hithp. 3. pl. הִתְחַבְּאוּ abſconderunt ſe, 1 Sam. 14. 11. In part. hithp. ſ. maſc. מִתְחַבֵּא latitans, 2 Reg. 11. 3. 2 Chron. 22. 9, 12. & in pl. m. & cum הַ demonſtr. præf. הַמִּתְחַבְּאִים abditi, 1 Chro. 21. 20. הַמִּתְחַבְּאִים qui abſconderunt ſe, 1 Sam. 14. 22. in fut. hithp. 3. ſ. m. & cum יַ conv. יִתְחַבֵּא latitet, 1 Sam. 23. 23. וַיִּתְחַבֵּא & abſcondit ſe, Gen, 3. 8. ut & in 3. pl. m. & cum יַ conv. יִתְחַבְּאוּ abſcondent ſe, Job. 38. 30. וַיִּתְחַבְּאוּ & abſconderunt ſe, 1 Sam. 13. 6. Indè, nomina; i. maſc. חֲבִיוֹן abſconſio, Hab. 3. 3. Et, ii. etiam No. maſc. cum כְּ præf. כְּמַחֲבֵא ſicut abſconſio, Iſa. 32. 2. Item, 3. No. pl. m. cum הַ demonſtr. præf. הַמַּחְבְּאוֹת latibula, 1 Sam. 23. 23.

Rad. 4. חָבָה unde חִבִּי &c. vide in præced. Rad. חָבָא; ubi locantur נֶחְבָּה, נֶחְבֵּתֶם & חֲבִיוֹן &c. quæ ſub חָבָה collocari poſſunt; ab hâc autem Rad. חָבָה deduci ſolent, i. No. pl. m. חֲבִתִּים ſartagines, cacabi; craticulæ; Pag. Bu. &c. Occurrit; cum הַ dem. præf, ſic; הַחֲבִתִּים ſartagines, 1 Chron. 9. 31. Et, ii. hinc &, No. מַחֲבַת fæm. ſartago; vel, potiùs, craticula; Nam R. David dicit fuiſſe Inſtrumentum non profundum; Pag. Sed æquale omni ex parte; quod Kimchi ex doctoribus dicit עֲפָה, Haruch ſcribit עֲפָא; Merc. Unde quod in illo coquebatur, quia non habebat profunditatem, admodum torrebatur; Pag. & indurabatur; Merc. quoniam ignis ei dominabatur; Pag. & ab abdendo quidam deducunt, quòd ibi abderentur res torrendæ; ſed forſan præſtiterit ת eſſe radicale, & ad Rad. חָבַת referri; Merc. Occurrit autem ſimpl. & cum הַ & & לְ præf. ſic, מַחֲבַת ſarrago, Lev. 6. 14. 7. 9. Ezech. 4. 3. הַמַּחֲבַת ſartago, Lev. 2. 5. וְלַמַּחֲבַת & in cacabo, 1 Chron. 23. 29.

Rad. 5. חָבַשׁ excuſſit, decuſſit; Bu. eſt excutere frumentum bacillo; vel decutere ficus; Coc. ſignificat excutere fructus ex arboribus, vel frumenta aut legumina ex folliculis; Merc. In kal, occurrit, in part. ben, ſ. m. & in fut. 2. ſ. m. & 3. ſ. m. & f. cum יַ conv. ſic, חוֹבֵשׁ excutiens, Jud. 6. 11. תַּחְבּוֹשׁ excuties, Deut. 24. 20. יַחְבֹּשׁ excutiet, Iſa. 27. 12. וַתַּחְבֹּשׁ & excuſſit, Ruth. 20. 17. in Niphal, נֶחְבַּשׁ excuſſus eſt baculo; extritus eſt, Av. Unde, in fut. Niph. 3. ſ. m. cum ſægol pro tzeri, in ult. ob makkaph; ſic, יֶחְבָּשׁ excutietur, Iſa. 28. 27.

Rad. 6. חָבַל ſex habet ſignificata; i. pignerari; pro pignore

pignore, ſeu in pignus accipere; Atque ſic, occurrit, in præt.kal, 3.ſ.m.cum cametz in ult.ob pauſam; חָבָל pigneretur, Ezech.18.16. item, in part.benoni kal,ſ.m. & in pahul,pl.m. חוֹבֵל pignerans, Deut.24.6. חֲבָלִים in pignus datæ, Am.2.8. ut &, in Infin. kal, cum ־, & ־, penult.ſic, חָבוֹל pignerando, Exod.22.25. חָבוֹל idem, Ezech.18.16. in Imper.ſ.m. חִבּוֹל pignerare tu; ſed, cum הוּ, Aff. Sic occurrit, חַבְּלֵהוּ pignerare eum; Prov.20.16. & 27.13. Ubi pathach, eſt loco chirek,ex terminatione פְּעַל. Quidam autem volunt eſſe ex pihel, deficiente dageſch; at ea ſignificatio in pihel inuſitata eſt; Itaque, regulariter, in Imper.kal,eſſet, חַבְּלֵהוּ; Nam forma פְּעַל cum affixis, producit pathach, in cametz,&c. ex Bu.Lex. (quidam etiam volunt, verbum חָבַל, interdum ſumi pro pignerari, ſive dare pignori; ut patet, Job.22.6. & 24.3. Ità, Pag. ex Kimchi.) in fut.kal, occurrit, in 2. & 3.ſ.m. & in 3.pl.m. cum ſcheva, ſed in pauſa,cum cholem penult. prout ſeq. תַּחְבֹּל pignerabis, Exod.22.25. Deut.24.17. Job.22.6. יַחְבֹּל pignerabitur, Deut 24.6. יַחְבְּלוּ pignore capiunt, Job. 24.3. יֻחְבָּלוּ idem, Job.24.9. in Niphal, נֶחְבָּל in pignus datus eſt; obſtrictus eſt ære alieno; oppigneratio evenit ei; Av. ut, in fut. Niph.3.ſ.m. cum ־ pro ־ ante makkaph; ſic, יֵחָבֵל in pignus dabitur, Prov.13. 13. Atque inde nomina, i. maſc. ſignificans, pignus pro debito,viz. חֶבֶל pignus, Ezech.18.12,16.33.15. Et, ii. No. חֲבוּלָה fœm.idem; nt cum וֹ Aff. ſic, חֲבוּלָתוֹ pignus ſuum, Ezech.18.7. ut &, iii. à ſimplice forma, חֶבֶל m. quidam, cum הוּ, Aff.volunt eſſe, חַבְלֵהוּ pignus ejus, Prov.20.16. &c. de quo ſuprà, in Imper.kal, Deinde, ii. ſignif.2. hujus Rad. eſt in piel, חִבֵּל corrupit, perdidit; prout etiam in kal, חָבַל interdum eſt corrumpere, perdere; ut in præt.kal, 1 pl.in Infin.kal, & in fut.kal, 1.ſ. ut ſeq. חָבַלְנוּ corrupimus, Neh. 1.7. חָבוֹל corrumpendo, Neh.1.7. אַחְבּוֹל perdam, Job.34. 21. ut & in Niph. נֶחְבַּל ſemel exp. à quibuſdam, corrumpi, perdi, viz.in fut.Niph. 3.ſ.m. יֵחָבֵל— perdetur, Prov.13.13. Item,in præt.piel,3.ſ.m. cum וְ conv. וְחִבֵּל & perdet, Eccl.5.5. & in part.piel, à ſing. מְחַבֵּל corrumpens, eſt pl.m. מְחַבְּלִים corrumpentes,Cant.2.15. Inf.piel,cum לְ præf. לְחַבֵּל ad corrumpendum,Iſ.13.5.. 32.7..54.16.fut.piel,3.ſ.f. תְּחַבֵּל perdet,Mic.2.10.in pual חֻבַּל corrumpi;ut,in præt. 3.ſ.m.cum וְ conv. וְחֻבַּל & rumpetur, Iſa.10.27. &, in 3.ſ. fœm. חֻבָּלָה corruptus eſt, Job.17.1. Atque indè, No חֶבֶל m.corruptio, perditio; ut cum וְ cop præf. וְחֶבֶל & corruptione, Mic. 2.10. Atque inde etiam nomen illud baculi paſtoralis, Zach.11.7. tanquam eſſet pl.m. ben. kal, viz. חוֹבְלִים chobelim,q.d. perdentes, corrumpentes, &c. & cum הַ præf.idem, v.14. Ba.Conc. Vide etiam infrà, ad finem, iv. & initium v. Signif.hujus Rad. Item, iii. ſignif.3. hujus Rad.eſt in piel, חִבֵּל, parturire; enixi; ut in præt. piel,3.ſ.f. ſic, חִבְּלָה parturivit,Cant.8.5. & cum הָ Aff. ה, mutatur in ת, pro more, ante Aff.ſic, חִבְּלָתְךָ peperit te, Cant.8.5. Item,in fut.piel, 3.ſ.m. cum ſægol pro tzeri, ante maccaph,ſic, יְחַבֵּל— parturiet, Pſal.7. 15. Atque, indè, No. חֶבֶל m.graviſſimus dolor; termina, quæ hominem, quaſi funè, arctiſſimè conſtringunt; quomodo & de doloribus parturientium uſurpatur; Occurrit autem, חֶבֶל dolor, Iſa.66.7. & in forma abſoluta pl.maſc. חֲבָלִים dolores, Job.21.17. Jer.13. 21.. 22.23. & cum וְ cop.præf. וְחֲבָלִים & dolores, Iſa.13. 8. Jer.49.24. in pl.m. conſtr. חֶבְלֵי dolores, 2 Sam. 22. 6. Pſal.18.5,6.. 116.3.. 119.61. Hoſ.13.13. & cum בְּ præf. & הָ Aff. ſic, בַּחֲבָלֶיהָ in doloribus ſuis, Iſa. 26. 17. ut &, cum הֶם Aff.ſic, חֶבְלֵיהֶם dolores ſuos, Job. 39.3. Item,iv. ſignif.4. hujus Rad.eſt in No. חֶבֶל m.funis, funiculus, laqueus; & metonymicè, tractus; pars, portio terræ, ſeu hereditatis, quæ funiculis menſoriis, dividi ſolet; Occurrit autem,ſimpl. חֶבֶל tractus; funis, Deut.3.4,13,14..32.9. 1 Reg.4.13. 1 Chron.16.18. Pſ. 105.11. Eccl.12.6. Mic.2.5. Zeph.2.5,6,7. Zach.2.1.& cum וְ, וּ, הַ, בְּ, וּבְ, מִ & וּמִ præf. ut ſeq. וְחֶבֶל & partem, Joſ.17.14. הַחֶבֶל funiculo, 2 Sam.8.2. בְּחֶבֶל funiculo, Pſal.78.55. בַּחֶבֶל funè, Joſ.2.15. 2 Sam.8.2. Am.7.17. וּבְחֶבֶל & funè, Job.40.20. מֵחֶבֶל de portione, Joſ.19. 9,29. Item, ſemel,cum ו, Aff. ſic, חַבְלוֹ funiculus ejus, Job.18.10. in pl.m. occurrit ſimpl. & cum וְ, בְּ, & לְ; præf.ut ſeq. חֲבָלִים funes,funiculi, 2 Sam.8.2.. 17.13. Pſal.16.6. Ezech.47.13. וְחֲבָלִים & funes,1 Reg.20.31, 32. Pſal.140.6. בְּחֲבָלִים cum funibus, Jer.38.6, 11, 13. Ezech.27.24. לַחֲבָלִים funibus, Jer.38.12.&, in forma, Conſtr.pl.m. חַבְלֵי funes, Joſ.17.5. cui & בְּ & וּבְ ſunt præf. בְּחַבְלֵי funibus, Eſth.1.6. Job.36.8. Iſa.5.18. Hoſ.11.4. וּבְחַבְלֵי & funibus, Prov.5.22. Item, cum יךָ, & יו, Aff. חַבְלֶיךָ funes tuos, Iſa.33.23. חַבְלָיו funes ejus, Iſa.33.20. Atque inde, No. חֹבֶל m.malus, arbor navis, à multis funibus ei alligari ſolitis, ità dictus; Pag.Bu.&c.Occurrit autem, חֹבֶל malus navis, Prov.23. 34. ut &,hinc etiam No. חוֹבֵל, maſc. gubernator nauticus, nauta, nauclerus; navarchus; navis gubernator, à funibus regendis; quòd funibus gubernetur navis,ità dictus; Pag.Av.&c.Occurrit autem,cum הַ præf. ſic, רַב הַחוֹבֵל Jon.1.6. magiſter gubernatoris nautici, i.e.ſupremus nauclerus, reliquis præfectus; Bu.Lex. In pl.m. חוֹבְלִים nautæ,nucleri; (licèt non occurrat hoc ſenſu, in textu; ſed,in Zach.11.7. & 14. ut nomen baculi paſtoralis; de quo variant interpretes; Bu.Lex.) Unde,in forma pl.m.Conſtr. חוֹבְלֵי nautæ,Ezech.27.29. &,cum יךָ, ob pauſam, pro יךָ, Aff. cui & וְ cop. eſt præf. ſic, וְחוֹבְלֶיךָ nautæ tui,Ezech.27.8,28. וְחוֹבְלָיִךְ & nucleri tui, Ezech.27.27. Deindè, v. Signif. 5. hujus Rad.eſt in nomine, חֶבֶל m.turba, caterva; Pag.Bu.&c. cætus hominum, ceu funè copulatorum; Av. Occurrit autem, חֶבֶל turba,1 Sam.10.5,10. in pl.m. חֲבָלִים & in Conſtr. חַבְלֵי caterva, ſocietates,&c.Pſal.119.61.Bu. Lex.Atque huc etiam reducunt No.pl.m. חוֹבְלִים chobelim; q.d.cætus,ſeu ſocietates gubernantium ſeu gubernatorum,&c.Zach.11.7. & alterum (baculum) vocavi gubernatores vel,(quaſi funibus) ſtringentes; Av. Metaphoricè,hoc loco, per חוֹבְלִים naucleros, notantur Epiſcopi, ſive ſeniores, tanquam naucleri navim,ità Eccleſiam, communi conſilio gubernantes; inter quos quum exiſteret primæ ſedis affectatio, & illa gubernatio Eccleſiæ tolleretur; fraternitas inter duas partes Eccleſiæ, tanquam Ephraim & Judam, abolita eſt; Coc. Denique, vi.Signif.6. hujus Rad.eſt in nomine hermantico inde derivato,viz. תַּחְבּוּלָה, f.gubernatio prudens, induſtria,conſilium; Av.à navis gubernatione, transfertur, ad quamlibet aliam gubernationem, ubi, conſilio, induſtria & experientiâ opus eſt; Merc.legitur tantùm in pl.f. ſignificans conſilia induſtria ac prudentia; Bu. Lex. conſilia ſolertia gubernandi; Av.Coc.viz. תַּחְבֻּלוֹת ſolertiæ, conſilia,Prov.1.5..11.14..12.5. Item, cum בְּ & וּבְ

וְ præf. ut & cum בְ præf. & יְ, pro יִ Aff. ut seq. וּבְתַחְבֻּלוֹת בְּתַחְבֻּלוֹת cum consiliis prud. Prov. 24.6. & consiliis, Prov. 20.18. בְּתַחְבּוּלוֹתָיו consiliis suis, Job. 37.12.

Rad. 7. חָבַק amplexus, complexus, amplexatus est; in kal, occurrit in part. benoni, s.m. & f. ut & in Infin. kal, cum לְ præf. sic; חוֹבֵק complicat, Eccl. 4.5. חוֹבֶקֶת amplexans eris, 2 Reg. 4.16. לַחֲבוֹק ad amplexandum, Eccl. 3.5. in piel, חִבֵּק idem; Occurrit autem, in præt. piel, 3. pl. in Infin. piel, cum מִ præf. & in fut. 2. s.m. cum וְ cop. præf. חִבְּקוּ amplectuntur, Job. 24.8. Lam. 4.5. מְחַבֵּק ab amplectendo, Eccl. 3.5. יִתְחַבֵּק & amplectëris, Prov. 5.20. & in 2. s.m. fut. piel, cum גָּה, Aff. sic, תְּחַבְּקֶנָּה amplexaberis eam, Prov. 4.8. Item, in 3. s.m. fut. piel, cum וַ conv. & sægol, ante makkaph, pro tzere, in ult. sine makkaph; ut & cum וְ conv. præf. & הִ Aff. ut seq. וַיְחַבֵּק & amplexatus fuit, Gen. 29.13. וַיְחַבֵּק idem, Gen. 48.10. וַיְחַבְּקֵהוּ & amplexat. est eum, Gen. 33.4. sic &, in 3. s.fæm. fut. piel, cum נִי Aff. תְּחַבַּקְנִי amplectitur me, Cant. 2.6..8.3. Atque, indè, Nomen, חִבּוּק m. complicatio; vel cum kibbutz, sic, חִבֻּק amplexus, complexus, Prov. 6.10..24.33.

Rad 8. חָבַר tria signif. i. sociari, consociari, conjungi; apturi; adaptari, συνάφειαν notat; Pag. Bu. Coc. &c. copulatus, seu, conjunctus fuit alteri; & propriè dicitur de consociatione partium, quæ sunt ejusdem speciei, & conditionis; ut quando milites militibus conjunguntur, aut cortinæ cortinis copulantur; Av. quidam hoc verbum contrarium faciunt verbis בָּרַח & בָּרַח, quæ significant dilatari & fugere; literis transpositis; Merc. Occurrit autem, in præt. kal, 3. pl. sic, חָבְרוּ conjungebant se, Gen. 14.3. in part. benoni kal, s.m. חוֹבֵר, & f. חוֹבֶרֶת, conjungens; Unde, in pl.f. חוֹבְרוֹת sociantes se, conjuncti, Exod. 26.3..28.7..39.4. Ezech. 1.9, 11. & in part. pahul, חָבוּר, & in forma constr. sic, חִבּוּר conjunctus, Hos. 4.17. in piel, חִבֵּר composuit, cooptavit; & cum pathach in ult. sic, חִבַּר conjunxit, Exod. 36.10. & in 2 s.m.præt. piel, cum וְ conv. וְחִבַּרְתָּ & conjunges, Exod. 26.6, 9, 11. ut &, in Infin. piel, cum לְ præf. לְחַבֵּר ad conjungendum, Exod. 36.18. Item, in fut. piel, 3. s.m. cum וַ conv. וַיְחַבֵּר & conjunxit, Exod. 36.10, 13, 16. cui & הִ, est Aff. sic, וַיְחַבְּרֵהוּ & consociavit eum, 2 Chron. 20.36. in pual חֻבַּר consociari, conjungi; & cum cametz in ult. ob pausam; sic; חֻבָּר consociatio fit, conjungebatur; sive, ut consociatio fiat; Av. conjunctum; Bu. Conc. Exod. 39.4. & cum וְ cop. vel conv. וְחֻבָּר & conjungatur, vel conjungetur; Pag. Bu. ut fiat conjunctio; Av. Exod. 28.5. Item, in 3. s.f. præt. pual, cum שָׁ præf. sic; שֶׁחֻבְּרָה quæ conjuncta est, Psal. 122.3. in fut. pual, 3. s.m. יְחֻבַּר consociabitur, Eccl. 9.4. sed, cum הַ interrog. præf. & הֲ Aff. pro הֲיֵחָבֵר num associaretur tecum; (ut, Psal. 5.5. יָגוּר עִמְּךָ pro יָגוּר habitabit tecum; Pag.) occurrit, sine dagesch, leniendi gratiâ, sic; הֲיֵחָבְרֶךָּ an sociabitur tibi? Psal. 94.20. in Hi phil, הֶחְבִּיר composuit, consociavit; Unde, in fut. hiph. 1. s. cum הֶ, parag. sic occurrit, אַחְבִּירָה consociarem, Job. 16.4. in Hithpael, הִתְחַבֵּר associavit se ipsum; pro quo, cum אֶתְ ex forma Chald. loco הִתְ, Pag. Bu. Av. &c. sic occurrit; אֶתְחַבֵּר consociavit se, 2 Chron. 20.35. in Infin. hithp. cum בְּ præf. & הֲ Aff. sic, בְּהִתְחַבְּרֶךָ in consociando te, 2 Chron. 20.37. & in fut. hithp. 3. pl.m. cum camets, pro scheva penult. ob pausam (à sing. יִתְחַבֵּר) sic occurrit; יִתְחַבְּרוּ consociabunt se, Dan. 11.6. Atque inde, Nomina; i. masc. significans eum qui particeps, sodalis, vel consors est cum aliis; viz. חָבֵר socius, Psal. 119.63. Prov. 28.24. & cum וֹ Aff. sic est, חֲבֵרוֹ socius ejus, Eccl. 4.10. in pl.m. simpl. & cum וֹ cop. præf. חֲבֵרִים socii, Jud. 20.11. Cant. 8.13. וְחַבְרַי & socii, Isa. 1.23. & cum הֶ Aff. cui & מִ est præf. sic, הֲבֵרֶיהָ socii tui, Cant. 1.7. מֵחַבְרֶיךָ præ sociis tuis, Psal. 45.8. ut & cum יו, vel וֹ Aff. sic, חֲבֵרָיו vel חֲבֵרָו socii ejus, Isa. 44.11. Ezec. 37.16, 19. Item, ii. Inde, No. חֶבְרַת (instar גִּבְרַת) socia, compar, conjux, sodalis, fæm. Unde cum הָ Aff. sic est, חֲבַרְתֵּךְ socia tua, Mal. 2.14. Et iii. indè, No. חָבָר masc. idem, socius, sodalis, &c. occurrit in pl.m. sic, חֲבָרִים socii, Job. 40.25. ut & iv. hinc No. masc. significans sodalitium, consociationem, &c. est cum sex punctis, sed ob pausam, cum cametz penult. sic, חָבָר societas, Hos. 6.9. חָבֶר idem, Prov. 21.9..25.24. Sic & v. Indè, No. חֲבֻרָה f. sodalitas, consociatio, societas, &c. Occurrit cum לְ præf. sic, לַחֲבֻרָה sodalitium, Job. 34.8. Item, vi. Hinc No. חוֹבֶרֶת f. junctura, commissura; est formæ חוֹתֶמֶת obsignatio; & כּוֹתֶרֶת cinctura; Bu. Lex. Occurrit, cum הַ & בַּ præf. sic, הַחוֹבֶרֶת junctura, Exod. 26.10.. 36.17. בַּחוֹבֶרֶת in junctura, Exod. 26.4, 10. &, vii. Indè etiam, No. מַחְבֶּרֶת & in pausa, מַחְבֶּרֶת f. idem; Occurrit etiam, cum בַּ præf. sic, בְּמַחְבֶּרֶת vel, בַּמַּחְבֶּרֶת in junctura; commissura; Exod. 26.4, 5..36.11, 12, 17. & cum וֹ Aff. sic, מַחְבַּרְתּוֹ commissuræ ejus, Exod. 28. 28..39.20. Sic &, viii. hinc etiam No. מְחֻבֶּרֶת fæm. idem; in pl.f. מְחֻבָּרוֹת commissuræ, junctura; ut cum לְ & וְ præf. לְמַחְבְּרוֹת ad commissuras, 2 Chr. 34.21. וְלַמַּחְבְּרוֹת & ad commissur. 1 Chron. 22.3. Et ix. hinc, &, הַתַּחְבְּרוֹת fæm. consociatio, Dan. 11.23. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. חָבַר est, incantare; adjurare; seu adjurando, & incantando serpentes, aut alia noxia animalia consociare; ut ipsorum opera, sine noxa, uti quis possit; Bu. Lex. vel, quia certis & compositis verbis compositum est carmen, quo uti solent incantatores; vel quia vim ligandi & stringendi habere putabatur carmen tale, vel, incantator, qui eo uti solebat; Coc. ego incantandi significationem, verbo associandi, Hebraicè attributam putarim; quod res noxia incantatione admoveatur, & velut associetur, ut non noceat, &c. Merc. In hâc Signif. occurrit, in part. benoni kal, s.m. & cum וְ cop. חוֹבֵר incantans, Psal. 58.6. וְחוֹבֵר & incant. Deut. 18.11. Atque inde No.m. חָבֶר, & in pausa, חָבֶר incantatio, Deut. 18.11. Prov. 21.9.. 25.24. in pl. masc. חֲבָרִים incantationes, Ps. 58.6. & in pl.m. constr. חַבְרֵי idem; Unde cum יךָ Aff. cui & בְּ est præf. sic, ut seq. בְּחַבְרֵיךָ incantationum tuarum, Isa. 47.9. בְּחַבָּרֶיךָ cum incantationibus tuis, Isa. 47.12. Item, inde etiam, No. pl. masc. חַבָּרִים socii incantatorum, Job. 40.25. Item, iii. Signif. 3. hujus Rad. est in nomine inde derivato, viz. חַבּוּרָה f. plaga, vibex, tumor, livor; Unde Aben Ezra scribit, Isa. 2.6. חבורה מכה שיתת חבר אליה הלחה chabbura est plaga, in qua congregatur sanies; Bu. Lex. Livor sic dicitur, quod in eo sanguis aggregatur aut conjungitur; Pag. est tumor ex plaga, seu sanguis post plagam concretus; plaga ex sanguine concreta, nondum tamen emittens sanguinem, ut פֶּצַע; Merc. חַבּוּרָה est livor; i.e. consociatio sanguinis intra cutem, sive, collectio sanguinis, quem exiles venæ contulit ad extre-

extremam cutem diffundunt, Exod.21.25. & cum ו cop.præf. וַחֲבוּרָה & vibex,Iſa.1.6. & in forma Conſtr. חֲבוּרַת idem, vibex,livor,&c. Unde cum ל præf. & י Aff. לְחַבּוּרָתִי ad vibicem meam,Gen.4.23. & in pl.fæm. חֲבוּרוֹת vel, חַבָּרוֹת vibices, Prov.20.30. Unde, cum י Aff. חֲבוּרוֹתָיו vibices meæ, Pſal.38.6. Item,inde etiam, No. חֲבוּרָה f.& in conſtr.חֲבוּרַת vel חַבָּרַת idem, vibex,livor,&c. ut cum יַ præf.& ו Aff.ſic, וּבַחֲבָרָתוֹ & vibice ejus, Iſa.53.5. Sicut &, hinc &, No. חַבַּרְבָּרוֹת pl.f. (à ſing. חַבַּרְבָּרָה macula livoris, color ex pallido nigreſcens; Av.) maculæ liventes; Occurrit, cum יו Aff. ſic, חַבַּרְבְּרוֹתָיו maculæ liventes ejus, Jer. 13.23.

Rad.9. חָבַשׁ eſt ligare,obligare; dicitur de obligatione vulnerum, inſtratu jumentorum, colligatione faſcium,&c. Cocc. חָבַשׁ eſt alligare; Pag. ſuperalligare, ſuperimponere; Merc. Item, dominari; quòd qui dominatur ſuis,liget præceptis, legibuſque tranſgreſſores; Item, ſternere jumenta, quòd dum ſternuntur, cingulis alligentur; Pag.inſtravit; accinxit,&c.Bu.Lex. propriè de ephippiis equo aut mulo imponendis, quod Latinis eſt ſternere; Deindè, de emplaſtris ſuper vulnera imponendis & obligandis; h.e. mederi; Av. Occurrit in præt.kal, 2.ſ.m.cum ו conv.& in 2.pl.m. וַחֲבַשְׁתֶּם & alligabis eis, Exod.29.9. חֲבַשְׁתֶּם obligaſtis, Ezech.34.4. in part.ben.kal, ſ.m.& in pahul, ſ. & pl.m.ſic, חוּבָשׁ obligans, Iſa 3.7. חֲבוּשׁ alligata, Jon.2.6. חֲבוּשִׁים ligati, Jud.19.10. חֲבָשִׁים idem, 2 Sam.16.1. Ezech.27. 2 in Infin.kal; & cum לְ præf.חֲבשׁ obligare, Iſa.30.26. לַחֲבשׁ ad obligandum,Iſa.61.1. ſed cum לְ præf. & ה Aff. cholem tranſponitur,& mutatur in cametz chatuph ſic, לַחֲבָשָׁהּ ad obligandum ipſum, Ezech. 30. 21. in Imper.ſing.& pl.m. חֲבשׁ obliga, liga, Job.40.8.Ezech. 24.17. חִבְשׁוּ ligate.1 Reg.13.13,27. in fut. kal, 1. ſ. & cum ה parag.ſic occurrit; אֶחֱבשׁ obligabo, Ezech. 34.16. אֶחְבְּשָׁה ligabo, ſternam,2 Sam. 19.27. ut & cum ן conv.præf. & ה Aff.ſic, וְאֶחְבְּשָׁךְ & circumligavi te, Ezech.16.10. & in 3.ſ.m.fut.kal, יַחֲבשׁ obligabit, Job. 34.17. & cum יַ conv.habet cholem; ſed ante makkaph, cametz chatuph,in ult.ſic, וַיַּחֲבשׁ vel וַיָּחָשׁ & ligavit,inſtravit, Gen.22.3. Lev.8.13. Num.22.21. 2 Sam.17.23.. 1 Reg.2.40..13.23. Item, cum ו cop. eſt cum cametz ob pauſ. in ult. וַיַּחְבֹּשׁ & obligabit,Job.5.18. ſed, cum ו cop.& נו Aff.ſic eſt; וַיַּחְבְּשֵׁנוּ & obligabit nos,Hoſ. 6.1. Item, cum ו conv. ante 3.ſ.f. & 3.pl.m. ſic, וַיַּחֲבשׁ & ligavit,ſtravit, 2 Reg.4.24. וַיַּחְבְּשׁוּ & inſtraverunt, 1 Reg.13.13. וַיַּחֲבְשׁוּ idem, 1 Reg.13.27. In piel, חִבֵּשׁ obligavit; Occurrit in præt.3.ſ.m. & in part. ſ.m cum ו cop.ſic, וְחִבֵּשׁ ligat, Job.28.11. וּמְחַבֵּשׁ & obligat, Pſal. 147.3. in pual, חֻבַּשׁ obligari; Occurrit in præt. pual, 3.ſ.f. & in 3.pl.ſic, חֻבְּשָׁה obligatum fuit;Ezech.30.21. חֻבָּשׁוּ obligantur, Iſa.1.6.

Rad.10. חֲבַת unde חֲבָתִים ſartagines vel cacabi, 1 Chron.9.31. Item, מַחֲבַת ſartago, Lev.6.14. & 7.9.hæc poni ſolent ſub Rad. חֲבָה; Bu.Lex.ibi videantur.

Rad.11. חָגַג contractè חַג; eſt feſtum celebrare; feriari; item, tripudiare, cum tripudio ire; ſaltare; quod hoc diebus feſtis agerent; & catachreſticè, titubare, more ebriorum; Pag.Bu.&c. Occurrit, in præt. kal, 2.pl.m. cum ו conv.præſ.ſic, וְחַגֹּתֶם & celebrabitis, Exod.12.14. Lev.23.41..29.12. in part. ben.kal, ſ. m. & pl.m. cum ו cop. חוֹגֵג ſerians,Pſal.42.5. וְחוֹגְגִים & tripudiantes, 1 Sam.30.16. in Infin. kal, cum לְ & וְלָ præf. לָחוּג ad celebrandum, Zach.14.18, 19. וְלָחוּג & ad celebrandum, Zach.14.16. in Imper.kal, ſ.f. חֲגִי celebra,Nah.1.15. in fut.kal,occurrit in 2.ſ. & pl.m.& cum הוּ Aff. & in 3.pl.m. & cum ו cop. תָּחוּג ſeriator, Exod. 23.14.Deut.16.15. תָּחוּגוּ celebrabitis, Lev.23.39..27. 41. תְּחָגֻהוּ celebretis eum, Exod.12.14. יָחוֹגוּ tripudiabunt, titubabunt, Pſal.107.27. וְיָחוֹגוּ & feſtum celebrent, Exod.5.1. Atque inde.No. חַג, & in pauſa, חָג m.ſolennitas, feſtus dies; quòd in illa, aut illo, lætitiæ gratiâ ſaltarent; ut & agnus quoque, vel,pecus,ſive oblatio, eodem appellatur nomine, quòd in lætitia & tripudio offerebatur; Pag. eſt autem Radix ejus חָגַג; cogn.cum חוּג, quòd, ſaltando,quis, in orbem,circumagitetur, & gyret; Atque hinc חַגַּי Propheta, forſan ità dictus, à feſtivitate, quaſi feſtivus; ἑορτάζων; Merc. חַג eſt feſtum, feſtivitas; Item, ſacrificium feſti, Exod.23.15. Pſal.118.27. Bu. Lex.חַג eſt ἑορτή, feſtum, publicæ lætitiæ celebratio; Deut.16.14. & victima offerenda in feſto, Iſa.29.1. &, Pſal.118.27.vincite חַג feſtum, h.e. metonymicè, victimas funibus,uſque ad cornua altaris; Spirituales victimæ amore copulatæ, magno ordine,ad altare, Chriſtum, accedant; Tempus Novi Teſtamenti eſt ἑορτή, 1 Cor.5.7,8. Coc. Occurrit etiam præterea,ab Exod.10.9..12.14.&c. ad Zach. 14. 19. in 30. circ.l. Item,cum præf. ן, ה, וַ, וְ, בְ, וּבְ,& כְ; (cum ſægol, ſcil.ſub præf. ob gutturalem ח cheth, cum cametz,ſequentem in voce monoſyllabica, prout ordine ſequuntur;) ſic,וְחַג & feſtum, Exod.23.16,17..37.22. הֶחָג feſtum, 1 Reg.8.66. 2 Chron.7.8. Ezech. 45.23. וְהֶחָג & feſtum, 2 Chron.7.9. בֶּחָג in feſto, 1 Reg. 8. 2. 2 Chron.5.3. Neh.8.14. Ezech. 45. 25. בֶּחָג in feſto, Deut.16.16..31.10. 2 Chron.8.13. וּבֶחָג & in feſto, Deut.16.16. 2 Chron.8.13. כֶּחָג ſicut feſtum, 1 Reg. 12. 32. ut & cum י, נו, ה, (cui & כְ eſt præf.) & ה Aff. ut ſeq. חַגִּי feſti mei, Exod.23.18. חַגֵּנוּ feſti noſtri,Pſal. 81.4. בְּחַגֵּךְ in feſto tuo, Deut.16.14. חַגָּהּ feſtum ejus, Hoſ.2.13. in pl.m. חַגִּים ſolennitates; feſta; & ſacrificia feſtorum,&c.Occurrit ſimpl.& cum בְּ & יַ præf. ſic, חַגִּים feſta, Iſa.29.1. בַּחַגִּים in feſtis, Ezech.45.17. וּבַחַגִּים & in feſtis, Ezech.46.11. in pl.m. conſtr. eſt חַגֵּי idem; occurrit cum יוֹ & כֶּם Aff. ſic, חַגֵּיכֶם feſta tua, Nah.2.1. חַגֵּיכֶם feſta veſtra, Am.5.21..8.10. Mal. 2.3. Item, inde etiam,No. חֲגָא m.titubatio; commotio; trepidatio cum titubatione, &c. Occurrit, cum לְ præf ſic, לְחֲגָא in commotionem; Pag. in circumagitationem,triſtem ſcil. ob metum, non ob lætitiam;Merc. Iſa.19.17. eſt cum א, loco ה; cui ſimile in יָשָׁן; Bu.Lex.

Rad.12. חָגָב m.locuſta; aut locuſtæ ſpecies; Pag. Alii,bruchum; alii cicadam eſſe credunt; quæ cum recurvum dorſum, & quatuor genicula habeat ſupra pedes, quorum adminiculo ſaltitet; ejus eſus à Moſe permittitur; Merc.in loco autem, Eccl.12.5. ſenſus eſt,q. d. locuſta, quæ eſt animal parvum, erit oneri ei, ſi requieverit ſuper eum, quia non poterit ferre illam; Pag. i.e. uſque adeò debilis eſt, ut nihil ferre poſſit; Av. quidam dorſum,vel,ſpinam dorſi,intelligunt; Alii membrum virile; quaſi eſſet, עָגָב, à עָגַב amare; Pag occurrit autem, ſimpl.& cum præf. הַ; cum ſægol, ob ſeq. ח cheth gutturalem cum cametz; & in pl.m. cum כְ præf.

Præf.sic, חָגָב locusta,2 Chron.7.13.הֶחָגָב locusta, Lev. 11.22. Eccl.12.5.כַּחֲגָבִים sicut locustæ,Num.13.34. Isa.40. 22.

Rad.13. חָגָה ; Unde חֻגְיָה fissura ; Pag.vel potiùs, חֲגֵו ; ut indicat plurale, ex eo enim apparet singulare esse masculinum ; Merc. Nam pl. m. est חֲגָוִים fissuræ ; Occurrit,in pl.m.Constr.cum בְּ præf.בְּחַגְוֵי in fissuris, Cant.2.14. Jer.49.16. Obad.1.3.

Rad.14. חָגַר est, cinxit,accinxit; Pag. vel,accinctus est ; quod fieri solet,ad aliquid operis suscipiendum,ut quis sit expeditior ; Merc. notat simpliciter applicationem vestis aut instrumenti , ad medium corpus ; חֲגֹר est latius ; dicitur reciprocè, & respectu alterius ; & dicitur de induenda tunica אֵפוֹד,sacco,balteo, gladio,&c. Coc.Occurrit, in præt.kal,3.ſ.ſ. & in 2.ſ.m. cum וְ conv. ac in 3.pl. & cum וְ conv. sic ; חָגְרָה accingit, Prov.31. 17.וְחָגַרְתָּ & cinges, Exod. 29.9. חָגְרוּ accingunt se, Isa.15.2, Lam.2.10.וְחָגְרוּ & accingent,Ezech.7.18..27. 31. in part.ben.kal,ſ.m. חוֹגֵר accingens, 1 Reg. 20.11. 2 Reg.3.21. &,in part.pahul kal, ſ.m.cui & הָ est præf. (cum sægol, ob ח , cum cametz seq.) sic, חָגוּר accinctus, Jud.18.11. 1 Sam.2.18. 2 Sam.6.14..20.8..21.16. הֶחָגוּר accinctus , Jud.18.17. in pl. m. part. pahul; חֲגוּרִים accincti,Exod.12.11.Jud.18.16. Dan.10.5. In ſ.fæm.pahul, חֲגוּרָה & in constr. חֲגוּרַת accincta, Joel.1. 8. in Infin.kal,cum לְ præf.לַחֲגֹר & ad accingendum, Isa.22.12.in Imper. kal, Occurrit in ſ.m.& f.& in pl.m.& cum וְ cop. ut & in pl.f. חֲגֹר accinge , 2 Reg.4.29..9. 1. Psal.45.4. חִגְרִי accinge, Jer.7.26.חִגְרוּ accingite, 1 Sam.25.13. Jer.4.8. Joel.1.13. וְחִגְרוּ & accingite , 2 Sam.3.31.חִגֹּרְנָה accingite vos, Jer.49.3. in fut.kal,2. ſ.m. תַּחְגֹּר accinges,Psal.76.11. & in 3.ſ.m. & cum יַ conv. יַחְגֹּר accinget, Lev.16.4. וַיַּחְגֹּר & accinxit, Lev.8.7,13. Jud.4.5. 1Sam.17.39..25.13. ut & in 3.ſ.m. cum הָ Aff.יַחְגְּרָהּ accingat se eâ, Ps.109.19. sic, in 2. pl.m.cum יַ conv. וַתַּחְגְּרוּ & accinxistis,Deut 1.41.& in 3.pl.m.& cnm וְ cop.& יַ conv. יַחְגְּרוּ accingent se, Ezech.44.18.וַיַּחְגְּרוּ & accingent se, 2 Sam.22.46.וַיַּחְגְּרוּ & accinxerunt, 1 Sam.25.13. 1Reg.20.32.Item,in 3.pl. f.fut.kal ; תַּחְגֹּרְנָה accingent se, Psal.65. 13. Atque inde nomina, i. חָגוֹר m.accinctus ; Unde,pl.m.חֲגוֹרִים & in Constr. חֲגוֹרֵי accincti, Ezech. 23. 15. & ii. hinc etiam, No.masc. significans, zonam, cinctorium ; Occurrens,simp.& cum וְ cop.& וֹ Aff.viz. חֲגוֹר cingulum, 2 Sam.20.8. וַחֲגוֹר & cingulum,Prov.31.24. חֲגוֹרוֹ cingulum ejus, 1 Sam.18.4. Item,iii. Indè, No.fæm. occurrens simpl.& cum וְ cop.sic, חֲגוֹרָה cingulum, 2 Reg.3. 21.Isa.3.24. וַחֲגוֹרָה & cingulum,2 Sam.18.12. Isa.32. 11. in forma constr. חֲגוֹרַת cinctorium ; unde, cum בַּ præf.& וֹ Aff.sic extat ; בַּחֲגוֹרָתוֹ cingulo suo, 1 Reg. 2.8.& in pl.fæm. significat cinctoria, subligacula, viz. חֲגוֹרוֹת cingula, Gen.3.8. Et iv. Hinc etiam nomen hermeanticum, cum מ formativo, viz. מַחֲגֹרֶת cinctus, cinctura,Isa.3.24.

Rad.15. חָדַד, & contractè, חַד acuit ; Pag. Vel potiùs, acutum fuit ; nam est neutrum, seu intransitivum ; quidam cum יָחַד& אָחַד conferunt ; quòd significet, acui,rerum inter se unitione, & applicatione,aut collisione ; Merc. חָדַד est acui, exacui,acutum esse ; Bu.Lex. Occurrit,in præt.kal 3.pl.cum וְ cop. sic, וְחַדּוּ & acuti sunt ; Bu.Lex. vel acutiores erunt ; Pag. Hab. 1.8. In fut.kal,3.ſ.m. יַחַד , & propter pausam יָחַד acuit, vel, acuitur, seu acuetur,Prov.27.17.significatione huc pertinet, at formam habet à יָחַד, quali יַחַד esset per Apocopam,pro, יְחַדֵּהּ ; Bu.Lex. Alii verò, volunt esse ex Hiphil, הֶחֱדַּהּ fecit esse acutum , exacuit ; Unde in fut. hiph. יָחֵד exacuet; ad formam יָגֵל ; & pathach est pro sægol , sub gutturali Cheth ; Av. יַחַד est pro יָחֵד in hiphil ; Coc. in hoph. הוּחַד acutus factus fuit; exacutus est ; ut in 3.ſ.fæm.præt.hoph. הוּחֲדָה exacutus est , Ezech.21.14,15,16. Atque inde,i.No. חַד m.acutus ; & in fæm. חַדָּה acutum, Jos.19.21.Psal.57.5.Prov. 5.4.Isa.49.2.Ezech.5.1. Et, ii. hinc etiam, No.חַרְוִרִים pl.m. (cujus sing. esset חַדְוִיד) acumina ; Bu. Lex. & Conc. Pag.Coc.&c. vel,petræ acutæ , Pag. similes scil.testis acutis, i.e.aridis aut siccis, super quas dormit,nec illi nocent ; Pag.ex R.Levi ; vel margaritæ,ut sol, splendentes ; R.David,in Pag. nam, חָרַשׁ & solem, & testam significat ; id vide ; Pag. Occurrit in pl.m.Constr. sic, הַדּוֵּי acumina,Job.41..22.

Rad.16. חָדָה est,lætari, gaudere ;Unde,in 3.ſ.fut.kal, pro יַחְדֶּה vel, יְחַדֶּה per Apocopam, est יַחְדְּ ut יִשְׁבְּ ; &, pro Scheva , cum patach furtivo , sic occurrit,Job. 3.5. יַחְדְּ lætetur, gaudeat ; Pag.Bu.vel, ut alii, una fit, uniatur ; & sic radix esset אָחַד , vel certè יָחַד ; Pag. & Merc.ex R.D.&c. Item, cum יַ conv. sic est ; וַיִּחַד & lætatus est ; Exod.18.9. Sed,occurrit etiam in alia significatione,pro,acuere ; acui ; ut, Prov.27.17. יְחַד & יַחַד acuet, acuetur, vel acuet se ; Pag. יַחַד est,ut עָשָׂה à עָשָׁה & alterum est cum cametz,ob pausam ; Merc.in Pag. Alii referunt ad חָרַר. In piel, חִדָּה lætificavit; gaudere fecit ; ut,à 3.ſ.fut.piel, תְּחַדֶּה יְחַדֶּה in 2.ſ.m. cum הִ Aff.sic extat ; תְּחַדֵּהוּ exhilarasti eum, Psal. 21.7. Atque inde, No. חֶדְוָה fæm. lætitia ; gaudium; Occurrit cum וְ cop. & in forma Constr. sic , וְחֶדְוַת & lætitia, 1 Chron.16.27. חֶדְוַת lætitia, Neh.8.10.

Rad.17. חָדַל est,cessare, desinere ; Pag. desistere ; deficere ; abstinere ; Merc. est negativum actûs, sive incepti , sive non ; atque etiam negat τὸ εἶναι ; non agere; non loqui ; non esse ; Coc.Occurrit,in præt.kal, 3.ſ.m.cui & וְ cop. vel conv. est præf. sic, חָדַל cessavit, desiit, Gen.18.11..41.49. Exod.9.34.Psal.36.4. Isa.24.8. וְחָדַל & cessarit, desierit, Num.9.13.Psal.49.9. & in 2. ſ.m. cum וְ cop.vel conv.sic, וְחָדַלְתָּ & cessabis, vel & cessas, Exod.23.5. Item, in præt.kal, 3. pl. cum Sheva, sed,in pausa, cum tzeri penult.ut & in 1.pl. ut seq. חָדָלוּ desierunt, Jud.5.6,7.Job.3.16..19.14. Jer.51.30. חָדָלוּ idem, Jud.5.7. 1 Sam.2.5.חָדָלְנוּ desinimus, Jer.44.18. in Infin.kal, cessare ; & cum מִ præf. מֵחָדוֹל à cessando, 1 Sam.12.23. in Imper. kal,ſ.m.cum pathach, sed in pausa, cum cametz ult.sic, חָדָל vel, חֲדַל desine , desiste, Exod.14.12. 2 Chron.25.16..35.21.Job.7.17. Prov.19.27..23.4. Jer.40.4. Am.7.5. & in pl. m. cum chirek, & scheva, sed in pausa, cateph pathach & cametz.sic, חֲדָלוּ desistite,Isa.1.16..2.22.חֲדָלוּ desistite, Zach.11.12. In fut.kal,1.ſ. cui & וְ præf.& הָ parag. est Add.sic, אֶחְדָּל desistam, Jud.15.7..20.28. 1 Reg.22.6. 2 Chro.18.5,14.וְאֶחְדְּלָה & desistam,Job.16.6. Item,in 2.ſ.m.fut.kal. & in 3.ſ. masc. in, & absque pausa ; & cum וְ conv. & וְ cop. præf.ut seq. תֶּחְדַּל desieris, Deut. 23.23.יֶחְדַּל desinet, Deut.15.11. 1 Sam.9.5. Prov.10. 19. יֶחְדַּל cessabit,Job.10.20. יֶחְדַּל desistat, Ezech.3. 26.וַיֶּחְדַּל & desiit,cessavit,1 Sam.23.13. 1 Reg.15.21.

2 Chron.

2 Chron. 16.5..25.16. Jer. 41.8. וַיֶּחְדַּל & defistet, Job. 14.6. ut &, in 3.f.f & cum יַ conv. præf. תֶּחְדַּל defistet, Job. 14.7 וַתֶּחְדַּל & destitit, Ruth. 1.18. Item, in 1.pl. & 3.pl.m. cui etiam, Nun parag. est additum; & נָ conv. præf. sic, נֶחְדַּל defistemus, 1 Reg. 22.15. יֶחְדְּלוּ defistant, Ezech. 2.5,7..3.11. יֶחְדָּלוּן cessabunt, Exod. 9.29. וַיֶּחְדְּלוּ & defierunt, Gen. 11.8. Exod. 9.33. In hiphil, est הֶחְדִּיל vel הֶחֱדִיל fecit cessare, destitit, & absolutè, desiit; Unde, in 1.f. præt. hiph. הֶחְדַּלְתִּי Num faciam cessare pinguedinem meam, &c. est pro הֶחְדַּלְתִּי; Jud. 9,9, 11,13. cum chateph camets, pro chateph sægol; Ità Av. est præt. compositum ex hiph. & hoph. desistere coactus sui; vel interrogativè, cogererne desistere; Bu. Lex. R. David in Michlol, dicit esse ex hophal, nam, nisi esset gutturalis ח, dicendum esset, הָחְדַּלְתִּי, instar הָשְׁבַּרְתִּי; Jer. 8.21. Verum ob literam ח, transivit camets cateph ab ה, in ח, & ה, est cum sægol; ut dilatetur pronunciatio Cheth; & sic, אֶת sequens, ponitur vice מִן à; vel ab; q.d. Num derelinquar à pinguedine mea? At in Comment. dicit esse ex Binjan hiphil, vel hophal, & utroque modo exponit; Num derelinquam pinguedinem meam? vel, derelinquar à pinguedine mea? Thargum הַאֶשְׁבֹּק num derelinquam, &c. quod magis placet; & tunc, euphoniæ gratiâ, chateph sægol est mutatum in camets chateph; ut dictum, Pag. Item, in fut. hiph. 1.f. אַחְדִּיל vel אַחֲדִיל cessare faciam; vel desinam; Unde, cum יְ cop. & ה parag. est, וְאֶחְדְּלָה & si desiero, vel, cessavero, Job. 16.6. Pag. Av. Sed videtur potiùs esse, 1.fut. kal, (ut suprà positum est) cum pathach loco sægol, sub א; Merc. ex Kimchi. Præterea, in Job 10.20. licet scribatur יֶחְדַּל cessabit, ut fut. kal, 3.f. m. Sed juxta Masoreth, legendum, ut in Imper. f.m. cum יַ cop. sic, וַיַּחְדֵּל & cessa; & omitte; Pag. Coc. & hæc lectio melior est, quia sequitur alterum Imperativum statim, וְשִׁית; quanquam in nonnullis codicibus, scribitur יָשֵׁת; Pag. Sed & in eo, gemina est lectio; Merc. Cev. Atque, inde, No.i. חָדֵל masc. cessans, desistens, desinens; Bu. Lex. aut deficiens; Av. est participium, aut nomen participiale, omittens, non agens; Item, ἐξιστάμενος nullus, nihil; Temporalis, vel, ut alii, mundanus; Pag. Occurrit, Ps. 39. 5. sciam חָדֵל אֲנִי quòd Temporalis sum; 70. ut sciam quid desit mihi; Pag. quam desinens, aut deficiens, ego sim; Av. Bu. Lex. i.e. quam citò desinam esse; quàm parum durem; Bu. Lex. cognoscam quam nullus sim; Coc. & cum וְ præf. וְחָדֵל & qui desiturus; Ezec. 3.26. Bu. Conc. & qui cessat, Pag. vel, qui abstinet; Merc. scil. cesset, vel, abstineat, &c. ut seq. Item, in Constr. cum יַ cop. Isa. 53.3. וַחֲדַל אִישִׁים & abjectus inter viros, aut virorum; Pag. quasi, à quo viri cessant & abstinent; qui illis non est cura; Merc. Contemptus & desertus virorum; i.e. qui minùs quam homo est, qui hominum abjectissimus est; à quo omnes homines cessant; Bu. Lex. vel, חֲדַל אִישִׁים potest exponi, nihil præ viris, vel, non habens viros secum; qui Christum secuti sunt, pueri vocantur, Psal. 8.3. Isa. 8.18. Coc. & desinens virorum, i.e. contemptissimus; Av. Et ii. Indè, No. חֲדַל, sed ob pausam חָדַל; mundus; tempus; seculum, citò desinens, & instabile, Isa. 38.11. עִם יֹשְׁבֵי חָדֶל cum habitatoribus mundi; Aliàs, semper dicitur חֶלֶד; Vide illic; Bu. Lex. חָדֵל est, זְמַן tempus, inquit R. D. per metathesin literarum, à חֶלֶד; Pag. hoc nomen, non tam humanæ vitæ terminum significat; quàm totum vitæ curriculum & tempus humanæ vitæ præfinitum, quòd citò cessat & desinit, ac deficit; ut, גְּבוּל non limitem tantum, sed & totam regionem, quousque protenditur; possis, seculum, Latinè dicere; Merc. seculum cessans & desinens; ut in loco Isaiæ, cum habitatoribus seculi; Av. חֲדַל est pro חֶלֶד per Paronomasiam; Unde, יֹשְׁבֵי חֲדַל, sunt, q.d. habitatores nihili; Coc.

Rad. 18. חָדַק aut cum quinque punctis, חָדָק m. est genus spinæ; Pag. ex R.D. acerrimæ, viz. Nam quidam conjectant, metathesi literarum, dictam, à רָחַק, quòd carni infigatur, & adhæreat arctè; Merc. חָדַק est spina, aut certa spinæ species, Prov. 15.19. כִּמְשֻׂכַת חָדָק ut sepimentum spinæ, i.e. spinosum; Bu. Lex. est cum camets penult. ob pausam; Item, Mich. 7.4. cum כְּ præf. sic, כְּטוֹבָם optimus eorum, כְּחָדָק quasi spina est; Hieron. qui optimus est inter eos, quasi paliurus; Pag.

Rad. 19. חָדַר m. cubiculum, adytum, locus absconditus, aut secretus; conclave; penetrale; Pag. Item, meridies, Job. 37.9. ubi R Abra. stella quæ est in tractu meridiano sphæræ majoris, sic appellata, ac si esset in loco occulto; Hieron. ab interioribus; Pag. à meridie venit turbo; Pag. à Penetrali, ad verbum; est autem nobis occulta pars mundi meridionalis, qui versus Septentrionem, habitamus ad polum Arcticum, hinc, infra penetralia Austri, dicuntur stellæ quæ sunt in parte Australi, nobis non usque adeò notæ, versus Polum Antarcticum, nobis abditum; Errant autem, qui חֶדֶר eo loco legunt, quod significat terrorem; exponentes; post tremorem, i.e. tonitru, venit tempestas; in nullis exemplaribus ità inveni; Merc. חֶדֶר est penetrale; ταμεῖον, κοιτὼν, ἀποχώρησις; Coc. in pausa, est חָדֶר; & quædam affixa præ se ferunt formam חֶדֶר cum quinque punctis; ut חַדְרוֹ; instar חֶלְקוֹ à חֵלֶק; nisi vis esse, ur, נֶגֶד à נָגַד quod rarius est: occurrit autem, חֶדֶר conclave, 1 Reg. 20.30..22.25. 2 Reg. 9.2. 2 Chron. 18.24. Cant. 3.4. & cum הַ dem. præf. הַחֶדֶר conclave, 2 Sam. 13.10. Job. 37.9. בְּחֶדֶר in conclave, 1 Reg. 22.25. 2 Chr. 18.24. ut & cum בְּ, בַּ, & בָּ præf. ante nomen, absque, & cum pausa; ut seq. בְּחֶדֶר in conclave, 1 Reg. 20.30. 2 Reg. 9.2. בֶּחָדֶר in concla. Jud. 16.12. בַּחֲדַר in concla. Jud. 17.9. Item, cum הַ demonstr. vel ה, præf. & ָ, locali, Aff. sic, הַחַדְרָה in cubicul. Gen. 43.30. 1 Reg 1.15. הַחֲדָרָה in cubic. Jud. 15.1. 2 Sam. 13.10. Atque indè, No.i. חֲדָרִי m. idem, penetrale, conclave, cubiculum, &c. Sed absolutum non reperitur; Merc. Cev. in forma autem, constr. (prior enim species non mutatur in regimine; sicut nec, אֶרֶץ aut אַבְנֵי &c. ut, in Cant. 3.4. & in חֲדַר cubiculum genitricis meæ; Pag.) est חַדְרֵי cubiculum. &c. quod occurrit etiam, tantùm, cum בַּ & בְּ præf. & cum מִ præf. & י Aff. ut seq. בַּחַדְרֵי in concla. Jud. 3. 24.2 Sam. 4.7.2 Reg. 6.12..11.2. 2 Chron. 22.11. וּבַחֲדָרִי & in concla. Exod. 7.28. מֵחֲדָרָיו è cubic. suo, Joel. 2.17. formâ autem pl. masc. utrique formæ competit; Bu. Lex. & occurrit, simpl. & cum וְ, præf. sic, וּמֵחֲדָרִים penetralia, Prov. 24.4. וּמֵחֲדָרִים & à conclavibus, Deut. 32. 25. sicut etiam forma pl. Constr. viz. חַדְרֵי penetralia, Prov. 7.27.. 18.8.. 26.22..20.27,30. & cum וְ, בְּ, & וּבְ præf. וְחַדְרֵי & penetralia, Job 9.9. בְּחַדְרֵי in penetral. Psal. 105.30. Ezech 8.12. וּבְחַדְרֵי & in conclavib. Eccl. 10.20. Item, cum בַּ præf. ה, Aff. sic, בַּחֲדָרֶיהָ in concla-

via tua, Isa.26.20. & cum יְ Aff. cui & לְ est præf. sic, חֲדָרָיו in conclav.ejus,Cant.1.4. & penetral.ejus 1 Chron.28.11. Item,ii.Inde,No. חוֹדְרָה fæm. conclavia seu penetralia petens seu permeans ; Bu. vel simpl. penetrans ; Coc. Occurrit, cum præf. הַ demonstr. Ezech.21.19. vel,14. חֶרֶב חָלָל הַגְּדוֹל הַחוֹדֶרֶת לָהֶם gladius occisi magni (pro, occisorum magnorum) qui percutit eos in penetralibus ; Pag.i.e.magnæ stragis; reconditus illis velut in penetrali ; vel,ad eos penetrans, etiam in penetrale usque ; i.e. licet abditi sint,&c.Merc. in penetralibus intimis, eos persequens & percutiens ; Bu. Lex.ex Kimchi ; gladius profani magni penetrans illis ; Coc. hic est gladius magnæ cædis , penetrans eis, i.e. ad eos ; Av.qui sumit הַחוֹדֶרֶת pro part.benoni kal,f.s. à verbo in præt.kal, חָדַר penetravit, intravit,venit ad interiora ; & sic etiam, Pag.& Merc.

Rad.20. חָדַשׁ ; Unde,in piel, הִדֵּשׁ est,renovare, innovare ; instaurare , restaurare ; Pag.redintegravit,de novo restauravit ; Cogn.cum קִדֵּשׁ sanctificavit , nam omne novum initio est purius & sanctius; Av. Occurrit, in præt.piel, 3.pl.m. cum וְ conv. וְחִדְּשׁוּ & renovent , Isa.61.4. in Infin.piel,cum לְ præf. לְחַדֵּשׁ ad renovandum, 2 Chron.24.4. in Imper.piel, ſ.m. חַדֵּשׁ innova , Psal 51.12. Lam.5.21. in fut.piel, 2.ſ.m. cui & וְ cop. est præf. תְּחַדֵּשׁ renovabis,Job.10.17. וְתְחַדֵּשׁ & renovabis, Psal.104.30. & in 3.ſ,m.cum לְ conv. præf. וַיְחַדֵּשׁ & renovavit, 2 Chron.15.8. ut & in 1. pl. fut. piel, cum וְ cop.præf. וְנְחַדֵּשׁ & renovabimus, 1 Sam.11.14.In hithpael, הִתְחַדֵּשׁ fecit se renovare , renovatus est à seipso ; Av.renovare se ; Bu.Occurrit, in fut.hithp.3.ſ.ſ. (à 3.ſ.m. יִתְחַדֵּשׁ) תִּתְחַדֵּשׁ Psal.103.5. renovabitur sicut aquilæ juventus tua ; Pag.renovabit se ut aquila juventus tua ; 70. ἀνακαινισθήσεται ; Av.renovat se, &c. ut Av.id est nova & recens est juventus tua , aquilæ juventuti certans ; Verbum impersonaliter captum & neutraliter , jungitur cum nomine indifferenter ; Coc.renovas te, Bu.Lex.quasi esset in 2.ſ. fut. hithpael. Atque inde, nomina ; i. חָדָשׁ m. novus,recens ; Pag.Bu. &c. Notat id,quod non est idem cum præcedente ; vel,quod non est simile præcedenti ; priori modo, est idem quod alius ; Coc. Occurrit autem, simpl.& cum הַ demonstr. præf.sic, חָדָשׁ novus,recens, Ex.1.5.Lev.26.10. Deut. 20.5.22.8. Job.29.20.Psal.33.3..40.4..96.1..98.1..144. 9..149.1. Eccl.1.9,10. Isa.41.15.. 42.10.. 62.2. הַחָדָשׁ nova, Jer.26.10..36.10. in pl.m. Occurrit etiam simpl. & cum הַ dem.præf.ut seq. חֲדָשִׁים novi,nova,pl. Deut. 32.17. Jos.9.13. Jud.5.8..15.13.. 16.11,12. Job.32.19. Cant.7.14.Isa.65.17.Lam.3.23. הַחֲדָשִׁים nova, Isa.66. 22. ut &,in ſ.f.Occurrit simpl.& cum הַ demonstr. præf. sic, חֲדָשָׁה nova f. Lev.23.16. Num.28.26. Deut.24.5. 1 Sam.6.7.2 Sam.6.3..21.16. 1 Reg.11.29. 2 Reg.2. 20. 1 Chron.13.7.Isa.43 19.Jer.31.22,31.Ezech.11.19..18. 31..36.26. הַחֲדָשָׁה nova, 1 Reg.11.30. 2 Chron.20.5. Isa.66.22. & in pl.fæm simpl.& cum לַ cop.præf. חֲדָשׁוֹת nova,Isa.48.6. וַחֲדָשׁוֹת & nova, Isa.42.9. Item, hinc, ii.No. חוֹדֶשׁ m.mensis ; sic dictus, quod incipit semper ab innovatione lunæ ; Item, novilunium ; Bu. Hoc nomine,non modo, mensis, i.e.triginta dies, communiter, & universaliter ; verum etiam & dies duntaxat primus mensis, sive Calendæ ; vocantur ; Pag.Cev. quasi novitatem, & renovationem dicas; Græcis νουμηνία , seu νεομηνία , Neomenia, i.e. novilunium ; Merc. חוֹדֶשׁ est novilunium, neomenia, prima dies lunæ aut mensis ; item pro toto mense ; Av.primus dies mensis, quo luna nova conspicitur ; dies erat festus Judæis ; Unde Ps. 81.4. Clangite,in novilunio, tubâ ; propheticus Psalmus, per nomen figuræ veritatem intelligit ; novam scil. lucem in tenebris orituram esse ; id tempus sabbatum esse, & præconio celebrandum ; de luce hac, 2 Cor.4. 6. nomen חוֹדֶשׁ primo significat primum illum lunæ & mensis diem; sed, Synecdochicè, est etiam mensis ; tempus scil.à nova luna ad novam lunam ; qui mensis apud Hebræos, vel 29.vel 30, diebus constat ; sed menses,qui in scripturis numerantur, omnes triginta dierum sunt ; Gen.7.24..8.3. numerantur dies centum & quinquaginta , à decimo septimo mensis secundi,(Gen. 7.11.) ad decimum septimum mensis septimi; sunt quinque menses ; quinquies triginta, sunt 150. Ita, Apocalyps.11.2,3.. 13.5. quadraginta duo menses, sunt dies 1260. & Apoc.9.5.quinque menses attribuuntur βασανισμῷ locustarum,&c. Hæc ex Coc. Occurrit autem, חוֹדֶשׁ mensis, novilunium,Gen.29.14..11.20.& 21.18. 16..28.14. Deut.1.3..16.11.&c.ad Zach.1.7. in 40.circ. l. & cum הַ demonstr. præf. הַחוֹדֶשׁ mensis , mensem, &c. Gen.8.5.Exod.12.2..40.2.&c.ad Am.8.5.in 20.circ. l. ut & cum וְהַ præf. וְהַחוֹדֶשׁ & mensis,Esth.9.22.Item, cum בְּ præf. בַּחוֹדֶשׁ in mense, Gen.7.11..8.4. Exod.13. 8..40.17.&c. ad Zach.1.1.. 7.3.in 50.circ.l. ut & cum בְּ præf. בְּחוֹדֶשׁ in mense,Exod.13.4..19.1..34.18. Deut. 16.1.1 Reg.6.1.1 Chr.27.1.Neh.1.1..2.1.& cum יְבְּ præf. וּבְחוֹדֶשׁ & in mense,Gen.8.14.Num.28.16..29.1.2Reg. 25.8.2 Chron.31.7.Jer.22.12.Item,cum לְ præf. לְחוֹדֶשׁ mensi,mensis,&c. Gen.7.11..8.4,5,13,14. Exod. 12.3, 6,18.&c.ad Zach.7.1.in 100. circ. l. Sic & cum לְ & מִ præf. לְחוֹדֶשׁ in mensi.Esth.3.7,13.. 8.12..9.15,17,19, 21. וּמֵחוֹדֶשׁ & de mense,Esth.3. 7.cum Aff.cholem mutatur in cametz chatuph ; ut, cum וֹ Aff. cui & בְּ est præf. sic,בְּחָדְשׁוֹ mensis ejus, 1 Reg.4. 27. בְּחָדְשׁוֹ in mense suo,Num.28.14.Isa.66.26. ut &,cum הָ, Aff.cui etiam, בְּ est præf. חָדְשָׁהּ novilunium ejus, Hos. 2.13. בְּחָדְשָׁהּ in mense ejus, Jer.2.24. in pl.m. itidem, cholem mutatur in cateph-cametz ; sic, חָדָשִׁים menses, mensium,&c. Gen.38.24. Exod.12.2. Jud. 11.37,38, 39.&c.ad Am.4.7. in 30.circ.l. & cum præf. הַ, וַ, לְ & וְלְ, (quæ præf.sunt cum sægol, ob gutturalem ח cum ע seq.) sic occurrit ; הַחֳדָשִׁים novilun. Neh.10.34. וּבְחָדְשִׁים & in noviluniis,Ezec.45.17..46.3. לְחָדְשִׁים ad novilunia, 1 Chron.23.31. Isa.47.13. וְלְחָדְשִׁים & in novilun.2 Chron.2.3..8.13..31.3.Ezr.3.5. at, in forma pl.m.Constr. cholem mutatur in cametz-chatuph,sic חָדְשֵׁי menses,1Chron.27.1.cui etiam לְ est præf. לְחָדְשֵׁי ad menses,Exod.12.2.Num.28.14. Sic etiam cum Aff. חָדְשֵׁיכֶם & יְ, ; cui ult.etiam, לְ est præf. ut seq. חָדְשֵׁיהֶם menses vestri,Num.10.10..28.11.Isa.1.14. חָדְשֵׁיו menses ejus, Job.14.5.21.21. לְחָדְשָׁיו in mensibus suis, Ezech.47.12.

Rad.21. חוֹב , est debitor; Pag.Bu.Lex.& Conc. vel reus ; Bu.Conc. vel,substantivè, debitum ; Bu. Man. Occurrit,Ezech.18.7.sic, חֲבוֹלְתּוֹ , pignus suum, חוֹב, debitori,restituat ; R.D.exponit, הַמַּלְוֶה mutuum accipienti ; Pag Sed altera lectio apud Kimchi, non minus est apta,viz. הוּא מַלְוֶה, vel, הִיא מַלְוָה (ut adscripto cametz,

cametz, habet quidam codex manuſcriptus) i. e. debitum quod quis mutuo accipit; ut ſit ſenſus, reddit,vel reddiderit, pignus debiti; i.e. quod pro debito accepit; ſive,pignus ſuum, quod habet pro mutuo,reſtituit, vel,reſtituerit,pauperi, ut Lex jubet; חוֹב, i.e. בָּחוֹב, pro debito; debitor autem, & creditor, uſitatâ phraſi, בַּעַל חוֹב Hebræis dicitur; & uter ſit, ex ſenſu deprehendetur; ſicut &, בַּעַל דִּין eſt uterque litigatorum; Rabbini tamen,unica voce, חַיָּב debitorem appellant,vel civiliter,vel criminaliter; ut & reus Juriſconſultis ſumitur; Unde, Chaldæis,paſſim, חַיָּב pro impio; & pro, חוֹב, dicunt & חוֹבָה; Jonathan etiam, חוֹב in Ezech. ſubſtantivè reddit, pro debito; & R. Jonah, in Rikma, Vau cholem in fine vocis, חֲבוֹלָתוֹ ſcribit abundare; id quod & Jonathan ſequutus eſt, reddens, מַשְׁכּוֹן דְּחוֹבְתָּא pignus debiti; Hæc ex Merc. & Cev. in Pag. חֲבוֹלָתוֹ חוֹב, pro, חֲבוֹלַת חוֹב pignus ſuum, quod debiti cauſâ ceperit; Kimchi, מַלְוֶה mutuum; Coc.pignus ſuum debitori reſtituerit; Kimchi in Comment. & R.Sal.exponunt ſubſtantivè, pignus debiti,quod ſcil.habebat בְּחוֹבוֹ pro debito ſuo; apud Rabbinos, בַּעַל חוֹב eſt debitor, creditor; pro diverſo reſpectu; Bu.Lex. pignus ſuum debitori reſtituerit; Av. חוֹב, Kimchio,eſt מַלְוֶה mutuum accipiens,i.e. debitor; niſi malis apud Kimchi, מַלְוֶה debitum,quod quis mutuo accipit,reddere; Epit.Pag. Atque inde, verbum in piel, חִיֵּב vel, חִיַּב, debitorem efficere, aut reddere, tam ſubſtantiæ,quàm corporis; Pag.obligare, reum facere, vel peragere; accuſare de debito; obſtringere; frequentiſſimum apud Chaldæos & Rabbinos; ut,à קוּם, fit קַיֵּם ſtabilivit; Merc.ſim.Bu.Lex. Occurrit, Dan.1. 10. in 2.pl.m. præt.piel, cum ו conv.ſic,וְחַיַּבְתֶּם & reum efficietis; Bu. Coc. debitorem reddetis; Hieron. condemnabitis,Pag.&c.

Rad.22. חוּג, vel חוֹג; &, contractè, חָג, eſt סָבַב circuivit, circumdedit; Pag. circumduxit, circulavit, Merc.circinavit; Bu.Coc.Av.rotundavit in globum ſeu ſphæram; Av.Occurrit Job.26.10. in præt.kal,3.ſ.m. ſic, ſtatutum (i.e. terminum ſtatutum, Pag.) חָג circinavit, ſuper ſuperficiem aquarum; h.e.circino,terminum aquæ deſcripſit; Bu.Lex.&c.ſim. Arque, inde, i. No. maſc. ſignificans orbem ſeu ſphæram; gyrum, &c. Occurrens ſimpl.& cum ו cop.ſic,viz. חוּג circulus,ambitus, Prov. 8.27.Iſa.40.22. וְחוּג & ambitus,Job.22.14. Et, ii.Indè, No. fæm. מְחוּגָה; nomen inſtrumenti, quo fit circulus; circinus; Pag. quo ſcil.vertendo, circuli deſignantur; Av. &c.Occurrit,cum וּ præf.ſic, וּבְמְחוּגָה & circino, Iſa.44.13.

Rad.23. חוּר, vel חוֹר,& contractè, חָר; eſt, ænigmaticè loqui; ſeu, ænigma aut problema proponere; obſcurè loqui; Pag. quaſi ænigmatizare,dicas; Bu.Lex. Non eſt alienum, quod quidam cum חָרַד conferentes, exponunt, acuere, ſeu acutè dicere; Unde, חִידָה acumen, acutè & obſcurè dictum,quòd ingenii acumen, ut exponatur & intelligatur,requirat; ut à שָׁנַן acuere,eſt שְׁנִינָה acerbè, & aculeatè dictum; juxta illos; Merc. ex Forſt. & Av. ſemper huic verbo, חוּר, additur nomen conjugatum, חוּר חִידָה ænigma dicere; Coc.Occurrit autem, in præt.kal, 2. ſ. m. cum ה, parag. ſic, חֲרִתָה propoſuiſti,Jud.14.16.& in Imper.ſ.m.& cum ה parag.ſic, חוֹרָה propone, Ezech. 17.2. חוֹרָה propone, Jud.14.13. ſicut & in 1. ſ.fut. kal; cum ה parag.ſic, אָחִידָה proponam,Jud.14.12. Atque inde,No. חִידָה, f.ænigma; ſermo occultus,unde,intelligitur res alia; ut ſcribit Kimchi; Bu.Lex.Videtur eſſe דָּבָר חַד verbum acutum; i.e.acutam mentem requirens; ut ad חָרַד referamus; tardi,ſtupidi, non aſſequuntur ænigmata, ſed ii,qui exercitatos habent ſenſus, & celeres cogitatus,& penetrare poſſunt in rerum naturam; eſt quidem ſermo obſcurior, ſed tamen ſapientibus intelligibilis; ideoque aptus rei ſignificandæ; nempe, antequam ad omnia attenderis, ænigma rem occultat; quum omnia conſideraveris, inſigniter illuſtrat; uni poteſt ænigma eſſe, quod alteri eſt מְלִיצָה ἑρμηνεία, ſermo clarus, Hab.2. 6. Hæc.ex Coc. חִידָה eſt Θέσις, poſitio obſcura, quæſtio acuta; Av.Occurrit autem, ſimpl. & cum הַ dem. præf.ſic,הַחִידָה ænigma,Jud.14.12. Ezech.17.2. הַחִידָה ænigma,Jud.14.14,15,16,17,19. in forma Conſtr. eſt חִידַת ænigma, unde, cum י, & הָ Aff. Occurrit; חִידָתִי ænigma meum, Jud.14.18.Pſal.49.5. חִידָתְךָ ænigma tuum, Jud.14.13. Sic,in pl.fæm.Occurrit, ſimpl. & cum בְּ præf.ut & cum וְ præf.& ם Aff.ut ſeq.חִידוֹת ænigmata,Pſ.78.2. Dan.8.23. Hab.2.6. בְּחִידוֹת per ænigmata, Num.12.8.1 Reg.10.1.2 Chron.9.1. וְחִידוֹתָם & ænigmata ipſorum, Prov.1.6.

Rad.24. חָוָה, in piel חִוָּה eſt indicare; Kimchi explicat per הִגִּיד; Coc. indicavit,annuntiavit; Pag. Bu. Lex. indicando protulit, ſeu patefecit abdita, &c. Av. Occurrit in Infin.piel, cum מִ præf. ſic, מֵחַוּת ab indicando, Job.32.6. in fut.piel, 1.ſ. eſt, אֲחַוֶּה indicabo, Job.32.10,17. & cum הָ Aff. cui & ו cop. eſt præf. ſic, וַאֲחַוְךָ indicabo tibi, Job.15.17.וַאֲחַוְךָ & indicabo tibi, Job.36.2. & in 3.ſ.m.fut.piel; יְחַוֶּה indicabit, Pſal.19. 3. Atque inde, præpoſito Aleph, eſt No. אֲחָוָה vel אֲחָוָה f.indicatio, Pag. Bu. annuntiatio; Pag. patefactio, declaratio; Merc in Conſtr. אַחֲוַת; unde,cum ו cop.& י Aff. ſic occurrit, וְאַחֲוָתִי & indicationem meam, Job.13.17.

Rad.25. חוּז, vel חוֹז; contractè, חָז; ad portum conſpexit, ad portum direxit oculos ſuos; ad portum aſpiravit; cogn.cum חָזָה, conſpexit, aſpexit; itâ,Av. Sed,verbaliter, non extat,in textu, hæc radix; Av. Inde enim,tantùm, plerique ducunt, No. (præpoſito Mem formativo) מָחוֹז m.Terminus, portus; Bu.Coc. eſt, מְדִינָה provincia; vel, פֶּלֶךְ tractus, regio; vel, גְּבוּל terminus; juxta R.D.in lib.Rad. & itâ, Arabicè, חוֹז; Pag.eſt ora,margo; Coc.Occurrit in forma conſtr Pſal.107.30. Ad מְחוֹז terminum voluntatis eorum; ſive,in portum deſiderii eorum; i.e. optatum,&c.Pag.Bu. Av. At,R.Joſeph Kimchi,hinc deduxit illud,pro,terminare; Job.24.1. in præt.kal,3.pl. & ſcientes eum non חָזוּ terminabunt, (vel, terminaverunt,Merc.) dies ſuos; alii,verò, viderunt; à חָזָה; ut Targum, & R. Moſeh; Pag. quod rectius eſt; &, cum hoc verbo חָזָה, volunt quidam,nomen מָחוֹז, affinitatem habere, quaſi ſonaret proſpectum, i.e. præviſum; Merc.Item, R.Sal.Jarchi, hinc deducit, No. חָזָה, terminus, Iſa.28. 15. & No. חָזוּת idem; ut,cum ו præf.& כֶם Aff. וְחָזוּתְכֶם & terminus veſter,Iſa.28.18.Ita in Bu.Conc. Sed de his vide in Rad. חָזָה.

Rad.26. חוֹחַ; m.ſpina; ſpinetum; hamus; uncus piſcatorius; fibula; in pl.m. חוֹחִים, &,cum Vau mobili, חֲוָחִים, & חֲחִים, ſpinæ, ſpineta, &c. Vide ſu-

prà,in Rad. חָח, ad initium literæ ח Cheth; Illud autem, 1 Sam.13.6. & abſconderunt ſe populus in ſpeluncis, וּבַחֲוָחִים, & in munitionibus; R.D.exponit; ſed R.Selomoh,in ſpinetis; verùm, præacutas, magis rupes, ſeu dentes rupium, ſpinis non diſſimiles, intelligere videtur; quo illi ſe, ut in loca tutiora recipiebant; quidam à ſ. חוֹחַ hac forma effectum plurale ſcribunt חֲוָחִים pro, חוֹחִים, nè de ſpinis aut è terra natis, aut artificio factis, ex ære aut ferro, intelligeretur; ſed eâ formâ dictum videtur, quâ á שׁוֹר bos, pl. שְׁוָרִים; & à דּוֹד, lebes, דְּוָדִים & id genus; Merc. חוֹחַ eſt ſpina, ſeu paliurus; habens aculeos, & uncinos aſperrimos; eſt quoque inſtrumentum ferreum fabrefactum, in modum ſpinæ aculeatæ, quo olim captivi figebantur; Hieron.vertit aliquando hamum, aliquando circulum ferreum, quo abducebantur vincti hoſtes; Cogn.cum חַח ſpina artificialis, quam nos appellare poſſumus catenam habentem ſpinam oblongam; in pl. חֲוָחִים ſunt ſpineta, loca ſpinoſa; & in ſ. חָח, eſt fibula habens uncinum inſtar ſpinæ, inſtrumentum aduncum, &c. Hæc ex Av.reliqua vide in חָח.

Rad.27. חוּשׁ; m. eſt ſumis, funiculus; vitta; Pag. Bu.Coe.filum, quod ex lino, lanave trahenda, ducitur; eſt Cogn.cum חָוָה novit; & cum חָנָה extendit; nam filum nendo & trahendo extenditur & deducitur; Av. Occurrit autem,ſimpl.& cum ו, וַה, כ, & מ, præf.ut ſeq. חוּשׁ filium, Joſ. 2.18. וְחוּשׁ & filum, 1 Reg.7.15. Jer.52.21. וְהַחוּשׁ & filum,Eccl.4.12. כַּחוּשׁ ſicut filum, Jud.16.12. כְּחוּשׁ ſicut filum,Cant.4.3. מֵחוּשׁ à filo,Gen. 14. 23. In Chald. אַחַשׁ Aphel, eſt conſuere; Metaphoricè,conjungere, componere,quovis modo; ut,Ezr. 4.12.&c. Vide Conc.Chald. Item,in Targum חַשַׁשׁ eſt conſuere; ex defectivorum genere; & חַיָּשׁ ſartor; ut & מַחַשׁ acus ſartoria, apud Rabbinos, &c. Bu. Lex.

Rad.28. חוּל, vel חוֹל, aut חִיל, & contractè,in kal, חָל; eſt dolere; Pag.formidare; Merc. cadere; manere; expectare; caſtrametari; Pag. ſaltare; proſperari,fugare; Merc. parturire,formare; Pag.propriè,eſt angi,cruciari, dolore ſeu cruciatu affici; & quando habet poſt ſe עַל, ſuper; eſt, cum cruciatu & dolore ingruere; i.e,cadere,recidere; vel,cum Beth, reſidere; quod ab aliis exponitur, dolorem inferre; & valet etiam,expectare anxiè; peculiare eſt parturientium; niſumque parturiendi propriè ſignificat, qui eſt cum dolore; Merc.Cev. חוֹל, parturivit,doluit; tremuit,contremuit; atque ità, ut alia verba metus,conſtruitur eum præp.מִן; item, manſit, permanſit, reſedit; quomodo conſtruitur cum עַל vel ב; confunduntur hic formæ diverſorum thematum, nempe, חוּל, חָלָה, חָלַל, & חָיַל, unde varia ſignificata concurrunt, quæ accuratè, juxta ſuas radices diſtinguenda ſunt; Bu.Lex. Sed, in Conc. varia hujus Rad.ſignificata, hic, in quatuor digeruntur; viz. i. eſt dolere; dolore afficere; parturire; eniti partum; expectare; trepidare; Bu. Conc. in kal autem, occurrit in 3,ſ. f. (à maſc. חָל doluit, &c.) ſic, חָלָה dolet, parturit,Iſa.54.1..66.8. Mic.1.12. & in 1.ſ. ſic, חַלְתִּי parturivi,Iſa.23.4. Item,in 3.pl.præt. kal, חָלוּ doluerunt, Jer.5.3.& cum ו conv. præf. וְחָלוּ & dolebunt,Deut.2.25.Item,in 1.pl.præt.kal; חַלְנוּ doluimus, Iſa.26.18. in Infin.kal,eſt; חוֹל dolendo,Ezech.30.16. ut &,in Imper.kal,à ſ.m. חוֹל, eſt, ſ. חוֹלִי doleto, Pſal. 114.7. Mic.4.10. in fut.kal, à 3.ſ. m. יָחוֹל, eſt, 3.ſ.f. תָּחוֹל dolebit,Ezech.30.17. cui & ו conv.eſt præf. cum cholem, in ult.ob pauſam; ſic, וַיָּחוֹל & doluit, Jer.51. 29. in piel, חוֹלֵל genuit, peperit, enixa eſt; parere fecit; Metaphoricè, formavit; & Deo tribuitur, cujus partus ſunt res creatæ omnes; Item,dolere fecit, dolore affecit; Item, ſolicitè expectavit; & ità conſtruitur cum Dativo; Bu.Lex. Occurrit autem,in præt.piel, 3.ſ.m. חוֹלֵל parturire facit,Job.39.4.& in part.piel,ſ.m. מְחוֹלֵל dolore afficit, Prov.26.10. & in ſ. f. part. piel, מְחוֹלֶלָה, & in altera forma,cum ת,ſic; מְחוֹלֶלֶת dolore afficiens, Iſa.51.9. in fut. piel, 2.ſ. m. cum ו cop. וְתָחוֹלֵל & exſpecta, Job.35.14. & in 3.ſ. m. fut.piel; יְחוֹלֵל parere facit,Pſal.29.9. in pual, חוֹלַל genitus eſt cum dolore genitricis; formatus eſt; Av. Unde, in part.pual,ſ.m. מְחוֹלָל dolore affectus,Iſa.53.5. in hiphil, הֵחִיל fecit dolere, ſeu parturire; & abſolutè,doluit; item, pro effectu,h.e.fœlici ſucceſſu parturientis, accipitur; at,cum Dativo, vel עַד ſignificat anxiè expectare; Av.Occurrit,in Imper.hiph.pl.m. הָחִילוּ contremiſcite; vel,dolete; (à ſ.m. הָחִיל) pro quo,defectivè,abſque ה, notâ hiphil, ſic extat; חִילוּ dolete, 1 Chron. 16.30. Pſal.96.9. in fut. hiph.1.ſ. cum Vau cholem poſt Aleph, quaſi eſſet à יָחַל, ſic eſt, אוֹחִיל exſpectabo, 2 Reg. 6. 33. cui & ה parag.additur; ſic, אוֹחִילָה dolebo, Jer. 4.19. in 2.ſ.f. fut.hiph.cum Nun parag. תָּחִילִין parturies,Iſa.45.10. & in 3.ſ.m.fut.hiph.tranſitivè; יָחִיל dolere,vel trepidare fecit,Pſal.29.8. vel, neutraliter,& intranſitivè; יָחִיל dolet,Pſal.55.5. & cum ו conv. præf. & ſægol,in ult, abſque י, jod nota hiphil; ſic, וַיָּחֶל & timuit,1 Sam.31.3.1 Chron.10.3.& cum ו cop.præf.plenè,ſic,Lam.3.26. טוֹב וְיָחִיל bonum eſt, ut expectet; ubi וְיָחִיל eſt pro, שֶׁיְּיַחִיל ut exſpectet, ut R. Sol.notat. Bu.Lex. Sic &,in 3.ſ.fœm.fut.hiph. תָּחִיל dolet, Iſa.26. 17..66.7. & cum ו conv.præf.& tzeri, in ult. abſque jod, ſic, וַתָּחֶל & trepidat,Pſal.97.4. ut &, cum ו cop. præf. plenè cum jod,nota hiph.ſic; וְתָחִיל & dolebit, Zach. 9.5. Item,in 2.pl.m. fut.hiph. תָּחִילוּ trepidabitis,Jer.5. 22. & in 3.pl.m. & cum ו conv. plenè; יָחִילוּ dolore afficiunt; trepidant,Pſal.10.5..77.17. Iſa.23.5. Joel.2.6. Hab.3.9. וְיָחִילוּ & exſpectarunt, Jud.3.25. ut &, cum ו conv. & tzere in penult.abſque jod, ſic, וַיָּחִילוּ & doluerunt,Hoſ.8.10. Item,in 3.pl.m.fut.hiph.cum Nun parag. ſic occurrit, יָחִילוּן dolebunt, Iſa.13.8.In hophal, הוּחַל genitus eſt, formatus eſt; Av.Unde,in fut. hoph.3.ſ.m. cum ה Interrog. הֲיוּחַל num formata eſt terra uno die? Av.Num fiet, vel an efficeretur,ut pariat,vel,ut pareret Bu.Iſa.66.8. An gignetur terra? Coc. Num parturiretur terra? &c.Pag.In hithpael, הִתְחוֹלֵל fecit ſe dolere; & cum Dativo,præſtolatus eſt anxiè; Av. doloribus confecit ſe, vel,confectus fuit; permanſit,expectavit; Bu. Man.Unde,in part.hithp.ſ.maſc. מִתְחוֹלֵל dolore ſe conficit,Job.15 20.&in Imp.ſ.m.cum ו cop.præf. וְהִתְחוֹלֵל & exſpecta eum,Pſal.37.7. Item,in fut. hithp.3. ſ. fœm. (pro תִּתְחוֹלֵל, à maſc. יִתְחוֹלֵל dolore conficietur,&c.) occurrit,cum ו conv. & duabus literis radicalibus geminatis ſic, וַיִּתְחַלְחֵל & doluit,Eſth.4.4. Atque indè,nomina; i. חִיל m.dolor; anxietas parturientium; Item dolor inteſtinorum & ilium; Av. Occurrit autem, חִיל dolor,Exod.15.14. Pſal.48.7. Jer.6.24..22.23.. 50.43. Mic.4.9. Et,ii.Hinc & No. חֵילָה f.dolor, εἵλεος, ileus; morbus gracilioris inteſtini; Av.eſt cum ב præf. בְּחֵילָה dolore,

dolore, Job.6.10. Et,iii. Inde &, No. חוֹלָה f.dolorificum; est nomen adjectivum instar שׂוֹבָה; unde, רָעָה חוֹלָה malum dolorificum, dolorem magnum afferens, Eccl. 5.12. Bu.Lex. (sed deest locus in Bu.Conc.) Sed potest hoc nomen referri, ad Rad. חָלָה; ut sit part. benoni kal,f.fà m. חוֹלֶה, ibi vide; Item, חוֹלָה, est parturiens; ut cum כְּ præf. כְּחוֹלָה quasi parturientis, Jer.4.31. Item,iv. Indè,No. חֲלָחֲלָה f.dolor, seu ægritudo vehemens; cruciatus intensus; nam geminatio literarum radicalium, auget significationem radicis; Pag. Merc.Bu. Av.Occurrit simpl. & cum ו cop. sic, חֲלֻחָלָה cruciatus, ægritudo, Isa.21.3. Ezech.30.4,9. וְחַלְחָלָה & dolor, Nah.2.10.(vide מַחֲלַת Machalath, Ps.88.1.) Dein,ii.Sig. 2.hujus Rad. חוּל, est, in kal, חָל, manere; moram ducere; residere; Bu.Conc.Coc.ut in præt. kal, 3. f.f. cum ו conv.(& manebit,Pag.) sic, וְחָלָה & resident, Hos. 11.6. &,in 3.pl.præt.kal; חָלוּ manserunt, Lam.4.7. in fut.kal,3.f.m. יָחוֹל permanebit, Jer.23.19..30.23. & in 3.pl.m. fut.kal,cum kibbutz pro schurek; sic, יָחִלּוּ manebunt,2 Sam.3.29. in hiphil, הֵחִיל idem, permanere, &c.ut, in fut.hiph.3.f.m. יָחִיל permanebit, Job.20.21. in hithp. הִתְחוֹלֵל; idem,permansit; ut in part.hithp. f.m. מִתְחוֹלֵל permanens, Jer.23.19. Et,iii.Signif.3.hujus Rad.est, in piel,ex forma poel; חוֹלֵל; formavit; Bu.creavit anxiè; Av.Occurrit in præt. piel,3.f.f. חוֹלָלָה formavit, Job.26.13. in part.piel,f.m. & cum ה Aff. sic legitur; מְחוֹלְלָה format,Prov.26.10. מְחוֹלְלֶךָ formatorem tuum,Deut.32.18. & in f. f. מְחוֹלָלָה, & in alterâ formâ cum duplice sægol, & Thau, sic; מְחוֹלֶלֶת quæ format, Isa.51.9. in fut.piel,3.f.m. יְחוֹלֵל formabit; unde in 2.f.m.cum ו conv. וְתְחוֹלֵל & formasses, Psal.90.2. & in 3.f.f.cui & כֶּם est Aff. תְּחוֹלֵל format,gignit,Prov. 25.23. תְּחוֹלְלֻכֶם quæ formavit vos, Isa.51.2. in pual, חוֹלַל formatus fuit; Unde,in 2.f.m. præt. pual; cum camerz sub Lamed, pro pathach, ob pausam; sic, חוֹלָלְתָּ formatus es, Job.15.7. Sic etiam,in 1.f.præt.pual,cum camerz itidem, ob pausam; חוֹלָלְתִּי formatus, ta,sum,Psal.51.7. Prov.8.24,25. Item, in 3.pl. fut.pual, itidem, cum camerz penult. pro scheva, ob pausam; יְחוֹלָלוּ reformabuntur, Job.26.5. Item,iv. Signif.4. hujus Rad.est in No. חוֹל, m. fabulum; ἄμμος; arena gravitate sua manens; Coc. חוֹל arena, sic dicta, quòd dolorem & molestiam ambulantibus afferat; Bu.Lex.est arena maris; q.d. intestinum, seu ile maris; semper scribitur cholem cum Vau; Av. in Job. 29 18. ab Hebræis quibusdam חוֹל exponitur phœnix avis; nempe quæ usque ad 500. annos, longævâ ætate procedit; Hieron. & sicut palma; Pag. Occurrit autem, חוֹל arena, Deut.33.19. Jer.5.22..33.22. & cum præf. הַ, בְּ, כְּ, לְ, מִ & וְ, prout ordine sequuntur, הַחוֹל arena, Prov. 27.3. בְּחוֹל in arena, Exod.2.12. כְּחוֹל sicut arena, Jud. 7.12. Jos.11.4.1 Sam.13.8. 2 Sam.17.11. 1 Reg.4.20, 29. Isa.48.18. Hab.1.9. כְּחוֹל sicut arena, Gen.32.12..41. 49. Isa.10.22. Hos.2.1. וְכַחוֹל & sicut arena, Gen.22.17. Job.29.18. וְכְחוֹל & sicut arena, Psal. 78.27. מֵחוֹל præ arena, Job.6.3. Psal.139.18. Jer.15.8. Hinc etiam, quidam deducunt No. מָחוֹל in Constr. מְחוֹל m. & in fæm. מְחוֹלָה in constr. מְחוֹלַת chorus, chorea; tripudium, juxta ordinem illum dispositorum; Av. Sed plerique referunt ad Rad. חָלַל; ubi id vide.

Rad.29. חוּם, m.quod, secundum R.D. est שָׁחוֹר, i. e. fuscum, nigrum; Pag.Bu.&c.Sed,ipse R.D. & eum sequentes plerique referunt ad Rad. חָמַם calefieri; ut חוּם significet fuscum, quasi ex calore adustum; Pag. Bu.Lex. חוּם est fuscus; fulvus; color subniger, i.e. non plenè niger; est cogn.cum חָמַם incaluit, calidus fuit; nam ardore solis, corpora adusta, contrahunt sibi ejusmodi colorem subnigrum, qualis est Indorum meridionalium, & Æthiopum color; hinc κυμαίνω, κυμαίνομαι, æstuo; Av.Occurrit autem simpl.& cum ו cop.ut seq. חוּם fuscum, Gen.30.32,35,40. וְחוּם & fuscum,Gen.30.33. Atque hinc quidam deducunt, חוֹמָה f.murus; & propriè,est murus, qui ex adustis lateribus conficitur; & deinde usurpatur quoque, de omni muro civitatis, quem Latini mœnia vocant; Av.Sed plerique reducunt hoc No.ad Rad. חָמָה; ubi id vide.

Rad.30. חוּס, contractè חָס, est חָמַל pepercit; misertus fuit; Pag.Bu.construitur cum præp. עַל, & sæpè adjunctum habet nomen עַיִן oculus; Bu.Lex. Imo, propriè tribuitur oculis; pepercit connivendo; misertus est connivendo; connivit, connixit, pepercit; & est Cogn.cum חָסָה protectionem quæsivit; nam conniventes in aliorum delictis, tegunt illa, seu, protectione quadam; hinc, ὅσιος, pius, qui parcit alteri; & ὁσία pietas, quâ aliis parcimus; Av. conferunt quidam חוּס cum חָסָה, ut significet obtegere oculos scil. genis; seu occludere, connivere; ut fit, cum alicui rei aut personæ parcitur; itaque per, parcere, vertitur; Merc.ex Forst. Occurrit autem,in præt.kal,3.f.f. & 2.f. m.sic, חָסָה pepercerat, Ezech.16.5. חַסְתְּ pepercisti, Jon.4.10. in Imper.kal,f.m. חוּס, Unde, cum ה parag. & ו cop. חוֹסָה parce, Joel.2.17. וְחוֹסָה & parce, Neh.13.22. in fut.kal,1.f. אָחוּס parcam, Jer.13.14. Ezech.24.14. Jon.4.11. & in 3.f. m. cum cholem, & Vau cholem; sic, יָחוֹס vel sine Vau, parcet, Psal.72.13. Jer. 21.7. ut & in 3.f.f.eodem modo,cum; vel absque Vau; cui etiam ו conv.est præf. sic,ut seq. תָּחוֹס parcat, Gen. 45.20. Deut.7.16..13.9..19.13..19.21..25.12. Isa.13.18. Ezech.5.11..7.4,9..8.18..9.5,10. וְתָחְסְךָ & pepercit, 1 Sam.24.10. Ezech.20.17. In loco autem, 1 Sam.24.10. ad וַתָּחָס, (quod est cum camerz chatuph, pro cholem in ult. ob ו conv. præf.) subaud. עֵינִי oculus meus; juxta R.D. in lib.Rad. (nam עַיִן oculus in cæteris omnibus locis fut.3.f.f. exprimitur in textu) vel, נַפְשִׁי anima mea,&c. Pag.

Rad. 31. חוֹף, masc. est portus maris; locus in littore, seu statione, obtectus, quo naves à ventis & pluviis proteguntur; Cogn. cum חָפַף & חָפָה velavit, obtexit; legitur tantum in regimine, cum nomine maris, &c.sic Av. reliqui verò referunt ad Rad. חָפַף, ubi id vide.

Rad.32. חוּץ, est extra; præter; platea; Pag. nomen est propriè, sed sumitur sæpe adverbialiter; pro foris, foràs; quod sensus satis ostendit; & quia platea locus est exterior; id est, extra ædificia, pro ea sumitur; & in universum pro loco exteriori, qui est extra domum vel civitatem; via, vicus; חוּץ, interdum opponitur מִבַּיִת, intrinsecus; maximè, præposito מִ; sequente מִ, est præter; habet ferè post se לְ, cum significat extra; Merc.Cev. חוּץ extra; præterquam; Item, platea, vicus; sic dicta, quòd sint locus exterior; respectu ædium; Bu.Lex.est id quod foris est, extra ædes, & tecta,

tecta, urbium, pagorum; חוּץ; nomen esse variæ constructiones ostendunt; לַחוּץ, אֶל הַחוּץ, הַחוּצָה, חוּצָה, foras; בַּחוּץ foris; אֶל מֵהַחוּץ de eo, quod foris est; מִחוּץ לַמַּחֲנֶה extra castra, Lev. 4.12. מִחוּץ לָעִיר extra civitatem, Gen. 19.16. וּמִחוּץ מִבַּיִת intus, & extra, Gen. 6.14. & Job. 18.17. non est ipsi nomen עַל פְּנֵי חוּץ (in superficie plateæ; in plateis; Bu. Lex.) in publico ubi homines se invicem occurrunt; nam חוּץ est etiam vicus civitatis, Jer. 37.21. מִחוּץ הָאֹפִים ex platea pistorum; &, בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת in capite omnium locorum publicorum, Isa. 51.20. אֶרֶץ וְחוּצוֹת terram, & loca non habitata; non tecta; Prov. 8.26. Item, מוֹלֶדֶת חוּץ cognata foris; dicitur, soror nata non ex eodem matrimonio, Lev. 18.9. &c. hæc ex Coc. חוּץ מִמֶּנִּי præter me, præter quam ego, Eccl. 2.25. Bu. Lex. ultra me? quis me præverteret, & post se relinqueret? Coc. Item, לַחוּצָה הַחוֹמָה extra murum, 2 Chron. 32.5. Bu. Lex. &c. חוּץ foris, extra; propriè est nomen, & significat locum exteriorem vel plateam; sæpéque adverbialiter usurpatur; est Cogn. cum חַיִץ i.e. paries exterior, vel, facies parietis exterioris; hinc, חֵיצוֹ extra; Av. Ordine verò Concordantiali sic, frequenter, occurrit in textu; viz. simpl. חוּץ foris, Lev. 18.9. Deut. 23.13,14. Job. 18.17. Eccl. 2.25. Ezech. 47.2. & cum הַ demonstr. & מֵהַ præf. הַחוּץ foras, Jud. 12.9..19.28. 2 Sam. 13.18. 2 Reg. 4.3. Neh. 13.8. Ezech. 41.9..47.2. מֵהַחוּץ extrinsecus, Ezech. 41.25. & cum בַּ præf. בַּחוּץ foris, Gen. 9.22. &c. ad Hos. 7.1. in 20. circ. l. Sic &, cum לְ & לַ & וְלַ & וְלַחוּץ præf. ut seq. & sicut plateam, Isa. 51.23. לַחוּץ foras, Psal. 41.7. Ezech. 42.7. וְלַחוּץ & foras, Ezech. 41.17. Sed frequentiùs, cum מִ præf. sic, מִחוּץ à foris, Gen. 19.16..24.11. Exod. 26.35. &c. ad Ezech. 46.20. in 50. circ. l. Sic cum וּמִ præf. וּמֵחוּץ & extrinsecus, Gen. 6.14. Exod. 25.11..37.2. 1 Reg. 7.9. Item, cum הַ locali, occurrit, cum schurek, vel, cum kibbutz, sic, חוּצָה vel, הַ foras, foris, extra, Exod. 12.46. 1 Reg. 6.6. 2 Chron. 24.8..29.16..33.15. Prov. 5.16. Isa. 33.7. & cum וְ cop. præf. וְחוּצָה & foràs, Num. 35.4. ut &, cum הַ demonstr. præf. הַחוּצָה foras, Gen. 15.5. &c. in 20. circ. l. Item, cum וְלַ, וּמִ & מִ præf. ut seq. וְלַחוּצָה & foris, 2 Chron. 32.5. מֵחוּצָה foris, Ezech. 40.40. וּמֵחוּצָה & à foris, Ezech. 40.44. Item, in forma pl. fæm. Occurrit, cum schurek, vel kibbutz, sic, חוּצוֹת, vel, חֻצוֹת plateæ, quæ sunt foris extra domos & atria; Av. Num. 22.39.2 Sam. 22.43. Job. 5.10. Psal. 18 43. Isa. 5.25..10.6..51.20. Jer. 11.13. Lam. 2.19,21..4.1. Am. 5.26. Mic. 7.10. Nah. 3.10. Zach. 9.3..10.5. & cum præf. וּ, בְּ, בַּ, וּבְ & וּבַ sic, ut seq. וְחֻצוֹת & plateas, 1 Reg. 20.34. וְחוּצוֹת & plateas, Prov. 8.26. בְּחוּצוֹת in plateis, 2 Sam. 1.20. Jer. 5.1..14.16. בַּחוּצוֹת in plateis, Isa. 24.11. Lam. 4.5,8,14. Ezech. 7.19. Nah. 2.5. וּבְחוּצוֹת & in plateis, Jer. 7.17..11.6..33.10..44.6,9, 17,20. וּמֵחוּצוֹת & ex plateis, Jer. 7.34. Item, cum בְּ præf. & יִ Aff. בְּחוּצוֹתֵינוּ in plateis nostris, Psal. 144.13. ut &, cum יְ, (pro יָ ob pausam) יֵ, יוֹ, יֶ, יֹ, & יֶהָ Aff. cui etiam ult. בְּ est præf. sic, ut seq. חוּצוֹתָיִךְ plateas tuas, Ezech. 26.11. חוּצוֹתָם plateas ipsorum, Zeph. 3.6. בְּחוּצוֹתָיו in plateis ejus, Isa. 15.3. חוּצוֹתֶיהָ plateas ejus, Ezech. 11.6. בְּחוּצוֹתֶיהָ in plateis ejus, Jer. 51.4. Ezech. 28.23. Atque inde, nomen, חִיצוֹן m. exterior, exterius; externus, extrinsecus; Bu. Av. &c. opponitur nomini פְּנִימִי interior, ut apparet, Ezech. 41.17. Merc. Occurrit autem, cum הַ, יַ & וַ præf. ut seq. הַחִיצוֹן externum, exterius, Ezech. 44.1. וּבַחִיצוֹן & in exter. Ezec. 41.17. וְלַחִיצוֹן & extrinsecus, 1 Reg. 6.29,30. Unde &, No. חִיצוֹנָה fæm. exterior, externa; Occurrit simpl. & cum הַ demonstr. præf. sic, חִיצוֹנָה exterior, 2 Chron. 33.14. הַחִיצוֹנָה idem, 2 Reg. 16.18. 1 Chron. 26.29. Neh. 11.16. Esth. 6.4. Ezech. 10.5.,40.17,31..42.1,14. 46.20,21,34,37..42.3,7,8,9..44.19.

Rad. 33. חוּק, vel חוֹק, contractè, in kal, חָק, effigiavit, constituit effigiem; statuit effigiando aliquid; constituit; Occurrit, in Infin. kal, cum בְּ præf. & יִ Aff. sic, בְּחוּקוֹ in illo constituendo, i.e. cum constitueret ille fundamenta terræ, Prov. 8.29. pro quo est cum kibbutz ante, & dagesch in, koph, loco schurek, sic, בְּחֻקוֹ in constituendo eo, i.e. cum constitueret ille, globum, seu faciem abyssi, ibid. v. 27. in hiphil, הֵחִיק idem, cum kal; Unde, in hophal, הוּחַק effigiatus est, insculptus est; atque in fut. hoph. יוּחַק insculpetur, effigiabitur; & in 3. pl. m. cum וְ cop. & kibbutz pro schurek, sic, וְיֻחָקוּ & insculpantur, seu effigientur; Job. 19.23. Ita Av. statuens peculiarem radicem in hisce, quæ plerique referunt ad חָקַק; id vide.

Rad. 34. חור; quatuor significat; viz. i. הָיַר est albescere, album fieri; estque, propriè Chaldæum; Bu. Lex. expallescere, Coc. Bu. Conc. hinc, erubescere; quòd homo erubescens fiat facie albus, aut pallidus; Pag. ventus est, reveritus est; Cogn. cum חָפַר perfossus est; quod per Metaphoram significat confundi, pudefieri; hinc est Latinum vereor; Av. In fut. kal, יְחִיר vel יְחוֹר albescet, expallescet; Unde, in 3. pl. m. fut. kal; Isa. 29.22. יְחִוְרוּ vel יְחֻוְרוּ albescent, expallescent; Bu. Coc. verebuntur; Av. pudore suffundentur, seu erubescent; Pag. Chaldæus, pro albescent, habet יִשְׁתַּנּוֹן commutabuntur; Merc. Atque hinc, חָוָר m. album, candidum, Dan. 7.9. Bu. Lex. Item, indè, No. חוּר m. albus, candidus; album, candidum, Esth. 1.6. Ubi quidam intelligunt aulæa alba, candida; alii foraminosa (à חוּר foramen) plena foraminibus, perspicua; Hinc apud Talmudicos, מאי חור רב אמר חרי חרי ושמואל אמר מלת לבנה, i.e. quid chur? Rabh dixit foramina, foramina; i.e. aulæa foraminosa; Samuel autem respon. esse vocabulum candoris, i.e. candida aulæa, significare; Bu. Lex. חוּר, est לָבָן album, candidum; inquit R.D. nam Targum, pro לָבָן habet חָוָר, Dan. 7.9. & sic, Hebr. חוּר, Esth. 1.6. candidum, scil. aulæum; Hieron. aerei coloris; Et, Esth. 8.15. cum וְ cop. præf. sic, cum veste regni, i.e. regia, purpuræ, i.e. purpurea; וְחוּר & candoris; i.e. candida; Pag. & toga; Av. nam חוּר, est toga candida, & heroica, quam olim gestabant soli gubernatores; Av. Sic & hinc, No. חוֹרִי m. candor, albedo candescens, & cum splendore conjuncta, Gen. 40.16. canistra, חוֹרִי albedinis, i. alba; vel candoris, i.e. candida; Av. aliis, חוֹרִי est pl. m. defectivè, pro חוֹרִים; (quasi à sing. חוֹר, vel sine vau, albus, candidus,) & sic R. Sal. explicat, canistra candida, scil. ex decorticatis virgulis; in quibus placentæ, & crustulata lautiora deferri solent; Ab. Ezra, canistra candida, scil. panis; sic & Isa. 19.9. texentes חוֹרֵי (iridem, pl. m. pro חוֹרִים, cui simile vide in Rad. חָשַׁשׁ) candida; i.e. candidam telam; ut Ab. Ezra explicat; Bu. Lex. vel, pannos albos; Pag. ex R. Jonah; Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est No. חוֹרִים, vel sine Vau, pl. m. liberi, ingenui, nobiles, illustres; Bu. principes & magnates,

nates, inquit R. Jonah, qui & in Lingua Iſmaelitica, vocantur de nomine לֻבָן candoris; q.d. candidati, candidi; Pag. ſic appellantur nobiles, claro loco nati; liberi, ingenui; quaſi albis induti, quod ingenuorum inſigne erat; Merc. חוֹרִים, dicuntur, heroes; candidi, candidati; togati, qui utuntur toga candida, & quorum vultus eſt ingenuus & candidus, ſive heroicus; hinc Græcum ἥρως, heros; & Latinum herus; ἡρωικὸς, heroicus, &c. Av. Alii referunt ad Rad. חָרַר; quia, חָרַר Chaldæis & Syris, eſt liberum efficere, libertate donare, &c. Bu. Lex. Chaldæus paſſim pro Hebr. חָפְשִׁי, habet בַּר־חוֹרִין filius liberorum ſeu ingenuorum, i.e. liber, ingenuus; Merc. &c. vide in Rad. חָרַר. Occurrit autem, חוֹרִים nobiles, Eccl. 10.17. & cum הַ demonſtr. וְהַ & וְלַ præf. ut ſeq. הַחוֹרִים nobil. 1 Reg. 21.8. Neh. 4.14-5.7.-7.5. & וְהַחוֹרִים & nobiles, 1 Reg. 21.11. & nobilibus, Neh. 2.16. Item, in forma pl. m. conſtr. cui & הֶ eſt Aff. ſic, חוֹרֵי nobiles, Neh. 6.17.- 13.17. Jer. 27.19.-39.6. חוֹרֶיהָ nobil. ejus, Iſa. 34.12. Et iii. Signif. 3. hujus Rad. eſt, itidem, juxta Bu. Conc. in nomine חוֹרִים liberi, ingenui, &c. de quo ſatis ſuprà; in præced. 2. ſignif. Eccl. 10.17. Denique, iv. Signif. 4. hujus Rad. eſt in No. חוֹר, vel ſine vau, m. caverna; antrum, latibulum; Pag. Bu. Av. An quia candidum lumen admittit? Coc. Occurrit autem, plenè, cum Vau cholem, ſic, חוֹר foramen, 2 Reg. 12.10. & cum kibbutz, חֻר, vel, cholem, abſque Vau, idem, Iſa. 11.8 Ezec. 8.7. & cum præf. הַ dem. הַחוֹר idem, Cant. 5.4. In pl. m. חוֹרִים, & ſine vau, vel חוּרִים foramina, cavernæ; Occurrit, cum הַ, & בַּ præf. ſic, הַחוֹרִים foramina, 1 Sam. 14.11. בַּחוֹרִים in foraminibus, Iſa. 42.22. in pl. m. Conſtr. & cum יָ Aff. ſic occurrit, חוֹרֵי foramina, Job. 30.6. חוֹרָיו foramina ſua, Nah. 2.13. Atque hinc varii deducunt illud, Gen. 40.16. חוֹרַי defectivè, abſque mem plurali, pro חוֹרַיִם foramina; ſic, סַלַּי חוֹרַי caniſtra foraminum, i.e. foraminoſa; Bu. Lex. ſcu, perforata, aut habentia multa foramina; Pag. vel, ut quidam volunt, חוֹרִי eſt, No. ſ.m. (ut חָפְשִׁי liber,) foraminoſus; foraminoſum opus; Bu. Lex. Item, huc etiam reducunt illud, Iſa. 19.9. חוֹרֵי itidem, pro חוֹרִים, cui ſimile vide infrà in חָשַׁף; & ſic exp. אֹרְגֵי חוֹרֵי texentes foraminoſa opera; i.e. retia, ſive, aulæa reticulata; Bu. Lex. ut & R.D. exponit, pannos perforatos, tempore quo texuntur, ad ornatum & elegantiam; vel, quod magis probat, retia, quæ ſunt plena foraminibus; quaſi foraminata dicas, ſeu perforata; Pag. Merc. & hoc quadrat ſenſui prophetæ, qui prius dixerat & expandentes rete ſuper faciem aquarum, infirmati ſunt, &c. & poſt, texentes, חוֹרֵי, mox ſequitur, & erunt retia ejus fracta; Pag. texentes retia; 70. ἔνυφον; eſt Prophetia de Ægypto σινδματικὴν dicta; quare & textores retium foraminoſorum convenit intelligere omnes ſophiſtas, qui id excogitant, per quod humana auctoritas ſtabiliatur, & homines colligantur in unum; Coc. Porrò; חוֹר, per Synecdochen ſpeciei, eſt podex; foramen ventris poſterioris, unde excrementa exeunt; inde, per Metonymiam, חוֹרִים ſunt excrementa, appellatione obſcenâ; ubi ergo, hoc ſenſu, vocabulum hoc occurrit, ibi ſcribæ legendum ſubſtituerunt aliud vocabulum in auribus honeſtius, cujus vocales præcedenti voci ſubjecerunt; Bu. Lex. ut 2 Reg. 18. 27. & Iſa. 36.12. occurrit vox חוֹרָאֵיהֶם pro חוֹרֵיהֶם quomodo, juxta conſonas legenda fuiſſet; atque id, pro חוֹרֵיהֶם (pl. m conſtr. cum הֶם Aff.) excrementa ſua, nam א Aleph eſt adventitium; ſed juxta puncta vocalia; legenda eſt vox צוֹאָתָם egeſta ſua; quæ vox in margine poſita eſt; Bu. Lex. &c. ſimiliter; Item, חוֹרִים pl. m. in Conſtr. חוֹרֵי foramina, occurrit etiam cum בְּ præf. & הֶן Aff. ſic, בְּחוֹרֵיהֶן in foraminibus ſuis, Zach. 14.12. Item, Hinc etiam deducunt, præfixo Mem formativo, Nomen, מַחֲרָאָה fæm. cloaca, latrina; foramen, ſeu ſcrobs, aut locus, quo excipiuntur excrementa, ſeu ſtercora; vel ſ. poteſt eſſe מָחוֹרָה vel, מָחֳרָאָה; Unde, in pl. f. מַחֲרָאוֹת, vel מָחוֹרוֹת, aut, מָחֳרָאוֹת cloacæ, latrinæ; loca ubi excrementa deponuntur, ſed, hæc vox eſt pronunciatu obſcæna; unde alienæ vocales ipſi adjectæ, & pro מַחֲרָאוֹת, מָחוֹרוֹת, vel, מָחוֹרָאוֹת, & alia vox, viz. מוֹצָאוֹת, cujus vocales propriæ deſcribuntur in textu, pro ea legitur, & proinde, ad marginem eſt poſita; ſic, 2 Reg. 10. 27. cum לְ præf. לְמוֹחָרָאוֹת vel ſine vau, in latrinas, aut, pro latrinis; ſed legendum, ut in margine eſt, לְמוֹצָאוֹת, pro excrementis, i.e. loco excrementorum, ſive ſtercorum; quæ vox eſt יתר נקיה honeſta & pura magis, ut Hebræi aiunt; priori igitur modo ſcribitur, ſed poſteriori legitur, inquit R.D. in Comment. & utrumque idem ſignificat; poſſet etiam in ſ. maſc. eſſe מָחוֹר, formæ מָעוֹן, &c. Hæc, ex Pag & Bu. Hæ duæ voces, aliter ſcriptæ, aliter lectæ, ſi legerentur, ut ſcribuntur, efferrentur מַחֲרָאוֹת & חוֹרָאֵיהֶם; illud, foramina, i.e. ſtercora anum perforantia, vel ex foramine ani exeuntia, ſignificaret; hoc vero, foramina vel ſcrobes quibus excipiuntur ſtercora, cloacas, latrinas; & מוֹצָאוֹת ſonat, exitus; cæterum, quia vix ulla forma quieſcentium ע, ad alterutram harum accedat; fortaſſe, non incommodum videretur, concludere, ad voces has, vocem אָחוֹר i.e. poſterior corporis pars, ejuſque radicem, cum voce חוֹר, foramen, ejuſque radice, confluere; quaſi illa voce, viz. חוֹרָאֵיהֶם, id deſignetur, quod ex ani foramine exit; hæc verò, viz. מַחֲרָאוֹת, ſcrobes, ſeu cloacæ, ad quas hoc egeritur; Merc. Cev. [חֲרִיוֹנִים, pro quo legendum, רְבִיוֹנִים vide in Rad. חָרַר; vide etiam, עֲפוֹלִים, pro quo legendum שְׁחוֹרִים; ſub Rad. עָפַל; ſicut & שִׁינֵיהֶם, vocem ſic punctatam, loco vocis שִׁינֵיהֶם, pro qua, legendum מֵימֵי רַגְלֵיהֶם vide ſub Rad. [שָׁיַן, &c.]

Rad. 35. חוּשׁ vel חוֹשׁ, & contractè, in kal, חָשׁ; eſt feſtinare, accelerare; Item, ſentire, aut, ſenſibus oblectari; ut dicunt nonnulli; Pag. Sunt qui faciant contrarium verbo חָשָׁה, quod eſt ſilere; ut ſignificet alacriter, & cum quodam ſtrepitu, properare; Merc. חוּשׁ, eſt feſtinare; σπεύδειν, ὁρμᾶν; negat moram, Pſal. 119.60. Reſpondet מָהַר, Iſa. 8.1. Coc. properavit, promptus fuit ad rem perficiendam; motus eſt feſtinanter, impulſus eſt cum impetu quodam; conſtruitur cum אֶל, ſive ל. Av. Occurrit autem, in præt. kal, 3 ſ. m. Iſa. 8.9. בָּז חָשׁ feſtinavit, vel acceleravit prædam; Hieron. feſtina prædari; Pag. vel citò prædare; Unde moti quidam, contra analogiam Grammaticam, utrumque faciunt Imperativum corruptum; feſtina, prædare; ut major celeritas indicetur, data opera ita factum à Propheta; ſed malo, ſervatâ analogia Grammarica, exponere.

nere, festinat præda; Merc. festinavit præda, i.e. prædator, abstractum pro concreto; Av. Sed occurrit etiam, in 3.f.m.præt. kal; in Hab.1.8. & cum ו cop. וְחָשׁ & festinat, Deut.32.35. Item, in 1.f. præt.kal, חַשְׁתִּי festinavi, Psal.119.60. in Infin. kal, חוּשׁ, festinare; unde, cum י. Aff. Job.20.2. propter, חוּשִׁי festinationem meam, in me; ad verbum propter festinare meum; i.e. meam promptitudinem; quod alii, pro Sensu; ut verbum חוּשׁ passim apud Rabbinos sumitur; quidam pro filetio, à חָשָׁה; alii, itidem pro solicitudine & diligentia, seu, sedulitate & promptitudine exponunt; ut חֲשִׁשָׁה Rabbinis; quæ significatio cum festinatione convenit; Item, in Imper kal, f.m. חוּשׁ, & cum ה, parag. חוּשָׁה festina, 1 Sam.20,37. Psal.22.20.40.14.38. 23.70.2,6. 71.12.141.1. In fut.kal, 3.f.m. יָחוּשׁ festinabit, Eccl.2.25. & quis יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי festinabit præter me; juxta R. D. in Pag. Alii festinabat, i.e. promptior erat & alacrior me; ut ad superiora tempora referatur; sed malo, ut hic exponitur; Merc. Sed significat etiam חוּשַׁשׁ sentire; q.d. quis sensibus oblectabitur plusquam ego fecerim? Unde & חוּשׁ vocatur sensus; Aben Ezr. exponit, quis festinabit, nempe, ut assequatur quod cupit; quis festinabit, i.e. poterit commodiùs festinare, ut sua expleat desideria, quam ego, qui tantam habeo auri & argenti copiam; Pag. in 3.f.m. fut.kal חָחוּשׁ festinabit; sed cum ו conv. occurrit, Job. 31.5. quasi à חָשָׁה, per Apocopam 3. Rad. ה, He, sic, וַתָּחָשׁ & festinavit, ad dolum pes meus; Pag. Bu. scribitur sane, more quiescentium Lamed, He, & forsan est ex eo ordine, ut Kimchi notat; ut sint duæ radices ejusdem significantiæ; nam ex hoc ordine & radice, per cametz sub Thau, erat scribendum; Merc. in hiphil, הֶחִישׁ, præfestinavit, acceleravit; maturavit; Pag. Bu. &c. sine casu est neutrum; cum Accusativo transitivum, pro festinare fecit; acceleravit; maturavit Merc. & interdum absolutè, festinavit; Av. ut, in 3.pl.præt. Hiph. הֶחִישׁוּ festinarunt, Jud.20.37. in fut.hiph. 1.f. cum ה parag. אֲחִישָׁה accelerabo, Psal.55.9. maturabo effugium mihi, &c. & cum נָה. Aff. אֲחִישֶׁנָּה accelerabo illud, Isa.60. 22. & in 3.f.m. fut.hiph. יָחִישׁ festinabit, Isa.28.16. & cum ה parag. יְחִישָׁה acceleret, Isa.5.19. Atque inde, i. חִישׁ, quod vel nominaliter exp. festinatio, festinantia; Pag. Av. vel Adverbialitèr citò, festinè, celeriter; Pag. Bu. nam adverbiascit, ut alia nomina verbis constructa; Merc. prout hoc nomen occurrit, Psal.90.v.10. Item, ii. hinc etiam Nomen, חוּשׁ, festinans, expeditus; ut in pl. m. חֲשִׁים, pro חוּשִׁים, festini, celeres; Bu. Num.32.17. festinantes, Pag. expediti, alacres; Merc. &c.

Rad. 36. חָזָה, Unde fit No. radicale, חָזוּי m. fulgetrum; fulgur; coruscatio præcedens tonitru; Pag. Bu. Cocc. vel, nubes, nubilum; Bu. Nam, secundum Talmudistas, est unum ex quinque nominibus nubis, quæ sunt, נַשְׁיָא, עָב, עָנָן, אִיר & חָזוּי; sed R.D. dicit esse à Rad. חָזָה videre; Pag. quasi apparentiam dicas, seu splendorem; Merc. sicut הֲגָיוֹן meditatio, à Rad. הָגָה; Pag. & tim. Bu. Coc. &c. Occurrit autem, Job.28.26. & 38.25. cum לְ præf. sic, לְחָזוּי fulgetro, ad fulgetrum, &c. in pl. m. חֲזָזִיּוֹת fulgetra; coruscationes, fulgura, aut nubes; vel, juxta R. Jonah, nubes cursitantes, Zach. 10.1. dicitur autem חָזוּי fulgetrum; & in Targum חֲזִיוָא קַלִּילָא, nubes levissima, Cant.2.9. quia facit חֲזִיּוֹנוֹת visiones, sive aspectus varios, ut virides, flavos, & rubentes, in firmamento; Bu. Lex. ex Bereschith Rabba.

Rad.37. חָזָה, tria signifi. videre, conspicere; ὅρ. τεθ, ὀφᾶν, θεωρῆν; notat receptionem speciei in mente, in sensu; ut Isa.1.1. visio, quam vidit; i.e. quæ ei oblata est, quam Deus sensibus animi insinuavit, &c. Coc. חָזָה, vidit; intuitus, contemplatus est; aspexit, prospexit, respexit; construitur cum Accus. & præp. ב Beth; Bu. Lex. חָזָה in kal, vidit; Pag. prospexit, prævidit; revelationem habuit; complicavit fe; conferunt nonnulli cum אָחַז apprehendit, ut significet visionem apprehendere; at Job. 8.17. domum lapidum יֶחֱזֶה videbit; sunt qui exponunt, implicabit, quod nonnihil, cum אָחַז communicat; de quo infrà, in futuro; notant etiam, quando cum ב construitur, significare videre cum voluptate, aut ex visione, voluptatem capere; sed hoc ei & רָאָה Synonymo commune est; idem observant cum ל; sed est Dativus communis; Hinc, חוֹזֶה videns, qui spiritu futura prævidet, & prædicit aliis occulta, qui habet revelationem; hoc verbum verterem, per contemplari cernere; Merc. Cev. חָזָה conspexit; vidit visionem, habuit oculos defixos in aliquid; & propriè significat aliquid cognoscere in visione, quod futurum est, quemadmodum Deus in visione multa revelavit, Num.12. hanc ob rem dicitur sæpe de vaticinio, seu prophetia; Cogn. cum חֲזִיוֹן coruscatio, emicatio lucis; & cum אָחַז apprehendit, &c. ut suprà, in Pag. hinc χάσκω & χασκάζω, intendo defixis oculis; & ὄσσω, ὄσσομαι, video, ὀπτάζομαι aspicio, ὄσσε, & ὄσσε, duo oculi; Item, ὀσσύομαι vaticinor, ὀσσὰ vaticinium; Heliod. καὶ δ' ὄσσετο θυμῷ, mala videbat animo; Av. Ab hâc Rad. est nomen participiale, חוֹזֶה videns; cui scil. à Deo ἀποκάλυψις revelatio contingit, 1 Chron.29.29. ubi Samuel vocatur הָרֹאֶה, & Gad, הַחוֹזֶה, & Nathan הַנָּבִיא; sic existimo Samuelem vocari, רֹאֶה videntem, à voce divina, quam accepit veluti coram, ex ore Dei; Prophetas dici eos qui publicè locuti sunt: חוֹזִים dici omnes, qui revelationes haberent, sive in ordinario studio & meditatione, per scripturam, sive per extraordinariam inspirationem, & 2 Reg.19.13. בְּיַד כָּל־נְבִיאַי כָּל־חוֹזֶה & contestatus est Jehova Israelem per omnes Prophetas omnis videntis; h.e. per eos, qui donum loquendi habuerunt inter omnes, qui revelationem habuerunt; nisi malis, per omnes Prophetas omnis visionis; nam חוֹזֶה etiam abstractè sumi potest. Coc. Occurrit autem, hæc Rad. ordine seq. in præt.kal, 3.f.m. חָזָה vidit; Psal.58.11. Isa.1.1. 2.1 & 13.1. Am.1.1. Mic.1.1. Hab.1.1. & in 2.f.m. חָזִיתָ vidisti, Prov.22.29. 29.20. ut & in 2.f.f. חָזִית vidisti, Isa. 57.8. & in 1.f. חָזִיתִי vidi, Job.13.17. cui & ה est Aff. חֲזִיתִיהָ vidi te, Psal.63.3. Item, in 3.pl.præt.kal, חָזוּ viderunt, Job.24.1. 36.25. Psal.58.9. Lam.2.14. Ezech.13. 6. Zach.10.2. in 2.pl.m. חֲזִיתֶם vidistis, Job.27.12. Ezech.13.7. & cum ו cop.præf. וַחֲזִיתֶם & videris, Ezech. 13.8. in part.ben.kal, f.m. חוֹזֶה vel sine vau, videns, qui videt. Ezech.12.17. Sed sæpe transit in Nomen, & dicitur de Prophetis, qui חוֹזִים videntes dicti sunt, quia Deus, per visiones ipsis res futuras & occultas patefaciebat; Bu. Lex. Occurrit autem, חוֹזֶה videns, 2 Sam.24.

11.2 Reg.17.13.Neh.3.15..11.5.Iſa.28.15.Ezec.12.27. Am.7.12. & cum ה dem.præf. הַחֹזֶה videns, 1 Chron. 29.29. 2 Chron.9.29..12.15..19.2..29.30. vel cum vau cholem,ſic, חוֹזֶה videns,1 Chron.21.9. 25.5. 2 Chron. 29.25..35.15. in pl.m. חוֹזִים videntes,Ezech.22.28. cui ה, וַה, & לְ ſunt præf.ut ſeq. הַחוֹזִים videntes,2 Chro. 33.18.Iſa.29.10..47.13.Ezech.13.9.Mich.3.7. וְהַחוֹזִים & videntes, Ezech.13.17. וְלַחוֹזִים & videntibus, Iſa. 30.10. in pl.m.conſtr. חוֹזֵי videntes; unde cum יְ, Aff. חוֹזַי videntes mei, 2 Chron.33.19. Ità, Bu. Conc. vel ſic, ſcripta ſunt in verbis, חוֹזַי, videntium, i.e.vatum; nam ponitur pro חוֹזִים, inquit R.D.in lib.R ad.ſicut & חוֹרַי pro חוֹרִים, ut ſuprà in חור; Pag. in Inſin. kal, חָזוֹת videre; videndo; Occurrit cum בְּ & לְ, præf. ſic, בֶּחָזוֹת in videndo, Ezech.21. 34. לַחֲזוֹת ad videndum,Pſal. 27.4. in Imper.kal,ſ.m. חֲזֵה vide, Iſa. 33. 20. 48.6. & in 2.pl.m. חֲזוּ videte, Pſal.46.9. Iſa.30.10. in fut.1.ſ.m. אֶחֱזֶה videbo, Job.19.26,27..34.32.Pſ. 17. 15. cui וְ conv.eſt præf. וַאֲחֱזֶה & vidi, Prov.24.32.Item per Apocopam tertiæ Rad. ה, pro אֶחֱזֶה, eſt אֶחֱזֵ; ſed occurrit cum kamẽtz penult.ob pauſam,ſic, אֶחֱזֶה videbo, Job.23.9. ſic,in 2.ſ.m.fut.kal, תֶּחֱזֶה videbis,Exod.18.21. & in 3.ſ.m. יֶחֱזֶה videbit,Num.24.4,16. ut &, in 3.ſ.fæm.pro תֶּחֱזֶה, videbit,ſ. per Apoc.& וְ cop.occurrit ſic, וְתֶחֱזֵ, & videat, Pag. vel videbit, Mic.4.11. quod optabamus, nempe, ruinam Tzionis,&c. Merc. in 1.pl. fut.kal, cum וְ cop. וְנֶחֱזֶה & videbimus,Cant.7.1. & in 2.pl.m. תֶּחֱזוּ videbitis, Cant. 7.1. Iſa.30.10. ut & in 3.pl.m. יֶחֱזוּ videbunt,Pſal.11.4,7. Iſa.26.11. & cum Nun parag. in fine, & jod in medio, pro 3. Rad.ה, ſic, יֶחֱזִיוּן videbunt,Iſa.26.11.In 3.pl.m.cum לַ conv & in 3. pl.f. וַיֶּחֱזוּ & viderunt,Ex.24.11.Lam.2.14. תֶּחֱזֶינָה videbunt,Pſal.17.2. Iſa.33.17. Ezech.13.23. Atque,inde, No.i. חוֹזֶה videns,propheta; ut in ben.kal,dictum; vel, ſubſtantivè, viſio; proviſio; Bu.Av. In hac ſignificatione legitur tantum ſemel, (nam, aliàs,eſt participium) viz.Iſa.28.15. & cum inferno proviſionem, i. e. animus pactum; Av. עָשִׂינוּ חָזוֹת fecimus proviſionem, proſpeximus, providè egimus; Chald. vertit שְׁלָמָא pacem; Bu.Lex.Item,ii. Hinc etiam nomen חָזוֹן m. viſio; Pag.Bu.Coc.&c. revelatio, manens propriè, juxta nonnullos, nec labens; quaſi apprehenſa; nam curioſiùs cum אָחַז conferunt: ſed & ex Job.20. ubi cum ſomnio conſertur, aliud apparet; Merc. חָזוֹן dicitur omnis ἀποκάλυψις aut revelatio myſteriorum Dei, ſive per verbum ſcriptum,vel,auditum; ſive per inſpirationem, ſive per ὄραμα; Dan.8.1.Hoſ.12.11. Prov.29.18. nominatim futurarum rerum,Hab.2.3. כִּי עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד Nam adhuc eſt viſio ad tempus definitum; quamdiu fuit promiſſio,& ejus, ut in re futura, nondum ſatis clara cognitio, ſed æſtimatio & contemplatio, dicitur eſſe חָזוֹן viſio; cui reſpondet פֶּתַח index, & teſtis non mentiens. Dan.9.24. Chriſtus obſignat חָזוֹן וְנָבִיא, viſionem & prophetam, quia in ipſo & in regno ejus,implentur Prophetiæ, & verificantur; neque de ullo alio regno futuro, prophetia exſpectanda eſt; neque quicquam impoſterum, poteſt loqui quicquam, tanquam ad cognoſcendum Deum neceſſarium, niſi, quod pervenit ad omnes; Coc.Occurrit autem, ordine Conc. hoc nomen, חָזוֹן viſio, 1 Sam.3.1. Prov.29.18.Lam.2.9. Ezec. 7.13,26..12.22,23. Dan.1.17..8.1..9.24..10.14..11.14. Hoſ.12.11.Hab.2.2,3. & cum ה demonſtr. præf. הַחָזוֹן viſio, 1 Chron.17.15. Ezech.12.27. Dan.8.13,15,17, 26. ut & cum בְּ, & in pauſa, בָּ præf. ſic, בַּחָזוֹן in viſione, Pſal.89.20. בְּחָזוֹן idem, Dan.8.2..9.21. Item,cum מִ præf. מֵחָזוֹן à viſione, Mic.3.6. in forma Conſtr.eſt, חֲזוֹן viſio, Iſa.1.1..29.7. Jer.14.14..23.16.Ezech.12.24..13. 16.Obad.1.1.Nah.1.1.cui & בָּ eſt præf.ſic, בְּחָזוֹן in viſione, 2 Chron.32.32. ſicut iii. Hinc & No.m. idem ſignificans,viz. חֲזָיוֹן viſio, Iſa.22.1,5.cui & ה dem.eſt præf. ſic, הַחֲזָיוֹן viſio, 2 Sam.7. 17. Item, iv. Hinc & No. m. idem etiam ſignificans,viz. חִזָּיוֹן viſio,&c. Job.33.15. & cum כְּ præf. כְּחִזָּיוֹן ut viſio, Job.20.8.ut,& cum מִ præf. & יְ Aff. מֵחִזְיוֹנוֹ à viſione ſua, Zach. 13.4. in pl. fæm. חִזְיוֹנוֹת viſiones, Joel.3.1. & cum מִ & יְמִ præf. ſic, מֵחִזְיוֹנוֹת à viſionibus,Job.4.13. & מֵחִזְיוֹנוֹת viſionibus, Job.7.14. Sic etiam, v. Inde & No. חָזוּת fæm. viſio; proviſio,; Bu.inſtar; ὅρασις; ut Iſa.21.2. חָזוּת קָשָׁה tanquam durum & difficile; Coc. vel viſio dura, nuntiata eſt mihi, &c. Pag.& Iſa.29.11. & vobis חָזוּת הַכֹּל ſpecies totius, ut verba libri clauſi; Coc. vel,viſio omnium, ut &c. Pag. Item, Dan.8.5. קֶרֶן חָזוּת cornu ſpeciei, i.e. ſpecioſum, conſpicuum, in quo magnum inſtar; Gr. θεωρητὸν; Coc. vel cornu viſionis,i.e.viſibile,magnum; Pag.vel, illuſtre, clarum, q.d. claritatis, Merc.vel, in altera ſignificatione, ſic,cornu perplexitatis, i.e. perplexum, complicatum, Pag.cornu viſionis, i. e. inſigne,magnum & altum, eminùs aſpectui patens; Bu. Lex.Item, Dan.8.v. 8. חָזוּת אַרְבַּע, velut quatuor, ὥστε τέσσαρες; Coc.Item, חָזוּת, ut, חֲזוֹת, dicitur etiam de induciis,vel pace,ut Iſa.28.15,18. pepigimus fœdus cum morte, & cum inferno fecimus חֲזוֹת pactum, quo ſcil. mediante,liceat nobis eum (infernum) videre ſecuris; & obliterabitur fœdus veſtrum cum morte, וְחָזוּתְכֶם (eſt nomen חָזוּת cum וְ cop. & כֶּם Aff.) & pactum veſtrum cum inferno non ſubſiſtet; qui pacem fecerùnt, ſine metu mutuo ſe compellant & congrediuntur; Coc & proviſio veſtra,&c.ut antea,in חֲזוֹת; Bu.Lex.& viſio veſtrâ,cum inferno, vel ſepulchro; Pag. Chaldæus, hic etiam vertit,pax; Merc. Sic & vi. Hinc etiam No. חָזוּת f.viſio; Occurrit, cum יִבְ præf. ſic, וּבַחֲזוֹת & in viſione, 2 Chron.9.29. Ità Bu. Lex. & Conc. Alii verò vertunt, & in viſionibus; quaſi eſſet pl. f. à ſ. חָזוֹת viſio; Ità Pag. Kimchi tamen videtur exiſtimare eſſe ſingulare; Merc. Item, vii. Inde etiam, No. מַחֲזֶה viſio; aſpectus; Bu.Coc.Pag. Occurrit cum בְּ præf.בְּמַחֲזֵה in viſione, Gen.15.1. in forma Conſtr. eſt cum tzeri, מַחֲזֵה viſio, Num.24.4,16.Ezech.13.7. Denique,viii. Hinc etiam No. fæm. ſignificans feneſtram (quæ ſic dicta eſt, quòd per eam proſpiciamus; Bu.Lex. & præbeat proſpectum & viſionem; Av.&c.) viz. מַחֲזֶה aſpectus, feneſtra,proſpectus,1 Reg.7.4,5. & cum וְ cop. וּמַחֲזֶה & aſpectus,1 Reg.7.4. Deinde, ii. ſecundum ſignificatum hujus Rad.eſt in kal, חָזָה, implexum eſſe, implicare ſe; ut in fut.kal,3.ſ.m. יֶחֱזֶה implicat ſe, Job. 8.17.Atque inde,nomen fæm. חָזוּת implexus, implicatio,Dan.8.5. Et iii. Significatum tertium hujus Rad. eſt in nomine inde deducto,viz. חָזֶה m.pectus; pectuſculum; & uſurpatur tantùm de pectore animalis,quod incurrit in oculos hominum, & in proſpectu eſt, Av. pectus dictum volunt, חָזֶה, quòd proſtet & appareat aſpectui; & quòd poſſit & ſoleat amplecti & apprehendi;

ut alludatur ad verbum אָחַז; Merc. Occurrit autem cum ה dem.præf.cum ſægol, ob gutturalem ſeq.cum camets; הַחֻזֶּה pectus, Exo.d29.26.Lev.7.30,31..8.29. in forma conſtr.eſt cum tzeri, חֲזֵה pectus, Exod.29.27. Lev.7.34..10.14 Num.6.20.cui ב & ל ſunt præf. וְחַזֵּה & pectus,Lev.10.15. בַּחֲזֵה in pectore, Num.18.18.& in forma pl.fæm.cum ה dem.præf. הַחֻזוֹרֹת pectora, Lev.9. 20,21. [חָזָא vel חָזָה Chald. vidit; & חֲזָוָא viſio, &c. vide in Conc.& Lex. Chald.] [Item, חֲזָיוּ coruſcatio; emicatio flammæ præcedentis; tonitrua; viſio fulguris; eſt Cogn.cum חָזָה vidit, conſpexit; hinc χάσκω, χαράζω; intendo oculis deſixis; Ita Av. qui hanc vocem,hic, facit radicalem; reliqui vero referunt ad Rad. חָזַז, ubi eam vide ſuprà.]

Rad.38. חָזַק, eſt,firmum fieri; invaleſcere; validè agere; στερῶσαι, κραταιῶσαι,ἰσχύειν; oppoſitum eſt רָפָה vel, נִרְפָּה; remitti; remiſſè agere; ut, Iſa.35.3. יְדַיִם רָפוּת חַזֵּקוּ firmate manus remiſſas; Coc. Significat prævalere; validum,fortem eſſe; confirmari,roborari; obfirmari; Bu. חָזַק, in kal,eſt corroborare; indurare; apprehendere, tenere, &c. Pag. Sed ferè neutrum eſt in kal, & denotat firmam apprehenſionem,vel,firmam retentionem cum comprehenſione, ut quum corpus conſtringitur; aut retentione confirmatur ſpiritus; aut res hians, nec cohærens, reſarcitur, ut firmiùs conſiſtat, &c. opponitur verbis רָפָה, mollem & diſſolutum eſſe; חָלָה & חָלַשׁ, infirmum, languidum, & imbecillem eſſe; Merc. ex Forſt. eſt Cogn.cum אָחַז firmitèr apprehendit, valide tenuit; Hinc, ἰσχύω, valeo, fortis ſum; ἰσχυρός fortis; item, σωκέω, σωκόω, valeo, poſſum, auxilior, &c.Av.Occurrit autem,ord. Conc.ſic;In præt.kal,3.ſ.m. חָזַק invaluit,&c. Gen.41.57..47.20. Jud.1.28.2 Reg.3.26.& in pauſa,cum cametz in ult. חָזָק confirmatus fuit, 1 Chron.21.4. 2 Chron.26.15. & cum י Aff. חִזְּקוֹ confirmavit eum, 2 Chron.28.20. Item,in 3.ſ.fæm.præt.kal; חָזְקָה prævaluit ei, 2 Reg.14.5.2 Chron.25.3. & in pauſa, cum cametz penult. חָזָקָה fortis erat,Ezech.3.14. in 2.ſ.m.cum ו conv. וְחָזַקְתָּ & confirmaberis, 1 Reg.2.2. & cum נִי Aff. חִזַּקְתָּנִי fortior me fuiſti, Jer.20.7. in 3.pl.præt.kal, חָזְקוּ fortes evaſerunt, invaluerunt, Joſ.17.13. 1 Reg. 20.23. Mal.3.13.& cum ו conv. præt. וְחָזְקוּ & confirmentur, 2 Sam.16.21. Sic &, in 2. pl. m. cum ו conv. וְחַזַּקְתֶּם & confirmabimini,Joſ.23.6. in Infin.kal, חֲזֹק confirmare, confirmando,&c.Occurrit cum ל præf. Sed cum cholem tranſpoſito, ab ult. ad penult. & mutato in cametz chatuph, ante ה parag. & ה Aff. לְחָזְקָה ad confirmandum,2 Reg.12.12. לְחָזְקָה ad confirmandum illud, Ezech.30.21. in Imper.kal, ſ.m.cum pathach in ult. חֲזַק fortis eſto,Deut.12.23..31.7,23. Joſ. 1.6,7,9, 18. 2 Sam.10.12.1 Chron.19.13.. 22.13.. 28.10,20. 2 Chron.25.8.Ezr.10.4.Pſal.27.14. Dan.10.19. Hag.2.4. ſed, in pauſa,cum cametz ult. חָזָק eſto fortis, Iſa.41.6. Sic, cum ו cop.extra pauſam,cum pathach,ſed in pauſa, cum cametz ult.ſic, וַחֲזַק & confirmare, Hag.2.4.וְחַזַּק & confirmatus eſto, Dan.10.19.in 2. pl.m.Imper.kal, חִזְקוּ confirmamini,Deut.31.6. Joſ.10.25.2 Sam. 13.28.2 Chr. 15.7..19.11...32.7.Pſal.31.25.Iſa.35.4. In fut.kal,3.ſ.m. יֶחֱזַק firmus fuerit,1 Chron.28.7. & cum ו conv. præf. cum pathach, vel cum cametz in ult. ſic, וַיֶּחֱזַק vel וָיָ & invaluit,prævaluit, Gen.41.56. Exod.7.13,22..8. 15..9.38. 1 Sam.17.50.2 Sam.8.9..13.14..24.4. 1 Reg. 16.22.2 Reg.25.3. 2 Chron.8.3..27.5.Iſa.39.1. Jer.52. 6. Sic & cum ו cop.& pathach in ult. וַיֶּחֱזַק & confirmabit ſe, Dan.11.5. & in 3.ſ.f.fut.kal, תֶּחֱזַק robuſtus erit, 2 Sam.10.11. 1 Chron.19.12. cui & ו conv. eſt præf. וְתֶחֱזַק & invaluit,Exod.12.33.in 1.pl.fut.kal, נֶחֱזַק robuſtiores erimus, 1 Reg.20.23. & in 2.pl.m. תֶּחֱזָקוּ roboremini, Deut.11.8.Ezr.9.12. Item,in 3.pl.m. & fæm. יֶחֱזְקוּ roborentur,2 Sam.10.11.1 Chron.19.12.2 Chro. 31.4.Iſa.28.22. תֶּחֱזַקְנָה roborentur, Jud.7.11. 2 Sam. 2.7.Ezech.22.14. Zach.8.9,13. In piel, חִזֵּק firmavit, confirmavit; obfirmavit, obduravit; fortificavit,roboravit,reſtauravit,&c. Pag.Bu.Coc. &c.eſt tranſitivum, & habet accuſativum; Av. Occurrit autem in piel; in 3. ſ.m.præt. חִזֵּק roboret, Pſal.147.13. in 2.ſ.m.præt.piel, cum נִי Aff. חִזַּקְתָּנִי confirmaſti me,Dan.10.19.& in 1.ſ. cui & ו conv. eſt præf. וְחִזַּקְתִּי confirmavi, Hoſ.7.15. וְחִזַּקְתִּי & con. ſive obfirmabo, Exod.14.4. Ezech.30. 24. In 3.pl.præt.piel, חִזְּקוּ confirmarunt, reſtaurarunt, Jud. 9.24. 2 Reg.12.7.Ezr.1.7. Jer.5.3. cui ו cop. eſt præf. וְחִזְּקוּ & reſtaurarunt, 2 Reg.12.15.Jer.23.14.& in 2.pl.m. חִזַּקְתֶּם confirmaſtis, Ezech.34.4. in part.pi. el, ſ.& pl.m. מְחַזְּקִים obfirmo, Exod.14. 17. מְחַזְּקִים reſtauratis, 2 Reg.12.8. in Infin. piel, חַזֵּק reſtaurare, 2 Reg.12.9. cui ל & יְ ſunt præf. לְחַזֵּק ad firmandum, reſtaurandum, Joſ.11.20. 2 Reg.12.13..22.5.6.1 Chro. 26.27. 2 Chro.24.5,12..34.8. Ezr.6.22. וּלְחַזֵּק & confirmandi,1 Chron.29.12. 2 Chron.34.10. Ezech.13.22. in Imper.piel, ſ.m. חַזֵּק confirma,Deut.1.38. Neh.6.9. Nah.2.2.& cum ו cop.& נִי _ , ac הִ _ Aff. ſic, וְחַזְּקֵנִי & confirma me, Jud.16.28. וְחַזְּקֵהוּ & confirma eum,Deut. 3.28. 2 Sam.1.25.& in 2.ſ.f. Imper. piel, extra pauſam, cum ſcheva,ſed in pauſa, cum tzeri penult. חַזְּקִי vel, חִזְקִי confirma, Iſa.54.2. Nah.3.14.& in 2.pl.m. Imper. piel, חִזְּקוּ confirmate,Iſa.35.3. In fut.piel,1.ſing. אֲחַזֵּק firmabo,Exod.4.21. Ezech,34.16. cui נִי _ eſt Aff. ſic, אֲחַזְּקֵנִי confirmabo eum, Iſa.22.21. & in 2.ſ.m. תְּחַזֵּק confirmabis,Job.4.3. ſic, in 3.ſ.m.fut. piel, cum ו conv. וַיְחַזֵּק & ob. confirmavit,Exod.9.12..10.,20,27..11.10. 14.8. Jud.3.12. 1 Sam.23.16.2Chron.11.11..32.5.Neh. 3.19. Iſa.41.7. cui & נִי _ , הִ _ & ם _ , ſunt Aff. ut ſeq. וַיְחַזְּקֵהוּ & confirmavit me, Dan.10.18. וַיְחַזְּקֵהוּ & firmat illud,Iſa.41.7. וַיְחַזְּקֵם & confirmavit ea,2 Chro.11. 12..26.9..29.3..35.2. in 3.pl.m.fut. piel ; יְחַזְּקוּ confirmabunt, 2 Reg.12.6.Pſal.64.6. Iſa.33.23. cui ו conv.eſt præf. & ם, Aff.ſic, וַיְחַזְּקוּ & confirmarunt, 2 Chron. 11.17.Neh.2.18. יְחַזְּקוּם confirmant iſta, Jer.10.4. וַיְחַזְּקוּם & confirmar.eos, 2 Chron.29.34. In hiphil, הֶחֱזִיק idem cum piel; Bu.Lex.fecit eſſe firmum; confirmavit,&c.Av. Atque ità cum Accuſativo conſtruitur, ſed frequentiùs eſt, apprehendit, comprehendit, tenuit, detinuit, retinuit,firmiter, ſcil.& per vim; & ſic, ſæpiùs conſtruitur cum præp. ב; Bu.Lex. Interdum etiam cum præp. עַל, prout ſignificat validè retinere, &c.Av. Item inſtauravit; ut in Neh.3. ubi frequenter occurrit hoc verbum; Pag.cùm ſcil. de muri inſtauratione & firmatione agitur; Merc. Occurrit autem, הֶחֱזִיק confirmavit; apprehendit,retinuit; inſtauravit, Jud.7.8.2 Chron.26.8. Neh.3.4,7,8,9,10,11,12,13,14. 15,16,17,20,21,23,24,29,30,31. Mich.7.18.& cum ו cop.vel conv.præf. וְהֶחֱזִיק & apprehendit, -derit, Deut. 22.25. 2 Sam.15.5. Dan.11.7,21. & cum ה _ , Aff. ſic,

ſic, הַחֲזִיקָ֫ apprehendit te, Mich.4.9. in 3.ſ.f. præt. hiph. cui & ך cop. eſt præf. ſic, הֶחֱזִיקָה prehendit, Jer.49.24. Ezech.16.49. וְהֶחֱזִיקָה & apprehendit, Deut.25.11. Prov.7.13. ſed ante נִי , כִי , & הוּ , Aff. litera ה, ſæmutatur in ת ; ſic, הַחֲזִקְתָּנִי apprehendit me, Jer. 8.21. הֶחֱזִיקָתְהוּ prehendit nos, Jer.6.24. הַחֲזִיקָתְהוּ apprehendit eum, Jer.50.43. in 2.ſ.m.cum ך conv. וְהֶחֱזַקְתָּ & confirmabis, Lev.25.38. & in 1.ſ. præt. hiph. הֶחֱזַקְתִּי inſtauraui, apprehendi, confirmavi, Neh.5.46. Job.27.6. Iſa.45.1. cui ך conv.vel cop.eſt præf. וְהֶחֱזַקְתִּי & prehendi; confirmabo, 1 Sam.17.35. Ezech. 30.25. ſicut etiam ה ei eſt Aff. ſic, הֶחֱזַקְתִּיהָ prehendi te, Iſa.41.9. in 3.pl.præt.hiph. הֶחֱזִיקוּ inſtaurarunt, retinuerunt vel retinent, Neh.3.5,6,17,18,22,27,28.32. Jer.8.5..50.33. וְהֶחֱזִיקוּ & prehendent, Iſa.4.1. Zach. 8.23.. 14.13. & in part.hiph.ſ.m. מַחֲזִיק detinens, continens, retinens, &c. Exod.9.2. 2 Chron.4.5; Job.2,3,9. Prov.26.17. Iſa. 41.13-51.18. cui י, ה, & ל ſunt præf. ſic, וּמַחֲזִיק & tenens, 2 Sam.3.29. הַמַּחֲזִיק qui tenebat, Jud.16.26. לְמַחֲזִיק in confirmantem, Dan.11.1. ſed cum ך cop. & ה, Aff. occurrit, cum chirek parvo, abſque jod ; ſic, וּמְחַזֵּק & confirmans eam, Dan.11.6. Item, in ſ.f.cum Thau & duplice ſægol, מַחֲזִקֹת tenens, Neh.4.17. in pl. m.part.Hiph. מַחֲזִיקִים tenentes, apprehendentes, Neh. 4.16,21..10.29. cui י & ל ſunt præf. ſic , וּמַחֲזִיקִים & tenentes, Iſa.56.4,6. לַמַּחֲזִיקִים prehendentibus, Prov.3. 18. & in forma Conſtr.pl.m. מַחֲזִיקֵי inſtauratores, Ezech.27.9,27. *In* Infin. hiph. cum ל præf. לְהַחֲזִיק ad confirmandum, 2 Reg.15.19. Iſ.64.6. & - pro - cum י. Aff. הַחֲזִיקֵי prehendere me, Jer.61.32. in Imper, hiph.ſ.m. הַחֲזֵק confirma, prehende, 2 Sam.11.25. Pſal.33.2. Prov. 4.13. & in ſ.f.Imper. hiph. הַחֲזִיקִי reſtaura, Nah.3.14. cui ך cop.eſt præf. וְהַחֲזִיקִי & apprehende: Gen.21.18. & in pl.m.Imper.hiph. הַחֲזִיקוּ confirmate, Jer. 51.12. In fut.hiph.1.ſ. אַחֲזִיק, confirmabo ; pro quo occurrit abſque jod, cum tzeri in ult.& ך cop. ſic, וְאַחֲזֵק & confirmem , Iſa.42.6. & in 3.ſ.m. fut. hiph. יַחֲזִיק apprehendet, Job.8. 15,20. Iſa.56.2. vel cum tzeri in ult. יַחֲזֵק prehendit, Job.18.9. Iſa.27.5. cui & ך conv. eſt præf. וַיַּחֲזֵק & prehendit, Jud.19.25,29. 1 Sam.15.27. 2 Sam.1.11. 1 Reg.1.50..2.25. 2 Reg.2.12. Item, cum ך conv.& ſægol in ult.ob maccaph.ſeq. וַיַּחֲזֶק & prehendit, Exod.4.4. Jud.19.4. 2 Sam.13.11. ſic in 3.ſ. f. fut. hiph. itidem cum ſægol, ob maccaph ; vel cum tzeri, ſine maccaph.ſic, וַתַּחֲזֶק & prehendit, 2 Reg.4.8. וַתַּחֲזֵק idem, 2 Reg.4.27. in 3.pl.m.fut. hiph. יַחֲזִיקוּ prehendent, Jer.6.23..50.42. Dan.11.32. Zach.8.23. cui ך conv. eſt præf. וַיַּחֲזִיקוּ & prehenderunt, Gen.19.16. Jud.7.20. 2 Sam.2.16. 1 Reg.9.9. 2 Chron.7.22..28.15. in Hithpael, הִתְחַזֵּק vel, הִתְחַזֵּק, firmavit ſeipſum; corroboravit ſe, Av. firmum vel fortem ſe exhibuit, fortificavit ſe ; confirmatus fuit ; Bu.Lex.Occurrit autem, in 3.ſ.m.præt. הִתְחַזֵּק confirmavit ſe, 2 Chron.13.7..15.8.. 23.1..25.11. & in 1.ſ.præt. hithp. הִתְחַזַּקְתִּי confirmavi me, Ezr.7.28. Dan.10.19. ut &, in 2.pl.m.cum ך conv. & confirmetis vos , Num.13. 20. in part. hithp.ſ.m. מִתְחַזֵּק confirmans ſe, 2 Sam.30.6. Dan.10. 21. & in pl.m.cum ה dem.præf. הַמִּתְחַזְּקִים fortiter gerentes ſe, 1 Chron.11.10. in Infin.hithp. cum ל præf. לְהִתְחַזֵּק confirmare vos, 2 Chro.13.8..16.9. in Imper. hithp. ſ. & pl. maſc. הִתְחַזֵּק confirma te , 1 Reg.20.22. הִתְחַזְּקוּ confirmate vos, 1 Sam.4.9. in fut. hithp. 3.ſ.m. cum ך conv. וַיִּתְחַזֵּק & confirmavit ſe, Gen.48.2. Jud.20. 22.1 Sam.30.6.2 Chron.1.1..12.13..13.21..17.1. 2 Chr. 27.6. vel, cum pathach in ult.ſic, וַיִּתְחַזָּק & confirmaret ſe, 2 Chron.21.4..32.5. in 1.pl.fut. hithp. cum ך cop. וְנִתְחַזֵּק confirmemus nos, 2 Sam.10.12. cui & ה parag. additur in fine ; ſic, וְנִתְחַזְּקָה idem, 1 Chron.19.13. יִתְחַזָּקוּ confirmabunt ſe, Ezech. 7. 13. Atque inde, nomina ſequentia; i. חָזָק m.Nomen Toar ſcu adjectivum , ex notione participii kal, valeſcens, invaleſcens; roborans ſe, creſcens, &c. Pag.Bu.Coc. Occurrit ſic, Exod.19.16. cum ך cop.vox buccinæ, הוֹלֵךְ וְחָזֵק, vadens, & invaleſcens, vel, roborans ſe, i.e. creſcens ; Sic 2 Sam. 3.1. id eſt, pergebat invaleſcere ; Bu.vel, magis magiſque invaleſcebat; Cocc. Deinde, 2. Inde No. חָזָק m. firmus, validus; ἰσχυρὸς, κραταιὸς ; Coc. valens ; vehemens ; Bu.Occurrit autem, חָזָק fortis, validus, robuſtus, Exod.10.19-18.16. Num.13. 31. Joſ.14.11-17.18. 1 Reg.17.17-18.2. Job.5.15. Prov.23. 11. Iſa. 28.2. Jer.31.10..50.34. Ezech.3.8,9. & cum ך cop. הֶ Interrog. בְּ & מִ præf.prout ſequuntur ; וְחָזָק & fortis, 1 Reg.19.11. Am.2.14. הֶחָזָק utrum fortis ſit, Num.13. 18. בְּחָזָק contra robuſtum, Iſa.40.10. מֵחָזָק à valentiore, Pſal. 35.10. in pl.m.in forma abſol. חֲזָקִים fortes, obfirmati, Jud.18.26. Job.37.18. Ezech.3.8. & in forma Conſtr.pl.m. חֲזְקֵי obfirmati, Ezech.3.7. cui ך cop. eſt præf. וְחֲזְקֵי & obfirmati, Ezech.2.4. & in ſ.f. חֲזָקָה fortis, validus, -da, -dum, Exod.3.19..6.1..13.9.. 32.11. Num.20.20. Deut.4.34..5.15..6.21..7.8..9.26..26.8. Joſ. 4.24.1 Sam.14.54. Pſal.136.12. Jer.21.5..32.21. Ezech. 20.33,34..26.17. Dan.9.15. cui הָ dem.& וְהָ ſunt præf. וְהַחֲזָקָה idem, Deut.3.24..7.19..11.2.-34.12. 2 Sam.11. 15.1 Reg.8.42.2 Chron.6.32. Neh.1.10. Ezech.30.22.. 34.13. וְהַחֲזָקָה & valida, Iſa.27.1. Item, 3. Hinc & No. חֹזֶק, m.fortitudo, firmitas, robur ; Av.Bu.&c. Occurrit autem, חֹזֶק robur, Hag.2.22. & cum בְּ præf. בְּחֹזֶק robore, Exod.13.3,14,16. Sed propter Aff. cholem tranſponitur. & mutatur in cametz chatuph ; ut cum נִי , Aff.& בְּ præf. בָּחֳזְקִנִי robore noſtro, Am.6.13. ut & in ſæm.cholem tranſponitur,& mutatur, ſic, חָזְקָה ſ.idem, robur, &c. quod cum בְּ præf.q d.cum vehementia, adverbiaſcit, pro vehementer, fortiter, &c. ſic, בְּחָזְקָה validè, violenter, Jud.4.3..8.1. 1 Sam.2.16. Jon.3.8 cui & י cop. eſt præf. וּבְחָזְקָה & per vim, Ezech.34.4. Sic & 4. Inde No. חֹזֶק m. idem, robur, fortitudo ; Av.firmitas; Bu.Occurrit cum י Aff. חָזְקִי firmitas mea, Pſal.18.2. Atque inde, 5. No. חִזְקָה f. idem, fortitudo, robur ; Occurrit in forma Conſtr. cum בְּ præf. בְּחִזְקַת robore, Iſa. 8.12. Item, cum יִ præf.& י Aff. ſic, וּבְחִזְקָתִי & in robore ſuo, 2 Chron.12.1..26.17. Dan.11.2.

Rad.39. חָזַר ; Inde No. חֲזִיר m. porcus, ſus ; Pag. Bu.Av.Coc.&c. Immundum animal, ideo in lege interdictus eſt ejus eſus, Lev.11.& Deut.14. quia præterquam quod non ruminat, eſt naturâ immundus, leproſus, & ſordibus delectatur ; Hujus ingenium Petrus deſcribit, 2 Epiſt.2.22. ſus lota reverſa ad volutabrum cæni ; & radix ipſa, (viz. חָזַר Chald. in Targum, Bu.Lex.) ſignificat volutare, ſeu volvere ſe; (redire, reverti ; Bu. Lex.) Uude forſan dictum eſt hoc animans ; Merc.nam, à redeundo ad ſordes, ſic dici videtur ; Bu.Lex.Av. Unde, Iſa.56.4. comedere carnem porci dicuntur, qui homines porcorum ſimiles, habent gratos, & iis συνδιαιτᾶ-

σιν, eosque probant ut fratres; Coc. Atque ex hac Rad. per Apocopen, est ὗς sus; & per transpositionem literarum, χοῖρος, porcus; χοίρειος, & χοίρεος, suillus,porcinus; & χοίριον porcellus,&c. Av. Occurrit autem, חֲזִיר porcus, Psal.80.14.Prov.11.22. Isa.66.3.& cum ה dem.præf. הַחֲזִיר porcus,Lev.11.7. Deut.14.8. Isa.65.4..66.17. [חַח; Catena & instrumentum ferreum, instar fræni, quo maxillis injecto,ducuntur & circurantur bestiæ feræ; Item,circulus ferreus,vel hamus,quo captivi figebantur olim,non dissimile genus circulorum, quo Turcæ suos captivos detinent vinctos; Radix est inusitata חָחַח; & est cogn.cum חוֹחַ spina, Item acus, hamus,&c.Ita Av. qui hic ponit hanc vocem peculiarem radicem,quam reliqui deducunt ab חוֹחַ ubi videatur.]

Rad.40. חָטָא; est ἁμαρτάνειν,peccare;est propriè frustra esse,excidere destinato, ἀτυχεῖν; incidere in contrarium destinato, Job.5.24. ubi visitaveris mansionem tuam, וְלֹא תֶחֱטָא non eris frustrà,&c.Coc.est errare, aberrare,delinquere; à via vel scopo deflectere, ubi rectè erat ambulandum; construitur cum ב, & cum מ, quod ei proprium est, quia deerrare propriè significat; Item,cum ל pro adversus, quanquam & cum ב, idem valet sæpè, מָרַד & פֶּשַׁע, cognatæ significationis verba, eandem habent constructionem; Merc. חָטָא peccare; propriè est errare vel aberrare á scopo; ut in hiphil videre est; ex Jud.20. 16. quilibet jaculabatur ad pilum וְלֹא יַחֲטִא & non sinebat aberrare, vel peccare, scil.lapidem, dum fundâ eum mitteret; quidam intransitivè exponunt, & non aberrabat,scil.à scopo; ex quo loco propria verbi significatio perspicitur; Unde etiam error ei tribuitur,ubi dicitur; anima quum peccaverit per errorem,Lev.5.15. & Deus reducit peccatores in viam,Psal.25.8.& redeunt in viam,Psal.51.19. Hinc Kimchi pueritiæ tribuit, quando cognitio hominis adhuc imperfecta est; ultra vigesimum,quando peccat scienter,[est, עָוֹן perversitas;] vel contumaciter, tunc dicitur פֶּשַׁע,i.e. defectio,vel מָרַד rebellio; construitur cum ב & ל; Bu.Lex. חָטָא peccavit; desciviт à via recta,deflexit,erravit peccando; Cogn. cum נָטָה declinavit; & cum חוּשׁ filum; significat enim filum[rectum,seu lineam rectam] non sequi,sed aberrare; hinc ταῦ. πειταῖω, erro; ἀτάω negligo; ἄτη nocumentum, culpa,noxa; ponitur absolutè,vel cum dativo; Item cum ב,vel מ; Accusativum non habet, nisi suæ significationis; Av.Occurrit sæpè in kal, ut in præt. kal,3.f.m. חָטָא peccavit, Exod.32.31,33. Lev.4.3,23, 28,38..5.5,6,7,10,11,16..19.22. Num.6.11. Jos.7.11. 1 Sam.19.4. 1 Reg.14.16..15.30.. 16.19. 2 Reg.21.17. Neh.13.26.Job.1.22..2.10. Isa.43.27. Ezech.3.20..18. 24..33.16.& in 3.f.f.cum scheva, vel,in pausa, cum cametz,penult. חָטְאָה vel חָטָאָה peccavit ipsa, Jer.50. 14.Lam.1 8.Ezech.16.51. cui ן cop. vel conv. est præf. וְחָטְאָה & peccaverit Lev.5.15. pro quo,est cum ת,loco ה, fœm.& א, quiescente, sic. וְחָטָאת & peccaverit, Exod.5.16. in 2.f.m. חָטָאתָ peccasti,Job.35.6.Hos.10. 9.& in 1.f.præt.kal; חָטָאתִי peccavi,Gen.20.9. Exod. 9.27..10.16.Num.22.34. Jos.7.20.Jud.11.27. 1 Sam.15. 24,30..24.11..26.21.2 Sam.12.3..19.21.. 24.10,17. 2 Reg.18.14. 1 Chron.21.5,17. Job.7.20..10.14..33.27. Psal.41.5..51.6.Jer.2.38..37.18. Mich.7.9. cui & ן cop. vel conv.est præf. וְחָטָאתִי & peccavi, peccarem, Gen. 39.9..43.9..44.32.Neh.6,13. Item, in 3.pl. præt. kal; חָטָאוּ vel חָטְאוּ peccarunt, Gen.40.1.Lev.4.14. 1 Reg. 8.50..14.22..16.13.2 Reg.17.7. 2 Chron.6.39. Neh.9. 29.Job.1.8..8.4..24.19.Psal.78.32.Jer.33.7..50.7. Lam. 5.7.Ezech.37.23.Hos.4.7. Zeph.1.17. & in 2. pl.masc. חֲטָאתֶם peccastis,Exod.32.30.Num.32.23.Deut.9.16, 18.Jer.40.3.. 44.23. cui & ן cop.est præf. וְחֲטָאתֶם & peccastis,Deut.20.18.ut & in 1.pl.præt.kal,חָטָאנוּ peccavimus, Num.12.11..14.40..21.8. Deut.1.41.Jud.10. 10,15.1 Sam.7.6,10..12.10.1 Reg.8.47.2 Chron.6.37. Neh.1.6.Psal.106.6.Isa.42.24.Jer.3.25..8.14.. 14.7,20.. 16.10.Lam.5.16.Dan.9.5,8,11,15.In part.ben.kal, s.m. חוֹטֵא peccans,peccator, Prov.13.22..14.21..19.2.20. 2.Isa.1.4.& cum sægol, (pro tzere) in ult.ex forma quiescentium tertiâ Radicali ה; ut sæpe, hæc duo genera verborum Lamed א & ה, formas inter se permutant; Bu.Lex. חוֹטֵא peccator, Eccl.8.12. cui utrique formæ cum tzeri & sægol, ן cop.est præf. וְחוֹטֵא & peccator, Prov.11.31.Eccl.7.26. Hab.2.10. וְחוֹטֵא & peccator, Eccl.9.18. Item,cum aliis præf. viz. כְּ, וְהַ & לְ, ut seq. כְּחוֹטֵא & peccator,Isa.65.20.וְהַחוֹטֵא sicut peccatori,Eccl.9.2.וְלַחוֹטֵא & peccatori,Eccl.2.26. Item,cum ן cop.& י Aff.pro חוֹטֵא—לִי peccans contra me, Pag.occurrit sic, וְחוֹטְאִי & pecans in me, Prov.8.37. in pl.m. ben.kal, חוֹטְאִים peccatores, 1 Sam.14.34. & in f.f. ben.kal, חוֹטְאָה peccans, f.peccatrix; pro quo cum ה præf.occurrit cum ת, pro ה, fœm. & א quiescente in tzeri,sic, הַחוֹטֵאת quæ peccat, Ezech.18.4,20. ubi ה dem.est cum patliach; nam licet ת, non recipiat dagesch, non tamen illud rependere solet per cametz sub ה, he Jedihah, i.e.demonstrativo; Merc.In Infin. kal, חֲטֹא peccare,Ezech.3.20. cui לְ & מִ sunt præf.sic לַחֲטֹא ad peccandum,Ex.9.34. Lev.5.22. Job.31.30. Psal.78.17.Hos.8.11..13.2.מֵחֲטֹא à peccando,1 Sam.12. 23.Psal.39.2.Item,occurrit Infin.kal, cum Vau loco א tertiæ Radicalis; Pag. ex forma quiescentium Lamed He; Merc. sic,חֲטוֹ peccare; ut cum מִ præf. מֵחֲטוֹ à peccando, Gen.20.6. sicut etiam occurrit in alia forma cum sægol sub ח,pro cateph pathach; ut cum præf. & Aff.בְּחַטֹּאתָה Num.15.28.quum peccaverit,fœm. ubi He scribitur sine mappik; Ita Pag. [qui solus hanc vocem & ejus locum hic describit] Item,in alia forma etiam extat Infin.kal, viz. חֲטֹאת peccare; ut cum ן Aff. in die, חֲטֹאתוֹ peccare eum, i. e. quum peccaverit,Ezech.33.12. in fut.kal, 1.s. אֶחֱטָא peccabo,Psal.119.11. & in 2.s.m. & cum ן conv. תֶּחֱטָא peccabis,Job.5.24.וַתֶּחֱטָא & peccasti,Ezech.28.16. ut & in 3.s.m.fut.kal,יֶחֱטָא peccabit,Lev.4.22..5.23. Num. 16.22. Deut.19.15.1 Sam.2.25..19.4.1 Reg.8.31,46.2 Chron.6.22,36. Eccl.7.20. Sic &,in 3.s. f.תֶּחֱטָא peccabit,Lev.4.2,27..5.1,17,21. Num.15.27.1 Sam.19.5. Ezech.14.12.& in 1.pl.cum ן conv. וְנֶחֱטָא cum peccaverimus,Isa.64.4. & in 2.pl.m. extra pausam cum Scheva, sed, in pausa, cum cametz penult. תֶּחֱטְאוּ peccabitis, Gen.42.22.1 Sam.14.35. תֶּחֱטָאוּ peccabitis. Exod.20. 20.Psal.4.5, Item,in 3.pl.m.fut.kal, יֶחֱטְאוּ peccabunt, 1 Reg.8.33,35,46.2 Chro.6.24,26,36. In piel, חִטֵּא vel חִטָּא, expiavit,mundavit,purgavit à peccato; Av.Bu, Lex. communiter significat,expiare, mundare,purgare; Pag.contrarium תַּמ kal, ut sæpè fit in hac lingua; pro, munditiem,& puritatem ac sanctitatem restituere, compensare

pensare restitutione, repurgare, erratum seu delictum auferre,in pristinum statum reducere; significanter redditur per expiare; per καθαρίζειν videtur in Johanne Evangelista redditum, ubi sanguinem Christi dicit emundare nos ab omni iniquitate; Merc. Occurrit autem, in præt.piel, 3.f.m.cum ו cop.vel conv. sic,וְחִטָּא & mundaverit, Lev.14.52.cui & י est Aff. sic,וְחִטָּאוֹ expurgaverit eum,Num.19.19. Sic & in 2.f.m. præt.piel, cum ו conv.præf. וְחִטַּאתָ & expiabis, purgabis. Exod. 29.36.Ezec.43.20..45.18 & in 3.pl.& cum ו conv.חִטְּאוּ purgarunt,Ezech.43.22.וְחִטְּאוּ & expurgabunt, Ezech. 43.22.in part.piel, f.m.cum ה dem.præf. Lev.6.19.vel, 26.sacerdos הַמְחַטֵּא expians,i.e. expiationis sacrificium offerens; Bu.Lex.In Infin.piel,cum ל & מ præf.לְחַטֵּא ad expurgandum,Lev.14.49.מְחַטֵּא à purgando,Ezech. 43.23.in fut.piel,1.s. אֲחַטֵּא expiabo; Unde, cum ה Aff. אֲחַטְּאֶנָּה, pro quo,cum defectu א, 3.Rad. occurrit sic, אֲחַטֶּנָּה expiabo,luam illud, Gen.31.39. & in 2. s.m.fut.piel,cum י Aff. תְּחַטְּאֵנִי expiato me,Psal.51.9. & in 3.s.m. fut.piel, cum ו conv.cui & ה est Aff. sic, וַיְחַטֵּא & expiavit, Lev.8.15.וַיְחַטְּאֵהוּ & expiavit eo, Lev.9.15.ut &, in 3.pl.fut.piel,cum ו conv.præf.וַיְחַטְּאוּ & expiaverunt,2 Chron.29.24. In Hiphil,rarò est absolutum, sed fere transitivum, facere errare seu aberrare, seducere,abducere, in errorem trahere: Ad Rom.7. ἐξηπάτησε, sunt qui huic putent respondere; q. d. seduxit,à via abduxit me; sed rectius puto תָּשִׁיאֵנִי decepit me; Merc. Occurrit autem, præt. hiph.3. s. m. הֶחְטִיא peccare fecit, ad peccandum induxit, 1 Reg. 14.16..15.26,30..16.27..22.53. 2 Reg.3.3.. 10.29,31.. 13.2,6,11..14.24..15.9,18,23,28.,21.16.. 23.15. Neh. 13.26. & cum ו cop.præf. & ם Aff.וְהֶחֱטִיאָם & peccare fecit eos, 2 Reg.17.21. Item, in 3. pl. præt. hiph. הֶחֱטִיאוּ peccare fecerunt, 1 Reg.16.13. In part.hiph. s.m. מַחֲטִיא peccare faciens, ad peccandum inducens, seducens,&c. Unde in pl.m. מַחֲטִיאִים, & in constr. מַחֲטִיאֵי peccare facientes, Isa.29.21. In Infin. hiph. הַחֲטִיא ad peccandum inducere; pro quo,per Apocopam 3.Rad.א, occurrit, הַחֲטִי peccare facere, Jer.32. 35.& cum ל præf.ad Infin.hiph. plenè,sic, לְהַחֲטִיא ad peccare faciendum, 1 Reg.16.9. pro quo,defectivè,absque ה, nota Infin.hiph. sic occurrit; לַחֲטִיא peccare facere, Eccl.5.5. In fut.hiph.2.s.m. תַּחֲטִיא peccare facies,Deut.24.4.cui & ו conv.est præf. וְתַחֲטִיא & fecisti peccare,1 Reg.16.2. pro quo occurrit defectivè, sine י, jod, sic,וַתַּחֲטֵא idem, 1 Reg.21.22. Item,in 3.s.m. fut. hiph.plenè; sic, יַחֲטִיא peccare faciet, Jud.20.16. sed cum ו conv. defectivè absque jod. וַיַּחֲטֵא & peccare fecit, 2 Reg.21.11.Item,in 3.pl.m. fut.hiph. יַחֲטִיאוּ peccare facient, Exod.23.33. In hithp. הִתְחַטֵּא expiavit sese, purgavit se mundando; Av.ut in 3.s.m fut. hithp. יִתְחַטָּא purgaverit se,Num.19.12,13,20..31.23. In 2. pl.m. extra pausam, cum Scheva, sed in pausa, cum cametz penult. ut seq. תִּתְחַטָּאוּ purgabitis vos, Num. 31. 19. & תִּתְחַטְּאוּ idem, Num. 31. 20. Sic & in 3.pl.m.fut.hithp.in pausa, cum cametz penult. Job. 41.16.(מִמְּשָׁבְרִים à contritionibus) יִתְחַטָּאוּ purgabunt se; Pag.purgant vel purificant se; Bu. quidam à procellis deflectent sese; i.e.aliò sese proripient; Kimchi hoc loco,ab omnibus aliis confractionibus puri erunt, quum subibit recordatio Leviathan; Vide Rad.שָׁבַר ad nomen שֶׁבֶר Merc. Item,cum ו conv. præf. וַיִּתְחַטְּאוּ & purificarunt se,Num. 8.21.Hasce autem hujus verbi conjugationes,viz.piel, & Hithp. Sic explicat Cocc. In piel, חִטֵּא est 1. à reatu liberare; 70.ἁγνίζειν,ἀφαγνίζειν, καθαρίζειν, Psal.51.9. תְּחַטְּאֵנִי expiabis me; 2. luere,Gen.31.39. dilaniatum non attuli tibi, ego אֲחַטְּאֶנָּה (tanquam à חָטָה, pro אֲחַטְּאֶנָּה) luebam illud, quasi meâ culpâ deesset. 3. facere pro peccato, & quasi peccatum facere, Lev.9.15. וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשׁוֹן & faciebat peccatum, i.e. victimam pro peccato, ut prius; 70. ἐκαθάρισεν αὐτὸν, h.e. ἐποίησεν αὐτὸν καθαρισμὸν; 2 Cor. 5. 21. ἁμαρτίαν ἐποίησε. In Hithp. הִתְחַטֵּא purificavit se, Num. 31.19. Sic Job. 41. 16. יִתְחַטָּאוּ religiosa deprecatione & votis,peccata sua expiant; Vi. Jon.12.5,6,7,8,9.ItàCoc.Atq;indè,no.1. חַטָּא m.(proחֵטְא,Bu.Lex.Sed non scribitur חֵטְא,ne accentus transferatur ad ult.liter.Av.) peccatum; ἁμαρτία; erratum, delictum; culpa; reatus; Pag.Bu.Coc.&c.Occurrit autem,חַטָּא peccatum,Lev.19.17..22.9.Num.18. 22,32. Deut.15.9..19.15..21.22..22.26..23.22,23..24. 15. Isa.31.7.Lam.1.8.Hos.12.8. & cum יב præf.וּבְחַטָּאתוֹ & in peccato, Psal.51.7. Item cum י Aff. cui & ב est præf.sic, חַטָּאוֹ peccatum ejus, Lev.24.15. Num.9.13. בְּחַטָּאוֹ in peccato suo, Num.27.3.Deut.24.16. 2 Reg. 14.6. 2 Chron.25.4. Item, cum ם Aff. חַטָּאָם peccatum suum,Lev.20.20. in pl m.חַטָּאִים peccata, Eccl. 10.4. & in forma constr.pl.m. חַטֹּאתֵי peccata,2 Reg.10. 29.Am.9.10. cui ו cop.est præf. וְחַטֹּאתֵי & peccata, Ezech.23.45. Item,cum י_, & in pausa, cum ־, Aff. חַטָּאַי peccata mea,Gen 41.9. חַטָּאָי peccata mea, Isa. 38.17. cui & מ est præf. מֵחַטָּאַי à peccatis meis,Psal.51. 11. Sic &, cum ב & כ præf.& נו Aff. בְּחַטָּאֵינוּ in peccatis nostris, Dan.9.16. כְּחַטֹּאתֵינוּ juxta peccata nostra, Psal.103.10. ut &, cum כֶם & יו Aff. חַטָּאֵיכֶם peccata vestra, Isa.1.18.חַטָּאֵיו peccata sua, Lam.3.39. Dein,2. Hinc, No.fæm. חַטָּאָה idem,peccatum; Occurrit, cum ב præf. בְּחַטָּאָה in peccato, Num. 15. 28. vel in peccato suo, fæm.ut ה, in fine sit absque mappik, pro ה Aff. 3.s.fæm.& sic esset ex præced. masc. חַטָּא, cum ה pro ה, Aff. vel ut alii volunt, est Infin. kal, cum præf.& Aff.ut suprà.Item,3. Hinc etiam No.חַטָּאָה idem; peccatum,delictum; item reatus; & pœna peccati,&c. Occurrit autem, simpl. & cum ו & ה præf. sic, חַטָּאָה peccatum,Isa.5.18.וְחַטָּאָה & peccatum, Exod. 34.7.הַחַטָּאָה peccatum, Am.9.8. Sed occurrit sæpiùs, contractè, mutato ה, f.in ת, sic, חַטָּאת idem, peccatum,delictum, &c.Item oblatio quæ fiebat pro peccato; Pag. Sacrificium pro peccato; Bu.Lex. ut,juxta significationem conjugationis piel, hoc nomine denotetur,vel expiatio; vel piaculum,i.e. Sacrificium quo peccatum expiatur; utrumque per nomen ἁμαρτίας reddit Paulus, ad Rom.8. de peccato damnavit peccatum; ubi prius pro sacrificio expiatorio; alterum pro peccato admisso sumitur; sic 2 ad Cor.5. eum qui non norat peccatum, fecit peccatum, i.e. hostiam pro peccato expiando destinatam; & nè hic simus prolixiores, hujus sacrificii piacularis, totam rationem, & varia genera, & ex quibus animalibus fierent,Vide Lev.c.6.& aliàs in Lev. ubi legas ex quatuor quadrupedum generibus, item ex avibus,quin & ex simila,panibus, & aliis esculentis offerri

ri solitis; Occurrit autem, חַטָּאת, peccatum, sacrificium pro peccato, &c. Gen. 4. 7. Exod. 29. 14, 36. Lev. 4. 24.. 5. 9, 11, 12. Num. 8. 7, 12. Deut. 19. 15. Ezr. 8. 35. Prov. 13. 10.. 14. 34.. 21. 4.. 24. 9. Isa. 30. 1. Ezech. 43. 25.. 45. 22. Mic. 1. 13. &c. in 40. circ. l. & cum ו cop. וְחַטָּאת & peccatum, Ezech. 45. 23. Sed sæpiùs cum ה dem. præf. fic, הַחַטָּאת peccatum, vel oblatio aut sacrificium pro peccato, &c. Lev. 4. 8, 14, 20, 25. &c. ad Ezec. 46. 20. in 40. circ. l. Sic &, cum וְ, בְּ & כְּ præf. וְהַחַטָּאת & peccatum, 2 Chron. 29. 24. Ezech. 40. 39.. 42. 13.. 44. 29. בְּחַטָּאת propter peccatum, Jer. 17. 3. כְּחַטָּאת ſicut peccatum, Lev. 6. 10.. 7. 7.. 14. 13. Ezech. 45. 25. ut & cum לְ præf. לְחַטָּאת in peccatum, vel in oblationem pro peccato, Lev. 4. 3, 14, 32, 33. &c. ad Prov. 10. 16. Ezech. 43. 19, 22. in 40. circ. l. Sic etiam, cum לְ & וְלְ præf. לְחַטָּאת in peccatum, Lev. 5. 8. וְלְחַטָּאת & in pecc. Lev. 7. 37. in forma conſtr. eſt, חַטַּאת peccatum, Exod. 30. 16. Lev. 4. 21. Num. 29. 11. 1 Sam. 2. 17.. 15. 23. Pſal. 59. 13. Jer. 17. 1. Hoſ. 4. 8.. 10. 8. Mic. 6. 7. Zach. 14. 19. cui ו, לְ, & מִ ſunt præf. וְחַטַּאת & peccatum, Pſal. 109. 14. Dan. 9. 20. Zach. 14. 19. לְחַטַּאת peccato, 1 Reg. 8. 34, 36.. 13. 34. 2 Chron. 6. 25, 27. Zach. 13. 1. מֵחַטַּאת à peccato, Lam. 4. 6. Item, cum Aff. ſæpe occurrit, ut cum י Aff. חַטָּאתִי peccatum meum, Gen. 31. 36. Exod. 10. 17. 1 Sam. 15. 25.. 20. 1. 1 Reg. 18. 9. Job. 14. 16. Pſal. 32. 5.. 38. 4.. 59. 4. Dan. 9. 20. cui ו, לְ, & מִ ſunt præf. וְחַטָּאתִי & peccatum meum, Job. 13. 23. Pſal. 51. 5. וּלְחַטָּאתִי & in peccatum meum, Job. 10. 6. מֵחַטָּאתִי à peccato meo, Job. 35. 3. Pſal. 38. 19. Prov. 20. 9. וּמֵחַטָּאתִי & à peccato meo, Pſal. 51. 4. Sic & cum נוּ Aff. cui & וְ eſt præf. וְחַטָּאתֵנוּ peccatum noſtrum, Jer. 16. 10. וּלְחַטָּאתֵנוּ & peccato noſtro, Exod. 34. 9. & cum הָ Aff. cui ו eſt præf. חַטָּאתָהּ peccatum tuum, Lev. 9. 7. 2 Sam. 12. 13. וְחַטָּאתָהּ & peccatum tuum, Iſa. 6. 7. Sic &, cum כֶם Aff. חַטַּאתְכֶם peccatum veſtrum, Exod. 32. 30. Num. 32. 23. Deut. 9. 18, 21. Item, cum וֹ, Aff. חַטָּאתוֹ peccat. ejus, Lev. 4. 3, 23, 28, 35.. 5. 6, 13.. 19. 22. Num. 6. 16. Deut. 9. 27. 2 Chro. 33. 19. Job. 34. 37. Prov. 5. 22. Iſa. 27. 9. Ezech. 44. 27. Hoſ. 13. 12. Mic. 3. 8. cui &, בְּ, וּבְ & מִ ſunt præf. וְחַטָּאתוֹ & peccat. ejus, 2 Reg. 21. 17. בְּחַטָּאתוֹ in peccato ſuo, Ezech. 3. 19. וּבְחַטָּאתוֹ & in peccato ſuo, 1 Reg. 15. 26.. 16. 19, 26. Ezech. 18. 24. מֵחַטָּאתוֹ à peccato ejus, Lev. 4. 26.. 5. 6, 10.. 19. 22. 2 Reg. 21. 16. Ezech. 33. 14. & cum ם, Aff. חַטַּאתָם peccat. ipſor. Exod. 32. 32, 34. Lev. 10. 19. Num. 5. 7.. 18. 9. Pſal. 85. 3. cui ו, לְ, וְ & מִ ſunt præf. וְחַטַּאתָם & peccat. ipſorum, Gen. 18. 20.. 50. 17. Num. 15. 25. Neh. 3. 36. Iſa. 3. 9. Jer. 16. 18.. 18. 23. לְחַטַּאתָם peccato ipſor. 2 Chron. 7. 14. וּלְחַטַּאתָם & peccato ipſorum, Jer. 31. 34.. 36. 3. וּמֵחַטַּאתָם & à peccato ipſorum, 1 Reg. 5. 35. 2 Chron. 6. 26. In pl. fæm. eſt, חַטָּאוֹת peccata, 2 Reg. 12. 17. Dan. 9. 24. cui ו & וְלְ ſunt præf. וְחַטָּאוֹת & peccata. Job. 13. 23. וְלַחַטָּאוֹת & ad peccata, Neh. 10. 34. in pl fæm. Conſtr. eſt cum cholem, vel Vau cholem, ſic, חַטְאוֹת vel, חַטָּאוֹת peccata, Num. 8. 6. 1 Reg. 14. 16.. 15. 3, 30.. 16. 13. 2 Reg. 10. 31.. 13. 2, 11.. 14. 24.. 15. 18, 28.. 17. 22. Neh. 1. 6. Pſal. 25. 7. Jer. 50. 20. Ezech. 18. 14. cui ו, וְ, בְּ, וּבְ & מִ ſunt præf. וְחַטְאוֹת & peccata, 1 Reg. 16. 13. בְּחַטְאוֹת in peccatis, 1 Reg. 16. 31. 2 Reg. 3. 3.. 24. 3. וּבְחַטְאוֹת & in peccatis, Mic. 1. 5. מֵחַטְאוֹת à peccatis, 2 Reg. 13. 6.. 15. 9, 23. Lam. 4. 13. Item, cum Aff. יו, יך, (cui ו & בְּ ſunt præf.) יְךָ, (cui ו cop. eſt præf.) וְיךָ vel in pauſa וְיָךְ (& cum בְּ præf.) & יְכֶם, cui & ו, כְּ ſunt præf. prout ſequuntur, חַטְאוֹתַי peccata mea, Pſal. 25. 18. חַטְאוֹתֵינוּ peccata noſtra, 1 Sam. 12. 19. 2 Chron. 28. 13. Pſal. 79. 9. וְחַטְאוֹתֵינוּ & peccata noſtra, Iſa. 59. 12. Ezec. 33. 10. בְּחַטְאוֹתֵינוּ propter peccata noſtra, Neh. 9. 37. חַטְאוֹתַיִךְ peccata tua, Iſa. 44. 22. Jer. 15. 13. Mich. 6. 13. וְחַטְאוֹתַיִךְ & peccata tua, Iſa. 43. 25. חַטְאָתֵךְ peccata tua, Jer. 30. 15. Ezech. 16. 51. חַטְאָתֵךְ peccata tua, Jer. 30. 14. Lam. 4. 22. בְּחַטְאָתֵךְ propter peccata tua, Ezech. 16. 52. חַטְאֵיכֶם peccata veſtra, Lev. 16. 30.. 26. 18, 24, 28. Ezech. 21. 29. Am. 5. 12. וְחַטְאוֹתֵיכֶם & peccata veſtra, Iſa. 59. 2. Jer. 5. 28. כְּחַטְאתֵיכֶם juxta peccata veſtra, Lev. 26. 21. וּלְחַטְאוֹתֵיכֶם & peccata veſtra, Joſ. 24. 19. Item, cum יו, vel, pro eo, ſine jod, וֹ, Aff. ſic, חַטְאָתוֹ vel חַטְאָתָיו peccata ſua, 1 Reg. 16. 19. Ezech. 18. 21.. 33. 17. ut &, cum יהָ Aff. חַטְאוֹתֶיהָ peccatis ſuis, Iſa. 40. 2. & cum ם, Aff. cui & בְּ eſt præf. חַטְאָתָם peccata eorum vel ſua, Lev. 16. 16, 21, 34. Num. 16. 26. Iſa. 58. 1. Jer. 14. 10. Hoſ. 8. 13.. 9. 9. Mic. 7. 19. בְּחַטְאָתָם peccatis ſuis, 1 Reg. 14. 22.. 16. 2. Denique cum יהֶם Aff. חַטְאתֵיהֶם peccata ſua, Neh. 9. 2. Item, 4. Hinc etiam No. חֲטָאָה f. idem cum præced. peccatum, vel oblatio pro peccato, &c. Occurrit ſimpl. & cum ו & בְּ præf. ut ſeq. חֲטָאָה peccatum, Gen. 20. 9. Exod. 32. 21, 30, 31. 2 Reg. 17. 21. Pſal. 32. 1. וְחֲטָאָה & peccatum, Pſal. 40. 7. לַחֲטָאָה peccato, Pſal. 109. 7. Denique, 5. Inde etiam Nomen Toar, חֲטָא m. peccator, Pag. In plurali tantum reperitur; quidam vertunt erronem; quod nomen, Latinè, anguſtius eſt; nam hoc nomen habitum ſignificat; quaſi, peccato, ſeu delicto deditum hominem dicas; reus aliquando, vel culpandus, ſeu qui in culpa eſt, reddi poteſt; Errabundus, vir; Hebraicæ non exprimit, quia eum ſignificat qui ſponte errat, aut delinquit, non caſu, aut per imprudentiam, non incommodè, peccaminoſum, ſceleroſum, aut ſceleratum reddas; Merc. In pl. m. חֲטָאִים peccatores, Pag. Bu. &c. ἁμαρτωλοί, peccatores, qui Deum non quærunt, & Deo rei ſunt, qui nihil niſi peccant; Coc. Occurrit autem, חַטָּאִים peccatores, Num. 1. 21.. 32. 14. Pſal. 1. 1.. 25. 8. 26. 9.. 104. 38. Prov. 1. 10.. 13. 21. Iſa. 33. 14. & cum ו, הָ & בְּ præf. וְחַטָּאִים & peccatores, Gen. 13. 13. Pſal. 1. 5.. 51. 15. Iſa. 1. 28. הַחַטָּאִים peccatores, Num. 17. 3. 1 Sam. 15. 18. בְּחַטָּאִים in peccatores, Prov. 23. 16. in forma pl. m. Conſtr. חַטָּאֵי peccatores; Occurrit cum ו cop. præf. & הָ Aff. ſic, וְחַטָּאֶיהָ & peccatores ejus, Iſa. 13. 9. Præcedentia hæc nomina, ſic explicantur à Coc. חֲטָאָה, חַטָּאָה & חַטָּאת, (quorum poſtremum maſculinè ponitur, Gen. 4. 7.) peccatum, eſt i. malum, quod hominem reum facit; nempe, cùm actus malus; tum inclinatum eſſe ad malum; ſive talem eſſe, ut ſi quid agas, pecces; Gen. 4. 7. חַטָּאת רֹבֵץ peccatum cubat (i. e. pœna peccati per Metonymiam; Bu. Lex.) ad foras; h. e. inſidiatur tibi, adjacet, tibi adblanditur; actus vitioſus comparatur hoſti inſidianti & adblandienti; quo ſignificatur, hominem talem eſſe, ut poſſit decipi ad peccandum, quippe, qui peccatum non oderit; Item, emphaticè, peccata Gentilium, quibus abnegabant Deum, Dan. 9. 24. Dein, 2. Reatus, Pſ. 109. 7. oratio, ſeu defenſio ejus ſit לַחֲטָאָה in peccatum; ſive faciat eum reum; Et 3. Piamen; h. e. paſſio propter peccatum, Num. 32. 23. יִרְעוּ חַטַּאתְכֶם & cognoſce-

tis

tis peccatum veſtrum, h.e. pœnam, quod vos inveniet; & Zach.14.9. זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרַיִם, hoc erit peccatum Ægypti, i.e. pœna; Item, 4. quod pro peccato offertur, Mich.6.7. dabo fructum ventris mei, peccatum animæ meæ? ibi חַטַּאת נַפְשִׁי & פִּשְׁעִי parallele ponuntur; ſignificatur id quod datur ad defectionis abolitionem, & pro peccato, quod animam ream facit; ſic, Pſal 40.7. Holocauſtum וְחַטָּאָה & peccatum (περὶ ἁμαρτίας) non petiviſti, Exod.29.14. חַטַּאת הוּא peccatum eſt; ſacrificium pro peccato; (ſic, Ex.30.10. מִדַּם חַטַּאת, è ſanguine peccati, i.e. ſacrificii pro peccato; Bu.Lex.) Unde, 2 Cor.5.21. pro nobis peccatum fecit; h.e. ἁμαρτίαν περὶ ἁμαρτίας, Rom.8.3. collato Hebr.10.6. οὐκ ἐπὶ ὁλοκαυτώμασιν καὶ περὶ ἁμαρτίας; ad ſerenda multorum peccata, Hebr.9.28. In ſacris diſtinguuntur חַטָּאָה, עָוֹן, פֶּשַׁע, peccatum, pravitas, defectio: vide Exod.34.7. Omne quod non eſt rectum, eſt עָוֹן; &, פֶּשַׁע eſt, ubi Lex & dominium Dei negligitur, חַטָּאָה autem, eſt diſceſſio à via, & oblivio Dei; Unde Job.34.37. adderet עַל חַטָּאתוֹ פִּשְׁעוֹ ad peccatum ſuum defectionem; q.d. non contentus aberraſſe, etiam rejiceret legem Dei, &c. Hæc ex Cocc.

Rad.41. חָטַב eſt cædere ligna; Coc. cecidit ligna; ſecuit, diſſecuit, ſuccidit, diſcidit; & dicitur tantum de ſectione aut cæſione lignorum; Av. nam de lignis propriè dicitur, ut, חָצַב de lapidibus; Merc. Bu. Occurrit in part. ben. kal, f. maſc. חוֹטֵב, ξυλόκοπος; cædens ligna; ut cum מִ præf. מְחוֹטֵב à cædente, Deut. 29.11. in pl.m.cum לַ præf. לַחוֹטְבִים cæſoribus, 2 Chr. 2.10. &, in forma Conſtr.pl.m. חוֹטְבֵי cæſores, Joſ.9.21, 27. cui וְ & לְ ſunt præf. וְחוֹטְבֵי & cæſores, Joſ.9.23. לְחוֹטְבֵי ſicut cæſores, Jer.46.22. Item, in part.pahul kal, חָשׁוּב exciſus; & in fæm. חֲשׁוּבָה, exciſa; Unde, in pl.fæm. part.pahul, cum kibbutz pro ſchurek, ſic extat, Prov.7.16. Ornamentis ornavi lectum meum, חֲשֻׁבוֹת אֵשׁוֹן elevata (ſunt, ut habet Kimchi, i.e. in morem angulorum exciſorum, q.d. altis, & elevatis; Merc. Cev.) ſune Ægyptio; vel, ornamentis ornavi lectum meum, cujus vectes ſunt חֲשֻׁבוֹת exciſi, aut inciſi, & aptati ſeu adornati ſcalpello, atque circino, aliiſque id genus Inſtrumentis, quibus lecti adornantur; Pag. & Cev. Et quidem ego, verbum excidendi, à lignis aut lapidibus, ad ſtragula vel tapetes lecti tranſlatum puto, ut deſcribatur lectus tapetibus ornatus, interciſis & interſectis ſune Ægyptio, qui erat pretioſus, forſan Byſſinus; vel, fortaſſe חֲשׁוּבוֹת abſolute legendum, non ut cum tapetibus jungatur; q.d. interſectis, i.e. interſectionibus, & variegationibus funis Ægypti; d' entretailleures, Gallicè; Merc. exciſa, vel exciſionibus; Bu.Conc. exciſorum, ſegmentorum ſpondam; id eſt, ſegmentatam, teſſellatam, affabrè & artificioſè exciſam & exſculptam, juxta Kimchi; Bu.Lex.exciſionibus lodicis; Av. in Infin.kal, חָשׁוֹב cædere; Unde, cum לַ præf. לַחְשׁוֹב ad cædendum, Deut.19.5. ſic in fut. kal, יַחְשׁוֹב, vel ſine Vau, cædet; Unde in 3.pl.m. fut.kal; יַחְשְׁבוּ cædent, Ezech.39.10. In piel, חִשֵּׁב, excidit; & in pual חֻשַּׁב, exciſus fuit; Unde, in part. pual, מְחֻשָּׁבָה, f. מְחֻשָּׁבִים, exciſus, -ſa; & i1 pl.m. exciſi, Unde pl.fæm. Pſal.144.12. (כַּוְיוֹרֵת, ſicut anguli, i.e. antarii lapides) מְחֻשָּׁבוֹת exciſi; Bu. inciſi, inſtar palatii; ædificantur enim ſeu fiunt anguli palatii, ſive domus, è lapidibus inciſis, & probè dolatis; Pag. ex R.D. tametſi totum palatium ex rudibus lapidibus extruatur; comparantur ergo puellæ electæ, & teretis, æqualiſque ſtaturæ hujuſcemodi angulis, qui videntur veluti uno ſolido lapide exſtructi; ità ut videantur omnes lapides angulorum, præ æquali exciſione ſui, ac ſi eſſent unus lapis; Kimchi hunc locum affert ad declarationem ſuperioris, ex Prov.7.16. Merc. Cev. ut angulares lapides politi; 70. πεπλεγμένοις; Kimchi exaſciatus; monet, angulos ex lapidibus lævigatis, & bene compoſitis, fieri, ut videantur unus lapis; Coc. [חִטָּה triticum, vide in חָנַט.]

Rad. 42. חָטַם, eſt prolongare iram; à חוֹטֶם (apud doctores uſitato, Merc.) quod eſt naſus; furor, & ira, ſic appellata quòd in naſo conſpiciatur, ſicut dictum eſt de אַף, quod eſt naſus & ira; Atque ſic exponit R.D. illud, Iſa.48.9. propter nomen meum prolongabo אַפִּי furorem meum; & propter laudem meam, אֶחֳטָם־לָךְ (1. ſing. fut, kal,) prolongabo iram tibi, ut non ſuccidam te; Pag. Alii, cohibebo viz. iram meam tibi, i.e. in bonum tuum; & huc quidam reducunt חוֹמֶט, animalculum limacem, quòd ſe intra domum ſuam contineat; literarum metatheſi; Vide ſuo loco; ſed ab חוֹטֶם nari, voce Rabbinicâ, rectius deflectitur hoc verbum; Merc. [vel potiùs ei eſt affine, & ab eo derivatur vox Rabbinica;] Hieron. laude mea infrænabo te; Pag. חָטַם diſtulit, protraxit, prolongavit; Unde fut. kal, 3.ſ.m. יֶחְטֹם־לָךְ prolongabit, & in 1. ſing. אֶחֳטָם־לָךְ differam tibi, ſcil. furorem meum; Iſa.48.9. ut Kimchi & Ab. Ezra explicant; ut idem ſit quod אַאֲרִיךְ in præcedenti verſus membro; R. Sal. Iarchi exp. nares meas obſtruam vel obthurabo tibi, ne ſcil. egrediatur fumus iræ meæ; deducit à חוֹטֶם, quod Rabbinis eſt naſus, nares, iræ; ut אַף Hebraicè; quidam obſignabo; i.e. concludam, neque exſeram iram meam propter laudem meam; quaſi idem ſit quod חָתַם obſignare; &c. id vide; Bu. Lex. exponunt per חוֹטֶם idem cum אַף, & explicant per, אַרִיךְ אַף prolongare iram; Videtur rectè exponi, continebo me; q. d. naſum continebo, ne ex eo exiret ſpiritus & vapor igneus, qui eos conſumeret; confer Iſa.65.5. hi ſunt fumus in naſo meo; Coc. חָטַם reconditus fuit in ſecretiorem locum, repoſitus eſt, abſconditus eſt; cogn. cum חָתַם obſignavit ſigillo, & אָטַם obturavit aures, & טָמַן recondidit; Hinc ταμιεύω, ſepono, recondo; ταμεῖον conditorium, locus in quo aliquid reconditur; &c. occurrit ſemel tantùm, loco citato in Iſa. אֶחֳטָם־לָךְ recondar tibi; i.e. tibi, in bonum tuum abſcondar, & cohibebor, ne exſcindam te; 70. ἐπάξω; Av.

Rad. 43. חָטַף eſt rapere, diripere; i. e. vi aliquid tollere & feſtinanter, ut R. D. inquit; Pag. ἁρπάζειν; eſt vi capere, ſive abſque injuria, ſive cum ea; Mat.11. 12. βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν; Kimchi explicat, per לָקַחַת הַדָּבָר בְּכֹחַ וּבְמְהִירוּת capere rem vi & celeriter; Coc. חָטַף rapuit celeriter, abripuit, diripuit; corripuit vi quadam; idem quod חָתַף, Av. Occurrit autem in præt. kal, 2. pl. m. חֲטַפְתֶּם rapuiſtis; cui וְ conv. eſt præf. ſic, וַחֲטַפְתֶּם & rapietis, Jud.21.21. & in

Infin

Infin kal, חָשׁוֹף rapere, rapiendo; Unde cum ל præf. לַחְשׁוֹף ad rapiendum, Pſal. 10.9. Item, in fut. kal, 3.ſ.m. יַחְשׁוֹף rapiet, Pſal. 10.9.

Rad. 44. חוֹשֶׁר, m. Nomen Radicale; virga; Pag. Bu. Coc. 70. ῥάβδος, βακτηρία; Kimchi, מַטֶּה; Coc. Virgula; baculus; Merc. Bu. Nam Targum, Exod. 4.2. pro Hebr. מַטֶּה virga; habet חוּטְרָא; Pag. Occurrit autem, Prov. 14.3. In ore ſtulti, חוֹשֶׁר virga ſuperbiæ; quia viz. loquitur magna & ſuperba adverſus homines; ut R. D. inquit; Pag. linguâ, ſcil. eos ut baculo percutiens, qui in eum tandem retorquetur, ut ſibi ipſe ſuâ Linguâ noceat; utrumque enim in eâ ſententiâ innui poteſt; Merc. Sic R. Jonah exp. propter verba quæ loquitur ſtultus, veniet ſuper eum virga ſuperbiæ; i.e. cædetur magnis plagis ob verba ſua; Pag. Sermo ſtulti eſt, ut virga percutiens, plenus faſtu, & ſuperbiâ; Coc. Item, Iſa. 11.1. Exibit חוֹשֶׁר virga ex ſtipite Jeſſæ; i. e. Ramus, qui ſit ſceptrum, ſive habens regnum & poteſtatem, ex ſemine Jeſſæ prodibit; Coc.

Rad. 45. חִיֵּב, in piel, reum fecit, accuſavit, condemnavit ſontem, obnoxium reddidit; ſemel invenitur, viz. Dan. 1.v.10. in 2 pl.m. prær. piel, cum ו conv. præf. ſic, וְחִיַּבְתֶּם & condemnabitis caput meum, &c. eſt cogn. cum חוֹב, debitor; de quo ſuprà; ita Av. qui hanc facit peculiarem radicem; cùm reliqui reducant ad חוּב, ibi vide. [חִידָה Ænigma, problema; vide ſupra in Rad. חור.]

Rad. 46. חָיָה vel cum duplici jod, חָיַי duo ſignificata habet, viz. 1. eſt vivere; ζῆν; Pag. Bu. Coc. &c. Sed Verbum חָיַי admodum eſt irregulare, ex quo non reperitur niſi præteritum tantùm in hâc forma, & in nomine Toar, quod eſt loco participii præſentis; Merc. & quæ ſunt in hac forma, poſſunt eſſe ex forma חָיָה; ut R. D. & R. Jehudah inquiunt; Pag. חָיַי vixit, potius eſt vita naturali; & per metaph. ſanus fuit, convaluit; idem eſt cum חָיָה & affinitate alludit ad חָיָה pateſecit, illuſtravit, nam res obſcura ſi in lucem producitur, ad vitam revocata dici ſolet; uſurpatur autem hac forma, חָיַי tantùm defective, ad formam סַב, contractè, ſic; חַי vixit; & non invenitur niſi in tertia præt. ſing. & in præſenti; Av. ut Gen. 2.12 & Arphaxad חַי, vixit; & 5.v.5. & fuerunt omnes dies Adam quibus חַי, vixit; ſic cum ו conv. præf. Gen. 3.22. & comedat וְחַי atque vivat in æternum; ſic Lev. 18.5. וְחַי & vivet in iis; & in pauſa, cum camets in ultima ſic, וָחַי & vivet; Exod. 33.20. Illud autem, Lev. 25.16. וְחַי & vivet frater tuus tecum; eſt præt. ex hac Rad. חָיַי, inquit R. D. ad formam פָּעַל, pahel, i. e. juxta formam præter. kal ſecundam, (cum tzeri in ult. ut יָרֵא timuit, ſic, חָיֵי, & contractè חַי vixit; &c.) Merc. Et, in 3. ſing. fæm. præt. kal, cum ו conv. præf. ſic, Exod. 1.16. & ſi filia, i.e. fæmina, eſt, וָחָיָה & vivet, ſive vivat; & ſecundum Normam, debuerat dageſſari, inquit R. D. ob defectum viz. alterius jod; Pag. (ad formam ſcil. סָבָה) participium, ſive No. participiale חַי, Iſa. 38.19. & in pauſa חָי, vivens, Gen. 45.3. & חַיִּים pl.m. viventes; &c. Vide infra inter Nomina; formæ namque hæ & ſimiles, hujus verbi & nominis, eædem ſunt; ut quoad ſignificata, vivit, vivens eſt, ſeu vivus eſt, idem valent; & abſolutè, interdum nomine חַי vivi, vel viventis, Deum intelligunt; ut in nomine loci, Gen. 16. 14. בְּאֵר לַחַי רֹאִי, puteus viventis videntis me, quod ſenſus ſatis oſtendit, Merc. Hæc autem, & alia ab his deducta, ut חַיִּים vitæ, &c. licet Pag. & Av. locent ſub peculiari radice חַיֵּי; plerique tamen locant ſub Rad. חָיָה, quam eandem ſtatuunt radicem cum חָיַי; quæ etiam ſignificat, vivere; Pag. Bu. &c. actiones vitales exercere, & vitæ commodis frui; interdum convaleſcere; item, reviviſcere; valere, ſalvum eſſe & incolumem, ut &, latinè, vivere; Merc. חָיָה vixit; revixit, revaluit; Bu. Lex. Viguit, naturalem habuit vigorem vitæ, & metaphoricè, convaluit, revaluit; ſanus fuit; qui enim convaleſcunt ex gravi morbo, videntur reviviſcere; חַיֵּי idem valet, & utrumque affinitate alludit ad חָיָה illuſtravit; nam res illuſtrata videtur vitæ reſtituta; non multum differt ab הָיָה, fuit; nam quemadmodum habet aſpirationem duriorem, ità quoque ſignificationem vegetiorem; non enim tantùm ſignificat aliquid ſimpliciter eſſe; ſed & vegetare, vivere in ſuo eſſe; &c. Av. vivere dicitur, quod habet ἐνέργειαν, in ſeſe, ſive vivat ut ſpiritus, ſive, ut animal, aut planta; ſpiritus autem vivit actione mentis, intelligendo & volendo, ſive cogitando; ſed in hac vita (intellectuali ſcil.) poteſt etiam eſſe mors; Nam non cogitare vera & recta, neque ea amare cum oblectatione perpetua, ſed vel cum fruſtratione vel cum pudore & pœnitudine, mors eſt; vera vita ſpiritualis, eſt amare verum & bonum, & in eo deliciari; quod cum fit, non in αἰνίγματι, aut umbra, ſed in fatietate conſummata vita eſt; 1 Cor. 13.12. Act. 17.28. In ipſo, vivimus, ut homines; movemur, ut animalia; & ſumus, ut res; in ipſo deliciamur, agimus, ſubſiſtimus; Vivere dicitur, pro vitam retinere; Exod. 1.16. Num. 4.19. Jer. 21.9. Gen. 42.18. Deut. 8.3. Zach. 13.3. vita æterna notatur, Lev. 18.5. quæ qui facit homo, vivit in iis; וָחַי pro וְחָיָה; h.e. non moritur, neque damnatur, aut in judicium venit; ſed amorem & lætitiam, quam habet faciendo ea, habebit in æternum, non perdet; quia autem lætitia amantis in obedientia, eſt in quæſtione, & in ſpe; ſi lætitia hæc non perit, etiam aliquando ad ſatietatem & poſſeſſionem ac fruitionem boni quæſiti (ſine cujus quæſtione, amor eſt concupiſcentia non charitas) proficit; Chaldæus vertit; צַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֵי בְהוֹן חַיֵּי עָלְמָא. Hab. 2. 4. וְיִחְיֶה juſtus in fide ejus vivet; qui in fide vivit, vivit virtute doni juſtitiæ, quam fides accipit, & virtute ejus, in quem credit, ut cauſam ſalutis; confer Joel. 2. 32. & Joh. 5.24. Opponitur vitæ, non ſolùm mors, ſed & morbus, qui eſt gradus ad mortem. Pro חָיָה dicitur & חַי, vixit, Gen. 3.22..5.5. Exod. 33.20. Num. 21.10. Ezec. 47.9. & חַי, Lev. 25.36. at verſu 35. חָיָה fæminine, Exod. 1.16. וָחָיָה & vivet, filia nempe. Hæc, fuſè, ex Coc. Occurrit autem hoc verbum ordine Concordantiali, prout ſequitur; in 3.ſ.m. præt. kal; חָיָה vixit, Eccl. 6.6. & cum ו conv. præf. וְחָיָה & vivet, Neh. 9.29. Eſth. 4.11. Jer. 21.9..38.2. Ezech. 18.23..33.11. ut & cum ו conv. fæminine, quoad ſignificationem, licet ſit, terminatione, forma maſc. vel eſt 3.ſ.fæm. à חַיֵּי contractè חַי, abſque dageſch, pro חָיָה, ſic, וָחָיָה & vivet, Exod. 1.16. Item, regulariter, ab hoc verbo, in 3.ſ.fæm. cum ו conv. וְחַיְתָה & vivat, Gen. 12.13. Jer. 38.17. ut &, in 2.ſ.m. cum ו conv. Deut. 30.16. וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ & vivas, & creſcas,

cas, vel augearis; qua phrasi Judæi uti solent, in fine suarum epistolarum, pro eo quod nos dicimus vive & vale; Bu.Lex. quod occurrit etiam defectivè, absque altero jod, & cum ה, parag.sic, וְחָיָתָה & vivas, Jer. 38.17. in 3.pl.præt.kal, חָיוּ vixerunt, Num.14.38. cui & ו conv.est præf. וְיָחְיוּ & vivent, Num.4.19. Zach.10.8. & in 2.pl. m. חֲיִיתֶם vixistis; sed cum Vau conv. est ו, cum chirek, pro scheva, sub Vau, ob sequens scheva, sic, וַחֲיִיתֶם & vivetis, Ezech.37.5,6,14. In Infin. kal, חָיֹה vivendo, 2 Reg.8.10,14. Ezech.18.9,17,21.. 19. 18..33 13. & in alia forma, cum Vau cholem, absque ה, sic, וְחָיוֹ vivendo, Ezech.3.21..18.28..33.16. ut & in alia forma, in וּת, sic, חָיוּת vivere; Occurrit cum præf. ל (cum chirek pro scheva, sub Lamed, ob sequens scheva,) sic, לְחִיוֹת ad vivendum, Ezech.33. 12. quæ forma Infin. in וּת, occurrit etiam, cum ם, sic, עַד usque ad, חֲיוֹתָם vivere eos, Jos.5.8. i.e. donec vixissent ipsi; Pag. h.e. donec sanarentur post circumcisionem; Merc. in Imper. kal; s.m. חֲיֵה vel חֱיֵה vive; Unde, cum ו cop. (pro ו, ob sequens scheva) pro & vives; sic occurrit, וְחֱיֵה & vive, Gen.20.7. Prov.4.4..7.2. ut &, in pl.m. cum ו cop. (pro ו, ob seq. etiam scheva) pro & vivetis, sic extat; וִחְיוּ & vivite, Gen.42.18.2 Reg.18.32. Prov.9.6. Jer.27.11,16. Ezech.18.32. Am.5.4,7. sic & in Imper. s.fæm.est, חֲיִי vive, Ezech.16.6. In fut.kal, 1.s. אֶחְיֶה, vel contractè, אֶחְיֶה vivam; & cum ו cop. & ה præf. sic, וְאֶחְיֶה vivam, 2 Reg.1.2. Job.7.16. Ps.118.17.. 119.17. וְאֶחְיֶה Ps.119.77,116,144. הַאֶחְיֶה num vivam? 2 Reg.8.8,9. ut & in 2.s.m. & f. תִּחְיֶה vives, Gen.27.40. Deut.16.20..30.19.2 Reg.8.10,14..20.1. Isa.38.1. Zach. 13.3. תִּחְיִי vivetis, 2 Reg.4.7. Sic &, in 3.s.m. fut. kal, יִחְיֶה vivet, Gen. 17.18.. 31.32. Exod.19.13. Num. 24.23. Deut.8.3.2 Sam.1.10.2 Reg.10.19. Neh.2.6. Psal. 89.48. Prov.15.27. Eccl.6.3..11.8. Ezech.3.20..18.8, 13,17,19,21,22..33.13,15,16,19..46.9. Hab.2.4. cui ה Interrog.est præf. הֲיִחְיֶה num reviviscet? Job. 14. 14. Item, pro יִחְיֶה, per Apocopen tertiæ Rad. ה, sæpe sic occurrit; יְחִי vivat, Deut.33.6. 1 Sam.10.25.2 Sam. 16.16. 1 Reg.1.25,31,34,39. 2 Reg.11.12.2 Chron.23. 11. Psal.22.27. & cum ו cop. (utroque scheva, sub ו, & י, contracto in chirek; sic occurrit, וְיִחְי & vivat, Psal. 49.10..69.33..72.15. & cum ו cop. ante sægol ob pausam, sub jod; sic, וְיֶחִי & vivat, Isa. 38. 21. ut & cum ו conv. ante scheva sub jod, sic, וַיְחִי & vixit, Gen.5.3..11. 18. &c. in his duob. cap. circiter 30. vicibus; ut & in 2 Reg.13.21..14.17. 2 Chron.25.25. Job.42.17. Isa.38. 9. & in pausa, cum sægol sub jod, sic, וַיֶּחִי & vixit, revixit, Deut.4.33..5.26. Jud.15.19. 1 Reg.17.22.2 Reg. 20.7. sic & in 3.s.fæm.fut. kal תִּחְיֶה vivet, Jos.6. 17. & occurrit etiam, cum eadem Apocope 3. Rad. ה, sic, תְּחִי vivet, 1 Reg.20.32. Psal.119.175. cui ו cop. & ו conv. sunt præf. וְתִחְי & vivat, Gen.19.20. Isa.55.3. Jer. 38.20. וַתְּחִי & revixit, Gen.45.27. Item, in 1.pl.m.fut. kal, plenè; נִחְיֶה vivemus, 2 Reg.7.4. Lam.4.20. Ezech. 33.10. cui ו cop.est præf. וְנִחְיֶה & vivemus, Gen.42.2.. 43.8..47.19. Neh.5.2. Hos.6.3. & in 2.pl. m. תִּחְיוּ vivetis, Deut.4.1. Jer.35.7. Am.5.14. cui Nun Parag. additur, in fine, תִּחְיוּן vivetis, Deut.5.33..8.1. Item, in 3.pl.m. fut.kal; יִחְיוּ vivent, Jos.9.21. Job.21.3. Isa.26.14,19.. 38.16. Ezech.20 28. Zach.1.5. cui ו cop. & ו conv.sunt præf. וְיִחְיוּ & vivant, Ezech.37.9. וַיִּחְיוּ & vixer. Ezech. 37.10. ut & in 3.pl.fæm. תִּחְיֶנָה vivent, Ezech.13.19. cui ה Interrog.est præf. הֲתִחְיֶנָה an vivent? Ezech. 37.3. In piel, חִיָּה, est ζωοποιεῖν, vivum facere, seu vitâ donare. Eccl.7.12. Sapientia תְּחַיֶּה בְּעָלֶיהָ vivificat eum, qui eam habet; confer 1 Tim.6.13. τῷ ζωοποιοῦντι τὰ πάντα, qui omnia vivificat; Item, in vita servare, Exod.1.17,18. Coc.piel, חִיָּה vivificavit, in vita conservavit; & metaphoricè, reparavit; Av.vivere fecit, vel sivit; vitæ restituit; vivum reservavit; Merc.Bu. & per.Metaph.restauravit; Bu.Lex. Occurrit autem, in 3.s.m. præt.piel, Psal.22.30. & animam suam non חִיָּה in vita conservavit; Bu. Lex. vivificavit; Conc.Pag. vivificat; vulgò, animas suas non detrectant profundere; Coc. in 3.s.f. præt.piel, חִיָּתָה vivificavit, f. Unde, cum נִי, Aff. חִיִּתְנִי vivificat me, Psal.119. 50. Sic, in 2.s.m. חִיִּיתָ, vivificasti; unde cum נִי, vel, in pausa, נִי Aff. sic occurrit, חִיִּיתַנִי vel נִי vivificasti me, Psal.30.4..119.93. in 3.pl præt.piel, חִיּוּ in vita conservarunt, Jud.21.14. & in 2.pl.m.cum ה Interrog.præf. sic, הֲחִיִּיתֶם an in vita conservastis? Num.31.15. in part. piel, s.m. מְחַיֶּה vivificans, Neh.9.6. cui ו cop.est præf. וּמְחַיֶּה & vivific. 1 Sam.2.6. In Infin.piel, חַיּוֹת vivificare, vivificando, &c. Occurrit, cum ל & וּל præf. sic, לְחַיּוֹת ad conservandum in vita, Gen.7.3. וּלְחַיּוֹת & ad conservandum in vita, Ezech.13.19. Item, cum ל præf. & נו, ac ו Aff. sic, לְחַיּוֹתֵנוּ ad conservandum nos in vita, Deut.6.24. לְחַיּוֹתוֹ ad vivificandum eum, Ezech. 3.18. ut &, cum ל & וּל præf. & ם Aff. לְחַיּוֹתָם ad conservandum eos vivos, Jos.9.15. וּלְחַיּוֹתָם & ad conservandum, &c. Psal.33.19. in Imper.piel, s.m. חַיֵּה vivifica, vivum conserva, &c. Occurrit cum נִי Aff. sic, חַיֵּנִי vivifica me, Psal.119.25,37,40,88,107, 149, 154, 156, 159. Item, cum duplice jod, (præter morem, Pag.) ante הוּ, Aff. sic, חַיֶּיהוּ vivifica eum, Hab.3.2. In fut. piel, 1.s. אֲחַיֶּה in vita conservabo, Jer.49.11. cui ו cop. est præf. & vivificabo, vel conv. sic, וַאֲחַיֶּה & vivifico, Deut.32.39. in 2.s.m.fut.piel, תְּחַיֶּה in vita conservabis, Exod.22.17. Deut.20.16. Eccl.7.12. cui נִי est Aff. sic, תְּחַיֵּנִי vivum conservabis me, Psal.138.7..143.11. Item, cum duplici jod, ante נו Aff. sic, תְּחַיֵּינוּ vitæ restitues nos, Psal.71.20..80.19..85.7. sic, in 3.s.m.fut. piel, יְחַיֶּה in vita conservabit, 1 Sam.27.9,11.1 Reg.20.31. 1 Chr. 11.8. Job.36.6. Isa.7.21. Ezech.18.27. ut & cum duplici jod, ante נו Aff. יְחַיֵּינוּ vivificabit nos, Hos.6.3. & in 3. f.f.simpl. & cum נִי Aff. תְּחַיֶּה vivificat, Eccl 7.12. תְּחַיֵּנִי vivificabit me, Job.33.4. Item, in 3.s.m. cum הוּ Aff. & ו cop. pro duplice scheva, sub vau & jod, sic וְיחַיֶּהוּ & vivificabit eum, Psal.41.3. ut cum ו conv. & ה Aff. וַיְחַיֶּהָ & in vita servabat eam, 2 Sam.12.3. in 1.pl.fut.piel, cum ו cop. וְנִחְיֶה & vivum conservabimus, Gen.19.32,34. 1 Reg.18.5. & in 2.pl.m. cum Nun parag. תְּחַיֻּן in vita conservabitis, Exod.1.22. Item, in 3.pl.m.fut.piel, יְחַיּוּ in vita conservabunt, Gen.12.12. Hos.14.8. cui ה Interrog. est præf. הֲיְחַיּוּ Neh.4.3. an vivificabunt, i.e. redivivos statuent lapides? &c. Bu.Lex. Et, cum kibbutz, pro schurek, ante נו Aff. sic, יְחַיְּנוּ vivere sinent nos, 2 Reg.7.4. & in 3.pl.fæm.fut.piel, תְּחַיֶּינָה vivas conservastis, Ezech.13.18. pro quo, est cum ו pro נָה in fine; & cum ו conv.præf. וַתְּחַיֶּין & vivas conservabant, Exod.1. 17,18, In Hiphil, idem significat quod in piel; Bu.Lex. ut in præt.hiph. 3.s.m. הֶחֱיָה vel, הֶחֱיָה vivificavit. Jos. 6.25..14.10.2 Reg.8.1,5. & in 1.s.præt.hiph. הֶחֱיֵיתִי vi-

vam conſervaſſem, Num. 22. 33. ut & in 2. ſ. m. cum נוּ Aff. vitam conſervaſti nobis, Gen. 47. 25. Item, in 2. pl. m. præt. hiph. תֶּחֱיִתֵם in vita ſervaſſetis, Jud. 8. 19. cui & ךָ conv. eſt præf. וַהֲחִיִתֵךְ in vita conſervabitis, Joſ. 2. 13. In Infin. hiph. cum ךָ cop. (eſt Infin. pro futuro, & conſervabimus eos, &c. Merc.) ſic, וְהַחֲיֹתָה in vita conſervando, Jud. 9. 20. &, in alia forma, in וֹת, cum לְ & יְ præf. ſic, לְהַחֲיוֹת ad conſervandum in vita, Gen. 6. 19, 20. 19. 19. 50. 20. 2 Sam. 8. 2. Iſa. 57. 15. & ad conſervandum in vita, Gen. 45. 7. 2 Reg. 5. 7. Iſa. 57. 15. Item, cum ךָ præf. & וֹ Aff. ſic, לְהַחֲיוֹתוֹ ad conſervandum eum in vita, Ezech. 13. 22. & cum יְ cop. & duplici jod, in priore forma, cum tzeri, ante יִ Aff. ſic, וְהִחֲיֵנִי & vivum conſervando me, Iſa. 38. 16. in Imper. hiph. ſ. maſc. הַחֲיֵה in vita conſerva; unde in 2. pl. m. ſic, הַחֲיוּ vivos conſervate, Num. 31. 18. Atque inde, Nomina, 1. No. fæm. חַיָּה vivens, vivum, vita; cætus, caterva, Gen. 1. 20, 24, 30. 2. 7, 19. 18. 14. 2 Reg. 4. 16, 17. Ezech. 47. 9. & cum הַ dem. & לְ, præf. ſic, הַחַיָּה viventem, Gen. 1. 21. לַחַיָּה in catervam, 2 Sam. 23. 11. in forma conſtr. ſimpl. & cum יְ cop. חַיַּת caterva, Iſa. 57. 10. וְחַיַּת & caterva, Job. 38. 39. & cum יִ & וֹ Aff. cui ult. יְ cop. eſt præf. ſic, חַיָּתִי vitam meam. Pſ. 143. 3. חַיָּתוֹ vita ejus, Job. 33. 20. Ezech. 7. 13. וְחַיָּתוֹ & vitam ejus, Job. 33. 18, 22, 28. Item, cum ם,, Aff. cui & יְ cop. eſt præf. חַיָּתָם vita vel caterva ipſorum, Ezech. 7. 13. וְחַיָּתָם & vita eorum, Job. 36. 14. Item. 2. Inde No. חָיָה fæm. viva, vivax, vivida; Occurrit cum יְ cop. (cum cametz, ſub vau, ob pauſam,) ſic, וְחָיָה, & viva eſto, vel maneat, Exod. 1. 16. formæ רָוָה, languida; In pl. fæm. חָיוֹת vividæ, vivaces, Exod. 1. 19. formæ לָוֹת defectæ; בָּלוֹת detritæ, &c. ſed in ſingulari forma explicanda, interpretes Hebræi valde ſe fatigant, ut prolixè docet Aben Ezra; deducunt enim à חָיָה vel contractè חִי vixit; quod in fine creſcens, יִ, jod dageſchatum habet; ut חַיָּה & חַיִּים, quæ vide; Bu. Lex. Et 3. Hinc & No. חָיוֹת fæm. vita; ut 2 Sam. 20. 3. אַלְמָנוֹת חַיּוֹת viduitate vitæ, quæ ſcil. per totam vitam duret; quidam libri habent חַיּוֹת; Bu. Lex. ut & 4. Hinc etiam No. חַוָּה, f. Chavva, Eva, nomen uxoris Adami primi, ſic dictæ, quod fuit mater כָּל־חַי omnium hominum viventium, Gen. 3. 20. Quidam Rabbinorum, per luſum, deducunt à שָׁם שָׁמְחָוָה, loqui, inpicare; עַל proptereà quòd multum loquitur; Inde etiam iſta Rabbinorum ſententia, עשרה קבין שיחה ירדו לעולם תשעה נטלו נשים i. e. decem cabi colloquiorum deſcenderunt in mundum, & novem iſtorum abſtulerunt mulieres,; mentio ejus in Haskuni, Gen. 3. 20. in collectaneis marginalibus; Bu. Lex. Item, 5. Indè etiam, No. pl. fæm. חַוּוֹת, villæ, pagi, viculi, in quibus vivificantur, & enutriuntur animalia; Av. Jud. 10. 4. & cum יהֶם Aff. חַוּוֹתֵיהֶם villas ipſorum, Num. 32. 41. Deinde, 6. Hinc, & No. חַי maſc. vivens; vivum; & per verbum ſæpe explicatur, pro vivere, in vivis eſſe; quaſi defectivum à חָיָה; at rectè Aben Ezra, Exod. 1. 16. ſcribit, literas וֹ, & יִ, nunquam, in lingua ſancta, conſtituere tertiam Radicalem; verbi tamen uſum חַי habet; ut, וְאָכַל וָחַי & comedat & vivat, Gen. 3. 22. & 11. 12. & alibi; & cum cametz ob pauſam; הַעוֹד אָבִי חָי an adhuc pater meus in vivis eſt, Gen. 45. 3. & cum הַ præf. הַבָּשָׂר הַחַי caro viva, i. e. ſana, non putrida, aut mortua, Lev. 13. 16. & cum לְ præf. בְּאֵר לַחַי puteus viventis, Gen. 16. 14. eſt autem illic, tanquam nomen proprium; Item cum לְ præf. לְחַי viventi, integro & incolumi iſti, 1 Sam. 25. 6. חַי אָנִי vivens, vivo, ſeu ut vivo ego, Num. 14. 21. ad hunc locum ſcribit R. Sal. לשון שבועה בשם שאני חי וכבודי ימלא כל הארץ לך locutio juramenti eſt; ſicut ego vivo, & gloria mea implebit eſt totam hanc terram; ſic ego præſtabo iis, &c. Sed deſinit etiam in tzeri, quaſi formam conſtructam; ut, וְחַי אָחִיךָ & vivat frater tuus, Lev. 25. 36. ſic &, חַי נַפְשֶׁךָ vivit anima tua, 1 Sam. 1. 26. quæ aſſeverandi, & jurisjurandi formula eſt, ut vivit anima tua, per vitam tuam, quàm vivis, &c. ſic 2 Sam. 14. 19. Item, חַי אֱלֹהֶיךָ ut vivit Deus tuus, Am. 8. 14. חַי יְהוָה וְחַי נַפְשֶׁךָ, ut vivit Dominus, & vivit anima tua; 2 Reg. 2. 2. Ubi notant Hebræi, de vero Deo dici חַי aliàs חֵי; vide 1 Sam. 20. 3. & 25. 26. 2 Sam. 15. 21. Hæc ex Bu. Lex. Sed ordinem concordantialem hujus nominis חַי, in ſ. & pl. maſc. & fæm. Vide infrà, poſt nomen חַיִּים ſequens; Nam hinc etiam, 7. No. חַיִּים, pl. m. vita; ſicut enim alia ætatum nomina, plurale eſt; quaſi dies, vel tempora vitæ dicas; Bu. Lex. חַיִּים vita tantùm eſt, & comprehendit multas vitæ commoditates; Av. Occurrit autem, חַיִּים vivi, viventes; vita, Gen. 2. 7. 6. 17. 7. 15, 22. 27. 46. Job. 10. 12. Pſal. 16. 11. 21. 5. 30. 6. 34. 13. 36. 10. 38. 20. 133. 3. Prov. 2. 19. 3. 2, 18, 22. 4. 10, 22, 23. 5. 6. 6. 23. 8. 35. 9. 11. 10. 11. 11. 30. 12. 28. 13. 12, 14. 14. 27. 15. 4, 24, 31. 16. 15, 22. 21. 21. Eccl. 9. 9. & cum יְ, הַ, בְּ & וְ præf. בְּחַיִּים & vita, Job. 3. 19. Prov. 18. 21. 22. 4. 27. 27. הַחַיִּים vita, Gen. 2. 9. 3. 22, 24. Deut. 30. 15. Eccl. 2. 17. Jer. 21. 8. Ezec. 33. 15. Mal. 2. 5. וְהַחַיִּים & vita, Deut. 30. 19. בְּחַיִּים in vita, Deut. 30. 19. Pſal. 17. 14. 66. 9. Eccl. 6. 12. 9. 9. Ezech. 7. 13. Sed, cum בְּ præf. ſemel etiam occurrit, cum finali Nun, ad formam Chaldaicam, ſic, בְּחַיִּין vitæ, in vitam, Job. 24. 22. Item, cum לְ, כְּ & מִ præf. לְחַיִּים ad vitam, 2 Sam. 15. 21. Prov. 10. 16, 17. 11. 19. 19. 23. לַחַיִּים ad vitam, Iſa. 4. 3. מֵחַיִּים præ vita, Pſal. 63. 4. Jer. 8. 3. Et in forma pl. m. Conſtr. חַיֵּי vita, Gen. 23. 1. 25. 7, 17. 47. 9. Exod. 6. 17, 18, 20. Prov. 14. 30. Eccl. 6. 12. 9. 9. Iſa. 38. 16. cui & ךָ eſt præf. ſic, לְחַיֶּיךָ vitæ, Gen. 7. 11. Dan. 12. 2. & cum יִ &, in pauſa, יְ,, Aff. חַיַּי vel, חַיֵּי vita mea, 1 Sam. 18. 18. 2 Sam. 19. 35. Job. 7. 7. 9. 21. Pſal. 7. 7. 23. 6. 26. 9. 27. 1, 4. 31. 11. 42. 9. 64. 2. Iſa. 38. 12. Lam. 3. 53. 58. Jon. 2. 7. cui וְ, בְּ, & מִ ſunt præf. וְחַיַּי & vita mea, Pſal. 88. 4. בְּחַיַּי vel בְּחַיֵּי in vita mea, Gen. 27. 46. Job. 10. 1. Pſal. 63. 5. 104. 33. 146. 2. מֵחַיַּי præ vita mea, Jon. 4. 3, 8. Item, cum נוּ & לָ, Aff. ſic, חַיֵּינוּ vita noſtra, Iſa. 38. 20. חַיֶּיךָ vita tua, Gen. 3. 14, 17. 47. 8. Deut. 4. 9. 6. 2. 16. 3. 28. 66. 30. 6, 20. Joſ. 1. 5. 2 Sam. 11. 11. Pſ. 128. 5. Prov. 4. 13. cui ult. בָּ eſt præf. בְּחַיֶּיךָ in vita tua, Deut. 28. 66. Item, cum כִי,, fæm. Aff. Chaldaico, pro חַיֵּיךְ ſic occurrit, חַיֵּיכִי vita tua, Pſal. 103. 4. & cum כֶּם, יו, הָ, & הֶם, Aff. quorum tribus ult. בְּ etiam eſt præf. ſic, חַיֵּיכֶם vita veſtra, Deut. 32. 47. חַיָּיו vita ejus, vel ſua, Gen. 47. 28. Deut. 17. 19. Joſ. 4. 14. 1 Sam. 1. 11. 7. 15. 1 Reg. 4. 21. 11. 34. 15. 5, 6. 2 Reg. 25. 29, 30. Eccl. 5. 19. 8. 15. Jer. 52. 33, 34. בְּחַיָּיו in vita ſua, Jud. 16. 30. 2 Sam. 18. 18. Pſal. 49. 19. Eccl. 3. 12. חַיֶּיהָ vitæ ſuæ, Prov. 31. 12. בְּחַיֶּיהָ in vita ejus, Lev. 18. 18. בְּחַיֵּיהֶם in vita ipſorum, Exod. 1. 14. Eccl. 2. 3. בְּחַיֵּיהֶם in vita ſua, 2 Sam. 4. 23. Eccl. 9. 3. Item, hinc, etiam, 8. Nomen ſ. מְחָיָה victus, βίος; Pag. Bu. Coc. vivificatio, i. e. ſuſtentatio vitæ; vita; Pag. ſignifi-

significat quicquid ad vitæ conſervationem & uſum attinet; ſicut & Gallicè,des viures appellamus; ſed ſumitur etiam pro vivacitate & nutrimento, Lev.13.10. Merc. vitalitas; Bu.Lex.Occurrit autem, ſimpl. & cum ל præf.ſic, לְמִחְיָה victus, Jud.6.4.2 Chron.14.12. Ezr.9.8,9. לְמִחְיָה victus cauſâ, Gen.45.5. Et in forma Conſtr. etiam occurrit ſimpl.& cum י præf. & ך Aff. ſic, מִחְיַת vivacitas,ſanitas, Lev.13.24. וּמִחְיַת & ſanitas, Lev.13.10. וּמִחְיָתְךָ & victum tuum, Jud.17.10. Item, Nomen חַי, vivens,vita,&c.vel in pauſa, חָי ,ſuprà deſcriptum,numero 6.ordine Concord. ſic occurrit; Gen.3.20.. 5.5..8.21..9.3..11.12,14.. 25.6,7.. 43.7, 27,28.. 45.3,20,28.. 46.30.Lev.13.10,14..16.10. Num.14.21,28. Deut.31.27..32.40. Joſ.3.10..8.23. Jud.8.19.Ruth.3.13. 1 Sam.2.15.. 14.41,47..19.6.. 20.3,14,21,31.. 25.26,34.. 26.10,16..28.10..29.6.2 Sam.2.27..4.9..12.5,8,21,22..14.11..15.21..18.14..19.7..22.47.1 Reg.1.29..2.24..12.6..17.1,12,23..18.10,15..20.32..21.15..22.14.2 Reg.2.2,4,6..3.14..4.30.. 5.16,20..19.4,16.2 Chron.10.6.. 18.13.Job.12.10..19.25..27.2..28.21..30.23. Pſal.18.47..42.3..58.10..84.3..143.2..145.16. Eccl.9.4. Iſa.37.4,14..38.19..49.18. Jer.4.2.. 5.2.. 12.16..16.14,15.. 22.24..23.7,8..38.16..44.26..46.18. Lam.3.39.. Ezech.5.11.. 14.15,17,19.. 16.48.. 17.16,19.. 18.3.. 20.3, 31, 33.. 33.11,27..34.8..35.11. Hoſ.2.1..4.15. Zeph.2.9. cui etiam לְ ,לָ ,וְ ,הָ ,בָ ,וְ & כָ ſunt præf. prout ſequuntur; וְחַי & vivus eſſet,2 Sam.12.22. וְחָי vel וְחַי & viveт, vivus ſit, vivens, Gen.3.22. Exod.33.20. Lev.18.5..25.35. Num.21.9,10. Deut.4.42.. 5.24.. 19.4,8. Neh.6.11.Jer.38.2.Ezech.18.13,24..20.11,13,21.. 47.9.הַחַי vel הָחָי vivens,vivum, Gen.6.17. Exod.21.35. Lev.13.15,16.. 16,20,21. 1 Reg.3.22,23,25. וְהַחַי & vivens,Eccl.7.2. לַחַי viventis, Gen.16.14. לָחָי viventi, integro, incolumi iſti, 1 Sam.25.6. Item, in forma altera,cum tzere, vel participialiter, vivens; vivens eſt,vel verbalitèr,ſic, חַי vivit, ut vivit,Gen.42.15,16. 1 Sam.1.26..17.55. 2 Sam.14.19. Am.8.14. cui & וְ & בְ ſunt præf.ſic, וְחַי & vivit, Lev.25.36.1 Sam.1.23.. 25.27. 2 Sam.11.11..15.21. 2 Reg.2.2,4,6..4.30. Am.8.14. בְחַי per viventem, Dan.12.7.In pl.maſc eſt, חַיִים vita, viventes,vivi, Gen.26.19.Exod.4.18..22.3.Lev.14.5,50.. 15.13.Num.16.30,33..19.17.Deut.4.4,10..5.3,26.. 12.1..31.13. 1 Sam.17.26,36. 1 Reg.8.40.. 20.18. 2 Reg.7.12..10.14. 2 Chron.6.31..25.12. Pſ.27.13..52.7..55.16..69.29.. 124.3. Prov.1.12.Eccl. 4.2..10.19. Cant.4.15.Iſa.53.8. Jer.2.13..10.10..11.19..17.13.. 23.36. Ezech.26.20..32.5,23,24,26,27,32. Zach.14.8. cui & הַ eſt præf. ſic, הַחַיִים vivi, vivæ, viva, Lev.14.6, 51,52. Num.17.13.Ruth.2.20. 1 Sam.25.29.Job.28.13..33.30. Pſal.56.14..116.9..142.6.Eccl.4.2,15..6.8..9.4,5.Iſa.8.20..38.11. In ſing.fæm.occurrit cum הַ demonſtr. præf. ſic, הַחַיָּה viva,Lev.14.6,7,21,53. & in pl fæm. חַיּוֹת vivæ,Lev.14.4. Deinde,ii. ſignificatum ſecundum hujus Radicis,eſt in nomine חַיָּה f. fera; beſtia; animans; Bu.Conc.vita,vivens, vivum animal,&c. Item, cætus, caterva; Bu. Lex. Nomen חַיָּה vocatur etiam anima hominis; eò quòd ſemper vivat, & non eſt ut corpus; ut & anima quoque jumentorum vocatur hoc nomine, quòd vitam illis tribuat, quanquam non perpetuam; Pag.Kimchi inquit Animam brutam, i.e.ſenſitivam quæ eſt in homine, ſic appellari; ut oſtendunt exempla quæ ipſe citat,ex Job.33. & 36.& alia; Merc. Item, dicitur & ipſum jumentum, ſeu beſtia, חַיָּה; quin &, generali nomine,quicquid vivit, omne animal; interdum autem pro ſpecie aliqua,utpote pro ave uſurpatur; & ſignificat etiam, congregationem; (villam,Merc.) contritionem; obſtetricem; parientem, aut puerperam; Pag. Sed nuſquam reperies in eo ſignificatu contritionis, niſi quòd quidam,teſte Kimchi,id quod citatur ex Pſal. 74. 19. לְחַיַּת ſunt qui in contritionem, לְשַׁבֵּר; vel terrorem exponant, ab חַיִת vel חָתַת, ut יְחִיתֵן Hab.2. ut חַיִת ſit formæ פַּגַּג, quod eſt genus tritici; cæterum pro obſtetrice, vel puerpera, non niſi juxta ſententiam Doctorum Hebræorum ſumitur; חַיָּה ergò interdum vitam ſubſtantialem, animam ſcil. qua corpus vivificatur,ſignificat; interdum verò vitam quam animalem vocamus,ut jam dictum; quæ vita in animalibus & vitalibus functionibus conſiſtit, & in perpetua actione verſatur; de qua Chriſtus, Mat. 6. ne ſitis ſoliciti vitæ veſtræ,&c. Paulus vocat ψυχήν, 1 Cor.15.Hinc ſæpe ſumitur pro vitæ commoditate; Item,pro comedendi aviditate,ingluvie, ſeu Orexi, Job.38. ſub finem; ſed eſt חַיָּה animal, ζῶον, generale ad omnia ἄλογα; & ſumitur interdum ſpecialiter pro fera; quòd in ea ſit magna vivacitas, & carnibus veſcatur; ubi adjungitur nomen בְּהֵמָה, tunc חַיָּה feram ſpecialiter ſignificat quadrupedem, & ſuper terram altè pedibus gradientem; בְּהֵמָה verò animal manſuetum, magnum, ſuper terram gradiens; hoc non adjuncto,generale eſt ad utrumque; ſed transfertur & ad homines collectivè, vel in bonum vel in malum, Pſal.68.11,& 31. Interdum ubi poſt ſe habet שָׂדֶה campi nomen, & cicures, & feras complectitur,ut Gen.2. ubi omnia animantia ad hominem adducta leguntur; aliàs ferè ſpecialiter feram ſignificat; Item,juxta quoſdam חַיָּה ſignificat vivarium, villam aut locum ubi animalia aluntur, & ſunt alia quoque βιωτικά, id eſt, ad vitam tuendam neceſſaria, 2 Sam. 23. Item,pro agmine,quod in morem ferarum prædatur, ibidem; ut & apparet ex 1 Chron.14. Merc.Cev. Nomen חַיָּה eſt anima hominis, & jumentorum; vita; item,quodcunque animal vivens, ſive beſtia, ſive avis,&c. Gen.1.24. Item,congregatio,cætus,Pſ.68.31. ubi cætus arundinis,i.e. habentium arundines,h.e. lanceas; exponitur; Pag.catervam arundinis, i.e.arundiferam; Item, Iſa.57.10. חַיַּת יָדְךָ catervam manus tuæ, i.e. Aſſyrios, qui tibi ad manum præſtò fuerunt; R.Sal. vitam manus tuæ,i.e.robur; vel,vitam manus tuæ, i.e. neceſſaria tibi ac proſperitatem in operibus tuis; ut Ab.Ezra explicat; Bu,Lex. & Pſal.74. 18. ubi quidam contritionem exponunt; & 2 Sam.23.11. Ubi Kimchi villam; caſtra; ibidem,verſu 13. In Gen.18.14. dicitur כָּעֵת חַיָּה, ſecundum tempus vitæ; i.e. juxta tempus hoc,anno venturo,quo eris(vel potiùs,erit,Merc.Cev.) viva; vel,juxta tempus hoc eris, (vel potiùs erit,Merc.Cev.) pariens, vel puerpera; Hieron. vita comite, &c.Epit. Pag. Sic 2 Reg.4.16,17. juxta tempus vivum, ſeu præſens; h.e. tali tempore,quale hoc eſt,peracta dierum periodo; 70. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον; Coc. ſecundum hoc tempus vitæ; i.e. hinc, poſt annum; Bu. Lex. circiter tempus vitæ (ſaræ;) Av.Ad tempus viventis, i.e.in annum venturum quo eritis vivi; tribuitur autem vita tempori ob continuationem vitæ in eo; Merc. Kimchi ſic explicat, כָּעֵת הַזֹּאת לְשָׁנָה הַבָּאָה שֶׁתִּהְיֶה חַיָּה h. e. juxta

tempus iſtud, poſt annum ſequentem, quando fueris viva; Mu.Lex.Gen.1.20. שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה reptile animæ viventis,i.e.animatum; & Ezech.1.20. רוּחַ חַיָּה ſpiritus vitæ,i.e.vitalis; Bu.Lex. Occurrit autem nomen hoc ordine Concordantiali,prout ſequitur; חַיָּה beſtia, Gen.1.28..9.5,12,15,16..37.20,33.Lev.5.2..17.13..26.6.Job.37.8.Ezech.14.14..34.25.& cum ה, ו, בְּ, לְ, & וְלְ Aff. ſic, הַחַיָּה beſtia, Gen.7.14..8.1,17,19.. 9.10. Lev.11.2,10,27,46,47. Pſal.148.10. Ezech.1.20, 21, 22..10.15,17,20..14.14. וְחַיָּה & beſtia, Ezec.5.17..14.20. וּבַחַיָּה & in beſtia,Gen.7.21. לַחַיָּה in catervam; beſtiæ, 2 Sam.23.11. Iſa.46.1. Ezech.33.27.Zeph.2.15. וְלַחַיָּה & beſtiæ, Lev.25.7. In forma Conſtr.eſt, חַיַּת beſtia,Gen.1.25,30..2.19,20..3.1,14..9.2,10.Exod.23.11, 29. Lev.26.22. Deut.7.22. 2 Sam.21.10.2 Reg.14.9.2 Chron.25.18. Job.40.20.Pſ.68.31..74.19.Iſa.43.20.Jer. 12.9..27.5..28.14.Ezech.31.6,13..32.4..34.5,8..39.17. Hoſ.2.14,20..13.8. cui etiam, ו, לְ, בְּ, & מִ ſunt præf. ſic, וְחַיַּת & caterva; beſtia,2 Sam.23.13.Job.5.23.. 39. 15.Ezech.34.28..38.20..39.4. בְּחַיַּת in beſtia, Hoſ.4.3. לְחַיַּת catervæ,beſtiæ,Pſal.74.19. Ezech.29.5. וּלְחַיַּת & beſtiæ,1 Sam.17.46. וּמֵחַיַּת & à beſt.Job.5 22. Sed forma conſtructa nonnunquam occurrit, cum י, addititio, Merc. ſeu,redundante, Pag.aut, paragogico,Bu.Lex. ſic, חַיְתוֹ beſtia,Pſal.50.10..104.11,20.Iſa.56.9. Zeph.2.14. cui etiam ו & ל ſunt præf.ſic, וְחַיְתוֹ & beſtia,Gen.1.24. לְחַיְתוֹ beſtiæ,Pſal.79.2. Item, cum ו cop.præf.& י pronomine Affixo,ſic occurrit; וְחַיָּתוֹ & beſtia ejus,Iſa.40. 16. Sic & cum הָ & ם Aff. cui ult. ו cop.eſt præf. ſic, חַיָּתְךָ animalia tua,Pſal.68.11. חַיָּתָם animalia ipſorum, Num.35.3 וְחַיָּתָם & beſtias eorum, Pſal.78.50. in pl.f. eſt חַיּוֹת beſtiæ,animalia, Pſal.104.25.Iſa.35.9. Ezech. 1.5. Dan.8.4. cui הַ dem.& וְהָ ſunt præf.ſic, הַחַיּוֹת animalia,Ezech.1.13, 15,19..3.13. Denique, 9. atque hinc etiam eſt No.pl.f. חַיּוֹת villæ, viculi; ubi cætus & catervæ animalium vivunt unà,& enutriuntur; in qua forma pl.f. י, mutatur in ו, ut R.D. inquit; Pag.ut in nomine proprio חַוָּה chavvah,ſuprà deſcripto, jod in vau commutatur, ne cum חַיָּה confunderetur; Merc. Cev. Communis autem mater,Eva, ità appellata fuit ab Adamo,poſtquam peccaſſet, & Deus in ſerpentem, ſententiam pronuntiaſſet; כִּי הִיא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי quòd facta eſſet mater omnis viventis; h.e. quòd Deus dixiſſet, eam, tametſi peccaſſet, & in mortem incidiſſet; tamen futuram matrem ſeminis,quod vivificaret,& ſeminis, quod vivificaretur; ita ut nemo eſſet victurus, niſi ipſa & ſemen ejus; quod de vera vita,quæ eſt vita æterna,intelligendum eſt; Igitur & Adamus intellexit, ſe in ſemine ejus, ut ſecundo Adamo,victurum; Gen.3.20.Coc. Occurrit autem, hâc formâ pl.fæm. חַיּוֹת ſimpl. & cum הֶם Aff.ſic,חַיּוֹתֵיהֶם villæ,Num.32.41. Deut.3.14. Joſ.13. 30. Jud.10.2.1 Reg.4.13.1 Chron.2.23. חַוֹתֵיהֶם villas ipſorum,Num.32.41.

Rad.47. חַיִל, & in conſtr. חֵל, vel abſque jod, חַל, m.exercitus; populus,Ezech.37.10. Pſal.84.8.&c. (ſed forma conſtr. Interdum ponitur pro abſoluta forma; ut 2 Reg.18.17.& Obad.20.) Item,fortitudo,robur,vires, Gen.17.6. Ruth.1.23. ſubſtantia, divitiæ, Num.24.18. Deut.8.17. Job.20.18. Prov.31.29. Item,antemurale,ſive murus exterior parvus,qui eſt ante murum magnum; aut fovea,ſeu foſſa quæ eſt in circuitu muri, Lam.2.8. 2 Sam.20.15.1 Reg.21.23.Iſa.26.1. & cum jod, Pſal.48. 44. Sic 122.7. ubi tamen quidam exercitum aut populum exponunt, Pag. חֵיל, eſt virtus,ſtrenuitas; propugnaculum; copiæ; opes; præmunitio; acies; facultates; opulentia; Bu.Quidam reducunt חֵיל ad חוּל,dolere & eniti; quòd ſtrenuitatem & virtutem ſignificet, quæ labore præclarè acto,enititur; (ſive eſt Cogn. cum חוּל, doluit in partu; ubi puerpera enititur, & ſtrenuè laborat ad edendum fœtum fælicem; Av.) ſumitur collectivè pro cœtu, aut exercitu, ubi ſunt ſtrenui; ad differentiam גְּדוּדִים latrunculorum, ad excurſiones tantùm & depopulationes inſtructorum; generaliter, pro robore ſumitur, etiam non militari; Unde & potentiam & opes ſignificat, ut & Latinè copiæ; q.d. partum robur; Hinc, חֵיל, jod quieſcente,vel ſine jod, חֵל, propugnaculum,munitio, Unde ſtrenuè pugnatur, & quod robori eſt ac præſidio, verſunt antemurale; Merc. חֵיל videtur derivari à חוּל, manere; eſt ſtrenuitas,ſive virtus animæ, qua quis manet in labore, patientia, propoſito,&c. Sed חֵיל vel חֵל eſt etiam antemurale; 70. προτείχισμα; Iſa.26.1. חוֹמוֹת וָחֵל; Talmudici dicunt, שׁוּרָא וּבַר שׁוּרָא murus, & filius muri; q.d. parvus murus; vel potiùs,extra murum,vel ante murum; 2 Sam.20.15.Agger ſterit in חֵל antemurali, 1 Reg.21.23. canes laniabant Iſebel in חֵל Iſrael; pro eo, 2 Reg.9.10,36. בְּחֶלְקַת in agro; projecta eſt de portæ exedra, & conculcata in porta; & à canibus laniata apud murī pedem; poteſt חֵל vocari interſtitium humilius circumſeptum munitione; in Templo,locus ſeprus,in quem Gentilis non intrabat, חֵל dicitur, neſcio an ab eo dicatur, quòd cavum & κοίλωμά τι, ſit hoc ſpatium inter murum & antemurale; ità ad חֵל referendum eſſet; certè, Iſa.28.1. גֵּיא à Chaldæo vertitur חֵילָא; Quid? ſi id ſpatium & foſſam complectatur? Pſal.122.7. ſit pax בְּחֵילֵךְ, in antemurali tuo,&c. i.e. nullum bellum ſit foris; nulla ſolicitudo, diſcordia intùs,&c.Coc. אַנְשֵׁי חַיִל dicuntur homines roboris, i.e. robuſti,ſtrenui,Gen.47.6. & אִישׁ חַיִל & vir potens robore, aut valens facultatibus, Ruth.2.1. חֵיל גָּדוֹל copiæ magnæ, exercitus magnus, Ezech.37.10. Bu.Lex. Occurrit autem, hoc nomen חֵיל, & in pauſa, חֵיל,robur, &c. ordine Concordantiali, prout ſeq. Exod.18. 21,25. Num.24.18. Deut.3.18..8.18. Joſ.10.7. &c. ad Pſal.18.33,40.. 33.14.&c. ad Nah.2.4. in 120.circ.l. & cum ו cop. & הַ dem.præf.ſic, וְחֵיל & copiæ, 2 Reg. 6.14.Ezech.38.15. הֶחָיִל vel הֶחָיִל copiæ,&c.Num.31. 14.Deut.8.17. Joſ.1.14..6.2 .8.3. Jud.6.12.. 21.10. 1 Sam.10.27. 2 Sam.24.2,4.2 Reg.9.8..11.15..15.20..24. 14,16. 1 Chron.5.18..12.8. 2 Chron.23.14. Eccl.12.3. Dan.11.7. Sic, cum וְ, הַ, בְּ, לְ & מִ præf. prout ſeq. בְּחֵיל & exercitus, 1 Sam.17.20. 1 Reg.20.19. וְהַחֵיל cum exercitu,&c. 1 Reg.10.2. 2 Chron.9.1..13.3.. 14. 9. Jer.46.22.Ezech.17.17.Dan.11.13..11.25.Zach.4.6. כַּחֵיל ſicut exercitus, 1 Reg. 20.25. לְחֵיל in exercitum, 2 Chron.16.8. מֵחֵיל de turma, exercitu, Pſal.84.8. & in forma conſtr.ſine jod; ſimpl.& cum וְ, הַ & בְּ præf. ſic, חֵל antemurale, Lam.2.8. וְחֵל & antemurale, Iſa.26.1. הַחֵל exercitus,Obad.1.20. בְּחֵל in antemurali, 1 Reg. 21.23. Item,cum בְּ præf.ante plenum,cum jod, & בַּ ante defectivum, ſine jod.ſic, בְּחַיִל cum exercitu,Iſa.36. 2. בַּחַל in antemurali,2Sam.20.15. חַיִל ſubſtantia,Prov. 13.22. occurrit autem in Conſtr. plenè, cum tzeri,& jod;

jod; ſic, חֵיל exercitus, &c. Exod.14.28.2 Sam.8.9. 2 Reg.25.5. 1 Chron.18.9.. 20.1. 2 Chron.16.7..24.23, 24..26.13.Eſth.1.13..8.11. Iſa.8.5..60.5,11..61.6. Jer. 32.2..34.21..35.11..37.7,10,11..39.5.. 46.2.. 52.8,14, Neh. 3. 8. Zach.14.14. cui & לְ, בְּ, & כְּ, ſunt præf. וְחֵיל & exercitus,Neh.4.2. Jer.34.7..37.5. בְּחֵיל cum exercitu, 2 Reg.18.17.כְּחֵיל ſicut ſubſtantia, Job.20.18. לְחֵיל exercitui, Deut.11.4.Iſa.10.14. Item,cum ־, הַ, & in pauſa, הָ, & הֲ, ſ.Aff.ſic, חֵילִי ſubſtantia mea, Job.31.25. Joel.2.25.Hab.3.18.חֵילְךָ vel חֵילֵךְ exercitui tuo,ſubſtantiæ tuæ,Pſal.110.3.Prov.31.3.Jer.15.13.. 17.3.Ezech.28 5..38.4.חֵילָהּ ſubſtantiam tuam, Ezech. 26.12. ut & cum וְ cop.& בְּ præf. ante הַ, הָ, & הֲ, Aff.prout ſeq. וְחֵילְךָ & copiæ tuæ,Ezec.27.11. בְּחֵילְךָ virtute tuâ,Pſal.59.12.בְּחֵילֵךְ in munitione tua, Pſ.122. 7. Ezech.27.10.בְּחֵילָהּ in copiis tuis, Ezech.28.5. Sic &,cum וֹ Aff.cui & וְ, בְּ & וֹל ſunt præf.ſic, חֵילוֹ exercitus,ſubſtantia ejus,Exod.14.4,17.Deut.33.11. 1 Reg. 20.1. 2 Reg.25.1,5. Job.15.29.Pſal.33.17.Jer.34.1..39. 1..52.4,8. Ezech.9.18..32.31. Joel.2.11. Obad.1.11. וְחֵילוֹ & exercitus ejus,Exod.14.9..15.4. Pſal.136.15. Dan.11.26. בְּחֵילוֹ in ſubſtantiam ejus, Obad. 1.13. וּלְחֵילוֹ & copiis ejus,Ezech.29.18. & cum הָ, Aff. & לְ præf. חֵילָהּ antemurale ejus, Zach.9.4. לְחֵילָהּ ad præmunit.ejus,Pſal.48.14. Item,cum ם, Aff.& וְ cop. præf.חֵילָם ſubſtantia eorum, Gen.34.28. Num. 31.9. Job.5.5.Pſal.49.7,11. Joel.2.22. Zeph.1.13. וְחֵילָם & facultates eorum,Mich.4.13. in pl.m. occurrit ſimpl. & וְ cop & הַ dem.præf.ſic, חֵילִים vires, 1 Chron. 7.5.7. 11,40.Dan.11.10.וְחֵילִים & vires,Eccl.10.10. הַחֵילִים exercitus,1 Reg.15.20. 2 Reg.25.23,26. 1 Chron. 11. 26. 2 Chron.16.4.Jer.40.7,13..41.11,13,16.. 42.1,8.. 43.4,5.In pl.m.Conſtr.eſt, חֵילֵי copiæ,facultates, opes, &c.Unde cum הֶם Aff.ſic, חֵילֵיהֶם facultates ſuas, Iſa. 30.6. [Nomen pl. m. חַלָּאִים, viribus defecti, &c. Pſal. 10. quod huc reducunt, vide infra, ſub Rad. חָלָל.]

Rad.48.חֵין m.eſt radix per ſe;& exponitur, חֶסֶן robur; ſed alii deducunt à Rad.חָנַן, & exponunt, חֵן gratiam; ſicut נִיר & נֵר idem ſignificant, viz. lucernam; Occurrit, Job.41.3.cum וְ cop. non ſilebo,&c.וְחֵין עֶרְכּוֹ & gratiam,vel,robur,R. Jonah, diſpoſitionis ejus,&c.Sed, R.Levi,gratiam,i.e.pulchritudinem & formam diſpoſitionis ejus,in membris ſuis; vel gratiam diſpoſitionis ejus ad bellum; juxta Kimchi; Pag. Vide & in Rad. חָנַן.

Rad.49. חֵיץ m.eſt כּוֹתֶל, paries, murus, ut R. D. inquit; Pag.paries luteus; Bu.Lex. Ezech.13.10. ubi 70.τεῖχος; Rabbinis, מְחִיצָה, paries; nempe, is facit, ut alius locus ſit מְחוּץ extra, alius מִבַּיִת intus; Coc. Rabbinis, חָיֵץ, ſatis eſt uſitatum; & in Targum מְחִיצָא; Bu. Lex. quidam ab חוּץ deducunt, quaſi ſit murus exterior; & murus quidam levior eſſe videtur; Merc.

Rad. 50. חֵיק vel abſque jod, חֵק,ſinus, gremium; κόλπος; Pag. Bu. Coc. Av. media pars corporis quæ eſt inter duo brachia, uſque ad medietatem inter duo femora; Et metaph. de rebus inanimatis, ſignificat medietatem; Av. nam, quia ſinus eſt corporis medium, ſignificat & medium; Pag. quia ſinus eſt interior pars & receſſus corporis, intra brachia; Indè, ad cujuſliber rei concavitatem & receſſum ſignificandum transfertur; Hinc ſumitur pro intimo, juxta quoſdam; quum quis intimo animi affectu aliquem complexus, velut in pectore impreſſum habet; Unde Joannis 1. filius qui in ſinu patris, i.e. intimus, & velut mens, character, & ſermo patris; ſic, cap.13. unus ex diſcipulis, recumbens in ſinu, quem diligebat Jeſus, &c. Merc. in ſinu meo, Job.19.29. eſt, intra me; & Pſal. 86.51. in ſinu meo, vel in corde, ſive in animo & affectu meo; Ità Eccl.7.9. Unde, Joh.1.5. qui in ſinu patris eſt, h.e. qui in Deo eſt, qui videt Deum, & habet gloriam patris; explicat אָמוֹן quod eſt Prov.8.30. per metaph. חֵיק הָרֶכֶב, ſinus currus; 1 Reg.12.25. (i.e. medium currus; Pag.) Ita in Altari, Ezech.43.13,14,17. חֵיק dicitur tum baſis altaris,tum ſupremi ſpatii altaris, quod intra coronam eſt, & focum altaris ambit; Coc. Occurrit autem, ordin. Conc. ſimpliciter, & cum וְ, וַ, בְּ, מִ, & יִמְּ, ut ſeq.חֵיק vel חֵק ſinus, 1 Reg.22.35. Prov.5.20. Jer.32.18.Lam.2.12. וְחֵיק & ſinus, Ezech. 43.13.בַּחֵיק & ſinus, Ezech. 43.17. בְּחֵיק in ſinum, Prov.16.33..21.14.בְּחֵיק in ſinu,Eccl.7.9. מֵחֵק è ſinu, Prov.17.23.וּמֵחֵיק & è ſinu, Ezech.43.14. & cum ־ Aff.ſic,חֵיקִי ſinum meum,Pſal.35.13. cui & בְּ eſt præf. בְּחֵיקִי in ſinu meo,1 Reg.3.20. Job.19.27. Pſal.89.50. Sic & cum הָ, &,in pauſa, הָ, Aff. cui ult.בְּ etiam eſt præf.חֵיקְךָ ſinus tuus, Pſal.74.11.חֵיקֵךְ ſinus tuus, Exod.4.7.Deut.13.6.Mic.7.8.בְּחֵיקֵךְ in ſinum tuum, Gen 16.5.Exod.4.6.Num.11.12.2 Sam.12.8.1 Reg.1.2.Item, cum וֹ Aff. cui & בְּ, וּבְ, & מִ ſunt præf.חֵיקוֹ ſinus ſuus, Exod.4.7.Deut.28.54.בְּחֵיקוֹ in ſinum ſuum, Exod.4.6. Prov.6.27.וּבְחֵיקוֹ & in ſinu ejus,2 Sam.12.3.Iſa.40.11. מֵחֵיקוֹ de ſinu ſuo,Exod.4.7.& cum ה Aff. cui etiam בְּ & מִ ſunt præf.ſic, חֵיקָהּ ſinus ſui,Deut.28.56. בְּחֵיקָהּ in ſinum ſuum,Ruth.4.16.1 Reg.3.20.מֵחֵיקָהּ è ſinu ejus,1 Reg.17.19. Denique, cum ם, Aff. חֵיקָם ſinum ipſorum,Pſal.79.12.Iſa.65.6,7.

Rad.51. חָבַךְ, duo ſignificata habet; i.primum eſt, in nomine inde derivato, חֵךְ, m.palatum; Pag.Bu.Av. &c.70.φάρυγξ, λάρυγξ; inſtrumentum guſtandi & loquendi; Coc. חָבַךְ, eſt,inhiavit palato aperto ad cibum, appetiit cibum aperto ore, & linguâ exertâ; avidè,& faucibus præparatis expetiit eſcam; Cogn. cum חָבָה, inhiavit expectando; hinc, χαίω.χαίνω, hio; ἰγχαίνω, inhio, &c. non autem, legitur חָבַךְ in textu verbaliter; ſed inde, No.חֵךְ, palatum, quo inhiamus ad cibum capiendum; hiatus oris, fauces apertæ; Av. Occurrit autem,cum וְ cop.ſic, וְחֵךְ & palatum, Job.12. 11..34.3.& cum ־, Aff.cui בְּ & לְ ſunt etiam præf.חִכִּי palatum meum,Prov.8.7.Job.6.30..31.30.בְּחִכִּי cum palato meo,Job.33.2.לְחִכִּי palato meo,Cant.2.3.Pſal.119. 103..137.6. Sic & cum הָ, in pauſa,vel, הָ, extra pauſam; ut & cum ךָ, וֹ, הּ, & ם, Aff.cui ult.לְ eſt etiam præf.prout ſeq. חִכְּךָ palatum tuum,Prov.24.13. Ezech.3.25.חִכֵּךְ palatum tuum,Hoſ.8.1.וְחִכֵּךְ & palatum tuum,Cant.7.10.חִכּוֹ palat.ejus, Cant.5.16. Job.20.13. Lam.4.4.חִכָּהּ palat.ejus,Prov.5.3.לְחִכָּם palato eorum, Job.29.10.Deinde,ii.Significatum ſecundum hujus Rad. eſt,in nomine inde derivato, חַכָּה, fæm. hamus; cui, ad ineſcandum piſces, cibus appingitur, ut inhiantibus infigatur; Av.& rectum eſt inquit R.D. ut prædictorum radix ſit חָבַךְ, quod oſtendit dageſch,in forma abſolu-

ta

ta hujus nominis,& cum Affixis in præcedente ; licet, R. Joſeph Kimchi,Radicem חָךְ putat eſſe חָכַךְ;& dageſch eſſe ob defectum Nun ; & ità eſſe in Arabico ; Pag.Alii verò, ad ſequentem radicem חָכָה reducunt utrumque ; palatum,quòd cibo inhiet, unde & verbum חָכָה ductum putant, quod inhiare, vel anhelare ſignificet ; etſi per expectare vertatur ; ſic,hamum, quòd in eum piſces inhient,vel potiùs,quod piſces expectet ; Merc.Occurrit autem, חַכָּה hamus,Iſa.19.8. & cum בְּ præf.בְּחַכָּה hamo, Job.40.25. Hab.1.15, Quidam huc referunt illud, וְחִכֵּי Hoſ.6.9.ſecundum R.D.in Bu.Conc. Sed id vide in ſeq.Rad. חָכָה.

Rad.52. חָכָה, eſt expectare ; elongare,prolongare ; Pag. quia qui expectat, tempus producit ; conſtruitur cum accuſativo, item, cum lamed, & cum עַד ; Merc. præſtolatus eſt, expectavit ; conſtruitur cum ל, Bu. חָכָה & in piel, חִכָּה, ſenſu frequentativo, eſt μένειν, ἀναμένειν ; 70. etiam, ἐρημόειν ; notat morari, operiri ; opponitur ei fugere ; 2 Reg.9.3. וְנַסְתָּה וְלֹא תֶחְכֶּה, & fugies, & non opperieris, Coc. חָכָה expectavit inhiando ad perſonam ſeu rem aliquam ; appetiit aliquid vehementer & ſummo niſu ; cogn. cum חָכַךְ inhiavit palato, ceu ad cibum ; & cum חֵךְ palatum ; nam, quemadmodum famelici, aperto ore, & aptato palato, inhiant ad eſcam, ita quoque avidam & inhiantem expectationem & concupiſcentiam ſignificat hoc verbum ; Av. Occurrit autem, in part benoni kal. ſ.m. חוֹכֶה expectans, unde in pl.m. חוֹכִים, & in forma pl. m. conſtr. חוֹכֵי expectantes, Iſa.30.18. In piel, inhiavit ſedulò ; Av. ut in 3.ſ.m. præt. piel, חָכָה præſtolatus fuit, Job. 32.4. & in 3. ſing. fœm. חִכְּתָה præſtolatur, Pſ.33.20. ut &, in 1. ſing. cum ! conv.וְחִכִּיתִי & præſtolabo, Iſa. 8.17.& in 3. pl. præt. piel, חִכּוּ exſpectarunt, Pſal.106.14. ſicut etiam in 1. pl.cum ! cop. vel conv. וְחִכִּינוּ & exſpectaverimus, 2 Reg. 7.9. in part.piel,ſ.m. cum הַ dem.& לְ præf. הַמְחַכֶּה qui præſtolatur,Dan.12.12.לִמְחַכֶּה præſtolanti, Iſa.64.4. ut & in pl.m. part.piel,cum הַ dem.præf. הַמְחַכִּים præſtolantes,Job.3.20. In Infin.piel, חַכֹּה expectare, expectando, ſed cum וְ præf.pro, וְכַחְכֹּה, occurrit cum jod, pro ה, ſic, וְכַחֲכִי & juxta præſtolari,Hoſ.6.9. In Imper. piel,ſ.& pl.m.חַכֵּה expecta, Hab.2.3. חַכּוּ expectate, Zeph.3.8. & in fut.piel, 2.& 3.ſ.m. תְּחַכֶּה expectabis,2 Reg.9.3.יְחַכֶּה expectabit,Iſa.30.18. Ad locum autem illum, Hab.2.3. ſi tardaverit, חַכֵּה—לוֹ expecta eum ; Pag.In Epiſtola ad Hebræos,cap.10. Redditur per ὑπομένειν, quod patientem expectationem ſonat, quâ duramus in malis, nos rebus melioribus ſervantes, non ſimplicem tantùm patientiam, quâ mala toleramus ; contrarium ὑποστολῆς, quod ſubtractionem ſeu detrectationem ſignificat ; Merc. & Iſa.30.13. Idcircò, יְחַכֶּה expectabit pro expectat Dominus,ut miſereatur veſtri ; R.D.exp.prolongabit dominus tempus miſericordiæ, ſicut expectans, ſed non tranſibit ; vel eſt verbum tranſitivum ; i.e.fidere faciet vos ut expecteris eum, ut miſereatur veſtri ; quia ſic facturus eſt;& hoc videtur rectius; Pag. [חָכַל, unde, חַכְלִילִי rubicundus,&c. Vide inter quadratas dictiones.]

Rad. 53. חָכַם eſt, σοφιδῆναι, & σοφίσασθαι ; ſapere, ſapientem fieri, ſapienter agere ; ſapientiæ operam dare ; ſapiens eſſe ; Pag. Bu. Coc. ſapuit mente, ſapientiâ præditus fuit ; Av. ſapere, quod hoc verbo ſignificatur, eſt mentis non palati; quanquam latius patet, quàm ſapere Latinis ; certam rerum tam divinarum quàm humanarum cognitionem & ſcientiam ſignificat ; doctrinam etiam quamvis, & peritiam, vel in divinis, vel, in humanis ; hinc quælibet ars, ſcientia aut facultas, Hebræis dicitur חָכְמָה &, חָכָם cujuſvis artis peritus ; Merc. Cev. Occurrit autem, in præt. kal, 3. ſing. m. & f. in 2. ſing. m. & in 1. ſing. cui &, יֶשׁ eſt præf. & in 3.pl.prout ſeq.חָכָם ſapit,Prov.23.15.חָכְמָה ſapiens eſt,Zach.9.2.חָכַם ſapis, Prov.9.12.חָכַמְתִּי ſapiens ſim,Eccl.2.15.וְשֶׁחָכַמְתִּי & quòd ſapiens fui,Eccl. 2.19.חָכְמוּ ſaperent,Deut.32.29.In Imper.kal,ſ.m.cui & ! cop. eſt præf. ut & in pl.m.cum ! cop. ſic, חָכָם ſape, Prov.27.11.וְחָכָם & ſape,Prov.6.6.23.19.וְחָכְמוּ & ſapite, Prov.8.33. In fut.kal,1 ſ.cum ה parag.אֶחְכָּמָה ſapiens ero,Eccl.7.23. & in 2.ſ.m. תֶּחְכָּם ſapias, Prov.19. 20. Item,in 3.ſ.m.fut.kal, in pauſa,cum camerz, ſed extra pauſam,cum pathach in ult.ſic,יֶחְכָּם ſapiet, Prov. 13.20.20.1.יֶחְכַּם ſapiet,Prov.21.11. cui & ! conv.& ! cop. eſt præf.וַיֶּחְכָּם & ſapientior fuit, 1 Reg. 4.31. וַיֶּחְכַּם & ſapiet,Prov.9.9.Item,in 3.pl.m.fut.kal, יֶחְכְּמוּ ſapient, Job.32.9. in piel, חִכֵּם ſapientem reddidit, vel effecit ; informavit ; edocuit ſapientiam vel magiam ; Bu.Av.ut in fut.piel,3.ſ.m. יְחַכֵּם ſapientes redder,Pſal. 105.22. & in 3.ſ.f.fut.piel, תְּחַכֵּם, ſapientem redder, f.unde cum נִי Aff.ſic, תְּחַכְּמֵנִי ſapientem reddit me, Pſal.119.98.ut & in 3.ſ.m. cum נִי Aff. יְחַכְּמֵנִי docet nos, Job.35.11. In pual, חֻכַּם ſapiens effectus fuit ; unde, in part.pual,ſ.& pl.maſc. מְחֻכָּם ſapiens effectus,Pſ. 58.6.מְחֻכָּמִים ſapientiſſimi , Prov. 30. 24. In hiphil, הֶחְכִּים idem cum piel,fecit ſapere, ſapientem effecit; ſapientiam attulit ; ut in part.hiph.ſ.m. מַחְכִּים ſapientem efficiens ; &c.Unde in fœm.מַחְכִּימָה, & in Conſt.f. מַחְכִּימַת ſapientem reddens, Pſal. 19.8. In hithpael, הִתְחַכֵּם fecit ſe ſapere ; ſimulavit ſe ſapientem ; Av. ut in fut.hithp.2.ſ.m. תִּתְחַכֵּם ſapiens eſto, Eccl.7.16. & in 1.pl.fut.hithp.cum ה par.נִתְחַכְּמָה ſapientes ſimus Ex.1.10.Atque inde,No.1.חָכָם, maſc. ſapiens; σοφὸς ; peritus ; Pag. Bu. Coc. Av. magus ; induſtrius ; prudens in rebus divinis & humanis ; hinc per inverſionem Radicis ; eſt μάγος, magus, ſapiens, divinorum interpres ; μαγεία, magia, quam Perſæ accipiunt pro ſapientia, & perfecta rerum naturalium cognitione; Unde & magi ab illis appellabantur, quos Græci alio nomine vocant philoſophos ; Latini ſapientes ; ut Mat. 2. Ecce, Magi, ſapientes venerunt Hieroſolymam, &c. poſtquam vero Magi, apud Perſas,potiſſimùm, deorum cultui vacarent, & omnibus legibus artes veritas exercerent, in tantum aucta eſt eorum vanitas, ut non tantùm obſervatione ſyderum futura prædicere, ſed artibus quibusdam & maleficiis, & ſcire ſe omnia, & facere poſſe profiterentur : μαγεύω, magicam exerceo, &c. Av. חָכָם ſapiens, ſumitur pro ſagaci, ἀγχίνοῳ ; 2 Sam.14.20. ut & חָכְמָה ſapientia pro animalis ſolertia, quâ parat bonum, aut cavet malum ; Job.36.17. deinde, ſapiens, reſpectu operis eſt peritus artifex ; 1 Chron. 22.15. & in genere, ſapiens dicitur quiſque in eo, in quo eſt δεινὸς, peritus, exercitatus, ſic, Pſal.58. 6. Iſa.3.3. Item,ſapientes dicuntur callidi & ingenioſi ; κακοῦργοι ; Prov.14.24. Eccl.9.11. hinc, doloſus, & pauper

pauper opponuntur; Prov.29.13. Denique, ſapientes dicuntur, docti & pii; Prov.15.12. Iſa. 19.11. ego ſum filius ſapientum; i. e. ſucceſſor & hæres prophetarum & Apoſtolorum; & חֲכָמוֹת, Jer.9.16. vocantur præficæ, peritæ lamenti & θρῆνον, ad excitandum συμπάθειαν; &c. Coc. Occurrit autem, חָכָם ſapiens, Deut. 4.6..32.6. 2 Sam.13.3..14.20. 1 Reg.2.9..3.12..5.7. 1 Chron.22.15. 2 Chron.2.6,11,12. Job.17.11..34.34.Pſal.107.43.Prov.1.5..3.7..10.1..11.30..12.15.. 13.1,14..14.16.. 15.20.. 16.14,23.. 17.28.. 20.26.. 21.20, 22..23.24..24.5..25.12..26.5,12,16..28.11..29.9. Eccl. 7.5,7..8.5..9.15..10.2,12..12.9.Iſa.31.2.. 40.20. Jer.9. 22. Ezech.28.3. Hoſ.13.13..14.10. & cum לְ, יְ, הֲ, וְ, כְ & מִ præf. prout ſequuntur; וְחָכָם & ſapiens, Gen.41.33,39. Prov.29.11. Eccl.4.13. הֶחָכָם ſapiens, an ſap. Job.15.2. Eccl.2.14,17,19.. 8.17. Jer.9.11. כְּהֶחָכָם ſicut ſapiens, Eccl.8.1. לְחָכָם ſapienti, Prov. 9.8,9.. 21.11. לֶחָכָם ſapienti, Eccl.2.16..6.8..7.19. מֵחָכָם à ſapiente, Jer.18.18.In forma conſtructa, eſt, חֲכַם ſapiens, Exod.31.6..35.10.. 36.1,2,8. Job.9.4. Prov.10.8. cui etiam לַ & לְ ſunt præf. ſic, וַחֲכַם & ſapiens, Iſa.3.3. לַחֲכַם ſapienti, Prov. 11.29..16.21. in pl.maſc. forma abſol. חֲכָמִים ſapientes,Deut.1.13,15.. 16.19. Job.5.13..15.18..34.2. Pſal.49.11. Prov.1.6..3. 35.. 10.14..12.18.. 13.20..14.3,24..15.2,7,12,31..18. 15..22.17.. 30.24. Eccl.6.4..9.17..12.11. Iſa.5.21..19. 11..44.25..Jer.4.22..8.8,9..10.9.Obad.1.8. & cum לְ, הַ, וְהַ, וְ,& כְ præf. וְחָכָמִים & ſapientes,Prov.29.8. הַחֲכָמִים ſapientes, Exod.36.4.2 Chron.2.6. וְהַחֲכָמִים & ſapientes, Eccl.9.1. לַחֲכָמִים ſapientibus, Exod.7.11.Eſt. 1.13.Prov.24.23.Eccl.9.11. in pl. m. conſtr. eſt, חַכְמֵי ſapientes, Exod.28 3. Job.37.24. Iſa.19.11. Jer.10.7. cui etiam ו cop. eſt præf. וַחַכְמֵי & ſapientes, 2 Chron. 2.13.Item cum Aff. יְךָ, יְכִי, יְהָ, יְכֶם, ſic occurrit; חֲכָמֶיךָ ſapientes tui, 2 Chron.2.13. Iſa. 19. 12. חֲכָמָיִךְ ſapientes tui,Ezech.27.8. חֲכָמֶיהָ ſapientes ejus, Eſth.6.13.Iſa.29.14. חֲכָמֶיהָ ſapientes ejus, Gen. 41.8. Jer.50.35. וַחֲכָמֶיהָ & ſapientes ejus, Jer.51.57. Ezech. 27.9. Item,in f.f.formâ abſol. חֲכָמָה ſapiens,fæm.2 Sam. 14.2..20,16. & in forma Conſtr.f.f. חַכְמַת ſapiens, Exod.35.25.Item,in pl. fæm. חֲכָמוֹת, ſapientes, fæm. Occurrit cum הַ dem.præf. הַחֲכָמוֹת ſapientes,Jer.9.16. & in forma pl. f. conſtr. eſt, חַכְמוֹת, ſapientes fæminæ; & cheth eſt cum pathach, Pag. loco chirek; quia gutturale eſt; Merc. occurrit, Prov.14.1.ſic, חַכְמוֹת ſapientes mulieres,i.e.unaquæque è ſapientibus mulieribus, ædificavit domum ſuam; & Jud.5.29. ſapientes dominæ ejus; Pag. ſed hæc duo, vel pro abſolutis uſurpantur; vel, ſuperlativè exponenda ſunt, ſapientiſſimæ mulierum; & ſapientiſſimæ dominarum ejus; Gallicè, les plus ſages de ſes dames; Cev.Deinde 2. hinc, No. חָכְמָה, vel, (prout ſemper in hac voce ſcribitur camerz caruph, ſub ח, abſque ſcheva ſeu duobus punctis, ſic,) חָכְמָה fæm. ſapientia; rerum divinarum & humanarum peritia; prudentia; in rebus naturalibus,magia, &c. Av. ſed præcipua eſt quædam ſapientia quam ſcriptura commendat, Eccl.8.1. Quis eſt ut ſapiens? & quis, ſive quanti eſt æſtimandus, qui norit ἐμπειρίαν λόγων; Jobus cap. 28. in omnium rerum,extra Deum,notitia non invenit ſapientiam; ſapientia hominis eſt, timere Deum; Job.28.28. confer. Pſal.111. 10. Prov. 9.10.cum חָכְמָה ſolet jungi בִּינָה vel תְּבוּנָה, aut דַּעַת; ut & Paulus, σοφίαν καὶ ἐπίγνωσιν aut σύνεσιν ſæpe conjungit; nam ſapientiæ comes eſt prudentia aut circumſpectio, quâ ſecundum ſapientiæ regulas, per amorem & timorem Dei, reprobatur malum, & eligitur quod optimum eſt, in bona conſcientia; Pſal.51.8. ſibi in occulto notificatam ſapientiam; notat ſapientiam Dei, quæ ſalvat &juſtificat peccatorem, & facit ut ſe deceant opera ſua, etiam tolerantia malorum; ejus ſapientiæ cognitio, eſt hominis ſapientia; Iſa.33.6. Is, in quo Deus hoc decretum fecit, quique id efficit, etiam ſapientia, & ſapientia Dei nuncupatur; Prov.8. 22,25. & toto hoc capite; Item, חָכְמוֹת, Pluraliter hæc ſapientia dicitur; Prov.1.20..9.1.Item, quævis ratio & cognitio boni atque utilis; Prov.24.7. חָכְמוֹת לָאִוִּיל רָאמוֹת, nimis altæ ſtulto ſapientiæ; &c. hæc piè & ſolidè, ex Coc. חָכְמוֹת in plurali, ſapientiæ, ponitur pro, quælibet è ſapientibus; Prov.1.20.& 9.1. Pag. frequenter autem occurrit hoc nomen in ſing.fæm. ſic, חָכְמָה ſapientia,Exod.28.3..31.6..36.1,2. Deut.34. 9. 1 Reg.4.29..5.12..10.7. 2 Chron.1.10,11.Job.11.6.. 12.2,12,13..15.8..26.3..28.18,28..32.7,13..33.33..38. 36..39.17.Pſ.37.30..51.8..90.12..111.10.. Prov.1.2,7.. 2.6,10.. 3.13.. 4.5,7,11.. 8.1,11,12.. 9.10.. 10.13,31.. 11.2..13.10..14.6,33.. 15.33.. 16.16.. 17.16,24.. 18.4.. 21.30..23.23..24.14..29.3,15..30.3. Eccl.1.16,17,18.. 2.12,26..7.11,25.. 8.16.. 9.13,16,18.. 10.10. Iſa.11.2. Jer.49.7. Ezech.28.12.Dan.1.4. cui & בְ, בָ, וְהָ, הַ, וְ, לְ, לָ, וּלְ & מִ ſunt præf. prout ſequuntur; וְחָכְמָה & ſapientia, 2 Chron.9.22.Prov.10.23.Eccl.9.10. Dan.1.17.. 5.11. הַחָכְמָה ſapientia,1 Reg.7.14.2 Chron.1 12. Eccl. 7.12,19. וְהַחָכְמָה & ſapientia, Job.28. 12,20. בְּחָכְמָה in,cum ſapientia, Exod.31.3..35.26,31. Job.4.21..38. 37.Pſal.104.24. Prov.3.19..24.3..28.26..31.26. Eccl.2. 21. בַּחָכְמָה idem,1 Chron.28 21. Eccl.1.13..2.3..7.23. לַחָכְמָה pro ſapientia, Job. 12. 5. לַחָכְמָה ſapientiæ, Prov.2.2..7.4.Eccl.2.13. וּלְחָכְמָה & ſapientiâ,1 Reg.10. 23. מֵחָכְמָה à ſapientia, Eccl.7.10.. 10.1. & in forma ſing. f. Conſtr. חָכְמַת ſapientia, Exod.35.35. 1 Reg.3. 28..4.30,34..10.4.2 Chron.9.3.Prov.14.8.Eccl.8.1. Iſa. 29.14..33.6. Dan.1.20. cui & לְ, כְ & מִ ſunt præf. ſic, לְחָכְמַת & ſapientia,Eccl.9.16.Jer.8.9. וְחָכְמַת juxta ſapientiam,2 Sam.14.20. Dan.5.11. מֵחָכְמַת præ ſapientia,1 Reg.4.30. Item, cum י Aff. cui & וֹ & לְ ſunt præf. וּבְחָכְמָתִי ſapientia mea,Eccl.2.9. & in ſapientia mea,Iſa.10.13. לְחָכְמָתִי ſapientiæ meæ, Prov.5. 1. Sic & cum הָ, vel in pauſa הָ, Aff. חָכְמָתְךָ vel חָכְמָתֵךְ ſapientia tua, 1 Reg.10.6,8. 2 Chron.9.5,6,7. Iſa.47.10.Ezech.28.5,7,17. cui formæ priori בְּ, & poſteriori כְ eſt præf.ſic, בְּחָכְמָתֵךְ in ſapientia tua,Ezec. 28.4. כְּחָכְמָתֵךְ juxta ſapientiam tuam, 1 Reg.2.6.ut &, cum כֶם, Aff.ſic occurrit, חָכְמַתְכֶם ſapientia veſtra, Deut.4.6. Item,cum ו Aff.cui וְ & בְּ ſunt præf. וְחָכְמָתוֹ ſapientia ejus,1Reg.4.34..10.24.2 Chron.9.23. וְחָכְמָתוֹ & ſapientia ejus,1 Reg.11.41. בְּחָכְמָתוֹ in ſapientia ſua, Eccl.9.15.Jer.9.22..10.12..51.15. & cum הּ, Aff. & בְּ præf. בְּחָכְמָתָהּ in ſapientia ſua,2 Sam.20.22. Denique, cum ם, Aff. ſic, חָכְמָתָם ſap. ipſorum, Pſal.107.27. Jer.49.7. in forma pl.fæm. חָכְמוֹת ſapientiæ, Pſal.49. 4.Prov.1.20..9.1..24.7. Item,3.Hinc No. חַכְמוֹנִי, maſc. chachmonæus; nomen gentile; 1 Chron.11.11. Idem etiam appellatus fuit, חַחְכְמוֹנִי, Tachkemonita, 2. Sam.

Sam.23.8. Bu.Lex. ſonat, q.d. ſapiens, ſapientiæ doctor; Bu. Lex.& Conc. Hoc enim nomen videtur ſupremum quendam ſapientiæ gradum & habitum ſupra alios excellentem deſignare; Merc. & ex eo, Bu. Lex. [חַל, Antemurale,propugnaculum; &c. vide ſupra,ſub Rad. חִיל; Item, חָלָא &c. vide poſt ſequentem Rad. חָלַל.]

Rad.54. חָלַל; hujus radicis ſignificationes, in genere, ſic à Lexicographis traduntur; In kal,eſt vulnerare; occidere; ſed ſemper intranſitivè ſumitur; pro, vulneratum eſſe,&c.Pag. Sunt qui generaliter exponant violari; profanari; vim pati; cruciari; dolere; ut nonnihil conveniat cum חוּל, de quo ſuprà,Merc. חָלַל eſt perforari, perfodi, confodi; vulnerari,ſaucium fieri; tripudiare, ſaltare; Bu.Lex. Variæ ſignificationes hujus thematis, ad unum fontem videntur hoc modo reduci; ut tribuatur huic verbo, in genere, ſignificatio κατώτερως; nam & Hebræis חָלוּל eſt vacuum, ſive, cavum; Coc. חָלַל fiſtulavit, fiſtuloſus fuit; & ſæpiſſimè uſurpatur de corpore fiſtulato, h.e.transfoſſo,vulnerato, & multis foraminibus perforato; Unde & medici fiſtulas vocant ulcera manantia, anguſta, calloſa, & ſinuoſa; Metaphoricè autem ſignificat, polluere,profanare, ſeu violare,& deformare inſtar corporis vulnerati; Cogn cum חָלָה ægrotavit, & cum חוּל doluit; nam corpus vulneratum,ægrotat & dolet; hinc αὐλέω, fiſtulâ cano, αὐλὸς, fiſtula foraminoſa, foramen, Item, convallis; αὐλων vallis, αὐλητὴς, auletes, tibicen; porrò, ח, in א, mutato, fit χοιλόω, χοιλαίνω, & Latinum coelo; χοῖλος, cavus, ſinuoſus; χοιλία, venter ſinuoſus,&c,Av, Ordo verò Concordantialis, hujus Rad,in Bu.Conc. ſic ſe habet, ut ſequitur; חָלַל ſex habet ſignificata; i.vulnerari, confodi; &c. ut, in præt.kal, 3.ſ.m. Pſal.109.22. & cor meum חָלַל vulneratum, ſaucium, confoſſum eſt, in medio mei; q.d. in Niph. נֶחְלַל vulneratum eſt; Pag.Bu.Coc.fiſtulavit; Av. (qui ſolus activè exponit; ſed juxta reliquos, intranſitivè reddendum; fiſtulatum eſt) 70. πτοήθησαν, conturbatum eſt; Pag.Av.Atque inde, in Infin. kal, חֲלוֹת vulnerari, confodi; (pro חוּל, vel, חוֹל, ut סוּב, vel סוֹב, à סָבַב;) inſtar חֲנוֹת miſereri; formâ Infin. kal parùm uſitatâ, à חָנַן, Pſ.77.10. Pag.Bu.Merc.&c.Unde cum י. Aff.1.perſ.ſing. חֲלוֹתִי, vulnerari meum,confodi meum, i.e.lethale vulnus meum; vel occidere meum, i.e. occiſio mea, mors mea, Pag.Bu.&c.Pſal.77.11. Alii vero ſumunt חֲלוֹת pro Infin.piel,à præt. piel חִלָּה, à Rad. in kal, חָלָה ægrotus fuit, infirmatus fuit, &c. & exponunt, חֲלוֹתִי הִיא, ægrotare meum, vel,ægritudo mea hæc; mutatio eſt dextræ excelſi; vel infirmari meum, i.e. infirmitas mea in anima mea eſt; vel,orare meum, (nam חִלָּה eſt etiam orare,deprecari,&c.& ſic eſt,tam formâ, quàm ſignificatione, inſtar חֲנוֹתִי precari meum, per filios ventris mei, Job.19.17.&c.) i.e. oratio mea eſt,&c. Pag.Merc. Sed Aben Ezra exp.& dixi, in corde, ſcil.id eſt, cogitavi quòd ſic eſt; & cogitavi cogitationem, & ipſa occidit me; & eſt cogitatio annorum dextræ excelſi; Pag.Intelligit AbenEzra hoc referendum eſſe, ad id quod ante, v 6.dixerat, חָשַׁבְתִּי recogitavi; ut ſenſus ſit, cogitavi cogitationem,& ea ægrotare, me fecit; & eſt,&c. Infinitum ex piel, cum Affixo, à חִלָּה, tranſitivo, juxta eum; q. d. Gallicè, c'eſt ce qui m' affoibliſt, & me rend malade, i.e. quod me languere fecit,& dolorem conciliat; atque hoc ſequendum videtur; Merc.Cev.In piel,eſt חִלֵּל vel חוֹלֵל tranſitivè, vulnerare, occidere; confodere; Item, polluere, profanare; ut &, tibicinare; tibiis canere; ſaltare,&c. Pag.Bu. &c. Sed in priore forma, cum dageſch; & in prima ſignificatione, occurrit tantùm, in part.piel,ſ.m. מְחַלֵּל, vulnerans, confodiens; Unde, cum ה. Aff.Ezech.28.9.In manu מְחַלְלוֹ (lenitèr præter normam,ſine dageſch, pro, מְחַלְלוֹ, Pag.) confodientis te; Bu. interficientis te; vel, interficientium te; & ſic deeſt jod, ſignum pluralis,pro מְחַלְלֶיךָ; Pag.In pual, חָלַל vulneratus fuit;Unde,in part.pual, מְחֻלָּל confoſſus, vulneratus; & in pl.m. מְחֻלָּלִים & in Conſtr. מְחֻלְלֵי, vulnerati, confoſſi; pro quo, Ezech. 32.26. occurrit lene,abſque dageſch,ſic, מְחֻלֵי חָרֶב vulnerati, confoſſi, vel interfecti, gladio,&c.Pag. Bu. &c. Atque inde nomen Toar, i. Adjectivum,loco Happahul,i. e. participii paſſivi, & eſt totum cum cametz; ſic, חָלָל, m.confoſſus, occiſus; Bu. Pag. quaſi corpus profanatum aut violatum dicas; i.e. ex violentia interfectum; ſaucium, vulneratum; eſt Græcis τραυματίας; hinc, חֲלָלָה fæm.mulier profana; violata, & proſtituta; de quo infrà; illo ſignificato priore, pro interfecto,ſimpliciter ſumitur maſculinum; Merc. Occurrit autem nomen hoc, חָלָל vulneratus,occiſus,confoſſus,Deut.21.1. 32.42. 2 Sam.1.19,24.. 23.8,18. 1 Chron. 11.11,20. Jer.51.52. Ezech.6.7..11.6..21.19,30..26.15..28.8,23. 30.4,11,24.Nah.3.3. & cum הַ & בָּ (ꞏgol in utroque eſt ob ח, gutturalem ſeq.) præf. ſic, הֶחָלָל confoſſus, Deut.21.2,3,6.בֶּחָלָל in confoſſ.Num.19.18..31.19. Sic & cum כָּ præf. כֶּחָלָל ſicut confoſ.Pſal.89.11.Lam.2.12. In Conſtr.eſt חֲלַל vulneratus, confoſſus,&c. ut cum בַּ præf. בְּחַלְלֵי in confoſſum gladio,&c.Num.19.16. In pl. m.abſol. חֲלָלִים confoſſi,Num.23.24. Joſ.11.6. Jud.9. 40..20.31,39. 1 Sam.31.1. 2 Sam.1.22.1 Chron.5.22. 10.1.2 Chron.13.17.Job.24.12.39.30. Pſal.88.6.Prov. 7.26. Jer.41.9..51.4. Ezech.9.7..21.19.. 32.22,23,24. 28,31. Dan. 11. 26. cui הַ dem.eſt præf. ſic, הַחֲלָלִים confoſſi,Gen.34.27.1 Sam.31.8. 1 Reg.11.15. 1 Chron. 10.8. & in forma Conſtr.pl.m. חֲלָלֵי confoſſi,1 Sam.17. 52.Iſa.22.2..66.16.Jer.8.23..14.18..25.33..51.49.Lam. 4.9. Ezech.21.34..31.17,18..32.20,21.Ezec.32.25,28, 29,31,32..35.8. Zeph.2.12. cui מִ eſt præf. ſic, מֵחֲלָלֶי præ confoſſis,Lam 4.9.Item,cum יוֹ, יָךְ, יָהּ, יָם, & יָךְ, Aff. חֲלָלֶיךָ confoſſos noſtros, Jud.16.24. חֲלָלֶיךָ confoſſi tui,Pſ.69.27.חֲלָלֶיךָ confoſſi tui,Iſa.22.2. חֲלָלֵיכֶם confoſſos veſtros,Ezech.6.4..11.6,7.ut &,cum יוֹ, יָךְ, & יהֶם.., Aff.ſic, חֲלָלָיו confoſſis ipſius, Ezech. 35.8. חֲלָלֶיהָ confoſſi ejus,Jer.51.47.חֲלָלֵיהֶם confoſſ.eorum, Num.31.8. Joſ.13.22.Ezech.6.13. cui ult. ו cop.eſt eam præf. וְחַלְלֵיהֶם & confoſſi eorum,Iſa.34.3.Deindè, ii. Significatum ſecundum hujus radicis; eſt, in hiphil, incipere; ut in 3.ſ.m. præt.hiph. הַחֵל incepit, Gen.6. 1..10.8..44.12. Num.17.11,12.1 Sam.14.36. 2 Reg.10. 32..15.37.1 Chron.1.10..27.24.2 Chron.29.27..31.21. 34.3. & in 3. ſ. f. præt. hiph. הַחֵלָה incepit, Judi 20.40. ut & in 2.ſ.m. הַחֵלוֹתָ incepiſti,Deut.3.24.Eſth. 6.13. &,in 1.ſ.præt.hiph. הַחֵלוֹתִי inceoi, Deut.2.31. 1 Sam.22.15. Item,in 3. pl. præt. hiph. הֵחֵלּוּ inceperunt, 1 Sam.3.2. 2 Chron.20.22..31.7. Ezr.3.6,8. Neh.4.1. Eſth.

Eſth.9.23. In part.hiph.ſ.m. מַחֵל incipiens ſum, Jer. 25.29. & in Infin.hiph. הָחֵל incipere,1 Sam.3.12. cui & מֵ eſt præf. מֵהָחֵל ab incipiendo,Deut.16.9. 2 Chron. 31.10. Item, in Infin.Hiphil,exiat cum ם, Aff. Gen. 11.6. ſic occurrit ; Atque iſtud הַחִלָּם incipere eorum, i.e. inceptum eorum,ſive quod iſti inceperunt,&c.in Imper.hiph.ſ.m. הָחֵל incipe,Deut.2.24,31. In fut.hiph. 1. 2.& 3.ſ.m.ut ſeq. אָחֵל incipiam,Deut.2.25. Joſ.3.7. תָּחֵל incipies,Deut.16.9. יָחֵל incipiet, Jud.10.18.. 13.5. cui ult.in 3.ſ.m. fut.hiph. ! conv.eſt etiam præf. וַיָּחֶל & incepit,Gen.9.20.Num.25.1. Jud.16.22.2 Chron.3.1,2.Jon. 3.4.Sic etiam,in 3.ſ.f. fut.hiph. תָּחֵל cœperit,Lev.21.8. cui & ! conv.eſt præf. וַתָּחֶל & cœpit, Jud.13.25..16. 19. Item,in 2.pl.m.fut.hiph. תָּחֵלוּ incipietis, Ezech.9. 6.& in 3.pl.m.cum ! conv. וַיָּחֵלוּ & cœperunt, Jud.20. 31.2 Chron.29.17. Ezech.9.6. Hoſ.8.10. ut &, in 3.pl. fæm.fut.hiph.cum ! conv.præf. וַתָּחֵלְנָה & cœperunt , Gen.41.54.Item, occurrit etiam in præt.hophal, 3.ſ.m. Gen.4.26. Tunc הוּחַל cæptum eſt vel fuit,invocare,vel invocari nomen Domini ; Quod R.D. in libro Rad.exp. tunc inquinatum, aut prophanatum eſt &c. quia in diebus Enos , erraverunt poſt idola, & invocatio nominis Domini tunc prophanata eſt ; vel quia tunc cæperunt homines vocare nomina idolorum nomine Domini;Pag. Sic ferè Hebræi poſt Onkelos ; ſed Aben Ezra, & alii, ſimplicius exponunt, tunc cæptum eſt invocari nomen Domini,paſſim ſcil.& publicè ; Merc.At vide,num & illud magis ſimplex ſit ; tunc cœptum eſt vocari de nomine Domini ; quòd,viz.tunc cœperint homines de Dei nomine appellari, ità,ut quidam filii Dei nuncupati fuerint ; quaſi & illud Moſes notârit, non ſolum ad indicandam certam Eccleſiæ notam & teſſeram ; ſed & ne omninò novi hoſpites accederemus, ad contemplandam eam hiſtoriam,quam,ſexto poſteà capite, inde inchoat ; vide libellum noſtrum de politia Judaica ; Cev. Tunc cœptum eſt nominari nomen Jehovæ ; i.e. tunc cœperunt homines , ſe à Deo, ut cum ipſo facientes , denominare ; confer Iſa.44.5. 1 Cor.1.12. Vide & in קָרָא ; Coc. Atque inde.No.Heemanticum, cum Thau formativo ab initio, ſic, תְּחִלָּה , fæm. initium, exordium , principium ; ἀρχὴ ; Pag.Bu.Av.Coc.&c.Prov.9. 10. Sed ejus forma conſtructa , תְּחִלַּת , adverbialiter ſumitur, interdum, pro, initiò ; ut Hoſ.1.2. Ita רַבַּת , Pſal.120.6.Coc.Occurrit,cum הַ, בְּ, & כְּבָ, præf.Sic, הַתְּחִלָּה initium, principium, Neh. 11.17. בַּתְּחִלָּה in principio, Gen.13.3..41.21..43.18,20. Jud.1.1..20.18. Dan.8.1..9.21. כְּבַתְּחִלָּה ſicut in principio, Iſa.1.26. In forma Conſtr.eſt, תְּחִלַּת principium, Prov.9.10. Eccl. 10.13.Hoſ.1.2.cui בְּ & מִ ſunt præf. בְּתְחִלַּת in principio,Ruth.1.22.2 Sam.21 9. 2 Reg.17.25.Ezr.4.6. Dan. 9.23.Am.7.1.מִתְּחִלַּת à principio, 2 Sam.21.10. Dein, in.Significatum 3. hujus Rad.eſt in Niphal, נֶחַל pollutus eſt,profanatus fuit, eſt ; Occurrit autem in 3.ſ.m. præt. Niph. נֶחַל profanatur,Ezech.25.3. In 2.ſ. m. נֶחַלְתָּ, & in fæm. נֶחַלְתְּ, pollutus, vel -ta fuiſti ; Unde, in 2.ſ. f. cum ! cop. præf. וְנֶחַלְתְּ & profanata es, Ezech.22.16. & in 3.pl.præt. Niph.cum ! conv. וְנֶחֱלוּ & profanentur, Ezech.7.24. in Infin.Niph.Occurrit,cum tzere loco pathach, in ult. pro הֵחַל , ſic, הֵחֵל profanari, Ezech.20. 9,14,22. Unde, cum ? præf. & ו Aff. לְהֵחָלוֹ ad profanandum ſe, Lev.21.4. in fut.Niph.1. ſing. cum ! conv. præf. וְאֶחַל & profanor, Ezech.22.26. & in 3. ſ.m. fut. Niph. יֵחַל , profanabitur ; Sed in 3.fæm.Occurrit cum duplice tzere,ſic, תֵּחַל profanat ſe,Lev.21.9. Item, in 3.ſ.m.cum cametz , pro pathach , in ult. ob pauſam, יֵחָל profanabitur,Iſa.48.11. In piel,etiam occurrit frequentiùs in hac Signif. polluendi,contaminandi,vel profanandi , &c.ut in præt.piel,3.ſ.m. חִלֵּל profanavit, Lev. 19.8. Pſal.55.21. Lam.2.2. Mal. 2. 11. cui etiam ו eſt Aff. חִלְּלוֹ profanavit eam, Deut.20.6. & in 2.ſ.m.& f.cui maſc. ! conv.eſt præf. חִלַּלְתָּ profanaſti,Gen.49.4. Pſal. 89.40. Ezech.28.18. חִלַּלְתְּ profanaſti, Ezech. 22. 8. חִלַּלְתִּי & profanabis, Lev.19.12.ut & in 1. ſing. חִלַּלְתִּי profanavi, Iſa.47.6. Item,in 3.pl.præt.piel, cum ſcheva penult. extra pauſam , & tzere, in pauſa ; cui priori , ! cop.& alteri, ! conv.eſt præf.ſic, חִלְּלוּ profanarunt, Pſal.74.7.Zeph.3.4. חִלְּלוּ profanarunt,Ezech.20.16,21, 24..23.38. וְחִלְּלוּ & profanarunt,Ezech.7.22..28.7.Dan. 11.31. וְחִלְּלוּ & profanabunt, Jer.31 5.Sic etiam,in 3.pl. præt.piel ; cum ◌ִ, kibbutz, pro ſchurek, ante הִ, Aff. ſic eſt ; חִלְּלוּהִ profanarunt eum, Ezech. 36.21. ut & cum ! conv.& הָ pro הִ Aff. וְחִלְּלוּהָ idem, Ezech.7.21. ut & cum ! cop.præf. & הָ Aff. וְחִלְּלוּהָ & profanabunt ipſam, Ezech.7.22. Item, in 2.pl.m. præt.piel, חִלַּלְתֶּם profanaſtis,Ezech.36.22,23. In part.piel,ſ. & pl. maſc. cui pl.ו cop.eſt præf. מְחַלְּלַי profanans ſum, Ezec.24.21. מְחַלְּלִים profanantes, Mal.1.12. וּמְחַלְּלִים & profanantes,Neh.13.17. & in forma pl.m. conſtr.cum הַ Aff. ſic eſt, מְחַלְּלֶיהָ profanantes eam,Exod.31.14. in Infin.piel, חַלֵּל profanare, Am.2.7. cui לְ & וּלְ ſunt præf. לְחַלֵּל ad profanandum, Neh.13.18.Iſa.23.9.Mal.2.10. וּלְחַלֵּל & ad profanandum, Lev.20.3. Item, cum יְ, לְ, & מֵ, Præf.ante Infin.piel,cum ו, Aff.ſic occurrit; יְחַלְּלוֹ in profanare eum, 1 Chron.5.1. לְחַלְּלוֹ ad profanandum illud, Ezech.23.39..44.7. מְחַלְּלוֹ à profanare illud,Iſa. 56.2,6. ut &, cum ם, Aff. ſic, חַלְּלָם profanare eos, Jer.16.18.In fut.piel.1.ſ.cui & ! cop.eſt præf. & ה Aff. אֲחַלֵּל profanabo, Pſal.89.35. וַאֲחַלֵּל & profanabo, Iſa. 43.28. וַאֲחַלְלָה & profanabo te,Ezech.28.16. in 2.ſ.m. & cum וִי Aff. תְּחַלֵּל profanabis, Lev.18.21.. 19. 29. תְּחַלְּלֵנִי profanabis eam, Deut.28.30.ut &, cum ! cop. vel conv. præf.& יְ, cum ſægol pro ſcheva, ob pauſam , pro הָ Aff.& jod abundante, וְיִתְחַלְּלֶיהָ profanaveris eum, Exod.20.25 in 3.ſ.m. fut. piel ; cui & וִי eſt Aff. יְחַלֵּל profanabit, Lev. 21. 12,15,23. יְחַלְּלֵנִי profanabit eam,Deut.20.6.In 2.pl.m.cui & ! conv.eſt præf. תְּחַלְּלוּ profanabitis,Lev.22.32. Num.18.32.Ezech.20. 39. וְתִתְחַלְּלוּ & profanaſtis,Jer.34.16.ut &,in 2.pl. fæm. cum ! conv. וְתִתְחַלָּלְנָה & profanatis,Ezech.13.19.Item, in 3.pl.fut.piel ; extra pauſam cum ſcheva, ſed in pauſa,cum tzere,penult. יְחַלְּלוּ profanabunt, Lev.21.6.. 22. 2,15. יְחַלְּלוּ profanabunt, Pſal.89.32. וְיִחַלְּלוּ & profanarunt, Ezech.22.26..36.20.& cum kibbutz pro ſchurek, ante הִ Aff. יְחַלְּלוּהִ profanaverint eam, Lev.22.9. In pual, לָחַל pollutus ſeu profanatus fuit ; Unde in part. pual,ſ.m. cum הַ dem.præf. הַמְחֻלָּל profanatum, Ezech. 36.23.In hiphil, הֵחֵל polluit profanavit ; ut, in fut. hiph.1.ſ. אָחֵל profanabo,Ezech.39.7. & eſt cum pathach ſub Ethan,loco cametz, ad differentiam alterius ſignificationis , viz. incipiendi ; ſic, אָחֵל incipiam, Dan.2.25. Sic & in 3.ſ.m. fut. hiph. (pro יָחֵל cum cametz, occurrit cum pathach,ſic) יַחֵל profanabit, Num. 30.3. In hophal, הוּחַל pollutus , ſeu profanatus fuit ; prout quidam exponunt illud, Gen.4.26. אָז הוּחַל tunc

prophanum fuit, invocare, &c. Vide ſuprà hophal, in altera, incipiendi, ſignificatione; In hithpael, הִתְחוֹלֵל, idem, pollutus ſeu prophanatus fuit; ut in part. hithp. ſ. m. מִתְחוֹלֵל, prophanus, prophanatus, pollutus; vel prophanans ſeu polluens ſeipſum, &c. Job. 15. 20. Notandum autem, quòd, Ezech. 7. 20, 21, 22. & alibi, profanare nomen Jehovæ, eſt id nominare non ſanctè; non ſancta de Deo dicere, vel, cogitare, aut occaſionem non ſanctè de Deo cogirandi, præbere; Lev. 18. 21. Cocc. Atque inde, i. No. חוֹל prophanum; commune; publicum; Pag. Bu. Av. &c. ſcribitur cum cholem abſque Vau, ad differentiam nominis, חוֹל, arena, &c. Av. Occurrit autem ſimpliciter, & cum הַ dem. & לְ præf. חוֹל prophanum, commune, 1 Sam. 21. 5, 6. Ezech. 48. 15. הַחוֹל profanum, Lev. 10. 10. לְחוֹל & prophanum, Ezec. 22. 26.. 42. 20.. 44. 23. Deinde, 2. Hinc Nomen, חָלָל m. prophanus; pollutus; Occurrit in ſing. maſc. ſimpliciter; חָלָל profanus, Ezech. 21. 30. & in ſ. f. cum וֹ cop. præf. וְחַלָּלָה prophana, Lev. 21. 7, 14. Item, 3. Hinc etiam, חֲלִילָה & interdum abſque jod, חַלָּלָה; profanitas, prophanum, pollutio; Av. prohibitio; pro quo interpretes vertunt, abſit; q. d. prohibitio eſt tibi, aut mihi, &c. Pag. eſt, q. d. profanum, profanatio; vox aliquid abominantis, ut profanum; ac ſi diceretur, profanatio ſit, &c. In eo He eſt Noſepheth, etſi ſine eo non reperiatur, in hac ſignificatione; cujuſmodi alia talia reperias in hac Lingua; Merc. חֲלִילָה, eſt veluti Interjectio abominantis rem aliquam tanquam ἀνόσιον, non ſanctam; vel ſaltem, ut ſummè ingratam; Reſpondet Græcis μὴ γένοιτο, μὴ εἴη σοι, ἱλεώς μοι vel σοι; quod petitum ex formula Chaldaica, לִי חָס; Latini dicunt, A page, in malam rem; ſi חֲלִיל liceret accipere, pro eo quod turpe & abominabile eſt; dicerem, ה, fini adjectum, habere notionem τοῦ, vel אֶל; uſurpatur vel nudè, חֲלִילָה abſit, μὴ γένοιτο; 1 Sam. 14. 47. vel cum Dativo, ſequente אִם ſi; Job. 27. 5. &c. Coc. Occurrit autem ordine concordantiali, locis ſeq. חֲלִלָה vel חֲלִילָה profanum ſit, abſit, Gen. 18. 25.. 44. 7, 17. Joſ. 22. 29.. 24. 16. 1 Sam. 2. 30.. 12. 23.. 14. 47.. 20. 2, 9.. 22. 15.. 24. 6.. 26. 11. 2 Sam. 20. 20.. 23. 17. 1 Reg. 21. 3. 1 Chron. 11. 19. Job. 27. 5.. 34. 10. Deinde, iv. Significatum quartum hujus Radicis; eſt tripudiare, ſaltare; ut in præt. kal, 3. ſ. m. חָלַל tripudiat, Pſal. 109. 22. In part. benoni kal, ſ. m. חוֹלֵל, ſaltans, tripudians; unde, in pl. m. cum כְּ præf. כְּחוֹלְלִים ſicut tripudiantes, Pſal. 87. 7. & in Infin. kal, cum לְ præf. לָחוֹל ad ſaltandum, Jud. 21. 21. In piel, חוֹלֵל, vel חִלֵּל, ſaltare; Item, tibicinare, tibiis canere; fiſtulare; Bu. &c. ſim. ut in part. piel, ſ. m. מְחַלֵּל tibicinans, &c. Unde, in pl. m. מְחַלְלִים fiſtulantes, 1 Reg. 1. 40. Et ex altera forma poel, in part. ſ. m. מְחוֹלֵל, & in fæm. מְחוֹלֶלָה tibiis canens, vel, ſaltans, &c. Unde in pl. f. cum הַ dem. præf. הַמְחוֹלְלוֹת ſaltantibus, Jud. 21. 23. Atque inde, i. חָלִיל, muſici Inſtrumenti nomen; tibia, fiſtula; ſic dicta, quòd perforata & concava ſit; Bu. Lex. fiſtula foraminoſa & concava, quæ uſurpatur in publicis choreis; Av. & exinde quidam eam dictam putant, quaſi profanum inſtrumentum, cujus ſcil. ſit uſus in publicis ſolennitatibus; unde, etiam, dicti חוֹלְלִים, quaſi prophani, i. e. publicis & prophanis lætitiis inſervientes, tibicines; ſed Hebræi potiùs à concavitate deducunt; nam Rabbinis, חָלוּל eſt concavus; Sic & huc מָחוֹל, ſequens nomen reducunt; choream prophanam, & publicam, ubi tibiâ canitur, exponentes; ſed erant etiam & ſacræ choreæ; Merc. חָלִיל eſt ἀυλὸς, tibia; os vel lignum cavum; Unde, Jud. 21. 21. חוּל, eſt tripudiare, χορεύειν; & חוֹלְלִים בֶּחָלִיל, χορεύοντες, Pſal. 87. 7. ſonat, הוֹלְכִים בֶּחָלִיל, Iſa. 30. 29. i. e. tibia præcinente, ad numeros incedentes & ſe moventes; & מְחוֹלְלִים tripudiantes ad tibias, 1 Reg. 1. 40. ut & מְחוֹלְלוֹת χορεύουσαι, choream ducentes, &c. (de quibus ſuprà) Coc. Occurrit autem nomen חָלִיל cum וֹ & בְּ præf. וְחָלִיל & fiſtula, tibia, Iſa. 5. 12. בְּחָלִיל cum tibia, Iſa. 30. 29. In pl. m. חֲלִילִים tibiæ, fiſtulæ, &c. Sed, Occurrit, cum בְּ & כְּ præf. & cum chirek, abſque jod mediano ſic, בַּחֲלִלִים tibiis, 1 Reg. 1. 40. לַחֲלִלִים ſicut tibiæ, Jer. 48. 36. Deinde, 2. Hinc etiam No. חוֹל m. chorus; tripudium; Pag. Bu. Av. cætus tripudiantium, ſeu ad numeros incedentium; & ſe moventium; propriè, ubi tibiâ luditur, vel, cum aliis muſicis Inſtrumentis præcedentibus, &c. מָחוֹל, chorea, eſt tanquam à חוּל, ex quieſcentium ordine; Coc. Occurrit autem ſimpl. & cum וֹ, & בְּ præf. מָחוֹל chorus, 1 Reg. 4. 31. וּמָחוֹל & chorus, Pſal. 150. 4. בְּמָחוֹל in choro, Pſal. 149. 3. Jer. 31. 13. In forma Conſtr. eſt מְחוֹל chorus, chorea; ut cum בְּ præf. ſic extat, בִּמְחוֹל in choro, Jer. 31. 4 Item, cum לְ præf. ante formam abſ. לְמָחוֹל in choream, Pſal. 30. 12. & in forma Conſtr. cum נוּ, Aff. מְחוֹלֵנוּ chorus noſter, Lam. 5. 15. In forma fæm. מְחוֹלָה, & conſtr. מְחוֹלַת idem; chorus, chorea; Occurrit, cum כְּ præf. כִּמְחוֹלַת velut chorum, Cant. 7. 1. & in pl. fæm. מְחוֹלוֹת, chori, choreæ; extat, cum וֹ, & וְ præf. וּמְחוֹלוֹת & choros, Exod. 32. 19. וְהַמְחוֹלוֹת & chori, 1 Sam. 18. 6. ut & cum בְּ & וּ, præf. בְּמְחוֹלוֹת in choreis, Jud. 21. 21. 1 Sam. 21. 12.. 29. 5. וּבִמְחוֹלוֹת & cum fiſtulis, choris, Exod. 15. 20. Jud. 11. 34. Deinde, v. Signif. 5. hujus Rad. eſt in nomine inde derivato, viz. חַלּוֹן comm. gen. feneſtra; θυρίς; Pag. Bu. Coc. &c. muri apertura, ad lucis commeatum; Coc. ſic dicta, quòd ſit quaſi foramen vel perforatio parietis; Bu. Lex. חַלּוֹן, eſt foramen feneſtræ, per quod illabitur lux diei; Av. feneſtra ſic dicta eſt, juxta quoſdam, quòd, per eam, communis omnibus lux illabatur; Merc. ex Forſt. Occurrit autem, ſimpl. & cum הַ, בַּ & בְּ præf. ut ſeq. חַלּוֹן feneſtra, Gen. 5. 6. הַחַלּוֹן feneſt. Gen. 26. 8. Joſ. 2. 15. Jud. 5. 28. 1 Sam. 19. 12. 2 Sam. 6. 16. 2 Reg. 9. 30, 32.. 13. 16. 1 Chron. 15. 29. בַּחַלּוֹן in feneſt. Joſ. 2. 18, 21. Zeph. 2. 14 בְּחַלּוֹן in feneſt. Prov. 7. 6. in pl. m. חַלּוֹנִים feneſtræ, foramina feneſtrarum; extat, cum וֹ, הַ & וְהַ præf. וְחַלּוֹנִים & feneſtræ, Ezech. 40. 25.. 41. 26. הַחַלּוֹנִים feneſtræ, Joel. 2. 9. וְהַחַלּוֹנִים & feneſtræ, Ezech. 41. 16. & in forma pl. m. Conſtr. quæ tamen pro abſoluta ponitur; Bu. Lex. ſic eſt, חַלּוֹנֵי feneſtræ, 1 Reg. 6. 4. Sed, ſemel, inuſitatâ formâ, cum cametz ante jod, & abſque Mem plurali, (pro forma abſoluta חַלּוֹנִים; cui ſimile vide in nomine חוֹר, ſub Rad. חור, vel חָרַר, Bu. Lex.) ſic occurrit חַלּוֹנֵי feneſtras, Jer. 22. 14. Item, cum בְּ præf. ante Conſtr. & נֵי, Aff. בְּחַלּוֹנֵינוּ per feneſtras noſtras; Jer. 9. 2. ut &, cum וֹ cop. præf. & יו, pro יו, Aff. וְחַלּוֹנָיו & feneſt. ejus, Ezech. 40. 22. Sed occurrit etiam in forma pl. fæm. חַלּוֹנוֹת feneſtræ; cum וֹ, וְ, הַ & כָּ, præf. prout ſeq. וְחַלּוֹנוֹת & feneſtræ, Ezech. 40. 16, 29, 32. הַחַלּוֹנוֹת feneſtris, Cant. 2. 9. Ezech. 41. 16.

16. וְהַחֲלוֹנוֹת & feneſt. Ezech.41.16. כְּהַחֲלוֹנוֹת ſicut feneſtræ,Ezech.40.25. Atque hinc deducunt No. מְחִלָּה fem.foſſa; caverna; Pag.Bu.Av. cavea, q.d.fiſtula,vel ſciſſura terræ; Av. In pl.f. מְחִלּוֹת, foſſæ,cavernæ concavæ,ſubterraneæ, inſtar ſpeluncarum; ut R.D. inquit; Hieron. voragines pulveris; Pag. à concavitate,ergo, ut ante dictum, de חָלִיל, dicuntur; non quòd publicæ aut communes ſint, ut volunt quidam; Merc. Occurrit autem in pl. f.cum יוּ præf. וּבִמְחִלּוֹת & in foſſis, cavernis, Iſa.2.19. Denique, vi. Signif.6. hujus Rad. eſt in nomine, à pleriſque huc reducto,viz. חַלָּה f. placenta; Pag.Bu.Coc.&c. libum; eſt cum dageſch ob defectum literæ, ל, à חָלַל; Pag. חַלָּה, 70. vertunt κολλυρὶς, ἄρτος; fortaſſis ab initiis dicitur; an potiùs à forma? nam, חַלָּה, לֶחֶם, רְקִיק, diſtinguuntur, Exod.29.2,23. fortè,quia fiſtuloſa; an quia ſulcata, ad frangendi facilitatem? Coc. cruſtulum erat rotundum, collyridam, vel collyrida, noſter interpres vertit; quidam, à levitate dictam putant, quaſi קַלָּה; ſed nimiùm ſibi indulgent, in literis permutandis temerè, ut ſibi in mentem venerit; Merc. [litera tamen ק, eſt ejuſdem ordine cum ח; & proinde, faciliùs cum ea commutabilis, & id genus panis, leviſſimum eſſe ſolet;] חַלָּה eſt laganum, placenta fiſtuloſa, intrinſecùs cava; Av. Occurrit autem,ſimpl. & cum ה dem. præf. הַחַלָּה placenta,Lev.8.24.Num.15.20. הַחַלָּה placenta,Lev.24.5. & in forma conſtr. חַלַּת placenta, 2 Sam.7.19.cui ו cop.eſt præf. וְחַלַּת & placent. Exod.29.23. Lev.8.26. Num.6.19.& in pl.fem. חַלּוֹת placentas, Lev.2.4..7.2,3..24.5. Num.6.15. cui etiam ו cop.eſt præf. וְחַלּוֹת & placent.Exod.29.2.

Rad.55. חֲלָא, unde, חֲלָאָה, vel חֲלָאתָה, Pag.ſpuma; Pag.Bu.Coc.&c.ſunt qui ad חָלָה reducant, quaſi ſordes, quas olla ex nimia ignis aduſtione contrahit, quædam ſit ipſius ægritudo; Merc.R.Sal.ſcribit,eſt excrementum, quod educitur ex olla per ebullitionem, quod vocant אֶשְׁקוּמָא eſcume; i.e.ſpuma; quidam æruginem reddunt; ſic quoque Kimchi explicat; Bu. Lex. ſi abſoluta forma ſit חֲלָאָה, tunc literâ ה, mutatâ in ת, ante ה, Aff.Sed mappik in He deficiente, ſic occurrit; חֲלָאתָה ſpuma,Ezech.24.6. In forma ſ.fæm. conſtr.eſſet חֲלָאַת, unde,plenè,cum ה Aff. ſic extat; חֲלָאַתָהּ ſpuma ejus,Ezech,24.11,12. cui etiam ו cop. eſt præf. וְחֲלָאָתָהּ & ſpuma ejus, Ezech. 24. 6. Kimchi exp. זוֹהֲמָתָהּ ſordes ejus; 70. ἰὸς; rubigo,vel,ærugo; forte eſt à חָלָא pro חָלָה; nam,ærugo eſt morbus æris; Coc. Huc quidam putant alluſum in epiſtola ad Hebræos,cap.12. ubi peccatum dicitur tenaciter inhærere noſtro corpori,comparato ollæ,cui ſordes ita adhæreant,ut defricari nequeant, quin aliquæ remaneant reliquiæ; juxta illos eſſet rubigo; ſed Hebræis eſt propriè ſpuma; ſicut Chaldæus vertit, זִיהוּמָה, ſcoriam,excrementum, ſordes; Merc.in loco primo, Ezech.24.6. ה eſt raphatum,i.e.ſine mappik expreſſo, inquit R.D. in reliquis eſt cum mappik ſigno pronominis fæminei; Pag.Sed Radicem hanc aliter explicat Avenarius,ſtatuendo חָלָא novam radicem,ſic, חָלָא ægrotavit,infirmatus eſt; dolorem,& cruciatum ſenſit; idem, quod חָלָה; & cognationem habet cum חָלַל, i.e.inflictus eſt vulneribus; Item,cum חִיל doluit; hinc χαλάω remiſſis ſum viribus; Item, ὀλεὸς ileus; morbus inteſtinorum ſeu ilium; In kal,invenitur tantùm ſemel, 2 Chron.16. antepen. cum ו conv.ante 3.ſ.m.fut.kal,ſic, וַיֶּחֱלֶא & ægrotavit pedibus ſuis; i.e.laboravit podagra; ſecundum punctorum aſſignationem, legitur וַיֶּחֱלֶה; 70. ἠμελλάτησε; in Hiph, הֶחֱלִיא affecit ægritudine; Iſa. 53. verſu antepen. הֶחֱלִי ægritudine affecit eum; ubi Aleph tertia Radicalis implicitè quieſcit in hirek magno; aliàs eſſet הֶחֱלָה; Atque inde Nomina, i. חֲלָאִים pl. m.monilia facta ex auro ad formam iliorum, quæ habent flexuoſiſſimos orbes; Occurrit,Cant.7.v.2. Deinde,2.Hinc No. חֲלָאָה ambuſtio ollæ, ægritudo ollæ, ut eſt ſpuma; Occurrit cum ה Aff.tribus in locis, ſuprà deſcriptis; Et,3.hinc,etiam No.pl.m. חֳלָאִים, morbi ilium,ægritudines,infirmitates; Occurrit in quinque locis, infrà,ſub Rad. חָלָה deſcriptis.

Rad.56. חָלָב, Nomen Radicale; maſc.eſt lac; γάλα; Pag.Bu.Coc.&c.ex quo butyrum,& pinguedo conficitur, frequenti agitatione; cujus uſus in cibis condiendis eſt gratiſſimus; Unde,Metaphoricè,pro uberrate & bonitate accipitur; eſt Cogn.cum חָלַף, mutatus eſt,tranſiit, nam lac,multis vicibus agitatum, tranſit & mutatur in pinguedinem,h.e.in butyrum; Av. Occurrit autem nomen hoc,ut ſeq. חָלָב lac,Exod.3.8,17..13.5..33.3.Lev. 20.24.Num.13.27..14.8..16.13,14.Deut.6.3..11.9..26. 9,15..27.3..31.20.Joſ.5.6.Jud.5.25.1 Sam.7.9.Prov.30.. 33.Iſa.7.22.Jer.11.5..32.22. Ezech.20.6,15. Joel.4.18 & cum ו, כְּ, בְּ, הַ & מִ Aff.prout ſeq. וְחָלָב & lac, Gen. 18.8. Cant.4.11.Iſa.55.1. הַחָלָב lac,Jud.4.19.1 Sam.17. 18. בְּחָלָב in lacte,Cant.5.12. כַּחֲלָב ſicut lac, Job.10. 10. מֵחָלָב à lacte,Gen.49.12.Iſa.25.9.Lam.4.7. In forma Conſtr. primum cametz mutatur in chateph pathach; juxta uſitatam normam, in talibus formis; ſed ultimum, non in pathach, ſed, præter morem, in tzeri tranſit, ſic, חֲלַב lac,Prov.27.27.Iſa.60.16. cui etiam בַּ eſt præf. בַּחֲלַב in lacte, Ex.23.19..34.26. Deut.14.21. Item,cum יִ & וּ Aff. ſic occurrit, חֲלָבִי lac meum, Cant.5.1. חֲלָבֵךְ lac tuum,Ezech.25.4. Atque inde, Nomen cum quinque punctis, חֵלֶב m.adeps; pinguedo; Unde,electum,& optimum cujuſque rei per tranſlationem,dicitur, חֵלֶב, ut R.D.inquit;Pag.ſicut ſcil. pinguedo & arvina eſt optima & lectiſſima pars carnis; ſanè, adeps eſt velut lac coagulatum; unde, ad fructus & fruges transfertur, quæ ſunt lacteæ, medullatæ, ſucculentæ,& pingues; dicitur de lacticiniis, & cibo meliore & laxiore; Merc. חֵלֶב adeps, eſt pinguedo,ex lacte coagulato & compreſſo; Item, adeps, qui in muſculorum extremitatibus,membraniſque, accreſcit,ex frigida portione ſanguinis; & ſæpe accipitur pro omento,ſeu adipe inteſtina operiente; Metaphoricè ſignificat boni. tatem, ſeu opulentiam alicujus rei; & tribuitur omnibus ferè fructibus; Av. חֵלֶב eſt ἡ σιμιδαλὶς; 70. σῖτος; Adeps & ſanguis cibus Dei in ſacrificiis,Ezech.44.7,15. Metaphoricè dicitur de muſto, & oleo, Num.18.12.tritico, Pſ.147.14. & Deut.32.14. notat optimum,ſapidiſſimum, & pinguiſſimum tritici; Tribuitur etiam cordi ἀναισθήτῳ, & duro, Pſal.119.70. Ubi Hebræus ſermo dicit כְּחֵלֶב pro, כַּחֲלֶב; confer, Iſa.6. 10. ſignificat ἀναισθησίαν cordis; obæſitas, ut lautæ & ſecuræ vitæ ſignum traducitur, Pſ.7.10. Job.15.27. Pſal.73.7.&c. Coc: Occurrit autem, hoc nomen, Ordine Concordantiali, prout ſeq. חֵלֶב pinguedo,adeps,Gen.45.18.Exod.

23.18.Lev.3.16,17..4.5,31,35..7.23,25..16.25. Num. 18.12.Deut.32.14,38. Pſal.63.6..147.14.Ezech.39.19.. 44.7,15. & cum וְ,הָ,בָ, & מִ præf. ut ſeq. וְחֵלֶב & adeps, Lev.7.24.Deut.32.14.Iſa.1.11..43.24. הַחֵלֶב adeps, Exod.29.13,22. Lev. 3.3,4,9,10,14,15.. 4.8,9..7.3,4, 30,31,33..8.16,25..9.10..17.6. Jud.3.22. 1 Sam.2.15, 16.Ezech.34.3. כְּחֵלֶב ſicut adipem, Lev.4.26. בַּחֵלֶב idem,Pſal.119.70. מֵחֵלֶב de adipe,1 Sam.15.22. 2 Sam. 1.22.Pſal.73.7..81.17. Iſa.34.6,7. Item, cum וֹ, הּ, & ם Aff.ſic occurrit; חֶלְבּוֹ adeps ejus, Lev.3.9..4.19, 26..7.3. Num.18.29,30,32. בְּחֶלְבּוֹ cum adipe ſuo, Job. 15.27. חֶלְבָּהּ adipem ejus, Lev.4.31,35. חֶלְבָּם adeps eorum, Num.18.17. pro quo ult.Aff. ם occurrit cum metrico Aff. מוֹ, ſic, חֶלְבָּמוֹ, Pſ.17.10. adipem ſuum, Pag. vel adipe ſuo, Cev.clauſerunt,&c. & cum הֶן Aff. fæm.ſic, חֶלְבֵּהֶן adip.earum,Lev.8.16,25. In pl.m. Occurrit cum הֵ & יהֵ præf.ſic, הַחֶלְבִים adipes, Lev.8. 26..9.19,20,24..10.15. 2 Chron.7.7. וְהַחֶלְבִים & adipes, 2 Chron.35.14. & in forma pl.m.Conſtr. חֶלְבֵי adipes,Lev.6.5.1 Reg.8.64. 2 Chron.7.7. cui etiam בְּ eſt præf.ſic, בְּחֶלְבֵי cum adipibus, 2 Chron. 29.35. Item, cum וּמִ præf. & הֶן Aff. abſque jod plur. ſic occurrit וּמֵחֶלְבֵהֶן Gen.4.4. & de adipibus eorum; &c. Notandum autem, quod per adipem vel pinguedinem olei, muſti & frumenti, Num.18.12.intelligatur optimum oleum, & optimum muſtum & frumentum; Item, Inde, Nom. חֶלְבּוֹן pinguedo, Ezech. 27.18. & in vino חֶלְבּוֹן pinguedinis; i.e. pingui, h. e. electo, & optimo; ſed R.D.in Comment. dicit eſſe nomen loci, in Damaſek, i.e. Damaſco, cujus vinum erat optimum; Pag. Chaldæus vertit vinum novum coctum; Merc. Chelbon eſt nomen proprium loci in Syria; ubi optimum vinum crevit; Bu.Coc.Av.&c. Item, hinc etiam No. חֶלְבְּנָה fæm. galbane, vel,galbanum; eſt aroma, inquit R.D. cujus odor eſt malus; & eſt lachryma ſeu reſina arboris, quæ invenitur in urbibus Græciæ,& eſt, ut mel nigrum; & Arabicè dicitur מֵיעָה; Pag. Merc. Cev.ſunt qui inter quadrata reponant; ſed huc propriè pertinet; quum à pinguedine nomen habeat; Galbani uſus fuit in conficiendis ſuffitibus; Merc. Cev. Galbanum, eſt reſina vel pinguedo, cujus meminit Plinius, l.12.c.25. in fine; odoris mali ut traditur in codice Talmudico כְּרִיתוּת Kerituth, cap.1.fol.6.R.Sal.notat, Galbanum odoris tetri fuiſſe, odoramento aromatico immixtum; ut admonerentur, patienter eſſe infirmos & peccatores Iſraelis inter pios tolerandos; Bu.Lex. Occurrit, Exod.30.34. cum וְ cop. וְחֶלְבְּנָה & Galbanen, &c.erat inter odoramenta ſanctuarii; Kimchi dicit eſſe aroma odore malo; 70. χαλβάνη; Galbanum vertunt; de eo Plinius lib 12.25. fugare ſerpentes; Dioſcorides; lib.3.88. vel φγ.ὀσμὴ βαρεῖα; ſorte eſt dictum à loco Chelbon, nam in Syria naſcitur; Coc. חֶלְבָּנָה à pinguedine dictum,eſt ſuccus pinguis ferulæ, in Syria naſcentis;Hinc Græci χαλβάνη,& Latinum Galbanum;Av.

Rad. 57. חָלַד m.eſt nomen radicale, cum ſex punctis; ſignificans, הַזְּמַן tempus; juxta R.D. vel, ut alii dicunt, עוֹלָם, ſeculum, mundus; Pag. Convenit cum חָרַל (ceſſans, deſinens, à Rad. חָרַל ceſſavit) literis tranſpoſitis, de quo ſupra; eſt vitæ curriculum, vel hujus ſeculi citò ceſſantis ſtatus; Merc. Cev. חֶלֶד eſt ævum; terra ceſſans, inſtabilis, &tranſiens; quaſi cogn. cum חֶרֶל; Bu. Lex. חֶלֶד eſt ævum temporale, ætas temporis, curriculum hujus vitæ creſcens & ſeneſcens; vita caduca quæ vetuſtate corrumpitur; & citò præterlabitur; item mundus tranſitorius; ideoque, cogn. cum חָרַל, ceſſavit, deſiit; Nam ſtatus hujus vitæ, eſt ex tempore ceſſans & tranſitorius; hinc, ἀλδαίνω, & ἀλδήσκω, creſco in ætatem; &c. Av. Occurrit autem cum cametz in prima, ob pauſam, ſic; חָלֶד tempus, mundus, Job.11.17. Pſal.49.2.. 89.47. & ſic, cum מִ præf. מֵחָלֶד de mundo, Pſal.17.14. Item, cum præf. ל cop. & יִ Aff. ſic, וְחָלְדִי & tempus meum,Pſal.39.6. loci tamen citati,ulteriorem videntur poſtulare penſitationem; viz. Pſ.89.47. זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד memento (quid) ſum, quod tempus; Pag. vel, memento ego quantum tempus; i.e. מָה חָלְדִי quantum tempus meum; Merc. Cev.Aben Ezra, memento quid ego, i.e. ſum; & quid tempus; dictio enim poſtpoſita trahitur ad præcedentem, אֲנִי pro, מָה אֲנִי,quid ſum? חֶלֶד eſt, זְמַן tempus determinatum; juxta illud, Job.7.1. nonne eſt צָבָא tempus determinatum homini ſuper terram? R.D. memento quid ſum in mundo, (quod tempus;) quòd brevis eſt vita hominis, Pag. Recordare, ego cujus temporis ſim; i.e. quantulum ævum, meum ſit; memor ſis, quantuli ævi ego ſim; Av.item, Pſal. 49.2. הַאֲזִינוּ כָל־יֹשְׁבֵי חָלֶד auribus percipite habitatores חָלֶד, orbis; R.D. temporis; i.e. homines temporis; h.e. temporales; Targum, אַרְעָא, terræ, R.Immanuel, habitatores חָלֶד; h.e. אַנְשֵׁי הַיְשׁוּב viri orbis, i.e. terræ habitabilis;(nam, יְשׁוּב ſolent Rabbini dicere pro habitatione,aut terra habitata & culta; quod ſcribunt יישוב, Merc.) vel,אַנְשֵׁי הַזְּמַן viri temporis, ut ſupra; & vocat mundum generabilem & corruptibilem, חֶלֶד, ob temporalia & corruptibilia, in illo; Pag. habitatores terræ; juxta Chald.& R. Sal. qui ſcribit, terram, ſic vocari, quia ſeneſcit, & ſit חַלּוּדָה, rubiginoſa; nam חֶלֶד rubiginoſum eſſe vel fieri, denotat, apud Rabbinos; Bu. Lex. habitatores ævi; Av. item Job.11.17. & ipſo meridie ſurget, חֶלֶד tempus, ſcil. clarius; unde ego verti, & clariùs pluſquam meridies, ſurget tempus; ſcil. tuum; Pag. & præ meridie perſtabit ætas, ſcil. ſerenior; Av.& Pſal. 17.14. à viris מֵחֶלֶד de orbe, aut mundo; pars eorum in vita, i.e. quorum pars eſt in vita; R.D. de tempore, i.e. à viris temporariis; Aben Ezra, à viris, (ſcil. erue) de mundo; i.e. qui volunt eſſe filii mundi; aut quorum deſiderium eſt in mundo; R.Sal.de viris ſenectutis; i.e.qui mortui ſunt in ſenectute, nempe, eſſe volo; &c. Pag. ſed Coc. hanc Rad. ſic explicat; חֶלֶד m. vitam jucundam & quaſi luminoſam ſignificat; εὐημερίαν, Job. 11.7. comparatur cum meridie, & ei opponitur עֲיָפָה caligo; מֵעֲתָרִים יָקוּם חֶלֶד ſupra meridiem conſtabit vitæ lux; חֲלָפָה, obſcurum ſit, ut mane erit; R. Levi, יוֹתֵר שׁוֹב בָּהִיר וּמְזֻהָיר יוֹתֵר מֵהַצָּהֳרַיִם חֶלֶד Chald. גּוּשְׁמָךְ, corpus tuum; & Pſal. 39.6. חֶלְדִי vitale ævum meum, ut nihil, eſt coram te; chald. גּוּשְׁמִי; (& ævum meum, ætas mea, &c. Av.) ſic Pſal.89.48. recordare, ego, מָה חֶלֶד, quid ævi? ſim, vel, habeam, ſcil.i.e. quàm parum jucundi temporis videam; metonymicè, חֶלֶד, eſt mundus cum vitæ luce ac ſuavitate; Pſ. 49.2. omnes habitantes mundum, ubi ſol cum ſuavitate ſpectatur; Chald. אַרְעָא; Pſal.17.14. מִמְתִים מֵחֶלֶד

ab hominibus de ævo; de mundo; ἐκ τῶ αἰῶνος τούτου, quique in eo jucundè vivunt; qui non habent ſpem illam, quòd cum evigilaturi ſunt, ſatiandi ſunt ſpecie Dei; ut eſt v.15. Hæc ex Coc. à mortalibus de hoc ævo; Av. Ad hanc etiam Radicem, omnes reducunt No. חוֹלָד vel חוֹלַד, muſtela, ſeu muſtella; Pag. Bu. Coc. Av.&c. à brevitate manſionis quidam conjiciunt dictam; Merc. eam doctores Hebræorum vocant חֻלְדָּה vel חֻלְדָּה; Pag. Occurrit autem, cum הַ dem. præf. ſic, הַחוֹלָד, muſtela; Lev.11.29. 70. γαλῆ. Bochartus mavult eſſe talpam; quia Syris & Arabibus חוֹלָד valet talpam; vide apud eundem quomodo, חוֹלָד, animal, & חֶלֶד ad unum thema referantur; Coc. חוֹלָד eſt nomen animalculi, (muſtela) dicti à brevitate manſionis, vel quòd citò ſeneſcit; Av.

Rad. 58. חָלָה; tria ſignificat. i. eſt ægrotare: infirmari; Pag. faciunt affine verbo חוּל dolendi, & חָלַל violandi, ut ægritudinem ſignificet, quæ dolorem & cruciatum afferat, ex læſa aut violata parte aliqua; ſumitur ergo ex conſequenti pro dolere, dolorem ſentire; infirmum, imbecillum eſſe; Merc. ex Forſt. & Av. חָלָה eſt, νοσεῖν, ἀῤῥωστεῖν, ἀσθενεῖν; viribus privari; nam ſimpliciter notat virium amiſſionem; Jud. 16.7. ſive ſit ex plaga, Prov.23.35. ſive ex labore vano, Iſa.57.10. ſive ex deſiderio, Cant.2.8..5.8. Interdum pro condolere, συμπαθεῖν; 2Sam.22.8. אֵין חוֹלֶה מִמֶּכֶם עָלָי non eſt, qui doleat meâ cauſâ ex vobis, &c. Coc. Occurrit autem, in kal, prætr. 3. ſ.m. & 2. ſ. ſ. ut & in 1. ſing. & 3. pl. prout ſeq. חָלָה ægrotavit, 1 Reg.14.1..15.23..17.17. 2Reg.13.14..20.1,12. 2 Chr.32.24. Iſa.38.1..39.1. חָלִיתָ ægrotâſti, Iſa.57.10. חָלִיתִי ægrotavi, 1 Sam.30.13. Prov.23.35. Iſa.33.24. וְחָלִיתִי & infirmarer, Jud.16.7, 11,17. חָלוּ infirmantur, Jer.5.3. & in part. ben. kal, ſ. maſc. חוֹלָה ægrotans, Gen.48.1. 1 Sam.19.14..22.8. 1 Reg.14.5. 2 Reg. 8.7,29. 2Chron.22.6. Neh.2.2. cui & וֹ, & הַ ſunt præf. ſic, וְחוֹלָה & ægrotans, Mal.1.8. הַחוֹלָה ægrotum, Mal. 1.13. Item, in ſing. fæm. ben. kal; חוֹלָה ægrum, Eccl. 5.12,15. cui הַ & כְ ſunt præf. הַחוֹלָה ægrotum, Ezec. 34.4.16. כְּחוֹלָה ſicut ægrotæ, Jer.4.31. & in ſing.f.conſt. חוֹלַת ægra, Cant. 2.5. cui שֶׁ eſt præf. ſic, שֶׁחוֹלַת quòd ægra, Cant.5.8. In infin. kal, חֲלוֹת ægrotare, ægrotando; unde, cum בַּ præf. & וֹ Aff. בַּחֲלוֹתוֹ, in ægrotando ipſo, i.e.quando ægrotavit ipſe, Pag.Iſa.38.9. ſic & cum בַּ præf.& ם Aff. בַּחֲלוֹתָם, dum ægrotarent ipſi, ſive ipſis ægrotantibus; Pag. Bu. Conc. Pſal.35. 13. In fut. kal, 3.ſ.m. יֶחֱלֶה ægrotabit, ſed cum וְ conv. occurrit, cum Aleph loco, 3. Rad. ה, ſic, וַיֶּחֱלָא & ægrotavit, 2Chron.16.12. Item cum וְ conv. pro וַיֶּחֱלֶה occurrit, per Apocopam 3. Rad. ה, ſic, וַיֶּחַל, & ægrotavit; 2 Reg.1.2 & eſt ſicut וַיַּעַשׂ; & jod eſt cum cametz, propter Athnach; ut R. D. in lib. Rad. inquit; Pag. ſed ſcripſerim potiùs, וַיַּעַשׂ; quia formam Kimchi voluit oſtendere; eſt autem cametz pro pathach ob accentum; Merc. nam extra pauſam, eſſet וַיַּחַל, juxta hanc formam, per apocopam in futuris, ex ordine quieſcentium tertia radicali ה; Merc. Bu. Lex. In Niph. נֶחֱלָה, ægritudine, ſeu morbo affectus fuit; ægrotavit; Av. Bu.&c. ut, in prætr. Niph. 1. & cum וְ cop. וְנֶחֱלֵיתִי & ægrotavi, Dan.8.27. & in 3. pl. prætr. niph. נֶחֱלוּ infirmati ſunt, Jer.12.13. Am.6.6. In part. Niph. ſing. fæm. נֶחֱלָה, vel, נַחֲלָה, infirma, ægra, Iſa. 17.11. Jer.10.19..14.17..30.12. Nah.3.19. In pl. fæm. נֶחֱלוֹת vel נַחֲלוֹת ægræ; infirmatæ; ut cum הַ dempræf. הַנֶּחֱלוֹת infirmas, Ezech.34.4,21. Notandus autem locus primus, ad ſing. citatus, viz. Iſa.17.11. commotio rami, in die נַחֲלָה, infirmantis, (vel potiùs, infirmæ, Merc.) ſcil. percuſſionis; ſubintelligendo מַכָּה; juxta R.D. ſicut Nah.3.19. dicitur, נַחֲלָה מַכָּתֵךְ infirmans, (vel, infirma eſt, ſeu infirmatur, Merc. Cev.) percuſſio tua, aut plaga tua; & dixit de percuſſione, infirmans, aut ægrotans, (vel potiùs, infirma, & ægra, paſſivè, Merc.) quanquam eſt cauſa agens; nam homo ægrotat, & percuſſio ſeu plaga ægrotum facit aut reddit, propter cauſam ſecundam, i.e. quia eſt cauſa ſecunda; nam prima cauſa eſt quæ plagam infert; quanquam autem ità ſit, attamen ob multas ægritudines, quæ ſunt in percuſſione aut plaga ipſa; ipſa plaga dicitur infirmans, aut ægrotans; (vel, potiùs, infirma aut ægra, Cev.) i.e. infirma, reſpectu aliarum (vel, illarum, Merc.) infirmitatum, veluti illis eſſet plena; &c. Pag. בְּיוֹם נַחֲלָה in die ægræ, ſcil. מַכָּה plagæ; ut Ab. Ezra notat, juxta illud, נַחֲלָה, מַכָּתֵךְ, ægra eſt plaga tua, Nah.3.9. Bu. Lex. i.e. dolore affecta eſt, vel, infirmata, i.e. dolorosa, fuit plaga tua,; Av. In Iſa.17.11. נַחֲלָה eſt ægrum, res deſperata; infirmitas, ἀσθένεια; Coc. In die infirmantis i.e. infirmitatis; Av. Item, in Ezech.19.5. & vidit, כִּי נוֹחֲלָה quòd viribus privatus eſſet; eſt pro, נָחֲלָה, vocalibus ab hophal aſſumptis; Coc. In piel, eſt morbo afficere; Bu. infirmare; Av. ut in prætr. piel, 3.ſ.m. חִלָּה ægrotare fecit, Deut.29.22. & in Infin. piel, חֲלוֹת, infirmare; Unde, cum י Aff. חֲלוֹתִי הִיא infirmare meum illud eſt; i.e. hoc me infirmum reddit; Pſal.77.11. Bu. Lex. (& dixi) ægrotare me valdè; mutare dextra altiſſimi poteſt; Av. In pual, חֻלָּה, affectus eſt ægritudine; Av. infirmatus fuit; ut in 2.ſ.m. prætr. pual, חֻלֵּית infirmatus fuiſti, Bu. ægritudine affectus es; Av. Iſa. 14.10. In Hiphil, הֶחֱלָה, fecit ægrotare, dolore affecit, infirmavit; Av. Occurrit, per Apocopam, ſic, הֶחֱלִי, morbo affecit; Iſa.53.10. pro, הַחֲלִיא, ad formam quieſcentium tertiâ Radicali א; (tanquam eſſet hiph. ex חָלָא, Coc.) hæc enim inter ſe frequenter commutantur; Bu. Lex. loco autem citato, ſic extat; וַיהוָה חָפֵץ דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי, at Jehovah, qui illum volebat enervare, viribus privavit, ſi ponat, (exhibeat, attribuat) ſatisfactionem anima ejus, videbit ſemen, i.e. filios; Coc. In 1.ſ. prætr. hiph. הֶחֱלִיתִי morbo affeci, Mich.6.13. & in 3.pl. prætr. hiph. הֶחֱלוּ morbo affecerunt, Hoſ.7.5. in part. piel, ſ.m. מַחֲלֶה morbo afficiens; unde in fæm. ſ. מַחֲלָה, Prov. 13.12. ægrum efficit cor; Bu. In hophal, הָחֳלָה affectus eſt doloribus, ſeu morbis; Av. lethaliter vulneratus eſt; Coc. ut in 1.ſ. prætr. hoph. הָחֳלִיתִי infirmatus ſum, 1 Reg.22.34. 2 Chron.18.33..35.23. In hithpael; in morbum ſe conjecit; fecit ſe ægrotare; ſimulavit morbum; Av. Unde in Infin. hithp. cum לְ præf. לְהִתְחַלּוֹת ut morbo conflictaretur, 2Sam.13.2. In Imper. hithp. 2.ſ. m. plenè eſſet, הִתְחַלֵּה; pro quo, per Apocopam tertiæ Rad. ה, cum וְ cop. ſic occurrit; וְהִתְחַל & ægrotum age, 2 Sam.13.5. ut &, in 3.ſ.m. fut. hithp. יִתְחַלֶּה, ægrotare ſe ſimulabit; pro quo, per eandem Apoc. & cum וַ conv. ſic occurrit; וַיִּתְחַל & ægrotum ſe ſimulavit, 2 Sam.13.6. Atque inde, Nomina; i. חֳלִי maſc. ægritudo, ægrotatio; languor, infirmitas, morbus; Av. &c. ſim.

70.ὀδύνη, μαλακία, πόνος. ἀρρωστία; Coc.ob pausam, sive majorem accentum, est cum cholem, חוֹלִי; idem; Merc.Cev.Bu.Coc.&c. Occurrit autem, חֳלִי morbus, Deut. 28.61. Jer.6.7..10.19. & in pausa, חוֹלִי, Deut.6. 15. & Isa.53.3. וִידוּעַ חוֹלִי & expertus infirmitatem, vel infirmitate; (vel notus ægritudini, Merc.) prior enim dictio est in regimine; vel attritus infirmitate; R.D.in Pag.nam יָדַע exponunt aliquando per atterere; Vide suo loco; Merc. Notus morbis; i. e. nobilis & insignis miseriâ, labore, & virium parvitate; quippe qui nunquam restiterit malo; vel, notus ac familiaris miseriis, doloribus, ægritudinibus, &c. de quo tamen, eodem cap.v.4. dicitur, morbos nostros, ipse tulit; vide Mat.8. 17. quia à nobis abstulit morbos; Nam ejus demum est morbos nostros auferre, qui eos fert. Merc. & cum הַ dem.præf.præ הַחוֹלִי infirmitate; 2Chron.21.15.aut propter infirmitatem; Pag. Atque his tribus locis scribitur per cholem, ob majorem accentum; aliàs verò, cum chateph cametz sic, חֳלִי; Cev. ut cum לָ, לְ & מִ præf.sic, וְחָלְיוֹ & morb.Eccl.6.2. לְחֳלִי morbo, 2 Chron. 21.18.Isa.1.5. מֵחֳלִי à morbo,2 Reg.1.2..8.8,9. cum Affixis, est cum cametz chatuph; ut cum וֹ, (cui & וֹ cop. est præf.) בְּ & מִ Aff.sic, חָלְיוֹ morbus suus vel ejus, 1 Reg.17.17. 2 Reg.13.14. 2 Chron.16.12.21.19. Hos.5. 13. וְחָלְיוֹ & morbo suo,Eccl.5.16. בְּחָלְיוֹ in morbo suo, 2 Chron.16.12.Psal.41.4. מֵחָלְיוֹ à morbo suo, Isa.38.9. In pl.m. חֳלָיִים vel,cum defectu alterius jod, sic חֳלַיִם morbi,infirmitates,ægritudines; ut cum יָ & בָ præf.sic, וְחֳלָיִם & morbi,Deut.28.59. בְּחֳלָיִים morbis,2 Chron. 21.15. In pl.m.Constr. חֳלָיֵי infirmitates, &c.Unde cum Aff. נוּ, pro חֳלָיֵינוּ,occur.cum defectu alterius jod, signi pluralis numeri,sic, חֳלָיֵנוּ morbos nostros, Isa.53.4.Dein. 2.Hinc etiam, No. מַחֲלָה,& in Constr. vel cum Aff. מַחֲלַת m.idem cum præced. morbus, &c. ęxtat, cum בָ præf. & cum הוּ,Aff.sic, בְּמַחֲלָה morbo, 2 Chr.21.15. מַחֲלָהוֹ morb.ejus, Prov.18.14. Item, 3. hinc,No. מַחֲלָה,f.ægritudo,morbus,&c. Occurit simpl. & cum הַ dem.præf.sic, מַחֲלָה morbus,Exod.23.25. 1 Reg.8.37. 2 Chron.6.28. הַמַּחֲלָה morbum,Exod.15.26. Nomen, מַחֲלַת, habet formam constructam hujus nominis præcedentis; usurpatur tamen, tanquam absolutum,in titulo, Psa. 53.& 88. R.Sal.dicit, esse instrumentum musicum sic appellatum; Aben Ezra putat esse initium alicujus suavissimi carminis tunc decantari soliti; Vide etiam in Rad.חָלַל inter nomina; Bu.Lex.Sic & 4. Inde,No. מַחֲלִיִים pl.m. infirmitates,morbi; Occurrit cum בְּ præf. בְּמַחֲלִיִים in morbis,2 Chron.24.25. ut & 5. huc etiam reducunt No. תַּחֲלוּאִים, vel, תַּחֲלָאִים pl.m. idem, morbi, ægritudines; est cum א vice ה, tertiæ Rad.juxta R. D. & secundum morem definentium in א, & præposito Thau; Pag. Occurrit simpliciter, & cum בְּ præf. בְּתַחֲלָאִים ægritud. Jer.16.4. בְּתַחֲלוּאִים ægritudinibus, 2 Chron.21.18. & in pl.m. Constr. תַּחֲלוּאֵי morbi, Jer.14.18.cui & יְ, (pro יֵ) cum cametz ob pausam, & יָה sunt Aff.sic, תַּחֲלוּאָיִךְ morbis tuis, Psal.103.3. תַּחֲלוּאֶיהָ morbos ejus,Deut.29.22. Deinde,ii.Signif.2.hujus Rad.est in piel, חָלָה, precari,deprecari; obtestari aliquem; orare,rogare; Pag.Bu.&c.in qua signif. semper construitur cum nomine פָּנִים vultus, vel facies; & sic, sunt qui exp. obnixè orare; sicut & verbum יָחַל, est obnixè expectare, velut cum dolore, &c. Merc. חַלּוֹת פָּנִים, est aliquem cum veneratione & precibus adire, usque ad pudorem negandi quod petitur; 70.λῆμα, διαπαύω, παραιτέω, ἐξιλάσκομαι; sed propriè convenit cum Græco λυσπεῖν, quatenus notat suppliciter orare, precibus flectere; vel ad pudorem negandi adigere; vide Budæum; Hebræum notat faciem infirmare, vel emollire,&c.Coc. חָלָה, cum accusativo פָּנִים, significat obnixè precari,& infirmare faciem alicujus precando; Av. Occurrit autem, in hoc significato, præt.piel,3.f.m. sic, חָלָה precatus est,2 Chron.33.12. & in 1. f. præt. piel, חִלִּיתִי precatus sum,1 Sam.13.12.Psal.119.58. ut & in 3.pl.cum וְ conv. וַיְחַלּוּ & precabuntur, Job. 11.19.& in 1.pl.sic, חִלִּינוּ deprecati sumus,Dan.9.13. Item,in Infin. piel,cum לְ & וּל præf. sic, לְחַלּוֹת ad deprecandum, Zach.7.2..8.21. וּלְחַלּוֹת & ad deprecandum, Zach.8. 22.In Imper.piel,s.m. חַלֵּה, pro quo,per Apocopam 3. Rad. ה, sic occurrit, חַל deprecare, 1 Reg.13.6. & in Imper.pl.m. חַלּוּ deprecamini,Mal.1.9. Item, in fut.piel,3.s.m. יְחַלֶּה, deprecabitur; Unde,cum וְ conv.præf. per Apocopen 3.Rad. ה, sic occurrit; וַיְחַל & deprecatus fuit, Exod.32.11.1 Reg.13.6.2 Reg.13.4. Jer.26. 19.& in 3.pl.m.fut.piel, יְחַלּוּ deprecabuntur,Psal.45.13. Prov.19.6.Item,iii. Signif.3.hujus Rad. חָלָה, est,in nomine inde derivato,viz. חָלִי m.ornamentum,monile,inauris;Pag.Bu.notat ornamen velut aureum,quod in quavis parte corporis appenditur; Coc.Sunt qui à precando deflectant, quasi precatorium, aut placatorium dicas; quòd ad demerendam gratiam adhibeatur,vel certè quòd contra ægritudines apponatur; Merc. Cev.ct Forst. חָלִי monile,est ornamentum pretiosum,vincens,& debilitans oculos intuentium; Av.Occurrit cum וְ cop. וְחָלִי & ornamentum, Prov.25.12. In pl.m.jod permuto in Aleph, sic occurrit; חֲלָאִים monilia, Cant.7.1. Atque hinc etiam,est No. חֲלִיָּה fæm. in Constr. חֲלִית, idem, monile; ornamentum pretiosum, è collo pendens, & alliciens oculos hominum; Av. occurrit cum וְ cop.præf.& הָ Aff. וְחַלְיָתָהּ & monili suo, Hos.2.13.

Rad.59. חָלַט est festinare, accelerare; Bu.Concat 1 Reg.20.33. וְהָאֲנָשִׁים יְנַחֲשׁוּ וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ הַמִּמֶּנּוּ & homines isti, experiebantur, festinabant, & properabant,an ex ipso resista; i.e. festinabant,ut experimento cognoscerent, & propriè & præcisè,explorabant, &c. Nam חָלַט est,Chald.præcidit; excidit; Unde part.ct Aphel in Targum, מַחְלְטָא צוּרְעָא lepra excindens, seu erodens; Lev.13.15. in Jonath.hinc est præcisè & propriè aliquid facere, proprium facere, appropriare; præcisè, propriè,absolutè dijudicare,adjudicare,cognoscere, pronuntiare; & מְצוֹרָע מוּחְלָט est leprosus absolutè;ut &, לְחַלּוּטִין, ad præcisiones, præcisè,&c. Bu. Lex. וַיַּחְלְטוּ הַמִּמֶּנּוּ & rapuerunt illud,scil.verbum,ex eo,viz.quod dixerat, frater meus est; ac si rapuissent verbum ab eo; & sic est ordo sermonis, וַיַּחְלְטוּהָ מִמֶּנּוּ; & rectum est inquit R.D.ut dictio הַמִּמֶּנּוּ redeat ad id quod dictum est, & viri augurati sunt, הַמְמֻנִּים num ab eo audituri essent verbum bonum; & audito,frater meus est; festinaverunt,& dixerunt,frater tuus Benhadad, &c. Pag. Chaldæus etiam ita vertit, per חֲטַף, nempe, חַטְפוּהִי arripuerunt illud; In Targ.pro לְעֵמִיתוֹת in lege, est לְחַלְיִשִׁין, cùm caverur,ne quid in perpetuum, & absolutè agendatur; Rabbini בְּמוּחְלָט dicunt, pro simpliciter, & præcisè,seu absolutè; Merc.Sic & Hieron. & rapuerunt verbum ex ore ejus; Pag. וַיַּחְלְטוּ videtur id esse,

se, quod ἀκριβῶν, Mat.2.16. & observabant, an à se sive ex animo irà loqueretur; Coc. חָלַט vertit, advertit; transmutavit repetendo alterius dictum; quidam exp. arripuit; cogn. cum חָלַץ, suscepit custodiendum; hinc, ἀλλάττω, ἀλλάττομαι; muto, permuto; Av. in fut.kal,3.s.m. יַחֲלוֹט vel, יְחַלּוֹט, unde, loco citato, 1 Reg.20.23. in 3.pl.m.cum ו conv. וַיְחַלְּטוּ, festinaverunt,& adverterunt,an ab eo,scil.excideret amicum verbum; Av.

Rad.60. חָלַךְ; unde No. חֲלֵכָה, & in pausa, חֲלֵכָה m.Chaldæus interpretatur,per מַסְכְּנָא, & עָנִי; pauper, inops; 70. πένης, πτωχός; forte est vox peregrina, velut Arabici idiomatis,in quo usitatum hoc verbum,significatione pulchritudinis & honesti, ut vult Raphelingius; vel nigredinis, ut explicat Giggeius, & Golius; vide Commentarium nostrum, si placet; Coc. חֲלֵכָה afflictus, pauper; ut cum ל præf. לַחֲלֵכָה pauperi,ad vel adversus pauperem,Psal.10.8. Kimchi vult ה, esse paragogicum,ab absoluto חָלַךְ, formæ חֶבֶל; Unde retracto accentu,est חֲלֵכָה, pauper; v.14. Sed Masora numerat inter ea, in quibus כ est affixum; & sic Chaldæus accepit illud v.14. at,v.8.simpliciter, מִסְכְּנַיָּא paupers; in altero verò עֲנִיָּךְ, afflicti tui; In pl.m.est cum ן, sic, חֲלֵכָאִים, pauperes, Psal.10.10. id est עֲנִיִּי, ut Chaldæus vertit; si sit à f. חֲלֵכָה, tunc redundat Dageschi; & א, est pro ה; Masorethæ verò legunt divisim, חַל כָּאִים & ideo כ dageschatum est; est autem חַל כָּאִים turba attritorum; nam à כָּאָה dicitur in hiphil, הִכְאָה attrivit, & in Niph. נִכְאָה attritus fuit; Unde, כָּאֶה attritus, pauper; instar בָּלֶה & בָּלִים; Sic & singulare potest esse, חַל כָּאֶה viribus attritus; Bu.Lex. חַיִל est forma Constr.à חַיִל, robur, fortitudo, vires,&c. Pag.Aliter autem hæc sic explicat Av. חֲלֵכָא est inops, destitutus opibus & omni facultate; nam est comp.ex, חַיִל, facultas,strenuitas; & ex verbo כָּאָה,obscurus fuit, caligavit; significat enim obscurum & ignobilem; qui facultatis est obscuræ; Unde in pl.Psl.10.10. cadet per vires ejus חֲלֵכָאִים inops; ubi nomen plurale construitur cum verbo singulare, q.d. multi inopes cadent tanquam unus; Item, nomen חֲלֵכָה est inops, pauper; est gen.masc. Nam He, à tergo, non est terminatio fœminea, sed est radicalis & substantialis litera; componitur enim, ex חַיִל facultas, כָּהָה obscurus fuit; occurrit, Psal.10.8. cum Lamed; oculi ejus ad obscurum, i.e. inopem, intenti sunt; 70. εἰς τὸν πένητας; & v.14. super te,vel tibi, relinquitur, seu derelinquet se חֲלֵכָה, (cum tzere penult. ob pausam) pauper; ὁ πτωχός; 70.Sic Av.

Rad.61. חָלַם; est somniare; ἐνυπνιάζεσθαι; & ex Chaldaismo, notat & valere, & invalescere; Coc. convalescere,revalescere, augescere, vel pinguescere; Bu.Lex. Pag. Atque hanc ultimam quidam putant esse primariam Significationem, viz. condensari,incrassari, quod liquidum erat & rarum; hinc & pro somniari sumi, quod somnia crassa sint & concreta; sicut vitellus, inquiunt,in albumine fluido, h.e. in somno; & sane, insomnia ex crassis vaporibus gignuntur; Merc ex Forst. & Av. חָלַם somniavit; somnum concretum habuit; Cogn.cum חָלָב lac; unde, חֵלֶב adeps, ex lacte coagulato; nam somnia sunt crassa & concreta, ex crassis vaporibus genita, sicut vitellus in albumine ovi, &c. Av. Significata hujus Rad.duo sunt; i.somniare; Bu. Conc. ut,in præt.kal,3.s.m. חָלַם somniavit, Gen.42.9.Dan.2. 1.&,in 2.s.m. חָלַמְתָּ somniâsti,Gen.37.10. Item, in 1.s. extra pausam cum pathach, sed in pausa, cum cametz, penult.sic, חָלַמְתִּי,vel חָלָמְתִּי somniavi,Gen.37.6,9..41. 15.Jud.7.13. Jer. 23.23.25.Dan,2.3.similiter etiam in 1. pl.præt.kal, חָלַמְנוּ vel לָמְנוּ somniavimus,Gen.40.8..41. 11.In part.ben.kal,s.m. חוֹלֵם somnians,Gen.41.1.Deut. 13. 1,3,5.& in pl.m.cum ־ִם præf. כְּחוֹלְמִים sicut somnientes, Psl.126.1. In fut.kal, 3.s.m. יַחֲלוֹם somniabit, Isa. 29.8.cui & ו conv.est præf. וַיַּחֲלוֹם & somniavit, Gen. 28.12..37.5,9..41.5. Item,in 3.pl.m.fut.kal, cum ו conv. præf. וַיַּחַלְמוּ & somniarunt, Gen.40.5. In 1. pl. נַחֲלוֹם somniabimus; Unde,cum ו conv.& ה parag.sic occurrit; וַנַּחֲלֹמָה & somniavimus,Gen.41.11. Item,in 3.pl.m.fut. kal,cumNun parag. יַחֲלוֹמוּן somniabunt, Joel.3.1.in Hiphil, הֶחֱלִים fecit,vel,curavit somniari; Unde, in part. hiph.s.m. מַחֲלִים, somniari faciens,vel curans; & in pl. m. מַחֲלִימִים, vel מְחַלְּמִים; pro quo,absque jod mediano hiph. Occurrit sic, מַחְלְמִים somniari curatis, Jer. 29.8. Atque inde,i. No.m. חֲלוֹם, somnium; Pag.Bu. Coc.&c. Insomnium concretum & crassum, quod nascitur ex pinguedine cerebri; Av. ἐνύπνιον, Coc. Occurrit autem simpl.& cum ה dem. præf. sic, חֲלוֹם somnium,Gen.37.5,9..40.5,8.. 41.7,15,25,26. Deut.13.1. Jud.7.13. 1 Reg.3.15. Jer.23.28.Dan.2.3. הַחֲלוֹם somnium,Gen.37.6,10..41.32. Deut.13.3,5.Jud.7.15. Eccl. 5.2. Dan.2.3. Sic &,cum בְּ, & כְּ præf. בַּחֲלוֹם in somnio,Gen.20.3,6..31.10,11,24.Num.12.6.1 Reg.3.5.Job. 33.15. כַּחֲלוֹם sicut somnium, Job.20.8.Psal.73.20.Isa. 29.7. Item,cum בְּ præf.& י Aff.sic, בַּחֲלוֹמִי in somnio meo,Gen.40.9,17..41,17,22.ut &,cum יָ Aff.cui & בְּ est præf. sic, בַּחֲלוֹמוֹ somnium suum, Gen.40.5,9..41.8,11. כַּחֲלוֹמוֹ juxta somnium suum, Gen.41.12. In pl.forma fæm. חֲלֹמוֹת somnia, Eccl.5.6.Jer.23.31.Dan.2.1. Joel.3.1.cui ו, ה,& בְּ sunt præf.ut seq. וַחֲלוֹמוֹת & somnia,Dan.1.17.Zach.10.2. הַחֲלוֹמוֹת somnia,Gen.37.19.. 42.9. בַּחֲלוֹמוֹת per somnia,1 Sam.28.6,15. Job.7.14. Item, in pl.f. cum ־ִי, ־ֵי, ־ַי, & יָ Aff. sic, חֲלוֹמֹתַי somnia nostra,Gen.41.12. חֲלוֹמֹתֵיכֶם somnia vestra, Jer.27.8..29.8. חֲלוֹמֹתָיו somnia ejus,Gen.37.8,20.Dan. 2.2.ut &, cum בְּ præf. & ־ָם Aff. sic, בַּחֲלוֹמֹתָם per somnia sua,Jer.23.27. Item,2. Hinc etiam,No. אַחְלָמָה f. Amethystus; Pag.Bu.Av. lapis pretiosus est,sic dictus, quòd gestantibus somnia conciliet, & inducat; juxta Kimchi,& Aben Ezra; Bu.Lex.Coc.Av.&c. Sed somnium hoc quidem; Coc.Arabicè inquit, R.D. vocatur, אַלְחַלְמָה, & à somnio nomen accepit; quòd qui digito amethystum defert, in somno semper ferè videt somnia, Pag. אל חלמה, gemina voce scribitur in Kimchi; Alii putant esse lyncurium, ex lyncis urina concretum; Alii alium lapillum,qui vitelli colorem referat; alii Aleph substantiale faciunt; Merc. Occurrit autem,cum ו cop.præf.sic, וְאַחְלָמָה Amethystus, Exod.28.19..39.12. Deinde, ii Signif.2.hujus Rad.est,convalescere, revalescere, ut in fut.kal, 3.pl.m. יַחְלְמוּ revalescant, Job.39.7. & in fut. hiph. יַחֲלִים revalescere faciet; & in 2.s.m. תַּחֲלִים, convalescere facies; Unde,cum ו conv.præf.& ־ִי Aff.est, וְתַחֲלִימֵנִי revalescere facis me, Isa. 38.16. Atque inde, No. חַלְמוּת f. vitellus; Pag.Bu. Coc.Kimchius. אֹרֶם הַבֵּיצָה, rubrum ovi; & monet apud Talmudicos albumen vocari חֶלְבּוֹן,

&

& vitellum, חֶלְמוֹן; sed alius Rabbi, monente, R. D. Job. 6.6. explicat per רוֹק הַבְּרִיאוּת, salivam sanitatis, five sani hominis; sed plerique exp. בְּרִיר חֶלְמוּת in albumine vitelli; quod præferendum; nam sapor requiritur in iis quæ edimus; ovum edimus; sed ei saporem conciliamus, addito sale; Coc. Aptè, autem ità dicitur vitellus, à crassitie & coagulatione; cum albumen fluat; Merc. Cev. Vitellus enim est instar adipis, & facilè concrescit; Av. Apellatur à doctoribus חֶלְמוֹן cùm scribunt, חֶלְבּוֹן מְבֻחוּץ וְחֶלְמוֹן מִבְּפְנִים, albumen est extrinsecus, & vitellus intrinsecus; & vocatur sic, quòd sit pinguis, aut sanus; Pag Unde R. Isaac medicus; teste Kimchi, exp. in sputo, seu saliva sanitatis; siquidem saliva hominis sani, insipida est; ægroti vero saporem habet unius ex quatuor qualitatibus quæ in eo dominatur; sed prior expositio videtur simplicior; Merc. [חֶלֶם Chald. somnium vide in Lex. & Conc. Chald. Item, חַלְמִישׁ silex, &c. Vide inter quadratas dictiones.]

Rad. 62. חָלַף, &, in pausa, חָלָף, est transire, roborare; instaurare, mutare, innovare; excidere, succidere; Pag. placet, quod quidam observant, hoc verbum propriè, in genere significare quamcunque mutationem, rei, loci, temporis, ordinis, conditionis aut qualitatis, in bonum, vel in malum; hinc, ad alia quæ hic ponit, transfertur, estque in kal, tunc intransitivum, mutare se à, transire, præterire, mutari; quomodo, putant nonnulli, Paulum, 1. ad Cor. 7. dicere, præterit hujus mundi habitus; nunc, verò, transitivum; de loco ferè exp. transire, præterire; Merc. חָלַף mutavit; mutatus, innovatus fuit; præteriit, pertransivit; permeavit; excidit, conscidit; Bu. Lex. significat, decedere alteri; seipsum super-extendere, vel super-effundere; supergredi; ἀπαλλάττεσθαι, ὑπερβαίνειν, διελθεῖν, διελαύνειν; Cocc. חָלַף, variis & multis vicibus mutatus est; alternis vicibus commutatus est; transiit in aliam formam; præteriit, mutavit, reiteravit; variis autem modis significat mutari, prout variis tribuitur rebus; nam denotat mutationem, seu vicissitudinem rei, loci, temporis; ordinis, conditionis, seu, qualitatis, in melius, vel, deterius; Cogn. cum חָלָב lac, quod agitatum, mutatur in butyrum, vel, caseum; &c. & prorsus convenit significatione, per inversionem Radicis, cum Græco, πάλι, seu πάλιν; iterùm, retrò, è contrario, ex diverso, rursum, vicissim, &c. In kal, est intransit. mutatus est, præteriit; sed cum Accusativo, fit transitivum; mutavit, Av. Occurrit autem, in præt. kal, 3. f. m. חָלַף præteriit, transivit, Cant. 2. 11. & Hab. 1. 11. Tunc חָלַף transivit spiritus, aut ventus; Pag. i. e. mutatus est, seu immutatus, spiritus; rerum scil. successu elatior factus; vel, ut alii transitivè, mutavit spiritum; i. e. animum mutavit, eodem sensu; Merc. & cum ו conv. vel cop. in pausa, cum camets, vel extra pausam, cum pathach, ult. וְחָלַף vel ָ & transiit, pertransibit, Psal. 90. 6. Isa. 8. 8. sic in 3. f. f. cum ו cop. וְחָלְפָה & pertransivit, Jud. 5. 27. ut &, in 2. f. m. cum ו conv. וְחָלַפְתָּ & transibis, 1 Sam. 10. 3. Item, in 3. pl. præt. kal; חָלְפוּ transeunt, Job. 9. 26. Isa. 24. 5. & in Infin. kal, cum לְ præf. לַחֲלוֹף ad transeundum, Isa. 21. 1. In fut. kal, 3. f. m. יַחֲלוֹף transibit, Job. 4. 15. 11. 10. Psal. 90. 5. Isa. 2. 18. cui & ו cop. vel conv. est præf. וַיַּחֲלוֹף & transit, Job. 9. 11. & in 3. f. f. fut. kal, תַּחֲלוֹף, pertransibit; sed cum הִ Aff. sic est, תַּחֲלִפֵהוּ pertransit eum, Job. 20. 24. ut & in 3. pl. m. cum ו cop. וַיַּחֲלוֹפוּ & transibunt, Psal. 102. 27. In piel, חִלֵּף, mutavit, alteravit; ut in fut. piel, 3. f. m. cum ו conv. וַיְחַלֵּף & mutavit, Gen. 41. 14. 2 Sam. 12. 20. In Hiph. הֶחֱלִיף mutavit, fecit mutationem; ut cum ו cop. præf. & chirek in ult. absque jod; וְהֶחֱלַף & mutavit, Gen. 31. 7. In Imper. hiph. 2. f. m. הַחֲלִיף, immuta; Unde, in 2. pl. m. Imper. hiph. cum ו cop. וְהַחֲלִיפוּ & mutate, Gen. 35. 2. In fut. hiph. 3. f. m. יַחֲלִיף vel יַחֲלֵף, mutabit; Unde in 2. f. m. cum ו conv. וְתַחֲלֵף & mutasti, Gen. 31. 41. ut & in 2. f. m. cum ם Aff. תַּחֲלִיפֵם mutabis ea, Ps. 102. 27. Item, in 3. f. m. fut. hiph. cui בִּ Aff. יַחֲלִיף innovabit, mutabit se, repullulabit, Job. 14. 7. יַחֲלִיפֶנָּה mutabit eam, Lev. 27. 10. & in 3. f. f. תַּחֲלִיף innovabit se, Job. 29. 20. Item, in 1. pl. & in 3. pl. m. fut. hiph. נַחֲלִיף permutabimus, Isa. 9. 10. יַחֲלִיפוּ innovabunt, Isa. 40. 31. 41. 1. Atque inde, Nomina, i. חֶלֶף vel, חֲלֶף mutatio, vicissitudo; vim habet præpositionis, pro; Av. particula חֲלֶף permutationem notat; pro, vice, loco; ἀντί; Coc. fin. Pag. &c. ex nomine transit in præpositionis naturam; Merc. & notat unius rei pro altera commutationem; Bu. Lex. Occurrit autem, חֶלֶף pro, vice, Num. 18. 21, 31. &, 2. hinc No. חָלוּף, mutatio, trnasitus; Bu. Av. ut Prov. 31. 8. filiorum transitus; Bu. vel mutationis; Av. homines mortales, dicuntur filii mutationis; Av. vel, filiorum excisionis; i. e. qui è vita excindi debent, & morti adjudicantur; sive omnium mortalium, quorum vita levis transitus est ad mortem; Bu. Lex. Ad judicium omnium filiorum חָלוּף mundi; & vocantur filii mundi, filii חָלוּף, excisionis, eo quòd moriuntur, & è mundo excidantur; Hieron. & causis omnium filiorum qui transeunt; & hæc interpretatio est secundum priorem significantiam, i. e. transitus; mundus enim tranfit, & concupiscentia ejus; Pag. Alii, filios immutationis, intelligunt, damnatos; quorum vita cum morte commutanda est; quasi filios dicas infortunii, quibus fortuna sit mutata; & ego etiam intellexerim eos, quorum vita in discrimine versatur; חָלוּף nomen est ex Infinitivo factum; Merc. filii decessionis. ἀπαλλαγῆς; Coc. Item, 3. Hinc etiam, No. חֲלִיפָה, f. mutatio, immutatio; alteratio; vicissitudo; vel, excisio; Pag. Bu. Merc. &c. חֲלִיפָה, decessio, excisio; militare vocabulum est, διαδοχὴ; Coc. In Constr. est חֲלִיפַת; Unde cum ' Aff. 1. p. s. Job. 14. 14. donec veniat חֲלִיפָתִי, immutatio mea, aut, excisio mea, vel mei; Pag. prout, R. Levi, כְּרִיתוּתִי excisio mei, i. e. מִיתָתִי mors mea; ut, Aben Ezra habet; Bu. Lex. immutatio mea, i. e. dies resurrectionis; 70. ἕως πάλιν γένομαι, Av. donec vèniat, decessio mea, h. e. donec ego de statione decedam, alio, succedente, ut in militia fieri solet; Aquila ἕως ἔλθω ἀλλαγμα; sic, in loco suprà citato, Psal. 102. 27. ad fut. kal, & Hiph. כְּלוּשׂ חֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ ut vestimentum mutabis, vel immutabis ea, & mutabuntur; ut eorum loco, scil. alii cœli, & alia terra, à te, quasi, induantur; &c. Coc. In pl. f. significat immutationes, vicissitudines; &, si in bonum, emendationes; sed, si de vestibus; mutatorias vestes; Av. vel, mutatoria vestium; i. e. alias atque alias, novas & recentes vestes, &c. Bu. Lex. Occurrit in pl. fem. חֲלָפוֹת vel חֲלִיפוֹת mutationes, vices, Gen. 45. 22. Jud. 14. 12, 13. 1 Reg. 5. 14. 2 Reg. 5. 5, 22, 23. Job. 10. 17. Psal. 55. 20. &

& cum ה demonſtr. præf. הַחֲלִיפוֹת mutata, Jud. 14. 19. Item, 4. inde etiam, No. pl. maſc. מַחֲלָפִים (quaſi à ſing. maſc. מַחֲלָף, culter; Pag.) cultri; Pag. viz. mactatorii; Bu. ab incidendo ſic appellati; Pag. Bu. Lex. & excidere eſt mutare conditionem; cultris autem vita pecudum, cum morte commutabatur; Merc. ex Forſt. & Av. Occurrit autem, מַחֲלָפִים cultri mactatorii, Ezr. 1. 9. Denique 5. Inde eſt etiam, No. מַחֲלָפוֹת, pl. f. cincinni; Pag. Bu. Av. Coc. &c. capilli qui mutantur in capite; Av. ſic dicti, quòd cultris ſint ſimiles; aut quòd in ſenectute mutentur; efficiuntur enim cani in ſenectute; Pag. vel quòd aſſiduè mutentur, & defluant, vel abſcindantur; vel quòd intorqueantur; Merc. quia facilè mutantur, & citò abeſcunt, juxta Kimchi, in Bu. Lex. Occurrit autem, מַחֲלָפוֹת cincinni, Jud. 16. 13, 19.

Rad. 63. חָלַץ, multa ſignificat; & interdum eſt intranſitivum, quandoque tranſitivum; Pag. in univerſum, extractionem; aut ſubtractionem ſignificat; & interdum expediri, & accingi ad lumbos, ad militiam; Item, eripere; quòd ad ſignificationem extrahendi refertur; Merc. in pahul kal, ſignificat accinctum armis bellicis; inquit R. D. in Pag. expeditum, cum Joſepho, ſunt qui vertant; vel, electum; i. e. extractum è populo ad militiam; Kimchi à lumbis deducit hanc ſignificationem; quaſi accinctum lumbos armis dicas; חֲלָצַיִם ſunt lumbi; ut infrà; Merc. חָלַץ eſt; detrahere, extrahere, ut chirothecam, calceum; Coc. laxus fuit, laxatus eſt; relaxatus eſt; prolixus fuit; & cum Accuſativo, laxavit, eduxit; laxavit, extraxit, ſeu eruit, ex anguſtia, & conſtrictione, & in latiorem campum conſtituit; cogn. cum עָלַח profecit, proſperatus eſt; contrarium eſt verbo לָחַץ, contraxit, compreſſit; hinc ἀλεξέω auxilior, opitulor, juvo; & Latinum per Apharæſin, laxo, relaxo; Item, lacio, elicio, &c. Av. חָלַץ, exuit, extraxit; eruit, liberavit, expedivit; & ſemel in kal, intranſitivè, eruit, ſubtraxit ſe; Bu. Lex. receſſit; Pag. ut in præt. kal, 3. ſ. m. חָלַץ ſubtraxit ſe, Hoſ. 5. 7. & in 3. ſ. f. cum ן conv. præf. וַתַּחֲלָצֵהוּ & extrahet, Deut. 25. 9. ut & in 3. pl. præt. kal, חָלְצוּ extrahunt, Lam. 4. 3. In part. pahul kal, ſ. m. חָלוּץ expeditus, Num. 32. 21, 29. cui & ה (cum ſægol, ſub He, pro pathach, vel camets, ob gutturalem ſeq. Cheth cum camets) dem. & וֶה, præf. ſic. הֶחָלוּץ idem, 1 Chron. 12. 23. 2 Chron. 2. 21. 28. 14. וְהֶחָלוּץ & expeditus, Joſ. 6. 7, 9, 13. In forma conſtr. ſ. m. part. pahul, eſt, חֲלוּץ expeditus, extractus, Num. 32. 27. Deut. 25. 10. & in pl. m. forma abſol. & conſtr. part. pahul; חֲלוּצִים expediti, Num. 32. 30, 32. Deut. 3. 18. חֲלוּצֵי expediti, Num. 31. 5. Joſ. 4. 13. 1 Chron. 12. 24. 2 Chron. 17. 18. & ſemel, in pl. conſtr. eſt cum kibbutz, pro ſchurek, חֲלֻצֵי expediti, Iſa. 15. 4. In fut. kal, 3. ſ. m. יַחֲלֹץ, detrahet; Unde, in 2. ſ. m. תַּחֲלֹץ extrahes, Iſa. 20. 2. In Niph. נֶחְלַץ, liberari, expediri, expeditum eſſe; Bu. Lex. laxatus eſt, relaxatus eſt, expeditus eſt laxiùs; Av. ut in præt. Niph. 3. ſ. m. נֶחְלַץ extrahitur, Prov. 11. 8. & in Imper. Niph. ſ. m. הִנָּחֵל expedire; Unde, in pl. m. הִנָּחְלוּ expediantur, Num. 31. 3. In fut. Niph. 3. ſ. m. יִחָלֵץ liberabitur, expedietur; Unde in 1. pl. נֵחָלֵץ expediti erimus, Num. 32. 17. Sic, in 2. & 3. pl. m. fut. Niph. cui ult. etiam Nun additur parag. prout ſeq. תֵּחָלְצוּ expediti eritis, Num. 32. 20. יֵחָלְצוּ eruentur, Prov. 11. 9. יֵחָלְצוּן liberentur, Pſal. 60. 7. 108. 7. In piel, חִלֵּץ, liberavit, eruit, eripuit; Bu. Lex. laxavit, relaxavit, extraxit laxando; ut, in præt. piel, 3. & 2. ſ. m. & 3. pl. cum ן conv. חִלַּץ eruit, Lev. 14. 43. חִלַּצְתָּ eripuiſti, Pſal. 116. 8. וְחִלְּצוּ & eruant, Lev. 14. 40. In Imper. piel, ſ. m. חַלֵּץ, unde, cum ה parag. נִי Aff. & ן cop. ſic occurrit; חַלְּצֵנִי eripe, Pſal. 6. 5. חַלְּצֵנִי eripe me, Pſal. 140. 2. וְחַלְּצֵנִי & eripe me, Pſal. 119. 153. In fut. piel, 1. ſ. אֲחַלֵּץ liberabo, &c. Unde, cum ן conv. & ה parag. cum ךָ Aff. cui & ן conv. eſt præf. & cum הוּ Aff. prout ſeq. וַאֲחַלְּצֵהוּ & eripui, Pſal. 7. 5. אַחַלְּצָה eripiam te, Pſal. 50. 15. וַאֲחַלְּצֶךָּ & eripui te, Pſal. 81. 8. אַחַלְּצֵהוּ eripiam eum, Pſal. 91. 15. & in 3. ſ. m. fut. piel, cui & נִי eſt Aff. & ן conv. præf. cum ם, Aff. ſic occurrit; יְחַלְּצֵנִי eripiet, Job. 36. 15. יְחַלְּצֵנִי liberabit me, 2 Sam. 22. 20. Pſal. 18. 20. וַיְחַלְּצֵם & eripit eos, Pſal. 34. 9. In Hiphil, הֶחֱלִיץ expeditum fecit; relaxavit, laxiorem effecit, &c. Unde, in fut. hiph. 3. ſ. m. יַחֲלִיץ expedita reddit, Iſa. 58. 11. Atque, inde, nomina, i. חָלוּץ m. laxus miles; qui omni impedimento levatus, expeditior eſt ad militiam; ut, cum ה dem. (cum ſægol, ob ſeq. cheth cum camets.) præf. Joſ. 6. 6. הֶחָלוּץ laxus, (i. e. populus armatus & expeditus) præcedat arcam, &c. Sic Av. ſtatuit hoc nomen Adjectivum; quod reliqui ſumunt pro part. pahul kal, ubi vide ſ. & pl. Deinde, 2. hinc, No. חֲלִיצָה f. in Conſtr. חֲלִיצַת, extractio; exuviæ; Bu. Coc. veſtis mutatoria, vel arma; Pag. quaſi lumbare, aut lumborum cinctura vel armaturam dicas; mutatoria etiam potes exponere; quòd hæc quis induat, aliis exutis, & detractis, inquit Kimchi; ſi arma exponas, ab חֲלוּצִים erit efformatum; Merc. חֲלִיצָה, lumbare; genus eſt veſtis & armaturæ, quo pudenda teguntur, à laxitate; Av. Occurrit in ſ. f. cum י Aff. & in pl. f. cum ם, Aff. חֲלִיצָתוֹ exuvias ejus, 2 Sam. 2. 21. חֲלִיצוֹתָם exuvias eorum, Jud. 14. 19. Deinde, 2. Hinc, No. duale, maſc. חֲלָצַיִם & in pauſa, cum camets penult. חָלָצַיִם, lumbi; 70. ὀσφὺς, τὰ πλάγια; Pag. Bu. Coc. Av. &c. & eſt ſecundum formam dualium, quia duo ſunt lumbi; Pag. dicti, ut quidam volunt, quòd, ex illis genitale ſemen extrahatur; ſed, à cinctura potiùs armatorum videntur appellari; ſicut & expeditos, & ad militiam accinctos, viciſſim Kimchi ab hoc nomine deflectit; hoc eſt, חֲלָצַיִם à חֲלוּצִים, quòd, ad lumbos accingantur; Merc. חֲלָצַיִם lumbi ambo; habent hoc nomen à laxitate; Av. ratio nominis, quia lumbi accinguntur, & diſcinguntur; diſcinguntur, ut homo quieſcat, & commodiùs ſe habeat; Kimchi חֲתָנַיִם; Coc. vel, quòd circa eos, expediantur, & accingantur ad militiam; Bu. Lex. Occurrit autem, חֲלָצַיִם lumbi, Iſa. 32. 11. In forma dual. Conſtr. חֲלָצֵי lumbi, unde cum ה, Aff. cui etiam מֵ eſt præf. מֵחֲלָצֶיךָ lumb. tuos, Job. 38. 3. 40. 2. מֵחֲלָצֶיךָ è lumbis tuis, Gen. 35. 11. 1 Reg. 8. 19. 2 Chron. 6. 9. Item, cum ן pro יִ Aff. חֲלָצָו lumbi ejus, Job. 31. 20. חֲלָצָיו idem, Iſa. 8. 27. 11. 5. Jer. 30. 6. Item, 4. Inde etiam No. fæm. מַחֲלָצָה, induſium, lumbare, ſupparum; veſtis laxa tegens lumbos; Av. In pl. f. מַחֲלָצוֹת, veſtes mutatoriæ; Pag. Bu. veſtimenta feſtiva, & ſplendida, quorum diebus ſacris ac feſtis uſus eſt, Bu. Lex. veſtes, quæ domi deponuntur; veſtes nitidæ; Nam, oppoſitum בְּגָדִים צוֹאִים veſtes ſordidæ, Coc. מַחֲלָצוֹת, extracta dicas; i. e. ab uſu communi & vulgari delecta; feſtiva & pretioſa veſtimenta, ut erant Romanis in bello, paludamenta; ſic quidam; ſed ego mutatoria ſimpliciter intelligo, ſeu nova veſtimenta; ſic dicta, quòd quum illa ſumerentur, alia exuerentur; ſu-

perius tamen nomen (viz. חֲלִיצָה & חֲלִיצוֹת) poteſt armaturam ſonare; ſed utrinque veſtium mutatio conſideratur, quippe, quæ non fit, niſi exuendo, & extrahendo priores; Merc. Occurrit autem, pl. fæm. ſimpl. & cum ה præf. מַחֲלָצוֹת mutatoriæ veſtes, Zach. 3. 4. הַמַּחֲלָצוֹת mutatoria, Iſa. 3. 22.

Rad. 64. חָלַק duo ſignificata habet; 1. dividere, partiri; 2. lenire, blandiri; Pag. Sunt qui ad priorem, reducant ſecundam ſignificationem; quòd, lævia & mollia, ut butyrum, & ejuſmodi, propter lubricitatem, in multas partes diſpertita, latè diffundantur; ſignificat autem diſpertiri, tam in partes, quam in ordines, aut claſſes, ſeu, officia & vices; Merc. חָלָק, 70. reddunt μερίζειν. διαιρεῖσθαι, ἀποτέμειν; Coc. partitus, impertitus eſt; diſtribuit, diviſit, diſpertivit; Item, læve, molle eſſe; Bu. Lex. diſtribuit blandas partes; partitus eſt blandè; diſpertivit, diviſit in ordines ſeu turmas; & hæc diſtributio eſt blanda & grata accipientibus partem; cogn. cum חָלָק accepit diſtributum; hinc, Græci acceperunt γλυκὺς dulcis, blandus; & κολακεύω, adulor, κολακεύομαι blanditiis capior; κολακία aſſentatio, blanditiæ; κόλαξ, adulator, &c. Av. Occurrit autem prima ſignificatio ordine Concordantiali, ut ſeq in præt. kal, 3. ſ.m & 3. pl. חָלַק impertitus eſt, Deut. 4. 19.. 29. 26. 2 Chron. 23. 18.. 28. 21. Job. 39. 17. Hoſ. 10. 2. חָלְקוּ diviſerunt, Joſ. 18. 2. In benoni kal, ſ.m חוֹלֵק partitur, Prov. 29. 24. in Infin. kal, cum ל præf. לַחֲלוֹק diſtribuere, Neh. 13. 13. In Imper. kal, ſ.m. חֲלוֹק divide; Unde, pl.m. חִלְקוּ dividite, Joſ. 22. 8. In fut. kal, 2. ſ.m. תַּחֲלוֹק divides; Unde, cum ו conv. præf. & ם־, Aff. ſic occurrit; וַחֲלַקְתָּם & partitus es ea, Neh. 9. 22. Item, in fut. kal, 3. ſ.m. & 2. & 3. pl.m. cui 3. pl. ו conv. eſt præf & ם aff. יַחֲלוֹק partietur, Joh. 27. 17. Prov. 17. 2. תַּחֲלִקוּ partiamini, 2 Sam. 19. 30. יַחְלְקוּ partientur, 1 Sam. 30. 24. וַיַּחְלְקוּ & partiti ſunt, Joſ. 14. 5. וַיְחַלְקוּם & diſtribuerunt eos, 1 Chron. 24. 4, 5. In Niphal; נֶחְלַק diſtributus eſt, diviſus eſt partitivè; Av. ut, in fut. Niph. 3. ſ.m. cum tzeri, & ſægol, ult. cui, cum tzere, ו conv. eſt præf. יֵחָלֵק dividetur, Num. 26. 55. 1 Reg. 16. 21. יֶחְלָק dividitur, Joſ. 38. 24. וַיֵּחָלֵק & diſtribuit ſe, Num. 14. 15. Item, in 3. ſ. ſ. fut. Niph. תֵּחָלֵק dividitur, Num. 26. 53, 56. Notandum autem, quòd, in loco citato, Num. 26. 55. יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ dividitor terra, particula אֶת, poſt paſſivum, notet nominativum; & in Gen. 14. 15. וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם, exp. & diſtribuit ſe contra eos; i. e. diſtributis ſuis copiis, irruit in eos; Bu. Lex. In piel, חִלֵּק diſtribuit, diſpertivit, diviſit per partes, ſeu ordines; Av. ut in præt. piel, 3. ſ.m. cum ם־ Aff. חִלְּקָם diſpertiet eos, Lam. 4. 16. & in 3. ſ. f. cum ה parag. חִלְּקָה diſtribuit, Iſa. 34. 17. in 2. ſ.m. cum ו conv. & ם־ Aff. וְחִלַּקְתָּם & divides eos, Ezec. 5. 1. ut & in 3. pl. præt. piel, חִלְּקוּ partiti ſunt, Joel. 4. 2. & in 2. pl.m. cum ו conv. וְחִלַּקְתֶּם & partiemini, Ezec. 47. 21. In Infin. מְחַלֵּק præf. מִ à dividendo, Joſ. 19. 51. Prov. 16. 19. ab Infin. piel, חַלֵּק, dividere; unde & cum בְּ præf. & ם־ Aff. בְּחַלְּקָם in dividere eos, Iſa. 9. 2. in Imper. piel, ſ.m. חַלֵּק divide, Joſ. 13. 7. In fut. piel, 1. ſ.cum tzeri ult. ſed cum ſægol, ante makkaph; ut &, cum ה־ parag. & ם־ Aff. אֲחַלֵּק dividam, Exod. 15. 9. אֲחַלְּקָה idem, Iſa. 53. 12. אַחְלְקָה partiar, Pſal. 60. 8.. 108. 8. אֲחַלְּקֵם dividam eos, Gen. 49. 7. In fut. piel, 3. ſ.m. יְחַלֵּק dividet, Gen. 45. 27. Job. 21. 17. Iſa. 53. 12. Dan. 11. 39. Mic. 2. 4. cui & ו conv. præf. cum ſægol, ult. ante maccaph; ſed, cum tzeri, abſque makkaph; cui etiam ם־, eſt Aff. ut ſeq. וַיְחַלֶּק & partitus eſt, Joſ. 18. 10. וַיְחַלֶּק idem, 2 Sam. 6. 19. 1 Chron. 16. 3. וַיְחַלֵּקֵם & diſtribuit eos, 1 Chron. 23. 6.. 24. 3. Item, in 3. ſ. fæm. תְּחַלֵּק dividet, Pſal. 68. 13. & in 3. pl.m. fut. piel, & cum ו conv. præf. יְחַלְּקוּ dividunt, Jud. 5. 30. Pſal. 22. 19. וְיַחַלְקוּ & diſtribuerunt, 1 Reg. 18. 6. In pual, חֻלַּק diſtributus eſt, diviſus eſt partitivè; Av. Occurrit autem in præt. pual, 3. ſ.m & cum ו conv. præf. חֻלַּק diviſa fuit, Iſ. 33. 23. וְחֻלַּק & dividetur, Zach. 14. 1. in 3. ſ. f. fut. pual, תֻּחְלַק dividetur, Am. 7. 17. In Hiph. הַחֲלִיק, dividere; ſed occurrit intranſitivè, pro dividere ſe ipſum; ſubducere ſe; divertere; ut in Infin. hiph. cum ל præf. pro לְהַחֲלִיק R. D. in Pag. ſic occurrit contractè, ſeu defectivè; לַחְלִק ad dividendum ſe, Jer. 37. 12. In Hithpael, הִתְחַלֵּק, fecit ſe diſtribuere; Av. partitus eſt ſibi; Bu. ut in præt. hithp. 3. pl. cum ו conv. וְהִתְחַלְּקוּ & partientur ſibi, Joſ. 18. 5. Atque inde nomina; i. חֵלֶק, m. pars, portio, poſſeſſio, ſors. Pag. Bu. Coc. 70. μερὶς, μέρος, κλῆρος, κληρονομία; Coc. portio blanda, pars placida & dulcis; Av. Occurrit autem, חֵלֶק pars, portio, Gen. 31. 14. Num. 31. 36. Deut. 10. 9.. 12. 12.. 14. 27, 29.. 18. 1, 8.. 32. 9. Joſ. 14. 4.. 15. 13.. 18. 7.. 19. 9.. 22. 25, 27. 2 Sam. 20. 1. 1 Reg. 12. 16. 2 Chron. 10. 16. Neh. 2. 20. Job. 20. 29.. 27. 13.. 31. 2. Eccl. 11. 2. Iſa. 17. 14. Jer. 10. 16.. 51. 19. Mic. 2. 4. & cum ה, בְּ, כְּ, & וְ, præf. ut ſeq. חֵלֶק & pars, Gen. 14. 24. Num. 18. 20. Eccl. 9. 6. הַחֵלֶק partem, Am. 7. 4. בַּחֵלֶק in parte, 2 Reg. 9. 10, 36, 37. כְּחֵלֶק juxta partem, Deut. 18. 8. 1 Sam. 30. 24. וּכְחֵלֶק & juxta partem, 1 Sam. 30. 24. & cum ו. Aff. cui & ו cop. præf. חֶלְקִי pars mea, Job. 32. 17. Pſal. 16. 5.. 119. 57.. 142. 6. Eccl. 2. 10. Lam. 3. 24. וְחֶלְקִי & pars mea, Pſal. 73. 26. ut & cum ה, Aff. & in pauſa, הּ־, ſic, חֶלְקָהּ pars tua, Num. 18. 20. Eccl. 9. 9. חֶלְקָה idem, Pſal. 50. 18. Sic &, cum ו.. Aff. חֶלְקָךְ pars tua, Iſa. 57. 6. Item, cum ו & ם־ Aff. חֶלְקוֹ pars ejus, Eccl. 2. 21.. 3. 22.. 5. 17, 18. Hab. 1. 17. Zach. 2. 17. חֶלְקָם pars eorum, Gen. 14. 24. Lev. 6. 10. Pſal. 17. 14. Iſa. 61. 7. In pl. m. ſimpl. & cum ה præf. חֲלָקִים partes, Joſ. 18. 5, 6, 9. Ezech. 48. 21. הַחֲלָקִים partes, Ezech. 45. 7.. 48. 8. & in forma Conſtr. pl.m. חַלְקֵי, portiones; Unde, cum ם Aff. חַלְקֵיהֶם partes ipſorum, Hoſ. 5. 7. Item, 2. Inde, No. fæm. חֲלָקָה pars, portio, 2 Reg. 3. 25. Am. 4. 7. quod occurrit etiam, cum ו, ה, & בְּ præf. וְחֶלְקָה & pars, Am. 4. 7. הַחֶלְקָה pars, 2 Sam. 14. 30, 31. 2 Sam. 23. 12. 2 Reg. 3. 19. 1 Chron. 11. 14. בַּחֶלְקָה in hac portione, 2 Reg. 9. 26. & in forma ſ. f. conſtr. חֶלְקַת pars, Gen. 33. 19. Deut. 33. 21. Ruth. 2. 3.. 4. 3. 2 Sam. 2. 16.. 14. 30.. 23. 11. 1 Chron. 11. 13. Jer. 12. 10. cui & בְּ eſt præf. בְּחֶלְקַת in parte, Joſ. 24. 32. 2 Reg. 9. 21, 25. Item, cum ו, & ם־ Aff. חֶלְקָתִי partem meam, Jer. 12. 10. חֶלְקָתָם partem eorum, Job. 24. 18. Sic &, 3. Inde, No. fæm. חֶלְקַת partitio; Pag. Bu. &c. diviſio, diſtinctio blanda & non incommoda; Av. Occurrit in forma ſing. f. conſtr. cum ו cop. ſic, וְחֶלְקַת & partitio, 2 Chron. 35. 5. Item, 4. hinc etiam, Nomen, מַחֲלֹקֶת, fæm. partitio, diſtributio, diviſio; Pag. Bu. partitiva diſtinctio blanda, & concinna; Av. Occurrit ſimpl. & ה præf. מַחֲלֹקֶת diſtributio, 1 Chron. 27. 4. הַמַּחֲלֹקֶת diſtributio, 1 Chron. 27. 1, 2. & cum ו Aff. cui, & ו cop. præf eſt cum kibbutz, pro cholem, מַחְלְקֹתָיו diſtributio ejus, 1 Chron. 27. 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15. וּמַחְלְקֹתָיו & diſtributio ejus, 1 Chron.

Chron.27.4,6. In pl.fæm. eſt, מַחְלְקוֹת diſtributiones, 1 Chron.26.12,19..28.21. 2 Chron.8.14..31.2.Neh.11.36. cui ה, ב, ל & וּל, ſunt præf. חֲמִשִּׁים מַחְלְקוֹת diſtributiones, 1 Sam.23.28.1 Chron.27.1..28.1. 2 Chron.23.8. לְמַחְלְקוֹת per diſtributiones, 2 Chr.31.15. וּלְמַחְלְקוֹת & ad diſtribut. 1 Chron.26.1. 2 Chron.5.11. וּכְמַחְלְקוֹת & ad diſtribut.1 Chron.28.13. Item, cum כְּ præf. & יכֶם Aff.ſic occurrit, כְּמַחְלְקוֹתֵיכֶם ſecundum diſtributiones veſtras, 2 Chron.35.4. ut & cum ם, Aff. cui בְּ & כְּ ſunt præf. מַחְלְקוֹתָם diſtribut.eorum, 1 Chron.24.1. 2 Chron.31.2..35.10. Ezech.48.29. בְּמַחְלְקוֹתָם in diſtributionibus eorum, 2 Chron.8.14. כְּמַחְלְקוֹתָם juxta diſtribut.eorum, Joſ.11.23..12.7..18.10. Sic & cum בְּ præf.& יהֶם Aff. בְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם diſtributiones ipſorum, 2 Chron.31.17. Deinde, ii. Significatio 2. hujus Rad.eſt,læve, molle eſſe; Bu. Lex. Conc. blandus fuit; Av.leniri,blandiri; Pag.&c. Vide ex Merc. ad initium Radicis. In hac ſignificatione, חָלָק eſt, λεῖον ἦταν, lævem eſſe; (non,mollem eſſe) nam quæ accurate diviſa ſunt, lævem habent ſuperficiem; Coc. In hac autem ſignif. Occurrit, 3. ק.& pl.præt.kal; ſic, חָלְקוּ mollificatum eſt,Hoſ.10.2. חֶלְקִי mollia ſunt, Pſal.55.22. In Hiphil,eſt tranſitivum, plerumque; lævigavit, emollivit; Bu.Lex.blandum fecit, blandificavit; Av. tranſitivè,eſt,lævigare; λειαίνει; Item, abſolutè, blandum eſſe,blandiri; Coc.blanditus fuit; Bu.Av. &c. Sunt qui obſervent,in malum ſumi hoc verbum, in hac Conjugatione hiphil; præterquam Jer.37. ut ſequitur; ſed nota, hanc Conjugationem ferè eſſe poſterioris ſignificationis,pro blandiri, vel,ad blanditias & leniteram componere; in loco autem Jeremiæ, ſignificatio ſequenda eſt, ut inde elaberetur, & clam ſeſurriperet; vernacule (Gallicè) pour s' eſcouler, pour ſe deſrobber de lá; Merc.Occurrit autem, in præt.hiph.3. ſ.m. & f. הֶחֱלִיק blanditur, Pſal.36.3. הֶחֱלִיקָה blanditur, Prov.2.16..7.5. in part. hiph.ſ.m. מַחֲלִיק blandiens, Prov.29.5. מְחַלִּיקִים lævigans,Iſa.41.7. cui מ eſt præf. מְמַחֲלִיק præ blandiente,Prov.28.23. & in Infin.hiph.cum לְ præf.litera ה, hiph. inquit R.D. deficit, & tranſlata eſt punctatura ejus ſub Lamed, ut Iſa.23.11. לְהַשְׁמִיד pro לְהַחֲלִיק diſperdere; ſic hic,pro לְהַחֲלִיק, Pag.Occurrit defectivè, לַחֲלֹק ad elabendum blandè, Jer.37.12. In fut. hiph.3.ſ.m. יַחֲלִיק blandietur; Unde, in 3. pl.m. cum Nun parag. ſic occurrit; יַחֲלִיקוּן blandiuntur, Pſal.5.10.Atque inde,nomina,i.No. חֵלֶק, m.lævor; lubricitas; blanditiæ; blandimentum,lenitas; Coc.Av.blandities, Bu.Conc.&c. Occurrit cum בְּ & לְ præf. בְּחֵלֶק cum blanditie,Prov.7.21. לְחֵלֶק ad blanditiem, Job.17.6. Et, ii. Hinc etiam No. חָלָק, maſc. lenis; non aſper; Av.blandiens; Bu.Lex. λεῖος; Coc. Occurrit autem, חָלָק lævis,mollis, glaber; blandus, Gen.27.11. Prov.26.28. Ezech.12.24. cui וְ cop.& הַ dem. (pro הַ, ob Cheth cum camerz ſeq.) ſunt præf. ſic, וְחֶלֶק & mollius, Prov.5.3. הֶחָלָק glaber, Joſ.11.16..12.7. Item, iii. Hinc & No. חֶלְקָה f. lævitas, blandities; glabrities; Bu.Lex.lævor; item blandimentum; Coc.Av. ſi partibus corporis tribuitur; Av. In hac Signif. Occurrit in forma conſtr.ſimpl.& cum מ præf. חֶלְקַת lævitas, Gen.27.17. מֵחֶלְקַת à blanditie, Prov.6.24. In pl.fæm.ſimpl. & cum בְּ præf. חֲלָקוֹת blanditiæ,Pſal.12.3,4. Iſa.30.10. בַּחֲלָקוֹת in lubricis,Pſal.73.18. Sed occurrit etiam cum בְּ præf. & cum dageſch in koph, poſt pathach,pro longo camerz, בַּחֲלַקּוֹת blanditiis, Dan.11.32. Sic &,iv.Hinc etiam,No. חַלָּק, vel חֵלֶק lævis, blandus; vel ſubſtantivè, lævitas,ſeu blandities; Av.In pl.m. חֲלָקִים læves; Bu.Lex.vel ſubſtantivè lævitates,lubricitates, &c. Occurrit in forma pl.m.conſtr. (læves lapidum, pro læves lapides, Bu.Lex.) חַלְקֵי læves, 1 Sam.17.40. Item, v. Inde etiam,No. חֵלֶק m. blandimentum; dicitur de lapidibus blandis & glabris; Av.in pl.m. חֲלָקִים lævitates; Bu.Lex.lubricitates, &c. Occurrit, in forma pl. m.conſtr. cum בְּ præf. בְּחֶלְקֵי in lubricitatibus, Iſa.57.6. Sic & 6. Inde, No.pl.fæm. חֶלְקָלַקּוֹת, pl. f. lubricitates; blanditiæ; Bu. lubricitates vel blanditiæ magnæ; Av.geminatio ſecundæ & tertiæ Radicalis, ſignificationem adaugere dicitur. חֶלְקָלַקּוֹת, ſunt τόποι ὀλισθηροὶ loca lubrica; Coc. vel,blanditiæ lubricæ; &c.Occurrit, cum ל, בְּ, & כְּ præf. וַחֲלַקְלַקּוֹת & lubricitates, Pſ.35.6. בַּחֲלַקְלַקּוֹת blandiciis,Dan.11.21,34. ſicut lubrica,Jer.23.12.

Rad.65. חָלַשׁ, eſt infirmari,ægrotare; debilitare; ſortem projicere; Pag. Sunt qui per domare, dejicere, & violenter ſubjicere exponant; conferentes cum חָשַׁל; dicitur autem tam de corpore, quam de rebus aliis; Merc. חָלַשׁ debilitavit; debilis vel debilitatus fuit; Bu.Lex. eſt oppoſitum verbo גָּבַר; & ſignificat, ſuccumbere, vinci; ἡττᾶσθαι, ἡττᾶται; Coc. חָלַשׁ laſſuit; laſſus fuit; item, laſſavit, delaſſiavit, laſſum reddidit; idem quod חָשַׁל; & affinitate reſpicit ad חָשַׁל impegit,corruit; quòd de laſſis potiſſimum dicitur; hinc, ὀλισθάω, ὀλισθαίνω, ὀλισθανέω; i.e.cado laſſus; Item, ἀλασσάω, ἀλυσκαίνω; crucior,ægroto, ſum laſſus; ὀλισθαίνω, infirmus ſum; & ἐλασσάω, minuo; & Latine, laſſeo,laſſeſco; laſſo; laſſus,&c. Av.In kal,abſolutè, laſſuit; ſed cum Accuſativo, eſt tranſitivum, laſſavit; Av.Occurrit autem,in part.ben.kal,ſ.m.Iſa.14.12. חוֹלֵשׁ עַל גּוֹיִם debilis es,vel,eſt,ſupra gentes; Bu. Conc. & Lex. vel, qui debilitabas gentes; Pag. quaſi domitor gentium; Merc.& dictio עַל redundat, inquit R.D. Pag. Kimchi dicit,velut redundat; Merc. vel, ut exponunt doctores Hebræorum,inquit idem R.D. qui projiciebas ſortem ſuper gentes; Pag. quæ ſignificatio hujus Rad.apud illos occurrit; ut חוֹלֶשׁ ſit ſors, &, חֲלָשִׁים, vel חֲלָשִׁים ſortes; ſed id coactius eſt; Merc. ſubjiciens eos qui gentibus præſunt; plenè, אֲשֶׁר עַל גּוֹיִם,ut Zach.12.2. עַל יְהוּדָה ὁ ἐπὶ Ἰούδα; Nam verbum חָלַשׁ, fut. יֵחָלֵשׁ, eſt, ſuccumbere,vinci; at חָלַשׁ fut. יַחְלֹשׁ, eſt debilitare,ſubigere, ſubjicere; in loco citato,igitur,erit, ὁ καταρρεφόμενος, vel καθαιρῶν τὰς ἰσχύας; Rabbini veteres מַפִּיל גּוֹרָל, vel מַטִּיל גּוֹרָל, jaciens ſortes ſuper gentibus; nam iis vulgare fuit ſortes appellare חֲלָשִׁים; vide Kimchium; is vim facit,dum vult עַל eſſe ſupervacuum; Coc.laſſeſcens ſuper gentes,vel,laſſator gentium; Av.In fut.kal,cum ſægol, & chateph ſægol,& cum ו conv.præf.ſic,& vir morietur, וַיֵּחָלֵשׁ, Job.14.10.& infirmatus eſt; i.e.& jam fuit infirmus & debilis; nempe,antequam moreretur,ægrotavit; & eſt intranſitivum verbum,inquit R.D.in Pag. Sed malo ſumi pro excidi,ſeu frangi,aut dejici; ſicut loco ſequenti Exodi; Latini dicunt, hoc ſenſu, res acciſas; ut non ſit Hyſteron Proteron; Merc.& debilitatur; Bu.

Lex.cum lassuerit ; Av. & debilitatur, vel, succumbit ; Coc. At Exod.17.13. fut.kal, 3.s.m. cum pathach, & chateph pathach, est activum, sic, וַיַּחֲלֹשׁ, & debilitavit,debilem reddidit,fregit Ammelek; Bu.Lex.Pag.Coc. & delassavit Amalechum ; Av Atque indè, nomina ; i. Toar, sive Adjectivum, חַלָּשׁ, masc. infirmus, debilis; Pag. Bu. Coc. ἀδύνατος ; oppositum גִּבּוֹר fortis, Coc. חַלָּשׁ, est,lassus, debilis ; qui facilè superatur in pugna ; Av.Occurrit Joel.3.10. vel,4.2.Coc.cum ה demonstr. præf.sic, הַחַלָּשׁ, infirmus aut debilis,dicat,fortis sum ; Pag. lassus, dicat, &c. Av. Item, 2. Hinc etiam,No. Substantivum, חֻלְשָׁה fæm.debilitas ; Bu. Lex. Av. debile ; Bu.Conc.lassitudo ; Av. & occurrit,Exod. 32.18. ubi, חֻלַּאת, & גְּבוּרָה opponuntur ; hoc,victoriam significans, illud, vinci ; אֵין קוֹל עַנּוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עַנּוֹת חֻלְשָׁה ; non enim est vox prolationis victoriæ, nec est vox prolationis cladis; i.e. succumbentium ; Coc. וְאֵין &c. הַחֻלְשָׁה, nec eorum qui victi sunt ; ita verti in nostra editione, ut sensum explicarem ; alioqui,ad verbum sonat, non est vox,aut clamor, canendi fortirèr, nec vox canendi debiliter ; Pag.quasi subaudiatur ב, Beth,in ; ut sit, in debilitate ; utrobique reddere commodè possis עַנּוֹת resonare,personare ; vide in עָנָה ; & חֻלְשָׁה est quod Gallicè, dicimus, discomfiture, Græcè, ἧττα ; dejectio ; cùm bello quis superatus est ; ut sensus sit,non est vox quæ sonet,aut personet, prævalescentia ; Gallicè, victoire ; nec vox, quæ personet,dejectio ; Merc. Cev. & Hieron. neque vociferatio compellentium ad fugam ; Pag. non est vox sonandi victoriam ; neque vox respondendi lassitudinem ; q.d. non est vox eorum qui vincunt in prælio ; neque vox lassorum, qui vincuntur ; Av. [חַם &c.Vide in seq.Rad. חָמַם ; Pag sic & חָמָא, חָמַר &c. Videantur post seq. Rad. חָמַם.]

Rad.66. חָמַם, (& defectivè חַם, Av.) est, calescere, incalescere, calefieri ; Pag.Coc. &c. calidum esse, calere, æstuare ; Merc.Bu.Av. θερμαίνεσθαι ; Coc.concaluit,&c. Bu.Lex. absolutè, vel,cum Dativo ponitur ; Av. nam quandoque construitur cum ל,vel Dativo ; Bu. Lex. est cogn.cum יָחַם, concepit calescendo ; hinc Græci, aspiratione paulò, fortiùs expresso, habent κυμαίνω, κυμαίνομαι æstuo ; κάμινος caminus ; 70. reddunt per θερμαίνω ; Av. Occurrit autem, in præt. kal, 3.s.m.sic, Psal.39.4. חַם לִבִּי, concaluit cor meum ; Pag.incaluit , Av.&c. Sed illud,Jos.9.12. iste panis noster, חַם calidus fuit ; vel est præt.kal ; vel Toar, sive participiale No.Adject. inquit R.D.quia est cum cametz;expones igitur, חַם calidus, scil. erat,sive calebat ; recens panis significatur;Mer.Cev.Sed in præt.kal,3.s.m. Occurrit etiam cum ו cop. vel conv. sic, וְחַם & incaluit Sol ; Pag.Exod.16.21. sive incalescebat , i. e. Sol incipiebat calorem facere ; Coc. quum incalesceret Sol; Bu.Lex. & cum ל, Eccl.4.11. etiam si dormierint duo, וְחַם לָהֶם etiam calefiet illis ; nempe בְּשָׂרָם, caro eorum ; juxta R.D in Pag.vel potiùs,impersonaliter, calescet illis , i.e. calescent ; Merc.Bu.Lex. calescunt ; Coc. & calidum erit eis ; 70. καὶ θέρμη αὐτοῖς ; Av. sic, 1 Reg.1.2. וְחַם לַאדוֹנִי הַמֶּלֶךְ, & calefiat, (nempe caro) domini mei Regis ; vel, & calor sit Domino meo Regi ; quanquam, in editione mea, Hieronymum secutus, verti, & calefaciet ; Quum enim, masculeum sit verbum, non potest referri ad puellam, sed ad carnem , vel ipsum regem ; Pag. & calidum erit Domino meo Regi ; Av.Item,in 1.s.præt.kal, חַמּוֹתִי (ut סַבּוֹתִי) incaluj , seu calefactus sum ; Av.in Infin.kal, perfectè, לְחַמָּם ad calefaciendum se, vel ad calefiendum ; Pag Bu. vel ad incalescendum ; & camerz est pro pathach, propter pausam ; Av.Nam est pro לְחַמֵּם ; Bu. Lex. vel pro defectivo, לְחוֹם, ab Infin. defect. חוֹם (ut סוֹב) calefieri , (cum ל præf.) Coc.Job.30.4. Sunt tamen nonnulli (inquit R.D.) qui deducunt à לֶחֶם panis ; esca,cibus, i.e.ad cibum eorum ; Pag.& malim referre ad לֶחֶם ; ut in Isa.47.4. pruna panis eorum,qui scil.placentam suam coquant ; Coc.חָם in forma Toar, pro part.benoni kal, vide in præterito, suprà ; & infrà, in nominibus ; ut & בָּחוֹם, & כָּחוֹם, vide item ad Nomina infrà ; Cev.In fut. kal, 3. s. m. (instar יָסוֹב)est, יָחוֹם & calefaciet se,Isa.44.16. cum ו conv. & cametz chatuph וַיֶּחֱם & incaluit,2 Reg.4.34.Isa.44.15. In Niphal, נָחַם (ut, נָסַב, à סָבַב) idem, cum kal, Bu. Man. calefactus est, Av.Unde in part. Niphal. pl.m.cum ה demonstr.præf. sic occurrit, Isa.57.5. הַנֶּחָמִים, qui calefaciunt se , (i e. coeunt) cum Diis, sub omni ligno viridi ; quanquam in nostra editione, hunc locum Typographi corruperint, (ut pleraque alia) imprimentes, euntes , pro coeuntes ; & est, ut illud, Mal.3.9. maledictione estis נֶאָרִים maledicti ; ab אָרַר ; Pag. qui incalescunt, Bu.Lex. qui calefacti estis, i. e. incalescitis, super quercubus ; Av. qui incalescunt erga Deos ; hc. qui inardescunt erga eos ; &,ut Virgilius loquitur , ardent eos ; נֶחָמִים pro נֶחֱמִים, more Chaldæorum, qui post servilem, secundam defectorum afficiunt puncto dagesch ; Coc. In fut. Niph. 3. s. m. יֵחַם calefiet ; Eccl.4.11. וְלְאַחַר אֵיךְ יֵחָם & uni, quomodo erit calor ? vel,& unius, quomodo calefiet , scil. caro ? Pag. & uni , quomodo incalescet ? Bu.Lex.vel calefiet ? 70. ἐθερμαίνετο ; Av.cametz est ob pausam ; nam extra pausam, est cum pathach,sic, quum יֵחַם incaluerit cor ejus Deut.19.6. calefiet,&c.Av. sic,in 3.s.fæm. fut. Niph. ut תֵּחַם, incalescat , seu calefiat ; Pag.Av. Ezech.24. 11. & in 3.pl. m.fut.Niph. יֵחַמּוּ, 70. ἐθερμάνθησαν ; Av. incalescent , seu calefient ; Pag. Hos.7.7. incalescant ; Bu.Conc. calefiant ; Av. [sed priora, ex Niph. viz. part. pl.& 3.s. masc.& fæm.fut.Niph.desunt hic, in Conc. quasi essent ex יָחַם.] In piel, est חִמֵּם calefacere ; Pag. Bu.Av. Unde, in fut.piel, 3.m. יְחַמֵּם, & in 3.s.f. תְּחַמֵּם, calefaciet , nempe,ova sua ; Pag.Bu. Av. i.e. fovebit ; 70. θάλψει ; Av. Job.39.17. vel 14. Coc.calefacit ; Bu.Conc.Coc. i.e. incubat ; Coc.In hithpael, הִתְחַמֵּם vel הִתְחַמֵּם calefecit seipsum ; Bu. Man. Av.Coc. Unde,in fut.hithp. 3.s.m. de vellere orium mearum , יִתְחַמֵּם, calefaciet se, pro calefecit se ; Pag.Av.Job.31.20. calefactus fuerit ; Bu. Lex. incalesceret ; Bu.Conc.&c. Atque inde Nomina,i. חוֹם (vel sine Vau, cum cholem tantùm) calor, æstus, fervor ; θέρμη ; Pag.Bu.Av. Coc.&c. & in quibusdam locis potest esse Infin.kal ; Av.& est,potiùs , Infinitivus interdum ; ut עַד חוֹם donec incalescat ; כָּחוֹם, ut caleo ; בָּחֳמוֹ , quum illud calet, & בְּחֻמּוֹ quum incalescens, &c. Coc.Occurrit autem in ordine Conc. חוֹם calor, 1 Sam.11.11.21.7.Neh.7.3. Job.24.19. Jer.17.8. & cum præf.

præf.ל (pro ל cop.ob pausam) בְ, כְ & לְ; sic, ut seq. חוּם & חָם æstus,Gen.8.22. בְּחוֹם in æstu, 1 Sam. 11. 9. Isa.18.4 לְחוֹם juxta æstum, Gen.18.1. 2 Sam.4.5.Isa. 18.4.לְחוֹם ad calorem, Hag.1.6. Item, 2. Inde etiam No.Toar, sive participiale adjectivum, ut suprà in præt.kal; Pag quod Græcè redditur θερμὸς; Coc. viz. חָם calidus, Jos. 9. 12. & in pl. masc. cum dagesch, (ut סַבִּים, à סָב, Toar à סָבַב, contractè סַב) sic est, חַמִּים calidi,Job.37.17. Sed occurrit etiam prior forma חוֹם, substant.calor,cum בְ præf.& kibbutz, pro cholem, ante Dagesch, & וּ & ם Aff.sic, בְּחֻמּוֹ in æstu ejus, Job.6.17.בְּחֻמָּם in æstu eorum, Jer.51.39. Item,3. Huc etiam reducendum, juxta R. D. Nomen חוּם, m.nigrum,vel nigredo; Pag. fuscum; Bu.Gen. 30.32. & omne pecus חוּם, nigrum, (vel,fuscum,aut adustum; Merc.) vel nigredinis, pro nigrum; quippe ex calore,nigredo causatur; & schurek est loco cholem; Pag.חוּם, est fuscum, quasi, ex calore adustum; Bu. Lex. Deinde, ii. Signif.2. hujus Rad. est in nomine inde derivato, viz. חַמָּה, fæm.Sol; ἥλιος; sic dictus,à calefaciendo; Bu.Lex.seu, à calore quem efficit; Pag. & parabolicè,authoritas,quæ habetur inter homines,ad recipiendam doctrinam, tanquam lucem, ut Isa. 24. וּבוֹשָׁה הַחַמָּה, & pudefiet Sol; i.e. qui gerunt se pro luminaribus in Ecclesia, tanquam si oporteat ab iis recipere veritatem; & Isa.36.26.lux solis erat septupla; h.e. verbum Dei clarius fiet; &,qui docent illud,septuplò majorem lucem præbebunt; Coc. Sed est & חַמָּה calor; θέρμη; Coc. Nam significat etiam calorem,Psal. 19.7.&c.Pag. Occurrit autem, חַמָּה sol, Job. 30.28. & cum præf.הַ dem.& בַ sic, הַחַמָּה sol, Isa.24.22..30.26. כַּחַמָּה sicut sol,Cant.6.10. & in forma Constr.חַמַּת, calor; ut cum מִ præf.& וֹ Aff. sic, מֵחַמָּתוֹ à calore ejus, Psal.19.7. Item,iii. Signif.3.hujus Rad.est in nomine pl. m. à præcedente No. derivato, viz. חַמָּנִים, simulachra, lignea præcipuè; sic appellata,inquit R.D.quòd cultores הַחַמָּה solis,illa facerent; Pag.quasi solaria dicas; Kimchi inquit in Rad.חָמַן, videri esse ligna, sicut lucos; Merc חַמָּנִים; sunt subdiales statuæ; quasi solares, vel soli expositæ; R.Sol.scribit,ad Lev.26.30. Idola erant,quæ ponebant super tecta; & quia soli erant expositæ,appellabant ea חַמָּנִים; &Ab.Ez.dicit; בָּתִּים,domus vel sacella erant, facta instar curruum, i.e.fornicata, ad cultum solis; &c.Bu.Lex. חַמָּנִים, inter Instrumenta idololatriæ erat;jungitur cum אֲשֵׁרִים & cum בָּמוֹת, ut & cum מִזְבְּחוֹת; dicitur de illis,excindi,scindi,frangi; & dicuntur esse supra altaria; 70. vertunt, ξύλινα χλεστοίνια, εἴδωλα ὕλινα, τεμένη, βδελυγματα; bene quidam nobiscum agitur; quòd veteris idololatriæ formam, & instrumenta ignoramus, si non novis commentis in idem genus recedimus, quod verendum est; nam satis manifestum est, prophetiam, quæ est Isa. 27. pertinere ad ultima tempora, ea tamen dicit,v.9.in hoc obliterabitur pravitas Jacobi, & hic omnis fructus auferendi peccatum ejus,quum ponet omnes lapides altaris, ut lapides calcis dissipatos; non stabunt אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים luci & chammanim; imputat igitur Scriptura posterioribus,quòd eadem habeant,fortè, quia similia habent; videntur in veterum superstitione, esse sana idolorum, calentia ignibus sacrificiorum; quid si, in genere, chammanim, vocemus, quæ excogitata sunt ab hominibus, ut accedentes fiant, נֶחָמִים בָּהֶם, inardescentes in illa? quod devotionis esse videtur,&c.Hæc ex Coc. Avenarius autem,hi e statuit novam,& huic nomini, peculiarem radicem, ut seq. חַמָּן, m. solarium; Item,simulachrum Hammonis,seu Jovis,exstructum in aprico loco calorem solis excipiente; Item, Templum Hammonis, quod alii Heliocaminum vocant; est enim Cogn.cum חָמַם incaluit; unde חַמָּה sol; sunt qui dicunt Linguâ Ægyptiacâ, Ammonem Jovem vocari; Hinc,Hammon,sive Ammon; & Græcum verbum ὑμνέω; i.e. celebro Deum Hammonem; ὕμνος, hymnus; ὑμεναῖος, hymenæus; Unde,Hesiodus,σεβάτεσθαι πατέρ' ὑμνέοντας; Item,hinc, κάμινος,ὑπερκαμινος.καινινέω, camino,&c. usurpatur tantum pluraliter, & reperitur octies in Bibliis; Av.quibus in locis,ubi extat,Av.transfert חַמָּנִים, simulachra,vel templa, aut solaria Hammonis, &c.Vide etiam in Rad. חָמַן.Occurrit autem, nomen illud,pl.m.cum יָ, הַ, & וַ præf.sic,וְחַמָּנִים & solaria idola,Isa;27.9.הַחַמָּנִים solaria, 2 Chron.14.5..34. 7.וְהַחַמָּנִים & solaria,2 Chron.34.4.Isa.17.8. In forma pl.m constr. חַמְּנֵי; Unde, cum כֶם Aff. sic occurrit; חַמְּנֵיכֶם solaria vestra, Lev.26.30. Ezech.6.4,6.

Rad.67. חָמָא; Unde חֶמְאָה, f. butyrum; Pag. Av. Bu. Coc &c.70. βούτυρον; Av. nonnulli ad superiorem Radicem reducunt, quòd semper caleat, nunquam autem frigescat, aut gelu concrescat; semper cum א scribitur, præterquam Job. 29. ut infrà habes; Merc. חֶמְאָה est cogn.cum חָמַם & חָמָה calidus fuit; nam butyrum ex lacte coagulato, &, per frequentem agitationem, calefacto,educitur, Prov.30.v. ult. expressio lactis educit butyrum.&c. Av. Occurrit autem, simpl. & cum וְ cop.præf. חֶמְאָה butyrum, Gen.18.8. Jud.5.25. Prov.30.33.Isa.7.15,22.וְחֶמְאָה & butyrum, 2 Sam.17. 29. Job.20.17. in forma Constr. f. f. חֶמְאַת butyrum, Deut.32.14. Atque inde.1.No. חֵמָה f. idem, butyrum, βούτυρον; Aleph, tertia Radicalis patitur repulsam; Av. est contractum pro חֶמְאָה; R.Sal.scribit, Gen.18. 8. חֶמְאָה est pinguedo lactis, quam colligunt de superficie ejus; ex ea fit butyrum; est igitur significatio butyri Metonymica; Bu.Lex.Occurrit autem חֵמָה, cum בְּחֵמָה præf. בַּחֵמָה, ubi deficit א,nam ponitur pro בְּחֶמְאָה in vel cum butyro, ; Job.29.6. Pag.Bu.Cocc.&c. Deinde, 2. Inde etiam No. מַחֲמָאוֹת, Pag. Bu. Coc. vel מְחֻמָאוֹת, Av. pl.fæm. butyra,oblitiones butyri; Mem à fronte,est heemanticum; Av.vel, butyrina, scil. verba, i.e.mollia,blanda; Bu.Lex.Pf.55.22.חָלְקוּ מַחֲמָאוֹת פִּיו, blandiora sunt butyris ora ejus; Av. & מ primum est formativum, ut R.Sal.scribit; Kimchi tamen in l. Rad. putat esse præpositionem, pro מַחֲמָאוֹת præ butyris; sed huic formæ punctatio repugnat; Bu. Lex. leniunt מְחֻמָאוֹת præ butyris os suum; i.e.verba oris sui; prius Mem est cum pathach loco tzeri,inquit R.D. & R. Abrah. Ben Ezra,dicit esse cum pathach, propter literam gutturalem: vel, Mem redundat, inquit R. D. & non deservit; atque ità, sic exp. lenierunt, (transitivè, si velis, vel intransitivè, ut sequitur, Merc.) butyra oris sui; i.e. verba oris ejus fuerunt lævia & blanda, veluti butyrum; & Mem secundum debuerat esse cum Scheva; quia est in regimine genitivi; sed ne breviare tur, (vel, potiùs raperetur subsequente א,vel ne rapere-

retur

retur א, Merc.Cev.) retinuit cametz; Pag.hoc nomen מַחֲמָאוֹת, est in regimine positum, ad formam מַעֲמָקוֹת; nam fallitur Kimchi, qui dicit, secundum Mem debuisse habere scheva; sonat, q.d. butyrina; Coc.

Rad.68. חָמַד, est desiderare, optare, concupiscere; Pag.cupere, appetere, expetere, quod jucundum est, gratum, voluptuosum, utile, vel pretiosum; Merc. ἐπιθυμεῖν; Coc. חָמַד desideravit ex animo, concupivit ferventi animo; est Cogn.cum חָמַם & חָמָה, incaluit; nam concupiscere est fervere & calescere animo erga aliquem; hinc, per inversionem Radicis, acceperunt Græci, θυμέω, ἐπιθυμέω, ἐπιθυμία, concupiscere, concupiscentia; θυμὸς desiderium, animus; Item, τομάω, i.e. desidero, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3.s.m. & 3. pl. (cui u.t. etiam, וְ conv.est præf.) ut & in 2. pl. m. ut seq. חָמַד desiderat, Psal.68.17. Prov.12.12. חָמְדִי desiderant, Prov.1.22. וָחָמְדִי & concupiscunt, Mic.2.2. חָמְדוּם desideratis, Isa.1.29. In fut.kal, 1.s. אֶחְמוֹד vel, אֶחְמַד; desiderabo, Unde, cum וְ conv.præf. & ם Aff. sic, וְאֶחְמְדֵם & concupivi ea, Jos.7.21. & in 2. & 3.s.m. fut.kal; תַּחְמוֹד concupisces, Ex.20.17. Deut.5.21.,7.25. Prov.6.25. יַחְמוֹד concupiscet, Exod.34.24. ut & in 1.pl. fut.kal, cum וְ cop. præf & ה־, Aff. sic occurrit; וְנַחְמְדֵהוּ & desiderabimus eum, Isa.53.2. In Niphal, נֶחְמַד vel, נֶחְמָד desideratus est; Unde in part.Niph.s.m.exrat, simpl. & cum וְ cop.præf.sic, נֶחְמָד desiderabilis, Gen.2.9. Prov. 21.20. וְנֶחְמָד & desiderabilis, Gen.3.6. & in pl.m.part. Niph.cum הַ dem.præf. הַנֶּחְמָדִים desiderabiliora, Psal. 19.11. In piel, חִמֵּד, summè desideravit; Bu.Lex.vel, desideravit assiduè; Av.ut in 1.s.præt.piel, חִמַּדְתִּי desideravi, Cant 2.3. Atque inde, nomina; i. חֶמֶד, masc. appetitio, ἐπιθυμία, concupiscentia, &c. Av. Occurrit autem, חֶמֶד desiderium, Isa.32.12. Ezech.23.6,12, 23. Am.5.11. Item, 2. hinc etiam, No. חָמוּד, masc. desiderabile, expetibile; res desiderabilis; Av.Bu.&c. & potest etiam esse part. pa-ul, kal, s.m. Av. Merc.Cev. &c. vel etiam substantivè potest exponi, desiderium, &c. Occurrit autem, cum וְ Aff. cui & בְּ est præf.sic, חֲמוּדוֹ desiderabile ejus, Psal.39. 12. בַּחֲמוּדוֹ cum desiderio suo, Job.20.20. In pl.m. חֲמוּדִים, & in Constr. חֲמוּדֵי desiderabilia, vel desideria; Occurrit, cum וְ cop.præf. & הֶם Aff.sic, וַחֲמוּדֵיהֶם & desideria ipsorum, Isa.44. 9. Item, 3. Hinc & No. חֲמוּדָה fæm.desiderabile, expetibile, concupiscibile; vel substantivè, desiderium, vel potest esse part.s.m.pa-ul kal; Occurrit autem, in pl.fæm. tantùm, & exp. desiderabilia, vel, desideria, &c. sic, חֲמוּדוֹת vel חֲמֻדוֹת desideria, 2 Chron.20.25. Ezr.8.27. Dan.9.23.,10.3,11,19.,11.43. & cum הַ dem. & וּבְ præf.sic, וּבַחֲמֻדוֹת desideria, Gen.27.15. & desideratissimæ, Dan.11.38. Notandus autem locus citatus, כִּי חֲמוּדוֹת אַתָּה, nam desideria tu es, Dan.9.23. pro vir desideriorum, ut plenè dicitur, Dan.10.11. i.e. omnium desiderabilium virorum, desideratissimus; Bu. Lex.vel, vir desideriorum, i.e. cupidus rerum expetibilium; Av. Sic & 3. Inde etiam, No. חֶמְדָּה, fæm. desiderium, appetitio; res expetibilis, vel desiderabilis; ἐπιθυμία, concupiscentia, &c. Av. Occurrit simpliciter, חֶמְדָּה desiderium, 2 Chron.21.20.,32.27. Psl.106. 24.) cr.3.19.,25.34. Hos.13.15. Nah.2.10. Zach.7.14. & cum הַ demonstr.præf. הַחֶמְדָּה idem, Isa.2.16. In forma, s.fæm.Constr. חֶמְדַּת desiderium, 1 Sam.9.20.2 Chr. 36.10. Dan.11.37. Hag.2.7. & cum י־, לִ־, & ם־, Aff. חֶמְדָּתִי desiderium meum, Jer.12.10. חֶמְדָּתְךָ desiderii tui, Ezech.26.12. חֶמְדָּתָם desider.ipsorum, Dan.11. 8. Notandus autem locus citatus, Hag.2.7. וְיָבֹאוּ חֶמְדַּת כָּל־גּוֹיִם & veniet desiderium omnium gentium, Av. Bu.Pag.& accedent desid.&c. i.e. delicium generis humani, Christum; confer Mal.3.1. vel, accedent amati Gentium; i.e. desideratissimi gentium; 70. ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν; Cocc.ut & 4. Hinc etiam, No. מַחְמָד, Pag.Bu.vel, מַחֲמָד; Av.Coc. masc. mem formativo præposito, Pag.desiderium; Pag.Bu. expetibile; desideratio, res desiderativa, & concupiscibilis; ἐπιθυμητὸς; Av. מַחְמָד est, quod enixè appetitur; & ità, ut eo carere molestum sit; Coc.Occurrit, in s.fæm.Constr. מַחְמַד desiderium, 1 Reg.20.6. Ezech. 24.16,21,25. Hos.9.6. & in pl m. מַחְמַדִּים desiderabilia, res desiderabiles, vel desideria, &c. Occurrit, Cant. 5.16. Sic, כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים, totus ipse est desideria; i. e. desideratissimus; Bu.Lex.Pag. totus ipse res expetibiles; Av.totus amabilis; Cocc. & in forma pl. m. Constr. & cum י præf. ante י־ Aff. מַחְמַדַּי idem, Lam. 2.4. Hos.9.16. וּמַחֲמַדֵּי & desiderabilia mea, Joel.4.5. ut & cum נוּ־, & הָ־ Aff. מַחֲמַדֵּינוּ desiderab.nostra, Isa.64. 10. מַחֲמַדֶּיהָ desiderab.ipsorum, 2 Chron.36. 19. Item, 5. Hinc etiam No. מַחְמוֹר, m.expetibile, desiderabile; vel, Substantivè, desiderium; Hinc Machomet, apud Turcas, hunc sibi arrogavit titulum, quasi ipse esset desideratus gentibus; Ità Av. Sed in textu tantum extat in pl.m. מַחְמוֹדִים vel מַחְמֻדִים, vel, cum Daleth Raphe, (i.e. absque dagesch) prout ferè est in nostris exemplaribus; (& id etiam videtur innuere Kimchi in lib.Rad.Merc.Cev.) sic, מַחְמֹדִים, desiderabilia, amabilia; Bu.Coc. expetibilia, Av.&c. Occurrit, cum הָ & הֶם Aff. מַחְמַדֶּיהָ desiderabilia ejus, Lam. 1. 7, 10. מַחְמַדֵּיהֶם desiderabilia sua, Lam. 1. 11.

Rad.69. חָמָה, duo significata habet; 1. Inde No. חָם m.socer; πενθερὸς; Pag.Bu.Coc.&c. est, ut אָב ab אֲבָה; Bu.Lex.Coc. & tantùm reperitur cum pronomine conjunctum, instar אָב pater; absolutum igitur, licet inusitatum, ut ratio Affixorum ostendit, est חָם, ut אָב pater; & אָח frater, &c. etenim, sicut illa, cum Affixis, ה, He, tertiam Radicis, in jod mutat; i.e. jod adsciscit; sunt, qui ad Radicem חָמַם revocent, à calore amoris; Kimchi notat, non nisi mulieris respectu dici; sicut חוֹתֵן & חוֹתֶנֶת, respectu viri; etsi doctores Hebræi nomen חָם, etiam, de viro dicant; Merc. Cev. Sed Avenarius verbaliter etiam hanc Radicem sic describit; חָמָה, incaluit, exarsit, æstuavit; idem quod חָמַם; & Cogn.est cum יָחַם, i.e. concipere ex calido spermate; Hinc, ἵεμαι cupio, amo, ardesco in aliquem affectu amoris; Item, γαμέω duco uxorem; & fortè per Metathesin, μοιχάω mæchor; In kal, חָמָה incaluit, calore incensus est ad coitum; legitur tantum semel, Gen.30.5. à fine; וַיֶּחֱמוּ, & exarserunt, i.e. conceperunt oves, ad virgas, & pepererunt, &c. quidam contendunt hoc futurum, cum Vau conversivo, esse à radice יָחַם; [prout quidem plerique statuunt; ut ibi videre est.] Atque indè No. חָם, socer, ab ardore amoris erga generum, &c. Ità, Av. Occurrit autem hoc nomen

nomen חָם, ut dictum, solùm cum jod, in forma constr. cum Aff. sic, חָמִי, socer; ut cum יִ, & הָ Aff. (instar אָבִיךָ & אֲבִיהָ; vel, אָחִיךָ, & אֲחִיהָ, &c. ab אָב & אָח, ut suprà, sub Rad. אָבָה, & אָחָה, Pag. &c.) sic, חָמִיךָ socer tuus, Gen. 38.13. חָמִיהָ socerum suum, Gen. 38.24.1 Sam. 4.19,21. Atque, indè, etiam, No. חֲמוֹתָ, fæm. socrus; Pag. Av. Bu. Coc. &c. πενθερά; mariti mater; Coc. est singularis numeri; nam ת à tergo, est litera Hœmantica singularis; Av. Occurrit etiam tantum cum Affixis; ut cum הָ & הָ Aff. cui ult. הָ, בְ & לְ sunt præf. ut seq. חֲמוֹתֵךְ socrus tua, Ruth. 2.11..3.17. חֲמוֹתָהּ socrus ejus, Ruth. 2.18,19,23..3.1,6,16. בַּחֲמוֹתָהּ in socrum suam, Mich. 7.6. לַחֲמוֹתָהּ socrum suam, Ruth. 1.14..2.19. [Item, ad hanc Radicem חָמָה, Aven. reducit Nomen חֵמָה, & in constr. חֲמַת, ardor, excandescentia iræ; efferveſcentia bilis & fellis, &c. Sed plerique illud ad Rad. יָחַם referunt; ubi id vide.] Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine חוֹמָה, f. murus; Pag. Bu. Coc. &c. τεῖχος, περίβολος, murus circundatus urbi, aut loco alicui; Coc. Et hoc, sunt qui ad חָמַם referant, quod ex lapide fiat ardore ignis cocto; paulò longinquiùs; Merc. Vide Av. de hoc nomine, sub Rad. חוּם. Occurrit autem sæpè in textu, ut seq. חוֹמָה vel, sine Vau, murus, Exod. 14.22,29. Lev. 25.29,30,31. Deut. 3.5.1 Sam. 25.16. 1 Reg. 4.13. 2 Chron. 14.6..33.14. Prov. 25.28. Cant. 8.9,10. Isa. 2.15. Ezech. 38.11,20.. 40.5..42.20. Joel. 2.7. & cum יְ cop. præf. וְחוֹמָה & murus, Lam. 2.8. Sed sæpiùs cum הַ dem. præf. הַחוֹמָה murus, Jos. 2.15..6.20. 2 Sam. 11.20,21,24..18.24.. 20.15, 21. 1 Reg. 20.30. 2 Reg. 3.27.. 6.26,30.. 18.26,27. 2 Chro. 32.5,18. Neh. 3.8,33,38..4.9,13..5 16..6.1,6,15.. 7.1..12.30,38..13.21. Isa. 22.10..36.11,12. Item, cum לַ & וֹ, וְ, בְ, בַ, לָה præf. ut seq. לַהַחוֹמָה ad murum, Neh. 12.38. בַּחוֹמָה in muro, Neh. 2.15..3.13.. 4.4, 11. Joel. 2.9. בְּחוֹמָה in muro, Isa. 30.13. וּבְחוֹמָה & in muro, Jos. 2.15. וּבְחוֹמָה & sicut murus, Prov. 18.11. לְחוֹמָה ad murum, Neh. 4.7..12.31,37. Jer. 21.4. & in forma constr. f. f. חוֹמַת murus, Jos. 6.5.1 Reg. 3.1..9.15. 2 Chron. 26.6..36.19. Neh. 2.17..3.15,27,35.. 12.27. Jer. 2.8, 18..51.44. Am. 7.7. Zach. 2.9. cui etiam, וְ, לְ, וּלְ, בְּ, & וּ sunt præf. וְחוֹמַת & murus, Neh. 1.3. בְּחוֹמַת in muro, 1 Sam. 31.10.2 Reg. 14.13. 2 Chron. 25.23. Jer. 49.27. Am. 1.7,10,14. וּבְחוֹמַת & in muro, 2 Chron. 27.3. לְחוֹמַת muro, Jer. 15.20. וּלְחוֹמַת & muro, Neh. 2.8. מֵחוֹמַת à muro, 1 Sam. 31.12. cui & הָ Aff. חוֹמָתָהּ ad murum ejus, Nah. 2.5..3.8. In pl. fæm. est, חוֹמוֹת vel, sine Vau, muri, muros, &c. 2 Reg. 25.10. 2 Chron. 8.5. Psal. 51. 20. Isa. 26.1. Jer. 39.8..51.12, 58..52.14. Lam. 2.7. Ezech. 26.4. cui itidem, הַ, בְ, לְ & וְ, sunt præf. הַחוֹמוֹת muri, Cant. 5.8. בְּחוֹמוֹת in muris, Neh. 2.13. לְחוֹמוֹת muris, Neh. 4.7. וְלְחוֹמוֹת & muris, Jer. 1.18. Item, cum וּ præf. & יַ, Aff. וּבְחוֹמוֹתַי & in muris meis, Isa. 56.5. ut & cum יְךָ & יֵךְ, Aff. חוֹמוֹתַיִךְ muri tui, Deut. 28.52. Isa. 25.12. חוֹמוֹתַיִךְ muri tui, Isa. 49.16.. 60.10,18..62. 6. Ezech. 26.10,12..27.11. cui ult. יְךָ, בְ est etiam præf. בְּחוֹמוֹתַיִךְ in muris tuis, Ezech. 26.9. Item, cum יָהּ aff. חוֹמוֹתֶיהָ muri ejus, Psal. 55.11. Jer. 1.15..50.15. In duali numero, sive in forma compositâ ex pl. fæm. & duali, חוֹמוֹתַיִם, ut cum הַ dem. præf. הַחוֹמוֹתַיִם murus duplex, muri duo, 2 Reg. 25.4. Isa. 22.11. Jer. 39.4..52. 7. [Nomen חֵמָה ira, require in יַחַם, quod est ejus Radix; quanquam sunt qui locant in hac radice; quibus non assentior; est enim ut עֵצָה à יָעַץ; Pag. ut & חֵמָה pro חֲמָאָה; vide sub Rad. חָמָא, Av.]

Rad. 70. חָמַשׁ; Inde, No. חוֹמֶשׁ, masc. lacerta; secundum Hieron. vel, limax; testudo; cochlea terrestris; Pag. Bu. Coc. 70. σαῦρα; alii aliud intelligunt; Bochartus, lacertam arenariam; quia חומשון in Talmud, est חול; ego hoc puto esse Græcum ἄμαθος; est animal secundum legem impurum; Coc. est genus animalculi esu immundum; Cogn. cum חָמַם; reconditus fuit; latet enim in specubus occultis, estque hominibus detestabile; hinc μαθεύω, detestor aliquid tanquam lacertam; Av. quidam reducunt ad חָמַם continuit se, cohibuit, nomen חוֹמֶשׁ animalculum limacem; quòd se intra domum suam contineat; literarum Metathesi; Merc. legitur, Lev. 11.30. cum יְהֹ præf. וְהַחוֹמֶשׁ & lacerta; vel, ut R. Sal. limax; Targum, ut Hebræum, וְחוּמְטָא Pag. vel potiùs, וְחַמְטָא; Cev.

Rad. 71. חָמַל, vel, in pausa, cum duplice camets חָמָל; est parcere, clementia uti; Pag. Bu. &c. affectu, seu commiseratione moveri in aliquem, vel aliquid, etsi aliter meruerat; constructur, cum עַל, & interdum cum, אֶל erga; Merc. חָמַל, notat animi affectum pium ad conservandum & benefaciendum, vel jucunditate ab aliquo fruendum; conjungitur interdum cum חוּס, ut Jer. 13.14. לֹא אֶחְמוֹל וְלֹא אָחוּס וְלֹא אֲרַחֵם non clementiâ utar, quærendo scil. bonum eorum; neque indolescam, quo malum ipsorum avertam; neque miserabor, ut ex malo eos eripiam; sic, Ezech. 7.4. &c. 70. vertunt φείσηται, ἐπιεικεῖν, πάσαιν, πονεῖν; absolutè ponitur aliquando; ut 2 Sam. 12.6. quia, לֹא חָמַל clementiâ, bonitate & benignitate non est usus, &c. Coc. חָמַל molluit, vel mollis fuit, animo; emollitus est erga aliquem, commisertus est ex mollitudine animi, pepercit, tactus mollitie animi; commotus est miseratione; Cogn. cum מָחַל, ignovit culpam, quod tantum Rabbinis est familiare; hinc, μαλάτω & μαλάσσω & Latinum mollesco, mollio, emollio; mollis, mollitia, molliter, &c. Av. Occurrit autem, in præt. kal, 3. & 2. s. m. חָמַל vel חָמָל clementiâ usus fuit, 1 Sam. 15.15.2 Sam. 12.6.2 Chron. 36.15,17. Lam. 2.2,17. חָמְלָה clementiâ usus es, Lam. 2.21..3.43. & in 1. s. cum וְ conv. & 2. pl. m. ut seq. וְחָמַלְתִּי & parcam, Mal. 3.17. חֶמְלָחֵם clementiâ usi estis, 1 Sam. 23.21. In Infin. kal, חֲמוֹל, parcere, clementiâ uti; sed cum לְ præf. est cum kibbutz, ante הָ, parag. לְחָמְלָה eo quod parceret tibi, Pag. Ezec. 16.5. ut ratio tui haberetur; vel, rationem tui, habendo, & te miserando per εὐσπλαγχνίαν; Cocc. clementiâ utendo erga te; vel, potest & nomen esse; nomina enim verbalia sæpe verborum suorum structuram imitantur; simile vide in חָמַץ; Pag. Bu. Lex. ad molescendum erga te; Av. In fut. kal, 1. s. simpl. & cum וְ conv. אֶחְמוֹל clementiâ utar, Jer. 13.14. Ezech. 5.11..7.4,9.. 8.18.. 9. 10. Zach. 11.6. וְאֶחְמוֹל clementiâ usus sum, Ezec. 36.21. Sic & in 2. s. m. & cum וְ conv. תַּחְמוֹל clementiâ uteris, Deut. 13.8. 1 Sam. 15.3. וַתַּחְמוֹל & clementiâ usus es, Exod. 2.6. ut & in 3. s. m. fut. kal, & cum וַ conv. יַחְמוֹל vel sine Vau, clementiâ utetur, Job 6.10..16.13..20.13.. 27.22. Prov. 6.34. Isa. 20.14. Jer. 15.5..21.7. Hab. 1.17. Zach. 11.5. Mal. 3.17. וַיַּחְמוֹל & clementiâ usus est, 1 Sam. 15.8.2 Sam. 12.4..21.7. Joel. 2.18. Item, in 2. pl. m. cum

Scheva

Scheva extra, ſed cum cholem intra pauſam, ut ſeq. תַּחְמֹולֹו clementiâ utemini, Jer.50.14.. 51.3. יְחְמֹולוּ idem, Ezech.9.5. ut & in 3.pl.m.fut.kal, cum cholem penult.ob pauſam, יחמולו clementiâ utentur, Iſa.9.19. Atque indè, Nomina, 1. חֶמְלָה fæm. clementia; quaſi ignoſcentiam ſeu parſionem dicas; (Merc.& ex eo, Bu.Lex.) i.e. veniam; & commiſerationem; Merc.vel indulgentiam, Pag. חֶמְלָה eſt miſeratio, clementia, pietas; cum אַהֲבָה jungitur, Iſa.63.9. & notatur συμπάθεια, quæ eſt, Hebr.4.15. Coc. mollitudo animi, commotio viſcerum, mollitia cordis ad commiſerandum, Av. In forma conſtr.eſt, חֶמְלַת, & occurrit cum בְּ præf. בְּחֶמְלַת pro clementia, Gen.19.16. Item, cum יְ præf. & וְ, Aff. וּבְחֶמְלָתוֹ & pro clementia ſua, Iſa.63.9. Deinde, 2. Inde etiam No. מַחְמָל m.indulgentia, commiſeratio; Pag. Bu.Av.&c.id quod indulgetur, ſeu, quod quis indulget; occurrit quaſi in forma Conſtr. cum מִ cop.præf. וּמֵחְמַל נַפְשְׁכֶם & indulgentiam animæ veſtræ, Av.Pag.i.e. cui parcit anima veſtra; Merc.quod miſeratur anima veſtra, Coc. Ezech.24.21. [חַמְנִין, unde חַמָּנִים &c. Vide ſuprà ſub Rad. חָמַם, ad initium חמ, Cheth cum Mem.]

Rad.72. חָמַס duo ſignificata habet, 1.eſt,rapere, Pag. vi,ſcil.abripere, deripere; vim afferre, ſeu inferre; injuriâ apertâ afficere; palàm vim facere; extorquere; Merc.Item, removere quippiam è loco ſuo; (juxta R.Jonah; & ſic in Lingua Arabica) tranſferre, migrare, aut demigrare, &c. Pag. חָמַס, abſtulit; violentia uſus fuit, &c.ut Merc.Bu.Lex. eſt, deripere cum violentia; & R.Jonah dicit, notare הַסָּרַת הַדָּבָר מִמְּקוֹמוֹ ablationem rei ex loco ſuo; Kimchi approbat; in genere eſt vim facere, injuriâ, ſeu violentiâ afficere; conſtruitur, vel cum Accuſativo rei deripiendæ; vel impersonalitèr, quidvis deriperet; Coc. חָמַס, violavit; violenter ſurripuit; vim & injuriam intulit; injurioſè tractavit; Cogn.cum מָאַס rejecit; hinc, ἀμύσσω lanio, lacero; ἄμυξις, laniatio, &c. Av.Occurrit autem ut ſeq. In præt. kal,3.pl. חָמְסוּ vim fecerunt, Ezech.22.26.Zeph.3.4.In part.benoni kal, ſ.m. חוֹמֵס vim facit, Prov.8.36. In fut. kal, 3.ſ.m. ſimpl.& cum וְ conv. יְחָמוֹס deripiet, Job. 15.33. וַיַּחְמֹסוּ & vi abripuit, Lam.2.6. Item, in 2.pl.m. fut.kal; תַּחְמֹסוּ arripitis, Job.21.27. Jer.22.3. In præt.Niph.3.ſ.m. נֶחְמָס vel, נֶחְמָס, auferri, deripi; Bu.Man.violatus eſt, violenter tractatus eſt; Av.Undè, in 3.pl.præt.Niph. נֶחְמְסוּ auferentur, Jer.13.22.Atque indè, nomina; 1.No. חָמָס, m. raptus, direptio, vel abreptio; notat omnem diminutionem boni alieni injuſtam; Cocc.Injuſtitia; fraus, calumnia, &c.Av. Occurrit autem, חָמָס rapina; vis, violentia, injuria, Gen. 6. 11,13..49.5.Exod.23.1. Deut.19.16. 1 Chron. 12.17. Job.16.17.. 19.7. Pſal.11.5.. 18.49.. 25.19.. 27.12..35. 11..55.10..73.6..74.20..140.12. Prov.3.31.. 10.6,11.. 13.2..16.29..26.6. Iſa.53.9..59.6..60.18. Jer.6.7..20.8. Ezech.7.23..8.17..28.16..45.9. Am.3.10..6.3. Mic.6.12. Hab.1.2. Zeph.1.9. Mal.2.16. & cum וְ, לְ, הַ, & מִ præf.ut ſeq וְחָמָס & violentia, Jer.51.46.Hab.1.3. הַחָמָס violentia, Ezech.7.11. Jon.3.8. לְחָמָס violentiæ, Hab.1. 9. מֵחָמָס à violentia, 2 Sam.22.3. וּמֵחָמָס & à violentia, Pſal.72.14. & in forma Conſtr. Occurrit, ſimpl.& cum לְ & מִ præf.ſic, חֲמַס violentia, Jud.9.24. Pſal.58.3. Hab.2. 17. וַחֲמַס & violentia, Hab.2.8,17. מֵחֲמַס præ violentia, Ezech.12.19. Joel.4.19. Obad.1.10. Item, cum יְ & וְ Aff. ſic, חָמָסִי injuria mea, Gen.16.5. Jer.51.35. חֲמָסוֹ injuria ejus, Pſal.7.17. & in pl. maſc. חֲמָסִים violentiæ, 2 Sam.22.49. Pſal.140.2,5. Prov.4.17. Deinde, Signif.2. hujus Rad. eſt in nomine inde derivato, viz. תִּחְמָס m.genus avis immundæ, ſic appellatæ, quòd alias violenter rapiat aves; quæ in Targum Hieroſolymitano vocatur חֲשׁוּפִיתָא, à חָשַׁף rapuit, Pag. Avis rapax, juxta Jonathanem, ut noctua, bubo; juxta quoſdam, hirundo; Bu.Lex. Arabicè, חשאף, eſt hirundo; ut oſtendit Bochartus; 70. γλαυξ; ſed Bochartus ipſe, vult eſſe ſtruthionem marem, qui Arabibus שלים dicitur, ab immanitate, quæ Job.39.17. & Thren.4.3. notatur in ſtruthio camelo; quia pullis ſuis injuriam facit, quæ חָמָס dicitur; חָמָס autem Arabibus eſt שלם; Coc. תַּחְמָס Harpya, avis rapax & violenta; Judæis immunda, & eſu prohibita; quidam vertunt accipitrem; Hieron.noctuam; Av.Occurrit autem, cum הַ dem.præf. ſic, הַתַּחְמָס, Lev.11.16. Deut.14.15. Noctuam, Hieron. Sed poteſt verti cymindin, i.e. accipitrem nocturnum; Pag. Vide Plin.l.10. meminit & Homerus, Iliad. ξ. Alii nyctycoracem; quidam recentiorum Harpyam putant, à violentia & rapacitate; Merc.Harpyan, Av, hirundinem; Bu.&c.

Rad.73. חָמַץ, vel חָמֵץ (ut in חָפֵץ voluit;) eſt fermentare; vim facere, rapere, iraſci; Pag.quidam cum מָחַץ tranſpoſito conferunt, ut, ſicut hoc inficere ſanguine ſignificat, i.e. vulnerare, ſic &, חָמַץ ſit fermento, vel, acedine inficere, vel infici; intranſitivè ſumitur, aceſcere; fermentari; Unde & pro depravare, aut corrumpere, vel, vim alteri facere & opprimere, ad mores relatum, ſumitur; eſtque tunc vicinum verbo præcedenti חָמַס, quia, vim inferens, velut acorem afferre ei quem opprimit; Targum, pro מַכְלִים confundit, Prov. 28.habet מְחַמֵּי contriſtat, exacerbat, Merc. חָמֵץ fermentatus fuit; Bu.Lex. Alicubi, videtur poni pro חָמַס ut Pſal.71.4. Iſa.1.17. ubi חָמוּץ, 70. reddunt ἠδικημένον, vexatum; alibi habet ſignificationem acoris, & ζυμώσεως, fermentationis; Coc. חָמַץ fermentescebat; conſperſus eſt, vel, intumuit fermento; & propriè dicitur de farina ſeu maſſa ſubacta, cum additione fermenti; & metaphoricè dicitur de homine acido, aſpero & acetoſo, ſive malitioſo; unde in Epiſtola ad Corinthios, feſtum celebremus, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & verſutiæ, &c. Cogn.cum מָחַץ cruentavit, infecit ſanguine, qui acetoſus eſt inſtar fermenti; hinc, per inverſionem radicis, ζύμόω, fermento, ζυμόομαι, fermentor, fermenteſco, aceſco; ζυμὴ & ζύμωμα, fermentum, &c. Av. Sed in Bu. Conc. hæc radix, hoc ordine deſcribitur; חָמַץ, quatuor ſignificata habet; i. fermentari; ut in præt.kal, 3.ſ.m. Exod.12. 39. כִּי לֹא חָמֵץ quum non fermentata eſſet; Bu. Lex. Merc. Av. Sic 70. καὶ ἐζύμωσαν; Nam verbum חָמֵץ eſt fermentari, acidum factum eſſe; Cocc. & in Infin.kal, חָמוּץ, ſed cum הֵ parag. cholem tranſmutatur in kibbutz, ſub primo Radicali, ſic, חֲמֹצָה (ut חֲמֹלָה, in חָמַל) fermentari; unde, cum יְ Aff.ſic extat, Hoſ.7.4 עַר חֲמֹצָתוֹ, uſque ad fermentari ejus; i.e. dum fermentaretur; Bu.Lex.&c. & in fut.kal, 3.ſ.m. יְחָמֵץ fermentabitur, Exod.12.34. Atque, indè, Nomina, 1. חָמֵץ fermentum;

mentum; Bu.Conc.Av.vel,fermentatum; Bu.Lex. vel quicquid acidum eſt inſtar fermenti; 70.habent ζύμη; Av.vel ζυματὸν fermentatum; Coc. Occurrit autem, חָמֵץ fermentum, Exod. 12.15..13.3,7..23.18.. 34.25. Lev.2.11..6.10..7.13..23.17.Deut.16.3. & cum מ praef. מְחָמָץ è fermentato,Am.4.5. Item, 2. Inde Nomen, חֲמֻצָה, fæm.fermentatio; vel, poteſt eſſe Infinitivus kal; ubi id vide cum Aff. uſque ad fermentationem ejus,&c. Av. ut & 3.Indè No. מַחְמֶצֶת f. fermentatum; Bu.vel, fermentatio; Pag.Av.infectio fermenti;ζύμωμα; Av.Sed,poteſt eſſe nomen Toar, juxta R.D. in Pag. ad paſtam, ſcil. ſignificandam; Merc. Occurrit autem, מַחְמֶצֶת fermentatum,Exod.12.19,20. Deinde, ii. Signif. 2.hujus Rad.eſt in nomine, חֲמִיץ, maſc. merum; purum; Bu.Conc.merum; pabulum, propriè, ſubacidum; Bu.Lex. Iſa.30.24. כְּלִיל חָמִיץ, farraginem meram comedent; Bu.Lex. migma purum, aut mundum, &c.Unde R.Jonah exponit, נָקִי וָטוֹב purum & bonum; ſicut & Arabicè,pabulum jumentorum, הַנָּקִי וְהַטּוֹב puriſſimum & optimum, vocari dicit, חֲמָצָה; Targum habet פְּשִׁים pingue; Pag.Sed in noſtro Targum, ſcribitur מְפַשֵּׁשׁ eodem ſenſu cum פְּשִׁים, quod rectius erit cum dageſch; cæterum חָמִיץ propriè ſonat, ſubacidum,nonnihil guſtu aſperum, & acrimoniâ ſeu acore aut acedine quâdam conditum; quod ſaporis genus,Ariſtoteles,in libro de ſenſu, ϑʒιμὺ appellat; migma acidum vel acetoſum potes dicere; vernaculè,ſeu Gallicè, Aigret; Merc.Cev. pabulum acidum,&c.nam חָמִיץ eſt ſubacidus inſtar fermentati, pabulum mixtum acore exiguo; Av. Item,iii.Signif.3. hujus Rad.eſt in nomine חוֹמֶץ, m. acetum,Pag.Bu.&c. ὄξος, Coc.quaſi vinum fermentatum,vel acidum dictum; Bu.Lex. Kimchi notat acetum & fermentum ad eandem ſignificandi rationem reduci, quia paſta, cùm plus ſatis fermentata eſt, guſtum habet acidum; quidam nominis rationem tradunt, quòd acetum ſit vinum infectum,quaſi חוֹמֶץ infecturam ſonaret; vel quòd fermentum vino additum conficiat acetum; vel quòd cibos inficiat & condiat; Merc. חוֹמֶץ eſt acetum ex vino vel ſicera; acor,aciditas,acrimonia inſtar fermenti; Av.Occurrit autem ſimpl. & cum וְ, בְּ & כְּ praef. חוֹמֶץ acetum,Num.6.3.Pſal.69. 22.Prov.25.20. וְחוֹמֶץ & acetum,Num.6.3. בַּחוֹמֶץ in aceto,Ruth.2.14. כַּחוֹמֶץ ſicut acetum, Prov.10.26.Denique,iv. Signif,4.hujus Rad. eſt verbi חָמַץ in hithpael, הִתְחַמֵּץ, exacerbari; Bu.Lex.& Conc.q. d.in fermento eſſe, & acrimoniâ rodi; Cocc.fermentavit ſeſe; efferveſcere inſtar fermenti, i.e.exacerbari; Av.Occurrit, Pſ.73.21. in fut.hithp.3 ſ.m.ſic, כִּי יִתְחַמֵּץ לִבָּבִי quum exacerbabatur cor meum; Bu.quia excandeſcet, vel iraſcetur cor meum; indè deducto verbo,quòd qui iraſcitur fiat facie (חָמֵץ, id vide,infrà,i.e.) rubeus; Pag. Kimchi ab aceto deducit; q.d. exacerbatum eſt & perturbatum; quæ eſt ſignificatio כַּעַס, iræ, ut ipſe notat; Merc. q.d.quum fermentaretur, acrimoniâ roderetur,& in fermento eſſet,cor meum; Coc.70. ἐξεκαύθη, Av. Coc.id eſt,inflammatum eſt, &c.Pag.quum efferveſceret inſtar fermenti,i.e.exacerbaretur,&c.Av. Atque, indè, nomina,1. חוֹמֵץ, m.(eſt quaſi part.ben.kal,vel) Nomen participiale, opprimens,vel oppreſſor; Pag.Bu.vel, vim inferens; eſt enim juxta R.D.idem quod חוֹמֵס cum Samech; ut שָׁבַס eſt ſicut שָׁבַץ, Pag.præfractus,violentus; præfractè,& violenter agens; quaſi חוֹמֵס; literis ס, & ץ, inter ſe permutatis; Bu.Lex. Occurrit cum ז cop.Pſal.7.4. ſic ĕ manu pervertentis וְחוֹמֵץ & opprimentis, ſeu,vim inferentis,&c.Pag.de vola fermenteſcentis,&c.70.ἀδικοῦντος; Av.Sic &,2.Inde etiam,No. חָמוּץ m.oppreſſus; Pag.Bu. eſt q.d. acetoſus; i. e. qui. ſenſit multas ærumnas acerbas inſtar fermenti; Av.Occurrit, Iſa. 1.16. ſic, אַשְּׁרוּ חָמוּץ, dirigite oppreſſum; Pag. vel,juxta alios,beatè exacerbatum, ſeu turbatum; ſed dirigendi ſignificatio præſtat, ut oppreſſis jus reddi jubeat; Merc. beatificate ærumnoſum; Av.Item,3.Hinc, etiam,No. חָמוּץ, m. conſperſus, tinctus, vel infectus, madefactus; Bu.Lex.fermentatus; Av. Nam poteſt eſſe part.pahul kal, vel No.participiale; aut Toar, adjectivum,&c.Av. Pag.Occurrit, in forma conſtructa, Iſa. 63.1. ſic,veniens, &c. חָמוּץ בְּגָדִים, rufus veſtibus; vel rufus aut rubefactus veſtes, i.e.rufas habens veſtes; Pag.vel poteſt exponi, infectus ſeu coloratus; & 70. etiam vertunt, fulvus veſtibus; Merc. & Hieron. tinctus veſtibus; Sed R.D.rufus; Pag.tinctus rubro; Bu. Conc.madefactus veſtibus; Metaphora, à maſſa conſperſa; Bu.Lex.fermentatus, i.e. aſperſus veſtibus,Av. eſt,q.d. ἐζυμωμένοι & ἐδῦται; fermentatus veſtes; i. e.cujus veſtes turgent liquore; turgent enim, quæ fermentantur; מָצוֹת oppoſitum, i.e.ἄζυμα; hæc notant καινότητα, καὶ εἰλικρίνειαν; novitatem & puritatem, ſive incorruptum; fermentata vero, παλαιότητα vetuſtatem, & corruptionem, 1 Cor.5.7,8. Cocc.

Rad.74. חָמַק, ſecundum R.D. eſt, סָבַב circuivit; vel, הָלַךְ abiit; juxta Aben Ezra; Pag.diſceſſit, ſubduxit ſe; circuivit ſe ſubducendo; Bu.Lex.declinavit; Coc. divertit; ſubduxit ſe divertendo hinc indè, &c. Occurrit in kal,3.ſ.m.præt. ſic, חָמַק circuivit, ſubduxit ſe,Cant.5.6.In Hithp. הִתְחַמֵּק,idem quod kal; Bu. man. divertit,ſeu, ſubduxit ſe; Av.circuivit; Bu.Conc. Occurrit in fut.kal, 3.ſ.fæm. cum Nun parag.ſic,Jer.31.22. Uſque quo תִּתְחַמָּקִין (cum cametz penult. pro Scheva, ob pauſam) circuibis,&c.Pag.Bu.Conc. Alii,divertes,aut declinabis; Sed Hieron. deliciis diſſolvêris; Aben Ezra, elongabis te? &c. Pag.ſubduces te; Bu.Lex.Coc. i.e. declinabis de via, anfractus & ambages ſectaberis? Coc. divertes te, Av.&c. Atque indè, No. חָמוּק, m. vertebra, circuitus; Pag.quaſi verſatilem dicas, vel potiùs,ſubſtantivè,circumductionem, Merc.ambitus, circunductus; Bu.Lex.in pl.maſc. חֲמוּקִים, & in Conſtr. חֲמוּקֵי,Cant.7.1. vel, 1. Ambitus; Bu. vertebræ femorum tuorum; Hieron.junctura; R.D. סְבִיבֵי vertebræ, ſive circuitus; & dixit hoc de ſpiſſitudine femorum; Pag.70.περιζώματα; quæ ambiunt femora tua, Cocc. vertebræ, vertibula coxarum tuarum, ſunt quaſi moniſia,&c.Av.

Rad.75. חָמַר, in kal, eſt rubeſcere; Item,turbare; Pag. vel, intranſitivè, turbidum eſſe,ſeu lurulentum; inferveſcere; intumeſcere; Merc.Item, bituminare, inquit R.D.in lib. Rad. turbari; lutoſum eſſe, vel fieri, &c. Bu.Lex. חָמַר ſignificat, ſerbuiſſe; conturbatum, & collutulatum eſſe; Apud Chaldæos, Reſpondet חֲמַר, Job.30.27. Item, oblevit,i.e. bituminavit; Coc. חָמַר, efferbuit, turbidus fuit; turbulentus,inſtar luti, ſeu limi fuit; efferveſcendo egeſſit limum; & di-

citur de vino & aqua ferveſcente, & ejiciente multum limi ut depuretur; hinc, merum, ſubmerum, & vinum meracum, &c. In kal, efferbuit lutum egerendo, & activè, lutavit; Av. Verùm in Bu. Conc. Occurrit hoc ordine; חָמַר quatuor ſignificata habet; i. rubere; ut in præt. kal, 3. ſ. m. חָמַר rubens eſt, rubet, Pſal. 75.9. Atque inde, no. חֶמֶר m. merum, vinum meracum rubens, quaſi luteum dictum, vel, quòd cerebrum turbet; Bu. Lex. vinum purum, defæcatum; Chald. חֲמְרָא; Plin. 14.9. medium inter dulcia vinumque eſt, quod Græci, aigleuces vocant; hoc eſt, ſemper muſtum; id evenit curâ, quoniam, fervere prohibetur; ſic appellant muſti in vina tranſitum; &c. Sic, חָמַר eſt vinum, quod ferbuit, atque ità è muſto tranſiit; Cocc. eſt merum, vinum meraciſſimum, quod ſubruſum eſt, inſtar limi; Av. Occurrit autem, חָמַר rubens, vinum, &c. Deut. 32.14. Iſa. 27.2. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. חָמַר, eſt bituminare; Bu. Conc. calce linio, aut ædifico; vel, bitumino; Pag. lutavit, i.e. bituminavit; Av. bitumine oblevit, Bu. Lex. In fut. kal, 3. ſ. m. יַחְמֹר vel, יְחַמֹּר, & 3. fæm. תַּחְמֹר vel תַּחַמֹּר; Unde cum ֫ conv. præf. (ad 3. ſ.) & ה֫ (licet, in noſtris exemplaribus Bibliorum, mappik, in ה, deſideratur; ad illud tamen omnino intelligendum eſt, ut docet Kimchi in Michlol; ut ה֫ in fine, ſit pro ה֫) Aff. ſic occurrit, וַתַּחְמְרֵהוּ bituminavit eam, Exod. 2.3. Atque, indè, Nomina, i. No. חוֹמֶר, m. (ſed ferè ſcribitur cum cholem tantùm, ſine Vau) lutum; Item cæmentum, intritum; (& eſt quoque acervus, & menſuræ nomen, ut infrà habetur) Bu. Lex. חוֹמֶר, eſt cæmentum quod conſtat ex argilla & calce; nonnunquam verò eſt cæmentum, quod non calce duratum eſt, ſed interlitum luto, ſtructuræ antiquæ genere; at, ut ut eſt, nomen habet à limoſa & argilloſa materia cujuſque terræ conditionis; proindè, variè verti poteſt; pro luto, argilla, &c. Av. eſt limus, lutum, πηλός, Coc. Occurrit autem ſimpl. חֹמֶר lutum, cæmentum, Job. 4.19..13.12. Iſ. 41.25..45.9. & cum ה dem. בַּ, בְּ, & כְּ præf. ut ſeq. הַחֹמֶר lutum, Iſa. 64.8. בְּחֹמֶר in luto, Exod. 1.14. בַּחֹמֶר in lutum, Nah. 3.14. כְּחֹמֶר ſicut lutum, Job. 38.14. Iſa. 10.6..29.17. ſicut etiam cum כַּ, כְּ, לַ, & מִ præf. ſic, כַּחֹמֶר idem, Job. 10.9. Jer. 18.4, 6. וְכַחֹמֶר & ſicut lutum, Job. 27.17. לַחֹמֶר pro luto, Gen. 11.3. Job. 30.19. מֵחֹמֶר è luto, Job. 33.7. Item, 2. Hinc etiam, No. חֵמֶר m. lutum, quod ſit ex calce & arena, ad ædificandum, & complanandum; quanquam ſunt qui dicunt, quòd ſit ſpecies picis, ſeu bituminis; R.D. in lib. Rad. teſte; Pag. חֵמֶר eſt bitumen; Bu. Lex. & Conc. Cocc. Av. ἄσφαλτος; Coc. limus; argilla tenax; lutum turbidum, &c. Av. Occurrit ſimpl. & cum ֫ & בַּ præf. ſic, חֵמֶר bitumen, Gen. 14.10. וְהַחֵמָר & bitumen, Gen. 11.3. בַּחֵמָר cum bitumine, Exod. 2.2. Item, iii. Signif. 3. hujus Rad. eſt verbi חָמַר in kal, turbidum, turbulentum eſſe, turbari; ut in fut. kal, 3. ſ. m. יֶחְמַר vel, יֶחְמָר turbabitur; vel, lutulentus erit, lutum egeret; &c. ut ad initium Rad. unde, in 3. pl. m. fut. kal; lutum egerent, vel ferveant, &c. ſic, יְחָמְרוּ turbentur, Pſal. 46.4. Unde, in pual, ex geminatis duabus ultimis Radicalibus, חֻמְרַמַר turbatus, perturbatus eſt, Av. lutulentum fieri, Bu. man. ut, in præt. pual, 3. pl. turbida ſunt ut aqua æſtuans & fluctuans; vel fervent, &c. cum penult. cametz, in pauſa, & cum Scheva, extra pauſam, ſic, חֻמְרְמְרוּ perturbantur, Lam. 1.20. חֻמְרְמְרוּ idem, Lam. 2.11. Item, lutulentæ, ſeu collutulatæ ſunt, i.e. ſqualidæ factæ ſunt (facies meæ, ſcil. à fletu) cum kibbutz, & ה, pro ſchurek, ſic, הֻמְרְמָרָה turbidæ ſunt, Job. 16.16. Atque indè, Nomen ſupra poſitum, חוֹמֶר (pro cæmento, ſeu, ut R.D. dicit, pro luto, è terra nempe & aqua, facto, Pag. quaſi terram tenacem, dicas, Merc.) eſt etiam עֵר, i.e. cumulus, acervus; lutoſus, ſcil. ut videtur, propriè; & inde, quilibet acervus, & cumulus; &c. vel, acervus magnus, quantum aſinus portare poteſt; Av. Sed eſt itidem, menſuræ nomen, & genus; chomer, i.e. corus; Pag. Sunt qui à cumulo dictum putent, quòd tumulum, ſeu cumulum faciat; alii inquiunt hoc nomine ſignificari menſuram frumenti, quantum חֲמוֹר aſinus portare poteſt; Merc. eſt autem, חומר, chomer, menſura maxima, quæ & כּוֹר, corus, vocatur; continens ſcil. decem bathos, ſive Ephas, quæ ejuſdem fuerunt menſuræ, Ezech. 45.11, 14. De Epha eſt traditio in jure Hebræorum, אֵיפָה שָׁלֹשׁ סָאִין, Ephah eſt trium ſein, ſive ſatorum; Menachoth c. 8. in principio Miſnæ; totidem etiam Bathos in liquidis; ergo chomer ſive corus, continuit triginta ſata; nam ter decies ſunt triginta; quantum autem סָאָה Sea, ſive ſatum continuerit, vide illic; Bu. Lex. chomer pro menſura; Hieron. vertit corum; quantum ſcil. aſinus capere poteſt; habet enim Nomen à copia magna, vel ab acervo; Av. chomer continet decem bathos, ſive ephas, Ezech. 45.11, 14. & c. Vide כּוֹר, Coc. Occurrit autem חוֹמֶר chomer, menſura; acervus, Lev. 27.16. Iſa. 5.10. Ezec. 45.14. Hab. 2.14. & cum ֫, הַ, & מִ præf. וְחוֹמֶר & Homer, Hoſ. 3.2. הַחוֹמֶר Ezec. 45.11. מֵחוֹמֶר de Homer, Ezech. 45.13. Item, in alia forma, cum chateph pathach penult. pro acervo, ſic, חֲמוֹר acervus, Jud. 15.17. Sed in pl. m. occurrit ex priore forma, חֳמָרִים, mutato ſcil. cholem, in chateph cametz, ſic, חֲמָרִים acervi, Exod. 8.10. Num. 11.32. Sic etiam, indè, No. חֲמוֹרָה & in conſtr. חֲמוֹרַת, fæm. idem, acervus; cumulus inſtar luti, vel bituminis, in magna copia; Av. Unde, in duali ex fem. חֲמוֹרָתַיִם acervi duo; ſed cum cametz penult. pro pathach, ob pauſam, ſic occurrit, Jud. 15.16. in maxilla aſini, חֲמוֹר חֲמֹרָתַיִם, acervum acervorum (vel potiùs, acervum, imò, duos acervos, i.e. catervam Peliſtim, Merc.) in maxilla aſini percuſſi mille viros; ut A.E. & R.D. exponunt; Pag. ubi elegans eſt Paronomaſia, in voce חֲמוֹר, quæ & aſinum & acervum ſignificat; Unde & quidam ab acervis ſeu ſarcinis geſtandis, aſinum Hebraicè חֲמוֹר dictum putant; hinc &, ὄνος à Matthæo, dici, i.e. ſubjugale; cap. 21. nam quòd quidam à turbido cerebro, augurantur appellatum, friget; Merc. Et R.D. in Comment. tribus modis variari dicit hoc nomen; ſic, חֲמוֹר, inſtar יְאוֹר fluvius; & חוֹמֶר inſtar קוֹדֶשׁ ſanctitas; & חֲמוֹרָה; unde, חֲמוֹרָתַיִם hoc loco; pro quo Targum habet דְּגוֹרִין cumulos, Pag. Denique, iv. Signif. 4. hujus Rad. eſt in No. חֲמוֹר (& ſæpe ſine Vau, cum cholem tantùm) maſc. aſinus; ὄνος; genus animalium, quo olim utebantur homines in vehendo ſeu equitando; Av. R. Bechai ſcribit, Gen. 2. ſic dici à חוֹמֶר, modiis, & acervis portandis; Unde, 1 Sam. 16.20. חֲמוֹר לֶחֶם aſinum panis, Kimchi explicat, onuſtum pane; Bu. Lex. חֲמוֹר aſinus, grave animal eſt, & lentum; חוֹמֶר lutum grave eſt; & Rabbinis, חֲמוֹר gravem eſſe notat; at Bochartus deducit à rubro colore;

ge; quia asini in oriente & meridie plerumque rubent; & חֹמֶר bitumen, esse rubrum; quod confirmat authoritate Dioscoridis & aliorum; Jud.15. 16. חֲמוֹר חֲמוֹרָתַיִם asinus asinorum; q. d. qui pluris est quam multi asini; plurale alioqui est חֲמוֹרִים; (metaphoricè locationis istius) Gen.49.14. Issachar חֲמֹר גָּרֶם asinus ossibus prædiens; ratio redditur, v.15. Industria fuit tribus & laboriosa, amans quietis potiùs quàm pugnarum; Coc.Ordine autem concordantiali, occurrit hoc nomen; ut seq.viz. חֲמוֹר, vel sine Vau, asinus, Gen. 49.14. Ex.13.13..21.33..22.3,8,9..23.5..34.20. Num. 16.15.Deut.22.4. Jud.15.15. 1 Sam.15.3..16.20.2 Reg. 6.25. Job.24.3. Isa.21.7. Jer.22.19. Zach.9.9. & cum ו, ה, והי, יב & ל præf.sic, וַחֲמוֹר & asinus, Gen. 32.5. Jos.6.21. Jud.6.4. 1 Sam.12.3..22.19.Isa.1.3. הַחֲמוֹר asinus,Gen.22.5.Exod.4.20. Jos.15.18. Jud.1.14.. 15. 16. 19.28.1 Sam.25.20, 23,42. 2 Sam.17.23..19.27.1 Reg. 13.13,23,27,28,29. וְהַחֲמוֹר & asinus, 1 Reg. 13. 24, 28. 2 Reg.7.10. Isa.32.20.Zach.14.15. וּבַחֲמוֹר & asino. Deut.22.10. לַחֲמוֹר asino,Prov.26.3.& cum ה & in pausa, ה֫ Aff. cui utrique ו cop.est præf.sic, חֲמוֹרְךָ asinus tuus,Deut.28.31. וַחֲמוֹרֶךָ & asinus tuus, Exod.23.12. וְחֲמוֹרֶךָ idem, Deut.5.14. Item, cum ו Aff. cui ו & ל sunt præf.sic, חֲמוֹרוֹ asinum suum,Gen.22.3..44.13.Exod.23.4. Jos.7.24.1 Reg.2.40. וַחֲמוֹרוֹ aut asinum ejus, Exod.20.17. Deut.5.21. לַחֲמוֹרוֹ asino ejus, Gen.42.27. Deut.22.3.In pl.m. Occurrit simpl. & cum ו præf. sic, חֲמוֹרִים asini, Gen.45.23. Jud.19.3,10. 2 Sam. 16.1. Ezr.2.66. Neh.7.69. Ezech.23.20. וַחֲמוֹרִים & asini, Gen.12.16..24.35..30.43. Num.31.34,39,45.1Sam.27. 9. 1 Chron.5.21. Item,cum aliis præf. viz. ה, ובְ, יב, & ל præf.ut seq. הַחֲמוֹרִים asini,Gen.36.24. Num.31.28, 30. 1 Sam.25.18. 2 Sam.16.2. Neh.13.15. בַּחֲמוֹרִים in asinos, Exod.9.3. 1 Chron. 12. 40. 2 Chron. 28. 15. וּבַחֲמוֹרִים & pro asinis, Gen.47.17. לַחֲמוֹרִים asinis, Jud.19.21. In pl. m. constr. חֲמוֹרֵי asini, asinos, &c. non occurrit simpliciter; sed cum variis Aff.ut cum נו Aff. plenè cum jod; sed cum ל præf. defectivè, absque jod, plurali, sic, חֲמוֹרֵינוּ asini nostri, Gen.43.18. לַחֲמוֹרֵנוּ asinis nostris, Jud.19.19. Item, cum כֶּם & הֶם Aff. cui ult.ו & ל sunt præf.tic, חֲמוֹרֵיכֶם asini vestri,1Sam.8.17. חֲמוֹרֵיהֶם asini ipsorum,Gen.34.28..42. 26. 2Reg.7.7. וַחֲמוֹרֵיהֶם & asini ipsorum, Gen. 44.3. לַחֲמוֹרֵיהֶם asinis ipsorum, Gen.43.24. Jos.9.4. Atque huc etiam plerique reducunt No. יַחְמוֹר, m.quod Hieron.vertit Bubalum; quem & nos secuti sumus; alii dicunt esse genus cervorum; alii, capram rupicolam; & R.D. dicit esse animal simile capræ magnæ; Pag. (quibusdam est dama,&c.sim.Pag.Bu.Lex.) sic etiam inquit R.Jonah Arabicè nuncupari; sunt qui asinum ferum & sylvestrem esse putent, & conjectent talem esse feram, qualis in lippia visitur; quam Raingos incolæ appellant, magnitudine, formâ, & colore asini, ac mira velocitate; humiliorem cervo, & ramis rarioribus, cornubus lanugine obductis, & ungulis bifidis; Merc. יַחְמוֹר est bubalus; bos sylvester, quo vesci Lex. permittebat; Av.animal est purum, quod bubalum esse volunt; alii, damam; Bochartus docet βούβαλον & Ενδαλίδα, esse capreæ speciem; & יַחְמוֹר χαμάδα πυρρόδερμα, proprie esse conjicit; & ex Arabibus asserit יַחְמוֹר, vel, יַאמוּר, esse rusum animal,circa Euphratem, cervo simile, sed velocius, & serratis cornibus, quibus dissindat ramos arborum; hoc esse animal quod Eustathio,in Hexaemero, dicitur ἀνοβάλαν; Coc. Occurrit autem, cum ו cop. וַיַּחְמֹר & dama; bubalus, Deut. 14.5. 1 Reg.4. 23.

Rad.76. חָמַשׁ, fæmineum est nomen, (licet careat He, à tergo, contra naturam fœmininorum nominum; Av.) & significat, quinque, πέντε; Pag.Coc. &c. est cardinalis numeri, Av. & ei plerumque subjungitur nomen plurale; Cocc. ut, חֲמֵשׁ שָׁנִים, quinque annos, Gen.5.6. &c. Bu.Lex.Sed dicitur etiam, בִּשְׁנַת חֲמֵשׁ, 2 Reg.8.16. אַמּוֹת חֲמֵשׁ 2 Chron. 3. 11. & אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, Jos.14.10.&,rursus, עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה Ezec.40.13.29.&c.Coc.masculeum est cum He, חֲמִשָּׁה & in constr. חֲמֵשֶׁת, &c.Pag.Occurrit autem חֲמֵשׁ, quinque,Gen.5.6,11,15,17,21,23,30..11.12,32.. 12.4. &c. Isa.19.18.&c.ad Ezech.41.9..11.12.in 60.circ.l. & cum ו cop.præf. וְחָמֵשׁ, & quinque,Gen.25.7..45.22. Exod.26.3.. 27.5.&c. ad Ezech.41.2. in 40.circ.l. In forma constr. est cum chateph pathach, pro cametz, חֲמֵשׁ quinque, Gen.5.10,32.. 7.20..11.11.&c. ad Ezech.48. 34.in 40.circ.l. cui etiam ו cop.est præf. וְחָמֵשׁ & quinque,Gen.5.30.Exod.27.14..38.26.&c.ad Job.1.3.in 25. circ.locis; ut & cum בְּ & מִ præf. בְּחָמֵשׁ in quinque,Ezech.45.2. &, מֵחָמֵשׁ de quinque,Num.31.25. In pl.m. est, חֲמִשִּׁים decies quinque,i.e. quinquaginta; Bu.Lex. est generis communis, & tam de viris quam mulieribus potest dici; Av. Interdum jungitur nominibus in singulari numero, ut חֲמִשִּׁים אַמָּה Gen.6.15. sic etiam, cum יוֹם, יום, אִישׁ, שֶׁקֶל שָׁנָה, & פּוּרָה & אֶלֶף &c.sed dicitur etiam חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים, Jos.7.21. ut & aliàs plerumque cum nominibus in plurali,ut חֲמִשִּׁים צְרִיקִים Gen.18.24. &c. Cocc. Occurrit autem ordine Conc. חֲמִשִּׁים quinquaginta,Gen.6.15..7.24..8.3.. 18.24,26, 28. &c. ad Hag.2.16. in 100.circ.l. & cum ו cop. præf. וְחֲמִשִּׁים & quinquaginta, Gen.9. 28,29. Exod.26.5. 10.&c. ad Isa.45.2. in 40.circ. l. Item, cum ה, בְּ & ל præf. הַחֲמִשִּׁים quinquaginta,Lev.25.10,11. Num. 16. 35..31.30,47. 2 Reg.1.10,13,14. בַּחֲמִשִּׁים in quinquaginta,Exod.27.18.Lev.27.16. 1 Reg.10.29.2 Chron.1. 17. לַחֲמִשִּׁים ad quinquagin.Neh.6.15.& in pl. Constr. חֲמִשֵּׁי quinquaginta; occurrit tantùm cum Aff. יךָ, יו, (cui ו cop.est præf.) & הֶם sic, חֲמִשֶּׁיךָ & quinquaginta tuos,2 Reg.1.10,12. חֲמִשָּׁיו quinquaginta ejus, 2 Reg.1.10,12. וַחֲמִשָּׁיו & quinquaginta ejus, 2 Reg. 1.9, 11,13. חֲמִשֵּׁיהֶם quinquagint.eorum,2 Reg.1.14. Atque Hinc,i.No. חֲמִשָּׁה masc.idem,cum חָמֵשׁ; quinque; & interdum quintus,&c. est cardinalis numeri,& masculini generis; habetque He à tergo, contra naturam nominum masculinorum; ut docetur in Grammatica de numeralibus nominibus; Av. Occurrit, autem, חֲמִשָּׁה quinque, Gen.18.28..47.2. Exod.21.36.. 26.26,37.&c. ad Ezech.48.21. in 60.circ. locis, & cum ו cop. præf. וְחֲמִשָּׁה & quinque, Gen.18.18. Exod.26. 27.. 36.32. &c.ad Dan.12.8.in 50.circ.l. Item, cum ה, בְּ, יב & ל, præf.ut seq. הַחֲמִשָּׁה quinque,Gen.14.9. בַּחֲמִשָּׁה propter quinque,Gen.18.28.Exod.16.1.Lev.23.34,39.Num. 33.3. 1 Reg.12.32,33.2 Reg.6.25.Esth.9.18.Ezech.1.1, 2..8.1..32.17..33.21.. 45.25.. 48.20. Hos.3.2. וּבַחֲמִשָּׁה & in quinto, Lev.23.6. Num.28.17..29.12. לַחֲמִשָּׁה in quinta,1 Chron.25.22. In forma Constr. est absque da-

gesch,& cum tzeri penult. ob dagesch ejectum ex Schin, חֲמֵשֶׁת quinque, Num.3.47..18.16..31.8. Jos.10.5,16, 17,22,23..13.3. Jud.3.3..18.7,14,17..20.45. 1 Sam.17. 5.2Sam.21.8.1 Chron.29.7.2 Chron.35.9. Ezr.1.11.. 2.69. Ezech.45.6. cui etiam בַ, & ב,sunt præf.חֲמִשֶּׁת & quinque, Num.31.32. 2 Sam.19.18. Ezech. 48.15. כַּחֲמֶשֶׁת quasi quinque,Jos.8.12. Jud.8.10.לַחֲמֶשֶׁת pro quinque,1 Sam.6.18. Item,2.Hinc etiam No. חֲמִישִׁי,vel cum dagesch חֲמִשִּׁי m. quintus; est Ordinalis numeri & masculei generis; Av.Occurrit absque dagesch,Gen. 1.23. cum dagesch, Gen.30.17. cui utrique formæ הַ dem.est præf. הַחֲמִישִׁי vel הַחֲמִשִּׁי quintus,Num.7.35.. 29.26..33.38. Jos.19.24.Jud.19.8.2 Reg.25.8.1 Chron. 2.14..3.3..8.2..12.11..24.9..25.12..26.3,4..27.8. Ezr.7. 8,9. Jer.1.3..28.1..52.12.Zach.7.3..8.19. Item, cum וְהַ præf. priori & בְּ præf. posteriori formæ; וְהַחֲמִשִּׁי & quintus,2 Sam.3.4. בַּחֲמִשִּׁי in quinto,Ezech.20.1. Zac. 7.5. Sic & 3.hinc etiam No. חֲמִישִׁית vel cum dagesch חֲמִשִּׁית fæm.quinta ; vel quinta pars ; seu substantivè quintum ; Pag.Bu.Av. &c. Occurrit autem,חֲמִשִּׁית vel חֲמִישִׁית quinta ; quinta pars,Gen.47.24.Lev.27.15,19. 1 Reg.6.31. Neh.6.5. & cum הַ dem. præf. formæ cum dagesch vel absque dagesch ; הַחֲמִשִּׁית quintus,quinta, Lev.19.25.1 Reg.14.25. 2 Chron.12.2. Jer.36.9.Ezech. 1.2.Item cum יִ Aff.occurrit absque jod,חֲמִשִּׁתּוֹ quinta ejus,Lev.5.16..22.14..27.13,27,31. cui etiam לְ cop. est præf. וַחֲמִשִּׁתּוֹ & quintam ejus,Num 5.7.Item,cum לְ cop.præf.& יָ Aff. formæ dagessatæ, & absque utroque jod ; וַחֲמִשֹּׁתָיו & quintas partes ejus,Lev.5.24.Atque hinc etiam formatur verbum in piel חִמֵּשׁ quintavit; Pag.Bu.&c. i.e.quintam partem accepit ; Av. sicut dicitur decimavit ; Bu.Cocc. pro, decimam partem accepit. Occurrit cum וְ cop.sic,וְחִמֵּשׁ אֶת אֶרֶץ cop.vel conv.& quintavit ; Bu.Conc. vel & quintabit ; Av.Bu. terram, Gen.41.34. i.e.quintam proventuum accipiet,vel,quintam terræ imponet solvendam ; Bu.Lex.& quintam exigat ab Ægyptiis, Cocc.vel, quintam partem exiget de fructibus terræ ; Av. Atque inde etiam No. חוֹמֶשׁ m. quinta pars ; Bu.Cocc.quinta costa ; Merc.Av. pars illa corporis quæ sedes est fellis,& jecoris ; Av. Gen. 47. 16. in priore Signif. & 2 Sam.2.23. in posteriore ; ubi Kimchi citat ex R. Jonathan explicationem hanc,בְּרוֹפֵי הַחֲמִישִׁי i.e.ad quintam costam ubi jecur & fel pendet, Coc.אֶל־הַחוֹמֶשׁ ad quintam partem, sive costam lateris; Bu.Lex. 70. ὀδὸν τὴν ἀριστερὰν ; ἀριστερὰ autem est ea pars corporis,in qua sunt renes ; An à חוֹמֶשׁ chomesch, est, omasum,potiùs quàm à עָמַס ? Coc. Chomesch est quinta costa,ut in loco citato ; sed significat etiam quintæ partis pensionem,sicut decima, pensionem decimæ ; ut Gen.47.26. ipsi Pharao לַחוֹמֶשׁ pro quintæ partis pensione ; R.D. in Michlol ; Cev. Occurrit autem in ordine Conc.cum הַ & לַ præf. ut seq. הַחוֹמֶשׁ quinta pars, 2 Sam.2.23.. 3.27.. 4.6.. 20.10. לַחוֹמֶשׁ quintæ, Gen.47.26. Deinde secundum significatum hujus Rad. est, armare ; munire ; Bu.Conc.Sed Aven.sic exprimit, ad initium scil.radicis.חָמַשׁ, quintus fuit in ordine ; item, quinos constituit in ordine uno ; Rabbini exponunt pro armare & accingere thorace pertingente ad quintam costam circa lumbos ; sed occurrit tantùm in piel חִמֵּשׁ constituit quinos ; vel armavit thorace pertingente ad costam quintam ; Av. ut cum וְ cop. præf. וְחִמֵּשׁ & armavit ; Bu.Conc. Gen.41.34. Atque inde, Nomen Participiale, vel ipsum part. Pahul, חָמוּשׁ vel, חָמֻשׁ ; unde in pl.m. חֲמֻשִׁים (quasi à Rad.חָמַשׁ in kal, ad quintam partem accingi ; Pag.) q.d.accincti, scil.armis,in quinta viz.costa ; Pag.armati,Bu.Conc. quini, i.e. quino ordine, qui militaris erat ; Hebræi scribunt idem esse quod חֲלוּצִים expediti,ac cincti ; Bu.Lex.armati, vel quini, vel primipilares,Av.70.alibi ἔνοπλοι, quod est חֲלוּצִים bene accincti, expediti scil. armis ; alibi διεσκευάσμενοι ; alibi verò per πεντάκοντα ; notat numeratos, in Catalogis scriptos. Ad digitos numeramus ; indè Græcis πιμπάζειν. חֲמֻשִׁים igitur dicuntur qui in numeris sunt, & in Catalogis, Jud.7.11. Et descendit Gideon & Purah puer ejus אֶל־קְצֵה הַחֲמֻשִׁים ad extremum numeratorum (Latini numeros dicunt) qui erant in castris ; h.e. militum, qui in numeris erant : qui in suo loco & ordine cubabant dormientes ; Cocc. Sed sunt qui exponunt, armati quinque armorum generibus ; Pag.Sed rectiùs est, quasi quinatos dicas ; Lyranus & alii notant חוֹמֶשׁ esse inguen,i.e. partem humani corporis infra quintam costam ; Græci ὑπογάστρια dicunt ubi membra vitalia latent. Idem ferè R. Jochanan ; atque ab hac parte armatos & tectos usque post inguina, Hebræi חֲמֻשִׁים dixere ; non secus ac Græci, à thorace, θωρακίτας, ad pectus munitos armis ; Merc. Occurrit autem hoc nomen. pl. m. simpl.& cum וְ & הַ præf.ut seq. חֲמֻשִׁים armati, Jos. 1. 14..4.12.וַחֲמֻשִׁים & armati, Ex. 13.18.הַחֲמֻשִׁים armati, Jud.7.11.

Rad.77. חָמַת ; unde Nomen Radicale חֻמַּת (cum sex punctis ; quanquam nonnulli codices sunt cum quinque,inquit R.D.in Pag.)vel חֻמַּת quod significat utrem; alii lagenam aut hydriam exponunt ; Merc. Cev.חֻמַּת est uter, lagena; Bu.Lex.& Conc.Coc. hemina ; urceus ; vas quoddam, quod hydriam, vel juxta Hieron. utrem vocare possumus ; Av.70. ἀσκὸς ; Cocc. Occurrit autem quasi in forma Constr.s.f. pro absoluto ; (ut aliis huic voci in altera significatione accidit, ut habes in יָחַם Cev.) cum Chateph-pathach sub ח ; sic,חֲמַת uter, Hos.7.5. Item in alia forma cum tzere sub ח,& pathach sub מ , cui וְ cop.est præf. וְחֵמַת & utrem, Gen. 21.14.Item, cum הַ dem. præf. ante quinque puncta ; הַחֵמַת uter,Gen.21.15,19.& cum וּמִ præf.ante formam quasi constructam ; וּמֵחֵמַת & ex utre, Job.21.20.Denique cum הָ Aff. (quod quidam deducunt à חֲמָה sub Rad.יָחַם ubi vide) sic, חֲמָתְךָ utrem tuum , Hab. 2. 15. [חָנַן gratia,&c. quære in seq.Rad.חָנַן]

Rad.78. חָנַן, est misereri ; largiri, donare ; rogare, precari ; parcere; gratificeri , i.e. rem gratam facere ; vel, gratis dare ; Pag. gratiosum esse ; gratiâ aliquem prosequi ; beneficum esse, beneficium gratuitò conferre ; in gratiam recipere : excludit dignitatem aut meritum ; construitur interdum cum Accusat.rei,interdum personæ ; & interdum cum Accus. utroque; interdum cum ל, ubi est potiùs supplicare, significatu reciproco ; Merc.Cev.& sim. Bu. contulit beneficia ex gratia, seu gratis, gratificatus est ; ex gratia & benignitate donavit ; Cogn.cum חָנָה, placidè se demisit,ut in castris & aliis mansionibus ; Item,cum נוּחַ quievit, & נָחָה duxit placidè, &c.Av. חָנַן,cùm constructur cum Accusat.personæ, notat favere ; ut 2 Sam.12. 22. מִי יוֹדֵעַ וְחָנַנִי יְהוָה, quis scit, & favebit mihi Dominus, &c.

&c. Sed conſtruitur etiam cum Dativo perſonæ ſolo, Job.19.17. & ſæpè etiam cum Accuſ. perſonæ & Accuſ.rei; ut Gen.33.5.Pſal.119.22.&c.Cocc.Occurrit autem in ordine Conc.ſic,in præt.kal, 3.ſ. m. חָנַן gratioſe largitus eſt,Gen.33.5.& cum Aff. נִי; cui etiam ו conv. eſt præf. וַחָנַנִי grat.largitus eſt mihi, Gen.33.11. וְחָנַנִי gratiam faciet mihi, 2 Sam.12.22. Item,in 1.ſ.præt.kal, cum ו conv.plenè cum Vau cholem, vel cum ו cop. defectivè cum cholem tantùm, ut ſeq. וְחַנּוֹתִי & gratioſus ero, Exod.33.19. vel ſine Vau,in gratiam implorabam, Job.19.17. ut & in 3.pl.præt.kal plenè,& cum cametz penult.ob pauſam, (pro חָנְנוּ, ut סָבְבוּ)ſic legitur, חָנָנִי gratiam faciunt,Lam.4.16. In part.ben.kal, ſ. m. ſimpl.& cum ל præf.ſic, חוֹנֵן gratiam faciens, Pſal.37. 21,26..109.12..112.5.Prov.14.31..19.17. לְחוֹנֵן gratioſe largienti, Prov.28.8. In Infin.kal,vel cum cametz,penult. abſque dageſch, vel cum pathach cum dageſch, ſeq. חַנּוֹן gratiam faciendo, Iſa.30.19. חַנּוֹת gratiam facere,Pſal.77.10. Item, in Infin.kal, cum ל præf.& כֶם Aff.ſic occ. לַחֲנֹתְכֶם gratiam facere vobis, Iſa.30.18. In Imper.kal חוֹן (ut סוֹבֵב à סָבַב) gratiam fac, vel gratioſe miſereri; ſed cum נִי Aff. cholem mutatur in cametz chatuph ante dageſch;ſic, חָנֵנִי gratiam fac mihi, Pſ.4.2..6.3..9.14..31.10..41.5,11..51.3..56.2..57.2..86. 3..119.29,58.cui etiam ו cop.eſt præf. וְחָנֵנִי & gratiam fac mihi, Pſal.25.16..26.11.. 27.7..30.11..86.16..119. 132. Sic etiam cum נוּ Aff. חָנֵנוּ gratiam fac nobis, Pſ. 123.3.Iſa.33.2. Item in 2.pl.m. חָנּוּ gratiam facite; ſed cum נִי Aff.occurrit cum kibbutz pro ſchurek, חָנֻּנִי gratiam facite mihi, Job.19.21. Item,plenè cum ſchurek ante נוּ Aff.ſic, חָנוּנוּ gratificabimini nobis, Jud.21.22.In fut.kal,1. & 2. ſ.m.ſic, אָחֹנָן gratiam faciam, Exod. 33. 19. תָּחֹן gratiam facias, Pſal.59.6. ſed ante ם Aff.cholem mutatur in cametz-chatuph, ſic, תָּחָנֵּם gratiam facies eis,Deut.7.2. & in 3.ſ.m.fut.kal,Occurrit ſemel plenè cum ſægol & chateph ſægol ante duplex Nun; ſic, יְחָנֵּן gratiam faciet, Am.5.15. Item,defectivè (ſed regulariter & ſecundum normam, ut יָסוֹב) ſic occurrit, יָחֹן gratiam facit, Deut. 28. 50. cui cùm ו conv. eſt præt. cholem mutatur in cametz-chatuph; ſic, וַיָּחֹן & gratiam fecit, 2 Reg. 13.23. ſicut etiam in 3.ſ. m. cum נִי Aff.ſic, יְחָנֵנִי gratiam faciet nobis, Pſal.67.2.cui etiam ו & שׁ ſunt præf. וַיְחָנֵנוּ & gratiam faciet nobis, Mal.1.9. שֶׁיְּחָנֵּנוּ gratiam faciet nobis, Pſal.123.2. Sed cum ה, Aff. occurrit præter normam cum kametz-chatuph ſub jod ante Scheva & abſque dageſch in Nun, pro יְחָנְּךָ ſic extat, יְחָנֵךְ gratiam faciat tibi, Gen.43.29. Iſa.30.19. Sed regulariter cum ו cop.ſic, וְיחָנְּךָ & gratiam faciat tibi,Num.6.25. Item,cum בִּי Aff. regulariter ſic occurrit, יְחָנֵּנִי gratiam faciet ei, Iſa.27.11. cui etiam ו conv.eſt præf.וַיְחָנֵּנִי & gratiam fecit ei, Job.33. 24. In Niphal, נָחַן (ut נָסַב) gratiâ eſt affectus, gratioſus eſt factus; Av. Unde in 2.ſ.m. נָחַנְתָּ gratioſus es factus; ſed in 2.ſ.f.occurrit, præter normam, cum tzere ſub Nun, & jod redundante in fine, deficiente quoq; dageſch (ut ante in fut.kal) in Nun Radicali; Bu. Lex. & more Chaldæorum dageſſatur prima Radicalis poſt ſervilem in verbo geminante ſecundam, pro נְחַנּוֹת, Cocc.ſic,Jer.22.23.& מָה נַּחַנְתִּי quàm gratioſa eris tibi, ſeu quàm gratulaberis tibi; Bu. Lex. ſive quàm gratioſa, i.e.grata fies; Av.vel, quandoquidem condolentiam conſecuta es,&c. Coc. In piel חִנֵּן, vel in forma poel חוֹנֵן, gratioſum reddidit, benignum fecit; vel gratiâ affecit, bene favit; Av. Unde in part.piel, formæ poel cum ו cop. præf.ſic, וּמְחוֹנֵן & gratiam faciens, Prov.14.21.In Infin.piel חַנֵּן, gratiam facere; ſed cum ל præf.& ה Aff.occurrit cum ſægol loco pathach ſub Cheth, & deficiente dageſch, pro לְחַנֵּנָה; ſic, לְחָנְנָה gratiam faciendi ei, Pſal.102.14. In fut.piel, 3.ſ.m. יְחַנֵּן gratioſam exhiber, Prov.26.25. & in 3.ſ. pl.m. ex forma poel; ſic, יְחוֹנְנוּ gratiam facient, Pſal. 102.15. In hophal הוּחַן gratiâ affectus, ſeu donatus eſt; Av. Unde in fut. hoph.3.ſ.m.ſic, Prov.21.10. non יְחֹן רָשָׁע gratiâ afficietur; Av. & Iſa.26.10. יְחֹן רָשָׁע gratiâ afficietur,vel donabitur impius, Av. vel,gratioſe habeatur,&c.Cocc. In hithpael הִתְחַנֵּן fecit ſe gratum,ſeu ſupplicem, ſ.e. ſupplicavit pro gratia & miſericordia impetranda; conſtruitur cum Dativo,aut cum אֶל; Av. In Hithp. eſt, precari,deprecari; propriè,pro gratia,vel ut gratia fiat; Bu. Lex.ſupplicare, gratiam & favorem implorare; Cocc. Occurrit autem in præt. hithp. 2.ſ.m. cum ה parag.& in 1.ſ.ut & in 3.pl.præt.hithp.cum ו conv. ut ſeq. וַתִּתְחַנֵּנְתָּה deprecatus es, 1 Reg.9.3. וַתִּתְחַנַּנְתִּי deprecatus ſum,1 Reg.8.59. וְיִתְחַנְּנוּ & deprecabuntur te,1 Reg.8.33,47.2 Chron.6.24,37. in Infin.hithp. הִתְחַנֵּן deprecari,&c.Sed cum ל præf. eſt cum ſægol in ult.ante maccaph; ſic, לְהִתְחַנֵּן ad deprecandum, Eſth.4.8. Item,cum בְּ præf. & ה Aff. ſic, בְּהִתְחַנֵּנוֹ in deprecando eum, Gen.42.21. In fut.hithp. 1.ſ. cum ſægol, ante maccaph,vel cum cametz, ob pauſam,& cum ו conv. & pathach in ult. extra pauſam, ſic occurrit, אֶתְחַנַּן deprecabor, Job.19.16. אֶתְחַנַּן deprecabor, Job.9.15.Pſal.30.9..142.2. וָאֶתְחַנָּן & deprecatus ſum, Deut.3.23. Item,in 2.& 3.ſ.m.fut.hithp cum cam. in ult. ob pauſam; ſed cum ו conv.cum tzere in ult.extra pauſam, & cum ſægol in ult.ante maccaph; ut ſeq. תִּתְחַנֵּן deprecaberis, Job.8.5. וַיִּתְחַנֵּן & deprecatus fuit,2 Reg. 1.13. וַיִּתְחַנֵּן idem, Hoſ.12.5. Item in 3.ſ.f.cum ו conv. & ſægol in ult.ob maccaph ſeq.ſic, וַתִּתְחַנֵּן & deprecata fuit,Eſth.8.3. Atque indè nomina,i.nomen חֵן (cum defectu medii radicalis) m.gratia,favor,benignitas, clementia, benevolentia; χάρις, ἵλεως; Pag. Eu. Av. Coc.ſæpe autem occurrit ſimpl.in textu, ut ſeq. חֵן gratia, Gen.6.8..18.3..19.19..30.27..33.8,10,15.. 34.11.. 39.4..47.25,29..50.4. Exod.3.21..11.3..12.36..33.12, 13,16,17..34.9..Num.11.11,15..32.5. Deut.24.1. Jud. 6.17.Ruth.2.2,10,13. 1 Sam.1.18..16.22..20.3,29..25. 8..27.5..2 Sam.14.22..15.25..16.4.1 Reg.11.19.Eſth.2. 15,17..5.2,8..7.3..8.5.Pſal 45.3..84.12. Prov.1.9.. 3.4, 34..4.9..5.19..11.16.. 13.15.. 17.8.. 22.1,11.. 28.23. Eccl.9.11..10.12.Jer.31.2.Nah.3.4.Zach.4.7..12.10. & cum ו & ה præf.ut & cum ו Aff.ſic, וְחֵן & gratia, Prov. 3.22 חֵן gratia, Prov.31,30. חָנֵן gratiam ejus,Gen.39. 21. Deinde,ii. Hinc etiam Nomen חָנוּן gratioſus,miſericors, clemens; beneficus, benignus; Pag. Av. Eu. quaſi gratificum dicas, ſeu propenſum ad benefaciendum gratis, Merc. miſerator; nam ſæpè uſurpatur de Deo quieſt miſerator;Av. חָנוּן eſt gratioſus,i.e.beneficiendi cupidus; etiam,ubi nullum meritum,nulla dignitas eſt; de Deo dicitur, qui dat ſimpliciter, & nemini exprobrat,Jacob.1.5. χάρις cùm refertur ad δικαιοσύνης, notat εὐδοκίαν & διακονὸν δίλημα de dono ſuo; ſic & Chriſto attribuitur, Rom.5.15. 2 Cor.

Cor.13.13.Coc.Occurrit autem ſimpl.& cum ל cop. ſic, חַנּוּן gratioſus, Exod.22.26. 2 Chron.30.9. Neh.9.17, 31.Pſal.111.4..112.4..116.5..145.8.Joel.2.13. Jon.4.2. וְחַנּוּן & gratioſus,Exod.34.6. Pſal.86.15..103.8. Item, 3.Indè No. חֲנִינָה f.gratia, vel benevolentia exercita; Coc.eſt autem nomen perfectum & ſic occurrit, חֲנִינָה gratia, ut in Jer.16.13.ut & 4.hinc etiam nomen תְּחִנָּה deprecatio,precatio, oratio,poſtulatio; Pag. ſupplicatio quâ petitur & imploratur gratia; nonnunquam & pro gratia, Joſ.11.20.ut non eſſet illis תְּחִנָּה gratia;ubi tamen ſupplicationem ſignificare poteſt, ut nullus illis locus ſupplicationi ad impetrandam pro ſe gratiam aut veniam relinqueretur; Merc.Cev. תְּחִנָּה eſt, 1.gratia, favor, clementia,à kal, חָנַן Joſ.11.20. 2. eſt ſupplex oratio,imploratio gratiæ; à forma ſcil. hithpael, הִתְחַנֵּן; ut תְּפִלָּה ab הִתְפַּלֵּל, & תְּהִלָּה ab הִתְהַלֵּל; 1 Reg. 8. 38. כָּל־תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה omnis oratio,omnis ſupplicatio: תְּפִלָּה judicem ſpectat; תְּחִנָּה eum qui dives eſt gratiâ ad donandum, condonandum; Phraſis,Jer.42.9. & Dan.9.20. הַפִּיל תְּחִנָּה eſt, q.d. proſternere orationem; à geſtu ſupplicis qui proſternitur; & Jer.37.20. תַּפֵּל־ &c.cadat,age,ſupplicatio mea coram te; i.e.admitte me ſupplicem & audi; ſic cap.42.2.Coc. תְּחִנָּה eſt gratia,clementia; Item precatio, ſeu ſupplicatio grata, ſive gratioſa; Av.Occurrit autem ſimpl.& cum יְ præf. ſic, תְּחִנָּה deprecatio, Joſ.11.20.1 Reg.8.28.2 Chron.6. 29.Ezr.9.8. וְהַתְּחִנָּה & deprecatio,1Reg.8.54.& in forma ſ.f.Conſtr.eſt, תְּחִנַּת deprecatio,1 Reg.8.30,52. unde cum י Aff.cui etiam מִ eſt præf.ſic, תְּחִנָּתִי deprecatio mea, Pſal.6.10..119.170. Jer.37.20..38.26. Dan.9. 20. מִתְּחִנָּתִי à deprecatione mea,Pſ.55.2. Item,cum נוּ & הָ Aff. תְּחִנָּתֵנוּ deprec.noſtra, Jer.42.2. תְּחִנָּתְךָ deprec.tua,1 Reg.9.3.Item cum כֶּם, וֹ, & ם Aff. ſic, תְּחִנָּתְכֶם deprec.veſtra, Jer.42.9.תְּחִנָּתוֹ deprec. ejus, 1Reg.8.28.2 Chro.6.19..33.13. תְּחִנָּתָם deprec.eorum, 1 Reg.8.45.49.2 Chr.6.35.Jer.36.7.In pl.f. תְּחִנּוֹת ſupplicationes, deprecationes;Occurrit cum יהֶם Aff.ſic תְּחִנּוֹתֵיהֶם deprecationes ipſorum,2Chron.6.39.Item, 5.hinc etiam nomen תַּחֲנוּנִים pl.m.deprecationes, preces, Bu.Supplicationes pro gratia, deprecationes gratæ; i.e. humiles, Av.Occurrit ſimpl.& cum ל & יִ præf. ſic, תַּחֲנוּנִים deprecationes, Job. 40. 21. Prov. 18. 23. וְתַחֲנוּנִים & deprecationes, Dan. 9.3. Zach. 12. 10. וּבְתַחֲנוּנִים & deprecationibus, Jer.31.9. & in forma Conſtr. pl.m. תַּחֲנוּנֵי deprecationes,2 Chron.6.21. Jer. 3.21.Unde cum Aff. ־ַי, vel ־ָי cum cametz in pauſa; ſic, תַּחֲנוּנַי vel תַּחֲנוּנָי deprecationes meæ,Pſal.28.2,6.. 31.23..116.1..130.2..140.7..143.1. Item, cum נוּ, הָ & יָ Aff.ut ſeq. תַּחֲנוּנֵינוּ deprecationes noſtras, Dan. 9. 18. תַּחֲנוּנֶיךָ deprecationes tuæ, Dan.9.23, תַּחֲנוּנֶיהָ deprecat.ejus, Dan.9.17.Sic & 6.Indè etiam No. תַּחֲנוּנוֹת pl.f.precationes, ſupplicationes; Av. Occurrit cum ־ָי pro ־ַי, ob pauſam; ſic, תַּחֲנוּנוֹתַי deprecat.meæ, Pſal. 86.6. Item,7. Hinc etiam deducitur Adv. cum Mem à tergo, (vel ut Pag.aſſerit,cum Mem redundante) ſic, חִנָּם gratis, immeritò, fruſtrà, abſque cauſâ; Pag. Bu. Lex. Porrò, ut Kimchi notæt exponi per חֵן gratia, eſt propriè nomen, ſed adverbiaſcit; ſæpe ſumitur pro temerè, ab re, ſine cauſa, immeritò, gratuitò; fruſtrà. particula excludens pretium,cauſam,aut meritum;Merc. & Av. חִנָּם adverbium, gratis; δωρεὰν, q.d.per gratiam; magis tamen negat cauſam facti quàm dicit; & diverſimodè uſurpatur, 1.namque negat pretium, vel compenſationem; ſive ſit benevolentia, ſive non.Exod.21.2. Gen.29,15. & 2 Sam. 24.24. עוֹלוֹת חִנָּם holocauſta gratuita; & Iſa.52.3. gratis venditi eſtis; h.e. בְּלֹא מְחִיר ſine pretio; & Job.1.9.an gratis timet Job Deum? ſic, δωρεὰν; Mat.10.8. gratis accepiſtis, gratis date; & 2.negat meritum mali, ſive culpam; Job 2.3.ſine cauſâ; & Prov.26.2. קְלֻלַת חִנָּם diræ immeritæ; & Ezech.6.10. לֹא אֵל־חִנָּם non ſine cauſa; h. e.non fruſtrà. 3. Negat neceſſitatem, ſive urgentem cauſam; ut Prov.23.29. cui vulnera חִנָּם gratis; h.e. non neceſſaria; & 1 Sam.25.31. & in effuſionem דָּם חִנָּם ſanguinis gratis, h.e.non neceſſariam. Item, Prov. 24.28. עֵד חִנָּם teſtis gratis; h.e. accuſans frivolè & citra neceſſitatem; ſic Gal,2.21.ergò Chriſtus δωρεὰν, gratis, i.e.ſine neceſſitate mortuus eſt; & Prov.3.30.nè litiges cum quoquam חִנָּם gratis: ſic Prov.1.11. inſidiemur innocenti gratis, i.e.ſine cauſa; Junius, impunè. Eſt mimeſis non dictorum, ſed cogitatorum; 4. Negat effectum, utilitatem,fructum; ut Mal.1.10. nè accendatis altare meum gratis; h.e. fruſtrà: & Prov.1.17. חִנָּם fruſtrà panditur rete coram oculis avium; i.e.volat εἰς πρόσταγμα αὐτῶν; non prodeſt ipſis, quod vident rete expandi; Confer Prov.7.23. Hæc, plenè & accuratè, de hac particula, Cocc. Occurrit autem ordine Conc. ſimpliciter, & cum הַ demonſtr. præf. ut ſeq. חִנָּם gratis, Gen.29.15. Exod.21.2,11.Num.11.5. 1 Sam.19.5..25.31. 2 Sam.24.24. 1 Reg.2.31. 1 Chron. 21.24. Job.2.3..9.17..22.6. Pſal.35.7,19.. 69.5..109.3. 119.161.Prov.1.11,17..3.30..23.29.. 24.28..26.2. Iſa. 52.3,5. Jer.22.13.Lam.3.52. Ezech.6.10..14.22. Mal. 1.10. הַחִנָּם an gratis, Job.1.9.Denique huc etiam reducitur No. חַנָּה f.gratia; item, Nomen mulieris Hanna, 1 Sam.1,2.appellativè tantum pluraliter uſurpatur, Pſal.77. 10.num oblitus eſt Deus חַנּוֹת gratiarum, &c. Av.ut & huc etiam referunt nomen pr. יוֹחָנָן, Johannes,à gratia; quo-nomine ſunt, qui Zachariam volunt in ſenectute ſibi natum filium appellare, quaſi ſpiritu agnoſceret eum gratiæ, per Chriſtum obventuræ, credentibus præconem fore; Merc.Nomen חַיִּן gratia, &c. quod huc etiam quidam referunt, videatur ſuprà ſuo loco.

Rad.79. חָנָה eſt caſtrametari; manere; Pag. reſidere, conſidere, ſubſidere, deſidere; ſunt qui, quòd nonnihil affinitatis cum voce נוּחַ habere videatur, exiſtiment propriè ſignificare placidè & ſenſim ſe in locum ponere, quieſcendi, immorandi, ſeu habitandi cauſa; ſæpe eſt militare. Cum עַל ſumitur pro obſidere,quaſi caſtrametari adverſus, &c. Gallicè dicimus, camper; Merc.caſtra poſuit; reſedit; conſtruitur abſolutè & cum præp. עַל, אֶל & ל.Bu.Lex. Caſtrametatus eſt, caſtra fixit, manſit & habitavit turmatim in caſtris; demiſit ſe ad reſidendum; obſedit; Cogn.cum יָנַח dimiſit, reliquit; cum נוּחַ quievit,& נָחָה duxit ſenſim,nam quando milites in caſtris verſantur, tunc quieſcunt & relaxantur; eſt neutrum, & conſtruitur cum Dativo, vel præpoſitionibus בְּ, עַל, סָבִיב, & לִפְנֵי; Av. In Bu. Conc.autem,ſic deſcribitur hæc radix; חָנָה duo habet ſignificata; 1. caſtrametari,caſtra ponere; & occurrit in præt.kal, 3.ſ.m. חָנָה caſtra poſuerat,1 Sam.26.5. Iſa. 29.1. Item in 1.ſ.cum ל conv.& in 3.pl. præt.kal, cui & ל conv.

ו conv.eſt præf.ut ſeq. וְחָנִיתִי & caſtrametabor, Iſa.29.3. Zach.9.8. חָנוּ caſtrametati ſunt,Num.2.34.1 Sam.13.17. וְחָנוּ & caſtra ponent,Num.1.52. In part.ben.kal,ſ.m.eſt, חוֹנָה caſtra habens, Exod.18.5.Pſal.34.8. unde cum ךָ Aff.pro חוֹנֶה עָלֶיךָ, ſic occurrit, חוֹנְךָ caſtra habens contra te,Pſal.53.6. In pl. m.part.ben.kal,occurrit ſimpl.& cum הַ & וַ præf. ut ſeq. חוֹנִים caſtrametantes, Exod.14.9. 1 Sam.26.5..29.1. 2 Sam.11.11. 1 Reg.16.15. הַחֹנִים caſtrametantes,Num.10.5,6.1 Reg.16.16.Nah.3.17. וְהַחוֹנִים & caſtrametantes, Num.2.3,5,12,27..3.38. Item in part. ben. kal, ſ. f. ſic ſe habet, חוֹנָה caſtra habens,2 Sam.23.13. 1 Chron.11.15.in Infin.kal,ſimpl.& cum בְּ præf. חָנוֹת caſtrametari, Jud.19.9. וּבְחָנוֹת & in caſtrametando,Num.1.51. Item,in Infin.kal cum נִי Aff.ſic extat, חָנוֹתִנִי caſtrametari noſtrum, Num. 10. 31. ut & cum לָ præf. & כֶם Aff. לַחֲנוֹתְכֶם caſtrametari vos,Deut.1.33.in Imper. kal, ſ. m.cum ו cop. וְחָנֹה & caſtrametare, 2 Sam. 12.25. & in Imper. pl.m.ſimpl. חֳנוּ ponite caſtra, Num.31.19. Jer. 50.29. Notanda autem Phraſeologia in loco citato ad Infin. Jud.19.9. הִנֵּה חָנוֹת הַיּוֹם ecce (tempus) caſtrametandi hodie; i.e. diverſandi, hoſpitandi tempus nunc eſt; ità enim per עֵת, tempus, R. Sal.ſupplet; Bu. Lex. Ecce, manere (ſeu divertere, diverſari & ſubſiſtere) diei; i.e.tempus diei quo divertendum eſt aliquò, ut ibi ſubſiſtas & maneas, Cev. In fut.kal, 3.ſ. m. יַחֲנֶה vel יָחֳנֶה caſtrametabitur, ſeu ponet; ſed cum ו conv.præf. occurrit defectivè, ſeu per Apocopen 3. Rad. ה; וַיִּתֵּן & caſtra poſuit, Gen.26.17..33.18. Exod. 19.2. Joſ.10.31. Jud.9.50. 1 Sam.11.1..26.3.2 Sam.17.26.2 Reg.25.1.2 Chron.32.1. Item,in 2.ſ.m.fut.kal, & in 1.pl. cum ו conv. ut & in 2.& 3. pl.m.ut ſeq. תַּחֲנֶה caſtrametaberis, Pſal.27.3. וְנַחֲנֶה & caſtrametati ſumus,Ezr.8.15. תַּחֲנוּ caſtrametabimini, Exod.14.2. יַחֲנוּ caſtrametabuntur, Num.1.50,53..2.2,17..3.23,29,35.. 9.17,18,20,22,23. Item, in 3.pl m.cum ו cop. וְיָחֲנוּ & caſtrametabuntur, Exod.14.2 Sed cum ו conv. præf. multò ſæpiùs; ſic, וַיַּחֲנוּ & caſtrametati ſunt,Ex.13.20..15.27..17.1..19.2.. &c.ad Jer.52.4. in 90.circ.l. Item cum ו conv. 3.pl. m. fut.kal occurrit cum Nun parag. in fine; וַיִּחֲנוּן & caſtrametati ſunt, Jud.11.18. Atque indè nomina,1. חָנוּת fæm. manſio, hoſpitiolum; Av.Unde in pl.fæm. (ut à גָּלוּת fit גָּלְיוֹת; & à מַלְכוּת fit מַלְכִיוֹת; Merc.) ſic eſt חַנְיוֹת cellulæ, manſiunculæ; Bu.Lex. cellæ; domunculæ carceris,Coc. Quidam vertunt repoſitiones, ubi ſcil.erant poſiti cuſtodes; manſiones non incommodè vertas, vel habitacula, ad pernoctandum ſcil. unde Hebræi hoc nomine חַנְיוֹת hoſpitia ſeu diverſoria appellant; quòd ibi commorentur hoſpites; Pag.Occurrit autem pl.fæm. cum הַ demonſtr.præf. Jer.37.16. וְאֶל הַחַנְיוֹת & ad manſiunculas; i.e.ad ergaſtula, vel ad cellulas, in quibus detinebantur vincti; Av. ſingulare חָנוּת hoſpitium, diverſorium, in quo quaſi caſtra noſtra ponimus, hoſpitamur, & quieſcimus; apud Rabbinos eſt frequentiſſimum; Bu.Lex.& notat tabernam,in qua, inſtitor totos dies reſidet; Cocc. utuntur etiam hoc nomine pro taberna ubi merces exponuntur; ſicut & hodie,ſic appellant locum collybiſtarum; Gallicè, le change; dominum autem tabernæ vocant חַנְוָנִי; ſic & caupona & caupo dici poteſt: vide Tisbiten Eliæ; Merc.Cev. Deinde, 2. Indè No. cum Mem formativo; מַחֲנֶה caſtra; turba, turma: Pag.alicubi, ſcil. ſedem eligens ad pugnandum vel obſidendum urbem aliquam; quaſi dicas reſidentiam: Galli vocant, Camp. Item Oſte; Merc. eſt comm. generis, tam maſc.quam fæm.ut Pſal.27.4. in fæm.& Gen.32.8. in maſc.&c.Pag. מַחֲנֶה caſtra, exercitus; παρεμβολὴ, στρατόπεδον, στράτευμα; notat primò locum in quo requieſcit exercitus; 2. exercitum qui in eo loco requieſcit; 3. exercitum etiam non requieſcentem; Coc. ſignificat caſtra in quibus homines turmatim habitant; & nonnunquam pro turma accipitur; Av.Occurrit autem ſimpl. מַחֲנֶה caſtra, acies, Deut.23.10.Pſal.27.3.Ezech.1.24. Sed cum הַ dem. multò frequentiùs הַמַּחֲנֶה caſtra,caſtrorum,&c.Gen.32.8..33.8..50.9. Exod.16.13.&c.ad 2Chron.18.33.in 80. circ.l.Item,cum וְ præf. וְהַמַּחֲנֶה & caſtra, Jud.8.11.ſed cum בַּ & לַ præf.ſæpiùs; ut ſeq. בַּמַּחֲנֶה in caſtris,Gen. 33.21, Exod.19.16.&c.ad Pſal.106.16. in 15.circ.l. & לַמַּחֲנֶה caſtra,ſive ad caſtra,&c.Exod.16.13..29.14.&c. ad 2 Chron.22.1. in 20.circ.l. Item in forma ſ. Conſtr. ſæpe; מַחֲנֵה caſtra,caſtrorum,&c.Gen.32.2. Exod.14. 19,20,24. &c.ad 2 Chron.14.16. in 30.circ.l. cui etiam וּ, בְּ, & לְ ſunt præf.ut ſeq. וּמַחֲנֵה & caſtra, Jud.7.1, 8.1 Chron.11.15. בְּמַחֲנֵה in caſtris, Jud.7.13..13.25. 1 Sam.4.6. 2 Sam.5.23..23.16.2 Reg.19.35. 1 Chron.11. 18. 2 Chron.32.21. Iſa.37.36. כְּמַחֲנֵה ſicut caſtra, 1 Chron. 12.23. לְמַחֲנֵה ad caſtra, Num.2.9,16,31. Joſ. 6.23. 1 Chron.12.23.Item cum מִ præf. מִמַּחֲנֵה de caſtris,1 Sam.13.17. 2 Sam.1.3. ut & cum הוּ Aff. מַחֲנֵהוּ caſtra ejus,Num.1.52.2 Reg.5.15..6.24.2 Chron.14.12. Pſal.78.28.Joel 2.11. In duali numero מַחֲנַיִם machanajim, i.e.caſtra duo, nomen proprium loci à duobus caſtris ſic dicti, angelorum,ſcil.& Jacobi,Gen.32.2. Bu. Lex.vel duo exercitus, Coc. Occurrit autem cum cametz penult. ob pauſam, ſimpl. & cum הַ & מִ præf. מַחֲנַיִם Machanaim, n.p. Gen.32.2. חַמַּחֲנַיִם machana. Cant.7.1. מִמַּחֲנַיִם de machana. Joſ.13.30. Sed cum וּמִ præf. eſt cum pathach penult. extra pauſam; וּמִמַּחֲנַיִם & de Machanajim,Joſ.13.26. Item ſemel occurrit cum ה locali in fine, ſic, 2 Sam. 17. 24. & David venit מַחֲנָיְמָה (cum kametz ſub Nun ob pauſam) in Machanajim,locum ſcil.ſuperiùs dictum; Pag. Bu. In plurali reperitur in utroque genere; Pag.ut in pl.m. מַחֲנִים caſtra. Occurrit cum הַבְּ præf. הַבְּמַחֲנִים an in caſtris? Num.13.19.In pl.m.conſtr. מַחֲנֵי caſtra, caſtrorum, &c. Unde cum וְ,כֶם,& הֶם (cui ult.eſt & ו præf.) Aff. ut ſeq. מַחֲנֶיךָ caſtra tua,Deut.23.15..29.10. מַחֲנֵיכֶם caſtrorum veſtrorum, Am.4.10. מַחֲנֵיהֶם caſtra ipſorum, Num.5.3. Joſ.10.5..11.4. 1 Sam.17.1,53..28.1.. 29.1. וּמַחֲנֵיהֶם & caſtra eorum, Jud.8.10.Item in pl.f. ſimpl. & cum הַ, בְּ, לְ & מִ præf.ut ſeq. מַחֲנוֹת caſtra, Gen. 32.7,10. 2 Chron.31.2.Ezech.4.2. הַמַּחֲנוֹת caſtra, Num.2.17,32..10.2, 5,6,25. בְּמַחֲנוֹת in caſtris, Zach. 14.15. לַמַּחֲנוֹת ad caſtra, 1 Chron.9.18. מִמַּחֲנוֹת è caſtris, 1 Sam.17.4. Item,3.hinc etiam No. תַּחֲנוֹת ſ.caſtrametatio, Av. metatio, manſio, Bu.Lex. & eſt pro חָנוּת cum Schurek,ut R.D.inquit,Pag.Imo Kimchi dicit cholem & ſhurek eadem eſſe; Merc. Occurrit cum יִ Aff. 2 Reg.6.8. in loco tali vel tali תַּחֲנוּתִי manſio mea; Pag. ubi Kimchi dicit cholem eſſe loco ſchurek, Bu.Lex.quaſi dicas reſidentiam, i.e.caſtra, ſeu caſtrorum metationem; Merc.metatio mea,Bu.Lex. vel caſtrametatio mea, Av.In hoc nomine Thau in extremitate eſt litera gen.fæm. ſ.num. perinde ut in חָמוֹת ſocrus & אַחוֹת

אָחוֹת ſoror,&c.Av. Deinde,ii.Signif. 2. hujus Rad. eſt in nomine indè derivato, viz. חֲנִית f.haſta,lancea ; Pag. Bu.Av.&c. & ob uſum militiæ videtur nomen nacta ; quòd in caſtris ejus ſit uſus præcipuus,Merc.ſim.Bu.Lex. At Av.ponit חֲנִית peculiarem per ſe radicem,& ab eo exp.cuſpis, enſis longior ad transfigendum;ut lancea,haſta ; & dicit eſſe cogn.cum חָנָה, quippe lancearum uſus poriſſimus eſt in caſtris , Av.Occurrit autem, חֲנִית haſta, 1 Sam.13.19..21.9..26.16,22. 2 Sam.23.7,21. 1 Chron.11.23. Job.39.23..41.18. Pſal.38.3..46.10..57.5.Nah.3.3.& cum ל, ה, וה, ב & וב præf.ut ſeq. וַחֲנִית & haſta,1 Sam.13 22. 1 Chron.12.34. הַחֲנִית haſta, 1 Sam.18.11..19.10..20.33..26.11,12.2 Sam.2.23..23.21. 2Reg.11.10.1 Chro.11.23. וְהַחֲנִית & haſta, 1 Sam.18.10. בַּחֲנִית cum haſta, 1 Sam.19.10.. 26.8. וּבַחֲנִית & cum haſta,1 Sam.17.45,47. Item,cum ה & ו Aff.cui ult. י & ב ſunt præf.ut ſeq. חֲנִיתְךָ haſta tua,Hab.3.40. חֲנִיתוֹ haſta ejus,1 Sam.17.7.2 Sam.1.6..21.19..23.18. 1Chron. 11.11,20..20.5. וַחֲנִיתוֹ & haſta ſua, 1 Sam.19.9..22.6.. 26.7. בַּחֲנִיתוֹ cum haſta ſua,2 Sam.23.21. 1 Chron.11. 23.In pl.m.cum ה demonſtr.præf.ſic extat, הַחֲנִיתִים haſtæ, 2 Chron.23.9. Item, in pl.f. cum ו cop. præf. & יהם Aff.ſic legitur, וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם & haſtas ſuas, Iſa.2. 4.Mic.1.3.

Rad.80. חָנַט eſt,proferre, aut educere, & oſtendere fructus immaturos ; Pag.Latinè,poteſt dici protrudere ; Gallicè,dicimus Bouter, unde & Bouton ; Merc. Cev. Sed eſt & aromatibus condire, balſamare ; ut ſolent condiri cadavera ; ut diu ſine putredine & fœtore ſerventur ; hanc poſteriorem ſignificationem ſunt qui ab Ægyptiis ſumptam putent ; vel certè ſuperiori contrariam eſſe ; quòd,ut prius eſt aperire, ita hoc ſit operire aromatibus humana corpora ; Merc. חָנַט, condivit aromatibus ; quod balſamare dicunt ; item,edidit, protruſit,protulit ; Bu.Lex.protruſit groſſos ſeu flores bene olentes ; effloruit; nituit floribus ; Item, condivit aromatibus, ſeu floribus bene olentibus ; Cogn. cum שָׁנָע plantavit ; nam,ex plantis naſcuntur flores & gemmæ ; Av. חָנַט, eſt ſucco imbuere εἰς ἐνταφιασμὸν quò cadavera à putredine conſerventur, Gen.50.2,3,26. Mel huic uſui , Plin.7.3.22.24. de ficu dicitur , quòd condiat groſſos ſuos; h.e. ſucco ſuavi,& quaſi melle impleant ut fiant eſculenti ; ut Cant.2.13. Cocc. ubi occurrit,in 3. ſ.fœm.præt.kal , ſic, ficus חָנְטָה פַגֶּיהָ protulit ſeu protruſit groſſulos ſuos ; Pag. Merc. Bu. Av. &c. In part.pahul, ſ.m. חָנוּט aromatibus conditus ; unde,in pl.m. cum ם demonſtr.præf.ſic occurrit, Gen.50. 3. Sic enim implentur dies, הַחֲנֻטִים, conditorum aromatibus ; i.e. illorum qui condiuntur aromatibus, aut balſamantur ; quidam tamen putant Subſtantivum eſſe nomen ; Pag.& exp.dies conditurarum aromaticarum ; Merc.&c. In Infin.kal,cum ל præf. לַחֲנוֹט ad condiendum,Gen.50.2.& in fut.kal, 3. ſ.m. יַחֲנֹוט, aromatibus condiet ; Unde,in 3.pl.m.cum ו conv.præf.ſic occurrit ; וַיְחַנְּטוּ & condiverunt,Gen.50.2,26. Atque inde nomina,1 No. חֲנוּטִים pl.m.condituræ, condimenta, conditiones, ex variis aromatibus & floribus, Gen.50.3. dies הַחֲנֻטִים condimentorum,&c.Av.Item,inde,2.No. חֲפָנָה f.pro חֲנֻטָה ; dageſch enim ponitur vice Nun deficientis ; (ut ex Lingua Chaldaica apparet ; Bu.Lex.nam Ezr.6.9. occurrit חִנְטִין tritica,&c.) & eſt,triticum,frumentum ; Pag.quòd ex folliculis protrudatur & promineat ; Merc.Bu.Lex.&c. quidam autem tradunt hoc nomen generale eſſe, ut Latinis frumentum , ad omnia frumentorum genera , præter hordeum, & legumina , quæ è folliculis grana non protrudunt ; ſed ſpeciale eſſe,ut triticum Latinis,docet R.D.in explicatione nominis, בָּרָן , ſuprà, quod frumenti commune nomen eſt ; Merc.Sæpe autem ponitur חִטָּה triticum pro bonitate fructus ; Av.eſt frumentum γλυκάζον , & quaſi conditum ; πυρός,triticum ; In plur. eſt חִטִּים , Chald. חִנְטִין Coc.Occurrit autem in ſ. fœm. ſimpl. חִטָּה triticum,Deut.8.8..32.14. Job.31.40. Pſal.81.17. Iſa.28.25, Joel. 1.11.cui etiam וַיְ eſt præf. וְהַחִטָּה & triticum, Exod.9.32.In pl.m.eſt, חִטִּים tritica,Gen.30.14.Exod. 29.2..34.22. Jud.6.11..15.1.1 Sam.6.13..12.17. 2 Sam. 4.6.1 Reg.5.11. 1 Chron.21.20.2 Chron.2.9..27.5. Pſa. 147.14. Cant.7.3. Jer.12.13..41,8. & cum Nun vice Mem plur.Pag.ſic extat ; חִטִּין tritica,Ezec.4.9. Item, cum וְ, הַ, & וַיְ præf.ante formam, cum Mem plur. m. ſic occurrit ; וְחִטִּים & tritica, 2 Sam.17.28. הַחִטִּים tritica, Ruth.2.23.2 Chron.2.14.Ezech.45.13. וְהַחִטִּים & tritica,1 Chron.21.23. In pl.m. Conſtr. cum בְּ præf. בְּחִטֵּי cum triticis,Ezech.27.17.

Rad. 81. חָנַךְ in kal,eſt imbuere,prima rudimenta dare ; erudire,docere ; Item,dedicare ; Pag. ſim.Bu.Av. frequens eſt,apud Doctores,in piel, חִנֵּךְ, pro inſtituere, & paulatim aſſuefacere ; quod κατηχίζειν ; Græci dicunt ; hinc apud illos, חִנּוּךְ, eſt catechiſmus, prima inſtitutio, & rudimenta, initiatio, &c. Merc. חִנֵּךְ eſt ἐγκαινίζειν ; initiare ; Cocc.innovare ; Av.& rei novæ primam uſurpationem ſignificat ; ut Deut.20.5. qui ædificavit domum novam , & non dedicavit vel initiavit eam ; h.e.non incepit ea uti ; & 1 Reg.8.63. Initiarunt domum Jehovæ ; i.e. cæperunt eam adhibere ad uſum ſuum ; Item, de prima inſtitutione & aſſuefactione pueri ad officium faciendum , cum Dativo conſtruitur ; ut in Prov.22.6. חֲנוֹךְ לַנַּעַר עַל פִּי דַרְכּוֹ initiationem fac puero , in prima via ſua ; i.e.initia ipſius ipſi præforma , & ad rectè agendum,ab initio aſſuefac,&c. Cocc.Occurrit autem verbum hoc in præt.kal,3.ſ.m cum וֹ Aff. חִנָּכוֹ initiavit eam,Deut.20.5. In Imper.kal,ſ.m. חֲנוֹךְ initiato,Prov.22.7. in fut. kal, 3. ſ. m. יַחֲנוֹךְ vel, יַחְנֹךְ, aut contractè, יַחֲנֹךְ initiabit ; unde cum בִּ Aff. יַחְנְכֵנִּי initiabit eam, Deut.20.5. ut & in fut.kal, 3.pl. cum וַ conv.præf. וַיְחַנְכוּ & dedicarunt, 1 Reg. 8.63. 2 Chron.7.5. Atque inde nomina ; 1.No. חֲנֻכָּה f. primus rei uſus ; dedicationem Cyprianus dixit ; 70. ἐγκαινισμὸς, ἐγκαίνισις, ἐγκαίνια ; Cocc. Initiatio, dedicatio ; Pag.Bu.Av. novatio ; ἐγκαίνια, encænia ; Av. חֲנֻכָּה autem,ſive,initiatio,aut dedicatio, fieri ſolebat, cum lætitia & ſolennitate ; Judæi celebrarunt & etiamnum hodie celebrant feſtum dedicationis Templi ; viceſima quinta die Kisleu , qui ex parte noſtro Novembri reſpondet, in memoriam repurgati & renovati Templi , quod ab Antiocho Epiphane profanatum fuerat ; Græci ἐγκαίνια dixere, q. d. novalia ; harum feriarum fit mentio, Joannis 10. Inſtitutionem vide 1. Machab.4.& ſecundi , 10.Merc. Occurrit autem, חֲנֻכָּה initiatio,dedicatio,Neh.12.27. & in forma ſ.fœm.conſtr. occurrit ſimpl.& cum בִּ, & ל præf. ſic, חֲנֻכַּת dedicatio , Num.7.10,84, 88. 2 Chron. 7. 9. Pſal. 30. 1.

וּבַחֲנֻכַּת & in dedicatione, Neh.12.27. לַחֲנֻכַּת ad dedicationem, Num.7.11. Item, 2. hinc etiam, No. חָנִיךְ m. puer imbutus, & edoctus; Pag. initiatus, tyro, novitius, catechumenus; Merc. initiatus ad bellum; qui à juventute imbutus est bellicis rationibus; Av. in pl. m. חֲנִיכִים & in constr. חֲנִיכֵי, imbuti, instructi; Bu. instituti, edocti, assuefacti; Cocc. Occurrit, cum יְ, Aff. Gen.14.14. & armavit חֲנִיכָיו pueros suos, (nempe à se imbutos, Pag. & institutos; Merc.) natos domus suæ, i.e. vernaculos suos; Hieron. numeravit expeditos vernaculos suos; Pag. instructos suos, scil. servos domesticos; Bu. Lex. & expedivit initiatos, i. e. instructos suos; 70. ἐδίδαξε; Av. &c. [חָנָם, gratis, &c. Vide in Rad. חָנַן ad initium radicalium חנ; Item, חֲנָמָל vide inter quadratas voces, &c.]

Rad. 82. חָנַף, five, חָנֵף in kal, juxta R.D. in lib. Rad. est עָשָׂה רָשָׁע, impium esse, impiè agere; &, נָשָׂא פָּנִים, accipere personam; Pag. i.e. induere, representare, & assimulare personam, aliam viz. quam ipse sis; quod ὑποκρίνεσθαι, Græci dixerunt; Hypocritam esse; ut illa phrasis id sonat apud Kimchi, & alios Rabbinos; atque adeo apud Chaldæos; ut apparet ex Syra Paraphrasi Novi Testamenti; Cev. & secundum Hieron. est inficere, maculare, contaminare; polluere; simulare; Pag. Quidam hoc verbum conferentes cum חָפָה, vel, חָפַף, dicunt significare, tegi aliquid malo, quo polluatur; quum quid ita inficitur aut contaminatur, ut aliam præ se speciem ferat, quàm priùs, aut quàm par erat; omnia quæ ex hac radice sunt, impuritatem quandam, malitiam, & dolum, simulationem aut dissimulationem significant; unde per, hypocrisi uti, hypocritam esse, vel agere verti potest; vel, corrumpi, & adulterari, Merc. est interno & occulto vitio affectum esse, vel affici; Job.13.10,16. חָנֵף dicitur, qui in occulto faciem accipit; ὁ προσωπολήπτων; Hypocritas Syri appellant נְסָבֵי בַאפָא προσωπολήπτας; & Job.17.8. נָקִי innocens, opponitur לְחָנֵף חָנֵף hypocritæ; cujus est, per assentationem indicare cogitata sua; ut &, Job.36.13. חַנְפֵי לֵב hypocritæ corde, dicuntur, occultum vitium in corde habentes; at, Psal.35.16. חַנְפֵי pro חָנֵף, ex חוֹנֵף, de terra dicitur, quòd תַּחֲנִיף quasi hypocrisi inficitur, quando, ut dissimulans peccatum, aut sanguinem effusum tegens, fert peccatori fructum suum; confer Job. 16. 18.. 20. 27. Isa. 26. 21. Gen. 4. 11. Vide Isa. 24. 5. Terra, חָנְפָה, hypocriseos rea facta est, sub habitatoribus suis; & Jer.3.1. וַתְּחַנְפִי ream fecisti terram hypocriseos; Confer Psal. 109. 38. וַתְּחַנֵּף הָאָרֶץ בְּדָמִים; & Num. 35. 33. Ne תַּחֲנִיפוּ hypocriseos ream facite terram, per cædes; nam sanguis terram hypocriseos ream facit, &c. q.d. nolite me cogere ad maledicendum terræ, propter homicidia, ne videar ipse, terræ fructum vobis non negans, vobis blandiri, & non dare veritati testimonium; est Prosopopeia, Rom.8.19,20,21. sic Mic.4.11. תֵּחָנֵף hypocrisis rea fiet; Chald. תְּהוֹב; R.Sal. & Kimchi, תִּתְחַיֵּב, &c. Hæc ex Coc. חָנֵף, contaminatus, profanatus fuit; profanè egit, profanus (vel, pollutus) fuit; & interdum activè, contaminavit, profanavit; hypocrisi uti; hypocritam agere; Bu. Lex. חָנֵף obnuptus est, nubilus & obscurus fuit; simulavit; velatus est pallio hypocriseos, usus est simulatione; & metaphoricè significat deformare nævo aliquo, fædare, obscurare; nam hypocritæ tetrici obscurant & obnubunt facies suas; ut est Mat. 6. est Cogn. cum חָפָה, חָפַף, & חָפַף, i.e. texit, operuit; hinc, νέφος nubes. &c. & Latinum nubo, obnubo, &c. Av. Ordine autem, Conc. sic occur. חָנַף est profanari, profanare; ut in præt. kal, 3. f. fæm. חָנְפָה profanata est, Isa.24.5. & in 3. pl. præt. kal; חָנְפוּ profanant, Jer. 23.11. in Infin. kal; חָנוֹת profanando, Jer.3.1. In fut. kal, 3. f. f. ob pausam, cum camerz, aliàs, cum pathach, in ult. cui & ־ conv. est præf. תֶּחֱנַף vel יֶחֱנַף profanabitur, Jer.3.1. Mic.4.11. וַתֶּחֱנַף & profanata fuit, Psal.106.38. Jer,3.9. In hiphil, הֶחֱנִיף, contaminavit, profanavit; Pag. Bu. hypocriseos reum fecit; Cocc. obnupsit; fædavit; Av. ut in fut. hiph. 2. f. f. cum ־ conv. & in 3. f. m. & 2. pl. m. ut seq. וַתַּחֲנִיפִי & profanasti, Jer. 3. 2. יַחֲנִיף profanabit, Num.35.33. Dan.11.32. תַּחֲנִיפוּ profanabitis terram, Num.35.33. Atque inde nomina, i. חָנֵף, m. impius, peccator, iniquus; Hypocrita, simulator; Pag. qui, scil. exteriore gestu sanctimoniam mentitur, intus pollutus; qui velamen habet seu speciem sanctitatis, & præ se fert sanctimoniam; qui viz. eo modo quo diximus, aliam personam quàm sit induit; sicque sit, ut jam suprà attigimus; Merc. Cev. acceptor personarum; Pag. חָנֵף est, profanus, impurus, hypocrita; Bu. Lex. nebulo, qui obnubit maliciam cordis sui, præ se ferendo speciem religionis; Av. Isa.9.16. כָּלוֹ חָנֵף יִמְרָע universus hypocryta (boni simulator) & malum faciens; &, ut ab Aben Ezra describitur, שֶׁבָּרִי שׁוֹב וְתוֹכוֹ רָע qui bonus apparet, intus malus, &c. Vide in verbo; Coc. Occurrit autem hoc nomen, חָנֵף profanus, Hypocrita, Job.8.13..13.16..15.34..17.8..20.5..27.8..34.30. Prov.11.9. Isa.9.16.. 10.6. & in pl. m. formâ abs. חֲנֵפִים hypocritæ, Isa.33.14 & in pl. masc. constr. cum ! & בְּ præf. וְחַנְפֵי & hypocritæ, Job.36.13. בְּחַנְפֵי inter hypocr. Psal.35.17. Item, 2. hinc etiam No. חֹנֶף (vel sine Vau) m. impietas, simulatio; Pag. Hypocrisis; Bu. Lex. Cocc. Av. nebula seu nubes erroris; simulatio pietatis, Isa.32.7 Sicut & 3. Inde & No. חֲנֻפָּה, fæm. idem, Bu. Lex. impietas; Hieron. pollutio; Pag. Hypocrisis, Merc. Av. Cocc. simulatio pietatis; Av. Jer.23.15. locus autem suprà citatus, Psal. 35. 16. בְּחַנְפֵי לֵעֲגֵי מָעוֹג sic à Pag. redditur; cum impiis subsannatoribus qui indulgent ventri, &c. Sed Cocc. sumit חַנְפֵי eò loci, pro substantivo, pl. m. Constr. à sing. חוֹנֵף, ut suprà in verbo ex eo videre est.

Rad.83. חָנַק, in piel, חִנֵּק, est, strangulare; Pag. Bu. Av. Cocc. &c. suffocavit, jugulavit, necuit strangulatione; est cogn. cum אָנַק ingemuit gutture stricto; hinc ἀγχόνη angina, strangulatio, & ἄγχω, ἀάω strangulo; & Latini, per Aphæresin, dicunt neco, -as, -are; eneco, interneco, &c. Unde, Hieron. vertit Nah.2. & necavit leonibus; (vel, strangulans, pro leænis suis; Coc.) ἄγχω ango, &c. Av. Occurrit in part. piel, f. m cum ־ cop. præt. sic, וּמְחַנֵּק & strangulans, Nah.2.13. In Niph. נֶחֱנַק & in Infin. הֵחָנֵק, est, ἀπάγχεσθαι, strangulari, Cocc. vel, strangulare se; Pag. strangulavit se, vel spiritum sibi intercluſit; Cocc. vel strangulatus est à seipso; Av. ut, in fut. Niph. 3. f. m. cum ! conv. וַיֶּחֱנַק & strangulavit se, 2 Sam. 17. 23. Atque inde, Nomen, מַחֲנָק vel, מַחֲנַק m. strangulatio; Pag Bu. Av. præfocatio gulæ, jugulatio; Av. intercluſio spiritus,

 suffo-

ſuffocatio, στιγμὴς ; Coc. In pleriſque exemplaribus Nun eſt cum pathach; Doctores notant, ubicunque mortis abſolutè in lege fit mentio, hanc intelligi; erant autem, ut in Sanhedrin notant, quatuor mortis genera, viz. ſtrangulare, comburere, lapidare, & occidere; Hæc quatuor erant extrema ſupplicia; Merc. Occurrit autem, מַחֲנַק ſtrangulatio, Job. 7. 15.

Rad.84. חֶסֶד eſt benignitas, beneficium; beneficentia; Item, probrum; Bu.Conc.& Lex. miſericordia; Pag.Av.Bu.Lex. pietas; Pag.Av. probitas; Item opprobrium; Pag. primùm,& præcipuè, ſignificat id bonum quod gratuitò fit; ſed, probrum, ex Chaldaicæ Linguæ uſu; ubi, pro חֶרְפָּה, poni ſolet; Bu.Lex. חֶסֶד eſt affectus charitatis; ὁσιότης ; item, crimen, inceſtus, &c. Av. Nam, exceſſum boni & mali, duo ſcil. contraria, ſignificat hoc nomen, autore Kimchi; 1. quum quis plus quàm teneatur alicui benefacit; beneficium gratuitum, (plus nimirùm eſt quàm σοφγὰ, ut quidam voluere;) gratia; beneficentia; benevolentia; bonitas; & aliquando pietatem, licebit vertere, aut ſanctitatem; 70. ἔλεως ; quidam putant, apud Paulum, eſſe charitatem, dilectionem; paſſim videas, in Dei virtutibus prædicandis, חֶסֶד & אֱמֶת, bonitatem & veritatem ſeu fidelitatem, conjungi; bonitatis eſt promittere quod non tenearis; fidelitatis verò, promiſſis ſtare; ſunt qui addant ſignificare interdum gratiam quàm formæ elegantia conciliat; ut Eſth.2. Sed ibi etiam propenſam voluntatem & beneficentiæ affectum, ſeu beneficium expoſuerim; Idem autem nomen, Jer.2. ſignificatione contraria, non ſolùm eſt ἀσοφγία, ſed &, maleficium; immiſericordia, crudelitas; inceſtus; factum naturæ, & publicæ honeſtati contrarium; & tunc magis Chaldæum videtur, qua lingua חֶרְפָּה ſic verti ſolet; i.e. probrum; etſi, Onkelos reddit קְלָנָא ignominiam, &c. Merc. Cev. Hoc nomen חֶסֶד ſolent 70. reddere τὰ ὅσια; ut Iſa.55.3. ubi notatur ſtudioſa dilectio Dei; Hebræi ſolent explicare, per, חוֹסֶפֶת הַשּׁוּבָה, i.e. περισσεία τῆ ἀγαθῆ ; & per יִתְרוֹן הַשּׁוּבָה לַבְּנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין i.e. περισσεία τῆς ἀγιοσύνης, ἐν]& τῆ κανόνι τῆ νομίμω ; [Seneca 2. de ira; Quantò latius officiorum patet, quàm juris regula? Quàm multa pietas, humanitas, liberalitas, juſtitia, fides exigunt, quæ omnes extra publicas tabulas ſunt, &c. Sed, humanas tunc intellige; & non divinas] variis in locis verti poteſt, ſtudium, in genere; vel, propoſitum; vel, ſpecialiter, ſtudium, aut propoſitum, agendi ſcil. bonum; vide Prov. 19.22. . 26.6. Jon.2.9. Jer.2.2. 2 Chron.32.32..35.26. ſtudia ejus pia, &c. Neh.13.14. & Iſa.57.1. אַנְשֵׁי חֶסֶד homines habentes ſtudium boni; de Deo ſæpè dicitur, & verti tunc ſolet, gratia, χάρις, Num.14. 19. Exod. 34.7. Deut.7.9.&c. ſignificat autem voluntatem efficacem afficiendi bono, & quidem vero; conjunguntur verò ſæpe חֶסֶד וֶאֱמֶת gratia & veritas, Pſal.35. &c. hæc ex Coc. frequens autem occurrit hoc nomen, tam extra pauſam cum duplice ſægol, quàm, in pauſa, cum cametz penult. ſic, חָסֶד vel, חֶסֶד benignitas, Gen.24. 12,14, 49..39.21..40.14..47.29. Exod.20.6..34.6,7. Num.14. 18. Deut.5.10. Joſ.2.12,14. Jud.1.24..8.35. Ruth.1.8. 1 Sam.15.6..20.8,14. 2 Sam.2.6..3.8..9.1,3,7..10.2..15. 20..22.51.1 Reg.2.7..3.6..20.31. 1 Chron.19.2.2 Chr. 1.8. Ezr.7.28..9.9. Neh.9.17. Eſth.2.9. Job.6.14. Pſal. 18.51..25.10..32.10..33.8..52.3..61.8..62.13.. 85.11.. 86.5,15..89.3,15..101.1..103.4,8..109.12,16.. 141.5.. 145.8. Prov.3.3..11.17..20.28..31.27. Iſa.57.1. Jer.2.2.. 9.23..31.3..32.18. Hoſ.4.1..6.7..10.12..12.7. Joel 2.13. Jon.4.2. Mic.6.8..7.18,20. & cum ו cop. ante utramque formam, ſic; וָחֶסֶד vel וְחֶסֶד & benignitas, Neh.1.5. Eſth.2.17. Job.10.12. Pſal.23.6. Prov.21.21. ut & cum ו cop.præf. וְחַסְדְּ & benignitas, Pſal.103.17. Prov.14. 22..14.34. Zach.7.9. Item, in altera ſignificatione, & huic contraria, viz. pro probro, vel opprobrio; Occurrit, Lev.20.17. ſic, חֶסֶד הוּא, probrum, ſeu, opprobrium eſt; Hieronefariam rem operati ſunt; Pag. Nam חֶסֶד ſumitur etiam ſequiori ſenſu, pro maleficio, vel, ſtudio mali, aut pro malo ſtudioſe facto; κατ' ἐυφημίαν ; (quomodo & זִמָּה pro ſcelere;) 70. loco cit. reddunt ὄνειδος ; Cocc. vocem etenim eandem ſignificare contraria, Latinis etiam non eſt inauditum; ut ſacer, nobilis; &c. Merc. Item, in eodem ſenſu ſequiori, juxta quoſdam, occurrit, Prov.14.34. cum ל cop. ſic, וְחֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת, & probrum nationum, peccatum; Bu. Lex. & opprobrium gentibus eſt peccatum; Pag. Alii vero, nomen, eo loco, in priori ſenſu accipiunt; ſic, pietas gentium peccatum eſt, quia ſe credunt Deo ſervire, quum idola colunt; R. Levi, Merc. Sic ego fine non facilè diſceſſero à communi notione; ſtudium, vel, pietas nationum eſt peccatum; quod tribus Iſraelis quæruntur, eſt peccatum; quum gentem (quæ non eſt populus) exaltet juſtitia; confer, Iſa.40.6,7. Rom.9. 30,31. Coc. Sed in hoc priori & meliori ſenſu, Occurrit etiam cum variis aliis præfixis; ut cum הַ, הֵ, בְּ, בֵּ, וּבְ, כְּ, & לְ præf. ut ſeq. הַחֶסֶד benignitas, Deut.7.12. 2 Sam.2.5. 1 Reg.3.6. 2 Chron.24.22. Pſal.130.7. Jer. 16.5. וְהַחֶסֶד & benignit. Deut.7.9. 1 Reg.8.23.2 Chro. 6.14. Neh.9.32. Dan.9.4. בְּחֶסֶד in benignit. Pſal.32.10. Prov.16.6. בַּחֶסֶד benignitate, Prov.20.28. Iſa. 16.5. וּבְחֶסֶד & benignitate, Pſ.21.8. Iſa. 54.8. Hoſ.2.21. כְּחֶסֶד ſecundum benignitatem, Gen.21.23. לְחֶסֶד ad benignitat. Job.37.13. Dan.1.9. Item, cum י Aff. cui & ל cop eſt præf. ſic, חַסְדִּי benignitas mea, Pſal 59.11,18.. 89. 29..144.2. וְחַסְדִּי & benignitas mea, 2 Sam.7.15.1 Chr. 17.13. Pſal.89.25,34. Iſa.54.10. & cum ךָ & in pauſa, ךָ Aff. ut ſeq. חַסְדְּךָ vel חַסְדְּךָ benignitas tua, Gen.19. 19. Num.14.19.1 Sam.20.15. 2 Sam.16.17. Neh.13.22. Pſal.5.8.. 6.5..26.3.. 33.22.. 36,6,8,11.. 40.11,12.. 44. 27..48.10..57.11..59.17..63.4..69.14,17..85.8..86.13.. 88.12..90.14..92.3..94.18..108.5..109.21..115.1..119. 41,64,76..138.2,8..143.8. ut & cum ךְ Aff. ſic, חַסְדְּךָ & benignitas tua, Gen.20.13. Ruth.3. 10. & cum בְּ & benignitas tua, Gen.20.13. Ruth.3. 10. & cum בְּ & ךָ præf. ante ךָ vel, in pauſa, ךָ Aff. ut ſeq. בְּחַסְדְּךָ vel בְּחַסְדֶּךָ in, pro benignitate tua, Exod.15.13. Pſal. 13.6..31.8,17. וּבְחַסְדְּךָ & benignitate tua, Pſal.143. 12. כְּחַסְדְּךָ vel כְּחַסְדֶּךָ juxta benignitatem tuam, Pſal. 25.7..51.3..109.26..119.88,124,149,159. Sic etiam cum ל cop. ante כֶם Aff. וְחַסְדְּכֶם & benignitas veſtra, Hoſ.6.5. Item, cum וֹ Aff. cui & ל & ל ſunt præf. ut ſeq. חַסְדּוֹ benignitas ejus, Gen.24.27. Ruth.2.20.1 Chr. 16.34,41. 2 Chron.5.13..7.3..20.21. Ezr.3.11. Pſal.31. 22..42.9..57.4..77.9..98.3..100.5..103.11..106.1..107. 1,8,15,21,31..117.2..118.1,2,3,4,29. Prov.19.22..20.

6.Isa.40.6. Jer.33.10. וַחֲסָדָו & benignit. ejus, Psal. 66. 20. לַחֲסָדָו ad benignitatem ejus, Psal.33.18.. 147. 11. Item cum Aff. ם sic occurrit, חֲסָדָם benignitatem suam, Jon.2.9. In pl.m. חֲסָדִים benignitates,beneficia, misericordiæ,&c.Occurrit cum ה demonstr. præf. sic, הַחֲסָדִים benignitates,Gen.32.10. In pl.m.constr. Occurrit simpl.& cum ל præf.ut seq. חַסְדֵי benignitates,Ps. 89.2..107.43.Isa.55.3..63.6..Lam.3.22. לַחֲסְדֵי benignitat.2 Chron.6.42. Item cum י Aff.sic, חַסְדֵי benignitates meæ, Neh.13.14. ut & cum יךָ Aff. cui & ל cop. præf. חַסְדֶיךָ benignitates tuas, Psal.17.7..89.50..106. 7. וְחַסְדֶיךָ & benignitates tuæ,Psal.25.6. sic etiam יו Aff. cui & ל cop.præf.sic, חַסְדָיו benignit.ejus,Psal.106. 45. Isa.63.7. Lam.3.32. וַחֲסָדָיו & benignit.ejus, 2 Chr. 32.32..35.26. Atque inde, i. Nomen חָסִיד m. misericors,pius; beneficus; probus, Pag.qui pio est affectu tum in Deum, tum in homines præditus; tribuitur & Deo, Psal.145.17. & beneficum sonat (sicut & in universum,) qui suam gratiam & benignitatem in omnia effundat: quidam volunt Christum usum hoc nomine, Luc.6. estote misericordes, sicut & Pater vester cœlestis misericors est; i.e. חֲסִידִים & חֲסִידִים; huic opponitur אַכְזָרִי crudelis, Paulo ἄστοργος, ad Rom.1.Unde Prov.11.17. videre licet אִישׁ חָסִיד, virum beneficentiæ, seu beneficum, pio scil. & propenso affectu præditum, & אַכְזָרִי crudelem, inhumanum,&c. per antithesin opponi. Non autem assentior illis, qui hoc nomen interdum passivè exponunt, ut חֲסִידֵי יְהוָה, pii Domini, sint quibus Deus benefacit, vel,propter quos aliis benefacit; ut nonnulli exponunt Isa. c. 57. Merc. חָסִיד est benignus, beneficus,misericors; item sanctus, i.e.qui piè & sanctè vivit,si de hominibus dicatur; & erga alios beneficus est; Bu.Lex. חָסִיד est sacer, pius, beneficus,sanctus, affectu misericordiæ præditus; Av. pius, i.e.qui habet חֶסֶד, h. e. studiosus diligendi bonum, vel benefaciendi; ὅσιος; de Deo dictum, notat rectum & bonum; vide Jer.3.2.de homine, qui studiosè prosequitur bonum; ut Psal.86.2. quia חָסִיד pius,studiosè diligens sum; Cocc.Occurrit autem nomen hoc simpl.& cum ל cop. præf.sic, חָסִיד benignus,beneficus; sanctus, 2 Sam.22.26.Psal.4.4..12.2..18.26..32.6.. 43.1..86.2.Jer.3.12. Mich.7.2. וְחָסִיד & benignus, Psal. 145.17. Item cum ה Aff. cui sægol pro scheva est in penult.ob pausam & jod est abundans; sic, חֲסִידֶךָ vel חֲסִידֶיךָ beneficio tuo, Deut.33.8. Psal.16.10. ut & cum ל præf. ante ה Aff.sic, לַחֲסִידֶךָ ad beneficum tuum,Psal. 89.20. In pl.m.absol.sic, חֲסִידִים benefici, sancti, Psal. 149.1,5.Item in forma pl. constr. חֲסִידֵי benefici, &c. Unde cum Aff. י ob pausam,pro ־; & ה Aff. cui & ל cop.est præf.sic, לַחֲסִידָיו beneficos meos,Pl.50.8. חֲסִידֶיךָ benefici tui,Psal.52.11..79.2. וַחֲסִידֶיךָ & benefici tui, 2 Chron.6.41.Psal.132.9..145.10. ut & cum יו, pro quo absque jod pl.interdum est ו, sic, חֲסִידָו vel חֲסִידָיו benefici ejus,1 Sam.2.9.Psal.30.5..31.24.. 37.28.. 85.9.. 97.10..148.14..149.9.Prov.2.8.Lam.3.32. cui etiam ל est præf.sic, לַחֲסִידָיו benefic.ejus, Psal.106. 15. Item, cum ל cop. & יהָ Aff.sic, וַחֲסִידֶיהָ & benef. ejus, Psal. 132.16. Item, indè, 2. verbum in piel חָסַד sacravit, consecravit;devovit, execratus est; in bonam & malam partem accipitur; omnibus modis, ut Latinum sacer; Virg. auri sacra fames; & sacer homo dicitur improbus & detestabilis; ità sacer ignis,sacer morbus,&c. Av. חָסַד est, probro afficere,quomodo in Targum sæpe usurpatur pro Hebræo חָרַף; Bu.Lex. pro quo frequens est Chaldæis, Cocc. In fut.piel,3.s.m. יְחַסֵּד pro. probro afficiet, vituperabit, &c. unde cum ךָ Aff. sic occurrit,Prov.25.10. nè fortè יְחַסֶּדְךָ probro Bu. vel probris; Pag. afficiet te audiens,Pag.i.e. accusette, & tibi exprobret violatam amicitiam, & fidem taciturnitatis; ductum à secunda significatione pro probro seu opprobrio; in qua crebrum est hoc vocabulum Chaldæis, Merc.nè te vituperet audiens; q.d.nè te culpet, ut studiosum mali; Cocc.nè fortè execretur te, ubi audiverit,&c.Av.Nè insultet tibi;Hier.in Pag.Item,3.Indè verbum in hithpael, הִתְחַסֵּד consecravit se, exhibuit se pium; Av.benignum seu beneficum se exhibuit; Bu.man. vel præbuit; Bu.Conc. In Hithp. significat, se exhibere חָסִיד studiosum; Cocc.Occurrit in fut.hithp.2. s.m. (à 3.s.m. יִתְחַסֵּד) sic, תִּתְחַסֵּד (cum cametz pro sægol, ob pausam) benignum te præbes; Bu.Conc. vel te exhibebis; Bu.Lex.cum pio,vel sacro, consecrabis te; i. e.pium te præstabis, Av.prout occurrit, 2 Sam.22.27. Psal.18.26. Deinde,ii.Signif.2. hujus Rad.est in nomine indè derivato חֲסִידָה f.Ciconia; Pag. Bu.Av.Cocc. 70. ἀσιδὴ, πελαργὸς, ἐρωδιὸς, ἔποψ, al.κύκνος, πελαργὸς; Kimchi dicit Magistros per hoc nomen intelligere דַּיָּה לְבָנָה; id non malè Bochartus comparat cum voce πελαργὸς; albi & nigri mixturam videtur notare, Lev.11.19.Job.39.13. Elihu ei tribuit אֶבְרָה validas pennas, Psal.104.17. Jer.8.7.Zach.5.9. à חֶסֶד sive στοργή, tum erga pullos, tum erga parentes, dictam putant. Publio dicitur avis pietati-cultrix; unde τὸ ἀντιπελαργεῖν in adagio est, parentibus gratiam referre; Cocc. חֲסִידָה est Ciconia; à beneficentia; nam genetricum senectam Ciconiæ invicem educant; colla inter avolandum imponunt præcedentibus; fessos duces ad terga recipiunt; ut scribit Plin. l.10 c.23. Apud Talm.in cholin, c.3.f.63. legitur; quare vocatur nomen ejus חֲסִידָה? eò quòd exercet חֲסִידוּת; i.e. beneficentiam erga socios suos, alimentum cum illis communicando; ut Scholiastes addit; Bu.Lex. ità dicitur Ciconia, à στοργή, i.e naturali & charitatis affectu erga parentes, quos senectute confectos humeris suis, gestare dicitur; Item, in contraria significatione accipitur semel,pro ave crudeli in pullos suos, Job.39.13. ut est Struthio; Av.Occurrit autem nomen חֲסִידָה Ps. 104.17. Ciconiæ (vel, Ciconia, i.e. quod ad Ciconiam attinet,Cev.) abietes domus ejus, Pag.si vertas, Ciconiæ, omnino pronomen,ejus, Latinè abundat; nam sensus est, abietes domum esse Ciconiæ; Merc.Cev. 70. herodii; Hieron.milvus; sic Jer.8.7. etiam חֲסִידָה Ciconia in cœlo cognovit tempora sua; Hier.milvus; Aquila, herodiana; & Job.39.13. nunquid pennam (pro pennas) חֲסִידָה Ciconiæ, (vel struthioni) & plumam (subaudiendum, dedisti?) Hieron. quoque,Struthionis, hoc in loco vertit; quem secutus sum, quòd illa quæ scribuntur in illo capite non videantur Ciconiæ convenire; Pag.ergò sicut priorem constat à naturali misericordiæ affectu hoc nomine donatam, ut fit quam Græci dicunt πελαργον; sic posteriorem hanc ab immisericordia & crudelitate in genus suum, ut illic apud Jobum describitur, nonnulli appellatam censent. Quadrat quod refert, Plin.l.10.c.1. de Struthio-cameli sto-

liditate cum Jobi descriptione; Confer utrumque: sunt autem qui putant esse hanc posteriorem eandem cum עֲנָה, de cujus crudelitate, Lam.4.3.Merc. Occurrit etiam Zach.5.9.cum ה dem.præf.sic; sicut alæ הַחֲסִידָה Ciconiæ; Hier.milvi; 70. upupæ; Aquila,Symm.& Theod. Herodionis; sic, Lev.11.19. וְאֶת הַהֲסִידָה & Ciconiam; Hier.Herodionem; (vel,Porphyrionem,Merc.) Item cum וַה præf. Deut.14.18. וְהַחֲסִידָה & Ciconia; Talmudistæ dicunt quòd est רַיָּה לְבָנָה milvus albus, sic appellatus,quòd faciat misericordias, aut beneficia cum sociis, quibus de escis suis distribuit; Pag.

Rad.85. חָסָה est, sperare, fidere; tegere; & secundùm R.D. הִסְתּוֹפֵף, i.e. hospitari; vernaculâ Linguâ אַלְבֶרְגָר alberghar, inquit ille; Pag.Gallicè dicimus, heberger, quod est sese in locum aliquem recipere ubi sit tectus & tutus; latibulum, seu protectionem alicubi quærere; construitur semper cum ב,Beth; unde volunt; Metathesin esse dictionum,Ps.17.7.ut בְּיָמִינְךָ jungatur cum חוֹסִים; sic,qui servas sperantes in dextram tuam ab insurgentibus; Merc.חָסָה confugit,recepit se, viz. ad aliquem, sub cujus protectione tutus sit, ut pulli sub alis gallinarum; atque indè est, speravit, fisus, seu confisus est; spem posuit, vel collocavit. Construitur cum præp. ב, & quandoque cum תַּחַת; Bu. Lex. significat, inniti firmiter alicujus ope & protectione; nixus & fretus est alicujus auxilio ac præsidio; D.Hier.vertit, sperare, & aliquando,confidere; Cogn. cum חָזָה vidit, inspexit; & cum חָזַק robustus, firmatus est suppetiis; nam nitentes alicujus subsidio habent oculos fixos in eum à quo sperant suppetias & auxilium; Av. חָסָה est καταφεύγειν recipere se, confugere; 70. ἀντέχεσθαι; alibi, πεποιθέναι ἐπὶ, ἐλπίζειν; Ps. 118.8,9. ubi חָסוּת est confugere ad, &c. בְּטוּחַ verò confidere in; hoc securitatem & carentiam timoris notat; illud quæstionem securitatis, & tuti statûs.Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ut seq. In præt. kal,3.s.m. cum ו conv. וְחָסָה & sperabit, Psal.64.11. sed in 3.i.f. est perfectè cum jod loco 3.Rad. ה; sic, חָסְיָה sperat, Psal.57.2. Item,in 1.s.præt. kal, חָסִיתִי speravi, spero,Psal.7.2..16.1..25 20..31.2.. 71.1.. 141.8.. 144.2. ut & in 3.pl.præt.kal, cui & ן conv.est præf.sic, חָסוּ sperarunt, Psal.37.40. וְחָסוּ & sperabunt, Zeph. 3.12. & semel, ut in 3.i.f. perfectè cum jod, vice 3.Rad.ה; sic, חָסְיוּ sperarunt, Deut.32.37. In part. ben.kal,s.m. cum וְ & וַה præf.sic occurrit, וְחוֹסֶה & sperat,Prov.14.32. וְהַחוֹסֶה & sperans, Isa.57.13. ut & in pl. m. ben.kal, simpl.& cum הַ & לַ præf.sic, חוֹסִים sperantes,Psal.17.7. הַחוֹסִים sperantes,2 Sam.22.31. Psal.18.31..34.23. לַחוֹסִים sperantibus,Psal.31.20. Prov.30.5.ut & in forma pl.m.Constr. חוֹסֵי sperantes, Psal.2.12..5.12. Nah. 1.7. in Infin.kal cum לְ & לַ præf. לַחֲסוֹת sperare, Psal. 118.8 9. וְלַחֲסוֹת & sperare,Isa.30.2. In Imper. kal, s.m. חֲסֵה sperato; unde in pl.m. חֲסוּ sperare, Jud.9. 15. In fut.kal, 1.s. plenè cum sægol & cateph sægol, sic, אֶחֱסֶה sperabo,2 Sam.22.3. Psal.18.3..61.5.vel contractè,cum sægol & simplice Scheva; sic,אֶחְסֶה sperabo,Ps. 57.2. ut & in 2.s.m.fut.kal, contractè; sed in 3. s. & pl. m.plenè; תֶּחֱסֶה sperabis,Psal.91.4. יֶחֱסֶה sperabit, Ps. 34.9.יֶחֱסוּ sperabunt,Isa.15.5.& semel,ut ante in præt. 3.pl m. occurrit cum cametz ante jod, pro 3.Rad.He, & cum Nun parag. יֶחֱסֶיוּן sperabunt, Psal.36.8. Atque indè nomina; 1. No. חֲסוּת, s. receptus, refugium Bu.Lex.præsidium, subsidium, asylum, fiducia præsidiaria; spes,&c.Av. חֲסוּת est ipsum τὸ confugere;perfugium,&c.Cocc. Occurrit cum וַה (ubi He est cum sægol, pro more, ante gutturalem Heth cum cametz.) sic, וְהַחֲסוּת & receptus iste,Isa.30.3. Deinde, 2. Indè etiam No. מַחֲסֶה vel מַחְסֶה Bu.Lex.Cocc.masc. receptus, refugium; Bu.Lex.præsidium,suffugium,&c.ut præced. Av. καταφυγή, προσφυγή perfugium; Coc.Occurrit autem in forma abs. מַחְסֶה receptus, refugium; spes, Job.24.5. Psal.46.2..61.4..62.9..104.19. Prov.14. 26. Isa.25.4. Joel.4.16. & in forma s. Constr. cum tieri in ult. מַחְסֵה spes, Isa.28.17. Item,cum לְ præfante formam absol. וְלַמַּחְסֶה & in refugium, Isa.4.6. Sed cum affixis deficit 3.Rad.He, pro more, quiescentium Lamed He; ut cum י_, נוּ_ & הוּ_ Aff. ut seq. מַחְסִי spes mea,Psal.62.8..71.7..73.28..91.2,9.. 94.22..142.6. Jer.17.17. מַחְסֵנוּ spem nostram,Isa.28.15. מַחְסֵהוּ spes ejus,Psal.14.6.

Rad.86. חָסַל est, consumere, excindere, Bu. Conc. excidit, כָּלָה (vel potiùs כִּלָּה) consumpsit, ut R.D.inquit,Pag. Sunt qui cum סָלַח conferunt, quod est remittere; ut,literis transpositis, significet, absumere absque misericordia, aut parsimonia; Merc. Absumpsit, consumpsit; Bu.Lex. חָסַל significat, vastare segetes, quemadmodum locusta abradendo seu elambendo absumit & prædatur sine omni parcitate. Cogn. cum חָשַׁל lassus fuit; nam quæ vastata sunt reducuntur ad lassitudinem; contrarium est verbo סָלַח pepercit; vel propitius fuit; Av. In fut. kal, יַחְסַל vel contractè יַחְסֹל consumet, &c. Unde cum נוּ_ Aff. Deut.28.38. יַחְסְלֶנּוּ consumet, vel exscindet illud; Pag.Bu.vastabit illud; Av.consumet illum; 70. καταβιβρώσκειν; Chaldæis חָסַל est,cessare,desinere,finire, absolvere,exhaurire,&c.Cocc.Atque indè, à consumendo,vocatur quoddam genus locustæ חָסִיל; Pag. quasi depastorem, vel absumptorem dicas; Hinc cum aliquid finitum est, Hebræi dicunt חָסַל, vel חִסַּלְתָּ (tertia fæm.Chaldaica) finitus est liber, absoluta est sectio, & id genus; Vide Eliam in Tisbite; Chaldæis hoc verbum est, ablactare; quòd tunc tempus alendi lacte infantis sit completum. Bruchus ergò חָסִיל dicitur,quòd sit locusta omnia consumens & exedens; ut גּוֹבַי locusta, quòd exigat jus Domini sui, inquiunt Doctores; Merc. sic dicitur Bruchus, ab absumendo; Bu. Lex. est genus insecti vastantis segetes; Hier.vertit Bruchum, aliquando locustam; Av. 70. βρῦχος.ἀκρὶς,ἐρυσίβη; locustæ immundæ species; Cocc.Occurrit autem simpl. & cum הַ, וְ, וַה & לַ præf.ut seq. חָסִיל bruchus, 1 Reg. 8.37. הֶחָסִיל bruchus,Isa.33.4.Joel.1.4. וְהֶחָסִיל & bruchus, Joel.2.25. וְחָסִיל & bruchus,2 Chron.6.28. לֶחָסִיל brucho, Psal.78.46.

Rad.87. חָסַם in kal est, obthurare, capistrare,claudere; Pag.Bu. obstruere, coercere, occludere os vel nares; Merc.obthuravit os violenter, frænavit,obvinxit, obligavit; & dicitur tantùm de occlusione oris & nasi; Cogn.cum חָמַם violavit, vim obtulit; & cum חָתַם obsignavit sigillo: hinc σφιγγω,i.e.os obthuro;Av. חָסַם est φιμοῦν, capistrare, retinere, & metaphoricè κατέχειν detinere;Coc.ut in benoni kal,s. fæm. cum duplici

UMI

plici ſæ̀gol & Thau, & ו cop.præf. (a maſc. חוֹסֵם obthurans, &c.) Ezech. 39. 12. — וְחוֹסֶמֶת הִיא אֶת — הָעֹבְרִים & obthurat illa.ſcil.ora,vel nares prætereuntium; Bu.Lex. vel,& obthurare faciet ipſa tranſeuntes; quia tranſeuntes claudent nares præ nimio fætore cadaverum; & ſic eſt verbum tranſitivum in tertium, inquit R.D.vel,& claudens erit tranſeuntes, i. e. claudet tranſeuntes; quia non valebunt tranſire præ nimio fætore; Pag. Obthurat prætereuntes, i.e.nares prætereuntium; vel,arcet prætereuntes fætore; Merc.Et obthurat ipſa prætereuntes, i.e. prætereuntium os & nares obthurat vel obligat,præ fætore cadaverum putreſcentium; Av.& ea frænat tranſeuntes; i.e.habenam injicit tranſeuntibus; quia non patitur tranſire extra marorum verſus, ſive Hieroſolymam, h. e. inquirere in verbum, quod exivit Hieroſolymis, & habere communionem cum Hieroſolyma cœleſti, h.e. cum Chriſto & Apoſtolis, qui, quum Hieroſolymis teſtati eſſent,nunc in cœlo ſunt;Cocc. In fut.kal יַחְסֹם vel contractè יַחְסֹם obthurabit; unde in 2. ſ.m. fut. kal, Deut.25. 4. non תַּחְסֹם שׁוֹר בָּרִישׁוֹ,obthurabis (capiſtro ſcil.obſtringes,ſeu alligabis, Merc.) bovem,i.e.os bovis, dum triturat ipſe, i.e.eo triturante; Pag. Atque inde nomen מַחְסוֹם m.clauſura,i.e. Inſtrumentum quod in ore jumenti ponitur, nè comedat, Pag.vel mordeat; capiſtrum, Merc.Cev.eſt fiſcella,capiſtrum quo os equi obthuratur & coerceetur; Av. Pſal.30.2. 70. φυλακὴ; Cocc.Av. Cuſtodiam ori meo מַחְסוֹם clauſuram; 70. poſui ori meo cuſtodiam; Hier. ſilentium; Pag. aſſervabo ori meo fiſcellam; Av.

Rad.88. חָסַן; hæc radix magis Chaldæa eſt, quæ & Dan.2.4. occurrit; quò magis miror eſſe qui חָסַן, protectionem exponant, quaſi hæc radix affinis ſit radici חָסָה; & חָסִין protectorem; ut & חוֹסֶן theſaurum tectum & reconditum; cùm omnia ex Syro Sermone, ſonent, robur; verbum Hebraicè etiam uſurpatur; quod vide ad calcem radicis; Merc.Cev. חָסַן eſt Chaldaicè,fortis, robuſtus fuit; Unde in Aphel, אַחְסַן apprehendit, poſſedit,Dan.7.18,22. Unde חֶסְנָא Chald. robur,potentia, Dan.2.37.Bu.Lex. &c. Vide in Lex.& Conc. Chald. חָסַן corroboravit; recondidit in robur & præſidium quoddam; fortificavit aliquid, ut tempore neceſſitatis illo utatur, & nitatur tanquam præſidio firmo; cogn.cum חָסָה innixus eſt,fretus eſt auxilio & robore alicujus; Av. Atque indè nomen חָסִין robuſtus, fortis; Pag.Bu.Av. potens,firmus,cujus præſidio homines nituntur, Pſal.89.9. Quis ſicut tu יָהּ חָסִין fortis, Domine? Pag.Elias חָסִין & יָהּ duo dicit eſſe Dei nomina; nec חָסִין eſt in conſtructione, ſed ità etiam abſolutè dicitur, ſicut גִּבּוֹר; Perperàm in quibuſdam exemplaribus precationum hebraicarum diei ſecundi & quinti ſcribitur הֶחָסִין, notante Eliâ, cum ſit ſcribendum חָסִין; Merc. 70. Quis ſimilis tui? potens es, Domine, Pag. Quis eſt ut tu, potens Deus? Av. Quis, ut tu,inſtructus,præditus, ſive abundans decentia? 70. δυνατὸς εἶ, κύριε; Cocc. Item, 2. indè etiam, No. חָסֹן maſc. idem, fortis,robuſtus, Pag.Bu.Av.potens,qui eſt inſtar præſidii, Av. pollens, abundans; de quercu ramoſa & frondoſa, Iſa.1.31.& Am.2.9.& abundabat, ut quercus,&c. Cocc. in quibus locis occurrit cum ו & ה præf.ut ſeq. וְחָסֹן robuſtus,Am.2.9. הֶחָסִין fortis,Iſa.1.31. Sic &,3. hinc etiam No. חוֹסֶן, fortitudo; theſaurus, (excellens,propriè, juxta Kimchi; Merc.) ſic appellatus quòd ſit hominis fortitudo, Pag. חוֹסֶן eſt robur; item,opes,facultates, quæ robur & firmamentum hominis ſunt; Bu. theſaurus, qui eſt inſtar præſidii fortis in tempore neceſſitatis; fortitudo, potentia; Av.vel poſſeſſio; Cocc. Occurrit autem, חוֹסֶן robur, Prov.15.6..27.24. Iſa.33.6. Jer.20.5. Ezech.22.25. Item indè etiam fit verbum in Niphal נֶחְסַן; reponi in theſaurum; Bu. man. reconditus eſt in ſubſidium; Av. vel poſſideri; Cocc.occurrit in fut.Niph. 3.ſ.m. Sic, & non יֵחָסֵן recondetur, Bu.Av. Iſa.23.18. firmum ſeu durabile erit; Bu. Conc. vel poſſidebitur; Cocc. לֹא יֵאָצֵר non reponetur; Merc. theſaurizabitur; Av. recondetur in Apothecis; Cocc. reponetur in theſaurum; Synom. וְלֹא יֵחָסֵן neque recondetur;Bu.Lex.ut ſcil aſſervetur in robur & præſidium: ſed mirum eſt hoc verbum ex Niphal à Sancte prætermitti; non autem ſuàs verbum ex hac radice legas in Hebræo: ſed ſæpe in Targum pro roborare, aut roborari, vel robuſtum eſſe. At pro recondi, ut quidam arbitrantur, non memini me legere; licet pro hæreditate obtinere,vel poſſideri, paſſim in Hiphil: ſed vide Chaldaica Lexica; Merc Cev. חַסְפָּא & חַסַף Chald.lutum, propriè figuli, argilla, teſta argillacea; Bu.Lex.&c. Vide in Lex. Conc.Chald. Item חִסְפֵּס, unde מְחֻסְפָּס rotundum, &c. Vide inter quadrata vocabula.]

Rad.89. חָסַר in kal eſt,deeſſe,deficere; Pag ſed latiùs patet Hebræum, ut tam de re quàm de perſona dicatur; quod eſt,egere,carere, ſeu penuriam pati; penuriâ aut inopiâ laborare rei alicujus; vel ſimpliciter, Merc.Indigere, egere; & ſunt intranſitiva; & tertia perſona invenitur in præterito kal, inſtar חָפֵץ voluit, cum tzeri; Pag. חָסַר de perſona, eſt, defici, deſtitui; 70. ὑστερῆσαι, ὑστερεῖσθαι, &c.ut Deut.2.7. nullâ re eguiſti, deſtitutus fuiſti; & Pſal.23.1. Non deficiar, i.e. nihil mihi deerit; ut & Pſal.34.11. Non deſtituentur ullo bono. De re verò eſt,deeſſe,minorem fieri, ut Gen.8.5. aquæ magis magisque deficiebant, i.e. minores fiebant; & Deut.15.8. quod ei deerit,&c.Cocc. Ordine verò Conc.hoc verbum ſic occurrit in 2.ſ.m.3.& 1.pl.præt.kal; ſic, חָסַרְתָּ eguiſti, Deut.2.7. חָסְרוּ egerunt,Neh.9.21. חָסַרְנוּ eguimus, Jer.44.18. in Infin. kal cum ו cop. præf. וְחָסוֹר & deficiendo,Gen.8.5 in fut.kal 1. & 2.ſ.m. אֶחְסַר egebo, Pſal.23.1. תֶּחְסַר egebis,Deut. 8.9. ut & in 3.ſ.m.fut.kal, in pauſa,cum cametz, ſed extra, cum pathach in ult.ſic, יֶחְסַר vel יֶחְסָר indigebit; deficiet, Deut.15.8 Prov.31.11.Eccl.9.8. Cant.7.3. Iſa. 51.14. Item,in 3.ſ.f. fut. kal cum cametz in ult.ob pauſam, תֶּחְסָר deficiet,1 Reg.17.14. תֶּחְסָר egebit, Prov. 13.25.& in 3.pl.m.fut.kal, cui & ו conv.eſt præf.& Nun parag. eſt add.ut ſeq. יֶחְסְרוּ indigebunt, Pſal.34.11. Ezech.4.17. וַיֶּחְסְרוּ & defecerunt,Gen.8.3. יֶחְסְרוּן deficient,Gen.18.28. In piel, חִסַּר; eſt privare, fraudare Latinis, vel defraudare, (ut in Eccl.4.8. potes reddere,defraudans animam ſuum) immunere; facere, vel permittere deficere; Merc.deſtituit,defraudavit; minuit, imminuit,Bu.Lex.fecit deficere,privavit, Av. Occurrit in part.piel,ſ.m.cum ו cop.ſic,Eccl.4.8. וּמְחַסֵּר אֶת — נַפְשִׁי מֵטּוֹבָה, & deficere, aut carere faciens animam meam bono; Pag. & deſtituo animam meam bono; Bu. Lex. vel, privo, i.e. facio deficere animam meam bono; Av. vel,

vel, fraudo animam, &c. Coc. in fut. piel, 3. f. m. יַחְסֵר facies deficere, &c. Unde in 2. f. m. cum הוֹ conv. & aff. sic occurrit, Psal. 8. 6. וַתְּחַסְּרֵהוּ מְּעַט מֵאֱלֹהִים, & deficere fecisti eum paululùm ab Angelis; 70. minuisti eum paulò minùs ab Angelis; Pag. defectum, seu deficere fecisti eum parum ab Angelis, i.e. minorem pauliſper fecisti eum; Bu. Lex. & privasti eum, i.e. imminuisti eum, parum seu paululùm ab Angelis, 70. ἠλαττώσας; Av. minorem fecisti eum pauliſper Deo, & Diis nuncupatis; Coc. In Hiphil, הֶחְסִיר vel contractè חִסִּיר laboravit defectu; Bu. Conc. fecit deficere; & absolutè eguit; Av. minorare, ut, minus colligere, Exod. 16. 18. וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר & qui minus collegit non defecit; vel, & qui diminuerat, scil. de mensura, non deficere fecerat, aut fecit, aut, deficientem habuit, scil. mensuram; nam verba in Hiph. quanquam propriè sint transitiva in tertium, plerumque tamen sunt intransitiva; vel ut ego verti, neque minus habuit, qui minus collegit; Hier. nec qui minus paraverat, minus reperit; R. D. exp. non deficere fecit mensuram suam dum colligeret minus: quia in mensura colligebat unusquisque eorum; & sic, וְלֹא הֶעְרִיף, & non excedere fecit, scil. mensuram suam, dum colligeret, Pag. qui minus colligebat, non eguit, vel laboravit defectu; Bu. Lex. & Conc. & qui modicum collegerat, non egebat, i.e. nihil deerat illi; 70. οὐκ ἠλαττόνησεν; Av. Item in fut. hiph. 3. f. m. Isa. 32. 7. וּמִשְׁקֶה עָמֵא יַחְסִיר, & potum sitientis deficere faciat, Pag. vel facit, aut deesse facit, i.e. subtrahit; Bu. Lex. Coc. & sitientem privabit potu; Av. Atque indè nomina, i. No. חוֹסֶר m. inopia, penuria, defectus, egestas, Pag. Bu. Av. Coc. Occurrit cum לְ, בְּ & וּ præf. ut seq. וְחוֹסֶר & defectus, penuria, Am. 4. 6. בְּחוֹסֶר in defectu, Deut. 28. 57. וּבְחוֹסֶר & in inopiâ, Deut. 28. 48. Deinde, 2. Indè nomen חֶסֶר idem, defectus, indigentia, penuria, egestas, &c. Pag. Bu. Av. ὑστέρησις, privatio, Av. Occurrit simpl. & cum בְּ præf. חֶסֶר inopia, defectus, Prov. 28. 22. בְּחֶסֶר & inopia, Job. 30. 3. Item in forma constr. cum בַּ præf. בַּחֲסַר in defectu, Prov. 10. 21. Sic etiam 3. Indè No. חָסֵר m. deficiens, destitutus, carens, egens, indigens, Bu. Lex. &c. sim. Occurrit autem, חָסֵר deficiens, indigens, 1 Reg. 11. 22. 17. 16. Eccl. 6. 2. 10. 3. Item in forma Constr. Occurrit simpl. & cum לְ & לַ præf. ut seq. חֲסַר idem, 1 Sam. 21. 16. Prov. 6. 32. 7. 7. 9. 4. 10. 13. 11. 12. 12. 11. 17. 18. 24. 30. 28. 17. וְחֶסֶר & deficiens, 2 Sam. 3. 29. Prov. 9. 16. 12. 9. לַחֲסַר deficienti, Prov. 15. 21. Sic & 4. Hinc etiam No. חֶסְרוֹן m. idem cum חֶסֶר, defectus, inopia, res deficiens, indigentia. Occurrit cum וְ cop. præf. וְחֶסְרוֹן & defectus, Eccl. 1. 15. Denique, 5. Inde etiam Nomen מַחְסוֹר m. idem, cum præced. defectus, quod deest, egestas, indigentia, penuria, &c. Pag. Bu. Av. Coc. Occurrit simpl. & cum לְ Præf. מַחְסוֹר penuria, egestas, Jud. 18. 10. 19. 19. Psal. 34. 10. Prov. 21. 17. 28. 27. לְמַחְסוֹר ad egestatem, Prov. 11. 24. 14. 23. 21. 5. 22. 16. Item cum הִ Aff. cui & וּ cop. est præf. מַחְסוֹרְךָ defectus tuus, Jud. 19. 20. וּמַחְסוֹרְךָ & defectus, &c. Prov. 6. 11. ut & cum וֹ Aff. מַחְסוֹרוֹ defectus ejus, Deut. 15. 5. in pl. masc. מַחְסוֹרִים & in constr. מַחְסוֹרֵי defectus, vel inopiæ, pl. Occurrit cum וּ cop. & הִ Aff. וּמַחְסוֹרֵיךְ & defectus tui, & egestas tua, Prov. 24. 34.

Rad. 90. חָפַף in kal est, tegere, operire, abscondere, occultare; Pag. obtexit; protexit, &c. Bu. Lex. Av. congruit cum חָפָא præterit, & חָפָה contexit; Item cum חוֹף portus, qui in littore maris est contectus, sub quo naves tutæ sunt à ventorum & imbrium injuria; ut & affinitate quoque respicit ad חָבַב, abdidit protegendo; Av. Unde, In part. ben. kal, f. m. חוֹפֵף obtegens, aut abscondens, i.e. protegens, vel protegit, Deut. 33. 12. à tà Pag. Bu. Av. &c. Sed חוֹפֵף Coc. sumit pro præt. piel formæ poel, 3. f. m. חוֹפֵף עָלָיו & exp. (qui) protexit eum; tale חוֹבֵב, ibid. vers. 3. Coc. Atque inde nomina, i. חָף m. innocens, Pag. mundus, nitidus, Pag. Bu. q. d. tectus ab immunditie, Bu. Lex. Job. 33. 9. ubi targum שָׁזִיב lotus, purus; an, quia, quæ teguntur, munda sunt à pulvere & aspergine, an ex alia dialecto hoc? Coc. obtectus sum, i.e. tecta sunt peccata mea; nam חָף est nomen participiale, tectus, obtectus, &c. Av. innocens sum; vel mundus, nempe ab iniquitatibus; Pag. Item, 2. Inde No. חֻפָּה f. obtectio, protectio; Isa. 4. 5. Item thalamus, nuptialis propriè; Bu. Lex. Av. ubi sponsus cum sponsa latet obtectus; Av. thalamus sic est appellatus, quòd sit locus occultus sponsæ cum sponso; Pag. ubi se sponsus cum sponsa abscondit; νυμφὼν à Græcis appellatur, i.e. nuptiale cubiculum; hodie Judæi hoc nomine nuptias appellant, vel vestem aut velum quo ex illorum ritu sponsus & sponsa, quum desponsantur, obteguntur; Vide Eliam in Thisbite. Hinc Christus Marci 2. & Lucæ 5. filios thalami nuptialis appellat, vel filios thalami, invitatos ad nupcias, vel qui nuptiis interfunt; Merc. Cev. Sed in loco cit. Isa. 4. est protectio; & super omnem gloriam חֻפָּה protectio, aut operimentum, occultatio, &c. Pag. tegmen, Coc. In sing. fem. Constr. חֻפַּת thalamus, penetrale; Occurrit cum מִ præf. & וֹ & הִ Aff. מֵחֻפָּתוֹ è thalamo suo, Psal. 19. 6. מֵחֻפָּתָהּ è thalamo suo, Joel. 2. 16. Huc etiam à plerisque reducitur nomen חוֹף m. portus, littus; Pag. Bu. Coc. quasi navium protectio, Bu. Lex. portus, qui protegendis navibus est aptus: sed latiùs patere videtur: nam quibusdam in locis videtur esse littus, Coc. Occurrit autem simpl. & cum בְּ & לְ præf. ut seq. חוֹף portus, Jos. 9. 1. Jer. 47. 7. Ezech. 25. 15. וּבְחוֹף & in portu, Deut. 1. 7. לְחוֹף ad portum, Gen. 49. 13. Jud. 5. 17.

Rad. 91. חָפָא, unde in piel חִפָּא obtexit, contexit, posuit sub tegumento aliquo; prætexit, ut si quis vitia sua tegit. Congruit cum חָפָה obtexit faciem; & cum חָפַף protexit; ut & Cogn. est cum חָבָה abdidit, quod fit tegendo. In fut. piel, 3. f. m. יְחַפֵּא obteget, prætegit, &c. Unde in 3. pl. m. fut. piel cum וְ conv. præf. est וַיְחַפְּאוּ 2 Reg. 17. 9. & prætexerunt filii Israel res illas quæ non erant ità, vel rectè; sic Av. qui statuit hanc radicem, per se, peculiarem, cùm plerique reliqui hoc fut. piel referunt ad Rad. seq. חָפָה; ibi vide.

Rad. 92. חָפָה in kal est, tegere, operire; Pag. vel ig nominiæ, vel ornatûs causâ; idem cum præced. velare, celare; Merc. texit, occultavit, operuit; Bu. Lex. obtexit, contexit, obvelavit. Congruit cum חִפָּא præterit; & cum חָפַף protexit, & est Cogn. cum חָבַב abdidit; Av. & Coc. ut Pag. capitis velatio est pudoris & tristitiæ; Coc. Occurrit autem in præt. kal 3. pl. cui & וְ conv. est præf. חָפוּ operuerunt, 2 Sam. 15. 30. Esth. 7. 8. Jer. 14. 4. וְחָפוּ & operient, Jer. 14. 3. in part. pahul kal s. m. cui & וֹ cop. est præf. חָפוּי opertum, 2 Sam. 15.

30. וְחִפּוּי & opertus, Esth. 6. 12. In Niphal, נֶחְפָּה obtectus est, obvelatus est; Av. Unde in part. Niph. s. fæm. Psal. 68. 14. pennæ columbæ נֶחְפָּה בַכֶּסֶף, tectæ, seu opertæ auro; Pag. Bu. quum jacueritis inter duos terminos, eritis ceu alæ columbinæ obtectæ argento; Av. tecta vel obducta argento; Coc. In piel, חִפָּה obtexit, obduxit; Pag. Bu. Av. Cocc. 2 Chron. 3. 8, 9. unde in fut. piel, 3. s. m. יְחַפֶּה obteget, obducet; sed cum ל conv. occurrit per Apoc. 3. Rad. He; וַיְחַף & obtexit, 2 Chro. 3. 7. Sed occurrit etiam cum ל conv. ante הִ֫ Aff. sic, וַיְחַפֵּהוּ, & obtexit eam, 2 Chron. 3. 5, 8. Item, in 3. pl. m. fut. piel cum ל conv. occurrit cum Aleph loco 3. Rad. He; sic, 2 Reg. 17. 9. וַיַּחְפְּאוּ, & occultè fecerunt (velarunt Merc.) filii Israel res quæ non erant rectæ, i.e. non recta: sed R. D. in lib. Rad. ità exp. & occultaverunt, seu absconderunt scientiam à Creatore, & dixerunt quod opera hominum sunt occulta Creatori, & nescit illa, neque attingit quicquam illorum; idcirco ædificaverunt sibi excelsa, &c. Pag. & occultaverunt; Bu. Lex. & rectè egerunt; Bu. Conc. Est pro וַיְחַפְּאוּ; vel est ex Rad. אָחָפָא (ut suprà in præced. Rad. ex Av.) וַיִּתְחַפְּאוּ דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן עַל יְהוָה oneraverant Deum verbis aut rebus non rectis; nam volebant videri Deum colere iis rebus, & eum diffamabant; R. Sal. בָּרְאוּ affinxerunt ei; mutarunt Deum tanquam inducto ei alio schemate; Cocc. & irritaverunt filii Israel verbis non rectis Dominum, &c. Hier. in Pag. Notandus autem locus cit. Esth. 7. 8. & faciem Haman חָפּוּ operierunt; nempe, ministri, secundùm morem illorum qui suspendebantur; Pag. Senserunt enim ministri jubere regem, ut suspenderetur; quia eum valde iratum videbant; Hinc etiam dixit Charbona, quin & lignum, &c. vers. seq. & hoc sequor: nam & idem, Romanis mos fuit, ut illa Tullii & Liv. verba testantur; Vade lictor, colliga manus, caput obnubito, arbori infelici suspendito; Merc. sed potest etiam intransitivè exponi; & facies Haman operta, i.e. ad terram depressa ob pudorem, Pag. sub. fuit vel erat; Merc. & faciem Haman obtexerunt; quod fuit nota damnationis; Av.

Rad. 93. חָפַז in kal. est נָחַץ, מָהַר, acceleravit, festinavit; וְנָע עִם פָּחַד, & motus est cum pavore, i.e. obstupescere, ut R. D. inquit; Pag. Sed hoc postremum non est in Kimchi: est festinanter abripere sese, seu subducere, metu periculi; præcipitare; obstupescere autem, est ex versione Hieron. & 70. contrarium est, ut quidam volunt, verbo חָפֵץ quod est desiderare: in Job. tamen 40. 18. videtur pro hoc sumi. Vide locum; Merc. Cev. חָפַז, trepidavit, contremuit, acceleravit cum tremore; Bu. Lex. festinavit, seu festinanter motus est, pavidus, & cum terrore, seu timore; præceps fuit; cogn. cum פָּחַז levis vel inconstans fuit; Av. significat, trepidare, trepidè abire, σπεύδειν; de animo & corpore dicitur, Cocc. In Infin. kal, חִפָּזוֹן festinare, festinando; sed ante affixa cholem mutatur in cametz chatuph, & transponitur sub 1. Rad. ut ante י Aff. & cum בְּ præf. sic; dixi בְּחָפְזִי in festinare, seu in festinando me, Psal. 31. 23. 116. 11. i.e. in festinatione mea vel trepidatione: quâ phrasi Judæi utuntur in fine suarum Epistolarum; pro eo quod dicimus, scripsi raptim; Bu. Lex. In festinare me, i.e. in præcipiti fuga mea, Av. dum festinarem ego; 70. in excessu mentis meæ, vel in ecstasi mea, i.e. in stupore meo, prout Hier. reddit; Pag. In fuga mea pavida, quum scil. cogerer solum vertere, & in fuga nullibi consistere possem propter vehementiam persecutionis; Cocc. Sed occurrit etiam cum בְּ præf. ante הֶ֫ & ם֫ Aff. (in quo ult. He voci insertum, ut in variis aliis, toto illo capite, Masoreth omnino otiosum esse censet, Cev.) sic, בָּחָפְזָה in festinare eam, 2 Sam. 4. 4. בְּחָפְזָם in festinando eos, 2 Reg. 7. 15. In fut. kal, 3. s. m. & 2. pl. m. ut seq. יַחְפּוּ festinat, Job. 40. 18. תַּחְפְּזוּ trepidate, Deut. 20. 3. In Niphal נֶחְפַּז vel נֶחְפָּז, commotus est pavore, in præceps actus est, Av. conturbari; trepidè, seu festinanter surripere se; Bu. man. Occurrit in 3. pl. præt. Niph. sic, נֶחְפָּזוּ accelerarunt, Psal. 48. 6. in part. Niph. s. m. נֶחְפָּז festinus, accelerans, 1 Sam. 23. 27. In fut. Niph. יֵחָפֵז trepidè surripiet se; unde in 3. pl. m. cum Nun parag. sic; יֵחָפְזוּן acceleravit, Psal. 104. 7. Atque indè nomen חָפָזוֹן m. quasi abreptionem aut subtractionem celerem & præcipitem dicas; Merc. festinatio, Bu. Lex. Av. Cocc. festinantia, commotio ad fugiendum; Av. trepida fuga; τρόμος, σπουδή; 70. πτοήσεως, Cocc. Occurrit cum בְּ præf. sic, בְּחָפְזוֹן cum festinatione, Exod. 12. 11. Deut. 16. 3. Isa. 52. 12.

Rad. 94. חָפַן; Unde No. חוֹפֶן m. vola; i.e. interior pars manûs, palma manûs; quanquam & pro manu accipi solet: cujus plurale est secundum formam dualium; Pag. Alii pugnum, vel pugillum vertunt; Nomen autem deducunt quidam à חָפָה; quod tegatur, & res tegat; non valdè differt à כַּף quod à cavitate dicitur: reperitur tantùm, formâ duali; Merc. Unde מְלֹא חָפְנַיִם est quantum utrâque manu capi potest; Cocc. חוֹפֶן est pugillus, pugnus; Bu. Lex. vola, manus cava, interior pars manus, Av. Cogn. cum כֶּפֶן incurvavit; est enim vola, manus curvata quâ aliquid detinetur & comprehenditur; Av. Occurrit autem in forma duali abs. & Constr. ut & cum יי֫ (cui & בְּ est præf.) יְכֶם֫ & יָכֶם֫ Aff. prout seq. חָפְנַיִם pugilli, Eccl. 4. 6. חָפְנֵי pugni, Ezech. 10. 7. חָפְנָיו pugillos suos, Lev. 16. 12. בְּחָפְנָיו pugillis suis, Prov. 30. 4. חָפְנַיִךְ pugillos tuos, Ezec. 10. 2. חָפְנַיִכֶם pugill. vest. Exod. 9. 8.

Rad. 95. חָפֵץ in kal est, velle; complacere, aut voluntatem & complacentiam habere; delectari; Pag. Bu. Conc. Sæpe cum Beth constituitur: simul autem affectum & acceptationem, ut sic dicam, includit. Constituitur & cum Accus. & cum Infin. ut velle, Latinis: cum בְּ Beth, per beneplacitum, ut ità dicam, habere, aut sibi placere in, voluntatem capere in, reddi solet; estque idem penè quod רָצָה cum בְּ, quod est, bonam habere voluntatem, & propenso esse animo in aliquem, bene velle, &c. Unde Græci utrumque per εὐδοκεῖν; reddiderunt; Merc. Cev. aliquando etiam est festinare; idem cum verbo præced. חָפַז; Merc. ut Job. 4. & 12. יַחְפּוֹר זָנְבוֹ, movebit velociter caudam suam, sicut cedrus; acsi dixisset יַחְפּוֹז (quo utitur v. 18. Merc.) cum Zajin; Pag. Quidam ecclyptic è exponunt, volet, i.e. si voluerit, caudam suam in modum cedri, extendet, scilicet; Merc. Hier. stringet caudam suam quasi cedrus; Pag. cùm volet cauda ejus est ut cedrus, scil. arrecta & immobilis; hyperbolè; Ab. Ezra יַעֲמִיד erigit, arrigit caudam, &c. Alii, celeriter movet, motitat, quasi à חָפַז; nam ז & צ sunt literæ homogeneæ; Bu. Lex. חָפֵץ, voluit, optavit, desideravit, deamavit; delectatus, oblectatus & bene affectus fuit; placuit, complacuit; Bu.

Lex.

Lex. voluptatem habuit; amplexus est amore & benevolentiâ, &c.ut Bu.Av. Construitur cum Accus.&Ablat. mediante præp.Beth; Bu.Lex.& sic significat, voluptatem seu voluntatem habuit; Av. חָפֵץ est,velle, θέλειν, εὐδοκεῖν αἱρετίζειν, ἀγαπᾶν; est vel, decernere actum, ut gratum,vel re aliquâ delectari.Coc.Occurrit in præt.kal, 3.s.m. sic, חָפֵץ benevolè affectus est; voluit,vult,&c. Gen.34.19. Num.14.8. Jud.13.23. 1 Sam.2. 25..18.22..19.1. 2 Sam.20.11..22.20..24.3. 1 Reg.9.1.. 10.9. 2 Chron.9.8. Esth.2.14..6.6,7,11. Psal.18.20..22. 9..109.17..112 1..115.3..135.6. Isa.42.21..53.10..62. 4. Mic.7.18. Mal.2.17. cui etiam ה dem. (cum sægol ob sequens gutturalem Heth cum cametz) est præf. sic, הֶחָפֵץ qui voluit,vult, 1 Reg.13.33. Psal.34.13.. 35.27. Item in præt.kal, 3.s.f. cum tzere pro Scheva penult.ob pausam; חָפְצָה delectatur, Isa 66.3. & in 2.s.m.ut etiam in 1.s.præt.kal, cum cametz penult. ob pausam, pro pathach; חָפַצְתָּ voluisti, Deut.21.14. Psal.40.7.. 41. 12..51.8. Jon.1.14.חָפַצְתָּ vel חָפַצְתִּי volui,Deut.25.8. 2 Sam.15.26. Job.33.32. Psal.40.9..73.25..119.35. Isa. 1.11..55.11..56.4..65.12..66.4. Jer.9.23.Hos.6.6.Item, in 2.pl.m. & in 1.pl. cum cametz, ob pausam, pro pathach penult.חֲפַצְתֶּם voluistis, Jer.42 22.חָפַצְנוּ voluimus, Job.21.14. in Infin.kal cum ה Interrog.præf. sic הַחָפוֹץ num volendo,Ezech.18.23. In fut.kal, 1 s. cum cametz vel cholem in ult. אֶחְפָּץ volo, Job.13.3. אֶחְפּוֹץ volo, Ezec.18.23..32..33.11. ut & in 2.s.m. cum cholem in ult.& 3.s. cum שׁ præf. cum cametz in ult. תַּחְפּוֹץ voles,vis, Psal.51.18,21. שֶׁתַּחְפָּץ voluerit,Cant.2.7..3. 5..8.4. in 3.s.m. fut.kal, cum pathach vel sægol sub jod, ut seq. יַחְפֹּץ voluerit,Deut.25.7.Ruth.3.13. Esth 6.6. Job.9.3..40.17. Prov. 18.2..21.1. Eccl.8.3. יֶחְפָּץ delectatur,Psal.37 23..147.10. sicut etiam in 3.pl.m. eodem modo cum pathach vel sægol sub jod, cui ult. formæ Nun parag.etiam est add. יַחְפְּצוּ voluerint,delectantur, Isa 13.17. Jer.6.10. יֶחְפָּצוּ delectantur, Psal.68.31. יַחְפְּצוּן volunt,Isa.58.2. Atque indè Nomina, i nomen participiale חָפֵץ volens, Bu.Av.desiderans, qui delectatur re aliquâ, Bu.Lex.benevolus,cupidus,Av. Occurrit in s.m.& fæm.& in pl. m. abs. & cum ה demonstr. præf. ut & in pl.m.Constr.prout seq.חָפֵץ volens,1 Reg. 21.6. Psal.5.5.חֲפֵצָה idem,1 Chron.28.9.חֲפֵצִים vultis, Mal.3.1.הַחֲפֵצִים qui delect.Neh.1.11. חֲפֵצֵי volentes, Psal.35.27..40.15..70.3.Item, 2.indè etiam No. חֵפֶץ masc.voluntas,desiderium, studium,delectatio, oblectatio, oblectamentum, optatum: item res, negotium, propositum; eleganter construitur cum præp. בְּ, ut verbum ipsum; Bu.Lex. Nomen istud cum quinque punctis est voluntas; complacentia; placitum, beneplacitum. Interdùm non pro ipso tantùm affectu, sed & pro ipso negotio quod alicui placet perficit: potes institutum reddere, ut Eccl.3.1. & tempus est omni חֵפֶץ instituto,actioni aut negotio. Item cap.5.& 8. &, ut quibusdam placet, 2 Sam.23 & Job.31.Merc.חֵפֶץ est voluptas,benevolentia,voluntas prompta,Av. τὸ θέλημα, Coc.Occurrit autem simpl. & cum ו & ה Interrog.præf.ut seq. חֵפֶץ voluntas,desiderium,delectatio, 1 Sam.18.25. 2 Sam.23.5.Eccl.3.1,17..5 3..8.6..12.1,10. Isa 54.12..58.3. Jer.22.28..48.35. Hos.8.8. Mal. 1.10.. 3.12.וְחֵפֶץ & voluntas,Isa.53.10. הַחֵפֶץ num voluntas: 1 Sam.15.22. Job.22.3. Item cum ה demonstr. בְּ & מִ præf. בְּחֶפְצִי voluntas, Eccl.5.7. בְּחֶפְצִי pro voluntate, Prov.31.13. מֵחֶפְצִי à voluntate,Job.31.16. sed occurrit etiam sæpe cum Aff. ut cum י, ךָ, ךְ, הוּ, ה, נוּ, כֶם, ם aff. חֶפְצִי voluntas mea,1 Reg.5.9. Psal.16.3.Isa.44.28..45. 10..62.4. חֶפְצְךָ voluntas tua,1 Reg.5.8.Isa.58.13. חֶפְצוֹ voluntas ejus,1 Reg.5.10..9.11. Job.21.21.Psal.1.2.Isa. 48.14. חֶפְצָהּ voluntas ejus,1 Reg.10.13. 2 Chron.9.12. חֶפְצָם voluntas eorum,Psal.107.30. In pl.m. absol.est, חֲפָצִים oblectamenta,Prov.8.11. & in pl. constr.cum ךָ & הֶם Aff.sic, חֲפָצֶיךָ oblectamenta tua, Prov.3.15.Isa. 58. 13. חֲפָצֵיהֶם beneplacitis ipsorum, Psal. 111. 2.

Rad.96. חָפַר primùm in kal, est, fodere; scrutari; explorare, investigare, Pag. Hæc significatio priori vicina est; quia qui rem perveſtigat & explorat, velut fodit, cum oculorum,scil.vel animi intentione, ut fit fodiendo; Merc Cev.Sed est & erubescere, pudore suffundi; Pag. Hanc significationem volunt quidam esse contrariam superiori, cum quis faciem & oculos avertit seu divertit, præ pudore faciem occultans, nec audens oculos intendere, sed latibulum quærens; unde vertunt per averti, seu avertere sese,divertere,præ pudore,scil.Merc. חָפַר perfodit,effodit; Metaph.perscrutatus est; Item,erubuit pudore perfusus; probro,ignominiâ affectus aut confusus fuit; Bu.Lex fodit, foravit, perforavit; Item,exploravit, per metathesin; ut cum res sub terra latentes effodiuntur & inquiruntur. Potrò si absolutè & intransitivè usurpatur, significat pudefieri,confundi, nam pudefacti habent faciem perfossam pudore, Cogn.cum חָרַר foratus est, vel, perforatus est; & cum חָרַף exprobravit,convitiatus est ad pudorem usque; Av.in Bu. Coc. verò sic describitur hæc radix. Significata ejus duo sunt, 1.fodere, effodere; perveſtigare,ut in præt.kal,3.s.m. חָפַר perveſtigat, Job.39.32. & in 2.s.m.cum ך conv.præf.cui etiam He parag. est add. וְחָפַרְתָּ & fodies, perveſtigabis, Job.11.18. וְחָפַרְתָּה & fodies,Deut.23.13.& in 1.s & 3.pl.præt.kal, cum schera extra pausam,sed cum cametz penult.in pausa, cui etiam ה est Aff.חָפַרְתִּי fodi,Gen.21.30. חָפְרוּ foderunt, Gen. 26.15,18.Psal.35.7. חָפְרוּ foderunt,Gen.26.32,חֲפָרוּהָ foderunt eum,Num.21.19.In part.ben.kal,s.m simpl. & cum ל præf. חוֹפֵר fodiens, Eccl.10.8.לַחְפּוֹר ad fodiendum, Jos.2.2,3.Isa.2.20. In fut.kal, 1.s. & 3.s.m. cum יַ conv.sic,וַאֲחְפּוֹר & fodi, Jer.13.7. וַיַּחְפֹּר & fodit, Gen.26.18,22. cui ult. etiam הוּ est Aff. וַיַּחְפְּרֵהוּ & effodit eam, Psal.7.17. Item,in 3.pl. m.fut.kal, יַחְפְּרוּ fodiunt, Job.39.24. Sed occurrit etiam, cum ו conv. ו cop.& הוֹ post ו conv. & kibbutz pro schurek penult. וַיַּחְפְּרוּ & foderunt,Gen.26.19,21. Exod.7.24. וַיַּחְפְּרוּהוּ & perveſtigent, Deut.1.22. וַיַּחְפְּרֵהוּ & perveſtigant eam, Job.3.20. Deinde,ii. Signif.2.hujus Rad. חָפַר est erubescere, pudore affici; ut in præt.kal, 3.s.f cui & ו conv.est præf.extra pausam, cum Scheva, sed in pausa. cum tzeri penult. sic, חָפְרָה erubuit,Jer.50.12. וַתֶּחְפַּר & erubescet,Isa.24.23. וְחָפְרָה & erubescet, Jer.15.9. & in 3.pl.præt.kal, cui & ו conv.est præf.sic; חָפְרוּ erubuerunt,Psal.71.24. וְחָפְרוּ & erubescent, Mic.3.7. In fut.kal, est cum pathach, vel sægol, sub Ethan; sic, יַחְפֹּר, vel יַחְפֹּר,erubescet; ut in 2.pl.m.fut.kal,cum pathach sub Thau, post ו cop.præf.sic, וְתַחְפְּרוּ & erubescetis, Isa.1.29. Sed,in fut.kal, 3.pl.m. est cum sægol sub jod; at post ו cop.est cum pathach, & post ו conv. cum

cum ſægol,ſub jod ; prout ſeq. יֶחְפְּרוּ erubeſcant, Pſal. 34.6. וְיֵחָפְרוּ & erubeſcent, Pſal.35.4,26..40.15..70.3.. 83.18. וַיֵּחָפְרוּ & erubeſcunt,Job.6.20.In Hiphil, הֶחְפִּיר vel הָחְפִּיר, nunc tranſitivum eſt, pudefecit, nunc intranſitivum, pudefactus eſt; Bu.Av. Occurrit autem, in præt.hiph.3.ſ.m. & in part.hiph. ſ.m.cum ו præf.tranſitivè,ſic, וְהֶחְפִּיר & rubore affecit, Iſa.33.9. וּמַחְפִּיר & probro afficiens, Prov.19.27. at in fut.hiph.2.ſ.f.intranſitivè ; & rurſus,in 3.ſ.m.cum ו cop.præf.tranſitivè, ſic; תֶּחְפְּרִי erubeſces,Iſa.54.4. וְיַחְפִּיר & pudefacit, Prov. 13.5. חֲפוֹרְפָרוֹת talpæ,&c.Vide inter Vocabula quadrata.

Rad.97. חָפַשׁ, cum Schibboleth, i.e.puncto in dextro cornu ; Pag.in Piel חִפֵּשׁ libertate donavit, manumiſit; contrariam habet ſignificationem nomini שִׁפְחָה famula ; & verbo חָבַשׁ ligavit ; Av. Non tamen occurrit verbaliter in kal aut piel : ſed ex kal formatur Nomen Radicale חוֹפֶשׁ m.libertas,Pag. Bu.Av. & veſtimenta libertatis dicuntur quæ decent liberos homines ; Av. ἐλευθερία, Coc. Occurrit Ezech.27.20. in veſtibus חוֹפֶשׁ libertatis, i.e. pretioſis, quæ libero conveniunt homini,Pag. veſtes libertatis dicuntur quaſi triumphales ; Cocc. Atque indè etiam No. חֻפְשָׁה fæm. idem; libertas , manumiſſio, Lev.19.20. eſt formæ inſtar שְׁמָאָה immunditia, Pag.vel poteſt eſſe præced.nomen חוֹפֶשׁ cum aff. ſic, חָפְשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ libertas ejus non datur ei; deficiente ſcilicet mappik,ut Maſorethæ obſervarunt , & kibbutz eſt loco camets chatuph, pro חָפְשָׁהּ,Bu Lex. i.e.libertas ejus,fæm.& ſane hoc rectum videtur, quia verbum נָתַן maſculeum eſt ; Pag. Item indè etiam No. חָפְשִׁי , m. Pag.Bu. vel חֻפְשִׁי m. liber,manumiſſus, Pag.Bu.Av. libertus, libertinus,qui eſt de ordine libertinorum ; & jod eſt ordinale ; Av. חָפְשִׁי eſt ἀπελεύθερος , & opponitur ſervo ; item vexationi judiciali ; ut & aſſociationi, conjunctioni,& accurationi hominum;vide Job.3.18..Exod.21.5. pro 1. & Iſa.58.6. pro.2. ut & Pſal.88.6. pro.3. דְּרוֹר libertas, dicitur de publicatis, ſive omni violentiæ expoſitis ; Cocc.Occurrit autem ſimpl. & cum לְ præf.ſic, חָפְשִׁי liber, Exod. 21.5.Deut.15.12,13,18.1 Sam.17.25. Job.3.18.. 39.5. Pſal.88.6. Jer.34.14. לַחָפְשִׁי pro libero, Exod.21.2,26, 27. In pl.m.eſt, חָפְשִׁים liberi, Iſa.58.6. Jer.34.9,11, 16. Atque indè etiam eſt No.f. חָפְשִׁית libera ; i.e.ſolitaria, & ſeparata ab hominibus aliis, acſi eſſet libera à domibus aliis, Pag.vel domus libera,2 Reg.15.5. Dicitur quod Oſias in ea ſeparaſſet ſe ab hominibus aliis, ibique tanquam ſolitarius agerer,acſi liber eſſet ab hominum reliquorum conſortio & commercio ; Merc.Ccv. vel potiùs חָפְשִׁית eſt libertas ; & domus libertatis vocatur libera , i.e.ſolitaria , reliquis domibus ſemota ; juxta legem de leproſis , Lev.13.46. Bu. Lex. Nomen hoc חָפְשִׁית eſt libera, liberta : aut ſubſtantivè accipitur pro abſtracto,libertas, Av. Occurrit autem cum הַ præf. ſic, הַחָפְשִׁית libera,2 Reg.15.5. 2 Chron.26.21. Item hinc verbum in Pual,חֻפַּשׁ libertate donari; Pag.Bu.libertate donatus eſt ; manumiſſus eſt,&c. Av.ſignificat ἐλευθεροῦσθαι, liberari ; Cocc. Occurrit in 3.ſ. f. præt. Pual, ſic,Lev.19. 20. quia non חֻפְשָׁה erat libertate donata ; Pag Bu.vel manumiſſa, Av. Hier. quæ non fuit libera, Pag.Atque hoc ſolùm verbaliter legitur ; ſed poteſt tamen formari piel, חִפֵּשׁ manumiſit, libertate donavit ; Merc.

Rad.98. חָפַשׂ cum Sibboleth, i.e. puncto in ſiniſtro cornu,eſt ſcrutari, inquirere,inveſtigare ; mutare ; occultare, Pag.quidam putant hoc verbum idem penè valere cum חָשַׂף, literis tranſpoſitis, nudare, & diſcooperire ; & quia res ſcrutando deteguntur , ſumi hoc verbum pro ſcrutari ; ubi Abdiæ v.6. verbum חָפַשׂ legitur ; Jer.49.v.10. ubi eadem ſententia legitur , invenies verbum חָשַׂף, quod eſt retegere.Hinc verbum hoc pro nudare ſe veſtitu uno, ſeu exuere , ut alterum induas, ſumitur in Hithpael : mutare habitum , dicimus, Gallicè , ſe deſguiſer. Hinc ultimò hic Sanctes poſuit , occultare, quod infrà dicit , operire ſe, ſcil. alio veſtitu ; Merc.חָפַשׂ perſcrutatus eſt , perveſtigavit , Bu.Lex.inveſtigavit , retegendo ſcil.abſcondita ; ſcrutatus eſt denudando operta ; indagavit , ſeu inquiſivit, diſcooperiendo occulta ; cogn.cum חָשַׂף nudavit, diſcooperuit; & cum שָׂפַח, deſtrinxit cutem. Significat ἐρευνᾶν perveſtigare : At Prov.2.4. eſt, in abditis contrectando quærere, perveſtigare: contrectando perſcrutari; In piel ſcil. ut 1 Reg. 20.6. Cocc. Occurrit autem in ben.kal, ſ.m. חוֹפֵשׂ perveſtigans, Prov.20.27. & in fut.kal,2.ſ.m.cum aff. נָהּ ; ſic, תַּחְפְּשֶׂנָּה ſcrutaberis eam, Prov.2.4. ut & in 1.pl.cum ה parag. & in 3.pl. m. fut.kal ; ſic, נַחְפְּשָׂה ſcrutemur, Lam. 3. 40. יְחַפְּשׂוּ ſcrutantur,Pſal.64.7. In Niph. נֶחְפַּשׂ inveſtigatus eſt ; ut in 3.pl.præt.Niph.ſic, נֶחְפְּשׂוּ perveſtigantur, Obad. 1.6. In piel חִפֵּשׂ perveſtigavit aſſiduè,Av.ut in 1.fing. præt. piel cum וְ conv. ut & in 3. pl. cum וַ conv. ſic, וְחִפְּשׂוּ & perſcruter, 1 Sam. 23.23. וְחִפְּשׂוּ & ſcrutentur, 1 Reg.20.6. in Imper.piel,2.pl.m. (à ſing.m.חַפֵּשׂ) ſic, חַפְּשׂוּ perveſtigate,2 Reg.10.23. In fut.piel,1.ſ.& 3. ſ.m. cum אֲ conv.præf. אֲחַפֵּשׂ ſcrutabor,Am.9.3. Zeph. 1.12. וַיְחַפֵּשׂ & perſcrutatus eſt,Gen.31.35..44.12.Pſal. 77.7.In pual חֻפַּשׂ perveſtigatus eſt , exploratus eſt ; Av.Unde in part.pual,ſ.m.& in fut.pual,3.ſ.m.ſic, מְחֻפָּשׂ perveſtigata,Pſal.64.7. יְחֻפַּשׂ perveſtigatur,Prov.25.1.. In Hithpael eſt,mutare ſe,diſſimulare ſe,mutato habitu; Bu.Lex.detexit ſeipſum exuendo & mutando veſtes;Av. propriè valet , inveſtigandum aut perveſtigandum ſe præbere,mutari ; atque hinc,diſſimulare ſe, ſive habitu ac ſchemate mutato ſe facere incognitum ; Cocc. ut in præt.hithp.3.ſ.m. הִתְחַפֵּשׂ diſſimulavit, vel mutavit ſe, 1 Reg.22.30.2 Chron.19.29..35.22. & in fut.3.ſ.m. cui & וַ conv. eſt præf. ſic, יִתְחַפֵּשׂ mutat ſe, Job.30.18. וַיִּתְחַפֵּשׂ & diſſimulavit ſe,1 Sam.28.8.1Reg.20.38..22. 30.2 Chron.18.29. Atque indè No.חֵפֶשׂ perſcrutatio , Bu.inveſtigatio,ſcrutinium; Av. ut Pſal.64. 7. ſcrutati ſunt iniquitates, defecerunt , חֵפֶשׂ מֶחְפָּשׂ ſcrutinio ſcrutato , ſeu inquiſito ; Pag.vel abſolverunt ſcrutationem perquiſitam , ſeu perquirendam ; q.d. nihil omiſerunt , quod perquiri poterat adverſum me ; Merc. conſummavimus perveſtigationem perveſtigatam ; Av. notat veſtigationem diligentiſſimam ; Cocc.

Rad.98. חָצַץ in Bu.Conc.tria habet ſignificata, i. ejaculari; exſcindi ; Bu.Conc.diſcidit, excidit ; Eu. Lex. ſagittavit, emiſit jacula acuta, ſeu tela cuneata ejaculatus eſt ; & dicitur de omni re habente aciem inſtar ſagittæ acutæ , ut eſt mucro, & lapillus aculeatus,quem fulmen ejaculatur ; Cogn.cum חֲצָה dimidiavit, diviſit ; nam ſagitta penetrando ſolet res conjunctas dividere ; Av. (kal vide ad finem radicis.) In piel חִצֵּץ ſagittas jaecere,

Pag. ejaculari; Bu.Lex. ſagittavit, ejaculatus eſt tela acuta; Av. Unde in part.piel, ſ.m. מְחַצֵּץ ſagittarius; ſagittans, jaciens, ſeu ejaculans ſagittas; ut in pl.m. מְחַצְּצִים ſagittarii, ejaculantes, Jud.5.11. In pual, חֻצַּץ ſagittatus eſt, dimidiatus eſt, & ſucciſus eſt ſagittâ; Av.ſignificat in pual, diſcindi per medium, dimidiari, reſcindi; Bu.man.ut in 3.pl. præt.pual. חֻצְּצוּ exſcinduntur, Job,21.21. Atque indè nomen חֵץ m.ſagitta, Pag.Bu.Av.&c. ſic dicta, à ſcindendo, Bu. Lex. ab acie penetrante & dividente aliquid; ὀϊστὸς, ſagitta aculeata, Av.ſic dici à dimidiando & penetrando quidam volunt; ut חָצַץ & חָצָה, idem valeant, h.e. dimidiare: ſagitta nàmque rem quam tangit dividit; Merc. Occurrit autem, חֵץ ſagitta, 2 Reg.13.17..19.32. Pſ.64.8. Prov. 7.23. Iſa.37.33. Jer.9.7..50.14. cui & יְ, לְ, לִ, & מִ ſunt præf.ut ſeq. וְחֵץ & ſagitta, 1 Sam.17.7. 2 Reg.13.17. Prov.25.18. לְחֵץ ad ſagittam, Iſa.49.2. לַחַץ ſagittæ, Lam.3.12. מֵחֵץ à ſagitta, Pſal.91.5. Sed occurrit etiam cum הַ dem. præf. & jod parag. (nam ſi eſſet affixum Tzade haberet dageſch; Bu.Lex.) ſic, הַחֵצִי ſagitta, 1 Sam.20,36,37,38.2 Reg.9.24. Item, cum יְ, וְ, & יָ, Aff. חִצִּי ſagitta mea, Job.34.6. חִצּוֹ ſagitta ejus, Zach. 9.14. חִצָּם ſagittam ſuam, Pſal.11.2..64.4. In pl.m. occurrit ſimpl. & cum וְ, הַ, בְּ, וּבְ, וּכְ & כְּ præf. ut ſeq. חִצִּים ſagittæ, Gen.49.23.2 Sam.22.15. Prov.26.18. וְחִצִּים & ſagittæ, 2 Reg.13.15. Pſal.57.5. הַחִצִּים ſagittæ, 1 Sam. 20.20,21,22,36. 2 Reg.13.18. Jer.1.11. בַּחִצִּים ſagittis, 2 Chron.26.15. Iſa.7.24. Ezec.21.26. וּבַחִצִּים & ſagittis, 1 Chron.12.2. וּבְחִצִּים & ſagittis, Ezech.39.9. כְּחִצִּים ſicut ſagittæ, Pſal.127.4. & in pl. m.Conſtr. חִצֵּי ſagittæ, Job.6.4. Pſal.120.4. Ezech.5. 16. cui יְ, הָ, (cui ult.etiam וְ cop.eſt præf.) & יֵי ſunt Aff.ſic, חִצַּי ſagittas meas, Deut.32.23,43. חִצֶּיךָ ſagittæ tuæ, Pſal.38.3..45.6..144.6. Hab.3.10. וְחִצֶּיךָ & ſagittæ tuæ, Ezech.39.3. חִצָּיו ſagittæ ejus, ſuæ, Pſal.7.14.. 18.15..58.8. Iſa.5.28. Jer.50.9. cui item ult. וְ cop.eſt præf. וְחִצָּיו & ſagittas ejus, Num.24.8. Deinde, ii.ſignif.2. hujus Rad.eſt in nomine חֵצִי m. ſcrupus, lapillus; quaſi inciſum, vel ſegmentum lapidum dicas; Bu.Lex. calculus, i.e. lapillus, Pag. quaſi penetrans, cum ſit aſper & acutus: ſic & Kimchi inquit ità vocari lapillos parvos admodum inſtar arenæ, veluti ſint magnæ inciſiones, ſeu fruſta; Merc.Cev. חָצָץ eſt calculus ſagittarius, lapillus aſper & aculeatus inſtar ſagittæ; Av. Occurrit ſimpl.& cum בְּ præf.ſic, חָצָץ ſcrupis, Prov. 20.17. בְּחָצָץ in ſcrupis, Lam.3.16. Atque indè verbum in kal, חָצַץ ſagittifer fuit; cuneatus inceſſit; Av.(vide Bu.Lex.ad initium Rad.) Alii autem exponunt gregem facere, gregatim incedere; alii vero dimidiare, i.e. in fruſta concidere, &c. Occurrit autem in part. ben.kal, ſ. m. Prov.30.27. ſic, Rex non eſt locuſtæ, וַיֵּצֵא חוֹצֵץ כֻּלּוֹ, & egreſſa eſt, pro egredietur; Pag. vel, egreditur tamen, Merc. gregem faciens, ſeu gregatim, Bu. Conc. excidens univerſa ipſa, ſcil. herbas; Aben Ezra exp. מְאֻסָּף & מְקֻבָּץ, congregata & collecta, i.e. turmatim procedit; Bu.Lex. cuneata quælibet ea; Av. adunata univerſa ipſa; vel ut R. D. inquit, ſecundum quoſdam מְאֻסָּף collecta; ſed rectum eſt ut exponatur, dimidians, i.e. in fruſta concidens & conterens herbas atque arbores, & ea ſuccidens ad perdendum; Pag.& ſunt qui exponant, aculeata; quaſi penetrans & incidens: nec eſt alienum exponere, conferta & conglobata, q.d. agminatim prodit, quanquam Rege careat. Ea ſignificatio erit à חָצָץ calculo; quod multi ſimul aggregati eſſe ſolent; Merc. ſic Hieron. & egredietur univerſa per turmas ſuas; Pag. Rex non eſt locuſtis, attamen exeunt univerſæ ad Catalogos; q.d. ad ψῆφος, calculos; ἐψηφισμένα; atque ſic etiam locus citatus, ex pual, Job.21. 21. poteſt exponi ſic; & quod attinet numerum menſium ejus, חֻצָּצוֹ, i.e. ἐψηφίσθησαν; ſive, q.d. calculis aut telis in urnam aut corbem conjectis, numerati ſunt integri: Vide quæ ibi annotamus; Cocc. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt etiam in nomine חָצָץ, quod ſignificat etiam fulgur; ſive lapidem grandinis; Pag.& Bu.Conc. licet alii ſumant pro ſagitta; ſic Bu.Cocc.&c. ut in pl.m. & Conſtr. חִצֵּי ſagittæ; Bu.Lex. unde cum הַ Aff. Pſal.77.18 חִצֶּיךָ fulgura tua, Pag.Bu. Conc. aut lapides grandinis ibunt; Pag. vel, ibant, Merc. ſagittæ tuæ, Bu.Lex. ſic 70.& Hieron. in Pag. & appellantur ſic, inquit R.D. eò quòd conterant & concidant herbas & arbores; Pag. ad pl.maſc. חִצִּים ſagittas refero, per reſolutionem τῦ dageſch, חֻצָּצִיךָ, ſagittas, vel tela tua, Cocc. nubes dederunt vocem, atque calculi (ſagittarii) diſcurrunt; 70. τὰ βέλη σου, Av.

Rad.100. חָצַב ſive צָחַב (ut חָפַץ voluit) in kal eſt, excidere; dolare; Pag. propriè de lapidibus: Merc. cædere, exſcindere; Bu.Conc. cecidit, excidit, incidit; Bu.Lex. diſſecuit aſciâ, ſuccidit, foſſas excidit; cogn. cum חָשַׁב ſecuit ligna, hoc tantùm de lignis dicitur; at cum media radicale Tzade uſurpatur de materia duriori, ſcil. è terrâ & pulvere ejus aliquid excidere. In kal, ſuccidit, dolavit; ſemper eſt activum; Av. חָצַב cecidit de ligno & lapide dicitur; κόπτειν, λατομεῖν; Cocc. Occurrit autem in præt.kal, 3.ſ.m. & fæm.ut & 2.ſ. maſc. & 1.ſ.ſic, חָצַב exſcidit, Iſa.5.2. חָצְבָה excidit, Prov.9.1. חָצַבְתָּ excidiſti, Deut.6.11. Iſa.22.16. חָצַבְתִּי exſcidi, Hoſ.6.5. In part.ben.kal, ſ.m. ſimpl. & cum הַ dem.præf. ut & jod parag. add. (cui ſimile vide in rad. חָפַר & אָסַר, Bu.Lex.) ut ſeq. חוֹצֵב cædens, 1 Reg.5. 15. 2 Chron.2.1,17. Pſal.29.7. הַחוֹצֵב cædens, Iſa.10. 15. חוֹצְבֵי cædens, Iſa.22.16. & in pl.m.ſimpl.& cum הַ præf. חוֹצְבִים cædentes, 1 Chron.22.2, 15. 2 Chron. 24.12. לַחוֹצְבִים cæſoribus, Ezr.3.7. Item in pl.m. Conſtr. cum יְ præf.ſic eſt, וְלַחוֹצְבֵי & in cæſores, 2 Reg.12.13. In part.pahul kal (à ſ.m. חָצוּב) eſt pl.m.ſic, חֲצוּבִים exciſæ, Deut.6.11. Neh.9.25. In Infin. kal חָצוֹב cædere; unde cum לְ præf.ſic, לַחְצוֹב ad cædendum, 1 Chron.22.2. Jer.2.13. In fut.kal, 2.ſ. m. & 3.ſ. m. cum יְ conv.ſic occurrit, תַּחְצֹב excides, Deut.8.9. וַיַּחְצֹב & excidit, 2 Chron.26.10. In Niph. נֶחְצַב exciſus eſt, inciſus eſt; Av. Unde in fut.Niph.3.pl.m.cum Nun parag.add. (אֵ 3.ſ.m. יֵחָצְבוּן) ſic, יֵחָצְבוּן excidentur, Job.19.24. In piel חִצֵּב excidit; unde in pual חֻצַּב exciſus eſt: Atque indè, in præt.pual, 2.pl.m.eſt, חֻצַּבְתֶּם exciſi eſtis, Iſa.51.1. In hiph. הֶחְצִיב fecit excidere, excidit; unde in part.hiph.ſ.m. מַחְצִיב exſcindens; Atque indè, in ſ.f. part.hiph. cum הַ demonſt. præf. & Thau in fine poſt duplex ſægol, ſic extat, הַמַּחְצֶבֶת exſcindens, Iſa.51.9. Atque indè No. maſc. pro ſectione, &c. viz. מַחְצֵב exciſio, 2 Reg.12.13..22. 6. 2 Chron.34.11.

Rad.101. חָצָה in kal eſt, dividere, partiri; & interdum

terdum per medium sive in partes æquales dividere, Pag. in duas vel plures partes dimidiare: verum & de partibus inæqualibus Kimchi dici monet, ut exempla ostendunt; Merc. dimidiavit, divisit, distribuit, partitus est; Bu. Lex. divisit seu discidit per medium aut medietatem, distribuit in ordines & partes æquales; Cogn. cum חָצַץ, i.e. sagittavit; nam sagitta ejecta solet penetrare & dividere per medium, quicquid tangit; Av. 70. ἡμισεύειν: dimidiare, æquis partibus distribuere inter duos; Cocc. Occurrit in præt. kal, 3. s. m. & 2. s. m. & 3 pl. cum ו conv. in utroque; sic, חָצָה partitus est, Num. 31.42. וְחָצִיתָ & partieris, Num. 31.27. וְחָצוּ & partientur, Exod. 21.35. in fut. kal, 3. s. m. est, יֶחֱצֶה dividet, Isa. 30.28. sed cum ו conv. occurrit per Apoc. 3. Rad. He, (tanquam à pleno יַחֲצֶה) sic, וַיַּחַץ & divisit, Gen. 32.7. 33.1. Jud. 7.16 ut & cum ו conv. & ם Aff. ab eadem forma; sic, וַיְחַצֵּם & divisit eos, Jud. 9.43. Item in 3. pl. fut. kal, cui etiam Nun parag. est add. & הּ Aff. sic, יֶחֱצוּ dimidient, Psal. 55.24. יְחִצוּן partientur, Exod. 21.35. יֶחֱצוּהוּ dividentur cum, Job 40.25. In Niph. נֶחֱצָה dividi, Bu. man. dimidiatus est, divisus est in æquales partes; Av. Unde in fut. Niph, 3. s. m. יֵחָצֶה & in fœm. תֵּחָצֶה dimidiabitur; sed cum ו cop. præf. 3. s. fœm. Occurrit per Apoc. 3. Red. He; sic, וְיֵחָץ & dividetur, Dan. 11.4. Item in 3. pl. masc. fut. Niph. cui & ו conv. est præf. sic, וְיֵחָצוּ dividentur, Ezech. 37.22. וַיֵּחָצוּ & divisæ fuerunt, 2 Reg. 2.8, 14. Atque indè nomina, 1. nomen חֲצוֹר medium, medietas, dimidium: Thau à tergo est terminatio singularis fœm. ut חֲמוֹרֶת socrus; Av. Occ. autem simpl. & cum ו & כ præf. sic, חֲצוֹר medium, Psal. 119.62. וַחֲצוֹת & medio, Job. 34.20. כַּחֲצוֹת juxta medium, Exod. 11.4. Dein, 2. Indè etiam No. חֲצִי masc. dimidium, pars dimidiata; medietas, pars media æqualis alteri medietati; Bu. Lex. Av. In pausa notatur cum tzere in penult. cum alia similis formæ soleant notari cum sægol; sed & à חֶלְקִי dicitur חוֹלִי cum vocali longa; Bu. Lex. in pausa, חֲצִי, ἥμισυ dimidium; Av. Occurrit autem חֲצִי dimidium, dimidius; dimidia pars, &c. Exod. 24.6..26.12..27.5. &c. ad Zach. 14.2, 4. in 35. circ. l. & cum ה & הַ præf. sic, הַחֲצִי dimidium, 1 Reg. 3.25. וְהַחֲצִי & dimidium, 1 Reg. 16.21. Sed cum ו cop. Præf. sæpius; sic, וַחֲצִי & dimidium, dimidius, medius, &c. Exod. 24.6..26.16.. 36.21. &c. ad Dan. 9.26. in 40. circa l. Item cum בְּ, כְּ, לְ, לַ, וְ, לָ, מִ & מִי præf. ut seq. בַּחֲצִי in medio, Exod. 12.29. Jos. 10.13. Jud. 16.3. Ruth. 3.8. Psal. 102.25. Jer. 17.11. Ezech. 16.51. כְּבַחֲצִי quasi in medio, 1 Sam. 14.14. לַחֲצִי dimidio, Deut. 3.13. Jos. 13.29, 31. 1 Chron. 27.20, 21. וְלַחֲצִי & dimidio, Num. 32.33. Deut. 29.8. Jos. 1.12..12.6..22.1, 7. 1 Chron. 5.26. מֵחֲצִי à dimidia, Jos. 21.27. וּמֵחֲצִי & à dimidia, Jos. 21.5, 6. 1 Chron. 12.31. Item in forma altera cum Tzere penult. occurrit cum ה & ו præf. sic, הַחֲצִי dimidiam, 1 Reg. 10.7. וְחֲצִי & dimidiam, Exod. 25.10, 17, 23.. 37.1, 6. Ezech. 40.42. Dan. 12.7. cui etiam formæ בַּ & לַ sunt præf. sic, בַּחֲצִי in dimidio, 2 Sam. 10.4. 1 Chron. 19.4. לַחֲצִי in dimidium, id est, duas partes, 1 Reg. 16.21. Item, occurrit etiam cum variis affixis; ut cum נִי, וֹ, (cui etiam וְ, וַ, וְה, וֹל & מִ sunt præf.) הָ & ם, (cui etiam ו cop. est præf.) Aff. ut seq. חֲצִינִי dimidium nostri, 2 Sam. 18.3. חֲצִיו medium. dimidium ejus, Exod. 38.4. Jos. 8.33. Isa. 44.16, 19. וְחֲצִיו & dimidia pars ejus, Zac. 14.4. וְהֶחֱצִיו & dimid. ejus, Jos. 8.33. וּלְחֲצִיו & dimidiæ ejus, Jos. 22.7. מֶחֱצִיו à medio ejus, Zach. 14.4. חֲצִיָּה medium ejus, Neh. 3.38. חֲצֵי dimid. eorum, Zach. 14.8. וְחֲצֵיהֶם medium eorum. Neh. 4.10, 15. Zach. 14.8. Item, 3. Indè etiam No. מֶחֱצָה f. dimidia pars. Occurrit cum הַ demonstr. præf. sic, הַמֶּחֱצָה dimidia pars, Num. 31.36. & in forma Constr. est, מֶחֱצַת idem, Num. 31.43. Ut & 4. hinc etiam nomen f. idem significans, viz. מַחֲצִית dimidium, dimidia pars, Ex. 30.13..38.26. 1 Reg. 16.9.. Neh. 8.3. cui etiam מ & ימ sunt præf. & utrumq; vel plenè cum jod, vel defectivè absque jod in ult. ut seq. מִמַּחֲצִית vel מִמַּחֲצַת de dimidio. Exod. 30.15. Num. 31.47. 1 Chron. 6.45. וּמִמַּחֲצִית vel וּמִמַּחֲצַת & de dimidio, Num. 31.30, 42. Jos. 21.25. 1 Chron. 6.55. Sed occurrit etiam cum י, הּ, וֹ, (cui ult. יִמ est etiam præf.) & ם Aff. ut seq. מַחֲצִיתוֹ dimidium ejus, Exod. 30.23. מַחֲצִיתָהּ dimidium ejus, Lev. 6.13. וּמַחֲצִיתָהּ & à dimid. ejus, Lev. 6.13. מִמַּחֲצִיתָם è dimidio eorum, Num. 31.29.

Rad. 102. חָצַן; Unde Nomen radicale חוֹצֶן, masc. quod Hier. nunc sinum, modò ulnam vertit. R. David exp. זְרוֹעַ brachium; & alios exponere asserit, כְּנָף הַבֶּגֶד alam vel oram vestis; Pag. sunt quiad præced. Rad. referant, quòd gremium sit in medio hominis; Merc. Cev. חוֹצֶן, brachium, lacertus; R. Sal. exp. alam, axillam, & Ab. Ezr. oram vestimenti; Bu. Lex. est sinus vel gremium; & propriè dicitur ea pars vestis anterioris quæ in medio corporis est, & verenda tegit; atque propter laxitatem est sinuosa, Av. חוֹצֶן 70. reddunt per κόλπος; sinus. Dicitur de corporis parte, quæ intra brachia est, & de veste; Coc. Occurrit autem in forma simpl. cum בְּ præf. בְּחוֹצֶן lacerto, Isa. 49.22. cum Aff. cholem mutatur in cametz-chatuph; ut cum י Aff. sic, חָצְנִי lacertum meum, Neh. 5.13. Sed cum י Aff. cholem vertitur in chirek, (quasi esset à forma abs. חָצֶן; Bu. Lex. quam formam Av. statuit peculiare nomen à quo exp. sinus, gremium, pars vestis sinuosa; & sic etiam Pag. facit) post ו cop. sic, וְחִצְנוֹ & lacertum suum, Psal. 129. 7. [חַצָּף Chald. ursit, acceleravit, &c. Vide in Chald. Lex. & חָצַץ &c. Vide ad intium חצ.]

Rad. 103. חָצַר; tria habet significata: nam, 1. indè, geminato Tzade, fit nomen חֲצוֹצְרָה f. tuba; Pag. Bu. Av. Coc. &c. quòd nomen quidam inter quadrata reponunt, voluntque à sono conciso dictum, sicut Tarantara nostris; quasi affine sit radici קָצַר; quod remotius est. Notant argenteam esse; sed ego ex alia quavis materia, quàm ex cornu, existimo sic dici; Corneam autem tubam appellari שׁוֹפָר, i.e. buccinam, seu cornu. Tubæ usus legitur, Num. 10. descriptio vero apud Josephum antiq. l. 3. c. 15. Merc. Nomen hoc est, tuba, vel clangor tubarum, qui homines ad solennitatem celebrandam, vel ad bellum convocat; Av. à sono puto dictam tubam; aut quia in atriis sonat, Græcè σάλπιγξ Cocc. Av. autem statuit radicem verbaliter peculiarem esse חָצַר clanxit tubâ in atriis, increpuit tubâ, impressit flatum tubæ; componitur ex חָצֵר id est atrium, & צָרַר, i.e. pressit, angustiavit; nam sonitus tubarum non in ædibus, sed sub dio, ut in atriis, & in campo spacioso, ad convocandum homines fieri solet; contractis autem iisdem literis in compositione horum vocabulorum remanebunt tantum tres Radicales; sed ad insinuationem

hujus compoſitionis, neceſſe eſt ut modò Tzade modò Reſch geminata relinquatur ſine punctis, ad formam compoſitorum vocabulorum, quæ ut minimum conſtant quatuor literis radicalibus. Poſterius Tzade non punctatur nè concurrant tria Tzade; nam prius dageſhatum (cum ſit in piel) eſt vice duorum; Av. In Bu.Lex. vero,& in Pag. reducitur ad Rad. חָצַר, geminatâ ſecundâ Radicali. Occurrit autem in ſ. f. ſic, חֲצוֹצְרָה tuba,Hoſ.5.8. In pl.f. autem ſæpiùs occurrit,viz.ſimpl. & cum לְ, וַיְהִי, בְּ & וּבְ præf.ut ſeq. חֲצוֹצְרוֹת vel ſine Vau, tubæ, Num.10.2.2Reg.12.14.1Chron.16.42. וַחֲצוֹצְרוֹת & tubæ,Num.31.6. 2 Chron.13.12. וְהַחֲצוֹצְרוֹת & tubæ,2 Reg.11.14. 2 Chron.23.13..29.27,28. בַּחֲצוֹצְרוֹת vel ſine Vau, tubis, Num.10.8,9,10. 2 Reg.11.14. 1 Chron.15.24..16.6. 2 Chron.5.12,13..13.14.. 23.13.. 29.26. Ezr.3.10. Neh.12.35,41.Pſal.98.6. וּבַחֲצוֹצְרוֹת & tubis, 1 Chron.13.8.. 15.28. 2 Chron.15.14..20.28. Atque indè in part.piel, pl.m. מְחַצְצְרִים clangentes tubâ; q.d. tubicinantes, Pag.Bu. buccinantes; Cocc. Occurrit autem in textu cum לְ præf.& dageſch in Mem, & priore Tzade,literis ſchevatis,excidit, ad vitandum ſyllabarum incrementa; ſic לְמְחַצְצְרִים clangentibus tubâ, buccinantibus, Pag Bu.Av. 2 Chron.5.13. ſic etiam in Hiph. הֶחְצִיץ edidit ſonum tubæ,clanxit; ubi notandum;quòd licet verba quadrata regulariter tantùm in 2. Conjug.piel & pual uſurpentur; at hoc etiam in 3. Hiph. cum geminata litera non punctatur; Av. Atque indè in part.Hiph.pl.m. מַחְצִיצְרִים, tubis buccinantes, ſeu clangentes; ubi, (ſicut & in priore part.piel) Tzade unicum redundat; pro מַחְצִיצְרִים idq; pro מַחְצִירִים; cui ſimile vide in עָזַר; Bu.Lex. 70. reddunt, σαλπιζοντας; buccinantes, Cocc. Occurrit autem hoc part. hiph.pl.m.ut ſeq. מְחַצְצְרִים clangentes,1 Chron.15.24. 2 Chron.5.12..7.6..13.14.. 29.28. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad.eſt in nomine חָצֵר comm.gen. Sed ſæpiùs f.atrium; Pag.Bu.Cocc. Villa abſque muro, Pag. quæ eſt tanquam atrium, ut R.D.inquit.Quidam utrumque hoc ſignificatum, atrii ſcil. & villæ, à חָצִיר gramen ſeu fænum derivant, & adunum reducunt, ut ſit locus ſub dio, vel intra civitatem, vel ruri circa ædificia,ubi creſcat granum & fænum; villæ,ſeu prædia ſepto circundata, atrii formam habent; ſic Græcis αὐλὴ, aula, & atrium & caulam, vel ſeptum ovium ſignificat; aulæ verò ſeu regiæ habent ante ſe ſubdialia,& ampla loca villis ſimilia. Sunt qui diſcrimen ponunt,ex Scriptura,inter oppidula, quæ dicuntur filiæ civitatum, & villas ſeu prædia; quod hæc ſint minora, ad alenda pecora, & referant atria. Vide Joſ.15. ubi hæc duo ſeparantur; Merc. חָצֵר eſt atrium ſub dio, ubi ſuccreſcit gramen ex inundatione guttarum quæ de tecto cadunt; item, villa, habens atrium; Av.fortè חָצֵר eſt à חָזַר, quia atria ambiunt domos; in pl. חֲצֵרִים dicuntur ſuburbia,villæ; Cocc.atria; & villæ abſque muro; Bu.Lex. Occurrit autem, in ſing. ſimpliciter, & cum וְ cop. præf. ut ſeq. חָצֵר atrium,1 Reg.7.8.2 Reg.20.4. Ezech.40.31..46.21.. 47.16. וְחָצֵר & atrium,1 Reg.7.12. Sed cum הַ demonſtr.præf. (cum ſægol ante Heth cum cametz) multò ſæpiùs; ſic, הֶחָצֵר atrium,&c. Exod.27.12,13,16,17.&c.ad Ezech. 46.22. in 70. circ. l. Item cum וַיְהִי, מֵהַ, בְּ & לְ præf.ſic, וְהֶחָצֵר & atrium, Ezech.10.4. מֵהֶחָצֵר ex atrio, Ezec. 42.9. בֶּחָצֵר in atrio, Eſth.5.2..6.4,5. Jer.36.10.Ezech. 40.44. לֶחָצֵר atrio,Exod.27.9.Ezech.40.17,20,23,27, 34.37..42.3,8.ut & cum לְ præf. ſic, וְלֶחָצֵר & atrio, Exod.38.20. Item cum ה locali in fine, חֲצֵרָה in atrium, Jer.36.19. ſed ſæpe occurrit etiam in forma Conſtr. cum chateph patach & pathach; ſic,ſimpliciter, & cum בְּ, וּבְ, לְ, וְלְ & מִ præf.ut ſeq. חֲצַר atrium, Exod.27.9. 2 Chron.4.9.Eſth.2.11. Jer.32.8. Ezech.8.16. בַּחֲצַר in atrio,Lev.6.9,19. 2 Chron.24.21. Eſth.1.5..8.1.Jer.19. 14..26.2..32.2,12..33.1..37.21..38.13,28..37.21..38.6.. 39.15. וּבַחֲצַר & in atr.Neh.11.27. לַחֲצַר atrio,2Chro. 29.16.Neh.3.25.Eſth.6.4. וְלַחֲצַר & atrio, 1 Reg. 7.12. מֵחֲצַר de atrio, Jer.39.14. Item cum בְּ præf.& יְ Aff.ſic, בַּחֲצֵרוֹ in atr.ejus,2 Sam.17.18. In pl.maſc.occurrit etiam ſimpl.& cum הַ dem. præf. ſic, הַחֲצֵרִים atria; villæ, Neh.12.29.Pſal.10.8.Iſa.42.11. הַחַצֵּי ים villæ,Lev.25. 31. Joſ.19. 8. Neh.11.25. & in forma pl. m.conſtr.cum בְּ præf. בְּחַצְרֵי in atriis, Neh.13.7.Item cum יַ (per cametz pro pathach ob pauſam) Aff. חֲצֵרַי atria mea,Iſa. 1.12.Zach.3.7. ut & cum הָ Aff. cui & בְּ eſt præf.& cum הָ Aff.cui & יְ eſt præf.& הֶם Aff.cui & יְ eſt præf.ut ſeq. חֲצֵרֶיךָ atria tua,Pſal.65.5. בְּחַצְרֶיךָ in atriis tuis, Pſal. 84.11. חֲצֵרֶיהָ villæ ejus, Joſ.21.12. 1 Chron. 6. 41. חֲצֵרֵיהֶם & villæ ejus, Joſ.15.45,47.Neh.11.25. חֲצֵרֵיהֶם villæ eorum,1 Chron.4.33. וְחַצְרֵיהֶם & villæ eorum, Joſ. 13.28.1 Chron.4.32. Neh.11.30. Item cum בְּ præf. & הֶם Aff.& cum יְ præf.& הֶן Aff.ſic, בְּחַצְרֵיהֶם in villis eorum, Gen.25.16. 1 Chron.9. 22, 25. וְחַצְרֵיהֶן & villæ earum, Joſ.13.23..15.32,36,41,44,54,45,51,57, 59,60,62..16.9..18.23..19.6,7,15,16,22,23,30,31,38, 39,48. occurrit etiam in forma pl.fæm. ſimpl. & cum הַ præf.ſic. הַחֲצֵרוֹת atria, Ezech.46.22. הַחֲצֵרוֹת vel ſine Vau,atria, è villis,1 Chron.23.28.Ezech.9.7..42.6.Exod.8.13,Sicut etiam in forma pl.f. Conſtr.ſimpl. & cum. בְּ, וּבְ, & לְ præf. חֲצֵרוֹת atria, 2 Reg.21.5..23.12. 2 Chr. 33.5. בְּחַצְרוֹת in atriis, 2 Chron.23.5. Pſ.116.19..135. 2. Iſa.62.9. וּבְחַצְרוֹת & in atriis, Neh.8.17. לְחַצְרוֹת atriis, 1 Chron.28.12. Pſ.84.3. cum וְ cop. & יְ Aff.ut & cum יִ Aff.cui & לְ eſt præf. & cum וּבְ præf. & הֶם Aff. prout ſeq. וַחֲצֵרוֹתַי &atria mea, 1 Chron. 28. 6. חֲצֵרוֹתָיו atria ejus,Pſal.100.4. לְחַצְרוֹתָיו in atria ejus, Pſal.96.8. וּבְחַצְרוֹתֵיהֶם & in atriis ſuis, Neh.8.17. Denique, iii. Signif.3.hujus Rad.eſt in nomine חָצִיר m. gramen, fænum; Item porrum, quod fæno ſive gramini majori ſimile ſit, Num.11.5. & ſemel ex præced. nominis ſignificatione, atrium, Iſa.34.13. prout etiam quidam ſic exponunt cap.35.7. Bu.Lex. חָצִיר eſt habitaculum; atrium; herba: Porrum, Pag. eſt idem quod Græcis πράσον,fænum oblongum & craſſum, creſcens in locis incultis, pabulum beſtiis, vel igni; & ſecatur falce: unde quidam alieniùs putant affine eſſe radici חָצַר: Videtur & generaliter herbam ſponte ſuâ virentem indicare: ſemel pro porro ſectili quod ſpeciem fæni habet, & ſectum citò renaſcitur, ſumitur,in Num.11. Merc. Hoc nomen חָצִיר Av.facit ipſam radicem; & exp. gramen oblongius & craſſius creſcens in locis incultis, ut in atriis & campis; Hieron.vertit fænum, ſub. quod nondum eſt demeſſum. Cum הַ demonſtrativo ſignificat certum genus herbæ, ut eſt porrum habens herbam oblongam; & eſt Cogn.cum קָצַר, demeſſuit, nam falce demetitur gramen; Av. חָצִיר eſt πράσον, gramen quod in atriis ſponte naſcitur; Num.11.5. vertitur porrum; eſt

est ut gramen: neque aliter Isa.34.13..35.7. Cocc. Occurrit autem forma abs.simpl.sic, חָצִיר fænum, 1 Reg. 18.5. Job.8.12..40.15. Psal.104.14.. 147.8. Prov.27.25. Isa.15.11,.34.13..35.7..40.6,7,8..44.4..51.12. & cum ב & ה præf.sic, בֶּחָצִיר & porri, Num.11.5. כֶּחָצִיר sicut fœnum, Psal.37.2..90.5..103.15. in formaConstr.est cum chateph patach; & occurrit simpl.& cum כְּ præf. sic, חֲצִיר gramen, 2 Reg.19.26. Isa.37.27. כֶּחָצִיר sicut gramen, Psal.129.6.

Rad.104. חָקַק est, statuere, scribere, describere; pingere, depingere; Pag. insculpere, vel scalpere, imprimere effigiem, vel imaginem: idem quod Græcis γράφειν; indè & pro describere, seu perscribere, in acta memoriæ causâ referre, literis mandare; decernere, & statuere, sumitur; Merc. חָקַק exaravit, expressit: incîdit, insculpsit, exculpsit, &c. ut, Pag. & Merc. effigiavit, delineavit, exsculpsit; constituit, seu statuit imaginem & formas; & dicitur non tantum de picturis imaginum, sed de ducendis lineamentis literarum & omnium rerum: congruit cum חֻקָּה & חוֹק effigiavit, constituit effigiem, Av. חָקַק contractè חַק, in kal est delineare; τυπτεῖν, ζωογραφεῖν; notat ductum linearum ad modum figuramque efficiendam, Coc. scripsit effigiem, constituit elementa alicujus rei. In participiis kal usurpatur perfectè, in aliis defectivè, Av. Occurrit autem in præt.kal,2.s.m. cum ךָ conv.& in 1.sing. cum תִּי Aff.sic, וַחֲקוֹתָ & describes, Ezec.4.1. חֲקֹק־תִיךָ descripsi te, Isa.49.16. in part.ben.kal,s. m. חוֹקֵק statuens vel describens; incîdens; Occurrit cum jod Parag. (cui vide simile in חָצַב, Bu.Lex.) sic, חוֹקְקִי incîdens, Isa. 22.16. In pl.m.ben.kal formâ abs. cum הַ præf. & in forma Constr.cum לְ præf.sic, הַחוֹקְקִים decernentes, Isa. 10.1. לְחוֹקְקֵי ad decernentes, Jud.5.9. In part. pahul kal,s.m. חָקוּק delineatus, formatus, descriptus, depictus; unde in pl.m.significans delineatos, formatos, minio; Cocc. Occurrit cum kibbutz pro schurek penult. sic, חֲקֻקִים descriptas, depictas, Ezech.23 14. In Infin. kal, חוֹק vel cum schurek חוּק, describere, statuere, &c. Occurrit cum בְּ præf.& וּ Aff. post kibbutz in penult. ante dageschum; sed R.D. notat sine dageschi legendum; Cocc. Item cum schurek penult. sic, בְּחֻקּוֹ in statuere ipsum, Prov.8.27. בְּחוּקוֹ idem, Prov.8.29. In Imper.kal, s.m. חוֹק describe, statue. Occurrit cum Aff. הָ post kibbutz penult. ante dageschum; sic, חֻקָּהּ describe illud, Isa. 30.8. In piel חִקֵּק effigiavit, constituit; & in forma poel חוֹקֵק effigiavit leges, scripsit statuta seu decreta, Av. Unde in part. piel,s.m. מְחוֹקֵק decernens, legislator; Pag. Bu. Cocc. definitor, præceptor; qui dicit quid faciendum sit quid non; qui definit officia; Gen.49.10. ubi, sensus, Juda habebit sceptrum, quod ex ipso sit, saltem præceptorem, seu definitorem, & dicentem seu docentem quemvis officia, donec veniat Schilo; Coc. Occ. autem hoc part.piel, s. m. simpl.& cum וּ & בְּ præf. ut & cum יוֹ & לֵי Aff. & in pl.masc. abs.ut seq. מְחֻקָּק legislator, Deut.33.21. וּמְחֹקֵק & legislator, Gen.49.10. בְּמְחֻקָּק cum legislatore, Num.21.18. מְחֻקְקִי legislator meus, Psal.60.9..108.9. מְחֻקְקֵנוּ legislator noster, Isa.33.22. מְחֹקְקִים legislatores, Jud.5.14. in fut. piel, sed in forma quadrata poel, יְחוֹקֵק decernet, constituet, &c. unde in 3.pl.m.fut.poel, sic est, יְחוֹקְקוּ decernunt, Prov.5.15. In pual, חֻקַּק statui, describi; unde in part. pual, s.m. significans id quod definitum est, Cocc. sic occurrit, מְחֻקָּק statutum, Prov.31.5. in Hoph. הוּחַק effigiatus est, depictus est; unde in fut. hoph. יוּחַק, vel, יְחֻקַּק effigietur, depingetur; & in 3.pl.m. יוּחָקוּ vel יְחֻקּוּ effigientur, depingentur; occurrit cum camerz pro pathach & dageschi, & ! cop.præf. (quod tamen quidam volunt esse ex fut. pual absque dageschi) sic, וַיְחֻקּוּ describerentur, Job.19.23. Atque indè no.i. חוֹק (vel sine vau) m. præceptum; jus, statutum, Lex. mos, consuetudo; id quod justum est ut quis accipiat, ratione scripturæ aut legis aut consuetudinis; pars statuta; tributum, Pag. Kimchi inquit, quia scribendum dari solet jus hominis quod habet in socium, vel quod ipsi convenit ut ab illo accipiat, idcirco vocari חוֹק: sic & id quod tanquam pro decreto & statuto habetur, & est cuique ordinarium, demensum, dicitur hoc nomine, quasi formam aut normam, ritúmve aut ordinationem institutam, præscriptam & certam dicas, seu institutam: Statuta in Scriptura חֻקִּים m. vel fæm. חֻקּוֹת, dicuntur ritus & ceremoniæ aliquid referentes & repræsentantes; quorum, ut Hebræi inquiunt magna ex parte ratio ignoratur. Differt autem à מִשְׁפָּט; cum quo sæpè junctum videas, quòd per judicia ritus politici intelligantur, & constitutiones quæ ad societatem tuendam pertinent; statuta verò sunt ceremoniæ ad religionem & Dei cultum pertinentes, ab ipso institutæ; ut circumcisio, feriæ, &c. id genus, Merc. חוֹק est constitutio, decretum, præscriptum, demensum; portio, pensum; modus, ratio, &c. Bu. Lex. Legislatio, ritus præscriptus, &c. sim. Bu. Av. Sæpe significat modum, ut Isa.5.14. לְבִלְי חוֹק, i.e. εἰς ἄπειρον; sine modo. Job.14.13. poneres mihi חוֹק, modum, temporis scil. & c.38.10. & regi super eo modum meum; i.e. modum, quem volui, dedi mari. Item interdum est demensum, victus necessarius & quotidianus, ut Prov.30.8. ciba me pane חֻקִּי demensi mei; & Job.23.12. מֵחֻקִּי magis quàm demensum meum; & Prov.31.15. טֶרֶף & חוֹק junguntur, & est quod Luc.12.42. τὸ σιτομέτριον dicitur. Gen.47.22. demensum (dabatur) sacerdotibus à Rege. Exod.5.15. quare non absolvistis חֻקְּכֶם pensum vestrum; τὰς συντάξεις ὑμῶν. Item modus rei, h.e. forma: quo sensu dicitur & חֻקָּה; ut Exod.12.43. hæc חֻקַּת forma Paschatis. Item חוֹק & חֻקָּה est definitio, nempe agendorum vel non agendorum; unde mandata Dei dicuntur חֻקִּים definitiones, quia nihil eis addere, vel detrahere licet, Deut.4.2..12.32. Prov.30.6. Atque hoc obtinet non tantùm in præceptis quæ æternâ veritate & justitiâ nituntur; de quibus dicitur, qui fecerit ea, vivet in iis; sed etiam in iis, quæ arbitrio dominico imponuntur; quæ dogmata, i.e. placita, vocat Apostolus, Eph.2.15. Col.2.14. & δικαιώματα σαρκὸς appellat, Heb.9.10. junguntur sæpe חוֹק וּמִשְׁפָּט definitio, & judicium, quæ idem præceptum notant; sed ità ut primum notet determinationem, alterum, quod sit regula in judicando. Vide Exod.15.25. Jos.24.25. Lev.18.5. Ezech.20.11. Hæc dicuntur & sunt præcepta bona, Neh. 9.13. Opponuntur autem definitiones & judicia non bona, Ezech.20.25. Sed & legem fidei complectuntur חֻקִּים, Psal.50.16. & omne jus & nefas dicitur חוֹק, Lex. Mich.7.11. In loco autem, Ps.2.7. narrabo אֶל־חוֹק ad definitionem; sensus est, ex præscripto, ut nihil addam vel detraham; enarrabo in, vel ad, decretum; Coc. h. e.

ut

ut ſit in ſtatutum & memoriale; Meſſiam, ſcil. verum Davidis filium certò venturum; ut explicatur in cod. Talmudico Succah,c.5. fol.52. aut אֵל idem eſt quod articulus אֵת juxta Kimchi in lib.Rad.Bu.Lex. Narrabo præceptum; ubi A.E. exp. quod ſum narraturus ponam in præceptum ut narretur; & R.D.in comm. hanc narrationem, ponam mihi in conſuetudinem; ſed Targum habet, דַּאֲלָהָא מֵימְרָא Dei præceptum; Pag.Ego verterem, Quod Deus vivens ſeu ſtabilis, Dominus ſcil. dixit ad me,&c. Sic in Pſalterio Nebienſis ſcriptum reperi; ſed in Bibliis Venetis recens excuſis ſcribitur, מֵימְרָא דַיְיָ, pactum ſeu decretum Domini; vel quod Dominus dixit; & ſanè potiùs videtur ut ità exponatur; ut אֵל ſit pro עַל; ſic, Narrabo, ſeu ſermonem habebo, de ſtatuto quod ad me dixit Dominus; proferam conſtitutionem quam ad me Dominus dixit, &c. ut verbum Domini oſtendat eſſe decretum irrevocabile, Merc.Cev. Item, Pſal.94.20. יוֹצֵר עָמָל עָלַי חוֹק qui fingit ærumnam ſupra legem, ſeu definitionem; i.e. qui addit ad legem Dei qui omne additamentum reſpuit. Hæc ex Cocc. Occurrit autem ordine Conc. hoc nomen, ſic, ut ſeq. חוֹק ſtatutum, decretum; pars ſtatuta & demenſa; modus, ratio, Gen.47.22. Exod.15.25. Joſ.24. 25. Jud.11.39. Ezr.7.10. Job.14.13..26.10..28.26. Pſal. 2.7..81.5..94.20. Iſa.5.14..24.5. Mich.7.11. Zeph.2.2. cui & וְ & לְ ſunt præf. ſic, וְחוֹק & ſtatutum, Pſal.99.7. Prov.31.15. Ezech.45.14. לְחוֹק in ſtatutum, Gen.47. 26. 1 Sam.30.25.1 Chron.16.17. 2 Chron.35.25. Pſal. 105.10. Sed ante maccaph cholem in hoc nomine mutatur in cametz chatuph; & ſic occurrit ſimpl.& cum וְ, & לְ præf.ſic, לָחֳק ſtatutum, Exod.30.21. Lev.6.11, 15..24.9. Pſal.148.6. Jer.5.23. וְחָק & ſtatutum, Lev. 10.13,14. לְחָק in ſtatutum, Exod.12.24..29.28. Lev. 7.34..10.15. Num.18.8,11,19. Item ante affixa cholem mutatur in kibbutz cum dageſch ſeq. ut cum י. Aff. cui & מֵ eſt præf.ſic, חֻקִּי ſtatutum meum, Job.23.14.. 38. 10. Prov.30.8. מֻחָקִּי ſupra ſtatutum meum, Job.23.12. Sed interdum mutatur in cametz-chatuph, ut cum הָ Aff. pro חֻקָּה vel חֻקָּה ſtatuta pars tua, Occurrit ejecto dageſch; ſic, חֻקָּה demenſum tuum, Lev.10.13,14. Sed cum הָ & וֹ Aff. eſt cum kibbutz; at ante הֶם Aff. eſt cum cametz chatuph, ut ſuprà; & iterum ante ם Aff. cum kibbutz; prout ſeq. חֻקָּם demenſum tuum, Ezech.16.27. חֻקֵּי ſtatutum ejus, Prov.8.29. חָקָּם demenſum veſtrum, Exod.5.14. חֻקָּם portionem ſuam, Gen.47..22. in pl.m. eſt cum kibbutz, & ſignificat decreta, ſtatuta, præſcripta, præcepta, &c. & occurrit ſimpl.& cum וְ & הֶ præf.ſic, חֻקִּים ſtatuta, Deut.4.5,8, 14. Neh.9.13. Ezech.20.25. Mal.3.22. וְחֻקִּים & ſtatuta, Neh.9.14. הַחֻקִּים ſtatuta, Exod.18.20. Lev.10.11.. 26.46. Num.30.17. Deut.4.1,6..5.1..6.24..7.11..11.32.. 12.1..16.12..17.19..26.16. 2 Reg.17.37. 1 Chron.22. 13. Neh.1.7. Jer.31.36. Sed occurrit etiam, cum וַ & לְ præf. וְהַחֻקִּים & ſtatuta, Deut.4.45..5.31..6.1,20. 2 Chron.33.8. Jer.32.11. לְחֻקִּים inter ſtatuta, 2 Chro. 19.10. Item in forma pl.m.occurrit ſimpl.& cum בְּ præf. חֻקֵּי ſtatuta, Exod.18.16. בְּחוּקֵּי in ſtatutis, Ezech.20. 18. ſicut etiam cum י vel in pauſa, cum י Aff. & cum וֹ, בְּ & מֵ præf.ſic, חֻקַּי ſtatuta mea, 1 Reg.3.14.. 9.4. חֻקֵּי ſtatuta mea, Pſal.50.16. וְחֻקַּי & ſtatuta mea, 2 Chr. 7.17. Zach.1.6. בְּחֻקַּי in ſtatutis meis, Ezech.11.12.36. 27. מֻחָקַּי à ſtatutis meis, Mal.3.7. ut & cum הָ Aff. cui etiam וֹ, בְּ & מֵ ſunt præf. ut ſeq. חֻקֵּיהָ ſtatuta tua, Pſal. 119.5,8,12,26,33,54,64,68,71,83,112,135,145,155, 171. וְחֻקֵּיהָ & ſtatuta tua, 1 Chron.29.19. Pſal.119.124. בְּחֻקֵּיהָ in ſtatutis tuis, Pſal.119.23,48,80,117. מֵחֻקֵּיהָ à ſtatutis tuis, Pſal.119.118. Item cum יו Aff. cui & וֹ & בְּ ſunt præf. חֻקָּיו ſtatuta ejus, Exod.15.26. Deut.4. 40..26.17..27.10. 2 Reg.17.15. Job,14.5. Pſal.105.45.. 147.19. וְחֻקָּיו & ſtatuta ejus, Deut.6.17.1 Reg.8.58. 2 Chron.34.31. Ezr.7.11. Neh.10.30. Am.2.4. בְּחֻקָּיו in ſtatutis ejus, 1 Reg.8.61. Item, 2. Indè No. חֻקָּה fæm. idem cum maſc.præced. Pag.Bu. ſtatutum, conſtitutio, regula & norma præſcripta, atque literis deſcripta & effigiata, Av.Occurrit ſimpl.& cum הַ præf. חֻקָּה ſtatutum, Num.9.14..15.15. הַחֻקָּה ſtatutum, Exod.13. 10. ſed in forma conſtr.occurrit ſæpiùs, ſcil. ſimpliciter, & cum כְּ & לְ præf. חֻקַּת ſtatutum, Exod.12.14,17,43.. 27.21..28.43. Lev.3.17..7.37..10.9..16.31.. 17.7..23. 14,21,23,31,41..24.3. Num.9.12..15.15..18.23..19.2.. 31.21. כְּחֻקַּת juxta ſtatutum, Num. 9. 14. לְחֻקַּת in ſtatutum, Exod.29.9. Lev.16.29,34. Num.10.8.. 19.9, 21..27.11..35.29. ſicut & in pl.f.occurrit, ſimpl.& cum בְּ & מֵ præf.ſic, חֻקּוֹת ſtatuta, Job.38.33. Jer.5.24.. 10. 3..31.35..33.25. Ezech.43.18..44.5..46.14. Mich.6.16. בְּחֻקּוֹת vel ſine Vau, in ſtatutis, 1 Reg.3.3. 2 Reg.17. 8,19. Ezech.33.16. Lev. 20.23. מֵחֻקּוֹת à ſtatutis, Lev. 18.30. Item cum Aff. יַ, vel in pauſa יָ; cui utrique formæ eſt præf.ſic, חֻקּוֹתַי vel חֻקֹּתַי ſtatuta mea, Gen. 26.5. Lev.18.4,5,26..19.19,37..20.8,22..25.18..26,43. 1 Reg.9.6..11.38.2 Chron.7.19. Pſal.89.31. Ezech.5.6.. 18.19,21. 20.12,16..44.24. וְחֻקֹּתַי vel וְחֻקּוֹתַי & ſtatuta mea, 1 Reg.11.11,33,34.2 Reg.17.13. Ezech.5.6. 20.24..37.24. Item cum בְּ præf.& יַ Aff. cui etiam וֹ cop.eſt præf.ut & cum יִ Aff.& בְּ præf.ſic, בְּחֻקַּי in ſtatutis meis, Lev.20.13,21..26.3,15.1 Reg.6.12. Ezec. 5.7..11.2..18.9,17..20.19. וּבְחֻקֹּתַי & in ſtatutis meis, Jer.44.10. בְּחֻקּוֹתַיִךְ in ſtatutis tuis, Pſal.19.16. Sicut etiam cum יִ Aff.cui etiam וֹ & יְ ſunt præf. חֻקָּיו ſtatuta ejus, Num.9.3. Deut.6.2..10.13. 1 Reg.2.3.2 Reg. 23.3..43.11. וְחֻקֹּתָיו & ſtatuta ejus, Deut.8.11..11.1.. 28.15,45..30.11,16.2Sam.22.23. Pſal.18.23. וּבְחֻקּוֹתָיו & in ſtatutis ejus, Jer.44.23. Item cum כְ præf. & ם Aff. ut & cum יְכָ præf. & יהֶם Aff. ſecundum ſtatuta eorum, 2 Reg.17.34. וּבְחֻקּוֹתֵיהֶם & in ſtatutis eorum, Lev.18.3. Item,3. indè No. חֻקָּם maſc. Pag.vel חֻקָּם, Av.ſtatutum,conſtitutio, imaginatio, effigies; Av.Unde pl.m. חֻקָּקִים ſtatuta; Bu.Lex. & in forma pl. m. conſtr. ſic occurrit, Jud. 5. 15. גִּלְּיֵי חֻקְקֵי־לֵב magnæ, ſub.erunt, vel ſunt cogitationes cordis, Pag.i.e. ſculpturæ, ſeu decreta aut imagines, quæ cordi imprimuntur; paulò inferiùs, viz. verſ.16. dicit חֻקְרֵי־לֵב inquiſitiones cordis; de quo vide in חָקַר; Merc.Cev. Cor enim inquit R.D. in lib.Rad. decernebat & cogitabat, ſuper illis, quomodo non venerunt ad prælium. Alii vertunt, magni erant cogitabundi corde; Pag.Magnæ effigiationes, i.e. imaginationes vel cogitationes cordis; Av. Magni delineationibus cordis, i.e. magnas & multas deliberationes habentes; irriſio, Cocc.nam חוֹק ab eo exp delineatio. Sed occurrit etiam, Iſa.10.1.ſic, הוֹי הַחוֹקְקִים חֻקֵּי־אָוֶן væ ſtatuentibus ſtatuta iniquitatis, i.e.iniqua; vel deſcribentibus deſcriptiones, vel ſtatuta iniquitatis; Hier. væ qui condunt leges iniquas: At R.D. in Comment. prio-

rem

rem hujus versûs partem adversûs scribas, alteram contra judices iniquos dictam esse putat; quod diligenter advertant nostri Tabelliones, qui in quos sæpiùs conficiunt contractus, aut ignoratione aut cupiditate, vel timore judicum; Pag. חֻקְקֵי־אָוֶן sunt statuta iniquitatis, Bu.Lex.vel doloris, Av. vel definitiones vanitatis, Cocc.

Rad. 105. חָקָק; idem est quod חָקַק, quoad significantiam, Pag. & nihil ferè aliud. Hoc verbo quidam arbitrantur exprimi quod Paulus ad Hebræos,c.1.Christum appellat χαρακτῆρα, i. e. impressam seu expressam effigiem & imaginem substantiæ Patris; Hebr. מְחֻקָּה Merc. Nam significat imprimere, exprimere,exsculpere, Bu. Lex. effigiavit, exsculpsit imaginem; &dicitur plerumque de pingendis imaginibus & characteribus, rariùs de cœlatura; Av. congruit cum חָקַק & חוּק, i.e. effigiavit, constituit formas rerum, &c. Av. In piel, חִקָּה effigiavit,delineavit; Av. & in pual חֻקָּה effigiatus, delineatus, expressus, vel formatus, signatus, descriptus, depictus vel insculptus fuit; Bu. Av. Cocc. Pag. Merc. Unde in part. pual, s. m. occurrit simpl. & cum ה dem. præf. sic, מְחֻקָּה expressum, Ezec.8.10.. 23.14. הַמְּחֻקָּה insculptum, 1 Reg. 6.35. In hithpael, הִתְחַקָּה fecit se effigiare,delineavit; impressus fuit,vel descriptus aut statutus fuit; Pag Bu. Av. Occurrit in fut.hithp. 2.s.m. (à 3.s.m. מְחֻקָּה) sic, Job.13.27. & super radices pedum meorum תְּתַחַקֶּה imprimeris;Bu.effigiabis, i.e.studebis delineare & circumscribere lineamenta pedibus meis nè effugiam; Av.ad vel ob radices pedum meorum notam tibi facis in animo tuo,vel in via mea;Coc.vel,super radices pedum meorum describetur; vel statuetur,imprimetur; Hier.ad vestigia pedum meorum considerasti; alii descripsisti, vel scripsisti; sed verbum est intransitivum secundum omnes Hebræos; &, ut inquit R.Levi, revertitur ad סַר compedem, i.e. super radices, h. e. talos, pedum meorum compes imprimetur; & sic esset 3.s.f.fut.hithp.Nec obstat quòd סַר est No.masc. & verbum fæm.; quia hoc sæpe invenitur in sacris literis: Pag. Sed ego ad ipsum Dominum referri malim,insculpis tete; i.e.arctè adhæres, velut alligatus, ut vestigia mea observes; Merc.

Rad.106. חָקַר est inquirere, investigare, scrutari, perviestigare; explorare; Pag.Bu. Sunt qui conferunt cum verbo רָחַץ, quasi significet aliquid remotius seu penitius perscrutari. Ex Vet.Test.Paulus hujus verbi usum repetere videtur passim, & notanter ad Romanos 8. & 1.ad Cor.c.2. Merc. חָקַר perscrutatus est ad imum usque, seu funditùs; pervestigavit seu perquisivit usque ad fundum; scrutatus est fontes rei; & sæpe dicitur de investigatione cordis;cogn.cum קוֹר effodit,perfodit venam fontis, Av. significat ἐρεύνᾶν scrutari; & est rem integram in omnibus suis partibus inspicere; ut Prov. 25.1. ut Gloria Dei est occultare sermonem; h.e. ita loqui ut opus sit scrutatione; at gloria Regum חֲקוֹר דָּבָר est explorare rem vel sermonem, h.e. sermonem Dei accuratè considerare in omnibus partibus, & nullam rem non explorare sive in judicio, sive in consiliis: & Job.28.27. atque etiam חָקְרָהּ scrutatus est eam,scil. sapientiam; h.e.intimum, intimè & secundum omnes partes inspexit ac cognovit; quemadmodum qui rem penitùs cognoscere gestit, omnia accuratè inspicit. Metaphora; sic Jer.17.10. ego Jehova חוֹקֵר לֵב, qui scrutatur cor, h.e. intimè & perfectè cognoscit; Cocc. Occurrit autem hoc verbum in præt.kal, 3.s.masc. cum וְ cop.vel conv. & וַ Aff.ut & הָ Aff. sicut etiam in 2.s. m.cum וְ conv.præf.& נִי Aff.& in 1.pl.cum הָ Aff.ut seq. וַיַּחְקְרוֹ & perviestiget illum,Prov.18.17. חָקְרָה pervestigavit eam, Job.28.27. וַיַּחְקְרֶהָ & perviestigaveris,Deut. 13.14. חִקַּרְתַּנִי pervestigas me,Ps.139.1. חִקַּרְנוּהָ pervestigavimus hoc,Job.5.27. In ben. kal, s.m. cum vel sine Vau, in penult.sic, חוֹקֵר pervestigans,scrutans, Job. 28.3. Jer.17.10. in Infin.kal, simpl.& cum לְ præf. חֲקוֹר pervestigare, 2 Sam.10.3. Prov.25.2. לַחְקוֹר ad explorandum,1 Chron.19.3.Prov.23.30. Sed cum affixis,cholem transponitur & mutatur in camerz chatuph; ut cum לְ præf. & הָ Aff.est, וְלַחְקָרָהּ & ad explorandum eam, Jud.18.2. Sic etiam in Imper.kal, s. m. חֲקוֹר pervestiga,sed ante נִי Aff. cholem mutatur, &c. חָקְרֵנִי pervestiga me,Psal.139.23. Sed in Imper. kal. pl. masc. regulariter est, חִקְרוּ explorate, Jud.18.2.In fut.kal,occurrit in 1.s. & cum הוֹ Aff.& in 3.s.m.cum cholem,sed ante maccaph,cum camerz-chatuph; ut & cum נִי Aff. Item in 1.pl.cum נְ cop.& הָ parag.ut & in 2.pl. m. cum Nun parag.& in 3.pl.m. simpl. prout sequuntur, אֶחְקֹר explorabo,1 Sam. 20.12. אֶחְקְרֵהוּ pervestigabam eum, Job 29.16. יַחְקֹר pervestigabit, Job.13.9. יַחְקְרוּ idem, Psal. 44. 22. יַחְקְרֵנִי perscrutatur eum, Prov. 28. 11. וְנַחְקְרָה & perscrutemur,Lam.3.40. תַּחְקְרִי pervestigabitis, Job.22.11. יַחְקְרוּ pervestigabunt, Ezec.39.14. In Niphal vel נֶחְקַר scrutando perquisitus seu pervestigatus est; Av.Occurrit autem in præt. Niph.3. s.m.& in fut.Niph. 3.s.m.& 3. pl. m. cum וְ cop. נֶחְקַר pervestigatum est,1 Reg.7.47. 2 Chron.4.18. יֵחָקֵר pervestigabitur,Jer.46.23. וְיֵחָקְרוּ & pervestigabuntur, Jer. 31.37. In piel חִקֵּר perscrutatus est, pervestigavit continuè; Av.Occurrit cum וְ cop. sic, וְחִקֵּר & scrutatus fuit,Eccl.12.9. Atque indè nomina,1. חֵקֶר m. perscrutatio; Bu.Lex.scrutinium,inquisitio ad fundum usque, Av.est 1. ἔρευνα, scrutatio; h.e. inspectio diligens ad cognoscendam rem; ut Isa.40.28. אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ, non est pervestigatio prudentiæ ejus; Bu.Lex. i.e. perfectè cognosci non potest; Cocc. Hæc autem phrasis in Inscriptionibus epistolarum apud Judæos usitatissima, pro prudentissimo; Bu.Lex. Item, 2. est rei cujusque perfectio, & quasi πέρας; ut Job.38.16. Num בְּחֵקֶר תְּהוֹם, in penitissima abysso ambulasti; & Job. 11.7. nunquid חֵקֶר intimum, h.e. finem ipsum Dei comprehenderes? id Paulus dicit 1 Cor.2.10. τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ·&, τὰ βαθέωμα τῆς Θεότητος, Col.2.9. Cocc.Occurrit autem hoc nomen simpl.& cum וְ, הַ, יוֹ & לְ præf. ut seq. חֵקֶר scrutatio, pervestigatio, Job.5.9..9.10..34. 24..36.26.Psal.145.3.Prov.25.3. Isa.40.28. וְחֵקֶר & investigatio,Prov.25.27. הַחֵקֶר ad investigationem, Job. 11.7. וּבְחֵקֶר & in scrutatione, Job.38.16. לַחֵקֶר ad pervestigat. Job.8.8. In pl.m. חֲקָרִים & in constr. חִקְרֵי ut Jud.5.16.magni scrutationibus animi, i.e. mente sagaciffimi; Bu.Lex.seu magnæ scrutationes cordis; Av. vel investigationes,seu solicitudines cordis magnæ, sub. erant.R.D.sic explicat,cor scrutabatur,& investigabat super his multùm quomodo fuerant divisi & non venerant ad prælium; Pag. Vide suprà in חָקַק; Merc.Deinde,2. Indè etiam No. hemanticum præpositio Mem; sic,

מֶחְקָר m.Pag.Av. Scrutinium ad imum usque; profunditas, fundum, fundamentum; Av. Significat penitissimum & perfectissimum rei; Cocc. In pl.m. מֶחְקָרִים scrutationes, &c. Occurrit in pl.m. Constr. Psal.95.4. Quia (vel cujus) in manu ejus, nempe, sunt, מֶחְקְרֵי אֶרֶץ investigationes terræ, i.e. fundamenta; 70. fines; alii penetralia; Ab.Ezra תַּחְתִּיוֹת; Pag. i.e. ima, infima fundamenta vel penetralia terræ, quæ sciri nequeunt nisi exquisitâ perscrutatione; vel potiùs quòd homini minimè sunt perscrutabilia, Deo autem in propatulo; Bu. Lex. & Pag. sim. penitissima terræ; 70. τὰ πέρατα; Coc. [חוֹרָא & מַחֲרָאָה &c. eorumque derivata vide suprà ad Radicem חוּר. & in Rad. seq. חָרַר.]

Rad. 107. חָרַר est ardere, exardere, exuri, exarescere, exsiccari; comburere, incendere; succensere, excandescere, irasci, Pag. Bu. Conc. & Lex. ustulatus fuit, Bu. Lex. exaruit ab adustione, Cogn. cum חָרָה exarsit irâ, excanduit; Av. Sed licet hîc Sanctes & alii significata radicis hujus & חָרָה permisceant, hæc tamen Radix חָרַר non nisi aduri, & siccari significat; sed nunquam, succensere, quod per חָרָה tantùm indicatur: interim qui succenset, irâ exardescit, ideo חָרָה cum חָרַר nonnihil communicat, quia ardentiorem iram sonat; sed non contra; Merc. Cev. In kal declinatur contractè חַר &c. Av. Unde sic occurrit in præt. kal, 3.s.f. cui & יְ cop. est præf. sic, חָרָה exarsit, Job. 30.30. וְחָרָה & exuratur, Ezech. 24.11. Item, in 3.pl. præt. kal, חָרוּ exardescent, Isa. 24.6. In Niph. נֶחַר vel נֶחָר idem quod kal, Bu. man. exustus est, adustus est, exaruit, &c. In priore forma occurrit cum Pathach, sed in pausa cum Cametz in ult. sic, נֶחַר exarescit, Jer. 6.29. נֶחָר adustum, Ezech. 15 4. & in altera forma cum chirek occurrit in præt. Niph. 3.s.m. & 3.pl. cum cametz in pausa, vel cateph pathach penult. extra pausam; ut seq. נֶחַר exsiccatur, Psal. 69.4. נֶחֱרוּ exardescunt, Psal. 102.4. idem, Cant. 1.6. In fut. Niph. 3.s.m cum וְ cop. vel conv. & in 3.pl.m. sic occurr. וְיֶחָר & adustus est, Ezec. 15.5. יֶחֱרוּ adurentur, Ezech. 24.10. In piel ex geminata prima radicali est חִרְחַר incendit assiduè, accendit: unde in Infin. piel cum לְ præf. sic extat, לְחַרְחַר ad accendendum, Prov. 26.20. Atque inde No. חַרְחָר m. adustio, inflammatio; febris ardens; Bu. Lex. Av. uredo; morbus quo corpus incensum exuritur, Av. est genus morbi ardentis præ nimio calore, Pag. Græci φλεγμονὴν; i.e. inflammationem dicunt, vel πυρετὸν, febrim; Merc. Occurrit autem cum וּבַ præf. וּבְחַרְחָר & inflammatione, Deut. 28.22. Item, 2. Indè No. חֳרָר siccitas, Pag. Bu. locus siccus, Bu. in pl.m. חֳרָרִים siccitates, loca sicca, Pag. Bu. exustiones; loca torrida, calore solis adusta, Av. Occurrit autem, חֳרָרִים siccitates, Jer. 17. 6. [חוֹרִים liberi, ingenui, nobiles, illustres, &c. item, חוֹר foramen, caverna: item, חוּרַאִים excrementa מַחֲרָאוֹת vel, מָחוֹרוֹת, aut מַחֲרָאוֹת, &c. cloacæ, latrinæ, &c. Videantur suprà ad finem radicis חוּר.] Ad hanc autem rad. quidam reducunt etiam No. חִרְיוֹנָם m. pl. excrementa columbarum, 2. Reg. 6.25. vox composita & similiter obscæna. Juxta consonas essent duæ voces חוֹרֵי יוֹנִים excrementa columbarum; At quia & hîc חוֹרִים obscænum, ut in antecedentibus, ideo legendum substituerunt in margine דִּבְיוֹנִים, de qua vide דָּב, Bu. Lex. חָרָא est excrementum, stercus, foria: est cogn. cum חוֹר, foramen, eo quòd stercus per foramen ani egeritur; Occurrit in 2 Reg. 18.27. defectivè cum Aff. sic, חֹרֵיהֶם pro חֹרְאֵיהֶם, Isa. 36.11. (sed secundum puncta legitur צוֹאָתָם, i.e. egestionem suam, à יָצָא exivit; at secundum literas legendum est חֹרְאֵיהֶם foria, vel stercora sua) ad comedendum foria sua, i.e. ad edendum stercora sua. Hinc est nomen pl.f. מַחֲרָאוֹת foricæ, latrinæ, loca in quibus populus solvit alvum; quæ duo vide supra sub Rad. חוּר. Item inde nomen pl.m. חִרְיוֹנִים foria, stercora; secundum puncta legitur ut composita dictio; sic חֹרֵי יוֹנִים, i.e. foria, seu stercora columbarum, in loco, 2 Reg. 6. & stercus cabi foriorum quinque argenteos valebat. Iti Av. qui חָרָא facit peculiarem radicem ad hasce voces. דַּב est stercus, 2 Reg. 6.25. & quarta pars cabi חִרְיוֹנִים stercoris columbarum. Ità scribitur, nempe cum Cheth, sed legitur cum Daleth, דִּבְיוֹנִים, quod idem significat, Pag. dictione compositâ, ut vides, Merc. Nam quod scribitur, significat, quod egreditur è foramine columbarum: nam חוֹר est foramen. At quod legitur honestiore vocabulo, idem significat, à דָּב, sive דּוּר, quod est fluere; siquidem Targum pro זוּב, quod est fluere, habet דּוּב. Accendebant enim deficientibus lignis, ignem stercore columbarum. Nam illis obsessis, non erat extra urbem exitus ad cædendum ligna sylvarum. Idem scripsit & Rab. Jonah, nempe quòd utebantur stercore columbarum, ut ignem accenderent. Porrò R. Josephi pater R. David, exponit quod erat in vesicula gutturis columbarum, quod illi ob magnam famem comedebant, captis columbis quæ ex agris ad columbaria revertebantur, plenâ gutturis vesiculâ, Pag. juxta R. Jos. Kimchi, ר esse pro שׁ relativo, more Chaldæorum, id quod durius mihi videtur, eandem dictionem ex Hebræo & Chaldæo compositam esse, Merc.

Rad. 108. חָרַב; est arescere, siccari, exsiccari; Pag. Bu. Conc. à sole scil. igni, aut gladio: Hinc sequentes significationes descendunt: nonnihil est discriminis inter יָבֵשׁ & חָרַב, ut apparet ex Isa. 19. & Job. 14. Merc. æstu confici, desolare, destruere; gladio occidere; Pag. siccatus, exsiccatus; vastatus, devastatus, desolatus, in solitudinem redactus fuit; Bu. Lex. siccus fuit; deficcatus est; & gladius dicitur exsiccare corpus, ut cùm sauciando exsiccat sanguinem. Vetusta translatio vertit, desolare, aliquando devastare, nam & fontes seu fluvii devastati sunt quando exsiccantur; Cogn. cum חָרַם desolatus est, anathematizavit; & cum חָרַף exprobravit, ut & cum חָרָה & חָרַר exustus est; nam fontes exsiccati dicuntur desolati & probrosi, atque causantur sæpè ex nimio æstu solis, &c. Av. חָרַב, 1. desiccari; minus est quàm יָבֵשׁ; nam solam ablationem vel absentiam madoris externi notat. Vide Gen. 8.13. חָרְבוּ exsiccatæ erant aquæ, ibi notat consumptionem humoris; &, ecce desiccata erat facies terræ; sed v. 14. & mense secundo---- יָבְשָׁה exaruerat terra; 2. desolari, h.e. privari ornamentis suis, urbibus, domibus, hominibus, pecudibus, frugibus, arboribus, &c. ἐρημοῦσθαι, & 3. stupere; nam qui cohorrescit, quasi ἐρημοῦται, privatur suo nitore, consilio & animi præsentiâ; & cælum cohorrescens lucem subtrahit, Jer. 2.10. Cocc. Sed in Bu. Conc. sic hæc Radix describitur; significata verbi hujus חָרַב tria sunt, 1. siccari, exsiccari, ut in 3.pl. præt.

præt.kal, cui & ו conv.eſt præf. חָרְבוּ exſiccatæ ſunt, Gen.8.13..8.13. וְחָרְבוּ & ſiccabuntur,Iſa.19.6. In Imper.kal,ſ.m. חָרוֹב exſiccare, ſed in pl.m.cholem tranſponitur & mutatur in cametz chatuph ; ſic, חָרְבָוּ exſiccamini, Jer.2.12. & in Imper.kal, ſ.f. eſt cum cateph cametz ſub Heth ; חָרְבִי exſiccator,Iſa.44.27. In fut. kal,3.ſ.m. cui & ו conv.eſt præf. יֶחֱרַב exſiccatur, Job.14.11.Iſa.19.5. וַיֶּחֱרַב & exſiccabitur,Hoſ.13. 15. וַיֵּחָרַב exſiccatum eſt,Pſal.106.9. In pual חוֹרַב exſiccatus eſt ; unde in 3.pl.præt. pual, cum cametz pro Scheva penult. ob pauſam, eſt, חוֹרָבוּ exſiccatæ fuerunt,Jud.16.7,8. In Hiphil eſt, הֶחֱרִיב exſiccavit, fecit ſiccefcere , Bu.Av. Occurrit in præt. hiph. 1. ſ. cum ו conv.& in fut.hiph.1.ſ. & cum ו cop. וְהַחֲרַבְתִּי exſiccabo,Jer.51.36. אַחֲרִיב exſiccabo,Iſa.50.2. וַאַחֲרֵב & exſiccabo,2 Reg.19.24. Iſa.37.25. In part. hiph. מַחֲרִיב exſiccans, unde in ſ.f.cum duplici ſægol ante Thau, & cum ה dem.præf.ſic occurr. הַמַּחֲרֶבֶת exſiccans,Iſa.51. 10. Atque indè Nomina, 1. חוֹרֶב m. ſiccitas ; item æſtus, metonymicè ſic dictus quòd ſiccitatis eſt cauſa, Bu. Lex. Occurrit autem in forma ſimplici & cum כ, ל & מ præf.ut ſeq. חוֹרַב ſiccitas ; æſtus,Gen.31.40. Jud.6. 37,39,40. Job.30.30.Iſa.25.5..61.4.Jer.50.38. Zeph.2. 14.Hag.1.11. לְחוֹרֶב ſicut æſtum,Iſa.25.5. æſtui, Jer.36.30. מֵחוֹרֶב ab æſtu, Iſa.4.6..25.4. & ſecundò indè etiam No. חָרָבָה f.ſiccitas,ſiccum,locus ſiccus ; eſtque formæ בְּקָשָׁה ; ſed primum cametz eſt propter dageſch ejectum ex Reſch ; Bu.Lex.Occurrit autem,Ezech.30.12. in hac ſignificatione ; Et 3. Indè etiam No. חָרְבָה f.ſicca, vel ſiccus, Prov.17.1. & cum ו cop. præf. וְחָרְבָה , vel ſiccum, Lev.7.10. Sed occurrit etiam præcedens Nomen חָרָבָה cum ה, ב & ל præf.ut ſeq. הַחָרָבָה ſiccum, Joſ.4.18. Hag.2.6. בְּחָרָבָה in ſicco, per ſiccum,Gen.7.22. Joſ.3.17. 2 Reg.2.8. לַחָרָבָה in ſiccum,Exod.14.21. Item, 4. indè No. pl. fæm. חֲרָבוֹת ſiccitates, ſicca loca. Occurrit cum ב præf. בְּחָרְבוֹת per ſicca loca,Iſa.48.21. Item,hinc etiam No. חָרְבוֹן m. ſiccitas ; Av.In pl.m. חָרְבוֹנִים & in conſtr. חָרְבוֹנֵי ſiccitates ; unde cum ב præf. בְּחָרְבוֹנֵי in ſiccitates æſtatis, i.e. æſtivas ; Bu.Lex.Pſal.32.4. Deinde, ii. Signif.2. hujus Rad.eſt vaſtari,deſolari ; deſolare, vaſtare ; Occurrit autem in hâc Signif.in Infin.kal. חָרוֹב deſolando, Iſa.60.12. & in Imper.kal,pl.m. חָרְבוּ deſolamini, Jer. 2.12. ut & in fut.kal,3.ſ.f.plenè vel contractè ; ut & in 3. pl.m.eodem modo, תֶּחֱרַב vaſtabitur,Iſa.34.10. תֶּחֱרָב idem, Jer.26.9. יֶחֱרְבוּ vaſtabuntur,Ezech.6.6. יֵחָרְבוּ idem,Iſa.60.12.Am.7.9. Item,in 3.pl.f.fut. kal,ſic occur. תֶּחֱרַבְנָה vaſtabuntur,Ezec.6.6..12.20.in Niphal נֶחֱרַב devaſtatus eſt, unde in 3.pl. præt. Niph. ſic occurrit , נֶחֶרְבוּ deſolati ſunt,2 Reg.3.23. & in part. Niph.ſ.m. נֶחֱרָב deſolatus ; unde in ſ.f.& pl.fæm. occurrit, נֶחֱרֶבֶת deſolatam,Ezech.26.19. נֶחֱרָבוֹת deſolatæ,Ezech.30.7. In Hiphil occurrit in præt. 3.ſ.m. & 1. ſ. ut & in 3.pl. הֶחֱרִיב vaſtavit,Ezech.19.7. הֶחֱרַבְתִּי vaſtavi, Zeph.3. 6. הֶחֱרִיבוּ vaſtârunt,2 Reg.19.17. Iſa.37.18. Item , in part. hiph.ſ.m. מַחֲרִיב vaſtantem, vaſtatorem, Jud.16. 24.& in pl.m.part.hiph. מַחֲרִיבִים & in Conſtr. מַחֲרִיבֵי vaſtantes ; unde cum י cop.& יָו Aff. וּמַחֲרִיבֵיהֶם & vaſtatores tui, Iſa.49.17.in fut.hiph.3.ſ.m. יַחֲרִיב deſolabit ; unde in 1.ſ.m.fut. hiph.eſt, אַחֲרִיב vaſtabo,Iſa.42. 15. In hophal הָחֳרַב factus eſt exſiccari ; Av. vaſtatus eſt ; unde in 3.ſ.f. præt.hoph.eſt, הָחֳרָבָה vaſtata eſt, Ezech.26.2. & in part.hoph.ſ.m. מָחֳרָב vaſtatus, & in f. מָחֳרָבָה vaſtata ; atque indè in pl. f. מָחֳרָבוֹת vaſtatæ, Ezech.29.12.Item, in Infin. hoph.ſic occurrit,2 Reg.3. 23. הָחָרֵב נֶחֱרְבוּ, deſolando deſolarunt ſe Reges iſti ; vel, digladiando digladiati ſunt, i.e. mutuis gladiis ſe ſuſtulerunt, ut Kimchi & R. Levi interpretantur, Bu. Lex. Atque indè nomina,1. No.m.quod occur. ſimpl.& cum ה præf.viz. הֶחֳרָב deſolatus,vaſtatus,Jer.33.10.Hag. 1.4,9. הַחָרֵב vaſtatus, Jer.33.12. & in fæm. ſ. & pl.cum ה præf. הֶחֳרָבָה vaſtata,Neh.2.3,17. הַחֳרָבוֹת deſolatæ, Ezech.36.35,38. Et, 2, indè etiam No. maſc. ſubſtant. occurrens ſimpl.& cum ל præf. חוֹרֶב deſolatio,vaſtitas, Iſa.61.4. Ezech. 29.10. לְחוֹרֶב deſolationi , Jer.49.13. Item, 3.Indè No.f.occurrens etiam ſimpl.& cum ו præf. ut ſeq. חָרְבָּה deſolatio,vaſtitas,Lev.26.31,33. Jer.27. 16..44.2. Ezech.25.13..35.4. וְחָרְבָּה & vaſtitas,Ezech. 29 9.Item cum ל præf. לְחָרְבָּה in deſolationem,Iſa.64. 11. Jer.7.34..22.5..25.11,18..44.6,22. Ezech. 5.14.. 38.8. & in pl.f. ſimpl. & cum ה, וה, ב, בֶּ & ל præf. ut ſeq. חָרְבוֹת vaſtitates, Job.3.14.Pſal.9.7..102.7. Ezech. 38.12. Mal.1.4. הַחָרְבוֹת vaſtitates, Ezech 33.24..36. 33. וְהֶחֳרְבוֹת & vaſt.Ezech.36.10. בֶּחֳרְבוֹת in vaſtitatibus,Ezech.13.4..26.20. בֶּחֳרָבוֹת in vaſtitatibus,Ezec. 33.27. לֶחָרְבוֹת in vaſtitatibus,Ezech.36.4.Item in pl.f. Conſtr. occurrit etiam ſimpl. & cum ו, ל & וּ præf. חָרְבוֹת vaſtitates,Iſa.52.9. 58.12..61.4. וְחָרְבוֹת & vaſtit.Iſa.5.17. לְחָרְבוֹת in vaſt. Jer.49.13. Ezech.29.10. וּלְחָרְבוֹת & in vaſt. Jer.25.9.cui etiam formæ, יְנִי־, יְךָ־.., יְהָ (cui & ו cop.eſt præf.) & יְהֶם.. ſunt Aff. ut ſeq. חָרְבוֹתַי vaſtitates noſtras, Ezr.9.9. חָרְבוֹתֵינוּ vaſtitates tuæ, Iſa.49.19. חָרְבוֹתֶיהָ vaſtitat. ejus, Iſa. 51.3. וְחָרְבוֹתֶיהָ & vaſtitates ejus,Iſa.44.26. מֶחֳרְבוֹתֵיהֶם in vaſtitat.eorum,Pſal.109.10. Item,iii. Signif.3.eſt in nomine חֶרֶב vel in pauſa, חָרֶב gladius ; Pag. Bu. Av.&c. quod exiccet à ſanguine;vel à deſolando,Merc.à vaſtando ſic dictus,ut tradit Ab.Ezra ; Bu.Lex. nam exiccat hominem à ſanguine , eúmque devaſtat ; Av.eſt gen.f. Bu.Av. Sed eſt etiam novacula ; pugio ; malleus, Pag. cujus ſcil. acie dolantur lapides ; ut quodvis inſtrumentum ferreum quo diruuntur ædificia ; nam Kimchi notat generale eſſe nomen ad omnem rem excidentem,ſeu ferrum, ſeu lapidem acutum,ut infrà Joſ. 5. interdum eſt ſpeciale pro gladio , vel enſe, paſſim : pro novacula, Ezech.5.pro malleo ad cædendum lapides, Exod.20.ſic pro ſecuri ad dejiciendum ædificia , Jer.33.Ezech.26. 2 Chron.34.ut Latinis ferrum, quanquam latiùs etiam patet ; Merc.ſumitur enim latè ut Latinis ferrum ; unde eſt culter, Joſ.5.2.cœlum, ſculpendi Inſtrumentum ; vel malleus aut ſcalprum ad expoliendum, Exod. 20.25. rutrum,2 Chron.34.6. Bu.Lex.& ſemel quoque poteſt exponi pro ſiccitate , Av. ut Deut.28.22. וּבַחֶרֶב & ſiccitate,Av.& æſtu,Pag.&c. חֶרֶב f.eſt ξίφος gladius, inſtrumentum vaſtationis,Av. Occurrit autem hoc nomen frequens ordine Conc. ut ſeq. חֶרֶב, vel in pauſa, חָרֶב gladius,&c. Gen.31.26. Exod.5.21.. 16.13. Lev.26.25, 33,36,37.&c.ad Zach.13.7. in 170.circ.l. & cum ו cop. præf. וְחֶרֶב & gladius, Lev.26.6. 1 Sam.17.50.. 22.13. 2 Sam.1.22.1 Chron.5.18..21.12.Pſ.76.4..149.6. Prov. 25.18.Iſa.31.8.Jer.5.12.Ezec.5.2,12,17..11.8.. 12. 14. Hoſ.2.20.Item, cum ה præf. הַחֶרֶב gladius, -ii, -um,&c. Gen.30.24. Jud.3.21,22,&c.ad Am.9.4.in 30.circ.l. Sic & cum וה & ב præf.ut ſeq. וְהַחֶרֶב & gladius,Iſa.51.19.

Jer.14.16.בְּחֶרֶב gladio,1 Sam.17.45,47. 2 Sam. 12.9. Isa.31.8. Jer.20.4. Ezec.28.23. Dan.11.33. Hag.2.22. sed cum בַּ præf.frequentiùs; בָּחֶרֶב gladio, Num.14.3..20. 18. Jos.13.22.&c.ad Mich.5.5. in 70. circ. l. Item, cum בְּ præf.scil.ante formam in pausa cum cametz in penult. בָּחָרֶב gladio, Exod.5.3..22,23.&c. ad Am.7.9. in 30. circ.l. ut & cum וּבְ præf. וּבְחֶרֶב & gladio,Hos.1.7. Sic etiam cum וּבַ, וְ, לָ, לַ, לְ & מִ præf. prout seq. וּבְחֶרֶב & gladio.Deut.28.22. Jer.16.4..39.18..44.18. כְּחֶרֶב sicut gladius,Prov.5.4. Isa.49.2.Zach.9.13. לַחֶרֶב gladio, Ps. 78,62.Isa.65.12.Jer.15.2,9..25.31..43.11. Mich.6.14. לָחָרֶב gladio, Lev.26.7,8. Jer.43.11. מֵחֶרֶב à gladio, Exod.18.4.1 Reg.19.17.Job.5.15.Psal.22.21..144.10. Jer.51.50.Ezech.12.16..38.8. Item cum Aff. frequens occurrit,ut cum ־ִי (cui יְ & בְ sunt præf.) ־ָהּ, vel in pausa ־ָהּ (cui & בְ præf.) ־ָם & ־ִי Aff. prout seq. חַרְבִּי gladius meus,Exod.15.9.Deut.32.41. 1 Sam.21.9. Isa. 34.5.Ezech.21. 8,9,10..30.24,25.. 32.10. Zeph.2.12. וְחַרְבִּי & gladius meus, Deut.32.42. Psal.44.7. בְּחַרְבִּי gladio meo,Gen.48.22. חַרְבְּךָ vel חַרְבֶּךָ gladius tuus, Gen.27.40. Exod.20.25. Jud.9.54. 1 Sam.15.33..31. 4. 1 Chron.10.4.Psal.17.13..45.4. בְּחַרְבְּךָ gladio tuo, Jos.24.12.2 Reg.6.22. חַרְבְּכֶם gladius vester,Jer.2.29. Ezech.33.26. חַרְבּוֹ gladius ejus,Gen.34.25. Exod.32. 27. Jud.8.20. 1 Sam.17.39,51.. 18.4.. 25.13.. 31,5. 1 Chron.21.27. Neh.4.18. Job.40.19. Psal.7.13..89.43. Cant.3.8. Isa.41.2. Jer.48.10. cui ult. etiam וֹ, בְ & וּבְ sunt præf. וְחַרְבּוֹ & gladius ejus,Num.22.23,31. Jos.5. 13.2 Sam.2.17.1 Chron.21.16. בְּחַרְבּוֹ gladio suo,Isa.27. 1. וּבְחַרְבּוֹ & gladio suo,Isa.66.16. Sic & cum ־ָם Aff. cui & בְ est præf. חַרְבָּם glad.eorum, Ps.37.15. בְּחַרְבָּם gladio suo,Psal.44.4. In pl.f. itidem occurrit simpl. & cum בַ & לָ præf. חַרָבוֹת g'adii, Psal.59.8. Prov.30.14. Isa.21.15. Ezech.38.4, בַּחֲרָבוֹת cum gladiis, 1 Reg. 18.28. לַחֲרָבוֹת in gladios,Joel.4.10. ut & in forma pl. f. constr.simpl. & cum בְ præf.cui & ־ָיו est Aff. & cum ־ָם Aff.cui etiam בְ est præf.ut & cum ־ֶיהָם Aff. cui etiam בְ est præf. prout seq. חַרְבוֹת gladii, Jos. 5. 2,3. בְּחַרְבוֹתָיו cum gladiis, Ezech.32.12. gladiis suis,Ezech.26.9. חַרְבוֹתָם gladios suos, Isa.2,4.. 28.7.. 30.11..32.27. בְּחַרְבוֹתָם gladiis suis,Ezech.16.40..23. 47. חַרְבוֹתֵיהֶם gladiis suis, Neh.4. 13. Mich. 4. 3. בְּחַרְבוֹתֵיהֶם cum gladiis suis, 2 Chron.34. 6. Notandus autem locus, Ezech.26.6. בְּחַרְבוֹתָיו gladiis suis, Bu.Conc.i.e. cultris suis dirutoriis ; i.e. ferramentis mucronatis, quibus muri destruuntur: Kimchi in comm. malleis acuminatis, quibus lapides diffringuntur; Bu. Lex. Atque indè verbum in kal חָרַב significat etiam gladium stringere, vel gladio cædere, Cocc. aut gladio tollere ; Bu.Conc.&c. ut in Imper.kal, f.& pl.m.occurrit, חֲרוֹב gladio tolle, Jer.50.21. חָרְבוֹ gladio tollite, Jer.50.27.

Rad.109. חָרַג ; in kal est פָּחַד pavere, formidare, timere, Pag.horruit,contremuit, Bu.Lex.arctatus est, coercitus est,arcuatus est, constrictus est; cogn. cum חָגַר cinctus est ; nam accingere vestes est eas in arctum constringere ; Av. Convenit cum חָרַד trepidare, Coc. In fut.kal,3.s.m. יַחֲרוֹג, vel יַחְרוֹג ; unde in 3. pl. m. cum ! cop. vel conv.est וַיַּחַרְגוּ & contremiscent, Ps.18. 46. Bu.Conc. expavescent à (vel potiùs,è ; Merc.)clausuris suis, vel propter clausuras suas ; Hieron.& contrahentur in Augustiis suis ; Targum,ad Deut.32.v.25.pro אֵימָה, quod est terror,habet חֲרָגַת ; & potest exponi per metathesin literarum , וַיַּחְגְּרוּ & accingent se ; ut R.D. inquit, Pag. & Kimchi quidem ad hujus rei fidem citat , 2 Sam.22.46.ubi וַיַּחְגְּרוּ & accingent se,à Rad. חָגַר reperitur ; Cev. Sic & quidam exponunt, & constringentur,seu constringent sese, pro, constringebant se, præ animi angustia, & metu pœnæ. חֵגֶר ad corpus, חָרַג ad animum propriè relato; etsi metus, externo corporis gestu , ostendatur ; Merc.& horrescunt, contremiscunt , cum tremore prodeunt vel prospiciunt è clausuris suis ; pro hoc legitur, 2 Sam.22.46. וַיֶּחֱרוּ & accincti excurrent, quasi à חֵגֶר ; sed videtur idem esse cum hoc חָרַג, ità ut internus animi tremor, voce externâ literis transpositâ , significatus sit ; Hinc Chald. חַרְגָּא & חַרְגַּת horror,trepidatio, Deut.32.25. Thren. 1.20. Bu.Lex.& arctabuntur è clausuris suis, Av. & trepidabant : Sed in 2 Sam.legitur, & accingunur ; præ terrore scil. & cum terrore ; Cocc. [חַרְגּוֹל cantharus, locustæ species , &c. Videatur inter vocabula quadrata.]

Rad.110. חָרַד ; vel חָרַד (prout Av. punctat; sicut etiam Rad.præced. חָרַב punctavit) est, pavere, expavescere , timere cum motu corporis, formidare, Pag. trepidare,tremere, turbari , commoveri,Merc. & nonnunquam moveri absque pavore ; Pag. Generaliter commotionem externam , propriè ex cura & solicitudine , aut metu mali,subitò maximè, ortam significat. Nunc in bonum nunc in malum sumitur,pro,anxium esse, & solicitum quoque modo.Luc.10.non dubium quin hoc verbo sit usus Christus, Martha,Martha,solicitus, & turbaris (seu tumultuaris) circa plurima : ubiumque verbum uni Hebraico respondet. Sumptum ex 2 Regum 4. de pia & officiosa Sunamitidis, hospitæ Elizæi , cura & anxia sedulitate in eo excipiendo : ubi pro eo quod alii vertunt , tremuisti erga nos cum omni,&c. Latinè redderem, adhibuisti erga nos totam hanc solicitudinem , seu in nos omni hac solicitudine usa es. Construitur autem verbum alioqui neutrum,utri, cum Accusativo suæ actionis, trepidasti erga nos totam hanc trepidationem : Perterritus, Merc.exterritus fuit; sollicitus fuit , trepidè occurrit, atque construitur cum præp. אֶל & אַחַר ; Bu.Lex. &c. sim.Pag. חָרַד tremuit, motu corporis,territus est,ut si quis ità tremiscat,ut continuo motu agitetur nec loco subsistere possit; cogn. cum חֶרֶד penetrale , nam qui præ timore trepidant,fugiunt de penetrali in penetrale ut se abscondant; ut est 1 Reg.22.24. Av. Significat τρέμειν, πτοεῖσθαι, trepidare : Notat vehementiorem animi motum; aliquando & corporis motum celerem & trepidum ; Cocc. Occurrit autem Ordine Conc.sic,In præt.kal 3.s. m. cum ! conv. & in 3.s.fæm. ut & in 2.s.f.sic, וַתֶּחֱרַד & trepidabit, Isa. 19.17. חָרְדָה trepidavit, Isa. 10. 29. חָרַדְתָּ trepidasti, 2 Reg.4.13. Item,in 3.pl.præt.kal,cui etiam ! conv. est præf. חָרְדוּ trepidarunt, 1 Sam.13.7..14.15. וַיֶּחֶרְדוּ & trepidabunt, Ezech.26.17..32.10. in Imper.kal, 2. pl.m. חִרְדוּ trepidate, Isa.32.11. in fut.kal, 3.s.m.cui etiam ! conv.est præf. יֶחֱרַד trepidabit, Job.37.1. וַיֶּחֱרַד & trepidavit, Gen.27.33.Exod.19.16,18.Ruth.3.9. 1 Sam.21.2..28.5.& in 3.pl.m. fut.kal, cum scheva , sed in pausa cum cametz penult. cui etiam ! cop. & ! conv. sunt præf.sic, יֶחֶרְדוּ trepidabunt,Ezech.26.18.Hos.11. 11. וַיֶּחֶרְדוּ trepidabunt,Isa,41.5. Am.3.6. וַיֶּחֶרְדוּ & trepidabunt,

pidabunt, Hoſ.11.10. וַיֶּחֶרְדוּ & trepidarunt, Gen.42. 28. 1 Sam.16.4. 1 Reg.1.49. In hiphil,3.ſ.m.præt.& in 1.ſcum ו conv. הֶחֱרִיד perterruit, perterrefecit, Jud. 8.12. וְהַחֲרַדְתִּי & perterrefeci,2 Sam.17.2.in part.hiph. ſ.m. מַחֲרִיד terrens, Lev.26.6.Deut.28.26. Job.11. 19. Iſa.17.2. Jer.7.33..30.10..46.27. Ezech.34.28.. 39.26. Mic.4.4. Nah.2.12.Zeph.3.13. & in Infin. hiph.cum ל præf. לְהַחֲרִיד ad exterrendum, Ezech.30.9. Zach. 2. 4. Atque indè nomina,i. maſc.occurrens ſimpl.& cum ו cop.præf. חָרֶד trepidus,1 Sam.4.13. Ezr.9.4. וְחָרֵד & trepidus, Jud.7.3.Iſ.66.2.ut & in pl.m.cum ה, & וה præf. הַחֲרִדִים trepidantes,Iſa.66.5. וְהַחֲרִדִים & qui trepidant, Ezr.10.3. Et,2. Indè etiam No. fæm. ſignificans ſolicitudinem; ac frequenter additur verbo ſuo; Bu. Lex. viz. חֲרָדָה tremor, trepidatio, Gen.27.33. 1 Sam. 14.15. Jer.30.8.Dan.10.7. cui etiam ה & ל ſunt præf. לַחֲרָדָה trepidatio, 2 Reg.4.13. לַחֲרָדָה in trepidationem, Iſa.21.4. & in forma ſ. f. Conſtr. & cum ל præf. חֲרָדַת trepidatio, Prov.29.25. לְחֲרָדַת in trepidat. 1 Sam.14.15. Item in pl.f. abſol.ſic occurrit, חֲרָדוֹת trepidationes,Ezech.26.16. Notandus autem locus,1 Sam. 14.15. לְחֲרָדַת אֱלֹהִים in trepidationem Dei, i.e. maximam; quicquid enim in ſuo genere ſummum,id Hebræi divinum appellant; vide Jon.3.3. Pſal.36.7.& infrà in Rad. פָּחַד; Bu. Lex.

Rad.111. חָרָה duo ſignificat; i. eſt exardere, accendi ira, Bu.Conc. iraſci, excandeſcere, furore ſuccendi; Pag.De hoc dixi nonnihil ſuprà in חָרַר. Sonat ardorem ſeu inflammationem iræ; impersonaliter uſurpatur, ſequente Lamed particulâ Dativi: vel בְּעֵינֵי in oculis; niſi adjuncto אַף ira, vel naſo, & tum conſtruitur ferè cum ב, rariùs cum אֶל vel עַל in, contra, &c. Merc. Exarſit irâ,irâ accenſus ſuit; & iræ vocabulum ferè ſemper adjunctum habet; ubi autem deſideratur, ſubaudiendum eſt. Regit Accuſativum perſonæ, communiter cum præp.ב; impersonalitèr vel reciprocè uſurpatum, conſtruitur cum Dativo, Bu.Lex. חָרָה dicitur de excandeſcentia iræ & furoris; Cogn.habet cum חָרַר exuſtus eſt, aduſtus eſt; ira enim tanquam ignis urit; Av. ſignificat fervere, ut aqua ab igne fervet; de hominis animo vel ſanguine dicitur; & commotio ob rem injucundam & turpem ſignificatur; ira eſt ξύσις αἵματος fervor ſanguinis, aut cum eo conjuncta eſt: ſæpenumero ſine Aff. cum Dativo, ut Pſal. 18.8. חָרָה לוֹ; q.d. erat ei ξύσις, efferveſcebat; Cocc. Occurrit autem Ordine Conc.frequens ſatis; ſic,in præt.kal, 3.ſ. m. cui & ו conv. eſt præf. חָרָה exarſit, Num.11.33. 2 Sam.19.43..22.8. 2 Reg.23.26. Job.32.2,3..42.7. Pſ.18. 8.Iſa.5.25.Hoſ.8.5. Jon.4.4,9. Hab.3.7.Zach.10.3. וְחָרָה & exardeſcet, Exod.22.24. Deut.7.4.. 11.17.. 31.17. Joſ.23.16. in Infin.kal cum cholem & He in ult.ut & in forma הּ, cui ב & ל ſunt præf. חָרוֹה accendendo, 1 Sam.20.7. בַּחֲרוֹתִי in arden. Pſ.124.3. לַחֲרוֹתָ ad arden. 2Sam.24.1.in fut.kal,3.ſ.m. plenè ſic, יֶחֱרֶה accendetur, Exod.32.11.Deut.6.15. 1 Sam.20.7. ſed per Apoc. 3. Rad.He,eſt cum chirek & pathach; יִחַר accendatur ira,Gen.18.30,32..31.35..44.18..45.5.Exod.32.22.Jud. 6.39. Sed cum ו conv.hæc forma frequentiùs occurrit; ſic, וַיִּחַר & accenſa eſt ira, Gen.4.5..30.2. 31.36.. 34. 7..39.19. Ex.4.14..32.10,19. Num.11.1,10.. 12.9..16. 15..22.22,27.. 24.10..25.3..32.10,13. Deut.29.27. Joſ. 7.1. Jud.2.14,20..3.8..9.30..10.7.. 14.19. 1 Sam.11.6.. 15.11.. 17.28..18.8..20.30. 2 Sam.3.8..6.7,8..12.5..13. 21.2 Reg.13.3. 1 Chron.13.10,11. 2 Chron.25.10,15. Neh.3.33..4.1..5.6. Job.32.2,5.Pſal.106.40.Jon.4.1. In Niphal, נֶחֱרָה vel נִחֲרָה accenſus eſt irâ aut odio; cum Beth conſtruitur,Av.Unde in part.Niph.ſ.m. נִחֲרֶה exardeſcens; atque indè in pl.m.cum ה dem.præf. ſic occurrit,Iſa.41.11. הַנֶּחֱרִים בָּךְ qui exardeſcunt (irâ) contra te; Bu.Lex.qui iraſcuntur, Pag.irâ ſcil.ſuccenſi; Merc. qui efferveſcunt in te, Cocc. ſic & Iſa.45.24. הַנֶּחֱרִים בּוֹ qui iraſcuntur in eum,Pag. &c. Sed, juxta quoſdam, occurrit etiam in præt.Niph.3.pl. ſic,Cant.1. 6. filii matris meæ נִחֲרוּ בִי inflammati ſunt contra me, i.e. irritati ſunt, Av.ubi נִחֲרוּ eſt pro נֶחֶרוּ; Coc. Sed reliqui referunt hoc ad præt. Niph. ex חָרַר; ubi vide. In Hiphil הֶחֱרָה exarſit,vel accendit,ſcil.animam ſuam, Bu.Lex. fecit exardeſcere, & abſolutè ardenter egit, Av.ut Neh.3.20. הֶחֱרָה הַחַיִל fervidè refecit; q.d. ἐζέωσε; ut Apoc.3.19. ζέλωσον, Cocc. Poſt hunc ardenter egit (indignatione motus) & firmavit Baruch; Av.hîc in bonum ſumitur, & eſt ſtudii ardentis, non iræ; Bu.Lex. Poſt eum accendit,nempe ſeipſum, Pag.i. e.exarſit,Cev.ad inſtaurandum, opus ſcil. Pag. nam eſt ſtudii; ut enim Kimchi monet præcipuus fons hujus radicis eſt ardor; unde quia in ira quis exæſtuat, pro irâ æſtuare ſumi ſolet; & interdum ſtudio rei aut operis faciendi; i.e. confirmavit ſe ad opus,Merc. Cev.In fut. hiph.3.ſ.m. יַחֲרֶה accender, ſed cum ו conv. Occurrit per Apoc.3.Rad.He; ſic, Job.19.11. וַיִּחַר עָלַי אַפּוֹ & iraſci fecit,Pag.& accendit; Bu.Lex.Cocc.exardeſcere fecit; Av. adverſum me, Pag. contra me; Bu.Lex. in me, Cocc. iram ſuam, vel furorem ſuum, &c. Atque indè nomina, 1. maſc. cum jod pro 3.Rad.He, occurrens cum בָּ præf. חֲרִי æſtus, ardor iræ, Deut.29.24. בְּחָרִי in æſtu,Exod.11.8. 1 Sam.20.34.2 Chron.25.10. Iſa.7.4. Lam.2.3. Et 2. Indè No. etiam maſc. חָרוֹן ardor animi iracundi, excandeſcentia, iracundia,ſuror, fervor; Av. eſt fervor aquæ bullientis in olla igni impoſitâ; ξύσις: ut Pſal.58.10. כְּמוֹ חַי כְּמוֹ חָרוֹן, ut vivum, i. e. crudum, ut æſtus, i.e. fervor, erit; atque indè ſæpius dicitur de iræ fervore, Coc. ſicut vivum,ſic aduſtum,vel ficcum aut aridum perdet; juxta quoſdam; Bu. Lex. Occurrit autem in forma abſ.ſic, חָרוֹן æſtus iræ, ardens ira,Neh.13 18. Pſal.58.10.Ezech.7.12. ſed in forma, ſ. m. Conſtr.eſt cum Cateph pathach, חֲרוֹן ardor iræ, excandeſcentia,&c. Occurrit ſæpiùs quàm forma abſ. ut ſeq. חָרוֹן idem,Num.25.4..32.14.1 Sam.28.18.2Chr28. 11..29.10..30.8.Ezr.10.14. Job.20.23.Pſ.78.49.Iſa.13. 13.Jer.4.8,26..25.37,38..30.24..49.37.Lam.1.12..4.11. Hoſ.11.9.Zeph.2.2..3.8.cui formæ conſtr ו, בְ & מִ ſunt præf. וַחֲרוֹן & æſtus, 2 Chron.28.13.Pſal.69.25. Iſa.13. 9. בְּחָרוֹן in æſtu,Nah.1.6. מֵחֲרוֹן ab æſtu, Exod.32.12. Deut.13.17. Joſ.7.26.2 Reg.23.26.Pſal.85.4.Jer.12.13.. 51.45. Jon.3.9. Item,cum י, ה, & ו Aff.cui ult. יִ eſt præf. חֲרוֹנִי æſtus iræ meæ, Ezech.7.14. חֲרוֹנְךָ æſtum iræ tuæ,Exod.15.7. וּבַחֲרוֹנְךָ & in æſtu iræ ſuæ, Pſal.2.8. In pl.m. חֲרוֹנַי, & in Conſtr. חֲרוֹנֵי, ardores ſeu fervores iræ: unde cum ה Aff. חֲרוֹנֶיהָ ardentes iræ tuæ, Pſal.88.17.Deinde, ii. Signif.2.hujus Rad. eſt, miſcere, commiſcere, vel commovere ſeſe, Bu.Conc. licet plerique in priore ſignificatione exponant hithp. & niph.

ſeq.ut in hithpael, הִתְחָרָה fecit ſe exardeſcere; Av. accendere ſe irâ, Bu.man. Occurrit in fut. hithp. 2. ſ. m. per Apoc. 3. Rad. He, (à 3. m. יִתְחָרֶה; & 2. ſ. m. תִּתְחָרֶה) ſic, תִּתְחַר miſcebis, commovebis te, Pſ. 37. 1, 7, 8. Prov. 24. 19. Item, ſecundum Bu. Conc. in hac ſignif. occurrit part. Niph. pl. m. cum הַ dem. præf (de quo vide etiam ſuprà in Niph.) ſic, הַנֶּחֱרִים commiſcentes, commoventes ſe, Iſa. 41. 11. 45. 24.

Rad. 112. חָרַז; atque indè nomen radicale, m. חָרוּז cruſtatus auro, monile cruſtatum, cui laminæ aureæ, vel emblemata innectebantur; quod Græci vocant χρυσόδετον, ut ſunt monilia, quibus ex auro & margaritis, aliáque diverſi generis materia, cruſtæ illigabantur, vel quæ auro obducebantur; Cogn. cum חָרַץ incidit, concidit, &c. Item cum חֶרֶס corruſcatio; nam monilia cruſtata auro ſplendent tanquam ſol corruſcans, &c. Av. In pl. m. חֲרוּזִים torques; propriè ſic Hebræis vocantur margaritæ, & ſimilia monilia filo indita: nam חָרַז eſt filo indere, apud Rabbinos; Bu. Lex. Occurrit cum בְּ præf. ſic, Cant. 1. 10. collum tuum בַּחֲרוּזִים cum tomicibus; Bu. Conc. inter torques, vel propter torques, ſcil. decorum eſt, Merc. Cev. Ab. Ezra dicit eſſe ornamenta alligata ex lapidibus pretioſis, Cev.

Rad. 113. חֶרֶשׁ m. eſt, ſtylus ſcribarum, ut R. D. inquit, Pag. ab imprimendo, ut quidam volunt; quaſi cum חָרַשׁ laborare, tranſpoſitis literis conveniret. Eſt ſtylus ſive graphium, quo veteres in Chartis ſive membranis ſcribebant; Av. ſtylus ſcriptorius; Bu. Lex. ſtylus; Kimchi explicat per עֵץ; 70. γραφὶς, Coc. Sed eſt etiam cœlum, ſculptatorium inſtrumentum; Bu. Lex. Item accipitur pro ipſis chartis ſeu membranulis diviſis acu, in prætenues, ſed quàm latiſſimas philyras, pro quibus antiqua verſio habet marſupia, quæ olim ex membranis & hujuſmodi chartis erant præparata; & ſic etiam in Arabica lingua vocatur كَرْشَة, Caph vice Heth, quod eſt frequens in iſta Lingua; Cogn. cum חָרַשׁ, inſculpſit; nam ſtylo exarantur & inſculpuntur literæ in chartis; Hinc χάρτης charta, & χάρτιον volumen, chartula: & chartaceus, &c. Av. Occurrit cum בְּ præf. Iſa. 8. 1. ſic; accipe tibi volumen, & ſcribe בְּחֶרֶשׁ ſtylo hominis, 70. γραφίδι, Av. Item, cum בְּ præf. Exod. 32. 4. ſic, & formavit illud בַּחֶרֶשׁ ſtylo, nempe ferreo, Pag. Quidam pugillarem vertunt, Merc. In Targum exp. בְּזִיפָא, quod juxta R. Sal. eſt Inſtrumentum quo ſculpuntur in auro literæ, & id genus, ſicut ſtylo ſcribæ ſculpuntur literæ. In loco autem præced. Iſa. 8. 1. dicitur ſtylo hominis; i.e. manifeſto; Pag. ſeu luculento; h.e. literaturâ, ſeu ſcripturâ (vel literaturam aut Scripturam) luculentâ; Cev. ut, omnis homo poſſit illam legere, ut exponit Jonatham in Targum: vel ſecundum R. D. dixit, ſtylo hominis, ut ſignificaret, quòd ſcriptura non debebat eſſe ſecundum viſionem duntaxat Prophetiæ, ſed opere, Pag. & reipſâ exaranda eſſet, Cev. Sed ad hanc radicem pertinet etiam nomen hoc חָרִישׁ maſc. quod ſignificat marſupium; & acum, Pag. Sic & alii prius ex duobus ſeq. locis exponunt; at Kimchi utrumque pro marſupiis. Jonathan prius, Sindones, poſterius ſubligacula vertit; acus autem vulgo intelliguut fibulas veſtium muliebrium. Intelligendum potiùs videtur, Inſtrumentum quo utuntur mulieres, ad ornandos & decernendos capillos, ſeu etiam criſpandos, quod & diſcriminale & diſcerniculum vocant Latini, item & acum. In Iſaia apparet eſſe ex ornamentis muliebribus; Merc. Cev. Occurrit autem, hoc nomen חָרִישׁ in pl. m. ſic, 2 Reg. 5. 23. חֲרִישִׁים loculi; Bu. Conc. & Lex. marſupia, Pag. membranulæ, i.e. marſupia, Av. Item, in Iſa 3. 22. Occ. cum וְ præf. ſic, וְהַחֲרִישִׁים & aciaria, Bu. Conc. & Lex. i.e. ornamenta muliebria, quæ aciculis affiguncur, aut loculi, juxta præced. ſignif. nam & cum his ſuperbiunt mulieres, Bu. Lex. & acus, Pag. vel certè, marſupia, juxta R. D. qui ſtatim ſubjungit, & ſic marſupium, Cev. in Arabica Lingua vocatur كَرْشَة, cum Caph, vice Heth, Pag. 70. συλλία, ſacculi, ad locum ex Reg. Sed in Iſa. eſt in mundo muliebri, Coc. [חַרְשׁוֹם magus, & חַרְטֻמִּים magi, &c. videantur inter quadrata vocabula.]

Rad. 114. חָרַךְ duo ſignificat; i. In kal, eſt inurere, adurere, comburere; Pag. Sunt qui exponant, perforare. Magis Chaldæum eſt, & amburere ſignificat; nam invenitur Dan. 3. in Chaldæo, & paſſim in Paraphraſibus Chaldaicis; Merc. & Bu. Lex. ſim. Occurrit in fut. kal, 3. ſ. m. Prov. 12. 27. לֹא יַחֲרוֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ, non aduret doloſus (vel, dolus, pro doloſus) aucupium ſuum, vel venationem ſuam; mos enim erat, inquit Joſ. Kimchi, ut, aucupes avium captarum alas adurerent, nè aufugerent ab iis; & quò emptoribus pulchriores conſpicerentur, non detruncatis alis, ſed paululùm aduſtis; metaphoricè notat, divitias fraude conquiſitas citò periturus, quemadmodum citò aufugit Avis cujus alæ non ſunt aduſtæ; Pag. Sed malim ſimplicitèr, non aduret, i.e. non torrebit, non aſſabit ferinam ſuam, i.e. nihil capiet, aut parabit quo frui poſſit: juxta vero Kimchi ſenſus eſſet non licebit homini fraudulento inurere alas avis capez, nec tamdiu in ejus manibus relinquetur ut id poſſet facere, mox enim ei evolabit, &c. Merc. Non aduret, aſſando ſcil. Bu. Lex. non aſſabit, vel uſtulabit piger ventum ſuum; Cocc. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. eſt in nomine חָרַךְ quod ſignificat feneſtram, cancellos, Pag. In pl. m. חֲרַכִּים calathri, cancelli; Bu. Lex. & Conc. Significatio etiam Chaldaica eſt; nam חֲרַכָּא feneſtra; Chald. idem quod Hebr. חַלּוֹן; Bu. Lex. Occurrit autem pl. m. cum הַ præf. Cant. 2. 9. ſic, proſpiciens, è הַחֲרַכִּים cancellis; Pag. ubi ſunt foramina per quæ proſpiciur; Merc. 70. διὰ τῶν δικτύων, Cocc. Hanc autem radicem Av. paulò aliter, ſic explicat; חָרַךְ obſepſit cancellis, clauſit clathris arctis, & circumſeptis, obſepivit, munivit aliquid cancellis arctis, nè ad illud pateat aditus, néve incluſum ſeptis auferri poſſit; Cogn. cum חָרַר arcuit, abarcuit; nam cancelli habent parva & arcta foramina, quæ accedentes abarcent nè abripiant munita: & locum Prov. ſic exponit; non obſepiet impoſtura venationem ſuam; h.e. fraudulentus non diu fruetur illis quæ dolo paravit: atque pl. m. חֲרַכִּים ſunt ſepta cancellorum, ferramenta modicis intervallis tranſverſim, & inſtar retis invicem connexa, quæ muniunt feneſtras; ut Cant. 2. 9. proſpiciens de feneſtris, prominens de cancellis; ſic criticè admodum Avenarius.

Rad. 115. חָרַל: indè No. חֲרוּל, m. quod eſt urtica; vel juxta alios ut R. D. inquit, carduus, Pag. Spina, inquit Kimchi, cujus flore ſiſtitur ſeu coagulatur caſeus; vernaculè קִרְדוֹן; Merc. & Bu. Lex. ſim. Pag. ut & Av. eſt Cogn. cum חָרַר exarſit, & cum חָרַר aduſtus eſt; nam hoc

hoc genus, urtica ſcil. vel carduus urit, & lædit tangentium manus. Occurrit autem in ſing. m. ſic, חָרוּל urtica, Job. 30.7. Zeph. 2.9. ſed in pl. m. eſt cum kibbutz & dageſch pro ſchurek; ſic, חֲרֻלִּים urticæ, Prov. 24.31.

Rad. 116. חָרַם deſolavit, in deſolationem & deſertum redegit, h.e. excommunicavit, anathematizavit: ſi de animatis creaturis dicitur, ſignificat eas tollere de vita, h.e. interficere & gladio deſolare. Si vero de rebus inanimatis uſurpatur, ſignificat eas ſeparare à communi uſu, & in ſolitariam quandam conditionem devovere. Cognationem habet cum חָרַב exiccatus eſt, devaſtatus eſt; & cum חָרַף exprobravit; & contrarium eſt verbo רָחַם miſertus eſt; nam deſolare, ſeu anathematizare, eſt ſine ullo affectu miſericordiæ devaſtare & perdere; ſic Av. חָרַם, in Hiphil הֶחֱרִים eſt, occidere, excidere, corrumpere, diſperdere, perdere, Pag. propriè, devovere, ab uſu communi tollere, quod anathematizare dicunt Græci. Eſt & ab uſu alicujus tollere, publicare, proſcribere: & quia res quæ devovetur Domino, aut fiſco vel ærario publico, perit ei cujus erat, etſi in totum non pereat; hinc ſumitur pro diſperdere, exſcindere, ſine ulla commiſeratione; ut reſtè quidam admoneant eſſe contrarium verbo רָחַם miſereudi. Apparet & in aliis execrationibus hoc verbo Judæos uſus, ut & Lucas verbo Græco reddit, Act. 13. Merc. הֶחֱרִים anathematizavit, anathemate, vel anathematì, internecioni, perditioni devovit; diſperdidit; conſecravit, devotum fecit; Bu. Lex. 70. transferunt Hiph. ἀναθηματίζειν, & in hiph. ſignificat, i. Deo dedere, aut conſecrare, abſque jure redemptionis, Lev. 27.28. Mich. 4.13. & 2. eſt funditùs extirpare; nam ea, quæ in ſacris utilia non erant, & conſecrabantur, abolebantur: Iſa. 34.2. Cocc. Occurrit in præt. hiph. 3. ſm. cui & ו conv. eſt præf. & ם Aff. ut &, in 2. ſ. m. cum ו conv. & ה parag. הֶחֱרִים vel הֶחֱרִם Anathemati, internecioni devovit, Joſ. 8.26.. 10.28, 35, 40. הֶחֱרִימָם & devovebit anathemati, Iſa. 11.15. וְהֶחֱרִימָם internecioni devovit eos, Joſ. 11.21. Iſa. 34.2. וְהַחֲרַמְתָּה & anathemati devovebis, 1 Sam. 15.18. & in 1. ſ. præt. Hiph. cui etiam ו conv. eſt præf. & ם Aff. הֶחֱרַמְתִּי anathemati devovi, 1 Sam. 15.20. וְהַחֲרַמְתִּי & devovebo, Num. 21.3. Mic. 4.13. וְהַחֲרַמְתִּים & devovebo eas, Jer. 25.9. Item, in 3. pl. præt. hiph. & in 2. pl. m. cui & ו conv. eſt præf. ut & in 1. pl. ut ſeq. הֶחֱרִימוּ devoverunt, 1 Sam. 15.9. 2 Chron. 32.14. הַחֲרַמְתֶּם devoviſtis, Joſ. 2. 10. וְהַחֲרַמְתֶּם & devovebitis, 1 Sam. 15. 3. הַחֲרַמְנוּ devovimus, 1 Sam. 15.15. In Infin. kal, cum tzeri pro chirek magno, הַחֲרֵם devovendo, Deut. 3.6.. 7. 2.. 20.17. Joſ. 11.11. Item cum chirek poſt ſægol & cateph ſægol, prætet morem, pro pathach & cateph pathach; & proinde quidam exp. quaſi eſſet præt. Hiph. ſic Joſ. 11.12. הֶחֱרִים אוֹתָם, devovendo eos, Bu. Conc. vel internecioni devovit eos; Bu. Lex. &c. Sic etiam cum ו cop. præf. ante formam Infin. cum tzere, & cum לְ & וּ ante formam cum chirek, præf. וְהַחֲרֵם & devovendo, Jer. 50.21. הַחֲרִים ad devovendum, 2 Chron. 20. 23. וּלְהַחֲרִים & devovere, Dan. 11.44. ut & cum ם poſt formam cum chirek Aff. cui & ל eſt præf. ſic, לְהַחֲרִימָם devovere eos, Joſ. 11.20. 1 Sam. 15.9. לְהַחֲרִימָם devovere eos, 1 Reg. 9.21.2 Reg. 19.11. Iſa. 37.11. in Imper. hiph. ſ. m. cum Tzere ult. ſed in pl. m. cum chirek penult. cui & ו cop. eſt præf. & הָ Aff. הַחֲרֵם devoveto, Deut. 13.15. הַחֲרִימוּ devovete, Jer. 51.3. וְהַחֲרִימוּהָ & devovete eam, Jer. 50.26. In fut. kal, 2. ſ. m. & cum ם Aff. תַּחֲרִימֵם devovebis, Deut. 7. 2. תַּחֲרִימֵם devovebis eas, Deut. 20.17. & in 3. ſ. m. fut. hiph. cum chirek parvo pro magno, cui & ו conv. eſt præf. יַחֲרֵם devovebit, Lev. 27.28. וַיַּחֲרֵם & devovit. Num. 21.4. Joſ. 10.37. ut & plenè cum ו conv. & הָ Aff. וַיַּחֲרִימָהּ & devovit eam, Joſ. 10.1. ſic in 1. pl. fut. hiph. cum ו conv. in forma cum tzere, וַנַּחֲרֵם & devovimus, Deut. 2.34. 3.6. & in 2. pl. fut. hiph. Joſ. 6.18. ſic occurrit, פֶּן־תַּחֲרִימוּ nè anathematizate, i.e. ne rapite, vel attingite anathema, ut Kimchi explicat: alii paſſivè, nè fiatis anathema; vel, ne efficiatis vos ipſos anathema; Bu. Lex. Nè fortè תַּחֲרִימוּ (quod mox ſcriptura exponit) & accipiatis de conſecratione (vel occiſione.) Nos ità vertimus. Nè fortè accipiatis de anathemate, & tollatis de anathemate, Pag. Devoveatis, uno verbo, ſeu anathematizetis; Merc. R. tamen D. unum certè dicit aliud exponere, Pag. Cavete ab anathemate, nè fortè ſitis anathema, & ſubripiatis de anathemate aliquid; i.e. nè ſitis cauſa perditionis caſtrorum Iſrael, Av. Nè devoventes, & de devoto accipientes, ponatis caſtra Iſraelitarum anathema; i.e. ſubjiciatis reatui ad exterminium; Cocc. Item in fut. piel, 3. pl. m. cum ו conv. & cum kibbutz pro ſchurek ante ם, Aff. ſic occurrit, וַיַּחֲרִימוּ & devoverunt, Joſ. 6.21.. 10.39. Jud. 1.17. וַיַּחֲרִימוּם & devoverunt eas, 1 Chron. 4.41. In hophal הָחֳרַם deſolatus eſt, factus Anathema, Av. Occurrit in fut. hoph. 3. ſ. m. cum pathach, ſed in pauſa cum camets ult. ſic, יָחֳרָם devovebitur, Lev. 27.29. Ezr. 10.8. יָחֳרָם devovebitur, Exod. 22.19. Atque indè Nomina, i. חֵרֶם vel חֶרֶם m. occiſio, interfectio, perditio, excidio; conſecratio, anathema, Pag. In noſtris exempl. Num. 18. ſcribitur per quinque puncta, ut & ſæpe aliàs hoc ſignificatu, maximè ut quidam notant, in diſtinctione: nam pro retis genere piſcibus exitiali, unde & nomen habet ex priori ſignificatu ductum, eſt propriè quinque punctorum; & ſic ſagenam vertunt; Merc. חֵרֶם eſt devotum, res devota, anathema, Bu. Lex. Pag. excommunicatio, deſolatio, Av. ſi de hominibus dicitur, ſignificat internecionem; ſi de inanimatis dicitur, ſignificat ſeparationem ſpoliorum, quæ ex pacto internecionis hoſtium, aut ex conditione everſionis alicujus urbis devovebantur Deo; & metaphoricè eſt quoque rete vel ſagena qua piſces capiuntur interficiendi; Av. חֵרֶם i. eſt ἄναθεμα, ſeu res devota: 2. σαγήνη, five ἀμφίβληστρον, ſagena, rete jaculum, vel funda. Vide Hab. 1.15, 16, 17. Mic. 7.2. Ezech. 32.3. Videtur communis ſignificatio eſſe privatio vel ſeparatio plenaria; Arabicè uſurpatur אַחֲרֵם pro מָנַע negare, privare, Pſal. 21.3. & חָרַם prohibere; reti jaculo, ſive fundâ, piſces à reliquis intercipiuntur penitùs; anathemate res planè exit è poteſtate hominis; quare & קֹדֶשׁ קָדָשִׁים dicitur, q.d. res ſeparatiſſima: Vide Lev. 27.21, 28, 29. Num 18. 14. Ezech. 44.29. dupliciter autem anathema ſive devotum dicitur; 1. quod Deo penitus ſanctificatur: 2. quod, ut abominatio, totum vel à Deo vel ab hominibus exſcinditur, Deut. 7.26. & fias חֵרֶם anathema, ipſe abominabilis, ut idolum quod in domum tuam inculeris, Joſ. 6. 18.. 7.12, 13. Iſa. 43.28. & dabo לְחֵרֶם εἰς ἄναθεμα, ut ſit res devota, Jacobum: & Mal. 4.6. vel 3. 24. & percutiam

percutiam terram anathemate; ibi חֵרֶם profligationem seu consumptionem universalem notat. 1 Reg. 20. 42. אִישׁ חֶרְמִי vir banni mei, i.e. quem ego devovi, vel exterminare decrevi; & Isa. 34. 5. populus anathematis mei; Hinc phrases Novi Test. Rom. 9. 3. esse anathema, devotum à Christo, est esse exsortem gloriæ Christi; & 1 Cor. 12. 3. Iesum anathema dicere, est, eum abominari, & execrandum habere, seu pro exterminando; Cocc. Occurrit autem nomen hoc ordine Conc. sic, חֵרֶם anathema, res devota; rete, plagæ, Lev. 27. 28, 29. Num. 18. 14. Deut. 7. 26. Jos. 6. 17. 7. 13. Ezech. 44. 29. Mic. 7. 2. Mal. 3. 24. & cum וְ, בְּ, הַ, לְ & לַ præf. ut seq. וְחֵרֶם & anathema, Zach. 14. 11. הַחֵרֶם anathematis, Lev. 27. 21. Deut. 13. 17. Jos. 6. 18. 7. 1, 11, 12, 13. 1 Sam. 15. 21. בְּחֵרֶם anathemati, Jos. 7. 1, 15. 1 Chron. 2. 7. לְחֵרֶם anathemati, Jos. 6. 18. 7. 12. לַחֵרֶם anathemati, Isa. 43. 28. Item cum יְ. Aff. cui & בְּ est præf. & cum יְ Aff. cui & בְּ & לְ sunt præf. sic, חֶרְמִי anathematis mei, 1 Reg. 20. 42. Isa. 34. 5. בְּחֶרְמִי reti meo, Ezech. 32. 3. חֶרְמִי plagas suas, Hab. 1. 17. בְּחֶרְמוֹ sagenâ suâ, Hab. 1. 15. לְחֶרְמוֹ reti suo, Hab. 1. 16. in pl. m. occurrit tantùm in significatione retium seu plagarum, & sic extat in forma simpl. & cum וְ & לְ præf. חֲרָמִים plagæ, Ezech. 26. 5, 14. וְחֶרְמִים & plagæ, Eccl. 7. 26. לַחֲרָמִים plagis, Ezech. 47. 10. Item, 2. hinc Nomen proprium חֶרְמָה nomen loci à desolatione & internecione sic dictum, Num. 21. 4. & desolavit eos & urbes eorum, & vocatum est nomen loci Horma, Av. sed occurrit etiam Deut. 1. 44. Jud. 1. 17. & cum הַ præf. Num 14. 45. Item huc reducitur etiam No. pr. חֶרְמוֹן Hermon, nomen montis versus orientem in regno Og, trans Jordanem; & sæpe pro plaga orientali accipitur: Occurrit autem Deut. 3. 8, 9. Psal. 89. 13. & 42. 7. Av. Deinde, ii. Signif. 2. est in nomine חָרוּם m. simus; Bu Conc. curtus membris, Lev. 21. 8. & opponitur ipsi שָׁרוּעַ superfluus membris, aut habens unum altero majus, ut Ab. Ezra notat; R. Sal. & alii exponunt Simum, qui nasum habet nimis depressum; sed generalius est, Bu. Lex. חָרוּם vel חֵרֶם est vel claudus, vel simus nasum, i.e. habens nasum simum; Hieron. vel torto naso; R. D. dicit eum esse qui habet nasum profundum inter duos oculos, i.e. retortum; Pag. vel potiùs, reduncum; ita ut uterque ejus oculus tanquam unus appareat. Quidam ad superiorem significationem reducunt, quasi dicas, anathematizatum naso, cui scil. nasus sit præter morem communem repandus, resimus, intortus, & brevis. Contrarium est שָׁרוּעַ ibid. de quo suo loco; Merc. Cev. Significat resimum; i.e. qui sursum versùs, depressas habet nares, desolatus naso; Av. curtus, mutilus. Occurrit Lev. 21. 18. & oppositum est שָׁרוּעַ cui superfluum est membrum; Cocc. חֶרְמֵשׁ falx messorum, &c. Videatur inter Voc. quadrata.

Rad. 117. חָרַם m. est שָׁמַשׁ Sol, Pag. Bu Cocc. &c. 70. καίω, Cocc. ab ardore, & exsiccatione, ut quidam volunt; Merc. sic dictus est, quòd calore suo faciat terram aridam & siccam instar חֶרֶשׂ testæ; juxta illud, aruit כַּחֶרֶשׂ tanquam testa virtus mea, Ps. 22. 16. Bu. Lex. חָרַם est corusatio; & propriè dicitur de sole coruscante quandò radios suos dispergit; & figuratè tribuitur ulceri tumescenti, & coruscanti instar speculi, aut ollæ crustatæ; cogn. cum חֶרֶשׂ, i.e. testa fictilis, quæ obducta est crustis, Av. Occurrit autem in pausa cum cametz, חָרֵם, & proinde הֵ dem præf. est cum sægol; sic Jud. 8. 13. מִלְּמַעְלֵה הֶחָרֵס à supra solem, i.e. ante ortum vel ascensum solis, Bu. Lex. vel desuper existente sole; Pag. i.e. antequam sol occideret, ut Chaldæus reddit; Merc. ante ascensum solis coruscantis, Av. Sed cum לַ præf. est cum sægol penult. sic, Job. 9. 7. qui dicit לַחֶרֶס soli, & non oritur; Cocc. & non orietur, pro, oritur; Pag. qui imperat soli, vel coruscationi, ut non oriatur, Av. Item occurrit etiam cum הַ parag. & הֵ dem. præf. sic, Jud. 14. 18. בְּטֶרֶם יָבוֹא הַחַרְסָה, antequam occumberet sol; Bu. Lex. vel occideret sol, Av. Cocc. sed Pag. statuit חַרְסָה esse aliam formam, idem, nempe solem, significantem: notat autem He redundare juxta R. D. Atque indè nomen חַרְסִית solaris, Pag. Bu. Coc. nomen viz. portæ quæ erat ad ortum solis, q. d. orientalis, Pag. Harsith est nomen portæ in Jerusalem, versus orientalem plagam, quam sol coruscans suis radiis aspicit, Av. Occurrit cum הֵ dem. præf. sic, Jer. 19. 2. (ad) ostium שַׁעַר הַחֲרְסִית portæ orientalis; Hier. fictilis, Pag. sumens scil. samech pro שׂ sinistro, Merc. porta solaris, i.e. orientalis; ubi scribitur cum Vau, sed legitur per jod in ult. Bu. Lex. ad vallem filii Hinnom, quæ est ad januam portæ solaris, i.e. plagæ orientalis, Av. Porta solaris, h. e. meridionalis: alii alludunt ad חֶרֶשׂ testam, q.d. testaceam; ut ex argumento capitis apparet. Kimchi exp. portam orientalem; sed vallis Ben Hinnom, qui dicitur ante illam portam esse, ad latus meridionale erat, Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est etiam in nomine חֶרֶס, quod exp. prurigo; scabiei species, Bu. Lex. secundum R. D. est genus scabiei siccæ, ficappellatæ, quòd eam scalpant testâ quæ dicitur חֶרֶשׂ vel חֶרֶס, Job. 2. 8. Pag. & Cocc. sim. occurrit autem in pausa cum cametz penult. & proinde cum וּבְ præf. cum sægol, Deut. 28. 27. וּבְחֶרֶס & prurigine, Pag. Alii inflammatione, seu ulcere adusto & inflammato; Merc. & coruscatione, i.e. aurigine, Av. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in no. חֶרֶשׂ, (cum שׂ sinistro, hoc est חֶרֶס) masc. testa Bu. Conc. &c. vide suo loco.

Rad. 118. חָרַף in kal est, probris afficere, Pag. opprobrare, exprobrare, dehonestare vel verbo vel facto; sunt qui affine faciunt verbo חָפַר, longiùs, quasi fit probris vel convitiis persodere, seu proscindere. Extendunt & ad violare, vitiare; Lev. 19. est autem propriè hoc verbum publicare, & propalare; unde pro remere, vel liberè exponere, & velut prostituere, sumitur: ut cum quis vitam exponere non dubitat, velut eam opprobrandam & violandam proponens; Merc. חָרַף exprobravit, probris affecit, probro exposuit, & semel est hyemare, ex significatione nominis derivati; Bu. Lex. criminatus est, convitiatus est, rigidis verbis tractavit, vituperavit; & metaphoricè hybernare, rigorem & injuriam hyemis tolerare; cogn. cum חָפַר perforavit, item pudefactus est; nam opprobriis perfoditur cor ut pudefiat: Et affine est ad חָרַב exsiccatus est, devastatus est, cui sæpe etiam in textu additur. Item non multùm differt ab חָרַם desolavit; sunt enim בּוֹמְוּף cognatæ & facilè invicem commutantur, Av. חָרַף est ὀνειδίζειν, ὑβρίζειν, exprobrare, convitiari; objicere alquid turpe aut ad contemptum faciens; Cocc. In Bu. autem conc. radix hæc explicata sic occurrit; חָרַף duo significat, i. probris afficere, probro exponere; occurrit in part. ben. kal, s.m. חוֹרֵף probro afficiens: cum יְ. aff. sic, חוֹרְפִי probro afficienti me, Psal. 119. 42. Pro. 27. 11.

89.11. In pl.m. חוֹרְפַי,in constr. חוֹרְפֵי exprobrantes; unde cum ה aff. est, חוֹרְפֶיהָ probris afficientes te, Psal.69.10. In infin. kal, חָרוֹף probris exponere, sed cum כ præf. cholem tranſponitur & mutatur in cametz chatuph,ante ם, Aff.ſic, בְּחָרְפָם, 2 Sam.23.9. in exponendo ſe probris, Bu.Conc.vel, cùm probris affecissent ipſi Peliſtæos; vel,cùm expoſuerunt ſe diſcrimini cum Peliſtim, Pag.vel in Paleſtinos: hoc Kimchi ſequitur in comment. Merc. Alii volunt eſſe Infin. piel cum cametz lato: Pag.Vide Infin.piel,ex Bu.Lex.&c. In fut.kal,3.ſ.m. יַחֲרֹף probro exponet, Job.27.6. & in 3. ſ. in altera ſignificatione, pro hyemare, ſeu,in diebus hybernis manere, &c. ſic o ccurrit, יֶחֱרָף hyemabit,Iſa. 18.6. In Niphal, נֶחֱרַף probris affectus fuit; Unde,in part.Niph.ſ.m. נֶחֱרָף probris affectus; probroſus; Av. Bu.Conc. Atque inde,in fœm. נֶחֱרָפָה, & in forma cum Thau & duplice ægol, ſic occurrit,Lev.19.20. ancilla, נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ deſpecta alicui, probro cujuſque expoſita,&c.Sed plerique Hebræorum idem volunt eſſe,quod deſponſata; Unde & Talmudicis, חֲרוּפָה eſt deſponſata; ſed Ab.Ezra eam expoſitionem improbat, ac probat priorem; Bu.Lex.famula deſponſata viro; Pag. palàm, ſcil.ut ſolet deſponſatio fieri; ſic & apud Doctores ſumitur hoc verbum, qui hunc locum de ancilla Cananæa exponunt, quæ ſervo Hebræo deſponſata,partim ſerva eſt, partim ingenua; divulgationem ſignificat hoc verbum in genere, unde ſpecialiter ad divulgationem probrorum tranſlatum eſt. Quidam exponunt violatam, ſeu vitiatam à viro priuſquam in uxorem ducta ſit; Kimchi,quod placet,exponit aſſignatam & publicatam; Merc.famula, probroſa marito; i.e.quòd maritus ejus noluerit eam redimere, Av. In piel חֵרֵף opprobravit, probris affecit, criminatus eſt, Av. חֵרֵף ſpeciatim eſt,contemptim loqui de Deo,Prov.14.31. defraudans tenuem,חֵרֵף inſultat factori ejus: Conſer c.30. 9. & Iſa.36.20. & 37.4. Coc.Sed eſt etiam in Piel, probro,exponere, & quaſi ludibrio, vel periculo & diſcrimini probroſè exponere; Pag.Bu.&c.ut Jud.5.18. Zebulon populus חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת expoſuit animam ſuam ad moriendum,juxta R.D.Hieron.obtulit; Pag.probroſè exponit animam ſuam ad moriendum, i. e. vitam periculo mortis exponit, eam quaſi nihili eſtimans, Bu.Lex. vituperavit animam ſuam, Av. populus qui contempſit, i.e. non tanti fecit, animam ſuam ad moriendum; q.d. illudens animæ ſuæ; ità propemodum Terentius, illuſi vitam filiæ, Coc. Occurrit autem in præt.piel, 3.& 2.ſ.m. & in 1.ſ. ut & in 3.pl.cui & יְ & ה ſunt Aff. & in 2.pl.m. prout ſeq. חֵרַף probro expoſuit, ſive affecit, Jud.5.18. 1 Sam.17.26,36.Pſal.57.4..74.18. Prov.14.31..17,5.חֵרְפָתָ probro affeciſti,1 Sam.17.45.2 Reg. 19.22,23. Iſa.37.23,24. חֵרַפְתִּי probro affeci, 1 Sam.17.10.חֵרְפּוּ idem,Pſal.89.51.Zeph.2.8,10. חֵרְפוּנִי probro affecer.me, Pſal.42.11..102.9. Iſa. 65.7.חֵרְפוּךָ probro affec.te,Pſal.79.12.חֵרְפוּתָם probro affeciſtis, Jud.8.15. In part.piel,ſ.m. מְחָרֵף probro afficient.Pſal. 44.17. In Infin.piel חָרֵף exprobrare, probris afficere, vel probroſè exponere; unde cum ב præf. & ם Aff. juxta quoſdam, occurrit in Infin.piel; ſic, 2 Sam.23.9. בְּחָרְפָם בַּפְּלִשְׁתִּים quum probra conjicerent in Philiſtæos; illis ſcil.inſultando, pugnam offerendo,&c. vel בְּחָרְפָם, i.e. בְּחָרֵף נַפְשָׁם quum probroſè exponerent vitam ſuam; ut paulò ante: vel, cum acuerent ſe in Philiſtæos; ex uſu verbi Chaldaico: Eſt autem ex hac Conjug. piel, quia cametz ſub Heth accentui junctum, longum eſt, indicatque compenſationem dageſch; licet,accentu abſente,poteſt eſſe ex Infin.kal, & tum cametz eſt breve; i.e.cametz chatuph; Bu. Lex. (vide ſuprà in Infin.kal,) Quum vituperarent Philiſtæos, Coc. quando ipſi probra jacerent in Philiſtæos; 70. ἐν τῷ ὀνειδίσαι, Av. qui ſumit pro Infin.kal; ſed occurrit etiam in Infin.piel cum ל præf. לְחָרֵף ad probro afficiend. 1 Sam.17.25. 2 Reg.19.4,16.2Chron.32.17.Iſa.37.4,17. In fut.piel,3.ſ.maſc.& cum נ conv. præf. & נִי Aff.ut & in 3.pl.m.cum נִי Aff. ut ſeq.יְחָרֵף probro afficiet, Pſal.74.10. וַיְחָרֵף & probro affecit, 2 Sam.21. 21. 1 Chron.20.7.יְחָרְפֵנִי probro afficiet me, Pſal. 55. 13.יְחָרְפוּנִי probro afficiant me, Neh.6.13. Atque indè nomina, i. חוֹרֶף hiems, &c. Vide in Signif.2.hujus Rad. Item pueritia, adoleſcentia, juventus, Pag.Bu.quaſi ætas præcox; nam חָרְפֵי ſunt præcocia, Eccl.11.2. in Targum Veneto; aut, ſic dicta eſt juventus, adoleſcentia, quòd multa probroſè committit; Bu.Lex. rigor ætatis, Av.Occurrit cum cum cholem mutato in cametz chatuph ante י. Aff.ſic Job.29.4. quemadmodum fui in diebus, חָרְפִּי pueritiæ, vel adoleſcentiæ meæ; vel ætatis meæ probris obnoxiæ; Pag. Merc. vel juventutis meæ; juxta pleroſque Hebræos. Quidam, in diebus hybernorum meorum, dum ſcil. in hybernis ſtationibus quieſcerem, Deo,tanquam duce meo, mihi de omnibus neceſſariis proſpiciente; Bu.Lex.qualis fui in diebus hiemis meæ, i.e. in ætate rigida; Av.In diebus veris mei, i.e. juventutis meæ, cum nullum ferrem fructum; vide, ſi placet,quæ ibi annotamus, de loco Gen.8.22. Cocc. Sed 2.multò frequentiùs occurrit No. ſ. ſignificans improperium, convitium, ὄνειδος, i.e.contumelia,&c.viz, חֶרְפָּה probrum, opprobrium,Gen.34. 14. 1 Sam.11.2..17.26. Neh.2.17. Pſal.31.12.. 44.14.. 69.8,21..71.13..79.4..89.41..109.25..119.22.Prov.18. 3. Jer.15.15..51.51.Ezech. 5.15..22.4. Joel.2.19.Zeph. 3.18. cui etiam יְ, בְ, וּבְ, & לְ & וּלְ ſunt præf. וְחֶרְפָּה & opprobrium, Pſal.15.3. בְּחֶרְפָּה cum probro, Job.16 10. Lam.3.30. וּבְחֶרְפָּה & cum probro,Neh.1.3. לְחֶרְפָּה ad probrum,Iſa.30.5. Jer.6.10..20.8..24.9..49.13.Dan. 9.16. Joel.2.17. וּלְחֶרְפָּה & opprobrio, Jer.29.18..42. 18..44.8,12. Ezech.5.14. ut etiam in forma Conſtr. ſ. f. occurrit ſimpl.& cum וְ & מִ præf. חֶרְפַּת probrum, Joſ. 5.9.Pſal.22.7..39.9..78.66..89.50. Iſa.51.7. Jer.23.40.. 31.19. Ezech.16.57..36.30. Zeph.2.8. וְחֶרְפַּת & probrum,Iſa.25.8..54.4. Ezech.36.15. Mich.6.16. מֵחֶרְפַּת propter probrum, Neh.5.9. Item cum י, נִי, הָ, ךָ, וֹ (cui], cop. præf.) & ם Affixis ut ſeq.חֶרְפָּתִי probrum meum, Gen.30.23. 1 Sam.25. 39. 2 Sam.13. 13.Job.19.5. Pſal.69.20..119.39.חֶרְפָּתֵנוּ probrum noſtrum, Iſa.4.1.Lam.5.1. חֶרְפָּתְךָ opprobrii tui, Pſal.74. 22.חֶרְפָּתוֹ opprobrium tuum,Iſa.47.3. חֶרְפָּתוֹ opprobrium ſuum, Dan.11.18.וְחֶרְפָּתוֹ & probrum ejus,Pro. 6.33.Hoſ.12.15.חֶרְפָּתָם opprob.eorum, Neh.4.4. Pſal. 79.12. Lam.3.61. Ezech.21.33. In pl.f. חֶרְפּוֹת probra, convitia, opprobria,&c. Occurrit cum ל præf. ſic, לַחֲרָפוֹת in probra,Pſal.69.11.Dan.12.2.Item in forma pl.m.Conſtr. cum וְ cop. וְחַרְפוֹת & opprobria, Pſal.69. 10. Deinde, ii.Signif.2.hujus Rad.eſt in nomine indè derivato, חוֹרֶף hyems; quaſi probrum terræ dicta; nam dehoneſtat,

dehoneſtat, & quaſi probro afficit terram, virorem & ſplendorem omnem ab illa auferendo; Bu.Lex.Hibernum tempus ſic dicitur à rigore frigoris; Av.eſt χεμών, & eſt quaſi ὄρος, & probrum anni; ſed eam quoque partem anni complectitur, quâ arandum & ſeminandum, Prov.20.4. 70. Σὺ δὲ χάραξον; duo notabilia tempora, חֹרֶף עֵת Pſal.74.17. Zach.14.8.Coc.חוֹרֶף hyems, eſt tempus anni quo herbæ & flores, & quicquid æſtate germinârat, vitiatur & corrumpitur: ſed eſt propriè autumnus, initium hyemis quo ſemina terræ mandantur; unde juventus dicta videtur hoc nomine in Job: quod tale tempus ſit aptum ſeminandis virtutibus; etſi alii à probro, cui eſt obnoxia ea ætas, exponant ità dictum, propter quod cultura diligenti opus habeat: quod etymon ſumunt ex Jer.31. ubi dicitur, abſtuliſti probrum juventutis meæ. Mihi ea ſignificatio potiùs ex Syro ſermone ſumpta videtur, quo חָרְפֵּי appellent præcocia, ſicut אַבְלֵי Serotinos fructus; Merc. Occurrit autem hoc nomen in hac ſignificatione hyemis cum לְ, בְּ, כְּ & וּבְ præf. וְחוֹרֶף & hyems, Gen 8. 22. Pſal.74.17. הַחוֹרֶף hyems, Jer.36.22.Am.3.15. וּבַחֹרֶף & in hyeme, Zach.14.8. מֵחֹרֶף propter hyemem, Prov. 20.4. Unde etiam ſignificatio verbi ipſius in kal, 3.f.f.fut. ſic, Iſa.18.6. & omnis beſtia agri ſuper eum תַּחֳרָף, (cum cametz ult.pro pathach ob pauſam) hyemabit, i.e. juxta R.D. manebit ibi in diebus hybernis; Pag.vel, rigeſcet; Av.i.e. rigorem & injuriam hyemis tolerabit; Av.

Rad.119. חָרַץ tria ſignificata habet; 1.movere, vel moveri; ſtatuere, decernere, decidere; Bu.Conc.In kal eſt, הִנִּיעַ movere, inquit R.D.in Pag. Sunt qui in univerſum exponant, acuere, exacuere, ſtringere, vim ſuam exerere; urgere, rem ad finem perducere, vel exerere; & abſolutè, acrem eſſe, acriter ſeu alacriter agere. Hinc & pro decidere, ſtatuere, definire, decernere, concidere, decurtare ſumitur; ut quidam putant per Græcum κολοβοῦν redditum eſſe, Mat.24.& Marc.13. & ad Rom.9. συντέμνειν, abbreviare, ex Iſa.10.Merc. חָרַץ movit, motus fuit; vel movit ſe; decidit, præcidit, concidit, exſcidit; ſtatuit, decrevit; Bu.Lex. movit; acuit, urſit; concrevit, decrevit; & per tranſlationem ſignificat decidere ſententiam, i.e. decernere, definire; item, incidere linguâ, eſt, impulſu ſeu motu linguæ cædere; eſt Cogn.cum רָצַח, i.e.occidit, cædendo interfecit, Av. חָרַץ ſignificat ἀποτέμνειν, συντέμνειν, decidere: Job.41.21. ſubſternit חָרוּץ acuminatum, q d. undique præſectum, ſuper cæno. Iſa.41.15. מוֹרָג חָרוּץ tribula acuminata, Lev.22.22. חָרוּץ mutilum; 70. γλωσσότμητον. Iſa.10.22. כָּלָיוֹן חָרוּץ conſumptio præciſa erit; συντέλεια ἀποτεμοῦ. Job. 14. 5. אִם חֲרוּצִים יָמָיו, ſi deciſi ſunt dies ejus: 1 Reg.20.4.rectum eſt judicium tuum: tu חֲרַצְתָּ decidiſti: in judicando, ſit juris ab injuria exacta ſeparatio. נֶחֱרָצָה deciſum, definitum: ſententia finalis, irretractabilis, Iſa.28.22. Ità Iſa.10.23. Dan.9.26. מְלֻחָמָה נֶחֱרֶצֶת שֹׁמֵמוֹת, bellum præciſum vaſtitatibus; i.e. quod inevitabiles affert vaſtitates. Verbum חָרַץ etiam conſtruitur cum לָשׁוֹן lingua, Joſ.10.21.non חָרַץ filiis Iſrael cuiquam אֶת־לְשׁוֹנוֹ movebat quiſquam linguam; vel, non extimulabat aut exacuebat quiſquam linguam; h.e. nemo conquerebatur de ulla moleſtia: & Exod.11.7. filiis Iſrael non יְחַרֵץ exacuet canis linguam ſuam; & 2 Sam.5.24. אַתָּה תֶחֱרַץ tunc exacues te; ità, pro more, Cocc. explicat hoc verbum, relinquendo ſenſus ejus varios ex variis Scripturæ locis deſumendos. Sed in Bu.Conc.ſic deſcribitur hæc radix, in i.ſignif.movere, &c.prout occurrit in præt. kal, 3.ſ.m. & in fut.kal, 2.ſ.m.& 3.ſ.m. ſic, חָרַץ moverat, Joſ.10.21. תַּחֲרֹץ moveas te, 2Sam.5.23. יַחֲרֹץ movebit, Exod.11.7. Atque indè No. חָרוּץ m.exciſus; induſtrius, ſedulus, ſtrenuus, ſolicitus; Item, tribula; foſſa; aurum; nunc Adjectivum, nunc ſubſtantivum eſt, pro adject. Iſa.41.15. לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ in tribulam exciſam recentem, habentem multa ora, i.e. multas cæſuras; ſic לֹא בֶחָרוּץ יוּרַשׁ non tribulâ trituratur nigella, Iſa. 28.27. Intelligenda autem tribula antiqua, quæ trahi quædam ſpecies erat, alligatis ipſi bobus; juxta illud, non obturabis os bovi trituranti, Deut.25.4. Generale eſt מוֹרָג; ſpeciale חָרוּץ à cæſuris; fuit enim tribula, ut ſcirbit R.Sal.Iſa.41.15. חֲרִיצִים, i.e.plena cæſuris ſive inciſionibus, inſtar inſtrumenti fabrorum ferrariorum quod dicitur lima, & trahebatur ſuper trituram, donec abſcinderentur ſpicæ, ac ſtramen ejus fieret palea. Apud Talmudicos legitur, fuiſſe inſtrumentum ligneum ex tigillis factum, plenum clavis ſive dentibus (infernè obtuſis) cui imponebatur maſſa ferrea gravandi cauſâ. Trahebatur à bobus ſuper triturum, atque ità frumentum excutiebatur, ſtramenque redigebatur in paleam. Cod. Menachoth, c.3.f.22. & Cod. Sebbathim, c.14.f.116. בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ in valle deciſa, vel definita. Joel.3.14. (al.4.6.) nempe ad judicium exercendum, pro populo Dei, & in excidium impiorum; vel, valle tribulæ, i.e.in qua triturandi impii; aut valle excidii. רְחוֹב חָרוּץ platea & foſſa, Dan.9.25. ſic Rabbinis חֲרִיצָה foſſa: מֵחָרוּץ נִבְחָר præ auro ſelecto, Prov.8.10. ab effodiendo; quia è terræ penetralibus exſcinditur: vide אָדָם יָקָר חָרוּץ & וְהוֹן ſuprà. & ſubſtantia hominis ſtrenui, pretioſa eſt, Prov.12.27. per tranſpoſitionem verborum. Cohærent enim חָרוּץ אָדָם, ut Kimchi in lib.Rad. notat; aut ſecundum R. Levi, ſubſtantia hominis pretioſi (non ſcil.doloſi aut ignavi) aurum eſt, i.e.optima, ſolida, & durabilis. יְרַד חָרוּץ עָלָיו—טִיט ſubſternit exciſum, vel exacutum quodque in luto, Job.41.21.nempe in abyſſo & profundo maris, ubi lutum eſt; vult dicere, exacutæ petræ ſunt balenis teſta, acuminata ſunt ipſis ut obtuſa, ſubſternunt ea ſibi, & ſecurè illis in profundo maris incumbunt, ut Aben Ezra & R. Levi enarrant. Ità in Bu. Lex. ſuccinctè explicatur hoc nomen in variis ejus ſignificatis: ubi continentur ferè omnia, quæ reliqui de eo pleniùs & fuſiùs diſſerunt, in locis textualibus explicandis in quibus occurrit. In ordine autem Conc. in 1. ſignificatu, pro induſtria, &c. occurrit in forma ſimplice, ſ. m. & in pl. cum ſchurek vel kibburz penult. חָרוּץ ſedulus, Prov. 12.26.21.5. חֲרוּצִים vel צַיִם ſeduli, Prov. 10.4. 12. 24.13.4. Deinde, ii. Signif.2.hujus Rad. חָרַץ, eſt, (in Bu.Conc.) præcidere, decidere: ut in præt.kal, 2.ſ.m. חָרַצְתָּ decidiſti, 1 Reg.20.40. Atque indè à verbo in hâc ſignif. etiam eſt nomen participiale חָרוּץ m. pro decurtato, ſeu mutilo, & exciſo, &c. occurrit ſimpliciter in ſ.m. חָרוּץ mutilum, Lev.22.22.Iſa.10.22.41.15. ſed cum ֫ cop. occurrit, pro foſſa exciſa; וְחָרוּץ foſſa exciſa, Dan.9.25. Item cum הָ dem.præf. pro excidio, ſive exciſione, &c. הֶחָרוּץ deciſionis, excidii, Joel.4.14.

In

In pl.m.ſimpl. pro exciſis; חֲרוּצִים deciſi, Job.14.8. In Niph. נֶחֱרַץ deciſus eſt, decretus ſeu definitus eſt; unde in part. Niph.ſ.m. נֶחֱרָץ deciſus, decretus; & in fem. נֶחֱרָצָה definita, decreta; vel ut quidam ſumunt nominaliter pro conciſione, ſeu deciſione; i.e. pro re ſtatuta, definita & decreta; ſic in Dan.9.per Thau, pro conciſione ſeu decreto deſolationis: ubi rectiùs tamen verè participium erit; Merc. Occurrit autem in part. Niph.ſ.m.ſimpl.& cum ו cop.præf.& in forma cum Thau & duplici ſægol; ſic, וְנֶחֱרָצָה deciſa, Dan.11.36. & deciſa, Iſa.10.23..28.22. Dan.9.27. נֶחֱרֶצֶת deciſum, Dan.9.26. Atque indè etiam eſt 1.No. חָרוּץ pro tribula; prout plerique exponunt. Eſt autem ex forma piel, ubi prodageſch eſt magna vocalis cametz. Significat autem raſtrum, tribulam dentatam; inſtrumentum habens multas inciſiones, ſeu teſſerulas, quo frumenta in area inciduntur & excutiuntur; & ſæpe additur verbo דוּשׁ trituravit, Av. Eſt inſtrumentum quo fruges triturantur, Pag. ſeu conciduntur, aut etiam terra, ut quidam exiſtimant: alii raſtrum, alii tribulam ſerratam, à terendo; vel, clavam dentatam. Alii plauſtrum, à plodendo, juxta varios mores excutiendi frumenta in diverſis regionibus. Kimchi ità deſcribit, quòd ſit tabula lignea, cui ſubtus infixi ſunt tenues lapilli, ad incidendum paleam, & educendum fruges è folliculo. Ipſius quidam inſtrumenti, inquit, nomen eſt מוֹרָג, ſed appellatur חָרוּץ, quaſi inciſoriam dicas, &c. Merc. Occurrit autem in hac ſignif. cum בְּ præf. בֶּחָרוּץ cum tribula, Iſa.28.27. Inde, etiam eſt 2.No. חָרוּץ, Pag. Sed videtur ſingulare potiùs per cametz ſub Heth ſcribendum; etſi in ſcriptura non occurrat; Merc. Eſtque tribula; item caſeus, Pag. à compreſſione; quòd caſeorum opificium triturationi, quæ fit tribulis, non diſſimile videatur, ut Kimchi inquit, Merc. חָרִיץ eſt raſtrum, raſtellum, reſtis; & ſi lacti tribuitur, ſignificat caſeos recentes ex lacte raſtrato confectos; Av. in pl.m. חֲרִיצִים & in conſtr. חֲרִיצֵי tribulæ; Item caſei, quaſi exciſiones è lacte dicas, Bu.Lex. Occurrit autem in forma Conſtr. pl.m.1 Sam.17.18. & decem חֲרִיצֵי הַחָלָב caſeos lactis, Pag.Bu.Lex.Av. i.e. lacteos; Hier. formellas caſei, Targum, ut nos vertimus גְּבִנִין דְּחַלְבָא caſeos lactis, Pag. caſeos concretos; Av. Sed cum יִ præf. eſt in alia ſignif. ſed defectivè occurrit abſque jod priori; ſic, 2 Sam. 12.31. וּבְחָרְצֵי הַבַּרְזֶל & in tribulis ferri, i.e. ferreis; Pag.Bu.& raſtris ferri, Av. Sed idem etiam occurrit, 1 Chron.20.3. (plenè ſcil. cum jod, ſeu Chirek magno penult.) ubi plerique vertunt raſtra; erat autem ſupplicii genus (quod ad ſontium pœnam adhibebatur, Bu.Lex.) quo rotæ ſuper puniendos traducebantur, & volvebantur, Merc. Sed occurrit etiam in forma pl. f. חֲרִצוֹת raſtra habentia inciſiones dentatas, Av. ut cum בַ præf. Am.1.3. eò quòd trituraverint בַּחֲרִצוֹת tribulis ferri, vel ferreis, Pag. Bu. triturare eos raſtris ferri, i.e. quòd trituraverunt Gileaditas, Av. Denique, iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt etiam in nomine חָרוּץ aurum, Pag. Bu.&c. conciſum propriè, vel contuſum, Merc. aurum concretum, & conciſum; i.e. aurum purum, quod nihil alterius materiæ habet admiſtum; & plerumque conjungitur cum כֶּסֶף argentum, Av. Occurrit autem ſimpl. & cum ו, מִ & וּמִ præf. prout ſeq. חָרוּץ aurum, Job.41.22. Pſal. 68.14. Prov.12.27. וְחָרוּץ & aurum, Zach. 9.3. מֵחָרוּץ præ auro, Prov.8.10,19.. 16.16. וּמֵחָרוּץ & præ auro, Prov.3.14. De nomine autem חָרוּץ in 1. ſignificatione pro ſedulo & induſtrio, notandum; quòd חֲרוּצִים à motu aſſiduo dicti videantur, qui ſcil. ſeduli ſunt, acres & ſtrenui ad res conficiendas, & operi intenti ſedulò vacant; vel à decidendo, qui omnia decidunt, & minutiſſima quæque curant, nullam rerum agendarum occaſionem prætermittentes, induſtrii & ſolertes: nomen enim exactam ſonat, & velut præfinitam ac præfractam diligentiam, ut nihil incautè, ignavè aut negligenter agatur. Hos pigris & deſidibus ac fraudulentis, qui rem obiter percurrunt aut negligunt, paſſim opponit Solomon; ita ut qui certam & præciſam, ut ſic dicam, rationem rebus ſuis adhibet, dicatur חָרוּץ, & ſpecialiter ad legis & virtutis ſtudium ab eo transfertur; Merc. cujus etiam nominis חָרוּץ explicatio ex Cocc. notanda videtur. חָרוּץ, 1. eſt foſſa, ἀκρότομος, Dan. 9. 25. רְחוֹב וְחָרוּץ forum & foſſa, h.e. intimum civitatis, & quod foris eſt; inrelligitur abruptum illud, quod efficit murus in crepidinibus montium ædificatus, vel etiam ex vallibus imis eductus. 2. ἀποτομία, ſive judicii deciſio, Joel, 3.14. vel 4.6. בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ in valle ſententiæ. Oppoſitum eſt μακροθυμία, רִיב, diſceptatio, expectatio ad pœnitentiam. 3. tribula, Iſa.28.27. Et 4. diligens, ſedulus; qui ſibi ſubdit calcaria, & ſe exacuit, Prov.21.5. מַחְשְׁבוֹת חָרוּץ cogitationes ſeduli: oppoſitum אַךְ, præproperus, qui non poteſt cogitare: Prov. 10.4. יַד חָרוּצִים, (ad formam אֲלוּפִים; ſed longa vocalis cametz eſt pro pathach & dageſch.) manus ſedulorum; oppoſitum עוֹשֶׂה כַף רְמִיָּה: ſic Prov. 12. 24.& 13.4. ubi עָצֵל. Sed ſubſtantivè etiam ſumitur, Prov.12.27. opes hominis pretioſæ חָרוּץ, ſedulitas. 5. חָרוּץ χρυσὸς aurum, fortè foſſile, Pſal.68.14.&c. Coc. [חַרְצִין pl.m.Chald. lumbi, &c. Vide in Conc. & Lex. Chald. חַרְצֻבּוֹת pl.f. vincula, &c. & חַרְצַנִּים pl.m. nuclei acinorum, &c. Videantur inter Vocabula quadrata.]

Rad.120. חָרַק eſt, frendere, i.e. dentem dentibus iraſcendo quatere, Pag. ſtridere dentibus; eſt autem abominantis aut exibilantis præ indignatione. Videtur Hebraicè tranſitivum eſſe, quia cum Accuſativo conſtruitur ſine præpoſitione, quaſi Latinè dicas ſtringere dentem, aut dentes; Merc. Cev. חָרַק frenduit, ſtridit, Bu. Lex. Av. infrenduit dentibus; cogn. cum חָרַג coarctatus eſt, nam frendere eſt coarctatis & ſtrictis dentibus præ iracundia ſtridorem ſeu vocem emittere, Av. Solet adjici huic verbo שֵׁן dens. Cocc. Occurrit autem in præt.kal, 3.ſ.m.in part.ben.kal, ſ.m.cum ו cop.& in Infin.kal; ut &, in fut.kal, 3.ſ.m.& 3.pl m.cum ו conv.præf. prout ſeq. חָרַק frendit, Job.16.9. וְחוֹרֵק & frendens, Pſ.37.12. חָרוֹק frendendo, Pſ.35.16. יַחֲרוֹק frendet, Pſ. 112.10. וַיַּחֲרֹקוּ & frendunt, Lam.2.16. [חָרַר exarſit, &c. Videatur ſuprà ad initium radicum cum חר, Cheth Reſch.]

Rad.121. חָרַשׁ, dividitur in quatuor ſignificata; 1. Tacere, ſilere, ſurdum agere; Bu. Conc. obſurdeſcere; ſurdum ſe facere, præ ſe ferre ſurditatem; ſilentium cogitare; Item, arare, Pag. Eſt arare tantùm in kal, & Niphal; Quidam generaliter exponunt, operi mechanico vacare; ut aratores, & fabri ſolent; ſed verbum de aratione tantùm, non alio ſervili opere dici comperio; Metaphoricè, ſumitur pro machina-

ri, moliri, ſtruere in malum, malum cogitare; volunt nonnihil convenire cum Rad. præced. חָרַץ; cæterùm, in Hiphil volunt contrarium ſignificare, opus ſcil. remittere, ab actione ceſſare, ſilere, tacere, obmuteſcere, &c. Nota, futurum kal, in cholem definens, aration-em ſonare; at in pathach, ſilentium, ceſſationem; ſunt qui in hiphil, 1 Sam. 13. 9. exponunt pro fabricare; ſed non recedit à conſueta ſignificatione; niſi quod utramque ſignificationem kal & hiphil, potes conjungere; tacitè ſcil. machinari; In Hithpael, idem etiam valet; ſunt qui per inſidiari reddant, &c. Merc. חָרַשׁ aravit; metaphoricè, exaravit; expreſſit, impreſſit, inſculpſit; fabrificavit, vel fabrificatus eſt; machinatus eſt; item, ſurdum agere; conticeſcere; (&c. ut Pag.) ſed id in futuro tantùm, quando in pathach definit; Bu Lex. propriè ſignificat, exarando protrahere lineas in agro; unde per tranſlationem dicimus, exarare literas, h.e. ſcribere; item, exarare lignum aut metallum, eſt fabricare, ſeu elaborare illud. Et neutraliter ſignificat, protrahi; quemadmodum arator ſucceſſivè protrahit ſe exarando ſulcos; quum autem Latinis deficiat correſpondens vocabulum, interpretes plerumque reddiderunt per verbum ſilere; Hinc Græcè ὀρύσσω fodio, χαράσσω exſculpo, &c. In kal, aravit, fabricavit; conſtruitur plerumque cum Accuſ. aut cum עַל, & in ſignif. neutrali, protrahere, vel ſilere, habet in futuro pathach, terminationem intranſitivam, pro cholem, terminatione Activa; Av. חָרַשׁ eſt, 1. ſulcare, incidere, arare; ἀρόω; unde Jer. 17. 1. חֲרוּשָׁה exaratum in tabula cordis ipſorum; metaphoricè, arare, notat adornare, apparare, moliri, machinari; quia aratio eſt præparatio naſcentis ſegetis; Prov. 6. 18. cor חוֹרֵשׁ arans, h.e. adornans, cogitationes vanitatis; & Prov. 3. 29. nè תַּחֲרֹשׁ ares contra proximum malum, h.e. pares, τύπτῃς; nè id labores, ut proximo tuo malum eveniat. 2 חָרַשׁ, fut. יֶחֱרַשׁ eſt, ſe continere, quieſcere; puto, quia, qui meditantur, ſilent; 70. κωφεύων ſurdum agere, Pſal. 53. veniet Deus, & non יֶחֱרַשׁ ſilebit, continebit ſe. De auribus eſt, obſurdeſcere, vel non percipere; Mic. 7. 16. aures eorum תֵּחֵרַשְׁנָה obſurdeſcent, exurdabuntur; q.d. tantum audient, ut non poſſent quicquam aliud audire; quemadmodum inter magnos fragores ac ſtrepitus nullum ſermonem audimus; Cocc. In 1. autem ſignificatione ex Bu. Conc. pro tacere, &c. ſic occurrit; in fut. kal, 2. ſ. m. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz ult.; ut & in 3. ſ. m. cum pathach; & in 3. pl. f. ut ſeq. תַּחֲרַשׁ vel תֶּחֱרַשׁ ſileas, 1 Sam. 7. 8. Pſal. 28. 1. 35. 22. 39. 13. 83. 2. 109. 1. יֶחֱרַשׁ ſilebit, Pſal. 50. 3. תֵּחֵרַשְׁנָה obſurdeſcent, Mic. 7. 16. In hiphil, הֶחֱרִישׁ ſiluit; & cum Accuſ. fabricavit, machinatus eſt, Av. Occurrit in præt. hiph. 3. ſ. m. cum chirek abſque jod in ult. ſed cum ֵ conv. cum & ſine jod; ſic, הֶחֱרִשׁ tacuit, Num. 30. 15. וְהֶחֱרִישׁ vel וְהֶחֱרִישׁ & tacuit, tacebit, Gen. 34. 5. Num. 30. 5, 12, 38. & in 1. ſ. præt. hiph. cui & ֵ conv. eſt præf. הֶחֱרַשְׁתִּי tacuiſſem, Eſth. 7. 4. Pſal. 32. 3. וְהֶחֱרַשְׁתִּי & tacui, Pſal. 50. 21. ſic in 3. pl. præt. hiph. cum ֵ cop. וְהֶחֱרִישׁוּ & ſiluerunt, 2 Reg. 18. 36. In part. hiph. ſ. m. cui & ֶ eſt præf. & in pl. m. cum chirek abſque jod penult. מַחֲרִישׁ tacens, ſilens, Gen. 24. 21. 1 Sam. 23. 9. Prov. 17. 28. כְּמַחֲרִישׁ ut ſilens, obmuteſcens, 1 Sam. 10. 28. מַחֲרִשִׁים ſiletis, 2 Sam. 19. 11. Infin. הַחֲרֵשׁ tacendo, Num. 30. 15. Eſt. 4. 14. Job. 13. 5. in Imper. hiph. ſ. m. & f. & pl. m. ut ſeq. הַחֲרֵשׁ ſile, Jud. 18. 19. Job. 33. 31, 33. הַחֲרִישׁוּ idem, 2 Sam. 13. 20. הַחֲרִישׁוּ ſilete, Job. 13. 13. Iſa. 41. 1. In fut. hiph. occurrit 1. ſ. & 2. ſ. maſc. & f. ut & in 3. ſ. m. & 2. pl. m. cum Nun parag. atque in 3. pl. m. cui & ֵ conv. eſt præf. cum, vel ſine, jod penult, prout ſeq. אַחֲרִישׁ tacebo, Job. 6. 24. 13. 9. 41. 4. Iſa. 42. 14. Jer. 4. 19. תַּחֲרִישׁ ſilebis, Hab. 1. 13. תַּחֲרִישִׁי idem, Eſth. 4. 14. יַחֲרִישׁ ſilebit, Num. 30. 15. Prov. 11. 12. Zeph. 3. 17. תַּחֲרִישׁוּן ſilebitis, Exod. 14. 14. Job. 13. 5. יַחֲרִישׁוּ tacebunt, Job. 11. 3. יַחֲרִישׁוּ vel וַיַּחֲרִשׁוּ & ſiluerunt, Neh. 5. 8. Iſa. 36. 21. Jer. 38. 27. In Hithpael, הִתְחָרֵשׁ tacuit, conticuit, Bu. ſilens, fabricavit vel machinatus eſt, inſidias ſcil. fabricando, Av. & ſic occurrit in fut. Hithp. 3. pl. m. cum ֵ conv. וַיִּתְחָרְשׁוּ & conticuerunt, Jud. 16. 2. Atque indè nomina, 1. חֵרֵשׁ m. ſurdus, Pag. Bu. Cocc. auribus captus; κωφός, Coc quaſi ſilens, cujus auditus ceſſat, nec alteri loquenti poteſt intendere, Merc. Cev. cujus auditus ſilet, Av. Occurrit autem ſimpl. & cum ֵ & כְ præf. חֵרֵשׁ ſurdus, Exod. 4. 11. Lev. 19. 14. Pſal. 58. 5. וְחֵרֵשׁ & ſurdus, Iſa. 42. 19. כְּחֵרֵשׁ ſicut ſurdus, Pſal. 38. 14. ſicut & in pl. m. ſimpl. & cum ֵ & הַ præf. חֵרְשִׁים ſurdi, Iſa. 35. 5. וְחֵרְשִׁים & ſurdi, Iſa. 43. 8. הַחֵרְשִׁים ſurdi, Iſa. 29. 18. 42. 18. Et 2. hinc & No. חֶרֶשׁ ſilentium, vel adverbialiter, ſilenter, clàm, pro בְּחֶרֶשׁ cum ſilentio, vel cum ſurditate, i.e. clàm tacitè, in ſilentio: nam faciebant ſeipſos veluti ſurdos nè alii eos perciperent, Pag. Eu. Merc. Cev. ut Joſ. 2. 1. & miſit חֶרֶשׁ, i.e. בְּחֶרֶשׁ &c. ſed poteſt etiam ibi exponi pro molimine, ſeu cogitatione animi, Av. Iten, 3. indè etiam No. חֲרִישִׁית f. ſilens, Jon. 4. 8. & præparavit Deus רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית ventum orientalem ſilentem; ſic Chaldaicè שְׁתִיקָא ſilentem, i.e. ſubtiliſſimum & tenuiſſimum, qui æſtum ſolis ſubtilitate ſuâ magìs augebat, quàm ut perſpirando corrigeret, Bu. Lex. ventus ſubmiſſus, ſilens, lenis; qui æſtum ſolis majorem facit, Cocc. Alii ventum orientalem, vehementem, fortem; quo viz. efficiuntur homines veluti ſurdi, ipſo flante; ut R. D. inquit, & ità vertit Targum; Pag שְׁתִיקָא ſilentem, tacitum, ab effectu, Merc. R. Jona, ventum arationis, i.e. qui flat dum aratur, qui eſt rigidus ac ſiccus; Hier. vento calido & urenti; Pag. Alii ventum proſcindentem & penetrantem intelligunt, intenſum & acrem; Merc. חֲרִישִׁית eſt vehemens, ut ventus, qui flatu ſuo aures ferè ſurdas reddit, Av. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. חָרַשׁ in Bu. Conc. eſt arare, exarare; fabricari, machinari. Ut in præt. kal, 3. pl. & 2. pl. m. חָרְשׁוּ ararunt, Pſal. 129. 3. חָרַשְׁתֶּם araſſetis, Jud. 14. 18. Hoſ. 10. 13. In part. ben. kal, ſ. m. cui & הַ præf. & in pl. m. abſ. & Conſtr. ut & in pl. f. ut ſeq. חוֹרֵשׁ arans 1 Reg. 19. 19. Am. 9. 13. הַחוֹרֵשׁ arans, Iſa. 28. 24. חוֹרְשִׁים arantes, Pſal. 129. 3. חוֹרְשֵׁי arantes, Job. 4. 8. חוֹרְשׁוֹת arantes, Job. 1. 14. ut & in part. pahul kal, f. f. (à maſc. חָרוּשׁ) occurrit, חֲרוּשָׁה exarata, Jer. 17. 1. in Infin. kal, cum לְ præf. לַחְרֹשׁ & ad arandum, 1 Sam. 8. 12. In fut. kal, 2. & 3. ſ. m. cum, vel ſine, Vau, ult. ſic, תַּחֲרֹשׁ arabis, machinab. Deut. 22. 10. Prov. 3. 29. יַחֲרֹשׁ vel ſine Vau, arabit, Prov. 20. 4. Iſa. 28. 24. Hoſ. 10. 11. Am. 6. 12. In Niph. נֶחֱרַשׁ aratus fuit, exaratus eſt, Bu. Av. Unde in fut. Niph. 3. ſ. fæm. (à maſc. יֵחָרֵשׁ) occurrit, תֵּחָרֵשׁ arabitur, Jer. 26. 18. Mich. 3. 12. Atque indè nomina,

mina,1. חָרִישׁ m.aratio, ἄροτος, Pag.Bu. Cocc. Av proficisio agri, Av.Occurrit simpl. & cum בְּ præf. & וֹ Aff.sic, חָרִישׁ aratio,Gen.45.6. בְּחָרִישׁ in arationè, Exod.34.21. חֲרִישׁוֹ arationem suam,1 Sam.8.12. Item, 2. Indè No. heemanticum cum Mem formativo, מַחֲרֵשָׁה f. nomen instrumenti quo aratur, i.e. vomer, rutrum; Pag. Alii, minùs rectè, fabrile instrumentum; Merc. est cultrer aratri qui terram proscindit, Av. Occurrit cum וֹ Aff. מַחֲרֵשְׁתּוֹ vomerem,rutrum suum, 1 Sam.13. 20. In pl f. מַחֲרֵשׁוֹת vomeres, Pag. rutra, Bu. quidam ligones; (sed hoc plurale alterius formæ est, viz. מַחֲרֵשָׁה; de qua statim,ubi exponetur pro instrumento fabrili, Merc.) Occurrit cum לְ præf. לַמַּחֲרֵשׁוֹת in ligones, 1 Sam.13.21. Sic &, 3. Indè nomen מַחֲרֵשָׁה f. nomen instrumenti apti ad omnem fabrifactionem, sive ad omne genus artificis, ut R.D.inquit; Pag. Sed Kimchi dicit הַחוֹרֵשׁ, quod & aratorem & fabrum significare potest; & utrique inservire potest; Merc.Cev. rutrum vel farculum, Bu.Lex. In genere videtur notare omne fabrile instrumentum,Cocc. Est aratorium,i.e. omne instrumenrum ferreum quod ad aratrum pertinet, Av. Occurrit cum וֹ Aff.sic,1Sam.13.20. וְאֶת מַחֲרֵשָׁתוֹ & farculum suum, juxta Hieron. Pag. & rutrum suum, Bu.Lex. & aratoriun, vel farculum suum, Av. Unde in pl.f. cum לְ præf. לַמַּחֲרֵשׁוֹת pro rutris,Bu.Lex.vomeribus, Pag.farculis, Av. 1 Sam.13.21. &c. Vide paulò anté. Item,iii. signif.3.hujus Rad.est in nomine participiali inde derivato,viz. חוֹרֵשׁ m. faber, artifex, fabricans,Pag.Bu. Occurrit autem, חוֹרֵשׁ faber, Gen.4.22. 1 Reg.7.14. Atque inde etiam No. חָרָשׁ idem, faber,artifex, opifex, Pag.Bu.operi intentus, industrius artifex, Merc.R.D. in lib.Rad. ab excogitando (quia חָרַשׁ à significatione arandi, transfertur ad cogitationem; Merc.) hæc duo dicta putat; & intelligit sapientem; Pag. i. e. qui reputatus sit præditus sapientiâ & consilio; vel à tacendo, quòd illo loquente sileret populus,& seipsum tanquam mutum aut surdum exhiberet, quum loqueretur ille; sic exponit Isa.3.3. sed à communi significatione, pro artifice, non dimoverem; etsi etymon prius non displicet; Merc.Cev. חָרָשׁ est faber,exarator cujuscunque materiæ, ut faber lignarius, & ferrarius, &c. ut Pag. Av. 70. τεκτὼν,τεχνίτης; cujus est omnem materiam parare, Cocc.Occurrit autem simpl. חָרָשׁ faber,Exod.35.35..38.23. Deut.27.15.Isa.40.19, 20..41.7..54.16.Jer.10.3,9.Hos.8.6. & cum וֹ, הּ & וָהּ חָרָשׁוֹ & faber, 1 Sam.13.19. הֶחָרָשׁ faber, artifex, 2 Reg.24.14. Jer.24.1. וְהֶחָרָשׁ & fabros, 2 Reg. 24.16. Jer.29.2. In forma Constr.est cum cametz & pathach; ut חָרַשׁ בַּרְזֶל faber ferri, i.e. ferrarius; חָרָשׁ עֵצִים faber lignorum, i.e. lignarius; חָרַשׁ אֶבֶן faber lapidis, i.e. lapidarius, latomus; & cametz manet sub Heth,quia est loco ejecti dagesch, formæ גַּבָּב, Bu. Lex. Occurrit constr. simpl.חָרַשׁ artifex,Exod.28.11. Isa.44.12,13. & in pl. m. simpl. & cum וֹ, לְ & וְ præf. חָרָשִׁים fabri, artifices, 1 Chron.29.5.Hos.13.2. Zach. 2.3. וְחָרָשִׁים & fabri, 2 Chron. 24.12. Isa. 44. 11. וְלַחָרָשִׁים fabris,2 Reg.22.6.2 Chron.34.11. & fabris, Ezr.3.7. ut & in pl.m.Constr. simpl.& cum וֹ & לְ præf. חָרָשֵׁי fabri,Isa.45.16.Ezech.21.36. וְחָרָשֵׁי & fabri, 2 Sam.5.11. 1 Chron.14.1..22.15. לְחָרָשֵׁי fabris, 2 Reg.12.12. 2 Chron.24.12. Sed occurrit etiam in pl. m. ex alia forma scil. non dageschata, ut חָרָךְ; & tunc primùm cametz mutatur in chateph-pathach; ut, חֲרָשִׁים fabri, 1 Chron.4.14. Isa.3.3. cui etiam formæ הָ dem.est præf. הַחֲרָשִׁים fabrorum,Neh.11.35. Sic etiam indè nomen חֲרָשֶׁת artificium,fabrefactura,Bu.Lex. fabrefactio seu exaratio cujusque materiæ, ars mechanica, Av. Occurrit cum בְּ præf. בַּחֲרָשֶׁת & in artificio, Exod.31.5..35.33. Denique iv. signif.4. hujus Rad. est in momine indè derivato, viz. חוֹרֶשׁ m. quod est,sylva, saltus, virgultum, Bu.Conc. est סָעִיף ramus, juxta R.D. qui & putat dici, מַצֵּל, Ezech.31.3. quòd ejus umbra esset lata; Pag. vel ramo inumbrante; vel potest exponi sylva inumbrans; id enim Syriacè significat hoc nomen; quòd per fabrum cædatur, quasi sylvam cæduam dicas, seu fabrilem, prout quidam rationem tradunt nominis, Merc. Sylva dicitur חוֹרֶשׁ, seu saltus,virgultum, propriè densum & implexum, faciendæ umbræ commodum, ut Kimchi scribit in comm. Ezech.31.3. Bu.Lex. est virgula tenera in arboribus sylvarum; Item pro virgulto, ut est locus ubi multæ sunt virgæ; Av.vel חוֹרֶשׁ est ramus;& fortè significat partem arboris,vel stipitem, aut truncum, aptum operi fabrili, in quo est חֲרֹשֶׁת עֵץ (i.e.artificium seu fabrefactura lignea) Cocc. Occurrit autem cum וֹ & הּ præf. (cum quo הָ præf. nomen hoc scribitur cum tzere, in ult.juxta quosdam.) sic, וְחוֹרֶשׁ & virgulto,Ezech.31.3. הַחוֹרֶשׁ virgultum,Isa.17.9. In pl.m.cholem mutatur in cateph cametz,prout occurrit cum בְּ præf. וּבַחֲרָשִׁים & in saltibus, 2 Chron.27.4. sed occurrit etiam in sing. cum הָ locali, add.prout occurrit simpl.& cum בַּ præf. חוֹרְשָׁה in sylvam, 1 Sam.23.16. בַּחוֹרְשָׁה in sylva, 1 Sam.23.15,18.

Rad.122. חָרַשׁ m. (cum sex punctis & Sibboleth,i. e. puncto in sinistro cornu שׁ) est testa, Pag.Bu. Cocc. Av.&c. fictile, Pag. igni vel sole coctum; nam & cum חֶרֶס sole, suprà posito, convenit; Merc. Vas fictile quod ex argilla tornatum ad solem vel ignem indurescit & sibi quodammodo crustam contrahit; Cogn. cum חֶרֶס i.e. coruscatio; item, Sol coruscans; nam vasa fictilia à sole vel igne coruscante torrentur,Av. Isa.45. 9. væ contendenti cum formatore suo, testæ cum testis terræ; q. d. qui contendens est testa, non melior aliis testis; Cocc. Occurrit autem hoc nomen cum sægol, sed in pausa cum cametz penult. חֶרֶשׂ vel חֶרֶשׁ testa,Lev.6.21..11.33..14.5,50..15.12. Num.5.17. Job.2. 8..41.22. Prov.26.23. Isa.30.14..45.9.Jer.19.1..32.14. Lam.4.2. Item cum כְּ præf. כְּחֶרֶשׂ sicut testa, Psal.22. 16. In pl.m. חֲרָשִׁים & in constr. חַרְשֵׁי testæ, Isa.45. 9. cui etiam הָ est Aff. חַרְשֵׁיהָ testas ejus, Ezech. 23.34.

Rad.123. חָרַת est exarare,sculpere, exsculpere, describere, Pag. & Bu. sim. dicitur tantùm de literis insculptis chartæ aliæve materiæ; unde cogn. est cum חֶרֶט stylus quo aliquid in chartam scribitur; item cum חָתַר perfodit,nam insculpendo fit infossio; & affinitate quoque respicit ad חָרַשׁ arravit; nam hæc omnia generali significatione notant fodiendi actionem,nisi quòd modo & proprietate differant. Hinc χαράττω & χαράσσω sculpo, Græci efferunt vel per τ vel σ; quia ת Hebræum ad utriusque literæ potestatem declinat; Av. חָרַת est ipsum χαράττειν; Cocc. Occurrit in part.pa-

hul, ſ.m. חֲרוּת ſculpta, Exod.32.16. [חָשׁ require in Rad. חוּשׁ.]

Rad.124. חָשַׁשׁ m. ſignificat quiſquilias, glumam, ſtipulam minutam; gramen torridum; cremium, ignem facilè concipiens, Pag.Bu.ſunt qui reducant ad חוּשׁ feſtinare, ut hoc nomine ſtramen, ſtuppa, & ſiquid aliud celeriter ignem concipit, & abſumitur, ſignificetur; Kimchi per גַּבָּה exponit, quòd quiſquilias collectas & minutias ligni, aut alterius materiæ aridæ ſignificat, Merc. ſim.Av. Occurrit in forma ſimplice, & cum ו cop. ſic, חָשַׁשׁ quiſquiliæ, Iſa.33.11. וְחָשַׁשׁ & quiſquiliæ, Iſa. 5. 24.

Rad.125. חָשַׁב eſt, cogitare; exiſtimare, putare; computare, ſupputare, Pag.imputare; æſtimare; excogitare, conſiderare, imaginari, reputare, arbitrari: ratiocinari; ſic λογίζεσθαι Græcis eſt Polyſemum: Paulus λογιζόμεθα, ad Rom.3.Ad Rom.4.paſſivè reddit, imputatum eſt ei ad juſtitiam, quod in Geneſi eſt activum, ſenſui inſerviens; Latinè interdum exponi poteſt, machinari in malum, Merc. & Bu.ſim Conſtruitur ſæpe cum præp. אֶל, עַל & Lamed. חָשַׁב cogitavit ſapienter, excogitavit ingenioſè, inveſtigavit ratiocinando; cogn. cum חָשַׁשׁ vel, חָפַשׂ inveſtigavit quærendo, Av.Significat λογίζεσθαι, putare; ut qui æra ponit & æſtimat ſuo pretio, Cocc. Occurrit autem in præt. kal, 3. ſ.m. & cum ו cop.præf. & ה Aff. חָשַׁב cogitavit, &c. 1 Sam. 18.25. Eſth.8.3..9.24,25. Iſa. 33. 8. Jer.49.20.. 50.45. Lam.2.8. וְחָשַׁב & cogitavit, 2 Sam. 14.14. Jer.49.30. חָשְׁבָה cogitavit illud, Gen. 50.20. & in 2.ſ.m.præt.kal, cui & ה parag.eſt add.& ו conv. præf. חָשַׁבְתָּ cogitaſti, Job.35.2. חָשַׁבְתָּה cogitaſti, 2 Sam.14.13. וְחָשַׁבְתָּ & cogites, Ezech.38.10. Item, in 1.ſ. præt.kal, & in 3. pl. cum Scheva, ſed cum cametz in pauſa; חָשַׁבְתִּי cogitavi, Jer.18.8. חָשְׁבוּ cogitarunt, Pſal.21.12.. 140. 3, 5. Jer.11.19..48.2. Am.6.5. חָשָׁבוּ cogitarunt, Pſal.10.2. ut & in 2.pl.m. præt. kal, & in 1.pl. cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. חָשַׁבְתֶּם cogitaſtis, Gen.50.20. חָשַׁבְנוּהוּ æſtimavimus illum, Iſa.53.3,4. In part. ben. kal, ſ.m.& cum ו cop.ut & in pl.maſc. abſ.cum ה præf. & in conſtr. pl.m.cum ו & יְ præf.ut ſeq. חֹשֵׁב cogitans; artifex, Exod.26.1,31.. 28.6,15.. 36.8,35.. 39.3,8. 2 Chron.26.26. Jer.26.3..29.1..36.3. Mic.2.3. Nah.1.11. וְחֹשֵׁב & artifex, Ex.35.35..38.23. Jer.18.11. חֹשְׁבִים cogitantes, Neh.6.2,6. הַחֹשְׁבִים cogitantes, Jer.23.26. Ezech.11.2. חֹשְׁבֵי cogitantes. Pſ 35.4. Mic.2.1. וְחֹשְׁבֵי & cogitantes, Exod.38.35. וְלַחֹשְׁבֵי & cogitantibus, Mal. 3.16. in Infin.kal, cum לְ præf. plenè cum cateph pathach, vel contractè cum Scheva penult.cui & ו cop. eſt præf. לַחְשׁוֹב cogitare, Ex.31.4.. 38.32. לַחְשֹׁב idem, Prov.16.30. וְלַחְשׁוֹב & cogit.2 Chron.2.13. in fut. kal, 2.ſ.m. תַּחְשׁוֹב vel תַּחְשֹׁב reputabis; unde cum ו cop. præf.& נִי Aff. וְתַחְשְׁבֵנִי & reputes me, Job. 13.24. Sic in fut.kal, 3.ſ.m. יַחְשׁוֹב vel contractè, יַחְשֹׁב cogitabit, Job 41.19,24. Pſal.32.2..36.5. Iſa.10.7. ſed ante maceaph eſt cum cametz chatuph pro cholem, יַחְשֹׁב— idem, 2 Sam.19.20. Pſal. 40.18. Item in 3.ſ. m. fut. kal, cum נִי Aff. cui & ו conv. eſt præf.& הָ Aff. יַחְשְׁבֵנִי reputabit me, Job.33.10. וַיַּחְשְׁבֵנִי reputavit me, Job.19. 11. וַיַּחְשְׁבֶהָ & imputavit hoc, Gen.15.6..38.15. 1 Sam. 1.13. Item, in 3.ſ.f.fut.kal, & in 1.pl. cum ו cop. & ה parag. תַּחְשׁוֹב cogitat, Pſal.52.4. וְנַחְשְׁבָה & cogitabimus, Jer.18.18.ut & in 2.pl.m cum Scheva, ſed in pauſa cum cholem penult.ſic, תַּחְשְׁבִי cogitatis, Zach.7.10.. 8.17. תַּחְשׁוֹבוּן cogitatis, Job.6.26. Sed occurrit etiam, ut quidam volunt, Job.19.15. in 2.pl. m. cum נִי Aff. ſic, תַּחְשְׁבוּנִי, vel cum kibbutz תַּחְשְׁבֻנִי reputabitis me, exiſtimabitis me, pro exiſtimaſtis me; Pag. vel certè, reputabunt, pro reputârunt, aut rectiùs, habent, exiſtimant me; ità ut ſit Enallage generis & perſonæ, qualis habetur in בָּטַח & in קָרַב, in fut.kal: vel certè, eſt ultima vox, ſeu 3.pl.f.fut. quæ jungitur cum pronominibus inſtar ſecundæ perſonæ maſculinæ pluralis; ut notat Kimchi in Michlol, Merc.Cev.reputant me, Bu.Conc. Sic & in 3.pl.m.fut. kal cum Scheva, ſed cum cholem in pauſa, ut & cum Nun parag. יַחְשְׁבוּ cogitant, Pſal.41.8. יַחְשׁוֹבוּ cogitant, Iſa.13.17. יַחְשׁוֹבוּן cogitant, Pſal.35. 20. In Niphal, נֶחְשַׁב reputatus eſt, æſtimatus eſt, Av. Imputari, reputari; annumerari, æſtimari; Bu. Lex. Occurrit autem cum cametz penult. pro pathach, ob pauſam: ſed cum ו conv.cum pathach in ult. וְנֶחְשָׁב æſtimatum fuit, 1 Reg.10.21.2 Chron.9.20. וְנֶחְשַׁב & æſtimabitur, Num.18.27,30.& in 1.ſ.præt. Niph. ut & in 3. pl.cum Scheva, ſed cum cametz penult.in pauſa, ut & in 1.pl.ut ſeq. נֶחְשַׁבְתִּי reputor, Pſ.88.5. נֶחְשְׁבוּ reputantur, Iſa.40.17. Lam. 4.2. נֶחְשָׁבוּ idem, Neh.13.13. Job. 41.21. Iſa.5.28..40.15. Hoſ.8. 12. נֶחְשַׁבְנוּ reputamur, Gen.31.15. Job.18.3. Pſal.44.23. In part. ben. Niph.ſ.m. נֶחְשָׁב æſtimatus, Iſa 2.22. in fut .Niph.3.ſ. m. & 3.ſſ. cum tzere; ſed cum ſægol ante maccaph, cui formæ etiam ו conv.eſt præf. & in 3. pl.fut.Niph.ut ſeq. יֵחָשֵׁב imputabitur, Lev.7.18..17.4..25.31. 2 Reg.22.7. Prov. 17.28..29.16,17..32.15. חֻשַׁב reputatur, Deut.2.20. Joſ.13.3. 2 Sam.4.2. תֵּחָשֵׁב— reputabitur, Prov.27.14. וַיֵּחָשֶׁב— & imputatum fuit, Pſal.106.31. יֵחָשְׁבוּ reputantur, Deut.2.11. In piel, חִשֵּׁב cogitare, excogitare; reputare, ſupputare, numerare; Bu.Lex. computavit; æſtimavit ingenioſè, Av. Occurrit cum ו conv. וְחִשַּׁב & ſupputabit, Lev.25.3,27,52. 27.18,23. & in 3.ſ.f. præt. piel, ut & in 1.ſ. חִשְּׁבָה cogitabat, Jon.1.4. חִשַּׁבְתִּי reputavi, Pſal.77.6..119.59. in part.piel, ſ.m. מְחַשֵּׁב cogitans, Prov.24.8. in fut.piel, 1.ſ. אֲחַשֵּׁב cogitabo; unde cum ו conv.& ה parag. וַאֲחַשְּׁבָה & cogitabam, Pſ. 73.16. Sic & in 2.ſ.m. cum ו conv.& הוּ Aff. וְחִשַּׁבְתָּהוּ & æſtimes eum, Pſal.144.3. ut & in 3.ſ.m.fut.piel. & in 2.pl m.cum Nun parag. יְחַשֵּׁב excogitat, Prov. 16.9. Dan.11.24. תְּחַשְּׁבוּ excogitabitis, Nah.1.9.ut & in 3. pl.m.fut.piel, יְחַשְּׁבוּ rationes exigebant; cogitabunt, 2 Reg.12.16. Dan.11.25. Hoſ.7.15. In Hithp. הִתְחַשֵּׁב profiteri ſe; Coc.reputavit ſeſe, Av. annumerari, Bu.man. Occurrit in fut.hithp.3.ſ.m. Num.23.9.& inter gentes non יִתְחַשָּׁב reputabitur, Pag. non reputabit ſeſe; i.e. Iſrael eſt populus qui ſolus habitabit in terra Canaan, & non miſcetur inter gentes, nec mutabit religionem, Av. Atque inde nomina, 1. חֹשֶׁב artificium, opus Phrygionicum, aut acupictorium; Pag. opus ingenioſum, ut ſic dicam, & induſtrium, Merc. Item, cingulum, ſecundùm Targum; Pag. ubi viz. agitur de Ephod ſeu ſuper-humerali, quod cingulo hujuſcemodi ſuccingebatur, quod ità appellatur, quòd ſingulari quadam induſtria, & ingenioſo opere confectum erat: quod mirum eſt omnes ferè interpretes non vidiſſe, Cev. חֵשֶׁב eſt cingula, quâ Ephod induebatur, & applicabatur ſacerdoti, & ornabat ipſum, ut ſcribit R.Sal. Exod.28.8. à ſingulari artificio

ficio nomen habens; Bu.Lex.Significat artificium,opus ingeniosum & sapienter excogitatum, opus phrygionicum aut acupictorium quibusdam ocellis intermixtum; & tributum superhumerali, significat texturam polymitam, quæ erat in superhumerali, quâ ipsum affingebatur corpori; 70. vertunt λόγιον; Hieron. rationale, Av. Exod. 28. 28. וְחָשֵׁב אֲפֻדָּתוֹ & artificium junctura, vel cinctura ejus; h. e. artificiosum instrumentum jungendi amiculum; 70. συνοχὴ, Cocc. Occurrit No.hoc simpl.& cum וְ, בְּ & לְ præf.חֹשֶׁב cingula, Ex.28.28.-39.21.וְחֹשֶׁב & cing. Ex.28.8.-39.5. בַּחֹשֶׁב cum cingula, Ex.29.5.Lev.8.7.לַחֹשֶׁב ad cingulum, Ex. 28.27.-39.20.Item,2.indeNo m.חֹשֵׁב cogitans;artifex; quasi cogitabundus; vel substantivè artificium; ut מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב opere artificis,vel artificii,i.e.artificiosssimo, Ex.26.1,31.Bu.Lex. opere cogitantis facies eos,i.e. opere Phrygionis, sive acupictoris; qui sic appellatur quòd multâ indigeat cogitatione in arte sua: & occurrit ubique defective, i.e.sine Vau, præter unum, 2 Chron.26.15. מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב cogitationem cogitans; Pag.vel, & fecit in Jerusalem cogitata cogitationis, vel cogitatione industrii; i. e. machinas solerter confectas, Merc.Cev. Apud priscos legitur,רוֹקֵם est opus acûs, h.e. acupictoris, ideóque habet tantùm faciem unam: מַעֲשֵׂה חוֹשֵׁב, est textoris seu textile, ideoque habet duas facies, utrinque scil.eandem faciem referens; Cod. Joma, c.7. f.72. Bu.Lex. Nomen autem hoc est participiale, vel potiùs ut plerique statuunt ipsum part. ben.kal, quod vide suprà in kal.Sicut 3.Inde etiam No. חֶשְׁבּוֹן masc. supputatio; ratio inquisitiva, (seu potiùs, disputandi, Merc.) cur hoc fecit, cur sic fecit, &c.quo nomine ars supputandi & Philosophia vocatur, ut R.D.inquit; Pag.& maxime arithmetica.Hoc autem nomen in textu ratiocinationem; inventionem acutam excogitationem, industriam; & artem significat; propterea quòd artes cogitatione opus habeant; sic ob eandem causam suprà חֹשֵׁב pro artificioso & subtili opere, acumine, solertiâ & industriâ; Sicut & Kimchi, Eccl.7. 28.exponit תַּחְבּוּלוֹת; Merc.Cev. חֶשְׁבּוֹן est cogitatio, supputatio; ratio,ratiocinium; Bu.Lex. excogitatio ingeniosa, ratiocinatio, ars computandi; Av. λογισμός, ratiocinium; apta rationum dispositio,Eccl. 7.27. una ad unam, q.d.ad unam omnes sunt ad inveniendum חֶשְׁבּוֹן, διαλογισμὸν; præbent occasionem quærendi speciem juris aut liciti in peccato, Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum וְ cop. חֶשְׁבּוֹן supputatio,ratio, ratiocinium, Eccl.7.27.וְחֶשְׁבּוֹן & ratio, Eccl.7.25.-9.10. sed occurrit etiam ut nomen proprium cum בְּ præf. בְּחֶשְׁבּוֹן in Hesbon,Cant.7.5.Item, 4.inde No.masc. חֶשְׁבּוֹן excogitatio ingeniosa; item, machina quæ excogitatione & industriâ artificis est facta, Av.Occurrit in forma pl.f. sic Eccl.7.30.hominem rectum fecit Deus; cum rectâ cogitatione; at ipsi quæsiverunt חֶשְׁבֹּנוֹת רַבִּים, ratiocinia multa; h.e. ratiocinationes multarum rerum, qui debebant esse contenti cogitare unum: confer Rom. 1.21. Phil. 2.14. 1 Tim.2.8. Cocc. & ipsi invesligaverunt cogitationes malas; 70. λογίσμους, Av.& ipsi quæsiverunt rationes multas; Hier.& ipsi infinitis miscuerit quæstionibus: Schin autem inquit R.D. est cum dagesch,ob decorem; i.e. Euphoniæ graiâ, & sic 2 Chron.27.15. & fecit in Jerusalaim חִשְׁבֹּנוֹת מַחֲשֶׁבֶת חֹשֵׁב, machinas arte (seu, excogitatione,Merc.) artificis; Hier. diversi generis machinas, Pag.machinas ingeniose excogitatas, Cocc. excogitata cogitatione artificis; est formæ קִלְשׁוֹן, Bu.Lex. excogitatas machinas, Av. Sic etiam 5. Nomen cum Mem formativo prafixo;מַחֲשָׁבָה fem. cogitatio, excogitatio; Pag.Eu. Av. molimen cordis; ratio, σοφία.sapientia; Av. consilium, Cocc. Occurrit autem, מַחֲשָׁבָה cogitatio,Jer.18.11.-49.30. Denique 6. inde etiam nomen מַחֲשֶׁבֶת cogitatio, excogitatio, Pag. Bu. Cocc. cogitatio ingeniosa, & nonnunquam pro opere ingenioso, & artificio, Av. Ocurrit autem in forma simpl.cum sægol, sed in pausa cum cametz penult. מַחֲשֶׁבֶת excogitatio, Exod.35.33. 2 Chron.2.13.מַחֲשֶׁבֶת cogitat. excogitat. 2 Chron. 26. 15. Esth.8.5.Ezec.38.10. ut & cum וֹ Aff. מַחֲשַׁבְתּוֹ cogitat.ejus, Esth.8.3.-9.25. in pl.f. forma abs. sic occurrit simpl.& cum הַ præf. מַחֲשָׁבוֹת excogitationes, cogitationes, Exod.31.4.-35.32,35. 2 Sam.14.14. 1 Chron. 28.9. Prov.15.22.-19.21.-20.18. Jer.11.19.-18.18.Dan. 11.25. הַמְּחַשָּׁבוֹת cogitat. Jer.29.11. & in forma pl.f. constr.sic extat, מַחֲשָׁבוֹת cogitat.Gen.6.5.1 Chron.29. 18. Job.5.12, Ps.33.10,11.94.11. Prov.6.18.-12.5.-15. 26.-21.5. Isa.59.7. Jer.4.14.-29.11.-51.29. Mic.4.12. Item cum Aff.יַ_, cui & וֹ cop. est præf. & cum וְ & יְ_ Aff. cui & וֹ cop. est præf. ut & cum יְכֶם_ Aff. cui & מ est præf. & יָ_ Aff. cum וֹ cop.præf. & cum ם_ & יהֶם_ Aff. cui etiam וֹ est præf. prout ordine sequuntur,וּמַחֲשָׁבוֹתַי מַחֲשָׁבוֹתַי cogitati.meæ, Isa.55.8. & cogitat.meæ, Isa.55.9. מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ cogitationes nostras, Jer.18.12.מַחֲשָׁבוֹתֶיהָ cogitationes tuæ, Psal.92. 6. Prov.16.3.וּמַחֲשָׁבוֹתֶיהָ & cogitationes tuæ, Psal.40. 6.מַחֲשָׁבוֹתֵיכֶם cogitationes vestras, Job.21.27.Isa.55. 8. מִמַּחֲשָׁבוֹתֵיכֶם à cogitationibus vestris, Isa.55 9. מַחֲשָׁבוֹתָיו cogitationes ejus, Isa. 55. 7. Dan. 11.24. וּמַחֲשָׁבוֹתָיו & cogitationes ejus, Jer.49.20.-50.45. מַחֲשָׁבוֹתָם cogitat.eorum, Psal.56.6.Jer.6.19. Lam.3. 60,61.מַחֲשָׁבוֹתֵיהֶם cogitat. eorum, Isa.59.6.-65.2. וּמַחֲשָׁבוֹתֵיהֶם & cogitationes eorum, Isa. 66.18.

Rad.126. חָשָׁה in kal est, tacere, silere, Pag. Metaphoricè,& voce dilatatâ,pro quiescere, cessare; ut suprà חָרַשׁ: sunt qui opponunt verbo חוּשׁ festinandi, sed est propriè silere; Merc.mutus fuit, &c.Bu. Lex. ut Pag.conticuit, obticuit; quievit, cogn. cum שָׁחָה incurvatus est, humiliatus est; nam cui os obturatur, & imponitur silentium, is videtur humiliatus, Av. significat σιγᾶν silere, vel ἡσυχάζειν, Cocc.Occurrit in Infin. kal cum לְ præf. לַחְשׁוֹת silendi, Eccl.3.7. In fut. kal. 1 f.& 2.f.m. Item 3. pl. m. cui & וֹ conv. est præf. אֶחֱשֶׁה taceho,Isa.62.1.-65.6. תֶּחֱשֶׁה silebis,Psal.28.1. Isa.64.11.וַיֶּחֱשׁוּ tacebunt, Isa 62.6. וְחָשׁוּ & siluerunt, Psal.107.29. In Hiphil הֶחֱשָׁה fecit silentium; tacuit, siluit. Av.silere fecit, vel jussit, Bu. Occurrit autem in præt.hiph.1.s. sic,הֶחֱשֵׁיתִי silui, Psal.39.3.Isa.42.14. Item in part.hiph.s.m. מַחֲשֶׁה tacens, Isa.57.11. ut & in pl.m. part.hiph. silentium indicentes, silere jubentes, reprimentes, &c.sic, מַחֲשִׁים tacentes, Jud.18.9. 1 Reg.22.3. 2 Reg.7.9. Neh. 8.11. Item, in Imper. hiph.s.m. הַחֲשֵׁה sile, tace; unde in Imper. pl. masc. 2 Reg.2.3,5. הַחֲשׁוּ, silete, tacete, Pag. sed est cum sægol & cateph sægol præter morem: nam in Imp.hiph. secundum

secundum normam est cum pathach & cateph patach; הַחְשׁוּ, הַחְשׁוּ, sile, silete, Pag. Quibusdam autem הַחְשׁוּ est 3.pl.præt.hiph. ut sit sensus, Quum iis dixit, etiam ego novi; illi tacuerunt, nec ultrà ad illum locuti sunt: ita R.D.in Pag. Sed in Bu.Conc. Cocc.Av. &c.est pro Imper.[חָשַׁח Chald.necesse habuit,&c. Vide in Conc.Chald.]

Rad.127. חָשַׁךְ est tenebrescere, obscurari, Pag. longiùs confertur à quibusdam cum שָׁכַח oblivisci, & כָּחַשׁ mentiri; sed vicinius est sequenti חָשַׁךְ prohibuit; nam obtenebratio est luminis detentio seu prohibitio, Merc. חָשֵׁךְ obscurus, obscuratus fuit, tenebrosus, obtenebratus fuit, Bu.Lex.& sim.Av. Est cogn. cum שָׁכַח oblitus est, nam quæ oblivioni traduntur, sunt mente tenus obscurata, Av. 70.reddunt σκοτίζεσθαι, σκοτίζειν, obscurum fieri, obtenebrari, Cocc. Occurrit autem in præt.kal, 3.s. m. חָשַׁךְ obscuratur, Job.18.6. Isa.5.30..13.10.Lam.7.8.Ezech.30.18.& in 3.s.f.cum ו conv. וְחָשְׁכָה & tenebrosum erit, Mich. 3.6. ut &in 3.pl.præt.kal, & cum ו conv. וַחָשְׁכוּ obtenebrati sunt,Lam.5.17.וַחֲשַׁכְנָה & obtenebrescent, Eccl.12.3. In fut.kal, 3.s.m יֶחְשַׁךְ obtenebrabitur: unde in 3.s.f. fut.kal,cui & ת conv.est præf.& in 3.pl m. & 3. pl.s. fut. kal,sic, תֶּחְשַׁךְ obtenebrescat,Eccl.12.2.וַתֶּחְשַׁךְ & obscurata fuit; Exod.10.15. יֶחְשְׁכוּ tenebrosæ fuissent, Job.3.8. תֶּחְשַׁכְנָה obtenebrentur,Psal.69.24.In hiphil, הֶחְשִׁיךְ obtenebravit, tenebras attulit, effecit,vel induxit, Bu.Lex.tenebrescere fecit, vel tenebras offudit, Av.Occurrit autem in præt.hiph.3.s. m. & in 1.s. cum ו conv. וְהֶחְשַׁכְתִּי obtenebrat, Am.5.8.וְהֶחְשַׁכְתִּי & obtenebrabo, Am.8.9. In part.hiph. s.m. & in fut. hiph. 3.s.m.cum jod in ult.sed cum ו conv.est cum chirek absque jod,ut seq. מַחְשִׁיךְ obtenebrans, Job. 38. 2. יַחְשִׁיךְ obtenebrabit,Psal.139.12.Jer.13.15.וַיַּחְשֵׁךְ & obtenebrarunt,Psal.105.28. Atque indè nomina, i. No.pl. m. חֲשֵׁכִים obscuri,i.e.ignobiles homines, quos fama obscura recondit,ut Virg.loquitur;Bu.Lex.Occ. Prov. 22. 29.Non stabit coram חֲשֵׁכִים tenebrosis,velobscuris, i. e.ignobilibus;quasi à sing.חָשׁוּךְ.Pag.Sed ab hoc potiùs est s.חָשׁוֹךְ ut à עָמוֹק dicitur עֲמֻקִּים, & id genus. Hac autem eadem voce,tenues seu pauperes Targum appellat,quòd obscuri sint: sic Kimchi. Sed tu observa Syris per Sin semol scribi,& interdum per Samech;sic חַסוֹכָא vel, חֲשׁוֹכָא. Elias in Methurgeman per Sin semol legit, sicut & Aben Ezra, ut in sermone Syro. Et 2. Indè No.pl. m. חֲשֵׁכִים tenebræ, obscurationes, Av. Bu. Pag.&c.Is.50.10.Qui ambulat חֲשֵׁכִים(in)tenebris,Av. nam subauditur Beth; & forsan est Toar; i.e. No.Adject. in tenebrosis,locis scil.ut s.sit חָשֵׁךְ, sicut יָם; Merc. Cev.Item, 3. inde No. חֹשֶׁךְ m. obscuritas, tenebra,pro tenebræ, Pag. Bu. Av. tenebræ, Av. σκότος, Cocc. Occurrit autem חֹשֶׁךְ tenebræ, frequens satis in textu; ut Exod. 10. 21, 22. Deut. 4. 11. 2 Sam.22. 12. Job.3.3,4..5.14.. 10.21.. 12.22,25.. 15.22,23, 30.. 17. 13..18.18.. 19.8..20.26..22.11.. 23.17.. 26.10.. 29.3.. 34.22.. 37.19. Psal 18.12.. 35.6.. 104.20..105.28..107. 10..139.11,12. Prov.2.13.. 20.20. Isa.5.20.. 8.30.. 42. 7..45.3,7,19.. 59.9. Lam.3 2. Ezech. 32. 8. Joel. 2. 2. Am.5. 18,20. Nah. 1.5. Zeph.1.15. Item occurrit frequens cum præf. ut cum וְ, וַ, כְּ, כַּ, וְכַ, לְ, לַ, וְלַ, בְּ, וּבְ, וְהַ, הַ, מִ, וּמִ & וּמִ præf.prout ordine sequuntur, וְחֹשֶׁךְ & tenebræ,Gen. 1.2. Job.38.19.הַחֹשֶׁךְ tenebræ, Gen.1.4, 18. Deut.5. 23. Eccl.2.13..11.8. Isa.60.2.וְהַחֹשֶׁךְ & tenebræ,Exod. 14.20.בַּחֹשֶׁךְ in tenebris, Jos.2.5. 1 Sam.2.9. Job. 17. 14..24.16. Psal.88.13..112.4. Eccl.2.14..5.16. Isa.9.1.. 47.5..49.9..58.10.Ezech.8.12. Mic.7.8. וּבַחֹשֶׁךְ & in tenebris,Eccl.6.4. לַחֹשֶׁךְ in tenebras, Isa.5.20. Joel.2. 4. לַחֹשֶׁךְ tenebris, Job.28.3. וְלַחֹשֶׁךְ & tenebr. Gen. 1.5.מֵחֹשֶׁךְ ex tenebris, Psal. 107. 14. וּמֵחֹשֶׁךְ & ex tenebr. Isa.29.18.sed cum י. Aff. cholem mutatur in cametz chatuph,sic,חָשְׁכֵי tenebras meas, 2 Sam.22. 29. Psal.18.29. Item, 4. Hinc etiam No. חֲשֵׁכָה, fem. obscuritas, vel, tenebræ, obtenebratio, Bu. Lex obscuritas, tenebrarum offusio, Av. Occurrit autem simpl. & cum ל, & בְּ præf. sic, חֲשֵׁכָה tenebræ, Gen.15.12.וַחֲשֵׁכָה & tenebr.Isa.8.23. בַּחֲשֵׁכָה in tenebr.Psal.82.5. Item, cum כְּ præf. & jod abundante in medio, seu quiescente in tzere; sic, כַּחֲשֵׁיכָה sicut tenebras,Psal.139.12. Sed occurrit etiam in forma sing. f.constr. sic, Psal.18.12. posuit, &c. חֲשֵׁכַת־מַיִם obscuritatem aquarum, Av. tenebras aquarum; i.e.atras nubes quæ obscuritatem efficiunt; Bu.Lex.&c. ut & 5. Indè etiam No. מַחְשָׁךְ, (quasi contractè, pro מַחֲשָׁךְ, Av.) m.tenebrosus, vel tenebricosus locus, Bu.Lex.obscuratio, obtenebratio, tenebrarum offusio, Av.Occurrit autem, Psal.88.19. sic, Elongâsti à me amicum, &c. מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ, noti vel familiares mei sunt mihi tenebræ; R. Sal. obscuratus sum, & desertus à familiaribus meis, Bu.Lex.noti mei sunt obscuratio, (mihi) Av. i.e. acsi noti mei essent in loco tenebroso, ut non viderem eos, nec venirent ad visitandum me,dum ægrotarem: R.D. in Pag.vel, noti mei in tenebris, sunt scil. i.e. sunt velut in loco tenebroso; quia eos non video, nec me ægrotum invisunt, Merc. Occurrit etiam, Isa.42.16. ut & cum בְּ præf. בְּמַחְשָׁךְ in tenebris, Isa. 29.15. In pl.m. est, מַחְשַׁכִּים; q.d. loci tenebrosissimi; Bu.Lex.vel obscuritates maximæ, Av. Occurrit cum בְּ præf. בְּמַחְשַׁכִּים in tenebricosis,Psal.88.7..143. 3. Lam. 3.6. ut & in forma pl.m.constr. sic, Psal.74.20. plena sunt מַחְשַׁכֵי אֶרֶץ, obscura loca terræ, Bu. Lex. tenebricosa terræ, h.e. refertissima tenebris, sine luce, Av. quia repletæ sunt tenebræ terræ, i. e. loca tenebrosa terræ, Pag. quia plena sunt tenebris terræ habitacula, Av.Kimchi, הַמְּחוּתִים מְבָנֵי אָדָם שְׁהֵם בְּחֹשֶׁךְ,minimi hominum qui in tenebris versantur;Coc.

Rad. 128. חָשַׁךְ cum sibboleth seu sin est, עָצַר, prohibere, ut R. D. inquit, Pag. retinere, cohibere, Merc. cohibuit; subtraxit, Bu. Lex. abstinuit, detinuit, prohibuit, summovit. Est cogn. cum חָשֵׁךְ obscuratus est: obscurati enim & latentes in tenebris abstinentur & summoventur,Av. 70.reddunt φείδεσθαι, παρεῖσθαι; parcere, comparcere: retinere ad non perdendum, vel prodigendum. Cum accus. personæ & rei, 1 Sam 25.39. comparsit servum suum à malo; Gen.22. 12. non comparsisti filium tuum, Psal.19.14. à protervis חָשַׁךְ, conserva servum tuum; Job.38.23. quæ condidi, i.e. asservavi in diem angustiæ; & cap. 21.30. ad diem calamitatis יֻחָשַׂךְ, comparcitur, i. e. conditur, asservatur, nè quid noxæ patiatur. (prohibebitur malus; Hier. servatur; Pag. i. e. [illegible]servatur, parcitur ei usque ad diem interitûs, Merc.) Gen.39. 9. Et nihil חָשַׂךְ, asservavit à me; Cocc. construitur cum accus. abso-

absolutè autem habet significationem neutralem, & latius potest exponi, detentus est; Av. absolutè, est, moderatè agere & parcè, Isa.14.6. בְּלִי חָשָׂךְ, non moderatus est; & Ezra.9.14. חָשַׂכְתָּ moderatè egisti infra pravitates nostras. Reciprocè venit, Ezech.30.18. חָשַׁךְ continet se dies; vel impersonaliter, cohibuit diem; q d. cœlum continuit diem. Alii codices habent חָשָׁךְ. Hæc de hoc verbo Cocc. Occurrit autem in præt. kal, 3.s.m. cum pathach, sed in pausa cum camets ult. חָשָׂךְ subtraxit, cohibuit &c. Gen.39.9. 1 Sam.25.39. 2 Sam. 18.16. 2 Reg.5.20.Psal. 78.50. Ezech.30.18. חָשָׁךְ Idem, Isa.14.7. Item, in 2.s.m. & 1. s. ut & in 3. pl. præt. kal, cum scheva, sed in pausa cum camets penult. חָשַׂכְתָּ subtraxisti, Gen.22.12,17 Ezr. 9.13. חָשַׂכְתִּי cohibui, Job.38.23. חָשְׂכוּ cohibent, Job.30.10. חָשָׂכוּ cohibent, Jer.14.6. In part. ben.kal, s.m. simpl. & cum ו cop. חוֹשֵׂךְ cohibens, Prov.13.24. 17.27. וְחוֹשֵׂךְ & cohibens, Prov.10.19..11.24. in imper. kal,s.m. חַשֵׂךְ subtrahe, Psal. 19.14. In fut. kal, 1. s. cum camets catuph ante maccaph, sed cum ו conv. cum cholem in ult. אֶחְשָׂךְ cohibebo, Job. 7.11. וְאֶחְשָׂךְ & cohibui, Gen.20.6. Item in 2.s.m. & f. in 3. s.m. fut. kal, תַּחְשׂוֹךְ cohibebis, Prov.24.11. Isa.58.1. תַּחְשֹׂכִי cohibeto, Isa.54.2. יַחְשׂךְ cohibebit, Job.16.5.. 33.18. Prov.21.26. In Niphal, נֶחְשַׂךְ cohibitus est, summotus est, Av. vel contractè, נֶחְשָׂךְ subtrahi, Buman. Occurrit in fut. niph. 3. s.m. cum tzere vel ægol in ult. יֵחָשֵׂךְ cohibebitur, Job.16.6. יֵחָשֵׂךְ subtrahitur, Job.21.30.

Rad. 129. חָשַׁל est, debilitare; per metathesin literarum à חָלַשׁ, inquit R.D. in Pag. lassuit, lassus fuit; idem quod חָלַשׁ: cogn. cum כָּשַׁל impegit, offendit; nam lassi facilè impingunt & offenduntur in itinere; in kal legitur significatione transitivâ, Dan. 2.40. ubi 70. δαμάζων, Cocc. (sed illud est ex Chald. חֲשַׁל debilitavit:) quod vide in Conc. Chald. In Niphal Hebr. נֶחְשַׁל lassatus est, Av. debilitatus, seu debilitate affectus fuit, Bu.&c. unde in part. Niph. à sing. masc. נֶחְשָׁל debilitatus; Occurrit in pl.m. cum הַ dem.præf. sic, הַנֶּחְשָׁלִים debilitate affecti, &c. Deut.25.18. [חֲשַׁמַּל m. pruna ignita, &c. & חַשְׁמַן magnas, primus, &c. Vide inter quadrata vocabula.]

Rad.130. חֹשֶׁן m. est pectorale, Pag. ornamentum pectorale, Bu.Conc. ornamentum sacrum summi Sacerdotis, è regione cordis adhibitum, Bu. Lex. Sunt qui ad חָשָׁה reducant; quòd in eo Dei mysteria, & tacita voluntas comprehenderentur, atque indè elicerentur; unde & λογεῖον Græci appellarunt. Joseph. Antiq 3.8. Hebraicè appellat illud Essen; Merc. Ornamentum fuit ex serico, auro, & pretiosis lapidibus factum, quod summus sacerdos in pectore suo, & super cor suum portabat; in quo erant Urim & Thummim, quæ indicabant judicium hominibus per illa interrogantibus; ideoque loco præsidii firmissimi habebatur à Judæis hoc pectorale. Hieron. vertit rationale. Cogn. cum חוּסֶן, i.e. fortitudo, præsidium firmum, & cum נָחַשׁ divinavit, auguratus est; nam ex illo pectorali revelabat Deus summo sacerdoti interroganti in re gravi, & judicio dubio, sententiam suam, per splendorem, sive per occultam sive per manifestam revelationem; & sacerdos nunquam dicebat jus in re gravi nisi haberet pectorale in pectus collocatum; Av. Dicebatur חוֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט pectorale judicii, Exod.28.15. quia de jure responsurus sacerdos summus eo induebatur; & per Urim & Thummim, quæ ei inclusa fuerunt responsa cognovit, Num.27.21. Græcis λόγιον rationale; Bu. Lex. 70. περιστήθιον, pectorale; alibi λόγιον, vel λογεῖον; sed de Ephod & Choschen supersedeo dicere; laborem cum ut compendiosacere possem, exercitationibus suis fecit Doctiss. D. Buxtorfius; summa est, חוֹשֶׁן est, quod אֵפוֹד in anteriore parte complet, & sustinet duodecim gemmas signatas nominibus filiorum Israelis: quæ ipsæ gemmæ videntur quibusdam dici אוּרִים וְתֻמִּים, quod vertitur, δήλωσις καὶ ἀλήθεια. Aliis videtur hoc esse quippiam distinctum à gemmis istis. Vocatur autem חֹשֶׁן מִשְׁפָּט, quòd Deus voluit id characterem esse spiritûs qui aderat sacerdoti summo ad judicandum, & ad prophetiam. Sacerdos enim erat judex, & index voluntatis Dei, sive prophetæ ordinarius. Et Cajaphas, quia sacerdos erat, prophetabat. Christus sacerdos coram Deo fert & representat nomina eorum qui sibi dati sunt, ut eos Deo conciliet, & eos doceat, & judicium accipiat quo eos absolvat, & in gloriam introducat. Vide & אוּרִים. Coc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum הַ, בְּ & לְ præf. ut seq. חֹשֶׁן pectorale, Exod.28.4,15,30. הַחֹשֶׁן pectorale, Exod.28.22,23,24,26,28..29.5..39.8,9,15,17,19,21. Lev. 8.8. בַּחוֹשֶׁן in pectorali, Exod.28.29. וְלַחֹשֶׁן & pectorali, Exod.25.6..35.27.

Rad. 131. חָשַׂף (cum sin semol, seu sinistro) est, גָּלָה revelare, discooperire, nudare; & per translationem, haurire, exhaurire, Pag. denudavit; metaph. exhausit, deprompsit, Bu. Lex. destrinxit abradendo, seu denudando: & metaph. haurire aquam stringendo; ut solet fieri in Cisterna, ubi paululum est aquæ, quam quis non potest magno vase capere; sed testâ aut fracturis, (i. e. particulis vasis alicujus confracti) fundum stringentibus capere oportet: cogn. cum חָפַשׂ investigavit, Av. 70. ἀπαυγάζω vertunt, destringere, denudare: notat vestis amotionem, vel, membri, ut brachii, exertionem ex veste. Isa.52.10. Deus denudavit brachium suum; q.d. brachium exeruit ad apprehendendum, & asserendum suos ex Hierosolymis: & Ezech.4.7. & brachio חָשׂוּפָה exerto. Psal.29.9. denudavit sylvas, h.e. vel sylvas frondibus, vel sylvis solum: & Isa.47.2. vel 4. nuda cincinnos, i.e. destringe, & nudos sparge cincinnos compositos, solve comam: sed dicitur & de liquoris ablatione, quâ receptaculum ejus fiat vacuum, Ezech.30.14. testa, לַחְשׂף מַיִם, ad auferendum aquam ex lama, quâ obiter tecta fuerit terra, ut cavum aliquod fiat vacuum; sic Kimchius bene. Sed minus est quàm שְׁאִיבָה hausitio; 70. ἐν ᾧ ἀπεσυρῇς ὑδὰρ μικρόν. Hag.2.16. לַחְשׂף ad auferendum vinum, quinquaginta prælorum; atque eâ ablatione lacus vacuos faciendum: hæc de hac Rad. Cocc. Occurrit autem in præt.kal, 3.s.m. & cum הַ Aff. ut & in 1. sing. sic, חָשַׂף הָשְׂפָה nudavit, Isa.52.10. חָשְׂפָה nudavit eam, Joel.1. 7. חָשַׂפְתִּי denudabo, Jer.13.26..49.10. In part. pahul kal, s.m. חָשׂוּף denudatus; & in pl. m. חֲשׂוּפִים & in constr. חֲשׂוּפֵי denudati, nudi facti; sed Isa.20. 4. pro forma constructa (חֲשׂפֵי ut est in Plantin.) est

cum

cum patach (cui ſimile vide in יָד) ſic, חֲשׂוּפֵי שֵׁת denudatos natibus; ex Bu.Lex. deſtrictos, i.e.nudos natibus, Av. diſcoopertis natibus, Pag. vel denudatos podice, Merc. In loco autem citato eſt cum ו cop. וְחָשׂוּפֵי & nudi, Iſa.20.4. & in part.pahul,f.f. ſic eſt, חֲשׂוּפָה nudatum, Ezech.4.7. in Infin. kal, ſimpl. ſic occurrit cum cametz penult. חָשׂף nudando, Joel. 1.7. ſed cum ל & לְ præf. cametz contrahitur in Scheva; ſic, לַחְשֹׂף ad hauriendum,Hag.2.16 וְלַחְשֹׂף & ad hauriendum, Iſa.30.14. in Imper. kal, חְשֹׂף; ſed cum י. Aff. Heth eſt cum ſægol pro chirek penult. חֲשׂפִי denuda,Iſa.47.2. In fut.kal,3.ſ.m.cum ו conv. ſic habetur, וַיַּחְשֹׂף & denudavit,Pſal.29.9. Atque indè No. מַחְשֵׂף vel מַחְשׂוֹף m. denudatio, Pag. Bu. nuditas,Merc. deſtrictio; nudatio quæ fit deſtringendo corticem, Av. locus denudationis, Cocc. (Sed juxta Av. forma hæc cum Scheva eſt in conſtr.quaſi à forma abſ.מַחְשֵׂף) Occurrit autem,Gen.30.37.ſic,& decorticavit in iis cortices albos, מַחְשֵׂף הַלָּבָן deſtrictionem albi, Av.nudationem (ſeu nuditate; Merc.) candoris quæ erat in virgis, Pag.Atque hinc etiam deducunt Nomen חֲשִׂיף parvus grex,Pag. Unde in pl.m. חֲשִׂיפִים greges, Bu.Lex. parvi greges, Pag.ſtrigæ, ſtrigones, ordines caprarum deſtrictarum, Av.Occurrit in forma Conſtr. pl. m. 1 Reg.20.27.& caſtrametati ſunt filii Iſrael contra eos,ſicut duo חֲשִׂיפֵי עִזִּים parvi greges caprarum, Pag.Bu. Lex. quaſi nudos, i.e.raros greges dicas; Targum גְּזֵרֵי diviſiones,i.e.ſeparationes,Merc.parvi, i.e.rari & quaſi nudi dicti, quòd præ paucitate & raritate ipſorum,terra quaſi nuda apparet; cùm hoſtis ſuâ multitudine terram oppleret; Bu.Lex.ſicut duæ ſtrigæ, i.e.duo greges caprarum; Av.Catervæ capellarum; Kimchi explicat, עֲדָרִים קְטַנִּים greges parvi; nempe ſolent aliquando paucæ pecudes gregem relinquere & ſeorſim vagari, atque ſe oſtendere. Videtur dici quaſi ὀπτασμάτια, Cocc.

Rad.132. חָפֵץ eſt חָשַׁק concupiſcere, deſiderare; amare,diligere; complacere; adhærere, conjungere, cingere, Pag.Propenſo eſſe animo in aliquem, complecti,voluptatem, ſeu oblectationem in aliquo capere. Conſtruitur cum ב, & interdum cum Accuſ. ut Iſa.38. metaphoricè in piel eſt, cingere, ſicut & Latinè, amplecti: quidam conferunt cum שָׂחַק ridere, Merc. amore propendit vel propenſus fuit, &c. ut Pag.& Merc. Bu.Lex. circumplexus eſt amore & deſiderio vehementi: propenſionem & voluptatem habuit in aliquo; cogn. cum שָׂחַק riſit, arriſit; & נָשַׁק exoſculatus eſt, nam quæ nobis arrident, illa exoſculamur & amplectimur ſingulari amore, Av.Hujus verbi חָשַׁק propria notio in re mechanica noſcitur: uſurpatur autem in deſcriptione tabernaculi, columnarum nempe atrii, & uncorum, & rotarum in Templo Solomonis: Kimchi explicat per רִבּוּיִ & חִבּוּר conjunctionem & coagmentationem. Hactenus bene; ſed dum חֲשׁוּקִים comparat cum circulis doliorum, & dicit fuiſſe faſcias, aut circulos argenteos, quibus columnæ, circundatæ fuerint,ornatûs cauſâ,multùm aberrat: nam oporteret etiam uncos talibus circulis vel faſciis circundatos fuiſſe. Collatis autem omnibus locis, videmur hac viâ pervenire poſſe ad veram notionem; 1 Reg.7. 33. deſcribuntur rotæ ſub מְכוֹנוֹת quas fecit Solomon ex ære; de iis rotis dicit fuiſſe inſtar rotarum currus; deinde partes & requiſita earum ſic diſtribuit; יְרֵכָתָם וְגַבֵּיהֶם וְחִשֻּׁקֵיהֶם וְחִשֻּׁרֵיהֶם: Pagninus ità vertit, manus, radii, canthi, ligamena: Vulgatus,axes, radii, canthi,modioli. Quod attinet יָדוֹת manus, ex verſ. 32. clarum eſt eas ſignificare axes,circa quos rota volvitur. Nam cohærent machinæ quæ מְכוֹנָה appellatur; גַּבִּים autem ſunt apſides, orbes aut circuli rotarum. De quo in in גב. Reſtant duæ partes, חִשּׁוּרִים rectè videtur Latinus modiolos interpretatus eſſe, h.e. medium rotæ cui radii inſeruntur. Id probabile fiet, ſi חֲשׁוּקִים potiùs ſint radii quàm modioli; atqui inter columnas atrii eſt aliquid ſimile radiis rotæ, nihil autem ſimile modiolo. Columnæ habent paxillos; quo fine? ut ſcil. ſuſtineant virgas vel perticas quæ ſuſtinent aulæa, & columnas conjungunt; ſic enim eſt Exod. 38. 10,11, 12, 17. וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם כֶּסֶף paxilli columnarum & virgæ ſive radii eorum (conferentes eas) argento; & clariùs ibid. v.28. argentum certi ponderis, fecit paxillos columnis, & indè texit capita earum, וְחִשַּׁק אוֹתָם, & conſeruit eas; ità Exod.27.17. omnes columnæ atrii מְחֻשָּׁקִים, conſertæ, q.d. perticatæ, vel radiatæ argento. Sic c.38.17. fuerunt igitur columnæ quidem ligneæ: baſes,ſive ſtylobatæ, ex ærea capitella obducta argento, paxilli & virgæ mediæ inſertæ paxillis ex argento, Exod.27. 10,11.. 38.10,11. &c. in oſtio tabernaculi fuit מָסָךְ velum;ejus columnæ quinque, quarum capita & חִשּׁוּקֵיהֶם virgæ conſerentes, inductæ fuerant auro, Exod. 36. 38. Ergo, חֲשׁוּקִים ſunt virgæ conſerentes columnas, & aulæa ſuſtinentes: חָשַׁק autem eſt jungere virgis vel perticis; & מְחֻשָּׁקִים virgatæ: in rota autem חֲשׁוּקִים ſunt radii. Atque indè in animi affectu חָשַׁק notat,appetivit, ἐπεθύμησεν. Abſolutè, 1 Reg.9.19. quæ concupivit ædificare; ſic & 2 Chron.8.6. & cum ב Gen.34.8. Deut.7.7. חָשַׁק בָּהֶם expetivit vos; ſic, Pſal.91. 14. כִּי בִי חָשַׁק, nam animam ſuam applicuit ad me; & cum Accuſ.Iſa.38.17. חָשַׁקְתָּ נַפְשִׁי מִשַּׁחַת בְּלִי expetiviſti animam meam ex fovea abolitionis: hæc fuſiùs ex Cocc. ob ſingularem ejus explicationem hujus Radicis. Occurrit autem ordine Conc.ſic,in præt.kal, 3.ſ.m. & f. & in 2.ſ.m. cui & ו conv.eſt præf. חָשַׁק amavit,amore propendit,Deut.7.7. 10.15. 1 Reg.9.19. 2 Chron.8.6. Pſal.91.14. חָשְׁקָה amore propendet, Gen.34.8. חָשַׁקְתָּ amaſti, Iſa. 38.17. וְחָשַׁקְתָּ & deamaveris, Deut. 21. 11. In piel, חִשֵּׁק, חִשַּׁק cinxit, Pag. Bu. circumplexus eſt,fecit cincturas, Av. Occurrit cum ו cop. vel conv. ſic, Exod.38.28. וְחִשַּׁק & conjunget, aut cinget eas, Pag. pro conjunxit aut cinxit; i.e. fecit cincturas earum; hìc autem Vau convertit, Merc.& cinxit vel faſciis redimivit eas; Bu.Lex.& circumplexus eſt eas, Av.vide Cocc ſuprà.In pual חֻשַּׁק; unde part.pual, ſ. m. מְחֻשָּׁק; & in pl. m. מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף cincta, Bu.Conc. cinctæ erant argento, i.e.faſciis argenteis, Bu.Lex. Av. Exod.26.17. 38. 17. Atque indè nomina,i. No. חֵשֶׁק m. voluntas, beneplacitum, deſiderium; Pag. Bu.animi facilitas, ſeu propenſio; voluptas; Merc.complexio animi, propenſio voluntatis, concupiſcentia, deſiderium vehemens,Av. appetitus, Cocc. Occurrit autem ſimpl.חֶשְׁקָם deſiderium,1 Reg.9.1,19.2 Chron.8.6. & cum ' Aff. Occurrit,Iſa.21.4. ſic, נָשַׁף חִשְׁקִי crepuſculum deſiderii mei, Pag.Bu.Av. Cocc.i.e. deſideratiſſimum, ſuaviſſimum; Bu.Lex.noctem amoris mei,i.e.amabilem mihi, Pag. &c.

Deinde,

Deinde,2. Hinc etiam nomen חָשׁוּק m. quod juxta R. D. eſt filum conjunctum (argenteum, tenue; junctura Kimchi exponit, Merc) in circuitu columnarum,quemadmodum fit in doliis ligneis ad colligandum illa,circulus doliaris, Pag.Merc.Unde in pl. m. חֲשׁוּקִים faſciæ, cincturæ, orbes, Bu. Lex. circumplexiones circulorum, cincturæ quæ per gyrum ambiunt columnas; Av.In forma Conſtr. חֲשׁוּקֵי: unde cum ־ cop.& הֶם Aff.ſic occurrit; וַחֲשׁוּקֵיהֶם plenè, vel defectivè cum kibbutz, וַחֲשֻׁקֵיהֶם, & fila cingentia illas; Pag.cincturæ, ſeu circuli,amplexus earum; Merc.& faſces illarum,Bu.Lex. & complexiones earum, &c.ut Merc.Av. Exod.27.10, 11..38.10,11,12,17,19.& 36.38. Item,3.hinc etiam ſecundum aliam formam, No. חֶשֶׁק Canthus, Pag. Bu.exterior rotæ circumferentia, Merc.Bu.Lex.velut circulus; quòd volventem rotam complectatur, Merc.Sed ſecundum Hieron.eſt radius rotæ, Pag. In pl. m. חֶשְׁקִים & in Conſtr. חִשְׁקֵי; unde cum ־ cop.præf.& הֶם Aff. ſic occurrit, 1 Reg.7.33. וְחִשְׁקֵיהֶם & canthi earum,Bu. Pag.Av.&c. Sed vide Cocc.de his nominibus,ſuprà.

Rad.133. חָשַׁר eſt עָשַׂר ligare,inquit R D.unde חֶשֶׁר ligamen,Pag. Atque indè in pl m.חֲשָׁרִים, & in conſtr. חִשְׁרֵי radii rotarum, Bu.Lex. radii in roris qui hinc centro, illic canthis acervatim interuntur ad colligationem rotæ, Av.Occurrit cum ־ præf.in pl m.conſtr.cum הֶם Aff. ſic, 1 Reg.7.33. וְחִשְׁרֵיהֶם & radii earum, ſcil.rotarum; Bu.Av. & ligamina earum; Hieron & modioli, Pag.aliis ſunt radii quibus rota colligatur, Merc.Kimchi in lib.Rad. putat convenire cum עָשַׂר ligare, & radii dicuntur quaſi ligamenta rotarum, Bu. Lex.& modioli earum; vide חָשַׁשׁ,Coc.Atque indè nomen חֲשָׁרָה f.in conſtr. חֲשַׁרַת colligatio, Pag.Bu. colligatio acervalis, colligantia, moles, accumulatio in acervum, à verbo inuſitato חָשַׁר; & eſt cogn. cum עָשַׂר ligavit; Av.Occurrit tantùm in forma conſtr.ſic,2 Sam. 22.12. חֲשַׁרַת־מַיִם colligantiam aquarum, Pag. colligationem aquarum,i.e.nubium denſarum quæ aquas effundunt, ut Kimchi explicat in Comment pro quo Pſal. 18.12. legitur חֶשְׁכַת־מַיִם obſcuritatem aquarum,i.e. atras nubes aquis plenas,Bu.Lex.nam ex colligantia nubium ad ſeſe invicem, ob illarum multitudinem, (vel potiùs,ob nimiam illarum condenſationem, & craſſitudinem,Merc.) cùm ſunt plenæ aquâ tenebreſcit terra; Pag colligantiam,i.e.molem & congeriem aquarum; ſed Pſal.18.eſt חֶשְׁכַת obſcuritas: nam multitudo aquarum in nubibus parit obſcuritatem & tenebras, Av. Congregatio, ſive colligatio aquarum; Cocc. [חָשַׁשׁ vide ad initium Heth cum Schin; ſuprà.]

Rad.134. חָתַת eſt,conterere, frangere, confringere; refertur & ad animam, h.e.frangi animo, conſternari, terreri, pavere; Pag. poteſt & ad robur corporis referri, quòd dejicitur & proſternitur. Latinè reddi poteſt per verbum percellendi. Sunt qui faciunt affine verbo נָחַת deſcendendi, ſeu incumbendi; quòd magis Syriacum eſt; Merc. חָתַת contractè חַת, fractus, attritus, contritus; territus, conſternatus fuit; Bu.Lex. Av. Proſtratus eſt, ſtratus eſt humi, dejectus eſt ad terram, victus & ſuperatus eſt, ut inferior ſeu minor ſternente illum ſit; cogn.cum חָתַת, i.e.ſub,inferiùs; nam proſtratus redigitur ſub dejicientis poteſtatem; Item, cum נָחַת demiſſus eſt, incubuit; hinc ἥττημαι, ἥττωμαι, vinco, vincor; ἥττημαι inferior ſum; ἧττων, minor, inferior; & κάτω deorſum,&c.Av. חָתַת eſt, conſternari, animo demiſſo eſſe, δηλεῖν, ἐξίστασθαι, &c. Cocc.Occurrit autem in præt.kal, 3.ſ.m. & 3. pl. cui ־ conv.eſt præf.cum pathach, ſed in pauſa eſt in cametz poſt ־ חָתַתּ contritus eſt, Jer. 50.2. חָתּוּ territi ſunt, 2 Reg.19.26. Job.32.15. Iſa 37.27. Jer.8.9..50.2. וְחָתּוּ & conterentur,terrebuntur,Iſa.20.5..31.9. Obad. 1.9. וָחֳתּוּ & conterentur, Jer.50.36. In Ben.kal,ſ.m. חָתַת contritus,conterritus; unde in pl.m.ſic occurrit, 1 Sam. 2.4. קֶשֶׁת גִּבּוֹרִים חֲתִים, arcus fortium fracti ſunt, i. e. potentes fracti ſunt, & arcus ipſorum, juxta R. D. verbum enim reſpondet propiori,non cum קֶשֶׁת; nam tunc dicendum fuiſſet חָתָה: ſimilem locutionem vide Job.29.10. Bu.Lex.vel Vau cop.deeſt,pro arcus & fortes fracti ſunt,Pag.verùm ità ſolet Hebraicè fieri,ut cum duo nomina diverſorum generum aut numerorum conjunguntur, verbum ſubjunctum, vel adjectivum cum poſteriore conveniat; ut R.D.docet, Merc.Cev. Occurrit autem חֲתִים contriti,1 Sam.2.4. Jer.46.5. ut & in part.ſ.f. cum pathach, ſed cum cametz peuult. ob pauſam; cui formæ etiam ־ eſt præf. & in Imper.kal, pl.m. cum ־ cop.ut ſeq. חָתָה contritus, Jer.48. 20,39. חָתָה attrita,Jer.14.4. וָחָתָה & conſternabitur,Jer.48.1. וָחֹתּוּ & conterimini,Iſa.8.10. In Niphal, נָחַת & נָחַתּ contritus,conſternatus fuit,&c. Occurrit in præt.Niph.3.ſ. m. in priori ſcil forma cum chirek, cui etiam ־ cop. eſt præf. נִחַת trita fuit, Mal 2.5. וְנִחַתּ & frangitur, 2 Sam. 22.25. & in 3.ſ.f. regulariter eſſet cum dageſch; ſic, נְחַתָה: Sed occurrit cum ־ cop. abſque dageſch in Thau; (cui ſimilem formam vide in Niph.ex סָבַב,Bu. Lex) ſic, וְנִחַתָה & frangitur, Pſal.18.35. ut & in 3.pl. præt.Niph.pro נִחַתּוּ occurrit etiam abſque dageſch; ſic,נְחַתּוּ fractæ ſunt, Pſal.38.3. In fut. Niph. 1. ſing. cum ה parag.ſic, אֵחַתָּה terrebor, Jer.17.18. & in 2.ſ. m. fut.Niph.cum patach, ſed in pauſa cum cametz ult. ut ſeq. תֵּחַת vel תֵּחָת conſternator, Deut.1.21.. 31.8. Joſ.1.9..8.1. 1 Chron.22.13..28.20. Jer.1.17..30.10.. 46.27. Ezech. 2.6..3.9. ſicut etiam in 3.ſ.fut. Niph. eodem modo cum pathach vel cametz; ſic, יֵחַת vel יֵחָת conſternatur, Job.39.25. Iſa.7.8..30.31..31.4. Jer.21. 13.ut & in 3.ſ.f.fut.Niph. cum cametz ult. ob pauſam, תֵּחָת teretur, Iſa.51.6.& in 2.pl.m.cum cametz penult. itidem ob pauſam, pro pathach; תֵּחָתּוּ conſternemini, Joſ.10.25. 2 Chron.20.15,17..32.7. Iſa.51.7. Jer. 10.2.Item, in 3.pl.m. fut Niph. cui & ־ conv. eſt præf. ſic, יֵחַתּוּ conterentur, conſternentur,1 Sam.2.10. Job. 21.13.Jer.10.2 .17.18..23.4. וַיֵּחַתּוּ conſternati fuerunt, 1 Sam.17.11. In piel חִתַּת vel חִתֵּת contrivit, conſternavit; proſtravit, confregit, Bu.& Av. Unde in 2.ſ.m. præt.piel cum ־ cop.& נִי Aff.ſic occurrit, וְחִתַּתְנִי conſternaſti me, Job.7.14. ut & in 3.ſ.f. præt.piel,ſic occurrit, Jer.51.56. חִתְּתָה שִׁחִתֹתָם contrivit, ſcil. Babel, arcus ipſorum, juxta R.D. in Comment.at in lib. Rad. dicit chirek eſſe pro kibbutz, ut ſit ex pual,pro חֻתְּתָה contritus eſt quiſque arcuum ejus; ſimile vide in פָּתַת in piel; Bu.Lex. In Hiphil הֵחִתִּית & הֵתַת proſtravit,conſternavit, confregit, Av. Unde in 2. ſ. m. præt. hiph. ex ſecunda forma cum Tzere, הֲחִתּוֹתָ contriviſti,Iſa.9.4.& in 1.ſ. præt. hiph. cum ־ conv. ex prima forma plena, ſic occurrit וָאֲחִתֵּתִי conſternatos

reddam, Jer.49.37. In fut.hiph. 1. ſing. אַחֵת confringam ; Unde cum ךָ aff. ſic occurrit, אַחִתְּךָ conteram te, Jer.1.17. & in 3.ſ.m. fut.hiph. יָחֵת conſternabit;unde cum נִי Aff. ſic eſt, יְחִתֵּנִי exterruit me, Job.31.34. Sed idem 3.ſ.m.fut.hiph. occurrit cum Jod in medio, ſeu vocali longâ chirek magno, loco dageſch, ante ן Aff. 3.perſ.plur.fæm. pro יְחִתַּן , & ſic extat, יְחִתֵּן terrebit eas,Hab.2.17. Atque indè nomina, 1. חַת m. vel in pauſa cum cametz , conſternatio animi,&c.ſic, חָת terror, Job.41.25. quod cum Aff. כֶּם ſic eſt, חִתְּכֶם terror veſter, Gen.9.2. Et, 2. Indè etiam No.m. viz. חִתָּה conſternatio, Job.6.21. Ut & 3. Hinc etiam No. חִתָּה f. conſternatio, formido , concitatio quædam ex metu, Av. Occurrit in forma conſtr.ſic, חִתַּת terror , Gen.35.5. Item, 4. Indè etiam No.m.idem ſignificans,viz. חִתִּית terror, Ezech.32.23,27. quod occurrit etiam cum י & ם , Aff. cui ult. ךָ etiam eſt præf. חִתִּיתִי terrorem meum,Ezech.32.32. חִתִּיתָם terrorem ipſorum vel ſuum, Ezech.26.17..32.24,25,26. בְּחִתִּיתָם cum terrore ſuo, Ezech.32.30. Ut & 5. indè etiam No f.cum præfixo Mem formativo, viz. מְחִתָּה terror, conſternatio; contritio , Pſal.89.40. Prov.10.14.. 13.3.. 18.7. quod etiam occurrit cum מִ & וְלִ, לְ, וּ præf. ut ſeq. וּמְחִתָּה & contritio, Prov.10.29..21.15. לְמְחִתָּה in terrorem, Jer.17.17. וְלִמְחִתָּה & terrori, Jer.48.39. וּמִמְּחִתָּה & à terrore, Iſa.54.14. Item, in forma conſtr.ſ.f. ſic, מְחִתַּת contritio, Prov.10.15..14.28. Denique,indè etiam No. חַתְחַת vel חִתְחַת m.conſternatio frequens vel maxima; nam geminatio radicalium augere ſolet radicis ſignificantiam ; Av.Occurrit autem in pl.m. cum וְ cop. ſic, וְחִתְחִתִים & contritiones, Eccl.12.5.

Rad.135. חָתָה eſt, לָקַח capere,accipere, ut R.D.inquit, Pag. proprie eſt ſumere ignem è foco in vas, aut locum ubi foveatur, vel aliàs,ignem deſumere: ſed interdum metaphoricè latiùs ſumitur pro transferre, Pſal. 52.7. & abripere vel tranſverſum, Prov.17.10. Merc. Cev. חָתָה fovit ignem, collegit carbones ignitos,incendit carbones ; & per tranſlationem ſignificat ſuperare , proſternere & dejicere; perinde ut vis magna ignis ſeu caloris dejicit aliquem : ideóque eſt cogn. cum חַתַּת conſternatus , proſtratus eſt, Av. 70. ἄρην reddunt; Cocc. cepit, accepit ; Bu.Lex.Occurrit in part.ben.kal, ſ.m. ſic, חוֹתָה capis,Prov.25.22. in Infin. kal, חָתוֹת, ſed cum לְ præf.ſic occurrit, לַחְתּוֹת ad capiendum, Iſa. 30.14. In fut.kal, 3.ſ.m. יַחֲתֶה accipiet ; ſed occurrit cum הַ interrog.præf. contractè , ſic, הַיַּחְתֶּה an accipiet,Prov. 6.27. Item, in 3.ſ. fut.kal, cum הָ Aff.3.Rad. He deficit; ſic, יַחְתְּךָ capiet, abripiet te, Pſal. 52.7. In Niph. נֶחְתָּה captus fuit ; unde in fut. Niph. יֵחָתֶה & in 3.ſ.f. תֵּחָתֶה , pro quo per Apoc.3.Rad.He,ſic occurrit,Prov.17. 10. חֵתֵת capietur : ità in Bu. Conc. תֵּחַת גְּעָרָה capietur , (vel potiùs,abripiet,quaſi tranſverſum , aut, vel tranſverſum abripiat, Cev.) increpatio,&c. & eſt inſtar תֵּחַע errabis,Cev.Prov.7.25. à תָּעָה pro תָּחְתָּה, תֵּחַע . Sed rectum eſt inquit R.D.ut Radix ſit נָחַת deſcendit,manſit, acſi dicat,deſcendet,manebitque increpatio in ſapiente. Vide in נָחַת, Pag.reliqui verò hanc vocem non hîc collocant. Atque indè No. מַחְתָּה f.thuribulum , acerra ; quaſi receptaculum ignis & carbonum , ad faciendum ſuffitum ; Bu. Lex. Eſt receptaculum, quo prunæ colliguntur, recipiuntur, & foventur,ut fiat ſuffitus,Merc.& Av.Hieron.vertit thuribulum , ſed poteſt etiam reddi acerra , i.e. arca thuraria : ſed eſt quoque vaſculum in quo emuncta excipiuntur , & tunc ſemper additur emunctorio, Av.70. θυμιατήριον , Merc. Eſt acerra , trulla ; πυρεῖον. Kimchi Ex.25.38.. & 37.23. intelligit מַחְתּוֹת הַמְּנוֹרָה eſſe ad auferendos cineres ellychnii lucernæ. Quid? ſi & illic ſint πυρεῖα ; ſive vaſa, quibus ignis admoveatur ad accendendas lucernas? Cocc. Occurrit autem cum הַ dem. præf. הַמַּחְתָּה thuribulum,acerra ; forceps,trulla,Lev.16.12.Num.17.11. Item cum Aff. וֹ ; ſic, מַחְתָּתוֹ thuribulum ſuum, Lev.10.1. Num.16.17,18. Ad pl.f. מַחְתּוֹת, Exod.25.38. R. Sal.ſcribit fuiſſe Inſtrumenta inſtar parvi cochlearis, quibus capiebant cinerem , & ſordes ellychnii, totâ nocte in lucernis collectas, quum manè rurſus incenderent eas, Bu.Lex. ſim.Cev.Occurrit autem in pl.f. ſimpl. & cum הַ & וְהַ præf. ſic, מַחְתּוֹת thuribula, Num.16.6,17,38,39. הַמַּחְתּוֹת forcipes, Exod.38.3. Num.4.14..17.2. 2 Reg.25. 15. Jer. 52. 19. וְהַמַּחְתּוֹת & acerras, 1 Reg.7.50.2 Chron.4.22. Sed occurrit etiam cum וּ cop.præf. & יו Aff. ut & cum יָהּ Aff.cui & וּ eſt præf. ut ſeq. וּמַחְתֹּתָיו & forcipes eius, Exod.27.3. מַחְתֹּתֶיהָ trullas ejus,Num.4.9. וּמַחְתֹּתֶיהָ & trullas ejus,Exod.25.38..37.23.

Rad.136. חָתַךְ eſt, incidere, præcidere; definire, determinare, Pag. decidere ; vicinum, ſignificatione, verbo חָרַץ ſuprà. Frequens apud Doctores pro concidere ; unde apud illos חֲתִיכָה pro inciſione, particula, fruſto. Elias in Tisbite exponit Gallicè, tailler, Merc. Significat, concidere,incidere,apud Rabbinos frequens, Bu.Lex. חָתַךְ liquavit, deliquavit ; & per tranſlationem , liquidò pronuntiavit , determinavit ; nam ut aurum & argentum eliquatum, ex fornace defluit, ità quoque verba ex loquentis ore defluere ſolent: Hinc quoque ſtillare in Jeremia pro loqui & prophetare ſumitur : Rabbini exponunt hoc verbum pro incidere,præcidere. Eſt cogn. cum נָתַךְ liqueſcebat, liquidus fuit; quod intranſitivè ſumitur ; Av. In Niph. נֶחְתַּךְ eliquatus eſt, liquidò præfinitus eſt ; Av.incîdi,decidi; Bu. man. Occurrit Dan.9.24. deciſum eſt ; imperſonaliter, pro deciſæ ſunt ; Bu. Lex. Hebdomadæ ſeptuaginta נֶחְתַּךְ præciſa eſt, pro, præciſæ ſunt, determinatæ ſunt, ſuper populum tuum: Hieron.abbreviatæ ſunt,Pag.Septuaginta ſeptimanæ deſectum , ſeu deciſum eſt,h.e.deſectæ ſunt, definitæ,&c. Cocc. Hebdomadæ,&c.eliquatæ, i. e. determinatæ ſunt ſuper populum tuum; 70. συνετμήθησαν. Ubi conſtruitur verbum ſingulare cum nomine plurali , ut iutelligatur illas ſeptimanas tam certò eſſe iuuplendas,acſi eſſent una; prout mille anni ſunt coram Deo , ut dies vel annus unus , Av.

Rad.137. חָתַל eſt חָבַשׁ ligare, alligare, circumligare: & עָטַף operire ; ut R.D. inquit, Pag. faſciis ſeu linteis aut linteolis involvere, ut ſolent involvi infantes, Merc.faſciis involvit , Bu.Lex. Av. ſeu linteis aut involucris involvit : Cogn.cum לָתַח, i.e. veſtivit linteis , Av.In piel, חִתֵּל idem, unde in pual, חֻתַּל involutus eſt faſciis , & in Hophal הָחְתַּל factus eſt involvi , Av. Unde in præt. pual, 2.ſ.f. חֻתְּלַת (cum cametz ſub Thau pro pathach ob pauſam) faſciata fuiſti ; & in Infin. hophal, הָחְתֵּל faſciis involvi : quæ utraque ſimul occurrunt,cum ל cop. præf. ante Infin. hoph. וְהָחְתֵּל חֻתְּלָת faſciando non eras faſciata, Ezech.16.4. Atque indè

indè nomina, i.No. חִתּוּל masc.involucrum quo quis vel quid involvitur, Merc. Occurrit autem, חִתּוּל fascia, Ezech.30.21. Et 2. hinc etiam No. חִתְלָה f. idem, fascia,&c. In Constr. חִתְלַת : unde cum ו Aff. sic occurrit, חִתְלָתוֹ fascia ejus, Job.38.9.

Rad.138. חָתַם est, signare, sigillare: Pag. obsignare, sigillo confirmare; sic sæpè in Novo Test. pro signo confirmare ad rei certitudinem, ut fieri solet, Joh.3.6. & 2 ad Cor.c.1.& aliàs apud Paulum, Merc. Item claudere, Pag. obstruere, occludere, Cev. consignavit, &c. Bu. Lex. Sigilli impressione notavit, munivit; occlusit sigillo, & ad literas cæteraſque res absolutas & perfectas, quæ signo quovis notantur aut imprimuntur, pertinet; nam sigillare aliquid, est ei manum extremam imponere, & absolvere; Cogn. cum חָסַם reconditus fuit, & סָתַם occlusit, Av. חָתַם est σφραγίζω, obsignare, Ezech. 28.12. obsignans mensuram; nam in emporiis, summæ potestatis est, mensuras signare. Item, obsignare, aliquando est recondere, non publicare, Dan.12.4, 9. & c.8.16. obseratis enim sigilla imprimi solebant. Vide Dan. 6.18. Mat.27.66. Apoc.23.& Job.9.7. obsignat stellas, i. e.obscondit: & c.37.7. manum omnis hominis obsignat, h.e. arcet ab opere, & includit quasi in sinu. Item, Dan.9.24.ad obsignandum Prophetam & visionem, h.e. finiendum: ut incipiat fieri narratio quæ erat προφητεία, Usque ad Joannem Prophetia, Mat.11.13. Luc. 16. 16. Item, pro diligenter asservato, dicitur obsignatum, Job.14.17. obsignata in crumena defectio mea; Deut.32. 34. obsignatum in scriniis meis, h.e. decretum à me, quod asservo, ut suo tempore exequar: Hæc ex Coc. Ordine autem Conc. sic occurrit, in part. ben.kal, s.m. חוֹתֵם obsignans, Ezech. 28. 12. & in part.pahul kal, s. m. cum Schurek vel kibbutz, cui etiam ה dem.est præf. cum sægol ob Heth cum cametz seq.sic, חָתוּם obsignatum, Deut.32.34.Cant.4.12.Isa.29.11. חָתֻם obsignatus, Job.14.17. הֶחָתוּם obsignatum, Neh.10.1. Isa.29.11. Jer 32.11,14. Item, in pl.m. part. pahul kal, cum י & ה præf.sic, וְחֻתְמִים & obsignata, Dan.12.9. הַחֲתוּמִים obsignata, Neh.10.2. In Infin.kal cum ו cop.plenè, sed cum ל præf. contractè cum Scheva penult. pro cametz seu cateph patach; sic, וְחָתוֹם & obsignando, Jer.32.44. וְלַחְתוֹם & ad obsignand. Dan.9.24. In Imper.kal, s.m. cui etiam ו cop.est præf.ut & in 2.pl.m. cum ו cop. sic, חְתוֹם obsigna, Isa.8.17. וַחֲתוֹם & obsigna, Dan.12.4. וְחִתְמוּ & obsignate, Esth.8.8. In fut. kal, 1 s.& 3.s. masc. cui & ו conv.est præf. ut & in 3. s.f. fut.kal, cum ו conv. ut seq. וָאֶחְתּוֹם & obsignavi, Jer.32.10. יַחְתּוֹם obsignabit, Job.9.7..33.16..37.7. וַיַּחְתֹּם & obsignavit, Esth. 8.10. וַתַּחְתֹּם idem, 1 Reg.21.8. In Niphal, est נֶחְתַּם, sed in pausa, נֶחְתָּם; vel in alia forma נַחְתּוֹם obsignatus est; Bu.Av. est in cholem, cui simile vide in עָתַר, Bu. Lex. Coc. vult hanc formam in Cholem esse Infin. Niph. à præced. prær. cum Pathach. Quidam tamen in locis ubi occurrunt, volunt utraque esse participia Niph. & quidam prius esse participium cum cametz, posterius verò præteritum cum cholem; alii verò contrà, &c. Occurrit verò utraque forma cum ו cop. וְנֶחְתָּם & obsignatum, Esth.3.12. וְנַחְתּוֹם idem, Est.8.8. In piel, חִתַּם obsignavit, notavit, Av. detignavit, Bu.man. Occurrit in 3.pl.præt. חִתְּמוּ signaverant, Job.24.16. In Hiphil, הֶחְתִּים obstructionem fecit, Av. obsignavit, obstruxit; Bu.man. Occurrit Lev.15.3.sic, vel הֶחְתִּים בְּשָׂרוֹ clauserit, aut claudere fecit, Pag. obthuraverit, Merc. obstruxerit, Bu. Lex. carnem suam, vel ejus; [scil. semen suâ crassitie, ut R. Sal. explicat, Bu. Lex.] aut si obstructionem fecerit caro ejus, Av. Est in sensu reciproco; aut obstruxerit se caro ejus à fluore suo, Cocc. Si obthuraverit carnem suam à fluxu suo, & clauserit os plenis ejus ob crassitiem, vel densitatem nimiam humoris, Cev. Atque indè nomina, i. No. חוֹתָם masc. signum, signaculum, sigillum; annulus, Pag. signatorius propriè, Cev. &c. σφράγις, sigillum, Cocc. Bu. Av. pro annulo signatorio, Gen.38.18. Coc. Occurrit autem simpl. & cum בְּ præf. חוֹתָם sigillum, Exod.28.11,21,37..39. 6,14,30. Job.38.14..41.7. Jer.22.24. כַּחוֹתָם sicut sigillum, Cant.8.6. Hag.2.23. Item, cum הַ Aff. & cum בְּ præf.& ו Aff. חוֹתָמְךָ sigillum tuum, Gen. 38. 18. בְּחוֹתָמוֹ sigillo suo, 1 Reg. 21.8. Deinde, 2. indè etiam חוֹתֶמֶת f. idem, sigillum, signaculum, &c. Occurrit cum הַ dem. præf. הַחוֹתֶמֶת sigillum, Gen.38.25.

Rad.139. חָתַן affinitatem contraxit, propinquitatem inivit per desponsationem, ut cum duo cognationes & familiæ, quæ diversæ sunt inter se, per nuptias copulantur; & comprehendit omnes ferè gradus affinitatis, ut est socer, socrus, gener, & fratres, sponsæ seu uxoris. Est cogn. cum נָתַן dedit, juxta illud, Gen. 34.9. jungite nobiscum affinitatem, filias vestras dabitis nobis, & filias nostras accipietis vobis, &c. Av. Occurrit verbaliter tantùm in Hithpael, הִתְחַתֵּן affinitatem contrahere, generum esse, connubio jungere, Pag. Affinitatem iniit, contraxit vel junxit; affinitate se junxit, vel conjunxit, affinitate junctus fuit, Bu. Lex. affinitatem inter se contrahere: In hac conjugatione reciproca tantùm extat; nam est personarum mutua inter se conjunctio: Constructur sæpe cum præp. Beth: sed cum Accus. significat, recipere in affinitatem; & cum Dat. jungi alicui affinitate; Av. Constructur sæpiùs cum Beth, quandoque cum אֶת & dativo; Bu. Lex. Occurrit autem in præt. hithp. 2. pl. m. cum ו conv. præf. וְהִתְחַתַּנְתֶּם & affinitatem contrahetis, Jos.23.12. In Infin. hithp. occurrit simpl. & cum ל & לְ præf. הִתְחַתֵּן affinitate jungi, 1 Sam.18.23. לְהִתְחַתֵּן affinitate se jungere, 1 Sam.18.26,27. וּלְהִתְחַתֵּן & affinitat. contrahere, Ezr.9.14. In Imper. hithp. 2. s. m. & 2. pl. m. cum ו cop. הִתְחַתֵּן affinitate junge te, 1 Sam.18.22. וְהִתְחַתְּנוּ & affin. jungite, Gen.34.9. in fut.hithp. 2.s.m. & 3.s. m. cum ו conv. תִּתְחַתֵּן affinitat. contrahes, Deut.7.3.1 Sam. 18.21. וַיִּתְחַתֵּן & affinitate junxit se, 1 Reg.3.1.2 Chro. 18.1. Atque indè Nomina, 1, No. חוֹתֵן socer, Pag. Bu. Cocc. Av. ἑκυρὸς, Cocc. Est socer respectu generi, Exod. 18.1. nam nurus suum socerum appellat חָם, ut Kimchi vult, etsi apud Rabbinos confundantur, Bu. Lex. Sed est etiam חוֹתֵן frater sponsæ qui elocat puellam, affinis, Av. Occurrit autem simpl. חוֹתֵן socer, Exod. 18.1, 2,5,12,14,17. Num.10.29. Jud.1.16..4.11. Item, cum הַ & ו Aff. ut & cum ל præf.& ו Aff. חוֹתְנֵךְ socer tuus, Exod.18.6. חוֹתְנוֹ socer ejus, Exod.3.1..4.18..18. 7,24,27. Jud.19.4,7,9. לְחוֹתְנוֹ socero suo, Exod.18. 8,15. In fæm. est חוֹתֶנֶת socrus, uxoris mater, Bu. Cev. Av. Cocc. ἑκυρὰ, Cocc. quæ tradit filiam seu filium nuptui; 70. πενθερὰ, ut sicut iis præced. חוֹתֵן est

πενθερός, Av.Occurrit autem cum ו Aff. חוֹתַנְתּוֹ ſocrus ejus,Deut.27.23. Item, 2.hinc etiam No. חָתָן gener; ſponſus, Pag. ut כַּלָּה & ſponſam & nurum vario reſpectu ſignificat; ſic & חָתָן eſt gener ratione ſoceri & ſocrûs, & ſponſus ratione ſponſæ, Merc.Bu.Lex.Vide Eliam in Tiſoite, qui notat חֹתֵן apud illos, ipſum conjugium dici; מְחֻתָּנִים parentes inter ſe utriuſque ſponſorum, ſic & propinquuos: nos affines & affinitate junctos vocamus. חָתָן eſt γαμβρὸς gener, Gen. 19. 12. vel νυμφίος,ſponſus, Iſa.62.5. Pſal.19.6. Coc. Occurrit autem ſimpl.& cum כ vel ל præf.לְחָתָן gener,ſponſus,Gen.19.12.1 Sam.18.18.Neh.6.18..13.28. Iſa. 62.5. Jer.7.34..16.9..25.10..33.11. Joel. 2.16. כְּחָתָן ſicut ſponſus,Pſ.19 6.לְחָתָן idem,Iſa.61.10. In forma conſtr. eſt cum cateph patach & patach; חֲתַן ſponſus, Exod. 4.25,26. Jud.15.6. 2 Reg.8.27. cui etiam formæ ſ. m. ך cop eſt præf. & ו Aff. ſic, וְחָתָן & ſponſus,1 Sam.22.14. חָתְנוֹ generum ſuum, Jud.19.5. In pl.m. חֲתָנִים generi, & in conſtr.pl.m. חֲתָנֵי; unde cum Aff. יו ſic occurrit, חֲתָנָיו generos ſuos,Gen.19.14. Denique 3. Indè etiam No. חֲתֻנָּה nuptiæ,deſponſatio,ſponſalia, Pag. Bu. Merc. Cant.3.11.in die deſponſationis ejus,vel nuptiarum illius, R.D.in Pag.q.d. in die thalami ejus; quia eſt dies in quo factus eſt ſponſus, Pag. & tunc appellatur חָתָן ſponſus; vel gener; propter conjunctionem & reſpectum ad חוֹתְנוֹ ſocerum ſuum, qui filiam ei deſponſavit, Merc. חֲתֻנָּה eſt deſponſatio, h.e. nuptiarum dies, celebratio affinitatis & ſponſaliorum, Av.70. γάμοισι, Cocc. In forma conſtr. eſt חֲתֻנַּת; unde cum ו Aff. occurrit, חֲתֻנָּתוֹ deſponſatio, ſponſalia ejus, Cant.3 11.

Rad.140. חָתַף eſt חָשַׂף rapere, ut R.D.inquit,Pag. Bu. abreptus eſt, Av.convenit cum,Bu. Lex. vel idem ferè quod,חָפַף rapuit; & eſt cogn. cum פָּתַח aperuit raptim, Av. Occurrit in fut. kal, in 3.ſ.m. יַחְתֹּף rapiet,Job.9.12. Atque indè nomen חֶתֶף rapina, præda, Pag Bu.quæ ſcilicet direptioni expoſita eſt, & cui inſidiantur raptores. Av.Occurrit cum כ præf. Prov.23. 28. etiam ipſa כְּחֶתֶף יֶאֱרוֹב præda, aut rapinæ inſidiabitur,Pag.vel, juxta prædam,i.e. nacta prædæ occaſionem; ut mox ſequitur: ſed alii faciunt Nomen Toar, ſicut prædo; R.L.ſubaudit nomen אִישׁ; ſic,כְּאִישׁ חֶתֶף, ſicut vir prædæ ſeu rapinæ; i.e. prædo, latro, raptor, Merc.tanquam prædæ inſidiatur; i.e. ſicut vir prædæ, h.e.prædator, Bu.& Coc.Etenim ipſa tanquam rapinæ inſidiabitur, vel, raptim inſidiabitur,Av. Dicit tamen R.D.in lib.Rad. quòd Caph eſt expreſſivum veritatis, ut & Gen..28.33. Jura mihi כַּיּוֹם tempore hoc; q.d. quòd in tempore quo potuerit rapere, tolleréque, inſidiabitur: Sed poteſt etiam verti, tanquam rapinæ, &c. Pag.

Rad. 141. חָתַר eſt חָפַר fodere, perfodere; R. D. inquit, Pag. perforare, penetrare, perforando; ſic Mat.6.& 24. Merc. ſignificat fodere; ſulcare; remigare, Bu.Conc. effodit, perfodit,foramen fecit,transfodit; Metaphoricè, ſulcavit, remigavit, Bu.Lex.Av. Nam remiges mare perfodere videntur; cogn.cum חָדַר penetravit, Av.חָתַר eſt διορύσσειν perfodere; ſed Jon.1. 13. metaphoricè, וַיְחַתְּרוּ & ſumma vi remigârunt, vel remigabant, Cocc. & foderunt ſcil.remis,i.e.ſulcarunt, remigarunt, Bu.Lex. & projecerunt anchoras viri, ut reducerent ſcil. navem, ad aridam, i.e. terram; ſic enim fodiebant profundum maris; vel, & foderunt viri, in ſuis ſcil. cogitationibus, i.e. inveſtigaverunt ſcrutatíque ſunt cauſas, conſiliáve,ut poſſent educere navem, in aridam; vel foderunt remis, i.e. remigaverunt; remiges enim mare perfodere videntur, juxta R.D. & ſic Hieron. & remigabant viri ut reverterentur ad terram, Pag. & hoc potiùs eſt, q.d. remigio contenderunt, aquam ſulcantes, ut, &c. Merc.Occurrit autem in præt. kal, 3.ſ. m. & in 1. ſ. חָתַר fodit, Job.24.16.חָתְרוּ fodi, Ezech. 12.7. In Imper.kal, ſ.m. חְתֹר perfode, ſed ante maccaph cholem mutatur in camerz charuph; חָתַר fode,Ezech. 8.8..12.5. In fut. kal, 1. ſ. cum ו conv. præf. וָאֶחְתֹּר & fodi, Ezech.8.8. Et in 3.pl.m. fut.kal, cui & ו conv. eſt præf. יַחְתְּרוּ fodient, Ezech. 12.12. Am.9.2.וַיַּחְתְּרוּ & remigabant, Jon.1.13. Atque indè No.מַחְתֶּרֶת f. (cum mem formativo præfixo) effoſſio,vel perfoſſorium inſtrumentum, Bu.Conc. Communiter ſumitur pro ſuffoſſione vel perfoſſione, aut foramine: ſed vide num potiùs perfoſſorium, i.e.inſtrumentum quo muri perfodiuntur, ſignificet; præſertim cum mem, deſignandis inſtrumentis ſæpe deſerviat, Merc.Cev.perfoſſio; actio fodiendi, Av.70.διόρυγμα, perfoſſorium inſtrumentum, Cocc. Occurrit cum בְּ præf. בַּמַּחְתֶּרֶת in effoſſione, Exod. 22.2. Jer. 2.34. [חָתַת &c.vide ad initium Heth ante Thau.]

Vocabula Quadrata, i. e. *Pluriliteralia, quæ ſcil. habent plures quàm tres Literas Radicales, incipientes à Literâ* ח *Cheth.*

1. חַבַצֶּלֶת f. (cum Thau ſigno fœmineo) eſt, Roſa, inquit R.D. Cant.2.1. חַבַצֶּלֶת Roſa, i. e. tanquam roſa campi, Hier.flos: quidam enim, ut inquit Ab. Ezra, exponunt,florem optimi odoris nigrique coloris,i.e.vaccinium, ut arbitror: de eo Virg. Vaccinia nigra leguntur. & Iſ.35.1. cum כַּ præf. ſic, & florebit כַּחֲבַצֶּלֶת ſicut roſa,Hier. lilium,Pag. Sed lilium potiùs dicitur שׁוֹשַׁנָּה, Vide ſuo loco. Merc. Nomen hoc חֲבַצֶּלֶת eſt vel roſa vel lilium, Bu.Lex.Eſt lilium, flos notiſſimus proximè à roſa nobilitatem obtinens; naſcitur caule magno.Componitur ex חָבָה texit, & צֵל umbra; nam umbram tegentem reddit; vel ex בָּצַל cæpa; habet enim caulem inſtar cæparum. Ego ſum lilium Saron, &c.Av. 70. reddunt ἄνθος, vel κρίνον, Cocc.

2. חָכְלַל eſt, rubeſcere, Pag.Sunt qui ad כָּחַל reducant, quod eſt, rubro colore, vel ſtibio colorare, literarum metatheſi,& ultimâ geminatâ,Merc. חָכַל coloravit rubedine, pinxit rubeo colore; cogn. cum כָּחַל coloravit oculos ſtibio, ornavit faciem pigmento: ſed non occurrit hæc radix verbaliter; ſed indè nomen Toar, חַכְלִילִי rubicundus, Pag.Bu. rubicundus valdè, habens magnam gratiam apud homines, Gen.49. 12. rubicundus oculorum præ vino, Av. Unde etiam No. חַכְלִילוּת rubedo, coloratio; color rubicundus,qui quocunque modo rubeat, Av.Occurrit Prov.23.29.cui rubedo oculorum? Pag.Bu.&c.

3. חַלָּמִישׁ Pag. Sed radix in verbo eſſet fingenda חלמשׁ

חַלְמִישׁ; sunt qui ad חָלַשׁ literæ mem Epenthesi reducant, per antithesin, ab indomita duritie quæ est in cautе aut silice; quod ego puto alienius; meliùs fortasse à חָלַם condensavit, Merc. Cev. Atque indè No. חַלְמִישׁ m. (& ut quidam volunt, in forma Constr. חַלְמִישׁ prout occurrit cum מ præf. Deut. 32. 13.) h.e. חָזָק fortis, durus; quanquam non dicitur nisi de petra aut silice, Pag. חַלְמִישׁ est silex, petra durissima: quandoque ad auxesin, nomen rupis adjunctum sibi habet, Bu. Lex. Av. reperitur quidem ferè cum nomine צוּר petræ, sed & sine illo, quia non nisi de ea dicitur, Merc. Est lapis concretus & fortissimus: componitur ex חָלַם concrevit, & אֵשׁ ignis, nam silex dicitur quod ex eo saliat & eliciatur ignis, Av. Hoc nomen Kimchi explicat per חוֹזֶק הָעִזִּים durissimum petræ, sive durissima petræ pars, Cocc. Unde dicitur מְחַלְמִישׁ & מִצּוּר הַחַלְמִישׁ עוּר; i.e. è rupe petræ, h.e. durissima, Deut. 8. 15. & de petra rupis, Deut. 32. 13. Bu. Lex. Vel, ex duro petræ, Cocc. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum הַ, בְּ, כְּ, & מִ præf. ut seq. חַלְמִישׁ silicem, Psal. 114. 8. הַחַלְמִישׁ silicis, Deut. 8. 15. בַּחַלְמִישׁ in silicem, Job. 28. 9. כְּחַלְמִישׁ sicut silicem, Isa. 50. 7. מֵחַלְמִישׁ è silice, Deut. 32. 13.

4. חֲנָמֶל m. est genus grandinis, juxta R. D. aut glacies fortis, juxta R. Sahad. Pag. quæ flores arborum frangit, sev decutit, & humorem exiccat, seu virorem. Quidam grandinem vehementiorem esse putant, quæ ignem habet interceptum, ut ex Ex. 9. apparet, quæ eadem historia, Psal. 78. repetitur; ideo fulmen vertunt, Merc. Est grando major, sive lapides magni grandinis, juxta Ab. Ezram; Bu. Lex. חֲנָמֶל est fulmen, ictus fulminis, ut cum ex nubibus emittitur lapis aculeatus instar lanceæ, qui descendit & perdit res tactas; componitur ex חֲנִית; i.e. lancea, & מוֹל præcidit; vel, ex מָלֵא plenus fuit; nam isti lapides sæpe inveniuntur pleni aculeorum; Av. Conjungitur cum בָּרָד. Kimchi Saadiam Arabicè vertisse docet אלצקיע; pruinam id vertit Golius, Cocc. Occurrit cum בַּ præf. Psal. 78. 47. & moros eorum, בְּחֲנָמֶל in grandine; 70. πάχνῃ in pruina, Hier. in frigore; Pag. & Sycomoros eorum fulmine, Av. Sed R. Chasen exponit in locusta: scribit enim speciem esse locustæ, dictionèmque è duabus esse compositam; viz. חָנָה & מָל; eò quòd (arboribus insideret, & in illis, Merc.) excideret virentia; Ab. Ezra, in lapide, i.e. lapidibus, magnis è cælo demissis; Pag.

5. חַסְפַּס; geminatâ secundâ literâ, indè fit מְחַסְפֵּס m. quod est teres, rotundus, Pag. rotundum, i.e. עָגוֹל juxta Ab. Ezram, Bu. Lex. חַסְפַּס, quasi in piel quadrato, attenuavit, in modum lenticularum; decorticavit: componitur enim ex חָסַם, i.e. lenticula, quod tantùm Rabbinis est usitatum, & פָּסַס, i.e. tenuis fuit, Av. Occurrit Exod. 16. 14. & ecce in superficie deserti, tenue מְחַסְפַּס (quasi part. pual à præt. חִסְפַּס) rotundum, tenue sicut pruina super terram. Pag. Targum מְקַלַּף decorticatum, Pag. ecce, &c. attenuatum, vel orbiculare; 70. ὡσεὶ κόριον. Targum, decorticatum: R. Sal. nudatum seu revelatum, Av. Quidam recentiorum conantur ad חָסָה revocare, significatu contrario, interjecto פ, quasi denudatum, detectum ex acere: quod curiosius est. Sanè Rabbini מְחַסְפֵּס pyxidem à rotunditate & orbiculari figura soliti sunt appellare, ubi saccharum aut similia condunt aromatarii. Longè rectiùs, si Chaldæum volunt sequi, deduxissent cum Kimchi ab חָשַׂף, quod est nudare, ut suprà; מַחְשֶׂפֶת הַלָּבָן nudatio albi, seu decortatio alboris, Gen. 30. 37. literis geminatis, ש semel in Samech, ut sæpè fit, mutato; Merc. Onkelos vertit מְקַלַּף: Kimchi monet eum id deduxisse tanquam à מְחַשֵּׂף; Cocc.

6. חַרְגּוֹל m. est species locustæ, inquit R. D. Hier. Ophiomachum vertit, quod est genus volucris, aut lacertæ, pugnantis cum serpente, ut Simon Genuensis exponit: ex re nomen habens: ὄφις enim Græcis est serpens, & μάχη pugna. Pag. est cantharus juxta quosdam, locustæ species, Bu. Lex. Hargol, quantum ex textu constat, est genus locustæ quo Judæis vesci licebat. Componitur ex חָרַג arcuit, & רֶגֶל pes; habet enim nomen à constrictis & arcuatis pedibus, & tam modicis volatibus à terra attolli dicitur, ut potiùs saltare quàm volare videatur, Av. Quibusdam est cantharus; aliis locustæ species; Arabibus חַרְגּוּא locustæ genus impenne: ἀσέλγαξ, vel ὄρυξ, Dioscoridi; Gol. Cocc. Occurrit cum הַ præf. Lev. 11. 22. sic, & הַחַרְגֹּל & ophiomachum, Pag. Av. 70. ὀφιομάχῃ, Av. Quantum tamen videri potest ex textu, genus est locustæ, Pag. cujus esus à Mose conceditur, Merc. ibi enim locustarum quatuor enumerantur genera, Pag. De quibus quatuor locustæ speciebus, hoc loco, ad esum concessis, prolixè disputatur à sapientibus Talmudicis, cod. cholin c. 3. fol. 65. & seqq.

7. חַרְשׁוֹם m. est genethliacus, inquit Ab. Ezra; i. e. qui ex die natali fortunam hominis, successumque pronunciat: γενεθλιακὸς enim Græcis est natalitius, Pag. Nondum occurrit ubi Ab. Ezra hæc ità pronuntiet; nisi in ejus comment. in Gen 41. & Exod. 7. nomen תּוֹלְדוֹת quo vulgò Rabbini utuntur, ad naturam, rerumque naturalium causas, ortum, ingenium & statum designandum, pro die natalitio sumere velis. Cæterùm ex his quæ notat Kimchi in l. rad. Ab. Ezra videtur velle חַרְשׁוֹם esse Physicum, qui præcipuas quarumlibet rerum causas, & intrinsecas, ortum & naturam cognoscit, atque ea, quæ vel clam facta sunt, deprehendit: unde & Nebuchadnetsar ejusmodi accersivit, qui insomnium suum quod ipsum fugiebat, interpretarentur: quòd videlicet probè nossent quæ essent præcipuæ insomniorum causæ, & quomodo animus ipse noctu objectas rerum imagines & spectra conciperet & admitteret. Quidam ex recentioribus, curiosiùs, Teth interjectum censentes ad חָרַם referunt: quasi ita Magi seu incantatores dicti sunt à devovendo. At constat peregrinam vocem esse, quales multæ in Hebræam linguam sunt ascitæ. Reperias & de Ægyptiorum & de Chaldæis Magis dici; Merc. Cev. חַרְטֻמִּים m. Chald. Magus: in pl. m. חַרְשֻׁמִּים magi. Quibusdam est à חוֹר foramen, & שׂוּם obstruere; quod per foramina obstrusa mussitent, & incantationes faciant Magi; ex Bu. Lex. חַרְשֻׁמִּים præstigiatores, haruspices, harioli, qui circumstantibus ità oculorum aciem perstringere & obturare solent, ut non animadvertant dolum. Componitur ex חָרַשׁ, i.e. stylus, & אָטַם obturavit, compressit, seu occlusit; nam præstigiatores, sæpe & solent circulos & multos characteres stylo ducere, ut dementent homines

tiones fascinis, unde & Latinis circulatores dicuntur, Av. Hieronymus communiter vertit חַרְטֹם hariolum, i. e. eum qui divinâ mente fatur quæ ventura sunt; vel maleficum; & interdum conjectorem; Pag. Occurrit autem nomen hoc in pl. m. significans præstigiatores, Magos, &c. cum הַ, בַּ & לַ præf. ut seq. הַחַרְטֻמִּים genethliaci, Gen. 41.24. Exod. 8.3, 14, 15.. 9.11. Dan. 1.20. בַּחַרְטֻמִּים in genethliacis, Exod. 9.11. לַחַרְטֻמִּים genethliacis, Dan. 2.2. Item in forma pl. m. constr. sic occurrit, חַרְטֻמֵּי Genethliaci, Gen. 41.8. Exod. 7.11, 22.

8. חֶרְמֵשׁ m. est falx, Pag. falx messorum, Bu. Lex. falcula, ferramentum aduncum quo segetes demetuntur: componitur ex חָרַם, i.e. desolavit, & מוּשׁ removit attrectando; & duobus Mem contractis in unum, fit nomen 4. literarum; & dicitur sic, quòd falcula attrectando segetes desolet & removeat, sive resecet eas. Varro; has falcillas, Chermes, Pænicè dicunt; pro quo perperàm legitur, has phancillas, charmoneficè dicunt, Av. חֶרְמֵשׁ est falx messoria, 70. δρέπανον, Cocc. Quidam curiosius ad חָרַשׁ reducunt, quòd sit fabrile instrumentum: falx, aliàs dicitur מַגָּל; extat, nudum, Deut. 16.9. Merc. sic, מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה, ex quo cæperit, esse falx in segete, Bu. Lex. (septem hebdomadas numerabis tibi) postquam cœperis falcem, Av. &c. & cum ו cop. Deut. 23.26. sic, וְחֶרְמֵשׁ & falcem non elevabis, &c. Pag. falcem autem non admoveas segeti, Av.

9. חַרְצֻב Pag. vel חַרְצוֹב m. Bu. Lex. est ligamen, vinculum, colligatio, Pag. Itidem, acutiùs quidam ad חָרַב revocant, quòd vinculis constricti illis adurantur, Merc. In pl. f. חַרְצֻבוֹת nexus, vincula, colligationes, ligamina, Pag. Bu. Lex. constrictiones, nexus gravitèr aliquem incidentes & affligentes. Componitur ex חָרַץ incidit, & עָצַב afflixit, contristavit: contractis autem literis similibus fit nomen quadratum per suppressionem Yajin, Av. חַרְצֻבוֹת sunt nodi, ἄμματα, δέσμοι, Cocc. Occurrit autem in pl. f. Psal. 73.4. sic, quia non sunt חַרְצֻבוֹת colligationes aut ligamina morti eorum; R.D. in lib. rad. exp. vincula, colligationes, (i.e. castigationes, Merc.) vel ægritudines in eorum morte, sed quietè moriuntur, Pag. Vincula ad mortem ipsorum, Bu. Lex. constrictiones, i.e. dolores ad mortem eorum, Av. non sunt nodi morti eorum, Cocc. Item Isa. 58.6. solvendo חַרְצֻבוֹת nexus improbitatis, Bu. Lex. colligationes impietatis, Pag. solvere constrictiones impietatis, i.e. dimittere eos quos sine causa, & præter pietatem constrinxistis, Av. nodos improbitatis; 70. σύδεσμον ἀδικίας. Confer. Act. 8.23. Cocc.

10. חַרְצַן est acinus, i. e. granum uvæ, Pag. interius scil. ut Kimchi inquit, Merc. In pl. m. חַרְצַנִּים nuclei acinorum, Bu. Lex. acini, grana uvæ habentia incisiones acuminatas. Componitur ex חָרַץ incidit, & צָנַן pupugit, Av. σέμυλοι. Vide זָנַן; Cocc. Occurrit cum מִ præf. Num. 6.4. מֵחַרְצַנִּים de acinis, &c. Pag. ab acinis usque ad folliculum non comedet Nazeræus; Av.

11. חַשְׁמַל, inquit R.D. est nomen Angeli sic appellati: vel potiùs coloris similis igni: Hieron. electrum argento auroque pretiosius, Pag. Ad חָשַׁל quidam reducunt, ab effectu, ut scintillationem seu inflammationem lucidissimam sonet, quæ aciem oculorum debiliter, ut est electri, aut æris igni candentis. Ad visionem Ezechielis in Apoc. Videtur alludi, ubi meminit Chalcolibani in camino ardente. Kimchi ex doctoribus duas hujus nominis compositiones affert, sed alienas meo judicio; Merc. חַשְׁמַל est pruna summè ignita, adeóque ardentissima; quasi חָשׁ מָל festinanter excidens & consumens, Bu. Lex. Hasmal, carbunculus, gemma ignita, cujus fulgor nec nocte vincitur, adeò ut flammas ad oculos vibret. Hieron. vertit electrum, de quo Plin. 33. nat. hist. est genus metalli, ex auro ac quinta argenti portione constantis, cujus natura est ad lucernarum lumina claritas argento lucere. Componitur ex חֶשְׁשׁ, i.e. stupa, stramen, quod facilè ignem concipit; & ex מָלֵא plenus fuit. Habet nimirum speciem ignis vehementis, qui ex multo stramine incenso exsuscitatus est; Av. Occurrit Ezech. 1.v.4. & 27. cum הַ præf. sic, & de medio ejus sicut color הַחַשְׁמַל (cum cametz in ult. ob pausam) Angeli; vel prædicti coloris; Hier. quasi species electri, Pag. velut color prunæ ignitissimæ, Bu. Lex. Av. ut Hier. Et vidi instar Chasmal, ut speciem ignis intra se circumquaque; q.d. ignis in medio ignis, vel ignis in se versi, & introrsum ardentis; nempe à lumbis sursum; sed ex antithesi etiam aliquid colligi potest. A lumbis & infrà vidi ut speciem ignis, & נוֹגַהּ splendor ei erat undiquaque, qui erat ut iris; sic c. 1.v.27. & cap. 8.2. dicitur ut aspectus limpidi, instar Chasmal. Ergò Chasmal est, ut זוֹהַר; clarum & limpidum. Videtur Joannes in Apoc. idem dixisse per χαλκολίβανον, h.e. æs limpidum instar thuris purissimi, Apoc. 1.15. quæ & sententia Bocharti est; quamvis ille nolit à thure appellari. Lutherus explicat lucidum, splendens ut perspicuum: qui succinum interpretantur, videntur rem acu tetigisse, Cocc. Item occurrit etiam Isa. 8.2. cum הַ præf. & ה Nosepheth, i.e. addititio seu parag. sic, sicut color הַחַשְׁמַלָה, Hier. sicut visio electri, Pag. sicut aspectus electri, Av. &c. quidam cod. cum pathach.

12. חַשְׁמַן m. magnas, primas, Bu. Lex. legatus, secundum Hieron. In legatione autem usurpantur præcipui & optimates in populo. Componitur ex חוּשׁ festinabit & שָׁמַן, i.e. pinguis, fortis, robustus; unde legitur, Psal. 78.v.30. & interfecit בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם, inter pingues eorum, i.e. inter fortes & præcipuos eorum occidit multos, Av. Occurrit in pl. m. Psal. 68.32. sic, venient חַשְׁמַנִּים legati ex Ægypto, ut 70. vertunt; Hier. velociter; R. Sal. munera; alii Satrapæ; R.D. viri magni, ducesque. Vel est nomen familiæ magnæ, Ab. Ezra exp. סָגָנִים, i.e. Principes magni, Pag. instar Chasmoneorum, Cev. Sic & R. Himmanuel, principes magni, regésve, Pag. Hinc & Mattathias filius Jochanan, summus sacerdos, est appellatus Chasmonæus, & ab eo descendentes dicti Hasmonim, vel Hasmonaim, i. e. Hasmonei. Nostri Macchabæos appellarunt; cujus nominis rationem vide apud Reuchlinum In Cabala. Vide & plura de hac voce apud Eliam hic & in Tisbite, Merc. Cev. חַשְׁמַנִּים sunt optimates, magnates; notat Elias in sua Thisbi, Cardinales in Italia à Judæis vocari Chaschmannim; Est formæ אַרְגָּז; Bu. Lex. & venient optimates ex Ægypto, Av. 70. πρέσβεις, Kimchi אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים וּנְגִידִים; addit, quemadmodum Matthithijah sacerdos dictus est חַשְׁמוֹנַי; aut inquit, est nomen familiæ illustris, Cocc.

Radices

Radices & Dictiones derivatæ, incipientes à Literâ ט *Teth.*

[טאב Chald.bonum eſſe,&c. Vide in Conc. Chald. טַאטָא everrit; Vide inter Vocabula quadrata.]

RAD.1. טָבַח In kal,eſt זָבַח, mactare, jugulare,occidere, immolare, ſacrificare ; Pag. Kimchi etiam exponit per זָבַח ; ſed diſcrimen eſt, quòd ferè זָבַח non tantum ſit mactare, ſed mactatam pecudem immolare, ſeu offerre in ſacrificio ; R. Jonah, cum aliis,teſte Kimchi,nonnulla hujus radicis ad ſignificationem coquendi detorquet,quòd coquenda mactentur; unde & טְבָחִים coqui dicuntur ; & Arabicè, טָבָךְ per Caph pro Cheth,ut in ea Lingua moris eſt, dicitur coquus; ſed Kimchio non placet, ut à priori ſignificatione recedatur ; Merc. טָבַח mactavit, Bu.Lex.Av. latavit; & tantùm de mactatione animalium quæ non ſacrificantur,legitur. Av. Significat *σφάτλειν* mactare ; & appropinquat ad זָבַח ut etiam Kimchi monet,Cocc. Eſt cogn.cum חָטַב ſuccidit ligna, & חָבַט excuſſit fruges ; nam quemadmodum arbores ſuccidantur, & fructus frugéſque decutiuntur , vel excutiuntur ; ità & animalia mactantur occiſione, Av. Occnrrit autem in præt. kal, 3 ſ.m.cum ו cop. præf. & י Aff. ut & in 3. ſ.f. & 2. ſ. m. & 1.ſing.prout ſeq. וְטָבַח & mactaverit eum, Exod.22.1.טָבְחָה mactat,Prov.9.2. טָבַחְתָּ mactaſti, Lam. 2.21.טָבַחְתִּי mactavi,1 Sam.28.11. In part. pahul kal, ſ.m. טָבוּחַ mactatum,Deut.28.31. In Infin.kal, occurrit ſimpl.& cum ל præf.ſic, לִטְבוֹחַ mactare, Ezech. 21.15. לִטְבוֹחַ ad mactandum, Pſal.37.14. Jer.11.19.. 25.34.. 51.40.& in Imper.kal,ſ.m. טְבוֹחַ macta ; occurrit cum ו cop.ſic, וּטְבוֹחַ & macta,Gen.43.16. Ab.Ezra, Prov. 9.2. ſcribit טָבַח pro diverſa punctatione in Lingua Arabica eſſe,mactare,vel coquere. Atque hinc quæ ſequitur nominis ſignificatio, Bu.Lex. Nam indè nomen טַבָּח m.coquus, Pag.Bu.&c. mactator,lanius,& coquus, cujus officium eſt mactare ad coquendum carnes ; item, præfectus coquis & pecorum mactatoribus, & præterea princeps ſicariorum & militum ſic dicitur, Av.Occurrit cum ה dem.& ל præf. לַטַּבָּח coquus,1 Sam.9.24. לְבַשֵּׁל coquo, 1 Sam.9.23. In pl.m. ſignificat ſatellites , quaſi mactatores hominum dicti,quòd in fontes animadvertere ſolerent , Bu.Lex.Occurrit autem in pl.m.ſimpl.& cum ה dem.præf. הַטַּבָּחִים ſatellites ; coqui,laniones, 2 Reg. 25.8,10,11,12,15,18,20. Jer.39.9,10,11.. 40.1,2,5.. 41.10..43.6..52.12,14,15,16, 19,24, 26, 30. הַטַּבָּחִים ſatellitum, Gen.37.36..39.1..40.3,4.. 41.10, 12. Item, Indè etiam No. f. טַבָּחָה mactatrix,coqua, focaria, quæ carnes mactatos coquit, Av. Undè, in pl. f. טַבָּחוֹת coquæ , occurrit cum ל præf.ſic, לְטַבָּחוֹת in coquas, 1 Sam.8.13. Deinde, 2.Indè etiam No. טֶבַח mactatio; occiſio , victima ; animal mactandum , Pag.Bu.Merc. laniatio animalium quorum carnes coquuntur. Item,pro occiſione qualicunque, Av.eſt *σφαγὴ* mactatio. Atque ità dicuntur etiam *Σύματα σφάγια*, i.e. animalia mactata; Cocc. Occurrit autem hoc nomen ſimpl. & cum ו, ל & ל præf. & interdum eſt cum cametz ſub ט, ob pauſam ; ut ſeq. טָבַח mactatio,Gen.43.16. Prov.7.22. Ezech.21.15.וְטֶבַח & mactatio, Iſa.34.6.לְטֶבַח ad mactationem, Ezech.21.33.לָטֶבַח idem, Ezech. 21. 20. לַמִּטְבָּח ad mactationem, Iſa.53.7.. 65.12.לַמִּטְבָּח ad mactationem , Iſa. 34. 2. Jer. 48. 15.. 50. 27. occurrit etiam cum ה Aff.ſic טִבְחָהּ mactationem ſuam, Prov.9. ut & 3.hinc etiam No. טִבְחָה, f. mactatio,occiſio,laniena , laniatio , Pag. Bu. Av.&c. Occurrit ſimpl. & cum ל præf. לִטְבָחָה mactatio, Pſal.44.23. לִטְבָחָה ad mactationem, Jer.12.3. & in forma conſtr. f. טִבְחַת unde cum י Aff. ſic occurrit, טִבְחָתִי mactatio mea,1 Sam. 25.11. Denique, 4. indè etiam No. heemant. cum Mem formativo præfixo, idem ſignificans,viz. מִטְבֵּחַ mactatio, Iſa.14.21.

Rad.2. טָבַל eſt, tingere , intingere ; mergere , demergere ; lavare, baptizare, Pag. Kimchi diſtinguit à lavare, quòd lotio ſit ad rem mundandam ; at intinctio ſit , cùm aliquid rem humidam contingit , vel ex parte, vel totam ; Merc. Tinxit,&c. ut Pag. Bu. & Av. imbuit humore ſeu colore , & per tranſlationem immerſit ex parte aliqua ; eſt cogn.cum טָבַע immerſus eſt ad fundum,ut totus operiatur , Av. טָבַל ſignificat *Cάπλειν*, intingere, immergere , Cocc. Occurrit autem in præt.kal, 3.ſ.m. cum ו conv.ut & in 2.ſ.f. & in 2. pl.m. etiam cum ו conv. in utroque, ſic, וְטָבַל & intinget, Lev.4.6,16..14.6,16,51. Num.19.18.וְטָבַלְתָּ & intinges,Ruth.2.14. וּטְבַלְתָּם & intingetis, Exod.12.22. In part.ben.kal, ſ.m. cum ו cop. וְטוֹבֵל & intingens, Deut.33.25. in part.pahul kal, טָבוּל intinctus ; unde in pl.m.ſic, טְבוּלִים tinctis,Ezech.23.15. In fut.kal, 2. ſ.m. תִּטְבּוֹל immerges ; unde cum נִי Aff.ſic occurrit, תִּטְבְּלֵנִי demerges me, Job.9.31. & in fut.kal, 3.ſ.m. & 3.pl.m.cum ו conv. præf.utrique , וְיִטְבּוֹל & intinxit , Lev.9.9.1 Sam.14.28. 2 Reg.5.14.. 8.15. וַיִּטְבֹּל & intinxerunt, Gen. 37.31. In Niphal נִטְבַּל intinctus eſt, immerſus fuit;nnde in 3.pl. præt.niph.eſt נִטְבְּלוּ intincti, immerſi ſunt, Joſ.3.15.

Rad.3. טָבַע eſt, mergere, demergere , immergere, ſubmergere ; figere,infigere ; defigere , Pag. eſt abſolutum in kal , Merc.demergi , immergi, ſubmergi, Bu. Conc.immerſus eſt, vel fuit : item, fixus, infixus fuit , Bu.Lex. immerſus eſt in profunditatem aquarum vel terræ , ſubmerſus eſt ; defixus eſt, infixus eſt ad imum uſque. Eſt cogn.cum טָבַל intinxit, quod activum eſt, & tantùm extremitatem alicujus rei mergere & intingere ſignificat ; טָבַע autem eſt neutrum & conſtruitur cum Beth. Av. Occurrit in præt.kal, 1.ſing. & 3.pl. ſic, טָבַעְתִּי demerſus ſum, Pſal.69.3. טָבְעוּ demerſi ſunt , Job.2.9.Pſal.9.16. In fut.kal, 1. ſing.cum ה parag. ut, & in 3.ſ.m.& f. cum ו conv. præf.utrique; ſic, אֶטְבָּעָה immergar, Pſal.69.15. וַיִּטְבַּע & immerſus fuit, Jer.38. 6.וַתִּטְבַּע idem, 1 Sam.17.49. In pual, טְבַע demerſus eſt ; Av. Occurrit in 3.pl.præt.ſic, טְבְעוּ demerſi ſunt, Exod.15.4. In hophal, הָטְבַּע demerſus eſt , factus eſt demergi, Av. Occurrit etiam in 3.pl.præt.cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. ſic, הָטְבְּעוּ demerſi ſunt, Jer.38.22.הָטְבָּעוּ immerſi, infixi ſunt, Job.38.6. Prov.8.25. Atque indè nomen טַבַּעַת f. annulus, ſic appellatus quòd digito (vel potiùs, digitus, aut quidpiam aliud ei, Cev.) infigatur , Pag. Annulus eſt, viz. vel qui ſigilli loco eſt , vel qui non eſt : Item, circulus ad inducendum veſtes, inquit Kimchi,aut alia ejuſmodi ex quavis materia : quòd in eos res immergatur , & illis infigatur ; Merc.Cev. Significat annulum, vel circulum

in

in quem immergitur, seu infigitur digitus aut vectis; Av. δακτύλιος κρίκος, Cocc. Ità dictus est annulus, quòd digitus vel aliud ei infigatur, Bu. Lex. Occurrit simpl. & cum ו & בּ præf. sic, טַבַּעַת annulus, Num.31. 50. וְטַבַּעַת & annulus. Exod. 35.22. הַטַּבַּעַת annulum, Exod. 26.24..36.29. בְּטַבַּעַת cum annulo, Esth.3.12..8. 8, 10. Item, cum ו Aff. sic occurrit, טַבַּעְתּוֹ annulum suum, Gen. 41.42. Esth.3.10..8.2. in pl.f. occurrit simpl. & cum ה dem. & בּ præf. sic, טַבָּעוֹת annuli, Exod.25. 12..37.3..38.5. הַטַּבָּעוֹת annuli, Exod.25.26,27.. 37. 13.14..39.16. Isa.3.21..28.23,24.39.17. בְּטַבָּעוֹת in annulos, Exod.25.14.. 27.7..37.5..38.7. & in forma constr. pl.f. simpl. etiam & cum בּ præf. טַבָּעוֹת annuli, Exod.25.12,26..27.4..28.23,26,27,28..30.4..37.3,13, 27.39.16,19,20,21 בְּטַבָּעוֹת in annulis, Exod.25.15. Item in pl.f. cum מ præf. & ־ pro ־ֵי Aff est, מִטַּבָּעוֹתָיו ex annulis suis, Exod.28 28. sicut etiam in pl. f. cum ־ֵיהֶם & ־ָם Aff sic, טַבָּעוֹתֵיהֶם annulos ipsorum, Exod.26 29. טַבָּעוֹתָם idem, Exod.36.34. Ab hac radice, Hebræorum Doctores, & qui Philosophiam tractant, naturam appellant טֶבַע, quòd rebus omnibus sit impressa & quasi immersa; sicut etiam מָטְבֵּעַ dicitur moneta, ab impressione, & quasi immersione formæ seu figuræ, Merc. Cev.

Rad.4. טָבַר; Unde Nom. radicale טַבּוּר m.est, umbilicus, in homine: & quia umbilicus est in medio corporis, per trasnlationem, medium terræ vocatur טַבּוּר Pag. prout scil. cor maris appellatur ejus profunditas; quòd cor in hominis profunditate & medio situm sit, Merc. Apud Rabbinos frequens est; metaphoricè editus locus, Bu. Lex. טַבּוּר est tuber, locus eminentior & extuberans; Rabbini exponunt umbilicum, quos & secutus est Hieron. Sed cùm nusquam in sacris Bibliis legatur de umbilico corporis, pro quo aliud est, ut שֹׁור, maluimus reddere per vocabulum Hebræo correspondens, quod & significantius & magis proprium est; nam indè est Latinum tuber, tubero, &c. Av. טַבּוּר est umbilicus; 70. ὀμφαλὸς. Occurrit autem, Jud.9.37. Ecce populus descendunt de טַבּוּר, umbilico terræ, Pag. i.e. ex edito, vel editiore loco terræ; nam id præcedente versu dixit מֵרַאשֵׁי הֶהָרִים è verticibus montium, Bu. Lex. Et sic alii etiam, apud Cocc. Chaldæus exp. תוּקְפָּא robur; quidam imum intelligunt; videt Gaal descendentes de capitibus montium; mox alios ex umbilico terræ, i.e. ex media terra. Denique aliam turmam à querceto Meonenim, Cocc. Sic etiam Ezech.38.12. habitantes super טַבּוּר, umbilicum terræ, quod de Judæa iutelligunt; quæ in medio terræ, nempe in quarto climate, sita sit; Merc. Syrus שׁוּפְרָה pulchritudo; Arabs סָרָה; quod est ex Hebræo שׁוֹרֵר umbilicus; habitantes in umbilico terræ, h.e. in media terra, inter regna & populos; vel etiam in terra quæ undiquaque circundata est regnis & populis, qui olim ad districtum Gogi pertinuerunt; aut medio loco ad commoditatem commercii sita; Cocc. in loco ex Jud. Av. reddit, de tubere terræ; & hic in Ezech. sedentes super tubere terræ, i.e. in terra eminentiore, Av.

Rad.5. טֶבַח m. Esth. 2.16. & passim in Paraphrasibus Chald. est decimus mensis, in solstitium hibernum incidens; respondet nostro Decembri. Ab. aquarum inundatione minùs rectè quidam, meo judicio, dictum nomen putant, quasi sit à טָבַע, quod est immergere; quum sit vox peregrina, Merc. Tebeth, est nomen mensis decimi, qui lunationi Decembris nostri respondet, Bu. Lex. Av. Cocc. variant 70. qui faciunt duodecimum mensem, qui est Adar, Cocc.

Rad.6. טָהַר est, mundare, purificare, & est cum tzere, ut חָפֵץ voluit, Pag. sed absolutum est in kal, mundum esse à sordibus; sunt qui putant significare munditiem nitentem; quod sit affine verbis זָהַר & צָהַר, quod primæ literæ sint symbolicæ: Opponitur verbo טָמֵא quod est pollui, seu pollutum aut immundum esse, Merc. טָהֹר mundus, purus fuit, Bu. Lex. Av. emundatus est, expurgatus est à sordibus. Est cogn. cum תָּאַר, i.e. formam habuit, formosus fuit, & cum עָטַר coronavit, &c. Av. significat, καθαρίζω, purum fieri, Cocc. Occurrit autem, cum ו conv. præf. וְטָהֵר & mundum erit, Lev.11.32..13.6,34,58..14.8,9, 20,53..15.13..17.15..22.7. Num.19.19..31.23. Et in 3. f.f. præt. kal, & cum ו conv. & cateph patach vel tzere penult. sic, וַתְּטָהֵר munda fuerit, Lev.15.28. וְטָהֲרָה & purgata erit, Lev.12.7 וְטָהֲרָה idem, Lev.12 8. Item, in 2. f.f. & 1. f. cum ו conv. ut & in 2. pl. m. cum ו conv. ut seq. טְהַרְתָּ mundata es, Ezech. 24.13. טָהַרְתִּי mundus sum, Prov. 20.9. וְטָהַרְתִּי & mundarer, 2 Reg. 5.12. וּטְהַרְתֶּם & mundi sitis, Num.31.54. Ezech.36.25. In Imper kal, f.m. cum ו cop. & cametz pro patach; fic, וּטְהָר & mundus eris, 2 Reg 5.10,13. In fut. kal, 1.f. cum ו cop. & in 2.f.f. ut & in 3.f.m. cum pathach, sed in pausa, cum cametz ult. cui & ל cop. est præf. ut & in 3.f. f. & 2.pl.m. ut seq. וְאֶטְהָר & mundus ero, Psal. 51.9. תִּטְהַרִי mundabis te, Jer.13.27. Ezech. 24.13. יִטְהַר mundabitur, Lev.15 13. Job.4.17. יִטְהָר idem, Lev.22.4. Num.19. 12. וַיִּטְהָר & mundus factus est, 2 Reg. 5.14. תִּטְהָרוּ mundata fuerit, Lev.15.28. תִּטְהָרוּ mundabimini, Lev.16.30. In piel, טִהֵר mundavit, purgavit, purificavit, emundavit, mundum judicavit, Bu. Av. purum declaravit, Coc. Occurrit cum ו conv. sic, וְטִהַר mundam declarabit, mundabit, purgabit, Lev.13.13,17,34..14.48. Mal.3. 3. Item, in 3.pl.præt.piel, cum ו conv. ut & in 2.f.m. & in 1.f. cum ו conv. in utroque; sic, וְטִהֲרוּ mundum declarabit, mundabit eum, Lev.13.6,23,28,37..14.7..16.19. וְטִהַרְתִּי & purificabis, Num.8.6,15. וְטִהַרְתִּי & mundabo, Ezech.37.23. Et in 1.f.præt.piel, cum ה Aff. ut & cum ו conv. & ־ָם Aff. טִהַרְתִּיךְ mundavi te, Ezech.24.13. וְטִהַרְתִּים & mundavi eos, Neh.13.30. Jer.33.8. Sic etiam in 3.pl.præt.piel cum ו conv. & in 1.pl. וְטִהַרְנוּ & mundaverint, Ezech.39.16..43.27. טִהַרְנוּ purgavimus, 2 Chron.29.18. In part.piel, f.m. cum ו cop. & ה dem. præf. וּמְטַהֵר & purgans, Mal.3.3. הַמְטַהֵר qui purgat, Lev.14.11. In Infin. piel, simpl. & cum ל præf. לְטַהֵר mundare. Ezech.39.12. לְטַהֵר ad mundandum, Lev.16.30. 2 Chron.29.15.16..34.3.8. Item, cum י Aff. & cum ל præf. ante ו, ה & ־ָם Aff. ut & Imper. f.m. cum נִי Aff. ut seq. טַהֲרֵנִי mundare me, Ezech.36.33. לְטַהֲרוֹ ad mundandum eum, Lev.13.59. לְטַהֲרָה ad mundandam ipsam, Ezech.29.14. לְטַהֲרָם ad mundandum eos, Num. 8.7,21. טַהֲרֵנִי mundato me, Psal.51.4. In fut. piel, 1.f. & in 3.f.m. cum ו conv. ut & in 3.f.f. cum ו conv. & ־ָם Aff. & in 3.pl.m. cum ו conv. ut seq. וְאֲטַהֵר mundabo, Ezech.36 25. וַיְטַהֵר & mundavit, 2 Chron.34.5. וְתִטַהֲרֵם & mundavit eos, Job.37.21. וַיִּטַהֲרוּ & mundarunt, Neh.12.30..13.9. In pual, טוּהַר mundatus fu-

it;

it; unde in part. pual ſ.m. מְשׁוֹרָר (cum cholem pro kibburz ob gutturalem He ſeq.) mundatus: Atque indè part.pual, ſ.f. מְטוֹהָרָה mundata, purgata, Ezech. 22.24. quæ vox cum ejus loco eſt in Bu. Conc. licèt in Pag.Bu. Av. nihil reperitur de conjug. pual, aut hoc ejus participio,. In hithpael deficit ut plurimum Thau conjugationis conſtitutivum, teſte R.D.& eſt in potentia dageſch, pro הִתְטַהֵר,ſic, הִטַּהֵר vel הִטַּהֵר, mundavit ſe,mundatus fuit, Bu.Av. Occurrit in 3.pl.præt. hithp. & cum ו conv. ut & in 1.pl.ſic, וְהִטַּהֲרוּ mundati fuerunt, 2 Chron.30.18. Ezr.6.19.וְהִטַּהֲרוּ & mundabunt ſe, Num.8.7.הִתְטַהֲרוּ mundati ſumus, Joſ. 22.17. In part.hiph.ſ.m. cum ה præf.ſic, הַמִּטַּהֵר qui mundandus eſt, Lev.14.7,8,11,14,17,18,19,25,28,29,31.Item cum ל præf. לְמִטַּהֵר Lev. 14. 4. mundandi, vel, pro mundando, Bu.Conc. & Pag. Item,in part.hithp. pl. m. ſimpl.& cum וה præf. מִשְׁתַּהֲרִים mundantes ſe,Neh.13. 22.וְהַמִּשְׁתַּהֲרִים idem, Iſa.66.17. In Imper. hithp. ſ.m. הִשְׁתָּרִי munda teipſum: unde in 2.pl.m. cum ו cop. ſic eſt, וְהִטַּהֲרוּ & mundate vos, Gen.35.2.& in fut. hithp. יִתְטַהֵר mundabit ſe; unde in 3.pl. m. cum ו conv. eſt, וַיִּטַּהֲרוּ & mundarunt ſe,Neh.12.30. Atque indè nomina, i. טָהוֹר m. καθαρὸς; carens alieno, ſorde,labe,re turpi; oppoſitum טָמֵא Job.14.4. Cocc. Occurrit autem in formâ abſ. טָהוֹר mundus, purus, Exod.25. 11, 14,17,24,29,31,36,37,39..28.22,36..30.3,35..37.2,6, 11,16,17,22,23,24,26,29..39.15,25,30. Lev.4.12.. 6. 4..7.19..10.14..11.36,37..13.13,17,37,39,40,41.Num. 9.13..18.11,13..19.9,18.Deut.14.2..23.11. 1 Sam.20. 26. 1Chron.28.17.2 Chron.3.4..9.17..30.17.Job.14.4.. 28.19. Pſal.51.12. Prov.30.12. Iſa.66.20. Zach. 3.5. Item cum ה, וַ, וָ, בְּ, כְּ, לְ & לַ præf. prout ſequuntur, הַטָּהוֹר mundus, -da, -dum, Gen.8.20.Lev.10.10..11. 47..14.57..24.6.Num.19.19.2 Chron.13.11. Zach.3.5. בַּטָּהוֹר & mundus. Deut.12.15,22..15.22. in mundum,Lev.15.8.לְטָהוֹר inter mundum, Ezec.22.26.. 44.23.לַטָּהוֹר & mundum,Lev.20.25.וְלַטָּהוֹר & mundo, Eccl.9.2.forma conſtr. eſt,cumScheva & cholem; טְהוֹר mundus, Hab.1.13. Sed ante maccaph, cholem mutatur in cametz-chatuph; at, Prov.22. 11. Occurrit etiam cum Vau vacante; ſic, טָהֳר pro, טָהָר purus,&c. cui etiam formæ cum cametz chatuph ante maccaph ו cop.eſt præf.ſic, וטָהֳר & mundus, Job.17.10. In pl. meſt, טְהוֹרִים mundi, Ezr.6.19.Ezech.36.25. cui pl. m. ו cop.eſt etiam præf.ſic,וּטְהוֹרִים & mundi, Prov. 15.26. In ſing.f. etiam occurrit ſimpl & cum ו cop.& ה dem. præf.ſic, טְהוֹרָה munda, Gen.7.2,8. Deut.14.11. Pſal.19.10. Mal.1.11.וּטְהוֹרָה & munda, Num. 5. 28. הַטְּהוֹרָה munda, Gen.7.2,8..8.20. Exod.31.8..39.37. Lev.20.25..24.4. In pl.f.formâ abſ.eſt,טְהוֹרוֹת mundæ, Lev.14.4. Pſal.12.7. Deinde, 2. indè etiam No. טֹהַר mundities, nitor,puritas,claritas, purgatio, ſerenitas, Bu.Pag.Av.&c. καθαρότης,Cocc.Occurrit cum ל præf. ſic, לְטֹהַר munditiæ, nitore,Exod.24.10. Sed cum ה Aff.cholem mutatur in cametz-chatuph, ante chateph cametz; ſic, טָהֳרָה purgationis ſuæ, Lev.12.4,6. Item, 3. hinc etiam No. טָהֳרָה f. purificatio, mundatio, καθαρισμὸς, emundatio, Av. Occurrit autem ſimpl. & cum ה dem.præf.ſic,טָהֳרָה purgatio, Lev. 12. 4,5. הַטָּהֳרָה mundicies, Neh.12.45. Sicut etiam in forma conſtr. Occurrit ſimpl. & cum ל præf. טָהֳרַת purgatio, 1 Chron.23.28.כְּטָהֳרַת juxta mundiciem, 2 Chron.30. 19. Item, cum ו Aff. cui & ב & ל ſunt præf. טָהֳרָתוֹ mundatio ejus,Lev.13.35..14.2.Num.6.9. Ezec.44.26. לְטָהֳרָתוֹ in purgat.ſua, Lev.14.32. בְּטָהֳרָתוֹ ad purgat. ſui, Lev. 13.7..14.23..15.13. Denique, indè etiam No. heemant. cum Mem formativo præfixo, מִטְהָר m.idem, Bu.Lex. vel מִטְהָר Pag. mundities,nitor, &c. Occurrit cum ו Aff.ſic, Pſal. 89.45. ceſſare feciſti מִזְהָרוֹ munditiam ejus,i.e.ſplendorem regni ejus: & eſt cum dageſch in Teth ob decorum; ſicut & in מִקְדָּשׁ ſanctuarium, Exod.15.17. dageſchatur Coph; Pag. Eſt autem forma abſoluta מִטְהָר, non מִטְהוֹר neque מִטְהָר; Merc. Cev.pro מִטְהָרוֹ, formæ מִטְפָּשׁ, מִטְפָּשׁוֹ: dageſch enim in Teth eſt Euphonicum. Regia habent מִטְהָרוֹ; Bu. Lex.Significat καθαρεῖς πέπλους, ſanctuarium ejus (quod ſcil. ad purificationem inſtitutum & comparatum eſt) Cocc.

Rad. 8. טוב vel טוּב in kal,eſt, bonum & pulchrum eſſe; pulchreſcere: Non tam ſuâpte naturâ bonum, quàm jucundum,gratum,amabile, & volupe eſſe; Merc. Conjugatur autem ſecundum formam פָּעוֹל; ad hunc modum, טוֹב, טוֹבְתִּי, טוֹבָתְ, &c. pro,טָיוֹב, טָיוֹבָתְ, &c. juxta R.D.in Michlol; Pag. טוֹב bonus fuit, & per tranſlationem, pulcher fuit; idem ſignificat quod יָשַׁב, Av. Occurrit autem in præt. kal, 3.pl m. ſic, טוֹבוּ boni ſunt,Num.24.5.Cant.4.10. In hiphil הֵטִיב benefecit. Occurrit in 2.ſ.m. præt.hiph.ſic, הֵטֵיבוֹתָ benefeciſti, 1 Reg.8.18.2 Reg.10.30. 2 Chron.6.8. Item, in 1.ſ.præt. hiph. defectivè abſque jod in medio, cum ו conv.præf. & formâ hinc & à יָטַב compoſitâ, Bu. Lex. Occurrit ſic, וְהֵטַבְתִּי & benefaciam,Ezech.36.11. Atque indè nomina,i. טוֹב m.bonus,elegans,præſtans, pulcher; Bu. Lex. Av. Pag. ἀγαθὸς. Notat hoc,latè,omne quod placet; maximè, ut utile & voluptatem afferens. Itaque ut Græci τὸ καλὸν ϗ τὸ ἀγαθὸν diſtinguunt, ità Hebræi טוֹב & יָשָׁר; 2 Chron. 14. 1. & fecit Aſa. הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר bonum & rectum in oculis Jehovæ, &c. confer Joſ.9.25. Jer.26.14.& Mic.7.4. bonus eorum ut ſentis; rectus, minus quàm vepres: & emphaticè, Pſal. 25.8. טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה, bonus & rectus eſt Jehova, propterea monſtrat peccatoribus viam; q.d.amabilis & laudabilis; bonitas facit amabilem; rectitudo laudabilem; hâc ſuas teſtatur virtutes; illâ abundantiam & divitias ad beatum faciendum; bonum alioqui complectitur & quod rectum eſt; hoc convenit judicio; illud voluntati. In rectitudine eſt veritas,ſanctitas, juſtitia; in bonitate etiam amor & lætitia, Gen.1.4. vidit lucem, quòd bona eſſet; i.e.utilis, indicans potentiam Dei, Pſal.23.6. bonum & gratia perſequentur me,i.e.bonum datum ſtudioſe & cum propoſito enixo. Item, Iſa. 3.10.dicite juſto כִּי טוֹב quòd bonus ſit, i.e.μακάριος. Jer.22.16. טוֹב tunc fœlix erat; magis verbaliter, Lam.3.26. טוֹב bonus, qui expectat & ſe continet, i.e. felix.Pſal.112.5. bonus,h.e. beatus, vel largiens;Kimchi אַשְׁרֵי, Jer.44.17.וַנִּהְיֶה טוֹבִים & eramus boni, i.e. felices. Eccl.9.2. טוֹב & חוֹטֵא bonus & peccator opponuntur; ibi bonus eſt rectus.Pſ.125.4. הַטִּיבָה לַטּוֹבִים benefacis bonis, h. e. rectis; ἀγαθὸς & δίκαιος diſtinguuntur, Rom.5.7. Juſtus,qui jus facit, aut jus habet; bonus,qui beatus eſt & benefacit; Hæc ex Coc.

Occurrit autem hoc nomen frequens admodum in textu, fic, טוֹב bonus ; bonum, bonitas, &c. Gen. 1.4,10, 12, 18,21,25,31..2.9,12,17,18. &c. ad Mal. 2.17. &c. in 300. circ. l. cui etiam וְ, לְ, & הַ interrrog. sunt præf. ut seq. וְטוֹב & bonus, a, um, Gen. 2.9. Deut. 5.33..19.13. 1 Sam. 16.12,16,23..29.6. 1 Reg. 1.42.2 Chro. 17.8. Est. 5.9 Ps. 128.2. Prov. 15.15..19.22. Eccl. 4.3..8.13..11.7. Ezec. 31.16. וָטוֹב & bonus, Gen. 18.7. 1 Sam. 2.26..9.2. 1 Reg. 10.27. 1 Chron. 4.40 הַטּוֹב num bonum, Jud. 11.25.. 18.19. Job. 10.3..13.9. Item cum הַ dem. הָ, הֶ, הָ pro הָהָ & הָ præf. ut seq. הַטּוֹב bonum, Gen. 16.6. Lev. 3.25. Num. 10.32. Deut. 12.28..26.11..28.12.. 30.15. Jos. 21. 45..23.15. Jud. 10.15..19.24. 1 Sam. 1.23..3.18.. 11.10. 14.37,42..15.9,28. 2 Sam. 10.12..14.17..19.19,28,39.. 24.22. 1 Reg. 8.56. 2 Reg. 10.3,5..20.13. 1 Chron. 19.13.. 21.23. 2 Chron. 14.1..19.11..30.18.. 31.20. Job. 2.10. Psal. 85.13..133.2. Cant. 7.10. Isa. 39.2 Jer. 5.25.. 6.16, 20..29.10..33.14. Lam. 4.1. Ezech. 34.18. וְהַטּוֹב & quod bonum, Deut. 6.18. 2 Reg. 20.3. Isa. 38. 3. Lam. 3.38. בְּטוֹב in bonum, bono, Lev. 27.10. Psal. 25.13. Eccl. 2.1.. 7.14. בַּטּוֹב in bono, optimo, Gen. 20.15. Deut. 23.17. 2 Chron. 6.41. Job. 21. 13..36.11. Psal. 103.5. Isa. 7.15, 16. Jer. 29.32. כָּטוֹב juxta bonum, Jud. 16.25. 2 Sam. 13.28. Esth. 1.10. Hos. 10.1. sicut etiam cum בְּ, לְ, לָ pro לָהַ, וְ, מְ & שֶׁ (pro אֲשֶׁר) præf. prout seq. כַּטּוֹב idem, Gen. 9.8. Jos. 9.25. Esth. 3.11..8.8. Eccl. 9.2. Jer. 26.14. לְטוֹב ad bonum, bono, Deut. 6.24..10.13..30.9. 2 Chro. 10.7. Esth. 2.9. Ps. 119.122. Eccl. 2.26. Jer. 15.11..32.39. Mic. 1.12. לַטּוֹב idem, Num. 36.6. Eccl. 9.2. וְלַטּוֹב & bono, Isa. 5.20. מִטּוֹב à bono, Gen. 31.24,29. Psal. 39.3..52. 5. Zach. 1.17. שֶׁטּוֹב quod bonum, Eccl. 2. 26. Item, cum ם Aff. fic, טוֹבָם optimus illorum, Mic. 7.4. In pl. m. טוֹבִים boni, optimi. Occurrit cum, vel fine Vau, fub cholem ; fic, טוֹבִים boni, Gen. 27.9. Deut. 8.12. 1 Sam. 25.15.2 Sam. 15.3.1 Reg. 12.7.2 Chron. 10.7..12.12..19. 3. Neh. 9.13. Psal. 119.39. Prov. 2.20..14.19. Eccl. 4.9.. 7.10..11.6. Cant. 1.2,3. Jer. 44.17. Lam. 4.9. Ezech. 20. 25..36.31. Zach. 1.13..8.19. Item cum הַ Interrog. & וְ cop. præf. הֲטוֹבִים an meliores ? Am. 6.2. וְטוֹבִים & boni, 1 Reg. 2.32. Prov. 15.3. Isa. 5.9. Item, cum הַ dem. & לַ pro לָהַ præf. fic, הַטּוֹבִים (vel fine vau) boni, optimi, optima, Jos. 23.14. 1 Sam. 8.14,16. 1 Reg. 20.3. 2 Chron. 21.13. Joel. 3.5. לַטּוֹבִים bonis, Psal. 125.4. & in forma conſtr. cnm וְ cop. præf. fic, וְטוֹבֵי & boni, 1 Reg. 8.66. 2 Chron. 7.10. Dan. 1.4. Deindè, 2. hinc etiam No. maſc. טוּב, bonitas, benignitas, pulchritudo, venuſtas, bonum, Subſtant. Bu. Av. &c. nam cum ſchurek, eſt nomen רָבָר rei, h. e. Subſtantivum ; i.e. bonitas, &c. Cev. χρηστότης de Deo Servatore noſtro dicitur juxta quoſdam, ad Titum 1. benignitas & clementia, Merc. Cev. Occurrit autem in hac forma ſimpl. & cum בְּ, וּבְ & סְ præf. fic, טוּב bonitas, bonum, Gen. 24.10..45.18,20. Deut. 6.11.2 Reg. 8.9. Ezr. 9.12. Neh. 9.25. Pſal. 119.66. Iſa. 1.19..63.7. Jer. 31.12. Hoſ. 10.11. בְּטוּב in bonitate, Pſal. 27.13..65.5..128.5. Prov. 11.10. וּבְטוּב & in bonitate, Deut. 28.47. מִטּוּב de bonitate, Gen. 45.23. Iſa. 65.14. Item, cum י, הָ (cui & בְּ & וּבְ ſunt præf.) וְ, הָ cum וְ præf. & ם Aff. fic, טוּבִי bonitas mea, Ex. 33. 19. Jer. 31.14. טוּבְךָ bonitas tua, Pſal. 25.7..31.2.. 145. 7. בְּטוּבְךָ in bonitate tua, Neh. 9.25. וּבְטוּבְךָ & in bonitate tua, Neh. 9.35. טוּבוֹ bonitas ejus, Job. 20.21. Hoſ. 3. 5. Zach. 9.17. טוּבָהּ bonitatem ejus, Neh. 9.36. וְטוּבָהּ & bonitatem ejus, Jer. 2.7. טוּבָם bonitas eorum, Job. 21.16. Item, 3. indè etiam No. f. ſcil. טוֹבָה bona, f. bonum, Gen. 1.5..15..25.8..44.4. Exod. 3.8. Num. 14.7. 24.13. Deut. 1.25..8.7. Jof. 7.21. Jud. 8.32..9.16.. 14.2. 18.9. Ruth. 4.15. 1 Sam. 2.24..24.18,19,20.. 25.21. 2 Sam. 16.12.. 17.7,14..18.27. 1 Chron. 29.28. 2 Chron. 24.16. Ezr, 8.26. Neh. 2.10,18. Job. 9.25..22.21. Pſal. 35.12..38.21..109.5..143.10. Prov. 8.11..15.30..17.13.. 25.25..27.5. Eccl. 5.17..7.11,14.. 9.16,18. Jer. 18.20. Lam. 3.17. cui etiam וְ, הַ interrog. & הַ dem. ſunt præf. ut ſeq. וְטוֹבָה & bona, Eſth. 8.5. Eccl. 6.6. הַטּוֹבָה num bona ? Num. 13.19. הַטּוּבָה vel ſine vau, bona, Exod. 18.9. Deut. 1.35..3.25..4.21,22..6.18..8.10..9.6.. 11.17. Jof. 23.13,15,16. Jud. 8.35..9.11. 1 Sam. 12.23..24.17.. 25.30. 2 Sam. 2.6..7.28..17.14. 1 Reg. 8.36,66..14.13. Reg. 3.19,25. 1 Chron. 17.26..28.8. 2 Chron. 6.27. Ezr. 7.9..8.18. Neh. 2.8..9.20. Eſth. 1.19. Eccl. 5.10..6.3. Jer. 18.10..32.42..33.9. ficut etiam בַּ pro בְּהַ, לָ, לְ pro לָהַ, & מִ præf. ſic, בָּטוֹבָה in bono, Job. 21.25. לְטוֹבָה vel ſine Vau, in bonum, Gen. 50.20. Deut. 28.11.. 30. 9. 2 Chron. 18.7. Ezr. 8.22. Neh. 5.19..13.31. Pſal. 86. 17. Jer. 14.11..21.10..24.5,6..39.16..44.27. Am. 9.4 לַטּוֹבָה ad bonum, Neh. 2.18. מִטּוֹבָה de bono, Eccl. 4.8. in forma conſtr. ſ.f. eſt, שׁוֹבַת vel ſine vau, bona, Gen. 24.16..26.7.. 1 Sam. 25.3. 2 Sam. 11.2. Eſth. 1.11.. 2.3. Nah. 3.4. cui etiam בְּ & כְּ ſunt præf. וְשׁוֹבַת & bona, Eſth. 2.7. בְּשׁוֹבַת in bono, Pſal. 106.5. Item, cum י, הָ in pauſa, vel הּ, & ם Aff. cui ult. וְ cop. eſt præf. שׁוֹבְתִי bonum meum, Pſal. 16.2. שׁוֹבָתְךָ bonitatis tuæ, Pſal. 65. 12. בְּשׁוֹבָתְךָ pro bonitate tua, Pſal. 65. 11. וְשׁוֹבָתָם & bonum eorum, Deut. 23.7. Ezr. 9.12. In pl. f. occurrit etiam ſimpl. & cum וְ cop. præf. שׁוֹבוֹת vel ſine vau, bonæ, bona, Gen. 6.2. 2 Reg. 25.28. Eſth. 2.2. Jer. 12.6.14 2,3..52.32. וְשׁוֹבוֹת vel ſine Vau, & bonæ, Gen. 41.5,22. Deut. 6.10. Item, cum הַ dem. præf. fic, הַשּׁוֹבוֹת vel ſine vau, boni, bonæ, Gen. 41.23,26,35. Jer. 24.3,5. ut & cum יָ Aff. fic, שׁוֹבוֹתָיו bona, benefacta ejus, Neh. 6.19.

Rad. 9. שָׁוָה eſt, nere, ſilare, Pag. nevit, Bu. Av. νάθω, Cocc. filum torquendo deduxit pollice : Eſt Cogn. cum חוּשׁ, i.e, filum ; & cum שָׁוָה tetendit, extendit ; filum enim torquendo extenditur à colo. Hinc Græci per Prothefin, dicunt νάθω, neo, Av. Occurrit in 3. pl. præt. kal, fic, שָׁוּ neverunt, Exod. 35. 25. & 26. Mulieres שָׁוּ אֶת־הָעִזִּים, neverunt capras, i.e. lanam caprinam, Bu. Lex. ſive caprarum pilos, Pag. ſeu pilos caprinos, Av. Atque indè No. מַשְׁוֶה m. netum, Pag. Bu. q.d. ſilatum opus, Merc. Occurrit, Exod. 35. 25. Neverunt, & attulerunt מַשְׁוֶה, τὸ νενησμένον, netum, Cocc. &c.

Rad. 10. שׂוּחַ contractè שָׂחַ, eſt, linire, oblinire, Pag. vel certè, linere, & oblinere, Cev. complanare, cruſtare, incruſtare, Pag. obtegere, ſeu obducere, aut oblinere cæmento, calce, aut aliâ materiâ, parietes domuum, vel quemque parietem, Merc. Eſt cæmentariorum verbum, oblevit, obduxit, &c. Bu. Lex. Av. livit vel levit ; illevit calce vel cæmento, &c. & propriè dicitur de pariete, ſive muro ; Av. Tectorio inducere, Cocc. Occurrit autem in præt. kal, ſ.m. Iſa. 44.18. (cum pathach, pro cametz ; cui ſimile vide in בִּין ; Bu. Lex.) fic, כִּי שָׂחַ quia oblitus eſt, aut linitus, complanatúſque, nè videat, Pag. oculi, i.e. uterque oculus, eorum ;

orum; h.e. obliti sunt eorum oculi nè videant, Merc. quòd verò per patach scribatur, quidam volunt esse à geminato טָחַח; sed non vident, ob gutturalem, patach pro camerz positum, ut ad רַע pro רָע; Merc. quia oblevit, tectorio induxit, oculos eorum, aliquis; impersonalis locutio, Cocc. quia obduxit oculos eorum nè videant, Bu.Lex.vel potiùs, Deus ipse oblevit eorum oculos nè cernant, Merc. Sed occurrit etiam regulariter cum camerz post וְ conv.sic, וָטָח & oblinet, Lev.14.42. Item, in 3.pl. & in 2.pl.m. præt.kal, sic occurrit, טָחוּ oblinunt, Ezech. 22.28. שָׁחֲחֵם oblevisti, Ezech.13.12,14. In part. ben. kal, s.m. טָח oblinens; unde in pl.m.occurrit simpl.& cum הַ & יוֹ præf. sic, טָחִים oblinunt, Ezech.13.10. הַטָּחִים oblinentes, Ezech.13.15. וּבַטָּחִים in oblinentes, Ezech.13.15. Item, in forma constr. pl.m. sic est, טָחֵי ad oblinentes, Ezec.13.11. In Infin.kal occurrit cum לְ præf. sic, לָטוּחַ ad oblinendum, 1 Chron.29.4. In Niphal נָטוּחַ illitus est, sublitus est, Av.Occurrit in Infin. Niph.sic, הִטּוֹחַ oblini, obduci, Lev.14.43,48. Atque indè nomina, 1. טִיחַ m. litura, complanatio, Pag. incrustatio, obtectio, obductio, Merc. tectorium, Bu.Lex.Cocc. litura, i.e. superinductio quâ paries obliteratur, Av.Occurrit cum הַ dem. præf. sic, הַטִּיחַ tectorium, Ezech.13.12. Item, 2. hinc etiam deducunt No.pl.f. טְחוֹת renes, eò quòd sint ducti & cooperti adipe; Pag. Alii interiora hominis intelligunt, quasi obducta, vel quasi abscondita dicas; Merc.Cev. Præcordia; renes, sic dicuntur quòd velut tectorio obducti sint adipe, Bu. Lex. Nam שׁוּחוֹת sunt obductiones, propriè, ex calce aut cæmento quo aliquid obtegitur, Av.specialiter renes; q.d. coopertu; Cocc. Occurrit autem cum בְּ præf.sic, Job.38.36. Quis posuit בַּטְּחוֹת vel בַּשְּׁחוֹת in renibus sapientiam? Pag. In occultis, i.e. in renibus, Av. in præcordiis, Bu. Lex. In coopertis, q.d. in corde, Cocc. Sic & Psal.51.8. ecce veritatem voluisti בַּטְּחוֹת in renibus, Pag. seu in absconditis, i.e. in corde, vel in intimis; veritatem seu sinceritatem opponit hypocrisi, Merc. Ab.Ezra in locis occultis, quæ sunt intentiones cordis, Pag. in coopertis, i.e. in corde: non enim ità sanctificatur homo, ut in sola mente sit novitas; ad intimos sensus & affectus obscurissimos ac subtilissimos (à quibus motus in penitissimis corporis partibus est) amor veritatis & ejus perpetua cogitatio penetrat. Confer Jer.12.1. propinquus tu in ore ipsorum, at longinquus à renibus, i. e. non sunt eæ ipsorum cogitationes de te, ut renes eorum eos erudiant, & in officio contineant, Psal. 16.7. Cocc.

Rad.11. טוּל; Bu.Lex. vel טוֹל, Av.protelavit, abjecit aliquid tanquam telum, Av. Unde in Hiphil הַטִּיל est βαλλειν jacere; Cocc. jecit, dejecit, ejecit, injecit, projecit; Bu.Lex. Jon.1.4. הַטִּיל injecit ventum magnum, Bu.Lex.&c. Sic Bu.Lex.& Cocc. Hanc hîc locant radicem, quam alii locant sub Teth ante jod, in Rad. טִיל; quæ videatur.

Rad.12. טוּר, m.est ordo, Pag. series, dispositio; Gallicè, renge, ou rengée; quidam ab observatione deducunt; h.e. à נָטַר; Merc. טוּר est ordo ambiens per circulum, ordinatio, ordo circularis; est cogn. cum נָטַר observavit, ut cum ordo rei observatur, circumquaque; hinc τρέχω, τροχός, τροχιὸς, &c. i.e. torno, nam tornus est instrumentum fabrile, quo aliquid per ambitum excavatur; & per metathesin literarum, est, ordo; Av. טוּר est στίχος ordo, series; linea, Bu. Cocc. &c. Occurrit simpl. & cum וְ & הַ præf. sic, טוּר ordo, Exod.28.17..39.10. וְטוּר & ordo, 1 Reg.6,36..7.12. Ezech.40.23. הַטּוּר ordo, Exod.28.17,.39.10. 1 Reg.7.3. sicut etiam cum וְהַ præf.sic, וְהַטּוּר & ordo, Ex.28.18,19,20..39.11,12,13. in pl.m.abs.occurrit, cum schurek, vel kibbutz, sic, טוּרִים ordines, Exod.28.17.1 Reg.7.4,12,18,24,42.2 Chron.4.3,13. טְרִים idem, 1 Reg.7.20. & in forma constr. est, טוּרֵי ordines, Exod.39.10. 1 Reg.6.36..7.2. Atque indè, Nomen, טִירָה fæm.idem, ordo, &c. Unde in pl.f. טִירוֹת ordines; occurrit, cum הַ præf.sic, Ezech. 46.23. מִטְּחֹת הַטִּירוֹת sub ipsis ordinibus; Bu.Lex.&c. Vide etiam, infrà: Rad. טִיר. Item, Chald. טוּר mons, &c. Vide in Lex.Chald.

Rad.13. טוּשׁ, est חוּשׁ, festinare, accelerare; Pag. vel potiùs, volare; Bu.Conc.volavit, avolavit, involavit; Bu.Lex.extensus est, involando festinanter; extendit alas ad volandum; est cogn.cum יָשַׁשׁ extendit demittendo, porrexit: & cum נָטַשׁ extendit, protendit; item cum שׁוּט, deflexit celeriter; Av. שׁוּשׁ, contractè שׁשׁ, 70. reddunt πτήσασθαι volare; Chaldæis notum per ס; Cocc. Occurrit autem in fut. kal, 3.f. m. sic, Job.9.26. sicut aquila, יָשׁוּשׁ volabit, Bu. Conc. festinabit, pro festinat, ad escam. Pag. involat, Bu.Lex. Targum, sicut aquila דָּאֵיס quæ volat ad escam; Pag. sic Jonathan, in Hab.1.8. pro, sicut aquila חָשׁ, festinans, habet דָּאֵס לְמֵיכַל quæ volat ad cibum; sunt qui cum נָטַשׁ conferentes, putent propriè esse circumvolitando sese demittere, sed non advertunt in uno esse שׁ dextrum, in altero שׁ sinistrum; sed est radix magis Chaldaica, עָס pro Hebræo עָף volavit; & sic R. Levi, & R.Abraham junior exp. יָעוּף volabit, Pag. Chaldæum est, ubi per ס scribitur; ut, עוֹף דָּאֵיס avis volans, Gen. 1.& אָשׁוּם וְאֶשְׁרֵי avolarem, & habitarem, Psal.55.7. Bu.Lex. [תָּוֵת Chald. jejunus, incænatus, &c. Vide in Conc. Chald. Item טָח & שָׁח Vide suprà in Rad. טוּחַ.]

Rad.14. שָׁחָה ejecit sagittam ab arcu fortissimè jaciendo; emisit sagittam remotissimè, quantum potest arcus extentissimus propellere; Cogn.cum דָּחָה, pepulit, propulit, & נָטָה tetendit; hinc τάχος celer, ταχύνω accelero, ταχέως celeriter, instar sagittæ emissæ ab arcu extentissimo; Atque indè, in piel, שִׁחָה jecit, ejecit; Av. jaculatus est, Bu.Lex. Unde, in part. piel, s.m. מְשַׁחֲוֶה, jaculans; in pl.m. מְשַׁחֲוִים, in constr. מְשַׁחֲוֵי, jaculantes, &c. ut cum כְּ præf. כְּמְשַׁחֲוֵי קֶשֶׁת uti jaculantes arcu; i.e. quantum est jactus teli, vel sagittæ; & Vau est loco tertiæ radicalis ה, ut & in aliis pluribus fit; Bu.Lex.ut, qui jaculantur arcu; i.e. quantum, qui arcu certant, solent à scopo recedere; Coc. vel, secundum R.D. מְשַׁחֲוֶה est nomen, pro jactu; & sic in pl.m.constr. exp. sicut jactus (pl.) arcus, i. e. sagittæ arcus; h.e. secundum mensuram cursus sagittæ; sic R. D. Sed R. Jonah, scripsit esse part. piel; i. e. elongavit se ab eo; Pag. quantum scil. procul emittunt jacientes sagittam, qui jaculantur; Cev.& abiit, atque consedit è regione elongando, i.e. procul, quantum est, jactus teli; i.e. quantum sagittantes possunt telum emittere arcu; est part. piel, plur. in Reg. & componitur ex שָׁחָה

ejecit,& נָטָה extendit; nam à solo טָחָה dicendum fuisset (à sing. מְטָחָה jaculans, in pl. מְטָחִים & constr. כְּמִטְחֵי) ejusmodi compositio est מִכַּלְכְּלוֹנִי Jer.15.10. Av.tertia radicalis ה, est mutata in Vau, ut fit in verbo הִשְׁתַּחֲוָה, sic formari potest טָחֲוָה, unde benoni,juxta R.Jonah,מְטָחֲוֶה, cujus hic regimen plurale est; sed Kimchi nomen facit; Merc.

Rad.15. טָחַח contractè טַח, oblevit,perlevit, obliteravit,calce obduxit,perunxit; idem significat quod טוּחַ, illevit parietes seu muros; Occurrit, Isa. 44.18. eo quòd טַח, perlevit oculos eorum, &c. Aven. qui hanc hic ponit radicem; reliqui vero referunt ad טוּחַ; ibi vide.

Rad.16. טָחַן, est molere, contundere; Pag. comminuere impulsione & impetu; ut nonnihil conveniat cum רָחָה ut quidam volunt; Merc. commoluit, Bu. Lex. moluit attenuando; emoluit; attenuavit in pistrina; nam ante inventum molarum usum, frumentum pilâ seu in pistrina, per homines, attenuabatur; cogn. est cum דּוֹחַן, milium tenue; hinc, θείνω, θίνω, percutio, contundo; & Latinum tenuo, attenuo; &c. Av. טָחַן est, ἀλέω, molere; Cocc. Occurrit autem, in præt.kal, 3. pl.cum וְ conv.vel cop. sic, וְטָחֲנוּ & molebant,Num.11.8. In part. ben.kal,s.m. טוֹחֵן molens, Jud. 16.21. & in sing.fæm. טוֹחֶנֶת molens,f. Unde in pl.fæm. cum הַ dem.præf. Eccl.12.3. & cessabunt הַטּוֹחֲנוֹת molentes, Bu.Conc.molares, i.e. crassiores dentes, qui, viz. escam molunt, ut R.D.inquit; Pag.qui inde,Latinis, molares dicuntur, quasi Hebraicè, molitrices dicas; maxillares scil. dentes,quibus cibus comminuitur; Merc.Cev. In Infin.kal, est cum cametz, vel cum Scheva penult.sic, טָחוֹן molendo, Deut.9.21.טָחוֹן molere, Lam.5.13. in Imper.kal,s.m. טְחוֹן, mole; Unde, in sing.fæm. cum וְ cop.sic est, וְטַחֲנִי & mole,Isa.47.2. In fut.kal, occurrit in 3.s.m. cum יַ conv.præf. & in 3.s.f. & 2.pl.m.sic, וַיִּטְחַן & commoluit,Exod.32.20.תִּטְחַנְנָה molet,Job.31.10.תִּטְחַנְוּ commolitis,Isa.3.15. Atque inde, Nomina, 1. טַחֲנָה fæm.molitio; Bu. Cocc. mola, Pag. Av.molitura; mola, per translationem, dicitur de dentibus; Av.Occurrit cum הַ dem. præf. sic, Eccl.12.4. In humilitate sonitus הַטַּחֲנָה molæ; Hieron. vocis molentis; R.D.in lib. Rad. vocis molitionis, nempe dentium; Pag. Item inde etiam No.טוֹחֲנוֹת pl.f. Eccl.12. 3. molitrices,molares dentes; Bu. Lex. Cocc. vel est part.ben.kal,pl.fæm. ibi vide. Sicut &, hinc etiam,secundum quosdam, No. טָחוֹן m.lima ferrea, Deut.9.21. & contudi illum, טָחוֹן limâ; deficit enim Beth; Unde Targum habet בְּשׁוּפְיָא limâ; R.D.in l.Rad. Hieron. & in frusta comminuens; vel est Makor, inquit R.D. seu Infin.kal, i.e.molendo; Pag. quod ego satius esse puto; Merc. prout etiam, quidam hinc deducunt No. טָחוֹן, m.mola, Lam.5.13. Juvenes molam tulerunt; juxta quosdam, quasi sit, ad pistrinam rapuerunt; Cocc. Adolescentes pertulerunt molam; i. e. venundati sunt ut molas agitarent; nam טָחוֹן dicitur, mola, seu pistrina, ubi homines durissimo labore attenuebant frumenta; Av. Aliis vero, est itidem, Infin.kal, sic, juvenes טָחוֹן (ad) molendum (vel, coeundum) tulerunt; ponitur enim pro לִטְחוֹן; R.D. in lib. Rad. Hieron.adolescentibus impudicè abusi sunt; Ab.Ezra; ad molendum; Pag. Sed miror, hoc loco, Hieronymum, molendi verbum ad venerem masculam retulisse; quod tamen ad verbum intelligitur ab Hebræis; etsi eorum Doctores in Hagada comminiscantur, cum Babylone deessent molæ, Chaldæos eas juvenibus Israeliticis imposuisse, ut eas Babylonem portarent; volunt enim טָחַן molam esse, quasi sensus sit, juvenes molam bajularunt; sed simplex sensus est, quòd juvenes assumperint ad molendum; טְחוֹן pro לִטְחוֹן. Mirum tamen videtur, Hebræorum Doctores locum illum suprà, de Samsone, citatum, Jud.16.21. illo altero sensu exponere, quasi quòd Palæstini suas illi uxores permolandas & subagitandas dederint, ut ex ipso prolem robustam haberent; quod est admodum coactum; quum servitutis inter alia genus gravissimum fuerat,trusatiles agere; Merc. Item, locos citatos, Exod.32.20. sic explicant; וַיִּטְחַן & moluit, i.e. contudit, donec esset pulvis, R.D.acsi dicat, & contudit illum limâ (vel ferrâ; Merc.) habente ora; & hæc est molitura ejus.Et Job.31.10. תִּטְחַן molat alteri uxor mea, i.e. serviat aliis, sit aliorum ancilla, cujus erat molere; vel,molat, i.e. alteri subjicitur (inter coeundum,Merc.) ut mola inferior superiori; Pag.ut scil.tectis verbis rem obscænam designet, quemadmodum & mox subjungit, & super eam incumbant alii; Merc.

Rad.17. טָחוֹר m.est infirmitas ani; i.e. ficus fici,aut marisca, hæmorrhois morbus; & anus cui talis evenit morbus; Pag. Vide in עָפַל. Scribe per cametz in prima; sed in pl. ubique per Scheva, sicut & nomen per quod legitur. Nam cum per nomen עֳפֹלִים pars pudenda significaretur, & nomen ipsum aures teneras feriret, scribæ pro eo nomen verecundius substituerunt, טְחוֹרִים; quod Chaldæis propriè angustum meatum significat: nam טָחַר est, constringere, premere, comprimere. Sicut etiam in aliis fecerunt, ut suprà in חור dictum est. Cæterum Masoritæ notârunt esse quinque scripta עֳפֹלִים, sed quæ legantur טְחוֹרִים; duo quæ scribantur & legantur טְחוֹרִים, nempe; 1 Sam.6.12. & vers.17. pro quinque verò sex reperias, forsan illius quod erat in Deut. erant obliti: unde 1Sam.5.additur, ubi tria reperies,& 6.cap.duo. Judæi exp.ficum, vel marisca; alii hæmorrhoidem. Porchetus טיטומיון reddit, h,e. irritum egerendi conatum, cum tumore & inflammatione sedis,&c. Alii putant clausura ani significari, per quæ cum contentione excrementa egeruntur; ut colligi videtur ex Psal.78. ubi ait, & percussit adversarios suos retrò; Merc. טָחוֹר est anus, nates quibus sedes occupamus, posteriora ani, clunes, podices; Item,ficus in natibus: Hieron. vertit anos. Cogn. cum טָרַח aggravavit molestiâ, nam ficus in natibus afferunt duras molestias. Hinc per Metathesin literarum ἕδος & ἀφεδρεών, i.e. sedes; & per hoc nomen reddiderunt quoque Græci interpretes; hinc etiam Latinè,tergum; Av.In pl.m.est טְחוֹרִים mariscæ,hemorrhoides, morbus ani, Bu.Cocc. ut 1 Sam.5.9. & incogniti erant, scil.antea, iis, עֳפֹלִים; ità scribitur, sed legitur טְחוֹרִים; mariscæ;& cum בַּ præf. 1 Sam.5.6. & percussit eos בָּעֳפֹלִים; sed legitur בְּטְחוֹרִים mariscis;sic etiam v.12.ibid. ubi Hieron.vertit, & percutiebantur in secretiori parte natium, Pag.Item, cum יַ præf. Deut. 28.27. sic, percutiat te Dominus ulcere Ægypti, וּבָעֳפוֹלִים & hæmorrhoidibus, Bu.

Bu.Conc. & ficis, aut mariſcis, Pag.Sic etiam in ſurma pl.m. Conſtr. Occurrit 1 Sam.6.4. ſic, quinque עַפּוֹלֵי ; ſed legitur,quinque טְחוֹרֵי hæmorrhoides, Bu. Conc. ani aurei; vel mariſcæ aureæ ; Pag. Bu.Lex. i.e. imagines aureæ mariſcarum, Bu.Lex. ſic & verſ. 17. ibid. Item, occurrit etiam cum Aff. כֶּם , ibid.v.5. ſic, & facietis ſimilitudines עַפּוֹלֵיכֶם ; ſed legitur טְחוֹרֵיכֶם anorum veſtrorum, vel mariſcarum aut hæmorrhoidum veſtrarum ; Pag.Bu. Conc. Sicut etiam cum הֶם Aff. occurrit in ipſo textu tam ſcriptum quam lectum ; ſic v.11. ibid. & ſimilitudines טְחוֹרֵיהֶם anorum ſuorum, mariſcarum ſuarum, Pag. Bu. Lex. In eum ſenſum etiam legitur apud Davidem, וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר & percuſſit hoſtes ſuos retrò , Pſal.78.66. i.e.juxta Chaldæum paraphraſten בְּטְחוֹרַיָּא בַּאֲחוֹרֵיהוֹן mariſcis in poſterioribus ipſorum ; ſive in occultis corporis partibus ; Bu.Lex.

Rad.18. שָׁשַׁח typos formavit , ſignum inſculpſit, referens alicujus rei typum & veritatem ; non autem uſurpatur hæc radix verbaliter, ſed tantum unum nomen ab eo invenitur ; Av. viz.No. טוֹשָׁח , m. frontale, ſicut lamina , quod ligabant in fronte ; Pag. In pl.fæm. שׁוֹטָפוֹת , frontalia ; Pag.Bu.&c. Schedæ memoriales fuerunt ; unde,& זִכָּרוֹן , monimentum, ſcil.cuſtodiendæ legis , vocantur, Exod.13.9. In Novo Teſt. appellantur phylacteria ; Chaldæus & Rabbini vocant תְּפִלִּין , quaſi precum monimenta ; Bu. Lex. שׁוֹטָפוֹת ſunt typi monitorii, ſigna memorialia , monitoria ; ut ſunt appendices , quibus Judæi ſententias aliquot, ex lege, minutiſſimis characteribus ſcriptas includunt, eaſque oraturi, non modo fronti, ſed & alteri brachio alligant ; Av. שׁוֹטָפוֹת , ornamentum frontis, frontes, frontale ; Kimchi, צִיץ שֶׁקּוֹשְׁרִין עַל הַמֵּצָח ; ſemper additur בֵּין עֵינֶיךָ inter oculos tuos; h. e. in media fronte ; (quam Phraſin Kimchi rectè explicat, ex Deut. 14.1. non facietis calvitiem inter oculos veſtros ; i.e. in ſumma fronte , in ſincipite) Exod.13.16. Sed verſ.9. eſt, זִכָּרוֹן in memoriale inter oculos tuos. Chaldæi latiùs utuntur pro armilla , tiara. Vult Deus legem ſuam in fronte & dextrâ manu geri , h.e.per confeſſionem publicari ; & in opere pro regula eſſe ; hinc phraſis Apoc. 13.16. accipere ſignum beſtiæ in dextram manum , ut operandi ſit ante oculos ; & frontem, ut occurrenti obviam ſignum ſit; h.e.legem beſtiæ ſuſcipere ad eam ſequendam, & profitendam. Item Apoc.14.1. habentes nomen patris ejus ſcriptum in frontibus ſuis ; h. e. nomen patris Chriſti nominantes & profitentes, Coc Quidam cenſent nomen שׁוֹטָף reducendum eſſe ad טָפַף , quod eſt plaudere, quòd plaudendo ad frontem, ſubindè,his appendicibus, ad ſingulos pulſus, legis admoneantur ; ſunt enim hæc phylacteria in Novo Teſt. quaſi conſervatoria Legis, quibus & hodie Judæi utuntur. Potes monimenta vertere ; Merc. Occurrit autem nomen hoc pl.ſ. cum ל & וּל præf.ut ſeq. לְשׁוֹטָפוֹת in frontalia, Deut.6.8..11.18. וּלְשׁוֹטָפוֹת & in frontalia, Exod.13. 16. [שִׁיחַ litura,&c. de hoc nomine vide ſuprà ſub Rad. שׁוּחַ oblevit,&c.]

Rad.19. שִׁישׁ m.nomen radicale , ſignificans cœnum, lutum,limum,Pag.Bu.Av.Quidam ad מָשַׁשׁ , vel מוּשׁ reducunt, quòd in eo nutent pedes ; Merc. lutum, πηλός, Coc.Dicitur שִׁישׁ cœnum, quod in platea amovetur,ideóque eſt cogn. cum מָשַׁשׁ amotus eſt,Av.Occurrit autem hoc nomen ſimpl.& cum ָ (camets ſcil.loco Scheva,ob pauſam) בָ , בַ , בְ & מִ præf. ut ſeq. שִׁישׁ lutum, Job.41. 21.Iſa.41.25.Jer.38.6. וְשִׁישׁ & lutum,Iſa.57.20. בְּשִׁישׁ in luto,Zach.10 5. בַּשִּׁישׁ in luto, Jer.38.6.Nah.3.14. כְּשִׁישׁ ſicut lutum,2 Sam.22.43.Pſal.18.43.Mic.7.10.Zach.9.3. מְשִׁישׁ è luto, Pſal.40.3..69. 15. Hic locare ſolent עָב שִׁישׁ denſum lutum , quod in quibuſdam exemplaribus ſcribitur ut una vox compoſita ; ſic,Hab.2.6. & aggravat ſuper ſe עֲבְטִישׁ denſum lutum. De eo vide infrà ſub Rad. עָבָה.

Rad.20. שׁוּל (vel, ut quibuſdam placet, שׁוּל , contractè שָׁל) eſt projicere ; proficiſci,movere, migrare ; Pag. Sunt qui exponant, exonerare, ut ſit contrarium verbo quod huic alioqui voce cognatum eſt, נָטַל ; quod ſignificat onerare, ſeu onus imponere. Geminatis extremis, טִלְטֵל , eſt ſignificationis vicinæ , movere, facere migrare, ſeu facere proficiſci ; transferre ; & ſemper tranſitivè ; itaque pro proficiſci nunquam reperies. Geminatis autem ſic radicalibus, apud Rabbinos, frequentiſſimum eſt hoc verbum ; unde טַלְטוּל migratio , ſeu tranſlatio , vagatio ; ſicut etiam apud Chaldæos. Elias in Tisbite vult factum ex נָטַל , quod eſt ferre, portare ; & Chaldaicè נְטַל profectus eſt. Hinc מַטַּלְטְלִים (alii מְטַּ) ſunt bona mobilia, Merc. שׁוּל protelavit, ejecit eminus ; & metaphoricè ſignificat aliquid projicere figendo in terram, quemadmodum telum aut lancea emittitur propulſando, & brachiis trudendo. Cogn.cum נָטַל tulit,elevavit,ſuſtulit ; nam ſi quid volumus protelare in longinquum , elevatione quâdam hoc facimus; Av.Reperitur autem hæc Radix שִׁיל vel שׁוּל primùm quidem in Conjug.Hiphil, הִשִּׁיל jecit,dejecit, ejecit, injecit , projecit ; Bu.Av.protelavit,emiſit, &c. gaudet ferè præpoſitionibus אֶל , עַל, בְּ & מִן ; ideóque ſecundum harum præpoſitionum naturam exponitur, Av. Occurrit autem in præt.hiph. 3.ſ.m. & 1.ſ.cum ֹ conv. ſic, וַהַשִּׁיל injecit, Jon.1.4. וְהִשְׁלַכְתִּי & ejiciam, Jer.16.13.. 22.26. In Imper.hiph.ſ.m. הַשֵּׁל ejice, projice, & in pl. m. הַשִּׁילוּ ejicite ; occurrit cum ֹ cop.præf. & kibbutz pro ſchurek ante Aff. נִי ; ſic, וְהַשִּׁילֻנִי & ejicite me , Jon.1.12. In fut.hiph.1.ſ. אָשִׁיל projiciam ; cum ךָ aff. eſt, אַשִׁילְךָ ejiciam te,Ezec.32.4.Sic in 3.ſ.m.fut.hiph. יָשִׁיל , vel cum Tzere, יָשֵׁל projiciet; unde cum ֹ conv. eſt cum ſægol in ult. ſic, וַיָּשֵׁל & projecit, 1 Sam.18.11.. 20.33. Item in 3.pl.præt.kal, יָשִׁילוּ projicient,ſed cum ֹ conv. occurrit defectivè abſque jod medio; ſic,וַיָּשְׁלוּ & ejecerunt, Jon.1.5. ut & eodem modo defectivè eſt cum ֹ conv.& kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. ſic, וַיְשְׁלֻהוּ & projecerunt eum,Jon.1.16. In hophal, הוּשַׁל ejici, projici, Bu.man.protelatus eſt, ablatus ſeu avulſus eſt,Av. Occurrit in 3.pl.præt.hoph. ſic,הוּשְׁלוּ projecti, Jer.22.28. & in 3.ſ.m.fut.hoph. plenè cum ſchurek, vel cum kibbutz pro ſchurek , & in pauſa cum cametz pro pathach , ut ſequuntur, יוּשַׁל projicitur, Prov. 16. 33. יָשָׁל projicietur, Job. 40. 28. יוּשָׁל dejicietur, Pſal.37.24. In piel ex geminatis radicalibus ex שָׁלַל projicere, transferre,ejicere , Bu.man.protelavit,evulſit omnino , Av.tranſtulit,deportavit,migrare, vagari fecit ; Bu.Lex. unde in part. piel, ſing. maſc. מְשַׁלְשֵׁל ejiciens,projiciens. Occurrit cum Aff. ךָ ſic,Iſa.22.17. מְשַׁלְשֶׁלְךָ שַׁלְשֶׁלֶת גָּבֶר deportabit te, deportatione viri , i.e. virili, forti, vehementi, Bu.Lex.vel,

ut

ut alii, sumendo גֶּבֶר in vocandi casu; sic, Jehova protelat te propulsione, ô vir, i.e. funditùs te aufert, Av. & juxta R.R. dixit migratione viri, & non mulieris; eò quòd mulier magis invenit misericordiam quàm vir, ob illius fragilitatem, Pag. vel ut alii R.R. exp. שַׁלְטוּל אַחַר שַׁלְטוּל, i. e. migratione unâ post alteram, Bu. Lex. Atque indè nomen שַׁלְטָלָה f. sublatio, ablatio, propulsio, extirpatio quæ sit radicitus; Av. jactatio; Coc. ut ibid. ut paulò antè; Ecce protelat, aut aufert te ablatione seu propulsione, ô vir, i.e. funditùs te aufert; Av. est enim acsi dixisset, migrare aut proficisci facit te migratione גָּרוֹל magnâ; nam juxta R. Jos. Kimchi litera He, in שַׁלְטָלָה, non est signum fœmineum; sed est nosepheth, i.e. additum & redundans; sed secundum primam significationem, deportatione viri, &c. nomen שַׁלְטָלָה est in regimine Genitivi, pro שַׁלְטֶלֶת, sicut & illud, Psal. 45.5. propter veritatem עֲנָוָה־צֶדֶק & mansuetudinem justitiæ; pro וְעַנְוַת־; & Mich.1.11. עֶרְיָה בּשֶׁת nudata confusione, Pag. vel detecta pudendo; Merc. pro עֶרְיַת־; & id genus pleraque, Pag. [שׁין Chald. lutum, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 21. שִׁיר; indè No. שִׁירָה f. quod est אַרְמוֹן ædes; palatium; sic appellatum inquit R.D. quòd fit ædificatum lapidibus levigatis (vel excisis, Merc.) æqualiter ordinatis; à שִׁירָה significante ordinem, sicut & שׁוּר; ut dictum est in Rad. שׁוּר; nam הַשּׁוּר juxta R. R. vocatur נִרְבַּךְ i.e. ordo, Pag. Sic etiam in Syro sermone, Ezr.6.6. Vide etiam, 1 Reg.6.36 & 7.12. Merc. Sed significat etiam hæc vox inquit R.D. כּוֹתֶל parietem; Pag. שִׁירָה est palatium, castellum, arx; Significat castellum & omne ædificium habens suum ambitum, vel quod ordine quodam extructum est, & quasi circulo quodam circumscriptum; item pro ambitu muri, seu parietis, Av. notat omnem ordinatam structuram, Cocc. Occurrit in forma Constr. sic, Cant. 8.9. Si murus est, ædificemus super eam שִׁירַת כֶּסֶף parietem argenti, i.e. argenteum, Pag. quemadmodum & mox dicit tabulam cedrinam; ego tamen, palatium malim, seu, arcem argenteam, Merc. palatium argenteum; i.e. magnificentissimum, teste Kimchi, ex R. Jonah; Bu. Lex. Hieron. propugnacula argentea, Pag. Si murus est, ædificabimus contra eam propugnaculum, Av. structuram argenteam, Cocc. Item, eum ם Aff. sic occurrit, שִׁירָתָם castellum eorum, Psal. 69.26. In pl. f. שִׁירוֹת arces, castella, palatia, &c. Pag. Bu. Ordinatæ Constructiones, Cocc. Occurrit cum ם Aff. cui & יו & ל sunt præf. שִׁירוֹתָם arces eorum, Num. 31.10. וּבְשִׁירוֹתָם in castell. eorum, Gen. 25.16. לְשִׁירוֹתָם per castella eorum, 1 Chron. 6.54. Item, cum יהֶם Aff. in pl. f. sic occurrit, שִׁירוֹתֵיהֶם arces suas, Ezech. 25.4.

Rad. 22. שָׁלַל est, tegere, operire; obumbrare, Pag. In piel שִׁלֵּל idem, obtegere; sed est propriè Chaldaicum, Bu. Lex. obtexit, contexit; contignavit, tectum posuit supernè; tegulis otexit: & est cogn. cum שׁיל protelavit, & שָׁלַל tulit. In fut. piel, 3. s. masc. יְשַׁלֵּל conteget, obteget: unde cum ו præf. dagesch excidit ex litera schevata ל ante aff. נוּ־; unde pro וַיְשַׁלֵּלֻנוּ sic occurrit, וַיִּשַׁלְּלֻנוּ & contexit eam, Neh. 3.15. Item ex hac radice quidam deducunt piel quadratum, seu geminatum prima radicali, שַׁלְשֵׁל obtexit, &c. & sic exponunt part. piel, & nomen suprà descriptum ex Isa. 22.17. hoc modo, & obteget te obtectione vel tegumento viri; & amicit te amiciendo: i.e. ad dignitatem te evehit, ac præstat & subministrat ea quæ ad dignitatem conservandam spectant, ut est honorificus & magnificus vestitus. Ità quidam interpretantur. Hebræi aliter, ut suprà in שׁוּל dictum. R. Solomon Iarchi explicat & transportabit te sicut aliquis transportat gallum gallinaceum. Explicatio ex Talmudicis petita, quibus גֶּבֶר Gallum gallinaceum significat. Hinc Gallus iste in vulgatam versionem Latinam involavit; Bu. Lex. Sed omnes deducunt ex hac radice nomen שֶׁל, & in pausa שָׂל m. ros: Pag. Bu. &c. aliâ quidem significatione inquit Kimchi, sed priori vicinâ, quòd terram obtegat; Merc. vel, quòd herbas & gramina obtegat, Bu. Lex. שֶׁל est ros obtegens terram; Av. δρόσος, Cocc. Occurrit autem hoc nomen in pausa, & extra pausam, simpliciter; sic, שֶׁל vel שָׂל ros, Deut. 33.28. Jud. 6.37.38,39,40. 2 Sam. 1.21. 1 Reg. 17.1. Job. 38.28. Psal. 110.3. Prov. 3. 20. Cant. 4.2. Isa. 19.4. & 26.19. & occurrit etiam cum variis præf. in utraque forma, viz. cum וְ, כְ, כַ, הַ, וּ & וּמִ præf. ut seq. וְשֶׁל & ros, Job. 29.19, וְהַשֶּׁל vel וְהַשָּׂל ros, Exod. 16.13,14. Num. 11.9. 2 Sam. 17.12. כְּשֶׁל sicut ros, Psal. 133.3. Mich. 5.6. כַּשָּׂל sicut ros, Deut. 32.2. Hos. 14.6. וּכְשָׁל & sicut ros, Prov. 19.12. וְכַטַּל idem, Hos. 6.4. & 13.3. מִטַּל de rore, Gen. 27. 28. מָטָל idem, Deut. 33.13. Hag. 1.10. וּמִטַּל & de rore, Gen. 27.39. Item, cum ־ָ (fœgol est pro Scheva ob pausam) & ם Aff. est cum dagesch in Lamed ob alterum Lamed deficiens; sic, שַׁלָּךְ ros tuus, Isa. 26.19. שַׁלָּם rorem suum, Zach. 8.12.

Rad. 23. שָׁלָא; Sunt qui hanc radicem affinem faciant superiori radici: ut sicut illa ædificii obductionem aut obtectionem significat propriè, sic שָׁלוּא fit obductum maculis, maculosum. Non invenitur nisi in pahul kal, & pihel. Hinc agnum שָׁלֶה dictum putant, quòd lanâ sit obductus; Aleph in He commutato, quod & in plurali resumit; Merc. שָׁלָא maculavit, commaculavit, respersit maculis grandioribus & nigris; est cogn. cum שָׁלַל, i.e. obtexit, obumbravit; nam macula obtegit cutem seu pellem. Hinc τιλάω, καταιλάω, inquino, commaculo; unde in part. pahul שָׁלוּא; quod est punctatum, aut respersum maculis grandioribus latioribúsque; sicut נָקוּד est respersum maculis minoribus; ut Rad. D. in I. Rad. inquit, Pag. שָׁלוּא part. pahul kal, s.m. maculosus, Cocc. maculosum, maculis latis respersum, Bu. Lex. Occurrit cum ו cop. sic, וְשָׁלוּא & maculosum, Gen. 30.32,33. & in pl. m. cum יהֶ præf. est cum kibbutz penult. sic, וְהַשְּׁלֻאִים & maculosas, Gen. 30.35. ut & in pl. f. est cum kibbutz penult. & occurrit simpl. & cum הַ præf. sic, שְׁלָאוֹת maculosa, Ezech. 16. 15. וְהַשְּׁלָאוֹת & maculosas, Gen 30.35. In piel, שִׁלֵּא commaculavit; consuit variis frustis, Av. unde in pual שֻׁלָּא commaculatus fuit, consutus variis frustis, vel resartus fuit; atque indè, in part. pual, s.m. מְשֻׁלָּא resartus, variis frustis consutus. Occurrit in pl. f. cum ו cop. sic, Jos. 9.5. & calceamenta vetera, וּמְשֻׁלָּאוֹת & resarta in pedibus suis; quæ viz. erant è corio novo, veterique consuta; Hieron. perantiqua & pitaciis consuta, Pag. calceamenta resarta; hæc significatio Rabbinis usitata est, iis enim שְׁלָאִים & שַׁלְאֵי sunt frustula ad resarciendum. Atque hinc forsan, per metaphoram, שָׁלוּא maculosum, maculis latis respersum, sicut vestis varia frustula affuta habens. (Vide etiam שְׁלָאִים in sequente radice)

dice) unde etiam בָּמוֹת שְׁלָאוֹת excelsa latis maculis interstincta, Ezech. 16.16. i.e. latis plagis & tesseris colorata; Bu. Lex. vel, variegata delubra, i e. aulæis versicoloribus adornata; sic Jos. 9.5. מְשֻׁלָּאוֹת maculosi calcei; nam si fert itineris ratio calceos reficere, sanè variegantur, qui assumentis additis concinnantur, Cocc. Sic & in loco citato, Ezech. 16.16. & fecisti tibi excelsa שְׁלָאוֹת maculis latis respersa: Symmachus multicoloria; 70. idola consuta; Aquila & Theodotio, pannos diversos hinc indè consutos; Hieron. Hinc indè consuta; R.D. in l. Rad. è pannis colorum multorum, i.e. multicoloria; Et sunt participia passiva ex Conjug. kal vel pual; vel sunt nomina Toarim; i. e. adjectiva; Pag.

Rad. 24. שָׂלָה m. nomen radicale (prout plerique statuunt pro nova & alia radice à priori) significans agnum, Pag. Bu. Cocc. Est agnus obtectus lanâ, laniger; vel conspersus variis maculis; ideóque est Cogn. cum שָׂלָא maculavit; hinc τελάτιον, τελάσιος lanifex, τελασία lanificium, &c. Av. Occurrit in forma abs. cum ו cop. sic, Isa. 65.25. lupus וְשֶׂלָה & agnus pascentur pariter, &c. Item, in forma Constr. sic occurrit cum Scheva & tzere, 1 Sam. 7.9. שֵׂלֵה חָלָב אֶחָד (& tulit Samuel) agnum lactis unum; Pag. i.e. qui adhuc lactebat, nec dum herbam comedebat, cujusmodi tenerior est & laudatior; Merc. Agnus lactis dicitur lacteus, sive lactens; Bu. Lex. Coc. In pl. m. est cum Aleph pro He; sic, שְׂלָאִים agni, agnos, &c. Isa. 40.11. & est formæ instar נְגָעִים, Pag. vel potiùs נְגָהּ, etsi absolutum non inveniatur, Merc. quod, sicut hoc, format plur. cum cametz penult. נְגָאִים; i.e. percussus, percussi, ut in radice נָגַהּ; ubi vide, Pag. Sed occurrit & cum בְּ præf. ut nomen proprium loci; sic, 1 Sam. 15.7. בְּשֶׂלָאִים in Telaim; sic Bu. Conc. Lex. &c. quidam verò appellativè etiam sumunt; sic, & congregavit Saul populum, & recensuit eos, cum agnis; Av. Vel, in agnis; quia viz. dum recenserentur, afferebat unusquisque agnum, Pag. Atque ità scivit numerum eorum; Merc. & hoc dicit esse rectum, R.D. in l. Rad. quia erat Pesach, i.e. Pascha; unde & Jonathan in Targum habet, בְּאִמְרֵי־פִסְחָא, in agnis Paschæ, i.e. Paschæ aut Paschatis. Hieron & recensuit eos quasi agnos: pro Beth legens Caph. Sed prior lectio germana est; Pag. Licèt nomen potiùs loci esse videtur; Merc.

Rad. 25. שָׂמָא est, immundum esse, pollutum esse; Pag. Contrarium verbo טָהֵר supra posito, quod est, mundum esse. Taminandi verbum hinc quidam ductum putant; quod hodie in compositione tantùm reperitur, contaminare. Faciunt & affine verbo שָׂמַן, quòd contaminata abscondantur; Merc. שָׂמֵא immundus, impurus, pollutus fuit, Bu. Lex. contaminatus est, &c. idem quod שָׂמָה; & cogn. est cum אָשַׁם compressit, & שָׂמַן abscondit: Item cum דוּמֶן sterquilinium; nam contaminata absconduntur & supprimuntur nè offendant oculos hominum. Hinc Latinè tamino, contamino convenit & voce & significatione cum Ebræo; Av. 70. reddunt μιαίνεσθαι immundum fieri. Opponitur ei טָהוֹר purum, & קָרוֹשׁ sanctum, sacrum; immundum námque est quod indignum sancto, & ab eo alienum est, Cocc. שָׂמֵא in kal est instar יָרֵא timuit, ut Num. 6. 12. quia שָׂמֵא pollutus est, nazareatus ejus; Hieron. polluta est sanctificatio (seu consecratio, Merc.) ejus: & cum ו conv. Lev. 15.5. וְשָׂמֵא & immundus erit usque ad vesperam, &c. multoties in hoc capite; Pag. Quidam verò referunt hæc inter nomina, prout videre est infrà. Ordine enim Conc. sic verbaliter occurrit; In præt. kal, 3. f. f. cum ו conv. וְשָׂמְאָה & polluta erit, Lev. 12.2, 5.. 22.6. in 2. f. m. præt. kal, שָׂמֵאתָ pollutus es; unde in 2. f. f. sic, שָׂמֵאת polluta es, Ezech. 22.4. Item in 3. pl. præt. kal cum ו conv. וְשָׂמְאוּ polluti erunt, Lev. 15.18. In Infin. kal, שָׂמֵא vel שְׂמֹא; sed cum ה parag. cholem transponitur & mutatur in cametz-chatuph; sic, simpliciter, & cum לְ præf. לְשָׂמְאָה pollui, Mic. 2. 10. לְשָׂמְאָה ad polluendum se, Lev. 15.32.. 18.20, 23.. 19. 31.. 22.8. Ezech. 22.3.. 44.25. In fut. kal, 3. s. m. יִשְׂמָא polluetur, pollutus erit, Lev. 5.3.. 11.24 &c. in hoc cap. & in cap. 13, 14, 15. in 40. circ. l. ut & in Hag. 2. 13. cui etiam הַ Interrog. est præf. ibid. הֲיִשְׂמָא an pollutum erit, Hag. 2.13. Item, in 3. f. f. fut. kal, simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ut seq. תִּשְׂמָא polluta erit, Lev. 12.2.. 19.22. וְתִשְׂמָא & polluta fuit, Lev. 18.25, 27. Ezech. 23.17. וַיִּשְׂמְאוּ & polluerunt se, Ps. 106.39. In piel שִׂמֵּא vel שִׂמָּא impurare, polluere, vitiare, immundum reddere, vel pronuntiare; Bu. Lex. contaminavit, inquinavit, Av. &c. Occurrit in præt. piel, 3. f. m. simpl. & cum ו conv. cui etiam ו est Aff. וְשִׂמֵּא polluit, vitiavit, Gen. 34.5, 13. Num. 19.13, 20. 2 Reg. 23. 13. Ezech. 18.6, 11, 15.. 22.11. וְשִׂמֵּא & polluet, pollutum pronunciabit, Lev. 13.3, 22, 25, 27, 30. Num. 6. 9. 2 Reg. 23.10. וְשִׂמֵּאוּ & polluet eum, Lev. 13.8, 11, 15, 20. In 2. f. m. præt. piel שִׂמַּאתָ; unde in 2. f. f. est שִׂמֵּאת polluisti, Ezech. 5.11. Item, in 3. pl. præt. piel, simpl. & cum ו cop. præf. & הָ Aff. שִׂמְּאוּ polluerunt, Gen. 34.27. Psal. 79.1. Ezech. 23.38. וְשִׂמְּאוּ & polluerunt, Ezech. 43.8. שִׂמְּאוּהָ polluerunt eam, Ezech. 36.18. sicut etiam in 2. pl. m. simpl. & cum ו cop. præf. שִׂמֵּאתֶם polluistis, Ezech. 33.26. וְשִׂמֵּאתֶם & polluetis, Isa. 30.22. In Infin. piel, simpl. cum לְ præf. & ו Aff. sic, שַׂמֵּא polluendo, polluere, Lev. 13.44.. 20.3. לְטַמֵּא ad polluendum, Lev. 20.25. לְטַמְּאוֹ ad polluendum eum, Lev. 13.59. Jer. 7. 30.. 32.34. ut & cum בְּ præf. & כֶם.. & כֶם Aff. בְּטַמְּאָם in polluendo vos, Lev. 18. 28. בְּטַמְּאָם in polluere eos, Lev. 15.31. in Imper. piel, s. m. שַׂמֵּא; unde in pl. m. שַׂמְּאוּ polluite, Ezech. 9.7. In fut. kal, 1. s. cum ו conv. sic occurrit, וְאֶטְמָא & pollui, Ezech. 20.26. & in 2. s. m. fut. piel, תְּטַמֵּא pollues, Num. 35.34. Deut. 21.23. ut & in 3. s. m. cum ו conv. præf. & נִ & הִ aff. sic, וַיְטַמֵּא & polluit, 2 Reg. 23. 8. יְטַמְּאוּ pollutum pronunciabit eum, Lev. 13.44. וְיִטְמְאֻהוּ & polluit illum, 2 Reg. 23.16. sicut etiam in 2. pl. m. simpl & cum ו conv. תְּטַמְּאוּ polluetis, Lev. 11.44. וְתִטְמְאוּ & polluistis, Jer. 2.7. ut & in 3. pl. m. fut. piel, simpl. & cum ו conv. וְיִטְמְאוּ polluent, Num. 5.3. Ezech. 43.7. וַיִּטְמְאוּ & polluerunt, 2 Chron. 36.14. Eech. 23.17.. 36.17. In pual, שָׂמֵא impurari, pollutum fieri, unde in part. pual, s. m. מְשֻׂמָּא impurus factus, atque indè in f. f. est, מְשֻׂמָּאָה polluta facta, Ezech. 4.14. Item in Niphal sæpe occurrit, pro, immundum, pollutum fieri, impurare, polluere se; Bu. Lex. contaminatus seu pollutus fuit, vel est, à seipso; ut in 3. s. m. præt. Niph. & in 3. f. f. cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui etiam forma ו conv. est præf. ut seq. נִטְמָא pollutus est. Hos. 5.3.. 6.10 נִטְמָאָה polluta facta, Num. 5.27, 28. נִטְמָאָה idem, Num. 5.13, 14. Ezec.

23.7,

23.7,13. וְנִטְמָאה & polluta facta ſit, Num.5.29. & in 2. ſ.m. præt.Niph. נִטְמָאתָ impurus eſt factus; unde in 2. ſ.m eſt נִטְמֵאת immunda facta es, Num.5.20. Ezec.23. 30. ut & in 1.ſ. præt.Niph. & 3. pl. ſic, נִטְמֵאתִי pollui me, Jer.2.23. נִטְמְאוּ polluerunt ſe, Lev.18.24. Item, in 2.pl.m. plenè cum Aleph; ſic, נִטְמֵאתֶם polluiſtis vos, Ezech.20.43. pro quo cum י conv. occurrit defectivè, eliſo Aleph penult.ſic, וְנִטְמֵתֶם Lev.11.43. &, vel ut, polluti ſitis; ſicut etiam, in 1.pl.præt. Niph. נִטְמַאנוּ polluti ſumus, pro quo occurrit Job.18.3. ad formam quieſcentium 3. Rad.He, cum jod pro Aleph penult.ſic, נִטְמֵינוּ ſordemus, polluti reputamur, Bu.Lex.Alii verò hæc ad Niph.ex טָמָה referunt; ut videbitur. In part. Niph. ſ.m. נִטְמָא pollutus; unde in pl.m. eſt, נִטְמָאִים polluti, Ezech.20.30,31. In hithpael ſecundum normam eſſet הִתְטַמֵּא; ſed declinatur amittendo Thau Characteriſt. hithp. & compenſando per dageſch in 1.Rad. Teth; ſic, הִטַּמֵּא contaminavit, vel polluit ſeipſum, Av. unde in fut. hithp. 3. ſ. m. pro יִתְטַמֵּא eſt, יִטַּמֵּא polluetur; polluet ſe, Lev. 21.1,3, 4,11. Num.6.7. ſicut etiam in 2.pl.m. pro תִּתְטַמְּאוּ eſt cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, תִּטַּמְּאוּ polluetis vos, Lev.11.43..18.30. תִּטַּמְּאוּ polluemini, Lev.11.24..18.24. Ezec.20.7,18. prout etiam in 3.pl.m. fut.hithp. pro יִתְטַמְּאוּ, occurrit etiam cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, יִטַּמְּאוּ polluentur, Ezech.14.10..37.23. יִטַּמְּאוּ polluentur, Ezech. 44. 25. Hoſ.9.4. In voce paſſiva Hithpael (ut vult Aven.) pro הִתְטַמֵּא eſt, הִטַּמֵּא contaminatus eſt, factus eſt immundus; unde in 3.ſ. fæm. הִטַּמְּאָה contaminata eſt. Rabbini contendunt eſſe compoſitum ex Hophal & Hithpael; Av.& ſic etiam alii volunt eſſe compoſitum ex hoph. & hithp. Deut. 24.4. אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטַּמָּאָה, poſteaquam factum eſt ut pollueretur ipſa; Bu.Lex.vel poſtquam polluta fuerit: eſt pro הָתְטַמְּאָה, cum Thau conſtitutivo Conjug. Hithpael, ſed eſt ſignificantiæ ex Hophal: Quum enim fuerit ejus uxor alteri maritata (vel, ab altero compreſſa, ſcu alteri copulata, ut mox dicit, Merc.) quanquam repulſa, immunda erit apud eum. R. Joſ.Kimchi exp. prohibita fuerit ei, ne poſſet illam accipere uxorem alterius exiſtentem: & hæc eſt Doctorum Hebræorum expoſitio, qui à majoribus receperunt, quòd deſponſata alteri, quamvis non ſit ei copulata, prohibita eſt viro priori: quia ſcriptum eſt Deut.24.2. & fuerit viro alteri; quum fuerit in illa, Pag. nexus viz. conjugalis; ad verbum, exiſtentia, ut eſſet ſcilicet alterius. Sic intellige & mox, Merc. Cev. At ſi fornicata fuerat (non autem cuidam viro addicta, Merc.) licitum erat ut ad priorem rediret: quum non erat (vel fuerat, Cev.) in illa (nexus conjugalis, Cev.) Et ità exponitur, poſtquam fuit prohibita. Require & in טָמֵא Pag. הִטַּמְּאָה Deut.24.4. poſtquam polluta eſt; poſtquam alteri nupſit volens diſcidium. Ea enim eſt ſcortatio, Matth.5.32. qui dimittit uxorem, facit ut mœchetur. Quidam, poſtquam ei data eſt occaſio ſe contaminandi. Sed locus Jer.3.1. oſtendit non eſſe in lege ſermonem de ea tantùm, quam vir dimiſerit per injuriam, nolentem: alioqui enim parabola non quadraret. R. D. monet Joſ.Kimchium ità explicare, poſtquam facta eſt alterius, ità ut non poſſet à priori marito ſine adulterii crimine cognoſci, vivo viro altero. Dicit idem, Talmudicos cenſere, legem accipiendam de ea quæ

alteri nupſerit, non de ea quæ ſcortata fuerit. Id quoque refutat locus, Jer.3.1. Coc. הִטַּמָּאָה pollui facta eſt, Bu. Conc. Atque indè nomina, i. Toar ſive Adj. m. טָמֵא pollutus, immundus, impurus: pollutum, Bu.Lex. contaminatus, Pag. Av. eſt nomen participiale ex 1. Conjug. kal, Av. Occurrit autem, Lev.5.2..7.19.&c. ad Jud. 13. in 35.circ.l. Item 2 Chron. 23. 19. Iſa.35.8.. 52.11. Lam.4.15. Ezec.4.13..44.23. Hoſ.9.3. & Hag.2.14. Item cum ל cop. ה dem. & ב præf.ſic, וְטָמֵא & pollutus erit, Lev.11.25, 28,32,40..13.45..15.5,6,7,8,10,11,16,17, 21,22,27..17.15. Num.19.7,10,11. Iſ.52.1. הַטָּמֵא pollutus, immundum, Lev.10.10..11.29,47..14.57..20.25. Num. 19.19,22. Deut.12.15,22..15.22. Ezech.22.26. טָמֵא in immundo, Deut.26.14. Item, cum ל, וְ, בְּ & מִ præf.ſic, לְטָמֵא pro immundo, Num.19.17. וְלַטָּמֵא & immundo, Eccl.9.2. כַּטָּמֵא ſicut immund. Iſa. 64. 5. מִטָּמֵא de immundo, Job.14.4. In forma conſtr. eſt cum Scheva pro cametz; ſic, טְמֵא pollutum, immundum, Lev.22.4. Iſa.6.5. Hag.2.13. In pl.m. occurrit ſimpl. & cum ו & ה præf. טְמֵאִים immundi, Lev.11.8,28,35. 26.27. Num.9.6,7. Deut.14.7. & וּטְמֵאִים & immundi, Lev.11.35. הַטְּמֵאִים immunda, Lev.11.31. Jer.19.13. item, in ſ.f. ſic occurrit, ſimpl. & cum ה & ל præf. טְמֵאָה immunda, polluta, Lev.5.2..7.21..11.6..15.25,33..27. 11. Joſ.22.19. Am.7.17. הַטְּמֵאָה immunda, Lev.27.27. Num.18.15. לְטְמֵאָה & immundam, Lev. 20.25. cujus forma conſtr. eſt טְמֵאַת polluta, Ezech.22.5,10. Deinde, 2. Hinc etiam No. Subſt. f. טְמֵאָה impuritas, res immunda, Bu.Lex. contaminatio, immunditia, inquinamentum, contaminatum, &c. Av. Occurrit autem ſimpl. & cum ה dem. præf. טְמֵאָה pollutio, immundities, Num. 5.19. Jud.13.7, 14. הַטְּמֵאָה idem, 2 Chron. 29.16. Zach.13.2. Et in forma Conſtr. טְמֵאַת idem, Occurrit cum ב, כְּ & מִ præf. ſic, בְּטָמְאַת in immunditiam, Lev. 5.3..7.21. כְּטָמְאַת juxta immundic. Lev.15.26. Ezech. 36.17. מִטָּמְאַת ab immundic. Ezr.6.21. Item, cum ך Aff. cui & ב & מ ſunt præf. ſic, טָמְאָתֵךְ impuritas tua, Ezech.22.15. בְּטָמְאָתֵךְ pro immund. tua, Ezech.24.13. מִטָּמְאָתֵךְ ab immund. tua, Ezech.24.13. Item, cum ו Aff. eſt טָמְאָתוֹ immundic. ejus, Lev.5.3..15.3.. 22.5. Num.19.13. cui etiam ל cop. & מ ſunt præf. וְטָמְאָתוֹ & immundic. ejus, Lev.7.20..22.3. מִטָּמְאָתוֹ ab immundic. ſuâ, Lev.14.19. Sic & cum ה Aff. cui etiam מ eſt præf. ſic, טָמְאָתָהּ immund. ſuæ, Lev.15.25, 30.. 18.19. Lam.1.9. Ezech.24.11. מִטָּמְאָתָהּ ab immund. ſua, 2 Sam.11.4. ut & cum ם Aff. cui etiam ב, כְּ & מִ ſunt præf. ut ſeq. בְּטָמְאָתָם in immund. ſua, Lev.15.31. Ezr. 9.11. כְּטָמְאָתָם juxta immund. eorum, Ezech. 39.24. מִטָּמְאָתָם ab immund. ſua, Lev.15.31. In pl.f. eſt טְמְאוֹת vel ſine Vau, immunditiæ, impuritates. Occurrit cum מ præf. & יכֶם & ם Aff. ut ſeq. מִטָּמְאֹתֵיכֶם ab immunditiis, Lev.16.16,19. טְמְאוֹתֵיכֶם impuritat. veſtris, Ezech. 36. 25, 29. טָמְאוֹתֵיכֶם immundic. eorum, Lev. 16. 16.

Rad.26. טָמָה inquit R. D. in l. Rad. eſt obthurare, & claudere cor nè intelligat, Pag. obthurare, obſtruere, Bu. Conc. Immundus fuit, contaminatus eſt; idem cum טָמֵא; undé in Niphal, נִטְמָה contaminatus eſt, Av. Atque indè in 2.pl.m. præt.niph. cum ו conv. præf. Lev.11. 43. ſic occurrit, & nè polluatis vos in iis, וְנִטְמֵתֶם בָּם (ubi 3.Rad.He deficit ſeu latet in Tzere penu't.) nec obthuretis cor in illis, vel propter illa: comeſtio enim reptilium

repôlium, claudit cor, & intelligentiam illi prohibet, inquit R.D. Sunt tamen nonnulli qui verbum deducunt à טָמָא (vel potiùs טָמָא Merc.) prædicto; Pag. Sed ſatiùs eſt duas eſſe radices ejuſdem ſignificatûs de diverſis ordinibus, ut ſæpe fit; Merc. At ſic deficit Aleph Radicalis ſitera; i.e. neque polluatis vos in illis; & ſic Hieron. nè immundi ſitis, & Targum, neque polluatis vos, &c. Pag. Et non contaminabitis vos ipſos in iis, ut reddamini immundi; Av. Puto eſſe pro נִטְמֵאתֶם, vel נִטְמֵיתֶם, ut inquinemini; Cocc. Et obſtruamini, ſcil. corde; Bu. Conc. Item in 1.pl.præt. Niph. Job.18.3. ſic occurrit, Cur reputabimur, pro reputamur, ut animal, i.e. veluti animalia bruta, נִטְמֵינוּ clauſi ſumus corde, i.e. obtuſi in oculis veſtris? Hieron. & ſorduimus coram vobis? R.Levi in Comment. ſuimus immundi? Sed R. Moſe, clauſi ſumus? i.e. ac ſi cor noſtrum clauſum eſſet terrâ, (& quaſi incruſtatione obductum, Merc.) nè intelligat. R.Abrah. junior, immundi; vel clauſi ſumus, i.e. clauſa ſunt argumenta noſtra, & obſcondita in oculis veſtris? pro, in oculis tuis; vel in oculis veſtris, ô audientes; Pag. Quare reputamur ut jumentum, contaminati ſumus, &c. Av. נִטְמֵינוּ ſordemus; i.e. habemur non tantùm pro ſtupidis, inſtar beſtiarum, ſed & pro malis, & à ſanctitate alienatis. Kimchius intelligit סְתִימַת הַלֵּב obſtructionem cordis; quaſi ſit אֲטִימוּת; etiam cibos impuros obſtipare cor; nugæ, Cocc.

Rad.27. טָמַן eſt, abſcondere, recondere, occultare; Pag.Bu.Conc. Sunt qui affine faciunt verbo טָמָא, quaſi ſit occultare aliquid quod contaminat, vel nè contaminetur: affinius eſt radici אָטַם, niſi quod latiùs paret, Merc. טָמַן abdidit, &c.ut Pag.Bu. Lex. condidit ſub terra, recondidit ſub pulvere tertæ; eſt cogn.cum דֹּמֶן ſimus terræ, ſimetum, & cum אַדְמָה, i.e.terra, humus: non enim aliam occultationem ſignificat, niſi ſub humo ſeu ſimo terræ. Regit Accuſ.cum præp. Beth, vel תַּחַת; Av. Significat κρύπτειν abſcondere; Cocc. Occurrit autem in præt.kal 3.ſ.m. ſic, טָמַן abſcondit, Pſal. 35. 8. Prov.19.24..26.15. & in 2.ſ.m. טָמַנְתָּ abſcondiſti. Occurrit cum ו conv.præf. & ם Aff.ſic, וּטְמָנְתָם & abſcondes eos, Jer.43.9. Item, in 1.ſ. præt.kal, ſimpl. & cum י Aff. טְמָנְתִּי abſcondi, Jer.43.10. טְמַנְתִּיו abſcondi illum, Jer.13.7. & in 3.pl.præt.kal, cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. ſic, טָמְנוּ abſconderunt, Pſal. 31.5..35.7..140.6..142.4. Jer.18. 22. טָמְנוּ abſconderunt, Pſal.9.17. In part.pahul, ſ.m. טָמוּן abſconditus, Job. 3.15..18.10..20.26. cui etiam בַּ pro בְּהַ eſt præf. ſic, בַּטָּמוּן in abſcondito, Job.40.13. & in pl. m. abſol. cum kibbutz, ſed in pl.m.conſtr. ut & in ſ. f. plenè cum Schurek; ſic, טְמוּנֵי abſconditi, Joſ.7.21. טְמוּנָה idem, Deut.33.19. טְמוּנָה abſcondita erat, Joſ.7.22. In Infin. kal cum לְ præf. eſt, לִטְמֹן ad abſcondend. Job.31.33. Pſal.64.6. Sed cum ל præf.cholem tranſmutatur in cametz chatuph ante Aff. ו; ſic, לָטָמְנוֹ abſcondere eum, Jer.13.6. in Imper.kal, טְמֹן abſconde, ſed ſimiliter ut in Infin.cum ן cop.ante הוּ_ & ם_ Aff. cholem tranſmutatur in cametz chatuph; ſic, וְטָמְנָהוּ & abſconde illud, Jer.13.4. טָמְנֵם abſconde eos, Job.40.8. In fut. kal יִטְמֹן, vel אֶטְמֹן, abſcondam, ſed cum ן conv. eſt cum duplice Scheva ante הוּ_ Aff.ſic, וְאֶטְמְנֵהוּ abſcondi ipſum, Jer.13.5. Sic etiam in 3.ſ.m.fut.kal, occurrit cum ן conv.in cholem ult. ſed ante הוּ_ Aff. cholem mutatur in Scheva; ſic, וַיִּטְמְנֵהוּ & abſcondit, Gen.35.4. וַיִּטְמְנֵהוּ & abſcondit eum, Exod.2,12. Sicut etiam in 3.ſ.f. fut.kal, cum ן conv. eodem modo cholem vel pathach mutatur in Scheva ante ם_ Aff. ſic וַתִּטְמְנֵם & abſcondit eos, Joſ.2.6. In Niphal, נִטְמַן abſcondi, Bu. man. abſconditus eſt à ſeipſo, Av. Occurrit in Imper.Niph. ſ.m. cum ן cop.ſic, וְהִטָּמֵן & abſconde te, Iſa.2.10. In Hiphil, הַטְמִין abdere, &c. ut in kal, Bu.man. abſcondit, fecit abſcondi, Av. Occurrit in fut.hiph. 3.ſ.m. יַטְמִין abſconder, ſed cum ן conv. in 3.pl.m. occurrit defectivè cum chirek abſque jod; ſic, וַיַּטְמִנוּ & abſconderunt, 2 Reg.7.8. Atque indè nomina, i. טָמֵן m. abſconditus, -tum, &c. ità Bu.Lex. Alii verò faciunt id part.pahul kal; ubi id vide. Deinde, 2. indè No. מַטְמוֹן m. theſaurus qui eſt reconditus & occultatus, repoſitio, Av. à recondendo dicitur; Pag.Bu.&c. Occurrit in ſ.& pl. m. cui pl. יָךְ & מ ſunt præf.ſic, מַטְמוֹן theſaurus, Gen.43.23. מַטְמוֹנִים theſauri, Jer.41.8. וְכַמַּטְמוֹנִים & ſicut theſauri, Prov.2. 4. מִמַּטְמוֹנִים præ theſauris, Job.3.20. Sed in pl. m. conſtr. eſt cum kibbutz pro ſchurek loco cholem, & occurrit cum ו cop.præf.ſic, Iſa.45.3. וּמַטְמֻנֵי מַסְתָּרִים & theſauros abſconſionum, i.e. abſconditos, Pag. & theſauros latebrarum, i.e. repoſitas opes abſtruſiſſimas, Bu.Lex. & repoſitiones abſconſionum, Av.

Rad.28. טְנָא cum ſex punctis eſt, caniſtrum, Pag. cophinus, corbis, ſporta; idem quod סַל, ſicut & Chaldæus reddit. Merc. טְנָא tina, tinia, vas quo aliquid continetur; Hier. vertit cartallum, i.e. ſporta aut caniſtrum in ſummitate amplum & extentum; Eſt cogn.cum נָטָה extendit. Hinc tina, tinia; item teneo, contineo; Av. 70. reddunt per κάρταλλος caniſtrum, Cocc. Occurrit cum הַ dem. & בַּ pro בְּהַ dem.ſic, הַטְּנָא corbem, Deut. 26.4. בַּטְּנָא in corbe, Deut.26.2. Sed cum Aff. ךָ_ ſæpè mutatur in pathach, ſic, טַנְאֲךָ corbis tuus, Deut.28. 5, 17.

Rad.29. טָנַף eſt fædare, inquinare; Pag. Occurrit in piel טִנֵּף inquinavit, Bu.Lex. fœdavit, defœdavit, coinquinavit; eſt cogn.cum נָטַף ſtillavit: nam fœdare eſt, ſe conſpurcare aquis turbidis, ut ex illarum ſtillis diſperſis macula fœda contrahatur, Av. In fut.piel יְטַנֵּף inquinabit; unde in 1.ſing.fut.piel, אֲטַנֵּף inquinabo. Sed ante ם_ Aff. Tzere mutatur in Scheva; ſic, אֲטַנְּפֵם inquinabo eos, Cant.5.3.

Rad.30. טָעָה cum Teth, eſt idem quod תָּעָה cum Thau, Pag. erravit, aberravit, receſſit à ſcopo; oberravit; Av. Occurrit in hiphil, הִטְעָה fecit errare, i.e. ſeduxit, &c. In errorem induxit, Bu.man. ut in 3.pl.præt. hiph. הִטְעוּ errare fecerunt, Ezech.13.10.

Rad.31. טָעַם eſt guſtare, Pag. deguſtare; ſapere, quod linguæ eſt & palati; Metaphoricè, probare, experiri; Pſal.34.& Prov.31. guſtavit paululùm, ſeu modicum, deguſtavit, ſenſit guſtum; eſt autem guſtare, modicum cibi, vel potûs, palato ſeu linguâ probare quem habeat ſaporem: eſt Cogn.cum מְעַט, i.e. modicum: nam primoribus labris aliquid parùm attingendo, ſentimus ſaporem; Av. ſignificat γεύεσθαι guſtare, Cocc. Occurrit autem in præt. kal, 3.ſ.m.& f. ut & in 1.ſ. ſic, טָעַם guſtavit, 1 Sam.14.25. טָעַמְתִּי idem, Prov.31.18. guſtavi, 1 Sam.14.30,45. In Infin.kal eſt, טָעוֹם guſtando, 1 Sam.14.45. ſic in Imper. kal, ſing.m. טְעוֹם guſta; unde in pl.m.ſic eſt, טַעֲמוּ guſtate, Pſal,34.9. In fut. kal, 1.ſing. & 3.ſ. & pl.maſc. ut ſeq. אֶטְעַם guſtabo, 2 Sam.

3.35. יִטְעַם guſtabit, 2 Sam.19.36. Job.12.11..34.3. יִטְעָמוּ guſtabunt, Jon.3.7, Atque indè nomina,i. טַעַם m.guſtus, ſapor; Pag.Bu.Metaphoricè ratio,conſilium, judicium, ſententia: ſpecies, ſenſus; Bu.Lex. ſignificat & oſtenſionem, Pag. ſeu demonſtrationem, Merc. aut probationem, Pag. quâ ſcil. res conſpicua réddatur oculo Merc. cordis; & diſpoſitionem (ſeu aptationem,Merc.) rei, Pag.i.e. aptam rei conſtitutionem, ſeu decorum, (ſunt qui geſtum vertant, Kimchi, aptationem) Merc. rationem, argumentum; Pag. ſermonem, Merc. & dictum, decretum: & in Grammatica,accentum, Pag. quòd ſcil.velut dictionem condiat. Sumunt & paſſim pro ſenſu, ſeu ſententia & intelligentia; à ſenſu externo ad internos fit tranſlatio; ut & Latinè paſſim. Per judicium ergo ſeu dijudicandi facultatem verti poteſt multis locis, vel, ſenſum,Merc. טַעַם propriè guſtus; ſed in uſu eſt,1. ſapor, Exod.16.31. Job. 6.6. Num.11.8. Jer.48.11. & 2. ſententia,placitum,dogma, ut Jon.3.7. מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ ex ſententia Regis. 3. ratio, vel judicioſa oratio; γνώμη, Prov.26.16. & 4. judicium, Job.12.20. Belg. Oordeel (quod eſt, ut guſtatus, Job.12.11.) Pſ.119.6. טוּב טַעַם εὐγνωμοσύνην, Pſal.25.33. Item, 5. ἤθος, mores; ſunt enim, ut ſapor hominis, 1 Sam.21.14. & Pſal.34.1. סָרַח טַעַם κακοήθης; Prov.11.22. Hæc de hoc nomine; Cocc. Occurrit autem ordine Conc.ſic, ſimpliciter, cum duplice pathach, ſed in pauſa cum camerz penult. טָעַם guſtus,ſapor, Job.6.7. Pſ.119.66. טָעַם guſtus, Prov.11. 22..26.17. Item cum ־ָ, ־ָ & מ praf. וְטַעַם & guſtus, Job.12.20. כְּטַעַם ſicut ſapor, Num.11.8. מִטַּעַם ex guſtu, ſententiâ, Jon.3.7. ſicut etiam cum ה & ו Aff. cui ult. etiam ־ָ cop. eſt præf.ut ſeq. טַעְמָהּ guſtus, conſilium tuum, 1 Sam.25.33. טַעְמוֹ ſapor,guſtus,ratio ejus, Num.11.8.1 Sam.21.14. Pſal.34.1. Jer.48.11. וְטַעְמוֹ & ſapor ejus,Exod.16.31. Deinde, 2. hinc etiam nomen pl.m. מַטְעַמִּים (quaſi à ſing. מִטַּעַם cum mem formativo præfixo,Pag.) pulmenta ſapida, cibi delicati, Av. cupediæ, Bu.Lex. Significat cibos pallato ſapidos, delectabiléſque; Pag. potes vertere, cupedias, vel cibos conditos, ſeu exquiſitos, gratos palato dum guſtat, Merc. 70. ἐδέσματα, (edulia ſapida, Av.) cibus ſapidus, Cocc.Occurrit autem hoc nomen pl. m. ſimpl. & cum ה dem.præf.ſic, מַטְעַמִּים cupediæ ſapidæ, Gen. 27.4,7,9,14,31. הַמַּטְעַמִּים cupedias,Gen.27.17. Item, indè etiam No.pl.f. מַטְעַמּוֹת idem, dapes ſapidæ, ſeu edulia ſapida,Av. cupediæ, Bu. Occurrit autem cum ל præf. & ־ָי Aff. ſic, לְמַטְעַמּוֹתָיו cuped. ejus, Prov. 23.3, 7.

Rad.32. טָעַן eſt עָמַס oneravit; & דָּקַר tranſfixit, pupugit, Pag.Bu.fixit, confodit, perfodit, ex uſu Chaldaico; Bu.Lex. In Imper. kal, טְעָנוּ, onera; unde in pl.m.eſt טַעֲנִי onerate, Gen.45.17. In piel טִעֵן graviter & vehementer oneravit, impoſuit onus difficile,aggravavit vehementer; Item, gladio onerare,ſeu aggravare; eſt, aliquem multis ictibus & vehementer tranſfodere, ſeu percutere, Av. Unde in pual מְטוֹעָן vehementer aggravatus fuit, Av.confoſſus, perfoſſus fuit,Bu.Lex. Pag. Cocc. Atque indè in part. pual, ſ. m. מְטֻעָן perfoſſus, confoſſus, & in pl.m. מְטֻעָנִים aggravati, vel confoſſi; unde in pl.m. conſtr. ſic occurrit, Iſa. 14. 19. ut veſtimentum occiſorum מְטוּעֲנֵי חָרֶב qui confoſſi,ſeu tranſfixi ſunt gladio, Pag.confoſſi gladio,Bu.Lex.velut veſtimentum occiſorum, ac gravatorum gladio, Av.perfoſſorum; ictibus gladii oneratorum, Cocc. Locus autem prior citatus, Gen.45. communiter exp.onerate jumentum veſtrum, pro,jumenta veſtra; & in hac ſignificatione & Targum & Magiſtri Hebræorum utuntur frequenter hoc verbo; ſed poteſt etiam exponi, pungite jumenta veſtra, nempe ſtimulo, ut velociùs eatis, (vel eant,Merc.) idem ſignificat apud Arabas, Pag.

Rad.33. טָפַף ſupplosit inceſſu, ſonitum edidit ambulando, qui ex impulſu reſultat, crepitavit pedibus: unde crepitus pedum,Cicero in Topicis. Eſt coga. cum חָפַף percuſſit, nam ſignificat repercuſſionem crepidarum, & verti poteſt,ſupplosit crepidis, Av. Sed verbum vide infrà poſt nomen; nam indè No.טַף m. quod eſt טָפֵל parvus,parvulus, Pag.Bu.parvuli; & dicitur tam de maribus quàm fœmellis, Bu. Quidam parvulos ità dictos putant ex eo quòd blandiùs & teneriùs tractentur; & exponunt verbum pro palpare, vel plaudere. In Iſaia geſtum indicat mulierum feſtivâ & blandâ ſuppoſione incedentium, Merc. טַף eſt pubes,infans,parvulus, qui jam incipit incedere ſupplodendo: eſt collectivum nomen, ideóque caret plurali numero: Græci pro Teth ſubſtituunt Nun literam ejuſdem inſtrumenti, ut νήπιον infans, Av. Occurrit autem hoc nomen cum pathach,ſed in pauſa cum camerz ſimpl.& cum ־ָ,ן & ־ָה præf.ut ſeq. טַף parvuli, Eſth 3.13..8.11. וְטַף & parvuli, Jer.41.17. Ezech.9.7.ף וָטַ & parv. Jer.40.7. וְהַטָּף vel הַטַּף parvuli, Gen.47.12.Num.31.18. Jud.18.21. 2 Sam.15.22.Jer.43.6. וְהַטָּף vel וְהַטַּף & parvuli, Deut. 2.34..36..20.14..31.12. Joſ.8.35. Jud. 21. 10. Item, cum בְּ & מִ præf.ut ſeq. בַּטָּף in parvulis,Num.31.17. מִטָּף præter parvulos,Exod.12.37.Item,cum affixis ſæpe occurrit,ut cum ־ָנוּ Aff. cui & ־ָן, ־ָל & ־ָיל ſunt præf. טַפֵּנוּ parvuli noſtri,Gen 43.8. Num.32.17,26. וְטַפֵּנוּ & parvuli noſtri,Num.14.3. לְטַפֵּנוּ pro parvulis noſtris,Num. 32.16. וּלְטַפֵּנוּ & pro parvulis noſtris, Ezr.8.21. Sicut etiam cum ־ָכֶם Aff.cui etiam ־ָן & ־ָל ſunt præf.ſic, טַפְּכֶם parvulos veſtros, Gen.50.21.Exod.10.10,24. Deut.29. 11.Joſ.1.14. וְטַפְּכֶם & parv.veſt. Num.14.31. Deut.1. 39..3.19. לְטַפְּכֶם parvulis veſtris, Gen.45.19..47.24 Num.32.24. Item, cum ־ָם Aff.cui & ־ָן cop.eſt præf.ſic, טַפָּם parvuli ipſorum,Gen.34.29..46.5..50.8.Num.31. 9.2 Chron.2.13..31.18. וְטַפָּם & parvuli ipſorum,Num. 16.27. Atque indè plerique ab hoc nomine deducunt verbum in kal טָפַף plaudendo,i.e.more parvulorum,ire, Pag.incedere more parvulorum, Bu. Conc. ſupplodere inceſſu, Av.Occurrit in Infin. kal, cum ־ָן cop.præf. ſic, Iſa.3.16.eundo, וְטָפוֹף & plaudendo ibunt, pro ibant,i.e. more parvulorum, plaudendo ſaltandóque ibant feſtinanter præ vias ac plateas, nullum habentes pudorem; Pag.impudenter ſcil.& petulanter laſcivientes,nullâ gravitatis matronalis habitâ ratione; unde in Kimchi בְּחֻצְפָּה, vertendum potiùs,impudenter,quàm feſtinanter: etſi ea radix ſignificet & feſtinare, Merc. Cev. vel טָפוֹף ponitur vice חָפוֹף cum Thau, quod eſt ejuſdem exitûs, i.e. tympanizando: Sed ſignificat etiam apud Doctores, paſſibus æqualibus incedere; q. d. ſuperbè incedendo paſſibus æqualibus, quaſi tripudiarent; Pag. vel,tripudiabant, inceſſum ſuum faſtuoſè componentes.

&

& passibus æqualibus temperantes, Cev. Unde apud Rabinos מְרוּחוֹת טְפוּחוֹת dicuntur mensuræ ex æquo plenæ, non מחוקות rasæ, nec גרושות coacervatæ, Merc. eundo & parvulando, ut sic dicam, Isa.3.16.i.e. gressibus suis parvulos agendo, in gressu molli, minutis passibus, instar parvulorum utendo; & sic Ab.Ezra, rejectis aliorum interpretationibus, הוֹלְכוֹת מַהֲלַךְ שָׁךְ incedentes incessu parvulorum, exponit, Bu.Lex. eundo & supplodendo ambulabant, Av. טָפוֹף infinitivus explicatur, parvulos imitari incessu; Isa.3.16. Kimchi tres affert expositiones; 1.Ludere,& cum puerilibus ineptiis incedere per plateas: 2.cum gestu ferientium tympana, à תוֹף: Ferrariens. aduffiande: Arias, plaudendo: 3.Æquali gressu incedere; affert Talmudicum, מִדָּה טְפוּפָה, mensura æqualis, Cocc.

Rad.34.טָפַח; unde in piel טִפַּח palmâ expandit & distendit aliquid, quemadmodum matres solent palmâ explanare infantes recens natos, ut ipsorum membra in planum & longum distendantur,& crescant, nè fiant distorta: est cogn.cum פָּתַח aperuit, Av. sed vide verbum infrà post nomina: Nam indè nomina, i.No. שׁוּפָח m.quod, ut inquit R.D.in lib.Rad.est mensura quatuor digitorum ad se junctorum; Pag. Latinis est palmus, minor scil. Græcis παλαιστὴ, manus seu palma extensa in transversùm: זֶרֶת quatuor digitos expansos in transversum, שׁוּפָח conjunctos facit,Merc.palmus,&c. ut Pag.Bu.Lex. שׁוּפָח est palma, manus passa, seu plana & extensa in transversùm; item palmus, mensura palmæ, ie. quatuor digitorum transversorum; constituunt enim quatuor palmi cubitum unum, Av. Occurrit autem hoc nomen simpl.& cum ו cop. præf.ut seq. שׁוּפָח palmus, Exod. 25.24.37.12. 1 Reg.7.26. 2 Chron.4.5. Ezech.40.43. וְשׁוּפָח & palm. Ezech.40.5. 43.13. Deinde, 2.hinc etiam nomen cum sægol,viz. טֶפַח idem, Bu.Lex. Palmus, mensura quatuor digitorum, Pag. manus passa; si ædificiis tribuitur, significat subgrundia, i.e. partem tecti prominentis quâ stillicidia à parietibus arcentur, quia illa pars tecti prominebat ad latitudinem palmi, Av. Occurrit autem hoc nomen in sing. 1 Reg.7.26. & 2Chron. 4.5. sic, וְעָבְיוֹ טֶפַח & crassitudo ejus quatuor digitorum, Pag.seu erat palmus, i.e. palmaris;Bu.Lex. vel habebat palmum, Av. In pl.est in forma fæm. sic, טְפָחוֹת palmi, vel palmares, &c. Occurrit Psal.39. 6. sic,Ecce טְפָחוֹת parvos (brevésque,ut mensura quatuor digitorum, ut inquit R.D. quæ est minima; Pag. ad verbum, palmos,i.e. palmares, Merc.) dedisti dies meos; q.d. vivat homo quantovis tempore, dies ejus breves sunt coram te, nam mille anni in oculis tuis sunt ut dies hesterna quæ præteriit, Pag.palmos vel palmorum, i.e. palmares dedisti,dies meos, h.e. paucissimos, ut Ab.Ezra explicat, Bu.Lex. Palmos dedisti,&c. i.e. palmum latos vel longos; potest repeti יָמַי; Cocc.Sed occurrit etiam cum ה præf.sic, 1 Reg.7.9. מִמְּסַד עַד־ הַטְּפָחוֹת à fundamento usque ad mensuram quatuor digitorum, i.e. usque ad parietem superiorem, qui erat ædificatus secundum mensuram quatuor digitorum;Hieron. à fundamento usque ad summitatem parietum;Pag. ad verbum, usque ad palmos: sic appellat circumferentiam supremam cui laquearia innitebantur, latam palmum: apud Doctores usitatum est plurale masc. טְפָחִים Merc.usque ad palmas, i.e.circumferentias,sive præcinctiones quibus laquearia & tectum innituntur, quæ ferè palmares esse solent: locus, scribit Kimchi in comm. ubi trabes ponuntur, appellatur טְפָחִים palmæ,quia lapides quibus capita trabium incumbunt,egrediuntur extra parietem, mensurâ palmi extrinsecùs & intrinsecùs; Bu.Lex. Usque ad suggrundia, Av. A lapidibus fundationis usque ad palmos, hoc est tum magni, tum parvi lapides, etiam palmi quantitatem habentes; Cocc. Atque indè ab hoc nomine שׁוּפָח, vel, טָפַח, plerique deducunt verbum in piel, טִפַּח; Pag. quod ex superiore nomine significationem suam assumit, viz.metiri, seu palmâ explicare & distendere; atque hinc, Merc. significat etiam magnificare, Pag. seu evehere, Merc. aut educare,nutrire, Pag.piel טִפַּח est, palmis distendere aut explanare, palmis ducere vel gestare, ut infantes gestari solent, i.e. ut Kimchi unico verbo dicit, educare, Bu.Lex. expandit palmâ,distendit manu passâ, Av. Significat, palmis aptare, extendere,firmare aut metiri. Occurrit in 3.s.fæm.præt.piel, sic,Isa. 48.13. & dextrâ meâ טִפְּחָה mensa est cœlos; Pag.quasi palmâ explicavit & distendit, ut sint plani & explicati more veli; Merc. Targum, & fortitudine meâ appendi, aut suspendi cœlos, Pag & dextra mea palmavit cœlos,i.e. palmo extendit vel metata est cœlos, ut Ab.Ezra exponit; vel, palmâ distendit, explanavit & æquavit cœlos, ut essent instar veli,& expansi, Bu.Lex. expandit cœlos, Av. Et dextra mea palmo fecit, vel mensa est cœlum; 70. ἰσθήτωσε, Cocc. Item, in 1.s. præt.piel,occurrit,Lam.2.22.sic,Quos (infantes) טִפַּחְתִּי expandi, i.e.educavi & evexi; Av.& sim.Pag.& Merc. & dixit טִפַּחְתִּי eò quòd infantem, dum educatur,metiuntur, Pag.vel, palmâ explanant, ut membra in longum, &c. ut ex Av. suprà, Merc. Cev. Quos palmis explanavi, vel gestavi, Bu. &c. à teneris formavi& educavi, Bu.Lex.quos palmis tractavi & educavi, Cocc. Atque indè etiam No. pl. m. טִפְחִים educationes, quasi palmationes dicas, Bu.Lex.expansiones palmares, infantes palmi magnitudine.Occurrit Lam.2.20. Sic, adeò ut comederent mulieres fœtus suos, עוֹלְלֵי טִפָּחִים parvulos educationum? i.e. quos educant metiunturque, (vel, palmâ explanant, Merc.) modo prædicto: q.d. qui educantur, Pag. seu, qui manibus adhuc gestantur & educantur, ut R. Sal. explicat; Bu. Lex. Infantes expansionum, i.e. palmi magnitudine, vel, quorum membra expandebantur; Av. Pueri, tractationis palmarum, h.e. qui manibus tractantur & geruntur, Cocc. Atque indè etiam deducitur nomen secundum aliam formam, cum Mem formativo præfixo,ac significantiam etiam aliam,viz. מִטְפַּחַת fæm. quod est צָעִיף, inquit R.D. h.e. linteum, velum, quo mulieres faciem operiunt, Pag. quòd sit explanatum & extensum, Merc. ventrale, juxta quosdam: Kimchi, peplum exponit, & sic in Maimone, Par.2. fol.27. מִטְפַּחַת שֶׁבָּרֹאשָׁהּ peplum quod est in capite ejus, Bu.Lex. significat velum passum, peplum quo mulieres vestiuntur, Av. 70. περίζωμα ventrale, Cocc. Kimchi per צָעִיף interpretatur: apud Talmudicos notat linteum in genere; propriè putem esse linteum tergendis manibus; Kimchi monet à quibusdam apud Isaiam Chirothecas intelligi; Cocc. Occurrit autem cum ה dem. præf. sic, Ruth.3.15. Affer הַמִּטְפַּחַת linteum quod est super te; Hieron. pallium quo operiris, ag. Adhibe velum quod

eſt ſuper te; Av.Sic etiam in pl.f. cum וָהַ præf. occurrit Iſa.3.22. ſic, וְהַמִּטְפָּחוֹת & linteamina; ſunt tamen inquit R.D. qui exponunt Chirothecas; & ſic deducitur à prima dictionis ſignificantia, Pag.(viz.pro palma, & extenſione in palmas.) Et vela ſeu pepla, Av.ventralia, Bu.Lex.& Conc.

Rad.35. טָפַל eſt conjungere, adhærere, applicare, Pag. compingere, concinnare, aſſuere: Hebræi in ſuis ſcriptis טָפֵל appellant quod eſt adventitium, עִקָּר præcipuum, Merc. conſuit,&c. ut Merc. Bu. Lex. Kimchi explicat hoc verbum per חָבוּר, & דָּבוּק, & סְמִיכָה, adjunctionem; ut & Talmudicis eſt in genere, adjungere; quibus טָפֵל eſt acceſſorium, ut עִקָּר fundamentum, principale, quod ſolemus dicere, Bu.Cocc. טָפַל tabulavit, tabellas ſcripſit, tabulis notavit, tabulas conſtruxit ad ſcribendum aptas, concinnavit & compegit tabulas ex quacunque materia, conſuit tabellas ut in eis notarentur teſtimonia; nam olim tabulis cereis ſcribi conſueverunt. Hinc tabulo,contabulo,i.e.compingo, cincinno, conjungo tabulas, Av. Occurrit in 3.pl. præt. kal,ſic Pſal.119. 69. טָפְלוּ applicaverunt mihi mendacium,ſuperbi,ut vertit Hieron.R.D.conjunxerunt aut compoſuerunt ſuper me mendacium, i.e. illud quod non feci; q.d. locuti ſunt adverſum me mendacium,&c.Pag. concinnant, connectunt contra me falſitatem, Bu.Lex. Conſarcinant ſuper me (ut mihi imponant) falſum, protervi, Coc. Contabulaverunt mendacium; i.e. falſas tabellas ſcripſerunt. In part.ben.kal, ſ.m. שׁוֹטֵל concinnans,concinnator, Pag. Bu. contabulans, contabulator, &c. Av.Unde in pl.m. שׁוֹטְלִים, & in Conſtr. שׁוֹטְלֵי, Job.13.4. concinnatores falſi, Bu. Compoſitores mendacii, vel addentes mendacium; Pag. Conſarcinatores mendacii, Cocc. compactores falſi,i.e. falſas tabulas conſtruitis; Av. In fut. kal, 3.ſ.m. יִשְׁפּוֹל conſuet.concinnabit; unde in 2.ſ.m. cum וְ conv. Job.14.17. וְתִטְפֹּל & conſuiſti, Bu.Conc. & aſſuis ad iniquitatem meam, Bu.Lex. agglutinas, agglomeras ad pravitatem meam; conſer Pſal.69.28. Adde pravitatem ad pravitatem eorum, Cocc. Obſignata eſt in faſciculo tranſgreſſio mea, & tabellas ſcripſiſti contra iniquitatem meam; i.e. iniquitas mea notata eſt tabellis tuis, Av.R. Levi hoc pacto explicat, & adjunxiſti, i.e. addidiſti iniquitatem ſupra iniquitatem, h.e. pœnam ſuper pœnam; aut punitionem ſuper punitionem, &c. Pag. [טַפְסָר dux,&c. Vide inter quadrata; ut & טִפַּר Chald. unguis, Vide in Conc.Chald.]

Rad. 36. טָפַשׁ, ſonat incraſſari, compingi, ut teneri queat: conferunt enim quidam cum טָפַשׁ; Merc.Cev. Significat obeſari, pinguifieri, Bu. Lex. Adipoſus fuit, craſſus fuit adipe, incraſſatus, ſeu coagulatus eſt omento vel adipe. Eſt cogn.cum פָּשַׁשׁ extendit; hinc eſt Latinum adeps, adipoſus. Dicitur nimirum tantùm de craſſitie adipis, & exp.craſſus fuit pinguedine, Av. Occurrit Pſal.119.70. טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם incraſſatum eſt velut adeps cor eorum, ut vertit Hieron. 70. coagulatum eſt ſicut lac, Pag. obeſatum eſt quaſi adipe, &c. Chaldæum eſt; unde, אִטְפַּשׁ, impinguatum eſt,habet hic Chaldæus;& טְפִישׁ pingue reddito, Iſa.6. 10. Bu. Lex. Quorum cor craſſeſcebat ut adeps; 70. ἐτυρώθη coagulatum eſt; Av. Sed in כַּחֵלֶב eſt ellipſis præpoſitionis Beth; Cocc.

Rad.37. טָרַד eſt, continuare, perſeverare, Pag. aſſiduum, continuum eſſe in opere, jugiter occupari: unde טָרוּד eſt aſſiduè occupatus apud Rabb. Bu. טָרַד tardavit, protruſit jugiter, detruſit continuè, & propriè dicitur de ſtillis quæ guttatim cadunt, & tam copioſè, ut una aliam extrudere & propellere videatur. Hinc ταράτ]ω & ϑράτ]ω turbo,diſturbo, &c. & Latinum tardo,trudo,&c.Av. Occurrit in part.ben.kal, ſ.m. ſic, Prov.19.13. & 27.15. ſtillatio טֹרַד perſeverans in die pluviæ, Pag. ſtillatio continuans, i.e. quæ ſtillat in domo בְּהַחְטָרָה cum continuatione,ut R.Levi loquitur, Bu.Lex.ſtillicidium tardans, i.e.continuum, in die pluviæ,& mulier rixoſa æquiparatur ei, Av. ſtillicidium perpetuum; Chaldæis טָרַד eſt, pellere, urgere; ſit igitur ſtillicidium urgens, Cocc. [טָרַד Chald. truſit,extruſit,&c. Vide in Conc.Chald.]

Rad.38. טָרָה eſt vireſcere, recens eſſe; inquit R.D. in l.Rad. Pag.vel potiùs,humidum, purulentum eſſe; nam de plaga tantùm dicitur in nomine Toar fœmineo. Cur Maſoreth dicat bis reperiri in duabus ſignificationibus non video.Sunt qui putridum vertant. R.Sal.inquit indicos pus ex ulcere exiens, appellare טְרִי. Sunt qui putant cognationem habere cum מָטָר pluvia, Mer. טָרָה unde טְרִיָּה f.humens,putridum,recens,Bu.Lex. Eſt putrida & putredo; nam adjectivè & ſubſtantivè uſurpatur;à verbo inuſitato טָרָה putruit, purulentus fuit; & propriè dicitur de corpore contrahente ſaniem & purulentiam ex vulneratione, ſeu contritione, Av. Occurrit Jud.15.15. & invenit maxillam aſini טְרִיָּה recentem aut viridem; quæ viz.putreſcere incipiebat, Pag. maxillam aſini putridam, vel putredinis,Av. Explicatur per לַח: maxilla humens,recens, nondum exſiccata; Arabicè טָרָא eſt,recentem eſſe; & טָרִי recens: indè Kimchius exponit, Cocc. Item, occurrit etiam Iſa. 1.6. וּמַכָּה טְרִיָּה & plaga recens, vel viridis; Hieron. tumens; vel virulenta,humida, quod eſt ſignum plagæ inſanabilis; & ita exponunt Ab. Ezra, & R.D.Kimchi in Comment. Pag. Et plaga humida, i.e. purulenta,R. Sal. inquit, Inveni in lib. medicorum, quòd humorem, qui exit in plaga,vocant טְרִי, i.e. pus, Bu.Lex. Et plaga purulenta, Av.vulnus humens; Cocc.

Rad. 39. טָרַח eſt, aggravare, fatigare,laborare, inquit R.D. Pag.Sed tranſitivum tantùm utpote in Hiphil, in Scriptura: ſed frequens eſt apud Rabbinos, Merc. טָרַח laboravit, fatigavit ſe, Bu.Lex. faceſſit negotium, fatigavit, vexavit, vel aggravavit aliquem negotiis, laboribus defatigavit; Av. Unde in Hiphil הִטְרִיחַ idem, laborare, fatigare ſe, Bu.man.aggravavit negotiis, Av. Occurrit in fut. hiph.3.ſ.m. ſic, Job. 37.11. etiam propter irrigationem ſcil.terræ, יַטְרִיחַ עָב fatigabit; vel aggravabit, nempe Deus, nubem; q.d. ut irriget Deus mundum, fatigabit, aggravabitque nubem multitudine pluviæ; Pag. laborare facit denſam nubem, i. e.urget, fatigat, eam huc illuc impellendo, & diſſipando, Bu.Lex.Etenim irrigatione aggravabit nubem; i.e. negotium rigandi dat nubi; Av.Kimchi יַכְבִּיד fatigat, onerat, Cocc. Atque indè nomen טוֹרַח m. fatigatio, labor, Pag.Bu. gravamen, moleſtia, vexatio laboris, Av. moleſtia, κόπος, Cocc.Occurrit cum לְ præf.ſic, Iſa.1.14. fuerunt mihi לָטוֹרַח ad defatigationem aut laborem; Hieron.facta ſunt mihi moleſta, Pag. Sunt mihi laboris, i.e. laborioſæ, vel oneri,Bu. Lex. Solennitates

nitates veſtras odit anima mea, factæ ſunt ſuper me in gravamen, Av. vel mihi moleſtæ; 70. πλησμονὴ, Cocc. Sed Occurrit etiam cum Aff. כֶּם, atque ſic cholem mutatur in cametz chatuph ante Aff. Deut. 1. 12. Quomodo feram ſolus ego טָרְחֲכֶם laborem veſtrum? Hieron. negotia veſtra, Pag. ſive moleſtias veſtras, Bu.Lex. gravamen veſtrum, Av.

Rad.40. טֶרֶם, cum ſex punctis eſt, Antequam, priuſquam, Pag. Habet hæc particula poſt ſe fere verbum nunc præteritum, nunc futurum, nunc infinitivum; Merc.ſim. Bu.Lex. ſignificat antè, antequam, priuſquam; quum nondum, necdum, nondum. R.Sal. Gen.2.5. non vult eſſe קוֹדֶם antè, Adv. Sed tantùm עַד לֹא Bu.Lex. Eſt antequam, priuſquam, maturius quàm, &c. & ſemper importat negationem ſive privationem quandam; at טֶרֶם priùs, anteriùs, eſt affirmativum: eſt Cogn. cum טָשַׁר maturavit pluviis, demiſit pluviam maturam. Av. טֶרֶם eſt, Nondum; adjungit ſibi plerumque futurum; οὔπω, οὐκέτι, Cocc. Occurrit Gen.2.5. טֶרֶם antequam eſſet in terra; item, טֶרֶם antequam germinaret, Pag. טֶרֶם יִהְיֶה nondum erat, & טֶרֶם יִצְמַח nondum germinabat, Cocc. Et omne virgultum campi, antequam eſſet in terra, i.e. dum nondum eſſet, Av. & Exod.9.30. Et tu & ſervi tui, novi, quòd טֶרֶם antequam timeretis à facie Domini Dei; i.e. novi quòd tu & ſervi tui, antequam orarem pro vobis timebatis, à facie Domini Dei; at ut oravi, ceſſaruntque tonitrua, ac pluvia, denuo peccâſtis; ſic R.D. in l.Rad. Pag. Vel, certè, Novi &c. quòd antequam oravero, vel orem, pro vobis; timebitis; ubi autem oravero, & tonitrua ceſſarint, denuò peccabitis. Quidam exponunt, nondum; quod Ab.Ezr. & Ramban improbant; Merc. טֶרֶם תִּירָאוּן 70. οὔπω, nondum metuitis, Cocc. Item occurrit cum הֲ Interrog. præf. הֲטֶרֶם תֵּדַע, Exod. 10.7. an nondum cognoſcis? num priùs cogniturus es, vel cognoſcere cupis; Bu.Lex. Targum, עַד כְּעַן לָא an nondum cognoſcis? Cocc. Item, 1 Sam.3.3. & lucerna Dei טֶרֶם antequam extingueretur; i.e. antequam (extingueretur, aut extincta eſſet, Merc.) lucerna Dei quæ erat accenſa in Templo Domini, quumque Semuel adhuc dormiret in Sanctuario, vocavit Dominus Semuel; לְ enim, i.e. &, in verbo וַיִּקְרָא & vocavit, v.4. eſt Noſepheth; i.e. redundat, inquit R.D. ſicut & Gen.22.4. וַיִּשָּׂא levavit Abraam oculos ſuos. Et ſic 1 Sam.3.7. & Semuel טֶרֶם antequam ſciret Dominum, טֶרֶם, & antequam revelaretur ſibi verbum Domini, וְיוֹסֶף addidit Dominus vocare Semuel, v.8. & idcirco non cognovit quòd Dominus illum vocaret, Pag. טֶרֶם יָדַע nondum cognoverat; טֶרֶם יִוָּלֶה nondum revelebatur. Kimchi hoc per קוֹדֶם, antequam interpretatur; ſed R. Sal. dicit omne טֶרֶם ſignificare עַד לֹא. Vide animadverſiones, Ci. L. de Dieu. ad Gen.2.5. Item cum בְּ præf. Lev.14. 36. בְּטֶרֶם יָבוֹא antequam ingrediatur ſacerdos, Pag. Bu.& Gen. 37.8. cum וּבְ præf. וּבְטֶרֶם & antequam appropinquaret ad eos, Pag.& quidem בְּטֶרֶם q.d. in nondum, id valet, antequam; πρὶν, Jud. 14. 18. Deinde per Ellipſin תֵּ֫ Beth, טֶרֶם antequam. Pſal.119.67. Iſa. 65.24. In quibus etiam verti poteſt, nondum; Cocc. Item cum מִ præf. Hag.2.16. מִטֶּרֶם, antequam poneret lapidem, Pag. ab antequam poni, i.e. cùm nondum poſitus eſſet lapis; Bu.Lex. q.d. ἀπὸ τοῦ μήπω τεθῆναι, Cocc. Locus autem ſuprà citatus, Exod.10.v.7. cum הֲ interrog. ſic reddi poteſt, Nonne antequam ſcires, periit Ægyptus? i.e. Antequam dimitteres eos, voluiſti ſcire (vel antequam demittas eos, vis ſcire, Merc.) quòd periit Ægyptus? R.D. in l.Rad. Vel, num adhuc ignoras, quòd periit Ægyptus? Hieron. Nonne vides quòd perierit Ægyptus? Pag. Num priuſquam ſcies, periit Ægyptus? i.e. nondum ſcis quòd periit, &c. Av. Vide Cocc, ſuprà.

Rad. 41. טָרַף eſt, rapere, Pag. carpere, dilacerare, diſcerpere: proprium ferarum; Merc. Rapuit, prædatus eſt, dilaceravit rapiendo, Bu.Lex. carpſit, ſeu laceravit dentibus, ut cum beſtiæ prædam invenientes dentibus diſcerpunt, eámque devorant, aut catulis ſuis cibum & alimentum parant: laceravit prædam, &c. Eſt cogn. cum פָּרַשׁ i.e. oblectatus eſt; Av. Significat laniare; ut feræ beſtiæ unguibus & dentibus laniant; Cocc. Occurrit præt. kal, 3.ſ.m. in pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. & cum ֫ conv. præf. ſic, טָרָף rapit, Job. 16.9. טָרָף rapit, Hoſ.6. 1. וְטָרָף & rapiet, Deut. 33.20. Mic.5.7. In part.ben.kal, ſ.m.eſt, טוֹרֵף diſcerpens, Job. 18.4. Pſal.22.14. Ezech. 22.25. Nah.2.13. & in pl. m. טוֹרְפִים, & in forma Conſtr. טוֹרְפֵי diſcerpentes, Ezech.22.27. In Infin.kal occurrit ſimpl. & cum לְ præf. in cholem, ſed ante maccaph mutatur cholem in cametz chatuph; ſic, לָטָרוֹף diſcerpendo, Gen.37.33-44. 28. Exod.22.12. לִטְרוֹף rapere, Pſal.17.12. לִטְרָף rapere, Ezech.19.3,6. In fut.kal, 1. ſing. & in 3.ſ.m. cum cholem vel cametz in ult. ob pauſam, & cum ֫ conv. præf. ſic, אֶטְרוֹף rapiam, Pſal,50.22. Hoſ.5.14. וְיִטְרוֹף rapiat, Pſal.7.3. יִטְרָף rapiet, Gen.49.27. וַיִּטְרוֹף & rapuit, Am.1.11. In Niphal נִטְרַף diſcerptus eſt, dilaceratus eſt, Av. Occurrit in fut.Niph.3.ſ.m. ſic, יִטָּרֵף diſcerptum fuerit, Exod.22.13. Jer.5.6. In Hiphil הִטְרִיף aluit, cibavit, fecit carpere cibum, Bu.Av.&c. Unde in Imper. hiph ſ.m. הַטְרִיפֵנִי ciba, ale; Occurrit cum נִי Aff. ſic, Prov.30.8. הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי, ale me cibo ſtatuti mei, i.e. ſtato victu; Bu.Lex. cibo congruentiæ meæ, Pag. ſtatuti ſeu demenſi mei, Merc. i.e. qui convenit mihi, Pag. Quidam, Fac ut carpam; à feris ductum; nam & טֶרֶף, teſte Kimchi, quod propriè prædam feræ ſignificat, quæ ei pro victu eſt, ad victum hominis transfertur, quem ille ferè more ſibi conquirit, & accipit ab altero; tametſi vi non capiat ut feræ; Alii ſimpliciter, nomine טֶרֶף eſcam dici putant, quòd carpatur, Merc. Fac me diſcerpere panem, Av. ciba me, Cocc. In pual טוֹרָף diſcerptus eſt, dilaceratus eſt omnino, Av. Occurrit in 3.ſ.m.præt.pual cum pathach, ſed in pauſa cum cametz; ſic, טוֹרָף diſcerptus eſt, Gen.37. 33. טוֹרָף diſcerptus, Gen.44.28. Atque indè nomina, i. טֶרֶף m.raptum, diſcerptum, avulſum, Bu. Lex. carptus, carptura; Latinè redditur decerptum, Gen.8.11. Et ecce folium oleæ טֶרֶף decerptum in ore ſuo; Av. ità námque folium dicitur, quia vento rapitur. Bu.Lex. Eſt Toar, i.e, Adjectivum, inquit R.D. q d. folium oleæ erat טָרוּף raptum, i.e. decerptum, Pag. Folium oleæ recens, nempe roſtro laniatum, vel carptum, Cocc. טֶרֶף ſignificat frondem, ſolium, Pag. Sed quantum videtur, decerptum, ut ex loco Geneſis apparet; Merc. ſolium recens à carptu, Cocc. In pl. m. טְרָפִים frondes, folia, &c. Occurrit in pl.m. conſtr. ſic, Ezech. 17.9. טַרְפֵי צַמָּחָהּ folia, vel frondes germinis ejus, Bu. Lex.

folia

folia germinantia ejus, Coc. עֲלֶה folium, est vel טָרָף viride, vel יָבֵשׁ aridum, sed per appositionem dicitur עֲלֵה טָרָף; Coc. Targum pro עֲלֶה, folium, habet טָרָף, & emphaticè טַרְפָּא; Pag. Merc. Quidam verò sumunt טַרְפֵי pro forma pl.m.constr.ex nomine sequente טָרָף, & vertunt, escæ germinis ejus, sic Av. Deinde,2. indè etiam No. m. טָרָף, & in pausa טָרָף, raptum, rapina, præda; quâcum feræ vivunt; atque indè generaliter est esca, cibus, victus; Bu Lex. Præda cibi, esca quæ carpitur; item ramus proferens fructus comestibiles; Av. טָרָף est laniatio,ut Gen.49.9. מִטֶּרֶף à laniatione, i.e.ab occisione hostium; unde Psal.76. 5. הַרְרֵי טָרָף montes laniationis, i.e.prædationis; in quibus feræ laniant. Ps.104.21. rugientes,לַטָּרֶף ad laniationem. Item, animal laniatum; ut Num.23.24. donec comedat טָרָף prædam, animal laniet. Sic Am.3.4. an rugit Leo in sylva, quum טָרָף præda, i.e. animal laniandum non est ei? Item, cibus, Prov.31.15.Mal.3.10. Coc.Occurrit autem Nomen hoc simpl & cum לְ, מִ præf.ut seq. טָרָף vel טָרָף rapina,præda,esca,Num.23. 24. Job.4.11..29.17..38.39. Psal.76.5..124.6.Prov.31. 15. Isa.5.29. Ezech.19.56.. 22.25,27. Nah.2.13.. 3.1. Mal.3.10.טָרָף; & præda, Am.3.4. טָרָף לַ ad prædam, Job.24.5. Psal.104.21.מִטָּרָף à præda,Gen.49.9. Item, cum ךָ & וֹ Aff. sic, טָרָפְךָ rapinam tuam, Nah. 2. 14. טַרְפּוֹ prædam suam,Isa.31.4. Item, 3. Inde etiam, No. טְרֵפָה f. discerptum, laceratum,raptum, Bu.Lex. laniatum, à fera occisum, Cocc.discerptio; & accipitur pro animali discerpto & lacerato à feris, Av.ut Ex.22.31.& carnem in agro טְרֵפָה raptam non comedetis; Pag. Sed non est Adjectivum carnis, quum caro Hebr. sit generis masc. sed subaudio מִטְּרֵפָה è rapto, i.e. בְּשַׂר carnem discerpti,&c. Sic & Lev. 22.8. וּטְרֵפָה & raptum non comedet, Pag. Kimchi notat hanc radicem significare, capere cum raptione, & percutere cum excisione, seu incidendo: Notant tamen Doctores nomine טְרֵפָה, cujus esus est vetitus, complecti etiam illud cujus pulmo est perforatus, & id genus; etsi alioqui non decerptum, neque in eo agnoscatur incisio; imo & Elias notat in Tisbi,hoc nomine significari omnes cibos interdictos; unde faciunt octodecim genera טְרֵפוֹת; Merc. Observandum etiam Rabbinis מְשׁוּגָּע (part.pual) dici furiosum, qui animo alienato est, seu mente distractâ: raptum potes dicere vel actum enthusiasmo; in qua significatione & hoc verbo in voce passiva crebrò utuntur in Niphal: sed id ex Chaldæo magis. Merc. Occurrit autem nomen hoc etiam simpl.& cum וֹ & הַ præf.sic,טְרֵפָה raptum,discerptum, Gen.31.39.Exod.22.30. Lev.7.24. Nah.2.13 וּטְרֵפָה & discerptum,Lev.17.15..22.8.Ezec. 4.14..44.31.הַטְּרֵפָה discerpt. Exod.22.12. Deinde. 2. Signif.2.hujus Rad.est in nomine טָרָף folium,frons frondis, & in pl.constr. טַרְפֵי folia, frondes, &c. quæ suprà describuntur.

Vocabula Quadrata, i.e. *Plurilitera, quæ scil. habent plures quàm tres Literas Radicales, incipientes à Literâ* ט *Teth.*

1. טְאָטֵא, Pag. Sed videtur potiùs scribendum טַאטֵא; in quo Elias putat radicem esse טְאָט in piel; sicut & eo usus est R. Selomoh,ben Gabirol,in quodam poemate, טְאָט מַלְכוּת נְבָיוֹת scopavit regnum Nebajoth; i.e. delevit Nabathæum regnum; Merc. si radix sit שׁוּא, geminatur prima & ultima, ut in פַּעְפַּל, (fictitium scil.verbum,à פָּעַל, duabus extremis geminatis, ut & mox,פַּעְפַּל vel פִּעְפֵּל,primâ geminatâ,Merc.) sin vero א ultimum sit loco He, ultimæ radicalis, טְאָה, tunc geminatur prima tantùm radicalis litera; ut in פִּעְפֵּל; potest dici tamen טְאָטֵא esse verbum quadratum, i.e. quatuor constans literis radicalibus; & significat, verrere, mundare,scopare; Pag. Hujus Radicis significationem,ex gentibus exteris sese didicisse, testantur Hebræorum Doctores, quum in Arabia audissent heram hoc verbo jubentem ancillæ, ut domum acceptis scopis verreret; Merc. טָאטֵא, unde, geminatâ mediâ radicali, in piel, טְאָטֵא everrit; Bu Lex.Coc.טְאָטֵא scopis purgavit scopis niundavit, vel verrit terram; scopavit; non usurpatur nisi tantum per geminationem radicis, in piel טְאָטֵא scopis purgavit; Av.Occurrit,in præt.piel,1.sing.cum וְ conv. præf.& תִּ Aff. sic, Isa.14.23. וְטֵאטֵאתִיהָ & scopabo eam,&c. Pag.& everram eam, Bu.Lex. occ. & verram vel purgabo eam,&c. Av. Atque indè nomen, מְטָאטֵא, m everriculum, scopæ; Bu.Lex. Instrumentum quo pavimenta verruntur & purgantur; scopa; Av.Occurrit ibid.Isa.14.23.cum בְּ præf. וְטֵאטֵאתִיהָ בְּמַטְאֲטֵא הַשְּׁמֵד & everram eam scopâ profligationis, Cocc. vel exterminationis, aut vastationis,i.e.vastatrice, &c.Av. Apud R R. שִׁיאוּט est everritio,expurgatio; quod legitur apud R.Sal. Isa.28. 17. Apud Talmudicos scribitur, nesciebant quid esset וְטַאטֵאתִיהָ, donec audirent famulam quandam Arabicam dicentem sociæ suæ, טְקֹלִי טַאטֵיתָא וְטַאטֵי בֵּיתָא accipe scopas & scopato domum; Megilla,fol.11. Bu.Lex.

2. טְפָסָר m. est dux,princeps, imperator; inquit R. D Pag.Bu.Lex. Av. Quidam volunt compositum esse ex טַף parvulo, & סָר principe; ut sonet ducem parvulorum,& imbellis vulgi principem; sed præstat peregrinam esse dictionem, ut multas asciverunt in suam linguam Hebræi; Merc. est nomen Chaldaicum, vel potest esse compositum, ex סָר idem quod שַׂר, princeps; & טַף, parvulus; non enim significat summum principem & gubernatorem, sed minorem ducem; Av. Occurrit, Jer.51.27. פִּקְדוּ עָלֶיהָ constituite super illam, vel præficite ei, טְפָסָר principem aut ducem, Pag. Bu. præficite contra eam, terram, viz. principem, adducite equos,&c. Av.Hieron. numerate contra eam Taphsar; Targum,cultores belli; Pag.vel potiùs,facientes seu gerentes bellum, Merc.i.e.bellatores; Pag. Sed occurrit etiam Teth cum pathach, quasi esset in sing. טְפַסָּר; unde in pl.m.טַפְסְרִים, & in constr. טַפְסְרֵי; principes,&c. Atque, indè, Nah.3.17. occurrit cum וְ cop. præf. & יךָ, Aff.fæm.sic, וְטַפְסְרַיִךְ & principes tui,sicut locusta locustarum; Hieron.& parvuli tui sicut locustæ locustarum; Pag.& principes sunt tanquam attelaborum examen; Av.ex illis locis apparet, homines intelligi, non βελίσσαιν, ut 70. habent; apud Jeremiam est oppositio ad סוּס, equos, & equites; apud Nahumum, conjunguntur מְנוֹרִים. Auctoratos juramento,per hoc; per illud auctoratos stipendio, intelligebamus; maximè pedites. Kimchius putat esse, לְקַנֵּי וְשַׂר principem & ducem; conjecturæ sunt; toto genere in talibus aberrari non potest; Cocc.

Radi-

Radices & Dictiones derivatæ, incipientes à Literâ י Jod.

RAD. 1. יָאַב, in kal, est תָּאַב concupivit, desideravit; Pag. Sed habet etiam hoc verbum cum aliis affinitatem, voce non abludentibus, ut אָהַב, אָבָה & אָוָה, quæ amorem, voluntatem, seu animi propensionem ac cupiditatem, significant; Merc. יָאֵב cupidus fuit, Bu. Lex. Avidè desideravit, animo avido appetiit. Est cogn. cum אָבָה voluit, animo propenso affectus est erga aliquem; item אָהַב dilexit: sicut etiam cum תָּאַב optavit, appetiit. Et hinc Latinum Aveo, es, ere; Av. Occurrit in 1. f. præt. kal; sic, Psal. 119. 131. Quia לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי præcepta tua desideravi; Pag. præceptorum tuorum cupidus fui; Bu. Lex. vel, ad præcepta tua desideravi; Av. Vertitur ex contextu, aspiro, desidero; 70. ἐπεθύμησα; Cocc.

Rad. 2. יָאָה pulchrum esse, convenire; decere, congruum, dignum esse, Bu. Lex. Cocc. Occurrit in 3. f. f. præt. kal; sic, Jer. 10. v. 7. כִּי לְךָ יָאָתָה, nam tibi convenit; Bu. Lex. nam te decet; 70. ὅτι σὲ χρὴ φοβεῖσθαι, scil. ut timearis. Est cum camets penult. ob pausam, pro יָאָתָה; Cocc. formæ גָּלְתָה, Bu. Lex. Chaldæis & Syris est frequens, ut Matth. 3. 15. יָאָה לָן decet nos; Kimchi malè refert ad יָאַת, Cocc. ex Bu. Lex.

Rad. 3. יָאַל solvit, resolvit, dissolvit; accipitur tam in bonam quàm in malam partem. Est cogn. cum אָלַל in nihilum redactus est, & cum לָאָה defatigatus est ex resolutione virium; Hinc λύω solvo, &c. & Latinum volo, Av. qui solus hoc verbum in Conjug. kal describit; nam in kal, non occurrit in textu, sed in Hiphil est הוֹאִיל velle, acquiescere; incipere; jurare; adjurare, ut R. D. inquit Pag. Ipsum actum volendi significat, ut Brugensis notat in Exod. 2. & 2 Reg. 5. Vertunt nunc per velle; nunc, per parare; Item per incipere. Construitur ferè cum verbo post se ejusdem temporis ἀπαρέμφατος, vel sequenti conjunctione, vel cum Infinitivo. Est simpliciter, assentiri, seu assensum animi præbere ad aliquid agendum: Unde in Niphal sumitur pro cupidè aliquid audere, & attentare temerè pleraque: quod cùm sit stultorum, sumitur pro, stultum fieri. Quidam notant in Imper. Hiphil pro hortandi particula fumi, age, agite; & est etiam, juramento astringere, scil. in Hiphil; & tunc est cogn. verbo אָלָה, & ejusdem cum illo significatûs; hinc Rabbini utuntur dictione הוֹאִיל sequente Vau, pro quandoquidem: Vide Eliam in Tisbite. Huc quidam reducunt אֱוִיל, qui suis cupiditatibus ductus, temerè multa affectat, quæ perficere nequeat, stultus; de quo suprà, Merc. In hiph. הוֹאִיל voluit, acquievit; ferè semper habet post se verbum; Bu. Lex. Significat, inducere animum; & notat voluntatem levi momento, & quasi ab initio rei statim inclinatam; unde 70. per ἄρχεσθαι. Chaldæum אוֹלָא, Hebræum אֱוִיל, הוֹאִיל, נוֹאָל ejusdem sunt familiæ, Cocc. In Hiphil etiam ut in kal, solvit, resolvit, fecit solutionem, & propriè significat resolvi ad aliquam actionem, solvere se ad aliquid agendum; hoc Latinis est, incipere, vel tentare aliquid, & semper præponitur alii verbo, cujus solutionem, seu inchoationem adfert. Græcis est ἐπιλύομαι, Av. Occurrit autem præt. hiph. 3. f. m. sic, Deut. 1. 5. הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר, voluit Moses exponere; Bu. Lex. Pag. Induxit animum, Moses, declaravit; Cocc. solvit Mose declarare legem hanc; Av. Hieron. cæpitque Moses, &c. & sic quoque R. Sal הֵחֵל; & Targum, שְׁרִי cæpit, Pag. Sic 1 Sam. 12. 22. quia הוֹאִיל voluit, vel cæpit, dominus facere vos sibi in populum; Targum רְעֵוָא placitum (fuit) coram Domino, &c. Pag. & Hos. 5. 11. Quia הוֹאִיל הָלַךְ cæpit vel voluit ire post præceptum, nempe Jeroboam, Pag. Induxit animum, ivit post præceptum; Cocc. Item, occurrit etiam in 2. f. m. & 1. f. & pl. præt. hiph. (quæ omnia per velle aut incipere, ut præcedentia, possunt exponi) ut seq. חוֹאַלְתָּ voluisti, 1 Chron. 17. 27. הוֹאַלְתִּי volui, Gen. 18. 27, 31. הוֹאַלְנוּ voluimus, Jos. 7. 7. In Imper. kal, f. m. הוֹאַל, vel ante maccaph הוֹאַל־: ut 2 Sam. 7. 29. הוֹאַל וּבָרֵךְ velis & benedic, Bu. Lex. vel, incipe aut acquiesce, complace, & benedic; Pag. i. e. placeat tibi benedicere; Bu. Lex. Sic 2 Reg 5. 23. הוֹאֵל קַח acquiesce, cape duo talenta; Pag. induc animum, accipe, Cocc. Sic etiam in altera forma cum sægol ante maccaph, ut seq. הוֹאֶל־ velis, Jud. 19. 6. 2 Reg. 6. 10. Item, in Imper. hiph. pl. m. occurrit Job. 6. 28. sic, & nunc, הוֹאִילוּ פְנוֹ־בִי, velitis, respicite, i. e. respicere, ad me; Bu. Lex. Acquiescite, respicite in me, vel ut aspiciatis in me, Pag. inducite animum, respicite ad me, Cocc. & nunc incipite, respicite in me. Av. Sed aliàs etiam copula interponitur; ut Jos. 7. 7. וְלוּ הוֹאַלְנוּ, & utinam voluissemus & mansissemus; Hieron. utinam, ut cæpimus, mansissemus; & sic Targum, utinam דְּשַׁרְיִנָא, ut cæpimus, &c. Pag. vel utinam cæpissemus, seu instituissemus, &c. Merc. Atque utinam induxissemus animum, & mansissemus, ultra Jordanem. Vide & Jud. 19. 6. 2 Sam. 7. 29. Job. 6. 9. &c. Sed interdum subjungitur & Infinitivis cum Lamed, ut Gen. 18. 27. הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר cæpi, vel ut R. Sal. רָעֵיתִי volui loqui; Pag. cæpi loqui ad Dominum; Av. animum induxi loqui ad Dominum; Cocc. In fut. hiph. יוֹאִיל vel יוֹאַל, acquiescet, vel incipiet, &c. Sed cum ֫ conv. præf. est cum sægol in ult. sic, Exod. 2. 21. וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת, & acquievit Moses ut habitaret, Bu. Lex. & voluit Moses habitare; &c. Hieron. juravit ergò Moses quòd habitaret, Pag. Sic etiam Jos. 17. 12. Jud. 1. 27, 35. 17. 11. 1 Sam 17. 40. quo tamen ultimo loco quidam exp. & noluit; ex contraria significatione ut in aliis, juxta Chald. Vide R. Sal. ad locum; Bu. Lex. At 1 Sam. 14. 24. Occurrit in alia signif. viz. adjurandi; sic, וַיּוֹאֶל שָׁאוּל אֶת־הָעָם, & adjuravit Saul populum, Pag. habet enim significationem desumptam ab אָלָה juravit, ex Bu. Lex. Et dissolvit adjurando Saul populum: componitur enim ex יָאַל solvit, & אָלָה, &c. Av. Item occurrit etiam cum ֫ cop. & cum Tzere in ult. sic, Job. 6. 9. וְיוֹאַל & incipiat, vel velit Deus, & conterat me; Hieron. & qui cæpit, ipse me conterat. Targum יְשָׁרֵי & incipiat, Pag. & solvet, i. e. incipiet Deus, & contundet me, Av. וַיּוֹאַל pro וַיֹּאַל vel וַיֹּאֶל 1 Sam. 14. 24. vide in אָלָה; Cocc. Atque inde quidam volunt deduci ab hac radice nomen Substant. f. תַּאֲלָה & in constr. תַּאֲלַת voluntas, beneplacitum, &c. & occurrit cum ה Aff. sic, Lam. 3. 65. Dabis eis clausuram cordis, תַּאֲלָתְךָ לָהֶם voluntatem tuam eis, vel in aut erga eos, &c. ita in Eu. Conc. licet plerique

plerique exp. imprecationem, vel maledictionem; referendo ad Rad. אָלָה: ibi vide. Deinde, 2. Signif. 2. juxta Bu. Conc hujus Rad. est in Conjug. Niphal נוֹאַל stulteſcere, ſtultè agere, vel velle; Bu. Conc. & Lex. ſtultum fieri aut eſſe, inſanire, Pag. נוֹאַל diſſolutus eſt, Av. ſtultum, vel levem ac temerarium fieri, vel ſe præbere, ſtultè vel temerè agere. Convenit cum אָוַל; Cocc. Occurrit in præt. Niph. 3. pl. נוֹאָלוּ, & exp. ſtultè agunt, vel egerunt. Cocc. vel, ſtulti facti ſunt, Pag. diſſoluti ſunt, Av. ſtulteſcunt, Bu. Lex. & Conc. Iſa. 19.13. Jer. 5.4. Sic & cum ו cop. vel conv. præf. וְנוֹאָלוּ & ſtultè agent; Cocc. vel, ſtultè fient, aut erunt, Pag. Jer. 50.36. ut ſtulteſcant, Bu. Conc. & diſſolventur, Av. Eſt cum camerz penult. ob pauſam pro cateph-pathach. Item, in 1. pl. præt. Niph. נוֹאַלְנוּ (quia vel quòd) ſtultè egimus; Cocc. Bu. ſtulti fuimus; Hieron. ſtultè commiſimus; Pag. Num. 12.11. Quia diſſoluti ſumus; Av. Quidam volunt irregulare eſſe, pro נְאֻוַּלְנוּ ab אָוַל, vel אָוִיל ſtultus; Bu. Lex.

Rad. 4. יָאַר; unde No. Radicale יְאוֹר m. vel יְאֹר eſt amnis, fluvius, rivus, Pag. propriè è flumine ductus & effoſſus ad rigandum agros; tametſi Onkelos יְאוֹר vertit נְהָרָה fluvium. Hinc Nilus & Tigris nomine Rivi appellantur in Scriptura; quòd ex illis multi rivi ducantur, ut & ex Euphrate, in Ægypto & Meſopotamia. Sunt qui ab אוֹר luce deflectant, ab aquis limpidis, quæ in fluviis magis turbidæ eſſe ſolent: nam ab אָרַר, quod ripas arrodant, alienius eſt; Merc. יְאוֹר eſt fluvius limpidior, qui habet aquas perlucidas & clariores. Eſt cogn. אוֹר illuxit, & cum נָהַר fluxit, & רָוָה irrigavit; Av. 70. vertunt ποταμὸς. Kimchius docet יְאוֹר & נָהָר diſtinguere, quia Exod. 7.19. dicitur עַל נַהֲרֹתָם עַל יְאֹרֵיהֶם וְעַל אַגְמֵיהֶם: ſic Exod. 8.1. Vult autem יְאוֹרִים ſignificare rivos manu hominum factos ad educendam ex fluvio aquam in agros: Sed Ab. Ezra נְהָרוֹת de aliis fluviis intelligit, יְאוֹרִים autem de Nilo. Et certum eſt Nilum κατ' ἐντονομασίαν dici יְאוֹר: ità Jer. 46.7. מִי זֶה כַּיְאוֹר יַעֲלֶה, quis hic, ut amnis, Nilus, aſcendit: Item, verſ. 8. Am. 9.5. Fatendum tamen etiam יְאוֹר dici de rivis hominum operâ ductis. Vide Job. 28.10. & 2 Reg. 19.24. יְאוֹרֵי מָצוֹר poſſunt accipi pro foſſis, quibus urbes cinguntur munitionis cauſâ. R. Sal. ad Gen. 41.1. dicit Ægyptum fuiſſe יְאוֹרִים foſſis frequentem, & aquas Nili in eas exundaſſe: Atque indè Nilum vocari יְאוֹר. Fortè dicendum quia is fluvius officium rivi facit, ideo יְאוֹר dici, Dan. 12.5,6,7. Coc. Occur. autem hoc nomen ſimpl. & cum ה præf. locis ſeq. יְאוֹר rivus, Iſ. 19.7..23.3. Ezech. 29.9. Zach. 10.11. הַיְאוֹר rivus, Gen. 41.1,2,3,17,18. Ex. 2.3..4.9..7.15,18,24,25, 28..17.5. Dan. 12.5,6,7. Item, cum ה dem. præf. & ה locali add. ſic eſt, הַיְאוֹרָה in rivum, Exod. 1.22. Item cum ב & כ præf. ſic, בַּיְאוֹר in rivo, Ex. 7.17,18,20,21.. 8.5,7. Iſa. 19.8..23.10. כַּיְאוֹר ſicut rivus, Jer. 46.7,8. Am. 9.5. ſed cum כ præf. occurrit defectivè abſque jod, pro כִּיאוֹר, quod etiam ſequitur; ſic, כָּאוֹר velut rivus, Am. 8.8. כִּיאוֹר ſicut rivus, Am. 8.8..9.5. & cum י. Aff. ſic extat, יְאֹרִי rivus meus, Ezech. 29.3. In pl. m. יְאוֹרִים ſunt aquæ fluviatiles, factæ manibus hominum, ex labio fluminis majoris, ad agros irrigandos. Nilus verò vocatur יְאֹר rivus, quia per innumeros rivos ſe per totam Ægyptum diffundit; ut R. Sal. ſcribit, Gen. 41.4. forma abſol. Occ. ſimpl. & cum ה & ב præf. ſic, יְאוֹרִים rivi, Job. 28.10. Iſa. 33.21. Ezech. 30.12. הַיְאוֹרִים in rivos, Exod. 8.8. בַּיְאוֹרִים in rivis, Nah. 3.8. & in pl. m. Conſtr. יְאוֹרֵי rivi, 2 Reg. 19.24. Iſa. 7.18..19.6..36.25, quæ forma pl. m. Conſtr. occurrit etiam cum ך, ן, & הֶם Aff. ut ſeq. יְאֹרַיִךְ rivi tui, Ezech. 29.4,5,10. יְאֹרָיו rivi ejus, Ezech. 29.3. יְאֹרֵיהֶם rivos eorum, Exod. 7.19. Pſal. 78.44. [In loco autem citato, Am. 8.8. כָּאוֹר tanquam fluvius, eſt abſque jod, & quaſi jod deliteſceret in camerz. Sunt autem qui nomen יַרְדֵּן Jordanis, ex hoc nomine יְאוֹר & דֵּן exiſtimant eſſe compoſitum, quaſi rivum Dan dicas, quòd Geographi tradant eum juxta urbem Dan, ſuum ortum habere: alii verò ex duobus fontibus oriri credunt; viz. Jor quaſi Jeor, & Dan; Merc.]

Rad. 5. יָאַשׁ eſt deſperare, Pag. In piel ſemel legitur pro animum abdicare à re quam inſtitueras. Alias in Niphal pro eo quod dicimus, actum eſt, deploratum, conclamatum, ſeu deſperatum eſt, quum quis malo obrutus de cæpto diffidit & deſiſtit, mutato conſilio in re immedicabili, & extremo malo, &c. Doctores autumant hoc verbo etiam in Hithpael; Merc. יָאַשׁ deſtitit ab incepto fruſtratus ſpe ſuâ, omiſit rem cujus ſucceſſus non poteſt ſperari, abſtinuit à re vana, deſperavit. Cogn. eſt cum שָׁוְא vanum, fruſtrà, & cum שָׁאָה conquaſſatus eſt, ut ſi quis diu in re vana anxiatur, & tandem pertæſus deſiſtit, Av. Niph. נוֹאַשׁ deſperavit, ſpem, animum abjecit, Bu. Lex. coactus eſt deſiſtere, remotus eſt à ſeipſo per deſperationem, Av. Occurrit autem in præt. Niph. 3. ſ. m. cum ו conv. ſic, 1 Sam. 27.1. וַיִּוָּאֵשׁ מִמֶּנִּי, & ſpem abjiciat de me Saul; Bu. Lex. & ſpem abducet à me, ut me quærat ultrà; Cocc. & removebitur à me Saul ad quærendum me ampliùs, Av. Et deſperet, Bu. Conc. Sed ſumitur etiam quaſi impersonaliter, deſperatum, actum eſt, Bu. Lex. ut Jer. 2.25. & dixiſti, נוֹאָשׁ deſperatum eſt; ac ſi dicat, inquit R. D. in Comment. deſperatum eſt cor meum, ut eat poſt Dominum; non ibo poſt illum, Pag. Hoc in loco, eſt verbum abnegantis ſpem bonam, aut metum mali; q. d. non ſpero hoc bonum, non metuo hoc malum, Cocc. Actum, vel deſperatum eſt, &c. Av. Sic Jer. 18.12. & dixerunt ſibi, vel, & dicent, נוֹאָשׁ deſperatum eſt, ſcil. cor noſtrum, &c. ut R. D. inquit, Pag. Item, Iſa. 57.10. non dixiſti, נוֹאָשׁ deſperatum eſt, viz. cor meum, ut non eat poſt Deos alienos, Pag. ex Kimchi. Non dixiſti, deſperatum eſt: i. e. non eſt ſpes; ſenſus, non deſperaſti de conſiliis tuis, &c. In his Kimchi putat ſubintelligi poſſe לֵב: ſed neutraliter poteſt intelligi; q. d. res deplorata, &c. Coc. Actum eſt, &c. Av. Hæc autem omnia, ſi ſint præterita, habent camerz pro pathach, ob pauſam. Sed occurrit etiam in part. Niph. ſ. m. ſic, Job. 6.26. אֲמָרִי נוֹאָשׁ verba hominis animi abjectiſſimi, ſpe deſtituti, Bu. Lex. verba deſperati, Av. dicta deſperantis; Chaldæus abſtractè יְאוּשׁ; atque ità ſanè videtur in reliquis capi; Cocc. eloquia deſperati; atque hæc omnia prædicta ſunt ex Conjug. Niph. num. ſing. gen. maſc. & ſubaudiendum eſt לֵב: quanquam dici poteſt, inquit R. D. quòd ſunt nomina, i. e. deſperatio; Pag. Sicut & in eo loco ex Job. quidam exp. ſermones deſperationis, ſeu oppreſſionis quibus me obruatis, & ad deſperationem adducatis, Merc. In piel יִאֵשׁ ſpe deſtituit, Bu. abſtinuit, omiſit, Av. Unde in Infin. piel cum ל præf. ſic occurrit, Eccl. 2.

20. &

20. & conversus sum, aut verti me לְיַאֵשׁ אֶת לִבִּי spe destituendo animum meum, Bu. Lex. ut desperare facerem cor meum, &c. Pag. Cocc. i.e. ut cor meum abducerem ab omni labore tanquam inutili; Kimchi explicat הֲרְפוֹת וְהַעֲבִיר facere omittere, & abire; Cocc. ad remittendum, Cev. ex Kimchi. Ad abstinendum cor meum, &c. Av.

Rad. 6. יָאַת est, רָצָה placere, complacere (inquit R. D.) in aliquo, Pag. acquiescere, consentire, congruere, decere, pulchrè convenire: Kimchi inquit significare, complacere sibi in re aliqua & aptatione ejus. יָאֶה, Chaldæis huic vicinum est, pulchrum esse. Ac sanè quidam Hebræorum malunt in Jeremia יְאָתָהּ, effectum à יָאַתָּה esse à יָאֶה, quod apud Rabbinos est idem cum נָאֶה. Vide Eliam in Tisbite. Observa autem futurum hujus verbi esse ejusdem formæ cum futuro, à יָבַשׁ, nempe partim de quiescentibus He Jod, partim de quiescentibus Hajin. יָבוֹשׁ, אָבוֹשׁ, &c. Merc. Cev. יָאַת acquievit, consensit, Bu. Lex. Convenit pulchrè, rectè congruit, decentibus motibus convenit; consensit, &c. Est cogn. cum אָתָה venit rectà, Av. Occurrit in 3.s.f. præt. kal, cum cametz penult. pro chateph patach ob pausam; sic Jer. 10.7. quia tibi יָאְתָה complacuit, scil. regnum; vel tibi convenit, scil. regnum, & non alteri, inquit R. D. in lib. Rad. Hieron. tuum est enim decus, Pag. quia tibi convenit (decor) Av. est pro יָאַתָה & quidam referunt ad Rad. יָאָה; ibi vide. In fut. kal, 3.s.m. יֵאוֹת acquiescet: unde in 1.pl. fut. kal, נֵאוֹת acquiescemus, Bu. Lex. conveniemus, Av. Gen. 34.35. & cum ה parag. נֵאוֹתָה acquiescamus; Bu. Conveniamus, Av. Complaceamus iis, &c. Pag. ib. vers. 23. & in 3.pl. masc. יֵאוֹתוּ acquiescant, Bu. Conc. complacebunt, Pag. convenient, vel, acquiescent, Av. ibid. v. 22. cui etiam ו conv. est præf. sic, וַיֵּאוֹתוּ & acquieverunt, vel complacuerunt aut consenserunt, &c. 2 Reg. 12.9. Futurum autem hoc est ut יָבוֹשׁ, אָבוֹשׁ, &c. à יָבַשׁ; Bu. Lex. Quidam autem referunt hæc ad Rad. אוֹת; ibi vide.

Rad. 7. יָבַב significat clamare, vociferari, jubilare, Pag. exclamare. De hac dictione dubium est inter Doctores, inquit Kimchi, an gemitum tantùm, an ejulatum, an verò utrumque simul significet. Cæterum ex Targum deprehendimus, etsi propriè bellicum clamorem significet, generale tamen esse ad quemcunque clamorem; itaque propriè esse vocem attollere, Merc. יָבַב pipavit, i.e. exclamavit voce non rudi, sed subtili & acutâ instar pullorum, propriè dicitur de Gallinis, & per translationem tribuitur fœminis illis quæ naturâ exilem vocem emittunt, non crassam ut viri. Est cogn. cum בוּב pupus fuit, & cum אָבִיב puber fuit, Av. In piel יִבֵּב vociferatus est, Bu. Lex. pipavit continuè, exclamavit, ejulavit, Av. Unde in fut. piel 3.s.m. וַיְיַבֵּב & in f. תְּיַבֵּב vociferabitur: unde cum ו conv. præf. tertiæ fœm. sic occurrit, Jud. 5.28. וַתְּיַבֵּב & vociferata est, vel fuit, Bu. & clamavit, aut jubilavit, Pag. & pipavit, i.e. ululavit, Av. & lamentatur; Kimchi narrat, dubitasse veteres utrum id notet gemere, suspirare; an ejulare, Cocc.

Rad. 8. יָבַד periit, interiit; idem quod אָבַד; de quo suprà: Est cogn. cum דָּאַב, דָּאַד & רוּב, i.e. tabuit, contabuit. Occurrit tantùm in Conjug. Hiphil הוֹבִיד perire fecit, perdidit: unde in fut. hiph. יוֹבִיד perdet, perire faciet; atque indè in 1.s.fut. hiph. אוֹבִיד, & cum ה parag. אוֹבִידָה, Jer. 46.8. vel אַבִּידָה perire faciam, perdam, &c. Av. Qui solus hanc peculiarem statuit radicem ob hanc vocem, sic, equidem regulariter formatam, sed quam reliqui referre solent ad Rad. אָבַד; ubi vide.

Rad. 9. יָבַל fluxit ulteriùs, profluxit; & per translationem significat procedere & provenire tanquam aqua profluens procedit, vel progreditur ulterius; Est cogn. cum אָבַל lugebat flendo, nam lugentes producunt & faciunt diffluere lachrymas, Av. Non autem occurrit verbaliter in kal; sed in Hiphil הוֹבִיל est, ducere, asserre, adducere, deducere, Pag. Sunt qui hoc verbum putent moram & pompam seu productionem includere; unde יוֹבֵל quod Jubilæum dicimus, putent productionem tubæ sonitum sen clangorem significare, h.e. Jubilum, clangoris scilicet intentionem, non ipsum instrumentum; de quo infrà, Merc. הוֹבִיל attulit, apportavit; adduxit, abduxit; deduxit, reduxit; Bu. Lex. Fecit fluere, i.e. produxit, deduxit. Legitur tantùm in futuro, verbaliter; Av. Significat φέρειν, ferre, ducere, agere, ducere, ferre. Kimchi explicat per הֲבִיאָ, Cocc. In Bu. Conc. hæc radix ità ordinatur, ut seq. Significata ejus quinque sunt; 1. afferre, apportare, adducere; & sic occurrit in fut. hiph. 1.s.m cum ם Aff. אוֹבִילֵם adducam eos, Jer. 31.8. & in 3.f.m. fut. hiph. vel, plenè, cum jod mediano, vel defectivè cum chirek absque jod ante נִי Aff. sic, יוֹבִלֵנִי, יוֹבִילֵנִי deducet me, Ps. 60. 11. 108.11. & in 3.pl.m. simpl. plenè cum jod pen. sed cum Nun parag. & הָ Aff. absque jod, ut seq. יוֹבִילוּ adducent, Psal. 68.30. 76.12. יוֹבִלוּן adducent, Zeph. 3.10. יוּבְלוּהָ deducent eam, Isa. 23.7. in Hophal הוּבַל est, duci, agi, ferri, Cocc. adduci, deduci, Bu. man. productus est, factus est fluere; Av. ut in fut. hoph. 1.s.cum cametz pro pathach ob pausam; sic, אוּבָל eductus fuissem, Job. 10.19. & in 3.s.m. fut. hoph. cum pathach, sed in pausa cum cametz ult. sic, יוּבַל adducetur, Isa. 18.7. Jer. 11.19. יוּבָל idem, Job. 21.32. Isa. 53.7. Hos. 10.6. 12.2. Item in 3.f.f. & in 2.pl.m. cum nun parag. ut & in 3.pl.m. & fœm. ut seq. תּוּבַל adducetur, Psal. 45.15. תּוּבָלוּן deducemini Isa. 55.12. יוּבָלוּ educuntur, Job. 21.30. תּוּבַלְנָה educuntur, Psal. 45.16. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in No.m. אוּבָל, vel אוֹבָל; vel cum kibburz, אֵבֶל fluentum, Cocc. Bu. Conc. fluvius, aquæductus; processus aquarum, Bu. Lex. productio aquarum; Aleph pro jod scribitur, vel est heemanticum, Av. Occurrit autem simpl. & cum הָ præf. sic, אוֹבָל fluentum, Dan. 8.2. הָאוֹבָל idem, Dan. 8.3,6. Item hinc etiam, i. No. יוּבָל vel יוֹבָל m. idem; fluxus, fluxio, fluor, productio aquarum; Av. Jer. 17.8. Item, 2. Indè etiam No. יָבָל Bu. Cocc. vel יֶבֶל m. idem, fluxus, productio fluctuum, fluctus; Av. In pl.m. יְבָלִים, & in forma constr. יִבְלֵי aquæductus, Isa. 30.25. 44.4. Deinde, iii. Signif. 3. hujus Rad. est in nomine יְבוּל proventus, pabulum, Pag. Bu. Cocc. Av. productio fructûs quem terra producit, & seu profluere facit, Av. Generale nomen ad omne quod terra profert ad usum animantium aut hominum; quasi productionem dicas. Differt propriè à פְּרִי; quòd פְּרִי propriè de arborum fructu dicatur, & metaphoricè hominum, vel animantium, & interdum rerum aliarum; יְבוּל autem terræ nascentia significet. Gramen aut germen; proventum; plantam vel fruges pro loci ratione licebit reddere. Chaldæus vertit עֲלַלְתָּא proventum. Idem valet & בּוּל, jod adempto, de quo suprà in litera

Beth; Merc. Occurrit autem hoc nomen ſimpl. ſic, יְבוּל, proventus, Jud.6.4. Job.20.28. Hab.3.16. & cum ֵ (chirek ſcil. ſub Vau eſt pro duplice Scheva) præf. ſic, וִיבוּל & pabulum, Jud.19.21. ut & cum ה֫ Aff. cui & ֵ etiam eſt præf. ut ſeq. יְבוּלָהּ proventum ſuum, Lev.26.4, 20. Deut.11.17. Pſal.67.7..85.13. Ezech.34.27. Hag.1. 10. Zach.8.12. וְיִבְלָהּ & proventum ejus, Deut.32.22. Item cum ם֫ Aff. ſic, יְבוּלָם proventum eorum, Pſal. 78.46. Atque hinc quidam deducunt verbum occurrens, Jud.19.21. viz. וַיָּבָל pro וַיָּבֶל & pabulum dedit; ità in Bu. Conc. Sed id require in Rad. בָּלַל; Pag. Item hinc etiam per Aphæreſin eſt No. בוּל m. idem cum & pro יְבוּל, productio fructuum, & quicquid pabuli terra profert; Av. ut Job.40.15. בּוּל proventum montes proferent ei, & cum לְ præf. Iſa.44.19. לְבוּל עֵץ proventui arboris incurvabo me; i.e. coram ramo, qui ex arbore provenit, & Mètonymicè, coram idolo ex ramo facto. Sic Kimchi in lib. Rad. Bu. Lex. בּוּל עֵץ dicitur natum ex arbore, Cocc. Item, iv. Signif. 4. hujus Rad. eſt in nomine יוֹבֵל comm gen. Sed ſæpiùs fæm. Aries, ut Joſ. 6.5. בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל cornu arietis, i. e. arietino. Sic Chaldæus, בְּקַרְנָא דְכַרְיָא: Apud Talmudicos. Cum iter facerem in Arabiam, audivi quòd arietem vocarent יובלא, Roſch haſchana, cap.3.26. Item Jubilæus annus, i.e. quinquageſimus, quòd cornu arietino ſolenniter promulgari ſoleret; Bu. Lex. יוֹבֵל, i. e. Jubileus; & Buccina è cornu arietino; Pag. Hebræi dicunt ſignificare arietem, poſt Targum: & R. Akiba teſtatur ſe, cùm in Arabiam eſſet profectus, audiſſe arietem vocari יוּבְלָא. Quidam recentiorum contendunt hoc nomine nec arietem, nec arietinum cornu, ſed ipſius ſonitum, i.e. Jubilum indicari. Abſolutè ponitur pro anno quinquageſimo, quo buccinarum clangore debitorum remiſſio & libertas denuntiabatur, Lev. 25. qui ſanè typus fuit gratuitæ remiſſionis & liberationis obnoxiis & oppreſſis annuntiandæ per vocem Evangelii, propter Chriſtum, &c. Sic nomen פֶּסַח Paſcha & agnum & ferias ipſas ſignificare invenitur, quibus celebratur memoria tranſitûs Angeli per Ægyptum: cum nomen ipſum propriè tranſitum ſonet; Merc. יוֹבֵל jubilum, jubilatus; eſt ſonitus & clangor tubæ productior. Item annus Jubilæus in quo perſonabant cornua quæ edebant ſonum profluentem. Et in iſto anno proclamabatur libertas, qui priùs erant ſervi hoc anno dimittebantur liberi, & ut ad poſſeſſiones ſuas redirent quas vendiderant, &c. Ideóque lætabantur ſervi & debitores hoc anno ſumma exultatione. Hinc eſt Latinum jubilo, -as, -are, jubilum, &c. Av. De hac voce יוֹבֵל quæ fuſè Cocc. Diſſerit videantur apud ipſum. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. & cum הַ præf. ſic, יוֹבֵל Jubilæus, Lev.25.10,11,12. הַיּוֹבֵל Jubilæus, Lev.25.13,15, 25,40,50,52,54..27.17,18,23,24. Num.36.4. Item, pro cornu arietino occurrit etiam cum הַ præf. ſic, הַיּוֹבֵל (cornu) arietinum, Exod.19.13. Joſ.6.5. Item, pro Jubilæo, cum בַּ & יַ præf. ut ſeq. בַּיּוֹבֵל in Jubilæo, Lev. 25.28,30,33..27.21. וּבַיּוֹבֵל & in Jubilæo, Lev.25.31. In pl.m. יוֹבְלִים arietes, Bu. Lex. Jubila, Av. Jubilæa; Pag. unde שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים ſunt buccinæ arietum, Bu. Lex. cornua Jubilorum, Av. buccinas jubilæorum, Pag. Chaldæus vertit, שׁוֹפָרָא דְכַרְיָא; Bu. Lex. Sic autem appellatur annus quinquageſimus, quòd in illo clangerent buccinâ arietinâ; יוֹבֵל enim eſt aries, unde pro hac dictione Targum habet דִּכְרָא aries; Pag. Occurrit autem hoc nomen in pl.m. ſimpl. & cum הַ præf. ſic, יוֹבְלִים הַיּוֹבְלִים arietinæ, Joſ.6,6,8. arietinæ, Joſ.6.4,13. Denique, v. Signif. 5. hujus Rad. eſt in nomine יַבֶּלֶת f. quod eſt verruca; i.e. caruncula, eminens in corpore ſine pruritu, quæ vulgò dicitur, Porrus; R.D. in lib. Rad. verrucam exponit, Pag. Kimchi notat יַבֶּלֶת, quod in lege ſcribitur, eſſe Toar, ad beſtiam ſignificandam quæ habet verrucam; ſicut & תְּרִיץ ibidem eſt Toar: at in Miſnah, i.e. contextu Talmudico, eſſe ipſum rei nomen, cùm dicunt non incidi, ſeu reſecari יַבֶּלֶת verrucam, alibi quàm in Sanctuario; & in Kimchi, non ruga, ut quidam putant, ſed וְרוּגָא, Veruga, dictione Hiſpanicâ ſcribitur. A productione & excreſcentia carnis ſic dicta videtur; Merc. יַבֶּלֶת eſt fluxus, aut fluxu affectum, juxta quoſdam: vel communitèr juxta Hebræos, verruca; & metonymicè verrucoſa, verrucoſum; ſic Chaldæus יַבְלָן verrucoſum. Diſputant Talmudici an in Sabbatho יַבֶּלֶת verrucam exſcindere liceret? Peſachim c. 6. in principio; Bu. Lex. יַבֶּלֶת eſt bulla fluens, papilla producens fluxum; Hieron. vertit papulas, Av. Significat verrucam, Elias, Wark; ità in Miſnah nomen vitii eſt; ſed in lege, Lev. 22.22. eſt nomen ejus, qui vitium habet: vulg. habens papulas; Arabs, habens verrucam; Belg. Wratte, Coc. Verrucâ laborans, Bu. Conc. Papulam habens (animal) Av.

Rad. 10. יָבַם eſt, accipere cognatam ſuam; i.e. uxorem fratris ſui, viro ejus defuncto, ad ſuſcitandum ejus ſemen, ut lex præcipiebat, Pag. quaſi levirare dicas; i.e. leviri jure ducere; nam יָבָם eſt levir; i.e. frater mariti, ſicut & יְבָמָה uxor fratris, fratria dicitur illi. Dicuntur & יְבָמוֹת inter ſe duorum fratrum uxores, quæ Homero appellantur εἰνάτερες, aliàs σύννυμφοι. Porrò Lex illa de fratris ſine liberis defuncti uxore ducenda ad ſuſcitandum ei ſemen, eſt poſtea conſuetudine quidam ampliata etiam ad propinquos alios ad quos jus redimendi ab illo vendita pertinebat ex lege altera, Lev. 25. ut ex libello Ruth apparet. Elias exiſtimat verbum ipſum contrariam induere ſignificationem, ut verbum שָׁרַשׁ eradicavit, & ejuſmodi: quaſi in pihel ſit efficere aliquem nè ultrà ſit יָבָם Levir, ſeu cognatus aut affinis uxori fratris, ſed jam conjunctior, utpote maritus; quod ſubtilius eſt meo judicio. Aben. Ezra notat ex Hebræorum Doctorum ſententia יָבָם eſſe fratrem ex patre, non ex matre: nec prorſus vult in libello Ruth eſſe יְבוּם (quod & alii quidam Hebræorum ſequuntur) ſed tantùm jus redemptionis, &c. Mercin piel יִבֵּם ſignificat ducere ex affinitatis jure in uxorem, Bu. Conc. fratris defuncti abſque liberis uxorem ducere, levir & affinis proximi jus & officium præſtare: quaſi fratrare, dicas, Bu. Lex. ἐπιγαμβρεύειν, Gen. 38.5. eſt pro glore ad domum & familiam & lectum admittere, & ſemen fratri excitare; nam alioqui, fratre hæreditatem aſſumente, tanquam aliena ex ea expelleretur: ideo neceſſe fuit eum qui glorem nollet ducere, etiam hæreditatem miſſam facere, Deut.25.5,7,9. Ruth.4.5,6, 7,8,9. Coc. Occurrit autem in præt. piel, 3.ſ.m. cum conv. præf. & ה֫ Aff. ſic, וַיְיַבְּמָהּ & affinitate junxerit ſibi eam, Deut.25.5. In Infin. piel, יַבֵּם jure propinquitatis in uxorem accipere, Merc. Unde cum ֵ Aff. ſic occurrit, יַבְּמִי affinitatis jure ducere me, Deut.25.7. ſic in

in Imper.piel, ſ.m.cum ו cop. וְיַבֵּם affinitatis jure duc eam,Gen.38.5. Atque indè nomina, i. יָבָם m.Levir,mariti frater, Pag.Bu.Cocc.Av. Affinis, Av. Occurrit cum י & ה Aff.ſic, יְבָמִי Levir, affinis meus, Deut. 25. 7. יִבְמָהּ Levir ejus, Deut.25.5. Item, 2. Indè etiam No. יִבְמַת f.glos, fratria,fratris uxor, Pag.Bu. &c. Occurrit cum ךָ & וֹ Aff. ut ſeq. יְבִמְתֵּךְ glos,fratria tua,Ruth.1. 15, יְבִמְתּוֹ glos ejus, vel ſua,Deut.25.7,9.

Rad.11. יָבַשׁ ſive יָבֵשׁ, (inſtar חָפֵץ voluit)in kal eſt, aruit, ſiccavit ſe : erubuit, pudore ſuffuſus eſt ; Pag. quòd pudor arefaciat : unde affine eſt Verbo בוּשׁ : de quo ſuprà : Et futura kal ex utroque ordine participant. Sed obſerva, pro erubeſcere propriè formari, אָבוֹשׁ, יָבוֹשׁ ; ſed pro ſiccari, יָבַשׁ, יִיבַשׁ, אִיבַשׁ, &c. nec in kal aſia tempora à futuro ferè pudorem ſignificare : at in Hiphil confunduntur. Confunduntur itaque futura kal à בוּשׁ & à יָבַשׁ ; nec à בוּשׁ in futuro kal aliter dici poteſt quàm יָבוֹשׁ, אָבוֹשׁ, &c. Merc. יָבֵשׁ exaruit,arefactus, exſiccatus fuit, Bu.Lex. aridus fuit; cogn. cum בוּשׁ erubuit, pudefactus eſt ; & cum בָּאַשׁ fœtuit : nam arida quæ ſine vigore & humore ſunt, citò pereunt, & pudefiunt, ut hominibus fœtescant, & contemptibilia habeantur ; vel quia pudor arefacit, & defœdat homines ; & propter hanc cognationem aliquando hæc radix per Metalepſin exponitur, pro erubeſcere, pudefieri,&c. Eſt verbum intranſitivum, Av. Significat areſcere, aridum, ſiccum fieri, exſiccari : & interdum tranſitivè, arefacere, exſiccare, Bu.Conc. Occurrit autem in præt.kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו c.p.ut ſeq. יָבֵשׁ aruit, &c. Joſ.9.5,12. Pſal.22.16..129.6. Iſa.15.11.. 40.7, 8. Lam.4.8.Hoſ.9.16.וַיִּבַשׁ & aruit, Job.14.12.Pſal.90.6.Iſa.19,5.Ezech.17.9. Am.1.2. & in 3.ſ.f. præt. kal,eſt, יָבְשָׁה aruit,Gen.8.14.Item in 3.pl.præt.kal cum Scheva, ſed in pauſa cum Tzere penult. cui ult.ו cop. eſt præf.ſic, יָבְשׁוּ aruerunt,Jer.23.10. Ezech.37.14. Joel. 1.20.יָבֵשׁוּ aruerunt,Joel.1.12.וַיִּבָּשׁוּ & aruerunt, Jer. 50.38. Ezech.19.12. in Infin. kal, יָבוֹשׁ, vel abſque vau; ſic, יָבַשׁ ſiccando,areſcendo, Ezech.17.10. Zach. 11.17. vel cum ſcheva, יִבּוֹשׁ areſcere ; cui formæ Beth eſt præf.cum chirek pro duplici Scheva ; ſic, בִּיבֹשׁ in areſcendo,Iſa.27,11. Item Infin.kal occurrit in alia forma, compoſita ſcil.partim ex perfecta,partim ex imperfecta ; Merc.Bu.Lex.ſic, יָבְשֵׁת areſcere ; cui ſimilis forma extat in יָכוֹל ; Bu.Lex.vel potiùs, ut quidam volunt, dicendum ת eſſe paragogicum. Occurrit autem hæc forma ; ſic,Gen.8.7. עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם uſque areſcere,&c. Av.vel,exſiccari,Bu.Conc i.e. donec exſiccarentur,veluſque dum exſiccatæ fuiſſent,aquæ, Merc.Bu. Lex. Namdicitur hoc verbum & de humore, & de re quæ humida fuit, Cocc. Alii verò id ad nomina referunt ; ibi vide,Cev.In fut.kal, 1.ſing. ſic occurrit, אִיבַשׁ exareo, Pſal.102.12.ut & in 3.ſ.m. fut.kal, plenè cum duplice jod,vel defectivè,cum ſimplice & chirek parvo,cui etiam utrique formæ Vau conv.eſt præf. cum pathach, vel in pauſa,cum camerz ult.ut ſeq. וַיִּבַשׁ vel וַיִּבָּשׁ areſcet,Joſ.8.12. Iſa.19.7. Jer.12.4.וַיִּבַּשׁ vel וַיִּבָּשׁ,& exaruit,2 Reg.17.7.Jon.4.7.וַיִּבַּשׁ idem,Pſal.102.5.Vereſcit, occurrit etiam 3.ſ.m.fut.kal,in altera forma cum Tzere ſub jod, & cum ו cop.præf.ſic, וַיִּבַשׁ & exaruerit,Hoſ.13. 15. & in 3.ſ.f. fut. kal, cum pathach, ſed in pauſa cum camerz, ult.& cum ו conv.præf.ut ſeq.תִּיבַשׁ vel וַתִּיבַשׁ exareſcet, Ezech.17.9,10.Am.4.7. Zach.11.17. וַתִּיבַשׁ & exaruit, 1 Reg.13.4.& in 3.pl.m.fut.kal, cum chirek parvo, & camerz penult. cui & ו cop. & י conv. ſunt præf.ſic,יִבְשׁוּ exareſcunt, Job.18.16.וַיִּבְשׁוּ & areſcunt, Job.12.15. וַיִּבָּשׁוּ & ſiccatæ fuerunt, Iſa.40.24. Item, ſecundum quoſdam 3.pl.m. fut. kal, occurrit etiam in altera forma cum Tzere ſub jod ; & in altera ſignificatione, communi cum בוּשׁ ; ſic,יְבוֹשׁוּ confundentur, erubeſcent, vel pudore ſuffundentur, &c. Iſa.1.29..41. 11.. & 44.9. Sic Pag. Alii verò referunt hæc ad Rad. בוּשׁ: ibi vide. In piel, יִבֵּשׁ eſt, arefacere, exſiccare, aridum reddere, Ru.Lex.Av. unde in fut.piel,3.ſ.f.cum Tzere, ſed ante maccaph , cum ſægol ult.ſic, תְּיַבֵּשׁ arefaciet, Job.15.30. תְּיַבֵּשׁ exſiccat, Prov. 17.22. & in 3.ſ.m.fut.piel, יְיַבֵּשׁ arefaciet; cum ו conv.ante Aff. הוּ, prius jod deficit, & pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ occurrit contractè, ſic, וַיְבַשֵּׁהוּ & arefacit ipſum, Nah.1.4. In Hiphil הוֹבִישׁ arefecit ; & per tranſlationem, pudefecit, cum Accuſativo: & ſi intranſitivè ponitur, ſemper ferè accipitur pro erubeſcere,ſeu pudefieri , Av. Nam multa hujus formæ, & conjugationis pertinent ad בוּשׁ: vide illic, Bu.Lex. Occurrit autem in præt. hiph.3.ſ.m. & 2.ſ.m. ut & in 1.ſ.cui & ו cop. eſt præf. ut & in 3. pl. præt.hiph.cum ו conv. ut ſeq. הוֹבִישׁ arſecit, Joſ.2.10.. 4.23..5.1. Ezech.19.12. Joel.1.10.הוֹבַשְׁתָּ arefeciſti, Pſal.74.15.הוֹבַשְׁתִּי arefeci, Ezech.17.24.וְהוֹבַשְׁתִּי & exſiccavi, Jer.51.36.וְהוֹבִישׁוּ & areſcent, Zach.10.11. Item alia ſunt intranſitiva in hac forma præt. hiph. cum jod ſcil.mutato in cholem, vel vau cholem, & in ſignificatione conveniunt cum בוּשׁ ; ſic, הוֹבִישׁ confuſus, vel confuſum eſt, &c. Joel 1.10,12. Jer.48.20. & c.10. 14. ut & 50.2. & Joel.1.17. Ezech.19.12. & Zach.9.5. quæ omnia Pag. hic deſcribit, ſed alii ob ſignificationem ad Rad. בוּשׁ referunt. Et unum ſcribitur cum Aleph & jod quieſcentibus: ſic Iſa.30.5. omnis הוֹבִאִישׁ confuſus eſt, ſive pudore ſuffuſus eſt ſuper populum; Pag. Unuſquiſque exaruit , vel fœtuit erubeſcens ſuper populo ; ubi ſecundum puncta legitur הוֹבִישׁ ; ſed ſecundum literas הֹבְאִישׁ fœtuit, putruit ; vel eſt compoſitum ex hac utraque radice, atque comprehendit utramque ſignificationem ; Av.In fut.hiph. occurrit tantùm hac formâ , cum jod mutato in vau cholem, in 1.ſ. ſic. אוֹבִישׁ arefaciam, Iſa.42.15..44.27.Atque indè nomina, 1. nomen Adjectivum , ſeu Participiale, m. viz. יָבֵשׁ aridus, ſiccus, Job.13.25. Iſa.56.3 Ezech.17.24.. 21.1. Nah.1.10.& in pl.m.יְבֵשִׁים aridi; Occurrit cum Vau cop. habente chirek & jod quieſcens, nè duplex Scheva concurrat ; ſic,וְיִבֵּשִׁים aut ſiccas, Num.6.3.Item, in ſ.f.eſt, יְבֵשָׁה arida eſt, Num.11.6. & in pl.fœm. occurrit ſimpl.& cum הַ præf.ſic, יְבֵשׁוֹת arida, Ezech. 37.2.הַיְבֵשׁוֹת arida, Ezech.37.3. Item, 2. indè etiam No. יַבֶּשֶׁת, vel יַבֶּשֶׁת arida, aridum, ſiccum ; & dicitur de terra, quæ ſic appellata fuit, quando aquis exundantibus liberata, arida in uſum hominum & animalium terreſtrium primùm apparuit ; Bu. Lex. Quidam verò utrumque faciunt ſubſtantivum, quaſi ariditatem dicas, vel aridum, Merc.Av.Occurrit autem forma cum He, ſimpl. & cum הַ, בַ pro בְּהַ & לַ pro לְהַ ; ut & cum ל præf. ut ſeq. יַבָּשָׁה arida, terra, Iſa.44.3.הַיַּבָּשָׁה arida,Gen.1.9.Exod.4.9. Jon.1.9,13..2.11.בַּיַּבָּשָׁה in arida, in ſicco, Exod.14.16,22,29..15.19. Joſ.4.22. Neh 9.11.לַיַּבָּשָׁה aridam, Gen.1.10.לַיַּבָּשָׁה in aridam, Pſal. 66.6.Item in altera forma cum Thau pro He & cum du-

plicè ſagol occurrit cum ׳ cop. & בְּ præf. ſic, וַיִּבָּשֶׁת & arida, Pſ.95.5. בַּיִּבָּשֶׁת in arida, Ex.4.9. Item, 3. hinc etiam, ſecundum quoſdam, No. יְבֹשֶׁת exſiccatio, Bu.Lex. ariditas, Merc.Av. Gen.8.7. vel eſt infinitivus, pro arescere, vel exſiccari; Merc.Av. Vide ſuprà in Infin. kal.

Rad.12. יָגַב fodit, ſuffodit; terram cavando ſuffodit; quemadmodum confoditur ad ponendum vites, vel ad conſerendas arbores; circumfodit ad levandum pulverem ut terra inducta alleviatur & diſſolvatur; eſt cogn. cum יָקַב lacus, & גֶּבֶא cavea; ſic Av. Reliqui verò non deſcribunt hanc rad. verbaliter, ſed indè derivant 1. nomen radicale יָגָב m. ager, Bu.Lex. Pag. Cocc. &c. unde in pl.m. יְגָבִים agri, Bu. Lex. Cocc. &c. propriè agri foſſiles, arva quæ labore hominum, & non a tratroperfodiuntur, Av. Occurrit cum ׳ cop. (nam vau habet chirek & jod quieſcens nè duplex Scheva concurrat) ſic, Jer.39.10. & dedit iis vineas וַיְגָבִים & agros, Pag. Bu. & arva foſſilia, Av. Item indè, 2. No. participiale יוֹגֵב m. agricola, Pag. Bu. Cocc. vel juxta quoſdam foſſor, ut cum גֶּבֶא nonnihil habeat affinitatis; & ſic præced. יְגָבִים vertunt effoſſa, Merc. In pl.m. יוֹגְבִים agricolæ; 70. γεωργοὶ, Cocc. Occurrit cum וְ præf. ſic, וְלִיוֹגְבִים & in agricolas, 2 Reg.25.12. Jer.52.16. vel, & foſſores, Av. Ex hoc nomine participiali potes formare totum verbum; Pag.

Rad.13. יָגָה eſt, dolore affici, affligi, Pag. fluctuoſus fuit, in luctu fuit, mæſtitiam habuit; eſt cogn. cum יָגַע mugivit, & הָגָה meditatus eſt ingemiſcendo; Av. in hiphil, הוֹגָה mœrore, ſeu mœſtitiâ affecit; afflixit, Bu.Lex. Av. Significat λυπεῖν; 70. ἐκτακησεται πονεῖν; Cocc. Occurrit autem præt. hiph. 3. ſ.m.ſic, הוֹגָה affecit mœſtitiâ, Lam.1.5, 12..3.32. Sed ſecundum aliam ſignificationem hujus formæ; 2 Sam.20.13. ſic occurrit, Quum הוֹגָה remotus fuit de via, &c. vide in Rad. הָגָה; Pag.Bu.Lex. In part.hiph.ſ.m. מוֹגֶה triſtitiâ afficiens: unde in pl.m. מוֹגִים & in conſtr. מוֹגֵי triſtitiâ afficientes, affligentes; unde cum Aff. יְ sic extat, מוֹגְיְךָ affligentes te, Iſa.51.23, In fut. hiph. 3. ſ.m. יוֹגֶה mœrore afficiet, & in 2.ſ.m. תּוֹגֶה mœrore afficies: unde in 2.pl.m. fut.hiph. תּוֹגוּ; pro quo cum Nun parag. & 3.Rad. He mutatâ in jod, ſic extat, תּוֹגִינוּן mœrore afficietis, Job.19.2. In Niphal נוֹגֶה, vel cum Shurek pro cholem נוּגֶה mœrore affectus eſt, unde in part. niph.ſ.m. נוֹגֶה, & in f. נוֹגָה, pro נוּגָה & c. mœrore affectus, vel -ta: unde in pl.m. נוֹגִים, & in conſtr. נוֹגֵי pro נוּגֵי mœſti, mœrore affecti, Zeph.3.18. & in pl. f. נוֹגוֹת pro נוּגוֹת mœſtæ, mœrore affectæ, Lam.1.4. In piel יְגֹה mœrore affecit, unde in fut.piel, וַיְגֹה mœſtitiâ afficiet, ſed cum ׳ conv. pro וַיְ occurrit contractè (cui ſimile vide ante in בָּשׁ, Bu. Lex.) ſic וַיֹּגֶה & mœſtitiâ afficit, Lam.3.33. Atque indè nomina, 1.m. viz. יְגוֹן mœror, mœſtitia, Pſal.13.3. Iſa.35. 10..51.11. Jer.8.18..45.50. cui etiam וֹ, וְ & מִ ſunt præf. ut ſeq. וְיָגוֹן & mœror, Pſal.107.39..116.3. Jer.20. 18. Ezech.23.33. בְּיָגוֹן cum mœrore, Gen. 42.38..44. 31. Pſal.31.11. מִיָּגוֹן à mœrore, Eſth.9.22. Item cum מִ præf. & ם Aff. eſt, מִיּוֹגָם à mœrore eorum, Jer.31. 13. Deinde, 2. Indè No. fem. idem ſignificans, viz. תּוֹגָה mœror, Prov.14.13. cui etiam לְ & מִ ſunt præf. לִתְוּגָה ad mœrorem, Prov.17.21. מִתּוּגָה præ mœrore, Pſ.119. 28. & in forma conſtr. ſ. eſt, תּוּגַת, mœſtitia, Prov.10.1.

Rad.14. יָגַע vel יָגֵעַ, Av. in kal eſt, laborare, fatigari, laſſari; Pag. Quidam levibus argumentis adhuc affine faciunt verbis יָגֵעַ & נָגֵעַ; quaſi attractionem laboriosam cum anhelatione molestâ, & fatigatione ſignificet: ſed hoc eſt vim linguæ afferre, Merc. יָגַע defatigatus fuit, laboravit, Bu. Lex. Av. & refertur potiùs ad animum quàm ad corpus; fatigatus eſt labore; cogn. cum נָגָה mugivit, & נָגַע attigit; unde נֶגַע plaga; item cum יָגַן exſpiravit; ſignificat enim tanto labore aſpirare ad rem aliquam attingendam, ut animus magiat, & vix reſpirare poſſit; eſt verbum intranſitivum; Av. Occurrit autem in præt. kal, 3.ſ.f. 2.ſ.m. & f. & 1.ſ. & pl. ut ſeq. יָגְעָה defatigata fuit, 2 Sam.23.10. יָגְעָתְ laborasti, Joſ.24.13. Iſa.43.22. יָגַעְתָּ laborasſi, Iſa.47.12, 15..57.10..62.8. יָגַעְתִּי laboravi, Pſal.6.7..69.4. Iſa.49. 4. Jer.45.3. יָגַעְנוּ laboravimus, Lam.5.5. Sic etiam in fut.kal, occurrit in 1.ſ. & 2.& 3.ſ.m. ſic, אִיגַע laborabo, Job.9.29. תִּיגַע labores, Prov.23.4. יִיגַע defatigatur, Iſa. 40.25. & in 3.pl.m.fut.kal, defectivè cum ſimplice jod & chirek, vel plenè cum duplice jod, & camets pro ſcheva penult. ob pauſam; cui utrique formæ ׳ cop. eſt præf. ut ſeq. יָגְעוּ laborabunt, Iſa.65.23. יִיגְעוּ defatigantur, Iſa.40.31. וְיִיגְעוּ & laborabunt, Hab.2.13. וְיִגְעוּ iidem, Jer.51.58. וְיָגְעוּ & defatigantur, Iſa.40.30. In piel יָגַע laborare fecit, defatigavit; unde in fut. kal, 3.ſ.m. יְיַגֵּעַ, & in 2.ſ.m. ut & in 3.ſ.f. cum נִ Aff. ſic occurrit, תְּיַגְּעֵנִי fatiges, Joſ.7.3. תְּיַגֵּעַ fatigat ipſum, Eccl.10. 15. In hiphil הוֹגִיעַ vel הוֹגֵעַ fecit laborare, defatigavit; unde in 2.ſ.maſc. הוֹגַעְתָּ defatigaſti; ſed ante וֹ Aff. camets pro more mutatur in pathach ſic, הוֹגַעְתָּנִי fatigas me, Iſa.43.24. & in 1.ſ.præt.kal cum הָ Aff. ut & in 2.pl.m. ſimpl.ſic extat, הוֹגַעְתֶּיהָ fatigavi te, Iſa.43. 23. הוֹגַעְתֶּם fatigatis, Mal.2.17. Item in 1.pl.præt.hiph. occurrit cum camets ob pauſam pro pathach in penult. ſic, הוֹגָעְנוּ fatigavimus, Mal.2.17. Atque indè nomina, 1. יָגֵעַ feſſus, laſſus, defatigatus, laborans, vel labore defeſſus, &c. Occurrit autem ſimpl. & cum ׳ cop. ſic, יָגֵעַ defatigatus, 2 Sam.17.2. וַיָּגֵעַ & fatigatus, Deut.25. 18. In pl. m. cum chirek magno penult. יְגִיעִים & in forma conſtr. ſic, יְגִיעֵי defeſſi, Job.3. 16. ſed occurrit etiam in pl.m. abſol. cum Tzere penult. & ſignificat quæ laboriosa, ſeu laboris plena ſunt, ſic, יְגִיעִים laboriosæ, Eccl.1.8. Item, 2. Indè No. Subſt.m. cum duplice camets, viz. יָגֵעַ labor, Job.20.18. ut & 3. indè etiam No. Subſt.m. cum chirek magno mediano; ſic, יְגִיעַ labor, fatigatio, Gen.31.42. Job.10.3. Pſal.128.2. Iſa.45.14. Jer.3.24. Hag.1.11. cui etiam הָ, וֹ, & וְ ſunt Aff. ſic, יְגִיעֲךָ laborem tuum, Deut.28.33. יְגִיעֲךָ laborem tuum, Job.39.11. יְגִיעָהּ laborem tuum, Ezech.23.29. Item cum ׳ Aff. cui & יְ eſt præf. ſic, יְגִיעוֹ labor ejus, Pſ.109. 14. וּמִיגִיעוֹ & à labore ejus, Neh.5.13. & cum הֶ Aff. ut & cum ׳ cop. præf. & בְּ, מִ & בֶּ Aff. ut ſeq. יְגִיעָה labor ejus, Job.39.19. Jer.20.5. יְגִיעֲכֶם laborem veſtrum, Iſa.55.2. וְיִגִיעֲכֶם & laborem ſuum, Pſal.78.47. in pl.m. יְגִיעִים, & in conſtr. יְגִיעֵי labores: unde cum Aff. ſic occurrit, יְגִיעַי labores mei, Hoſ.12.9. Item, occurrit etiam hæc forma in ſ.f. ſic, יְגִיעָה, & in conſtr. יְגִיעַת, vel defectivè, abſque jod, & cum chirek parvo penult. ſic, יְגִעַת fatigatio, Eccl.12.12. Notandum autem per hoc nomen יְגִיעַ labor defatigans hominem, ſeu defatigatio, ſignificetur etiam (ut & per nomen præced. יְגִיעַ) fructus laboris, ſeu res parta labore, Av. ie. Metonymicè facultates, ſic dictæ, quòd labore comparentur, Bu.Lex. &c.

Rad.

Rad. 15. יָגַר, sive יָגוֹר, (instar יָכוֹל potuit) est, timuit, Pag. metuit, formidavit, reformidavit, Bu. Lex. Est affine verbo גוּר, quod & hoc significatu, ut suo loco dictum est, invenitur, sequente לְמִפְּנֵי vel מִפְּנֵי, sicut & hoc verbum: etsi cum Accus. etiam occurrat; est expavescere, præ metu sese abstrahere, exhorrere, formidare; Merc. יָגוֹר exhorruit, pertimescens aliquid mali; abstraxit se præ metu. Est cogn. cum אָגַר contraxit, congessit, & cum גור peregrinatus est, nam peregrini sæpe solent cum metu & horrore habitare, & sese contrahere, vel etiam subtrahere, & aliis cedere; Av. 70. φοβεῖσθαι, ἐκφοβεῖν ἄνευ, ὑποπτεύειν; significat tristem præsumptionem imminentis mali, ut Deut. 9.19.. 28.60. & Job. 3.25. Quod יָגוֹרְתִּי timebam, i.e. probabiliter opinabar mihi eventurum, & cum tristitia expectabam; Cocc. Occurrit autem hoc verbum in 2. s.m. & 1. s. præt. tal, sic, יָגוֹרְתָּ metuisti, Deut. 28.60. יָגוֹרְתִּי metui, Deut 9.19. Job. 3.24.. 9.28. Psal. 119.39. Atque indè nomen Toar seu Adjectivum pro part. benoni, s.m. quod vertitur timens, horrescens, &c. viz. יָגוֹר metuens, &c. Jer. 22. 25. & 39.17. Item, No. יְגַר Chald. est cumulus, acervus; ut יְגַר שָׂהֲדוּתָא cumulus testimonii, Gen. 31.47. Usurpatur autem à Labane tanquam proprium nomen; Bu. Lex.

Rad. 16. יָד comm. gen. sed fæm. sæpiùs. Est, manus: potestas, facultas; consilium; medium; vis, robur, potentia; locus; cardo ostii; pars; plaga; prophetia; terminus; præceptum: & ejus radix propriè est יָדָה, ut R. D. inquit, Pag. יָד manus; latè usurpatur; ripa; latus; tractus; robur, vires, potestas; locus, spatium. Constructè definit in pathach; sed cum affixis retinetur cametz; Bu. Lex. Ad יָדָה quod est, projicere manu, reduci potest. Quidam ab extensione, sicut & Latinè manus à manando seu emanando. Et quia variæ sunt multæque conditiones ac officia manus, ideo ad varia significanda transfertur. Deo attributum, specialiter, non solùm virtutem & potentiam, sed & efficaciam ac operationem notat, sicut & digitus Dei à Magis appellatur Exod. 8. Item pro Spiritu sancto qui per Prophetas non sine efficacia est loquutus, quod hìc Sanctes dicit Prophetiam. Item pro auxilio, opera, adminiculo. Item, juxta quosdam, pro signo quod hìc dicit terminum, quòd demonstret quò sit eundum, Ezec. 21. & Deut. 23. Aliter hìc exponitur. Item quantum spatii aut loci alicujus potestati est subjectum, quousque ejus potestas protenditur. Et sunt qui existiment veteres in limitibus solitos manum ponere, quæ demonstraret terminum potestatis alicujus. Est ubi quidam pro præsidiis exponant, ut 2 Sam. 8. & 1 Chron. 18. Item pro latere, cum עַל. Cæterùm cum literis servilibus & particulis variè usurpatur: sed quæ terè huc reduci poterunt: & si quid aliud occurrat observatione dignum, infrà in progressu annotabimus; Merc. יָד, manus, ab emanando, & metaphoricè pro imperio & potestate, ut cum dicimus rem aliquam in nostra manu esse sitam. Tribuitur quoque rebus inanimatis, perinde ut & cæteræ partes corporis: nam quemadmodum dicitur caput seu vertex montis aut rivi, pro summitate ejus; ità quoque Hebræi dicunt manum montis, manum petræ, manum rivi, pro latere ejus, & manus maris est emanatio ejus ad latera sive ripas. Latini dicunt brachium maris; manus castrorum aut tentoriorum est locus proximus ad latus illorum, sive ad terminum eorum, &c. Av. Varia significat hoc nomen יָד manus, tropicè, Num. 15.23. præcepit בְּיַד in manu Mosis, i.e. per Mosen; Psal. 63.11. עַל יְדֵי חֶרֶב gladio; Job 34.12. לֹא בְיָד, non manu, i.e. facilè, sine vi; sic Dan. 8.25. יָד בְּאֶפֶס יָד in non manu frangetur, i.e. sine humana manu & ope. Prov. 18.21. mors & vita est בְּיַד in manu, i.e. in potestate linguæ; & c. 21.1. Cor Regis in manu Jehovæ, i.e. in potestate, & sub ejus gubernatione. Sic Deut. 33.3. כָּל קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ in cujus manu sunt omnes sancti tui, qui omnes sanctos tuos manu tuâ tenes & sustines. Deut. 32.36. Quum viderit, כִּי אָזְלַת יָד quòd abierit manus, i.e. δύναμις: & Jos. 8.20. non erant in ipsis יָדַיִם manus ad fugiendum, i.e. animus & vires ad fugiendum ipsis perierant: sic Masius. Prov. 13.11. qui colligit עַל יָד manu vel propter manum, i.e. opus; Ab. Ezra, בַּעֲבוּר טוֹרַח הַיָּד propter laborem manus: Plantinus & Waltonus עַד יָד ad manum. 1 Chron. 29. 24. נָתְנוּ יָד תַּחַת dederunt manum subter Salomone, i.e. submiserunt se ei; gestus submittentium se, est manum suam ad pedes alterius extendere, vel subter femora ponere, ut Eliezer faciebat. 2 Chron. 30.8. תְּנוּ יָד לַיהוָה date manum Jehovæ, i.e. homagium ei præstate, vel porrigite ei manum, ut ab eo ducamini; aut paciscimini cum ipso. 1 Sam. 15. 12. de Saule, וַיַּצֶּב לוֹ יָד & statuit sibi manum: nihil aptius, quàm signum victoriæ, trophæum, intelligitur. Confer 2 Sam. 18.18. ubi מַצֵּבָת lapis erectus, quem sibi statuit Absolom, vocatur יָד manus Absolomi. Prov. 11.21. יָד לְיָד לֹא יִנָּקֶה רָע manum contra manum ferre non vacabit malo. Confer Mat. 5.39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ. Efferre manum est jurantis, Ex. 6.8. Ezech. 20.6, 8, 15. Deut. 32.40. Deus effert manum ad cœlum, vel quia cœlum est thronus Dei, & jurat per seipsum & regnum suum, vel, quia filius Dei in terra, jurat in nomine patris. Isa. 44.5. יִכְתֹּב יָדוֹ scribet manum suam Jehovæ; h.e. manu propria signabit, se Jehovæ esse; ibi manus pro Scriptura. יָדִי manus mea, pro plaga mea, Psal. 77.3. Sed in Neh. 10.31. vel 32. מַשָּׂא כָּל־יָד, repetendum verbum נָשׂא omittemus acceptum omni manu, ἀφήσομεν λαβὴν παντὸς χειρὸς; Confer c. 5.10. intellige pignus captum pro ære alieno. Item יָד pro spatio, Ezech. 21.19. vel 24. & para יָד spatium in quo stet Rex Babel cum exercitu. Sic Isa. 56. 5. dabo eis in domo mea, &c. יָד spatium & nomen. Deut. 23.12. spatium tibi erit extra castra. Hæc de hoc nomine ex Cocc. Occurrit autem ordine concordantiali hoc nomen frequens admodum, prout seq. In forma absol. יָד manus, &c. Gen. 38.28. Exod. 13.14, 16.. 17.16.. 19.13.. 21.24. &c. ad Mich. 7.16. in 60. circ. l. & cum ל, וְ, יְ, הַ, כְּ & לְ præf. ut seq. יַד & manus, Gen. 37. 22. Deut. 23.13. Ezech. 21.24. הַיָּד manus, Exod. 14.31. Deut. 34.12. Isa. 8.12.. 14.27. וְהַיָּד & manus, Deut. 7.19. בְּיַד manu, Exod. 3.19.. 6.1.. 13.9.. 14.8. Num. 15.30.. 33. 3. Deut. 6.21.. 7.8.. 9.26.. 19.21.. 26.8. 1 Sam. 19.9.. 26.. 23. 2 Sam. 23.6. 2 Chron. 28.20. Job. 34.20. Psal. 136.22. Isa. 28.2. Jer. 21.5. Ezech. 12.7.. 20.33, 34. Dan. 9.15. וּבְיַד & manu, Exod. 6.1.. 32.11. Num. 20.20. Deut. 4.34. 5.15. Jer. 32.21. Item, cum ל & מ præf. sic. לְיָד ad manum, Prov. 11.21.. 16.5. מִיַּד e manu. 1 Reg. 20.42. Prov. 6.5. In forma constr. cum pathach, est יַד manus, manum, &c. Gen. 41.35, 42.. 48.17. Exod. 2.7.. 9.3.. 18, 10..

29.9. &c. ad Zach. 14.13. in 100. circ. l. & cum הַ Interrog. præf. sic, הַיָּד num manus, Num. 11.23. 2 Sam. 14. 19. Item cum וְ cop. sic, וְיָד & manus, Gen. 16.12. Exod. 29.9. Deut. 13.9..17.7. 1 Reg. 18.46. Ezr. 8.31..9.2. Pſ. 36.12. Prov. 10.4. Ezech. 3.14..8.1..16 49.. 33.22. Sed cum בְּ præf. multò ſæpiùs occurrit; viz. בְּיָד in manu, per manum, &c. Gen. 27.17..30.35..32.16.. 38.20..39. 22. Exod. 4.13..9.35..16.3. &c. ad Mal. 1.1. in 250. circ. l. Item cum יְ præf. ſic, יְבִיד & in manu, per manum, Gen. 19.16. Num. 5.18. Jud. 7.20..10.7. 1 Sam. 12.9. 2 Sam. 21.22..23.21..24.14. 2 Reg. 13.3. 1 Chron. 11.23..20. 8..21.13. Jer. 19.7.. 21.7.. 22.25.. 32.28.. 34.20, 21.. 44.30..46.26. Ezech. 40.5. Hoſ. 2.11. Zach. 11.6. ſicut & cum כְּ & לְ præſ. ut ſeq. כְּיַד juxta manum, 1 Reg. 10. 13. Ezr. 7.6, 9, 28..8.18. Neh. 2.8. Eſth. 1.7.. 2.18. לְיַד ad manum, 1 Sam. 29.3. 1 Chron. 18.17..23.28. Neh. 11. 24. Pſal. 140.6. Prov. 8.3. Sed cum מִ præf. multò frequentius; viz. מִיַּד è vel de manu, &c. Gen. 9.5..32.11.. 33.19..38.20..39.1..48.22. Exod. 2.19..3.8. &c. ad Hoſ. 13.14. in 100. circ. l. Denique, cum מִ præf. ſic occurrit, וּמִיַּד & è manu, Gen. 9.5. Exod. 18.10. Lev. 22.25. Jud. 6.9. 1 Sam. 10.18..12.3..17.37. 2 Sam. 3.18. 2 Chr. 32.15, 22. Job. 5.15..6.23. Pſ. 18.1. Eccl. 4.1. Item, cum affixis frequens admodum eſt in textu; ut cum יְ Aff. יָדִי manus mea, manum meam, &c. Gen. 14.22.. 31.29.. 42.37. Exod. 3.20..6.8..7.4, 5..9.15.. 15.9. Num. 14.30. &c ad Zach. 2.13.. 13.7. in 80. circ. l. cui etiam וְ & בְּ ſunt præf. ut ſeq. וְיָדִי & manus mea, 1 Sam. 24. 12, 13. בְּיָדִי in manu, vel manum meam, per manum meam, Gen. 39.8..40.11. Exod. 7.17..17.9. Num. 21.3..22.29. Jud. 6.36, 37..8.7..9.29..11.30..12.3.. 1 Sam. 9.8..12.5.. 14.45..17.47..21.4, 9..23.7..24.10, 14..26.18..28.17. 2 Sam. 5.18. 1 Chron. 14.10, 11..22.18. Job. 29.20. Jer. 18. 6. Ezech. 37.18. Item cum לְ & מִ præf. ſic, לְיָדִי manui meæ, Job. 17.4. מִיָּדִי è manu mea, Gen. 21.30..31. 39..33.10..43.9. Deut. 32.39. Jud. 17.3.2 Reg. 18.34, 35. 2 Chro. 32.13, 14, 15, 17. Iſa. 36.19, 20..43.13..50.11. Jer. 25.15. Hoſ. 2.12. Item, cum נוּ Aff. cui & לְ & מִ ſunt præf. prout ſeq. יָדֵנוּ manus noſtra, Deut. 32.27. Neh. 5.5. וְיָדֵנוּ & manus noſtra, Gen. 37.27. בְּיָדֵנוּ in manum noſtram, in manu noſtra, Gen. 43.21, 22. Exod. 10.25. Deut. 3.3. Joſ. 2.24. Jud. 16.23, 24.1 Sam. 14.10..17.47.. 30.23. Jer. 11.21. מִיָּדֵנוּ è manu noſtra, Jud. 13.23. Item cum הָ Aff. ſic, יָדָהּ manus tua, manum tuam, &c. Gen. 21.18..22.12.. 24.2.. 47.29..49.8. Exod. 4.4, 6, 7. &c. ad Mich. 5.8. in 70. circ. l. Sed in pauſa eſt cum ſægol pro Scheva ante Aff. הּ; ſic, יָדָהּ manus tua, Deut. 2.7..6.8..12.17..15.3, 10..23.21..28.8, 12, 32..30.9. Jud. 9.33. 1 Sam. 10.7..14.19. 2 Sam. 24.16.1 Chron. 21.15. Job. 1.12. Pſal. 10.12..32.4..38.3..138.7..145.16. Eccl. 7.18..11.6. Iſa. 3.6. Jer. 40-4. & ſemel pro הָ cum כָּה Aff. ſic, יָדְכָה manus tua, Ex. 13.16. Item cum יְ præf. eſt, וְיָדְךָ & manus tua, 2 Chr. 6.32. Sed cum בְּ præf. ſæpiùs occurrit; ſic, בְּיָדְךָ in manum tuam, in manu tua, Exod. 17.5. Num. 21.35. Deut. 2.24, 30.. 3.2..13.17. Joſ. 6.2..8.1, 18..10.8. 1 Sam. 24.18, 20. 1 Reg. 14.3..20. 13. 2 Reg. 4.29..8.8. Job. 11.14. Pſal. 31.6, 16. Jer. 36. 14..38.10..43.9. Ezech. 37.20. ſicut etiam ſæpe in pauſa cum ſægol ante הּ Aff. ſic, בְּיָדָהּ idem, Gen. 14. 20.. 35.18. Exod. 4.2, 17, 21..7.15. Deut. 7.24..20.13..21.10.. 23.26..33.3. Joſ. 9.25. Jud. 4.7, 14..7.7, 9..8.6, 15.. 20. 28. 1 Sam. 16.2..23.4..24.4. 26.8. 2 Sam. 5.19. 1 Reg. 20.28. 2 Reg. 9.1. 1 Chron. 14.10. 2 Chron. 16.8. Job. 1. 12..2.6. Pſal. 10.14. Iſa. 42.6. Ezech. 37.17. Item cum יְ & מִ præf. extra pauſam cum Scheva, penult. וּמִיָּדְךָ & in manu tua, 1 Reg. 8.24. 1 Chron. 29.12. 2 Chron. 6. 15..20.6. Neh. 1.10. מִיָּדְךָ è manu tua, 1 Chron. 29.16. Job. 10.7..35.7. Pſal. 88.6. Jer. 25.28. Ezech. 3.17, 18.. 33.8. ſed in pauſa cum ſægol penult. ante הָ Aff. מִיָּדָהּ idem, Gen. 4.11. Deut. 26.4. 1 Sam. 24.15..28.17.2 Chr. 16.7..25.15. Mich. 5.11. & ſemel cum מִ præf. וּמִיָּדָהּ & è manu tua, 1 Chron. 29.14. Item cum וְ Aff. cui etiam בְּ & מִ ſunt præf. prout ſeq. יָדְךָ manus tua, Iſa. 57.10. Ezech. 27.15, 21. בְּיָדֶךָ in manu tua, in manum tuam, Gen. 16.6.1 Reg. 17.11. Pſal. 47.6. Ezech. 23.31. מִיָּדֶךָ è manu tua, 2 Sam. 13.10. Iſa. 51.22. ſic cum כֶּם Aff. cui & בְּ, יְ & מִ ſunt præf. plerumque cum ſægol penult. יְדֵכֶם manus veſtra, Exod. 32.29. Lev. 8.33. Deut. 11. 18..12.6, 7, 11. 2 Chron. 29.31. Pſal. 134.2. בְּיֶדְכֶם in manu, vel manum veſtram, Gen 9.2..43.12. Exod. 12. 11..23.31. Joſ. 8.7..9.11..10.19..24.8, 11. Jud. 3.28..7. 15..8.3..18.10. 2 Reg. 3.18. 2 Chron. 18.14..28.9. Jer. 21.4..26.14..38.5. וּבִידֵכֶם & manibus veſtris, Jer. 44. 25. מִיֶּדְכֶם è manibus veſtris, 2 Sam. 4.11. Iſa. 1.12. Mal. 1.9, 10, 13..2.13. ut & cum כֶן Aff. & בְּ & מִ præf. cum ſægol etiam penult. בְּיָדְכֶן in manu veſtra, Ezec. 13.21. מִיֶּדְכֶן è manu veſtra, Ezech. 13.21, 23. ſed frequentiùs multò occurrit cum וֹ Aff. ſic, יָדוֹ manus ejus, manum ejus, &c. Gen. 3.22..8.9.. 16.12..22.10.. 24.9. &c. in 160. circ. l. cui & וְ cop. eſt præf. ſic, וְיָדוֹ & manus ejus, Gen. 25.26. Iſa. 14.28..34.17. ſed cum בְּ præf. ſæpiùs, בְּיָדוֹ in manu ejus, vel ſuâ, in manum ſuam, &c. Gen. 19.16..22.6..24.10.. 32.13.. 39.3, 4, 23..40.13. &c. ad Zach. 8.4. in 90. circ. l. Item, cum יְ, לְ & מִ præf. ut ſeq. וּבְיָדוֹ & in manu ejus, 2 Sam. 8.10. 1 Reg. 8.15. 2 Chron. 26.19. Iſa. 6.6. Jer. 34.3. Am. 7.7. Zach. 2.5. לְיָדוֹ ad vel in manum ejus, Exod. 21.13. מִיָּדוֹ è manu ejus, Num. 21.27. Joſ. 24.10. Jud. 15.17. 1 Sam. 27.1. 1 Reg. 11. 34. 2 Reg. 5.20..18.29.. 19.19. Job. 27.22. Iſa. 37.20. Jer. 34.3..42.11. Ezech. 30.22. Dan. 8.4, 7..11.41. Hab. 3. 3. Item cum Aff. הוֹ occurrit cum jod vacante ante הוֹ Aff. ſic, יָדֵיהוֹ manum ſuam, Hab. 3.9. vel, poteſt eſſe forma pl. Conſtr. cum הוֹ Aff. manus ſuas, &c. יָדֵיהוֹ Sic occ. Hab. 3.9. vel, 10. Sic & cum הּ Aff. cui & בְּ & מִ ſunt præf. ſic, יָדָהּ manus ejus, Gen. 24.18. Lev. 12.8. Deut. 25.11. Jud. 5.26.2 Sam. 13.19. Jer. 50.15. בְּיָדָהּ in manu, vel manum ejus, vel ſua, Gen. 39.12, 13. Exod. 14. 20. Deut. 24.1, 3. Jud. 4.21. Iſa. 51.18. מִיָּדָהּ è manu ejus, 1 Sam. 25.35. 2 Sam. 13.5, 6. Item cum ם Aff. cui & בְּ & מִ ſunt præf. ut ſeq. יָדָם manus eorum, Gen. 19. 10. Exod. 28.41..29.20, 29, 33, 35. Lev. 8.24. Num. 3.3. 1 Sam. 22.17. 2 Sam. 18.28. 2 Reg. 12.16..22.7. 2 Chr. 26.13. Ezr. 8.26. Neh. 3.4, 5, 7, 9, 10..13.13. Eſth. 9.10, 15, 16. Pſal. 106.42. Iſa. 11.14. Mic. 2.1. בְּיָדָם in manu eorum, in manu, vel manum ſuam, Gen. 35.4..43.15, 26. Exod. 5.21. Num. 22.7. Deut. 1.25. Joſ. 21.44. Jud. 1.4. 7.2, 6, 8, 19..15.13..16.18. 1 Sam. 21.14. 2 Sam. 15.36. 1 Reg. 10.29..20.7. 1 Chron 5.10, 20.2 Chron. 1.17. 7.6. 13.16..24.13, 24. Neh. 9.24. Job. 21.16. Pſal. 149.6. Iſa. 10.5. Jer. 31.32..38.19..41.5. Lam. 5.12. Ezech. 16.39. מִיָּדָם è manu eorum, Gen. 37.21, 22. Exod. 29.25..32.4. Jud. 10.12..12.2. 1 Sam. 10.4. 2 Reg. 5.24. 2 Chron. 35. 11. Jer. 38.18, 23. Lam. 5.8. Ezech. 34.10. Zach. 11.6. In duali numero occurrit ſimpliciter cum pathach, ſed in pau-

pausa cum cametz penult. sic, יָדִים manus, Gen. 34. 21. Jos. 8. 20. Jud. 18. 10. 2 Sam. 17. 2. 2 Reg. 11. 16. 1 Chron. 4. 40. 2 Chron. 23. 15. Neh. 7. 4. Job. 17. 10. Prov. 6. 10. 24. 33. Eccl. 10. 18. Isa. 13. 7. 35. 3. 45. 9. Jer. 48. 36. Ezech. 21. 12. יָדִים manus, Psal. 104. 25. Isa. 22. 18. 33. 21. Jer. 47. 3. Lam. 4. 6. cui & וֹ, הַ, וְהַ & בְּ sunt præf. sic, וְיָדִים & manus, Job. 4. 3. Prov. 6. 17. הַיָּדִים manus, Ezech. 7. 17. וְהַיָּדִים manus, 2 Reg. 9. 35. וְהַיָּדִים & manus, Gen. 27. 22. בְּיָדִים manibus, Prov. 30. 28. & in forma pl. sive duali Constr. est, יְדֵי manus, Gen. 24. 30. 27. 22. Num. 34. 3. Deut. 4. 28. 27. 15. Jud. 11. 26. 2 Sam. 16. 21. 2 Reg. 3. 11. 12. 12. 13. 16. 19. 18. 1 Chron. 6. 16. 7. 29. 25. 2, 3, 6. 2 Chron. 23. 18. 29. 27. 32. 19. Ezr. 3. 10. 4. 4. Esth. 3. 9. Job. 16. 11. Psal. 63. 11. 115. 4. 135. 15. Prov. 12. 14. Cant. 7. 2. Isa. 37. 19. Jer. 10. 3. 18. 21. 23. 14. 33. 12. 38. 4. 46. 6. Lam. 4. 2, 10. Ezech. 10. 21. 13. 22. 35. 5. Zach. 4. 9. cui etiam וֹ, בְּ, כְּ & מִ sunt præf. sic, וְיָדַי & manus, Exod. 17. 12. Jer. 10. 9. Ezech. 1. 8. 7. 27. יָדַי per manus, Psal. 141. 6. Lam. 1. 14. בְּיָדַי sicut manus, Gen. 27. 23. מִיָּדַי è manibus, Gen. 49. 24. Job. 5. 20. Psal. 140. 5. 141. 9. Item cum י vel in pausa, cum ־ Aff. cui etiam ו est præf. ut seq. יָדַי manus meæ, 2 Sam. 22. 21, 35. Psal. 18. 21, 25, 35. 22. 17. 28. 2. 143. 6. 144 1. Eccl. 2 11. Isa. 19. 25. 29. 23. 45. 11, 12. 60. 21. 65. 2. Ezech. 13. 18. יָדַי idem, Deut. 9. 15, 17. Neh. 6. 9. Dan. 10. 10. וְיָדַי & manus meæ, Cant. 5. 5. ut & cum נִי Aff. cui & בְּ est præf. sic, יָדֵינוּ manus nostræ, Gen. 5. 29. Deut. 21. 7. Psal. 90. 17. Jer. 6. 24. Hos. 14. 4. בְּיָדֵינוּ in manibus nostris, Num. 31. 49. & cum הָ Aff. occurrit simpliciter; sic, יָדֶיהָ manus tuæ, Ex. 15. 16. Deut. 12. 18. 16. 15. 24. 19. Jos. 10. 6. Jud. 7. 11. 2 Sam. 3. 34. 2 Reg. 10. 15. Job. 10. 8. 14. 15. Psal. 8. 7. 92. 5. 102. 26. 119. 73. 138. 8. 143. 5. 144. 7. Eccl. 5. 5. Jer. 38. 12. Mic. 5. 12. Zach. 13. 6. Item cum יהָ & in pausa יָהּ, cui ו etiam est præf. sic, וְיָדֶיהָ manus tuæ, Ezec. 16. 11. 22. 17. יָדֶיהָ idem, Zeph. 3. 16. וְיָדֶיהָ & manus tuæ, Jer. 2. 37. sicut etiam cum כֶּם Aff. cui & וּ est præf. יְדֵיכֶם manus vestræ, Deut. 31. 29. 2 Sam. 2. 7. 2 Reg 10. 24. 2 Chron. 15. 7. Psal. 58. 3. Isa. 1. 15. 21. 7. Jer. 25. 6, 7. 44. 8. Hag. 2. 17. Zach. 8. 9, 13. וּבְיָדֵיכֶם & manibus vestris, Jer. 44. 25. & cum יו Aff. occurrit simpl. sic, יָדָיו manus ejus, Gen. 27. 16, 23. 48. 14. 49. 24. Exod. 17. 12. Lev. 7. 30. Num. 27. 23. Deut. 33. 7, 11. 34. 9. Jud. 1. 6. 9. 16, 24. 15. 14. 1 Sam. 5. 4. 14. 13. 2 Sam. 4. 1. 21. 20. 1 Reg. 16. 7. 2 Reg. 13. 16. 15. 19. Job. 1. 10. 34. 19. Psal. 19. 2. 28. 5. 55. 21. 68. 32. 95. 5. 111. 7. Prov. 21. 25. Eccl. 4. 5. Cant. 5. 14. Isa. 2. 8. 3. 11. 5. 22. 17. 8. 25. 11. Jer. 30. 6. 50. 43. pro quo occurrit etiam deficiente jod pl. cum ו pro יו; sic, יָדָיו manus ejus, Lev. 9. 22. 16. 21. Ezech 43. 26. cui formæ plenæ וֹ, בְּ & וּ sunt præf. וְיָדָיו & manus ejus, Lev. 15. 11. Job 5. 18. 20. 10. Zach. 4. 9. בְּיָדָיו in manus ejus, Ex. 17. 12. וּבְיָדָיו & manibus suis, 2 Chron. 5. 4. sed formæ defectivæ ו solum מִ est præf. sic, מִיָּדָו è manibus suis, Exod. 32. 19. Item cum הָ Aff. occurrit simpl. & cum וֹ & בְּ præf. sic, יָדָיהָ manus ejus, suæ, Gen. 16. 9. 24. 22, 47. Prov. 31. 19, 31. Eccl. 7. 26. וְיָדֶיהָ & manus ejus, Jud. 19. 27. Prov. 31. 20. בְּיָדֶיהָ manibus suis, Exod. 35. 25. Prov. 14. 1. Lam. 1. 17. Item cum הֶם Aff. sic occurrit simpliciter, יְדֵיהֶם manus eorum, Exod. 29. 10, 15, 19. 30. 19, 21. 40. 31. Lev. 4. 15. 8. 14, 18, 24. 24. 14. Num. 8. 10, 12. Deut. 21. 6. Jud. 1. 7. 2 Sam. 4. 12. 2 Reg. 22. 17. 2 Chron. 29. 23. 34. 25. Ezr. 6. 22. Neh. 2. 18. 6. 9. 8. 6. Job. 1. 14. 5. 12. 30. 2. Psal. 28. 4. 76. 6. 115. 7. 125. 3. Isa. 65. 22. Jer. 1. 17. 5. 31. 25. 14. 32. 30. Lam. 3. 64. Hag 2. 14. Et cum וֹ & בְּ præf. sic, וּבְיָדֵיהֶם & manus ipsorum, Ezech. 10. 12. בְּיָדֵיהֶם per manus ipsorum, Ezr. 1. 6. Psal. 26. 10. Denique, cum הֶן Aff. occurrit simpl. & cum בְּ præf. sic, בְּיָדֵיהֶן manus earum, Ezec. 23. 42. בְּיָדֵיהֶן in man. earum, Ezech. 23. 37, 45. Sed occ. etiam in forma pl. f. & in hac terminatione fæm. semper usurpatur Metaphoricè, Bu. Lex. & significat dimanationes, partes emanantes instar manuum, & variis rebus tributum denotat varias illarum dimanationes, ut sunt rerum partes, &c. Av. Extat autem in hâc forma pl. f. simpl. & cum וֹ, הַ & יְ præf. יָדוֹת manus, Gen. 43. 34. Exod. 26. 17. 36. 22. 2 Sam. 19. 44. Dan. 1. 20. וְיָדוֹת & manus, 1 Reg. 10. 19. 2 Chron. 9. 18. הַיָּדוֹת manus, Gen. 47. 24. 1 Reg. 10. 19. 2 Reg. 11. 7. 2 Chron. 9. 18. Neh. 11. 1. וידות & manus, 1 Reg. 7. 32. ut & cum יו, הָ & ם Aff. ut seq. יְרוֹתָיו manus, cardines ejus, Exod. 26. 19. 36. 24. יְרוֹתֶיהָ manus ejus, 1 Reg. 7. 35, 36. יְרוֹתָם manus eorum, 1 Reg. 7. 33. Notandi autem loci seq. 2 Reg. 11. 16. & 2 Chron. 23. 15. in quibus manus pro spatio ponitur; sic, וַיָּשִׂימוּ לָהּ יָדַיִם & posuerunt ei spatium, utrinque claudentes viam; & quasi sepe facta, dederunt ei locum ad exeundum si vellet, nè opus esset eam interfici in Templo. Alii injecerunt ei manum. Psal. 104. 25. רָחַב יָדַיִם spatiosum. Sic Isa. 22. 18. 33. 21. & Isa. 57. 8. יָד חָזִיתָ manum vidisti, auxilium. Isa. 57. 10. חַיַּת יָדֵךְ מָצָאת victum manus tuæ invenisti: nisi est חַיַּת est caterva; ut sit, catervam manus tuæ, quæ nutum tuum & ductum sequeretur: quemadmodum Ezech. 27. 15, 21. סֹחֶרֶת יָדֵךְ negotiatrix manus tuæ: sit enim negotiatio per מַשָּׂא וּמַתָּן ἀγορὰν καὶ πρᾶσιν. Implere manum alicujus est, alicui tradere instrumenta, vel res functionis, ut sacerdotalis. מַלְּאוּ יֶדְכֶם, Exod. 32. 29. Implete manum vestram nunc Jehovæ; capite arma pro Jehovah. Signum in manu, Exod. 13. 9, 15. Deut. 6. 8. יַד נַחַל ripa torrentis, Deut. 2. 37. Sed 1 Sam. 19. 3. לְיַד אָבִי juxta patrem meum, 2 Chr. 21. 16. Arabum qui sunt יַד עַל juxta Cuschæos; qui finitimi eis sunt. Vide & עַל יָדוֹ juxta eum. 2 Chro. 17. 15, 16, 18. Sic עַל יְדֵי Neh. 3. 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12. & עַל יְדֵי אֱדוֹם juxta Idumæam, Num. 34. 3. Et Jud. 11. 26. עֲיֵם מֵיַד עַל יְדֵי אַרְנוֹן apud Arnon; ut & Num. 24. 24. כִּתִּים naves venientes secundùm Chittæos. 1 Chron. 6. 16. vel 31. quos constituit עַל יְדֵי שִׁיר בֵּית יְהוָה penès canticum canendum in domo Jehovæ, sive, quos attribuit cantico domûs Jehovæ. 2 Chron. 29. 27. cæpit cantus & tubæ & quidem ad Instrumenta Davidis. Ezr. 3. 10. עַל יְדֵי דָוִיד juxta Davidem: quidam subintelligunt כְּלֵי. Job. 15. 23. נָכוֹן בְּיָדוֹ יוֹם חֹשֶׁךְ paratus est in manu ejus, juxta eum, in promptu adest, dies tenebrarum: Confer & Job. 1. 14. Jer. 5. 31. יִרְדּוּ עַל יְדֵיהֶם juxta eos, vel per manus suas, aut ipsorum. Zach. 13. 6. quid sunt illæ plagæ בֵּין יָדֶיךָ inter manus tuas, in pectore? Jer. 38. 12. אַצִילוֹת יָדֶיךָ axillæ: Hæc etiam de vario usu nominis, ex Cocc. עַל־יַד הַיְאוֹר juxta ripam rivi, Exod. 2. 5. Num. 13. 30. כָּל־יַד נַחַל ad omnem tractum torrentis Jabbok, Deut. 2. 37. כִּי אָזְלַת יָד quòd abiit vel recessit manus, i.e. vires manuum, robur ac facultas omnis, Deut. 32. 36. הַיָּד יוֹאָב num manus, i.e. opera Joabi, 2 Sam. 14. 19. sic, per manum Mosis, i.e. operâ Mosis, Num. 33. 1. בְּיַד פְּשָׁעָם in manum defectionis eorum,

eorum, i.e. in potestatem, Job. 8. 4. בְּיַד in manum duorum tuborum, Zach. 4. 12. i.e. spatio, in medio. כְּיַד אֱלֹהָיו secundum manum Dei ipsius bonam super eum, Ezr. 7. 9. i.e. prout Dei favor, gratia & auxilium adfuit ipsi: אִישׁ אֶת־יָדוֹ, quisque locum vel spatium suum. Jer. 6. 3. רַחֲבַת יָדַיִם ampla spatiis est, Gen. 34. 21. וְלֹא הָיָה בָהֶם כֹּחַ יָדַיִם & non erant in ipsis vires, Jos. 8. 20. & sic Targum חַיְלָא robur. Sed est & יָדַי manus, pro יָדַיִם Ezech. 13. 18. cui simile vide in שְׂרֹרֵי עַל יְדֵי אַרְנוֹן ad spatia Arnonis, i.e. juxta Arnonem, Jud. 11. 26 מִיְּדֵי חָרֶב a manibus gladii, Job. 5. 20. i.e. è potestate; & est pro מִיָּדֵי. In pl. f. Metaphoricè semper usurpatur, ut, שְׁתֵּי יָדוֹת duo cardines, Exod. 26. 17. חָמֵשׁ יָדוֹת quinque partibus, Gen. 43. 34. & 47. 24. & sic 2 Sam. 19. 43. וְיָדוֹת & manus, i.e. fulcra manualia erant utrinque, 1 Reg. 10. 19. לְשֶׁתֵּי יְדוֹתָיו ad duos cardines ejus, Ezech. 26. 19. Hæc ex Bu. Lex. Prov. 11. 21. יָד לְיָד manus ad manum, i.e. mox, mox, non erit innocens, vel impunis, malus; ita etiam in nostra vernacula lingua, ad mano, ad mano; i.e. nunc, nunc; & sic R. Imman. exp. in propinquo; ac si diceret, non tardabit illius punitio; ut & alii R R. exponunt, תֵּכֶף, repentè, statim, ut impius egerit malum, מַיָּד, statim punietur; sed filio, si fuerit justus, differetur punitio, & non erit statim. Et quia manus parata est homini pro illius necessitatibus, locus paratus appellatur יָד manus; ut Isa. 56. 5. & c. 57. 8. יָד locum vidisti; vel, in loco quem (i.e. ubicunque, Merc.) vidisti (& elegisti) dilexisti cubile eorum. Sic Deut. 23. 12. וְיָד & locus erit tibi extra castra; & Ezec. 21. 19. וְיָד & locum elige, &c. Item, prophetia quæ venit cum fortitudine & potentia vocatur יָד; ut Ezech. 2. 9. & ecce יָד manus, i.e. prophetia, missa est ad me. Et Isa. 8. 11. in fortitudine הַיָּד manûs, i.e. prophetiæ: (nam יָד in genere significat potestatem) & sic Ezech. 1. 3. & fuit super eum ibi יַד־ manus Domini; & sic c. 3. v. 22. i.e. prophetia. Item nomine יָד significatur, plaga, percussio; ut Exod. 9. 3. ecce יַד־ manus Domini; i.e. plaga atque percussio; sic appellata, quòd manu fiat. Item pro consilio, ut 2 Sam. 14. 19. הַיַּד numquid manus, i.e. consilium, Joab est tecum? i.e. num posuit manum suam, consiliumque suum, in hoc ut præciperet tibi? Item justus, præceptum hoc nomine notatur; ut Num. 33. 1. בְּיַד־ per manum Mosè, i.e. justu, ac præcepto, Pag. per quam phrasin passim significatur ministerium, quum per aliquem fit quippiam: quòd manus sit organum quo homines sua faciant opera, & negotia. Et interdum בְּיַד־ est propter, ut Job. 8. 4. & interdum facultatem etiam & potestatem indicat. Item aliquando עַל יַד־ potestatem vel administrationem denotat, quæ alicui traditur, sicut & pluraliter עַל יְדֵי per manus, pro ministerio & opera alicujus, per aliquem, &c. Item, interdum עַל יַד־, vel, עַל יְדֵי, Latinè satis fuerit vertere, juxta, ut etiam אֶל notat. Notanda etiam phraseologia, Gen. 34. 21. & terra ecce lata יָדַיִם i.e. locis, vel terminis seu limitibus; & sic sumitur quum adjungitur רָחַב, quòd manibus disjungantur ditiones; sic Psal. 104. de mari magno, & aliàs; Merc. Item in forma pl. fæm. יָדוֹת significat non solùm manûs, sed & cardines ostiorum; partes, loca ubi conjunctiones sunt brachiorum, hinc indè in solio, Pag. regum scil. quod alii Ansas seu Manubria vertunt, quòd illis homines tanquam manibus utantur. Significatum Manus, quum sit vulgare omitti poterat. Adde, quòd hâc formâ vix puto sumi nisi figuratè. Quidam putant quatuor Scripturæ locis גְּרוֹת pro יְרוֹת literarum symbolicarum commutatione positum, pro fluminis extremitatibus; i.e. ripis. Sed non sunt sic temerè confundendæ radices, tametsi voce vicinæ sint; Merc. Cæt. Vide textus huic significato proprios suprà descriptos.

Rad. 17. יָדַד duo significata habet; i. in nomine indè derivato; viz. יְדִיד m. dilectus, Pag. Bu. Cocc. 70. ἠγαπημένος, Coc. charus, adamatus: unde יְדִידְיָה jedidjah, quasi dilectus domini; quo nomine appellatus est Salomon; 2 Sam. 12. Merc. Non variatur in regimine genitivi, sicut nec גְּבִיר Pag. Occurrit Deut. 33. 12. sic, יְדִיד יְהוָה dilectus jehovæ recumbat, vel habitet certò super ipso; de eo loquitur, quem postea v. 16. appellat שׁוֹכְנִי סְנֶה habitantem in rubo; & Isaias, c. 48. 14. יְהוָה אֲהֵבוֹ quem Jehova diligit; & de quo Isa. 5. 1. (cum ל præf. & י Aff.) לִידִידִי dilecto meo: Et Jer. 11. 15. מָה לִידִידִי בְּבֵיתִי quid dilecto meo in domo mea? Is est, inquam, de quo dici potest, quòd protegat ecclesiam, & in medio ejus habitet, ut est in loco cit. Deut. 33. 12. nempè ὁ ὑιὸς τῆς ἀγάπης. Etiam Solomon appellatus est יְדִידְיָה 2 Sam. 12. 25. sed is non eodem modo dilectus est, sed propter illum dilectus, Coc. Item cum ל præf. & י Aff. לִידִידוֹ dilecto suo, Psal. 127. 2. In pl. m. יְדִידִים & in constr. יְדִידֵי dilecti, pl. unde cum ה Aff. יְדִידֶיךָ dilecti tui, Psal. 60. 7. 108. 7. & in pl. f. יְדִידוֹת dilectæ, amicæ; Occurrit Psal. 45. v. 1. in titulo, שִׁיר יְדִידוֹת carmen seu canticum dilectarum, Pag. Bu. Vel amicarum, aut, ut Hebræi, amorum, Bu. Lex. quod magis placet; Merc. carmen amatorum, de rebus certè suavissimis, Coc. sic & Psal. 84. 2. מַה־יְּדִידוֹת quàm dilecta, Pag. vel amabilia, sive amabiles res, Cocc. sunt tabernacula vel habitacula tua, &c? Atque indè nomen יְדִידוֹת f. dilectio, Jer. 12. 7. Dedi אֶת־יְדִידוֹת נַפְשִׁי dilectionem animæ meæ, Hieron. dilectam animam meam, Pag. quod diligit anima mea; i.e. electos meos: Targ. populum meum dilectum. Arabibus notissimum verbum וַדַّ amavit, & nomen וַדِّ amicus, Cocc. Hanc radicem sic describit Aven. יָדִיד (prout etiam Cocc. punctat cum camets quasi in forma absoluta) charus, amicus, dilectus, suavis, jucundus; est cogn. cum דוֹד cognatus, patruus, amicus ex cognatione: Item cum הֵידַד, celeusma, exclamatio læta, & suavis. In reg. seu constr. est יְדִיד ut Deut. 33. amicus Dei, &c. & sic cum præf. & Aff. in sing. & pl. ut supra. Atque indè יְדִידָה f. f. dilecta, chara; vel substantivè, dilectio, amor, suavitas; unde pl. f. ut suprà; sicut etiam indè יְדִידוֹת amicitia, dilectio, suavitas; ut Jer. 12. tradidi dilectionem animæ meæ, i.e. urbem Jerusalem, in manum; &c. Atque indè etiam יְדִידְיָה amicus Dei, dilectus Deo; est epitheton Salomonis, &c. sic Av. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in verbo יָרַד; quod est projicere (amare, diligere) Pag. Affinitatem habet cum יָהַב sequente rad. unde & יָד manus dicta, quòd eâ res jaciantur: amandi autem significationem sunt qui ad דוד referant, cum quo affinitatem habet hæc radix, de quo suprà Merc. יָרַד jecit, projecit, Bu. Lex. Occurrit in præt. kal, 3. pl. fic. Joel. 3. 3. & super populum meum יָדוּ גוֹרָל projecerunt sortem (quod vide etiam in sequenti Rad. Bu. Lex.) Pag.

Bu.

Bu. & est instar רַבִּי multiplicati sunt, à רָבַב, testibus R. Jehudah & R. Jonah. Sed R. Jos. Kimchi scribit radicem esse יָרָה; & sic Lam. 3. 53. וַיָּרוּ אֶבֶן בִּי & projecerunt lapidem in me, i.e. contra me; sed istud posterius omnino à יָרָה deflexum est ob vau hahippuch, sive conversivum; sed est ex piel, fut. pro וַיְיָרוּ; ut & alia nonnulla sic contracta reperies; vide in sequente radice; Merc. Cev.

Rad. 18. יָרָה est projicere, confiteri, gratias agere; laudare, Pag. jacere, ejaculari, in kal, & pihel: in Hiphil autem liberam oris confessionem notat, & voeis emissionem, & nunc confiteri peccata, nunc celebrare, vel laudem dicere significat. Constructur cum Accusativo; item cum Lamed, & tunc potes vertere per laudes dicere vel canere; unde Oda Græcis dicta videtur; item cum עַל; & tunc propriè est confiteri, sicut & in Hithpael, ubi significat liberam edere oris confessionem, quod vernaculè dicimus, se confessler. Elias putat non esse confiteri nisi in Hithpael, Mer. יָרָה jecit, dejecit, projecit, jaculatus est, Bu. Lex. manavit, emanavit, dimanavit, promanavit; & activè fecit emanare, i.e. emisit, ejecit; & in Hiphil accipitur pro confiteri, & celebrare, quando aliquid non celatur, sed ad alios & in publicum dimanat, & divulgatur; est cogn. cum הָדָה emisit, extendit; hinc ᾄδω, ᾠδὴ cano libera voce; ᾠδὴ cantus, carmen; ἀνδάω loquor; nam canendo & prædicando promulgatur gloria Dei ut ad alios manet; Av. in Imper. kal, s.m. יְרֵה projice, jaculare: unde in Imper. kal, pl.m. sic, יְרוּ jaculamini, Jer. 50. 14. In piel, יָרָה idem, cum kal, Bu. man. jecit emanando, projecit, misit, Av. dejecit, &c. Occurrit in Infin. piel cum ל præf. sic, לְיַדּוֹת ad dejiciendum, Zach. 2. 4. In præt. piel, 3. pl, יָרוּ projecerunt, Bu. Conc. & Lex. jecerunt sortem; est pro יָרוּ (quasi esset 3. pl. præt. kal) vel quasi esset, formâ assumptâ ex יָרַד, in 3. pl. præt. kal (ut סָבוּ) Conc. vel, ut alii volunt, est 3. pl. fut. kal, pro יוֹרוּ Bu. Lex. projicient sortem, Av. simile fuit ante in עָנָה, in piel; Bu. Lex. Occurrit autem, יָרוּ projecerunt, Joel. 4. 3. Obad. 1. 11. Nah. 3. 10. In fut. piel וַיָּרֶה projiciet, & in 3. pl. m. וַיָּרוּ projicient, unde cum ו conv. pro וַיְיָרוּ occurrit sic contractè, וַיָּרוּ & projiciunt, Lam. 3. 52. In Hiphil הוֹדָה significat confiteri, celebrare, gratias agere; constructur cum Dativo, ut Psal. 75. 2. הוֹדִינוּ לְךָ celebramus te, Deus; & cum Accus. ut 1 Reg. 8. 33. וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ celebrabunt uomen tuum, Bu. Lex. הוֹדָה fecit emanare, divulgavit; Hieron. vertit, confessus est: sed cum Accus. rectiùs exponitur, celebravit confessione & promulgatione, Av. Ab hac radice יָרָה derivatur יָד manus; Hinc autem significatio תּוֹדָה hiphil הוֹדָה; id enim est, q.d. προχειρίζεσθαι, aut πρόχειρον ἔχειν præ se ferre; Cæterùm, הוֹדָה est, fateri veritatem dicti & rei, ὁμολόγειν. Prov. 28. 13. מוֹדֶה confitens peccata sua, & relinquens, misericordiam consequetur: oppositum מְכַסֶּה tegens, Cocc. Occurrit autem Ordine Conc. sic; in præt. hiph. 3. pl. cum ו conv. וַיּוֹדוּ & celebrabunt, 1 Reg. 8. 33, 35. 2 Chron. 6. 24, 26. & in 1. pl. præt. hiph. הוֹדִינוּ celebramus, Psal. 75. 2. in part. hiph. s.m. cum ו cop. præf. & in pl.m. simpl. sic, וּמוֹדֶה & confitens, Prov. 28. 13. מוֹדִים celebramus, 1 Chron. 29. 13. In Infin. hiph. occurrit simpl. & cum ו, וּבְ, לְ & וּלְ præf. ut seq. הוֹדוֹת celebrare, 1 Chron. 25. 3. וְהוֹדוֹת & celebrare, 2 Chron. 7. 3. Neh. 12. 46. וּבְהוֹדוֹת & in celebrando, Ezr. 3. 11. לְהוֹדוֹת vel sine vau, ad celebrandum, 1 Chron. 16. 7. 2 Chron. 7. 6. 16. 35, 41. 23. 30. Neh. 12. 24. Psal. 92. 2. 106. 47. 119. 62. 122. 4. 142. 8. וְלְהוֹדוֹת & ad celebrandum, 1 Chron. 16. 4. 2 Chron 5. 12. 31. 2. In Imper. hiph. à s.m. הוֹדָה celebra, est pl.m. simpl. & cum ו cop. הוֹדוּ celebrate, 1 Chron. 16. 8, 34. 2 Chron. 20. 21. Psal. 33. 2. 100. 4. 105. 1. 106. 1. 107. 1. 118. 1, 29. 136. 1, 2, 3, 26. Isa. 12. 4. Jer. 33. 11. וְהוֹדוּ & celebrate, Ps. 30. 5. 97. 12. In fut. hiph. 1. sing. simpl. & cum ו cop. præf. אוֹדֶה celebrabo, Gen. 29. 35. Psal. 7. 18. 9. 2. 32. 5. 54. 8. 109. 30. 111. 1. 118. 19. Isa. 25. 1. וְאוֹדֶה & celebrabo, Psal. 138. 2. sed cum affixis, 3. Rad. He deficit; ut cum ךָ; sic, אוֹדְךָ celebrabo te, 2 Sam. 22. 50. Ps. 18. 50. 35. 18. 52. 11. 57. 10. 71. 22. 86. 12. 108. 2. 118. 21. 119. 7. 138. 1. 139. 14. Isa. 12. 1. & in pausa est cum sægol ante Aff. & utrique formæ ו cop. est præf. sic, וְאוֹדְךָ celebrabo te, Job. 40. 14. Psal. 30. 13. וְאוֹדֶךָּ & celebrabo te, Psal. 43. 4. וְאוֹדֶךָּ idem, Psal. 118. 28. Item semel occurrit fut. hiph. ex forma Chald. servato He Conjug. hiphil; sic, אֲהוֹדֶה celebrabo: unde cum נִי Aff. אֲהוֹדֶנִּי celebrabo eum, Psal. 28. 7. Item in usitatâ formâ Hebr. cum נִי Aff. est, אוֹדֶנִּי idem, Psal. 42. 6, 12. 43. 3. sic in fut. hiph. 3. s.m. ex forma Chald. cum ה post jod, vel in forma usitata absque ה, sic venit, יְהוֹדֶה celebrabit, Neh. 11. 17. יוֹדֶה idem, Psal. 7. 6. sed occurrit etiam cum ךָ Aff. & cum הַ interrog. præf. ante ךָ Aff. sic, הֲיוֹדְךָ celebrabit te, Isa. 38. 19. הֲיוֹדֶךָּ num celebrabit te? Psal. 30. 10. Item, in 3. f.f. fut. hiph. תּוֹדֶה celebrabit, f. Occurrit cum ךָ Aff. תּוֹדְךָ celebrabit te, Ps. 76. 11. Isa. 38. 18. & in 1. pl. fut. hiph. ut & in 3. pl. m. fut. hiph. cui & ו cop. est præf. & ה Aff. & semel cum kibburz pro schurek ante ה Aff. ut seq. נוֹדֶה celebrabimus, Psal. 44. 9. 79. 13. יוֹדוּ celebrabunt, Psal. 95. 50. 107. 8, 15, 22, 31. 140. 14. וְיוֹדוּ & celebrabunt, Psal. 89. 6. יוֹדוּךָ celebrabunt te, Gen. 49. 8. Psal. 67. 4, 6. 88. 11. 138. 4. 145. 10. וְיוֹדוּךָ & celebrabunt te, Psal 49. 19. Item semel etiam occurrit 3. pl. m. fut. hiph. ex forma Chald. cum He notâ hiph. ante ה Aff. יְהוֹדוּךָ celebrabunt te, Psal. 45. 18. quæ vox cum ejus loco deest in Bu. Conc. In Hithpael jod 1. Rad. mutatur in vau; sic, הִתְוַדָּה confiteri, Bu. q d. de se confiteri; cum Accus. construitur, Cocc. fecit se emanare, seu publicare, i.e. confessus est, Av. Occurrit in præt. hithp. 3. s.m. cum ו conv. ut & in 3. pl. cum ו conv. ut seq. וְהִתְוַדָּה & confitebitur, Lev. 5. 5. 16. 21. וְהִתְוַדּוּ & confitebuntur, Lev. 26. 40. Num. 5. 7. sic in part. hithp. s.m. cum ו cop. & in pl.m. simpl. & cum ו cop. ut seq. וּמִתְוַדֶּה & confitens, Neh. 1. 6. Dan. 9. 20. מִתְוַדִּים confitentes, Neh. 9. 3. וּמִתְוַדִּים & confitentes, 2 Chron. 30. 22. In Infin. hithp. occurrit cum וְכְ præf. & ו Aff. sic, וְכְהִתְוַדּוֹתוֹ & in confiteri eum, Ezr. 10. 1. In fut. hithp. occurrit etiam 1. s.cum ו conv. & in 3. pl. m. cum ו conv. sic, וְאֶתְוַדֶּה & confessus sum, Dan. 9. 4. וְיִתְוַדּוּ & confessi sunt, Neh. 9. 2. Atque indè nomina, 1. No. תּוֹדָה f. confessio, celebratio, laudatio, laus, gratiarum actio; item sacrificium eucharisticum, Bu. Lex. vel sacrificium, in (vel super, Merc.) quo (victima super quam Merc.) confitebantur suas iniquitates, ut inquit R. D. Sed, notandum quòd non fiebat hoc sacrificium secundum ritum ac legem sacrificiorum pro peccato & delicto; sed secundum pacificorum legem, quam habes Lev. c. 7. (nam sacrificium תּוֹדָה confessionis comedebatur

debatur eodem die & nocte,ut habes ibid. Merc.) nam הַתּוֹדָה erat pro universis iniquitatibus, quum volebat homo confiteri, & ad bonam viam redire; (sed sacrificia pro delicto erant pro singulari peccato, aut iniquitate) & sunt qui dicunt, quòd hoc sacrificium offerebatur quando fiebat homini signum aliquod; (h.e. singulare aliquod beneficium; Merc.) & propterea vocari תּוֹדָה, quòd confiteretur Deo super signum,vel singulare beneficium,sibi factum, Pag. Sed est & laus, celebratio,&-interdum, ut quidam volunt, res laude digna. Quo nomine & genus sacrificii dicitur, quòd, qui offerebant, accepto beneficio,Dei clementiam & benignitatem celebrabant gratias agentes: Græci θυσίαν αἰνέσεως, vel εὐχαριστίας dixerunt, sacrificium laudationis, seu gratiarum actionis. Ejus descriptionem habes Levit 7.Offerebatur ab iis qui à periculo liberati gratos se Deo declarare volebant,& erat ex bestiis: sicut & sacrificium pacificorum, quod alii retributionum appellant: nam illi adjungebatur. In nova lege hoc tantùm sacrificium remansit, quo nos totos Deo offerentes gratos illi testamur, & nomen ejus in omne ævum celebramus,&c.Merc. תּוֹדָה confessio, celebratio, quæ solet promanare in publicum, & divulgari; gratiarum actio, Av.Non solùm est simplex delictorum confessio,Psal.50. 14,23. Jos.7.19. Ezr.10.11. sed est præterea beneficiorum Dei, & virtutum ejus ac proprietatum confessio; Itemque ὁμολογία in mandatum quod Deus proponit fœderis faciendi causâ, & agnitio ejus qui est sacerdos,& Angelus Testamenti, sive fœderis, vide Psal. 50.23.. 95.2. Hæc confessio est συναίνεσις & ὁμολογία sive adstipulatio, qua fœdus cum Deo fit super sacrificio, Psal.50.5. & ea est fides, Hebr.3.1. 2 Cor.9.13.nam quæ ibi dicitur ὑποταγὴ τῆς ὁμολογίας εἰς τὸ εὐαγγέλιον, obedientia adstipulationis in annuntiationem, ea alibi dicatur ὑπακοὴ τῆς πίστεως obedientia fidei,Rom.1.5. Christo attribuitur תּוֹרָה Psal.69.31. quia indicat nomen Dei & justitiam ejus,& eum glorificat propter gratiam gloriosè exercitam, & regnum suum, juxta postulationem suam,amplificatum & evectum. In vet. Test. solebant sacrificia quædam offerri quæ vocantur תּוֹדוֹת, Lev. 7.2..22.28.2 Chron.29.31. וְזִבְחֵים וְתוֹדוֹת sacrificia & laudes; q.d. tum alia sacrificia tum laudis: Neh. 12. 31. duæ cætus sive ordines laudantium dicuntur שְׁתֵּי תוֹדוֹת duæ confessiones; Hæc de hoc nomine ex Cocc. Occurrit autem simpl.sic,תּוֹדָה confessio,celebratio, laus, Lev.7.2..22.28. Jos.7.19. Ezr.10.11. Psal.26. 7..50.14,23..107.22..116.17. Isa.51.3. Jer.17.26.. 30. 19..33.11. Am.4.5. Jon.2.10.cui etiam וְ, הַ, בְּ & לְ sunt præf.ut seq. וְתוֹדָה & laudis,2 Chron.33.16. Psal.42.5. הַתּוֹדָה laudis, Lev.7.2. וְהַתּוֹדָה & laudis, Neh.12.38. בְּתוֹדָה laude,Psal.69.31..94.2.. 100.4..147.7. לְתוֹדָה ad laudem,Psal. 100.1. in forma s. f. constr. est, תּוֹדַת laudis, Lev.7.3,5. In forma pl.f. occurrit simpl. & cum וְ, הַ & וּבְ præf.ut seq. תּוֹדוֹת vel sine vau, laudes, celebrationes, Psal. 56.13. Neh.12.31.וְתוֹדוֹת & sacrificia laudis, 2 Chron.29.31.הַתּוֹדוֹת celebrationes, Neh. 12.40.וּבְתוֹדוֹת & laudibus, Neh.12.27. Item, 2. indè etiam No.pl.fæm. הַיְרוֹת celebrationes, Neh.12.8. עַל חֵירוֹת ad confessiones, vel ad confitendum, erunt ipse & fratres ejus. Confer phrasin 1 Chron.6.16. vel 31. עַל יְדֵי שִׁיר; suprà in יָד, Cocc. Item, 3. indè etiam No.pr. יְהוּדָה Jehudah, filius Patriarchæ Jacobi, quasi celebrationis filius dictus, quòd mater à partu ejus Deum celebrassèt, Gen.29.35. & eum celebraturi essent fratres ejus, Gen.49.8.Illud nomen post scissuram tribuum, quo antea Hebræi & Israelitæ dicebantur, soli tribui Jehudæ impositum est:(verùm hoc nomine non reperies propriè appellatos Hebræos, nisi postquam in exilium abducti essent decem tribus, Merc.) & quia tribus Benjamin ipsi postea adjuncta, unà regnum Judaicum constituit, indè & Benjamitæ Judæi dicti fuerunt, ut Mardochæus Benjamita vocatur vir Judæus, Esth.2.5. & tandem in universos residuos nomen traductum, qui omnes vocantur Judæi: sed & impositum terræ fuit quam tribus Jehudah occupavit, Bu. Lex. sim.Pag.& Merc. Atque indè No. יְהוּדִי m.Judæus, Bu. Lex. Occurrit simpl. & cum הַ & בְּ præf. יְהוּדִי Judæus, Esth,2.8..3.4.Jer.36.13,21,23. הַיְהוּדִי Judæus, Esth.5.13..6.10..8.7..9.29,31..10.3. בִּיהוּדִי in Jehudæo, Jer.34.9.sic etiam in pl.m. occurrit simpl. sic, יְהוּדִים Judæi, Jer.43.9..52.28,30. sed cum הַ præf. sæpius,sic, הַיְהוּדִים Judæi,-orum, -os,&c. 2 Reg.16.6.. 25. 25. Neh.1.2. &c. ad Jer.44.1. in 60. circ. l. Item, cum וְ,הַיְהוּדִים & Judæi, בְּ, & לְ & וְלְ præf.ut seq. בַּיְהוּדִים in Judæos, Esth. Neh.5.17..6.6. Esth.9.18. לַיְהוּדִים Judæis, Esth.4.3,14..8.11,16,17..9. 13..10.3. וְלַיְהוּדִים & Judæis, Neh.2.17. Atque indè nomen significans Judæam, sive terram Judæam,& occurrit cum הַ dem.præf.sic, הַיְהוּדָיָה & Judæa, 1 Chro. 4.18. Item, indè etiam No. יְהוּדִית Judaicè, linguâ Judaicâ, i.e.Hebraicâ; Occurrit autem, יְהוּדִית Judaicè, 2 Reg.18.26,28. 2 Chron.32.18. Neh.13.24. Isa. 36.11,13. Atque indè verbum formatur in Hithpael, הִתְיַהֵד Judaizavit, addixit se Judaicæ religioni, & ritibus Hebræorum: factus est Judæus; Av. Occurrit in part. pl.m. (à sing. מִתְיַהֵד judaizans) sic, מִתְיַהֲדִים Judaizantes, fiebant Judæi, Esth. 8.17.

Rad.19. יָדַע duo significata habet, i. est, scire, cognoscere; coire; sentire; cogitare; conterere,Pag.Est propriè mentis & intellectûs, discendo apprehendere, noscere,scire. Notant præpositum verbo רָאָה in Imperat.esse advertere; tentare; etsi reperiatur & postpositum, ut tunc plus significet quàm verbum videndi. Metaphoricè tribuitur interdum etiam brutis & rebus inanimatis. Aliquando non mentis est,sed sensûs, experiri, quod Latinè dicitur interdum, comperire, sentire, affici, pati.Sic cognoscere,de concubitu dicitur tam in viro quàm in muliere.Includit nonnunquam curam cognitionis seu inspectionis,Prov.12.& 27. de cognoscendo pecore;& cum Deo tribuitur, favorem, approbationem & curam ejus includit,in fine Ps.1.& aliàs;negativè verò rejectionem & contemptum, ut in Nov. Test. Nescio vos. Peculiariter,cognoscere cum corde suo est, expendere, Deut.8. De conterendi significatione vide infrà; Merc. יָדַע scivit,novit,agnovit; animadvertit,percepit. Propriè mentis est & intellectûs, quandoque etiam sensûs, ut quando de concubitu dicitur. Interdum operosam cognitionem denotat, pro curare, curam agere, ut Psal.1.6. Prov.27.23. Bu.Lex. יָדַע novit, scivit,rescivit, cognovit, agnovit, propriè est mentis atque intellectûs; nonnunquam ad corpus refertur,& significat sentire,experiri.Cognationem habet cum יָעַר indixit, condixit: Item cum עִיר testatus est, nam in conditionibus

bus adhibentur teſtes ut ſint conſcii promiſſionum,& teſtentur quæ noverunt & viderunt. Av. Notanda autem phraſeologia,2 Sam.12.22. מִי יוֹדֵעַ quis ſcit? Nam ſequente proximè verbo,Latinè reddendum,ſi,vel forſan, fortaſſe: ſic Joel 2.& Jon.3. forſan miſerebitur, forſan convertetur, & pœnitentiâ ducetur Deus,&c. in Samuele? interſeritur: Hæc autem non ſunt propriè ambigentis, & Dei clementiam in dubium revocantis; (hæc enim parata eſt omnibus ſeriò recipiſcentibus; ſemper quod ad internam liberationem, & peccatorum remiſſionem attinet, juxta ejus promiſſa; licèt non ſemper ad liberationem externam) ſed potiùs bene ſperantis, & ſe divinæ voluntati committentis, atque in eum & ſe & omnia rejicientis. Adde his,ſi placet, locum Eſth.4.14. aliàs מִי יוֹדֵעַ non niſi communi modo ſumitur; Merc. Sed & in alia ſignif. participium paſſivum kal ſumitur, viz. יָדוּעַ contritus, ut Iſa.53.3. וְיָדוּעַ חוֹלִי & contritum infirmitate; Hieron. & ſcientem infirmitatem; vel, & notus ſeu cognitus infirmitate, quia viz. notus erat (& ſpectatus, atque de eo exploratum, Cev.) omnibus quòd eſſet infirmus, Pag. Verba Kimchi in l. Rad. hæc poſſunt ſonare; ſed & aliter exprimi poſſunt, & fortaſſe convenientiùs ſenſui Apoſtoli ad Hebræos: quaſi nimirum ſonent, expertus infirmitatem; quòd viz. expertus eſſet & obfirmatus adverſus omnia; ſiquidem eſſet Dominus infirmitatum, i.e. obnoxius morbis & infirmitatibus, vel infirmitatibus & morbis undiquaque ſcatens. Atque cognoſcendi acceptio prior eſt juxta Kimchi, qui omnia quæ R. Judah, & R. Jonah ex hac radice exponunt,in ſenſu confringendi, ipſe contendit in communi ſignificatione ſumenda eſſe, nec neceſſe eſſe ea à genuina dimovere. Et quidem ubique præſtat cognoſcendi ſignificatio, ſive in bonum ſive in malum. Quidam exponunt, expertus infirmitatem, gnarus ſeu peritus. Quò volunt alluſum in Ep.ad Hebr. non habemus Pontificem qui non poſſit affici ſenſu infirmitatum noſtrarum. Satiùs tamen videatur paſſivè & figuratè exponere: notus (ab) infirmitate, i.e. notus infirmitati; q.d. ei familiaris quodam modo, ac velut in ea exercitatus, ac diu cum ea conflictatus graviſſimè.In part. Niphal, נוֹדָע notus, cognitus; aliquando eſt celebris, clarus, conſpicuus, illuſtris; ut Pſal.76.2. Prov.31.23. &c.& ſic in aliis temporibus paſſivis ſæpe ſumitur;Merc. Cev. Locus Prov.14.33. notabilis, In corde intelligentis requieſcet ſapientia, & in medio ſtultorum תְּוֹדָע cognoſcetur; ſapientia enim requieſcit in corde hominis intelligentis, & non oſtendet ſeipſum ſapientem, neque loquetur de illa, aut proferet illam in omni loco; ſed opportuno tempore: at contrà ſtulti verbum ſapientiæ omnibus oſtendunt, Pag. Kimchi ex Doctoribus tempeſtivè hîc affert proverbium elegantiſſimum, אַסְתִּירָא בְלָגִינָא קִישׁ קִישׁ מָרְיָא nummus (ſive ſtater, Bu. Lex.) in lagena ſonitum edit, quum ſolus eſt, ſcil.magis quàm quùm plena eſt; Merc.i.e.Quicquid ſapientiæ reconditum eſt in corde ſtultorum; ſive paucula quæ ſtulti, & vani ſcioli norunt, mirè jactant & oſtentant:prout nummulus in vacuam lagenam injectus, magnum edit ſonum & ſtrepitum ſi moveatur,ſic eſt ſapientia in hominibus vanis; at in ſapientibus ſapientia quieſcit, nec profertur niſi quum opus eſt; juxta illud, Parcens ſermonibus novit ſcientiam, Prov.17.27. ſed in animo ſtultorum ſtatim innoteſcit, & cognoſcendam ſe exhibet, ſcientia quam habet, ut hîc dicitur, Bu. Lex. Pſal.138.6. Sanctes ſic vertit, & excelſum à longè יֵיָדֵע cognoſcet; ſed R. Joſ. Kimchi tranſitivum in tertium facit, hoc ſenſu, Dominus, quum ſit altus, è longinquo tamen, utpote è cœlo, novit abſcondita, & ea nota facit cuicunque vult: ſed potior videtur expoſitio, & excelſus è longinquo cognoſcit: vel juxta alìos, excelſum, in Accuſativo, neutro genere, Merc. &c. Vide infrà in fut. hiph. In Prov.24.14. Occurrit Infin. kal irregularis,juxta R.D. in l. Rad.ſic, דַּעַת חָכְמָה ſcire ſapientiam; at Ab. Ezra facit Imperativum cum ה parag. præcedente ſægol; Bu Lex. Eſt Makor ſive Infin. & ſægol eſt loco cametz: & hoc factum ad differentiam Imperativi verborum deſinentium in He, inquit R. D.in Michlol; Pag. Alii verò faciunt Imper. ſic, ſcito ſapientiam propter animam tuam, Merc. Sed forma alia uſitatior in Infin.kal occurrit Iſa.11 9.viz. דַּעָה; ſic, Quia repleta eſt terra דַּעָה אֶת־יְהוָה ſcire Dominum, &c. Eſt makor,ſecundum R.D.in lib.Rad.quod oſtendit articulus אֶת־ accuſandi caſus: & eſt etiam accentus diviſivus in dictione הָאָרֶץ terra;Pag. Sed hoc nihil ad rem: ſatiùs fuiſſet dicere in דַּעָה eſſe regium accentum, qui tamen ſæpe regimen non impedit. Verùm articulus accuſandi אֶת certiſſimo argumento eſt: ſic & aliàs nomina in He deſinentia pro Infinitis ſumuntur; Merc. Sic Exod.2.4. לָדַעַת ut ſciret quid fieret ei; Pag. Futurum illud יֵידַע pernoſcit, Pſal.138.6. eſt fut. ex kal,& forma ejus eſt partim perfecta, partim imperfecta; quidam tamen in hiphil ponunt; (viz. pro יְהֵידַע, ut ſit formæ הֵישִׁיב retento Characteriſt. ה) Alii in piel ponunt. At ſignificatio hujus verbi in iſtis conjugationibus loco Pſalmi non convenit. Nota etiam quòd אַלּוּפִי מְיֻדָּעָי dux meus & notus meus, Pſal.55.14. ſit phraſis uſitatiſſima in Judæorum Epiſtolis,quâ præcipuum & familiarem amicum compellant, Bu.Lex. יָדַע eſt ſcire, cognoſcere, agnoſcere, rationem alicujus habere, obſervare, εἰδέναι, γιγνώσκειν. Communio cognitionis cum perſona, per אֶת ſignificatur; ut Gen. 39. 6. וְלֹא יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה & non noverat cum ipſo quicquam; ſic v.8. vel, non curabat; ſæpe enim curam & rationem habitam notat, ut Deut.33.9. אֶת־בָּנָיו לֹא יָדָע filios ſuos non curavit; tanquam ſi eos neſciret. Job.35.15. לֹא יָדַע בַּפֶּשַׁע מְאֹד non curavit, vel curaſſet quicquam in eo quod valde auctum eſt;Beth partitivum. Et Job.18.21. מְקוֹם לֹא יָדַע אֵל locus ejus, qui Deum non agnovit, ſive reſpexit aut curavit,obſervavit.Et Jer.2.8. לֹא יָדָעוּנִי non curant me. Hoſ. 6.3. נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת יְהוָה perſequamur,ut cognoſcamus Jehovam, Deum habeamus ante oculos, ut veram religionem diſcamus & exerceamus. Pſ.91.14. כִּי יָדַע שְׁמִי nam cognovit nomen meum, i.e. agnovit, æſtimavit, curavit. Prov.3.6.in omni via tua דָּעֵהוּ agnoſce eum, i.e. habe ejus rationem. Hinc דַּעַת אֱלֹהִים agnitio Dei, h.e.cognitio,obſervantia,ac reſpectus ejus, Hoſ.4.1.6.6. Conſer Jer.9.23. Ità verbum γιγνώσκειν, Joh.17.3.hæc eſt vita æterna ἵνα γινώσκωσί σε ut cognoſcant te ſolùm verum Deum, & quem miſiſti, Jeſum Chriſtum; cognoſcere, amare, intueri, obſervare,curare Deum,eſt vivere; in eo eſt vera lux & lætitia, quæ vita eſt æterna. Hæc vis in hoc verbo noſcitur,quando de Dei amore erga hominem dicitur; tunc enim pro cura,circum-

ſpectione,& benigna prudentia ſumitur; ut Gen.18.19. יְדַעְתִּיו novi eum, h.e. rationem ejus habui & dilexi eum, ut præcipiat filiis ſuis: Nah. 1. 7. יוֹדֵעַ חוֹסֵי בוֹ cognoſcens eos qui ad ſe confugiunt; i.e. eos curans. Job.9.21. לֹא אֵדַע נַפְשִׁי non habebo rationem animæ meæ; additur, ſpernam vitam meam. Prov.19.2. גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב etiam in non curanda anima, & negligendo naturali deſiderio, non eſt bonum. Pſal. 101.4. רַע לֹא אֵדָע malum non agnoſcam, i. e. ſpernam. Hinc 144.3. Quid homo וַתֵּדָעֵהוּ quòd cognoſcis eum? i.e.ejus rationem habes.Hinc & phraſis N.Teſt.ut Rom.8.29. ὃς προέγνω, i.e. quorum ante à ſeculo rationem habuit: Sic Rom.11.2. non repulit Deus populum ὃν προέγνω quem ante cognovit, i.e. cujus rationem habuit. Item verbum יָדַע uſurpatur etiam in notione familiaritatis, 1 Sam. 3. 7. שְׁמוּאֵל טֶרֶם יָדַע אֶת־יְהוָה nondum cognoſcebat vel cognoverat Jehovam,h.e.nondum uſus erat divinis revelationibus. Sic Exod. 33. 17. וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם & cognovi te nomine, i.e. tu mihi chariſſimus es, quem ità ſpeciatim curo, ut qui notiſſimi ſunt. Job.24.16. לֹא יָדְעוּ אוֹר non norunt lucem; non amant,aut in luce non agunt,ſed latent; non habent familiaritatem cum luce,& actionibus lucis.Et Iſ.63.16.Abraham לֹא יָדָעַנִי non novit nos: Propheta loquitur in perſona fidelium ex Judæis deplorantium communem totius gentis degenerationem ab Abrahamo & Iſraele, & à ſenſu ac fide eorum; q.d.Abraham tales non novit filios ſuos, nec Iſrael, quales nos plerique ſumus. Confer Mal.4.6.Luc.1.17. Iſa.29.22,23. Alicubi, non noſſe, ſignificat non eſſe autorem & approbatorem,ut Hoſ.8.4. Principes fecerunt, וְלֹא יָדָעְתִּי & non ſcivi,i.e.non extiti autor.Cant.6.12. לֹא יָדַעְתִּי, non ſcivi anima mea poſuit me in curribus;q.d præter conſilium & opinionem meam. Eccl.4.17. Qui אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע neſciunt facere malum, i.e. hæc indoles eſt eorum, qui כְּסִילִים dicuntur,neſciunt ſe poſſe peccare; ſibi enim confidunt: ſic igitur agunt quaſi neſcirent peccare.Per Ironiam eorum præſumptio exhibetur,dicunt ſemper non peccavimus: contra monitum, 1 Joh.1.10.Futurum irregulare, Pſal.138.6.ubi dicitur,è longinquo,quia putant Deum non eſſe prope; Vide infrà,in f.hiph.Jud.8.16. וַיּוֹדַע בָּהֶם, &c.& gnaros fecit per eas ſpinas homines Succoth, i.e. ἐπαίδευσεν. Hæc ex Cocc. Occurrit autem ordine Conc.ut ſeq. In præt.kal, 3.ſ.m. ſimpl. cum pathach, in ult. יָדַע cognovit,ſcivit, Gen.4.1..19.33,35.. 31.32..38.16..39.6,8. Exod.1.8..34.29. Lev.5.3,4,17, 18.Deut.2.7..34.6.Joſ.8.14. Jud.13.16,20,21. 1 Sam.3. 7,13..14.3..20.3,39..22.15. 2 Sam. 11.17..14.22.. 19. 21. 1 Reg.2.44. Eſth. 4.1. Job.11.11..12,9..15.23..18. 21..20.20..22.13. 23.10..28.13,23..35.15. Pſal.73.11.. 91.14..103.14..104.19. Prov.7.23..9.18. Eccl.4.13..7. 22..10.15. Iſa.1.3..29.12..59.8. Jon.4.11. ſed in pauſa, cum duplice cametz, יָדָע idem, Lev.5.1.Deut.33.9. 2 Sam.3.26. 1 Reg.1.11..2.32.Eccl.6.5.Iſa.42.28. Jer.41. 4.Hoſ.7.9. cui etiam וֹ, ה, & נוּ ſunt Aff.ſic, יָדָעוֹ cognovit eum, Deut.34.10. Job.28.7. יְדָעָהּ cognoverat eam,Gen.24.16. 1 Reg.1.4. יְדָעָנִי novit nos,Iſa.63.16. & in 3.ſ.f. יָדְעָה novit, cognovit, Jud.11.39..21.12. Ruov. 9.13. Jer.8.7. Hoſ.2.10.ſed ſæpiùs in 2.ſ.m. præt.kal,cum patach penult. יָדַעְתָּ noſti,Gen.30.26,29..47.6. Exod. 32.22. Num.10.31..11.16 .20.14. Deut.7.15..8.3..9.2.. 13.6..28.36,64. Joſ.14.6. Jud.15.11.1 Sam.28.9.2 Sam. 1.5..3.25..7.20..17.8..19.23.1 Reg.2.5,44..5.3,6..8.39. 2 Reg.4.1.2 Chron.6.30. Neh.9.10.Job.15.9..20.4..34. 33..38.4,18,21. Pſal.31.8.. 69.6,20.. 139.2,4.. 142.4. Prov.14.7. Iſa.40.28.. 48.8. Jer.15.15.. 17.16.. 18.23. Zach.4.5,13.ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, יָדָעְתָּ noviſti,ſciviſti, Deut.28.33.1 Reg.1.18. 1 Chro.17.18. Pſal.40.10. Jer.15.14..17.4. Ezech.37.3. cui etiam ן cop.vel conv.& הַ Interrog.ſunt præf. הֲיָדַעְתָּ & ſcias,agnoſcas, cognoſcas,&c.Deut.4.39..7.9..8.5..9.3,6. 1 Reg. 2.9..20.13. Job.5.24,25.. 39.2. Ezech.25.7.. 35.4.12. Zach.4.9. הֲיָדַעְתָּ an noſti,2 Reg.2.3,5.Job.38.33..39.1. Dan.10.20. Item, occurrit etiam cum He parag. ſic, יְדָעָתָּה noſti, 2 Sam.2.26. Item cum נִי, וֹ, & ם Aff. ut ſeq. יְדָעָתְנִי noſti me,Iſa.45.4,5.Jer.12.3. יְדָעְתָנִי noviſti eum, Deut.22.2. יְדָעְתָם noſti eos, Deut.13.2.Iſa. 48.6. Jer.33.3. Ezech.32.9. & in 2.ſ.f. præt.kal,cum pathach,ſed in pauſa cum cametz penult. cui etiam ן cop. vel conv.eſt præf. וַיְדָעַתָּ noviſti,Ruth.2.11.1 Reg.2.15. וַיְדָעַתָּ idem, Jer.50.24. וַיְדָעַתָּ & cognoſcito,ſcies, Ruth. 3.4. Iſa.49.23..60.16. Ezech.16.62.. 22.16.Hoſ.2.22. Zach.2.15. In 1 ſing.præt.kal ſæpe occurrit, יָדָעְתִּי novi,ſcio, Gen.4.9..12.11..20.6..21.26.. 22.12.. 27.2.48. 19. Exod.3.7,19..4.14..5.2..9.30..18.11.Num.22.6,34. Deut.3.19..31.21,27..31.29. Joſ.2.4,5,9. Jud.17.13.1 Sam.17.28..20.30..22.22..24.20..25.11..29.9.2 Sam.1. 10..18.29..22.44.1 Reg.17.24.2 Reg.2.3,5..4.9..5.15. 8.12.2 Chron.2.7..25.16. Job.9.2,28.. 10.13..13.18. 19.25..21.27..23.3..29.16..30.23..32.22. Pſal.18.44. 20.7.. 35.11,15.. 41.12.. 50.11.. 56.10.. 71.15.. 81.6. 119.75,152..135.5.Eccl.1.17..3.12,14. Cant.6.12. Iſa. 29.12..48.8. Jer.1.6..10.23..11.19..29.11..48.30.Hoſ.5. 3.Am.3.2..5.12.Jon.4.2. pro quo occurrit etiam defectivè cum chirek abſque jod in ult. יָדַעְתִּ novi, Job.42. 2. Pſal.140.13.& in pauſa cum cametz penult.ſic, יָדָעְתִּי novi,Gen.28.16.1 Sam.17.55.2 Reg.19.27. Prov.23.35. Iſa.37.28..44.8..Hoſ.8.4. Item cum ן conv.præf. וַיְדָעְתִּי & novero,ſciam,Jud.6.37.2 Sam.24.2. 1 Chron.29.17. Eccl.2.14. ſicut etiam cum וֹ,וּ,הָ, ם & ן Aff.ut ſeq. יְדָעְתִיהוּ novi te,Exod.33.12.Jer.1.5. Hoſ.13.5. יְדָעְתִיהָ novi illud, Ezech.11.5. יְדָעְתִים novi eum,Gen.18.19. יְדָעְתִין novi ea, Prov.30.18. יְדָעְתִין novi ea, Iſa.48.7. in 3.pl.præt.kal cum Scheva penult. יָדְעוּ noverunt,cognoverunt,Gen.19.8..42.23.Ex.16.15. Num.31.18,35. Deut.1.39..11.2..31.13. Joſ 24.31. Jud.2.10.. 3.1.14. 4..20.34.1 Sam.2.12..20.39..22.17.2 Sam.15.11.2 Reg. 7.12..17.26.Neh.2.16. Job.24.16. Pſal.14.4..53.5..82. 8..95.10. Prov.4.19. Iſa.42.16..44.18..45.20.. 56.11. Jer.5.4,5..8.7..9.15.Hoſ.11.3.Am.3.10.Jon.1.10.Mich. 4.12. ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, יָדָעוּ idem, 2 Reg.4.39.Job.9.5. Iſa.42.16..56.10..59.8. Jer.4.22.6. 15..8.12..9.2..14.18..22.28.Hoſ.5.4 & cum Nun parag. ſic, יָדָעוּן idem, Deut.8.3,16. Item cum ן conv. præf. וַיֵּדָעוּ & cognoſcent,Exod.14.4,18..29.46.Num.14.31. Iſa.9.9..19.21..29.24..49.26. Jer.16.21..44.28. Ezech. 2.4..5.13..6.10,14..7.27..12.15,16.. 24.27.. 25.11,16.. 26.6..28.22,23,26.. 29.9, 16,21.. 30.8,19,25,26.. 32. 15..33.29..34.27,30..35.15..36.38..38.23.. 17.24..21. 10..25.14..28.24..29.6.. 33.33.. 36.23,36.. 37.28.. 38. 23..39.7,22,23. ut & cum נִי, הוּ & הָ (poſt kibbutz pro ſchurek) & ם Aff. ut ſeq. יְדָעוּנִי agnoverunt me, Jer.2.8. יְדָעוּהָ cognoverunt te,Pſal.79.6.Iſa.55.5. Jer. 10.25.

10.25. יָדְעוּהוּ cognoverunt eum, Dan. 11. 38. יָדְעוּם cognoverunt eos, Deut.29.26..32.17. Jud.3.2.Pſ.147. 20. Jer.19.4..44.3.Zach.7.14. Item,in 2.pl.m.præt. kal, יְדַעְתֶּם noviſtis, Gen.44.15,27. Exod.23.9. Deut.11. 28..13.13..29.16.2 Sam.11.20.2 Reg.9.11. Jer.7.9..16. 13.Ezec.17.12.cui etiam ה Interrog.eſt præf.הֲיְדַעְתֶּם nunquid noviſtis, Gen.29.5. Jud.18.14. 1 Reg.22.3. ut etiam cum י conv.ſic, וַיְדַעְתֶּם & ſcietis, Exod.6.7..10. 2..16.6,12.Num.14.34..16.30.Deut.11.2. Joſ.23.14. 1 Reg.20.28.Ezec.6.7,13..7.4,9..11.10,12..12.20..13.9, 14..14.7..15.7..17.21..20.38,42,44..22.22..23.49.. 24. 14..25.5..35.9..36.11.. 37.7,13,14.. 14.23. Joel.2.27.. 4.17.Zac.2.13..6.15.Mal.2.4.& in 2.pl.f.præt.kal, cui itidem י conv.eſt præf.וַיְדַעְתֶּן noſtis, Gen.31.6. וַיְדַעְתֶּן & ſcietis, Ezech.13.21,23. Denique in 1.pl. præt. kal, cum pathach,ſed in pauſa cum cametz penult. cui etiam י conv.eſt præf. יָדַעְנִי ſcimus,Gen..43.22. Exod.32.1, 23. Joſ.22.31.Prov.24.12. Jer.14.20. יָדַעְנִי ſcimus,Gen. 29.8.וַיֵּדְעֵנוּ & cognoſcemus, 1 Sam.6.9.ſicut etiam cum ה & ם Aff. יְדַעְנוּךָ cognoſcimus te, Hoſ.8.2. יְדַעְנוּם cognoſcimus iſta, Iſa.59.12. In part.ben.kal,ſ.m. occurrit ſæpè, ſic, יוֹדֵעַ ſciens,cognoſcens, Gen.3.5.. 25.27.. 33.13. Joſ.22.22. Ruth.3.11. 1 Sam.16.16,18.. 23.17.. 26.12. 2 Sam.12.22..17.10. 1 Reg.5.6. 2 Chron.2.11, 12,13.Neh.10.29. Eſth.4.14. Pſal.1.6..37.18..44.22.. 74.9..90.11..94.11.Prov.12.10..14.10.. 17.27.. 24.22.. 28.2..29.7.Eccl.2.19..3.21..6.8,12..8.1,7,12.. 9.1..11. 5,6.Iſa.29.11.Joel.2.14.Jon.1.12..3.9. Zeph.3.5.cui etiam י cop.& ה dem.ſunt præf. וְיוֹדֵעַ & ſcientem,Gen. 24.17.2 Chron.2.6.Nah.1.7.הַיּוֹדֵעַ cognitor,Jer.29.23. Item,cum י & נִ Aff.ſic occurrit, יוֹדְעוֹ noſcens eum, 1 Sam.10.11.יוֹדְעֵנוּ cognoſcit nos,Iſa.29.15. In pl. m. occurrit ſimpl.& cum י, ה & ל præf. יוֹדְעִים vel ſine vau, noſcentes, 2 Reg.17.26. 2 Chron 2.7. Eſth. 4.11. Eccl.4.17..9.5..וְיוֹדְעִים & ſcientes,Job.34.2.הַיּוֹדְעִים qui ſciunt,Jer.44.15. לְיוֹדְעִים ſcitorum,Eccl.9. 11. ſic in forma conſtr.pl.m. occurrit ſimpl.& cum י cop. præf. יוֹדְעֵי vel ſine vau, ſcientes,periti,&c.Gen.3.5.1 Reg.9. 27.1 Chron.12.32.2 Chron.8.18.Eſth.1.13. Pſal.9.11.. 89.16.Iſa.51.7. Jer.48.17.Dan.11.32. Am.5.16.וְיוֹדְעֵי & cognoſcentes, Pſal.119.79. Dan.1.4. ut & cum ־ aff. occurrit cum י & ל præf. וְיוֹדְעַי & cognoſcentes me, Job.19.13.לְיוֹדְעַי cognoſcentibus me,Pſ.87.4. ſicut etiam cum ה Aff.& ל præf.ſic, יוֹדְעֶיךָ cognoſcentes te, Ezech.28.19.לְיוֹדְעֶיךָ cognoſcentibus te, Pſal.36.11. Item cum יָ Aff. pro quo cum י cop. eſt ־ Aff. ſic, יוֹדָעָיו cognoſcentes eum, Job.42.12.וְיוֹדָעָיו & cognoſcentes eum, Job.24.1.& in part.ben.kal,ſ.f. occurrit cum duplice pathach, ob gutturalem ע pro duplice ſægol; ſic, יוֹדַעַת quæ cognovit, ſciens, f.Num.31.17. Jud.21. 11. Pſal.139.14.In part. pahul kal, יָדוּעַ & in conſtr. יְדוּעַ expertus,notus,&c.Occurrit cum י cop. præf. pro duplice Scheva; ſic, וְיָדוּעַ & peritus,expertus,Iſa.53.3. & in pl.m.part.pahul cum י cop. occurrit cum kibbutz pro ſchurek; ſic,וְיִדְעִים & notos,Deut.1.13,15.In Infin. kal,occurrit ſimpliciter,& cum ה Interrog. & י cop. præf. יָדוֹעַ vel ſine vau,ſcire,ſciendo,Gen.15.13.Joſ.23. 13.1 Sam.20.3,9..28.1.. 1 Reg 2.37.. 40.2. Prov.27.23. Jer.26.15..42.19,22. הֲיָדוֹעַ num ſciendo, cognoſcendo? Gen.43.7. Jer.13.12..40.14. וְיָדוֹעַ & cognoſcere, Jer.9.23. Item, occurrit etiam in Infin.kal,defectivè,jod abjecto cum duplice pathach ante Thau; ſic, לָדַעַת ſcire,cognoſcere, Joſ.4.24.Jud.3.1. 1 Reg.8.60.Jer.9.5.Ezech.38.16. Mic.6.5. cui etiam formæ לָ eſt præf. ſic, לָדַעַת ad ſciendum,ſcire, cognoſcere,Gen.3.22..24.21. Exod.31.13..36.1.Deut.4.35..8.2..13.3..29.4.Jud.3.4. 2 Sam.14.20.1 Chron.12.32.2 Chro.13.5..32.31.Eſth. 2.11..4.5. Job.37.7.Pſ.67.3..73.16.Prov.1.2..4.1. Eccl 1.17..7.25..8.16,17.Iſa.50.4.Jer.24.7. Ezec.20.12,20. Dan.2.3.Hoſ.6.3.Mic.3.1.Hab.2.14. Item, cum וְ præf. huic formæ Infin.kal, וְלָדַעַת & ad cognoſcendum,2Sam 3.25. 1 Reg.8.43. 2 Chron.6.33.Eccl.7.25. quæ itidem forma occurrit cum ־ Aff. & cum יָ ה Aff. cui utrique לָ eſt præf.ſic, לָדַעְתִּי cognoſcere me, Deut.9.24. לָדַעְתָּהּ ad ſcire eum,Iſa.7.15.לָדַעְתָּהּ cognoſcere eam, Gen.38.26. Sed occurrit etiam Infin.kal, in alia forma, abjecto itidem jod,cum Scheva & cametz vel tzere ante He additicium; ſic, דָּעָה cognoſcere,Prov.24.14. ut & cum לָ præf.eſt cum tzere & cametz ante He; ſic,לָדָעַת ad cognoſcendum,Exod.2.4. Sic in Imper.kal,ſ.m. abjecto itidem 1.Rad.jod,eſt cum pathach,& occurit ſimpl. & cum י præf.ut ſeq. דַּע ſcito. Gen.20.7. 1 Sam.20.7.. 24.11. 2 Sam.24.13.1 Chron.28.9. Job.5.27.Jer.15.15. וְדַע & ſcito,1Reg.20.22.Job.11.6.Pſal.139.23.Eccl.11. 9. ſed eſt cum cametz pro pathach,aut Scheva, ob pauſam, ante Aff.הוּ ſic, דָּעֵהוּ cognoſce eum, Prov.3.6. Item, in pl.m. Imper.kal, occurrit ſimpl. & cum י præf. דְּעוּ ſcitote,cognoſcite,ſcite, Jud.18.14. 1 Reg. 20. 7. 2 Reg.5.7..10.10. Job.19.6.Pſal.100.3.Jer.31.34.וְדְעוּ & agnoſcite, cognoſcite, Num.32.23. 1 Sam.12.17.. 14.40..23.22,23. Pſ.4.4..46.11.Iſa.33.13.Jer.5.1. ut & in Imp.2.ſ.f.extat ſimp.& cum י præf.דְּעִי ſcito,agnoſce, 1 Sam.25.17.Jer.2.23..3.13.וְדְעִי & agnoſce,Jer.2.19.. 6.18.In fut kal, 1.ſ.cum pathach,vel ob pauſam cum cametz in ult.cui ה Interro.& י cop.ſunt præf.אֵדַע ſciam, cognoſcam,&c.Gen.15.8..24.14..42.23.1 Sam.20.9..22. 2. 1 Reg.3.7. Job.9.21. Iſa 47.8.אֵדַע idem, 1 Reg.18. 12. Job.42.3. Pſal.51.5.. 73.22 .101.4. הַאֵדַע an dignoſcam? 2 Sam.19.36. וְאֵדַע & novi, Iſa 50.7. Jer.32. 8. Ezech.10.20. & occurrit etiam cum ה parag.extra pauſam, cum ſcheva, ſed in pauſa, cum cametz penult. cui etiam utrique formæ י & נִ ſunt præf. ut ſeq. אֵדָעֶה cognoſcam,novero, Job.23.5. Pſal.39.5. אֵדָעֶה idem, Gen.18.21.וְאֵדָעֶה & cognoſcam, Gen.42.34. Exod. 33.5. Num.22.19. Ruth.4.4. 1 Chron.21.2. Pſ.119.125. וְאֵדָעֶה & cognovi, Neh.13.10.וְאֵדָעֶה idem, Jer.11. 18. Item cum יָ ה Aff. occurrit cum י & נִ cop.præf. ſic, וְאֵדָעֲךָ & agnoſcam te, Exod.33.13. וְאֵדָעֲךָ & agnovi te, Exod.33.17. ſic & in 2.ſ.m. fut. kal, eſt cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult.ut ſeq.תֵּדַע ſcies, cognoſces, &c.Gen.15.13.Exod.7.17..8.6..9.14,29. 10.7.Deut.20.20..28.1. 1 Sam.28.2. 1 Reg.2.37,42.. 8. 39. 2 Chron.6.30. Prov.27.1,23.Eccl.11.2,5. Iſa.45 3..55.5.Jer.5.15..40.14. תֵּדָע idem, Job.11.8.. 38.5. Prov.5.6..30.4. Iſa.58.3. Ezech.38.14. Hoſ.13.4.cui etiam ה interrog. י cop. נִ conv.præf. & הִ ־ eſt Aff.ſic, הֲתֵדַע num ſcies? Job.37.15,16.וְתֵדַע & cognoſcas, Jer.6.27. Dan.9.25.וְתֵדַע & noviſti,Pſ.139.1. וְתֵדָעֵהוּ & noſcas eum, Pſal.144. 3. ut & in 2.ſ. f. Occurrit cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. & cum י parag.ſic, תֵּדָעִי cognoſcis, Cant.1.8. Iſa.47. 11.תֵּדָעִי idem, Iſa.47.11.תֵּדָעִין reſciſcas, Ruth.3.18. ſicut etiam in 3.ſ.m.fut.kal occurrit itidem cum pathach, ſed in pauſa cum cametz; cui etiam י cop. & נִ conv. ſunt

præf.

præf.ut & נִי & ם Aff.ut ſeq. יֵרַע ſciet,cognoſcet, &c. 1 Sam.20.3..21.2.Pſal.35.8..39.7.Prov.28.22.Eccl.8.5.. 9.12..10.14. Iſa.7.16..8.5..52.6. Jer.36.19..38.24. יָדַע idem, Joſ.22.22. Job.14.21. Pſal.92.7. Prov. 24.12. Jer. 40.15. וַיֵּרַע & cognoſcet, 2 Reg.5.8. Job.31.6. וְיֵרַע idem, Job.21.19. וַיֵּדַע & cognovit, Gen.4.17..4.25..8. 11..9.24..38.9. Exod.2.25. 1 Sam.1.19.. 3.20.. 18.28.. 20.33..23.9..26.4..28.14. 2 Sam.5.12.. 14.1. 1 Chron. 14.2. 2 Chron.33.13. Ezech.19.7. יֵדָעֵנִי cognoſcat ipſum, Jer.17.9. וְיֵדָעֵם & cognoſcet iſta, Hoſ. 14. 10. ut & in 1.pl. fut.kal, cum pathach ult. ſic, נֵדַע ſciemus, cognoſcemus, Gen-43.7. Exod.10.27. Deut.18.21. 2 Chron.20.12. Jer.13.12. ſed in pauſa cum cametz ult. נֵדָע idem, Job.8.9..15.9..36.26..37.5.& occurrit etiam cum ה parag. cui etiam ן cop.eſt præf.ante Scheva, & cametz in pauſa penult. ſic, נֵדָעָה cognoſcamus, Job. 84.4. וְנֵדָעָה & cognoſcemus, Gen.19.5. Jud.18.5. Iſa. 41.22,23. Hoſ.6.3. Jon.1.7. וְנֵדָעָה & ſciamus, Iſa.5.19., 41.26. ut & ן cop.eſt præf.ante פִּי Aff. & ן conv. ante ם Aff.ſic, וְנֵדָעֵנִי & cognoſcemus eum, Jud. 19.22. וְנֵדָעֵם ac novimus ea,Pſal.78.3. Item, in 2.pl.m. cum ſcheva vel cametz penult.& cum ן parag. & ה Aff. ſic, תֵּדְעוּ ſcietis, ſciatis, Deut.29.6. Joſ.3.4..23.13.2 Sam. 3.38. 2 Chron.32.13. Iſa.40.21..43.10. Jer.26.15.. 42. 19,22..44.29. תֵּדָעוּן cognoſcatis, Iſa.9.6. תֵּדְעוּ ſciatis, cognoſcatis, cognoſcetis, ſcietis, Exod.11.7. Num.16. 28. Joſ.3.10. Job.19.29. תֵּדָעוּהָ noſcetis eam, Iſa.43.19. ſic & in 3.pl.m.fut.kal,occurrit ſimpl.& cum ן cop.præf. יֵדְעוּ ſciant, ſcient, cognoſcant, Lev.23.43. 1 Reg.14. 2. 2 Chron.6.29,33. Neh.4.5. Pſal.9.21.. 78.6. Iſa.44. 9..45.6. Jer.31.34. Ezech.20.26.Hoſ.9.7. וְיֵדְעוּ & cognoſcent, ſcient.1 Sam.17.46,47.1 Reg.18.37.2 Reg.19. 19.2 Chron.12.8. Pſal.59.14..83.19..109.27.Iſa. 19.11.. 37.20..41.20. ut & cum ן conv.& ן parag. add.ſic, וְיֵדְעוּ & cognoverunt, Gen.3.7. Jud.19.25.1 Sam.4.6.2 Sam. 3.37. Neh.6.16. Zach.11.11. יֵדָעוּן agnoſcant, cognoſcant, Joſ,3.7. 1 Reg.8.38,43. Prov.10.32. In Niphal, נוֹדַע notum fieri, agnoſci, cognoſci, innoteſcere, notum facere, animadverti; Bu.Lex. Notus fuit, cognitus eſt,&c. Av. Occurrit autem præt.Niph.cum pathach, ſed in pauſa cum cametz ult. & cum ן cop.vel conv.utrique formæ præf.ut ſeq. נוֹדַע notum factum eſt, innotuit, Gen.41.21.Exod.2.14..21.36.Deut.21.1. Jud.16.9. 1 Sam.22.6.2 Sam.17.19.Neh.4.9.Pſal.48.4. Nah.3.17. נוֹדַע notum ſe fecit, notum factum eſt, Pſal.9.17..76. 2. Prov.31.23. וְנוֹדַע & innoteſcet, notus vel notum eſt, 1 Sam.6.3.Iſa.19.21..61.9. וְנוֹדָע idem, Eccl.6.10. & in 3.ſ.f. præt.Niph.cum ן conv.præf. וְנוֹדָעָה & innotuerit,innoteſcet, Lev.4.14. Iſa.66.14. ut & in 1.ſ. præt. niph. ſimpl.& cum ן cop. נוֹדַעְתִּי cognitus ſum, Exod. 6.3. Ezech.20.9. וְנוֹדַעְתִּי & cognoſcar, Ezech. 35.11.. 38.23.& in 3.pl.præt.Niph.cum cametz pro ſcheva penult.ob pauſam, ſic occurrit, נוֹדָעוּ cognita ſunt, Pſal. 77.20. In Infin.Niph. ſ.m. הִוָּדֵעַ notum fieri; unde cum י Aff.ſic occurrit, הִוָּדְעִי notum fieri mihi, Jer.31.19. In fut. Niph. 1.ſ. occurrit cum ן conv. præf. & in 2.ſ.f. ſimpl.ſic, וָאִוָּדַע & notus factus ſum,Ezech.20.5. תִּוָּדְעִי innoteſcito,Ruth.3.3. Item,in 3.ſ.m.fut. niph. occurrit ſimpl.& cum הַ Interrog. præf. ut & in pauſa, cum tzere penult.ante pathach furtivum, ut ſeq. יִוָּדַע cognoſcetur, notum fiet, Gen.41.31.Exod.33.16. Ruth.3.14. 1 Reg.18.36.Pſal.74.5..79.10.Prov.12.16.Jer.28.9.Ezec. 36.32. Zach.14.7. הֻיְוַדָּע an cognoſcetur? Pſal. 88.13. יִוָּדַע notus fiet, Prov.10. 9. Item, ן conv. eſt etiam præf. וַיִּוָּדַע & innotuit,Eſth.2.22. ut & in 3.ſ.f. fut. Niph.occurrit ſimpl. ſic, תִּוָּדַע innoteſcit, Prov.14.33. In piel יָדַע notificavit, notavit, notum fecit, Bu. Av. Sed occurrit in 1.ſ.præt.pro יְדַעְתִּי,ex forma poel, cum vau cholem poſt 1.Rad.jod, vel ſecundum quoſdam eſt præter normam 1.ſ.præt.hiph.pro הוֹדַעְתִּי, 1. Rad. jod ſervatâ, pro He Charact. Hiphil; ſic, יוֹדַעְתִּי notificavi,1 Sam.21.2. In 2.ſ.m. præt.piel, יְדַעְתָּ notum feciſti, ſed in textu,eſt cum יַ in fine, quod eſt demonſtr. & pertinet ad ſeq.vocem; ſic, Job.38. 12. יְדַעְתָּה שַׁחַר quod legendum,juxta Maſorethas, יְדַעְתָּ הַשַּׁחַר notum feciſti auroræ locum ſuum; Bu.Lex. In pual, יֻדַּע notus factus fuit; unde in part.pual,ſ.maſc. מְיֻדָּע notus,familiaris,&c. Occurrit cum י cop.præf.& ן Aff.ſic, וּמְיֻדָּעַי & notus meus,Pſal.55.14. In pl.m.part. pual, מְיֻדָּעִים & in conſtr. מְיֻדְּעֵי, noti, familiares; Occurrit cum ן Aff. cui & י cop.eſt præf. & in pauſa cum ן Aff. cui לְ eſt præf.ut & cum יו Aff.& י cop.præf. ut ſeq. מְיֻדָּעַי noti mei,Pſa.88.9,19. וּמְיֻדָּעַי & noti mei,Job.19.14. לְמְיֻדָּעַי notis meis, Pſal.31.12. וּמְיֻדָּעָיו & noti ejus, 2 Reg.10. 11. In Hiphil, הוֹרִיעַ ſcire, experire fecit, notum fecit, indicavit, inſtruxit, oſtendit: Conſtruitur cum Accuſ.& Dat. Bu.Lex. experiri fecit, &c.ut Bu.Av.Occurrit autem in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum נִי Aff. הוֹרִיעַנִי notum fecit, Pſal.98.2. הוֹרִיעֵנִי indicavit mihi, Jer.11.18. ut & in 2.ſ.m. præt. hiph. occurrit cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult.& cum ן conv. præf.& נִי Aff.ut & cum הָ & ם Aff. & ן conv.præf.ut ſeq. הוֹדַעְתָּ notum feciſti, 1 Reg.1.27. Neh.9.14. Pſal. 77.15. הוֹדַעְתָּ notum feciſti, Job.26.3. וְהוֹדַעְתָּ & notum facies, Exod.18.20. הוֹדַעְתַּנִי indicaſti mihi, Exod.33. 12. וְהוֹדַעְתָּהּ & notas facies ei, Ezech.22.2. וְהוֹדַעְתָּם & notas facias eas, Deut.4.9. Item,in 1.ſing.præt. hiph. ſimpl. & cum ן cop.vel conv. præf.& הָ Aff.ſic, הוֹדַעְתִּי nota feci, Ezech.20.11.Hoſ.5.9. וְהוֹדַעְתִּי & nota feci, Exod.18.16.1 Sam.10.8. הוֹדַעְתִּיךָ notum feci tibi,Pro. 22.19. In 3.pl.præt.hiph. ut & in 2. pl. m. cum ן conv. præf.ſic, הוֹדִיעוּ nota fecerunt,Neh.8.12.Ezech.22.26. וְהוֹדַעְתֶּם & inſtruetis, Joſ.4.22. in part.hiph.ſ.m. occurrit cum הָ & ם Aff. ut & in pl.m. ſimpl. & cum י præf.ſic, מוֹרִיעֲךָ notum faciens tibi,Dan.8.19. מוֹדִיעֶם notam facio eis, Jer.16.21. מוֹרִיעִים notum facientes, Iſa.47.13. וּמוֹרִיעִים & notum facientes, 2 Chron. 23. 13.In Infin.hiph.occurit ſimpl.& cum לְ præf. הוֹדִיעַ notum facere,Gen.41.39. לְהוֹדִיעַ ad notum faciendum, 2 Sam.7.21.1 Chron.17.19. Pſ.106.8..145.12. Item,cum לְ præf.& נִי Aff.ut & cum הָ & ם Aff.& לְ præf.utque,ut ſeq. לְהוֹדִיעֵנִי ad notum faciendum mihi, 1 Sam. 28.15. הוֹדִיעֲךָ notum facere tibi,Deut.8.3. לְהוֹדִיעֶךָ ad notum faciendum tibi,Prov.22.21. לְהוֹדִיעֶם ad notum faciendum eis vel ea,Pſal.25.14..78.5.In Imper. hiph. ſ. m.occurrit in pauſa cum cametz, ſed extra pauſam cum pathach, defectivè abſque jod hiph. הוֹדַע notum fac, Pſal.90.12. הוֹדַע idem,Prov.9.9.Ezec.16.2..43.11.ut & plenè cum chirek magno,vel defectivè cum chirek parvo, & ן cop.præf.ante נִי, נִי & ם Aff. ſic, הוֹדִיעֵנִי notas fac mihi, Ex.33.13. Job.10. 2. Pſal.25.4..39.5..143.8. הוֹדַעֲנִי notum fac mihi,Job.13.23. וְהוֹדִיעֵנִי & notum fac mihi, Job.38.3..40.7..42.4. וְהוֹדִיעֲנוּ & notum fac nobis, Job.37.19. הוֹדִיעֵם notas fac eis, Ezech.20.4.

Item,

Item in Imper.pl. masc. plenè, & defectivè absque jod, & cum kibbutz pro schurek ante נוּ Aff. הוֹדִיעֻנִי notas facite, 1 Chron.16.8. Psal.105.1. Isa. 12.4. הוֹדִיעֻנִי infruite nos, 1 Sam.6.2. In fut. hiph. 1. s. occurrit simpl. & cum ה parag. ut & cum הָ & ם Aff. sic, אוֹדִיעֵ notam faciam, Psal.89.2. Ezech.39.7. אוֹדִיעָה nota faciam, Prov.1.23. Isa.5.5. אוֹדִיעֲךָ indicabo tibi, 1 Sam. 16. 3. Psal.32.5. אוֹדִיעֵם ostendam eis, Jer. 16.21. sic in 2. s.m. occurrit simpl. & cum נִי Aff. תּוֹדִיעֵ notum facies, Hab. 3.1. תּוֹדִיעֵנִי notam facies mihi, Psa 13.1 1..51.8. & in 3.f.m. fut. Hiphil plenè & regulariter sic est, יוֹדִיעַ notum faciet, Psal.103.7. Isa. 38.19. sed pro eo occurrit præter normam cum jod, 1. Rad. servato, cum tzeri post Scheva loco vau cholem; sic, Psal.138.6. & excelsum à longè יְוֵדָע cognoscet, Pag. Est ex hiphil; licet simpliciùs sit exponere pro cognoscere, Merc. Aliis est pro fut.piel, 3.s.m. Sed præstat esse ex hiphil, Merc. Item, occurrit etiam in 3.s.fut.hiph. cum יְ cop.& יַ conv. præf.& נִי Aff. וַיּוֹדַע & notum faciet, Num.16.5. וַיּוֹדַע & scientes effecit, Jud.8.16. יוֹדִיעֵנִי notum faciet ei, Isa. 40.13,14. In 1. pl.fut.hiph. נוֹדִיעַ indicabimus, &c. occurrit cum וְ cop.& ה parag.sic, וְנוֹדִיעָה & notum faciemus, 1 Sam.14.12. Denique in 3.pl.m. fut. hiph.occ. plenè cum jod mediano, vel defectivè absque jod, & cum kibbutz pro schurek ante ם Aff. sic, יוֹדִיעוּ notum facient, Job.32.7. יוֹדִיעֻם notum facient eis, Ezec. 44.23. In hophal pro הוּדַע notificatus est, factus est scire; est cum cholem pro schurek; sic, הוֹדַע notum factum est, Lev.4.23,28. In part.hoph.s.m. מוּדָע notus, notificatus; unde in s.f. מוּדָעָה, sed occ. tantùm cum duplici patach ante Thau; sic, מוּדַעַת notum sit, Isa. 12.5. In hithpael, הִתְוַדַּע (mutato scil.jod prima rad. in vau) fecit se notum, præbuit se cognoscendum, Bu. Av. Occurrit in Infin.hithp. cum בְּ præf. & in fut.hithp. 1.sing.sic. אֶתְוַדַּע in innotescendo, Gen.45.1. אֶתְוַדָּע notum faciam me, Num.12.6. Atque indè nomina, 1. דַּע m. scientia, sententia, Bu. Lex. nam sententia ex scientia, & sensu oriri debet: ideo judicium appellatur scientia & sensus, Job.37.16. Cocc. cognitio certa alicujus rei, experientia, notitia, Av. Occurrit cum יִ Aff.sic, יָדַעַי sententiam meam, Job.32.6,10,17..36.3. In pl.m. דֵּעִים scientiæ, cognitiones; Occurrit Job. 37. 16.sic, מְפַלְּאוֹת תְּמִים דֵּעִים mirabilia perfecti scientiis, Pag.Bu.Lex. Spectanda, admiranda ejus qui est integer sensibus; quæ omnia diligenter animadvertit & judicat; Cocc. Mirabilia perfectarum scientiarum, Av. Confer Job.36.3. אֶשָּׂא דֵעִי לְמֵרָחוֹק feram sententiam meam à longinquo; h.e. id quod apud me compertum habeo, ab ultimo limite cognitionis meæ, & de Dei providentia ac clementia sentio, explicabo; Cocc. Deinde, 2. indè No. דֵּעָה f. notitia, notio, scientia, Av. De Deo dictum, est προβοια cura, providentia, Cocc. Occurrit in forma absol.f.& pl.f. simpliciter; sic, דֵּעָה scientia, cognitio, Psal.73.11. Isa.11.9..28.9. Jer.3.15. דֵּעוֹת scientiarum, 1 Sam.2.3. Job.36.4. Sed & 3. multò frequentiùs est No. דַּעַת quod est Infin.kal, atque inde nomen f. notitia; cognitio, sive rei & veritatis clara perceptio; constans, in rem, quæ cognoscitur, intentio; scientia; conscientia, circumspectio ac providentia; consideratio ad cognoscendum; experientia; ἐνεργητικῶς & notabiliter occurrit, Psal.139. פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי mirabilis est cognitio præ me, γνῶσις cognitio, quâ Deus novit etiam cogitationes cordium à longinquo; quia sunt res, & eæ sunt ab aliquo, sequitur eas cognitas esse, antequam fierent: in æterno non potest esse cognitio nova: hæc cognitio excedit meum captum; tametsi noverim eam esse, idque ignorare non possum. Confer Rom.11.33. Aliquando דַּעַת tam latè patet, ut sapientiam & prudentiam complectatur; aliquando cum his distinctè conjungitur; & tum notat cognitionem & scientiam cæteram quæ supra veram sapientiam & prudentiam haberi cum utilitate potest, vel quæ est fructus usus sapientiæ ac prudentiæ, nempe bonam conscientiam. Confer Isa.11.2. & 33.6. Interdum דַּעַת est cura & industria, ut Prov.24.4. & 13.16. בְּרַעַת i.e. σπουδαίως, cum cura & attentione, & nihil temere; & de Deo, Prov.3.20. בְּדַעְתּוֹ per curam & providentiam ejus abyssi effissæ sunt, Cocc. Occurrit autem hoc nomen simpl. cum pathach, sed in pausa cum camerz penult. sæpè ut seq. דַּעַת cognitio, scientia, sententia, Deut.4.42.. 19.4. Jos.20.5. Job.15.2..35.16. Psal. 139.6. Prov.1.4.. 2.6..19.2..24.5. Eccl.7.12..12.9. Isa.11.2..40.14..44.19. Dan.1.4. Hos.4.1. Mal.2.7. דָּעַת idem, Jos. 20.3. Job.21. 22..36.12..38.2..42.3. Psa.19.3..94.10. Prov.1.7,22,29.. 8.9..10.14..12.1,23..14.7,18..15.2,7,14..18.15..19.25, 27..20.15..21.11..22.12..23.12..29.7. Isa.5.13. Item, cum וְ, יְ, בְּ, הַ, לְ & מִ utrique formæ præf. ut seq. וְדַעַת & scientia, Job.21.14..33.3. Prov.2.5,10..5.2..8. 10,12..9.10..14.6..30.3. Eccl.1.17..2.26..9.10. Isa.58. 2. Hos.6.6. וָדַעַת & scientia, Psal.119.66. וָדַעַת idem, Prov.22.20. Eccl.1.16. Isa.33.6. הַדַּעַת scientia, Gen.2. 9,17. 1 Reg.7.14. Jer.22.16. Hos.4.6. הַדָּעַת scientia, Dan.12.4. Hos.4.6. בְּרַעַת cum scientia, scienter, Job.34. 35. וּבְרַעַת idem, Prov.13.16. וּבְרַעַת & in scientia, Exod.31.3..35.31. Prov.11.9..24.4. Eccl.2.21. לָדַעַת scientiam, Isa.32.4. מִדַּעַת præ scientia, Jer.10.14.. 51.17. Item cum לְ & מִ præf. ante יִ Aff. לְדַעְתִּי ad scientiam meam, Prov.22.17. מִדַּעְתִּי ex scientia mea, Isa.48.4. ut & cum הָ Aff. & cum וְ præf. & הָ Aff. וַעֲדַעְתֵּךְ notitia tua, Job.10.7. וְדַעְתֵּךְ & scientia tua, Isa.47.10. sicut etiam cum בְּ præf. & יִ Aff. & כְּ præf. כֶּם Aff. בְּדַעְתּוֹ cognitione sua, sui, Prov.3.20. Isa. 53.11. כְּדַעְתְּכֶם juxta scientiam vestram, Job.13.2. Denique, cum וְ cop. præf. ante ם Aff. וְדַעְתָּם & scientiam ipsorum, Isa. 44.25. Item, 4. inde etiam No. מָדָע vel מַדָּע m. idem cum præced. No. cognitio, scientia, &c. Occurrit simpl & cum יִ & וַ præf. מַדָּע scientiam, Dan.1.17. מָדָע scient. Dan. 1.4. ומַדָּע & scient. 2 Chr.1.10,11. וְהַמָּדָע & scientia, 2 Chron.1.12. ut & cum בְּ præf. & ה Aff. sic, בְּמָדְעָהּ in scientia tua, Eccl.10.20. Item, 5. hinc etiam ex Conjug. hiph. & ejus part. est No. מוֹדָע vel מוּדָע affinis, consanguineus, cognatus, qui nobis consuetudine atque notitia conjunctus est, notus, familiaris, Pag.Bu. Av. Occurrit simpl. & cum וְ cop. præf. מוֹדָע cognatus, Ruth.2.1. ומוֹדָע & cognatum, Prov.7.4. Denique, 6. indè etiam No. מוֹדָעַת f. cognatio, affinitas, Pag.Bu.Av. Est nomen abstractum, & per auxesin ponitur pro concreto, Av.Cocc. Occurrit cum נִי Aff. sic Ruth.3.2. Nonne Boas מוֹדַעְתָּנוּ cognatio nostra, Bu. Conc. Av. vel, cognationis nostræ, aut de cognatione nostra; i.e. cognatus, vel affinis noster; camerz autem penult. est loco tzeri, Bu.Lex. Item huc etiam referunt particulam adverbi-

verbialem מַדּוּעַ quare? Vox est composita ex מָה & דּוּעַ, ut dicitur בּוֹל pro יָבוֹל; Bu.Lex. vel ex מָה & רַע formatur; Cocc. q.d. quæ scientia aut ratio est? Quamobrem? usus enim ejus est, cùm causam alicujus rei scire & cognoscere cupimus; Bu.Lex. ut Gen. 26. 27. מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי quare venistis ad me? Ab.Ezra, Exod.18.4. מַדּוּעַ est quasi, מָה רַעְתָּךְ; sicut מַזֶּה & מִמֶּלֶךְ; Bu.Lex. Deindè, ii. signif.2. hujus Rad. יָרַע est in Bu.Conc. exscindere, exscindi, perdi; ut in part. pahul kal, s.m. cum ו cop.præf.(licet alii sumunt in priori signif.) est, וְיוּרָע & excisus, perditus, Isa.53.3.& in fut. kal, 3.s m. cum וַ conv. (quod etiam alii exp. in signif. præced. Vide part.& fut.kal suprà) est, וַיֵּרַע & exscidit, Ezech.19.7. Item, occurrit in hac signif. Infin. Niph.cum י Aff. & fut.Niph.3.s.m. & f. ut seq. הִוָּרְעִי exscindi mei, Jer.31.19. יֵרַע exscindetur, Prov. 10.9. תֵּרַע exscindetur, Prov.14.33. sicut etiam in fut.hiph. 3.s.m. cum וַ conv.(quæ tamen etiam omnia exponi possunt in signif. præced. & suprà sic describuntur) sic extat, וַיֵּרַע & exscidit, Jud.8.16. Atque hinc ex hac radice יָרַע deducitur etiam nomen יִדְּעוֹנִי m. hariolus, futurorum divinator, quasi sciolus dictus, Bu.Lex.Av. πρόγνωστης futurorum præscius vates, Av. Generali nomine dicatur augur; Pag. Sæpe videas junctum אוֹב; de quo suprà: Haruch distinguit,quod אוֹב Python ex axilla loqueretur,at יִדְּעוֹנִי ore: sunt qui ex Deut.18.& Isa.19. colligant vocem esse peregrinam, & à gentibus sumptam: & dici à notitia, quasi gnosten aut prognosten dicas. Interdum est ipse spiritus qui è mortuorum sepulchris responsa dabat scisitantibus, interdum verò eam artem exercens, Merc. Non malè conjecit Doctissimus Seldenus, huic nomini in Græco convenire τὸ δαίμων. Satis apparet nomen hoc convenire ipsi Spiritui μαντικῷ denotando, 2 Reg.21.6. de Manasseh וְעָשָׂה אוֹב וְיִדְּעוֹנִים fecit Ob & Dæmones. Quemadmodum & Dæmones exscinduntur,quando exscinduntur sacerdotes eorum & vates; ità instituuntur & stabiliuntur, quando cultus eorum & prophetia stabilitur, Coc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum וְ & הַ præf. יִדְּעוֹנִי ariolus,Lev. 20.27.וְיִדְּעוֹנִי & ariolus, Deut.18. 11. 2 Chron.33.6. הַיִּדְּעוֹנִי & ariolum, 1 Sam. 28.9. ut & in pl.m.cum וְ & הַ præf.ut seq. וְיִדְּעוֹנִים & arioli, 2 Reg.21.6. הַיִּדְּעוֹנִים arioli, Lev.19.31.. 20.6. 1 Sam. 28.3. 2 Reg.23.24. Isa.8.20..19.3. [יָהּ unum à decem nominibus Dei, quod Dominum significat, &c. Pag. Videatur inter nomina divina ad calcem operis descripta.]

Rad.20. יָהַב est, יָתַן dedit; inquit R.D.in lib.Rad.Pag. sicut & Targum passim pro Hebræo יָתַן habet יְהַב; sed nota,Hebraicè non nisi in Imperativo inveniri,& non tam imperantis esse quàm hortantis & amicè flagitantis ut aliquid fiat; reddi potest, Eja, Age, quæso, sodes, & id genus sequente alio verbo; sed non sequente alio verbo, utrumque simul includit, eja adhuc, affer, vel da: quidam curiosiùs cum בּוֹא & אָהַב conferunt; Merc. יְהַב Chaldaicum est verbum, dedit, tradidit, reddidit, Bu. Lex. יְהַב adhibuit, attulit; est cogn.cum אָהַב dilexit, אָבָה avebat, & בּוֹא venit; unde in hiph, הֵבִיא fecit venire, adduxit, seu attulit; usurpatur autem apud Hebræos tantùm in Imperativo, quo per hoc verbum jubemus nobis adhiberi ea quæ deligimus & avidè desideramus: & quando alii verbo additur, potest Latinis verti per Adverbium hortandi seu precandi, ut adhibe, euge,age,&c. Hinc Latinum habeo,adhibeo,&c. Av.vel cedò, Cocc. Occurrit autem Hebr.in Imper.kal,s.m. abjecta 1. Rad. jod; sic,הַב da, Prov.30.15. cui etiam Imper.sing. kal, ה parag. additur; sic,הָבָה age,agedum; da, Gen.11.3,4,7..29.21. 30.1..38.16..47.15.Exod.1.9. Jud.1.15. 1 Sam.14.41. Psal.60.13..108.13, & in Imper. pl. m. occurrit loco seq. הָבוּ date,Gen.47.16. Deut.1.13..32.3. Jos. 18.4. Jud.20.7.2 Sam.11.15..16.20. 1 Chron.16.28, 29, Job. 6. 22.Psal.29.1,2..96.7,8.Zach.11.12.& semel est in pl. m. Imper.cum tzeri penult.pro cametz; sic, Hos.4.18. אָהֲבוּ הָבוּ amant vel dilexerunt, date,&c.Pag. i.e.munera, Bu. Lex. dilexerunt, adhibete, i.e. gaudent, dicere, afferte ignominiam, Av. & in hac forma est à themate, (quod est formæ,Merc.) פָּעַל inquit R.D. in Michlol; Pag. vel est ex alia forma, tanquam ex הוֹב; & sic in præterito est,ut מָחוּ: atque ità exponi potest, dilexerunt eam civitatem, cujus clypei dederunt ignominiam, Cocc.vel videtur per aphæresin scriptum esse pro אָהֲבוּ ignominiam, Av.Item occurrit etiam in Imper.kal,f.s. sic Ruth.3.15. הָבִי, da operimentum quod est super te, Pag. cedò ventrale,Bu.Lex.adhibe velum, Av.Kimchi exponit,da, alteri scil. ut teneat tecum, ad ponendum in eo hordeum: At tunc, sola videtur fuisse Ruth cum Boaz, ut ex eo loco apparet; expone ergò,age, porrige, seu præbe, vel da quæso הַמִּטְפַּחַת vestimentum, vel ventrale, &c.Merc. Atque indè nomina, יְהַב onus, cura; propriè illarum rerum quæ nobis desunt, & nobis dari anxiè & sollicitè petimus,Bu.Lex. יְהַב est cura quæ adhibetur in necessitatibus; sarcina, Av. Occurrit cum Aff. ךָ, ; sic Psal.55.23. יְהָבֵךְ projice onus tuum,vel curas tuas, super Dominum, & ipse sustentabit te, prout R.Sal. & Ab.Ezra exp. מַשָּׂאֲךָ onus tuum. Indè apud Talmudicos; Nesciebant quidam Rabbinorum quid esset הַשְׁלֵךְ יְהָבְךָ: Dixit Rabba bar bar Channa: quodam tempore ambulabam juxta Arabem quendam, & portabam onus. Tum dixit Arabs ille ad me, שְׁקֹל יְהָבְךָ וְשַׁדֵּי אִנְמָלַאי accipe onus tuum,& injice camelis istis, Megilla,fol.18. & Rosh haschana,fol.26. Kimchi in l.Rad. dicit posse esse præteritum,q.d. projice quod dedit tibi ad hunc diem, & quæ tibi ampliùs necessaria sunt,super eum, & ipse enutriet te; aut nomen, omnia donabilia tua, i.e. donanda,quæ tibi dari desideras, & ipse dabit ea tibi & enutriet te, Bu.Lex.R.Abrah. alios etiam refert exponere in præt. נָתָנְךָ dedit tibi, atque sensum esse, projice super Dominum onus quod ille tibi imposuit: & R. Mose exponere נָתָנְךָ dedit tibi, sed alio sensu, Quia dedit tibi, huc usque panem, ipse quoque in posterum alet te; sumptâ significatione verbi יְכַלְכֵּלְךָ; ex Gen. 47.12. וַיְכַלְכֵּל & aluit Joseph patrem suum; sed hunc sensum sententiæ Psalmi quadrare negat; Cev. conjice in Jehovam sarcinam tuam, sic Ab. Ez. & R.Sal. qui per מַשָּׂא explicant; 70. τὴν μέριμνάν σου; quod alludit Petrus 1 Ep.5.7. Kimchi construit אֲשֶׁר יְהָבְךָ, quod explicat, אֲשֶׁר נָתַן לְךָ qui dedit tibi hactenus, Coc. Rejice super Jehova curam, vel sarcinam tuam, Av. Deinde,2. Hinc etiam No. הַבְהָבִים pl.m. dona, donaria, Bu.Lex. adhibitiones,oblationes, dona, Av. In forma constr.est הַבְהָבֵי; unde cum י Aff. occurrit Hos.8. 13.sic,

13.sic, זִבְחֵי הַבָּהֲבֵי sacrificia donariorum meorum; ubi R. Sal. & R. D. in l. Rad. sacrificia assatorum meorum. Sic in Targum Hieros. pro Hebr. צְלִי assatum, ponitur מְהֻבְהָב Exod.12.9. Tradit R.D.in l.Rad. etiam Arabice sic sumi. A pud Talmudicos eodem modo usurpatur, Codice Bava metzia, c.7. f. 89. de fructibus & frugibus quæ ad ignem assantur, ut ad cibum tantò sint commodiora. הַבְהוּב ibid. assatio. Kimchi tamen in Comm.à יָהַב deducit,& exponit מַתְּנוֹתַי donorum meorum,quæ ipsi putant se mihi donare, Bu. videtur esse pro זִבְחֵי זִבְחֵי הַבָּהֲבִים sacrificia mea; sed de eo quod adjungitur non idem omnes sentiunt: Kimchi exp.per מַתָּנוֹת dona. In talibus cogimur conjecturâ uti, quâ id intelligimus quod patet esse verum & consentaneum, licèt fortasse aliud propriè significetur. Quod quia cogimur ignorare, judicamus non esse eo fine scriptum, ut distinctè intelligeremus. Commodissimum putamus exponere sacrificia frequentata & promptissimè oblata. Quæ Deus apud Prophetam reprobat; quòd ea nihil aliud sint quàm apparatus epularum propriarum, & servitus palati ac ventris. Puto formari hoc nomen ex הַבָּהֲבָה, quod est Prov.30.15. q.d. sacrificia mea de quibus dicunt, Cedo,cedò;hoc est,ad quæ offerenda se mutuo excitant,Coc. Hostias oblationum mearum, Av. [מִתְיַהֲרִים unde הִתְיַהֵר & part.pl. ; ut & nomina יְהוֹרָה, יְהוּדִי, &c.vide suprà in Rad. יָרָה. Item יְהוָה nomen Dei ineffabile, Divinam significans essentiam, &c. Pag. Vide inter nomina Divina.]

Rad.21. יָהָר ; unde יָהִיר m. superbus, arrogans; Pag. Bu. temerarius; & secundum R.D. in lib. Rad גֹּס רוּחַ superbus (elatus, Merc.) spiritu, Pag. vel tumens animo: גַּס est quod Gallicè dicitur, gros: unde hoc est vernaculè, qui à le coeur gros; Merc. Cev. quia cognoscit & facit malum ex deliberatione, (vel audaciâ, Merc.) ob superbiam (vel elationem, Merc.) spiritûs, Pag. i.e. de industria, seu data opera, & per præsumptionem atque audaciter; ut dictum est in Rad. זוד; Cev. יָהִיר arrogans, superbus, elevatus, sublimis instar montis intumescentis. Cognationem habet cum הָרַר sive הַר mons; Av. Occurrit Prov. 21.4. sic, זֵד יָהִיר לֵץ שְׁמוֹ protervus arrogans, irrisor nomen ejus; 70. ἀλαζὼν, qui audet aliquid loqui extra verbum Dei, perinde est acsi Verbum Dei irrideret: Chald. מְרִיחָא audax, 2 Pet.2.10. τολμηταὶ, αὐθάδεις, Coc. sim. Pag. Vel potest sic explicari, temerarii, superbi, illusor est nomen ejus; i.e. nomen temerarii atque superbi est illusor, aut derisor, vel, ut apud Kimchi in Comment. temerarius, superbus, illusor est nomen ejus; i.e. nomen hominis, Pag. qui scil. facit opera sua in iracundia elationis, ut sequitur. Hoc nomen frequens est apud Hebræos Doctores; sunt qui ad מָהַר reducant; ut in malum sumatur, pro homine festino, præcipiti & temerario; sicut מָהִיר in bonum, Merc. Petulans est superbus, cujus nomen irrisor est, Av. Item legitur etiam Hab.2.5. sic, גֶּבֶר יָהִיר vir arrogans, Bu.Lex. superbus; vel hebes aut obtusus spiritu; Pag. homo audax; Coc. [יַהֲלוֹם adamas, lapis pretiosus & durissimus, &c. de eo vide in Rad. הָלַם.]

Rad.22. יוֹם m. est dies, tam artificialis, quàm naturalis 24. horarum: interdum enim significat tempus quo sol est super terram, Pag.& Synecdochicè significat, Tempus, Bu. Lex. יוֹם dies, lux diei; item spatium 24. horarum, incipiendo scil. à vespera, usque ad sequentis diei vesperam; i.e. includens noctem cum sequente die, Av. יוֹם dies; ἡμέρα. Propriè dies dicitur tempus quo lux solis in aspectu est, Gen.1.5.ei opponitur לַיְלָה nox. Deinde, quum dies numerantur, singuli dies dicuntur ea tempora, quæ habent unum diem, usque ad alterum scil.diem. Hoc tempus constat ex die & nocte, Gen.1.5. & factus est vesper,& factum est manè, unus dies. Quum venit manè, finitus est dies præcedens, & incipit alius dies. In Scriptura vesspera dicitur ejus diei quem terminat. Ità vespera diei quarti decimi dicitur, qua edendus fuit Agnus Paschalis, Exod.12.18. Lev.23.6. Et vespera diei nonæ septimi mensis dicitur ea unde incipiebat jejunium,Lev. 23.27,32. Et vespera primæ Sabbatorum dicitur, Joh. 20.19. Id cum eo convenit quod ex Genesi demonstramus, tempus quod unum diem habet, & noctem complectitur, & in numeratione dierum intelligitur, finiri in initio alterius diei, sive in mane,quod noctem sequitur. At Deus in lege ceremoniali instituit, ut festa & Sabbata agerentur à vespera in vesperam, Lev.23. 32. מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם, à vespera ad vesperam ocium vestrum agetis; Cocc. יוֹם dies capitur & pro tempore; Pag.scil.nunc læto, nunc tristi; ut in Abdia,ne videas diem fratris tui; & Psal.137. diei Jerusalem, & similia. Sunt qui notent, sumi etiam pro rerum revelatione, judicio & inspectione; ut Prov.12. stulti in die ira cognoscetur; i.e. tempore quo omnia fient conspicua: sic Paulus 1 ad Cor.3. dies declarabit: & c.4. ab humano die, i.e. judicio: sic dies Christi, vel dies Domini, specialiter dies judicii dicitur;Merc. Item,Esth.2.11. כָּל־יוֹם וְיוֹם & in omni die & die,i.e. quolibet die: הַיּוֹם hoc die, i.e. hodie, Gen.24.42. & כְּיוֹם בְּיוֹם sicut die in diem, 1 Sam.18.10. i.e.eo die, ut antea,&c. Bu.Lex. יוֹם יוֹם est quotidie, Exod. 16.5. Gen.39.10. דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ quodque in die suo, Exod.5.13,19.16.4.2 Reg.25.30.& 1 Chron.12.22. כִּי לְעֵת יוֹם בְּיוֹם &c. i.e. quotidie, per opportunitatem quotidianam, veniebant ad Davidem: & Ez. 3.4. עוֹלַת יוֹם בְּיוֹם holocaustum quotidianum, vel singulorum dierum; sic Neh.8.19.2 Chron.24.11. כֵּן עָשׂוּ לְיוֹם בְּיוֹם ità faciebant quotidiè, 2 Chron.30.21. 1 Sam.18.10.& David psallebat manu suâ כְּיוֹם בְּיוֹם ut quotidiè; i.e. ut solebat: הַיּוֹם dies,dies ille; & per ellipsin præp. ב, in die hoc, hodie,sive nunc; 70.σήμερον, Gen. 4.13.sic Gen.21.26. & sæpiùs. Psal.2.7. אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ ego hodie genui te; i.e. cui potest omni tempore dici à Deo, ego hodie genui te; & quidem ità, ut nulli creaturæ simile quid dictum sit; ejus æterna ex Deo generatio & processio est; h.e. is sine initio & fine, propter Deum, qui habet vitam in se,habet vitam in se.Gen.39.11. וַיְהִי כַּהַיּוֹם הַזֶּה & factum est aliquando: 1 Sam.9.13. כְּהַיּוֹם, &c. statim invenietis eum. Item 1 Sam.14.34. volvite ad me הַיּוֹם statim lapidem magnum: sic etiam בַּיּוֹם pro statim,Prov.12. 16. stulti ægritudo בַּיּוֹם statim innotescit; non scit ferre vel condonare. Et כַּיּוֹם nunc, Gen.25.31. vende כַּיּוֹם nunc mihi primogeniturum tuam; sic v. 33. Isa.38.12,13. מִיּוֹם עַד לַיְלָה à die ad noctem, h.e. ante noctem, Isa.43. 13. מִיּוֹם אֲנִי הוּא, ex quo di-

es est, ego sum: h.e. ab initio; & sic Ezech. 48. 35. & nomen urbis יְהוָה שָׁמָּה à die, i.e. à principio; h.e. nomen hujus urbis ab initio nominatum est. Hæc de vario usu hujus nominis ex Cocc. Occurrit autem admodum frequens ordine Conc. in textu; ut seq. In forma absol. simplicitèr, יוֹם dies, tempus, &c. Gen: 1. 5, 8, 13, 19, 23, 31..2. 3..7. 4, 11, 12, 17, 24..8. 3, 4, 6, 14..27. 2, 45..31. 39. &c. ad Mal. 3. 2, 23. in 230. circ. l. & cum ֫ sed in pausâ ֫ cop. præf. ut seq. וְיוֹם & dies, Gen. 8. 22. Exod. 20. 10. Deut. 5. 14. Esth. 8. 17..9. 19. Eccl. 7. 1. Isa. 58. 5.. 61. 2. Jer. 17. 16. Am. 5. 8. וַיּוֹם & dies, 1 Reg. 8. 29. Esth. 2. 11.. 3. 4..4. 16. Isa. 27. 3. sed cum הַ demonstr. præf. multò frequentiùs; sic הַיּוֹם dies, diei, diem, hoc die, hodie, &c. Gen. 1. 16..3. 8.. 4. 13..6. 5..7. 13.. 23. 26.. 18. 1.. 19. 37, 38.. 21. 26. &c. ad Mal. 3. 19. in 470. circ. l. Item, cum כְּ, וְ, הַ & מֵ præf. ut seq. כַּיּוֹם & dies, Jud. 19. 11. 2 Sam. 15. 20..18. 20. Neh. 4. 16. Esth. 1. 18. Jer. 46. 10. כְּהַיּוֹם juxta diem hunc, Gen. 39. 11. Deut. 6. 24. 1 Sam. 9. 13. Jer. 44. 22. Ezr. 9. 7, 15. Neh. 5. 11.. 9. 10. מֵהַיּוֹם à die, 1 Sam. 16. 13..18. 9..30. 25. sed cum בְּ præf. multò sæpiùs; sic, בַּיּוֹם in die, Gen. 2, 4, 17.. 3. 5.. 5. 1, 2.. 21. 8.. 30. 33.. 35. 3..40. 2. &c. ad Zach. 14. 3. in 220. circ. l. Item cum וּ præf. sic, וּבַיּוֹם & in die, Exod. 32. 34. Lev. 13. 14..14. 57. Num. 9. 15..10. 10..28. 9, 26. 2 Chron. 7. 10..29. 17. Neh. 9. 1..10. 32. Eccl. 7. 14. Cant. 3. 11. Isa. 13. 13..49. 8. Ezech. 44. 27..46. 1, 6. Dan. 10. 4. sed cum בְּ pro הַ præf. frequentiùs multò; sic, בְּיוֹם in die, in hoc die, &c. Gen. 2. 18..2. 2., 7. 11.. 15. 18.. 22. 4..26. 32.. 30. 35..31. 22, 40. &c. ad Mal. 3. 21. in 370. circ. l. Item, cum וּ præf. sic, וּבְיוֹם & in die, Exod. 12. 16.. 13. 6.. 16. 26..23. 12..31. 15, 17..34. 21..35. 2. Lev. 12. 3..14. 10.. 15. 14, 29..23. 3, 39. Num. 6. 10..19. 12, 19..28. 25..29. 17, 20, 23, 26, 29, 32..31. 19. Deut. 16. 8. Jos. 6. 4. 1 Reg. 2. 26. 2 Chron. 20. 26. Ezr. 8. 33. Neh. 8. 13, 18. Ezech. 43. 22. Item, cum כְּ, וְ & לְ præf. ut seq. כְּיוֹם sicut, quasi dies, juxta diem, Jos. 10. 13. 1 Sam. 18. 10. Psa. 90. 4..95. 8. Isa. 9. 3. Lam. 2. 7, 22. Ezech. 30. 9. Hos. 2. 5. Am. 8. 10. Zac. 14. 3. וְכַיּוֹם & juxta diem, Hos. 2. 15. לְיוֹם juxta diem, Gen. 25. 31, 33..50. 20. Deut. 2. 30..4. 20.. 8. 18..10. 15.. 29. 28. Jos. 10. 14. 1 Sam. 2. 16..9. 27..22. 8, 13. 1 Reg. 1. 51..3. 6..8. 24, 61.. 22. 5. 1 Chron. 28. 7. 2 Chron. 6. 15.. 18. 4. Psal. 139. 12. Isa. 58. 4. Jer. 11. 5.. 25. 18..32. 20.. 44. 6, 23. Dan. 9. 7, 15. sic etiam cum לְ, וְלְ, כְּ & מִ præf. ut seq. לְיוֹם ad diem, 1 Reg. 4. 22. 2 Chron. 24. 11. Ezr. 10. 13. Neh. 5. 18. Esth. 3. 7..9. 22. Job. 17. 13..21. 30..38. 23. Psal. 19. 3..81. 4..92. 1..96. 2. Prov. 16. 4..21. 31. Isa. 10. 3.. 30. 8..31. 25. Jer. 12. 3. Hos. 9. 5.. Am. 6. 3. Hab. 3. 16. Zeph. 3. 8. Zach. 4. 10. וְלְיוֹם & ad diem, Hos. 9. 5. לַיּוֹם ad diem, Exod. 19. 11..29. 36, 38. Num. 7. 11..28. 3, 24. 1 Chron. 26. 17. Esth. 3. 14..8. 13. Jer. 37. 21. Ezech. 4. 10.. 30. 2.. 43. 28..45. 23..46. 13. Joel. 1. 15. Mal. 3. 17. מִיּוֹם à die, Exod. 10. 6..12. 15. Lev. 23. 15. Num. 30. 15. Deut. 9. 24. 1 Sam. 7. 1..8. 5..29. 5, 6. 2 Sam. 13. 32. 2 Reg. 8. 6. Ezr. 3. 6. 1 Chron. 16. 23. Neh. 5. 14. Esth. 3. 7. Psal. 96. 2. Eccl. 7. 1. Isa. 38. 12, 13..43. 13. Jer. 36. 2. Ezech. 28. 15.. 48. 35. Hag. 2. 18. Item, cum וּ & מִ præf. sic, וּמִיּוֹם & à die, Lev. 22. 27. לְמִיּוֹם indè à die, Jud. 19. 30. 2 Sam. 7. 6. Isa. 7. 17. sed occurrit etiam hoc nomen cum affixis quibusdam, viz. cum ־ָהּ, ־ֹו (cui ult. בְּ est etiam præf.) & ־ָם Aff. ut seq. יוֹמֵךְ dies tuus, Jer. 50. 31. יוֹמוֹ dies ejus, 1 Sam. 26. 10. Job. 1. 4..2. 14..14. 6..15. 32..18. 20. Ezec. 21. 30. בְּיוֹמוֹ in die ejus, Exod. 5. 13, 19.. 16. 4. Lev. 23. 37. Deut. 24. 15. 1 Reg. 8. 59. 2 Reg. 25. 30. 1 Chron. 16. 37. 2 Chr. 8. 14..31. 16. Ezr. 3. 5. Neh. 11. 23..12. 47. Jer. 52. 34. Dan. 1. 5. יוֹמָם dies ipsorum, Jer. 15. 9..50. 27. Ezec. 21. 34. In duali numero יוֹמַיִם vel in pausâ, יוֹמָיִם duo dies, &c. Coc. occ. simpl. & cum מִ præf. Ex. 16. 29..21. 21. Num. 9. 22..11. 19. מִיּוֹמַיִם à biduo, Hos. 6. 2. In pl. m. יָמִים signif. dies: & (annum integrum; vel etiam, Cev.) annos, Pag. propriè, annum singulariter, tot scil. dies quot annum efficiunt. Sunt & qui illud, Gen. 24. Abraham venit in dies, exponant, in annos. Sed nihil necesse est. Ac sæpe pl. numero, sicut & sing. noctes includit, ut sint dies naturales; nam in temporis mensura, ut inquit Basilius, prædominanti appellatio tribuitur. Dicunt autem dies pro anno, integros scilicet & absolutos, sicut & mensem dierum appellant, & biennium dierum; quòd mensis vel annus non in parte diei compleatur, sed in die absoluto, Merc. Cev. In pl. num. significat annum, ut, יָמִים אוֹ עֶשְׂרוֹר dies (annum) aut decem menses, Gen. 24. 55. יְמֵי annus erit redemptio ejus, Lev. 25. 29. תִּשְׁלֹשֶׁת יָמִים triade dierum, scil. anni, Am. 4. 4. i. e. tertio quoque anno יָמִים מִיָּמָה de anno in annum, Exod. 13. 10. Semel defectivè יָמֶ Num. 6. 5. à quo significatione differt יָמִם Gen. 36. 24. Bu. Lex. Locus Gen. 24. 55. videtur sic intelligendus יָמִים אוֹ עָשׂוֹר ἡμέρας ἢ δεκάδα; 70. ἡμέρας ὡσεὶ δέκα; dies aut decem, h.e. periodum dierum, five mensem, aut decem dies. Gen. 27. 44. יָמִם אַחֲרִים dies paucos; sic Dan. 11. 20. Gen. 29. 14. חֹדֶשׁ יָמִים mensem dierum, q.d. tempus quo renovantur dies, quoad cursum lunæ; & Deut. 21. 13. יֶרַח יָמִים mensem integrum; Num. 9. 22. יוֹם אוֹ חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים biduum, aut mensem, aut dies; h.e. dierum periodum, five annum; & Lev. 25. 29. & erit vindicatio ejus, עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ usque dum finiatur annus venditionis ejus; יָמִים תִּהְיֶה גְאֻלָּתוֹ dies, i.e. per integrum circulum dierum, erit vindicatio ejus. 1 Sam. 29. 3. זֶה יָמִים אוֹ שְׁנָתַיִם יָמִים זֶה שָׁנִים tot diebus, aut tot annis. שְׁנָתַיִם יָמִים, i.e. biennium; q.d. duæ periodi dierum, Gen. 41. 1. 2 Sam. 13. 23..14. 28. Jer. 28. 3, 11. לְיָמִים post dies, in dies, Gen. 7. 4. מִקֵּץ יָמִים post tempus aliquod, Gen. 4. 3. Et 2 Chr. 21. 19. לְיָמִים מִיָּמִים in dies, à diebus, h.e. in annum, post annum. מִיָּמִים, post tempus; Jud. 11. 4. מִיָּמָה יָמִימָה Exod. 13. 10. quotannis; sic Jud. 11. 40.. 21. 19. Et Ezech. 38. 8. מִיָּמִים רַבִּים post dies multos, &c. Hæc de pl. m. ex Cocc. Occurrit autem in pl. m. absol. frequenter admodum; sic, יָמִים dies, tempora, &c. Gen. 43. 8. 10, 12.. 21. 4, 34..24. 55..27. 41. &c. ad Zach. 8. 4. in 260. circ. l. & cum ֫ cop. præf. וְיָמִים & dies, 2 Chron. 15. 3. sed cum הַ dem. præf. frequentiùs; sic, הַיָּמִים dies, dierum; dies hosce, &c. Gen. 7. 10..26. 8..38. 12. 43. 9.. 44. 32..49. 1. Exod. 13. 7. &c. ad Zach. 8. 10. in 150. circ. l. & semel defective absque jod pl. m. sic הַיָּמ (usque ad plenitudinem) dierum, Num. 6. 5. sicut etiam semel ex forma Chald. in pl. m. ־ִין; sic, הַיָּמִין dies, vel dierum, Dan. 12. 13. Item, cum שֶׁ, וְ & יְ; ut & cum בְּ & יְ præf. ut seq. וְהַיָּמִים & dies, Num. 6. 12..13. 20. Deut. 2. 14. 1 Reg. 2. 11..11. 42..14. 20. 2 Reg. 10. 36. 1 Chron. 29. 27. Est. 9. 28. שֶׁהַיָּמִים quòd dies, Eccl. 7. 10. בַּיָּמִים in diebus, Ezech. 38. 17. וּבַיָּמִים & in diebus, Dan. 11. 20. sed sæpiùs cum בְּ pro הַ demonstr. præf. ut seq. בַּיָּמִים in diebus, Gen. 6. 4..18. 11..24. 1. Exod. 2. 11, 23. Deut. 17. 9..19. 17..26. 3. Jos. 13. 1..20. 6. 23. 1, 2. Jud. 17. 6..

17.6..18.1..19.1..20.27,28..21.25. 1 Sam.3.1..28.1. 1 Reg.1.1. 2 Reg.10.32..15.37..20.1.2 Chr.32.24. Neh. 6.17..13.15,23..Eſth.1.2..2.21.Iſa.38.1.Jer.3.16,18..5. 18..31.29..33.15,16..50.4,20. Ezech.38.17. Dan.10. 12. Joel.3.2..4.1. Zach.8.6,9,15,23. Item,cum יִ & יְ præf. בְּיָמִים & in diebus, Jud.18.1. יָמִים ſicut dies, Gen.29.20. ſic etiam cum בְ pro הַ dem. לְ pro לָהּ dem. מִ & וּלְמִ (ubi ל redundat juxta R. D. in Michlol; Pag.) præf.ut ſeq. כְּיָמִים juxta dies,Deut.1.46..10.10. Eſth.9.22.Zach.8.11. לְיָמִים ad dies, Gen.7.4. Deut.4. 32.2 Chron.21.19..29.17. Job.30.1..32.4,5. Ezec.12. 27.Dan.8.26..12.12. לַיָּמִים idem, Jud.17. 10. 2 Sam. 14.26.Eſth.9.26.Ezech.22.14. Dan.10.14. מִיָּמִים à diebus, Exod.13.10. Joſ.23.1.Jud.11.4,40.. 14.8.. 15.1.. 21.19. 1 Sam 1.3..2.19. 2 Chron.21.19. Ezech.38.8. וּמִיָּמִים & indè à diebus, 1 Chron.17.10. Item interdum occurrit pl.m. cum ה in fine, ſic יְמֵיהָ; atque ità eſt pro אֶל־יָמִים, ad dies, vel in dies, aut in annos, Pag. atque ità jungitur cum, ſeu ſequitur מִיָּמִים ſic, מִיָּמִים יָמִימָה annuatim, quotannis; in ſingulos dies, Bu.Cocc.Exod.13.10.Jud.11.40..21.19. 1 Sam. 1.3.. 2.19. Item, in forma pl.m.conſtr. ſæpe occurrit;ſic, יְמֵי dies, dierum,&c. Gen.3.14,17..5.4,5. & ſæpè hoc cap. & c.8.22.. 9.29.. 11.32..25.7.&c.ad Hoſ.2.15..9.7. in 150.circ.l. cui etiam formæ pl.m. conſtr. יֵ eſt præf. cum chirek ante jod quieſcens nè duplex Scheva concurrat; ſic יְמֵי & dies, Deut.11.21. Eſth.9.28. ſic etiam ſæpiùs cum בְּ præf. בְּיִמֵי in diebus,&c. Gen.14.1.. 26.1,15,18.. 30.14..47.9. &c.ad Zach.14.5. in 60.circ. l. Item cum וּבְ præf.ſic, וּבִימֵי & in diebus, 1 Chron. 5.10,17. 2 Chron.26.5.Ezr.4.7. Neh.12.12,26,47. Pſ. 37.19.Hoſ.1.1.Am.1.1. ſicut etiam cum בְּ, וְ, וּבְּ, לְ, וְלְ, & מִ, & וּמִ præf.ut ſeq. כְּיִמֵי juxta dies,Lev.12.2..15.25.. 25.50.Deut.11.21. Job 10.5..29.2. Pſal.89.30. Iſa.23. 15..51.9..65.22. Jer.46.26.Hoſ.2.17..9.9..12.9. Am.9. 11.Mic.7.14,15.Mal.3.4. וְכִימֵי & juxta dies, Job. 7.1. הֲכִימֵי an ſicut dies, Job.10.5. לְיִמֵי ad dies, Job.33.25. מִיְּמֵי à diebus,2 Reg.23.22.2 Chron.30.26..35.18.Ezr. 4.2..9.7.Neh.8.17..9.32. Pſ.94.13.Iſa.23.7..37.26. Jer. 36.2.Lam.1.7..2.17. Hoſ.10.9. Mic.5.1..7.20. Nah.2.9. לִימֵי indè à diebus, 2 Reg.19.25. Mal.3.7. ſed occurrit etiam in pl.m.conſtr.ſæpe cum variis Aff. ut ſeq.viz. cum יֵ, ſed in pauſa cum יֶ; cui etiam וְ, בְּ, וּבְּ & מִ ſunt præf.ut ſeq. יְמֵי dies mei, Job.7.6.. 10.20.. 17.2, 12.Pſal.39.5,6..102.12.Iſa.38.10. יָמַי dies mei,Gen.29. 21.Job.7.16. Pſal. 102. 4,24,25.Jer.20.18. וְיָמַי & dies mei, Job.9.25. בְּיָמַי in diebus meis, 2 Reg.20.19. Iſa. 39.8. וּבְיָמַי & in diebus meis, Pſal.116.2. מִיָּמַי à diebus meis, Job.27.6.ut & cum נוּ Aff. ſic, יְמֵינוּ dies noſtri,1 Chron.29.15.Job.8.9. Pſal.90.9,12,14. Jer.35.8. Lam.4.18,21. & cum הְ Aff. cui etiam בְּ, וּבְּ, מִ & הַמִּ ſunt præf.ut ſeq. יְמֵיךָ dies tui, Ex.20.12..23.26. Deut. 5.16.. 6.2..12.19.. 23.7.. 28.15..30.20..31.14. 2 Sam.7. 12. 1 Reg.3.13, 14. 2 Reg.20.6. 1 Chron.17.11. Job. 10.5..38.21. Prov.9.11.Iſa.38.5. בְּיָמֶיךָ in diebus tuis, 1 Reg.11.12. וּבְיָמֶיךָ & ut dies tui,Deut.33.25. מִיָּמֶיךָ à diebus tuis,1 Sam.25.28. הַמִּיָּמֶיךָ an à diebus tuis, Job. 38.12. ſic & cum כֶּם Aff. cui & בְּ & וּבְּ ſunt præf. יְמֵיכֶם dies veſtri, Deut. 11. 21. Jer.25.34..35.7. בְּיָמֵיכֶם in diebus veſtris,Ezec.12.25. Joel.1.2. Hab. 1.5. וּבְיָמֵיכֶם & in diebus veſtris,Jer.16.9. & ſemel cum יךָ Aff.f.ſic, יָמֶיךָ dies tui,Ezech.22.4. ſic etiam cum יִ, vel defectivè abſque jod pl.cum יָ Aff.ſic, יָמָיו dies ejus, Gen.6.3.Deut.22 19,29. 1 Reg.15.14. 2 Reg. 12.3..15.18. 2 Chr.15.17..18.7..34.33.Eſt.7.1.Job.14. 5..24.1. Pſ.103.15..109.8..144.4.Eccl.2.23..5.16. Iſa. 65.20. יָמָיו dies ejus, Jer.17.11. ut & cum בְּ & מִ præf. ante יִ Aff.ut ſeq. בְּיָמָיו in diebus ejus, Gen.10.25. 1 Reg.16.34..21.29. 2 Reg.8.20..23.29..24.1. 1 Chro.1. 19..22.9. 2 Chron.13.23..21.8.Pſal.72.7. Jer.22.30..23. 6. יְמָיו à diebus ejus, 1 Reg.1. 6. ſic etiam cum הָ Aff. cui & יָ cop.eſt præf.ſic, יְמֶיהָ dies ejus,Gen.25.24. & dies ejus, Iſa.13.22.Denique cum הֶם Aff.cui & בְּ eſt præf.ut ſeq. יְמֵיהֶם dies ipſorum,1 Reg.15.16, 32. Job.21.13..36.11.Pſal.55.24..78.33. בְּיָמֵיהֶם in diebus ipſorum, Pſal.44.2. ſed occurrit etiam in forma pl.f. cui etiam בְ eſt præf. ſic, יְמוֹת dies, Deut. 32. 7. כִּימוֹת ſicut diebus,Pſal.90.15. Atque indè,geminato Mem, יוֹמָם, diem ſignificat artificialem; Pag. Unde Elias notat non reperiri niſi adjuncto לַיְלָה, noctis nomine, vel ante vel poſt ſe; præterquam uno loco,Ezec. 30.16.in fine verſûs. In Nehemiah cap.9.eſt cum בְ ex abundanti, ſicut & בַּלַּיְלָה, quod aliàs junctum cum יוֹמָם effertur ſine Beth, Merc. יוֹמָם eſt interdiu,adverb. Bu.Coc. יוֹמָם dies continuus; 3.radicalis duplicata duplicat etiam ſignificationem; ideóque poteſt exponi, ſingulis & continuis diebus, aut adverbialiter, interdiu, Av. Occurrit autem locis ſeq. יוֹמָם interdiu, Exod.13.21,22..40.35. Lev.8.35. Num.9.21..10. 34..14.14.Deut.1.33. Joſ.1.8.Jud.6.27.1 Sam.2 5.16. 2 Sam.21.10. 1 Reg.8.59. 1 Chr.9.33.2 Chro.6.20. Neh. 1.6..4.2..9.12. Job.5.14..24.16.Pſ.1.2..13.3..22.3..32. 4.. 42.4,9.. 55.11..78.14..91.5..121.6.Iſa 4.5,6..21.8.. 60.11,19. Jer.8.23..16.13..31.35..33.20,25. Lam.2.18. Ezech.12.3,4,7..30.16. Item occurrit etiam cum יְ & בְ præf. ut ſeq. וְיוֹמָם & interdiu, Deut. 28. 66. Iſa. 34. 10. Jer.14.17. בְּיוֹמָם interdiu, Neh. 9.19. Notandus autem locus Gen.1.5. vocavitque Deus lucem יוֹם diem; ubi ſignificat tempus quo ſol eſt ſuper terram: (Alii tamen putant eo loco diei nomine, lucem illam tantùm accipi primo die conditam, antequam ſol creatus eſſet quarto demum die, Merc.)& ad hunc modum capitur quoties jungitur ei nox; ut Gen. 8.22. Nonnunquam autem comprehendit diem ac noctem: ut Gen.1.5.& fuit veſpera, & fuit mane, יוֹם אֶחָד dies unus, i.e. primus: & Deut.5.12. cuſtodi אֶת־יוֹם diem ſabbati, &c. Pag. Deinde הַיּוֹם exp. hodie; dies: Pag. nam utrumque præpoſito He hajediah, ſive dem. ſignificat,quod ex loci circumſtantia facilè diſcernetur. Loca paſſim occurrunt: ſignificatur autem dies certus; Merc. Item occurrit aliquoties cum Caph veritatis, ut dictur, i. e. confirmativo: ut Gen. 25. 31. jura mihi כַּיּוֹם tempore hoc; juxta R. D. in lib. rad. & 1 Sam. 9.27. ſta כַּיּוֹם hoc tempore, vel hâc horâ: & cap.2. 16. adolendo adolebunt כַּיּוֹם tempore hoc, ſeu hâc horâ, adipem: Et c. 9. v. 13. quia ipſum כַּהַיּוֹם hoc tempore, vel hac hora, ſecundum R.D. invenietis. At cum Caph ſimilitudinis paſſim occurrit, ut Gen.39.11. & fuit כְּהַיּוֹם הַזֶּה ſicut dies hic, aut ſecundum diem hunc, i. e. huic ſimilem;& ingreſſus eſt domum ad faciendum opus ſuum: i.e. & fuit dies unus,ſicut dies hic: nam erant illi dies determinati ad faciendum opus in domo, vel ad reddendum computa, inquit R.D. in lib. rad. Pag. ſive, & fuit die quodam: nam ſic interdum

indefinitè ſumitur He hajediah, ut notat Kimchi in Grammatica Michlol; Merc. Item 1 Sam. 18. 10. & Dzvid pſallebat manu ſua כְּיוֹם בְּיוֹם ſecundum diem, in die; i.e. ſicut quotidiè ſolitus erat ut & nos vertimus, ſicut conſueverat per ſingulos dies, Pag. quod loquendi genus diligenter obſervandum. Sed reperio & ſine Caph; ſic, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה; item, שָׁנָה בְּשָׁנָה: quæ continuationem magis quàm conſuetudinem indicare videntur; quotannis, de anno in annum, &c. Merc.

Rad. 23. יָוַן; unde nomen radicale יָוָן m. cœnum, lutum, Pag. Bu. Cocc. Av. propriè turbidum & liquidum, quale vinum ſœculentum: adjungitur autem ſuo ſynonimo שִׁיט, auxeſis cauſâ, ſicut אַדְמַת עָפָר terra pulveris. Quidam fæcem reddunt, Merc. lutum fluidum; 70. ἰλὺς, Cocc. fæx: eſt cogn. cum יַיִן vinum: nam vinum effervеſcendo egerit fæces ſuas; Av. Occurrit cum הַ demonſtr. præf. Pſal. 40. 3. & ſubduxit me, &c. מִשִּׁיט הַיָּוֵן de luto cœni, Pag. è cœno luti, Bu. Lex. ex luto cœnoſo; Cocc. de luto fœcis Av. In forma conſtr. eſt יְוַן, Pag. & occurrit, Pſal. 69. 3. cum בְּ præf. (cum chirek ſub Beth ante jod quieſcens nè duplex Scheva concurrat in initio dictionis) ſic, infixus ſum בִּיוֵן מְצוּלָה in cœno profunditatis, Bu. Lex. vel profundi, Pag. In fœcem ſeu lutum profunditatis, Av. Sed יָוָן eſt Græcia, Dan. 10. 20. Pag. propriè Ionia, minoris Aſiæ regio littoralis, à Javan filio Japheth, Gen. 10. Unde mare Ionium, quod eam alluit. Hinc poſtea tota Græcia hoc nomine dicta eſt, loco cit. & cap. 11. 2. Græci vau quieſcens legerunt, Merc. יָוָן Javan, filius tertius Patriarchæ Japeti ſeu Japhet; ab eo terra quam inhabitavit dicta eſt Ionia. Hinc Ἰωνὶς, Ἰωνία, Ionia; Ἴωνες, Iones; Ἴαων, Græcus Ionicus, & Ionica Lingua inter quinque Græcorum Linguas notiſſima. Occurrit Gen. 10. v. 2. Filii Japhet ſunt Gomer, Magog & Madai & Javan, &c. Et Dan. 8. 21. & hirſutus eſt hircus rex יָוָן Græciæ; vel figurat regem Græciæ. Et in pl.m. Joel. 3. 16. & filios Jehudah, &c. vendidiſtis filiis הַיְוָנִים (cum הַ dem. præf.) Græcorum, Av. [יוֹנָה columba, vide in rad. יָנָה. Ità Bu. Cocc. & Av. Sed in Pag. & Bu. Conc. deſcribitur hìc ut peculiaris per ſe Radix; ut ſeq.]

Rad. 24. יוֹן m. cum Vau in pronuntiatione occultato, eſt columbus, Pag. Quidam reducunt ad יָנָה oppreſſit, quòd omnium predæ pateat, Merc. In pl.m. יוֹנִים columbi, columbæ; Nomina enim ſpecierum, ſub quocunque genere veniunt, utrumque ſexum comprehendunt, Pag. (vide locos pl.m. infrà poſt No. fæm.) nam ſingulare maſculeum non invenitur in Scriptura, Pag. (licèt apud Doctores Hebræos inveniatur, Merc.) Sed No. ſing. fæm. ſæpiuſculè occurrit, viz. יוֹנָה columba, περιστερὰ, Pag. Bu. Cocc. &c. quaſi oppreſſioni & predæ expoſita; Bu. Lex. Nam naturâ triſtis eſt, & predæ obnoxia, Av. בְּנֵי יוֹנָה filii columbæ dicuntur pulli columbæ, Bu. Lex. quia pulli columbinæ, inquit Kimchi, in eo avium genere, ſunt apti ad offerendum, Merc. Occurrit autem ſimpl. locis ſeq. יוֹנָה columba, Lev. 5. 7.. 12. 8.. 14. 22.. 15. 14, 29.. 5. 11.. 12. 6. Num. 6. 10. Pſal. 68. 14. & in forma conſtr. loco ſeq. יוֹנַת columba, Pſal. 56. 1. Item cum הַ, בַ, כְּ & יְ præf. ut ſeq. הַיּוֹנָה columba, Gen. 8. 8, 9, 10, 11, 12. Lev. 1. 14.. 14. 30. כְּיוֹנָה ſicut columba, Pſal. 55. 7. Iſa. 38. 14. כְּיוֹנָה ſicut columba, Jer. 48. 27. Hoſ. 7. 11. וּכְיוֹנָה & ſicut columba, Hoſ. 11. 11. Item cum יְ. Aff. ſic eſt, יוֹנָתִי columba mea, Cant. 2. 14.. 5. 2.. 6. 9. & in pl.m. occurrit ſimpl. & cum כְּ, וְכְ præf. ut ſeq. יוֹנִים columbæ, Cant. 1. 15.. 4. 1. Nah. 2. 7. כְּיוֹנִים ſicut columbæ, Cant. 5. 12. וְכְיוֹנִים & ſicut columbæ, Iſa. 59. 11.. 60. 8. Item, in forma pl.m. conſtr. occurrit cum כְּ præf. loco ſeq. כְּיוֹנֵי ſicut columbæ, Ezec. 7. 16. Notandus autem locus ubi ſing. f. conſtr. occurrit, viz. Pſal. 56. 1. ſic, עַל־יוֹנַת אִלֶּם רְחוֹקִים de columba obmuteſcentiæ in locis longinquis, R. Sal. hìc ſcribit; David de ſeipſo ſic loquitur, quòd fuerit quaſi יוֹנָה אִלֶּמֶת columba muta, procul à terrâ Iſraelis apud regem Achis, ubi fratres Goliathi quærebant occaſionem occidendi ipſum; vide 1 Sam. 21. 10. Ab. Ez. putat fuiſſe ſuave carmen, cujus initium fuerit יוֹנַת &c. Chaldæus, de Eccleſia Iſraelis ſimili columbæ filentii; Bu. Lex. De columba manipuli elongatorum, Coc. Victori, ſuper יוֹנַת columbam muti; vel, columbam mutam; ut ſit conjunctum pro abſoluto: Unde & Targ. habet לְיוֹנָה שְׁתוֹקָא pro columba tacita, Pag. quod tamen non poteſt fieri, quia אִלֶּם vocem habet maſculeam; ſed potiùs exponendum, columba taciturnitatis. Vide ſuprà in אִלֶּם; Merc. præcinenti ſuper columba colligationis, &c. Av. Item, Pſal. 55. v. 7. Quis dabit mihi remigium, inſtar columbæ, avolarem & habitarem, &c. Av. Ubi אֵבֶר יוֹנָה alam, ut columbæ, pro אֵבֶר כְּאֵבֶר הַיּוֹנָה; Cocc. & Hoſ. 7. 11. לְיוֹנָה פוֹתָה ſimilis columbæ fatuæ, ſive ſimplici, quæ ſic dicitur quia facilè in rete illabitur, Bu. Lex. ſicut columba ſeducta, Pag. ut columba ſimplex: ibi Hieroglyphicum ſimplicitatis ſeu fatuitatis eſt; at Cant. 2. 14. amabilitatis & integritatis ſymbolum eſt; & 5. 2. columba mea, integra ſive ſincera mea. עֵינַיִךְ יוֹנִים Cant. 1. 15.. 4. 1. pro, עֵינַיִךְ עֵינֵי יוֹנִים oculi tui, oculi columbarum. h.e. non vagi, ſed ſpectantes ad unicum ſponſum & Deum ſuum; Cocc.

Rad. 25. יָזַל dimotus eſt, movendo & celerando abreptus eſt: convenit ſignificatione cum אָזַל celeravit; Et eſt cogn. cum נָזַל defluxit ſubitò. Occurrit tantùm in kal, dimotus eſt ſubitò, celeravit; unde in fut. kal, 3. ſ.m. & f. יָזֹל תָּזֹל, &c. celerabit, atque indè in 2 ff. occurrit Jer. 2. penult. ſic, Quàm vehementer תָּזֹלִי, dimoveris, vel celeras ad mutandam viam tuam, &c. ſic Av. qui ſolus ſtatuit hanc peculiarem radicem ob hanc vocem; quam reliqui referunt ad Rad. אָזַל: ibi vide.

Rad. 26. יָזַם eſt זָמַם cogitavit, Pag. Bu. præſumpſit animo, ſumpſit in animum, induxit in animum, cogitavit. Idem ſignif. quod זָמַם; hinc eſt Latinè ſumo, præſumo, Av. Occurrit in 3. pl. præt. kal, Gen. 11. 6. ſic, Omne quod יָזְמוּ cogitârunt facere; Pag. Bu. & nunc non prohibebitur ab iis omne quod præſumpſerunt facere, Av. eſt vel pro יָזֹמוּ, vel pro זָמְמוּ; Cocc. ex Rad. ſcil. זָמַם.

Rad. 27. יָזַן, in Piel eſt, armare, Pag. cinxit ornamentis, ſeu phaleris quæ ad aures equorum ſuſpenduntur. Eſt cogn. cum אוֹזֶן auris; & affinitate alludit ad זוּן cænatus eſt, & ad זָנָה ſcortatus eſt; nam meretrices cingunt ſe ejuſmodi ornamentis, ut homines benè paſtos ad amorem illicitum provocent: In piel, יִזַּן cinxit phaleris, ornavit cinctura, (unde Pual eſſet יְזֻזַּן ſic armatus,

tus, ſeu ornatus fuit,&c.) atque indè in part. pual, ſ. m. מְיֻזָּן armatus, cinctus. Occur. Jer. 5. 8. in part. pual, pl. m. fic, מְיוּזָנִים (pro מְיֻזָּנִים cum vau loco jod) armati, Pag. Bu. equi cincti, i.e. phalerati, manè educti ſunt, &c. ſecundum punctа legitur מְיֻזָּנִים cincti, phalerati; at ſecundum literas מְזוּנִים cibati, paſti, ſaginati, à זוּן cenatus eſt, cibavit, Av. מְזוּנִים pl. m. ſunt, bene paſti; ſic Kimchi & alii: Maſorethæ verò legunt מְיֻזָּנִים armati, ſcil. membro genitali, ut R. Sa'. explicat, à יָזַן, quod idem eſt cum זָיַן armare; ità Bu. Lex. ſub Rad. זוּן. R. D. exp. q. d. מְיֻזָּנִים מִן כְּלֵי זַיִן armati inſtrumentis armorum, Pag. at ut ſcriptum eſt legeretur מְזוּנִים paſti, pabulo ſaturati, atque ideò laſcivientes; quod juxta rationem Grammaticam planum erit à זוּן in hiphil, in pahul; (vel in part. hophal, à præt. hoph. (הוּזַן) alioqui coactum erit; & ſi à יָזַן armis deducas, ſemper erit tranſpoſitum; nam ſic מְזוּיָנִים dicendum fuerit, ſecundâ motâ, ut in קָיִם piel, à קוּם, ſive armatos exponas, ſive paſtos, Merc. ſi exponatur ſaturati aut ſaginati, deducitur à זוּן vnde מָזוֹן eſca, cibus; prout nos vertimus, (ut) equi ſaturati; alii, equi armati habenis, phalerati, vel apparati: & ſcribitur cum vau, inquit R. D. in Comment. Sed legitur cum jod: literæ enim אהוי chevi inter ſe permutantur, & eſt ſicut מְזוּנִים; (vel potiùs מְזֻנִים, Cev.) i.e. quibus dederunt eſcam multam in nocte, & ſunt ſaturi ſecundum ſuum deſiderium, & manè egredientur & hinnient: Sic & ipſi noctu committebant adulteria cum uxoribus proximorum ſuorum, & manè læti egredientes gloriabantur de malo perpetrato, ut R. D. exp. in Comment. Pag. à יָזַן deducunt מזונים, quatenus legitur, מְיֻזָּנִים; ſed commodè poteſt referri ad זוּן, ut ſit participium, מְזוּנִים, equi ſaginati maturè extiterunt. Alii tamen malunt, armati; Cocc.

Rad. 28. יָזַע eſt, ſudare; unde יָזַע eſt ſudor, Pag. Quidam ad זוּעַ reducunt, quod eſt, movere ſeſe: quòd ſudor ex labore & commotione oriatur: & ſanè ex ſyntaxi nominis fæminini, hoc confirmari poſſit, atque adeò ex ipſo verbo Rabbinis in hiphil ulitato, viz. הַזִּיעַ, vel potiùs הֵזִיעַ, pro ſudare, ſudorem emittere: & verò hanc literæ jod, in vau tranſponendum, commutationem, habuimus jam ad בּוּשׁ & יָבֵשׁ, ad גּוּר & יָגוֹר, ad יָזַן, & proximè ad יָזַן, & ad שׁוּב, & infrà ad יָשַׁב; Merc. יָזַע m. eſt ſudor, qui ex labore nimio commovetur: eſt cogn. cum זוּעַ motus eſt. In pauſa eſt יָזַע Av. prout occurrit cum בְּ præf. Ezech. 44. 18. ſic, non accingent ſe, (ſcil. ſacerdotes) בְּיָזַע in ſudore, i.e in loco ſudoris; ut exponit R. D. in l. Rad. h.e. Neque infrà lumbos ſuos, aut ſupra aſcellas, Pag. Sed ad eum locum cui reſpondent cubiti manuum, i.e. ſuper lumbos ipſos, Cev. & ſic Targum habet, non accingent ſe ſuper lumbos ſuos: ſuper (vel ad, juxta Cev.) cor ſuum accingent ſe, Pag. בְּיָזַע cum ſudore, i.e. veſte lanea ſudorem excitante, ut R. Sal. exp. Sed Talmudici במקום שמזיעין in loco ubi ſudant, i.e. in lumbis ubi caro duplicatur, & faciliùs ſudat; Zevackim, fol. 19. 1. Bu. Lex. In ſudore, i.e. in loco ſudoris, ut eſt ad axillas in quibus facilè ſudatur, aut ad obſcæna; ſed in media parte corporis accingent ſe, Av. בְּיָזַע cum ſudore, Cocc. יָזַע eſt nomen inſtar נֶגַע plaga, quia jod eſt radicalis litera; ut inquit R. D. & quia eſt Soph-paſuk, i.e. in fine verſûs, habet kametz; Pag. Atque indè Nomen יְזָעָה f. quod eſt, labor; & eſt inſtar רְאָה ſcientia; & in regimine יִזְעַת remanet tzere; & non mutatur, ſicut שָׁנָה, עָצַת, & עֲצַת, שְׁנַת; Pag. יְזָעָה eſt idem quod יָזַע, Bu. Lex. ſudor, ἱδρώς, Coc. Sudor qui ex nimia commotione cietur, Av. Occurrit Gen. 3. 19. ſic, בְּזֵעַת in labore vultus tui, q.d. cum labore magno; quia in labore egreditur ſudor vultûs; Pag. In ſudore vultûs tui, Bu. Lex. Av. Cocc. Eſt ſicut שְׁנָה à יָשַׁן; ut A. E. ſcribit, Bu. Lex.

Rad. 29. יָחַד eſt unire; & deducitur ab אֶחָד; Pag. Kimchi non ait deduci, ſed idem cum eo valere: vide ergò ut diſtinguas; Merc. Cev. Porrò require ibi verbum kal, ad futur. quod cum tzeri formatum, hujus radicis cenſeri poſſit; Merc. Cev. (יַחַד acuetur require in יָחַד) adunatus fuit, Bu. Lex. Cocc. unitus eſt, in unum conjunctus eſt; idem quod אֶחָד, in unum convenit; Av. In fut. kal 3. ſ. m. eſt יַחַד unietur, adunabitur; unde in 2. ſ. m. Occurrit Ezech. 14. 20. לֹא תַחַד ne aduneris. Bu. Conc. non unies te, Bu. Lex. non unieris cum iis in ſepulchro, i.e. non eris ſocius ſepulturæ eorum, Av. Non adunaberis cum iis in ſepultura; i.e. non habebis cum iis communem ſepulturam, Cocc. ſic in 3. ſ. fæm. fut. kal occurrit Gen. 49. 6. ſic, in cætu eorum אַל־תֵּחַד nè coadunetur gloria mea, h.e. quod optimum mei eſt: verbum in forma fæm. neutraliter ponitur; Cocc. Nè adunator, Bu. Lex. & Conc. In Eccleſiam eorum non uniator, &c. Av. In piel, יִחֵד adunare, Bu. man. univit, in unum redegit, conjunxit in unum, Av. Occurrit in Imper. piel, ſ. m. Pſal. 86. 11. ſic, יַחֵד לְבָבִי aduna cor meum, Bu. Lex. Coc. uni, vel unicum fac cor meum. Pag. Uni cor meum, ad timendum nomen tuum, i.e. hoc unum tribue cordi meo ut timeat nomen tuum, Av. 70. ἑνοφρανθήτω, Av. i.e. Lætetur: idem Hieron. Pag. Deduxerunt ab חֲדָרָה in ſignif. magis Syraica: Hithpael hujus ſignificationis, vide ad אֶחָד, cujus proprium videtur; Merc. Cev. Atque indè nomina, i. יְחִיד unicus, Pag. Bu. Coc. geniturâ, ſcil. ſucceſſione; vel etiam ſolitudine, i.e. deſertus, ſolus, Merc. ſolitarius, Coc. unus, unicus, Av. unigenitus, Bu. Lex. privatus, Av. Occurrit autem hoc nomen ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. ut ſeq. יְחִיר unicus, Pſal. 25. 16. Jer. 6. 26. Am. 8. 10. וְיָחִיד & unicus. Prov. 4. 3. הַיְהִיד unigenitus, Zach. 12. 10. Item cum Aff. הָ & in pauſa הָ, ſic, יְחִידָךְ unigenit. tuus, Gen. 22. 2, 12. יְחִידְךָ idem, Gen. 22. 16. & in pl. m. eſt, יְחִידִים unicos, ſolitarios, Pſ. 68. 7. Item, in ſ. fæm. יְחִידָה unica; Pag. Bu. Av. Cocc. & ſubſtantivè unitas, in abſtracto; Av. In forma abſol. Occurrit loco ſeq. יְחִידָה unica, Jud. 11. 34. & in forma conſtr. יְחִידַת idem, unica, &c. Occurrit cum י Aff. ſignificans animam meam, Bu. Lex. Coc. eamque deſertam notat, Coc. & vocatur ſic anima eò quòd ſit unica reſpectu partium corporis, & potentiarum ejus, quæ ſunt plures, Merc. Nec tamen ejuſdem cum ea ſpeciei, vel de ejus ſpecie ſunt, prout addit Kimchi; Merc. Cev. vel unitatem meam, Av. prout ſeq. יְחִידָתִי unicam, animam meam, Pſal. 22. 21. 35. 17. Item, 2. Indè etiam particula Adverbialis יַחַד unà, pariter, ſimul, Pag. Bu. Coc. Av. In unum, unanimiter, conjunctim. Habet formam nominis licet ſit adverbium; Av. Occurrit autem ſimpl. cum pathach duplici; ut ſeq. יַחַד unà, ſimul, pariter, Deut. 33. 5. 2 Sam. 14. 16. Ezr. 4. 3. Job. 3. 17. 10. 8. 16. 10. 17. 17. 19. 12. 21. 26. 24. 4. 38. 7. Pſa. 31. 14. 33. 15. 40. 15. 41. 8. 40.

8..49.3,11..86.11..141.10. Isa.22.3..45.8. Hos.11.7,8. Mich.2.12.Sed in pausa cum cametz penult.sic, יָחַד simul,1 Sam.11.11..17.10.2 Sam.10.15..21.9. Job.6.2..24.15,29..40.13.Psal.2.2..62.10..74.6,8..88.18..133.1. Isa.27.4..42.14..43.26..44.11..50.8. Item cum ל cop.ante formam absol. & cum ל ante formam pausatam (quomodo signif.in unum, Bu.Lex. vel ad unitatem,Cocc.) ut seq. וְיָחַד & pariter, Job.21.38. לְיָחַד ad simul,1 Chr.12.18. Atque indè etiam est particula יַחְדָּו vel cum jod inserto ante vau, יַחְדָּיו idem, Bu.Lex. unà, simul,pariter,&c. & est ut עָלָיו, אֲלֵיו, &c.sub forma nominum pl.cum affixo vau, Eu.Lex.Nam quamvis יַחַד in plurali aut duali usitatum non sit, tamen hujusmodi induit formam, quâ ipsius pluralis significatio singulari superinducta innuatur: Nam Kimchi autor est sic dici (quasi in forma pl.cum Aff.) quòd unitas seu singularitas, & multitudo seu pluralitas, simul in eo jungantur: sed quod ad significationem attinet, sane vau abundat, cum de fœminis etiam dictum inveniatur,ut 1 Reg.3.18. de duabus meretricibus; Merc.Cev. Occurrit autem sæpiùs multò in priore forma absque jod; ut seq.Gen.13.6..22.6,8,19..36.7. Exod.19.8. &c. ad Zach.10.4. in 120.circ.l. Item in altera forma cum jod, locis tantùm seq.extat, יַחְדָּיו pariter, Jer.46.12,21..49.2. & cum ו cop.præf.priori formæ,sic, וַיַּחְדָּו & pariter, Ex.26.24..36.29. Isa.31.3.

Rad.30- יָחַל est expectare, sperare, Pag. Sunt qui, quòd affine sit verbis חוּל & חָלָה, velint anxietatem & nisum includere, ut significet, anxiè seu enixè expectare, sustinere, sperare. Ponitur interdum absolutè: nunc construitur cum ל,cum אֶל, vel cum עַל. Potes tunc reddere,sperare in Dominum,&c.Merc.In piel,יִחֵל moratus, præstolatus est, exspectavit, speravit, confisus est: Item, sperare fecit, spem fecit. Construitur cum præpositionibus ל & אֶל & עַל; Bu.Lex. יָחַל desiderio protractus est ad rem aliquam, exspectavit anxiâ spe potiendi voto suo, præstolatus est cum dolore animi, & ægrè ferens protractionem rei exspectatæ. D. Hieron.sæpe reddidit per verbum sperare. Cognatione respicit ad אֲחָלַיִם, i.e. optiones, & ad חָלָה languit, & ad חול doluit,nam animus morâ & protractione rei exoptatæ languescit, & dolet; anxiè seu enixè exspectavit; Av. יָחַל piel est ἐλπίζειν sperare, Coc. exspectavit desiderio ingenti, protractus est spe magna ad aliquod: sæpe construitur cum אֶל aut ל: at cum Accus. fecit exspectare, Av.sperans fert moram, & opperitur donec veniat tempus boni quod sperat: hinc sæpe pro opperiri venit.Coc. Occurrit autem in præt.piel,2.s.m. cum נִי Aff.& in 1.s. יִחַלְתִּנִי spem fecisti mihi, Ps. 119.49. יִחַלְתִּי exspectavi,Psal.119.43,74,81,114,147. Item in 3.pl.præt.piel, cum ו cop.præf. וַיְחַלּוּ & exspectabant, Job.29.23. Ezech.13.6. pro quo occurrit cum Dagesch in Lamed ob decorum post tzere, pro pausa Athnach, וַיְחַלּוּ & spem faciunt, Job.29.21.& in 1. pl.præt.piel, est יִחַלְנוּ exspectamus, Psal.33.22. In part. piel,occurrit in s.m. & in pl. m. cum הַ & ל præf. מְיַחֵל sperans,Psal.69.4. הַמְיַחֲלִים sperantes,exspectantes, Psal.31.25..147.11. לַמְיַחֲלִים ad exspectantes, Psal. 33.18. In Imper.piel,s.m.est, יַחֵל exspecta,Psal.130.7.. 131.3. In fut.piel,1.sing.est, אֲיַחֵל exspectabo, sperabo, Job.6.11..13.15..14.14. Psal.71.14. cui ו cop.vel conv. est præf.& ה parag.est add. וְאַיחֲלָה & exspectem,Job. 30.26. In 3.s.m.fut.piel est, יְיַחֵל exspectabit, Mic.5.6. Sed cum ו conv. pro וַיְיַחֵל (ut וַיְבַשֵּׁהוּ pro וַיְבַשֵּׁהוּ occurrit contractè (nisi sit fut.hiph.ex Rad. חול ut quidam volunt) sic, וַיָּחֶל & exspectavit, Gen.8.10. Item, in 3.pl.m.fut.piel,occ.simpl.& cum Nun parag. יְיַחֵלוּן exspectabunt, Isa.42.4. יְחַלֶּינָה exspectabunt, Isa.51.5. In Niphal, נוֹחַל protractus est, prolongatus est,Av. spe alere se, exspectare,Bu.man. Occurrit in præt.Niph.3.ſ.f. Ezech.19.5. sic, & vidit quòd נוֹחֲלָה exspectâsset,Pag. Spe detenta fuit, Bu.Conc. spe suffulta fuisset, vel aluisset se; Kimchi in comm. & vidit quòd dies multos perstitit in spe sua, sed periit expectatio ejus,&c. Bu. Lex. Sensus est, & vidit quòd multis diebus stetisset in exspectatione, vel spe, & ecce periit ejus exspectatio: ut R.D.exp.in lib.Rad. Pag.Alii impersonaliter,quòd exspectatum esset,&c.i.e.quòd tempus exspectatum præteriisset, Merc. quòd protractum esset, Av. Sed R. Jos. Kimchi secundum contrariam signif. explicat; Et vidit quod periisset spes, periisset,&c. sicut שָׁרַשׁ est radicare, & eradicare, Pag.Sic in fut.Niph.3.ſ.m. cum ו conv.præf. וַיִּיָּחֶל & exspectavit adhuc septem dies alios, Pag.quasi exspectationem, seu moram tulit, sustinuit, moram fecit; sese continuit exspectans: eam vim habet Niphal, Merc.sim.Bu.Lex.& protractus, i.e. remoratus est adhuc, Av.Gen.8.12. & exspectavit adhuc, Coc. Sed R.D.in l.Rad.scribit,quòd secundum opinionem R. Jos. non sit ex Binjan Niphal, sed Hithpael; & quòd secundum normam debuerat esse וַיִּתְיַחֵל (vel וַיִּתְיָחֵל; Merc.Cev.) & quòd, nisi esset Heth, dagescharetur; quia non est in eodem binjan (sive in ead.Conjug.) significatio oppositorum, sed in diversis Binjanim potest esse, ut in שָׁרַשׁ, quod in kal & hiphil est radicare; sed in Piel est eradicare. Et quum in Niphal hoc verbum significet perdere spem; oportet quod וַיִּיָּחֶל sit ex Binjan Hithpael;& bonum foret, inquit R. D. quod dixit,si jod fuisset pathachatum, i.e. cum pathach; sed cum sit cum cametz secundum normam Binjan Niphal, opus est ut sit ex Niphal; & ità scripserunt illud in Niphal R.Jehudah,R.Jonah & R.David; Pag.In Hiphil, הוֹחִיל fecit exspectare; at cum Dativo significat, ferri desiderio protracto, ad aliquem spem habere, Av. opperiri, ὑπομένειν vel ἀναμένειν, Coc. Occurrit in 1. ſ.præt.hiph. cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. & cum ו conv.præf. הוֹחַלְתִּי exspectavi, Job.32.11. וְהוֹחַלְתִּי exspectavi,Ps.38.16 ◄ 30.5. & exspectavi, Job.32.16. Imper.1.ſ. הוֹחִילִי exspecta,Ps.42.6,12.. 43.5. In fut.hiph. 1.ſ.occ. simpl.& cum ה parag. אוֹחִילָה exspectabo, 2 Reg.6.33. Lam.3.21,24. אוֹחִילָה exspectabo,2 Sam.18.14. Jer.4.19. Mich.7.7. Item, in 2.ſ.m. fut.hiph. est cum tzeri, & in 3.ſ.m.cum ו conv. cum ſzegol in ult. ut seq. תּוֹחֶל exspectabis,1 Sam.10.8. וַיּוֹחֶל & exspectavit, 1 Sam.13.8. At illud Jer.4.19. אוֹחִילָה קִירוֹת לִבִּי doleo parietes cordis mei, i.e. præcordia mihi dolent; significatum habet à חול doluit; formam autem ab hac Rad.Scribitur verò cum vau in medio,sed legendum per jod, ut Masorethæ notârunt, Bu. Lex. Ventrem meum dolere faciam, seu dolore afficiam; i. e.dabo dolorem visceribus meis ob magnitudinem maroris mei; vel,dolebo dolore viscerum meorum: Potest sumere suam signif.ex Jer.6.24. חִיל dolor tanquam parturientis, Pag.Merc.Cev.& sic חול & יָחַל est ejusdem significantiæ; Pag. id quod sequerer, Merc. Vel, viscera

viſcera mea exſpectare faciam, ſcil. bonum, quanquam modò ſum in malo, i.e. in afflictione, Pag. Atque indè nomina, 1. יָחִיל m. exſpectans, Bu. exſpectatus, exoptatus, Av. Occurrit cum ו cop. Lam. 3. 26. וְיָחִיל & exſpectans, Bu. & exſpectatum, Av. Aliis eſt ſut. hiph. ex חוּל; Cocc. Item, 2. Indè etiam No. תּוֹחֶלֶת f. ſpes, exſpectatio, Pag. Bu. Coc. Av. ἐλπὶς, mora, remora, deſiderium quod exſpectatur, ſpes; Av. תּוֹחֶלֶת tria in ſe continet; 1. affirmationem futuri boni; 2. promptitudinem animi ad id excipiendum; 3. patientiam moræ, Coc. Occurrit autem hoc No. ſimpl. & cum ו cop. ut & cum י. & ו Aff. ut ſeq. תּוֹחַלְתָּ ſpes, exſpect. Prov. 10.28..13.12. וְתוֹחַלְתָּ & ſpes, Prov. 11.7. תּוֹחַלְתִּי ſpes mea, Pſal. 39.8. וְתוֹחַלְתִּי & ſpes mea, Lam. 3.18. תּוֹחַלְתּוֹ ſpes ejus, Job. 40.28.

Rad. 31. יָחַם eſt חָמַם caluit, calefecit: coivit: excanduit, iratus eſt, Pag. ſunt ſanè qui putant hoc verbum de calore propriè dici maris & fœminæ in coitu; unde ſignificare cumpere illo calore; quod etſi in verbo ferè locum habeat, derivata tamen oſtendunt latiorem eſſe ſignificationem, Merc. יָחַם incaluit: concepit, Bu. Lex. Av. & propriè eſt fœminarum quando in coitu ex calore ſeminis concipiunt & impræguantur. Eſt cogn. cum חָמַם & חָמָה æſtuavit. In kal eſt, concepit, prægnans fuit, Av. Occurrit autem fut. kal, duplici forma, viz. vel יֶחַם, תֶּחַם, אֶחַם; &c. vel יֵחַם, aut cum ſimplice tantùm jod יֶחַם, &c. ut in forma cum tzeri vel chirek in 3. ſ. m. cum pathach, ſed in pauſa cun cametz ſic, יֵחַם incaluit, Deut. 19.6. 1 Reg. 1.1. יֶחֱמוּ incaleſcet, Eccl. 4.1. & in 3. ſ. f. fut. kal, in forma cum tzeri, תֵּחַם incaleſcat, Ezech. 24.11. Item in 3. pl. m cum ו conv. eſt cum ſægol ſub jod propter Heth, quod eſt cum cateph ſægol, ex forma fut. cum tzeri, Bu. Lex. Pag. (pro וַיִּחְמוּ, vel וַיֶּחֱמוּ) Gen. 30.38. וַיֶּחֱמוּ ut incaleſcerent coeundo, Bu. conc. & calefaciebant ſe oves ad virgas, i.e. ad virgarum aſpectum; h.e. coibant, vel incaleſcebant, Pag. h.e. concipiebant, & eſt pro וַיִּחַמּוּ, quod ipſum pro וַיִּתְחַמְנָה; Coc. in forma ſcil. 3. pl. m. pro 3. pl. f. in ſignificatione. Item in 3. pl. f. cum ו conv. Occurrit Gen. 30.37. ſic וַיִּחַמְנָה & incaluerunt, Bu. Cocc. & calefaciebant ſe, i. e. coibant, concipiebant, quum venirent ipſi ad bibendum: & eſt cum cum uno ſigno fœmineo tantùm, & in utriſque hiſce duobus locis, hoc ſcil. & præcedente, jod eſt in loco thau, ſigni futuri fœminei: Vel dic, quòd ſunt in ſigno fœmineo & maſculo, quia uterque commiſcebatur ſexus, Pag. Cum jod in forma fœminina, loco Thau: cui ſimile vide in יָשַׁר; Bu. Lex. & conceperunt oves dum ipſæ venirent, ut biberent; Jod à fronte eſt nota 3. perſ. fut. maſcul. & נָה à tergo eſt terminatio fœm. plur. & ità verbum eſt promiſcui gen. nam de utroque ſexu ovium dicitur; Av. In Niphal נֶחַם vel נֵחַם, calefactus fuit, calefecit ſe, i.e. coivit; unde in part. Niph. נֶחָם calefactus, calefaciens ſe, coiens, &c. Atque indè in part. Niph. pl. m. cum ה præf. הַנֶּחָמִים incaleſcentes, Bu. Conc. calefacientes ſe, i.e. coeuntes, cum diis ſub omni ligno viridi, Pag. Qui coiverunt, conceperunt, juxta R.D. R. Sal. & A.E. Bu. Lex. Qui incaleſcunt in deos, potentes, ilices (omnia enim hæc ſignificari poſſunt) ſub omni arbore viridi, h.e. ſpiritu fornicationis accenduntur erga eos; Coc. Iſa. 57.5. ubi Niphal venit ſecundum morem deficientium jod ex dageſchatis; nam eſt inſtar הַנִּצָּבִים qui ſtant; niſi quòd Heth non ſuſcipit dageſch, ob cujus ſupplementum Nun eſt cum tzere; Pag. Nam נֶחָמִים eſt pro נֶחֱמִים aut נוֹחֲמִים, Coc. Rectum eſt enim ut הַנֶּחָמִים veniat ſecundum morem verborum quorum jod quieſcit, quæ duobus conjugantur modis, cum cholem, ut גּוֹלָה genitus eſt, גּוֹרֵעַ cognitus eſt: & hic eſt communis modus, & vau eſt loco jod. Alter modus eſt cum manet jod quieſcens poſt tzere, non quidem ſcriptum jod, ſed manens in anhelitu, quem modum habet הַנֶּחָמִים. In potentia enim tzeri eſt jod; & hoc eſt rectum. Hic etiam modus eſt in Conjug. hiph. in verbis his quieſcent. nam ut plurimùm mutant jod cum vau, & ſunt cum cholem, ut הוֹרִיעַ cognoſcere fecit; הוֹרִיד deſcendere fecit; & cum tzeri, ut הֵיטִיב benefecit; Pag. In piel יִחֵם incaleſcere, concipere, coire; Bu. Pag. concepit in utero ex concubitu, Av. Occurrit in 3. ſing. f. præt. piel, Pſal. 51.7. ſic, & in peccato יְחַמַּתְנִי calefecit ſe de me mater mea; unde & R. D. in lib. Rad. exp. יְחַמָּה vel מְמַּנִּי יְחַמָּה; Pag. quanquam tranſitivè malim, calefecit me, i.e. calore concepit, Merc. fovit, concepit me, Bu. Conc. & Lex. Av. concalefecit me, vel concaleſcens concepit me, Coc. & jod eſt cum ſægol loco tzere propter Cheth quod eſt cum cateph ſægol, ut paulò ante in fut. kal: vel eſt pro יְחַמַּתְנִי Coc. In Infin. piel occurrit Gen. 31.10. tempore יְחֵם calefaciendi oves; i.e. quo ſe invicem calefaciunt, i.e. coeunt, Pag. vel concipiunt, Merc. tempore coire oves, i.e. admiſſuræ ovium, quo tempore coeunt & concipiunt, Bu. Lex. Sic verſ. 41. in omni יְחֵם concipere oves, i.e. quotieſcunque concipiebant oves compactiores, i.e. robuſtiores; & poſuit Jacob virgas ad oculos ovium in canales, ut ipſæ conciperent conſpectis virgis, Av. Nam hoc etiam verſu 41. occurrit etiam Infin. piel cum ל præf. hâc forma, cum נָה Aff. ſing. fœm. ſic, לְיַחְמָנָה ad incaleſcere, Bu. Conc. ut calefacerent ſe, i.e. coirent & conciperent in virgis, i.e. in virgarum aſpectu; & eſt Makor, ſeu Infin. inquit R.D. & Nun & He ſunt ſigna fœminea ſing. numeri, i.e. ad calefaciendum ſe ipſam; ſicut & illud Exod. 23.11. & ſeptimo תִּשְׁמְטֶנָּה relinques eam; quanquam hoc non ſolet fieri niſi cum literis אוֹתָהּ quæ ſunt futuri ſigna: vel ſunt in לְיַחְמָנָה ſigna fœminea, pl. numeri: ac ſi dicat לְיַחֵם אוֹתָהּ ad calefaciendum ſeipſas, vel eas: & additur He, ſicut in אוֹתָנָה, Exod. 35.26. eas In quibuſdam exemplaribus eſt cum tzeri, quemadmodum eſſet in לְיַחְמוֹ abſque additione He; Pag. ut conciperent ipſæ: vel cum Aff. f. fœm. ad incaleſcendum eam, i.e. cùm unaquæque earum incaleſceret; ex Br. Lex. Ut ipſæ conciperent conſpectis virgis. נָה affixum infinitivo additum Latinis redditur per Nominativum ante verbum finitum, Av. לְיַחְמָנָה eſt pro יְחַמְנָה, vel לְיַחֲמָה; & fortè habet ſignificationem tranſitivam; ut faceret eas concipere, Coc. Atque indè nomen חֵמָה f. ira; ſic dicta, quia dum quiſpiam iraſcitur, calefit: Pag. quaſi ardorem, ſeu æſtum aut incandeſcentiam iræ dicas, Merc. & eſt forma inſtar עֵצָה, עֲרָה, רֵעָה; ſcientia, congregatio, conſilium, à יָרַע, יָעַץ, יָצַע; Pag. חֵמָה eſt æſtus iræ, excandeſcentia, æſtuans ira; Interdum חֵמָה in forma abſol. ponitur pro forma conſtr. חֲמַת; ut Iſa. 42.25. & aliàs non raro, Bu. Lex. חֵמָה eſt calor, ſeu ardor animi; Coc. Occurrit autem in forma abſol. locis ſeq. Eſte. 3.5..5.9. Job. 19.29..36.18. Pſ. 37.8.

Prov.

Prov.15.1,18.19.9..21.14..27.4..29.22. Iſa.27.4.. 42. 25..59.18. Jer.23.19..30.23.Ezech.5.15..16.38..24.8.. 25.17. Nah.1.2. & cum וְ, הַ, וַ & בְּ præf. ut ſeq. וְחֵמָה & excandeſcentia,Iſa.34.2 Zach.8.2. הַחֵמָה excandeſcentiæ, Jer.25.15. וְהַחֵמָה & excandeſcentiæ, Deut.9. 19. Jer.36.7. בְּחֵמָה in excandeſcentia, 2 Reg.5.12 Pſal. 59.14. Iſa.66.15. Ezech.8.18..13.17.. 19.12..23.25. Item ſemel occurrit cum Aleph loco He poſt בְּ præf.ſic, בְּחֵמָא idem, Dan.11.44. Item cum יִ præf.ante formam abſol. cum He ; ſic, וּבְחֵמָה & in excandeſcentia, Deut. 29.28. Jer 21.4. Ezech.5.15..20.33,34. Mich.5.14. In forma conſtr. eſt, חֲמַת excandeſcentia, Gen. 27.44. Deut.32.24,33. 2 Sam.11.20. 2 Reg.22.13. 2 Chro.34. 21..36.17. Eſth.2.1. Pſal.58.5..76.11..140.4. Prov.6.34.. 16.14. Iſa.51.13,20. Jer.6.11. Hoſ.7.5. cui etiam formæ וְ, בְ, & מִ ſunt præf. וַחֲמַת & excandeſcent. Eſth.7.10. בְּחֲמַת in excandeſcentia, Lev.26.28.2 Chron.28.9. Ezech.3.14 Dan.8.6. וּמֵחֲמַת & de excandeſcentia, Job. 21.20. Item, cum י Aff. occurrit locis ſeq. חֲמָתִי excandeſcentia mea,Num.25.11. 2 Reg.22.17. 2Chr.12.7.. 34.28. Iſa.51.22. Jer.44..21.12..32.31..42.18..44.6. Ezech.5.13..6.12.. 7.8.. 13.15.. 14.18..16.42..20.8,13, 21..21.22..22.22..24.13..30.15..36.18.. 38.18. cui etiam וְ cop.eſt præf. וַחֲמָתִי & excandeſcentia mea,Iſa.63. 5. Jer.7.20..42.18. cui etiam בַ, וּבְ & וְכְ ſunt præf. בְּחֲמָתִי in excandeſcentia mea,Iſa.63.3,6. Ezec.13.10. וּבַחֲמָתִי & in excandeſcentia mea, Jer.32.37.. 33.5. Ezech.22.20..36.6. וְכַחֲמָתִי & juxta excandeſcentiam meam,Ezech.25.14. Ità cum ה֫ & in pauſa, ה֬ Aff.cui & וְ, בַ & וּבְ ſunt præf. חֲמָתְךָ vel חֲמָתֶךָ excandeſcentiam tuam, Pſal.79.6..88.8..89.47. Jer.10.25..18.20. Ezech.9.8. Hab.2.15. וַחֲמָתְךָ & excandeſcentia tua, Dan. 9.17. וּבַחֲמָתְךָ in excandeſcentia tua, Pſal.6.2. & in excandeſcentia tua,Pſal.38.2..90.7.ſic etiam cum וֹ Aff.cui & וְ, בַ & וּבְ ſunt præf. חֲמָתוֹ excandeſcentia ejus vel ſua.Pſal.78.38..106.23.Iſa.51.17. Lam.2.4..4.11. Nah.1.6. וְחֲמָתוֹ & excandeſcentia ejus, Eſth. 1.12. בְּחֲמָתוֹ in excandeſcentia ſua, Eſth 7.7. וּבַחֲמָתוֹ & in excandeſcentia ſua,Deut.29.23. Item, ſemel cum ם֫ Aff.ſic, חֲמָתָם excandeſcent. ipſorum, Job.6.4. Sed occurrit etiam in forma pl.f.ſic, חֲמוֹת ardores iræ ; excandeſcentiæ,æſtus, pl. Eſt inſtar עֲצוֹת conſilia : Occurrit Pſal.76.11.ſic, שְׁאֵרִית חֲמוֹת reſiduum æſtuum,i. e. hominum æſtuantium irâ, Bu.Lex. & Prov.22.24. & cum viro חֲמוֹת irarum, non ingrediaris,Pag. Sed nomen חֲמָה ira, eſt etiam per metaphoram,venenum, virus. Et in hac ſignif.occurrit tantùm in forma conſtr.ut Pſa. 58. 5. חֲמַת־ לְמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת־ נָחָשׁ venenum iis, i. e. eorum, ſecundum ſimilitudinem veneni ſerpentis : nam ob vehementiam iræ videtur homo venenum ex ore ſuo & facie ſua emittere, inſtar ſerpentum : & ponitur pro חֲמָה ; eſt enim conjunctum vice abſoluti, inquit R. D. ſicut illud Lev.8.26. חַלַּת placentam infermentaram unam, pro חַלָּה. 70. reddunt, furor illis, &c.& ſic Pſal.144. חֲמַת venenum aſpidis ſub,pro in, labiis eorum, & Deut.32.33. חֲמַת venenum, i.e. ut venenum, draconum,vinum eorum. Et Præterea, Job. 6.4.&c. Pag. [חֲמַת uter, utris,&c. require in חֲמָה. Item חֲמָה, unde בְּחֲמָה in alia ſignif. vide in Rad. חָמָא.]

Rad.32. יָחַף m. eſt diſcalceatus, Pag. Bu. Av. 70. ἀνυπόδητος, Coc.nudipes,apertus pedibus : eſt nomen Adject.& ſignificationem habet contrariam verbis חָפָה & חָפַף obtexit, contexit, Av. Quidam faciunt contrarium verbo חָפָה, ut ſignificet apertum ſeu nudum pedibus. Kimchi ità hanc vocem deſcribit, ut dicat ſignificare eum in cujus pedibus nulli ſunt calcei; Merc.Cev. Occurrit autem in forma ſimplici, & cum וְ cop.præf. וְיָחֵף diſcalceatus, 2 Sam.15.30. וְיָחֵף & diſcalceatus, Iſa.20.2,3,4. Item cum מִ præf.ſic, Jer.2.25. prohibe pedem tuum מִיָּחֵף ut non diſcalceatus,ſcil.ambules, juxta R.D.in lib. rad. vel eſt, inquit, nomen ſubſtant. à diſcalceatione ; & ità Hieron. à nuditate, Pag. Arce pedem tuum à diſcalceatione : concretum pro abſtracto, Iſa.20. 2. explicatur per ambulare, detractis calceis, Cocc. à diſcalceato, nè ſit ſcil. diſcalceatus & nudus. Apud R.R. מָחוֹף eſt, diſcalceatio,Bu.Lex.prohibe pedem tuum à nuditate, i. e. nè eas diſcalceatus, Av.

Rad.33. יָחַר tardavit, retardavit, moram nexit ; idem quod אָחַר diſtulit. Occurrit in fut. kal, 1.ſ.cum וְ conv. (à 3.ſing.fut.kal יַחַר tardabit) ſic,Gen.32.5.cum Laban peregrinatus ſum, וָאֲאַחַר & tardavi huc uſque: ſed poteſt quoque eſſe à radice אָחַר ; de qua dictum eſt ſuo loco. In Hiphil הוֹחִיר fecit tardare, diſtulit, &c.prout in fut. hiph. 3.ſ.m.cum וְ conv. 2 Sam.20.5.ſic occurrit, & abiit Amaſa,&c. וַיּוֹחֶר & fecit dilationem,&c. ſecundum puncta eſt verbum Hiphil, ſed ſecundum literas legitur וַיְיַחֵר. Ità Aven. qui ſolus hanc hîc ſtatuit peculiarem radicem: Reliqui ad radicem אָחַר referunt. Ibi vide.

Rad. 34. יָחַשׁ recenſuit per genealogiam, cenſuit familiam ſuam, numeravit ſe per originem generationis & proſapiæ ; Av. Unde in Hithpael הִתְיַחֵשׂ recenſuit ſe per geneologiam, recenſitus eſt, Av. ſignificat in hithp. ἀπογράφεσθαι κατὰ συγγενείας, Coc. Recenſeri, recenſere ſe, per genus, familiam aut genealogiam ; Bu.Lex.Occurrit in præt. hithp. 3. pl.m. ſic, הִתְיַחֲשׂוּ recenſiti fuerunt, 1 Chron.5.17..9.1. In part. hithp. ſ.m. מִתְיַחֵשׂ recenſens ſe per genealogiam, &c. unde in pl.m. cum הַ dem.præf. הַמִּתְיַחְשִׂים recenſentes ſe, Ezr.2.62. Neh.7.64. In Infin.hithp. occurrit vel verbaliter, vel nominaliter ; ſic, הִתְיַחֵשׂ recenſeri, recenſio generis, 2 Chron.31.17,19. Ezr.8.3. cui etiam לְ & יִ ſunt præf. לְהִתְיַחֵשׂ ad recenſendum,1 Chr.5.1. 2Chron.12.15.Neh.7.5. וּלְהִתְיַחֵשׂ & ad recenſendum,2 Chron.31.18. Item cum ם֫ Aff. cui etiam וְ & בְ ſunt præf. הִתְיַחְשָׂם recenſeri eorum, 1 Chron.7.5..9.23. 2 Chron.31.16. וְהִתְיַחְשָׂם & recenſeri eorum, 1 Chron. 4.33..7.7,9,40.Ezr.8.1. בְּהִתְיַחְשָׂם in recenſeri eos, 1 Chron.5.7. Atque indè nomen יַחַשׂ m. cum puncto in ſiniſtro cornu, eſt genealogia, proſapia ; familia,gentilitas, à qua Gentiles, qui ſunt ex eadem familia, & gentile aut gentilitium nomen,quod gentis aut familiæ declarat originem ; quod Hebræis dicitur nomen עִבְרִי Hebræus, מִצְרִי Ægyptius ; Pag. Hæc radix ubique in ſcriptura per Sin ſemol ſcribitur ; apud Doctores autem Hebræos per Samech : ſicut & aliæ voces, quæ in ſcriptura per Sin ſemol ſcribuntur, ut אַרְשׁ, Rabb. אַרְסַ, &c.Merc. יַחַשׂ genealogia, genus, generis recenſio, Bu. Lex,Av. Proſapia,ſeries & ſuppuratio ab origine generationis, Av. Occurrit cum הַ dem.præf. Neh.7.1. ſic, inveni librum הַיַּחַשׂ genealogiæ aut familiæ ; Hieron. cenſus eorum,&c. Pag librum recenſionum ſecundum familias,Cocc.

Rad.35. יָטַב : In kal, eſt bonum,vel bene eſſe: placere; jucundum eſſe; pulchreſcere; dirigere,diſponere,aptare, Pag. Convenit cum שׂוב, & opponitur verbo יָרַע: in kal neutrum ſemper, in quo non niſi in fut. reperitur; Merc.Significat bene, bonum eſſe,aut videri; Bu.Lex. Bonus fuit; bene fuit; & metaphoricè placuit, complacuit: Idem ſignificat quod שׂוב, Av. Occurrit autem in fut. kal, 3.ſ.m. locis ſeq. יִיטַב bene erit, Gen. 12.13..40.14.Deut.4.40..5.16,29.. 6.3,18.. 12.25, 28.. 22.7. Ruth.3.1 Sam.24.4.2 Sam.18.4.Neh.2.5 Eccl.7. 3. Jer.7.23..42.6. cui etiam הֲ Interrog.eſt præf. הֲיִיטַב num bonum erit,Lev.10.19. & cum וְ cop.præf. occurrit vel plenè cum duplici jod, vel defectivè cum ſimplici; ſic,וְיִיטַב vel וְיָטַב & bene erit, vel ſit, Jud.19.6, 9. 1 Reg,21.7.2 Reg.25.24. Jer.38.20..40.9. Item, cum וַ conv. præf.occurrit locis ſeq. וַיִּיטַב & bonum viſum fuit,placuit, Gen.41.37.. 45.17. Lev.10.20. Deut.1.23. Jol.22.30,33. Jud.18.20.Ruth.3.7.1 Sam.18.5. 2 Sam. 3.36.1 Reg.3.10.Neh.2.6. Eſth.1.21..2.4..5.14.ut & in 3.ſing.fæm. fut.kal, occ.ſimpl. & cum וְ cop. & וַ conv. præf.plenè,ſcil.cum jod.1.Rad.poſt Thau;תֵּיטַב placuerit,Eſth.2.4. וְתֵיטַב & melior videbitur, Pſal.69.32. וְתִיטַב & bona viſa fuerit, Eſth.2.9. Item, in 3.pl.fut. kal cum וְ conv. occurrit plenè cum duplice jod, וְיִיטְבוּ & bona fuerunt,Gen.34.18. In hiphil הֵיטִיב eſt, benefacere,bene agere,melius aut præſtantius reddere, aut efficere; Pag.Bu.Lex. Conſtruitur cum Accuſ. magna ex parte, ut Græcum εὐποιεῖν; Item cum Dativo,ut & cum præp.אֶל, vel עִם cum.Significat & bonum facere, vel reddere,aptare; & tunc cum Accuſ. vel cum Infin. conſtruitur; Merc.ſim.Bu.Lex. Occurrit autem in præt. hiph.3.ſ.m. & cum וְ cop.præf.& הַ Aff. ut ſeq. הֵיטִיב benefecit, Gen.12.16. Jol.24.20.וְהֵיטִיב & benefecit, 1 Sam.25.31.וַהֵיטִבְתָּ & benefecit tibi, Deut.30.5. & in 2.ſing.præt.hiph.m.& fæm.הֵיטַבְתָּ benefeciſti, Jer.1.12. הֵיטַבְתְּ idem, Ruth.3.10. ut & in 3.pl.præt.hiph. plenè cum, vel defectivè abſque prima Rad. jod; ſic,הֵיטִיבוּ vel הֵטִיבוּ benefecer. Deut.5.28..18.17. Hoſ.10.1. ut & in 1.pl.præt.hiph.cum וְ conv. præf. Itidem vel cum jod plenè,vel defectivè abſque jod; ſic, וְהֵיטַבְנוּ & benefaciemus, Num.10.29.וְהֵטַבְנוּ idem, Num.10.32. ſic etiam in part. hiph.ſ.m.cui & יְ cop.eſt præf.ſed defectivè abſque jod 1.Rad.ut ſeq. מֵיטִיב benefaciens,1 Sam. 16.17.וּמֵיטִיב & benefaciens, Pſal. 119.68.וּמֵטִיב idem, Ezech.33.33. & in pl.m. part.hiph. in forma abſol. plenè, ſed in forma Conſtr. vel plenè, vel defectivè tam abſque jod, 1.Rad. quam abſque jod mediano notâ Hiphil, מֵיטִיבִים benefacientes, Jud.19.22.מֵטִבֵי vel, מֵיטִיבֵי idem, Prov.30.29. ſic & in Infin. hiph. vel plenè vel defectivè,locis ſeq. הֵיטֵב vel הֵיטִיב benefaciendo,bene,Gen.32.3.Deut.9.21..13.14..17.4..19.18.. 27. 8.2 Reg.11.18. Iſa.1.17. Jer.7.5.. 10.5. Jon.4.9. cui etiam utrique formæ הֲ dem.& לְ ſunt præf. הַהֵיטֵב an bene, Jon.4.4,9.לְהֵיטִיב vel לְהֵטִיב ad benefaciendum,benefacere, Lev.5.4. Deut.28.63. Pſal.36.4. Jer. 13.23.. 18.10..32.41. Mich.7.3. Zach.8.15. Item cum לְ præf.ante Infin. hiph.plenè, וּלהֵיטִיב & benefacere, Jer.4.22. & cum לְ præf. & יְ & הַ Aff. ut & cum בְּ præf.& יְ Aff.ut ſeq. לְהֵיטִיבִי in benefacere me, Jer. 32.40. לְהֵיטִבְךָ ad benefaciendum tibi, Deut. 8.16. בְּהֵיטִיבְךָ in benefaciendo eum, Exod.30.7. In Imper. hiph.ſ.m. הֵיטִיב, ut in præt. vel cum tzeri in ult. הֵיטֵב benefacito: unde cum הַ parag.eſt, הֵיטִיבָה benefac, Pſal.51.20..125.4. ſic & in Imper.hiph.f.f. הֵטִיבִי benefac, Iſa.23.16. & in pl.m. Imper.hiph.cui וְ cop.eſt etiam præf.plenè vel defectivè,ut ſeq. הֵיטִיבוּ benefacite, Pſal.33.3. Jer.7.3. וְהֵיטִיבוּ vel וְהֵטִיבוּ & benefacite, Jer.18.11..26.13..35.15. In fut.hiph. 1.ſ.cui etiam יְ cop.eſt præf. & הַ parag.eſt add. אֵיטִיב benefaciam, Gen.32.13.וְאֵיטִיבָה & benefaciam, Gen.32.9. & in 2.ſ.m. vel defectivè abſque jod, vel plenè cum eo, ut ſeq. תֵּטִיב benefacies,Gen.4.7. תֵּיטִיב benefeceris,Pſa. 49.19. ſicut etiam in 2.ſ.f. fut.hiph. cui etiam הַ Interrog. eſt præf.תֵּיטִבִי benefacies, Jer.2.33. הַתֵּיטִבִי an meliùs facies, Nah. 3.8. Item, in 3.ſ. m. fut.hiph. vel plenè cum jod mediano, notâ hiph. vel defectivè abſque eo,idque vel in chirek,vel cum tzeri in ult.ut ſeq. יֵיטִב benefaciet, Num.10.32.Jud.17.13. 1 Sam.2.32. Prov.17.22.Zeph.1.12. יֵטֵב benefaciet , 1 Sam. 20. 13.Prov.15.13. יֵיטֵב idem, 1 Reg.1.47. Item occurrit, in 3.ſ.m. fut.hiph. plenè cum duplici jod, & cum motu utriuſque ; ſic, Job.24.21. & viduæ non יֵיטִיב benefaciet; & hoc factum eſt, quia perfectum debuerat eſſe cum He conſtitutivo conjug.hiphil, ſic , יְהֵיטִיב, aut יְהֵיטִיב , jod radicali quieſcente; ſicut illud Iſa.52.5.& dominatores ejus, יְהֵילִילוּ ululabunt, ſeu ejulant, & ob defectum He conſtitutivi conjugationis, ad alleviandum pronunciationem , tranſivit ejus punctatura in jod radicale, inquit R.D. in Michlol,viz. יֵיטִיב: & ſic, Pſal. 138.6. & altum à longè יֵדַע cognoſcet ; aut cognoſcere faciet , pro יְהֵידַע; Pag. Item,cum וַ conv. ante 3.ſ. m.cum ſægol in ult. וַיֵּיטֶב & benefecit, Exod. 1.20. ut & cum וְ cop. ante jod quieſcens , & cum הַ Aff. eſt, וְיֵיטִיבְךָ & benefaciat tibi, Eccl.11.9. & in 3.ſing. fæm. fut.hiph. cui וַ conv.eſt præf.ante ſægol in ult.ſic,תֵּיטִיב bonam profert,Prov.15.2.וַתֵּיטֶב & bene inſtruxit, 2 Reg.9.30. & in 2.pl.m. fut.hiph. occ.plenè, ſic,תֵּיטִיבוּ benefacietis,Iſa.41.23. Jer.7.5. ſicut etiam in 3. pl. m. fut.hiph. plenè cum jod 1.Rad. quieſcente in tzeri; ſic, יֵיטִיבוּ benefacient,Mich.2.7. Atque indè nomen מֵיטָב m.bonum,optimum, Bu.Lex.Av.vel bonitas.Eſt nomen ſubſt. ſed non legitur in forma abſol. ſed tantùm in regimine, Av.Significat τὸ βέλτιστον, Cocc. ut in forma conſtr.extat cum pathach in ult. ſimpl.ſic, מֵיטַב optimum, Exod.22.4. 1 Sam. 15. 9, 15. cui etiam formæ conſtr. וּ & בְּ ſunt præf.ut ſeq. וּמֵיטַב & optimum, Exod.22.4. בְּמֵיטַב in optimo, Gen.47.6,11. De hac radice notandum quòd הַיֵּיטִיב vel הַיְטִיב non rarò adverbiaſcit, pro benè,optimè,ut שָׁחוֹן הֵיטֵב molendo bene, Deut.9.21. Vide & Deut. 17. 4. Jon.4.9. ſic, הֵיטִיבִי נָגֵּן benefac pulſando, Iſa.23.16. i.e.optimè pulſa, modulare bene , Bu.Lex. benefac pſallendo,i.e.bene cane, vel dirige canere , Pag. & ſic הֵיטֵיב ponitur pro מְאֹד valde, valde, i.e. vehementiſſimè, inquit R.D.in l. Rad. ſic in loco cit. Deut.9.21.& contudi illum limâ, vel molendo הֵיטֵב vehementiſſimè ; & c.17.v.4. & quæſieris הֵיטֵב vehementiſſimè aut exactiſſimè : & c. 13.14. & interrogaveris הֵיטֵב exactiſſimè diligenter: Item, Jon.4.9. הַיֵּטֵב vehementiſſimè ira eſt mihi, i.e. iraſcor : & ibid. הַהֵיטֵב num vehementiſſimè vel bene ira eſt tibi, i.e. iraſceris ? Pag. הֵיטֵב bene, benefaciendo : Poteſt eſſe Infin.Hiphil. vel nomen hæmanticum; ut Deut. 17.4. & cum audièris, inquires bene, i.e.diligenter,Av. Item, מֵיטִיב לְנַגֵּן, bene canens citharâ, 1 Sam.16.17.

& in genere הַיָּשִׁיב est bene agere, ut Isa.1.17. Jer.10 5.Item pro admodum, Deut.9.21. commolendo admodum; & c.13.14.& rogabis, הַיָּשִׁיב accuratè, ἀκριβῶς; 70. σφόδρα; c.17.8. בָּאֹר הַיָּטֵב clarè admodum,&c. Cocc.

Rad.36. יֶיֶם Hinnus, animal ex equo vel asina, quod viribus & labore eximium est; & minus quàm mulus.R. Sal.dicit esse mulum; est cogn.cum אֵיוֹם i.e. crudelis, nam hinni seu muli isti ictu crudeli & lethali percutiunt: & propterea sunt quoque crudeles & formidabiles: hinc Græci ἡμίονος, quod in compositione significat medium, ut ἡμίονος semiasinus,i.e. mulus,nam partim est ex equo, & partim ex asina: פֶּרֶד Burdo autem est mulus ex asino & equa: Occurrit autem hoc nomen in pl.m.Gen.36.24. sic, Iste est Ana qui invenit הַיֵּמִם (est plur.defectivè cum הַ dem.præf.) hinnos, seu mulos, in deserto, cum pasceret asinos Ziban patris sui, h.e.advenit quomodo procrearentur muli seu hinni. Est enim generatio artificialis, non naturalis; sic Av. qui hanc hìc statuit peculiarem radicem, pro voce hac,quam reliqui referunt ad יָם vel יָמַם: ibi vide.

Rad.37. יַיִן est vinum, Pag. Bu. Coc. &c. Cognata est & vox Græca οἶνος.Hinc Janum dictum putant, qui & ὀνοτρίτης est appellatus: quòd primus vini usum invenerit: Vide Berosum lib.3.sunt qui nomen יַיִן affine faciant יָעַן quod fæcem, aut lutum liquidum & turbidum, ut dictum est, significat: quòd in terra Canaan vina turbida fuerint, fæculenta & rubra; Merc. יַיִן vinum est Cogn.cum יָעַן i. e. fæx,fæcis,ut sunt sordes vini; nam vinum,quando purgatur excernit fæces suas,eásque ad fundum dimittit; & vinum fæcatum dicitur, quod è fæcibus est expressum: Hinc οἶνος & Latinè vinum; Av. Occurrit autem nomen hoc simpl.& in forma absol. cum pathach penult.locis seq. יַיִן vinum,Gen.19.32,33, 34..27.25. Lev.10.9..23.13.Num.6.3. Jos.9.4. Jud.13. 4,7.1 Sam.1.24..16.20..25.18. Neh.2.1.. 5.18.. 13.15. Job.1.13,18.Psal.60.5. Prov.21.17..23.31.Isa.5.11..16. 10..29.9..55.1..56.12. Jer.35.5,6,8,14..40.10,12.Hos. 4.11..9.4.Am.6.5. sed in pausa cum cametz penult. ut seq. יָיִן vinum,Gen.19.35.Exod.29.40. Num.6.20.. 28. 14. 1 Sam.10.3.2 Sam.16.1.Prov.23.20..31.4.Isa.5.22.. 22.13..24.9..28.1. Jer.13.12..23.9..35.2, 5,6. Joel.1.5. Am.2.12.Mich.6.15.Zach.9.15..10.7. Item cum וְ cop. præf. ante formam cum pathach, וְיַיִן & vinum, Num. 15.5,7,10.Deut.28.39..29.6.Jud.13.14.1 Sam.1.15. 1 Chron.12.40.2 Chron.2.9.Psal.75.9..104.15. Prov.31. 6. Eccl.10.19.Jer.48.33. Ezech.44.21. sed cum וַ præf. ante utramque formam; sic. וַיַּיִן vel, וַיָּיִן idem,Gen.14. 18. Jud.19.19.2 Chron.11.11.Neh.5.15.Isa.5.12.Lam. 2.12.Dan.10.3. ut & cum הַ dem. utrique formæ præf. ut seq. הַיַּיִן vinum,Gen.9.21.Num.6.4.Jos.9.13.Jud.13. 14.1 Sam.25.37.1 Chron.27.27.Neh.2.1.Esth.5.6..7.2, 7,8.Prov.20.1.Isa.24.11..28.7.Jer.25.15.Hab.2.5. Hag. 2.12.הַיָּיִן vinum,Prov.23.30. Cant.2.4. sic etiam, cum וְ, לְ, כְ, בְ, בַּ, & מִ, præf. vel primæ vel secundæ formæ; prout seq. וְהַיַּיִן & vinum,2 Sam.16.2. 1 Chro. 9.29.2 Chron.2.14.כַּיַּיִן in vino, Prov.9.5.בַּיַּיִן in vino, Gen.49.11.2 Sam.13.28. Eccl.2.3. Isa.28.7. Joel.4.3. בְּיַיִן idem,Esth.1.10.וּבַיַּיִן & in vino, Deut.14.26. כַּיַּיִן sicut vinum, Job.32.19.לַיַּיִן pro vino, Mic.2.11. מִיַּיִן à vino,Num.6.3.Cant.1.4..4.10..8.2. מִיַּיִן à vino, Gen.49. 12.Psal.78.65.Cant.1.2.Isa.51.21.Hos.7.5. Item, in forma constr. est cum tzere ante jod quiescens; & occurrit simpl.& cum וְ, בְ, כְ & מִ præf. ut seq. יֵין vinum,Deut.32.38.וְיֵין & vinum,Esth.1.7.Prov.4.17.Dan. 1.16.Am.2.8.בְּיֵין in vino,Ezec.27.18.וּבְיֵין & in vino, Dan.1.8.כְּיֵין sicut vinum,Cant. 7.10. Hos.14.8.וּמִיֵּין & à vino,Dan.1.5.& in hac forma occurrit cum affixis; viz. cum יְ, הָ, וֹ, הֶ (quæ duo ult. habent etiam מ præf.) & ם. Aff. prout sequuntur; יֵינִי vinum meum, Cant 5.2.יֵינֵךְ vinum tuum,Eccl.9.7. יֵינֵךְ vinum tuum,1 Sam.1.14.מִיֵּינוֹ à vino suo, Gen.9.25. יֵינָהּ vinum ejus, vel suum,Prov.9.5. מִיֵּינָהּ de vino ejus, Jer.51.7. יֵינָם vinum ipsorum,Deut.32.33.Am.5.11..9.14.Zeph.1.13. Protulit לֶחֶם וְיַיִן, Gen.14.18. non offerendi causâ, sed ut reficeret & honoraret Abrahamum: Quanquam & Christus, cujus typus Melchisedec, det panem & vinum,Is.55.1.& Prov.9.2,5. cibum & potum exhilarantem præbet,nempe corpus & sanguinem suum,h.e. mortem suam, quæ mors nostra est,& cibus ac potus noster est, per communionem quam habemus cum ipso.Ps.104. 15.& יַיִן vinum,quod lætum fecit cor hominis,Eccl.10. 19.Vinum lætificat viventes,indè quòd lætificat dum assumitur, ut sanguis Christi susus pro peccatis multorum, vinum appellatur. Joh.6.55. Mat.26.28. Ibid. v. 19. Non bibam cum vobis de hoc genimine vitis, donec id bibam vobiscum novum in regno cælorum,donec vobiscum bibam aliûs generis vinum, h. e. vobiscum lætitiâ perfundar in regno cælorum. Zach.9.15. tumultuantur ut vino, הָמוּ כְמוֹ יָיִן; & Zach.10.7. & lætabitur cor eorum כְּמוֹ יָיִן, ut vino. Hæc lætitia Ecclesiæ cernitur maximè in passionibus, Psal.22. 30. Ea lætitia Christi & fidelium significatur per affusionem vini ad sacrificia; quod est נֶסֶךְ σπονδή,Exod.29.40.Lev.23, 13.Et Lev.10.9. יַיִן וְשֵׁכָר vinum & sicera; omnis alius potus inebrians. Prov.21.17. Qui amat יַיִן וְשֶׁמֶן vinum & oleum non ditescet; qui profundit pecuniam ut satisfaciat gulæ & cupiditatibus suis; Isa.28.1. הֲלוּמֵי יַיִן מָסְכָּתִי שָׁחוּ quos vinum contudit. Prov.9. 5. Bibite de vino quod temperavi. ב μετοχὴν plurium notat.Gen.49.11. Lavabit in vino vestimentum suum. Christus corpus suum, h.e. fideles suos lavat sanguine suo, & eos imbuit lætitia, quæ probata est in passionibus eorum. Ibi pro יַיִן vino parallelè ponitur דָּם עֲנָבִים sanguis uvarum, ut & Deut. 32. 14. Prov.20.1. לֵץ הַיָּיִן irrisor est vinum, tumultuatur sicera, h.e. qui vinum & siceram bibit. Prov.9.2. מָסְכָּה יֵינָהּ temperavit vinum suum, ut quàm sapidissimum & suavissimum offerretur. Hab.2.5. הַיַּיִן בּוֹגֵד vinum perfidumest, h.e. vini potor, luxuriosus; hæc ex Cocc.

Rad.38. יָכַח est, increpare; arguere, reprehendere: disputare: parare, præparare; Pag.verbalem magìs correptionem significat,qua quis coràm alteri se opponit,contradicit, disceptat,objurgat, argumentatur,vel in judicio,vel alibi.Est tamen & interdum, re ipsa castigare. Habet interdum post se בֵּין inter, & tum est judicare; & מוֹכִיחַ disceptator, arbiter, Job.9. quod Sanctes exponit præparare, Kimchi inquit hoc verbum significare præparationem verborum cujusjam in alterum cum rationibus, & ostensione juris, Gen. tamen 14.bis pro præparare exponit idem; sed propriè disci

plinâ,

plinâ, correctione & institutione, ut solet iis fieri qui instituuntur. Quidam fingunt verbum disciplinare. Cum Accus.plurimùm construitur, & interdum cum Lamed. Niphal ipsi hiphil subjectum habes, quòd suam significationem ab eo accipiat; Merc. Cev. נָכַח in Hiphil הוֹכִיחַ, disceptavit, disseruit; increpavit, reprehendit, corripuit; & sic construitur cum Accus.adjudicavit, cum Dativo, quod vertunt præparavit: quanquam etiam increpandi significatio Dativum regat. Dijudicavit, cum præp. בֵּין inter; Bu.Lex. נָכַח arguit certis argumentis & verbis convincendo & probando rei veritatem, ut fit in disputationibus: coarguit, redarguit, argutavit probabiliter, monstratis rationibus evidentibus, disceptavit, &c. est cogn.cum נוֹכַח, i.e.coram, & כּוֹחַ potentia; nam potentibus argumentis & coràm significat disputare seu arguere; Av. In hiphil הוֹכִיחַ est, ἐλέγχειν arguére, i.e. rem occultam aut controversam demonstrare, vel personam convincere de veritate, nominatim de culpa; vel, veritatem inter partes definire atque explicare; Coc. Occurrit autem in præt. hiph. 3. s. m. simpl.& cum ו cop.vel conv. præf. idque vel plenè vel defectivè absque jod, nota Hiphil.ut seq. הוֹכִיחַ arguit, ostendit, Gen.24.44. וְהוֹכִיחַ & arguet, 2 Reg.19.4. Isa. 24.11.4.37.4.Mic.4.3. וְהוֹכַח & reprehendit, increp. Gen.21.25.Prov.19.25. & in 2.s.m.præt.hiph. ut & in 1. sing. cum ו conv.præf.& ו Aff.sic, הוֹכַחְתָּ arguisti, destinasti, Gen.24.14. וְהוֹכַחְתִּיו & corripiam eum, 2 Sam. 7.14. In part.hiph. s.m.occ. simpl. & cum ו & וְ præf. מוֹכִיחַ arguens, reprehendens, &c. Job.9.33..32.12..39. 35..Prov.25.12..28.23.Ezech.3.26.Am.5.10. מוֹכִיחַ & corripiens, Prov.9.7. וּלְמוֹכִיחַ & corripienti, Isa.29.21. Item cum וְ præf.ante pl.m.absol. est, וְלַמּוֹכִיחִים & corripientibus, Prov.24.25. In Infin.hiph. occ. simpl. & cum לְ, לְ & הַ præf. הוֹכֵחַ corripiendo, corripere, &c. Lev.19.17. Job.6.25..13.10..15.3.Prov.15.12. וְהוֹכֵחַ & disceptare, Job.13.3. לְהוֹכִיחַ ad corripiendum, Hab.1. 12. הַלָּהוֹכֵחַ an reprehendere, Job.6.26. & in Imper. hiph. s.m. occ. defectivè in pathach absque jod hiph. הוֹכַח corripe, Prov.9.5. In fut.hiph.1.sing. occ.simpl.& cum הָ & הָ Aff. אוֹכִיחַ arguam, Job.13.15. אוֹכִיחֲךָ arguam te, Psal.50.8. אוֹכִיחֶךָּ arguam te, Psa.50.21.& in 2.s.m.occ.plenè & defectivè in pathach,ut & cum נִי Aff. תוֹכִיחַ corripies, Lev.19.17. תוֹכַח corripias, Prov.9.8. תוֹכִיחֵנִי corripias me, Psal.6.2..38.2.sic & in 3.s.m.fut. hiph.plenè etiam vel defectivè in pathach, cui ult. ו cop.& וְ conv. sunt præf. יוֹכַח reprehendet, corripiet, Job.6.25..13.10.Psal.94.10.Prov.3.12.. 30.6. Isa.11.3. יוכַח increpato, Hos.4.4. וַיּוֹכַח & increpabit, 1 Chr.12. 17.Job.16.21. וַיּוֹכַח & reprehendit, Gen.31.42. 1 Chr. 16.21.Psal.105.14.ut & cum ו cop. præf. plenè ante נִי Aff. וַיּוֹכִיחֵנִי & corripiat me, Psal.141.5. sicut etiam cum הָ & נִי Aff. יוֹכִיחֲךָ arguet te, Job.22.4. יוֹכִיחֲנוּ corripiet eum, Job.5.17. In 2.pl.m.occ. cum ו cop.præf. & cum ת Aff.post kibbutz pro schurek, ut seq. וְתוֹכִיחוּ & arguatis, Job.19.5. תוֹכִיחֻהוּ corripient te, Jer.2.19. Item, in 3.pl.m.fut.hiph. cum ו cop.præf. וַיּוֹכִיחוּ & arguant, Gen.31.37. In hophal הוֹכַח correptus est, Bu. argutus est, redargutus est, Av. Occurrit cum ו cop. vel conv. וְהוּכַח & corripitur, Job.33.19. In Niphal נוֹכַח est disceptare, Bu.argutus est.redargutus est, Av.demonstrari; ut Gen.20.16. וְנוֹכָחַת & demonstraberis; i.e. non erit ambiguum sis nè virgo, an nupta. Sed in Niph. occurrit etiam significatione activa, & qu. reciproca: ut Job.23.7. ibi rectus נוֹכָח disceptat cum ipso; rectus habet potestatem disceptandi cum Deo, h. e. adeundi ipsum in bona conscientia, & ab eo postulandi gratiam & bonum, Coc. vel disceptans est cum eo, est enim part.Niph.s.m. Bu.Lex. arguitur, vel disceptat cum eo, Av. Disputat cum illo; & est breve, Pag. (i.e.cum Milra h.e. accentu in ult.) nam נוֹכַח millel (sive cum accentu in penult.) est coràm; quidam, si rectum objiciatur apud ipsum, tum evadam, &c. Merc. In part. niph. pl.m.est, cum cholem penult.& occ.simpl. & cum ו cop. præf. נְכוֹחִים arguta, recta, Prov.24.26. וְנְכוֹחִים & recta, 2 Sam.15.3. Item, in part.Niph.f.f.cum Thau in fine post pathach, occ.cum ו cop.præf. sic Gen.20.16. & ad Sarah dixit, ecce dedi mille argenteos fratri tuo: ecce ipse (vel est) tibi operimentum oculorum omnibus qui sunt tecum, וְאֵת כֹּל נְוֹכָחַת & in omnibus erudivit se; R.D. ad hunc modum exp.sunt verba Moseh; dixit quòd cum omnibus quæ evenerunt illi, quando dixit, frater meus est, cum Pharaoh & Abimelech, erudita est Sarah, nè ulterius diceret, frater meus est; & vau in וְנוֹכָחַת redundat, sicut Gen.22.v.4. Die tertio וַיִּשָּׂא levabat Abraham oculos suos, Pag. Alii, hoc tibi erit velamen erga omnes qui apud te sunt, & contra omne etiam objectum; putantque vim habere nominis; q.d. adversùs omnem objectionem; Merc. Arguta erudita fuit, Bu.Lex.velamen oculorum omnibus qui tecum sunt, &c. & redarguta; Av.Bu.Conc. In fut.niph.3.s.m. יִוָּכַח vel יִוָּכֵחַ disceptabit, &c. unde in pl.fut.Niph. נִוָּכֵחַ, vel נִוָּכַח disceptabimus, ut occ. cum ו cop.& ה parag. sic, Isa.1.18. Agite, וְנִוָּכְחָה & disputemus, i.e. demonstratione utamur invicem; me interrogante, vos respondebitis, & ego, vobis interrogantibus, respondebo. Coc. & disceptemus, Bu.Conc.& Lex. Venite quæso, & argutabimur, i.e. disputabimus cujus causa sit melior, Av. In Hithpael, הִתְוַכַּח vel הִתְיַכַּח fecit se arguere, disceptavit, arguit; Av. Occurrit in fut hithp. 3. s. masc. יִתְוַכָּח disceptabit, Mic.6.2. Atque indè nomina, i. תּוֹכֵחָה f. reprehensio, correctio, Bu.Lex.vel castigatio, Merc. argutatio, arguta increpatio, Av. demonstratio, redargutio, disciplina, castigatio; Coc. Occurrit simpl.& cum ו cop.præf. תּוֹכְחָה correptio, increpatio, Hos.5.9. וְתוֹכְחָה & increpatio.2 Reg.19.3.Isa.37.3. Et in forma pl.m.f. significat increpationes vel castigationes; Bu.Coc.& extat simpl.sic, תּוֹכָחוֹת correptiones, Psal.149.7. Deinde, 2. indè etiam No. fæm. in alia forma cum duplici pathach, & idem significans cum præced. Argutatio, argumentatio, redargutio, &c. Av. Occurrit simpl.& cum ו cop.præf.ut seq. תּוֹכַחַת correptio, Prov. 10.17..12.1..13.18..15.5,10,31,32..27.8. וְתוֹכַחַת & correptio, Prov.5.12..29.15. sed occurrit etiam cum ו Aff. cui & וְ & לְ sunt præf. ut & cum בְּ præf. & ו Aff. ut seq. תּוֹכַחְתִּי correptionem meam, Job.13.6.Prov.1. 30.Hab.2.1. וְתוֹכַחְתִּי & castigatio mea, Psal.73.14. Prov.1.25. לְתוֹכַחְתִּי ad castigationem meam, Prov.1. 23. בְּתוֹכַחְתּוֹ in castigatione ejus, Prov.3.11. & in pl. f. occurrit in forma absol.& constr. & cum בְּ & יִ præf. prout seq. תּוֹכָחוֹת argumenta, correptiones, Job.23.4. Psal.38.15. Prov.29.1. תּוֹכָחוֹת idem, Prov.6.23. וּבְתוֹכָחוֹת reprehensionibus, Psal.39.12. וּבְתוֹכָחוֹת & correptionibus, Ezech.5.15..25.16. Radix hæc in hiphil, ut dictum, in genere, significat, argue-

re, & demonstrare, ut Hab.1.12. צור לְהוֹכִיחַ יְסַדְתּוֹ rupem ad demonstrandum (εἰς ἔλεγχον, tanquam lapidem lydeum) fundasti eum: & Job.13.3. Sed ego ad omnipotentem אֲדַבֵּר loquar sermonem instituam, וְהוֹכִיחַ אֶל אֵל & arguere, i.e. demonstrationem facere, ad Deum volo, & v.15. tantùm vias meas coram facie ejus אוֹכִיחַ demonstrarem. Isa. 2.4. וְהוֹכִיחַ & demonstrationem faciet populis amplis: sic Mic.4.3. Isa. 11.4. וְהוֹכִיחַ & velut arbiter sedens inter partes, demonstrationem faciet in æquitate pro mansuetis terræ. Gen.31.37. וְיוֹכִיחוּ & sint judices inter nos ambos. Job. 9.33. לֹא יֵשׁ בֵּינֵינוּ מוֹכִיחַ non est inter nos arguens, ὁ ἐλέγχων arbiter, qui injiciat manum utrique nostrûm, i.e. arbiter qui interloquatur & demonstrationem faciat nunc huic nunc illi: & sic sumitur pro judicare; ut Job.22.4. הַמִּיִּרְאָתְךָ יוֹכִיחֲךָ an ex timore tuo arguet te? sive judicabit justum vel injustum? speciatim notat correptionem, reprehensionem, redargutionem: ut Gen.21.25. וְהוֹכִיחַ & reprehendit Abraham Abimelechum super puteum. Prov. 24. 25. לַמּוֹכִיחִים יִנְעָם redarguentibus suave erit. Lev. 19. 17. הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עֲמִיתֶךָ redarguendo redargues proximum tuum. Castigatio paterna sic appellatur, Pro. 3.12. quem diligit יוֹכִיחַ castigat. Castigatio paterna ostendit, filios non facere voluntatem patris: ità Dei; Ps. 6.2. Nè in ira tua תוֹכִיחֵנִי redarguas me, ut scil. demonstres quàm peccator sim. Sic Ps. 38.2. & 2 Sam.7.14. וְהוֹכַחְתִּיו & castigabo eum virga hominum. Prov.30.6. פֶּן יוֹכִיחַ בְּךָ nè redargutionem instituat in te, & mendax reperiaris, vel frustra sis. Item, pro demonstrare, i.e. speciatim designare, ut Gen.24.14,44. Quàm הוֹכַחְתָּ designavit Jehova filio heri mei. Indè Hophal Job. 33. 19. וְהוּכַח & redargutus fuerit & castigatus dolore; sic Prov.15.31. תּוֹכַחַת חַיִּים dicitur demonstratio vitæ. Et Job. 13.6. audite תּוֹכָחָתִי h. e. demonstrationem meam, ἔλεγχόν. Et Prov. 1. 30. spreverunt omnem תּוֹכַחְתִּי demonstrationem meam. Sic תּוֹכָחוֹת sunt demonstrationes, argumenta, Job.23.4. Psal.38.15. Castigationes, Ps.39.12. Reprehensiones, Prov.29.1. אִישׁ תּוֹכָחוֹת vir qui reprehendi meretur, cervicem difficilem faciens. Hæc de vario usu hujus Rad. ex Coc.

Rad.39. יָכַל, vel יָכוֹל est, posse, δύναμαι, Pag. Coc. Sunt qui alicubi idem valere tradant quòd Græcis τολμᾶν audere, sustinere, 2 Sam.17.& Gen.43.non possunt, vel poterant, i.e. non audent, vel audebant. Sequente Lamed, est, prævalere alicui, vincere, superiorem esse; sed eo sensu absolutè dicitur, quasi præposse dicas: sic verbum valendi sumitur Apoc.12. de Michaele & Angelis. Reperies rarò cum Accus. pro prævalere, vel cogere, Psal.13.ubi ego potiùs eclipsin in verbis neutris usitatam, cum affixa ascisci, esse puto, sicut Ps. 101 subaudio, eum non potero, vel possum, aspicere, scilicet, vel ferre, aut simile quippiam. Jer. tamen 38.5. sic sumendum videatur, non est Rex qui יוּכַל cogat vos quicquam: sed facilè subaudias, facere, &c. Merc. In kal præt. est instar פָּעוֹל cum cholem, Pag. יָכוֹל potuit, valuit, potentiâ valuit: prævaluit, superavit; & ità construitur cum ל, vel affixo, quod per ל explicandum; Bu. Lex. Potens fuit, prævaluit robore; est verbum neutrum, Av. Cholem servat in prætexito in syllabis compositis; nisi ablato accentu; ut יָכְלוּ potuistis; in divisis verò syllabis est Scheva, ut יָכְלָה; Coc. Occurrit autem in præt.kal, 3.s.m.locis seq. יָכוֹל potuit, prævaluit, Gen.32.25..45.1. Exod.40.35. 1 Sam.4.15. 2 Sam.3.11. 1 Reg.5.3..13.4..14.4.2 Reg.18.29. 1 Chron.21.30. 2 Chron.7.7..32.14. Isa.7.1. & in 3.s.f. præt.kal est, ut dictum, cum Scheva penult. sic, יָכְלָה potuit, Gen.36.7. Exod.2.3. & in 2.s.m. cum ו conv. cholem mutatur in camerz-chatuph; sic, וָיָכָלְתָּ & poteris, Exod.18.23. sed in 1.sing. simpliciter, cholem retinetur, sed cum ו Aff. mutatur in camerz chatuph, יָכוֹלְתִּי potui, Gen. 30. 8. Jud. 8.3. Psal.40.13. יְכָלְתְּיוּ prævalui ei, Psal.13.5. In 3.pl. præt. kal, vel est cum Scheva, vel cum cholem penult. ut seq. יָכְלוּ potuerunt, Gen.13.6..37.4..45.3. Exod.7.21,24..9.11..12.39..15.23. Num.9.6. Jos.7.12..15.63.. 17.12. Jud.2.14..14.14. 1 Reg.8.11..9.21. 2 Reg.4.40..16.5.2 Chron.5.14..7.2..29.34..30.3..32.13. Ezr.2.59. Neh.7. 61. Psal.36.13..129.2. Obad.1.7. יְכוֹלוּ potuerunt, Exod.8.14. 2 Reg.3.26. Jon.1.13. וְיָכְלוּ & prævaluerunt, Jer.38.22. In Infin.kal pro posse occurrit simpl. & cum ה Interrog.præf. יָכוֹל possendo, Num.13.30.1 Sam.26. 25. הֵיכוֹל num possendo, 2 Chron.32.13. Item, in alia forma Infin.kal, in Thau post cholem & segol, occurrit sic, יְכֹלֶת posse, Num.14.16.Deut.9.28. In fut. kal est cum Schurek post אי, אֵיתָן; ut in 1.s.fut. kal, extra pausam cum pathach occ.locis seq. אוּכַל potero, Gen.19. 19,22..31.35. Num.11.14..22.6,11,18,37,38..24.13. Deut.1.9..7.17..31.2. Jud.11.35. Ruth.4.6. 1 Sam.17.9, 39. 1 Reg.13.16..20.9. Neh.6.3. Esth.8.6. Psal.139.6. Isa.1.13..29.11. Jer.18.6..36.5. Lam.1.14. Ezech.47.5. sed in pausa cum camerz; sic, אוּכָל potero, Job.31. 23. Psal.101.5. Jer.20.9. Item, cum ו cop.præf.occurrit cum kibbutz pro schurek; sic, וְאֻכַל & potero, Prov.30. 1. sed cum ה Interrog. præf. est rursus cum schurek, sic, הַאוּכַל num potero, 2 Sam.12.23. sic & in 2.s.m. fut. kal, cum pathach sed in pausa cum camerz; ut etiam post ו conv. תּוּכַל poteris, Gen.15.5. Exod.33.20. Deut. 7.22..12.17..14.24..16.5..17.15..22.3..28.27,35. Jos.7. 13. 1 Sam.17.33.2 Reg.18.23. Esth.6.13. Job.33.5. Isa. 36.8. תּוּכַל poteris, 1 Sam.26.25.1 Reg.22.22. Job.42. 2. Hab.1.13. וְתוּכַל & prævaluisti, Gen.32.28. Jer.3.5. 20.7. In 2.s.f. est, תּוּכְלִי poteris, Isa.47.11,12. sicut etiam in 3.s.m.fut.kal est itidem cum pathach extra pausam, locis seq. יוּכַל poterit, Gen.13.16..44.22..48.10. Exod.10.5..19.23. Deut.21.16..22.19,29..24.4.1 Sam. 3.2..6.20..17.9.1 Reg.3.9. 2 Chro.32.14,15. Job.4.2. Psal.78.20. Eccl.1.8,15..6.10.. 7.13.. 8.17. Isa.36.14. 46.2. Jer.14.9..19.11..38.5..44.22. Ezech.7.19.. 33.12. Dan. 10. 17. Hos. 5. 13. Zeph. 1. 18. Sed in pausa cum camerz; sic יוּכָל poterit, Isa.16.12..57.20. Jer. 49.10,23. sed occ. etiam cum ה Interrog. præf. & cum ו conv. ante kibbutz pro schurek; sic, הֲיוּכַל an poterit, Psal.78.19. וְיָכָל & potentiâ prævaluit, Hos.12.4. Item, occ. in 3.s.f.fut.kal, תּוּכַל poterit, Prov.30.21. Isa. 59.14. Am.7.10. & in 1.pl. simpl. & cum ו cop. & ה parag. add. ut seq. נוּכַל poterimus, Gen.24.50..29.8.. 34.14..44.26. Num.13.30,31. Jos. 9.19. Jud.16.5.. 21. 18. Neh.4.4. וְנוּכְלָה & prævalebimus, Jer.20.10. sicut & in 2. pl. m. תּוּכְלוּ poteritis, Jos.24.19. Jud. 14.13. Jer.13.33. Item, in 3.pl.m.fut.kal; occurrit simpl. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz, idque vel cum Scheva, vel in pausa cum camerz; ut & cum Nun parag. in fine

fine prout seq. יָכְלוּ vel יוּכְלוּ poterunt, Jos. 7.12. 2 Sam.17.17. Psal.18.39. Cant.8.7. Isa.56.10. Jer.1.20..6. 10..11.11..15.20. Lam.4.14. Hos.8.5. יוּכָלוּ vel יָכְלוּ poterunt, prævalebunt, Psal.21.12. Jer.5.22..20.11. יוּכָלוֹן poterunt, Gen.43.32..44.1. Atque indè nomina, i. Nomen מִיכָל m. quod est פֶּלֶג rivus, inquit R.D.Pag. Sed qui transvadari potest, sicut & vadum appellamus, Merc. מִיכָל est rivus, rivulus, vadum, Bu.Lex.Av. Occurrit in forma constr. cum pathach ult. sic, 2 Sam.17.20. transierunt מִיכַל הַמָּיִם rivum, seu rivulum aquarum, Bu. Cocc. fortè derivatur ab הָכִיל, Cocc. quibusdam est nomen proprium, Bu. Lex. Deinde, 2. hinc quidam volunt יְכוֹלֶת f. esse nomen, potentia vel potestas, sed potiùs est forma Infin. kal nominaliter sumptum; Bu.Lex.

Rad.40. יָכַח, secundum R. Judah, & R. Jona, est radix per se, & est idem quod כָּתַת contundere, conterere; Citant illud Num.14.45. & percusserunt eos, וַיַּכָּתֵם, & contuderunt eos: scil. vel in fut. piel, vel hiphil, 3.pl.m. cum ו conv. sed R.D. radicem arbitratur esse כָּתַת; nec obstat dagesch in caph; quia idem usu venit in plerisque aliis; (ut dagesch scil. ponatur loco Hannach, vel longæ vocalis & mobilis, Merc.) ut habes in רַמָּם, זַלָּל, חַמָּם, &c. demum rectum est, (vel, fieri potest. ut R.D. inquit, Merc.) ut radix sit נָכַת; Pag. יָכַח; hinc juxta quosdam, וַיַּכְּתוּם & וַיַּכָּתוּ; quæ vide in כָּתַת sua propria radice; Bu.Lex.sim. Coc.

Rad.41. יָלַל est, ululare, in kal & in Hiphil; Pag. vel ejulare; unde & Latinæ voces ductæ videntur; sicut & Græcum ὀλολύζειν. Quidam cum Rad. הָלַל conferunt, ut sicut הלל vocem attollere in gaudio, & laude significat, sic יָלַל in tristitia, &, ut inquit Kimchi, vocem emittere cum dolore cordis; Merc. יָלַל ululavit, ejulavit, edidit vocem ejulantem; Est cogn. cum אָלַל in nihilum redactus est; & cum לַיִל, i. e. nox; nam quando aliquis est in summa angustia ut ferè ad nihilum redigatur, & non habet præter noctem & tenebras molestiarum, tunc incipit ululare & plorare: Græci & Latini hanc retinent radicem; Av. יָלַל in Hiphil הֵילִיל ejulavit, edidit ejulatus, Bu.Lex.Av.Coc. Occurrit in Makor, seu Infin.kal, cum ל præf. secundum R Mose Kimchi, & R.D in l.Rad.& in Michlol: 1 Sam.4.19. sic, & xurus ejus uxor Phinechas gravida לָלֶדֶת ad ululandum; quod est sicut לָרֶדֶת ad descendendum, לָשֶׁבֶת ad sedendum, vel habitandum, à יָרַד & יָשַׁב; & sic dicendum erat לְלֶלֶת: sed, propter gravem pronunciationem trium Lamedim pariter, remotum est ultimum Lamed radicale; & est sicut לָתֵת, quod ponitur pro לָתֶתֶת; & est sensus, quòd pervenerat ad ululatum, doloresque parturientis; Pag. Sed R. Mose sacerdos לָלֶדֶת putavit dictum pro לָלֶרֶת ad pariendum, (à Rad. יָלַד) ut אַחֶרֶת una, pro אַחֵרֶת, ut scribit Ab.Ezra in l.Tzachoth; Merc.Cev. Sed in Hiphil occurrit multò frequentiùs; viz.ut seq. In præt.hiph.3.s.m. cum ו conv. & defectivè cum chirek absque jod notâ hiphil, sic וְהֵילֵל & ejulavit, Jer.47.2. Ità Bu.Lex. & Conc. Coc. &c. Quidam verò sumunt pro Imperativo, & ulula omnis habitator terræ; Ità Pag. nam in Conjug. hiphil quiescit jod absque permutatione in Vau, quemadmodum permutari solet, ut in הוֹרִיד (descendere fecit à יָרַד) & conjugatur sicut הֵישִׁיב; sic, הֵילִיל, הֵילֵלְתִּ, הֵילַלְתָּ, הֵילִילוּ, &c. & sic in Imper. הֵילִיל vel הֵילִילִי, vel הֵילֵל; & in fut. אֵילִיל, יֵילִיל, &c. vel cum motu utriusque jod, אֵילִיל, יֵילִיל; sicut etiam יָשַׁב in fut. hiph. occurrit etiam cum motu utriusque jod, sic יֵישִׁיב, &c. ut ibi dictum, & ibi vide; Pag. In Imper. Hiph. occ. in s.m. cum tzere ult. absque jod, simpl. & cum ו cop. הֵילֵל ejula, Zach. 11. 2. & ejula, Ezech.21.13. & in pl. m. plenè cum jod penult. nota hiphil, idque simpl. & cum ו cop. præf. הֵילִילוּ ejulate, Isa.13.6.. 15.4.. 23. 1,6,14. Jer.25.34..48.38..51.8. Ezech.30.2. Joel.1.11,13. Zeph. 1.11. Zach. 11.2. וְהֵילִילוּ & ejulate, Jer.4.8. Joel.1. 5. Am.8.3. & in Imper. hiph.2.ſ.f. plenè, est, הֵילִילִי ejulato, Jer.48.20..49.3. In fut hiph. 1.s. cum jod 1. rad. mobili sic occ. אֵילִיל ejulabo, Jer.48.31. ut & cum jod 1. rad. quiescente in tzere, occ. cum ו cop. præf. & ה parag. add. וְאֵילִילָה & ejulabo, Mic.1.8. Item. in 3.s.masc. fut. hiph. occ. cum motu utriusque jod, יֵילִיל ejulabit, Isa. 15.7,8..16.7. ut & in 2.pl.m. & 3.pl.m. fut. hiph. cum motu jod primæ rad. ut seq. תֵּילִילוּ ejulabitis, Isa.65.14. יֵילִילוּ ejulabunt, Hos.7.14. Item, semel occ. in 3.pl. m. fut. hiph. absque jod 1. Rad. & servato He, signo Hiphil, more Chald. (ut suprà dictum in Hiphil ex Rad. יָשַׁב) sic, יְהֵילִילוּ ululabunt, Isa.52.5. Vel potiùs, ululare facient: est enim verbum transitivum, inquit R.D. in l. Rad. i.e. gentes quæ dominantur Israeli, ululare facient illum. Prædictum autem יֵילִילוּ filii Aser legunt utroque jod moto, at filii Naphtali legunt jod signum futuri cum tzeri, jod radicali quiescente; sic, יֵילִילוּ; cùm autem veniunt cum motu jod radicalis literæ, est ob rationem dictam, in fut. hiph. ex יָשַׁב & יָרֵע; ubi vide Pag. Atque indè nomina, 1. m. viz. יֶלֶל ejulatus, Deut.32. 10. Et 2. No. f. יְלָלָה idem; ejulatio, ululatus, ejulatus, &c. Occurrit cum ו cop. præf. ante jod quiescens, nè duplex scheva concurrat; vel, pro וְיִלָּלָה; sic, וְיִלָּלָה & ejulatus, Zeph. 1.10. & in forma constr. occurrit simpl. sed cum ו cop. præf. est וְיִלֶּלֶת prout Ben Asher legit; vel, ut Ben Naphtali legit, cum scheva sub vau, & chirek sub jod, 1. Rad. ut seq. יְלֶלֶת ejulatus, Zach. 11. 3. וְיִלֶּלֶת & ejulatus, Jer.25.36. Item, cum ה Aff. est, יְלָלָתָהּ ejulatus ejus, Isa.15.8. Item, 3. hinc etiam particula adverbialis אֲלֵלַי væ, hei, ejulantis vox, in qua Aleph est loco primæ radicalis jod; ut R. Mose Kimchi scribit, Bu.Lex. Est interjectio ejulantis & lamentantis, Coc. Occurrit autem Job.10.15. (qui locus tamen deest in Bu.Conc.) & ut seq. אֲלֵלַי væ, hei, Mich.7.1. Item, 4. hinc etiam ex hac Rad. deducunt quidam No. pl. m. תּוֹלָלִים & in forma constr. pl.m. תּוֹלְלֵי lamenta, ejulatus; licèt alii referant ad תֹּל sub rad. תָּלַל; ubi vide. Occurrit autem in pl. constr. cum ו cop. & נִי Aff. sic, וְתוֹלְלֵינִי & ejulatus nostros, juxta R.D. in Bu. Conc. vel lamenta nostra; h.e. autores lamentorum nostrorum, Coc. Psal.137.3. [הֵילֵל Isa. 14. 12. est ab הָהַל; (hiph. scil. ex הָלַל; ubi vide, Bu.Lex.) sed alludit ad הֵילִיל (scil. ejulavit ex hac Rad. יָלַל) per Paranomasiam; q.d. lucifer, imò furcifer, vel crucifer; tale πάσχα πάσχειν, Theocrit. ità Coc. Item יָלַע degulabit, deglutiet, fut. scil. à Rad. לוּעַ; ibi vide suo loco; sicut & תּוֹלַע coccus, coccinus, color purpureus; vide infrà suo loco in litera Thau; Av.]

Rad.42. יָלַד in kal est parere; parturire; generare, nasci; Pag. sicut & γεννᾶν Græcis, quod est in lucem edere generaliter. Dicitur autem non solùm de extrema partûs

partûs editione, ſed & de fœtûs generatione poſt conceptionem, tantiſper dum in matris utero eſt. Competit & figuratè creationi rerum inanimatarum; quin & eventis temporis; ut Hebræi appellare ſolent תּוֹלְדוֹת הַזְּמַן generationes temporis, ſeu quæ tempus procreat. Denique & ad animum transfertur & ejus fructum. Quæ figuræ & in aliis linguis locum habent, Merc. & dicitur tam de fœmina quam de maſculo, ſed ut plurimùm de fœmina, Pag. Cognoſcitur autem utri tribuatur, vel ex perſona de qua dicitur, vel ex perſonis verbi, vel ipſa terminatione, &c. Forſt. ſicut & ſuprà quæ habet, Merc. ex eo. יָלַד genuit, generavit, cum de viris uſurpatur; peperit, de mulieribus; Bu. Lex. Propriè eſt mulierum; ſed abuſivè tribuitur quoque viris, aliiſque rebus, & exponitur per gignere, generare ſeu procreare, Av. Occ. autem in præt. kal, 33 f.m. Gen. 4.18..10.8. & c. ad Iſ. 49.21. in 20. cir. l. & ſemel cum duplice camerz ob pauſam, יָלַד peperit, Jer. 17.11. cum ו conv. præf. extra pauſam, וַיָּלֶד & pariet, Pſal. 7.15. Item cum ה ָ vel in pauſa ה ָ & ו Aff. יָלְדָה genuit te, Deut. 32.18. יָלָדְךָ genuit te, Prov. 23.22. יָלְדָה genuit eum, Job. 38.29. Item, in 3. f. f. præt. kal, יָלְדָה peperit, Gen. 4.22..16.1, 15..19.38. & c. ad Iſa. 66.8. & Jer. 14.5. in 40. circ. l. In pauſa eſt cum triplice camets, ſcil. pro ſcheva penult. ſic, יָלְדָה peperit, Jud. 13.2. 1 Chron. 7.14. Iſa. 51.18..54.1..66.7. Mich. 5.3. & cum ו cop. vel conv. præf. וַיָּלֶד & pepereret, Exod. 21. 4. Lev. 12.2. cum affixis He ſ. mutatur in Thau; ut cum ה ָ & Aff. יְלָדַתְנִי peperit me, Jer. 20.14. יְלָדַתְךָ peperit te, Cant. 8.5. Jer. 22.26. ſed Thau eſt cum dageſch in aff. תְּ quoniam eſt pro תְּהִי ; ſic, יְלָדַתְּ peperit eum, Ruth. 4.15. In 2. f. f. eſt vel cum תְּ; vel cum תִּי jod redundante; ſic, יָלַדְתְּ vel יָלַדְתִּי peperiſti, Jud. 13.3. Ezech. 16.20. in pauſa eſt cum camerz ſub Lamed; ſic, יָלַדְתָּ peperiſti, 1 Sam. 4.20. cui etiam ו conv. eſt præf. וַיָּלַדְתָּ & paries, Jud. 13.3. cum Aff. נִי & נוּ eſt cum chirek ſub Lamed, & Thau dageſchatum, ut ſeq. Jer. 15.10. Væ mihi mater mea, quia יְלַדְתִּנִי peperiſti me virum rixæ, &c. ubi chirek Lamed ponitur vice pathach, & eſt defectivum ſine jod poſt Thau: ubi nota pronomen in 1. & 2. perſona (fœminea, ſcil. Merc.) a quari; prout alia exempla habes; in מָצָא, נָשָׂא & נָתַן, &c. Item Jer. 2.27. Qui dicitis ligno, Pater meus es tu; & lapidi, tu יְלַדְתָּנִי peperiſti me; quod ponitur pro יְלַדְתִּינוּ peperiſti nos; vel pro יְלַדְתִּינִי peperiſti me; eſt enim duplex Lectio; & idcirco ſic ſcribitur, & chirek Lamed eſt loco pathach, Pag. In 1. ſ. præt. kal eſt cum pathach, ſed in pauſa cum camerz ſub Lamed, ut ſeq. יָלַדְתִּי peperi, Gen. 21.7..29.34..30.20. Ruth. 1.12. 1 Chron. 4.9. Iſa. 23.4. יָלַדְתִּי peperi, 1 Reg. 3.21. Sed ante ה & הוּ Aff. eſt cum chirek pro pathach (juxta R. D. in Pag.) ſub Lamed, ut ſeq. יָלַדְתִּיהוּ genui te, Pſal. 2.7. יָלַדְתִּיהוּ peperi illum, Num. 11.12. In 3. pl. præt. kal cum Scheva penult. ſed in pauſa cum camerz; cui utrique formæ ו cop. eſt præf. locis ſeq. יָלְדוּ pepererunt; parient, Iſa. 65.23. Ezech. 23.37..31.6. יָלְדוּ pepererunt, Gen. 31.43. Hoſ. 5.7. וַיָּלְדוּ & pepererunt, Gen. 6.4..31.8. Deut. 21.15. וַיָּלְדוּ & pepererunt, Exod. 1.19. Item in 1. pl. præt. kal, eſt יָלַדְנוּ peperiſſemus, Iſa. 26.18. In part. ben kal, ſ. m. occurrit ſimpl. & cum וַיְ præf. & ה ָ Aff. יוֹלֵד vel ſine vau, gignens, Prov. 17.21..23.24. Jer. 20.6. וְהַיּוֹלֶדֶת & genitor ejus, Dan. 11.6. In pl. m. יוֹלְדִים & in conſtr. יוֹלְדֵי gignentes; unde cum יֵ Aff. eſt יוֹלָדָיו genitores ejus, Zach. 13.3. Et in ſ. f. ben. kal, occurrit cum tzeri; ſimpl. & cum בַּ præf. יוֹלֶדֶה parturiens, Iſa. 21.3. Hoſ. 13.13. Mich. 5.3. כַּיּוֹלֶדָה ſicut parturiens, Pſal. 48.7. Iſa. 6.24..13.8..22.23.. 30.6..42. 14..49.24..50.43. Mich. 4. 9, 10. & in altera forma fœm. ſcil. cum Thau poſt duplex ſægol eſt, יוֹלֶדֶת pariens, Gen. 17. 19. Jer. 15.9. ſed cum ו cop. vel conv. occurrit præter normam; ſic, וַיּוֹלֶדֶת & paritura es, Bu. Conc. vel, & paries filium, Pag. Bu. Lex. Gen. 16. 11. Eſtque verbum compoſitum. inquit R. D. ex יוֹלֶדֶת part. ben. ſ. kal, & יָלַדְתְּ præt. kal, 2. ſ. f. vel eſt, ut inquit idem, ex forma Conjug. poel, inſtar שׁוֹפֶטֶת judicaſti, aut judicare feciſti (vide rad. שָׁפַט & Rad. יָשַׁב; Cev.) Pag. Sic etiam idem, ſeu in eadem forma mixta, occurrit Jud. 13.5. & 7. & eſt præteritum anomalum, Coc. Sed occ. etiam ben. kal, ſ. f. cum duplice ſægol, poſt ו & ה præf. ic, וַיּוֹלֶדֶת idem, Iſa. 7.14. Jer. 31.8. הַיּוֹלֶדֶת puerperæ, Lev. 12.7. & cum ה ָ, יְ, ה ָ (quibus duobus ult. Aff. לְ eſt etiam præf.) & כֶם Aff. occ. ut ſeq. יוֹלַדְתּוֹ genitrix tua, Prov. 23. 25. לְיוֹלַדְתּוֹ genitrici ſuæ, Prov. 17. 25. לְיוֹלַדְתָּהּ genitrici ſuæ, Cant. 6.8. יוֹלַדְתְּכֶם genitricem veſtram, Jer. 50.12. In pl. f. ben kal, occ. cum ה dem. præf. הַיּוֹלְדוֹת quæ pepererint, Jer. 16.3. ut & in part. pahul kal, ſ. m. in forma abſol. occ. etiam cum ה præf. הַיָּלוּד natus, filius, 1 Reg. 3.26, 27. & in forma conſtr. eſt, יְלוּד natus, Job. 14.1.. 15.14.. 25.4. Item, in pl. m. pahul kal, occ. etiam cum ה dem. præf. הַיְלוּדִים qui nati ſunt, 1 Chron. 14.4. In Infin. kal, formâ pleni occ. cum ו cop. ſic, וְיָלוֹד & parere, Job. 15.35. ſed formâ defectivâ & imperfectâ, viz. abſque jod, 1. Rad. & cum duplice ſægol ante Thau, occ. ſæpiùs, ſcilicet ſimpl. & cum בְּ, לְ & מִ præf. prout ſeq. לֶדֶת parere, Job. 39.1. Zeph. 2.2. בְּלֶדֶת in pariendo, Gen. 16.17..25.26. לָלֶדֶת parere. ad pariendum, Gen. 4.2..25.24. Eccl. 3.2. Iſa. 26.17. מִלֶּדֶת à pariendo, Gen. 16.2..29.35..30.9. Item cum ל præf. & י Aff. ut & cum ה ָ Aff. cui & בְּ eſt præf. ſic extat; cum priori ſcil. ſægol in chirek, & poſteriore in Scheva, ut ſeq. לְלִדְתִּי parere me, 1 Reg. 3.18. לְדֶתָהּ parere eam, Gen. 38.27. בְּלִדְתָּהּ in parere eam, Gen. 35. 16, 17..38.5, 28. Item ſemel occ. cum נָ Aff. ſic; Job. 39.2. vel 5. Et noſti tempus, לְדָתָנָה parere eas, Bu. Conc. vel quo pariunt ipſæ? Pag. Sed pro forma imperfectâ cum לָ præf. viz. לָלֶדֶת occurrit inde contractum, לָלֶת ad pariendum, 1 Sam. 4.19. Bu. Lex. vel, vicina partui. לָלֶת pro לָלֶדֶת; Cocc. Vide & ſupra in Infin. ex Rad. יָלַל. In fut. kal, occurrit pro more verborum Pe jod cum duplici tzere; priori ſcil. ſub Ethan, & altera ſub ſecunda radicali; deficiente ſcil. jod, 1. Rad. ut in 1. ſing. fut. kal quod occ. ſimpl. & cum וַ conv. præf. אֵלֵד pariam, Gen. 18.13. וְאֵלֵדָה & peperi, 1 Reg. 3.17. ſed in 2. ſ. f. eſt cum Scheva penult. ob augmentum; ſic, תֵּלְדִי paries, Gen. 3.16. Et in 3. ſ. m. ſecundum normam eſſet יַלֵּד pariet, ſed Prov. 27.1. occurrit cum ſægol ult. ſic, Quia neſcies, pro neſcis, quid יֵלֶד יוֹם pariet dies; ſed eſt & altera lectio, יֵלֶד; & ſic eſt nomen, juxta R. D. ſignificans (temporis eventus &, Merc.) accidentia; Pag. quia enim tempus parit eventus, dicuntur temporis partus; q. d. Quis ſit natus temporis, vel dici: ſed ſimplicius eſt eſſe verbum, ut dicimus, neſcis quid ferus veſper vehat; Merc. Cev. In 3. ſing f. fut. kal occurrit ſimpl. & cum ו cop. præf. תֵּלֶד pariet. Gen. 17.17, 21. Lev. 12.5. Deut. 25.6..28.57. Job. 24.21. וְתֵלֶד & pariat,

Gen.

Gen.30.3. ſed cum ו conv.præf. ante 3.ſing.fæm.eſt cum ſægol iu ult. & occ. multò frequentiùs; ut ſeq. וַתֵּלֶד & peperit,Gen.4.1,17,20,25..16.15..19.37.&c.ad Iſa.8.3. Hoſ.1.3,6,8. in 70.circ. l. In 2.pl.m. fut.kal, eſt, תֵּלְדוּ parietis,Iſa.33.11. Item in 3.pl.m.occ.cum ו conv.præf. & Nun parag. add. וַיָּלְדוּ & pepererunt, Gen. 20. 16. יָלְדוּ genuerint,Hoſ.9.16.ut & in 3.pl.f. occ.cum ו cop. & ן conv.præf. & ſemel cum ן pro נָה in fine, ut ſeq. וְתֵלַדְנָה & pariant, Jer.29.6. וַתֵּלַדְנָה & pepererunt, Ezech.23.4. וַתֵּלַדְן & pepererunt,Gen.30.39. In Niphal נוֹלַד ſignificat naſci, Coc. genitus eſt, generatus eſt, Av. Occurrit in præt. niph.3.ſ.m. locis ſeq. נוֹלַד natus fuit,1Chr.2.3,9..3.1.4..20.6..26.7.Eccl.4.14.ſed in 3.pl. præt.niph. pro נוֹלְדוּ juxta normam; occurrit cum ſchurek pro cholem, & dageſch in Lamed; ſic 1 Chr. 3.5. & 20.8. נוֹלְדוּ nati ſunt illi,& eſt, quaſi forma eiſdem compoſita, ex præt.Niph. נוֹלְדוּ & præt.pual, יֻלְּדוּ vel יֻלְדוּ Pag.Bu.Lex. & in part. niph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum הַ & וְהַ præf. נוֹלָד natus eſt,1 Reg.13.2. 1 Chron. 22.6.Pſa.22.32. הַנּוֹלָד qui natus eſt,Gen.21.3. וְהַנּוֹלָד & qui natus eſt,Ezr.10.3. ut & in pl.m.part. Niph.cum הַ dem.præf. הַנּוֹלָדִים qui nati ſunt,Gen.48.5. 2 Chron.7. 21. In Infin. Niph. הִוָּלֶד naſci,ſed cum בְּ præf. eſt cum ſægol ult.ob maccaph ſequens; ſic, בְּהִוָּלֶד in naſcendo,Gen.21.5. ſed occ.etiam in Infin. Niph. cum לְ & הַ Aff. הִוָּלְדוֹ naſci eum,Ecc l.7.1. הִוָּלְדָהּ naſci eam, Hoſ. 2.5. In fut.Niph.occurrit in 1.ſ. & in 2.& 3.ſ. m. cui ult. ן conv.eſt præf.ut & in 3.pl.m. extra pauſam cum Scheva penult.prout ſeq. אִוָּלֵד naſcar; natus fui, Job. 3. 2. תִּוָּלֵד naſceris; natus es,Job.15.7.. 38.21. יִוָּלֵד naſcetur,Gen.17.17.Lev.22.27.Deut.15.19.Job.11.12.Prov. 17.17.Iſa.66.8. וַיִּוָּלֶד & natus fuit, Gen.4.18.. 46.20. Num.26.60. יִוָּלְדוּ naſcentur,Deut.23.9. ſed in pauſa,3. pl.m.fut.Niph.occ. cum tzere penult.ſic, יִוָּלֵדוּ naſcentur,Pſal.78.6.Item cum ן conv.præf. ante 3.pl.fut. niph. cum ſcheva penult.eſt, וַיִּוָּלְדוּ & nati ſunt, Gen.10.1. 2 Sam.3.2..5.13..14.27.Job.1.2.In piel יָלַד parere fecit, obſtetricavit, Bu.Lex. Piel eſt obſtetricari, q.d. parere facere, puerperium adjuvare, Coc.fecit parere, i.e. juvit in partu, Av. Atque indè in part.piel, ſ.m. מְיַלֵּד juvans in partu, puerperium adjuvans; unde in ſ.f.part. piel ſignificat obſtetricem, q.d.parere facientem,& occurrit cum הַ dem.præf.הַמְיַלֶּדֶת obſtetrix,Gen.35.17.. 38.28.Exod.1.19. ſic in pl.f. part.piel occ. cum הַ & לְ præf.ut ſeq. הַמְיַלְּדוֹת obſtetrices, Exod. 1.17,19, 21. לַמְיַלְּדוֹת obſtetricibus,Exod.1.15,18,20. In Infin.piel, יַלֵּד obſtetricari; in partu juvare; Occurrit cum בְּ præf.& ן Aff.ſic, בְּיַלְּדָן cum obſtetricaveritis, Exod. 1.16. In pual 3.ſ.m. præt.occurrit vel cum kibbutz, vel cum ſchurek ante Lamed dageſchatum; idque cum pathach, ſed in pauſa, cum cametz ult.cui etiam ult. formæ הַ dem.eſt præf. prout ſeq. יוֹלַד vel יֻלַּד natus eſt, Gen.4.26..10.21,25..35.26..46.22,27.Jud.18.29.Ruth. 4.17. 2 Sam.21.20.1Chr.1.19.Pſ.87.4,5,6. Iſa.9.5.. Jer. 20.15. יוֹלַד vel יֻלַּד natus eſt,Gen.41.50.Jud.18.29. Job. 5.7. הַיּוֹלָד qui natus eſt, Jud.13.8.ſed præterea in præt. pual occurrit 3.ſ.f.1.ſ.& 3.pl.cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz; ut & in 2.pl.m.ut ſeq. יְלַדְתֶּם nata eſt,Gen. 24.15. יְלַדְתִּי natus ſum, Jer.20.14. יֻלְּדוּ nati ſunt,Gen.6. 1..36.5..50.23. 2 Sam.3.5..21.22. יֻלְּדוּ nati ſunt, Pſal. 90.2. יֻלַּדְתֶּם nati eſtis, Jer.22.26. In Hiphil הוֹלִיד genuit, peperit,parere fecit; propriè eſt virorum; Bu. Lex. nam in hac Conjug.ſemper de mari dicitur; Merc. & tribuitur maſculo ut cauſæ efficienti,Av.In Hiphil ſignificat gignere, frugiferum facere; q.d. parere, vel naſci facere,Cocc.Occurrit autem in præt.hiph.3. ſ.m. frequenter ſatis; viz.Gen.11.27..25.19..26.29.&c.ad Job. 38.28. Ezech.18.14.in 100. circ. l. & cum ו cop. præf. occ. in 3.ſ.m.præt.hiph.& cum הַ Aff. וְהוֹלִיד & genuit,1 Chron.8.7.Eccl.5.13.Ezech.18.10. וְהוֹלִידָהּ & gignere facit eam,Iſa.55.10.ut & in 2.ſ. m. præt. hiph.eſt, הוֹלַדְתָּ genuiſti,Gen.48.6. & in 3. pl. præt. hiph. ſic, הוֹלִידוּ genuerunt, Lev.25.45. Ezech.47.22. In part. hiph.ſ.& pl.m.occ.cum הַ dem.præf. הַמּוֹלִיד gignens,Iſa.66.9. הַמּוֹלִידִים gignentes,Jer.16.3. In Infin.hiph. eſt vel cum jod quieſcente in Tzere, vel in chirek magnum, & ſignificat gignere vel parere; in priori forma occurrit cum ו cop.præf.& in poſteriore cum י Aff. ut ſeq. וְהוֹלִיד & parere, Iſa.59.4. הוֹלִידוֹ gignere eum, Gen.5.4,7,10,13,16,19,22,26,30..11.11,13,15,17,19, 21,23,25. In Imper. hiph.ſ.m. הוֹלִיד gignito, unde in pl.m. Imper.hiph. cum ו cop.præf. וְהוֹלִידוּ & gignite, Jer.29.6. In fut.hiph.occurrit in 1.2.& 3.ſing.maſc. omnia plenè cum chirek magno in ult. אוֹלִיד gignam, Iſa. 66.9. תּוֹלִיד gignes, Deut.4.25..28.41.2Reg.20.18.Iſa. 39.7. יוֹלִיד gignet,Gen.17.20.Eccl.6.3.ſed cum ו conv. præf.eſt cum ſægol in ult. & frequentiùs occurrit; ſic, וַיּוֹלֶד & genuit,Gen.5.3,4,6,7,9.&c.ad 2 Chron. 24.3. in 40.circ.l. In hophal הוֹלַד vel הֻלַּד genitus eſt, generatus eſt, Av.Naſci ſignificat in hoph. ut in niph. Bu. man. Occurrit in Infin.hoph.ſic, Gen.40.20. die הֻלַּדְתּ אֶת־פַּרְעֹה qua natus fuit Pharaoni, ſcil.filius: vel, die qua natus fuit ipſe Pharao; Pag.quod præſtat, q.d. die naſci Pharaonem,Merc.fecit convivium, &c.Utroque modo exp.R.D.& dageſch eſt loco Hannach, i.e. longæ vocalis, vau cum ſchurek: Pag.Item, cum Vau & Lamed dageſchato; Ezec.16.4,5.in die הוֹלַדְתְּ אֹתָךְ quâ nata es tu,&c.Pag. Eſt quaſi compoſ. ex Infin.kal, לֶדֶת & Infin.hoph. הוֹלַד, ex Bu. Lex. In Hithpael הִתְיַלֵּד ſignificat natales ſuos profiteri, Bu.man.Av.Coc. vel natum ſe, aut genus ſuum oſtendere,Pag. Occurrit in fut. hithp. (à 3.ſ.m. יִתְיַלֵּד 3.pl m.cum ו conv. ſic, וַיִּתְיַלְּדוּ & recenſiti ſunt juxta natales ſuos, Bu.Conc. & natales ſuos profeſſi ſunt, Bu.Lex.Num.1.18. & profeſſi ſunt nomina, juxta תּוֹלְדוֹת generationes; 70. ἐπωνόμασαν, pro ἐπηξονῶν; i.e.referebant in ἀξονας, i.e.tabulas; Coc. & ſecundum genealogiam recenſiti ſunt per familias ſuas, (q.d. genealogizati ſunt, Merc.) vel, & viſi ſunt à quo eſſent geniti, Pag. vel potiùs, oſtenderunt à quo,&c.i.e.oſtenderunt & ediderunt ſuum genus, &c.Merc. Cev.h.e. oſtenſa eſt genealogia eorum, & de qua forent tribu.ut exp.R.D. Lamed verò in impreſſis exemplaribus non eſt dageſchatum, jod verò eſt cum pathach & ghahja (i.e. Metheg. retinaculo, ſuſtentante vocalem brevem) Pag. Atque indè nomina,i.No. יֶלֶד m. (cum Vau loco jod,Pag.) proles, Bu.Coc. Natus,puer, liber, filius, & cognationis gratiâ ſcribitur vau pro jod; Av.Gen.11.5. & eſt inſtar חָכָם ſapiens; Pag. Et 2. Hinc etiam No. יֶלֶד m.idem; proles,filius,&c. Occurrit autem 2Sam.6.23.cum cametz penult.ob accentum pauſantem Athnach,Pag. Ità legunt Orientales; alii verò legunt יֶלֶד cum jod,Coc. Cum jod legunt orientales & ſcribunt Occidentales, ſed cum Vau leguut Occidentales

les & ſcribunt Orientales; Cev. Deinde, 3. hinc etiam No. יֶלֶד m.cum 6.punctis, & eſt infans: filius; puer; Pag. Quidam volunt hoc nomine primum ætatis gradum deſignari: ut ſit hic totius progreſſus hominis ordo; יֶלֶד recens natus, יוֹנֵק lactens, עוֹלֵל parvulus, עֶלֶם adoleſcens, (etſi Latinè ſit poſt pueritiam) נַעַר puer; (ſed mihi עֶלֶם potiùs videatur eſſe poſt נַעַר) poſtea בָּחוּר juvenis, אִישׁ vir, vel אֱנוֹשׁ (etſi hoc poſterius generale potiùs ſit nomen hominis fragilem conditionem indicans) demum זָקֵן ſenex, & יָשִׁישׁ decrepitus; quanquam primarum ætatum gradus ſæpè confuſè leguntur, Merc. יֶלֶד eſt puer, puerulus, natus, recens prorsùs, ut Exod.2. & indè ad majorem ætatem quoque transfertur; ut Gen.37.10..32.22.Ruth.1.5.Bu.Lex.puer modò genitus; gnatus, infans, filius, liber, Av. Occurrit autem ſimpl. & cum ו cop. præf. יֶלֶד puer, natus, Eccl.4.13. Iſa.9.5. Jer.31.20. וְיֶלֶד & puer, Gen. 4.23..44.20. ſed cum ה dem.præf. occurrit ſæpiùs, idque cum ſægol, vel in pauſa cum camets penult.ſic, הַיֶּלֶד vel הַיָּלֶד puer, Gen.21.8,14,15,16..37.30.Exod.2.3,7, 8,9,10.Ruth.4.16.2 Sam.12.15,18,19,21,22. 1 Reg.3. 25..14 12..17.21,22,23.2 Reg.4.18,34.Eccl.4.15.Joel. 4.3. cui etiam בְּ & לְ ſunt præf. לַיֶּלֶד in puerum iſtum, Gen.42.22. לְיֶלֶד puero, 2 Reg.4.26. In pl. m. occurrit ſimpl & cum ו, ה & וה præf.ut ſeq. יְלָדִים nati, pueri, 1 Sam.1.2.2 Reg.2.24. Dan.1.4.Zach.8.5. וְיִלְדִים & pueri, Ezr.10.1. הַיְלָדִים pueri, Gen.33.1,5,13,14. Ex. 1.17, 18.1Reg.12.8,10,14.2Chr.10.8,10,14. Iſ.57.5. Dan.1. 10,13,15. וְהַיְלָדִים & pueri, Neh.12.43.Iſ.8.19. Dan.1. 17. & in forma conſtr.pl.m. occ.& ſimpl.& cum וְ, יְ & מְ præf. יַלְדֵי nati, Iſa.57.4. וְיַלְדֵי & pueri, Hoſ.1.2. וּבְיַלְדֵי & pueris, Iſa.2.6. מִיַּלְדֵי è natis, Exod.2.7.1 Chron.20. 4. Item, cum יְ, יו, vel pro eo וְ, הָ (cui & ו eſt præf.) הֶם (cui ו cop.eſt præf.) & הֶן Aff. cui & ו eſt præf. prout ſeq. יַלְדֵי & natos meos, Gen.30.26. 2 Reg 4.1. וְיַלְדָו vel יַלְדָיו nati ejus, Gen.32.22.Job.38.41. Iſa.29. 23. יַלְדֶיהָ pueri ejus, Exod.21.22. Ruth.1.5 וְיַלְדֶיהָ & pueri ejus, Gen.33.2,7.Exod.21.4. וְיַלְדֵיהֶם & nati eorum, Job.21.11. יַלְדֵיהֶן nati earum, Gen.33.2. Job. 39.3. Iſa.11.7.Lam.4.10. וְיַלְדֵיהֶן & nati earum, Gen.33. 6. Item, 4. hinc etiam No. יָלוֹד m. natus; propriè recens natus; nam Kimchi confert cum יֹלֵד part. pual, Merc.natus recens, Pag. Bu.Av. nativus; ſæpiùs adjectivè uſurpatur, Av. Imò planè verbaliter uſurpatur pro יָלוֹד Cocc. Occurrit in ſ. & pl.m. cum ה dem.præf. utrique, הַיָּלוֹד natus, Ex.1.22. 2 Sam.12.14. הַיְלוּדִים nati, Joſ.5.5.2 Sam.5.14. Jer.16.3. Sic & 5. quidam faciunt No. יָלוּד idem, natus, adjectivè; ſed id poteſt eſſe part. paul kal; ibi vide, Pag. Item, 6. Hinc etiam No. יַלְדָה f. puella, tam parvula, quàm grandior, ut de Dinah, Gen.34.4. Bu.Lex. puella, juvencula quæ non habet multos annos; Av. Occurrit in ſing. cum ה & וה præf. הַיַּלְדָה nata, puella, Gen.34.4. וְהַיַּלְדָה & puellam, Joel.4.3. In forma pl.f. eſt יַלְדוֹת puellæ, Bu. man. Cocc. Et occurrit cum ו cop. præf. ante jod quieſcens pro duplice Scheva: ſic, וְיַלְדוֹת & puellis, Zach.8.5. Item,7. Hinc etiam No. יָלִיד m.natus, gnatus, filius; non autem invenitur in ſtatu abſoluto, ſed tantùm in regimine, Av.viz.cum Scheva penult. quam tamen formam reliqui abſolutam faciunt; & occurrit ſimpl. & cum ו cop.præf. וְיָלִיד natus, Gen.17.12,13.27.Jer.2.14. וְיֶלִיד & natus, Lev.22.11. & in pl.m. וְיִלִידִים; unde in forma pl.m.Conſtr. occurrit ſimpl.& cum בְּ præf.vel plenè cum jod, vel defectivè abſque jod penult.ut ſeq. וְיִלְדֵי nati, Gen,14.14..17.23. Num.13.22,28.Joſ. 15.14. בְּיִלְדֵי vel בִּילִדֵי inter natos, 1 Sam.21.16. 2 Sam.21. 18. Sicut etiam,8. Indè No. לָדָה f. (formâ ſcil.defectivâ abſque jod 1. Rad.) partus, Pag. Bu. &c. nativitas, Pag.Av. genitura; Av. Eſt nominaliter partus; Cocc. Et forma ejus eſt inſtar עָרָה & עֲצָה à עָצַץ & יָצַר; Pag. Occurrit autem ſimpl. & cum לְ & מִ præf.ut ſeq. לָדָה partus, Jer.13.21. לְלָדָה ad partum, 2 Reg.19.3 Iſa.37. 3. מִלָּדָה à partu, Hoſ.9.11. Item,9.hinc etiam No. יַלְדוּת f. pueritia, ſive tempus pueritiæ, adoleſcentiæ ac juventutis, Pag.juventa, Bu.Lex. ætas puerorum qui natu ſunt minores, Av. Occurrit cum ה dem.præf. ſic, Eccl. 11.10. quia הַיַּלְדוּת pueritia & aurora ſunt vanitas; i.e. citò evaneſcunt, Av. pueritia & juventus vanitas, Pag. Sed eſt etiam partus, vel copia geniminum; prout occurrit cum kibbutz pro ſchurek ante ה, Aff. Pſal. 110. 3. Præ (partu) uteri auroræ, (tibi eſt) ros יַלְדֻתֵךְ partûs tui; Coc. Tibi ros pueritiæ tuæ, Pag. juventæ tuæ, Bu. Lex. ex utero auroræ tibi ut ros (ità) pueritia tua, Le. pueri tui: Eſt autem hic locus propriè non de nativitate Chriſti ex virgine, ſed de pueritia, quæ naſcitur, Chriſto reſuſcitato, per prædicationem Evangelii, pèrque aquam & ſpiritum, de qua pueritia & nativitate quoque vaticinantur, Pſal.2. & annunciabunt juſticiam ejus populo nato, quem feçit; & Pſal.102. populus qui creabitur laudabit Jehova. Item Hoſ. 6. beneficium veſtri eſt, ut nubes matutina, & quaſi ros manicans & abiens. Item, Mich.1.& erunt reliquiæ Jacob in medio populorum multorum velut ros à Jehova, ſicut guttæ ſuper herbam, ità de hoc textu Forſterus. Sed occurrit etiam cum בְּ præf.& ה, Aff.ſic, Eccl.11.9. Lætare juvenis בְּיַלְדוּתֵךְ in juventute tua, vel juventa tua, aut pueritia, &c. Secundum ex locis cit. ſunt qui non de nativitate Chriſti ex virgine, ſed de pueritia quæ Chriſto naſcitur, i.e. puéris & novo populo, quem acquirit prædicatione Evangelii, intelligant; de quo & in fine Pſal. 22. & Pſal.102. Populus creandus laudabit Dominum, & Mich. 5. reliquiæ Jacob rori comparantur, Merc. ut videri eſt ſuprà (planè ſicut etiam pleraque alia quæ annotat in Pag.) ex Forſtero. Item, 10. Indè etiam nomen ex part.hiphil, מוֹלֶדֶת f. generatio, Cocc. Av.genitura, Av.proles, progenies, Coc.nomen participiale gen fæm. nata, genita, Forſt. Occurrit Lev. 18.9, 11. ſic, turpitudinem ſororis tui, filiæ patris tui, vel filiæ matris tuæ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ quæ genita eſt intus, vel quæ genita eſt foris, non revelabis turpitudinem earum; & vel poteſt eſſe participium activum pro paſſivo ex Conjug.hiphil; vel Toar, ſive No. Adject.Pag. Kimchi primùm inquit nomen eſſe, ſed poſtea magis probat ut ſit Toar, ſeu, ut ab aliis appellatur, nomen participiale fæmineum, nata, genita ſeu genitia, oriunda. Erit autem formæ מְחֻתֶּנֶת in perfectis, & מוֹעֶרֶת in Imperfectis. Doctores Hebræi de uxore intelligunt, vel quæ lege retineri poteſt: vel quæ ex Lege ſit expellenda, ut filia Mamzereth, i.e. ſpuria, ſeu ex inceſtu natæ; vel filia Nathinææ, i.e. attributa alicui tanquam patri. Talis propriè dicitur juxta illos foris nata. Illa verò quæ ex uxore legitima ſuſcipitur, domi nata. Sed hoc ſubtilius videtur. Si nomen exponas ſubaudies מִן, ex cognatione domus, vel externa Merc.

Cev.

Cev. Targum turpitudinem ſororis tuæ, filiæ patris tui, vel filiæ matris tuæ, quæ genita eſt à patre tuo ex altera uxore, vel à matre tua ex viro altero, non revelabis, Pag. Sed rectum eſt inquit R.D. ut ſit nomen Toar, ſive Adject. ut מְחֻמֶצֶת fermentatum, & מוּרַעַת cognata; ex quieſcentibus verbis, Pag. Alii verò exponunt מוֹלֶדֶת ſubſtantivè, nativitas, progenies, cognatio, Bu. Conc. & Lex. & locum cit. exp. genituram domi, aut genituram foris, i.e. ſive genita fuerit domi, &c. Av. natum domi tuæ aut foris, h.e. domi patris tui, aut extra eam: ſive ſcil. pater eam in legitimo matrimonio genuerit, ſive vulgò quæſiverit; ſive mater ex eodem patre, ſive ex alio ſuſceperit: & v.11. nuditatem filiæ uxoris patris tui, מוֹלֶדֶת genituræ patris tui, ſoror tua eſt; h.e. cum nulla prole, quæ à patre tuo deſcenderit, congredieris: ordo poſtulat ut eo loco poſt vetitum congreſſum cum deſcendentibus ſuis, etiam vetetur congreſſus cum deſcendentibus patris ex fratribus aut ſororibus: notum eſt in Scripturis filios fratrum & ſororum dici fratres: ſequitur interdictum retegendæ nuditatis amitæ, materteræ, patrui. Sed nomen מוֹלֶדֶת eſt etiam genus, cognatio, cognati, Cocc. natale ſolum, Pag. Item occurrit etiam cum variis Aff. ut cum נִי־ (cui & לִי eſt præf.) הָ־ in pauſa, vel ־ָה extra pauſam, cui utrique formæ לִי eſt præf. ut ſeq. מוֹלַדְתִּי cognatio mea, Gen.24.4,7. Num.10.30. Eſth.8.7. מוֹלַדְתֵּנוּ cognationis noſtræ, Jer.46.16. וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ & de cognatione noſtra, Gen.43.7. מוֹלַדְתֵּךְ cognationis ruæ, Gen.31.13. וּמוֹלַדְתֵּךְ & progenies tua, Gen.48.6. וּלְמוֹלַדְתֵּךְ & ad cognationem tuam, Gen.32.9. וּלְמוֹלַדְתֵּךְ & ad cognationem tuam, Gen.31.3. Item cum מִ־ præf. ante הָ־ Aff. & de cognatione tua, Gen.12.1. ſic etiam cum הָ־, וֹ, הָ־ & ם־ Aff. ut ſeq. מוֹלַדְתֵּךְ nativitatis tuæ, Ruth.2.11. מוֹלַדְתּוֹ nativitatis ſuæ, Gen.11.28. Jer. 22.10. מוֹלַדְתָּהּ cognationem ſuam, Eſth. 2. 10, 20. מוֹלַדְתָּם cognationis ſuæ, Ezech.23.15. Et in forma pl. f. מוֹלָדוֹת nativitates, &c. Pag. Occurrit cum י cop. præf. & יךָ־ Aff. 2. fæm. ſic, וּמוֹלַדְתֵּךְ & genituræ tuæ, Ezech. 16.3, 4,5. Denique indè etiam ex hac radice eſt No. תּוֹלֶדָה f. generatio, Pag. ſed ſingulare fingerem potiùs (nam non invenias in Scriptura) תּוֹלֵדָה, ut תּוֹלַדָה increpatio. Hoc nomine & generatio, & hiſtoria, ſeu res geſta, ætatis aut ſeculi alicujus ſignificatur. Item, quod in tempore accidit; videtur enim ab ipſo tempore gigni, ut ſupra dictum ad locum, Prov.27.1. Merc. Hujus nominis pl. f. eſt תּוֹלָדוֹת generationes, Pag. Bu. Av. genituræ, Av. Item accidentia ſeu res quæ eveniunt, &c. ut Gen.37.3. iſtæ תּוֹלָדוֹת generationes Jacob, i.e. accidentia quæ uſu venerunt illi propter Joſeph, & cauſâ deſcenſionis illius in Ægyptum; ut exp. R.D. in ſib. Rad. cui adſtipulatur, quod nulla ſit ibi mentio de iis qui ab illo deſcenderunt, &c. ſic Gen.6.9. iſtæ generationes Noah: quo etiam loco comprehendit hoc nomen non modò ejus generationem, verùm etiam quæ illi contigerunt, & quæ per illum geſta ſunt: proinde narrata trium filiorum generatione, mox enarrat per illum geſta; (vel ejus eventa, Merc.) unde ubicunque ponitur hoc nomen, animadvertendum eſt utrum capiatur pro ipſa generatione, an pro accidentibus, eventis, aut aliis rebus geſtis; Pag. utrumque videtur includere R.D. Kimchi; Merc. Gen.2.4. hæ ſunt תּוֹלְדוֹת generationes cœli & terræ; 70. βίβλος γενέσεως; Senſus, Iſta protulerunt cælum & terra. Num.1.20. תּוֹלְדוֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם generationes eorum (paſſivè ſcil.) ſecundum familias ſuas; indè הִתְיַלְּדוּ v.18. & Gen. 37.3. hæ ſunt generationes Jacobi: ubi ſubjicitur narratio de Joſepho, & ejus venditione in Ægyptum, de Judæ nuptiis & proſibus; de Joſephi carcere; deque ejus provectione, ut eſſet præfectus Ægypto; de Jacobi in Ægyptum profectione; atque tum demum additur catalogus filiorum Jacobi: Hæc quæ evenerunt Jacobo, quæ tempus ei peperit. An reſpicit hiſtoria ad prolem, quæ numeratur circa profectionem ejus in Ægyptum? Coc. Nomen autem hoc pl. f. uſurpatur ſemper in conſtructione cum altero ſubſtantivo, Bu. Lex. Occurrit autem ordine Conc. ut ſeq. תּוֹלְדוֹת generationes, Gen.2.4..5.1..6.9..10.1..11.10,27..25,12,19..36.1, 9..37.2. Num.3.1. Ruth.4.18. Item, cum לְ præf. & יָ־ Aff. לְתוֹלְדוֹתָיו ad generationes ſuas, 1 Chron.26.21. ut & cum ם־ Aff. cui & לְ & כְ ſunt præf. ut ſeq. תּוֹלְדוֹתָם generationes ſuæ, 1 Chron.1.29. Num.1.20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42. לְתוֹלְדוֹתָם juxta generationes ſuas, Exod.28.10. לְתוֹלְדוֹתָם juxta generationes ſuas, Gen.10.32..25.13. Exod.6.16,19.1 Chron.5. 7..7.2,4,9..8.27..9.9,35. Hic etiam deſcribi ſolet inter nomina מְיַלֶּדֶת f. obſtetrix: ſed id vide ſupra in part. f. piel. Item huc reduci poteſt No. f. יַלְדָּה genetrix, quæ peperit; & legitur cum הָ־ Aff. ה fæm. pro more, mutato in Thau; ſic, Cant.8.5. ibi concepit te mater tua, ibi, inquam, concepit יָלְדָתְךְ genetrix tua: ità Forſt. reliqui verò ſumunt pro 3. f. ſ. prær. kal, cum Aff. ibi vide. Sic etiam Forſt. refert inter nomina, יוֹלֵד, quaſi eſſet nomen participiale, maſc. genitor, parens, pater; Prov.23. Et in pl. m. יוֹלְדִים genitores, Zac.13.3. & יוֹלֶדֶת genetrix, parens, quæ peperit; nomen etiam participiale fæm. Prov.17. Item c.28. & Lev.12. &c. quæ etiam deſcribuntur ab aliis ut part. ben. kal, ſ. & pl. m. & ſ. fæm. &c. ibi vide. De hac inſuper radice & locis quibuſdam, ubi ſignanter occurrit, Coc. Sic diſſerit: יָלַד generavit; de matre, eſt parere; de patre, procreare; ut, Gen.4.18. יָלַד procreavit; ſic 10.8,13,24,26. &c. Iſa.49.21. מִי יָלַד לִי quis procreavit mihi hos? Deut.32.18. צוּר יְלָדְךָ rupes quæ te procreavit, i.e. cujus voluntate & beneficio es quicquid es, nempe populus Dei vocatus, & tantis donis ornatus. Pſal.2.7. Jehova dixit ad me, Tu es filius meus, ego hodie יְלַדְתִּיךָ genui te. Dedi tibi ex me, & propter me, habere vitam in me; cui extanti, dicitur à Deo, hodie genui, ejus æterna ex Deo proceſſio eſt. Jer.2.27. dicunt lapidi, tu יְלַדְתָּנִי peperiſti nos, h. e. es Deus noſter, cui quod ſumus acceptum ferimus. De matre, Gen.4.22. יָלְדָה peperit: hoc ſenſu Jer.36. אִם יוֹלַד זָכָר nunquid pariat mas? Mich.5.2. vel 3. עַד עֵת יוֹלֵדָה יָלָדָה uſque ad tempus parientis quo pepererit. Cant.8.5. ibi parturivit, יְלָדַתְךְ peperit te: cum dolore te exſpectavit, & tandem obtinuit & ſenſit præſentiam tuam: Metaphora. Sic Iſa.26.18. tanquam יָלַדְנוּ peperimus ventum; exſpectavimus amplificationem regni tui, putantes nos viſuros multos filios, & in ventum abit noſtra exſpectatio. Pſal.7.15. הָרָה עָמָל יָלַד שֶׁקֶר concepit ærumnam, peperit mendacium; i.e. aſſequutus eſt omni ſtudio fruſtrationem & pudorem; ſic Iſa.33.11. Præt. Niph. pro fut. 1 Reg.13. 2. בֵּן נוֹלָד filius naſcitur pro naſcetur: Et Pſal.22.32. לְעַם נוֹלָד populo qui naſcitur, ſcil. per ἀναγέννησιν.

Sic Job.11.12. עַיִר פֶּרֶא אָדָם יִוָּלֵד pullus onager homo naſcitur; qui natus eſt onager fit homo per novam nativitatem. In Gen.10.25. verbum ſingulare neutraliter & impersonaliter ponitur; ſic, יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים nati ſunt duo filii. Pſal.87.4. זֶה יֻלַּד שָׁם hic natus eſt ibi; per ſecundam nativitatem in Sion naſcuntur gentes in Chriſto; ſic v. 5. 6. Pſal.90.2. בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ antequam montes naſcerentur, ſcil.ex maſſa, quam Deus ab initio creavit, prodirent & prominere inciperent. Iſa.55.10. וְהוֹלִידָהּ & fecerit eam(terram)parere; Coc. Rad.43. יָלַד & הָלַד ejuſdem ſunt ſignificantiæ, ſed יָלַד non utimur in præt.kal, & participio, ſed in makor ſeu Infin. Imperativo & futuro, juxta R.D.in Michlol; Pag. Significat ire, ambulare, Bu.Conc.& Lex.profectus, progreſſus eſt; acceſſit, proceſſit, abivit; pro diverſa ſtructura, Bu.Lex. Præteritum & utrumque participium inuſitata ſunt; Bu.Lex. ivit, ambulavit, abiit, vâſit; eſt cogn.cum לַאךְ functus eſt legatione, ablegatus eſt: nam ablegati abeunt ad exequendam legationem; Av. יָלַךְ eſt idem cum הָלַךְ; cui ſua tempora accommodat: caret præterito & participiis, & quibuſdam conjugationum formis, Coc. Occurrit in Infin. kal,defectivè abſque 1.Rad.jod, quod compenſat per Thau in fine poſt duplex ſægol; & ſic occurrit ſimpl. cum ſægol, ſed in pauſa cum cametz penult. & cum בְּ præf.ut ſeq. לָלֶכֶת ire, Ruth.3.10.2 Sam.19.25.1 Reg.11. 10.Mich.6.8. לָלָכֶת ire, Prov.15.21..30.29. & in eundo, dum irent.Ezech.1.19..10.16. Sed ſæpiùs multò cum לָ præf. לָלֶכֶת ad eundum,ire, Gen.11.31..12.5.. 24.5.& 8. Exod.8.24..13.21.&c. 2 Reg.10.31..23.3. 1 Chron.17.11..21.30. 2 Chron.6.16,31.. 34.31.Neh.10. 30. Pſal.78.10. Prov.2.13. Jer. 26.4. &c.ad Dan. 9. 10. Zach.6.7.&c. in 90.circ.l. In pauſa eſt cum cametz penult. cui & וְ eſt præf. ut ſeq. וְלָלֶכֶת ire, Eccl.1.7. & וְלָלָכֶת &ire,ambulare, Deut.19.9..26.17. Joſ.22.5. Job. 34.5. Item cum מִ præf.locis ſeq. מִלֶּכֶת ab eundo, 1 Sam.30.21.2 Chr.11.4..25.13.Eccl. 7.2.Iſa.8.12. Lam. 4.18. ſed occurrit etiam cum variis aff.. ut cum ־ִ, ־ֶ (cui & כְּ & יִכּ ſunt præf.) ־ָם, ־ִי (cum בְּ præf.) ־ֶם (cum בְּ & יִכּ præf. & ־ָ Aff.ut ſeq. לָלֶכְתִּי ire me, 1 Reg.2.8. לָלֶכְתְּךָ ire te, Deut.2.7. בְּלֶכְתְּךָ in eundo te,Exod.4.21.. 33.16. 1 Sam.10.2.Prov.4.12. וּבְלֶכְתֵּךְ & in eundo te, Deut.6,7..11.19. לָלֶכְתְּךָ ire te, Jer.2.2. לָלֶכְתּוֹ ambulare eum, 1 Reg.16.31. בְּלֶכְתּוֹ in ire eum,1 Sam.9.9.2Sam. 8.3..19.1. 1 Chron.12.20..18.3. Jer.51.59. לָלֶכֶת ire eos, 2 Sam.17.21. בְּלֶכְתָּם in ire eos, Ezech. 1.17,21, 24..10.11. וּבְלֶכְתָּן & in ire eos,2 Chron.24.25. בְּלֶכְתָּן in ire ipſas, Ezech.1.9,12,17. Sic in Imperat.etiam pro more verborum Pe jod, deficit primaRad.jod,ut in Imper.ſ.m. cum Tzere, ſed ante Maccaph cum ſægol; ſic, לֵךְ vel לֶךְ־ ito, abito,&c. Gen.12.1..26.17..27.9.. 28. 2..37.14. Exod.3.16..4.12,18,19,26.&c. ad Jon.1.2..3. 2. in 100.circ.l. cui etiam utrique formæ וְ cop. eſt præf. וְלֵךְ vel וְלֶךְ־ & ito,Gen.22.2..27.13.Jud.18.19.1Sam. 16.1..29.7.2 Sam.14.21.2 Reg.6.3..8.8..9.1.Ezech.3.1, 11. ſed in pauſa eſt cum וְ præf. וָלֵךְ & ito, Gen.12.19.. 24.51. 2 Reg.4.24.29. Jer.36.14. Item pro לֵךְ ſæpè eſt cum ה parag. לָלָה vade,veni,abi,&c.& quia jungitur etiam fæmineo generi, ſumitur aliquando in hac forma pro Adverbio hortantis, ut Gen.19.32. לָלָה נַשְׁקֶה agedum (ô ſoror) propinemus patri noſtro vinum: & Eccl.2.1. לָלָה־נָּא agedum, probem te, (vel miſceam vinum) in lætitiâ,ut & ſuprà de הָבָה dictum in verbo יָהַב Merc.Cev. Item de hac forma ulterius notandum quòd ter veniat abſque He parag.ſic, לֵךְ vade, aut veni; ſcil. Num.23.13. לֵךְ־נָא veni quæſo, vel nunc, mecum ad locum alium. Jud.19.13. לֵךְ vade, vel veni, & appropinquemus,&c. & 2 Chron.25.17. לֵךְ veni, videamus nos facie,&c. Pag. ſim.Bu.&c. Occurrit autem hæc forma plene cum ה parag.ſimpl. & cum יִ præf. locis ſeq. לָלָה ito, agè, Gen.19.32..31.44..37.13. Exod.2. 10. Num.10.29..22.7,11..23.7,27.. 24.14. Jud.11.6.. 19.11. Sam.9.5,10..14.1,6..17.44..20.11. 2 Reg.10. 16..14.8.Neh.6.2,7. Prov. 1.11..7.18.Eccl.2.1. Cant.7. 12. וְלָלָה & ito,Num.22.17..23.7.1 Sam.23.27.Pſal.80. 3. ſed in Imper. pl.m. ſæpiùs occurrit לְכוּ venite, ite, &c. Gen.37.20,27..41.55.. 42.19. Exod.5.4.&c. Pſal. 34.12..66.5,16..83.5..95.1. Prov.9.5. Iſa.1.18.. 2.3,5.. 18.2..30.21..50.11..55.1. &c. Hoſ.6.1. Jon.1.7. Mic.4. 2. Zach.6.7. &c.in 70.circ. l. In pauſa eſt cum Tzere penult. לְכוֹ ite, Joſ.2.16. 2 Reg.6.2. Item cum ו cop. præf. וְלְכוֹ & ite,Gen.29.7..45.17.Exod.12.31. Joſ. 11..22.4. Job.42.8.Iſa.55.1,3. Jer.6.16.Am.6.2.Mich. 2.10.& cum וְ cop.ante tzere pro Scheva penult. in pauſa,ſic, וָלְכוֹ & ite,Gen.42.33.Exod.12.32.1 Sam.29.10. Item in Imper.kal,ſ.f.occurrit ſimpl.cum Scheva, ſed in pauſa cum tzere, & cum ו cop.præf.ut ſeq. לְכִי ito,Jud. 9.10,12. Ruth.2.2. 1 Sam.1.17. 2 Sam.13.7..14.8. 1 Reg.1.12,13..14.7,12.2 Reg.4.3,7. לְכִי ito,Exod.2.8. Jud.11.38.2 Sam.13.15. וְלְכִי & ito,2 Reg.8.1. Cant.2. 10,13. & in 2.pl.f. Imper.kal occurrit plenè, & cum pro נָה; ſic, לְכָנָה ite,Ruth.1.8. לְכֶן ite,Ruth.1.12. In fut.kal occurrit pro more verborum pe jod cum duplice tzeri; at in 1.ſing.fut.kal, occ.cum tzere vel cum ſægol,in ult. locis ſeq. אֵלֵךְ vel אֵלֶךְ ibo, Gen.24.58. Ex. 3.11.Lev.26.41.Num.1.30. Deut.2.27..29.19.Jud.4.8, 9.Ruth.1.16.1 Sam.16.2.1 Reg.18.12. 2 Reg.6.3. Job. 10.21..29.3.Pſ.23.4..26.11..39.14..42.10..138.7..139. 7..143.8.Cant.4.6.Iſa.45.2. Jer.2.25. Hoſ.5.15. cui etiam וְ cop.& וָ conv. ſunt præf. וְאֵלֵךְ & ibo, 2 Sam.19. 27.1 Reg.11.21.Hoſ.5.14. וָאֵלֵךְ & ivi, Jud.19.18.1Sam. 15.20.Jer.13.5,7.Ezech.3.14.& ſemel cum וְ conv.ante pathach in ult.ſic. וָאֵלֵךְ & ivi, Job.19.10. Item cum הַ Interrog.præf. הַאֵלֵךְ num ibo,Exod.2.7. 1 Sam.23.3. 1 Reg.22.7. ſed occ.etiam in 1.ſing.fut.kal,cum ה parag.locis ſeq. אֵלְכָה ibo,Gen.45.28.Exod.4.18. Ruth.2. 2.2 Sam.15.7. Jer.5.5..40.15.Hoſ.2.7,9.Zach.8.21.pro quo ſemel occur.cum jod 1.Rad.quieſcente in tzere,ſub Aleph; ſic, אֵילְכָה ibo,Mich.1.8.& in pauſa cum tzere pro Scheva penult.ſic, אֵלְכָה ibo,Iſa.38.10. Item cum וְ cop.præf. cum Scheva, ſed in pauſa cum tzere penult. ut ſeq. וְאֵלְכָה & ibo, Gen.24.56..30.25..33.12. Num. 23.3. Jud.11.37.1 Sam.28.7. 2 Sam.20.21. 1 Reg.19. 20.Jer.9.1. וְאֵלְכָה & ibo, Gen.30.26.2 Sam.3.21.Item in 2.ſ.m.fut.kal occurrit etiam cum Tzere, vel cum ſægol in ult. cui etiam וַ conv.& הַ Interrog. ſunt præf. ut ſeq. תֵּלֵךְ vel תֵּלֶךְ ibis,Gen.3.15..24.4,38,55..28.15. 32.17.Lev.19.16.Num.10.32..22.12. Joſ.1.7,9.Jud.19. 17.1 Sam.28.22.2 Sam.15.19.1 Reg.3.14..6.12..9.4. 2 Chron.7.17. Pſal.32.8. Prov.1.15..2.20..3.23. Eccl.4. 17..8.3. Iſa.33.21..43.2..48.17. Jer.1.6.. 16.5.. 45.5. Zach.3.7. וַתֵּלֵךְ & iviſti, 1 Reg.14.9..16.2..18.18.2 Chr. 21.13. הֲתֵלֵךְ iturúſne es? 1 Reg.22.4.2 Reg.3.7.2 Chr. 18.3. ſic & in 2.ſ. fæm fut.kal, cum Scheva, ſed in pauſa

si cum Tzere penult. cui etiam ! conv. & הַ Interrog. sunt præf. ut seq. חָלַכְתִּי ibis, Jud. 4. 8. Ruth. 1. 16.. 2. 8. חָלַכְתִּי ibis, itura es, Gen. 16. 8. Jer. 15. 6. וַתֶּחֱלָכִי & ivisti, Ruth. 2. 11. הֲתֵלְכִי an itura es? Gen. 24. 58. sic et am in 3. f. m. fut. kal, occurrit itidem cum tzere vel sægol in ult. cui etiam הַ Interrog est præf. ut seq. יֵלֵךְ vel יֵלֶךְ ibit, Exod. 10. 24, 26.. 23. 23.. 32. 34.. 34. 9. Deut. 7. 8.. 20. 5. Jos. 16. 8. Jud. 7. 4. 1 Sam. 17. 32. 2 Sam. 13. 24, 26. Psal. 126. 6. Prov. 10. 9.. 15. 12. Eccl. 5. 15.. 6. 4. Isa. 6. 8. Jer. 46. 22.. 49. 3. Hab. 3. 4. הֵילֵךְ utrum ambulaturus sit? Exod. 16. 4. Item semel est cum pathach in ult. post ! cop. sic, וַיֵּלַךְ & ibit, Job. 27. 21. Sed frequentiùs multò occurrit cum ! conv. præf. & sægol in ult. sic. וַיֵּלֶךְ & ivit, abivit, &c. Gen. 12. 4.. 13. 3.. 22. 3, 13.. 24. 10.. 26. 1. &c. ad Jon. 3. 3. &c. in 225. circ. l. Et interdum est cum pathach in ult. post ! conv. sic, וַיֵּלַךְ & ivit, Gen. 24. 61.. 25. 34. Num. 12. 9. 2 Reg. 5. 11. Job. 7. 9. Psal. 34. 1. Item in 3. sing. fæm. fut. kal, occurrit simpl. cum tzere in ult. sed cum ! conv. præf. cum sægol in ult. ut seq. תֵּלֶךְ ibit, itura est, Gen. 24. 39. Psal. 97. 3. Jer. 48. 2. וַתֵּלֶךְ & ivit, Gen. 7. 18.. 21. 14, 16, 19.. 25. 22.. 38. 11, 19. Ex. 2. 8. Num. 22. 23. Jud. 4. 9, 24.. 11. 38.. 19. 2. Ruth. 2. 3. 1 Sam. 1. 18.. 25. 42. 2 Sam. 13. 8, 19. 1 Reg. 10. 13.. 14. 4, 17.. 17. 11, 15. 2 Reg. 4. 5, 25.. 8. 2. 2 Chron. 9. 12. Jer. 3. 8. Hos. 2. 15. In 1. pl. fut. kal occurrit etiam cum Tzeri ult. locis seq. נֵלֵךְ ibimus, Exod. 8. 23.. 10. 9. Num. 20. 17.. 21. 23. Jos. 1. 16. Jud. 20. 8. 1 Sam. 9. 7.. 23. 3. 2 Sam. 13. 25. Psal. 122. 1. Jer. 6. 16.. 18. 12. Mich. 4. 5. sed extat etiam cum sægol in ult. simpl. & post ! conv. sed cum ! cop. & הַ Interrog. præf. est cum Tzere in ult. sic, נֵלֵךְ idem, Jer. 42. 3. וְנֵלֵךְ & ivimus, Deut. 1. 19. וְנֵלֵךְ & ibimus, Jer. 51. 9. הֵנֵלֵךְ an ibimus, ire debemus? 1 Reg. 22. 15. 2 Chron. 18. 5, 14. Item occurrit etiam 1. pl. cum ה parag. post scheva, sed in pausa post tzere penult. cui utrique formæ ! cop. est præf. ut seq נֵלְכָה ibimus, Gen. 22. 5. 37. 17. Ex. 3. 18.. 5. 3, 8, 17. Deut. 13. 2, 6, 13. 1 Sam. 9. 6. 2 Reg. 6. 2. Zach. 8. 21, 23. נֵלְכָה ibimus, 1 Sam. 9. 10. וְנֵלְכָה & ibimus, Gen. 33. 12.. 43. 8. Jud. 19. 28. וְנֵלְכָה idem, 1 Sam. 9. 9.. 26. 11. Isa. 2. 3, 5. Mich. 4. 2. Item in 2. pl. m. occurrit simpl. cum Scheva penult. locis seq. תֵּלְכוּ ibitis, Gen. 42. 38. Exod. 3. 21. Lev. 20. 23.. 26. 21. Deut. 1. 33. Jos. 2. 16.. 3. 4. Jud. 18. 6. Jer. 7. 6.. 20. 6.. 25. 6.. 35. 15. Mich. 2. 3. sed in pausa cum Tzere penult. cui utrique formæ Nun parag. est add. תֵּלְכוּן ibitis, Lev. 18. 3.. 26. 3. Deut. 5. 33.. 13. 4. Jos. 2. 16. Jud. 19. 5. 2 Reg. 2. 18. Neh. 5. 9. Jer. 6. 25. Ezech. 20. 18.. 36. 27. תֵּלְכוּן ibitis, Deut. 6. 14. תֵּלְכוּן idem, Ex. 3. 21. Isa. 52. 12. & cum ! conv. præf. simplici formæ; sic, וְתֵלְכוּ & ivistis, Jud. 18. 24. Mich. 6. 16. Item in 3. pl. m. fut. kal, יֵלְכוּ ambulabunt, ibunt, Exod. 5. 7.. 18. 20. &c. Psal. 81. 13.. 84. 8. Isa. 28. 13.. 40. 31. Jer. 3. 17, 18.. 12. 2. Hos. 5. 6.. 11. 10.. 14. 7, 10. Mich. 4. 5. &c. in 40. circ. l. sed in pausa est cum Tzere penult. & occ. locis seq. יֵלְכוּ ibunt, Exod. 33. 14. Isa. 45. 14. Jer. 22. 22.. 30. 16.. 37. 9.. 46. 22. Ezech. 1. 9, 12, 17, 21.. 10. 11, 22.. 11. 20.. 12. 11.. 36. 24. Hos. 7. 12. & cum הַ Interrog. præf. & ! parag. add. & ! cop. præf. utrique formæ, ut seq. הֵיֵלְכוּ an ambulaturi sunt? Am. 3. 3. יֵלְכוּן ibunt, Psal. 89. 3. Joel. 2. 7, 8. וְיֵלְכוּ & ibunt, 2 Reg. 6 22.. 17. 27. וְיֵלְכוּ & ibunt, 1 Sam. 30. 22. Job. 38. 35. sed frequentius cum ! conv. præf. ante Scheva penult. sic, וַיֵּלְכוּ & iverunt, velliverint, ambularunt, vel -rint, &c. Gen. 9. 23.. 18. 22.. 22. 6, 8, 19. &c. Jer. 2. 5.. 7. 24.. 9. 13.. 11. 8.. 13. 10.. 16. 11.. 41. 12, 14, 17.. 52. 7. Lam. 1. 6. &c. in 90. circ. l. ut & cum ! conv. præf. in pausa cum Tzere penult. locis seq. וַיֵּלְכוּ & iverunt, Gen. 14. 11.. 45. 24. Jos. 2. 21.. 18. 8. Jud. 18. 21.. 19. 14. 1 Sam. 6. 6. 2 Reg. 5. 24. Jer. 5. 23. Item in 3. pl. f. fut. kal, occurrit locis seq. תֵּלַכְנָה ibunt, abibunt, Jud. 11. 40. Isa. 3. 16. Ezech. 7. 17.. 21. 12.. 30. 17, 18. Joel. 4. 18. & in 2. pl. f. etiam, תֵּלַכְנָה ibitis, ireris, Ruth. 1. 11. Denique cum ! conv. præf. ante 3. pl. f. occ. locis seq. וְתֵלַכְנָה & iverunt, Gen. 24. 61. Ruth. 1. 7, 19. Isa. 3. 17. In Hiphil הוֹלִיךְ ire, abire, seu ambulare fecit; duxit, abduxit, deduxit, eduxit; attulit, detulit, pertulit, &c. Bu. Lex. & Merc. Item vehere, portare, asportare; auferre significat, Merc. Occurrit autem in præt. hiph. 3. f. m. & cum ה_ Aff. הוֹלִיכָה abduxit, 2 Reg. 24. 15. הוֹלִיכֵךְ deduxit te, Deut. 8. 2. & cum וֹ & ם_ Aff. post ! cop. vel conv. utrique præf. ut seq. וְהוֹלִיכוֹ & ducat eum, Prov. 16. 29. יְהוֹלִיכֻם deducit eos, Isa. 48. 21. & in 1. sing. præt. hiph. cum ! conv. præf. וְהוֹלַכְתִּי & ducam, Isa. 42. 16. Ezech. 36. 12. cui etiam הַ est Aff. וְהוֹלַכְתִּיהָ & deducam eam, Hos. 2. 14. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum הַ & ל præf. ut & defective cum chirek penult. absque jod nota hiphil, ante ה_ Aff. ut & cum הַ dem. præf. & ה_ Aff. & cum ם_ Aff. ut seq. מוֹלִיךְ ducens, Jos. 12. 17, 19. Isa. 63. 12. הַמּוֹלִיךְ deducens, Jer. 2. 6. לְמוֹלִיךְ ducentem, qui duxit, Psal. 136. 16. מוֹלִכְךָ ducens te, Jer. 2. 17. הַמּוֹלִיכֲךָ qui duxit te, Deut. 8. 15. מוֹלִיכָם qui duxit eos, Isa. 63. 13. Item, occ. etiam part. hiph. in pl. f. defectivè in chirek absque jod penult. sic, מוֹלֹכוֹת deferentes, Zach. 5. 10. In Infin. hiph. הוֹלִיךְ adducere, &c. occ. cum ל præf. & וֹ Aff. sic, לְהוֹלִיכוֹ ad ducendum eum, 2 Chron. 36. 6. & in Imper. hiph. f. ni. cum ! cop. occurrit cum Tzere ult. pro chirek magno; sic, וְהוֹלֵךְ & defer, Num. 16. 46. sed in 2. f. f. Imper. hiph. pro הוֹלִיכִי, occurrit cum expressa jod 1. Rad. post Tzere sub He, ut suprà in 1. fut. kal, Bu. Lex. sic, הֵילִיכִי abduc, Exod. 2. 9. & in 2. pl. m. Imper. hiph. est, הוֹלִיכוּ ducite, 2 Reg. 17. 27. In fut. hiph. 1. sing. occ. simpl. plenè cum jod in ult. sed cum ! conv. est cum Tzere ult. אוֹלִיךְ ire faciam, 2 Sam. 13. 13. Ezech. 32. 14. וְאוֹלֵךְ & deduxi, Lev. 26. 13. Deut. 29. 5. Jos. 24. 3. Am. 2. 10. Item cum ! cop. occ. plenè cum jod Hiph. penult. ante ה_ parag. ut etiam ante ם_ Aff. sic, וְאוֹלִיכָה & ducam, 2 Reg. 6. 19. אוֹלִיכֵם deducam eos, Jer. 31. 9. In fut. hiph. 3. f. m. est etiam cum Tzere vel cum jod ult. sed cum ! conv. est cum sægol ult. at cum שׁ præf. cum Tzere ult. ut seq. יוֹלֵךְ ducat, Deut. 28. 36. יוֹלִיךְ perferet, Eccl. 10. 20. Jer. 32. 5. וַיּוֹלֶךְ vel sine Vau, & duxit, Exod. 14. 21. 2 Reg. 6. 19.. 25. 20. Jer. 52. 26. Lam. 3. 2. שֶׁיּוֹלֵךְ quod deferat, Eccl. 5. 14. Item cum ! conv. præf. occurrit plenè cum jod hiph. ante נִי_ Aff. sicut & ante ם_ Aff. simpl. & cum ! conv. præf. ut seq. וַיּוֹלִיכֵנִי & duxit me, Ezech. 40. 24.. 43. 1.. 47. 6. יוֹלִיכֵם abire facit eos, Psal. 125. 5. וַיּוֹלִיכֵם & deduxit eos, Psal. 106. 9. In 3. pl. m. fut. hiph. plenè est יוֹלִיכוּ deducent, sed cum ! conv. præf. occ. defectivè cum chirek absque jod penult. וַיּוֹלִכוּ & deduxerunt, 1 Reg. 1. 38. sed occ. etiam cum kibbutz pro schurek ante הוּ Aff. & cum ! conv. plenè cum jod mediano notâ hiphil; sic, וַיּוֹלִיכֻהוּ & deduxerunt eum, 2 Chron. 33. 11.. 35. 24. Adnorandi sunt autem loci quidam ubi radix hæc signanter occurrit, ut Mich. 6. 8. הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהֶיךָ humiliter ire cum Deo suo; i. e. in viis Dei sui incedere cum humilitate, cum abnegatione propriæ vo-

luntatis, potestatis, dignitatis: לָלֶכֶת אַחֲרֵי יְהוָה est ἐπακολουθεῖν τῷ κυρίῳ sequi Jehovam, h.e. accedere ad Jehovam, se ductui ejus permittere, 2 Chron.34.31. 1 Reg.18.21. πορεύεσθαι τῷ Θεῷ, Hebr.11.6. Conser Gen.24.5. & ire post Deos alios, Deut.11.28..28.14. est accedere ad eos, inclinare ad eorum cultum. Phrasis שׁוּב לָלֶכֶת est, iterum ire, ut שָׁבִים לָלֶכֶת iterum eunt, &c. Et לָלֶכֶת לְפָנָיו ire ante se, est procedere, 1 Chr. 21.30. Confer Psal.85.14. Item pro perambulare, ut Deut.1.19. וַנֵּלֶךְ אֶת כָּל־הַמִּדְבָּר & perambulavimus desertum. Non soìùm לֵךְ & לְכָה in Imper.sing. est adhortantis aut consilium dantis particula, sed etiam pluraliter לְכוּ est invitantis, ut Isa. 55.1. 3. Venite ad aquas-- venite, emite-- venite ad me, &c. sic Psal.34.12. at Job.29.3. לְאוֹרוֹ אֵלֶךְ חֹשֶׁךְ ad lucem ejus ibam tenebras, h.e. in tenebris. Lev.19.16. לֹא תֵלֵךְ רָכִיל non obtrectabis; propriè, non ibis nundinarionem, vel cum nundinatione. Obtrectator, nominis alieni infamatione, tanquem re venali, aucupatur gratiam aut lucrum; unde Ab.Ezra, Mercator transfert, emit ab uno, & vendit alteri; sic obtrectator pandit huic, quod accepit ab illo. Ezech.7.17. & omnia genua תֵּלַכְנָה מַיִם fient aquæ fluentes. Sic & 21.12.& Joel. 4.18. & colles תֵּלַכְנָה חָלָב manabunt lacte: Hæc ex Coc. [יָלַל ululavit, &c. Vide suprà ad initium jod Lamed. Item יָצָא Rad. ex Prov.20.25. quidam hic afferunt, & ad eandem referunt תּוֹלָעָה & תּוֹלַעַת. Sed ea vide infrà in Rad. חָלַע: & יָלַע est à לוּע: de quo suo loco; Merc.]

Rad.44. יָלַף laboravit, seu obductus est, impetigine, ut est fædatio cutis cum pruritu, quam alii scabiem siccam, asperam & prominentem intelligunt, alii morbum, similem scabei, squamosum, corpusque dehonestantem; est cogn.cum יָבַל fluxit, à quo יַבֶּלֶת. Verbaliter non usurpatur hæc radix; sed tantùm indè unum est nomen, viz. יַלֶּפֶת fæm. impetigo, lychen, mentagra; Av. יָלַף indè fit יַלֶּפֶת, Lev.21.20..22.22. quod est scabies Ægyptiaca, durans, (vel adhærens Merc.) usque ad mortem; Hieron. impetigo, Pag. scabies saniosa, vel sicca; lychen: Prisci Hebræorum sapientes scribunt, fuisse חֲזִיזִית הַמִּצְרִית speciem ulceris purulenti, & fœtidi Ægyptiaci. Item, dixit Resch Lakisch; quare vocatur nomen ejus יַלֶּפֶת? propterea שֶׁמְּלַפֶּפֶת quod adhæret וְהוֹלֶכֶת & serpit usque ad diem mortis; cod. Talm. Beechoroth, fol.41.1. sic deducitur à Rabbinico, & Chal. לַפַּף conjungere, involvere, Bu. Lex. Sunt qui à לָפַת quod est apprehendere & adhærere, cum concussione quadam, ut quibusdam placet: quòd hominem mordicùs corripiat, & proxima quæque occupet; minùs rectè alii scabiem fluentem exponunt; Doctores Hebræi à לָפַף quod apud illos, ex Syro Sermone, est involvere, quòd hominem, involvat & implicet ad diem mortis, Merc. Est species scabiei quam 70. ἀλφοὺς vertunt, Coc.

Rad. 45 יֶלֶק m. est species locustæ, bruchus juxta Hieron. Pag. Sed Hieron. putat esse attelabum, parvam locustam, inter locustam & bruchum, reptantem magis quàm volantem, semperque subsilientem; atque ideo ubicunque orta fuerit, omnia ad pulverem usque consumit; alii potiùs putant bruchum, vermem pilosum, ut colligunt ex Jer.51.27. Merc. Ego puto genus esse locustæ quod sæpiùs vidi in Gallia, præcipuè Lugduni, instar Crabronis, sed minoris quantitatis, alatum; quod arborum folia depopulatur, & vastat in maxima multitudine; Et sunt qui dicunt, teste R. D. in comment. nomen deduci à לָקַק quod est lambere, lingere; quòd herbas lambat, Pag. & fruges, aculeo scil. tanquam linguâ; & quia magnâ copia volat collectivum nomen est, Merc. יֶלֶק est bruchus; insecti genus, quod lambendo absumit & Perdit fruges atque terræ nascentia; nam est cogn. cum לָקַק, i.e. lambit, Av. & sim. Coc. In pausa est cum cametz sub jod, sed extra pausam cum duplice sægol. Occurrit autem simpl. & cum ל, ה & כ præf. utrique formæ, ut seq. יָלָק bruchus, Nah. 3. 16. וַיֶּלֶק & bruchus, Psal.105.34. הַיֶּלֶק bruchus, Joel.1.4. 2.25. הַיֶּלֶק bruchus, Joel.1.4. כַּיֶּלֶק sicut bruchos, Jer. 51.27. כַּיְלָק quasi bruchis, Jer. 51.14. Nah.3. 15. כַּיֶּלֶק sicut bruchus. Nah.3.15.

Rad.46. יָם m. duo significata habet, i. est mare; & occidens, substant. scil. i.e. plaga occidentalis, eò quòd mare magnum sit ad plagam occidentalem terræ Israel, sic appellatum; Pag. significat interdum hoc nomen magnam aquarum collectionem; unde stagna & lacus hoc nomine videas appellari; & metaphoricè magnum lebetem, aut vas multam aquam continens; unde mare erat inter vasa templi Salomonici. Transfertur & ad hominum multitudinem more maris frementium, ut fit in seditionibus; Psal.65. & Isa.17. Affinitatem habet cum מַיִם aquæ nomine, ab aquarum copia, Merc. & radix potest esse יָמַם quod ostendit dagesch in plurali, & cum pronomine; vel radix est יוּם, (vel potiùs יום, Merc.) & sic dagesch ponitur vice hannach, i. e. literæ quiescentis, quæ est vau; & hoc ostendit cametz in יָם; (idque etiam in constructione, atque adeò cum maccaph, Merc.) nam omne יָם est cum cametz præter יַם־סוּף mare rubrum, vel caricis, i.e. caricosum; & est gen. masc. interdum tamen fæm. ut exempla ostendunt, Pag. Item non solum cametz revocatur in constructione, sed etiam latum, sive longum permaper, subsequente maccaph, inquit R.D. in Michlol, ut Num.4. 11. ad latus יַם־כִּנֶּרֶת maris chinnereth; & Jos.12.3. יַם־הַמֶּלַח mare salis, Gev. יָם mare, est etiam occidens, respectu maris ad occidentem terræ Canaan siti; semel meridies, respectu situs maris rubri, Psal.107.3. Transfertur etiam ad lacum, sive vas amplum in Templo, 1 Reg.7.23. & ità etiam fæmininum reperitur, 2 Reg.16. 17. הַמֶּלַח יָם dicitur mare salis, i.e. salsum, Gen.14. 3. מַיִם־סוּף à mari algoso; quod est cum pathach; nam aliàs semper scribitur cum cametz præterquam cum סוּף conjunctum, tum enim habet pathach; Bu. Lex. Est cogn. cum אָמַם propagavit liberos, ut matres solent parere sobolem; & cum הָמַם tumultuatus est; item cum מַיִם, i.e aquæ; nam ex mari inquieto & tumultuario omnia flumina propagantur & derivantur; & Deus ipse collectionem aquarum vocavit mare; Av. mare salis dicitur mare Sodomæ, lacus Asphaltites, Coc. Occurrit autem frequens hoc nomen ordine Conc. ut seq. יָם mare, Gen.14.3. Exod.10.19.. 15.8,10..23.31.. 27.12. &c. ad Zach.9.10. in 80. circ. l. & cum pathach occ. simpl. & cum בָּ, לָ & מִ præf. ut seq. לַיָּם mare, Num. 13.18.. 14.25..21.5..33.10. Deut.1.40..2.1..11.4. Jos. 2.10..24.6. Jud.11.16.1 Reg.9.26. Neh.9.9. Psa.106.22.. 136.13. בַּיָּם in mari, Exod.15.4. Psal.106.7,9.. 136.15. Isa.49.21. לַיָּם mari, Jos.4.23. מַיָּם à mari, Ex.15.22.. 23.31. Num.33.11. ut & cum הַ Interrog. & ו cop. præf. ante cametz, הַיָּם num mare? Job.7.12. וַיָּם & mare,

Job.

Job.28.14. Pſal.65.6.Mich.7.12. ſed ſæpiùs mulcò cum הַ dem.præf. הַיָּם mare, Gen.1.26,28..9.2..22.17.. 32. 12..41.49. Exod.14.2,9,16,&c. ad Zach.14.8. in 160. circ. l. Item cum וְ, מִ & בְּ præf. ante cametz etiam, ut ſeq. וְהַיָּם & mare, Joſ.15.47..23.4. 1 Reg.7.25. 2 Chron.4.4,6.Neh.9.11.Eccl.1.7. מֵהַיָּם è mari, Iſa.19.5. בַּיָּם in mare, in mari, Exod.14.28..15.1,4,19,21.1 Reg. 5.9..10.22.Pſ.77.20..89.26.Iſ 18.2..27.1..43.16.Jer.46. 18..49.23.Ezec.26.17,18.Jon.1.4.Nah.1.4.Hab.3.7,14. Zac.9.4..10.11. ut & cum כַּ, מִ, לַ & וּמִ itidem præf. ante formam cum cametz, ut ſeq. כַּיָּם ſicut mare, Iſa.57.20. Jer.6.23..50.42. Lam.2.13. לַיָּם mari, &c. Deut.30.13. 2 Chron.20.2.Prov.8.29.Iſa.11.9. מַיָּם à mari, è mari, Gen.12.8. Joſ.8.9,12,13..11.2..19.34.1 Reg.18.44..24. 14..63.11.Hoſ.11.11.Am.8.12.Mich.7.12.Nah.3.8.Zac. 9.10. וּמַיָּם & à mari, Joſ. 11.3.Pſal.107.3. Iſa.49.12. Item ſæpe occurrit cum ה locali, ſimiliter cum cametz ſub jod, etiam ante Mem dageſchatum, locis ſeq. יָמָּה verſus mare, in mare, Gen.28.14. Exod.10.19..26.22..36. 27,32.Num.2.18..3.23. Deut.3.27.Joſ.5.1..12.7..15.4, 8,10,11..16.3,8..18.12,15..19.34..22.7. 1 Reg.5.9..7. 25.1 Chron.9.24.2 Chron. 4.4.Iſa.11.14. Ezech.45.7.. 46.19..48.3,4,5,6,7,8,16,18,21,23,24,25, 26, 27, 34. Dan.8.4. cui etiam formæ cum ה locali, וֹ, ָ & לַ ſunt præf.ut ſeq. וְיָמָּה & verſus mare, Ezech.48.10,17, 21. הַיָּמָּה idem, Gen.13.14.Joſ.15.46. Zach.14.4. יַמָּה mare verſus, Num.34.5. Joſ.15.12..16.6,8..17.9.. 19.26, 29..24.6.Ezech.47.8. לַיָּמָּה verſus mare, Joſ.19.11. Item, ſemel occ.cum הָ, Aff.ſic, יַמָּהּ mare ejus, Jer.51.36. In pl.m.eſt cum pathach ante Mem dageſchatum, & occ. ſimpl.& cum הַ, בַּ & מִ præf. prout ſeq. יַמִּים maria, Gen.1.10..49.13.Deut.33.19.Jud.5.17.Job.6.3. Pſal.8. 9..24.2..46.3..65.8..69.35..78.27. Iſa.17.12. Jer.15.8. Ezec.27.4,25,26,27..28.2,8.Dan.11.45.Jon.2.4. הַיַּמִּים maria, Neh.9.6. בַּיַּמִּים in maribus, Gen.1.22.Lev.11.9,. 10. Pſ.135.6.Ezec.32.2. מִיַּמִּים à maribus, Ezec.26.17. 27.33,34. יָם mare, pro occaſu dicitur in terra ſancta, Joſ.15.12. וּגְבוּל יָם הַיָּמָּה הַגָּדוֹל וּגְבוּל & terminus occidentis verſùs mare magnum, & terminus, ſcil.erit, Num 34.11. יָם כִּנֶּרֶת mare Geneſareth, eſt mare Tiberiadis, mare Galilææ: quod dicitur etiam יָם קַדְמוֹנִי mare primum, Ezec.47.18. Joel.2.19. Zach14.8. cui opponitur הָאַחֲרוֹן יָם mare poſterius, ſcil. ſalis, Deut. 11.24. quod & יָם הָעֲרָבָה mare deſerti, Deut.3.19. In Pſal.72.8. à mari ad mare, ſignificatur τὸ διὰ παντὸς ἀνὰ μέσον in omnibus locis, qui per terminos adumbrantur; Zach.9.10. eſt enim terminus quidam auſtralis, mare, vel poſterius vel rubrum: Hinc ſortè Pſal.107. 3. ab oriente, ab occidente, à ſeptentrione, וּמִיָּם & à mari: niſi potiùs ibi intelligatur Auſtralis terræ habitabilis quæ eſt Oceanus Africam ambiens. In Iſa.21. 1. מִמִּדְבַּר יָם pronuntiatio de deſerto maris: i.e. terra mari aſſita, in deſertum redacta: Vel, terra quæ ſpirituale deſertum eſt, ad quam multi populi confluunt: Confer. Apoc. 17.1,3. In Iſa.27.1. הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם draco, qui eſt in mari: Diabolus ſcil. qui regnat in mundo. In Ezec. 32.2. Rex Ægypti, an ſpiritualis? comparatur cum dracone in maribus. Apoc.21. 1. & vidi cœlum novum, & terram novam, & mare non eſt ampl.us, i.e. non eſt ampliùs ullus locus poſitus extra habitationem Eccleſiæ, & ubi ſementis verbi non fiat. Iſa.19.5. וְנִשְׁתוּ מַיִם מִיָּם ſubſident aquæ è mari. non impedient tranſitum, quaſi mare in ſiccum verſum eſſet, Jer.51.36. & deſiccabo mare ejus. Dan. 11.45. בֵּין יַמִּים inter maria: Epyrum totam inter maria, vel Cherſoneſum ſaltem occupabit; Cocc. Deinde, ii. ſignif.2. hujus rad.eſt in No.pl.m. יְמִים quod ſignificat פְּרָדִים mulos, R. D. Pag. Forſan rectiùs fuerit dicere vocem eſſe peregrinam, quam quod quidam conjectant à חָמַם deflecti, ut ſignificentur muli, è gemina animantium ſpecie, aſino & equa, vel contrà, conſummati & perfecti, Merc. Cev. יְמִים ſunt muli, quorum inventor fuit Hana, aſino nempe ad equam admiſſo, Gen. 36.24. Pater hujus Hanæ fuit Tzibon, ut ibidem dicitur: at verſ.20. Tzibon, & Hana dicuntur fuiſſe fratres ex patre Seir: indè ludunt & commiſcuntur Talmudici, Tzibonem cum matre fuiſſe congreſſum, ac genuiſſe ex ea, per nefandum inceſtum, Hanam iſtum: Hana ergò ſcribunt, fuit פָּסוּל profanus, illegitimus, & ſpurius; & introduxit in mundo פְּסוּלִין, i.e. profana & ſpuria animalia: Cod. Peſachim, c.4. Vide Plin. l.8. c.44. Bu. Lex. ex Merc. De יְמִים hinni, muli ex equo & aſina, vide ſuprà in rad. יַם Av. in loco autem cit. Gen.36.24. occurrit hoc nomen pl. m. ſic, cum הַ dem. præf. & defectivè abſque jod pl. Ipſe eſt Hana qui invenit אֶת הַיְמִם mulos in deſerto, dum paſceret aſinos Tzibon patris ſui; i.e. dum paſcerent, invenit induſtriâ ſuâ: quia dum paſceret aſinos excogitavit ut aſcendere faceret equum ſuper aſinam: & ſic protulit mundo hanc ſpeciem; inquit R.D. in l.rad. Sunt qui arbitrentur onagros ad (vel ab, Merc.) hoc admiſſos eſſe ad aſinas, & ipſum per iſtiuſmodi inveniſſe concubitum, ut velociſſimi ex his aſini naſcerentur, qui vocantur יְמִים. Plerique putant quòd equarum greges ab aſinis in deſerto ipſe fecerit. primus aſcendi, ut mulorum indè nova contra naturam animalia naſcerentur. R. Sal. exponit פְּרָדִים mulos: Coire enim, inquit, faciebat aſinum cum equa, & peperit mulum. Et cur appellati ſunt יְמִים? ſcil. ab אֵימָתָן terrore, quia אֵימָתָן terror eorum immiſſus eſt creaturis; Pag. Talmudici ludunt in nomine Hanæ, qui paulò antè dictus fuerat eſſe frater Tzibon ex Seir. Verum nihil obſtat diverſos eodem appellatos fuiſſe nomine. Scribitur autem יְמִם defectivum, juxta Maſoreth, Merc. Cev. מָצָא אֶת הַיְמִים ſignificat, compoſuit mulos, h.e, excogitavit generationem mulorum, animalis quod geminæ ſpeciei eſt, Coc.

Rad.47. יָמַן dexter fuit, ad dextram declinavit, locum in dextra occupavit, dextrorſum tetendit; non multum abeſt ab אָמַן fidelis ſeu verax fuit; nam manus dextera eſt fidei conſecrata, & dexteram dare, eſt fidem & veritatem promittere; ſæpe etiam dexteritas accipitur pro fidelitate, quemadmodum & ſiniſter pro infideli ſeu adverſo legitur. Hinc ὀμνύω ὄμνυμι juro dexteram levando; nam dexterâ manu juramus, & non ſiniſtra, ut Iſa.62.8. juravit Jehova per dextram ſuam, &c. Av. יָמִין, indè יְמִין dextera; & plaga mundi dextera, i.e. meridies, quòd aſpicientibus orientalem plagam, quæ eſt ante faciem, meridies ſit ad dexteram. Orientalis, anterior; occidentalis poſterior; meridionalis, dextera; ſeptentrionalis, ſiniſtra vocatur ſacris in literis, Pag. Quidam audacius ad אָמַן reducunt à firmitate; quæ res per eam apprehenduntur. Sanè Iſa.30.21. תַּאֲמִינוּ

per

per Aleph pro jod invenitur, pro תֵּימִינוּ (de quibus infrà) ad dexteram flectetis (dextrabitis, si dici posset) ob cognationem literarum Ehevi. Est autem dextra fidei & veritati consecrata; unde per eam, ut fidei sedem & virtutis ministram, jurabant veteres. Merc. Et quia robur & fortitudo est in latere dextro, ipsum robur, ipsa vis ac potentia vocatur יָמִין; Pag. Ac in Deo maximè, immensa & infinita ejus virtus significatur passim. Hinc Luc. 22. datâ operâ adjectum est, à dextris virtutis Dei, quod Paulus ad Ephes. 1. Periphrasi explicat, quomodo ad dextram patris Christus sedeat, sicut & passim in N. Test exponitur, ubi hujus rei fit mentio: unde apertè colligitur nihil esse aliud Christum ad dexteram Patris sedere, quàm ei omnipotentiâ, gloriâ, imperio, & bonis denique omnibus æternis, parem esse, Merc. יָמִין f. dexter, dextera, dexterum; dextrum latus, dextra manus; שׂוֹם הַיָּמִין arnum dexterum, Exod. 29. 22. עֵין יָמִין oculum dexteri scil. lateris, nam עַיִן est constructum, 1 Sam. 11. 2. עַל יָמִין ad dextrum latus, dexteram, Gen. 24. 29. וְחוּחַז יַד־יְמִין יוֹאָב & tenuit manum dexteri lateris Joab, 1 Sam. 20. 9. Hic יַד est constructum, ut & יְמִין: Item Auster, meridies, quasi plaga dextra, Psal. 89. 13. nam à situ orientis, quæ anterior pars vel plaga vocatur, meridionalem appellant יָמִין dexteram, septentrionalem שְׂמֹאל sinistram, & occidentalem אָחוֹר posteriorem, Bu. Lex. יָמִין est dexterum latus; Kimchius vult esse Adjectivum, & cum eo intelligi צַד: Foret masculinum, Cocc. יָמִין Dexrra, nomen subst antivum est, sic dicta, quòd in dextra sita sit virtus & potentia ac firmitudo; quare dextrâ accipiuntur & apprehenduntur res nobis præpositæ seu oblatæ; item quia dextra fidei ac veritati consecrata est, unde veteres per dexteram tanquam fidei sedem, & virtutis ministram jurabant, &c. nam radix ejus propria est אָמַן unde אוֹמֵן fidus, fidelis, &c. Forst. Occurrit autem in forma absoluta, simpl. & cum וְ, הַ, לַ & מִ præ. ut seq. יָמִין dextera, Gen. 24. 49. Num. 20. 17. 22. 26. Deut. 2, 26. 5. 32. 17. 11, 20. 28. 14. Jos. 1. 7. 23. 6. 1 Sam. 6. 12. 9. 1. 11. 2. 2 Reg. 22. 2. 2 Chron. 34. 2. Job. 23. 9. 30. 12. Psal. 142. 5. Prov. 4. 27. Isa. 9. 19. 54. 3. Zach. 12. 6. וְיָמִין & dextera, auster, Psal. 89. 13. הַיָּמִין dextera, Gen. 13. 9. Exod. 29. 22. Lev. 7. 32. 8. 25. 9. 21. 7. 33. 8. 26. Num 18. 18. Jos. 17. 7. 2 Sam. 2. 19. Ezech. 1. 10. לַיָּמִין ad dexteram, Neh. 12. 31. מֵיָמִין à dexterâ, 1 Reg. 7. 39, 49. 2 Reg. 12. 10. 2 Chron. 3. 17. 4. 6, 7, 8. In forma constr. est cum Scheva sub jod; sic, יְמִין dextera, 1 Sam. 23. 24. 2 Sam. 20. 9. 24. 8. Psal. 77. 11. 89. 43. 118. 15, 16. 144. 8, 11. Hab. 2. 16. Zach. 4. 10. & sic præfixa sunt cum chirek ante jod quiescens, ut cum בְּ, לְ & מִ præf. בִּימִין dexterâ, Isa. 41. 10. לִימִין ad dexteram, Isa. 63. 12. Psal. 109. 31. מִימִין à dexterâ, Gen. 48. 13. 1 Sam. 23. 19. 2 Reg. 23. 13. Ezech. 10. 3. Zach. 4. 3. Item, non rarò occurrit cum affixis, ut cum י Aff. sic. יְמִינִי dextera mea, Psal. 73. 23. 137. 5. Jer. 22. 24. cui etiam וְ, בְּ, לְ & מִ sunt præf. וּמִימִינִי & dextera mea, Isa. 48. 13. בִּימִינִי in dextera mea, Isa. 44. 20. לִימִינִי ad dextram meam, Psal. 110. 1. מִימִינִי à dexterâ meâ, Psal. 16. 8. sic & cum הָ, vel in pausa הָ Aff. יְמִינָה vel יְמִינָהּ dextera tua, Gen. 48. 18. Exod. 15. 6, 12. 2 Sam. 2. 21. Job. 40. 14. Psal. 21. 9. 44. 4. 45. 5. 48. 11. 60. 7. 63. 9. 80. 16, 18. 89. 14. 108. 7. 110. 5. 121. 5. 138. 7. 139. 10. Isa. 41. 13. Ezech. 39. 3. cui etiam utrique formæ וְ, בְּ, לְ, & מִ sunt præf. וִימִינְךָ & dextera tua, Psal. 18. 36. וְיִמִינְךָ & dextram tuam, Psal. 74. 11. בִּימִינְךָ in dextra tua, Psal. 16. 11. בִּימִינֶךָ idem, Psal. 17. 7. לִימִינְךָ ad dextram tuam, Psal. 45. 10. מִימִינֶךָ à dextera tua, Psal. 91. 7. ut & cum הָ. Aff. יְמִינְךָ dextera tua, fæm. & occurrit etiam cum ם præf. sic, מִימִינֶךָ idem, Ezech. 16. 45. Item cum י Aff. occ. etiam simpl. & cum וְ & בְּ præf. יְמִינוֹ dextera ejus, sua, Gen. 48. 14, 17. Jud. 3. 15, 16, 21. 20. 16. 1 Chron 6. 24. 2 Chron. 18. 18. Neh. 8. 4. Psal. 20. 7. 78. 54. 89. 26. 98. 1. 109. 6. Prov. 27. 16. Lam. 2. 3, 4. Dan. 12. 7. Jon. 4. 11. Zach. 3. 1. 11. 17. וִימִינוֹ & dextera ejus, Cant. 2. 6. 8. 3. בִּימִינוֹ in dextera, ad dexteram ejus, Gen. 48. 13. Jud. 16. 29. Isa. 45. 1. 62. 8. Ezech. 21. 27. ut & cum לְ & מִ præf. sic, לִימִינוֹ ad dextram ejus, 1 Reg. 2. 19. Eccl. 10. 2. מִימִינוֹ à dextera ejus, Deut. 33. 2. 2 Sam. 16. 6. 1 Reg. 22. 19. sic etiam cum ם, Aff. cui & וְ & מִ sunt præf. & cum הָ, Aff. & בְּ præf. ut seq. יְמִינָם dextera eorum, Jud. 7. 20. וִימִינָם & dextr. eorum, Psal. 26. 10. 144. 8, 11. מִימִינָם à dextera eorum, Exod. 14. 22, 29. וְיִמִינָהּ & dext. ejus, Jud. 5. 26. בִּימִינָהּ in dext. ejus, Prov. 3. 16. Atque indè nomina, i. יְמִינִי No. pr. Jemini; aliquis ex tribu Benjamin; sæpe nim. omittitur Ben, ut 1 Sam. 9. Av. nam quia dextra est gloriosior, amabiliórque siniſtrâ, minimus inter filios Jacob vocatus fuit בֶּן־יָמִין q. d. filius dextræ (meæ) i. e. amabilis mihi, Gen. 35. 18. Pag. Occurrit autem simpl. & cum הַ dem. præf. ut seq. יְמִינִי Jeminita, Benjaminita, Jud. 19. 16. 1 Sam. 9. 1, 4, 21. 22. 7. 2 Sam. 20. 1. Esth. 2. 5. Psal. 7. 1. הַיְמִינִי Jeminita, 2 Sam. 16. 11. 19. 17. 1 Reg. 2. 8. Deinde, 2. Hinc No. יָמָנִי, No. Adj. & masc. & significat ordinem, Av. & occ. cum הַ dem. præf. sic, הַיָּמָנִי dexter, 1 Reg. 7. 21. 2 Chron. 3. 17. Item in fæm. cum Thau fæm. add. occ. cum הַ dem. præf. sic, in locis seq. הַיְמָנִית dextera, dexteram, Exod. 29. 20. Lev. 8. 23, 24. 14. 14, 16, 17, 25, 27, 28. 1 Reg. 6. 8. 7. 39. 2 Reg. 11. 11. 2 Chron. 4. 10. 23. 10. Ezech 47. 1, 2. Atque indè etiam verbum in Conjug. Hiphil הֵימִין; quod aliquando est cum jod mobili, ut 1 Chron. 12. 2. מַיְמִינִים q. d. dextrantes; i. e. dextri jacientes: aliàs jod quiescere solet; atque adeò aliquando supprimitur; ut 2 Sam. 14. 19. Si est לְהַמְין dextrare, h. e. ad dextram ire; sed sæpius exprimitur; ut Ezech. 21. 16. הֵימִינִי dextra, i. e. pone te, vel ito ad dextram; & Gen. 13. 9. וְאֵימְנָה & dextrabo, i. e. dextram tenebo; vel, ad dextram ibo. Sed venit etiam hoc verbum cum Aleph mobili; quòd sit loco jod, Isa. 30. 21. quum תַּאֲמִינוּ iveritis ad dextram, &c. Cev. הֵימִין in hiph. est dextram petere, ad dextram flectere, q. d. dextrare, i. e. dextram petere, Bu. Lex. Ad dextram declinavit, dextrorsum tetendit; Av. unde in part. hiph. f. m. regulariter esset מֵימִין dextrans, & in pl. m. מֵימִינִים sed occurrit, ut dictum, cum jod mobili; sic, מַיְמִינִים dextram petentes, 1 Chron. 12. 2. Et in Infin. hiph. deficiente seu abjectâ primâ radicali jod, occ. cum ל præf. pro לְהֵימִין; sic, לְהַמִּין ad dextrandum, 2 Sam. 14. 22. Sic in Imper. kal, f. m. הֵימִין dextrâ, seu ad dextram, flecti; unde in 1. f. f. Imper. hiph. plenè sic occur. הֵימִינִי dextram pete, Ezech. 21. 21. In fut. hiph. 3. f. m. יֵימִין dextram petet; & in 1. f. fut. hiph. אֵימִין: sed occurrit defectivè absque jod nota hiphi. cum ו cop. & הָ, parag. sic, וְאֵימְנָה & dexteram petam, Gen. 13. 9. Item, in 2. pl. m. regulariter esset תֵּימִינוּ; sed occ. cum Aleph, loco jod primæ Rad. Bu. Lex. sic, תַּאֲמִינוּ dexteram petetis, Isa.

Isa.30.21. Atque indè ex Conjug.hiph. est No. תֵּימָן m. plaga meridionalis, quæ respicienti ad Orientem, sita est ad dextram, Auster; Item ventus australis, qui à meridie venit; & sic Hebræis est gen. fæm. Av. Cum Thau in principio est meridies, Pag. Occurrit autem simpl.& cum יְמִ & מִ, וְל, לְהַ præf. ut seq. תֵּימָן auster, meridies, Jos.15.1. Job.9.9. Psal.78.26. Cant.4.16. Obad. 1.9. Zach.9.14. הַתֵּימָן Austri, Zach.6.6. לְתֵימָן versus austrum, Job.39.26. וּלְתֵימָן & austro, Isa.43.6. מִתֵּימָן à meridie, Jos.13.4. Ezech.25.13. Hab.3.2. וּמִתֵּימָן & à meridie, Jos.12.3. fed occurrit etiam cum הַ locali add. ei & ל cop. est præf. ut seq. תֵּימָנָה meridiem versùs, Ex. 26.18,35,.27.9..36.23..38.9. Num.2.10..3.29..10.6. Ezec.21.2..47.19..48.28. & וְתֵימָנָה & versus Austrum, Deu. 3.27. Notandus autem locus, Ex.26.18. ubi occ. תֵּימָנָה post alterum Synonymum, exprimendi seu explicandi gratiâ; sic, ad angulum, sive plagam תֵּימָנָה נֶגְבָּה; quippe תֵּימָנָה est magìs notum quàm נֶגְבָּה; & est, q.d. austri meridiei: tria námque sunt ejus australis plagæ nomina; viz. נֶגֶב à siccitate & ardore; דָּרוֹם ab altitudine, ut quidam volunt; quod non placet: Item & תֵּימָן ut hîc. Sic & reperies קַדְמָה, מִזְרָחָה ad anteriorem partem, orientem versus: קֶדֶם & מִזְרָח est oriens; quæ vide suis locis; & id genus alia alibi occurrunt, ubi alterum ex abundanti ad majorem declarationem adjicitur; Merc. In Psal.77.11. ellipticè dicitur יְמִין, pro יַד יְמִין: & Psal.45.10. נִצָּבָה שֵׁגָל לִימִינְךָ stat regina ad dextram tuam: quem quis honorat ad dextram suam collocat. Confer 1 Reg.2.19. Sic Psal.110.1. confide ad dextram meam: Christus dum dicitur collocatus ad dextram Dei, non significatur prælatus, nec secundo honore affectus, sed glorificatus, ut dignum est filium Dei glorificari; quod ex toto Psalmo intelligitur. Confer 1 Cor.15.27. Phil.2.6,9,10,11. Christus ad dextram Dei sedet, quia in summo honore ac gloriâ, Divinâ potentiâ, potestate absolutissimâ, ex patris voluntate regnat. In 1 Sam.23.19. מִימִין הַיְשִׁימוֹן à dextra deserti, h.e. ad Austrum deserti; & 2 Sam.24.8. in Aroer יְמִין הָעִיר ad dextram, h.e. ad austrum civitatis, quæ est in medio torrentis. Confer Deut.2.36. Jos.12.2..13.9,16, &c. Ecc.10.2. Cor sapientis לִימִינוֹ ad dextram ejus, & cor stolidi לִשְׂמֹאלוֹ ad Lævam ejus; i.e. ille dextra, hic sinistra sequitur; Hoc est, ille honesta & utilia atque apta tractat; hic inepta; ad dextram quæ sunt, tractabilia sunt, ἰνχεῖᾳ & ἐυμάτχειρα: igitur apta & commoda dicuntur אֵזֶל. Psal. 144. 8. 11. וִימִינָם יְמִין שֶׁקֶר dextra eorum, dextera mendacii, i.e. sive manum tollant ad invocandum, sive ad jurandum, sive dent ad spondendum, sive porrigant ad operandum, est dextera mendacii. Is.44.20. An non est mendacium בִּימִינִי i.e. An non falsum tracto, & quod rectum non est? namin gravitate omni est mendacium, ut in rectitudine veritas, Coc.

Rad.48 יָמַר est, superbire, exaltare; sed radix est אָמַר, inquit R.D. ibi require in hiphil & hithpael; Pag. Sed Kimchi inquit, consentaneum esse ut Rad. sit אָמַר; Merc. Sed huc refertur תִּתְיַמָּרוּ Is.61.6. nos putamus, id explicandum esse tanquam si esset scriptum תִּתְאַמְּרוּ: vide אָמַר. Non malè interlineâris, prædicabitis vos: Syrus, תִּשְׁתַּבְּחוּן gloriabimini; sensus, in gloria, sive copiâ illorum, nominabitis nomen vestrum, & eam dicetis vestram; Cocc. Huc quoque refert Kimchi ex Hiphil, הַהֵימִיר ut sit formæ הֵישִׁיב: vide de eo מוּר; Bu.Lex. Hæc autem Aven.hîc collocat tanquam in propria radicis eorum sede; ut seq. יָמַר mutavit, commutavit; idem quod מוּר vel מִיר: est cogn. cum אָמַר dixit: nam dicere consistit in commutatione verborum. In hiphil הֵימִיר fecit commutationem, commutavit, ut Jer.2.11. cum הַ Interrog. præf. הַהֵימִיר num mutavit gens ulla deos, &c. quædam exemplaria habent הֶמִיר. In hithpael הִתְיַמֵּר commutavit sese. Occurrit Isa.61.6. in fut.hithp.in 2.pl.m. Et in gloria תִּתְיַמָּרוּ commutabitis vos ipsos, i.e. de gloria in gloriam ibitis. Rabbini exponunt pro gloriari, &c. Av. efferetis vos, Bu. Conc.

Rad.49. יָנָה est, aliorum substantiam capere, ignoranter aut scienter, vi ac violentiâ, sive emendo, vendendo, rapi endo populandóque; & vim inferre, opprimere, Pag. circumvenire: quidam deprædari exponunt, sed latiùs patet. Noster interpres vertit, affligere, Merc. יָנָה oppressit vi vel fraude, fraudem fecit, defraudavit, damnum dedit, Bu.Lex. afflixit, molestavit, contristavit verbis seu factis, depopulatus est; est cogn. cum אוֹן doluit animo, indoluit, Av. In part.ben.kal, f.m. יוֹנֶה, & in fæm. יוֹנָה; Occurrit cum הַ dem. præf. sic, הַיּוֹנָה opprimens, Jer.25.38..46.16..50.16. Zeph.3.1. In fut.kal, 3.f. m. יוֹנֶה תֵּינָה opprimet, diripiet: unde in 1. pl. fut. kal, נִינֶּה opprimemus, seu opprimamus: atque indè cum ם pro ם. Aff. נִינָּם (pro נִינֵם Cocc. vel q.d. pro נִינֶּה אוֹתָם, Bu.Lex.) opprimamus seu deripiamus eos, Bu.Conc. Psal.74.8. Populemur eos; Pag. affligemus eos, Av. huic simile vide infrà in יָרָה, Bu.Lex. nam ex ea rad. dicitur, Num.21.30. וַנִּירֵם & projecimus eos, (vel potiùs ejaculati sumus in eos, Cev.) 1. pl. fut. kal à יָרָה; 70. cognatio eorum, Hieron. posteri eorum; potest enim deduci à נִין, quod est בֵּן, i.e. filius, inquit R.D. in rad. נין, Pag. Vide etiam rad. נִין, Bu. Lex. In Hiphil הוֹנָה oppressit, defraudavit, Bu. man. fecit, vel intulit afflictionem, contristavit, Av. declinatur in hiph. ut הוֹרָה, הוֹרֵיתָ, &c. à יָרָה; de quo dictum est; & sic הוֹנָה, הוֹנֵיתָ, &c. Pag. Occurrit in præt. hiph. 3. f. m. & 3. pl ut seq. הוֹנָה oppressit, Ezech.18.12, 16. הוֹנוּ vim faciunt, Ezech.22.7,29. In part. hiph. f.m. מוֹנֶה opprimens, oppressor, & in pl.m. מוֹנִים in constr. מוֹנֵי opprimentes, oppressores: unde cum יְ Aff. occurrit Isa. 49.26. & edere faciam מוֹנַיִךְ oppressores tuos, Bu. populantes te, Pag. affligentes te, Av. quomodo etiam quidam legunt & exponunt, Isa.51.23. sed ibi est מוֹנַיִךְ dolore afficientes te, Part. hiph. ex Rad. יָנָה in hiph. הוֹנָה &c. Id vide In Infin. hiph. est הוֹנוֹת opprimere, opprimendo; unde cum לְ præf. & ם Aff. est, לְהוֹנוֹתָם opprimendo eos, Ezech.46.18. In fut. hiph. occurrit in 2.f.m. simpl. & cum נִי Aff. ut in 3.f.m. & in 2. & 3. pl. m. ut seq. תּוֹנֶנּוּ vim inferes, Exod.22.21. תּוֹנְנוּ opprimes eum, Deut.23.17. יוֹנֶה oppresserit, Ezech. 18.7. תּוֹנוּ opprimetis, Lev.19.33..25.14,17. Jer.22.3. יוֹנוּ opprimant, Ezech.45.8. Atque indè ex hac Rad plerique deducunt nomen יוֹנָה columba, quippe scil. quæ natura est tristis, & expósita prædæ, Av. &c. fim. sed id nomen vide suprà in Rad. sua peculiari יון. Item huc etiam quidam referunt nomen quasi Hemanticum, cum Mem præfixo, מָנוֹן oppressio, Prov.29.20. sed rectum est, inquit R.D. ut id nomen sit à Rad. נִין; ibi require, Pag. גְּאִיוֹנִים q.d. superbi oppressores; unde לְגַאֲיוֹנִים oppres-

oppreſſorum, &c. Vide ſuprà ſub Gimel ante Aleph.

Rad. 50. יָנַח dimiſit, permiſit, reliquit, poſuit dimittendo; eſt cogn. cum נוֹחַ quievit, & חָנָה deſedit, nam qui aliquid dimittit, ſeu relinquit, facit illud quieſcere & deſidere in loco ubi relinquitur & non movetur, Av. non invenitur in kal, ſed in hiphil הִנִּיחַ eſt עָזַב reliquit, dimiſit, permiſit; Pag. depoſuit, ſeu fivit in loco, quoquo modo id fiat, ſive conſervandi cauſâ, ſive aliam ob quamque cauſam, poſuit; Merc. & ferme eſt נָחַ requievit; qui enim relinquit quippiam, requieſcit, nè illi ullam impendat operam; id etiam quod relinquitur, requieſcit in loco ubi relinquitur, & non movetur; proinde eſt, requieſcere, Pag. ſeu facere requieſcere. Erit tamen הִנִּיחַ paulò aliud quàm נָחַ; Illud, requiem conceſſit, hoc verò ſimpliciter, poſuit, vel reliquit: etſi utrumque ſit vicinum in ſenſu. Fieri poteſt ut qui rem ponit in loco, vel relinquit, non eò ſpectet ut illi quietem concedat: id quod in מַנִּיחַ faciente quieſcere eſt inſtitutum. Reperitur cum Accuſ. item cum Dativo. Interdum cum Lamed invenitur motum ad locum ſignificare, Iſa. 28.2. at motum à loco, Eccl. 7.20. Merc. יָנַח Hiph. הִנִּיחַ ſtatuit, collocavit, depoſuit, impoſuit, repoſuit, manere fecit, reliquit, fivit, omiſit, permiſit, Bu. Lex. הִנִּיחַ dimiſit, permiſit. Conſtruitur cum Dativo, vel Accuſativo, Av. Significat alicubi relinquere, Coc. Occurrit autem in præt. hiph. 3. ſ. m. plenè & defectivè abſque jod nota hiph. ut & cum ו cop. vel conv. præſ. ſimpl. & ante ו & ם Aff. ut ſeq. הִנִּיחַ fivit, permiſit, &c. Jud. 3.1.2 Sam. 16.21..20.3. 1 Chron. 16.21. Pſal. 105.14. Iſa. 28.2. Jer. 43.6. הִנַּח collocaverat, 1 Reg. 8.9. וְהִנִּיחַ & reliquit, Num. 19.9. וְהִנִּיחוּ & ſtatuet eum, Deut. 26.4. וְהִנִּיחָם & relinquet ea, Lev. 16.23. Iſa. 14.1. & in 2. ſ. m. præt. hiph. occ. cum ו conv. præſ. ſimpl. & ante ם & ו Aff. וְהִנַּחְתָּ & relinques, Deut. 14.28. וְהִנַּחְתָּם & relinques illas; Num. 17.4. וְהִנַּחְתּוֹ & relinques illud, Deut. 26.10. Sic & in 1. ſ. præt. hiph. occ. cum ו conv. præſ. ſimpl. & ante ו Aff. וְהִנַּחְתִּי & collocabo, Jud. 6.18. Ezech. 22.20.. 37.14. וְהִנַּחְתִּיו relinquam eam, Jer. 27.11. & in 3. pl. præt. occ. etiam ſimpl. & cum ו conv. præſ. etiam ſimpl. & ante ה Aff. ut & in 2. pl. m. præt. hiph. cum ו conv. præſ. ut ſeq. הִנִּיחוּ collocarant, 1 Sam. 6.18. Am. 5.7. וְהִנִּיחוּ & relinquent, Pſal. 17.14. Ezech. 44.19. וְהִנִּיחוּךָ & relinquent te, Ezech. 16.39. וְהִנַּחְתֶּם & collocabitis; dimittetis, Joſ. 4.3. Iſa. 65.15. In part. hiph. occ. in ſ. m. ſimpliciter, מַנִּיחַ permittens, Eccl. 5.11. & in Infin. hiph. הַנִּיחַ relinquere, dimittere, &c. Occurrit cum ל præf. ante ו & ם Aff. לְהַנִּיחוֹ relinquere eum, Num. 32.15. לְהַנִּיחָם relinquere, ſinere eos, Eſth. 3.8. In Imper. hiph. ſ. m. plenè eſt הַנִּיחַ, ſed occ. contractè abſque jod hiph. cum pathach in ult. idque ſimpl. & cum ו cop. ut & plenè cum ה parag. ut ſeq. הַנַּח dimitte, ſine, Hoſ. 4.17. וְהַנַּח & colloca, Exod. 16.33. Jud. 6.20. הַנִּיחָה ſine, Exod. 32.10. Jud. 16.27. & in Imper. pl. m. hiph. occ. plenè locis ſeq. הַנִּיחוּ relinquite: deponite, ſinite, Gen. 42.33. Exod. 16.23. 1 Reg. 13.31.2 Reg. 23.18. Item defectivè abſque jod hiph. loco ſeq. הַנַּח ſinite, 2 Sam. 16.11. In fut. hiph. 1. ſ. אַנִּיחַ deſinam, ſinam, &c. Occ. cum שֶׁ & נִי; ſic, שֶׁאַנִּיחָנּוּ quòd relinquam eum, Eccl. 2.18. & in 2. ſ. m. fut. hiph. plenè eſt תַּנִּיחַ dimittes, ſed occ. defectivè abſque jod cum pathach ult. & plenè cum jod ante נִי ſed defectivè, ante נוּ Aff. תַּנַּח dimittas, Eccl. 7.18.. 10.4..11.6. תַּנִּיחֵנִי permittas me, Pſal. 119.121. תַּנִּחֵנוּ relinquas nos, Jer. 14.9. ſic etiam in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. plenè, ſed cum ו conv. defectivè in pathach ult. abſque jod, & rurſus plenè cum ו conv. ante הוּ & ם Aff. ut ſeq. וַיַּנַּח relinquet; ſedabit, Lev. 7.15. Eccl. 10.4. וַיָּנַח & reliquit; collocavit, poſuit, Num. 17.22. Jud. 2.23. 1 Sam. 10.26. 1 Reg. 7.47.. 13.30.. 19.3. 2 Chron. 4.8. וַיַּנִּיחֵהוּ & collocavit, poſuit eum, Exod. 16.34. 1 Reg. 13.29. וַיַּנִּיחֵם & collocavit eos, 2 Chron. 1.14.. 9.24. Item in 3. ſ. f. fut. hiph. cum ו conv. occ. defectivè in pathach abſque jod hiph. וַתַּנַּח & poſuit, Gen. 39.16. & in 3. pl. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. & ו conv. præf. וַיָּנִיחוּ reponent, Ezech. 42.14. וַיַּנִּיחוּ & deponent, Ezech. 42.42. & repoſuerunt, collocarunt, Exod. 16.24. Num. 15.34. 2 Reg. 17.29. ſed occ. etiam cum ו cop. plenè cum jod, ſed defectivè cum kibburz pro ſchurek ante הוּ Aff. וַיְנִיחֻהוּ & collocabunt eum, Iſa. 46.7. Item cum ו conv. defectivè abſque jod, & eodem modo cum kibburz ante idem Aff. וַיַּנְּחֻהוּ & collocarunt eum, Gen. 19.16. Lev. 24.12. ſicut etiam cum ו conv. defectivè abſque jod cum ם Aff. ſic, וַיַּנְּחֻם ac poſuerunt eos, Joſ. 4.8..6.23. In hophal הֻנַּח vel הֻנַּיח poni, collocari; relinqui; Bu. man. dimiſſus eſt, relictus eſt, Av. Occurrit in præt. hoph. 3. ſ. f. cum ו conv. præf. & chirek in medio ex forma hiphil; ſic, וְהֻנַּחָה & collocetur, Bu. & ponetur, ſeu dimittetur, aut locabitur ibi, Zach. 5.11. Pag. & relinquetur ibi ſuper baſi ſua, &c. propter accentum Milel, in penult. habet jod, nam ſi regulariter ſcriberetur וְהֻנָּחָה, tunc accentus non poſſet occupare penultimam ſyllabam, Av. Dictio hæc eſt anomala, partim ex hiphil, partim ex hophal compoſita; ratio compoſitionis, juxta Kimchi in comment. eſt, quòd initio quum exulavit, ibi poſita fuerit invita; poſtea verò ipſa ſeſe illic poſuit, & deſedit illic, negligens redire Hieroſolymam, etſi pateret aditus; Merc. Habet aliquid ex hiphil; nam eſt pro וְהֻנָּחָה & collocata eſt, ut maneat, Coc. Item quidam huc referunt illud, Lam. 5.5. laboravimus, לֹא־הוּנַח לָנוּ non data eſt requies, nobis, & ſic Targum, Pag. Sed uti ſcribitur, eſt potius à נוּחַ. Kimchi quidem citat הֻנַּח; ſed aliter eſt in noſtris exemplaribus, Merc. Verbum הִנִּיחַ ſignificat etiam metonymicè, deponere ad relinquendum alibi, ut 1 Reg. 8.9. quas הִנִּיחַ שָׁם deposuerat ibi Moſes; ut in ea manerent. Iſa. 14.1. וְהִנִּיחָם עַל אַדְמָתָם i. e. (poſt longos errores) eos faciet manere in terra ſua. Am. 5.7. & juſtitiam לָאָרֶץ הִנִּיחוּ in terram deſtinerunt; faciunt jacere in terra. Notat etiam omiſſionem alicujus volentis quid facere, ut eum non impediamus, Pſal. 105.14. non הִנִּיחַ permiſit quenquam iis injuriam facere; ibi cum Accuſativo. Sed eſt & abducere, cum manu, Eccl. 7.18. מִזֶּה אַל תַּנַּח יָדֶךָ ab hoc non abducas manum tuam, q. d. nè ſinas abire, Cocc. Atque indè nomina, i. מְנָחָה m. nomen participiale, (vel ipſum part. Hophal,) nominaliter ſumptum, relictum, dimiſſum; area, locus liber & vacuus, ſeu ſpatium vacuum & liberum; area pura, Bu. Lex. q. d. quod relictum eſt, interſtitium derelictum, &c. Pag. Cocc. vel, ut quidam, ſubſtantive, dimiſſio, derelictio aut derelictum, Pag. Occurrit autem ſimpl. & cum ל & לַ præf. ut ſeq. מְנָחָה relictum ſpatium, area, Ezech. 41.9. הַמְּנָחָה qui relictus erat, Ezech. 41.11. לַמְּנָחָה areæ relictæ, Ezech. 41.11. Hinc etiam ſecundum quoſdam eſt nomen, inquit R. D. נַחַת requies,

Pag.

Pag. remissio, refocillatio, recreatio; vel, positio, dimissio, Merc. quod est instar דֵּעַת scientia, à יָרַע & שַׁחַת fovea, à יָשַׁח: Job.36.16. וְנַחַת & requies mensæ tuæ plena pinguedine. Vel, & positio, i.e. quod positum fuisset in mensa tua: vel dimissum fuisset; (i.e. vasa mensæ tuæ) & sic Job.17. 16. In sepulchrum descendent: num (si, malim sine interrogatione, Merc.) pariter super pulverem erit נַחַת positio, aut derelictio, vel requies; i.e. derelinquentur membra ejus super pulverem, aut terram; vel, descensio? ac si dicat, omnes nos pariter descendemus in terram: R.D. & sic radix est נָחַת descendit. Require in נָחַת. Hieron. Saltem ibi erit requies mihi, Merc. נַחַת, depositio f. depositum: unde שְׁלַחְתָּךְ וְנַחַת & depositum mensæ, Job.36.16. i.e. Fercula quæ in mensem tuam deponuntur, plena erunt pinguedine; vide & נָחַת, Bu.Lex. נַחַת relictio, dimissio, & potest quoque esse à cognata radice נָחַת dimissus est. In regimine Job.36.16. & dimissio mensæ tuæ plena est densitate, i.e. pinguedine. In pausa, Job. 17. vers.ult. In sepulchrum descendent, si pariter super pulverem relictio erit; Av.

Rad.51. יָנַק in kal est, sugere, Pag. lactare, Merc. suxit, exuxit, quemadmodum infans exugit ubera matris vel nutricis suæ. Per translationem dicitur quoque de inanimatis, ut de propaginibus & surculis succum arboris sugentibus. Idem significat quod נִיק; Cognationem habet cum נָקָה vacuus fuit, nam exugere est evacuare; Av. יָנַק Θηλάζειν: quod 70. usurpant & intransitivè; sicuti, scil. in Deut. 32. 13. Num.11.12. & transitivè, ut Gen.21.7. & Isa.60. 16. וְיָנַקְתְּ & suges lac gentium, & uber regum תֵּינָקִי suges; gentes te alent & reges, tanquam uberibus suis, Cocc. Sic enim occ. in præt.kal, 2.sing.f. (à masc. יָנַקְתָּ suxisti) cum ו conv.præf. וְיָנַקְתְּ & suges, Isa. 60. 16. & in 2. pl. m. יְנַקְתֶּם suxistis, quod occ.etiam cum ו cop. ante jod quiescens, nè duplex Scheva in initio dictionis concurrat; sic, וְיָנַקְתֶּם & sugatis, Isa.66.12. In part.ben.s.m. יוֹנֵק sugens, lactens, Deut.32.25. 1 Sam.15.3.. 22.19. Cant.8.1. Isa.11.8. Lam.4.4. cui etiam ו, ה & כ sunt præf. וְיוֹנֵק & lactens, Ier.44.7. Lam.2.11. הַיּוֹנֵק lactentem, Num.11.12. כַּיּוֹנֵק sicut lactens, Isa.53.2. ut & in pl.m. occ.in forma absol. & constr. cum ו cop. præf. וְיוֹנְקִים & lactentium, Psal.8.3. וְיוֹנְקֵי & sugentes, Joel.2.16. In fut.kal occ.in 1.s.& 2.s.f. & 3.s.m.ut & in 2.& 3.pl.m. ut seq. אִינַק sugam, Job.3.11. תֵּינְקִי suges, Isa. 60.16. יִינַק suget, Job.20.16. תֵּינְקוּ sugatis, Isa.66.11. יִינְקוּ sugent, Deut.33.19. In hiphil הֵינִיק est, lactare, Bu.Cocc. fecit sugere, i.e. lactavit, & propriè est fœminarum, Av. Unde, in 3.s.f. sic occurrit Gen. 21. 7. הֵנִיקָה בָנִים שָׂרָה lactavit filios Sarah, Pag. Istud est plenum, ut notat Masoreth quinque esse plena. Scribendum הֵי. In quibus jod omittitur, sunt qui radicem faciant נִיק: quod in quibusdam prorsus est necessarium, in illis videlicet, præter cætera, in quorum affixione vocalis longa literæ servilis mutatur in raptam. Vide infrà ad נִיק, Merc.Cev. Et in 3.pl.præt. hiph. plenè הֵינִיקוּ; pro quo occurrit defectivè absque jod 1.Rad.sic, הֵנִיקוּ lactarunt, Lam.4.3. In part.hiph. s.m. מֵינִיק & in fœm. מֵינִיקָה, vel in forma cum duplici sægol ante Thau, venit loco nominis, Bu. Lex. sic, מֵינֶקֶת nutrix, Gen.35.8. Exod.2.7. sed cum ו Aff. occurrit defectivè absque jod 1. Rad. idque vel cum chirek penult. vel cum jod in medio, notâ hiphil; sic, מֵנִיקָתוֹ nutricem ejus, 2 Reg.11.2. מֵנִיקָתוֹ nutricem ejus, 2 Chron. 22.11. Item cum ה֫ Aff. occ. defectivè absque jod 1.Rad. & cum chirek absque jod in medio; sic, מֵנִקָתָה idem, Gen.24.59. sed in pl.f. part.hiph. occurrit plenè, cum utroque jod, idque simpl. vel cum יוֹ֫ Aff. מֵינִיקוֹת lactantes, Gen.32. 16. מֵינִיקוֹתַיִךְ nutrices tuæ, Isa.49.23. In Infin.hiph. occurrit etiam plenè cum utroque jod post ל præf. לְהֵינִיק ad lactandum, 1 Reg.3.22. In Imper. hiph. הֵינִיק lacta: sed cum ו cop.præf. est cum chirek absque jod in medio ante הוּ Aff. וְהֵינִקֵהוּ & lactato eum, Exod.2.9. In fut.hiph.3. s.m. plenè est יֵינִיק lactabit, sed cum ו conv. occ. defectivè cum simplice jod, & cum chirek absque jod in medio ante הוּ Aff. וַיֵּנֶק & lactavit eum, Deut 32.13. & in 3.s.f.fut. hiph. occurrit cum ו cop. & chirek in ult. sed cum ו conv. cum sægol in ult. וַתֵּינֶק & lactet, Exod.2. 7. וַתֵּינֶק & lactavit. 1 Sam.1,23. sed cum ו conv. occ. etiam defectivè absque jod 1. Rad. & cum jod in medio notâ hiph. ante הוּ Aff. sic, וַתֵּנִיקֵהוּ & lactavit eum, Exod.2.9. Atque indè nomina, i. יוֹנֵקָה f. Pag. vel potiùs יוֹנֶקֶת, Merc. Bu. Lex. ramus tener, sic dictus, quòd succum arboris exugit, Bu. Lex. Occurrit cum ו Aff. cui & ו cop. est præf. יוֹנְקוֹ ramus ejus, Job.8.16.. 15.30. וְיוֹנַקְתּוֹ & ramus ejus, Job.14.7. In forma pl. f. יוֹנָקוֹת plantæ teneræ; quòd sint instar Infantium seu lactentium; Pag. Sunt surculi arboris succum exugentes, Mer. Occurrit cum יוֹ֫ & הָ֫ Aff. יוֹנְקוֹתָיו vel sine vau, ramorum ejus, Ezech.17.22 Hos.14.7. יוֹנְקוֹתֶיהָ ramos suos, Psal.80.12. Item indè etiam No. יְנִיקָה f. idem. In pl. f. יְנִיקוֹת propagines lacteæ, quæ succum & humorem arboris suæ exugunt. Occurrit etiam cum יוֹ֫ Aff. sic, יְנִיקוֹתָיו ramorum ejus, Ezech.17.4. Item, 3. quidam hinc faciunt nomen יוֹנֵק m. surculus recens, stolo; ut Isa.53.2. cum כַּ֫ præf. sic, & ascendebat coram ipso כְּיוֹנֵק ut stolo, Cocc. plerique verò sumunt pro part.ben.kal, s. m. ibi vide. [יַנְשׁוּף noctua, &c. vide יָשַׁף.]

Rad. 52. יָסַד; in kal est, fundare, Pag. est in genere, structuram firmare; & speciatim, fundare, Coc. fundamentum jecit, fundavit, & metaphoricè initium rei posuit, nam in ædificiis extruendis initio ponitur fundamentum: Item pro consultare; h.e. firmare, stabilire consilium vel secretum, quod est instar fundamenti firmi; est cogn. cum סוֹד, i.e. secretum, mysterium; & סָעַד fulcivit; ædificium nimirum totum fulcitur suo fundamento firmo. Hinc στάω, ἵστημι, sto, constituo, pono; item θέσις positio, fundamentum, Av. In Bu. Conc. ità describitur hæc radix; יָסַד duo habet significata, i. fundare, fundamenta ponere; ut in præt.kal, 3.s.m. occurrit simpl. & cum ה֫ Aff. יָסַד fundavit, Psa. 104.5. Prov.3.19. יְסָדָהּ fundavit eam, Psal.24.2.. 78. 69. Isa.23.13. Am.9.6. & in 3.s.f. est, יְסָדָהּ fundavit, Isa. 48.13. & in 2.s.m. præt.kal, occ. simpl. & cum ם & Aff. יְסַדְתָּ fundasti, Psal.102.26.. 104.8. יְסַדְתָּם fundasti eum, Hab.1.12. יְסַדְתָּם fundasti ea, Psal.89.12.. 119.152. In 1.sing. occ.cum ו cop. & הִ Aff. וַיְסַדְתִּיהָ & fundabo te, Isa.54.11. in part.ben.kal, s.m. occurrit cum ו cop. præf. וְיוֹסֵד & fundans, Isa. 51.13. Zach.12.1. In Infin. kal, est יְסוֹד fundamentum ponere, sed cum ל præf. est cum dagesch in Samech, (quòd alioquin post chirek longum est rarissimum, Bu. Lex. est sicut נוֹלַד

ti sunt, cum dageſch in Lamed poſt ſchurek, Pag.quæ forma apud Rabbinos in hoc genere verborum, ut & in defectivis uſitatiſſima eſt.) Bu. Lex. ſed cum לְ præf. ſine dageſch,ut ſeq. לְיסוֹד fundare,2 Chron.31.7. וְלִיסוֹד & fundare, Iſa.51.16. Item cum בְּ præf.cholem tranſp. & mutatur in cametz-chatuph ante י & ו Aff. ut ſeq. בְּיָסְרִי in fundare me, Job.38.4. בְּיָסְרוֹ in fundare ipſum, Ezr.3.12. In Niphal, נוֹסַד fundari; Pag.Bu.fundatus eſt, inſtar fundamenti, Av. Item conſultare,nam conſilia rerum agendarum fundamenta ſunt,Bu.Lex.Occurrit autem in Infin.Niphal הִוָּסֵד, ut cum ה֫ Aff. (licèt mappik deficiens ſit in ה;Bu.Lex.) ſic, הִוָּסְדָה fundari eam,Ex.9.18. In fut.Niph. à 3.ſ.m. יִוָּסֵד eſt 3. ſ. f. תִּוָּסֵד fundabitur, Iſa.44.28. In piel יְסַד Bu. man. vel יִסֵּד fundavit,ordinavit firmiter,tanquam fundamentum, Av.Occurrit autem in præt.piel, 3.ſ.m.cum pathach locis ſeq. יִסַּד fundavit, 1 Chron.9.22.Eſth.1.8. Iſa.15.5.. 28.16. cui etiam ה֫ eſt Aff.ſic, יִסְּדָהּ fundavit eam, 1 Reg.16.34. Item in 2.ſ.m. præt.piel, & in 3. pl.cui & ן cop.eſt præf. ut ſeq.יִסַּדְתָּ fundaſti, Pſal.8.3. יִסְּדוּ fundarunt,Zach.4.9. וַיִּסְּדוּ & fundarunt,Ezr.3.10.In Infin.piel occ.cum לְ præf. לְיַסֵּד ad fundandum, 1 Reg. 5. 17. In fut.piel 3.ſ.m. וַיְיַסֵּד; occ.cum נָה֫ Aff. ſic, וַיְיַסְּדֶנָּה fundabit eam, Joſ.6.26. In pual, יְסַד fundari, Bu.man. fundatus eſt, Av. Occurrit cum pathach, vel in pauſa cum cametz; ſic, יְסַד vel יָסָד fundata, vel fundatum fuit, 1 Reg.6.37.Ezr.3.6.Hag.2.18.Zac.8.9. In part.pual,ſ.m. occurrit cum י cop. & in pl. m. ſimpl. וּמְיוּסָּד & fundatum, 1 Reg.7.10. מְיֻסָּדִים fundata,Cant.5.15. In hophal (quaſi ab hi ph. הוֹסִיד) occ.in præt.3.ſ.m. הוּסַד fundatus fuit, Ezr.3.11. 2 Chron.3.3. & in part.hophal ſ.m.eſt, ſimpl.cum ־, & in conſtr.cum ־; ſic, מוּסָד vel מוֹסָד fundatum, 2 Chron.8.16. Iſa,28.16.ut & in ſing. fæm.part.hoph.eſt, מוּסָדָה fundata,Iſa.30.32.Atque indè nomina, i. יְסוֹד m. fundamentum, Pag. Bu. &c. θεμέλιον, ima ſtructuræ pars, Cocc. fundamen, pars cujuſque rei ima ſuſtentans totum ædificium, Cev. Occurrit autem ſimpl. & cum ן cop. & ה dem. præf. יְסוֹד fundamentum, Exod.29.12.Lev.4.7,18,25,30,34.. 5. 9..8.15..9.9.Prov.10.25.Hab.3.12. וְיסוֹד & fundamentum, 2 Chron.24.27. הַיְסוֹד fundamentum, 2 Chron. 23.5.Pſal 137.7. Item cum ו & ם֫ Aff. יְסוֹדוֹ fundamen.ejus, Ezech.13.14. יְסוֹדָם fundamen.ipſorum,Job. 4.19..22.16. In pl.m. יְסוֹדִים & in conſtr. יְסוֹדֵי fundamenta. Occurrit cum ן cop.& ה Aff. וְיסוֹדֶיהָ fundamenta ejus, Mich.1.6. & in forma pl. f. occ. etiam cum הָ Aff.ſic, יְרוֹסוֹתֶיהָ idem, Lam.4.11.Ezech.30.4. Deinde,2.hinc etiam No. יְסוֹר m.fundamentum, ſed occ. cum kibbutz pro ſchurek; ſic, יְסֻר fundamen.Ezr.7.9. & in forma fæm.ſing. יְסוֹדָה, & in conſtr. יְסוֹדַת idem: occ cum י Aff.ſic, יְסוֹדָתוֹ fundam. ejus, Pſal.87.1. Item,3. hinc etiam No. מוֹסַד idem; fundamentum, vel מוֹסָד. Occurrit Iſa.28.16. Ecce ego: יַסַּד fundator pro fundo in Sion, &c. מוֹסַד מוֹסַד i.e. fundationem fundatam. R.Sal.ſcribit utrumque eſſe nomen, fundationem fundationis, i.e. fundatiſſimam; ut dicitur Rex regum, Canticum canticorum, &c. Kimchi ſcribit poſterius eſſe participium, quod Ab.Ezra ſequitur; Bu. Lex. fundamenti fundati; מוּסָד primum eſt raphatum & nomen, alterum eſt pahul, i.e.participium paſſivum & dageſchatum; vel prius eſt pahul, & alterum nomen, ut ſcripſit R. Jehudah; & non eſt ratio cur reprehenderit illum R. Jonah, dicens utrumque eſſe pahul, Pag.nam quis ſenſus eſſet duorum pehulim ſimul? R. Sal.utrumque putat eſſe nomen,& prius in regimine: Ab.Ezra ſubſcribit ſententiæ Kimchi quæ potior eſt, Mer.Quære huic ſimile in לוּשׁ. Idem dicit R.D.in Michlol; & addit quod Hanach i.e. litera quieſcens abſorbetur in dageſch, quamvis ſit ſcripta, ut & in aliis illi ſimilibus: & ſecundum normam debuerat eſſe,ut perfecta, מְיֻסָּד ſicut מְיֻשָּׁלָךְ Pag. מוֹסָד eſt quaſi part. ex hoph.ut 2 Chron.8.16. & promptum atque expeditum fuit omne opus Salomonis מוֹסַד עֵר הַיּוֹם מוֹסַד uſque ad diem,(diem,inquam) fundationis (eſt enim cum pathach in forma conſtr. & eſt part.pro ſubſtantivo) domûs Jehovæ,&c. Et Iſa.28.16. Lapidem explorationis, angulum pretioſitatis, מוֹסַד מוּסָד fundati, fundatiſſimi; priori loco מוֹסָד ſubſtantivè venit, poſteriori adjectivè: ſic Pſal.136.bis ponitur שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר quod priori loco eſt Subſtantivum, vigiles matutini, poſteriori verò adjectivum, obſervantes matutinum; Cocc. fundamenti fundati; Av. Item, 4. indè etiam No. fæm. מוֹסָדָה idem, fundamentum, vel fundatio; occ.Iſa.30. 32. מַטֵּה מוֹסָדָה virga fundationis, i. e. fundatiſſima; unde in forma pl.f.conſtr.Ezec.41.8. מוֹסְדוֹת הָעֲלָעוֹת fundamenta ſubſtructionum; quo in loco, ſcribitur cum jod, ſed legendum juxta Maſorethas per vau; Bu.Lex. Item, 5. indè etiam nomen pl.m. מוֹסָדִים fundamenta firma, fundationes;Occurrit in forma pl.conſtr. cui & י cop.eſt præf. מוֹסְדֵי fundamenta, Deut.32.22. Pſal.82.5.Prov.8.29. Iſa.24.18..58.12. Jer.31.37. Nic. 6.2. וּמוֹסְדֵי & fundamenta, Pſal.18.8. Item in forma pl. f.cum לְ præf. לְמוֹסָרוֹת ad fundamenta, Jer.51.26.& in forma Conſtr. pl.f. cum Scheva penult. מוֹסְרוֹת fundamenta,2 Sam.22.8,14.Pſal.18.16. Iſa.40.21. Indè etiam 6. No. מֵסַד m.idem,fundamentum; dageſch eſt ex reſolutione magnæ vocalis; vel radix eſt יָסַד Av. fundatio, Coc.Occurrit cum יִמ֫ præf. 1 Reg.7.9. יִמִּסַּד & à עַר הַשְּׁפָחוֹת & (lapidibus) fundationis,uſque ad (lapides) palmorum, Cocc. & à fundamento, Pag.Av.ſque ad ſuggrundia, Av. Item, 7. indè etiam No. יָסַד m.fundator, Iſa.28.16. הִנְנִי יָסַד ecce ego fundator;at R.Sal.ſcribit eſſe præteritum,ac orationem eſſe defectivam,pro הִנְנִי הוּא אֲשֶׁר יָסַד ecce ego ſum ille qui fundavit in Sione, &c. Bu.Lex. Item,8. Hinc etiam ſecundum aliam formam & ſignificantiam eſt No. הוֹסֶד quod eſt diſpoſitio & menſura, (vel tota ædificii conſtitutio animo jam propoſita, Merc.) à ſecunda ſignificatione verbi, viz.à conſulendo ſic appellata, quòd illam conſuleret dum Templum ædificaret Salomon: dedit enim illi David exemplar totius ædificii, Pag. Eſt ex ea ſignificatione qua ſumi dicitur, verbum נוֹסַדְתִּי, Pſal.2. & quædam alia. Conſilium & quod conſtituitur eſt rei agendæ quod ædificio fundamentum; Merc. Ezr.3.11. ſuper הוֹסֶד diſpoſitionem domûs Domini.Et 2 Chron. 3.3. & iſtæ הוֹסַד diſpoſitiones (vel menſuræ) Salomonis, h.e. ſecundùm quas conſultum fuit Salomoni ut ædificaret, &c. R.D. Pag. Vide infrà ad Rad. סוּר. In noſtris exemplaribus prius vulgò ſine dageſch ſcribitur, poſterius in quibuſdam illud agnoſcit. Hoc præteritum hophal potiùs eſſe videtur.Hæc ſunt quibus fundatus eſt Salomon in Templi ſtructura, i.e. quæ ſecutus eſt in fundamentis jaciendis: vel, hæc ſunt fundamenta: ut הוֹסַד ſit infinitum in regimine ab abſoluto הוֹסֶד. Kimchi

chi non nomen, ſed verbum videtur facere. Nam & in Commentariis eo loco exponit הִתְיָעַץ conſultavit; Merc.Cev. Eſt Infin.hophal, ità ut ſenſus ſit, עַל הוּסַד propter fundari, domum domini, Ezr. 3. 11. i.e. eò quòd fundaretur; vel eſt Infin.loco nominis, ut Ab. Ezr.ſcribit, propter fundationem, ſenſu eodem: ſic juxta quoſdam וְאֵלֶּה הוּסַד hæc ſunt fundari Salomonis, 2 Chron.3.3. i.e. fundationes, fundamenta, Bu. Lex. Sic etiam præcedens nomen יִסַּד Iſa. 28. Coc. ſumit pro verbo in præt.piel, & exp.ut R. Sal. Ecce ego (is,qui) fundavit in Sione lapidem; i.e. poſuit firmum lapidem, qui non moveatur loco; ità & hoc הוּסַד ſumit pro Infin.hoph.& exp. Et hæc ſunt fundari Salomonis ad ædificandam domum Dei: rectè tamen videntur ſentire qui pro nomine accipiunt: Infinitivus enim nominaliter capi poteſt; Senſus eſt, illis menſuris cæptum eſt ædificari Templum à Salomone, ſive eas menſuras definitas eſſe à Salomone, quibus ædificaretur Templum. Ita.& Ezr.3. ſuper fundari domum Jehovæ, h.e. quum fundaretur domus Jehovæ. In loco autem cit. Iſa.30.32. מַּטֵּה מוּסָדָה virga fundationis; ſignificatur pertica deſignans fundationis limites. Et erit omne id quod tranſierit, מַּטֵּה מוּסָדָה virga fundationis quam ponet, ſive quieſcere faciet Jehova ſuper eo,cum tympanis, & citharis. Omnis locus in quo auditum erit verbum Dei, quod Deus in eo faciet requieſcere ad ædificandum ipſi domum; h. e. Eccleſiam, lætitiâ plenus erit & cantibus citharíſque ac tympanis; Cocc. Deinde, ii. Signif.2.hujus rad. eſt in niphal נוֹסַד pro conſultare; & hæc ſignificatio à fundando ducitur: eò quòd ità ſe habeat conſilium ad opus ut fundamentum ad ædificium, Pag.Vide & Bu.Lex. ſuprà in Niph. נוֹסַד in forma Niphal habet etiam notionem à סוֹד, ut ſit,in concilium coire, conſilii capiendi cauſâ, Cocc. Occurrit autem in hac ſignif.præt. Niph.3.pl. & in Infin. Niph. cum בְּ præf.& ם Aff. נוֹסְדוּ conſultant, Pſa. 3.2. בְּהִוָּסְדָם in conſultando eos, Pſal.31.14. Significatio generalis hujus Rad.ut dictum,eſt, firmare, atque indè fundare, ut Pſal.104 8. ad מָקוֹם זֶה יָסַדְתָּ locum quem fundaſti eis, i.e.firmaſti; fundatio terræ eſt terræ confirmatio, ut extet ſuper aquas, & aquis non cedat, neque permiſceatur: de ea vide Job.38.4. Pſal.24. 2. 79.69.89.12.102.26.104.5,6,7,8. Prov.3.19. Iſa. 48.13. 51.31. Zach.12.1. Infin.Niphal, הִוָּסֵד fundari, firmari, in loco cit. Exod.9. לְמִן הַיּוֹם הִוָּסְדָה indè à die qua fundata erit Ægyptus, h.e. habitari incepérat, aut regnum eſſe: He ſcribitur raphatum, quanquam eſt affixum; Cocc.i.e. He non habet expreſſum mappik, cùm tamen ejus ſignificationem habeat, Pag. Cev.ex R.D. In piel Pſal.8.3. ex ore puerorum & lactentium יִסַּדְתָּ עוֹז fundaſti robur, h.e. ſermonem potentem & efficacem, vel Eccleſiam inſuperabilem; vel, poſuiſti fundamentum firmum, Cocc.

Rad.53. יָסַךְ in kal eſt, ungere; Pag. unxit,inunxit, Bu.Lex.ſignificat fundere in vel ſuper aliquid, Coc.Occurrit in fut. kal, 3.ſ.m. Exod. 30. 32. עַל בְּשַׂר אָדָם אָדָם לֹא יִוָּסֵךְ עַל בְּשָׂרוֹ homo non fundet in carnem ſuam. Solet enim non raro nomen loco pronominis ſumi. Erit יִוָּסֵךְ idem quod יִיצַק. Convenit cum סוּךְ. Impersonaliter accipi poteſt, Cocc. In loco cit.ſuper carnem hominis non יִוָּסֵךְ unget, ſcil. ungens unguentum. Eſt enim inquit R.D. in Michol,& in l.Rad. locutio defectiva, i.e. unguens unguentum ſuper carnem ſuam,non unget ſe ex hoc unguento. Et ſic Gen.50.26. וַיִּישֶׂם & poſuit(ſcil. ponens) in arca. Et adhuc dixerunt Grammatici quòd eſt ſicut יוּסַךְ ungetur, ex Conjug. hophal,à סוּךְ, Pag. Quidam exponunt,fundetur,ſeu expandetur ſupernè. Non dubium eſt idem ſignificare cum סוּךְ quod eſt ungere, linire; eâ prorſus analogiæ ratione de qua in יוֹעֵץ, Merc. Et ſic וַיִּישֶׂם eſt pro וַיִּוָּשֵׂם & poſitus eſt. Et ſic chirek eſt loco ſchurek, & jod loco vau; & uterque modus eſt rectus,Pag. Et nomen ſecundum aliam ſignificationem, מוּסָךְ. Quære in Rad. סָכַךְ; Merc.Cev.

Rad.54. יָסַף in kal eſt, addere, Pag. Affinitatem habet cum אָסַף & סָפָה; & eſt contrarium verbo בָּרַע. Quidam dicunt in fine ſententiæ abſolute poſitum idem valere quod סוּף ceſſare, vel alioqui in diſtinctione, ut contrariam habeat ſignificationem. Et quanquam eò ſenſus propendeat cum Chaldæo, ut hic habes Deut.5. & Num.11. malim tamen ſignificatum commune ſequi. Notant etiam in malum ſumi cum Lamed, pro malum inferre, vel malum ingeminare; ut Iſa.26.16. quod etiam neceſſarium non eſt, Merc. יָסַף addidit,adjecit,adjunxit: ſæpiſſimè, pergere, reddendum eſt,maximè ſequente infinitivo, ut Gen.38.26. וְלֹא יָסַף עוֹד neque adjecit ultra cognoſcere eam, i.e. perrexit unquam: & Num.32.15. וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ tum addet adhuc, i.e. perget relinquere eum; Bu.Lex. & Deut.5. 22. verba hæc locutus eſt Dominus, &c. קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף voce magnâ, & non addidit, i.e. & non addidit ultra loqui voce magnâ, ſicut illâ: ut R.D.in lib.Rad.exp.ſed Targum, & non פְּסַק ceſſavit, aut defecit: quia ejus vox eſt fortis, & nunquam deficit, inquit R.Sal.in Comment. & exponit adhuc,& non addidit apparere, ſive conſpici, Pag.in illa ſcil.pompa,Cev.Rad. יָסַף ſignificat augere per additionem; adjecit per auxeſin: ponitur abſolutè, interdum conſtruitur cum Accuſ.dat.vel præp. עַל: eſt cogn.cum אָסַף contraxit, & סָפָה attraxit,aſſumpſit, Av. Occurrit autem ordine Conc.ut ſeq. In 3. ſing.m.præt.kal, יָסַף adjecit, Gen.38.26. Jud.13.21. 1 Sam.15.35..27.4. Jer.45. 3.ſed in pauſa eſt cum cametz in ult.tic, יָסָף addidit,Deut.5.22.& occurrit etiam cum ו conv.præf. וַיֹּסֶף & addet, Lev.22.14. 27.13,15, 19, 27. ut & in 3.ſ.f. & 2.ſ.m. præt.kal, occ.ſimpl. & cum ו conv.præf.ut ſeq. וַיֹּסֶף addidit,Gen.8.12. וַיֹּסֶפָה & addet, 2 Reg.19.30.Iſa.37.31. יָסַפְתָּ addidiſti, 2 Chron. 9.6.Iſa.26.15. וַיֹּסֶפְתָּ & adjicies, Deut.19.9.In 1.ſ.præt. kal, occ.etiam cum ו conv.præf. וַיֹּסֶפְתִּי & addam, Lev. 26.18,21. In 3.pl.præt.kal, occ.cum Scheva,ſed in pauſa cum cametz penult.& cum ו conv.præf. וַיֹּסְפוּ addiderunt, Jud.8.28.1 Sam.7.13.2 Sam.2.28.2 Reg 6.23. יָסָפוּ addiderunt, Num.11.25. וַיֹּסְפוּ & addent,Deut.20.8.Iſa.29.19.Item,in 1.pl.præt.kal eſt, יָסָפְנוּ adjecimus, 1 Sam.12.19. In part. ben.kal, ſ. m. יוֹסֵף adjiciens, pergens,&c. ſed occ.cum chirek loco Tzere vel ſægol (cui ſimile vide in ben.kal, תֹּסֵף, Bu.) ſic, יוֹסֵף addens,Iſa. 29.14..38.5. In pl.m. ben. kal, eſt, יוֹסְפִים addentes, Deut.5.25. In Niphal, נוֹסַף adjici, addi,Bu.Av.Occurr. ſimpl.& cum ו conv.in pathach, ſed in pauſa cum cam. in ult. נוֹסָף additum fuit, Jer.36 32. וְנוֹסַף & addetſe, adjicietur,Ex.1.10.Num.36.3. וְנוֹסָף & augetur, Prov. 11.24. Et in 3.ſ.f. præt. Niph.&cc. etiam cum ו conv. præf. וְנוֹסְפָה & addetur,Num.36.4. In part. niph. ſ.m.

נוֹסָף additus, adjectus,&c. & in fæm.ſing. נוֹסָפָה; unde in pl.f. נוֹסָפוֹת addita, (neut.pl.Adj.) vel ſubſtantivè, additiones, additamenta, Bu.Lex.Merc.vel acceſſiones,malorum,ſcil.Iſa.15.14. Merc. &,ſecundum quoſdam,occurrit etiam part. niph.in ſ.m. cum ו cop. Prov. 11.24. ſic,eſt diſpergens, וְנוֹסָף & additur adhuc, Pag. vel,cui additur, i.e. affluit, augetur ampliùs, Merc. In Hiphil הוֹסִיף eſt addere,adjicere; pergere,Bu.man.fecit additionem;conſtruitur ut in kal,ſed multò frequentiùs reperitur,Av. In hiphil ſunt qui notent ſequente עַל abſolutè poſitum, in bonum ſumi; ſequente Lamed in malum; etiam in jurejurando,ut Ruth.1. Merc. Occurrit autem in præt. hiph.in 3.& in 2.ſ.m.& in 1.ſ.cum ו cop.vel conv. ut ſeq. הוֹסִיף addidit, 2 Reg. 24. 7. הוֹסַפְתִּי addidiſti, 1 Reg.10.7. וְהוֹסַפְתִּי vel ſine vau, & addam; adjeci,2 Reg.20.7.Pſal.71.14. Eccl.1.16.. 2.9. In part.ben.hiph.ſ.m. מוֹסִיף addens, adjiciens; unde in pl.m.eſt, מוֹסִיפִים addentes,Neh.13.18. In Infin. hiph.occ.cum ל præf.ſic,לְהוֹסִיף vel ſine vau, addendo, addendum,Lev.19.25.2 Chron.28.13.Ezr.10.10. Eccl. 3.14.In fut. hiph.1.ſ. plenè eſt אוֹסִיף vel אֹסִיף; aut defectivè abſque jod nota hiph. אֹסֵף addam, adjiciam, pergam,&c. & hiſce formis occ.locis ſeq. Gen.8.21.Exod.10 29.Joſ.7.12.Jud.2.21..10.13.1 Reg.12.11,14. 2 Reg.21.3. 2 Chron.10.11,14.. 33.8. Job.34.32.. 40.5. Prov.23.35.Hoſ.1.6.Am.7.8..8.2.Jon.2.5. ſed extat etiam cum Tzere in ult.pro chirek,ſic,אוֹסֵף vel אֹסֵף idem,Deut.18.16.Ezech.5.16.Hoſ.9.15.Item cum ה Interrog. præf.occ.vel cum chirek magno,vel parvo in ult. ſic, הַאוֹסִיף vel הַאוֹסִיף an addam? Jud.20.23,28. ut & cum ו cop. præf.& ה parag.add. occurrit cum chirek parvo pro magno penult. ſic, וְאֹסֵפָה & addam, 2 Sam.12.8. Sic etiam in 2.ſ.m. fut.hiph. occurrit vel plenè cum chirek magno, vel defectivè cum chirek parvo in ult.locis ſeq. תּוֹסִיף vel תּוֹסֵף aut ſine vau,addes, Exod.10.28.Deut.3.26..12.32..28.68. 1 Chron.22.14. Job.38.11.Pſal.61.7.Prov.19.19. Ezech.36.12. Am.7. 13. ut & cum pathach in ult. pro Tzere, juxta R. D. quia eſt in ſoph-paſuk; cui ſimile habes in fut. יָסֶף; Pag. Job.40.27. memento belli, אַל תּוֹסֵף nè addas; Pag.vel, meminiſſe, &c. non addes, i.e. non ultra tibi in mentem veniet ut pugnam inſtituas; Merc. Sed occurrit etiam cum duplici Scheva; ſic, Prov.30.6.אַל תּוֹסֶף nè addas verbis ejus. Secundum normam debuerat eſſe תּוֹסָף cum Tzeri; ſed ut curreret dictio cum præcedenti, dixit ſic, teſte R.D. Vide ſimile in fut. שָׁחָה bibit, Pag. Et in 2.ſ.f. fut.hiph. occ. plenè, vel defectivè cum chirek magno vel parvo penult.ſic, תּוֹסִפִי vel תּוֹסִיפִי addes, f. Iſa.23.12..47.1,5..51.22. Zeph.3. 11. Item, in 3.ſ.m. fut.hiph. occurrit eodem modo etiam plenè vel defectivè locis ſeq. יוֹסִיף vel יוֹסֵף vel ſine vau,addet,Deut.25.3.Joſ.23.13. Ruth.1.17.1Sam.3.17.. 14.46..20.13..25.22. 2 Sam.3.9,35.. 7.20.. 14.10..19. 14.1 Reg.2.23.2 Reg.6.31.1 Chron.17.18. Job.17.10.. 34.37.Pſa.10.18..41.9..77.8..120.3.Prov.10.22..16.21, 23..19.4.Eccl.1.18.Iſa 10.20..11.11..52.1. Lam. 4.16, 22.Nah.2.1. Sed occ. etiam cum Tzere in ult. pro chirek magno; ſic, יוֹסֶף vel ſine vau, addet, Gen.30. 24. Exod. 8. 25. Lev.5. 16, 24.. 27.31. Num.5.7.. 22.19. Deut.1.11.1Chron.21.3.Pſal.115.14.Joel.2.2.ut & cum ו cop.occ. vel cum chirek magno, aut pro eo cum Tzere, vel ſægol, ut ſeq. וְיוֹסִיף & addet, Eccl.1. 18. וְיוֹסֶף idem, 2 Sam.24.3.וְיוֹסֵף idem, Prov.1. 5..9.4. Item cum ו conv. vel eſt cum Tzere vel ſægol in ult. pro chirek magno; ſic, וַיּוֹסֶף vel, וַיּוֹסֵף & addidit, Gen.8.10..18.29..25.1.Exod.9.34. Num.22.15,25,26. 32.15. Jud.9.37..11.14. 1 Sam.3.6,8,21..9.8..19.21.. 20.17..23.4. 2 Sam.2.22..6.1..18.22..24.1. 1 Reg.16. 33.2 Chron.28.22.Job.27.1..29.1..36.1.. 42.11. Iſa.7. 10..8.5.Dan.10. 18. Item ſemel occ.cum Aleph loco 1. Rad.jod, poſt ו conv. ſic, וַיֹּאסֶף idem, 1 Sam.18.29. Item in 3.ſ.f.fut.hiph. occ.etiam plenè vel defectivè cum chirek magno vel parvo; ſic, תּוֹסִיף vel תּוֹסֵף addet, Exod.11.6. Job.20.9.Prov.10.27..23.28.Iſa.24.20.Am. 5.2. pro quo etiam eſt cum Tzere in ult.ſic, תּוֹסֶף addet, Gen.4.12. ſed cum ו conv. eſt cum ſægol in ult. וְתוֹסֶף vel ſine vau, & addidit, Gen.4.2..38.5. 1 Sam. 9.8.Eſth.8.3.Ezech.23.14. & in 2.pl.m. occ.etiam cum chirek magno vel parvo penult. cui etiam Nun parag. eſt add.& ſemel etiam eſt cum Aleph pro 1.Rad.jod.ut ſeq. תּוֹסִיפוּ vel תּוֹסֵפוּ addetis, Exod.14.13.Deut.4.2. Iſa.1.5,13.תּוֹסִפוּן addetis,Gen.44.23.Exod.9.25.Deut. 17.16.תּאֹסִפוּן idem, Exod.5.7. Itidem in 3.pl. m.fut. hiph. plenè, vel defectivè cum chirek magno, vel parvo; cui etiam utrique formæ ו cop. vel ו conv. ſunt præf. & Nun parag.eſt add.ut ſeq. יוֹסִפוּ vel יוֹסִיפוּ vel ſine vau, addent, Deut.13.11.. 19.20. 2 Sam.7.10. 1 Reg.20.10.1 Chron.17.9.Prov.3.2. Jer.31.12. Lam.4. 15.Hoſ.13.20.וְיוֹסִיפוּ & addent,Prov.9.11.וְיוֹסִפוּ vel וַיּוֹסִפוּ vel ſine vau, & addiderunt, Gen.37.5,8. Jud.3. 12..4.1..10.6..13.1..20.22. 2 Sam.3.34.. 5.21. 1 Chron. 14.13. Pſal.78.11.יוֹסִיפוּן addent, 1 Reg.19.3. יָסַף ſignificat προσθεῖναι addere. Gen.8.12. וְלֹא יָסְפָה שׁוּב non addidit reverti, i.e.de cætero reverſa non eſt: & Deut.5.20. verba hæc locutus eſt Jehova ad totum cœtum veſtrum in monte, è medio ignis, nubis & caliginis, voce magna, וְלֹא יָסָף & non addidit: & ſcripſit ea, i.e. non plura verba dixit fœderis vobiſcum faciendi cauſâ. Igitur in iis verbis continetur fœdus: verba autem conſolationis, & annuntiationis juſtitiæ ac ſalutis non dixit. Reſervatum id fuit Prophetæ alicui, Deut.18.15,18. Pſ.40.10. In Jer.36.32. נוֹסַף דְּבָרִים addita ſunt verba; ſingulari verbo, quaſi neutraliter ſumpto additur nomen plurale. Iſa.47.1,5. לֹא תוֹסִיפִי non addes, ut vocent te, i.e. non ampliùs vocaberis. 1 Sam.18.29. וַיֹּאסֶף שָׁאוּל עוֹד ampliùs metuere incepit Saul propter Davidem: tanquam ab אָסַף. Et Iſa. 29.14. הִנְנִי יוֹסִיף ecce ego is qui addet; ſic, הִנֵּנִי יֹסֵף, Iſa.28.16. tamen & participium in kal reperitur ad eam formam; ut תּוֹמִיךְ, Cocc.

Rad.סר יָסַר in kal, eſt corripere; caſtigare; erudire; vincire, ligare; ut habeat affinitatem cum אָסַר. Eſt propriè coercere, ſeu corrigere aliquem diſciplinâ, legibus, vinculis, aut pœnâ, nè pro ſua libidine evagetur & vivat; idque reipſâ magis quàm verbis; nam יָכַח ut dictum, eſt verbis magis. Græci reddiderunt per παιδεύειν. Sunt qui faciant contrarium verbo סוּר & מוּסָר. Hinc מוּסָר diſciplina; correptio, correctio, caſtigatio, activè vel paſſivè, qua à malo arcentur homines, doctrinâ,inſtitutione, vel minis, cujuſmodi primis annis adhiberi ſolet; propriè ſeverior inſtitutio; etſi generalitèr inſtitutionem & diſciplinam ſignificat; idem quod Græcis παιδία, Merc. יָסַר caſtigavit, corripuit,

puit, correxit; & plerumque de reali disciplina & facto intelligitur. Cognationem habet cum אָסַר ligavit, vinxit, &c. & cum סָגַר tradidit; item cum סוּר recessit, nam vinculis, & carceribus castigantur rebelles ad suscipiendum doctrinas & traditiones bonas, ut recedant à malo; Av. Castigavit, erudivit, Bu. Lex. יָסַר significat refrænationem animi & ejus σωφρονισμόν. De verbis docentibus virtutem, de objurgatione, de castigatione & disciplina omni dicitur; Coc. Occurrit autem hæc radix in part. ben. kal, s. m. simpl. & cum הַ Interrog. præf. יֹסֵר erudiens, Prov. 9.7. הַיֹּסֵר num castigans? Psal. 94.10. In fut. kal, 3. s. m. יִסַּר vel יִסֹּר vel יִסֹּור castigabit; & in 1. sing. אִיסַּר, אִיסֹּר, vel cum dagesch אֲסֹּור castigabo; sed cum וְ cop. præf. cholem in hac forma cum dagesch mutatur in cateph camets, ante Resch, & Aff. ם_; sic, וְאִסְּרֵם & castigabo eos, vel corripiam eos, &c. ubi jod radicale absorbetur in dagesch ipsius Samech, Pag. Hos. 10.10. vel, vinciam eos, & tum est à Rad. אָסַר, quod R. Sal. probat, Bu. Lex. & sic etiam venit defectivè in 3. s. m. fut. kal cum וְ cop. & cholem mutato in Scheva ante נִי_ Aff. sic, Isa. 8.11. וַיִּסְּרֵנִי cùm erudiret me; Bu. Lex. Vel, quum corriperet me, nè ambulem per viam populi hujus; & sic si sit fut. kal ex יָסַר jod scriptum est signum futuri, & jod radicale absorbetur in dagesch; ut Isa. 44.12. & malleis יְצָרֵהוּ formavit illud; sed rectius est, inquit R. D. ut sit ex piel, 3. s. m. præt. & Tzeri est loco pathach: nam secundum normam dicendum erat in præt. וַיִּסַּרְנִי Pag. Item, juxta quosdam, venit Infin. kal, 1 Chron. 15. 22. sic, יָסוֹר בַּמַּשָּׂא erudiendo in onere, sive in portatione, h. e. portandi munere & officio; atque ità R. Sal. erudiebat & instruebat eos: Kimchi verò in l. Rad. ponit hoc in שׂוֹר, quasi ס esset loco שׂ, pro, principatum, vel primas partes obtinet; Bu. Lex. In Niphal נִוָּסַר castigari, erudiri, unde in Imper Niph. s. m. הִוָּסֵר eruditionem percipe, erudire vel castigare (Imper. pass.) atque indè in pl. m. & s. f. Imper. Niph. ut seq. הִוָּסְרוּ erudimini, Psal. 2.10. הִוָּסְרִי erudire, Jer. 6.8. Item in fut. Niph. occurrit in 1. sing. cum וְ conv. præf. & in 3. s. m. & 2. pl. m. ut seq. וְאִוָּסֵר & castigatus sum, Prov. 31.18. יִוָּסֵר castigabitur, Prov. 29.19. תִּוָּסְרוּ castigabimini, Lev. 26.23. Illud autem וְנִוָּסְרוּ & erudientur, vide infrà in Hithpael. In piel idem significat quod in kal, Bu. man. Castigavit assiduè, correxit austerè, Av. Occurrit in præt. piel, 3. s. m. simpl. & cum נִי_ Aff. in quo Aff. dagesch est in Nun ad ornatum, & pathach sub Resch pro Tzeri, Merc. ut seq. יִסַּר castigavit, 1 Reg. 12.11, 14. 2 Chron. 10.11. יִסְּרַנִי castigavit me, Psal. 118.18. Sed occ. etiam cum וְ cop. præf. regulariter ante נִי_ Aff. (vide etiam in præt. kal) sic, וְיִסְּרַנִי & erudivit me, Isa. 8.12. ut & cum וְ cop. ante הוּ Aff. sic, וְיִסְּרוֹ & erudit eum, Isa. 28.26. in 3. l. f. præt. piel, יִסְּרָה erudivit, f. sed cum Aff. ה fæm. mutatur in Thau cum dagesch ante הוּ pro הִוּ; ut pro יִסְּרַתְהוּ est, יִסְּרָתְהוּ eruditerat ipsum, Prov. 31.1. In 2. s. m. præt. piel occ. simpl. & cum נִי_ Aff. יִסַּרְתָּ eruditisti, Job. 4.3. Psal. 39.12. יִסַּרְתַּנִי castigasti me, Jer. 31.18. Item, in 1. s. occ. simpl. & cum וְ conv. præf. & cum ה aff. ut seq. יִסַּרְתִּי castigavi, Hos. 7.15. וְיִסַּרְתִּי & castigabo, Lev. 26.28. וְיִסַּרְתִּיהָ sed castigabo te, Jer. 30.11..46.28. Sic in 3. pl. præt. piel, occ. cum וְ cop. præf. & נִי Aff. וְיִסְּרוּ & castigaverint: castigabunt, Deut. 21.18..22.18. eruditerunt me, Psal. 16.7. In part. piel, s. m. מְיַסֵּר erudiens, castigans. Occ. cum ךָ_ Aff. מְיַסֶּרְךָ erudiens te' Deut. 8.5. In Infin. piel, secundum normam est יַסֵּר erudire, castigare; sed occ. cum cholem loco tzeri, in ult. sic, Psal. 118.18. יַסֹּור castigando castigavit me Dominus, &c. Et juxta quosdam occ. etiam cum chirek pro pathach sub 1. Rad. jod, sic, Job. 39.35. Num contendere cum omnipotenti est יִסּוֹר erudire? pro, eruditio; & est Makor, seu Infin. juxta R. D. quanquam sit cum chirek; sed R. Mose exp. מוּסָר eruditio, Pag. nam licèt huc etiam revocet Ab. Ezr. יִסּוֹר pro Infin. piel, erudire, rectiùs tamen ponendum inter nomina; Bu. Lex. Targum autem vertit יְתִרֵי erudietur, Pag. & prorsus videtur esse fut. kal, (יִסּוֹר scil. defectivè pro וַיִּסּוֹר) & רוֹב benoni; sic, הֲרוֹב num contendens cum omnipotente, יִסּוֹר castigabit, seu corripiet eum? Merc. Cev. Sed occ. etiam Infin. piel cum לְ præf. ante הַ parag. & ךָ_ Aff. ut seq. לְיַסְּרָהּ castigando, Lev. 26.18. לְיַסְּרֵךְ ad erudiendum te, Deut. 4.36. In Imper. piel occ. simpl. & cum נִי_ Aff. יַסְּרֵנִי castiga, Prov. 19.18..29.17. יַסְּרֵנִי castiga me, Jer. 10.24. In fut. piel, 1. s. est, אִיסַּר castigabo, 1 Reg. 12.11, 14. & in 2. s. m. תְּיַסֵּר castigabis. occ. cum Aff. נִי_ & נּוּ_; ut seq. תְּיַסְּרֵנִי castiges me, Psal. 6.2..38.2. תְּיַסְּרֵנּוּ castigabis eum, Psal. 94.12. Et in 3. s. m, fut. piel, ut & in 3. s. fæm. cum ךָ_ Aff. יְיַסֵּר castigabit, Deut. 8.5. תְּיַסְּרֵךָ erudiat te, Jer. 2.19. In Hiphil, juxta normam, הוֹסִיר castigavit; unde in fut. hiph. יוֹסִיר castigabit, & in 1. s. אוֹסִיר, castigabo: sed cum Aff. ם_ occ. præter normam, ad analogiam verborum perfectorum, Bu. Lex. ut scil. 1. l. fut. hiph. perfecti ordinis, Av. servata nimirum 1. Rad. jod, cum Scheva post Aleph cum pathach; sic, Hos. 7.12. אֲיַסְּרֵם (pro אוֹסִירֵם) castigabo eos. In Hithpael הִתְיַסֵּר castigavit seipsum, vel castigatus, aut eruditus fuit: unde in 3. pl. præt. hithp. regulariter esset הִתְיַסְּרוּ, vel הִתְוַסְּרוּ, castigaverunt se, sed occ. Isa. 23.48. irregulariter; sic, וְנִוַּסְּרוּ (pro נִתְוַסְּרוּ) & erudientur; & est ex forma niph. & hithp. compositum, Pag. Bu. & castigabunt se omnes mulieres, &c. Signa habet utriusque Conjug. Niph. & hithp. Av. Atque indè nomina, i. masc. יְסוֹר eruditio, Job. 38.35. הֲרוֹב עִם שַׁדַּי יְסוֹר an contendere cum omnipotente eruditio est? i. e. An eruditionem indicat, vel, an eruditi est? Est formæ גְּבוֹר; Bu. Lex. Vide etiam suprà ad Infin. piel. Deinde, 2. hinc nomen מוּסָר m. disciplina, correctio, Av. Cocc. Notat σωφρονισμόν, h. e. omnem rationem redigendi in ordinem, vel continendi in officio, inque animi æquabilitate, & modestia: παιδεία, σωφροσύνη, νουθέτημα, Prov. 19.20. Audi consilium & accipe מוּסָר παιδείαν disciplinam: & Prov. 13.18. פּוֹרֵעַ מוּסָר qui exuit disciplinam, ut dicitur qui non vult regi. Et c. 15.33. יִרְאַת יְהוָה מוּסַר חָכְמָה timor Jehovæ est disciplina sapientiæ: omnis directio sapientiæ tendit ad timorem Jehovæ. Jer. 10.8. מוּסַר הַבְלִים disciplina vanitatum est lignum; i. e. lignea imago nec erudire, nec regere, nec in disciplina habere homines potest. Sed & מוּסָר, est disciplina quæ virgâ & castigatione fit, Prov. 22.15. & c. 13.24. qui comparsit virgam, odit filium suum, & qui diligit eum שִׁחֲרוֹ מוּסָר quærit eum maturè cum disciplina. Notat etiam coercitionem per pœnam, Prov. 15.10. מוּסָר רָע castigatio mala ei qui relinquit viam; & potest etiam accipi pro pœna exemplari, quâ alius moneatur

neatur & cohibeatur à peccando; Prov.17.22. & velut in compede, ad מוֹסַר אֱוִיל pœnam stulti exemplarem, παράδειγμα. Isa.53.5. מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו pœna exemplaris paci nostræ faciendæ comparata, super ipso est. Ezech.15.15. Et erit opprobrium, & blasphemia מוּסָר exemplum & stupor. Hinc est, phrasis קַחַת מוּסָר accipere σωφρονισμὸν aut νουθέτησιν, ab exemplo scil Prov.24.32. Et vidi, adverti animum, conspexi, לָקַחְתִּי מוּסָר accepi exemplum. Sic Jer.2.30..5.3..7.28..17.23..32.33..35.13. Zeph.3.2,7. Hos. 5.2. וַאֲנִי מוּסָר לְכֻלָּם, ego disceptatio, vel objurgatio omnibus: materia abjurgationis mutuæ; unus alteri suum Christum exprobrat. Rad. יָסַר sæpe sign. in officio continere, vel, ad officium reducere, Job.4.3. & sic Ps. 16.7. יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי eruditunt, castigant, in officio continent me renes mei, i.e. cogitationes meæ intimæ & celerrimæ, Cocc. Occurrit autem hoc nomen מוּסָר in textu frequens, & ordine Conc. ut seq. מוּסָר castigatio, eruditio, Psal.50.17. Prov.5.12,23..6.23..8.33.. 12.1..13.18,24..15.10,32.. 19.20,27.. 22.15.. 23.13.. 24.32. Jer.2.30..5.3..7.28..17.23..32.33..35.13. Ezech. 5.15. Hos.5.2. Zeph.3.2,7. & cum ־ִי, בְ & לְ præf. וּמוּסָר & eruditionem, Prov.1.2,7..23.23. בְּמוּסָר eruditionem, Prov.4.13. לְמוּסָר ad eruditionem, Job.36.10. Prov.23. 12. & in forma constr. est cum pathach in ult. & occ. simpl. & cum ־ַת cop. præf. מוּסַר castigatio, eruditio, Deu. 11.2. Job.12.18..20.3. Prov.1.3,8..3.11..4.1. 7.22.. 13. 1..15.5,33. Isa.53.5. Jer.10.8.. 30.14. וּמוּסַר & castigatio, Job.5.17. Prov.16.22. Item cum ־ִי, & ךָ Aff. sic, מוּסָרִי eruditionem meam, Prov.8.10. מוּסָרְךָ castigatio tua, Isa.26.16. sed cum וּ præf. occ. cum kibburz pro schurek ante ם Aff. sic, וּבְמֻסָרָם & eruditione eorum, Job.33.17. Item, 3. hinc etiam no. cum cholem pro Schurek, מוֹסָר idem cum præced. castigatio, eruditio: occurrit cum וּ præf. & ם Aff. sic, Job.33.16. וּבְמוֹסָרָם יַחְתּוֹם & eruditionem vel castigationem eorum obsignat; Bu. Lex. Merc. vel, & vinculo tuo, claudet, Pag. ubi quædam exemplaria legunt cum kibburz pro schurek, ut antè dictum; ut & 4. indè etiam No cum Tzeri in ult. מוֹסָר vinculum, Pag. Bu. &c. Νόμος: notionem habet ab אָסַר vincire, ligare, &c. Coc. In pl.m. מוֹסְרִים vincula, castigationes, quibus coercentur indomiti & effrænes; & sic in pl.f. מוֹסְרוֹת vincula quibus castigantur, & vinciuntur rebelles, lora castigationis, Av. Occurrit autem in forma pl. m. constr. simpl. & cum ־ַי præf. ante ־ֵי & כֶם Aff. ut seq. מוֹסְרֵי vincula, Isa.52.2. לְמוֹסְרָי vincula mea, Psal.116.16. מוֹסְרֵיכֶם vincula vestra, Isa.28.22. Item occurrit etiam in forma pl.fæm. idque etiam simpl. & cum ־ַי cop. præf. & ־ֶיךָ, ־ָמוֹ & ־ֶיהֶם Aff. ut seq. מוֹסְרוֹת vincula, Jer. 5.5.. 27.1. וּמוֹסְרוֹת & vincula, Job. 39.5. מוֹסְרוֹתַיִךְ vincula tua, Jer.2.20. וּמוֹסְרוֹתַיִךְ & vincula tua, Jer.30.8. Nah.1.13. מוֹסְרוֹתֵימוֹ vincula eorum, Psa. 2.7. וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם & vincula eorum, Psal.107.14.

Rad.56. יָעַד est, convenire, congregare; constituere tempus, aut conuenire ad tempus statutum; parare; desponsare, Pag. Est quod Latini dicunt condicere, seu promittere; assignare, designare, decernere; cor testari, additâ promissione, jurejurando, vel signo, ut in sponsalibus fit, quum fides certò promissa attestationibus rata fit: à verbo עוּד, quod est testari, non procul abludit: verùm peculiarem habet insuper significandi rationem; Merc. Cev. יָעַד condixit, indixit, constituit, scil. locum vel tempus ubi vel quando aliquid fieri debeat: item desponsavit. In præter. מִן הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעַד ultra tempus statutum, quod constituerat ipsi, 2 Sam.20.5. Bu. Lex. יָעַד condixit publica authoritate, indixit; addixit, promisit certâ aliquâ conditione, denunciavit solenni ritu, determinavit. In summa significat locum & tempus certum conveniendi, & paciscendi de re aliqua indicere, ut in Synodo & conventu hominum fieri solet. Cognationem habet cum יָדַע scivit, & עִיר testatus est: nam quando designatur locus conveniendi, necesse est ut contestetur aliquis de eo, Av. יָעַד est, convenire facere, ut Mich. 6. 9. מִי יְעָדָהּ & quis eam convenire fecit? i.e. quis impetravit ut civitas & tribus accederet ad Jehovam cujus vox auditur? q.d. Non accedunt: ubi distinguenda vocatio ad conveniendum, & vocationis effectus: Dominus vocavit, sed nemo effecit ut conveniret civitas. Confer Mat.23.37. Et Jer.47.7. שָׁם יְעָרָהּ eo condixit ei, ibi voluit eum sisti, & sibi præsto esse. Exod.21.8. אֲשֶׁר לֹא יְעָדָהּ ut non desponsaverit eam; q.d. fecerit eam convenire in manum, Cocc. Occurrit autem rad. hæc ordine Conc. ut seq. In præt. kal, 3.s.m. occ. cum ־ָה & Aff. יְעָרוֹ constituerat illud, 2 Sam.20.5. יְעָדָהּ constituit illum, vel illud: desponset eam, Exod.21.8. Jer.47.7. Mic.6.9. In fut. kal, 3.s.m. יִיעַד desponsabit, quasi in manum convenire faciet; Coc. Occurrit cum נָה Aff. sic, יִיעָדֶנָּה desponset eam, Exod. 21. 9. In Niphal נוֹעַד convenire, congregari, ex condicto scil. in dicto & statuto loco, vel tempore, Bu. Lex. Condictus est, congregatus est ad locum indictum: Ponitur vel absolutè, vel cum unâ particularum עַל, לְ, אֶל vel בְּ Av. Occurrit autem in præt. Niph. 1.s.cum ־ְ conv. ut & in 3.pl.simpl. cum cateph pathach, sed in pausa cum cametz pennit. & cum ־ָ cop. præs. ut seq. וְנוֹעַדְתִּי & conveniam, Ex.25. 21..29.43. נוֹעֲדוּ convenerunt, Psal.48.5. נוֹעֲדוּ convenerint, Am.3.3. וְנוֹעֲדוּ & congregabunt se, Num.10.4. In part. niph.s.m. נוֹעָד congregatus, qui congregat se. Occ. in pl.m. cum הַ dem. præf. הַנּוֹעָדִים qui congregantur, congregant se, Num.14.35..16.11..27.3. 1 Reg. 8.5.2 Chron.5.6. In fut. Niph. occ. in 1.s. & 1.pl. cui ult. ־ָ cop. est præf. & ה parag. add. ut seq. אִוָּעֵד conveniam, Exod.29.42..30.6,36. Num.17.19. נִוָּעֵד conveniamus, Neh.6.10. וְנִוָּעֲדָה & conveniamus, Neh.6.2. & in 3.pl.m.fut.Niph. (à 3.s.m. יִוָּעֵד) occ. cum ־ְ conv. præs. sic, וַיִּוָּעֲדוּ & convenerunt, Jos.11.5. Job.2.11. In Hiphil, הוֹעֲדָה הוֹעִיד &c. fecit conditionem, constituit indictiones, Av. tempus aut locum conveniendi constituit. &c. Sunt qui vertant per sustinere, vel sistere in judicio, quod Paulus expresserit, 1 Cor.6. sustinet aliquis vestrum, &c? verbum est forense, Merc. Occurrit in fut. hiph. 3. s. m. cum ־ִי, vel יִ Aff. ut seq. יוֹעִידֵנִי tempus constituit mihi, Job.9.19. יוֹעִידֵנִי vel sine vau, contestetur mecum, Jer.49.19..50.44. In hophal, הוּעַד vide in עוּד; unde in part. hoph. מוּעָד constitutus, congregatus, & in fæm. מוּעָדָה congregata, constituta: atque inde in forma pl.m. cum Schurek, & in pl.f. cum kibbutz pro schurek; ut seq. מוּעָדִים constitutorum, Jer.24.1. מוֹעֲדוֹת congregatæ, constitutæ, Ezech.21.16. Atque indè nomina, I. עֵדָה f. cœtus; 70. συναγωγή, Cocc. Synagoga, indicta congregatio, conventus

ventus hominum, cœtus qui ad certam rem transigendam, & ad certum locum & tempus indictum conveniunt: at קָהָל significat totam multitudinem & ecclesiam, non habens certum locum, nec tempus indictum; Av. עֵדָה distingui à קָהָל patet ex Prov. 5.14. parvo momento extiti in omni malo בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה 70. ἐμέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς, in medio comitii & cœtûs. Omnis cœtus convenientium & accedentium ad se invicem est עֵדָה. Sed cœtus populi; cœtus magnus consentiens & distinctus ab aliis, maximè civium unius reipublicæ, civitatis ac regni, קָהָל propriè dicitur. Notabiles sunt loci; Deut. 9.10. בְּיוֹם הַקָּהָל in die τῆς ἐκκλησίας (confer Act. 7.38.) concionis, sive comitii, quum Dei populus & civitas quasi congregata fuit. Sic Deut. 10.4. & 18.16. Ergo locus Prov. 5.14. sic explicari potest; parvo momento extiti in omni malo in medio omnium judicandorum, qui sistentur divino judicio, & in medio eorum qui convenient, & in uno erunt, gaudentes communi vitâ & salute. Ità Psal. 1.5. Peccatores non stabunt in עֵדָה cœtu vel concilio justorum: non scribentur inter justos, neque eorum congregationi in unum intererunt, sed seperabuntur ab eis partim in hoc, partim in futuro sæculo. Psal. 111.1. בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה in familiari congressu rectorum & cœtu convocato; Cocc. Hoc nomen עֵדָה certum conventum seu cœtum significat, certum collegium. Differt à קָהָל ut species à genere, ut apparet ex Lev. 4. Item Prov. 5. Videntur tamen sæpe confundi. Chaldæus vertit כְּנִישְׁתָּא synagogam. Reperias constructum cum קָהָל, Exod. 12. Merc. Cev. Jer. 6.18. audite gentes, & cognoscе, עֵדָה cœtus conveniens, quod in iis est. Compellat gentes & eos Israelitarum, qui cum Deo faciunt, & ad eum accedunt. Significat eos cognituros cognitiones cordium populi. Num. 26.9. בַּעֲדַת קֹרַח in cœtu Corach, in factione ejus & σὺν Psal. 82.1. בַּעֲדַת אֵל in cœtu Dei, in medio eorum, quos ad se vocavit, & quos, ut accederent ad se, fecit. Vide modò dictum, Jer. 6.18. כָּל־הָעֵדָה, totus cœtus significat omnem multitudinem, quæ jus habet conveniendi ad vocationem Dei, ad audiendum verbum ejus & judicandum. Lev. 8.3. אֶת־כָּל־הָעֵדָה הַקָּהֵל fac ut totus cœtus in concionem cocat. Sic v. 4. Num. 1. 18. & 16.3. כָּל־הָעֵדָה כֻּלָּם קְדוֹשִׁים totus cœtus universi sunt sancti. Jactatum hoc à Coracho: qui nesciebat totum populum adhuc in reatu esse, & indigere sacerdote unico, per quem proximè adducerentur ad Deum: quod Deus ipsos docere volebat erigendo sacerdotio Aharonico, & omnem oblationem revocando ad unum altare. Num. 35.24. & judicabunt הָעֵדָה cœtus, Senatus ad eam rem vocatus & auctoratus inter percussorem & vindicem sanguinis; sic & v. 25. Metaphoricè Jud. 14.8. עֲדַת דְּבוֹרִים examen apum; Cocc. Occurrit autem hoc nomen frequens in textu, ut seq. viz. simpl & cum ל cop. præf. עֵדָה congregatio, conventus, cœtus. Num. 16.2. Jer. 6.18. וְעֵדָה & cœtus, Psal. 111.1. Prov. 5.14. sed sæpiùs cum ה demonstr. præf. sic, הָעֵדָה cœtus, cœtum, &c. Exod. 16.22. 38.25. Lev. 4.15. 5.3. 8.4,5. 9.5. 10.6,17. &c. ad Jud. 20.1. 21.10, 13,16. 1 Reg. 12.20. in 80. circ. l. Item cum בַּ & לַ præf. ut seq. בָּעֵדָה in cœtu, Exod. 34.31. לָעֵדָה cœtui, Num. 14.27. 20.2. Deut. 9.27. Item in forma s. f. constr. est עֲדַת idem, cœtus, congregatio, &c. Exod. 12.3,6,47. 16.1,2,9,10. 17.1. &c. ad Job. 15.34. Psal. 22.17. 68.31. 106.17. in 50. circ. l. cui etiam formæ constr. וְ, בַּ, לַ & מִ sunt præf. ut seq. וְעֵדַת & cœtus, Psal. 7.8. 86.14. בַּעֲדַת in cœtu, Num. 26.9. 27.3. 31.16. Jos. 22.17. Psal. 1.5. 82.1. לַעֲדַת cœtui, Num. 19.9. מֵעֲדַת ex congregatione, Exod. 12.19. Num. 16.9. Item cum Aff. י, ה & ו (cui etiam uit. נ & וַ sunt præf.) sic occurrit, עֲדָתִי cœtus meus, Job. 16.7. עֲדָתְךָ cœtus tuus, Num. 16.11,16. Psal. 74.2. עֲדָתוֹ cœtus ejus, Num. 16.5,6. וַעֲדָתוֹ & cœtus ejus, Jer. 30.20. וְכַעֲדָתוֹ & sicut cœtus ejus, Num. 17.5. Item, cum בַּ & לַ præf. ante ם Aff. ut seq. בַּעֲדָתָם in cœtu eorum, Psal. 106.18. לַעֲדָתָם cœtui eorum, Hos. 7.14. Deinde, 2. hinc nomen מוֹעֵד m. quod est זְמַן tempus; & locus in quo congregabatur Israel ad tempus notum, ut Domus Sanctuarii, in qua conveniebat omnis Israel, & Deus cum Mose: & omnis locus, in quo quispiam convenit & congregatur cum altero, Pag. quòd quasi indicto tempore & loco unà conveniant. Generaliter constitutionem, seu definitionem loci, temporis aut rei denotat. Variè autem sumitur. Sæpe pro certo & constituto tempore: atque ideo pro solennitate, quæ certo & stato tempore celebratur, ponitur: de qua re rursùm infrà in plurali. Item pro loco constituto, Jos. 8.14. Item pro castris, juxta quosdam, certo ordine & militum numero constitutis; qui Jer. 46.17. transtuleruut castra. Sed ego exponerem, Transit terminum temporis constitutum. Item, juxta eosdem, pro tessera militari, aut Symbolo, Jud 20.38. specialiter Tabernaculum conventûs vel constitutionis est dictum, quod erat extra castra: quò constitutum erat ut convenirent, quicunque Deum quærere volebant, ibi tantùm Deus suam voluntatem testatam faciebat. Ideo ut ab aliis tentoriis distingueretur, sic vocabatur: unde & monti Sion & Jerosolymæ & urbi tribuitur; quòd ibi esset constitutus Dei cultus in Templo, Merc. Cev. מוֹעֵד locus aut tempus constitutum. De tempore, προσδιορισμὸς Exod. 9.5. וַיָּשֶׂם יְהוָה מוֹעֵד & posuit Jehova tempus. 70. ὅρον. Est tempus quod jubetur adesse cum qualitate sua. Num. 9.2. facient Pascha בְּמוֹעֲדוֹ in tempore suo; 70. κατὰ ὅρον αὐτοῦ. Sic v. 3. Psal. 104.19. fecit lunam לְמוֹעֲדִים in tempora stata. Gen. 1.14. in signa וּלְמוֹעֲדִים & ad condicendum tempora. Psal. 75.3. כִּי אֶקַּח מוֹעֵד quum accipiam vel nanciscar tempus præstitutum, τὸν προσδιορισμὸν, τὸν κυρίαν ἡμέραν. Psal. 102.17. כִּי בָא מוֹעֵד nam venit conditum tempus. Hos. 9.5. quid facietis? לְיוֹם מוֹעֵד in die præstituti, τῆς προσδιορισμοῦ, ad conveniendum, ut se sistat populo & suos colligat, & ii ad eum accedant, & in die festi Jehovæ; quum verus populus festum aget in spiritu & veritate coram Jehovah, ut ipso dignum est. 2 Chron. 30.22. וַיֹּאכְלוּ אֶת הַמּוֹעֵד שִׁבְעַת הַיָּמִים & comederunt (azyma) tempus præfixum (h. e. toto præfixo tempore, cum tempore præscripto, quamdiu id durabat) septem diebus. Ità Kimchi. Sed particula אֶת hic usurpatur, ut Exod. 13.7. Jud. 20.38. וְהַמּוֹעֵד & constitutum erat viro Israel cum insidiis. 1 Sam. 13.11. Non venisti ad למוֹעֵד הַיָּמִים ad constitutum dierum. Hab. 2.3. עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד adhuc est visio ad constitutum tempus, & indicator vel promulgator, לַקֵּץ sub finem erit. Nec promissio, nec promissionis prædicatio auferetur à populo,

pulo, & erit fides promissionis, ac rerum futurarum æstimatio usque ad præfinitum tempus. Cujus fine appetente, existet testis verax & promulgator, ac index rerum promissarum præsentium. Dan. 8. 19. כִּי לְמוֹעֵד קֵץ nam tempus præstitutum habet finem. Præstitutum scil. ut duret זַעַם indignatio. Dan. 11. 27. כִּי עוֹד קֵץ לַמּוֹעֵד non adhuc est finis præstituto. Nondum hic est finis præstituti, sed alius; & v. 35. כִּי עוֹד לַמּוֹעֵד quia adhuc præstituto est aliquantum. Dan. 12. 7. לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וָחֵצִי ad tempus, tempora & dimidium. Confer. cap. 7. 25. & Apoc. 12. 14. καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ. Significat, à Deo esse definita tempora, suis rebus gerendis constituta, unum, & rursum duo, & rursus brevius illis; quibus temporibus absoluris, si accedat etiam dissipatio manus populi sancti, confectum iri omnia. Apocalypsis ea tempora complectitur diebus mille ducentis & sexaginta. Apoc. 12. 6. מוֹעֵד notat & ipsum הִוָּעֵד convenire ex conditio; συνέλευσιν. Sic אֹהֶל מוֹעֵד est tentorium conditi conventûs, ubi volebat Deus populo præsens apparere, & cum Mose colloqui. Exod. 33. 7. Et Moses accipiebat אֶת הָאֹהֶל tentorium aliquod, & tetendit sibi extra castra, & vocabat illud אֹהֶל מוֹעֵד tentorium conventûs. Jusserat autem Deus fieri tentorium conventûs, nempe tabernaculum, in quo collocaretur arca. Vide Exod. 26. 1. &c. collato vers. 22. cap. 25. Nominat id tentorium conventûs cap. 27. 21. .. 28. 43. .. 30. 18. & מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד tabernaculum tentorii conventus. Exod. 39. 32. quia tegmen faciebat, ut tabernaculum esset אֹהֶל מוֹעֵד tentorium. Vide Exod. 26. 7. Adi etiam Exod. 40. 34, 35. Hos. 12. 10. adhuc faciam ut habites in tentoriis, כִּימֵי מוֹעֵד ut diebus conventus; quibus apparui tibi; Cocc. מוֹעֵד est tempus statutum, constitutum aut conditum, conventus solennis, cœtus; solennitas; ut 2 Sam. 24. 15. וַיֶּעַר עֵת מוֹעֵד usque ad tempus constitutionis, i.e. constitutum. Et Exod. 9. 5. וַיָּשֶׂם יְהוָה מוֹעֵד & constituit Dominus certum tempus; sic etiam Num. 16. 2. קְרִיאֵי מוֹעֵד vocati cœtus, i.e. præcipui è cœtu convocati: Et 2 Chron. 30. 22. וַיֹּאכְלוּ אֶת הַמּוֹעֵד & comederunt solennitatem, i.e. sacrificia solennitatis, ut Kimchi exp. in lib. Rad. & Lam. 2. 6. שִׁחֵת מוֹעֲדוֹ perdidit conventum suum, i.e. locum conventus & congregationis populi sui; Bu. Lex. מוֹעֵד est indictio, conditio; tribuitur tempori, loco, synogogæ, & feriis indictivis, Av. 2 Sam. 24. 15. מֵהַבֹּקֶר עַד עֵת מוֹעֵד à mane ad tempus conventus: quo solent convenire homines, fortasse usque ad primi sacrificii tempus. Videtur enim tempus tridui abbreviatum esse. Vide Martyrem. De loco Jer. 46. 17. הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד protulit locum sistendi & conveniendi ulteriùs. 1 Sam. 20. 35. לְמוֹעֵד דָּוִד ad locum Davidi conditum. Confer. v. 19. Thren. 2. 6. שִׁחֵת מוֹעֲדוֹ corrupit locum conventûs sui. Psal. 74. 8. cremârunt omnia מוֹעֲדֵי אֵל Conventicula Dei; synagogas, ubi cœtus agebatur in nomine Dei. Invenitur & מוֹעֲדוֹת, pro מוֹעֲדִים, 1 Chron. 8. 13. festa, statuta tempora; Cocc. Num. 16. 2. Quinquaginta & ducenti, principes Congregationis קְרִאֵי מוֹעֵד majores (magnates, ad verbum, convocati; Cev.) מוֹעֵד concilii (nam sumitur nomen hoc interdum pro concilio) אַנְשֵׁי שֵׁם, viri nominis, i.e. nominati & famosi: Pag. quando enim magnates, seu primores populi, congregabantur, seu conveniebant, deliberaturi scil. de aliquo negotio, quod supervenisset, congregabantur & ipsi; quia erant ex viris magnatibus, seu primoribus populi; prout R. D. in l. rad. locum hunc explicat; Cev. Occur. hoc nomen frequens in textu, ordine Conc. ut seq. מוֹעֵד tempus statutum, festivum, &c. conventus, festivitas, solennitas, &c. Exod. 9. 5. .. 26. 21. .. 40. 22, 24. &c. ad Job. 30. 23. Psal. 75. 3. .. 102. 14. Isa. 14. 13. Lam. 1. 4, 15. .. 2. 6, 7, 22. Hos. 9. 5. .. 12. 9. &c. in 170. circ. l. & cum ה, הָ, ב & ל præf. ut seq. הַמּוֹעֵד tempus, 2 Sam. 20. 5. 2 Chron. 30. 22. Jer. 46. 17. וְהַמּוֹעֵד & tempus constituturum, Jud. 20. 38. לְמוֹעֵד stato tempore, Deut. 31. 10. לְמוֹעֵד ad constitutum tempus, Ex. 23. 15. .. 34. 18. 1 Sam. 13. 11. .. 20. 38. Dan. 8. 19. .. 12. 7. ut & cum ל & מ præf. ut seq. לַמּוֹעֵד ad statum tempus, hoc eodem tempore, Gen. 27. 21. .. 18. 14. .. 21. 2. Jos. 8. 14. 1 Sam. 9. 24. .. 13. 8. 2 Reg. 4. 16. .. 4. 17. Dan. 11. 27, 29, 35. Hab. 2. 3. מִמּוֹעֵד propter conventus, Zeph. 3. 18. Item cum נִי & י Aff. cui ult. ך est præf. & cum ה Aff. cui etiam ל est præf. ut & cum ב præf. & ם, Aff. ut seq. מוֹעֲדֵנוּ conventuum nostrorum, Isa. 33. 20. מוֹעֲדוֹ congregationem suam, Lam. 2. 6. vel sine vau, stato tempore suo, Num. 9. 2, 3, 7, 13. .. 28. 2. Hos. 2. 11. מוֹעֲדָהּ festivitatem ejus, Hos. 2. 11. לְמוֹעֲדָהּ statuto tempore suo, Exod. 13. 10. בְּמוֹעֲדָם statuto tempore suo, Lev. 23. 4. In pl. m. significat tempora certa, solennitates, &c. & occ. simpl. & cum בְּ, בְּ, לְ, לְ, & וְ præf. ut seq. מוֹעֲדִים statuta tempora, Dan. 12. 7. בְּמוֹעֲדִים & in solennitatibus, Ezech. 46. 6. וּבְמוֹעֲדִים & in solennitatibus, Ezech. 46. 11. לְמוֹעֲדִים in stata tempora, Psal. 104. 9. לַמּוֹעֲדִים in stata tempora, Neh. 10. 34 וּלְמוֹעֲדִים & in stata tempora, Gen. 1. 14. Zach. 8. 19. וְלַמּוֹעֲדִים & in stata tempora, 1 Chron. 23. 31. 2 Chron. 31. 3. & in forma pl. m. constr. occ. etiam simpl. & cum וְ præf. מוֹעֲדֵי solennitates, Lev. 23. 2, 4, 37, 44. Ezr. 3. 5. Psal. 74. 8. Ezech. 45. 17. וּלְמוֹעֲדֵי & in solennitates, 2 Chron. 2. 3. Item cum יְ_, & in pausa יָ_, הָ_ absque jod pl. pro יוֹ_ Aff. ut & cum ךָ præf. יוֹ_ Aff. ut seq. מֹעֲדַי solennitatibus meis, Ezech. 44. 24. מוֹעֲדָי solennitates meæ, Lev. 23. 2. מוֹעֲדָהּ cœtuum tuorum, Psal. 74. 4. בְּמוֹעֲדָיו in cœtibus ejus. Isa. 14. 31. vel 15. 4. Item cum הָ Aff. cui & ךָ est præf. & cum יִ, יךָ præf. ante ם Aff. ut seq. מוֹעֲדֶיהָ tempora sua, Jer. 8. 7. בְּמוֹעֲדֵיהֶם in solennitatibus ejus, Ezech 36. 38. וּמוֹעֲדֵיכֶם & solennitat. vest. Isa. 1. 14. בְּמוֹעֲדֵיכֶם in solennitat. vest. Num. 15. 3. .. 29. 39. וּבְמוֹעֲדֵיכֶם & in solen. vest, Num. 10. 10. sed occurrit etiam in forma pl. f. cum לְ præf. fic, & לְמוֹעָדוֹת & statis temporibus, 2 Chron. 8. 13. Item, 3. indè etiam No. מוֹעָדָה conventus, congregatio, Pag. Bu. &c. Occurrit cum הַ dem. præf. sic Jos. 20. 9. Istæ sunt civitates הַמּוֹעָדָה conventûs, Bu. Lex. congregationis, ad quas debet convenire qui occidit quenquam per errorem, Pag. sive constitutionis, i.e. constitutæ omnibus filiis Israel; est enim nomen factum ex pahul fœmineo hiphil, seu part. hophal: Merc. עָרֵי הַמּוֹעָדָה urbes destinatæ, perfugio scil. asyla; q.d. urbes destinationis; passivè; Cocc. Sic Hieron. hæ civitates constitutæ sunt, Pag. quidam etiam sumunt pro ipso part. hoph. s. fœm. à præt. hoph. הוּעַד quod volunt occurrere cum ך cop. præf. sic, Exod. 21. 29. Et si bos cornupeta erat ab heri & nudiustertiùs, וְהוּעַד & contestatio facta fuerat, (vel testibus adhibitis denunciatum fuerat, Cev.) domino ejus: Hieron. & contestati sunt dominum ejus;

Targum,

Targum, וְיִתְסָהֵד & teſtificatio facta fuerit; Pag. In noſtris exempl. præt. ואיתסהד quod ſcribe ואִתְסָהֵד, vel וְאִתְסָהֵד Merc. Cev. Sed hujus radix potiùs eſt עוּר, juxta R. D. ibi require, Pag. Item huic ſignificationi in hophal pro conteſtari, vel conteſtationem fieri, aut denunciari, &c. ſunt qui ſimiliter exponant hoc verbum in Niphal נוֹעַר; ut ſit, vel verbo addito, animum vel voluntatem depromere, quod eſt teſtari, atteſtari, conteſtari: vel externo facto, aut ſigno; quod eſt congregari, coire, convenire, fœdere jungi, conſpirare, conſentire; quod non ſine ſolennitate & certis conditionibus fit, quibus utrinque fides firmatur; Merc. Notandus etiam locus Exod. 21.8. de præt. kal cum Aff. fem. ſi diſpliceuerit in oculis Domini ſui, qui לֹא non יְעָדָהּ deſponſavit eam, redimere faciet eam; Hieron. cui non reddita fuerit: R. Sal, qui non aggregavit eam ſibi (vel, non introduxit ad ſe, Cev.) in uxorem, i.e. deſponſavit: Targum, דְלָא יְקִימָה לָהּ qui non deſponſavit, vel juravit eam, Pag. Porrò Maſoreth affirmativè legit, לוֹ ſibi deſponſavit eam, ità ut etſi לֹא non, ſcribatur, tamen לוֹ, ſibi, legendum ſit: unde nota in noſtro Targum, legi רְיִקְיְמָה ut ratificet eam ſibi, i.e. deſpondeat, Merc. Cev. Item notandum etiam quòd nomine מוֹעֵד ſepulchrum vocetur, quò ſcil. congregatur omnis vivens, quum illius venerit finis, inquit R. D. Job. 30.23. & ad domum מוֹעֵד ſepulchri omnis viventis, Pag. vel potiùs conſtitutionis, i.e. conſtitutam omni viventi, quo conveniunt & congregantur; quo putant alluſiſſe Paulum, quum ait conſtitutum eſſe omnibus hominibus ſemel mori, ad Hebræos 9. unde & in Eccleſiaſte 12. dicitur domus ſeculi, quò omnes in ſeculo ſeſe recipiunt: ſed ego malim, ibi, locum ſignificari, ubi quis æternùm ſit futurus ad reſurrectionem uſque; nam pro tempore vitæ exactæ ibi ſumere non placet cum aliis, Merc. In loco ſuprà cit. 2 Chro. 30.22. & comederunt אֶת הַמּוֹעֵד. intelligendum (ſacrificium) הַמּוֹעֵד temporis; i.e. juge ſacrificium; vel (ſacrificium) ſolennitatis, aut ſanctuarii; Pag. Kimchi quidem inquit ſacrificia ſeu victimas ſolennitatis: ſed intellige ſolennitatis Paſchæ, ſeu azymorum; de qua eo loco eſt ſermo, Merc. Joſ. 20. ult. Hæ ſunt civitates הַמּוֹעֲדָה indictionis, i.e. indictæ ad refugium. Jer. 24.1. & ecce duo corbes ficuum מוּעָדִים indicti, i.e. conſtituti in loco indicto: & in pl.f. Eccl. 21.21. quocunque facies tuæ מְעָדוֹת addicuntur, i.e. conſtitutæ ſunt. Vide ſuprà Hiph. ex Av. מוֹעָדוֹת in pl.f. ex מוֹעֵד ſunt indictivæ & conſtitutivæ feriæ, ſolennitates quæ ſtatis temporibus celebrantur; ſic, מוֹעָדִים ſunt ſynagogæ indictivæ, ſeu cœtus hominum & loci quo homines indicto tempore conveniunt; Av.

Rad. 57. יָעָה eſt הֵסִיר removit, inquit R. D. propriè cineres, vel quippiam ſimile, in cumulum: Poteſt verti, ſcopare, verrere, repurgare, abradere: Hieron. reddit, ſubvertere. Non deſunt tamen qui יְעִים palas potiùs vertunt, quàm ſcopas, inſtrumenta ſcil. ænea, quibus cineres ex altari in cumulum amovebantur. Noſter interpres uncinos aut tridentes dixit: Chaldæus מַגְרוֹפֵיתָא ſcopas: Vertit interdum noſter Interpres, forcipes: quidam Hebræorum putarunt cochlearia: quidam addunt, & hoc inſtrumento volvi ſolitas carnes quæ cremabantur ſuper altare, aut quod Gallicè appellamus fourchettes: quidam creagras. Pluraliter tantùm invenitur. Scoparum genus fuit, ex quacunque tandem fuerint materia, ad removendum cineres ex altari, & conſimiles uſus. Sed in templo & tabernaculo ex ære fuerunt, ut alia altaris ænei inſtrumenta, Merc. יָעָה ejecit, removit, palâ, vel forcillis propriè; Bu. Lex. palis removit, palis purgavit, abſtulit inſtrumento palæ cineres ex altari: amovit, &c. Av. Significat ejicere, everrere, Bu. Conc. & occurrit in 3.ſ.m. præt. kal, cum ו cop. vel conv. Sic, Iſa. 28. 17. וְיָעָה בָּרָד & removebit grando ſpem mendacii, Pag. vel & excerner, Bu. Lex. & ejiciat, Bu. Conc. & auferet grando perfugium mendacii, Cocc. Atque hinc No. pl.m. יָעִים, ſcopæ, quòd illis ab altari cineres amoverent: ſunt inſtrumenta quibus pavimenta verruntur: Plautus, munditias volo fieri hic, ferte huc ſcopas, Pag. 2 Chron. 4.11. Hieron. vertit, creagras, quæ Græca eſt dictio, κρεάγρα: & eſt inſtrumentum quo capiuntur τὰ κρέα, i.e. carnes: Targum pro hac dictione habet מַגְרַפְתָּא aliàs מַגְרוֹפֵיתָא à גָּרַף quòd eſt verrere, ſcopare; quòd illis ſcoparent cinerem ab altari, ut dictum ſuprà, Pag. יָעִים ſunt palæ; inſtrumentum ad removendum cinerem ab altari. R. Sal. ſcribit Exod. 27. fuiſſe ſimile operculo ollæ ex ære fuſili tenui, cum capulo oblongo, &c. Bu. Lex. Sunt palæ, ſeu batili quibus aliquid vel ignitum tollere & aliò transferre ſolemus, Av. Occurrit autem hoc No. pl.m. cum ה dem. præf. ſic, הַיָּעִים ſcopæ, Ex. 38.3. Num. 4.14.1 Reg. 7.40, 45.2 Reg. 25.14.2 Chr. 4.11, 16. Jer. 52.18. & in forma conſtr. יָעֵי ſcopæ, &c. unde cum ו cop. præf. & יְ Aff. ſic occ. Exod. 27.3. וְיָעָיו & ſcopas ejus, Pag. Bu. Conc. & palas ejus, Bu. Lex. Av. Et facies סִירוֹתָיו ollas ejus, (altaris) לְרַשְׁנוֹ ad id à cineribus purgandum, וְיָעָיו & palas ejus, quibus cinis in ollis infundatur; וּמִזְרְקוֹתָיו & aſperſoria ejus; וּמִזְלְגוֹתָיו & fuſcinas ejus, quibus caro victimarum imponatur altari; וּמַחְתּוֹתָיו & acerras ejus; quibus ignis imponatur inferendus in Thymiaterium, vel aliàs ad ſuffitum faciendum: ſi ollis auferendus cinis, opus fuit & palis; quæ non niſi hoc nomine deſignari poſſunt. Belg. Schoefelen. Chald. מַגְרוֹפֵיתָא, quod de ſcopis & palis dicitur: vide hæc quintuplicia inſtrumenta & Exod. 38.3. In Num. 4.14 omittuntur סִירוֹת, ut & alia alibi; Cocc.

Rad. 58. יָעַז obfirmatus eſt, confirmatus eſt, obduratus eſt: idem ſignificat quod עוּז & עָזַז; & eſt cogn. cum יָעַץ; nam conſilium eſt firma & ſtabilis ſententia animi. In Niphal eſt, נוֹעַז confortatus, ſeu obfirmatus eſt, Av. Atque indè in part. niph. ſ.m. נוֹעָז dicitur robuſtus, fortis, durus, Pag. robore præditus, Bu. Lex. Iſ. 33.19. Et ſunt inquit R. D. qui exponunt לוֹעֵז barbarum, qui ſcil. aliâ loquitur linguâ, permutantes Nun in Lamed, ſicut in נִשְׁכָּה & לִשְׁכָּה cubiculum, Pag. & ex eo, Bu. Lex. & videtur quidem Paronomaſia eſſe quâ robuſti homines dicuntur barbari & obtuſi; juxta proverbium vulgatum, rarò breves humiles, longos rarò ſapientes; & notum eſt illud, major in exiguo regnabat corpore virtus: mihi tamen נוֹעָז prædurum, obfirmatum & impudentem ſignificare magis videtur; Gallicè, aſſeuré, deſhonté; idem quod עַז: Vide Deut. 28. 50. ubi etiam dicitur gens עַז פָּנִים obfirmata vultu, &c. Merc. Hieron. imprudens, aut, ſecundum alios codices, impudens, Pag. Deducit R.D. ex עָזַז: & intelligit

Chaldim, ſive Chaldæos, populum robuſtiſſimum, & ſimul ſermonis peregrini, Syri ſcil. quem non intelligebant niſi pauci Judæi; Bu.Lex.

Rad.59. יָעַט eſt עָטָה operire, Pag. amicivit, Bu. Lex. cooperuit veſtibus involvendo tantùm ſine omni vera diſpoſitione: involucro texit: congruit cum עָטָה operuit veſte, & cum עָרָה induit: nam ſignificat induere veſtibus, &c. Av. Occurrit in præt. kal, 3. ſ. m. cum Aff. יְ_, pro יְ_, ob pauſam, ſic, Iſa.61.10.Chlamyde ſeu pallio juſtitiæ יְעָטָנִי amicivit me, Bu. Cocc. Operuit me, Pag.Av. [יעט Chald. conſilium iniit, vel dedit, &c. vide in Conc.Chald.]

Rad.60. יָעַל duo ſignificat, 1. profuit, utilis fuit, expediit, utilitate ſeu commodo fuit; emolumentum præſtitit; Eſt cogn.cum עָלָה aſcendit: nam utile & commodum dicitur illud quod aſcendit in augmentum, & non decreſcit: Av.unde in Conjug. Hiphil הוֹעִיל, הוֹעַלְתָּ, &c. eſt prodeſſe, utile eſſe, utilitatem afferre, aut recipere utilitatem, Pag.Sunt qui conferentes cum עָלָה, putent ſignificare, ſublevare, relevare, levamen afferre, vel recipere; conſervare ab interitu; ſimpliciſſimè expones, proficere, Merc. הוֹעִיל profuit, profecit, utile fuit, Bu.Lex. Av. ponitur abſolutè, vel cum Dativo, Av. Occurrit autem in præt. hiph. 3.ſ.m. & in part.hiph.ſ.m.ut & in Infin hiph. ſimpl.& cum לְ & לְ præf. ut ſeq. הוֹעִיל prodeſt, Hab. 2.18. מוֹעִיל quod proſit, Jer.16.19. הוֹעִיל prodeſſe, Iſa.44.10..47.12. Jer. 7.8. וְהוֹעִיל & prodeſſendo, Jer.23.31. לְהוֹעִיל prodeſſe, proficere, Iſa.30.5..48.17. In fut.hiph.occ.in 1.ſ. & in 3.ſ.m. in 1.pl.& 3.pl.m. vel plenè cum jod in medio nota hiphil, vel abſque jod, ut ſeq. אוֹעִיל proficiam, Job 35.3. יוֹעִיל proderit, Job.15.3. Prov.11.4. Jer.2.11. נוֹעִיל proficiemus, Job 21.15. יוֹעִילוּ & יוֹעִלוּ vel ſine Vau, proderunt, proſunt, 1 Sam.12.21. Job.30.13. Prov.10.2. Iſa.30.5,6..44.9. Jer.2.8..12.13..23.31. cui etiam ult. 3.pl.m.fut.hiph. ךָ eſt Aff.ſic, יוֹעִילוּךָ proderunt tibi, Iſa.27.12. Deinde, ii. Signif.2. hujus rad. eſt in nomine יָעֵל, Pag. vel certè יָעֵל; quod etiam in pl.conſtr.ſequatur formam יְקֵנֵי; ſervatâ tamen gutturalis literæ analogiâ, Cev.& eſt חַיַּת הַבָּר hircus ſylveſtris, juxta R.D.in Pag. In forma pl.m. יְעֵלִים rupicapræ, ut Job.39.4. capreæ rupis, i.e. rupicapræ, Bu. Av. Ibices: Alii dorcades appellant; ſunt capri ſylveſtres qui excelſas rupes conſcendunt, & ibi habitant in emolumentum ſuum nè capiantur, Av.Nam à ſcandendo nomen inditum putant huic caprorum, aut caprearum generi, ſeu capreolorum: quaſi rupicapros dicas: ſingul.maſc. non legitur, quod ex pl. abſol. effingendum potiùs videatur, יָעֵל: etſi regimen & fœmineum magis ſit à יָעֵל; Merc. Occurrit in pl. m. cum ה dem. præf. 1 Sam.24.3. cum Scheva ante Tzeri penult. ſic, Et ivit ad quærendum David, virósque illius ſuper faciem, vel in ſuperficie petrarum הַיְעֵלִים hircorum ſylveſtrium; Hieron.etiam ſuper abruptiſſimas petras, quæ ſolis ibicibus ſunt perviæ; Plin.l.8.nat.hiſt. inter caprarum genera enumerat ibices maximæ pernicitatis, & rupicapreas: ibex inquit, ſive ibix, eſt animal de genere ſylveſtris capreæ, colore rufo, quantitate majus hirco, & vaſtis cornibus capite onuſto, ità ut cadens de rupibus totum corpus excipiat, Pag.ſuper petras ibicum, Av.ante rupes caprearum, i.e.uſque ad inacceſſas hominibus rupes, Cocc. Item cum לְ præf.ante eandem formam; Pſal.104.18. montes excelſi לַיְעֵלִים hircis ſylveſtribus, ſeu ibicibus; 70. cervis, Pag.rupicapris, Av.Cocc.vel, capreis, Cocc. Sed in forma pl.m. conſtr.eſt cum pathach, ante catephpatach penult.quaſi à יָעֵל, in pl.m.abſol. יְעֵלִים; unde in conſtr.pl.m.ſic occ. Job. 39.4. Numquid noſti tempus pariendi יְעֵלֵי סֶלַע hircorum ſylveſtrium petræ, i.e. incolentium petras? Hieron.ibicum, Pag.Quando pariunt ibices rupis, Av.caprearum petræ, rupicaprarum; Plin.l.8.53.capreas & rupicapras diſtinguit; Coc. Atque indè etiam No.in ſ.f. יַעֲלָה, in conſtr. יַעֲלַת rupicapra, Bu. Av. Cocc.ibex ſcandens petras celſiſſimas ſibi in utilitatem, Av. Occurrit cum ֗ cop.ante formam ſ.f. conſtr.ſic Pro. 5.19. Cerva amorum, וְיַעֲלַת חֵן & hirca ſylveſtris, vel ibix gratiæ, i.e. gratioſa; Hieron.& gratiſſimus hinnulus, Pag.& rupi-capra gratiæ, i.e. gratioſa; Bu. Lex. caprea gratiæ, &c. Av. & rupicapra gratioſa, Cocc. Item hinc ſub hac Rad. יָעַל quidam locant nomen בְּלִיַּעַל inutilitas, ſine commodo, pernicies; componitur ex בְּלִי ſine, abſque, non, & יָעַל profuit, & ſignificat illum qui nemini prodeſſe, ſed tantùm obeſſe ſtudet. Indè pro afflictione, iniquitate, ſeu iniquitatis inutilitate, &c. ponitur, Av. Sed בְּלִיַּעַל nequam, nullius utilitatis, vide ſub Rad. עָלַל Bu.Lex.& ſuprà ſuo loco, ſub negativa particula בַּל vel בְּלִי, &c.

Rad.61. יַעַן eſt בַּעֲבוּר propterea, eò quòd, Pag.Bu. Lex. propter, quandoquidem, quia, Bu.Lex.ideo, idcirco, Av. Videtur reducendum ad עָנָה reſpondit; quòd reſponſionem, & redditionem cauſæ ſignificet: undè & Elias notat non eſſe ejus uſum niſi in compenſatione retributionis vel in bonum vel in malum. Eòdem pertinebit יַעֲנָה à voce qua in deſerto reſonat; cujus pl. nota eſſe non יַעֲנִים, ut ſcripſit Sanctes, ſed יְעֵנִים; ea forma qua יְעֵלִים proximè poſitum eſt à יָעֵל; Particula יַעַן reddi poteſt, vice ejus quod, vel pro eò quòd, &c. Merc.ut Gen.22.16. יַעַן אֲשֶׁר eò quòd feciſti rem hanc, &c.& geminatur interdum augendi gratiâ; ut Lev.26. 43. יַעַן יַעַן eò quòd, & propterea quòd judicia mea ſpreverunt. Ezech.5.11. יַעַן שַׁמֹּאת eò quòd impuraſti, ſeu polluiſti ſanctuarium meum; & Iſa.61.11. יַעַן מָשַׁח eò quòd unxerit Dominus me, &c. Pag. Jungitur cum aliis vocibus ut cum אֲשֶׁר, ut paulò antè; & cum כִּי Num.11.20. יַעַן כִּי propterea quòd; יַעַן מָה propter quid? quamobrem? Hag.1.9. יַעַן בֵּיתִי propter domum meam; & per Pleonaſmum, יַעַן וַיַּעַן Lev.26.23. Ezech.13.10. Bu. Lex. יַעַן particula; propter, διὰ: ut in loco cit. Hag.1.9. Sic cum Infinitivo, Jer.5.14. יַעַן דַּבֶּרְכֶם διὰ τὸ λαλεῖν ὑμᾶς, quia loquimini. Sic Ezech.13.8,22..21.29. Am.5.11. Cum verbo jungitur intercedente particulâ אֲשֶׁר, ut in loco cit.Gen.22.16. Sic Hoſ.14.14. 1 Reg.3.11..11.33. Pſal.109.16. vel cum כִּי, Num.11.20. ità 1 Reg.13.21.. 21.29. Particula etiam omittitur quæ ſubintelligenda eſt; ut in loco cit. Iſa.61.1. Propterea quòd h.e. quia unxit me. Poteſt hæc vox ad עָנָה referri; ut לְמַעַן: quod ipſum etiam, propter, vertitur. Sed magis notat finem; יַעַן autem vel cauſam præcedentem vel argumentum, Cocc. Loci hujus particulæ ut & aliarum indeclinabilium deſunt in Bu. Conc. Item huc reducunt nomen יַעֲנָה, vel יַעֵה, Bu. Lex. Genus avis deſerta incolentis, cujus vox eſt ululatus; i.e. ulula, inquit R.D.in lib.rad. Pag. avis deſerta incolens,

incolens, à voce resonante sic dicta, Bu. Lex. Hieron. struthionem vertit, Pag. & videtur esse struthio, seu struthio camelus; de quo vide sub Rad. עָנָה, Av. 70. etiam struthionem reddunt, Bu. Lex. Occurrit autem in s. impl. & cum ה dem. præf. ut seq. יַעֲנָה ululabit, Job. 30.29. Isa. 13.21. 34.13. 43.20. Jer. 50.39. Mich. 1.8. הַיַּעֲנָה ululæ, Lev. 11.16. Deut. 14.15. In plurali autem occurrit hoc nomen in alia forma, viz. in forma pl. m. cum scheva ante Tzeri penult. cui כ est præf. sic Lam. 4.3. filia populi mei crudelis כְּיַעֲנִים sicut struthiones vel ululæ in deserto, Pag. Additur, in deserto; & διὰτρυς, quòd negligat pullos suos, quæ est proprietas struthio cameli: de quo Job. 39.13, 14, 16. Kimchi dicit esse nomen avis solitudinem amantis ferali & lugubri cantu; אֲשֶׁר קוֹלוֹ קוֹל יְלָלָה: 70. vertunt σειρῆνες, σειρήν, vel, στρουθός; Arabs vertit, נַעֲמָא, h. e. struthiocamelus. Placet Bocharto, esse Struthionem fœminam. Vocari autem filiam clamoris: libenter à עָנָה φθέγγεσθαι deduci patior, sed יַעֲנָה non est clamor: potiùs q. ἀγαθὸς διάγειν. Acutâ voce, & quæ longè audiatur, esse docet idem, l. 2. Hier. c. 14. Cocc. In Isa. 13.21. dicitur & habitabunt ibi בְּנוֹת יַעֲנָה filiæ struthionis, vel ululæ; Hieron. Struthiones; 70. Seirenæ; Targum filiæ נַעֲמָא vel נַעֲמָיָן struthionum, vel ululârum, ut alii exponunt; sed secundùm R, D. videtur potiùs esse ulula, ab ululatu & fletu sic appellata. Virgilius, certent & cygnis ululæ; & secundum R. D. appellantur filiæ יַעֲנָה pulli הַיְעֵנִים, (vel certè הַיַּעֲנִים Merc.) quarum matres semper (vel huc illuc, Merc.) volant, suósque dimittunt pullos, qui ob defectum cibi flent atque ululant: idcirco scriptum est Mich. 1.8. & faciam planctum sicut Dracones, & luctum כִּבְנוֹת יַעֲנָה sicut filiæ ululæ, Pag. R. D. in Michlol ait singulare hujusmodi, licèt sit fœmininum, tamen simul & marem significare; & quamvis nusquam legatur sine בַּת filia, tamen simul etiam matrem designare; atque ità usurpari, eò quòd solâ fœmellâ avium hujus generis, eâque adhuc parvâ homines vesci soleant; Ccv.

Rad. 61. יָעַף duo significat, i. est, lassare, fatigare; aut lassari, fatigari, lassum, vel fatigatum esse, Pag. vel fieri; idem quod עָיַף transpositum, Merc. Item, volare, Pag. Hæc significatio volandi alteri est contraria, ut cum עוף conveniat; nam prior significatio est, ità defatigari, ut sese quis erigere non possit, aut vires corporis exerere. Ex posteriori significatione est nomen pl. תּוּעָפוֹת in regimine tantùm obvium, pro erectionibus, seu roboribus; in priori significatu sunt qui faciant contrarium verbo יָפַע, quod est emergere, sese exerere, Merc. Cev. עָיַף vel יָעַף lassus, lassatus, fatigatus, defessus fuit, Bu. Lex. defatigatus est ex labore; congruit cum verbis עָיַף & עִיף fessus, lassus est, & est cogn. cum עוף volavit, nam aves continuo volatu defatigantur, Av. יָעַף significat defetiscì, Cocc. Bu. Conc. Occurrit autem in 3. pl. præt. kal, cum ו conv. præf. & cum Tzere penult. pro Scheva, ob pausam; sic, Jer. 51.58. & laborabunt populi בְּרִי־רִיק in vacuum, & populi בְּרֵי־אֵשׁ in igne, וְיִעָפוּ & lassi erunt; Hier. & labores populorum ad nihilum, & gentium in ignem ernnt; Pag. Sententia hæc eadem repetitur Hab. 2.13. ubi pro וְיִעָפוּ scribitur יִעְפוּ, in futuro, (3. pl. m. scil. absque jod 1. Rad. & cum simplice jod signo futuri tantùm) item, בְּרֵי־רִיק & בְּרֵי־אֵשׁ transponuntur, Merc. Cev. sed occ. etiam cum ו cop. eod. cap. Jer. 51.64. In fut. kal, 3. s. m. simpl. occ: plenè cum duplice jod, sed cum ו conv. defectivè absque jod 1. Rad. ut & in 3. pl. m. occ. simpl. plenè, sed cum ו cop. defectivè cum simplice tantùm jod, signo futuri, ut seq. וַיִּעַף defatigatur, Isa. 40.28. וַיָּעַף & defatigatur, Isa. 44.12. יִיעָפוּ defetiscuntur, Isa. 40.31. Jer. 2.24. Hab. 2.13. וְיִעָפוּ & defetiscuntur, Isa. 40.30. Atque indè nomina, i. יָעַף m. lassitudo. Occurrit cum בְּ præf. ante jod quiescens nè duplex concurrat Scheva in initio vocis; (sed vide etiam עוף Bu. Lex.) sic, בְּיָעַף cum lassitudine, Dan. 9.21. Item, 2. hinc etiam No. masc. occurrens simpl. & cum לְ præf. ut seq. לָיָעֵף defessus, lassus, Isa. 50.4. לַיָּעֵף defesso, Isa. 40.29. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine indè derivato תּוּעָפָה robur, fortitudo, Pag. legitur tantùm in pl. f. תּוּעָפוֹת & in constr. תּוּעָפוֹת vires, fortitudines, robora, &c. Occurrit in forma absol. Job. 22. 25. וְכֶסֶף & argentum תּוּעָפוֹת fortitudines tibi; i.e. erit ad fortitudinem tuam, Pag. vel fortitudinum; ut כֶּסֶף sit in regimine, q.d. argenti magna vis, Merc. & Doctores quidam exp. argenti fortitudines tibi; sed hoc non est secundum morem linguæ, Pag. & argentum defatigationum erit tibi, i.e. tanta moles ut sat superque sit; nam תּוּעָפוֹת dicuntur indefessæ fortitudines, vel defatigationes propter molem magnam, Av. כֶּסֶף תּוּעָפוֹת an argentum quod delassavit homines? purgatissimum scilicet? an firmum? 70. ἀργύριον στερεωμένον; Syrus כֶּסֶף חוּשְׁבָנִין argentum numerationum; an cujus numerus lassat? Arabs, argentum sine numero, Cocc. In forma pl. constr. occ. cum ו & כְּ præf. ut seq. Psal. 95.4. וְתוּעָפוֹת הָרִים לוֹ fortitudines montium ei, Pag. Av. seu vires montium, &c. Bu. Lex. altissima montium; quæ scil. delassant ascendentem, & occupare volentem; Cocc & Num. 23.22. 24.8. Deus qui eduxit eum ex Ægypto, כְּתוֹעָפוֹת רְאֵם לוֹ ut robur ἄμαχον Monocerotis ipsi est; Robur delassans, &c. Cocc. Sicut fortitudines unicornis aut Rhinocerotis ei; Hieron. cujus fortitudo similis est Rhinocerotis; Pag. ut vires unicornis ipsi sunt; In priori loco, Psal. 95. R Sal. altitudines exponit, ità ut altitudines montium per Hypallagen dicatur pro montes altitudinum, i.e. altissimi; quasi montes lassitudinum dicti, quòd lassitudinem pariant, dum conscenduntur, Bu. Lex.

Rad. 62. יָעַץ est, consulere, consiliari; decernere, deliberare, Pag. Nimiùm coactè quidam transpositum volunt ex יָצַע sternendo; quòd consilium sit velut stratum super quod consistunt actiones. Construitur autem etiam cum Accusativo personæ, ubi Latini verbum consulendi Dativo jungerent; nisi ubi cum affixo jungitur, velis præpositionem aut articulum Dativi subaudiri; certè post se habet עַל, ubi personæ est mentio cui consulitur, Psal. 32.8. Merc. יָעַץ consilium iniit, vel cepit, aut dedit, consuluit, Bu. Lex. Av. Consiliatus est, censuit dignum, consilium dignum aut rationi consentaneum dedit, &c. idem quod עוץ; & est cogn. cum יָעַז obfirmavit, & cum יָצַע stravit; nam consiliis firmatur domus, habetque fundamentum bene stratum. In kal usurpatur vel absolutè, vel cum præp

עַל: nonnunquam etiam jungitur affixo, vel cum particula אֵת; Av.Significat partim, consilium capere, decernere; partim, consilium dare; βουλεύεσθαι, & συμβουλεύειν.Occurrit autem ordine Conc. sic. In præt. kal, 3.ſ.m simpl. & in pauſa cum cametz ult. ut & cum נִי (pro נִי ob pauſam) & הָ Aff. ut ſeq. יָעַץ consuluit, 2 Sam.16.23..17.7,15,21.2 Chron.25.16.Iſa.7.5.. 19.12..23.8. Jer.49.20,30. Mich.6.5. יָעַץ consuluit, Iſ. 14.27..32.7,8. יָעָצַנִי dedit consilium mihi, Pſal. 16.7. יָעַץ consuluit hoc, Iſa.23.9. Item in 2.ſ.m.& 1.ſ.ut & in 3.pl. simpl. & cum kibburtz pro ſchurek ante הוּ Aff. ut ſeq. יָעָצוּךָ consuluiſti, Job.26.3.Hab.2.10. יָעָצוּנִי consului, 2 Sam.17.11,15.Iſa.14.24. יָעָצוּ consuluerunt, Pſ. 62.5. יָעָצוּהוּ consuluerunt illud, 1 Reg.12.8,13.2 Chr. 10.8. In part.ben.kal occ.etiam ſimpl. & cum וְ cop. & הֲ Interrog.præf. ut & cum הַ Aff.ut ſeq. יוֹעֵץ conſiliarius, 2 Sam.15.12. 1 Chron.26.14..27.32,33. Prov. 11.14..24.6.Iſa.9.5..19.17..41.28. יוֹעֵץ conſultor, Nah. 1.11. וְיוֹעֵץ & conſiliarium, Iſa. 3.3. הֲלִיוֹעֵץ an conſiliarium, 2 Chron.25.16. יוֹעֲצֶךָ conſiliarius tuus, Mic. 4.9. Item in pl.m. ben.kal, occ. ſimpl. & cum יָהַ præf. יוֹעֲצִים conſiliarii, 2 Chron.22.4.Ezr.4.5. Job.12.17. Prov.15.22. וְיוֹעֲצִים & conſiliarii, Ezech.11.2. & in forma conſtr. pl.m.occ.etiam ſimpl. & cum וְ & לְ præf. יוֹעֲצֵי conſiliarii, Iſa.19.11. וְיוֹעֲצֵי & conſiliarii, Job. 3.13. וְלִיוֹעֲצֵי & conſiliariis, Prov.12.20. ut & cum וְ cop.ante יְ & יָ Aff. וְיוֹעֲצֶיךָ & conſiliarii tui, Iſa. 1.26. וְיוֹעֲצָיו & conſiliar.ejus, Ezr.7.28..8.28. In part. ben.ſ.f. יוֹעֶצֶת, & in conſtr. יוֹעֲצַת quæ conſuluit, conſiliaria; unde cum וֹ Aff.eſt, יוֹעַצְתּוֹ conſiliaria ejus, 2 Chron.22.3. In part. pahul kal, יָעוּץ conſultus, unde in pahul,ſ.f. cum הַ dem.præf. eſt, הַיְעוּצָה quod conſultum fuit, Iſa.14.26. In Imper. kal,occurrit defectivè abſque jod, 1.Rad.in pl.m.ſic, pro, יְעֻצוּ Coc. יְעוּצוּ conſulite, Jud.19.30. Iſa.8.11. & eſt, cum kibbutz loco cholem, ut inquit R.D.ſicut יְשֻׁפּוּטִי (cum ſchurek pro cholem) judicabunt, & תַּעֲבִרִי tranſibis; ut habes in eorum radicibus, Pag.Cæterùm ſatiùs eſt יעוּ eſſe à עוּץ de quieſcentibus ע'ajin, ut duæ radices de diverſis ordinibus, ſic ut ſæpe fit, idem valeant; licèt עֵצָה, nomen quod ſequitur, ſit propriè à יָעַץ Merc. In fut.kal declinatur אִיעַץ, יִיעַץ, תִּיעַץ, &c. Occurrit in 1.ſ. fut.kal, cum הָ parag. הּ & הָ Aff. ut ſeq. אִיעָצָה conſulam, Pſal.32.8. אִיעָצְךָ conſulam tibi,Exod.18.19.Num 24.14. Jer.38.15. אִיעָצֲךָ conſulam tibi, 1 Reg.1.42. In Niphal נוֹעַץ conſultare, Bu.man. conſiliatus eſt, in conſilium adhibitus eſt, Av. conſultavit, Merc.vel,iniit conſilium; eſt enim verbum intranſitivum, Pag.ut Iſa. 40.14. אֶת—מִי נוֹעָץ cum quo conſiliatus eſt? ſeu conſultavit? aut iniit, ſeu communicavit conſilium? Pag. Merc. Bu. Av. Sic in 3.pl. præt. niph. נוֹעֲצוּ conſultant, Pſal.71.10..83.6. In part.niph. נוֹעָץ conſultans,conſilium iniens,&c. unde in pl.m.occ. locis ſeq. נוֹעָצִים conſultantes, 1 Reg.12.6,9.2 Chron. 10.6,9.Prov.13.10. In fut. Niph.3.ſ.m. יִוָּעֵץ, ſed cum וְ conv. occurrit cum pathach in ult. locis ſeq. וְיִוָּעֵץ & conſilium iniit, 1 Reg.12.6,8,28. 2 Reg.6.8. 1 Chron. 13.1.2 Chron.10.6,8..20.21..25.17..30.2.. 32.3. In 1. pl.fut. Niph. נִוָּעֵצָה; occ.cum וְ cop.& הָ parag. וְנִוָּעֵצָה ineamus conſil. Neh.6.7. ut & in 3. pl.fut. Niph. occ. ſimpl. & cum וְ conv.præf. יִוָּעֲצוּ conſilium ineatur, Iſa.45.21. וַיִּוָּעֲצוּ & conſilium inierunt, 2 Chron. 30. 23. In hithpael הִתְיָעֵץ conſultavit, Bu. man. conſiliatus eſt, Pag.iniit conſilium apud ſe, deliberavit, Av. In fut.hithp. 3.ſ.m. יִתְיָעֵץ conſultabit, &c. Occ. in 3. pl. cum וְ cop. וַיִּתְיָעֲצוּ & conſultant, Pſal.83.4. Atque indè nomina, i. עֵצָה f.conſilium, Pag.Bu.Av.&c.propoſitum, inſtiturum, Merc. firma & ſtabilis ſententia animi, ἀξίωμα, dignum & ratione probabile, Av.βουλή, eſt 1.conſilium quod datur, 2 Sam. 16.20.Prov.12.15. & Pſal.107.11. conſilium altiſſimi ſpreverunt, &c. quo ſenſu conſilium dicitur præceptum Dei, quia utile eſt; 2. conſilium, quod capitur, Prov.8.14.& 20.8 Jer.32. 19. Iſa.14.26. Pſal.1.1.& Deut.32.28. גּוֹי אֹבֵד ע�ֵצוֹת gens perdita conſiliis, i.e.perditis utens conſiliis, cujus conſilia pereunt. 3. Conſilium,h.e. deliberatio,Pro. 20.18. Pſal.119.24. Viri conſilii mei, i. e. conſiliarii mei, cum quibus delibero. Sic Iſa.40.13.& Pſal.13.9.ponam עֵצוֹת deliberationes in anima mea. Zach.6.13. עֲצַת שָׁלוֹם conſilium pacis erit inter ambos, Jehovam ſcil.& virum Germen, h.e. communis voluntas dandæ pacis, Cocc. Occurrit autem nomen hoc in forma abſol.locis ſeq. עֵצָה conſilium, 2 Sam.16.20. 1 Reg. 1. 12.2 Reg.18.20. Job.12.13..38.2..42.3. Prov.8.14.15. 20..20.5..21.30. Iſa.8.11..11.2.. 16.3.. 19.11.. 28.29. 29.15..30.1..36.5. Jer.49.7,30.cui etiam וֹ, הּ & לְ ſunt præf. וְעֵצָה & conſilium, Jud.20.7. Jer.18.18. Ezech.7.26. הָעֵצָה conſilium, 2 Sam.17.7.Iſa.14.26. Jer. 32.19. בְּעֵצָה cum conſilio,1 Chron.12.19. Prov.20.18. לְעֵצָה conſilio, Prov.12.15. & in forma conſtr.ſ.f.occ.etiam ſimpl.& cum וֹ, בְּ, כְּ & מִ præf. עֲצַת conſilium, 2 Sam.15.31,34..16.23..17.14. 1 Reg.12.8,13. 2 Chron. 10.8,13. Job.10.3..21.16.Pſa.14.6..33.10,11.Iſa.5.19. 19.17. Jer.19.7..49.20.. 50.45. Ezech.11.2. עֲצַת & conſilium,2 Sam.16.23. Job.5.13..22.18. Pſal. 107.11. Prov.19.21. Iſa.44.26. Zach.6.13. בַּעֲצַת in conſilio, Ezr.10.3.Pſal.1.1. כַּעֲצַת juxta conſilium, 1 Reg.12.14 2 Chron.10.14. Ezr.10.8. מַעֲצַת præ conſilio, 2 Sam. 17.14.Prov.27.10. Item, cum יָ Aff.cui & בְּ eſt præf.ut & cum הָ Aff.cui בְּ eſt præf. & cum יָ Aff.ut ſeq. עֲצָתִי conſilium meum, Job.29.21.Pſal.119.24.Prov.1.25. Iſa. 46.10,11. לַעֲצָתִי conſilio meo,2 Chron.25.16. Prov.1. 30. עֲצָתְךָ conſilium tuum, Pſal.20.5. בַּעֲצָתְךָ conſilio tuo,Pſal.73.24. עֲצָתוֹ conſilium ejus vel ſuum, 2 Sam.17. 23.Job.18.7.Iſa.40.13.Mich.4.12. cui etiam וֹ Aff. לַעֲצָתוֹ & ſunt præf. וַעֲצָתוֹ & conſilium ejus, Iſa.19.3. מֵעֲצָתוֹ conſilio ejus, Pſal 106.13. מֵעֲצָתוֹ à conſilio ſuo, Hoſ. 10.6.Item cum ם Aff.cui & בְּ eſt præf. עֲצָתָם conſilium ipſorum,Ezr.4.5. Neh.4.9.Jer18.23. בַּעֲצָתָם in conſilio ipſorum, 2 Chron.22.5.Pſal.106.43. In forma pl.f.eſt, עֵצוֹת conſilia, Deut.32.28.Pſal.13.3. Iſa.25.1. quæ forma pl.f.cum יָ Aff. regulariter eſſet עֲצָתַיִךְ, conſilia tua, ſed pro eo occurrit Iſa.47.13. hâc formâ, in multitudine עֲצָתַיִךְ (ult.cametz eſt pro pathach ob pauſam) conſiliorum tuorum, Pag.Bu.Av. & eſt ſecundum formam maſculeam, Pag.cum unico ſigno pl.numeri; (viz.in Aff.) ſimile vide in אָחָה ad אֲחוֹת, & in חָמֵשׁ ad fœmininum חֲמֵשִׁי Merc. Cev. ſim.Bu. Lex. Chaldæi in pl.habent וֹ, תָ, Cocc. Deinde, 2. hinc etiam ſecundum aliam formam cum Mem præpoſito, No. מוֹעֵצָה, idem ſignificans cum præced. ſed tantùm reperitur in pl.f. מוֹעֲצוֹת, & ſignificans conſilia; conſultationes,

ſultationes, deliberationes, Merc.Bu.Lex. Av.conſiliationes,&c.Av. Occurrit autem in hac forma pl.f. cum בְּ præf.ante formam abſol. ſimpliciter, & ante formam conſtr. cum ם_ & יהֶם Aff. בְּמוֹעֲצוֹת in conſiliis, Prov.22.20. Jer.7.24. בְּמוֹעֲצוֹתָם in conſiliis ipſorum, Mich.6.16. בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם in conſiliis eorum, Pſ.81.13. Item cum מִ & יִמ præf. ante eandem formam conſtr. cum יהֶם_ Aff. מִמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם de conſiliis ſuis, Pſal.5.11. Hoſ.11.6. וּמִמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם & conſiliis ſuis, Prov.1.31.

Rad.64. יַעַר m.duo ſignificat, i. (nomen radicale) ſylva, δρυμός; item favus; Pag. Bu. propriè ſylveſtris favus, quòd in terra Canaan magna mellis copia in ſylvis eſſet, Bu. Lex. Merc.Av. Sunt qui reducunt ad radicem עיר, quòd excitatas ſylva habeat arbores; eſt maſc. etſi ſemel pl.fæm. reperiatur, Pſal. 29. Bis pro favo mellis invenitur, ſylveſtris ſcilicet; ſemel m. & iterum fæm. Hoc Marcus Evangeliſta ſcribit Joannem Baptiſtam paſtum. Kimchi inquit placentam mellis, priuſquam ex eo mel educatur, ſic nominari, Merc. pro favo ſeu melle ſylveſtri, per Synecdochen, quando accipitur, habet juxta ſe nomen דְּבַשׁ i.e. mel; Av.Occurrit autem nomen hoc in i. Signif. ſimpl. cum duplici pathach, ſed in pauſa, cum camets penult. יַעַר ſylva, Joſ.17.18. 1 Sam.22.5. 1 Reg.7.2..10.17,21.2 Reg.19.23. Eccl.2.6. Iſa.7.2..37.24..44.23. Ezech.21.2..5.7..7.14. Zach.11.1. יָעַר ſylva, Pſal,50.10.. 83.15..96.12. 104.20..132.6.Iſa. 44.14. Jer.26.17. Mich.3.12. Item, cum הַ dem.præf, utrique formæ, הַיַּעַר ſylva, 1 Sam. 14.27.2 Sam.18.8. 2 Reg. 2.24. Cant.2.3. Iſa.9.17..10. 34.Ezech.15.7. הַיְעָר idem, Iſa.22.8..32.19.Ezech.15. 2. ut & cum בְּ pro בַּהַ utrique etiam formæ præf. בַּיַּעַר in ſylva, vel ſylvam, Deut.19.5. 2 Sam.18.17. Iſa.21. 13. Am.3.4. בַּיְעָר in ſylva, 1 Sam.14.26. Iſa.56.9. Jer. 12.8. Item cum בְּ, לְ, & מִ præf. ut ſeq. בְּיַעַר in ſylva, 2 Sam.18.6. לְיַעַר in ſylvam,Ezech.21.3. Hoſ.2.12. לַיַּעַר in ſylvam, Iſa.29.17..32.15. מִיַּעַר ex ſylva, Jer.5. 6..10.3. מִיְּעַר ex ſylva, Pſal.80.14.& ſemel cum הַ præf. & ה_ locali add.ſic, הַיְעָרָה in ſylvam, Joſ.17. 15. ſed occ.etiam cum וֹ & ה_ Aff. cui ult. בָּ eſt etiam præf. יַעְרוֹ ſylva ejus, Iſa.10.18,19. יַעְרָהּ ſylva ejus, Jer.46. 23. בְּיַעְרָהּ in ſylvam ejus, Jer.21.14. In forma pl. m. occ. ſimpl.& cum הַ & בַּ præf. יְעָרִים ſylvæ, Ezr.2.25. Neh.7.28. הַיְעָרִים ſylvæ, Jer.26.20. Ezech. 39.10. בַּיְעָרִים in ſylvis,Ezec.34.24. in forma pl.f. יְעָרוֹת ſylvæ, Pſ.29.9. Deinde, ii. Signif.2. hujus rad.eſt etiam in nomine יַעַר favus mellis, quo ſenſu occurrit cum י_ Aff. ſic,Cant.5.2.Comedi יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי favum meum cum melle meo, Av. Metaphora eſt, Coc. Et hinc etiam nomen ſecundum formam fæmineam, יַעֲרָה, vel יְעָרָה & in forma conſtr. יַעֲרַת favus, Pag.& ſic occurrit cum בְּ præf. 1 Sam.14.27. בְּיַעֲרַת הַדְּבָשׁ in favum mellis, Pag.Bu. & intinxit virgam in favum mellis, Pag. Bu. & ſic Av. ut Pag. & Bu. vertit; nam nomen יַעֲרָה ſylva, eſt etiam continens pro contento, h. e. pro favo ſeu melle ſylveſtri, Av. Kimchi explicat יַעֲרַת הַדְּבָשׁ חַלַּת הַדְּבָשׁ קוֹרֵם שֶׁיּוֹצִיאוּ מִמֶּנָּה הַדְּבָשׁ ſic, i. e. placenta mellis, h.e. favus, melle nondum educto: Chald. סָנָא דְּרוּבְשָׁא nidus mellis,70 κηρίον τῦ μέλιτος. In loco autem citato, Cant.5.2. præpoſitio עִם conjungit duas ſpecies in membro præcedente: & quidni etiam in hoc? ſi quum יַעֲרַת דְּבַשׁ junguntur, primus notat τὸ κηρίον, ſive cereas cellulas; quando יַעַר & דְּבַשׁ ſeparantur, & de utroque dicitur eſus; non video, quomodo per priùs intelligi poſſit τὸ κηρίον: Quid ſi intelligamus id dulce quod in arundinibus quſbuſdam eſt; quo hoc tempore utimur copioſiſſimo, & quod Zaccharum appellamus? Arianus in Periplo maris Erythr. Καὶ μελὶ τὸ καλάμινον, τὸ λεγόμενον σακχαρί, & Dioſ.2.104. Σάκχαρον ἄλλος μέλιτος ἐν Ἰνδίᾳ πηγνύτος καὶ τῇ εὐδαιμονι Ἀραβίᾳ ἐνεισκόμενον ἐκ τῶν καλαμῶν. Non audeo dicere, per יַעַר intelligi mel in ſylva repertum; & id à melle diſtinguere; niſi velis mel pro omni ſucco dulci accipere, & nomen generis cum ſpecie junctum interpretari. Hæc ex Cocc. de hiſce duobus locis. Notandum autem quòd de loco ſuprà citato, Pſal.80.14. חֲזִיר מִיַּעַר porcus de ſylva, i.e. porcus ſylveſtris, Talmudici obſervent ע in voce מִיַּעַר eſſe mediam literam in toto libro Pſalmorum: item verſum, וְהוּא רַחוּם & ipſe miſericors, Pſal.78.38. eſſe medium verſum totius libri Pſalmorum: Kidduſchin c. 1. fol.39. Maſorethæ verò de litera ע, ſeu mediâ libri Pſalmorum, nihil notarunt; medietatem etiam (quod verſiculorum ratione dici puto) non ad iſtum, ſed adv. 36.qui incipit וַיְפַתְּחוּהוּ, aſſignarunt. Hoc unum. Alterum,litera ע in Venetis magnis antiquioribus, manuſcriptis authenticis, ſupra reliquas literas in hac voce ſuſpenſa eſt. Et ſunt qui putant eâ literâ ſuſpenſâ indicari; 70. annos exilii Babylonici. Maſorethæ notant, quatuor eſſe tales literas ſuſpenſas. Prima, ע, in voce מִיַּעַר Pſal 80. Altera, litera ע, in voce רָשָׁעִים Job.38.13. Tertia rurſus ע in מֵרְשָׁעִים ibid. verſ.15. Nempe literâ ע, quæ oculum ſignificat, ex רָשָׁעִים ſublata, manet רָשִׁים, i.e. pauperes. Improbi oculo mentis privati, fiunt pauperes, deſtituti luce cœleſti, de qua illic ſermo. Quarta נ, in voce מְנַשֶּׁה Jud.18.30. Mentio illic Gerſomi, filii Menaſſis. Gerſomum iſtum tradunt fuiſſe filium מֹשֶׁה Moſis,ſed quòd Idololatriam eſſet amplexus,non nominari filium מֹשֶׁה Moſis,dedecus id Moſi fuiſſet,ſed interpoſitâ & ſuſpenſâ literâ נ filium מְנַשֶּׁה Menaſſis. Suſpenſa fuit litera iſta tanquam non pertinens ad dictionem; nempe ſi pius fuiſſet,aut reſipuiſſet, dictus fuiſſet omiſſâ iſtâ literâ ſuſpenſâ, filius מֹשֶׁה Moſis: contra filius מְנַשֶּׁה Menaſſis; nam Moſi fuiſſet ignominioſum habuiſſe talem filium. Vide Sanhed. c.11.f.103.& Bava bathra. cap.8.f.109. Talmud.Hieroſ. cap.9. fol. (edit Cracov. cum Comm.) 13. Kimchium Jud. 17.v. 17. Bu.Lex. vox hæc יַעַר metaphoricè ſæpe venit,ut Iſa.9.17..10.34. סְבַךְ הַיַּעַר perplexa ſylvæ: notatur regnum validum principibus. Et Iſa.56.9. Omnia animalia agri, venite, ad comedendum omnia animalia in ſylva. Ubi arbores celſæ ſunt, ibi ſylva eſt; ubi eæ non ſunt, ager eſt: arbores notant poteſtates, ſub quarum protectione & imperio ſunt homines; & à quarum moderamine eſt quaſi diſtributio lucis & tenebrarum: ità Principes reipublicæ Iſraeliticæ cum proceris & ramoſis arboribus comparantur, Zach. 11. 2. ubi יַעַר הַבָּצִיר ſylva vindemiæ, i.e. vinea ſylveſcens,notat Iſraelem. Et Mich.7.14.habitantem ſeorſim עַר בְּתוֹךְ כַּרְמֶל ſylvam in medio arvi. Conſer Apoc.14.18. Ana-

logia

logia oſtendit ſignificari Hierarchiam. Metaphora ſimilis, 2 Reg.19.23. & Iſa.37.24. Et exſcindam proceritatem Cedrorum ejus, electiſſimas abietes, & intrabo extremam ejus altitudinem יַעַר כַּרְמְלוֹ ſylvam arvi ejus, h.e. Hieroſolymam, & templum; ubi ſedebant Principes tanquam arbores eminentes in terra frugifera; quæ Carmel appellatur. Vide & חֶבֶל. Item, 1 Reg.7.3. בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן domus ſylvæ Libani. Erat domus columnis multis cedrinis, & tabulatis cedrinis facta, eæ columnæ ſylvæ inſtar habebant, & quidem Libani, quia cedrinæ erant. Collocata ibi ſcuta aurea & clypei aurei, 1 Reg.10.17. & vaſa ejus erant aurea: ibid. v. 21. & Iſa.22. 8. & reſpicies illo die ad arma domûs ſylvæ. Hæc etiam de hiſce locis; Cocc.

Rad.64. יָפָה pulchruit, (quo verbo utitur Auguſtinus) aut, pulcher fuit, Pag. Av. venuſtus, ſpecioſus, formoſus aut elegans fuit. Eſt cogn. cum יָפַע fulſit, effulſit, &c. יָפֶה ſignificat pulchrum eſſe, vel fieri, Bu. Cocc. Occurrit in præt. kal, 2.ſ. f. (à 2.m. יָפִית) & in 3.pl.m. ſic, יָפִית pulchra es, Cant.7.7. יָפוּ pulchri ſunt, Cant.4.10..7.2. In fut. kal, declinatur יָפֶה, יִיפֶה, &c. unde in 2.ſ.f. cum ו conv.eſt, וַתִּיפִי & pulchra fuiſti, Ezech.17.13. & in 3.ſ.m.cum ו conv.occ. per Apoc. contractum abſque 3.Rad.He, pro וַיִּיפֶה; ſic, וַיִּיף & pulchra fuit, Ezech.31.7. In piel, יִפֶּה pulchrum reddidit, formoſum fecit, Bu.Av. Unde in fut. piel, 3.ſ.m. יְיַפֶּה pulchrum reddet, atque indè cum Aff. הוּ eſt, יְיַפֶּהוּ pulchrum reddidit ipſum, Jer.10.4. In pual occurrit geminatis duabus literis Rad. ſic יְפִיפָּה vel יְפִיָּפָה, pulchrum reddi, Bu.man. ſpecioſus fuit valde, Av. Pulcher admodum fuit, vel effectus eſt: nam in Pual geminatio radicis eſt augendæ ſignificationis gratiâ, Pag. occ. autem in 2.ſ.m. præt. pual; ſic, יְפִיפִיתָ pulchrior effectus es, Pſal.45.3. In hithpael הִתְיַפֶּה pulchrè ſe exornare, Bu.man. fecit ſe pulchrum, Av. unde in fut. hithp. 3.ſ.m. יִתְיַפֶּה exornabit ſe ipſum: atque indè in 2.ſ.f. eſt, תִּתְיַפִּי ornas te, Jer.4.30. Atque indè nomina, i. יָפֶה pulcher, ſpecioſus, elegans, formoſus; unde ἰφις & ἴφθιμος idem, Av. Occurrit autem in forma abſol. locis ſeq. יָפֶה pulcher, a, um, 2 Sam.14.25. Eccl. 3.11..5.17. Cant.1.17. Ezech.31.9. & in forma conſtr. eſt cum Scheva & Tzere, ſic, יְפֵה pulcher, Gen.39.6. 1 Sam.16.12..17.42. Pſal.48.3. Jer.11.17..46.20. Ezec. 31.3..33.33. ſed occ. etiam cum ו cop. ante jod quieſcens loco duplicis Scheva; ſic, וְיֵפֶה & pulcher, Gen. 39.6. & in forma ſ.f. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. יָפָה pulchra, Gen.12.14.2 Sam.13.1. 1 Reg.1.3,4. Prov.11. 22. Cant.1.15..4.1,7..6.4,10. הַיָּפָה pulchra, Cant.1.8.. 5.9..6.1. cujus forma conſtr. etiam occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. יְפַת pulchra, Gen.12.11..29.17. Deut.21.11. 2 Sam.14.27. Eſth.2.7. וַיֶּפֶת & pulchra, Gen. 29. 17. 1 Sam.25.3. Item cum י Aff. eſt, יְפָתִי, pulchra mea, Cant.2.10,13. & in forma pl.f. abſol.eſt, יָפוֹת pulchræ, Job 42.15. ut & in forma conſtr. pl.f. occ.ſimpl. & cum ו cop. וְיָפוֹת vel ſine vau, pulchræ, Gen.41.2,4. & וְיִפוֹת & pulchræ, Gen.41.18. Item, cum ה dem. præf. ante formam pl.f. abſol.eſt, הַיְפוֹת pulchræ, Am.8.13. Item, 2. indè etiam No. יְפֵהפִיָּה ità Pag. Av. Cocc. vel potiùs יְפֵה־פִיָּה Merc. Bu. pulcherrima, ſpecioſiſſima, formoſa ſupra modum, formoſiſſima, Pag. Bu. Av. Cocc. fœmininum nomen eſt, & reduplicatio literæ gradum auget, Cocc. (ſicut & ſuprà, forma geminans literas in יְפִיפִיתָ non videtur habere ſignificationem formæ pual, ſed potiùs ſummi gradus; pulcherrimus extitiſti, &c. Cocc.) Kimchi in Comm. ſcribi dicit ut duæ dictiones, legi tamen ut una; & ſecundam ac tertiam radicalem geminari ad ſummam pulchritudinem indicandam: ſimile vide in חָפַר Bu.Lex. Occurrit autem hoc nomen ſic ſcriptum, Jer.46.19, vel 20; ſic, vitula יְפֵה־פִיָּה pulcherrima Ægyptus, Pag.Av. vel, pulchra ore, Av. & quanquam ſcriptum ſit duabus dictionibus, unius tamen dictionis eſt ſignificantia, inquit R.D. ſicut & illud Pſal.123.4. deſpectio לְגַאֲיוֹנִים (quod geminâ voce ſcribitur לְגַאֲי־יוֹנִים Merc.) ſuperbis; & פֶּקַח־קוֹחַ pecach-coach, proprium nomen, Pag. Imò apertionem plenam ſignificat; vel, ut, Sanctes ipſe vult, apertionem carceris. Vide in פָּקַח: ſcribitur autem פ cum Scheva, Iſa.61.1. non cum ſægol, ut quidam ſcribunt, Merc. Item, 3. hinc etiam No. ſubſt. m. ſignif. ſpecioſitatem, venuſtatem, &c. Av. viz. יֹפִי pulchritudo, Ezec.28.7. Sic &, 4. Hinc itidem No. Subſt. יוֹפִי m. venuſtas, elegantia, &c. occ. autem ſimpl. & cum ה dem. præf. ut ſeq. יֹפִי pulchritudo, Pſ.50.2. Iſa.3.24. Lam.2.15. Ezech.27.3..28.12. הַיֹּפִי pulchritudo, Prov.31.30. nomen autem hoc cum affixis mutat cholem in cametz chatuph; ut cum בְּ præf. & ךָ.. Aff. & cum ךְ Aff. cui etiam בְּ eſt præf. ut ſeq.. בְּיָפְיֵךְ in pulchritudine tua, Ezech.28.17. יָפְיֵךְ pulchritudo tua, Pſal.45.12. Ezech.16.25..27.4,11. בְּיָפְיֵךְ in pulchritudine tua, Ezech.16.14,15. ut & cum ו Aff. cui בְּ eſt præf. & הּ Aff. ut ſeq. יָפְיוֹ pulchritudo ejus, Zach.9.17, בְּיָפְיוֹ in pulchritudine ſua, Iſa.33.17. Ezec. 31.8. יָפְיָהּ pulchritudo ejus, Eſth.1.11. Prov.6.25.

Rad.65. יָפַח in kal, cujus fut. eſt יִיפַח, אִיפַח, &c. eſt, loqui, meditari: admirari: lamentari, conqueri, Pag. effari, eloqui; item, ſpirare, anhelare, Bu. Cocc. Quod Sanctes hîc interſerit admirandi ſignificationem intempeſtivum eſt, niſi ad ſtuporem referas quo ſeſe in omnem partem jactant qui conqueruntur. Juxta Kimchi eſt propriè apud ſe muſſitare, & obmurmurare. Quidam ejuſdem cum פוּחַ & נָפַח ſignificationi eſſe volunt; quod propter vicinitatem radicum non diſplicet; ut ſit flare, ſpirare, efflare, loquendo ſcilicet, Merc. יָפַח efflavit, flatu quodam protulit verba, ut ſolent faſtuoſi & nimium confidentes. Aliquando ſign. præ anxietate cordis ſingula verba cum ſuſpiriis producere. Idem eſt in ſignif. ut פוּחַ, & non multùm differt à verbo נָפַח ſufflavit, quod tamen de anhelitu ſive expreſſione vocis accipitur, Av. In hithpael הִתְיַפֵּחַ vociferari, Cocc. anhelare, ſuſpirare, Bu. Lex. fecit ſe efflare, efflavit, Av. unde in fut. hithp. 3.ſ.f. occ. Jer.4.31. תִּתְיַפַּח anhelat, ſuſpirat, Bu. Vox filiæ Sion, lamentabitur, i.e. quæ lamentatur, &c. Pag. Vocem filiæ Sion (audivi) quæ facit ſe efflare, Av. vel, quæ vociferatur. Vox (verba) vox, ut primogenitum parientis, tribuuntur Sioni: id plus eſt quàm ſuſpirium; R. Sal. exp. ejulat & clamat ſuſpiria; addit, complainte, vernaculè; ut וַיִּפַּח חָמָס, quod לְשׁוֹן רִבּוּר ſignificat loquelam, Cocc. Atque indè nomen Toar, juxta R.D. יָפַח m. ſpirans, Bu. Lex. יָפַח & יָפִיחַ eſt nomen maſc. index, præco, מְרַבֵּר loquens, (Sic Ab. Ezra explicat, & R. Sal.) Pſal.27.12. cum ו cop. ſic, וַיִּפַּח חָמָס index injurius; (eſt enim forma conſtr. דּוֹבְרֵי רָעָה à præced. cum cop.) R. Sal. דּוֹבְרֵי רָעָה, Cocc. & ſpirans violentiam, Bu. Lex. & loquutor (ſeu efflator,

efflator, Merc.) iniquitatis aut mendacii; utrumque námque חָנֵם significat. Hieron. & apertum mendacium, Pag. Hab.2.3. Opponuntur חָזוֹן visio, quæ fuit in expectatione,& יָפֵחַ loquens, pronunciator, index, præco; hisce verbis; Adhuc (erit) visio ad definitum tempus, וְיָפֵחַ (cum ו cop.)& præconiator (rei præsentis,erit) sub finem, qui non mentietur, Cocc. Et loquens in fine non mentietur, i.e. loquetur: Hieron. Et apparebit: R.D. Et loquens & mussitans, &c. aut loquutor & mussitator: nam juxta eum refertur ad visionem; dixerat enim priùs, quia adhuc visio ad tempus; & statim sequitur, וְיָפֵחַ לַקֵּץ, q.d. & visio hæc loquetur, pro, loquitur,ad finem,i.e.non loquetur,vel loquitur de tempore hoc, Pag. Sed de eo termino qui futurus est,nempe de septuagesimo anno ab excidio Jerosolymæ. Erit autem יָפֵחַ Toar loco benoni (sive No.Adj.participiale) si jod sit radicale; quanquam & futurum à פּוּחַ esse potest,pro præsente. Sed in priore voce וְיָפֵחַ jod omnino radicale esse oportet, Merc.Cev. יָפֵחַ potest etiam deduci à פּוּחַ, radice ejusdem cum hac significantiæ. Vide in פּוּחַ, ubi & citatur illud, Ptov. 6. 19. יָפִיחַ כְּזָבִים loquetur mendacia, &c. Pag. Sed potiùs יָפִיחַ est nomen ex hac radice; index mendaciorum, testis falsitatis; & sic Prov.14.5. וְיָפִיחַ &c. & indicans mendacia, testis falsus est; i.e. qui mendacia loquitur etiam falsum Testimonium dicit, ut & Prov.19. 5. indicans mendacia non evadet; & v. 9. peribit. Sic Prov. 12.17. יָפִיחַ אֱמוּנָה prædicans veritatem, i. e. Index veritatis, fidelis. יָפֵחַ & יָפִיחַ nominaliter sumuntur, ut יָגֵעַ & יָגִיעַ; Cocc. Avenarius autem יָפֵחַ sumit verbaliter, & exp. efflavit verba, ut dictum; Hab. 2. 3. quoniam visio est ad tempus indictum, וְיָפֵחַ (cum ו conv.) & efflabit ad finem; & Psal.27. v. antepenult. surrexerunt contra me testes falsi וְיָפֵחַ (& efflat injuriam,sive) & efflans injuriæ, Av.

Rad.66. יָפַע est זָהַר claruit, splenduit, illustravit; fulgorem & magnificentiam ac potentiam exeruit; sunt qui conferant cum יָפֶה Merc. יָפַע fulsit, effulsit, affulsit, refulsit, splenduit,illuxit. Est cogn.cum עוּף volavit; nam fulgor solis hinc indè solet circumvolitare,& vibrare instar volucris. Affinitate alludit ad יָפֶה speciosus, pulcher fuit; res enim pulchræ splendescunt & fulgent nitore, Av. Indè est verbum in Conjug. hiphil, הוֹפִיעַ splenduit, illuxit, Pag.Bu. fulsit, effulsit, Av. Significat intransitivè, splendere,Coc. Occurrit in præt.hiph. 3.s.m.simpl. & cum ו cop. præf. ut & in 2.s. m. ut seq. הוֹפִיעַ illuxit,Deut.33.2. Psal.50.2. וְהוֹפִיעַ & splendet, Job.37.15. הַיָּפַעְתָּ illustre reddis, Job.10.3. & in Imper. hiph.occ.sing.masc.simpl. etiam & cum ה parag. הוֹפִיעָה illustris appare,Psal.94.1. הוֹפִיעָה illuxisse,Psal.80.2. ut & in fut.hiph. 3.s.fæm.simpl. & cum ו conv. præs. תּוֹפִיעַ splenduisset,Job.3.3. וַיִּפְעַ & splendet,Job.10.22. Atque indè nomen יְפִעָה fæm.splendor, Pag.Bu. illustratio, Pag.claritas, Merc.fulgor, venustas fulgens, pulchritudo splendens, Av. In forma constr.est יִפְעַת; unde cum ךָ. Aff. Ezech.28.7. וְחִלְלוּ יִפְעָתֵךְ & pollucnt splendorem tuam, Pag. Bu.Av. vel fulgorem tuum, i.e, pulchritudinem tuam, Av. & ibid.17.perdidisti sapientiam tuam, עַל יִפְעָתֵךְ propter, vel super, splendorem tuum, Hier. in decore tuo, Pag. Propter fulgorem tuum; 70. cum pulchritudine tua, Av. Notandum autem, quòd in loco citato, Job.37.15. verbum הוֹפִיעַ transitivè à plerisque sumatur; sic, וְהוֹפִיעַ אוֹר עֲנָנוֹ & fulgere fecit lucem nubis suæ, Cocc.& splendescere faciet, aut fecit, vel splendidam reddit,&c.Pag. Bu. Fecit effulgere, Av. licèt etiam intransitivè etiam ibi possit exponi; & splendet lux nubis suæ, Bu. Lex. Item in loco Job.10.22. quidam verbum sumunt in sensu opposito, i.e.pro obscurare, (vel obscurari potiùs, Merc.) tenebrescere; sic, וַיהוֹפַע כְּמוֹ אֹפֶל & obscurata est sicut caligo; Hieron. Sed sempiternus horror inhabitat. Sed potest etiam exponi, in priore signif. juxta R.D,sic, & locus splendidus lucenique efficitur ut caligo; Pag.i.e. locus qui in ea splendidissimus est, & lucidissimus, non est aliud quàm caligo: & simplicius est exponere, & splendescet ut caligo; q.d. tota ejus claritas & splendor non est aliud quàm densissima caligo, Merc. Fulget sicut caligo,i.e. obscurata est; nam caligo non fulget, Av.

Rad.67. יָפֶה; indè יָפֶת, & in pausa יָפֶת Gen. 10. 2.& 1. Japheth,nomen filii Noah,qui à gentibus Ἰαπετὸς Japetus est dictus: est cogn.cum פָּתָה persuasit; nam is & tota ejus posteritas per suasum Evangelicæ promissionis cæpit habitare in Tabernaculis Sem, cui promissus erat Christus: Hinc etiam deductum esse potest nomen Jupiter. Atque indè etiam, à hac radice est nomen מוֹפֵת m. prodigium,portentum persuasorium, signum persuasibile, quo quis movetur ad credendum, Av. מוֹפֵת est אוֹת, signum: differt tamen juxta R.D. אוֹת à מוֹפֵת, quod in multis locis ponitur אוֹת ubi non potest poni מוֹפֵת, ut Num.2.2. Unusquisque juxta vexillum suum בְּאוֹתוֹת in signis, &c. & Gen.9.13. & erit לְאוֹת in signum fœderis; & his similia; in quibus locis מוֹפֵת non potest poni; quia מוֹפֵת est signum datum, ut credat quis quod futurum est, (illi simile, Cev.) אוֹת verò interdum est signum tantùm, & non respicit futurum; מוֹפֵת ergò est Latinis portentum, à portendendo, i.e.præostendendo, quòd portendat aliquid futurum, Pag. Quidam reducunt ad יָפֶה; ut nonnihil etiam conveniat cum פָּנָה; ut significet aspectum, seu signum visibile de re futura admonens, vel jucunda aspectu, vel tristi; Latinè prodigium, vel portentum, Merc. vel, ostentum, Bu. Lex. יָפֶת; hinc deducunt מוֹפֵת, ad formam מוֹעֵד à יָעַד. Jungitur sæpe cum אוֹת, signum. Est τέρατα σημεῖα καὶ τέρατα, Mat. 24. 24. Marc.13.22. Joh.4.48. Id Hebraæ literæ dicunt אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים signa & prodigia. Kimchius distinguit; quòd אוֹתוֹת sit generalius, & sæpe nihil notat nisi סִימָן, h.e. σημεῖον; מוֹפֵת autem specialiùs, & sæpe usurpari non possit, ubi אוֹת. Certè dicitur אוֹת בְּרִית signum fœderis, & non dicitur מוֹפֵת בְּרִית. Mihi etiam videtur מוֹפֵת suâ naturâ non esse אוֹת signum. Res mirabilis, quæ advertere animum potest, dicitur מוֹפֵת prodigium: quando ea fit juxta verbum ejus,qui loquitur in nomine Dei, in Testimonium contradictæ veritatis; aut futuri eventûs demonstrationem, fit אוֹת signum. Exod.7.9. date vobis prodigium, miraculum quo scil. demonstretur vos missu Dei loqui. 70. σημεῖον ἢ τέρας. Deut.13.1,2. Et det vobis signum aut prodigium, h.e. dicat hoc vel illud futurum, sive res vulgaris sit sive miraculosa, quæ sit signum divinæ jussionis; & veniat signum illud aut prodigium. 1 Reg. 13.3,5. 2 Chron.32.24, 31. Sed in מוֹפֵת non spectatur semper admi-

admirabilitas, ex parte potentiæ, (unde opera mirabilia dicuntur נִפְלָאוֹת) sed etiam ex parte consuetudinis & decoris; quod insolitum est, in oculos incurrit, & admirationem facit in spectantibus, quare & quo consilio fiat. Ezech.12.6. Nam מוֹפֵת portentum te dedi domui Israel; & v.11.ego מוֹפֶתְכֶם portentum vestrum, quo excitemini ad cogitandum, quid vobis futurum sit. Sic Ezech.24.24,27. Isa.20.3. Psal.71.7.ut portentum extiti multis. Zach 3.8. Nam אַנְשֵׁי מוֹפֵת viri portenti sunt illi, in quibus mirum aliquid vel insolitum sit, quo excitentur homines ad cogitandum de promissionibus meis. Isa.8.17. Ecce ego & pueri, quos mihi dedit Jehovah, in signum & prodigia sumus à Jehovah. Christus & discipuli ejus fuerunt portenta in Israele propter dicta, quæ non credebant, & facta, qualia nunquam viderant, imprimis, quòd talis ipse esset, tam humilis, & tales haberet circa se. Ea ratione & scandalo multis fuit, & multis ad confirmandam fidem in se, atque ità in resurrectionem; Coce. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc.ut seq. In sing. m.simpliciter, & cum ־ִ, ־ֵ, ־ֶ, ־ַ, ־ָ, ־ְ, ־ֹ, ־ֻ & לְ præf. ut seq. מוֹפֵת prodigium, Exod.7.9. Deut.13.1. 1 Reg.13.3.Ezech.12.7. Zach.3.8. וּמוֹפֵת & prodigium, 2 Chro.32.24.Isa.20.3. הַמּוֹפֵת prodigium, 1 Reg.13.3.2 Chro.32.31. וְהַמּוֹפֵת & prodigium, Deut.13.2. כְּמוֹפֵת sicut prodigium, Psal.71.7. כַּמּוֹפֵת sicut prodigium; 1 Reg.13.5. לְמוֹפֵת in portentum, Ezech.24.24,27. וְלְמוֹפֵת & in portentum, Deut.28.46. Item, cum Aff. כֶּם est, מוֹפֶתְכֶם portentum vestrum, Ezech.12.11. In forma pl.m. occ.etiam simpl.& cum ־ִי, ־ֵי, ־ֶי, ־ַי, ־ָי, ־ְי, ־ֹי, ־ֻי & לְ præf. ut seq. מוֹפְתִים prodigia, Psal.105.27. Joel.3.3. וּמוֹפְתִים & prodigia,Deut.6.22.Neh.9.10.Psal.135.9. Jer.32.20. הַמּוֹפְתִים prodigia, Exod.4.21..11.10. וְהַמּוֹפְתִים & prodigia, Deut.7.19..29.3..34.11. וּכְמוֹפְתִים & cum prodigiis. Deut.4.34..26.8. Jer.32.21. וּלְמוֹפְתִים & in prodigia,Isa.8.17.& in forma constr.pl.m.est, מוֹפְתֵי portenta, prodigia; unde cum ־ַ, & ־ָ Aff. est, מוֹפְתֵי prodigia mea,Exod.7.3..11.9. מוֹפְתָיו prodigia ejus, 1 Chron.16.12.Psal.105.5. ut & cum ־ֹ cop. præf. & ־ָיו Aff.sic, וּמוֹפְתָיו & prodigia ejus,Psal.78.43.

Rad.69. יָצָא est, exivit, egressus est; Pag.Bu.Generaliter quamcunque egressionem indicat; interdum absolutè est exire ad bellum; Latini expeditionem dicunt,Gen.14.8.& aliàs. Peculiariter observanda est locutio, egredi & ingredi, quod est domi & foris munus suum obire, pace & bello res gerere; sumitur tamen generaliter,pro ultrò citróque commeare: est etiam interdum, abortire, Psal.144.de vacca abortiente.Cæteras phrases inter legendum observabis, Merc. יָצָא prodiit, processit,discessit, digressus,progressus est, &c. Bu.Lex.Cocc. Quando de sole dicitur, significat exoriri, egredi de thalamo suo. Est cogn. cum נָצָא avolavit,& cum חוּץ extrá: Av.Gen.19.23. Sol יָצָא prodierat,i.e. ortus erat. 2 Sam. 20.8. וְהוּא יָצָא וְחָפֹול 70. καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε, & id exibat & cadebat;neutraliter de ense loquens, potuit & masculino & fœminino uti; quid si sic,&,quum ipse Joab procederet vel prodiret, ceciderat, vel exciderat,facilè scil. secutus manum Joabi; ità ut eum strictum sub veste teneret,ut, v. 10. non cavebat ensem, qui in manu ejus erat, Cocc. Occurrit autem hoc verbum frequens in textu & ordine Conc.ut seq. In præt.kal, 3.s.m. יָצָא exiit, &c. Gen.10. 11..19.23..24.50..25.26. &c. Psal.19.5..73.7. &c. ad Nah.1.11. in 60.circ.l. & cum ו cop. vel conv. præf. וַיָּצָא & egressus fuit, vel egredietur, Exod.16.4.. 34. 34. Lev.14.3.&c. Isa.11.1. Jer.30.19. Zach.14.3. &c.in 40. circ.l. & in 3.s.f. præt.kal, occ. locis seq. cum scheva penult. יָצְאָה egressus vel egressa fuit, Num.16.35..21. 29.Ruth.1.13.Job.26.4.Cant.5.6. Jer.23.15,19..30.23. Ezech.7.10..24.6.Mic.1.11. sed in pausa cum cametz penult. יָצְאָה egressum est, Isa.28.29. cui etiam ו cop. vel conv. est præf. וַיֵּצְאָה & egressa,vel exibit,Ex.21.3, 11. Deut.24.2. In 2.s.m.occ. etiam simpl.& cum ו conv. præf. יָצָאתָ egressus es, Gen.24.5. Exod.23.15.. 34.18. Deut.9.7..16.3.Hab.3.12. וַיֵּצָאתָ & egredieris, Deut.23. 13.Jer.19.2. ut & in 2.s.f. occ.cum ו conv. præf. וַיֵּצְאתְ & egredieris,Jer.31.4. in 1.s.præt.kal, occ. plenè; sic, יָצָאתִי egressus sum, Num.22.32. Job.3.10.Prov.7.15. Jer.14.18..20.18.Dan.9.22. Item semel defectivè, ejecta Aleph 3.Rad.sic, יָצָתִי egressus sum,Job.1.21. ut & cum ו cop.præs. formæ plenæ; sic, וַיֵּצָאתִי & egressus sum,1 Sam.17.35. In 3.pl.præt. kal, יָצְאוּ egressi sunt, Gen.8.19..10.14..44.4 &c.ad Zach.6.7. in 40. circ.l. sed in pausa est cum cametz penult. sic, יָצָאוּ egressi sunt,Jos.2.5. 1 Sam.14.43..20.18.Isa.48.1.Jer.9.2.Ezec. 15.7..36.20. & cum ו conv. præf. priori formæ; sic, וַיֵּצְאוּ & egredientur, exibunt,Exod.17.6..21.22.Deut. 21.2.Jos.8.6. Isa.66.24.Ezech.9.7..39.9. sed cum Aff. יָי occ. cum kibbutz pro schurek; sic, יָצְאוּנִי egressi sunt ex me; est enim inquit R.D.sicut יָצְאוּ מִמֶּנִּי; & sic sæpe affixa, verbis intransitivis juncta, per prapositionem interjectam explicanda sunt, Bu.Lex. exeunt à me, Bu.Conc.Jer.10.20. In 2.pl.m.præt.kal, cc.simpl. & cum ו conv.præf.ante jod quiescens pro duplice scheva,ut seq. יְצָאתֶם egressi estis,Exod.13.3.Deut.11.10. וַיְצָאתֶם & exibitis, Jud.21.21.Mal.3.20. Sic etiam in 1.pl.præt.kal, occurrit simpl.& cum ו conv.præf. יָצָאנוּ egressi sumus,Num.11.20. וַיֵּצְאנוּ & exibimus,1 Sam.11. 3. In part.ben.kal,s.m. יוֹצֵא (vel absque vau sub cholem) egrediens, exiens,&c.Gen.2.10..4.14..7.15. Psal.19.6.Isa.26.21. Zach.2.7.&c. in 30.circ.l. cui etiam ה cop.& dem.est præf.ut seq. וַיּוֹצֵא & egrediens, Jer.37.4. הַיּוֹצֵא vel sine vau, egrediens,Num.21.14.. 22.11..30. 3.Deut.14.22. Jos.5.7. Jud.11.31.1 Sam.17.20. 1 Reg. 8.19.2 Chron.6.9.Neh.3.25,26,27.Jer.5.6..37.7. Ezec. 33.30.Item ctm ה, וַ, לַ, לָ, & שֶׁ præf.ut seq. לַיּוֹצֵא & sine vau,& egrediens,Num.32.24.Jer.21.9..38.2. לַיּוֹצֵא exeunti, 2 Chron.15.5. וְלַיּוֹצֵא & exeunti, Zach. 8. 10. שֶׁיּוֹצֵא qui egreditur, Eccl.10.5. & in forma pl.m. ben. kal occ. etiam simpl. & cum הַ dem. præf. יוֹצְאִים vel sine vau, exeuntes, egredientes, Exod. 13.4. 14. 8.. 25.32.. 37.18. Deut.8.7. Jud.9.33. 1 Sam.14. 11. Ezech.14.21..47.1,8,12. Zach.6.6. הַיּוֹצְאִים vel sine vau,exeuntes, egredientes, prodeuntes, Gen.9.18. Exod.25.33,35..37.21.Num.26.4..31.27,28,36.Deut. 2.23. Jos.5.5,6.Zach.6.8.& in forma constr.pl.m.occ.locis seq. יוֹצְאֵי vel sine vau, prodeuntes,exeuntes, Gen. 9.10..34 24..46.26.Exod.1.8.Jud.8.30. 2 Reg 11.7,9. 1 Chron.5.18..7.11..12.33.2 Chron.23.8..26.11. & in s.f.part.ben.kal,יוֹצְאָה vel יוֹצֵאת, aut contractè, sic, יוֹצַאת vel sine vau,exiens,egrediens,Gen.24.13,15,45. Jud.11.34.Psal.144.14.Jer.25.32.cui etiam formæ contractæ הַ dem.est præf.sic,הַיּוֹצַאת vel sine vau, quæ egreditur,Gen.24.43.Am.5.3,5,6.pro quo semel est absque

que Aleph,3.Rad.sic, הַיּוֹצֵת quæ egreditur, Deut.28. 57. Item cum וַ præf. formæ contractæ,sed plenè cum Aleph; sic, וַהַיּוֹצֵאת vel sine vau, & quæ egreditur, 1 Chron.27.1. Am.5.3.& in forma pl.f. est, יוֹצְאוֹת vel sine vau,exeuntes,1 Sam.9.11. Zach.5.9..6.1.5. In Infin. kal occurrit vel plenè, sic, יָצוֹא vel יָצֹא exire, exeundo, Gen.8.7..27.30.Num.35.26. 2 Sam.16.5.. 18.2. 2 Reg.5.11.Jer.38.17. vel defectivè absque jod, 1.Rad. cum duplice sægol ante Thau, juxta formam quiescentium primâ jod, צֵאת, sed pro eo occurrit contractè,sic, צֵאת exire, Gen.24.11. 2 Sam.11.1. 1 Reg.3.7.1 Chr. 20.1. 2 Chron.21.19. Neh.4.15.Jer.29.4.cui etiam formæ contractæ Infin.kal, לָ, בָ, כְ, לְ, & וְ sunt præf. ut seq. בְּצֵאת in eundo, Gen.38.18. Exod.23.16. 1 Sam. 24.37. 1 Reg.8.10.2 Chron.5.11..20.21. Psal.114.1.Ezech.27.33..47.3. כְּצֵאת juxta exire, Exod.21.7.. 33. 8. Jud.5.31. לְצֵאת ad exire, Exod.19.1.Num.33.38.1 Reg.6.1. לָצֵאת exire, Deut.31.2. Jud.20.14,28. 1 Sam. 23.13.2 Sam.13.39.. 24.7.. 26.20. Jer.11.11.. 38.21. וְלָצֵאת & exire, Jos.14.11. quæ etiam forma defectiva & contracta Infin.kal, occurrit sæpe cum affixis, ut seq. cum י. Aff. cui בָ & כְ sunt præf. ut & cum נִי Aff. בְּצֵאתִי in exire me, Exod.13.8. 1 Sam.21.6. Job.29. 7. כְּצֵאתִי juxta exire me,Exod.9.26. צֵאתִנִי egredi nos, Jos.9.12. Item cum וְ, vel in pausa לְ Aff. cui etiam וְ & כְ sunt præf. וְצֵאתְךָ vel צֵאתֶךָ exire te, Deut. 16. 3,6..23.14.1 Sam.29.6.1 Reg.2.37,42.Psal.121.8. Mic. 7.15. וְצֵאתְךָ & exire tuum, 2 Reg. 19.27. Isa.36. 28. בְּצֵאתֶךָ vel בְּצֵאתְךָ in exire te, Deut.28.6,19..33.18. Jud.5.4.Psal.68.8.& cum וּ Aff.cui מִ est præf. מְצֵאתֶךָ ab exire te, Ezech.26.18. ut & cum כֶם, Aff. cui בְ est præf. בְּצֵאתְכֶם in exire vos, Deut.23.5..24.9..25. 17. Jos.2.10. Hag.2.5. Item cum י Aff. cui etiam בְ & יִ sunt præf. צֵאתוֹ exire ejus, Exod. 34. 34. Lev.16. 17. Ezech.46.12. בְּצֵאתוֹ in exire ipsum , Gen.12.4. Lev.27.21.Num.12.12.2 Reg.11.8. Psal.81.6.Isa.13.10. וּבְצֵאתוֹ & in exire ipsum, Exod.28.35. 2 Chron.23. 7.& cum ם, Aff. cui etiam בְ, יִ & לְ sunt præf.ut seq. צֵאתָם exire ipsos, 1 Sam.18.30. בְּצֵאתָם in exire ipsos, Exod.5.20.Deut.4.45,46.Jos.5.4,5. 1 Reg.8.9. 2 Chron.5.10. Psal.105.38. Ezech.10.19. וּבְצֵאתָם & in exire ipsos, 2 Chr.20.20.Ezech.44.19..46.10. לְצֵאתָם ad exire ipsos, Exod.16.1.Num.1.1..9.1.In Imper.kal, occurrit etiam defectivè absque 1.Rad.jod : ut in f. m. occ.simpl.& cum וְ cop.sicut etiam cum וְ cop.præf. ante ה parag.add.ut seq. צֵא egredere, Gen. 8.16., 31.13. Exod.11.8. Jud.9.38. 2 Sam.16.7..19.8. 1 Reg.2.30.. 19.11..22.22.2 Chron.18.21..26.18.Isa.7.3. Ezech. 3. 22. וְצֵא & egredere, Gen.27.3.Exod .17,9. וָצֵאָה & prodi, Jud.9.29. & in Imper.pl.m.occ.cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. & cum וּ cop. præf.ut seq. צְאוּ exite, Gen.19.14.Exod.12.31.Num.12.4.2 Chron.20. 17..24.8.Neh.8.15.Isa.48.20..52.11.Jer.51.45. צְאוּ exite, Isa.49.9.Jer.50.8.Ezech.9.7. וְצֵאוּ & exite, 2 Reg. 18 31.Isa.36.16. Item in Imper. kal, sing.& pl.f.occ.sic, צְאִי egredere, Cant.1.5. צְאֵינָה prodite, Cant.3.11. In fut.kal, 1.f.occ. simpl.& cum וְ conv. ut & cum וְ cop. & וְ conv. præf.& ה parag. sic, אֵצֵא exibo, egrediar, Exod.11.8..21.5.Num.20.18.Deut.15.16. Jud. 16.20. 1 Sam.19.3.2 Sam.18.2..22.22. 2 Chron.18.21.Job.23. 10..31.34. Psal.88.9. Lam.3.7. וְאֵצֵא & exivi , Ezech. 3.23. וְאֵצְאָה & procedam, 2 Chron.1.10. וְאֵצְאָה & egressus sum,Neh.2.13. & in 2.f.m. fut.kal, occ. locis seq. תֵּצֵא egredieris, Exod.21.7.Deut.20.1..21.10..28.28. 1 Sam.28.1. 2 Sam.18.3..21.17.1 Reg.2.36.1 Chro.14. 15.Psal.60.12..108.12. Jer.1.5..38.17,18.Ezech.3.25.. 12.4. ut & in 2.f.f.est, תֵּצְאִי exibis, Ruth.2. 22. Jer.2. 37.Mich.4.10. sed in 3.f.m. fut.kal sæpiùs occurrit, sic, יֵצֵא exibit, Gen.46.4. Exod.16.29..21.2,3,4. Job.5.6. Psal.17.2. Isa.15.2.&c. ad Zach.10.4. in 70.circ. l. cui etiam וְ cop.est præf.sic, וְיֵצֵא & exibit, Prov.22.10. Ezech.12.12.Hab.3.4.sed cum וְ conv.sæpiùs, וְיָצָה & exivit, Gen.4.16..8.7,18.. 14.8,17.&c.adZach.5.5. in 140. circ. l. & in 3.f.f. fut.kal, est, תֵּצֵא exibit , egredietur, Exod.22.5.Lev.15.16,32..22.4.Deut.23.10. Jud.9.15, 20.2 Reg.19.31.Job.8.16.Psal.146.4.Prov.25.8.Isa.2.3.. 37.32..51.4.Jer.4.4..21.12..48.9.Lam.3.38.Ezech.5.4.. 21.9..24.12. Mich.4.2. cui etiam וְ conv. est præf. locis seq. וְתֵצֵא & egressa fuit,Gen.30.16..34.1.Lev.9.24..10. 2. Jud.4.18,22..9.20.Ruth.1.7. 2 Sam.2.23.. 7.20..11. 18.1 Reg.10.29.2 Reg.4.21,37..8.3.Ezech.19.14.sic etiam in 1. pl. occ.simpl.& cum וְ cop.præf. נֵצֵא egrediemur, 1 Sam.11.10.Cant.7.12.Jer.15.2. וְנֵצֵא & exibimus, 1 Sam.20.11.1 Reg.20.31.& in 2.pl. m. occurrit cum Scheva sed in pausa cum Tzere penult. תֵּצְאוּ exibitis, Gen.42.15.Exod.12.22.Lev.8.33.. 10.7. 1 Sam. 17.8.Jer.6.25. תֵּצְאוּ exibitis, Isa.52.12..55.12. ut & in 3.pl.m. occ. etiam cum Scheva , sed in pausa cum Tzere penult.ut seq. יֵצְאוּ exibunt,Gen.15.14. Num.27.21. Deut.28.7.Jos.8.5.Jud.21.21. 2 Reg.7.12..20.18.2Chr. 21.15.Isa.39.7. Jer.17.19. Ezech.21.24..30.9.. 42.14. Zach.14.8. יֵצְאוּ exibunt, Gen.17.6..35.11.Isa.49.17.Ezech.46.10.cui etiam utrique formæ וְ cop. est præf. וְיֵצְאוּ & exibunt, Jer.46.9. וְיֵצֵאוּ idem, Jer.15.1.sed cum וְ conv.sæpiùs ; sic, וַיֵּצְאוּ & egressi sunt, Gen.11.31.. 12.5. Exod.5.10,&c. ad Mich.2.13. in 40.circ. l. Denique in 3.pl.f.fut. kal, occ. simpl. & cum וְ conv. plenè cum נָה, & defectivè cum וְ ut seq. תֵּצֶאנָה exibitis, Am.4.3. וְתֵצֶאנָה & egressæ sunt,1 Sam.18.6. 2 Reg.2. 26. וַתֵּצֶאנָה idem, Exod.15.20. In hiphil הוֹצִיא exire fecit , eduxit, produxit, protulit, extulit, deprompsit,attulit, extraxit, elicuit , extulit , Pag.Bu.Merc. Av. &c. Item, eloqui,promulgare,interdum significat,Merc.Cev. Occurrit autem præt.hiph. 3.f.m. simpl.locis seq. הוֹצִיא exire fecit,eduxit, produxit, protulit, & sim. Gen.14. 18.Exod.12.51..13.3..16.6..18. 1.Deut.6.23.. 7.8.. 22. 19. 2 Sam.12.30,31. 1 Reg.9.9.1 Chron.20.2,3.Ezr.1. 7. Jer.51.10. Ezech.11.7. Item cum וְ cop. vel conv. præf.est, וְהוֹצִיא & efferet ; protulit, Lev.4.12,21..6. 4..14.45.Num.19.3.Deut.22.14.Psal.37.6. Zach.4.7. ut & cum וְ cop.præf. & נִי Aff. וְהוֹצִיאֵנִי & eduxit me, Ezech.42.15.& cum נִי, הָ & ם, Aff.ut seq. הוֹצִיאָנוּ eduxit nos, Exod.13.14, 16. Deut.1.27. הוֹצִיאֲךָ vel הוֹצִיאֲךָ eduxit te. Exod.13.9. Deut.6.12..7.19.. 16.1. הוֹצִיאָם eduxit eos, Exod.32.12.Deut.9.28.2 Chron. 7.22. & in 2.f.m. præt.hiph. occ. simpl. & cum וְ conv. præf. הוֹצֵאתָ eduxisti,Exod.32.11.Deut.9.12,26,29.1 Reg 8.51.Neh.9.15. Dan 9.15. וְהוֹצֵאתָ & afferes, educes, produces,Num.20.8. Deut.17.5. Ezech.12.4,5. sicut etiam in 2.f.f. occ.cum וְ cop.& absque Scheva, vel cum Scheva in fine sub Thau ; sic, וְהוֹצֵאת & protulisti, Job.15.13. וְהוֹצֵאת & afferto,1 Reg.17.13. sicut etiam in 2.f.m. occ.cum Aff. נִי vel נִי, נִי, & י Aff. ut seq. הוֹצֵאתַנִי eduxisti me, Job.10.18. וְהוֹצֵאתַנִי & e-

duces me,Gen.40.14.2 Chron.18.33.הוֹצֵאתָנוּ eduxisti nos,Deut.9.28.וְהוֹצֵאתוֹ & eduxisti eum, Neh.9.7. & in 1.f.præt.hiph. occ.locis seq. הוֹצֵאתִי eduxi, Exod. 12.17..26.46.Lev.19.36..25.38,42,55..26.13,45.Num. 15.41. Jos.24.5. 1 Reg.8.16.2 Chron.6.5. Ezech.12.7.. 20.22..21.10. cui etiam וְ conv. est præf. וְהוֹצֵאתִי vel sine vau,& efferam,proferam, educam, Exod.6.6..7.4, 8..Jud 6.18.Isa.65.9.Jer.51.44.Ezech.11.9..20.34..21. 8..38.4. cui etiam הָ, הָ,& ם sunt Aff. cui ult. וְ conv, est etiam præf. הוֹצֵאתִיךָ eduxi te,Gen.15.7.Exod.20. 2.Deut.5.6.הוֹצֵאתִיהָ protuli hanc,Zac.5.4.הוֹצֵאתִים eduxi eos, Ezech.20.14 וְהוֹצֵאתִים & educam eos, Ezech.34.13. In 3.pl.præt. hiph. occ.etiam simpl. & cum וְ conv. præf. cui etiam הִ est Aff. post kibbutz pro schurek, ut seq. הוֹצִיאוּ eduxerunt, Exod.12.39. Jos. 6.23.וְהוֹצִיאוּ & proferent, educent, Deut.22.15,21. וְהוֹצִיאוּהוּ & educent eum,1 Reg.21.10. & in 2. pl. m. præt.hiph.occ.etiam simpl.& cum וְ conv.præf.הוֹצֵאתֶם eduxistis,Exod.16.3.וְהוֹצֵאתֶם & producetis;Deut.22. 24. In part.ben.hiph. s.m.occ. cum chirek magno, vel cum Tzere penult. cui & וֹ & הָ sunt præf.ut seq.מוֹצִיא educens,producens,2 Sam.5.2.Psal.68.7.מוֹצֵא idem, Ps. 135.7.ומוֹצִיא & proferens,Isa.54.16.הַמּוֹצִיא educens, producens,Exod.6.7.Lev.22.33.Deut.8.15..13.5. Jud. 2.12.1 Chron.11.2.Isa.40.26..43.17. Item cum וֹ præf. & וְ. Aff.& cum הַ præf.& הָ_ Aff.ut & וֹ & ם_ Aff. ut seq. ומוֹצִיאִי & educens me, 2 Sam.22. 49. הַמּוֹצִיאֲךָ educens te,Deut.8.14..13.10.מוֹצִיאוֹ educens eum, Num. 24.8.מוֹצִיאָם educens eos,Num.23.22.& in pl.m. part. hiph.occ.simpl.& cum וֹ cop.præf.מוֹצִיאִים proferentes, Neh.6.19 absquejod med.מוֹצְאִים educentes,Jer.38.23. ומוֹצִיאִים & educentes, 2 Chr.9.28. & in forma constr. pl.m.est, מוֹצְאֵי proferentes, Num.14.37. In Infin.hiph. occ.etiam simpl. & cum לְ præf.הוֹצִיא efferre, Ezech. 46.20.לְהוֹצִיא ad educend.produc.&c. Exod.6.13,27.. 8.14.Num.14.36. 2 Reg.23.4. 2 Chron.29.16. Ezr.10. 3,19.Eccl.5.1.Psal.104.14. Isa.42.7.Ezech.12.12. Hos. 9.13. Am.6.10. cui etiam יְ est Aff. plenè cum jod in medio nota hiph. vel cum chirek solo, & cum בְ præf. sic, הוֹצִיאִי educere me, Jer.7.22..11.4. הוֹצִיאִי idem, Jer.34.13.בְּהוֹצִיאִי in educere me, Ex.16.32. Lev.23. 43.Ezech.20.41. ut & cum לְ, בְ, וּבְ & כְּ præf.ante נִי_, הָ_, וְ, הוּ_, & ם_ Aff. ut seq. לְהוֹצִיאֵנוּ educendo nos, Exod.14.11.בְּהוֹצִיאֲךָ in educere te, Exod.3.12. 1 Reg.8.53.בְּהוֹצִיאוֹ in educ.eum, Deut.29.25.1 Reg. 8.21.לְהוֹצִיאָהוּ ad adducen.eum,Jer.39.14.וּבְהוֹצִיאָם & in proferre eos,2 Chron.34.14.כְּהוֹצִיאָם juxta educere eos, Gen.19.17.Jos.10.24.לְהוֹצִיאָם ad educend. eos, Exod.12.42.Jer.31.32.Ezech.20.6,9. In Imper, hiph.s.m. Gen.8.17. sic occ. הַיְצֵא educito, quod secundum Masorethas legendum הֲיֹצֵא, ad formam perfectorum verborum, Bu.Lex. Sed ad morem verborum quiescentium occurrit vel cum jod, vel cum Tzere in ult. Imper.hiph. s.m. sic, הוֹצִיא produc. Isa.43.8. הוֹצֵא educ, Gen.19.12.Lev.24.14. Jud.6.30..19.22. 2 Reg.10.22. cui & וְ cop.est præf. & הָ parag.add. & נִי_, הָ_ & ם_ sunt Aff. ut seq.והוֹצֵא & educito, Exod. 3. 10.הוֹצִיאָה educ, Psal.142.8.הוֹצִיאֵנִי educ me,Psal.25. 17.וְהוֹצִיאֵנִי & educ me, 1 Reg.22.34. הוֹצִיאָהּ educ eam, Ezech.24.6.הוֹצִיאָם produc eos, Gen.19.5. sic in Imper. hiph.pl.m.occ. simpl. & cum וְ cop. præf.& הָ Aff.ut seq. הוֹצִיאוּ educite, Gen.45.1. Exod.6.26. 2

Sam.13.9.2 Reg 11.15.וְהוֹצִיאוּ & educite, Deut. 21. 19.Jos.6.22..10.22. 2 Chron.29.5.הוֹצִיאוּהָ educite eam, Gen.38.24.2 Chron.23.14.Isa.48.20. Item in 2.f. f. Imper. hiph. הוֹצִיאִי educ, Jos.2.3. In fut.hiph.1.f. occ.simpl. & cum הָ_ parag.add. ut & cum וְ conv.præf. & cum ם_ Aff.ut seq. אוֹצִיא educam, Exod.3.11. Ezech.20.38.אוֹצִיאָה producam, Gen.19.8. Jud. 19.24. וְאוֹצִיא & eduxi, Jos.24.6.Jud.6.8.וְאוֹצִיא idem, Ezec. 28.18.וְאוֹצִיאֵם & eduxi eos, Ezech.20.10. ut & in 2. i.m.fut.hiph.occ.simpl.& cum וְ conv.& הָ Interrog.præf. ut & cum נִי_ & נִי_ Aff. cui ult. etiam וְ conv. est præf. ut seq. תּוֹצִיא efferes, proferes, Exod.1.46.Deu.14.28.. 28.38.Psal.143.11.Jer.15.19.Ezech.12.6.וְתוֹצֵא & eduxisti, Jer.32.21. הֲתוֹצִיא an educes, Job.38.32. תּוֹצִיאֵנִי educes me, Psal.31. 5. וַתּוֹצִיאֵנִי & eduxisti nos, Psal.66.12. Item in 3.s. m. fut. hiph. occ. vel plenè cum jod vel defectivè cum chirek parvo in ult. sic, יוֹצִיא vel יוֹצֵא efferet, proferet, educet, Lev. 16.27. Deut.24.11.Job.28.11.Psal.25.15. Prov.29.11..30.33. Isa.42.1,3. & cum וְ conv.præf.ante Tzere in ult.sic occ. locis seq. וַיּוֹצֵא & eduxit, Gen.15.5..24.53..43.23..48. 12.Exod.19.17.Jud.6.19..24.13. 2 Chron.23.14. Psal. 136.11.Jer.10.13..50.25..51.16.וַיּוֹצֵא & eduxit, produxit, Num.17.23,24.Jud.19.25.2 Sam.10.16..13.18. 22.20. 2 Reg.10.22..15.20..23.6.2Chron.16.2.Job.12. 22.Jer.20.3..52.30.ut & cum וְ conv.præf. ante chirek in ult.defectivè absque jod nota hiph.sic, וַיֹּצֵא & eduxit, Deut.4.20.2 Reg.11.12.Psal.78.16..105.43. Item, 3.s.m. fut.hiph. occ. etiam cum נִי_, נוּ_, הָ_, הּ_ & ם_ Aff.quibus omnibus וְ conv.est præf.ut seq. וְיוֹצִיאֵנִי educet me, Mich.7.9.וַיּוֹצִיאֵנִי & eduxit me,Psal.18.20, Ezech.37.1..42.1..46.21..47.2.וַיּוֹצִיאֵנוּ & eduxit nos, Num.20.16.Deut.6.21..26.8.וַיּוֹצִיאֲךָ & eduxit te,Deu. 4.37..5.15.וַיּוֹצִיאָהּ & eduxit eam, Exod.4.6,7.יוֹצִיאֵם educet eos, Num.27.17. Psal. 107.14. & 28. וַיּוֹצִיאֵם & eduxit eos, Ezr.1.8.Psal.107.37. Sic & in 3.s.f.fut. hiph. occ.vel cum Tzere, vel cum chirek magno in ult. cui priori formæ וְ conv. est etiam præf. sic,תּוֹצֵא proferat,Gen.1.24.תּוֹצִיא proferet, Isa.61.11.Hag.1.11. וַתּוֹצֵא & produxit, Gen.1.12.Ruth.2.18. Item,in 1.pl. fut.hiph.est, נוֹצִיא proferemus, Num.20.10.& in 2. pl. m.est plenè sic, תּוֹצִיאוּ producetis, Lev. 26. 10. Jer. 17.22.Item,in 3.pl.m. fut.hiph.oc.simpl.vel cum וְ conv. præf. יוֹצִיאוּ vel sine vau, educent,proferent, 1 Reg.10. 29.2Chron.1.17.Job.8.10.Jer.8.1.וַיּוֹצִיאוּ vel sine vau, & eduxerunt, produxerunt, Lev.24.23. Num.13.32.. 15.36.Jos.6.23..10.23.1 Sam.12.8.2 Reg.10.26.1 Chr. 19.16.2 Chro.1.17..23.11..29.17.Jer.26.23. quæ forma ult. cum וְ conv.occ.etiam cum kibbutz pro schurek ante הִ Aff. & simpliciter absque וְ præf. cum ם Aff. וַיּוֹצִיאוּהוּ vel sine vau, & eduxerunt eum, Gen.19.16. 1 Reg.21.13. 2 Reg.12.12.יוֹצִיאוּם producunt ea, 1 Chron.9.28. In Hophal, הוּצָא, significat educi, q.d. exire factus est, eductus est,&c.occ.in præt.hoph. 3.f.f. sic, הוּצְאָה educta est, Ezech.38. 8. In part. hoph. מוּצָא eductus; occ. in forma pl.m. cum הַ dem. præf. הַמּוּצָאִים qui educuntur,Ezech.14.22..47.8.& in part. hoph.f.f. מוּצְאָה educta, quæ educitur: occ. contracte cum Thau fæm.in fine, pro He; vel pro מוּצְאָה, sic, מוּצְאַת educebatur, Gen.38.25. Item in forma pl. f. part.hoph. significat, eductas, sive quæ educuntur,&c.

&

& occ. loco ſeq. מוֹצָאוֹת educentur, Jer. 38. 22. Atque indè nomina, i. מוֹצָא maſc. exitus; Pag. egreſſus, eductio, Merc. ortus, Pag. & interdum eloquium, ſermo, ut cùm dicunt egreſſum labiorum; Merc. exortus, progreſſus; productio, prolatum, pronunciatum, Bu. Lex. Si de Sole dicatur, ſignificat exortum ejus, Av. מוֹצָא egreſſus, eſt 1. unde quid exit vel educitur, ut Job. 28. 1. eſt argento מוֹצָא vena; & cap. 38,27. ad germinare faciendum מוֹצָא דֶּשֶׁא locum feracem graminis, & Iſa. 58. 11. וּכְמוֹצָא מַיִם ut locus ſcaturiens aquis: & Pſal. 75. 7. מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב ab ortu & occaſu; & Pſal. 65. 9. מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעֶרֶב locus unde manè & veſpera prodit. Et, 2. id quod exit, ſive profertur, ut Num. 30. 13. מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ quod labiis profertur; & Deu. 23. 24. & 8. 3. מוֹצָא פִי יְהוָה quod exit ex ore Dei; ſic, Jer. 17. 16. & Pſal. 89. 35. Et, 3. egreſſio, Mich. 5. 2. מוֹצָאוֹתָיו מִקֶּדֶם & egreſſiones ejus de antè; i. e. longè priùs egreſſus eſt à Deo. Pſal. 19. 7. à fine cœli מוֹצָאוֹ כְּשַׁחַר נְכוֹן מוֹצָאוֹ cujus ortus eſt ut auroræ puræ. Dan. 9. 25. מִן מוֹצָא דָבָר ab egreſſu verbi, ſive edicti ad reſtituendum, i. e. ab edicto Cyri. Et Ezech. 12. 4. & exibis coram ipſis לְמוֹצָאֵי גוֹלָה eo modo, quo exire ſolent qui in exilium abeunt. Et 1 Reg. 10. 28. & מוֹצָא egreſſio equorum Salomonis erat ex Ægypto; Hæc ex Cocc. Occurrit autem hoc nomen ſimpl. & cum י, וֹ & מ præf. ut & cum ך & ו Aff. ut ſeq. מוֹצָא vel ſine vau, exitus, Num. 30. 13. Deut. 8. 3. 23. 24. 2 Chron. 32. 30. Job. 28. 1. 38. 27. Jer. 17. 17. Dan. 9. 26. ומוֹצָא & egreſſus, 1 Reg. 10. 28. 2 Chron. 1. 16. Pſal. 89. 35. וְכִמוֹצָא & ſicut exitus, Iſa. 58. 11. מִמּוֹצָא ab egreſſu, exortu, Pſal. 75. 7. מוֹצָאֵךְ egreſſum tuum, 2 Sam. 3. 25. מוֹצָאוֹ egreſſus, exortus ejus, Pſal. 19. 7. Hoſ. 6. 4. In forma pl. m. מוֹצָאִים: ſed occ. tantùm in forma conſtr. idque ſimpl. & cum י, כְ & ל præf. ut ſeq. מוֹצָאֵי exitus, exortus, Pſal. 65. 9. Ezech. 44. 5. ומוֹצָאֵי & egreſſus, Pſal. 107. 33. לְמוֹצָאֵי juxta proceſſus, Ezech. 12. 4. לְמוֹצָאֵי in proceſſus, Pſal. 107. 35. Iſa. 41. 18. Item cum י cop. præf. & יו Aff. & cum הֶם Aff. cui & ל eſt præf. ut & cum הֶן Aff. ut ſeq. ומוֹצָאָיו & exitus ejus, Ezech. 43. 11. מוֹצָאֵיהֶם progreſſus eorum, Num. 33. 2. לְמוֹצָאֵיהֶם in progreſſibus eorum, Num. 33. 2. מוֹצָאֵיהֶן exitus illarum, Ezech. 42. 11. Sed occurrit etiam in forma pl. f. ſic, מוֹצָאוֹת exitus, exortus; ut cum י cop. præf. & יו Aff. ומוֹצָאוֹתָיו Mic. 5. 2. & exortus ejus, Bu. Conc. & Lex. Vel, & exitus ejus, Av. &c. Item מוֹצָאוֹת dicuntur latrinæ; excrementorum ſcil. loca, vel receptacula: Nomen quidem in textu biblico non occurrens, hâc ſignificatione; ſed à Maſorethis, pro alia voce in margine ſubſtitutum: Vide ſub rad. חָרַר, Bu. Lex. Occurrit cum ל præf. לְמוֹצָאוֹת in latrinas, 2 Reg. 10. 27. ubi pro מחראות legitur מוצאות latrinæ, vel foricæ, Cocc. Et poſuerunt eam לְמוֹחֲרָאוֹת, ſic ſcribitur, ſed legitur לְמוֹצָאוֹת pro exitibus, i. e. latrinis, Pag. Vide Rad. חָרַר. Deinde, 2. hinc etiam No. pl. m. מֵיצִיאִים (quaſi à ſing. מֵיצִיא Pag.) egreſſi, Pag. i. e. progeniti, enati, Merc. prognati, Bu. Lex. egreſſiones; ſi viſceribus tribuitur, ſignificat natos de viſceribus, Av. Occurrit in pl. m. conſtr. cum י cop. præf. ſic, 2 Chron. 32. 21. וּמֵיצִיאֵי מֵעָיו & prognati viſcerum ejus; vel, egreſſi ex viſceribus ejus, i. e. filii ejus. Scribitur in fine cum vau, ſed juxta Maſorethas legendum per jod; & Mem potiùs præpoſitio eſt, quàm Heemanticum; i. e. ex egreſſis è viſceribus ejus; i. e. quidam filiorum ejus: cui ſimile eſt מִיְּלִידֵי de fillis, 1 Chron. 24. Bu. Lex. Ex exitibus; vel egreſſis, i. e. natis, viſcerum ejus; q. d. quidam ex propriis ejus filiis: ab abſoluto inuſitato יָצִיא: ut מִיְּלִידֵי ſuprà in יָלַד. Legitur per jod: q. d. מִיּוֹצְאֵי de exeuntibus, &c. ſed potiùs erit Toar, Merc. Cev. Eſt cum מִ præf. formæ conſtructæ pl. m. יוֹצְאֵי quaſi ab abſoluto יוֹצְאִים, Cocc. Item, 3. indè No. pl. f. תּוֹצָאוֹת (quaſi à ſing. תּוֹצָאָה, Pag.) exitus, Pag. Bu. Av. Coc. egreſſiones, Av. Coc. Occurrit in forma abſol. loco ſeq. תּוֹצָאוֹת exitus, Pſal. 68. 21. & in forma conſtr. cum Scheva penult. locis ſeq. תּוֹצְאוֹת vel ſine vau, exitus, egreſſiones, Num. 34. 8. Joſ. 15. 4, 11. 19. 22. Prov. 4. 23. Ezech. 48. 30. ut & cum יו & ם Aff. ut ſeq. תּוֹצְאֹתָיו exitus ejus, Num. 34. 4, 5, 9, 12. Joſ. 15. 7. 16. 3, 8. 17. 9, 18. 18. 12, 14, 19. 19. 14, 29, 33. תּוֹצְאֹתָם exitus eorum, 1 Chron. 5. 16. Item, 4. indè etiam No. pl. m. יְצָאִים filii, prognati, res prognatæ, propagines; quaſi egreſſiones vel propagines dicas, Bu. Lex. Progenies, ſtirpes, quæ ex ſtipite egrediuntur, &c. Av. Germina, propagines; proles. Cùm terræ tribuitur ſignificat quæ ex ea prodeunt, Coc. Conſtat nomen ex geminatis Tzade & Aleph; quaſi ſing. eſſet יְצָא exitus, egreſſus; germen, filius, Pag. In univerſum propaginem ſeu progerminationem, ſeu progeniem ſignificat: unde quidam progeniem viperarum in Evangelio dici putant, ex Ezech. 22. 24. ubi cum nomine hoc ſignificante progeniem, deducitur nomen à viperis ductum; Merc. Occurrit autem nomen hoc in pl. m. in forma abſol. cum ה dem. præf. הַיְּצָאִים prognati: propagines, Iſa. 22. 24. & in forma conſtr. pl. m. occurrit cum ו cop. præf. וְיֹצְאֵי & egreſſiones, Iſa. 48. 19. ut & cum Aff. ו_ eſt cum ו cop. præf. וְיֹצְאֵי & propagines meæ, Job. 31. 8. ut & cum ך, יו, ה, & הֶם Aff. quibus omnibus ו etiam cop. eſt præf. ut ſeq. וְצֶאֱצָאֶיךָ prognatos tuos, Iſa. 44. 3. וְצֶאֱצָאֶיךָ & prognatos tuos, Job. 5. 25. וְצֶאֱצָאָיו & prognati ejus, Job. 27. 14. צֶאֱצָאֶיהָ prognati ejus, Iſa. 34. 1. וְצֶאֱצָאֶיהָ & res prognatas ejus, Iſa. 42. 5. וְצֶאֱצָאֵיהֶם & propagati ipſorum, Job. 21. 8. Iſa. 61. 9. 65. 23. Nomina, ſordes, & excrementum ſignificantia, viz. צֵא, צֵאָה, צֵאָה & צוֹאִים, quæ ſolent hîc ſub hac radice locari, vide poſtea in Rad. צוא. Pag. Bu. Conc. &c.

Rad. 70. יָצַב ſtetit diſpoſitus, & erectus; conſtitit, aſtitit firmus, perſtitit: idem ſignificat quod נָצַב, ſtetit inſtar ſtatuæ erectæ; & non multùm differt à יָצַג conſtituit, collocavit: Eſt cogn. cum עָבָא, i. e. ſtetit in exercitu & ordine ſuo. In kal non occurrit, ſed in Niphal, נִצַּב conſtitutus eſt, quaſi à ſeipſo, i. e. ſtetit, Av. In Niphal ſignificat, ſtare, Coc. Bu. ſiſti, collocari, conſtitui, conſiſtere; ſtatui, ſiſtere, ſtatuere ſe, Bu. Lex. & Conc. Occurrit in præt. Niph. 3. ſ. fæm. cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. נִצְּבָה ſiſtit ſe, Pſa. 45. 10. נִצָּבָה conſiſtebat, Gen. 37. 7. Prov. 8. 2. ut & in 2. ſ. m. præt. Niph. cum ו conv. & in 3. pl. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. וְנִצַּבְתָּ & conſiſtes, Ex. 7. 15. 33. 21. 34. 2. נִצְּבוּ conſtiterunt, Exod. 15. 8. וְנִצְּבוּ & ſtabant, Exod. 33. 8. In part. niph. ſ. m. occurrit ſimpl. locis ſeq. נָצָב præſtitutus, conſtitutus, conſiſtens, Gen. 24. 13, 43. 28. 13. Exod. 17. 9. 18. 14. Num. 22. 23, 31, 34. 23. 6, 17. Jud. 18. 17. 1 Sam. 19. 20. 22. 9. Pſal. 39. 6. 82. 1. 119. 89.

Iſa.3.13..21.8. Lam.2.4.Am.7.7..9.1. Item cum ה dem. præf.eſt, הַנָּצָב qui conſtitutus erat, Ruth.2.5,6. & in forma pl.m. part.niph. occ.etiam ſimpl. & cum ה dem. præf. נִצָּבִים ſtantes, ſiſtentes ſe, Gen.18.2. Exod. 5. 20.Num.16.27.Deut.29.10. Jud.18.16. 1 Sam.22.6. 2 Sam.13.31. 1 Reg.4.7. הַנִּצָּבִים aſſiſtentes, præfecti, Gen.45.1. 1 Sam.22.7,17.1 Reg.4.5,27.. 5.16..9.23. 2 Chron.8.10. Item in ſ.f. part. niph.cum duplicé cametz ante He, vel duplice ſægol ante Thau,occ.cum ה dem. præf. utrique formæ, הַנִּצָּבָה ſubſiſtentem, Zach.11. 16.הַנִּצָּבֶת quæ conſtituta, 1 Sam.1.26. ut & in pl. f. part. Niph. occ.cum ה dem.præf. הַנִּצָּבוֹת aſtantes, 1 Sam.4.20.In hiphil הֶעֱיִב fecit ſtare, Av. Pag. ſtatuit, conſtituit, Av. Bu.Lex. erexit, Pag. In Niphal verbum hoc ſignificat, ſtare, & in hiphil, ſtatuere, Merc. In qua utraque Conjug. venit more deficientium 1.Rad. jod, ut R.D.inquit, Pag. Occurrit autem in præt. hiph. 3.& 2.ſ.m. & in 3.pl.ut ſeq. הֵעִיב ſtatuit, 1 Reg.17.34. הֵצַבְתָּ ſtatuiſti,Gen.21.29.Pſal.74.17.הֵעִיבוּ ſtatuunt, Jer.5.26. In part.hiph.ſ.m.eſt, מַעֲיִב conſtituens,1 Sam. 15.12. & in Infin.hiph.occ. cum ל & יכ præf. לְהַעֲיִב ad conſtituendum,1 Chron.18.3.וּלְהַעֲיִב & ad ſtatuendum, 1 Sam.13.21. In Imper. hiph. ſ. m. הַעֲיִב, unde in ſ.f.eſt, הַעֲיִבִי ſtatue, Jer.31.21. In fut. hiph. 2. ſ. m. occ. cum ו cop.præf.& ני. Aff. ſic, וְתַעֲיִבֵנִי & ſtatues me, Pſal.41.13.& in 3.ſ.m.fut.hiph.occ.cum chirek magno, vel cum Tzere in ult.cui formæ cum Tzere ו cop. & ו conv. ſunt præf. יַעֲיִב ſtatuet, Joſ.6.26. יַצֵּב idem, Deut.32.8.וַיְצַב & conſtituet, Prov.15.25. וַיַּצֵּב & ſtatuit, Gen.21.28..35.14,20. Item cum ו conv.præf.occ. etiam cum ſægol, in ult. præcipuè ante maccaph; ut & cum Aff. ני. poſt plenam formam cum chirek magno, & in 3.pl.m.cum ו conv.ut ſeq. וַיַּצֵּב idem, Gen.33.20. 2 Sam.18.18.Pſal.78.13. וַיְעַיבֵנִי & ſtatuit me, Lam.3.13. וַיַּעֲבוּ & ſtatuerunt,2 Sam.18.17.2 Reg.17.10. In hophal הָצַב eſt, conſtitui, Bu.man. factus eſt ſtare, conſtitutus eſt, Av.occ.cum ו cop.præf. Nah.2.7. ſic, וְהָצַב & ſtatio poſita fuit, Bu.Lex. & conſtituta eſt regina,facta eſt aſcendere, (currum) &c.Av. & ſtatuitur, nempe הַסּוֹכֵךְ vinea, teſtudo; v.6. Cocc. Sed ſecundum R.Samuel, & R.D. הָצַב eſt nomen proprium,eo in loco, & ſic exp. וְהָצַב גְּלָתָה הוּעֲלָתָה, i.e. & Hutzzab captiva ducta eſt, (vel detecta eſt, Merc.) juſſa eſt aſcendere, ſcil.currum: & hoc patet ex eo quod ſequitur; & ancillæ ejus,&c. at R. Jonah vult eſſe præt. hophal. Targum וּמַלְכְתָּא & regina, &c.ſic nempe appellata quòd ſtaret apud Regem, inquit R.D. in Comment.juxta illud, Pſa. 45.10.נִצְּבָה ſtetit conjux ad dextram tuam; qui etiam ſic explicat, & ædes vel palatium, quod conſtitutum ſeu erectum fuerat, vel perſtiterat in pace diebus multis in Nineveh, nunc diſſolutum eſt: Nineveh autem, quæ fuerat protecta, ſeu obtecta & operta hactenus, ut non tranſierit per illam alienus, detecta eſt,facta eſt aſcendere, exciſa eſt; Pag. Merc. Itaque primum verbum, quod maſculinum eſt, refert ad palatium; poſteriora duo fœminina, ad urbem. Alii Metaphoricè per ſtatutam, i.e. Regis conjugem, intelligunt metro polim à rege conſtitutam: & per ejus ancillas, oppida minora,Merc. Cev.Sed occurrit etiam in part. hoph. ſ.m. מֻצָּב conſtitutus. legitur, Gen.28.12. ſic, & ecce סֻלָּם מֻצָּב ſcala, conſtituta ſeu erecta, &c. & ut quidam volunt, occ.etiam Jud.9.6. pro ſtatua,&c. Vide

inter nomina. In hithpael הִתְיַצֵּב ſiſtere, ſtatuere ſe; aſſiſtere, conſiſtere, Bu.Lex.Cocc. Fecit ſe ſtare, ſtatuit ſeipſum, Av. Occurrit in 3.pl.præt.hithp.ſimpl. & cum ו cop.vel conv.præf. הִתְיַצְּבוּ ſtiterunt ſe, 2 Chron.11. 13. וְהִתְיַצְּבוּ & ſiſtant ſe, Num.11.16. & in Infin.hithp. occurrit cum ל & מ præf.ut ſeq. לְהִתְיַצֵּב ad ſiſtendum ſe, 2 Chron.20.6.Job.1.6.2.1.מֵהִתְיַצֵּב à conſiſtendo, 2 Sam.21.5.Zach.6.5. Item in Imper. hithp. ſæm. occ. ſimpl.& cum ו cop.præf.& ה parag.add. ut & in 2. pl. m. ſim.pl. etiam & cum ו cop.præf.ut ſeq. הִתְיַצֵּב conſiſte, Num.23.3,15. 2 Sam.18.30. Jer.46.14. וְהִתְיַצֵּב & ſiſte te, Exod 8.20..9.13. הִתְיַצְּבָה & obſiſte, Job. 33.5.הִתְיַצְּבוּ conſiſtite, Exod.14.13. 1 Sam. 10. 21.. 12.7,17.2 Chron.20.17.וְהִתְיַצְּבוּ & ſiſtite vos, Deut. 31.14. Jer.46.4. in fut.hithp.1.ſ.cum ו cop.& ה parag. eſt, וְאֶתְיַצְּבָה & conſiſtam, Hab.2.1. & in 2.ſ.m. fut. hithp. eſt, תִּתְיַצֵּב ſiſtes te, 2 Sam.18.13. Item, in 3. ſ.m.fut.hithp.occ. ſimpl.in Tzere, vel cametz ult. ob pauſam, & cum ו conv. præf. ut ſeq. וַיִּתְיַצֵּב conſiſtet, Deut.7.24..9.2..11.25. Joſ.1.5.Pſal.22.29..36.5..94.16. וַיִּתְיַצָּב item, Job. 41.2. Prov.22.29.וַיִּתְיַצֵּב & conſiſtit, obſtitit, ſubſtitit, Exod.34.5. Num.22.22. 1 Sam. 3.10..10.24..17.16. 2 Sam.23.12. Sic in 3 ſ. fæm.fut. hithp.regulariter eſſet תִּתְיַצֵּב, vel תִּתְיַצָּב,Pag.Merc. Cocc. ſed cum ו conv.præf. pro eo occurrit abſque jod, 1.Rad.cum Tzere ſub primo; & pathach ſub ſecundo Thau; ſic, וַתִּתְיַצַּב & ſtiterat ſe, Exod.2.4. Item in 3. pl.fut.hithp.occ.ſimpl.& cum ו cop.& ו conv. præf. ut ſeq. יִתְיַצְּבוּ ſiſtent ſe, Pſal.2.2..5.6. וְיִתְיַצְּבוּ & conſiſtunt, Job.38.14.וַיִּתְיַצְּבוּ & conſtiterunt, Exod.19. 17.Deut.31.14.Joſ.24.1. Jud.20.2. 1 Chron.11.14.Atque indè nomina, i. נָצָב m. præfectus, præſtitutus regioni, vel provinciæ alicui, Bu.Lex. vel,ut alii, præfectus Regis, ſeu Prorex; quaſi ſtationarium dicas; i.e. præfectum loco Regis in Provincia conſtitutum; licèt poſſit etiam exponi, præfectus (ipſe erat) Rex, Merc. Cev. Conſtitutus, præfectus, qui præſtat vicem alicujus, Av. 1 Reg.22.48. נְצַב מֶלֶךְ præfectus ſcil. regni erat rex, Bu. Lex. ſi gladio tribuitur,ſignificat capulum ſeu manubrium in quo ſtat ferrum,ſeu in quo lamina eſt conſtituta, Av. Nam ità dicitur capulus, cultri ſcil. vel enſis, quòd in eo quaſi gladius conſiſtat, Jud. 3.22. Bu.Lex. In pl.m. נְצָבִים præfecti,ſitarchi,præfecti annonæ, 1 Reg.4.7. curatores, 1 Reg.5.16. &c. Vide ſupra ad part.Niph. Bu.Lex. Deinde, 2. hinc etiam No. מַצָּב vel מָצָב, quod eſt ſtatio, Pag. Bu. præſidium militum, Merc. acies; ferens clypeum: qui præcedit exercitum & qui ſtare facit populum, antefignanus, Pag. Poſtrema hæc verba Kimchi ad apertiùs explicandum quid ſit propriè מָצָב ſubjungit, ſed generaliùs ſumitur; ſic autem propriè ſumitur, 1 Sam.14.15. ubi ſequitur וְהַמַּשְׁחִית & perdens; Kimchi exponit,egredientes ex inſidiis, Merc. מָצָב ſtatio, in militia ſignificat aciem, ſive præſidium exercitûs, Av.Eſt locus ſtationis, ut Joſ.4.3. מִמַּצָּב, indè ubi ſtabant pedes ſacerdotum: & v.9. תַּחַת מַצַּב infra locum, ubi ſtabant pedes ſacerdotum, h.e. in profundiore alveo, ut & videri poſſent, & pateret, non potuiſſe ibi componi, niſi ſiccus fuiſſet Jordanes. 1 Sam.13.23. מָצָב ſtatio, præſidium Palæſtinorum; & Iſa.22.19. מִמַּצָּבֶךָ ex loco tuo; in quo ſtas, &c. 70.ἐκ τῆς στάσεώς σου (de

(de ſtatione tua, Bu. Lex.) Et 1 Sam. 14. 12. אַנְשֵׁי הַמַּעֲמָד viri præſidii, Coc. Nomen hoc in genere exp. ſtatus, ſtatio, locus ubi quid ſtat, aut conſiſtit, ut in Joſ. 4.3. ſpecialiter acies ſtationaria, ſeu ſtatio militum, 1 Sam. 14.1. Bu. Lex. Occurrit autem ſimpl. & cum וֹ cop. הַ dem. & מִ præf. cui ult. etiam הָ_ eſt Aff. ut ſeq. מַצָּב ſtatio, Joſ. 4.9. 1 Sam. 13.23. 14.1,4,6,11. וּמַצָּב & ſtatio, 2 Sam. 23.14. הַמַּצָּב ſtatus, ſtatio, 1 Sam. 14.15. מִמַּצָּב ex ſtatione, Joſ. 4.3. מִמַּצָּבוֹ de ſtatu tuo, Iſa. 21.19. Item, 3. indè No. מָצָב m. quod eſt turris lignea quæ fit, vel ſtatuitur, aut erigitur, Merc. contra urbem ad capiendum eam, inquit R. D. Pag. ſtationem vertere poteſt, vel propugnaculum in quo milites ſtant in obſidione, Merc. ut Iſa. 29.3. & obſidebo te מָצָב turri lignea; Hieron. & faciam contra te aggerem: Alii, ſtationem, ſcil. militantium; Targum, & ædificabo contra te כַּרְקוֹם munitionem; Ab. Ezra, turrem ſtantem, Pag. וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מָצָב & obſidebo te ſtativis: Nam hoc nomine ſignificatur ſtatio, ſtativa, caſtra, vel munitiones in quibus milites ſubſiſtunt. In Targum כַּרְקוֹם eſt ex Græco χαράκωμα, vallum, agger, Bu. Lex. & preſſuram tibi faciam, i.e. pugnabo contra te, ſtatione, i. e. obſidione, ſeu propugnaculo in quo milites conſiſtunt ſtatione obſidionis, &c. Av. & obſidebo te fixus, vel firmus; nomen eſt participiale, vel ipſum participium ex Hophal, Coc. Item, 4. hic etiam quidam ponunt No. הָעָב in loco cit. Nah. 2.8. ubi occurrit cum וֹ cop. ſic, וְהֻצָּב & Hutzaſ: vel ſtatio, Bu. Conc. &c. vide ſuprà in Hophal. Deindè, 5. Hinc etiam nomen מַצָּבָה ſtatio, cuſtodia, præſidium ubi milites ſtationarii excubias habent, Av. Occurrit cum הַ demonſtr. præf. ſic, הַמַּצָּבָה ſtatio militum, 1 Sam. 14.12. Item, 6. hinc etiam No. מַצֵּבָה fæm. ſtatua, Pag. Bu. Av. monumentum; סֵלֶם. Kimchi exponit lapidem qui ad adorandum erigitur, vel in titulum ſepulchri: ſed latiùs ſumi poteſt pro omni eo quod memoriæ cauſâ, aut ad rei alicujus ſignificationem ſtatuitur & erigitur, Merc. Simulachrum ex ære alióve metallo, quod alicui mortuo, vel etiam viventi antiquitùs decernebatur, ad alicujus rei bene geſtæ memoriam, Av. מַצֵּבָה & מַצֶּבֶת eſt cippus, h.e. lapis erectus, vel lapidea columna, Gen. 28. 18. & poſuit eum, lapidem ſcil. cippum, & fudit oleum in caput ejus; 70. στήλην; &, Chald. מָטְתָא: ſic, v. 22. & c. 31.13. Rurſus Jacobus erigit cippum, Gen. 31. 45,51,52. & Moſes duodecem cippos erigit, Exod. 24. 4. ut & Abſolom, 1 Sam. 18.18. vetuit Deus, religioſum ſignum ſtatui in terra, Lev. 26.1. Deut. 16.22. Huc refer præceptum quo jubentur evertere cippos gentium. Exod. 23. 24..34.13. Deut. 12.3. Et inter cætera quæ Iſraelitis imputantur in defectionem, ſunt & cippi. 1 Reg. 14.23. מַצֵּבֹת הַבַּעַל, 2 Reg. 3.2. & 10.27. Eſt vel ſtatua Baalis, vel cippus in honorem ejus erectus. Hoſ. 6.4. ſine cippo, h.e. inſtrumento idololatriæ: metaphoricè, Iſa. 19.19. & מַצֵּבָה cippus apud terminum ejus; lapis unctus, rex ab hominibus unctus. Metaphora: Iſa. 6. 13. מַצֶּבֶת בָּם ſtirps reſidua in iis, זֶרַע קֹדֶשׁ מַצַּבְתָּהּ ſemen ſanctum ſtirps ejus; Coc. ſtatio, vel plantatio in iis, ſemen ſanctitatis, ſtatio vel plantatio ejus, Pag. Hoc loco peculiariter ſtatuam ipſam arboris, i.e. ſtipitem, ſeu truncum ſtatuæ more erectum, accipe. Sanè נָצַב Syriacè eſt plantare, cum quo hoc verbum affinitatem habet, ut dageſch in Tzade loco Nun, poſitum eſſe queat, Merc. Eo in loco nomen hoc, ſtatumen, poteſt exponi, Bu. Lex. Sicut ilex & quercus quæ in dejectione, foliorum ſcil. ſtatuam habent: Semen ſanctitatis eſt ſtatua vel fulcrum ejus: 70. σήλωμα ἁυτῆ, Av. Occurrit autem nomen cum Tzere penult. ſimpl. & cum וֹ & הַ dem. præf. ut ſeq. מַצָּבָה ſtatua, Gen. 28.18,22..31.13,45.. 35.14. Exod. 24.4. Deut. 16.22. Hoſ. 3.4. וּמַצֵּבָה & ſtatua, Lev. 26.1. Iſa. 19. 19. הַמַּצֵּבָה ſtatua, Gen. 31.51,52. & in forma ſ.f. conſtr. eſt, מַצֶּבֶת ſtatuam, 2 Reg. 3.2.. 10.27. Item nomen cum duplice fægol ante Thau, occ. etiam ſimpl. & cum לְ præf. & הָ_ Aff. ut ſeq. מַעֲבֶת ſtatua, Gen. 35.14,20.2 Sam. 18.18. Iſa. 6.13. לַמַּצֶּבֶת ſtatuam, 2 Sam. 18.18. מַצְּבָתָהּ ſtatio ejus, Iſa. 6.13. Item, in forma pl. f. cum Tzere penult. occ. etiam ſimpl. & cum וֹ & הַ dem. præf. ut ſeq. מַצֵּבוֹת ſtatuæ, 2 Reg. 17.10. Hoſ. 10.1. וּמַצֵּבוֹת & ſtatuæ, 1 Reg. 14.23. הַמַּצֵּבוֹת vel ſine vau, ſtatuas, 2 Reg. 18.4..23.14. 2 Chron. 14.2..31.1. & in forma pl. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum וֹ cop. præf. ut & cum יךָ_, ם_ & יהֶם_ Aff. prout ſequuntur, מַצֵּבוֹת ſtatuæ, Jer. 43. 13. 2 Reg. 10.26. וּמַצֵּבוֹת & ſtatuæ, Ezech. 26. 11. וּמַצֵּבוֹתַיִךְ & ſtatuas tuas, Mich. 5.13. מַצֵּבוֹתָם vel ſine vau, ſtatuas ipſorum, Exod. 34.13. Deut. 12.3. Hoſ. 10. 2. וּמַצֵּבוֹתָם & ſtatuas ipſorum, Deut. 7. 5. מַצֵּבוֹתֵיהֶם ſtatuas ipſorum, Exod. 23.24. [יָצַב Chald. verum cognoſcere; & יָצִיב verum & firmum, &c. Videantur in Conc. Chald. Sed נְצִיב non eſt de hac radice ut quibuſdam viſum eſt: id require in נָצַב; de qua radice poſſunt & eſſe prædicta nomina, מַצֵּבָה, &c. Pag.]

Rad. 71. יָצַב eſt, ſtatuere, locare, Pag. ponere, collocare, Merc. Conſtituit ſine omni diſpoſitione, collocavit, poſuit; idem ferè quod יָצַב, niſi quod hoc diſpoſitionem ſtatus comprehendit, illud verò ſimpliciter locare ſignificat, etiamſi pars ejus gravior deorſum tendat: ideóque immobilior erit poſitus ejus. Cogn. cum יָצַק fudit in ſolidum, ut non diffluat, neque dimoveatur, Av. In kal non occurrit, ſed in hiphil הֵצִיב eſt ponere, relinquere in loco, Coc. ſtatuit, conſtituit, ſtitit, collocavit, Bu. Lex. firmiter locavit, Av. Occurrit in præt. hiph. 3.ſ.m. cum נִי_ Aff. cui & וֹ cop. vel conv. eſt præf. ut & in 1.ſ. cum וֹ & הָ_ Aff. cui utrique וֹ conv. eſt præf. ut ſeq. וַיַּצְּבֵנִי ſtatuit me, Jer. 51. 34. וְהַצְּבֵנִי & conſtituat me, Job. 17.7. וְהַצַּבְתִּיו & ſiſtam eum, Gen. 49.9. וְהַצַּבְתִּיהָ & ſtatuam eam, Hoſ. 2.3. In part. ben. hiph. ſ.m. eſt, מֵצִיב ſtatuens, Jud. 6. 37. In Imper. hiph. ſ.m. & in pl.m. cum וֹ cop. præf. הַצֵּב ſtatuere, Deu. 28. 56. וְהַצִּיבוּ & conſtituite. Am. 5.15. In fut. hiph. 1. ſ. cum הָ_ parag. eſt, אַצִּיבָה conſtituam, Gen. 33.15. ut & in 2.ſ.m. occ. ſimpl. ſic, תַּצִּיב ſtatues eum, Jud. 7.5. & in 3.ſ.m. fut. hiph. יַצִּיב, vel in tzere יַצֵּב ſtatuet, collocabit, &c. Occ. cum וֹ conv. ante tzere in ult. ſic, וַיַּצֵּב & ſtatuit, Gen. 30.38. Jud. 8.27. Item cum וֹ conv. præf. & ם_ Aff. eſt וַיְצִיגֵם & ſtitit eos, Gen. 47.2. ut & in 3. pl. m ſut. hiph. occ. vel plenè cum chirck magno, vel defectivè cum chirek abſque jod penult. ſic, וַיְצִיבוּ vel וַיַּצְבוּ & ſtatuerunt, 1 Sam. 5.2.2 Sam. 6.17. 1 Chron. 16.1. In Hophal הָצַב ſiſti, Bu. man. conſtitutus eſt immobiliter, Av. Unde in fut. hoph. 3 ſing. m. יָצַב ſiſtitor, Bu. conſtituetur, Av. Exod. 10.24. tantùm oves veſtræ & armenta veſtra יָצַב relinquentur, Coc. vel, poteſt eſſe præt. in Conjug. Pual; ſic, tantùm pecus veſtrum, & bos veſter

pro,

pro, peccora veſtra, & boves veſtri יְצַב ſtatutum eſt; vel, locatum eſt, pro, ſtatuetur, ſcil. in loco ſuo; ut exp.R.Sal. & eſt inſtar יָלַד Pag. Sed Kimchi hoc omnino tribuit conjugationi hophal, ut & reverà eſt; nec cum Sancte neceſſe erit præteritum pro futuro exponere, cùm ſit ipſum fut.hophal; Merc.Cev. יְצֻהָר oleum, à limpitudine; de hoc nomine vide Rad. צָהַר Aven.]

Rad.72. יָצַע eſt ſtravit, extendit infernè, inquit R.D: Pag.nam in lib.Rad.R.D. inquit, penè idem eſſe quod פָּרַשׂ extendit: niſi quod פָּרַשׂ expanſionem ferè ſignificat ſupernè; at hæc radix, ea quæ fit infernè: ſubſternere, poteſt reddi; Merc. Subſtravit expandendo lectum ſeu ſtramentum, ſtravit infernè parando lectum, ut in eo aliquis dormiat, aut cubet: cogn.cum עָטָה volutatus eſt; nam ſuper ſtragulo volutatur dormiens; item cum עָטַן; eſt enim conſilium, ceu lectus cui acquieſcendo incumbimus, Av. Non occurrit in kal, ſed in hiphil, הֵצִיעַ ſtravit, ſubſtravit, ſtratum poſuit, Bu. Lex. ſtravit lectum, paravit lectulum, &c. Av. Occurrit in fut. hiph. 1. ſ. cum וְ cop. & ה parag. ut & in 3. ſ. m. וְאַצִּיעָה ſtratum poſuero, Pſal.139.8. יַצִּיעַ ſternat, Iſa. 58.5. In hophal הָיְצַע ſubſtratus eſt, ſuppoſitus eſt veſuti lectulus, Av. Occurrit in fut. hoph.3.ſ.m. Eſth.4.3. Saccus & cinis יֻצַּע ſubſternetur multis, Av. ſubſternebatur, ſeu ſtratum erat, Bu.Lex.h.e. in dura veſte & pulvere, ſive cinere jacebant, Cocc. Sic Iſa.14.11. ſubter te יֻצַּע ſternetur vermis, Av. ſubſternitur, Bu. Lex. aliis eſt præt. ex Conjug.pual, ſubter te ſtratus fuit vermis: nam ſi jod eſt radicalis litera, ut nonnulli dicunt, eſt præteritum pual. Hieron. ſternetur: ſed futurum pual eſt יֻיְצַע ſic in loco altero Eſth.4. Saccus & cinis ſtratus eſt, vel ſternetur multis: ſed Kimchi arbirratur jod non eſſe radicale, ſed futuri ſignum, ſcil. ex Conjug. hophal, inſtar אֻצַּק vel יֻצַּק fundar, fundetur; & hoc eſt rectum; Pag. Atque indè nomina, I. יְצוּעַ vel יָצוּעַ m.ſtratum, lectus: & ſic appellatur propter pannos qui ſternuntur ſub homine, Pag.ſtratum, ſtragulum, ſtramentum cui incumbimus; quicquid ſubſternitur: olim autem ante inventionem lectorum plumeorum in ſtragulis dormiebant homines, Av. Occurrit cum י Aff. יְצוּעַי ſtratum meum, Bu.Av.ſtratum meum aſcendit, Pag. אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלֶה Gen.49.4. tunc profanâſti, (quòd) ſtratum meum aſcenderat: i.e. uxorem meam, Coc. In forma pl.m.abſol. יְצוּעִים, & in conſtr. יְצוּעֵי ſtrata, 1 Chron. 5. 1. בְּחַלְלוֹ יְצוּעֵי אָבִיו cum profanâſſet ſtrata patris ſui, Cocc. & polluiſſet, &c. Av. quia polluit ipſe ſtratus, vel ſtrata, ſive lectos patris ſui, Pag. Atque indè cum י ob pauſam pro י Aff. eſt, יְצוּעָי ſtrata mea, Job, 17.14. Pſal.63.6. 132.3. Deinde, 2. hinc etiam No. יָצִיעַ vel abſque jod יָצַע m.ſtratum ambulatorium, Bu.Conc. ſubſtructio, ſolum, ſtratum, Bu. Lex. ſtratura, ambitus Templi, ubi erant thalami, triclinia, dormitoria pro Levitis, Av. יָצִיעַ maſc. & f. gen. eſt, pavimentum, ſubſtratum; ità appellatur ſolum & tabulatum adjectum undique Templi parietibus; quod in imo erat quinque cubitorum, in media regione ſex, & in tertia ſeptem; accedente muro exteriore, ſtructura tota vocatur עֲלָה. Vide 1 Reg.6.5,6,8,10.Ezech.41 6. Coc. יָצִיעַ erat deambulatorium, factum in medio domus, à pariete ad parietem, inſtar עֲלִיָּה cœnaculi, vel ſicut חֶדֶר cubiculum: ut ibi ſe abſconderent; Pag. vel, ut eo uterentur occultè, ſeu ad res occultas, atque adeò ad concoquendum mœrorem, Merc.Cev. At (vel cæterùm, Merc.) יְצִיעַ memoratum in Scriptura, erat extra domum ſanctuarii, (Kimchi habet, extra parietem domûs ſanctuarii, Merc. Cev.) inſtar לִשְׁכוֹת cubiculorum: & erat in circuitu parietis ſanctuarii; (Kimchi dicit, ædificatorum circumquaque parietem, &c. Merc.Cev.) & vocatur יְצִיעַ, & אֻלָּם thalamus, & עֲלָה, ut habes in ſuis radicibus, Pag. Sunt qui reddant ambitum diſcurrentem; nomen ipſum ſonat ſtraturam: erat enim vel ut ſtratum in circuitu Templi; ambulacrum potes reddere, Merc. 1 Reg.6.5. & ædificavit ſuper, vel juxta parietem domûs יְצִיעַ deambulatorium (ambitum, Av.) in circuitu; vel thalamum, aut cubiculum; pro, thalamos & cubicula; & ſic v.6. cum ה dem.præf. הַיְצִיעַ deambulatorium inferius, &c. idem v.10. Hieron. tabulatum, Pag. in quibus locis ſecundum literas legitur ad præcedentem formam יְצוּעַ ſtratum, & ſecundum puncta, יְצִיעַ ſtratura, Av. Item hinc etiam 3.No. מַצַּע m. ſtratus, vel lectus; Pag. Alii, ſtragulum, Cev. ſubſtratus, ipſe ſubſternendi actus, & accipitur pro ſtragulo cui incumbimus, Av. Occurrit cum ה dem.præf. ſic, Iſa.28.20. Quia brevis eſt הַמַּצַּע ſtratus, lectus, Pag. quia brevius eſt ſtragulum, quàm ut quis membra latiùs extendat, Av. Item huc etiam quidam reducunt עוֹצָה idem, ſtratum. &c. Jer. 2.19. ſed id ferè omnes referunt ad Rad. עָצָה: ibi vide. Item huc etiam refert R. Joſ. Kimchi illud, Iſa. 33. 20. אֹהֶל בַּל יִצָּעֵן Tabernaculum non demiſſum, aut ſtratum, ſeu proſtratum, quod nunquam dejectum ſit, ſed ſemper expanſum: & ſic erit Nun in יִצָּעֵן additicium; eritque nomen ſubſtantivum, proſtrationem, ſen demiſſionem ſonans; vel nomen Toar, ſive adj. pro demiſſio: ſed vide rurſum infrà in radice יָצָן, ubi aliter exponetur, Merc.Cev.

Rad.73. יָצַק in kal eſt, fudit, Pag. effudit, infudit, Merc. Bu. Lex. perfudit, profudit, & quandoque intranſitivè, effundi; effluere, Bu.Lex. Item, roboravit, Pag. Dicitur de liquidis per ſe, & liquefactis, ut auro, ære, & aliis metallis, quæ fuſa rurſus conſiſtunt, & firmiora ſunt; indè firmare, durescere: conſiſtere, collocari, ſitum eſſe. Sæpe etiam cum צוּק formam confundit, quod accuratè diſtinguendum, Bu.Lex. Convenit cum verbo צוּק, etſi hoc peculiare ſignificatum habeat. Sed quia quod funditur ſeu liquefit, poſtea conſiſtit, ſeu conſolidatur, ſumitur etiam pro indurari, conſiſtere, collocari, roborari, compingi. Itaque non de rebus tantùm liquidis, ſeu liquefactis: ſed & de aridis ac induratis dicitur, quæ ubi in motu fuerunt, conſiſtunt & collocantur, Merc. יָצַק fudit, & dicitur de liquidis illis quæ non latiùs diſperguntur, ſed protinus coaleſcunt & coagulantur, ut metalla dicuntur fuſa, quum liquefacta ſunt vi caloris. Interdum eſt alicujus effigiem arte fuſoria exprimere, aut ſtatuam, aliùdve quid operis ex metallo quopiam per fuſionem conſtituere. Proinde Cognationem habet cum יָצַב conſtituit, & צוּק anguſtè compreſſit; nam metalla poſt fuſionem, ſeu liquefactionem refrigerata compinguntur & indurescunt, arctiúſque conſolidantur, Av. יָצַק ſignificat, fundere: de liquore & metallo, Coc. Occurrit autem ordine Conc. ut ſeq. In præt.kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum וְ cop. præf. & ם Aff. ut ſeq. יָצַק effudit, Lev.8.15.9.9. 2 Reg.3.11.

יָצַק & fudit,Gen.35.14.יָצְקָם fudit ea,1 Reg.7.46. 2 Chron.4.16. & in 2.ſ.m.& f.cum ן conv.præf. utrique; ſic,וַיִּצְקֵהוּ & fundes,Exod.25.12..26.37..29.7. Lev.2.6. 2 Reg.9.3.וַיִּצְקֵהוּ idem f. 2 Reg.4.4. In 3.pl. præt. kal, יָצְקוּ, ſed pro eo, abjectâ jod 1.Rad.& cum Nun parag.ſic occ. יָצְקוּן fuderunt.Iſa.26.16. In part.pahul kal, ſm. occ.ſimpl.& cum ן cop.præf.ut & in pl m.cum kibbutz vel ſchurek penult. & in pl.f,cum kibbutz penult. ut ſeq. יָצוּק fuſum; firmum,Job.28.2..29.6..41.15,16. יָצוּק & firmum, Job.41.16. יְצֻקִים fuſa, 1 Reg.7. 24. יְצוּקִים fuſi, 2 Chron.4.3.יְצֻקוֹת fuſæ, 1 Reg.7. 30. In Infin.kal, forma plena eſſet יְצוֹק fundere, ſed in forma defectiva, abſque jod 1.Rad.& cum duplice ſægol ante Thau,occ.cum בְּ & לְ præf.ſic, בְּצֶקֶת in fundendo,Job. 38.38.לָצֶקֶת ad fundendum,Exod.38.27. In Imper.kal ſm.occ.vel defectivè abſque jod, vel plenè cum jod 1. Rad. ut & in pl.m. plenè cum ן cop.præt. צֹק funde, 2 Reg.4.41.יְצוֹק funde, Ezech.24.3.וְיִצְקוּ & fundite, 1 Reg.18.34. In fut.kal eſt vel יִצוֹק, אֶצוֹק, &c.cum dageſch more defectivorum, vel יִיצַק,אֵיצֹק &c. more quieſcentium יִ jod, Pag.ut in fut.kal,1.ſ. eſt cum cholem, vel cum cametz chatuph ante Maccaph; ſic,אֵיצוֹק vel אֵיצָק fundam,Iſa.44.3.& in 3.ſ.m.fut.kal,cum cholem ult.eſt, יִצוֹק fundet,Lev.14.26.Num.5.15.Sed cum vau conv.præf.ſemel eſt cum ſægol in ult.ſic, 1 Reg.22. 35.וַיִּצַּק דַּם הַמַּכָּה & effluxit ſanguis plagæ; intranſitivè ſcil. habétque formam anomalam, quaſi וַיִּיצַק ex quieſcentium formâ, quum aliàs defectivum ſit. Vide ſimile in יָקַץ, Bu.Lex. & fuſus eſt,vel effudit ſe,ſanguis plagæ; & eſt ſicut illud Gen.9.24. וַיִּקַץ & expergefactus Noah; à יָקַץ, Pag.Sæpiùs autem cum ן conv. præf. eſt cum cholem in ult.ſic, וַיִּצוֹק idem,Gen.28.18. Exod.36.36..37.3,13..38.5.Lev.2.1..8.12.1Sam.10.1.. 9.6. ut & in 3.ſ.f.cum ן conv. eſt cum cholem etiam in ult.ſic,וַתִּצוֹק & effudit,2 Sam.13.9. Item in 3.pl.m.fut. kal, occ.cum ן conv.ſic,וַיִּצְקוּ & infuderunt,2 Reg.4.40. In Hiphil הוֹצִיק effudit, ſtatuit,Bu.man. vel הֵצִיק fudit,vel, metaphoricè, conſtituit immobiliter. Legitur bis defectivè: aliàs quieſcit Pe jod, Av. In fut. hiphil יָצִיק, fundet, ſtatuet; & in pl. יַצִּיקוּ fundent, ſtatuent: ſed cum ן conv.præf.eſt cum chirek parvo abſque jod penult. ante kibbutz pro ſchurek ult.cum ם Aff.ſic, Joſ.7.23.וַיִּצְקֵם & ſtatuerunt ea; (quod quidam volunt eſſe pro וַיִּצְגֵם Bu.Conc.) vel, & ſtatuerunt eos, &c. Pag.Item ſecundum quoſdam occurrit etiam abſque Aff.2 Sam.15.24. וַיַּצִּיקוּ & ſtatuerunt arcam Dei, Pag. vel collocârunt, Bu.Lex. Sic ego ab hac quidem radice deflexerim, quia eſt de defectivis pe jod, & ſignificabit etiam in hiphil, fundere, effundere; proſternere, collocare,ſtatuere,deponere.In pahul tamen מוּצָק quod pro nomine Toar ſumitur, & in hophal הוּצַק morem quieſcentium pe jod ſequitur. Elias in priore loco, Joſ. 7. putat וַיַּצְקֵם poſitum pro וַיַּצְגֵם literis ejuſdem organiinter ſe permutatis; (& effuderunt ea coram Domino; 70. ἔχωσαν poſuerunt, & ſic in 2 Sam. 15. & fuderunt arcam, i.e. ſtatuerunt,&c.Av.) ex eadem ſignificatione exponit Kimchi illud.1 Sam.2.8. מְצוּקֵי אֶרֶץ quod columnas terræ ſignificat: alii, compacta ſeu firmamenta, i.e.fundamenta terræ; de quo infrà in צוּק Merc. In part.hiph.ſ.m. מוֹצִיק (ad formam qnieſcentium pe jod)infundens: unde in part.hiph.f.f.cum duplici ſægolocc.2Reg.4.5.Sic & מוֹצֶקֶת fundebat,vel infundebat,Bu.Coc.Av.Ratione punctorum legitur cum Vau quieſcente; ſic, מוֹצָקֶת (cum cametz pro ſægol penult.ob pauſam) ſed ratione literarum quaſi eſſet part. piel, ſ.f. pro מְיַצֶּקֶת, Av. In hophal הוּצַק fundi, effundi, Bu. man. diffuſus eſt, Av.fuſus eſt,Cocc. Occurrit Pſal.45.3. הוּצַק חֵן fuſa eſt gratia in labiis tuis, i.e.datum eſt tibi verbum gratiæ exuberantis ad id loquendum, Evangelium ſcil. gratiæ, Coc.diffuſa eſt, &c. Pag.Av. In fut. hoph. 3.ſing.m.eſt, יוּצַק fundetur, Lev.21.10. Job.22. 16.& in part.hoph.ſ.m.eſt cum Schurek vel kibbutz penult.cui etiam בְּ & לְ ſunt præf.prout ſeq. מוּצָק fuſum, firmum,validum,inſtar fuſi & conſiſtentis metalli,1Reg. 7.23,33,37.2 Chron.4.2. Job.36.16..37.19. מָצָק validus, Job.11.15.בְּמוּצָק in anguſtum, Job.37.10. לְמוּצָק ad fuſionem; ad firmitatem,Job.38.38. מָצָק fuſum, 1 Reg.7.16.Atque indè nomina, i. יְצוּק m.fuſum,firmum, validum,ſolidum,ut id quod è metallis fuſum eſt, Bu. Lex. Ut Job.41.14. יְצוּק עָלָיו firma eſt in eo; & v. 15. לֵבוֹ יָצוּק cor ejus firmum eſt: unde etiam in f. יְצוּקָה fuſura, fuſio,Bu.Lex. Av.metallorum ſcil.quæ refrigerata indureſcunt. In forma ſ.f. conſtr. יְצוּקַת unde cum בְּ præf.ante jod quieſcens pro duplice Scheva, & וֹ Aff.eſt בְּיִצְקָתוֹ in fuſura ejus, Bu.Lex.in fuſione ſua, Av.1Reg.7.24. Alii referunt hæc ad part.Pahul kal; ubi etiam vide formas pl.maſc.& fæm. in verbo.Deinde,2. Indè etiam No. מוֹצָק vel מָצָק m.idem,Bu.fuſio, indurata ſcil.fuſio; nam metallorum fuſio refrigerata indureſcit: unde pro duro & forti ſumitur; Av.vel Adjectivè firmus, validus, fuſus, ſolidus,ut Job.11.15. וְהָיִיתָ מָצָק eriſque validus, Bu.Lex.& eris compactus, ut æs ſcil.fuſum,Av. & eris firmus,Cocc.Eſt part. hoph. Ut 1 Reg.7.23. & fecit אֶת הַיָּם מוּצָק mare fuſum: ſed v. 37. מָצָק אֶחָד fuſionem unam. Eſt participium pro verbali nomine: Job.37.10. רְאִי מָצָק ſpeculum fuſum,vel firmum, Cocc.Et cum לְ præf.לְמוֹצָק in ſolidum, firmum, vel,in ſoliditatem,firmitatem, conſiſtentiam, ut in, Job.38.38. בְּצֶקֶת עָפָר לְמוּצָק fundendo pulverem ad firmum, h.e. effuſione pluviæ pulverem firmando & compingendo: vide & עוּץ; Cocc. Ut & cum בְּ præf. בְּמוֹצָק in fuſione,Job.37.10. Sic in forma conſtr. מְצַק נְחוּשֹׁת fuſum eris, 1 Reg.7.16. Bu. Lex ex fuſione eris,Av. Item, 3. indè etiam No. מוֹצֶקֶת f. fuſura, fuſa, Bu.Conc.& Lex.Av. infuſorium, infundibulum, per quod oleum infundebatur, Av.vel מוֹצָקֶת idem fuſio, vel infuſorium, Pag.(hæc autem forma cum cholem potiùs eſt part.hiph.fæm. Vide ſuprà in hiph.) Occurrit cum בְּ præf.& וֹ Aff. ſic, cum kibbutz pro ſchurek, 2 Chron.4.3. duo ordines boûm יְצוּקִים בְּמֻצַקְתּוֹ fuſi in fuſione ejus; unâ ſcil.fuſione; pro quo eſt יְצֻקֹתוֹ, 1 Reg.7.24. Cocc.In forma pl.f.eſt מוּצָקוֹת infundibula; Bu.Lex. Zach.4.2. transfuſoria,Av.tubuli, fundentes ſcil. oleum, Cocc. Septem & ſeptem infuſoria lucernis,i.e. unicuique lucernæ erat infuſorium unum, juxta R.D. vel unicuique lucernæ ſeptem infuſoria, juxta R.Sal. & eſt nomen Toar, inquit R.D. vice verbi, (vel, vice benoni, Cev.)quia fundebant oleum de lucerna in lucernam. Poteſt verti fundibula, i.e. inſtrumenta quibus in vaſa liquores infundimus, Pag. In loco autem ſuprà citato, ad part. pahul kal, Job.29.6. & petra יָצוּק fuſia mecum in rivos olei, eſt hyperbolica loquutio, ac ſi dicat: Quando tanta mihi erat olei copia, ac ſi fuiſſet petra in oleum fuſa.

fusa; vel, & petra, i.e. è petra erant fusi, i.e. fundebantur rivuli olei: Et sic Job. 28.2. ferrum de terra tolletur, & è lapide יָצוּק fuso æs, i.e. è lapide fuso æs tolletur, sive accipietur: vel utrumque est verbum intransitivum à יצק juxta R.D. & sic sunt futura instar יָקוּם surget, & sic exp. fundetur, erit fusus, fundet se, &c. Pag. Et quid si יָצוּק futurum exponatur transitivè pro præterito imperfecto; sic, & petra fundebat apud me rivos olei, ut è rupibus fontes scil. & flumina effunduntur; sic & in loco altero, Lapis fundebat æs: vel è lapide fundebatur æs. Semper difficilium erit generis. Kimchi יָצוּק potiùs ad æs quàm ad lapidem refert; & id malim, sed futurum esse malim à יצק, scil. pro præsente, Merc. Cev. Sed capitur etiam יָצוּק pro חָזָק forte, durum, firmum, stabile, Pag. compactum, compressum, arctatum, consolidatum, constans, Merc. sicut scil. fusum, induratum fusione: ut Job. 41.14, 15. Item nomen præced. מוּצָק quidam sumunt pro centro in Job. 38.38. Dum roboraret tertam לְמוּצָק in centro, i.e. in medio centri: vel dum funderet terram ad fortitudinem, i.e. ut esset fortis, juxta R.D. unde postea sequitur; Et partes ejus conjungerentur, Pag. Alii לְמוּצָק exponunt, in arctum: quòd pulvis perfusus fiat solidior; sed malo esse à יָצַק; nam qui מוּצָק centrum exponunt à יצק deducunt, ab angustia; quòd pro brevissimo puncto consideretur; magis placet מוּצָק Toar, sive Adj. esse, ut subaudias לִהְיוֹת ut esset robusta & firma, Merc. Dicitur autem מוּצָק medium centri terræ, quippe quod est forte ut perseveret ejus stabilitas. Item, Job. 37.18. fortes כִּרְאִי מוּצָק sicut speculum forte, aut fusum; cœli námque sunt fortes, puri & splendidi sicut speculum fusum; nam specula fiunt ex ære vel chalybe, quod est decorum, pulchrum, mundum ac splendidum; Pag. ex ære scil. perbellè fuso; Cev.

Rad. 74. יָצַר est, formare; cogitare; operari, facere; fingere; i.e. facere ex luto: concupiscere; angustare, arctare, stringere. Pag. Hoc verbum, si cum Accusativo construatur, transitivè est, animo effigiare, imaginari, concipere mente, cogitare, comprehendere, & frequentiùs rem conceptam animo foris delineare & formare. Intransitivè verò cum Dativo est, angustum esse alicui. Et priorem significationem sunt, quia finem secundæ faciant, quòd res antè informis, dum formatur ac figuratur, in arctum quodam modo redigatur. In priori signif. futurum kal habet chirek sub literis Ethan, posteriori verò Tzeri, discriminis causâ. יוֹצֵר est Plastes, qui rei formam dat, figulus; pro formare dicitur propriè, & non admodum differt à בָּרָא. Sed & homini & ejus operibus tribuitur. Merc. יָצַר finxit, formavit; propriè figulorum verbum, latiùs tamen deinde usurpatur. R.D. Kimchi scribit; De homine usurpatum, significare formationem membrorum ipsius: עָשָׂה de præparatione victûs, amictûs, aliorúmque ad corporis conservationem necessariorum: בָּרָא de creatione prima ex nihilo, Isa. 43.7. Item, arctari, angi, anxietatem vel angustiam esse alicui, Bu. Lex. יָצַר formavit manibus premendo & condepsendo, finxit comprimendo, perinde ut figulus in argillosam materiam imprimit aliquam formam, sive manibus, sive modulo suo; aut quemadmodum, moneta sive sigillum imprimitur ceræ, ut effigies & forma impressa relinquatur. Ideóque Cognationem habet cum צָרַר pressit, oppressit, & צוּר arctando pressit, & יָצַר conservavit aliquid ceu manibus pressum; Av. יָצַר πλάττειν, fingere, formare, nempe quemadmodum figulus qui יוֹצֵר dicitur, fingit, formátque vas ex luto, Cocc. Occurrit autem hæc radix ordine Conc. ut seq. In præt. kal, 3.s.m. cum pathach, vel in pausa, cum cametz ult. & ה Aff. יָצַר formavit, Isa. 44.10. יָצָר idem, Gen. 2.8. יָצַרָה formavit eam, Isa. 45.18. & in 2.s.m. simpl. & cum ם Aff. יְצָרָם formasti, Psal. 104. 26. יְצַרְתָּם formasti ea, Psal. 74.17. ut & in 1.s. præt. kal, simpl. & cum נִי, & הָ Aff. cui ult. וְ cop. etiam est præf. יָצַרְתִּי formavi, Isa. 43.21..46.11. יְצַרְתִּיהוּ formavi te, Isa. 44.21. יְצַרְתִּיו formavi eum, Isa. 43.7. וַיְצַרְתִּיהָ & formavi illud, 2 Reg. 19.25. Isa. 37.26. & in 3.pl præt. kal, יָצְרוּ, sed in pausa est cum cametz penult. sic, יָצָרוּ formarunt, Psal. 95.5. In part. ben. kal, s.m. occ. locis seq. יוֹצֵר vel sine vau, fingens, fictor, figulus, formans, formator, Psal. 94.9, 20. Isa. 45.7, 18. Jer. 10.16..18.11..19.1..33.2..51.19. Am. 4.13..7.1. Hab. 2.18. cui etiam וְ cop. & הַ dem. sunt præf. & format, Zach. 12.1. הַיּוֹצֵר qui format, Psal. 33.15. cui & י, נִ, לְ, וְ & הַ sunt Aff. & quibusdam ex iis וְ cop. & לְ sunt præf. ut seq. יוֹצְרִי formator meus, Isa. 49.5. יוֹצְרֵנוּ formator noster, Isa. 64.7. וְיוֹצְרֵךְ & formator tuus, Isa. 43.1..44 2,24. יוֹצְרוֹ formator illius, Isa. 45.9. Hab. 2.18. וַיּוֹצְרֻהוּ vel sine vau, & formator ejus, Isa. 27.11..45.11. לְיוֹצְרוֹ fictori suo, Isa. 29.16..45.9. וְיוֹצְרָהּ & formatorem ejus, Isa. 22.11. In forma pl.m. יוֹצְרִים formantes, & in constr. est, יוֹצְרֵי formatores: Isa. 44.9. futurum kal est vel יִצֹּר, אֶצֹּר &c. cum dagesch, ad formam deficientium Pe jod; vel אֶצָּר וַיִּצַּר ad formam quiescentium pe jod. Ut in 1.s.fut. kal, in priori forma אֶצֹּר formabo, sed ante הָ Aff. cholem mutatur in cametz chatuph, & וְ cop. est etiam in hac forma præf. sic, וְאֶצָּרְךָ formarem te, Jer. 1.5. וְאֶצָּרְךָ & formabo te, Isa. 49.8. sed in 3.s.m. fut. kal, cum וְ conv. præf. occ. in altera forma cum duplice jod & segol in ult. vel defectivè etiam in eadem forma cum simplice jod, & chirek parvo; sic, וַיִּצֶר & formavit, Gen. 2.10. וַיִּצֶר idem, Gen. 2.19. Item in priori forma cum dagesch occ. etiam in 3.s.m. ante הוּ Aff. sic, יְצַרֵהוּ formabit, vel format illud, Isa. 44.12. sed in significatione arctandi literæ Ethan, formativæ futuri, habent Tzere, discriminis causâ, & construitur cum Dativo, & cum וְ conv. præf. Gen. 32.7. & timuit Jacob, וַיֵּצֶר לוֹ & angustia fuit ei; sic Jud. 2.15. וַיֵּצֶר לָהֶם & angustia fuit iis, sive anxii fuerunt, aut anxietas erat ipsis; & 2 Sam. 13.2. וַיֵּצֶר לְאַמְנוֹן & angustia fuit ipsi Amnon, vel anxius fuit, ut & in hac Signif. occ. etiam absque præf. sic, Prov. 4.12. Quum ambulaveris non יֵצַר arctabitur gressus tuus; vel, non arctabit se; est enim activum intransitivum instar יֵדַע cognoscet, &c. Sic etiam in 3.s.fut. kal, fæm. in hac signif. occ. etiam cum וְ conv. præf. sic, Jud. 10.9. וַתֵּצַר & angustia fuit Israeli; & 1 Sam. 30.6. וַתֵּצַר & angustia fuit Davidi, i.e. animo Davidis; verbum enim quia est fœmineum, refertur non ad ipsum David, sed ad illius animam; vel dic, quòd Thau ponitur vice jod, vel juxta R.D. in comment. subaudiendum est זֹאת הָרָעָה hoc malum; ut & in 2.ss. fut. kal, Ezech. 49.19. Nunc תֵּצַר arcta eris, angusta eris, vel arctaberis propter habitatorem, i.e. multitudinem habitatorum. Item in 3.pl.m. fut. kal, occ. etiam in arctandi signif.

signif. Job,18.7. יְצָרוּ arctabuntur greſſus virtutis ejus, vel arctantur, anguntur, aut arctabunt ſe greſſus fortitudinis ejus,&c. Hæc de hoc ſignificatu ex Pag.& Bu. Lex. nam in Bu.Conc. & in aliis,referuntur, quæ arctandi ſignificationem habent, ad Rad. צָרַר; ea etiam ibi vide. Nota etiam quòd in loco ſuprà citato Gen.2.7. & in voce וַיִּיצֶר & formavit Dominus Deus hominem: ſenſus eſt, & jam (vel,jam) formaverat, &c. nam Vau ponitur vice כְּבָר, i.e. jam,ſecundum Ab. Ezra, Pag. In Niphal, 3.ſ.m. præt.eſt, נוֹצַר formatus eſt,Iſa.43.10. ut & in Pual, 3.ſ.m.præt. יֻצַּר idem, formatus eſt; unde in 3.pl.m. יְצֹרוּ formantur, ſed in pauſa eſt cum camerz penult. ſic, Pſal.139.16. diebus, ſcil. multis, יָצֻרוּ formata ſunt, ſcil.membra: & quamvis non memoraverat illa, dixerat tamen, Embryonem meum viderunt oculi tui. Dixit, in principio formationis meæ, quum eſſem embryo, ante formationem membrorum, viderunt oculi tui. Ac ſi dicat, tu vidiſti quòd hoc pacto mei futura erat formatio, & in libro tuo univerſa, ipſa ſcribebantur; membra formanda in embryone meo univerſa ſunt nota coram te; diebúſque multis formata ſunt, quæ formata ſunt in ipſo embryone dietim: nec unum quidem ex iis fuit agnitum in ipſo embryone in initio formationis ejus.Et quamvis eſſent univerſa in ipſa gutta, ſcil. ſeminis, in potentia generativa, non tamen agnoſcebatur in illa forma, ſive figura, oculi, auris aut cæterorum membrorum, ſed formata ſunt per dies ſingulos. Et ità expoſuit R. Abrah. Ab. Ezr. & quod ſequitur, וְלֹא אֶחָד בָּהֶם & non unum in iis, לֹא cum Lamed & Aleph eſt ſcriptum: ſed legitur & pronunciatur cum Lamed & vau, לוֹ ipſi, ſcil. libro tuo. Ac ſi dicat, quanquam multis diebus formata ſunt, libro tamen tuo eſt ſicut unus: quia nota ſunt omnia coram te univerſaliter, Pag. vel, in genere, Merc. יָמִים יָצְרוּ dies, qui formati ſunt, Cocc. maſſam meam(informem) viderunt oculi tui, & in libro tuo ſcripti erant dies qui formati ſunt; quum adhuc nè unus quidem illorum eſſet, Av. In hophal, הוּצַר formatus eſt alio jubente, Av. Occ.in 3.ſ.m.fut.hoph.omne inſtrumentum (quod) יוּצַר formabitur, Iſa.54.17. Atque indè nomina, i. יוֹצֵר maſc. formans, fingens; fictor, formator, figulus, Bu. Lex. Occurrit ſimpl. & cum הַ dem. & הַיּוֹצֵר Interrog. præf.locis ſeq. יוֹצֵר vel ſine vau, figulus,&c.2 Sam.17.28. Pſal.2.9.Iſa.41.25.Lam.4.2. הַיּוֹצֵר vel ſine vau, figulus, Iſa.29.16. Jer.18.2,3,4,6..19.11. Zach.11.13. הַכְּיוֹצֵר num ſicut figulus, Jer.18.6. & in forma pl. m. ſimpl.& cum הַ dem.præf.ſic, יוֹצְרִים figuli, Iſa.30.14. הַיּוֹצְרִים idem, 1 Chron.4.23. Item, 2. Indè etiam No. יֵצֶר m. quod eſt deſiderium, & cogitatio cordis humani, inquit R.D. ſic appellatum, vel appellata, quòd illud,vel illa, multa formet, efficiatque in corde, quæ cor concupiſcit; Pag. quaſi fictionem, aut figmentum dicas: potes naturam aut propenſionem dicere. Eſt autem יֵצֶר, ſeu figmentum, vel bonum,vel malum: atque Hebræi figmentum malum, genium malum intelligunt, Merc. יֵצֶר exp.figmentum, cogitatio, Bu. Lex.Av.formatio, impreſſio naturæ, forma impreſſa, Av. πλάσμα; fictum, formatum opus, Iſa.29.16.de cogitato ſæpe dicitur; νόημα, φρόνημα, Gen.6.5. יֵצֶר &c.formatum cogitationum hominis tantùm malum; i. e. tantùm malum cogitabant, & deſtinabant animo, ac præformabant. Sic Gen.8.21. & 1 Chron.28.9.29.18. ſerva hoc in perpetuum לְיֵצֶר, &c. ut fit formatum cogitationum cordis populi tui; h.e. fac ut hoc cogitent ſemper. Iſa.26.3. יֵצֶר סָמוּךְ propoſitum nixum; νόημα ἐρηρεισμένον, Coc. Pſal.103.14. novit אֶת יִצְרֵנוּ quod formamus, fingimus, cogitamus,Cocc. Occurrit autem hoc nomen, ſimpl.locis ſeq. יֵצֶר figmentum; cogitatio, Gen.6.5..8.21. 1 Chron.28.9. Iſa.26.3. & cum ו & ל præf.ſic, וְיֵצֶר & figmentum,Iſa.29.16. לְיֵצֶר figmentum, 1 Chron.29.18. Item cum ו & נו Aff.ut ſeq. יִצְרוֹ figmentum ejus, vel ſuum, Deut.31.21. Hab.2.18. יִצְרֵנוּ figment.noſt. Pſal.103.14. Item, 3. hinc etiam No. pl. m. יְצוּרִים vel יְצֻרִים (quaſi a ſing. יְצוּר, Pag.) & in conſtr. יְצֻרֵי membra, Bu. formata ſcil. Av. lineamenta, Cocc. unde cum י Aff. יְצָרַי membra mea. Occurrit cum ו cop. ante jod quieſcens pro duplice Scheva; ſic Job.17.7.vel 8. וְיִצְרַי כַּצֵּל & membra mea, Bu. & formata mea (membra ſcil.) Av. lineamenta mea,Coc. tanquam umbra ſunt univerſa ipſa, Av.ut umbræ, in qua ſcil.confuſio linearum, præter extremas, Coc. Poteſt eſſe vel part. pahul, pl.m.conſtr. cum Aff. & efformata mea; h.e.membra mea efformata; vel poteſt eſſe nomen, inquit R.D. ità ut cogitationes, vel lineamenta corporis ſignificet, Cev. Locus autem ſuprà citatus,Iſ. 26.3. ſic explicatur ex Kimchi, יֵצֶר סָמוּךְ תְּצוּר שָׁלוֹם (illum cujus) deſiderium (aut cogitatio, imaginatio) eſt conjunctum (ſcil.tibi) cuſtodies in pace, Pag. vel imaginatio innixi, vel innixam (tibi) cuſtodies eum, vel eam, in pace, Cev. Unde R.D.in lib.rad. exponit, deſiderium, imaginatio, juſti qui eſt conjunctus, fultus, & innixus tibi, cuſtodies illum,vel illud, à malo, dabíſque illi pacem, quia ſperat, acquieſcit, in te. Idem in Comment.Pag. Poſtquam conjungit hic noſter Commentarios Kimchi in hunc locum, cum explicatione quam profert ex l.Rad.fortaſſe ſuperiora aliter reddita eſſe oportuit, habet enim ille, hic יֵצֶר imaginatio (cogitatio, ſeu concupiſcentia & voluntas) intelligendum de imaginatione bona: nam quædam bona eſt, quædam verò mala. Senſus ergo eſt totius verſus; Imaginationem juſtam quæ te innititur & fulcitur, cuſtodies vel cuſtodias, eam à malo, dabíſque (vel ut omnes codices habent, וְתֵן da igitur; quod tamen effici potuit à וְתִתֵּן, ut etiam in comm.habet וְתָתָּה) ei pacem; nam in te acquieſcit & confidit, Cev. Atque huc etiam reducunt quidam 4. No. צוּרָה forma, figura aliqua, ceu impreſſa ceræ, formatio; legitur tantùm in uno verſu; cum Aff. י, Ezech. 43. 11. & ſervabunt omnem צוּרָתוֹ formam illius; & in regimine, ſeu in conſtr.ibid. צוּרַת formam domus hujus, &c. ut & in pl. f. cum Aff. ו pro יו, צוּרוֹתָו: & omnes effigies ejus, &c. Av. Nomen autem hoc צוּרָה forma, &c. vide in Rad. צוּר, Bu.Lex. Item huc etiam refertur à quibuſdam 5. No. מֵצַר m. anguſtia, preſſura, Pag.Av.ut Pſal.118.5. cum הַ dem.præf. מִן הַמֵּצַר de anguſtia invocavi Dominum, &c. Sed poteſt tamen deduci à צוּר, inquit R. D. (vel potiùs à צָרַר, ut habent libri rad. manuſcripti, Merc.) ſicut & verbum, quum ſignificat arctare, Pag. idem tamen Kimchi monet, וַיֵּצֶר & וַיִּצֶר & ejuſmodi, poſſe eſſe à צָרָה: ut יָצַר, צָרָה, צוּר & צָרַר idem valeant de diverſis ordinibus, Merc. Nomen hoc מֵצַר vide in rad. צָרַר; Bu.Lex. Av. Radix hæc יָצַר, quum

ſormat futurum יִצֹּר, habet ſignificationem coarctationis, à צָרַר coarctari; ut Job. 18. 7. יִצְרוּ צַעֲדֵי אונוֹ arcti erunt greſſus robuſti ejus; Cocc. &c. vide ſuprà ex Pag. In priore autem & communiore ſignificatione fingendi ſcil. & formandi, loci quidam præcipuè notandi; ut Iſa. 64. 7 Nos lutum & tu הַיּוֹצֵר formator, fingens, ſcil. nos; qui facis nos quales vis; ut figulus figuram dat argillæ. Gen. 2. 7. וַיִּיצֶר & formavit אֶת הָאָדָם עָפָר hominem pulverem, de terra, h. e. pulverem in hominem transformavit; ſic v. 8. יָצַר. Et Iſa. 45. 18. ad habitandum יְצָרָהּ formavit eam, terram ſcil. & c. 43. 21. populus זוּ יָצַרְתִּי לִי quem formavero, mihi, in ea ſcil. conditione & forma, quæ me decet, laudem, aut gloriationem meam narrabunt. Diſtinguitur autem hoc verbum à עָשָׂה; & tum notat formationem rei in conſilio, ut Iſa. 46. 11. יָצַרְתִּי formavi אַף אֲעֶשֶׂנָּה etiam faciam illud; & Iſa. 43. 7. omnis vocatus de nomine meo, & quem ad gloriam meam בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו creavi formavi, אַף עֲשִׂיתִיו etiam perfeci: Primum notat vocationem, qua eſſe jubentur & adducuntur; alterum notat deſcriptionem & informationem omnis qualitatis, virtutis, conditionis; tertium, exactionem, ſecundùm ideam apud animum formatam. Pſal. 94. 20. יוֹצֵר עָמָל עָלֵי חוֹק formans ærumnam ſupra definitionem: thronus, h. e. ſedens in throno, docens & præcipiens inutilia, aliena, noxia, ſupra id, quod certum modum habet, & eſt certa veritas, à qua nihil detrahi, ad quam nihil addi poteſt, Cocc. fingens, formans, laborem ſuper præceptum; (i.e. prætextu præcepti, Cev.) vel, fingit, aut format & innovat, iniquitatem, ſuper præceptum, i.e. ac ſi fuiſſet præceptum illi, ut ſic faceret: inquit R.D. in lib. Rad. & in Comment. Operans & faciens iniquitatem, Pag. juxta ſcil. ſtatutum morem: q.d. ſecundum ſtatutum ſuum morem facit, quòd facit perverſitatem, ut ſit in ſtatutum: ac ſi ei id præſcriptum eſſet, & ordinarium, Merc. Cev. In Iſa. 44. 12. יְצָרֵהוּ eſt pro וַיְיַצְּרֵהוּ: quidam huc referunt אֶצָּרֶךָּ Iſa. 49. 8. & Jer. 1. 5. ſed utrumque ad צָרַר referri poteſt. In Niph. Iſa. 43. 10. ante me non נוֹצַר formatus eſt Deus; neque ab alio, neque à me, eſt formatus Deus, neque unquam erit: ego autem ſum Deus, non formatus ſum Deus per voluntatem alterius. Negat, Deitatem & potentiam independentem eſſe factitiam: Hæc ex Coc. Ante me לֹא־נוֹצַר non (eſt) formatum Dei, i.e. מֵאֵל à Deo: eſt enim part. Niph. in conſtr. ſeu in regimine genitivi, quia eſt cum pathach, ut inquit R.D. in lib. Rad. & in Michlol ſic explicat; ante quam formarem creaturas, non erat aliquid formatum per manum Dei, (i.e. à Deo) alius ſc. à me; & poſt me non erit, i.e. & poſtquam formavi, non fuit aliquid formatum per manum Dei alius à me. Unde explodenda eſt illorum expoſitio qui ſic exp. antequam eſſem formatus, non erat formatus Deus: abſit enim ut Deus dicatur formatus. Hieron. ante me non eſt formatus Deus, Pag. Atque ſic, juxta Hieron. eſt præt. niph. quod ſimplicius videtur; hoc autem ad aliorum deorum extenuationem dicitur, qui eſſe aliquando cœperint, quum à ſuis cultoribus ficti ſunt: Deus autem ab æterno fuit, Merc.

Rad. 75. יָצַת eſt, comburere; ſuccendere, ardere; & deſolare, Pag. In kal neutrum, flagrare, exardeſcere: quod & ſoli, & igni, & iræ tribuitur. Idem in Niphal. In Hiphil verò tranſitivum. Metaphoricè, deſolari; ſicut & חָרַב, quod eſt propriè exſiccari, areſcere, Merc. יָצַת ſuccendi, exuri, flagrare, Bu Lex. Eſt idem quod עִיֵּת conflagravit, accenſus, incenſus eſt, candeſcebat, excanduit, Av. In fut. kal, יִצַּת, Cocc. nam in hac Rad, jod 1. Rad. ſemper abſconditur in Dageſch, Av. ut in 3. ſ. f. fut. kal, cum ו conv. præf. וַתִּצַּת & incendit, Iſa. 9. 17. & in 3. pl. m. fut. kal, eſt cum dageſch in Thau, (pro יִצְּתוּ vel, ob pauſam, pro יִצָּתוּ, Coc.) ſic, יִצַּתּוּ exurentur, Iſa. 33. 12. Jer. 51. 58. Item, in 3. pl. f. fut. kal eſt, תִּצַּתְנָה ſuccendantur, Jer. 49. 2. In niphal נִצַּת accendi, ſuccenſus eſt, Bu. Av. Occurrit in 3. ſ. f. præt. Niph. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic, וְנִצְּתָה accenſa eſt, 2 Reg. 22. 13. Jer. 9. 12. וְנִצְתָה & accenderur, 2 Reg. 22. 17. Jer. 46. 19. Item, in 3. pl. præt. Niph. eſt, נִצְּתוּ ſuccenſæ ſunt, Neh. 1. 3. 2. 17. Jer. 9. 9. pro quo occurrit etiam cum kibbutz pro ſchurek ante He, prout ſcribitur, ſed legitur cum vau (ut Deut. 21. 7. manus noſtræ non שָׁפְכָה effuderunt ſanguinem, & c. Pag.) ſic, נִצְּתָה ſuccenſæ ſunt, Jer. 2. 15. Sed, In Conjugatione hiphil communiter hoc verbum, (ſicut & multa alia) eſt tranſitivum in tertium, Pag. vel potiùs in ſecundum; neque enim aliàs Hiphil in tertium tranſire ſolet, quàm ubi kal tranſitivum erat, Merc. Cev. ſignificat tranſitivè, accendere, incendere, ſuccendere, & c. Bu. Lex. ut in 3. ſ. m. præt. hiph. הִצִּית accendit, Jer. 11. 17. & in 1. ſ. præt. hiph. eſt cum dageſch in Thau, & occ. cum ו conv. præf. וְהִצַּתִּי & accendam, Jer. 17. 27. 21. 14. 43. 12. 49. 27. 50. 32. Am. 1. 14. ut & in 3. pl. m. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. וְהִצִּיתוּ ſuccenderunt, 2 Sam. 14. 31. Jer. 51. 30. וְהִצִּיתוּ & ſuccendent, Jer. 32. 29. In part. hiph. ſ. m. eſt, מַצִּית ſuccenſurus ſum, Ezech. 21. 3. In Imper. hiph. ſ. m. הַצִּית combure, ſuccende: unde in 2. pl. m. הַצִּיתוּ ſuccen dite; unde cum ו cop. præf. & ה Aff. וְהַצִּיתוּהָ & ſuccendite eam, 2 Sam. 14. 30. ſed in textu eſt, וְהַוְצִיתֶיהָ; nam ſcriptum eſt ſecundùm morem verborum quorum prima litera jod quieſcit, & cum jod poſt Thau, nota primæ perſonæ, ad denotandum quod ipſemet ivit cum iis; (quaſi eſſet וְהוֹצֵיתִיהָ lectura verò juxta puncta vocalia, eſt ſecundum morem verborum quorum prima Rad. jod deficit, & eſt imperativum plurale (cùm priore modo eſſet, ſecundùm literas, 1. ſing. præt. hiph.) & utriuſque, ſcriptionis viz. & lectionis idem eſt ſenſus; ſed lectio ſecundum puncta magis quadrat, ut inquit R.D. in Comment. Pag. In fut. hiph. eſt יְצִית, אֲצִית, & c. ſed Iſa. 27. 4. ſic occurrit, אֲצִיתֶנָּה comburam eam pariter, Pag. revera tamen non eſt hoc ab hac radice, ſed à עִיט, tametſi idem ſignificet, ut ſæpe fit; nam ab hac radice diceretur אֲעִיטֶנָּה, Merc. Cev. Item, in 3. ſ. m. fut. hiph. cum ו conv. præf. eſt cum ſægol in ult. ante maccaph; ſic, וַיִּצַּת & accendit, Lam. 4. 11. In 2. pl. m. fut. hiph. eſt, תַּצִּיתוּ incendetis, Joſ. 8. 8. Item occ. etiam in 3. pl. m. fut. hiph. cum ו conv. præf. ſic, וַיַּצִּיתוּ & incenderunt, Joſ. 8. 19. Jud. 9. 49. 2 Sam. 14. 30.

Rad. 76. יָקַב non extat verbaliter; ſed indè nomen radicale יֶקֶב, torcular, lacus torcularis, Pag. Bu. Lex. lacus, ſcil. ubi uvæ calcantur & exprimuntur; Græcis ληνὸς, vas in quod vinum recens expreſſum excipitur. Quidam à concavitate nomen ductum putant: ut cum גֵּבָא & גַּבָּא affinitatem habeat, Merc. יֶקֶב eſt lacus, lacunar in torculari, vas amplum & concavum, in quod muſtum, pedibus prælóve expreſſum, influit: Hieron. exp.

exp. torcular. Eſt cogn.cum גָּבַב & גָּקַב excavavit; & בָּקַק evacuavit, Av. יֶקֶב m.lacus, excipiendo vino, quod ex torculari fluit; 70. ληνὸς (ſed id propriè גַּת) ψιλάνιον, ὑπολήνιον, 1 Reg.6.27. unde ſalvam te faciam,utrum מִן הַיְּקָב ex horrea, aut מִן הַגֹּרֶן de lacu? i.e. frugibus,an vino? Cocc. ſic Hoſ.9.2. גֹּרֶן וְיֶקֶב &c. area & lacus non paſcet eos, atque muſtum mentietur, i.e. fallet,Av. ſed Job.24. 11. יְקָבִים דָּרְכוּ ſupplendum בֵּין ἀπὸ κοινοῦ (inter) lacus calcant; vel, calcant lacus, i.e. calcando implent lacus vino, Cocc. Occurrit autem hoc nomen cum duplice ſægol, ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, יָקָב torcular,Iſa.5.2. יְקָב torcular,Num.18.30. Item cum לְ & הַ præf.utrique formæ, וְיֶקֶב & torcular,Hoſ.9.2. הַיְּקֶב torcular,Hag.2.16. הַיֶּקֶב idem,Num.18.27. 2 Reg.6.27. Item cum מִ præf.& הַ Aff.eſt, מִיְּקָבֶךָ & de torcular tuo,Deut.15.14..16.13. Item in forma pl.m.occ.etiam ſimpl.& cum הַ & מִ præf. יְקָבִים torcularia, Job.24.11. הַיְּקָבִים torcularia, Joel 2.24.4.13. מִיְּקָבִים de torcularibus, Jer.48.33. ut & in forma pl.m. conſtr. occ.ſimpl. & cum הַ Aff. ſic, יְקָבֵי torcularia, Zach.14.10. יְקָבֶיךָ torcularia tua, Prov. 3.10.

Rad.77. יָקַד eſt, urere, comburere, Pag. uſſit, arſit, exarſit; Bu.Lex. canduit, incanduit, excanduit; & dicitur tantùm de igne candeſcente. Eſt cogn.cum קָרַח inflammatus eſt, incenſus eſt; & cum נָקַר, i.e.punctavit notis; ovibus enim inurebantur olim puncta, ut & hodie in quibuſdam locis. Hinc Latini, interpoſito N, dicunt candeo,excandeo,&c. Av. In part.ben. kal, ſ. m. יוֹקֵד & infæm. יוֹקֶדֶת: unde in forma cum duplice ſægol ante Thau,eſt, יוֹקֶדֶת ardens eſt, Iſa.65.6. In Infin.kal eſt cum Scheva penult. יְקוֹד ardendo, Iſa.10.16. quod occurrit etiam cum כְּ præf. ante jod quieſcens,pro duplice Scheva,ſic, כְּיִקּוֹד juxta ardere,vel ardorem, Iſ. 10.16.In fut.kal, vel eſt cum duplice jod, יִיקַּד, אִיקַּד, &c. vel cum Tzere, ſub ſimplice jod, יֵקַד, אֵקַד,&c.ut Iſa.10.16. ſub gloria יֵקַד יְקוֹד כְּיִקּוֹד אֵשׁ uret urendo (vel uſtione) ſecundùm urere (vel uſtionem) ignis, Pag.ardebit, ut ardet ignis, Cocc. vel,ardebit ardendo &c.Bu.Lex. & pro gloria ejus incandeſcet incendium,ſicut candeſcere ignem, Av. Et in altera forma cum jod 1. Rad. ſive cum chirek magno poſt Ethan, occ.in 3.ſ.f. fut.kal cum וְ conv.ſic, וַיִּקַּד & exarſit, Deut.32.22. In hophal הוּקַד incendi, Bu. factus eſt incandeſcere; incenſus eſt; Av.unde in fut.hoph.3.ſ.m. יוּקַד, & in 3. ſ.f. fut.hoph. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. ſic occurrit, תּוּקַד vel תּוּקָד ſuccendetur,Lev.6. 2,5,6. Jer.15.14..17.4. Atque indè nomina, i. יָקוֹד m. focus, ubi igniſ candeſcens fovetur, ſive ubi eſt fomentum ignis, Av. Occurrit cum מִ præf.ſic, מִיָּקוֹד è foco, Iſa.30.14. Item, 2. indè etiam No. מוֹקֵד m. idem, focus,Pag.Bu.Cocc.&c. incendium, uſtrina, ardór,focus, Av. Occurrit itidem cum כְּ præf.ſic, כְּמוֹקַד ſicut focus,Pſal.102.4. & in pl.m. מוֹקְדִים foci, ardores, incendia, ardentia,&c. Pag.Bu.Coc.Av. Occurrit in forma pl.m.conſtr.ſic, מוֹקְדֵי ardores,Iſa.33.14. Atque indè etiam No.in fæm. מוֹקֵדָה idem, focus, uſtrina, locus incendii ubi ignis candeſcit, Av. vel uſtio, aduſtio, Pag. Pyra,Coc. Occurrit Lev.6.2. ſic, עַל מוֹקֵדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ ſuper pyra in altari, Cocc. vel, ſuper focum; alii uſtionem; vel, propter uſtionem; nonnulli, ſuper incendium, aut cremium. He non habet mappik, Pag. Super incendio in altari, Av. Item hinc etiam ſecundum quoſdam No. יְקוֹד m. ardor, uſtio, exuſtio,combuſtio,Pag. incendium, inflammatio,Av.Iſa.10.16. vel poteſt eſſe Infin.kal; ut ſuprà,Bu.Lex. In Iſa.33.14. מִי יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם exp. Quis commorabitur nobis apud ardentia ſeculi, i.e. ea in quibus eſt perpetuus ignis;Coc. Quis manebit nobis (ad) focos æternitatis, i.e æternos, ſive ad ardores perpetuos? Bu.Lex.Merc. Quis habitabit nobis ad incendia æternitatis? Av.

Rad. 78. יָקַהּ eſt, audire, obtemperare, obedire; prout etiam in lingua Arabica ſignificat,teſte R. Jonah, Pag. יָקוּהּ obedivit, obtemperavit, auſcultavit, morigeratus eſt,audivit, Av. eſt cogn.cum נָקַהּ vacuus fuit culpâ, ſeu pœnâ, nam obedientes non plectuntur: hinc ἀκούω audio; item εἴκω cedo, obedio, &c. Verbaliter non uſurpatur hæc radix in Bibliis, ſed tantùm eſt nomen, Av. nam hinc eſt no. יְקָהָה auditus, obedientia; & eſt inſtar דִּבְרָה, quod in regimine facit דִּבְרַת, ut habes in דָּבָר, Pag. יְקָהָה eſt obedientia, ſecundum quoſdam, vel aggregatio, collectio, aſſociatio, Bu. Lex. Occurr.in forma ſ.f. conſtr. ſic יִקְהַת, pro יְקָהַת, per dageſch euphonicum; obedientia, Cocc. Av. auſcultatio. Eſt nomen fœm. ex forma dageſchata, Av. Occurrit, Gen. 49. 10. ſic; וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים & ipſi obedientia populorum, Pag. Av. Obedientia, vel aggregatio populorum,Bu.Lex. ſic Onkelos וְלֵיהּ יִשְׁתַּמְעוּן עַמְמַיָּא & ei obedient, vel auſcultabunt populi,Samar. וליה יתנגרון עמין ad ipſum congregabunt populi: ſic etiam Arabs.& Targ.Hier. וְלֵיהּ עַתִידִין דִּישְׁתַּעְבְּדוּן כָּל־מַלְכְוָתָא דְאַרְעָא & ei ſubjicientur omnia regna terræ, &c. Cocc. Sed occurrit etiam cum לְ præf. ſic, Prov.30.17. Oculus qui ſubſannat patrem,& תָּבוּז contemnit לִיקְהַת אֵם obedientiam matris, Cocc. Pag. Bu. Lex. R. Levi, aſſociationem matris,ut ſcil.ſolet Mater liberos ad ſe allicere,& in gremium aſſociare,Bu.Lex. & deſpicit auſcultationem matris, Av.eſt autem לִיקְהַת pro לִיקְהַרְת ut כִּיתְרוֹן pro כִּיתְרוֹן & dageſch in koph euphonicum eſt; בִּיקְרוֹתֵיהוּ (pro בִּיקְרוֹתֵיהוּ) Pſal.45. 10. Cocc. Nam jod quieſcit, koph dageſchatur ob decorem. ſicut מִקְדָּשׁ, pro מִקְרָשׁ, ſanctuarium, inquit R. D. & punctatura jod tranſit in Lamed: nam ſecundum normam debuerat eſſe לִיקְהַרְת; Pag. ſimile vide in יָקַר: R. Sal. radicem facit קָהָה aggregare, congregare;& ſic litera jod eſt ſervilis;probat ex uſu Talmudico קְהָיָה & יְקָהָה idem, per tranſpoſitum jod; Bu. Lex. In loco Prov.30. dageſch excidit (in quibuſdam exemplaribus) propter vocalem magnam præcedentem; Av. In priore loco Gen.49. ſenſus eſt, obtemperabunt ei populi, recipientes ſuper ſe id quod illis juſſerit. Sic alterum locum expones. Talmudici à קָהָה obtundendo deducunt, quaſi obtuſos & hebetes ferri more reddet ac devaſtabit. Alii à נָקָה, ſed alieniùs deduxerunt, ut ſit ſenſus, & ipſe purgabit populos, à peccatis ſuis, ſcil. juxta Angeli denunciationem in evangelio; R. Sal. à קָוָה, pro congregare. Vulgatus intepres ab eadem radice, pro exſpectare. Quidam recentiorum conjectant utrumque tam in Geneſi quam in Proverb. factum ex קָהַל, vel קָהִלָה literarum Metatheſi,abſorpto Lamed per Dageſch, ſicut & 1 Sam.19.20. alia Metatheſi invenitur in eodem ſignificatu לַהְקַת. Cæterum

rum, ut Latinè nomen Concio, & populi aggregationem, & ipſam orationem quæ ad eos habetur, ſeu prædicationem & doctrinam, ſignificat, ſic hoc nomen in Geneſi pro, Aggregationem, exponunt; ſicut & juxta illos Paulus 2. ad Theſſal. 2. de ſecunda & futura noſtri aggregatione ad Chriſtum loquitur. In Prov. verò pro voce & doctrina, Merc.

Rad. 79. יָקַע luxatus eſt, dimotus eſt loco ſuo, diſtentus eſt, abſceſſit: idem quod יָצַע; & tribuitur tam animo quàm corpori. Ponitur abſolutè, vel cum præpoſitione מִן, cum qua ſeparationem & diſceſſum à perſona ſeu loco ſignificat, Av. יָקַע eſt, pendêre luxatum, luxari, recedere, divelli, Bu. Lex. uſurpatur pro נָקַע Coc. In fut. kal eſt, יִקַּע: unde in 3. ſ. f. fut. kal. Jer. 6. 8. nè תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ avellat ſe anima mea à te. Et cum וְ conv. præf. Ezech. 23. 17. וַתֵּקַע & avellat ſe anima ejus ab iis. Et Gen. 32. 25. וַתֵּקַע כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב & avellat ſe acetabulum femoris Jacobi; Cocc. & movit ſe ſeu receſſit è loco ſuo, vel diſlocavit ſe nervus femoris Jacob, Pag. & pendebat luxatum acetabulum femoris, &c. Bu. Lex. & luxata eſt vola femoris, &c. i. e. concavitas femoris dimota eſt, Av. Item occurrit etiam Ezech. 23. 18. ut & ibid. v. 23. in infin. kal, cum וְ cop. præf. & faciam eos venire פְּקוֹד וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ viſitando, & vociferando & recedendo, avellendo ſe: i. e. quemadmodum tu ad eos acceſſeras, & avelliſti animam tuam ab iis; ità illi accedent ad te viſitando jubilando & recedendo, Cocc. In Niphal נָקַע luxari, removeri, amoveri ſe, &c. & eſt ad formam duplicantium ע ajin, ut נָסַב à סָבַב, & נָבַק à בָּקַק: ſic in 3. ſ. f. præt. niph. (ut נָסַבָה & נָבְקָה ab iiſdem radicibus) quaſi eſſet à radice עָקַע, eſt, נָקְעָה luxata eſt, Ezec. 23. 18, 22, 28. In Hiphil, הוֹקִיעַ vel הוֹקִיעַ eſt, ſuſpendere, pendere facere, Bu. in figno ſuſpendere, crucifigere, Pag. diſtendere; quod genus ſupplicii in epiſt. ad Heb. commemorari putant quidam, ubi dicitur, alii verò diſtenti ſunt, c. 11. In kal eſt intranſitivum, pro diſtendi, ſed alio modo: dicitur enim propriè de membris divulſis ſeu loco motis aut luxatis: & metaphoricè, animo ſeu animæ tribuitur, pro avelli, abalienari: & eſt contrarium תָּקַע, quod eſt figere: ſed eſt idem cum יָקַע in kal (ad quam radicem quidam præcedentia etiam referunt, ità ut Hannach, ſeu longa vocalis tzere ſit loco dageſch, ſeu defectus Nun 1. rad. Pag.) etſi aliis magis placet ad יָקַע revocare, Merc. הוֹקִיעַ in Hiphil, diſtendit, ſuffixit palo, Av. avellere, à ſolo ſcil. i. e. ſuſpendere. Occurrit in 1. pl. præt. hiph. cum וְ conv. præf. & ם aff. ſic, וְהוֹקַעְנוּם & ſuſpendimus eos, 2. Sam 21. 6. Item in imper. hiph. ſ. m. cum וְ cop. præf. וְהוֹקַע & ſuſpende, Num. 25 4. & in fut. hiph. 3. ſ. m. יוֹקִיעַ ſuſpendet: Occ. etiam cum וְ conv. & ם aff. וַיּוֹקִיעֵם & ſuſpendit eos, 2. Sam. 21. 9. In Hophal הוּקַע ſuſpendi, Bu. unde in part. hoph. ſ. m. מוּקָע ſuſpenſus, & indè in forma pl. m. part. hoph. cum הַ dem. præf. eſt הַמּוּקָעִים ſuſpenſi, 2. Sam. 21. 13.

Rad. 80. יָקַף gyravit, regyravit, circuivit per gyrum, circumvallavit, reflexit in rotundum, circumdedit orbiculatim: idem ſignificat quod קוּף; Av. Non autem occurit in kal, ſed in Hiphil, הֵקִיף, eſt circuire, Pag. ambivit, circumivit, cinxit, circumdedit, circumegit, Bu. Lex. reflexit in gyrum; conſtruitur cum accuſ. vel cum עַל, Av. In orbem rediit, circumvallavit, Coc. Occurrit autem in præt. hiph. 3. ſ. m. & f. & in 3. pl. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & cum נִי Aff. ut ſeq. הִקִּיף circumegit, Job. 19. 6. הִקִּיפָה Circuivit, Iſa. 15. 8. הִקִּיפוּ circumegerunt, circumdederunt, Job. 1. 5. Pſal. 88. 18. הִקִּיפוּנִי circumdeder. me, Pſal. 22. 17. Item in 2. pl. m. præt. hiph. cum וְ conv. eſt, וְהִקַּפְתֶּם & circumdabitis, 2 Reg. 11. 8. In part. hiph. ſ. m. מַקִּיף circundans, unde in forma pl. m. eſt מַקִּיפִים circumdantes, 1 Reg. 7. 24. 1 Chro. 4. 3. In infin. hiph. eſt cum tzere in ult. fic, הַקֵּף circumcundo, Joſ. 6. 11. Item cum וְ cop. præf. eſt etiam cum tzere in ult. ſed ante jod quieſcens & abundans, ſic, וְהַקֵּיף & circumcundo, Joſ. 6. 3. In imper. hiph. ſ. m. הַקֵּיף circunda: unde in 2. pl. m. cum וְ cop. & הֶ Aff. eſt וְהַקִּיפוּה & circumdate eam, Pſal. 48. 13. In fut. hiph. 3. ſ. m. eſt יָקִיף, vel in pathach יָקֵף circundabit, ut cum וְ conv. præf. ſic, וַיָּקֵף & circumdedit, Lam. 3. 5. Item in 2. pl. m. occ. defectivè cum chirek abſque jod penult. fic, תַּקִּפוּ circumtondebitis, Lev. 19. 27. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. plenè, ſed cum וְ conv. defectivè abſque jod penult. ſic, יָקִיפוּ circumdabunt, ut in Pſal. 17. 9. וַיָּקִפוּ, & vel, tunc circumdederunt, 2 Reg. 6. 14. Atque indè nomen תְּקוּפָה f. revolutio, ſeu reditus circularis, ambitus, Av. periodus, &c. tanquam à קוּף ſed ſignificatio eſt à יָקַף: ità תְּשׁוּעָה formam habet à שׁוּעַ ſed ſignificationem à rad. יָשַׁע Cocc. Occurrit autem forma ſ. f. conſtr. & cum לְ præf. ut & cum וְ cop. & הֶ Aff. & in forma pl. f. cum לְ præf. (quæ tamen omnia quidam cum Kimchi volunt habere radicem de defectivis Pe Nun. ut & in plerisque aliis tam Kimchi quàm Elias cenſent: & ſic jod in dageſch reſolvitur, ſcil. à יָקַף Merc.) prout ſequitur; תְּקִיפַת circumactio, revolutio, Exod. 34. 22. לִתְקוּפַת in circuitione, 2 Chr. 24. 23. וּתְקוּפָתוֹ & revolutio ejus, Pſal. 19. 7. לִתְקוּפוֹת ad revolutiones, 1 Sam. 1. 20. Rabbini per תְּקוּפוֹת intelligunt puncta tropica, & τὰς τροπὰς: nam in ſing. תְּקוּפָה eſt reverſio, ut Pſal. 19. 7. à fine cœli eſt exitus ejus, & תְּקוּפָתוֹ reverſio ejus, i. e. circuitus ejus, ad fines ejus: nam à ſeptentrionibus ad auſtrum deſcendit, & rurſus ad ſeptentriones aſcendit, Cocc. Eſt autem radix hæc Syris uſitatior. Locum verò Lev. 19. 27. Doctores Hebræorum exponunt, teſte Kimchi, de æquatione capillorum, ad tempora poſt aurem, & ad frontem quæ novaculâ fit, vel forfice. Ad hanc radicem pertinet nomen virgulæ מַקֵּף Maccaph, dictionis orientis, & uno ambitu efferendas oſtendentis, quod eſt Pahul Chaldaicum ex Hiphil, Merc. Nomen autem hoc תְּקוּפָה alii referunt ad rad. קוּף ibi etiam vide, nam eſt ejus radix propria, Pag. Av.

Rad. 81. יָקַץ eſt expergiſci, evigilare, Pag. Bu. evigilavit alacriter, exſuſcitatus à ſeipſo, expergefactus eſt, experrectus eſt è ſomno: eſt cogn. cum קוּץ ſpina acuta, & in Hiphil הֵקִיץ evigilavit acutè; i. e. acutior, ſeu alacrior poſt ſomnum eſt factus: Item affine eſt קָצָה & קָצַץ præcidit extremitatem: nam evigilando præciditur & finitur ſomnus, Av. In fut. kal eſt יִיקַץ אִיקַץ prout occurrit in 1. ſing. fut. kal cum וְ conv. præf. וָאִיקַץ & evigilavi, Gen. 41. 21. & in 3. ſ. m. fut. kal occ. cum וְ cop. defectivè cum ſimplice jod Erhan, & abſque jod 1. rad. וַיָּקָץ & evigilabit, 1 Reg. 18. 27. ſed cum וַ conv. eſt cum duplice jod ante ſzgol in ult. וַיִּיקַץ & evigilavit, Gen. 9. 24. Item cum וַ conv. occ. etiam tam cum ſimplice, quàm cum duplice jod ante pathach

pathach in ult. locis seq. וַיִּקַּע vel וַיִּקַּע idem, Gen. 28.16..41.4,7. Jud.16.14,20. 1 Reg.3.15. Psal.68.45. Item in 3. pl. fut. kal pro וַיִּקְעוּ Cocc. est cum simplice jod; sic, וַיִּקְצוּ & expergiscentur, Hab. 2.7. ubi jod est cum Ghajah, pro jod radicali def. sunt qui הַקִּיץ hiph. ponant in hac rad. sed est à קוּץ, ibi vide: Pag.

Rad. 82. יָקַר in kal est, honorare, sive in honore, & gloria & pretio esse, Pag. Appretiari Merc. Prohibere: rarò esse: gravare, seu grave esse, Pag. Est pretiosum haberi; magni æstimari: rarum esse, nec omnibus obvium. Sunt qui affine faciant verbo קָרָה quod est occurrere. Sed קָרָה propriè est accidere, quod & sæpe & rarò potest fieri. Hinc in Hiphil sumitur, pro prohibere i. e. pretiosum aut rarum facere. Omne rarum carum, Merc. יָקַר pretiosus fuit, pretiosus visus, vel habitus est, pretiosè æstimatus fuit, in pretio fuit, Bu. Lex. יָקַר carus fuit, carè æstimatus est, pretiosus fuit, carus est habitus; significat illud quod pluris venditur & magni pretii est. Cognationem habet cum קָרָא vocavit, nam viri celebres & cari ubique prædicantur & evocantur. Hinc græcis est χάρις gratia, quæ pretiosa & grata est, χαρίζομαι gratum facio: Latinum charus, caritas, carè, item carus, &c. Av. יָקָר est, pretiosum esse, τιμᾶσθαι, ἐντιμῶσθαι, σπάνιον εἶναι, Cocc. Occurrit autem in præt. kal, 3. s. f. & 2. s. m. 1. s. & 3. pl. ut seq. יָקְרָה pretiosa fuit, 1 Sam.26.21. יָקְרָתָּ pretiosus fuisti, Isa.43.4. יָקַרְתִּי pretiosè æstimatus fui, Zac.11.13. יָקְרוּ pretiosæ sunt, Ps.139.17. In fut. kal 3. s. m. יִיקַר vel cum tzere & simplice jod יָקַר pretiosus erit, prout occ. cum ו cop. & ו conv. præf. ut. seq. וַיִּקַּר pretiosa est, Psal.49.9. וַיִּיקַר pretiosus erit, Psal.72.14. וַיִּיקַר & in pretio fuit, 1 Sam.18.10. sic in 3. f. f. fut. kal est, תִּיקַר pretiosa sit, 2 Reg.1.13,14. In Hiphil הוֹקִיר pretiosum fecit, Bu. carum fecit, magni fecit, Av. Occurrit imper. hiph s.m. cum patach in ult. sic, הוֹקַר pretiosum habe, Prov.25.17. In fut. hiph. יוקיר pretiosum faciet: unde in 1. s. fut. hiph. est, אוֹקִיר pretiosum faciam, Isa.13.12. Atque inde nomina, i.no.m. quod exp. honorabilis, gloriosus, carus inclytus, Bu. Av. & est forma chaldaica, ut חַכִּים pro חָכָם, vel formæ צַדִּיק Cocc. viz. יָקִיר pretiosus, Jer.31.20. Item 2. indè etiam no. m. idem significans, honorabilis, rarus, carus, Bu. Lex. &c. viz. יָקָר pretiosus, a, um, carum, 1 Sam. 3.1. Job.28.16..31.26. Psal.36.8..116.15. Prov.1.13..12. 27..24.4. Eccl.10.1. Jer.15.19. In forma constr. est, יְקַר pretiosus, Prov.17.27. & in forma pl. m. occ. cum ה dem. præf. הַיְקָרִים pretiosi, Lam.4.2. unde in forma f. f. absol. est, יְקָרָה pretiosus, a, 2 Sam.12.30. 1 Reg. 10.2,10,11. 1 Chron.20.2..29.2. 2 Chron.3.6..9.1,9, 10..32.27. Prov.3.15..6.26. Ezech 27.22..28.13. Dan. 11.38. & in forma constr. f. f. est, יִקְרַת pretii, pretiositatis, Isa.28.16. Item in forma pl. f. occ. locis seq. יְקָרוֹת pretiosæ, 1 Reg.5.17.. 7.9, 10, 11. Zach. 14. 6. Sed cum בְּ præf. & ה Aff. sic legitur, Psal. 45.10. בִּיקָרוֹתַיִךְ inter pretiosas vel caras tuas, Bu. Lex. inter honorabiles tuas, Pag. in pretiosis tuis, Cocc. Est cum dagesch euphonico pro בִּיקָרוֹתַיִךְ: cui simile vide sub rad. יתר, in nomine יִתְרוֹן Bu. Lex. nam in hac dictione absorbetur jod radicale in dagesch Koph, quanquam est scriptum: & jod quiescit, ejusque punctatura translata est in Beth deserviens: estque nomen Toar, q.d. filiæ regum fuerunt inter mulieres sive ancillas honorabiles quæ sunt tibi, &c. Pag. sed Av. exp. in charitatibus tuis, i.e. in ornatibus tuis; nam sumit pro nomine pl. f. à sing. fæm. substant. quod facit יְקוּרַת, charitas, res cara & pretiosa, ornatus carus, &c. בִּיקָרוֹתַיִךְ in pretiosis tuis, Psal.45.10. Item 3. inde etiam no. subst. abstract. masc. significans charitatem, dignitatem, &c. rem pretiosam, &c. viz. יְקָר pretium, pretiosum, pretiositas, honor, gloria, Esth.1.4,20..6.3,6. Job.28. 10. Prov.20.15. Occurrit etiam cum וְ, הַ, בְּ & כְּ præf. ut seq. וַיְקַר & gloria, Esth. 8.16. Ezech.22.25. הַיְקַר pretium, Zach.11.13. בְּיָקָר in honore, Psal. 49.13,21. כְּיִקַּר sicut pretiosum, Psal. 37.20. Item cum בְּ præf. & וֹ, Aff. ut & cum Aff. הָ; sic, בְּיָקְרוֹ in honore ejus Esth.6.6, 7,9,11. יְקָרָהּ pretiosum ejus, Jer.20.5. verbum hoc יְקָר in kal neutrum est, & sæpe reddendum per pretiosum esse vel appretiari, ut dictum ad initium rad. ut Isa. 43.4. ex quo יַקָּרְתָּ pretiosus fuisti in oculis meis, Hieron. honorabilis factus es. Sic Zach.11.13. ad magnificentiam gloriæ qua יָקַרְתִּי מֵעֲלֵיהֶם appretiatus sum ab iis: R.D. in l. rad. exp. ac si dicat, pretiosus fui, gloriosus sum aut fui, in me ipso, & recessi ab iis, quia non eram pretiosus in oculis eorum; Pag. הַיְקָר אֲשֶׁר pretii, quo dignus æstimatus sum, (ut auferrer) ab ipsis; Cocc. Hieron. decorum pretium quo appretiatus sum ab iis, Pag. Psal.139.17. & mihi מַה־יָּקְרוּ רֵעֶיךָ אֵל quàm pretiosi sunt, aut gloriosi aut magni evaserunt, amici tui, Deus! 70. mihi autem nimis honorati sunt amici tui: Hieron. quàm honorabiles facti sunt! Pag. לִי mihi quàm pretiosæ sunt cogitationes tuæ! Cocc. & mihi quàm cari fuerunt socii tui, ô Deus! 70. ἐτιμήθησαν, Av. In Hiphil transitivum est, pro, pretiosum facere, vel rarum facere, &c. ut Prov.25.17. הוֹקַר רַגְלְךָ pretiosum habe, vel facito, pedem tuum, Bu. Lex. fac rarum pedem tuum à domo fratris tui; i.e. rarò accede, Coc. Vel per prohibere potest exponi: prohibe pedem tuum à domo proximi tui: ut exp. R. D. i.e. rariùs adi domum familiaris tui, vel intimi; Pag. Merc. cariorem fac pedem tuum, i. e. rariùs accede, Av. & Isa.13.12. אוֹקִיר appretiabo, seu æstimabo hominem magis quàm aurum obrizum, purum; Pag. pretiosiorem faciam; ob raritatem scil. & paucitatem hominum; minoris erit pretii aurum optimum quàm homines Merc. Faciam ut pretiosus sit homo, Bu. Lex. cariorem faciam hominem, &c. Av. faciam ut rariùs sit homo quàm aurum, Cocc. Atque inde nomen יָקָר & in fæm. est יְקָרָה est pretiosus, a, um; ut Prov.6.26. נֶפֶשׁ יְקָרָה תָּצוּד animam pretiosam venatur; cujus scil. maxima jactura est; & quæ apud Deum in pretio est. Job.31.26. יָרֵחַ יָקָר הוֹלֵךְ lunam pretiosè incedentem. יָקָר pro בְּיָקָר, & hoc pro בִּיקָר, in luce pretiosa, clara; Coc. & lunam יָקָר gloriosam incedentem; Hieron. & lunam incedentem clarè, Pag. aut lunam, pretiosum ambiens, i.e. cœli ambitum, & conversionem, ac quicquid esse videtur in eo pretiosum; (in cursu scil. suo ambiens) sic ostendit Job, se abhorrere ab omnibus gentium superstitionibus; Junius. Eccl.10.1. יָקָר pretiosiorem quàm sapientia, &c. i.e. sicut muscæ, i. e. quælibet muscarum mortis, i.e. mortuæ, fætere facier, pro facit; emanare faciet, fætorem scil. unguentum aromatarii; sic pretiosum, hominem scil. sapientiâ & gloria, stultitia parva, i.e. peccatum; scil. fœtere faciet: vel sic, pretiosi-

pretiosiorem scil. hominem, quàm sapientia & gloria; Pag. Sed præstat exponere, ex vel præ sapientia, &c. vel in neutro, vel in masculino, Merc. Ita exponit Ab. Ez. ubi & sic ait; & nota, quòd יָקָר cameßatum est Toar nominis; sed quando sub jod est Scheva, יְקָר, est nomen substantivum: & est cameßatum, non solùm absolutum; sed & conjunctum, existens in regimine Gēnitivi; Pag. Prov. 17.27. יְקַר־רוּחַ pretiosus spiritu; scribitur cum vau, sed legitur per jod; Bu. Lex. יְקַר רוּחַ pretiosus spiritu, vir intelligentiæ; Pag. i.e. carum habet spiritum suum; non temere animi sensa effundit, sed loco & tempore; Merc. Quanquam scribitur cum Vau, quia potest legi יִקַּר & pretiosus spiritu; Pag. vel potiùs, יְקַר & frigidus spiritu; i.e. animi frigidi, remissi & sedati est vir intelligens; scil. à Rad. קָרַר: sic vernaculè frigidum hominem appellamus, non concitatum aut præcipitem, qui quæ dicturus & facturus est, appendit, &c. Merc. יְקַר רוּחַ rarus animositatis, vel cui pretiosum est irasci; alia lectio, יְקַר רוּחַ, at frigidiori animo qui est; 70. μακρόθυμος, Coc. Cum Scheva, ut dictum, יְקַר pretiositas, &c. ut Psal. 37. v. 20. כִּיקַר כָּרִים (יְקַר est pro יִקַּר nè duplex concurrat scheva ab initio dictionis) ut pretiosum agnorum; Bu. Lex. Et inimici Domini sicut pretiositas agnorum; i.e. erunt sicut pretiosi agni; vel potiùs, sicut id quod est pretiosum & optimum in agnis; i.e. adeps, quod (vel quæ, Mer.) consumebatur igni in altari, inquit R. D. Pag. Alii כָּרִים pratorum exponunt; ut intelligatur fœnum virens quod resecatur, Merc. Inimici Jehova ut caritas agnorum absumentur, Av. Zac. 14.6. אוֹר יְקָרוֹת lux claritatum, fortè à יְקַר Coc. i.e. pretiosa, gloriosa, Pag. excellens, Merc. pretiosissima, Bu. Lex. Isa. 28.16. פִּנַּת יִקְרַת מוֹסָד angulus pretiositatis fundati, Coc. Ecce ego fundo in Sijon lapidem, lapidem munitionis anguli, יִקְרַת pretiosi fundamenti fundati. R. D. exp. transpositis dictionibus, יִקְרַת פִּנַּת pretiosi anguli fundamenti; Pag. Vel potiùs, pretii, seu pretiositatis; ut sit Substantivum, Merc. vel utrumque est conjunctum, i.e. in regimine Genitivi; sicut illud Job. 20. 17. נַהֲרֵי נַחֲלֵי דְבַשׁ flumina torrentium mellis; i.e. flumina mellis, torrentes mellis; & conveniens est inquit ut יִקְרַת sit nomen non in regimine, quanquam sit cum pathach, sicut illud Isa. 15.5. usque ad Zohar עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה vitulam trienem; & Lam. 2.18. nè des פּוּגַת לָךְ requiem tibi; & id genus. Et sic est sensus, pretiosi fundamenti; Pag. vel potiùs, angulum, inquam, pretii, i.e. pretiosum; fundamentum nimirum fundatum, &c. Merc. Cev. Lapidem probatum, angularem caritatis fundationis, Av. 1 Sam. 3.11. וּדְבַר יְהוָה הָיָה יָקָר & verbum Jehovæ erat rarum; h.e. Deus rarò loquebatur; Coc. Et verbum Domini erat יָקָר pretiosum, vel potiùs, rarum; quia non erat nec inveniebatur verbum Prophetiæ in diebus illis, Pag.

Rad. 83. יָקַשׁ vel יָקֹשׁ est, irretire, illaqueare; laqueum tendere, offendere; Pag. Convenit cum נָקַשׁ: sunt qui etiam conferant cum קָשָׁה; durus enim est & gravis laqueus ei qui eo capitur, Merc. יָקֹשׁ laqueum, vel laqueos posuit, vel tetendit; insidiatus est, aucupatus est; propriè dicitur de avibus & metaphoricè de hominibus, qui ut aves decipulâ irretiuntur. Construitur cum Dativo; & est cogn. cum יָקֹשׁ illaqueatus est, irretitus est, retibus līgatus est, Av. יָקֹשׁ cum פַּח junctum, est laqueum ponere, seu tendere; nam Jer. 50. 24. subintelligitur פַּח; sic, in 1. s. præt. kal, יָקַשְׁתִּי, &c. tetendi tibi, sub. laqueum; Coc. nam in kal declinatur secundum tertium modum, instar יָכוֹל, יָכְלָה, &c. Pag. Item, in 3. pl. præt. kal est, יָקְשׁוּ tetenderunt, Psal. 141.9. In Niphal נוֹקַשׁ illaqueari, Bu. illaqueatus est à seipso, irretitus est, Av. Occurrit autem in præt. niph. 3. & 2. s. m. & in 3. pl. cum ו conv. præf. ut seq. נוֹקַשׁ illaqueatus est, Psal. 9.17. נוֹקְשָׁתְּ illaqueatus es, Prov. 6.2. וְנוֹקְשׁוּ & irretientur, Isa. 8.15..28.13. In fut. niph. 3. s. m. יִוָּקֵשׁ illaqueabitur; unde in 2. s. m. fut. niph. est, תִּוָּקֵשׁ illaqueeris, Deut. 7.25. Atque indè nomina, i. nomen participiale, vel, ut quidam volunt, ipsum part. ben. kal, יוֹקֵשׁ illaqueans, laqueos tendens, Pag. auceps, Bu. Coc. qui laqueos ponit avibus, seu tendit ad decipiendum aviculos; Av. Occurrit in forma pl. m. sic, יוֹקְשִׁים aucupes, Psal. 124.7. Item, 2. hinc etiam No. m. cum cholem in ult. & idem significans cum præced. viz. יָקוּשׁ auceps, Hos. 9.8. sicut & 3. hinc No. masc. cum schurek in ult. idem etiam significans, & occurrens in forma absol. s. & pl. m. ut seq. יְקוּשׁ idem, Psal. 91.3. Prov. 6.5. יְקוּשִׁים aucupes, Jer. 5.26. Item, 4. indè etiam No. pl. masc. יוּקָשִׁים irretiti, vel laqueo capti, illaqueati, Pag. Bu. Eccl. 9.12. singulare ejus esset יוּקָשׁ laqueo captus, irretitus; Pag. quod quidam faciunt part. pual, tamersi careat dagesch; Merc. nam per resolutionem dagesch, (in longam scil. vocalem, schurek pro kibbutz) scribitur pro יְקֻשִׁים, à sing. יָקֻשׁ illaqueatus, part. pual à præt. pual, יֻקַּשׁ, illaqueatus est ab alio, Av. & Coc. Item, 5. hinc etiam No. מוֹקֵשׁ, m. instar מוֹעֵד à יָעַד, & מוֹקֵד à יָקַד, & significat laqueum, rete; item ruinam; offendiculum, Pag. Av. illaqueatio, aucupium, Av. Occurrit autem simpl. & cum ו, ל & וּל præf. ut seq. מוֹקֵשׁ laqueus, tendicula, Deut. 7.16. Prov. 12.13..18.7..20.25..22.25..29.6, 25. וּמוֹקֵשׁ & tendicula, Am. 3.5. לְמוֹקֵשׁ in laqueum, Exod. 10.7..23.33..34.12. Jud. 2.3..8.27. 1 Sam. 18.21. Psal. 69.23.. 106.36. וּלְמוֹקֵשׁ & in laqueum, Jos. 23.13. Isa. 8.15. Item in pl. m. occ. simpl. & cum בְּ præf. מוֹקְשִׁים vel sine vau, laquei, Psal. 64.6..140.6. בְּמוֹקְשִׁים tendiculis, Job. 40.24. ut & in forma pl. m. constr. occ. etiam simpl. & cum מִ præf. מוֹקְשֵׁי vel sine vau, tendiculæ, 2 Sam. 22.6. Psal. 18.6. מִמּוֹקְשֵׁי à tendiculis, Job. 34.30. Prov. 13.14..14.27. Denique 6. hinc etiam est nomen in forma pl. f. מוֹקְשׁוֹת laquei aucupatorii, decipulæ, quibus aves capiuntur, Av. Occurrit cum וּ cop. præf. sic, וּמוֹקְשׁוֹת & tendiculis, Psal. 141.9.

Rad. 84. יָרֵא (instar חָפֵץ, Pag.) est, timuit, Pag. Bu. extimuit, metuit, reveritus est, Bu. Lex. Av. pertimuit cum religione quadam, veritus est: interdum timorem servilem, & interdum filialem significat qui cum veneratione est junctus. Rarissimè pro Tzere sub Resch est cum cametz. Cogn. cum יָהָה veritus est, quod semper dicitur de timore mali cujusdam, Av. Construitur absolutè & cum Accusativo, tam disjuncto quàm conjuncto, & cum præp. מִן, לְ, מִלִּפְנֵי; Bu. Lex. Significat φοβεῖσθαι, εὐλαβεῖσθαι, Coc. Quidam contrarium faciunt verbo רָאָה vidit: quòd ut hoc oculos vel animum significat intendere in objectum, sic יָרֵא objectum oculis & animo aversari. Nunc cum Accus. nunc cum præpositione מִן à vel ab, construitur: & interdum cum Dativo, ut quum Latinè dicimus, timere sibi; sic

Hebræi

Hebræi dicunt, timere animæ ſuæ. Sunt qui abſolutè poſitum, curare exponant, ut Pſal. 49.17. אַל־תִּירָא nè timeas quum quis ditescit, i.e. nè cures: vel potiùs, Nè ſis anxius, nè te hoc torqueat, &c. Interdum eſt venerari & colere, ut cùm timendi parentes dicuntur, Lev.19. vel de Deo aut diis alienis agitur, Merc. Occurrit autem in præt.kal, 3.ſ.m. ſimpl.& cum ו cop. præſ. יָרֵא metuit, Ge.19.30..26.7. Ex.3.7. Jud.6.27..7.3..8.20. 1 Sam.3.15..14.27..31.4. 1 Reg.1.50,51..18.3,12.1 Chr. 10.4. Job.1.9. Pſal.112.1. Prov.14.16. וַיִּרָא & timebat, Neh.7.2. & in 3.ſ.f.occ.cum Scheva, ſed in pauſa cum Tzere penult.ſic, יָרְאָה timet, Pſal.76.9. Jer.3.8. יָרְאָה timebat, Gen.18.15. ut & in 2.ſ.m. occ. etiam ſimpl. & cum ו conv.præſ. יָרֵאתָ timuiſti, 2 Sam.1.14. יָרֵאתָ & timebis, Lev.19.14,32..25.17,36,43. Item in 1.ſ. præt. kal,eſt, יָרֵאתִי timui, Gen.31.31. 1 Sam.15.24. Pſa.119. 102. Hab.3.1. & in 3.pl.præt. kal, occ. locis ſeq. יָרְאוּ timebant,timuerunt, Exod.1.21. Joſ.4.12. 2 Reg.17. 25..25.26. Pſal.55.20. Jer.41.18..44.10. ſed occ.etiam cum ו conv.præf.ut & cum נִי, הָ, & הוּ Aff. וַיִּרְאוּ & timebunt, timeant, Deut.28.10..31.12. יִרְאוּנִי timuerunt me, Mal.3.5. יִרְאוּךָ timuerunt te, Pſ.119.63. יִרְאוּהוּ timuerunt eum, Job.37.24.& in 2.pl.m. præt.kal, occ. cum Tzere penult. ſub Reſch ante Aleph, vel cum cametz ut ſeq. יְרֵאתֶם timuiſtis, Num.12.8. Deut.5.5. Ezech.11.8. יְרֵאתֶם timeatis, Joſ.4.24. & in 1. pl. præt. kal eſt cum Tzere penult.ſic, יָרֵאנוּ timemus, Hoſ. 10. 3. in part. ben.kal, venit ad formam Toar, ſive nominis Adject. & occ.in forma abſol. ſimpliciter, & cum ה dem. præf. יָרֵא timens, Gen.32.11..42.18. Deut.7.19.. 25. 18. Jud.7.10.2 Reg.4.1. Eccl.8.13..9.2. Jer.26.19. Dan.1. 10. Jon.1.9. הַיָּרֵא timens, metuens, Exod.9.20. Deut.20. 8. ut & in forma conſtr.occ.etiam ſimpl. & cum ו cop. ante jod quieſcens pro duplice Scheva, ut ſeq. וְיִרֵא idem, Gen.22.12. Job.1.8.. 2.3. Pſal.25.12..128.1,4. Pro. 14.2. Eccl.7.18. Iſa.50.10. וַיִּרָא & timens, Job.1.1. Prov. 13.13. In forma pl.m.abſol.eſt, יְרֵאִים timentes, 1 Sam. 23.3. 2 Reg.17.32,33,34,41. Jer.42.11,16. & in forma pl.m.conſtr. occ.ſimpl.& cum ל præf.ut ſeq. יִרְאֵי timentes, Exod.18.21. Pſ.15.4..22.24..61.6..66.16.. 115.11, 13..118.4..135.20. Mal.3.16,20. לִירְאֵי timentibus, Eccl.8.12. Mal.3.16. cui etiam ה eſt Aff. eique ל ante jod quieſcens pro duplice Scheva eſt præf.ut ſeq. יִרְאֶיךָ timentes te, Pſal.119.74,79. לִירְאֶיךָ timentibus tui, Pſa. 31.20..60.6. Item cum יו Aff. cui & ל eſt Præf.ut ſeq. יִרְאָיו timentes eum, Pſa.22.26.. 33.18..103.11,13,17.. 145.19..147.11. לִירֵאָיו timentibus eum, Pſal.25.14..34. 8,10..85.10..111.5. In Infin.kal eſt יְרֹא timere, Joſ.22. 25. ſed cum Lamed præf. occurrit defectivè abſque jod 1.Rad. & cum Tzere ſub Lamed, Bachlam, ubi jod 1.Rad. latet in Tzere; Bu.Lex. ſic,1 Sam. 18.29. לִרְא timere; contractè pro לִירְא; Cocc. nam in potentia Tzere ſub Lamed latet jod radicale, licèt non appareat, Pag.Sed frequentiùs occurrit Infin.kal, cum He in fine, ſic יִרְאָה timere; Pag. & occurrit cum ל & וֹל præf. ut ſeq. לִירְאָה timere, ad timendum, Deut.4.10.. 5.29..6.24..10.12..14.23..17.19..28.58..31.13. 1 Reg. 8.43. Neh.1.11. Pſal.86.11. Jer.32.39. וֹלִירְאָה & timere, Deut.8.6.2 Chron.6.33. Item cum מִ præf. ante וֹ Aff. He in fine, ad formam nominum in fæm.gen. mutatur in Thau; ſic, מִיִּרְאָתוֹ præ timere ejus, 2 Sam.3. 11. In Imper. kal,occ.in ſing. & pl.m.ſic, יְרָא time, Pro^v 3.7..24.21. Eccl.5.7..12.13. יִרְאוּ timete, Joſ. 24. 14. 1 Sam.12.24. Pſal.34.10. In fut.kal, 1.ſ. occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. & נִי Aff.ut ſeq. אִירָא timebo, Neh. 6. 13. Pſal.3.7..23.4..27.1..49.6..56.4,5,12..118.6. וְאִירָא & timui, Gen.3.10. Neh.2.2., Job.32.6. אִירָאנִי timebo eum, Job.9.35. Item in 2.ſ.m. fut. kal, occurrit locis ſeq. תִּירָא timebis, timeas, timeto, Gen.15.1..26.24..46. 3. Num.21.35. Deut.1.21..3.2..6.2,13..7.18..20.1..31. 8. Joſ.8.1..10.8..11.6. Jud.4.18.. 6.23. 1 Sam.22.23.. 23.17.2 Sam.9.7. 2 Reg.1.15..6.17..19.6. 1 Chron.22. 13..28.20. Job.5.21.22..11.15. Pſal.49.17..91.5. Prov. 3.25..31.21. Iſa.7.4..10.24.. 37.6.. 41.10,13.. 43.1,5.. 44.2. Jer.1.8..30.10..46.27,28. Lam.3.57. Ezech.2.6..3. 9. Dan.10.12,19. & in 2.ſ.f. fut.kal, occ.cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz ſub Reſch, ut & cum ו cop. vel conv.præf. תִּירְאִי timeas, timebis, Gen.21.17.. 35.17. Ruth.3.11. 1 Sam.4.20..28.13. 1 Reg.17.13. Iſa.41.14.. 54.4..60.5. Joel.2.21. Zeph.3.7. תִּירְאִי idem, Iſa.40.9.. 54.14..57.11. Zeph.3.16. וְתִירְאִי ut timeas, Iſa. 51. 12. 57.11. Item in 3.ſ.m. fut.kal, occ.locis ſeq. יִירָא timebit, Pſal.27.3..112.7,8. Am.3.8. cui etiam ו conv. eſt præf.plenè cum duplice jod, vel defectivè cum ſimplice jod Ethan, ſed abſque jod 1. Rad. ut ſeq. וְיִירָא vel וְיִרָא & timuit, Gen.28.17..32.7. Exod.2.14.1 Sam.12. 18..18.12..21.13..28.5,20. 2 Sam.6.9.1 Chron.13.12.2 Chro.20.3. Jer.26.21. Item cum ו conv. præf. occ.etiam cum נִי, Aff. ut & abſque vau cum הָ Aff. ſic, וַיִּירָאֵנִי & timuit me, Mal.2. 5. יִרָאֵךְ timeat te, Jer.10.7. & in 3. ſ.f. occ etiam cum ו cop præf. וְתִירָא & timebit, Zach. 9.5. Item in 1.pl. fut.kal, occ.ſimpl.& cum ו conv.præf. נִירָא timebimus, Pſal.46.3. Jer.5.24. וְנִירָא & timuimus, Joſ.9.24. & in 2.pl.m. occurrit cum Scheva penult. ſub Reſch; ſic, תִּירְאוּ timebitis, timeatis, Num.14. 9. Deut.20.3..31.6. Joſ.10.25. Jud.6.10. 1 Sam.12.14. 2 Reg.17.35,37,38..25.24. 2 Chron.20.15,17. 32.7. Neh. 4.8. Iſa.51.7..10.5..40.9..42.11. Joel.2.22. ſed in pauſa, eſt cum cametz penult.ut ſeq. תִּירָאוּ timebitis, timeatis, Gen.43.23..50.19,21. Exod.14.13.. 20.20. Lev. 19.3,30..26.2. Deut.13.4.1 Sam.12.20.2 Sam.13.28. 2 Reg.17.36,39. Iſa.8.12..35.4. Jer.5.22. Hag.2.5. Zach.8. 13,15. cui formæ priori ו cop.& alteri ו conv. eſt præf. ſic, וְתִירְאוּ & timeatis, Jer.51.46. וְתִירָאוּ & timuiſtis, Job.6.21. ſicut & priori etiam formæ Nun parag. eſt add. & poſteriori ם eſt Aff. poſt ſchurek, vel pro eo kibbutz ut ſeq. תִּירְאוּן timebitis, Exod.9.30. Deut.1. 29. תִּירְאוּם timetote illos, Deut.3.22. תִּירְאוּם timebitis eos, Num.14.9. In 3.pl.m.fut.kal, occ.vel plenè cum duplice jod, vel defectivè cum ſimplici jod Ethan, abſque jod 1.Rad. idque cum Scheva ſub Reſch in utroque; ſic, יִרְאוּ vel יִירְאוּ timebunt, 2 Reg.17.28. Pſal.33.8. Eccl.8.12. Jer.23.4. ſed in pauſa occ. plenè cum cametz penult.ſic, יִירָאוּ timebunt, Pſal.64.5. Eccl.12.5. Itidem cum ו cop.præf.occ.vel plenè vel defectivè, idque vel cum Scheva ſub Reſch, vel cum cametz penult. ut ſeq. וְיִרְאוּ vel וְיִירְאוּ & timebunt, Deut.2.4. Pſal.67.8. 102. 16. Iſa.59.19. Mich.7.17. וְיִרָאוּ vel וְיִירָאוּ & timebunt, Deut.17.13..19.20.. 21.21. Pſal.40.4.. 52.8. Iſa.41.5. ſicut etiam cum ו conv.præf.in 3.pl.m. occ. eodem modo plenè vel defectivè, & cum Scheva vel cametz, penult.ut ſeq. וְיִרְאוּ vel וְיִירָאוּ & timuerunt, Gen.20. 8..43.18. Exod.14.10,31..34.30. Joſ.4.12..10.2. 1 Sam.

4.7..7.7..17.11,24.2 Sam.10.19..12.18. 1 Reg.3.28. 2 Reg.10.4..17.7. Neh.6.16.Pſal.64.10..65.6.Jon.1.5,10, 16.Hag.1.12. וַיִּירְאוּ & timuerunt,Gen.42.35.Item cum שֶׁ (pro אֲשֶׁר vel לְמַעַן) præfixo, occ. defectivè cum ſimplice jod ; ſic, שֶׁיִּרְאוּ ut timeant,Pſal.3.14.prout etiam cum ו cop.defectivè occ. cum ſimplici jod, & Nun parag.add. וְיִרְאוּן & timebunt, Deut.13.11. ſicut itidem cum ה Aff.occ. plenè vel defectivè, idque cum cametz ſub Reſch ; ſic, יִרְאוֹךָ vel יִרָאוּךָ timebunt te, 1 Reg.8.40. 2 Chron.6.31. Pſal.72.5. Iſa.25.3. In 3.pl. f.fut.kal, תִּירֶאנָה timebunt, f.ſed occ. cum ו conv.& ן pro נָה ; ſic, וַתִּירֶאן & timuerunt, Exod.1.17. In Niphal נוֹרָא revereter coli , Bu. terribilis fuit, Av.timeri, Coc. & in part.niph.eſt etiam נוֹרָא , formidabilis,& frequentiùs occurrit ; ſæpéque in nomen degenerat,Av. vel potiùs occurrit participium verbaliter uſurpatum , Cocc. prout extat vel ut præt. niph. 3.ſ. m. vel ut part. niph.ſ.m. verbaliter ſumptum, locis ſeq. נוֹרָא timeri ; timendus,reverendus, formidabundus, terribilis, Gen. 28.17. Exod.15.11..34.10. Jud.13.6. Job.37.22. Pſal. 47.3..66.3,5..68.36..76.8,13..96.4.Iſa.18.2,7. Zeph.2. 11. Mal.1.14. cui etiam ן , & הָ & וָ ſunt præf. וְנוֹרָא & formidabilis,&c. Deut.7.21. 1 Chron.16.25. Pſal.89.8.. 99.3..111.9. Joel.2.11. Hab.1.7. הַנּוֹרָא formidabil. Ezech.1.22. וְהַנּוֹרָא & formidab. Deut.1.19..8.15..10. 17..28.58.Neh.1.5.. 4.8..9.32.Dan.9.4.Joel.3.4. Mal.3. 23. & in ſ.f. part.Niph.eſt, נוֹרָאָה formidabilis,Iſa.21.1. & in pl.f.part. niph.occ.ſimpl.& cum ן & הָ dem.præf.ut ſeq. נוֹרָאוֹת terribilia,-les, Pſal.45.5.. 65.9.. 106.22.. 139.14.Iſa.64.2. וְנוֹרָאוֹת & terribiles, 2 Sam.7. 23. 1 Chron.17.21. הַנּוֹרָאוֹת formidabiles, Deut.10.24. cui etiam יךָ occ.Aff.ſic, נוֹרָאוֹתֶיךָ terribilium tuorum, Pſal.145.7. In fut-niph. 3.ſ.m. יִוָּרֵא timebitur; unde in 2.ſ.m. fut.Niph. eſt, תִּוָּרֵא timearis,Pſal.130.4. In piel, יָרֵא timorem vel metum incuſſit, Bu.terruit, abſterruit, timore perculſit, eſt tranſitivum,Av.Unde in 3.pl.præt. Piel, יֵרְאוּ timebunt , ſed occ.cum נִי Aff. poſt kibbutz pro ſchurek ; ſic, יֵרְאֻנִי timorem incuſſerunt mihi, 2 Sam.14.15.In part.piel, ſ.m. מֵירֵא timore percellens,timorem injiciens, &c. unde in part.pl.m. eſt, מְיָרְאִים timorem injiciebant, Neh.6.9,14. In Infin. piel, יָרֵא timoré percellere, abſterrere, timorem injiciendo,&c. ſed occ. ſolùm cum לְ præf. ante נִי & ם Aff. ut ſeq. לְיָרְאֵנִי ad timoreminjiciendum mihi,Neh.6.19. לְיִרְאָם ad metum incutiendum ipſis, 2 Chron.32.18. Atque indè nomina,i. יָרֵא m.reverens,timens, timidus ; Bu.Lex. Av. meticuloſus, Av. Regit caſum ſui verbi, & conſtruitur ut nomen; Bu.Lex. vel eſt participium; part. ben.kal , quod omiſſo tempore ſeu caſu, fit nomen,Av. ut Gen.32.11. יָרֵא אָנֹכִי אותו q.d. timens, metuens, i.e. timeo,vel metuo eum, &c. Vide etiam Deut.7.19. Item cap.20.8. הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב qui timidus ac mollis corde eſt: & in forma conſtr.ſ.m. יָרֵא יְהוָה timens Domini , Iſa.50. 10.Bu.Lex. &c. vide ſuprà locos hujus No.ſ.& pl. in part.ben.kal. Deinde, 2. indè etiam No. f. ſignificans reverentiam, venerationem, &c. viz. יִרְאָה timor,reverentia,terror, Job.15.4. Pſal.55.6.Ezech.30. 13.Jon.1.10,16. cui etiam in forma abſol. ן & בָ ſunt præf. וְיִרְאָה & timor,Ezech.1.18 בְּיִרְאָה in timore,Pſa. 2.11. & in forma conſtr.ſ.f.occ.etiam ſimpl.& cum ן , בָ , & וָ præf.ut ſeq. יִרְאַת timor,Gen.20.11. 2 Sam.23.3. Neh.5.15.Job.28.28.Pſal.19.10..34.12..111.10. Prov. 1.7..2.5..8.13..9.10..10.27..14.27.. 15.33.. 19.23.. 22. 4..31.30.Iſa.7.25..33.6. וְיִרְאַת & timor, Job.6.14.Prov. 1.29. Iſa.11. 2. בְּיִרְאַת in timore, 2 Chron.19.9. Neh. 5.9. Prov.14.26..15.16..23.17. Iſa.11.3. וּבְיִרְאַת & in timore, Prov.16.6. ſed occ. etiam cum י & הָ Aff. cui ult. ן , מְ , לְ , וְכְ , בָ , וְ , הֶמְ & Interrog.ſunt præf. יִרְאָתִי timorem mei, Jer.32.40. יִרְאָתְךָ timor tuus, Job.4.6. וְיִרְאָתְךָ & timorem tui, Deut.2.25. בְּיִרְאָתֶךָ in timore tui, Pſal.5.8. וּכְיִרְאָתֶךָ & ut timor tuus, Pſal. 90.11. לְיִרְאָתֶךָ timori tui, Pſal.119.38. מִיִּרְאָתֶךָ à timore tui, Iſa.63.17. הֲמִיִּרְאָתֶךָ num timore tui, Job.52.4. Item cum ו & ם Aff. occ. ut ſeq. יִרְאָתוֹ timor ejus, Exod. 20. 20. יִרְאָתָם timor eorum, ut in Iſa. 29.13. Item, 3. hinc etiam No.heemant. cum mem formativo præfixo ante Vau cholem pro jod 1. rad.ſic, מוֹרָא,reverentia, Bu. Lex. timor, terror ; & per auxeſin uſurpatur abſtractum pro concreto , ut Pſal. 76.12. adducite munera לַמּוֹרָא terrori , i.e. terribili, qui eſt terrori, Av. Nomen iſtud מוֹרָא , eſt 1. quod timetur, ut Mal.2.5. וָאֶתֵּנֵם לוֹ מוֹרָא & dedi ea ipſi timendum, quod viz. reverenter haberet, ac ſollicitè cuſtodiret in humilitate : & Iſa.8.12. &, מוֹרָאוֹ timorem ejus, i.e. quod ipſe timet, nè timetote ; & ibid.13.& ipſe timor veſter, i.e.ſit id quod metuatis ; & in loco cit. Pſal.76. afferent munus timori, i.e.ei, quod timendum eſt. Secundò eſt id per quod metus efficitur, ut Deut.26.8. וּבְמוֹרָא גָּדוֹל & in re terribili magna, &c. 3. eſt ipſe timor , ut Mal.1.2. ubi מוֹרָאַי eſt timor mei? niſi malis , ubi apparet , me timendum eſſe? & Deut. 11.25. pavorem veſtrum , & timorem veſtrum dabit ſuper totam terram , i.e.faciet vos timeri , Cocc. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc.ut ſeq. In forma abſol.occ. ſimpl. & cum הָ & יךָ præf. מוֹרָא terrorem, Mal. 2.5. הַמּוֹרָא idem,Deut.34.12. וּבְמוֹרָא & terrore, Deu.26. 8. Jer.32.21. ut & cum לַ pro לָהּ præf.ſic, לְמוֹרָא formidabili, Pſal.76.12. Item cum י , ו & כֶם Aff. cui ult. ו cop.eſt etiam præf. utſeq. מוֹרָאִי timor mei, Mal. 1.6. מוֹרָאָם timorem ejus,Iſa.8.12. timor veſter,Iſa.8.13. וּמוֹרָאֲכֶם & timor veſtri,Gen.9.2. Deut. 11.25. ſed occurrit etiam in forma pl.m. מוֹרָאִים terrores ; ut cum יךָ præf. Deut.4.34. וּבְמוֹרָאִים & in terroribus magnis , Pag.& terroribus maximis,Bu.Lex. Item , 4. huc etiam referre ſolent No. מוֹרָה f. idem, quod cum, & pro No.præced. מוֹרָא , cum He ſcil.loco Aleph, 3.Rad.Pag. Bu.Lex.timor,terror,&c. Sic occurrit Pſal.9.21. Pone Domine מוֹרָה timorem eis, Hieron. terrorem ; 70. Legiſlatorem ſuper eos; Pag. quaſi ſcil. eſſet poſitum pro מוֹרֶה , à Rad. יָרָה ; ſicut & quidam recentiores deducunt,exponentes conſtitutionem ; ut ſit idem quod תּוֹרָה ; quod non placet,Merc. De nomine autem יִרְאָה notetur locus ſupra cit. לְיִרְאָתֶךָ timori tuo, aut ad timorem tuum , Pag.vel,ad timendum te; nam habet interdum vim infiniti , quod ſæpe fit. Vide & ſupra in Infinito kal, & attende etiam quando affixa activè , quando verò paſſivè ſunt exponenda ; Latinè per Gerundium vertitur,cum Bachlam, cum quibus locum habet. Sed ſumitur & hoc nomen pro reverentia, veneratione & religione , Merc. Ut Job. 15.4. תָּפֵר יִרְאָה irritum facis timorem , h.e. tollis verecundiam & ſubmiſſionem. Pſal. 111. 10. רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה primum & potiſſimum ſapientiæ eſt timere Jehovam. Sic Prov.1.7. Principium דַּעַת cognitionis eſt יִרְאַת

יִרְאַת יְהוָה timor Jehovæ. Et Prov.9.10. תְּחִלַּת initium ſapientiæ eſt timor Jehovæ. 2 Sam. 23. 3. צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים juſtus, dominator timoris Dei, h.e. timens Deum. Pſal.90.11. כְּיִרְאָתֶךָ ut oportet, ad timendum te. Iſa.29.13. וַתְּהִי יִרְאָתָם אוֹתִי & factus eſt timor mei præceptum hominum, &c. Ezech.1.18. וְיִרְאָה לָהֶם & timor erit illis, i.e. habebant terribilem ſpeciem. Deut.2.25. פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ pavor tuus, & metus tui; in primo timoris motu eſt פַּחַד pavor, qui deinde manet. Quod eſt 2 Chron.26.5. הַמֵּבִין בְּרָאוֹת הָאֱלֹהִים, quidam huc referunt, quaſi eſſet pro בְּיִרְאוֹת & hoc pro בְּיִרְאוֹת. Sic etiam verbum timere ſumitur pro venerari, & religioſè colere, ut Lev.19.14. וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ & metues, ſeu timebis à Deo tuo; q. d. humilis & ſolicitus ac cautus eris à Deo; eum ſcilicet venerando,& religioſè colendo. Sæpe conſtruitur cum Accuſativo, ut Pſal.23.4. לֹא אִירָא רָע non timebo malum, h.e. non expectabo cum animi dejectione. Mal.3.5. וְלֹא יְרֵאָנִי & non timent me,h.e.contemnunt, non curant vel ut judicem, vel ut dominum,vel ut patrem, & bonum ſuum. Lev.19. 30. וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ & ſanctuarium meum timebitis, i.e. habebitis in veneratione, nè id iniquinetis tanquam ſi id nihil ſit, aut id impunè laturi ſitis. Sic 26.2. Sæpe etiam abſolutè, ut Gen.15.1. אַל תִּירָא noli metuere; depone omnem metum quem homo peccator habere poteſt; noli metuere judicium; quia ego clypeus tuus: noli metuere, nè non aſſequaris bonum, quod homini amare & quærere juſtum eſt; (nam) merces tua (erit) magna valde. Job. 37.22. עַל אֱלוֹהַּ נוֹרָא הוֹד apud Deum timetur, vel metuenda eſt Majeſtas. Pſal.111.9. Sanctum וְנוֹרָא & timendum nomen ejus. Deut.28.58. Ut timeas nomen hoc glorioſum & הַנּוֹרָא timendum, Jehovam Deum tuum; qui ſcil.non nominandus, niſi cum ſumma gloria;quem nominatum, cum promiſſionibus, præceptis, minis, æquum eſt revereri & ei cedere, Cocc.

Rad. 85. יָרַד in kal eſt, deſcendit; Pag. Dicitúrque etiam de inferiore conditione, ſervitute & ſubjectione; ſicut verbum contrarium עָלָה aſcendendi ad dominium quoque, præſtantiam & dignitatem refertur. Ubi Deo tribuitur eſt, apparere, vel ſeſe revelare, verbo,voce, aut viſibili facto: ut contrà aſcendere ab aliquo dicitur cùm diſparet, &c. Merc. יָרַד deſcendit, deorſum ſe movit, ex loco ſuperiore ad inferiorem ſe contulit,defluit.Cognationem habet cum יָרַשׁ decurrit,&c. Et propriè dicitur de aqua quæ deorſum labitur & deſcendit, juxta cujus naturam etiam dicuntur homines deſcendere, Av. Occurrit autem hæc rad. in præt.kal, 3. ſ. m. locis ſeq. יָרַד deſcendit, Exod.19.18.1 Sam.23.6. 2 Sam.11. 9,10..19.25,32..23.20. 1 Reg.1.25..2.8..21.18. 2 Reg. 8.29..9.6. 1 Chron.11.22. 2 Chron.22.6.Cant.6.2. Iſa. 52.4.Jer.13.18.Jon.1.5.Mic.1.12.Zach.11.2.ſed in pauſa eſt cum cametz in ult. יָרַד deſcendit, 2 Sam.11.13. ſed occurrit etiam præt.kal, 3.ſ.m. defectivè, præter morem talium verborum, cum Aphæreſi jod primæ radicalis; ſic, יָרַד deſcendit, declinavit, Jud.19.11. Item plenè occurrit cum וְ cop.vel conv. præf. וַיֵּרַד & deſcendit, det,Exod.9.19. Num.34.11,12. Joſ.15.10..16. 3,7..17.9..18.13,16,17,18.II.5.14.Ezec.30.6. Mic.1.3. & in 3.ſ. præt.kal eſt, יָרְדָה deſcendit,2 Reg.1.14..20. 11. 2 Chron.7.1.Iſa.38.8. ſed in pauſa eſt cum cametz penult.ſic, יָרָדָה deſcendit, Iſa.38.8. & in 2.ſ. m. præt. kal,eſt, יָרַדְתָּ deſcendiſti, 1 Sam.17.28. 2 Sam.11.10. Neh.9.13.Iſa.63.19..64.2. ſed in pauſa etiam occ. cum cametz penult.ut & cum וְ conv.præf. וָיָרַדְתָּ idem,1Sam. 17.28. וְיָרַדְתָּ & deſcendes, Jud.7.11. 1 Sam.10.8.. 25. 20. Jer.18.2. ſic & in 2.ſ.f. occ.etiam cum וְ conv. præf. ſic, וְיָרַדְתָּ & deſcendes,Ruth.3.3. & in 1.ſ.præt.kal occ. etiam ſimpl.& cum וְ conv.præf. יָרַדְתִּי deſcendi, Cant. 6.11. Jon.2.7. וְיָרַדְתִּי & deſcendam, Num.11.17. Jud.11. 37.Neh.6.3.ſicut etiam in 3.& 1. pl. præt.kal occ.itidem ſimpl.& cum וְ conv.præf. וְיָרְדוּ deſcenderunt,Exod.15. 5.Deut.10.22.Joſ.24.4.Jud.1.9..5.11,14.1 Chron.7.21. Pſal.119.136.Prov.18.8..26.22. Jer. 48. 15. Ezech.31. 17..32.21,24,27,30. וְיָרְדוּ & deſcendent, Exod. 11.8. Num.16.30. Iſa.34.7. Ezech.26.16..27.29..47.8. Hag. 2.22. יָרְדְנוּ deſcendimus,Gen.43.20. Jud.15.12. וְנֵרְדָה & deſcendimus,Gen.44.26. In part.ben.kal,ſ.m.occ. itidem ſimpl.cum הַ dem.& שׁ relativo præf. ſic, יוֹרֵד vel ſine vau, deſcendens,Jud.9.36. 1 Sam.10.8. 2 Reg.6.33. Job.7.9. Pſal.133.2.Iſa.15.8. הַיּוֹרֵד deſcendens, Deut. 9.24.1 Sam.30.24. 2 Reg.12.21. שֶׁיּוֹרֵד qui deſcendit, Pſal.133.2,3. & in pl.m. part.ben.kal occ.etiam ſimpl.& cum וְ cop.& הַ & וְהַ præf. ut ſeq. יוֹרְדִים vel ſine Vau, deſcendentes, Jud.9.36. 1 Sam.9.27.. 10.6..25.20. Ezech. 47. 1. וְיוֹרְדִים & deſcendentes, Gen. 28. 12. הַיּוֹרְדִים deſcendentes, Joſ.3.16. Iſa.31.1. וְהַיּוֹרְדִים & qui deſcendunt,Joſ.3.16. in forma pl.m. conſtr. occ. locis ſeq. ſimpl.& cum כְּ præf. ſic, יוֹרְדֵי deſcendentes, Pſal.22.30..28.1..88.5..107.23. Iſa.14.19.. 38.18.. 42. 10. Ezech.26.5,20..31.14,16.. 32. 18,24,25,30. יוֹרְדֵי deſcendentes,Pſal.115.17..143.7. Ezech.32.29. כְּיוֹרְדֵי ſicut deſcendentes, Prov.1.12. Item in ſ.fam. part. ben. kal,eſt, יוֹרָדָה deſcendens, Lam.1.16. ſed cum הַ dem. præf.eſt cum Thau pro He fæm.poſt duplex ſægol; ſic, הַיּוֹרֶדֶת qui deſcendit,Eccl.3.21. & in forma pl. f. part. ben.kal, occ.ſimpl.& cum הַ dem.præf. יוֹרְדוֹת vel ſine vau, deſcendentes, Prov.5.5.. 7.27. הַיּוֹרְדוֹת deſcendentes,Neh.3.15. In Infin.kal, eſt cum cametz & cholem; ſic, יָרוֹד deſcendendo, Gen.43.20. ſed cum מִ præf. cholem tranſponitur & mutatur in cametz chatuph ante י. Aff.ſic, מִיָּרְדִי à deſcendere me, Pſal.30.4. ſed occurrit etiam in Infin. kal, in forma cum He,in fine, poſt cametz, & abſque jod 1. Rad. poſt מִ præf. ſic, מֵרְדָה à deſcendendo, Gen.46.3. Item, in alia forma occ. Infin. kal defectivè etiam abſque iod 1.Rad.& cum duplice ſægol ante Thau; ſic, רֶדֶת deſcendere, Deut. 28.52. cui etiam formæ בְּ, בִּ, לְ & מֵ ſunt præf. ut ſeq. בְּרֶדֶת in deſcendendo,Exod.34.29. 2 Reg.7.17. 2 Chron.7.3. Iſa.32.19. וּבְרֶדֶת & in deſcendendo, Num. 21.9. לָרֶדֶת deſcendere, ad deſcendendum, Gen.44.26. Exod.32.1. Jud.1.34..7.10. 1 Sam.23.8,20. 2 Sam.19. 21. 1 Reg.21.16.Neh.6.3.Iſa.30.2. מֵרֶדֶת à deſcendendo, Job.33.24. quæ forma cum affixis mutat prius ſægol in chirek, & poſterius in Scheva; ut cum י & וֹ Aff. cui utrique etiam בְּ eſt præf & cum הָ Aff. ut ſeq. בְּרִדְתִּי in deſcendere me, Pſal.30.10. בְּרִדְתּוֹ deſcendere ipſum,Ezech.31.15. בְּרִדְתָּהּ in deſcendere ipſum, Exod.34.29. לְרִדְתָּהּ deſcendere ipſam,Deut.20.20. In Imper.kal,declinatur etiam defectivè abſque jod, 1.Rad. & cum Tzere, & occ.in 2.ſ.m.ſimpl.& cum וְ cop.præf.ut & cum הָ parag.poſt Scheva, ſed in pauſa poſt Tzere; ut ſeq. רֵד deſcende, Exod.19.21,24..32.7. Deut.9.12. Jud.7.9,10.1 Sam.23.4,20. 2 Sam.11.8. 1 Reg.21.18.

2 Reg.1.15. Jer.22.1. יָרַד & deſcende, 1 Reg. 18.44. רָדָה deſcende, Gen.45.9. Ezech.32.19. רְדָה deſcende, 2 Reg.1.9,11. ſed in pl.m. Imper.kal, Tzere mutatur in Scheva, & occ.ſimpl. & cum ו cop.præf.ſic, רְדוּ deſcendite, Gen.42.2. Jud.7.24.1 Sam.6.21..15 6. 2 Chro.20.16. Joel.4.13 וּרְדוּ & deſcendite, Am.6.2. ſic & in Imper. kal, ſ.f.eſt, רְדִי deſcende, Iſa.47.1. Jer. 48. 18. In fut.kal eſt cum duplice Tzere ; jod 1. Rad. deficiente & latente in potentia prioris Tzere ſub Ethan ; ut in 1. ſ.fut.kal, ſimpl.& cum ו conv.& ה Interrog. præf. ut etiam cum ה parag.ut ſeq. אֵרֵד deſcendam, Gen. 37.35.. 46.4. 1 Sam.26.6. וְאֵרֵד & deſcendi, Exod.3.8. Deut.9. 15..10.5. Jer.18.3. הַאֵרֵד an deſcendam, 1 Sam.14.38. אֵרְדָה deſcendam, Gen.18.21. & in 2.ſ.m. fut.kal, occ. etiam ſimpl.& cum ו cop. תֵּרֵד deſcendes, Gen. 26.2. Deut.28.43. 1 Sam.20.19. 2 Reg.1.4,6,17. וְתֵרֵד & deſcende, Pſal.144.5. Item in 3.ſ.fut kal occ.locis ſeq. יֵרֵד deſcendet, Gen.42.38..44.23. Exod.19.11..33.9. Num. 11.9. Deut.28.24. 1 Sam.23.11..26.6,10..29.4. Pſal.7. 17..49.18..72.6. Iſa.3.14.. 55.10. cui etiam הֲ Interrog. & ו cop.ſunt præf. הֲיֵרֵד num deſcendet ? 1Sam.23.11. וְיֵרֵד & deſcendet, 1 Sam.17.8. ſed ſæpiùs occurrit cum ו conv.præf. & cum ſægol in ult. locis ſeq. וַיֵּרֶד & deſcendit, Gen.11.5..12.10..15.11..38 1. Exod.19.14,20, 25..32.15..34.5. Lev.9.22. Num.11.25..12.5..14.45..20. 28. Deut.26.5. Jud.4.14,15..7.11..14.1,5,7,10,19..15. 8. 1 Sam.15.12..23.25..25.1..26.2. 2 Sam.5.16..19.17.. 21.15..22.2..23.21. 1 Reg.1.38.2 Reg.1.15..5.14.. 13. 14. 1 Chron.11.23. 2 Chron.18.2. Jer.36.12. Jon.1.3. & interdum etiam cum pathach, in ult. ſic. וַיֵּרַד & deſcendit,2 Sam.22.10. Pſal.18.10. Prov.30.4. & in 3. ſ.f. occ. etiam vel cum ſægol, vel cum Tzere, vel cum pathach in ult. ut ſeq. תֵּרֶד deſcendet, 2 Reg. 1.10,12. תֵּרַד idem, Iſa.34.5.. 63.14. Ezech.26.11. תֵּרֵד idem, Lam.3.48. cui etiam 1. formæ in ſægol ו conv. & ultimæ in pathach, ו cop.eſt præf.ſic, וַתֵּרֶד & deſcendit, Gen.24.16,45. Ex.2.5. Ruth.3.6. 1 Sam.25.23.2 Reg.1. 10,12. Lam.1.9. וְתֵרַד & deſcendet, Jer.13.17. ſic etiam in 1.pl.fut.kal, occ.ſimpl.& cum ו conv. & נוּ parag. ſic, נֵרֵד deſcendemus, Gen.43.5. וְנֵרֵד & deſcendimus,2 Reg.10.13. נֵרְדָה deſcendemus, Gen.11.7..43.4. 1 Sam. 14.37. Item in 3.pl.fut. kal occ. etiam ſimpl. & cum ו conv.præf.ut ſeq. יֵרְדוּ deſcendent, 1 Sam.13.12. Pſ.55. 16..104.8..107.26. Jer.50.27. וַיֵּרְדוּ & deſcenderunt, Gen.42.3..43.15. Num.16,33..20.15. Joſ.2.23. Jud.3. 27,28..15.11..16.31. 1 Sam.9.25..13.20..22.1. 2 Sam. 17.18..23.13.2 Reg.2.2..3.12..6.18. 1 Chron. 11.15. Ezech.31.12. ut & in 3.pl.fut. kal occ. etiam ſimpl. & cum ו cop.præf. תֵּרַדְנָה deſcendent, Job.17.17. Jer.14. 17. וְתֵרַדְנָה & deſcendent, Jer.9.17. In Hiphil הוֹרִיד demiſit, dejecit ; detruſit ; deturbavit, depoſuit, detulit, deportavit, deduxit. Occurrit in 3 ſ.m.præt.hiph. ſimpl. defectivè cum chirek abſque jod nota Hiphil, ſed cum ו cop. plenè ; ſic, הוֹרִיד deſcendere fecit, vel fivit,2 Reg.16.17. וְהוֹרִיד & dejiciet, Am.3.11. & in 2.ſ. m.præt.hiph.occ.cum ו conv.præf.& נוּ Aff. ſic, וְהוֹרַדְתָּנִי & deduces, 1 Reg.2.9. הוֹרַדְתָּנִי demiſiſti nos, Joſ.2.18. ſicut etiam in 1.ſ. occ.itidem cum ו conv. præf. cui etiam ה & ם ſunt Aff ut ſeq. וְהוֹרַדְתִּי & dejiciam, demittam, Iſa.43.14. Ezech.34.26. וְהוֹרַדְתִּיו & faciam ut deſcendas, Ezech.26.20. וְהוֹרַדְתִּים & deducam eos, Joel. 4.2. Itidem in 3.pl.præt. hiph.occ.etiam ſimpl. & cum ו conv.plenè cum jod hiph. vel defectivè cum ſolo chirek penult. ut & cum הוּ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek, ut ſeq. הוֹרִידוּ depoſuerunt, 1 Sam.6.15. Lam.2.10. וְהוֹרִדוּ vel וְהוֹרִידוּ & deducent, Gen.44.31. Num.4.5. Deut.21. 4. הוֹרְדָהוּ deduxérunt eum, Gen.39.1. & in 2. pl. m. præt.hiph.occ.etiam cum ו conv.præf. וְהוֹרַדְתֶּם & deducetis, Gen.42.38..44.29..45.13. 1 Reg.1.33. Item, in 1.pl.præt.hiph.eſt, הוֹרַדְנוּ repoſuimus, Gen.43.22. In part.hiph ſ.m.occ.ſimpl.& cum ו cop.ſic, מוֹרִיד demittens eſt, 1 Sam.2.6. וּמוֹרִיד & ſubjicit, 2 Sam.22.48. In Infin.hiph.occ.plenè cum ל præf.& defectivè abſque jod nota hiph. cum בְּ præf. & י Aff. ſic, לְהוֹרִיד ad deportandum, Gen.37.25. בְּהוֹרִדִי in demittere me, Ezec.31. 16. In Imper.hiph.ſ.m. cum Tzere in ult.eſt, הוֹרֵד depone, deduc, dejice, Exod.33.5. Jud.7.4. Pſal.56.8. ſed cum ו cop.præf. & הוּ Aff.occ. defectivè cum chirek abſque jod nota hiph ſic, וְהוֹרְדֵהוּ & dejice eam, Ezec. 32.18. ſed cum מוֹ Aff. occ. plenè cum jod hiph. ſic, וְהוֹרִידֵמוֹ & dejice eos, Pſal.59.12. Item in pl.m. Imper. hiph.occ.plenè cum ו cop. ſed defectivè abſq; jod hiph. & cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff.ſic, וְהוֹרִידוּ & deducite, Gen.43.11. הוֹרִדָהוּ deducite eum, Gen.44. 21. & in ſing.f, Imper.hiph.occ.plenè ſic, הוֹרִידִי demitte, Lam.2.18. In fut. hiph.1.ſ. occ. cum ו cop. præf. & cum הָ & ם Aff.ut ſeq. וְאוֹרִיד & dejeci, Iſa. 10. 13. 63.7. אוֹרִידָךְ dejiciam te, Jer.49.16. Obad.1.4. וְאוֹרִידָךְ & deducam te, 1 Sam.30.15. אוֹרִידֵם deducam eos, Jer.51.40. Hoſ.7.11. Am.9.2. Item in 2. ſ. m. occ. cum Tzere pro chirek magno nota hiph. in ult.ſic. תּוֹרֵד deduces, 1 Reg.2.6. ſed cum הֲ Interrog. præf. occ. plenè cum chirek magno ante נִי Aff. ut & defectivè cum chirek ſolo ante ם Aff. ut ſeq. הֲתוֹרִידֵנִי num deduces me ? 1 Sam.30.15. תּוֹרְדֵם dejicies eos, Pſal.55. 24. In 3.ſ.m. fut.hiph. יוֹרִיד, vel defectivè יוֹרֵד : vel cum Tzere pro chirek magno, יוֹרֵד deſcendet ; ſed cum ו conv. occ. cum ſægol pro Tzere ; ſic, וַיּוֹרֶד vel ſine vau, & deduxit, demiſit, Jud.7.5. 1 Sam.21.14. 2 Chron.23.20. Pſal.78.16. Prov.21.22. Joel.2.23. & ſemel cum ו conv.eſt cum cametz & ſægol ; ſic, וַיֹּרֶד & deduxit, 1 Reg.6.32. ſed occ.plenè cum chirek magno ante נִי Aff. ſicut rurſus defectivè cum chirek ſolo ante הוּ & ם Aff. cui utrique ו conv. eſt etiam præf.ſic, יוֹרִידֵנִי dejiciet me, Obad.1.3. וַיּוֹרִידֻהוּ & deduxit eum, 1 Sam.30.16. 1 Reg.17.23. וַיּוֹרִידֵם & deduxit eos, 1 Reg.18.40. ſic & in 3.ſ.f.fut.hiph. תּוֹרִיד deſcendere faciet, ſeu demittet, ſed cum ו conv.eſt cum Tzere pro chirek magno, in ult. & cum chirek ſolo ante ם Aff.ſic, וְתוֹרֶד & demiſit, Gen.24.18,47. 1 Sam. 19.12. וַתּוֹרֵדֵם & demiſit eos, Joſ.2.15. In 3.pl.m.fut. hiph.occ. plenè ; ſic, יוֹרִידוּ deponant, Num.1.51. ſed defectivè cum chirek ſolo penult.ſic, יוֹרִדוּ deducent, 1 Reg.5.9. cui etiam utrique formæ plenæ ſcil.& defectivæ ו conv.eſt præf. ut ſeq. וַיּוֹרִדוּ & demiſerunt, deportarunt, Gen.44.11. Deut.1.25. וַיּוֹרִידוּ vel ſine vau, & demiſerunt, deduxerunt, Joſ.8.29. Jud.16.21. 2 Reg.11.19. Item defectivè cum chirek ſolo occ.etiam ante הָ Aff.ut & ante הוּ Aff.poſt kibbutz pro ſchurek, & rurſus plenè cum ם Aff. cui utrique הוּ & ם Aff. ו conv.eſt præf. יוֹרְדוּךָ deducent te, Ezec.28.8. וַיּוֹרִדוּהוּ & deduxerunt eum, 1 Reg.1.53. וַיּוֹרִידוּם & demiſerunt eos, Joſ.10.27. In hophal, הוּרַד deduci, dejici, Bu.factus eſt deſcendere, deductus eſt, depoſitus eſt,

Av. Occurrit autem in præt.hoph. 3.ſ.m.ſimpl. & cum וְ cop.vel conv.præf. ut & in 2.ſ.m.præt.hoph.cum וַ conv. præf.ut ſeq. הוּרַד deductus fuit, Gen.39.1. Iſa.14.11. וְהוּרַד & depoſitum fuit; deponetur, Num.10.17.Zac. 10.11. וְהוּרַדְתָּ & dejicieris, Ezech.31.18. Unde in part.hoph.ſ.m.eſt, מוּרָד ductum, 1 Reg.7.29. In fut. hoph. 3.ſ.m. יוּרַד dejicietur: unde in 2.ſ.m. fut. hoph. cum camets pro pathach, ob pauſam, eſt, תּוּרַד dejicieris, Iſa.14.15. Atque indè nomen מוֹרָד deſcenſus, locus declivis; præcipitium. Cæterùm מוֹרָד pro extenuatione, ſeu opere extenuato & ductili, quod hìc à Kimchi affertur, quòd ſit vicinum ſignificationi deſcenſûs, ſicut & Jonathan vertit כְּבוּשׁ ſubjectionis, 1 Reg.7. ſicut & Onkelum ſuprà dictum eſt vertere verbum deſcendendi, Deut.28.& 20. quære potiùs in radice יָרַד; Merc.Cev. מוֹרָד deſcenſus, item declivitas montis unde aqua cum impetu decurrit, Av.Occurrit in forma abſol. cum בְּ & præf. בְּמוֹרָד in declive, Mic. 1.4. בַּמּוֹרָד in declivi, Joſ. 7.5. In forma Conſtr. eſt cum patach in ult. ut cum בְּ præf. ſic, בְּמוֹרַד in declivi, vel deſcenſu, Joſ.10.11. Jer.48. 5. Atque hucad hanc rad. reducunt quidam nomen pr. יַרְדֵּן Jarden, Jordanis fluvius in terra Judæa deſcendens in Ægyptum attingendo terminum Dan. Componitur ex יָרַד i.e. deſcendit, & דָּן Dan; vel potiùs, ſecundum Hieronymum, oritur ad radices Libani ex duobus fontibus, quorum alter Jor, alter Dan vocatur; Av. יַרְדֵּן quidam putant dici, q.d. יְאוֹר דָּן; alii, q.d. יוֹרֵד מָדָן, quia nempe fluvius, qui terram ſanctam interlabitur, à Paneade, quæ olim dicta דָּן, deſcendit. Sed nomen hoc habuit, antequam Dan habitaret in terra, & ulla urbs hoc nomine nuncuparetur, ut patet ex omnibus locis Pentateuchi, in quibus mentio ejus fit, & ex Joſua: Item ex Jud. 18. 29. ubi narratur quando Lajiſch acceperit nomen Dan. Ego ſimpliciter à deſcenſu derivem. Quin & nomen non unius fluvii proprium videtur eſſe; Job.40.23. latiùs capi videtur; niſi Jordanes pro exemplo ponitur; Coc. De nomine autem מוֹרָד, ſecundum quoſdam, notabilis occurrit locus, Job.24.13. ubi occurrit in forma pl.conſtr. ſic, Ipſi fuerunt אוֹר בְּמוֹרְדֵי in deſcenſibus luminis. Sed potiùs videtur dici à מָרַד quod eſt rebellare; ut ſit, inter rebelles luminis, juxta R.D. & ſic Hieron. rebelles lumini: quanqnam R.D.in Rad. מָרַד priorem expoſitionem rectam eſſe dicit, Pag. ut ſit ſenſus, in deſcenſu lucis; q.d. veſpere & in tenebris eunt ad perfodiendos parietes domorum: ſed malìm pro rebellare, quòd contra hominum naturam lucem oderint velut in eam rebellantes; Merc.ſic, R.Levi. Rebelles luminis; i.e. in lumen, quod eſt Deus. R. Moſeh filius Nachman. Fuerunt rebelles, i.e. in cœtu rebellantium, in lucem, ſive contra lucem: vel, fuerunt rebelles lucis, i.e. diei, quia ut malè agerent, diem odio habebant; & noctem tenebráſque præſtolabantur: juxta illud quod poſtea dicit verſ.15. & oculus aduteri obſervavit, pro obſervat, crepuſculum, Pag. De verbo etiam quidam notandi loci, Exod.19.18. Propterea quòd יָרַד deſcendebat in eum Jehovah; & Gen.18.21. אֵרְדָה נָּא וְאֶרְאֶה age, deſcendam & videam; Deus deſcendit quando manifeſtat ſuam præſentiam & virtutem: Deſcendit ad cognoſcendum, quando facit per quod manifeſtum fiat opus hominis. Lam.1.9. וַיֵּרֶד פְּלָאִים & deſcendit miris modis. Pſal.107.23. יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת qui deſcendunt in mare in navibus: qui longiùs it, dicitur deſcendere; Credo, quia quæ ultima viſa attingimus, ut ubi ſol & ſidera oriuntur & occidunt, decliviora apparent. 1 Sam. 25.20. וְהָיָה הִיא יוֹרֶדֶת & evenit, quum ipſa deſcenderet, h.e. proficiſceretur longiùs, & ecce David & homines ejus deſcendebant ei obviam: id puto dictum propter opticam rationem: ea, quæ in planum paululum diſtant à nobis in ſolo, oculis oppoſita videntur, dum eos attollimus: qui indè veniunt videntur ad nos deſcendere. Gen.46.3. אַל תִּירָא מֵרְדָה nè metuas deſcendere; ubi רְדָה eſt Infinitus pro רֶדֶת; Coc.Lam. 3.48. Rivuli aquarum תָּרַד עֵינִי deſcendet, pro deſcenderunt (ex) oculo meo; Pag. Vel, rivulis aquarum deſcendit, ſeu defluxit oculus meus: ſic loco proximo Jeremiæ; ubi Sanctes ſubaudit, Ex: ſcribitur autem in noſtris exemplaribus וְתֵרַד, per patach, non Tzeri, Merc. Hieron. diviſiones aquarum deduxit oculus meus; ſic, Jer.13.17. וְתֵרַד & deſcendet (ex) oculo meo lachryma, Pag.vel & deſcendet, aut defluet oculus meus lachrymâ, i.e. lachrymis: & ſic deinceps in hujuſmodi phraſibus, Cev. 1 Sam.23. 25. וַיֵּרֶד הַסֶּלַע & deſcendit petram, h.e. de petra, Cocc.

Rad.86. יָרָה eſt, jecit, projecit; docuit, Pag poteſt dici cum nonnullis hoc verbum ſignificare generaliter jacere, vel lapidem, vel ſagittam, vel rem quamcunque aliam; vel etiam pluviam: & tum affinitatem habet cum רָוָה, quod eſt rigare: item ſuam voluntatem, vel doctrinam, metaphoricè, quod eſt docere; ſed hoc poſtremum in hiphil duntaxat. Eſt autem metaphora à guttis pluviæ ducta, quarum more doctrina & inſtitutio homines alioqui inſcios inſtruit, & fœcundat, ut illa terram. Sic Hoſ.10.12. donec veniat, וְיוֹרֶה & jaciat (i.e. pluat) juſtitiam vobis. Vide infrà. Conſtructum invenias cum Accuſativo rei, & interdum perſonæ: item cum Lamed, & cum Beth, Merc. יָרָה jecit, projecit, dejecit, præcipitavit; jaculatus, ejaculatus eſt, jaculis petiit, vel confecit, Eu. Lex. יָרָה proruit, jecit, projecit, jactavit; ruit, in voce activa: item ejeit, jaculatus eſt, nam ſagittam jacere eſt jaculari; uſurpatur præterea de projectione ſortis, lapidis, pluviæ & verborum, ideòque ſæpe pro eorum natura exponendum hoc verbum. Cognationem habet cum רָאָה vidit, inſpexit, nam ſignificat aliquid ad ſcopum projicere, quo directis oculis aſpicimus. Hinc ἰέμαι ἰεύω, & Latinum ruo; Av. hæc autem radix in Bu.Conc.ſic deſcribitur; יָרָה duo habet ſignificata; i. jacere, projicere, jaculari, pluere, pluvia. Atque in hac jaculandi ſignificatione, ſeu projiciendi, &c. Occurrit in præt.kal, 3.ſ.m. locis ſeq. יָרָה projecit, præcipitavit, jaculatus eſt, Exod.15.4. 1 Sam.20. 36,37. Job.38.6. & in 1.ſing.m. præt.kal, cum chirek, ſed cum וְ conv. cum Tzere penult. ſic, וְיָרִיתִי jeci, Gen. 31.51. וְיָרִיתִי & jaciam, Joſ.18.6. In part.ben.kal occ. in ſing.& pl.maſc. cum הַ dem.præf. הַיּוֹרֶה jaculans, Prov.26.18. הַיּוֹרִים jaculatores, jaculantes, 1 Chron.10.3.2 Chr. 35.23. In Infin.kal eſt cum cholem ante 3.Rad.He; ſic, יָרוֹה jaculando, Exod.9.13. ſed cum לְ præf. occ. cum cholem ante Aleph, pro 3.Rad.He; ſic, לִירוֹא ad jaculandum, 2 Chron.26.15. Item alia forma Infin. kal eſt in וֹת cum לְ præf. ſic, לְיָרוֹת ad jaculandum, Pſal.11. 2.64.5. In Imper.kal, ſ.m.eſt, יְרֵה jaculare, 2 Reg.13.

17. In fut.kal יִיְרֶה, תִּיְרֶה, אִיְרֶה, &c. Unde in 1. pl.m.fut. kal, נִיְרֶה jaculabimur. & cum ו conv. וַנִּיְרֶה & jaculati ſumus;ſed cum ם Aff.3. Rad. He abjicitur, & eſt וַנִּירֵם Num.21.30. quod R.D.exp. quaſi eſſet pro וַנַּיְרֶה אוֹתָם & jaculati ſumus in eos, vel, & pugnavimus cum iis, &c. Pag.Bu.Lex. vel, ut Ab. Ezra exp. כַּאֲשֶׁר יָרִינוּ אוֹתָם posteaquam jaculis confecimus eos, Bu.Lex. וַנִּירֵם pro וַנִּירֶם & jaculabamur eos, Coc. At R.Sal.exp. מַלְכוּת שֶׁלָּהֶם regnum eorum; נִיר, inquit, eſt regnum, jugum & dominium viri; ut 1 Reg.11. 36. ut ſit נִיר regnum (propriè lucerna, pro נֵר, Merc.) Davidi ſervo meo: Targum, & deſecit regnum à Hebon; Pag. Et obruimus eos, periit Hesbon uſque ad Dimon, &c. ratione vau converſivi legitur verbaliter; ſed ratione camets ſub Reſch, nominaliter, Et novale eorum (nam נִיר ſignificat etiam novale) Av. In Niphal, נוֹרָה, eſt, jaculis confici, Bu. man. obrutus, adobrutus eſt, Av. Occurrit in fut.Niph.3.ſ. m. more perfectorum verborum; (nam more quieſcentium Pejod eſſet יִוָּרֶה) cum camets ſub 1.Rad.jod dageſchato; ſic, יִוָּרֶה jaculo conficitor, Exod.19.13. In hiphil, הוֹרָה jecit,projecit, jaculatus, ejaculatus eſt: Item docuit, Bu.Lex.&c. ut in ſignif. 2. hujus Rad.fecit ruere,&c.Av. Occurrit autem in 3.ſ.m. præt.hiph. abjecta 3.Rad. He, cum נִי Aff.ſic, הוֹרָנִי projecit me, Job.30.19. In part. ben.hiph.occ. ſ.m.ſimpl.& cum הַ dem.præf. ut & in forma pl.m. cum הַ & מֵ præf.ut ſeq. מוֹרֶה jaculans, 1 Sam.20.37. הַמּוֹרֶה more, n. p. Jud. 7.1. הַמּוֹרִים vel ſine vau, jaculantes, 1 Sam.31.3. 2 Sam.11.24. 20.4. 1 Chron.10.3. מֵהַמּוֹרִים à jaculantibus, 1 Sam. 31. 3. & in forma pl.m. conſtr. מוֹרֵי jaculantes, jaculatores. occ.cum הָ Aff.ſic, מוֹרֵיהוּ jaculatores tui, Iſa. 30. 20. In fut.hiph. 1.ſ.eſt, אוֹרֶה jaculabor, jaculis conficiam, 1 Sam.20.20. Job.27.11. & in 3.ſ.fut. hiph.occ.plenè;ſic, יוֹרֶה jaculabitur,2 Reg.19.32.Iſa.37.33.ſed pro eo cum ו conv.occ.defectivè, per Apoc.3. Rad. He; ſic, וַיּוֹר & jaculatus fuit, 2 Reg.13.17. unde etiam cum ו conv. ante ם Aff.eſt, וַיּוֹרֵם & jaculatus eſt in eos, Pſ. 64. 8. ſic in 3.pl.m.fut.hiph. occ.ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic, יוֹרוּ jaculabuntur, 2 Sam.11.20. וַיּוֹרוּ & jaculati ſunt,2 Chron.35.23. pro quo ult. occ. etiam cum Aleph abundante, ſic, וַיּוֹרְאוּ idem, 2 Sam. 11. 24. ut & cum kibbutz pro ſchurek, ante הוּ Aff. ſic, יוֹרֻהוּ jaculis petunt eum, Pſal.64.5.Atque indè nomina; i. No. Subſtant. יוֹרֶה pluvia tempeſtiva; nempe autumnalis, poſt jactam ſementem, ſic dicta, quòd terram quaſi erudiat ac informet ad producendam ſementem acceptam, Bu.Lex.pluvia fœcunda & tempeſtiva, quæ jacto ſemine in terram ruit, Av.pluvia prima; & commode dici videtur à יָרָה, quia componit ſemen, & collocat quaſi in utero terræ, & concipi facit ad germinationem, Deut.11.14. יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ pluvia prima & ſerotina; ibi genus eſt מָטָר; Cocc. ut Jer.5. 24. qui dat imbrem וְיוֹרֶה & pluviam, temporaneam, & ſerotinam; Ità, Pag. vel potiùs (nempe) temporaneam, & ſerotinam; nam & Maſoreth copulam omnino expungit: atque in emend. exempl. Vau, initio, ſine puncto ſcribitur, nec legitur; & ad Marg. ſcribitur יוֹרֶה; Merc.Cev. ibique genus eſt גֶּשֶׁם, Coc. Sed Hoſ.6.3. & veniet כַּגֶּשֶׁם ut imber nobis, כְּמַלְקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ ut ſerotina erudiens, terram; ab הוֹרָה in hiphil, niſi malis eſſe participium a יָרָה in kal; ut imber, ut ſerotina componens terram,& compingens, nè ſit pulvis, Coc. Pluvia tempeſtiva, ſeu prima, Bu.Conc.Joel.2.23.& deſcendere fecit מוֹרֶה pluviam ſcil.temporaneam; & ſerotinam,in primo,nempe menſe; Pag. Pluviam temporaneam, ſeu tempeſtivam intellige, quæ ſtatim jacta ſemente decidit, & eam excitat, provehit & fœcundat. Eſt autem eo loco poſitum per alluſionem, pro יוֹרֶה, ut ſub eodem nomine Pluvia & Doctor ſignificetur, quod alia lingua non poteſt aſſequi: ut autem prima pluvia quâ ſeges autumni tempore perfunditur, יוֹרֶה, vel מוֹרֶה, dicitur, ſic quæ ſeriùs decidit grandiore jam ſegete verno tempore, aut ſub meſſem, dicitur מַלְקוֹשׁ; ſerotinam pluviam, aut ſeram dicere potes. Iſta duo pluviarum genera ſæpe in Scriptura memorantur: per quæ matutinam, & ſerotini temporis pluviam cave intellexeris, etſi ita nonnulli Latinorum interpretum verterint, ſed autumnalem & vernum imbrem, Merc. Hieron.& deſcendere faciet ad vos imbrem matutinum & ſerotinum,ſicut in principio: & eodem verſu, quia dedit vobis אֶת הַמּוֹרֶה pluviam propter juſtitiam, Hier.doctrinam juſtitiæ, Pag. Pluviam tempeſtivam, Bu. Conc. מוֹרֶה eſt idem quod יוֹרֶה Pſal.84.7. quam בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה in benedictionibus, h. e. largiſſimè, operit pluvia; Cocc. Hieron.vertit, benedictionibus amicietur doctor; 70. benedictiones dabit Legiſlator, Pag. Alii, benedictionibus ornabit Doctorem; Quid ſi, benedictionibus operiet Doctor, vel pluvia, exponamus? ut gratiarum abundantia ſignificetur, Merc.nos vertimus, Piſcinas operiet pluvia; juxta R.D. qui dicit, בְּרָכוֹת eſſe ſicut בְּרֵכוֹת, cum Tzeri, i.e. piſcinas, & מוֹרֶה ſicut יוֹרֶה pluvia; acſi dicat, non modò fontes, verum etiam & piſcinæ plenæ erunt aquis,ut aſcendentibus ad ſolennitatem nihil deſit; ſed R.Judah, מוֹרֶה nomen ſcripſit eſſe loci; ut Jud.7.1. à colle הַמּוֹרֶה Moreh, in valle, &c.Pag. מוֹרֶה timor, vide in rad. יָרֵא; Bu.Lex.Item, מוֹרֶה rebellis, vide in rad. מָרָה; ubi etiam ponitur מוֹרָה novacula; ibi vide,Pag.Cocc. Atque indè etiam deducunt quidam verbum in Hiphil הוֹרָה, pro pluere abundanter; & ſic occurrit in fut. hiph. 3.ſ.m. cum ו cop.præf.Hoſ.10.12. ſecundum R.D. וְיוֹרֶה & depluat abundanter juſtitiam vobis, Bu. Conc. Sed Prov.11.25. occ.cum Aleph loco 3.Rad.He. יוֹרֵא pluet abundanter, Bu.Conc. גַּם הוּא יוֹרֵא, etiam ipſe projicier,profundet, i.e. abundabit, cumulatim habebit, ut magnâ copiâ,ſi opus fuerit, aliis ſua bona elargiri & projicere poſſit. Quidam exponunt paſſivè, quaſi eſſet יִוָּרֵא, vel יִרְוֶה irrigabitur; nam præcedit מַרְוֶה irrigans,Bu. Lex. Aliis יוֹרֵא eſt nomen, pro יוֹרֶה pluvia; & ſic exp. & qui irrigat, etiam ipſe eſt pluvia: nihil ſibi perdit; fluvii aquæ vivæ ex corde ejus fluunt: vel, ipſe ſibi quoque eſt pluvia, Coc.& irrigans ipſe quoque (habebit) pluviam,i.e. diteſcet; Aleph eſt loco He, Av. & inebrians, vel irrigans, ſcil. pauperes, etiam ipſe יוֹרֵא pluvia, i.e. ſicut pluvia eſt; vel etiam ipſe vocabitur יוֹרֵא, i.e. irriguus, juxta R.D.Pag. Nam eodem nomine; cum ה, יוֹרֶה vocatur verna pluvia, eò quòd irrigat terram, Merc. Sunt tamen qui tertiam futuri hiphil putant eſſe perſonam, ut Hieron.qui vertit,qui inebriat pauperes, ipſe quoque inebriabitur: quem ſecutus ego, in prima editione tranſtuli, & qui ſatiat & ipſe ſatiabitur: & ſic Targum, qui docet ipſe docebitur: quomodo מַרְוֶה eſſet ſatians,& יוֹרֵא eſt, oſtendens,

dens; vel per metathesin literarum est, יְרֻוֶּה inebriabitur, vel satiabitur; ita ut sensus sit, quòd anima benedicta, quæ largitur ex his quæ donavit sibi Deus, impinguabitur: & impinguatio erit in quantitate multa & magna satietate, quia satiabitur de pinguedine domûs Dei: Et R. Immanuel sic explicat, quisquis sapientiâ suâ sitim intellectûs alterius inebriaverit, docendo illum sapientiam, non modò illi proderit, verùm etiam sibi ipsi, Pag. Alii verò exp. compluetur, i.e. fœcundabitur: quod Kimchi affert, cum analogia Grammatica maximè convenit, ut sit insignis hyperbole: nam iuxta eum Aleph est loco He, & יְרֶוֶּה exp. irriguus, pro יְרֵוֶה, ut suprà dictum; Merc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in Hiphil הוֹרָה docere, Bu. Conc. docuit, instituit; ostendit; monuit, præmonuit; Bu. Lex prorsus, ruere fecit; sed quando de verbis accipitur, significat docere, proferre & eruere doctrinam; construitur cum Accus. Av. הוֹרָה significat monstrare, δηκνύειν, tanquam lapillo, vel telo projecto, vel digitis, &c. ut Prov. 6.13. Gen. 46.28. לְהוֹרוֹת ut monstraret coram ipso Goshen versùs; Et Exod. 15.25. & monstravit ei lignum, &c. & sæpe usurpatur pro docere: quod revera est monstrare viam, vel monstrare quid dicendum vel agendum sit, Exod. 4.12, 15. & c. 35.34. וּלְהוֹרוֹת נָתַן בְּלִבּוֹ & aptitudinem vel voluntatem docendi dedit in corde ejus, &c. Job. 36.22. Quis sicut ipse מוֹרֶה docet? Confer Psal. 25.8. & Psal. 119.102. à judiciis tuis non recessi, quia אַתָּה הוֹרֵתָנִי tu docuisti me, præmonstrator viæ extitisti mihi; sic Joel. 2.23. quia dedit vobis אֶת הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה doctorem ad justitiam sive, qui monstrat justitiam: quòd si ibi מוֹרֶה significat pluviam, metaphoricè notabitur is qui de cœlo descendit, & irrigat ad justitiam: Confer Hos. 10.12. sed non memini verbum הוֹרָה pro pluere usurpari, Cocc. In docendi autem significatione, sic occurrit hoc verbum in hiphil ordine Conc. In præt. hiph. 3. s.m. cum הִ Aff. est, הוֹרָה docuit eum, 2 Reg. 12.2. & in 2. s.m. cum נִי Aff. est. הוֹרֵתָנִי docuisti me, Psal. 119.102. Item in 1. s. præt. hiph. cum תִּי conv. occ. plenè cum Tzere ante jod, vel defectivè cum solo Tzeri penult. ut & cum הָ Aff. defectivè, sed cum תִּי conv. plenè; ut seq. וְהוֹרִיתִי & docebo, Exod. 4.15. וְהוֹרֵיתִי & docebo, 1 Sam. 12.23. הוֹרֵיתִיךָ docui te, Prov. 4.11. וְהוֹרֵיתִיךָ & docebo te, Exod. 4.12. In part. ben. hiph. occ. simpl. & cum וּ cop. & הַ dem. præf מוֹרֶה vel sine vau, docens, doctor, 2 Reg. 17.28. 2 Chron. 15.3. Job. 36.22. Psal. 84.7. Prov. 6.13. Isa. 9.14. וּמוֹרֶה & doctor, Hab. 2.18. הַמּוֹרֶה docentis, Jud. 7.1. In pl. m. part. hiph. מוֹרִים & in constr. מוֹרֵי docentes, doctores; occ. cum יְ & הָ Aff. sic, מוֹרָי doctorum meorum, Prov. 5.13. מוֹרַיִךְ doctores tui, Isa. 30.20. In Infin. hiph. occ. cum לְ & וּלְ præf. ut & cum לְ præf. & הֶם Aff. ut seq. לְהוֹרוֹת ad docendum, Gen. 46.28. Lev. 14.57. וּלְהוֹרוֹת & ad docendum, Exod. 35.34. Lev. 10.11. לְהוֹרוֹתָם ad docendum eos, Exod. 24.12. In Imper. hiph. s. m. & pl. m. הוֹרֵה doce; occ. cum נִי Aff. ut seq. הוֹרֵנִי vel sine vau, doce me, Job. 34.32. Psal. 27.11. 86.11. 119.33. הוֹרֻנִי docete me, Job. 6.24. In fut. hiph. 1. s. occ. simpl. & cum וְ cop. & הָ Aff. אוֹרֶה docebo, Job. 27.11. וְאוֹרְךָ & docebo te, Psal. 32.8. & in 2. s.m. fut. hiph. תּוֹרֶה docebis; occ. pro more, abjecta 3. Rad. He, cum הֶם Aff. sic. תּוֹרֵם docebis eos, 1 Reg. 8.36. 2 Chron. 6.27. & in 3. s.m. fut. hiph. occ. simpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum וַ conv. ante נִי Aff. & cum וַ cop. ante נִי Aff. ut seq. וַיּוֹרֵנִי docebit, Psal. 25.8. Isa. 28.9. Hab. 2.19. וַיּוֹרֶה & docebit, Hos. 10.12. וַיּוֹרֵנִי & docuit me, Prov. 4.4. וַיּוֹרֵנוּ & docebit nos, Jud. 13.8. Isa. 2.3. Mich. 4.2. Item cum נִי Aff. est, יוֹרֵנִי docebit cum, Psal. 25.12. Isa. 28.26. & cum וַ conv. præf. ante הִ Aff. & cum וְ cop. præf. ante הֶ Aff. sic, וַיּוֹרֵהוּ & docuit eum, Exod. 15.25. וַיּוֹרֵם & docebit eos, 2 Reg. 17.27. sic in 3. s. f. fut. hiph. תּוֹרֶה docebit, f. occ. cum וְ cop. ante הָ in pausa, vel הָ extra pausam; sic, וְתוֹרֶךָ & docebit te, Job. 12.7, 8. וְתוֹרֶךָ & docebit te. Psal. 45.5. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum הָ Aff. locis seq. יוֹרוּ docebunt, Deut. 24.8. 33.10. Ezech. 44.23. Mich. 3.11. יוֹרוּךָ docebunt te, Deut 17.10, 11. Job. 8.10. Ab hoc verbo fit & nomen תּוֹרָה f. Lex; secundum R. Jos. & R. D. & appellatur sic, inquit R. Abrah. Ab. Ez. in comment. Psal. 1.2. eò quòd doceat nos viam rectam. Potest etiam secundum R. D. deduci à תּוֹר, quod est dispositio; quòd Lex sit dispositio, & forma præceptorum, quomodo fieri debeant, Pag. תּוֹר quod Sanctes scripserat, verbum est, sed תּוֹר, quod Kimchi vult, nomen: quod etiam quidam referunt ad hanc radicem, ut sit idem quod תּוֹרָה constitutio; institutio; dispositio; doctrina. Nomen Heb. תּוֹרָה latiùs potest quàm legis nomen, ut passim invenies, Levitico maximè: ut Latinè Rationem vel præscriptum possis vertere. Interdum specialiter est doctrina, qua de Dei voluntate erga nos, & vita, moribúsque formandis docemur: nec solùm Lex Mosis, sed & libri alii sacri nomine Legis passim significantur: מִשְׁפָּט judicium verò, inquit Kimchi, est jus inter hominem & proximum ejus: חֹק statutum, est res decreta super hominem ut eam faciat, vel in mandato, vel in consuetudine: מִשְׁמֶרֶת custodia, seu observatio, est ut caveat nè mandatum transgrediatur, útque sepem faciat mandato. Quæ omnia etsi per se singula suum habeant significatum, sæpe tamen confundi videas, inquit hîc Kimchi; Merc. תּוֹרָה doctrina, institutio; quomodo in proverbiis Salomonis sæpe usurpatur: Lex; quomodo dicitur vel de tota lege Mosis tantùm, vel de specialibus quibusdam legibus, ut conjugii, Sabbathi, lepræ, &c. vel denique de universo verbo Dei, quod sic vocatur, quòd nos de Dei voluntate erga nos, & nostro officio erga Deum & proximum nostrum, doceat & erudiat; Bu. Lex. Lex, doctrina, institutio quæ nobis prorsus voluntatem Dei expressam; Av. תּוֹרָה doctrina, quâ monstratur quid oporteat facere; nominatim, quâ monstratur peccatoribus via; δήλωσις, νόμος Isa. 2.3. Nam ex Sion exibit תּוֹרָה Lex, h.e. doctrina, monstrans peccatori viam justitiæ. Sic Mich. 4.2. Item Isa. 8.21. לְתוֹרָה וְלַתְּעוּדָה ad (h.e. præter) doctrinam & contestationem; Nunquid etiam, cum extet doctrina & contestatio, homines interrogandi & consulendi sunt? Et Prov. 28. oppocuntur עֹזְבֵי תּוֹרָה deserentes doctrinam justitiæ, & שֹׁמְרֵי תּוֹרָה qui observant legem, seu doctrinam justitiæ. Et cap. 6.23. נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר præceptum est lucerna, & Lex; (i.e. doctrina justitiæ) Lux, &c. Cocc. Occurrit autem nomen hoc frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma absoluta locis seq. תּוֹרָה doctrina, lex, Exod. 12.49. Lev. 7.7. Num. 15.17, 29. Deut. 33.4. 2 Chron. 15.3. 19.10. Job. 22.22. Prov. 28.4, 7, 9. 29.17. Isa. 2.3. 8.17. 42.21. 51.4. Jer. 18.

18.Lam.2.9.Mic.4.2.Hab.1.4.Zeph.3.4.Hag.2.11.& cum וְ cop. & הָ dem.præf. ut ſeq. וְתוֹרָה & lex, Neh.9.14. Pſal.78.5.Prov.6.23.Ezech.7.26.Mal.2.7. הַתּוֹרָה lex, Lev.7.37..14.54.Num.5.30..19.2,14..31.21. Deut.1.5.. 4.8,44..17.18,19..27.3..27.8..28.58..29.29..27.26..28. 61..29.21..30.10..31.9,11,12..32.45..31.24,26. Joſ.1. 7,8..8.34..22.5.2 Reg.17.13..21.8.. 22.8,11.. 23.24. 2 Chron.14.3..33.8..34.15,19. Neh.8.2,3,9,13.. 12.44.. 13.3.Jer.2.8.Zach.7.12. Item cum לְ, בְ, יִבְ, לְכָ, & לַ præf. prout ſeq. וַהֲתוֹרָה & lex,Exod.24.12. 2 Reg. 17.37. בַּתּוֹרָה in lege, 2 Chron.25.4.Neh.8.14..10.35, 37.Mal.2.8,9. וּבַתּוֹרָה & in lege, 2 Chr.31.21. וְכַתּוֹרָה & juxta legem, 2 Reg.17.34. Ezr.10 3. לְתוֹרָה ad legem, Iſa.8.21. לַתּוֹרָה ad legem, Neh.8.7. ſic etiam in formaſ.f.conſtr. occ. locis ſeq. תּוֹרַת lex, Exod. 13.9. Lev.6.2,7,18..7.1,11..11.46..12.7..13.59..14.2,32,57.. 15.32.Num.5.29..6.13,21.Joſ.8.31,32..23.6..24.26. 2 Sam.7.19. 2 Reg.14.6..23.25.1 Chron.22.12. 2 Chron. 12.1..17.9..34.14. Ezr.7.10.Neh.8.1,18..9.3. 10.29.Pſ. 19.8..37.31..119.72. Prov.1.8..13.14.Iſa.1.10.. 5.24.. 30.9. Ezech.43.12. Hoſ.4.6.Am.2.4.Mal.2.6..3.22. cui etiam formæ conſtr. וְ, בְ & כְ ſunt præf. וְתוֹרַת & lex, Prov.31.26.Jer.8.8. בְּתוֹרַת in lege, 1 Reg.2.3. 2 Reg. 10.31. 1 Chron.16.40. 2 Chron.23.18..31.3,4..35.26. Ezr.3.2..7.6..8.8..10.30. Pſal.1.2..119.1. Dan.9.11,13. כְּתוֹרַת juxta legem, 2 Chron.30.16. Item cum Affixis ſæpe occurrit,ut cum י. Aff.cui etiam וְ & כְ ſunt præf. תּוֹרָתִי lex mea, Pſal.78.1..89.31. Prov.3.1..4.2.Iſa.51. 7.Jer.9.12..16.11..31.33. Ezech.22.26. Hoſ. 8.1,12. וְתוֹרָתִי & lex mea, Prov.7.2.Jer.6.19. בְּתוֹרָתִי in lege mea, Exod.16.4. 2 Chron.6.16. Jer.26.4..44.10. & cum הָ, ſed in pauſa cum הָ. Aff.cui etiam וְ cop.eſt præf. תּוֹרָתְךָ lex tua,Neh.9.26. Pſal.119.44,61,70,77, 92,153,163. תּוֹרָתֶךָ lex tua, Neh.9.29, 34. Pſal.119. 34,53,55,96,126,136,165. Dan.9.11. וְתוֹרָתְךָ & lex tua,Deut.33.10. Pſal.40. 9..119.29,109,113,142,174. ut & cum וּבְ, כְ, מִ & יִמְ præf.ut ſeq. וּבְתוֹרָתְךָ & in lege tua, Jer.32.23. כְּתוֹרָתֶךָ juxta legem tuam, Pſal. 119.88. מִתּוֹרָתֶךָ à lege tua,Pſal.119.51,150. ex lege tua,Pſal.119.18. וּמִתּוֹרָתֶךָ & ex lege tua, Pſal. 94.12.ſic etiam cum יֿ Aff. cui וּבְ & וְלִ ſunt præf. בְּתוֹרָתוֹ legi ejus, Iſa.42.24. וּבְתוֹרָתוֹ & in lege ejus, Pſal.1.2..78.10. Jer.44.22. וְלִתוֹרָתוֹ & ad legem ejus, Iſa.42.4.Item in forma pl. f. occ. etiam ſimpl.& cum וְ cop. הַ dem. & הַ præf. ſic, תּוֹרוֹת leges, Iſa. 25. 5. וְתוֹרוֹת & leges,Neh.9.13. הַתּוֹרוֹת leges, Exod.18.20. וְהַתּוֹרוֹת & leges,Lev.26.46. Item cum יֿ Aff. ſed in pauſa cum יֶ poſt וְ cop. & cum יָ Aff. cui & וְ & בְ ſunt præf.ut ſeq. תּוֹרוֹתַי leges meas, Ezech. 44. 24. וְתוֹרוֹתָי & leges meas,Gen.26.5.Exod.16.28. תּוֹרוֹתָיו leges ejus,Exod.18.16.Ezech.43.11..44.5. וְתוֹרוֹתָיו & leges ejus, Pſal.105.45. בְּתוֹרוֹתָיו in legibus ejus,Dan. 9. 10. Ab hac autem radice eſt מוֹרִיָּה nomen loci ; Gen.22.2. ſonat doctrinam Domini, quòd eo loco & monte ſit Templum à Salomone conſtructum, 2 Chr. 3.1. & doctrina de voluntate Dei erga nos patefacta.Aliis à Rad. רָאָה videre,deducunt, quòd illic eſſet appariturus Dominus, Merc.Cev. Locus ſupra cit. Ex.19. 13. יָרֹה יֹרֶה jaculando jaculabitur, Pag. paſſivè,i.e. jaculis petetur, jaculo ferietur, ad Hebr.c.12. redditur, Merc.Hieron.confodietur iaculis,Pag. Et in 1 Sam.31. 3. in pleriſque codicibus ſcribitur הַמּוֹרִאִים, jaculatores ; ſed in omnibus, 2 Chron.26.15. לִירוֹת ad jaculandum ; & 2 Sam.11.24. וַיּוֹרוּ & jaculati ſunt ſagittarii, &c. Scribuntur ſic, viz.cum Aleph loco He 3.Rad. Pag. vel potiùs Aleph in iis abundat, Coc. In Hiphil autem הוֹרָה eſt & jacere ; & docere ; pro docere nunc cum gemino Accuſativo, more Larino, nunc cum Accuſativo perſonæ, & præpoſitione Beth, conſtruitur,& interdum cum Accuſativo rei, & Lamed ante perſonam, Merc. In Iſa.30.20. & non reſtringet, aut prohibebit, vel elongabit,ultra, מוֹרֶיךָ pluviam tuam, vel doctorem tuum, Pag. ad verbum potiùs eſt, conſtringetur, prohibebitur aut elongabitur,pluvia,&c.Paſſivè, quia erat annus ille ſqualoris, & frugum ubertatem illis prædicit : vide in Rad. כָּנָף : alii non ultra avolabit doctor tuus, qui ſcil.te viam rectam docet, ita ut ſit in finibus terræ, Merc.Cev. Utroque modo exp. R.D. in comment. etſi jod ſit ſignum pluralis, doctores tuos: item eodem verſu, & erunt oculi tui videntes,i.e. videbunt, אֶת מוֹרֶיךָ pluviam tuam, vel doctorem tuum, aut doctores tuos, ſcribitur enim cum jod, eſtque duplex lectio, Pag. ut ſcil.jod ſit loco He 3.Rad.numero ſingulari, aut ſit jod nota multitudinis, numero plurali, Cev. Sic Iſa.28.26.Deus ſuus יוֹרֶנּוּ docebit illum; R. tamen Joſeph exp. compluere faciet eum: (vel potiùs, pluere faciet illi; Merc.) ac ſi dicat, qui ſeminat ſecundùm judicium ſive normam & conſuetudinem,& expectat Deum qui det pluviam,& germinare faciet ſemina ; Pag. vel potiùs, qui ſeminat,ſeminet ſecundum judicium, i.e.ut poſtulat & fert ſeminandi ratio, & poſtea ſperet in Deum, quòd dabit, vel ut det, pluviam, & germinabunt ſemina, Merc.Cev. Sed R.D.exp. docebit eum,i.e.dabit illi hanc ſapientiam, Pag.

Rad.87. יָרֵחַ m.eſt, Luna; σελήνη; item menſis, Pag. Bu.Av.Cocc. ſic ſcil. appellatus, quòd luna ſingulo innovetur menſe, Pag. Eſt cogn.cum רָוָה ſpiravit, רוּחַ ſpiritus, ſeu ventus, & cum רֵיחַ odoratus eſt ; luna enim reſpirationem & refrigerium, ſeu auram, & ventum leviorem motu ſuo præbet : unde noctu ſemper aura frigidior eſt quàm per diem, Av. Pſal.72.4. לִפְנֵי יָרֵחַ coram luna, i.e. quamdiu eſt luna, & v. 7. עַד בְּלִי יָרֵחַ uſque dum non ſit luna ; h. e. vel nunquam, quia ſemper erit luna ; vel uſque ad ſeculum gloriosius luce ſolis ac lunæ. Confer Job.14.12. עַד בִּלְתִּי שָׁמַיִם uſque dum non ſit cœlum ; in hac viz. forma, Coc. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc.ſic ; In forma abſol.ſimplicìter, & cum וְ, הָ & יְהָ præf. יָרֵחַ luna, Job.25.5. Pſal.8.4..72.5,7..104.19. Jer.31.35. Hab.3. 10. וְיָרֵחַ & luna, Joſ. 10.12,13. Job.31.26.Pſal 121.6.. 148 3.Iſa.13.10.Ezech.32.7. Joel.2.10..4.15. הַיָּרֵחַ luna,Deut.4.19. Pſal.136.9. Iſa.60.19. וְהַיָּרֵחַ & luna, Gen.37.9. Eccl.12.2. Joel.3.4. ut & cum כְּ & לְ & וְלְ præf. כַּיָּרֵחַ ſicut luna, Pſal.89.38. לַיָּרֵחַ lunæ, Deut.17. 3. וְלַיָּרֵחַ & lunæ,Jer.8.2.2 Reg.23.5.Atque indè,ut quidam volunt,nomen aliud à præced. vel,ut alii, ut forma tantùm conſtr. ejuſdem nominis præced.viz. יֶרַח menſis, μὴν, Pag.Bu.Coc.quaſi lunationem dicas, ſpatium ſcil.quod luna conficit à ſole abeundo, & ad eundem redeundo;ſic in regimine dicitur, ſicut & alia nonnulla reperies, ut à כֹּחַ fit regimen כֹּחַ, & à יֶרַח itidem יֶרַח; Merc. יֶרַח eſt lunarius curſus : i.e. menſis, nam luna ſingulis menſibus innovatur, & ſignificat ſpatium

ſpatium menſis quod luna motu ſuo conficit, Av. unde יֶרַח יָמִים, menſis dierum, dicitur integer menſis; Bu.Lex. Occurrit autem in hac forma ſim pl. & cum בְּ præf. ſic, בְּיֶרַח menſis, Deut.21.13.2 Reg.15.13. בְּיֶרַח in menſe, 1 Reg.6.37,38..8.2. Zach.11.8. Item, in priori forma cum Tzere ſub Reſch, occ. cum ל cop. præf. & לְ. Aff. ſic, וְיֶרַחַ & luna tua, Iſa.60.20. & in forma pl. m. גֶּרֶשׁ יְרָחִים, fructus lunarum, dicitur quem quæque luna protrudit: pluralis autem numerus lunæ tribuitur, quia pluries nova fit; Bu.Lex. quod protrudunt menſes, Coc. Deut.33.14.&, de delicatis fructibus maturis, (vel maturationis, ad verbum, ejectionis, Merc.) יְרָחִים lunarum: luna enim decoquit maturátque fructus, Pag.i.e. ad maturitatem eos perducit; nam quædam ex terræ naſcentibus, noctu, ad lunæ dominium, feliciùs proveniunt, Merc. Occurrit autem in hac forma pl.m.ut ſeq. יְרָחִים menſes, Exod.2.2. Deut.33.14. Job.3.5..39.2. ut & in forma pl.m. conſtr.occ ſimpl.& cum כְּ præf. יַרְחֵי menſes, Job.7.3. כִּירְחֵי ſicut menſes, Job.29.2. Atque hinc ab hac radice, quidam יַרְחוֹ vel יְרִיחוֹ Jericho dictam putant, in ſorte tribus Benjamin, centum quinquaginta ſtadiis, juxta Joſephum, diſtantem ab Hieroſolyma, quod lunæ formam referret. Sed à fragrantia potiùs aromatum nomen nacta videtur. Unde & civitas palmarum aliquoties appellatur; Vide & Eccleſiaſtici 24. Merc. יְרִיחוֹ urbs in tribu Benjamin, & ſic dicta à ſpirantibus fragrantiis, nam ibidem, balſamum, palmæ & id genus alia aromatica fæliciſſimè proveniebant. Hanc urbem à Joſua deſtructam reædificavit Chiel. Joſephus teſtatur eam 150. à Jeroſolymis,& 50.ſtadiis à Jordane ſitam;occurrit in Num.22.1. Joſ.2.1. 1 Reg.16.v.ult.Av.

Rad.88. יָרַשׁ eſt שָׁטָה, inquit R.D. i.e. divertit, declinavit, oberravit, Pag.Bu. Quidam delabi, ſeu decurrere exponunt, ut nonnihil cum יָרַד, & הָלַךְ conveniat: item cum רָשָׁה, quod in loco Jobi potiùs eſſe putant; Merc. יָרַשׁ vanè laboravit, fruſtrà properavit, decurrendo velociter, fruſtrà contendit: Eſt cogn.cum יָרַד deſcendit, & הָלַךְ præterfluxit; nam in deſcenſu citiùs properamus quàm in aſcenſu montis, Av. Occurrit autem Num.22.32. Egreſſus ſum in Adverſarium, (i.e. tanquam adverſarius, Merc.) כִּי יָרַשׁ הַדֶּרֶךְ לְנֶגְדִּי quia divertit viâ, aut declinavit viâ coram me: dixi, inquit Angelus, vir iſte declinavit viâ, & corde ſuo ad maledicendum; (vel potiùs, vir iſte invertit viam ipſam, & in corde ejus eſt, i.e. ipſe apud ſe conſtituit, maledicere, Cev.) & non ambulat per viam rectam coram me, inquit R. D. Hieron. quia perverſa eſt via tua, mihíque contraria: Targum,quia manifeſta eſt coram me,quòd vis ire per viam contra me; R. Sal.exp.quia placuit viâ contra me, i.e. quæ eſt contra me, Pag. Quia incurrebat via adverſùs me: Arabs occluſa eſt via; Bochartus exp. intricata eſt: Goſius in forma 10. exp. præcipitem ſe dare, Cocc. Quia declinavit, &c. In Targum Jonathæ, סְטָת declinat de via, Bu.Lex. Ego egreſſus ſum, ut eſſem tibi Adverſarius; quia fruſtrà properat via, viz. tua, coram me. Rabbini exp. oberrare,&c. vel, via tua irritavit coram me, Av. In fut.kal, 3.ſ. m. יִירַשׁ; unde cum Aff. נִי occurrit Job. 16. 11. (pro יְיִרְשֵׁנִי Cocc.) cum ſimplice videlicet jod; ſic, יִרְשֵׁנִי pervertet me, Bu. conc. Inclinabit me; nam eſt futurum tranſitivum, & formam habet quaſi à רָשָׁה; vel eſt pro יְיִרְשֵׁנִי; Bu. Lex. וְעַל יְרֵי רְשָׁעִים יִרְשֵׁנִי & in manibus improborum incurrit in me: 70. ἐπὶ ἀσεβέσιν ἔρριπτέ με. Kimchi exp.per שָׁטָה; Bochartus vertit, inter manus impiorum implicavit me, Cocc. Et ad manus impiorum divertere fecit (vel facit, Merc.) me. Et ſi Reſch eſſet dageſchabile, dageſcharetur, inquit R.D. in lib. Rad, Pag. more ſcil. defectivorum in prima, ut יִתְּנֵנִי det me, Iſa.27.4. Vel potiùs,ut יִיסְּרֵנִי & corripiet me, Iſa.8.11. ut inquit idem R.D. in Michlol. Ergò juxta mentem Kimchi non eſt præteritum piel, ut hîc ad marginem fuerat expreſſum, ſed futurum kal, quod venit juxta morem eorum in quibus prima radicis per dageſch abſorbetur, ut יִסַּר à יָסַר. Kimchi hîc addit ut יִתְּנֵנִי quod eſt à נָתַן; niſi potiùs vis eſſe exponentis, tradit me: quod ſi eſſet præteritum piel, ante affixum נִי, fuiſſet pathach, Merc. Cev. vel tradidit me, ut Hieron. Sunt tamen inquit R.D. qui hujus radicem putant eſſe רָשָׁה. R. Levi exp.declinare faciet me ab illo in quo eram, & eſt à רָשָׁה, vel יָרַשׁ ejuſdem ſignificantiæ; nempe עָשָׁה, ſive שָׁטָה; Pag.

Rad.89. יָרֵךְ indè No. יָרֵךְ f. & in regimine cum ſex punctis, יֶרֶךְ femur; & latus, plaga; aut pes; haſtile. Quibuſdam placet reducere ad רָכַךְ: quòd eæ corporis partes quæ ſunt circa femora aut fæminalia, ſunt teneriores: & quia femur eſt in latere, ſæpe pro eo ſumitur: maximè aliarum rerum ab homine. Nam de homine dictum propriè ſumitur. Sic & metaphoricè pedem, ſeu imam partem aliarum rerum ſignificat, item plagam orbis. In regimine effertur יֶרֶךְ, Merc. יֶרֶךְ femur, pars craſſior in utroque latere hominis juxta teſticulos, à lumbis uſque ad genua tendens inſtar caudicis ſeu caulis oblongi. Cognationem habet cum אָרַךְ prolongatus eſt. Et hic obſervandus eſt mos antiquus, quod ſervi juraturi agnoſcebant obedientiam, & manum ponebant ſub femore dominorum quibus fidem promittebant, & hic mos ſervatur adhuc apud Indos, Av. יָרֵךְ f. femur, cum de homine dicitur: latus, cum de aliis rebus; Bu.Lex. Jud.15.8. שׁוֹק עַל יֶרֶךְ crus ſuper femore; h.e. incurvatos, ità ut crus femori in eorum incurvatione conjungeretur. Gen.24.2. pone manum tuam יְרֵכִי תַּחַת infra femur meum, ſcil. inclinatum; h. e. ſupra genua mea. Servi erat non manum tangere, ſed manum imponere genibus; ubi eſt in regimine יֶרֶךְ. Ei parti adjungitur gladius, Pſal.45.4. Exod. 1. 5. יוֹצְאֵי יֶרֶךְ יַעֲקוֹב exeuntes ex femore Jacobi; σπερμάτος. Gen.32.25. וַתֵּקַע כַּף יֶרֶךְ & mota eſt κοτυληδὼν acetabulum femoris Jacobi: acetabulum ſcil.cui inſertum erat os femoris: metaphoricè, Exod. 25. 31. יְרֵכָהּ וְקָנָהּ ſcapus ejus & canna ejus; 70. ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι; ſcapus lucernæ comparatur cum femore ſeu oſſe femoris humani; Cocc. Atque ſic dicitur de variis rebus aliis, ut de latere tabernaculi, Exod. 40.21. altaris, Lev.1.11. vel de angulo navis, &c. ut Jon.1.5. & Jonah deſcendit ad latera navis; i.e. ad unum è lateribus navis vel angulis ejus; ut Jud.12.7. & ſepultus eſt in urbibus, i.e. in una ex urbibus Gilead, &c. ex Cocc. & Pag. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc. ut ſeq. viz.ſimpl.& cum הַ dem. præf. הַיָּרֵךְ femur, Num.5.22. Jud.15.8. Jer.31.19. Ezech. 21.17.. 24.4. הַיָּרֵךְ femoris, Gen.32.32. Atque indè, ut quidam volunt

volunt, nomen aliud in alia forma cum duplice sægol, vel, ut plerique volunt, in forma constr. ejusdem nominis; viz. יֶרֶךְ femur; item pro latere femoris: tribuitur etiam rebus inanimatis, quemadmodum reliquæ partes corporis humani, Av. Occurrit autem יֶרֶךְ femur, Gen.24.9..32.25,32. Exod.1.5..40.22,24. Lev. 1.11.Num.3.29.35. Jud.3.16,21.2 Reg.16.14.Psa.45.4. sed occurrit etiam cum ־ִ, ־ֶ, & ־ַ Aff. ut seq. יְרֵכִי femore meo, Gen.24.2..47.29. יְרֵכְךָ femur tuum, Num. 5.21. יִרְכּוֹ femur ejus, Gen.32.25,31..46.26. Exod.32. 27. Jud.8.30. Cant.3.8. Item cum ־ָהּ Aff.est, יְרֵכָהּ femur, scapus ejus, Exod.25.31..37.17. Num.5.27..8.4. & plurale duale hujus nominis, Pag. est יְרֵכַיִם femora a nbo, Exod.28.42. & usque ad femora erunt, Pag.Bu. Lex. cujus forma constr. יִרְכֵּי occurrit cum ־ָךְ Aff.sic, Cant.7.2. (vel potiùs, 1. Merc.) vertebræ vel ambitus, יִרְכֵי femorum tuorum, Pag.Bu.Lex. Item indè etiam No. יַרְכָה f.idem, femur; latus; sive latus femorum; & semper tribuitur rebus inanimatis, per metaphoram; Av. In constr. est יַרְכַת; unde cum ־ְ cop. præf. & ־ֹ Aff.est, וְיַרְכָתוֹ Gen.49.13. & latus ejus, Bu. Lex. & plaga ejus, i.e. terræ ejus, juxta Tsidon, scil.erit, Pag. q.d. angulus terræ ejus erit Tsidon: i.e. terminus eò verget, Merc. Atque indè ex hac forma est duale יַרְכָתַיִם utraque femora, vel latera. Occurrit cum בַ præf.in pausa cum cametz, sed extra pausam cum pathach,penult. ut & cum לַ præf.ut seq. בְּיַרְכָתַיִם in utroque latere, Exod.26.23..36.28. idem, Ezech.46.19. לְיַרְכָתַיִם ad latera, Exod.26.27.. 36.32. ejúsque forma constr. est & occurrit locis seq. יַרְכְתֵי latera, Jud.19.18.2 Reg.19.23.Psal.48.3. Isa.14.15..37. 24.Ezech.38.6. Jon.1.5. cui etiam formæ constr. וּלְ, בְּ & מִ sunt præf.ut seq. בְּיַרְכְתֵי in lateribus, Jud.19.1. 1 Sam.24.3. Psal.128.3.Isa.14.14. Ezech.32.23. Am.6. 10. וּלְיַרְכְתֵי & ad latera, Exod.26.22..36.27. מִיַּרְכְתֵי à lateribus, 1 Reg.6.16. Jer.6.22..25.32..31.7..50.41. Ezech.38.15..39.2. Nomen hoc יַרְכָה, יַרְכַת, in duali significat etiam extremum alicujus rei, vel partem aliquam ejus: & dicitur etiam de postico latere occiduo Tabernaculi; ut Exod.26.22. לְיַרְכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה 70. ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς. Sic v.23. & 27. Item c. 36.26,28,32. Et Ezech.46. 19. בְּיַרְכָתַיִם יָמָּה in extremo versùs occasum. Et Jud.19. 18. A Bethleem עַד יַרְכְתֵי usque ad extrema montis, seu ad extremum montem Ephrajim; 70. ἑως μερῶν ὄρους. Et 2 Reg.19. 23. יַרְכְתֵי לְבָנוֹן extrema Libani. Et sic, Psal.48.3. יַרְכְתֵי צָפוֹן pars Aquilonaris. & 1 Sam.24.4. בְּיַרְכְתֵי in extremo speluncæ. Ezech. 32. 23. בְּיַרְכְתֵי הַמְּעָרָה in imo foveæ. Am. 6. 10. לַאֲשֶׁר בְּיַרְכְתֵי הַבַּיִת בּוֹר ei, qui est in penitissimis domûs. Et 1 Reg. 6. 16. מִיַּרְכְתֵי הַבַּיִת ab intimo domûs. Et Jer.6.22. מִיַּרְכְתֵי אֶרֶץ ab extremo terræ; sic Jer.25.32..31.7. Item, Isa. 14.13. sedebo in monte conventûs בְּיַרְכְתֵי צָפוֹן in latere, vel angulo Septentrionis, h.e. juxta Altare, inter Deum in Templo habitantem, & populum; tanquam scil. mediator inter Deum & homines, & vicarius Dei, Cocc.

Rad.90. יָרַע רוּעַ malum esse, vel videri, Pag.Bu. Lex. Cocc. displicere: item vociferari, (clamorem vociferando contundere, &c. Cev.) frangere, Pag. malus fuit, malè habuit, malè affectus fuit; incommodavit;

idem quod רָעָה malus fuit. Hinc Mat.5. Qui dixerit fratri suo, Racha, &c. Construitur cum Dativo, aut cum בְּ ponitur absolutè, Av. Radix hæc יָרַע duo habet significata; 1. malum esse vel videri; malefacere, Bu.Conc. Occurrit in præt.kal, 3.f.s. Isa.15.4. נַפְשׁוֹ יָרְעָה לוֹ anima ejus ei mala est, h.e. vita ipsi amara est; Coc.mala visa fuit, Bu.Conc. mala videbitur ipsi; i. e. tædebit ipsum animæ, h.e. vitæ suæ, Bu. Lex. Anima ejus malè se habuit, Av. vel Anima ejus vociferata est sibi, i.e. propter se, juxta R.D. sicut dixit ante hæc verba, Armati Moab יָרִיעוּ clamabunt: sic & in comment.idem exp. vociferata est, voce scil. fletûs & ululatûs, propter seipsam, i.e. propter malum quod sibi evenit, Pag. Atque sic posteriùs quidem Kimchi exp. sed priùs videtur eodem modo cum cæteris intelligere, quod malim, mala fuit ei, i.e. afflicta, malè affecta anima ejus, &c. Merc. Sed occurrit sæpiùs in fut.kal, 3.s.m. cum Tzere & pathach; idque simplicitèr tam transitivè quàm intransitivè, & cum וְ conv.præf.ut seq. וַיַּרַע malum videtur vel fit, Gen.21.12. Deut.15.10.1 Sam.1.8. 2 Sam. 11.25. יָרַע malefaciet, 2 Sam.20.6. יַרַע male habebit, Job.20.26. & וַיֵּרַע & malum visum fuit, Gen.21.11.. 38. 10..48.17. 1 Sam.8.6..18.8. 2 Sam.11.27.1Chron.21. 7. Neh.2.10..13.8. Psal.106.32.Isa.59.15. Jon.4.1. Item in 3.f.f. fut.kal, est, תֵּרַע malignus erit, Deut.28.54, 56. & in 3.pl.m. fut. kal, sic, יֵרְעוּ mali, tristes essent, Bu. Conc. Neh.2.3. Quare non יֵרַע פָּנַי malus esset vultus meus? Cocc. cur non tristes erunt facies meæ? pro, tristis erit facies mea; Pag. Quare non esset malus, i.e. afflictus, vel malè dispositus vultus meus? Bu.Lex. Cur non malæ, i.e. tristes essent facies meæ? Av. Sed in 3.f. m.fut.kal, occurrit etiam transitivum, 2 Sam.20.6. Nunc יַרַע לָנוּ malefacturus, nociturus est nobis, &c. quasi ex piel, pro וַיֵּרַע, Bu. Lex. Nunc incommodabit nobis Sebah, &c. Av. Alii verò etiam hoc intransitivè exponunt, sic, Nunc pejor erit nobis Sebah, Pag. vel, Nunc malo erit nobis, &c. Cocc. Quidam etiam huc referunt Job.20.26. יֵרַע שָׂרִיד affligetur superstes in tabernaculo suo, Pag. Kimchi in fine radicis רָעָה infrà ad eam radicem refert ex Niphal, exponens, confringetur: ubi pathach pro cametz, quòd sit Milhel, nulla tamen de causa. Sed eo sensu præstiterat esse à רָעַע, meo judicio, ex Niphal, ut יֵסַב, cum Tzeri ob Resch, sed præter morem, Milhel. Sed adhuc satius est esse hinc, malè habebit: ut & ipse illic subindicare videtur, Merc. Vel, id per Apocopen dicitur pro יֵרֵעָה: unde & penacutum est, nam aliàs à יָרַע acutum est: nisi cum Vau conversivo, aut, quando sequitur dissyllaba penacuta: quod non observavit R.D. Ignis depascit, h.e. consumit, superstitem in tentorio ejus. Alia derivata assumit à רָעַע; Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine quod hic quidam locant; viz. יְרִיעָה f. aulæum, cortina, Pag.Bu.Lex.Cocc. 70. αὐλαία, δέρρις, Cocc. Alii ad רָעָה, quod est associari, reducunt, ut hoc nomine ala, seu pars una significetur, quarum mulæ laqueolis conjunctæ tentorium efficiebant: alas ergò tentorii reddunt; quæ ex varia materia fiebant, ut de Tabernaculo fœderis videri licet. Aulæa quidam cum 70. reddunt; alii vela; noster interpres pelles; quòd ex illis sæpe fierent, & superiores maximè ex caprinis, ob cœli intemperiem; Merc. יְרִיעָה cortina, pellis; item aulæum, seu tentorium confectum è pellibus fi-

ve cortinis contra injuriam & malitiam tempeſtatis: ex multis autem cortinis per laqueolos conſociatis integrum tentorium ſeu theatrum conficiebatur, ſub quo habitabant & protegebantur homines contra injuriam pluviæ; ideoque cognationem habet cum רָעָה ſocius fuit, conſociavit; Av. Occurrit autem nomen hoc cum הַ, בַּ & כַּ præf.locis ſeq. הַיְרִיעָה aulæum, Exod.26.2, 4,5,8,9,10,12..36.9,11,12,15,17. 2 Sam.7.2. בִּירִיעָה in aulæo, Exod.26.5..36.12. כַּיְרִיעָה tanquam aulæum, Pſal.104.2. ut & in forma pl.f.occ.ſimpl.& cum הַ dem. præf.ut ſeq. יְרִיעוֹת vel ſine vau, aulæa, Exod. 26.1,3, 7,8,13..36.8,10,14,15. Num.4.25. 1 Chron.17.1.Hab. 3.6. הַיְרִיעוֹת aulæa, Exod.26.2,3,6,9.. 36.9,10, 13, 17. ſicut etiam cum !, בְּ & כְּ præf.ante jod quieſcens, pro duplice Scheva; ſic, וִירִיעוֹת & aulæa, Iſa.: 54.2. בִּירִיעוֹת in aulæis, Exod.26.12. כִּירִיעוֹת ſicut aulæa, Cant.1.5. Item cum ־ֶם, pro ־ָם ob pauſam, & יהֶם־ Aff.ut ſeq. יְרִיעוֹתַי aulæa mea, Jer. 4. 20.. 10.19. יְרִיעוֹתֵיהֶם aulæa eorum, Jer.49.29.

Rad.91. יָרַק duo ſignificat; i. In kal eſt, ſpuere; Pag. humorem evacuare: unde & virorem dictum putant, quaſi terræ aut plantarum ſputum. Convenit cum יָקַק, de quo infrà, ex quo eſt & רוֹק ſputum, quod quidam huc revocant; ſed præſtat eſſe ex יָקַק ob dageſch, quod cum affixo recipit: vide ſuo loco, Merc. יָרַק ſpuit, expuit, inſpuit; Bu.Lex.Cocc. eruxit ſputum, eructavit, excreavit, exſpuit; ructando ejecit ſputum, produxit excreationem. Affinitate alludit ad ריק & יָקַק vacuus fuit; nam excreare eſt,os vacuum reddere ſalivâ & ructu: hinc erugo, &c. & Latinum rugo,is, ere, ructo, eructo; item per converſionem radicis, creo, excreo. Av. Occurrit in præt. kal, 3.ſ.m. cui jungitur Infin.kal, & in 3.ſ.f. præt.kal, cum ! conv. præf. ut ſeq. וַיָּרֹק יָרַק i.e.ſpuendo ſpuit, Num. 12.14. וַיָּרָק & ſpuet, Deut.25.9. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad.eſt olus, viriditas; Bu.Conc. ut in nomine יֶרֶק m. olus, Pag. i.e.omnis herba ſativa quæ in uſu cibario eſt; vel herba quæ eſt cibus hominis; ut R.D.inquit, Pag. Kimchi autem hoc dicit de nomine יֶרֶק, quod infrà citabitur ex Prov.15. eſſe ſcil. Toar herbæ edulis; quaſi virens aut viride dixeris: unde apud doctores Hebræorum, in pl. יְרָקוֹת olera; quanquam Elias & à יֶרֶק deflecti poſſe ait. יֶרֶק autem generalius eſt pro omni virore: etſi ſpecialiter etiam ſumi queat, Merc. Cev. יֶרֶק m.eſt viror, viriditas: olus viride: dicitur tam de arboribus quàm de herbis, Bu. Lex. eſt herba ſativa quam terra procreat eructando, Av.virens quod naſcitur ex terra, Cocc. Occurrit autem nomen hoc cum duplice ſægol, ſimpl.& cum כְּ & יְכְּ præf. ut ſeq. יֶרֶק viriditas, Gen.1.30. Exod.10.15. Num.22.4. Iſa.15.11. כֶּיֶרֶק ſicut viriditatem, Gen.9.3. וּכְיֶרֶק & ſicut viriditas, &c. Pſal.37.2. Atque indè, i. No. יָרוֹק m. viride, viriditas, virens herba; Bu.Lex. Av. olus quod terra procreat & eructat, Av. Job.39.8. vel 11. Indè etiam, 2. No. יֶרֶק m.olus, ſativum propriè & cibarium, Bu.Lex. olus viride, herba ſativa quam terra procreat eructando, Av.Occurrit ſimpl.& cum הַ dem.præf.ſic, הַיֶּרֶק olus, 1 Reg.21.2.Prov.15.17. הַיָּרָק oleris,Deut.11. 10. In forma conſtr. יֶרֶק: occurrit cum ! cop. præf.ante jod quieſcens pro duplice Scheva; ſic, וְיֶרֶק & viriditas, 2 Reg.19.26. Iſa.37.27. Item, 3. Hinc etiam יָרָקוֹן m. robigo: vel aurugo, vel ærugo, juxta Hier. niſi mendum ſit: ærugo cum diphthongo eſt rubigo in ære & argento, quum viredeſcit: rubigo verò eſt in ferro, & ſegetibus: quæ eſt in ferro,dicitur & ferrugo; quæ verò in ſegetibus, robigo dicitur, ut ait Baſilius: quòd ut illa ferrum, ſic iſta ſegetes exurit: eſt enim robigo morbus ſegetum, qui culmis frumentorum innaſcitur ex nimio humore, ut ait Varro: (contrarium vitium uredo propriè dicitur, Merc.) Virgil.

——& mala culmos,
Eſſet robigo:

Servius ait, robigo, genus vitii quo culmi pereunt: abuſivè rubigo dicitur vel aurugo, ut dicunt nonnulli, quòd ad colorem tendat auri. In loco igitur, 1 Reg.8.37. de robigine ſegetum loquitur, ut puto, quia præcedit ariditas, &c. Pag. יַרְקוֹן eſt rubigo, ſegetum morbus; pallor, aurigo, hominum morbus, morbus regius, Deut.28.22. Eſt formæ dageſſatæ יְקָרוֹן; Bu.Lex. יַרְקוֹן eſt flavedo, color ſubviridis, ut eſt ex viridi, ruſſo & albo concretus: ſed eſt quoque ſegetum morbus, naſcens in culmis ex nimio humore, vel nimio æſtu; & vocatur voce conſimili ærugo, idem ſignificans quod rubigo, niſi quod ærugo Latinis eſt in ære & argento, quum virideſcit; rubigo autem in ferro & ſegetibus; Theophraſtus tamen æruginem quoque de ſegete uſurpavit, l.4. de cauſis plantarum; Av. יַרְקוֹן pallor; Jer.30.6. כָּל־פָּנִים לְיֵרָקוֹן omnes facies in pallorem ſcil.verſas. Item vitium frugum, rubigo, 1 Reg. 8.37. 70. ἰμπυεισμὸς, alibi ἀνεμοφθορία, Cocc. In priore loco, Jer.30. Hieron. vertit, לְיֵרָקוֹן in auriginem, quem in noſtra editione ſecuti ſumus: ſed potiùs eſt cum R.D. reddere, in pallorem: quum enim repentè dolor aut afflictio homini contigerit, fugit ſanguis à facie, & efficitur pallida, Pag. Atque adeò livida, Cev. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. & cum !, יְבְּ & לְ præf. ut ſeq. יַרְקוֹן rubigo, 1 Reg.8.37. וְיֵרָקוֹן & rubigo, 2 Chron. 6.28. וּבִירַקוֹן & rubigine,Deut.28.22. Am.9.4. Hag.2. 17. לְיֵרָקוֹן in auriginem, Jer.30.6. Item, 4. hinc etiam eſt nomen geminatum, Pag.viz. יַרְקְרַק m. ſubviridis, vel ſubrufa, &c. geminatio enim (hujuſcemodi ſcil. literarum poſteriorum, Cev.) diminuit, ſecundum Ab. Ez.ſed ſecundum R.D.auget.Pag. יַרְקְרַק ſubviridis,Lev. 13.49. ſubfulvus, Pſal.68.14. Bu.Lex. flavus valde, ità ut prædominetur viridis color, ideoque verti poteſt, ſubviridis, Av. flavus, Cocc. Lev.13.49. & ſi fuerit plaga ſubviridis vel ſubrufa, Hieron.ſi alba vel rufa,Pag. ſubviridis aut ſubrufa, Av. ſed occurrit etiam cum בְּ præf. ante jod quieſcens ob ſcheva initiale, nè duplex concurrat; ſic, Pſal.68.14. בְּיַרְקְרַק חָרוּץ; 70. in pallore auri; Hieron.in virore auri; nos, flavo auro, aut flavedini auri. R.D.inquit in l.Rad. eſſe aurum cujus color declinat paululum ad viriditatem; Pag. Eſt aurum, inquit Kimchi,cujus color nonnihil ad virorem vergit; vel יַרְקְרַק colorem croceum ſignificat. Et ſanè juxta Diogenis Apothegma,aurum pallet, Merc. Et in Comment. R.D. dicit eſſe Hypallagen, i.e. in auro ſubviridi; Pag. Et remigia ejus flavedine auri, ſcil.obducta; Av. Cum flavedine, vel flavo auri; 70. ἐν χλωρότητι χρυσίου, Cocc. In ſubfulvum, &c.Bu.Conc. Sed occurrit etiam in forma pl.f.ſic, יַרְקְרַקּוֹת ſubvirides, Pag. Bu.Lev.14.36,37. Quod ſi fuerint profundiores,aut flaviores, Av. vel ſubſtantivè, ſubviriditates, Pag. Ejus ſingulare eſſet, יַרְקְרַקַּת, viz. ad formam אַרְמְדַּמַּת,

quod etiam ſic pluraliter flectitur; Buxtorf. Lex.

Rad. 92. יָרַשׁ eſt hæreditare, aut hæreditatem accipere, hæredem eſſe; poſſidere: pauperem eſſe; depauperare, i. e. pauperem facere; expellere; Pag. Conſtruitur cum Accuſ. perſonæ, hæreditare aliquem, pro, hæredem alicujus eſſe, vel fieri. Cum Accuſativo rei eſt occupare, poſſidere, obtinere, ferè jure ſucceſſionis; quanquam latiùs patet, ut ſit, firmiter poſſidere jure belli, aut alio modo occupare. Contrariam habet ſignificationem verbo רוּשׁ & גָּרַשׁ quibus ejectio & expulſio ex hæreditate vel poſſeſſione ſignificatur, quo modo & hoc verbum in Niphal & Hiphil ſumitur. Vide infrà; Merc. יָרַשׁ jure hæreditario poſſedit, in hæreditatem ſucceſſit, hæreditatem adiit vel obtinuit, hæres effectus fuit; Bu. Lex. יָרַשׁ poſſedit circumſcriptos terminos ſeu fundos, habuit in dominio & poteſtate ſuâ, jure obtinuit, hæreditavit. Propriè ſignificat, aliquid ſibi vendicare aut ære ſuo, aut legitima ſucceſſione & dominio, ut bello, alióve jure comparatum; & non tantùm de fundis, ſed etiam de ſervis & hominibus tanquam mancipiis ſubactis, dicitur. Cognationem habet cum אֹרֶשׁ, i.e. efflagitatio contentioſa; & cum יָרְשָׁה conceſſit, vel poteſtatem dedit. Eſt enim poſſidere, rem vel homines ſibi, & poteſtati ſive efflagitationi ſuæ, conceſſos habere. Alludit præterea ad גָּרַשׁ ejecit, & רוּשׁ pauper fuit; nam poſſidere hominem vel ſervum, eſt occupare illum cum omnibus facultatibus & poſſeſſionibus ejus, ut prorſus extorris & πένης pauper & deſtitutus, ſeu ejectus ſuis fundis & terminis reddatur, Av. יָרַשׁ hæreditare; κληρονομεῖν. Refertur ad perſonam & rem. Ad perſonam, cui in poſſidenda re ſucceditur; Cocc. Radix hæc tria habet ſignificata, 1. hæredem eſſe vel fieri, poſſidere ex hæreditate, Bu. Conc. & ſic occurrit in præt. kal, 3. & 2. ſ. m. & cum ו conv. præf. utrique, ut ſeq. יָרַשׁ poſſedit, Jer. 49. 1. וְיָרַשׁ & hæres erit, Num. 27. 11. Jer. 49. 2. יָרַשְׁתָּ poſſedisti, 1 Reg. 21. 19. וְיָרַשְׁתָּ & poſſidebis, Deut. 6. 18.. 12. 29.. 16. 20.. 17. 14.. 26. 1. Item in 2. ſ. m. occ. etiam cum ו cop. præf. ante ה֫ & ם֫ Aff. ſic, וְיִרַשְׁתָּהּ & poſſideas eam, Deut. 30. 5. וְיִרַשְׁתֶּם & hæres ſis earum, Deut. 19. 1.. 31. 3. & in 3. pl. præt. kal occ. etiam ſimpl. & cum ו conv. præf. יָרְשׁוּ poſſederunt, Deut. 30. 5. Pſal. 44. 4.. 63. 18. וְיָרְשׁוּ & poſſidebunt, Deut. 3. 20. Joſ 1. 15. Iſa. 14. 21. Ezech. 7. 24. Obad. 1. 17, 19. ut & cum ו conv. præf. ante ה & ה֫ Aff. ſic, וְיִרְשׁוּהָ poſſideant te, Ezech. 36. 12. וְיָרְשׁוּהָ & poſſideant eam, Pſal. 69. 36. Iſa. 34. 11.. 65. 10. Jer. 30. 3. & in 2. pl. m. יְרַשְׁתֶּם poſſedistis, ſed ob Scheva initiale occ. cum ו conv. præt. locis ſeq. וְיִרְשְׁתֶּם & poſſideatis, Deut. 4. 1, 22.. 8. 1.. 11. 8, 23, 31. Joſ. 1. 15.. 23. 5. ſic in 1. pl. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ו conv. & ה֫ Aff. ut ſeq. יְרַשְׁנוּ poſſedimus, Deut. 3. 12. וְיָרַשְׁנוּ & poſſedebimus, Num. 13. 30. וְיָרַשְׁנוּהָ & poſſidebimus eam, Ezech. 35. 10. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. יוֹרֵשׁ poſſidens, poſſeſſor, Gen. 15. 3. Deut. 18. 14. Jud. 18. 7. Iſa. 65. 10. Jer. 49. 1. הַיּוֹרֵשׁ poſſeſſorem, 2 Sam. 14. 7. Mich. 1. 15. ut & in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum ל præf. ſic, יוֹרְשִׁים poſſeſſores, Deut. 12. 2. לְיוֹרְשִׁים poſſeſſoribus, Jer. 8. 10. & in forma pl. m. conſtr. יוֹרְשֵׁי poſſidentes; occ. cum יו֫ Aff. ſic, יוֹרְשָׁיו poſſeſſores ſuo, Jer. 49. 2. & in ſ. f. part. ben. kal יוֹרָשָׁה poſſidens, f. ſed occ. in altera forma cum duplice ſægol ante Thau; ſic, יוֹרֶשֶׁת hæreditate conſequens, Num. 36. 8. In Infin. kal, plena & perfecta forma eſt יָרֹשׁ, vel יָרֵשׁ, poſſidere, poſſidendo, &c. ſed cum Aff. cholem tranſponitur, & mutatur in cametz-chatuph, & ſic cum לַ præf. ante נוּ֫ Aff. eſt, לָרִשְׁתֵּנוּ num ad poſſidendum nos, Jud. 14. 15. ſed occ. etiam Infin. kal in altera forma defectiva, viz. abjecta 1. Rad. jod cum duplice ſægol ante Thau compenſativum jod deficientis, & cum לְ præf. locis ſeq. לָרֶשֶׁת poſſidere, ad poſſidendum, Lev. 20. 24.. 25. 46. Num. 33. 53. Deut. 2. 31.. 9. 1, 4, 5.. 11. 31.. 12. 29. Joſ. 1. 11.. 18. 3.. 24. 4. Jud. 2. 6.. 18. 9. Neh. 9. 15. Pſal. 37. 34. Am. 2. 10. Hab. 1. 6. ſed in pauſa occ. cum cametz penult. ſic, לָרֶשֶׁת ad poſſidendum, Neh. 9. 23. quæ forma Infin. kal, in duplice ſægol, cum affixis, prius ſægol mutat in chirek, poſterius in Scheva ante Aff. ut cum לְ præf. ה֫, וֹ, & ה֫ Aff. ut ſeq. לָרִשְׁתָהּ ad poſſidere te, Gen. 28. 4. לָרִשְׁתָהּ ad poſſidendum eam, 1 Reg. 21. 16, 18. לָרִשְׁתָּהּ ad poſſidendum eam, Gen. 15. 7. Deut. 3. 18.. 4. 5, 14.. 11. 11.. 4. 26.. 5. 31.. 6. 1.. 7. 1.. 11. 8, 10, 29.. 12. 1.. 15. 4.. 25. 19.. 18. 14.. 21. 1.. 23. 31.. 28. 21, 63.. 30. 17, 18.. 31. 13.. 32. 47. Joſ. 1. 11.. 13. 1. Ezr. 9. 11. In Imper. kal, ſ. m. formâ plenâ eſt יָרֵשׁ vel יָרֵשׁ poſſide, ſed occ. cum ה֫ parag. poſt cametz penult. ob pauſam; ſic, יָרְשָׁה poſſideto, Deut. 33. 23. ſed in forma defectiva, abjectâ 1. Rad. jod, in Imper. kal, ſ. m. eſt cum Tzere, ſed in pauſa cum cametz; ſic, רָשׁ poſſide, Deut. 1. 21. 1 Reg. 21. 15. רָשׁ idem, Deut. 2. 24, 31. Atque indè in pl. m. cum ו cop. præf. eſt, וּרְשׁוּ & poſſidete, Deut. 1. 8.. 9. 23. In fut. kal, 1. ſ. occ. cum נָה֫ Aff. ſic, אִירָשֶׁנָּה poſſidebo eam, Gen. 15. 8. & in 2. ſ. m. fut. kal occ. ſimpl. & cum בִּי֫ Aff. תִּירָשׁ poſſidebis, Jud. 11. 24. תִּירָשֶׁנּוּ poſſidebis eum, Jud. 11. 23. In 3. ſ. m. occ. ſimpl. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz, & cum ו cop. ante formam plenam cum duplice jod, vel defectivam cum ſimplice; ſic, יִירַשׁ hæres erit poſſidebit, Gen. 21. 10. Pſal. 25. 13. יִירָשׁ poſſidebit, Iſa. 54. 3. וְיִירַשׁ vel וְיִירָשׁ & poſſidebit, Gen. 22. 17.. 24. 60. Iſa. 57. 13. ut & cum ו conv. præf. ante formam plenam cum duplice jod, & cum ה֫ & ם֫ Aff. abſque Vau conv. ut ſeq. וַיִּירַשׁ & poſſedit, Num. 21. 25. Jud. 11. 21. Ezec. 33. 25. יִירָשׁ poſſidebit te, Gen. 15. 4. יִירָשֵׁם poſſidebit eos, Hoſ. 9. 6. Item in 3. ſ. f. fut. kal, eſt, תִּירַשׁ poſſidebit, Prov. 30. 23. & in 1. pl. occ. ſimpl. cum cametz pro pathach ob pauſam in ult. & cum ה֫ parag. add. ſic, נִירָשׁ poſſidebimus, Jud. 11. 24. נִירָשָׁה poſſideamus, Pſal. 83. 13. ut & in 2. pl. m. occ. ſimpl. cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. ut & cum Nun parag. add. & ן conv. præf. ut ſeq. תִּירְשׁוּ poſſidebitis, Lev. 20. 24. 1 Chron. 28. 8. תִּירָשׁוּ poſſidebitis, Ezech. 33. 26, 27. תִּירָשׁוּן poſſidebitis, Deut. 5. 33. וַתִּירְשׁוּן & poſſeditis, Joſ. 24. 8. Item in 3. pl. m. fut. kal occ. plenè cum duplice jod, vel defectivè cum ſimplice; ſic, יִירְשׁוּ vel יִירְשׁוּ poſſidebunt, poſſideant, Num. 36. 8. Pſal. 37. 9, 11, 22, 29. Iſa. 60. 21. Am. 9. 12. Obad. 1. 20. ſed in pauſa eſt cum cametz penult ſic, יִירָשׁוּ poſſidebunt, Pſal. 105. 44. Iſa. 61. 7. Item cum ו cop. ante defectivam formam cum ſimplice jod, & cum ו conv. ante utramque formam, ut ſeq. וַיִּירְשׁוּ & poſſidebunt, Deut. 10. 11. וַיִּירְשׁוּ vel, וַיִּירָשׁוּ & poſſederunt, Num. 21. 36. Deut. 4. 47. Joſ. 12. 1.. 18. 47. Jud. 3. 13.. 11. 22. 2 Reg. 17. 24. Neh. 9. 22, 24, 25. Jer. 32. 23. Sicut etiam occ. cum ה֫ Aff. plenè, ſed cum ו conv. præf. defectivè. at cum ם֫ Aff. occ. plenè, ſimpli-

simpliciter, & cum ל conv.præf.ut seq. יִירָשׁוּהָ possidebunt eam, Deut.1.39. Isa.34.17. וַיִּרְשׁוּהָ & possiderunt eam, Jos.21.43.ם יִירָשׁוּ possidebunt eos, Deut. 2.12. ם וַיִּירָשׁוּ & possederunt eos, Deut.2.21,22. In Niphal, נוֹרַשׁ contrarium kal significat, viz. bonis exui, possessione pelli, extrudi hæreditate; & sic convenit cum רוּשׁ, quod est,ad inopiam vel paupertatem redigi; Merc. pauperem fieri, vel effici significat in Niphal; idque habet ab affini verbo רוּשׁ; Bu. Lex. In Niph. sive in voce passiva נוֹרַשׁ possessus est, redactus est in possessionem alterius, occupatus est ab alio, ejectus est suâ possessione ab alio occupante eam, exhæreditatus est, Av. Occurrit autem In fut.niph.1.s.m. Prov.30.9.sic, & nè fortè אִוָּרֵשׁ depauperer, i.e. pauper fiam; Pag. Bu. Nè fortè possidear, & furer: i.e. nè propter inopiam furer, Av.nè pauper fiam, h.e. nè bona mea fiant alterius; quam significationem Niphal habet à רוּשׁ; Cocc. Item occ. etiam in 2. & 3.s.m. fut. Niph. ut seq. תִּוָּרֵשׁ pauper fias, Gen.45.11.Prov.20.13. יִוָּרֵשׁ pauper fiet,Prov.23.21. In piel, יֵרֵשׁ vel יֵרֵשׁ, Av.possedit, Bu. possedit sine intermissione, Av. Occurrit in fut.piel, 3.s.m.sic, Deut.28.42. & fructum terræ tuæ יְיָרֵשׁ הַצְּלָצַל jure hæreditario possidebit, aut faciet possidere, Bu.Lex. vel consumet locusta, Pag.i.e.exterminio delebit, prorsus exterminabit, & perdet; ut conjugatio vehementiam denotet, Merc. Hieron. consumet rubigo; vel possidebit locusta: & sic Targum יַחְסַנֵּהּ possidebit illum; at R.Sal. in comment. dicit, quod non potest exponi, possidebit, quia scriptum fuisset יִירַשׁ in kal; neque expellet, quia scriptum fuisset יוֹרִישׁ in hiphil: unde ipse exp. depauperabit,i.e. pauperem faciet, fructu locusta; Pag. Omnes arbores tuas, & fructus terræ tuæ possidebit locusta; i.e.exterminabit,& consumet: nam locusta possidendo fructus absumit; Av. In Hiphil הוֹרִישׁ possidere fecit, possidendum dedit, vel tradidit, hæredem instituit; & contrariâ significatione, possessione expulit: & tunc plerumque construitur cum præposit. מִן vel מִפְּנֵי.Item depauperavit, pauperem fecit, Bu. Lex. הוֹרִישׁ ferè in malum sumitur, pro expellere, exterminare; etsi nonnullis locis videri possit in bonum sumi, pro possidere; ut Num.14.24.ubi tamen Onkelos per expellere reddit; & pleraque sine controversia in possidendi significatione occurrunt, quæ sensus facilè commonstrabit. Si significat autem propriè, facere possidere, seu hæreditare: in possessionem mittere, possidendum aliquid concedere. Hæreditate relinquere, hæredem instituere. Si cum Accusativo rei construatur, habebit Lamed ante personam cui res possidenda datur: tametsi & cum duplici Accus. ut alia ejusmodi transitiva in tertium construi poterit, Merc. הוֹרִישׁ fecit possidere; item,possidendo alios exterminavit, Av. In hiphil, הוֹרִישׁ hæreditare facere, 2 Chron.20.11. ab hæreditate tua quam הוֹרַשְׁתָּנוּ fecisti nos hæreditare.Ezr.9.12. וְהוֹרַשְׁתֶּם & hæreditandam relinquatis filiis vestris. Job.13.26. וַתּוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת נְעוּרָי & facis me hæreditare pravitates juventutis meæ. Jud.11.24.quod יוֹרִישֵׁךְ tibi hæreditandum dederit Chemosh Deus tuus, אוֹתוֹ תִּירָשׁ id hæreditarium possidebis. Sæpe significat etiam, hæreditari facere aliquem, h.e. expellere: vide Jud.1.27. Manasseh non הוֹרִישׁ expulit,aut,non vacuam faciebat Beth Sean, ad hæreditandum. מוֹרִישׁ 1 Sam. 2.7. notat depauperans: ex רָשׁ; Cocc. Occurrit autem hæc Conjug. ordine Conc. ut seq. In præt. hiph.3. s.m. simpl.& cum ל conv. præf. ut & cum י Aff. הוֹרִישׁ possessorem vel hæredem fecit; possessione expulit, Jud.1.27,29,30,31,33..11.23,24. 1 Reg.14.24. 21.26. 2 Reg.16.3..17.8..21.2. 2 Chron.28.3..33.2. וְהוֹרִישׁ & expellet, Deut.11.23. Jos.23.5. הוֹרִישׁוֹ expulit eum, Jos.17.13. Jud.1.28,32. & in 2.s.m.occ.itidem simpl. & cum נוּ & ם Aff.cui ult. ל conv.est etiam præf. הוֹרַשְׁתָּ expulisti, 2 Chron.20.7. Psal.44.3. הוֹרַשְׁתָּנוּ possidere fecisti nos,2 Chron.20.11. וְהוֹרַשְׁתֶּם & expulisti eos, Deut.9.3. & in 1.s. cum ל conv.præf. & ם Aff. est, וְהוֹרַשְׁתִּים & expellam eos, Jos.14.12. Item in 3. pl. præt.hiph. ut & in 2.pl.m.occ.cum ל conv. præf. ut seq. הוֹרִישׁוּ expulerunt, Jos. 13.13.. 16.10. Jud.1.21. וְהוֹרַשְׁתֶּם & expelletis, Num.33.52,53. Jos. 8.7. וְהוֹרַשְׁתֶּם & possidendam tradatis, Ezr.9.12.In part. hiph. s.m.occ.simpl. & cum ם Aff. מוֹרִישׁ expellens est, Deut.18.12. 1 Sam.2.7. מוֹרִישׁ expellit eos,Deu. 9.4,5. In Infin.hiph.occ.cum ל cop. præf. idque vel in Tzeri solo, vel cum Tzeri ante jod quiescens, vel cum ך præf.ante chirek magnum in ult. ut seq. וְהוֹרֵשׁ & expellendo, expellere, Jos.3.10.. 17.13. וְהוֹרִישׁ idem, Jud.1.28. לְהוֹרִישׁ expellere, ad expellendum, Deut. 4.38. Jos.17.12..23.13. Jud.1.19..2.21. sed occ. etiam Infin.hiph.plenè cum י & ם Aff. cui ult. ל etiam est præf. ut seq. הוֹרִישׁוֹ expellere eum, Num. 32. 21. הוֹרִישָׁם expellere eas, Jud.2.23. לְהוֹרִישָׁם expellere eas, Deut.7.17. Jos.15.63. In fut.hiph.1.s. occ.simpl. & cum ל conv. ante נוּ Aff. ut & cum ם Aff. אוֹרִישׁ expellam,Exod.34.24. וְאוֹרַשְׁתִּי & expellam eum,Num. 14.12. אוֹרִשֵׁם expellam eos, Jos.13.6. sic & in 2.s.m. occ.simpl. & cum ל cop.& נִי Aff.sic, תּוֹרִישׁ expelles, Jos.17.18. וְתוֹרַשְׁתָּנִי & possidere facis me, Job. 13.26. Item in 3.s.fut.hiph. occ. plenè; sic, יוֹרִישׁ expellet, Jos.3. 10. sed cum ל conv. est cum sægol in ult. sic, וַיּוֹרֶשׁ vel sine vau, & expulit,Num,21.32..32.39. Jos. 15.14..23.9. Jud.1.19,20.sed occ.& cum ה plenè,sed defectivè cum chirek solo absque jod nota hiph. ante נָהּ, נָהֶ & ם Aff. cui ult. ל conv. est etiam præf. יוֹרִשְׁךָ possidere fecit te, Jud.11.24. יוֹרִשֶׁנָּה expellet eam, Job.20.15. יוֹרִשֶׁנָּה expellet eam, Zach.9.4.Num. 14.22. וַיּוֹרִשֵׁם & expulit eos, Jos.13.12. Item occ.etiam in 3.s.f. fut.hiph. cum מוֹ Aff.poetico,pro ם, ut & in 2.pl.m.simpl.ut seq. תּוֹרִישֻׁמוֹ possidebit eos, vel expellet, Exod.15.9. תּוֹרִישֵׁמוֹ expuleritis, Num.33.55. Atque indè nomina, i. No. s. significans quicquid possidetur ab occupante, vel occupatio legitima in facultates, seu terminos,Av.viz. יְרֻשָּׁה possessio,hæreditas, Num.24.18. Et 2. hinc etiam aliud frequentius nomen fæm.quod occ.simpl. & cum הַ dem.præf. viz. יְרֻשָּׁה idem, Deut.2.5,9,19. Jos.12.6,7. הַיְרֻשָּׁה hæreditatis, Jer.32.8. quod No.in forma Constr.s.f.est, יְרֻשַּׁת hæreditas, Jud.21.17. Psal.61.7. & occ. etiam cum מִ præf. & ה Aff. ut & cum י Aff.cui ל est præf. & cum כֶם aff. יְרֻשָּׁתוֹ ab hæreditate nostra, 2 Chron.20.11. מִירֻשָּׁתוֹ hæreditate sua, Deut.2.12. לִירֻשָּׁתוֹ ad hæreditatem suam, Deut.3.20. יְרֻשַּׁתְכֶם hæredit.vestræ, Jos.1.15. Item, 3. indè etiam No. מוֹרָשׁ m.idem etiam significans; hæreditas scil. vel possessio, quæ ocupatur: & si tribuitur cordi, significat cogitationem, Av. Occurrit in forma constr. cum ל præf.sic, לְמוֹרַשׁ in hæreditatem,Isa.

14.23. & in forma pl.m. מוֹרָשִׁים ; & in constr. מוֹרְשֵׁי possessiones, &c. Occurrit cum הֶם Aff.sic, מוֹרָשֵׁיהֶם possessiones suas, Obad.1.17. Item, indè etiam 4. No.f. idem etiam significans, possessio scil. quam homo occupans jure quodam tenet; Av. Occurrit simpl.& cum ל præf.sic, מוֹרָשָׁה hæreditas, Exod.6.8. Deut.33.4. Ezech.36.3. לְמוֹרָשָׁה in hæreditatem, Ezec.11.15..25.4, 16..33.25..36.2,5. Item, 5. hinc etiam nomen מוֹרֶשֶׁת idem; hæreditas, Bu.Conc.juxta R.D. possessio, Av. Mich.1.14. עַל מוֹרֶשֶׁת גַּת super hæreditatem Gath, Pag. Quidam exponunt pro nomine proprio; Av. & videtur nomen esse proprium loci, Bu. Lex. Deindè, ii. signif.2. huius rad.in Bu. Conc. est, cogitatio; scil. ex præced.nomine מוֹרָשׁ; unde in pl.m.significat possessiones; & quia Cogitationes possidet cor, cogitationes dicuntur מוֹרָשִׁים; Pag.quasi possessiones ejus; quòd sint veluti hæreditas quædam, & possessio; quando scil. sunt in promptu homini. Quidam, quòd possideant & occupent cor; Merc. Occurrit autem (in hoc significatu) forma pl.m. constr. Job. 17.12. מוֹרְשֵׁי לִבָּבִי possessiones cordis mei, Bu.Lex.Av.Cocc. i.e. cogitationes, quas, ut proprias, occupaveram, Cocc.R.Moseh filius Nachman, in comment. cogitationes Dei (sic in nostris exemplaribus, sed in manuscripto exemplari inveni הַלֵּב, pro הָאֵל, cordis, Merc.) in quibus diu versatus est, appellat hæreditatem, Pag. Item, iii. signif.3. hujus rad.est in nomine, indè derivato, viz. תִּירוֹשׁ, vel תִּירֹשׁ mustum, Bu.Lex.Cocc.sic dictum, quòd, potum, hominem facillimè possideat & occupet, mentémque è recta sua sede expellat, Bu.Lex. γλεῦκος, μέθυσμα, Cocc. תִּירוֹשׁ m. est vinum novum, secundum R.D.formæ instar תִּינוֹק lactens, infantulus, &c. à יָנַק; Pag. quamvis suæ radicis nullam, inquit Kimchi, significationem retineat: alii tamen ab expellendo deducunt; quòd recens è suis pelliculis, tanquam domo, extrusum & expressum sit; Merc. Occurrit autem nomen hoc simpl.& cum ו, ה & וַ præf.ut seq. תִּירוֹשׁ vel תִּירֹשׁ mustum, Num.18.12. Deut.28.51. 2 Chron. 31.5. Neh.10.38. Isa.24.7. Jer 31.11. Joel.1.10..2.24. וְתִירוֹשׁ vel וְתִירֹשׁ & mustum, Gen.27.28,37. Deut.33.28. 2 Reg.18.32. 2 Chron.32.28. Prov.3.10. Isa.36.17. Hos.4. 11..7.14..9.2. Mich.6.15. Zach.9.17. הַתִּירוֹשׁ mustum, Neh.5.11.. 10.40..13.5. Isa.65.9. Hos. 2.24. Hag.1.11. וְהַתִּירוֹשׁ & mustum, Neh.13.12. Hos.2.10. Joel.2.18. Item cum י Aff. cui & ו est præf. & cum ךָ Aff.cui etiam ו est præf. ךָ & ם Aff. cui ult. etiam ו cop. est præf. ut seq. תִּירוֹשִׁי mustum meum, Jud.9.13. וְתִירוֹשִׁי & mustum meum, Hos.2.11. תִּירוֹשֵׁךְ mustum tuum, Deu. 14.23..18.4. וְתִירוֹשֵׁךְ & mustum tuum, Deut.7.13.. 11. 14..12.17. תִּירוֹשֵׁךְ mustum tuum, Isa.62.8. וְתִירוֹשָׁם & must.eorum, Psal.4.8. Ad hanc radicem quidam reducunt nomen תִּשְׁרִי Merc. Mensis scil.septimus, September; Av. literarum viz. Metathesi, à musto, Merc. Nam eo mense mustum colligitur, Av.Item hinc etiam deducunt nomen מִשְׂרָה succus uvarum; nomen generalius quàm תִּירוֹשׁ: de quibus vide in שָׂרָה, Merc.

Rad.93. יָשַׁשׁ; hinc nomen radicale יָשִׁישׁ decrepitus, Pag. antiquus, vetulus, grandævus, qui diu vitam duxit, sive diu fuit: quasi à יַשׁ (quod vide in rad. יָשָׁה) est, vel fuit, quòd illorum esse multo maneat tempore, Pag. Sed est etiam cum chirek longo in ult. יָשִׁישׁ idem, quod quidam cum אָשִׁישׁ conferunt, quòd significat fundamentum, Merc. יָשִׁישׁ, vel יָשִׁישׁ, est vetustus homo, valde senex, πάλαιος, Coc. qui per multos annos vixit, qui provectæ ætatis est, cujus anni firmiter extiterunt, & non per mortem extincti sunt. Cognationem habet cum יָשָׁה extitit, subsistit, unde & essentia, vel existentia; nam senes sunt quorum essentia multos duravit per annos. Alludit quoque ad אָשַׁשׁ i.e. coalsavit, quia senes sunt coalsati, & compacti ex multis annis, vel quòd illorum existentia ceu coalsata & bene pacta diu viguit, Av. Occurrit autem in forma cum jod simpl. sed in forma cum Tzere in ult. cum ו cop. præf.sic, יָשִׁישׁ decrepitus, Job.15.10. וְיָשִׁישׁ & decrepitus, 2 Chron.36.16.& in pl.m.forma cum jod,occ. etiam simpl.& cum ו & בְּ præf.ut seq. יְשִׁישִׁים decrepiti, Job. 32. 6. וְיִשִׁישִׁים & decrepiti, Job. 29. 8. בִּישִׁישִׁים in decrepitis, Job.12.12.

Rad.94. יָשַׁב est habitare; sedere; manere (scilicet in loco, Merc.) morari; tardare; durare, perseverare, Pag.Merc. Quidam conferunt cum שָׁבַת quod cessationem motûs significat, cùm יָשַׁב designet morum in loco, ut illi dicunt. Item cum שׁוּב quod reditum è loco, & שָׁבָה quod motum à loco. De quibus vide suis locis. Nota, ut עָמַד & נָצַב standi verba ministris tribuuntur: sic hoc verbum sedendi; iis qui sunt in officio & dignitate constituti; Merc. יָשַׁב sedit, consedit, mansit; permansit; habitavit, incoluit: quandoque habitari, Bu. Lex. יָשַׁב sedit, habitavit sedendo, moratus est, mansit sedendo, perseveravit in loco. Cognationem habet cum שׁוּב reversus est; hoc motum ad locum denotat, illud verò motum in loco significat, Av. יָשַׁב sedere, considere; καθῆσθαι, & κάθισμα. Per sedere, exire, & intrare, omnes actus intelliguntur; Cocc. Occurrit autem hæc radix ordine Conc.sic; In præt. kal, 3.s.m. simpl.locis seq. יָשַׁב habitavit, &c. Gen.13.12.. 19.29. Jud.5.17. 1 Sam.27.7,11. 2 Sam.7.1. 1 Reg.1. 46..2.12..11.16.2 Reg.13.13.1 Chron.5.9..17.1. Ps.47. 9. Jer.2.6. sed in pausa est cum camets pro pathach in ult. יָשָׁב sedit, habitavit, Psal.1.1..29.10. Jer.49.1. Item cum ו conv.præf.simplici formæ cum pathach in ult. locis seq. וְיָשַׁב & manebit, habitabit, Lev.14.8. Num.32. 17..35.25. Jos.20.4,6.1 Sam.1.22.1 Reg.1.35. Isa.16.5.. 32.18. Jer.27.10. Zach.6.13..9.6. Mal.3.3. & in 3.s.f. præt.kal occ.etiam simpl.& cum ו conv.præf. וְיָשְׁבָה desidet, residet, Lam.1.1,3. וְיָשְׁבָה & sedebit, residebit, manebit, Deut.21.13. Prov.9.14. Jer.17.25. Zach.12 6. 14.10,11. sicut etiam in 2.s.m. simpl. itidem & cum ו conv.idque ante primam formam cum pathach, & ante secundam cum camets; ut & cum הָ parag. add. ut seq. יָשַׁבְתָּ sedisti, Jud.5.16. Psal.9.5. וְיָשַׁבְתָּ & habitabis, Gen.27.44..45.10. Deut.12.29..19.1..26.1.1 Sam. 19.2..20.19.1 Reg.2.36..17.9. וְיָשַׁבְתָּ idem, Deut.8.12. וְיָשַׁבְתָּה & habitabis, Deut.17.14. Sic & in 2.s.f. occ.etiam simpl.& cum ו cop.præf. יָשַׁבְתְּ sedisti, Jer.3.2. וְיָשַׁבְתְּ & sedisti, Ezech.23.41. ut & in 1.s. præt. kal, simpl.& cum ו cop. יָשַׁבְתִּי habitavi, sedi, 2 Sam.7.6. 1 Chron.17.5. Neh.1.4. Psal.26.4. Jer.15.16,17. Ezech.28. 2. וְיָשַׁבְתִּי & sedi, Cant.2.3. Item, in 3.pl.præt.kal, יָשְׁבוּ habitârunt, &c. Exod.12.40. Deut.2.10.&c. ad Ezech. 37.25. in 30.circ.l.sed in pausa est cum camets penult. sic, יָשָׁבוּ habitarunt, Ezech.36.35. sed occ.etiam cum ו conv.

ו conv. præf. utrique formæ, ut seq. וְיָשְׁבוּ & habitabunt, Psal.69.36. Jer.23.8..31.24..50.39. Ezech.28.25, 26..34.25,28..37.25..38.8. Mich.4.4. Zach.14.11. וְיָשְׁבוּ & habitabunt, Isa.65.21. Am.9.14. Mich.5.3. & in 2. pl. m.est, יְשַׁבְתֶּם habitastis, Lev.18.3. Num.1.46. cui etiam ו cop. ante jod quiescens pro duplice Scheva, est præf. וְיָשַׁבְתֶּם & habitabitis, Lev.25.18,19..26.5. Num.33.53. Deut.11.31..12.10. Ezech.36.28. Item, in 1. pl. præt.kal, occ.simpl. & cum ו conv.præf. יָשַׁבְנוּ habitavimus, Deut.29.16. 2 Reg.7.4. Psal.136.1. וַיָּשַׁבְנוּ & habitabimus, Gen.34.16. In part. ben. kal, s. m. יוֹשֵׁב, vel יָשַׁב habitans, sedens, qui habitat, vel sedet, habitator, &c. Gen.4.20..13.7..14.12. Psal.2.4.. 9.12..80. 2..91.1..99.1. Isa.37.15. Jer.33.16. &c. ad Zach.12.8, 10. in 150. circ.l. cui etiam ו cop. est præf sic, וְיֹשֵׁב & permanens, Psal.55.20. וְיוֹשֵׁב & habitans, Isa.9.8. sed sæpiùs cum ה dem.præf.locis seq. הַיּוֹשֵׁב vel הַיֹּשֵׁב habitans, sedens, Gen.14.7. Exod.11.5..12.29. Num.13. 18,28..14.45. Deut.1.44..11.30. Jos.12.2,4..16.10..17. 16..24.8. Jud.1.10,29.1 Sam.30.24.1 Reg.9.16.. 15.18. 1 Chron.9.16. 2 Chron.16.2. Esth.6.10. Isa.33.24.. 40. 22. Jer.21.9..22.2..29.16..38.2. Item, cum ה dem.præf. & jod parag. add.sic, הַיֹּשְׁבִי qui residens es, Psal.123. 1. ut & cum וְה, ב, ל & מ præf. ut seq. וְהַיֹּשֵׁב & qui sederit, Lev.15.6. בְּיוֹשֵׁב apud habitatorem, Gen. 34.30. לְיוֹשֵׁב cum habitatore, Exod.34.12,15. Isa.8.15.. 22.21. לַיּוֹשֵׁב sedenti, Isa.28.6. מְיוֹשֵׁב præ habitatoribus, Isa.49.19. In pl.m. יוֹשְׁבִים, vel יֹשְׁבִים habitantes, sedentes, &c. Num.33.55..34.5. Jos.9.16. &c. ad Ezech.38.11. in 30. circ.l. cui etiam ו cop.est præf. sic, וְיוֹשְׁבִים & considentes, 2 Chron.18.9..32.10. sed sæpiùs cum ה dem,præf. sic, הַיּוֹשְׁבִים, vel הַיֹּשְׁבִים habitantes, sedentes,&c. Lev.26.32. Deut.2.4,8,22,23, 29.&c.ad Zach.3.8. in 30.circ.l. Item cum וה & ל præf. וְהַיֹּשְׁבִים & habitatores, habitantes, 1 Chron. 9.2. 2 Chron.30.25. Jer.24.8. לַיֹּשְׁבִים habitatoribus, Isa. 23. 18.& in forma pl.m.constr. יוֹשְׁבֵי, vel יֹשְׁבֵי habitantes,habitatores, qui habitant, &c. Gen.19.25.. 36. 20. Exod.15.14,15. Psal.33.8,14.. 49. 2.. 107.10. Isa.9.1. &c.ad Zach.8.21.. 11.6..12.5. in 150.circ. l. cui etiam formæ ו cop.est præf. sic, וְיוֹשְׁבֵי vel וְיֹשְׁבֵי & habitantes, vel & habitatores,&c. Jos.9.3. Psal.24.1.&c. ad Zac. 8.20. in 30.circ.l. Item cum ב, וב, ל, ול & מ præf. ut seq. בְּיוֹשְׁבֵי in habitatores, 2 Chron.20.23. וּבְיוֹשְׁבֵי & in habitatores, Jer.11.9. Ezech.39.6. לְיוֹשְׁבֵי habitatoribus, Jud.2.2. 1 Chron.8.6,13.2 Chron.31.4. Jer.50. 34. Ezech.12.19. וּלְיוֹשְׁבֵי & habitatoribus, Jer.35.13. Dan.9.7. Zach.13.1. מִיּוֹשְׁבֵי ex habitatoribus, Jud.20. 15..21.9,12. Item cum יָ Aff. cui etiam וֹ est præf. & cum ה Aff. cui ו cop.est præf.ut seq. יוֹשְׁבָיו habitatores ejus, 2 Reg.22.16,19.2 Chr.34.24,27,28. וְיוֹשְׁבָיו & habitatoribus ejus, Jer.19.12. יוֹשְׁבֶיהָ vel יֹשְׁבֶיהָ habitatores ejus, Lev.18.25..25.10. Num.13.32. Jud.5. 23. Psal.75.4. Isa.24.1,5. Jer.25.9..26.15. Ezec.26.17. Mich.7.13. וְיוֹשְׁבֶיהָ & habitatores ejus, Isa.40.22..51. 6. Jer.23.14. Ezech.26.17. Mich.6.12,16. Item occ.etiam pl.m.constr.cnm ו cop. præf. ante הֶם & הֵן Aff. וְיוֹשְׁבֵיהֶן & habitatores earum, Isa.42.10. וְיוֹשְׁבֵיהֶן & habitatores earum,2 Reg.19.26. Isa.37.27. Item in sing. fæm. part. ben.kal, occ.cum ה dem. præf. הַיּוֹשְׁבָה quæ residet, Nah.3.8. sed sæpiùs in altera forma cum duplice sægol ante Thau, locis seq. יוֹשֶׁבֶת vel יֹשֶׁבֶת sedens, habitans,Lev.15.23. Jud.4.5..13.9..18.7.2 Chro. 34.22.2 Reg.22.14. Neh.2.6. Isa.12.6. Jer,10.13..21.13.. 46.19..48.18,19..51.35. Lam.4.21. Mich.1.11,12, 13, 15. Zach.1.11..2.11..5.7..7.7. sed in pausa, hujus formæ prius sægol mutatur in cametz; sic, יֹשֶׁבֶת idem, Jos.2. 15. 2 Reg.4 13. quæ forma etiam occurrit cum jod parag.sic, יוֹשַׁבְתִּי sedens, Bu.Conc.vel est præteritum anomalum, quæ desides in Lebanon, Jer. 22. 23. ex forma præteriti, (scil.kal, 2.f.f.cum jod parag.) & participii kal, f.f. compositum; ubi jod in fine redundat; cui simile vide in שָׁכַן; Bu.Lex.Sedisti vel habitâsti in Lebanon. Est verbum compositum,&c. ut Bu.Lex. Sunt tamen, inquit Kimchi, qui dicant esse conjugationis Pohel: at R. Jonah vult esse participium duntaxat, istud & quæcunque sunt hujus formæ; ità ut in illis duplex sægol mutatum sit in pathach, & duplex scheva; ut pronunciatio hujusmodi dictionum proclivior sit ad præcedentia: Porrò Masoreth jod ad calcem, (forsan ad certiorem generis fœminini notam) omnino abundare vult, licèt participiis paragogicῶς adjunctum, ad plurimum legatur, Cev. Sed occurrit etiam in hac forma cum duplice sægol, & jod abundante, hoc modo; יוֹשֶׁבְתִּי sedens, seu, quæ sedet aut habitat,&c. Jer.10. 13. vel 17. & Lam.4.21. ubi Masoreth etiam notat jod abundare; quomodo etiam occurrit cum ה dem. præf. הַיּוֹשֶׁבְתִּי quæ habitat,&c. Ezech.27.3. ubi quoque Masoreth jod abundare ait, Merc. Occurrit autem regulariter cum ה dem.præf. locis seq. הַיּוֹשֶׁבֶת vel הַיֹּשֶׁבֶת quæ habitat, Cant.8.13. Isa.47.5. Ezech.16.46.. 27.3. Zeph.2.15. & in forma pl.f. part. ben. kal, est, יוֹשְׁבוֹת vel יֹשְׁבוֹת inhabitabant,habitantes,1 Sam.27.8. 1 Reg. 3.17. Cant.5.12. Ezech.8.14. In Infin.kal occurrit plenè cum cametz & cholem; sic, יָשׁוֹב sedendo, 1 Sam.20. 5. sed sæpiùs defectivè absque jod 1.Rad. & cum duplice sægol ante Thau compensativum jod abjecti; sic, שֶׁבֶת habitare,sedere, Deut.1.6. 1 Sam.7.2. Psal.133.1. Prov.21.19..28.24. Am.6.4. cui etiam formæ Infin. kal ה dem.est præf. הַשֶּׁבֶת sedere, sessio, 1 Reg.10.19. 2 Chron.9.18. Item cum בְּ, בַּ, לְ & לַ præf.ut seq. בְּשֶׁבֶת in habitando, Jud.11.26. Ezech.38.14. בְּשֶׁבֶת in sede, 2 Sam.23.8. כְּשֶׁבֶת juxta sedere, Esth.1.2. לְשֶׁבֶת in habitare, Gen.13.6..16.3. sed sæpiùs cum לָ præf.sic, לָשֶׁבֶת vel ob pausam cum cametz penult. לָשָׁבֶת habitare, ad habitandum, sedere, Gen.19.30.. 34.22. Psal. 101.6.. 113.5.&c.ad Hag.1.4. in 40.circ.l.Sic etiam cum מ præf. formæ eidem, מִשֶּׁבֶת præ habitare, Gen.36.7. Jud.9.41. sed cum Aff. forma hæc cum duplice sægol prius sægol mutat in chirek, posterius in Scheva, ut cum יְ & נִי Aff. quæ etiam habent בְּ & לְ præf.ut seq. שִׁבְתִּי sedere me, Psal.27.4..139.2. בְּשִׁבְתִּי in residendo me, 2 Sam. 15.8. לְשִׁבְתִּי ad inhabitare me, 2 Sam.7.5. בְּשִׁבְתֵּנוּ in sedendo nos, Exod.16.3. לְשִׁבְתֵּנוּ ad habitare nos. Jer. 35.9. sicut etiam cum הָ, sed in pausa הָ Aff. sic, שִׁבְתְּךָ vel שִׁבְתֶּךָ habitare te, sessio tua, 1 Reg.8.30,39, 43,49.2 Chron.6.21,30,33,39. Jer.9 6. cui item וְ, בְּ & לְ sunt præf.ut & cum בְּ præf.& כֶם Aff ut seq. וְשִׁבְתְּךָ & sedere tuum,2 Reg.19.27. Isa.37.28. בְּשִׁבְתְּךָ in sedere te, Deut.6.7..11.19..23.14. לְשִׁבְתְּךָ sedere tuo, Ex. 15.17.1 Reg.8.13.2 Chron.6.2. בְּשִׁבְתְּכֶם in habitando vos, Lev.26.35. Item cum יְ Aff.cui & בְּ, כְּ & לְ sunt præf. שִׁבְתּוֹ sedere, sessio ejus, Psal.33.14. Obad. 1.3. בְּשִׁבְתּוֹ in sedere ipsum, 2 Sam. 19.33. Prov.31.23. בְּשִׁבְתּוֹ

כְשִׁבְתִּו juxta ſedere ipſum, Deut.17.18. 1 Reg.16.11. לְשִׁבְתּוֹ ad ſedere ſuum, Pſal.68.17. ut & cum ה & ם Aff. cui ult. etiam ב eſt præf. ut ſeq. שְׁבָתָהּ ſedere ipſam, 2 Reg.17.25. Lam.3.63. שִׁבְתָּם ſedere ipſos, Ruth.2.7. בְּשִׁבְתָּם in habitare eos, Ezech.39.26. In Imp. kal, ſ.m. occ. defectivè cum Tzere, abſque jod 1. Rad. idque ſimpl. & cum ן cop. præf. ut & cum ה parag. add. ut ſeq. שֵׁב ſede, habita, Gen.20.15. 2 Sam.11.12. 2 Reg. 2.2,4,6. Pſal.110.1. Jer.36.15. וְשֵׁב & ſede, reſide, Gen. 35.1. 2 Sam.15.19. 2 Reg.14.10. Jer.40.5. שָׁבָה ſede, conſideto, Gen.27.19..29.19. Jud.17.10. Ruth.4.1. 1 Sam. 22.23.2 Chron.25.19. In pl.m. Imper. kal eſt, שְׁבוּ ſedete, conſidete, habitate, Gen.22.5..34.10. Exod.16. 29..24.14. Num.22.19. Ruth.4.2. 2 Sam.10.5.2 Reg.25. 24. 1 Chron.19.5. Jer.40.9. ſed in pauſa eſt cum Tzeri pro Scheva penult. ſic, שֵׁבוּ ſedete, Jer. 13. 18. & occ. etiam cum ו cop. ante formam cum Scheva, & cum ן cop. ante formam cum Tzere, ut ſeq. וְשִׁבוּ & habitate, Jer.25.5..35.15..40.10. וְשָׁבוּ & inhabitate, Jer.29.5,28. ſic etiam in ſ.f. Imper. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. שְׁבִי ſede, mane, Gen.38.11. Ruth.3. 18.1 Sam.1.23. Iſa.47.1,5..52.2. וְשִׁבִי & ſede, Iſa.47.1. In fut kal, 1.ſ. occ. etiam ſimpl. & cum ן cop. & ו conv. præf. אֵשֵׁב ſedebo, conſidebo, manebo, Jud.6.18. 1 Sam.20.5. 2 Sam.16.18. Pſal.26.5..132.14. Iſa.47.8. Joel.4.12. Mich.7.8. וְאֵשֵׁב & ſedebo, Job.29.25. Iſa.14.13. וְאֵשֵׁב & ſedi, manſi, Deut.9.9.1 Reg.8.20. 2 Chron. 6.10. Ezech.3.15. ut & cum ן cop. & ו conv. præf. ante ה parag. add. cum Scheva penult. ſed in pauſa cum Tzere penult. ſic, וְאֵשְׁבָה & ſedebo, 1 Sam. 27. 5. וְאֵשְׁבָה & ſedi, Ezr.9.3. וְאֵשְׁבָה & habitem, Iſa.49.20. In fut. kal, 2.ſ.m. eſt, תֵּשֵׁב habitabis, permanebis, Deut. 28.30. 1 Sam.22.5. Pſal.50.20..102.13. Prov.23.1. Lam. 5.19. & in 2.ſ.f. occ. cum Tzere penult. in pauſa, ſed cum ſcheva penult. extra pauſam; ſic, תֵּשְׁבִי habitabis, Ezech.26.20. תֵּשְׁבִי idem, Hoſ.3.3. Item in 3.ſ. m. fut. kal occ. cum duplice Tzere, vel cum ſægol in ult. locis ſeq. יֵשֵׁב vel, יֵשֶׁב ſedebit, habitabit, manebit, Gen.44. 33. Lev.13.46..15.4,6. Num.35.28. Deut.23.17. 1 Sam. 5.7..27.5. 1 Reg.1.13,17,20,24,27,30.. 7.8.. 8.27. 2 Chron.6.18. Job.22.8. Pſal.9.8..10.8..61.8..101.7..125. 1. Iſa.30.19..65.22. Jer.30.18..49.18,33..50.40..51.43. Lam.3.28. Ezech. 44.3. ſed cum ן conv. occurrit ante ſægol, ſæpiùs; ſic, וַיֵּשֶׁב & habitavit, conſedit, &c. Gen.4.16..13.18..19.30..20.1. Pſal.29. 10. &c. ad Jon.4.5. in 100. circ.l. & in 3.ſ.f. fut. kal occ. ſimpl. & cum ן conv. præf. locis ſeq. תֵּשֶׁב habitabit, reſidebit, Gen.24.55. Lev.12.4,5..15.20,22,26. 2 Chron.8.11. Iſa. 3.26..13.20..32.16..42.11. Jer.17.6..50.13,39. Ezech. 29.11. Joel.4.20. Zach.2.8..9.5. וַתֵּשֶׁב & ſedit, hab. &c. Gen.21.16..31.34..38.11,14..49.24. Joſ.6.25. Ruth.2.4, 23. 1 Sam.1.23.2 Sam.13.20.1 Reg.2.19. ſic etiam in 1. pl.fut.kal, occ. ſimpl. & cum ן conv. præf. נֵשֵׁב habitabimus, Jer.42.13,14. וְנֵשֵׁב & habitavimus, Num. 20. 15. Deut.3.29. Joſ.7.7. Ezr.8.32. Jer.35.10,11. & in 2. pl.m.occ. in pauſa cum Tzere penult. ſed ſæpiùs extra pauſam cum Scheva penult. cui etiam ן conv. eſt præf. ut ſeq. תֵּשְׁבוּ habitabitis, Gen.34.10. תֵּשְׁבוּ idem, Gen. 46.33. Lev.8.35..23.42. Num.32.6. Jer.35.7..42.10. Am. 5.11. וַתֵּשְׁבוּ & habitaſtis, manſiſtis, Deut.1.46. Joſ.24. 7,13.1 Sam.12.11. Item, in 3.pl.m. fut. kal occ. etiam cum Scheva, ſed in pauſa cum Tzere penult. cui etiam ן cop. eſt præf. ut ſeq. יֵשְׁבוּ habitabunt, &c. Gen.47.4,6. Exod.23.33. Lev.23.42. Deut.3.19..25.5. Joſ.1.14. 2 Reg. 10.30..15.12. Neh.8.14. Job.15.28..38.40. Pſal.132.12. Jer.50.39. Lam.2.10. Pſal.140.14. Ezech.31.6. Hoſ.3.4. 9.3. Zach.8.4. יֵשְׁבוּ habitabunt, inhabitabunt, Eccl.10. 6. Ezech.26.16. Zeph.1.13. וְיָשְׁבוּ & habitabunt, Gen. 34.21,23.2 Reg.17.27. Ezech.33.32. ſed cum ן conv. præf. occ. ſæpiùs; ſic, וַיֵּשְׁבוּ & habitârunt, Gen.11.2. 37.25.. 43.33. &c. ad Ezech.13.24..20.1. in 60. circ.l. Item occurrit etiam cum ן conv. præf. in pauſa cum Tzere penult. ſic, וַיֵּשְׁבוּ & ſederunt, Ruth.4.2. Denique in 3.pl.f. fut. kal, juxta normam eſſet תֵּשַׁבְנָה; ſed Ezech. 35.9. præter normam ſic occurrit, תֵּישֹׁבְנָה habitabuntur, ſecundum Hieron. Pag. Sed tunc ſcribendum eſſet תֵּישֵׁבְנָה, ubi jod præter morem hujus formæ exprimeretur, Merc. Ità ſcribitur, ſed legitur תֵּשֹׁבְנָה revertentur, ſcil. ad ſuam antiquitatem, inquit R.D. in l.Rad. & in Comment. Pag. (& ſic eſſet fut. kal ex Rad. שוּב) In Niphal נוֹשַׁב habitari, Bu.man. Cocc. habitatus eſt, inhabitabilis fuit, occupatus eſt ſedendo, Av. Et in 3.ſ.f. præt. Niph. נוֹשְׁבָה habitata fuit, ſed in pauſa eſt cum cametz penult. ſic, Jer.6.8. terram quæ non נוֹשָׁבָה habitata, inhabitata, Bu. Conc. habitatur, Pag. vel potiùs habitata eſt; nam eſt præteritum, cùm ſit Milhel; ſiquidem part. benoni eſſet Milrah; Merc. Cev. Terram non habitabilem, Av. quæ non eſt habitata; Cocc. Et in 3.pl. præt. Niph. נוֹשְׁבוּ, pro quo, propter pauſam, occ. cum cametz penult. Item cum kiburz pro ſchurek ante He parag. add. & cum ן conv. præf. ut ſeq. נוֹשְׁבוּ habitantur, Ezech.26.19. נוֹשָׁבָה habitantur; Jer.22.6. וְנוֹשְׁבוּ ut inhabitentur, Ezech.36. 10. In part. Niph. ſ.f. נוֹשָׁבָה: (à maſc. נוֹשָׁב) ſed occurrit in altera forma cum duplice ſægol ante Thau, ſed ob pauſam cum cametz penult. ſic, נוֹשֶׁבֶת habitatam, Ezech.26.17. נוֹשֶׁבֶת habitata, Exod.16.35. & in pl. f. part. Niph. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. הַנּוֹשָׁבוֹת habitatæ, Ezech.38.12. הַנּוֹשָׁבוֹת habitatæ, Ezech.12.20. In piel, יָשֵׁב inhabitavit frequenter, Av. habitare fecit, collocavit in habitationem, Bu. ſedere fecit, Av. occurrit in 3.pl.præt.piel, cum ן conv. præf. ſic, Ezech.25. 4. וְיָשְׁבוּ שֵׁרוֹתֵיהֶם בָּךְ ut collocent arces ſuas in te, Bu. Lex. & inhabitare facient (collocabunt, Merc.) palatia ſua, Pag. & inhabitabunt arces, &c. Av. & facient ſedere arces ſuas in te; h.e. conſtituent & οἰκήσουσιν, ut bene habitentur, Cocc. In hiphil, הוֹשִׁיב ſedere, reſidere, habitare fecit, collocavit; Bu. Lex. Av. Occurrit in præt. hiph. 3.ſ.m. cum הַ dem. præf. & cum יְ Aff. הוֹשִׁיבֵנִי qui ſedere, habitare fecit, Ezr.10.14. הַהוֹשִׁיב qui habitare facit me, Pſal.143.3. Lam.3.6. & in 1.ſing. occ. etiam ſimpl. & cum ן conv. præf. & ה & ם Aff. ſic, הוֹשַׁבְתִּי habitare feci, Lev.23. 43. וְהוֹשַׁבְתִּי & habitare faciam, Ezech.36.11,37. וְהוֹשַׁבְתִּיךְ & collocabo te, Ezech.26.20. וְהוֹשַׁבְתִּים & faciam ut habitent, Jer. 32. 37. Hoſ.11.11. Sed occurrit etiam in 1.ſ. cum ם Aff. & ן conv. præf. aliquantum præter morem; ſic, וְהוֹשְׁבוֹתִים & habitare faciam eos, Zach.10.6. Pag. vel, & faciam ut ipſi habitent tranquillè, Bu. Conc. & eſt compoſitum, inquit R.D. ex וְהוֹשַׁבְתִּים: וְהוֹשַׁבְתִּים ex שׁוּב & redire faciam eos, Jer.30.3. à שׁוּב, Pag. ut ſit, reduces eos habitare, ſeu conſiſtere faciam, vel collocabo, Cev. Nam quia eſt compoſitum è duobus, duorum ſignificantiam habet, Pag. Et reverſos collocabo eos, quoniam

quoniam miſeret me eorum: Componitur hoc verbum ex יָשַׁב ſedit, & ex שׁוּב reverſus eſt: unde utriuſque ſignificationem comprehendit, Av. וְהוֹשָׁבוֹתִים & faciam eos reſidere; eſt pro וְהוֹשְׁבֹתִים tanquam ſi partim ex יָשַׁב, partim ex שׁוּב, deduceretur: ſed nihil apparet quod ſecundam quieſcentem prodat. 70. καπαυσῶ αὐτὸς, Cocc. locus autem cit. Ezr.10.14. ſic intelligendus, הַהוֹשִׁיב נָשִׁים נָכְרִיוֹת qui duxit, vel habitare fecit, ſcil.ſecum, uxores alienigenas, Pag.qui collocavit, vel reſidere, aut habitare fecit, uxores alienigenas, eas nempe ducendo: Bu.Lex. Qui fecit ſedere, i.e.qui duxit, uxores exteras, is veniat, &c.Av. qui domum deduxit uxores peregrinas: הַהוֹשִׁיב eſt pro אֲשֶׁר הוֹשִׁיב, Cocc. Et in 3.pl.præt. hiph. occ. etiam ſimpl.& cum ה dem.præf. הֹשִׁיבוּ cohabitare ſibi fecerant, Ezr.10.18. Neh.13.23. הֶהֱשִׁיבוּ qui cohabitare ſibi fecerant, Ezr.10.17. In part.hiph.ſ.m. occ. ſimpl. & cum י. parag.add. מוֹשִׁיב collocans eſt, Pſ.68.7. מוֹשִׁיבִי collocans, Pſal.113.9. In Infin.hiph.occ.cum ל præf. & cum י. etiam parag.add. (nam jod in fine redundat, inquit R.D & Ab.Ezra, Pag.) ſic, לְהוֹשִׁיב ad habitare faciendum, 1 Sam.2.8. Neh.13.27. לְהוֹשִׁיבִי habitare faciendo, Pſal.113.8. In Imper. hiph. ſ. m. הוֹשֵׁב, vel cum Tzere; ſic, הוֹשֵׁב habitare facito, colloca, Gen. 47.6. & in 2.pl.m. Imper.hiph. occ. cum ן cop.præf. & cum הִ Aff.ſic, וְהוֹשִׁיבוּ & collocate, 1 Reg.21.9,10,12. וְהוֹשִׁיבוּהוּ & ducite, collocate, ſiſtite eum, 2 Chro.18. 25. in fut.hiph.1.ſ.cum הָ Aff.eſt, אוֹשִׁיבְךָ ſedere faciam te, Hoſ.12.10.& in 2.ſ.m. cum ן conv. præf.eſt cum ſægol pro Tzere, vel chirek magno in ult. ſic, וַתּוֹשֵׁב & collocaſti, 2 Reg.17.26. ſed occ.etiam in 2.ſ.m. cum נִי Aff. תּוֹשִׁיבֵנִי habitare facies me, Pſal.4.9. Et in 3. ſ. m. fut.hiph. יוֹשִׁיב, vel cum Tzere, יוֹשֵׁב; pro quo etiam eſt cum ſægol in ult. יוֹשֵׁב ſedere, vel habitare faciet, collocabit: prout occurrit cum ן conv. præf. utrique formæ cum Tzere, & ſægol; ſic, וַיּוֹשֵׁב & collocavit, Gen.47.11. וַיּוֹשֶׁב vel וַיֵּשֶׁב & collocavit, 2 Reg.17. 6,24. 2 Chron.8.2. Pſal.107.36. Item cum ן conv. præf. occ.etiam plenè cum chirek magno ante נִי & ם Aff. וַיּוֹשִׁיבֵנִי & collocavit me, 1 Reg.2.24. וַיּוֹשִׁיבֵם & collocat eos, Job.36.7. & in 1.pl.fut.hiph. נוֹשִׁיב vel, נוֹשֵׁב habitare faciemus; ſed cum ן conv. præf. occ. cum ſægol pro Tzere; ſic, וַנֵּשֶׁב & cohabitare fecimus, Ezr. 10.2. ſed in 2. pl. m. cum ן conv. occ. plenè cum chirek magno, vel jod nota hiph.ſic, וַתֹּשִׁיבוּ & cohabitare feciſtis, Ezr.10.10. ſic & in 3.pl.m.occ. plenè, ſimpl. & cum ן conv.præf.cui etiam ם eſt Aff. idque vel poſt ſchurek, vel kibbutz pro ſchurek, ut ſeq. יוֹשִׁיבוּ habitabiles efficient, Iſa.54.3. וַיּוֹשִׁיבוּ & collocarunt, 2 Chr. 23.20. וַיּוֹשִׁיבוּם & collocaverunt eos, 1 Sam. 12. 8. וַיֹּשִׁיבֵם & fecit reſidere eos, 1 Sam.30.21. In Hophal הוּשַׁב habitatorem effici, Bu.man. factus eſt habitare, collocatus eſt, Av. Unde in præt. hoph. 2. pl. m. cum ן conv.præf.eſt, וְהוּשְׁבֹתֶם & habitatores efficiamini, Iſa. 5.8. & in fut.hoph. 3.ſ.m. יוּשַׁב, Unde in 3.ſ. f. תּוּשַׁב ſed juxta R.D. cum camets pro pathach, ob pauſam, eſt, תּוּשָׁב habitabitur, Iſa.44.26. Atque indè nomina, i. שִׁיבָה f. ſeſſio, reſidentia, Bu.Av.vel habitario: in commentariis Rabbinorum uſurpatur integre cum jod 1 Rad. יְשִׁיבָה f. ſeſſio, Av. In forma conſtr. ſing.ſ. occ.Pſ.126. 1. cum converteret Jehova שִׁיבַת ſeſſionem, vel manſionem Sion; 70. αἰχμαλωσίαν, Av.Unde cum בְּ præf. & וְ Aff. ſic occurrit, 2 Sam.19.32. & ipſe aluit Regem בְּשִׁבְתּוֹ, cùm maneret ipſe in Machanajim; Pag. in reſidentia ejus, vel dum reſedet ipſe, Bu. Lex. Ipſe ſuſtentaverat Regem in ſeſſione ejus, &c.Av. cùm ſederet ipſe ad Machanajim. Eſt tanquam ex שׁוּב; vel eſt pro בְּשׁוּבְתּוֹ, Cocc. tanquam ſcil. eſſet Infin. defect. שֶׁבֶת (de quo ſuprà) cum præf.& Aff. Et ſic etiam Pag. ſumit pro Infin. licèt pro Infin. in alia forma; deficit enim prima litera radicalis, & ſecundùm normam debuerat eſſe בְּיוּשְׁבְתּוֹ: vel, ſecundùm R.D. radix eſt שׁוּב; ibi vide, Pag. Atque hîc nota Hebræos יְשִׁיבָה ſcholam appellare, vel Academiam, quam vocant Univerſitatem; Merc. Deinde, 2. indè etiam nomen שֶׁבֶת ſedes, ſeſſio, habitatio: eſt forma Infinitivi degenerans in nomen, præcipuè quando ante ſe habet He demonſtrativum, ſive implicitè, ſive explicitè, quod verbis non præponitur: prout occurrit in pauſa cum camets penult. 2 Sam.23.7. & igni comburendo comburentur בָּשֶׁבֶת (pro בַּהֲשֶׁבֶת) in ſeſſione, ſeu inhabitatione, &c.Av. Makor defectivum שֶׁבֶת ſæpe venit loco nominis: ut Am.6.4. Qui elongant diem malum, & appropinquaverunt שֶׁבֶת ſedem iniquitatis, i.e. qui dicunt aut putant longinquum eſſe diem malum, & propinquam dixerunt aut cogitaverunt ſedem iniquitatis, Pag. Vel, qui elongatis, &c. & appropinquare facitis, q.d. admovetis vobis ſedem iniquitatis, h.e. à die vindictæ abhorretis; at injuſtitiam exercere amatis. Atque ſic non pauca, non ſolùm infinita pro nominibus ſumpta, inter preteris, ſed & nomina accipias, præſertim ubi habent He emphaticum aut expreſſum, aut ſuppreſſum, Merc.Cev. Forma infin. plena hujus verbi in kal, ut ſuprà videas, eſt יָשׁוֹב, & occ. 2 Sam.15.8. ſi יָשׁוֹב יְשִׁיבֵנִי ad habitandum reduxerit me Dominus, &c. Hîc paronomaſia eſt inter duas radices שׁוּב & יָשַׁב: nam alterutrum erat dicendum; aut, ſi reducendo deduxerit; aut, ſi habitando, vel collocando, me habitare fecerit, vel collocarit; nunc dicit, ſi me Jeroſolymam reduxerit in habitationem, id eſt, ut ibi habitem, & colam Dominum, &c. Merc.Cev. Vide ſimilem compoſitionem harum radicum ſuprà in una & eadem voce וְהוֹשְׁבוֹתִים. Interdum verò Infinitivum illud nominale שֶׁבֶת, ſecundum quoſdam, ponitur pro Infin. vel eſt nomen à Rad. שָׁבַת; ut Prov. 2. 3. gloria eſt viro שֶׁבֶת ſedere; i.e. quieſcere, à lite; vel ceſſare; & ſic eſt à שָׁבַת, inquit R.D. Item Iſa.30.7. ideo vocavi hanc ſcil. Jeruſalaim, רַהַב הֵם שָׁבֶת fortitudo ipſorum eſt manſio, vel manere, aut habitare, Pag. vel, clamavi huic Jeroſolymæ, fortitudo, ſeu robur, ſunt manere, vel manendo, Merc. acſi dicat, inquit R.D. fortes erunt qui manſerint in illa, & ſi fuerint Deo, & non perrexerint, ut quærant auxilium ab Ægyptiis; Pag. majus enim robur conferet illis quies quàm profectio, Merc. Sed poteſt etiam deduci à שָׁבַת, juxta R.D. ubi vide expoſitionem, Pag. Item, 3. hinc etiam non ea frequentiùs occurrens מוֹשָׁב habitatio, ſedes, Pag. Av. ſeſſio; modò ipſum actum ſedendi ſignificat, modò ipſum ſedile, Av. Eſt ſedes, ubi ſcil. quis ſedet, & ſeſſio, Cocc. In regimine eſt cum pathach, מוֹשַׁב, cathedra, ſedes, habitatio, Pag. Occurrit autem in forma abſoluta ſimpl.& cum לְ præf. מוֹשָׁב habitatio, ſedes, Pſal.107.4,7,37. לְמוֹשָׁב in habitationem, Pſal 132.13. Ezech.48.15. ſic & in forma conſtr. occ.ſimpl. cum ו & וּ præf.ut ſeq. מוֹשַׁב habitatio, ſedes, Lev.25.29. 1 Sam.

20.25. 2 Sam.9.12.2 Reg.2.19.Ezech.8.3..28.2. וּמוֹשָׁב & habitatio, Exod.12.40. 1 Reg.10.5. 2 Chron. 9.4. וּבְמוֹשָׁב & in sede, Psal.1.1.. 107.32. Item cum י, ךָ, (ob pausam pro ךָ) ו & ם Aff. ut seq. מוֹשָׁבִי sedem meam, Job.29.7. מוֹשָׁבֶךָ habitatio, sedes tua, Gen.27. 39. Num.24.21.1 Sam.20.18. מוֹשָׁבוֹ habitatio, sedes ejus vel sua, Lev.13.46.1 Sam.20.25. מוֹשָׁבָם habitatio eorum, Gen.10.30. & in forma pl.m.abs. מוֹשָׁבִים, sed in forma constr. pl.m.est, מוֹשְׁבֵי habitationes, &c. Ezec. 34.13. sed occ.etiam in forma pl.f. מוֹשָׁבוֹת idem, sedes, habitationes, &c. ut cum יכֶם aff.est, מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם habitationes vestræ, Exod.12.20..35.3. Lev.3.17..7.26.. 23.3,14,21,31. Num.15.2..35.29. Ezec.6.6,14. cui etiam מ est præf.fic, מִמּוֹשְׁבוֹתֵיכֶם ex habitationibus vestris, Lev.23.17. Item, cum יהֶם. & ם Aff. cui ult. Aff. ם etiam י, ב & ל sunt præf. ut seq. מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם habitat. ipsorum, Ezec.37.23. מוֹשְׁבֹתָם habitationes eorum, 1 Chron.4.33..6.39. וּמוֹשְׁבוֹתָם & habitationes eorum, 1 Chron.7.28. בְּמוֹשְׁבוֹתָם in habitationibus ipsorum, Exod.10.23. בְּמוֹשְׁבֹתָם in habitationibus eorum, Num.31.10. לְמוֹשְׁבֹתָם per habitationes suas, Gen.36. 43 Item,4. indè etiam No. תּוֹשָׁב m.significans illum qui diu habitavit in aliquo loco, ut inquit R.D.incola, advena, Pag. Bu. Inquilinus, Bu.Av. qui non habet propriam domum, sed apud alium habitat, Av. παροικῶν, παροικοῦντα, Cocc. In regimine est cum pathach, Lev.22.10. Hieron.nunc inquilinum, modò colonum, interdum advenam vertit; Pag.Differt à גֵּר peregrino; etsi sub eo contineatur; dicitur enim propriè, qui etsi apud aliam gentem habitet, ibi tamen propriam domum aut possessionem non habet. Kimchi notat tam תּוֹשָׁב quàm שָׂכִיר mercenarium, cujus, in observatione, vel tractatione פֶּסַח paschæ, fit mentio, gentilem intelligi & præputiatum & non circumcisum, Merc. Occurrit autem in forma absol. simpliciter, & cum ל, כְ & וְל præf. cui etiam ult. ךָ est Aff. ut seq. תּוֹשָׁב incola, inquilinus, Exod.12.45. Lev.22.10..25.47. Psal.39.13. וְתוֹשָׁב & inquilinus, Gen.23.4. Lev.25.35,47. כְּתוֹשָׁב sicut inquilinus. Lev.25.40. וְלְתוֹשָׁב & inquilino, Num. 35.15. וְלְתוֹשָׁבְךָ & inquilino tuo, Lev.25.6. In forma pl. m.occ.cum ן cop.& ה dem.præf. ut & in forma constr. pl.m.cum מ præf.ut seq. וְתוֹשָׁבִים & inquilini, Lev. 25.23.1 Chron.29.15. הַתּוֹשָׁבִים inquilini, Lev.25.45. מִתּוֹשָׁבֵי ex inquilinis, 1 Reg.17.1. Notandi quidam loci ubi hæc radix occurrit, 2 Reg.19.27. Isa.37.28. Novi שִׁבְתְּךָ וְצֵאתְךָ וּבוֹאֲךָ sedere tuum, & exire tum, & intrare tuum; h.e. quid cogites sedens, quid aggrediaris, & quomodo te recipias à tuo conatu & opere, cum qua voluptate vel tristitia, cum quo animo, &c. Psal.1.1. וּבְמוֹשַׁב לְצִים לֹא יָשָׁב & ubi sedent irrisores, non consedit: sive scil. ad judicandum, sive ad communicandum consilia, sive ad communionem quamcunque. Zach.6.13. וְיָשַׁב וּמָשַׁל עַל כִּסְאוֹ & consedebit, & potestatem exercebit in throno ejus, h.e. regnum accipiet. Psal.2.4. יוֹשֵׁב sedens in cœlo, i.e.qui regnat. Sic Psal. 55.20.& יוֹשֵׁב קֶדֶם qui sedet primitùs, i.e.cujus thronus & regnum antiquissimum est. Isa. 4.22. הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ qui sedet super orbe terræ, i.e. qui toti orbi præest & præsidet. Ps.113.5. הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת qui altè sedet, h.e. qui sublime regnum habet. 2 Chron.6. 21. מִמְּקוֹם שִׁבְתְּךָ è loco sessionis tuæ, è cœlo: indè, ubi sedes, ubi regnas. Sic Psal.33.14. מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ de loco parato, in quo sedet; Deus in cœlis facit pacem, Job.25.2. ibi omnia ordinatissima sunt: hæc est quasi Regia Dei. Psal.110.1. שֵׁב לִימִינִי sede ad dextram meam, h.e. regnum in summo honore gere. Confer 1 Cor.15.25. Lam 5.19. יוֹשֵׁב הַכְּרֻבִים sedens inter Cherubinos dicitur Deus, ut habens quasi thronum in medio Cherubinorum; veriùs autem, ut regnans in iis qui per Cherubinos significantur: 2 Sam.6.2. 2 Reg. 19.15. 1 Chron.13.6. Psal.80.2..99.1. Sic sæpè sedere pro regnare; frequentissimè verò usurpatur de occupatione loci ad habitandum in eo, & sic de habitatione, ut Gen.13.12. יָשַׁב consedit in terra Canaan; & Gen. 49.24. וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ & consedit in inaccesso arcus ejus; &c. passim alibi. Item sedere sæpe pro manere, ut 2 Reg.2.2. שֵׁב sede, i.e.mane, age, hic; quia Jehova misit me. sic v.4,6. & Jud.6.18. & ego אֵשֵׁב manebo, donec reverteris. Hos.3.3. dies multos תֵּשְׁבִי לִי sedebis mihi, i.e.expectabis me. Sedere coram præceptore, est discipuli, qui ab ore ejus pendet, Isa.23.18. לְיוֹשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה sedentibus coram Jehova, h.e. audientibus verbum Jehovæ, & ei attendentibus. Confer Act.22.3. & Luc.10.39. Hinc Rabbinis יְשִׁיבָה schola. Am.6.3. Admovetis שֶׁבֶת חָמָס sessionem violentiæ, i.e. sedem tyrannicam, judicium injustum. 2 Sam. 23.7. cremando cremabuntur בָּאֵשׁ in consessu; sedentibus scil.piis, videntibus & approbantibus, Coc. & igni comburendo comburentur in habitatione aut mansione; i.e.in loco habitationis eorum, ut R.D.exp.quanquam R.Jonah deducit à שֶׁבֶת; ibi vide.Ezech.25.17 Quomodo periisti נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים habitata à maribus, Pag.i.e. propter maria; q.d. propter commercia maritima? Cev.vel,quæ habitas in maribus? ut alii exp.inquit R.D. & sic Targum,in medio marium. Priorem verò probat R.D.ut sit sensus;quæ es habitata, & celebris propter maria; i.e.ob merces, quæ in eam per mare comportabantur; indè ejus frequentia & opulentia; ut inquit altera sectione. Kimchi in Radicibus; Merc. Gen.16.3. in fine decem annorum לְשֶׁבֶת habitandi, i.e. quibus habitavit, Abram in terra Canaan; & Num. 21.5. לָשֶׁבֶת ad habitandum (vel potiùs, definendo, Cev.) in Har. In quibus duobus Lamed est cum Scheva propter constructionem Genitivi sequentis; Cev.

Rad.95. יָשָׁה extitit immobiliter, essentiam habuit firmam. Fuit in substantia solida & non pereunte; propriè significat, diu existere, & non citò evanescere; Est cogn.cum יָשִׁישׁ i.e. antiquus, qui diu extitit & duravit substantialiter; nec evanuit in flore ætatis suæ. Hinc Græci ὄντως est, οὐσία essentia, substantia; ἐξουσία potestas, licentia, facultas; & Latini,es,est,estis,esse,Av. Verbaliter non usurpatur hæc radix, sed tantùm duo nomina hinc extant; viz. יֵשׁ & תּוֹשִׁיָּה; Av. יָשָׁה, ipdè יֵשׁ est, sunt; utriusque numeri; additis pronominibus accommodatur aliis personis, ut יֶשְׁנוֹ est ipse, Esth. 3.8. אִם יֶשְׁךָ si es tu nunc, Gen.24.22.& אִם יֶשְׁכֶם עֹשִׂים si estis vos facientes, v.49. Nam cum maccaph & in conjunctione ad monosyllabam, aut dictionem longam ferè habet sægol, Pag. Formam magis habet nominis quàm verbi, quasi essentiam, aut existentiam dicas. Pro verbo tamen Substantivo utriusque numeri ferè sumitur, Est,vel,Sunt,pro ratione adjuncti, Merc. יֵשׁ nominaliter

minaliter venit, & quasi verbaliter: ὑπαρξις, ὑπαρχή; quod est, Est; Prov.8.21. לְהַנְחִיל אוֹהֲבַי יֵשׁ ut hæreditare faciam diligentes me, quod est; 70. ὑπαρξιν, h.e. verum bonum. Prov. 14.12. יֵשׁ est via recta coram viro; ὑπάρχεται; & cap.11.24. יֵשׁ מְפַזֵּר וְנוֹסֵף עוֹד est qui spargit, & qui augetur eo magis. Num.9.20. וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן ימים, erat, ut maneret nubes. Sic 2 Sam.19.29. וּמָה יֵשׁ לִי עוֹד צְדָקָה & quid mihi superest juris? 2 Reg.10. 15. הֲיֵשׁ אֶת לְבָבְךָ יָשָׁר an est cum corde tuo rectum, h.e. rectitudo & sinceritas? —— Et dixit Jehonadab יֵשׁ וְיֵשׁ est & est: Omnino est; vers.23. פֶּן יֵשׁ פֹּה nè sit hic vobiscum. Job.33.22. אִם יֵשׁ עָלָיו si sit apud eum Angelus orator. Deut.29.18. פֶּן יֵשׁ בָּהֶם nè sit in vobis vir aut mulier--- פֶּן יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה nè sit in vobis radix fructificans veneno & absynthio. Gen.24.22. הֲיֵשׁ בֵּית אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ an est domi patris tui locus nobis? vers. 42. אִם יֶשְׁךָ נָא מַצְלִיחַ אֶת דַּרְכִּי si tu prosperas viam meam. vers.49. אִם יֶשְׁכֶם עֹשִׂים חֶסֶד וֶאֱמֶת si parati estis gratiam facere. Deut.29.15. Sed אֶת אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ cum eo, qui est hic nobiscum hodie--וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה cum eo qui non est hic nobiscum hodie. אֵין & יֵשׁ sunt opposita. Illud respondet τῷ ὑπάρξιν & notat Est, quod dicitur secundi Adjecti. Pro eo etiam dicitur אֵשׁ; Cocc. cum Aleph scil. pro jod, & chirek pro Tzere, ut Mich.6.10. הַאֵשׁ sitne, &c. & 2 Sam.14. 19. אִם יֵשׁ si est; quibus duobus locis Masorethæ hoc loco tertium annumerant, quod plenè cum jod scribitur; sic, אִישׁ רֵעִים sunt amici, Prov.18.24. pro quo in Targum אִית sunt; ex forma hac אִישׁ fortè prodiit Chaldaicum hoc אִית, mutato Shin Hebr. in Thau, Bu. Lex. Sic & cum שׁ præf. Et vidi ego שֶׁיֵּשׁ, quòd est amplitudo, sive dignitas, &c. Eccl.2.13. Et Mich.6.10. הַאֵשׁ pro הַיֵּשׁ num sunt? Aleph pro jod; etsi alii ignem malunt: vide suprà in אִישׁ, Merc. Atque inde etiam, 2. No. תּוּשִׁיָּה f. Lex; sapientia; opus bonum ac rectum, inquit R.D. Pag. Propriè est essentia seu existentia, subsistentia, efficacia, effectus, sive effectio. Et sunt etiam qui alicubi pro successu aut fortuna exponunt, ut Prov.2, R.Levi ritum & consuetudinem juxta quam par est ut homo sese gerat, exponit. Ratio aut præscriptum reddi potest: quicquid solidum est & stabile. Generale nomen est, ideo variè redditur & sumitur, Merc. Omnia certè quæ sunt in mundo transeunt: at Lex atque sapientia semper in suo permanent esse, Pag. תּוּשִׁיָּה essentia, subsistantia, subsistantiale; existens, existentia. Variè redditur, & sæpiùs, virtus, lex, sapientia, quòd stabiles & durabiles harum sit essentia, ac reliqua omnia transeant. A יֵשׁ derivari tradit Ab.Ezra, Job.5.12. Isa.28.29. Kimchi scribit Jod esse loco 3. Rad. Hc. Generalem habet usum & sensum, qui tamen in eo permanet, ut solidum & essentiale denotet, Bu. Lex. תּוּשִׁיָּה existentia firma & immobilis, subsistens; omne quod constanter persistit, & non citò perit; facultates, potestas, licentia, ἐξουσία, Av. ἀλήθεια: res, verum, quod est & manet; ut Job.5.12. non faciant manus eorum תּוּשִׁיָּה rem, Cocc. Pag.ens: quicquam quod facere cogitaverunt, ut exp. R.D. nam dissipabitur illorum cogitatio: cogitant enim ut opes multiplicent, quod haudquaquam fiet. R. Moseh filius Nachman exp. רָבָר rem vel quicquam. Sed nihil, i.e. irrita & vana erunt illorum opera. At R. Peritsol exp. legem decreti sui; Pag. & ordinationem cogitationis eorum de malo patrando, propter quam obliviscitur qui in ea occupat sese, & oblectatur, rei (sive mandati) quæ Deo placet: aut significat legem publicam quæ vigebat apud eum improbrum in diebus illis, Cev. Est enim תּוּשִׁיָּה lex, præceptum, statutum; & quod vult homo; quodque præstolatur: Targum, & non facient manus eorum consilium sapientiæ suæ. Hieron. nè possint manus eorum implere quod cœperant, Pag. labefactat cogitationes callidorum, ut non faciant aliquod subsistens; 70. ἀλλοῖος verum quodvis, Av. Et Prov. 18.1. In omni תּוּשִׁיָּה re implicatur, Cocc. In omni sapientia miscebit se, Pag. Mich.6.9. וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ & rem videt (quisque) nomen tuum: vel, revera, ὄντως ἀλλοῖος, h.e. quod de te dictum est, id rebus ipsis verum comprobatur; Cocc. וְתוּשִׁיָּה & sapientia, i.e. אִישׁ תּוּשִׁיָּה vir sapientiæ, seu vir sapiens timebit nomen tuum; Hieron. & salus erit omnibus timentibus nomen ejus; Pag. Et subsistentiam videbit nomen ejus, Av. nam quod res est (i.e. quicquid in civitate est, etiam occultissimum) videt, i.e. pernovit, nomen tuum, i.e. Majestas tua nominatissima, Junius. Job.11.6. כִּי כִפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה nam alterum tantùm est in veritate, sive re, Coc. Quia duplicia, scil. meruisti secundum legem; Pag. Alii, in effectu; Merc. Hieron. & quòd multiplex sit lex ejus, Pag. Duplo majora esse iis quæ existunt, i.e. te multò graviores pœnas tuis peccatis meritum esse, quàm sunt hæ quibus affligeris, si scil. Deus tecum summo jure agere vellet, ut Ezr.9.13. Jun. Job. 30. 20. וַתָּקֻם וּבְנֵנִי תּוּשִׁיָּה & maceras me reapse, Coc. & removebis, pro removisti, à me תּוּשִׁיָּה sapientiam: Hieron. elisisti me validè: vel, & dissolvisti me à sapientia. Scribitur cum vau, & legitur cum jod: & deficit Mem deserviens, inquit R. Peritsol: multitudine enim afflictionum dissolvitur, consumitur, corrumpitúrque sapientia, rectitudo, & lex recta, & ordo voluntatis Domini. R. Moseh exp. perdidisti à me sapientiam atque scientiam. R. Levi, Removisti à me regiminis modum. R.D. dissoluta est, & tranvivit à me sapientia, Pag. Et dissolvisti vel liquefecisti me potestate tuâ: vau est pro jod, Av. Et efficis ut diffluam substantiâ. Hebr. essentiâ, Jun. Prov.2. 7. Recondit rectis תּוּשִׁיָּה rem: confer יֵשׁ, Prov.8. 21. Cocc. Abscondet vel reservabit rectis essentiam scil. suam, in cujus visione nostra consistit fælicitas. Hieron. custodiet rectorum salutem: R.Levi, id quod est, i.e. sapientiam & cognitionem Dei, Pag. Repositum habet pro rectis quicquid revera est, Jun. Job. 6. 13. An si non est auxilium meum in me, etiam תּוּשִׁיָּה res, veritas à me propulsa est, Cocc. Aut quod res est, depulsum est à me, Jun. Sic Job. 26. 3. Cocc. וְתוּשִׁיָּה & sapientiam multipliciter scire fecisti, Hieron. & sapientiam tuam ostendisti plurimam; Pag. Et quod res est, plurimùm fecisti notum, Jun. Prov. 3. 21. retine תּוּשִׁיָּה rem, veritatem, & propositum, sive dexterum judicium, Cocc. Custodi תּוּשִׁיָּה legem; sapientiam; opus bonum. Hieron. legem meam: Targum, scientiam aut

cogitationem, Pag.& obſerva eſſentiam, i.e. conſilium ſubſiſtens, Av. Cuſtodi eam quæ verè eſt, (ſapientia) & ſolertiam, Jun. Job.12.16. Cum ipſo eſt עוֹז robur & res, Cocc. Cum ipſo eſt fortitudo, & ſapientia, Pag.& Hieron. in eo. Apud illum eſt robur & ſubſtantia; i.e. exiſtentia, ut vocant, rerum omnium, Jun. Prov.8.14.mihi conſilium eſt,& תּוּשִׁיָּה veritas, vel res, ſive eventus felix conſilio reſpondens, Cocc. Mihi eſt conſilium & ſapientia, Hieron. & æquitas, Pag. Meum eſt conſilium & quicquid eſt, Hebr. eſſentia. Jun. Iſa.28.28. הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה magnificavit rem, Cocc. magnificavit ſapientiam, aut legem; Hieron. juſtitiam, Pag. הִפְלִיא עֵצָה mirificavit conſilium, וְהִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה & magnificavit ſubſiſtentiam, i.e. quod non perit, Av. (qui) mirificus eſt conſilio, magnificus reipſâ, Jun.

Rad.96. יָשַׁח eſt humiliare, Pag. Unde ſecundum R. Jonah, fit verbum in Imper.kal (à 2.m. שַׁח vel שְׁחִי) 2.ſ. שְׁחִי Iſa.51.23. humilia te,&c. Hieron. Incurvare ut tranſeamus, (quod etiam nonnulli deducunt à שָׁחָה) & ſic fit Imperativum totum, שְׁחִי, שְׁחִי, שְׁחוּ, שָׁחְנָה, & fut. יָשַׁח, אֶשְׁחָה, &c. vel יָשַׁח, תִּשְׁחָה, אֶשְׁחָה, &c. Pag. Jod quod ad has futuri voces omiſerat Sanctes, negligi quidem poteſt poſt jod Ethan, alioqui, ut hic ſcripſerat, oporteret eſſe dageſch in Schin; ſed ſatius eſt per chirek magnum יִשַׁח, &c. Cev.Hoc tamen R. D.citat etiam in Rad. שָׁחָה, ut & illud Mich.6.14. quidam volunt eſſe hoc verbum in fut.kal,3.ſ.m. cum ו cop. præf. & ה Aff. ſic, וְיִשְׁחֲךָ cum ſægol ſub jod, & humiliabit te, &c. vel poteſt eſſe fut. 3. ſ.m. ſecundùm quoſdam,à Rad. שָׁחָה,cum ſægol loco pathach, ex hiph. quaſi eſſet ſicut illud,Gen.28.3. וְיַפְרְךָ & creſcere faciat te; à Rad פָּרָה; Pag. plerique verò nolunt hoc verbum, יָשַׁח, uſurpari verbaliter in textu: ſed indè eſſe nomen יֶשַׁח m.depreſſio, humiliatio, incurvatio, Pag.Bu. Av. Convenit cum verbo שָׁחַח & שָׁחָה, i.e. incurvatus eſt; Av.unde loco cit.eſt nomen cum ו cop. & ה Aff.ſic,וְיִשְׁחֲךָ & humiliatio tua in medio tui,Pag. Jonathan vertit, & erit in morbum, in viſceribus tuis, Merc. Eſt enim nomen inſtar illius, Pſal.85.8. וְיִשְׁעֲךָ & ſalutem tuam dabis nobis, Pag. & depreſſio tua, vel humiliatio tua, Bu.Lex.Av. depreſſio tui, emaciatio; notionem communem habet cum שׁוּחַ & שׁוּחַ; Cocc.Bu. ut & cum שָׁחָה; quæ depreſſionem ſignificant,Bu. Lex. Merc. vel incurvationem ſonant: Sunt qui corruptionem, aut morbum ex humorum corruptione genitum, exponant: ut conveniat cum rad. שָׁחַת, quæ ſignificat corrumpere, Merc. Ex hac radice etiam & ſignificantia eſt, ſecundum quoſdam, שַׁחַת fovea,inquit R.D. Pag. quòd in imo loco fiat; Merc. Sed ad שׁוּחַ vel ad שָׁחַת referri poteſt: ubi vide, Cev.Bu. Lex.Cocc.

Rad.97. יָשַׁט eſt mittere, extendere, porrigere; Pag.Chaldæum magis quam Hebræum, Merc. porrexit, extendit: eſt cogn.cum שָׁטַח expandit, vel extendit dilatando: & cum שׁוּט excurrit: Item cum שָׁטַט dereliquit extenſum. Propriè autem hoc verbum יָשַׁט dicitur de ſceptro quod alicui in ſignum gratiæ porrectum placidè demitti ſolet, Av. Non occurrit in kal, ſed in hiphil, הוֹשִׁיט porrexit extendendo, fecit excurrere, Av. extendit, Bu.Coc. Nam ſic Targum, Gen.30.22. pro, Nè fortè יִשְׁלַח יָדוֹ extendat manum ſuam, habet יוֹשִׁיט extendat,Pag. Occurrit autem in textu fut.hiph. 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic, וַיּוֹשֶׁט extendet, Eſth.4.11.וַיּוֹשִׁיט & extendit, Eſth.5.2.8.4.[יָשַׁל radicem quidam hìc intempeſtivè interſerunt: unde illud Job.27.8. כִּי יִשָּׁל quum detraxerit Deus animum ejus: quod infrà ponetur in נָשַׁל: ad quem locum Chriſtus alluſit Lucæ 12. de hypocritis avaris; Merc. יָשַׁל fortunabit, ſalvabit, proſperabit: eſt fut.à שָׁלָה; ut infrà declarabitur, Av.]

Rad.98. יָשַׁם eſt שָׁמַם deſolavit, deſolatus eſt, intranſitivè ſcil.in kal, Pag. deſolatus fuit; convenit cum אָשַׁם & שָׁמַם, Bu.Lex. Turpiter devaſtatus eſt, redactus eſt in deſolationem ignominioſam; idem quod שָׁמַם & cogn.cum אָשַׁם deliquit turpiter, cujus aliquem poſtea pudet, Av. In fut.kal, יֵשַׁם, יִשַׁם, deſolabitur, &c. prout occurrit in 3.ſ.f. cum cametz pro pathach in ult. ob pauſam, ſed extra pauſam cum pathach, ſdque ſimpl.& cum ו conv. præf. ut ſeq. וְתִשַׁם deſoletur, Gen.47.19. תִּשַׁמְנָה idem,Ezec.12.19. וְתִשָּׁמְנָה & deſolata, Ezech.19.7. vel in fut. kal poteſt formari cum duplice jod; ſic, יִישַׁם, תִּישַׁם, &c. Unde in 3.pl.f. fut.kal eſt תִּישַׁמְנָה, ſed ob pauſam cum cametz penult.ſic, Ezech.6.6. & excelſa תִּישָׁמְנָה deſolabuntur, vel erunt deſolata: In margine ſcribitur cum jod, ſed intrinſecùs ſine jod; Pag. Imò in noſtris exemplaribus adſcribitur etiam in contextu jod; ſed Sanctes in exemplaria primæ editionis Venetæ incidit, anni viz. 1515. Merc. Item poteſt eſſe ex hac rad.inquit R.D.illud Jer.49.20. In fut.hiph.3.ſ.m. niſi יֵשִׁים deſolaverit, &c. (quaſi eſſet à præt. הֵשִׁים deſolavit)& Num.21.30. וַנָּשִׁים (quaſi ſcil. 1.fut.hiph. pl.cum ו conv. præf.) & deſolavimus, vel deſolare fecimus, uſque ad Nopach, Pag. vel, & deſolabimus, &c. Bu.Lex. Hieron. laſſi pervenimus (al.venerunt, Merc.) in Jophe,Pag. fut.Hiphil יֵשִׁים eſt pro יָשִׁים; more Chaldæorum, dageſch, compenſans defectum mediæ radicalis, in prima ponitur, & ſic נָשִׁים, Cocc. quæ tamen ab Hebræis potiùs ad שָׁמַם referuntur, Bu.Lex. ſi ſunt à יָשַׁם, tunc jod commutatur in dageſch, ſi ab אָשַׁם, tunc Aleph mobile exturbatur: ſi verò à שָׁמַם, tunc vocalis longa cametz reſolvitur in pathach & dageſch: itidem ex Bu.Lex. Alii, deſolavimus eos; ſed pronomen non eſt in Hebræo. Alii,& fœminæ ſive mulieres uſque ad Nophe, i.e. laſſi,quaſi mulieres venerunt uſque ad Nophe: ſed falluntur, nam mulietes dicuntur נָשִׁים; Nun ſcil. cum cametz, & Schin abſque dageſch, & jod & mem ſunt ſigna pluralis, quæ non ſunt in præſenti verbo. Alii deducunt à שָׁמַם, quod eſt itidem, deſolare,Pag. idque potiùs eſt Merc. R.D.citat in utraque radice hunc locum, Num.21.&c. R.Sal. & deſolavimus ſcil. אוֹתָם Pag. Atque indè eſt nomen, יְשִׁימוֹן m. ſolitudo, Pag. Bu.Av.Cocc. deſertum,Cocc. deſolatio, deſertum, vaſtitas, carens humore aquarum, vaſtitas horrenda, Merc. ut Pſal.68.8. & 107.4. בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ in vaſto viæ, i.e. in loco ità vaſto, ut nè via quidem in eo eſſet, vel veſtigium hominis, Cocc. Num.21.& 1 Sam.26. nomen proprium deſerti horribilis videtur, ſicut & בֵּית הַיְשִׁימוֹת, Joſ.12.3. Merc.ut & 13.20.& Num.33.49. & Ezech.25.9. Bu.Conc. Occurrit autem nomen præcedens ſimpl.& cum הַ dem. & cum בְּ præf.ante jod quieſcens

cens pro duplice Scheva, ut ſeq. יְשִׁימוֹן ſolitudo, Deut. 32.10. Iſa.43.19. הַיְשִׁימוֹן ſolitudo, Num.21.21..23.28. 1 Sam.23.19,24..26.1,3. בִּיְשִׁימוֹן in ſolitudine, Pſal.68.8..78.40..106.14..107.4. Iſa.43.20. הַיְשִׁימוֹת Jeſchimoth n.p. Num.33.49. Joſ.12.3..13.20. Ezech. 25.9. יְשִׁם; unde à quibuſdam deducitur וַיֵּישֶׁם de quo in שׁוּם in Hophal; ibi vide; Cev.]

Rad.99. יָשַׁן eſt dormire: veteraſcere, inveteraſcere, &c. Pag. Sunt qui conferunt cum שָׁנָה, ut ſignificet mutari, vel in ſomnum; vel in vetuſtatem; i.e. dormire; vel, inveteraſcere ſeu inveterari; Prius in kal, poſterius in Niphal. Conferunt & cum שָׁנַן, quod ſignificat, ex obtuſo mutari in acutum. Sed ſunt hæc curioſiora, Merc. יָשַׁן dormivit, obdormivit, redormivit, Bu.Lex.Dormivit profundè, obdormivit, indormivit, obdormivit veternoſè. Et propriè ſignificat ſomnum continuum & veternoſum habere, ità ut aliquis non ſubitò expergefiat; unde etiam pro inveteraſcere, ſeu continuare accipitur; & veternus, eſt morbus ex nimio otio perpetuum ſomnum inducens. Sed in Niph.tantùm occurrit pro inveteraſcere, &c. Av. יָשָׁן plus eſt quàm נוּם, Cocc. & duo habet ſignificata, i. dormire, Bu. Conc.& ſic occurrit in præt.kal 1.ſ. & 3.pl.cum ו conv. præf. וָיָשָׁנְתִּי dormivi, Job.3.12. וְיָשָׁנוּ & dormient, Jer. 51.39,57. Ezech.34.25. Item, part. ben.kal, vel nomen ejus participiale, ſ.m.eſt, יָשֵׁן dormiens, 1 Sam. 26.7. 1 Reg.18.27. cui etiam כְ eſt præf.ſic, כְּיָשֵׁן ſicut dormiens, Pſ.78.65.& in forma pl.m.eſt, יְשֵׁנִים dormientes, 1 Sam.16.12.Cant.7.10. ut & in forma pl.m.conſtr. יְשֵׁנֵי dormientes. Occurrit cum מ præf. ante jod dageſchatum, & pronunciatum præter normam; (ut מִיְּרֻשָּׁתֵךְ de hæreditate tua, 2 Chron.20.11. jod enim ſecundum normam debuerat quieſcere, ſic; מִיְּשֵׁנֵי, ſicut in מִיְּהוּדָה, 1 Reg.3.20. Pag.) ſic, מִיְּשֵׁנֵי de dormientibus, Dan.12.2. Item,in forma ſ.f.eſt, יְשֵׁנָה dormiens, 1 Reg.3.20. Cant.5.2. In Infin.kal, יָשׁוֹן, vel יְשׁוֹן; quæ forma ult. occ.cum לְ præf. ante jod pro duplice Scheva; ſic, לְיָשׁוֹן dormire, Eccl.5.11. In fut.kal 1.ſ.occ. ſimpl.& cum וְ cop. præf. cui etiam הָ parag. eſt add. אִישָׁן dormiam, Pſal.13.4. וְאִישְׁנָה & dormiam, Pſal.4.9. וְאִישְׁנָה & dormiam,Pſal.3.6.& in 2.ſ.m.eſt, תִּישָׁן dormies,Pſal.44.24. Item in 3.ſ.m. fut.kal,occ.ſimpl.& cum וְ conv.præf.ante pathach, ſed in pauſa ante cametz in ult.ut ſeq. וְיִשָׁן dormiet,Pſ.121.4.Iſa. 5.26. וַיִּישָׁן & dormivit,1 Reg.19.5. וַיִּישָׁן & dormivit,Gen.2.21..41.5. Item, in 3.pl.m.fut.kal plenè eſſet יִישְׁנוּ, ſed occ. defectivè cum ſimplice jod; ſic, Prov.4.16. Quia non יִשְׁנוּ dormient niſi malefecerint. Jod eſt ſignum futuri, radicale deficit, quod ſignificat Ghahja ſub jod,inquit R.D. in Michlol, & in libro Radicum; Pag. nam abſque Ghahja facilè confunderetur cum יִשְׁנוּ variabunt, futuro à verbo שָׁנָה; Notabis autem illic in Prov. illum accentum non eſſe Ghahja,ſed Jethib Grammaticum, ut appellatur à R. Judah ben Bilham:ſed ſubauditur Ghahja, quod expreſſum fuiſſet, ſi alibi quàm initio dictionis accentus muſicus poſitus fuiſſet. Niphal in alia ſignificatione, vide infrà, Merc.Cev. In piel יִשֵּׁן dormire fecit, ſomnum induxit, conſopivit, Bu.Av.Unde in fut.piel, יְיַשֵּׁן, תְּיַשֵּׁן, dormire facies,m.& f. Atque indè in 3.ſ.f. fut. piel, cum וַ conv. præf. & הִ Aff. eſt, וְתַיְשִׁנֵהוּ & dormire fecit eum, Jud.16.19. Atque indè nomina, i. יָשֵׁן m.dormiens, &c. Vide ſuprà in part. ben.kal. Deindè,2. indè etiam No. defectivum abſque jod 1.Rad. & cum He in fine, שֵׁנָה fæm.ſomnus, Pag.Bu. &c. quaſi dormitionem dicas, Merc. Eſt plena & perfecta dormitio; vide in נוּם & דוּם ſynonyma diſtincta, Bu. Lex. ſomnus eſt propriè veternoſus, & profundus, continuans ſcil. & inveteraſcens in multas horas; Aug. ὕπνος, Cocc. Occurrit autem hoc nomen in forma abſolura, locis ſeq. שֵׁנָה ſomnus, Pſ.90.5.Prov.6.4..20. 13. Eccl.8.16. Item ſemel cum Aleph pro He; ſic, שֵׁנָא ſomnus,Pſal.127.2.In forma conſtr.ſ.f. occurrit cum pathach; vel cum cametz in ult.quaſi eſſet forma anceps, veniens etiam abſolutè; Cocc. ſic, שְׁנַת vel שְׁנָת ſomnus,Eſth.6.1.Pſal.132.4.Eccl.5.11.Jer.51.39,57. Item, cum Aff. variis occurrit; ut cum יִ Aff. cui & וְ cop.eſt præf.& cum הָ.. , ob pauſam, pro הִ Aff. cui & מִ eſt præf. ut & cum יִ Aff. cui & וְ & מִ præf. ſicut etiam cum ם Aff. cui & מִ eſt præf.ut ſeq. שְׁנָתִי ſomnus meus, Gen.31.40. וּשְׁנָתִי & ſomnus meus, Jer.31.26. שְׁנָתֵךְ ſomnus tuus, Prov.3.24. מִשְּׁנָתֵךְ à ſomno tuo, Prov.6.9. וּשְׁנָתוֹ & ſomnus ejus,Dan.2.1. מִשְּׁנָתוֹ à ſomno ſuo,Gen.28.16. Jud. 16.14,20.Zach.4.1. שְׁנָתָם ſomnum ſuum, Pſal.76.6.Prov.4.17. מִשְּׁנָתָם à ſomno ſuo, Job.14.12. In forma pl.f.eſt, שְׁנוֹת ſomni, Prov.6.10.. 24.33. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad. eſt in nomine יָשָׁן vetus; Pag. Bu.&c. vetus ſcil. ſuperioris anni, יָשָׁן,trium nempe annorum, Merc.i.e. valde vetus; Bu.Lex. veteranus, vetuſtas,Av. Oppoſitum חָדָשׁ Lev.26.10. Cocc.Occurrit autem ſimpl.& cum וְ cop. præf. יָשָׁן vetus,Lev.25.22..26.10. וְיָשָׁן & vetus,Lev.26.10.& in forma pl.m.eſt, יְשָׁנִים vetera, Cant.7.14. & in forma ſ.f. cum הַ dem.præf. eſt, & occurrit locis ſeq. הַיְשָׁנָה vetus,Neh.3.6..12.39.Iſa.22.11. Atque indè verbum in Niphal, נוֹשַׁן veteraſcere, inveteraſcere, Bu. inveteratus, ſeu continuatus eſt, Av.Occurrit in præt. Niph. 2.pl.m.cum וְ conv. וְנוֹשַׁנְתֶּם & inveterati fueritis,Deu. 4.25.& in part.Niph.ſ.m.eſt, נוֹשָׁן inveteratum,Lev.26. 10. ut & in part.ſ.f. נוֹשָׁנָה; vel, in altera forma fam. viz.cum duplice ſægol ante Thau, prout occurrit, Lev. 13.11. lepra נוֹשֶׁנֶת inveterata eſt, &c. Pag.

Rad.100. יָשַׁע, ſalvavit, ſervavit, opitulatus eſt; præſtitit ſalutem; idem eſt quod שִׁוַּע; & eſt cognatum שָׁעַע & שָׁעָה, reſpexit; nam ſalvare, eſt oculis miſericordiæ reſpicere; vel benigniùs aſpicere,&c.Hinc, per Aphæreſin, σώω σαόω &c.ſalvo; σῶς, ſalvus,ſoſpes; Item, Jeſus, σωτὴρ,&c.Av.Non autem occurr. hoc verbum in kal; ſed indè, nomina, i. No. יֵשַׁע m. cum Tzeri,ſalus, auxilium, conſervatio, ſalutare; σωτηρία, Pag.Bu.Av.Cocc. Notat ſtatum incolumem, & tutum poſt miſeriam, Cocc.ut Pſal.12.6. ponam בְּיֵשַׁע in ſalute, i.e. extra periculum & miſeriam,eum,in quem,homines ſtant,&c.Cocc. Significat hoc nomen ſalutem; opem ſeu opitulationem,& occ.ſimpl. & cum בְּ & לְ præf. ut ſeq. יֵשַׁע ſalus,Pſal.20.7 בְּיֵשַׁע in ſalute,Pſ.12.7..50. 23. לְיֵשַׁע ad ſalutem,Hab.3.12. Item, 2. hinc etiam No. יֶשַׁע m. cum ſægol; idem, ſalus, incolumitas, ſalutare, &c. Av.Occurrit etiam ſimpl. & cum מִ præf. יֶשַׁע ſalus, Job.5.11.Pſal.132.17.Iſa.45.8..61.10. מִיֶּשַׁע à ſalute, Job.5.4.ſed frequentiùs cum Affixis, ut cum יִ Aff.cui & וְ cop.eſt præf.& cum נִ Aff.ut ſeq. יִשְׁעִי ſalus mea, 2 Sam.22.3,47..23.5.Pſal.18.3,47..25.5..27.9..62 8.Iſa. 51.5.Mich.7.7.Hab.3.17. וְיִשְׁעִי & ſalus mea, Pſal.27.1.

יְשַׁעֲנוּ salus noſtra, 1 Chron. 16. 35. Pſal. 6. 56..79. 9..85. 5..95. 1. ſicut etiam cum ה_, ſed in pauſa cum ה_ Aff. ut & cum ה_ Aff. & ו cop. præf. ante ה_ Aff. ut ſeq. יְשָׁעָהּ ſalus tua, Iſa. 62. 11. יְשָׁעֲךָ ſalus tua, 2 Sam. 22. 36. Pſal. 18. 37..51. 15.. 69. 14. יְשָׁעֲךְ ſalus tua, Iſa. 17. 10. וְיִשְׁעָהּ & ſalus tua, Pſal. 85. 8. Item, cum י Aff. ſic, יִשְׁעוֹ [illegible]us ejus, Pſ. 24. 5..85. 10. Item, 3. Indè etiam No. יְשׁוּעָה f. idem etiam ſignificans, viz. ſalus, item pro auxilio & liberatione accipitur non rarò in Bibliis; incolumitas, Av. Occurrit ſimpl. & cum ו, ה, ב, & ל præf. ante jod quieſcens; ut ſeq. יְשׁוּעָה ſalus, Pſal. 119. 155. Iſa. 26. 1..49. 8..52. 7..59. 17..60. 18. Hab. 3. 7. וְיֵשׁוּעָה & ſalus, Pſal. 118. 15. הַיְשׁוּעָה ſalus, 1 Sam. 14. 47. Pſal. 3. 9. Iſa. 12. 3. בִּישׁוּעָה in ſalute, Pſal. 149. 4. לִישׁוּעָה ad ſalutem, Exod. 15. 2. 2 Sam. 10. 11. Job. 13. 16. Pſal. 118. 14, 21. Prov. 12. 2. Iſa. 59. 11. ſed occurrit etiam in ſ. f. cum duobus ſignis fæmineis, ſeu cum duplice ſigno fæminini generis, Thau viz. & He, Pag. Bu. Lex. i. e. omnimoda ſalus, ut Jon. 2. 10. יְשׁוּעָתָה ſalus Domino, i. e. ſalus & ſalus; h. e. duplex ſalus, corporis ſcil. & animæ; hæc enim geminatio duplicis ſigni duplicem quaſi indicat ſalutem: Semper enim, ut inquit R. D. in comment. geminatio auget; Pag. Occurrit autem ſic cum duplici ſigno f. ſimpl. & cum ל præf. ante kibburtz pro ſchurek; ſic, לִישׁוּעָתָהּ ſalus, Pſal. 3. 3. Jon. 2. 10. לִישׁוּעָתָהּ in ſalutem, Pſal. 80. 3. ſed forma præced. cum He, ſimplici ſigno f. occ. etiam in forma conſtr. ſing. f. locis ſeq. יְשׁוּעַת ſalutem, Exod. 14. 13. 2 Chron. 20. 17. Pſa. 14. 7..98. 3. Iſa. 52. 10. ut & cum י Aff. cui etiam ו & ב ſunt præf. יְשׁוּעָתִי ſalus mea, Job. 30. 15. יְשׁוּעָתִי ſalus mea, Pſal. 62. 2..88. 2.. 89. 26..140. 8. Iſa. 12. 2..49. 6..56. 1. וִישׁוּעָתִי & ſalus mea, Pſal. 62. 3, 7. Iſa. 51. 6, 8. בִּישׁוּעָתִי in ſalute mea, Pſ. 91. 16. ut & cum נו_ & ה_ Aff. ſic, יְשׁוּעָתֵנוּ ſalus noſtra, Pſ. 68. 20. Iſa. 33. 2. יְשׁוּעָתֶךָ ſalus tua, Pſal. 35. 3. ſic etiam cum ה_, ſed in pauſa, cum ה_ Aff. cui & ב eſt etiam præf. יְשׁוּעָתֶךָ ſalus tua, Pſal. 69. 30. יְשׁוּעָתֶךָ ſalus tua, Pſal. 67. 3..70. 5. בִּישׁוּעָתֶךָ in ſalute tua, 1 Sam. 2. 1. Pſal. 9. 15..13. 6..20. 6..21. 6.. 106. 4. Item cum וּב & ל præf. utrique formæ, cum ſcheva & ſægol ante Aff. וּבִישׁוּעָתְךָ & in ſalute tua, Pſal. 21. 2. לִישׁוּעָתֶךָ ad ſalutem tuam, Gen. 49. 18. Pſal. 119. 166. לִישׁוּעָתְךָ ad ſalutem tuam, Pſ. 119. 123, 174. ſic etiam cum י Aff. occ. etiam ſimpl. & cum ב præf. יְשׁוּעָתוֹ ſalus ejus, Deut. 32. 15. יְשׁוּעָתוֹ ſalus ejus, 1 Chron. 16. 23. Pſal. 96. 2..98. 2. בִּישׁוּעָתוֹ in ſalute ejus, Pſal. 35. 9..78. 22. Iſa. 25. 9. ut & cum ה_ Aff. occ. cum ו cop. præt. וַיְשׁוּעָתֶהָ & ſalus ejus, Iſa. 62. 1. & in forma pl. f. occ. locis ſeq. יְשׁוּעוֹת vel ſine vau, ſalutes, 2 Sam. 22. 51. Pſ. 18. 51..28. 8..42. 6, 12..43. 5..44. 5.. 74. 12..116. 13. Iſa. 26. 18..33. 6. ſed occ. etiam cum kibburtz penult. pro ſchurek; ſic, יְשֻׁעוֹת idem, Pſal. 53. 6. Item, 4. hinc etiam No. תְּשׁוּעָה idem, ſalus, ſalvatio; opitulamen. Poteſt & eſſe à שׁוּעַ, ſicut & nomina יַעַ & שׁוּעַ, quæ opulentiam, & opulentum, ſeu potentem & munificum ſignificant, ab opitulando: quæ alii ad hanc radicem referunt, ut jod deficiat, ſicut in בּוֹל à יָבַל; Merc. Habet formam à שׁוּעַ, ut ſæpe hæc quieſcentium genera formas inter ſe permutant, Bu. Lex. Occurrit autem hoc nomen ſimpl. & cum ו, ה, & ל præf. תְּשׁוּעָה ſalus, 1 Sam. 11. 9, 13..19. 5. 2 Sam. 23. 10, 12. 2 Reg. 5. 1..13. 17. 1 Chron. 11. 14. 2 Chron. 6. 41. Pſ. 144. 10..146. 3. Iſa. 46. 13. וּתְשׁוּעָה & ſalus, Prov. 11. 14.. 24. 6. הַתְּשׁוּעָה vel שְׁעָה ſalus, Jud. 15. 18. 2 Sam. 19. 3. Prov. 28. 31. לִתְשׁוּעָה in ſalutem, 1 Chron. 19. 12. Pſal. 33. 17. & in forma conſtr. f. f. occ. etiam ſimpl. & cum ו & ל præf. תְּשׁוּעַת ſalus, Pſal. 60. 13.. 108. 13. Iſa. 45. 17. Jer. 3. 23. וּתְשׁוּעַת & ſalus, Pſal. 37. 39. לִתְשׁוּעַת ad ſalutem, Job. 3. 26. Item cum י_ & ה_, vel in pauſa ה_ Aff. cui priori י cop. & poſteriori ו & ל ſunt præf. ut ſeq. וּתְשׁוּעָתִי & ſalus mea, Pſal. 38. 23..51. 16. וּתְשׁוּעָתִי & ſalus mea, Iſa. 46. 13. תְּשׁוּעָתֶךָ ſalus tua, Pſal. 119. 41. תְּשׁוּעָתֶךָ ſalus tua, Pſal. 40. 17..71. 15. וּתְשׁוּעָתֶךָ & ſalus tua, Pſal. 40. 11. לִתְשׁוּעָתֶךָ ad ſalutem tuam, Pſ. 119. 81. Item, 5. Indè etiam ſecundum aliam formam eſt No. מוֹשַׁעַת idem, ſalus, &c. Pag. & omnino quidem ſcribendum מוֹשַׁעַת, aut מוֹשָׁעָה: ſed ſingulare non occurrit in textu; Merc. At in forma pl. f. eſt מוֹשָׁעוֹת ſalutes, omnimoda ſalus, Bu. Lex. ſalvationes, Cocc. Av. opitulationes, opitulamina, Av. Occurrit cum ל præf. ſic, Pſal. 68. 21. Deus eſt nobis Deus לְמוֹשָׁעוֹת ſalutibus, aut ſalutum, vel ad ſalutes, Pag. ad ſalvationes, i. e. ſervare nos ſolet; Deus ille omnipotens nobis, Deus ad ſalvationes; 70. Θεὸς τῶ σώζειν, Cocc. Item, 6. hoc etiam quidam refetunt nomen defectivum שׁוּעַ, inſtar בּוֹל à יָבַל. Job. 30. 24. אִם ſi, vel num, in contritione (ejus) quæ eſt dies mortis, eis ſalus, i. e. ipſis qui ſunt feſſi robore in hac vita: quemadmodum dixit c. 3. 17. & ibi requieſcent feſſi robore. Vide & in Radice שׁוּעַ. Juxta ſenſum R. Joſeph Kimchi legetur ſine interrogatione, ut אִם affirmet, ſicut & aliàs, non dubium. Interrogativè tamen legi in hoc ſignificatu poteſt, num in confractione ejus quam hominibus affert, eſt ipſis ſalus? ut mortem ſignificet ineluctabilem & immedicabilem eſſe, quod malim. Alii שׁוּעַ clamorem exponunt, quantumvis clament, non liberantur à mortis confractione. Vide in שׁוּעַ, Merc. Atque hinc fit verbum in Hiphil vel הוֹשִׁיעַ quod Hieron. Salvare vertit, Græcis eſt σώζειν. Latinè ſervare; aut opitulari. Cum Accuſativo conſtruitur, & interdum cum Dativo, ie. Lamed, & tunc per opem ferre commodè exprimas. Aliàs per defendere; Merc. הוֹשִׁיעַ ſalvavit, ſalvum fecit ſervavit, ſaluti, auxilio fuit. Conſtruitur cum Dativo & Accuſativo; Bu. Lex. ſalvavit, ſervavit, & cum Dativo, præſtitit ſalutem, Av. Salvare, ſalvum præſtare; σώζειν, Cocc. Occurrit autem præt. hiph. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. ut & cum י & ם_ Aff. cui ult. ו cop. eſt etiam præf. ut ſeq. הוֹשִׁיעַ ſalvavit, ſervavit, Pſal. 20. 7. וְהוֹשִׁיעַ & ſervet, 1 Sam. 25. 26, 33. Zach. 12. 7. הוֹשִׁיעוֹ ſervavit eum, Pſal. 34. 7. הוֹשִׁיעָם ſervavit eos, Iſa. 63. 9. וְהוֹשִׁיעָם & ſervavit eos, Jud. 2. 18. Zach. 9. 16. & in 3. f. f. præt. hiph. eſt, הוֹשִׁיעָה ſervavit, Jud. 7. 2. Pſ. 44. 4..98. 1. Item in 2. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum נו Aff. ſic, הוֹשַׁעְתָּ ſervaſti, Job. 26. 2. הוֹשִׁיעֵנִי & ſervabis, Jud. 6. 14. 1 Sam. 23. 2. וְהוֹשַׁעְתָּ ſervaſti nos, Jud 8. 22. Pſal. 44. 8. & in 1. ſ. præt. hiph. occ. etiam cum ו cop. vel conv. præf. cui etiam ה & ם ſunt Aff. וְהוֹשִׁעְתִּי & ſervavi, -bo, Iſa. 43. 12. Ezec. 34. 22..36. 29..37. 23. Zeph. 3. 19. וְהוֹשַׁעְתִּיךְ & ſervabo te, 1 Chron. 19. 12. וְהוֹשִׁעְתִּים & ſervabo eos, Hoſ. 1. 7. & in 2. pl. m. præt. hiph. eſt, הוֹשַׁעְתֶּם ſervaſtis, Jud. 12. 2. In part. hiph ſ. m. ſignificat eum qui ſalutem adfert, & occurrit ſimpl. locis ſeq. מוֹשִׁיעַ ſervans, ſalvator, Deut. 22. 27..28. 29, 31. Jud. 3. 9, 15..6. 36..12. 3. 1 Sam. 10. 19.. 11. 3. 2 Sam. 22. 42. 2 Reg. 13. 5..17. 7. Pſal. 7. 11.. 18. 42.

Iſa.19.20..43.11.. 45.15. Zach.8.6. cui etiam ה cop. הֶ dem.& ל ſunt præf. וּמוֹשִׁיעַ & ſervator, Iſa.45.21. Hoſ. 13.4. הַמּוֹשִׁיעַ ſervator, 1 Sam.14.41. לְמוֹשִׁיעַ in ſervatorem,Iſa.63.8. Item cum י, ךָ, ךָ, vel in pauſa, ךָ, ךָ, & ם Aff. ut ſeq. מוֹשִׁעִי ſervator meus,2 Sam. 22.3. מוֹשִׁיעֲךָ ſervator tuus, Jer.30.10..46.27. מוֹשִׁיעֵךְ ſervator tuus, Iſa.43.3. מוֹשִׁיעֵךְ ſervator tuus, Iſa. 47. 15..49.26..60.16. מוֹשִׁיעוֹ ſervator ejus, Jer. 14. 8. מוֹשִׁיעָם ſervator eorum, Pſal.106.21. & in forma pl. m.eſt, מוֹשִׁיעִים ſervatores, Neh.9.27. Obad.1.21. In Infin. hiph.occ.ſimpl.& cum ל, לְ, לִ & מִ præf.ut ſeq. הוֹשִׁיעַ ſervare, 2 Sam.3.18. וְהוֹשַׁע & ſervando, Jer. 11.12. לְהוֹשִׁיעַ ſervare, ad ſervandum,Deut.20.4. Jud. 10.1,13..13.5. 1 Sam.9.17..14.6. 2 Sam.10.11,19..19. 19.Pſ.76.10..109.31. Iſ.63.1. Jer.14.9..42.11. וּלְהוֹשִׁיעַ & ad ſalutem præſtandam, 1 Sam.25.31. מֵהוֹשִׁיעַ à ſervando, Iſa.59.1. ut & cum ל præf. ante יְ, ךָ, ךָ, & ה Aff. ut ſeq. לְהוֹשִׁיעֵנִי ad ſervandum me, Pſal. 31. 3..71.3.Iſ.38.20. לְהוֹשִׁיעֲךָ ad ſervandum te, Jer.15.20. לְהוֹשִׁיעֵךְ ad ſervandum te, Jer.30.11. לְהוֹשִׁיעָהּ ad ſervandum eam, 2 Reg.19.34.Iſa.37.35.In Imper.hiph. ſm. הוֹשִׁיעַ, vel contractè in pathach; ſic, הוֹשַׁע ſerva, Pſal.86.2. Jer.31.7. Sed occurrit etiam cum ה parag.add.cui & ו cop.præf. הוֹשִׁיעָה ſerva, 2 Sam.14.4. 2 Reg.6.26.Pſal.12.2..20.10..28.9.. 60.7.. 108.7.. 118. 25. וְהוֹשִׁיעָה & ſerva, Joſ.10.6. Pſal.86.16. ſicut etiam cum יְ & נִ Aff. cui utrique ו cop. eſt præf. הוֹשִׁיעֵנִי ſerva me, Pſal.3.8..6.5..7.2..22.22..31.17..54.3..59.3.. 69.2..109.26..119.94,146. Jer.17.14. וְהוֹשִׁיעֵנִי & ſerva me,2 Reg.16.7. וְהוֹשִׁיעֵנִי & ſerva me, Pſal. 71. 2. הוֹשִׁיעָנוּ ſerva nos, 2 Reg.19.19. 1 Chron.16.35. Pſal. 106.47. Iſa.37.20. וְהוֹשִׁיעֵנוּ & ſerva nos, Jer.2.27. In fut.hiph. 1.ſ. occ.ſimpl.& cum ו conv.præf. & ה parag. add. ut & cum ךָ Aff.ſic, אוֹשִׁיעַ ſervabo, Jud. 6.15.. 7.7. Iſa.49.25.Zac.8.13..10.6. וְאוֹשִׁיעָה & ſervavi, Jud. 10.12. אוֹשִׁיעֲךָ ſervabo te, 2 Reg.6.27.ut & in 2.ſ.m.fut. hiph.occ.etiam ſimpl.& cum ו cop.præf.& נִ ac Aff. ut ſeq. תּוֹשִׁיעַ ſervabis, Jud.6.37.2 Sam.22.28.Pſal.18. 28..36.7. Hab.1.2. וְתוֹשִׁיעַ & ſervabis, 2 Chron. 20. 9. תּוֹשִׁיעֵנִי ſervabis me,2 Sam.22.3. תּוֹשִׁיעֵנוּ ſervabis nos, Joſ.22.22. In fut.hiph.3.ſ.m. occ. cum He conſtitutivo conjugationis Hiphil (more Chaldaico) poſt jod Ethan; ſic, יְהוֹשִׁיעַ ſervabit, 1 Sam.17.47. Pſal.116.6. ſed ſecùndum normam talium quieſcentivm occurrit etium ſimpl. idque plenè cum chirek magno locis ſeq. יוֹשִׁיעַ ſervabit, Pſal.34.19..69.36..72.4,13..Iſa. 45.20.Zeph.3. 17. vel defectivè cum chirek parvo ſolo, abſque jod Hiphil penult. ſic, יֹשִׁיעַ ſervabit,Job 22.29. Lam.4.17. Item contractè cum ו cop.& ו conv. præf. ante pathach in ult. ut ſeq. וַיּוֹשַׁע & ſervabit,Prov.20.22. וַיֹּשַׁע & ſervavit, 1 Sam.23.5. 2 Sam.8.6,14. Job.5.15. וַיּוֹשַׁע & ſervavit, Exod.14.30. Jud.3.31. 1 Sam.14.24. 1 Chr. 11.14..18.6,13. 2 Chron.32.22. ſed occ. etiam cum יְ Aff. cui ו cop.eſt præf.& cum נִ Aff. plenè vel defectivè, abſque jod mediano, cui etiam ו cop. eſt præf. ut ſeq. וַיּוֹשִׁיעֵנִי ſervabit me, Pſal. 55.13. וַיֹּשִׁעֵנִי & ſervabit me, Pſal.57.4. יוֹשִׁיעֵנוּ ſervabit nos, Iſa.33.22. Hoſ.14.4. יֹשִׁעֵנִי idem,1 Sam.10.28. וַיּוֹשִׁעֵנוּ & ſervabit nos, 1 Sam.4.3..7.8. Iſa.25.9. Item cum ה, ךָ, & כֶם Aff. cui etiam ו cop.eſt præf. וַיּוֹשִׁעֲךָ & ſervabit te, Hoſ.13.10. יוֹשִׁעֲךָ ſervabit te, 2 Reg. 6. 27. וְיוֹשִׁיעֲכֶם & ſervabit vos,Iſa.35.4.ut & cum נִ Aff.eſt, יוֹשִׁיעֵנִי ſervabit eum, Iſa.46.7. Item cum ם Aff.cui ו cop. & ו conv. ſunt præf.ut ſeq. יוֹשִׁיעֵם ſervabit eos, Pſal.106.13..107.19. וַיּוֹשִׁיעֵם & ſervabit eos, Pſal.37. 40..145.19. וַיּוֹשִׁיעֵם & ſervavit eos, Jud. 3.9. 2 Reg. 14.27. Pſal.106.8,10. ſicut etiam cum ו conv. præf. & ן Aff.eſt, וַיּוֹשִׁעַן & ſervavit eas, Exod.2.17. Item, in 3.ſ.f.ut.hiph.occ. defectivè cum chirek parvo abſque jod penult. ſic, תּוֹשַׁע ſervabit te, Job.40.14. ſed cum ו conv.occ.contractè cum pathach in ult. ſic, וַתּוֹשַׁע & ſervavit, Iſa.59.16..63.5. ſed occ. etiam plenè cum נִי Aff. cui & ו cop.eſt præf. תּוֹשִׁיעֵנִי ſervabit me, Pſal. 44.7. וְתוֹשִׁיעֵנִי & ſervabit me, Pſal. 138.7. & in 2.pl. m.fut.hiph. cum Nun parag.add. eſt, תּוֹשִׁיעוּן ſervabitis, Jud.6.31. Item in 3.pl.m.fut. hiph. occ. ſimpl. & cum ה Aff. cui & ו cop. eſt præf. & kibbutz eſt pro ſchurek ante Aff.ut ſeq. יוֹשִׁיעוּ ſervabunt, Jud.10. 14. Jer.11.12. יוֹשִׁיעוּךְ ſervabunt te, Jer.2.28. וְיוֹשִׁיעוּךְ & ſervabunt te, Iſa.47.13. Denique cum ם Aff. occ.cum ו cop.& ו conv. præf. וְיוֹשִׁיעוּם & ſervabunt eos, Neh. 9.27. וַיּוֹשִׁיעוּם & ſervarunt eos, Jud.2.16. In Niphal, נוֹשַׁע ſervari, Bu. ſalvatus eſt, ſervatus eſt, Av.ſalvari, Cocc.opem habere, ſeu conſequi, adjuvari, defendi, &c. Merc.prout occurrit in 3.ſ.m. præt.Niph. Deut.33. 29. נוֹשַׁע בַּיהוָה Populus (qui) ſervatus eſt, Bu. Lex. vel, ſalvatus eſt in Jehovah, Cocc. vel, per Dominum, Pag. Eſt cum pathach quia eſt præteritum, Pag. Sic etiam Iſa.45.17. & Iſrael נוֹשַׁע בַּיהוָה ſalvatus eſt, vel ſalvus eſt, in Jehovah; Coc.&c. Et in 2.pl.m.præt. niph. occ.cum ו conv.præf. וְנוֹשַׁעְתֶּם ac ſervabimini, Num.10.9.& in 1.pl.m. occ.cum cametz pro patach penult. ob pauſam; ſic, נוֹשָׁעְנוּ ſervati ſumus, Jer.8.20. In part. niph.ſ.m. occ.ſimpl.& cum ו cop. נוֹשָׁע ſervatus, Pſal.33.16. וְנוֹשָׁע & ſervatus, Zach.9.9. In Imper.niph. ſ.m. הִוָּשַׁע ſervare,ſalvus eſto; unde in 2 pl.m. occ.cum ו cop.præf. וְהִוָּשְׁעוּ & ſervamini,Iſa.45.22. In fut.niph. 1.ſ.occ.ſimpl.& cum ו cop.præf. cui etiam ה parag. eſt add. ut ſeq. אִוָּשֵׁעַ ſervabor, 2 Sam. 22.4. Pſal. 18. 4. & וְאִוָּשֵׁעַ & ſervabor,Jer.17.14. וְאִוָּשְׁעָה & ſervabor,Pſal. 119.117. In 2.ſ.m. fut.Niph. תִּוָּשֵׁעַ; unde in 2.ſ. f. eſt, תִּוָּשְׁעִי ſervaberis, Jer.4.14. ſic in 3.ſ.m.& f. fut. Niph. ſic occurrit, יִוָּשֵׁעַ ſervabitur, Prov. 28. 18. Jer. 30.7. תִּוָּשַׁע ſervabitur, Jer.23.6..33.16. & in 1.pl.oc.cum ו cop. cui & ה parag. eſt add. וְנִוָּשֵׁעָה & ſervabimur, Iſa.64.4. וְנִוָּשְׁעָה & ſervabimur,Pſal.80.4,8,20. & in 2.pl. m.cum Nun parag.eſt, תִּוָּשְׁעִין ſervabimini, Iſa. 30. 15. Notandi quidam ſunt loci inſignes in hac rad.viz. Pſal. 118.25. הוֹשִׁיעָה נָּא ſerva quæſo (vel nunc) aut, ſalvum fac quæſo. Pro Hoſihah-na,corrupto vobabulo in Novo Teſtamento dicitur Oſanna. Quidam notant, cùm hic imperativus poſt ſe habet נָּא, acclamantis ſeu congratulantis eſſe, & bene ominantis: ut & Matth. 21. turba Chriſto dixit, ſed contractiùs הוֹשַׁע־נָּא ſerva obſecro filio (pro filium) David: juxta Hebræam conſtructionem, bene-fortuna eum, ſucceſſum ei da proſperum: ſicut & quod mox dicunt, non dubium quin ex eodem Pſalmorum loco, Benedictus qui venit,&c. Nam ad Chriſtum ipſum nondum puto eos dixiſſe, ſerva cum aliis: Sed hæc tantùm fauſta acclamatione ei bene precatos. Quidem vocem Hoſahna הוֹשַׁעְנָא ex Judæorum acclamationibus in feſto Tabernaculorum, cùm ramos arborum geſtant, ſumptam putant: unde & eodem nomine frondes ipſas appellant. In eorum precationibus

ſubindè repetitur, cùm dies tabernaculorum celebrant; Merc. Cev. Gen. 49. 18. לִישׁוּעָתְךָ ſalutem tuam expectavi, Domine; Pag. noſter Interpres, ſalutare tuum, Græcos ſequutus, qui ſæpe reddunt σωτήριον, quod ſunt qui velut in concreto intelligant pro ſervatore & opitulatore; ſicut & Paulus Chriſtum vocat ἱλαστήριον propitiatorium: Sic Lucas, in cantico Simeonis, huc alludens σωτήριον dixit. Hebraicè nomen יְשׁוּעָה non eſt niſi abſtractum: & volunt etiam Jacob Patriarcham de Chriſto Salvatore hoc dixiſſe, Merc. ſic Pſal. 119. 123. Oculi mei defecerunt לִישׁוּעָתֶךָ propter ſalutem tuam, vel deſideraverunt ſalutem tuam; Pag. 1 Sam. 25. 26. וְהוֹשַׁע יָדְךָ לָךְ & ſerva, pro ſervavit, manum tuam tibi, i. e. ſervavit te, nè manus tua ſanguinem effunderet innocentem; Pag. Eſt potiùs Infinitum pro Præterito: alii negationem repetunt, & nè ſervaret tete manus tua, ſanguinem ſcil. fundens manu tuâ vindice: ſemper autem intellige reciprocè, manus tua ſervavit tete; in accuſativo: non uthîc Sanctes. Jonathan, & ut eriperet te manus tua: Mem Eichlam ſubaudito; Merc. Et nè tibi manu tuâ opem ferres: ſyntaxis, מֵהוֹשִׁיעַ: nam הוֹשִׁיעַ eſt infinitivus, Cocc. ſic & v. 33. וְהוֹשַׁע & ſerva, pro ſervavit, manum meam mihi: vel, & ſervaret manus mea me: vel utrumque Makor, vice præteriti, & hoc eſt rectum; Pag. Zach. 9. 9. Ecce rex tuus veniet tibi juſtus, וְנוֹשָׁע הוּא & ſervatus ipſe; vel, & ſervans ſe ipſe, Pag. Juſtus, & ſalvatus eſt ipſe, Cocc. Alii, ſalvatorem, vel ſervatorem exponunt, præter naturam vocis; etſi qui ſeipſum ſervat, potens ſit & alios ſervare: magna autem eſt emphaſis in eo quòd Chriſtus ſe ipſe ſervare dicatur, ſcil. per ſeſe alterius ope non egens; ſed ſua virtute ſultus; ut & aliàs de eo dicitur, ſervavit eum dextra ſua, Metc. Pſal. 132. 16. Sacerdotes ejus, induam יֵשַׁע ſalute: ut ſacerdotes accedant ad Deum, non ut petant ἀπολύτρωσιν, ſed ut gratias agant pro ſalute parta. Iſa. 26. 1. יְשׁוּעָה ſalutem ponit murum & antemurale; i. e. incolumem præſtat non tantùm murum, ſed & quod murum ambit, vel ſalutis auctorem (τὸ σωτήριον) dat pro muro & antemurali; Cocc. Ab hac radice eſt יְהוֹשֻׁעַ Jehoſuah, nomen proprium quo multi in Hebræo populo ſunt vocati, ſed duo præ cæteris inſignes, filius Nun ille qui Moſi in ducatu ſucceſſit, qui prius הוֹשֵׁעַ eadem nominis ratione fuerat dictus: alter ſummus ſacerdos filius Jorſadak, qui poſtea contractiùs à reducibus è Babylone, יֵשׁוּעַ nuncupatus eſt, unde certum eſt nomen Jeſu ſalvatoris noſtri ductum, juxta etymon ab Angelo quoque explicatum. In eum veritas etymi incidit, cùm in aliis eſſet tantùm umbra. Reperitur & יְשׁוּעַ urbis nomen, Neh. 11. ſub finem. Judæi Avenionenſes hodie eum qui Hebraicè יֵשׁוּעַ vel יְהוֹשֻׁעַ dicitur, vernacule vocant Sauue, quaſi ſervatorem dicas. Quod nomen nefas hodie ſit cuiquam Chriſtiano imponi: nec cuiquam poſt Chriſtum ex noſtris inditum legitur; Merc.

Rad. 101. יָשְׁפָה Inde fit יְשְׁפֵה, maſc. Jaſpis, lapis pretioſus ut quibuſdam placet nomini alludentibus; Hieron. Berillum vertit, Pag. hujus fit mentio Apoc. 4. Merc. Jonathan reddit, פַּנְטִירִי, pantherius lapis, à maculis pantheræ ſimilibus; Bu. Lex. ἴασπις, Jaſpis, gemma viridis; hinc latini adjectivum nomen acceperunt Jaſpidius, referens colorem Jaſpidis; Av. à 70. redditur ὀνύχινον, Exod. 28. 39. Ezech. 28. 13. ubi 70. ἴασπιν memorant; ſed conturbato ordine; vulg. ex Græco, onychinus; Targum Hieros. מַרְגְּלִיתָא Margarita; Cocc. Jonathan exp. פַּנְטִירִי quaſi chaldaicè Jaſpis ità dicatur à maculis, quibus notetur, eo proſus modo, quo panthera; Merc In lib. rad. R. D. dicit, quòd poteſt eſſe rad. שָׁפָה; & ſic jod non eſt radicalis litera, ſed nominis conſtitutiva; Pag. occurrit autem cum ו cop. præf. locis ſeq. וְיָשְׁפֵה & jaſpis, Exod. 28. 20. 39. 13. Ezec. 28. 13.

Rad. 102. יָשַׁר, eſt rectum eſſe vel videri; Pag. Bu. æquum & planum eſſe, Merc. placere, pag. convenit cum אָשַׁר, & opponitur verbis לוּז & עָקַשׁ; item פָּלַל, ut apparet Hab. 2. 4. etſi in epiſtola ad Hebr. 10. ſub fin. paulò alius ſenſus exprimitur. Peculiariter notandum, hoc verbum quando haber poſt ſe, in oculis, eſſe placere, arridere: probari alicui. Placet autem oculis non quod durum, aſperum, aut malum, ſed quod rectum eſt, pulchrum & venuſtum: ſicut contrà, verbum יָרַע, ut ſuprà diximus, eſt diſplicere, cum nomine oculorum; Merc. יָשַׁר rectus fuit, directus, æquus & planus fuit, item metaphoricè, placuit. Cognationem habet cum אָשַׁר beatus fuit, & כָּשַׁר congruit; Av. יָשַׁר rectum eſſe, facere; εὐθύνεσθαι, ἀρέσκειν, εὐθυδρομεῖν, Cocc. in kal, rectus fuit, placuit. Ponitur abſolutè Vel cum ב Av. ſicuti, כִּי יָשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי nam recta erat res illa in oculis populi, 1 Chron. 13. 4. atque ità fere poſt ſe habet, in oculis, pro placere, vel probari alicui; Bu. Lex. Occurrit autem in præt. kal, 3. ſ. m. & f. & in 3. pl. ut ſeq. יָשָׁר rectum eſt, 1 Chron. 13. 4. Jer. 18. 4. 27. 4 יָשְׁרָה recta eſt, Jud. 14. 3. Hab. 2. 4. יָשְׁרוּ rectæ fuerunt, 1 Reg. 9. 12. In fut. kal, 3. ſ. m. plenè cum duplice jod eſt, יִישַׁר rectum erit, Num. 23. 27. ſed cum ו conv. præf. occ. defectivè cum ſimplice jod; vel plenè cum duplice; ſic, וַיִּישַׁר vel וַיִּישָׁר & recta fuit, 1 Sam. 18. 20, 26. 2 Sam. 17. 4. 2 Chron. 30. 4. Item, cum הִי Aff. pro יְיַשְׁרֵהוּ eſt cum ſimplice jod; ſic יְיַשְׁרֵהוּ dirigit illud Job. 37. 3. In 3. ſ. f. fut. kal, occ. cum ו conv. præf. ſic, וְתִישַׁר & rectum viſum fuit, Jud. 14. 7. & in 3. pl. f. fut. kal ſecundum normam, eſt תִּישַׁרְנָה, ſed cum ו conv. præf. ſic occ. 1 Sam. 6. 12. וַיְּשַׁרְנָה & rectà iverunt, vel contenderunt, Bu. Conc. Lex. aut direxerunt ſe vaccæ, Pag. In qua voce Schin eſt cum dageſch ob jod radicale abſorptum, inquit R. D. in l. rad. & jod eſt loco Thau, ſigni fœminei; Pag. cui ſimile vide in יָתֵם & in עָמַר; Merc. & ſim. Bu. Lex. & rectà incedebant vaccæ, jod eſt ſignum 3. perſonæ futuri maſculinæ; & נָה eſt terminatio fœminina: eſt enim verbum promiſcui generis; Av. In piel. יִשֵּׁר rectificavit, direxit, æquavit, complanavit; rectà deduxit, rectà ivit, vel contendit; Bu. Lex. recta probavit, &c. ut Bu. Av. Occurrit in 1. ſ. præt. piel; ſic, Pſal. 119. 128. Propterea omnia mandata omnium (rerum; Av.) יִשַּׁרְתִּי direxi, Pag. rectificavi, Merc. Av. approbavi, Merc. rectifico, ut recta approbo, Bu. Lex. כָּל־פִּקּוּדֵי כָל־יִשַּׁרְתִּי omnia præcepta de omnibus ad rectum exegi, vel, rectè comparavi cum omnibus dictis & factis, Cocc. Hieron. propterea in univerſa præcepta direxi: Ab Ezra in comment. ſcripſit jod poni vice Aleph: q. d. אִשַּׁרְתִּי beavi, aut beatificavi, ſeu beata prædicavi;

dicavi: juxta illud, Gen. 30. 13. quia אִשְּׁרוּנִי beatam me dixerunt, pro dicent, filiæ; ſicut illud Iſa. 61. 6. & in gloriam, vel in gloria, Merc. eorum יִתְיַמָּרוּ jactabitis vos; quod eſt ſicut יִתְאַמָּרוּ; & dixit, mandata omnium, quia præcepta communia ſunt omnibus viris cordatis: Vel, omnium præceptorum quæ ſcripta ſunt, &c. & eſt ſicut illud, Ezech. 44. 30. primitivum omnium primitiarum omnium, i.e. omnium fructuum; & R. Immam. direxi, i. e. volui illa, invenique illa recta, & direxi illa in cordibus hominum, oſtendens illis illorum rectitudinem; vel, direxi in corde meo, Pag. Rectificavi, vel recta pronuncio, Bu; Conc. In part. Piel pl. m. cum הַ dem. præf. (à ſ. m. מְיַשֵּׁר) ſic occ. הַמְיַשְּׁרִים rectà euntes, Prov. 9. 15. & in imper. pl. m. (à ſ. m. יַשֵּׁר) eſt יַשְּׁרוּ dirigite, æquate, Iſa. 40. 3. In fut. piel, 1. ſ. eſt אֲיַשֵּׁר æquabo, Iſa. 45. 2, 13. & in 3. ſ. m. fut. piel occ. cum Tzere, ſed ante Maccaph cum ſægol in ult. יְיַשֵּׁר diriget, Prov. 3. 7. יְיַשֶּׁר idem, Prov. 15. 21. Sed occ. etiam 3. ſ. m. fut. piel cum וְ conv. præf. & מ Aff. ſic, 2 Chron. 32. 30. וַיְיַשְּׁרֵם & direxit eas, ſeu rectà deduxit, Bu. Pag. Scribitur inquit R. D. cum duplice jod; prius eſt cum patach, alterum verò quieſcit, ſed ſecundum normam debuerat utrumque moveri, hoc pacto, וַיְיַשֵּׁרֵם, ſed quia in וַיְיַשְּׁרֵם quieſcit jod radicale, punctatura ipſius tranſlata in jod, quod eſt ſignum futuri, Pag. & eſt ejusdem analogiæ cum וַיְבַשֵּׁהוּ pro וַיְיַבֵּשֵׁהוּ; de quo in Piel, Rad. בָּשׁ; Cev. Alterum jod, juxta Moſerethas redundat, quaſi eſſet ex præt. וַיְיַשְּׁרֵם: at literæ dant formam וַיְיַשְּׁרֵם; Bu. Lex. ſecundum puncta legitur וַיְיַשְּׁרֵם ad formam וַיְבַשֵּׁהוּ, ſed ſecundum literas perfectè, Av. Pro וַיְיַשְּׁרֵם; Cocc. In 3. ſ. f. fur. Piel eſt תְּיַשֵּׁר diriget, Prov. 11. 5. In Pual eſt יְשַׁר rectificari, dirigi, Bu. ma. unde in part. pual ſ.m. occ. 1 Reg. 6. 35. מְיֻשָּׁר directum, Bu. Conc. & texit מְיֻשָּׁר זָהָב auro directo, rectificato, Bu. Lex. מְיֻשָּׁר עַל הַמּוּחֻקָּה & texit auro directo (i.e. plano, Merc.) ſculptum, i. e. id quod eſt ſculptum, Pag. & obduxit auro rectificato effigiatum, ſive ſculptum, Av. aptatum, h.e. exactè iuductum ſuper figurato; Cocc. In Hiphil, הוֹשִׁיר rectificavit, bis legitur & punctatur ad formam perfectorum, Av. ut in imper. hiph. ſ. m. pro הוֹשֵׁר, vel הוֹשַׁר juxta analogiam quieſcentium Pe jod, ſic ſcribitur Pſal. 5. 9. הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ dirige, dirigere fac coram me viam tuam, Pag. quod juxta Moſerethas legendum ad formam analogam verborum perfectorum; ſic, הַיְשֵׁר (complana coram me, &c.) cui ſimile in יָצָא in Hiphil; Bu. Lex. ſecundum puncta legitur perfectè הַיְשֵׁר; ſed ſecundum literas ut quieſcens in pe jod הוֹשַׁר (ut הוֹשַׁב Merc.) dirige vel rectifica coram me viam tuam; Av. Complana, i. e. tolle ex via tua impedimenta coram me; pro הַיְשַׁר legitur הַיְשֵׁר, Cocc. Sic & in fut. hiph. 3. ſ. m. juxta normam, יוֹשִׁיר, (ut quieſcens in Pe jod) & in 3. pl. m. יוֹשִׁירוּ dirigent, &c. ſed pro eo in Prov. 4. 25. occurrit in forma perfectorum verborum; ſic, & palpebræ tuæ יַיְשִׁירוּ dirigant; nempe viam coram te, Pag. dirigant viſum, Bu. Conc. rectificent, rectà reſpicient (vel proſpicient) Bu. Lex. rectà inſpicient ea quæ ante te ſunt, Av. rectà ſpectent ante te, Cocc. Huc etiam quidam reducunt illud Iſa. 1. 16. אַשְּׁרוּ dirigite, Bu. Conc. quaſi eſſet cum aleph, loco jod, pro יַשְּׁרוּ imper. Piel 2. pl. m. plerique verò referunt ad אָשַׁר: ibi vide. Nota etiam quòd in loco cit. Iſa. 45. 2. 1. ſ. f. Piel ſic legitur; Perverſa, i. e. vias perverſas אֲיַשֵּׁר dirigam, nempe coram te: ſcribitur cum vau, at legitur cum jod אֲיַשֵּׁר, inquit R. D. & ſignificantia eſt eadem, quia literæ Ehevi inter ſe permutantur, Pag. & alta, loca ſcil. æquabo; Vau pro jod cognato, Av. Item illud, Job 37. 3. ſub omni cœlo יְשֵׁרֵהוּ diriget illud, Cocc. Quidam volunt eſſe præt. Piel, 3. ſ. m. cum Aff. viz. pro יְשֵׁרוֹ vel pro יְשֵׁרֵהוּ, Cocc. ſic etiam illud, 2 Sam. 7. 12. וְיִשַּׁרְתָּ הַפָּרוֹרֶת & rectà progrediebantur, &c. volunt eſſe pro וְיִשְּׁרוּ & in præt. Piel, 3. pl. cum וְ cop. vel pro וַתְּיַשַּׁרְנָה in fut. Piel 3. ſ. f. cum וְ conv. ità etiam Cocc. Atque indè nomina, 1. Toar, ſive adject. יָשָׁר rectus, rectum, æquum, Bu. rectus, directus, æquus, Av. יָשָׁר ſumitur pro recto, æquo, qui neutram in partem deflectit, integri & ſinceri judicii, rectâ viâ incedit, & rectè judicat, nec favore nec minis movetur, metu vel præmiis, non ſuum ex eo quod facit, honorem, aut commodum, ſed Dei gloriam & proximi utilitatem, quærens. Ponitur & pro neutro pro eo quod æquum eſt, & rectum, &c. & generaliter pro eo quod placet ſequente בְּעֵינֵי in oculis, ut ſuprà in verbo dictum eſt, Merc. Occurrit autem hoc nomen ſimpl. & cum וְ cop. & הַ dem. præf. ut ſeq. יָשָׁר rectus, rectum, 1 Sam. 29. 6. 2 Sam. 19. 7. 2 Reg. 10. 15. Job. 23. 6. Pſal. 11. 7.. 33. 4.. 37. 37. 92. 16. Prov. 12. 15.. 14. 12.. 16. 25.. 20. 11.. 21. 2, 8. Eccl. 7. 29. Iſa. 26. 7. Jer. 31. 8. Mich. 7. 4. וְיָשָׁר & rectus, vel rectum, Deut. 32. 4. Job. 1. 1, 8.. 2. 3.. 8. 6.. 33. 27. Pſal. 25. 8.. 111. 8.. 119. 137. Prov. 21. 29. Mich. 7. 2. הַיָּשָׁר rectus, rectum, Deut. 6. 18.. 12. 25.. 13. 18.. 21. 9. Joſ. 10. 13. Jud. 17. 6.. 21. 25. 2 Sam. 1. 18. 1 Reg. 11. 33, 38.. 14. 8.. 15. 5, 11.. 22. 43. 2 Reg. 10. 30.. 12. 3. 14. 3.. 15. 3, 15, 34.. 16. 2.. 18. 3.. 22. 2. 2 Chron. 20. 32.. 24. 2.. 25. 2.. 26. 4.. 27. 2.. 28. 1.. 29. 2.. 34. 2.. Jer. 34. 15.. 40. 4, 5. Mich. 2. 7. ut & cum וְ & יְ præf. ſic, וְהַיָּשָׁר & rectum, Exod. 15. 26. Deut. 12. 28. 2 Reg. 10. 3. 2 Chron. 14. 1.. 31. 20. וְכַיָּשָׁר & ſicut rectum, Joſ. 9. 25. Jer. 26. 13. In forma conſtr. ſ. m. eſt, יֶשֶׁר rectus, Prov. 29. 27. & in forma pl. m. ſimpl. occ. locis ſeq. יְשָׁרִים recti, Num. 23. 10. Neh. 9. 13. Job. 4. 7.. 17. 9. Pſal. 19. 9.. 49. 15.. 107. 42.. 111. 1.. 112 2.. 141. 14. Prov. 2. 21.. 3. 32.. 11. 3, 6, 11.. 12. 6.. 14. 9, 11.. 15. 8, 19.. 16. 13, 17.. 21. 18.. 28. 10. Hoſ. 14. 10. cui etiam לְ, לַ & לְ (ante jod quieſcens pro duplici ſcheva) ſunt præf. ut ſeq. וְיִשָּׁרִים & recti, Prov. 8. 9.. 29. 10. Dan. 11. 17. לַיְשָׁרִים rectis, Pſal. 33. 1.. 112. 4. Prov. 2. 7. וְלִישָׁרִים & rectis, Pſal. 125. 4. & in forma pl. m. conſtr. eſt, יִשְׁרֵי recti, 2 Chr. 29. 34. Pſ. 7. 11.. 32. 11.. 37. 14.. 64. 11.. 94. 15. cui etiam לְ & לִ ſunt præf. לְיִשְׁרֵי rectis, Pſal. 11. 2.. 36. 11. וּלְיִשְׁרֵי & rectis, Pſal 97. 11. Item in forma ſ. f. occ. ſimpl. & cum הַ & הָ præf. יְשָׁרָה recta, rectum, Ezr. 8. 21. Pſal. 107. 7. Ezech. 1. 7. הַיְשָׁרָה rectum, Mich. 3. 9. וְהַיְשָׁרָה & recta, 1 Sam. 12. 23. cujus forma conſtr. ſumitur ſubſtantivè, & occurrit cum יְ præf. ſic, וִיְשָׁרַת & in rectitud. 2 Reg. 3. 6. Item, in forma pl. f. eſt יְשָׁרוֹת rectæ, Ezech. 1. 23. Item, indè 2. no. ſubſtant. יֹשֶׁר m. rectitudo, æquitas, Pag. Bu. Av. Cocc. rectitudinem quidam putant eam eſſe virtutem quæ noſtris probitas, vel ſimplicitas dicitur, Merc. Job. 6. 25. אִמְרֵי יֹשֶׁר dicta rectitudinis, i.e. dicta, in quibus eſt convenientia cum veritate; manifeſtatio veritatis ad conſcientiam, &c. Cocc. Occurrit autem ſimpl. & cum וְ, בְּ, וּבְ & מִ præf. ut ſeq. יֹשֶׁר vel ſine vau, rectitudo, rectum,

ctum, Job.6.25..33.3. Prov.2.13..4.11..17.26. Eccl.12.10. יָשָׁר & rectum, Psal.25.21. בְּיֹשֶׁר in rectitudine, 1 Chron.29.17. Psal.119.7. וּבְיֹשֶׁר & in rectitudine, Deut.9.5. 1 Reg.9.4. מִישָׁר à recto. Prov.11.24. cum Aff. cholem mutatur in camętz chatuph, ut cum ו Aff. cui etiam בְ est præf. sic, יְשָׁרוֹ rectitudinem suam, Job.33.23. בְּיָשְׁרוֹ in rectitudine sua, Prov.14.2. Item, inde 3. hinc etiam nomen cum mem hemantico præfixo; sic, מֵישָׁר m.idem, rectitudo, Pag. æquitas, æquabilitas; Græcis, juxta quosdam, εὐθύτης: sed latiùs patet; significat enim juris æquam rationem; contrarium offensioni & asperitati: singulare tamen in Scriptura non legitur, Merc. Sed in forma pl.m. significat rectitudines, æquitates, æquabilitates, & per auxesin, pro hominibus æquis, Av. & occurrit simpl. & cum ו, בְ & לְ præf. & interdum est cum Tzere absque jod post Mem, ut seq. מֵישָׁרִים rectitudines, recta, Ps.17.2.. 58.2..75.3..99.4. Prov.8.6..23.16. Cant.1.4. Isa.26.7..33.15..45.19. Dan.11.6. וּמֵשָׁרִים vel וּמֵישָׁרִים & rectitudines, 1 Chron.29.17. Prov.1.3..2.9. בְּמֵישָׁרִים in rectitudinibus, id est, rectissimè, Psal.9.9..96.10..98.9. Prov.23.31. לְמֵישָׁרִים ad rectitudines, rectissimè, Cant.7.10. Denique, 4. hinc etiam, secundum aliam formam, nomen etiam hemanticum cum Mem formativo, מִישׁוֹר m.idem, rectitudo, æquitas; item, planities, planum, Bu.Lex.Av. Locus planus sine montibus & vallibus, Av. εὐθύτης, Cocc. Occurrit autem simpl. & cum בְ, בַ, הַ, וּבְ & לְ præf. prout seq. מִישׁוֹר vel sine vau, rectitudo, planities, Psal.27.11..45.7..67.5.. 143.10. הַמִּישׁוֹר planities, Deut.3.10..4.43. Jos.13.9,16,21. Jer.21.13..48.8,21. בַּמִּישׁוֹר in planitie, Jos.13.17..20.8. 1 Reg.20.23,25. בְּמִישׁוֹר in planitie, Psal.26.12. Isa.11.4. וּבַמִּישׁוֹר & in planitie, 2 Chron.26.10. וּבְמִישׁוֹר idem, Mal.2.6. לְמִישׁוֹר in planitiem, Isa.40.4..42.16. Zac.4.7. Nomen præcedens, יָשָׁר, rectus, sæpe sumitur pro grato, ut 1 Sam.29.6. vivit Jehova כִּי יָשָׁר אַתָּה quòd rectus sis, h.e. gratus. Psal.11.7. יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנָימוֹ rectum quod attinet, h.e. rectos, videbunt facies suas, mutuò scil. singulare ponitur collectivè, Cocc. Rectum aspicit (i.e, rationem illius habet, & singularem ejus curam gerit; Non autem, ut improbos, aversarur & perdit) vultus ipsius, Junius. Ps.37.37. sic, שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר observa integrum, & vide rectum. Concretum pro abstracto. Rectitudo in bonitate voluntatis & actionis consistit; integritas in amore omnis veritatis. 2 Reg.10.15. אֶת— לְבָבְךָ יָשָׁר cum corde tuo rectum, i.e. rectitudo? Sed 70. quasi אֶת esset nota Nominativi. Jud.17.6. אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו quisque quod rectum erat in oculis suis, faciebat. Liberi erant; à nemine cogebantur facere malum, &, quod non probarent ipsi. Mich.2.7. עִם הַיָּשָׁר הוֹלֵךְ cum rectè ambulante. Ibi יָשָׁר הוֹלֵךְ est quasi compositum vocabulum: & יָשָׁר pro בְּיָשָׁר, h.e. בְּיוֹשֶׁר. Isa.40.4. עָקוֹב לְמִישׁוֹר lamosum in planitiem; in mundo fient omnes partes sub uno Domino, & conquiescent turbæ, Isa.26.7. אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים iter justo facile. Sic Prov.23.31. יָתְהַלֵּךְ בְּמֵישָׁרִים facilè intrat. Et Cant.7.9. vinum הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים quod it dilecto meo leniter; h.e. quod ei suave est; Cocc. Et palatum tuum sit ut vinum optimum vadens, ad dilectum meum לְמֵישָׁרִים directè; quia vinum optimum homini valdè placet, ut inquit R.D. Pag. & probè fluit, atque adeò dulcescit: nam aspera & inæquabilia sunt homini insuavia; Merc. Cev. Et sic Prov.23.31. Nè intuearis vinum quando rubescit, &c. vadet, i.e. ingredietur, בְּמֵישָׁרִים directè, Pag. Illud autem Psal.49.15. & dominabuntur iis nempe divitibus יְשָׁרִים recti manè, Pag. & figura eorum, &c. Cev. R.D. exp. rectis est dominium, atque magnitudo super divites stultos, qui hunc diligunt mundum; quos & jumentis comparavit, vers. 13. comparatus est jumentis, excisi sunt. Et quanquam in hoc mundo stulti rectis dominatur, sicut scriptum est, Prov. 22.7. Dives pauperibus dominabitur; attamen in seculo futuro dominabuntur illis recti, quibus erit manè, at illis erit vespera. Et figura eorum, &c. i.e. divitum; ac si dicat, & finis eorum est ut veterascant in sepulchro, quum mortui fuerint; quum recesserint à termino (vel, domicilio, Merc.) aut habitatione quam habent; quod rectis non usu venit. Nam quamvis illorum corporalis figura corrumpatur; animæ tamen illorum figura semper permanet; Pag. Atque hinc etiam ex hac Radice à quibusdam dici putatur, Israel, יְשֻׁרוּן Deut.32.15. & Isa.44.2. eò quòd fuit rectus, quanquam nonnulli deducunt à שׁוֹר, quod est aspicere: sed prius est rectum, inquit R.Ab.Ezr. in commentariis; Pag. Quidam ex recentioribus à שׁוֹר bove habitiore deflectunt, cui populus Israeliticus, tauri more in unum corpus compactus, comparetur; quo alludatur Deut.32. ubi sagittatus Jesurun dicitur recalcitrare; Et Dei sui conditoris oblivisci. Eòdem allusum putant cùm Deut.33. Joseph tauro pulcherrimo comparatur; & Isa. initio 1. cap. bos cognovit, &c. Israel autem, &c. Ac eòdem Paulum locis plerisque putant respexisse; ut ubi Ecclesiam, cujus Israel erat typus, corpus appellat, &c. & hortatur ut crescamus in virum perfectum, &c. & 1 Cor.4. jam saturati estis, &c. Hinc illi putant familias Israel à plenitudine dici אַלְפֵי, quòd אֶלֶף sit bos. Sed nos aliud in radice אַלַּף diximus; quæ licet subtiliùs dicta sint, tamen aliena esse puto. Nam יְשֻׁרוּן diminutivè, & blanditiæ causâ puto appellatum Israelem, quasi Rectulum, allusione ad nomen ipsius; et si unum per Schin dexterum, alterum per Sin sinistrum scribatur, Merc. יְשֻׁרוּן Rectus, æquus, æquabilis, sic cognominatur Populus Israel habens recta Dei judicia, & dilectus a Deo. Deut. 32.15. Et impinguatus est Jesurun & calcitravit. Deut. 33.5. & fuit in Jesurun, i.e. in Israel, rex (Mose) quando colligebant capitanei; & v.26. Non est ut Deus Jesurun qui inequitat cœlos, &c. Av. [יָשַׁשׁ antiquus, decrepitus, &c. ut & יָשִׁישׁ idem; qui duravit usque ad decrepitam ætatem, &c. Vide supra ad initium Radicum cum Jod Schin. Item יָת Chald. articulus Accusativi pro Hebræo אֵת; ut & יְתֵב Chald. sedit, habitavit, pro Hebræo יָשַׁב &c. Vide In Conc. & Lex. Chald.]

Rad.103. יָתֵד nomen radicale fæm. est palus, paxillus: clavus; Pag. Bu. πάσσαλος, Cocc. Est clavus ex quavis materia, qui terræ vel parieti infigitur, ex quo aliquid suspenditur: vel quo terra effoditur, i.e. palus, Zach.10. Merc. verbatim ex Forst. & Av. Est nomen gen. fæm. ut terminatio ejus in plurali indicat; Av. Transumitur ad jura & leges, quibus populus figitur & retinetur. Fœmineum est & masc. Merc. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum ו, הַ, וַ, בַ & לְ præf.

præfut ſeq. יָתֵד clavus, Ezr.9.8. Iſa.22.23. Ezech.15. 3. Zach.10.4. וְיָתֵד & paxillus, Deut.23.13. הַיָּתֵד paxillus, Jud.4.21. Iſa.22.25. וְהַיָּתֵד & paxillus, Jud. 4. 22. בַּיָּתֵד clavo, Jud.16.14. לַיָּתֵד ad clavum, Jud.5. 26. In forma ſ. conſtr. eſt cum ſcheva & pathach; ſic, יְתַד paxillum, Jud.4 21..16.14. & in forma pl.f. abſol. eſt יְתֵרוֹת & occ. cum ה dem.præf. ſic, הַיְתֵרוֹת paxilli, Exod.38.20. Item, in forma pl. f. conſtr. eſt, יִתְדוֹת paxilli, Exod. 27.19.. 35 18..38.31. ſed occ. etiam in forma pl.f. cum י cop.præf. & jod in medio quieſcente poſt Tzere, & cum ה_ Aff. ſic, וַיִּתְיֹרֹתֶיהָ & clavos mos, Iſa.54.2. ut & cum יו_, יה_, & ם_ Aff. quibus duobus ult. י cop. eſt etiam præf. ut ſeq. יִתְרוֹתָיו paxilli ejus, Exod. 27. 19. Iſa.33.20. וְיִתְרוֹתֶיהָ & paxilli ejus, Exod.39.40. וְיִתְרוֹתָם & paxilli eorum, Num.3. 37.4.32. Notandus autem locus, Jud. 4. 21. & fixit אֶת־הַיָּתֵד palum (aut clavum) in tempus ejus. Et ver. 22. וְהַיָּתֵד & clavus in tempore ejus. Et cap.5.26. manum ſuam לַיָּתֵד תִּשְׁלַחְנָה ad clavum mittet, pro miſit. תִּשְׁלַחְנָה enim, ut inquit R.D.in Comment. eſt ſicut תִּשְׁלַח: Nun enim & He redundant, ſicut redundant in מִסְרְרוֹנָה & פִּרְשְׁזוֹנָה, quæ ſuis habes in locis, quamvis talis mos non ſit in verbis. R. Joſ. exponit, תִּשְׁלַחְנָה manus ejus, (læva ſcil.quæ intelligi ſolet ubi ſeorſim dexteræ fit mentio) & dextra ejus miſit: (i.e. miſerunt) pro clavo & malleo: ut תִּשְׁלַחְנָה ad ambas manus referatur. Manus ejus ſiniſtra indegebat clavo, & dextra illius malleo: Et dixit quòd manus miſerunt, eò quòd manus faciant opus. Et תִּשְׁלַחְנָה non eſt verbum intranſitivum, ſed tranſitivum; quia ambæ manus miſerunt (ſese, i.e. extenſæ ſunt, Cev.) pro palo (aut clavo) & malleo. At. R. Moſeh Kimchi deficere putat Caph ſimilitudinis adverbium, hoc pacto, manus ejus, i.e. ſicut manus ejus: & ſic Prov.17. 22. cor lætum benefaciet, i.e. proderit, medicina; i. e. tanquam medicina: & eſt per modum interrogationis. Dixerat enim, benedicetur præ mulieribus Jahel. Et jure optimo convenit ei hæc benedictio ſupra alias mulieres: quia fecit opus fortitudinis, quod non faciunt aliæ mulieres: quippe fortitudinis opus non mulierum, ſed virorum eſt. Idcirco interrogativè dixit, ſicut manum ſuam, i.e. ſicut illa manum ſuam, ad clavum mittent mulieres aliæ, & dextram ſuam ad malleum laborantium, ſicut illa, inquam, dexteram ſuam? q.d. Nequam; Pag. Id. autem Jud. 16.14. & profectus eſt אֶת־הַיָּתֵד הָאָרֹג cum clavo liciatorii: exponitur in Rad. אָרַג; Pag. Nomen in regimine præter morem cum He Hajediah. Hic peculiariter inſtrumentum ſignificat, quo textor pannum coram ſe complicat. Kimchi notat palos tabernaculi fuiſſe alligatos funibus ad cortinas ejus: quùmque refideret tabernaculum, fuiſſe palos terræ infixos, nè ventus cortinas moveret: idem in velis atrii; Merc. Clavum illum telæ, ſeu texti; 70. τὸ πάσσαλον τῦ ὑφάσματ☉; quo textum erat affixum; Cocc.

Rad. 104. יָתַם integer fuit, expeditus fuit, perfectus fuit, verè conſummatus eſt; eſt cogn.cum תָּמַם conſummatus, item, conſumptus eſt. Hinc ἄτρυμ☉ verus, integer, perfectus. Item ἑτοιμάζω paro, expertum reddo, &c. In fut. kal, declinari poteſt יִיתַם &c. (pro יִתַּם, יִיתַם, &c.) atque indè in 1. ſut.kal occurrit Pſal.19.v.penult. Nè dominentur in me (ſuperbi) tum אֵיתָם integer ero, &c. Av. qui ob hanc vocem illam hinc ſtatuit peculiarem radicem, quum reliqui ferè omnes eam ſumunt pro fut. irregulari ex rad. יָתוֹם; ibi vide. Sed יָתוֹם, ducitur nomen radicale יָתוֹם pupillus, Pag.Bu. ὀρφανὸς, Cocc. ὀρφανὸς, qui ſcil. utroque parente eſt orbatus, iſque verè & integrè eſt pupillus, h.e. conſumptus & deſtitutus finceris amicis parentibus; Av. Quidam ad חָמַם reducunt, quòd ejus parentes fint conſumpti; audaciùs, Merc. Metaphoricè venit hoc nomen, Pſal.109.9. fiant filii ejus pupilli; Judæi orbi fiant, & non habeant patres, principes, prophetas, ſacerdotes, Cocc. Mal.2.12. Lam.5.3. Orphani extitimus, ſine patre; i.e. eò redacti ſumus ut non videatur Deus eſſe pater noſter, quaſi Chriſtus oblitus eſſet promiſſionis ſuæ, quæ eſt Joan.14.18. non omittam vos orphanos. Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. locis ſeq. יָתוֹם pupillus, Deut.10.18..24. 17..27.19. Job.6.27..24.9..31.17,21. Pſ.10.14,18..146. 9. Iſa.1.17,23. Jer.5.28..7.6..22.3. Ezech.22.7. Hoſ.14. 4. cui etiam י, יהּ & ל ſunt præf. וַיְתוֹם & pupillus, Exod.22.21. Job.29.12. Pſal.82.3. Zach. 7. 10. Mal.3.5. & וְהַיָּתוֹם & pupillus, Deut.14.29.. 16.11,14. לַיָּתוֹם pupillo, Deut.24.19,20,21..26.12,13. & in forma pl.m. occ. etiam ſimpl. & cum י cop. ante jod quieſcens, pro duplice Scheva, ut ſeq. יְתוֹמִים vel ſine vau, pupilli, Exod.22.23. Job.22.9..24.3. Pſal.68.6..109.9. Prov. 23.10. Iſa.10.2. Lam.5.3. וַיְתוֹמִים & pupillos, Pſal.94.6. & in forma pl.m.conſtr. יְתוֹמֵי pupilli, orphani, &c.occ. cum ה & יו_ Aff. cui ult.etiam ל eſt præf.ut ſeq. לְיִתְמֹתָיִךְ pupillos tuos, Jer.49.11. יְתוֹמָיו pupillos ejus, Iſa.9. 17. לְיִתוֹמָיו pupillis ejus, Pſal.109.12.

Rad.105. יָתַר, ſecundum R. Judah, poteſt totum conjugari in kal, יָתְרָה, יָתַרְתָּ, יָתַרְתִּי, &c. & ſignificat remanere, relinqui; exuperare, ſupereſſe: excellere, excellens eſſe, &c. Pag.vel, exuberare, ſuperabundare; reliquum eſſe, ſeu, remanere inſuper, ultrà, vel præter aliquid, reliquum manere. Tutum non eſt eo uti in kal, nam יִתַּר quod reperitur, Toar eſt potiùs quàm benoni; hinc fit ut Niphal ipſi hiphil ſubjectum reliquerimus; Merc. Cev. יֶתֶר exuberavit, abundavit: uber, ſive ubertus fuit: eſt quantitatis, reſiduus fuit, reliquus fuit, ut quum tanta eſt ubertas & copia quæ conſumi non poteſt, ſed relinquitur in reſiduo. Hinc ἔθαρ i.e. uber, ubertas, abundantia, copia, &c. Occurrit Prov.12. v. antepen. יֶתֶר, uberior, i.e. præſtantior ſodali ſuo (malo ſcil.) eſt juſtus, Av. qui hanc vocem ſumit verbaliter pro præt.kal, 3.ſ.m. quam reliqui ſumunt pro nomine, ut infrà videbitur. יֶתֶר, indè in Hiphil, הוֹתִיר reliquit, reliquum, reſiduum eſſe fecit; abundavit, abundantem, excellentem effecit, Bu. Lex. Reliquit, vel fecit eſſe uberiorem, exuberavit, Av. In hiphil ſignificat, reliquum facere, Coc. Radix hæc tria ſignificata habet; i. Relinquere, reliquum, reſiduum facere; Bu.Conc. & in hac ſignif. occurrit in præt.hiph.3.ſ.m. cui etiam י conv.eſt præf.& ה eſt aff. idque vel plenè cum chirek magno nota hiphil; vel defectivè cum chirek parvo tantùm, ut ſeq. הוֹתִיר reſiduum fecit, Exod.10.15. Iſa.1.9. וְהוֹתִירָךְ & faciet ut reſiduum habeas, Deut.30.9. וְהוֹתִרְךָ & faciet ut abundes, Deut.28.11. & in 3.ſ.f. præt. hiph. הוֹתִירָה reliquum fecit, f. ſed occ. defectivè cum chirek abſque

jod ; ſic, הוֹתָרָה reliquum fecerat, Ruth.2.18. Item,in 1.ſ.præt.hiph.cum ו conv.præf. eſt, וְהוֹתַרְתִּי & reliquos faciam, Ezech.6.8..12.16. In Infin.hiph.occ.plenè cum chirek magno , ſed cum ו cop.præf. eſt cum Tzere in ult.ſic, הוֹתִיר relinquendo, Jer.44.7. וְהוֹתַר &ſupereſſe, reliquum faciendo, Exod.36.7.2 Reg.4.43.2Chron.31. 10. ſic in Imper.hiph. cum Tzere in ult. pro chirek magno, eſt הוֹתֵר fac ſupereſſe, Pſal.79.11. In fut.hiph. 1.ſ. occ.plenè cum chirek magno; ſic , אוֹתִיר relinquam, Ezech.39.28. ſed in 3.ſ.m.fut.hiph.occ. vel cum Tzere, vel cum chirek magno in ult. cui ptiori formæ ו conv. eſt præf. ut ſeq. יוֹתֵר reliquum faciat, Exod. 16. 19. יוֹתִיר reliquos fecerit, Deut.28.54. וַיּוֹתֵר & reliquum fecit,2 Sam.8.4.1 Chron.18.4.& in 3.ſ.f.fut.hiph. תּוֹתִיר , vel תּוֹתֵר reliquum faciet ; ſed cum ו conv. præf. occurrit cum pathach pro tzere in ult.ſic, וַתּוֹתַר & reliquum faciat, Ruth.2.14. & in 2. pl.m. plenè eſt, תּוֹתִירוּ reliquum facietis, Ex.12.10.Lev.22.30. Num. 33.55. ſed in 3.pl.m. fut.hiph.occ. cum ו conv. præf.vel plenè ante chirek magnum , vel defectivè ante chirek parvum , in penult. ut ſeq. וַיּוֹתִירוּ & reliquum fecerunt, Exod.16.20. וַיּוֹתִרוּ idem, 2 Reg.4.44.Atque indè in hophal, הוּתַר reſiduum, vel excellentem fieri , unde in fut. hoph. 3 ſ. m. juxta normam eſſet, יוּתַר , חוּתַר , &c. excellens fiet. &c. Sed Gen.49.4. in 2. ſ.m. fut.hoph. ſic occurrit ; levitas (vel levis; eſt tamen juxta Kimchi, ſubſtantivum,non toar,Merc.) ſicut aqua, non תּוּתַר fies excellens, Pag.Bu. Conc. אַל־תּוּתַר nè fias excellens,Bu.Lex.cholem,pro ſchurek vel kibbutz, pro אַל־תִּתַר , vel, אַל־תּוּתַר inquit R. D. Pag. Sed poteſt & eſſe ex hiphil (2.fut.ſ.m.à 3.m. יוֹתַר pro (יוֹתֵר pro תּוֹתַר , ſecundum eundem R.D. i.e. non excelles , viz.in primogenitura , inter alios fratres, &c. Exponit autem R.D. in Rad. פָּחַז , mobilitas, & levitas imaginationis (vel naturæ , Merc.) fuit tibi , ſicut aqua levis quæ defluit , idcirco non excelles, aut fies excellens ; i.e. non erit tibi excellentia ; Pag.defluens veluti aqua, non exuberabis , &c. Av. אַל־תּוּתַר nè quid eximium habeas ; pro תּוּתַר . Aquila, μὴ περισσεύσῃς. Sym. οὐκ ἔσῃ περισσότερος .Cocc. In Niphal, נוֹתַר relinqui , reliquum fieri , ſupereſſe, remanere; Bu.Lex. reliƈtus , vel factus eſt uberior , vel ſuperabundans , Av. In Niphal ſignificat, reliquum fieri , ut Exod. 10.15. non נוֹתַר כָּל־יֶרֶק reliquum factum eſt quicquam virens. Iſa.1.8. וְנוֹתְרָה צִיּוֹן & ſupereſt Sion ut tugurium ; i.e. eò redacta eſt,ut ſit,velut caſula.Et Iſa.30.17. וְנוֹתַרְתֶּם & ſupereritis ut malus in vertice montis, h.e.eo redigemini paucitatis; Cocc. Occurrit autem ordine Conc. in præt. niph.3.ſ.m. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult.ut & in 3.ſ.f.ſimpl.& cum ו cop.præf. & in 1.ſing.ſicut etiam in 3.pl.& 2. pl. m. præt. niph. ut ſeq. נוֹתַר reliquus, vel, reliquum fiebat.Ex.10.15.Num. 26.65. Joſ.11.11,22. 1 Sam.25.34. 2 Sam.9.1.. 13.30.. 17.12. Neh.6.1. נוֹתָר reliƈtus eſt,Pſal.106.11. נוֹתָרָה reliƈta fuit, 1 Reg.17.17.Ezech.14.21. וְנוֹתָרָה & reliqua facta eſt,Iſa.1.8. נוֹתַרְתִּי reliƈtus ſum, 1 Reg.18.22.Dan. 10.13. נוֹתְרוּ reliƈti fuerant, 2 Chron.8.8. 1 Reg.9.21. נוֹתָרִים reliqui fiatis, Iſa.30.17.In part.niph.ſ.m.occ. cum הַ, וְ & בַּ præf.locis ſeq. הַנּוֹתָר reliquus , reliquum factum, Exod.29.34. 1 Sam.2.36. 1 Reg.9.20. 2 Chron.8.7. Iſa.7.22. Ezech.48.15. Zach.14.16. וְהַנּוֹתָר & quod reliquum, Exod.12.10. Lev.7.16,17..8.32..14. 18,29..19.6. 2 Chron.31.10. Iſa.4.3. Ezech.48.18,21. בַּנּוֹתָר in reſiduo, 2 Reg.4.7.ſic & in forma pl.m. part. niph.occ.cum הַ, וְ & לַ præf. ut ſeq. הַנּוֹתָרִים reliqui, reſidui, Exod.28.10. Lev.10.12,16. Joſ.17.2,6.. 21.5,20,26,34,40. Jud.8.10.1 Reg.15.18..20.30.1Chr. 6.46,55,62..24.20. Jer.27.17,18,20. Ezech.34.18..39. 14. וְהַנּוֹתָרִים & reliqui, 1 Sam.30.9. לַנּוֹתָרִים reliquis iſtis, Jud.21.7,16. & in part. niph.ſ.f. נוֹתֶרֶת reliƈta , quæ reliƈta eſt, &c. ſed occurrit in altera forma fæm.cum duplice ſcil. fægol ante Thau , idque cum הַ & וְהַ præf. ſic, הַנּוֹתֶרֶת quod reliquum eſt, Lev.10.12. וְהַנּוֹתֶרֶת & quod reliquum eſt, Lev.2.3,10..6.9. & in forma pl.f. part.niph.cum הַ dem. præf. eſt הַנּוֹתָרוֹת vel ſine vau, reſiduæ, Gen.30.36. Lev.27.18. Jer.34.7. In fut. niph.1.ſ. occ.cum ו conv. præf. וְאִוָּתֵר & reliƈtus ſum, 1 Reg.19.10,14. & in 3. ſ. m. fut. niph. occ. cum Tzere, vel cum ſægol in ult. cui priori formæ ו cop. vel conv.eſt præf. ut & in 3.pl.fut. niph.occ. ſimpl.& cum ו cop. vel conv.præf. ut ſeq. וְנוֹתַר reliquum fiet, Exod. 29.34. 2 Reg.20.17. יִוָּתֵר idem, Zach.13.8. וְיִוָּתֵר & reliquus fuit, Gen.32.24..44.20. Jud. 9.5. יִוָּתְרוּ reliqui fient, Prov.2.21.Am.6.9. וְיִוָּתְרוּ & reliqui fuerunt, Joſ. 18.2. Atque indè nomina, i. יָתֵר excellens, laudabilis, Pag. Bu. Occurrit Prov. 12. v. 26. יֶתֶר מֵרֵעֵהוּ צַדִּיק excellentior aut laudabilior proximo ſuo juſtus; i.e. proximo aut ſocio , vel amico ſuo , qui non eſt juſtus; eſt enim juſto merces in ſeculo venturo , ſed via impiorum errare facit eos, &c. Eſt nomen Toar , ſive Adjectivum ; vel participiale nomen, ut R.D.inquit,Pag. Deindè,2. hinc etiam nomen ſubſtantivum cum ſex punƈtis , Pag.viz. יֶתֶר m. reſiduum , reliquum, Jud.7.6. excellentia , Gen.49.3. Bu.Lex.ubertas,ſuperabundantia, excellentia: item chorda, nervus, funis,&c.Bu.Lex. Av.Sed de hoc vide ſignif. 2. hujus rad. יֶתֶר m. reliquum, quod amplius eſt; quaſi adjectivum,inſtar אֶרֶךְ ut Gen.49.3. יֶתֶר שְׂאֵת eximius elatione, וְיֶתֶר עֹז & abundantior robore. Jud.7.6. יֶתֶר הָעָם reliquum populi , i.e. reliqui. Et 1 Reg.14. 19. &c. וְיֶתֶר דִּבְרֵי & reliquum rerum geſtarum. Joel.1.4. יֶתֶר הָאַרְבֶּה quod reliquum fecerit locuſta. Deut. 3. 11. וְשָׁאַר מְיֶתֶ

Item cum ו & ם, Aff. cui utrique ו cop, eſt præf. ut ſeq. וְיִתְרוֹ & reliquum illius, Iſa.44.19. יִתְרָם reſiduum ſuum, Pſal.17.14. Job.4.21.. וְיִתְרָם & reſiduum eorum. Exod.23.11. Job.22.20. Item,3.hinc etiam no. f. יִתְרָה reſiduum, Bu.propriè abundantiam, ſeu ſuperabundantiam ſignificat, Merc. eximium, abundantia, περισσία, περισσότης, Cocc. reliquum quod abundat & uberius eſt, excellentia, ſuperabundantia; Av. Occurrit Iſa.15.7. idcirco יִתְרָה ſubſtantiam, i. e. opes, divitias,fecit, Pag. Reſiduum fecit, Bu. Lex. Excellentiam, vel uberius, fecit; Av.Cocc.Et cum Thau vice He, inquit R.D. Jer.48.36. idcirco יִתְרַת ſubſtantiam fecit, Pag.reſiduum, vel quod uberius fecit,Av. reliquum (ejus) quod paraverat,&c. Cocc. & Reſch eſt cum cametz, ſicut illud,Pſal.118.14. viz.fortitudo mea וְזִמְרָת & laus, Dominus; Pag. Simile vide ſuprà in יֶשַׁע in nomine שְׁנָה & in זִמְרָה in nomine זְמָרָה; Bu. Lex. Alii verò ſcribunt cum pathach ſub Reſch, quaſi eſſet in forma conſtr. & ſic ſcribitur in Bu.Conc. Cocc.& in Av. Item, 4. indè etiam nomen יוֹתָר (prout ſcribitur cum Tzere in Pag.Av. & Cocc. ſed cum ſægol in ult. יוֹתֶר in Bu. Conc.& Lex.)maſc. excellentia,emolumentum,Eccl. 7.12. reſiduum, 1 Sam.15.15. & adverbialiter, nimiùm, ampliùs, magis, potiùs,Eccl.12.12. Bu. Lex. uberius, reliquum, ſuperfluum, ubertas; & ſæpe in adverbium tranſit, uberiùs, magis, &c.Av. יוֹתָר eſt eximium, amplius, Cocc. Nomen יוֹתָר nunc quantitatis,& ſignificat reliquum; nunc qualitatis, & comparationem ſignificat, i.e. præſtantiam ſuperiorem ſupra rem aliquam; magis, ampliùs, excellentiùs, abundantiùs, & naturam induit adverbii. Cæterùm in comparationibus ferè omittitur & ſubauditur ante mem, שׁוֹב שֵׁם מֵעֹשֶׁר bonum eſt nomen præ divitiis, i.e. melius, magis ſcil. bonum, quàm divitiæ; & id genus; Merc. Occurrit autem ordine Conc.ſic, יוֹתָר ampliùs,magis; excellentia, &c. Eſth.6.6. Eccl.2.15..6.8,11..7.16.& cum ו cop. præf. וְיוֹתָר & excellentia; vel,& ampliùs, &c. Eccl.7. 11..12.9,12.& cum ה dem. præf. הַיּוֹתֵר reſiduum, 1 Sam.15.15.Sic & 5.hinc etiam No. יִתְרוֹן m.ubertas abundans, reſiduum, reliquum,excellentia, utilitas, Av. prærogativa, Merc.præcellentia, Cocc. Eſt formæ inſtar זִכְרוֹן memoria, Pag.Hoc etiam nomen ſicut & præcedens יוֹתָר & cum ſex punctis יֶתֶר, ſi ſint quantitatis, ſignificant reliquum, ſuperabundans: ſin qualitatis, excellentem vel excellens, aut excellentiam; nunc ſcil.ut Toar, nunc autem ut ſubſtantivum: ſed יֶתֶר poteſt & in malum ſumi pro jactabundo, vel jactantia, ut Pſal.31.24. & reddens עַל יֶתֶר propter excellentiam, vel extollentiam, facienti ſuperbiam, i.e. reddens retributionem propter extollentiam & ſuperbiam, qua ſuperbit adverſùm humiles, quiſquis aſſuetus eſt ſuperbè agere, Pag. vel, ſuper jactantia: quidam abuudè exponunt, Merc. Occurrit autem nomen יִתְרוֹן ſimpl. & cum ו & כ præf.ut ſeq. יִתְרוֹן emolumentum, præſtantia, Eccl.1.3..2.11,13..3.9..5.15. וְיִתְרוֹן & emolumentum, Eccl.5.8..7.12..10.10. כְּיִתְרוֹן ut emolumentum, Eccl.2.13. Sic & 6. hinc etiam No. מוֹתָר m.idem cum præced. præſtantia,&c. Bu.Lex. Prærogativa: frequentius eſt Syris, Merc.ubertas, abundantia, excellentia, Av. eximium; περισσὸν, Cocc. ut Prov.14.23. in omni labore exiſtit מוֹתָר emolumentum, Cocc.dignitas, excellentia, abundantia; i.e.in omnibus in quibus homo laborat, eſt dignitas: Hieron. in omni opere bono erit abundantia, vel in omni עֹצֶב, i.e. cura, aut ſolicitudine, erit abundantia: q.d. qui fuerit ſolicitus abundabit, Pag.ex R.D. & R.Himman.Occurrit autem ordine Conc.ſimpl.& in forma abſol.loco cit.& cum ב cop.præf.ante formam conſtr. cum pathach, ſed cum ל præf. ante formam abſol. cum cametz in ult. ut ſeq. מוֹתָר emolumentum, Prov.14.23. וּמוֹתַר & præſtantia, Eccl.3.19. לְמוֹתָר ad emolumentum,Prov.21.5.Deinde, ii. ſignif.2. hujus rad. eſt in nomine יֶתֶר cum ſex punctis, quod exp.etiam,chorda, nervus; funis, reſtis; Bu.Conc.& Lex.funis ſeu nervus dicitur יֶתֶר ab extendendo, Av. Item יֶתֶר exp. etiam virga, ut Jud. 16.7. ſi ligaverint me ſeptem יְתָרִים לָחִים virgis viridibus, juxta R.D in l.Rad. Pag. Quidam exponunt,ut ſonat, funibus recentibus: ſed quis, inquit Kimchi, eſt ſenſus funium factorum è lino, aut canabi, ut ſint virentes vel ſicci? ſed virgas, inquit ille, intelligit; ſic enim ex virgis fieri ſolent funes, interim dum virent, ut complicari queant; Merc.Hieron. nervitiis funibus, Pag. Septem nervi, vel funes recentes nondum deſiccati; Kimchius, שְׁבָשִׁים vimina; Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. in hac ſignif. locis ſeq. יֶתֶר nervus, Pſal.11.2. Dan.8.9. & cum י. Aff. ſignificans nervum meum; & licet ſcribatur cum vau in fine, tamen legitur per jod; Bu.Lex,ſic, יִתְרִי chordam meam, Bu. Conc. Job.30.11.quia יִתְרִי funem meum (quamvis poſſit etiam legi יִתְרוֹ funem ſuum) ſolvit, & afflixit me; i.e. timorem meum (vel terrorem meum, Merc.) quo ligabam (vinctos tenebam,Merc.) eos,ſolvit eum,ut non timerent me, neque affligerentur (ſive humiliarentur, aut ſeſe dimitterent, Merc.) à facie mea: Me verò afflixit, Pag.q.d. me authoritate meâ & dominio privavit: Quidam ab aurigis ductam putant metaphoram, Merc. Alii funem meum, i.e. dolorem nervorum meorum ſolvit, & remiſſum, ſeu lentum fecit & lenivit; quemadmodum remittitur lentatúrque funis arcûs, Pag. vel etiam, pro dolore verte,nervum meum, i.e. nervos meos, dirupit, & remiſit compages meas, non ſecùs ac remittitur nervus arcûs,Merc.Cev.In forma pl.m.occ. ſimpl.& cum ה dem.præf.ſic, יְתָרִים reſtibus, Jud.16. 7,8. הַיְתָרִים reſtes, Jud.16 9. Item,7. Indè etiam No. ſecundùm aliam formam מֵיתָר m. idem, funis, Pag. à diſtenſione, Merc. Unde in forma pl. m. מֵיתָרִים, & in conſtr. מֵיתָרֵי, funes, nervi, Bu.Lex.Av.Cocc. Kimchi exp.per חֲבָלִים ſnnes, ut quibus tentorium erigitur & tenditur, Cocc. Nam præcedens יֶתֶר, & hoc מֵיתָר ſignificant chordam: ſunem; nervum; & virgam; Pag. ab expanſione, ſeu extenſione; quòd extendatur; vel quòd eo res aliæ præter morem diſtendantur;Merc.Occurrit autem hoc nomen in pl.m.conſtr. cum י_, יךָ (cui etiam ךָ eſt præf.) יו & הֶם,cui & ו cop.eſt præf. ut ſeq. מֵיתָרַי funes mei, Jer. 10. 20. מֵיתָרֶיךָ funes tuos, Iſa.54.2. בְּמֵיתָרֶיהָ nervis tuis, Pſal. 21.13. מֵיתָרָיו funes ejus, Exod.39.40. Num. 3. 26. מֵיתָרֶיהָם funes eorum, Exod. 35.18. Num. 4. 26. & וּמֵיתָרֵיהֶם & funes eorum, Num.3.37..4.32. Item, iii. ſignif.3. hujus rad.eſt in nomine inde derivato, יוֹתֶרֶת reticulum hepatis, Bu.Conc.& Lex. Av. ubi eſt ubertas pinguedinis, ſeu omenti, Av. reticulum animalium, Pag. membrana ſcil.pinguis & carnoſa, reti ſimilis,ſuper

hepar in transversum protensia: quidam fibram dicunt, reticulum autem super hepar, inrellige cum hepate, ut exponit Kimchi, Exod.29.13. quod dicit, quia parum de jecore tollebatur unà cum reticulo, Merc. Occurrit autem hoc nomen simpl.& cum ו cop.& ה dem.præf.ut יוֹתֶרֶת reticulum, Ex.29.22. Lev.8.16,25. & reticulum, Lev.9.19. הַיּוֹתֶרֶת reticulum, Exod.29.13. Lev.3.4,10,15..4.9..7.4.9.10. Ad hanc etiam radicem quidam reducunt nomen יָתוֹר m. excellens, &c. unde in forma constr. יִתְרֵי excellentissimum montium, Job.39.11. Bu. Lex. Laudabilius, i.e. quod est melius & excellentius, montium, i.e. inter montes, pascuum ejus; sed id require in תור; (quò potiùs pertinet, Merc.) Hieron. huic montes herbas ferunt: alii, contemplatur, aut considerat montes in pastum suum; vel meliùs, si deducatur à תור, inquisitio montium pascuum ejus, Pag. Item, nomen יָתִיר masc. Chald. excellens, &c. vide in Conc. & Lex. Chald.

Radices & Dictiones derivatæ incipientes à Litera כ *Caph.*

RAD.1. כָּאַב in kal, est dolere: Pag. eruciari; plus est quam רָאַב, quod debilitatem tantùm & languorem significat, sæpe sine dolore, aut cruciatu: Molestia potiùs per רָאַב, significatur; per כָּאַב dolor; Merc. כָּאַב doluit, dolore affectus, vel correptus fuit; Bu. Lex. cruciatus sustinuit, discruciatus est; propriè est corporis, & metaphoricè, transfertur quandoque ad animum; est cogn. cum בָּכָה flevit, ut si quis deflet dolorem suum; Av. Occurrit autem, in part.ben.kal,s.m.& in pl.m absol.ut seq. וְכוֹאֵב & dolens, Psal.69.30. כּוֹאֲבִים dolentes, Gen.34.25. In fut. kal, 3.s.m. est cum pathach; sed in pausa, cum camets in ult.sic; יִכְאַב dolebit, Prov.14.31. יִכְאָב idem, Job. 14.22. In hiphil, הִכְאִיב dolore afficere, Bu.excruciavit, dolore affecit; Av. Occurrit, in præt. hiph. 1.s. cum ו, Aff.sic; הִכְאַבְתִּיו dolore affeci eum, Ezec.13. 22. & in part.hiph. sing.m. מַכְאִיב; sed occ.cum chirek tantùm, absque jod in ult. sic, מַכְאִי dolore afficiens, Ezech.28.24. In fut. hiph.3.s.m. est, יַכְאִיב dolore afficiet, Job.5.18.& in 2.pl.m.fut.hiph. תַּכְאִיבוּ; sed occ. cum chirek, absque jod in penult. Sic, 2 Reg.3.19.& omnem agrum bonum תַּכְאִיבוּ dolore afficietis, lapidibus; & est per translationem ab iis qui lapidibus obruuntur; Pag. affligetis lapidibus; Av. incommodum facietis lapidibus; puto esse verbum prægnans; facietis dolorificum; ager enim lapidibus plenus dolorem affert colenti; Cocc. Est Metphorica locutio, qualis Job.14.22. Caro ejus super seipsam, (vel, super ipsum, Merc.) dolebit; ac si dicat, quòd ejus corpus corrumpetur; quippe, mortuus, nec dolet, nec sentit; Pag. dicunt Doctores tamen, inquit Elias, æquè gravem esse vermem carni mortui, ac acum carni viventis; sed hoc allegoricè dicitur; Merc. Atque inde, nomina, i. כְּאֵב masc. dolor; Pag. Bu. Cocc. Av. cruciatus magnus, exprimens lachrymas, seu vagitus; Av. Occurrit cum ו, & מ præf. וּכְאֵב & dolor, Isa.17.11. הַכְאֵב dolor, Job.2.13. מִכְאַב præ dolore, Isa.25.15. Item, cum י. Aff. cui & ו, cop. est præf. כְּאֵבִי dolor meus, Job.16.6. Jer. 15.18. וּכְאֵבִי & dolor meus, Psal.39.3. Et, 2. hinc etiam, No. מַכְאֹב, vel מַכְאוֹב, m. idem, Bu. dolor, qui cruciatus facit aspertimos; Av. Occurrit simpl.& cum בְּ præf. מַכְאוֹב dolor, Psal.69.27. Ecc.1.18.Lam.1.12. בְּמַכְאוֹב dolore, Job.33.19. Item cum י, Aff. cui etiam ו & ל sunt præf. מַכְאֹבִי dolor meus, Jer.45.3. Lam. 1.18. לְמַכְאוֹבִי & dolor meus, Psal.38.18. וּמַכְאוֹבִי fiet dolor meus, Lam.1.12. Item cum ל, (cui ו, est præf.) & ה, (cui ל est præf.) Aff.ut seq. מַכְאֹבָהּ dolor tuus, Jer.30.15. וּמַכְאֹבוֹ & dolor ejus, 2 Chron.6. 29. לְמַכְאֹבָהּ ad dolorem ejus, Jer.51.8. In forma pl. m.est, מַכְאֹבִים vel מַכְאוֹבִים dolores, Pl.32.10. Eccl. 2.23. & in forma constr. pl.m.occ.cum ו præf.& נ Aff. ut & cum יו Aff. sic, וּמַכְאֹבֵינוּ & dolores nostros, Isa. 53.4. מַכְאֹבָיו dolores ejus, Exod.3.7. Item in forma pl.f. Occurrit Isa.53.3. vir מַכְאֹבוֹת, dolorum; h. e. cum doloribus animi & incommodis conflictans, & acerba patiens; (est quasi à sing. f. מַכְאֹבָה cruciatus dolor; Av.) sic, v.4. & dolores nostros, ipse portavit; i.e. loco nostro portavit dolores, atque ità, nostros abstulit; Cocc. & dolores nostros ipse portavit eos; ubi, eos, abundat; Pag. Merc. Item, huc quidam locant nomen, כַּבִּיר m. creber, robustus; componitur ex כַּבִּיר; i.e. creber, & אַבִּיר robustus; nam per Syneresin, literæ eædem in vtraque radice sunt contractæ; Isa.10.13. & faciam descendere velut gigas, seu robustus, sedentes in solio; Av. qui solus hic describit hanc vocem, reliqui referunt ad אַבִּיר; ibi vide.

Rad.2. כָּאָה, est dolere, tristari; infirmari, secundum R.D. Pag. videtur hoc verbum propriè animo tribui; ut à כָּהָה & קָהָה differat, quæ externis rebus tribuuntur; convenit tamen & alludit ad נָהָה; nisi quòd animi percussionem, i.e. afflictionem seu conturbationem indicat; Merc. Cev. כָּאָה obscurus fuit, denigratus est, ceu ex adustione quadam; & metaphoricè significat mœstum & perturbatum esse animo; est cogn. cum כָּהָה caligavit, & כָּוָה adustus est; Atque hinc, Græcè χόω facio perturbarum, χόομαι iracor; sum perturbatus & obscuro vultu; & χώω; iracor; nam irati non sunt animo læto nec vultu, sed obscuro & perturbato; Av. In textu, non Occurrit in kal; sed in hiphil, הִכְאָה atterere, conterere; ægritudine, vel dolore afficere; Bu. Lex. fecit esse obscurum seu perturbatum; Av. est propriè, adimere alacritatem, retundere; Cocc. Occurrit in Infin. hiph. הַכְאוֹת, atterere, &c. Ba. Conc. Ezech. 13. 22. יַעַן הַכְאוֹת לֵב צַדִּיק, pro eo quòd, vel, quia, dolore affecistis cor justi; Pag. eò quòd atterunt animum justi; Bu Lex. propter obscurare vel perturbare cor justi, falsitate, &c. Av. propter (hebetare, i.e.) hebetationem cordis justi, (quod) ego לֹא הַכְאַבְתִּי, non affeci dolore; Cocc. In Niphal, נִכְאָה attritus fuit, Bu. man. obscuratus est, perturbatus est, Av. Occurrit in 3.s.m. præt. niph. cum ו conv. Dan. 11. 30. וְנִכְאָה & dolore afficietur, Pag. Bu. Conc. & atteretur, Bu. Lex. & obscurabitur, Av. Hieron. & percutietur; alii, conteretur, debilitabitur, &c. Pag. & hebetabitur, percelletur, retunderur; Cocc. unde part. Niph. s.m. נִכְאֶה; sed occurrit cum ו cop. præt. in forma s.m. constr. cum Tzere pro ségol; sic, Psal.109.16. וְנִכְאֵה לֵבָב לְמוֹתָת & tristem seu dolore affectum corde ad interfici-

terficiendum, Hieron.& compunctum corde, ut interficeret; vel,ut 70. mortificare, Pag.& attritum,Bu.Lex. & obſcurum corde, Av. & hebetatum corde ad occidendum, Cocc. Atque indè nomina, i. נְכֵאָה f. triſtis, vel humilis, contritus, Pag. attritus, ægritudine affectus, æger, Bu.Lex. unde רוּחַ נְכֵאָה exp. Spiritus triſtis, Pag. Spiritus attritus, Bu.Lex. Prov.15.13.& 17. 22. ut & 18.14. & ſpiritum נְכֵאָה triſtem, vel attritum, quis feret illum? Pag. Spiritum verò ad iraſcendum facilem, quis poterit ſuſtinere; Pag.Deindè, 2. huc etiam reducunt quidam No.pl.m. נְכֵאִים contrita ſunt, Bu. Conc.percuſſi, Pag. attrita, contrita, Iſa.16.7. ſcil. אֲשִׁישֵׁי fundamenta urbis iſtius fortiſſimæ; vel attriti, ſcil.homines lamentantes, juxta Ab. Ezr. Quidam tamen hoc nomen pl.& præced.f.f.referunt ad Rad. נָכָה, quòd Nun in hac radice fuiſſet punctandum cum chirek, ut in Niphal; Bu.Lex. & quidem incommodiùs in hac radice afferuntur, etſi ſignificatio ſit eadem; Merc. Item, 3. hinc etiam No. נָאֶה m. attritus,contritus; unde in pl.maſc. חֵל כְּאִים Pſal. 10. 10. viribus attriti, turba tritorum; vide in rad. חָלָה: Bu. Lex. חֵלְכְּאִים in כְּאִים pro turba afflictorum, ſeu attritorum, aut perturbatorum, ab חִיל, in regimine חֵיל vel חֵל, ſatis aptè huc refertur; cùm חֵלְכְּאִים verbo ſingulari jungatur; & ſic geminâ voce legendum fuerit כְּאִים חֵל. Quòd ſi unicâ voce legas, radix erit חָלָה; de quo ſuprà; & plurale ponetur pro ſingulari diſtributivo, ut ſæpe in hac lingua fit. כְּאִים eſt à ſing. כָּאֶה, ut דְּיוֹם à ſing. דָּיֶה; Merc. Cev. Ergò חֵלְכְּאִים quære in חָלָה & חֵיל; Pag. Explicanda eſt hæc radix כָּאֶה ex כָּהָה & קָהָה; at רוּחַ נְכֵאָה pertinet ad נָכָה: unde & נְכֵה רוּחַ eſt Iſa.66.2.ſic etiam נְכֵאִים; ſed חֵלְכְּאִים vide in חָלָה; Cocc.

Rad.3. בָּאֲרוּ perfoderunt tanquam leo. Eſt vox compoſita ex כָּרָה perfodit, excidit, & אֲרִי Leo; atque per craſin, contractæ ſunt literæ eædem, ut fieret unum vocabulum utriuſque ſignificationis, Pſal. 22. 17. perfoderunt ut Leo manus meas, & pedes meos; 70. ὤρυξαν, Av. qui hanc hîc ponit vocem peculiarem; quum plerique eam referant ad Rad. אָרַר: ibi vide. כּוֹכָב ſtella, hîc ponitur ab Hebræis, tu quære in ſuo loco ante כָּלַל. כָּךְ vel כָּכָה, quære in כוה. כָּכָר vide poſt כָּר; Pag.]

Rad.4. כָּבַד eſt, gravare, (grave eſſe, Merc.) aggravare; honorare, glorificare; Pag.in univerſum,grave eſſe, ingraveſcere, aggravari, invaleſcere,duritie,pondere,honore,vel gloria. Intenſionem & excellentiam ejus de quo dicitur, ſignificat: vel in bonum, vel in malum. Nota hoc verbum in ſignificatione gloriæ propriè non inveniri in kal: ſed tantùm pro grave eſſe; & in hiphil,aggravare: in piel ferè honorare, vel glorificare, (nam utrumque denotat.)In Niphal & hithpael, honorari; vel glorificari. Sunt tamen qui Iſa.66. & Job. 14. exponant in ſignificatione gloriæ, in kal, quod eſt contra linguæ rationem: de quare infrà. Ac nota, כָּלַל, quod propriè levitatem ſonat,ad abjectionem & contemptum refertur ſic & verbumhoc,cùm propriè Gravitatem ſoner,ad gloriam & honorem etiam referri.Nam qua honoramus,nobis ſunt gravia non levia,Merc. Cev. Et primùm invenitur in Conjug. kal, & eſt activum intranſitivum, Pag. כָּבֵד ex forma pahel, vide inter nomina Toar formæ illius, Cev. כָּבַד & כָּבֵד gravis fuit, graveſcebat, ingraveſcebat, aggravatus eſt. Dicitur de pondere & dignitate, nam vir gravis dicitur qui eſt honorabilis & magnæ æſtimationis: unde etiam poteſt verti, honoratus eſt, glorificatus eſt, vel glorioſus fuit; Av. כָּבֵד grave eſſe, aggravari, ingraveſcere, augeri, honorari; Bu.Lex. Radix hæc כָּבֵד dividitur in quatuor ſignificata. i. Grave eſſe, ingraveſcere, aggravari, Bu.Conc.gravem eſſe, vel fieri; Cocc. In hac autem ſignif. occurrit in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. & in 3. ſ. f. extra pauſam cum Scheva penult. ſic, וְכָבַד & aggravabitur, Iſa. 24. 20. כָּבְדָה gravis vel grave eſt,Gen.18.20. 1 Sam.5.11. Neh.5.18. Job.23.2. Iſa.59.1.ſed in pauſa 3.ſ.f. eſt cum Tzere penult. כָּבֵדָה grave erat, Jud.20.34.Item,in 3.pl.præt kal eſt, כָּבְדוּ graves erant, Gen.48.10. In fut. kal, à 2. ſ.m. תִּכְבַּד gravis eris, in 2. ſ.f. cum ו conv. eſt וַתִּכְבְּדִי & gravis eras, Ezech.27.25. & in 3.ſ.m. fut.kal,occ. cum camets in ult.ob pauſam, ſed extra pauſam cum pathach in ult. occ.cum ו conv.præf. וַיִּכְבַּד gravis eſt, Job. 6.3. 33.7. וַיִּכְבֵּד & aggravatum fuit, Exod.5.7. ut & in 3.ſ.f. occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. תִּכְבַּד aggravabitur,Exod.5.9.Pſal.32.4. וַתִּכְבַּד & aggravata vel aggravatum fuit, Jud.1.35. 1 Sam.5.6.31.3. 1 Chron.10.3. ſed occ. etiam in 1.& 3.pl.fut.kal,ut ſeq. יִכְבַּד graves fimus, 2 Sam.13.28. יִכְבְּדוּ graveſcant,augeantur, graviores ſint, Job.14.21.Pſal.38.5. In piel, כִּבֵּד grave reddidit, aggravavit, Bu.Lex.Av. ubi notandum quòd, cor aggravare, eſt indurare, & grave reddere; aliàs in bonam partem accipitur, Av. Occurrit autem in præt. piel 3.pl.& in fut.piel(à 3.ſ.m. יְכַבֵּד aggravabit) 2.pl.m. ſic, כִּבַּדְתֶּם aggravarunt,1 Sam.6.6. תְּכַבְּדוּ aggravabitis, 1 Sam.6.6. In hiphil, הִכְבִּיד ingraveſcere fecit, aggravavit, graviùs effecit, Bu.Lex. vel, fecit eſſe grave, Av. Occurrit autem in præt.hiph. 3.ſ.m.locis ſeq. הִכְבִּיד aggravavit,1 Reg.12.10,14.2 Chron.10.10,14.Iſa.9.1. Lam.3.7. & à 2.ſ.m. הִכְבַּדְתָּ, in 2. ſ. f.eſt, הִכְבַּדְתְּ aggravaſti,Iſa.47.6. & in 1.ſ.præt.hiph. occ. ſimpl. & cum ו conv.præf.& ם Aff.ut ſeq. הִכְבַּדְתִּי aggravavi,Exod. 10.1. וְהִכְבַּדְתִּים & graves reddam,augebo eos, Jer.30. 19. & in 3.pl.præt.hiph.eſt הִכְבִּידוּ gravarunt, Neh.5. 15. Zach.7.11.In Infin.hiph. occ.cum Tzere in ult.poſt ו cop. & cum chirek longo in ult. poſt ל præf. וְהַכְבֵּד & aggravando, Exod.8.15. לְהַכְבִּיד ad aggravandum, 2 Chron.25.19.In Imper.hiph.ſ.m.occ. cum tzere in ult. ſic, הַכְבֵּד aggrava, Iſa.6.10. ut & in 3.ſ. m. fut. hiph. יַכְבִּיד aggravabit; ſed cum ו conv.præf. eſt cum tzere in penult.ſic, וַיַּכְבֵּד & aggravavit, Exod.8.32.9.34. In Niphal נִכְבַּד gravis eſt factus, vel redditus, Av. Bu. Conc. in qua ſignif. occ. in Infin. Niph. הִכָּבֵד gravem fieri, vel haberi, &c. ut cum בְּ præf. & ־ Aff. ſic, בְּהִכָּבְדִי dum gravis habitus ſum, Exod. 14. 18. & in fut. Niph. à 3.ſ.m. יִכָּבֵד gravis habebitur: In 1.ſ. אֶכָּבֵד occ. cum ו cop.præf. & ה parag. add. וְאֶכָּבְדָה & gravis habebor, Exod.14.4,17. Atque indè nomina, i. כֶּבֶד m. Toar, five no. participiale, aut adject.gravis; locuples, dives: magnus, Pag. grandis: multus, copioſus; & interdum præteritum eſſe videtur, pro, gravis fuit, invaluit, formæ קָטַל; Merc. ingens; numeroſus, &c. ut Pag.Bu.Lex. Occurrit autem nomen

hoc

hoc simpl.locis seq. כָּבֵד gravis, Gen.12.10.. 13.2..41. 31..43.1..47.4,13..50.9,11. Exod.7.14..8.20.. 9.3,18, 24..10.14..12.38..18.18..19.16. Num.11.14..20.20. 2 Sam.14.26. 1 Reg.10.2.. 12.11. 2 Reg.6.14.. 18.17. 2 Chron.9.1..10.11. Psal.38.5. Prov.27.3. Isa,32.2.. 36.2. & cum ־ cop.& ה dem.præf.ut seq. וְכָבֵד & gravis,Gen. 50.10. 1 Sam.4.18. הַכָּבֵד gravis,1Reg.3.9..12.4.2 Chr. 10.4. in forma s.m. constr.est cum Scheva & pathach, & occ.simpl.& cum ו cop.præf. לְכָבֵד gravis, Exod.4.10. וּכְבַד & gravis, Exod.4.10. Deindè, 2. hinc etiam No. in alia forma cum duplice ſægol, כֶּבֶד m. idem, gravis,&c. Bu.Lex. onuſtus, Cocc. vel ſubſtantivè,gravitas, multitudo habens gravitatem ponderis, Av.vel, ut alii volunt; eſt forma constr. in alia forma à præced.No.nam כֶּבֶד in regimine, à כָּבֵד, eſt ut כֹּחַ à כָּחַח; & חֹסֶר à חָסֵר, & ſimilia, Cocc. occ. autem in hac forma, Iſa. 1. 4. עַם כֶּבֶד עָוֹן populus onuſtus pravitate, Cocc. Populo gravi iniquitate, Pag.populus gravis iniquitate, Bu. Lex. populo gravis iniquitatis, Av. Eſt conſtructum à כָּבֵד eo prorſus modo quo à יָרֵךְ fit יֶרֶךְ; ut ſuprà in rad. יָרֵךְ; Cev. In forma pl. m. occ. cum Tzere penult.ſic, כְּבָרִים graves, Exod. 17.12. unde in forma pl.m.constr.occ. cum ו cop. præf. Ezech.3.5.& 6. וְכִבְדֵי & graves linguâ; Pag.Bu. Lex. אֶל עַם עִמְקֵי שָׂפָה וְכִבְדֵי לָשׁוֹן ad populum (hominum) barbarorum (profundorum labiis, nam qui nobis barbari ſunt, videntur nobis intra os verba continere) & gravium linguâ, i.e. intricatè & impeditè loquentium; in v.6. additur, quorum verba non intelligas; h.e. non mittêris ad barbaros, qui te non intelligent; neque ad balbos,& malè expedientes verba,quos tu non intelligas, ut neſcias quid tibi reſpondeant;Coc. Item,3. indè etiam No.Subſtant. כּוֹבֶד m. gravitas,multitudo, pondus, gravamen, Bu.Cocc.Av. Eſt nomen abſtractum, etſi aliquando in concreto reddatur, Av. occ.ſimpl.& cum ו cop.præf. כּוֹבֶד gravitas, Prov.27. 3. Iſa.21.15. וְכוֹבֶד & gravitas, Iſa,30.27. Nah.3.3. Item, 4. indè etiam nomen כְּבֻדוּת, vel כִּבְדָּת f. idem, gravitas, gravedo,&c. Bu.Av. Occurrit cum בְּ præp. præf. & ſic adverbiaſcit pro graviter,&c.ut ſeq.בְּכִבְדַּת cum gravitate, Exod.14.25. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus rad.in Bu.Conc.eſt,mundum eſſe; mundari; & in hac ſignif.occ. in Infin.kal כָּבוֹר mundando, Nah. 2.9. vide R.Sal. Bu.Conc. Unde in hiphpael, הִתְכַּבֵּר mundatus fuit; & ſic occ. in Infin. & Imper.hithp. ſing. m.ſic, הִתְכַּבֵּר mundando,ſcopando,Nah.3.15. מִתְכַּבֵּר mundator, quaſi ſcopis expurgator, Nah.3.15. Item, iii. ſignif.3. hujus rad.כָּבַד eſt,honorari; honorare, Bu.Conc. glorificatus, honoratus, vel glorioſus fuit, Av. & in hac ſignif. occ.in fut.kal, 3.ſ. & pl. m. ſic, יִכְבַּד honoretur, Iſa.66.5. יִכְבְּדוּ honorabuntur, Job.14.21. In piel, כִּבֵּד honoravit, honore affecit, honorem exhibuit, amplificavit, Pag.Bu. glorificavit, honorificavit, Av.occ. in 2.ſ.m. præt.piel cum יָ Aff. ut & cum ו Aff. cui & ו conv.eſt præf. כִּבַּדְתָּנִי honoraſti me,Iſ.43.23. וְכִבַּדְתּוּ & honoraveris ipſum, Iſa.58.13. Item,in 3.pl.præt.piel occ. cum יָ Aff.& in 1.pl.cum ו conv.& ה Aff. כִּבְּדוּנִי honorarunt me,Iſa.29.13. וְכִבַּדְנוּךָ & honorabimus te, Jud.13.17.In part.piel,ſ.m.occ. cum ה interrog. & cum ו cop.præf.& י Aff. הַמְכַבֵּד an honorans, 2 Sam.10.3. 1 Chron.19.3. וּמְכַבְּדוֹ & honorans eum, Prov.14.31. & in pl.m.part.piel מְכַבְּדִים in constr. מְכַבְּדֵי; unde cum ־ & ה Aff.ſic occ. מְכַבְּדַי honorantes me, 1 Sam.2.30. מְכַבְּדֶיהָ honorantes eam,Lam.1.8. In Infin.piel occurr. ſimpl.& cum ־ ob pauſam, pro ךָ Aff. כַּבֵּד honorando,Num.22.17..24.11. לְכַבֶּדְךָ honorare te, Num.22.37. ut & in Imper. piel, ſ.m.occ.ſimpl. & cum יִ Aff. & in pl.m. ſimpl.& cum הוּ Aff. ut ſeq. כַּבֵּד honora, Exod. 20.12.Deut.5.16.Prov.3.9. כַּבְּדֵנִי honorato me, 1 Sam. 15.30. כַּבְּדוּ honorate, Iſa.24.15. כַּבְּדוּהוּ honorate eum,Pſal.22.24. In fut.piel, 1.ſ.occ.ſimpl. & cum ו cop. præf. & ־ parag.add. ut & cum ךָ & הוּ Aff. cui ult. ו cop.eſt præf. אֲכַבֵּד honorabo, 1 Sam.2.30. Iſa.60.13. & honorabo, Pſal.80.12. אֲכַבְּדֶךָּ honorabo te, Num.22.17..24.11. וַאֲכַבְּדֵהוּ & honorabo eum,Pſal.91. 15. In 2.ſ.m.occ. etiam cum ו conv. præf. ut & cum ו cop. præf.& יָ Aff. וַיְכַבֵּד & honoraſti, 1 Sam.2.29. & honorabis me, Pſal. 50.15. & in 3.ſ.m.fut.piel, occ.ſimpl.locis ſeq. יְכַבֵּד honorabit,Pſal.15.4. Dan. 11.38. Mal.1.6. & cum יָ Aff. juxta normam eſſet יְכַבְּדַנִי ſed pro eo occurrit eam priore Nun redundante; ſic, יְכַבְּדָנִי honorabit me,Pſal.50.23. ſic in 3.ſ.f. תְּכַבֵּד honorabit, ſ. occ.cum יָ & ךָ Aff. תְּכַבְּדֵנִי honorabit me, Iſa.43 20. תְּכַבְּדֶךָּ honorabit te, Prov.4.8. Item in 3.pl.fut.piel,occ.ſimpl. & cum ו cop. ante jod quieſcens pro duplice Scheva; ut & cum ךָ Aff.ut ſeq. יְכַבְּדוּ honorabunt, Jud.9.9. וְיְכַבְּדוּ & honorabunt, Pſal.86.9. יְכַבְּדוּךָ honorabunt te,Iſa.25.3. In pual כֻּבַּד honorari, honorabilem eſſe, occ.in part.pual, ſ.m.& in fut.pual,3. ſ.m. cum camerz pro pathach in ult. ut ſeq. מְכֻבָּד honoratus,Iſa.58.13. יְכֻבָּד honorabitur, Prov.13.18.27. 18. In Niphal, נִכְבַּד honoratus,glorificatus fuit; glorificavit ſeipſum, honorabilis, ſeu glorioſus fuit,Bu.Lex. Av. glorioſus ſeu gravis eſt factus,Av. Occurrit in præt. niph.3.ſ.maſc.& in 2.ſ.m. cum pathach, ſed ob pauſam, cum camerz penult.ut ſeq. נִכְבַּד honoratus fuit, 2 Sam. 6.20. נִכְבַּדְתָּ honoratus fuiſti,Iſa.43.4. נִכְבַּדְתִּי idem, Iſa. 26.15. & in 1.ſ. præt.niph.occ. cum ו cop.præf. ſic, וְנִכְבַּדְתִּי & honore afficiar,Ezech.28.22. In part.niph. ſ.m. occ.ſimpl.& cum וְ, הַ & בְּ præf. ut & in pl.m.cum ו cop.præf.ut ſeq. נִכְבָּד honorabilis, honoratus, Gen.34. 19.1 Sam.9.6. 2 Sam.23.19,23. 1 Chron.4.9..11.21,25. וְנִכְבָּד & honorabilis, 1 Sam. 22.14. הַנִּכְבָּד glorioſiſſ. Deut.28.58. בַּנִּכְבָּד in honoratum,Iſa.3.5. וְנִכְבָּדִים & honorati, Num.22.15. In forma pl.m.constr.eſt cum pathach penult.ante dageſch euphonicum in Daleth,& ſic occ.ſimpl.& cum ו cop. præf. ante הֵם Aff.eſt cum Scheva ſub Beth, & abſque dageſch in Daleth; ut ſeq. נִכְבְּדֵי honorati,-ta, Prov.8.24. Iſa.23.8, 9. נִכְבְּדֵיהֶם honoratos ejus,Nah.3.10. וְנִכְבְּדֵיהֶם & honoratos eorum,Pſal.149.8. & in forma pl.f. part.niph.eſt נִכְבָּדוֹת honorabilia, Pſal.87.3. In Infin. niph. הִכָּבֵד occ.cum ־ Aff. cui & בְּ eſt præf. ſic, הִכָּבְדִי honorari me,Ezech.39.13. בְּהִכָּבְדִי in honorari me,Exod.14.18. In Imper.niph.ſ.m.eſt, הִכָּבֵד honora teipſum,2 Reg.14. 10. In fut.niph.1.ſ.occ.ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ה ־ parag.Add.cum Tzere penult.ob pauſam, ſed cum Scheva penult. extra pauſam, & poſt ו cop.ut ſeq. אִכָּבֵד honorabor,Lev.10.9. וְאִכָּבֵד & honorab.Iſ.49.5. אֶכָּבְדָה honorabor, 2 Sam.6.22. וְאֶכָּבְדָה & honor. Ex. 14.4,17. pro quo etiam occ. defectivè cum camerz ſub daleth,abſque he parag.ſic,Hag.1.8. וְאִכָּבֵד & glorificabor, Pag. & glorificer,Bu. Lex. Scribitur ſine He, ſed legitur cum He parag. Pag.Bu. De hoc apud priſcos legitur:

gitur: Quid docet deficiens He? Quinque res quæ non fuerunt in ſanctuario ſecundo; nempe Arca cum propitiatorio, & Cherubim; Ignis cœleſtis, præſentia Majeſtatis Divinæ, Spiritus Sanctus, Urim & Thummim. Hæc in Cod. Tamudico, Ioma, cap. 1. in fine capitis. Gloſſator addit, per Spiritum ſanctum, Spiritum intelligi qui in Prophetis fuit, qui ab anno ſecundo Darii ceſſavit. Videntur tamen Urim & Thummim fuiſſe in Templo ſecundo, ex Ezr. 2.63. Neh 7.65. Vide interpretes Hebræos, qui contrà ſentiunt, Bu. Lex. In Hithpael הִתְכַּבֵּד honorare ſe, numeroſum ſe efficere, Bu. aggravavit ſe gloria, Av. Occurrit in imper. Hithp. 2. ſ.m. Nahum. 3.15. הִתְכַּבֵּד gravem, i. e. numeroſum te effice, Bu. Lex. aggrava te, ut bruchus, (& inf. f.) הִתְכַּבְּדִי aggrava te, f. ut locuſta; Av. multiplicari, aut, multiplicari te; Pag. vel potiùs, multiplicare te; vel certè multiplica te, ut ſit infinitivus pro imperativo; q. d. multiplica te; Merc. Cev. multiplicare ſicut locuſta: alii exp. gravaberis, i.e. obrueris locuſtis: multitudo, ſeu multiplicatio rei eſt velut gravitas, Merc. Hieron. congregare ergò ut bruchus, multiplicare ut locuſta: ſunt tamen inquit R. D. qui exp. ſcopari ut bruchus, ſcopare ut locuſta: Bruchus enim & locuſta frugibus agros ſcopant ac mundant, i. e. evacuant: quo ſenſu doctores Hebræorum utuntur hoc verbo cùm dicunt מְכַבְּדִים בֵּין הַמְּשׁוּרוֹת ſcopantes, ſeu verrentes inter lectos, Pag. in Talmud, unde hic locus ſumptus eſt, ſcribitur בֵּירִי, domum lectorum, i. e. triclinium, ubi tori erant ad diſcumbendum; ut eo loco exp. R. Sal. Sic tamen citat Kimchi, Merc. & ſic מְכַבְּדוֹת שֶׁל תְּמָרָה de ſcopis palmæ, Pag. ſed id poſſit legi מְכַבָּדוֹת de ſcopis: ſed ſatiùs videtur מְכַבְּדוֹת ſcopæ; in forma pl. f. Benoni, ut מְבַשְּׁלוֹת Iſa. 46.23. & תְּמָרָה meliùs quàm תָּמָרָה Merc. Cev. & prius ſecundum R. D. eſt Makor ſeu infinitivum, alterum verò imperativum, ac ſi dicat, quid tibi proderit ſi multiplicata fueris in populum multum; hoc enim non proderit, nec eruet, Pag. Amplificando te inſtar Bruchorum, amplifica te inſtar locuſtarum; Cocc. Sed occurrit etiam part. hithp. ſ.m. cum מ præf. Prov. 12.9. felicior eſt נִקְלֶה vilis cui ſervus eſt, מִמְּתְכַּבֵּד præ eo qui ſe glorificat, & eget pane; Cocc. præ honorante ſe, Bu. Conc. quàm qui ſe glorificat, Pag. præ eo qui ſe honore extollit, Bu. Lex. præ gloriante ſe, cui tamen deeſt panis, Av. Atque indè ex hac rad. in 3. hac ſignif. eſt no. כָּבוֹד m. gloria, gravitas, honor, quicquid habet. aliquid ponderis, Av. præſtantia; & abſolutè loquendo, ſumma, quæ eſt veluti Βάρος τι pondus, quo ſcil. quis comparatus alteri ei præponderat: ità Apoſtolus, Βάρος δόξης conjungit, 2 Cor. 4.17. ſed ibi ſignificatur magnitudo & abundantia gloriæ, h.e. boni maximi: 70. ferè interpretantur δόξαν, non ſenſu opinionis, ſed eodem ſenſu qui eſt in Hebræo, unde explicandum eſt. Paucis in locis vertunt πλοῦν, etiam addito vocabulo δόξας, pro תִּפְאֶרֶת ornamento, ut Exod. 28.2. 40. לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת εἰς πλοῦν αὐτῷ δόξαν; rectiùs verò, in gloriam & ornamentum; εἰς δόξαν καὶ κόσμον. כָּבוֹד eſt gloria: honor: anima ſuperior, ſic appellata iuquit R.D. in l. rad. quòd ſit corporis gloria; Pag. ſpendor, majeſtas, claritas, dignitas, præſtantia, excellentia. Sanè his omnibus ſubeſt nonnihil gravitatis, ut Paulus dicit, æternum gloriæ pondus. Et ſunt etiam qui כָּבוֹד pro gravitate exponunt, Gen. 31.1. quod ſubſtantiam ſignificat. Item Prov. 25. verſ. penult. & ſcrutari grave ſibi eſt grave. Sic & Nah. 2. autore Kimchi, כְּבוֹד ſunt qui eodem modo accipiant pro gravitate, i. e. copia omnis elegantis & pretioſæ ſupellectilis. Sed ego non dimoverim à genuina ſignificatione: etſi interim ſit alluſio ad ſignificationem gravitatis, ſicut & in verbo. Nam ſignificationes ſunt vicinæ, ut Kimchi monet. David ſynecdochicè hoc nomine, Spiritum ſeu Animam hominis, vel Linguam, vel inſtrumentum muſicum qua Deus glorificatur, intelligit: δόξα, gloria, in Novo Teſtamento pro claritate aliquoties invenitur, ut Luc. 2. Act. 22. præ gloria luminis illius, &c. 1. ad Cor. 15. Alia cœleſtium gloria, &c. irradiatio faciei Moſis, de qua Exod. 34. δόξα à Paulo dicitur, 2 Cor. 1. 3. Sic 1 Cor. ubi de viro & muliere loquitur. Ad Romanos 6. per gloriam patris, i.e majeſtatem & omnipotentiam. Ad Eph. 1. gloriæ, i. e. excellentiæ gratiæ Dei. Paſſim in Novo Teſtamento glorificare & clarificare pro eodem. Vertitur & per τιμὴ honor, quod pro dono interdum ſumptum repetitur, quod honorarium appellant; ad Coloſſ. 2. Item 1. ad Tim. 5. de honorandis viduis, ut quidam putant. Item de præsbyteris qui bene præſunt, ut dupliciter honorentur. Sic exponunt & Num. 24. ab honore, i. e. donario; Merc. Nomen hoc כָּבוֹד eſt ubique maſculei generis, præterquam in loco uno, quod cum pronomine primæ perſonæ inferius eſt notatum. Pſal. 73.24. וְאַחַר & poſtea כְּבוֹד (ad) gloriam ſuſcipies me: ſubauditur enim אֶל vel Beth, i. e. in, vel cum gloria, &c. vel de gloria, dixit, accipies me, i. e. cum ſeparata fuerit vita, & remanſerit gloria, i.e. anima ſuſcipies me, i.e. colliges, ſeu aggravabis gloriam meam, i. e. animam, ad te. Pag. Merc. Nam dictio וְאַחַר & poſt, vel poſtea, non eſt conjuncta cum dictione כָּבוֹד gloria, ut oſtendit accentus diviſivus; & eſt ſenſus, & poſtea, i. e. poſt mortem meam; q.d. in noviſſimo meo, ſuſcipies me, i.e. a-animam, quæ eſt gloria: vel ad gloriam ſcil. tuam, ſuſcipies me; vel, & poſtea ſuſcipies me, & ero gloria, i. e. velut unus ex Angelis; Pag. Alii, & tandem (cum) gloria ſuſcipies me, Merc. & poſtea, in gloriam accipies me, in ſtatum ſcil. vacuum miſeriæ, & abundantem omni beatitudine; Cocc. ut poſtmodum (in) gloriam recipias me; Jun. Nah. 2.6. כָּבוֹד gloria præ omni vaſe deſiderii; i.e. deſiderabili, Pag. vel gloria ex omni, &c. q. d. gloria omnis ſuppellectilis pretioſæ, eſt ſcil. in eo. Hìc poteſt afferri locus quem ex Zach. 2.8. al. 12. citat Kimchi, אַחַר כָּבוֹד poſt gloriam miſit me: quod ille exp. poſt omnes has prophetias, in gloriam & magnitudinem, q. d. gloriæ cauſâ amplioris, miſit me, &c. Alii, poſt gloriam regni Iſraelitici, & cultûs, miſit me ad gentes: de Chriſto, Merc. poſt gloriam miſit me ad gentes; h. e. ad adducendum indè magnam multitudinem: gloria námque interdum notat multitudinem; ſic Gen 31.1. omnem gloriam hanc, i.e. copiam: Nahum. 2.9. non eſt finis לְחִכְוֹנָה כָּבוֹד מִכָּל־כְּלֵי חֶמְדָּה apparatui, gloriæ ex omnigena ſuppellectili amabili. Iſa. 11.1. & erit quies ejus gloria: h.e. habebitur victor in magna multitudine cum celebratione nominis ſui: Omnis enim dicet gloriam. Pſal. 30.12. לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד ut pſallat te

gloria,

gloria, h. e. maxima multitudo; Cocc. ut psallat tibi gloria, i. e. lingua, præco gloriæ; ut suprà 16.9. Jun. Item, gloria pro optimo, seu pro eo quod optimum est, ut Psal.16.9. וַיָּגֶל כְּבוֹדִי & gavisa est gloria mea: & Psal.57.9. עוּרָה כְבוֹדִי excitâre gloria mea; & Psal.7.6. & gloriam meam, h.e. optimum mei, in pulverem faciet procumbere: ubi Kimchi, vocatur anima superior, (spiritualis naturæ) gloria, quia est gloria & pretiositas corporis: diceret, hominis; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpliciter locis seq. כָּבוֹד honor, gloria, Jos. 7.19. 1 Sam.2.8..4.21,22..6.5. 1 Reg.3.13. 1Chron.16.28.Psal.29.1,9..30.13.73.24..85.10..96.7..115.1. Prov. 3.35..11.16..15.33..18.12..20 3..25.27..26.1,8..29.23. Isa.4.5..11.10.22.23..24.23..42.12. Jer.13.16.. 17.12. Hag.2.7.Zach.2.12.Mal.2.2. כָּבוֹד gloria, Nah. 2.9. Item cnm ךָ, וֹ, וֹל, ָל, ָב, ָך, ָה, & יִמ praef. ut seq. וְכָבוֹד & gloria 1 Chron.29.28. 2 Chron.1.11,12..32.27,33. Psa.8.6.17.5.18.1..84.12.Prov.3.16..8.18..21.21..22.4. Eccl.6.2. הַכָּבוֹד vel sine vau,gloria,Psa.24.7,8,9,10..29. 3.Gen.31.1. וְהַכָּבוֹד & gloria,1Chr.29.12. בְּכָבוֹד cum gloria,Psal.112.9..149.5.Isa.14.18.Ezec.31.18. בַּכָּבוֹד cum gloria,Ezech.3.23. לְכָבוֹד ad gloriam, Exod.28.2, 40. 1 Chron.17.18. 2 Chron.26.18. וּלְכָבוֹד & ad gloriam,Isa.4.2. Zach.2.9. מִכָּבוֹד à gloria,Num.24.11. Jer. 48.18.Hab.2.17. וּמִכָּבוֹד & præ gloria, Eccl.10.1. & in forma s.m.constr. sæpe etiam occurrit viz. simpliciter, locis seq. כְּבוֹד gloria,Exod.16.7,10..24.16,17. Lev.9. 6,23.Num.14.21..16.19..17.7.1 Reg.8.11.1 Chron.16. 29.2 Chro.5.14..7.2. Esth.1.4.. 5.11. Psal.19.2.. 29.2.. 49.17..66.2..79.9..96.8..104.31..138.5..145.5,11. Isa. 16.14..17.4..21.16.. 22.24..35.2.. 40.5.. 58.8.. 60.13.. 66.12.Ezech.1.28..3.12,23..8.4..10.4,18..11.22..43.2, 5..44.4.Mich.1.15.Hab.2.14.Hag.2.9.& semel sine vau, Prov.25.20. & cum וּ & כְ praef. ut seq. וּכְבוֹד vel sine vau,& gloria,Exod.40.34,35. Num.14.10. 2 Chron.7. 1,3.Psal.145.12.Isa.10.18..60.1.Ezech.9.3..10.19.. 11. 21..43.4.Prov.25.2. כִּכְבוֹד sicut gloria, Isa.17.3. Item, cum affixis sæpe etiam occurrit, ut cum ִי. Aff. locis seq. כְּבוֹדִי vel sine vau, gloria mea, Gen.45.13..49.3. Exod.33.22. Num.14.22. Job.19.9..29.20. Psal.3.4..4. 7..16.9..57.9..108.2.Isa.66.18,19. Ezech.39.21.Mal.1. 6.cui etiam וֹ, בְ & לְ sunt præf. וּכְבוֹדִי & gloria mea, Psal.7.6..62.8.Isa.42.8..48.11. בִּכְבוֹדִי gloriâ meâ, Exod.29.43. וְלִכְבוֹדִי & ad gloriam meam, Isa.43.7. ut & cum הָ. Aff. cui & וֹ cop.est præf.ut seq. כְּבוֹדוֹ vel sine vau, gloria tua,Psal.26.8..57.6,12..102.16.. 108.7. Isa. 22.18..62.2. Jer.14.21.Hab.2.16.Exod.33.18. Neh.9.5. וּכְבוֹדֶךָ & gloria tua, Psal.63.3. & cum וֹ Aff. cui etiam וֹ, בְ & מִ sunt præf.sic, כְּבוֹדוֹ gloria ejus, 1 Chr.16.24. Ps.21.6..49.18..72.19..96.3..97.6.. 113.4. Is.3 8.. 6.3.. 8.8..59.19. Jer.2.11.Hos.10.8. & sine vau,idem, Deut. 5.24.Isa.10.16. וּכְבוֹדוֹ & gloria ejus, Isa.5.13.. 60.2. בִּכְבוֹדוֹ in gloria sua, Psal.102.17. Hag.2.3. מִכְּבוֹדוֹ à gloria ejus,Ez ech.43.2.Item cum הָ, כֶם, & ם aff. cui ult. יִ est etiam praef. כְּבוֹדָהּ gloriæ ejus,Isa.66.11. כְּבוֹרְכֶם gloriam vestram, Isa.10.3. כְּבוֹדָם gloria ipsorum, Psal. 106.20. Prov. 25.27. Hos. 4. 7.. 9.12. וּבְכְבוֹדָם & in gloria ipsorum, Isa. 61. 7. Item, indè etiam No. כְּבוֹדָה f. honoratus, vel -rata; Bu. Conc. honorabilis, Pag.honorata, Bu. Lex. adjectivè, gloriosa, ornata, Cocc. Est cum schurek & cum dagesch in daleth, inquit R. D. Occurrit autem Psal.45.4. כָּל־כְּבוֹדָה omnis, (vel tota. Cev,) gloriosa, aut honorabilis, filia regis; Pag omnino gloriosa filia regis introrsum, Cocc. & Ezech.23.41. & sedebis עַל מִטָּה כְּבוֹדָה super lectum honorabilem, vel gloriosum; Hieron. in lecto pulcherrimo, Pag.in lecto ornato, Cocc. occ. etiam cum הַ dem.præf.sic, Jud.18.21.& posuerunt, &c. וְאֶת הַכְּבוֹדָה & pretiosum, pro pretiosa, ante se; i.e. vasa aurea & argentea, & alia pretiosa, Pag. Quidam gravitatem exponunt, i.e.onera, impedimenta posuerunt ante se, i.e.præmiserunt, Merc. Targum מְעִנְיָנָה substantiam, nempe pretiosam: & sic Hieron. & omne quod erat pretiosum, Pag. Sumitur etiam substantivè, ut hoc loco;& posuerunt, &c.impedimenta;70.ν βάρη, Cocc. Hoc in loco כְּבוֹדָה est gravitas, gravamen, & præmiserunt parvulos & pecudes, & gravamen, i.e.impedimentum, 70. ἐν ἄξοις. Secundum literas legitur הַכְּבֵדָה, sed secundum dagesch הַכְּבֹדָה. Nomen præcedens כָּבוֹד primo notat præstantiam, & q.d. præponderationem: 2. omnia quæ præstantiorem faciunt, vel ostendunt præstantiam; ità & gloria pro copia magna dicitur: 3.honorem,quo datur alicui gloria, sive alicujus præstantia quovis modo agnoscitur: videamus quædam exempla in quibus patebit usus; Psal.29.1. הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז date Johovæ gloriam & robur; i.e. agnoscite ipsius summam præstantiam & robur invictum atque omnia subjiciens. Psl.85.10. לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ ut habitet gloria in terra nostra; gloria,h.e. is qui summus est, & demonstratio virtutum ac perfectionum ejus, ac copia maxima hominum, seu illorum Dei. Prov. 25. 27. וְחֵקֶר כְּבוֹדָם כָּבוֹד & petitissimum gloriæ illorum est gloria: h. e. gloria justorum, i. e. id in quo gloriantur, & quod sperant, tota gloria est, sine ulla vilitate; Cocc. Ità pervestigare honorem suum, in honestum; Hebr. (non) honor; Jun. Psal.24.7,8,9,10. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, h. e. summus. Exod. 16.7,10. & videbitis אֶת כְּבוֹד יְהוָה gloriam Jehovæ, i.e. rem gloriosam, qua se Deus præsentem testabitur. Exod 24.17. & species gloriæ Dei (erat) ut ignis. Isa.40.5. & revelabitur gloria Jehovæ, h. e. magis gloriosè manifestabitur, quàm unquam aliàs in omni suo decore. Christus apparuit cum potentia, gratia ac veritate Dei, in qua Deus gloriatur, Ezech.1.28. Mare דְּמוּת כְּבוֹד יְהוָה aspectus speciei gloriæ Jehovæ: nempe, aspectus hominis in solio, v. 26. sic cap.8.4.. 10.4. ubi videtur descensus de solio; & 11.22.ubi sessio in solio post descensum.Is.42.8.gloriam meam alteri non dabo,& תְּהִלָּתִי gloriationem meam sculptilibus. Quando Christum vocavit cum justitia, &c. tum Deus suam gloriam, h.e. sanctitatem, justitiam, gratiam, veritatem, sufficientiam demonstravit, & omnem hominem ostendit posteriorem gloriâ Dei, & ea indigentem; Rom.3.23. & se extulit super falsos Deos, ostendens, ipsos falsos Deos esse qui non possint de eo gloriari quod ipse facit; quod est justificare peccatorem in seipso. Sic Isa.48.11. Luc, 2. 14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ gloria in excelsis Deo. Quando manifestatur in carne, glorificatur Deus ut Deus Abrahami, & omnino peccatoris. Isa.3.8. לְמָרוֹת עֵינֵי כְבוֹדוֹ ad exacerbandum oculos gloriæ, vel gloriosos ipsius. Isa.60.1. gloria Jehovæ super te exorta est, Psal.4.3. quousque כְּבוֹדִי gloria mea ignominiæ erit? h.e. quamdiu pudebit vos gloriari in eo, quod est gloria mea?

mea? Quia Deo competit gloria; Deus eſt gloria hominis. Nam in ipſo demùm optimum & beatiſſimum ſtatum habet, & propter gratiam in ipſo ſolo gloriari poteſt. Prov.25.2. כְּבוֹד אֱלֹוהִים honor Dei eſt occultare verbum, & honor Regum ſcrutari verbum; h. e. ad honorem Dei pertinet ità loqui & operari, ut poſſint homines ſocordes & ſuperbi vel ignorare ſapientiam & opus Dei, vel eo offendi: contrà, gloria regum eſt nihil velle ignorare, ſed operam dare ut ſapientes fiant: hæc de hoc nomine & ejus uſu in textu, ex Coc. כָּבוֹד gloria, interdum pro anima, ut Pſal. 30.13. ut pſallat, vel canat tibi כָּבוֹד gloria; & Pſal.57.9. exurge כְּבוֹדִי gloria mea, i.e. anima mea. Semel tantùm כָּבוֹד uſurpatur genere fæmineo, Pag. Sed id fit quia ratio habetur rei ſignificatæ per gloriam, ſcil. animæ; Merc. Gen.49.6. & in cœtu, vel cum cœtu eorum אַל תֵּחַד כְּבוֹדִי nè uniatur gloria mea, i.e. anima mea, Pag. Nè adunator, vel adûneris, tu, ô gloria mea, juxta R. Sal. Si enim perſonâ tertiâ verbum explicetur, tum eſt diſcrepantia generis. Hebræi pro anima accipiunt. Alii pro lingua, quòd ſit gloriationis inſtrumentum, Bu. Lex. In ſecretum eorum nè veniat anima mea, & in cœtum eorum nè adunetur gloria mea. Verbum fæmineum neutraliter poſitum admittit poſt ſe quodvis nomen. Gloria mea, h.e. id quod optimum mei eſt, Cocc. Pſa. 16.9. & exultavit gloria mea, id eſt, anima mea; Pag. 70. γλῶσσά μου, Av. & 4.3. uſque quo כְּבוֹדִי gloriam meam, i.e. animam meam, in ignominiam? Pag. Hinc ex ſignificatione hujus nominis כָּבוֹד gloria, eſt verbum in kal, pro glorioſum eſſe, vel fieri, ut Iſa. 66.5. לְמַעַן שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה propter nomen meum glorioſus eſt vel erit, Jehovah, q.d. gravior, aut excellentior erit. Et in Niphal, 2 Sam.6.20. מַה־נִּכְבַּד הַיּוֹם quàm honorari ſe fecit Rex Iſrael hodie! i.e. quàm magnificè ſe geſſit. Hag.1.8. וְאֶכָּבֵד (deeſt He) & honorabor, vel glorificabo me. Judæi ex defectu literæ He colligunt defectum rerum quinque quæ ſub vetere Teſtamento extiterint in Templo. Sed gloria Templi ſecundi eſt major eâ prioris, & ea non conſiſtit in Arca, aut habitatione Dei ſuper ea, ſed in Chriſti παρουσία, ſive apparitione gloriæ Dei, Jer.3.16,17. In part. pi. 1 Sam.2.30. מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבוֹזַי יֵקָלּוּ honorantes me honorabo, & qui me contemnunt, vili fient: honorare Deum eſt Deo dare gloriam, δοξάζειν, h.e. agnoſcere omnem ejus præcellentiam, & ut eâ dignum eſt agere cum Deo. Deus honorat laudans & remunerans bonum. Oppoſita in eodem dicto advertenda. Exod.20.12. כַּבֵּד honorato patrem tuum, & matrem tuam; da ipſis כָּבוֹד præſtantiam, & amplifica eos. Iſa.58.13. וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת & honorabis id ſanctum Jehovæ, tempus ſcilicet quod Jehovæ ſanctum eſt, nè facias voluntatem tuam; Cocc. Participium Niphal נִכְבָּד pro nomine poſitum, ſignificat glorioſum, ſplendidum, præſtantem, honoratum, excellentem; ut 2 Pet.2. δόξας glorias, non horrent convitiis inceſſere: abſtractum pro concreto eſt poſitum, i.e. gloriâ præcellentes, & majeſtate præditos. Magiſtratus intelligit: unde, læſæ Majeſtatis rei, qui eorum violarunt Majeſtatem; Merc. Prov.8.24. Dum non eſſent מַעְיָנוֹת fontes, נִכְבָּדֵי־מָיִם gravatæ aquis: Nam R.D. in l.Rad. in hunc modum exponit, quum nondum eſſent fontes, & quum nondum eſſent gravatæ aquis, (vel potiùs gavedines ſeu copiæ aquarum, Cev.) i.e. adhuc non erant abyſſi, ſeu voragines, adhuc non exiſtentibus aquis multis, Pag. & copioſis, ſum formata, ſcil. ſeu edita. Poteſt exponi graves aquarum; i.e. graves & copioſæ aquæ: vel, gravata aquarum, i.e. magnæ aquarum moles, Merc. Cev. Non poteſt נִכְבָּדֵי m. jungi cum fontibus, fæm. unde R. Himman. dicit נִכְבָּדֵי eſſe loca in quibus magna eſt aquarum copia, Pag. Alii מַעְיָנוֹת, voce fæm. ſignificatu tamen putant eſſe maſc. ut & ſuum ſing. מַעְיָן. Nota hic in Niphal gravitatem indicare: Quidam ſubſtantivè, gravitates, i.e. moles aquarum, Merc. Cev. gravata aquarum; i.e. copiæ graves aquarum; Bu. Lex. Quum nondum eſſent fontes honorabiles, ſeu graves aquarum; Av. In Conjug. Hiphil ubique aggravare ſignificat: nam falluntur qui Jer.30.19. pro honorare exponunt: ſed in bonum ſumitur pro onerare bonis, ut Job.14.21. confer locum; Merc. Iſa.9.1. vel 8.23. & noviſſimo הִכְבִּיד aggravari fecit, i.e. ab eo qui aggravari fecit terram, &c. Pag. vel noviſſimum aggravavit, Merc. Hieron. aggravata eſt, Pag. Oppoſitum eſt הֵקַל, ut in loco citato: nam ſi non vel non equidem vertigo facta eſt ei, cui facta eſt anguſtia, tempore priori, quod הֵקַל levavit verſùs terram Zabulon & Naphtali, וְהָאַחֲרוֹן certè (vau connectens conſequens antecedenti; vel, at) poſterius (tempus ſcil. anguſtiæ) הִכְבִּיד aggravat verſus mare, ultra Jordanem, Galilæam gentium. Duplex eſt tempus anguſtiæ: 1. à vi Babyloniorum qui abduxerunt populum: ſed ea anguſtia levavit eos à tyrannide Regum, & à multis ſcoriis, Iſa.1.25. & tandem adduxit reſtitutionem ab exilio, & Chriſti apparitionem, per quem omne onus ablatum eſt. 2. à vi Romanorum; qui deleverunt urbem & politiam: ut anguſtia, ità levatio facta eſt verſus terram Zabulon in primis, ubi Chriſtus primò Evangelium prædicavit. Aggravatio etiam prima in eam partem incubuit, quam Propheta nominavit. Levationem autem conſiſtere maximè in Chriſti apparitione, conſtat ex cap.9.1.--6. ut & ex dictis cap.8.18. Hæc ex Cocc. In kal ex forma pahel, כָּבֵד, & in 3.ſ.f. כָּבְדָה &c. ſignificat, grave eſſe; ut Jud.20.34. Et prælium grave fuit; vel, ingraveſcere cæpit, &c. vel, grave erat, in valeſcebat: oportet enim ſit 3.fæm.præteriti; nam ſi Toar eſſet, eſſet Milrah: unde hoc perperàm recenſitum eſt inter nomina Toar à quibuſdam; Merc. Cev. Iſa.66.5. Propter nomen meum יִכְבַּד glorificetur Dominus. Senſus, dixerunt fratres veſtri odio habentes vos, propter nomen meum glorificabitur Dominus; vel potiùs aggravabit ſe, vel aggravabitur: ac ſi dicat gravitas ejus eſt ſuper nos; i.e. aggravata ſunt ſuper nos verba ejus, & in pondus ſunt ſuper nos; ipſe verò conſpicietur, &c. R.D. in l.Rad. Pag. Ità viz. potiùs enunciativè, gravia ſunt & moleſtia nobis ejus verba, &c. Kimchi accipit, quàm deprecatoriè, vel Ironicè, ut Sanctes expreſſerat, Merc. Cev. At in Comment. gravis ſit, vel potiùs eſt, nobis in præceptis ſuis. Ipſi dixerunt hoc propter Dominum. At Deus manifeſtus erit in lætitia veſtra; quum vel ſiquidem in ejus ſalute lætabimini ipſis pudore ſuffuſis. Targum, propter nomen meum multiplicabitur, vel creſcet gloria Domini. R. Moſeh, Grave ſuit meminiſci illius, & cuſtodire ſtatuta, præcepta, legéſque illius. Non enim hoc

verbum, inquit, significat glorificare, nisi in Conjug. Niphal. Atoblitus est, inquit Ab. Ezra, in comment. illius, Job.14.21. יִכָּבְדוּ glorificabuntur, vel gloriosi erunt filii ejus, & nesciet, & affligentur, & non intelliget eos. Ipse exponit, glorificabitur Dominus; dicebant enim quòd Dominus non possit ostendere gloriam suam; & ecce glorificabitur Dominus & conspicietur, &c. Pag.Kimchi locum ex Job. exp. multi erunt; vel, erit illis substantia multa & gravis: quia sequitur contrarium ejus, וְיֵצְעֲרוּ & imminuentur, quod hîc dicit affligentur. Latiùs ergò patet יִכָּבְדוּ graves erunt, & onusti, opibus scil. gloriâ & authoritate; Merc. Denique, iv. signif. 4. hujus rad. est in nomine כָּבֵד, quod significat etiam jecur, hepar; Pag. Bu. &c. à gravitate, seu gravedine, vel dignitate, nomen habet hoc viscus; Merc. Buxt. Aven. Cocc. Nam Galenus hepar omnium viscerum gravissimum & densissimum appellat; lib.6.de usu partium, c.17. Bu. Occurrit autem cum ה dem. præf. locis seq. הַכָּבֵד jecur, Exod.29.13,22. Lev.3.4,10,15.4.9.7.4.8.16,25.9.10,19. Item, cum בְּ pro הַ; sic, בְּכָבֵד in jecur, Ezech.21.26. sed occ. etiam cum י & ו Aff. ut seq. כִּבְדִי jecur meum, Lam.2.11. כִּבְדוֹ jecur ejus, Prov.7.23.

Rad.5. כָּבָה in kal est extinguere; Pag. vel potiùs, extingui; dicitur de igni, lucerna, & omni eo quod ardet, vel lucet; Merc. extinctus est, leviter deletus est; Propriè dicitur de omni materia ardenti, quæ extincta fumum emittit. Est cogn. cum כָּפָה reflexit, deflexit ad restinguendum; Av. כָּבָה significat extingui, deficiente pabulo; de igne, luce, &c. 1 Sam.3.3. & lucerna Dei טֶרֶם יִכְבֶּה nondum erat extincta. Isa.43.17. דוֹעֲכוּ כְּפִשְׁתָּה כָּבוּ compressi sunt, ut linum extincti sunt. Ignis in lino statim ultrò extinguitur. Isa.42.3. linum hebescens לֹא יְכַבֶּה non extinguet; h.e. parvam etiam fidem fovebit; Coc. Occurrit autem ordine Conc. sic, In præt. kal, 3.pl. est כָּבוּ extincti sunt Isa.43.17. & in fut. kal 3.m. & f. sing. ut seq. יִכְבֶּה extinguetur, 1 Sam. 3.3. Prov.31.15. תִּכְבֶּה extinguetur, Lev.6.5,6. 2 Reg. 22.17.2 Chron.34.25. Prov.26.19. Isa.34.10.66.24. Jer. 7.20.17.27. Ezec.21.3,4. In piel, כִּבָּה extinguere, Pag. Bu. delevit, extinxit, Av. Occurrit in præt. piel, 3.pl. cum ו cop. præf. וְכִבּוּ & extinxerunt, 2 Sam.14.7. In part. piel s.m. est, מְכַבֶּה extinguens, Isa.1.31. Jer.4.4.21.12. Am.5.6. Item, in Infin. piel, occ. cum ל præf. ut & cum הַ præf. & Aff. ut seq. לְכַבּוֹת extinguere, Cant. 8.7. כְּכַבּוֹתָהּ in extinguendo te, Ezech.32.7. In fut. piel, à 3. s.m. יְכַבֶּה extinguet; in 2.s.m. est, תְּכַבֶּה extinguas, 2 Sam.21.17. & in 3.s.m. cum נָה Aff. est, יְכַבֶּנָּה extinguet eam, Isa.42.3. Item in 3.pl. fut. piel occ. cum ו conv. præf. וַיְכַבּוּ & extinxerunt, 2 Chron.29.7.

Rad.6. כָּבַל duo habet significata; primum est in nomine כֶּבֶל compes, m. Bu. Coc. compes ferreus; aut catena ferrea, juxta R.D. Pag. Quidam volunt, per Prosonomasiam, dictum à בָּפַל ob duo foramina; vel à vilitate; ut conveniat cum כֶּלֶב canis; literis transpositis; quod quidem curiosius est; Merc. כֶּבֶל copula ferrea qua captivi conjunguntur & connectuntur, vinculum, nexus, &c. Latini quoque copulam aliquando pro vinculo accipiunt, ut Ovidius: Copula detrahitur canibus, i.e. vinculum colli. Plaut. in Epid. posuit quoque copulas pro loris ad colligandum accommodatis, cùm ait; Quæritant me, in manibus gestant copulas. Cognationem habet cum כֶּלֶב, i.e. canis, cui comperunt lora, & copulæ. Item כָּפַל duplicavit, nam ut lora sint fortiora solent duplicari. Hinc Latini acceperunt copula, & verbum copulo, -as, -are: Item copulatio, copulativus. Bis legitur hoc nomen; Av. Occurrit cum בְּ pro הַ præf. sic, בַּכֶּבֶל compede, Psal.105.18. In forma pl. m. כְּבָלִים compedes: unde in forma pl.m. constr. cum בְּ præf. est בִּכְבָלַי compedibus, Psal.149.8. Deinde, 2. signif. ii. hujus rad. est in nomine indè derivato, כָּבוֹל m. quod infructuosum reddit; Bu Conc. vel infructuosa, Jos.19.27. & 1 Reg.9.13. vocatur terra כָּבוֹל inquit R.D. in lib.rad. eò quòd pedes immersos veluti compes, ob multum lutum detineret: aut quia erat arenosa, & consequenter infructuosa, secundum R. Nachman, Pag. Quidam putant Phœnicum linguâ Hiram Tyri regem viginti illas civitates, sibi à Salomone donatas, cùm non placerent, hoc nomine vocasse, quod vilitatem significaret: ut ad nomen canis alludat. Erat in Chaldæa; Merc. כָּבוֹל, Cabul, nomen proprium regionis erat; R.Sal. scribit sic appellatam fuisse, quasi compeditam, i.e. argillaceam, tenacem, & infrugiferam. Mam כָּבוֹל etiam Talmudicè significat לא עכיר פירי, quod non profert fructum: prolixè de hoc nomine, Schab. fol.54. Josephus Antiq.l.8.c.2. scribit, appellata fuit terra ista Chabalon, voce Phœnicum, quæ significat displicentiam, seu id quod displicet; Bu. Lex. כָּבוֹל est nomen regionis lutosæ & infertilis, à luto tenaci, quòd copulatur pedibus ambulantium in ea, Av. Ut in loco 1 Reg. & vocavit eas (civitates) terram Cabul, i.e. lutosam, vel arenosam, Av. כָּבוֹל, nescio an non significet compeditum: quia 1 Reg.9. אֶרֶץ כָּבוֹל diceretur terra compediti, h.e. exercens cultores suos, & magnum laborem requirens, & manum servorum, aut compeditorum, qui ad opus fagris &vi adigantur, qualium in pistrino, in triremibus, in metallis opera oportuna est: Hiram, florens opibus, & navigatione magis delectatus, talem terram sprevit; Coc.

Rad. 7. כָּבַס est, lavare, Pag. vel lavando candidare, Merc. lavit demergendo aliquid abluendum in aquis ad albicandum; candidavit, lavit candidè; propriè significat, lavando candidare instar lanæ nativæ. Est cogn. cum כֶּבֶשׂ, i.e. agnus, à lana nativa & alba: unde Isa.1. si rubuerint peccata vestra instar purpuræ, sicut lana fient, i.e. albescent ut lana: In kal significat lavare secundum artem fullonis: Av. Nam indè fit nomen Toar, vel nomen participiale aut ipsum part. ben. kal, כּוֹבֵס fullo; à lavandis pannis sic appellatus, Pag. quasi lotor, aut candidator: γναφεύς, Marc.9. ubi hujus vocis & thematis significatio pulchrè exprimitur; Merc. In piel כִּבֵּס vel כִּבֵּס lavit, abluit; Bu. Lex. lavit mersando in aquis, Av. Occurrit autem in forma cum Tzere, præt. piel 3.s.m. כִּבֵּס lavit, Gen. 49.11.2 Sam.19.25. & in forma cum sægol in ult. occ. cum ו conv. præf. locis seq. וְכִבַּס & lavabit, Lev.13.6, 34.14.8,9.15.8,11,13,27.17.15. Num.19.7,10,18. ut & in 3.pl. præt. piel, & in 2.pl.m. cum ו conv. præf. ut tique; ut seq. וְכִבְּסוּ & lavabunt, Exod.19.10. Lev.13. 54. Num.8.7. וְכִבַּסְתֶּם & lavabitis, Num.31.24. In part. piel à s.m. מְכַבֵּס lavans, in forma pl.m. est מְכַבְּסִים lavantes, Mal.3.2. In Imper. piel, s.m. כַּבֵּס lava: unde cum נִי Aff. est, כַּבְּסֵנִי lava me, Psal.51.4. & in s. fem. Imper. piel, est, כַּבְּסִי lavato, Jer.4.14. sic & in fut. piel 2.s.

2.ſm.occ.ſimpl. & cum נִי Aff.ut & in 2.ſ. fæm. ut ſeq. תְּכַבְּסִי lavabis, Lev.6.20..13.58. תְּכַבְּסִנִי lavabis me, Pſ. 51.9. תְּכַבְּסֵנִי abluas te, Jer.2.22. & in 3.ſ.m.fut. piel, & in 3.pl.m. occ.cum וְ conv. præf. ut ſeq. וְכִבַּס lavabit, Lev.11.25,28,40..14.47. 15.5,6,7,10, 21, 22.. 16.26, 28..17.17. Num.19.21. וַיְכַבְּסוּ & abluerunt, Exod. 19. 14.Num.8.21. In pual לְכֻבַּס lavari ; Bu.lotus eſt, ablutus eſt, Av.Occurrit cum וְ conv. præf.ſic, וְכֻבַּס & lavabitur, Lev.13.58..15.17. In hophal regulariter eſſet הָכְבַּס vel cum kibbutz pro cametz-chatuph הָכְבַּס ablutus fuit, vel lotus fuit ; unde in Infin. hoph. juxta normam eſſet הָכְבַּס, vel הֻכְבַּס ; ſed Lev. 13.55,56. Occurrit quaſi compoſitum Infinitum ex hophal & hithpael ; ſic, poſt חָכְבַּס ablui, i.e. poſtquam lotum eſt illud ; vel lota fuerit ipſa, ſcil.plaga, Pag.Bu. Poſtquam lota eſt,vel lotum fuerit, &c. Videtur eſſe compoſitum pro הָתְכַּבַּס lotus eſt, 3.ſ.præt. Huthpael, ſive paſſiva forma ex hithpael, lotus eſt,&c. vel eſt compoſitum ex conjugatione tertia paſſiva, ſive hophal,& quarta activa, ſive hithpael, Av. Atque indè nomen כוֹבֵס m.fullo ; quaſi lotor dictus, Bu. Lex. &c. Vide ſuprà ad initium Rad.Occurrit autem locis ſeq. כוֹבֵס fullo, 2 Reg.18.17. Iſa.7.3..36.2.

Rad.8. כָּבַע ; unde nomen radicale כּוֹבַע m.caſſis, caſſidis, ſive caſſida ; i.e. galea; galerus,i.e. pileus rotundus, tiara, mitra ; Pag.Galea, Bu.Lex.Av. galerus, caſſis, pileus ferreus ad capitis munitionem inventus : idem quod קוֹבַע ; Av. περικεφαλαία, ut Iſa. 15. 17. כּוֹבַע יְשׁוּעָה galeam ſalutis ; h. e. ſalute, quam ipſe fecit, & quam paravit Eccleſiæ, munivit ſe, & cum ea profectus eſt in bellum cum hoſtibus ; non vincendus ab ipſis; Cocc. Occurrit autem cum וְ cop. præf. & pathach in ult. ſed in pauſa cum cametz, ut ſeq. וְכוֹבַע & galea, 1 Sam.17.5. Iſa.59.17. Ezech. 27.10. וְכוֹבָע & galea, Ezech.38.5. Item in forma pl.m.occurrit cum וְ & בָ præf. ut ſeq. וְכוֹבָעִים & galeæ, 2 Chron.26.14. בְּכוֹבָעִים galeis, Jer.46.4.

Rad.9. כָּבַר crebruit, percrebruit,inerebruit ; creber & copioſus fuit, multiplicatus eſt crebritate. Eſt cogn. cum עָבַר ſuperavit, prævaluit ; & cum אַבִּיר fortis,robuſtus : hinc Latini per metathefin literarum acceperunt, creber, crebra, crebrum, crebreſco, increbreſco : Item,hinc cribrum, à crebris foraminibus,Av. Non autem occurrit kal in Textu ; de Hiphil verò vide infrà. Radix hæc 5. habet ſignificata ; i.eſt in nomine כַּבִּיר m. validus,-a, -um, multum, Bu.Conevald. de magnum, vel valdè multum, Cocc.eſt nomen Toar, fortis ; magnus ; multus, multiplex ; Pag. copioſus potentiâ & robore. Kimchi notat ad utramque quantitatem referri ; vel,ut ipſe dicit, robur & incrementum ſignificare ; tam in quantitate, quàm in qualitate. אַבִּיר propriè ad robur corporis aut operis pertinet : הֵבֶר ad qualitatem & habitum : אַדִּיר ad quantitatem ; כַּבִּיר verò, quod & בַּאבִּיר, propriè ad multitudinem & copiam ; Merc.Cev. ut Job.8.2. & ſpiritus כַּבִּיר multiplex,(copioſus,ingens, vehemens, Merc.) eloquia oris mei ; Pag. כַּבִּיר eſt validus, validum ; validæ ſive ingentes opes, Bu.Lex.creber, frequens, copioſus, denſus,continuus ; Av. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. in ſing.locis ſeq. כַּבִּיר validus,Job.8.2..15,10.. 31.25.. 34.17..36.5. Iſa.16.14. ſed occ.etiam cum Aleph redundante, Iſa.10.13. & faciam deſcendere, i. e. dejiciam, כַּאבִּיר יוֹשְׁבִים plurimum habitantium ; Cocc. Aleph redundat, inquit R.D. in l.Rad. vel eſt dictio compoſita ex כַּבִּיר & אַבִּיר ; & hoc augendæ fortitudinis gratiâ : utrumque enim fortem ſignificat. Sunt qui exponant multitudinem habitantium ; at ſecundum Hebræos eſt nomen Adject. non Subſtant. Vel exponi poteſt, & deſcendere faciam כַּאבִּיר tanquam potens, aut fortis, habitatores ; & ſic deduci poteſt ab אַבִּיר, & caph eſt ſimilitudinis adverbium, ſecundum R.D. ut habes ſuprà in אַבִּיר ; Pag.ibi vide, ſub rad. אָבַר ; Bu. Lex. ſed occ. etiam in forma pl.m.locis ſeq. כַּבִּירִים validi, -dæ, Job.34.24. Iſa.17.12..28.2. Atque indè verbum in hiphil הִכְבִּיר multiplicare, Pag.Bu. Lex. congerere, augere, cumulare, Merc. fecit crebrò ; & ſine Accuſ. crebruit, Av. Occurrit in fut. hiph.3. ſ. m. cum chirek parvo pro chirek magno in ult. ſic, Job. 35.16. verba יַכְבֵּר (pro יְכַבֵּר) multiplicat, in immenſum ſcil.Cocc. abſque ſcientia ſermones crebros faciet. Av. multiplicabit ; Pag.vel congerit, auget,cumulat ; Merc. Atque indè, in part.hiph.ſ.m. מַכְבִּיר multiplicans,Bu.crebreſcens, Av. Occurrit cum לְ præf.ſic, Job.36.31. לְמַכְבִּיר ad multiplicantem, multiplicantis in modum ; h.e. לָרוֹב ut R.Levi explicat ; multiplicitèr, abundè, Bu. Lex. Dat cibum crebreſcenti, i. e. numeroſæ proli ; Av. magnificanti ; τῷ μεγαλύνοντι, ei qui Deum & opus ejus magnificat ; 70. τῷ ἰσχύοντι ; ineptè, Cocc. Alii ſubſtantivè ſumunt pro nomine,præpoſito Mem, & ſic exp. Dabit eſcam לְמַכְבִּיר in multitudine, i.e.copioſè, affluenter ; Pag. Deinde, ii.ſignif. 2. hujus rad.eſt in nomine כְּבָרָה f.quod eſt נָפָה cribrum, Pag. quòd ex multiplicibus funiculis ſit contextum, Merc. cribrum, vannus, Bu.Lex.Inſtrumentum crebris pertuſum foraminibus ad frumenta vel alia purganda ; ſive ex ſetis equorum, ſive ex alia materia confectum, Av.Occurrit cum בַ pro בָּהַ præf. Am.9.9. כַּאֲשֶׁר יִנּוֹעַ quemadmodum agitatur, vel movebitur, pro movetur, concutitur, בַּכְּבָרָה cribro, vanno, vel in vanno ; Pag.Bu. &c. כָּבַר eſt cribrare, apud Rabbinos ; Bu. Lex. Atque indè etiam nomen ſecundum aliam formam cum Mem præfixo ; ſic, מִכְבָּר idem ; cribrum, Pag.Bu. crates, craticula in qua cibi torrentur ; & vocatur ſic à multis ſeu crebris foraminibus inſtar cribri, ſeu retis ; quidam exponunt cancellulos æreos, Av. Hieron. craticulam exponit, Pag.à perplexitate ; erant cancelli ærei circum altare, Merc. crates ; Exod.27.4.5. & facies illi (altari) cratem, inſtar retis ænei, &c. ubi apparet cratem hanc altitudinem habuiſſe & pertigiſſe ad mediatem altaris : confer cap.38. 4,5. Chald. סְרָרָא, quod vertitur cribrum, & reſpondet etiam Hebræo מִכְלָיִם. De eo reti, in כַּרְכּוֹב ; Kimchius ex Talmudiſtis dicit fuiſſe diſcriminando ſanguini ſuperiori & inferiori ; & reti additi erant circuli recipiendis vectibus, quibus portabatur altare ; ergò exterius fuerit, non interius altari ; Cocc. Occurrit autem hoc nomen ſimpl.cum cametz in ult.ſic, מִכְבָּר cribrum, Exod.27.4.. 38 4. ſed in forma conſtr.eſt cum pathach in ult. & occ. ſimpl.& cum לְ præf. ut ſeq. מִכְבַּר cribrum,Exod.35.16..38.30.. 39.39. לְמִכְבַּר ad cribrum, Exod.38.5. Item, iii. ſignif. 3.hujus rad. eſt in nomine כְּבִיר m. pulvinar, Bu. Lex. tegumentum ex feris & durioribus pilis animalium conſutum,

ſutum, habens crebra foramina, ſtragulum, vel ſtragula, genus veſtis, & pro opertorio lectorum in quo antiqui dormiebant, Av. Pulvinar, Bu. Conc. 1 Sam. 19. 13. וְאֵת כְּבִיר הָעִזִּים & pannum caprarum (i.e. è lana aut pilis caprarum juxta R.D.) poſuit ad caput ejus; Pag. tegumentum erat, ſeu ſtragulum ex multiplicibus pilis contextum; & prout Kimchi vult, ex lana caprina factum, Merc. & ſtragulum caprorum poſuit capitalia ejus, i.e. pro cervicale ejus; Av. 70. ὑπὲρ τῶν αἰγῶν, quaſi eſſet à כָּבַר; quis ſentiat, eos ità ſcriptum inveniſſe, & non potiùs (ut alibi etiam ſæpiſſimè) hariolatos eſſe? Kimchi explicat per כַּר שֶׁל צֶמֶר עִזִּים pulvinar vel culcitram ex lana caprina, Cocc. Occurrit etiam ibid. cum וּ cop. præf. verſ. 16. וּכְבִיר & pulvinar, &c. Bu. Conç. Atque indè etiam nomen ſecundum aliam formam cum Mem præfixo, מַכְבֵּר m. ſtragula, Bu. Lex. pannus, Pag. craſſus ſcil. & villoſus, ex multiplicibus pilis contextus; veſtis denſa, tegmen lectorum ex pilis caprarum factum, Merc. ſtragulum ex ſetis contextum, habens crebra foramina, Av. Occurrit, 2 Reg. 8. 15. cum הַ dem. præf. & tulit הַמַּכְבֵּר pannum, & intinxit in aquam, expandit que ſuper faciem ejus; Hieron. ſtragulum; R.D. pannum, groſſum ſcil. Pag. & craſſum, i.e. pannoſum. Kimchi nomen Hebræum primùm exponit כָּר pulvinum vel culcitram, ſuper quam cubatur; quod poſtea exp. בֶּגֶד עָב veſtem denſam; Merc. & factum eſt, &c. ut acciperet ſtragulum & intingeret in aquam, &c. Av. Fortè culcitra notatur, ut ſit idem cum præced. כְּבִיר; 70. (ignorantes, ut videtur, quid eſſet, Hebræum retinuerunt) τὸ μαχβὰρ, Cocc. Deinde, iv. ſignif. 4. hujus rad eſt in nomine כְּבָרָה f. ſpatium aliquod terræ, Bu. Conc. milliare, Pag. Bu. Alii ſtadium, alii, jugerum: quidam funiculum terræ, velut paratæ ſarculo ferrato, ſeu paraſangam. Abſolutum ſunt qui faciant כְּבָרָה; quod ſuprà poſitum eſt in alia ſignificatione, Merc. miliare, jugerum arvi, ſpatium terræ quantum confici poteſt poſt unum paſtum; Av. Occurrit in forma conſtr. Gen. 35. 16. 48. 7. & 2 Reg. 5. 19. ſic, כִּבְרַת הָאָרֶץ miliare terræ ad veniendum in Ephrath. Dicunt enim Sepulchrum Rachel per unum miliare diſtare ab Ephrath, ut inquit R.D. in l. rad. & ſecundum illum Caph eſt litera deſerviens, & radix eſt בָּרָה: ibi vide diverſas expoſitiones; Pag. R. Sal. ſcribit, Gen. 48. 7. eſſe menſuram terræ bis mille paſſuum ſcil. minorum, quale erat iter Sabbathi; Kimchi in l. Rad. putat Caph eſſe ſervile, ac thema eſſe בָּרָה, & ſignificare ſpatium viæ, quantum homo conficit à mane uſque ad paſtum. Quidam ſpatium exiguum exp. ut jugerum, ſtadium, &c. Bu. Lex. Kimchi explicat per מִיל miliare, & putat eſſe vocem compoſitam. Quidam dicunt eſſe bis mille paſſus, Cocc. Denique, v. ſignif. 5. hujus rad. eſt in voce כְּבָר vel, כְּבָר jam, Pag. Bu. temporis particula, ac ferè præteriti, Bu. Lex. ſignificat temporis prioris connexionem ad præſens, & præſentis ad futurum; ut quidam inquiunt; ſed præterirum tempus ſemper deſignare videtur; Merc. כְּבָר crebrò, frequenter; Judæi exponunt, nunc, jam, & aliquando antea; Av. ἤδη, jam: particula eſt, & videri poteſt compoſita, q.d. pro claro, ex כְּ & בָּר, Cocc. Occurrit Eccl. 1. 10. כְּבָר הָיָה, &c. jam fuit in ſecula, Pag. crebrò, fuit oli m, Av. Sic & cap. 2. 12. & 3. 15. quem locum Kimchi exp. id quod jam fuit diebus antiquis, nunc eſt. Sic 2. 16. cum בְּ praf. בְּשָׁכְבָר exponit, in eo quod jam fuit; Item & quod futurum eſt diebus ſubſequentibus, omnia oblivione delentur, &c. quia כְּבָר, juxta illum, non niſi de præterito dicitur. Sed ego etiam de præſenti dici putarem; nè accentuum diſtinctioni vim afferamus. Priorem locum expono ſimpliciter, id quod fuit, jam eſt; poſteriorem, eò quòd jam diebus ſubſequentibus omnia oblivioni traduntur. Ab. Ezra כְּבָר his locis pro הֵן ecce, exponit; ut ſæpè apud Doctores ſumitur velut expletivè, ſed ſequerer genuinum ſignificatum; Merc. בְּשָׁכְבָר expono, quandoquidem quæ jam ſunt, &c. compoſitum enim eſt ex Beth pro בַּעֲבוּר propterea, & שׁ pro אֲשֶׁר quæ, & voce hâc כְּבָר; Bu. Lex. Sed eſt etiam כְּבָר proprium nomen fluvii, ſeu amnis aut fluminis, Pag. Av. in Chaldæa ſcil. Ezech. 1. 1. Forſan nomine ducto ab aquarum copia, nam fluminibus abundat ea regio, ut ex initio Pſal. 137. colligi videtur; Merc.

Rad. 10. כָּבַשׁ eſt ſubjicere, ſubjugare; capere vi ac violentiâ, Pag. ſubegit, ſubjecit, ſubjugavit, domuit, Bu. Lex. Av. ſubdidit, peſſum dedit, redegit ſub ditionem, ſeu dominium. Eſt cogn. cum כָּפַשׁ dejecit, & cum כָּבַס lavit; nam fullones ſolent pelles excoriatas demergere, & aquis ſubjicere, ut puriùs laventur; Av. Occurrit in præt. kal, 3. pl. cum וְ cop. vel conv. ſic, Zach. 9. 15. וְכָבְשׁוּ אַבְנֵי קָלַע & ſubegerint, Bu. Pag. vel, & ſubjicient lapidibus fundæ; R. Jona exp. & ſubjicient hoſtes lapidibus fundæ, Pag. aut contrario ſenſu, & ſubjicient, ſeu capient viros lapidum fundæ; q.d. fundibularii capientur, nec eruent eos; vel fundibularios capient, ità ut eos non eripiant, lapide ſcil. fundarum, & ſanè rectius eſt lapides in Accuſativo intelligi, ſicut & in Comment. exponit per lapides fundæ, Græcos intelligens, per contemptum; ut contrà, lapilli coronæ dicuntur ibidem Iſraelitæ; Merc. ut comedant, & ſubigant lapides fundæ; Av. & compriment lapides fundæ; i.e. facient, ut in caſſum cadant, h.e. σβέσαι ὀϊστὸς πεπυρωμένους, Eph. 6. 16. refiſtent tentationibus Satanæ; Cocc. In part. ben. kal כּוֹבֵשׁ ſubjiciens, unde in pl. m. eſt, כּוֹבְשִׁים ſubjicientes, Neh. 5. 5. In Infin. kal occ. cum ל præf. ut ſeq. לִכְבֹּשׁ ſubjicere, 2 Chro. 28. 10. לִכְבּוֹשׁ ſubigere, Eſth. 7. 8. In Imper. kal, ſ. m. כְּבוֹשׁ ſubige: unde in pl. m. כִּבְשׁוּ ſubigite: ſed cum וְ cop. præf. eſt cum kibbutz pro ſchurek ante הָ Aff. ſic, וְכִבְשֻׁהָ & ſubigite eam, Gen. 1. 28. In fut. kal, occ. in 3. ſ. m. & in 2. pl. m. cum וְ conv. præf. ut & in 3. pl. m. cum וְ conv. & מ Aff. ut ſeq. יִכְבּוֹשׁ ſubiget, Mic. 7. 19. וַיִּכְבְּשׁוּם & ſubegeſtis, Jer. 34. 16. וַיִּכְבְּשׁוּם & ſubegerunt eos, Jer. 34. 11. Niphal נִכְבַּשׁ ſubigi, Bu. ſubactus eſt, ſubjectus eſt, Av. unde in 3. ſ. f. præt. niph. occ. ſimpl. & cum וְ cop. ut ſeq. וְנִכְבְּשָׁה ſubjecta, domita fuit, Joſ. 18. 1. וְנִכְבְּשָׁה & domita fuit, Num. 32. 22, 29. 1 Chron. 22. 18. In part. niph. נִכְבָּשׁ ſubjectus, & in f. נִכְבָּשָׁה ſubjecta: unde in forma pl. f. eſt נִכְבָּשׁוֹת ſubjectæ, Neh. 5. 5. In piel eſt activum, ut in præt. 3. ſ. m. כִּבֵּשׁ ſubjecit, 2 Sam. 8. 11. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt, in no. כֶּבֶשׁ m. quod eſt מַדְרֵגָה gradus, inquit R.D. Pag. Clivulus, Bu. Conc. & Lex. altiori ſcil. loco ſubjectus, Bu. Lex. Quidam ſubſellium, quaſi ſubjectum, Merc. ſcabellum quod ſubjicitur pedibus, & in quo ſedent ſubacti prælio; Av.

Suppe-

Suppedaneum, Cocc. Occurrit cum ו cop. 2 Chron. 9. 18. וְכֶבֶשׁ & clivulus, ſeu gradus ex auro, erat ſolio; Pag. & ſubſellium aureum; Av. & ſic in Miſnah, aſcendit בְּכֶבֶשׁ per gradum. Et non erat factus, inquit R. D. ex gradibus lapideis aut ligneis, quorum unus eſt ſuper alterum; ſed gradus unus ſeu aſcenſus tantùm acclivis, & ibat aſcendebátque à pavimento uſque ad locum per quem ad illum aſcendebant; idcirco faciebant altari כֶּבֶשׁ, nam non erat fas ut illi gradus facerent; ſicut ſcriptum Exod. 20. 26. & non aſcendes per gradus. Et gradus (ſeu aſcenſus iſte qui dicitur כֶּבֶשׁ Merc. Cev.) ſolii erat ante gradus junctus pavimento, & aſcendebant ex illo ad gradus. Et quod dicitur ibi מְאֻחָזִים tenti, ſeu adhærentes, reyertitur ad הַמַּעֲלוֹת gradus qui tenebantur in ſolio, & hærebant illi, Pag. Merc Cev. Vide in rad. אָחַז; Cocc. Item, iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt in nomine, כִּבְשָׁן m. fornax; propriè lateraria, Bu. Lex. fornax in qùa coquuntur lapides in calcem, & vaſa teſtacea, & id genus, Pag. ubi autem coquitur panis, eſt חַנּוּר clibanus, quod vide in rad. חָנַר. Dicitur autem fornax כִּבְשָׁן à ſubjectione, quòd ſit in ſubjecta parte, juxta quoſdam. Merc. fornax calcaria, ſubactâ terrâ, clibanus; propriè, fornax in qua coquuntur lapides & vaſa teſtacea. Componitur ex כָּבָה extinctus eſt, & עָשָׁן fumavit; nam ignis extinctus emittit fumum magnum aſcendentem ſurſum, & fornax calcaria ſemper fumat; Av. כִּבְשָׁן eſt fornax ſeu furnus, Cocc. Occurrit autem ſimpl. & cum ה dem. præf. ut ſeq. כְּבָשָׁן fornax, Exod. 9. 8. הַכִּבְשָׁן fornax, Gen. 19. 28. Ex. 9. 10.. 19. 18.

Rad. II. כֶּבֶשׁ m. cum puncto, in ſiniſtro cornu Sin, eſt agnus anniculus; Pag. idem etiam eſt כֶּשֶׂב infrà, literis tranſpoſitis, Merc. Nam ab anno & ultra vocatur אַיִל aries, ut R. D. inquit Pag. כֶּבֶשׂ eſt agnus, ovis, Bu. Lex. agnellus; idem quod כֶּשֶׂב, & propriè ſignificat fœtum ovis qui nondum eſt egreſſus annum. Cogn. cum כָּבַשׂ ſubegit, & כָּבַם lavit candidé: nam agni ſunt domabiles & facilè ſubigi poſſunt, quorum lana nativa plerumque eſt candida; Av. Chriſtus per agnum adumbratus fuit: partim, quia peccatum factus eſt, & pro peccatore judicatus eſt ab hominibus; (nam ovis præbet parabolam ad ſignificandam aberrationem; Iſa. 53. 6. 1 Pet. 2. 25.) partim, propter patientiam, Iſa. 53. 7. Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. locis ſequent. כֶּבֶשׂ ovis, agnus, Lev. 3. 7.. 4. 32.. 12. 6.. 14. 21, 24, 25.. 23. 12. Num. 6. 12, 14.. 7. 15, 21, 23, 27, 39, 48, 51, 57, 63, 69, 75, 81. Iſa. 11. 6. & cum וְ, הַ, וַ, כְּ & לְ præf. ut ſeq. וְכֶבֶשׂ & agnus, Lev. 9. 2. וְכֶבֶשׂ & agnum, Exech. 46. 13. הַכֶּבֶשׂ agnum, Exod. 29. 39, 41. Lev. 14. 12, 13. Num. 28. 4, 8. Ezech. 46. 15. כַּכֶּבֶשׂ velut agnus, Jer. 11. 19. Hoſ. 4. 16. לַכֶּבֶשׂ ad agnum, Exod. 29. 40. Num. 15. 5.. 28. 7, 13, 14, 21, 29.. 29. 4, 10, 15. ſic in forma pl. m. occurrit locis ſeq. כְּבָשִׂים agni, Exod. 29. 39. Lev. 14. 10.. 23. 18, 19, 20. Num. 7. 17, 23, 29, 35, 41, 47, 53, 59, 65, 71, 83, 87, 88.. 28. 3, 9, 11, 19, 27.. 29. 2, 8, 13, 17, 20, 23, 26, 29, 32, 36. & in 1 Chron. 29. 21. 2 Chron. 29. 32.. 38. 7. Ezr. 8. 35. Prov. 27. 27. Iſa. 5. 17. Ezech. 46. 4, 6. cui etiam וּ, הַ, בַּ, & וַ ſunt præf. ut ſeq. וּכְבָשִׂים & agni, 2 Chron. 29. 21. Iſa. 11. 11. הַכְּבָשִׂים ex ovibus vel agnis, Exod. 12. 5. Num 4. 10.. 28. 21.. 29. 29. 2 Chron. 29. 22. בַּכְּבָשִׂים in ovibus, Num. 15. 11. וְלַכְּבָשִׂים & agnis, Num. 29. 18, 21, 24, 27, 30, 33, 37. Ezech. 46. 5. 7, 11. In forma pl. m. conſtr. eſſet כִּבְשֵׁי, ſed cum י Aff. eſt, כְּבָשַׁי agnorum meorum, Job, 31. 20. Atque indè, i. No. כִּבְשָׂה f. agna, agnicula quæ annum non exceſſit, & expers eſt coitus; Av. Occurrit cum ו cop. præf. ſic, וְכִבְשָׂה & ovis, agna, Lev. 14. 10. Num. 6. 14. Et 2. indè etiam No. כִּבְשָׂה f. idem; agna, agnicula, quæ unius anni ſpatium nondum exceſſit, nec ad concubitum eſt admiſſa; Av. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. כִּבְשָׂה agna, 2 Sam. 12. 3. הַכִּבְשָׂה agna, 2 Sam. 12. 6. & in forma f. f. conſtr. eſt, כִּבְשַׂת agnam, 2 Sam. 12. 4. Item, in forma pl. f. abſol. eſt, כְּבָשׂוֹת agnæ, Gen. 21. 29, 30. ſed in forma conſtr. pl. f. eſt, כִּבְשׂוֹת agnæ, Gen. 21. 28.

Rad. 12. כָּרַר rutilavit, canduit inſtar tædæ ardentis. Eſt cogn. cum קָרַר accenſus eſt: hinc Latinum candere. Verbaliter autem non legitur hæc radix. Sed indè nomen כִּירוֹר m. ſcintilla, favilla, Pag. Bu. Av. Candor ignis; tæda, titio, Av. In forma pl. m. כִּירוֹרִים & in conſtr. כִּירוֹרֵי ſcintillæ, Job. 41. 10. vel כִּירוֹרֵי אֵשׁ יִתְמַלָּטוּ ſcintillæ ignis egredientur; Hieron ſicut tædæ ignis accenſæ, Pag. Quidam à כָּרַר deducentes, in pluraſi tantùm num. inſtrumenta, ſeu vaſa eſſe putant in quibus capitur ignis. Sed Hebræi exponunt נִיצוֹצִים ſcintillas. Sic & nomen כַּר à capiendo deflectunt; vaſis ſcil. nomen, quod & Græcè & Latinè idem retinet, ⊖ cadus. Et poteſt alicubi urceus vel amphora reddi: & fuit etiam menſuræ genus, Merc. Nam ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in nomine illo, ab ea derivato, viz. כַּר hydria, lagena, cadus Pag. Bu. Av. urceus, Av. Cocc. vas teſtaceum quo hauritur aqua & quo olim titiones ardentes ſeu lampades & tædæ geſtabantur. Eſt nomen com. generis: atque hinc ⊖, ⊖, cadus, &c. Av. Cocc. Occurrit autem hoc nomen pro cado, locis ſeq. כַּר cadus, 1 Reg. 17. 14, 16. Item pro Hydria, Eccl. 12. 7. vel 6. & conteretur כַּר hydria ſuper fontem, & conteretur rota ſuper ciſternam: & ut inquit R. D. in l. rad. indicat ventrem qui findetur; & dixit, ſuper fontem, indicans ſepulchrum, quemadmodum dixit, & conteretur rota ſuper ciſternam: ut enim הַכַּר hydriam ad fontem deferunt, qui eſt locus ejus, ſic eſt locus hominis ſepulchrum, aut in ſepulchro: & ibi ſcindetur venter ejus; pag. Sed occurrit etiam cum בַּ pro בְּהַ præf. בַּכַּד in cado. 1 Reg. 17. 12. ut & cum cum ךָ Aff. cui & כְּ eſt præf. כַּדֶּךָ hydriam tuam, Gen. 24. 14. מִכַּדֵּךְ ex hydria tua, Gen. 24. 16, 43. ſicut etiam cum הָ Aff. cui & וְ cop. eſt præf כַּדָּהּ hydriam ſuam, Gen. 24. 16, 18, 20, 34. וְכַדָּהּ & hyd. ejus, Gen. 24. 15, 45. ſicut etiam in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. ut ſeq. כַּדִּים hydriæ, 1 Reg. 18. 34. וְכַדִּים & hydrias, Jud. 7. 16. הַכַּדִּים hydriæ, Jud. 16, 19, 20. Atque hinc etiam ad hanc radicem, quidam reducunt Nomen, כַּרְכּוֹר m. pyropus; lapis pretioſus, quaſi ſcintillans dictus; primâ radicali geminata; Bu. Lex. Videtur eſſe gagates, lapis pretioſus, qui ignem candentem, in lanternis, alit, ſolo oleo exunguibilem; Av. כַּרְכּוֹר eſt gemma, ut videtur, ſcintillans; à כִּירוֹר; Iſa. 54. 12. & ponam כַּרְכּוֹר chryſtallina ſpecularia tua; Cocc. & ponam feneſtras tuas gagatem; &c. Sic & Ezech. 27. 16. & gagatem dabit in negotiationibus tuis, &c. Av. Alii inter quadratas voces ponunt; ubi vide. [כָּרַב Chald. mentiri, &c. ut &, כְּרִי, & כְּרָנָה &c. Chald. Videantur in Conc. & Lex. Chald..]

Rad.

Rad.13. כָּדַר inde, כַּדּוּר m. pila, acies militum; Bu. Lex. globus, ſphæra, pila; Cocc. Trochus, à rotunditate; habet enim formam inſtar globuli ſeu pilæ; Av. Occurrit Iſa.22.18. יְצַנֶּפְךָ צְנִיפָה כַּדּוּר gyrabit te pilam; Cocc. circumligando circumligabit te faſciâ, veluti trochum, ad terram ſpatioſam; Av. כָּדַר, pro כְּכַדּוּר, deficit enim Caph ſimilitudinis, inquit R.D. ſicut pilam, ad terram latam locis; &c. & ſic, 29.3. & caſtrametabor, כַּדּוּר pro, כְּכַדּוּר, ſicut pila, i.e. in gyro, adverſum te; vel deficit ב, beth deſerviens, inquit idem, pro, in pila; i.e. acie aut caſtris; Hier. & circumdabo te quaſi ſphæram; Pag. וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלַיִךְ & caſtrametabor pilâ, contra te; i.e. pilatâ acie; Bu.Lex. & caſtrametabor, i.e. circumvallabo inſtar trochi, contra te; Av. & metabor (in) orbem contra te: Cocc. Atque inde, No. כְּדוּר, m. idem; Bu. Lex. pila [illegible]g. pilata acies militum; Bu.Conc.ut Job. 15.24. Occurrit cum ל præf. ſic, terrebunt eum tribulatio, & anguſtia; prævalebit ei, כְּמֶלֶךְ עָתִיד לַכִּידוֹר tanquam rex paratus ad pilam; Pag. Sphæram, vel globum hominum, ſeu cohortem quidam exponunt; ſicut rex imminet cohorti; & putant literam Caph adjectam per Trotheſin, & radicem eſſe דור; ſicut & præcedentis nominis in Jeſaiah. Sed ſatiùs eſt Caph eſſe radicale; Merc. R. Sahadjah, exponit de הַגַּלְגַּל rota, (ſeu potius Sphæra, Merc.) quæ circuit, & gyrat ut pila; Pag. Sphæram certè cœleſtem, i.e. גַּלְגַּל videtur intelligere, quæ aſſiduè circumagitur; Merc. ac ſi dicat, quòd anguſtiæ iſtæ circumdabunt eum ſemper, quemadmodum rota, (vel, potiùs ſphæra, Merc.) parata eſt jugiter, abſque ceſſatione, ad circumeundum. Alii autem exp. ad pilam, i.e. ad prælium; q.d. ad circumeundum prælium; tunc enim rex in globum, ſeu circuitum, ſuos congregat milites; ſic circumdabit eum terror aut turbatio; ut acies belli diſponitur in circuitum; & caſtra etiam ſunt plerumque rotunda; unde 1 Sam.26.5. dicitur, & Saul dormiebat בַּמַּעְגָּל in caſtris; quod nomen à rotunditate deductum eſt, ut ſuo dicetur loco; Pag. ut rex inſtructus in acie; q.d. circumvallatus exercitu. An, ut Rex paratus aciei, ad invadendum; ſic 70. videntur accepiſſe; Cocc. paratus ad aciem; Bu. Lex. כִּידוֹר eſt, Cidaris, quæ capiti circumligatur in modum globi; qua olim utebantur reges; Radix inuſitata eſt, כָּרַר, quæ cognationem habet cum כָּתַר, i.e. circumcinxit; coronavit; hinc, κίδαρις, Cidaris, capitis tegmentum, quod in modum trochi caput ambiebat circumvolvendo, &c. Ità, Av. hanc vocem pro radice explicat; & locum, Job.15.24. exp. & anguſtia vallabit eum, ut regem incumbentem cidari, &c. Vocemque præcedentem, כַּדּוּר ex hac deducit, Av.

Rad.14. כָּהָה, ut inquit R.D. eſt קָמַשׁ, rugavit, i.e. rugas contraxit; Pag. vel potiùs, rugatus eſt, in rugas contractus eſt; Merc. Item עָצַר reſtrinxit; prohibuit: חָלַשׁ debilitavit, vel debilitatus eſt; רָפָה remiſit, aut remiſſus fuit; negligens fuit; Pag. Sunt qui obſcurum, vel turbidum eſſe exponant: ut כָּאָה ad animum, & כָּהָה ad dentes pertinet, ſic כָּהָה viſui, ſeu oculis propriè convenit; metaphoricè tamen & rebus aliis tribuitur; & eſt propriè, contrahi velut in rugas; Merc. כָּהָה caligavit; propriè eſt contrahi, ſtringi, ut fit, humore exhauſto: rugari, rugas contrahere, Bu. Lex. caligavit, obſcurus fuit, caliginoſus fuit; ſemper ferè ad corpus referrur: & eſt cogn. cum כָּאָה obſcuratus eſt, quod ferè ad animum refertur; item ad כָּוָה aduſtus eſt; nam omne aduſtum contrahit ſibi colorem nigriorem. Hinc χόομαι caliginoſo oculo, atque iratus aſpicio, Av. כָּהָה eſt, hebeſcere; Cocc. caligare: ſtringi, contrahi, corrugari, Bu.Conc. Occurrit in 3.ſ.f. præt.kal, כָּהֲתָה caligavit, Deut.34.7. & in Infin.kal eſt, כָּהוֹת caligando, Zach.11.17. Item in fut.kal occ.in 3.ſ. m. & f.ut ſeq. יִכְהֶה caligabit, obſcurus erit, Iſa.42.4. תִּכְהֶה caligabit, Zach.11.17. Item in 3.ſ.f. fut. kal cum ו conv.præf.pro וַתִּכְהֶה occurrit per Apocopen 3. Rad. He: (cui ſimile vide in גָּלָה, Bu. Lex. Cocc.) ſic, וַתִּכְהֵ & caligavit, Job.17.8. & in 3. pl. f. תִּכְהֶינָה caligabunt, pro quo cum ו conv. præf.occ. defectivè abſque He in fine; ſic, וַתִּכְהֶיןָ & caligarunt, Gen.27.1. In piel ſignif. caligavit vehementer & aſſiduè, Av. ut in 3.ſ.m. præt.piel, כִּהָה corrugavit, contraxit frontem, coercuit, repreſſit, 1 Sam.2.13. & in 3.ſ.f. præt. piel occ. cum ו conv. præf. ſic, וְכִהֲתָה & contrahet ſe, Ezech.21. 7. Atque indè nomen Toar, ſive Adject. כֵּהָה f. ſtrictum, contractum, Lev.13.56. vel ſubſtantivè, contractio, retractio, Nah.3.19. Bu.Lex. obſcura, caliginoſa, caligans; vel caliginoſe ſcintillans; vel in abſtracto exp. pro ipſa caligine; Av. Eſt nomen fæm. tanquam ex maſc. כֵּהֶה hebeſcens; prout dicitur de lino, cujus flamma hebeſcit, Iſa.42.3. Cocc. Occurrit autem ordine Conc. ſic, כֵּהֶה ſtrictum; contractum; contractio, Lev. 13.6, 21, 26, 28, 56. Iſa.42.3. 61.3. Nah.3.19. unde in forma pl. f. eſt כֵּהוֹת Lev.13.39. contractæ, Bu. rugoſæ, Pag. caliginoſæ, maculæ ſcil. velpapulæ; Av. Sed occurrit etiam in, 1 Sam.3.2. ſic, הֵחֵלּוּ כֵּהוֹת & oculi ejus incipiebant hebeſcentes, ſeu caligantes; i.e. caligabant in initio caligationis: ſimilis ſyntaxis 1 Tim.5.13. μανθάνουσι περὶ ἀργούς, Cocc. & oculi ejus cœperunt כֵּהוֹת rugoſi; ubi ſubaudiur לִהְיוֹת eſſe, juxta R. D. vel eſt makor, ſeu infin. i.e. rugari ſeu in rugas contrahi; Hieron. caligare: & tertio ponitur vice camerz nam ſecundùm normam eſſet כֵּהוֹרֵת, inſtar רָאוֹרֵת, אָלוֹרֵת, &c juxta eund. R. D. Pag. vel, ſine ulla permutatione erit Makor Piel, Cev. nam regulariter כֵּהוֹרֵת eſt infin. Piel, caligare, Bu. Lex. Sed ut dictum, in ſing. כֵּהָה eſt etiam ſubſtant. ruga, &c. ut in loco cit. Nahum.3.19. non eſt כֵּהָה ruga, reſtrictio, contractio contritioni tuæ: quum enim Plaga, aut contritio propinqua fuerit ſanitati, rugat, ſeu in rugas contrahitur & reſtringitur caro: Hieron. non eſt obſcura contritio tua, Pag. non eſt caligo ad contritionem tuam, i.e. nemo condolet; 70. ἴαμα, Av. non eſt mitigatio fracturæ tuæ; ad verbum, hebetatio, ut minus ſcil. acris ſit ac vehemens. Sed Iſa.61.3. adjectivè ſumitur, indumentum gloriationis, pro רוּחַ כֵּהָה ſpiritu hebete, h.e. animo perculſo & alacritate privato, Cocc. pro ſpiritu reſtricto ſeu breviato, i.e. debili; Hieron. mœroris, Pag. alii obſcuro, i.e. perturbato, eodem ſenſu; Merc. [כָּהַל poſſe, vide in conc. Chald.]

Rad.15. כָּהַן non occurit in kal, ſed in Piel, כִּהֵן eſt fungi ſacerdotio, miniſtrare in ſacris, Pag. rem ſacram peragere, ordinari ſeu conſtitui ad ſacra peragenda: uno verbo Græcis ἱερατεύειν, quo & Paulus utitur. Dicunt & λειτουργεῖν. Quidam curioſius faciunt affine verbo כּוּן; quòd ritus certitudinem denotet. Kimchi exponit,

nit, ministrare in magnitudine, seu dignitate; nam כֹּהֲנִים sacerdotes erant ministri Domini & primi in populo. Et Kimchi existimat id quod dicitur Exod. 19. sub finem, de sacerdotibus appropinquantibus Domino, non tam de filiis Aharon dici quàm de primogenitis, per quos tunc Domino ministrabatur. Et omnis, inquit, Minister dicitur כֹּהֵן; quod Elias ad Divinum refert ministerium, sive veri Dei, sive idolorum, non aliàs ad quodvis ministerium. Vide infrà. Neque enim semper Ecclesiastici ministerii nomen est; sed aliquando dignitatis & honoris. Chaldæus nunc Hebræum nomen retinet, כָּהֲנָא, nunc מְשַׁמְּשׁ ministrum vertit, aliquando רַבָּא principem, seu antistitem. Aliquando כּוּמָרָא; ubi de idolis est mentio; Merc. כֹּהֵן sacerdotem egit, sacerdotio functus est; Bu. Lex. functus est sacerdotio, administravit in sacris, minister fuit, ministravit; est verbum neutrum, & cum Accus. seu affixo, transitivum fit; hinc, κοτία, διακονία administro infacris, διάκονος minister, sacerdos, Diaconus; διακονία ministerium; κοσήτης minister, &c. Cognationem habet cum כוּן paravit, stabilivit; nam sacerdotium est ministerium à Deo institutum & stabilitum, Av. Occurrit autem in præt. piel, 3. s.m. simpl. & cum ו conv. præs. ut & in 3. pl. cum ו conv. ut seq. וַיְכַהֵן sacerdotem egit, 1 Chron. 6. 10. וְכִהֵן & sacerdotio fungetur, Exod. 40. 13. וְכִהֲנוּ & sacerdotio fungentur, Exod. 28. 41. 40. 15. Item in Infin. piel occ. cum ל præf. cui etiam י est Aff. ut & cum מ præf. ut seq. לְכַהֵן ad sacerdotio fungendum, Exod. 29. 1, 44. 30. 30. 31. 10. 35. 19. 39. 41. Lev. 7. 35. 16. 32. Ezech. 44. 13. לְכַהֲנוֹ ad sacerdotio fungi ipsum, Exod. 28. 1, 3, 4. מְכַהֵן à sacerdotio fungi, 2 Chron. 11. 14. Hos. 4. 6. sicut etiam in fut. piel occ. in 3. s.m. simpl & cum ו conv. præs. ut & in 3. pl. m. cum ו conv. ut seq. יְכַהֵן sacerdotem agit, Isa. 61. 10. וְיִכְהַן & sacerdotio functus est, Num. 3. 4. Deut. 10. 6. וְיִכְהֲנוּ & sacerdotio functi sunt, 1 Chron. 24. 2. Atque indè nomina, i. כֹּהֵן m. sacerdos, Pag. Bu. &c. Gen. 14. 18. q. d. sacris serviens, sacra ministrans; Horum primarius dictus fuit הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל sacerdos maximus, vel summus, & typum gerebat Christi sacerdotis, sanguine suo abluentis peccata, Num. 32. 25. & deinceps. Maximus dictus est propter quinque res: primò, quòd maximus fuerit בְּחָכְמָה sapientiâ: 2. בְּכֹחַ robore, propter oblationem & agitationem sacrificiorum: 3. בְּנִוי pulchritudine; 4. בְּעוֹשֶׁר divitiis: 5. בְּשָׁנִים annis. In Vaijkra rabba, Glossâ magnâ in Levit. Sect. 26. ad Lev. 21. 11. Hinc præterea extenditur ad Primarios ministros in politicis, quomodo & in Targum tunc redditur רַבָּא princeps, & pluraliter רַבְּרְבִין principes, magnates. Tunc est præses, præfectus, satrapa, gubernator, ut Gen. 41. 45. Exod. 2. 16. & 3. 1. Job. 12. 19. 2 Sam. 8. 18. 20. 26. 1 Reg. 4. 5. De sacerdotibus idololatris dictum, in Targum redditur כּוּמָר de quo vide in כֹּהֵן; Bu. כֹּהֵן est sacerdos, minister Ecclesiæ, administrator in sacris officiis, presbyter, diaconus, Av. Occurrit autem in forma simplici locis seq. כֹּהֵן sacerdos, Gen. 14. 18. 41. 45, 50. 46. 2. Ex. 3. 1. 18. 1. Lev. 6. 16. 21. 9. 22. 10, 12, 13. Jud. 18. 19. 1 Sam. 2. 35. 14. 3. 2 Sam. 20. 26. 1 Reg. 2. 27. 4. 5. 2 Reg. 11. 18. 25. 18. 2 Chron. 13. 9. 15. 3. 19. 11. 23. 17. 24. 12. 26. 20. Ezr. 2. 63. Psal. 110. 4. Isa. 28. 7. Jer. 6. 13. 8. 10. 14. 18. 23. 11, 33. 29. 26. 52. 24. Lam. 2. 20. Ezec. 44. 21. Hos. 4. 4. Am. 7. 10. Zach. 6. 13. Mal. 2. 7. Item cum ו cop. præf. וְכֹהֵן & sacerdos, Lev. 22. 11. Lam. 2. 6. sed cum ה dem. præf. multò frequentiùs; sic, הַכֹּהֵן sacerdos, -otis, -otem, &c. Exod. 31. 10. 35. 19. 39. 41. 29. 30. 38. 21. Lev. 1. 7, 9, 12, 13, 15, 17. 2. 2, 8, 9, 16. &c. ad Zach. 3. 1, 8, 11. in 350. circ. l. Item cum הַ præf. occ. locis seq. & sacerdos, Lev. 5. 16. 6. 15. 7. 8. 21. 10. Jud. 18. 17. 2 Reg. 12. 11. Jer. 23. 34. ut & cum בְּ, לְ, לַ, & מִ præf. ut seq. כַּכֹּהֵן sicut sacerdos, Isa. 24. 2. Hos. 4. 9. לְכֹהֵן in sacerdotem, Jud. 17. 5. 1 Chron. 29. 22. Jud. 17. 12, 13. 18. 4. 1 Sam. 2. 28. לְכַהֵן sacerdoti, Lev. 5. 13, 16. 7. 5, 9, 14, 32. 14. 13, 35. 22. 14. 23. 20, 21. Num. 3. 3. 5. 8, 9, 10. 6. 20. Deut. 18. 3. 1 Sam. 2. 13. Ezech. 44. 30. וּלְכֹהֵן & sacerdoti, vel in sacerdotem, Ex. 2. 16. Jud. 17. 10. 18. 19. מִכֹּהֵן à sacerdote, Jer. 18. 18. Ezech. 7. 26. 44. 22. In forma pl. m. occ. simpl. locis seq. כֹּהֲנִים sacerdotes, Exod. 19. 6. Jos. 6. 4, 6. Jud. 18. 30. 1 Sam. 1. 3. 2 Sam. 8. 17, 18. 20. 25. 1 Reg. 4. 4. 12. 31. 1 Chron. 18. 16. 2 Chr. 5. 12. 11. 15. 13. 9. 26. 17. 30. 24. 34. 5. Ezr. 2. 69. Neh. 7. 70, 72. 12. 12. Job. 12. 19. Lam. 4. 16. Hos. 6. 9. & cum ו cop. præf. וְכֹהֲנִים & sacerdotes, 2 Chron. 13. 10. sed cum הַ dem. præf. multò frequentiùs. sic, הַכֹּהֲנִים sacerdotes, -tum, &c. Gen. 47. 22, 26. Exod. 19. 22. Lev. 1. 5, 8, 11. 2. 2. 3. 2. 13. 2. 16. 33. 21. 1. Num. 3. 3. 10. 8. &c. ad Mal. 1. 6. 2. 1. in 230. circ. l. Item cum וַ, וְ, בַּ & יַּ præf. occ. locis seq. וְהַכֹּהֲנִים & sacerdotes, Exod. 19. 24. Deut. 27. 9. Jos. 3. 3, 14. 4. 10, 11. 6. 4. 2 Reg. 23. 2. 1 Chron. 23. 2. 2 Chron. 7. 6. 11. 13. 13. 14. 19. 8. 29. 26. 30. 15, 21, 25. 34. 30. 38. 18. Ezr. 1. 5. 9. 1. Neh. 10. 40. 12. 22, 41. Isa. 5. 31. Jer. 34. 19. Ezech. 44. 15. בַּכֹּהֲנִים in sacerdotibus, Lev. 6. 22. 7. 6. 1 Sam. 22. 18. 2 Chron. 31. 19. וּבַכֹּהֲנִים & in sacerdotibus, Zach. 8. 15. ut & cum לַ, וְלַ & מַה præf. ut seq. לַכֹּהֲנִים sacerdotibus, Gen. 47. 22. Deut. 18. 1. 1 Sam. 6. 2. 2 Reg. 12. 17. 1 Chron. 24. 6, 30. 2 Chron. 4. 6. 23. 4. 26. 18. 31. 2. 35. 8. Neh. 10. 37, 38. 12. 44. 13. 30. Isa. 66. 21. Ezech. 40. 45, 46. 44. 30. 45. 4. 48. 10, 11. וְלַכֹּהֲנִים & sacerdotibus, 2 Reg. 12. 8. 2 Chron. 35. 14. Neh. 2. 16. Jer. 33. 18. מֵהַכֹּהֲנִים ex sacerdotibus, 2 Reg. 17. 27, 28 2 Chron. 30. 4. Ezr. 3. 12. & in forma pl. m. constr. est, כֹּהֲנֵי sacerdotes, 1 Sam. 5. 5. 22. 17, 21. 1 Reg. 12. 32. 13. 2, 33. 2 Reg. 17. 32. 23. 4, 9, 20. 2 Chr. 13. 9. Isa. 61. 6. quæ forma etiam occ. cum בְּ præf. sic, בִּכֹהֲנֵי in sacerdotes, 1 Sam. 22. 17. Item cum י & נִי Aff. cui ult. etiam וֹ est præf. & cum הַ & יו Aff. cui ult. etiam ו & בְּ est præf. ut seq. כֹּהֲנֵי sacerdotes mei, Lam. 1. 19. כֹּהֲנֵינוּ sacerdotes nostri, Ezr. 9. 7. Neh. 9. 34. 10. 1. וּכְהֲנֵינוּ & sacerdotibus nostris, Neh. 9. 32. כֹּהֲנֶיךָ sacerdotes tui, 2 Chron. 6. 41. Psal. 132. 9. כֹּהֲנָיו sacerdotes ejus, 2 Reg. 10. 19. Ps. 78. 64. Jer. 48. 7. 49. 3. וְכֹהֲנָיו & sacerdotes ejus, 2 Reg. 10. 11. 2 Chron. 13. 12. בְּכֹהֲנָיו in sacerdotibus ejus, Psal. 99. 6. Item cum הָ Aff. cui & וְ & לָ sunt præf. & cum הֶם Aff. cui & ו cop. est præf. ut seq. לְכֹהֲנֶיהָ sacerdotes ejus, Lam. 1. 4. 4. 13. Ezech. 22. 26. Zeph. 3. 4. וְכֹהֲנֶיהָ & sacerdotes ejus, Psal. 132. 16. Mich. 3. 11. לְכֹהֲנֶיהָ sacerdotibus ejus, Jer. 1. 19. כֹּהֲנֵיהֶם & sacerdotes eorum, Jer. 32. 32. וְכֹהֲנֵיהֶם & sacerdotes eorum, Jer. 2. 28. Deinde, 2. hinc etiam No. כְּהֻנָּה f. sacerdotium, sacerdotalis functio, Pag. Bu. Lex. Av. ministerium, administratio; Item pro sacerdotis proventu & reditibus, Av. כְּהֻנָּה est (formæ פְּקֻדָּה & פְּעֻלָּה) προσαγωγὴ, & jus accedendi, sacerdotium;

70. ἱερατεία; Cocc. Occurrit autem hoc nomen in forma abſoluta, ſimpl. & cum ה dem. præf. כְּהֻנָּה ſacerdotium, Exod. 29.9. Num. 16.10. הַכְּהֻנָּה ſacerdotium, Ezr. 2.62. Neh. 7.64. 13.20. ut & in forma conſtr. ſimpl. & cum ל præf. ut & cum כֶּם & ם Aff. ut ſeq. כְּהֻנַּת ſacerdotium, Num. 25.13. Joſ. 18.7. לַכְּהֻנַּת ſacerdotio, Exod. 40.15. כְּהֻנַּתְכֶם ſacerdotium veſtrum, Num. 18.1, 7. כְּהֻנָּתָם ſacerdotium ſuum, ut, Num. 3.10. & in forma pl. f. כְּהֻנּוֹת functiones ſacerdotales; Bu. Lex. Occurrit cum ה dem. præf. ſic, 1 Sam. 2.36. ad unum הַכְּהֻנּוֹת functionum ſacerdotalium, Bu. Lex. ſeu ſacerdotiorum, Av. Notanda hîc & deſcribenda videntur quæ fuſè de hac radice diſſeruntur à Cocc. prout ſequuntur. כּוֹהֵן vertitur ſacerdos; de quo mox: unde verbum in piel, Iſa. 61.10. כִּהֲנַנִי פְּאֵר ut ſponſus, qui applicat ornamentum; additur וְכַכַּלָּה תַּעֲדֶה & ut ſponſa, quæ ſe amicit mundo ſuo: 70. ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι; ità Arabs. & Syr. אֵיךְ חֲתָנָא שְׂכִיתָא. Veriſimillimum eſt, verbo hoc notari propriè applicationem & admotionem propinquam; ità magis apparebit quid ſit propriè כּוֹהֵן, Cocc. [textus autem cit. ſic exp. à reliquis: ſicut ſponſus יְכַהֵן פְּאֵר magnificabit gloriam, Pag. Quidam, ſacerdotabitur decore: i.e. decorabitur velut ornamento ſacerdotali. Kimchi tranſitivè exponit, יְגַדֵּל, Merc. magnificabit gloriam ſuam in indumentis decoris; Hieron. tanquam ſponſum decoratum coronâ, Pag. ſicut ſponſus ſacerdotem agit ornatu, i.e. magnificè, ut ſacerdos ornatum parat; Bu. Lex. tanquam ſponſum ſacerdotali more ornabit magnificentia; 70. κατεκάμιτε, Av. tanquam ſponſum qui adminiſtrat ornatum, (juſtitiæ ſcil. & vitæ, quam Chriſtus ſponſus exhibet Eccleſiæ) & veluti ſponſam ornantem ſe inſtrumentis ſuis. Jun.] כּוֹהֵן propriè, & ex vi vocis, eſt, qui accedit, ad Regem ſcil. vel eum qui ſummus eſt; Ideo explicationis ergò adjungitur tanquam etymologiæ evolutio, Exod. 19.22. הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה ſacerdotes qui accedunt ad Jehovam, qui unquam ſacrificium Deo obtulerunt. Et pro כּוֹהֵן tanquam ſynonymum uſurpatur קָרוֹב propinquus vel ἐγγίζων; Lev. 10.3. בִּקְרֹבַי אֶקָּדֵשׁ in appropinquantibus ad me ſanctificabor. Item Num. 16.5. Matutino nobis manifeſtavit Jehova אֶת אֲשֶׁר לוֹ eum, qui ſuus eſt, & אֵת הַקָּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו & ſanctum, & quem juſſerit appropinquare ad ſe; & quem elegerit, יַקְרִיב אֵלָיו faciet appropinquare ad ſe; nempe proximè. Nam etiam de Levitis dicitur quòd Deus eos admouerit, verſ. 9. nempe ad miniſterium ſanctuarii; à quo diſtinguitur כְּהֻנָּה ſacerdotium, ut προσαγωγὴ ſive acceſſus proximus, verſ. 10. 2 Sam. 8.18. וּבְנֵי דָוִד כֹּהֲנִים הָיוּ & filii Davidis cohanim erant; certè non ſacerdotes, (quod dicitur de Sadoc & Achimelech, v. 17.) ſed, ut explicatur 1 Chron. 18.17. רִאשֹׁנִים לְיַד הַמֶּלֶךְ primi juxta regem; proximi regi in conſiliis & deliberationibus & in adminiſtratione regni. Non, quòd vox כּוֹהֵן notet primatum, ut vult Kimchius; ſed quòd notet primos accedentium; 70. ἀνλάρχαι; in Chronicis πρῶτοι διάδοχοι. Sic 2 Sam. 20.26. atque etiam Ira, Jaira erat כּוֹהֵן לְדָוִד proximus Davidi. Non videtur is Levira fuiſſe. Ergò nec προσέχειν τῷ δυσιαστηρίῳ. Sed inter proximos regi fuit. Kimchius explicat, עוֹרְרוֹ ובַעַל עֲצָתוֹ וְנִשְׁמַע אֲלָיו בְּרֹאשׁ כֻּלָּם cultor ejus & conſiliarius, & quem præ omnibus auſcultabat. Sic interpretatur idem, 2 Reg. 10.11. & omnes magnates ejus וּמְיֻדָּעָיו וְכֹהֲנָיו & familiares ejus, & proximæ admiſſionis amicos ejus. Ad eum modum poſſunt exaudiri illa, כּוֹהֵן אוֹן Gen. 41.45, 50. 46.20. כּוֹהֵן מִדְיָן Ex. 3.1. 18.1. ut notentur non ſacerdotes, ſed provinciarum præfecti, Satrapæ, regum amici. Ità Gen. 47.22. Nam demenſum erat לַכֹּהֲנִים principibus, qui apud Regem auctoritate valebant, vel, quibus gubernatoribus utebatur & vicariis, τοποτηρηταῖς, ac q. Proregibus. Certè in Ægypto fuerunt tales, & his alimonia à Rege debebatur. Ideo ipſorum terra non rediit in patrimonium Regis. Eos intelligi, magis probabile eſt, quàm ſacerdotes, ſaltem ſolos. Quod porrò attinet כֹּהֲנֵי אֵל ii eodem vocabulo nuncupantur, quo regibus proximi. Et Job 12.19. utroſque intelligere proclive eſt, qui ducit כֹּהֲנִים שׁוֹלֵל Dei & regum propinquos ἀπὸ & exſpoliatos conſilio & auctoritate. Sed pro fungi ſacerdotio, apud Deum, ponitur etiam, accedere ad Deum, Jer. 30.21. & exiſtet Princeps ejus ex ipſo, & poteſtatem habens in eum ex medio ejus exibit וְהִקְרַבְתִּיו & dabo ei jus accedendi, ſive admittam eum (confer Num. 16.5.) וְנִגַּשׁ אֵלַי & accedet ad me; (confer Exod. 19.22.) nam quis eſt, qui in fidem ſuam recipiat cor ſuum, לָגַשֶׁת ad accedendum ad me. Nemo poteſt conſcientiam & cor ſuum tranquillare coram me, ut auſit accedere ad me vel ad petendum quippiam, tanquam quod petendi jus habeat, vel ad ſuam juſtitiam probandum mihi, vel ad ſe ſiſtendum mihi, ut fratres ſuos mihi reconciliet. Eam verò indicat eſſe cauſam quare Iſraeli det, & quidem ex ipſis, principem & dominum, qui accedat ad ſe, & Iſraelem reconciliet atque adducat, & in quo poſſit peccator rectè ad ſe accedere ad petendum omnia. Id quod præfiguratum eſt, dum ſacerdos à Deo vocatus eſt homo, ipſe quoque peccatis circumdatus, qui pro peccatoribus offerret munera & ſacrificia Deo, quorum munus totum typicum fuit; ut & res quas tractabant. Gen. 14.18. וְהוּא כֹּהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן & ipſe erat ſacerdos Deo altiſſimo; 70. ἱερεὺς. Pſal. 110.4. juravit Jehova & non pœnitebit eum: tu eris כֹּהֵן ſacerdos in æternum, juxta ordinem Melchiſedec. Melchiſedec erat Rex, non autem כֹּהֵן לְמֶלֶךְ propinquus regi alicui: erat autem ſacerdos Dei altiſſimi. Ergo is de quo loquitur Pſal. 110. eſt ſacerdos Dei altiſſimi. Neque verum eſt, quod Kimchius dicit, intelligi hîc eminentiam, qualis eſt eorum qui in terra poſt regem vocantur כֹּהֲנִים; intelligitur ſacerdotium, non quale Aharonicum, ſed, quod μισθὸς δι' ὑπακοὴν datur ei, qui conſedit ad dextram Dei. De eodem eſt Zach. 6.13. Ille ædificabit templum Jehovæ, & ipſe accipiet majeſtatem, & conſidebit, & poteſtate utetur in throno ejus, וְהָיָה כֹהֵן & perſeverabit eſſe ſacerdos in throno ejus, & conſilium pacis erit inter ambos eos. Ille ſacerdos adumbratus eſt per Aharonem & filios ejus; qui כֹּהֲנִים ſacerdotes, ſive ἐγγίζοντες τῷ Θεῷ, cum oblationibus, dicti ſunt; & dicti ſunt peccatum Iſraelis ferre, & id expiare. Revera autem auferre peccata non potuerunt. De his illæ phraſes ſunt obſervandæ. כֹּהֵן הָרֹאשׁ ſacerdos caput, h.e. primarius,

rius, summus; cui opponitur כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה sacerdos alter, q. d. vicarius summi, 2 Reg.25.18. sic Jer52.24. 70. τὸν ἱερέα, τὸν πρῶτον, τὸν δευτερεύοντα. כֹּהֵן לְאוּרִים וְלְתֻמִּים sacerdos gerens Urim & Thummim, Ezr.2.63. הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ sacerdos unctus, Lev. 4.3,5. Promissio, cujus veritas in Novo Testamento præstatur, est Isa.61.6. vos autem כֹּהֲנֵי יְהוָה sacerdotes Jehovæ vocabimini. In regno Christi omnes Israelitæ sunt genuini sacerdotes, quia habent τὴν ἐλπίδα τὴν κρείττονα, δι' ἧς ἐγγίζυσι τῷ Θεῷ, Hebr.7.19. τὴν προσαγωγὴν πρὸς τὸν πατέρα, Eph.2.18. & viam recentem dedicatam vel initiatam sanguine Christi, Hebr.10.19,20. Cum iis verò & fideles gentium sunt sacerdotes, Apoc.1.6.. 5.10. Isa.66.20,21. & adducent (gentes, vers.19.) fratres vestros-- atque etiam accipiam ex illis (gentibus) sacerdotes, Levitas; Est enim unus Christus, & unus in omnibus spiritus, & pariter filii facti sunt. Ità impletur promissio, Exod.19.6. & vos fietis mihi מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים regnum sacerdotum, h. e. reges & sacerdotes, & gens sancta, 1 Pet.2.8. βασίλειον ἱεράτευμα; & vers.4. 5. πρὸς ὃν προσερχόμενοι ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας. Qui verò ante cæteros accedunt ad Deum, & eos adducunt, ut munus, etiam ipsi sunt sacerdotes eorum respectu quos adducunt. Confer Isa.66.20.. 18.7. Rom. 15.16. Ezech.43.19. Nam, quum totus circuitus sit sanctum sanctorum, Ezech.43.12. omnes sunt sacerdotes, qui ad Templum hoc accedunt. Ergò sacerdotes & populus non distinguuntur, nisi ut adducentes & adducti. Jer.33.18. promittitur perpetuitas sacerdotii in regno Christi. Nam sacerdotes expectabant τελείωσιν, ut induerentur salute & justitia, Psal.132. 16, 9. Sed, quando οἱ προσερχόμενοι τετελεῦσθαι, tunc fiunt ἱερεῖς, Hebr.10.1,14. Atque hinc verbum in piel, accedere ad Deum, sacerdotio fungi; ut, Exod.40.13. וְכִהֲן לִי, 70. ἱερατεύσει μοι; & Lev. 7.35. בְּיוֹם הַקְרִיב לְכַהֵן לַיהוָה quo die eos admovit, ad fungendum sacerdotio Jehovæ, ad se sistendum ei; & Ezech. 44. 13. וְלֹא יִגְּשׁוּ אֵלַי לְכַהֵן לִי & non accedent ad me, ut sacerdotio fungantur mihi; ut se sistant mihi; &c. Hæc de hoc nomine fusius ex Cocc. ob singularem ejus de eo nomine notionem, & ob varios textus ei appositos, hìc ab illo collatos.

Rad.16. כוה, vel sine vau, כה; nam scribitur cum He, sed legitur cum vau, & est כֵּן sic, ità; Pag.Bu. affirmantis & similitudinis particula; Bu. Lex. ut Gen.15. 5.32.4 Exod.3.14. Num.32.8. &c. Adverbium hoc similitudinis & affirmationis est cogn. cum כֵּן sic, quod semper est affirmandi; Av.70. οὕτως. Remittitur sermoni alterius, quum is recitatur, ut Isa. 43. 14. כֹּה אָמַר sic dixit Jehova; est q.d. כָּהוּא, in hunc modum; ità Exod.9.1. Aliquando usurpatur indefinitè, cum verba reguntur: ut Ruth.1.17. כֹּה sic faciat mihi Deus, וְכֹה & sic addat. Item 1 Sam.3.17. & 14.44. in quibus non exprimitur malum, quod jurans vel adjurans poterat nominare. 1 Reg.22.20. hic dicebat בְּכֹה hoc modo, & alter dicebat כְּכֹה illo modo; 70. οὕτως οὕτως. Num.32.8. כֹּה sic fecerunt patres vestri; ubi specificatè factum cum facto comparatur; Cocc. Interdum etiam adverb. loci est, ut עַד כֹּה eò usque Gen. 22. 5. Bu. Lex. & sic usurpatur etiam pro hìc, ut Gen. 31.37. שִׂים כֹּה pone hìc, i. e. exhibe. Kimchi הַבָּה; 70. δεῦρο, Cocc. Sic Gen. 22. 31. כֹּה hìc; & כֹּה וָכֹה huc & illuc, Exod.2.12. Bu.Lex. Et Num.11.31. כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וּכְדֶרֶךְ יוֹם כֹּה tanquam itinere diei, hinc & illinc; ὥσπερ ἡμέρα, ὥσπερ ἡμέρα, 70. ἐντεῦθεν, ἐντεῦθεν, Cocc. Item interdum etiam est Adv. temporis, ut Exod.7.16. & non auscultasti עַד כֹּה usque huc, adhuc, hactenus. Bu. Lex. Cocc. 70. ἕως τοῦτο, Cocc. Et 1 Reg. 18.45. וַיְהִי עַד כֹּה וְעַד כֹּה & factum est spatio tali aut tali, h.e. spatio perbrevi; indefinitè, Cocc. usque sic, & usque sic, i.e. interea, Bu. Lex. Chaldæis est כָּה, Dan.7.28. indè quidam volunt factum, geminato Caph, כָּכָה, de quo infrà in כָּךְ; Coc.

Rad.17. כָּוָה adussit, combussit, incendit; & propriè dicitur de adustione carnis vivæ; & est cogn. cum כָּאָה obscuratus est, & כָּהָה caligavit; nam adustio carnis vivæ contrahit sibi obscuriorem & caliginosam cutem, Av. Radix autem hæc non usurpatur in kal, sed in Niphal, נִכְוָה est uri, aduri, comburi, incendi, Pag. Bu. adustus est, combustus est; Av. Elias notat non dici nisi de carne quæ igni ambusta est, non autem tota exusta; ideóque dici Isa.3. כִּי adustio pro pulchritudine; Merc. In fut. Niph. 3. s.m. יִכָּוֶה aduretur; unde in 2.s.m. fut. niph. est, תִּכָּוֶה ureris, Isa.43.2. sic in 3.pl. m. fut. niph. יִכָּוּ comburentur: unde in 3.pl.f. fut. niph. est, תִּכָּוֶינָה urentur, Prov.6.28. Atque indè nomina; i. כִּי m. adustio, Pag. Bu. Cauterium, Av. facies adusta, & fusca à sole, ut Isa.3.24. כִּי תַחַת יופִי adustio pro formositate; Cocc. Av. Pag. & est instar רִי, à רָוָה; Pag. Cocc. vel כִּי est quia, quoniam, &c. & sic est sensus, quia totum hoc quod narravit, aut enumeravit (fætor scil. vel, solutio, seu tabefactio, ut in contextu legitur, & hìc addit Kimchi, Merc. Cev.) & excisio, erit iis pro pulchritudine; & sic R.D. in comment. quia totum hoc quod narratum est, (omnis scil. illa fæditas, Cev.) evenit iis eò quòd decorabant se ornamentis suis; & sic Ab. Ezra, Quia pro pulchritudine facient (fætorem, Merc.) excisionem, calvitiúmque; Pag. Item, juxta quosdam, pro ustione כִּי sumitur Isa. 32.13. ustio, vel adustio, ascendet super domos, &c. Plerique verò sumunt ibi כִּי pro conjunctione causali, Quia. Nam nec in Pag. Bu. Av. Cocc. nec Bu. Conc. affertur ille locus pro כִּי in priore sensu pro adustione. Deinde, 2. hinc etiàm No. כְּוִיָּה f. idem, ustio, adustio, &c. & occurrit, Exod.21.25. bis; adustionem, pro adustione, Pag. Coc. Av. &c. Item, 3. hinc etiam No. מִכְוָה f. idem, adustio, quæ carni vivæ inuritur, ambustio, Av. Occurrit cum הַ dem. & בַּ, pro בָּהּ dem. præf. ut seq. הַמִּכְוָה adustio, Lev.13.24,28. בַּמִּכְוָה in adustione, Lev.13.25. & in forma s.f. constr. est, מִכְוַת adustio, Lev.13.24.

Rad.18. כּוֹחַ m. duo significat, i. est potentia, fortitudo, robur, viror; fructus; Pag. vis; vires, facultas, &c. Bu. Lex. Av. virtus corporis; est cogn. cum יָכַח arguit potentibus argumentis, coarguit probabilibus causis, Av. 70. δύναμις, ἰσχύς, Cocc. Differt ab חַיִל, quod strenuitatem & gesta præclara significat, quum hoc virtutem, potentiam & facultatem significet; idem quod Græcè δύναμις, quæ se foràs exerit in opere. Semper masculinum in Scriptura invenio; etsi scriptores Hebræi forment plurale femineum, כֹּוחוֹת facul-

facultates. Est autem ubique mancum sine vau, unico dempto Daniel.11.6. Differt & à גְּבוּרָה, quod prævalescentiam & victoriam notat. Ex Deut.8. Item 1 Chro. 26. & aliis locis licebit discrimen inter כֹּחַ & חַיִל perspicere. 1 Chron.29. reperies junctum cum גְּבוּרָה. Propobus interdum sumitur, sicut & facultates Latinè appellamus, ut Hos.7. & aliàs: Merc. Occurrit autem plenè cum Vau cholem; sic, כּוֹחַ vis,&c. Dan.11.6.sed multò sæpiùs defectivè cum cholem absque vau, locis seq. Num.14.17. Deut.8.18. 1 Sam.28.20,22.. 30.4. 1 Chron.29.12,14. 2Chron.2.5..13.20..14.10..20.6,12.. 22.9..25.8. Ezr.10.13. Neh.4.4. Job.3.16.. 6.12..9.4.. 23.6..26.2..30.2,18..36.5,19..37.23.Psal.33.16..103.20.. 111.6..143.5. Prov.24.5. Eccl.4.1. Isa.40.26,29,30..41. 1..44.12..50.2. Lam.1.6. Dan.1.4..8.7..10.8,16,17..11. 15.Nah.1.3..2.2.cui etiam formæ לְ, בְּ & כְּ pro דְּבַר dem. sunt præf. ut seq. וְכוֹחַ & robur, vires, Jos.10.17.2 Reg. 19.3. Isa.37.3. בְּכוֹחַ cum virtute, in viribus, robore, Exod.32.11. Jud.16.30. 1 Sam.2.9. 1 Reg.19.8.2 Reg. 17.36. 2 Chro.26.13. Job.39.21. Prov.14.4. Isa.10.13. Zach.4.6. בְּכֹחַ cum virtute, viribus, Exod.15.6. 1 Chron.26.8. Psal.29.4. Isa.40.9. Item cum לְ & מִ præf. sic, לְכוֹחַ ad virtutem, Job.9.19. מִכּוֹחַ à vi, potentia, Jer.48.45. sed occurrit etiam sæpe cum affixis; ut cum י Aff. cui etiam בְּ, כְּ & וּכְ sunt præf. כּוֹחִי vis, virtus, &c. mea, Gen.31.6..49.3. Exod 9.16. Deut.8.17. Jud. 16.17. 1 Chron.29.2. Job.6.11. Psal.22.16..31.11.. 38. 11. 71.9..102.24. Isa.49.4. Lam. 1. 14. בְּכֹחִי virtute meâ,Jer.27.5. כְּכֹחִי sicut vires meæ, Jos.14.11. וְכֹחִי sic & fortitudo mea, Jos.14.11. ut & cum ךָ, vel הָ Aff.pro quo semel est cum כָה Aff. He parag. addito in fine, ut seq. כֹּחֲךָ vis tua, Jud.16.6, 15. כֹּחֵךְ virtute tua, Prov.5.10. כֹּחֲכָה virtus tua,Prov.24.10. Item cum בְּ præf. ante הָ Aff.locis seq. בְּכֹחֲךָ virtute tua, Num.14.13. Deut.9.29. Jud.6.14. Neh.1.10.Eccl. 9.10. Jer.32.17.& cum כֶם Aff. cui & וּמִי est præf. כֹּחֲכֶם virtus vestra,Lev.26.20. וּמִכֹּחֲכֶם ex facultatibus vestris,Job.6.22. Item, cum וֹ Aff.cui & בְּ est præf. ut seq. כֹּחוֹ vis, virtus, &c. ejus vel sua, Jud.16.5,9,19. Job.39.11.. 40.16. Isa.41.12..63.1. Dan.8.6,24. 11.25. Hos.7.9. Am.2.14. Hab.1.11. בְּכֹחוֹ virtute sua, Deut. 4.37. Job.24.22.. 26.12..36.22. Psal.65.7. Jer.10.12.. 51.15. Dan.8.22.24.sicut etiam הּ Aff. locis seq. כֹּחָהּ vim suam vel ejus, Gen.4.12. Job.31.39. Denique cum ם Aff. cui & בְּ est præf. ut seq. כֹּחָם vires ipsorum, Prov.20.29. בְּכֹחָם profacultate sua, Ezr.2.69. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est etiam in eodem nomine כּוֹת; quod est & reptilis immundi nomen,lacerta;Pag. Bu. Lex. cum הַ demonstrativo est nomen reptilis immundi,quod stellio vocatur, ab aliis mustela; Av. sed de eo variant interpretes, Bu. Lex. R. Jonah reptile esse scripsit quod Hebraicè dicitur חֲרִיץ; & est species הַצָּב reptilis similis ranæ; & forsan est rubeta, terrestris rana, Pag. nomen צָב crocodilum significat, ibidem ubi כֹּחַ legitur; Hieronymo verò כֹּחַ est chamæleon: alii ex genere Buffonum esse putant, à virtute. Alii Stellionem; alii limacem, &c. Merc. animal est impurum, ex genere שְׁרָצִים, ἑρπετῶν, reptilium. Bochartus lacertam esse contendit; Cocc. Occurrit cum וַהַ præf. loco seq. וְהַכֹּחַ & lacerta, Lev. 11.30.

Rad.19. כול secundum R.D. est מָדַד metiri, mensurare: הֶחָזִיק apprehendere, tenere: aut continere; סָבַל ferre; alere propriè in mensura, sive secundum mensuram uniuscujusque. Affinitatem habet cum יָכוֹל & כָּלַל: unde à quibusdam exponitur pro consummare. Sed rectiùs per sustinere aut continere, quod ex metiendi significatione ducitur, expones. Metiendi significatio magis Syriacæ linguæ est: unde מְכִילְתָּא & מְכִילְתָּא mensura, quod pro Epha passim ponitur, interdum & pro aliis mensuris.Hinc quadratum כִּלְכֵּל,cui calculi nomen Latinum quidam affine faciunt, quasi ad calculum, seu in summam disposuit, dispensavit; sustinuit, sustentavit; cepit, continuit, Merc. Capere, continere, complecti; Bu. כול continuit, totum comprehendit, sustinuit, cepit continendo, sustentavit per omnia. Cogn.cum כָּלַל consummavit, & כָּלָה consummatus est. Item cum יָכוֹל potuit, quæ omnia aliquid continere significant, Av. In Bu. Conc. radix hæc sic describitur: כול contractè כָּל duo significata habet. i. capere, complecti: continere. Et in hac signif. occurrit in præt. kal, 3.s.m.cum ו cop. præf. sic, Isa. 40.12. וְכָל בַּשְּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ & mensus est in mensura (ternaria scil. Merc.) pulverem terræ. Sic R.D.exp. וּמָדַד & mensus est: ut & Targum Exod. 16. 18. pro וַיְמַדּוּ, & mensi sunt, habet וְכָלוּ: require & in כָּל in dictione כול; Pag. & complexus est, Bu. & continuit tribus digitis pulverem; Av. & mensus est in trientali pulverem terræ; Deus sua mensura continet pulverem terræ, non aliter atque homo mensura,quam ipse fecit, maxima,res,quas simul vase continere sui captus esse putat; Cocc. In hiphil הֵכִיל est continere, ut mensura continet; Cocc. continuit, cepit,comprehendit; Av. Unde in Infin. hiph. occ. simpl. & cum לְ & מִ præf. ut seq. הָכִיל continendo, Jer.6.11. לְהָכִיל capere,ad capiendum,2 Chron.7.7. Ezech.21.33..23.32. מַהֲכִיל præ capere, 1 Reg.8.64. In fut.hiph. 3.s. m. est יָכִיל continebit, 1 Reg.7.26,38. 2 Chron.4.5. & in 3.pl. m.fut.hiph. יָכִילוּ capient, &c. pro quo occurrit defectivè cum chirek solo absque jod penult.sic, יָכְלוּ capiunt, sustinent,Jer.2.13..10.10. Deindè, ii.signif.2.hujus rad. est in Conjug.piel quadrata, seu geminatis duabus radicalibus; sic, כִּלְכֵּל sustentavit, sustinuit; cepit,continuit; moderatus est, disposuit, Bu.Lex.Av. Occurrit autem hæc quadrata forma in præt.piel, 3.s.m.simpl. & cum ו cop.vel conv. præf.& ם Aff. ut seq. כִּלְכֵּל sustentavit,2 Sam.19.33. וַיְכַלְכְּלֵם & sustentavit eos,1 Reg. 18.4. & in 2.s.m.præt.piel cum ם Aff.est, כִּלְכַּלְתָּם sustentasti eos, Neh.9.21.ut & in 1.sing.præt.piel occ.cum ו conv.præf.ut & in 3.pl.cum ו cop.præf.ut seq. וְכִלְכַּלְתִּי & sustentabo, Gen.45.11. 2 Sam. 19.34. וְכִלְכְּלוּ & sustentabant,1 Reg.4.7,27.In part.piel,s.m. in eadem forma quadrara est, מְכַלְכֵּל sustinens, Mal.3.2. in qua etiam Infin.piel occ. simpl.& cum לְ & וּלְ præf.ut & cum לְ præf. & הָ, vel in pausa הָ Aff. ut seq. כַּלְכֵּל sustinendo, Jer.20.9. לְכַלְכֵּל sustentare, 1 Reg.4.7. וְלְכַלְכֵּל & ad sustentandum, Ruth 4.15. לְכַלְכֶּלְךָ sustentare te, 1 Reg.17.4. לְכַלְכֶּלְךָ sustentare te, 1 Reg.17.9. In fut. piel 1.s.m.occ.simpl.& cum ו conv. præf. ante ם Aff. אֲכַלְכְּלֵם sustentabo, Gen.50.21. וְאֲכַלְכְּלֵם & sustentabo eos,1 Reg.18.3.Item in 3.s.m.fut.piel est, יְכַלְכֵּל moderabitur: sustentabit, Psal.112.5. Prov.18.14. Zac.11. 16.cui etiam ו conv.est præf.sic, וַיְכַלְכֵּל & sustentavit, Gen.47.12. ut & cum הָ & ם Aff. cui ult. etiam ו conv.

conv. eſt præf. יְכַלְכְּלֶךָּ ſuſtentabit te, Pſal. 55. 23. וַיְכַלְכְּלֵם & ſuſtentabat eas, 2 Sam. 20. 3. & in 3. pl. m. fut. piel occ. cum ה Aff. plenè, poſt ſchurek, & defectivè etiam poſt kibbutz pro ſchurek, tam ante ה quàm ה Aff. ut ſeq. יְכַלְכְּלוּךָ ſuſtinebunt, capient te, 2 Chr. 6. 18. יְכַלְכְּלֻהוּ idem, 1 Reg. 8. 27. יְכַלְכְּלֻהָ capient eum, 2 Chron. 2. 5. In pual כֻּלְכַּל vel כֻּלְכָּל ſuſtentatus eſt, cibatus eſt, Av. Occurrit in præt. pual 3. pl. cum ו cop. præf. ſic, 1 Reg. 20. 27. וְכֻלְכְּלוּ delectu habito congregati ſunt ex adverſo ipſorum; Cocc. & ſuſtenti, vel ſuſtentatione & commeatu inſtructi ſunt; Bu. & filii Iſraeli recenſiti ſunt, & ſuſtentati, ſumpto ſcil. cibo, Av. ſed occurrit etiam hæc ſignif. 2. in Hiphil, ut in Infin. hiph. ſimpl. & cum ל præf. לְהָכִיל ſuſtinendo, Jer. 6. 11. לְהָכִיל ſuſtinere, Am. 7. 10. ut & in fut. hiph. 3. pl. m. occ. loco ſeq. יְכִילוּ ſuſtinebunt, Jer. 10. 10. Item in 3. ſut. hiph. occ. cum וּ Aff. ſic, Joel. 2. 11. & quis וְיָכִילֶנּוּ ſuſtineat eum? Bu. Conc. feret illum? Pag. Sunt qui verbum תלמ"ך Græcis idem valere putant, ſuſtinere, viz. & poſſe: ſicut & eo Paulus utitur, 2 ad Cor. 10. non enim ſuſtinemus conferre nos, &c. Merc. [כִּיל menſura, require in כִּיל; Pag. quemadmodum & כִּילַי; quod Kimchi affert hoc loco; Merc. Item de alia ſignificatione Infin. hiph. לְהָכִיל vide in rad. אָכַל; Bu. Lex.]

Rad. 20. כון eſt, parare, præparare; firmare, ſtabilire; confirmare, certificare, certum reddere, verificare, rectificare; Pag. Ratum facere, perficere; aptare; conſtituere, decernere; tranſitivè in Hiphil, ubi maximè eſt uſitatum; & affine eſt verbis חָכַן & חָקַן. Eſt & uſitatum in Niphal, ſtabiliri, firmari, aptari, &c. In Pohel idem valet quod in hiphil. Perfectionem & firmitudinem denotat. Vide infrà: per componere Latinè, inſtruere vel ordinare: rectè & perfectè curare, apparare, ſæpe reddi poteſt. Item per obfirmare; deſtinare, &c. Merc. כוֹן vel כֹּן contractè כָּן aptavit, diſpoſuit, direxit, Bu. Lex. perfecit, confecit, paravit firmiter, præparavit, ſtabilivit, firmavit; generavit, perfecit. Eſt cogn. cum בָּנָה conſtituit baſin firmam; Av. In Bu. Conc. radix hæc ſic deſcribitur; כוֹן dividitur in quatuor ſignificata: 1. eſt, in particula כֵּן ſic, ità, &c. vox indeclinabilis cujus loci deſunt in Conc. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt aptari, parari, diſponi; rectum, firmum, ſtabile eſſe, & ſimil. & ſic occurrit in fut. kal 3. ſ. m. יָכֹן aptabit, &c. unde cum ו conv. præf. & נִי aff. ſic occ. Job. 31. 15. וַיְכֹנְנֵנִי Pag. vel וַיְכוֹנְנֵנִי; Bu. Lex. & præparavit nos, ſeu diſpoſuit nos in utero uno, Pag. quod etiam citatur infrà in futuro pohel, propter dageſch in Nun affixi, quod habent nonnulla exemplaria; Cev. ſic, וַיְכוֹנְנֵנִי & paravit eum in utero uno. Eſt diverſa lectio, nam ratione Dageſch legendum eſt וַיְכֻנְנֵנִי in eadem ſignificatione, Av. & diſpoſuit nos, &c. Eſt cum dageſch in primo Nun Euphoniæ cauſa (pro וַיְכוֹנְנֵנִי) & ſægol eſt, quaſi ſit affixum tertiæ perſonæ ſing. ſicut etiam quidam accipiunt; Bu. Lex. Alii, ut dictum, referunt ad Piel in forma pohel, כּוֹנֵן parare, diſponere, &c. quaſi eſſet pro וַיְכוֹנְנֵנִי; Cocc. In Niphal נָכוֹן aptari, parari, ſtatui, conſtitui; firmari, confirmari; rectum, firmum, ſtabile eſſe; Bu. Lex. paratus eſt, perfectus eſt, firmatus eſt; Av. Occurrit in præt. niph. 3. ſ. f. & in 3. pl. ut ſeq. נָכוֹנוּ ſtabilitum eſt, 1 Reg. 2. 46. נָכוֹנוּ vel ſine vau, parata ſunt, Prov. 19. 29. Ezech. 16. 7. Item in part. Niph. ſ. m. occurrit locis ſeq. נָכוֹן rectum, certum, firmum, ſtabile, Gen. 41. 32. Exod. 8. 22. 34. 2. Deut. 13. 14. 17. 4. Jud. 16. 26, 29. 1 Sam. 23. 23. 26. 4. 2 Sam. 6. 6. 7. 16, 26. 1 Reg. 2. 45. 1 Chron. 17. 14, 24. Neh. 8. 11. Job. 12. 5. 15. 23. 18. 12. 21. 8. Pſal. 38 18. 51. 12. 57. 8. 78. 37. 93. 2. 108. 2. 112. 7. Iſa. 2. 2. Hoſ. 6. 4. Mich. 4. 1. & in forma ſ. m. conſtr. eſt, נְכוֹן paratum, ſtabile, Prov. 4. 18. ut & in forma pl. m. abſol. eſt נְכוֹנִים parati, Exod. 19. 11, 15. Joſ. 8. 4. Item in part. Niph. ſ. f. eſt, נְכוֹנָה rectum, Job. 42. 7, 8. Pſal. 5. 10. & in Imper. Niph. ſ. m. eſt, הָכֵן vel ſine vau, paratus eſto, Ezech. 38. 7. Am. 4. 12. In fut. niph. occ. 2. & 3. ſ. m. cui ult. ו cop. eſt præf. תִּכּוֹן ſtabilieris, 1 Sam. 20. 31. יִכּוֹן ſtabilietur, ſtabile erit, Pſal. 89. 35. 101. 7. 102. 29. 140. 12. Prov. 12. 3. 16. 12. 29. 14. וְיִכּוֹן & ſtabilietur, Prov. 25. 5. & in 3. ſ. f. fut. niph. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut ſeq. תִּכּוֹן ſtabilietur, 1 Chron. 16. 30. Pſal. 89. 22. 93. 1. 96. 10. 141. 2. Prov. 12. 19. 20. 18. Jer. 30. 20. וְתִכּוֹן vel ſine vau, & ſtabilitum, confirmatum fuit, 1 Reg. 2. 12. 2 Chron. 8. 16. 29. 35. 35. 10, 16. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. יִכּוֹנוּ vel ſine vau, confirmabuntur, Pſal. 119. 5. Prov. 4. 26. 22. 18. וְיִכּוֹנוּ & confirmabuntur, Prov. 16. 3. In piel occurrit in forma poel & ſignificat, parare firmiter, perficere, confirmare, &c. Av. Occurrit autem in præt. poel 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ה Aff. ut ſeq. כּוֹנַן aptavit, paravit, diſpoſuit, direxit, firmavit, ſtabilivit, Pſ. 9. 5. 40. 3. Prov. 3. 19. Iſa. 51. 13. וְכוֹנַן & ſtabilivit, Hab. 2. 12. כּוֹנְנָהּ ſtabilivit eam, Iſa. 45. 18. Item, in 2. ſ. m. præt. poel eſt, כּוֹנַנְתָּ ſtatuiſti, Pſal. 99. 4. 119. 90. cui etiam He parag. eſt add. & He mappikatum Aff. ut ſeq. כּוֹנַנְתָּהּ ſtatuiſti, Pſ. 8. 4. כּוֹנַנְתָּהּ confirmaſti eam, Pſal. 68. 10. Item in 1. ſ. præt. poel, occ. cum ו conv. præf. ut & in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. וְכוֹנַנְתִּי & ſtabiliam, 2 Sam. 7. 13. 1 Chr. 17. 12. כּוֹנְנוּ ſtabiliverunt, aptarunt, Ex. 15. 17. Pſ. 11. 2. In Imper. poel cum ו cop. præf. occurrit intranſitivè, Bu. Lex. ſed cum ה parag. & הוּ Aff. tranſitivè, ut ſeq. וְכוֹנְנֵהוּ & præpara te, Job. 8. 8. כּוֹנָנָה confirma, Pſ. 90. 17. כּוֹנְנֵהוּ confirma illud, Pſa. 90. 17. In fut. poel occ. 2. ſ. m. ſimpl. & cum ת cop. & ו conv. præf. ſic, תְּכוֹנֵן aptabis, Pſ. 21. 13. וַתְּכוֹנֵן & ſtabilito, Pſal. 7. 10. וַתְּכוֹנֵן & ſtabiliviſti, 2 Sam. 7. 24. ut & in 3. pl. m. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ante ה Aff. ut & cum הֶ Aff. cui etiam ו conv. eſt præf. ut ſeq. וְיכוֹנֵן ſtabiliet, Iſa. 62. 7. וַיְכוֹנְנֶהָ & confirmabit te. Deut. 32. 7. יְכוֹנְנֶהָ ſtabilivit eam, Pſ. 24. 2. 48. 9. 87. 8. וַיְכוֹנְנֶהָ & aptavit eam, Pſal. 7. 13. Item in 3. pl. m. fut. poel occ. cum ו conv. præf. cui etiam נִי eſt Aff. ſic, וַיְכוֹנְנֵנִי & conſtituerunt, Pſ. 107. 36. וַיְכוֹנְנוּנִי & aptaverunt me, Pſal. 119. 73. In pual ex forma poel, כֻּנַן paratus eſt, confectus eſt, firmatus eſt Av. Occurrit in 3. pl. cum cametz penult. pro ſcheva, ob pauſam; ſic, כֻּוְנָנוּ ſtatuta, parata ſunt, Pſal. 37. 23. Ezech. 28. 13. In hithpael, vel potiùs in hithpoel, ex forma poel, הִתְכּוֹנֵן, vel הִתְכֹּנֵן paravit ſe, firmatus eſt; Av. Occurrit in fut. hithp. 3. ſ. m. ſic, Prov. 24. 3. & intelligentia, aut prudentia, יִתְכּוֹנָן (cum cametz pro tzere in ult. ob pauſam; Pag.) ſtabilietur, firmabitur, vel erit ſtabilis, &c. Pag. vel ſtabilitur, Bu. Lex. & in intelligentia firmabitur, Av. Sed in 3. ſ. f. fut. hithp. cum ו cop. occurrit defectivè per Syncopen Thau; ſic, Num. 21. 28. וְתִכּוֹנֵן pro וְתִתְכּוֹנֵן & firmetur, Bu. & parabitur civitas Sion; & ſic in 3 pl. m. fut. hitph. cum ו cop. præf. occ. etiam defectivè lite-

rà Thau, notâ hithp. ſyncopatâ ; ſic, Pſal. 59. 5. pro וְיִתְכּוֹנָנוּ eſt וְיִכּוֹנָנוּ (cum cametz in penult.ob pauſam) & parant ſe, Bu. Conc. ſeu, & parabunt, aut dirigent ſeſe, Pag. Item in 2.ſ.f. occ.etiam cum cametz penult. pro Scheva, ob pauſam ; ſic, Iſa.54.14. pro תִּתְכּוֹנָנִי eſt תִּכּוֹנָנִי ſtabilieris, ſeu ſtabilis eris, Pag. Præparaberis in juſtitia, &c. Av. Quæ tria ſunt ex fut. hithpael, vel hithpoel ; & in iis Thau, ut moris eſt, per dageſch abſorbetur, Merc. In Hiphil, הֵכִין præparavit, perfecit, Av. &c. ut in Piel, Bu. Lex. Occurrit autem in præt.hiph, 3.ſ.m. ſimpl. locis ſeq. הֵכִין paravit, aptavit,&c. ut antè, Joſ.4.4. 1 Sam.13.13. 1 Reg.6. 19. 1 Chron.15.3..22.3. 2 Chro.2.6..3.1..12.14.. 27.6.. 30.19..35.20. Ezr.7.10. Eſth.6.4..7.10. Pſal.7.14 . 78. 8..103.19. Zeph.1.7. cui etiam, licèt præter morem, הֵ dem.eſt præf. ſic, 2 Chron.29.36. & lætatus eſt Chizkijah, & omnis populus עַל־הַהֵכִין eò quòd præparaſſet Deus populo, ſcilicet cor, ut eum coleret, facerétque ſecundum ejus voluntatem ; ut dictum eſt, Pag. ſuper eo, quod paraverat Deus populo ; Coc. & ſic cap. 1. v.4. בְּהֵכִין (cum בְּ pro בֵּהּ dem.præf.) quando præparare fecit ei David ; ſub. מָקוֹם ; Pag.vel, in (locum quem ſub.) diſpoſuerat, ſeu deſtinârat ei David : alii, ut ei David conſtituerat. Præteritum eſt, non Infinitum, ubi He incluſum eſt pro אֲשֶׁר relativo, quod loco ſuperiore exprimitur. Eſt ergò miræ rationis. Sic autem He debet ſumi juxta Kimchi, quando præterito præponitur : nam He hajediah præteritis præponi non ſolet, Merc.Cev.ſed occurrit etiam Præt.hiph.3.ſ.m.cum יְ & הָ Aff.ut ſeq. הֵכִינַנִי ſtabilivit me, 1 Reg.2.24. הֵכִינוֹ ſtabilivit eum, 2 Sam.5.12.1 Chron.14.2. הֵכִינָהּ præparavit eam, Job.28.27. ſic & in 2.ſ.m.præt.hiph.occ. ſimpl.& cum וַ conv.præf. cui etiam He parag. eſt add. הֵכִינוֹתָ præparaſti, Job.11.13.Pſal.74. 16. וַהֲכִינוֹתָ & præparaveris, 2 Chron.19.3. וַהֲכִינוֹתָה & præparaveris, Ezech.4.3. Item in 1.ſ.occ.etiam ſimpl. & cum וַ conv. vel cop.præf. הֲכִינוֹתִי vel ſine vau, præparavi, diſpoſui,&c. Exod.23.20. 1 Chron.15.12.. 22.14..29.2,3,19. וַהֲכִינוֹתִי vel ſine vau,& ſtabilivi,præparavi, 2 Sam. 7. 12.1 Chron.17.11..22.10..28.2,7. ſic & in 3. pl. præt. hiph.occ.ſimpl.& cum וַ conv. præf. הֵכִינוּ præparaverant, 1 Chron.12.39.2 Chron.20.33..35.14,15. Pſal.57. 7. וַהֲכִינוּ & parent, Exod.16.5.& in 1.pl.præt.hiph.eſt הֵכִינוּנוּ præparavimus, 1 Chron.19.16. pro quo etiam in alia forma more duplicantium Yajin, eſt defectivè cum Tzere, & pathach ante ſimplex Nun dageſchatum, ſic, הֲכִנּוּ præparavimus, 2 Chron.29. 19. in part. hiph. ſ.m.occ.ſimpl.& cum הַ dem.præf. מֵכִין ſtabiliens, Pſal. 65.7. Jer.10.12..51.15. הַמֵּכִין qui præparat, Pſal.147.8. In Infin.hiph.occ.cum chirek magno, vel cum Tzere in ult. cui propriæ formæ cum jod, יְ, בְ & לְ & יְל ſunt præf. הָכִין firmando, Joſ.4.3. הָכֵן firmi, Joſ.3. 17. וְהָכִין & præparando, Jer.10.23. Ezech.7.14. בְּהָכִין in præparando, ſtabiliendo, 2 Chron.1.4..12.1. לְהָכִין ad præparandum, 1 Chron.9.32. 2 Chron.31.11. Iſa.9.6..40.20. וּלְהָכִין & ad præparandum, 2 Chron.2.9.ſicut etiam ei formæ cum chirek magno, יְ eſt Aff.cui & בְ eſt præf.ut & cum הָ Aff.cui & לְ eſt præf. ut ſeq. הֲכִינוֹ præparare eum, Nah.2.3. בַּהֲכִינוֹ in aptare eum, Prov. 8.27. לְהָכִינָהּ ad ſtabiliendum eam, Jer.33.2. Sed occurrit etiam ſecundum quoſdam Infin. hiph. defectivum cum לְ præf.ſic, Zach.11.7. לָכֵן עֲנִיֵּי הַצֹּאן, pro לְהָכִין, ad parandum vel firmandum inopes ovium ; ubi לָכֵן occurrit extrito He notâ hiphil, ut לַלַּבֵּן pro לְהַלְבִּין, Coc. In loco autem ſuprà cit. Joſ.3.17. Infin. hiphil occurrit ecclypticè ; ſic,& ſteterunt ſacerdotes in medio Jordanis הָכֵן figendo, ſubintellige רַגְלֵיהֶם pedes eorum,i.e.firmiter ; Ferrar. aparejando, h.e. parando, Cocc.In medio Jarden, i.e. Jordanis, הָכֵן parati ; eſt enim Makor vice Participii paſſivi ſecundum R.D. in Comment. unde exponit מוּכָנִים præparati, vel diſpoſiti ; & ſic habet Targum מְתַקַּנְיָא parati ; Pag. & ſteterunt,&c.in ſicco, in medio Jordane præparare ; Av. in alveo Jardenis firmi ; Jun.Similis eſt Ellipſis & modus loquendi, Joſ.4.3. tollite vobis hinc,è medio Jordanis, de loco,quo ſtant pedes ſacerdotum, הָכִין figendo, viz. veſtigium, duodecem lapides ; Coc. הָכִין prepara duodecem lapides ; Pag. quaſi eſſet Imper. hiph. Tollite &c.ex ipſo loco ubi ſtant ſacerdotum pedes firmi, duodecim lapides, Jun. A ſtatione pedum ſacerdotum הָכִין, præparando,&c.Av.Sic Ezech.7.14.clanxerunt tubâ, vel ut alii, clangite tubâ, הָכִין, & præpara omnia (quaſi eſſet Imper.hiph.) vel potiùs, & præparare omnia,pro,præparabunt omnia ; unde R.D. exp. præparabunt omnia quæ ſunt in agro, in medium civitatis ; Pag. Sed in Imper.piel, ſ.m. occ. in forma cum tzere in ult.pro chirek magno, ſimpl.& cum וַ cop.præf. ut ſeq. הָכֵן dirige,apta, Pſal.119.133.Prov.24.27. הָכֵן & para,præpara,Gen.43.16.Num.23.1,29. 1 Chron.29. 11. Jer.46.14. Ezech.38.7. ſed in pl.m.Imper.hiph.occ. plenè cum chirek magno penult.ſdque ſimpl. & cum וַ cop.præf. הָכִינוּ parate, præparate, Joſ.1.11. 1 Sam.23. 22. Iſa.14.21. Jer.51.12. וְהָכִינוּ & præparate, 1 Sam. 7.3.2 Chron.35.4,6. In fut.hiph.1.ſ.occ.ſimpl.& cum הָ parag.add. אָכִינָה præparabo, ſtabiliam, Job.29.7. Pſal89. 5. אֲכִינָה præparabo,1 Chron.22.5.& in 2.ſ.m.fut.hiph. occ.cum chirek magno plenè, vel defectivè cum chirek parvo, cui etiam priori formæ plenæ הָ eſt Aff.ut ſeq. תָּכִין parabis, Deut.19.3. Pſ.10.17..65.10..68.11. Ezech.4.7. תָּכֵן ſtabilias, Pſal.89.3. תְּכִינָהּ præparabis eam,Pſal.65.10. ſic & in 3.ſ.m.fut.hiph. occ. plenè cum chirek magno in ult. ſed cum וַ conv. defectivè abſque jod,& cum ſægol in ult.ut ſeq. יָכִין parabit,præparabit, diriget, Joſ.12.7. Job.27.16,17..39.3. Pſal.78.20. Prov. 16.9..21.29. וַיָּכֶן & paravit, ſtabilivit, 1 Chro.15.1..22. 5.2 Chron.17.5..26.14.& in 3.ſ.f.fut.hiph.cſt, תָּכִין præparat, Job.15.35. Prov.6.8. Item in 3.pl.m.fut.hiph.occ. cum וַ conv.plenè ; ſic, וַיְכִינוּ & pararunt, ſtatuerunt, Gen.13.25.1 Reg.5.18.2 Chron.31.11. Ezr.3.3. Prov. 30.25. In hophal הוּכַן præparatus, firmatus, conſtitutus eſt ; Av.Bu.Occurrit in præt. hoph. 3.ſ. m. cum cametz in ult.pro pathach ob pauſam ; ſed cum וַ conv. præf.cum pathach in ult.extra pauſam,ut ſeq.הוּכַן præparatus,Iſa.30.33. וְהוּכָן & præparabitur, vel præparetur,Iſa.16.5.Zach.5.11.Item cum וַ cop. præf.occ. cum kibbutz pro ſchurek penult.ſic, וְהֻכַן & præparabitur, Nah.2.6.In part.hoph.ſ.m.eſt, מוּכָן paratus, Prov.21. 31. & in forma pl.m.part.hoph.eſt, מוּכָנִים parati,Ezec. 40.43. Atque indè nomina, i.No. כֵּן m.Toar, ſive adject.rectus, Pag.quaſi firmus, ſtabilis & certus, non varians, Merc. rectum,rectè, 2 Reg.7.9. Num.27.7. Bu. Lex. rectus,paratus,perfectus,& ſubſtantivè, apparitio, Av. כֵּן nomen eſt rectus, & neutraliter rectum, ut Job. 9.35.& non timebo eum, quòd לֹא כֵן non rectus ego

ſim

sim, apud me; quasi habeam malam conscientiam, ut nempe cogar eum timere. Et 2 Sam.23.5. nam לֹא כֵן non recta est domus mea apud Deum; & Prov. 15.7. וְלֵב כְּסִילִים לֹא כֵן & cor stultorum est non-rectum, neutraliter. Exod.10.29. כֵּן דִּבַּרְתָּ rectum locutus es. sic Num.27.7..36.5. 2 Reg.7.9. לֹא כֵן non-rectum nos facimus; Cocc. Pag.i.e. rectè, benéque, Pag.& 2 Reg. 17. 9. דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן verba quæ (erant) non-rectum. Eccl.8.10. אֲשֶׁר כֵּן עָשׂוּ qui rectum fecerunt. Et Isa.16.9. לֹא כֵן בַּדָּיו non-rectum mendacia ejus: sic Jer.8.6..23.10..48.30. & Zach.11.11. כֵּן עֲנִיֵּי i.e. τὸ εὐθὲς, vel ἕτοιμον ἢ εὐθύτατον, τῶν ἀσθενῶν τῶν προβάτων. rectum aut paratum inopum de ovibus, h.e. ὁσίως vel εὐθέως, Cocc. Occurrit autem ordine Conc.hoc nomen in s.m. locis seq. כֵּן rectus, rectum, rectè, Exod.10.29.Num.27.7..36.5. Jos. 2. 4. 2 Sam.18.14.1 Reg.7.31. 2 Reg.7.9.Ezr.10.12.Neh.2. 16. Prov.15.7. Eccl.8.10. Isa.16.6. Jer.8.6..23.10.. 48. 30. Ezech.11.5..33.10. Zach. 11. 11. Item occurrit etiam hoc nomen in forma pl.m. sic, כֵּנִים probi, veraces, recti, Gen.42.11,19,31,33,34. Sed hoc nomen in sing. כֵּן notat etiam propaginem, ut Dan.11.2.cum ו Aff. & stabit ex surculo radicum ejus stolo ejus, Coc.Item vox hæc כֵּן adverbialiter fæpe sumitur (prout affine est primæ significationi,ut nomen est, Merc.) sic, ità, &c. Pag.Bu. Av. ei respondet Græca particula οὕτως sic, Cocc. In collatione, demonstratione, vel affirmatione similitudinem denotat.Sed est ubi כֵּן in redditione significet,tantò magis, ut Exod.1.12. de afflicto ab Ægyptiis Hebræo populo: & Hos.11.12. ut eos Prophetæ vocabant, כֵּן sic abierunt à conspectu eorum; & id genus. Omittitur etiam nonnunquam in Apodosi, ut,sicut in Cœlo, & in terra; pro, sic & in terra; Merc. Cev.Occurrit autem hæc particula in hac signif. similitudinis, Gen.1.7. & fuit כֵּן sic vel ità: idem vers.9,11. Et Exod.7.22. & fecerunt כֵּן sic. Isa.51. 6.& habitatores ejus כְּמוֹ כֵן similiter morientur, i.e. quemadmodum terra consumetur, sic morientur habitatores ejus, & consumentur, Pag. Ezech. 11. 5. כֵּן אֲמַרְתֶּם sic dixistis; & Ezech.33.10. Et 1 Reg.7.29. & in toris seu abacis, כֵּן sic, similiter. Jos.2.4 & dixit: כֵּן ita(est) venerunt. Pro rai. Nah.1.12. siquidem integri כֵּן וְכֵן רַבִּים & sic multi, כֵּן וְכֵן נָגוּזוּ & sic abrepti sunt. Psal.63.3. כֵּן sic In sancto vidi te; i.e. talem cognovi. Isa.52.14. כֵּן adeò corruptum præ viro species ejus; Cocc. Atque indè כֵּן לָכֵן & propterea, idcirco, ideo, quapropter; Bu. Lex.ut Psal.73.6.לָכֵן ad sic, i.e. propterea, oneravit eos superbia: & Psal.42.7. עַל־כֵּן propterea memor ero tui de terra Jordanis, &c. Av. Sic Gen.2.24. עַל־כֵּן idcirco, ideo, propterea,relinquet vir,i.e. quilibet patrem suum, &c. Et Psal. 1. 5. עַל־כֵּן ideo non surgent aut stabunt impii in judicio; Pag. Item עַל־כֵּן & לָכֵן interdum exp.propterea quòd quandoquidem, ut Jud.6.22. Gen.38.26. & tunc אֲשֶׁר vel pro eo שׁ, subauditur; Bu. Lex. Sed reperitur etiam עַד־כֵּן usque huc, huc usque, adhuc, hactenus, Neh.2.16. Merc.vel eo usque; Cocc. Item אַחַר־כֵּן vel אַחֲרֵי כֵן post sic, i.e. postea,Deut.21.13. Bu.Lex. Cocc.Item כִּי עַל־כֵּן quandoque valet quoniam,quandoquidem. Ita & אֲשֶׁר עַל־כֵּן Gen.18.5. Num. 10. 31.. 14.43. Job.34.27. Jud.6.22. & כְּמוֹ כֵן similiter,Isa.51.6. Cocc. Bu.Lex. Cum בְּ præf. בְּכֵן est,tunc, & verè, in veritate; Pag.Quæ significatio magis Syriaca est; Kimchi exp. in hoc, i.e. hac ratione, ità, hâc lege. etsi in Eccl.8. fatetur exponi posse, verè; Merc.וּבְכֵן: & in sic, i.e. atque tunc, & ità demum,Esth.4.16.Eccl. 8.10. Bu. Lex. & tunc, vel verè, aut in veritate, secundum R.D. in lib.R ad. vidi impios; Ab. Ezra, אָז tunc: & sic pro אָז tunc, Targum habet בְּכֵן Pag. De לָכֵן Kimchi notat quòd aliquando affirmet, verè,sanè,profectò; quando scil.sermonem incipit, ut idem inquit; Merc. וְכֵן nihilominus, 2 Chron. 32.31. Cocc. Atque huc etiam quidam revocant הָכֵן rectè, firmiter, solidè, Isa.3.17. Merc. Item אָכֵן affirmantis particula, profectò, verè, certè, firmè; non incommodè huc referri possit; Bu.Lex. Merc. Item indè 2. ex hac rad.est No. מָכוֹן m.locus disposítus,vel basis,sedes,statio; Bu. Lex. præparatio, basis firmè præparata, habi[illegible]alum, habens firmam basin, τόπος ἡτοιμασμένος locus paratus, exaptatus, firmus; Cocc. basis, firma & certa sedes ad residendum, statio. Aliud est à מָקוֹם, quod generale loci nomen est; Merc. Occurrit autem hoc nomen in forma absol. simpl.& cum ו cop.præf. וּמָכוֹן locus paratus, Exod.15.17. 1 Reg.8.13. וּמָכוֹן & locum paratum, 2 Chron.6.2. Item in forma s. m. constr. est cum Scheva penult. & occ.simpl. & cum מ præf.ut seq. מְכוֹן locus paratus,1 Reg.8.39,43,49.2 Chron.6.30. Psal.89. 15..97.2. Isa.4.5. Dan.8.11. מִמְּכוֹן de loco, Psal.33.14. 2 Chron.6.33,39. ut & cum בְּ præf.& י Aff.sicut etiam cum ו Aff.sic, בִּמְכוֹנִי in loco meo, Isa.18.4. מְכוֹנוֹ basin suam,Ezr.2.68. In forma pl.m. מְכוֹנִים & in constr. מְכוֹנֵי bases,statumina.Occurrit Psal.104.5. cum הַ Aff. sic,Fundavit terram עַל מְכוֹנֶיהָ super loca sua, Pag. vel potiùs, super bases suas, Merc. Bu. Lex. super basibus, vel staturninibus suis, Cocc. Item, 3. hinc etiam No. מְכוֹנָה vel מְכֹנָה, f. & in forma constr. מְכוֹנַת vel cum kibbutz pro schurek מְכֻנַּת idem cum præced. No. m. Bu.Lex. basis scil.firma; Av. Occurrit cum ה Aff. Zach.5.11. & ponatur ibi עַל מְכֻנָתָהּ super basin suam, aut locum habitationis ejus, Pag. In basi sua, Bu.Lex. Cocc. &c. Sic &4. indè etiam No. מְכוֹנָה f. idem etiam cum masc. מָכוֹן, Bu. Lex. basis firma, Av. sedes, vel basis, Pag. Bu. Est ex vasis Templi: Solomon in templo præter יָם mare æneum, ex quo sacerdotes lavabant manus & pedes, decem constituit luteras ad abluendas victimas. Ii luteres habebant in summo phialam sive labrum, cui subjiciebatur quadrata basis. Illud כִּיּוֹר, hæc מְכוֹנָה appellatur. Ità in Tabernaculo fuerat כִּיּוֹר & כְּנוֹ phiala & basis ejus. Vide suprà in כְּנוֹ.In Chronicis nomine כִּיּוֹר tota machina intelligitur,2 Chr. 4.6. Basis describitur, 1 Reg.7.27. & sequentibus.Longitudo & latitudo eadem, quatuor cubitorum, vers. 27. Hîc 70. & Josephus 8, ἀρχ. 2. aliter; Longitudini dant quinque cubitos: Altitudo tres cubiti; 70. ἕξ: ità & Josephus. Basis habebat areas inclusas limbis, vers.18.quos κιονίσκους Josephus appellare videtur. Limbi extrabant. Ideo 70. vertunt τὰ ἐξέχοντα, Hebr. שְׁלַבִּים. Et in areolis & in limbis erant leones, boves, Cherubim; h.e. & aliæ Cherubinorum formæ, nempe aquilæ, ut Josephus dicit: & palmæ. Erant limites (לְווֹת) infra animalia, instar מוֹרָד descensûs, h. e. graduum, vers.29. 70. χῶραι, ἔρχον καταβάσεως. Jose-

Josephus, ὄφος εἰς ὑποβασιν κατασκευασμένον. Quatuor rotæ erant, altæ sesquicubitum. Tabulæ æneæ, & in angulis earum humeri sub pelvi, vel phiala. Tabulæ dicuntur סְרָנִי vers.30.& anguli פַּעֲמוֹתָיו: at v. 34. פִּנּוֹת. Limites singulis additi. Basis habebat orificium intra coronam sive spiram; quæ vers. 31. כּוֹתֶרֶת & vers 35. עָגוֹל rotundum appellatur. Ejus altitudo erat semicubitus. Orificium erat rotundum instar thecæ, patens sesquicubitum, altum cubitum. Id erat lateribus quadratis, quæ מִסְגְּרוֹת dicuntur, vers. 31. posita inter limbos, vers.28. In iis cœlaturæ מִקְלָעוֹת. Ex Josepho, orificio imposita videtur pelvis seu phiala, vel, ut quidam volunt, concha imposita manibus. Dicitur כִּיּוֹר. Josephus vocat χυδρογαύλας δέκα λυπῆρας. 70. χυτρόκαυλον vertunt. Apparet compositum esse hoc ex χύτρα & γαυλός. Nobilius monet, in quodam Theodoreti codice legi χυτρογαύλας. Id optimum est. Achaz has bases fregit, 2 Reg. 16.17. Attamen 2 Reg.25,13,16. inter ea recensentur quæ abstulit Babylonius. Credibile est, Achazum partem aliquam fregisse. Hæc de hoc nomine ex Cocc. Occurrit autem hoc No. f.cum ה dem. & בְּ pro בָּהּ, ut & לְ pro לָהּ præf. ut seq. הַמְּכוֹנָה vel sine vau, basis, 1 Reg.7.27,28, 34,35,38. בְּמְכוֹנָה in basi,1 Reg.7.32. לְמְכוֹנָה basi, 1 Reg.7.30.sic etiam in forma pl. f. occ. & cum הִ & וְהִ præf. ut & cum יִ, pro יִי. Aff. prout seq. הַמְּכוֹנוֹת bases, 1 Reg.7.27,37,38,39,43. 2 Reg.16.17..25.13. 2 Chron.4.14. Jer.27.18..52.17,20. וְהַמְּכוֹנוֹת & bases, 2 Reg.25.16. מְכוֹנוֹתָיו bases suas, Ezr.3.3. Item, 5. hinc etiam No. תְּכוּנָה f. locus paratus, Pag. sedes, statio. Sunt qui pro re parata, fixa & immobili exponant, Nah. 2. 9. Sed apparatum exponere possis, i.e. res apparatas & reconditas: & sumitur etiam pro rei dispositione, figurâ & idea, Ezech.43. Scriptores Hebræi hoc nomine Astrologiam appellant, à disponendis figuris & proportionibus. Item apud Rabbinos הֲכָנָה, quod propriè præparationem significat, usurpatur pro innata alicui ad rem aliquam propensione, atque adeò proclivi indole; Merc.Cev. תְּכוּנָה est dispositio, sedes parata, apparatus, Bu.Lex. basis, sedes firma, solium quod paratum est in basi firma, Av. Occurrit in forma absol. cum לְ præf. לְתָכוּנָה apparatui, Nah. 2. 9. In forma constr. תְּכוּנַת; unde cum וֹ Aff. occ. simpl. & cum וֹ cop. præf. ut seq. תְּכוּנָתוֹ ad sedem ejus, Job. 23. 3. וּתְכוּנָתוֹ & dispositionem ejus, Ezech.4.11. Deinde,iii. signif.3. hujus rad.est in nomine כֵּן m. basis in qua aliquid constitutum est, 1 Reg.7.29,31. & in hac signif. cum affixis susципit dagesch antecedente Pathach, acsi thema ejus esset כָּנַן Bu.Lex.ut videbitur infrà.Hoc nomine כֵּן,sedes, seu locus residentiæ constitutus, designatur: item basis: stipes, truncus, quo ut re firmâ aliquid innititur; locus in quo quippiam certò consistit. Geminati nominis formam cum affixis sequitur,quasi radix esset כָּנַן; undè & f. כַּנָּה ejusdem significatûs:Merc. כֵּן nomen substantivum est theca, loculamentum; δοχεῖον, Cocc. Occurrit autem hoc nomen in hac signif.simpl.& cum יִ, וֹ, & וִ Aff.cui ult. וֹ cop. est etiam præf.ut seq.כֵּן basis, 1 Reg.7.29,31. כְּנֵי in basin, statum meum,Gen.41.13. כַּנֶּךָ statum tuum,Gen.40.13. כַּנּוֹ basin ejus,Exod.30.28..31.9..35.16..38.8..39.39..40.11. Lev.8.11.Dan.11.7,20,21,38. וְכַנּוֹ & basin ejus,Ex.30. 18.Atque indè ex hoc No.m.est etiam No. כַּנָּה f.surculus, planta, Bu.Lex. Quum, ut suprà dictum,No.masc. כֵּן notet propaginem, hoc No.f. כַּנָּה erit etiam stolo, propago, stirps, germen,Coc.Occurrit cum וֹ cop. præf. sic, Psal.80.16. וְכַנָּה & sedem, seu locum, Bu. Conc. & stolonem, quem plantavit dextra tua, Cocc. & sedem quam, vel locum quem plantavit dextra tua, i.e. terram Israel; scil. visita, juxta illud, Exod. 15. 17. locum sessionis tuæ quem operatus es, Domine, sanctuarium quod firmaverunt aut paraverunt manus tuæ. Et dixit, plantavit,quemadmodum invenimus Dan.11. 45. & plantavit, vel plantabit tabernacula; & quia in Psalmo comparavit eum viti, sunt qui exponant dictionem hanc נְטִיעָה plantationem, quemadmodum dixit postea in Psalmo, versu eodem, & super ramum (ad verbum, filium; Merc.) aut plantationem,quem roborasti tibi; Hieron. & radicem quam plantasti: At Ab. Ezra nomen putat esse Toar ipsi horto, aut viti (quæ aptata sunt, Cev.) i.e. & paratam, aut firmam scil.vitem, quam plantavit dextra tua; &c. Pag. Variè hîc locus exponitur: nam sunt etiam qui per כַּנָּה regium Messiam intelligant: sed expositio Kimchi recta videtur, ut כַּנָּה idem sit quod מָכוֹן habitatio, & firma sedes huic populo à Deo destinata, ubi verbo suo eum regeret; ex Exod.15. verbum plantandi figuratè etiam rebus aliis tribuitur; Merc. Cev. Sed de nomine etiam præced. masc.loci quidam notandi, ut 1 Reg.7. 32.& os ejus rotundum, (seu orificium ejus, &c. Coc.) מַעֲשֵׂה כֵן opere recti, i.e. basis rectæ. Pag.vel rectitudinis: alii, opere tali,vel simili; at מַעֲשֶׂה est in regimine, quum scribatur per tzere; Merc. opus apparitionis erit; Av. rotundum instar thecæ; vide suprà מְכוֹנָה: sic Isa.33.23.non firmabunt כֵּן חָרְנָם thecam mali sui ad erigendum tentorium. Gen.40.13. & restituet te עַל כַּנֵּךְ super basin tuam, i.e. constitutionem, statum, vel officium tuum, Bu.Lex.in locum tuum,i.e. in statum & dignitatem tuam; Cocc. Et redire faciet te super, vel ad locum tuum, vel ad locum sessionis vel habitationis tuæ in quo fueras prius, Pag. firmatus viz. vel stabilitus; Cev.vernaculè, à ton éstat; Merc.Hier. in gradum pristinum: Targum, שִׁמּוּשָׁךְ ministerium tuum; Pag. Sic Gen.41.13. Item D.n.11. 20. & stabit עַל כַּנּוֹ in loco ejus;& sic v. 21.& 38. & Deum arcium עַל כַּנּוֹ (quæ omnia sunt cum Dagesch ante Aff. ut dictum quasi à Rad. כָּנַן) in theca sua, vel loculamento suo, honorabit; Græcè, ἐπὶ πάσῃ ἀυτῇ, Cocc.Denique,iv.signif.4.hujus rad.est apparatus, ornatus ad idolum,Bu.idq; i. in no. כִּיּוּן basis,juxta quosdam,Am.5.25. R.Sal.scribit esse nomen pro prium Idoli: Ab.Ezra notat ex lingua Arabica & Persica constare, stellam Saturni appellari כַּיְוָן: indè fortè Græci olim legerunt, literâ כ infernè evanidâ, ῥαιφάν, quod tandem, inserto μ, mutatum in ῥεμφάν. Vide Actor. 7. 43. Bu. Lex: כִּיּוּן est stellæ nomen; i.e. Saturni, juxta quosdam; & sic vocatur in lingua Ismaelitarum Persarumque; כִּיּוּאָן; Pag.vel כִּוָּאן quod etiam sine Aleph in l. Rad. scribit Kimchi כִּוּן; Merc.faciebant enim illius imaginem ad colendum illum; Pag. Alii hoc nomen referunt ad radicem כָּוָה, quod est aduri; & sic Saturnum כִּיּוּן ab adustione dictum putant. Talmudici tradunt in ædibus Regum Israel, strui solitum cubiculum, &

& in eo mensam fortunæ, non in hominum usum, sed tantùm ad fortunæ auspicia. Act.7. Stephanus pro hoc ῥεμφὰν citat. Forsan scriptum erat Kevan. Variant & ibi alia. Forsan eo etiam loco, juxta Kimchi, Placentam significat; Merc.Am.5.26. וְאֵת כִּיּוּן & placentam idolorum vestrorum, stellæ Dei vestri. Vel, & Saturnum, &c. Hieron.& imaginem idolorum vestrorum; Pag. Et loculamentum,thecam imaginum vestrarum; 70.ῥαῦφαν, ῥεμφᾶν, ῥεμφᾶν. Visi sibi sunt legere ריון, quod voluerunt pronunciare, ut potuerunt. Hinc Act. 7. 43. ῥεμφᾶν. Lucas reliquit quod erat in versione, quia ad rem nihil intererat quomodo nominaretur Deus falsus & fictitius, dummodo non honoraretur ut Deus verus. Lutherus retinet Chiun; Belg.Kijun. Sed videtur idem esse cum כַּוָּן; Cocc. Deinde,2. in No.pl.m. כַּוָּנִים placentæ, Bu. Conc. liba, popana, placentæ effigiatæ, effigiem idoli habentes impressam,quod colebatur & cui offerebatur. R.Sal.scribit fuisse typum vel effigiem stellæ cujusdam magnæ, quam colebant, & appellabant eam, propter magnitudinem ejus, reginam cœli: Kimchi hoc & præced. nomen idem significare vult; Bu. Lex. Occurrit Jer.7.18. & mulieres subigunt conspersionem, i.e.miscent, aut impastant pastam, ut faciant כַּוָּנִים placentas reginæ cœli; juxta Hieron. (vel,operi, machinæ cœli; Merc.) & 44.19. fecimus ei כַּוָּנִים placentas.R.D.in l.Rad. genera dicit fuisse ciborum qui parabantur, offerebantúrque reginæ, vel operi cœli, & idolis suis; Pag. ut autem Sanctes verterat, subigebantur, videtur legisse apud Kimchi מְלוּשִׁים, ubi ille habet מַגּוּשִׁים, activè, parabant & offerebant operi cœli & simulacris suis, Merc. Cev. & forsan vocavit eos cibos כַּוָּנִים, ut & כִּיּוּן ob intentionem operis, (seu, animi opus ad aliquem finem dirigentis, Cev.) & cor illorum super illos ad faciendum, disponendumque illos exactè; nam כִּוֵּן est intendere, & כַּוָּנָה intentio: & in comment. R.D. exp. Reginæ cœli, q. d. stellæ magnæ cœli; vel operi cœli. Deficit enim Aleph. Pag. Alii verò hoc nomen etiam ad Rad. כָּוָה referunt, ut כַּוָּנִים sint collyridæ, seu tortæ, ad ignem calefactæ, triangulari, ut quidam tradunt, figura. Vide Epiphanium lib.3. contra hæreticos, in quem usum, & quibus parari solitæ essent. Sed ab hac potiùs radice כון cum Kimchi deduxerim, ab apparatu & concinnatione, quòd elaboratæ essent & artificiosè confectæ; Merc. Pro hisce verò duobus nominibus Avenarius duas statuit peculiares radices, & sic eas explicat. כָּוָן est placenta, quæ à Judæorum uxoribus idololatricis parabatur machinæ cœlorum, adustulando & ad ignem fovendo. Est cogn.cum כָּוָה adussit. Legitur tantum plùraliter, Jer.7.18. Et uxores subigentes massam ad faciendum כַּוָּנִים placentas; & cap.44.19. nunquid absque maritis, fecimus ei placentas; Av.70. χαυῶνας. liba: Jun.popona. prout πόπανα vocat Aristophanes in Pluto; Cocc. Deinde, כִּיּוּן Kijun, est nomen idoli cui parabantur & immolabantur hujusmodi placentæ; vel à firma basi quam tribuebant cultores ejus. Nam est cogn.cum כוּן paravit firmè; Am.ult.& tulistis Succoth regem vestrum,& Kijun,imaginum vestrarum, ἀναλάβετε τὴν σκηνὴν, vel, & portastis tabernaculum Regis vestri, & placentam imaginum vestrarum, Av. Ab hac autem Radice כון videtur una ex columnis templi Salomonis, 1 Reg.7. dicta יָכִין: quo Paulum allusisse putant 1.ad Tim.3.quum Ecclesiam columnam & firmamentum veritatis appellat: veritatis nomine adjecto, ad discrimen columnarum veteris Testamenti, ubi tantùm umbra fuit. Altera dicta est בּוֹעַז à robore, sicut יָכִין à firmitate & stabilitate; Merc. יָכִין Jachin appellatur columna dextra in Templo Hierosolymitano à basi firma, 1 Reg.7.21.& 2Chron.3.ult.&c. Av. Præterea de nomine כֵּן ex hac Radice,locus suprà cit. Eccl. 8.10. ulteriùs hic explicandus: וְיִשְׁתַּכְּחוּ & oblivioni tradentur in civitate,quòd כֵּן rectum fecerint,i.e.opus rectum quod fecerunt,Pag.h.e.opus rectum quod fecerint,oblivioni tradetur;vel potiùs,& oblivioni tradentur in civitate operis recti quod fecerunt; Cev. Alii, quum tamen sic, i.e. tantum,fecissent, & tanta opera egregia & bona; Merc.R.D. in hunc modum explicat, & tunc (vel verè) vidi impios sepultos,&c.ac si dicat, si mortui fuerint impii venient alii loco ipsorum: quemadmodum dixit Job.8.19.& de pulvere alius(pro, alii) germinabunt. Et de loco Sanctitatis (Kimchi habet, sancti, Domini,scil.Merc.) יְהַלְּכוּ ambulabunt, i.e. qui sunt de loco Sanctitatis: (vel certè,ambulare,seu abire facient,& fugabunt eos, qui sunt de loco sancti,i.e. justi ipsi;Merc.) ac si d. justi ibunt (vel ambulare, seu abire facient, Merc.) fugabuntque illos, nè videantur in conspectu suo propter iniquitatem (aut rapinam) quam fecerunt (vel faciunt) illis. Et oblivioni tradentur in civitate,qui rectum fecerunt: ac si d.Qui fecerunt veritatem,& rectitudinem abscondent se à facie illorum, faciéntque seipsos oblitos, abscondirósque à facie illorum; Pag. Verba Kimchi alium etiam sensum ferant,ut sciicet hæc intelligantur de improbis justos exagitantibus, & fugantibus; ut sensus sit,eos qui sunt de loco sancti (vel sancto,i.e. justos) abire faciunt & fugant, &c. Porrò utrovis modo accipias verba Kimchi, יְהַלְּכוּ, quo Ecclesiastes & Kimchi utuntur, transitivè exponendum est; Cev. At R. Abrah. Ab.Ezr. hoc enarrat pacto: Quum apposui cor meum,tunc vidi impios, qui præsidebant hominibus, lædebántque illos (mortuos absque cruciatu, ullisque scelerum pœnis, &, Merc.) sepultos in sepulchris suis, juxta illud, Psal. 73. 4. Quia non (sunt) colligationes morti illorum. Et venient in mundum secundò, quia venient filii eorum, stabúntque in loco ipsorum, & manebit illorum memoria. Et qui de loco sanctitatis ibunt, i.e. sancti qui morientur absque liberis (non erunt sic, sed) oblivioni tradentur in civitate in qua fuerunt: & hi sunt qui fecerunt rectum, (i.e. veritatem, juxta illud, Num. 27. 7. veritatem filiæ Tselophehad loquuntur. Miratus est ergò concionator, Merc.) quomodo exciditur justi memoria, & oblivioni traditur omne bonum opus: impius verò moritur in pace, & dimittit filios loco sui, Pag. Nam & hoc vanitas est, Cev. Hanc ego expositionem inter omnes sequerer: nisi quòd sepultos simpliciter intelligerem, quorum jam putabatur extincta memoria: Item, è loco sancti, Domini scilicet, i.e. ex Jerosolyma sancta civitate abeuntes, i.e. fato concedentes relicto loco sancto, &c. Merc. Et in comment. nuper impresso, quod est R. Solomonis Jarchi, hoc pacto enarratur, & tunc vidi per prophetiam impios sepultos, qui digni fuerant abscondi in pulvere, qui erant contemptibiles

tes inter alias gentes, de quibus dictum est Isa. 23.13. hic populus non fuit: & præsidebant domui Dei, quæ est locus sanctitatis ejus: & quum recederent indè ad domum, vel terram suam, oblivioni tradebantur in civitate sua, qui sic & sic fecerunt in domo הַמָּקוֹם loci, h.e. Dei: Pag. sic enim Rabbini Deum aliquando connotant. Cæterum videtur, pro oblivioni tradebantur, vertendum potiùs, jactitabant sese in civitate sua, quòd sic & sic fecissent in æde Domini. Nam primùm exponit quasi pro Beth scriberetur וְיִשְׁתַּכְּחוּ: postea verò per Caph, quod sequitur, Merc. Et oblivioni tradentur, i.e. oblivioni tradetur, nomen illorum ac memoria de civitate, i.e. in medio civitatis in qua rectum (vel, sic) fecerunt: quia dictum est Joel. 3.2. & congregabo omnes gentes, & descendere faciam in vallem Jehosaphath, &c. Pag. quasi ibidem Deus ab illis pœnas expetiturus sit; Merc. unde & Psal. 73.20. in civitate imaginem illorum contemnes. Targum, in veritate vidi impios qui sepulti sunt, & exclusi sunt de mundo, de loco sancto justorum, ubi habitabant (vel, ubi justi habitabant) ut eant in incendium in Gehinnam (i.e. Gehennam) & oblivioni tradentur, vel traduntur, inter habitatores urbis; & secundum quod fecerunt, fiet, vel fit, illis. Pag.

Rad. 21. כוס duo significat; i. est calix, poculum, Pag. Bu. Cocc. Quidam ad כָּסַס reducunt, quod est adnumerare. Nomen rotundi, ut quidam volunt, poculi in morem rosæ germinantis, quod mensuras aliquot minores colligit. Forsan cotula vel congius, qui capit sex sextarios. Sumitur pro portione alicui destinata, vel in bonum vel in malum, ut legendo observabis: unde & ei portionis nomen adjungitur interdum; ut Psalmo 11. & 16. Quidam hoc nomen de magna portione dici autumant, inquit Kimchi; Merc. כוס calix habens operculum, phiala rotunda in modum rosæ germinantis, seu Lilii repandi. Cognationem habet cum כָּסָה operuit. Est nomen gen. fæm. & sæpe etiam accipitur pro cruce & calamitate, juxta illud dictum Christi, potestis bibere calicem meum? Thren. 4. vers. pen. Nam ad te quoque veniet calix, bibes & nuda eris; Av. Metaphoricè sæpe sumitur, ut Psal. 75.9. calix est in manu Jehovæ; Deus unicuique distribuit suas passiones; & Psal. 23.5. calix meus abundat, i.e. siti meæ splendæ omnia comparata sunt. Item Ps. 116.13. כוס יְשׁוּעוֹת calicem salutis accipiam; i.e. quod Deus assignavit cum salute. Qui sacrificaverunt, epulabantur in Templo, & ità in communionem altaris veniebant; libenter communicare cum passionibus Christi est, calicem salutis bibere; Cocc. Occurrit autem hoc nomen radicale ordine Conc. simpl. ut seq. כּוֹס poculum, Gen. 40.11, 13. 1 Reg. 7.26. 2 Chron. 4.5. Psal. 75.9. 116.13. Isa. 51.17. 22. Jer. 16.7. 25.15. 51.7. Lam. 4.21. Ezech. 23.32, 33. Hab. 2.16. Item cum ל, ה & בַּ præf. וְכוֹס & poculum, Gen. 40.11. הַכּוֹס poculum, Gen. 40.11, 21. Jer. 25.17, 28. 49.12. בַּכּוֹס in poculum, Prov. 23.31. Item cum י Aff. cui & ל cop. est præf. & cum וֹ Aff. cui וּמִ est præf. & cum הָ & ם Aff. ut seq. כּוֹסִי poculum meum, Psal. 23.5. וְכוֹסִי & poculum meum, Psal. 16.5. וּמְכוֹסוֹ & ex poculo ejus, 2 Sam. 12.3. כּוֹסָהּ poculum ejus, Ezech. 23.31. כּוֹסָם calicis eorum, Psal. 11.6. Item in forma pl. f. occ. cum ל cop. præf. sic, וְכוֹסוֹת & pocula, Jer. 35.5. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est bubo, avis, Bu. Conc. nam כוס est etiam nomen avis immundæ ignotæ apud nos, inquit R. D. in lib. Rad. quanquam R. Sal. Falconem interpretatur, inquit idem R. D. quo aliæ capiuntur aves; Pag. reperiturque in locis habitatis: itaque avis est notissima, Cev. Quidam etymon afferunt, quòd stridore alias ad se aves colligat, & Illicem vertunt; alii strigem, alii Pelicanum. De rerum nominibus in hac lingua sæpe variatur, quòd antiquitas tanta ignoretur: licèt etiam idem fiat in aliis sæpe linguis; Merc. Avis hæc immunda putatur esse bubo, aut nycticorax; Av. & Cocc. Symmacho est Upupa; 70. ἐρωδιὸν. Bochartus conjectat esse ὀνοκρότᾰλον, Latinis, Truonem, dictum; à trua, quam à rostro pendentem habet; Hebræi à כָּסָה dictam putant; quòd se tegat de die; Coc. R. Sal. ni fallor, exp. noctuam; & sanè quoniam Ps. 102. additur, solitudinum, non videtur esse falco, sed alia avis solitaria, desertum incolens; Targum, קִיפוֹפָא gulula, aut noctua: & R. D. in comment. dicit illius vocem esse lamentum: & sic quidem videtur esse ululа, Pag. Occurrit cum הַ dem. & כְּ præf. ut seq. הַכּוֹס bubo, Lev. 11.16. Deut. 14.16. כְּכוֹס sicut bubo, Psal. 102.7.

Rad. 22. כּוֹר m. est vas (inquit R. D.) in quo aurifex fundit argentum & aurum; Pag. Catinum Latini videntur appellare, Merc. un creuset d'orfeure; Cev. Hier. Fornacem aut caminum vertit; Pag. Quidam scribunt radicem כּוּר significare excidere, fodere, ut conveniat cum כָּרָה; & eò reducunt כָּאֲרִי, quod primùm verisimile est scriptum fuisse כָּאֲרוּ foderunt, Psal. 22.17. Aleph pro vau posito, ut moris est in quiescentibus Hajin: vel כָּאֲרוּ, nam Aleph interdum ità positum mobile reperitur. Ego à כָּרָה malim, quia est Milhel, Aleph abundante, ut in אֲאָרוּר. Vide suprà in radice אָרָה, in nomine אֲרִי. Fornacem à similitudine foveæ dictam putant; Merc. כּוּר fornax excisa in terram, item focus habens similitudinem foveæ excisæ, in quo probatur aurum, argentum & alia metalla, vel in quo funduntur vasa ænea. Cognationem habet cum כָּרָה fodit, effodit; item cum גּוּר habitavit, nam ad fornacem obambulant homines calefaciendi gratiâ; Av. כּוּר catinus, catinum, fornax, locus, vel labrum, aut vas ad liquandum metalla, Bu. Lex. In Bu. Conc. radix hæc tria habet significata: i. כּוּר catinus, fornax; & sic occ. simpl. & cum וְ, בְּ & מִ præf. ut seq. כּוּר fornax, 1 Reg. 8.51. Ezech. 22.18, 20, 22. וְכוּר & catinus, Prov. 17.3. 27.21. בְּכוּר in fornace, Isa. 48.10. מִכּוּר ex fornace, Deut. 4.20. Jer. 11.4. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est corus mensura; Bu. Conc. idque in nomine כּוֹר m. genus mensuræ, quæ Latinis corus etiam dicitur, & est inquit R. D. in l. Rad. חוֹמֶר corus; estque triginta סְאִים satorum; pag. כּוֹר corus, propriè aridorum mensura maxima, eadem cum חוֹמֶר: vide illic. Bis tamen etiam de liquidis dicitur, 1 Reg. 5.11. & Ezech. 45.14. Bu. Lex. De coro, mensuræ aridorum nomine, vide radicem כָּרַר. Est mensura farinæ, tritici, olei. Vide locos citatos, in 1 Reg. & Ezech. 45.14. מֵעֲשֶׂר הַבַּת מִן הַכּוֹר; quod 1 Reg. 5.11. dicitur, viginti coros olei (qui essent ducenti bathi) pro eo habent 70. εἴκοσι χοίνικες βαὶθ ἐλαίου κεκομμένου. quomodo est, 2 Chron. 2.9. וְשִׁבְעִים בְּתֵים עֶשְׂרִים אֶלֶף. Sed sunt, qui Chiramo viginti Coros olei optimi privatim datos, at reliquum operariis cetisse volunt. Josephus 8. ἀρχ. cap. 2. σὺν ἀγνείᾳ

ἡμιλίτρους κέγχρου, καὶ ποιήσεις ἐλαίου βάθους. חומר & לג eadem mensura est. Locus Ezech. 45. 14. sic verti potest. Et statutum olei, bathi olei: decima bathi de coro, decem bathis, h.e. chomer. Nam decem bathi chomer. Non est verisimile, ἀφαίρεμα de oleo majus esse eo tritici. At tritici ἀφαίρεμα est sexagesima pars chomer. Sed si bathus de chomer (ut Lutherus explicavit) aut decima bathi est ἀφαίρεμα olei, decima totius erit; Cocc. Quidam ut כור fornacem, sic & כור corum, mensuram aridorum, à figura foveæ dictam volunt; quòd vas esset excisum, & capax. Continet Josepho, l. 3. Antiq. 41. Medimnos Atticos, Epiphanio in lib. De mensuris & ponderibus, 30. modios. Fit hujus mentio Luc. 16. Merc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum ה dem. præf. ut & in forma pl. m. simpl. ut seq. כור corus, 1 Reg. 4. 22. 5. 11. הַכּוֹר corus, Ezec. 45. 14. כורים cori, 2 Chron. 2. 9. 27. 5. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est peregrinatio; negotiatio, Bu. Conc. idque in nomine indè, secundum quosdam, derivato, viz. מְכוּרָה vel cum cholem מְכוֹרָה, aut cum kibbutz pro schurek, מְכֵרָה f. peregrinatio, habitatio, secundum R. D. Pag. מְכוֹרָה etiam alii excisionem exponunt, ut terra excisionis alicujus, sit ubi ex matris utero excisus est, seu creatus & editus; alii Caph pro Gimel sumi volunt, à גור: nam quod quidam faciunt Mem radicale, alienius est. Kimchi etiam per מְגוּרָה exponit, quod peregrinationem, seu incolatum significat, Merc. מְכוּרָה est focus ubi quis potissimè versatur, & figuratè accipitur pro colonia vel natali solo, i.e. locounde aliquis est excisus vel oriundus; Av. In forma constr. est, מְכוֹרַת, & occ. cum ם Aff. Ezech. 29. 14. super terram מְכוֹרָתָם peregrinationis, aut habitationis eorum, Pag. Bu. Conc. Hier. in terra nativitatis suæ, Pag. ad terram coloniæ eorum; Av. & in forma pl. f. מְכוֹרוֹת vel מְכוּרוֹת, occurrit cum Aff. יך Ezech. 16. 3. cum kibbutz pro schurek; sic, מְכֵרוֹתַיִךְ commercia tua, Bu. Conc. habitationes tuæ, Pag. coloniæ tuæ; Av. & sic Ezech. 21. 30. in terra מְכֵרוֹתַיִךְ peregrinationum seu habitationum tuarum; Pag. Bu. Conc. Hieron. nativitatis tuæ; Pag. in terra coloniarum, sive venarum tuarum; Av. In loco autem Ezech. 16. 3. scribitur cum cholem מְכוֹרוֹתַיִךְ in emendatis exemplaribus; Pag. De hoc nomine מְכוֹרָה vide in מָכַר; Bu. Lex. ad quam radicem etiam alii illud referunt; ibi vide.

Rad. 23. כוש primus filiorum Chami, Gen. 10. 7. Hinc dicitur כוש pro terra filiorum Cusch, 2 Reg. 19. 9. Ità Job. 28. 19. פִּטְדַת כּוּשׁ: Nah. 9. 3. Per paronomasiam, Ps. 7. 1. עַל דִּבְרֵי כוּשׁ בֶּן יְמִינִי super verba Cusch Benjaminitæ: & per allusionem כּוּשָׁן Hab. 3. 7. Hinc כושי Cuschita, 2 Sam. 18. 21, 22, 23, 31, 32. Jer. 38. 7, 10, 12. 39. 16. Plurale כּוּשִׁים, Am. 9. 7. fæm. כְּשָׁיוֹת Num. 12. 1. Doctissimus Bochartus in suo Phaleg. lib. 4. cap. 2. contendit, terram כוש esse Arabiam. Nos omnino putamus, litora Asiæ & Africæ circa mare rubrum Cuschæorum esse: sed & Æthiopes eodem nomine designari. Quod est Ezech. 29. 10. Desolabo Ægyptum à turri Syenes usque ad terminum Cusch, h.e. ab ultimo suo limite australi, quâ terminatur Æthiopibus versus Orientem. Notandum est, in Scripturis non solere terminos terræ oppositos semper poni, sed vicinos. Tirhaka rex Cusch, 2 Reg. 19. 9. Sennacheribum cecidit, Zerach in regem Asam duxit centum myriades, 2 Reg. 14. 9. & Isa. 20. 3, 4, 5. Ægyptus & Cusch conjunguntur: in quibus spem reponebant Palæstini. Nah. 3. 9. Cusch Ægyptus, Put & Lubim conjunguntur; in quibus robur No. Isa. 18. 1. væ terræ obumbratæ alis, quæ sunt ultra flumina Cusch. h.e. Judeæ, quæ confidit rege Cuschæorum Tirhakah, & sub umbram ejus se recipit. Eustathius, Ægyptum etiam Αἰθιοπίαν vocatam tradit, ad Dionys. p. 32. & 35. Apud eundem p. 28. ex quodam Rhetore; Τριγλοδύται μοῖρα Αἰθιοπικὴ νομαδική, καὶ Ἀράβων ὅμορος. Et ex Herodoto; οἱ Τριγλοδύται αἰθίοπες. Videndus idem in Odyssea. Quid mirum igitur, si & Hebræi eodem nomine appellaverint vicinos Arabum, & ultimos Æthiopas Cuschitas? Jer. 13. 23. Numquid mutabit כּוּשִׁי Cuschita pellem suam? Id de veris Æthiopibus & nigris dictum esse, quis neget? Cocc. כוש Chusch proprium nomen viri, Gen. 10. 6. qui Arabibus Æthiopibusque nomen dedit; unde Æthiopia Cusch dicta, 2 Reg. 19. 6. כּוּשִׁי Æthiops, 1 Sam. 18. 21. הֲיַהֲפוֹךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ, Num mutabit Æthiops pellem suam? Jer. 13. 23. Plural. כֻּשִׁיִּים Æthiopes, Am. 9. 7. fæm. כְּשִׁית Æthiopissa, ex regione Chusch oriunda, Num. 12. 1. Sic autem appellatur Tzipora uxor Mosis, quæ non Æthiopissa, sed Midjanitis erat. Midjanitæ autem vocati sunt Chuschitæ, quòd Æthiopiæ vicini essent, & partem regionis Chusch obtinerent; Bu. Lex. כוש proprium nomen filii Cham, & ab eo terra quam inhabitavit, vocata est Chus, i.e. Æthiopia; Av. Asiani, teste Josepho, Chuscæos appellant, i.e. nigros, Græcè Αἰθίοπας. ab adusta facie, Merc. 2 Sam. 18. 31. Et ecce הַכּוּשִׁי Chusi (vel Chusitha; venit) Dicunt enim Hebræi quòd nomini proprio non præponitur He notificativum; unde Targum est sine He. Jer. 39. 16. diceque לְעֶבֶד־מֶלֶךְ ad Hebedmelech הַכּוּשִׁי Æthiopem: vel, secundum R. D. in lib. Rad. ad servum Regis Æthiopem: vel, Chusi. Et ad hunc modum הַכּוּשִׁי revertitur ad עֶבֶד Hebed, i.e. servum. Ac si dicat, quòd hic erat כּוּשִׁי (Æthiops qui erat, Merc.) servus Regis. Am. 9. 7. Nonne sicut filii כֻּשִׁיִּים Æthiopum estis mihi filii Israel, qui scil. non valent suam mutare pellem? (ut & Jer. 13. de quo su prà, Merc. Cev.) ac si dicat, ut enim Æthiopes pellem suam non mutant, sic vos non mutamini, nec revertimini ab operibus vestris malis. Et hanc ob causam vocatur Saul, Chus, sicut scriptum est, Psal. 7. in titulo; super verba (vel, de rebus, de iis quæ pertinent ad; Merc.) כוש Chus (i.e. Saul) filii Jemini. Non enim fuit immutatum ejus cor ab odio David; quanquam dixit 1 Sam. 26. 21. Peccavi, revertere fili mi David, non enim malefaciam tibi ultrà, &c. Num. 12. 1. Et loquuta est Mirjam & Aharon contra Mosch, propter mulierem (aut uxorem) הַכֻּשִׁית Æthiopissam quam accepit; i.e. Midjanitidem, inquit R. D. in l. Rad. Nam Æthiopes, Midjanitæ & Israelitæ, iidem erant, simulque habitabant: quemadmodum dictum est, Gen 37. 25. & ecce turma Ismaelitarum, & v. 36. dictum est, Et Medanim (i.e. Midjanitæ) vendiderunt eum in Ægypto. Et sic in bello Ghidhon contra Midjanitas (dicitur Jud. 8. 24. Cev.) quia Ismaelitæ erant. Et obloquebantur contra Mosch, eo quòd acceperat uxorem Midjanitidem; Pag. & tamen imperare illis volebat. Quòd si ob prophetiam imperium affectabat, an non etiam per nos

inquiebant, loquutus est Dominus? Ab. Ezra, ex quo videntur desumpta quæ huc translata sunt ex Kimchi, habet, Midjanitas habitare in Tabernaculis, juxta illud Hab.3.7. commotæ sunt cortinæ (seu pelles) terræ Midjan: unde & præ nimio solis ardore, quicquid albedinis habent, amittunt. Atque hoc fortasse sibi voluit Kimchi, quum dixit hos tres populos eosdem esse, similiterque habitare: nisi malis his verbis horum populorum vicinitatem intelligere, Merc.Cev. Targum, propter uxorem שְׁפִירָתָא pulchram.Idem R. Selomoh; Pag. Sic & Kimchi Psal.7.in titulo, quosdam scribit putare appellatum Saul Chus, quasi pulchrum aspectu; quum interim occultè mores ejus inemendabiles notarentur; Merc. Occurrit autem nomen hoc secundum Bu. Conc. pro regione; sic, כּוּשׁ Æthiopia, Job.28.19. Psal.7.1. Item pro gentili masc. hujus regionis,occ. simpl. & cum ה & ל præf. כּוּשִׁי Æthiops, 2 Sam.18.22. Jer.13.23. הַכּוּשִׁי Æthiops, 2 Sam.18.23, 24, 31,32. Jer.38.7,10,12.39.16. לַכּוּשִׁי Æthiopi, 2 Sam.18.22. & in forma pl.m est כּוּשִׁיִּים Æthiopum, Am.9.7.Item pro gentili f.occ.in sing.simpl.& cum ה dem.præf. כֻּשִׁית Æthiopissa,Num.12.1.הַכֻּשִׁית Æthiopissa, Num.12.1.

Rad.24. כָּזַב est, mentiri,Pag.Bu. mentiri affirmando, Coc. defraudavit, mentitus est, mendax fuit, Av. est cogn.cum כָּשַׁף fascinavit, nam is dicitur fascinatus, qui mendaciis est defraudatus & seductus; Av. Atque inde in part.ben.kal, s.m. כּוֹזֵב mentiens, Bu. Lex. vel mendax: nam participium sæpe capitur pro nomine Toar, Pag. vel loco nominis, Bu. Lex. prout occurrit, Psal.116.11. כָּל־הָאָדָם כּוֹזֵב omnis homo mentitur, vel mendax est, Pag. Bu. Cocc.q.d. nullus est homo in mundo cui fides adstringenda sit: solum Dei dictum est fidei fundus.Quicquid homo loquitur ex seipso sine verbo Dei, quod credere oporteat, mendacium est. Hinc sequitur hominem esse mendacem: quomodo loquitur Apostolus, Rom.3.4.In Niphal נִכְזַב falli, Cocc. defraudatus est, inventus est mendax; Av. sive mendax effectus est; Bu.Lex. Occurrit in præt.niph. 2.s.m. cum ו cop.præf. וְנִכְזַבְתָּ & efficiaris mendax, Prov.30.6. & in 3.s.f. præt. Niph.occ.cum cametz pro Scheva penult. ob pausam; sic, נִכְזָבָה mendax facta est, Job.41.1. In piel כִּזַּב mentitus est frequenter; ponitur absolutè,aut cum ל sive ב; Av.& occ. in præt.piel 3.s.m, כִּזַּב mentitus fuerit, Mich.2.11. ut & in Infin.piel, (כַּזֵּב mentiri) cum בְּ præf.& כֶם Aff. בְּכַזֵּבְכֶם in mentiendo vos, Exech.13.19. In fut. piel, occ. 1.s. & 2.s.m. & f.ut seq. אֲכַזֵּב mentiar, Job.6.28..34 6. Psal.89.36. תְּכַזֵּב mentieris, 2 Reg.4.16.תְּכַזְּבִי mentieris, Isa.57.11. Item in 3.s.m. fut.piel,simpl. & cum ו cop. præf. ut & in 3.pl.m. ut seq. יְכַזֵּב mentietur, Prov.14. 5. Hab. 2. 3. יְכַזְּבוּ ut mentiatur, Num.23.19.יְכַזְּבוּ mentientur, Psal. 78.36. Isa.58.11. In Hiphil הֶכְזִיב fecit mendacem, arguit mendacii; Av.Cocc.Bu.Lex.Occurrit in fut.hiph. 3.s.m. cum נִי Aff. sic, יַכְזִיבֵנִי mendacem faciet me, Job.24.25. Atque indè nomina, i. כָּזָב m. mendacium, Pag. Bu.&c. fraus; vituperium; Av. & in Scriptura mendacium spiritale dicitur falsa & impia doctrina,aut opinio de Deo; Merc. Occurrit autem in s.m. locis seq. כָּזָב mendacium, Psal.4.3..5.7.. 40.5.. 58.4.. 62.5,10. Prov.19.22..30.8. Isa.28.15,17.Ezech.13.6,7,8,9,19.. 21.34..22.28. Dan.11.27.Hos.12.2. Zeph.3.13. Item in forma pl.m. simpl.est, כְּזָבִים mendacia,Jud.16.10..17. 10. Prov.6.19..14.5,25..19.5,9..21.28..23.3. Hos. 7.13. & in forma constr. pl.m occ. cum הֶם Aff.sic, כְּזָבֵיהֶם mendacia eor. Am.2.4. Item, 2. hinc etiam nomen, præposito Aleph formativo, אַכְזָב m. fallax, & substantivè mendacium, Bu.Lex. & Conc. Av. &c. fruſtratio, Cocc. falsitas, vanitas, fruſtratio spei; Av. Occurrit Jer.15.18. eris mihi sicut אַכְזָב fallax, Bu.Conc. vel sicut mendacium aquarum, Pag. vel potiùs, aquæ, scil. quæ fideles & perennes non fuerunt,aut sunt: nam אַכְזָב quum sit in distinctione, & per cametz, non est in regimine. Kimchi in comment.facit אַכְזָב nomen Toar,sive Adject. mendax; ut ad hanc vocem, substantivum, sicut aliàs,ad quasdam, quas & ipse citat, subaudiatur: scaturigo scilicet, Merc.Cev. Eris mihi ut mendacium, ut aquæ quæ non fideles sunt; Av. fies mihi ut fruſtratio; i.e,ut is, cui quis fidens fruſtrà est; Cocc. Sed occurrit etiam cum ל præf. Mic.1.14.ubi Propheta utitur eleganti paranomasia,Merc. Cev. Domus אַכְזִיב achzib (nomen est loci) erunt לְאַכְזָב in mendacium,Pag.Av.

Rad.25. כָּזַר crudelis fuit, atrox fuit, ausus est atrociter: est cogn.cum גָּזַר dissecuit; Av. Non autem occurrit hæc radix verbaliter, sed nomen cum Aleph formativo præpositio, secundum pleroſque, viz. אַכְזָר m. crudelis; Pag. Bu. sævus, immitis, ferox; audax; ἄσοργος. Semper est Toar, sive Adject. Merc. Bu. Lex. crudelitas, atrocitas, immanitas; Aleph à fronte est Heemanticum; Av. Occurrit Deut.32. 33.& venenum aspidum אַכְזָר crudele; Hieron. insanabile; Pag. & fel aspidum ipsa crudelitas; Av. Sic Job.41.2. non אַכְזָר crudelis; Pag.Nemo est tam audax, qui eum excitare, vel provocare ausit; Merc. & Av. Item cum ל præf. Job.30.21. mutatus est לְאַכְזָר in crudelitatem mihi; Av.& Lam.4.3. filia populi mei לְאַכְזָר crudelis; aut,in crudelem; vel,tanquam crudelis; vel potius, crudeli, scil.tradita est; & sic Targum; Principes congregationis populi mei traditi sunt crudelibus; non enim potest referri ad בַּת filiam, quæ generis est fœminini; Pag. Hoc autem non obstat, quia est similitudo: generaliter enim crudeli comparatur vel homini; vel animanti; ut de struthionibus subdit,ad exaggerandam ejus ἀσοργίαν. Merc. Sed potest etiam exponi de filia; sic,filia populi mei,crudeli, Pag. vel, in crudelem, evasit scil.Cev. Videbant enim filios suos clamantes pro pane, & non erat qui porrigeret illis; quia vitam suam præferebant vitæ filiorum suorum propter famem; Pag. Hæc ex comment.R.Sal. Merc.Cev. Filia populi mei in crudelitatem versa est, ut struthio; Av. Atque indè nomina,i. אַכְזָרִי (cum jod scil. constitutivo nominis Toar, sive adjectivi; Pag.) crudelis, atrox, asper, qui est sine misericordia; Pag.Bu. Av.Quidam volunt Paulum, cùm 2 ad Cor.12. de Angelo Satanæ loquitur, sibi dato, ut ab eo colaphis cædatur, allusisse ad locum, Prov.17.11. וּמַלְאָךְ אַכְזָרִי & nuntius crudelis mittetur in illum; ubi אַכְזָרִי legitur etiam cum jod paragogico; Merc.Cev. Occurrit autem nomen hoc simpl.& cum ל præf.locis seq. אַכְזָרִי crudelis, Prov.11.17..12.10..17.11. Isa.13.9. Jer.6.23.. 30.14.. 50.42. לְאַכְזָרִי in crudelem, Prov.5.9. Item,2. Indè etiam No. substant.f. אַכְזָרִיוּת crudelitas, Pag.Bu. Av. ira crudelis, Av. Occurrit Prov.27. 4. אַכְזָרִיוּת crudelitas, ira est, vel, in ira est: Hieron.ira non habet misericordiam; Pag. Crudelitas est furor,&c. Av. אַכְזָר,&c. vide in rad. זור; Cocc.

Rad.

Rad.26. כָּחַד eſt, celare, occultare, abſcondere; excidere, ſuccidere, removere, inquit R.D.Pag. In univerſum eſt abſcondere; vel, tollere aliquid nè ultrà extet, audiatur, aut videatur. Cum negatione eſt celare, abſcondere; in affirmatione excidere, delere, ità ut nullum ſignum reſtet. Quæ delentur abſconduntur,& è medio tolluntur. In piel ſemper pro celare. In Niphal & Hiphil nunc celandi, nunc excidendi occurrit ſignificatio, Merc. כָּחַד occultavit, celavit; item exterminavit, excidit, ſuccidit; nam quod exciditur hoc etiam occultatur, nè amplius viſui pateat; Av.In Niphal, נִכְחַד celari, abſcondi; exſcindi, ſuccidi, Bu. Conc. & Lex. Occultatus eſt, exciſus eſt, Av. Occurrit in præt.niph. 3.ſ.m. locis ſeq. נִכְחַד exciſa fuit, celatus, vel -ta, Job.22.20. Pſal.139.15.Hoſ.5.3. & in 3.pl. præt. niph. occurrit cum cametz pro cateph-pathach penult. ob pauſam, tam in ſignif.excidendi, quam celandi; ut ſeq. נִכְחָדוּ exciſi ſunt, Job.4.7. נִכְחָדוּ celati,Pſal.69.6. In part.niph.ſ.m. נִכְחָד & in fæm. נִכְחָדָה exciſus, exciſa,&c.ſed occ.in altera forma fæm. cum duplice ſægol & וָהּ præf.ſic, וְהִנִּכְחֶדֶת & quæ excindi debet, Zach. 11.9.& in forma pl.f. part. Niph.occ. ſimpl. & cum הַ d.m.præf. נִכְחָדוֹת exciſas, Job.15.28. הַנִּכְחָדוֹת exciſas, perditas, Zach.11.16.In fut.niph.occ. in 2.ſ.m. cum ו conv.præf. Exod.9.15. וְתִכָּחֵד & ſucciſus es è terra; Pag. & celaberis; Av. vel, & abolitus eſſes de terra; Cocc.ſed occ.etiam in 3.ſing.m. & f.fut. Niph. ſimpl. ut ſeq. יִכָּחֵד celabitur, 2 Sam.18.13. תִּכָּחֵד excindetur, Zach.11.9.In piel, כִּחֵד celavit, abſcondit, occultavit, Bu.Lex.Av. Occurrit in præt.piel, 3.ſ.m. & 1.ſ.ut & in 3.pl. cum cateph patach penult. Sed ob pauſam, cum Tzeri penult.ut ſeq. כִּחֶד celavit, 1 Sam.3.18. כִּחֲדִתִי celavi, Job.6.10.Pſal.40.11. כִּחֲדוּ celarunt, Job.15.18. כִּחֲדוּ idem,Iſa.3.9. In fut.piel occurrit 1.ſ. & 2.ſ.m.& f. ut & in 1.pl. & in 2.pl.m. ut ſeq. אֲכַחֵד celabo, Job.27. 11. תְּכַחֵד celabis, Joſ.7.19.1 Sam.3.17. Jer.38.14,25. תְּכַחֵדִי celes, 2 Sam.14.18. נְכַחֵד celabimus, Gen. 47. 18.Pſal.78.4. תְּכַחֲדוּ celetis, Jer.50.2. In Hiphil הִכְחִיד celavit, exſcidit; Bu. Lex. celavit exſcindendo, & deſtruendo; Av. Occurrit in 1.ſ.præt. hiph. cum ו conv. præf.& ו Aff.ſic, וְהִכְחַדְתִּיו & excidam eum, Exod.23. 23.ut & in Infin.hiph.cum לְ præf. וְלַהֲכְחִיד & ad exſcindendum, 1 Reg.13.34. Item in fut.hiph. occ. 1. ſ. cum ו cop.præf.& in 3.ſ.m.cum ו conv.præf. ſed utrumque defectivè abſque jod hiph. in Tzeri ult. ut ſeq. וַאֲכַחֵד & exſcindam,Zac.11.8. וַיַּכְחֵד & excidit,2 Chr. 32.21. ſed occ.etiam in 3.ſ.m. fut.hiph. plenè cum chirek magno ante הָ Aff.ſic, יַכְחִידָהּ celaverit illud, Job.20.12. prout iterum in 1.pl. fut. hiph. cum ו cop. præf.& ם Aff.occ. defectivè abſque jod cum chirek parvo penult. ſic, וְנַכְחֵדֵם exſcindemus eos, Pſ.83.5.

Rad.27. כָּחַל in kal eſt, dirigere; Pag. ſeu aptare, concinnare, colorare, fucare, comere, Merc.Cev. ornare oculos ſtibio, ut R.D.inquit, Pag. fucavit; Bu. Lex. coloravit, pinxit ſtibio aut rubedine, fucavit pigmento: Eſt cogn.cum חָכַל a quo חַכְלִילִי i.e. rubicundus colore. Hinc Latinum color,& verbum coloro; Av.Occurrit (à 2.ſ.m. כָּחַלְתְּ) in 2.ſ.f. præt.kal, ſic, Ezech.23. 40. כָּחַלְתְּ עֵינַיִךְ fucaſti oculos tuos; 70. ἐστίβιζας τοὺς &c. Kimchi dicit כחול Arabibus פוך ſtibium; Cocc. Direxiſti, ſeu ornaſti, coloraſti, decoraſti, vel,ut Hieron. circumliniſti ſtibio oculos tuos; nam כוֹחַל eſt ſtibium, Pag.apud Doctores ſcil.vel fucus; ſicut & Arabicè, teſte Kimchi, al Cahol appellatur, Merc. & Bu.Conc. & Lex. ut Coc.coloraſti oculos tuos,i.e.faciem tuam;Av.

Rad.28. כָּחַשׁ eſt, attenuari, macreſcere, in kal; Pag. mentiri, mendacem fieri: & metaphoricè, emaciari, Pſal.109.24. Bu.Lex.Cocc. כָּחַשׁ negavit,denegavit, abnegavit, mentitus eſt, fruſtratus eſt, non reſpondit voto: eſt cogn.cum שָׁכַח oblitus eſt; & cum חָשַׁךְ obtenebratus eſt; nam quæ animo ſunt obtenebrata, & oblivioni tradita, dicuntur negata, Av. In Bu.Conc. Radix hæc duo habet ſignificata; 1. in piel כִּחֵשׁ mentiri, negare, abnegare, Bu. Conc. negavit: Conſtruitur cum Dativo, aut בְּ. In piel ſignificat, ἀρνεῖσθαι, nempe τὸ ἀληθὲς· i.e. falſo abnegare; Kimchi, עֵינַיִן כְּפִירָה וְכָזָב notio abnegationis & mendaciij Cocc. Sed extat etiam cum ſægol in ult.ſic כֶּחָשׁ; Av. ſignificat in piel,denegare, fallere. Sæpe habet poſt ſe Lamed,Beth,& tunc contradictionem, ac nocendi ſtudium notat, ut verba פָּשַׁע, מָרַר, חָשָׂא, & ſimilia,mentiri in aliquem,&c.Merc. Occurrit autem in præt.piel,3. ſ.m.ſimpl.cum Tzeri in ult.ſed cum ו cop. præf. in utraque forma cum Tzeri & cum ſægol,in ult. ut ſeq. כִּחֵשׁ mentitur, 1 Reg.13.18. Hab.3.16. וְיִכְחַשׁ vel וְיִכְחֶשׁ & mentitur,Lev.5.21,22. Job.8.18. Item in 1.ſ. præt. piel occ.ſimpl.& cum ו conv.vel cop. præf.ut ſeq. כִּחַשְׁתִּי abnegaſſem,Job.31.28. וְכִחַשְׁתִּי & abnegem,Prov.30.9. Item, in 3.pl.præt. piel eſt, כִּחֲשׁוּ abnegant,mentiuntur, Joſ.7.11.Jer.5.12. & in Infin.piel occ. ſimpl. & cum ו cop.præf. כַּחֵשׁ mentiri,Zach.13.4. וְכַחֵשׁ & mentiri, Iſa.59.13. Hoſ.4.2. Item,in fut.piel,3.ſ.m.occ.cum ſægol in ult. Sed in 3.ſ.f. cum ו conv.præf. eſt cum Tzere in ult. וְיִכְחַשׁ mentietur,Hoſ.9.2. וְתִכְחַשׁ & mentita,eſtGen. 18.15. Item, in 2.pl.fut.piel occ.ſimpl. & cum Nun parag.add. & in 3.pl.m.ſimpl. ut ſeq. תְּכַחֲשׁוּ mentimini, Lev.19.11. תְּכַחֲשׁוּן mentiamini, Joſ.24.27. יְכַחֲשׁוּ mentientur, Pſal.18.48.66.3.81.16. In loco autem citato, Hoſ.9.2. יְכַחֵשׁ בָּהּ mentietur contra eum, vel ei, Pag.vel,eam. Legitur etiam בָּם in eos, vel illis, figuratè,i.e.fallet eorum ſpem; Merc.ut R.D.in comment. videbitur mentiri eis: ſequutus notam Maſoreth quæ ad בָּהּ adſcribitur, duo ſcilicet eſſe quæ ſcribuntur בָּהּ, & putantur eſſe בָּם. Vide alternm in נָהָ, ad Makor hiphil; Cev. Item Pſal.18.45. filii alienigenæ (gen.ſing.Merc.) יְכַחֲשׁוּ־לִי mentientur mihi, Pag.vel mentiebantur (ſeu, affingebant ſeſe,aut affingunt) mihi, 2 Sam.22. in hithpael idem legitur, fictè ſeſe mihi ſubmittunt. Pſal.81.16. eodem modo intellige: etſi alii exponant, non nocerent, vel nocuiſſent, ſpe ſuâ de illo fruſtrati; Merc. In Niphal נִכְחַשׁ mendacem fieri, Bu.man. denegatus eſt, fruſtratus eſt; Av. abnegavit ſe; Cocc. Occurrit in fut.niph. (à 3. ſ. m. יִכָּחֵשׁ) in 3. pl.m. cum ו cop.præf.ſic, Deut.33.29. וְיִכָּחֲשׁוּ & erunt mentientes inimici tui; Pag. vel, affingent ſeſe tibi, Merc. humiliabunt ſe, humiliabuntur, &c. Pag. & mentiuntur tibi, &c. videtur dici, tanquam ſe abnegant tibi; nam & Hithpael hoc modo, 2 Sam.22.45. Cocc.& mendaces, ſeu falſos ſe deprehendent,Bu.Conc. & mendaces fient, i. e. conatibus ſuis fruſtrabuntur; Bu.Lex. & fruſtrabuntur inimici tui tibi, i.e. negabit illis votum, Av. In hithpael הִתְכַּחֵשׁ fecit ſe negare; fruſtratus eſt ſpe ſuâ,Av. Occurrit in fut. hithp. (à 3.

(יְחַכֵּחֲשׁוּ) 3.pl.m.2 Sam.22.45.filii alienigenæ negabunt, vel mentientur mihi; i.e. negabunt nunc mihi mala quæ fecerunt; Merc. mendaces fient, Bu. Conc. vel facti sunt mihi, Bu.Lex. Negabunt, i.e. defraudabuntur de me; Av. Atque indè No. 1. כַּחַשׁ, vel in pausa כָּחָשׁ masc. mendacium; abnegatio; defectio: item contradictio, denegatio, Pag. Bu. Av. Coc.Merc.Cev. Et interdum adjectivè, mendax; Av. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum בְּ & וּמִ præf. כַּחַשׁ mendacium, Nah.3.1. כָּחָשׁ mendacium, Hos.10.13. בְּכַחַשׁ mendacio, Hos.12.1. וּמִכַּחַשׁ & propter mendacium, Psal.59.13. In forma pl. m. כְּחָשִׁים mendacia; unde in forma constr. cum וּבְ præf. & הֶם Aff.est, וּבְכַחֲשֵׁיהֶם & mendaciis suis, Hos.7.3. Item, 2. hinc etiam No.pl.m. in alia forma, כְּחָשִׁים mendaces, Pag. Bu. defectores; et quidam volunt, Merc. Isa. 30. 9. בָּנִים כְּחָשִׁים filii degeneres, abnegantes patres suos; est tanquam à sing. כָּחָשׁ ad formam גָּנָב; 70. ὑιοὶ ψευδεῖς. Kimchi, inobedientes, abnegantes Deum patrem suum, Cocc. filii mendaces; Av. Deinde, ii. signif.2. hujus rad. in Bu.Conc. est, emaciari; & sic occurrit in pret.kal, 3.s.m. Psal. 109. 24. בָּשָׂרִי כָחַשׁ מִשָּׁמֶן caro mea attenuata est, vel macruit propter oleum; Pag. vel potiùs, à pinguedine, i. e. pinguedine destituta est: nam defectum sonat; Merc. (& sic apud Doctores dicitur בְּהֵמָה כְּחוּשָׁה animal macilentum, Pag.) corpus meum emaciatum est à pinguedine; Coc. Caro mea defraudata est oleo, Av. In Niphal occurrit hoc sensu, secundum quosdam, in fut.niph.3.pl.m.cum ! cop. præf. Deut.33. 29. וַיְכַחֲשׁוּ & macie se conficient; Bu. Conc. vel emaciabuntur, h.e. viribus privabuntur, Bu. Lex. & erunt attenuati, i. e. macilenti, vel humiliati, Pag. Atque indè à verbo in hoc sensu est No. כַּחַשׁ macies, Bu. Lex. tenuitas, macilentia, Pag. Occurrit cum י Aff. Job.16.8. & surrexit, aut stetit contra me כַּחֲשִׁי macies mea, seu tenuitas mea; Pag. & surrexit contra me abnegatio mea; Av.

Rad.29. כִּי est, Quia, quoniam; quòd; si; quum, quando; quamvis, quanquam; R.D. tamen in l.Rad. rationalem duntaxat conjunctionem esse putat; 1. Quia; Pag. Est, quia; & quòd, pro sensus commoditate, ut ὅτι apud Græcos: ubi vulgatus interpres ineptè confundit, Quia dicens pro Quòd, passim in N.T. Variè usurpatur, ut hîc habes. Sunt qui alicubi pro relativo exponant, ut Gen.4.25. & aliàs, Romanæ magis linguæ inservientes. Sic commodè possit exponi Prov. 11.15. & 20.16. etsi Hebræa simplicitas sonat, Quia. Est interdum adversativum pro Sed, per Eclipsin, pro כִּי אִם de quo infrà; vel exceptionis, pro nisi. Cùm duo vel plura vicissim consequuntur, oratio est disjunctivè exponenda, ut 1 Reg.18.27. Sunt qui pro Ne aliquando exponant, ut Gen.48.14. nè Menasse esset primogenitus; quod hîc aliter exponitur. Item Hos.1.6. nè remittendo remittam illis, juxta illos. Isa.30.21. & aliàs. Sed possunt aliter accipi. Tu nota insuper interrogativè interdum sumi pro eo quod Latinè dicimus, Quid? vel num? vel forsan? Isa.29.16. כִּי־יֹאמַר num dicet opus factori suo? vel, forsan dicet? ironicῶς: & cum vau, ut Doctoribus Hebræis passim moris est, Isa. 36.19. וְכִי־הִצִּילוּ & num (vel, an verò) liberarunt? Deut.7.17. כִּי תֹאמַר forsan dices in corde tuo. Sæpiùs sin evau hoc sensu. Sæpe videas expletivam esse particulam: ubi alioqui ratio non affertur, cùm sententiam interdum incipiat. Observa & sæpè non proximorum rationem reddere, sed remotiorum; quod ex sensu cognosces. Talmudici omnia hujus Vocalæ significata reducunt ad quatuor; אִי fi; דִּלְמָא forsan, vel num? אֶלָּא sed; & דְּהָא i.e. quia ecce; si אִם præcedat, & sequatur mediatè כִּי, sunt qui exponant, etiam, Isa.7.9. potest reddi, sanè. אַף כִּי quantò magis, vel quanto minùs. Vide suprà in אַף. Merc. כִּי Quia, quoniam, quòd, quamvis, nam: Interdum, igitur, ideo, idcirco, ut Jer. 22.17. 1 Sam.2.25. Jer.4.18. הֲכִי an quia? Gen.27.36. עַד כִּי donec, usque dum, Gen.26.13. כִּי אִם quòd si, Gen.40.14. Etiamsi, 1 Sam.14.39. Jos.17.v.ult. Sed, Pf. 1.2. Nisi quum, Gen.32.20. אַף־כִּי vide in אַף; Bu. Lex. כִּי Quia, quoniam, nam, quandoquidem, &c. particula causalis & rationalis. Aliquando à principio versûs & novæ orationis est conditionalis, atque exponitur pro si, quum, quando; Hinc Latini acceperunt Quia, &c. Av. Particula hæc כִּי sæpe, signanter & emphaticè significat quamvis; ut Exod.39.9. eat quæso Dominus in medio nostrûm, כִּי quamvis populus duræ cervicis est; secundum R. Moseh, Ab. Ezra, & R.D. & Jos. 17. 18. כִּי quia expelles Cenanæum, כִּי quamvis currus ferreus sit ei; & כִּי quamvis fortis sit: itidem secundum R.Moseh, & Ab. Ezra; licèt R.D. exp. idcirco opus est ut expellas Cenanæum, quia fortis est, & currus ferreus est ei. Gen.48.14. intelligere fecit manus suas כִּי quamvis Manasseh esset primogenitus. Dan.9.9. Domino nostro misericordiæ, & propitiationes, כִּי quamvis defecerimus ab illo; vel secundum R.D. quia rebellavimus in eum, i.e. opus est ut sint illi misericordiæ, & propitiationes, ut misereatur nostri, parcatque nobis: Item Exod.13.17. & non duxit eos Deus per viam terræ Peliſtim, כִּי quamvis propinqua esset. Psal.41.5. sana animam meam, כִּי quamvis peccaverim tibi. Et Pf. 25.11. & propitiaberis iniquitati meæ, כִּי quamvis multa aut magna sit. Confer etiam Isa.12.1. & 28.15. & Psal.71.15. quos omnes & quosdam alios locos pro hac significatione adducit, Pag. כִּי particula ut plurimùm est αἰτιολογική· nam, quia, ὅτι, γὰρ. Notandum autem eam particulam non semper indicare rationem proximè dicti, sed unius theseos distincta argumenta, repetito כִּי denotari: id observavimus in Jobo, p.377. & Psal. 69.10. Aliquando significat rationem ejus, quod subjicitur: ut, &, quia, quandoquidem. Notat & quòd, ὅτι. Item, quando, quum, sive כַּאֲשֶׁר, vel, si, Gen.4.12. כִּי quum coles terram: & v.23,24. כִּי quum virum interfecero ad vulnus meum, aut puerum ad vibicem meam; כִּי quando septies vindicabitur Cajin, Lamech septuagesies septies. Ità cum præterito post futura, cum de rebus futuris sermo est, valet, quum, vel quando; verbum autem in Subjunctivo explicandum est; ut & post אֲשֶׁר vel זוּ relativum, ut Isa.60.9. כִּי פְאֵרְךָ quum decoraverit te. Jer.31.25. כִּי הִרְוֵיתִי quum irrigavero: Et Isa.43.20. כִּי נָתַתִּי quum dedero in deserto aquas. Vide Psa.102.17,18. Confer Joh.16.3. ὅτι οὐκ ἔγνωσαν. de futuro tempore. Sic post אֲשֶׁר, ut Ezech. 39.29. & non occultabo ampliùs faciem meam ab iis, אֲשֶׁר שָׁפַכְתִּי quum effudero spiritum meum in domum Israel. Vide Gen.48.6. 1 Reg 8.47. & Isa.43.21. populus, quem formavero.

mavero, laudem meam narrabunt. Confer Isa.55.10. כִּי אִם הִרְוָה nisi irrigaverit. Item valet quoque, sed, adversativum, post negantem; ità לֹא כִּי est, non, sed; ut Gen.18.15. Ezec.46.9. Hos.1.6.2 Sam.16.18. Exod.16.8. Gen.24.4. Sed ponitur etiam ante sermonem alienum, ut ὅτι apud Græcos. Sic 1 Sam.2.16. & dicebat ei כִּי Nunc dabis. Jer.2.35. & dicis, כִּי innocens sum. Affertivum est 1 Sam.14.39. כִּי מוֹת יָמוּת certè morietur. Sic v.44. & 1 Sam.25.34. Item ponitur & ut ὅτι apud Græcos, & notat quasi effectum, ut Psal. 8. 5. Quid homo, כִּי ut recorderis ejus, & filius hominis, כִּי ut visites eum? Sic Job.6.11. quæ vires meæ, כִּי ut sperem, & quis finis meus, כִּי ut sustineam animam meam? sic Job.3.12. & quid ubera, כִּי ut sugerem? Et c.7.17. Quid homo כִּי ut educes eum, & כִּי ut animum tuum ad eum advertas. Confer etiam Job. 10.6. Isa.36. 20. & Jud.8.15. כִּי etiam interrogativè, ut 2 Reg.18. 34. כִּי an eripuerunt? h.e. eripuit aliquis Samariam è manu mea? Item, וְכִי Interrogativum pro, & quomodo? vide Isa.8.19. & 36.7.& 19. כִּי גַם καίτοι quanquam, ut Eccl.8.12. כִּי גַם יוֹדֵעַ אֲנִי quanquam novi: est ὑποθέσεως, כִּי אִם est, 1.nam, si, Prov. 19. 19.2. quòd si, Prov.2.3.Exod.22.23. 3. sed, Psal.1.2. Ezech.36.22. Prov.23.17. 4. nisi, Isa.55.10,11..65.6. In his subjungitur præteritum potentiale. De futuro verò sermo est, Esth.2.14.Mich.6.8. Etiam in jurejurando, pro לֹא Jer.51.14. fortè sic: Prov.23.18. si non est exitus! per Apoliopesin jurantis: liceat & sic potest exponi; nam si est exitus & reliquum; i.e. nisi nulla vita æterna, nulla remuneratio, nullum bonum perpetuum, nullus Deus; expectatio tua non peribit. אַף כִּי multò magis, vel, si negativa præcesserit, quantò minùs; sive quantò magis non, Hab.2.5.& quantò magis vinum perfidè agit. Job.15.15,16.1 Reg.8.27. Prov. 11.31. quantò magis impiobus & peccans. 1 Sam.14.30. אַף כִּי quinetiam utinam populus comedisset. Vide & אַף. In 2 Sam.23.5. כִּי variam notionem habet; vide etiam Jos.17.18. Hæc de hac particula ex Cocc. כִּי in alia significatione, pro adustione, vide suprà in Rad. כָּוָה. Cocc.

Rad.30. כִּיר nomen radicale m. est אִיר inquit R.D. i.e. afflictio, accidens malum, eventus malus, Pag. exitium, pernicies, Bu.Lex. cæsio, interfectio, destructio; Av. Occurrit Job.21.20. cum י Affl. sic, videbunt oculi ejus כִּידוֹ afflictionem suam; Targum, חֲבִירְתֵּה contritionem suam, Pag. perniciem suam, Bu.cædem, vel destructionem suam, Av. Viderent oculi ejus exitium ejus; Hebræi ex sensu interpretantur אֵיר; 70. σφαγὴν; R.Sal. שִׁבְרוֹן: Arabes per כִּיר significant insidias, circumventionem, stratagema, & bellum. Hæc loco quadrant; ut, quas Deus ei struit insidias, ipse videret potiùs, Cocc. Atque indè est No. כִּידוֹן m. quod secundum R.D. est hasta vexilli; aut simpliciter hasta; lancea, aut clypeus vel scutum quo humeri proteguntur. Utrumque hoc nomen quibusdam placet ad כָּכַר reducere, ut כִּיר (quod semel reperitur) sit captura. כִּידוֹן autem fuerit quiddam simile clavæ, non ad muniendum corpus, sed ad capiendum & feriendum. Lyranus Clypeum fuisse negat, argumento ejus, quòd armiger Goliah clypeum gestaverit; sed putat fuisse Laminam à casside descendentem in acutum inter scapulas, ad protegendum collum & junctura armorum capitis; Merc כִּידוֹן est lancea, hasta, Job.41.21. humerale, armatura, scutum, 1 Sam.17.6. Jer.50.42. Bu. Kidon est Cudon, instrumentum bellicum, quod modò pro lancea, & modò pro galea, accipitur, quæ habent appendicem quandam usq; ad humeros; hinc Latinum Cudon. Av. כִּידוֹן videtur esse pilum, quod manu conjicitur vel arcu; παλτὸν, Job.39.23..41.20. 1 Sam.17.6,45. Jos.8.18,26. strepit, nempe pendens super armatura; ad lædendum comparatum est: pendet à collo inter scapulas, vel ab humero: in manu Josuah est in signum. Clypeus non est, quia ab eo distinguitur: neque hasta. Vide 1 Sam.17.45,45. Job.39.23 ubi & à pharetro distinguitur; cum arcu verò jungitur, Jer.6.23.. 50.42. In 1 Chron. 13.9. גֹּרֶן נָכוֹן כִּידוֹן dicitur, quòd 2 Sam. 6.6, 7. גֹּרֶן נָכוֹן; putat Bochartus, hoc nomen mutatum esse in illud à clade Uzziæ, nempe à כִּיר clades, Cocc. Occurrit autem ordine Conc. simpl. & cum י, בְּ & יְ præf. ut seq. כִּידוֹן lanceæ, Job.41.20. וְכִידוֹן & lancea, 1 Sam.17.6. Job.39. 23. Jer.6.23..50.42. בַּכִּידוֹן hastam, scil. vexillarem, Jos. 8.18,26. וּבְכִידוֹן & cum lancea, 1 Sam.17.45.

Rad.31. כִּיל, unde כִּילִי m. (scil. cum jod constitutivo nominis Toar, sive Adject. Pag.) est, parcus, avarus, tenax, Pag. Bu. Coc. In Isa.32.5,7. opponitur נָדִיב & שׁוֹעַ liberalis, ἐλευθέριος, σωτήριος. 70. ineptè hariolantes, βλαὰ, ὑπερήφανος. Potest referri tum Kimchio ad כָּלָה metiri, vel ad כָּלָא continere; Coc. Sunt qui hoc nomen revocent ad Rad. כָּלָא quòd facultates suas ab aliis prohibeat, nè eroget. Sed rectiùs cum Kimchi reduces ad כול; Merc. Occurrit cum יל præf. Isa. 32.5. וְלִכְלִי & tenaci, Bu. Conc. & avaro, non dicetur dives, aut honoratus, potens, vel munificus; Pag. Merc. Sed occurrit etiam cum Tzeri pro chirek magno; sic כֵּלִי m. idem, avarus, &c. & hâc forma occurrit cum ! cop. præf. Isa.32.7. וְכֵלָיו רָעִים & tenacis instrumenta mala sunt. Hebræi scribunt כֵּילִי dici, quòd tenax semper cogitet כָּל לִי omnia mea sint, neque sint alterius; ut Ab. Ezra scribit. Alii à כָּלָא, quod omnia includat: alii à כָּלָה consumi, quòd perpetuo habendi desiderio seipsum consumit & conficit, Bu. Lex. & avari vasa ejus (pronomen ejus redundat, quantum ad sensum attinet) mala, i.e. vasa mensuræ illius sunt mala. Et secundum opinionem R.D. radix est כול, quod est metiri, mensurare, quòd parcus, aut avarus omnia facit in mensura determinata Pag. præcisa, scil. nè quicquam excedat, Cev. & nè tantillum quidem ultrà expendat. Opponitur nomini שׁוֹעַ quod teste Kimchi plus est quàm נָדִיב: etsi ego in ea sententia non fuerim; & כֵּילִי inquit idem, melior est quàm כֶּלֶב homo nequam. Et cùm mensura æqua & Præfinita multis in rebus bona sit, in isto non item: quia ad mensuram quam sibi constituit, nihil omnino quacunque de causa addit, ne in domesticis sumptibus, nec erogando in pauperes, & quicquid expendit, malè eum habet. In loco Isa.32.7. est paronomasia inter parcum & vasa: nam כֵּלָיו est à כֵּלִי, non ex hac rad. neque à כול, quicquid velit Kimchi, Merc. כֵּלָיו esse ex eadem radice, i.e. mensuræ ejus; כֵּל גֵּרִים sicut גֵּר גֵּרִים; Dicit ergò quòd avari mensuræ malæ sunt in cunctis rebus. Require & in כָּלָה inter nomina juncta pronominibus, i.e. כֻּלָּיו.

Rad

Rad.32. כִּים, unde כִּימָה f. quod ſecundum R. Jonah eſt conjunctio ſtellarum, quæ Arabicè dicitur אַל תוּרְיָא Arcturus; & ità Hierom. vertit, Pag. Vergiliæ, Pleiades, Bu.Conc.& Lex. כִּימָה eſt ſidus cœleſte, cujus ortus & occaſus facit frigus & tempeſtates; atque in angulo Aquilonari exiſtit, & variè ab interpretibus redditur; quidam exponunt nimboſum Oryonem, quidam Arcturum: Hinc χεῖμα, χειμών, i.e. hyems, tempeſtas; χειμάζω &c. hyemo, hyberno; χειμάζομαι tempeſtatem fero, χειμασία tempeſtas, &c. Av. Oppoſita ſidera videntur כִּימָה & כְּסִיל, ut oculus Tauri & cor Scorpii: ſic Hebræi veteres כִּימָה וְעַקְרָב opponunt; 70. Πλειάς, Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl.& cum ו cop.præf.ut ſeq. כִּימָה Pleiades, Job. 38.31. Am.5.8. וְכִימָה & Pleiades, Job.9.9.

Rad.33. כִּים m. eſt marſupium, crumena, loculus; ſacculus, Pag. Bu. loculi. Ad כָּסַס nonnulli referunt quòd in eo aliquid colligatur; Merc. כִּים eſt ciſta, ciſtula; genus vaſis ex aſſeribus compactum, aut ex materia aliqua alia, in quo aliquid reconditur, item pro marſupio; eſt cogn.cum כָּפָה operuit; ſignificat enim ciſtam habentem operculum quo clauditur. Hinc κίστη & κιστὶς, & Latinum ciſta; Av. כִּים eſt crumena, 70. μαρσιππος, μαρσύπιον. Condendæ pecuniæ, vel ponderibus.&c.(ut ex locis ſeq. apparet) Cocc. Occurrit ſimpl. & cum בְּ & מִ Præf. ſicut etiam cum כְּ præf. & דְּ Aff.ut ſeq. כִּים loculus, Prov.1.14.16.11. וּבְכִיסֵךְ & in loculo, Mich.6.11. מִכִּים è marſupio, Iſa.46.6. בְּכִיסָךְ in loculo tuo, Deut.25.13.

Rad.34. כִּיף cavus fuit, excavatus eſt. Eſt cogn. cum כָּפַף curvavit, & כָּפָה reflexit, nam quicquid curvatur ſeu reflectitur, parit in medio ejus concavitatem quandam. Hinc cavo, excavo,cavus,concavus, &c. Verbaliter non reperitur, Av. Sed indè No. כִּיף, vel potiùs כַּף m. petra, Pag. temerè quidam ad כָּפַף Hebræam radicem, nomen Chaldæum referunt; quaſi petram concavam ſignificet, Merc. Nam כֵּיפָא petra, in Targum reſpondet Hebræo סֶלַע; Bu. Lex. In forma pl.m.eſt כִּיפִּים petræ cavæ, fiſſuræ petrarum,cavernoſæ petræ, caveæ & fiſſuræ in rupibus; unde & Petrus in Evangelio dictus eſt Cephas, i.e. petra,Av.Pag. Quod ſonat & Petrus; nam ὁ πέτρος, ὑ, Græcis eſt petra, ſaxum; Pag. A Chaldæo כֵּיפָא κηφᾶς idem quod πέτρος nomen Simoni impoſitum à Domino, Joh.1.43. quod petræ inædificatus eſſet lapis vivus; Matth. 16. 18. 1 Pet.2.4,5. Cocc. Apoſtolus Petrus Kephas dictus eſt à Chaldæo ſive Syriaco uomine כֵּיפָא, Bu.Lex. Occurrit autem forma pl.m. cum ו & וּבְ præf. ut ſeq. וּבַכִּפִּים & petræ, Job.30.6. וּבְכִפִּים & in petris, Jer.4.29.

Rad.35. כִּיר; unde כִּיוֹר m.eſt concha,vas in quo jugiter erat aqua, & in quo lavabatur caro, Pag.labrum, lavacrum, concha; vaſis genus. Exod.30.18. 1 Sam.2. 14. Item focus, foculus, vas ad fovendum ignem, Zach. 12.6. Item ſuggeſtus, 2 Chron. 6. 13. כִּיוֹר eſt lebes; item luter, inſtar lebetis magni; vas æneum & amplum in quo continebatur aqua,& in eo concoquebantur carnes ad focum, aut abluebantur vaſa; ad quem uſum quoque opus erat aquis calefactis ad ignem in foco. Eſt cogn.cum כּוֹר, i.e.fornax,focus, Av. כִּיוֹר, eſt pelvis, olla; 70. λεκάνη, λέβης; vide כֵּן & מְכוֹנָה in rad. כון. 1 Sam. 2.14. jungitur cum קַלַּחַת, רוֹר, & פָּרוּר; & notatur vas coquendis carnibus deſtinatum. Zach.12.6. כִּיוֹר אֵשׁ dicitur foculus ignis. Convenit cum כּוֹר & poteſt derivari à כָּרָה; quemadmodum indè eſt מְכוֹרָה; Cocc. Quidam faciunt Radicem כור, ac à ſimilitudine foſſæ putant appellatum hoc vas;quod כור ſit fodere,ſeu excidere, ut ſuprà dictum eſt.Hujus vaſis deſcriptio habetur Exodi 30. Luterem Græci, i.e. lavacrum dixerunt.Quinetiam eſt ſuggeſtus quidam faſtigiatus, inſtar conchæ exædificatus, ut apparet ex 2 Chron.6.13. Siquidem extruxerat Selomoh כִּיוֹר ſuggeſtum, æris, i.e. æneum.Ex cujus loci deſcriptione,& his quæ notat Joſephus, ubi de throno eburneo agit, item & his quæ de ſuggeſtu Ezræ traduntur, Neh.2.4. videtur Moſis cathedra tandem aliquando prodiiſſe; atque noſtrorum concionatorum ſuggeſtus; Merc. Cev. In Bu.Conc. radix hæc duo habet ſignificata, i.Concha, vas lotionis; in qua ſignificatione occurrit nomen hoc plenè cum vau cholem ſimpl. & cum הֵ dem. præf.locis ſeq. כִּיּוֹר concha, labrum, Exod.30.18. 1 Reg.7.38.2 Chron.6.13. הַכִּיּוֹר concham,Exod.30.28..31.9.35.16. 39.39..38.8. 1 Reg.7.38. Item,ſine vau, defectivè, cum cholem tantùm, occ.cum הֵ dem.præf.ut & cum בַּ præf. plenè & iterum cum לַ præf. defectivè,locis ſeq. הַכִּיֹּר concham, Exod.40.7,11,30. Lev.8.11. 2 Reg. 16.17. בַּכִּיּוֹר in concham,1 Sam.2.14. לַכִּיּוֹר ad concham, 1 Reg.7.30. In forma pl.m.eſt; כִּיּוֹרִים conchas, 2 Chron 4.6.ſed occ.etiam in forma pl.f. idque ſimpl. & cum הַ dem.præf.ut ſeq.הַכִּיֹּרוֹת conchæ, 1 Reg.7.38. conchas, 1 Reg.7.40,43. 2 Chron.4.14. Deinde, ii.ſignif.2. hujus rad.in Bu. Conc. eſt foculus, lampas; & ſic occ. Zac.12.6.cum כְּ præf.ſic, כְּכִיּוֹר ſicut foculum,Bu. Conc.ſicut lampadem (juxta R.D. qui exp. ſicut לַפִּיד lampadem) ignis in lignis; Hieron. caminum, & R.D. in comment.exp. prunam aut carbonem ignis,Pag. Non deſunt qui etiam pro lebete exponant. Sed focus potiùs eſſe videtur, vel vas in quo fovebatur ignis; ſicut כִּירַיִם quod ſequitur; quod videtur duo fulcra ſignificare, inter quæ lebetes ad ignem ſuſtentabantur,non ex ferro, aut ex alia materia, ſed ex lapide ex quo focus erat conſtructus; Græcis Chytropodes; Merc. nam à כִּיּוֹר in hac ſignif. 2. eſt No.in forma duali m. כִּירַיִם teſtus; vas fictile in quo placentæ, liba, & id genus ſimilia coquebantur; ejus nunquam uſus niſi cum operculo; unde quaſi duplum cenſebatur; cui ſervit forma dualis; Bu.Lex. כִּירַיִם foculum notat; nam jungitur cum חָנוּר; Cocc.70. χυτρόποδες. Chytropodes autem ſunt ſuſtentacula ollarum & lebetum ad ignem in foco conſtituta; eſtque dualis numeri propter duo fulcra, intra quæ lebetes ex utroque latere fuerunt ſuſtentati, Av. Occurrit cum ו cop.præf. Lev.11.35. וְכִירַיִם & teſtus vel & Chytropodes, Bu. Conc.Av. Pag. Eſt autem hic locus in foco ubi duo ſuſtentacula(titionum,Merc.) ponuntur, & dicitur quaſi ollæ pedes; nam ὁ χύτρα, ας, & τὸ χύτραν, ν, Græcis eſt olla, & πὸς ποδὸς, pes,pedis,Pag.

Rad.36. כָּךְ ſic;apud Rabbinos frequentiſſimum; indè כָּכָה ſic,ità,Num.11.15.& cum שֶׁ præf. שֶׁכָּכָה quòd ſic, Cant.5.9.& Pſal.144.15. beatus populus לוֹ cui ità eſt, Bu.Lex. & Cocc. qui ſoli hanc particulam hîc locant.

Rad.

Rad.37.כָּבַב; indè כּוֹכָב stella, ſidus, Pag.Bu. Coc. Av. Plerumque cholem ſcribitur cum vau,aliquando autem ſine vau, cum cholem tantùm. Contrariam habet ſignificationem verbo כָּבָה exti nctus eſt; nam ſtella ſemper lucet & m inimè extinguitur, Av. Ac proinde per Antiphraſin deducunt hoc nomen à rad. כָּבָה; quaſi lux aut lucerna ſemper lucens; Merc. Occurrit in forma abſol. Num.24.17.ubi Metaphoricè ſumitur ſic, דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹוב procedet, Bu.Lex. procedit, Cocc. proceſſit, Av. ſtella ex Jacob, & ſceptrum ex Iſrael, & defligit angulos Moab, & evertit omnes filios Sethi. Regnum Davidis ſtellæ comparatur: id Moabitas afflixit. Sceptrum, eſt Chriſti; quod deſtruit omnem carnem;primum attributum cum primo nomine, ſecundum cum ſecundo jungendum. Simile Ezech. 36. 5. Coc. Ad hunc locum notat Kimchi regem, Meſſiam ſcilicet, ob magnitudinem ſuam, & eximiam ſublimitatem, ſtellæ aſſimilari; Merc. In forma ſ.m. conſtr. eſt cum pathach in ult. ſic, כּוֹכַב idem, Am.5.26. & in forma pl.m. occ.ſimpl. & cum ־, ־ַ, ־ָה, ־ֵב, ־ֶכ & ־ְל præf. ut ſeq. כּוֹכָבִים ſtellæ, Gen.37.9. Job.9.7..22.12. Obad. 1.4. וְכוֹכָבִים & ſtellæ, Job.25.5. Pſal.8.4..136.9..Jer. 31.35. Joel.2.10..4.15. הַכּוֹכָבִים ſtellæ, Gen.1.16..15. 5. Deut.4.19. Jud.5.20.Neh.4.15 וְהַכּוֹכָבִים & ſtellæ, Eccl.12.2.כַּכּוֹכָבִים ſicut ſtellæ, Iſa.47.13. בַּכּוֹכָבִים in ſtellis, Dan.12.3.לַכּוֹכָבִים ſtellis, Pſal.147.4. Item in forma conſtr. pl.m. occ. etiam ſimpl. & cum ־ָ & ־ְל præf.ut ſeq. לוֹכְבֵי ſtellis, Job.3.8..38.7. pſal. 148.3. Iſa.13.10.לְכוֹכְבֵי ſicut ſtellæ,Gen.22.17.. 26.4. Ex.32. 13. Deut.1.10..10.21..28.62. 1 Chron.27.23.Neh.9.23. Nah.3.16.לְכוֹכְבֵי ſtellis, Iſa.14.13. Item forma pl.m. conſtr.cum הֶם Aff.eſt כּוֹכְבֵיהֶם ſtellas eorum, Pag. Bu.locus autem ſuprà cit.Job.38.7.notandus,Quum cantarent pariter כּוֹכְבֵי בֹקֶר ſtellæ matutinæ: Angeli ante ſtellas facti, laudantes Dei conſilium, hominem collocandi in terra, & per gratiam ſalvandi.Item Iſa.14. 13.מִמַּעַל לְכוֹכְבֵי אֵל ſupra ſtellas Dei, i.e. ſupra omnes Doctores & rectores Eccleſiæ; Cocc.

Rad.38. כֶּבֶר, indè כִּבָּר fæm. quod eſt panis magnus; & fruſtum panis; planities, Pag. maſſa,fruſtum; Bu.Conc.& Lex. tracta; planities, cùm de terra dicitur, Gen.13.12. Item talentum, Exod.38.25. ubi notant Hebræi talentum continuiſſe ſexaginta minas ſacras; i.e. vulgares centum viginti: minam verò viginti quinque ſiclos. Ergò talentum ter mille ſiclos continuit, juxta Ab.Ezra & R.Sal. in Bu.Lex. כִּכַּר eſt portio orbicularis, orbis à rotunditate circulatij; tribuitur panibus, regionibus,& metallis. Hinc cicer, cicercula, genus leguminis à forma orbicolari; item χώρα regio, Av. כִּכַּר eſt orbis, ita הַכִּכָּר הַיַּרְדֵּן orbis Jordanis,Gen. 13.10. 70.ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, vide & v. 11. 12.. 19.17. &c.Sed ſignificat etiam talentum, & continet ter mille ſiclos ſanctuarii. Vide Exod.38.25,26.Elianus 1. Var.22. δύναται δὲ τὸ παλαιστὸν τὸ βαβυλώνιον δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικάς. Mina Attica habet 100 drachmas; forent 7200. drachmæ. At talentum Hebræum habet 12000 drachmas; Cocc. Sunt qui in univerſum exponant orbem, ut ſicut כּוֹר corus, eſt menſura maxima & capaciſſima in aridis (nam eò reducunt) ſic hoc nomine,primâ geminatâ, ſignificetur maxima rotunditas in quantitate, in plano, vel in ponderе; regio circuncifa: item portio orbicularis, maſſa, fruſtum cujuſlibet rei. Hinc ſpecialiter pro Talento ſumitur. Talentum prophanum,inquit Kimchi, erat ſexaginta librarum: ſacrum autem duplicatum, centum viginti. Græcis quoque Talentum Atticum erat ſexaginta minarum; Merc.& cum nominibus numeralibus ponitur ſingulare pro plurali, Exod.38.25.centum כִּכָּר talenta; Pag.Occurrit autem nomen hoc in forma abſol.locisſeq. כִּכָּר Talentum, Exod.38.24,25,27,29. 1 Reg. 9.28. Ezr.8.26. & cum הַ præf. tam pro Talento, quàm pro planitie, locis ſeq. הַכִּכָּר talentum,Exod.38.26.2 Chr. 25.9.הַכִּכָּר planicies, Gen. 13. 12.. 19.17, 25, 28,29. Deut.34.3. 2 Sam.18.24. Neh.3.22. 12.28. Item in forma conſtr. eſt cum pathach in ult. & occ. pro planitie, locis hiſce, כִּכַּר planities,Gen.13.10,11. ſed pro talento locis ſeq. כִּכַּר talentum, Exod.25.39..37.24..38.27. 2 Sam.12.30. 1 Reg.9.14..10.10,14..20.39. 2 Reg.5.22.. 15.19..18.14..23.33. 1 Chron.16.3..19.6..20.2..29.4..2 Chron.8.18..9.9..25.6..27.5..36.3. Eſth.3.9. Item pro fruſto, vel maſſa, ut ſeq.כִּכַּר fruſtum, Prov.6.26. Jer. 37.21.כִּכַּר maſſa, Zach.5.7. ut & cum ־ָ cop. præf. occurrit tum pro fruſto, tum pro talento, & cum בְּ præf. pro planitie, ut ſeq. וְכִכַּר & fruſtum, Exod.29.23. 1 Sam.2.36.וְכִכַּר & talentum,2 Reg.23.33.בְּכִכַּר in planitie, 1 Reg.7.46. 2 Chron.4.16. Item in forma duali abſol.eſt cum cametz penult. pro pathach ob pauſam; ſic, כִּכָּרַיִם duo talenta,2 Reg.5.23. ſed in forma duali conſtr.eſt cum Scheva ante pathach penult. cui etiam formæ בְּ eſt præf. ut ſeq. כִּכְּרֵי idem, 2 Reg. 5.23. בִּכְּרֵי pro duobus talentis, 1 Reg.16.24.Item in forma pl.m. occ.ſimpl.locis ſeq. כִּכָּרִים talenta, 1 Chron. 22.14..29.7.Ezr.8.26.cui etiam לְ eſt præf.ſic, לִכִּכָּרִים ad talenta, 2 Chron.3.8.Ezr.8.26. & in forma pl. m. conſtr.eſt כִּכְּרֵי talenta, 2 Reg.5.5. 1 Chron. 29.4. 2 Chron.9.17.& occ.etiam in forma pl.f.(quaſi à ſing.fæm. כִּכָּרָה orbis ſeu tracta panis; Av. vel buccella ſeu fruſtum panis; quomodo etiam interdum ſignificat in ſing. maſc.Pag.)idque in conſtr.cum Scheva pen. ſic, כִּכְּרוֹת tractæ, Jud.8.5. 1 Sam.10.3.

Rad.39. כָּלַל ſignificat, omni ex parte abſolvere,& in univerſum, conſummare. Semel reperitur in Pual, ubi comprehendi omnes, & ad unum intereſſe ſignificat. Forſan כְּלִילָה potiùs ſubſtantivum eſt, perfectio, conſummatio. Kimchi Toar facit fæmin. à כָּלִיל, quaſi conſummatum & abſolutum dicas.Cogn. ſunt יָכוֹל,כּוֹל & כֻּלָּה. Hunc quidem ordinem ſervat Kimchi, aut ſatiùs fuiſſet verbum ipſum nominibus præpoſuiſſe. Et certè Toar iſtud fæmineum propriè pertinet ad maſculinum כָּלִיל, de quo infrà, Merc. Cev. כָּלַל perfecit, abſolvit; propriè eſt ſummatim, totaliter & univerſaliter, aliquid complecti, & abſolvere; Bu.Lex. כָּלַל conſummavit ex toto, abſolvit in univerſum, perfecit ex omni parte. Propriè autem de pulchritudine & forma omnino egregia & conſummata dicitur;cognationem habet cum כָּלָה conſummatus eſt, quod intranſitivè accipitur.Hinc καλλύνω orno ex omni parte.καλλύνεμαι pulcher ſum; καλὸς bonus, κάλλιστος optimus, pulcherrimus, Av. כָּלַל eſt conſummare,perfectum facere, τελεῖω, Cocc. Sed in Bu.Conc. Radix hæc quatuor habet ſignificata: 1. כָּל־ omnis, omne, &c.cujus locus deficit in Conc. Videatur tamen infrà inter nomina. Deinde,

inde, ii. signif. 2. est perfectum, absolutum, totum; Bu. Conc. Nam indè est No. כָּלִיל m. totum, &c. ut Bu. Conc. integrum, consummatum, consummatio; & adverbialiter absolutè, integrè, penitus, prorsus, in universum, universaliter. Item holocaustum, sacrificium totum consumendum igni, ut Deut. 33.10. & interdum cum עוֹלָה, quod propriè holocaustum significat, conjungitur; ut Psal. 51.21. ubi Ab. Ezra notat עוֹלָה fuisse sacrificium juge; כָּלִיל verò sacrificium sacerdotis, de quo Lev. 6.16. al. 23. In regimine significatio ejus notanda, Jud. 20.40. עֲלָה כְלִיל הָעִיר ascendit consummatio urbis ad cœlum, i.e. totali incendio urbs consumpta fuit, &c. Bu. Lex. & ecce ascendit כְּלִיל הָעִיר fumus exustionis civitatis, juxta R.D. Non recedit ab eodem sensu; q.d. consummatio, i.e. incendium magnum & absolutum, Merc. כָּלִיל totus, universus, omnimodo perfectus, absolutus; & substantivè, universitas; si de sacrificiis, significat holocaustum-quod totum concremebatur, nec quicquam cedebat sacerdoti, neque offerenti; Av. Occurrit autem hoc nomen in forma absol. simpl. & cum ו cop. præf. כָּלִיל tota, totum, Lev. 6.22,23. Deut. 13.16. 1 Sam. 7.9. Isa. 2.18. וְכָלִיל & totum, Deut. 33.10. Psal. 51.21. In forma s. m. constr. est cum Scheva penult. sic, כְּלִיל totum, Ex. 28.31.. 39.22. Num. 4.6. Jud. 20.40. Deinde, iii. signif. 3. hujus rad. est in No. indè derivato, כַּלָּה f. sponsa; nurus; sic appellata quòd in diebus desponsationis suæ conspiciantur omnis pulchritudo ejus, ac omnia illius ornamenta; Pag. כַּלָּה sponsa, respectu sponsi; & nurus, respectu soceri & socrus; sic dicta quòd priorem vitæ statum, sive virginitatis, sive viduitatis tunc cum fit sponsa, vel uxor alterius, perficiat & absolvat; vel, ut Kimchi inquit, quòd tunc sit perfecta ornatu; nam omnia sua ornamenta producit & ornat se perfectissimè; Bu. Lex. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. כַּלָּה sponsa: nurus, Cant. 4.8,9,10,11,12.. 5.1. Isa. 62.5. Jer. 2.32.. 7.34.. 16.9.. 25.10.. 33.11. Mich. 7.6. Item cum ו, כְּ & וְכַ præf. ut seq. וְכַלָּה & sponsa, Joel. 2.17. כְּכַלָּה sicut sponsa, Isa. 49.18. וְכְכַלָּה & sicut sponsa, Isa. 61.10. In forma constr. est כַּלַּת & occurrit cum ה, sed in pausa ה Aff. ut & cum ךָ, וֹ, & הּ Aff. ut seq. כַּלָּתְךָ nurus tuæ, Lev. 18.15. כַּלָּתֵךְ nurus tua, Gen. 38.24. כַּלָּתֵךְ nurus tua, Ruth. 4.15. כַּלָּתוֹ nurus sua, Gen. 11.31.. 38.11, 16. Lev. 20.12. 1 Chron. 2.4. Ezech. 22.11. וְכַלָּתוֹ & nurus ejus, 1 Sam. 4.19. כַּלָּתָהּ nurus ejus, Ruth. 1.22.. 2.22. cui ult. הּ Aff. לְ etiam est præf. sic, לְכַלָּתְךָ ad nurum suam, Ruth. 2.20. In forma pl. f. כַּלּוֹת; occurrit cum יכֶם & יהֶ Aff. cui utrique ו cop. est etiam præf. ut seq. כַּלּוֹתֵיכֶם sponsas vestras, Hos. 4.14. וְכַלּוֹתֵיכֶם & sponsæ vestræ, Hos. 4.13. כַּלּוֹתֶיהָ nurus ejus, Ruth. 1.7,8. וְכַלּוֹתֶיהָ & nurus ejus, Ruth. 1.6. Denique, iv. signif. 4. hujus rad. כָּלַל in Bu. Conc. est perficere, absolvere, &c. ut ad initium Rad. In hac signif. occ. in præt. kal, 3. pl. m. sic, כָּלְלוּ perfecerunt, Ezech. 27.4,11. unde in Pual ex geminatis duabus radicalibus (quasi ex piel כִּלְכֵּל perfectè consummavit) est כֻּלְכַּל perfectè consummatus fuit. Et occ. in 3. pl. præt. Pual cum ו cop. præf. sic, 1 Reg. 20.27. וְכֻלְכְּלוּ & summati fuerunt, i.e. in una summa omnes, vel universi comprehensi & inventi fuerunt. Vide & de eo כּוֹל; Bu. Lex. & filii Israel numerati, seu recensiti fuerunt, וְכֻלְכְּלוּ & numerati, fuerunt omnes; (ac si dicat, numerati sunt, Cev.) & fuerunt in eo omnes illi, quemadmodum fuerant in priori bello, septem millia: quia non defuit ex iis quisquam in prælio; prout exp. R.D. in l. Rad. Hieron. & acceptis cibariis, Pag. Alii, sustentati sunt: à כּוֹל, ut sit passivum ex כִּלְכֵּל; sed rectiùs est hoc, Comprehensi sunt, interfuerunt omnes, nemo defuit. Hieron. alterum sensum sequitur. Ab hac radice Rabbini כְּלָל pro summa & generalitate dicunt; & apud Grammaticos כְּלָל, regula quâ aliquid generaliter traditur; & שֵׁם כְּלָל nomen collectivum; & בִּכְלָל in summa; כּוֹלֵל generalis, universalis, quasi complectens. Item, absolutus, perfectus, consummatus; cùm de homine dicitur, etsi aliis etiam possit tribui; Merc. Atque indè ex verbo in hoc 4. signif. sunt nomina, i. No. masc. occurrens simpl. & cum ו cop. præf. viz. כָּלִיל perfectum, absolutum, totum, Ezech. 16.14. וְכָלִיל & perfectus, Ezech. 28.12. unde in forma f. f. כְּלִילָה tota, universa, integra; & substantivè universitas, perfectio; Av. & in forma constr. est, כְּלִילַת perfecta, Lam. 2.15. Ezech. 27.3. Item, 2. indè etiam no. כְּלוּלָה f. pulchritudo absoluta, seu perfecta; tota pulchra; Av. desponsatio, juxta Hieron. & R.D. in comment. Pag. Atque hoc etiam à propria significatione non procul recedit; quòd sponsalium tempore quam maximè ornari soleant sponsæ; unde & nomen sponsæ dictum est: appellatur tamen sponsa כַּלָּה etiam post nuptias, socero, scil. & socrui; i.e. nurus; ut Græcis νύμφη est & sponsa & nurus. Sic חָתָן sponsus, propriè qui & deinceps ità dicitur socero & socrui, h.e. gener, ob desponsationem suam, quâ verè fuit חָתָן; Merc. Occurrit in forma pl. f. כְּלוּלוֹת sponsalia, Pag. Bu. Coc. unde cum Aff. יךָ cum camets penult. pro pathach, ob pausam, est, כְּלוּלוֹתַיִךְ sponsalia tua, Jer. 2.2. Item, 3. hinc etiam No. hemant. cum Mem formativo præfixo, מְכֻלָּל m. perfectio, Pag. Bu. Av. consummatio, absolutio, integritas, Av. consummatum; Cocc. Occurrit in forma constr. cum pathach in ult. Ps. 50.2. Ex Sion מִכְלַל יופִי perfectione, aut universalitate, seu decore (vel decoris. Merc.) i.e. quæ est decor ac pulchritudo omnium terrarum; Pag, perfectione decoris, Bu. Lex. De Sion, consummatio pulchritudinis, Deus effulsit; Av. Res habens perfectionem pulchritudinis; Cocc. Sicut & 4. hinc etiam No. מִכְלוֹל m. idem; perfectio, Pag. Bu. Coc. consummatio, integritas, universitas pulchritudinis; Av. Ezech. 23.12. & 38.4. לִבְשֵׁי מִכְלוֹל indutis perfectione, vel universitate, Pag. i.e. omni ornatuum genere; Merc. 70. indutis veste variâ, Pag. vel potius, vestibus purpuratis, h.e. viris prætextatis; Cev. induti perfectione, i.e. perfectissimo ornatu, Bu. Lex. indutos consummatione, Av. accuratè vestitos; Cocc. ut & 5. indè etiam No. מְכֻלָּל m. perfectio, consummatio, &c. Occurrit in forma pl. m. cum בְּ præf. & kibbutz prosthurek penult. sic, Ezech. 27.24. Ipsi negotiatores tui בִּמְכֻלָּלִים in universitatibus, i.e. in omnibus rerum (seu mercium, Merc.) generibus, Hieron. multifariàm, Pag. Cum perfectionibus, i.e. rebus perfectissimis; Bu. Lex. In universitatibus, Av. hi mercatores tui, in rebus perfectissimis; Cocc. Denique, hinc etiam nomen collectivum, כּוֹל (sed sæpe absque Vau, cum cholem tantum) omnis, omne, totum, universum; Pag. Bu. omnes, omnia; si scil. plurali adjungatur; cum negandi particula לֹא, אֵין, בְּלְתִי, est, quicquam, ullum; nullum, nihil quicquam, ut וְלָרָאשׁ אֵין כּוֹל & pauperi nihil quicquam

Aliquam erat, 2 Sam. 12. 3. & sic לֹא תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה non facies omne opus, i.e. nullum, Exod. 20. 10. Bu. Lex. כּוֹל omnis, totus, universus, cunctus; est utriusque generis & numeri: & nusquam non in bibliis occurrit; Av. כּוֹל propriè videtur esse nomen substantivum, ut רוֹב: notat autem universitatem, sed Græcè & Latinè vertitur per Adjectivum, πᾶς, omnis; Cocc. hanc particulam ex hac radice כָּלַל derivari indicat dagesch cum Pronominibus; & præter tria quæ sunt cum cametz lato, omnia sunt cum cholem aut cametz chatuph; Pag. cum cholem scil. non sequente maccaph; at eo sequente, est כָּל־ cum cametz chatuph: quæ cum cametz lato sunt, habent simul accentum juxta Masoram, & non habent post se makkaph; etsi in exemplaribus plerisque id non observetur. Porrò Masoreth Psal. 35. duo tantùm numerat cum kametz lato, unà cum accentu & fine Maccaph, exploso tertio quod hîc affertur ex Psal. 87. utpote quòd sit cum maccaph. Additur quidem וְכָל & mensus est, Isa. 40. 12. sed est ex alia radice. Elias tradit verbis non præponi: Ideo Prov. 6. 4. כָּל־פָּעַל non exponit, Omnia fecit, sed cum Eclipsi, omnia (quæ) fecit. Id quod ego argutius putarim. Signum est universale, rerum summam significans, omne, vel totum. Interdum non de singulis generum, sed distributivè de generibus singulorum dicitur. Omnis Israel, pro, totus Israel. Isa. 2. 2. Omnes gentes, sunt qui exponant, multæ gentes, ex omnibus gentibus aliquot; Merc. Sunt autem illa tria; Psal. 35. 10. כָּל־ omnia ossa mea dicent. Prov. 19. 7. כָּל־ omnes fratres pauperis oderunt eum. Psal. 87. 7. כָּל־ omnes fontes mei in te; Pag. Hoc quidem ex veterum Masoretharum observatione, cum cametz lato legendum est, sed Neoterici errorem ex eo deprehendunt, quòd in exemplaribus cum solo Makkaph scribatur: unde & Kimchi in Michlol duo duntaxat annumerat, quæ cum cametz lato legantur; idque nullo intercedente Maccaph; Cev. Et sunt qui putant illud, Isa. 40. 12. וְכָל esse ex hac radice: quibus non assentior. Require in כּוֹל. Et cum chateph habet Makkaph virgulam: aliàs est cum cholem communiter; Pag. ut Eccl. 12. 13. כִּי זֶה כָּל־הָאָדָם nam hoc est omnis homo, vel totus homo, h.e. homo nihil aliud dignè se agere potest, & ad hoc unicè factus est. Sic Hos. 14. 3. כָּל־תִּשָּׂא quicquid acceperis (à nobis) pravitas; Ellipsis אֲשֶׁר; Cocc. Cum præfixis sæpe occurrit, ut cum וְ, כְ, לְ, בְּ, מִ & &c. Num. 31. 20. Psal. 49. 18. Eccl. 2. 19. Gen. 16. 12. 1 Sam. 14. 15. Gen. 6. 22. 2 Reg. 12. 5, 12. Eccl. 2. 7, 10. Cum י Aff. tria scribuntur cum He, & leguntur cum vau, Isa. 15. 3. כֻּלּוֹ Jer. 48. 38. & Ezec. 36. 10 & sine He cum vau, כֻּלּוֹ totus ipse, Jer. 8. 10. ubi sunt duo, quæ tamen in libris impressis sunt cum He; (& sic semper cum affixis Lamed est cum dagesch post kibbutz, ob defectum 2. rad. Lamed.) & sic Mal. 3. 9. gens כֻּלּוֹ tota ipsa. Alia verò quæ sunt in Jer. Ezech. & 12. prophetis, sunt cum He; Pag. sed malè intellexit notas Masoreth ad 2 Sam. 2. 9. Hoc enim sibi velle videntur in Prophetis prioribus, aut certè in Samuele, & in Isaia, tria esse cum He ad calcem. 2 Sam. 2. 9. & super Israel כֻּלּוֹ totum ipsum. Isa. 15. 3. quem locum hic noster notavit. Idem Isa. 16. 7. Atque in reliquis posterioribus, h.e. Jeremiah, Ezech. & duodecim Prophetis, omnia esse istiusmodi cum He ad calcem exceptis tribus quæ cum Vau scribuntur, quorum duo extant in eodem versu, Jer. 6. 13. Tertium est Mal. 3. 9. quod & hic noster notavit; Cev. Item Ezech. 35. 15. & tota Edom כֻּלָּהּ tota ipsa, i.e. tota Congregatio Edom. In aliquibus tamen libris est cum Aleph; Pag. sed mendosè, quum seq. cap. vers. 5. כֻּלָּא Masoreth notet non aliàs occurrere scriptum per Aleph, ubi est Aleph pro He Mappik, ut apud Syros interdum fit, non Aleph paragogicum, ut quidam volunt. Gentium enim nomina nunc masculea, nunc fœminea Hebræis; id quod hic locus Ezech. 35. satis ostendit. Ergò citra controversiam scribitur cum Aleph loco He, Ezech. 36. 5. & super Edom כֻּלָּא totam: R. D. in comment. & in Michlol. At illud in nullis exemplaribus, quæ quidem videre licuit, cum Aleph scribitur; Merc. Cev. Cant. 4. 7. כֻּלָּךְ tota tu pulchra amica mea; Pag. Sed occ. etiam cum variis aliis Aff. ut כֻּלָּם, כֻּלָּהֶם, כֻּלָּכֶם, כֻּלָּנוּ, כֻּלָּהֶן. Item כֻּלָּנָה omnia ipsa, vel hæc, Gen. 42. 36. & לְכֻלָּהֶנָּה omnibus ipsis, 1 Reg. 7. 37. Sunt qui ad hanc Radicem reducant כָּלָה, cui עַד præponitur; עַד כָּלָה usque ad consummationem, consummatè, omnino, πάντως (quo & Christus utitur Lucæ 4.) 1 Sam. 3. & 2 Reg. 13. Sed ad כָּלָה magis pertinet: etsi significatu sit vicinum. Vide infrà suo loco in piel verbi כָּלָה; Merc.

Rad. 40. כָּלָא est, prohibere; claudere, recludere, Pag. vel cohibere; concludere, planè coercere. Cæterùm, interdum Aleph commutat in He, vel abjicit ut He. Sed est & intransitivum, cessare; claudi; prohiberi; Merc. כָּלָא clausit, inclusit, occlusit, cohibuit, continuit, coercuit; Confundit interdum formam cum כָּלָה; Bu. Lex. Conclusit, cohibuit; nam qui aliquid claudit aut includit, prohibet & impedit ejus usum. Est cogn. cum כָּלַל consummavit, & כָּלָה consummatus, vel consumptus est. Hinc κλείω, ἀποκλείω claudo, concludo; κλεῖς, κλεῖς clavis; Item κωλύω prohibeo, impedio, &c. In kal est vel intransitivum, clausus est, sed cum Accusativo fit transitivum, clausit, prohibuit; Av. Apparet cognatio τῷ κωλύω & κλείω cum hoc Hebræo כָּלָא continere, includere, cohibere; Cocc. ut in 3. s.m. præt. kal, cum י Aff. & in 3. f.f. simpl. fic. כָּלְאוּ inclusérat eum, Jer. 32. 3. כָּלְאָה cohibuit, clausit, Hag. 1. 10. In 1. sing. præt. kal, juxta normam verborum 3. Rad. א esset, כָּלָאתִי; sed, Psl. 119. 101. Occurrit cum chirek (ad formam quiescentium 3. Rad. He) sub Lamed; post quod Aleph quiescit, sic, ab omni via mala כָּלֵאתִי prohibui pedes meos; juxta quam formam, in 2. s.m. præt. kal (pro כָּלָאתָ) esset כָּלֵאתָ & in fæm. כָּלֵיתְ prohibuisti; sed, 2 Sam. 25. 33. 2. fæm. occurrit absque 3. Rad. א ante נִי Aff. sic, כָּלַתְנִי prohibuisti mihi, vel continuisti me, &c. Sunt autem, ut dictum, ad formam גָּלִיתִי, גָּלִיתְ (sed manca sunt, sine jod post Lamed) גָּלָה; Pag. Merc. Et sic, in 3. pl. præt. kal, 1 Sam. 6. 10. occurrit defectivè, absque Aleph 3. rad. sic, כָּלוּ clauserunt, concluserunt, &c. (more itidem defi entium in He, ut גָּלוּ pro גָּלָה) כָּלְאוּ, prout plenè, & regulariter, more quiescentium 3. Rad. א, occurrit, Hag. 1. 10. clauserunt, seu concluserunt se cœli, est enim ibi activum intransitivum, Pag. Bu. &c. In part. pahul kal, f. m. occurrit plenè cum schurek; ut & cum kibbutz pro schurek, ante Aleph, sic, כָּלוּא inclusus, Jer. 32. 2. כָּלָא idem, Psal. 88. 9. in Infin. kal, occ. cum ל præf. לְכָלְאוֹ ad continendum, cohibendum, Eccl. 8. 8. & in Imper. kal,

ſ. m. cum ם ‥, Aff. eſt, כְּלָאֵם cohibe eos, Num. 11.28. Item, in fut. kal. 1. ſing. eſt, אֶכְלָא cohibebo, Pſa. 40.10. & in 2. ſing. fut. kal, occurrit maſc. & fæm. ſic, תִּכְלָא cohibeas, Pſal. 40.12. תִּכְלָאִי cohibeto, Iſa. 43.6. ſed in 3. ſ. m. fut. kal, pro יִכְלָא, more quieſcentium 3. rad. א, occurrit cum ה, loco א, ad formam quieſcentium Lamed He, confuſis ob vicinitatem radicibus; Merc. ſic, יִכְלֶה occluderet, Gen. 23.6. In Niphal, נִכְלָא, concluſus eſt, prohibitus eſt, Av. cohiberi, coerceri; Bu. Occurrit, in fut. Niph. 3. ſ. & pl. m. cum ן conv. præf. utrique, ut ſeq. וַיִּכָּלְאוּ & cohibitus eſt, Gen. 8.2. Exod. 36.6. וַיִּכָּלְאוּ & cohibitæ ſunt, Ezech. 31.15. In piel, כִּלֵּא, concluſit frequenter, prohibuit, cohibuit, coercuit, &c. Bu. Av. & occ. in Imper. piel, 2. ſing. m. (pro כַּלֵּא) cum ה, loco א, ſic, כַּלֵּה cohibe, Pſal. 74.11. Bu. Lex. ut & Infin. piel, cum ל præf. eſt, לְכַלֵּא ad cohibendum, Dan. 9.24. ad concludendum vel prohibendum tranſgreſſionem, Av. ad cohibendum defectionem; i. e. ut impoſterum defectores non nominentur populus; Cocc. Item, in ƒual, כֻּלָּא concluſus eſt, prohibitus eſt, Ezech. 36.5. ubi, juxta caſtigationem Maſoreth, legitur כֻּלָּה, i. e. contra Edom, univerſum ipſum; Av. Atque inde, nomina, i. מִכְלָא m. carcer; ſic dictus, quòd hominem inde abire prohibeat; aut qnia homo ibi claudatur; Pag. clauſtrum; cellæ nomen affine videtur, etſi aliter ſumatur; Merc. מִכְלָא eſt coercitio, cohibitio; carcer, cohibitionis locus; Bu. Lex. in quo ſcil. clauduntur captivi; clauſtrum; hinc, cella, cellula; Av. eſt φυλακὴ; cuſtodia; 1 Reg. 17.4. בֵּית כֶּלֶא in carcere, Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. & cum ה dem. præf. locis ſeq. כֶּלֶא carcer, 2 Reg. 17.4. 25.27. Iſa. 42.7. הַכֶּלֶא carcer, ut 1 Reg. 22.27. & ſic in 2 Chron. 18.26. Jer. 37.15, 18. ſed occurrit etiam cum י Aff. ſic, כִּלְאוֹ carceris ſui, 2 Reg. 25.29. Jer. 52. 33. & in forma pl. m. eſt, כְּלָאִים carceres, Iſa. 42.22. Item, 2. Hinc etiam No. כִּלְוֹא maſc. idem; carcer, cella carceris; Av. Occurrit cum ה dem. præf. ſic, Jer. 37.4. & 52.31. in, & è domo הַכִּלְוֹא carceris; quibus in locis, ſcribitur cum jod, ſed legitur cum vau, הַכִּלְוֹא; Pag. Bu. Item 3. inde etiam eſt No. heemanticum, cum mem formativo præpoſito, מִכְלָא f. ovile, caula; ſic appell. à prohibendo; quia pecudes ne indè exeant prohibet; Pag. caula ita dicta eſt, quòd in eo concluduntur pecudes; Av. Occurrit cum מ præf. ſic, מִמִּכְלֵה è caula, Hab. 3.16. cum He loco Aleph; vel potiùs מִכְלָה cum He eſt contractum pro מִכְלָאָה ut liquet ex plurali; Bu. Lex. nam in forma pl. fæm. eſt מִכְלָאוֹת & in conſtr. מִכְלְאוֹת ovilia, caulæ, &c. quæ forma conſtr. pl. f. occurrit cum Mem præf. & cum יךָ Aff. ut ſeq. מִמִּכְלְאוֹתֶיךָ ex caulis, Pſal. 78.70. מִמִּכְלְאוֹתַיִךְ è caulis tuis, Pſ. 50.9. Deindè, ii. ſignif. 2 hujus rad. eſt in No. duali m. כִּלְאַיִם vel in pauſa, כִּלְאָיִם, quod nomen ſignificat mixtum è lana & lino, vel è duobus generibus ſeminum, vel è duobus quibuſcunque generibus, utputà è duobus animalibus, è duabus arboribus, &c. Pag. quòd hujuſmodi mixtura heterogeneorum ſit prohibita: ut nomen ſonare videtur; Merc. Ab Ezra notat כִּלְאַיִם eſſe שְׁנֵי מִינִים duo, ſcil. genera, heterogenea, vel, ut verba ejus ſonant, duæ diverſæ ſpecies quæ inter ſe miſcentur; Bu. Lex. כִּלְאַיִם eſt duarum diverſarum rerum mixtura prohibita: eſt dualis numerus, & legitur tantùm in duobus locis in ſacra Scriptura, prout ſequuntur, Lev. 19.19. animal tuum, vel jumentum tuum non coire faciès כִּלְאַיִם (cum) diverſis generibus, (vel diverſæ mixturæ, Av.) agrum tuum non ſeres כִּלְאַיִם (cum) diverſis generibus; (vel mixtim; Av.) & veſtis כִּלְאַיִם, i. e. diverſorum generum (vel diverſæ mixturæ, Av. contexta ſcil. ex lana & lino; Merc.) non aſcendet ſuper te. Et ſic Deut. 22.9. non ſeres vineam tuam כִּלְאַיִם diverſis generibus; vel mixtim; Pag. ſeu diverſâ mixturâ, i. e. diverſo ſemine; Av. Huc quidam putant Paulum reſpicere 2 ad Cor. 6. Nè jungamini eodem jugo cum infidelibus; Merc. In hiſce locis citatis כִּלְאַיִם varium notat. Fortè propriè dicitur de animalibus heterogeneis, unà incluſis. Apud Æthiopes כלא alium, alterum, ſocium, amicum notat; item duo. Hinc deducit Bochartus; Videtur & illud ab Hebræo כָּלָא poſſe deduci, ut συζυγία ſignificetur; Cocc.

Rad. 40. כֶּלֶב m. & in pauſa כֶּלֶב eſt canis, Pag. Bu. &c. κύων. Bocharto placet à כָּבַל derivari nomen; canis, catulus, catellus vincula ſunt; vide Plauti Curcul. & Caſinam & Feſtum; Cocc. à vilitate & contemptu ſic dicitur canis, ut quidam volunt, qui affine faciunt nomini כֶּבֶל; Merc. i. e. copula, lorum; nam canes aſſuescunt loris, & conſtringuntur vinculis; item affinitate alludit ad כְּלִם calumniâ affecit, nam homines maledici quoſlibet calumniis ſolent allatrare ut canes. Hinc κολοβάω, h. e. mutilo, in modum canis mutilantis & depravantis omnia. Et Latini hinc acceperunt culpo, & per metatheſin, cavillo, & cavillor, cavillatio, &c. Av. In Bu. Conc. Radix hæc tria habet ſignificata. Primum eſt in hoc nomine cum ſex punctis, ſignificante canem, & occurrit ſimpl. & cum ה, ל & ב præf. ut ſeq. כֶּלֶב canis, Exod. 11.7. Deut. 23.19. 1 Sam. 24.14. 2 Sam. 3.8. Pſal. 22.21. Iſa. 66.3. כָּלֶב idem, Prov. 26.17. הַכֶּלֶב canis, Jud. 7.5. 1 Sam. 17.43. 2 Sam. 9.8. 16.9. 2 Reg. 8.13. כְּלֶב ſicut canis, Prov. 26.11. כַּכֶּלֶב idem, Pſal. 59.7, 15. Item occ. etiam cum ל & ב præfixis ſeq. לַכֶּלֶב cani, Eccl. 9.4. לַכֶּלֶב idem, Exod. 22.30. & in forma pl. m. abſol. occ. etiam ſimpl. & cum ה & יהֶ præf. כְּלָבִים canes, Pſ. 22.19. Iſa 56.10. הַכְּלָבִים idem, 1 Reg. 14.11. 16.4. 21.19, 23, 24. 22.38. 2 Reg. 9.10, 36. Jer. 15.3. וְהַכְּלָבִים & canes, Iſa. 56.11. ut & in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ה Aff. ſic, כַּלְבֵי canes, Job. 30.1. כַּלְבֵּי canes tui, Pſal. 68.24. Deindè, ii. ſignif. 2 hujus rad. eſt in nomine כֶּלֶב m. caniſtrum; & cavea; Pag. Bu. ubi nutriuntur aves; inquit R. D. in lib. rad, Pag. Improprie quidam cortem dicunt; & volunt à foraminibus dictum, ut conveniat cum כָּבַל; vel à vilitate; Merc. fiſcus, corbis, Bu. Lex. ex viminibus ſcil. contextus; Av. Eſt idem quod סַל. Bochartus hinc Græcorum κλαβὶς & καβὶς vel, κλοβὶς, deducit; Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. & cum ב præf. כְּכֶלוֹב caniſtrum, Am. 8.1, 2. כְּכֶלוֹב ut cavea, Jer. 5.27. Item, iii. ſignif. 3 hujus rad. eſt in nomine כָּלְבִּי, 1 Sam. 25.3. Calebita, patronymicum ſive gentile nomen; Av. ex Calebo oriundus; 70. κυνικὸς, quaſi eſſet ſcomma, per alluſionem ad כֶּלֶב Cocc. Et ipſe כָּלְבִּי Calebita, i. e. de genere aut familia Caleb: & ità habet Targum, Pag. Alii minùs rectè à regione deducunt; Merc.

Rad. 41. כָּלָה eſt, deficere, conſumi; finire, perficere; deſiderare; prohibere; claudere; Bu. Nonnihil affine כָּלַל. Eſt enim omnino ceſſare: Finiri, finem habere

habere, consum mari, absolvi: terminari, desinere; ità ut ad oculos, atque adeò ad animum ipsum, referatur, qui in rem aliquam intenti & spectantes expectando deficiant, quod non malè Latinis redditur, deperire, hîc verò, desiderare. Vide & paulò infrà. In pihel transitivum, consummare, & omni ex parte perficere; vel consimere & perdere aliquid, ut ultrà non extet; Merc. כָּלָה consumi, deficere; absolvi, perfici, finiri: & ex usu Chaldaico, confidere, sperare, anxiè expectare, quomodo in Targum respondet Hebræis verbis בָּטַח & יָחַל; Bu.Lex. כָּלָה consummatus est ex toto, consumptus est totus. Proprie significat aliquid ex toto consummari, & quando dicitur de rebus corporalibus, quæ consumptioni obnoxiæ sunt, significat ex toto consumi. Est cogn. cum כָּלַל consummavit; quod activum est, & cum כָּלָא, concluſit ex toto, prohibuit omnino; Av. in Bu.Conc. Rad.hæc tria habet significata; i. perfectum esse, finiri; consumi; absolvi; deficere; perfici; sperare, expectare, &c. & occurrit frequens admodum in textu; ut in præt. kal, 3.ſ.m. occ. ſimpl. & cum ו conv.præf. כָּלָה absolvit; consumitur, &c. 1 Reg.6.38. Job.7.9. Pſal.73.26. Iſa.15.11..16.4..24.13..32.10. Jer. 8.20..11.36. וְכָלָה & consummabitur, Iſa.10.25..29.20. Ezech.5.13. Dan.21.16. & in 3.ſ.ſ. præt. kal occ. cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. ut ſeq. כָלְתָה abſolutum eſt: conſumitur, 1 Sam.20.7,9..25.17. Eſth. 7.7. Pſal.84.3..119.81..143.7,10. כָּלְתָה defecit, 1 Reg. 17.17. & in 1.ſ. præt.kal eſt, כָּלִיתִי deficio, conſumor, Pſal.39.11. Item in 3.pl.præt.kal, occ.locis ſeq. כָּלוּ conſumuntur, Job.19.27. Pſal.31.11..37.20.. 69.4.. 102.4.. 119.82,123. Jer.14.6. Lam.2.11.3.22. & in 2.pl.m.occ. ſimpl.& cum י conv.præf. כְּלִיתֶם conſumpti eſtis, Mal. 3.6. וּכְלִיתֶם & conſumemini, Ezech.13.14. Item in 1. pl.præt.kal eſt, כָּלִינוּ conſumimur, Pſal.90.7. In Infin. kal,occ. ſimpl.& cum ב, כ & ל præf. ut & cum מ, Aff. prout ſeq. כָּלוֹת abſolvi, Ruth. 2.23. 2 Chron. 29. 24. בִּכְלוֹת in conſumi, Prov.5.11. כִּכְלוֹת cùm deficit, Pſ. 71.9. לְכִלּוֹת ad compleri, 2 Chro.36.22. כִּלּוֹתָם conſumi eos, Jer.44.27. In fut.kal,3.ſ.m.occurrit plenè ſic, יִכְלֶה deficiet, conſumetur, Prov.22.8. pro quo defectivè per Apocopen 3.rad.He, occurrit cum chirek & ſægol; primâ ſcil.& ultimâ vocali, in perfecta forma; ſic, יִכַל conſumatur, Job.33.21. ſicut & in 3.ſ.ſ.fut.kal, occ. etiam perfectè, ſed cum cametz pro ſægol; at cum ו conv.def.ſic, וְתִכְלֶה conſumetur, 1 Reg.17.14. וְתִכַל & abſolutum fuit, Exod.39.31. Item, in 3.pl.m.fut.kal, occ. ſimpl.& cum ו conv.præf. יִכְלוּ conſumentur, Job.4.9. Pſal.71.13. Iſa.1.28. Jer.16.4. Ezech.5.12. וַיִּכְלוּ & defecerunt, conſumpti ſunt, Gen.21.15. Job.7.6. Jer.20.18. & ſemel cum Nun parag. in fine, idque protractè poſt יי pro י; ſic, יִכְלְיוּן deficient, Iſa.31.3. & in 3.pl.ſ.fut. kal, occ.plenè cum jod poſt ſægol, vel defectivè cùm ſægol tantùm, & cum ו conv.præf.priori formæ plenæ; ut ſeq. תִּכְלֶינָה vel תִּכְלֶנָה deficient, conſummabuntur, Job.11.20..17.5. Lam.4.17. Dan.12.7. וְתִכְלֶינָה & abſoluti fuerunt, Gen.41.53. In piel כִּלָּה abſolvit, complevit, finivit, conſummavit; item conſumpſit; item ſollicitè & anxiè expectavit, ut antè in kal, Bu.Lex. Conſummavit ex toto; & cum Accuſ. perſonæ, conſumpſit Av. Occurrit autem in præt.piel, 3.ſ. m. locis ſeq. כִּלָּה abſolvit, perfecit, Gen.18.33..24.15..27.30.. 44. 12. Jud.3.18. Ruth.3.18.1 Chri27.24. Prov.16.30. Lam. 4.11. Am.7.2. cui etiam ו cop. vel conv.eſt præf.ut ſeq. וְכִלָּה & conſumet, finiet, vel finivit, abſolvit, &c. Gen. 41.30. Lev.16.20. Num.4.15. Joſ.24.20. Iſa.27.10. Ezech.42.15. ut & cum נו & ם Aff.eſt, כִּלָּנוּ conſumpſit nos, 2 Sam.21.5. כִּלָּם conſumpſit eos, Lam. 2. 22. & in 3.ſ.ſ. præt.piel occ. cum ו cop. vel conv. præf. וְכִלָּתָה & conſumit, Hoſ.11.6. ut & cum י pro הי Aff. cum ו conv.præf.eſt, וְכִלָּהוּ & conſumet eam, Zach.5.4. Item in 2.ſ.m.præt. piel occ.cum ו conv. præf.& ם Aff. ſic, וְכִלִּיתָם & abſolves, Ezech.4.6. כִּלִּיתָם conſumpſiſti eos, Jer.5.3. in 1.ſ. כִּלִּיתִי conſumpſi, Num.25.11. Iſ.49.4. ut & in 1.ſing.occ.etiam cum ו conv.præf.& cum ך & ם Aff. ut ſeq. וְכִלִּיתִי & conſummabo, Ezec.6.12..7.8..13. 15. וְכִלִּיתִיךָ & conſumam te, Exod.33.5. כִּלִּיתִים conſumpſi eos, Ezech.22.31. ſicut etiam in 3.pl. præt.piel, occ.ſimpl.& cum ני & ם Aff. ut ſeq. כִּלּוּ abſolverunt, Gen.24.19,22..43.2. Ruth.2.21. 1 Reg.1.41. 2 Chron. 29.17..31.7. כִּלּוּנִי conſumpſerunt me, Pſ.119.87. כִּלּוּם conſumpſerunt eos, 2 Chron.8.8. prout etiam occ. in 2. pl.m. & in 1.pl.m.ſimpl.ſic, כִּלִּיתֶם perfeciſtis, Exod.5. 14. כִּלִּינוּ conſumpſimus, Pſal.90.9. in part. piel occ. in ſ.m.& in pl.ſ.ſic, מְכַלֶּה conſumens, Job.9.22. Jer.14.12. מְכַלוֹת conſumentes, Lev.26.16. In Infin.piel occ.ſimpl. & cum ו & ל præf. כַּלֵּה conſumere, 2 Reg. 13. 17,19. Ezr.9.14. וְכַלֵּה & perficiendo, 1 Sam.3.12. לְכַלֵּה abſolvere, 2 Chron.24.10..31.1. & ſemel cum Aleph loco ג. Rad.He; ſic לְכַלֹּאת ad conſumendum, Dan.9.24. ſed occurrit etiam Infin.piel in alia forma, viz. in וֹת idque ſimpl.& cum ב & כ præf. בַּלּוֹת abſolvere, Num. 7. 1. כְּכַלּוֹת in abſolvere, Deut.20.9. כְּכַלּוֹת juxta abſolvere, deficere, Deut.31.24. Joſ.8.24..10.20. 1 Sam 24.16. 1 Reg.8.54..9.1. Jer.26.8..43.1. ut & cum יכ & ל præf.ut ſeq. וּכְכַלּוֹת & juxta abſolvere, 2 Chr.7.1..29.29..31.1. Ezr.9.1. Dan.12.7. לְכַלּוֹת ad conſumendum, abſolvendum, 1 Sam.2.33.1 Chron.28.20.2 Chro.29.28. Ezr.1. 1. Ezech.20.8,21. Item cum י & ה Aff.quibus etiam ב & כ ſunt præf.ut ſeq. כַּלּוֹתִי conſumere me, Jer.9.15.. 49.37. בְּכַלּוֹתִי in conſummare me, Ezech.5.13. כַּלּוֹתָךְ abſolvere te, Ezech.4.8. בְּכַלּוֹתָךְ in abſolvere te, Ezech. 43.23. כְּכַלּוֹתָךְ vel ſine vau, juxta abſolvere te, 2 Sam. 11.19. Jer.51.63. Item cum ו Aff. cui etiam ך eſt præf. כַּלּוֹתוֹ vel ſine vau, conſumere, abſolvere eum, Deut. 28.21. Ruth.3.3. 1 Reg.3.1. 2 Chr.8.16. כְּכַלּוֹתוֹ juxta abſolvere eum, Exod.31.18. Num.16.32. Jud.15.17. 1 Sam.13.10..18.1. 2 Sam.13.36.2 Reg.10.25. & cum ם Aff. cui etiam יך & ל ſunt præf. ut ſeq. כַּלּוֹתָם vel ſine vau, conſumere eos, Deut.7.22.1 Sam.15.18.2 Sam. 22.38. 1 Reg.22.11.2 Chr.18.10. Pſ.18.38. וּכְכַלּוֹתָם & juxta abſolvere eos, 2 Chron.20.23..24.14. לְכַלּוֹתָם vel ſine vau, ad conſumendum eos, Lev.26.44. Ezec 20. 13. וּלְכַלּוֹתָם & conſumere eos, Exod.32.12. In Imper. piel, ſ.m.eſt, כַּלֵּה conſume, Pſa.59.14..74.11. ut & in pl.m.Imper.piel eſt, כַּלּוּ perficite, Exod.5.13. In fut. piel, 1.ſing.occ.ſimpl. & cum ו cop.præf. plenè, אֲכַלֶּה abſolvam, conſumam, Gen.24.45. Deut.32.23. Job.31 17. וַאֲכַלֶּה & conſumam, Num.16.21..17.10. pro quo ult.occ. defectivè per Apoc.3.Rad.He; ſic, וַאֲכַל Idem, Ezech.43.8. ſed occ.etiam 1.ſ.fut. piel cum ו cop. & ן conv.ante ם Aff.ſic, וַאֲכַלֵּם & conſumam eos, Exod. 32.10. וַאֲכַלֵּם & conſumpſi eos, 2 Sam.22. 39. ſicut & in 2.ſ.m.fut.piel occ. plenè, ſed cum י cop.præf. defectivè per Apoc. 3.Rad.He; ut & cum נָּה Aff. ut ſeq.

תְּכַלָּה abiolves, Lev. 19.9..23.22. Deut. 26.12. וּתְכַל & facias ut finem habeant, Num. 17.15. תְּכַלָּה conſummabis eam, Gen. 6.17. Item, in 3. ſ.m. fut. piel plenè eſt, יְכַלֶּה conſumet, Iſa. 10.18. ſed frequentiùs defectivè occ. per Apoc. 3 Rad. He; ſic, וַיְכַל & abſolvit, Gen. 2.2..17.22.. 49.33. Exod. 34.33..40.33. Deut. 32.45. 1 Sam. 10.13. 2 Sam. 6.18. 1 Reg. 7.1, 40. 1 Chron. 16.2. 2 Chron. 4.11..7. 11. Pſal. 78.33. ſed extat etiam 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ante הִ Aff. ſic, וַיְכַלֵּהוּ & abſolvit eam, 1 Reg. 6.9, 14. & in 3. ſ. f. occ. cum ו conv. præf. defectivè per Apoc. 3. Rad. He; ſic, וַתְּכַל & abſolvit, Gen. 24.19. 2 Sam. 13. 39. Item in 3. pl. m. fut. piel occ. ſimpl. & cum ו cop. & ו conv. præf. ut & cum הִ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek, ut ſeq. יְכַלּוּ conſument, Job. 36.11. הַיְכַלּוּ an abſolverent, Neh. 3.34. וַיְכַלּוּ cùm abſolverint, Ezech. 43. 27. וַיְכַלּוּ & abſolverunt, Joſ. 19.49, 51. Ezr. 10.17. וַיְכַלְּהוּ & abſumunt eum, Ier. 10.25. In pual כֻּלָּה perfici, finiri, Bu. conſummatus eſt; Av. Occurrit in præt. pual, 3. pl. pro כֻּלּוּ cum cametz-chatuph pro kibbutz; ſic, כֻּלּוּ abſoluti ſunt, Pſal. 72.20. & in fut. pual, 3. pl. m. cum ו conv. præf. occ. juxta normam cum kibbutz penult. (à 3. ſ. m. יְכֻלָּה) ſic, וְיִכֻּלּוּ & abſoluti ſunt, Gen. 2.1. Atque indè nomina, i. כָּלָה m. conſumptus, deficiens, Pag. Bu. Merc. Cev. Cuius forma pl. f. occ. cnm ו cop. præf. ſic, Deut. 28.32. & oculi tui videntes וְכָלוֹת & deficientes; ſcil. erunt, i.e. videbunt ac deficient; Targum, & oculi tui videntes deficient; Pag. Et ſic eſt quaſi à ſing. f. uſitato in textu (nam ſ.m. in textu non occurrit) viz. כָּלָה f. conſumptio, conſummatio; Bu. q.d. totum, conſummatum, abſolutum; ut Gen. 8.21. an עָשׂוּ כָלָה fecerint totum, h e. an ad ſummum proceſſerit eorum nequitia; ſic Jer. 5.18. non faciam vobiſcum כָּלָה conſummationem, i.e. non utar in vos extremo rigore, non abolebo vos. Sic, c. 46.28. Zeph. 1. 18. & Exod. 11.1. כָּלָה omnino, in univerſum, expellet vos hinc; & 1 Sam. 20.33. כָּלָה הִיא מֵעִם אָבִיו planè decretum eſſe patri ſuo interficere Davidem, Coc. Hoc nomen כָּלָה & conſummationem ſignificat & conſumptionem; ut πλὴν Græcis: quod vide, ut in exemplis diſtinguas. Sic finem legis Chriſtum, apud Paulum ad Rom. 9. conſummationem & perfectionem intelligunt; Merc. כָּלָה eſt conſummatio perfecta, conſumptio tota, ſeu omnimoda; Av. Item, completum, deciſum, i.e. determinatum; ut, כָּלָה וְנֶחֱרָצָה (quia) decretum abſolutum & deciſum; Cocc. completum & deciſum, i.e. determinatum audivi, Pag. Iſa. 10.23..28.22. Dan. 9.27. excidium urbis poſt ſeptuaginta ſeptimanas tollit ſanctuarium, & ſacrificia & politiam populi, ſuper quo deciſæ 70. ſeptimanæ; ſine ſpe reſtitutionis; Cocc. & ſic Zeph. 1.18. quia כָּלָה completum ſeu perfectum, i.e. rem perfectam, feſtinatum facit. Sed poteſt & eſſe nomen ſubſtant. i.e. conſummationem, vel conſumptionem, ſicut Ezech. 11. 13. כָּלָה conſummationem, vel conſumptionem tu facis. Et Gen. 18. 21. an ſecundum clamorem, &c. fecerunt כָּלָה conſummationem; i.e. an conſummaverint, compleverintque; Et Jer. 4. 27. וְכָלָה & conſumptionem non faciant, &c. Sic in loco cit. 1 Sam. 20.33. quia conſummatio, i.e. omnino decretum erat à patre ſuo, &c. Et Iſa. 28.22. Quia conſummationem & deciſionem audivi, &c. Av. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc. ſimpliciter, locis ſeq. כָּלָה conſumptio; conſummatio, Gen. 18.21. Exod. 11.1. 1 Sam. 20.33. Neh. 9.31. Iſa. 10.23..28.22. Jer. 5.19.. 30.11..46.28. Ezech. 11.13. 20.17. Dan. 9.27. Nah. 1.8, 9. Zeph. 1.18. cui etiam ל & ל ſunt præf. ut ſeq. וְכָלָה & conſummatio, Jer. 4.27..5.10. Dan. 11-16. לְכָלָה ad conſummationem, 2 Chron. 12.12. Ezech. 13.13. Item, 2. hinc etiam eſt No. כָּלְיוֹן m. idem; conſummatio, Pag. Bu. conſumptio, Cocc. univerſalis ſcilicet & tota conſumptio; Av. Iſa. 10.22. כָּלְיוֹן חָרוּץ conſumptio deciſa eſt, (i.e. definita, Av.) ſcil. quoad ſtatum populi: nam nihilominus ſuperſunt reliquiæ, Iſa 6.13. Ut & cum ו cop. in forma conſtr. ſic occ. Deut. 28.65. וְכִלְיוֹן עֵינַיִם & conſumptio oculorum, h.e. vana & irrita expectatio; Cocc. Item, 3. hinc etiam No. תַּכְלִית f. perfectio, conſummatio, finis, Bu. Lex. Cocc. conſummatio, univerſitas, Merc. perfectio uſque ad finem deducta; Av. ut Pſal. 139.22. תַּכְלִית שִׂנְאָה perfectione odii, i.e. perfecto odio, odio habui illos; Pag. Cocc. &c. Occurrit autem nomen hoc ordine Conc. locis ſeq. תַּכְלִית perfectio, finis, Neh. 3.21. Job. 11.7..26.10..28.3. Pſal. 139. 22. Item, 4. indè etiam No. תְּכֻלָּה f. idem, perfectio, conſummatio, Pag. Bu. Av. Cocc. Occurrit Pſal. 119.96. לְכָל־תִּכְלָה omni conſummationi aut perfectioni, Pag. Coc. ſeu omnis conſummationis; Av. vidi finem; i.e perfectioni omnium rerum vidi finem; at præceptum tuum latum eſt admodum, & non habet finem; Pag. Nam etſi præcepta terminum habeant, & certum numerum, rami tamen ex illis procedentes latiſſimi ſunt, & ſine fine, inquit Kimchi. Alii rerum omnium univerſitatem exponunt, h.e. ipſum univerſum; ſed ſequendus potiùs Kimchi. Merc. Illud autem, latum mandatum aut præceptum tuum valde, de præcepto cordis intelligunt, non corporis; quia præcepta quæ ad corpus attinet, habent finem; Pag. Denique, 5. hinc etiam No. מְכֻלָּה fæm. idem; conſummatio, perfectio; Av. Occurrit in forma pl. f. מְכֻלוֹת perfectiones; Bu. Lex. 2 Chr. 4.21. הַמְּכֻלוֹת זָהָב hoc ſolidum aurum erat, Cocc conſummationes auri, i.e. ex auro conſummato; Av. ex perfectionibus auri, i.e. auro perfectiſſimo, & puriſſimo, Bu. Lex. Alii verò exponunt nomen in ſing. מְכֻלָה vas, & locum cit. pro pl. f. ſic exp. erat, pro erant, מְכֻלוֹת זָהָב vaſa auri, i.e. aurea; Pag. ex R.D. in l. Rad. At in Comment. R.D. exp. ipſum ſcil. aurum erat perfectè purificatum, ſeu conflatum; unde nos vertimus ex auro quod erat perfectum: nam כָּלָה eſt perficere, vel perfici, ut dictum eſt. Hier. Omnia de auro puriſſimo facto ſunt; Pag. מְכֻלָה caula; vide in כָּלָה. Deindè, ü. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in nomine pl. f. indè derivato, כְּלָיוֹת renes, à כָּלָה quod eſt deſiderare, ut dictum eſt: quòd in renibus ſit deſiderium coitûs, ſive vis deſiderii coitûs, ut dicunt nonnulli, inquit R. D. & per Tranſlationem ſignificat Grana frumenti: quòd renibus ſint ſimilia; Pag. Sunt ex recentioribus qui revocent ad כְּלִי vas, de quo paulò poſt; quòd ſint vaſa ſeminaria, & inſtrumenta ad liberos procreandos parata. Ego à perficiendo potiùs dictos putarim, & conſummando. Nam in illis collocant vim conſultandi & conſummandi conſilii. Eſt enim ſedes principii & conſummationis affectuum. Hinc Scriptura renes pro affectibus, cogitationibus, & intimis quibuſque hominis, uſurpat. Di[illegible] & hoc nomen de optimo & pinguiſſimo tritico, no[illegible] cus ac illi tribuitur adeps. Singulare כְּלָיָה non eſt in uſu; Merc. כְּלָיוֹת renes, vaſa ſeminaria, inſtrumenta ad

ad liberorum procreationem. Item pro cupiditatibus seu affectibus carnalibus qui sunt in renibus. Pluralis numeri tantum; Av. Occurrit autem nomen hoc in forma pl.f. simpl. locis seq. Jer.11.20.. 17.10.. 20.12. בוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב explorans renes & cor. Corporis partibus in quibus motus observatur, quando in anima est πάθος, id πάθος solet adscribi. Ità renibus appetitus tribuitur. Psal.16.7. Etiam in noctibus coercuerunt me renes mei. Tantum abest, ut in corpore meo sit extimulatio carnis, ut omnia mea timore & σωφροσύνη sint circumvallata, & potiùs timoris, quàm appetitus signa in corpore meo exstent. Psal.139.13. Nam tu possedisti כְּלָיוֹתַי renes meos, omnem appetitum meum. Psal.73.21. וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן & renibus meis exacuerer: Hæc ex Cocc. sed occ. etiam hæc forma pl.f. cum י, ה & וה praf. ut seq. וּכְלָיוֹת & renes, Psal. 7. 10. הַכְּלָיוֹת vel sine vau, renes, Exod. 29.13,22. Lev.3.4,10,15..4.9.. 7.4..8.16,25..9.10. וְהַכְּלָיוֹת & renes, Lev.9.19. Unde in forma pl.f. constr.est, כִּלְיוֹת renes; & occ. Deut.32.14. cum חֵלֶב adipe כִּלְיוֹת חִטָּה granorum frumenti, aut tritici; vel cum optimis granis tritici; juxta R. D. חֵלֶב enim non solum adipem, verùm etiam & quicquid est optimum in qualibet re significat, ut dictum est suo in loco; Pag. cum adipe renum tritici, i.e. optimi & crassi tritici, cujus genicula extuberant ad formam renum, Bu.Lex. Cum adipe renum tritici, i.e. cum adipe delicatissimo; Av. חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה adeps renum tritici; i.e. Pollen, optimum & quasi pinguissimum tritici: Metaphora; Cocc. Confer Isa.34.6. Item forma hæc pl.f.constr. occurrit cum י_, & in pausa י_ Aff. locis seq. כִּלְיוֹתַי vel כִּלְיוֹתָי renes mei, Job.16.13..19.27. Psal.16.7..26.2..139.13. Prov.23.16. cui etiam ו cop. est præf. formæ cum pathach, וְכִלְיוֹתַי & renes mei, Psal. 73.21. Item, cum בְּ præf. ante formam cum cametz in ult.est, בִּכְלָיוֹתָי in renes meos, Lam.3.13. sicut itidem occ. cum מִ præf. & יכֶם_ Aff. sic, מִכְּלָיוֹתֵיהֶם à renibus eorum, Jer.12.2. Item, iii. signif. 3. est in nomine inde derivato, viz. כְּלִי m. vas; instrumentum; Pag. Bu. ornamentum, vestis: suppellectilia; arma, Pag. tam latè patet quàm Græcis σκεῦος, aut etiam latiùs. Complectitur omne utensile, & quicquid in usum hominis paratur, consummatur & perficitur. 1 Sam. 6. vasa aurea dicuntur ani & mures ex auro fabrefacti, quæ Palæstini afferebant unà cum arca, in suam ipsorum ignominiam. Sic Paulus vas electionis, i.e. organum, dicitur. Act. quoque 10. vas ità sumendum. Sic ad Romanos 6. arma justitiæ & injustitiæ. Est ergò כְּלִי tam vas ad excipiendum liquorem, liquoris capax, i.e. ἀγγεῖον: quàm quod ad domesticos aut alios usus pertinet, i.e. σκεῦος; sicut & Latini veteres vasorum nomine omnem supellectilem intellexerunt; Merc. כְּלִי vas, i.e. instrumentum omnis rei. Nomen generale quod plurimis tribuitur rebus, sæpe autem instrumentis musicis & securibus. Hinc χέλυς Chelys, i.e. testudo, chelonium est testudinis tegumentum. Item κελὶς securis, κοπὶς instrumentum ad fodiendum terram; hinc Latinum Cala, i.e. fustis; Av. כְּלִי est σκεῦος instrumentum, vas, vestimenta; quicquid ad consummationem facit; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. כְּלִי vas, Exod.35. 22. Lev.11.32,33,34..13.49,53,57,52,58,59..14.5,50..15.12,22. Num.19.15..31.20,50,51..35.22. Deut.22.5. 1 Reg.6.7. 2 Reg.12.14. Job.28.17. Isa.54.17. Jer.18.4.. 19.11..22.28..51.34. Ezech.9.1,2. Hos.13.15. Nah.2.10. Zach.11.15. & in pausa occurrit cum sægol, penult. sic, כֶּלִי vas, Num.19.17.2 Reg.4.6. Prov.25.4. Jer.48.11. Ezech.15.3. Item cum י, הַ & בְּ præf. ut seq. וּכְלִי & vas, Lev.6.21..15.12.2 Sam.17.28. 2 Reg.12.14. Prov.20.15. הַכְּלִי vas, Lev.15.4,6,23,26. Jer.18.4. הַכֶּלִי vas, 1 Sam. 17.49. בִּכְלִי in vase, Lev.6.21. Num.5.17..35.16,18.. 1 Sam.17.40. Psal.71.22. Isa.66.20. Jer.32.14. Ezech.4.9. ut & cum בַּ, וּ, כְּ, & מִ præf. prout seq. בַּכְּלִי in hoc vase, 1 Reg,17.10. בַּכְּלִי in vase, 1 Sam.21.6. וּבַכְּלִי & in vase, 1 Reg.19.21. כַּכְּלִי sicut vas, Psal.2.9..31.13. Jer.25.34..48.38. Hos.8.8. מִכְּלִי de vase, Jer. 48.11. & in forma pl.m. significat supellectilia, & occ. simpl. & cum ו cop. הַ dem. & וַה praf. locis seq. כֵּלִים vasa, instrumenta, Ex.22.6.1 Sam.16.21.2 Reg.4.3.2 Chr.24.14. Ez. 1.10,11. & וְכֵלִים vasa, 1 Reg.15.15.2 Reg.7.15.2 Chr. 15.18. Esth.1.7. הַכֵּלִים vasa, Ex.25.39..37.16. Num.7. 85..19.18. Ruth.2.9.1 Sam.10.23..17.22..25.13..30.24. 1 Reg.7.45,47,48,51.2 Reg.4.4,6..14.14..23.4..25.17. 1 Chron.9.29. 2 Chr.4.18,19..5.1..25.24..29.19. Ez.8. 25. Jer.27.17,18,20..52.20. Ezec.40.42. Dan.1.2. Jon. 1.5. וְהַכֵּלִים & vasa, Ezr.8.28,30,33. Neh.13 5. Item cum בְּ & מִ præf. ut seq. בְּכֵלִים in vasis, 1 Chron.23.5. מִכֵּלִים à vasis, Esth.1.7. & in forma pl.m. constr. est כְּלֵי vasa, instrumenta, &c. Gen.24.23..31.37..49.5. Exod.3. 22.. 12.35. &c. Psal.7.14. Isa.22.24..52.11. &c. ad Am. 6.5. in 80. circ.l. cui itidem formæ pl.m. constr. י, בְּ, וּ, כְּ & מִ sunt præf. prout seq. וּכְלֵי & vasa, Gen. 24. 53. Exod.3.22..12.35..11.2. Num.3.31..31.6. Jos.6.19,24. 1 Sam.8.12. 2 Sam.8.10..24.22.1 Reg.10.25. 1 Chro. 16.42..22.19. 2 Chron.9.24..20.25.. 24.14. Ezr.8.26, 27. Isa.13.5. Ezech.27.13. בְּכֵלֶי in vasis, 1 Chr.15.16.. 16.5.. 2 Chron.7.6..23.13..29.26..30.21..34.12. Ezr.1. 6. Neh.12.36. Ezech.32.27 יִבְכְּלֵי & in vasis, 2 Chron. 5.13. Isa.18.2. כִּכְלֵי sicut vasa, Ezech.12.4. מִכְּלֵי præ vasis, à vasis, Eccl.9.18. Isa.22.24. וּמִכְּלֵי & de vasis, 2 Chron.36.7. sed occ. etiam sæpe cum affixis, ut cum י_, נוּ & הָ Aff. locis seq. כֵּלַי vasa mea, Gen.31.37. 1 Sam.21.9. Ezech.12.7. מְכֵלֵינוּ è vasis nost. 1 Sam. 9.7. כֵּלֶיךָ vasa, instrumenta tua, Gen.27.3. Deut.23.25. Ezech.12.4. Item cum כֶּם Aff. cui & כְּ est præf. כֵּלֵיכֶם vasa vestra, Gen.45.20. בְּכֵלֵיכֶם in vasa vestra, Gen.43. 11. Jer.40.10. sed cum יו_ Aff. sæpiùs; כֵּלָיו vasa ejus, seu instrumenta ejus, &c. Ex.25.9..27.3..30.27. &c. ad Isa.10.28.. 32.7..39.2. & 54.17. in 60. circ. l. cui etiam יו_ Aff. וְ & וּבְ sunt præf. וְכֵלָיו & instrumenta ejus, id est, arma, 2 Reg.11.8,11. 2 Chron.23.7. Jer.22. 7..48.12. וּבְכֵלָיו & instrumentorum ejus, Num. 4.16. Item cum הָ Aff. occ. locis seq. כֵּלֶיהָ instrumenta ejus, Exod.30.27..31.8..38.14..37.24..39.37. Num.4.10. Isa.61.10. sicut etiam cum הֶם Aff. locis seq. כֵּלֵיהֶם instrumenta, vasa eorum, Gen.42.25. Num.4.32. 2 Chro. 4.16. Isa.65.5. Jer.14.3..49.29. cui etiam הֶם Aff. בְּ est præf. sic, Jos.7. 11. בִּכְלֵיהֶם inter instrumenta sua, Bu.Conc. in vasis suis, Pag.&c. Hujus autem Radicis loci quidam specialiter notandi; ut 2 Sam.13.39. וַתְּכַל & sollicitè expetivit David rex, per Apoc. scil. ut dictum suprà, pro תְּכַלֶּה, quod sæpiùs, & subintelligitur נֶפֶשׁ anima, ut Chaldæus complet: Bu. Lex. Et desideravit David, i.e. anima David, juxta R. D.

D. Non enim potest referri verbum fæm. ad David, sed ad ejus animam; vel, juxta Ab.Ezra, est verbum transitivum, & desiderare fecit Davidem; & refertur ad matrem Absolom, quanquam non memoratur, ut in plerisque aliis Scripturæ locis, ut Num.26.59. quam peperit ipsam Levi; & 1 Reg.6. & ipsum peperit post Absolom; & est sensus, & mater Absolom tamdiu sese desiderantem & præoptantem apud Davidem exhibuit, quousque ipse voluerit egredi è loco suo ad filium suum: R. D. in l.Rad. Pag. Alii, consummavit Davidem, i.e. ei persuasit; &c. Sunt qui putant verbum fœmineum Davidi attributum, tanquam emollito & effœminatiori jam reddito; ità ut velut maternum in liberos affectum induerit; ut sic resolvatur, maternus affectus omnino tetegit Davidem ut egrederetur; quia gravis ei erat mors Amnon, Merc.Cev. Quum autem consumeret Davidem Regem (desiderium) exeundi ad Absolomum, &c. Hebr. Quum consumeret Davidem exire; Infinitiva oratio pro Nominativa verbi transitivi; Jun. Item Gen.24.19. וַתְּכַל & complevit potum illi præbere; & Num.17.10. וְתִכַל & finire seu cessare faciet murmurationes eorum à me; Hieron. & quiescant querelæ eorum à me; Pag. & amovebis penitus, &c. ut Pag.Cocc. Item Zac.5.4. וְכִלָּתְהוּ & consumet eam, scil. domum; Pag. Est pro וְבִלְּתָתְהוּ vel וְבִלְּתָתְהִי; Cocc. Deinde in Psalm. 72. 20. כָּלוּ finitæ, seu perfectæ sunt orationes David; Pag. In quo loco exponendo, etsi variant Hebræi, simplicissimum est dicere, non esse observatum in Psalmis ordinem, ut passim videre est: quúmque hic Psalmus sit de Salomone, rectè finiri in eo Davidis orationes & hymnos; quum ex eo tempore nihil ei ferè contigerit, de quo hymnum ederet; Merc. De nomine כְּלִי etiam notandus locus, Isa.22.24. ubi in forma pl.m. constr. כְּלֵי הַקָּטֹן est pro הַכֵּלִים הַקְּטַנִּים vasa parvitatis, pro vasa parva; Coc. Omnia vasa parva à vasis craterum, & usque ad omnia vasa nabliorum; Av. Omnia vasa parvi à vasis craterarum usque ad vasa vel instrumenta Nebalim; (quæ sunt Chori, i.e. cornamusæ vulgò) i.e. omnia vasa parvi ministerii, h.e. parvæ rei, i.e. in quibus ponunt res parvas; & dixit מִכְּלֵי הָאַגָּנוֹת à vasis craterarum, in regimine; eò quòd in vasis quæ vocantur crateræ, erant vasa varia & distincta, magna & parva ad varios usus, inquit R. D. Et sic usque ad vasa nebalim. Targum vertit, à vasis, &c. i.e. à sacerdotibus indutis Ephod, sive superhumerali; usque ad filios Levi, apprehendentes nebalim; i.e. nablia; Pag. Merc.

Rad.42. כֶּלַח m. est senium, senectus, Pag. Bu. Senium scil. non grave, sed viride, sanum, &c. Cocc. gelatio, gelida senectus, ætas frigida & ficca. Est cogn. cum כָּלָה consumptus est, nam qui senio confectus est, jam incipit paulatim consumi propter frigiditatem. Hinc gelu, gelidus, gelo, congelo, gelatio, &c. Av. ab allambendo, i.e. לָחַךְ, quidam deflectunt; quòd senectus frigida & ficca assiduè allambat. Quidam Hebræorum viridam senectam hoc nomine putant significari; ut Caph sit similitudinis: לַח autem virtutem & humidum sonat, Merc. Occur. autem No. hoc simpl. Job.30.2. periit כָּלַח senium, vel senectus, Pag. Bu. super eos periit gelida ætas; i.e. ad senectutem non pervenerunt: Av. Apud eos perierat senium; h e. nec vires seniles in iis, nec in senio ullus vigor aut utilitas penes ipsos; Cocc. Item, Job.5.26. occ. cum בְּ præf. sic, תָּבוֹא בְכֶלַח אֲלֵי קָבֶר ingredieris in senectute in sepulchrum; Bu. Lex. Venies in gelida ætate ad sepulchrum; Av. In viridi senio; Cocc. In hoc loco בכלח in numeris continet 60: unde Talmudici collegerunt, senectutis initium esse anno sexagesimo: tunc enim soliti fuerunt prisci Judæi instituere convivium & diem lætitiæ: quod etiam nunc hodie divites faciunt, propterea quòd pœnæ divinæ loco ducant, si Deus hominem è vita tollat ante sexagesimum annum. Ejus autor quidam R. Joseph, ut legitur in Moed Katon, fol.28.1. Bu. Lex. כְּלָכֵל require in כול; Pag.

Rad.43. כָּלַם calumniâ, ignominiâ affectus est: calumniose tractatus est; calumniosis verbis exagitatus est, ità ut aliquem pudeat. Cogn. cum כֶּלֶב, i.e. canis, qui despectus est: ut si quis calumniose vocatur Canis, aut ità turpiter cavillatur & exagitatur, ut cani haud absimilis æstimetur. Hinc calumnia, calumniosus, calumnior, calumniator, &c. Av. Non occurrit in kal, sed in Niphal, נִכְלַם puduit, pudefactus est; Pag. erubuit, rubore affectus fuit; ignominiâ, pudore suffusus vel perfusus fuit; Bu. Lex. Est plus quàm בּוֹשׁ; de quo suprà: unde illi postponitur veluti quippiam gravius; ut Jer.31.19. בּוֹשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי erubui, & etiam puduit me, seu pudore suffusus fui; Pag. erubesco, etiam ignominioso pudore suffundor: Hinc Kimchi colligit gravius hoc verbum significare quàm בּוֹשׁ: vide etiam, Jer.22.22. Bu. Lex. Confer etiam Ezr.9.6. Pudet me, atque etiam confundor, vel subterfugio: nam videtur propriè notare κατάσχυσιν sive subterfugitationem, qui quis fugit oculos hominum, propter pudorem aut metu ignominiæ; Cocc. Occurrit autem ordine Conc. in præt.niph. 2.f.f. cum ו conv.præf. וְנִכְלַמְתָּ & erubesces, Jer.22.22. Ezech.16.54,61. & in 1.f.præt.niph.occ.cum pathach, sed in pausa cum camets penult. cui etiam ו cop. est præf. ut seq. וְנִכְלַמְתִּי rubore suffundor, Jer. 31.18. וְנִכְלַמְתִּי pudefactus sum, Isa.50.7. & erubesco, Ezr.9.6. & in 3.pl.præt. niph. est, נִכְלְמוּ rubore suffusi, 2 Chron.30.15. Isa.45.16. Ezech.43.11. In part.niph.occ. in sing.m. & in pl.m. cui ה dem. est præf. ut & in forma pl. f. cum ה præf. prout seq. נִכְלָם confusus, Psal.74.21. נִכְלָמִים rubore suffusi, 2 Sam. 10.5. 1 Chron.49.5. הַנִּכְלָמִים rubore suffusi, 2 Sam.19. 4. הַנִּכְלָמוֹת confusæ, Ezech.16.27. In Imper.niph.occ. in sing. & pl.m. cui utrique ו cop. est præf. הִכָּלֵם erubescere, Jer.3.3. וְהִכָּלֵם & erubescere, Jer.8.12. וְהִכָּלְמוּ & rubore afficiamini, Ezech.36.32. In fut. niph.3.m. יִכָּלֵם ignominiâ seu pudore perfusus erit: & in 2.f.m. תִּכָּלֵם: unde in 2.f.f. est, תִּכָּלְמִי erubescas, Isa.54.4 Item in 3.f.f. fut. niph. est, תִּכָּלַמְנָה rubore suffundetur, Num.12.14. & in 2.pl.m.est, תִּכָּלְמוּ ignominiâ afficimini, Isa.45.17. ut & in 3.pl.m.occ.simpl.sic, יִכְלְמוּ rubore perfundantur, Psal.69.7. & cum ו cop præf. occ. locis seq. וְיִכָּלְמוּ pudore, ignominiâ afficiantur, Psal.35. 4.40.15.70.3. Isa.41.11. Ezech. 43.10. In hiphil, הִכְלִים vel הַכְלִים; Av. pudefecit, pudore, ignominiâ affecit, pudore suffudit; Bu. Lex. calumniâ affecit, ut Bu. Av. Occurrit in præt.hiph.3.f.m. cum ו Aff. sic, וְהִכְלִימוֹ ignominiâ affecit eum, 1 Sam.20.34. & in 1.pl.præt.hiph. cum ם Aff. הִכְלַמְנוּם pudore suffudimus eos, 1 Sam.25.7. In part.hiph. f. m.occ. plenè cum chirek magno, vel defectivè cum chirek absque jod in ult.fic, מַכְלִים vel מַכְלִם pudore afficiens, Jud.18.

7. Job.11.3. In Infin.hiph.occ. simpl. & cum בְּ præf. הַכְלִים ignominiâ afficere, Jer.6.15. בְּהַכְלִים in afficiendo ignominiâ, Prov.25.8. & in fut. hiph. occ. in 2. ſm. cum לְ conv.præf & נִי Aff. ut & in 3.ſ. m. ſimpl. & in 2.pl.m. cum נִי & הָ Aff. prout ſeq. וַתַּכְלִימֵנִי & ignominiâ affeciſti nos, Pſal.44.10. יַכְלִים ignominiâ afficit, Prov.28.7. תַּכְלִימוּנִי pudore affeciſtis me, Job.19.3. תַּכְלִימוּהָ pudefacite eam, Ruth.2.15. In hophal, הָכְלַם ignominiâ affici; calumniâ affectus fuit; Bu.Av. Occurrit in præt.hoph.3.pl. cum לְ cop. præf. ut & in 1. pl. præt.hoph.ut ſeq. וְהָכְלַמְנוּ & pudore ſuffuſi ſunt, Jer. 14.3. הָכְלַמְנוּ ignominiâ affecti fuimus, 1 Sam. 25. 15. Atque inde nomina, i. כְּלִמָּה f.erubeſcentia, pudor, verecundia, ignominia; Pag.Bu.Merc.probrum, αἰσχύνη. Opponitur honori, honeſtati, gloriæ, famæ & nominis celebritati; Merc. כְּלִמָּה eſt calumnia ignominioſa; Av.confuſio, ignominia, quæ facit verecundiam ſe offerendi oculis teſtibus; Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl.& cum וְ, בְּ & לְ præf. כְּלִמָּה ignominia, pudor, Pſal.69.8..109.29. Jer.51.51. וּכְלִמָּה & ignominia, Pſal.35.26..71.13. Prov.18.13. Iſa. 61.7. בָּכְלִמָּה cum ignominia, Iſa 45.16. לִכְלִמָּה ad ignominiam, Pſal. 4.3. Iſa.30.3. & in forma ſ.f. conſtr.eſt, כְּלִמַּת ignominia, Jer.20.11. Ezech.34.29..36.6,15. unde cum יִ. Aff. cui & וְ cop.eſt præf. & cum נִי & הָ Aff. ut ſeq. וּכְלִמָּתִי ignominia mea, Job.20.3. Pſ.44.16. וּכְלִמָּתִי & ignominia mea, Pſal.69.20. כְּלִמָּתֵנוּ ignomina noſtra, Jer.3.25. כְּלִמָּתֵךְ ignominia tua, Ezech. 16. 52,54,63. ſed occ. etiam cum מ Aff. ſic, כְּלִמָּתָם ignominiam ſuam, Ezech.32.24..25.30..36.7.. 39.26..44.13. & in forma pl. f. occ.ſimpl.& cum וְ & מִ præf.ut ſeq. כְּלִמּוֹת ignominiæ, Mich.2.6. וּכְלִמּוֹת & ignominiæ, Jer. 23. 39. מִכְלִמּוֹת ab ignominia, Iſa.50.6. Item,2. indè etiam No. כְּלִמּוֹת f.idem, ignominia, &c. Bu. Lex. Occurrit in hac forma, Jer.23.39 vel 40. cum וְ cop. præf. ſic, וּכְלִמּוֹת & ignominiam. Alii verò ibi legunt in forma pl.f.nominis præced.ſic, וּכְלִמּוֹת & pudores, Pag. & ignominias; Av. Atque ſic quidem habent quædam exemplaria; at vulgò legitur cum Schurek,ut ſit alterius formæ, quod confirmat Kimchi in libro Radicum,& in Michlol, arque adeò in commentariis. Et verò hanc lectionem commonſtrare videtur verbum quod ſequitur eodem verſu, וּכְלִמּוֹת & ignominiam ſeculi (æternam) quæ non תִּשָּׁכַח oblivioni tradetur: quod eſt fœmininum ſingulare; Cev.

Rad.44. כָּלַף ſignificat, ferire, & percutere clavis vel ſecuribus per multas vices, & ſæpiùs reiterare percuſſionem; ideoque eſt cogn.cum כָּפַל duplicavit; nam nonat duplicatos & reiteratos ictus: hinc κολάπτω cædo, cudo, ſculpo, κόλαφος colaphus, percuſſio, & κολαφίζω pugnis percutio, &c. Verbaliter non legitur hæc radix, ſed unum indè tantùm nomen in uſu eſt,viz. כֵּלָּה vel כֵּילָה f. clava, inſtrumentum, bipennis; Av. unde in forma pl.f. כֵּילַפּוֹת (inſtar אֵילַמּוֹת) in quo nomine jod eſt protractivum: & eſt inſtrumentum quo lapis conteritur, ut malleus, & id genus; Pag. Nonnulli inverſum putant ex כָּפַל; ut ſit bipennis; Eliæ autem, quod verò ſimilius eſt, Chaldæo כְּלְבָּא cognatum facit, (Beth cum Pe commutato) quod Targum habet pro קַרְדֻּמוֹת ſecuribus; ſunt qui aſciam vertant; Merc. Cev. כַּלַּפּוֹת pl.f.mallei; R.Sal. vult eſſe uſus Arabici; alii inſtrumentum ad perdendum; Bu.Lex. Occurrit Pſal.74.6. cum וְ cop.præf.ſic,bipenni, וְכֵילַפּוֹת & malleis conterent, pro contriverunt; 70. & aſcia; Hieron. bipenni & dolatoriis deraſerunt; & ſunt qui dicunt quòd eſt Meratheſis Caph in Koph; q.d. קַלַּפּוֹת; ſicut idem eſt כּוֹבַע & קוֹבַע; & ſic dicitur à decorticando: קָלַף enim lingua Aramæa eſt decorticare; Pag. ſecuri & clavis concutiunt; Av.

Rad.45. כָּמַהּ eſt, concupiſcere, deſiderare, amare; unde R. D. exp. חָשַׁק; de quo ſuprà; Pag.& per הָמָה infremere,præ deſiderio ſcil.Merc. כָּמַהּ deſiderari; deſiderio teneri, Bu.Lex. æſtuavit deſiderio, flagravit concupiſcentia. Eſt cogn.cum חָמָה exarſit; hinc Græci κυμαίνω, οὖαι æſtuo, & καῦμα æſtus; Av. Occurrit Pſal.63. 2. כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי deſideravit, ſeu concupivit te caro mea; alii,arefacta eſt propter te caro mea, i.e. amore & deſiderio tui conſumpta eſt; Pag. deſiderio tui tenetur caro mea; R.Sal.areſcere exponit; Bu.Lex. flagravit, i.e. cupivit ad te caro mea; Av. contabeſcit ad te caro mea; Cocc. Quidam volunt hanc radicem ad כָּמַהּ hoc ſenſu, quanta eſt caro mea, tua eſt: ſed obſtat punctorum ratio. Indè autem כְּמוּת apud Scriptores Hebræos, maximè qui Logicen tractant,eſt quantitas. Illud require in מָה Merc.ut & כְּמוֹ ficut, vide in מוֹ; Bu. Lex.

Rad.46. כָּמַז ornavit murenulis, & omni genere decoris; propriè dicitur de ornatu muliebri. Hinc κομψεύω & κομψεύομαι lepore ornatus ſum: κομψὸς ornatus compoſitus. Verbaliter non extat hæc radix; Av. ſed indè No.m. כּוּמָז ſubligaculum, ornamentum, ſcil. femorale,auro gemmiſque redimitum, ut dicunt nonnulli. Alii, ornamentum muliebre quoddam; Pag. quibuſdam eſt murenula, aliis brachiale. vox videtur peregrina; Merc. כּוּמָז exp. cingula pendula, vel bullata muliebris; Bu. Lex. ornamentum muliebre, murenula, catena, ex auro pro ornamento; Av. 70. ἐμπλόκιον, ornamenti genus; Cocc. Occurrit cum וְ cop.præf. locis ſeq. וְכוּמָז & cingulas pendulas, Exod.35.22.Num. 31. 50.

Rad.47. כָּמָן duo ſignificata habet; i. eſt in nomine כַּמּוֹן m. Cyminum, quod vulgò dicitur cuminum; ſemen notum; Pag.Bu.Lex. Cyminum vel cuminum nomen habet à colligendo, quia è gramine collectum,reponitur ad uſum ſeu condimentum ciborum: nam Chaldæis ſignificat כָּמַן colligere,reponere labore hominum. Hinc κύμινον cyminum; Av.Occurrit ſimpl. & cum וְ cop.præf.ut ſeq. כַּמּוֹן cyminum, Iſa.28.27. וְכַמּוֹן & cyminum, Iſa.28.25,27. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in nomine indè derivato, viz. מַכְמָן m. theſaurus; Pag. collectio theſauri labore parti: Hinc κάμνω laboro, fatiſco; Av. In forma pl.m. מַכְמָנִים & in conſtr. מִכְמַנֵּי (nam cametz in ſing. reſolvitur per pathach & dageſch,in pl.Av.) recondita, theſauri reconditi. Verbum כָּמַן latere, abſcondere ſe, inſidiari, Chaldæis uſitatum eſt; ut לְמַכְמַן חַתְלִין ad abſcondendum laqueos; Pſal.64.6. Bu.Lex. Occurrit cum בְּ præf. Dan. 11.43. & dominabitur בְּמַכְמַנֵּי theſauris auri, & argenti: ab abſcondendo recondendoque ſic appellatur. Nam כְּמַן in lingua Aramæa eſt recondere, abſcondere, Pag. idem quod Hebr. טָמַן; Merc. Poſſunt intelligi, venæ auri & argenti ubi id latet: Cocc.

Rad.

Rad.48. כָּמַם est, recondere, abscondere; Pag. Bu. Lex. recondidit, & posuit in locum secretiorem, collegit, colligatum reposuit. Est cogn. cum כָּפַס, i. e. subscus, ligamen tignorum. Av. Occurrit in part. pahul s. m. cum kibbutz pro schurek, Deut.32.34. Nonne hoc כָּמַם reconditum est mecum; unde R.D.exp. כָּמוּן reconditum; Pag. An non hoc πρόχειρον & manu comprehensum apud me? q.d. כָּמוּץ. Testatur se id scripsisse, & cùm scriptum manu tenere, tum in scriniis reposuisse; Cocc.

Rad.49. כָּמַר est, revolvere; resonare; incalescere; denigrare; Pag. Exardescere, accendi, aduri; contrahi, ab effectu, quia adusta contrahuntur; unde Syris est, claudere & contrahere. Hinc Monachos Elias in Tisbite כּוֹמָרִים dici putat, ut olim idolorum sacerdotes, quòd in claustris degant. Sic כּוֹמַר appellant uvas reconditas & passas, & id genus, כּוֹמַר שֶׁל עֲנָבִים; q. d. passa (seu absconsionem) uvarum, &c. vel, caricam; Merc. כָּמַר crematus, concrematus est, incensus est crebris inflammationibus, & propriè dicitur de visceribus & iliis, quæ erga aliquem ità calescunt & accensa sunt amore inextinguibili, ut ferè concremari putentur. Cogn. habet cum כָּבַר crebruit & חָמַר efferbuit: significat enim viscera cremari & effervescere assiduâ & crebrâ inflammatione. Hinc per metathesin literarum, cremo, concremo, cremium; & per cognationem crepo, percrepo, concrepo: Non legitur in kal sed in Niphal, נִכְמַר incensus est, concrematus est; Av. incalescere, calefieri, flagrare, æstuare; Metaphoricè dicitur de cordis & viscerum æstuatione ex commiserationis affectu. Et ulteriùs, atrari, denigrari, contrahi, convolvi, ex æstu vel adustione; Bu. Lex. In Bu. Conc. Radix hæc tria habet significata; i. fremere, &c. ut in Bu. Lex. sic occurrit in præt. niph. 3.pl. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum camets penult. נִכְמְרוּ æstuabant, Gen. 43.30. 1 Reg. 3.26. Hos. 11.8. נִכְמְרוּ atratæ sunt, Lam. 5. 10. Atque indè ex hac signif. secundùm quosdam, est No. pl. m. כְּמָרִים æstus, vapores, vel juxta quosdam, atrores, nigredines; Bu. Lex. Cocc. Occurrit in forma pl. m. constr. Job. 3.5. יְבַעֲתוּהוּ כְּמִרְרֵי יוֹם terreant eum æstus Diei, vel atrores, tenebræ diei, veluti teterrimarum nubium, aut eclipsεωn. Sic tertia Radicalis geminata est, ut in סַגְרִיר. Vide & מָרַר; Bu. Lex. plerique enim faciunt Caph in hac voce servilem, & exponunt, ex radice מָרַר, sicut amaritudines noctis, &c. ibi vide. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine pl. m. כְּמָרִים (quasi à sing. כָּמָר sacerdos idolorum, quod indueret vestes nigras; Pag. seu adustas; Merc.) sacrificuli, Bu. Conc. & Lex. quasi atrati dicti, quòd pullis vestibus ex superstitioso ritu incederent; Bu. Lex. Kemarim sunt sacerdotes fanorum Idololatrici, qui incensi sunt ardore falsæ religionis, Av. Quidam putant esse ædituos sacerdotum ministros, ab adolendo thure; alii à stigmatibus quæ suo corpore inurebant. Alii, ab ardore quo sua sacra peragebant. Sed ab atro vestitu potiùs dicti videntur. Videntur autem alii fuisse a sacerdotibus, ut ex Sophon 1. apparet: Forsan qui Græcis ἱεροφάνται, Merc. כְּמָרִים popæ; 70. ἱερεῖς. 2 Reg. 23.5. sacerdotes externi ità appellantur. Vide & Hos. 10.5. volunt alii à vestibus atris dictos. Possunt & à flammarum æstu sic appellari: Zeph. 1.4. exscindam nomen כְּמָרִים poparum cum הַכֹּהֲנִים sacerdotibus, qui dicuntur accedere ad Deum; q. d. tum illos qui irridentur à Judæis, nomine Chemarim, tum qui honorantur nomine Cohanim. Chaldæus כּוֹמָרִים pro כּוֹהֲנִים dicit, sed ubi μυκτηρισμὸν locus, nempe cum Idololatræ notantur. Vide Buxtorfii Lexicon. Talm. Cocc. Occurrit autem nomen hoc in forma absol. pl. m. cum ה dem. præf. sic, הַכְּמָרִים sacrificuli, 2 Reg. 23.5. Zeph. 1.4 & in forma pl. m constr. כְּמָרֵי: unde cum ו cop. præf. & יי Aff. est, וּכְמָרָיו & sacrific. ejus, Hos. 10.5. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in Nomine indè derivato cum Mem heemantico, seu formativo præfixo; viz. מִכְמָר rete piscatorium aut venatorium; Pag. quòd pisces seu feras trahat; Merc. Verriculum; rete multa habens foramina instar cribri, seu craticulæ, vel ad formam iliorum quæ multos habent nidulos; Av. Occurrit Isa. 51.20. dormierunt in capite omnium platearum כְּתוֹא מִכְמָר sicut bos sylvestris (in) reti; Hieron. sicut orix illaqueatus: R. D. in reti; Pag. fin. Av. Atque indè etiam est No. in alia forma מִכְמוֹר m idem; Pag. Bu. Verriculum, rete instar iliorum habentium nidulos multos; Av. in forma pl. m. מִכְמוֹרִים & in constr. מִכְמוֹרֵי; unde cum בְּ præf. & יי Aff. est בְּמִכְמוֹרָיו in retia ejus, Psal. 141.10. Item hinc etiam in alia forma, מִכְמֹרֶת f. idem; Pag. Cocc. Bu. verriculum; rete habens multa foramina, seu cancellos parvos; Av. rete-jaculum, Bu. Conc. & Lex. Isa. 19.8. Item hinc etiam No. in alia itidem forma, מִכְמֶרֶת idem, Pag. Bu. &c. verriculum piscatorium, rete piscatorium instar nidulorum viscerum; Av. rete-jaculum, Bu. Conc. & Lex. Occurrit cum בְּ & לְ præf. & ו Aff. ut seq. לְמִכְמַרְתּוֹ retijaculo suo, Hab. 1.15. בְּמִכְמַרְתּוֹ retijaculo suo, Hab. 1.16.

Rad.50. כָּמַשׁ; inde nomen כְּמוֹשׁ, quod hic à quibusdam inseritur, uomen dei seu idoli Moabitarum, aliquoties in Scriptura obvium, ut Num. 21. 1 Reg. 11. & aliàs. Sunt qui hinc ductum conjiciant Græcum κῶμος, qui Deus fuit temulentiæ; quo nomine etiam convivium procacius significatur, & cantiones & saltationes lascivæ, unde & κωμάζειν & comœdia. Paulus ad Rom. 13. hoc nomine Græco utitur. Sed incerta est conjectura; Merc. כְּמוֹשׁ Chamos, nomen Idoli Moabitarum, Deus temulentiæ qui colitur in conviviis & commessationibus, perinde ut Bacchus. Hinc κῶμος Deus comessationum & saltationum nocturnarum; ἐπίκωμος & κωμαστὴς ebrius, comessator, κωμάζω comesso. 1 Reg. 11.7. Tunc ædificavit Salomon excelsum ipsi Chamos execrationi Moab. Jer. 48. vers. penult. Væ tibi Moab, periit populus Chamos, ἀπολώλεν μωὰβ; Av. [כֵּן m. rectus, firmus; item Adverbium affirmandi & similitudinis; ità, sic, &c. Item כֵּן, כַּנּוֹ &c. basis, sedes; sicut etiam כַּנָּה surculus; vitiarium; &c. hæc omnia videantur suprà in Rad. כון; Pag.]

Rad.51. כָּנַן paravit aliquid firmâ basi, collocavit aliquid super pedamentum forte. Idem significat quod כון: hinc γεννάω facio, paro, genero; γίνομαι fio, &c. Verbaliter non usurpatur hæc radix, sed tantummodo nomina indè derivata; ut primò hinc No. כֵּן m. basis, pedamen; pedamentum firmum quod non movetur neque nutat: prout occurrit 1 Reg. 7.29. & vers. 31. Item,

tem, 2. hinc etiam Nomen כֵּן m. idem, basis, pes, pedamentum, consistentia firma, gradus fundamenti, locus firmus. Occurrit cum affixis כֵּנוֹ, כֵּנְךָ, כֵּנִי, &c. (quæ suprà vide in nomine כֵּן à radice כון) Item 3. hinc etiam Nomen כַּנָּה f. basis; & ponitur pro loco firmo & immobili, ut cum ו cop. Psal.80.16. וְכַנָּה & basin, i.e. locum, seu vineam quam plantavit dextra tua, &c. Av. qui solus hæc hîc locat, quæ reliqui referunt suprà, sub rad. כין: ibi vide. Hic autem à plerisque locatur No.pl.m. כְּנִנִּין pediculi; Pag.Bu.Cocc,70. σκνὶψ; à כֵּן derivat Bochartus, quia animalculum δυσαφίετον, Cocc. Cjniphes, culices, bestiolæ exiguæ insensissimæ, quæ non solùm lædunt cutem, sed etiam penetrant interna, ut nares & aures ingrediantur. Quidam vertunt pediculos. Nomen autem acceperunt à basi terræ seu pulveris unde formabantur. Hinc κόνις pulvis; Av. Quidam Cyniphes, nomine efficto ex Græco σκνίπες, vel κνίπες, qui sunt vermiculi ligna erodentes, culices, juxta descriptionem Origenis, qui hoc animalculum pennis quidem per aerem volitare tradit, sed ità minutum esse ut oculi visum effugiat, nisi acutissimè quis cernat: & corpus ubi insederit, acerbissimo terebret stimulo, ut sentire citiùs stimulantem quàm volitantem videre valeas. Sunt qui ad כין reducant, quod firmiter innitatur & incumbat corpori. Hebræi credunt esse pediculos; Merc.Cev. hujus singulare non invenitur in Scriptura, sed apud Doctores Hebræos est in usu in fæmineo genere, כִּנָּה; Pag. Occurrit autem nomen hoc in forma pl.m. simpl. & cum ה dem.præf. כִּנִּים pediculi, Exod.8.17. Psal. 105.31. הַכִּנִּים pediculos, Exod.8,18. sed cum ל præf. occ. in pl.m. defectivè absque jod plur.sic, לַכִּנָּם in pediculos, Exod.8.16. Item hinc etiam No. כִּנָּם com. gen.nomen speciei (seu collectivum; Merc.) cum Mem; quod tamen non est signum pluralis, sed speciei, secundum R. D. Pag. pediculorum multitudo; q. d. pediculium; Bu.Lex.pediculatio, copia pediculorum, & vermium instar ricinorum, qui infestant corpus; Av. σκνὶψ, κνὶψ, κώνωψ culicum, vel muscarum genus, Cyniphes; Cocc. Occurrit cum ה dem.præf. Exod.8.17,18. al.13. 14. & fuit הַכִּנָּם pediculus, in homine; Pag. pediculorum copia; Bu.Conc. וַתְּהִי & fuit pediculatio tam in homine, quam in jumento; Av. ubi nomen jungitur verbo fœminino, quia tota species significatur, aut magna multitudo; tunc enim talia utroque genere usurpantur; Bu. Lex.

Rad.52. כָּנָה est כָּסָה, עָלַם, juxta R.D.in lib.Rad. tegere, operire, occultare nomen alicujus honoris gratiâ, inquit R.D. in lib.Rad. Pag. cognominare; denominare honoris causâ, titulum honorificum tribuere. Ego iu utramque partem sumi putarim; ubi pro nomine proprio aliud nomen occultum ponitur, per quod proprium intelligi volumus; sed immutamus honoris causâ ad blandiendum; vel ad vituperandum; &c. Merc. Unde Grammatici pronomen vocant כִּנּוּי, quod sit nomen occultum: (quasi cognominationem aut relativum dicas, in quo nomen refertur, Merc.) ponitur enim vice nominis proprii; Pag. Sic כִּנּוּיִם generaliter cognomina appellant, vel cognominationes; Merc. Unde significat, vocare quempiam non proprio nomine, sed occulto, ut communi nomine, quod aliqui dicunt cognominare, quod propriè est cognomen imponere ob eventum aliquem extrinsecum: ut Scipio, qui cognominatus est Africanus à devicta Affrica; Pag. כִּנָּה cognominavit aliquem à proprietate & virtute suâ, tribuit alicui Epitheton & titulum à re præclarè gesta, ut indè cognoscatur quis sit, denominavit aliquem honorificis appellationibus, usurpavit glorioso titulos, suppresso proprio nomine, ut cum aliquem appello sapientem, prudentem, justum, &c. Hinc γινώ γινώσκω, cognosco; Av. Non autem occurrit hoc verbum in kal, sed in Piel, כִּנָּה cognominavit; cognomine vel titulo appellavit, titulis usus fuit, ut vel honoris vel adulationis causa fieri solet; Bu.Lex. cognominavit honoris gratia; Av. Significat, permutatis nominibus rerum, blandiùs loqui & adulari: Res aliter nominare atque nominandæ sunt; Cocc. Occultare, cognominare tectè; Bu. Conc. Occurrit in fut. piel, 1. sing. Job.32.21. וְאֶל־אִישׁ לֹא אֲכַנֶּה & hominem non cognominabo, i.e. non vocabo nomine occulto. Dixit Elihu, non tegam nomen tuum, nec illud occultabo, si fueris impius, nec acceptor ero personæ tuæ: & vers. 22. quia non novi אֲכַנֶּה cognominabo: vel tegam aut occultabo nomen; Pag. seu, ut cognominem; q.d. adulari aut blandiri honorificis titulis nescio; Merc. Non cognominabo (cognomine utar, Bu. Conc.) vel cognomina attribuam, titulis aut præfatione utar, &c. Bu.Lex. Nequaquam suscipiam faciem viri, & ad hominem non cognominabo: quia non novi ut cognominem, brevi enim tollet me factor meus; Av. in hominis gratiam non mutabo nomina; Kimchi כָּסוּת וְהַעֲלִים שֵׁם דֶּרֶךְ כָּבוֹד tegere & occultare nomen honoris causâ: Rabbinis כִּנּוּי est cognomen, epithetum, periphrasis; Coc. Hieron. Deum homini non æquabo, nescio enim quamdiu subsistam. R. Levi acsi d. vocabo hominem proprio nomine: non cognomine alio ejus occultabo nomen adulandi gratiâ: non enim novi cognominabo, vel cognominare; ut sit futurum pro Makor seu Infin. secundum idioma Hebraicum; Pag. Nè, quæso, accipiam personam ullius; & apud hominem non utar præfatione; Hebr. homini, non attribuam cognomen. Non enim novi præfationibus uti; (Hebr. ut cognomine utar) paulum (utentem) tolleret me qui fecit me; utentem, &c. i.e. in causa divina te aut istos cum personarum acceptione compellantem; Jun. Sed occurrit etiam 1. s. fut. piel cum ךָ, Aff. Isa.45. 4. & vocavi te nomine tuo אֲכַנְּךָ cognominavi te; Bu.Lex.Av. nomino te; Cocc. cognominabo te, & non cognovisti me; Pag. vel quum nondum noveras me; Av. q.d. inquit R.D. vocavi te nomine tuo proprio, quod est Cores, i. e. Cyrus: & vocabo, seu vocavi te non nomine tuo, sed cognomine, quod est Rex vel Massiach, i. e. Christus: idque antequam cognoveris, vel nosses me; vel, & non cognovisti, quòd ego sum, qui do tibi potentiam, aut fortitudinem propter Israel, ut illos educas de captivitate Babel; Pag. Merc. Cev. Hieron. assimilavi te, & non cognovisti me; Pag. q.d. describo te. In Jobo etiam sic interpretari possumus; ad hominem non provocabo, Cocc. Sed occ. etiam in 3. s.m. fut. kal, Isa 44.5. & iste scribet manu suâ Domino, יְכַנֶּה יִשְׂרָאֵל וְיִכָּשֵׁם & nomine Israel cognominabit, seu teget nomen; Pag. dicens scil. se Israelitam; Merc. Hieron. & nomine Israel assi-

milabitur, Pag.cognominabit; Bu.Conc.Lex.& Av.nominabit nomen Iſraelis; ſcil. ut patris ſui; Cocc. & de nomine Iſraelis cognominabit; i.e. profitebuntur ſinguli ſe filios eſſe Dei & Eccleſiæ, ut Pſal.87.&c. Jun. Atque indè nomen כְּנָוֶה fæm. Chald. collegium, ſocietas, Bu.Lex.&c. vide in Conc.& Lex. Chald. pro ſingnam Hebraicè occurrit tantùm in forma pl.f. כְּנָוֹת ſocietates; Bu. cognominationes dignitatis, ſocietates officii ſive generis; Av. Occurrit cum ו, pro יו, Ezr. 4.7. ſic, & reliquæ כְּנָוָיְתָו ſocietates ejus, Av.Bu.Conc. ſocietatum ejus; Bu.Lex. 70. σύνδικοι; vide & verſ.9. & c.5.6. qui nempe cum illis nominandi erant; Cocc. [כֹּנָה baſis, ſedes, &c. require in כון; Pag. Item כְּנָמָא Chald. hujuſmodi,&c. Vide in Conc. Chald. Item כְּנִים & כְּנֵם &c. vide paulò ſuprà ſub rad. כנן.]

Rad.53. כָּנַס eſt אָסַף congregare, coacervare,colligere: Pag. Affine eſt verbo כָּסַף; etſi aliud ſignificet, Merc. כָּנַס collegit, congregavit, comportavit, congeſſit; Bu. Lex.Av. collegit ſeorſim. Eſt cogn. cum נֶכֶס ſubſtantia collecta, opes collectæ. Hinc eſt Græcum συνάγω, ſi ſcil. retrò legatur, idem ſonat, licet Græcis ſit compoſita dictio; Av. כָּנַס eſt συνάγειν, ἐπισυνάγειν, Cocc. In Bu.Conc. duo habet hæc radix ſignificata: 1.colligere,&c. & ſic occurrit in præt.kal, 1.ſ. ſic, כָּנַסְתִּי collegi, Eccl.2.8. & in part.ben.kal,ſ.m. eſt, כּוֹנֵס congregans, Pſal.33.7 Item in Infin.kal,occ. ſimpl.& cum לְ & וְלְ præf. כְּנוֹס congerere, Eccl. 3.5. לְכַנּוֹס congregare, 1 Chron.22.2. Neh.12.44. וְלְכַנּוֹס & ad congerendum, Eccl.2.26.ut & in Imper. kal, ſ.m. eſt, כְּנוֹס congrega, Eſth.4.16. In piel כִּנֵּס idem cum kal; Bu. collegit in hoſpitia ſua, Av.Occurrit in præt. piel 1 ſ.cum וְ conv.præf. cui etiam ם eſt Aff. ut ſeq. וְכִנַּסְתִּי & congregabo, Ezech.22.21. וְכִנַּסְתִּים & congregabo eos, Ezech.39.28.& in fut.piel 3.ſ.m.eſt, וַיְכַנֵּס congregabit, Pſal.147.2. In hithpael הִתְכַּנֵּס colligere ſe, Bu. collegit ſeipſum, involvit ſe, Av. Occurrit in Infin hithp. cum בְּ præf. Iſa.28. 20. וְהַמַּסֵּכָה צָרָה בְּהִתְכַּנֵּס & operimentum anguſtum fuit in colligendo ſeu congregando ſe; vel dum colligitur ſeu congregatur, ſcil. ad operiendum unum,ut alterum operire nequeat; Hieron. & pallium breve utrumque operire non poteſt; Pag. Dum, vel ut, colligat ſe, Bu.Lex. & operimentum ſtrictius eſt quàm ut quis ſe colligat; Av. & tegumentum arctum eſt quum quis ſe colligit: Coc.Atque ex hac radice כָּנַס apud Rabbinos derivatur No. כְּנֶסֶת congregatio: unde locus orationis vocatur Beth הַכְּנֶסֶת domus congregationis, quòd ibi congregentur ad orationem; Pag. Synagoga: item כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה concilium magnum, quod ſub Ezra habitum eſt: alii ſcribunt per quinque puncta in fine; Merc. Deinde,ii. ſignif.2. hujus rad. eſt in nomine pl. m. מְכֻנָסִים; Av. vel potiùs dual.m. מְכֻנָסַיִם fœmoralia, vel feminalia; Pag.Bu. Av. quaſi colligamenta, conſtrictoria aut ſubligacula dicas; Merc. Av. hoſpitia & domicilia teſticulorum; Av. ità dicta in forma duali, quòd duas habeant alas vel oras, inquit R.D. occurrit in forma conſtr. pl.vel dual. ſimpl. & cum ו cop.præf. וּמְכֻנָסֵי fœmoralia, Exod.28.42..39.28. & fœmoralia, Lev.6.3..16. 4. Ezech.44.18.

Rad.54. כָּנַע, inquit R.D. eſt שָׁפַל humiliare: אָסַף contrahere, ſive retrahere: סָחַר negotiari; Pag.Quidam putant ad animi ſubmiſſionem referri ſicut & עָנַע; ſed עָנַע in bonum, כָּנַע in utramque partem ſumitur, & ſignificat demittere, deprimere, dejicere quoquo modo, ac humilem reddere,in Hiphil tranſitivè. In kal non invenitur, ſed in Niphal intranſitivè, dejici,deprimi, ſeſe ſummittere,&c. Merc. כָּנַע humiliatus eſt, ſupplex eſt, ſubmiſſus fuit. Et propriè ſignificat ſe ſubmittere in poplites & genua, ut ſolent ſupplices ingeniculari. Cognationem habet cum כָּרַע incurvatus eſt,& עָנַע humiliter ſenſit. Hinc γονάομαι, γονάζομαι, i.e. genua flecto. Item κυνέω, προσκυνέω, i.e. adoro ſupplex & procidens ad genua, Av. In Bu.Conc. כָּנַע duo ſignificat, i. humiliare ſe, vel-ri, deprimere,vel-mi; unde in Niphal נִכְנַע depreſſit, humiliavit, abjecit ſe, depreſſus, abjectus fuit; Bu. Lex. humiliatus eſt à ſeipſo; Av. In Niphal ſignificat flecti, cedere, humiliari; Cocc. Occurrit in præt.Niph. 3.ſ.m. & 3.pl. extra pauſam cum Scheva, ſed in pauſa cum camets penult. ut ſeq. נִכְנַע humiliavit, 1 Reg.21.29.2 Chron.33.23. 36.12. נִכְנְעוּ humiliarunt ſe, 2 Chron.12.7..30.11. נִכָּנְעוּ humiliarunt ſe, 2 Chron.12.7. In Infin. Niph. הִכָּנַע vel הִכָּנַע humiliari,&c. Occurrit cum בְּ præf. & ו Aff.cui ult. etiam יִ eſt præf.ut ſeq. כְּהִכָּנַע juxta humiliare ſe, 2 Chron.33.23. הִכָּנְעוֹ humiliare ſe, 2 Chr. 33.19. וּבְהִכָּנְעוֹ & in humiliando ſe, 2 Chron. 12.12. In fut. Niph.occ. in 2.ſ.m. cum וְ conv.præf. & in 3.ſ.m. ſimpl.& cum וַ conv. præf. ut & in 3.ſ.f. cum וַ conv. præf.ut ſeq. וְתִכָּנַע & humiliatus es, 2 Reg. 22.19. 2 Chron.34.27. יִכָּנַע humiliabit ſe, Lev.26.41. וַיִּכָּנַע & humiliavit ſe, Jud.8.28. 2 Chron.32.26..33.12. וַתִּכָּנַע & humiliatus fuit, Jud.3.30. Sic etiam in 3.pl.m.fut. Niph. cum וַ conv. extra pauſam cum Scheva, ſed in pauſa cum Tzere penult.ſic, וַיִּכָּנְעוּ & humiliati fuerunt, Jud.11.33. 1 Sam.6.13.2 Chron.7.14..12.6..13.18.Pſal. 106.42. וַיִּכָּנְעוּ & humiliati fuerunt, 1 Chron.20.4.In hiphil הִכְנִיעַ depreſſit, proſtravit;abjectum, humilem reddidit; Bu.Lex. humiliavit, fecit humilem; Av.Occurrit in præt.hiph.3.ſ.m. & in 1.ſing.cum וְ conv.præf. הִכְנִיעַ humiliavit, 2 Chron.28.19. וְהִכְנַעְתִּי & humiliavi, 1 Chron.17.10. In Imper.hiph.ſ.m. הַכְנִיעַ fac humiliare, humilia: unde cum הִ Aff.eſt, הַכְנִיעֵהוּ humilia ipſum, Job.40.7. In fut.hiph. occ. in 1.ſing.& in 2.ſ.m. ſimpl.plenè,ſed cum וַ conv. præf. occ. defectivè abſque jod Hiph. & cum pathach in ult. אַכְנִיעַ humiliabo, Pſal.81.15. תַּכְנִיעַ humiliabis, Iſa.25.5. וַתַּכְנַע & humiliaſti, Neh.9.24. in 3.ſ.m.fut.hiph.plenè eſt יַכְנִיעַ humiliabit,ſed cum וַ conv.præf.occ. defectivè cum patach in ult. וַיַּכְנַע & humiliavit, Jud.4.23. Pſal.107.12. Item cum ם Aff. occ.plenè, cui etiam וַ conv.eſt præf. יַכְנִיעַם humiliabit eos, Deut.9.3. וַיַּכְנִיעֵם & humiliavit eos, 2 Sam.8.1. 1 Chron.18.1. Deinde,ii.ſignif.2.hujus rad. in Bu.Conc.eſt Canaan, negotiator, idque in nomine indè derivato כְּנַעַן m. vel in pauſa כָּנָעַן; mercator, negotiator, Pag.Bu. In quo nomine Nun redundat, i.e. non eſt radicalis litera; Pag. Sed nominis Characteriſtica, ſeu heemantica; Merc. Canaan fuit nomen filii Chami, Gen.10.6. in quem incubuit maledictio Noachi, Gen.9.25, 26,27. Quæ maledictio effectum habuit notabilem, 1. In poſteris Canaan, Amorræis, habitatoribus terræ Patriarchis promiſſæ, qui exciſi

cisi sunt. 2. In iis, qui subjecti sunt Israelitis, & coacti sunt iis servire: nominatim Gibeonitis. 3. In Judæis ipsis, qui benedictionem Noachi rejecerunt, & ejus participes facti non sunt: qui venerunt in locum Amorræorum; ex quibus erant quantum ad pleraſque matres. Nam filii Jacobi ex indigenis duxerunt uxores. Psa.106.38. לַעֲצְבֵי כְנָעַן Idolis Canaan. Isa. 19. 18. מִדַּבְּרוֹת שִׂפַת כְּנָעַן loquentes labio Canaan, h. e. loquentes verba, quæ in terra Canaan pronunciata & audita sunt, & in sanctis Scripturis extant. Amplius est, jurantes Jehovæ Deo exercituum, ib. Zeph. 1. 11. Occidit כָּל־עַם כְּנָעַן omnis populus Canaan. Gen. 38. 2. אִישׁ כְּנַעֲנִי vir Cananæus; Cocc. Canaan fuit filius Cham filii Noe: unde terra quam ille occupavit nomen nacta est. Et quia mercaturæ & negotiationi ob maris viciniam deditus fuit ejus regionis populus, hinc hoc nomine sæpe mercator & negotiator quilibet intelligitur; Merc. Cev. כְּנַעַן Canaan, nepos Noæ ex Cham, Gen. 9. 18. Ab eo terra, quam ipse cum suis posteris (qui describuntur, Gen. 10. 15.) occupavit, Regio vel terra Canaan dicta fuit, Gen. 11. 31. cujus termini delineantur, Gen. 10. 19. ejus terræ incolæ ob maris viciniam mercaturæ dediti fuerunt; unde כְּנַעַן negotiator, mercator, per Synecdochen, Hos. 12. 7. Bu. Lex. כְּנַעַן Chanaan, filius Cham filii Noah. Nomen habet ab humiliatione, quia maledictus est à suo parente, & ità humiliatus est ut fuerit servus servorum fratribus suis. Deinde terra quam ipse possedit, nuncupata est à nomine ejus. Et quum populus terræ illius negotiationibus & mercaturæ præ cæteris deditus fuerit, sæpe accipitur per Metalepsin, pro mercatore & negotiatore; Av. Occurrit autem ordine Conc. nomen hoc locis seq. כְּנַעַן vel כְּנָעַן Canaan, Ps. 106. 38. Ezec. 16. 29. 17. 4. Hos. 12. 7. Zeph. 1. 11. Atque indè ex hoc nomine m. in hac 2. signif. est No. כְּנָעָה merx; Pag. Bu. mercimonium, acquisitio mercium, vel humiliatio; Av. In forma constr. est כְּנָעַת; & occurrit cum ה־ Aff. Jer. 10. 17. collige, vel contrahe è terra כַּנְעָתֵךְ merces tuas, secundum Targum; Hieron. confusionem tuam: sed potest etiam expôni juxta R. D. in lib. rad. retrahe de terra humilitatem tuam, i. e. retrahe à mundo humilitatem quam fecisti illis, quæ vel quia habitatura es in munitione vel arce; Pag. Collige vel aufer mercem tuam, vel mercimonium tuum; Bu. Lex. Coc. Av. Atque indè etiam, 2. No. כְּנַעֲנִי Cananæus (& in fæm. כְּנַעֲנִית Cananæa, Bu. Lex.) Pag. Bu. Av. &c. aliquis de terra seu familia Canaan: Item negotiator, mercator; Bu. Av. Occurrit simpl. & cum ה dem. præf. כְּנַעֲנִי Cananæus: negotiator, Gen. 38. 2. Zach. 14. 21. הַכְּנַעֲנִי Cananæi, Ezech. 16. 3. & in forma pl. m. absol. est, כְּנַעֲנִים negotiatores, Iob. 40. 25. unde in pl. m. constr. occ. cum ה Aff. sic, כְּנַעֲנֵיהָ negotiatores ejus, Isa. 23. 8.

Rad. 55. כָּנָף, comm. gen. sed sæpiùs fæm. ala, ora; Pag. Bu. &c. ora vestis, i. e. pars inferior vestis, extremitas, finis; Pag. à curvitate, ut quidam volunt, quasi affinitatem habeat cum כָּפַף. Sed sumitur etiam pro angulo. Item alæ pro velis, Isa. 18. 1. Merc. כָּנָף est a la flexuosa; plerumque est gen. fæm. quia est pars corporis; & metaph. tribuitur corpori humano; item vesti, altari, terræ, vento & aquis; & signif. oram; à verbo, כָּנַף flexit alas ad avolandum, movit alas ad elongandum. Est cogn. cum כָּפַף curvavit, quod tantùm de terrâ nascentibus dicitur; Av. qui solus describit hoc verbum in kal, licèt in textu kal non occurrit, sed solùm fut. niph. de quo infrà post nomen ad calcem rad. Occurrit autem hoc nomen pro ala, locis seq. כָּנָף ala, Gen. 1. 21. 7. 14. Deut. 4. 17. 1 Reg. 6. 27. Psal. 78. 27. 148. 10. Prov. 1. 17. Isa. 10. 14. 17. 23. 39. 4, 17. Item pro ora occ. cum ה dem. præf. & iterum pro ala cum וַיְ præf. הַכָּנָף ora, Num. 15. 38. וְהַכָּנָף & ala, 2 Chron. 3. 11, 12. In forma constr. est cum Scheva & patach, & occurrit in utraque signif. simpliciter, locis seq. כְּנַף ora, ala, Deut. 23. 1. 27. 20. 1 Sam. 24. 4, 5, 11. 1 Reg. 6. 24, 27. 2 Chron. 3. 11. Job. 39. 13. Dan. 9. 28. cui etiam formæ constr. ו, בְ, כְ & מִ sunt præf. וּבְכַנַף & ala, 1 Reg. 6. 27. 2 Chron. 3. 12. בְּכַנַף in ora, 1 Sam. 15. 27. Hag. 2. 12. Zach. 8. 23. לְכַנַף ad alam, 2 Chron. 3. 11, 12. מִכַּנַף ab ala, Isa. 24. 16. Item cum ו Aff. occ. loco seq. כְּנָפַי alam meam, Ezech. 16. 8. sicut etiam cum ךָ & וֹ Aff. cui ult. בְ est etiam præf. כְּנָפֶךָ alam tuam, Ruth. 3. 9. בְּכָנָפַי alâ suâ, Hag. 2. 12. In duali num. extra pausam occ. cum pathach, sed in pausa cum camerz penult. sic, כְּנָפַיִם vel כְּנָפָיִם alæ, Ex. 25. 20. 37. 9. 1 Reg. 8. 7. 2 Chron. 5. 8. Prov. 23. 5. Eccl. 10. 20. Isa. 6. 2. 18. 1. Ezech. 1. 6. 10. 21. 17. 7. Zach. 5. 9. cui etiam formæ duali absol. הֵ dem. est præf. הַכְּנָפַיִם alæ, Ezech. 17. 3. & in forma pl. vel duali constr. occ. locis seq. כַּנְפֵי alæ, Exod. 19. 4. Num. 15. 35. 2 Sam. 22. 11. 1 Reg. 6. 27. 8. 6. 2 Chron. 3. 14. 5. 7. Psal. 18. 11. 68. 14. 104. 3. 139. 9. Ezech. 3. 13. 10. 5. cui etiam וְ & כְ sunt præf. וְכַנְפֵי & alæ, 2 Chron. 3. 11. כְּכַנְפֵי sicut alæ, Zach. 5. 9. Sed occ. etiam cum ךָ Aff. cui & בְ est præf. sicut etiam cum בְ præf. ante יךָ Aff. ut seq. כְּכַנְפֶיךָ alæ tuæ, Psal. 17. 8. 36. 8. 57. 2. 61. 5. 63. 8. בְּכַנְפֶיךָ in alis tuis, Ezech. 5. 3. בְּכַנְפַיִךְ in alis tuis, Jer. 2. 34. Item cum יו־, vel pro eo absque jod, cum וֹ Aff. cui & בְ est præf. כְּנָפָיו vel כְּנָפָו alæ ejus, vel suæ, Deut. 32. 11. Ruth. 2. 12. 1 Reg. 6. 24. Job. 39 26. Psal. 91. 4. Jer. 48. 39. 49. 22. בְּכַנְפָיו alis suis, Lev. 1. 17. Item cum בְ præf. & הָ Aff. בְּכַנְפֶיהָ in alis suis, vel ejus, Hos. 4. 19. Mal. 3. 20. sicut etiam cum הֶם Aff. occ. locis seq. כַּנְפֵיהֶם alæ ipsorum, Ezec. 1. 8, 9, 23. 24. 10. 8, 16, 19, 21. 11. 22. cui etiam וְ & בְ sunt præf. וְכַנְפֵיהֶם & alæ ipsorum, 1 Reg. 6. 27. Ezech. 1. 8, 11. 10. 12. בְּכַנְפֵיהֶם in alis ipsorum, Exod. 25. 20. 37, 9. Zach. 5. 9. Item cum הֶן Aff. est, כַּנְפֵיהֶן alæ ipsarum, Ezech. 1. 24, 25. In forma pl. f. absol. est כְּנָפוֹת alæ seu anguli; tribuitur semel vesti, & quater terræ; Absolutè autem non extat; Av. sed occ. tantùm in pl. f. constr. ídque simpl. & cum בְ præf. בְּכַנְפוֹת oræ, alæ, Deut. 22. 12. Job. 37. 3. Isa. 11. 12. Ezech. 7. 2. בְּכַנְפוֹת oras, alas, Job. 38. 13. In Niphal, נִכְנַף alis uti, vel aufugere, alatus fuit, flexuosis alis donatus est; Av. Occurrit in fut. ni ph. 3. f. m. יִכָּנֵף elongabitur, alis aufugiet, Bu. Conc. extremæ oræ includetur, aut allatus erit; al is uterur; alis aufugiet, Isa. 30. 20. Bu. Lex. & non יִכָּנֵף elongabitur ultrà Doctores tui; pro Doctor tuus; aut singulus quilibet è Doctoribus tuis. Hieron. & non faciet avolare à te ultra Doctorem tuum; Pag. Unde quidam recentiorum avolabit exponunt: quasi diceres, alabitur. Sed malo cum Kimchi, recipiet sese velut in extremitatem quandam, Merc. Nam R. D. in lib. rad. exp. & non יֵאָסֵף colligetur, neque יֵעָצֵר excludetur, aut prohibebitur; vel colligetur; unde apud Doctores collectio populi vocatur כִּינּוּפְיָא, כִּינּוּסְיָא, aut כִּנּוּפְיָא: & sunt, inquit, qui exponant, non יֵרָחֵם, vel potiùs יִרְחַם

יִרְחַץ elongabitur ; q.d. non erit in extremo terræ ; Pag. & non alabitur ampliùs Doctor tuus; i.e.non præditus erit alis ad avolandum ; Av. לֹא יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ non propelletur ampliùs (ullus) Doctorum tuorum ad angulos & extrema ; vel,non ſedebit in angulo , ſcil. ad dominandum : ſed inter omnes verſabitur, ad vias tuas dirigendum ; Cocc. Verùm non includetur angulo ampliùs (ullus) docentium te ; Jun. Notandus autem locus ſuprà cit. de nomine præced. viz. Zach.5.9. & ſpiritus vel ventus, בְּכַנְפֵיהֶם in alis earum,ſcil.mulierum; nam Mem eſt loco Nun , Pag. Item Mal.3.20. al.4.2. & ſanitas בְּכַנְפֶיהָ in alis ejus ; ubi comparatur expanſio lucis expanſioni alarum : ſicut & Dan.9.27. & ſuper alam abominationum obſtupefactus : Kimchi exp.de expanſione abominationum obſtupeſcet & mirabitur homo : in fin. cap.ubi per alam alii intelligunt Cherubim. De abominatione loquitur,quam Antiochus in Templo adorandam propoſuit,&c. Merc.Cev. In dual, כְּנָפַיִם ſunt duæ alæ. Metaphora eſt cum notat oram vel extremum veſtis , ut 1 Sam.23.5. & præſcſdit אַרְתֵּי כְנַף הַמְּעִיל extremitatem tunicæ.Et Hag.2.13. בְּכָנְפוֹ בִּגְדוֹ in alam veſtis ſuæ.Deut.22.12. גְּדִילִים filamenta facies tibi עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתְךָ in quatuor alis ſeu oris tegminis tui.Num.15.38. צִיצִת הַכָּנָף peniculus alæ vel oræ, veſtimenti ſcil.Deut.23.1. Non reteget כְּנַף אָבִיו alam patris ſui ; i.e.non aſcendet lectum patris ſui, vel rem habebit cum ea,quam pater ſuus veſte ſuâ contexit ; ſic Deut.27.20. Et Ruth.3.9.& expandes כְּנָפֶךָ alam tuam : h.e. partem ſtragulotum tuorum ſuper ancilla tua , i.e.facies me conſortem lecti tui. Et Ezech. 16.8. & expandi כְּנָפַי alam meam ſuper te,& texi nuditatem tuam, h.e.feci te ſponſam meam, ut per ſemen verbi mihi ex te naſcerentur filii. Item pro extremitate quavis, ut Iſa.24.16. מִכְנַף הָאָרֶץ ab ora terræ,i.e. τῆς ἐσχάτης extremo. Et Iſa.11.12. à quatuor כַּנְפוֹת הָאָרֶץ alis terræ. Sic Job.37.3.& lux ejus apud alas terræ,&c. nam ad extrema terræ lucet fulgur.Item ala pro celeritate , ut Pſal.139.9. accipiam כַּנְפֵי שַׁחַר alas auroræ, h.e. eâ celeritate , qua radii auroræ ab Oriente ad Occidentem feruntur , movear ; & Pſal.18.3. וַיֵּרָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ & volitabat in alis venti, h. e. celeriter accedebat. Et Pſal.104.3. qui ambulat ſuper alas venti , h.e. qui moderatur impetum venti , & præſens operatur omnia quæ operatur ventus.Notandus etiam locus Dan.9.27. וְעַל כְּנַף שִׁקּוּצִים מְשֹׁמֵם & ſuper ala abominationum erit vaſtans,h.e. propugnatores Templi abominabiles , Idumæos & alios ſceleratos homines vaſtabit aliquis : ſed poteſt etiam ipſum Templum appellari ala abominationum, quia Judæi habebant illud, ut ſignum communionis & conſortii cum Deo, in injuſtitia hypocriſi & idololatria. Gr. καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων. ubi תֹּךְ כְּנַף reſpondet ἱερὸν, Mat.24.15. βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ὡς ἂν τόπῳ ἁγίῳ ; h.e. Quum videritis locum ſanctum impletum & obſeſſum ab hominibus abominabilibus , qui vel principes populi , rejecto regno Dei , habiti ſunt , vel habebuntur defenſores reipublicæ, ſacerdotii , & ſanctuarii. Hæc mentem Danielis exprimunt, ſed phraſis non planè eadem eſt. Hæc de hoc nomine ex Cocc.

Rad.56. כָּנָר ; indè כִּנּוֹר m.cithara , Pag.Bu. Av. Cocc. 70. κιθάρα, κινύρα, ψαλτήριον, Cocc. Inſtrumentum muſicum, Cogn. cum צִנּוֹר , i.e. canalis ; fiſtula per quam aqua è tecto defluit , cum ſtrepitu quodam , ità quoque cithara ſonitum edit, & habet formam fiſtulæ ſeu canalis cavæ : affinitate alludit ad קֶרֶן cornu , nam cithara non multùm diſſimilis eſt cornibus ſeu tubæ cornutæ ; hinc κινύρα cithara , κινύρεσθαι cantillare ; & mutato Nun in literam Θ ejuſdem Inſtrumenti, fit κιθάρα, κίθαρις cithara, καθαρίζω citharâ cano ; & κιθαρισὴς cithariſta ; Av. Occurrit autem nomen hoc ſimpl.locis ſeq. כִּנּוֹר cithara, Gen.4.21.Pſal. 81.3. Iſa.5.12..23.16..24.8. cui etiam יְ,הֵ,בְ, & יִךָ, & כַ ſunt præf. וְכִנּוֹר & cithara,1 Sam.10.5. Job.21.12. Pſal.57.9..108.3..149.3..150.3. הַכִּנּוֹר citharam,1 Sam. 16.23. בַּכִּנּוֹר in cithara, 1 Sam.16.16. 1 Chron. 25.3. בְּכִנּוֹר in cithara, Pſal.33.2..43.4.. 49.5.. 71.22.. 92.4.. 98.5..147.7. וּבְכִנּוֹר & in cithara,Gen.31.27. כְּכִנּוֹר ſicut cithara,Iſa.16.11. Item cum י Aff. eſt, כִּנּוֹרִי cithara mea, Job.30.31. In forma pl. m. כִּנּוֹרִים & in conſtr. כִּנּוֹרֵי citharæ : unde cum Aff. pl. f. יךָ, eſt כִּנּוֹרַיִךְ citharārum tuarum,Ezech.26.13.& in forma pl. f.occ.cum יָ & כָ præf. וְכִנֹּרוֹת vel ſine vau, & citharæ, 1 Reg.10.12..15.16.1 Chron.15.28..25.6. 2 Chron. 5.12..9.11. בְּכִנֹּרוֹת in citharis, 1 Chron.15.21..25.1. Sed occurrit etiam cum וּבְ præf.ſic, וּבִכְנֹרוֹת & in citharis,2 Sam.6.5. 1 Chron.13.8..16.5. 2 Chron.20.28.. 29.28. Neh.12.27. Iſa.30.32. Item hæc forma pl.f.cum יהֶ Aff. eſt, כִּנּוֹרוֹתֵיהֶם citharās noſtras, Pſal. 137. 2. Atque indè ab hac radice eſt No. כִּנֶּרֶת Kinnæreth, lacus qui cum ſtrepitu & ſonitu dilabitur per multos flexuoſos alveos & fiſtulas ; & eſt etiam proprium nomen fluvii ; & hinc fortè Genezareth; Av. כִּנֶּרֶת, & pl. כִּנְרוֹת,Jonathan & Onkelos vertunt גִּנּוֹסָר, quod in N. T.Genazereth dicitnr,lacus in quem Jordanis influit,forſan à figura citharæ dictus:Genazar, 1 Mac.11. in hujus littore urbes fuere celebres,Capernaum & Tiberias;Unde & mare vel lacus Tiberiadis dicitur. Eſt in terra pingui admodum , cujus fructus ab Hebr. Doctoribus ſumpopere celebrantur, teſte Kimchi, Joſ.11.Merc. [כָּנַשׁ Chald.congregavit, &c. Vide in Conc.& Lex.Chald.]

Rad.57. כָּסַס eſt מָנָה ſupputare , numerare ; Pag. Haud ſcio unde quidam recentiorum , his duobus verbis volentes curioſiùs duas Arithmeticæ ſpecies , additionem & detractationem, complecti, כָּסַס velint eſſe adnumerare , & מָנָה de ſumma detrahere. Ego putarim כָּסַס eſſe propriè, in ſummam redigere , at מָנָה particulatim ſeu ſigillatim numerare : ut מָנָה ſit cujuſlibet , כָּסַס diligentius attendentis : unde מוֹכְסִים Hebræi nummularios appellant in numerando exercitatos : à מֶכֶס , quod ſequitur , Mem ſervili facto radicali, ut & in aliis ſoliti ſunt ; Merc. כָּסַס numeravit,ſupputavit, in ſummam redegit ; Bu.Lex. a appendit ; penſitavit adnumerando , attexit; ſignificat additionem ſummariam in Arithmetica : computare per ſummam. Eſt c.gn.cum כָּסָה texit , operuit. Declinatur in kal כָּסַס annumeravit , &c. Av. In fut.kal eſt יִכְסֹס, חָכוֹס; (inſtar יָסוֹב, חָסוֹב ; & in 3.pl.m. יִכְסוֹסוּ ut יָסֹבּוּ) Atque indè in 2.pl.m. תִּכְסוֹסוּ (ut תָּסֹבּוּ) numerabitis ; Bu. Exod.12.4. vel ſuppurabitis עַל הַשֶּׂה ſuper agnum : Hieron. juxta numerum animarum quæ ſuffiocre poſſunt ad eſum agni. Targum, תִּתְמְנוֹן numerabitis vos ipſos;

vel,

vel, numerabimini; Pag.Merc. Cev.Computabitis; 70. συναριθμήσετε. Sensus; æstimabitis, quot hominibus unus agnus satis sit; Cocc.Singuli secundum comestionem suam, numerabitis ad agnum; h.e. quisque tot sibi assumet personas, quot satis esse possunt ad edendum agnum; Av. Atque hinc nomina, i. מֶכֶס m. numerus, portio numerata, summa; Bu.Lex. pensio, vectigal, census qui contribuitur de summa quadam; portio, Av. Occurrit Num.31.28. & tolles מֶכֶס supputationem Domino; Hieron.& separabis partem Domino; Pag.& levabis pensionem vel summam à viris bellicis, &c.Av. וְהֵרַמְתָּ מֶכֶס לַיהוָה & auferes quotam Jehovæ; scil. quingentesimam; Cocc. Deinde auferens portionem pro Jehova,&c. Jun.Occurrit autem hoc nomen ordine Conc.simpl. & cum ה dem.præf. מֶכֶס numerus,summa, census, Num.31.28,41. הַמֶּכֶס numerus,Num.31.37. Item cum ו cop.præf.& ם Aff.est, וּמִכְסָם & numerus, portio eorum,Num.31.38,39,40. Item, 2. hinc etiam No. מִכְסָה f.supputatio,numeratio, Pag.summa, numeratum,Bu.Lex. enumeratio,computatio,collatio,&c.Av. est autem hoc No.fæm. leniter sine dagesch, pro מִכְסֶה formæ מִגְלֶה Bu.Lex.Occurrit in forma constr.simpl.& cum בְּ præf. בְּמִכְסַת summa,numerus,Lev.27.23. pro numero,Exod.12.4. Nomine præcedente viz. מֶכֶס utuntur sæpissimè Doctores Hebræorum, Pag. nam illis aliquando est mensa nummulariorum, quod dicimus cambium, le change; collybium Græci vocant: & בֵּית הַמֶּכֶס est iis locus ubi nummularii seu collybistæ versantur; & מוכסים, ut dictum, sunt ipsi nummularii, Merc. Nomen כֶּסֶא vel כֵּסֶה feria stativa, &c. quod ad hanc rad. כסס quidam referunt vide sub rad. seq.

Rad.58. כִּסֵּא m. est solium, thronus, sedes,Pag.Bu. Av. Sunt qui ad sequentem radicem reducant,quòd Regum aut Judicum solia tapetibus obtegi soleant: מוּשָׁב generale sedis nomen est. Reperitur & per He.Item defectivè כֵּס more quiescentium Lamed He. Sumitur & figuratè pro regia potestate, Merc. כִּסֵּא est solium supernè habens tectum seu operimentum, ut est cella regum & judicum. Nam est cogn.cum כָּסָה texit, operuit. Est gen.masc. sed in pl.degenerat in fæm.Av. In Bu. Conc.duo habet significata: 1.solium, thronus,& sic occurrit frequens satis, ut simpl. locis seq. כִּסֵּא solium, Deut.17.18. 2 Sam.3.10..7.13.1 Reg.1.20,27,46..2.4, 12,19,24..8.20,25..9.5..10.9,18.. 2 Reg.10.3,30.. 15. 12..11.19..25.28. 1 Chron.22.10..28.5..29.23. 2 Chro. 6.10,16..7.18..9.17..23.20. Esth.1.2..5.1.Psa.47.9..92. 20. Prov.9.14..16.12.. 20.8. Isa.6.1.. 9.6.. 16. 5.. 47.1. Jer.3.17..14.21..17.12,25..22.2,30..36.30..29.17..33. 17.Ezech.1.26..10.1. Hag.2.22.cui etiam ךָ, ךְ, ךָ, ךְ & ךָ sunt præf.כִּסֵּא & solium, 1 Sam.2.8.1 Reg.2.45. 2 Reg.4.10. הַכִּסֵּא solium,Gen.41.40. Jud.3.20. 1 Sam. 1.9..4.13,18. 1 Reg.7.7. Ezech.1.26. לְכִסֵּא ad, in solium,vel solio, Neh.3.7. Psal.9.5.. 132.11,12. Isa.22.23. Jer.52.32. לְכִסֵּא solio, 2 Chron.9.18. Job.36.7. מִכִּסֵּא præ solio,1 Reg.1.37. & semel defectivè absque 3.Rad. Aleph; sic, כֵּס solium, Exod.17.16. Item, interdum cum He in loco 3.rad. Aleph; & sic occ. simpl. & cum לְ præf. כִּסֵּה solium, Job.26.9. לְכִסֵּה solio,1 Reg.10.19. Item, regularis & plena forma cum affixis sæpe occurrit, ut cum י. Aff.locis seq. כִּסְאִי solium meum, 1 Reg. 1. 13,17,24,30,35,48. Isa.14.13..26.1. Jer. 49.38.Ezech. 43.7. & cum הָ, , sed in pausa cum הָ Aff. cui ult. for-

mæ מְ est etiam præf.ut seq. כִּסְאֲךָ solium tuum,1 Sam. 7.16. Psal.45.7.. 89.5..93.2. Lam.5. 19. כִּסְאֲךָ solium tuum,1 Reg.5.5. Psal.89.15. מִכִּסְאֲךָ præ solio tuo, 1 Reg.1.47. sed sæpiùs cum וֹ Aff. viz.locis seq. כִּסְאוֹ solium ejus, Exod.11.5..12.29. 1 Reg.1.37,47.. 2.12.. 3. 6..16.11..22.10,19. 2 Reg.13.13..25.28. 1 Chron. 17. 12.2 Chron.9.8..18.9,18. Esth.3.1.Psa.9.8. 11.4..97.2.. 103.19. Prov.20.28..25.5..29.14. Jer.1.16..13.13.. 22. 4..33.21..43.10..52.32. Zach.6.13. cui etiam וֹ, וֹל & מִ sunt præf. וְכִסְאוֹ & solium ejus, 1 Sam.14.9.1 Chro.17. 14.Psal.89.30,37,44.. וְלִכְסָאוֹ & solio ejus,1 Reg.2.33. מִכִּסְאוֹ de solio suo, Jon.3.6. In forma pl. f. est כִּסְאוֹת solia, Psal.122.5. quæ forma occurrit etiam cum ם Aff. & cum מִ præf.ut seq. כִּסְאוֹתָם solia ipsorum,Ezec.26. 16. מִכִּסְאוֹתָם è soliis suis, Isa.14.9. Deindè,ii.signif.2. hujus rad.est in nomine כֶּסֶא, absque dagesch & cum sex punctis, quod est זְמַן tempus constitutum, inquit R.D. Pag. ut dies solennis, solennitas. Quidam ad sequentem radicem revocantes,specialiter exponunt festum tabernaculorum,quasi operimentum,aut diem operimenti dicas, cùm Israelitæ sub frondibus agebant; Merc. feria stativa, tempus statum; quod in numeratum anni diem semper recurrit; Bu.Lex. qui hoc nomen locat sub rad. præced. כָּסַס. Rabbini vocant מוֹעֵד קְבוּעַ solennitatem fixam; Ab.Ezr. novilunium interpretatur,à כֶּסֶה tegere שֶׁמִּתְכַּסֶּה בוֹ הַלְּבָנָה quòd tunc luna sole tegitur; Bu.Lex. כֶּסֶא est operimentum, ut quando luna operiebatur in Neomæniis; Av. Occurrit autem hoc nomen cum הַ dem. præf. Prov.7.20. ad diem הַכֶּסֶא temporis constituti, veniet ad domum suam; Hieron. in die plenæ lunæ reversurus est; Pag. ad diem stativi vel stati temporis, seu ad diem condictionis; Bu.Conc.ad diem operimenti, i.e. Novilunii, veniet domum suam; Av. Ab.Ezr.exp. רֹאשׁ חוֹדֶשׁ שֶׁיִּתְכַּסֶּה בוֹ הַיָּרֵחַ primus mensis quo occultatur luna. R. Levi רֹאשׁ הַשָּׁנָה primus anni quo Deus velut in throno sedet; Cocc. Sed occ. etiam hoc nomen cum He pro 3.rad.Aleph; sic, כֵּסֶה idem,statum tempus,&c. & extat cum בַּ præf. Psal.81.4. בְּכֵסֶה in stata feria,Bu. Conc.in tempore constituto ad diem solennitatis nostræ Pag. in operimento, i.e.in novilunio; Av.Sed vix potest terminum quemvis notare in Psalmo, neque commodè in Proverbiis; sed aptè intelligitur interlunium; Cocc. Notandus autem locus suprà citatus, Exod.17.16. ubi nomen radicale כִּסֵּא venit sine Aleph sic, Quia manus super כֵּס thronum Domini; Pag. Kimchi כִּסֵּיהּ unicâ dictione scribi, & ideo Aleph detractum dicit;in nostris exempl. gemina voce legitur כֵּס יָהּ thronum Domini.Hieron.Quia manus solii Domini: non solius ut habent mendosi codices; Pag. Quia manus super thronum Domini, (i.e. juravit Dominus) quòd bellum Domino erit contra Amelek,à generatione in generationem; Av.qui statuit hoc nomen כֵּס aliud (licèt idem significans) à כִּסֵּא, & exp.thronus, solium,operimentum throni,&c. Nam manus super כֵּס יָהּ solio Jah, bellum est Jehovæ in Amelech, in ætatem ætatis; q. d. solium meum tango.Confer Deut.32.39. jurat per solium aut regnum gratiæ; Cocc.qui itidem facit nomen per se peculiare. Hebræi latiùs hoc nomine utuntur pro quacunque sede, ut etiam Latinam appellant בֵּית הַכִּסֵּא domum sedis; Merc. Notandus etiam locus Jer. 3.17. illo tempore vocabunt Hierosolymam כִּסֵּא יְהוָה

quiâ Jehova conſpicietur in toto urbe Hieroſolyma. Et Iſa.66.1. cælum כִּסְאִי (ubi Samech leniter ſcribitur abſque dageſch, prout etiam plerumque cum affixis in hoc nomine ſcribi ſolet) thronus meus; unde ſcil.meam majeſtatem patefacio; ſic Job.26.9. ubi ſcribitur cum He; מֹאחֵז פְּנֵי כִסֵּה firmat faciem ſolii, h.e. cœli; Et Pſa.94.20 הֲיִחְבָּרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת an ſociabitur tibi ſolium nequitiæ? Thronus Diaboli, Draconis, beſtiæ, Apoc. 2.13..13.2..16.10.Cocc.

Rad.59. כָּסָה eſt tegere, operire, cooperire, obtegere, celare, Pag.Bu.Conc.Convenit cum כָּבַד, niſi quod eſt generalius, Merc. occultavit, cooperuit; & propriè eſt ità operire cùm ſupernè aliquid imponitur quod attingendo operit & tegit; ut ſaccus impoſitus humeris eos operit. Eſt cogn.cum סָכַךְ texit, protexit; quod tegere ſignificat ſine tactu & apprehenſione, ſed obumbrando; Av. Occurrit in part.ben.kal ſ.m. ſimpl.& cum ו cop.præf. כּוֹסֶה tegens eſt, Prov.12.23. וְכוֹסֶה & tegens, Prov.12.16. Item in part.pahul kal, ſ. m.eſt, כְּסוּי tectus, Pſal.32.1. In Niphal, נִכְסֶה opertus, Bu. Av. Occurrit in 3.ſ.f. prætNiph. cum cametz pro ſcheva ob pauſam; ſic, נִכְסָתָה operta eſt, Jer.51.42. Item in Infin.Niph.eſt, הִכָּסוֹת tegi, Ezech.24.8. In piel כִּסָּה, idem cum kal, Bu. operuit, texit omnino & frequenter, Av. Occurrit in prætpiel 3.ſ.m.locis ſeq. כִּסָּה operuit, Num.9.15..22.5. Job.15.27..23.17..36. 30,32. Pſal.78. 53.Iſa.29.10. Ezech.18.16. Hab.2.2. cui etiam ו conv. eſt præf. וְכִסָּה & operiet, teget, tegit, Exod.10.5. Lev. 16.13. Mal.2.16. Item cum הוּ Aff.occ.ſimpl. & cum ו conv. præf. כִּסָּהוּ operuit illud, Num.16.42. וְכִסָּהוּ & teget eum, Lev.17.13. ſicut & cum מוֹ, affixo poetico pro ם, eſt, כִּסָּמוֹ operuit eos, Exod.15.10. Item in 3.ſ.f. prætpiel occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. כִּסְּתָה operuit, Gen.38.15. Lev.13.13. Pſal.69.8. Jer. 51.51. & וְכִסְּתָה & teget, Lev.13.12 Ezech.7.18.& cum נִי Aff. (pro כִּסִּיתַנִי Cocc.) occ. quaſi contractè, ſic, כִּסְּתָנִי obtegit me, Pſal.44.16. Item in 2.ſ.m. prætpiel occ. ſimpl. & cum ו conv.præf. ut & cum י Aff.cui & ו conv. eſt præf. כִּסִּיתָ texiſti, Pſal.85.3. וְכִסִּיתָ & teges, Deut. 23.14. כִּסִּיתוּ operuiſti, Pſal.104.6. וְכִסִּיתוּ & teges eum, Iſa.58.7. & in 1.ſ. prætpiel eſt, כִּסִּיתִי texi, Job. 31.33.Pſal.32.5..40.11.pro quo Pſal.143.9. occ. defectivè abſque jod & cum ſolo Chirek parvo penult. (licèt tamen in quibuſdam exempl. ſcribatur etiam plenè cum jod penult.) ſic, אֲלֵיךָ כִּסִּיתִי, vel כִּסִּיתִי, apud te texi: i.e.tibi ſoli commiſi & patefeci cauſam meam, non hominibus quorum ſcirem vanam eſſe ſalutem; q. d. ad te in occulto, clamavi, ità ut homines laterem; ita Kimchi, Merc. Ad te texi; i.e. diſſimulavi, tuli quod tuli, & texi. Sic Prov.12.16. כָּסָה, κρύπτειν, καλύπτειν, eſt patientiæ & charitatis. Contrarium eſt גָּלוֹת ἀναφαίνειν deferre, accuſare, remonſtrare, Jer.11. 20. Cocc. Apud te tectum contineo (illum, ſcil.animum meum, ex verſu præced.) Hebr. tego; ſenſus, depono apud te conſervandum animum meum, ut Pſal.31. 6. Jun. ſed occ.etiam 1.ſ.prætpiel cum ו conv.præf.cum jod quieſcente in Tzere penult.ſic, וְכִסִּיתִי & operiam, Ezech.32.7, ſed plenè & regulariter cum ה Aff. eſt, לְכִסִּיתִיךָ texi te, Iſa.51.16. In 3.pl.prætpiel, occ.cum ו conv.præf. cui & ה eſt Aff.ut ſeq. וְכִסּוּ & obtegent, Num.4.5,8,11,9,12.וְכִסּוּךָ & operiant te, Ezech.26.19. Item in 1.pl. prætpiel, cum ו cop.vel conv.eſt, וְכִסִּינוּ & texerimus, Gen.37.26. In part.piel ſing.m.occ. ſimpl. & cum ה Interrog. ſicut & cum הַ dem.& הֲ præf. ut ſeq. מְכַסֶּה tegens, Prov.10.18..11.13..17.9..28.13. הַמְכַסֶּה an celaturus ſum? Gen.18.17. הַמְכַסֶּה obtegens, Exod. 29.13,22. Lev 3.3,9,14..7.3..4.8. Pſal.147.9. וְהַמְכַסֶּה & operiens, Lev.9.19. Item part.piel, ſ.f.cum ה Aff.eſt מְכַסֶּכֶּת operiebat te, Ezech.27.7. ſed occ. etiam cum ו cop.præf. & jod abundante poſt ſægol ante ה Aff. ſic, Iſa.14.11. וּמְכַסֶּיךְ & operiens, ſeu operit te, Bu.Conc.& obtegit te vermis, &c. Jun. Item in part.piel, pl.occ.m. & f.ut ſeq. מְכַסִּים operientes, Iſa.11.9. מְכַסּוֹת tegentes, Ezech.1.11,23. In Infin. piel occ. ſimpl. & cum ל præf. cui ult. etiam ו eſt Aff. ut ſeq. כַּסּוֹת operiendo, Mal.2.13. לְכַסּוֹת ad tegendum, Exod.28.42. Num.4. 15. 1 Reg.7.18,42. 2 Chron.4.12,13. Pſal.104.9. Ezec. 24.7..38.9,16. Hoſ.2.11. לְכַסּוֹתוֹ ad tegendum ipſum, Exod.26.10. In Imper.piel ſ.m. כַּסֵּה tegito: unde in pl.m. cum נוּ Aff.eſt כַּסּוּנוּ tegite nos, Hoſ.10.8. In fut. piel, 1.ſ.occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. cui etiam ה & נִי eſt Aff. אֲכַסֶּה operiam, Jer.46.8. וַאֲכַסֶּה & operui, Ezec.16.8. וָאֲכַסֶּךָ & operui te, Ezec.16.10. אֲכַסֶּנּוּ operiam ipſum, Ezech.32.7. In 2.ſ.m. fut.piel, occ.plenè; ſic, תְּכַסֶּה celabis, teges, Deut.13.8.. 22.2. Ezech. 12.6. pro quo defectivè per Apoc.3.Rad.He, cum vocali præced.extat etiam ſimpl. & cum ו conv. præf. תְּכָס tegas, Neh.4.5. וַתְּכַס & operuiſti, Pſal. 44.20. ſicut etiam cum ו cop.præf.& ה Aff.eſt, וּתְכַסֶּהָ operies eam, Mich.7.10. & in 2.ſ.f.fut.piel, occ.etiam ſimpl.& cum ו conv.præf.& ם Aff. תְּכַסִּי tegas, Job.16.18. וְתִכְסִים texiſti illas, Ezech.16.18. in 3.ſ.m.fut. piel occ. plenè, ſimpl. יְכַסֶּה obteget, Job.9.24..33.17. Prov.10.6,11. Iſa.6.2..60.2. Ezech.18.7. ſed cum ו conv.præf. occ. defectivè per Apoc.3. rad. He, cum ejus vocali ſægol, & cum pathach in ult.ſic, וַיְכַס & operuit, Ex.10.15..24. 15..40.34. Num.22.11. Jon.3.6.Item cum ה & ך Aff. ſic occurrit, יְכַסֵּךְ operiet te, Hab.2.17. יְכַסֵּךְ operiet te, Ezech.26.10.ſicut & occ.in 3.ſ. m. cum וּ Aff. & cum ו conv.præf. ante הוּ Aff. ut & cum וָ Aff. ut ſeq. וַיְכַסֵּהוּ operiat eam, Ex.21.33. Num.9.16. וַיְכַסֻּנָּה & operuit eum, Exod.24.16. Joſ.24.7. יְכַסֻּנָּה operiet eam, Ezech.30.18. Item occ.etiam cum jod vel וֹ abundante, vel quieſcente poſt Tzere ante מוֹ Aff.Poet.pro ם; ſic, יְכַסֹּתְמוֹ obtegat eos, Pſal.140.10. & in 3. ſ. fut.piel occ.plenè ſed cum ו conv.defectivè per Apoc.3. Rad.He, ut ſuprà; ſic, תְּכַסֶּה obteget, Job.21.26.Prov. 10.12..26.26. Iſa.26.21. וְתָכַס & operuit, Gen. 38.14. Exod.8.2..16.13. Num.16.33.1 Sam.19.13..106.17. Item cum ו conv. occ.etiam cum נִי & נוּ Aff. וַתְּכַסֵּנִי & obtexit me, Pſal.55.6. וַתְּכַסֵּנוּ & operuit nos, Jer.3.25. ut & cum ה, ſed in pauſa cum ה Aff.ſic, תְּכַסֶּךָּ operiet te, Obad.1.10. תְּכַסֶּךָּ operiet te, Job.22.11..38. 34.Item cum ך Aff.& cum ו conv.præf.ante הוּ Aff. תְּכַסֶּךָּ operiet te, Iſa.60. 6. וְתָכַסְתּוּ & operuit eum, Jud.4.18,19.In 3.pl.m.fut.piel occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. cui etiam הוּ eſt Aff. poſt kibbutz pro ſchurek, penult.ſic, יְכַסּוּ operient, Hab.2.14. וַיְכַסּוּ & operuerunt, Gen.9.23. Exod.14.28.2Chron.5.7.Pſal.106.11. & texerunt eum, 1 Reg.1.1. Sed Exod.15.5.ſic occurrit 3.pl.m.fut.piel cum Aff. Abyſſi, vel voragines, יְכַסְּמוּ operient, pro operuerunt eos; ubi Samech eſt lene, i.e.ſine Dageſch, inquit R.D. in l.Rad. Pag. & ſcribitur

ſcribitur ad calcem vau cum ſchurek loco cholem, (pro מִ Aff. Poet.) ut jugetur, ſive conſonet cum puncto vocali literæ jod proximè præcedentis; (viz. kibbutz) inquit idem R.D. ibid. Cev. unde יְכַסְּמוּ eſt pro יְכַסּוּם vel יְכַסִּים; Cocc. Dageſch excidit in litera Schevata, pro יְכַסְּמוּ; Av. In pual כֻּסָּה, vel כֻּסֶּה, opertus, ſeu obtectus eſt; Av. Bu. Occurrit in 3. pl. præt. pual ex forma cum cametz chatuph; (pro כֻּסּוּ; Cocc.) ſic, כָּסוּ operiebantur, Pſal. 80.11. Prov. 24.31. ſed in part. pual pl.m. & f. (quaſi à ſing. מְכֻסֶּה opertus, & מְכֻסָּה tecta) eſt ex forma cum kibbutz; ſic, מְכֻסִּים operti, 1 Chron. 21.16. מְכֻסּוֹת tectæ, Ezech. 41.16. Item in fut. pual 3. ſ.m. & in 3. pl.m. cum ֫ conv. occ. ex forma cum kibbutz penult. ſic, יְכֻסֶּה obtegitur, Eccl. 6.4. וַיְכֻסּוּ & operti ſunt, Gen. 7.19, 20. In hithpael, הִתְכַּסֶּה tegere ſe, operiri, Bu. operuit ſe, Av. occurrit in part. hithp. ſ. & pl.m. ſic, מִתְכַּסֶּה opertus erat, 1 Reg. 11.29. מִתְכַּסִּים operti, 2 Reg. 19.2. Iſa. 37.2. In fut. hithp. 3. ſ.m. occ. cum ֫ conv. præf. (pro וַיִּתְכַּסֶּה) defectivè abſque 3. rad. He, & ſægol præced. ſic, וַיִּתְכַּס & texit ſe, 2 Reg. 19.1. Iſa. 37.1. prout etiam, pro וַתִּתְכַּסֶּה in 3. ſ.f. fut. hithp. occ. defectivè abſque He 3. rad. & cum cametz pro pathach in ult. ob pauſam; ſic, וַתִּתְכָּס & operuit ſe, Gen. 24.65. ſed in 3. pl.m. fut. hithp. occ. juxta normam ſimpl. & cum ֫ conv. præf. ut ſeq. יִתְכַּסּוּ operient ſe, Iſa. 59.6. וְיִתְכַּסּוּ & operient ſe, Jon. 3.8. Sed occurrit etiam in 3. ſ.f. fut. hithp. Prov. 26.26. defectivè abſque Thau nota hithp. ſic, תְּכַסֶּה teget ſe, Bu. Lex. vel tegitur odium; Cev, Eſtque pro תִּתְכַּסֶּה; Bu. Lex. Cev. quæ perſona fut. hithp. cum ejus loco deeſt in Bu. Conc. Atque indè nomina, i. כְּסוּי m. tegmen, opertorium, operimentum, tegumentum; Pag. Bu. Av. Coc. Num. 4.6. & 14. & expandes ſuper illud כְּסוּי operimentum pelliceum, Pag. & dabunt ſuper eam operimentum viz. pelles taxorum; Av. Quæ forma hujus nominis eadem eſt cum part. pahul kal ſupra cit. Pſ. 32.1. כְּסוּי חַטָּאָה tectus peccato, Bu. Lex. tectum, ſeu opertum peccatum; (vel, tectus peccatum; Merc.) vel eſt nomen ſubſtant. i.e. operimentum peccati; Pag. Beatus qui levatus eſt tranſgreſſione, & opertus peccati; Av. tectus peccatum, i.e, cujus peccatum tectum eſt; Cocc. Beatus levatus defectione, cujus tectum eſt peccatum; Hebr. Levatus defectione, tectus peccato; Synecdoche; Jun. Item, 2. hinc etiam No. כְּסוּת f. tegmen; ut Gen. 20.16. כְּסוּת עֵינַיִם tegmen oculorum; velum faciei velandæ. Luth. frontis; Belg. ad emendum velum, quo ſcil. diſtinguaris à non nupta; Cocc. en hoc erit tibi operimentum oculorum; Av. vel, tegmen ſeu velamen oculorum, Pag. ſive prætextus. Simile loquendi genus, Gen. 32. Operiam (vel expiabo munere) faciem ejus; ſed eſt aliud verbum. Sic prætextum malitiæ, Petrus 1 Ep. 2. videtur appellaſſe. De hac phraſi vide in כָּפַר infrà; Merc. Ecce is tibi eſt operimentum oculorum, apud omnes qui tecum, ſcil. futuri ſunt. Ubi habetur Periphraſis mariti, tum à jure quod in uxorem habet, & ab officio illius protegendæ: tum ab officio uxorum in viros Synecdochicè explicato, ut revereantur viros, Eph. 5.9, 28, 33. iiſque ſubjectæ ſint; nam in ſubjectionis ſignum velatur uxor: ut infrà 24.65. & 1 Cor. 11. Simile eſt expandere alam veſtimenti, Ruth. 3.9. & Iſa. 4.1. Jun. Nomen autem hoc כְּסוּת, juxta quoſdam, occurrit cum Aphæreſi, 1. Rad. ſic, סוּת pro כְּסוּת: unde סוּתוֹ operimentum ſuum. Gen. 49.11. i.e. veſtimentum. Vide hic Aben Ezram; Bu. Lex. Alii referunt ad Rad. סוּת. Occurrit autem nomen hoc ordine Conc. ſimpl. & cum ה Aff. כְּסוּת tegumentum, operimentum, Gen. 20.16. Job. 24.7..26.6..31.19. כְּסוּתֵךְ tegumenti tui, Deut. 22.12. ut & cum He loco vau, pro וֹ Aff. ſic, כְּסוּתוֹ operimentum ejus, Exod. 22.26. Sed occ. etiam cum הֶ & ם Aff. ut ſeq. כְּסוּתָהּ tegumentum ejus, Exod. 21.10. כְּסוּתָם operimentum eorum, Iſa. 50.3. Atque indè etiam in Bu. Conc. ex hac Rad. derivatur 3. No. כְּסָתוֹת pl. f. pluvinaria, Ezech. 13. &c. quod reliqui ad כֶּסֶת referunt: ubi id vide. Item, 4. hinc etiam No. heemanticum מְכֻסֶּה idem; operimentum, operculum, tegumentum; Av. Occurrit in forma abſol. locis ſeq. מְכֶסֶּה tegmen, operculum, Exod. 26.14..36.19. ſed in forma conſtr. ſæpiùs, viz. cum Tzere in ult. idque ſimpl. & cum וֹ & בְּ præf. ut ſeq. מִכְסֵה operculum, Gen. 8.13..39.34..40.19. Num. 4.10. & operimentum, Exod. 26.14..36.19. Num. 4.25. מִכְסֵה tegumento, Num. 4.8, 11, 12. Item cum הוֹ Aff. eſt, מִכְסֵהוּ tegmen ejus, Exod. 35.11. Num. 3.25..4.25. Item, 5. hinc etiam No. מִכְסֶה idem quod כְּסוּת tegmen, tegumentum; Bu. Cocc. vel operimentum, inquit R.D. in l. Rad. Merc. Cev. Occurrit Iſa. 23.18. cum וְ præf. ſic, וְלִמְכַסֶּה עָתִיק & ad tegumentum vetus. Eſt forma nominis, ſimilis formæ part. piel; qualem formam ſimilem ex participio vide in חָלָב: Bu. Lex. & in operimentum vetus, vel denſum & pretioſum, inquit R.D. in l. Rad. Quin imò & idem videtur hoc efficere Toar pro veſtimento; ſicut מְמַלָּא (idem quod מָלֵא) plenus, juxta Kimchi, 1 Chron. 12.15. ac Kimchi etiam videtur מִכְסֶה per Tzere ſcribere. Sic מְקֹרֶה pro contignatione, Eccl. 10.18. Sic Elias putat, Iſa. 14.11. מְכַסֶּיךָ nomen eſſe, non Benoni; operimentum tuum: nam ſingulariter intelligere, aut certè legere videtur ſine jod, מְכַסֶּךָ quaſi ob Tiphcha Scheva rediret ad ſægol: atque ſic מְכֻסֶּה idem omnino eſt quod מְכֻסֶּה vel כְּסוּת; Merc. Cev. מְכַסֶּיךָ תוֹלַעַת ſtragula tua, vermes: Et ſic Ezech. 27.7. poteſt ſumi pro hoc nomine cum Aff. ſic, מְכַסֶּךָ tegumentum tuum, &c. Cocc.

Rad. 60. כָּסַח eſt כָּרַת ſuccidere, excidere, Pag. reſecuit, excidit, ſuccidit; & propriè ſignificat reſecare ſpinas aut vites quæ in terram egerunt radices ſuas. Hinc connexis prioribus literis, eſt ξέω rado, lacero, & Latinum, per metatheſin literarum, ſeco, Av. Occurrit in part. pahul pl.m. (à ſing. כָּסוּחַ excifus) ſic, כְּסוּחִים ſuccifæ, Iſa. 33.12. & in part. pahul, ſ.f. eſt, כְּסוּחָה ſuccifa eſt, Pſal. 80.17. Atque indè No. כָּסוּחַ m. unde in f. ſ. נִבְלָתָם כְּסוּחָה ſuccifum, Bu. Conc. Iſa. 5.25. & erit כְּסוּחָה cadaver eorum ſuccifum, Bu. Lex. ſive morticinium eorum excîſum in medio platearum. Hieron. & facta ſunt morticinia eorum quaſi ſtercus. Et eſt inſtar שְׁכוּלָה abortiens, ſterilis vel orba, inquit R.D. qui exponit כְּרוּתָה excîſum; (ità ut Caph fit radicale; quod etiam A.E. probat; Bu. Lex.) & Targum etiam pro וְזָמֹר, (vel potiùs זָמַר; nam in piel eſt pſallere; Merc.) quod eſt putare, excidere, habet כְּסַח, Lev. 25. 3. Pag. Alii in כְּסוּחָה Caph ſervile faciunt, & radicem סָחָה; de quo ibi vide; Merc. Cev. & factum eſt cadaver eorum כְּסוּחָה ut quiſquiliæ; compoſitum eſt, non ſimplex. Vide סָחָה; Cocc.

Rad.

Rad.61. כָּסַל ſtulteſcere, ſtultum, ſtolidum fieri, Bu. Lex. obliquus fuit, obliquè inceſſit, tortuoſus fuit; & propriè dicitur illud quod non eſt planum; & eſt cogn. cum סָכַל, i.e. pravus, depravatus fuit; hinc, per metatheſin literarum, σκολιὸς obliquus, tortuoſus, &c. Av. In fut. kal 3.ſ.m. יִכְסֹל vel יִכְסַל ſtolidus erit, ſtulteſcet, &c. unde in 3.pl.m.fut.kal, cum ו cop.præf. וְיִכְסָלוּ & ſtulteſcent, Jer.10.8. ubi eſt cum cametz pro Sheva penult. ob pauſam; & ſtolidi ſiunt; Bu.Lex. & ſtulti erunt; Hieron. & fatui reputabuntur; Pag. וּבְאַחַת יִבָּעֲרוּ וְיִכְסָלוּ & in uno bruti ſunt & ſtolidi, i.e. ſummo conſenſu in hoc pariter ſtupidi ſunt, licèt ſapientes ſibi videantur; Cocc. & pariter bruteſcent, & tortuoſi erunt, i.e. obliquè incedent; Av. In Bu. Conc. radix hæc quatuor habet ſignificata; i. In nomine כְּסִיל ſtultus, ſtolidus, inſipiens, Bu. Conc. Pag. & Bu. Lex. Inconſtans, inſtabilis, mutabilis, qui ſibi non conſtat, ſed in horas mutatur. Prov.19.1. Juxta quoſdam, per ſtultum divcs intelligitur, ut antitheſis oſtendit, & apparet ex eadem ſententia poſtea repetita, cap.28. Eſt enim dives in flore divitiarum ſuarum inconſtans; id putant Jacobi, i. explicari, ubi eum pulcherrimo floſculo citò pereunti confert, & ἀκατάστατον appellat. Quod & à Chriſto oſtenditur Luc.12. In Parabola de divite. Et Prov.11.28. Qui fidit ſuis divitiis, cadet. Convenit cum סָכָל, literis tranſpoſitis. Vide infrà in ſua radice. Item in hac eadem Rad. infrà, vide, ut ſtultus pro divite ponatur; Merc. כְּסִיל obliquus, tortuoſus, inconſtans. Hieronymus vertit ſtultum, qui obliquas vias & non planas incedit. Et ſi de ſtellis dicitur ſignificat ſucculas, vel juxta alios Booten aut Orionem ab inconſtantia veris, & quod hac ſtella oriente vel occidente multæ excitentur tempeſtates & pluviæ, ob quam rem etiam quibuſdam placet eſſe hyades. Hinc per tranſpoſitionem literarum ſucculæ; λοξὸς obliquus; Av. כְּסִיל ſtultus, proprie ſtolidus, confidens; á כָּסַל. Nam & Gellius l.8.c.4. docet Latinis ſtolidos appellari non tam ſtultos & excordes, quàm tetros, & moleſtos, & illepidos: quos Græci μοχθηρὸς & πονηρὸς dicerent. Livius ſtolidam fiduciam, Tacitus audacem, & ſtolidè ferocem dicit. Pſal.49.11. כְּסִיל וּבָעַר ſtultus & brutus. ſtolidè confidens ſibi, & ſtupidus, bardus; Cocc. Occurrit autem ordine Conc. nomen hoc ſimpl. locis ſeq. כְּסִיל ſtultus, Pſal.49.11. Prov.10.1, 18..14.7..17.10, 12, 16, 21, 24, 25..18.2, 6, 7..19.1, 13..23.9..26.4, 5, 6, 10, 11.. 28.26..29.11. Eccl.5.2..10.2, 12. cui etiam ו, ה, יְ, וְ, & ל ſunt præf. וְכִסִיל & ſtultus, Pſal.92.7. Prov.13.16..14. 16..15.20..21.20. Eccl.4.13. הַכְּסִיל ſtultus, Eccl.2.15, 16..4.5..6.8..7.6. וְהַכְּסִיל & ſtultus, Eccl.2.14. לְכִסִיל ſtulto, Prov.10.23..19.10..26.1, 8, 12.. 29.20. Item in forma pl.m. occ. ſimpl. locis ſeq. כְּסִילִים ſtulti, Prov.1. 22..13.19, 20..14.8, 24, 33..15.2, 7, 14..19.29..26.3, 7, 9.. Eccl.7.4, 5, 9. ut & cum ו, ה & בְּ præf. ut ſeq. וְכִסִילִים & ſtulti, Pſal.94.8. Prov..22..3.35..8.5. הַכְּסִילִים ſtulti, Eccl.4.17..10.15. בַּכְּסִילִים in ſtultis, Eccl.5.3..9.17. Atque indè No.i. כֶּסֶל m. obliquitas, tortuoſitas; Av. ſtoliditas, ſtultitia, Pag. Bu. fiducia, confidentia, tum quæ temeraria videtur, tum quæ revera eſt temeraria. Etiam fiducia piorum videtur μωρία, Cocc. Pſal.49.14. hæc via illorum כֶּסֶל לָמוֹ ſtultitia ipſis, Pag. hæc eſt via eorum, fiducia ipſis: Sic Job.8.14. אֲשֶׁר יָקוֹט כִּסְלוֹ cujus tædeat eum, eſt fiducia ejus. Paralellè ponitur מִבְטָחוֹ. Job.33.24. Si poſui aurum כִּסְלִי fiduciam meam; reſpondet etiam מִבְטַחִי. Vide & Pſal.78.7. & Prov.3.26. Jehova יִהְיֶה בְכִסְלֶךָ erit in fiducia tua, h. e. fiducia tua non erit ſine Jehova; Cocc. Licèt hi loci citati, præter primum, propriè pertineant ad ſignif. 3. hujus rad. in Bu.Conc. ubi nomen hoc occ. locis ſeq. כֶּסֶל ſtultitia, ſtoliditas, Pſal.49.14. Eccl.7.25. Atque indè etiam, 2. hinc etiam eſt No. כִּסְלָה fæm. ſtultitia, ſtoliditas, fatuitas; Pag. Bu. ſtulta fiducia in vanis; & ſic occurrit cum ל præf. Pſal.85.5. לְכִסְלָה ad ſtultitiam, Pag. & nè revertantur (ſeu convertantur, Pag.) ad ſtoliditatem, i.e. ad temeraria dicendum & faciendum; Cocc. ut non redeant ad obliquitatem; Av. Item, 3. indè etiam No. כְּסִילוּת idem, ſtultitia, ſtoliditas; Pag. Bu. obliquitas; & metaphoricè ſtultitia; Av. ut Prov.9. 13. אֵשֶׁת כְּסִילוּת mulier ſtultitiæ tumultum facit: Pag. mulier ſtoliditatis, i.e. homines ſtolidè & temerè loquentes atque agentes, coacti ſcil. in unum corpus; Cocc. Sunt qui dicunt quod poteſt eſſe Toar fæmin cum, i.e. ſtulta; unde communiter exponitur, habens ſtultitiam, i.e. ſtulta. Nam ſecundum R. Saadiah כְּסִיל non modò ſtultum, verum etiam & divitem qui fidit divitiis ſignificat; ut Prov.19.1. melior pauper ambulans in perfectione (vel integritate, ſeu ſimplicitate, Merc.) ſua, quàm perverſus labiis ſuis, & eſt כְּסִיל dives-fidens ſuis-divitiis: contra pauperem enim poſuit כְּסִיל; & contra perverſum labiis eſt ambulans in perfectione ſua; Pag. ut כְּסִיל ſit בּוֹטֵחַ confidens, ex altera ſcil. ſignificatione; Merc. Mulier obliquitatis, vel ſtultitiæ, & tumultuoſa perſuaſionem habet; Av. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. in Bu.Conc. eſt etiam in No. כְּסִיל ſidus, Orion vel Pleiedes; Bu.Conc.Orion, ſtella, Bu. Lex. כְּסִיל eſt ſidus, vt videtur, oppoſitum תֵּימָה; ut oculus Tauri, & cor Scorpii oppoſita ſant. Certè veteres Hebræi תֵּימָה עֲקָרֵב ſic opponunt, ut Scriptura כְּסִיל; hæc eſt ſententia Aben Ezræ; Cocc. Orion juxta Hieron. dicitur כְּסִיל, Pag. ab inconſtantia juxta quoſdam, quòd ejus ortus tempeſtatibus orbem variè turbet: alii putant eſſe Pleiades; quod non placet, Merc. Occurrit Job.9.9. qui facit Arcturum, כְּסִיל Oriona & Hyadas; Pag. Qui facit Arcturum, Booten, & Orionem, & penetralia Auſtri, &c. Av. Et ſic cap.38. 31. &, vel aut, ſerotinos fructus (vel attractiones; Merc.) כְּסִיל Orionis aperire facies? Hieron. aut gyrum Arcturi poteris diſſipare; Pag. Sic & cum ו cop. præf. Am.5.8. qui facit Hyadas וּכְסִיל & Oriona; Pag. faciens Orionem & ſucculas, vel Booten, & converteus, &c. Av. In pl.m. כְּסִילִים & in conſtr. כְּסִילֵי: unde cum ו cop.præf. & הֵם Aff. occurrit Iſa. 13. 10. quia ſtellæ cœlorum וּכְסִילֵיהֶם & Oriones eorum; Hieron. & ſplendor earum; Pag. qui generaliter ſumpſit pro omnibus aſtris ſplendidis. Sunt qui Hyadas, ſeu ſucculas, voce non abludente eſſe putent; & id forſan R. Jonah, juxta quoſdam, voluit, quum Arabicè dixit סוהיל (nam per He non Cheth ſcribitur in Kimchi) appellari, quaſi ſuillas: id enim ſonat nomen Sucularum. Hæ etiam ortu ſuo & occaſu pluvias & tempeſtates concitant: niſi quòd in Septentrionali parte ſunt, & menſe Junio oriuntur. Ego כְּסִילִים pluraliter idem ſydus cum כְּסִיל ſing. puto: ſed pluralem numerum de ſtellis ex quibus com-

componitur, dici, Merc. Nam ſtellæ cæli & ſucculæ earum non clarificabunt, &c. Av. כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם 70. οἱ ἀστέρες τῦ οὐρανῦ καὶ ὁ Ὠρίων. Videtur lucidiores ſtellas à minoribus nomine כְּסִילִים diſtinguere. R.Sal. מְגַדְּלוֹתֵיהֶם, Chald. נְפִילֵיהוֹן; Planetas quidam interpretantur: ſed ſolet כְּסִיל reddere נִבְלָא. R. Jonah, ut Kimchi memorat, vult intelligi ſtellam magnam, quæ Arabibus סוֹהֵיל nominetur; סָהֵיל Canopus; Gol.Cocc. Orion eſt ante Tauri veſtigia. Sunt qui Græcè ab aquarum inundatione dictum velint; quòd ejus tempore ortum habet hyems, & mare ac terra tempeſtatibus turbatur. Ὀρίων enim Græcis eſt turbo, concito. Plautus jugulam vocat, quòd ſit armatorum gladius, ſtellarum fulgore terribilis. Hæc ſi fulget, ſerenitatem, ſi obſcurat, tempeſtatem denotat. Scripſit R. Jonah, quòd כְּסִיל eſt ſtella magna quæ Arabicè dicitur סוֹהֵיל, & ſtellæ illi conjunctæ vocantur כְּסִילִים Iſa.13.&c. At R. Abraham Ab.Ezra duas ſcripſit eſſe ſtellas in duobus polis, & una ex illis vocatur כְּסִיל, & eſt rubea, & occidit camelos, ſi illam viderint; Pag. Hanc autem collocat ad polum Antarcticum, in Am.5. & vocari ait Arabicè סָהֵיל, & putat eſſe cor Scorpii. Alteram poli Arctici vult eſſe עָשׁ Plauſtrum, ſeu Urſam; Merc.Cev. Item, iii. ſignif. 3. hujus rad. in Bu. Conc. eſt in nomine כֶּסֶל ſpes, fiducia, expectatio, Bu. Conc. Significat enim ſpem & fiduciam; Pag. contrariâ ſcil. ſignificatione, ut ſit conſtantia, firmitudo, & confidentia quâ quis ſibi conſtat. Hoc ſignificatu quidam volunt convenire cum כְּסָלִים; Merc. Vide ſuprà Cocc. de hoc nomine in hac ſignif. Hoc nomen כֶּסֶל obliquitas &c. dicitur quoque de coxendice vertebras ſpinarum comprehendente; i.e. de lumbis obliquis & tortuoſis, in quibus conſiſtit robur hominis; unde etiam ſæpe accipitur pro robore quo aliquis fidit; Av. Sed hæc pertinet ad ſignif. 4. hujus rad. in Bu. Conc. In hac autem ſignif. 3. pro fiducia, &c. occurrit hoc nomen cum Aff. ׳ ; & cum בְּ præf. & ךָ Aff. ut & cum וֹ & ם Aff. ut ſeq. כִּסְלִי ſpem meam, Job.31.24. כִּכְסַלְךָ fiduciæ tuæ, Prov.3.26. כִּסְלוֹ ſpes ſua, Job.8.14. כִּסְלָם ſpem ſuam, Pſal.78.7. & in forma ſing.f. כִּסְלָה idem, ſpes, fiducia, &c. & in conſtr. כִּסְלַת; unde cum ךָ Aff. eſt, כִּסְלָתְךָ ſpes tua, Job.4.6. Item, iv. ſignif. 4. hujus rad. in Bu. Conc. eſt itidem in eod.No. כֶּסֶל, quod ſignificat etiam ilia; Bu.Conc. & ſic dicitur quoque, &c. ut ſuprà in Av. Atque ſic occurrit Job.15.27. & faciet lumbricos (vel, ora, omentum, Merc.) עַלֵּי כֶסֶל in ilibus; quæ ſcil. conjuncta ſunt renibus ſub lumbis, inquit R.D. Pag. Sunt qui כֶּסֶל vertebram, vel ſpondylum reddant; Merc. Hieron. & de lateribus ejus arvina dependet; Pag. Hieronymus ilia, vel latera, & lumbos vertit; Bochartus ἰξύν, ſive ὀσφύν interpretatur; imò τὸ ἰξύς ex כֶּסֶל deductum cenſet. Kimchi explicat per Gallicum flancs; Cocc. operuit faciem ſuam adipe ſcil. ſuo, &c. ſuper lumbo; Av. Item in hac ſignif. forma pl.m. eſt כְּסָלִים ilia, Bu.Lex. Kimchi dicit, הַכְּסָלִים הֵם סָמוּךְ לַכְּלָיוֹת תַּחַת הַמָּתְנַיִם וְהֵם עִקְּרֵי הַיְרֵכַיִם וּתרג גיסמיא Cheſalim juxta renes ſunt, infra lumbos, radices femorum; Chald. גיסמיא; quod pro עֵר uſurpari, oſtendit. Animadvertendum eſt, in locis Levitici omnibus ſic ſcriptum eſſe; וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים, quod ità verto; & duos renes, & adipem, qui illis adhæret, qui eſt ad Cheſalim. Deſcribitur idem adeps, quòd 1. ſit renibus circumdatus; 2. incumbat illi parti corporis, quæ Cheſalim vocatur. Ergò cui parti is adeps incumbit, cuive adnaſcitur, ejus nomen eſt כְּסָלִים. Ea pars dicitur ἰξύς vel ὀσφύς. 70. τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων. Judæus Germanus ולאנקן Ulanken; Cocc. Occurrit autem in hac forma pl.m. cum הַ dem. præf. locis ſeq. הַכְּסָלִים ilia, Lev.3.4, 10, 15. 4.9. 7.4. & in forma pl.m. conſtr. cum ׳ Aff. Pſ. 38.8. כְּסָלַי מָלְאוּ נִקְלָה lumbi mei impleti ſunt ſpurcitie; id eſt, intra lumbos omnia viſcera ſunt corrupta; Cocc. Ilia mea, &c. Bu.Lex. quia lumbi mei impleti ſunt contemptu; Av. Denique ab hac etiam radice deducere ſolent No. כִּסְלֵו m. Ciſlev, menſis noni nomen, incipiens à novilunio Novembris noſtri, Bu.Lex. Ciſlev eſt menſis nonus reſpondens Novembri noſtro; & nomen habet ab inconſtantia aeris & tempeſtatis; Av. Ab Hebræis November dicitur Ciſlev; ut quidam credunt, ab ortu Orionis qui כְּסִיל appellatur; quòd eo menſe magna ſit cæli inconſtantia & intemperies; Merc. Cev. Occurrit Neh.1.1. ſimpl. & Zach.7.1. cum בְּ præf.

Rad.62. כָּסַם duo habet ſignificata, i. eſt tondere; Pag. tondendo adæquare, quod non ſit novaculâ, Merc. כָּסַם totondit, Bu.Lex. compoſitè & decenter præcidit; condecoravit præcidendo capillos: nam propriè dicitur de præciſione comarum, præcidit comam, &c. Hinc κοσμέω & κοσμάω orno, κόσμος ornatus, &c. Av. Occurrit in Infin. kal; ſic, כָּסוֹם tondendo, Ezec.44. 20. & in fut. kal (à 3.ſ.m. יִכְסוֹם, vel יִכְסֹם, tondebit) 3.pl.m. eſt, יִכְסְמוּ tondebunt, Ezech.44.20. Senſus loci eſt, ad modicam longitudinem tondebunt capita ſua. Kimchi, יְסַפְּרוּ רָאשֵׁיהֶם בְּרֹרְךְ הַשָּׁוֶה tondebunt decenter. Rabbi Solomon, בְּמִדַּת דָּבָר הַשָּׁוֶה אֶחָד לְשִׁלְשִׁים יוֹם quotquot triginta diebus; Kimchius in annotationibus; Cocc. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in nomine indè derivato כֶּסֶמֶת f. Zea; frumenti genus, quod vulgò ſpelta dicitur, & vicia; Bu. Conc. & Lex. Pag. A detonſione ſic videtur dici; Merc. vel ſic dicitur zea ſeu ſpelta, quia compoſito ordine & comata ſuccreſcit; Av. 70. ζέα, ὀλύρα, ſpelta, Coc. Occurrit cum ו cop. præf. Iſa.28.25. וְכֻסֶּמֶת & ſpeltam; Hieron. & viciam, Pag. & ponet triticum ſerie ſuâ, &c. & ſpeltam in termino ſuo; Av. Sic & cum וַ præf. וְהַכֻּסֶּמֶת & ſpelta, Hieron. & far, Pag. & zea, Bu. Conc. Exod.9.32. At triticum, & ſpelta non ſunt percuſſa; nam latuerant, &c. Av. Sed occurrit etiam in forma pl. m. cum ו cop. ſic, Ezech.4.9. וְכֻסְּמִים & ſpeltas, Pag. Hieron. & viciam; Pag. vel, & zeam, Bu. Conc. כָּסַם numeravit, &c. Vide ſuprà ad initium כס.

Rad.63. כָּסַף, duo ſignificat; primum in kal, eſt, amare, concupiſcere, deſiderare, Pag. (vide & ad Niphal; Cev.) appetivit, expetivit, Bu.Lex. כָּסַף aſpiravit, toto ſpiritu intentus fuit alicui rei; appetiit, anhelavit, concupivit ex tota anima. Hinc per inverſionem literarum נַפְשׁ anima, ſpiritus; & fiſcus, ad quem homines aſpirant; Av. Occurrit autem in fut. kal, 2.ſ.m. & in 3.ſ.m. ut ſeq. תִּכְסוֹף expetes, Job.14.15. יִכְסוֹף appetet, Pſal.17.12. In Niphal. נִכְסַף eſt deſiderio capi, affici, vel teneri, Merc. Bu. Lex. conſtruitur cum Lamed, ſicut & kal, Zeph.2.1. paſſivè exponunt. Sed Kimchi ſumit, ut aliis locis, non deſiderans; ſcil. reſi-

piscere, Merc. toto animo intentus fuit, desiderio animæ detentus est; Av. Occurrit in præt. Niph.3.f.f. נִכְסָפָה desiderio afficiur, Pſ.84.3. Item in 2.ſ.m. præt. niph.cum He parag. est, נִכְסְפָּתָה desiderio tenebaris, Gen.31.30. & in part.niph.ſ. m. est, נִכְסָף desiderata, Zeph.2.1. Item in Infin. niph.occurrit formâ non multùm usitatâ, viz.cum Nun nota præt. niph. & cum cholem in ult.more Infinitivi kal; sic, נִכְסוֹף desiderando, Gen.31.30. Deinde, ii. signif.2. hujus rad.est in nomine indè derivato, viz, כֶּסֶף, & in pausâ כָּסֶף m.argentum, quod sit multùm desiderabile amabileque; & capitur etiam pro pecunia; Pag. argenteus nummus; Bu. Conc. cum nomine numeri, scil. vel ponderis, sumitur pro argenteo, seu moneta argentea: item cum alio adjuncto argentum transiens;moneta locabilis,Merc. כֶּסֶף argentum, tam signatum quàm non signatum,quasi experibile dictum; nummi argentei, pecunia; Bu. Lex. cujus scil. desiderium omnes homines tenet. Hinc fiscus; Av. ἄργυρος, ἀργύριον, Cocc. Occurrit autem hoc nomen tam extra quàm intra pausam sic, כֶּסֶף vel כָּסֶף, argenteus nummus, &c. Gen.17.12,27.. 20.16..23.13,15,16..24.53..37.28.&c.ad Mal.3.3. in 250. circ. l. & cum ֫ cop.præf.locis seq. וְכֶסֶף & argentum, Gen.24.35..43.12,22. Exod.38.25. Deut.8.13..17.17.2 Reg.12.17.1 Chron.22.14..28.16..29.7.. 2 Chron.17.11. Ezr.2.69. Neh.7.71,72. Job.22.25 .27.17.Isa.46.6. Hos.2.10. Item in pausa cum ֫ cop. præf. ante cametz penult.ut & ante sægol penult.ut seq. וְכָסֶף & argentum, Exod.25.3..35.5. 1 Reg.10.22. 1 Chro.18.10. 2 Chro. 9.14,21. Esth.1.6. Ezech.16.13..28.4. Hab.2.19. Zach. 14.14. וָכֶסֶף & argentum, 1 Chron.29.3. 2 Chro.24.14. Psal.119.72. sed cum הַ dem. præf. frequentiùs; sic, הַכֶּסֶף argentum, -ti,&c. Gen.23.16..43.12,18.. 44.2.. 47.14,15,18.&c.ad Prov.7.20.Eccl.12.6. Isa.39.2. Hag. 2.8. Zach.11.13.. 13.9. in 80.circ.l. Item cum הַ præf. in pausa ante cametz penult.est, הַכָּסֶף argentum, Num. 3.50..31.22.1 Chron.28.16. Eccl.7.12. Cant.1.11. Jer. 32.9. ut & cum וְ, וַ, בְ, וּבְ, בַּ, וּבַ, כְּ & וְכְ præf. tam extra pausam ante sægol penult. quàm in pausa ante cametz penult.in plerisque eorum præf. prout sequuntur, וְהַכֶּסֶף & argentum, Jos.7.22. 2 Reg.14.14..23.35. 1 Chron.29.20. 2 Chron.25.24.Ezr.8.28. Eccl.10.19. Dan.11.43.בְּכֶסֶף pro argento, Gen.23.9. Jos.22.8. 2 Sam.24.24.1 Reg.21.6,15.1 Chr.21.22,24. Ezr.1.4.Ps. 105.37.Is.52.3.Jer.10.4.Lam.5.4.Ezec.27.12.Mic.3.11. בַּכֶּסֶף pro argento, Isa.48.10.וּבְכֶסֶף & pro argento, Dan.11.38.בַּכֶּסֶף pro argento, Gen.13.2.Deut.2.6,29. Psal.68.14.Isa.43.24. Jer 32.25,44.Am.2.6..8.6. בַּכֶּסֶף pro argento,Deut.14.25..21.14.וּבְכֶסֶף & pro argento, Exod.31.4..35.32. 2 Chron.2.6,13. כַּכֶּסֶף sicut argentum, Prov.2.4. וְכַכֶּסֶף & sicut argentum,Mal.3.3.sicut etiam cum ־, לְ, וְלְ, לַ & מִ præf. tam extra quàm intra pausam, ut antè, locis seq. לַכֶּסֶף argento, ad argentum, 2 Chron.21.3..32.27. לַכֶּסֶף argento, 1 Chro.22. 16..29.2,5. Job.28.1.Prov.17.3..27.21.וְלַכֶּסֶף & argentum,1 Chron.29.5. Ezr.1.11. מִכֶּסֶף de pecunia,vel argento, Lev.25.51. Prov.8.19..22.1.מִכֶּסֶף præ argento, Prov.16.16..25.4. Item cum affixis sæpe occurrit, & sic prius sægol mutatur in pathach, posterius in Scheva ante affixa, ut cum ־ Aff.cui & וֹ & וֹם sunt præf.כַּסְפִּי argentum meum, Gen.42.28. Joel.4.5.וּלְכַסְפִּי & pro argento meo, 1 Reg.20.7.וּמִכַּסְפִּי & de argento meo, Ezech.16.16. Item cum נוּ־, הָ־ & in pausa הָ־ & כֶם־ ut seq.כַּסְפֵּנוּ argentum nostrum,Gen.31.15 .43.21,22. כַּסְפֶּךָ argentum tuum,Lev.25.37. 1 Reg.20.3,5. Isa.1. 22. כַּסְפֵּךְ argentum tuum, Gen. 17.13. Isa. 30.22. כַּסְפְּכֶם pecunia vestra, Gen.43.23. sicut & cum ־ & ־ֶם Aff.cui ult.ל & מ sunt præf. prout seq. כַּסְפּוֹ pecunia sua, vel ejus,Gen.17.23..42.27,35. Exod.21.21,35. Lev.22.11. Psal.15.5. Isa.2.20..31.7. כַּסְפָּם argentum suum,Isa.60.9.Ezec.7.19. Hos.8.4. Zeph.1.18. לַכַּסְפָּם ad argentum ipsorum, Hos.9.6.מִכַּסְפָּם ex argento suo, Hos.13.2. Item in forma pl.m. כְּסָפִים, occurrit in forma constr. pl.m. cum הֶם Aff. sic, כַּסְפֵּיהֶם pecuniam eorum; Bu.Conc.pecunias eorum,Pag. Bu.Lex.Av. Gen.42.25,& 35. Notandum autem, quòd in plurali כְּסָפִים pro nummis argenteis usurpetur: alioqui,ut alia metallorum nomina, pluralì caret; stanni quidem nomen plurale reperitur, Isa.1.25. sed quòd scoriarum habeatur illic ratio; stannum enim argenti scoria est; Merc. Metaphoricè autem nomen hoc in sing. sæpe sumitur, ut Psal.68.31. מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף operiens se frustis argenti; i.e. incrustans se, qui habet verba Dei & sacramenta & nomen Θεοσέβειας obtentui. Confer מְחוּקָק כָּסוּי, Deut.33.21. Legislator incrustatus, i.e. tectus speciosis crustis, sed intus scatens omni abominatione: Confer & Apoc.17.4. Item Metaphoricè sumitur, Cant.8.9. in ædificemus ei שִׂירַת כָּסֶף structuram argenti. Fidelis ad fidelem accedens coædificat se ei, ut fiat structura una, domus Dei gloriosa, & irreprehensibilis. Sic & Isa.48.10. צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכָסֶף conflavi te & non inter argentum; i.e. tantùm leviter, non, ut argentum conflari solet; Cocc. & non argento; Pag. Quidam contentum pro continente exponunt; & non in argentario, seu fornace argenti: nisi Beth pro Caph exponatur, argenti more; Merc. Ità Ezech.22. 18. סִיגִים כֶּסֶף הָיוּ scoriæ argentum extiterunt; ἀσύντατον, pro scoriæ & argentum. Confer vers. 20. Sensus, inventi sunt cum paucis justis multi hypocritæ. Psal.68.14. נֶחְפָּה בַכֶּסֶף tecta argento, i.e. nitens & splendens. Sæpe etiam כֶּסֶף est pecunia, pretium,nempe quia argento omnis æstimatio solvi potest,ut Gen.17. 17. מִקְנַת כֶּסֶף emptus argento, ἀργυρώνητος Eccl. 10.19. הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל argentum, pecunia facit, ut omnia respondeant, & se ad nutum sistant.Prov. 26.23. כֶּסֶף סִיגִים argentum scoriarum, h. e. scoriæ argenti speciem habentes. Quando numerus additur, subintelligitur שֶׁקֶל siclus: nam plenè sic dicitur, ut Gen.23.15. אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כָּסֶף terra quadringentorum siclorum argenti; sic v. 16. Item Exod. 21.32. Lev.27.3,6. Sed vox שֶׁקֶל sæpe omittitur, ut שְׁלֹשׁ Gen.37.28. בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף; & sic Gen.45. 22. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כָּסֶף trecentos argenteos. Et Zac.11.12. שְׁלֹשִׁים כָּסֶף 70. τριάκοντα ἀργυροῦς. Vide etiam שֶׁקֶל; Cocc.

Rad.64. כָּסָה; indè No. כְּסָתָה fæm. pulvillus, seu pulvinus, pulvinar, cervical, quod capiti dormituri supponitur; Pag.Av. five in quo reclinamus dormientes: est cogn.cum כָּסָה operuit, Av.& est formæ,instar בְּרָכָה benedictio, cujus plurale est בְּרָכוֹת: & sic nomen hoc in forma pl.f.est כְּסָתוֹת pulvilli, Bu. Lex. pulvini, Cocc.&c. Kimchi verò dicit in sing. potiùs esse כָּסֶת sicut in usu est apud Hebræos genere fæm. Unde

de & hæc forma pl. f. ſicut etiam iis כֻּסֵּת הַסַּבָּלִים pulvinus bajulorum, qui capiti apponitur ut faciliùs onus ferant; curioſiùs quidam ad כָּסָה reducunt, quaſi tegumentum vel operimentum dicas; Merc. Nihilominus Cocc. hoc nomen ſub hac radice כָּסָה collocat. Occurrit autem nomen hoc in forma pl.f. ſimpl. loco ſeq. כְּסָתוֹת pulvillos, Ezech.13.18. ſed occ. etiam hæc forma pl.f.cum יכנה ־ ſcil.cum ה parag. pro ן־ יכן Aff. fæm. ſic, כְּסָתוֹתֵיכֶנָּה pulvillos veſtros, Ezech. 13.20.

Rad.65. כָּעַס eſt iraſci; Pag. ad iram vel indignationem, aut alium triſtem animi affectum commoveri, ſeu extimulari verbo, vel facto, Merc. irritare, provocare ad iram: &, juxta R. Jonah, ſubſannare, ſpernere; Pag. indignatus fuit, Bu.Lex. Av. irritatus eſt, provocatus eſt ad iram; idem ſignificat quod כָּעַשׂ irritatus eſt ad indignationem; Av. ægrè ferre, Cocc. Occurrit in 3.ſ.m. præt.kal, cum ו conv. vel cop. præf. idque extra pauſam cum patach in ult. vel in pauſa cum toto cometzato, ut inquit R.D.Pag. prout ſeq. וְכָעַס & indignabitur, Eccl.5.16. וְכָעַס & indignatur, Pſal.112.10. & in Infin.kal, cum ל præf.eſt, לְכָעוֹס indignando, Eccl. 7.9. In fut.kal, occ. in 1. ſing. ſimpl. & in 3. ſ. m. cum ו conv.præf. אֶכְעַס indignor, Ezech.16.42. & וַיִּכְעַס & indignatus ſuit, 2 Chron.16.10. Neh.3.33. In piel כִּעֵס irritavit, Bu.Av. laceſſivit ad iram & mœſtitiam; Av. ægritudine afficere; Coc. unde in 3.ſ.f. præt.piel, כִּעֲסָה irritavit, ſ. unde cum ה־ abſque mappik pro ה־ Aff. He fæm. mutatur in Thau dageſchatum, prout occ. cum ו cop. præf. ſic, וְכִעַסְתָּה & irritabat eam, 1 Sam. 1.6. Item occ. etiam in 3.pl. præt. piel cum ני Aff. ſic, כִּעֲסוּנִי ad iram provocarunt me, Deut.32.21. In hiphil, הִכְעִיס idem quod Piel, Bu. fecit, vel excitavit indignationem; irritavit, &c. Av. & occ. in præt. hiph. 3.ſ.m. ſimpl. & cum י Aff. ut & in 2.ſ.m. & in 1.ſ. cum ו conv. præf. ſicut etiam in 3.pl.m. ſimpl & cum ני Aff. prout ſeq. הִכְעִיס irritavit, 1 Reg.15.30. Hoſ.12.15. הִכְעִיסוֹ irritavit eum, 2 Reg. 23. 26. הִכְעַסְתָּ irritaſti, 1 Reg. 21.22. וְהִכְעַסְתִּי & ad indignationem provocabo, Ezech.32.9. הִכְעִיסוּ irritaverunt, Neh.4.5. הִכְעִיסוּנִי irritaverunt me, Jer.8.19. In part. hiph. (à ſing. מַכְעִיס irritans, ad iram provocans) in forma pl.m.occ. plenè cum jod hiph. mediano, & defectivè abſque jod cum chirek tantùm penult. cui etiam formæ defectivæ ה dem. eſt præf. ut ſeq. מַכְעִיסִים ad iram provocantes, 1 Reg.14.15. 2 Reg.21.15. Jer.7.19. מַכְעִסִים ad iram provocant, Jer. 32.30. הַמַּכְעִסִים qui ad iram provocaut, Iſa.65.3. In Infin.hiph. occ.cum ל præf.ut & cum ני־ Aff. vel plenè cum jod medio, vel defectivè cum chirek tantùm ante Aff. cui etiam formæ, tam plenæ quàm defectivæ, ל eſt eriam præf. prout ſeq. לְהַכְעִיס ad irritandum, 1 Reg.16.13,26,33. 2 Reg.17.11..21.7..23.20. הַכְעִיסֵנִי irritandum me, 2 Chron.34.25. Jer.7.18..32.29..25.7. הַכְעִסֵנִי idem, 2 Reg.22.17. לְהַכְעִיסֵנִי ad irritandum me, 1 Reg.14.9..16.2. Jer.32.32..44.3,8. Ezech.8.17. לְהַכְעֵסֵנִי idem, Jer.11.17. Ezech.16.25. Item cum ל præf.& ו Aff.eſt, לְהַכְעִיסוֹ ad irritandum eum, Deut. 4.25..9.19..31.29. 1 Reg.16.7. 2 Reg.17.17. 2 Chron. 33.6. In fut.hiph.1.ſ.cum ם־ Aff.eſt, אַכְעִיסֵם irritabo eos, Deut.32.21. & in 3.ſ.m. fut.hiph. cum ו conv. præf.occ.cum Tzere pro chirek magno in ult.ſic, וַיַּכְעֵס & irritavit, 1 Reg.22.54. 2 Chron.28.25. & in 3.ſ.f. fut.hiph.cum נָה־ Aff. fæm.eſt, תַּכְעִיסֶנָּה irritabat eam, 1 Sam.1.7. ut & in 2.pl.m.plenè eſt, תַּכְעִיסוּ ad iram provocabitis, Jer.25.6. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ.plenè cum ו conv.præf. & cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff.ſed cum ו conv.plenè cum Schurek ante Aff.ut ſeq. וַיַּכְעִיסוּ & provocarunt, Jud.2.12. Pſal. 106.29. יַכְעִיסֻהוּ provocarunt eum, Deut.32.16. וַיַּכְעִיסוּהוּ & irritarunt eum, Pſal.78.58. Atque indè No. כַּעַס m.indignatio, ira, Pag.Bu.Av. irritatio, mœſtitia, Av. ægritudo oblata, vel accepta; Cocc. Nomen enim hoc nunc activè ſumitur pro provocatione ſeu irritatione, & exſtimulatione; nunc paſſivè, pro indignatione, perturbatione, mœſtitia, dolore, moleſtia, mœrore; Merc. Sic Deut.32.27. niſi formidarem כַּעַס ægritudinem inimici, h.e. ab inimico accipiendam. Et Eccl.7.3. טוֹב כַּעַס מִשְּׂחוֹק melior eſt mœſtitia, vel ægritudo, quàm riſus. Ezec.20. 28. כַּעַס קָרְבָּנָם ægritudo oblationis ipſorum, i.e. oblatio, quæ ægrè facit. Pſal.31.9. roditur בְּכַעַס præ ægritudine, objecta ſcil.oculus meus. Et Deut.32.19. מִכַּעַס בָּנָיו propter vexationem filiorum ſuorum. Opponitur εὐθυμία, Job.6.2..10.17.. 17.7. Cocc. Occurrit autem nomen hoc extra pauſam cum duplice patach, ſed in pauſa cum cametz penult. cui utrique formæ ו & ן ſunt præf.ut ſeq. כַּעַס indignatio, Deut.32. 27. 1 Sam.1.6. Prov.17.25. Eccl.7.3,9..11.10. Ezech. 20.28. כָּעַס indignatio, Eccl.1.18. וְכַעַס & indignatio, Prov.27 3. וָכַעַס & indignatio, Pſal.10.14. Eccl.2. 23. וָכַעַס & indignatio, Prov.21.19. ſed occ. etiam prior forma cum ה־ præf. הַכַּעַס indignatio, 1 Reg.21. 22. בְּכַעַס indignatione, Pſal. 31. 10. מִכַּעַס præ indignatione, Deut.32.19. Pſal.6.8. Item cum ו cop. præf. & י־ Aff.ut & cum ה & ו Aff. cui ult. etiam ך eſt præf. ut ſeq. וְכַעְסִי indignatio mea, 1 Sam.1.16. כַּעְסָהּ indignatio tua, Pſal.85.5. כַּעְסוֹ indignatio ejus, Prov.12. 16. בְּכַעְסוֹ in ira ſua, 1 Reg.15.30. In forma pl.m. ſignificat iras, irritationes, indignationes, &c. & occ. cum ה־ dem.præf.ſic, הַכְּעָסִים irritamenta, 2 Reg.23.26. ſed ſcribitur interdum & cum Sin pro Samech 3. Rad. Pag. maximè in lib. Job. aliquoties; Merc. & ſic occurrit cum cametz penult. ob pauſam, loco ſeq. כָּעַשׂ indignatio, Job.5.2. Item cum מ præf. ante formam extra pauſam, cum duplice patach, מִכָּעַשׂ præ indign. Job.17.7. prout etiam cum Sin occ.ante י & ך Aff.ut ſeq. כַּעֲשִׁי indignatio mea, Job. 6.2. כַּעַשְׂךָ indignatio tua, Job.10.17. Notandus autem locus ſuprà cit. Neh.4.5. vel 3.37. כִּי הִכְעִיסוּ לְנֶגֶר הַבּוֹנִים quia ægritudinem objecerunt ædificantibus; Cocc. vel iraſci fecerunt, ſcil.nos, R.D. vel me, contra ædificantes, vel reſpectu ædificantium; q.d. inquit R. D. ut irritarent, vel frangerent cor ædificantium, nè ædificarent: quanquam R. Jonah exp. ſubſannaverunt, ſpreveruntque; ſed non eſt neceſſe, inquit R.D. quum juxta proprietatem verbi poſſit commodè exponi; Pag.

Rad.66. כָּפַף, vel contractè כָּף, Av. duo habet ſignificata, i. curvare, incurvare, vel -ri; Pag. Bu. Conc. & Lex. κάμπτειν Græcorum cum hoc affinitatem habet, Merc. Poteſt eſſe tranſitivum & intranſitivum; Pag. incurvavit, recurvavit, flexit, inclinavit, depreſſit Cogn. cum כָּפָה flexit, quod de inanimatis rebus dicitur; & cum אֲכֻף curvus ſuit. Hinc κάμπτω, κατακάμπτω inclino,

flecto: & ſi pro Pe priori, interponitur Mem litera ejuſdem Inſtrumenti, fit κάμπτω, ἐπικάμπτω flecto, reflecto; Av. Occurrit in præt. kal, 3. ſm. loco ſeq. כָּפַף curvavit, Pſal. 57. 7. In part pahul kal (à ſing. כָּפוּף incurvatus) occ. in forma pl. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. ut ſeq. כְּפוּפִים incurvatos. Pſal. 146. 8. הַכְּפוּפִים incurvatos, Pſal. 145. 14. in Infin. kal, more duplicantium Ayin, eſt כּוֹף, (ut סוֹבֵב à סָבַב) incurvare, & occ. cum הַלָּכוֹף præf. ſic, הַלָּכוֹף num incurvare? Iſa. 58. 5. In Niphal נִכְפָּף incurvatus eſt à ſeipſo; Av. unde in fut. Niph. 1. ſing. ſic occurrit, Mich. 6. 6. אִכָּפֵף incurvabo me Deo excelſi, i.e. cœli; vel, Deo celſitudinis, i.e. excelſo: & ſecundum normam debuerat eſſe אֶכָּפֵף, R. D. in l. Rad. Pag. eſt pro אֶכָּפֵף, vel אֶכָּף, ex Bu. Lex. Cùm qua re occurram Jehovæ? Incurvabo me; h. e. אֶשְׁתַּחֲוֶה לֵאלוֹהֵי מָרוֹם, Cocc. Deo altiſſimo? Av. Deo celſi? Cocc. Deo excelſo? Hebr. excelſitatis? Jun. Atque indè No. כַּפָּה f. quod eſt עָנָף; i.e. ramus à curvitate ſic appellatus; Pag. ramus arboris recurvatus ſeu inclinatus: Av. Occurrit Iſa. 9. 14. & ſuccidet, &c. כָּפָה ramum & juncum, i.e. fortem & imbecillem, metaphoricè. Idem etiam cap. 19. 15. Pag. In forma f. f. conſtr. eſt כַּפַּת; & occurrit cum ו præf. & ֫ Aff. ſic, וְכַפָּתוֹ & ramus ejus, Job. 15. 32. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in nomine indè derivato, כַּף f. curvatura, curvum: vola manûs, aut pedis, planta, manus; acerra; acetabulum; ſpatha: ramus; Bu. Conc. כַּף eſt curvatura, cavum, 1 Sam. 25. 29. vola manus, & ſynecdochicè manus: planta pedis, Ezech. 1. 7. acerra, vas concavum, Num. 7. 14. acetabulum, Gen. 32. 25. Bu. Lex. כַּף concavitas, curvitas, habens concavitatem; tribuitur multis rebus curvis, ut pedi & manui, ut eſt vola: item dicitur quoque de coxis concavitatem habentibus: de cochlearibus; item de ramis incurvatis, &c. Av. כַּף vola; i.e. palma manûs; & à parte tota etiam manus ità vocatur; planta; nubes; cochleare; nervus, vel os concavum in quo vertitur femur, Pag. in univerſum curvitatem, ſeu concavitatem rei cujuſvis ſignificat; ſpecialiter vola manûs vel pedis: Item concavitas femoris. Et eſt etiam litera Alphabeti hoc nomine dicta כַּף Caph, à curvitate. Plantam, viz. pedis, hîc iutellige: etſi Iſa. 28. pro ramo, R. Joſeph exponat, idem cum כַּפָּה. Et eſt etiam Inſtrumentum concavum, cochlear à volæ ſimilitudine; Merc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. & extra pauſam cum pathach locis ſeq. כַּף manus, &c. Gen. 32. 25, 33. 40. 11, 21. Lev. 14. 15, 26, 18, 29. Num. 7. 14, 20, 26, 32, 38, 44, 50, 56, 62, 68, 74, 80. Deut. 2. 5. 11. 24. 28. 56. Joſ. 1. 3. 1 Sam. 25. 29. 1 Reg. 17. 12. 2 Reg. 11. 12. Prov. 10. 4. Eccl. 4. 6. Ezech. 21. 19. Nah. 3. 19. ſed in pauſa cum cametz ſic, כָּף manus, Pſal. 47. 2. Prov. 17. 18. 22. 26. Iſa. 55. 12. Ezech. 21. 19. cui formæ priori cum pathach ַ, ַה dem. הַ Interrog. בְּ & בַּ ſunt præf. ut ſeq. וְכַף & manus, Job. 29. 9. Ezech. 1. 7. הַכַּף acerra, Num. 7. 86. הַכַּף an manus? Jud. 8. 6, 15. בְּכַף in acetabulum, manum, &c. Gen. 32. 25, 33. Jud. 6. 13. 2 Reg. 19. 24. Prov. 6. 3. Iſa. 37. 25. 62. 3. Jer. 12. 7. בַּכַּף idem, Ezech. 21. 29. 29. 7. Item cum בַּ præf. ante cametz in pauſa, ſic, בָּכָף idem, Ezech. 21. 16. ut & cum כְּ, לְ, מִ & וּמִ præf. ante formam cum pathach; ut ſeq. לָכַף ſicut vola, 1 Reg. 18. 44. Ezech. 1. 7. לָכַף plantæ, Gen. 8. 9. Deut. 28. 65. מִכַּף à planta, è manu, &c. Deut. 28. 35. Jud. 6. 14. 1 Sam. 4. 3. 2 Sam. 14. 16, 25. 19. 10. 22. 1. 2 Reg. 16. 7. 2 Chron. 30. 6. 32. 11. Ezr. 8. 31. Job. 2. 7. Pſal. 18. 1. 71. 4. Iſa. 1. 6. Jer. 15. 21. Mich. 4. 10. Hab. 2. 9. וּמִכַּף & è manu, 2 Sam. 22. 1. 2 Reg. 16. 7. 20. 6. Iſa. 38. 6. ſed occ. etiam cum variis affixis, cum quibus omnibus eſt cum dageſch in Pe, ob. 2. Rad. Pe abjectam; ut cum ִ, Aff. cui & בְּ eſt præf. כַּפִּי manus mea, Exod. 33. 22, 23. Ezech. 21. 22. 22. 13. בְּכַפִּי in manum meam, Jud. 12. 3. 1 Sam. 28. 21. Job. 13. 14. Pſa. 119, 109. & cum ךָ, ſed in pauſa ָךְ, pro quo etiam occ. cum ה parag. & etiam cum בְּ præf. ut ſeq. כַּפְּךָ manus tua, Job. 13. 21. בְּכַפֶּךָ manus tua, Job. 27. 40. כַּפָּכָה manum tuam, Pſal. 139. 5. בְּכַפְּךָ manu tuâ, Ezech. 6. 11. Item cum וֹ Aff. cui & בְּ eſt præf. & cum ֵה, Aff. prout ſeq. כַּפּוֹ manus ejus, vel ſua, Lev. 9. 17. 14. 16, 27, 17, 28. Pſal. 129. 7. בְּכַפּוֹ in manu ſua, vel manum ſuam, Exod. 4. 4. 1 Sam. 19. 5. 2 Sam. 18. 14. 2 Reg. 18. 21. Iſa. 28. 4. 36. 6. כַּפֵּהוּ manum illius, vel ſuam, Deut. 25. 12. Prov. 31. 20. In forma duali occ. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult. locis ſeq. כַּפַּיִם manus, Job. 36. 32. Pſal. 24. 4. 91. 12. Iſa. 49. 16. Lam. 2. 15. Mich. 7. 3. כַּפָּיִם idem, Lam. 3. 41. Hag. 1. 11. & in forma duali conſtr. eſt, כַּפֵּי manus, Exod. 29. 24. Lev. 8. 27. Num. 6. 19. quæ forma occ. etiam cum variis affixis, iiſque ut in ſing. dageſchatis; aut cum ַ_, ſed in pauſa ָ, Aff. cui etiam utrique formæ בְּ eſt præf. & cum יְ præf. priori formæ, ut ſeq. כַּפַּי manus meæ, Gen. 20. 5. 31. 42. Exod. 9. 29. 2 Sam. 18. 12. Ezr. 9. 5. Pſal. 119. 48. 141. 2. כָּפָּי manus meæ, Job. 9. 30. Pſal. 26. 6. 63. 5. 73. 13. 88. 10. בְּכַפַּי in manibus meis, 1 Chron. 12. 47. בְּכַפָּי idem, Job. 16. 17. Pſal. 7. 4. וּבְכַפַּי & in manibus meis, Job. 31. 7. Item cum נוּ, הָ, יָךְ, & כֶם Aff. ut ſeq. כַּפֵּינוּ manus noſtræ, Pſal. 44. 21. כַּפֶּיךָ manus tuæ, Job. 10. 3. 11. 13. 22. 30. Pſ. 128. 2. Prov. 6. 1. כַּפַּיִךְ manus tuas, Lam. 2. 19. כַּפֵּיכֶם manus veſtræ, Iſa. 1. 15. 59. 3. ſicut & cum יו, Aff. cui & ו cop. eſt præf. & cum הִ Aff. cui etiam ו cop. eſt præf. כַּפָּיו manus ſuas, Exod. 9. 33. Lev. 11. 27. Num. 24. 10. Jud. 14. 9. 1 Reg. 8. 22, 38. 2 Reg. 4. 34. 2 Chron. 6. 12, 13, 29. Pſal. 9. 17. 78. 72. 81. 7. Iſa. 33. 15. וְכַפָּיו & manus ejus, 1 Reg. 8. 54. 2 Reg. 4. 34. כַּפֶּיהָ manus ejus, vel ſuæ, Num. 5. 18. Prov. 31. 13, 16. Jer. 4. 31. וְכַפֶּיהָ & manus ejus, Prov. 31. 19. Item cum הֶם Aff. cui & בְּ eſt præf. & cum מוֹ Aff. poetico, ut ſeq. כַּפֵּיהֶם manibus eorum, Lev. 8. 28. בְּכַפֵּיהֶם in manibus ipſorum, Iſa. 59. 6. Jon. 3. 8. כַּפֵּימוֹ manibus ſuis, Job. 27. 23. ſed occurrit etiam in forma pl. f. כַּפּוֹת rami, ſpatulæ, i.e. ramuſculi, Pag. ſpathæ, ramuli palmarum, Lev. 23. 40. plantæ, Joſ. 3. 13. volæ, 2 Reg. 9. 35. acerræ, Num. 7. 84. manubria, Cant. 5. 5. Bu. Lex. & ſic eſt quaſi à ſing. כַּפָּה f. vola, concavitas manuum & pedum; ſed tribuitur etiam aliis rebus quæ volæ concavitatem imitantur; ut ſunt cochlearia, manubria peſſulorum: item, ramus flexuoſus, &c. Av. Occurrit autem hæc forma pl. f. ordine Conc. vel ſimpl. cum cholem tantùm abſque vau, vel cum vau cholem ante Thau pl. f. locis ſeq. כַּפּוֹת vel ſine vau, ſpathæ, cochlearia; acerræ, plantæ, volæ, Lev. 23. 40. Num. 7. 84, 86. Joſ. 3. 13. 4. 18. 1 Sam. 5. 4. 1 Reg. 5. 3. Iſa. 60. 14. Ezech. 43. 7. Mal. 3. 21. וְכַפּוֹת & volæ; acerræ, 2 Reg. 9. 35. 2 Chron. 24. 14. Dan. 10. 10. cui etiam utrique formæ ה dem. eſt præf. הַכַּפּוֹת vel ſine vau, acerræ, Num. 4. 7. 7. 86. 2 Reg. 25. 14. Jer. 52. 18, 19. Item cum יָהּ præf. formæ plenæ in וֹת; ſic, וְהַכַּפּוֹת & acerræ, 1 Reg. 7. 50. 2 Chron. 4. 22. & occ. etiam hæc forma pl. f. cum יו, Aff. cui

cui & ך cop. eſt præf. ut ſeq. כַּפּוֹתָיו acerras ejus, Exod. 37.17. וְכַפֹּתָיו & acerras ejus, Exod. 25. 29. Nomen כָּפָה ramus, &c. Vide ſuprà ad initium Rad. poſt Niphal. Item אַכְפִּי manus mea, Job. 33. 7. quod huc quidam revocant, vide ſuprà in Rad. אָכַף; Pag. Bu. Lex. Notandi ſunt autem loci quidam de hoc No. כָּף & variis ejus ſignificatis, ut Gen. 32. 25. וַיִּגַּע בְּכַף יְרֵכוֹ & tetigit nervum, vel os concavum femoris ejus, & movit ſe כַּף יֶרֶךְ nervus femoris, Pag. Sic autem appellatur à curvitate; quia os in quod ingreditur os femoris, curvum eſt; vel ut alii volunt, quòd caro quæ eſt circum os ſuperioris junctura eo loco ſpeciem volæ habeat; Merc. & tetigit concavitatem femoris ejus, & luxata eſt coxa, &c. Av. & tetegit cavum femoris ejus; i.e. coxendicem, cujus acetabulo caput oſſis femoris recipitur. וַתֵּקַע כַּף & luxatum eſt acetabulum femoris Jacobi. Sic v. 33. Vide יֶרֶךְ, Cocc. Item interdum ſumitur hoc nomen, ſecundum quoſdam pro nubibus, ut Lam. 3. 41. levemus cor noſtrum אֶל כַּפָּיִם ad nubes, ad Deum; Pag. ſic pro nubibus, Job. 36. 22. ſuper כַּפָּיִם nubes texit lucem, ſeu in nubibus; quia nubes initio eſt tanquam vola manûs, ut in loco cit. 1 Reg. 18. 43. vel, cum manibus. Utroque modo exp. R. D. unde dicitur Pſal. 28. 2. quum levavero manus meas ad aditum ſanctitatis tuæ. Vel levemus cor noſtrum in manibus noſtris, & levemus illud pro munere; R. Saadiah. Vel levemus, ſeu ponamus cor noſtrum ſuper manus; juxta illud Iſa. 49. 16. Ecce עַל כַּפַּיִם ſuper volas deſcripſi te, muri tui coram me ſemper; ut ſcil. videam, vel, ut videat, te jugiter. Et Ab. Ezr. demus cor noſtrum donum, vel ſit elevatum, in manibus noſtris; Pag. Merc. כַּף cavum, ut manûs, variis phraſeologiis uſurpatur: ut 2 Reg. 11. 12. וַיִּכּוּ כָף & percuſſerunt manum, ſigno lætitiæ plauſum fecerunt. Job. 27. 23. יִשְׂפֹּק עָלָיו כַּפָּיו complodunt ſuper eis manus, irridendi cauſâ. Ezech. 6. 11. הַכֵּה בְכַפְּךָ feri manu; admirationis & indignationis ſignum, ferire manum, femur. Prov. 17. 18. חֹסֵר לֵב תּוֹקֵעַ כָּף vecors ferit manum, i.e. ſpondet. Prov. 22. 26. Nè ſis בְּתוֹקְעֵי כָף in complodentibus manum, בְּעֹרְבִים מַשָּׁאוֹת qui pro ære alieno ſpondent. Deut. 2. 5. מִדְרַךְ כַּף רָגֶל i.e. βῆμα ποδὸς, quòd pes ſive planta pedis tegat. Item כַּף lanx; Num. 7. 86. In duabus, Job. 36. 32. עַל כַּפַּיִם כִּסָּה אוֹר manibus imponit lucem, i.e. fulgur. Et Iſa. 49. 16. עַל כַּפַּיִם in manibus ſignavi te; ſcil. ut non obliviſcar tui. Mich. 7. 3. עַל הָרַע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב ſuper malo, ſcil. ſunt, manus ad bonum faciendum, i.e. fingunt malum & plaſmant ut videatur bonum; Hæc ex Cocc.

Rad. 67. כָּפָה eſt extinguere, ſecundum Hieron. & ſedare, mitigare, quieſcere, Pag. Vel, quieſcere facere; nam eſt tranſitivum. Quidam malunt ſignificationem præcedentis Radicis retinere; pro incurvare ſcil. vel comprimere, quòd in idem recidit cum reſtinguendo. Hoc verbum, ſemel in Scriptura obvium; apud Doctores frequens eſt pro inclinare, & invertere; ut cum vas aliquod invertitur: item pro ſubigere vel cogere. Quæ duo ſignificata, teſte Kimchi, non admodum remota ſunt; Merc. כָּפָה ſubigere, ſupprimere; vel extinguere. Priori modo convenit cum כָּפַף, ſicut etiam dicitur שָׁגָה & שָׁגַג; item חָקָה & חָקַק. Altero modo Chaldæum eſt, & convenit cum כָּבָה; Bu. Lex. כָּפָה recurvavit, flexit, idem quod כָּפַף curvavit; & cogn. cum כָּבָה extinctus eſt; Av. Occurrit in fut. kal, 3. ſ. m. Prov. 21. 14. donum in abſcondito יְכַפֶּה אַף extinguet furorem. R. D. יְשַׁכֵּךְ, vel certè יְשַׁכֵּךְ ſedabit, requieſcere faciet, mitigabit, Pag. ſupprimit, vel extinguit iram; Bu. Lex. flectet, i.e. extinguet, vel ſedabit iram; Av. Chaldæus מְרַעְיָא, quaſi eſſet יְכַבֶּה extinguet iram; 70. ἀνατρέσει ὀργάς; reſpexerunt ad notionem verbi quam in Talmud habet; ubi כְּלִי כָּפוּי eſt vas inverſum; Cocc.

Rad. 68. כָּפַל eſt duplicare, geminare, Pag. conduplicavit, Bu. Lex. duo copulavit ſeu ſimul conjunxit, copulavit duas res eaſdem. Eſt cogn. cum כָּבַל, i.e. copula, lorum, vinculum quo conſtringuuntur captivi per copulationem. Hinc Græci pro Caph ponunt Deltæ, & dicunt, διπλόω, διπλάζω, &c. duplico, reduplico; & Latinum, duplum. Item Latinum copula, copulare, &c. Av. Occurrit in præt. kal, 2. ſ. m. cum ך conv. præf. loco ſeq. וְכָפַלְתָּ & duplicabis, Exod. 26. 9. & in part. pahul, ſ. m. eſt, כָּפוּל duplicatum, Exod. 28. 16. 39. 9. In Niphal, נִכְפַּל duplicari, Bu. Av. unde in fut. kal, 3. ſ. m. יִכְפַּל, & in 3. f. f. cum ך cop. præf. occ. Ezech. 21. 14. וְתִכָּפֵל & duplicetur, vel ſit duplex, gladius; Pag. & duplicabitur vel iterabitur gladius; Bu. Lex. Atque duplicatur gladius; Av. duplicabitur, &c. an, major ſeipſo fiet? an, pro uno duplex erit? Cocc. nam iterabitur gladius tertiò, i.e. tribus diſtinctis vicibus cædentur Judæi, & profligabuntur à Chaldæorum copiis, &c. Jun. Atque indè nomina, i. כֶּפֶל m. geminatio, duplicitas; duplum; Pag. Bu. Av. De omnibus rebus uſurpari poteſt; Av. duplicatura; Cocc. Occurrit cum בְּ præf. Job. 41. 4. vel 13. בִּכְפֶל רְסָנוֹ in vel cum duplicitate fræni ſui, quis veniet? i.e. cum duplici fræno quis veniet ad aperiendum os ejus, ut illum in poſito circumducat fræno? Pag. vel, in duplicaturam fræni ejus quis ingredietur? ut ſcil. rictum ejus ſignificet ſpeciem habentem implicati fræni, &c. Merc. In duplicaturam capiſtri ejus, Cocc. In duplicitatem fræni ejus quis venit; Av. Cum geminis habenis ſuis quis accedat; Hebr. cum duplo habenarum, Jun. In forma duali m. eſt כִּפְלַיִם duplicia, duplò majora; Bu. Lex. duplum, alterum tantum; τὸ διπλοῦν; Cocc. Job. 11. 6. כִּי כִפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה quia duplicia ſecundum legem, ſub. meruiſti. Prius Hier. vertit, & in medium oris ejus quis intrabit? Hoc autem alterum, & quòd multiplex eſſet lex ejus; Pag. nam duplò majora ſecundum veram eſſentiam pati deberes: Av. Sic & Iſa. 40. 2. Quia ſuſcepit de manu Domini כִּפְלַיִם duplicia ſecundum omnia peccata ſua; Pag, dupla in omnibus peccatis ſuis; Av. duplum pro peccatis ſuis: quando populus Dei fidelis, ultra jugum legis, etiam exilio afflictus eſt, duplam accepit caſtigationem; Cocc. duplum pro omnibus peccatis ſuis; Hebr. duplicia, i.e. plus ſatis pœnas luiſſe ad Dei judicium, ut infrà 61. 7. & Jer. 10. 18. &c. Jun. Atque indè etiam No. מַכְפֵּלָה f. Machpelah, nomen proprium loci. Quibuſdam ſubſtantivum eſt, duplicitas, Bu. Lex. duplicatio, reduplicatio; Av. Occurrit cum הַ dem. præf. Gen. 23. 9. & det ſpeluncam הַמַּכְפֵּלָה duplicitatis, pro duplicem. Idem verſ. 19. Pag. & fin. Av. ſpeluncam duplicaturæ; 70. τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, Cocc. Item occ. etiam v. 17. cum בְּ præf. בִּמַּכְפֵּלָה in duplicitate; Pag. in foſſa dupla, Bu. Conc. ubi etiam vox הַמַּכְפֵּלָה

exponitur

exponitur Machpelah, ut nomen proprium, & dupla, appellativè; quomodo occurrit præterea tantùm, Gen. 45.9..49.30.. & 50.13. Av.

Rad.69. כָּפַן eſt אָסַף, inquit R.D. i. e. congregare, colligere, Pag. retrahere. Kimchi dicit inverſum eſſe ex eo quod Doctores כְּנוּפְיָא appellant congregationem populi. Quidam recentiorum idem eſſe vult cum כָּפַף incurvare: niſi quòd כָּפַן ſpecialiter de incurvatione fructuum & frugum terræ dicitur, cum flacceſcunt anno ſquallido. Squallor, ſterilitas, aut caritas annonæ, verti poteſt. Eſt magis Syriacum. A contractione fructuum; videtur eſſe quæ Græcis dicitur ἀφορία, Merc. כָּפַן collegit, aggregavit, congregavit. Juxta Ab. Ezram & R. Sal. idem quod כָּנַף in Targum & apud Rabbinos; Bu. Lex. כָּפַן flexit, reflexit, recurvavit, & propriè dicitur de vite flectente radices ſuas aliquorſum; ideoque cognationem habet cum גֶּפֶן, vitis. Affinitate alludit ad כָּנָף, i.e. ala flexibilis, quæ repanda & curva eſt in volucribus. Hinc per metatheſin literarum κνάπτω, κναμπτω flecto, γναμπτὸς flexibilis; Av. Occurrit in præt. kal, 3.ſ.f. ſic, Ezech. 17.7. & ecce vitis hæc כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ עָלָיו collegit (recollegit, congregavit) radices ſuas ſuper eam, vel ad eam; Pag. Quidam minùs rectè reddunt, eſuriit, Merc. applicavit radices ſuas; Bu. Lex. Et ecce vitis hæc flexerat radices ſuas ad illam, viz. Aquilam; Av. Vitis hæc curvavit radices ſuas ad eam. Populus, qui erat, ut vitis plantata in terra, & q. domo Dei, ad rivos aquarum, h.e. inter pios electos, & alendus atque irrigandus erat à Deo, qui ejus fundamentum erat, radices ſuas, h.e. cupiditatem ſuam & fiduciam, tetendit ad aquilas, aves prædatrices, & ab una Aquila ad aliam; Cocc. Atque indè No. כֶּפֶן m. collectio, congregatio, (à ſignificatione verbi ſcil. nam quoad uſum nominis iſtius exponitur ab omnibus) fames; Pag. Bu. quam ſignificationem, famis ſcil. habet ex uſu Chaldaico, Bu. Lex. flectio terra naſcentium & fructuum pereuntium, unde fames & annonæ caritas; Av. penuria; 70. λιμὸς, fames; Chaldæis familiare pro רָעָב; Coc. unde & Targum, Gen. 12.10. pro רָעָב Hebraico, quod eſt fames, vertit כֶּפְנָא. Occurrit cum יְ præf. Job. 30.3. יִבְכָּפֵן & in fame; Pag. & fame; Av. Sic cum לְ præf. יִלְכָּפֵן Job. 5.22. & ad famem, Bu. Conc. & in fame ridebis; Pag. ad vaſtitatem, & ad incurvationem, i.e. famem, ridebis, h.e. nihil curabis; Av. R. Joſ. Kimchi exp. in defectu cfumenæ; q.d. in collectione & congregatione nummorum; tempore quo nummi ſunt in pretio. Quid enim opus eſt ut bis famem memoret? nam illam memoraverat paulo antè verſ. 20. in fame redemit, pro redimet te à te mort e, &c. Pag.

Rad.70. כֶּפֶס; indè No. radicale כְּפִיס m. tignum, vel juxta R.D. in l. Rad. eſt חֲתִיכָה, fruſtum, Pag. tigni ſcil. Bu. Conc. ſubſcus; tignum quod juncturas ædificiorum capit, vulgò ligamen. Quidam pro trabe, & nonnulli pro laqueari accipiunt. Hinc fortè καλὸς murus, Av. Occurrit cum ו cop. præf. Hab. 2.11. Quia lapis de pariete clamabit, וְכָפִיס & tignum, uel fruſtum, de ligno, ſeu arbore; reſpondebit illi, Pag. Ab. Ezra, locus, inquit, eſt durior in trabibus qui vocatur nodus; Bu. Lex. & ſubſcus de lignis, &c. Av. trabs ex ligno, i.e. tignum ex ligneo tabulato. Talmudicis eſt later; Kimchi, חֲתִיכָה מֻהַקְּרָה fruſtum trabis, Cocc. In pl. m. כְּפָסִים, vel כְּפִיסִים, apud Talmudicos, ſunt lateres: vel certè dimidium latêris, ut docet Haruch; Merc. Symmachus, ᾧ συνῆσμῶ ὀικοδομῆς ξύλῳ, & junctura ædificii: & ſic referri videtur ad גֶּבֶץ; Pag. Cocc. Theodotio, laquearium: Hieron. lignum ait quod in medio ſtructuræ ponitur ad continendum parietes, & vulgò ligamen vocant; & ſic vertit, & lignum quod inter juncturas ædificiorum eſt, reſpondebit tibi, vel illi; Pag. R.D. in comment. ſcribit eſſe contignatum ambulacrum in domibus per quod curritur ab una parte ad alteram; Cev. Targum, נְשִׁיפָא, vel נִשְׁפָּא & putamen, ſeu ſegmentum lignorum cæſorum, aut laquearium; Pag. Merc.

Rad.71. כָּפַר in kal eſt, bituminare, Pag. Generaliter, tegere, operire; oblinire; occludere. Indè in pibel pro expiare, emundare, perpurgare exponitur, quod eſt immunditiem aut erratum abſcondere: iram vel offenſam amovere, nè ultrà appareat, vel imputetur. Ezech. 43. jungitur cum verbo ſynonymo חִטֵּא à peccato expurgare. Si Deo tribuatur, eſt propitium fieri, placari, peccatum abſcondere, condonare, non ultrà imputare, aut punire. Sin hominibus, ſignificabit miniſterium vel actionem qua ablato peccato, irâ & offenſa; aut purgatâ immunditie quæritur reconciliatio, favor, mundities & expiatio. Habet ſæpe poſt ſe עַל, interdum בְּעַד, eodem ſenſu. Item nudum Accuſativum. Conſtruitur & cum Lamed; Merc. כָּפַר operuit oblinendo vel expiando, bituminavit, bitumine operuit & occultavit, expiavit abſcondendo & operiendo aliquid. Et propriè ſignificat, aliquid operire materiâ tenaci, viz. non veſte quæ removeri poteſt, ſed aut bitumine, argilla, pice, cæmento, aut alia re glutinoſa, qua aliquid opertum penitus obliteratur & abſconditur, unde figuratè ſignificat expiare reatum, quod eſt occultare & obliterare. Cognationem habet cum גֹּפֶר, i.e. pinus, arbor picea continens materiam glutinoſam, quâ aliquid oblinitur. Hinc per metatheſin literarum, κρύπτω abſcondo, &c. Av. כָּפַר in Bu. Conc. ſeptem habet ſignificata; i. picare, pice obtegere; & nomen ſignificans propitiatorium; Bu. Conc. In kal, picavit, pice obduxit, Bu. Lex. & ſic occurrit in præt kal, 2.ſ.m. cum וְ conv. præf. Gen. 6.14. וְכָפַרְתָּ אוֹתָהּ מִבַּיִת & induces eam intus & extra, tectorio; 70. ἀσφαλτώσεις, Cocc. & bituminabis illam intrinſecùs & extrinſecùs bitumine: quod, inquit R.D. Arabicè vocatur קִפָּר; & eſt genus luti vel cæmenti; & ſunt qui exponunt בְּזֶפֶת pice; & picabis eam, &c. pice; quo verbo utitur Plin. 36. lib. nat. hiſt. ſed vaſa, inquit, tuentur picando, &c. bitumen autem genus eſt cretæ; & aliud eſt aridum, quod gignitur in Judæa, Phœnicia & Sydonia. Aliud liquidum, quod gignitur in Babylonia, Apollonia & Sicilia. Vide Plin. l. 35. nat. hiſt. & Strab. l. 6. Pag. Et picato, &c. Bu. Conc. & Lex. & bituminabis eam, vel operies arcam intus & extra bitumine; Av. Atque indè nomen כֹּפֶר m. pix, Bu. Lex. bitumen; materia ſcil. glutinoſa qua aliquid oblinitur & operitur: Av. tectorium; Cocc. bituminis eſt ſpecies, materia ſcil. glutinoſa ad obliniendum, &c. ut Av. Cev. Occurrit cum בְּ præf. Gen. 6.14. בְּכֹפֶר cum pice, Bu. Conc. bitumine, Av. &c. ut paulò ante in verbo.

Item,

Item,2. hinc No. כַּפֹּרֶת f. propitiatorium, expiatorium, placatorium. Vocatur sic operculum, seu tegumentum arcæ fœderis, ex auro purofactum, quòd illic Dominus propitium se ostenderet,Exod.25.17.Bu.Lex. tegmen : quo nomine propitiatorium appellatur, inquit R.D. quòd arcam tegeret & operiret ; Pag. deducit enim à generali significatione, qua in kal ptopriè sumebatur. Operculum reddi potest, vel tegumentum,seu tectorium. Erat enim tabula qua arca tecta erat. Ex Exod.25.26. colligitur,non fuisse de corpore Atcæ , sed asserem Arcæ superpositum ex auro solido. Super illud fixi stabant Cherubim, unde & pro ipsis interdum ponitur, sicut & contrà, nonnunquam. Græci ἱλαστήριον à speciali significatione verterunt, quasi placatorium, seu reconciliatorium, propitiatorium, quòd illic se propitium ostenderet Dominus : typus erat Christi,ut Paulus docet ad Rom.3. ut operculo illo Lex tegebatur per quam cognitio peccati ; sic Christus peccata tegit, remittit & expiat, nè lex ultrà accuset aut condemnet, placatâ Dei patris irâ propter Filium.Huc quidam putant respici Psalmo 32.1. ubi beatus prædicatur cujus tectum est, seu opertum , peccatum : per Christum scil.propitiatorium nostrum ; Merc. כַּפֹּרֶת est operculum Arcæ seu Propitiatorii , supparium , vel Syphatium , item Siparium, i.e.velum ad scenam operiendam & velandam : item per Senecdochen, pro ipsa Arca fœderis , seu propitiatorii. Hinc pro Caph veteres substituerunt,S, Siparium, quod & velum & aulæum significat , Av. כַּפֹּרֶת est ἱλαστήριον. Ità appellatur operculum arcæ aureum. Ex.25.17,18,19,20,21,22. super eo Deus dicebatur sedere,& conspici,Lev.16.2.Kimchi, לְפִי שֶׁהָיְתָה מְכַסָּה לָאָרוֹן quia tegebat arcam ; 70. plerumque reddunt ἱλαστήριον; quâ voce utitur Paulus Rom.3.25. ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον vide & Hebr. 9.5. Potuit ità rectè appellari,quia Deus in eo, ut placatus & propitius , & non imputans peccata, habitabat,& quasi inveniebatur. In Hebræo vocabulo utrumque spectatum esse potest ; Cocc. R.Sal.exponit tegmen seu operimentum super Arcam supernè patulum , & requiescebat super illam , instar tabulæ ; Pag. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum ה dem.præf. locis seq.כַּפֹּרֶת propitiatorium, Exod.25.17.. 37.6. הַכַּפֹּרֶת propitiatorium,Exod.25.18..37.7.. 25.19,20,21,22..26.34..30.7..31.7..35.12..37.8,9..39.35..40.20. Lev.16.2,13,14, 15. Num.7.89. 1 Chron.28.11. Deinde,ii.signif.2. hujus rad.est iu Conjug. piel , כִּפֶּר placavit, expiavit, expiationem fecit ; Bu.Lex. In piel est, removere iram, i.e. placare , removere iniquitatem & peccatum; expiare; Pag.& Doctores Hebræorum , teste Kimchi, crebrò utuntur hoc verbo pro auferre ; & abstergere ; Merc. כִּפֶּר vel כֹּפֶר operuit obliterando , & expiando, i. e. occultavit sordes, vel offensam expiavit. Constrnitur cum Accus. Dat.& Præp. עַל ; Av. propriè notat קִנּוּחַ obliterationem, ut R.Sal.docet. Kimchi exp.per הָסִיר עֲוונוֹת & ex Talmud per הַזָּיוֹת.70. ἱλάσκεσθαι expiare, propitiare , & propriè refertur ad peccatum , ut Dan.9.24. לְכַפֵּר עָוֹן ad expiandum peccatum, i.e.ad illud obliterandum & operiendum , nè Deus illius recordetur amplius , Gen.31.34. Hebr.10.3.17,18.1 Joh. 2.1,2. Psal.78. 38. misericors יְכַפֵּר עָוֹן condonabit peccatum ; delens scil.illud ex commentario suo.Confer Isa.43.25. ego deleo defectiones tuas propter me.Psal. 65. 4. defectiones nostras אַתָּה תְכַפְּרֵם tu eas deles per כּוֹפֶר ἀντίλυτρον quod tu ipse das.Psal.75.9. וְכַפֵּר עַל חַטֹּאותֵינוּ & induc peccata nostra, h.e. impura nobis justitiam sponsoris , ut condones peccata nostra tanquam inducto illis tectorio. Jer. 18. 23. אַל תְּכַפֵּר עַל עֲוֹנָם nè aboleas pravitatem ipsorum.Ratione peccatoris , vel rei , Lev.17.11. לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁותֵיכֶם ad propitiationem faciendam pto animabus vestris ; q.d. ad tectorium inducendum animabus vestris. Sic Exod. 30.15.& הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר sanguis animam expiabit.Hæc de hoc verbo ex Cocc. Occurrit autem ordine Conc. hoc verbum in piel prær. 3. s.m. cum ו conv. præf. cum sægol in ult. locis seq. וְכִפֶּר & expiationem faciet, Exod.30.10.Lev.4.20,26,31,35..5.6,10,13,18, 26..12.7,8..14.18..15.15..14.19,20,31,53.. 15.33..16. 6,11,16,17,18,24,32,33..19.22. Num.6.11.. 15.25,28. Deut.32.43.& in 2.s.m. prær.piel,occ.cum ו conv. præf. & Aff.הוּ וְכִפֶּרְתָּהוּ & expiabis ipsum, Ezech. 43.20. ut & in 2.pl.m.præt. piel,cum ו conv.præf. וְכִפַּרְתֶּם & expiabitis, Ezech.45.20. Item in Infin.piel, cum ל, וְל & מ præf. occ. locis seq. לְכַפֵּר ad expiandum, Exod. 30.15,16. Lev.1.4..6.23..8.15,34.. 10.17.. 14.21,29.. 16.10,17,27,34..17.11. Num.8.12.. 15.28.. 28.22,30.. 29.5..31.50. 2 Chron.29.24.Neh.10.34. Ezech.45.15, 17.וּלְכַפֵּר & ad expiandum , Num. 8.19. 1 Chron. 6. 34.Dan.9.24. מְכַפֵּר ab expiando , Lev.16.20. sicut & Infin.piel occ.cum בְּ præf. & י. & ה Aff. ut & cum הָ Aff.simpl.ut seq. בְּכַפְּרִי in expiare me, Ezech. 16.63. בְּכַפְּרֵךְ in expiare te,Exod.29.36.כַּפְּרָה expiare eam , Isa.47.11. In Imper.piel, s.m. occ. simpl. & cum ו cop. præf. כַּפֵּר expia,Deut.21.8. וְכַפֵּר & expiationem fac, Lev.9.7.Num.17.11.Psal.79.9. In fut.piel 1.s.occ.simpl. & cum ה parag. add. אֲכַפֵּר expiabo , 2 Sam. 21.3. אֲכַפְּרָה placabo,Gen.32.20. Exod.32.30. & in 2. s. m. fut.piel occ.simpl. & cum ם Aff. תְּכַפֵּר expiationem facies,Exod.29.37.Jer.18.23.תְּכַפְּרֵם expiabis ea,Psal. 65.4. Item in 3.s.m. fut.piel occ.cum Tzere in ult.locis seq. יְכַפֵּר expiabit, expiationem faciet, Exod.30.10. Lev.5.16..16.30,33..17.11. 2 Chron.30.18.Psal.78.38. sed ante maccaph cum sægol ult.sic, יְכַפֶּר־ idem,Lev. 7.7.Num.5.8. Item cum ו conv.præf.occ.cum Tzere in ult.וַיְכַפֵּר & fecit expiationem, Num.8.21.. 17.12..25. 13.& in 3.pl.m.fut.piel est, יְכַפְּרוּ expiabunt, Ezech. 43.26. sed occurrit etiam 3. s. m. cum נָּה Aff. sic, יְכַפְּרֶנָּה expiabit eam,Prov.16.14. In Pual, כֻּפַּר expiatum fuit , expiatio facta fuit, Bu.expiatus est per occultationem , propitiatio facta est,Av. Significat expiari, obliterari , ἐξιλάσκεσθαι , passivè. Prov. 16. 6. בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת יְכֻפַּר עָוֹן in gratia & veritate expiatur (obliteratur) peccatum ; scil.per lytrum : nam hoc requirit veritas sanctitatis & justitiæ; 1 Joh.17. gratia & veritas per Jesum Christum facta est; Cocc. benignitate & veritate,&c.scil. miserentis Dei ut patris benignissimi ; Jun.Occurrit autem in præt.pual, 3.s.m. simpl.& cum ו conv.præf. וְכֻפַּר expiatio facta fuit, Exod.29.33. וְכֻפַּר & abolebitur, Isa.28.18.& in fut. Pual, 3.s.m.& f. ut seq. וְכֻפַּר expiatio fiet,expiabitur,Num.35.33.Prov. 16.6. Isa. 22. 14..27.9. תְּכֻפַּר expiabitur , Isa. 6.7. In hithpael הִתְכַּפֵּר idem quod pual, Bu. expiari per obliterationem; expiavit seipsum ; Av.Occurrit in fut. hithp.

hithpi. 3.f.m. 1 Sam.3.14. si יִתְכַּפֶּר expiabitur, vel removebitur iniquitas domûs Heli; Pag. Av. Si expiabitur, vel condonationem & obliterationem obtinebit pravitas domûs Eli, sacrificio aut munere in seculum; Cocc.Sed pro יִתְכַּפֶּר occurrit etiam deficiente Thau notâ hithp. & compensato hoc defectu per dagesch forte in 1.Rad. Caph sequente; sic, יְכַפֶּר; vel est forma ex hithpael & Niphal composita & confusa; Pag. Bu. Cocc. & sic occurrit in præt.Niph. & hithp. composito cum וְ conv. præf.sic, Deut.21.8. וְנִכַּפֶּר לָהֶם הַדָּם & removebitur ab iis sanguis, i.e. pœna sanguinis: unde Hieron. vertit, & auferetur ab iis reatus sanguinis; & secundum normam debuerat esse וְנִתְכַּפֶּר Pag. & expiabitur iis sanguis, i.e. reatus sanguinis non illis imputabitur; Av. Cocc.Est comp. ex. Niph. & hithp. perinde ut נִסְפְּרוּ: de quo vide in Rad. יָסַר; Av. Atque indè, i.No. כֹּפֶר m.remotio iniquitatis; h. e. redemptio, inquit R.D. & secundum Hieron. est propitiatio, pretium, Pag. Propriè, quo vita redimitur, λύτρον, vernaculè, Ranson. Sunt & qui pro munere exponant, quod datur ad conciliandum, 1 Sam.12.Prov.6. & aliás. Item pro Piaculo,seu expiatione, Prov.21. Isa. 43. Græcis περίψημα, quod quidam nostrorum lustramentum dixerunt. Omnia ad primum significatum referuntur: nam quicquid datur ad tegendum, aut avertendum iram, sic appellatur: Merc. כֹּפֶר propriè materia qua aliquid operitur & oblinitur; metaphoricè significat expiationem, quâ scil. regitur seu operitur reatus vel delictum; Av. expiatio, redemptura, redemptionis pretium, Exod.21.30.Bu.Lex. pretium redemptionis à pœna; lytrum: ut in loco cit. אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו si lytron ei imponetur; 70. λύτρα: sequitur, וְנָתַן פִּדְיוֹן נַפְשׁוֹ & dabit redemptionem animæ suæ ad liberandam vitam suam. Confer Psal.49.8, 9. ubi כֹּפֶר & פִּדְיוֹן נֶפֶשׁ alternant; Coc. Occurrit autem nomen hoc in hac signif.simpl.locis seq. כֹּפֶר expiatio, expiationis pretium vel mulcta, redemptio, Exod.21.30.. 30.12. Num.35.31..35.32.1 Sam.12.3.Job.33.24..36.18.Prov. 6.35..13.8..21.18.Am.5.12. cum affixis cholem mutatur in cametz catuph, ut cum הּ & וֹ Aff.sic, כָּפְרָהּ redemptionem tuam, Isa.43.3. כָּפְרִי redemptuam ejus, Psal.49.8. Et 2. Indè etiam No. (quasi à sing. כֹּפֶר expiatio, Pag. lustratio, absterso,expurgatio,Merc.) pl. m. כִּפֻּרִים expiationes, Pag.Bu.Av.propitiationes, emundationes peccati, reconciliationes, Av. expiatio, obliteratio debiti, condonatio, purificatio,ut Exod.30. 10. מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים de sanguine pro peccato (diei) expiationis; Cocc. Occurrit autem hoc No. pl. m.simpl.& com הַ dem.præf.ut seq. הַכִּפֻּרִים expiationes, Lev.23.28. הַכִּפֻּרִים expiationes, Exod.29.36..30.10, 16.Lev.23.27..25.9. Num.5.8..29.11. Deindè,iii.signif. 3.hujus rad.est in eod.No. כֹּפֶר m.quod est etiam villa extra urbem; Pag. vicus, villa; Bu.Lex. Alii putant Pagum esse muro non cinctum; quòd tecta habeat,& ex materia glutinosa construatur, quæ eodem nomine appellatur: est magis quàm castellum, cum quo jungitur 1 Chron.27.Merc. כֹּפֶר bitumen; est etiam caverna bituminosa, ubi delitescunt & operiuntur homines aut feræ: olim nimirum Pagani habitabant & occultabantur in cavernis extructis in domicilia; Av.70. κώμη pagus vel villa; hinc Καπερναοῦμ, Mat.4.13.Coc. Occurrit autem nomen hoc in hac signif.1 Sam.6.18.ab urbe munitionis, i.e. munita,usque ad כֹּפֶר villam absque muro; Pag. vel usque ad cavernam Pagi; Av. Atque indè etiam No.in alia forma כָּפָר m. idem; villa; Pag. vel, ut alii punctant, כְּפַר pagus, vicus. Occurrit in forma constr.cum וּ cop.præf. ante Scheva & patach; sic, Jos.18.25. וְכַפַּר & pagus,Bu. Conc. quasi ex forma כָּפָר; Cocc. nam in regimine quidam volunt dici כְּפַר loco cit. Ab hoc autem nomine nota dici כְּפַר נָחוּם villam Nahum, Caphar-nachum, vel Capernaum; Merc. A forma autem in fing. כָּפָר occ. forma pl. m. כְּפָרִים villæ, vici, pagi; quæ forma pl. m. occ.cum בְּ præf. Cant.7.11. moremur, seu pernoctemus בַּכְּפָרִים in villis, Pag.70. ἐν κώμαις, Cocc.in cavernis,i.e.villis, Av. & sic cum בַּ præf. 1 Chron. 27.26. in urbibus וּבַכְּפָרִים & in villis,Pag. Item hinc etiam No.in alia forma כְּפוֹר vel כְּפַר m.idem; pagus,vicus,Bu.Lex. in qua forma occ.in pl.m.cum בַּ præf.sic,Neh.6.2. veni & conveniamus pariter בַּכְּפָרִים vel בְּכְפָרִים in villis, Pag.in vicis, vel in aliquo vicorum; Bu.Lex. Alii putant esse nomen loci; Hieron. in viculis, Pag. Item, iv.signif.4. hujus rad.est in nomine כְּפוֹר m.crater, pelvis, Bu.Lex. Juxta R.D.est cochlear. Hebræos tamen Doctores מִזְרָק, craterem, aut pelvem, exponere scribit; quod D.Hieron.sequitur; Pag. quòd in illis abstergeretur culter à sanguine. Ità enim verbo כָּפַר, ut dictum est, Doctores uti solent pro abstergere. Alii scyphum, tectum scil.esse putant, vel qui tegumentum habeat; Merc. כְּפוֹר est crater habens operculum, pelvis in qua aliquid occultatur vel reconditur; Av. Ferrarienses, Bacin; Luth. Beker. Occurrit autem nomen hoc in hac signif.in sing. cum וֹ & לְ præf. וְכִפּוֹר & pelvim, 1 Chron.28.17. לִכְפוֹר in pelvim, 1 Chron. 28.17. In forma pl.m. כְּפוֹרִים crateres, &c. unde in forma pl.m.constr.occ. simpl.& cum וֹ & לְ præf. ut seq. כִּפּוֹרֵי pelves, Ezr.1.10. וְכִפּוֹרֵי & pelves, Ezr. 8.27. וְלִכְפוֹרֵי & in pelves, 1 Chron.28.17. Item, v. signif.5. hujus rad. est in eod.No. כְּפוֹר m. quod est etiam pruina, quæ in aurora tempore frigoris descendit, Pag. sic dicta,quòd terram tegat; Merc. Pruina cooperiens & occultans superficiem terræ; Av. & in hac signif. occ. hoc No. simpl.& cum וֹ cop.& בַּ præf. כְּפוֹר pruinam, Psal.147.46. וְכִפּוֹר & pruinam, Job. 38.29. כֻּפָּר fucut pruina, Exod.16.14. Item vi.signif.6. hujus Rad.est in No. כֹּפֶר Cyprus arbor, Bu.Conc. Cyprus, arbor odorata,Bu.Lex.est enim כֹּפֶר proprium nomen arbusculæ odoratissimæ ferentis botros, à quibusdam vocatur camphora; Hieron.rectiùs vertit Cyprum; per vocem Hebrææ radici similem. Hinc Κύπρος Cyprus, Cyperus & Cyperis; Κυπρίων Cupressus; Av. כֹּפֶר inter aromata est; Cocc. genus aromatis quod nonnulli camphoram vocant, & nomen quadrat; Pag. Quidam putant cyperum, arborem ferentem botrum. Vide Lyranum & Plinium lib.21. cap. 18. Ferunt etiamnum hodie botros esse tantæ magnitudinis in ea regione, ut vix duo homines unum ferre queant, & in una arbore unum tantùm nasci, circa Hebron tantùm; & talem fructum hodiè incolarum Saracenorum linguâ dici,Musi. Sed Cyprus est potiùs arbor odorata, Plinio & Dioscoridi ignota, cujus Hegesippus & Hieron. meminerunt, cujus fructus est baccis similis. Cyperi odore nardum

ardum referunt, teſte Pliuio: ideo cum eo memorantur, juxta aliorum opinionem, Cant. 4.13. nomen ductum putant, quòd ſuo odore hominèm reficiat, & fœtores arceat; Merc. Occurrit autem hoc No. in hac ſignif. cum ה dem. præf. Cant. 1.14. אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר botrus camphoræ dilectus meus mihi: Hieron. Cypri, à Cypro inſula; quaſi Cyprizuſa, ut dicunt nonnulli, quòd Græcè florens dicitur. Alii tamen legunt Cyperi, quæ eſt genus herbæ, ut paulò inferiùs, Cant. 4. &c. Ab. Ezra nomen loci in terra Iſrael eſſe putat, ubi talis erat botrus; ſicut dicitur botrus Hengedi; vel, דֵּקֶל palmæ, quæ gignit dactylos; ſunt enim palmæ varia nomina, ſecundum varia tempora, & eſt tempus in quo Arabicè dicitur Copher, & eſt odoris optimi, Pag. Botrus cypri eſt dilectus mihi, in vineis Engedi; Av. Racemus cyperi; Cocc. Atque indè in forma pl. m. eſt כְּפָרִים cypri, Bu. Conc. Cant. 4.13. cum fructibus ſuavibus כְּפָרִים עִם נְרָדִים cyperis cum nardis; Av. cyperi, juxta Hieron. Pag. vel cypri, ut ſuprà: nam ſunt diverſa; Merc. cum nardis; ex quo videtur quòd ſit genus herbæ odoriferæ, ſicut & nardus: & expoſitores dicunt, quòd eſt aliud genus aromatis à כּוֹפֶר jam memorato; Pag. Cyperi cum nardis. Κύπειρος Cyperus eſt junci genus qui habet radices cohærentes inter ſe oleis oblongis ſimiles, aut rotundas nigro colore, ſuavi odore, amaro guſtu. Vide Plin. & Dioſc. Cocc. Denique, vii. ſignif. 7. hujus rad. eſt in nomine כְּפִיר m. quod eſt Leunculus, major viz. quàm גּוֹר catulus leonis; Pag. à latibulis dictus, intra quæ ſe adhuc continuerit, non multùm foras progreſſus. Ad rapaces & ſævos homines transfertur, Iſa. 38. Pſal. 35. & aliàs; Merc. כְּפִיר eſt Leo juvenis, prædari diſcens, Ezech. 19.3. ubi à catulo deſtingnitur, Bu. Lex. Sic vocatur quòd intra cavernas & ſpeluncas occultetur, & non multùm progreſſus; Av. Leo juvenis, venator; Cocc. Occurrit autem hoc No. ſimpl. & cum י, כ, כָ, כְ & כֶ præf. ut ſeq. כְּפִיר leo juvenis, Jud. 14.5. Pſal. 91.13. Ezech. 19.3, 5, 6.. 32.2.. 41 19. Am. 3.4. יְכֹפִיר & leo juvenis, Iſa. 11.6. כְּכֹפִיר ſicut leo juvenis, Prov. 28.1. Mich. 5. 7. כְּכֹפִיר idem, Prov. 19.12..20.2. Jer. 25.38. וְכִכְפִיר &, ſicut leo juvenis, Pſal. 17.12. וְכַכְּפִיר idem, Hoſ. 5.14. & in forma pl. m. occ. vel plenè cum jod medio, vel defectivè cum chirek tantùm penult. locis ſeq כְּפִירִים vel כְּפִרִים leones juvenes, Job. 4.10..38.39. Pſal. 34.11..58.7. Jer. 2.15. Ezech. 19.2. Zach. 11.3. cui etiam formæ pl. m. הַ, כָ, מִ & לְ ſunt præf. הַכְּפִירִים leones juvenes, Pſal. 104.21. כַּכְּפִירִים ſicut leones juvenes, Iſa. 5.29. Jer. 51.38. לַכְּפִירִים leonibus juvenibus, Nah. 2.12. מִכְּפִירִים à leonibus, Pſal. 35.17. In forma pl. m. conſtr. כְּפִירֵי, & occ. cum י cop. præf. & יְ Aff. ſic, וּכְפִירֶיךָ & leones juvenes tuos, Nah. 2.14. Item cum הָ Aff. eſt, כְּפִירֶיהָ juvenes leones ejus, Ezech. 38.13. Notandi ſunt præterea loci quidam de uſu hujus radicis, in ſecunda ſcil: & præcipua, viz. expiandi ſignificatione; ut Deut. 32.43. וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ & expiabit terram ſuam, populum ſuum, i.e. & populum ſuum: Hieron. & propitius erit terræ populi ſui: unde & Targum, & expiationem faciet ſuper terram ſuam, & ſuper populum ſuum; vel juxta R. Sal. & expiabit terram ſuam, populum ſuum, i.e. terram ſuam, quæ eſt populus ſuus. Vel, & placabitur terræ ſuæ & populo ſuo; exponit enim, וְיִפַּיֵּס h.e. & placabitur, vel placabit; citans illud, Gen. 32.20. אֲכַפְּרָה פָנָיו placabo faciem ejus, vel, amovebo iram illius, juxta R. D. munere; & ſenſus eſt, propter tribulationes, vel afflictiones quæ tranſierunt ſuper eos, quáſve intulerunt illis inimici, placatus fuit iis; Pag. Illud in Gen. propriè eſt, operiam, i.e. expiabo. Sic operimentum oculorum, Gen. 20. vide ſuprà ad כָּסָה in nomine כְּסוּת, Merc. Et per כּוֹפֶר purificabit terram ſuam, populum ſuum. De Deo ſæpe uſurpatur hoc verbum, ut 2 Chron. 30.18. Jehova הַטּוֹב יְכַפֵּר בָּעַד qui bonus eſt, ignoſcet, i.e. delebit eam culpam, vel, non imputabit illis, ſed imputabit illis juſtitiam. Sic Deut. 21.8. כַּפֵּר לְעַמְּךָ noli imputare populo tuo, ſed potiùs juſtitiam illi imputa. Et Lev. 1.4. וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו & acceptabitur ei, ad non imputandum peccatum & imputandam juſtitiam. Qui crediderat promiſſioni, & in fide afferebat holocauſtum, ei imputabatur ad juſtitiam; ut haberet bonam conſcientiam, quòd eâ oblatione Deum per confeſſionem glorificaſſet; quanquam nondum haberet conſcientiam jam aboliti peccati. Conſer dicta ad Dan. 9.24. De ſacerdote, Lev. 4.20. וְכִפֶּר עֲלֵיהֶם וְנִסְלַח לָהֶם & faciet expiationem ſuper illis ſacerdos, & condonabitur illis. Sacerdos eo ſacrificio obliterabit peccatum ipſorum: typicè, in figura; & condonabitur illis, in fide offerentibus, ut Deus non exigat præterea ab illis ſingularem victimam, tanquam Chirographum; dummodo maneant in fœdere Dei, & in ordinaria ſervitute exſpectent Chriſti adventum. Lev. 16.6. וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ & faciet expiationem pro ſe & domo ſua: impetrabit remiſſionem. Sic v. 11, 24. Aliter verſ. 16. וְכִפֶּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל & expiationem faciet ſuper ſanctuario à fœditatibus filiorum Iſrael: cum Accuſativo, v. 33. וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר Eloquendi modus reſpondet verbo καθαρίζειν, quo utitur Apoſtolus Hebr. 9.23. ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑπο-δείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας. Signlficat, ſacrificium requiri, ut juſtificetur Dei in hominibus habitatio, & cum iis communio; nè Deus videatur ſimilis eſſe peccatoribus & illorum peccatis maculari, ſive cum iis habere communionem. Etiam Moſes verbum טָהֵר καθαρίζειν hîc uſurpat, verſ. 30. Hæc ex Cocc.

Rad. 71. כָּפַשׁ depreſſit, dejecit, ſubdidit, demerſit, devolvit. Eſt cogn. cum כָּבַשׁ ſubjecit, & cum שָׁפַךְ fudit ſubjiciendo. Hinc καβίσαω demergo, devolvo; Av. Non autem occurrit hæc radix in kal, ſed in hiphil, הִכְפִּישׁ ſubegit, depreſſit, Bu. Lex. fecit labi, defixit; Av. vel, operire ſignificat, vel fœdare, ut Lam. 3.16. in 3. ſ. m. præt. hiph. cum נִי Aff. הִכְפִּישַׁנִי operuit, vel involvit, fœdavit, juxta R. D. me cinere, aut in cinere. Simile quod ſcribunt Doctores in Miſnah, menſus eſt in menſura כְּפִישָׁה cumulata, i.e. redundante; q. d. poſuit me involutum, verſatum in cinere, adeò quòd operuit me cinere: quanquam ſunt qui exponant כְּפִישָׁה verſa: & ſic, verſavit, aut revolvit me in cinere. Targum כְּנַע יָתִי humiliavit me. In Commentariis exponitur כָּפָה אוֹתִי vertit me in cinere, ſicut ſcil. vas verſum ſuper os ſuum; Pag. depreſſit me; Bu. Lex. fecit me labi in cinerem; i.e. depreſſit me volutarum

luratum in cinere; Av. Hebræis eſt כָּפָה, כָּבַשׁ, כָּבַס R.Sal. operuit me, vel cumulavit ſuper me pulverem: nam apud Rabbinos מִדָּה כְּפוּשָׁה eſt menſura accumulata & preſſa; Bu.Lex. Neſcio, an non ad כָּבַשׁ referendum ſit; cooperuit me cinere, vel proſtravit me in cinerem, Cocc. [כָּפַת Chald.vinxit,&c. vide in Conc. Chald.& כַּפְתּוֹר malogranatum, vide inter quadrata vocabula.]

Rad.73. כַּר m.varia ſignificat, eſt enim כֶּבֶשׂ agnus; paſcuum, aut locus paſcuæ; Pag.Bu.Lex. & per tranſlationem, dux, princeps, quemadmodum vocatur אַיִל aries,& עַתּוּד hircus, inquit R.D. Pag. Sunt qui ad Rad. כוּר reducant, quæ fodere, aut excidere ſignificet, ut nomine כַּר locus paſcuus, ut pratum ſignificetur, quod vel falce ſecatur, vel paſcendo exſcinditur. Item Aries, vel ſectus, qui Latinis vervex dicitur, vel qui jam adultior paſcua abſcindit & depaſcitur, quaſi paſcualem dicas: & volunt collectivè ſumi, Iſa.16. Sumitur & Metaphoricè, ut & arietis Latinum nomen, pro Tormento bellico, ad diruendum muros comparato. Item כָּרֵי pro כָּרִים viri fortes, & bellicoſi in populo, ut עַתּוּדֵי pro עַתּוּדִים, Pſal.144.2. Sic עֵתּוּדִים & אֵילִים pro iis legas qui fortitudine antecellunt. Alii ſumunt pro cohorte. Alii contractè dictum putant pro כְּרֵתִי Cerethi, quæ erat ex legionibus Davidis.Chald. גִּבָּרַיָּא heroes. Alii fingunt horum radicem כָּרַר; Merc. quam radicem vide infrà poſt כָּרַע, in Bu.Lex. & Av. ubi, כִּרְכַּר,&c. Sed ſignificat etiam כַּר clitellas,ſtramentum; Bu.Lex. כַּר eſt pabulum, fœnum, locus paſcuus, pratum continens paſcua copioſa; & ſignificat etiam arietem paſcualem ſaltantem ſive calcitrantem,& metaphoricè arietes dicuntur inſtrumenta bellica; hinc κριός i.e. aries; Av. Occurrit autem hoc nomen pro agno; vel pro prato, locis ſeq. כַּר agnum,Iſa.16.1. כַּר paſcuum, Iſa.30.23. & ip forma pl.m.occ.ſimpl. & cum הַ & כְ præf.ut ſeq. כָּרִים agni: paſcua: arietes,Deut. 32.14. 2 Reg.3.4. Pſal.37.20..65.14. Iſa.34.6. Ezech.4. 2..21.22..39.18. Am.6.8. הַכָּרִים duces ovium, 1 Sam. 15.9. כְּכָרִים velut agnos, Jer.51.40. quæ forma pl.m. occurrit etiam juxta Hebræos defectivè per Apoc. literæ Mem pl.ſic כָּרֵי pro כָּרִים: & ſic occ. cum הֵ dem. præf. 2 Reg.11.19. & הַכָּרֵי primores,Bu.Conc.& duces, Pag. & ſic eum לַ præf. ibid. verſ.4. לַכָּרֵי duces; Pag. primores, Bu.Conc.ad primores, Bu.Lex. volunt eſſe גִּבּוֹרִים ut עַתּוּדִים; Chald. גִּבָּרַיָּא: alii שָׂרִים: R. Levi, רָאשֵׁי אָבוֹת;ex 2 Chron.23.2. Suſpicor poſitum eſſe pro כָּרֵתִי; Cocc. Ponuntur autem pro הַכָּרִים & לַכָּרִים, Pag.ex R.D. Vel eſt nomen collectivum, ducem; pro duces; ut jod ſit conſtitutivum nominis; Merc. In loco autem Ezech.4.2. ubi occurrit forma pl. m.plena; quidam arietem pro Inſtrumento bellico ad oppugnandum urbes, explicant; Bu.Lex. & pone adverſus eam כָּרִים arietes, nempe ferreos, quibus muras deſtruatur; Quemadmodum fiunt arietes ferrei ad impetendum murum. Et ſic c. 21. 22. ad ponendum כָּרִים arietes, (machinas ſcil.bellicas; Merc.) vel duces principéſque ſuper portas; Pag. Item pro clitellis occurrit hoc nomen in ſing.cum בְּ præf. Gen. 31.34. & poſuit ea בְּכַר in clitella cameli; Pag. in clitellis; Bu. Conc.inter pabulum camelorum; Av. R. Abram,in camelo; Pag. Putat eſſe ſpeciem cameli velociter currentis;quo modo etiam exponit Iſa.16. initio: itaque juxta illum poſſes vertere in dromedario cameli.q.d. in camelo dromedario: qui כַּר dicitur. Quidam recentiotum minùs rectè pro pabulo, ſeu ſtramento camelorum defecto exponit. כַּר apud Doctores Hebræos eſt pulvini ſpecies. Vide ſuprà in כָּסַת, ubi diximus quomodo differret à כֶּסֶת. Cæterùm כָּרַר in verbis Doctorum, quæ citat Kimchi, videtur eſſe qui pulvinos conficit vel clitellas; Merc.Hieron. ſuper ſtramenta cameli, vel potiùs, in ſtratorio: nam ututur Doctores literâ geminatâ כָּרָר ſignificante ſtramentum aut ſtratorium ſuper quo dormitur;Pag.qui etiam cum Bu.Conc. refert hoc nomen ſub rad. כָּרָר.

Rad.74. כָּרַב; inde No. radicale כְּרוּב m.Cherub, Cherubinus; imago humana ſed alata; operculo propitiatorio arcæ fœderis impoſita, Exod.25.18. repreſentans Angelos inviſibiles; unde & Moſes Angelos ante Paradyſum collocatos Cherubim appellavit; ut populus,nomine noto, & quaſi viſibili, meliùs comprehenderet Angelos inviſibiles, Gen. 3.24. Bu.Lex. כְּרוּב, juxta Ab.Ezram, genus eſt, & univerſale nomen ad omnem figuram: niſi quòd ea quæ ſunt in lege, humanam habebant effigiem, quo pacto modò depinguntur: quæ verò ſunt in Ezech.quatuor animalium ibi deſcriptorum habebant figuram.Ezech.10.14. & quatuor facies uni: facies unius, facies הַכְּרוּב Cherub, & facies ſecundi, facies hominis,&c. Pag. Verùm Cherubim dicuntur non à figura ipſa,ſed quòd repreſentarent Cherubim Sanctuarii; Cev. Eſt autem annotandum, quòd Doctores Hebræorum (ut teſtatur R.D.) putarunt Caph in כְּרוּב eſſe literam deſervientem, & exponunt, כְּרַבְיָא ſicut puer, ſeu adoleſcens (nam רַבְיָא ſingul.eſt,pluraliter diceres רַבְיָא; Merc.) quòd ſint inſtar puerorum; Pag. ſeu adoleſcentum; Cev. Porrò ſpecialiter videtur in Ezechiele facies כְּרוּב cap.10. eſſe facies bovis, quæ primo cap.memorata fuerat. Hoc nomen cum רָכַב, quod eſt vehi, affinitatem habet. Videtur enim hoc nomine ſignificari, vel res ſpiritualis, vel corporalis, imago artificis manu fabrefacta, quæ tanquam volucris alis expanſis vehatur, vel ob motûs celeritatem vehi ac volare videatur: Unde Pſal. 18.& 2 Sam.22. nubem appellat Cherub, quòd nubes ſint velut alæ Dei. Nunc maſculinum, nunc fœm. eſt, ut ex exemplis apparet.Ezec.10.ſatis oſtendit per מֶרְכָּבָה quadrigas, ſe, ipſos Cherubim, ſeu ipſa, i.e. quatuor animantia, quæ alata vehi & volare apparebant, intelligere; Merc. Rex quoque ſecundum R.D.in l.rad.ob illius magnitudinem & dignitatem, appellatur Cherub; Pag. quòd in morem Cherub alas ſuas longè extendat,& ditionem proferat; Merc. Cherub, eſt mago cujuſque faciei, quæ expanſis alis, tanquam avis volare pingitur, & apparet. Eſt cogn.cum רָכַב vectus, ſeu inequitando vectus eſt; & cum בָּרַךְ benedixit; nam Cherubim ſunt Angeli Deo benedicentes. Hinc fortè κρύβω, i.e. abſcondo: nam Angeli ſunt inviſibiles; Av. כְּרוּב plural. כְּרוּבִים χερουβείμ. Erat figura quatuor animalium in unum conflatorum: ità ut pedes eſſent vitulini, manus humanæ, corpus item; facies quatuor, leonis, bovis, aquilæ, hominis; alæ aquilinæ inſuper. Hoc emblema fuit in Templo ſuper arca, (unde Deus dicebatur habitare inter Cherubim) & in adyto poſuerat Solomo duos alis paſſis parietes tangentes. Parietibus & aulæ-

is.

is tales figuræ inerant. Vide Ezech.1. & 10. & confer Apoc.4.6,7. Alicubi כְּרוּב notat ſpeciem Animalis ex quatuor illis aliquam diſtinctam à nomine tenus expreſſis; ut Ezech.10.14. ubi per פְּנֵי הַכְּרוּב intelligitur פְּנֵי שׁוֹר facies bovis. At 1 Reg.7.29. אֲרָיוֹת בָּקָר leones, boves & Cherubim, h.e. & cæteræ formæ Cherubinicæ. Probabile eſt, totam figuram denominari ab animali uno, nempe bove aratore. כרב Syris & Arabibus eſt arare. Jeroboam videtur ſimiles formas feciſſe in Dan & Bethel: quaſi efficere poſſet, ut Deus habitaret, ubi ipſe vellet. Quum igitur eos locos non delegiſſet Deus ad habitandum & demonſtrandum ſuam σκήνωσιν, Scriptura irridet ipſius inſtitutum, dicens, ipſum vitulos adorandos propoſuiſſe. Quum enim Deus ibi adorari nollet, adorati ſunt vituli qui ibi erant. Quod eſt Hoſ.13.2. qui mactant hominem, vitulos oſculantur vel adorant; id alludit ad cultum Jeroboami: ſed ex eo non probatur, eum conſtitiſſe in literali exoſculatione vitulorum. Eſt uſitatus Scripturæ μυκτηρισμός. Senſus eſt is, qui extat Joh. 16.2. quicunque occidit vos, is putat ſe ſacrificium offerre Deo, & oſculari Chriſtum filium Dei; quum tamen revera adoret falſos Cherubinos, qui ſunt ut vituli Jeroboami. De Aharonis vitulo alia conſideratio eſt. De Cherubim vide Exod.25.19.Pſ.99.1. יוֹשֵׁב כְּרוּבִים ſedens inter Cherubim. Qui manifeſtatus eſt hominibus plenus gratiæ & veritatis, Joh.1.14. eoſque ſanctificat & lætificat. Gen.3.24. & collocavit ad Orientem Paradiſi אֶת־הַכְּרֻבִים, h. eſt, Angelos, ſignificatos ſuo modo per emblema τῶν Cherubim. Angeli enim per tranſgreſſionem acceperunt miniſterium terrendi hominem & depellendi à præſumptione juſtitiæ ſuæ. Pſal. 18.11. וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב & inſedit in Cherub & volavit. Miſit Angelum ſuum cum efficacia voluntatis & virtutis ſuæ. Vel etiam notantur ipſa quatuor animalia Apocalyptica: Ezech.9.3. Et gloria Dei Iſrael ſublata eſt מֵעַל הַכְּרוּב à Cherub, אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו ſuper quo viz. fuerat, ad limen Templi. Chriſtus venit ex cælo in forma ſervi. Confer Ezech.10.4. & 28. 14. אַתְּ כְּרוּב מְמְשַׁח הַסּוֹכֵךְ tu Cherub unctio tegentis: v.16. Cherub tegens. Tu viſus es is in quo Deus vellet manifeſtari Eccleſiæ, ut olim in Angelis: qui jam Eccleſiæ manifeſtatur in ipſa, ſine Angelorum διαταγῇς. Unctus ad protegendum: quum Chriſtus ſit clypeus Eccleſiæ; Cocc. Occurrit autem nomen hoc pro Cherubino ordine Conc.ſimpl.& cum ה cop.& ה dem. præf. locis ſeq. כְּרוּב Cherubinum, Exod.25.19..36.8. 2 Sam.22.11.Pſ. 18.11. Ezech.28.14,16..41.18. וּכְרוּב & Cherub, Exod.25.19..36.8. הַכְּרוּב Cherub, 1 Reg.6.24,25,26. 2 Chron.3.11,12.Ezech.9.3..10.4,7,9,14. Item cum ל & ל præf.ut ſeq. לְכְרוּב Cherubinum, Ezech.41.18. לַכְּרוּב Cherub, Ezech.10.2..41.18. & in forma pl.m. occ. vel cum kibbutz vel cum ſchurek penult.locis ſeq. כְּרֻבִים Cherubini, Exod.25.18.. 26.1.. 36.8.. 26.31.. 36.35.. 37.7. כְּרוּבִים Cherubini, 1 Reg.6.23,32,35.. 7.36. 2 Chron.3.7,10,14. Pſ.99.1. Ezec.10.20.. 41.18, 25. cui etiam ו cop.eſt præf.ſic, וּכְרוּבִים & Cherubini, 1 Reg. 7.29.& cum ה dem.præf. הַכְּרוּבִים Cherubinos, Cherubini, Gen.3.25. Exod.25.19,20,22..37.8,9. Num.7.89.1 Sam.4.4. 2 Sam.6.2. 1 Reg.6.25,28,32. 8.6,7.2 Reg.19. 15. 1 Chron.13.6..28.18.2 Chron.3.11,13.. 5.7,8. Pſal. 80.2. Iſa.37.16.Ezech.10.1,5,7,9,15,16,18,19..11.22. 41. 20. Item cum וְ & ל præf. ut ſeq. וְהַכְּרֻבִים & Cherubini, Ezech.10.3. לַכְּרֻבִים vel לַכְּרוּבִים Cherubinos, Ezech.10.2,6,7,8. [כָּרְבֵל amicire, &c. vide inter quadrata Vocabula;]

Rad.75. כָּרָה in Bu.Conc.duo ſignificata habet, 1. eſt חָפַר fodit; Pag.vel,excidit: & eſt cogn.cum כָּרַת, ſed aliter ſumitur; Merc. כָּרָה effodit, perfodit; Bu. Lex.ſcidit, ſecuri diſſecuit, excidit; item,terram exſcindere nominamus effodere. Hinc etiam ſæpe exp. pro effodere, ſeu effoſſum emere. Eſt cogn.cum כָּרַר pulſavit pedibus terram, ſaltavit; Av.Occurrit autem hæc rad. in hac fodiendi ſignif. in præt.kal, 3.& 2.ſ.m. ut & in 1.ſing ut ſeq. כָּרָה fodit, Pſal.7.17. כָּרִיתָ perfodiſti, Pſal.40.7. כָּרִיתִי fodi, Gen.50.5. Item in 3.pl. m. ſimpl.& cum ה Aff.ſic, כָּרוּ foderunt, Pſ.57.7..119.85. Jer.18.20,22. כָּרוּ effoderunt eum, Num. 21.19. In part.ben.kal, ſ.m.eſt, כּוֹרֶה fodiens, Prov.16.27.. 26.27. In fut.kal,3. ſ.m. occ.ſimpliciter, ſed in 2.pl.m. cum ! cop.præf. ut & in 3.pl.ſimpl. & cum ! conv.præf.ut ſeq. יִכְרֶה foderit, Exod.21.33. וְתִכְרוּ & fodietis, Job.6.27. יִכְרוּ fodient, Job.40.25. וַיִּכְרוּ & foderunt, Gen.26. 25. In Niphal, נִכְרָה fodi, Bu. man. exciſus eſt; Av. Occurrit in 3.ſ.m. fut.Niph.ſic, יִכָּרֶה fodietur, Pſal.94. 13. Atque indè nomina, 1.No.pl.f. כְּרוֹת foſſuræ, Bu. Conc.& Lex. vel caulæ, Pag. Occurrit Zeph.2.6. habitacula כְּרוֹת caularum paſtorum: eſt enim inquit R.D. locus in quo paſtores fodiunt ut ſint ibi pecora illorum clauſa; Pag. vel habitacula foſſionis: ut fit Infin. kal pro nomine: quanquam in Michlol Kimchi hanc formam unà cum פְּרוֹת commemorat, quaſi eſſet forma nominis ſing. Alii faciunt plurale à כָּרָה in regimine, pro exciſionibus; ut intelligantur caſæ quas excidunt ſibi paſtores; Merc. & ſic Av.ſtatuit,& exp.habitacula præparationum paſtorum; quaſi eſſet ex ſecunda radicis ſignificatione; & ſic etiam ſtatuit Cocc. in ſecunda ſignif. ut infrà videbitur. Item,2.hinc etiam No. heemant. מְכָרָה fodina, Bu.Lex. Av. ſalis ſcil. ubi excidit ur & effoditur ſal; locus ſalſatus & infertilis; Av.Occurrit in forma conſtr. cum Tzere in ult.& ה cop. præf. Zeph.2.9. וּמִכְרֵה־מֶלַח, h.e. & הַל־, h.e. & tumulus aut cumulus ſalis; & hoc ſenſu Doctores cumulum appellant כָּרֵי vel כְּרֵי. Nos vertimus,& fodina ſalis,à כָּרָה quod eſt fodere; acervi ſalis, Pag. fodina ſalis; Bu. Lex.Av.Cocc. Deindè,ii. ſignif.2. hujus rad. eſt, convivium apparare: emere, comparare; Bu. Conc. & Lex. emit aliquid conciſum; Av. כָּרָה juxta R.D. eſt אָכַל comedit, & קָנָה poſſedit; emit; acquiſivit; Pag.pro emere, vel paſciſci, ſumitur juxta quoldam; quòd contrahentes dextras invicem datas, ut rem ratam eſſe ſignificarent, petcutiendo deſcinderent: ſicut & in fœderibus beſtiæ diſſecabantur; quod per verbum כָּרַת dicitur. Ob quam rationem & שָׁבַר frangere, ad emptionem anonæ tranſlatum putant; de quo ſuo loco; Merc. ex Forſt. quod autem Sanctes hic dicit comedere; illi occidere, vel mactare exponunt; Merc. Occurrit autem hoc verbum in hac ſignif. in prat. kal, 3. ſ. m. loco ſeq. כָּרָה comparaverat, 2 Chron. 16. 14. In fut.kal 1.ſ.m. אֶכְרֶה comparabo. Sed occ.cum ! conv. præf.& ה Aff. abjecta 3.rad. He, ſed ſervata ejus vocali ſægol ante Aff. & eſt cum dageſch euphonico in Caph. ex Bu. Lex.ſic, וָאֶכְרֶה & comparavi eam, Hoſ.3.2. ſed

occ etiam in 1.ſing. præt.kal; ſic, כָּרִיתִי comparavi, Gen.50.5.ut & in 3.ſ.m.fut. kal,cum וַ conv.præf.& in 2. & 3.pl. maſc. ut ſeq. וַיִּכְרֶה & apparavit, 2 Reg. 6.23. תִּכְרוּ comparabitis, Deut.2.6. יִכְרוּ apparabunt convivium, Iob.40.25. Atque indè ex rad. in hac ſignif. eſt No. כֶּרֶה ſ. convivium, apparatus, cibus; Pag.Bu. Cocc. Alii,exciſio, occiſio, mactatio; Merc. conciſio carnium & eduliorum, ut ad ignem coquantur & apparentur; Av. Occurrit 2 Reg.6.23. וַיִּכְרֶה לָהֶם כֶּרֶה גְּדוֹלָה & apparavit iis apparatum magnum, Merc. Alii, mactavit mactationem, vel emit emptionem: ſed hoc poſterius non tam rectè; Merc. & apparavit iis apparatum ſplendidum; Av. Radix hæc כָּרָה ſic ordinatur in Cocc. tria habet ſignificata, i.fodere, ut Pſal. 7. 16. בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ foveam fodit (aperuit) & excavavit eam; ubi apparet plus eſſe in חָפַר quam in כָּרָה; & Gen.50.3. אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי quod ſodi mihi, Cocc. vel, ut alii, quod emi ſeu comparavi mihi; Pag. Bu. Lex. & ſic eſt in Targum, Bu.Lex. Pſal.40.7. אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִי aures fodiſti mihi, Pag. ad audiendum ſcil. & obtemperandum tibi: quidam alluſum putant ad ritum qui expouitur Deut.15. quo auris ſervo perfodiebatur, per quod obedientia ſignificabatur, quam à nobis maximè Deus requirit. Sed hoc non videtur eſſe aliud, quam quod aliàs dicitur verbum גָּלָה revelare ſeu retegere aurem; Merc. Hieron. perfeciſti vel apraſti mihi, Pag. Aures perforaſti mihi: ſive ſit reſpectum ad legem, qua ſervo voluntario ſubulâ perforabatur auris; ſive notet in genere,obedientem me præſtitiſti tibi, ut eſt Iſa.50.4,5. יָעִיר לִי אֹזֶן פָּתַח לִי אֹזֶן excitat mihi aurem, aperit mihi aurem; ſive, quod reor, utrumque voluit à nobis cogitari. Pro eodem dixerunt 70. σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. quod, ut aptum rei, Apoſtolus retinuit, Hebr.10.5. notat enim tum corporis apparitionem, ſive miſſionem in corpore,tum exaptationem omnium partium, & ſanctificationem ad perfectam obedientiam. Item Pſal.22.17. כָּארוּ,quod ſcribi כַּארוּ teſtatur Maſora ad Num. 24.9. ut & R. Jacob ben Chajim; 70. ὤρυξαν.Chald. נָקְבִין; foderunt, perforarunt. Metonymia meraphorica; Cocc. Bernardus Zieglerus putat quòd Spiritus ſanctus iſtis literis כארי tacitè voluerit numerum annorum præfinire, quando Chriſtus crucifigendus eſſet, viz. indè ab iſta prophetia 1230. annos. Quæ ſupputatio, quum tempori reſpondeat, (nam totidem eſſe annos à Pſalmo ſcripto ad Chriſti paſſionem ſupputat) conſultò ità ſcriptum ſit: nec tamen concedit ut exponatur, ſicut Leo, ſed ac ſi כָּרוּ, foderunt, eſſet ſcriptum. Sed de hoc verbo vide ſuprà in radice כּוּר; Forſt. Deinde ſignif.2.hujus rad. in Coc.eſt comparare,emere. An,quia ſtipulatio & conſertio manuum intervenit? Arabicè כרא eſt locare;& אכתרי conducere: &c loci,ſuprà. Et,ſignif. 3.ſtatuit, parare convivium; ut in loco cit. Job.40.25. יִכְרוּ עָלָיו חַבָּרִים convivia agitant propter eum ſocii. Et ſic poteſt exponi, Zeph. 2. 6. נְוֵות כְּרוֹת רוֹעִים manſiones quibus paſtores convivia agitent. Vel poteſt exponi, manſiones agnorum paſtorum; & ſic reduceretur ad כַּר agnus, quaſi eſſet forma pl.f.iſtius nominis; nam additur וְגִדְרוֹת צֹאן. Nomina מְכֵרָה, & מְכוֹרָה, vide in מָכַר; Cocc. Quidam etiam ad hanc radicem referunt Conjug.Hiphil, הִכְרָה, prout occurrit in Infin.hiph.cum ל præf. 2 Sam.3.35. & venit omnis populus לְהַכְרוֹת אֶת־דָּוִד לֶחֶם ut edere facerent David panem. Sic ſcribitur (inquit R.D.) ſed legitur cum Beth, ut ſcripſerunt R. Menachem filius Seruk (vel, Serok) & R. Jehudah. At ipſe R.D. in omnibus libris correctis cum Beth ſe inveniſſe teſtatur; & ità etiam ſcribit R. Jonah, quòd non invenit ſcriptum cum Caph, nè in Maſoreth quidem: & R. Joſ.Kimchi ſcripſit in lib. הַגְּלוּי Haggalui, i.e. captivitatis; (ſeu potiùs, aperto aut revelato: aut lege, הַגְּלוּי revelationis,Merc.Cev.)quòd cum Caph, ſignificat,lautè convivari, opiparè comedere; cum Beth verò eſt, parcè convivari, aut edere. Et exponit,quòd dixerunt Doctores Hebræorum, in principio, לְהַבְרוֹתוֹ, & in fine, לְהַכְרוֹתוֹ: prius coegerunt illum ut parum ederet, & hoc eſt לְהַבְרוֹתוֹ ut edere facerent eum paululum. Et ſic 2 Sam.13.6. וְאֶכְרֶה & comedam de manu ejus, i.e.parum comedam more ægrotantis; & in fine לְהַכְרוֹתוֹ ut comedere facerent eum multum. Et nomen כֶּרֶה apparatus, cibus, convivium, ut in וַיִּכְרֶה; Pag.Alii,exciſio, occiſio, mactatio; Merc.

Rad.75. כָּרַךְ eſt involvere, induere, amicire; Pag. Uſus eſt veſtibus croceis, opertus eſt pallio croceato. Hinc κρόκη, i.e. trama, filum,ſubtegmen aureum quod veſtimentis immiſcetur: κρόκωτον genus veſtis fimbriatæ croceo aut purpureo filo; κρόκος crocus; &c.unde & Latini dicunt veſtem croceatam; croceata eſt veſtis muliebris crocei coloris. Verbaliter non reperitur hæc radix, ſed indè No. maſc. חֲכְרִיךְ; Av. amictus, pallium, eò quòd homo illo ſe involvat, ſic appellatum; Pag.ſtola, pallium, quaſi involucrum dictum; nam כָּרַךְ in Targum & apud Rabbinos eſt involvere, involucro operire, amicire; Bu.Lex. חֲכְרִיךְ eſt pallium croceatum, veſtimentum ex filis croceis; Av. Occurrit cum וְ cop.præf. Eſth. 8.15. & corona aurea magna, וְחַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן & amictu aut pallio byſſino & purpureo Pag.& pallio byſſi & purpura; Av. utuntur ſæpiùs hac dictione Doctores, Pag.ut cùm appellant חֲכְרִיכֵי הַמֵּתִים involucra mortuorum; indè & eo verbo utuntur in kal, ſicut & Chaldæus in Targum; Merc. [כַּרְכּוֹב circuitus, כַּרְכֹּם crocus, vide inter quadrata vocabula; & כִּרְכַּר, vide in כָּרַר.]

Rad.76. כָּרַם vineam coluit, laboravit in vinea plantanda, congregando grumulos terræ, vel coacervando in grumulos, ſeu clivulos parvos, ut ſolet fieri in vinea. Eſt cogn.cum גָּרַע, i.e. grumulos fecit; Av. Occurrit in forma part.ben.kal כּוֹרֵם: unde in pl. m. כּוֹרְמִים vineam colentes, &c.Av. quod vide ad finem radicis. Atque indè eſt nomen כֶּרֶם m. vinea, Pag. Bu. plena ſcil. cumulis terræ, & proferens vinum חֶמֶר, i.e.meracum; Av.70. ἀμπελὼν. metaphoricè vinea dicitur qui populus Dei appellatur, vocatus & cultus ad fructificandum; Coc.Occurrit autem nomen hoc ſimpl. locis ſeq. כֶּרֶם vinea,Ex.22.4. Deut.20.6..28.30. Jud. 15.5. 1 Reg.21.1,2,6,7,15,17. Prov.24.30. Cant.8.11. Iſa. 5.1,7,10..27.2. & in pauſa eſt cum cametz penult. ſic, כָּרֶם vinea, Gen.9.20. Prov.31.13. Mich.1.7. cui utrique formæ וְ cop.eſt præf. וְכֶרֶם & vinea,Job.24.6. Jer. 35.7,9. וְכָרֶם & vinea,Num.16.14. ſicut etiam הַ, כַּ & וּכְ ſunt præf. ut ſeq. הַכֶּרֶם vinea, Cant.8.11. Iſa.3.14. Jer.6.1. הַכָּרֶם idem,Deut.22.9.Neh.3.14. כָּרֶם in vi-

nea,

nea, Deut.23.25.1 Reg.21.18, בְּכָרֶם in vinea, Iſa.1.5. וּבְכֶרֶם & in vinea, Num.20.17.. 21.23. Item cum י Aff.cui לְ eſt præf.& cum הָ, , vel,in pauſa הָ֫ Aff. ut ſeq. כַּרְמִי vinea mea,1 Reg.21.6. Cant.1.7..8.12. Iſa.5. 3. Jer.12.10. לְכַרְמִי vineæ meæ, Iſa.5.4,5. כַּרְמְךָ vinea tua, Lev.19.10.Deut.22.9..24.21. 1 Reg.21.2,6. כַּרְמֶךָ vineam tuam,Lev.25.3.cui etiam הָ Aff. וְ & לְ ſunt præf. ut & cum וְי Aff. cui & לְ eſt præf. וְכַרְמְךָ & vineam tuam, Lev.19.10.. 25.4. לְכַרְמְךָ vineæ tuæ,Exod.23.11. כַּרְמוֹ vinea ejus,Exod. 22.4. לְכַרְמוֹ vineæ ipſius,Iſa. 5.1. In forma pl.m.ſimpl. occ. locis ſeq. כְּרָמִים vineæ, Deut.6.11..28.39. Joſ.24.13. 2 Reg.19.29. Neh.9.25. Job.24.18.Pſal.107.37. Eccl.2.4. Cant.2.15 Iſa.37.30.. 65.21. Jer.31.5..39.10.Ezech 28.26. Am.5.17.. 9.14. Zeph.1.13. cui etiam formæ pl.m. וֹ, הַ, בַ, יוֹ, לַ & שֶׁבַּ ſunt præf.ut ſeq. וּכְרָמִים & vineæ, 1 Sam.22.7.2 Reg. 5.26..18.32. Iſa.36.17. Jer. 32. 15. הַכְּרָמִים vineæ, Num.22.24.Jud.21.21.1 Chr.27.28.Cant.1.6. בַּכְּרָמִים in vineis, Jud.21.20. וּבַכְּרָמִים & in vineis, Iſa.16.10. לַכְּרָמִים vineis, Cant.7.13. שֶׁבַּכְּרָמִים quod in vineis, 1 Chron.27.27. ſic in forma pl.m.conſtr. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. כַּרְמֵי vineæ,Jud.14.5.Am.5.11. בְּכַרְמֵי in vineis,Cant.1.14. ut & cum וְ cop.præf. & נִי Aff.ſicut & cum כֶם Aff.cui & לְ eſt præf. & cum הָ & הֶם Aff. ut ſeq. וְכַרְמֵינוּ & vin. noſt. Neh.5. 3, 4,5. Cant. 2. 15. כַּרְמֵיכֶם vineæ veſt. 1 Sam.8.14. וְכַרְמֵיכֶם & vineæ veſtræ, 1 Sam.8.15.Am.4.9. כַּרְמֶיהָ vineæ ejus, Hoſ. 2. 15. כַּרְמֵיהֶם vineæ ipſorum,Jud.9.27. Neh.5.10. Atque inde No. כֹּרֵם (in forma part.ben. ſing. m.) vineam colens, ſeu laborans in vinea, vinitor : unde in forma pl.m. occ.ſimpl.& cum וְ & לְ præf.כּוֹרְמִים vinitores, Joel.1.11. וְכוֹרְמִים & vinitores, 2 Chron. 26.10. לְכוֹרְמִים vinitoribus,2 Reg.25.12. Jer.52.16.& in forma pl.m.conſtr. כּוֹרְמֵי occ.cum וְ cop.præf.& כֶם Aff. ſic, וְכוֹרְמֵיכֶם & vinitores veſtri, Iſa.61.5. Notandus autem locus ſuprà cit. in ſing.Jud.15.5. וְעַד כֶּרֶם זֵיתִים & uſque ad vineam,oleam, pro,& oleam, i.e.& uſque ad oleam ; vau enim præced. manet loco duorum. Vel, uſque ad vineam oliveti ; i.e. ubi ſunt multæ oleæ pariter : ut exponunt Doctores,inquit R.D.Pag.ut ſcil. כֶּרֶם ſignificet multas oleas ſimul conſitas, ſicut ſignificat & multas vites ſimul plantatas : neque enim unica vitis, aut locus ubi una aut duæ vites ſunt conſitæ, hoc nomine dicitur. Atque hoc eſt quod Noe dicitur vineam plantaſſe. Nam ante illum erant quidem qui vites plantarent , ſed ſejunctas à ſe invicem more cæterarum arborum , ad veſcendum earum fructu , non ad faciendum vinum. At primus Noe per ſeriem cæpit vites plantare , quod כֶּרֶם , i.e.vinea dicitur : vini faciendi cauſa. Ac ſunt qui ità exponant illud, Cant. 1. 14. בְּכַרְמֵי in vineis Engadi ; ut non de multis vitibus ſimul conſitis, (vineas propriè nominamus) loquatur,ſed de pluribus arboribus ſeriatim conſitis ; Kimchi; Merc. Item Job.24.18. non aſpiciet viam vinearum. Exponit R.Sahadiah,i.e. viam habitabilem , quia vineæ ſunt propinquæ urbi ; impius verò non aſpicit viam habitabilem , ſed manet in deſertis. Alii verò, inquit R.D.dicunt Caph deſervire , i.e.ſicut כְּמֵי excelſi ; Pag.Non refluet , ſecundum conſuetudinem altarum (ruet) i.e. non reciprocabitur , converſuſque recurret in priſtinum ſtatum , ut fit in æſtuariis ; ſed ut aquæ altæ & ex edito loco ruentes, deturbatus in perpetuum manebit ; elegans Allegoria, ut Gen.49.4.Hebraicè, לֹא יִפְנֶה, non convertet ſe conſuetudine ſecundùm altarum, ſcil.aquarum ; pro,ſecundùm conſuetudinem altarum ; Hypallage , ut Gen.18.11. Jun. [כַּרְמֶל Carmel,&c. Vide inter quadratas voces.Item כַּרְמְלָא Chald. ſolium, vide in Conc.Chald. ut & כָּרְסֵם ſuffudit,vide inter voces quadratas.]

Rad.77. כָּרַע eſt curvare, incurvare ; & intranſitivè, curvare aut incurvare ſe ; Pag.prout ſemper eſt in kal. De genuum autem vel crurum incurvatione propriè dicitur ; & ſic differt ab הִשְׁתַּחֲוָיָה, quod eſt facie & toto corpore in terram proſterni ; Merc. כָּרַע procubuit in genua , incurvavit ſe; jungitur cum רָבַץ cubuit quadrupedum more , Gen.49.9. nam quadrupedia majora , quando cubare volunt , in crura ſe primùm demittunt. Et Jud.7.6. כָּרְעוּ עַל בִּרְכֵיהֶם incurvarunt ſe in genua ſua ; & Pſal.95.6. וְנִכְרָעָה & procumbamus in genua ; ubi Kimchi ſcribit ſignificare incurvationem capitis cum quadam parte corporis ; Bu.Lex. כָּרַע curvavit crura, vel, corruit in crura ; vel etiam, flexit crura ſeu poplites, aut accurvavit genua ; cogn. cum כָּנַע humiliatus eſt procidens in genua. In kal,curvatus eſt ; Av. Occurrit autem hoc verbum in præt.kal,3. ſ. & pl.locis ſeq. כָּרַע incurvavit ſe, Gen.49.9. Num.24.9. Jud.5.27.Iſa.10.4..46.4. כָּרְעוּ incurvaverunt ſe,procubuerunt,Jud.7.6..19.18. 2 Chron.29 29.Pſal.20.9. Iſa. 46.2. In part. ben. kal (à ſing.m. כֹּרֵעַ incurvans ſe) occ.in forma pl.m. & f.ſic,כּוֹרֵעַ incurvans ſe,Eſth.3.5. כּוֹרְעִים incurvantes ſe, Eſth.3.2. כּוֹרְעוֹת ídem,Job. 4.4. Item in Infin.kal occ.cum מִ præf. כְּכְרוֹעַ à procumbendo, 1 Reg.8.54. In fut. kal, 1. ſ. אֶכְרַע procumbam , incurvabo me , occ.cum וְ conv. præf. & הָ parag.add. וְאֶכְרְעָה & procubui, Ezr.9 5. In 3.ſ.m. & f. fut.kal,occ.ſimpl.& cum וַ conv.præf.utrique ; ut ſeq. יִכְרַע procumbet, Jud.7.5.Eſth.3.2. וַיִּכְרַע & procubuit, 2 Reg.1.13..9.24. תִּכְרַע incurvabit ſe, Iſa. 45. 23. וַתִּכְרַע & incurvavit ſe, 1 Sam.4.19. ut & in 1.pl.fut. kal, נִכְרַע procumbemus , occ.cum וְ cop. præf. & הָ parag.add. וְנִכְרָעָה & procumbamus, Pſal.95.6.& in 2. pl.m. occ.ſimpl. cum cametz penult. ob pauſam , pro Scheva ; ſic, תִּכְרְעוּ incurvabitis vos, Iſa.65.12.Item in 3.pl.m. fut.kal, occ.ſimpl. & cum וַ conv. præf. ut & cum Nun parag.add. יִכְרְעוּ procumbent, Pſal. 22.30.. 72.9. וַיִּכְרְעוּ & incurvaverunt ſe, 2 Chron.7.3. יִכְרְעוּן incurvabunt ſe, Job.31.10. & in 3. pl. f. fut. kal , eſt, תִּכְרַעְנָה incurvant ſe, Job.39.2. In Hiphil, הִכְרִיעַ incurvare fecit, proſtravit, depreſſit ; Bu. Lex. fecit incurvare , curvavit , Pag.Occurrit in præt. hiph. 3. ſ. m. הִכְרִיעַ proſtravit, Pſal.78.31. in 2.ſ. m. præt.hiph. ab הִכְרַעְתָּ humiliaſti, in f. הִכְרַעְתְּ, cum נִי Aff. occurrit cum chirek ante Aff.ſic, הִכְרַעְתִּנִי depreſſiſti me, Jud.11.35. Item in Infin.hiph. occ. cum Tzere penult. ſic, הַכְרַע deprimendo, Jud.11.35. & in Imper. hiph. occ.cum הוּ Aff.ſic , הַכְרִיעֵהוּ proſterne eum, Pſ.17. 13. Item in 2.ſ.m.fut.hiph.eſt, תַּכְרִיעַ proſterneres, 2 Sam.22.40. Pſal.18.40. Atque indè No.in forma dualì fæm. כְּרָעַיִם crura; Bu.Lex.duo crura quæ curvantur, aut quorum poplites flecti poſſunt ; Av. Nam pedes, ſeu crura animalium, dicuntur כְּרָעַיִם eò quòd incurvant ſe incurvatione genuum : Lev.11.21. quod ambulat ſuper quatuor,ſcil.pedes , cui לֹא , i. e. non, (vel ſibi, quod Latinè abundet: nam ſcribitur cum Aleph, ſed

sed legitur cum vau) כְּרָעַיִם crura supernè, Pag. Sunt digiti pedum, inquit Kimchi, qui excrescunt supra quatuor pedes locustæ, quæ חָגָב dicitur, juxta caput ejus; quibus nititur, cùm vult subsilire; & hoc est quod dicit, ad subsiliendum illis super terram; Merc. כְּרָעַיִם in duali dicitur etiam de quadrupede; & notat ea membra quibus animal ambulat séque demittit; Cocc. Occurrit autem in hac forma duali, simpl. locis seq. כְּרָעַיִם crura, Lev.11.21. Am. 3. 12. sed cum הַ idem. præf.occ. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. & cum וַהַ præf. extra pausam; ut seq. הַכְּרָעַיִם crura, Lev.8.21.הַכְּרָעַיִם idem, Lev. 9.14.וְהַכְּרָעַיִם & crura, Lev.1.13. sed occ. etiam duale, in forma constr. cum יֵ, Aff. cui & י, cop. est præf. fic, כְּרָעָיו crura ejus, Exod. 12. 9. Lev. 4. 11. וְכִרְעָיו & crura ejus, Exod. 29. 17. Lev. 1. 9. Locus unus aut alter de hac rad. Notandus Jud. 5. 27. בֵּלְתִּי כֶרַע נָפַל שָׁכָב de Sisera; gradatio est; Coc. Isa.10.4. בִּלְתִּי תַּחַת אַסִּיר וְתַחַת הֲרוּגִים יִפּוֹלוּ non incurvatus est pro vincto? (in ultionem vincti Christi?) Ergò pro occisis cadent. Quia scil. occiderunt Discipulos Christi; Cocc. Ut non כָּרַע incurvet se, vel nisi incurvaverit se, sub vincto, pro inter vinctos, i.e. non evadet quispiam nisi incurvaverit se inter vinctos; ut scil. inter illos se abscondat, nè vivus putetur, & sic evadat. R.D. sic exp. præter me incurvavit se, &c. i.e. quia populus iste est præter vel absque me, non est populus meus, neque obtemperat mihi, propterea incurvavit se sub vincto; q.d. in loco vinctorum incurvavit se, ut cum illis esset: & in loco occisorum similiter cadent ipsi occisi; ac si d. Quidam ex illis captivi ducentur, alii occidentur; non remanebit unus ex illis in terra sua. R.Jos.Kimchi sic exp.Quia non incurvavit se Deo, vincietur, i.e. carceri mancipabitur, occidetur-que: R. Mose Kimchi sic exp. præter incurvationem quæ illis est in terra sua, gentibus illos humiliantibus; eveniet illis majus hoc, quia partim captivi ducentur, partim occidentur; Pag. absque me incurvaretur infra vinctum, & infra interfectos caderent; Jun. [כַּרְפֹּס vide intra quadrata vocabula.]

Rad. 79.כָּרַר pastus saltavit, satur exiliit concutiendo terram & calcitrando pedibus.Cogn.cum כָּרָה concidit: nam concisis fruftis fit apparatus eduliorum, unde homi-saturantur: Hinc κορέω saturo, satio; item κρέω pulso pedibus, κροσαίνω salto instar animalium bene pastorum; Av. Non occurrit in kal, sed in piel, geminatâ primâ radicis, כִּרְכֵּר saltavit, subsiliit; Bu.Lex. saltavit saturatus cibo; Av. Occurrit 2 Sam.6.14. In part.Piel,s. m. ex forma hac quadrata מְכַרְכֵּר saliens: Bu. Lex. & David saltabat, &c.i.e. tripudiabat; & sic vers.16.& vidit regem gestientem וּמְכַרְכֵּר (cum וּ cop.præf.)& tripudiantem coram Jehova, &c. Av. Atque indè No. pl.f. כִּרְכָרוֹת veredarii; Bu.Lex. equi gradarii, seu desultorii, qui proportione triplâ incedunt, & tanquam saltare videntur; Av. Occurrit cum יַ præf.Isa.66.20. וּבַכִּרְכָרוֹת & in equis desultoriis, vel gradariis; Av. Ab Ezra scribit כַּר inter alia significare cameli præstantis speciem; unde כִּרְכָרוֹת; Bu.Lex.Vide כַּר suprà, suo loco. Vide etiam כּוֹר corus, nomen mensuræ frumentorum; idem quod חומֶר Homer, capiens decem Bathos, Av.suprà sub Rad. כּוֹר.

Rad.80. כֶּרֶשׂ m.est כֶּרֶס venter; Pag. ingluies, Bu. ventriculus interior continens viscera & intestina; Av. & sim. Merc. frequens apud Doctores est per Samech, quo passim utuntur pro Sin sinistro: & Targum hoc nomine כִּרְסָא pro כֶּשֶׂא utitur; Merc. Occurrit cum יִ Aff.fic, Jer.5.34. implebit כִּרְשׁוֹ ventrem suum, Pag. replevit ingluviem suam, Bu.Lex.& implevit ventriculum suum; Av. Huc locant No.pr. כּוֹרֶשׁ, Cyrus, Κῦρος, Rex Persarum, qui devicto Astyage, ultimo Medorum Rege, transtulit imperium Medorum ad Persas, & subactâ Asiâ, totum Orientem in potestatem suam redegit; Judæis concessit instaurationem civitatis & Templi Hierosolymitani, Ezr.1.1.&c. Av.

Rad. 81.כָּרַת est pangere, paciscì, i.e.pactum facere, incidere, succidere, excidere; Cocc. Hoc propriè significat, vel scindere, cum compositis. Cum בְּרִית nomine fœderis vel pacti, est fœdus percutere, quasi scindere dicas; ductâ phrasi, à dissectione, qua in fœdere sanciendo uti moris erat: qui ritus Gen.15 & Jer. 34. describitur, qui & à gentibus observatus fuit: ut ad confirmanda fœdera porcam silice cæderent. Virgil. 8. Æneid. Stabant, & cæsâ jungebant fœdera porcâ: Undè ortum est, ut dicatur, Icere seu percutere fœdus. Tunc hoc verbum ferè post se habet עִם vel אֶת־ cum, & interdum Dativum; Merc.Cev. כָּרַת cecidit, abscidit, discidit, excidit, præcidit, succidit, amputavit. Cum nomine fœderis, per pangere redditur; q. d. Scindere fœdus; nam in fœdere pangendo dissectione pecorum utebantur, Gen.15.10,17. & Jer.34.18. Bu. כָּרַת scidit, discidit, abscidit, præcidit, succidit, percussit. Et notanda est phrasis Hebræorum, quod succidere vel scindere fœdus aut juramentum sit, inire & ferire pactum; nam olim fœdera confirmabantur succisione animalium, ut habetur, Gen.15. Jer.34. Cogn. cum חָרַת, i.e. exsculpsit, & כָּתַר cinxit circumquaque; Av. כָּרַת est τέμνειν, secare, exsecare; Cocc. Occurrit autem Radix hæc in præt.kal,3 s.m.locis seq.כָּרַת scidit, succidit: pepigit, Gen.15.18.Exod.24.8.Deut. 4.23..5.2,3..9.9..28.69..29.12,25.Jud.6.30. 1 Sam.24. 5.1 Reg.8.9,21.2 Reg.17.15.1 Chron.16.16.2 Chron.5. 10..6.11..21.7. Psal.105.9. cui etiam וְ cop. est præf. וְכָרַת & succidit, 2 Reg.18.4. Isa.18.5. & cum וּ Aff. est, וּכְרָתוֹ succidit ipsum, Jer.10.3. Item in 2.s.m. præt. kal occ.cum וְ conv.præf.וְכָרַתָּ & exscindes, Deut.20. 20. & in 1.s.præt.kal, occ.locis seq.כָּרַתִּי pepigi,Exod. 34.27. Deut.31.16.2 Reg.17.35.2 Chron.7.18. Job.31. 1.Psal. 89.4.Jer.11.10..31.32..34.13.Hag.2.8.Zach.11. 10. cui etiam וְ conv.est præf.וְכָרַתִּי & pangam, Jer.31. 31..32.40.Ezec.34.25..37.26.Hos.2.20.& in 3.pl.præt. kal,occ.simpl.& cum וְ conv.præf.כָּרְתוּ succiderunt, abciderunt, pepigerunt,Num.13.24. Jos.9.17. Jer.34.18.. 46.23.וְכָרְתוּ & succident,Jer.22.7. ut & in 1. pl. præt. kal,est, כָּרַתְנוּ pepigimus,Isa.28.15. In part.ben.kal, s. m. occ.simpl.& cum הַ dem.præf.כּוֹרֵת pangens, Exod. 34.10..29.14.הַכּוֹרֵת succidens, Isa.14.8.& in forma pl. m. absol.est, כּוֹרְתִים pangentes, Neh.10.1. & in forma constr. pl.m. occ.simpl. & cum לְ præf. כּוֹרְתֵי idem, Ps. 50.5.לְכוֹרְתֵי cæsoribus,2 Chron.2.10. Item in part.pahul sing.m.occ.cum וְ cop.præf. וְכָרוּת & excisum,Lev. 22.24. sed in forma constr.s.m. est cum Scheva penult. post וְ cop.præf.fic, וְכִרוּת & excisus, Deut.23.2.Item in forma pl.f. part.pahul kal, occ. simpl. & cum וְ cop. præf.

præf. כְּרֻתוֹת abſciſſæ, 1 Sam. 5. 4. & 1 Reg. 6. 36.. 7. 12. וּכְרֻתוֹת & abſciſſæ trabes, 1 Reg. 7. 2. In Infin. kal, cum cametz penult. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. & cum ſcheva penult. ſic, וְכָרוֹת pangendo, Hoſ. 10. 4. וְכָרוֹת & pangendo, Neh. 9. 8. כָּרוֹת pangere, Jer. 34. 8. ſed cum בְּ præf. cholem in ult. mutatur in cametz chatuph, ante Maccaph; ſic, בְּכָרְתָ in pangendo, 1 Sam. 22. 8. Item cum לְ præf. occ. cum cholem in u. t. vel ante maccaph cum cametz-chatuph pro cholem; ut ſeq. לְכָרוֹת vel ſine vau, ad ſuccidendum, pangendum, 2 Chron. 2. 7.. 29. 10. Deut. 19. 5.. 29. 1. לְכָרְתָ idem, 1 Reg 5. 6. Iſa. 44. 14. Item cum בָּ præf. cholem ult. tranſmutatur in cametz-chatuph penult. ante י Aff. ſic, בָּכָרְתִי in abſcin. me, 1 Sam. 24. 11. In Imper. kal, כָּרוֹת; ſed ante maccaph eſt cum cametz-chatuph; ſic, כְּרָתְ pange, 1 Sam. 11. 1. ſed cum ה parag. add. cholem in ult. tranſmutatur, ut antè, in cametz-catuph penult. ſic, כָּרְתָה pange, 2 Sam. 3. 12. & in Imper. kal, pl. m. eſt, כִּרְתוּ pangite, cædite, excidite, Joſ. 9. 6, 11. Jer. 6. 6.. 50. 16. In fut. kal, 1. ſ. eſt cum cholem in ult. אֶכְרוֹת vel ſine vau, pangam, 1 Sam. 11. 2. 2 Sam. 3. 13. Iſa. 61. 8. Jer. 31. 33. ſed ante maccaph occ. cum cametz chatuph in ult. & cum vau abundante; ſic, אֶכְרְוֹת idem, Joſ. 9. 7. Item cum ו cop. præf. occ. ſimpl. & cum ה parag. add. וְאֶכְרוֹת & ſuccidam, 2 Reg. 19. 23. Iſa. 37. 24. וְאֶכְרְתָה & pangam, Iſa. 55. 3. Sic & in 2. ſ. m. fut. kal, occurrit cum cholem in ult. ſed cum vau conv. præf. cum cametz chatuph ante Maccaph; ut ſeq. תִּכְרוֹת panges; ſuccides, Exod. 23. 32.. 34. 12, 15. Deut. 7. 2.. 20. 19. Jud. 6. 25, & 27. וְתִכְרֹת & cædis, Iſa. 57. 8. in 3. ſ. m. fut. kal, cum הַ Interrog. præf. eſt, הֲיִכְרוֹת num panget? Job. 40. 28. &, cum vau conv. occ. cum cholem in ult. ſed ante maccaph cum cametz chatuph, ut ſeq. וַיִּכְרוֹת & pepigit: ſuccidit, abſcidit, Joſ. 9. 15.. 24. 25. Jud. 9. 48. 1 Sam. 18. 3.. 20. 16.. 24. 4. 2 Sam. 5. 3.. 10. 4. 1 Reg. 15. 13. 2 Reg. 11. 4. 17.. 17. 35.. 23. 3, 14. 1 Chron. 11. 3.. 19. 4. 2 Chron. 15. 16.. 23. 3, 16.. 34. 31. Ezec. 17. 13. וַיִּכְרֹת idem, 1 Sam. 17. 51. 1 Reg. 20. 34. & in 3. ſ. f. fut. kal, cum ו conv. eſt, וַתִּכְרוֹת & abſcidit, Exod. 4. 25. in 1. pl. occ. cum cholem vel ante Maccaph cum cametz-chatuph in ult. ut & cum ה parag. add. poſt Scheva penult. & cum ו cop. præf. & נוּ Aff. ut ſeq. נִכְרוֹת ſuccidemus, 2 Chron. 2. 16. נִכְרֹתָ pangemus, Ezr. 10. 3. נִכְרְתָה pangemus, Gen. 26. 28.. 31. 44. וְנִכְרְתָה & exſcindemus eum, Jer. 11. 19. In 2. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum Nun parag. add. תִּכְרְתוּ pangetis, Jud. 2. 2. וַתִּכְרֹתוּ & pepigiſtis, Jer. 24. 15. תִּכְרֹתוּן ſuccidetis, Exod. 34. 13. & in 3. pl. fut. kal, occ. cum cholem penult. ſic, יִכְרוֹתוּ pangent, Pſal. 83. 6. Hoſ. 12. 2. ſed cum ו cop. & ו conv. præf. eſt cum Scheva penult. וַיִּכְרְתוּ & ſuccident, pangent, 1 Reg. 5. 6. 2 Sam. 3. 21. וַיִּכְרְתוּ & pepigerunt, abſciderunt, Gen. 21. 27, 32. Num. 13. 23. Jud. 9. 49. 1 Sam. 23. 18.. 31. 9. 2 Sam. 5. 12.. 20. 22. Item cum ו conv. præf. occ. etiam cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. ſic, וַיִּכְרְתֻהוּ & ſuccidérunt eum. Ezech. 31. 12. In Niphal נִכְרַת abſciſcus, diſciſſus ſuit; excíſus, ſuccíſus fuit; Bu. Lex. Av. occ. cum pathach extra pauſam, ſed cum cametz intra pauſam, ut & cum ו conv. præf. ut ſeq. נִכְרָת excíſum eſt, Joel. 1. 5, 16. נִכְרַת exſcinditur, ſuccíſus eſt, Pſal. 37. 28. Nah. 1. 15. וְנִכְרַת & exſcindetur, Exod. 30. 33, 38. Lev. 17. 4, 9. Iſa. 22. 25. & in 3. ſ. f. præt. niph. occ. cum cametz penult. ob pauſam, ſed cum ו conv. præf. cum Scheva penult. extra pauſam, נִכְרָתָה éx ſcinditur, Pſal. 37. 38. וְנִכְרָתָה & exſcindetur, Gen. 17. 14. Ex. 12. 15, 19.. 31. 14. Lev. 7. 20, 21, 25, 27.. 19. 8.. 22. 3.. 23. 29. Num. 9. 13.. 15. 30.. 19. 13, 20. Jer. 7. 28. Zach. 9. 10. In 2. ſ. m. præt. Niph. cum ו conv. præf. eſt, וְנִכְרַתָּ & exſcinderis, Obad. 1. 10. Item in 3. pl. præt. niph. extra pauſam occ. cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. & cum ו conv. præf. cum Scheva penult. ut ſeq. נִכְרְתוּ excíſæ ſuut, Joſ. 4. 7. Zeph. 1. 11. נִכְרְתוּ excíſæ ſunt, Joſ. 3. 16. וְנִכְרְתוּ exſcindentur, Lev. 18. 29.. 20. 17, 18. Iſa. 29. 20. in Infin. niph. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. הִכָּרֵת exſcindeudo, Num. 15. 30. בְּהִכָּרֵת in exſcindendo, Pſal. 37 34. Item in 3. ſing. m. fut. Niph. occ. locis ſeq. יִכָּרֵת exſcindetur, Gen. 9. 11. Lev. 17. 14. Num. 11. 33. Joſ. 9. 23. Ruth. 4. 10. 2 Sam. 3. 29. 1 Reg. 2. 4.. 8. 25.. 9. 5. 2 Chron. 6. 16.. 7. 18. Job. 14. 7. Iſa. 48. 19.. 55. 13.. 56. 5. Jer. 33. 17, 18.. 35. 19. Dan. 9. 26. Hoſ. 8. 4. Obad. 1. 9. Zeph. 3. 7. Zach. 14. 2. & in 3. ſ. f. fut. Niph. eſt, תִּכָּרֵת exſcindetur, Gen. 41. 36. Num. 15. 30. Prov. 10. 31.. 23. 18.. 24. 14. Item in 3. pl. fut. Niph. extra pauſam eſt cum Scheva, ſed in pauſa cum Tzere penult. cui etiam Nun parag. eſt add. ut ſeq. יִכָּרְתוּ exſcindentur, Zach. 13. 8. יִכָּרֵתוּ idem, Pſal. 37. 22. Prov. 2. 22. Iſa. 11. 13. Mich. 5. 8. יִכָּרְתוּן idem, Joſ. 3. 13. Pſal. 37. 9. In pual, כָּרַת abſciſſus eſt, præciſus eſt, Ezech. 16. 4. non כָּרַת eſt præciſus umbilicus tuus; Pag. non ſectus erat; Cocc. &c. ſim. in quo loco Reſch eſt cum dageſch præter morem; Merc. poſt cametz chatuph abſque punctis. Non abſciſſus fuit, &c. Bu. Conc. & dageſch in Reſch & ſcribitur & legitur, Corrath; ex Bu. Lex. unde in 3. ſ. f. præt. pual, כֹּרַתָה pro quo eſt cum cametz penult. ob pauſam, Jud. 6. 28. Ecce dirutum eſt Altare Baal, & lucus juxta ipſum כֹּרַתָה ſuccíſus eſt, Av. excíſus fuit, Bu. &c. In hiphil, הִכְרִית ſcidit, abſcidit, &c. Bu. man. Av. fecit exſcindere; Av. In hiph. ſignificat exſcindere, abolere, tollere de medio; Cocc. Occurrit in præt. hiph. 3. ſ. m. & f. cum ו conv. præf. ut & in 1. ſ. ſimpl. ſed ſæpiùs cum ו conv. præf. ut ſeq. הִכְרִיתָ excidit, 1 Sam. 28. 9. 1 Reg. 11. 17. וְהִכְרִיתָה & exſcindet, Lev. 26. 22. הִכְרַתִּי excidi, Joſ. 23. 4. Ezech. 21. 9. Zeph. 3. 6. וְהִכְרַתִּי & exſcindam, Lev. 17. 10.. 20. 3, 5, 6.. 26. 30. 1 Reg. 9. 7.. 14. 10.. 21. 21. 2 Reg. 9. 8. Iſa. 14. 22. Ezec. 14. 12, 16.. 21. 8.. 25. 13, 15. 29. 8.. 30. 15.. 35. 7. Am. 1. 5, 8.. 2. 3. Mich. 5. 9, 10, 11, 12. Nah. 2. 14. Zeph. 1. 3, 4. Zach. 9. 6, 10. In qua 1. ſing. præt. hiph. occ. etiam cum ו conv. præf. & הִ & י Aff. ſic, וְהִכְרַתִּיךָ & exſcindam te, Ezech 25. 7. וְהִכְרַתִּיו & exſcindam eum, Ezech. 14. 8. In 3. pl. præt. hiph. occ. etiam ſimpl. & cum ו conv. præf. הִכְרִיתוּ exciderunt, Jud. 4. 24. וְהִכְרִיתוּ & exſcindent, Joſ. 7. 9. In Infin. hiph. occ. ſimpl. & cum בְּ, לְ & וּל præf. ut & cum הַ & י Aff. cui ult. etiam לְ eſt præf. ut ſeq. הַכְרִית exſcindere, Jer. 44. 8. בְּהַכְרִית in exſcindendo, 1 Sam. 20. 15. 1 Reg. 18. 4. לְהַכְרִית ad exſcindendum, exſcindere, Exod. 8. 5. 2 Chron. 22. 7. Pſal. 34. 17.. 101. 8.. 109. 13. Jer. 9. 20.. 44. 7.. 47. 4. Ezech. 14. 18, 20.. 17. 17. Obad. 1. 14. וּלְהַכְרִית & exſcindere, Iſa. 10. 7. Jer. 44. 11. לְהַכְרִיתְךָ exſcindere te, Iſa. 48. 9. לְהַכְרִיתוֹ ad exſcindendum eum, Jer. 51. 62. In fut. piel, 1. ſing. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. cui & ה parag. eſt add. ſic, אַכְרִית exſcindam, 1 Sam. 2. 33. Nah. 1. 14. Zach. 13. 2. וְאַכְרִית & exſcindam, 1 Chron. 17. 8. וְאַכְרְתָה idem, 2 Sam. 7. 9. & in 2. ſ. m. fut. hiph. eſt, תַּכְרִית exſcindes, 1 Sam. 20. 15.. 24. 21. Item in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. cum chirek magno, &

cum

cum Tzere in ult.cui formæ cum Tzere ֵ cop.& ֶ conv. ſunt præf.יִכְרֵית exſcindet,Deut.12.29..19.1.1 Reg.14. 14.יִכְרַת idem,Pſal.12.4.Mal.2.12.וַיִּכְרֹת & exſcindet, Pſal.109.15.וַיִּכְרַת & excidit,Joſ.11.21.Iſa.9.13. & in 3.ſ. f.fut.hiph. occ.cum ה Aff. ſic, תַּכְרִיתֵהוּ exſcindet te.Nah.3.15.ut & in 1.pl.fut. hiph. occ. ſimpl.loco ſeq. נַכְרִית exſcindemus,1 Reg.18.5. cui & ֶ cop. eſt præf. & נָה Aff. וְנַכְרִיתָנָּה & exſcindemus eum, Jer.48.2. Item in 2.pl.m. fut.hiph.eſt, תַּכְרִיתוּ exſcindatis, Num. 2.18. In Hophal, הָכְרַת factus eſt exſcindi,abſciſſus eſt; Av. Occurrit loco ſeq. הָכְרַת exciſum eſt, Joel.1.9. Atque indè nomina ; i. כְּרִיתוּת f.repudium, quaſi ſciſſionem vel reſciſſionem dicas ; Merc. quaſi ſcil. conjugii ſciſſio, vel reſciſſio ; Bu.Lex.abſciſſio , reſciſſio,libellus repudii ſeu divortii; Av.Chriſtus Matthæi 5.ἀποστάσιον dicit,quaſi divortionale; at Mat.19.& Marc.10.βιβλίον ἀποστασίου librum divortii,Merc.Occurrit vel cum Schurek,vel, pro eo, cum kibbutz in ult. ſic, כְּרִיתָה vel כְּרִיתוּת reſciſſio, repudium, Deu.24.1,3. Iſa.50.1. Sed occurrit etiam in forma pl.m. כְּרִיתוֹתַי & in conſtr. כְּרִיתוֹתַי divortia, repudia : inde, & cum הָ Aff. eſt, כְּרִיתוֹתֶיהָ repudiorum illius ; Pag.Bu.Av.&c. Jer.3. 8.Item,2.hinc etiam juxta quoſdam No.pl. f. כְּרוּתוֹת trabes,Bu.Lex.exciſæ, ſcil. trabes & exactè dolatæ,Pag. Occ. cum ֵ cop.præf.1 Reg.7.2.& 6.36.Bu.Lex. וּכְרֻתוֹת & trabes-exciſas & exactè dolatas cedrorum , &c, Pag. qui ponit nomen hoc pro forma pl.f.part.pahul,ibi vide. Atque hinc etiam 3. deduci ſolet No.כְּרֵתִי maſc.Creta, ſeu Cureta, nomen regionis ſeu inſulæ in qua olim erant fortiſſimi & exercitatiſſimi milites, exſcindentes in bello plurimos , qui vocabantur Curetes. Hinc Græci Κρήτη Creta regio, vel inſula, Κρητεὺς Cteteus, qui ex Creta Inſula eſt : Cretenſis; & quum præ cæteris fuerunt fortiſſimi milites,hinc etiam κρατέω,κραταιόω, &c.roboro,fortifico, prævaleo in certamine ; & Latinum, certo,as,are : certatores enim erant in Inſula Creta ; Av.כְּרֵתִי Ceretæus, Bu. Lex. populare nomen; Apparet Cerethæos ad Palæſtinos pertinere. An indè Κρήτη nomen habeat , in medio relinquimus. Fuerunt quoque inter δορυφόρους Davidis , ex illa gente : fortè ex Tſiklag, & vicinis locis, 2 Sam.15.17. ubi & Gitthæorum , qui ſecuti ſunt Davidem , mentio fit. 2 Sam.8. 18. Cocc. כְּרֵתִי Cerethi,una erat è familiis Iſrael , ſic appellata, inquit R.D. ut in loco cit. 2 Sam.8.& Cerethi & Pelethi. Targum tamen habet קַשְׁתָּיָא וְקַלָּעָיָא ſagittarios, vel arquites , i.e. arcu præliantes , & fundibularios ; ſed videtur nomen eſſe gentis , ſive magnæ familiæ , inquit R.D. è Peliſtæis ; Pag. & quidem, has duas familias ex Palæſtina fuiſſe, veriſimile admodùm eſt; quæ, quia erant bellicoſiſſimæ , à Davide accerſitæ ſunt,ut illarum præſidio ſtiparetur. Hieron. vult fuiſſe 70. Judices, illis ſubſtitutos quos Moſes in deſerto delegerat : Sanhedrin i.e. συνέδρους appellarunt. Burgenſis כְּרֵתִי vult velut lictores fuiſſe apud Romanos, qui noxios perderent , à כָּרַת ; at פְּלֵתִי à liberando, i. e. פָּלַט , dictos, qui innocentes tuerentur ; ut penès ambos fuerit executio juſtitiæ, quæ in his duobus conſiſtit. Sed פְּלֵתִי non per Teth, ſed per Tau ſcribitur: Ideo alii malunt à פָּלָה deducere, quaſi ſelectos dicas milites. Inter has omnes opiniones , prima eſt maximè probabilis , quacunque tandem de cauſa his ſeu gentibus, ſeu familiis nomen fuerit impoſitum ; Merc.Occurrit autem nomen hoc in ſing. cum ה & יה dem.præf. הַכְּרֵתִי Keretæus, 1 Sam.30.14. 2 Sam.15.18..20.23. 1 Chron.18. 17. & Keretæus,2 Sam.8.18..20.7.1 Reg.1.38, 44. & in forma pl.m.eſt, כְּרָתִים , Ceretæi ; Bu.Conc. Ezech.25.17.& excidam אֶת־כְּרֵתִים Cerethæos; Hieron.& interficiam interfectores;70. Κρῆτας Cretenſes, Pag.Av.& Zeph.2.4. Væ habitatoribus tractûs maris,genti כְּרֵתִים Cerethærorum ; Hieron. gens perditorum ; Pag. genti Cretæorum ; 70. Κρητῶν. Av. Loci quidam ſpecialiter notandi occurrunt in hac Radice : ut Lev. 22.24.ex part.pahul,כָּרוּת & inciſum , i.e. cujus nervus eſt vel erat inciſus, inquit R.D. Pag. כָּרוּת in hoc loco eſt exectus,caſtratus ; Cocc. & Deut.23.1. וְכָרוּת שָׁפְכָה & inciſus (abſciſſus) fuſorium , i.e.nervum ; vel, ſciſſus fuſorio , i.e.nervo,ſeu virili membro ; h.e.cui fuſorium , i.e.virile membrum ſciſſum eſt ; q.d. cui abſciſſus (inciſus) eſt nervus , nec ampliùs impulſi ſeminis impetum ejaculatur : ſed duntaxat illud fundit & guttatim ſtillat , ità ut generandi vim nullam habeat.Rab. David in libro Radicum , ex Rab. Solom. in comment. Vide infrà in שָׁפַךְ ; Merc.Cev. 1 Reg. 6. 36. כְּרוּתוֹת אֲרָזִים ; q.d.ſciſſa Cedrorum , i.e. aſſeres, trabes,viz. Cedrini ; prout Chald.trabes ex lignis Cedrorum.Crebrò autem phraſis hæc notabilis eſt in Scripturis, כָּרַת בְּרִית ſecare fœdus, h.e. ſecando facere fœdus : ſectis enim animalibus fiebat fœdus ; vide Gen.15.9,10,17,18 Deus nobiſcum fœdus facit mediante ſacrificio , ſive mortificatione victimæ ; hinc Pſal.50. 5. חֹסְרֵי כוֹרְתֵי בְרִיתִי עָלֵי זָבַח pios meos ſecantes fœdus meum, h.e. facientes fœdus mecum ſuper ſacrificio. Jer.34.18. Populus fecit fœdus coram Deo , ſecto vitulo in duas partes, & per medias eas incedens ; fortè ſignificans τὴν διχοτομίαν pœnam violati fœderis. Hæc phraſis, ſecare fœdus, non uno modo uſurpatur. Aliquando notat per legem invitare ad pacem faciendam, & amicitiam contrahendam, vel certâ lege pacem & amicitiam oſferre. Exod.24.8. Ecce ſanguis הַבְּרִית fœderis, quod כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם Dominus pepigit vobiſcum עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה ſuper omnibus hiſce verbis; h.e. ecce ſanguis , typus ſanguinis, quo fundatur pax & amicitia , quam ego vobis addico , ſiquidem præcepta hæc , quæ vobis præſcripſi, obſervetis, ſive in fide ſanguinis fœderis convertamini ad me,& in terra,quam do vobis pignus hæreditatis, judicia quæ vobis præſcripſi, exerceatis. Confer Exod.34.27. Jer.31.32. Non ut fœdus, quod fecui cum patribus eorum , quo die apprehendi manum eorum , ut educerem eos ex Ægipto : quia illi irritum fecerunt fœdus meum. Significat,fœdus, h.e. pacem & amicitiam obtuliſſe Iſraelitis , & præterea terram Canaan , ut hæreditatem , ſive hæreditatis veræ pignus ; ſed fruſtrà. Nam pleroſque non habuiſſe ſibi fidem, ſed ſuâ contumaciâ effeciſſe,ut carerent pace & amicitia Dei & in terram non intrarent ; vel lege gravi onerarentur. Ideoque hæc phraſis notat aliquando , legem alicui imponere : ut Jer.34.13. Job.31.1. fœdus fecui oculis meis : legem hanc dixi oculis meis. Aliquando notat , pacem alicui addicere ; Exod.34.12. Cave tibi nè feces fœdus habitanti in terra, h.e. nè ipſis pacem des. Deut. 7. 2. 1 Sam. 11. 1.

כָּרַת־לָנוּ בְרִית וְנַעֲבָדֶךָּ seca nobis fædus, da nobis pacem, & serviemus tibi. Sic vers. 2. Jos. 9. 15. וַיִּכְרוֹת לָהֶם בְּרִית לְחַיוֹתָם & fecuit ipsis fædus ad vivificandum ipsos. Promisit ipsis, addixit: & 16. Proinde aliquando significat addicere rem bonam, promittere, dare jus petendi & exspectandi, tanquam ex fœdere & pacto. Sic Ezech. 34. 25. & secabo ipsis fœdus pacis; h.e. addicam iis pacem tanquam ex pacto. Sic cap. 37. 26. Item interdum omittitur בְּרִית, ut in 2 Chron. 7. 18. & constabiliam thronum regni tui, quemadmodum כָּרַתִּי לְדָוִד secui Davidi, h.e. pactus sum, promisi: 1 Sam. 20. 16. וַיִּכְרוֹת יְהוֹנָתָן עִם בֵּית דָּוִד Ità Hag. 2. 5. אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתְּכֶם cum verbo de quo pactus sum vobiscum: vel, quod pactus sum vobiscum, h.e. promisi, quod exspectandi jus dedi vobis. Quando igitur addicit bona à se præparata, & jus dat ea habendi & petendi, tanquam ex pacto per impletionem conditionum rato facto, declarat voluntatem suam & consilium suum ἀμετάθετον. Id consilium vocat Scriptura Testamentum, quia est de hæreditate danda filiis, & per mortem Testatoris Christi sit ratum, Hebr. 9. 16, 17, 18. Aptum autem est ad sic loquendum, quòd 70. Interpretes בְּרִית ferè διαθήκην verterunt: quod ut plurimum Testamentum significat: etiam si illi in sensu fœderis, aut pacti, i.e. συνθήκης, usurpent. Zach. 11. 10. לְהָפֵר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי &c ad irritum faciendum fœdus, quod pepigeram cum omnibus populis, h.e. ad tollendam pacem, quam dederam omnibus populis, & eis addixeram si regnum meum acciperent. Hos. 2. 20. & secabo iis fœdus cum bestia agri: faciam ut securam & tutam pacem habeant cum iis. Isa. 28. 15. secuimus fœdus cum morte. Invenimus medium per quod tuti simus à morte. Hos. 24. 25. וַיִּכְרוֹת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם & secuit Josua fœdus populo: cum populo contractus & pactus est, quòd unâ Jehovam essent culturi: ità cum illis confœderavit se. Ezr. 10. 3. נִכְרוֹת בְּרִית לֵאלֹהֵינוּ לְהוֹצִיא pangamus fœdus Deo nostro, nos ejecturos. Demus ei fidem, nos id facturos. Neh. 10. 1. Et in omnibus hoc nos כּוֹרְתִים אֱמָנָה pangimus, h.e. promittimus, curationem. In Niphal significat, secari, excindi, abscindi, auferri, ut Joel. 1. 5. נִכְרַת מִפִּיהֶם ablatum est ab ore vestro. Et Ex. 12. 15. וְנִכְרְתָה & excindetur anima illa ex Israele, i.e. ego tollam eam ex consortio sanctorum: nam v. 19. dicitur, ex cœtu Israelis; & cap. 30. 33. וְנִכְרַת מֵעַמֶּיהָ & excindetur ex populis suis, i.e. non habebit partem cum popularibus suis in regno meo. Sic Gen. 17. 14. Num. 15. 30. Hanc pœnam vocant Hebræi כָּרֵת exterminium. Dan. 9. 26. יִכָּרֵת מָשִׁיחַ וְאֵין לוֹ excindetur (ex terra viventium) Christus, & nihil habebit. (excisio Christo, quum nihil (erit) ipsi; i.e. nihil amplius Jerusalemis erit habiturus Christus; sed ea reprobaturus planè & suos indè educturus. Nam populus Ecclesiæ quæ erat Jerusalemis ex quodam oraculo & revelatione, ante bellum & obsidionem, jussus est emigrare, & se in civitatem Peræ, cui Pella nomen erat, recipere, prout Eusebius narrat lib. 3. Hist. Eccles. c. 5. Jun.) Psal. 101. 8. לְהַכְרִית ad excindendum è civitate Jehovæ omnes qui operantur vanitatem, i.e. ad ejiciendum, ad tollendum ex ea, ut in ea non sint & lateant sub specie & nomine populi Dei; Hæc de hac Rad. ex Cocc.

Rad. 82. כֶּשֶׂב m. est idem quod כֶּבֶשׂ, i. e. agnus ovis annicula; Pag. Bu: nam si annum excedat, dicitur אַיִל aries; Merc. agnellus unius anni, &c. Cogn. est cum כָּבַשׂ lavit, & כָּבַשׁ subjecit; nam agni facilè possunt subigi, & eorum nativa lana est candida ceu lota. Usurpatur in promiscuo genere: Av. Occurrit hoc nomen simpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. כֶּשֶׂב ovis, Lev. 3. 7.. 17. 3.. 22. 27. Num. 18. 17. וְכֶשֶׂב & ovis, Lev. 7. 23. הַכֶּשֶׂב ovis, Lev. 4. 35 sic & in forma pl. m. occ. simpl. & cum הַ, וְהַ & בַּ præf. כְּשָׂבִים oves, Deut. 14. 4. הַכְּשָׂבִים oves, Lev. 1. 10. וְהַכְּשָׂבִים & agnos, Gen. 30. 40. בַּכְּשָׂבִים in ovibus, Gen. 30. 32, 33, 35. Lev. 22. 19. Atque indè No in forma fœm. כִּשְׂבָּה agna, agnicula, agnella, vel ovicula, Pag. Bu. prout occurrit loco seq. כִּשְׂבָּה agna, Lev. 5. 6.

Rad. 83. כָּסָה est כָּסָה tegere, operire, & שׂוּחַ linire, vel linere, complanare; Pag. obduci, operire, Bu. Lex. opertus est, obductus est significatione neutrali. Dicitur autem propriè de obductione adipis, ut si quis densitate adipis est opertus. Cogn. cum כָּסָה operuit, Av. Occurrit in præt. kal, 2. f. m. Deut. 32. 15. incrassatus fuisti, כָּשִׂיתָ operuisti; sub. cor tuum; ob multam pinguedinem; adeò ut nihil intelligas, juxta R. D. in l. Rad. Quidam intransitivè, opertus seu obductus es, nim. adipe & sagina; Merc. vel adipe, Bu. Lex. opertus es crassitudine: Av. cooperuisti; scil. ossa carne, carnem opimitate; à כָּסָה; Cocc. R. Sal. operuisti; sicut scil. homo, quum intrinsecus est pinguis, illius ilia duplicantur extrinsecùs. Citat locum Job. 15. 27. כִּסָּה operuit faciem suam adipe; & sic hîc est quasi כָּסִיתָ operuisti, scil. faciem tuam adipe, seu pinguedine; Pag. opertus es adipe; Bu. Conc.

Rad. 84. כַּשְׂדִּים Casdim, i. e. Chaldæi; item pro terra Chaldæorum. Hinc mutato שׂ in L. fit Chaldæus, Chaldæa, &c. Av. Occurrit Gen. 11. 5. & cum לְ præf. Dan. 2. 2. ut & cum ה, locali in fine, כַּשְׂדִּימָה in Chaldæam, Ezech. 23. 16. Av. Bu. Lex. In sing. כַּשְׂדִּי Chald. Chaldæus: divinus, divinandi peritus; quòd in eo Chaldæi excellerent, Bu. Lex. &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 85. כָּשַׁל est, impingere, offendere; Pag. dejici in aliquid, illidere, ut decidas; Merc. pede, aut pedibus infirmari, debilitari viribus, cadere, ruere, Pag. lapsus est, corruit, impegit, &c. Bu. Lex. corruendo impegit: cogn. cum כָּשַׁל orbus fuit, & cum חָשַׁל lassus fuit, nam lassi, & qui omni auxilio sunt orbati, facilè impingunt, ut corruant; Av. כָּשַׁל signif. offendere sive impingere in via, vel in cursu; Cocc. Occurrit in præt. kal, 3. f. m. simpl. & cum ו conv. præf. כָּשַׁל corruit, Neh. 4. 10. Psal. 31. 11. Hos. 5. 5. וְכָשַׁל & corruet, Isa. 31. 3. Jer. 50. 32. Hos. 4. 5. & in 3. f. f. præt. kal est, כָּשְׁלָה corruit, Isa. 3. 8.. 59. 14. sicut & in 2. f. m. præt. kal, occ. simpl & cum ו conv. præf. כָּשַׁלְתָּ corruisti, Hos. 14 2. וְכָשַׁלְתָּ & corrues, Hos. 4. 5. & in 3. pl. extra pausam est cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui formæ priori ו conv. est præf. ut seq. כָּשְׁלוּ corruerunt, Ps. 27. 2.. 107. 12.. 109. 24. Jer. 46. 7. כָּשְׁלוּ impingunt, Jer. 46. 12. Lam 5. 13. וְכָשְׁלוּ & impingent, Lev. 26. 37 Isa. 8 17.. 28. 13. Jer. 6. 21. & in 1. pl. præt. kal, est, כָּשַׁלְנוּ impegimus, Isa. 59. 10. In part. ben. kal, f. m occ. locis seq. כּוֹשֵׁל corruens, impingens, labans, 2 Chron. 28. 15. Job. 4 4 Ps. 105. 37. Isa 5. 27. Jer. 46. 17. & à sing. f. כּוֹשְׁלָה corruens.

es, eſt forma pl.ſ. part.ben.kal ; ſic , כּוֹשְׁלוֹת labantia, Iſa.35.3. In Infin.kal, occ. plenè, loco ſeq. כָּשׁוֹל impingendo, Iſa.40.30. In Niphal, נִכְשַׁל offenſus eſt, lapſus eſt impingendo ; Av. ferè non plus quàm in kal ſignificat, utrobique enim eſt neutrum ; Merc. Occurrit in præt.niph. 3.ſ.m. cum וְ conv.præt. וְנִכְשַׁל & impinget, Dan.11.19. ut & in 3.pl.præt. niph.occ.extra pauſam cum Scheva , ſed in pauſa cum cametz penult. cui utrique formæ וְ conv.eſt præf.ſic, וְנִכְשְׁלוּ & impingent, Dan.11.14.וְנִכְשָׁלוּ & corruent, Dan. 11. 33. In part. Niph.ſ.m. occ.cum הַ dem.præf. & in forma pl. m. cum וְ cop.præf הַנִּכְשָׁלִים collapſus, Zach.12.8.וְנִכְשָׁלִים & collapſi,1 Sam.2.4. In Infin.niph. הִכָּשֵׁל offendi,corruere, &c. unde cum יִבְ præf.& וְ Aff. juxta normam eſſet וְיִהְכַּשְׁלוּ , ſed pro eo occurrit contractè abſque He nota Infin.Niph.cujus vocalis chirek retinetur ſub Beth,ſic, וּבְכָשְׁלוֹ & in corruendo eo, Prov.24. 17. Item regulariter occ. Infin. niph. cum יִבְ præf. & ם֫ Aff. ſic, וּבְהִכָּשְׁלָם & in corruendo eos, Dan. 11. 34. In fut. Niph.occ. in 2.& 3.ſ.m. ut & in 3. pl. m. extra pauſam cum Scheva, ſed in pauſa cum Tzere penult. ut ſeq. תִּכָּשֵׁל impinges, Prov.4.12.יִכָּשֵׁל corruet, Ezech.33. 12.יִכָּשְׁלוּ corruent, impingent,Pſal.9.4.Prov.24.16.Jer. 6.15..8.12..20.11..31.9. Hoſ.5.5.. 14.10. Nah.2.6.. 3.3. יִכָּשְׁלוּ impingent, corruent, Prov.4.19. Iſa.40.30..63. 13. Dan. 11.35,41. In piel,eſt כִּשֵּׁל impingere, ſeu offendere fecit ; Bu. Av. vel debilitavit ; Cocc. unde in 3.ſ.m.& f.fut.piel יְכַשֵּׁל, תְּכַשֵּׁל impingere faciet, debilitabit,&c. unde in 2.ſ.f.fut. piel, Ezech.36.14.gentes tuas non תְּכַשְּׁלִי debilitabis ampliùs, Cocc.impingere facies,Bu Id Maſorethæ legendum docent תְּשַׁכְּלִי orbabis, Bu.Lex.& ſic 70. ὐκ ἀτεκνώσεις quaſi eſſet תְּשַׁכְּלִי , quod præcedit , verſ. 13. Cocc. In hiphil , הִכְשִׁיל impingere fecit, labefactavit, Bu.Lex.Av.vel dejecit , Av. Offenſionem vel offendiculum præbuit, &c ut Bu.Merc. Occurrit in 3.ſ.m.præt.hiph. & in 2. pl. m.ſic, הִכְשַׁלְתֶּם labefactat,Lam.1.14.הִכְשִׁיל impingere feciſtis, Mal.2.8. In Infin. hiph.occ. cum לְ præf. ut & cum לְ præf. & וְ Aff. וּלְהַכְשִׁיל & ad impingere faciendum, 2 Chron.25.9.לְהַכְשִׁילוֹ ad facere impingere eum, 2 Chron.28.23. In fut.hiph.2.ſ.f. occ. defectivè cum chirek abſque jod penult.ſic, תַּכְשֵׁלִי impingere fines, Ezech.36.15. & in 3.ſ. m. fut. hiph.occ.cum הָ Aff ut & in 3.pl.m.ſimpl.& cum וְ conv. præf. & הוּ Aff.poſt kibbutz pro ſchurek ; ut & cum ם Aff.ut ſeq. יַכְשִׁילוּ impingere faciat te,2Chron.28.9.יַכְשִׁילוּ impingere faciant, Prov.4.16.וַיַּכְשִׁילוּהוּ & impingere faciunt eam, Pſal.64. 9.וַיַּכְשִׁילוּם impingere fecerunt eos, Jer.18.15. In Hophal הָכְשַׁל vel cum kibbutz pro cametz chatuph , הֻכְשַׁל impingere factus eſt ; &c. unde in part.hoph. (à ſing. מֻכְשָׁל impingere factus,lapſans, projectus, vel dejectus,&c.) pl m.cum kibbutz eſt מֻכְשָׁלִים impingere facti, Jer.18.23. Atque indè nomina, i. כַּשִּׁיל m.ſecuris, bipennis, aut vectis ; Bu.Lex. Pag. vel, ſecundum alios, aſcia ; Kimchi כְּרֻדוֹם , i.e. ſecuris ; quod nomen Targum per hoc reddit, Jer.46. & ſic dicitur , quòd ligna labefactet & decidere faciat arbores & alia ; Merc.& ità impingit ut corruant ; Av. malleus ; Cocc. Occurrit cum בְּ præf. ſic, בְּכַשִּׁיל cum ſecuri, Pſal.74.6. Item,2.hinc etiam No. כְּשָׁלוֹן maſc. lapſus, Bu.Lex.Merc. ruina ; Merc. Cocc.offenſio;Coc. Av. Occurrit loco ſeq. כְּשָׁלוֹן lapſus,Prov.16.18. ſicut & 3.hinc etiam No. מִכְשׁוֹל idem, offendiculum, offenſio ; Bu.Cocc.Av. ſcandalum , quod occaſionem lapſûs præbet. Occurrit ſimpl. & cum וְ, לְ & יִלְ præf. ut ſeq. מִכְשׁוֹל offendiculum, Pſal. 119. 165. Iſa.8.15..57.14. Ezec.3.20..7.19.vel ſine vau,idem,Lev.19.14. יִמְכָּשׁוֹל & offendiculum, Ezech.14.2,3,7.לְמִכְשׁוֹל in offendiculum,Ezec.18.30..44.12.וּמִכְשׁוֹל & in offendiculum, 1 Sam.25.31. ſicut & in forma pl.m. ſimpl. & cum הַ dem.præf.הַמִּכְשׁוֹלִים offendicula,Jer.6.21. offendicula,Ezec.21.20.Item,4.hinc etiam No.מִכְשֹׁלָה f. ruina,Bu.vel,lapſatio, offenſio, tirubatio, Cocc.offendiculum , ſcandalum, ruina ; Av. Quidam ſeditionem intelligi volunt , quâ unus in alium impingit, & labefactatur ſtatus & tranquillitas publica ; Merc. Occurrit in ſing.& pl.ſ.cum וְהַ præf.utrique ſic, וְהַמִּכְשֹׁלָה & ruina,Iſa.3.7.וְהַמִּכְשֹׁלוֹת & ruinæ, Zeph.1. 3.

Rad.86. כָּשַׁף non occurrit in kal , ſed in piel, כִּשֵּׁף faſcinavit, effaſcinavit , faſcinis uſus eſt, vel auſpicis: auſpicatus eſt ; Av. præſtigiis uſus eſt ; Bu.Lex. Cocc. Occurrit in præt.piel , 3.ſ.m.cum וְ cop.præf. 2 Chron. 33.6. וְכִשֵּׁף & præſtigiis uſus eſt , Bu.Conc.vel auſpiciis ; Av. & præſtigia vel maleficia exercebat ; Hier. maleficis artibus inſerviebat ; Pag. Atque indè nomina, i. כָּשָׁף m.quod, ſecundum Ab.Ezram, eſt præſtigium ; prout מְכַשֵּׁף ſeu כַּשָּׁף eſt præſtigiator ; dicit enim, quòd eſt levis ſeu agilis manibus ſuis ; qui tenet oculos, qui notat horas quando aliquid eſt faciendum,& cognitionem habet ſomniorum, ſecundum diſpoſitionem ſtellarum ; eſt enim præſtigiator qui circumſtantibus ità oculorum aciem præſtringit,i.e.valde ſtringit aut claudit , vel obtenebrat , ut non advertant dolum, ut res aliter videre faciat quàm ſint: unde præſtigium, incantatio , deluſio, falſa oſtentatio,&c. Et poteſt etiam hoc nomine ſubſtantivo כָּשָׁף appellari faſcinum, & Adjectivis illis , faſcinator. Faſcinor autem, eſt, maleficium infero : unde Virgil. Neſcio quis teneros oculus mihi faſcinat agnos. Sunt qui magiam, i. e. magicam artem ſignificare putant; Hieron.communiter vertit,maleficium ; & Toar, maleficum ; Pag. Subſtantivum autem כָּשָׁף in forma pl.m.eſt כְּשָׁפִים præſtigiæ, maleficia , Bu.Lex. faſcinationes , faſcina ; & accipitur per auxeſin pro auſpicibus; Av. incantamenta; 70.φάρμακα, inſtrumenta magiæ ; quæ ſunt voces, ſigna, ritus, opera denique à Dæmone tectè vel apertè inſtituta, ad effectum humanâ potentiâ majorem conſequendum; Coc. Occurrit autem in forma pl.m.locis ſeq. כְּשָׁפִים præſtigiæ, Mich.5.11. Nah.3.4. unde forma pl.m. conſtr.occ. cum Aff. יךָ_ , & cum וּ & בְּ præf.ante הֶ Aff. ut ſeq. וּכְשָׁפֶיהָ præſtigiæ tuæ, Iſa.47.9,12. וּכְשָׁפַיִךְ & præſtigiæ ejus,2 Reg.9.22.בְּכִשְׁפֶיהָ præſtigiis ſuis, Nah.3.4. Item, 2. hinc etiam No. כַּשָּׁף m.præſtigiator,&c. ut ad initium radicis. In forma pl. m. כַּשָּׁפִים præſtigiatores , malefici, Bu.Lex.auſpices, haruſpices, faſcinatores, Av. In forma conſtr.pl.m.occurrit cum כֶּם Aff.Jer.27. 8. וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם nec maleficos veſtros, Merc. Cev.& vos non audietis , &c. ad auſpices veſtros, &c.Av. Notantur gentium Prophetæ dæmoniorum ſocietatem & inſtinctum jactantes , aut ſub nomine phyſicæ cognitionis,artes Diabolicas exercentes, exorciſtæ, & id genus temerarii homines.Sed Scriptura hoc vocabulo φαρμακία, φαρμακὸς, מְכַשֵּׁף & כַּשָּׁפִים etiam innuit omnem

omnem fiduciam in elementis mundi, ſive rebus terreſtribus, ſive opere operato ad juſtitiæ & ſanctitatis adeptionem, & omnem cultum ab hominibus excogitatum, & à Dæmoniis doctum, quo creditur Deus placari, & beneficia ejus impetrari putantur; Cocc. Ab. Ezra ſcribit in comment. quòd מְכַשְּׁפִים ſunt מְשַׁנִּים רִבּוּר הַתּוֹלֶדֶת לְמַרְאֵה הָעַיִן mutantes aliquid naturale ad aſpectum oculi, vel certè, rem naturalem in id quod oculis ſpectatur, res ſcilicet oculis aliter objicientes quàm pro ipſarum natura. At Chaldæi alii erant, aſtrorum ſcil. periti; Utroſque ad interpretationem ſomnii ſui vocavit Nabuchadonoſor; Merc. Cev. Atque 3. hinc etiam No. מְכַשֵּׁף, quod quidam volunt eſſe part. piel, præſtigiis utens, præſtigiator, maleficus, Bu. Lex. φαρμακὸς magus, incantator, Cocc. auſpex vel auſpicans, &c. Av. Occurrit in ſing. m. cum ו cop. præf. וּמְכַשֵּׁף & præſtigiator, Deut. 18. 10. & in forma pl. m. occ. cum ב & ל præf. בְּמְכַשְּׁפִים in præſtigiatores, Mal. 3. 5. & וְלִמְכַשְּׁפִים & præſtigiatoribus, Exod. 7. 11. Dan. 2. 2. Atque indè etiam, 4. eſt No. fæm. מְכַשֵּׁפָה præſtigiatrix, malefica, Exod. 22. 18. מְכַשֵּׁפָה præſtigiatricem, maleficam non vivificabis, i.e. ſines vivere; Pag. auſpicem vel haruſpicem non ſines vivere; Av. & dixit maleficam, eò quòd maleficia ut plurimum in mulieribus inveniuntur, Pag. Hebræi dicunt מְכַשְּׁפִים eſſe qui mutant & transformant res naturales ad aſpectum oculi; Bu. Lex. Nam verbum in piel, כִּשֵּׁף eſt, res ſeu creaturas aliter objicere oculis, præſtringere oculos. Nam, ut literarum poſitu, ità modo tantùm ſignificandi variat à verbo כָּפַשׁ, quod apud Rabbinos, mutare in aliam formam, ſignificat; Forſt. Per præſtigiatorem omnis artis nefariæ exercitor intelligitur, Lev. 19. 26. & Deut. 18. 10. Sed præſtigiatrix hic potiùs nominatur Synecdochicè, tum qnia procliviores ſunt ad hoc ſcelus, ex infirmitate, mulieres; tum quia ſic viſum eſt Deo oſtendere, nè infirmiori etiam ſexui in hac cauſa, utcunque ab hominibus extenuari ſoleat, parcendum eſſe; Jun.

Rad. 87. כָּשַׁר tria ſignificat: 1. eſt rectum eſſe, congruum & conveniens eſſe; unde ab R.D. exp. per יָשַׁר rectum eſſe, in kal; Pag. Significat cùm quid ex induſtria rectè fit; Merc. Cev. כָּשֹׁר, vel כָּשָׁר, congruit, convenit, commodus, utilis, vel placidùs fuit. Cogn. cum יָשַׁר rectus fuit: nam quæ congruo tempore fiunt, placent & recta videntur. Sunt enim Caph & Jod literæ ejuſdem inſtrumenti; Av. Kimchi interpretatur כָּשַׁר per יוֹשֶׁר וְנְכוֹנָה rectitudinem & convenientiam; Coc. Occurrit in fut. kal, 3. ſ. m. Eccl. 11. 6. quia neſcis אֵי זֶה יִכְשַׁר quòd, vel quod magis rectum vel congruum ſit; Pag. Bu. Lex. utrum commodius futurum ſit; Av. quodnam futurum ſit proſperum; Cocc. & in forma cum Tzeri, Eſth. 8. 5. in præt. kal, juxta quoſdam, 3. ſ. m. cum ו cop. præf. וְכָשֵׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ & proba eſt res coram rege: ſi æquum videtur; Cccc. & ſi commoda erit res hæc regi; Av. In hiphil, הִכְשִׁיר rectificare, dirigere; Bu. rectum facere; Pag. Occurrit Eccl. 10. 10. in Infin. hiph. וְיִתְרוֹן הַכְשֵׁיר חָכְמָה & excellentia rectum facere ſapientiam, i.e. & excellentia eſt ſapientiæ ſuper alia, quòd abſque dolore rectum faciat hominem. Alii ſic, & abundans ſeu amplior rectitudo eſt ſapientiæ; quibus non aſſentior, quia eſt verbum tranſitivum ex Hiphil, & non nomen, ut inquit Ab. Ezra; Pag. ego intelligo, intendendæ ſunt (dixerat) vires ubi ferrum eſt obtuſum; ſed excellentia directionis ſeu rectificationis, eſt ſapientia; i.e. ſed ſapientia longè præſtantiùs diriget opus & rectiùs faciet; nam robore, ut ſuprà ſimpliciter dixerat, præſtantior eſt ſapientia. Infinitum loco nominis, vel nominaliter ſumptum, Merc. præſtantiſſimum rectè efficiendi eſt ſapientia; Cocc. At emolumento ad dirigendum, Hebr. dirigendi, eſt ſapientia, Jun. Atque indè nomina, i. כָּשֵׁר rectus, rectum, congruus, conveniens, Bu. Lex. Pag. &c. Eſth. 8. cum ו cop. vel eſt verbum ex kal, formæ חָפֵץ, ut ſuprà: vide. Er 2. hinc etiam No. כְּשָׁרוֹן m. rectitudo, æquitas; Pag. Bu. h.e. congruentia & induſtria in rebus convenienter agendis; Merc. Cev. commoditas, congruentia, utilitas; Av. Occurrit ſimpl. & cum יב præf. ut ſeq. כְּשָׁרוֹן rectitudo, Eccl. 4. 4. 5. 10. וּבְכְשָׁרוֹן & in rectitudine, Eccl. 2. 21. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in No. pl. f. כּוֹשָׁרוֹת compedes, vel annuli compedum; Pag. Bu. Commodirates, opportunitates, congruentiæ, Av. Occurrit cum בַּ præf. Pſal. 68. 7. qui educit vinctos בְּכוֹשָׁרוֹת compedibus, vel annulis compedum, juxta R.D. & Caph eſt ſicut Coph, quoad ſignificantiam: ut ſit ſicut קְשׁוּרִים ligamina, vincula. Sic חֻקִּין & חֻקֵּי ejuſdem ſunt ſignificationis; Pag. vel, in congruentiis, i.e. in opportunitatibus; Av. in commoditatibus; vel ad כָּשֵׁר pertinet; Cocc. Quidam, ad recta & congrua; Merc. R. Sal. recto, & opportuno tempore; Bu. Lex. Item, iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt in No. כִּישׁוֹר verticulum, ſeu vertibulum, quaſi fuſi directorium; Pag. Bu. Lex. quod ponitur in capite fuſi, nentibus mulieribus, ad dirigendum netum, ſive id quod nent; eſt enim inſtrumentum quod fuſo adhibetur ut faciliùs vertatur; Pag. ſignificat colum, vel fuſum; vel ut Kimchi vult, verticillum; Merc. כִּישׁוֹר eſt congruentia; & ponitur pro verticulo quod fuſo adhibetur ut commodiùs vertatur; Av. Occurrit cum בַּ præf. Prov. 31. 19. manus ſuas miſit בַּכִּישׁוֹר in verticulum, Pag. Av. alii, in rectitudine, i.e. rectè: ſed rectius eſt prius; Merc. ad verticulum, Bu. Conc. &c. Item inter nomina quidam ponunt הַכְשִׁיר commoditas, utilitas, Eccl. 10. 10. & uberius הַכְשִׁיר commoditatis eſt ſapientia, i.e. uberrima commoditas, &c. Av. Plerique ſumunt pro Infin. Hiphil, ut ſuprà: ibi vide.

Rad. 88. כָּתַת eſt contundere, cædere, tundere; Pag. convenit cum כָּתַשׁ: de quo infrà: ſed latiùs patet nonnihil vergit ad נָכָה: unde הַכָּה percutere; Merc. כָּתַת tudit, contudit, contrivit; Bu. Lex. cudit terendo, procudit, concidit in tenuitatem maximam. In kal כַּת contractè, procudit, concuſſit, conquaſſit; idem quod נָכַת & cogn. cum חָתַת conſternavit, & cum כָּתַשׁ quaſſavit, contudit, Av. Occurrit in 1. ſing. præt. kal cum ו conv. præf. loco ſeq. וְכָתוֹתִי & contundam, Pſal. 89. 24. In part. pahul, ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. כָּתוּת contuſum, Iſa. 30. 14. וְכָתוּת & contuſum, Lev. 22. 24. in Imper. kal, ſ. m. כּוֹת (ut סוֹב) contunde: unde in pl. m. eſt, כּוֹתוּ contundite, Joel. 4. 10. In fut. kal, 3. ſing. יָכוֹת (ut יָסוֹב) contundet: unde in 1. ſing. fut. kal, cum ו cop. præf. pro אֲכוֹת (ut אָסוֹב) occ. cum dageſch poſt brevem vocalem ſægol, loco longæ cametz; ſic, וְאֲכוֹת & contundam, Deut. 9. 21. In piel, כִּתֵּת contudit, Bu. procudit ad contritionem; Av. Occurrit in præt. piel, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in 3. pl. cum ו conv. præf. ut ſeq. וַיְכַתֵּת contudit, 2 Chron.

34.6. וְכִתַּת & contudit,2 Reg.18.4. וְכִתְּתוּ & tundent, Iſa.2.4. Mich.4.3. Zach.11.7. In pual, כֻּתַּת procuſus eſt, contritus eſt. Occurrit in 3.pl. præt. pual cum ו conv. præf. וְכֻתְּתוּ & contundentur, 2 Chron.15.6. In hiphil, הַכֵּת contundere, conterere; Bu.man. unde in fut.hiph. 3.ſ.m. eſt, vel, יָכֵת vel, יָכִיר contundet: unde in 3. pl.m. eſſet יָכִיתוּ contundent: ſed cum ו conv. præf. longa vocalis cametz mutata eſt in brevem pathach,cum dageſch ſequente in Caph cum Scheva: ſic, וַיַּכְּתוּ & contriverunt, Deut.1.44. prout etiam occurrit cum ו conv.præf. & ם Aff.ſic, וַיְכַתְּתוּם & contriverunt eos, Num.14.45. In hophal הוּכַת contundi, conteri, Bu. unde in fut.hoph. 3.ſ.m. pro יוּכַת (ut יוּסַב) occ. cum brevi vocali kibbutz ante dageſch in Caph, loco longæ vocalis ſchurek; ſic, יֻכַּת attereretur, Iſa.24.12. prout etiam iu 3. pl.fut.hoph. pro יוּכְּתוּ (ut יוּסַבּוּ) occ. cum kibbutz ante dageſch; idque in pauſa cum camerz,ſed extra pauſam cum pathach; (quæ tamen omnia ex Hophal, & præcedentia etiam ex Hiphil, quidam referunt ad יָכַת, alii,ad נָכַת; Bu. Lex.) ſic, יֻכָּתוּ vel יֻכַּתּוּ contundentur, Job.4.20. Jer.46.5. Mich.1.7. Atque indè nomina, i. כָּתִית m. tuſum, Bu.Lex. contuſio, Pag. contuſus, procuſus, excuſus; nomen Adject. Av. contuſum, vel ex contuſione fluens oleum; Cocc. Occurrit tantùm ſimpl. locis ſeq. כָּתִית tuſum,Exod.27.20.. 29.40. Lev.24.2. Num.28.5. 1 Reg.5.11. Item, 2. indè etiam nomen מַכָּתָה f. contuſio, Bu.confractio,Pag.contritio, conquaſſatio; Av. In forma conſtr. מִכַּת: unde cum בְּ præf.& ו Aff eſt בְּמִכָּתוֹ in contuſione ejus, Bu.in confractione illius; Pag.Iſa.30.14. In fruſtis à contuſione reliquis, Cocc.viz.non invenietur teſta. Quidam reducunt huc nomen מַכּוֹת, 2 Chron.2.10. dedi frumenta מַכּוֹת contuſa; vel contuſionum, pro contuſa aut molita; quaſi eſſet nomen inſtar מָשׁוֹר à שָׂרַר: vel potiùs juxta R. Joſ.Kimchi,à נָכַת; & eſt inſtar מַשּׂוֹר ſerra, a נָשַׂר; Pag. Froinde potiùs vertendum ſingulariter, frumenta contuſionis; ſed alii à נָכָה, & exponunt, frumenta percuſſionum, i.e.excuſa;Merc.Cev.

Rad.89. כָּתַב ſcripſit,conſcripſit,deſcripſit,inſcripſit, perſcripſit, reſcripſit, præſcripſit; Bu.Lex.ſcripſit,conſcripſit, &c. ut in Bu. Lex. manu pinxit literas. Hinc Græci pro Tau ponunt ϱ euphoniæ cauſâ, ut γράφω, & Latini præponendo S. dicunt ſcribo; Av. Occurrit autem hæc radix in præt.kal,3.ſ.m.ſimpl.& cum ו conv. præf locis ſeq. כָּתַב ſcripſit, Joſ.8.32. 2 Reg.17.37. 2 Chron.26.22..30.1. 32.17. Ezr.4.7. Eſth.8.5..9.23. Job. 31.35. Jer.36.27. וְכָתַב & ſcribet, Num.5.23. Deut.17. 18..24.1,3.. & in 2.ſ.m.præt.kal, occ. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult. cui priori ו conv. eſt præf. ut & ו præf & ם Aff.ut ſeq. כָּתַבְתָּ ſcripſiſti, Jer.36.6, 17,29. כָּתַבְתָּ ſcripſiſti, Exod.32.32. וְכָתַבְתָּ & ſcribes, Deut.27.3,8. Jer.36.2. וְכָתַבְתָּם & ſcribes ea,Deut.6.9.. 11.20. ſic in 1.ſing.occ ſimpl.& cum ו conv.præf. כָּתַבְתִּי ſcripſi,Exod.24.12. Prov.22.20. וְכָתַבְתִּי & ſcribam,Exod.34.1. & in 3.pl.præt.kal eſt, כָּתְבוּ ſcripſerunt, Ezr. 4.6. In part.ben kal,occ.ſing.m.ſimpl. & in pl.m. cum ו & ה dem.præf.ſic, כּוֹתְבִים ſcribens, Jer.36.18. וכותבים & ſcribentes, Neh.10.1. הַכּוֹתְבִים ſcribentes, Jer. 32. 12. & in part.pahul kal, ſ.m.ſimpl. occ. locis ſeq. כָּתוּב ſcriptum,Deut.28.61. Joſ.10.13.1 Reg.21.11. Ezr.4.7. Neh.6.6. 7.5..8.14..13.1. Eſth.6.2. Pſ.40.8..149.9. Dan. 9.13..12.1. cui etiam ו, ה & ו ſunt præf. וְכָתוּב & ſcriptum,Eccl.12.10. Ezech.2.10. הַכָּתוּב quod ſcriptum eſt, Joſ.1.8..8.34..23.6.2 Reg.22.13.1 Chron.16.40. 2 Chron.34.21. Iſa.4.3. Jer.25 13. כַּכָּתוּב ſicut ſcriptum eſt, Joſ.8.31.1 Reg.2.3.2 Reg.14.6..23.21. 2 Chron.23. 18..25.4..30.5,18..31.3..35.12,27. Ezr.3.2,4. Neh.8. 15..10.35,37. & in forma pl.m.occ. cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. ſic, כְּתוּבִים vel כְּתֻבִים ſcripti,ſcripta,&c. Exod.31.18..32.15. Deut.9.7. 1 Reg. 11.41..14.19. &c.ad Eſth.10.2. in 60.circ.l. cui utrique etiam formæ ה dem. eſt præf. ut & בַּ eſt præf. formæ cum kibbutz penult. ut ſeq. הַכְּתֻבִים vel הַכְּתוּבִים quæ ſcripta ſunt,Deut.28.58.2 Reg.23.3,24. 1 Chro.4. 41.2Chron.34.31. Jer.51.60. בַּכְּתֻבִים in ſcriptis,Num. 11.26. Item in ſing.fæm.part. pahul occ.ſimpl.& cum ה dem.præf. כְּתוּבָה ſcriptum eſt, 2 Sam.1.18. Iſa.65.6. Jer.17.1.Ezech.2.10. Dan.9.11. הַכְּתוּבָה quæ ſcripta eſt,Deut.29.20,21..30.10..29.27. & in forma pl.f.part. pahul cum ה dem.præf.eſt, הַכְּתוּבוֹת ſcriptas, 2 Chro. 34.24. In Infin.kal,occ.cum ל cop.præf.ante cametz penult. וְכָתוֹב & ſcribendo, Jer.32. 44. ſed cum בְּ & ל præf.eſt cum Scheva penult. ante cholem in ult. ſic, בִּכְתוֹב in ſcribendo,Pſal.87.6. לִכְתוֹב ſcribere, deſcribere,Deut.31.24. Joſ.18.8. Item cum בְּ præf.cholem tranſmutatur in cametz chatuph penult.ante ו Aff. ſic, בָּכְתָבוֹ in ſcribere eum, Jer.45.1. In Imper.kal,ſ.m.occ. ſimpl.cum cholem, ſed ante maccaph cum camerz chatuph pro cholem in ult.& cum ו cop. præf. in cholem ult.ut ſeq. כְּתוֹב ſcribe,Ex.17.14. Hab.2.2. כְּתָב— ſcribe,Exod.34.27. Jer.30.2. Ezech.24.12. וּכְתוֹב & ſcribe, Iſa.8.1. Jer.36.28. Ezech.37.16..43.11. Item cum ה parag.& ם Aff.in Imper.kal, ſ.m. cholem in ult. tranſmutatur in cametz-chatuph, penult. ſic, כָּתְבָה ſcribe, Iſa.30.8. כָּתְבֵם ſcribe ea,Prov.3.3..7.3. & in pl.m. Imper.kal occ.ſimpl.ſic, כִּתְבוּ ſcribite,Deut.31.19. Eſth.8. 8. Jer.22.30. In fut.kal,1.ſing.occ. cum cametz-chatuph in ult. ante maccaph, ſed cum ו cop.& ו conv.eſt cum cholem in ult.& occ.etiam cum Scheva ſub Thau, pro cholem ante הֵ Aff.ut ſeq. אֶכְתָּב— ſcribam, Hoſ.8. 12. וְאֶכְתּוֹב & ſcribam, Deut.10.2. וְאֶכְתּוֹב & ſcripſi, Jer.32.10. אֶכְתְּבֶנָּה ſcribam illud,Jer.31.33. & in 2.ſ. m. fut.kal eſt, תִּכְתּוֹב ſcribes,Num.17.17,18. Job.13. 26.Ezech.37.20. & in 3.ſ. m. fut. kal, ſimpl. eſt, יִכְתּוֹב ſcribet, Iſa.44.5. ſed cum ו conv.præf. ſæpiùs occ. locis ſeq. וַיִּכְתּוֹב & ſcripſit, Exod.24.4..34.28. Num.33.2. Deut.10.4..31.9,22. Joſ.24.27. Jud.8.14.1 Sam.10.26. 2 Sam.11.14,15.2 Reg.10.1,6. Ezr.8.34. Eſth.8.10.9. 20. Jer.36.4,32..51.60. pro quo ante maccaph eſt cum cametz chatuph pro cholem in ult. וַיִּכְתָּב— & ſcripſit, Joſ.8.32. Item cum ם Aff.occ.ſimpl. & cum ו conv. præf.ſic, וַיִּכְתְּבֵם ſcribet ea,Iſa.10.19. וַיִּכְתְּבֵם & ſcripſit ea, Deut.4.13..5.22.1 Chron.24.7. ſic in 3.ſ.f. occ. cum ו conv.præf. & in 2.pl.m.ſimpl.ſic, וַתִּכְתּוֹב & ſcripſit,1 Reg.21.8. Eſth.9.29. תִּכְתֹּבוּ ſcribetis, Joſ.18.7. ut & in 3.pl.m.fut.kal occ.ſimpl. & cum ו cop.& ו conv. præf. cui ult.etiam ה eſt Aff. ut ſeq. יִכְתְּבוּ ſcribent, Joſ.18.8. וַיִּכְתְּבוּ & ſcribent, Joſ.18.4. וַיִּכְתְּבוּ & ſcripſerunt, Exod.39.30. וַיִּכְתְּבוּהָ & ſcripſerunt eam, Joſ. 18.9. In Niphal, נִכְתָּב ſcriptus eſt, inſcriptus, vel conſcriptus eſt; Av. ſcriptum eſt, Pag.Bu.occ.cum pathach Eſth.3.12. ſed cum cametz, cap.8.8. quod proinde ſumunt pro part.Niph.ſ.m. ſic & cum ו cop præf.occ.cum cametz in ult. ut pro part.niph.ſ.m. ſic, וְנִכְתָּב & ſcri-

prum

pum eſt in libro, Eſth.9,32. In fut niph.3.ſ.m.occ ſimpl. & cum ו cop.& י conv.præf.ut ſeq. וַיִּכָּתֵב ſcribetur, Eſt. 3.9..8.5. וַיִּכָּתֵב & ſcribetur, Eſth.1.19. וַיִּכָּתֵב & ſcriptum fuit, Eſth.2.23..3.12..8.9. Mal.3.16. & in 3.ſ.f.fut. niph.eſt, תִּכָּתֵב ſcribetur, Pſal.102.19. Item in 3.pl.m. fut.Niph.occ.locis ſeq. יִכָּתְבוּ ſcribentur, Pſal.69.29.. 139.16. Jer.17.13. Ezec.13.9. cui etiam ו cop. eſt præf. & Nun parag.add. וְיִכָּתְבוּן & ſcribentur, Job.19.23. In Piel, כִּתֵּב ſcripſit frequenter, condidit leges ſcribendo; Av.vel ſimpliciter, ut eſt in kal, ſcripſit. Occurrit in præt.piel,3.pl.cum Tzere pro Scheva penult.ob pauſam; ſic, כִּתְּבוּ ſcribunt, Iſa.10.1. In part. piel ſ. m. מְכַתֵּב ſcribens, ſcriptor, qui ſcribit; ſcriba: unde in forma pl.m. cum י cop.præf.occ. Iſa.10.1. ſic, væ ſtatuentibus ſtatuta mendacii, vel iniquitatis, וּמְכַתְּבִים עָמָל כָּתְבוּ & ſcribæ, Bu.Conc. ſcribentibus, ſcribis; Bu.Lex.& ſcribere facientes mendacium; ſcribere fecerunt. Poteſt enim piel eſſe verbum tranſitivum in tertium, inquit R.D.nam loquitur inquit contra judices, & contra illorum tabelliones, qui vulgò dicuntur notarii: ferebant enim judices iniquas ſententias, præcipientes ſcil. tabellionibus ut illa ſcriberent. Sic quoque Ab.Ezra exp. O ſtatuentes,& ô ſcribentes, &c. q.d. ô judices & illorum ſcribæ,aut Tabelliones: & dicit eſſe tranſitivum in duos Pehulim, i. e. perſonas patientes; Pag. malim tamen ſumi hoc verbum in piel pro perſcribere, & in acta referre; Merc. væ ſtatuentibus ſtatuta iniquitatis,& conſcribentibus laborem; i.e. leges quæ laborem & dolorem pariunt; hæc inquam ſcripſerunt; Av.& ſcriptores qui ærumnam ſcriptitant. Frequentativum eſt in Piel, Cocc. Atque indè nomina, i. כָּתָב m.ſcriptum, ſcriptura, præſcriptum,reſcriptum; Bu.Lex. ſcriptura ſcil in eſſentia; Av. Occurrit ſimpl. & cum ו, ה, כ & וּ præf.ut ſeq. כְּתָב ſcriptum, ſcriptura,Eſth.4.8..8.8. וּכְתָב & ſcriptura, Ezr.4.7. הַכְּתָב ſcriptura,Eſth.3.14..8.13. בִּכְתָב in ſcripto,1 Chron.28. 19.2 Chron.2.10..35.4. Dan.10.21. וּבִכְתָב & in ſcriptura,Ezec.13.9. Item cum כְּ præf.& ה֫ Aff.eſt, כִּכְתָבָהּ juxta ſcripturam ſuam,Eſth.1.22..3.12..8.9. ſed occ.etiam cum ם֫ Aff. cui & כְּ eſt præf. ſic, כִּכְתָבָם ſcripturam ſuam,Ezr.2.62.Neh.7.64. לִכְתָבָם juxta ſcripturam ſuam,Eſt.8.9..9.27. Item,2.hinc etiam No. כְּתֹבֶת inſcriptio; Bu. ſcriptura; Pag. impreſſa ſcil. ſcriptura, vel inciſa in carnem vivam; Av. inſcriptio,i.e. inciſio; Cocc.Occurrit cum ו cop.præf. Lev.19.28. וּכְתֹבֶת & ſcripturam notæ,(ſeu impreſſionis,Merc.)non dabitis, i.e. ponetis in vobis; Pag. & ſcripturam ſtigmatis non ponetis in vos; Av.70. γράμματα στικτά, Coc. Item, 3.hinc etiam No.heemant.cum ם præpoſito, מִכְתָב ſcriptura, ſcriptum,Pag.Eu.Coc. Scriptio, actio ſcribendi: item pro ipſa ſcriptura; Av.Occurrit autem ſimpl. & cum יְהוָה, כְּ & בְּ præf. ut ſeq. מִכְתָב ſcriptum,ſcriptura,2 Chron 21.12.Iſa.38.9. וְהַמִּכְתָב & ſcriptura,Exod.32.16 מִכְתָב in ſcripto, 2 Chron.36. 22.Ezr.1.1. כְּמִכְתָב juxta ſcripturam,Deut.10.4. & in forma conſtr.cum pathach in ult. occ. etiam ſimpl. & cum וּ præf. ſic, מִכְתַב ſcriptura, Exod.32.17.. 39. 30. וּבְמִכְתָב & ſcripto,2 Chron.35.4. Loci quidam ſignanter notabiles occurrunt in hac Radice; ut Jer. 32. 44. וְכָתוֹב & ſcribe in libro; Pag. ubi infinitum propriè eſt pro Imperativo, ejúſque emphaſeos, quæ adhortationem & præſentem animum ad rem exequendam exhibeat; Merc.Cev.Exod.32.32. מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ ex libro tuo quem ſcripſiſti: ex indice & catalogo beneficiariorum tuorum.Dan.12.1. Omnis qui inventus fuerit כָּתוּב ſcriptus, notatus, in libro. In libro vitæ; Phil.4.3. Apoc.13.8..17.8..20.15..21.27. Nempe ſervari,gratiæ eſt & ex Teſtamento provenit. Sed, qui credunt & nomen Jehovæ nominant, eorum nomina ſunt ſcripta in libro vitæ. Hoc enim teſtatur Scriptura; Iſa.4.3. כָּל־הַכָּתוּב לַחַיִּים omnis notatus ad vitam. Pſal.87.6. בִּכְתוֹב עַמִּים in deſcribendis, recenſendis, populis: quando à Deo & hominibus diſtinguentur homines in nationes ſuas, hic & ille Tyrius & Sidonius dicetur natus in Sion, per novam nativitatem. Iſa.45.5. Hic יִכְתּוֹב יָדוֹ לַיהוָה ſcribet manum ſuam Jehovæ, profitebitur ſe eſſe Jehovæ. Ex hoc libro poteſt aliquis deleri. Non enim omnes, qui ſcribunt manum ſuam Domino, id ſincerè faciunt. Mul i mentiuntur Chriſto, & habent nomen viventium quum mortui ſunt, Apoc.3.5..22.19. Pſal.69.29. deleantur ex libro vitæ, & cum juſtis אַל יִכָּתְבוּ ne ſcribantur: Hæc ex Cocc.

Rad.90. כּוֹתֶל m.eſt קִיר paries, murus, Pag.Bu. clathrus, clathrum, paries clathratus, κλεῖθρον. Sunt autem clathra, ligna quibus tranſverſis aliquid muuimus: Hieron. vertit parietem; Av. Cum Aff. cholem mutatur in cametz chatuph, prout occurrit cum נִי֫ Aff. Cant.2.9. Ecce iſte manet poſt כָּתְלֵנוּ parietem noſtrum Pag.Bu. Ecce ipſe ſtat poſt clathrum noſtrum; Av. Apud Rabbinos & in lingua Syriaca crebriùs eſt; Merc. Cev.

Rad.91. כָּתַם emicuit,promicuit, ſulſit, reſplenduit inſtar micarum auri. Cogn.cum כָּתַב ſcripſit; Av.non occurrit in kal, ſed in Niphal, נִכְתָּם fulgidus eſt factus,promicuit inſtar aurum; Av.inauratus eſt; Bu.Lex. Deſcriptus eſt, impreſſus eſt,vel ſecundum quoſdam maculatus,ſeu ſignatus eſt; Pag. Occurrit in part. Niph. ſ. m. Jer.2.22. נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנָי infigni auro obducit ſe,vel obducta eſt iniquitas tua coram me R.Sal.& Chal. maculoſa eſt; nam כֶּתֶם Chaldaicè & apud Rabbinos eſt macula, ut R.Sal.notat; Bu.Lex.Deſcripta, vel ſignata & impreſſa eſt (unde R.D. exp. נִרְשָׁם) iniquitas tua coram me. Item R.D. in Comment. exp. מִגְלָה (vel potiùs מַגֵּלָה, quia עָוֹן eſt gen.maſc. Merc.) manifeſta, ut ſcil.illam negare nequeas; Pag. Alii ab auri ſignificatione deflectunt, fulgida eſt, & inſignis ut aurum; Merc. inſignita eſt pravitas tua. Chaldaicè כְּתָמָא eſt macula,& כְּתִים maculoſus; Cocc. Atque inde nomen כֶּתֶם m.quod eſt הַזָּהָב הַטּוֹב aurum optimum, inquit R.D.quanquam R. Jonah ſcripſit quod ſignificat פְּנִינִים margaritas; & R.Sal.Pſal.16.1.exp. עֲטָרָה coronam, diadema. Verùm quia appropriatur illi אוֹפִיר Ophir, & פָּז aurum defæcatiſſimum, videtur quòd ſit aurum & non margarita; Pag.Videtur eſſe maſſa, gruma, ſeu portio aut fruſtum auri optimi & puriſſimi, quale eſt Indicum vel Arabicum: ideo & cum nomine Ophir, quæ Indiæ eſt regio, auro optimo, teſte Moſe, abundans, conjungitur interdum;& ſemel cum nomine אוּפָז Dan. 10. quod quidam loci nomen eſſe putant. Sanè auri apud Hebræos varia ſunt nomina, quorum quæ vel aut quinque reperies, Job.28. nempe, זָהָב כֶּתֶם, vel cum אוֹפִיר, סָגוֹר, פָּז, addito כֶּתֶם אוֹפִיר. Abſolutè dicitur Ophir, Job.22. Item in Dan. ut dictum, כֶּתֶם

אוּפָז nisi אוּפָז idem esse vis cum פָּז, ut videtur. Pri-
rum nomen generale est. Reliqua sunt auri varia genera.
Tradunt Historici, in India frequenter auri obrizi fru-
stum effodi quod quatuor pondo habeat, & interdum
ad septem accedere, & nonnunquam effossum esse quod
quadranginta duo pondo cum dodrante æquaverit. Vide
autem num hoc auri genus à nota quam insignem forsan
inter alia habuerit, sic dictum. Nam כֶּתֶם Hebræis Do-
ctoribus est nota, macula; unde & verbum in Jer. in fi-
ne rad. pro notari, maculatum seu insignitum esse.
כְּתָמִים sunt notæ impressæ, maculæ: quanquam non-
nulli vocem hanc peregrinam censeant; Merc. כֶּתֶם est
aurum insigne; Bu. Lex. auri massa promicans & quæ
fulgida est, qualis est Arabica, &c. Av. aurum optimi
coloris; Cocc. Occurrit extra pausam cum sægol, sed
in pausa cum cametz penult. & cum הַ dem. præf. priori
formæ, ut seq. הַכֶּתֶם aurum, Cant. 5.11. כָּתֶם aurum,
Prov. 25.12. הַכֶּתֶם aurum, Lam. 4.1. Item cum בְ, לְ, &
מִ præf. ut seq. בַּכֶּתֶם pro auro, Job. 28.16, 19. Psal. 48.
10. Dan. 10.8. וּלְכֶתֶם & ad aurum, Job. 31.24. מִכֶּתֶם
præ auro, Isa. 13.12 Atque indè, 2. No. מִכְתָּם m. au-
rum; Pag. aureolum; Bu. Conc. aureum κειμήλιον,
Bu. Lex. Clynodium habens micas auri insertas, & ful-
gentes: insigne aureolum; ut in titulis Psalmorum
quorundam, מִכְתָּם לְדָוִד aureolum Davidi pertinens,
i.e. Psalmus insignis instar aureoli cujusdam; Av. q.d.
quòd Psalmus aut cantus erat Davidi pretiosus veluti au-
rum, ut R.D. inquit; Pag. vel 1.e. insigne aureum, vel
κειμήλιον ex auro pretiosissimo & solidissimo factum,
aureolum. Alii dignitatem militarem Davidis intelli-
gunt, ut equites auratos dicimus: alii instrumenti mu-
sici nomen, vel carminis fuisse existimant; Merc.
Significat opus ex auro, aureum, aureolum, Cocc. Qui-
dam putant quòd erat tonus cantus, cujus principium
erat מִכְתָּם: vel, ornamentum aureum appellavit Psal-
mum hujusmodi, eò quòd esset desiderabilis in oculis
Davidis ut aurum optimum; Pag. Insignis (Ode) Da-
vidis, Jun. Occurrit autem locis seq. מִכְתָּם aureolum,
Psal. 16. 1.. 56. 1.. 57. 1.. 58. 1.. 59. 1.. 60. 1.

Rad. 92. כָּתַן: indè כְּתֹנֶת f. tunica, pallium; Pag.
Bu. Cogn. habet cum כּוֹתֶל clathrum: nam tunica tuetur
& munit corpus non aliter quàm clathro munitum. Hinc
χιτὼν tunica, & χιτωνίζω tunico, vestem induo; &
Latini per metathesin dicunt, tunica; Av. Tunicæ qui-
dem nomen Latinum inversum est ex Hebræo; sed Græ-
cum χιτὼν planè huc accedit. כְּתֹנֶת cum מְעִיל pal-
lio, idem esse videtur, 1 Sam. 13. Verum tunica quæ
inter vestes sacerdotales ponitur, non est eadem cum
מְעִיל teste Kimchi; Merc. Cev. Occurrit autem hoc No.
simpl. & cum וֹ & הַ dem. præf. כְּתֹנֶת tunica, Gen. 37.3,
23, 31, 32, 33. Lev. 16.4. 2 Sam. 13.18. וּכְתֹנֶת & tunica,
Exod. 28.4. 2 Sam. 13.19. הַכְּתֹנֶת tunica, Gen. 37.32.
Exod. 28.39. Atque indè etiam est No. כְּתוֹנֶת idem,
tunica, &c. Pag. Bu. Av. quæ formâ occurrit cum הַ dem.
præf. locis seq. הַכְּתוֹנֶת tunica, Gen. 37.31. Exod. 29.5.
Lev. 8.7. sed cum affixis cholem mutatur in cametz
chatuph: ut cum יִ, הָ & וֹ Aff. ut seq. כָּתְנָתִי tunica
mea, Job. 30.18. Cant. 5.3. כָּתָנְתֵּךְ tunica tua, Isa. 22.21.
כָּתָנְתּוֹ tunica ejus, Gen. 37.23. 2 Sam. 15.32. & in for-
ma pl. f. cholem etiam mutatur in chateph cametz in
forma simplici; sic, כָּתָנוֹת tunicæ, Exod. 28.40.. 29.8..
40.14. Lev. 8.13. sed cum בְ præf. & ם Aff. cholem re-
tinetur post Thau dageschatum; sic, בִּכְתֹנוֹתָם in
tunicis suis, Lev. 10.5. Item, 3. indè etiam No. כֲּתֹנֶת
f. idem, tunica, &c. Occurrit in forma pl. f. simpl. & cum
ן cop. & הַ dem. præf. ut seq. כֻּתָּנוֹת tunicæ, Gen. 3.21.
Neh. 7.70. וְכֻתָּנוֹת & tunicæ, Neh. 7.72. Ezr. 2.68.
הַכֻּתָּנוֹת tunicæ, Exod. 39.27.

Rad. 93. כָּתֵף, vel כָּתֵף f. est humerus, latus, angu-
lúsque & ora vestium; ut R.D. inquit, Pag. scapula, no-
mine Latino non abludente. Sumitur pro latere ædifi-
cii vel cujuslibet rei. Forma sex punctorum in syntaxi
locum habet; sed forma cum cametz & tzeri כָּתֵף, in
statu absoluto & cum affixis; sic suprà, יָרֵךְ & יֶרֶךְ;
Merc. Cev. כָּתֵף humerus, scapula: significat etiam
latus & littus; Bu. Lex. כָּתֵף scapularum caput; ut
sunt duo ossa in posteriore corporis parte, quæ humero-
rum capita excipiunt, sæpeque pro ipsis humeris accí-
pitur: & tribuitur etiam rebus inanimatis, quemad-
modum & aliæ partes corporis; Av. כָּתֵף, in regi-
mine est ὦμος, humerus, ὠμία, νῶτος; Cocc.
Occurrit autem forma cum cametz & Tzere, simpl. locis
seq. כָּתֵף humerus, Neh. 9.29. Isa. 46.7.. 49.22. Ezech.
12.6, 7, 12.. 29.7, 18. Zach. 7.11. cui etiam formæ הַ,
בְּ, וּבְ, לְ & וְלְ sunt præf. ut seq. כָּתֵף & armum, Ez-
zech. 24.4. חַכָּתֵף latus, Exod. 38.14. Ezech. 40.40.. 47.
2. בְּכָתֵף in humerum, Isa. 11.14. בַּכָּתֵף in humero, Num.
7.9.2 Chr. 35.3. וּבְכָתֵף & humero, Ezech. 34.21.
לְכָתֵף ad latus, Exod. 27.14. וְלַכָּתֵף & ad latus, Exod. 27.15..
38.15. Item forma cum sex punctis occ. locis seq. כָּתֵף
latus, Num. 34.11. Jos. 15.8, 10, 11.. 18.12, 13, 17, 18. 1
Reg. 6.8.. 7.39. 2 Chron. 11.11.. 23.10. Isa. 30.6. Ezech.
25.9.. 40.18, 44.. 46.19. cui etiam formæ לְ & מִ sunt
præf. לְכֵתֵף ad latus, Ezech. 40.41. מִכָּתֵף à latere, 1
Reg. 7.39.2 Reg. 11.11.2 Chron. 4.9.. 23.10. Ezech. 47.1.
sed occ. etiam cum יִ Aff. & cum בְּ præf. & ם Aff. ut
seq. כְּתֵפִי humerus meus, Job. 31.22. בִּכְתֵפָם in hu-
mero suo, 1 Chron. 15.15. & in forma pl. f. absol. occ.
simpl. & cum הַ dem. præf. כְּתֵפוֹת vel sine vau, humeralia, scapulæ, Ex. 28.7.. 39.4. 1 Reg. 7.30, 34.
הַכְּתֵפוֹת scapulæ, 1 Reg. 7.30. sed in forma pl. f. constr. est,
כִּתְפוֹת humeralia, latera, Exod. 28.12, 27.. 39.7, 8, 20. Ezech.
41.26. cui etiam formæ pl. f. constr. ן cop. est præf.
וּכְתֵפוֹת & latera, Ezech. 41.2. sed occ. etiam in forma
pl. m. כְּתֵפִים & in constr. כִּתְפֵי humeri, humeralia, &c.
unde cum יו & הָ Aff. est, כִּתְפָיו humeralia, humeri
ejus, Exod. 28.12. Deut. 33.12. Jud. 16.3. 1 Sam. 17.6.
כִּתֵּפָיו scapulæ ejus, 1 Reg. 7.34.

Rad. 94. כָּתַר duo significata habet, in Bu. Conc. i-
cingere, circundare; coronare, Et in hac signif. non
occ. in kal, sed in piel, כִּתֵּר cinxit in modum coronæ,
circundedit tanquam corona: nam non est cinguli ven-
trem circumdantis, sed caput & summitatem corpo-
ris. Cogn. cum עָטַר coronavit aureâ coronâ: hinc,
κίδαρις, κιδάρα. Item, κίταρις, i.e. Cidaris, & Cita-
ris, tegumentum capitis quod in formam coronæ ca-
put cingebat, quo Persarum reges olim utebantur. In
Piel cum Dativo, significat, cingendo manere, h.e. circa a-
liquem, vel in alicujus circumferentia manere; Av. Oc-
currit in præt. piel 3. pl. simpl. & cum נִי Aff. sic, כִּתְרוּנִי
cinxerunt, Jud. 20.43. כִּתְרוּנִי circumdederunt me, Psal.
22.13. In Hiphil, הִכְתִּיר cinxit, coronavit, Bu. Lex. cin-
xit

xit obambulando; Av. Occurrit in part. hiph. ſ.m. ſic, מַכְתִּיר circumdans, Hab. 1.4. In fut. hiph. 3. ſ. m. יַכְתִּיר cinget, &c. unde in 3. pl. m. fut. hiph. occ. plenè cum jod hiph. vel defectivè cum chirek tantùm abſque jod penult. ſic, יַכְתִּירוּ vel יַכְתִּרוּ cingent, coronabunt, Pſal. 142.8. Prov. 14.18. Atque indè nomina, i. כֶּתֶר m. corona, diadema, coronamentum; Pag. Bu. quaſi cinctura ſic dicta; Bu. Lex. cidaris ab Hebræo non abludit; Merc. 70. διάδημα, Cocc. cidaris, corona regum Perſarum; vel potiùs pileus Regius cingens caput; Av. Occurrit ſimpl. & cum בְּ præf. ſic, בְּכֶתֶר corona, Eſth. 2.17.. 6.8. בְּכֶתֶר coronâ, Eſth. 1.11. Item, 2. hinc etiam Nomen, כּוֹתֶרֶת ſ. idem; corona, cinctura, Bu. Lex. capitellum, quòd ſit veluti corona ſeu cinctura columnis; Pag. cinctura capitis, corona, epiſtylium ſphæricum, coronamentum; tribuitur ædificiis; Av. & occurrit hoc nomen cum וְ, הַ & לַ præf. וְכוֹתֶרֶת & coronamentum, 2 Reg. 25.17. Jer. 52.22. הַכּוֹתֶרֶת coronamentum, 1 Reg. 7.16, 20. 2 Reg. 25.17. Jer. 52.22. לַכּוֹתֶרֶת coronamento, 1 Reg. 7.17, 18, 31. In forma pl. f. eſt, & occurrit ſimpl. & cum וְ, הַ, וְה & לַ præf. ut ſeq. כּוֹתָרוֹת coronæ, 1 Reg. 7.17. וְכוֹתָרוֹת & coronæ, 1 Reg. 7. 19, 20. הַכּוֹתָרוֹת vel ſine vau, coronæ, 1 Reg. 7.8, 41, 42. 2 Chron. 4. 12, 13. וְהַכּוֹתָרוֹת & coronæ, 2 Chron. 4. 12. לַכּוֹתָרוֹת coronamentis, 1 Reg. 7. 17. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. eſt exſpectare, ex Chaldaico ſcil. uſu; Bu. Lex. Nam in hac ſignif. Syriacum propriè eſt, qualia in Jobo ſæpe occurrunt; nam quod alii Hebræam ſignificationem retinent in Job. 36.2. cinge me, i.e. mane circa me; vel, à corona, mihi nonnihil honoris habe, vel me pauliſper honora, mihi ſcil. audientiam præſtans: coactius eſt, Merc. In hac autem ſignif. occ. juxta Bu. Conc. in præt. piel, 3. pl. Jud. 20.43. כִּתְּרוּ exſpectarunt, &c. Bu. Conc. vel, coronaverunt, i.e. circumdederunt Benjamin, in priori ſignif. Sed R. Joſ. Kimchi, exſpectaverunt Benjamin, donec ſcil. egrederetur & perſequeretur illos; Pag. cinxerunt Benjamitas; Av. ut ſcil. ab utraque parte ab hoſtibus cæderentur; Pag. Item in hac ſignif. occ. etiam in Imper piel ſ.m. Job. 36.2. כַּתֵּר לִי זְעִיר exſpecta me paululum; Pag. Bu. cinge mihi modicum, i.e. circa me mane modicum; Av. 70. μεῖνόν με. R. Sal. הוֹחֵל; Cocc. Hieron. ſuſtine, Pag. An quia mora itineris eſt circuitus, vel περίπατος? Chaldæis ſatis uſitata eſt hæc notio; Coc. quem videas fuſè diſſerentem de כּוֹתָרוֹת ſive coronamentis, columnis Templi Salomonis impoſitis, & conferentem varios de iis in textu locos; ad finem ſcil. hujus rad.

Rad. 95. כָּתַשׁ eſt contundere, conterere, in kal; Pag. Bu. contudit pilâ in modum farinæ ſeu ptiſanæ; comminuit ut legumina contuſa, pertudit, conquaſſavit piſtillo. Cogn. cum כָּתַת cudit; Av. Occurrit Prov. 27.22. fut. kal 2 ſ.m. ubi & nomen מַכְתֵּשׁ pila, mortarium, אִם תְּכַתֵּשׁ אֶת־הָאֱוִיל בְּמַכְתֵּשׁ ſi contundas ſtultum in pila → piſtillo: 70. ἐὰν μασιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου Aquila, & Theod. κόπῃς ἐν ὅλμῳ Cocc. Si contunderes ſtultum in mortario, in medio ſarris contuſi, ſ. ſive triticorum contuſorum; Merc. / piſtillo, non recedet ab eo ſtultitia ejus. Hieron. ſi contuderis ſtultum in pila, i.e. in vaſe concavo, in quo antiqui ſiccata frumenta pinſabant. Plin. l. 18. tunditur granum ejus in pila lignea. Et ſic fovea in qua dens jacet, quæ eſt inſtar mortarioli, vocatur מַכְתֵּשׁ, inquit R. D. Pag. Atque indè No. prædictum מַכְתֵּשׁ mortarium: item cavum, cavitas, Bu. Lex. mola ubi aliquid contunditur: olim enim ante inventas molas contundebant frumenta, in mortariis & piſtrinis; Av. Occurrit cum הַ dem. præf. Jud. 15.19. & rupit Deus אֶת־ הַמַּכְתֵּשׁ foveam dentis אֲשֶׁר בַּלֶּחִי quæ erat in maxilla; & egreſſæ ſunt ex eo aquæ. Hieron. aperuitque Dominus molarem dentem; Pag. cavum, ſeu cavitatem dentis, &c. à forma mortarii. Ubi quidam intelligunt cavitatem ſive alveolum dentis: alii petram, quæ formam habuerit mortarii, in loco cui Lechi nomen; Bu. Lex. & ſic ſecundum quoſdam legitur in Targum, petram quæ erat in maxilla, aperuit ſcil. quaſi, ſecundum Targum, ſub maxilla eſſet petra aut ſaxum; & quia erat inſtar mortarii, vocavit illam מַכְתֵּשׁ; Pag. & diſſecuit Deus molarem, i.e. dentem quo cibus contunditur; Av. Cavum, quod in loco Lechi. Lacuna vocatur pila, per metaphoram. Bochartus facit cum iis Hebræorum & Græcorum, qui ſtatuunt, aquam ex maxilla aſini & alveolo dentis alicujus profluxiſſe. Sed non video, quomodo illa maxilla potuerit fieri & appellari in poſterum, fons invocantis: quod apertè Scriptura dicit. Quòd verò ibi dicitur, עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ propterea nominatum eſt nomen ejus, genere fæm. id commodè ad לֶחְיָ, vel, לֶחִי, ut nomen loci, referri poteſt. Alterum nomen accepit à fonte. Hæc tam plana quare deſeremus? Cocc. Quapropter fidit (i.e. hiatum & aperturam fecit, unde aquæ prodire inciperent) Deus cavum (Hebr. mortarium, à ſimilitudine ejus propter cavitatem; infrà 16. 31.) quoddam quod eſt in (loco) illo Lechi, ità ut prodirent ex eo aquæ, &c. Jun. ſed occ. etiam hoc nomen cum הַ dem. præf. Zeph. 1.11. ululate habitatores הַמַּכְתֵּשׁ Machteſch; ubi ſumitur ut nomen loci. Hieron. habitatores pilæ; capiendo pilam hoc modo. Targum, qui habitatis in torrente Kidron, & in Midras Aghadah, habitatores Thabraja, i.e. Tiberiæ, ſeu Tiberiades, quæ eſt profundior omni terra Iſrael; Pag. & in hoc loco Ab. Ezra intelligit vicum urbis, qui à mortario appellatur; ut ferè omnes inſigniores plateæ nomen à certa aliqua re habere ſolent; Bu. Lex. Habitatores molæ, i.e. Jeruſalem, quæ erat ut mola quæſtuaria; Av. ejulate habitantes pilam, Metaphora, pars urbis Hieroſolymæ intelligitur, quæ inter montes depreſſior, pilæ ſimilitudinem habebat; Cocc. Sic alia nomina quæ eo loco ponuntur, accommodant ad alias Judææ urbes; ut per portam piſcium intelligatur Hacco, h.e. Ptolemais, in maris littore: per Miſneh, Luz, vicina Hieroſolymæ: per colles, Tſippori, quam Hieron. Sephorim appellat, patria Hannæ matris Mariæ Virginis. Quidam putant Prophetam appellaſſe Hieroſolymam pilam, vel molam, quòd in ea omnia eſſent venalia, & ipſa etiam religio ad lucrum inſtituta & comparata; Merc. Sed occ. etiam hoc nomen cum בְּ præf. Prov. 27. &c. de quo vide ſuprà ad initium Rad.

Vocabula

Vocabula Quadrata, i.e. *Plurilitera, quæ ſcil. habent plures quàm tres Literas Radicales, incipientia à Literâ* כ *Caph.*

1. כַּרְכֹּוד : Pyropus lapis, Iſa.54.12. & cum ו cop. præf. Ezech.27.14. וְכַרְכֹּוד & Pyropus,&c. Bu. Conc. Nomen hoc Targum Hieroſolymitanum, Exod.28.18. in plur. כַּרְכְּרִינָא, habet, pro נוֹפֶךְ, quod eſt gemma ſubobſcura, ſubatra, aut nigra, ſecundum R D. & A.E. Pag. Atque utrumque reperitur Ezech.27. Itaque non videtur idem eſſe. Quidam recentiorum à לָבַד, extremis literis geminatis deducunt,& gagatem eſſe cenſent, non abludente vocabulo, genus bituminis pellucidi, aliàs ſuccinum, ſeu gleſſum; quòd reticulis capiatur in maris littore; Merc. Alii putant Cadcod eſſe unionem, ſeu margaritam: nonnulli Chryſtallum, ut Symmachus.70. Jaſpidem; quidam Adamantem. Pag. &c. vide ſuprà ex reliquîs ad finem Rad. רָדַר. [כִּלְכֵּל require in Rad. כוּל ; Pag. כִּסְלָו Ciſleu, menſis nonus ; November ſcil.Neh.1.1.& cum בְּ præf.Zac.7.1. בְּכִסְלָו in Novembri , Bu.Conc.&c. Vide ſub Rad. כָּסַל.]

2. כַּפְתֹּור m.eſt חַפּוּחַ pomum ; vel quod inſtar pomi eſt rotundum , ut fit in picturis & ſculpturis , in quibus fiunt poma & malogranata , & id genus ; Pag. Sphærula ſcil. affabrefacta in morem malogranati , intrinſecùs habens grana rubra latentia,& emicantia : vel, in morem Scyphi, aut botri effigiata. כַּפְתֹּורִים è corpore candelabri ; inquit R.D. prominebant inſtar pomorum ; Merc. כַּפְתֹּור eſt, malum, pomum, malogranatum : ſed artificiale tantùm, cujus generis inter pinnacula templorum ac ſtructurarum magnificarum ornatûs cauſâ locari ſolent: globus, ſpærula, &c. Bu. Lex. globus rotundus in modum pomi ſeu malogranati, capitellum habens circulum orbicularem. Componitur ex כָּפַף curvavit , reflexit ; & תּוּר rotavit, circuivit rotundo ordine. Deinde eſt proprium nomen gentis & inſulæ , quam dicunt Cappodociam , & incolas Cappadoces; Av. כַּפְתֹּור malum; In candelabro. Sed אֵי כַּפְתֹּור eſt Palæſtina ; Jer.45.4, Am.9.7. Deut.2.23. Coc. Sed כַּפְתֹּור eſt etiam מִשְׁקוֹף , i. e. ſuperliminare, quod eſt conjunctum vel innixum duobus poſtibus , inquit R.D. Pag. vel capitella,ſeu globuli aut ſphæruläe ipſius ſuperliminaris : & pars pro toto, pro ipſo ſuperliminari ejuſmodi globulis ornato ; ſicut & in multis regionibus adhuc fieri ſolet ; Merc. ſic Am.9.1. percute הַכַּפְתֹּור ſuperliminare , & contremiſcent , ſeu commovebunt ſe poſtes. Et appellatur ſic ſuperliminare, inquit R.D. eò quòd ſculpebant in illo poma floréſque, Pag. Percute ſphærulam (i.e. ſuperliminare, in quo eſt ſphærula) ut moveantur poſtes ; Av. Occurrit autem hoc No. ſing. ordine Conc. ſimpl.& cum וְ & הַ dem. præf. ſic, כַּפְתֹּור malogranatum, Exod.25 33..37.19. וְכַפְתֹּור & malogranatum , Exod.13.6 .25.35.. 37.21. הַכַּפְתֹּור malogranatum, Am.9.1. & in forma pl.m. כַּפְתֹּורִים , & in forma conſtr. כַּפְתֹּורֵי ; prout occ. cum הַ (cui & בְּ eſt præf.) & הֶם Aff. ut ſeq. כַּפְתֹּוריהָ malogranata ejus, Exod.25.31,34..37.20,16. בְּכַפְתֹּוריהָ in malogranatis ejus, Zeph.2.14. כַּפְתֹּוריהֶם malogranata eorum, Exod. 25.36..37.22. Eſt autem etiam, ut dictum, כַּפְתֹּור nomen provinciæ , & gentis , i.e. Cappadocia, & Cappadox, juxta Hieron. Pag. & quidem ſic ſentiunt penè omnes poſt Chaldæum Paraphraſten. Cæterum,ex Scriptura nomen inſulæ eſſe videtur. Unde כַּפְתֹּורִים dicti ejus inſulæ habitatores, vel qui indè aliò migrârunt, Gen.10.& Am.9. Unde ſunt qui non Cappadoces illos minoris Aſiæ, ſed Cyprios eſſe putant, & caphtor, Cyprum inſulam, literâ ſcil. Thau additâ ; quod ex Jer. 47.colligunt. Sic autem pro No.pr. occ.in ſing. Am.6.7. cum מִ præf. מִכַּפְתֹּור à Cappadocia; & Aram,i.e. Syria. Et in plurali, כַּפְתֹּורִים Cappadoces, Gen.10. 14. & 1 Chr.1.12.Pag. Et ſic etiam Av. hos locos exponit.

3. כָּרְבַּל, in piel quadrato eſt, amicire, tegere, operrire; Pag.Bu. involvere, circumvolvere, complicare; Merc. induit veſtem mixtam, ſeu fimbriatam croceo colore, amictus eſt veſtimento phrygio, quod auro intertextum eſt ſecuudum artem acu pictorum ; induit veſtes deauratas , &c. Componitur ex כָּרְךָ croceus ſeu croceus fuit ; & בָּלַל permixtus fuit ; Av. In Pual quadrato , כְּרְבַּל amictus, vel opertus fuit tali veſtimento,&c. prout occ.in Part. Pual, ſ.m. 1 Chron.15.27. & David מְכֹרְבָּל opertus, Pag. Bu. paludatus, Bu.Lex. amictus ; Bu.Conc.& Cocc. tunica byſſina, &c. amictus erat pallio byſſi, Av.

4. כַּרְכֹּוב eſt ambitus, circuitus, inquit R.D. Pag. Bu. reducunt quidam ad רָכַב quaſi vecturam , vel reſidentiam dicas. Merc. ambitus ſcil.altaris & circuitus arz. Componitur ex כָּרַךְ i.e. circum,& רָכַב vectus eſt; Av. Kimchi ex Talmud recitat locum , in quo כָּרְכַּב occurrit ; quod ipſe explicat סַבֵּב בַּמְּחוֹגָה , i.e. circino circulum ducere. Eſſet igitur כַּרְכֹּוב ambitus : prout etiam Chaldæus vertit סוֹבְבָא circuitus. Circa mediam altitudinem altaris fuit. Et infra eum opus reticulatum, cui additi annuli portando altari. Vide Exod. 38.4,5, 6,7. Cocc. In Exod.27.5. occ.ſimpl.ſic, ponéſque illud (cribrum ſcil.Av.) ſubter כַּרְכֹּוב circuitum altaris infernè ; Pag. ſeu ſubter ambitum, &c. Bu.Conc.Av.Sed cum ו Aff. cholem mutatur in kibburz penult. ſic, Exod.38.4,& fecit altari cribrum opere retis æreum ſubter כִּרְכֻּבוֹ circuitum vel ambitum ejus, &c. Pag.Bu. &c. Infernè ſcil. uſque ad medium ejus , ut ſequitur ibid. ubi R.Sal. inquit, omne quod circuit quippiam in gyrum, ſeu in rotundum, vocatur כַּרְכֹּוב. Duplex autem, ut Doctores dicunt , erat circulus: prior, ille qui dictus eſt ; & alter, in quo ambulabant ſacerdotes miniſtrantes, nè illorum pedes nutârent; Pag.

5. כַּרְכֹּום m.eſt, crocus ; Pag. Bu. croceum ; quod præſtantiſſimum naſcitur circa Corycum, Ciliciæ montem. Dicitur quoque crocus. Hinc κρόκος, κρόκον crocus, crocum ; κρόκινος, κρόκωος crocinus , croceus , habens colorem croci ; κροκίζω croco illino, &c. Av. prout occ. cum ו cop. præf. Cant. 4. 14. Nardus וְכַרְכֹּום & crocus ; Pag.Bu.vel & croceum,&c Av. Errant qui poſtremam literam putant eſſe Samech, quum Hebræorum Doctores indè forment verbum quadratum piel, כִּרְכֵּם , & part. pual, מְכֹרְכָם croceus, vel croceo tinctus colore. Unde dicuntur & hodie, כָּרְכָמִים pilei ſcil. crocei, quibus hodie dignoſcuntur Judæi Venetiis ; Merc. pilei flavi, ſeu galeri crocei ; Sunt

sunt quos Judæi Venetiis gestant. Kimchi radicem facit כָּרַם: & sic prima Radicis repetitur; ut in præced. כִּרְכּוֹב & similibus; Bu.Lex.

6. כִּרְכֵּר, in piel quadrato, est, subsilire,& saltare; Pag.Bu.Conc. prout occ.in part.piel s.m. simpl. & cum ו cop.præf. מְכַרְכֵּר subsiliens, 2 Sam.6. 14. & מְכַרְכֵּר & subsiliens, 2 Sam.6.16. Atque indè, inquit R.D. dicuntur cameli & animalia levia ac velocia in ambulando, כִּרְכָּרוֹת. Videntur enim saltare propter suam velocitatem; Pag. Alii equos gradarios esse putant, saltantes & triplâ proportione incedentes; Sed probabilior est opinio Hebræorum; Merc.Carrucæ, Bu.Lex.prout occ. cum וּ præf. Isa 66.20. in equis & curru, pro curribus, & in lecticis, & mulis, וּבִכְרָכָרוֹת & in camelis, aut in animalibus velocibus: Hieron.& in carrucis: & sic Aquila; Pag. sic etiam Bu.Conc.&c. vide sub כַּר, vel Rad. כָּרַר; Bu.Lex. Cocc.Av.

7. כַּרְמֶל est No.pr. Item arvum; spica virens; Bu. Conc. spica plena viridisque, ac tenera; Pag. Carmel est nomen oppidi in tribu Jehudah, & montis feracissimi, aut qui adjunctam habuit vallem eximiæ feracitatis; 1 Reg.18.19.Unde quandoque cum monte Bashan, qui feracitate commendatissimus est, ut Nah. 1.4. Conjungitur. Atque indè appellativè est arvum, locus frugibus ac arboribus consitus, Isa.32.15.ac specialius spica virens, aut spicæ virentes; Bu.Lex. In genere Carmel est campus fertilis; est enim nomen cujuslibet loci & montis fertilissimi & uberrimi fructuum aut pascuorum: & aliquando pro ipsis fructibus accipitur per Synecdochen. Componitur ex כֶּרֶם, i. e. vinea, & ex מָלֵא plenus fuit; h.e. locus vel ager plenus fructuum; nomen est appellativum, & omnibus agris fertilibus commune; licèt sit quoque proprium nomen loci; Av. In Siphra explicatur רַךְ מל; h. e. רַךְ וּמָלֵא molle & plenum: alii כַּר מָלֵא; pascuum plenum; Cocc.Kimchi primaria signif. existimat locum esse feracem frugibus & arboribus ac vineis consitum; & quia talis erat Carmelus mons, indè ei tale nomen inditum; unde ei præponitur interdum Articulus He Hajedihah, atque affixa recipit: quod nomina propria non solent.Quando verò sumitur pro Coccino seu Carmesino, ut vulgò vocant, colore, quidam Tyriam vocem esse putant, 2 Chron.2.Merc.Occurrit autem No.hoc simpl.locis seq. כַּרְמֶל spica: arvum,Lev.2.14 Mich.7.14.Item cum ה locali, Merc. occ. loco seq. כַּרְמֶלָה in carmelum,1 Sam. 25.5. sed occ.etiam cum variis præfixis; viz.cum וְ, הַ, וְהַ (ut & cum ה locali post הַ ab initio) בְּ, בַּ & וּבְ præf. prout sequuntur, וְכַרְמֶל & spica virens; arvum, Lev.23.14.2Reg.4.42.Isa.32.15..33.9.Nah.1.4. הַכַּרְמֶל Carmel, 1 Reg.18.19,20,42. 2 Reg.2.25..4.25. Isa.16. 10..35.2.Jer.4.26..50.19. Am.1.2..9.3. וְהַכַּרְמֶל & arvum, Isa.29.17. הַכַּרְמֶלָה carmelum, 1 Sam.15.12..25. 40. בְּכַרְמֶל in carmelum, Jos.19.26. בַּכַּרְמֶל in carmel,1 Sam.25.2,7.Isa.32.16. וּבַכַּרְמֶל & in arvis,2 Chron.26. 10. sed legitur etiam hoc No. כַּרְמֶל in alia signif. viz. ut dictum, pro coccino, aut purpura, vel hyacintho; aut colore purpureo,&c.Pag. Coccineum; Bu. Lex. Idem quod כַּרְמִיל coccinum; vel potiùs linum nascens in fertilissimo campo; Av.prout occ.cum כְּ præf. loco seq. כַּכַּרְמֶל sicut coccinum,Cant.7.5.Item in altera signif. occ.cum וּכְ & כַּ præf.sic, וּכְכַרְמֶל & ut carmel, Jer.46.18. לַכַּרְמֶל ad carmel, Jos.12.22. Isa.29.17.. 32. 15. sicut etiam occ.cum מִ præf. loco seq. מִכַּרְמֶל ex arvis, Jer.48.33.Cum Aff. לְ dagescharur; ut cum וֹ Aff. cui etiam וְ est præf.sic, כַּרְמְלוֹ arva ejus, 2 Reg.19.23. Isa.37.24. וְכַרְמְלוֹ & arvorum ejus, Isa.10.18. Deindè, hinc etiam No. in altera forma cum jod in ult. כַּרְמִיל coccineum; vel coccinum, i.e. color purpureus; Pag. Bu. &c. ut supra: prout occ. cum וְ cop. & וּבְ præf. וְכַרְמִיל & coccineum, ut in 2 Chron. 2. 6.. 3. 14. וּבְכַרְמִיל & in coccino, 2 Chron. 2. 13. De nomine autem hoc כַּרְמֶל in 1. signif. locus Lev. 2. 14. notandus; & si obtuleris sacrificium primitiarum Domino, spicam, scil. cum culmo, tostam igni, גֶּרֶשׁ כַּרְמֶל triticum contusum, spicæ plenæ virentis,offeres sacrificium primitiarum tuarum. Hieron.de spicis adhuc virentibus.Et sic Lev.23.14. & panem,& frixum, וְכַרְמֶל & spicam plenam virentem non comedetis. Et sic etiam 2 Reg.4.42. & attulit viro Dei panem primitiarum, viginti panes hordeaceos, וְכַרְמֶל & spicam plenam viridem, pro,spicas plenas virides, in veste sua, &c. Pag. Locum i. Cocc. vertit, Comminutionem novæ frugis: & loc.2. & frugem recentem non comedetis, &c. unde apparet קָלִי & לֵחֶם, & כַּרְמֶל distinguenda esse; Cocc. Item כַּרְמְלִי est Carmelita, & ejus fæm. כַּרְמְלִית 1 Sam.30.5. & cap.27.3. Bu.Lex. Nomen est Patronymicum; Av.

8. כָּרַס, in piel quadrato, est, implere ventrem; Pag. depasci, devastare. Quidam, temere tamen, à כֶּרֶם vinea, literâ Samech interpositâ,deflectunt, per antithesin; quasi exvineavit, i. e. eruit, eradicavit more porcorum, ut ampliùs non sit vinea; Merc. כִּרְסֵם suffodit; Bu.Lex. devastavit vineam conculcando & perfodiendo ungulis, ut solent facere apri & sues. Componitur ex כֶּרֶם, i.e.vinea,& רָמַס conculcavit: unde per synæresin contractæ sunt literæ eædem, ut tantùm quatuor diversæ remaneant. Hinc per apoc. σποράδην; Av. Videtur referendum ad כָּסַם, & possit verti, per attondere. In genere notat vastationem;Coc. Unde in fut.kal, 3.s.m. יִכְרְסֵם prout occ. Psal. 80. 14. cum נָהּ Aff.sic, יִכְרְסֶמֶנָּה implevit ventrem ex illa porcus de sylva, i.e. aper. Et sic est dictio composita; q.d. מֵנָהּ יִכְרַס implevit ventrem suum ex ea: מֵנָהּ pro מִמֶּנָּהּ: & יִכְרַס à כֶּרֶס, quod est venter, ut habes in כֹּרֶשׁ. Alii exponunt,q.d. יִכַּרְסְמֶנָּה cum koph; sunt enim literæ ejusdem exitûs, & invicem permutabiles, inquit R.D. i.e. excidet, ac consumet illam aper de sylva. Nam ad Deut.28.38. Quia יַחְסְלֶנּוּ excidet, aut consumet illud locusta; Targum Hieros. habet, יִכְרְסֵם יָחֹה excidet illud; Pag. suffodiat eam; Bu. Lex. devastabit eam, vitem scil. Av. attondet eam; Cocc.

9. כַּרְפַּס m.est color viridis, inquit R.D. Pag. Carbasus; linum & velum ex lino factum; Carbasinum; Bu. Lex. Av. Est genus lini vel sericorum miræ tenuitatis, ex quo conficiebantur vela & vestimenta, seu pallia diversi coloris. Componitur ex כָּרַר pulsavit, saltavit,&c. & פַּס attenuatus est, tenuis fuit. Hinc κάρπασος, lat. Carbasus, Carbaseus,Carbasinus: Carbasinæ autem vestes sunt, quæ auro & purpurâ sunt intertextæ: & German. Carbasin, vel Carmesin, Av. Kimchi מִן הָעֲבָעִים וְאוֹמְרִים שֶׁהוּא יָרוֹק Cocc. i.e. speres quædam coloris quem dicunt viridem esse. Occurrit autem

tem hoc No. Esth. 1.6. חוּר album, i.e. aulæum album, כַּרְפַּס viride, & hyacinthinum. Hier. tentorium ærei (aliàs aerii; Merc.) coloris, & carbasini. Puto tamen Hieronymum scripsisse Carpasini, à Carpas Hebr. Nam Carbasus, à quo Carbasinus, genus est lini miræ tenuitatis, non coloris Cicero de Supplic. taberna carbasiis intenta velis. Et, Carbasinis vestibus Indi & Arabes velant; Pag. Sed P in B facilè transit. Sunt autem, inter Hebræos, qui viridis coloris speciem esse putant, ut apii; atque adeò Bahal Haruch hoc nomine Petroselinum etiam intelligi scribit; Merc. In loco cit. quia præcedit חוּר, quod candidum significat, ideo hoc redditur viride. Est formæ חַשְׁמַן: Bu.Lex. Candidum, carbasus, vel carbasinum, & hyacinthus retinebatur, &c. Av.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ ל *Lamed.*

RAD. 1. לוּא & לא non, particula negandi; quæ videatur in לוּא; nam in illa Radice ponitur ab R.D. in lib. rad. Pag. Av.

Rad. 2. לָאַב acuminatus est instar montium & collium qui non possunt coli neque seri propter acumen verticis, sed reputatur ejusmodi terra tanquam solitudo & vastitas, quia ibi non possunt esse agri, neque campi fertiles. Est cogn. cum אָבַל contristatus est, & cum לָבִיא i.e. Leo: nam terra cristatorum montium dicitur luctuosa, quòd ibi non sint lætæ segetes, sed leones & aliæ bestiæ eam inhabitent. Hinc λόφος, λοφίον tumulus, collis acuminatus, crista; item galea acuminata, λόφη summitas; λοφίζω, λοχόω exalto, acumino. Verbaliter non legitur hæc radix; sed unum tantùm nomen habet inde deductum; Av. (qui solus hanc radicem pro verbo explicat) viz. præpositio Thau Heemantico sive nominis constitutivo; Pag. תַּלְאוּבָה f. siccitas; Pag. Bu. sitis, ariditas, Pag. solitudo terræ quæ eònstat meris collibus & tumulis acuminatis; Av. Sunt qui ab אָבַל luctu, per literarum metathesin deducant, quasi terram luctuum dicas, i.e. multi luctus: quòd ob squalorem & sterilitatem, luctum agere tellus videatur: quidam Hebræorum ex תֵּל acervo & אָבָה desideravit, deflectunt; quasi acervum dicas, in quo nihil desideratur: quod ferè Jonathan sequutus videtur, Merc. & scripsit R. Jonah quòd etiam in Arabico, terra sicca & arida vocatur לַאֲבָה; Pag. Non desunt qui ad לָהַב reducunt, quasi terram flammarum dicas, i.e. ardore solis inflammatam & adustam; Merc. Occurrit in forma pl.f. Hos. 13.5. Ego novi te in terra תַּלְאֻבוֹת (cum kibbutz pro schurek) siccitatum, seu ariditatum; i.e. in locis siccis ariditsque: Pag. sive in terra sicca; Bu.Lex. in terra solitudinum; Av. vel deliquiorum; לוּב Arab. sitis, לאב sitivit: Kimchi בְּאֶרֶץ צִמָּאוֹן in terra siticulosa; Cocc.

Rad. 3. לָאָה est laborare, fatigari; molestè seu ægrè ferre; labore defetisci, defatigari, defessum esse; Pag. Bu. Av. dissolutus est viribus, solutus est omni virtute corporis, defecit, languit; idem quod לָהָה. Cogn. cum יָאַל resolutus est ad actionem quamlibet. Hinc λύω, λύομαι solvo, solvor, dissolvor, &c. Av. refertur teste Kimchi tam ad fatigationem cogitationum in rebus quas quis fastidit; quàm ad fatigationem actionum, & lassitudinem. Syrum magis est, quo utuntur pro Hebræo יָגַע; Merc. Occurrit in fut. kal, 2.f.m. sic, תִּלְאֶה ægrè feres, Job. 4.2. sed cum ל conv. præf. extat cum Apocope 3. Rad. He; Bu.Lex. (pro וַתִּלְאֶה; Coc.) sic, וַתֵּלֶא & defatigaris, Job. 4.5. & in 3.pl.m. fut. kal (à 3. f.m. יִלְאֶה defatigabitur) cum ל conv. est, וַיִּלְאוּ & fatigabant se, Gen. 19.11. In Niphal נִלְאָה, idem cum kal; Bu. dissolutus est viribus, defatigatus est, Av. Occurrit in præt. niph. 3.f.m. locis seq. נִלְאָה defatigatur, Prov. 26. 15. Isa. 16.14. cui etiam ו conv. est præf. Psal. 68.10. וְנִלְאָה & laborabit, pro laboravit, tu confirmasti eam; Pag. vel potiùs, laborantem, (nam est part. niph. fæm. à masc. נִלְאֶה defatigatus, laborans) tu confirmasti; quo verbo quidam Paulum usum esse putant, ad Rom. 8. impossibile erat legi, propter carnem debilitatam, &c. Merc. Cev. Heræditatem tuam, וְנִלְאָה & defatigatam, tu confirmabis; Av. & defessam, Bu. Conc. Nam propriè est benoni Niphal fæm. ut dictum; Cev. In 2.sing. m. præt. niph. נִלְאֵיתָ vel נִלְאֵתָ, defatigatus fuisti, seu defessus factus fuisti: nam in Niphal idem penè quod in kal, more verborum quæ in kal neutra sunt; Merc. Atque indè in 2.f.f. occ. cum jod quiescente in Tzere ult. sic, נִלְאֵית defatigaris, Isa. 47.13. ut & in 1. sing. præt. Niph. occ. vel cum jod quiescente in Tzere, vel cum Tzere absque jod penult. sic, נִלְאֵיתִי vel נִלְאֵתִי defessus sum, Isa. 1.14. Jer. 6.11. 15.6. sicut etiam in 1. sing. præt. Niph. occ. cum ו cop. vel conv. ante jod penult. וְנִלְאֵיתִי & defatigor, Jer. 20.9. & in 3.pl. præt. Niph. occ. simpl. & cum ו conv. præf. נִלְאוּ defatigantur, Jer. 9.5. וְנִלְאוּ & fatigabuntur, Exod. 7.18. In hiphil הִלְאָה fatigavit, Bu. Lex. vel הֶלְאָה defatigavit, reddidit dissolutum, laborare fecit; Pag. Av. Occurrit in 3.f.m. præt. hiph. deficiente 3. Rad. He ante יִ Aff. & cum sægol pro chirek sub He Charact. hiph. ex Bu. Lex. sic, הֶלְאַנִי fatigat me, Job. 16.7. Item in 3. sing. fæm. præt. hiph. juxta normam esset הֶלְאָתָה, sed pro eo occurrit cum Thau loco He fæm. & absque He in fine, & cum cametz in ult. sic, Ezech. 24.12. inendacia, scil. faciendo aut loquendo הֶלְאָת laborare fecit seipsam. Ubi Thau est loco He signi fæminei, deficiente He radicali: quæ radicalis He quia deficit, He mutatur in Thau ad discrimen inter ipsum & הֶלְאָה masculeum, teste R.D. in Michlol; Pag. laboribus frustraneis defatigavit; Thau scribitur pro He cognato; Pag. תַּאֲנִים frustra, i.e. לְאַוֵּן, fatigavit: pro הֶלְאָתָה; Coc. In 1. s. præt. hiph. cum הָ Aff. est, הֶלְאֵתִיךָ fatigavi te, Mich. 7.3. & in Infin. hiph. occ. loco seq. הַלְאוֹת fatigare, Isa. 7.13. In fut. hiph. 3.f.m. יַלְאֶה fatigabit: unde in 2.pl.m. est, תַּלְאוּ fatigabitis, Isa. 7.13. & in 3.pl.m. fut. hiph. occ. cum ו conv. præf. & הָ Aff. sic, וַיַּלְאוּךָ & defatigarunt te, Jer. 12.5. Atque indè nomen תְּלָאָה fæm. labor, molestia, defatigatio, Pag. Bu. Av. quæ scil. exhaurit, & dissolvit vires corporis; Av. Occurrit cum ו cop. & הָ dem præf. ut seq. וּתְלָאָה & molestia, Lam. 3.5. הַתְּלָאָה molestiam, Exod. 18.8. Num. 20.14. Neh. 9.32. Item indè, juxta quosdam, est nomen cum Mem & Tau præpositis, Mal. 1.13. & dixistis מַתְלָאָה f. labor; vel dic quod Mem deservit, & patach est loco chirek, ac si dicat, מִתְּלָאָה à labore; (aut de labore) & sic Ps. 55.22. Leniverunt מֵחֲמָאוֹת præ butyris os suum. Sic מֵרֵאשִׁית ab initio, Patach sub Mem pro chirek; Merc.

Et ſic habet Jonathan in Targum. Ecce quod attulimus eſt מַלְאוּתָנָא à labore; (ſeu de labore noſtro) Hieron.ſimiliter. De labore R D.in comment. Ecce labor (fatigatio) q.d. Quàm laboravi & defeſſus ſum ferendo hanc ovem quam in humeris ſuſtuleram! Sed ſecundum R.Abrah. deficit He; ac ſi dicat, מַה־זֹּאת־הַתְּלָאָה Quid, aut quorſum, hic labor? propter maledictionem non eſt panis alicui in menſa: vel potius,non eſt panis, aut cibus, ut ponatur in menſa, i.e. ſi videtur,altari; Pag.Cev.& ſic מַה־זֶּה pro מַה־זֹּאת quid hoc (pro,quid eſt) בְּיָדֵךְ in manu tua? Exod.4.7.vel ſic מַה־תְּלָאָה Quid laboris: aut, qualis labor, Pag.Cev. Quantum fatigationis: Bu.Lex. quanta defatigatio. Eſt compoſitum ex מַה quantum & תְּלָאָה defatigatio; Av. Quid defatigatio? Quid τὸ κοπιᾶν; Matth.11.28. pro מָה תְּלָאָה, Cocc. Quæ moleſtia? Bu.Conc.

Rad.4. לָאַט eſt טָמָה operire,tegere, Pag. obvolvit, involvit, involucris texit.Bu.Lex. latuit, delituit, latitavit, & cum Accuſ. illatebravit; cogn.cum לוּט, vel לוּם, involvit: nam quæ involuta ſunt, deliteſcunt, & ab oculis hominum occultata ſunt. Hinc λάθω, & λανθάνω lateo, λανθάνομαι obliviſcor, λάθρα & λαθραίως clàm; Av. Occurrit 2 Sam.19.4.3.f.m.prær. kal; ſic, & rex לָאַט פָּנָיו operuit, vel obvolvit faciem ſuam; Pag. Bu. illatebravit faciem ſuam; Av. operuerat faciem ſuam; 70. ἐκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ut Marc.14.72. ἐπιβαλὼν ἔκλαιε, Coc. Item Job.15.11. וְדָבָר לָאַט עִמָּךְ & verbum, vel res, latuit tecum; Pag.i.e. habes apud te occulti quippiam: alii verò tranſitivè, & rem texit apud te, Deus ſcil. Merc. & verbum latuit apud te, Av.vel ſic, (Num dedignaris conſolationes Dei) verbum, quod clementer agit tecum: ut ſit verbum formatum ex לָאַט. Vel certe, eſt pro לְאַט, ut ſit tantundem, atque ſi eſſet דָּבָר לְאַט verbum cum clementia.Vide & אַט & לוּט; Coc. Ubi etiam vide בָּלָאַט; Bu.Lex. Vel indè, ex hac radice, eſt,ſecundum quoſdam, nomen לָאַט latebra, & cum præpoſitione Beth degenerat in Adverbium, latenter, λάθρα clàm; Av.& ſic occurrit Jud.4.4.à fine. Et venit ad eum (cum בְּ præf.) בְּלָאַט: latenter. Sed 1 Sam.18.22. deficit ſecunda rad. Aleph; ſic, loquimini ad David בְּלָט, λάθρα clàm: & ſic c.24.4. & abſcidit alam pallii Saulis בְּלָט clàm, Græci λαθραίως, Av.qui ſolus hæc hìc locat. Item quidam huc referunt nomen לָאַט incantatio, incantamentum. In pl.m. לָטִים, & in conſtr. לָטֵי incantationes, incantamenta: unde volunt eſſe illud cum בְּ præf.& הֶם Aff. Exod.7.21.& fecerunt ſic magi Ægypti בְּלָטֵיהֶם incantationibus ſuis. Idem Exod.8.7.ubi quieſcit Aleph; Pag. quod verſum eſt in He mobile, Exod.7.11. & fecerunt etiam ipſi magi Ægypti בְּלַהֲטֵיהֶם incantationibus ſuis; ſic Cev.ex R.D.unde per contractionem fit לָאַט.בְּלָטֵיהֶם Aleph quieſcente, & לָט, arcanum, abſconditum, ut quod incantatores & magi tantùm norunt: unde pro eorum inſuſurrationibus fumitur hoc nomen.בָּלָט in occulto, ſine Aleph reperias, clàm,tacitè. Vide & ſuprà in אַט quod idem valet cum hoc; Merc. Poteſt tamen illud ſecundùm R.D.eſſe ex rad. לָהַט: ibi vide; & R. Judah adduxit לָאַט in Radice לוּט; & ſic venit perfectum cum permutatione vau in Aleph, & hoc eſt rectum, inquit: require in לוּט; Pag.

Rad,5. לָאַךְ Æthiopibus notat mittere: Hinc מַלְאָךְ vertitur Angelus, nuncius, 70. ἄγγελος, πρόσβυς. Intelligitur,qui in nomine alterius venit, & quicquam dicit aut facit; Coc. לָאַךְ legavit, ablegavit, delegavit, allegavit. Eſt cogn. cum הָלַךְ & יָלַךְ ambulavit: nam nuntii ablegantur, ut viz. ambulando perferant ad alios nuntium. Hinc lego,-as, are, legatus, legatio, &c. & Græci converſis literis, dicunt ἀγγέλλω nuntio, & ἄγγελος legatus,nuntius; ἀγγελία nuncium. Verbaliter autem non uſurpatur hæc Radix; Av. Sed indè eſt No. heemant. præpoſito Mem, מַלְאָךְ legatus,nuncius; Angelus; Pag.Bu.Av. Is qui legatione fungitur,ſeu qui emittitur in mandatis: Tribuitur & hominibus & ſpiritibus; Av. ſitne verò divinus,an humanus,loci ſatis docebit circumſtantia. Quibuſdam recentiorum placet ad הָלַךְ reducere, He in Aleph mutato, & literis tranſpoſitis; ut ſit qui mandatum habet à ſuo Domino eundi, ad aliquid annunciandum,vel efficiendum.Ubi נִרְאָה apparendi verbum adjungitur, de divino nuntio dicitur. Hoc nomine non propriè Apoſtolus, ut quidam putarunt, appellatur,ſed שָׁלִיחַ, vel עִיר, legatus.In Epiſtol.ad Hebr. ſpiritus adminiſtratorii dicuntur qui emittuntur in miniſterium propter electos. Interdum per Antonomaſiam Angelus dicitur Dominus Angelorum Chriſtus, mittendus ad orbis redemptionem, Gen. 48. Juxta quoſdam dicitur & de malis ſpiritibus, Pſ.78. & 2 Sam.24. extra literas ſerviles pro legato, vide infrà in nominibus; Merc.Cev.Angelus dicitur מַלְאָךְ à functione, quam Deus ipſi imponit, viz. à מַלְאָכָה functio, Bu.Lex. In Bu.Conc.Radix hæc duo habet ſignificata; i.eſt in hoc nomine quod occ. ſimpl.& in forma abſol.locis ſeq. מַלְאָךְ Angelus,nuncius,legatus, Exod.23.20..33.2. Num.20.16.1 Reg.19.2,5.2 Reg.5.10.. 6.33.1 Chron.21.9.2 Chron.32.21.Job.33.23.Prov.13. 16.Ezec.23.40. Hoſ.12.5. cui etiam formæ abſol. י cop. dem. & הַ & לְ & וְהַ pro לָהַ, ſunt præf.ut ſeq. וּמַלְאָךְ & nuncius,1 Sam.23.27.1 Reg.13.18. Job.1.14. Prov.17.11. Zach.2.7. הַמַּלְאָךְ Angelus,Nuncius,Gen.48.16.2 Sam. 11.19,22,23,25..24.16,17. 2 Reg.6.32. 2 Sam.9. 18.. 10.8.1 Chron.21.20. Eccl.5.5. Zach.1.9,13,14..2.2,7.. 3.3..4.1,4..5.5,10..6.4,5.הַמַּלְאָךְ & nuncius,1 Reg.22. 13. 2 Chron.18.12. לַמַּלְאָךְ Angelo, 2 Sam.24.16. 1 Chron.21.9,27.Item in forma conſtr. ſing.m. ſæpe occurrit,& ſimpl.locis ſeq. מַלְאַךְ Angelus, Legatus, Gen. 16.7,9,10,11..21.17..22.11,15..31.11. Exod.3.2..14. 19..22.22,23,25,27,24,26, 31,32,34,35. Jud.2.1,4..5. 23..6.11,12,20,21,22..13.3,6,9,13,15,17,16,20,21. 2 Sam.14.20.1 Reg.19.7. 2 Reg.1.15..19.35.1 Chron.21. 10,30. Pſal.34.8. Iſa.37.36. Hag.1.13. Zach.1.11,12..3. 1,6. Mal.2 7. cui etiam formæ conſtr. י & כְ ſunt præf. ut ſeq. וּמַלְאַךְ & Angelus, Num.6.21. 2 Sam.24.16. 2 Reg.1.3.1 Chron.21.12,9,18.Pſ.35.5,6. Iſa.63.9. Zach. 3.5.Mal.3.1.כְּמַלְאַךְ ſicut Angelus, 1 Sam.29.9. 2 Sam. 14.17..19.28. Zac.12.8. & cum י. Aff.occ.etiam ſimpl. & cum כְ præf. ut & cum י Aff.ut ſeq. מַלְאָכַי Angelus meus, Exod.23.23..32.34. Deut.2.26.Mal.3.1. כְּמַלְאָכַי ſicut nuncius meus,Iſa.42.18. מַלְאָכוֹ Angelum ſuum, Gen.24.7,40. Item in forma pl.m.ſæpe occ.& ſimpl. locis ſeq. מַלְאָכִים nuncii,Legati,Gen.32.3.Num.20.14.. 21.22..22.5. Joſ.7.22. Jud.9.31..11.12,14,17,19.1 Sam. 6.21.11.3..16.19..19.11,14,20,21..25.14. 2 Sam.2.5..

3.14..11.4..3.12,27..5.11..12.27.1 Reg.20.2.2 Reg.1.2, 16..14.8..16.7..17.4..19.9. 1 Chron.14.1..19.2,16. 2 Chron.35.21. Neh.6.3.Iſa.18.2..37.9. Jer.27.2. Ezech. 23.16..30 9.cùi etiam ו cop.& ה dem.ſunt præf ut ſeq. וּמַלְאָכִים & nuncios, Jud.6.35..7.24. הַמַּלְאָכִים nuncii, Gen.19.1..32.6. Joſ.6.17,25.1 Sam.11.4,9.. 19.15, 16. 1 Reg.20.5,9..2 Reg.1.5.. 7.15..19.14. Iſa.37.14. & cum ל præf. occ.loco ſeq. לַמַּלְאָכִים ad nuncios, 1 Sam 11.9 Item in forma pl.m conſtr. occ.ſimpl. & cum ב & ל præf. מַלְאֲכֵי Angeli, nuncii, Gen.28.12..32.1. Jud.11.13.1 Sam 19.20..25.42. 2 Reg.1.3.Prov.16.14. Pſal.78.49. Iſa.15.5..33.7. בְּמַלְאֲכֵי nuncios, 2 Chron. 36.16. לְמַלְאֲכֵי nunciis, 1 Reg.20.9. cui etiam formæ conſtr. ה Aff occ.locis ſeq. מַלְאָכֶיהָ nuncii tui,Num.24. 12.2 Reg.19.23. ſed ſemel occurrit forma pl.m. conſtr. abſque jod plur.& cum כה Aff.pro יך Aff.ſic, Nah.2. 13. & non audietur ultrà vox מַלְאָכֶכָה (nunciorum tuorum, Pag. pro מַלְאָכֶיהָ) ubi He eſt parag. ex Bu.Lex. & cum Tzere loco cametz ; Bu. Lex. vel eſt ſicut מַלְאָכֶיהָ in quit R.D.in l.Rad. & venit Tzere ſub Caph ſigno pronominis loco cametz, (כָה pro כָה vel ךָ) & He ſicut in אוֹתָנָה eas, Exod. 35.26. & אוֹתָכָה te, Num.22.33. Sed R.Jonah ſcripſit He poni vice jod, & quòd debuerat eſſe ſicut illud, Pſal.116.7. convertere anima mea לְמְנוּחָיְכִי ad requies tuas : & ſic מַלְאָכֶיכִי nunciorum tuorum ; Pag. imò potiùs, מַלְאָכֶכִי nuncii tui, ſcribendum ex Radicibus Kimchi : unde & Elias in מַלְאָכֶכָה utrumque Caph per Tzere ſcribit, ſicut & ſcribitur in pleriſque exemplaribus ; Merc. R.verò Jonah, filius Bilham ſcripſit & expoſuit, vox vel ſonitus dentium edentium prædam,vel cibum ; quemadmodum dixit eodem verſu, & ſuccidam, aut ſuccidere faciam, de terra prædam tuam, vel cibum tuum ; & in Lingua Perſica vocantur Molæ מַלְאֲכֵכָה, quarum eſt molere ; & dentes vocantur שׁוֹחֲנוֹת molentes,Eccl.12. 3. ut ſuprà in שָׁחַן ; Pag. מַלְאֲכֵכָה eſt pro מַלְאָכֶךָ ; Cocc. Atqui ſic eſſet forma ſing.m.cum ךָ Aff. Angelus tuus vel angeli tui, ſing. Item cum Aff. יו occ. ſimpl.& cum ו & וּ præf.ut ſeq. מַלְאָכָיו nuncii, Angeli ejus, ſui, 2 Chron.36.15. Pſal.91.11.. 103.20..104.4.. 148.2. Iſa.44.26. Ezech.17.15. וּמַלְאָכָיו & legati illius, Iſa.30.4. וּבְמַלְאָכָיו & in angelis ſuis, Job.4 18.Atque indè etiam eſt No. מַלְאָכוֹת in forma ſcil.abſoluta; nam apud Haggæum ſcribitur מַלְאֲכוֹת & videtur eſſe in regimine, Merc.Cev. nunciatio, miſſio, tam Dei quam hominis ; Pag. legatio, miniſterium, nuncium, delegatio, Merc.Bu.Av. functio & officium legati ; Av. Hoc nomine uſum putant quidam Paulum, 1 ad Tim.1. cùm dicit, Paulus Apoſtolus, &c. juxta delegationem Dei. Sanè nomen hoc generale eſt, cum etiam Prophetæ מַלְאָכִים dicantur; & ſacerdos dicatur in Mal.2.7. מַלְאַךְ legatus Domini exercituum ; Merc. Propheta enim dicitur nuntius Dei, eò quòd eſt miſſus ſcu Apoſtolus Dei : unde dicitur de Moſe, Num.20.16,& miſit מַלְאָךְ nuncium, & eduxit nos de Ægypto ; Pag. Occurrit autem hoc Nomen, ut dictum, in forma conſtr. cum ב præf. Hag.1.13. מַלְאַךְ יְהוָה בְּמַלְאֲכוּת יְהוָה לָעָם nuncius Domini, i.e. miſſus, in nunciatione, ſeu miſſione aut legatione Domini (Hieron. de nuntiis Domini) populo ; Pag.ſim.Bu.Coc. Deinde,ii. ſignif.2. hujus rad. in Bu.Conc. eſt in No. מַלְאָכָה fæm. opus ; ſubſtantia, opes ; Pag. quod ſcil.quis opere ſuo & artificio parat : unde & pro pecore ſumitur : ut videre eſt in exemplis quibuſdam. Generaliter enim ſignificat quicquid in uſum & miniſterium hominum cedit ; ſive artes ; ſive pecora ; ſive opera alia labore & induſtriâ parta ; propriè ipſum opus, induſtriam & artificium : Differt autem à מַעֲשֶׂה quod latiùs patet : miniſteriale verò opus, ſeu ſervile propriè deſignat hoc nomen ; Merc. מְלָאכָה opus, functio, artificium, ars. Kimchi vult ſic eſſe pro מַמְלָכָה formæ מְלָאכָה, ut liquet etiam ex plurali conſtructo ; ſignificatur autem hoc nomine, res & ſubſtantia quævis circa quam opera & induſtria collocatur ; ut 1 Sam.15.9. & Gen.33.14. Bu. Lex. opus delegatum, miniſterium ad quod quis delegatur, efficiendum ; Av. operatio, res agenda aut paranda. Kimchi putat Mem eſſe radicale in hac voce ; Coc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. locis ſeq. מְלָאכָה opus, Exod.12.16..20.10..31.3..35.31..31.5, 14,15..35.2,29,38..36.6.Lev.7.24..11.32..16.29.. 23. 3,28,30,31.Num.4.3..29.7.Deut.5.14..16.8.Jud.16.11. 1 Reg.7.14.. 11.28.1 Chron.22.15..25.1.. 28.21..29.5. 2 Chron.34.13. Neh.4.16..6.3. Pſal.107.23. Jer.17.22, 24..18.3..50.25. Hag.1.14. cui etiam formæ ו cop. eſt præf. וּמְלָאכָה & opus.2 Chron.17.13. ſed ſæpiùs cum ה dem.præf.locis ſeq. הַמְּלָאכָה opus;Gen.33.14.Ex.36. 2,7,8..39.43..40.33.1 Sam.15.8.1 Reg.5.17..7.40,51.2 Reg.12.12,15,16..22.5,9. 1 Chron.23.24. 2 Chron.4. 11..5.1..24.13..29.34..34.10,17. Ezr.2.69..3.9.Neh.2. 17..4.5,13..5.16..6.3,9,16..7.71..11.12,16..13.10.Eſt. 3.9..9.3. Item cum יְהָ & בַּ præf. ut ſeq. וּבַמְּלָאכָה & opus, Exod.36.7.1 Chron.29.1.Ezr.10.13. בְּמַלְאָכָה in opere,1 Reg.5.16..9.23. 1 Chron.9.33. 2 Chron.34.12. Neh.4.10,11,15. Itidem cum לַ & ל præf. locis ſeq. לַמְּלָאכָה operi,ad opus,Exod.36 5..38.24.1 Chro.26. 29.2 Chron.24.13. Neh.7.70. לִמְלָאכָה idem, Lev.13. 51.Ezech.15.3,4,5. Atque indè etiam No. מְלָאכֶת idem cum No.præced. (vel ut quidam volunt forma tantùm conſtructa nominis præced.) opus,miniſterium,functio delegata, officium & munus legati ; Av.Occurrit autem hoc nomen in hac forma ſimpl.locis ſeq. מְלָאכֶת opus,Exod.35.24,33,35..36.1,4..38.24.Lev.13.48..23. 7,8,21,25,35,36. Num. 28.18,25,26.. 29.1,12,35. 1 Reg.7.22.1 Chro.6.34..9.13,19..23.4.. 26.30.. 27.26.. 28.13,20..29.6.2 Chron.8.16.. 24.12. Ezr.3.8.Neh.10. 34..11.22. Jer.48.10.Ezech.28.13.Dan.8.27. cui etiam formæ cum duplice ſægol, ſed in pauſa cum cametz penult. בְּמְלָאכֶת & ל ſunt præf. ut ſeq. בְּמְלָאכֶת in opere, Ex. 22.7,10. Ezr.6.22.Neh.5.16. בְּמַלְאֲכֶת in opere,2 Chr. 13.10. לְמְלָאכֶת ad opus,Exod.35.21..36.3. ſed interdum occurrit cum defectu Aleph, poſt ל præf. ſic, לְמֶלֶכֶת operi,Jer.7.18..44.17,18,25,19. ſed occ.etiam cum ךָ, ſed in pauſa ךָ Aff. ſic, מְלַאכְתֶךָ opus tuum,Jon.1.8. מְלַאכְתֵךָ opus tuum,Exod.20.9. Deut.5. 13. Prov.24.27. Item cum ו Aff.occ.locis ſeq. מְלַאכְתּוֹ opus ſuum,Gen.2.2,3..39 11.1 Reg.7.14. 2 Chro.16.5. Neh.4.15.cui etiam ו Aff. ל, ב & מ ſunt præf. בְּמַלְאַכְתּוֹ in opere ſuo.Neh.13.30.1 Chron.4.23. Prov.18.9..22. 29. מִמְּלַאכְתּוֹ ab opere ſuo,2 Chron.8.9. לְמַלְאַכְתּוֹ ad opus ſuum, מְלָאכוֹת ſed occ.tantùm in forma conſtr.ſic, מְלָאכוֹת opera, 1 Chron.28.19.cui etiam formæ conſtr. pl.f. יךָ eſt Aff. ſic, מַלְאֲכוֹתֶיךָ opera tua, Pſal.73.28. De hac autem radice in priore ſignif. viz. Angeli; loci quidam notabiles

les hic ſubjungendi; ut Exod.23.20. Ecce ego mitto מַלְאָךְ Angelum ante te, ad cuſtodiendum te in via, &c. ubi ex prædicatis noſcitur eum Angelum eſſe Dominum ipſum. Et ſic Exod.33.2.3. & mittam coram te Angelum--- nam non aſcendam in medio tui; ubi animadvertit R Moſes Gerundenſis diſcrimen inter hunc Angelum & illum, Job.33.23. אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ ſi ſit apud eum Angelus Orator, i.e. interceſſor. Hoſ.12.5. & ducis more ſe geſſit cum Angelo. Et Gen. 48.16. הַמַּלְאָךְ יְהוָה Angelus aſſertor. Gen.16.7. מַלְאַךְ יְהוָה Angelus Jehovæ. Is, cui hoc nomen κυρίως & propriè convenit, qui poteſt in nomine Dei venire, & ejus voluntatem in ſe exhibere, tanquam imago ejus vera. Col. 1.15. Mal.3.1. מַלְאַךְ הַבְּרִית Angelus fœderis. Is eſt ἀπόστολος & τῆς ὁμολογίας, idemque ſacerdos adſtipulationis. Hebr.3.1. In cujus nomen juramus, quo autore fœdus cum Deo facimus, per fidem in ipſum, quemque confitemur ἀρχιερέα ſive mediatorem, ut fœdus cum Deo habeamus. Zach.12.8. ut Deus, ut Angelus Jehovæ coram ipſis. Sed dicitur & de hominibus, Mal. 2.7. & 3.1. qui cap.4. Elias vocatur. Sic Iſa.42.19. & quis ſurdus, ut מַלְאָכַי Angelus meus, quem mitterem? Iſrael qui ſcil. debebat gentes docere vias meas. Item in plur. מַלְאָכִים Angeli, Gen.32.3. de hominibus; ſed Gen.19.1. שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים duo illi Angeli: qui ſcil. cum Jehova apparuerant Abrahamo cùm Jehova ei dictus eſt apparuiſſe; prædicata eorum oſtendunt dignitatem eorum. Cum Affixo Pſal. 104.4. עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת qui facit Angelos ſuos ventos; utitur ventis, velut Angelis: Reſpondet, מְשָׁרְתָיו. Ἄγγελοι ſunt λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα. Job.4.18. וּבְמַלְאָכָיו & in Angelis ponit ſtultitiam, vel lucem. Vide & הָלַל. Hæc ex Coc. de hoc nomine in priore ſignificatione. Nomen autem alterum in altera ſignif. מְלֶאכֶת penacutè eſt מְלָאכָה. Frequenter etiam legitur in textu. Ut Exod.12.16. כָּל מְלָאכָה omnis res paranda non fiet in iis: tantum, quod comedetur omni animæ, id ſolum יֵעָשֶׂה לָכֶם parabitur vobis. ſic Exod.20.10.35,2. Lev.23.31. & 1 Reg. 11.28. & vidit Selomoh juvenem illum כִּי עֹשֶׂה מְלָאכָה הוּא quòd induſtrius eſſet, faciens ſcil. mandatum opus. Et ſic 1 Chron.22.15. & penes te ſunt in copia עֹשֵׂי מְלָאכָה induſtrii opifices. Jon. 1.8. מָה מְלַאכְתְּךָ quod opus tuum? quid agis? quid facis? Coc. Interdum in nominis forma conſtr. מְלֶאכֶת deficit Aleph; ut Jer.7.18. ut facerent placentas לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם operi cæli; Pag. & ſic 44.17. Sunt qui miniſterium ſupernum cæli intelligant, quod habet in hæc inferiora; ut quia aſtra à Deo ordinata Judæi crederent ad actiones hominum gubernandas, illis (non ſine ſumma Idololatria) ſacrificia inſtituerent, quo ſibi propitia eſſent, &c. Quidam pro planetis accipiunt ab הָלַךְ gradiendo. Sed ſimplex ſenſus eſt, machinæ cæli, ſeu operi vel artificio ejus; Merc. Sunt tamen, inquit R.D. qui Mem putent radicale, à מָלַךְ quod eſt regnare; i.e. reginæ cæli; h.e. ſtellæ cuidam magnæ quæ eſt in cælo. Vide in מָלַךְ: ſic Targum, ſtellæ cæli; at Hieron. reginæ cæli, i.e. lunæ; Pag. rebus cæleſtibus; i.e. ſtellis & meteoris, cælorum ſuppiectili. Chald. ſtellis cælorum; Coc. מְלֶכֶת eſt machina regia; de hoc vide in Rad. מָלַךְ Av.

Rad.6. לָאֹם; indè לְאוֹם, vel לְאֻם, Prov.11.26. populus, gens; Pag. idem quod אוֹם, etſi hoc in ſing. non reperitur, ſicut אַשׁ & לָאַשׁ protheſi literæ Lamed; ac ſunt qui ad אֵם matrem reducant, quaſi familiam dicas, aut ſtirpem ab una matre propagatam. Sicut etiam quidam putant affinitatem habere cum אֻלָּם: quòd communitatem alicujus civitatis, aut regionis iiſdem legibus, moribus & aliis vinculis ſocietatis colligatam ſignificet; Merc. לְאֻם eſt populus, ab una eademque ſtirpe prognatus; idem quod אוֹם; de quo ſuprà. Cogn. cum עַם populus ex variis nationibus & familiis collectus: Lamed in hac rad. vicem radicalis literæ exequitur; Av. qui cum Pag. hic hanc rad. locant: reliqui referunt ad rad. אֵם & אֻמָּם; ubi videatur hoc No. in ſing. & p'. לְאֻמִּים &c.

Rad.7. לָבַב, vel potiùs לָבַב, ut חָפַץ, corde donatus eſt, cordatus fuit, refectus corde per liba & alios cibos dulciarios, recreatus eſt corde, guſtatis libamentis. Cogn. cum לָבִיא, i.e. leo, animal viz. cordatum. Hinc λαίβω libo, deliбo, i.e. leviter deguſto cibum, & humorem dulcem, qui cor recreat. Item, libum, genus dulciarii cibi, ex farre, caſeo, melle & oleo; Av. Non occurrit in kal, ſed in Niphal, נִלְבַּב cordatus fieri, Bu. Lex. vel effici; Pag. corde donatus eſt; Av. cor accipere; Coc. Occurrit in fut. Niph. 3.ſ.m. Job.11.12. וְאִישׁ נָבוּב & vir vanus יִלָּבֵב cordatus fiet, vel efficietur; Pag. Bu. corde donabitur; quaſi cordabitur, vel reficietur, Av. cor accipiet; Coc. ſi Latinè ſic loqui liceret, cordificabitur, i.e. ſcientificabitur; quippe homo in principio, quum primùm naſcitur, eſt inanis ac vacuus ſcientiâ, ac ſi nulla eſſet in eo mens: ſubindè autem cordatus efficitur, eſtque illi cor & ſcientia; Pag. Merc. Vide tamen num ſenſus magis poſtulet, ut contrario ſignificatu exponatur; viz. pro corde carere; quia Deum dixerat homines vanos noſſe, & Dei conſilia inſcrutabilia eſſe, ut ſcil. ſubdat, verùm homo mente vacuus corde caret ſeu excors eſt: & homo naſcitur pullo onagri ſimilis, rudis & rerum omnium ignarus. Hieron. cor pro ſuperbia intellexit; Nam exponit, vir vacuus in ſuperbiam erigitur; Merc. Cev. Pag. In piel לִבֵּב animum vel cor, rapuit, vel traxit; Item ſignificat placentare, placentas coquere; Bu. man. cordavit, cor penetravit; item, fecit liba; Av. In piel eſt aut amovere, aut auferre cor; ſive transfigere cor, ut R. D. inquit; Pag. vel facere cor, i.e. animare; Coc. Occurrit, Cant. 4.9. in 2.ſ.ſ. præt. piel (à 2.ſ.m. לִבַּבְתָּ & in 2.ſ.f. לִבַּבְתִּ) cum נִי. Aff. ſic, לִבַּבְתִּנִי abſtuliſti, vel tranſfixiſti mihi cor, ſoror mea ſponſa לִבַּבְתִּנִי abſtuliſti mihi cor in uno ex oculis tuis; Pag. velut ſagittâ, inquit Kimchi. Sed quid ſi verbum hoc per incordiare exponatur; ut Plautus loquitur in Ciſtellaria? quòd ſi contrariam ſignificationem ſequi lubet, eâdem analogiâ, excordiare dixeris, quod Græci ἐκκαρδίωσας μ', Merc. Hieron. vulneraſti me; Pag. rapuiſti animum meum, juxta Ab. Ezram; ſed R. Sal. traxiſti animum meum ad te; q.d. incordiaſti me. Talmudici priſci, copulâſti cor meum cum tuo; unde & לְבוּבִין copulati, ſcil. copulis, quibus duo animalium pedes copulantur ut conjuncti in eant; cod. Shabbath c.5. fol.53. Syrè ex prima ſignificatione dicunt לַבְּבוּ animum addite, 1 ad Theſſ.5.14. & אִתְלַבְּבוּ bono animo eſtote, Mat.14.27. Bu. Lex. Cor mihi penetraſti, Av. feciſti mihi cor, i.e. animaſti me;

ἀπό-

ἐπεδάρυναί με. q.d. ἐπεκαρδίωσας. Syris לַבֵּב est παραμυθεῖσθαι 1 Theſſ. 5. 14. אֶתְלַבַּב δάῤῥει, Mat. 9. 2,22. Sed alii privativè explicant; & 70. ſinxerunt verbum ἐκκαρδιῶν. Cocc. Sed occurrit etiam piel לִבֵּב libum fecit, in altera ſcil. ſignif. vel laganum fecit; q.d. laganavit; Pag. Cocc. placentavit, placentas aut Mattyas paravit; Bu. Lex. & ſic occurrit in fut. Piel, 3. ſ. m. cum ו cop. præf. 2 Sam. 13. 6. וְיִתְלַבֵּב & faciat lagana, ſeu laganet, in oculis meis duo לְבִבוֹת lagana; Pag. quaſi cordialia dicas, cor ſcil. reficientia; vel, cordis figuram habentes paſtillos, aut id genus; Merc. Nam nomen לְבִבָה juxta R. D. eſt conſperſio tenuis, vulgò paſta ſubtilis, i. e. laſagne, noſtrâ vernaculâ linguâ, quæ frigebatur in ſartagine, Pag. Sed R. Kimchi inquit, בְּמִשְׁרֶת cum humiditate; q.d. rebus humidis, ut adipe vel abdomine; Merc. vel לְבִבָה eſt laganum, Pag. unde & verbum hoc in piel, lagana hujuſcemodi componere & coquere ſignificat; Merc. Cev. Et placentet, ſeu placentas paret, Bu. Lex. & libabit; Av. Sic & ibid. verſ. 8. cum ו conv. præf. & tulit conſperſionem ſeu paſtam, & miſcuit וַיִּתְלַבֵּב & fecit lagana; q.d. laganavit hoc eſt, & coxit lagana. Hieron. & coxit ſorbitiunculas; i. e. cibos qui facilè ſorberi poſſunt; Pag. & fecit libana in oculis ejus; Av. Nam nomen לְבִבָה vel לְבִיבָה f. dicitur libum ex farre, caſeo, melle & oleo compoſitum, & ſic dicitur à confortatione cordis; Av. unde in forma pl. f. לְבִבוֹת mattyæ, lagana, placentæ ſuaves & gratæ: q.d. cordialia aut cordis refectoria; Bu. Lex. Vide Pag. & Merc. paulò antè in verbo. Occurrit in forma pl. f. ſimpl. 2 Sam. 13. 6. & laganet, ſeu libet, &c. Duo לְבִבוֹת lagana, vel liba, Pag. Av. 70. κολλυρισάτω δύω κολλυρίδας. Cocc. Et ſic eſt cum ה dem. præf. הַלְּבִבוֹת, ibid. v. 8, 10. placentas, vel liba, &c. Bu. Conc. Av. Sed præcipuum nomen & frequentiùs occurrens in hac rad. eſt No. לֵבָב m. cor, animus, Pag. Bu. Merc. Av. mens, intellectus; ſapientia; cogitatio; conſilium & voluntas. Et ſic figuratè non pro corde ſolùm, membro corporis noto, ſed pro ſtudiis & motibus atque actionibus quæ in corde ſedem habent, & perficiuntur, ſumitur. Item, quòd cor ſit medium in corpore animalis, pro cujuſlibet rei medio ſumitur. Eſt generis maſculei ſicut & רֹאשׁ caput: quòd hæc duo ſint præcipua membra, Cætera ferè magìs ſunt fœminea; Merc. לֵבָב cor, pro cogitationibus & conſiliis cordis; & tributum rebus inanimatis ſignificat mediam partem; Av. Cordi attribuit Scriptura cogitationes, ratiocinationes, intelligentiam, voluntatem, judicium, conſilia, affectus, amorem, odium, timorem, gaudium, triſtitiam, iram: quia, quando iſta in homine ſunt, motus circa cor ſentitur. Tantundem eſt quod animus; Cocc. Ut Deut. 28. 28. תְּמִהוֹן לֵבָב ſtupor cordis, ἄνοια. Et, 6. 47. בְּטוּב לֵבָב, μετ' εὐθυμίας, cum bono animo. Et Gen. 8. 21. יֵצֶר לֵב הָאָדָם: & c. 6. 5. יֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לֵב אָדָם formatio cogitationum cordis. Exod. 7. 13. פַּרְעֹה וַיֶּחֱזַק לֵב: & v. 14. כָּבֵד לֵב confirmatum eſt, aggravatum eſt, i. e. manſit in propoſito, non flexus eſt. Et v. 3. אַקְשֶׁה faciam durum ac difficile: dabo occaſionem manendi in propoſito, & non emolliam. Iſa. 38. 3. בְּלֵב שָׁלֵם cum corde integro. 2 Reg. 20. 3. לֵבָב שָׁלֵם oppoſitum לֵבָב לֵבָב וָלֵב עִקֵּשׁ cor perverſum & duplex, Pſal. 12. 3. בְּלֵב וָלֵב in corde, & corde. Sic 1 Chron. 12. 33. בְּלֹא לֵב וָלֵב non cum corde & corde. Qui bonum membris facere eligit ob vanam gloriam, aut aliam quam concupiſcentiam & conſilium, non quia amat Deum, is agit in corde duplici: quia unum cor eſt, quo eligit bonum dicere & facere, quod videtur bonum; & alterum, quo concupiſcit, quod eſt malum; Coc. vel, cum corde & corde, i. e. duplici corde, cujus unum in ore, alterum in pectore: & abſque corde & corde, i. e. ſimplici corde, & integro animo; Bu. Lex. ſim. Pag. Gen. 24. 45. nondum abſolveram, לִרְבֹּר אֶל לִבִּי eſt, loqui ad animum meum: Sed aliter Iſa. 14. 2. דַּבְּרוּ עַל לֵב, loquimini ad cor Hieroſolymæ, h. e. quod libenter audiat. Et Jer. 31. 33. & in corde eorum ſcribam eam, i. e. faciam ut eam ament, & non obliviſcantur, ut lex mea fiat lex cordis eorum. Confer Prov. 7. 3. Pſal. 90. 12. וְנָבִיא לֵב חָכְמָה & introducemus cor ſapientiæ. Gen. 45. 26. וַיָּפֹג לִבּוֹ & ſubſtitit cor ejus; q. d. deliquium paſſus eſt; aut hæſitavit, an deberet lætari necne. Ezech. 11. 19. לֵב בָּשָׂר cor carneum: i. e. molle, flexile; contrà לֵב אֶבֶן cor lapideum, i. e. animus rigidus & durus; Cocc. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc. frequens in textu; viz. in forma plena & abſol. locis ſeq. לֵבָב cor, Deut. 28. 28, 47. 1 Reg. 3. 6. .9. 4. 1 Chron. 12. 17. .29. 17, 19. 2 Chron. 13. 7. .29. 34. Job. 9. 4. .12. 3. .34. 10, 34. Pſal. 24. 4. .73. 1, 7. .95. 10. .101. 4, 5. .109. 16. .111. 1. .119. 7. Iſa. 1. 5. .9. 9. .30. 29. Ezech. 36. 5. Item cum ה dem. præf. eſt, הַלֵּבָב corde, Deut. 20. 8. Item cum בְּ, וּ & לְ præf. occ. locis ſeq. בְּלֵבָב corde, 1 Chron. 12. 38. 2 Chr. 25. 20. וּבְלֵבָב & corde, 2 Reg. 20. 3. 2 Chron. 19. 9. Iſa. 38. 3. לְלֵבָב ad cor, 1 Sam. 16. 7. In forma conſtr. eſt cum Scheva & patach, & occ. ſimpl. locis ſeq. לְבַב cor, Exod. 14. 5. Deut. 20. 8. .30. 6. Jol. 7. 5. 2 Sam. 19. 15. 1 Reg. 8. 17, 39. .15. 14. 1 Chron. 29. 18. 2 Chron. 6. 7, 30. .15. 17. Pſal. 90. 12. .104. 15. Iſa. 10. 11. .13. 7. cui etiam formæ ſing. conſtr. ו, בְּ & כְּ ſunt præf. וְלִבָּם & cor, Iſa. 7. 2. 19. 1. .32. 4. בְּלִבָּם in cor, Jon. 2. 4. כְּלִבָּם juxta cor, 1 Reg. 11. 14. .15. 3. Item cum affixis ſæpe occurrit hoc nomen plenè cum duplice Beth; ut cum ו. Aff. locis ſeq. לְבָבִי cor meum, Gen. 20. 5. .31. 26. Joſ. 14. 7. 2 Reg. 10. 15. 1 Chron. 22. 7. .28. 2. .29. 17. 2 Chron. 29. 10. Job. 17. 12. .27. 6. Pſal. 25. 17. .73. 13, 21, 26. .77. 7. .86. 11, 12. .101. 2. .139. 23. Iſa. 21. 4. Jer. 15. 16. cui etiam ו & בְּ ſunt præf. וּלְבָבִי & cor meum, Pſal. 73. 26. בְּלִבָּבִי in corde meo, 1 Sam. 2. 35. 2 Reg. 10. 30. Pſal. 13. 3. Item cum נוּ Aff. eſt, לְבָבֵנוּ cor noſtrum, Deut. 1. 28. Joſ. 2. 11. 1 Reg. 8. 58. Lam. 3. 41. ſic & cum הֶ Aff. occ. locis ſeq. לְבָבְךָ cor tuum, Gen. 20. 6. Deut. 4. 29. .6. 5. .9. 5. .10. 12. .26. 16. .30. 2, 10. .15. 7, 9, 10. .28. 67. .30. 7, 17. Jud. 19. 8. 1 Reg. 2. 44. .8. 18. 2 Reg. 10. 15. .22. 19. 2 Chron. 6. 8. .19. 3. .34. 27. Ezech. 28. 5, 6. ſed in pauſa eſt cum הָ Aff. & occ. ſimpl. locis ſeq. לְבָבְךָ cor tuum, Deut. 4. 39. .6. 6. .8. 5, 14. .30. 1. Jud. 19. 9. 1 Sam. 1. 8. .17. 25. 1 Reg. 8. 18. 2 Reg. 10. 15. 2 Chron. 1. 11. .6, 8. Prov. 4. 21. Ezech. 38. 10. cui etiam ו cop. בְּ, וּבְ, כְּ & מִ ſunt præf. utrique formæ cum ָ vel ֹ penult. ut ſeq. וּלְבָבְךָ & cor tuum, Iſa. 7. 4. בְּלִבְבָךְ in corde tuo, Deut. 7. 17. .8. 2. .9. 4. 1 Sam. 9. 19. .14. 7. 2 Sam. 7. 3. 2 Chron. 17. 2. Iſa. 14. 14. Ezech. 3. 10. בְּלִבֵּבְךָ in corde tuo, Lev. 19. 17. Deut. 8. 17. .18. 21. 1 Sam. 14. 7. Job. 10. 13. .22. 22. Prov. 6. 28. וּבִלְבָבְךָ & in corde tuo, Deut. 30. 14. כִּלְבָבְךָ juxta cor tuum, Pſ. 20. 5. מִלְּבָבְךָ ex corde tuo, Deut. 4. 9. Item cum כֶם Aff.

Aff. eſt, & occ.locis ſeq. לְבָבְכֶם cor veſtrum,Num.15. 39. Deut.10.16.. 11.13..13.3..11.16,18.. 20.3.. 32.46. Joſ.22.5..23.14..24.23.1 Sam.6.6..7.3..12.20,24.1 Reg. 8.61..11.2. 1 Chron.22.19. Pſ.22.27..31.25.. 62.9.. 69. 33..95.8. Jer.4.4..29.12..51.46,50. Joel.2.12,13. Hag.1. 5,7..2.15,18.cui etiam בְּ eſt præf ſic, בִּלְבַבְכֶם in corde veſtro, Pſal. 4.5. Zach.7.10..8.17. Item cum ךָ Aff. occ.ſimpl. & cum בְּ præf. לְבָבְךָ cor tuum, Iſa. 60. 5. בִּלְבָבֵךְ in corde tuo, Iſa.40.21. Jer.13.22. ut & cum וֹ Aff.occ.ſimpl. locis ſeq. לְבָבוֹ cor ejus,ſuum, Deut.2. 30..17.17,20..19.6..29.18. Jud.16.18.1 Reg.8.38,39.. 11.4,9..14.8..15.3. 2 Reg.10.31.2 Chron.6.30.. 30.19.. 31.21..34.31..36.13. Ezr.7.10. Neh.9.8. Pſal.78.72. Iſa.7.2. Ezech.31.10. Dan.11.12. cui etiam וְ cop. eſt præf. וּלְבָבוֹ & cor ejus, ſuum, Iſa.6.10.. 10.7. Dan.11. 25,28. ſed cum וֹ Aff. occ.etiam cum בְּ, וּבְ & כְּ præf. בְּלְבָבוֹ in corde ſuo,Deut.29.19. 1 Sam.21.13.2 Chro. 32.31. Pſ.15.2. Iſa.10.7. וּבִלְבָבוֹ & in corde ſuo, Dan. 8.25. לִלְבָבוֹ juxta cor ſuum, Deut.20.8. 1 Sam.13.14. & cum הָ Aff. occ. ſimpl.& cum בְּ præf. לְבָבָהּ in corde ſuo, 1 Reg.10.2. 2 Chron.9.1. בִּלְבָבָהּ in corde ſuo, Iſa.47.8. Zeph.2.15.Item cum ם Aff.eſt & occ.ſimpl. locis ſeq. לְבָבָם cor ipſorum, ſuum,Lev.26.41.Deut.5. 29. Joſ.5.11. 1 Reg.2.4..8.48. 1 Chron.29.18.2 Chro. 6.37..11.16..15.12,15..16.9..20.33..32.6. Dan.11.27. cui etiam בְּ & ? ſunt præf. בְּלְבָבָם in corde ſuo, Lev. 26.36. Job.1.5. Pſal.28.3..78.18..84.6. Eccl 9.3. Jer. 5.24..32.40. Zeph.1.12. לְלִבָּבָם ad cor ſuum, Hoſ.7.2. in pl.m. cum הֶן Aff. לְלִבֹּבֵיהֶן ad corda ſua,Nah.2.8.ſed occ. etiam in forma pl.ſ. loco ſeq. לְלִבּוֹת corda,1 Chro. 28.9. Sed ſæpe etiam occurrit contracte pro לִבָּב, ſic, לֵב idem, cor, vitæ fundamentum, item pro dimidia parte cujuſlibet rei, Av. In qua forma frequenter admodum occurrit, viz. לֵב cor,cordis, &c.Gen.5.21..31. 20.. 34.3. Exod.7.3,13,22. &c. Job.12.24.. 36. 5,13.. 37.24. Pſal.7.11.. 11.2.. 19.9.. 32.10..34.19. &c. Iſa.6. 10.. 35.4.. 40.2.. 42. 25,&c. ad Zeph.3.14. Mal.2.2. & 3.24. in 200. circ.l. ſed forma hæc contracta ante maccaph eſt cum ſægol pro Tzeri, ſic, לֶב idem, 2 Reg. 12.5. Prov.18.12..21.1..25.20. cui utrique formæ cum Tzere, vel ante maccaph cum ſægol; וֹ, וָ, הַ & כָּ ſunt præf.prout ſequuntur, וְלֵב & cor, 1 Sam.25.36. Job. 29.13. Pſal.64.7. Prov.12.23..15.7..17.16..25.3..26.23. Eccl.7.4.. 10.2. Jer.4.9. Nah.2.11. Mal.3.24. וְלֶב idem,Prov.17.16. וְלֵב & cor, 1 Chron.12.33. Pſal.12.3. Jer.11.20..20.12. הַלֵּב cor, Jer.17.9. בְּלֵב in cor,corde, 2 Sam.18.14. 1 Chron.28.9.Ezr.7.27. Pſal.12.3..45.7.. 46.3..58.3..140.3. Prov.14.33. Jer.23.26. Ezech. 27 4,25,26,27..28.2,8. בְּלֶב idem,Exod.15.8. Prov.12. 20,28..19.21..20.5..22.15..23.34..30.19. Eccl. 9.7. Item cum וּ præf.eſt, וּבְלֵב & in cor, Exod.31.6. ſed occ.etiam cum כְּ & מִ præf.locis ſeq. כְּלֵב juxta cor, 2 Sam.17.10. Jer.48.41.. 49.22. Ezech.28.2,6. מִלֵּב ex corde,Pſal.31.13. Iſa.59.13. Hæc autem forma contracta frequenter etiam occurrit cum affixis, ut cum וֹ Aff. לִבִּי cor meum, cordis mei,&c.Gen.24.45. Deut. 29.19. Jud.5.9. 1 Sam.2.1. &c. Job.31.7,9,26.Pſal.9.2.. 13.6..16.9..36.2.&c. ad Hoſ.11.8.in 80.circ.l.cui etiam formæ cum וֹ Aff. וֹ, וָ, כָּ & מִ ſunt præf. וְלִבִּי & cor meum, 1 Reg.9.3.2 Chron.7.17.Pſal.26.2..40.13..109. 22. Eccl.1.17..2.3..7.24. Cant.5.2. Jer.48.37. Lam. 1. 22. בְּלִבִּי in cor meum, in corde meo, Pſal. 4.8..66.18.. 119.11. Eccl. 2.1..3.17,18.. 2.3,15. Iſa.63.4. Jer.20.9. כְּלִבִּי juxta cor meum, Jer. 3.15. מִלִּבִּי ex corde meo, Num.16.28..24.13. Item cum נוּ Aff.eſt, לִבֵּנוּ cor noſtrum, Pſal.33. 21..44.19. Iſa.41.22..63.17. Lam.5.15, 17.& cum ךָ Aff. occ.locis ſeq. לִבֶּךָ cor tuum,Exod. 9.14. Jud.19.5. 1 Sam.9.20. 2 Chron.25.19. Job.1.8.. 2.3. Prov.2.2.. 6.21.. 23.17,26..27.23. Eccl.11.9. Iſa. 33.18. Ezech.28.2,17..40.4..44.5. Dan.10.12.Obad.1. 3. ſed in pauſa cum ךָ Aff. occ.locis ſeq. לִבְּךָ cor tuum, Jud.19.6.1 Reg.21.7.2 Reg.14.10. Job.7.17.. 11. 13..15.12. Pſal.27.14..37.4. Prov.3.1,3,5..7.3..4.4,23.. 7.25..23.12,15,19..24.17. Eccl.7.21,22. Cant.8.2. Jer. 49.16.cui etiam utrique וֹ, וְ, בְּ & מִ ſunt præf. וְלִבְּךָ & cor tuum, Jud.16.15.Prov.22.17..23.12. Eccl. 5.1. Jer.22.17. בְּלִבְּךָ in cor tuum, Prov.2.10. וּכְלִבְּךָ & juxta cor tuum, 1 Sam.7.21. 1 Chron. 17. 19. מִלִּבְּךָ ex corde tuo, Nah.6.8. מִלִּבֵּךְ ex corde tuo, Eccl.11.6. Item cum כֶם Aff.eſt, לִבְּכֶם cor veſtrum, Gen. 18. 5. Pſal.48.14. Iſa.66.14. & cum ךָ Aff.occ.ſimpl. & cum בְּ præf. לִבַּךְ cor tuum, 2 Sam.13.20.Iſa.47.7.. 57.11. Jer.4.14,18..31.20.Lam.2.19. Ezech.22.14. בִּלְבָבֵךְ in corde tuo, Iſa.47.10. ſed cum וֹ Aff. frequentiùs לִבּוֹ cor ejus, cor ſuum,&c. Gen.6 5,6..8.21..45.27. Exod.4. 21.&c. ad Dan.11.5. & Am.2.17.in 80.circ.l. cui etiam formæ cum וֹ Aff. וְ cop.eſt præf. וְלִבּוֹ & cor ejus,Prov. 23.7. Iſa.29.13..32.6. ſed occ.etiam cum בְּ præf. locis ſeq. בִּלְבּוֹ in corde ſuo,vel ejus, in cor ejus, Gen. 17. 17..27.41. Exod.4.14..35.34..36.2. 1 Reg.10.24.. 12. 26.2 Chron.9.23.Eſth.6.6. Pſal.10.6,11,13.. 14.1..53. 2..37.31.Prov.6.14..26.25..28.26.Obad.1.3. Item cum מִ præf.& וֹ Aff. מִלִּבּוֹ ex corde ejus,1 Reg.12 33. nam ſic juxta Maſoreth hoc in loco eſt legendum, licèt ſcribatur cum Daleth pro vau in fine. Sed cum מִ præf. & וֹ Aff.ſcribitur & legitur ſic,מִלִּבּוֹ ex corde ejus,2 Reg. 9.24. Lam.3.33. Item cum הָ Aff. occ.ſimpl. & cum בְּ præf. לִבָּהּ cor ejus,ſuum,Jud.19.3. 1 Sam.1.13..4.20. Eccl.7.26.Jer.3.10. Hoſ.2.14. בִּלְבָבָהּ in corde ſuo, 2 Sam.6.16. 1 Chron.15.29. Sed ſæpiùs cum ם Aff. לִבָּם cor ipſorum, vel ſuum, Gen 42.28..50.21. Exod. 35.29.&c.Pſal.10.17.. 33.15..81.13..105.25 &c ad Hoſ. 10.2..13.6,8. Zach.10.7. in 60.circ.l. cui etiam formæ cum ם Aff. וֹ, כָ, מִ & יִמ ſunt præf. וְלִבָּם & cor ipſorum,ſuum, Pſal.78.37. Zach.7.12. בְּלִבָּם in cor ipſorum,ſuum,1 Sam. 10.27.Pſal.35.25..37.15..74 8. Eccl. 3.11.Iſa.51.7.Ezech.14.4. Hoſ.7.14. Zach.12.5. מִלִּבָּם ex corde ſuo, Ezec.13.2. וּמִלִּבָּם & ex corde ſuo, Job. 8.10. Item cum לֵ, fæm. Aff.eſt, לִבָּן cor earum, Exod. 35.26.Ezech.28.2. & cum מִ præf.& הֶן Aff.eſt, מִלִּבֹּהֵן ex corde ſuo, Ezech.13.17. ſed occ. etiam in forma pl. f. (tanquam à ſing. לִבָּה cor, fundamentum vitæ, Av.) ſimpl.& cum ם Aff. cui etiam בְּ eſt præf. prout ſeq. לִבּוֹת corda,Pſal.7.10.Prov.15.11..17.3.. 21.2.. 24.12. בִּלְבּוֹתָם corda ipſorum, Iſa.44.18. בִּלְבּוֹתֵיכֶם in animo ſuo,Pſal.125.4. quæ forma in ſing fæm. conſtr. eſt לִבַּת & occurrit cum ךָ Aff.ſic, Ezech.16.30. לִבָּתֵךְ cor tuum,vel animus tuus.&c.Pag.Eu.Item juxta quoſdam huc etiam refertur No cum pathach penult. לַבָּה idem,cor, vel medium rei;& ſic occurrit in forma ſing.fæm.conſtr. cum בְּ præf. Exod.3.2. & conſpectus eſt Angelus Domini ei בְּלַבַּת אֵשׁ in medio ignis, juxta R. D. licèt ſunt, inquit, qui exponunt, in flamma ignis; quomodo deducitur à לַבָּה, & eſt inſtar אַוַּת deſiderium,ab אוה;

אָיָה ; Pag. Verbum quidem לָבָה in Miſnah, i.e. contextu Talmudico, invenitur in Hiphil, pro inflammare. Sed potiùs hoc contractè videtur factum ex לְהַבַּת, quod flammam ſignificat ; & ſic לַבַּת eſt contractè pro לְהַבַּת ; Merc. Vide infrà in לָהַב : nam ſi hinc eſſet, dici debuiſſet בִּלְבַּת cum chirek ſub Lamed, ut notat Ab. Ezra ; Bu. Lex.

Rad. 8. לָבָא ; indè No. לָבִיא m. quod eſt אַרְיֵה leo, inquit R.D. Pag. Leo immanis & annoſus quidem, ſed decrepito, qui לַיִשׁ dicitur, junior, cum dentes molares ei attribuantur, Joel. 1.6. & catuli, Job. 4.11. vide in Rad. אָרָה. Bu. Lex. לָבִיא eſt leo, animal cordatum & omnium generoſiſſimum, habitans in deſertis, & ſolitudine. Cogn. cum לֵב cor ; & cum תַּלְאוּבָה ſolitudo, à לָאַב. Varia nomina leonum, pro varia ætate & proprietate illorum, invenies Job. 4.10, 11. Av. Nomen לָבִיא à corde deflectunt ; quaſi cordatum & animoſum dicas ; ut ſic à generoſitate & animi fortitudine dicatur ; juxta illud, 2 Sam. 17. 10. cujus cor eſt ſicut leonis ; Merc. לָבִיא Leo, habens catulos, immanior ſeipſo ; ut ſolent catullientes feræ ; Cocc. Occurrit ſimpl. & cum כְ & כַ præf. ut ſeq. לָבִיא Leo immanis, Job. 4.11. Iſa. 30.6. Joel. 1.6. Nah 2,12. כְּלָבִיא ſicut Leo immanis, Num. 23. 24. Deut. 33.20. Hoſ. 13.8. כַּלָּבִיא ſicut leo immanis, Iſa. 5.29. Item cum וְכְ & לְ præf. וּכְלָבִיא & ſicut Leo, Gen. 49.9. Num. 24.9. לְלָבִיא leoni, Job. 38.39. In forma pl.m. לְבָאִים ; ſed occurrit defectivè abſque jod plur. & cum ſolo chirek ult. ſic, לְבָאִם leones, Pſal. 57.5. Atque indè No. f. viz. לְבִיָא leæna ; Pag. Bu. Av. Aleph ſcribitur pro He terminatione fæm. nam ſecundum normam debuerat eſſe לְבִיאָה, inquit R.D. ſed venit jod loco Aleph, & Aleph loco He ; Pag. occ. autem loco ſeq. לְבִיָא leæna, Ezech. 19.2. Item in forma pl. f. abſoluta foret לְבָאוֹת ; Merc. ſed in forma conſtructa pl. f. eſt לְבָאוֹת leænæ ; & occurrit cum לְ præf. & יָ Aff. (quaſi à ſing. abſol. לְבָאָה, & in forma conſtr. לִבְאַת leæna, vel leunculus) ſic, לְלִבְאוֹתָיו leunculis ſuis, Nah. 2.13. vel, leænis ſuis ; Pag. Bu. Conc. &c.

Rad. 9. לָבַשׁ juxta R.D. eſt pervertere, vel perverti, impingere, vel offendi ; ruere, cadere, & ſecundum R. Joſ. Kimchi feſtinare, accelerare ; claudicare ; quod ex Lingua probat Arabica ; Pag. in qua duo hæc juxta illum ſignificat, viz. feſtinare, & claudicare ; Merc. לָבַשׁ vapulavit, virgis caſus eſt. Cogn. cum לָפַשׁ comprehendit incutiendo manus in aliquid ; Av. Non occurrit in kal, ſed in Niphal, נִלְבַּשׁ conturbari, conturbare ſe ; Bu. Lex. Alii, corruere ; alii, vapulare ; Bu. man. Occurrit in fut. niph. 3. ſ. m. Prov. 10. 8, 10. וְאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵשׁ levis labiis, i.e. temeraria loquens, implicatur ; Cocc. pervertetur ; Bu. Conc. conturbabitur ; Ab. Ezra corruet, pœnas dabit : quidam, vapulabit ; Bu. Lex. at ſtultus labiorum vapulabit, i.e. dabit pœnas ; Av. perverſus efficietur ; vel impinget, ruet, cadet ; vel feſtinabit ; i.e. non diu cogitabit, ut intelligat, conſideretque quo pacto præceptum impleat, & faciat ; vel claudicabit, in duas ſcil. cogitationes, in his quæ ſibi præcipiuntur ; i.e. anceps ac dubius erit, nec ſibi clara veritas erit. Hieron. cædetur aut verberabitur. R. Sal. laborabit, fatigabitur ; & R. Imman. punietur, ſeu cadet in punitionem & pœnam : eò quòd non humiliavit ſe præceptis. Targum, labiis ſuis יִתְאַחַר capietur, ſeu apprehendetur. Sic Hoſ. 4.14. & populus לֹא יָבִין יִלָּבֵשׁ qui non intellexerit is perverſus efficietur, vel corruet ; vel, ut alii, anceps & dubius erit in ſua ſcientia & opinione ; ut homo qui ignorat quid faciendum ſit, & perplexus eſt. Hieron. & populus non intelligens vapulabit ; Pag. Av. i.e. luet pœnas ; Av.

Rad. 10. לָבֵן lateres ſubalbos fecit, laterificavit, confecit lateres. In Ægypto autem & terra Canaan, ex argilla & materia ſubalba fiebant lateres albi ; unde etiam intranſitivè exponitur albuit, dealbatus eſt ; Av. Videatur verbum infrà, poſt nomina. In Bu. Conc. rad. hæc quatuor habet ſignificata ; i. eſt in nomine לְבֵנָה f. later, Pag. Bu. ab albore ; quòd in fornace cocti lateres albeſiant, Merc. ſeu dum excoquuntur albeſcant, Bu. Lex. torrefacti ſcil. igne ; Av. Occurrit autem nomen hoc in hac ſignif. ſimpl. & cum הַ dem. præf. לַבְּנָה laterem, Ezech. 4.1. הַלְּבֵנָה later, Gen. 11.3. ſicut & in forma pl.m. abſol. occurrit ſimpl. & cum יִ, הַ & וּכְ præf. ut ſeq. לְבֵנִים lateres, Gen. 11.3. Exod. 5.18. Iſa. 9.9. וּלְבֵנִים & lateres, Exod. 5.16. הַלְּבֵנִים lateres, Exod. 5.7, 8. Iſa. 65.3. וּבִלְבֵנִים & in lateribus, Exod. 1.14. & in forma pl.m. conſtr. לִבְנֵי lateres, occ. cum מ præf. & מֶם Aff. ſic, מִלִּבְנֵיכֶם de lateribus veſtris, Exod. 5.19. Atque indè nomina, i. לִבְנַת f. opus lateritium ; Bu. Conc. vel, ut plerique volunt, eſt tantùm forma conſtr. nominis præced. Bu. Lex. vel, ut alii, eſt forma conſtr. alterius formæ ; viz. לִבְנָה f. genus lapidis candidi, aut rubei ; Pag. pavimentum, vel pavimentatio lateritia ; Bu. Lex. vel eſt forma conſtr. à nomine לְבָנָה f. alba ; quod in regimine ponitur in abſtracto pro albedine ; Av. Occurrit Ex. 24.10. & ſub pedibus ejus tanquam opus לִבְנַת הַסַּפִּיר lapidis Sappiri. Hieron. Sapphirini. Targum, אֶבֶן טָבָא lapidis boni, i.e. pretioſi. R. Sal. dicit hoc fuiſſe coram Domino, quo tempore Iſraelitæ ſervitute opprimerentur, in operè לְבֵנִים laterum ; ut memor eſſet afflictionis eorum. Sed R. Jonah dicit nomen ſignificare candorem ; i.e. ſicut opus candoris סַפִּיר ; & Haggaon ſcripſit Sappirum eſſe albi coloris : quod probat per hunc locum, atque eſſe Chryſtallum : Ab. Ez. verò rubri coloris aſſerit eſſe ; & probat per Lam. 4.7. Mundiores fuerunt Neziræi ejus nive, nitidiores fuerunt lacte, rubicundiores aſpectu מְפֻנִּים gemmis vel margaritis, סַפִּיר è Sappiro exciſio eorum ; eſt enim ejuſdem ſententiæ repetitio in dictionibus diſtinctis, mundiores, nitidiores, &c. & ſic rubicundiores, &c. & hoc pacto פְּנִינִים & ſappir idem ſunt. Sed de פְּנִינִים dicitur rubicundiores, &c. ergò & סַפִּיר rubei eſt coloris. Præterea, quæ ratio eſt ut dixerit, tanquam opus ? Dicendum fuerat, tanquam aſpectus. Et rectum eſt inquit ut לִבְנַת ſit à לְבֵנָה later, ſicut חִשְׁכַת in regimine, Pſ. 18.12. tenebra, à חֲשֵׁכָה. Dicit ergò tanquam opus lapidis סַפִּיר, quem (Kimchi inquit, & ecce לִבְנַת הַסַּפִּיר later ſaphiri eſt ſicut lapis Saphiri, quem, Merc.) vidit Ezekiel 10.1. ſicut lapis Sappir, ſicut aſpectus ſimilitudinis ſolii. Et opinio etiam Deras eſt, quòd viderint ſimilitudinem lateris ſub pedibus ſolii gloriæ, ut oſtenderet, memorarétque, vel ut viderent & recordarentur, quòd afflictus fuit Iſrael ab Ægyptiis in opere latêrum ; Pag. Merc. Pavimentatio ſaphiri, i.e. pavimentum ſaphiri, pro lateribus ; Bu. Lex. Ut opus albedinis ſaphiri ; Av. laterculus ; h.e. quadratum, ex ſaphiro aut pyropo ; Cocc. velut opus pavimentatum ſaphiro. Hebr. ſicut opus ſtructuræ lapideæ ſaphiri ; Jun.

Item,

Item, 2. indè etiam nomen מַלְבֵּן m. fornax laterum, ſeu lateraria, in qua coquuntur lateres; Pag. q.d. lateri-ficina; Merc. fornax lateraria; Bu. Lex. officina laterum; item, materia lateritia, ſtructura laterum; Av. forma, qua ducuntur lateres, Cocc. Occurrit Nah.3. 14. tene, vel apprehende aut robora מַלְבֵּן fornacem; q.d. inquit R.D. robora filios fornacis, i.e. lateres; Pag. vel potiùs, conſtrue, aut inſtaura & refice fornacem laterum. Nam בְּנִי in Imperativo legendum videtur in Kimchi, non בְּנִי; Merc. Cev. Hieron. tene laterem; Targum robora בְּנַיְנִיךְ ædificia tua: R. D. in fornace laterum. Ab. Ezra, locum in quo fiunt lateres; Pag. & confice lateritium; Av. apprehende formam ducendis lateribus; Cocc. Refice fornacem lateriariam; Jun. Sed occ. etiam cum בַּ præf. ſic, 2 Sam. 12.31. וְהַעֲבִיר אוֹתָם בַּמַּלְבֵּן & traduxit eos per fornacem lateriariam, i.e. combuſſit eos in loco ubi lateres uruntur; 2 Sam. 12.31. & ſcriptum eſt cum Caph, ſed juxta Maſorethas legendum per Beth, בַּמַּלְבֵּן: Aut, ut Kimchi præter præcedentem explicationem notat; Traduxit eos per Molecum, i.e. locum Molechi Dei Ammonitarum, in quo liberos traducebant per ignem, & comburebant eos. Sic idem ſunt מֹולֵךְ, מַלְכֹּם, מִלְכֹּום; Bu. Lex. Et tranſire fecit eos בַּמַּלְבֵּן per fornacem laterum. Hieron. & traduxit in typo latêrum; (i.e. forma qua lateres formantur) Sed prior interpretatio germana eſt, & ſenſui quadrat; per typum enim, quum parviſſimæ quantitatis eſſent, impoſſibile erat illos tranſire. R.D. in Comment. exp. ac ſi dicat, & combuſſit eos in loco in quo lateres coquuntur. Et adverte, quòd dictio intrinſecùs ſcribitur, בַּמַּלְכֵּן, cum Caph, ſed in margine ſcribitur cum Beth, ad denotandum dupllcem lectionem. Si legatur cum Caph, inquit R.D. in Comment. ſenſus eſt, & tranſire fecit eos per Malchen; i.e. locum Idoli Molech per ignem. Nam filii Hammon liberos ſuos tranſire faciebant per ignem, immolantes illos idolo Molech, qui & Molech, & Milcom, (atque adeò Malcam, Cev.) & Malchen appellabatur. Nam Mem & Nun invicem permutantur, ut כְּמוֹהֶם & כְּמוֹהֵן ſicut ipſi, & מוֹף & נוֹף; Pag. Memphis, urbs Ægypti. Porrò, quamvis in Comment. Kimchi, exprimatur י ad כְּמוֹהֶם & כְּמוֹהֵן, & ſatis frequens ſit, & proclivis Enallage generum in iſtiuſmodi affixis, reſtituendum tamen hîc videatur pro duabus illis vocibus כְּמָהֶם & כְּמָהֵן, quibus duobus nominibus idem vir appellatur 2 Sam. 19. 37,40. vide & Comment. Kimchi, Hoſ.9.6. Cev. Targhum, וּבְרַר יְתָהוֹן בְּשׁוּקַיָּא & ſerravit (vel raptavit, Merc.) eos in plateis; quæ erant tectæ (opertæ) lateribus, (ut exponit R.D. in comment. & in l. Rad.) ut durâ illos ac vili morte perimeret. vel, בְּשׁוּקַיָּא in fornacibus, ſeu plateis, ſic appellatis, eò quòd in illis ordinatè ponerentur ſtrata lapidum inſtar arearum, hinc indè. Nam apud Hebræorum Doctores מַלְבְּנוֹת appellantur ordines, lineæ ordinatæ, ut ordines latêrum ac frugum; Pag. Cev. vel potiùs, areæ vel porcæ agri ubi ſeruntur fruges: quòd fiant ſcil. & ordinentur ad modum latêrum; Cev. & ſic locus in quo fiunt lateres, poteſt appellari מַלְבֵּן; Jer.43.9. Cape manu tuâ lapides magnos, & abſconde eos in luto, בַּמַּלְבֵּן in fornace-laterum, vel in loco in quo fiunt lateres, ſecundum R.D. in lib. Rad. Hieron. & abſcondes eos in crypta, quæ eſt in muro lateritio; Pag. Et traduxit eos in officinam laterum 70. διὰ τῆ πλινθίω, Av. lateraria, Coc. Traduxitque eos in fornacem Moleci; ubi ſcil. Hammonitæ filios ſuos per ignem Moleco Deo ſuo fuerant ſoliti tranſmittere. Dignum impio ſcelere & inhumano ſupplicium. Hebræam vocem ſic omnino interpretor ſine mutatione ulla, quæ in aliis interpretationibus ex neceſſitate adhibetur; atque hanc eſſe germanam ejus nativámque ſignificationem minimè dubito; Jun. In quibuſdam Cod. eſt בַּמַּלְבֵּן; Av. Item occ. etiam Jer. 43. 9. & abſconde eos in luto בַּמַּלְבֵּן in fornace laterum; vel in loco in quo fiunt lateres, juxta R.D. Hieron. in crypta, quæ eſt in muro lateritio; Pag. In officina laterum; Av. In laterculo, h.e. quadrata area, Cocc. In argilla lateraria illius quæ, &c. Hebr. in lateraria illa; Jun. Item, indè formatur verbum in kal, לָבַן laterifico, i.e. lateres conficio; Pag. lateres formare, quaſi laterificare dicas; Bu. Lex. Confecit lateres; Av. vel duxit latereſ; Cocc. Occurrit in Infin. kal cum ל præf. ut ſeq. לִלְבֹּן ad formandum lateres, Exod. 5.7,14. In fut. kal, 3.ſ.m. יִלְבֹּן, vel יִלְבֵּן, lateres formabit; unde in 1.pl.fut.kal, נִלְבֹּן vel נִלְבֵּן, lateres formabimus, vel laterificabimus; ſed occ. cum ה parag. ſic, נִלְבְּנָה formemus lateres, Gen. 11.3. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in nomine לְבֶנָה m. populus arbor; thus; libanus mons; Bu. Conc. לְבֶנָה eſt populus alba, arbor; Bu. Lex. Pag. Sic appellata, quòd detracto cortice admodum ſit alba: unde illud Virgilianum ——hic candida populus antro Imminet, &c. Pag. Græci etiam hanc arborem λευκὴν ab albedine vocant. Componitur nomen ex לָבָן albus, & בָּנָה ædificavit: unde per contractionem earundem literarum fit nomen hoc quadratum: uſurpatur ad quædam ædificia ornatûs gratiâ; Av. qui pro hoc nomine peculiarem ſtatuit radicem. Occurrit autem ſimpl. & cum ל cop. præf. לִלְבֹנָה populus arbor, Gen. 30.37. וְלִבְנָה & populus, Hoſ. 4. 13. Atque indè eſt No. לְבוֹנָה f. thus. Pag. Bu. eſt reſina quædam arboris; Merc. & à candore quoque ſic vocatur; Pag. Bu. & ab albedine; Av. λίβανος, λιβανωτὸς, Lev. 2. 1.15.11. לְבוֹנָה זַכָּה thus purum, limpidum; Lev. 24. 7. 70. διαφανῆ. Vide Plin. 12.14. quod is purum dicit, id Matthiolus pellucens explicat, ex Theophraſti hiſt. Plant. l.9.c.4. καὶ τὸν μὲν ἐπὶ τῶν ψιάθων λιβανωτὸν εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ διαφανῆ, τὸν δ' ἐπὶ τῆς γῆς ἧττον. Vide & verba Lobelii in notis Bodæi à Stapel. p.979. de thure limpido, pellucido reſinæ cedrinæ æmulo, nitorem puritatemque ſuccini aſſecuto. De χαλκολιβάνῳ ad Apoc. 1.15. Ezech. 1.7. Dan. 10.6. ſcripſimus. Vide & זוּהַר & חַשְׁמַל & קָלָל; Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. locis ſeq. לְבוֹנָה vel ſine vau, thus, Lev. 2.1,15..5.11..24.7. Num. 5.15. Cant. 4.14. Iſ. 66.3. Jer. 6.20. cui etiam יְהוָה, יְהֹוָה, בְּ & לְ ſunt præf. ut ſeq. וּלְבוֹנָה vel ſine vau, & thus, Exod. 30.34. Cant. 3.6. Iſa. 60.6. Jer. 17.27. הַלְּבוֹנָה thus, Lev. 6.8. Neh. 13. 5. Cant. 4.6. וְהַלְּבוֹנָה & thus, 1 Chron. 9.29. Neh. 13.9. בַּלְּבוֹנָה thure, Iſa. 43.23. לַלְּבוֹנָה lebona, n.p. Jud. 21. 19. In forma conſtr. לְבוֹנַת; unde cum ה Aff. eſt, לְבוֹנָתָהּ thure ejus, Lev. 2.2,16. Atque ab hoc nomine appellativo præced. לְבוֹנָה, mons lebanon, Libanus, dictus eſt, quòd in eo thus creſcat in multa copia; Merc. Bu. Lex. præcipuè verò mons ille à cedris præſtantiſſimis

tissimis laudatus fuit; ex quibus propterea Solomon Templum ædificavit, quòd inde vocatur, Libanus, Zach.11.1. per Metonymiam, quòd ex lignis montis Libani esset extructum. Bu.Lex. לְבָנוֹן est libanus mons ferens frutices & arbuscula thurifera; Av. cedris imprimis nobilis, 2 Reg.19.23. Jos.9.1..11.17. ubi memoratur בִּקְעַת הַלְּבָנוֹן v.Ilis Libani. לְבָנוֹנָה ad Libanum, 1 Reg.5.14. & 7. 2. בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן domus sylvæ Libani, ex columnis cedrinis. Sic c.10. 17,21. 2 Chron.9.16. Adde Isa.22.8. ex quibus locis apertum est, & clypeos aureos in ea domo fuisse depositos, & alia arma. Non igitur fuit ædificata in monte Libano, ut quidam putant, sed Hierosolymis; Coc. Occurrit autem nomen hoc ordine Conc. simpl. locis seq. לְבָנוֹן libanus mons, 2 Reg.19.23. Psal.29.6..104.16. Cant.4. 11,15. Isa.14.8..29.17..33.9..37.24. Jer.18.14. Ezech. 31.15,16. Hos.14.8. Nah.1.4. Hab.2.17. Zach.11.1. Item cum ו cop.præf.est, וּלְבָנוֹן & libanus, Isa.40.16. Zach. 10.10. Sed sæpiùs occ.cum ה dem.præf.locis seq. הַלְּבָנוֹן libanus, Jos.9.1..11.17..12.7..13.5,6. Jud.3.3..9.15. 1 Reg.5.6,9..7.2..10.17,21.2 Chron.2.7..9.16,20. Ezr.3. 7. Psal.29.5. Cant.3.9..7.5. Isa.2.13..35.2..60.13. Jer.22. 6,20. Ezech.17.3. sed occ.etiam cum וַ, בַ, וּבְ, כְ, וּכְ & מִ præf.ut seq. וְהַלְּבָנוֹן & Libanus, Deut.1.7..3.25..11. 24. Jos.1.4. Isa.10.34. בַּלְּבָנוֹן in Libano, 1 Reg.4.33..5. 14. 2 Reg.14.9. 2 Chron.25.19. Psal.92.13. Ezech.31. 3. כַּלְּבָנוֹן & וּבַלְּבָנוֹן & in Libano, 1 Reg.9.19.2 Chron.8.6. מִלְּבָנוֹן Libanus, Psa.72.16. Cant.5.16. Hos.14.6,7. לִלְבָנוֹן à Libano, Cant.4.8. Ezech.27.5. & semel etiam cum ה locali in fine est, לְבָנוֹנָה ad Libanum, 1 Reg.5.14. Item, iii. signif.3. hujus rad. est in nomine לְבָנָה fæm. luna; quæ quoque sic à candore vel albedine dicta est; Pag.Bu.Lex.nam pallor ac rubedo accidentales ejus colores sunt; Bu.Lex. unde propriè sumitur pro luna albescente, Av. Luna Metaphoricè significat Reges & Principes, qui in tenebris hujus vitæ lucem præbent, quia pacem. Isa.30.26. erit lux lunæ, ut lux solis; i.e. lux noctis, ut diei; Coc.Occurrit autem nomen hoc in hac signif.cum ה & כ pro כֹּה dem.præf.ut seq. הַלְּבָנָה luna, Isa.24.23..30.26. כַּלְּבָנָה sicut luna, Cant.6.10. Denique, iv. signif.4. hujus rad.est in nomine לָבָן m. albus, candidus; & albedo, candor. Pag. Adjectivum est propriè, non Substantivum; nisi quòd vice abstracti poni potest, album pro albore; Merc. לָבָן λευκὸς albus; Cocc. & interdum substantivè, album, albor; Bu.Lex. ut Gen.30.35. & omne in quo fuerit לָבָן albedo, &c. Pag.Bu.Lex. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum ה & ל præf.ut seq. לָבָן albus; album, Gen.30.35. Exod.16.31. Lev.13.3,4,10,13,20,21,25,26,42. הַלָּבָן alba, Gen.30.37. לַלָּבָן in album, Lev.13.16,17. In forma constr. esset, juxta normam, לִבֵּן; sed cum י cop. præf. occurrit irregulariter cum sægol ante maccaph; sic, Gen.49.12. וּלְבֶן־שִׁנַּיִם & albus dentibus; Pag. Bu.Lex. ubi sægol, i.e.pathach parvum, est pro patach magno; Merc. & albus dentium præ lacte, i.e.habens dentes albiores; ubi est cum maccaph; Av.in pl.m.constr. לִבְנֵי albi, alba, Eccl.9.8. Zach.6.3. וּלְבָנִים & albi, Zach.1.8. וְהַלְּבָנִים idem, Zach.6.6. Sed occ. etiam in forma sing.f.locis seq. לְבָנָה alba, Lev.13.4,10, 19,24, 43. unde etiam in forma pl.f.est, לְבָנוֹת albæ, Gen.30. 37. Lev.13.38,39. Ezech.16.61. Atque indè verbum in Hiphil, הִלְבִּין, quod est albare, dealbare; quanquam capitur & intransitivè pro albeo, albesco, albus fio; Pag. dealbavit; vel neutraliter albus evasit, albuit, Bu. Lex. produxit albedinem, i.e. albuit; Av.exalbescere; Cocc. Occurrit in præt. hiph. 3. pl. neutraliter; sic, הִלְבִּינוּ albi evaserunt, Joel.1.7. In Infin. hiph. הַלְבִּין albare, sed cum לְ præf.pro וּלְהַלְבִּין, occ. contracte & cum Tzere in ult.sic, וְלִלְבֵּן & ad dealbandum, Dan. 11.35. Item in fut.hiph. 3.f.m. יַלְבִּין: unde occ.1.sing. & 3.pl.m.ut seq. אַלְבִּין albescam, Psal.51.9. יַלְבִּינוּ albescent, Isa.1.18. In hithpael הִתְלַבֵּן dealbari, Bu. man. dealbavit sese, reddidit sese candidum; Av. unde in fut.hithp. (a 3.f.masc. יִתְלַבָּן dealbabitur) occ. 3. pl.m. cum ו cop.præf.sic, וְיִתְלַבְּנוּ & dealbabuntur, Dan.12. 10. Atque huc etiam reducunt quidam לַבֵּן Labben, proprium nomen hostis filiorum Israel, de cujus morte Psalmus 9.est compositus: prout occurrit vers.1.ad præcinendum, עַל־מוּת לַבֵּן de morte Labben, Psalmus Davidis: Av. Quidam dicunt fuisse unum ex inimicis David, in cujus morte David hunc cecinit Psalmum. Alii verò dicunt per metathesin literarum quòd fuit נָבָל Nabal. R. Jos.scripsit quod Lamed deservit, & quòd est nomen cantoris, qui Ben appellabatur, 1 Chron.15. 18. Et cum iis fratres eorum secundi, Zecharjahu, Ben, & Jahaziel: & quòd hunc Psalmum cecinit David super morte Gholjath, & victoria habita de Philistæis, & pulsavit illum Ben cantor. Et si dixeris quòd erat dicendum לְבֶן cum Scheva, quia non venit notificatio juxta nomen hominis, neque juxta nomen urbis, i.e. ה Hajedihah nomini proprio non præponitur. Respondetur, quòd quamvis hæc sit consuetudo linguæ, tamen ad augendam notificationem plerunque invenitur cum signo notificativo, quemadmodum venit juxta nomen urbis; 1 Sam.15.4. & recensuit eos בַּשָּׁלְאִים in Telaim. Sed rectum est ut hoc exponatur, in agnis, ut dictum est in ejus radice. & 1 Sam.19.22. & venit ad cisternam magnam, quæ est בַּשֶּׂכִוּ in Sechu (aliàs, בַּשֵּׂכִוּ in Schechu, Merc.) & בְּסֻכּוֹת in Succoth, 1 Reg.20.12. & Jud.8.10. בְּקַרְקֹר in Karkor. Et sic dixit לְבֶן nè ancipites essemus in dictione בֶּן, quia בֶּן est etiam filius; Pag. Magistro symphoniæ acutæ ad Medianum; i.e. altì sive contratenoris, ut vulgus musicorum vocat, cujus moduli ab acuto, i.e. superiore sono, ad medianum accedunt; q.d. sonum positum inter superius & eum qui cantus vel tenor dicitur; Jun.

Rad.11. לָבַשׁ est induere, vestire; indui, vestire se; Pag. Bu.Conc. vestivit se, induit; Bu.Conc. induit vestimenta, cum Accus. vel indutus est vestibus, cum præf.Beth. Cogn.cum בָּשַׁל maturuit; nam fruges quæ ad maturitatem pervenerunt, habent sua vestimenta; Av. In pausa est cum Tzere in ult. לָבַשׁ; Coc.Av.Occurrit autem Præt.kal, 3.f.m. in forma cum pathach locis seq. לָבַשׁ induit, Lev.16.23. Esth.6.8. Job.7.5. & in forma cum Tzere; sic, לָבֵשׁ indutus, Psal.93.1. cui priori formæ ו cop.est præf. וְלָבַשׁ & induit, Lev.6.3,4..16. 24,32. Item cum ו conv. præf. occ. cum Tzere penult. ante ם Aff.sic, וּלְבֵשָׁם & induet ea, Lev.16.4. & in 3.f.f. præt.kal est, לָבְשָׁה induit, Jud.6.34.1 Chro. 12. 18.2 Chron.24.20. sed occ. etiam in 2. sing. m. & in 1. sing.ut & in 3. pl.præt.kal, cui ult. ו cop. est etiam præf. ut seq. לָבַשְׁתִּי induisti, Psal.104.1. לָבַשְׁתִּי indui, Job. 29.4. וְלָבְשׁוּ vestiuntur, Psal.65.14. וְלָבְשׁוּ & induentur, Ezech.42.14..44.19. In part.ben. kal, (à sing. m. לוֹבֵשׁ induens)

induens) occ. in forma pl.m.cum ה dem. præf. ſic, הַלּוֹבְשִׁים induentes, Zeph.1.8. & in part. pahul kal, ſ.m.eſt, לָבוּשׁ indutus. 1 Sam.17.5.Ezech.9.2.Dan.10.5.Zach.3.3. ſed occ.etiam cum kibbutz pro Schurek ſimpl. & cum ה dem.præf. לָבֻשׁ indutus, Prov. 31.21. הַלָּבֻשׁ indutus, Ezech.9.3. & in forma conſtr. part. pahul ſ.m. occ. vel cum ſchurek, vel cum kibbutz ult. ſic, לְבוּשׁ vel לְבֻשׁ indutus, Ezech.9.11..10.2,6,7..12.6,7. In Infin. kal cum cametz penult.eſt, לָבוֹשׁ induere, Hag.1.6. ſed cum ſcheva penult. occ. cum ל præf. ſic, לִלְבֹּשׁ ad induendum, Gen.28.20. Lev.21.10. In Imper.kal occ.ſing.m.& f. ut & in pl.m.ſic, לְבַשׁ induere, 1 Reg.22.30.2 Chron.18.29. לִבְשִׁי ׀ indue,Iſa.51.9..52.1. וְלִבְשִׁי & indue, 2 Sam.14.2. לִבְשִׁי induite, Jer.46.4.In fut.kal 1.ſing. אֶלְבַּשׁ induam,occ.cum נָ Aff. ſic, אַלְבָּשָׁנָּה induam eam, Cant.5.3. & in 2.ſing.m.fut. kal occ. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz ult. ſic, תִּלְבַּשׁ indues, Deut.22.11. תִּלְבָּשׁ indue te, Job.40.5. & in 2.ſ.f.fut.kal, eſt, תִּלְבָּשִׁי veſties te, Iſa. 49.18. Item in 3.ſ.m. fut.kal eſt etiam cum pathach, ſed in pauſa cum cametz ult. cui priori formæ ׀ conv.eſt præf. & huic etiam cum ׀ conv. יִ eſt Aff. prout etiam abſque vau occ.cum ם Aff.ut ſeq. יִלְבַּשׁ induet,Lev.6.3.Deu. 22.5. Ezech.7.27. יִלְבָּשׁ induet, Lev.16.4. Job.27.17. & וְיִלְבַּשׁ induit, 1 Sam.28.8. Eſth.4.1. Pſal.109.18.Iſa.59.17. וְיִלְבָּשֵׁנִי & induebat me, Job.29.14. וְיִלְבָּשֵׁם induet ea, Exod.29.30. Sic in 3.ſ.f. occ. cum ׀ conv. præf. & in 2.pl.m. ſimpl.ut ſeq. וְתִלְבַּשׁ & induit,Gen. 38.19.Eſth.5.1. תִּלְבָּשׁוּ induetis, Ezech.34.3. In 3.pl. m.fut. kal,extra pauſam eſt cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. cui priori formæ ׀ conv. eſt præf. prout ſeq. וְיִלְבְּשׁוּ induent, 2 Chron.6.41. Job.8.22. Pſ. 35.26..109.29..132.9. Zach.13.4. יִלְבָּשׁוּ induent, Ezech.26.16..44.17. וַיִּלְבְּשׁוּ & induerunt, Jon.3.5.Item, in 3.pl.f.fut.kal eſt, תִּלְבַּשְׁנָה veſtiebantur, 2 Sam. 13. 18. In piel לִבֵּשׁ induit: unde in Pual, לְבֻּשׁ indutus fuit. Atque inde in part. pual (à ſing. מְלֻבָּשׁ indutus) forma pl.m.eſt, מְלֻבָּשִׁים induti, 1 Reg.22.10.2 Chro. 5.12..18.9. Ezr.3.10. In hiphil, eſt הִלְבִּישׁ induere fecit, induit,veſtivit alium; Bu.Lex. Occurrit in 3.ſ.m. præt.hiph.cum נִי Aff. הִלְבִּישַׁנִי induit me, Iſa.61.10. & in 3.ſ.f. præt.hiph eſt, הִלְבִּישָׁה induit, Gen.27.17.Item, in 2.ſ.m. præt.hiph.occ.cum ׀ conv.præf. וְהִלְבַּשְׁתָּ & indues, Exod.28.41..29.5..40.13,14. cui etiam ם eſt Aff.ſic, וְהִלְבַּשְׁתָּם & indues eos,Exod.29.8. Num. 20.26.& in 1.ſing.præt.hiph. occ. cum ׀ conv. præf. & וְ Aff. ſic, וְהִלְבַּשְׁתִּיו & induam eum, Iſa.22. 21. In 3. pl.præt.hiph. occ.ſimpl.plenè cum jod nota hiph. ſed cum ׀ conv.præf. occ.cum chirek ſolùm abſque jod penult.ſic, הִלְבִּישׁוּ induerunt, 2 Chron.28.15. וְהִלְבִּשׁוּ & induent, Eſth.6.9. In part.hiph.ſ.m. (מַלְבִּישׁ induens) ſed cum ה dem. præf. occurrit etiam cum כֶּם Aff. הַמַּלְבִּשְׁכֶם veſtiens vos, 2 Sam. 1.24. In Infin. hiph. occ. cum ׀ cop.præf.& cum Tzere in ult.ſed cum ל præf. plenè cum jod in ult.ſic, וְהַלְבֵּשׁ & induere, Zach. 3. 4. לְהַלְבִּישׁ ad veſtiendum,Eſth.4.4. In 1.ſ.fut.hiph.ſimpl. plenè cum jod hiph. in ult. ſed cum ׀ cop. præf. defectivè cum chirek ſolùm abſque jod ante הָ Aff. אַלְבִּישׁ veſtiam, Pſal.132.16,18. Iſa,50.3. וְאַלְבִּשָׁה & veſtiam te, Ezech.16.10. & in 2.ſ.m.fut.hiph. occ. cum הָ Interrog. præf. ut & cum נִי Aff. & in 2.ſing.f.ſimpl. ſic, הֲתַלְבִּישִׁנִי an veſties, Job.39.19. תַּלְבִּישִׁי veſties me, Job.10.11. תַּלְבִּישִׁי veſties te, Jer 4.30. & in 3.ſ.m.fut. hiph. cum ׀ conv.occ. cum Tzere ult. locis ſeq. וַיַּלְבֵּשׁ & induit, Gen.41.42. Lev.8.7.Num.20.28. 1 Sam. 17. 38. Eſth.6.11. cui etiam ם eſt Aff. idque vel plenè poſt jod, vel defectivè poſt chirek ſolùm abſque jod penult.ſic, וַיַּלְבִּשֵׁם vel וַיַּלְבִּשֵׁם & veſtivit eos, Gen. 3.21. Lev.8.13. ut & in 3.ſ.f. fut.hiph.occ.ſimpl. plenè, ſed cum ׀ conv.præf. defectivè abſque jod hiph. in ult. ſic, תַּלְבֵּשׁ induet,Prov.23.21. וַתַּלְבֵּשׁ & veſtivit,Gen. 27.15. Item in 3.pl.m. fut.hiph. cum ׀ conv. præf. occ. cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. ſed plenè cum ſchurek ante ם Aff. & utrumque defectivè cum chirek ſolo abſque jod penult. ut ſeq. וַיַּלְבִּשֻׁהוּ & induerunt eum, Zach.3.8. וַיַּלְבִּשׁוּם & induerunt eos, 2 Chron. 28.15. Atque indè nomina, i. לְבוּשׁ m.veſtis,&c. & occurrit ſimpl.locis ſeq. לְבוּשׁ indumentum,veſtimentum, 2 Reg.10.22. Eſth.6.8. Job.24.7,10.. 31.19..38.14. & ſemel cum kibbutz pro ſchurek; ſic, לְבֻשׁ veſtimentum, Iſa.14.19. cui etiam formæ plenæ cum ſchurek in ult. הָ, & בְ & כְ ſunt præf. ut ſeq. לַלְבוּשׁ idem, Eſth.6.9,10,11. בִּלְבוּשׁ cum indumento, Eſth.4.2..8.15. כִּלְבוּשׁ ut veſtimentum, Pſal.102.27..104.7. ſed occ. etiam cum יִ Aff.locis ſeq. לְבוּשִׁי veſtimentum meum, Job.30.18. Pſ. 22.19..35.13..69.12. Item cum הָ Aff.occ.cum ל præf. לַלְבוּשֵׁךְ ad veſtitum tuum,Prov.27.26.Iſa.63.2. & cum יִ Aff.occ. vel cum kibbutz, vel cum ſchurek penult.cui בְ eſt præf. לְבוּשׁוֹ veſtimentum ſuum, ejus, Gen. 49. 11. 2 Sam.20.8. Job.38.9. לְבוּשׁוֹ veſtimentum ejus, Job. 41.5. Mal.2.17. בִּלְבוּשׁוֹ in veſte ſua, Iſa.63.1. & cum הָ Aff.eſt, לְבוּשָׁהּ veſtim.ejus, Pſal.45.14.Prov.31.22, 25. ſicut occ.etiam cum כֶ Aff ſic, לְבוּשֵׁךְ veſtimenta veſtra,2 Sam.1.24. לְבוּשֵׁם veſtimenta eorum, Jer.10.9. In forma pl.m. לְבוּשִׁים, & in conſtr. occ. ſimpl.cum kibbutz pro ſchurek penult. cui etiam formæ בְ eſt præf. & הֶם Aff. לְבָשַׁי veſtimenta, Ezech. 23.6, 12. בְּלְבוּשֵׁיהֶם veſtimentis ſuis, Lam.4.14. Item 2.hinc etiam No.heemant.idem ſignificans & occurrens ſimpl.& cum הַ dem.præf.ut ſeq. מַלְבּוּשׁ indumentum, veſtis, Job.27.16. Zeph.1.8. הַמַּלְבּוּשׁ veſtiment.2 Reg. 10.22. cui etiam ו cop. eſt præf.& הָ Aff.ſic, וּמַלְבּוּשָׁהּ & indumentum tuum, Ezech.16.13. In forma pl. m. מַלְבּוּשִׁים & in conſtr. מַלְבּוּשֵׁי veſtimenta: unde cum יִ Aff. eſt, מַלְבּוּשַׁי veſtimenta mea, Iſa.63.3. ſed occ. etiam forma pl.m. conſtr. cum ו cop.præf. & הֶם Aff. idque vel cum kibbutz vel cum ſchurek;ſic, וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם vel וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם & veſtimenta eorum, 1 Reg. 10.5. 2 Chron.9.4. Item hinc etiam No.heemant.in alia forma, aſcito utrinque Thau; Cev. viz. תַּלְבּוּשֶׁת, idem, veſtimentum, indumentum; Av. & occ. Iſa.59.17. & induit ſe veſtimentis ultionis, תַּלְבֻּשֶׁת veſte,Cev.& induit veſtes ultionis, (tanquam) indumentum,&c. Av. In textu primum nomen לְבוּשׁ tantùm uſurpatur in gen. m. ſed Rabbini etiam fœminino utuntur; viz. לְבוּשָׁה veſtis, veſtimentum,&c. unde Talmudici; לְבוּשָׁה dicitur quaſi לֹא בוּשָׁה non pudor: veſtiendo enim & tegendo facit ut hominem nuditatis ſuæ non pudeat. Shabbath, fol.77.2. Bu.Lex.

Rad. 12. לָגַם, indè præpoſito Aleph, אַלְגּוֹם, vel,juxta alios, אֶלְגּוֹם; quanquam ſingulare non reperitur; Ligni pretioſi genus. Sunt qui cedri genus eſſe putent; alii quod vu'gò Breſilium vocamus; אַל videtur eſſe Articulus Arabicus, qui eâ Linguâ nominibus,

ut Hebraicè He Hajediah, præponi ſolet. Hoc ligno uſus eſt Salomon in conſtruendo templo, domo ſuâ, & inſtrumentis muſicis. Quidam conjectant fuiſſe lignum thyinum, in Apoc.18. Dicitur etiam & literis tranſpoſitis אַלְמוּגִים. Vide infrà; Merc. Eſt cedri ſpecies; Bu. Conc.& occurrit in forma pl.m.ſimpl. cum ſchurek abſque dageſch in Mem ſequente; ſic, אַלְגּוּמִים ligna thyina, 2 Chron.9.10. ſed cum ו cop.præf.occ.cum kibbutz ante Mem dageſchatum ſic, וְאַלְגֻּמִּים & ligna thyina, 1 Chron.20.8.& rurſus cum ה dem.præf.occ.etiam cum ſchurek ante Mem dageſchatum ſic, הָאַלְגּוּמִּים thyina, 2 Chron.9.11. Item, per Metatheſin literarum Mem & Gimel, occ.cum kibbutz ante Gimel dageſchatum, îdque ſimpl.& cum ה dem.præf. (de quibus etiam vide ſub literis אל; &c.) ut ſeq. אַלְמֻגִּים ligna thyina, 1 Reg.10.11,12. הָאַלְמֻגִּים idem, 1 Reg.10.12.

Rad.13. לָהָה eſt, inſanire, furere, inquit R.D. Pag. Bu.Lex. diſſolutus ſeu deſtitutus eſt viribus, defecit viribus, vel defatigatus eſt; idem quod לָאָה: hinc Græci λύω ſolvo, ἀλύω langueo, &c. Av. In fut. kal 3 ſ.m. יִלְהֶה, & in 3.ſ.f. תִּלְהֶה, ſed occ. cum ו conv. præf. per Apoc.3.rad.He; ſic, Gen.47.13. וַתֶּלַהּ (pro וַתִּלְהֶה) & inſanivit terra Ægypti, i.e. populus terræ Ægypti; Pag. & furebat, &c.Bu.Lex. unde R.D.in lib. Rad. exp. וַתִּשְׁתַּגַּע & inſanivit: nam propter famem magnam ſeu nimiam inſanit homo. Alii exponunt, & deficiebat, vel fatigabatur terra, &c. Pag. ſcil. inſtar hominis qui defeſſus, & ex nimio labore deficiens, quid agendum ſit, vel agat, prorſus ignorat: ut defeſſa terra, ſeu laborare dicatur, quæ effæta eſt; nec quicquam profert; ut idem valeat לָהָה cum לָאָה; Merc. & ſic Chaldæus reddit, וְאִשְׁתַּלְהֵי & laboravit populus terræ Ægypti; Pag. ſeu feſſa & languida erat, quaſi cum לָאָה conveniens; Bu.Lex. & R.quoque Sal. exp. וַתֶּלַּאֶה & laboravit ſeu fatigata aut laſſa fuit; Pag. & deficiebat terra; Av. & defatigata eſt Ægyptus, i.e. ad extremam debilitatem redacta eſt; Cocc. furebat terra Ægypti, i.e. Ægyptii tumultuabantur anno quinto famis, mentem illis adimente fame; Jun. in voce autem וַתֶּלַּהּ pathach eſt loco ſægol propter ultimam gutturalem, quæ ob id eſt cum mappik; vide ſimile in כָּהָה; Bu.Lex. Atque indè in hithpael, geminatis duabus literis; Pag. Bu. Lex. הִתְלַהְלַהּ; Av. vel הִתְלַהֲלָה; Bu.man. fecit ſe deſeſſum, fatigavit ſeſe; Av. Occurrit in part.hithp.ſing. m.cum כְּ præf.ſic, Prov.26.18. כְּמִתְלַהְלָה ſicut abſcondit ſe qui jacit ſcintillas; ut nos vertimus; vel, ſicut inſaniens, juxta R.D. ſed R.Saadjah, ſicut fatigatus, qui oſtendit ſeipſum perinde ac neſciret quippiam facere; vel quid faciat. Hieron. ſicut noxius eſt qui mittit ſagittas. Sed R.Hinman. exp. מִתְעַלֵּם qui abſcondit ſe; (quem nos ſecuti ſumus) & נִמְהָר qui feſtinat, qui celer eſt & velox; Pag. ſicut inſaniens; Bu.Lex. ut ſeſe fatigat; Av. ut furioſus; credibile eſt, furentem ſic appellari, qui ſe multùm fatigat, quaſi ex לָאָה; vel an hoc ad הָלַל referemus; Cocc. ut inſaniens, &c. i.e. non majoris faciendus eſt vir fallax, & circumveniens amicum ſuum ſpecie ludicra, quàm vir furioſus planè; Jun.

Rad.14. לַהַב m eſt flamma, Pag. Bu. Av. ſplendens propriè ut לַהַט; unde & ſicut illud, pro lamina gladii polita, ſplendente in morem flammæ ſumitur; Merc. Cev. ferrum lanceæ & gladii flammantis, i.e. ſplendentis; Pag. metaphoricè eſt gladius, mucro, acies, lamina ferri flammans, i.e. candeſcens inſtar flammæ. Bu. Lex. Av. Cogn. cum לָהַם percuſſit laminâ, & לָהַט inflammatus eſt; Av. Occurrit ſimpl.& cum ו, ה & בְּ præf. ut ſeq. לַהַב flamma, Job.39.23. Joel.2.5. וְלַהַב & flamma, Job.41.12. Iſa.29.6..30.30. Nah.3.3. הַלַּהַב flamma, Jud. 3.22..13.20. בְּלַהַב in flamma, Jud.13.20. Item in forma pl.m.occ.abſol. & in conſtr. cum בְּ præf. ſic, לְהָבִים flammæ, Iſa.13.8. בְּלַהֲבֵי in flammis, Iſa.66.15. Atque indè nomina, i. לְהָבָה f.idem; Pag. Bu. flamma, &c. & dicitur tantùm de igne; Av.& occ.ſimpl. & cum ו, וְ & וְכְ præf.ut ſeq. לְהָבָה flamma, Num.21.29. Pſal.106. 18. Iſa.4.5..5.24..47.14. Lam.2.3. Joel.2.3. Obad.1.18. וְלֶהָבָה & flamma, Iſ.43.2. Jer.48.45. Joel.1.19. לְלֶהָבָה flammæ, Iſa.10.16. וּבְלֶהָבָה & flammâ, Dan. 11.33. וּכְלֶהָבָה & ſicut flamma, Pſal.83.15. Item, 2. indè etiam No. לַהֲבַת f. idem, flamma; vel lamina quæ fulget inſtar flammæ ignis; Av. ſecundum aliam formam à præced. Pag. quæ tamen ſuperioris regimen dici poſſit; (nam in regimine uſurpatur, Bu.Lex.) ut & ex pluralî confirmatur, quod omnino ſuperioris formam repreſentat; Cev. Occurrit autem ſimpl.& cum ו cop.præf. ſic, וְלַהֲבַת flamma, Ezech.20.47. וְלַהֶבֶת & flamma, 1 Sam. 17.7. In forma pl.f. abſol. eſt, לְהָבוֹת flammæ, Pſal.105. 32. & in forma pl.m.conſtr. eſt cum patach & chateph patach; ſic, לַהֲבוֹת idem, Pſal.29.7. Item, hinc etiam No. שַׁלְהֶבֶת idem, Bu.Lex. flamma deſpolians omnia. Habet Prothefin literæ Schin ex uſu Chaldæis frequenti, quibus שְׁלַהֲבִיתָא eſt flamma; Bu.Lex. Componitur ex שָׁלַל, i.e. ſpoliavit, & לַהֶבֶת flamma: atque per ſynæreſin contrahuntur literæ in utraque Radice ſimiles; Av. Occurrit extra pauſam cum ſægol, ſed in pauſa cum cametz penult. ſic, שַׁלְהֶבֶת flamma, Ezech. 20.47. שַׁלְהָבֶת flamma, Job.15.30. Atque hinc No. compoſitum שַׁלְהֶבְיָהּ flamma Dei, Cant.8.6. flamma Dei, i.e. maxima, & vehementiſſima: Maſorethæ notant, juxta Ben Aſcher, vocem eſſe unicam: ſed Ab. Ezra mavult eſſe duas; & יָהּ nomen divinum ſubjunctum eſſe, ut אֵל & אֱלוֹהִים etiam aliis vocibus ſimili ſenſu ſubjungi ſolent; Bu.Lex. Carbones ejus ſunt carbones ignîti, flamma Dei; ſic Av. prunæ ejus prunæ (ſunt) igniſque flammæ Divinæ: Heb. flammæ יָהּ, h. e. maximæ; quam ſcil. Deus potentiſſimâ ſuâ luce ſpiritûs in perpetuum duraturam accendit; Jun. Ex hac Rad. etiam quidam volunt illud deduci, Exod.3.2. בְּלַבַּת אֵשׁ in flamma ignis; quaſi eſſet contractum pro בְּלַהֲבַת, vel, בְּלַהֲבַת; Bu.Lex.Av. & viſus eſt Angelus Domini, in flamma ignis; Av.

Rad.15. לָהַג eſt לְמוּד Doctrina; Pag. viz. abſque intelligentia; i.e.id quod docetur, nec tamen intelligitur; Merc. inquit R.D.in lib.Rad.Pag. לָהַג m.eſt lectio, ſtudium; Bu.Lex.lectio meditata & conſiderata. Cogn. cum לַהֲקָה i.e. collectio, ſive congregatio; item cum הָגָה meditatus eſt, movit in corde. Hinc λέγω lego, λόγος ſermo, λογίζω conſidero, reputo, &c. Av. לַהַג eſt meditatio; ab הָגָה; Cocc. Occurrit Eccl. 12.12. cum ו cop.præf.ſic, וְלַהַג הַרְבֵּה & doctrina multa labor ſeu fatigatio carnis. Hieron. frequenſque meditatio carnis eſt afflictio; Pag. Ab. Ezra dicit Lamed eſſe radicale, ſicut in לִמֵּד רַעַת docuit ſcientiam, eod.cap. v.9. Atque eſſe formæ לַהַט ferrum, ſeu acies gladii; &

& dicit quoque in lingua Iſmaelitica eſſe קְרִיאָה lectio. Sunt qui ad הָגָה reducant; ut voce, ità, ſignificatu cum eo ſanè convenit, ut ſtudium, meditationem, & intentionem ſignificet; Merc. locum Bu. Lex. & Av. exp. ut Pag. & lectio multorum fatigationi eſt carni, Heb. fatigatio carnis; Jun.

Rad. 16. לָהַט duo ſignificat in Bu. Conc. i. ardere, flammare, inflammare, comburere, Pag. Bu. inflammatus eſt, flammeſcebat; & dicitur de flamma fulgente & copioſa. Cogn. cum לַהַב flamma; Av. ſignificat flammam facere; Cocc. Occurrit in part. ben. kal, ſ.m. Pſal. 104.4. & miniſtros ſuos ignem לוֹהֵט ardentem, ſeu urentem; Pag. flammantem; Bu. Lex. flammeſcentem; Av. ignis flammans, Bu. Conc. ſeu flammam faciens; Cocc. & in forma pl.m. ben. kal, occ. Pſal. 57.5. ſic, jacebo, pro jaceo, לוֹהֲטִים ardentes, Pag. vel certè, (inter) ardentes, Merc. Cev. flammantes intelligit, ſeu incendiarios, qui aliorum animos mendaciis ac calumniis inflammant & irritant; Bu. Lex. flammeſcentes ſunt filii hominis, &c. Av. flammantes; Cocc. R. D. in medio leonum jacebo ardentium, i.e. inter leones jaceo ardentes: vel ſic, in medio leonum jaceo, in medio ardentium, aut urentium. Dictio enim בְּתוֹךְ in medio, vel inter, manet vice duarum, inquit R. D. ut Iſa. 42.8. & gloriam meam alteri non dabo; & laudem, i.e. neque laudem meam ſculptilibus; & ſic R. Sal. & Ab. Ezra, in medio ardentium, i.e. inter ardentes, h.e. Ziphæos, qui ardebant malâ concupiſcentiâ; Pag. h. e. maximo obtrectandi ſtudio; Merc. Ego inter immanes leones, (ſum) jaceo (inter) incendiarios; i.e. ardeliones aulicos, qui Regis animum irritabant, inflammabantque mendaciis: ut ipſe apud Saulum expoſtulat, 1 Sam. 24. Jun. In piel, לִהַט inflammavit, accendit, incendit, Bu. Lex. Av. Occurrit in 3.ſ.m. præt. piel, cum ו conv. præf. וְלִהַט & inflammabit, Mal. 4.16. & in 3.ſ.f. eſt, לִהֲטָה inflammavit, Joel. 1.19. In fut. piel à 3.ſ.m. יְלַהֵט inflammabit: occ. 3.ſ.f. ſimpl. & cum ו conv. & ה cop. præf. ut & cum ו conv. præf. & הִ Aff. ut ſeq. תְּלַהֵט incendet, Job. 41.12. Pſal. 83.15. 106.18. Joel. 2.3. וַתְּלַהֵט & inflammavit, Deut. 32.22. יִתְלַהֲטוּ & inflammabit, Pſal. 97.3. וְתִלְהַטְהוּ & inflammavit eum, ut Iſa. 42.25. Atque indè No. לַהַט m. flamma, lamina flammans; Bu. Lex. flamma: ſeu lamina polita & fulgens; Merc. ferrum lanceæ, aut gladii; Pag. flamma rutilans, lamina fulgens & vibrans; Av. Occurrit Gen. 3.24. וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב & ferrum gladii. Hieron. & flammeum gladium: Targum, וְיָת שְׁנַן חַרְבָּא & aciem gladii; Pag. & laminam gladii vertentis ſeſe, ad cuſtodiendum viam arboris, &c. Av. flamma, h.e. fulgor gladii: qui poſt peccatum ſibi arrogat juſtitiam ex operibus, à propria conſcientia damnatur; Cocc. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in nomine pl.m. לְהָטִים & in conſtr. לַהֲטֵי incantationes; præſtigia; Pag. Bu. vel laminæ, Av. quaſi eſſet quoddam incantationis ſeu præſtigiarum opus, quod fit lamina gladii adhibita; Merc. Occurrit cum בְּ præf. & הֶם Aff. Exod. 7.11. & fecerunt etiam ipſi Magi בְּלַהֲטֵיהֶם incantationibus ſuis; quòd tales incantationes fierent ferro aut acie gladii; Pag. per laminas ſuas; Av. præſtigiis ſuis; 70. ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν. Cocc. Sed ſatiùs videtur Aleph Radicis לָאַט de qua ſuprà, verſum eſſe in He. Vide & in לָאַט Merc. Cev. Et vide etiam in לוּשׁ; Bu. Lex. Cocc.

Rad. 17. לָהַם eſt חָלַק blandiri, lenire; vel vulnerare; Pag. ſcil. juxta alios; ut idem ſit cum לָהַם literis tranſpoſitis, quod eſt, percutere, pulſare; Merc. לָהַם percuſſit laminam malleo, malleavit in laminas. Idem quod לָהַם malleavit, & לַהַב flamma: item, lamina; nam lamina expolita, vel ſolis fulgore illuſtrata, ſplendeſcit ut flamma, & ex ea fiunt arma quibus percutiuntur & infliguuntur vulnera. Hinc per inverſionem Radicis, malleo, malleatus, malleus; item lamina, Av. Non extat verbaliter niſi in Hithpael, הִתְלַהֵם blandiri, vel, juxta quoſdam, contundi, conteri; per Metatheſin cum הָלַם conveniens; Bu. Lex. הִתְלַהֵם percuſſit ſe malleis, Av. Occurrit in part. hithp. (quaſi à ſing. מִתְלַהֵם) pl.m. cum כְ præf. ſic, Prov. 18.8. & 26.22. verba ſuſurratoris, ſeu ſuſurronis כְּמִתְלַהֲמִים tanquam blandientia, aut lenientia, i.e. blanda, aut lenia, ut nemo ſit qui illa ſentiat; R.D. vel vulnerantia, ut alii. R. Himm. dicit in lingua Arab. ſignificare abſorpta, & occulta; ſed poteſt duci, per metatheſin literarum ab הָלַם; quod eſt conterere, percutere, vulnerare; q.d. ſunt veluti percuſſiones leves, ac levia vulnera: & tamen transfigunt corpora & corda; Pag. ſicut blandientium; vel quaſi contuſorum; eorum ſcil. qui oſtendunt ſe percuſſos & fractos, ut alios ad commiſerationem commoveant; Bu. Lex. Verba obtrectatoris ſunt ut percutientes ſe invicem malleis; Av. Sunt, ut eorum qui ſeipſos obtundunt, i.e. qui ſe coercent, continent, frenant, ut omnia tolerantes. derivo ab הָלַם. Suſurrones volunt videri valde patientes & æqui; ità faciunt ut verba ſua penetrent in intimum animum; Cocc. Verba ſuſurronis ſimilia (ſunt verbis) eorum qui ſæpe numero contuſi ſunt: Attamen, &c. i.e. ſuſurro ſe quam maximè abjicit, & omnibus nervis contendit ut abjectiſſimus eſſe videatur, ad tegendas fraudes quibus aliorum perniciem machinatur; ut Pſal. 10. 10. &c. Jun. [לָהַן quare, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 18. לָהַק eſt congregare; unde No. לְהָקָה f. cætus, congregatio, cuneus; Pag. Bu. Av. collectio; idem quod קְהָלָה, à Radice קָהַל congregavit, & affinitate alludit ad לָהַג lectio; nam congregatio nihil aliud eſt quàm collectio hominum; hinc per inverſionem Radicis καλέω voco, congrego per convocationem, & ἐκκλησία Eccleſia; Av. Occurrit 1 Sam. 19. 20. in forma ſcil. f.f. conſtr. & vidit לַהֲקַת cuneum, i.e. ſocietatem Prophetarum. Dicitur per Metatheſin à קָהַל congregare, inquit R.D. Targum, סִיעַת cœtum, Pag. idem quod קְהִלַּת Merc. pro quo per Metatheſin ponitur; Bu. Lex. & ſic 70. τὸν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν; pro קְהִלָּה acceperunt; Cocc.

Rad. 19. לוּ utinam: ſi: ô ſi. Eſt particula optantis, ſeu volentis aliquid; Pag. Bu. Av. Eſt cogn. cum לָאָה, & לָהָה, diſſolutus eſt, & defecit, propter ſtudium habendi; Av. Pro utinam occurrit Gen. 17.18. & 30.34. Num. 22.29. &c. Pag. Item pro quæſo, Gen. 23. 13. Bu. Lex. & pro, nè fortè; fortaſſis, Gen. 50.15. Item pro ſi, Jud. 8.19. Ezech. 14.15. & Jud. 13.23. Pag. Bu. Cum ו cop. וְלוּ & utinam, occ. Num. 23. Interdum venit cum Aleph parag. ſic, לוּא, Iſa. 63.19. vel 64.1. vel 5. ſic & Iſa. 48.18. Item cum kibbutz pro ſchurek, 2 Sam. 19.6. לֻא ô ſi tantùm Abſolom viveret: & ſic habet etiam ו præf. וְלֻא etiamſi, 2 Sam. 18.12. & forſan ego appendiſſem.

disſem, &c. Pag. לוּ est, si; אִם; ut Jud. 8. 19. si vivere si-visſetis eos. 2 Sam. 18. 12. Sic Psal. 81. 14. לוּ si populus meus auscultaret mihi. Gen. 50. 15. לוּ si intensus sit; sub. quid faciemus? Gen. 17. 18. לוּ si Ishmael vivat coram te; sub. id mihi satis vel valde gratum esset. Habet etiam vim optantis; utinam---. Num. 14. 2. לוּ si mortui fuissemus in Ægypto---. Sic אִם pro אִם לֹא. Item Gen. 23. 13. אַךְ אִם אַתָּה לוּ enimvero si tu, si; audi me. Apostrophesis; Si tu, si, inquam, ità bene cupis mihi, audi me: sic Cocc. de hac particula. Sed extat etiam quasi forma composita, לוּלֵא nisi, Bu, Lex. si non, Coc. Gen. 43. 10. ubi Masorethæ notant reperiri sic quater, & est quasi comp. ex לוּ & לֹא; Bu. Lex. לוּלֵא si non, i.e. nisi. Componitur ex לוּ si, & לֹא non, quod Chaldaicè punctatur לָא, i.e. non; & sic occurrit Psal. 27. vers. antepen. לוּלֵא nisi credidissem, &c. interdum verò scribitur jod pro Aleph; cognationis gratiâ; Av. sic Gen. 31. 42. לוּלֵי; Av. Bu. Lex. Cocc. & sic Isa. 1. 9. לוּלֵי nisi Jehova reliquisset, &c. & Deut. 32. 27. לוּלֵי nisi indignationem, i.e. serociam hostium veritus essem: & legitur præterea tantùm Jud. 14. 18. 1 Sam. 25. 24. & 2 Sam. 2. 27. Av.

Rad. 20. לוּא, Jer. 49. 20. Av. vel לֹא, non, nequaquam, haud, &c. adverbium negandi & prohibendi; Pag. Bu. Av. Est cogn. cum אַל, i.e. non, vel potiùs né; nam hoc duntaxat futuro in oratione deprecativa jungitur; illud autem omnibus temporibus & nominibus addi potest; Av. לֹא ab אַל differt, quòd אַל propriè prohibeat, לֹא verò neget: etsi interim hoc confundatur. לֹא junctum cum nomine potest pro sine, vel absque, exponi; Merc. לֹא & לוּא non. Solent Hebræi verbo affirmanti adjicere negationem contrarii ad significandum certum & perfectum quid: sic Job. 15. 18. quod sapientes indicant, וְלֹא & non celarunt, &c. i.e. ità indicant ut minimè celent. Sic Psal. 40. 11. Isa. 3. 9. Psal. 28. 5. 119. 61. 1 Sam. 1. 11. Valet aliquando negatio affirmationem contrarii: ut Job. 13. 6. & Psal. 1. 5. sic לֹא כֵּן non rectus, i.e. pravus, mendax, fallax. Jer. 8. 6. 23. 10. 48. 30. Isa. 16. 6. Prov. 15. 7. לֹא אֵל non-Deus, i.e. aliud quàm Deus. Sic Deut. 32. 17. לְשֵׁדִים לֹא אֱלוֹהַּ Dæmonibus, non-Deo. Et v. 21. בְּלֹא אֵל per non-Deum, i.e. per id quod non est Deus: & sic ibid. per לֹא עַם non populum, i.e. per eos, qui non sunt populus. Et v. 27. & לֹא יְהוָה non-Jehova, i.e. alius quàm Jehova fecit hoc. Confer Isa. 31. 8. Et Isa. 10. 15. לֹא עֵץ non lignum, i.e. aliquid melius ligno: Deum intellige, qui minimè est lignum. לֹא cum futuris sæpe est μὴ nè; sensu Imperativi, ut Exod. 20. 3. לֹא non erit, i.e. nè sit tibi Deus alius. לֹא etiam nominaliter ponitur interdum, & significat τὸ μηδέν nihil, nihilum; ut Job. 6. 21. הֱיִיתֶם לֹא ad nihilum redacti estis. Et sic Isa. 23. 13. זֶה הָעָם לֹא הָיָה hic is populus, qui nihilum factus est. Ezech. 21. 32. vel 27. גַּם זֹאת לֹא הָיָה etiam hæc nihil facta est, i.e. ad nihilum redacta est. Innuit, aliquando dictum iri de corona non præsenti, etiam illam ad nihilum redactam esse: quæ est corona sequens coronam domûs David, nempe Assamonæorum. Nam, quum dicit, גַּם זֹאת etiam hæc, aliam innuit, præter eam quam jam dixerat depravandam. Confer Dan. 4. 32. vel 35. כְּלָה ut nihil. Cocc. Particula hæc scribitur cum vau in medio in 35. locis; quorum duo sunt in lege. Hæc petenda ex Masora, nè hic immoremur. Quin etiam aliàs videas לֹא in interrogatione poni, pro הֲלֹא annon; ità ut affirmationem includat. Sed vide nè illud cum nonnullis temerè feceris. Sic quidam Thren. 1. 12. לוֹא אֲלֵיכֶם exponunt, Nonne ad vos hæc scil. pertinent: q.d. maximè omnium hoc vestrâ interest. Ego deprecantis, seu amolientis potiùs esse verba putârim; Merc. Juxta Masoram quindecim locis scribitur לֹא non, pro quo legendum לוֹ ei, ipsi; loca sunt, Ex. 21. 8. (ubi vide Ab. Ezram) Lev. 11. 21. 25. 30. 1 Sam. 2. 3. 2 Sam. 16. 18. Psal. 100. 3. 139. 16. 2 Reg. 8. 10. Isa. 9. 2. vel 3. & 63. 9. Ezr. 4. 2. Job. 13. 15. & 41. 3. Prov. 19. 7. & 26. 2. Pag. Bu. Lex. Cocc. Alii tamen plura observant, viz. Isa. 49. 5. 1 Chron. 11. 20. Bu. Lex. Cocc. Job. 6. 21. Bu. Lex. Item bis observatur etiam לוֹ ei, ipsi, &c. quod legendum לֹא non, viz. 1 Sam. 2. 16. & 20. 2. Bu. Lex. Coc. Pag. &c. Animadvertendum etiam לֹא non, poni interdum pro vix, vel, statim atque; ut Job. 15. 30. לֹא non egredietur è tenebris, stolonem ejus exarefaciet flamma; i.e. statim atque egredietur. Sic Psal. 78. 30. לֹא non recesserant à cupiditate sua, adhuc erat cibus in ore eorum, &c. Hoc sensu etiam particula alia negativa, viz. בַּל sumitur; ut Isa. 33. 23. בַּל non firmaverint thecam mali sui, בַּל non expanderint velum, tunc dividitur; i.e. statim atque. Ità Isa. 40. 24. ubi בַּל & גַּם: & 2 Reg. 20. 4. Esaias לֹא יָצָא non exierat atrium (legitur חָצֵר quod scribitur הָעִיר) intimum, & verbum Domini ad eum, &c. i.e. vix exierat. Hinc commodè explicatur Isa. 63. 9. in omni angustia eorum לֹא עָר non oppugnabat eos (quisquam) & Angelus Jehovæ eos salvos faciebat; i.e. simulatque eos oppugnaret quisquam. Alii legunt לוֹ עָר; Item, בְּלֹא, vel בְּלוֹא, est sine vel absque; ut Isa. 55. 1. בְּלוֹא כֶסֶף sine argento, vel, pro eo quod non est argentum; sic v. 2. בְּלֹא לֶחֶם pro non-pane? & בְּלֹא לְשָׂבְעָה pro eo, quod non est satietas? Coc. Sic Jer. 2. 11. & populus meus mutavit gloriam suam, בְּלוֹא יוֹעִיל, in id quod non proderit, &c. Pag. הֲלֹא, interrogativè, nonne, annon? Jos. 10. 13. vel cum vau, הֲלוֹא 1 Reg. 1. 11. Bu. Lex. quod venit etiam cum He loco Aleph; sic, Deut. 3. 11. הֲלוֹה nonne est in Rabbath, &c. Pag. Bu. Lex. בְּלוֹא in non, i.e. in id quod non, ut Jer. 2. 11. & pro non, i.e. sine, absque, Jer. 55. 1, 2. Item, per non, i.e. per eum, vel per eos, qui non, Jer. 5. 7. כְּלוֹא ac si non; Obad. 16. לְלוֹא iis qui non, Isa. 63. 1. absque, 2 Chron. 15. 3. Chald. est לָא non; Jer. 10. 11. & cum He, כְּלָה ut nihili, Dan. 4. 32. Bu. Lex. De לוֹלֵא vide etiam infrà in לול: Merc.

Rad. 21. לוּג m. inquit R. D. est mensura parva sex ova continens; Pag. una ex viginti quatuor in sato; ut idem Kimchi ait; Merc. sextarius; Pag. Bu. mensura liquidorum minima, vigesima quarta pars Seæ, sive sati; &c. ut Pag. Bu. Lex. Log. est mensura olei quæ continet sex ova. Hieron. vertit sextarium: hinc λάγυνος, λαγυνίς, i.e. lagena, laguncula. Vasis genus erat ventre prominente, ore angustiore & oleo asservando accommodatum; Av. Occurrit simpl. & cum יְ & מְ præf. ut seq. לוֹג sextarius, log us, Lev. 14. 12, 24. וְלוֹג & log us, Lev. 14. 10, 21. מִלּוֹג de log o, Lev. 14. 15.

Rad. 22. לָוָה in Bu. Conc. tria habet significata; i. mutuare, vel mutuari, mutuò dare, vel accipere; Pag. Bu. sumpsit accommodato, utendum accepit, &c. ut Pag. Bu. Est cogn. cum לָאָה & לָהָה dissolutis est viribus: nam quibus

quibus vires seu facultates non sunt, hi coguntur mutuò petere; Av. In kal est, mutuari, i.e. mutuò accipere; in Hiphil verò est, mutuare, i.e. mutuò dare. Hanc significationem sunt qui à secunda deducunt, qua significat addi, seu adjungi; seu adhærere; quòd, qui mutuò accipit, addat seu devinciat & se & fidem suam alteri qui mutuum dat; Merc. Cev. Occurrit in præt. kal, 1. pl. loco seq. לָוִינוּ mutuamur, Neh. 5.4. & in part. ben. kal, s.m. occ. simpl. & cum כְ præf. sic, לֹוֶה mutuò accipiens, Psal. 37.21. Prov. 22.7. כַּלֹּוֶה sicut mutuò accipiens, Isa. 24.2. In fut. kal, 3. s.m. יִלְוֶה mutuò accipiet, &c. unde in 2. s.m. est, תִּלְוֶה mutuò acceperis, Deut. 28.12. In hiphil, הִלְוָה mutuavit, i.e. mutuò dedit; Bu. Lex. fecit mutuò accipere, mutuò dedit alteri; cum Accus. personæ; Av. Occurrit in præt. hiph. 2. s m. cum ו conv. præf. sic, וְהִלְוִיתָ & mutuabis, Deut. 28.12. In part. hiph. s.m. occ. quasi in forma constr. cum tzere, vel in forma absol. cum sægol in ult. idque vel simpl. vel cum י & כ præf. ut seq. מַלְוֶה mutuans, Prov. 19.17. מַלְוֵה mutuum danti, Prov. 22.7. וּמַלְוֵה & mutuans, Psal. 112.5. כַּמַּלְוֶה sicut mutuans, Isa. 24.2. In fut. hiph, 3. s.m. יַלְוֶה mutuò dabit: unde in 2. s.m. occ. simpl & cum נִי Aff. sic, תַּלְוֵנִי mutuò dederis, Exod. 22.25. תַּלְוֵנּוּ mutuabis ei, Deut. 28.44. Item in 3. s.m. fut. hiph. cum ךָ Aff. est, יַלְוְךָ mutuabit tibi, Deut. 28.44. Deindè, ii. signif. 2. hujus rad. לָוָה in Bu. Conc. est, adjungere se, adhærere, Pag. Bu. adhærescere alicui; Cocc. & sic in hac signif. occ. in fut. kal, 3. s.m. (à forma absoluta, יִלְוֶה, adhærebit; abjectâ 3. rad. He) cum נִי Aff. sic, Eccl. 8.15. & hoc יִלְוֵנִי adhærebit sibi, vel ei, de labore suo, h. e. & hoc solùm secum affert de labore suo; Pag. sive adhæret, vel adjacet ei; Bu. Lex. id quod mutuatur, i.e. adipiscitur, per laborem suum tempore vitæ suæ; Av. comitatur eum, 70. συμπορεύεται αὐτῷ. Judæi προσηλυτὸν vocant לָוֶה. Fortè hinc dicitur לֹוֶה mutuum accipiens: nam adhærescit ei, à quo id accipit; Cocc. In Niphal, נִלְוָה adjunctus fuit; adjunxit se, adhæsit; Bu. Lex. accommodatus est mutuo. Construitur cum עִם, עַל, aut אֶל; Av. Occurrit in præt. niph. 3. s.m. simpl. & cum ו conv. præf. sic, נִלְוָה adjunxit se, Psi 83.9. וְנִלְוָה & adjunget se, Isa. 14.1. unde in part. niph. s.m. occ. cum הַ dem. præf. sic, הַנִּלְוָה qui adjungit se, Isa. 56.3. Item in 3. pl. præt. niph. occ. cum ו conv. præf. וְנִלְווּ & adjungent se, Num. 18.4. Jer. 50.5. Dan. 11.34. Zach. 2.15. & in part. niph. pl. m. occ. cum הַ dem. præf. הַנִּלְוִים adjuncti, Esth. 9.27. Isa. 56.6. In fut. niph. occ. in 3. s.m. simpl. & in 3. pl. m. cum ו cop. præf. ut seq. וְלָוָה adjunget se, Gen. 29.34. וְיִלְווּ & adjungent se, Num. 18.2. Atque indè nomina, i. No. pl. f. לִוְיוֹת adjectiones; Bu. Lex. accommodationes, additamenta quæ ornatûs gratiâ tantùm adjunguntur; Av. copulationes; Pag. vel, corrolaria, seu ornamenta quædam addita ornatûs causâ; Merc. & לִוְיוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרֵר dicuntur copulationes opere extenso; Hieron. quasi lora ex ære dependentia; Pag. Accommodationes; Av. R. D. vult jod esse pro vau 2. rad. Bu. Lex. additamenta gradata; i. e. Limbi plani, in quibus animalia, habent gradatim diminutas & descendentes fimbrias, sive adjectiones; Cocc. R. D. חֲבוּרִים conjunctiones; Pag. Occurrit autem No. hoc pl. f. simpl. & cum ו cop. præf. לִוְיוֹת adjectiones, additamenta, 1 Reg. 7.29,30. וְלִוְיוֹת & adjectiones, 1 Reg. 7.37. Item, 2. hinc etiam ex hac signif. est No. לִוְיָה f. adjunctio, adjectio: Bu. Lex. copulatio, societas, Pag additamentum, ornamentum, quod ornatûs causâ accedit; Merc. Accommodatio, ornamentum quod capiti seu collo adjungitur ornatûs gratiâ; Av. accessio quædam grata; Cocc. Occurrit in forma constr. sic, לִוְיַת adjunctio, Prov. 1.9. & 4.9. Deinde, iii. signif. 3. hujus rad. est in nomine לִוְיָתָן m. serpens marinus, Levijathan, balæna, Bu. Conc. & Lex. Est nomen serpentis; Pag. vel draconis, aut ceti marini. Nomen ex eo, juxta quosdum, ductum, quòd ejus membra & squamæ cohæreant. Hujus tota descriptio legitur Job. 40. Typus est Satanæ & Antichristi. Ut mare allegoricè mundus est, sic ejus principes, magnorum piscium, i. e. Leviathan, nomine intelliguntur. Psal. 74. per capita Leviathan proceres Pharaonis intelligit. Is. 27. Leviathan regem Assyrium & Ægyptium; Merc. לִוְיָתָן Leviathan, cetus, draco marinus: Item pro tyrannis accipitur figuratè; Av. Ex locis ubi occurrit Levjathan, non unam speciem magni piscis significare videtur. Nos in Commentariis nostris ad Jobum balænam, cete, interpretati sumus. Beza Crocodilon intelligit. Idem vult D. Bochartus, qui magnâ diligentia collegit quæ de Crocodilo apud Auctores non in vulgus notos exstant: quæ diligentia videtur mereri victoriam, si etiam à nobis impetrare possemus, ut Psal. 104. 25,26. per mare magnum intelligamus Nilum. Quippe ibi dicitur, Deum formasse Leviathan, ad ludendum in eo, præter animalia multa parva & magna. Fatetur autem, Crocodilum esse animal ποτάμιον, non propriè θαλάσσιον. Certè non est præcipuum animal marinum, ut possit dici formatus ad ludendum in mari magno. Prætereo alia. Sed nobis perinde est per quod animal potentia & providentia Dei cognoscatur. In Codice de Sabbato. fol. 77. col. 2. dicunt Talmudici אימת כולבית על לויתן. Id Bochartus interpretatur, Ichneumonem Crocodilo terrorem esse. Glosa Talmudica sic explicat, שֶׁרֶץ קָטָן וְנִכְנָס לְךָ גָּרוֹל בְּאָזְנוֹ Reptile parvum, quod intrat in aurem piscis magni; Cocc. Locus autem in quo hoc nomen primùm occurrit, variè exponitur; viz. Job. 3.7. הָעֲתִידִים עוֹרֵר לִוְיָתָן; 70. ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρόσασθαι. Cocc. Qui parati sunt suscitare Livjathan. Sed R. D. in lib. Rad. exponit luctum eorum, aut suum. Et sic in Talmud Jerosolymitano. Non suscitabis mulierem לִוְיָתָהּ luctûs, i.e. quæ est in luctu; Pag. Vel potiùs, postquam nostra exemplaria Radicum habent אשה extra constructionem, non excitabit mulier luctum suum in festo: ut scribatur לִוְיָתָהּ cum He mappik, juxta illud, Job. 3.8. qui parati sunt excitare luctum suum, vel eorum. Atque ità Nun pro Mem masculei generis indice poneretur, affixo scilicet. Verùm potius videtur exponere ut sonat, qui parati sunt excire Leviathan: Allegoricè, i.e. ut Dæmones evocent, & diras cieant, diris utentes imprecationibus, Merc. Cev. Lyranus hanc dicit esse germanam literam; exspectantes orbari de societate sua: sed hoc nullus dicit Hebræorum; Pag. Imò R. Sal. si, rectè intelligatur, huc tendere videtur; Merc. Sed R. D. in comment. & R. Sal. exp. qui parati sunt suscitare conjunctionem, copulationem aut societatem suam. Et citant Prov. 1.9. Pag. R. Levi exp. per אַבְלָם luctum suum,

um, ut Nun ſit affixum pro Mem. Eâ ſignificatione apud Rabbinos legitur, אשה לא תעורר לויתה במועד; mulier non excitet luctum ſuum in feſto. Sic Ab. Ezra, & quidam ex noſtris; Bu.Lex. qui parati ſunt excitare Balænam: i.e. venti, turbines & procellæ, quibus pulſatæ in profundo belluæ cum fluctibus volvuntur. Vide Plin.9.3. Periphraſis ventorum & flatuum; Jun. Item, ex hac radice eſt No.pr. לֵוִי Levi, filius Jacob, ut loco illo Gen.29.34. exponitur, dictus eſt: unde & Levitæ appellati, qui Aharoni ſummo ſacerdoti, & ejus filiis ſacerdotibus in miniſterio Templi adjuncti erant ad illis miniſtrandum. De quorum munere Num.3. & 18. לֵוִי ergò eſt aliquando gentile pro Levita, ex לֵוִיִּי: unde plur. לֵוִיִּם pro לְוִיִּים; Merc.Cev. Levi filius tertius Patriarchæ Jacobi ex Lea uxore, quaſi Adhæſionis vel Conjunctionis filius dictus; quia ſperabat Lea, maritum Jacobum conjunctiorem futurum, & arctiori amoris vinculo adhæſurum ipſi, Gen.29.34. Interdum gentile eſt, Levita, Exod.4.14. Levitæ autem dicebantur, quòd Aharoni & filiis ipſius in miniſterio ſancto adjuncti eſſent ad miniſtrandum illis; Bu. Lex. Levi proprium nomen filii Jacob Patriarchæ, & hoc nomen ei indidit mater Lea, eò quòd tunc temporis maritum ceu commodatò & mutuò acceperat. Deinde tota ab hoc poſteritas dicta eſt tribus Levi, quæ ſummo Pontifici accommodata erat ad miniſterium Templi; Av. Occurrit in ſing. Gen.29.ult. accommodabitur vir meus, &c. propterea vocavit nomen ejus Levi. Et Num.38. 2. Virgam Levi, &c. Av. & in pl.m. לֵוִיִּם Levitæ, Deut. 17.9. & cum הַ dem.præf. Neh. 10. penult. In decimatione הַלְוִיִּם Levitarum. Et in forma pl.m. conſtr. cum נוֹ Aff. Neh.10.1. לְוִיֵּנוּ Levitæ noſtræ, &c. Av.

Rad.23. לוז duo habet ſignificata; i. eſt סוּר נָסַה recedere, declinare; Pag. ex R.D. Sunt qui cum זוּל conferunt, quaſi fit, divertere, ſeu deflectere ab inſtituto, negligentiâ aut faſtidio, Merc. deceſſit, receſſit; Bu. Lex. per deflectionem ſcil. averſus eſt, divertit à vera ſemita, dimotus eſt à via recta, deflexit ad perverſitatem; Av. Occurrit in fut. kal, à 3. ſ. יָלוּז decedet: unde in 3.pl.m. יָלוּזוּ decedent, ſed pro eo occ.cum kibbutz penult. pro ſchurek; ſic, יָלֻזוּ decedant, Prov. 3.21. In Niphal, נָלוּז deflexus eſt à ſeipſo; Av. unde in part. Niph.ſ.m. נָלוּז eſt perverſus, qui à recto receſſit; Bu.Lex. ſeu declinat à recta via. Hieron. illuſor; Pag. Quidam defectorem, vel deſertorem exponunt; Merc. retrocedens; vel in diverſum abiens. Oppoſitum יָשָׁר rectus; Cocc. Occurrit autem in forma abſol. ſ.m. ſimpl. & cum וְ cop.præf. נָלוּז perverſus, Prov.3.32. וְנָלוּז & perverſus, Iſa.30.12. & in forma ſ.m.conſtr.part.niph. eſt cum Scheva penult. & occ.cum וְ cop. præf. ut & in forma pl. m. abſol. eſt etiam cum וְ cop. præf. ut ſeq. וְנָלוּז idem, Prov.14.2. וּנְלוּזִים & perverſi, Prov.2.14. In hiphil הֵלִיז recedere fecit; Bu. ſeu deflecti fecit, receſſit; Av. unde in fut. hiph.3. ſ. m. יָלִיז recedere faciet, vel intranſitivè, recedet: & in 3.pl. m. יָלִיזוּ recedent, ſed pro eo, euphoniæ cauſâ, longâ vocali cametz reſolutâ in pathach & dageſch, ſic occurrit, יַלִּיזוּ recedant, Prov.4.21. Atque indè No. לְוּזוּת f. (tanquam ex לָוָה; Cocc.) receſſio, pravitas, perverſitas, Pag. Bu. Cocc. Videtur quidem hoc nomen reducendum ad לָוָה (nam indè formam habet, Bu.Lex.) de quo infrà, tametſi ſit inuſitata Radix; Merc. Occurrit cum וְ cop. præf. ſic, וְלִוּת & pravitatem, Prov.4.24. Deinde, ii. ſignif.2. hujus rad. eſt in nomine לוּז m. nux, aut corylus, i.e. avellana, juxta R.D. At R.Sahad. Amygdalum exp. & ità dicit vocari in lingua Arabica: & Targum etiam pro שְׁקֵדִים amygdala, Num.17.8. habet לוּזִין: ſed R.Sal. arborem ſcribit eſſe, parvas proferentem nuces, quæ vulgò dicitur Corylier, i.e. corylus; Pag. Nomen arboris cujus cortices facilè decorticantur ut recedant; Av. Occurrit cum וְ cop.præf. Gen. 30. 36. וְלוּז & corylus, vel, & coryli, Bu.Conc. Av. ſeu avellanæ, aut amygdali, i.e. amygdalinam; &c. Pag.

Rad.24. לוּחַ duo ſignificat, i. eſt in nomine hoc ipſo לוּחַ m. tabula, Pag. Bu. Av. Lævigata ſcil. & dicitur non tantùm de aſſeribus ſeu lignis lævigatis; ſed & de omni materia delævata, in qua aliquid ſcribi ſeu inſculpi poſſit. Et eſt contrarium aſperitati. Hinc λᾶας; λεύω, & Latinum lævo, lævigo. λεῖος lævis, i.e. planus, &c. Av. A lævitate quidam nomen ſumptum putant. Sed potiùs ab humore aut virore: de quo ſignificatu poſtea, deduxerim; quòd ex virenti arbori cædatur hujus materia; Merc. Occurrit autem nomen hoc locis ſeq. לוּחַ tabula, Prov. 3.3. Cant.8.9. Iſa.30.8. Jer.17. 1. & in forma pl.f. occ. vel cum ſchurek, vel cum kibbutz penult. ut ſeq. לוּחוֹת tabulæ, Deut.9.9, 10, 15.10. 1. לֻחוֹת vel ſine vau, tabulæ, Deut.4.13..9.11. Exod. 24.12..27.8..31.18..32.15..34.1,4,29..38.7. Deut.5.22., 10.3. 1 Reg.8.9 Item, cum הַ & וְ præf. ſemper occ. cum kibbutz penult. ut ſeq. הַלֻּחוֹת tabulæ, Exod.32. 16,19..34.1,28. Deut.9.17..10.2,3,4,5. 1 Reg.7.36. הַלֻּחוֹת tabulæ, 2 Chron.5.10. Hab.2.2. וְהַלֻּחוֹת & tabulæ, Exod.32.16. ſed occ. etiam in forma duali cum cametz penult. pro pathach, ob pauſam; ſic, Ezech. 27.5. ex abietibus, &c. omnes לוּחוֹתַיִם tabulas, aut duas tabulas; eſt enim plurale duale; Pag. terminatio namque pluralis conjungitur duali; Cev. & ſic multæ etiam geminatæ ſunt. Juxta Ab. Ezram, erant naves è duabus tabulis conſtructæ: Hieron. tabulata maris; Pag. omnia tabulata, utriuſque ſcil. lateris, atque adeò quaſi gemina tabulata; Bu.Lex. tabulata; Bu. Conc. Deindè, ii. ſignif.2. hujus rad. eſt in nomine לַח; Pag. vel לֵחַ m. Bu.Lex. virens, recens; Bu.Conc. juxta R.D. opponitur arido & ſicco, i.e. humidus, & viridis: quæ enim ſunt viridia inter arbores, ſunt humida; Pag. Occurrit in ſing. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz; ſic, לַח virens, Gen.30.37. Ezech.21.3. לָח idem, Ezech.17.24. & in forma pl.m. eſt, & occ. locis ſeq. לַחִים recentes, Num.6.3. Jud.16.7,8. Deut.34.7.

Rad.25. לוּט duo ſignificat: i. eſt, involvere, operire, abſcondere, occultare, latere; obvolvere, Pag. Bu. quomodo convenit cum לָאַט; Bu. Lex. Merc. לוּשׁ & contractè in kal לָשׁ illatebravit, involvit occultando, latuit involutus. Cogn. cum לָאַט latuit, obliuit. Hinc λάθω, & Latinum lateo: item later, quia tegit ædificium; Av. In Bu.Conc. occ. præt. kal, 3.ſ.m. cum Aleph pro vau more perfectorum, vel quieſcentium Yajin Aleph; ſic, לָאַט operuit, 2 Sam.19.5. Job.15.11. In part. pahul kal, juxta normam eſſet לוּשׁ; ſed cum הַ dem. præf. occ. cum cholem pro ſchurek; ſic, Iſa. 25. 7. & perdet in monte hoc facies הַלּוּט הַלּוֹט operimenti operti ſuper omnes populos: prius enim eſt nomen, alterum

rum verò part.pahul kal, juxta R.D. quamvis sit cum cholem vice Schurek: (pro הָלוּט; Bu. Lex.) faciem autem operimenti operti, exp.Kimchi, operimenti quo operiunt & occultant se gentes, quæ sunt in fælicitate: i.e. non erit illis operimentum (perdet enim illud Deus) à malo illis venturo; Pag. Juxta illud Job.1.10.Nonne tu sepivisti, munivisti, vel, tecto fuisti, circa eum; Cev. Et absorbebit in monte isto faciem involucri, quod involucrum est super omnes populos, i.e. tollet latebras errorum; Av. faciem tegminis, quod superinjectum est omnibus populis: tegmen scil. illud splendidum & magnificum, ἐπισθώπιον, quo omnes populi tecti sunt; Cocc. Et absorbebit in monte hoc speciem istius veli obvelantis omnes populos; Hebr.faciem veli,&c. i. e. vindicabit illos ab excæcatione, & quasi sublato velamine donabit eos cognitione veri Dei; prout ostendit Paulus, 2 Cor.3. Jun. Sed occ. etiam in part. pahul kal,ff. sic, 1 Sam.21.9.Ecce est לוּט involutus aut opertus pallio post Ephod; Pag. Involutus panno; Cocc. Ecce iste, gladius scil. illatebratus est in vestimento, &c.Av. In hiphil, הֶלִיט fecit latere, illatebravit; Av. obvolvit, Bu.Lex. Unde in fut. hiph. 3. s. m. יָלֵט, vel in Tzere, יֵלֵט obvolvet, sed cum יַ conv. præf. occ.cum sægol in ult.sic, וַיֵּלֶט & operuit, 1 Reg. 19.13. Atque indè nomina, i. לוּט m.involucrum, operimentum sub quo aliquid latitat, latebra eorum, &c. Av. Occurrit cum הַ dem.præf. Isa.25. &c. ut suprà in part.pahul: ubi vide. Item, 2. huc quidam referunt לָאַט leniter, &c. 2 Sam.18.5. quod vide suprà in אַט; Pag.Cocc. Sed ab hac rad.est 2.No. לָט m. absconsio, Bu.Lex.occultatio, latebra; item pro clandestina conjuratione; Av. assumpto Beth (cum quo ferè invenitur; Merc.) adverbialiter; sic, בָּלָט in abscondito, quiete, pedetentim, clàm; Merc. absconditè, Bu.Lex.clanculò; Cocc. in occultatione, i.e. clàm, latenter; Av. semel est cum epenthesi Aleph; Bu. Lex. sic, בַּלָּאט clam, sensim, Jud.4.21. sed absque Aleph occ. locis seq. בָּלָט clam, Ruth.3.7.1 Sam.18.22..24.4. Item, 3. indè etiam No. pl.m. לָטִים incantationes; quòd occultæ sint, & occultæ fiant, aut quòd fascino oculi spectantium obvolvantur & operiantur, ut veram rerum speciem non videant; Bu.Lex. In forma pl. m. constr.occ. cum בְּ præf.& הֶם Aff.sic, Ex.7.22.& 8.3,14.בְּלָטֵיהֶם incantationibus suis occultis, Bu.Conc. & Lex. Occultationibus suis, i.e. clandestinis conjurationibus; Av. 70. ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν, præstigiis suis,&c.Cocc. Sed Exod. 7. 11. scribitur בְּלַהֲטֵיהֶם incantationibus suis: vide Ab.Ezram ad locum, pro בְּלָאטֵיהֶם apud priscos Hebræorum sapientes legitur בְּלָטֵיהֶם, id opus est Dæmonum: בְּלַהֲטֵיהֶם est opus præstigiatorum, Cod. Sanhedrin.c.2.fol.67. Bu.Lex. puto, notari partim submissas admurmurationes, partim micationes digitorum à gesticulatione celeres, instar fulguris gladii vibrati. Et præstigiæ, à præstringenda oculorum acie, dici videntur; sublatâ scil. caninâ literâ, ut mollior esset pronunciatio; Cocc. Deinde, ii. signif 2. hujus rad. est in No. לוּט m. mastiche, stacte, Ledanum Bu.Lex. ς. ς. κ. τ. λ. sed Ladanum Junius explicat. Alii castaneam. ab involucro; Cocc. Occurrit cum וְ cop. præf. sic, Gen.47.25. & 43.11. וָלוּט & stacte, i.e. gutta myrrhæ, Pag. Bu Conc. juxta Hieron. Sed R.D. in l.Rad. dicit vocari in Arabico שִׁיחַ בָּלוּט arbor castaneæ. Ar abes Caph pro Cheth Hebræo ponunt: (ut שִׁיךְ pro שִׁיחַ frutice) addit R. D. apud illos בָּלוּט absolutè vocari glandem: at שִׁיחַ בָּלוּט castaneam. Suprà in radice אָלַן scribit Kimchi, שׁךְ; ubi tamen forsan per i, legendum, Sich; vel si mavis, eodem sensu Sach belot, & dicit significare regem quercuum; ut שׁךְ, vel שִׁיךְ, sit idem quod מֶלֶךְ; Merc.Cev. In Bereshith Rabbah exp. מַסְטִיכִי mastichem; Mastiche verò seu masticheς, teste Plin.l. 12. est lachryma, quam lentiscus arbor gummi modo sudat; Pag. Alii ex myrrha arbore sponte sudantem aromaticum & pretiosum liquorem, priusquam incidatur, dicunt intelligi hoc nomine: Vide Plin.l.12.c.16.

Rad.26. לול tria habet significata in Bu.Conc.i. est in voce indeclinabili, לוּלֵי, nisi, si non: cum jod redundante, ut plurimum, ut Isa.1.9. Deut.32.27. &c. In quatuor tamen locis juxta Masoram invenitur cum Aleph in fine; sic לוּלֵא idem, nisi, si non; viz. Gen. 43.10. Jud.14.18. 1 Sam.25.34. & Psal.27.13. Item sic occurrit etiam 2 Sam.2.27. Et potest dictio esse composita ex לוּ, quod est אִם si, & לֹא non; Pag. Perinde ac לוּלֵא esset q.d. לוּ לֹא si non; Merc.Cev. &c. vide suprà in Rad. לוּ. Deindè, ii. signif.2. hujus rad. est in nomine לוּל Cochlea; Pag. Bu. gradus cochlearis; Bu.Lex. i.e. turris, sive scala rotunda, qua turrim, aut domum per circuitum conscendimus; à cochlearum similitudine sic appellata; Pag. circuitus graduum,&c. ut Pag.Av. Unde in forma pl.m. לוּלִים cochleæ, i. e. gradus cochleares; Bu.Lex. Occurrit cum וּבְ præf. 1 Reg.6.8. וּבְלוּלִים & per cochleas; Bu.Conc. & in cochleis; Av. & gradibus in spiram gyratis; Cocc. Quo in loco scribitur cum vau, & secundum Lamed cum dagesch, inquit R.D.in l.Rad. ubi exponit, & per gradus: at Jonathan vertit וּבִמְסִבְתָּא & per gyrum aut circuitum, eò quòd ascendebant per gradus in gyrum. Est enim ædificium columnæ lapideæ, multos habens gradus, per quos circuibant qui ascendebant, & non erat opus aliâ scala; Pag. Sed Kimchi aliud dicit, viz nec opus habet declivitate, ut cæteræ scalæ, quia ea rectà ascenditur; Merc.Cev.item sunt inquit R.D. qui exp.& per אֲרֻבּוֹת senestras, q.d. per viam senestrarum ascendebant ab uno ad alterum. Apud Doctores etiam לול est senestra, ut quum dicunt, לול הַפָּתוּחַ בֵּין־בַּיִת (vel לְעֲלִיָּה potiùs; Merc.) senestra aperta inter domum & cænaculum. Et in commentariis scribit similiter, quòd לול est columna vacua, constructa cum gradibus per gyrum, & qui ascendit, aut descendit per illam, ambulat per gyrum, i.e. viam circularem; Pag. Item, iii. signif.3.hujus rad.est in nomine pl.f.(per epenthesin Aleph, ut in דּוּדָאִים mandragoræ, Pag.Bu.) לוּלָאוֹת, vel, לֻלָאוֹת, quod quidam senestellas, Hieron. ansulas vertit, i.e. annulos, ut ego intelligo, aut vincula, vel laqueolos: Lacci, quibus viz. tenebantur cortinæ, cortinarum laqueoli; Pag. vel loramenta seu liguli; Bu.Lex. laqueoli ex lana retorti in modum cochleæ, ansulæ quibus duo panni, seu cortinæ conjunguntur. Cogn. cum לוּלִים cochleæ; Av. (qui statuit Radicem hujus vocis inusitatam לָלָא) lora, laqueoli; Cocc. Occurrit autem hæc forma pl.f.simpl.& cum הַ & בְּ præf לְלָאוֹת laqueoli, Exod.26.5,10.. 36.12,17. בַּלְלָאוֹת laqueoli, Exod.26.5..36.12. in laque-

olos, Exod.26.11.& in forma pl.f. constr.est cum Scheva penult. sic, לְלָאֹת laqueolos, Exod. 26. 4.. 36. 11.

Rad.27. לון est, pernoctare, hospitari: manere, morari,commorari: conqueri, murmurare; Pag.Sumitur hoc verbum pro pernoctare, i.e.per noctem manere, ut cum לַיִל noctis nomine affinitatem habeat, literis ejusdem organi, ut fit, Lamed & Nun inter se permutatis. Sumitur & pro pervigilare, & in re aliqua assiduum esse, ut infrà habes: quòd noctu vacetur ab omnibus negotiis, ut somno & quieti locus detur. Item quia noctu in locis desertis& vastis ejulant animalia feralia, maximè quum fame aut siti premuntur; & quòd nox suapte naturâ sit tristis, pro ejulare & murmurare seu conqueri, aut vocem querulam edere, sumitur in Niphal & Hiphil; Merc.Cev. In Bu.Conc. Radix hæc duo habet significata; i. pernoctare, (διανυκτερεύειν, Cocc.) divertere, commorari, Bu.Cocc. Occurrit in præt.kal, 3.s.m. simpl. & cum ו cop. præf. וָלָן pernoctavit, Gen.32.21. וַיָּלֶן & pernoctavit,2 Sam. 12.16. & in 1.pl. præt.kal, occ. cum ו conv. præf. sic, וְלָנוּ & pernoctemus, Jud.19.13. per syncopam Nun, Bu. Lex. Nam Nun radicalis absorbetur in dagesch Nun, quod est signum pronominis pluralis: & est q. d. וְלָנְנוּ, prout R.D. inquit in l. rad. Pag. & in 3. pl. præt.kal לָנוּ pernoctârunt, diverterunt, pernoctandi causâ; Bu.Lex. vel morati sunt; Pag.Isa.10.29.(qui tamen locus deest in Bu.Conc.) Item occ.etiam in 3. s. f. præt. kal cum ו conv. præf.sic, וְלָנָה & pernoctabit, permanebit, seu commorabitur, Zach.5.14. Pag. Bu. Cocc. In quo loco est pro וְלָנָה: nam sægol est vice cametz ut inquit R.D. Pag. cui simile vide in צור; Bu. Lex. Nam Isa.59.5. pro וְהַדּוֹרָה legitur cum sægol; sic, וְהַדּוֹרָה & quod fractum est, erumpet in regulum, &c. Pag. Alii volunt esse part.ben.sing.f. cum sægol pro cametz; & commorans,&c. Bu Conc. In part. ben kal s. m. juxta normam esset לָן pernoctans, sed in forma pl. m. occ.oum Tzere pro cametz; sic, (pro לָנִים) Neh. 13.21. cur vos; i.e. estis, לָנִים,(quasi à sing.לָן) commorantes, h.e. commoramini? Ejusdem prorsus formæ cujus כֵּנִים: de quo in כון; Cev. ex R.D. Alii referunt ad nomina, inter quæ videatur infrà. In Infin. kal occ. cum לְ præf.locis seq. לָלוּן ad pernoctandum, Gen.42.25. Jud.19.10,15..20.4. Jer.14.8. In Hiphil, הֵלִין, idem cum kal, pernoctavit, commoratus est, &c. Pag. Bu. Unde in Infin.hiph. הָלִין pernoctare, sed cum לְ præf. pro לְהָלִין, occ. contractè, cum defectu He Charact. hiph. Pag. Bu. Cocc. sic, לָלִין ad pernoctandum, Gen.24.23. Item in Imper. hiph. s.m. pro הָלִין, occ. etiam abjecto He notâ hiph. idque simpl. & cum ו cop.præf.sic, לִין pernocta, Jud.19.9. וְלִין & pernocta, Jud.19.6. ut & in 2.f.f. pro הָלִינִי defectivè est, לִינִי pernocta,Ruth.3.13.Sic etiam in pl.m. Imper.hiph. pro הָלִינוּ, defectivè absque הָ hiph. occ.simpl.& cum ו cop.præf. לִינוּ pernoctate,Num.22.8. Jud.19.9. Joel. 1.13. וְלִינוּ & pernoctate, Gen.19.2. In fut.hiph.1. sing. est, אָלִין pernoctabo, Ruth.1.16. Psal.55.8. & in 2.s.m. fut.hiph. occ.plenè cum jod in ult. vel defectivè cum pathach, vel cum sægol in ult. pro chirek magno; ut seq. תָּלִין pernoctare fines,Lev.19.13. תָּלַן pernoctato, Jud.19.20. תָּלֶן idem,2 Sam.17.16.& in 2.f.f. fut.hiph. occ. plenè; sic, תָּלִינִי pernoctabis, Ruth.1.16. Item,in 3.f.m. fut.hiph.occ.plenè locis seq. יָלִין pernoctabit,Ex. 23.18..34.25. Deut.16.4.2 Sam.17.8..19.8. Job.29.19.. 31.32..39.9..41.14. Psal.30.6..49.13. Prov.19.23.Cant. 1.13. Isa.1.21. sed cum י conv.præf. est cum sægol pro chirek magno in ult.sic, יָלֶן & pernoctavit,Gen.28.11.. 32.13. Jos.8.9. Jud.19.7. 1 Reg.19.9. Item in 3.f.f.fut. hiph.plenè est, תָּלִין pernoctabit, Deut.21.23.Job.19. 4. Psal.25.13. Prov.15.31. Jer.4.14. Sed occ.etiam cum pathach pro sægol, vel pro chirek magno in ult. sic, תָּלַן pernoctabit, Job.17.2. In 1.pl.fut.hiph.occ.plenè, idque simpl.& cum ו cop.& ה parag.add. ut & in 2.pl. m. simpl.ut seq. נָלִין pernoctabimus, Gen.19.2.וְנָלִין & pernoctemus,Jud.19.11. נָלִינָה pernoctabimus, Cant.7. 12.תָּלִינוּ pernoctabitis, Jos.4.3.Isa.21.13. Item, in 3. pl.m.fut.hiph. occ.plenè simpl.& cum ו conv.præf. ut & semel etiam defectivè absque jod, notâ hiph. & cum chirek tantùm in penult.ut seq. יָלִינוּ pernoctabunt, 1 Chron.9.27.Neh.4.17. Job.24.7. Isa.65.4. Zeph. 2.14. & pernoctarunt,Gen.24.54..31.54. Jos.6.11.Jud. 18.2..19.4. Neh.13.20.Psal.59.17.וַיָּלִנּוּ idem, Jos.3.1. In Hithpael, הִתְלוֹנֵן idem, pernoctavit, commoratus est, vel habitavit,&c.Pag.Bu. Occurrit in fut.hithp.3.s. m.cum cametz pro pathach vel tzere in ult. idq; simpl. & cum י cop.præf. sic, יִתְלוֹנֵן pernoctabit, Psal.91. 1. & commoratur, Job.39.31. Atque indè ex rad. in hac signif.sunt nomina,i. לֵן m. pernox, pernoctans: unde in pl.m. לֵנִים pernoctes estis, Neh.13.& est sicut כֵּן à כֵּנִים; Bu.Lex.&c. Vide suprà ad part.ben. kal. Item,2. indè No.hæmant. præposito Mem,מָלוֹן m. hospitium, diversorium, mansio; Pag. Bu. Lex. quasi pernoctatorium dicas,i.e. locum pernoctationis, Merc. pernoctandi locus; Cocc. Occurrit autem hoc nomen in forma absol.simpl.& cum בַּ & בְּ pro בְּה præf. sic, מָלוֹן diversorium,hospitium, Isa.10.29.הַמָּלוֹן diversorium, Gen.43.21. Jos.4.8. בְּמָלוֹן in diversorio, Gen.42.27.Exod.4.24. Jos.4.3. & in forma s. f. constr. est cum Scheva penult.sic, מְלוֹן diversorium,2 Reg.19. 23. Jer.9.1. Item, 3. hinc etiam No. מְלוּנָה f. tegillum, tugurium, seu tuguriolum, Pag.Bu. Est enim inquit R. D. habitaculum custodis in quo noctu manet, seu pernoctat, & sic à pernoctando dicitur; Pag. tugurium ad pernoctandum; Cocc.Occurrit cum כְּ & כַּ præf.sic, כִּמְלוּנָה sicut tuguriolum, Isa. 1.8.כַּמְלוּנָה ut tuguriolum, Isa.24.19. Deinde, ii. signif.2. hujus rad. לון in Bu.Conc.est, murmurare, conqueri, ut suprà dictum ad initium rad. לון oppositus est, seu opposuit se alicui, restitit; Cogn.cum לִין recubuit per noctem, posuit se cubitum; sed in hac signif. non occurrit in kal; In Niphal autem נָלוּן oppositus est; construitur cum עַל; Av. murmuravit; Pag. Bu. In fut. Niph. 3. s.m. יִלּוֹן murmurabit,unde in 3.pl.m. fut.Niph. cum ו conv. præf. est & occ. locis seq. וַיִּלֹנוּ & murmurarunt,Exod. 15.24..16.2. Num.14.2..17.6. Jos.9.18. In loco autem cit. Exod.16.2. scribitur וַיִּלּוֹנוּ, sed legitur וַיִּלֹנוּ; Pag.per jod scil.scribitur ex hiphil; per vau autem legitur ex Niphal; at contrà Num.14.36.וַיִּלּוֹנוּ Scribitur vau ex Niphal, sed legitur jod ex hiphal; Merc. Cev. Sed occurrit etiam in hac signif. Conjug. hiphil, הֵלִין murmuravit; Pag. Bu. Oppositi se, i.e. murmuravit, seditionem movit; Av. unde in 2.pl.m.præt.hiph. est, הֲלִנוֹתֶם murmuratis,Num.14.29. In part. hiph s. m.

m.juxta normam eſſet מַלִּין murmurans; ſed in forma pl.m.longa vocalis Tzere mutatur in patach ante dageſch in Lamed, quaſi à ſing. מַלִּין; unde pro מַלִּינִים, Bu.Lex.eſt, מַלִּינֵם vel מַלִּינֻם murmurantes, Ex.16. 8. Num.14.27..17.20. In fut.hiph. 3. ſ.m. cum יַ conv. præf. occ. cum ſægol, pro jod hiph. in ult. & ſic pro וַיָּלֶן eſt, וַיָּלֶן & murmuravit, Exod.17.3. & in 2.pl.m. fut.hiph.pro תָּלִינוּ murmurabitis, occ.cum pathach & dageſch pro longa vocali cametz; ſic, תָּלִינוּ murmuratis, Exod.16.7. Num.17.11. Atque ſic etiam in 3.ſ.m. fut.hiph. cum יַ conv.præf. pro וַיָּלִינוּ occ. cum reſolutione longæ vocalis cametz in pathach & dageſch; (cui ſimile vide in סוּת; Bu. Lex.) ſic, וַיָּלִינוּ & murmuraruntque, Num.14.36. Atque indè ex rad.in hac ſignif. eſt No. תְּלוּנָה, vel תְּלוּנָה f. & in conſtr. תְּלוּנַת querela, murmuratio, Pag. Bu.querimonia; murmur oppoſitionis, Av.propriè eſt ſine dageſch in Nun, ut nominis forma poſtulat; ſed reperitur per dageſch etiam poſt vau ſchurek; Merc. Occurrit autem hoc No. in forma pl.ſ. ſimpl. vel cum ſchurek, vel cum kibbutz penult.ſic, תְּלֻנוֹת murmurationes, Ex.17.12. תְּלֻנוֹת idem, Num.14.26..17.20. prout occ. etiam cum יכֶם. & ם. Aff.ſic, תְּלֻנוֹתֵיכֶם murmurationes veſtræ, Exod. 16. 7, 8, 9. &, תְּלֻנוֹתָם murmurationes ipſorum, Num.17.25. De Rad.autem hac in prima pernoctandi ſignif.unicus occurrit locus præcipuè notandus; viz. Pſ. 49.13. & homo in honore בַּל יָלִין non morabitur; i.e. honor, vel gloria quæ eſt homini, h. e. ſubſtantia, opeſque illius, non morabitur, ſeu permanebit, in morte illius, ſcil. ſed illam relinquet: & ſic dixit deinde verſu 21. homo in honore, & non intelliget; quum ſcil.adhuc eſt in vita cum ſubſtantia: nam Rad. hæc in Hiph. non tantùm eſt pernoctare, ſed jugiter etiam, vigilare & permanere ſignificat. Locum autem hunc R.Judah ſic exp. eſt cum homine gloria quæ non יָלִין; i.e. non dormiet, neque morietur, anima ſcil.vel animus hominis; quia viz. eſt immortalis: quod non intelligens homo, eſt veluti bellua; Pag. Et homo (qui) in pretioſo non pernoctat, i.e. non permanet diu; Coc. Neque tamen homo, qui in honore eſt, commoraturus eſt, Hebr.pernoctabit, i.e. non amplius utilitatis accipiet ex honoribus ſuis quàm ſuperiores ex opibus: & nè unâ quidem nocte poteſt per honores ſuos conſiſtere; Jun.

Rad.28. לוּץ eſt בָּלַע abſorbere; ſeu בָּלַע perdere, corrumpere, inquit R.D.Pag. In kal eſt abſorberi, deglutiri; Bu.Lex. לוּץ contractè לָע degulavit, liguravit, abligurivit, liguriendo abſumpſit: & ſine Accuſativo, abliguritus eſt: &c. Tranſitivè idem eſt quod עָלַע degulavit frequenter, & eſt cogn. cum בָּלַע abſorpſit. Per inverſionem Radicis inde eſt, gula, degulare; Av. Occurrit in præt.kal, 3.pl. Job.6.3. Idcirco verba mea לָעוּ abſorpta fuerunt, vel corrupta, ſeu deleta; Pag. ex R.R. Quidam præcipitata ſunt, i. e. temere effutiuntur; ſed non perinde placet; Merc. Deglutiuntur, Bu.Lex. abligurita ſunt, i.e. abſorpta, ut vix loqui poſſum; Av.Targum, מִשְׁתַּלְהֲיִן labore plena ſunt; Pag. Chald. מִשְׁתַּלְהֲיִן defatigantur: à לָאָה pro לָעָה: fortè abſorbentur, ſive abſorbent ſe; nam activè לוּץ eſt abſorbere; Cocc. Deglutiuntur, i.e. tum præ multitudine indignationis imparia ſunt illis enunciandis; tum præ gravitate ſemeſa verba, aut potiùs ſuſpiria, mihi excidunt; Jun. Sed occ.etiam cum יַ conv. præf. Obad.1.19. Et bibent וְלָעוּ & abſorbebunt, Pag.Bu. & deglutient; Coc.&c. In piel, juxta normam eſſet לוֹעֵץ vel לוֹעֵץ; unde in fut. Piel eſſet יְלוֹעֵץ, vel יְלוֹעֵץ ſed in 3.pl.m. fut.piel occurrit anomalum, ex geminato & tranſpoſito Yajin; ſic, Job. 39. 33. & pulli ejus יְעַלְּעוּ דָם, abſorbebunt ſanguinem, & ſic eſt eò quòd grave ſit in lingua duo Yajin pariter conjungere: nam eſt pro, vel ſecundum normam debuerat eſſe, יְלוֹעֲעוּ inquit R.D. inſtar יְקוֹמְמוּ & יְכוֹנְנוּ, Pag.Bu.Coc. Avenarius verò ſtatuit peculiarem Rad. עָלַע; quam vide. In Hiphil הַלְיִיעַ deglutire; unde in fut. hiph. regulariter eſſet יָלִיעַ, vel יָלַע, ſed occurrit cum craſi ſeu contractione vocalium, Tzere vel chirek magno abjecto, & pathach in loco ejus poſito (ut in יָחַן fut. hiph.ex rad. præced. ubi vide, Bu. Lex.) ſic, יָלַע abſorbebit, prout occ.Prov.20.25. Laqueus hominis, ſcil. eſt, קֹדֶשׁ יָלַע abſorbebit, ſeu deglutiet ſanctificationem, h.e. ſanctificatum, & Deo dicatum: vel ſic, laqueus eſt homini quum abſorbuerit ſanctificationem; Hieron. ruina eſt homini devorare ſanctos, aut ſancta. Apud Doctores ſignificat loqui; & ſic verti poteſt, laqueus eſt homini, quo viz. capitur, quum loquutus fuerit ſanctificationem; vel ſanctificatio eſt; quum ſcil. voverit aliquid & dixerit, hoc erit ſanctificatio, h.e. ſanctificatum; & poſtea illum pœnituerit promiſſionis; quod intelligit per ſequentia, & poſt vota quærere, i.e. inquirere, ſcrutarique utrum quod vovit, poſſit reddere; hoc enim inquirendum fuerat antequam voveret: & hoc etiam eſt quod dicit Eccl.5.5. Ne des, i.e. ſinas aut permittas os tuum, ut peccare faciat carnem tuam; & nè dicas coram Angelo, error eſt; Pag. Quum deglutit, Bu.Lex. deglutit ſanctum, i.e. devorat; Coc. tendicula eſt homini deglutiri ſacrum, i.e. laqueos mortis ſibi induit quiſquis Deum offendit, res ipſius aut ſacras aut conſecrandas avertendo, i.e. tollendo quod jam illius eſt, aut quod illi debetur, retinendo; Jun. Offendiculum erit homini qui abliguriet ſanctum; Av. qui ſumit יָלַע pro fut.kal ex hac rad. לוּץ, contractè לָע. Atque indè nomen לוֹעַ m.guttur, gula, fauces; Pag. Bu. Av. fiſtula illa per quam cibus & potus in ſtomachum demittitur; Av. quaſi locus abſorptionis; Pag. quod in eo deglutiantur eſculenta & poculenta; Merc. Occurrit cum בְּ præf.& הָ pro הָ Aff.ob pauſam; ſic, Prov.23.2. & pones cultrum, בְּלוֹעֲךָ in gutture tuo, vel gula tua; quæ eſt pars anterior colli; Pag.in fauces tuas; Bu.Lex. In, vel ad, gulam tuam; Av. Cocc.

Rad.29. לוּץ eſt deridere, deludere, illudere, ludificare; eloqui, interpretari; dirigere ſermones & argumentationes; Pag.Bu. Sunt qui pro interpretari in utrumque partem exponant; vel in bonum: vel in malum, quod eſt illudere, vel cavillari, verba vel facta alterius falſò interpretari. Quia illuſores & interpretes planè & eleganter loqui ſtudent, hinc hoc verbum pro concinnare ſermonem ſumitur, & quod dicimus palliare, exornare. מֵלִיץ eſt interpres linguarum, mediator; orator, qui eleganter loquitur; & מְלִיצָה planus & elegans ſermo. Hinc הַלָּצָה Hebræi Rhetoricam, & proſam orationem appellant; Merc. לוּץ contractè לָץ, vel לָץ deluſit, illuſit ſiniſtrè interpretando alicujus dictum aut factum; deluſit ex faſtu quodam. Eſt cogn. cum לִיץ interpretatus eſt, & לָצַץ ſuggillavit, dicaciter luſit: item cum אָלַץ moleſtavit.

Hinc ἀλίζω ludo, lusito, ἀλάζω superbè & sastuosè insultare; Av. Occ.in præt.kal, 2.s.m. cum וְ conv.præf.Prov. 9.12. וְלַצְתָּ & (si) illusor fueris, solus tu portabis, viz. iniquitatem tuam: vel, si derisor, nugax aut superbus fueris,&c. subauditur enim præced.dictio, אִם si; q.d. juxta R. Himm. si manseris in tua illusione, derisione aut superbia, solus,&c. Pag. Si deriseris, Bu.Lex. si verò illuseris,tu solus feres, Av. & irrisione usus fueris, vel irrisor fueris: Oppositum, si sapiens extiteris,vel sapienter egeris. Irrisorum est refragari, reluctari bonis rationibus, recedere semper; convenit cum לוּז; Cocc. In hiphil, הֵלִיץ idem quod kal, fecit illusionem, ludibrio habuit; Av. Item,interpretatus est,mediator fuit, Pag. interlocutus fuit, sese pro mediatore interposuit, &c. Pag.Merc. Cev. Occurrit in præt. hiph 3.pl.cum kibbutz pro schurek ante נִי Aff. sic, הֲלִיצֻנִי derident me, Psal.119.51.In part. hiph.s.m.interpres, eloquens rhetor, orator, Pag. Bu.vel μεσίτης, Merc.vel illusor; Av. Occurrit simpl. & cum הַ dem. præf. sic, מֵלִיץ interpretans, interpres, Job. 33. 23. הַמֵּלִיץ interpres,Gen.42. 23. In forma pl.m.part.hiph. מְלִיצִים: occ.in forma pl.m.constr. cum בְּ præf. ut & cum יְ Aff. & cum וּ præf.& הָ Aff.ut seq. בִּמְלִיצַי cum oratoribus, 2 Chron.32.21. מְלִיצַי oratores mei, Job. 16.20. וּמְלִיצֶיךָ & interpretes tui, Isa. 43. 27. In fut. hiph.3.s.m.in significatione irridendi occ.locis seq. יָלִיץ deridet, Prov.3.34..19.28.Sed in altera signif. occ.etiam Prov.14.9.sic, אֱוִילִים stulti, i.e. quilibet stultorum, aut è stultis; יָלִיץ אָשָׁם loquetur delictum,i.e. verba delicti; vel deridebit delictum: Hieron. stultus illudet peccatum. Alii, loquetur, i.e. palliabit peccatum, &c. Pag. ex RR. Stultorum quisque deridet reatum, i.e. ornatis verbis oratorum more tegit & excusat delictum suum: h.e. aptè fucat & palliat, ut vulgò dicitur; quomodo verbum hoc propriè significare vult Kimchi, & indè demum deridendi & ludificandi fluere significatum; Bu.Lex. Stulti illudent peccatum, i.e. stultorum numerus delictum flocci pendit; Av. Eloquitur,Bu,Conc. Stulti irridentsatisfactionem; Coc. Stultos conciliat reatus; confer cap. 13.20. Sensus,improborum animos conjungit scelerum communicatio; Jun.In hithpael, הִתְלוֹצֵץ ludificari,deridere, Bu. man. fecit se illudere, habuit pro ludibrio; Av. Occurrit in fut. hithp. 2.pl.masc. (à 3.s.m. יִתְלוֹצֵץ ludificabit,&c.) cum cametz penult. pro Scheva; sic, Isa.25.22.& nunc אַל תִּתְלוֹצָצוּ nè deludatis vos, aut sitis illusores;Hier. & nunc nolite illudere. Sed verbum in hithpael est intransitivum; & in hithpael, ut R.D.inquit, significat frequentiam actûs, i.e. frequenter aliquid fieri; Pag. Nè derideatis,seu ludificemini; Bu.Lex. Nè vobis ipsis illudatis, &c. i.e. nolite irridere ea quæ prædico; Av. nè illusione utamini; Cocc. Atque indè nomina, i. No. לוֹצֵץ m. illusor, derisor, nugax, superbus, &c. Pag.Bu. &c. Occurrit in forma pl.m. sic, לוֹצְצִים derisores, Hos.7.5. Item, 2. indè etiam no. לָץ m.idem derisor, illusor, irrisor, superbus,&c. Pag. Bu. Cocc. Talis scil. qui nullis cedit bonis rationibus, Cocc. Occurrit simpl.locis seq. לָץ derisor,Prov.9.7,8..14.7..15.12.. 19.25..20.1.. 21.11,24.. 22.10..24.9. Isa.29.20. Item cum וְ cop.præf.occ.loco seq. וְלָץ & derisor, Prov.13.1. Sic etiam in forma pl.m. occ.simpl.& cum וְ & לְ præf.sic, לְצִים derisorum, Psal.1.1. וְלֵצִים & derisores, Prov.1. 22..לְלֵצִים derisores, Prov.3.34..19.29. Item, 3. hinc etiam No. לָצוֹן m.derisio, irrisio, illusio; nugæ,superbia,&c. Pag.Bu.Cocc.Av. Occurrit simpl. & in forma tantùm absol. locis seq. לָצוֹן derisio, Prov.1.22..29.8. Isa.28.14. Item, 4.hinc etiam No. מְלִיץ m.derisor,irrisor; item interpres, orator; Bu.Lex.Cocc. qui alicujus verba alio sono effert; & omnino, qui barbarâ linguâ utitur; quasi irrisor est: Item, intercessor, interpellans pro aliquo; Cocc. Occurrit Gen.42. 23. & in forma pl.m.constr. & cum affixis vide suprà ad part. hiph. Nam pro participio hiph. quidam hanc formam sumunt:sicut etiam No.præced. לָץ Av. ponit pro part. ben kal, illudens, irridens,&c. Item, 5. indè etiam No. מְלִיצָה f. interpretatio, vel oratio artificiosa; Pag.Bu. Cev. Clara oratio; ei oppositum est חִידָה ἄινιγμα, Cocc. Occurrit cum וּ cop.præf.locis seq. וּמְלִיצָה & interpretationem, Prov.1.7. Hab.2.7.

Rad.30. לוּשׁ est, conspergere; i.e. farinam miscere cum aqua, Pag. subigere farinam; vulgò impastare, Merc.depsere; Bu. Lex. Cocc. לוּשׁ, contracte לָשׁ, subegit massam farinæ aquâ conspersam more pistorum: agitavit farinam, seu pastam, attrectando & commiscendo eam; Av. In Part. ben. kal, s.m. לָשׁ, & in f.f. לָשָׁה conspergens, depsens,&c. Unde in forma pl.f. est, לָשׁוֹת depsentes,Jer.7.18.In Infin.kal occ.cum מ præf. sic, מִלּוֹשׁ à depsendo, Hos.7.4.In Imper.kal s.m. לוּשׁ; unde in f.f.est, לוּשִׁי depse, Gen.18.6. In fut. kal יָלוּשׁ depset. Occurrit in 3.f.s. cum vau conv. præf. cholem in ult.pro more mutato in cametz-chatuph locis scil.duobus seq. (in quorum ult. ratione vau inserræ poteſt quoque legi וַחֲלוּשׁ; Av.) sic, וְחָלַשׁ & depsit, 1 Sam.28.24. 2 Sam.13.8. [לוּת Chald. ad,&c. Vide in Conc.Chald.]

Rad.31. לָז est pronomen 3.pers. & comm. gen.idem quod זֶה hîc, iste, ille; hæc,ista,illa. Sed semper occurrit cum הַ dem.præf. ut Jud. 6. 20. & pone אֶל הַסֶּלַע הַלָּז super petram hanc; Pag. vel in rupe ista, Bu. Lex. Sic 1 Sam.17.26. & 2 Reg.4.25.&c. Sed occ.etiam cum He in fine, quasi ex זֶה & לָז compositum; sic Gen.24. 65. Quis vir הַלָּזֶה ille, seu iste,&c. Pag.Bu. & sic etiam cum additione vau, Pag.quasi ex לָז & זוּ, occurrit Ezech.36.35. הָאָרֶץ הַלָּזוּ terra hæc ipsa, desolata,&c. Pag.Bu. לָז, unde הַלָּזֶה iste; הַלָּזוּ ille, הַלָּזוֹ f. &c. sic Cocc.

Rad.32. לָזָה: unde formam habet No. לִזּוּת perversitas; Pag. Atque hic status est absolutus, formæ פִּרּוּת à פֶּרֶה non in regimine, ut Sanctes scripserat; Merc. Cev. Require suprà in rad. לוּז; Pag.Bu. Sed Aven. facit hic propriam radicem, viz. לָזָה blateravit perversa. Dicitur de lingua prodiga & infræna, quæ semper fluit & æstuat colluvione verborum teterrima.Cogn. cum לוּז recessit, deflexit: nam verba immoderata loquendo deflectunt plerumque ad perversitatem. Hinc λάσκω, λασκάζω loquacito, sum loquax. Indè No. לִזּוּת blateratio, loquacitas, perversitas; Prov.4.4. à finè. Atque huc etiam refert pronomina præcedentia demonstrativa,quæ sic ordinat,viz. לָזֶה vel הַלָּזֶה gen. masc,hic,iste,ille, idem quod זֶה; & per Apoc. literæ He, הַלָּז; & לָזוּ vel הַלָּזוּ utriusque gen. idem quod זוּ, &c. vide Paulò suprà.

Rad.

Rad.33. לָחָה: indè No. לְחִי f. maxilla, gena, aut mandibula; Pag. Bu. propriè in qua fixi sunt dentes; quamvis de parte exteriore quandoque dicatur quæ barbam emittit: & proprie dicitur mala aut gena; Pag. A virore aut humore quidam deducunt, suprà in לוּחַ; Merc. Nam Radix inusitata est לָחָה, idem cum לָחַח, i.e. humuit, humectus fuit, succulentus fuit: nam in genis & maxillis conspicitur an corpus sit validum, humidum, & succi plenum; Av. לְחִי in pausa est cum sægol לֶחִי σιαγὼν maxilla; Mich. 4. 14. Virgâ feriunt עַל הַלֶּחִי in mala judicem Israelis; i.e. Christum, cujus est judicium, quia filius hominis est, Ezec. 21.32. Joh. 5.27. qui statim dicitur proditurus ex Bethlehem, quanquam ejus processio sit ab ante, à diebus seculi; Coc. Occurrit autem nomen hoc extra pausam in forma absol. cum Scheva penult. loco seq. לְחִי maxillam, Jud. 15. 15. & in pausa cum sægol penult. locis seq. לֶחִי maxillam, Jud. 15.17. Psal. 3.8. Lam. 3.30. Item cum ה dem. præf. utrique formæ sic, הַלְּחִי maxilla, Jud. 15.17. Mich. 4.14. הַלֶּחִי maxilla, 1 Reg. 22.24.2 Chro. 18.23. & cum בְּ præf. priori, sed cum בְּ posteriori formæ; sic, בִּלְחִי cum maxilla, Jud. 15.16. בַּלֶּחִי in maxilla, Jud. 15.19. Item occ. etiam cum יִ Aff. sic, Job. 40.21. Nunquid spinâ perforabis לֶחְיוֹ maxillam ejus? Pag. Bu. ut & cum ה֫ Aff. Lam. 1.2. & lachryma ejus super לֶחֱיָהּ maxillam, vel malam, seu genam ejus; Pag. Qui tamen locus deest in Bu. Conc. In forma duali m. est לְחָיַיִם maxillæ ambæ; occ. cum וַ præf. sic, וְהַלְּחָיַיִם & ambas maxillas, Deut. 18.3. & in forma du. constr. est, לִשְׁתֵּי לְחָיַיִם maxillis, Isa. 30.28. quæ forma du. constr. occ. etiam cum יֵ֫ pro יַ֫, Aff. sic, לְחָיָיו maxillas meas. Job. 16.10. sed cum יִ cop. præf. occ. cum יֵ֫ Aff. sic, וּלְחָיַי & maxillas meas, Isa. 50.7. Item cum יָךְ֫ Aff. est, לְחָיֵיךְ ambæ genæ tuæ, Cant. 1.10. sed occ. etiam cum בְּ præf. & הָ Aff. sic, בִּלְחָיֵיהָ maxillis tuis, Ezech. 29.4. 38.4. sicut & cum יָ֫ pro יָו֫ Aff. est, לְחָו genæ ejus, Cant. 5.13. Item cum הֶם Aff. occ. locis seq. לְחֵיהֶם in genas eorum, Lam. 1. 2. Hos. 11.4.

Rad.34. לָחַח succulentus, humidus, seu succosus fuit. In virore fuit, viruit, viridis fuit: non est autem coloris: sed opponitur arido; & est cogn. cum לְחִי maxilla, quæ nomen habet à succo: Atque hinc per Metathesin literarum χυλὸς, succus, χυλίζω succum elicio: item Latinum uligo, i.e. humiditas; unde uliginosus ager. Item λάχανον olus, lachanum. Non autem occurrit radix hæc verbaliter, sed indè No. לַח m. virens, recens, Bu. Lex. Viridus, succosus & humidus. Opponitur arido & sicco; Av. Oppositum est יָבֵשׁ siccus aridus; in pausa est לָח idem, viridis, siccosus, & in forma pl. m. לָחִים recentes, virides, &c. Av. Bu. Coc. qui hanc hic radicem ponunt peculiarem. sed locos ejus vide suprà sub rad. לוּחַ. Item indè No לַחַ viror, viriditas; humiditas, succus, Bu. Coc. Av. succus naturalis qui bonum colorem & formam parit faciei; Av. Occ. cum זִ֫ (viz. cum He parag.) pro יִ Aff. Deu. 34.7. Non caligavit oculus ejus, neque recessit לֵחוֹ viror ejus, pro לֵחוֹ viror ejus, sub. Mosis; vel potest esse pro לֵחָהּ viror ejus, scil. oculi, Av. viridis intelligitur senectus; Coc.

Rad.35. לָחַךְ est lambere, lingere; Pag. Curiosiùs quidam exponunt, lambendo depascere, absumere; Merc. delingere, Bu. Lex. Av. Est cogn. cum לָקַק lambit, & לָקַח accepit. Item cum חֵךְ palatus: est enim lingere, palato accipere & lambendo absumere. Hinc λείχω, & Latini interponunt n. lingo. Item λιχανὸς index, i.e. digitus quo in lingendo utimur; Av. Occurrit, in Infin. kal cum כְּ præf. sic, כִּלְחוֹךְ juxta lambere, Num. 22.4. In piel לִחֵךְ idem cum kal, Bu. Linxit frequenter; Av. Occurrit in 3. s.f. præt. piel; sic, לִחֲכָה delinxit, 1 Reg. 18.38. In fut. piel, 3. s. m. יְלַחֵךְ lambet: atque indè occ. in 3. pl. m. extra pausam cum Cateph pathach; pro Scheva simplici, ob gutturalem Heth. Sed in pausa cum Tzere penult. ut seq. יְלַחֲכוּ lambent, Num. 22.4. Mich. 6.17. יַלְחֲכוּ lambent, Ps. 72. 9. Isa. 49.23.

Rad.36. לָחַם est vesci, edere, comedere: item pugnare, impugnare; oppugnare; Pag. Bu. Nam & gladius devorat in bello hominum corpora. Est ergò cædere, seu incidere, tam ore & dentibus, quàm gladio, ore gladii, ut Hebræi loquuntur, quod est pugnare, seu bellari. Aliàs, vesci. In Niphal magis pro pugnare, præliari, belligerari. Quo in significatu construitur cum עַל, vel אֶל pro adversus, vel עִם cum. Et cum Lamed, sed tunc est pugnare pro aliquo. Reperitur & cum Beth; pro cum, vel in, seu contra; Merc. לָחַם incidit, dentibus scil. comedit, vel ore gladii, præliatus est incidendo; prosicidit, exedit mandendo & concidendo: metaphoricè autem significat belligerari seu præliari: nam in bello gladius comedit homines ex utraque parte; juxta illud 2 Sam. 11. vers. antepen. sic enim, & sic devorat gladius; i.e. varius est eventus belli, ut ii nunc cædantur, nunc alii, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc לֶחֶם duo habet significata, i. Est, vesci; & sic occ. in 3. pl. præt. kal, לָחֲמוּ vescuntur, Prov. 4.17. In part. palul kal, לָחוּם exesus, comestus: & in pl. m. לְחוּמִים, sed occ. in forma pl. m. constr. cum kibbutz pro schurek penult. post יִ cop. sic, וּלְחֻמֵי & exesos, Deut. 32.24. & in Infin. kal, occ. cum לְ præf. sic, לְלָחוּם ad vescendum, Prov. 23.1. In Imper. kal s. m. לְחַם vescere, comede: unde in pl. m. Imper. kal, est, לְחַמוּ vescimini, Prov. 9.5. In fut. kal 3. s. m. יִלְחַם vescetur, comedet: unde occ. 1. sing. & 2. s. m. fut. kal; sic, אֶלְחַם vescar, Psal. 141.4. תִּלְחַם vescitor, Prov. 23.6. Atque indè nomina, i. לֶחֶם m. panis, esca, cibus; Pag. Bu. Av. quem scil. incidunt dentes: item fructus arboris comestibilis; Av. Item convivium, epulum. Exod. 10.19. Bu. Lex. In genere significat quicquid dentibus inciditur. Nomen speciale panis ad quemcunque cibum generale fit: quòd panis sit maximè communis, & quòd sit præcipuus cibus victui hominum necessarius. Interdum pro pane nondum cocto aut aptato, finis habita ratione, sumitur, h.e. pro frumento quum adhuc stat in agro, vel jam demesso, & repositio, Gen. 41. & 47. Job. 28. Prov. 28. Isa. 36. Hinc בֵּית לֶחֶם Bethlechem, dicta quasi regio frumenti serax, domus panis. Pro Manna interdum sumitur, quòd vice aliorum ciborum esset. Nonnunquam pro victimis, Lev, 3. & Mal. 1. hoc est, pro carne, quod hic exponetur; Merc. Occurrit autem nomen hoc לֶחֶם panis, cibus, frequens in textu, Gen. 3.20..14 18..18.5..21.14..25.34. &c. Psal. 14.4..78.25. &c. Isa. 3.1, 32. &c. ad Mal. 1.7. in 180. circ. l. In pausa occurrit cum camerz pro sægol penult. sic, לֶחֶם panis, cibus, &c. Gen. 31.54..41.54..43.25, 31. &c. Psal. 37.28..132.15. &c. ad Ezech. 14.12. & cum יִ cop.

cop.præf. וְלֶחֶם , extra pausam, & panis, Gen.47.13. Exod.16.8.&c. Psal.105.40.&c. ad Ezech.24.25.in 60. circ.l. Sed occ.etiam cum וְ præf.loco seq. וְלֶחֶם & panis,Gen.45.23. Item cum הַ dem. præf. vel extra pausam cum sægol , vel in pausa cum cametz penult.occ.locis seq. הַלֶּחֶם vel הַלֶּחֶם panis, Gen.27.17. Exod.16.15,32..29.32,34..39.6.Lev.8.31..23.18.Deut.8.3.Ruth.2.14.1 Sam.9.7..17.17..20.24,27.Jer.37.21..38.9. Hag.2.12. Item cum וַ , וְהַ & בַּ præf. ut seq. וְהַלֶּחֶם & panis, 2 Sam.16.2.בַּלֶּחֶם pro pane,Neh.5.15. בַּלֶּחֶם cum, pro pane,Gen.47.17.Num.21.6.Deut.23.5.1 Sam.2.5. Neh.13.2.ut & cum בַּ & יַבַּ præf.ante formam cum cametz penult.in pausa, sic, בַּלֶּחֶם pro pane, Gen.47.19.וּבַלֶּחֶם & in pane, Lev.8.32. Sed cum בְּ, בַ & לַ præf. extra pausam ante sægol penult. sed cum לְ præf. in pausa cum cametz penult sic,לְלֶחֶם sicut panis,Hos.9.4.כַּלֶּחֶם sicut panem,Psal.102.10.לְלֶחֶם ad panem, Neh.10.34.Prov.27.27 Ezech.48.18.לְלֶחֶם in panem, Ezech.4.9 Item cum לַ præf. utrique formæ , & cum וּ & מִ præf. priori formæ extra pausam ; ut seq. לְלֶחֶם pani, propter panem,Lev.24.7.Job.15.23. Am.8.11.לְלֶחֶם propter panem,Gen.41.55.וּלְלֶחֶם & pani, 1 Chron.23.29.Jer.42.14.מִלֶּחֶם de pane, Lev.22.13.Num.15.19. Item cum affixis sæpe occurrit, ut cum יִ Aff. cui & וְ & בְּ sunt præf. ut seq. לַחְמִי panis meus,Num.28.2.1Sam.25 11.Job.3.23..6.7.Ps.41.10..102.5. Ezech.44.7. Hos.2.7.וְלַחְמִי & panem meum, Ezech.16.19.בְּלַחְמִי pane meo, Prov.9.5. Item cum נוּ , הָ ,, & in pausa הָ Aff. cui etiam וְ, בְּ & לְ sunt præf.ut seq. לַחְמֵנוּ panis noster,Num.14.8.Jos.9.12.Isa.4.1.Lam.5.9. לַחְמְךָ panis tuus, Exod.23.25.Eccl.11.1.Ezec.4.15..12.18.Obad.1.7.לַחְמֶךָ panis tuus, Eccl.9.7. Isa. 58.7. וְלַחְמְךָ & panis tuus, Jer.5.17.בְּלַחְמֶךָ de pane tuo, Jud.13.17. לְלַחְמֶךָ ad cibum tuum, Prov.27.27. ut & cum כֶּם & וֹ Aff.occ.locis seq.לַחְמְכֶם panem vestrum, Lev.26.5,27. לַחְמוֹ panis ejus,suus,Gen.49.20. Lev.22.7.Job.20.14.Isa.33.16..51.14..65.25. Ezech. 18.7,17. cui etiam ult. וֹ Aff. בְּ & מִ sunt præf. בִּלַחְמוֹ de pane ejus,Lev.22.11. Isa.21.14. Jer.11.19.מִלַּחְמוֹ de pane suo,Prov.22.9. Item cum הָ, & ם Aff. occ. locis seq. לַחְמָם cibum suum,Psal.147.9.Prov.6.8.. 31.14.לַחְמָם panis ipsorum, suus,Job.30.4.Prov.30.25.Isa.47.14. Ezech.4.13..12.19.Hos.9.4.Item,2. hinc etiam No.לְחוּם vel לֶחֶם m. cibus,caro ; Bu.Lex. Cocc. cibus masticatus , qui scil.jam conversus est in nutrimentum in ventriculo ; Av. Occurrit cum וֹ cop.præf.& ם Aff. sic, Zeph.1.17.וּלְחָמָם & caro ipsorum sicut stercora, Pag. & caro, seu corpus vel cadaver eorum ; sic dictum quòd sit cibus vermium: A.E.&R.Sal.hictradunt,carnem Arabicè vocari אל־לחם. Quidam etiam hoc modo exponunt,Num.28.2.& Job.6.7. Bu.Lex. & cibus eorum , ut stercora, Av. Sed in emendatis exemplaribus est sine dagesch ; prout occ.etiam plenè, Job. 20. 23. cum בַּ præf.& וֹ Aff.sic, Et pluet,aut pluere faciet,scil. ægritudines malas , super eum בִּלְחוּמוֹ in carne ejus. Hieron.pluat super eum bellum suum ; Pag. In carnem ejus,Bu.Conc. Et depluet super ipsum , & in manducatum illius ; Av.Quidam locum præced. Zeph.1. pro cibo inciso , & jam manso,qui in nutrimentum convertitur , exponunt; & locum hunc in Job. pro bello sumunt ; & exp.in bello suo , quasi incisione, ut utrumque sit ex לָחוּם nomine participiali. Sed Hebræorum expositio certior est , ut לְחוּם , sicut & לֶחֶם carnem, vel quæ editur , vel quæ non editur , i.e. corpus, significet, etiam mortui,i.e. cadaver; Merc. & pluet super ea in carne ejus ; Arabibus לَحْم est caro; Cocc. Sed notandus etiam locus suprà cit. Jer.11.19.נַשְׁחִיתָה עֵץ בְּלַחְמוֹ destruamus arborem cum cibo suo, i.e.cum fructu suo ; Prophetam scil.cum Prophetiis.70. ἐμβάλωμεν ξύλον ὡς τὸν ἄρτον αὐτοῦ. Chald. נְרַמֵי סַמָּא רְמוּתָא בְּמֵיכְלֵיהּ injiciamus venenum in cibum ejus. Ex versu 21.patet,eos palàm ei vim esse minatos , nisi desisteret prophetare. Et verò sacerdotes etiam Hierosolymis eum in judicium adduxerunt , tanquam capitis reum. Nulla igitur causa est , cur suspicemur,eos voluisse eum veneno tollere. Et עֵץ non notat venenum; Cocc. corrumpamus lignum, in pane ejus, vel corrumpamus ligno panem ejus, i.e.veneno. Sed R. D.corrumpamus lignum in fructu ejus; Pag. Sic quidam recentiorum , perdamus arborem cum cibo suo, i.e.fructu; Merc. Sed R.Jos.Kimchi scripsit esse Hypallagen; exp. enim per oppositum , corrumpamus , vel perdamus panem , i.e. cibum,ejus ligno : quod Arabice dicitur رَغِيفًا : & est סַם הַמָּוֶת venenum , (seu pocus pharmacum, Cev.) letiferum , seu mortiferum : & de illo dictum est, Exod.15.25.Et ostendit ei lignum,&c. & projecit,&c. Pag. Ubi Doctores Hebræi dicunt fuisse prodigium in medio prodigii. Sic vertit & Jonathan, projiciamus venenum lethale in cibum ejus,Merc. Corrumpemus arborem cum cibo, i.e. fructu suo; Av. Perdamus culmum cum grano ejus ; Hebr. pane; Metonymia , ut Eccl.11.1. Sensus est, enecemus eum fame, aut gladio ; ut demonstrat Antithesis pœnarum, v. 22. Est autem locutio conjuratorum emphatica, translatione sumptâ à segetibus : q.d. eradicemus ipsum,adeò ut nè stipula quidem extet ipsius ; Jun. De nomine autem hoc לֶחֶם notandum, quòd, quia panis est communissimus cibus,ideo illius appellatione omnis esca intelligitur ; perinde ut aquæ appellatione quilibet potus , & nomine passeris quælibet parva avicula. Attamen quædam discrimina observanda : nam, 1. generaliter pro esca seu cibo ponitur , ut Gen.3. In sudore,&c. vescēris cibo. 2. Interdum ponitur pro pane cocto , ut Gen.14. protulit panem,&c. 3. Interdum etiam pro pane nondum cocto,i.e. frumento , vel stante adhuc in agro , vel demesso congregato : ut Gen.41.In terra Ægypti erat panis,&c. & ibid.clamavit populus pro pane ; & sic cap.47. & dedit Joseph panem pro equis, &c. & Job.28. de terra egredietur panis ; sic Psal.104.ut educat panem è terra.Et Prov.28.& velut pluvia trahens,ut non sit panis.Sic Isa.36. terra panis & vinearum,i.e.frumenti. Item, 4. legitur pro Manna positum, ex qua etiam alia edulia fiebant, quæ neque ex terra ut frumentum provenit, neque ut panis erat igni excocta: ut Exod.16. panem de cælo: & Psal.78.panem fortium: ut Psal.105. & panes cœli,&c. Denique, 5. Invenitur interdum pro victimis positum, ut Lev.3. & incendet super altari cibum,&c. & ibid.in cibum igniti,&c.& Mal. 1. affertis super altare cibum pollutum,&c.Hæc de hoc nomine ex Forst. Deinde, ii. signif. 2.hujus rad. לָחַם in Bu.Conc.est.pugnare,impugnare,oppugnare, propugnare,bellare, præliari; Bu.Conc. nam qui oppugnat,vorat & consumit eum quem oppugnat , quantum potest; Cocc.

Cocc. & ſic in hac ſignif. occurrit in part.ben.kal,ſing. & pl.m. לוֹחֵם oppugnans, Pſal.56.2. לוֹחֲמִים propugnantes, Pſal.56.3.& in forma pl.m.conſtr.ben.kal, לוֹחֲמֵי pugnantes ; unde cum ֵ, ob pauſam, pro ֶ Aff. eſt, לוֹחֲמִי impugnantes me, Pſal.35.1. Item in part.pahul kal, לָחוּם oppugnatus, impugnatus, &c. & in forma pl.m. לְחוּמִים: ſed in pl. m. conſtr. cum ֵ præf. ſic, וְלֻחֲמֵי & oppugnati, Deut.32.24.Item in Infin.kal,cum ל præf. eſt, לְלָחוֹם ad pugnandum,vel,ad veſcendum, Prov.23 1. & in Imper.kal ſ.m. occ.cum pathach in ult. ſic, לָחֵם Pſal.35.1. לְחֵם אֶת לוֹחֲמָי impugna tu impugnantes me : Vel, pugna cum pugnantibus mecum , vel contra me, &c. Item ſunt qui exponunt ex hac radice, illud Job.30.4. & radix juniperorum לַחְמָם comedere eorum, (quaſi eſſet Infin. kal cum Aff. ָם) vel panis, aut cibus eorum ; & ſic Hieron. eſca eorum, quaſi eſſet nomen præced. לֶחֶם cum Aff. ָם : ſed require illud etiam in rad. חָמַם ; Pag. Item indè etiam No. לָחֶם m. oppugnator, debellator ; Jud. 5. 8. & habet præter morem ſægol loco Tzere, prout ſcribit Kimchi in Comment. regulare enim eſſet לָחֵם oppugnans, Bu.Lex. Vel eſt No.Subſtant. & ſic exp.tunc לָחֶם bellum, ſcil. fuit, in portis ; prout exp. Kimchi in l.rad.Pag. Videtur enim eſſe forma חָמֵץ , etſi per ſægol ſcribatur : niſi malis eſſe formæ בָּבֶל Merc. Cev, Quanquam R. Jonah præteritum eſſe putat ex kal, inſtar יָבֵשׁ aruit,quamvis ſit cum ſægol : nam ſægol interdum venit vice Tzere. Si enim eſſet ex piel Lamed haberet pathach ; ſed quia eſt cum cametz, potiùs eſt præt. kal ; Pag. לָחֶם שְׁעָרִים oppugnavit portas : eſt pro לָחַם, vel, לָחֵם, Cocc.Tunc bellum in portis erat, &c. Nam לָחֶם eſt bellum, ubi fit concilio & diſſectio hominum ; Av. Tunc debellator, viz.fuit in portis ; i. e. obtinuit omnia : nam in portis munitiones erant atque judicia ; Jun. In Niphal, נִלְחַם pugnavit,oppugnavit , Bu.Lex.præliatus eſt , incidit alios gladio : eſt paſſivum , quia perſonam præliantem oportet eſſe tam patientem quàm agentem. Conſtruitur cum בְּ, עִם, עַל, אֶת, & אֶל ; Av.viz.cum Lamed ſive Dativo conſtructum, eſt, pugnare cum aliquo: cum בְּ & עִם , cum aliquo tanquam hoſte ; & cum עַל contra aliquem; ſicut etiam cum אֶל, Jer.1.19. quod pro עַל ponitur; Bu. Lex. In Niphal eſt, mutuæ actionis ſignificatio ; compugnare, bellum gerere, præliari: Nam qui cum pugnante pugnat , ut devorare quærit , ità ſe violentiæ alterius exponit ; Cocc. Occurrit autem in præt. niph.3. ſ.m. extra pauſam cum pathach , ſed in pauſa cum cametz in ult.ut ſeq. נִלְחַם pugnavit,Num.21.26. Jud.9.17,45..11.25. 2 Sam.8.10.1 Reg.14.19.2Reg.13. 12..14.15. 1 Chron.18.10.2 Chron.20.29..27.5.Iſa.30. 32..63.10. נִלְחָם pugnavit, 1 Reg.22.46. 2 Reg.14.28. cui priori formæ ֵ cop.eſt etiam præf. וְנִלְחַם & pugnavit, Exod.1.10.1Sam.8.20..17.32.Dan.11.11. Zach. 14.3. Item in præt.niph.2.ſ.m.occ. cum ֵ conv. præf. ut & in 1.ſ.ſimpl.& cum ֵ conv.præf. וְנִלְחַמְתָּ & pugnabis, Jud.11.8.1 Sam.15.18. נִלְחַמְתִּי pugnavi, 2 Sam.12.27. וְנִלְחַמְתִּי & pugnabo, 1 Sam.29.8. Jer.21 5. ſicut etiam in 3. pl. præt. niph. occ. ſimpl. & cum ֵ conv. præf. נִלְחֲמוּ pugnaverunt. Jud.5.19,20..11.5.1 Chron.10.1. 2 Chron.17.10. וְנִלְחֲמוּ & pugnabunt,oppugnabunt,Iſa. 19.2.Jer.1.19..15.20..34.22..37.8.Zach.10.5.& in 2.pl. m. & in 1. pl. occ. cum ֵ conv. præf. utrique ; ſic, וְנִלְחַמְתֶּם & pugnate, 1 Sam.4.9. וְנִלְחֲמֻנִי & pugnabimus,Deut.1.41. In part.niph.ſ.m. occ.ſimpl. & cum ה dem.præf. ut & in forma pl.m. occ. etiam ſimpl. & cum ה dem.præf. נִלְחָם pugnans, Exod.14.25. Joſ. 10.14, 42.1 Sam.25.28. 2 Reg.6.8..19.8. Iſa.37.8. Jer. 21. 2. הַנִּלְחָם qui pugnaturus eſt, Deut.3.22. Joſ.23. 3, 10. נִלְחָמִים pugnantes,Joſ.10.25.1 Sam.17.19..23.1.. 28. 15 .31.1. Jer.21.4..34.1,7. הַנִּלְחָמִים pugnantes, Jer. 32.24,29..37.10. In Infin. niph. ſemel occ. cum Nun nota niph.ab initio , & cholem in fine ; ſic, נִלְחוֹם pugnando, Jud.11.25. ſed ſæpiùs in forma niph. uſitata cum ל præf. idque vel cum Tzere ; vel cum ſægol in ult.ſic, לְהִלָּחֵם , vel לְהֵלָּחֵם pugnare, ad pugnandum, &c. Exod.17.10. Num.22.11. Deut.20.4,10,19. &c.ad Dan.10.20. in 50.circ. l. cui etiam formæ cum Tzere in ult. לְ eſt præf.ſic, וּלְהִלָּחֵם & ad bellandum, 2 Chron.32.8. Item cum ֵ Aff.occ.ſimpl.& cum בְּ præf. הִלָּחֲמוֹ pugnare ipſum, Zach.14.3. בְּהִלָּחֲמוֹ in præliari ipſum, 2 Reg.8.29..9.15.2 Chron.22.6. ſic & in Imper. niph.ſ.m. occ. ſimpl.& cum ֵ cop.præf.ante ſcil. utramque formam cum Tzere & ſægol in ult. ut & in 2. pl.m. cum ֵ cop.præf.ſic, הֵלָּחֶם pugnato, Exod. 17.9. וְהֵלָּחֶם & bellato, 1 Sam.18.17. וְהֵלָּחֶם & pugnato , Jud.9.38. וְהִלָּחֲמוּ & pugnate, 2 Reg.10.3. Neh.4.8.In fut. niph. 3.ſ.m. occ. etiam ſimpl. & cum ֵ conv. præf. יִלָּחֵם pugnabit, Exod.14.14. Deut.1.30. Neh. 4.20. וַיִּלָּחֶם & pugnavit,Exod.17.8.Num.21.2,24. Joſ.10. 29,31,38..24 9. Jud.9.39,52 . :1.20..12.4. 1 Sam. 14. 48..19.8..23.5. 2 Sam.12.26,29.1 Reg.20.1. 2 Reg.12. 18.2Chron.26.6.Iſa.20.1.& in 3.ſ.f. fut.niph.eſt, תִּלָּחֵם pugnabit, Zach.14.14. Item in 1.pl.fut.niph.occ.ſimpl. & cum ֵ cop.præf. & ה parag.add. נִלָּחֵם pugnabimus, 1 Reg.20.23. וְנִלָּחֲמָה & pugnabimus, Jud.1.3..11.6. 1 Sam.17.10. 1 Reg.20.25. ut & in 2. pl.m.occ.ſimpl. & cum Nun parag.add. תִּלָּחֲמוּ pugnabitis, Deut.1.42. 1 Reg.22.31.2 Chr.11.4..13.12..18.30. Jer 32.8. תִּלָּחֲמוּן pugnabitis, 1 Reg.12.24. Item in 3.pl.m. fut.niph.occ. cum ַ conv.præf. cui etiam נָ eſt Aff. ut ſeq. וַיִּלָּחֲמוּ & pugnarunt, bellarunt, Joſ.10.5,34,35..19.47..24.8, 11. Jud.1.5,8..11.4. 1 Sam.4.10..12.9.2Sam.10.17..11. 17..21.15.1Chron.19.17. וַיִּלָּחֲמוּנִי & oppugnarunt me, Pſal.109.3. Atque indè No. מִלְחָמָה (cum Mem hecmant.præpoſito,Pag.) fæm. πόλεμος, μάχη, bellum,prælium ; Pag.Bu.Av.Cocc. ex ſignificatione cibi , inquit Kimchi ; quòd in bello gladius circumquaque incidat ac devoret velut cibum: unde ſunt qui inciſionem aut cædem ad verbum reddant ; Merc. cædes,inciſio, quæ fit ore gladii in bello ; Av.Occurrit autem nomen hoc frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. מִלְחָמָה bellum,&c. Gen.14.2,8. Exod.1.10..13.17..15.3.. 17.16.. 32.17. &c. Pſal.24.8.&c.ad Zac.9.10..10.4.in 100.circ. l. cui etiam ִ cop.eſt præf.locis ſeq. וּמִלְחָמָה & bellum, 1 Reg.14.30..15.6,7,17,32.2 Chron.13.2..15.19.Job. 38.23. Pſal.76.4. Hoſ.2. 20. ſed ſæpiùs cum ה dem. præf. הַמִּלְחָמָה bellum,belli,&c.Num.31.14 27,28,49. Deut.2.14,16. &c.ad Joel.4.9.in 80.circ. l. cui etiam cum ה dem. ֵ cop.eſt præf.locis ſeq. וְהַמִּלְחָמָה & bellum, Jud.20.34,42.1 Sam.11.24. ſed occ. etiam cum בְּ præf. ſic, בַּמִּלְחָמָה bello,Dan.11 20.ſed cum בַּ pro בְּה dem. præf. ſæpiùs ; ſic בַּמִּלְחָמָה Deut.20 5..20.6,7 Joſ.11.19.&c. ad Zach.10.3,5. in 40.circ.l. ſed occ. etiam cum וּבְ , בַּ & לְ præf.ut ſeq. וּבְמִלְחָמָה & in bello,

Deut.

Deut.4.34. Job.8.20. Hoſ.1.7. כַּמִּלְחָמָה ſicut bellum, Jud.20.39. לְמִלְחָמָה ad bellum, Jer.28.8. 1 Reg.20.18. ſed cum ל præf. frequentiùs, ſic, לַמִּלְחָמָה ad bellum, Num.21.34..31.21..32.6,27,29. Deut.2.32.&c. ad Zac. 14.2. in 70.circ.l. Item cum מִ præf. occ. locis ſeq. מִמִּלְחָמָה à bello, Joſ.11.23..14.15. Deindè, 2. indè No. etiam in alia forma cum duplice ſægol ante Thau, מִלְחֶמֶת f. idem; prælium, bellum, ubi homines ſe invicem cædendo devorant & abſumunt; Av. In qua forma occ. ſimpl. loco ſeq. מִלְחֶמֶת bellum, 1 Sam. 13.22. Sed cum Affixis eſt cum pathach penult. ut cum ־ָהּ, ־ָהְ, vel in pauſa ־ָהֿ, ־ֹוֿ & ־ָם Aff. ut ſeq. מִלְחַמְתִּי bellum meum, 2 Chron.35.21. מִלְחַמְתְּךָ bellum tuum, 2 Sam.11.25. מִלְחַמְתֹּו bellum tuum, Iſa. 41.12. Ezech.27.10. מִלְחַמְתָּו belli ſui, Deut.1.41. 1 Sam.8.12. מִלְחַמְתָּהּ belli ejus, Jer.50.30. מִלְחַמְתָּם belli ſui, Jud.18.16. Ezech.32.27. Item in forma pl.f. occ.locis ſeq. מִלְחָמוֹת bella, 1 Chron.28.3. 2 Chron. 16.9..32.6. Pſal.46.10.. 140.3. Iſa.42.13. cui etiam וְ cop.& הַ dem.ſunt præf. וּמִלְחָמוֹת & bella, 1 Chron.22. 8. הַמִּלְחָמוֹת bellis, 1 Chron. 26. 27. & in forma pl.f. conſtr.eſt cum cateph pathach penult.& occ.ſimpl. & cum וּ & יְ præf. מִלְחֲמוֹת bella, Num.21.15. Jud.3. 1. 1 Sam.18.17.. 25.28. 2 Sam.8.10. 1 Chron. 18.10. וּמִלְחֲמוֹת & bella, 2 Chron.12.15. וּבְמִלְחֲמוֹת & bellis, Iſa.30.32. ſed occ. etiam in forma hac pl.f. conſtr. cum ־ֵי & ־ָיו Aff. ut ſeq. מִלְחֲמוֹתֵינוּ bella noſtra, 1 Sam.8. 20. 2 Chron.32.8. מִלְחֲמוֹתָיו bella ejus, 2 Chron.27.7. [לְחֵם Chald. convivium, &c. Vide in Conc. Chald. ut & לְחָנָה concubina, ibid.]

Rad.37. לָחַץ in Chald.eſt רַחֵק premere, comprimere, opprimere, deprimere, vim inferre, coarctari; Pag. Bu. urgere, in anguſtiam redigere, arctari; tribulare, affligere, moleſtare, &c. Merc. Eſt cogn. cum אָלַץ moleſtavit; & contrarium eſt verbo חָלַץ laxavit; hinc λοίζομαι, prædor, λῃστεύω latrocinor, λῃστὴς prædo, latro: nam prædari eſt opprimere per latrocinia; Av. Occurrit autem in præt.kal, 3.ſ. m. & in 3. pl. ſimpl. & cum וְ conv.præf.ut & in 2.pl.m.cum וּ conv.præf.ut ſeq. לָחֲצוּ preſſit, Jud.4.3.2 Reg.13.4,22. oppreſſerunt, Jud.10.12. וְלָחֲצוּ & prement, Am.6.14. וְיִלְחָצוּם & oprimetis, 2 Reg.6.32. In part. ben. kal à ſing. m. לוֹחֵץ opprimens, oppreſſor; occ. in forma pl.m.ſimpl.& cum הַ dem.præf. לוֹחֲצִים opprimentes, Exod.3.9. Iſa.19. 20. הַלּוֹחֲצִים opprimentes, 1 Sam. 10.18. & in forma pl.m. conſtr.occ.cum כֶם, יו & הֶם Aff.ſic, לוֹחֲצֵיכֶם opprimentes vos, Jud.6.9. לוֹחֲצָיו opprimentes eum, Jer. 30.20. לוֹחֲצֵיהֶם opprimentes eos, Jud.2.18. In fut.kal, 2.ſ.m.occ. cum cametz pro pathach in ult.ob pauſam, idque ſimpl.& cum נוּ Aff.ut & in 3.ſ.m. cum נִי Aff. & in 3.f.ſ.cum וַ conv.præf. תִּלְחָץ opprimes, Exod.23.9. תִּלְחָצֻנִּי opprimes eum, Exod.22.20. יִלְחָצֻנִי opprimit me, Pſal.56.2. וַתִּלְחַץ & compreſſit, Num.22.25. Item, in 3.pl.m.fut.kal, (à ſing. יִלְחָץ opprimet) occ.cum וַ conv. præf.& מ Aff. poſt cametz pro cateph patach penult. ob pauſam; ſic, וַיִּלְחֲצוּ & oppreſſerint, Jud. 1.34. וַיִּלְחֲצוּם & oppreſſerint eos, Pſal.106.42. In Niphal, נִלְחַץ arctare, comprimere ſe; Bu. preſſus eſt, compreſſus eſt; Av. Unde in fut.niph.3.ſ.m. יִלָּחֵץ comprimetur: atque indè in 3.ſ. f fut. niph. cum וַ conv. præf. Num.22.25. & vidit aſina Angelum Domini, וַתִּלָּחֵץ & coarctavit ſe ad parietem; Pag. & compreſſit ſe; Bu. Lex. vel compreſſa fuit; Av. & apprimebatur; vel apprimebat ſe; Cocc. Atque indè No. לַחַץ m. preſſura, compreſſio, tribulatio, oppreſſio, Pag. Bu. Av. Occurrit autem ſimpl. & extra pauſam locis ſeq. לָחַץ oppreſſio, 1 Reg.22.27.2 Reg.13.4.2 Chron.18.26. ſed in pauſa eſt cum cametz penult.ſic, לָחָץ oppreſſio, Iſa.30.20. cui priori formæ & בְּ & הַ ſunt præf. הַלָּחַץ oppreſſio, Exod. 3.9. בְּלָחַץ propter oppreſſionem, Pſal.62.10. Job.36.15. Item cum נִ Aff.occ.ſimpl. & cum וְ cop. præf. ſic, לַחֲצֵנִי oppreſſionem noſtram, Deut.26.7. וְלַחֲצֵנוּ & oppreſſionem noſtram, Pſal.44.25.

Rad.38. לָחַשׁ eſt muſſare, i.e. ſubmiſſa voce loqui, & ſecretè occultéque quod celatum velimus, quaſi murmurare & muſſitare; frequentativum eſt; Pag. muſſitavit; item, incantavit; quod ſcil. muſſitando fieri ſolet, Bu.Lex. Suſurravit; muſſitavit incantando, & ſubmiſſa voce loquutus eſt, ut facere ſolent incantatores & exorciſtæ, qui conceptis verbis clam ſibilant; cogn. נָחָשׁ, i.e. ſerpens: nam ſerpentes ejuſmodi muſſitatione verborum adjurantur; Av. Occurrit in part. ben. kal ſ.m. cum הַ dem. præf. ſic, Neh.3.12.& 10.24. inſtauravit Sallum filius הַלּוֹחֵשׁ incantatoris; quia viz. muſſabat ad ſerpentes, ſic appellatus, inquit R.D. in l. Rad. vel quia erat conſiliarius intelligens לָחַשׁ loquutionis occultæ, & conſilii, & ſecreti, aut incantationis; vel exorciſta. Nam ſi eſſet nomen proprium, & non Toar, non jungeretur illi He notificativum; Pag. Cev. Erit tamen Toar loco nominis proprii. Vide & infrà. Sunt qui hoc verbum exponant conceptis verbis quod animo conceperis, ea arte proponere ut obtineas & evincas: ut oratores ſolent, incantatores, aut exorciſtæ. vel, ità ſtudere proponere ut perſuadeas, quod periti & exercitati in re vel arte aliqua ſolent. Sed non eſt propriè aliud quàm muſſitare: unde ad incantatores refertur, item ad conſiliarios qui conſilia ſua celant, &c. Merc. & poteſt formari totum verbum in kal, ex quo habetur participium, quod per nomen Toar exprimitur; Pag. In Neh.3.11. Sallum filius incantatoris vel halloches, & ſic c.10.22. Incantator vel Halloches; Av. quibuſdam enim eſt nomen proprium; filius Loches; Bu. Conc. In piel, לָחַשׁ idem cum kal muſſitavit, incantavit: unde in part. piel, ſ.m. מְלַחֵשׁ muſſitans, incantans, vel incantator: unde in forma pl.m.eſt, מְלַחֲשִׁים incantantes, muſſitantes ſeu incantatores, qui arte ſuâ & verbis efficacibus ſerpentes conjurant; Forſt. Pſal.58. 6. nè auſcultet voci muſſantium ſeu incantantium, &c. Pag. Bu. Cocc. qui ſcilicet muſſant ad ſerpentes; Pag. In hithpael הִתְלַחֵשׁ idem; Bu. fecit ſe muſſitare, Av. occ. etiam in part. hithp. (à ſing. מִתְלַחֵשׁ) pl. m. ſic, מִתְלַחֲשִׁים muſſitantes inter ſe, 2 Sam.12.19. ſic in fut. hithp. (à 3.ſ. יִתְלַחֵשׁ) 3.pl. m.eſt, יִתְלַחֲשׁוּ muſſitant inter ſe, Pſal.41.8. Atque indè No. לַחַשׁ muſſitatio, ſubmiſſa oratio, Iſa.26.16. & generaliter loquutio, eloquutio, pronunciatio, Iſa.3.3. Item Incantatio Jer.8. 17. Eccl.10.11. Bu.Lex. intelligitur ſibilosa, clandeſtina oratio, ſeu ſuſurratio, & incantatio; Av. Sermo ſubmiſſus; qualis τῶν ἐπῳδῶν, ut Eccl.10.11. ſi mordeat ſerpens, בְּלֹא לָחַשׁ ſine incantatione ſit. Si mordeat non eſt incantatus; 70. ἐν ὑ ὑποβυρίσμῳ. Jer.8.17. Serpentes, אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לָחַשׁ in quos nulla ſit muſſitatio; 70. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπᾷσαι. Iſa. 3.3. נָבוֹן לָחַשׁ prudens

prudens muſſitationis, eloquens, aptè loqui & homines mulcere ſciens: Metaphora. Iſa.26.16. עָקֶן לַחַשׁ fundunt ſuavem & delenificum ſermonem ad animos convertendum; Cocc. Locus Iſa. 3. 3. exp. & intelligentem לָחַשׁ muſſitationis, i.e. loquutionis occultæ, ænigmatis, conſilii ſecreti; Pag.Nam quod quidam pro oratoria arte exponunt, ut ſuprà in Neh. הַלּוֹחֵשׁ oratorem, curioſius mihi videtur & vocis ſignificationi genuinæ non reſpondere; Merc. Hier.prudentem eloquii myſtici. & cap.26.16, עָקֶן לַחַשׁ effuderunt ſecretam orationem, i.e. ſecretas preces, quum correctio tua fuit eis, &c. Pag. Ordine autem Conc.Occurrit hoc nomen extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult. ut ſeq. לָחַשׁ muſſitatio, incantatio, Iſa.26.16. לָחַשׁ idem, Eccl.10.11. Iſa.3.3. Jer. 8.17. Atque indè etiam, 2.No. pl. m. לְחָשִׁים amuleta, Iſa.3.20.cum וְהַלְּחָשִׁים præf. וְ & inaures; ornamentum enim fuit auris, cujus eſt audire muſſitationem & incantationem, h.e. inauris; Pag. etſi non invenitur hoc ſignificatu ſingulare. Quidam putant hoc inaurium nomine fuiſſe ſignificatum, oratoriam artem ad aures demulcendas adhiberi: vel fœminas his etiam aures præmuniſſe, adverſùs incantatorum præſtigias, non tantùm ornâſſe. Merc. Ab. Ezra ſcribit fuiſſe ſcripturas, ſeu characteres in auro vel argento ſcriptos, formâ vel modo, aut per modum, לְחִישָׁה incantationis, aut, orationis occultæ; Pag.& Bu. Lex. quia enim verſu ſeq. expreſſam facit mentionem de inauribus, ubi dicitur, & annulos, וְנִזְמֵי הָאָף & inaures, non videtur hoc v. ſignificare inaures, licèt R. D. in comment.dicat quod ſunt ornamanta quæ mulieres ſuſpendunt in auribus ſuis; Pag. & ſuſurrationes, i. e. in aures ſuſurrantes; Av. & amuleta; Hebræa vox ab incantando & excantando dicitur; quod cum ea crimine convenit, qua Propheta uſus eſt, ſuprà 2.6. Quamobrem amuleta viſum eſt reddere, Jun. R. Sal. נִזְמֵי הָאָזֶן מָקוֹם שֶׁלּוֹחֲשִׁים שָׁם monilia auris, quo loco adſuſurratio fit. Coc.

Rad.39. לָשָׁא lethavit, lethum intulit, lethalis fuit. Cogn.cum לָאַשׁ latuit; eò quòd per mortem omnium rerum obrepat oblivio, & lateat mortuos quid in vivis agatur. Hinc lethum, lethalis, lethifer, letho,-as, are, &c. & Latinum lædo, & Græcum λάθω, &c. Av. qui ſolus hanc Rad. verbaliter deſcribit; non enim ut verbum occurrit in textu: ſed indè eſt nomen לְטָאָה f. reptilis genus, inquit R.D.Hieron. ſtellio. R.Sal.ſcribit eſſe לישרדה lacertam, ut ego intelligo; Pag. vel forſan limacem intelligit. Sunt qui ad לָאַשׁ reducunt, literis trunſpoſitis, à tardo inceſſu, vel à ſuſurro, vel quòd amet latebras: incertæ admodum de hoc animalculo ſunt conjecturæ; Merc. Eſt reptile immundum; quibuſdam ſtellio, aliis lacerta, Bu.Lex. lacertus, vel lacerta, ſerpentis venenati genus, quod valde eſt lethiferum, & ſolet ſe occultare, ſeu latere in ſpinetis, juxta illud Virgilii, Ecloga 2. Nunc virides etiam occultant ſpineta lacertos; Av. Bochartus vult eſſe lacerti genus ſimile ſtellioni, ſemper adhærens terræ: quod Arabibus לְטָא dicitur. Luth. Maulworff. Belg. Mol. Eſt inter impura animalia; Cocc. Occurrit cum וְ præf. loco ſeq. וְהַלְּטָאָה & ſtellio, Lev.11.30.

Rad.40. לוּט vel ſine vau, m. lotus, nomen arboris proferentis baccam pipere majorem, dulcem, gravi odore, ſtomacho facilem, cujus cibus tam eſt dulcis, ut advenis incutiat patriæ oblivionem: unde cum Ulyſſis ſocii delati fuiſſent in Africam & Lotum guſtaſſent, vix indè abducti ſunt, ut placet Homero, libro 9. Odyſſ. Hinc Græci λωτὸς lotus, λωτίω veſcor loto, vel abundo lotis, λωτοφάγοι lotophagi, populi qui victitant ex loto. Thema perfectum eſt לָשַׁשׁ; ſed non uſurpatur verbum; Av. qui ſolus hanc hîc ſtatuit particularem Rad. reliqui verò referunt ad nomen לוּשׁ: ubi vide.

Rad.41. לָטַשׁ eſt acuere; Pag. polire, expolire; Merc. Bu. Lex. De armis & gladiis aut ferramentis aut inſtrumentis tam ferreis quàm æneis dicitur: & figuratè ad oculos transfertur, Job.16. pro emittere, irradiare, ſeu vibrare, & exacuere aciem oculorum; quod ad ſcintillationem oculorum irati referendum eſt. Sunt qui cudere exponant; ſed plus eſt; Merc. Metaphoricè eriam ſignificat, erudire; Bu.Lex. exacuit cudendo in tenuitatem, perpolivit: Opponitur hebetudini & obtuſo. Eſt cogn.cum לָשַׁשׁ diſtendit, nam cudendo diſtenduntur arma ut ſuſcipiant aciem, Av. לָטַשׁ eſt, cudere ferrum, acuere; Cocc. Occurrit in part. ben. kal ſ.m. loco ſeq. לוֹטֵשׁ acuens, Gen.4.22.& in Infin.kal cum לְ præf.eſt, לְלַטְּשׁוֹ ad acuendum, poliendum, 1 Sam.13.20. In fut.kal,3.ſ.m.eſt, יְלַטֵּשׁ acuet, Job.16.9. Pſal.7.13. In piel, לִטֵּשׁ exacuit continuè: unde in pual, לֻטַּשׁ exacutus, ſeu politus fuit; atque indè in part. pual, ſ.m. eſt, מְלֻטָּשׁ acutum, Pſal.52.4.

Rad.42. לַיִל m.Nox; Bu.Pag.&c. Affine videtur verbis לוּן & יָלַל, quòd noctu audiantur ululatus beſtiarum in locis vaſtis & deſertis; Merc. Cogn. eſt cum לִין pernoctavit: nam Nun & Lamed ſunt literæ ejuſdem inſtrumenti: & cum יָלַל ejulavit; nam nox & tenebræ per metalepſin accipiuntur pro triſtitia & ejulatu, perinde ut dies & lux, pro lætitia & exultatione; Av. Occurrit in forma abſol. cum בַּ præf. Iſa.16.3. pone כַּלַּיִל ſicut noctem, umbram tuam; Pag.Bu.Av. vel, ut noctis; Cocc. in forma conſtr. pathach & chirek contrahuntur in Tzere; ſic, לֵיל nox; & ſic occ. Exod.12. 42. לֵיל שִׁמֻּרִים nox obſervationum eſt Domino; Pag. Bu. i.e. nox obſervanda; Coc. Hæc autem forma conſtr. videtur etiam abſoluta eſſe citra regimen cum בְּ præf. ſic, Iſa.15.1. בְּלַיִל in nocte, vel noctu, Bu. Lex. Pag. Vel dicas conjunctam ſeu conſtructam formam eſſe loco abſolutæ; ſicut & illud, 2 Reg.18.17. בְּחַיִל כָּבֵד cum exercitu gravi, i.e. magno aut multo; Pag. Et ſic etiam cum מִ præf. formæ conſtr. pro abſol. Iſa. 21. 11. Quid מִלַּיִל de nocte? Pag. Cocc. i.e. quantum noctis reſtat? Cocc. Illud autem cum כְּ præf. Iſa.30.29.Canticum erit vobis כְּלַיִל ſicut (in) nocte qua ſanctificatur ſolennitas, i.e. ſanctificatæ ſolennitatis; Pag. Citra controverſiam eſt in ſtatu Regiminis; Merc. כְּלַיִל הִתְקַדֵּשׁ חָג ut nocte qua ſanctificatur feſtum; Coc. ſicut nox ſanctificatæ ſolennitatis, Hieron. in Pag. Quanquam nonnulli codices mendoſi habent, vox; & Lyranus quoque dixit in Hebræo haberi, nox; ſed impreſſor etiam malè poſuit, vox. Pag. Ut nox qua ſanctificatur ad feſtum; Av. Sed occurrit hoc nomen ſæpiùs multò cum He in fine; Pag. paragogico; Bu. Lex. & ſic maſculeum etiam manet; Pag. Bu. ſic, לֵילָה per cametz in pauſa, ſed aliàs לַיְלָה per pathach extra pauſam,

pausam, Merc. Nam non est sæm. quia He tantùm est adventitium; Merc. לַיְלָה propriè est Adverbium, noctu, Gen.14.5. sed nominaliter sæpe usurpatur, ut Gen. 1.5. Job.17.12. Zach.14.7. Psal.19.3. Gen. 19. 33,35. מִיּוֹם עַד לַיְלָה Isa.38.12,13. ex quo dies, scil. cœpit, ad noctem, h.e. ante finium diem; Cocc. Hac autem in forma cum He parag. manere masculinum patet ex Gen.19.33. בַּלַּיְלָה הוּא nocte ipsâ; Bu.Lex. Cum nominibus numeralibus (tam scil. singularis quàm pluralis formæ; Merc.) singulari etiam numero effertur, Pag. quod ei cum reliquis nominibus est commune, Merc. Cev. ut Gen.7.4. quadraginta diebus וְאַרְבָּעִים & quadraginta לַיְלָה noctibus, Pag. Occurrit autem hoc nomen in utraque forma, vel in pausa vel extra pausam, לַיְלָה, vel לָיְלָה nox, -ctis,-te, -tem,&c. Gen.1.5..7.4, 12..14.15..31.39. Exod.12.30,31.&c. ad Mich. 3.7. & Zach 14.6. in 80.circ.l. & cum וְ cop.præf. formæ cum pathach occ. locis seq. וְלַיְלָה & nox,Exod.13.61.Neh. 6.10.Psal.19.3..22.3..139.11,12. sed cum וְ cop.præf. utrique formæ vel in pausa, vel extra pausam locis seq. וְלַיְלָה vel וְלָיְלָה & nox, Gen.8.22.Exod.13.21. Lev.8. 38. Num.9.21. Jos.1.8. 1 Reg.8.59. 1 Chron.9.33. 2 Chron.6.20. Neh.1.6..4.3. Psal.1.2..32.4..42.4.. 55.11. Isa.60.11. Jer.8.23..16.13..33.20,25. Lam.2. 18. Sed cum הַ dem.præf. utrique formæ sæpiùs occurrit; sic, הַלַּיְלָה vel הַלָּיְלָה & nox,-tis,-te, -tem, &c. Gen.1.14, 16..19.5,34..20.3..30.15..31.24,&c. ad Zach. 1. 8. in 70. circ.l. Item cum וַיְ præf. formæ cum pathach occ. loco, & cum בְּ præf. formæ eædem locis seq. וְהַלַּיְלָה & nox, Job.3.2. בְּלַיְלָה in nocte, Gen.40.5..41.11. Neh.9. 19. sed sæpiùs cum בְּ pro בְּהַ dem.præf. utrique formæ; sic, בַּלַּיְלָה vel בַּלָּיְלָה in nocte, noctu, &c. Gen.19.33, 35..26.24..30.16.&c. ad Lam.1.2..2.9. in 50. circ.l. Item cum וּבְ præf. utriq; formæ occ. locis seq. וּבַלַּיְלָה vel וּבַלָּיְלָה & noctu, Gen.1.18. Job.24.14. Psal.42. 9. Eccl.8.16. Isa.28.19. & cum לְ, וְכְ & מִ præf. formæ cum pathach occ. ut seq. וְכַלַּיְלָה & sicut nox, Job. 5. 14. לַלַּיְלָה nocti, Psal.19.3. מַלַּיְלָה de nocte, Isa.21.11. In plurali occurrit in forma sæm. Pag. sic, לֵילוֹת noctes, 1 Sam.30.12. Job.2.13. Psal.16.7. Jon.2.1. cui etiam formæ pl.f. וֹ, הֵ & בָּ sunt præf. ut seq. וְלֵילוֹת & noctes, Job.7.3. הַלֵּילוֹת noctes, Isa.21.8. בַּלֵּילוֹת in noctibus, Psal.92.3..134.1. Cant.3.1,8. Atque indè ex hac rad. est No. לֵילִית sæm. strix; avis noctu volans ut scribit Ab.Ezra, Isa.34.14. vel 15. Lamia, juxta quosdam; Bu. Lex. vel nycticorax, nocturnum animal, quod noctu ululat; Av. Est nomen bestiæ solitariæ, seu incolentis solitudinem desertumque, quæ, quòd noctu clamet, vocatur לֵילִית. Et sunt qui dicunt quòd est Avis quæ nutritur vento, quemadmodum Salamandra igne, quam vocant לְטַלְיוֹן; Pag. Chamæleonem videtur significare; Merc. Hieron. Lamiam vertit, secutus Symmachum. Alii dicunt esse bestiam sic appellatam, quòd noctu egrediatur. Alii furiam, nonnulli Dæmonium putarunt esse sylvestre, deserta incolens. Quidam autem noctu volantem arbitrantur esse; Pag. ut noctuam, vel nycticoracem. Non dubium est esse nocturnum animal. Magistri sic vocant Dæmonem, aut larem familiarem, lemures, & hujusmodi spectra noctu maximè terrorem afferentia; Merc. Nos ità vertimus, Isa. 34. 14. ibi requievit לֵילִית strix; Hieron. cubavit lamia, i. e. strix. Horatius, neu pranſæ lamiæ puerum vivum extrahat alvo. Lamia est etiam animal faciem muliebrem prætendens, ab inferiore parte pedes habens equinos. R. Abrah. scripsit in Comment. esse avem quæ noctu volat; Pag. bubonem seu noctuam dixeris significare; 70. ὀνοκένταυρος, omnia animalia lucifuga intelligere videtur; Cocc.

Rad.43. לִין reclinavit ad dormiendum, pernoctavit, posuit se cubitum, noctem totam aliquo in loco transegit, sive vigilando, sive dormiendo, sive aliud quid operis faciendo. Cogn. cum לֵיל nox, & cum לוּן i.e. oppositum. Significat enim ponere se, vel inclinare ad pernoctandum. Hinc præpositio ב, est clino, inclino; & Latina leno, lena, lenocinium, &c. In kal, לָן vel לָן pernoctavit, cubuit, absolutè ponitur vel cum præp. beth. In hiphil, הַלִּין, fecit pernoctari seu morari; & in hithpael הִתְלוֹנֵן fecit se pernoctare, mansit per noctem moratus est. Atque indè nomina, i. מָלוֹן m. locus diversorii, ubi per noctem quiescendo manemus. Et 2. מְלוּנָה f. diversorium, seu tabernaculum nocturnum, &c. Av. qui hæc hic solus locat, reliqui verò ponunt ea sub rad. לוּן ubi videantur cum locis in quibus occurrunt, &c.

Rad.44. לִיץ interpretatus est, interpres fuit, vertit aliquid de una lingua in aliam. Cogn. cum לוּץ illusit, delusit; nam interpretes siniſtrè exponendo aliquid possunt illu soriè agere, cum iis qui linguarum nocitiâ destituuntur. In Hiphil, הֵלִיץ interpretatus est: unde מֵלִיץ interpres, vel orator: & interdum Rhetoricator; & מְלִיצָה interpretatio, &c. Av. qui hanc etiam Rad. hic locat, reliqui verò sub rad. לוּץ: quæ videatur.

Rad. 45. לַיִשׁ m. est, ut inquit R.D. Leo, (annis scil. Merc.) major, aut magnus; Pag. i.e. annosus, Merc. Leo vetus, Bu.Lex. Videtur à לוּשׁ derivari; Cocc. Merc. quòd prædam velut subigat farinæ more; Merc. Græcum λὶς hinc descendere apparet; Bochartus ab Arabico derivat, quod notat fortiter agere, i.e. לִיס: sed quid si Arabicum sit ab Hebræo? Cocc. לָיִשׁ leo rabidus & setosus: habet enim nomen à rabie & immanitate. Et est cogn. ad לוּשׁ subegit massam; nam quemadmodum pistor subigit pastam manibus comprimendo; ità Leo subigit & conculcat prædam. Hinc λὶς, λὶς, leo, λύσσα rabies; item λάσιος setosus, pilosus, &c. Av. Leonum nomina varia sunt, & secundum ætatis gradus distinguuntur. Catulus vocatur גּוּר אַרְיֵה Catulus Leonis, Gen.49.9. Jer.51.38. ubi dicitur non שָׁאַג rugire, sed נָעַר rudere, i.e. inconditam vocem edere non verum rugitum. Nomen primum כְּפִיר juvenis leo, leunculus, vel כְּפִיר אֲרָיוֹת juvenis Leonum, jam rugiens, Jud.14.5. dentatus ad dilacerandam prædam, Job.4.10. Psal.58.7. tugurium relinquens, Jer. 25.38. prædari discens, Ezec 2.19.5. Am.3.4. Secundum, אַרְיֵה vel אֲרִיֵה Leo major, & adultior, catulos habens, & pro iis prædam rapiens, Nah.2.12. animosus, 2 Sam. 17.10. Sese efferens, Num.23.24. Tertium, שַׁחַל, Job. 4.10. Quartum, שַׁחַץ, Job.28.8. quæ duo mediæ ætatis sunt, ac per, Leo ferox, explicari possunt. Quintum לָבִיא Leo immanis & annosus, sed catulos adhuc habens, Job.4.11.& molares, Joel.1.6. ferox & quem ob ferociam nemo excitare, aut commovere audeat, Gen. 49.9. Sextum לַיִשׁ Leo vetus, qui præcedenti subjungitur,

gitur, Iſa.30.6. potens adhuc, Prov.30.30. ſed qui tandem præ inopia prædæ, quam viribus deſtitutus conſequi non valet, perit, Job.4.11. Hæc ſex à Talmudicis recenſentur in Sanhedrin, cap.11.fol.95.col.1.Hæc ex Bu.Lex. in Rad. אָרָה. Occurrit autem nomen hoc ſimpl.& cum ל præf. ut ſeq. לַיִשׁ Leo vetus, Job. 4.11. Prov.30.30. וְלַיִשׁ & leo vetus, Iſa.30.6.

Rad.45. לָכַד eſt capere, apprehendere, comprehendere, deprehendere, occupare; Pag. Bu. Merc. cepit, occupavit in poſſeſſionem, &c. Av. Occurrit in præt.kal 3.ſm. locis ſeq. לָכַד cepit, Joſ.8.21..10.1, 28,42.. 11. 12,17. 1 Sam.14.49. 2 Reg.17.6. 2 Chron.15.5.. 17. 2. In pauſa eſt cum duplice cametz; ſic, לָכָד cepit, Am.3. 4. & cum ו conſ.ante ſimplicem formam eſt, וְלָכַד & cepit, Dan.11.15.18. Item occ. etiam cum ו cop. præf. & ה֫ Aff.ſic, וּלְכָדָהּ & cepit eam, Joſ.15. 16. Jud. 1.12. Jer.32.3..38.3..32.28. In 1.ſing.præt.kal eſt, לְכַדְתִּי cepi, 2 Sam.12. 27. & in 3.pl.m.cum ו cop.præf. & הֶ֫ Aff. occ.vel cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. ſic, וּלְכָדוּהָ & ceperunt eam, Jer.34.22. וּלְכָדָהּ & ceperunt eam, Jer.37.8. & in 1.pl.præt. kal, occ. cum cametz pro pathach penult.ob pauſam; ſic, לָכָדְנוּ cepimus, Deut.2.35. In part.ben.kal, ſ.m.occ.ſimpl.& cum מְ præf. לוֹכֵד capiens, Job.5.13. מְלוֹכֵד præ capiente, Prov.16.32. In Infin.kal, occ. plenè cum ל cop. præf. וְלָכוֹד & capiendo, Am. 3. 5. ſed cum affixis cholem tranſmutatur in cametz-chatuph; ut eſt cum לְ præf. & נִי & הֶ֫ Aff. לָלָכְדֵנִי ad capiendum me, Jer.18.22. לְלָכְדָהּ ad capiendum eam, Jer.32.24. Sic etiam in Imper.kal,ſ.m. לְכוֹד ſed cum הֶ֫ Aff.cholem etiam tranſponitur cum Scheva,& mutatur in cametz chatuph poſt ל cop.ſic, וְלָכְדָה & cape eam, 2 Sam.12.28.& in Imper. kal,pl.m.occ cum ל cop.præf. וְלִכְדוּ & præoccupate, Jud.7.24. In fut.kal occ.in 1.ling.& 3.ſ.m.ſic, אֶלְכּוֹד capiam, 2Sam.12.28. יִלְכּוֹד capiet, Am.3.5.ſed ſæpiùs cum ל cop.præf.ante 3.ſ.m.ſic, וַיִּלְכּוֹד & cepit, Num.21.33.. 32.41,42. Joſ.7.17..11.10. Jud.1.18..8.12,14..9,45..12. 5..15.4.2 Sam.5.7..8.4..12.26.1 Reg.9.16.1 Chron.11. 5..18.4.2 Chron.12.4..13.19. ſed occ.etiam 3.ſ. m. cum ל conv.præf.& הֶ֫ Aff.ut & abſque vau cum נִי & נָהּ֫ Aff.ut ſeq. וַיִּלְכְּדֵהוּ & cepit eam, Joſ.10.32,39..15.17. Jud.1.13..9.50.2Sam.12.29.2Reg.12.18. Iſa.20.1.Hab. 1.10. יִלְכְּדֶנּוּ deprehendet eum, Joſ.7.14. יִלְכְּדֶנָּה deprehendet eam, Joſ.7.14. In 3.ſ.f.fut.kal, תִּלְכֹּד occ. cum ו Aff. ſic, תִּלְכְּדוֹ capiet eum, Pſal.35.8. & in 1.pl. occ.cum ל conv.præf. וְנִלְכּוֹד & cepimus, Deut.2.34.. 3.4. Item, in 3.pl.m.fut.kal, occ.cum Scheva, ſed in pauſa cum cholem penult.& cum ל conv.præf. cum Scheva penult.ut ſeq. יִלְכְּדוּ capient, 2 Chron.32.18. יִלְכּוּדוּ capient, Jer.5.26. וַיִּלְכְּדוּ & ceperunt, Joſ.6.20..19.47. Jud.1.8..3.28..7.24,25.2 Chron.28.18..33.11. Neh. 6. 25. Sed illud Prov.5.22. Iniquitates ejus יִלְכְּדֻנוּ אֶת־ capient ipſum impium; habet Nun Raphatum, רָשָׁע i.e.lene,& eſt cum cholem præter normam: nam ſecundum normam Nun debuerat eſſe dageſchatum, & cum Schurek ſic. יִלְכְּדֻנוּ capient eum, &c. Pag.vel eſt pro יִלְכְּדוּהוּ: ubi ad יִלְכְּדוּ accedit Nun parag. & ſchurek vertitur in kibbutz: & Aff. וּ eſt pro הוּ: ex Bu.Lex. Vide ſimile in קָבַב. Capiunt eum, improbum, inquam, Cocc. Item 3.pl.m.fut.kal occ.etiam cum ל conv. præf. & kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. vel etiam cum ſchurek, vel cum kibbutz pro ſchurek ante הָ֫ Aff. ut ſeq. וַיִּלְכְּדֻהוּ & ceperunt eum, 2 Chr.22.9. וַיִּלְכְּדוּהָ & ceperunt eam, Joſ.8.19..10.37,38. וַיִּלְכְּדָהּ & ceperunt eam, Num.32.39.2 Reg.18.10. In Niphal, נִלְכַּד captus, deprehenſus fuit; Bu.Av.Occ. in præt.niph. 3.ſ.m.& in 3. ſ.f.ſimpl.& cum ו conv.præf. נִלְכַּד captus eſt, Lam.4.20. נִלְכְּדָה capta eſt, 1 Reg.16.18.2 Reg.18. 10. Pſal.9.17. Jer.38.28..48.1,41..50.2..51.31,41. וְנִלְכְּדָה & capietur, Zach.14.2. & in 2.ſ.præt.Niph.occ.m & f.ſic, נִלְכַּדְתָּ captus es, Prov.6.2. נִלְכַּדְתְּ capta es, Jer.50.24. ut & in 3.pl.præt.niph.cum ו conv.præf.occ.cum cametz in pauſa, ſed cum ſcheva penult.extra pauſam; ut ſeq. וְנִלְכְּדוּ & capientur, Iſa.8.15..28.13. וְנִלְכָּדוּ & capientur, Jer. 51.56. In part.niph.ſ.m.cum הַ dem.præf.eſt, הַנִּלְכָּד deprehenſus. Joſ. 7.15. In fut.Niph.occ. 2.ſ.f. cum Tzere pro ſcheva penult.ob pauſam; ſic, תִּלָּכְדִי capieris, Jer. 48.7.& in 3.ſ.m.fut.niph.occ.cum ſægol, vel cum Tzere in ult.ut & cum ל conv. præf. ante Tzere in ult. ut ſeq. יִלָּכֵד capietur, Eccl.7.28. יִלָּכֵד capietur, Iſa.24.18. Jer. 48.44. וְיִלָּכֵד & deprehenſus, vel-ſa fuit, Joſ.7.16,17,18. 1 Sam.10.20,21..14.42.44. In 3.ſ.f.fut.Niph.occ. ſimpl. & cum ל conv.præf. תִּלָּכֵד capietur, Jer.50.9. וַתִּלָּכֵד & deprehenſa fuit, 1 Sam.10.21.ut & in 3.pl.fut.niph. occ. in pauſa cum Tzere pro Scheva penult.& cum ל cop. præf. ante Scheva penult.& cum ל conv.præf.ante Tzere penult.ob pauſam,ut & cum Nun parag.add. poſt Scheva penult.extra pauſam,ut ſeq. יִלָּכְדוּ capientur, Prov. 11.7. Jer.6.11. וְיִלָּכְדוּ & capientur, Pſal.59. 13. וְיִלָּכְדוּ & capti ſunt, Jer.8.9. יִלָּכְדוּן capientur, Job. 36. 8. In Hithpael, הִתְלַכֵּד continere, intercipere ſe, concreſcere; Bu.man. cepit ſeipſum, captus eſt, Av. Unde in fut. hithp.3.ſ.m. יִתְלַכֵּד continebit ſe, &c. Atque indè in 3. pl.m.occ.cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. ſic, יִתְלַכְּדוּ continent ſe, Job.41.8. יִתְלַכְּדוּ concreſcunt, Job.38.30. Atque indè nomina, i. לֶכֶד m.captio, captura, Pag.Bu.Av. Occurrit cum מִ præf. ante cametz penult.pro ſægol, ob pauſam; ſic, Prov.3.26. Et cuſtodiet pedem tuum מִלָּכֶד à captura, ſeu à captione; Pag.Bu.Av. i.e. nè capiaris; Av. nè capiatur; Cocc. Item, 2. indè etiam No. מִלְכֹּדֶת f. (cum Mem heemant. præpoſito, formæ inſtar מִשְׂכֹּרֶת Merces; Pag.) idem, captura, captio, decipula, inſidioſa captatio; Pag. Bu. Av.Cocc. Occurrit cum kibbutz pro cholem ante Aff. וּ; ſic, Job.18.10. cum ו cop. præf. וּמַלְכַּדְתּוֹ & captio, captura, vel decipula ejus, ſuper vel juxta ſemitam; Pag.Bu.&c. [לְאֵת laqueoli, &c. vide ſuprà ſub rad. לול. Item אַלְמֹג quaſi à Rad. לָמַג; unde אַלְמֻגִּים, pro אַלְגֻּמִּים, vide ſuprà in אָלַג, & לָגַם, &c. Pag.]

Rad.46. לָמַד eſt diſcere, docere, erudire; aſſueſcere; bellare, pugnare; Pag. In kal eſt, diſcere: In piel, verò, docere: (quaſi, diſcere facere) etſi Rabbini in ſcribendo confundant. Hinc & pro aſſueſcere, & aſſuefacere vel exercere ſumitur. Quare verò pro bellare exponat Sanctes, non video, niſi quia cum bello hoc verbum ſeu Radix reperitur interdum: quod nihil aut parum ad rem facit; Merc.Cev. לָמַד didicit, addidicit, perdidicit. Cogn. cum מָרַד menſuravit: nam diſcere eſt, ad menſuram cognitionis ſuæ plura adjicere; Av. Occurrit in præt.kal, 3.ſ.m.& 1. ſing. ut & in 3.pl.ſimpl.& cum ל conv.præf ſicut etiam in 2.pl.m. cum ו cop.præf. ut ſeq. לָמַד diſcit, Iſa.26.10. לָמַדְתִּי didici, Prov.30.3. וְלָמְדוּ didicerunt, Iſa.26.9. & diſcent,

Deut.31.13. וּלְמַדְתֶּם & discetis, Deut.5.1. In part. ben.kal, לוֹמֵד discens, assuescens: unde in Pahul kal, לָמוּד doctus, peritus. In pl.m. לְמוּדִים, occ.in forma constr.cum י cop.præf.sic, וְלִמּוּדֵי & periti, 1 Chron.5. 18. In Infin.kal occ.simpl. & plenè; sic, לָמוֹד discendo, Jer.12.16. sed cum בְּ præf. cholem transmutatur in cametz chatuph ante י. Aff. sic, בְּלָמְדִי in discendo me, Psal.119.7. in Imper.kal,s.m. לְמוֹד: unde in pl.m. est, לִמְדוּ discite, Isa.1.17. In fut.kal, 1.s.occ. simpl. & cum וְ cop.præf. & ה parag.add. אֶלְמַד discam, Ps.119. 71. וְאֶלְמְדָה & discam, Ps.119.73. & in 2.s.m.occ.simpl. sic, תִּלְמַד discs, Deut.14.23..18.9. Item in 3.s.m. fut. kal,occ. simpl. & cum יְ conv.præf. יִלְמַד discet, Deut. 17.19. וַיִּלְמַד & didicit, Ezech.19.3,6. & in 2. pl.m. simpl.occ. cum cametz pro Scheva penult.ob pausam; sic, תִּלְמָדוּ discetis, Jer.10.2. & in 3.pl.m. fut.kal, occ. simpl. locis seq. יִלְמְדוּ discent, Deut.31.12. Isa.2.4..29. 24. Jer.12.17. sed occ.etiam cum Nun parag. add. & cum וְ conv.præf. ut seq. וְיִלְמְדוּן discent, Deut.4. 10. Mich.4.3. וַיִּלְמְדוּ & didicerunt, Psal.106.35. In Piel, לִמֵּד discere fecit, i.e. docuit,edocuit; Bu.Lex. Av. semper est transitivum; Av. Occurrit in 3.s.m.præt.piel, & in 2.s.m.cum נִי Aff. ut & in 2.s.f. & in 1.s. simpl. ut seq. לִמַּד docuit, Eccl.12.9. לִמַּדְתָּנִי docuisti me, Ps. 71.17 לִמַּדְתָּ docuisti, Jer.2.33..13.21. לִמַּדְתִּי docui, Deut.4.5. Item,in 3.pl.præt.piel, occ. simpl. & cum ם Aff. ut & in 2.pl.m.cum וְ conv.præf.ut seq. לִמְּדוּ docuerunt, Jer.9.4..12.16. לִמְּדוּם docuerunt eos, Jer.9.13. וְלִמַּדְתֶּם & docebitis, Deut.11.19. In part.piel,s.m.occ. simpl.& cum הַ dem.præf.ut & cum הַ præf. Aff. מְלַמֵּד docens, Deut.4.1.2 Sam.22.35. Psa.18.35. הַמְלַמֵּד docens, Psal.94.10..144.1. מְלַמֵּדְךָ docens te, Isa.48.17. In forma pl.m. מְלַמְּדִים & constr. מְלַמְּדֵי docentes, doctores, occurrit cum יַ Aff. simpl.& cum יְ præf. מְלַמְּדַי doctoribus meis, Psal.119.99. וּמְלַמְּדַי & doctoribus meis, Prov.5.13. In Infin.piel,occ.cum לְ, לְ & יְ præf. ut & cum לְ & יְ præf. ante ם Aff. ut seq. וַלְמַּד & docere, Jer.32.33. לְלַמֵּד ad docendum, Deut.4.14.. 6. 1.2 Sam.1.18.2 Chron.17.7. Psal.60.1. וּלְלַמֵּד & ad docendum, Ezr.7.10. לְלַמְּדָם ad docendum eos, Jud.3. 20. וּלְלַמְּדָם & docere eos, Dan.1.4. In Imper.Piel s. m. לַמֵּד doceto: occ. cum נִי Aff.simpl.& cum וְ cop. præf. ut & cum וְ cop.præf.& הַ Aff. ut seq. לַמְּדֵנִי doce me, Psal.25.4..119.12,26,68,64,66,108,124.. 143. 10. וְלַמְּדֵנִי & doce me, Psal.25.5..119.135. וְלַמְּדָהּ & doce eam, Deut.31.19. In pl.m. Imper.piel, לַמְּדוּ: unde in pl.f. occ.cum וְ cop.præf. וְלַמֵּדְנָה & docete, Jer. 9.19. In fut.piel, 1.s. אֲלַמֵּד; unde cum הַ parag.add. est, אֲלַמְּדָה docebo,Psal.51.15. sed occ.etiam 1. sing. fut.piel cum כֶם & ם Aff. sic, אֲלַמְּדֶכֶם docebo vos, Psal.34.12. אֲלַמְּדֵם docebo eos, Ps.132.12. & in 2.s.m. תְּלַמֵּד, occ.cum נִי, נּוּ & ם Aff. תְּלַמְּדֵנִי docebis me, Psal.119.171. Cant.8.2. תְּלַמְּדֵנּוּ docebis eum,Psal.94.12. תְּלַמְּדֵם docebis eos,Deut.5.31. In 3. s.m.fut.piel, יְלַמֵּד; sed occ.cum sægol in ult.ante Maccaph; sic, יְלַמֵּד־ docebit, Job.21.22. Item occ. etiam eum יְ cop.præf.ut & cum וְ conv. præf.ante הִ & יָ Aff. וְיִלַּמְּדֵהוּ & docebit.Psal.25.9. וְיִלַּמְּדֶהָ & docuit eum, Isa.40.14. וַיְלַמְּדָהּ & docuit illud, Deut. 31. 22. Item in 3.pl.m.fut.piel occ.simpl.& cum וְ conv.præf. ut & cum Nun parag.add.ut seq. יְלַמְּדוּ docebunt,Deut. 20.18. Jer.31.34. וַיְלַמְּדוּ & docuerunt, 2 Chron.17.9. וְיִלַּמְּדוּן docebunt, Deut.4.10. In pual, לֻמַּד doceri; e- doctus est; unde in part.pual præf. s.m. vel potest es- se 3.s.m. præt.pual,cum cametz pro pathach, ob pau- sam: ità ut significet vel edocetur, vel edoctus; &c. לָמֻד assuetus, Jer.31.18. & in part.pual,præt. מְלֻמָּד e- doctus: & in pl.m. מְלֻמָּדִים; unde in pl.m.constr.est, מְלֻמְּדֵי edocti, 1 Chr.25.7.Cant.3.8. & in sing. s. part. præt.pual, occ.simpl.locis seq. מְלֻמָּדָה edocta, assue- ta, Isa.29.13.Hos.10.11. Atque indè nomina,i. לֶמֶד e- doctus,assuetus; quasi esset forma constructa à לָמֻד, vel לָמֵד, instar כָּבֵד gravis, & occurrit cum כְ præf. Ezech.27.23. sic, כְּלֹמַד quasi edoctu s, sicut assuetus, scil.mercari tecum; ut Kimchi monet in comment. vel est nomen proprium, Kilmad, Medorum provincia,vel Kilmadæus populus; Bu.Lex.Assur, כַּלְמַד sicut doctus & peritus; Pag.scil.negotiatricis tui; vel potiùs,assue- rus negotiatrici tuæ; Quidam, negotiationis; sed est Toar, ut videre est in רָכַל; Merc. Cev. Id est filii Assur fuerunt sicut docti, vel periti, ut venirent (vel potiùs, exercitati & assueti enire; Merc.) jugiter ad te in negotiatione sua: Sic R. Jos.K. Targum, Provinci- æ Assur Medorumque,ipsæ,vel potiùs,ipsi, sunt scil.ne- gotiatores tui; Pag.Merc. Item,2. indè No. לָמוּד vel לָמֻד eruditus, doctus, qui docetur; peritus,&c.Pag.Bu. Cocc.occ.in forma cum kibbutz,loco seq. לָמֻד assue- tus, Jer.2.24. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum בְ præf. לְמוּדִים Doctorum,Isa.50.4. כַּלְמוּדִים sicut doctorum, Isa 50.4. ut & in forma pl.m.constr. occ. simpl.vel cum Schurek, vel cum kibbutz penult. לְמוּדֵי docti,Isa.54. 13. לְמֻדֵי edocti, Jer.13.23. sed occ.etiam cum בְ præf. & יְ pro יֵ, ob pausam, Aff. post kibbutz,sic, Isa.8. 16. בְּלִמְדָי inter peritos meos,i.e.qui à me edocti sunt, h.e. discipulos meos; Bu.Lex. Signa legem בְּלִמְדָי in doctis seu peritis meis; Pag. In discipulis meis; Coc. Bu.Conc. Non enim omnes qui audiunt sonum verbi Dei, sunt Discipuli Dei, sed qui à Deo attrahuntur,ut atten dant, scrutentur, percipiant & credant; Joh. 6. 44,45. Cocc. Nomen autem hoc לְמוּד Aven. substanti- vè sumit pro disciplina & vivendi modo; eruditio, in- stitutio, assuefactio,&c.& sic exponit locos ubi occurrit. Et quidem in scriptis Hebræorum לְמוּד substantivè su- mitur pro Doctrina, seu Disciplina. Idem est apud il- los תַּלְמוּד: quo nomine specialiter appellant ingens Opus ubi omnis generis argumenta tractantur, sicut & apud nos in Pandectis, continens 60. Massachtoth,h.e. tractatus, ut Pandectæ juris nostri libros 50. & sub u- noquoque tractatu seu Massecheth, plura capita seu se- ctiones: i.e. Perakim. Vide Eliam in Tisbite,ubi diffe- rentiam exponit inter Misna, Talmud & Gemara; Merc. Item,3. hinc etiam No. לָמוּד peritus: unde in for- ma pl.m. לְמוּדִים, &c. Vide suprà in part. Pahul kal. Item,4. hinc etiam No. hæmant. cum Thau præpos. תַּלְמִיד m. discens, seu qui discit ab alio. Occurrit lo- co seq. תַּלְמִיד Discipulus, 1 Chron.25.8. Sicut & 5. מַלְמָד Hinc etiam No.hæmant. cum Mem præpositio, m. stimulus; i.e. baculus aut virga in cujus summitate est acus, aut aculeus,(qui appellatur דַּרְבָּן; ut suprà dictum est, Merc.) sic appellatus quòd boves doceat arare; ut R.D.inquit; Pag. stimulus,baculus quo boves reguntur; Cocc. seu qui est disciplina bobus regendis in arando; Av. Occurrit in forma constr. cum בְ præf. loco seq. Jud.3.31. & percussit de Philistæis sexcentos viros

viros לְמַלְמֵד הַבָּקָר ſtimulo bovis; Pag.Bu.Coc. [לָמָּה vel cum dageſch לַמָּה quare, cur, &c. quære in לָמָּה; Pag.Merc. Item לְמַעַן propter,&c. Vide ſub rad. עָנָה; Bu. Lex.]

Rad.47. לָנָה pernoctavit cum lamento. Componitur ex לִין pernoctavit, & נָהָה lamentatus eſt; atque per craſin contractæ ſunt literæ eædem. Occurrit cum וְ conv.præf. Zach.5.4. וְלָנָה & pernoctabit cum lamento, &c. ſægol repræſentat hanc compoſitionem ex נָהָה lamentatus eſt; Av.qui ſolus hanc rad. pro hac voce ſtatuit, reliqui referunt ad Rad. לִין; quam vide.

Rad.48. לָעַב eſt deridere, irridere & ſubſannare,ut R.D. inquit,Pag. ludificatus eſt, labe aſperſit.Cogn.cum לָעַג ſubſannavit, irriſit; Av. In hiphil הֶלְעִיב ſubſannavit, Bu. Lex. contumeliâ affecit; contumeli oſus fuit in aliquem: unde in part.hiph. ſ.m. מַלְעִיב ſubſannans; atque indè in forma pl. m. occ. defectivè abſque jod hiph.& cum ſolo chirek penult.ſic, 2 Chron.36.16. & erant מַלְעִבִים irridentes & ſubſannantes, i.e.irridebant, ſubſannabant nuncios Dei,&c.Pag.Bu.Lex.& contumeliâ affecerunt,&c.Av.

Rad.49. לָעַג eſt etiam, deridere,irridere,ſubſannare: Item balbutire; Pag.Bu.Lex. Conſtruitur cum Dativo, & interdum cum Beth præp. illuſit per irriſionem; Av. Ad geſtum propriè pertinet. Conſtruitur cum Lamed, i.e. cum Dativo, ut verbum præcedens ſynonymum cum Beth; quòd per balbutire exponatur, ideo fit, quia balbutientes irridentur: unde & eo ſignificatu in Niphal invenitur, Iſa.33. נִלְעָג quaſi ſubſannabilis, ob balbutiem. Sic nomen לַעַג eadem ratione pro balbutie, quæ ſubſannationi eſt expoſita. Hinc, juxta quoſdam, עַלַּג balbus, literarum Metatheſi, quaſi ob balbutiem, aut blæſitatem linguæ ſubſannabilis. Nam & ſi quos cum ſanna excipere volumus, blæſitatem effingere ſolemus,ad eos ridendos. Reperitur etiam hoc verbum conſtructum cum Beth, ſicut præcedens. Sanè Kimchi vult ea quæ ex hac radice balbutiem ſignificant eſſe tranſpoſita ex עלג. In Iſa.33.verſ.19. נִלְעַג לָשׁוֹן ſcribitur in regimine, quaſi impeditus aut balbutiens linguâ; Merc. Occurrit in præt.kal, 3.ſ. f. & in part. ben.kal, ſ.m.ut ſeq. לַעֲגָה ſubſannat,2 Reg.19.21.Iſa.37.22. לֹעֵג ſubſannans,Prov.17.5. Jer.20.7. In fut.kal, occ. 1.ſing.& 2.ſ.m.cui ult. ־ conv.eſt præf. ut & in 3. ſ.m. in pauſa cum cametz, ſed extra pauſam cum pathach in ult. ut & in 3.ſ.f. & in 3.pl.m. prout ſequuntur; אֶלְעַג ſubſannabo, Prov.1.26. תִּלְעַג ſubſannabis, Pſal. 59. 9. וְתִלְעַג & ſubſannaſti, Job.11.3. יִלְעַג ſubſannabit,Job. 9.23. יִלְעַג ſubſannabit, Job.22.19. Pſal.2.4. תִּלְעַג ſubſannabit, Prov.30.17. יִלְעֲגוּ ſubſannabunt,Pſal.80.7. In Niphil, נִלְעַג rideri,irrideri, Bu. man. factus eſt balbutiens, Av.blæſus fuit, ſeu balbutivit; Pag. ridiculus fuit; Bu.Lex. unde in part.niph.ſ.m. נִלְעָג: ſed occ. in forma conſtr.cum pathach; ſic, Iſa.33. 19. נִלְעַג לָשׁוֹן blæſus,aut balbus; ſcil.eſt lingua, cujus non ſcil.eſt intelligentia, Pag. Eſt part.niph. in regimine, ut ait R.D. in Michlol; Cev.ridiculus linguâ, i.e. barbarus, qui ignotis & non intelligentibus ridiculè loquitur; Bu. Lex. Lingua námque aliena, & planè inuſitata, ridicula videtur; Cocc.Populum Barbarum non videbis,&c. ſubſannibilem,i.e. balbutientem linguâ; Av. Hæc autem Conjug. Nivhal eum hoc ejus loco deeſt in Bu.Conc.In Hiphil, הִלְעִיג idem quod kal; ſubſannavit, Bu. ſannis & irriſionibus affecit. Conſtruitur cum בְּ, עַל & לְ; Av. Occurrit in part.hiph. (à ſing. מַלְעִיג ſubſannans, &c.) pl.m.cum ־ cop. præf.abſque jod notâ hiph.& cum ſolo chirek parvo penult. ſic, וּמַלְעִגִים & ſubſannantes, 2 Chron.30.10. In fut.hiph. 2.ſ.m.occ. plenè; ſic, תַּלְעִיג ſubſannato, Job.21.3. ſed in 3.ſ. m. occ. cum Tzere abſque jod in ult.poſt ־ conv.præf.ſic, וַיַּלְעֵג & ſubſannavit,Neh.4.1. Item in 3.pl.m.fut.hiph.occ.ſimpl. & plenè; ſed cum ־ conv.præf. occ.cum chirek abſque jod in penult.ut ſeq. יַלְעִיגוּ ſubſannabunt,Pſal.22.8. וַיַּלְעִגוּ & ſubſannarunt, Neh.2.19.Atque indè nomina, i. לַעַג m. ſanna,ſubſannatio, irriſio, Bu. Pag. Av.Cocc. Occurrit ſimpl.& cum הַ, בְּ & וּלְ præf.לַעַג ſubſannatio, Lam.34.7. Pſal.70.4. הַלַּעַג ſanna, Pſa.123.4. בְּלַעַג cum riſu,Iſa.33.19. וּלְלַעַג & ad ſubſannationem, Ezech.23. 32..36.4. Item cum ם Aff. eſt, לַעֲגָם ſubſannatio ipſorum,Hoſ.6.16.Item, 2.hinc etiam No.pl.m. לַעֲגִים & in conſtr. לַעֲגֵי ridiculi, ſanniones, Bu.Conc. Subſannatores, Pag. Occurrit autem in forma pl.m.conſtr. Pſal.35.16. בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג cum impiis,vel cum hypocritis, ſubſannatoribus ſubcineritii panis; i. e. qui indulgent ventri; vel ſubſannantibus ſubſannationi,aut verbis otioſis, juxta R.D. ut habes in Rad. עוג. Vel, juxta Ab.Ezram, cum impiis ſubſannatoribus ſubſannatione; quæ ſubſannatio eſt in oculis eorum ſicut panis ſubcineritius ad edendum; juxta illud, qui comedunt populum meum (acſi) comederent panem. R.D.in comment. ſic exp. Impii aut hypocritæ & ſubſannatores qui vacant verbis otioſis; מָעוֹג enim eſt ſermo otioſus; & בְּ in בְּחַנְפֵי eſt loco עִם cum: & eſt ſenſus, Hi percuſſi congregant ſe cum viris prophanis & viris ſubſannationis, ut derideant frendeantque dentibus adverſus me. Alii verò, ut dictum, exponunt מָעוֹג ſicut עוּגָה panis ſubcineritii; q.d. cum viris voluptuoſis qui indulgent ventri & ſuis concupiſcentiis; vel metaphoricè מָעוֹג eſt conſilium malum, malúmque opus aut factum; Pag.vel num.ſing.poteſt eſſe לַעַג m.ſubſinnator, ridiculus, irriſor, ſannio; unde לַעֲגֵי מָעוֹג ſunt ſanniones facetiæ, i.e.faceti; Bu.Lex.cum hypocritis illuſionum placentæ; Av. Pro ſimulationibus ludibrioſis placentæ; h.e. ea mercede, quòd iis offertur offa ad obthurandum ipſis os per blanditias cum ludibrio; Cocc. Inter hypocritas (facetos) ſanniones faceti. Hebr.inter hypocritas (facetiæ) ſanniones facetiæ; ſimilis conſtructio eſt Job.20.17.& Iſa.19.11.Senſus eſt quum à me profecti ſunt ad congerrones ſuos,inter,&c. frendentes,&c.i.e. furentes ex ira graviſſima, Jun. Sed occurrit etiam eadem hæc forma pl. m. conſtr. cum בְּ præf. ſic, Iſa.28.11. בִּלַעֲגֵי שָׂפָה cum ridiculis labio; Bu.Lex. quia,balbutientibus labio, pro labiis, & linguâ alterâ loquetur, ſcil. propheta,ad populum hunc; Pag. vel balbutiis labii; i.e. blæſo ſeu balbutiente ſermone. Sunt qui paſſivè intelligant, quòd ſint ſubſannandi prædicantes Evangelium tanquam ſtulti forent, & balbutirent apud ſapientes hujus ſeculi; Merc. In ſannis labii, h.e. linguâ barbarâ, ridiculâ,tanquam γλωσσοκομικῶς, Cocc.

Rad.50. לָעַז eſt, loqui linguâ aliâ quæ non ſit lingua ſancta; i.e. barbarè loqui, aut linguâ barbarâ; Coec. Sunt qui affine faciant præcedenti Radici; quaſi Hebræi cæterorum populorum linguam contemnentes,velut per inſul-

insultationem, blasos eos, vel balbos appellarint. Alii volunt esse cognatum נוּעַז; de quo suprà in יָעַז. Hodiè Judæi, cùm quid vernaculè exponere volunt, dicere solent, בַּלַעַז. Item Judæos Italos hodie appellant הַלּוֹעֲזִים; de qua re vide Eliam in Tisbi; Merc. Atque indè part.ben.kal, s.m. ut quidam; vel, ut alii, nomen participiale, לוֹעֵז m.barbarus; peregrini, vel exotici sermonis; Bu.Lex. Vulgaris, popularis, laicus, qui non tenet literas sacras, nec linguam sanctam. Cogn. cum עָוַז obfirmatus est; nam ignari literarum sacrarum plerumque sunt fronte impudenti & obfirmatâ. Hinc λαὸς, λεὼς populus vulgaris, laicus, &c. Av. Occurrit autem nomen hoc Psal.114.1. מֵעַם לוֹעֵז ex populo barbaro; 70. ἐκ λαοῦ βαρβάρου, Cocc. De populo barbarè loquente, i.e. barbaro, Pag. vel peregrini sermonis; sic ibi Chald. מֵעַמְמֵי בַּרְבָּרַאי ex populis barbaris, nempe Ægyptiis, inter quos Jacob, de quo ibi sermo, habitavit; Bu.Lex. Hinc quidam derivant נוּעַז quod est Isa.33.19. volunt enim Nun esse pro Lamed, ut est in נִשְׁכָּה, pro לִשְׁכָּה; Cocc.

Rad.51. לָעַשׁ comedit lotum; est autem lotus, herba cum Radice sua, quam Homerus inter herbas subnascentes Deorum voluptati primam nominavit; & ejus generis variæ sunt species; invenies enim apud Dioscoridem, lotum urbanam, sativam, sylvestrem & lybicam. Sunt qui herbam & semen fænigræci lotum vocarunt. De loti autem arbore & fructu dictum est in radice לָשַׁשׁ; unde לוּשׁ, &c. Av. qui solus sic hoc verbum explicat in kal, nam in textu solum occurrit verbum in Hiphil, הַלְעִיס gustare vel gustandum dedit; Bu.Lex. fecit, permisit, seu dedit edere; Pag. fecit vesci loto; Av. Occurrit in Imper. hiph. s.m. cum נִי_ Aff. Gen.25.30. & dixit Esau ad Jacob הַלְעִיטֵנִי sine me gustare; Bu. Cocc. fac me edere, i.e. sine ut edam; Pag. Fac me vesci, &c. Av. R.Sal. exponit fundere; Merc.

Rad.52. לָעֲנָה; indè No. לַעֲנָה f. amaritudo; absynthium; vel venenum, ut quidam exponunt; Pag. Absynthium; Bu.Lex. Av. Cocc. herba amara & nota omnibus, & accipitur etiam pro amaritudine; Av. herba amara; Bv. Conc. Radix fructificans felle & absynthio, Deut.29.17. (ad quem locum alludit Petrus Act. 3. & Epist. ad Hebr.12. Merc.) est opinio generans dicta blasphema, & facta mala; qualia deinceps designantur; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum ! cop. præf. לַעֲנָה absynthium, Jer.9.14..23.15. Lam.3.15, 19. וְלַעֲנָה & absynthium, Deut.29.18. ut & cum כַּ & לְ præf. ut seq. כַּלַּעֲנָה sicut absynthium, Prov.5.4. לְלַעֲנָה in absynthium, Am.5.7..6.12.

Rad.53. לָפַד; indè No. לַפִּיד lampas; vel potiùs, æda, aut fax, vel facula; Pag. Bu. Av. quæ scil. lucet & splendet; Av. Græcum λέμπας, -αδ⊕ indè efficium videtur: פֶּלֶד literis transpositis, idem est; Merc. Cev. At Job.12.5. לַפִּיד בּוּז existimo esse vocem compositam ex פִּיד & præp. Lamed; ad calamitatem contumelia; videsis, Commentarium nostrum; Coc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum !, כְּ & כְ præf. ut seq. לַפִּיד fax, Jud.15.4. Job.12.5. וְלַפִּיד & lampas, Gen.15.17. כְּלַפִּיד ut lampas, Isa.62.1, וּכְלַפִּיד & sicut faculam. Zach.12.6. & in forma pl.m.occ. vel defectivè cum chirek solo absque jod medio, vel plenè cum jod in penult. cui priori formæ absque jod ! cop. est præf. & plenæ formæ הַ, בַּ & כַּ sunt præf. Interdum tamen cum chirek solo absque jod plur. in ult. prout sequitur, לַפִּירִים faces, Jud.6.15. לַפִּירִים faces, Job.41.10. הַלַּפִּירִים & faces, Jud.7.16. וְלַפִּירִים & faces, Jud.7.16. הַלַּפִּירִים faces, Exod.20.18. Ezech.1.13. בַּלַּפִּירִים vel רַם faces, in faces, Jud. 7.20..15.5. כַּלַּפִּירִים sicut faces, Nah.2.5. Item occurrit etiam in forma pl.m. constr.cum כְּ præf.sic, כְּלַפִּירֵי ut faces, Dan.10.6. Item, occ. etiam in forma pl.f. לַפִּירוֹת faces, candelæ, lucernæ, prout legitur, Jud.4. 14. & Deborah &c. אֵשֶׁת לַפִּידוֹת uxor lucernarum; i.e. quæ erat lucerna in Israel, &c. vel est proprium nomen Lappidoth ipsius Barak; Av. In Midras scribitur quod vocatur mulier לַפִּירוֹת, eò quòd faciebat פְּתִילוֹת fila, aut funiculos, (i.e. ellychnia; Cev.) pro sanctuario; Pag.

Rad.54. לָפַת in kal est נָשָׂה, inquit R.D. i.e. inclinare, declinare, Pag. transitivè, scil. quidam exponunt, apprehendere cum concussione rei quæ apprehenditur; percellere; alii, per complecti, seu amplecti, exponunt; Merc. Inclinavit, juxta quosdam, vel, juxta Targum, apprehendit, complexus est, Bu.Lex. incussis scil. manibus; comprehendit incutiendo manus in aliquod. cogn. cum לָבַשׁ percussit virgis, cecidit. Hinc per Metathesin literarum, σπλήνη & πλήσσω, percello, percutio; Av. Occurrit in fut. kal, 3.s.m. cum יִ conv. præt. sic, וַיִּלְפֹּת & inclinavit, complectendo, scil. Jud.16.9. In Niphal, נִלְפַּת contorquere, inclinare se; Bu.man. percussus est; Av. apprehendit sese, & membra sua ad sese retraxit, more eorum qui pavore corripiuntur subitò, Merc. Trepidus sese contraxit: Item in Job.6. contrahunt se itinera viæ ipsorum; i.e. minus minúsque in longum profluunt; Cocc. vel, percellentur semitæ viæ ipsorum; Av. Perversæ, vel involutæ erunt, &c. Pag. Occurrit autem in fut. Niph. 3.s.m. cum ! conv. præf. & in 3. pl.m. simpl. ut seq. וַיִּלָּפֶת & inclinavit se, huc illuc vertit se, Ruth.3.8. יִלָּפְתוּ inclinant se, huc illuc divertunt, Job.6.18.

Rad.55. לָצַץ sales dixit, dicax fuit, scommata dixit, dicteriis usus est, dicacirer lusit. Cogn. cum לוּץ illusit, derisit, & cum לִיץ interpretatus est; nam dicax, & petulans linguâ dicteriis mordet illudendo & malè interpretando quod ab aliis dicitur. Occurrit in part.ben.kal, vel ut No. participiale pl.m. Hos.7.5. protraxit manum suam (Rex) cum לֹצְצִים falsidicis; Av. qui solus hanc hîc Radicem statuit pro hac voce, quam reliqui locant, ut nomen sub Rad. לוּץ: ubi vide.

Rad.56. לָצַר; indè juxta R. Jonah est No. hæmant. præposito Mem, מֶלְצָר thesaurarius, & præpositus ciborum, juxta R.D. architriclinus, archimagyrus; Pag. promus condus; Coc ut occ. Dan.1.11. & 16. cum הַ dem. præf. sic, Et dixit Daniel ad הַמֶּלְצָר thesaurarium, vel archimagyrum: non enim potest esse No.pr. quum præponatur ei He demonstr. ut dicunt Grammatici. Et sic vers.16. R.D. tamen scribit rectum esse, ut sit nomen quatuor literarum, & Mem esse radicale; Pag. Peregrina est vox ex loco explicanda; Cocc. præfectus; Bu. Conc. Masoreth utrobique pathach scribendum esse annotat, & Kimchi in Michlol recenset illud non solùm inter ea quæ extra regimen afficiuntur pathach; sed & inter ea quæ illud etiam ad Athnach retinent; Cev.

Rad.

Rad.57. לָקַק eſt לָחַךְ lambere, lingere; Pag.Bu.tribuitur propriè canibus, qui lambendo potum ſumunt, Merc. elambit, &c. ut Merc.Av. Eſt cogn.cum לָקַח accepit, & cum לָחַךְ linxit. Hinc Latinum lac; quod lambendo à lactentibus ſumitur; Av.70. λάπτειν, λείχειν, Cocc. Occurrit autem in præt.kal, 3.pl. m. more perfectorum; ſic, לָקְקוּ linxerunt, 1 Reg.21.19. Sed in futuro deficit prius Koph; Av.more duplicantium Yajin; ut in 3.ſ.m. fut.kal (inſtar יָסוֹב) eſt, יָלוֹק lambet, Jud. 7.5. ſic in 3.pl.m.fut.kal (ut יָסֹבּוּ) occ.ſimpl. & cum ו conv.præf. וְיָלוֹקוּ lingent, 1 Reg.21.19. וַיְּלוֹקוּ & linxerunt, 1 Reg.22.38. In piel, לִקֵּק idem cum kal, linxit, Bu.lambit continuè; Av. Unde in part. piel (à ſing. מְלַקֵּק lingens, &c.) occ. in forma pl.m.cum ה demonſt. præf.ſic, הַמְּלַקְּקִים lambentes, Jud.7.6,7.

Rad.58. לָקַח eſt, capere, accipere, ſumere: ferre, tollere: ducere, Pag. Latè patet Hebraicè & tam in bonam quàm in malam partem ſumitur; Merc. Aſſumere, deſumere, auferri, & ſimilia, Bu.Conc. & Lex. Idem eſt quod קוֹחַ accepit, ſuſcepit, ſumpſit, abſtulit, &c. Et eſt cogn.cum לָכַד cepit, comprehendit. In fut. kal, ſemper abſconditur Lamed pro dageſch; in Infin.& Imper. ſæpe illud deficit; Av. Occurrit autem Rad. hæc frequens admodum in textu; ut in præt. kal. 3.ſ. m. לָקַח accepit, acceperat, abſtulit, &c. Gen.2.22..5.24.. 27.36..31.1..36.2..47.2.&c.ad Ezech.18.13.in 60. circ. l. ſed in pauſa cum duplice cametz locis ſeq. לָקָּח accepit, abſtulit, Gen.27.35. Num.12.1. Deut.24.5. 1 Reg. 14.26.2 Chron.12.9. Job.1.21. Pſal.15.5. Ezech.17.13.. 18.17. & cum ו conv.vel cop.occ.etiam cum pathach in ult. locis ſeq. וְלָקַח & accepit, accipiet, Gen.3.22. Exod.12.4..22.10. Lev.4.5,25,34,30.. 14.4,12,14,15,21, 24,25,49,51..16.7,12,14,18. Num.5.17,25..6. 18,19.. 19.4,6,18. Deut.22.15..26.4.1 Sam.16.23..27.9.2 Reg. 14.14. Ezech.45.19. Item occ. etiam in 3.ſ.m. præt.kal præter morem, abſque Lamed 1.Rad.& cum cametz ad differentiam Imperativi; Pag. idque ſimpl. & cum ם Aff.ſic, קָחָם accepit, Ezec.17.5. קָחָם accepit illa, Hoſ. 11.3. ſed cum נִי & הָ Aff. (cui ult. etiam ו cop. eſt præf.) occ.plenè cum ל 1.Rad. ut ſeq. לָקָחַנִי accepit, ſumpſit me, Gen.24.7. לָקְחָה accepit eam, Deut.20.7.. 24.3.1 Chr.2.22. Eſth 2.7. וְלָקָחָה & accepit eam, Deut. 25.5. & in 3.ſing.f. præt.kal, occ.ſimpl. & cum ו conv. præf. לָקָחָה accepit, Gen.31.34. Iſa.40.2. Zeph. 3. 2. וְלָקָחָה & accipiet, Lev.12.8. & in 2.ſ.m.præt.kal, ſignanter occurrit Pſal. 68. 19. לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם accepiſti dona in hominibus, vel propter homines; Pag. Voluit Sanctes dicere, pro hominibus; Merc. Accepiſti dona in hominibus; i.e. tuo merito tibi in hominibus dona data ſunt; nempe Spiritum tuum acceperunt, ut eſſent in te, & tu viveres & exhilareris in ipſis. Nemo extra Chriſtum dona Dei accepit: & qui in ipſo eſt, omnia accepit. Hinc poteſt optimè explicari, Hoſ. 14.3. וְקַח טוֹב & accipe bonum, i.e. (tuo merito) impetra bonum quod nobis detur in te; Cocc. Accipies (dediſti) dona hominibus; Hebr.accepiſti dona; ecclipſis verbi conjugati, ut Exod.25.2. quomodo accipiendum eſſe docet verſus ſequens; & Apoſtolus ad Epheſ.4. 8. Sic Hoſ.14.3. & acceptum confer bonum; Hebr.accipe bonum, ut Exod.25.2. Jun.Sed occ.2.ſ.m. præt.kal, præterea in ſignificatione uſitata locis ſeq. (nam textus cit. deeſt in Bu.Conc.) לָקַחְתָּ accepiſti, Gen.20.3.1 Sam.12. 4.2 Sam.12.9. ſed cum ו conv. præf. ſæpiùs occurrit, וְלָקַחְתָּ & accipies, Gen.24.4,7,38..33.10. &c.ad Zach. 6.11. in 40. circ. l. Item, cum נוּ Aff. occ. loco ſeq. לְקַחְתָּנוּ accepiſti nos, Exod.14.11. & in 2.ſ.f.præt. kal, occ.ſim pl.& cum ו conv.præf. לָקַחְתְּ accipiſti, accipis, Ezech.22.12. וְלָקַחְתְּ & accipies, 1 Reg.14.3. & in 1.ſing. præt.kal, occ.ſimpl. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult. ut ſeq. לָקַחְתִּי accepi, Gen.48. 22. Lev.7.34. Num.3.41..8.16..18.6. Deut.9.21..22.14.1 Sam.2.17..12.3..21.9. Prov.24.32. Iſa.51.22. לָקַחְתִּי accepi, Num.23. 20. & cum ו conv. præf. occ.locis ſeq. וְלָקַחְתִּי & accipiam, aſſumam, Exod.6.7.1 Sam.25.11.2 Sam.12.11.1 Reg.11.35. 2 Reg.5.20..18.32. Iſa.36.17. Jer.3.14..25.9..43.10..44.12. Ezech.17.22..36.24. Hoſ. 2.11. Sed occ.etiam cum הָ Aff. cui & ו conv. eſt præf. ut & cum ו & ם Aff. cui ult. ו conv. eſt præf. ut ſeq. לָקַחְתִּיהוּ accepi te, Num.23.11.2 Sam.7.8.1 Chro.17.7. וְלָקַחְתִּיהוּ & accipiam te, Gen.27.45. לָקַחְתִּיו accepi illud, Jud.17.2. וְלָקַחְתִּים & capiam eos, Am.9.3. & in 3.pl.præt.kal, occ. extra pauſam cum Scheva penult. ſed in pauſa cum cametz penult. cui utrique formæ ו conv. eſt præf. prout ſeq. לָקְחוּ acceperunt, Gen.43.15. Num. 34.14,15. Joſ.4.20..7.11..11.19..13.8..18.7. Jud.18.17, 27.1 Sam.5.1..7.14..30.16,18,19. Jer.7.28. Ezech.22. 12. לָקָחוּ acceperunt, Gen.34.28. Jud.5.19 2 Sam.4.12. 2 Reg.25.14. Jer.2.30..52.18. Ezech. 23. 10.. 27. 5. וְלָקְחוּ & accipient, Exod.12.7. Lev.14.42. Num.4.5,12.. 8.8..19.17. Deut.19.12..21.3..22.18 Ezech.16.39..23. 26,29..30.4..33.2. Zach.14.21. וְלָקְחוּ & accipient. 1 Reg.20.6. Item cum ו conv.præf.& ם Aff.eſt, וְלָקְחוּם & accipient eos, Iſ.14.2. Jer.20.5.& 1 1 2.pl.m.præt.kal, occ. ſimpl.& cum ו conv.præf. לָקַחְתֶּם accepiſtis, Jud.18. 24. Joel.4.5. וְלָקַחְתֶּם & accipietis, Gen.44.29. Ex.12. 22. Lev.23.40. Num.13.20. Joſ.6.18.1 Sam.6.8. In 1.pl. præt.kal, occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. לָקַחְנוּ accepimus, Deut.3.4. Jud.21.22. Am.6.13. וְלָקַחְנוּ & accipiemus, Gen.34.17. Jud.20.10. In part.ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl.& cum ו cop.præf. לוֹקֵחַ accipiens, Gen. 27.46. Deut 27.25.2 Reg.2.3,5. Prov.9.7. Ezech.24.17..37.19, 21. וְלוֹקֵחַ & capiens, Prov.11.30. & in forma pl.m.ben. kal, occ.cum ה dem.præf. הַלּוֹקְחִים accipientes, Jer.23. 31. & in forma pl.m.conſtr.eſt, לוֹקְחֵי accipientes, Gen. 19.14.2 Sam.4.6. Am.5.12. In part. pahul kal, לָקוּחַ captus; unde in forma pl.m.occ.cum kibbutz pro ſchurek penult.ſic, לְקוּחִים captos, Prov.24. 11. In Infin. kal, plenè eſt, לָקוֹחַ vel ſine vau, accipiendo, Deut.31. 26. Jer.32.14. Ezech.24.5. Zach.6.10. Sed occurrit Infin.kal, etiam in alia forma defectiva abſque Lamed 1. Rad.& cum duplici Pathach ante Thau in fine, (ſed ſemel viz.2 Reg.12.8. eſt per Scheva penult. præter morem, fortaſſe ob conſtructionem Genitivi ſubſequentis; Merc.Cev.) ſic, קָחַת accipere, 2 Reg.12.9. Jer.5.3..17. 23. cui etiam formæ לָ eſt præf. locis ſeq. לָקַחַת accipere, accipiendo, ad accipiendum, Gen.4.11..24.48.. 28.6.. 38.20. Deut.4.34..9.9..25.7. Jud.11.5.. 14.3.. 20.10. 1 Sam.19.14,20.2 Sam.12.4. 1 Reg.17.11. 2 Reg.4.1..5. 16.26.1 Chro.7.21. Pſal.31.14..68.19. Prov.1.3. Jer.25. 28..32.33..36.21,26. Ezech.38.13. Item occ etiam cum וְ & מִ præf. וְלָקַחַת & accipere, Gen.30.14..43.18. 2 Reg.5.26. Mal.2.13. מִקַּחַת ab accipere, 1 Reg.22.3. 2 Reg.5.20. Jer.33.26. quæ etiam forma occ.cum ו.. הָ.. &

& ה Aff. cui ult. ב & ל ſunt præf. ut & cum ו Aff. cui etiam ב & ל ſunt præf. ſicut etiam cum ה Aff. & ל præf. prout ſeq. קַחְתִּי accipere me, Ezec.24.25. קַחְתְּךָ accipere te,Gen.30.15. בְּקַחְתֵּךְ in accipere te,Ezec.16.61. לְקַחְתֵּךְ accipere te,1 Sam.25.40. בְּקַחְתּוֹ in accipere eum,Gen.25.20 Jer.40.1. לְקַחְתּוֹ accipere eum,Deut.24.19. לְקַחְתָּהּ accipere eam,Deut.24.4..25.8. Jud.14.8.1 Sam.24.11..25.39.1 Reg.19.10,14. In Imper.kal, ſ. m. occ.plenè ſimpl.& cum ו cop.præf. לְקַח accipe, Exod.29.1. Prov.20.16. וְלְקַח & accipe, Ezech.37. 16. ſed ſæpiùs multò occ.Imper.kal ſ. m. defectivè abſque ל,1. Rad.ſic, קַח accipe, Gen.6.21..12.19.. 14.21.. 19.15.. 22.2.&c. ad Zach.11.15. in 80.circ.l. quæ etiam forma defectiva occ.in pauſa cum cametz,loco ſeq.קָח accipe, 1Sam.21.10.& cum ה parag.eſt cum Scheva penult.ſic, קָחָה accipe , Gen.15.9. Item, cum ו cop. ante formam cum pathach occ. locis ſeq.וְקַח & accipe, Gen.27.9.. 28.2. 31.32. Exod. 17.5. Num.17.17. 1 Sam.2.16..20. 31.2 Sam.2.21.2 Reg 4.29..9.1.Prov.4.10.Jer.13.6.Hoſ. 14.3. Item cum נִי Aff.poſt cametz occ.ſimpl.& cum ו cop.præf.ut & cum נָהּ & ם mappikkatum Aff.itidem poſt cametz ; ſic,קָחֵנִי accipe eum,1Sam.20.21. Jer.39. 12.וְקָחֵנִי & accipe eum,1Sam.16.11.קָחֻנָּה accipeillud, Jer.36.14. קָחֵם accipe eos,Gen.48.9. & in forma pl. m. Imper.kal, extra pauſam eſt cum Scheva penult. ſic, קְחוּ accipite, Gen.42.33..43.11,12. &c. ad Hoſ.14.3.in 30.circ.l. ſed in pauſa cum cametz penult.occ.loco ſeq. קְחוּ accipite,Gen.43.13. & cum ו cop.præf.ante Scheva penult.eſt, וּקְחוּ & accipite,Gen.45.18.Exod.12.21. Num.16.17.2 Reg.4.41. Jer.9.6. ſed cum הוּ Aff. occ. cum kibbutz pro ſchurek penult.poſt cametz;ſic,קָחֻהוּ accipite eum,1 Reg.20.33.& in forma ſing.f.Imper.kal, occ.plenè ; ſic,לְקָחִי accipito,1 Reg.17.11.ſed defectivè abſque Lamed 1.Rad.ſimpl. & cum ו cop. præf.וְקְחִי accipe,1 Reg.17.10. Iſa.23.16..47.2.וְקְחִי & accipe, Jer. 46.11. In fut.kal, occ. ſemper defectivè abſque Lamed 1.Rad. poſt literas Ethan ; compenſata ſcil. per dageſch in 2.Rad. Koph, more verborum defectorum Pe Nun ; ut in 1.ſing.fut.kal,extra pauſam, occ. cum pathach in ult. ſed in pauſa cum camerz in ult. cui priori formæ ו cop.& poſteriori ו conv.eſt præf. אֶקַּח accipiam,Gen. 14.23.1 Reg.11.34,37. Pſal.50.9..70.5. Iſa.66.21. אֶקָּח accipiam , 2 Reg.5.16. Iſa.47.3.וְאֶקַּח & recipiam,Hoſ. 13.11.וְאֶקָּח & accipi, Gen.12.19..40.11. Num. 8. 18. Deut.1.15,23. Joſ.24.3.2 Sam.1.10. Jer.13.7.. 25.17.. 32.11..35.3.Zac.11.7,10. Item cum ה parag.add.occ. ſimpl.& cum ו cop.& ו conv.præf. אֶקָּחָה accipiam, Iſa. 56.12.וְאֶקָּחָה & accipiam,Gen.18.5.וְאֶקָּחָה & accepi, Zach.11.13. Item cum ה Aff. & cum הוּ & ם Aff. cui priori ו cop. & poſter.ו conv.eſt præf. אֶקָּחֵךְ accipiam te, Num.23.27.Hag.2.23.וְאֶקָּחֵהוּ & capiam eum, 2 Reg.6.13.וְאֶקָּחֵם & accepi ea, Joſ.7.21. Sic in 2.ſ.m. fut.kal,occ.extra pauſam cum pathach penult. ſic, תִּקַּח accipies,Gen.7.2..21.30..24.3.&c.ad Ezech.16.32..45. 18. in 25.circ.l.ſed in pauſa occ.cum cametz in ult.locis ſeq. תִּקָּח accipies, Exod.23.8..29.15,31. Lev. 18.18. Num.3.47.1 Sam.17.18.Ezech.5.4. & cum ו conv.præf. occ.cum pathach in ult.ſic, וַתִּקַּח & accepiſti, 2 Sam. 12.10. Item occ.etiam cum נִי , נָהּ & נָּהּ Aff. ut ſeq. תִּקָּחֵנִי recipies me,Pſal.73.24.Jer.15.15. תִּקָּחֶנּוּ accipies eum,Exod.21.14.Job.38.20.. 40.28. תִּקָּחֶנָּה accipies eam,Ezec. 5.1.& in 2.ſ.f.occ.ſimpl.& cum ו conv.

præf.ſic, תִּקְחִי accipies,Zeph.3.7.וַתִּקְחִי & accepiſti,Ezech.16.16,17,18,20. ſed in 3.ſ. m. fut. kal,occ. ſæpiùs, idque extra pauſam cum pathach penult. locis ſeq. יִקַּח accipiet, Exod.21.10..35.7. Lev.14.6,10,42.. 15.14. 16.5..20.14,17,21..21.14. Deut.10.17.. 22.13.. 24.1.. 23.1..24.5.1 Sam 2.14,15.2 Sam.24.22.Pſa.49.18..109. 8.Prov.10.8..21.11.Iſa.28.19..57.13.Ezech.46.18.Hoſ. 4.11.Mich.1.11. ſed in pauſa eſt cum camerz in ult.ſic, יִקַּח accipiet,Lev.21.13,14.1Sam.8.11,13,14,16.2 Sam. 19.31.Job.12.20..35.7. Pſal.6.10.Prov.1.19..17.23. Ezech.18.8. Hoſ.10.6. & cum ו cop. præf. ante formam cum pathach in ult. occ. loco ſeq. וַיִּקַּח & accipiet, Gen.42.16. ſed cum ו conv.præf.frequentiùs multò,ſic, וַיִּקַּח & accepit,Gen.2.15,21..4.19..8.20..9.23..11.29, 31..12.5..15.10.&c.ad Hoſ.1.3.in 240.circ.l. ſed occ.etiam cum ו conv.præf.ante formam cum camerz in ult. ſic,וַיִּקָּח & accepit,Gen.33.11. 2 Reg.13.18. Item cum נִי Aff.occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. יִקָּחֵנִי accipiet me,2 Sam.22.17.Pſal.18.17.. 49.16. וַיִּקָּחֵנִי & accepit me,Ezech.8.3.Am.7.15. & cum ל & in pauſa ל Aff. eſt,יִקָּחֵךְ capiet te, Job.15.12.יִקָּחֵךְ capiet te , Deut. 30.4. ut & cum הוּ Aff.occ.ſimpl. & cum ו conv. præf. & cum נוּ Aff.ſimpl.ut ſeq. יִקָּחֻהוּ accipiet eum,Deut. 32.11. Job.3.5..5.5.וַיִּקָּחֻהוּ & accepit eum,Num.23.18. 1 Sam.17.31..18.2. 2 Sam.9.5. 1 Reg.17.19.2 Reg.6.7. Pſal.78.70. Jer.37.17.יִקָּחֻנִי accipiet eum, Job. 40.24. Sic & cum נָהּ Aff.occ.cum ו cop.& ו conv.præf. & cum נָּהּ Aff.ſimpl. ſed cum ם Aff.habet ו conv. præf. ut ſeq.וַיִּקָּחֶהָ & accipiet eam, Deut.30.12,13. 1 Sam.26. 22.וַיִּקָּחֶהָ & accepit eam,Gen.8.6..38.2.Jud.15..19. 28. 2 Sam.3.15..11.4.Jer.36.21.יִקָּחֻנָּה accipiet eam, Deut. 20.7.וַיִּקָּחֵם & accepit eos, Gen.32.23.Item in 3. ſ.f.fut.kal,eſt,תִּקַּח accipiet,Gen.38.23. Lev.15.29. cui etiam ו cop.eſt præf.loco ſeq.וְתִקַּח & accipiet, Jer.9. 19. ſed cum ו conv.præf.ſæpiùs,וַתִּקַּח & accepit,ſ.Gen. 3.6.. 16.3.. 21.21. &c. ad Ezech.33.6. in 30.circ.l. cui etiam נִי eſt Aff. ſic , וַתִּקָּחֵנִי & accepit me, Ezech. 3.14. Item cum ל Aff. ſimpl. ſed cum הוּ & הָ Aff. habet ו conv. præf. ut & cum ם Aff. occ. ſimpl.& cum ו conv.præf. prout ſeq. תִּקָּחֵךְ capiet te, Prov.6.25.וַתִּקָּחֻהוּ & accepit eum,Prov.31.16.Ezech. 33.4.וַתִּקָּחֶהָ & accepit eam,Exod.2.5.תִּקָּחֵם accipiet eos, Am.9.2.וַתִּקָּחֵם & cepit ea, Job.1.15. Item in 1.pl. fut. kal,extra pauſam eſt cum pathach, ſed in pauſa eſt cum cametz ; cui priori cum pathach ו conv. eſt præf. ſic,נִקַּח accipiemus,Gen.34.16,21. Exod.10.26. Neh. 10.31.נִקָּח accipiemus,Neh.10.32. וְנִקַּח & cepimus , Deut.3.8..29.8. & cum ה parag. occ. ſimpl. & cum ו cop.præf. נִקָּחָה accipiemus,1 Sam.4.3.וְנִקָּחָה & accipiemus,2 Reg. 6.2.Neh.5.2,3.Jer.20.10. & in 2. pl. m. occ.extra pauſam cum ſcheva penult.locis ſeq.תִּקְחוּ accipietis,Gen.34.9.Exod.25.2.3.Num.18.26,28..34.18.. 35.31,32. 2 Reg.12.8.Jer.35.13. Ezech.36.30. Am.5. 11. Mich.2.9. ſed in pauſa eſt cum cametz penult. ſic, תִּקָּחוּ accipietis,Gen.42.36. Exod.12.5.. 16.16. Num. 31.29. prout etiam in 3.pl.extra pauſam eſt cum ſcheva , ſed in pauſa cum cametz penult. cui priori formæ ו cop.eſt præf. prout ſeq. יִקְחוּ accipient, Gen. 14. 24. Exod.28.5.1 Reg.10.28.2 Reg.12.6.2 Chron.1.16.Jer. 51.26.Ezech.15.3..44.22.יִקָּחוּ accipient, Lev.21.7.2 Sam.23.6.2 Reg.20.18. Job.27.13.Iſa.39.7.Jer.49.29.Ezech.22.25..23.25..44.22.וַיִּקָּחוּ & accipient,Exod.12. 3..25.

3..25.2..27.20. Lev.24.2. Num.19.2. 2 Reg.7.13. ſed cum ׳ conv. priore formâ cum Scheva penult.occ.ſæpiùs; ſic, וַיִּקְחוּ & acceperunt, Gen.6.2..14.11,12..31.46. &c.ad Jer.41.12. in 60.circ.l. Sed occ. etiam cum ׳ conv.præf.& הוּ Aff. poſt kibbutz pro Schurek penult.ſed cum ם Aff.poſt ſchurek in ult. ſic, וַיִּקָּחֻהוּ & acceperunt eum, Gen.37.24. 1 Sam.10.24. וַיִּקָּחוּם & acceperunt ea, Joſ.7.23. Job.1.17.In Niphal, נִלְקַח captus fuit, ſumptus eſt, acceptus eſt, Bu.Av.& occ,extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum camerz in ult. ſic, נִלְכָּד capta eſt,1 Sam.4.22.נִלְכְּדָה capta eſt,1 Sam.4.11. Ezech.33.6. & in 3.ſ.f. præter. Niphal occurrit, cum magno cametz pro Scheva penult.ob pauſam; ſic, נִלְכָּדָה capta eſt,1 Sam.4.17. In Infin. Niph.occ.ſimpl. & cum ו Aff. הִלָּכֵד capi,1 Sam.4.19,21. הִלָּכְדוֹ capi eam, 1 Sam.21.7. In fut. Niph. 1.ſ. occ.ſimpl.ſed in 3.ſ.f. (à 3.ſ.m. יִלָּכֵד capietur, &c.) occ.cum ׳ conv.præf. אֵלָּכֵד ſumar,2 Reg.2.9. וַיִּתְלַכֵּד & aſſumpta fuit,Eſth.2.8,16.In pual, לָקַח idem cum Niph. Bu. ſumptus eſt, abductus eſt; Av.occ. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. cui priori formæ ׳ conv. eſt præf.ut ſeq. לָקַח acceptus, ſumptus fuit, Gen.3.23. Jud.17.2. Iſa.52.5. לֻקַּח acceptus, ſublatus eſt, 2 Reg.2.10. Iſa.53.8. וְלֻקַּח & ſumetur, Jer.29.22. ſed in 3.ſ.f. præt.pual, occ.cum cametz chatuph ſub Koph,præter normam pro Scheva penult.ſic, לֻקָּחָה ſumpta eſt,Gen.2.23. & in 2.ſ.m. prat. pual occ. cum camerz pro pathach penult. ob pauſam; ſic, לֻקַּחְתָּ deſumptus es, Gen.3.19.& in 3.pl.præt.pual eſt, לֻקְּחוּ accipientur, Jer.48.46. In hophal, הֻלַּח idem cum Pual,ſumptus eſt. Et legitur tantùm in futuro; Av.ubi 1.Rad.Lamed abjicitur, ut ſupra in fut.kal,poſt Ethan: ut in fut.hoph. 3.ſ.m. occ.extra pauſam cum pathach,ſed in pauſa cum camerz penult. cui priori formæ הַ Interrog.eſt præf. ut ſeq. יִקַּח accipiatur, Gen.18.4.יִקַּח accipietur, Job. 28.2. Iſa.49.25. הֲיִקַּח an capietur, Iſa. 49.24. & ſic in Ezech.15.3.& in 3.ſ.f. fut.hoph.cum ׳ conv.præf.eſt וְתֻקַּח & capta fuit, Gen.12.15. In hithpael, הִתְלַכֵּד, intercipi,Bu.man. vel הִתְלַכַּח excepit ſe invicem; Av. Unde in part.hithp.ſ.m. מִתְלַכֵּד interceptus; & in ſ.f. מִתְלַכַּדָה; ſed occ.in forma cum duplici pathach ante Thau in fine; ſic, מִתְלַכַּחַת interceptus, Exod.9.24. Ezech.1.4. Atque indè nomina; i. לֶקַח m. perceptio, diſciplina, doctrina, quæ ſcil.accipitur & percipitur; Bu.Lex. Item, ſecundum quoſdam, lex; Pag.quaſi Doctrinam acceptam, vel accipiendam dicas, ſeu q.d.acceptionem, qua ſcil. quis capitur; Merc. Eſt doctrina quæ ſuſcipitur, vel inſtitutio quam diſcipulus accipit à ſuo præceptore; Av. acceptabilis doctrina; Coc. Occurrit ſimpl.locis ſeq. לֶקַח diſciplina,doctrina,Prov. 1.5..4.2..9.9..16.21,23. Iſa. 29. 24. Item cum י & ה Aff.ſægol mutatur in chirek, pro more, & patach in Scheva; ſic, לִקְחִי doctrina mea, Deut.32 2. Job.11.4.לִקְחָהּ doctrinæ ſuæ,Prov.7.21. & 2. Indè etiam No. קוֹחַ Koach, No.pr.Bu.Conc. Iſa.66.1. Eſt pars vocis פַּקַּח־קוֹחַ; Cocc. Vide ſub Rad. פָּקַח. Item,3. indè etiam No. מַקָּח m. (cum Mem ſcil.heemant. præpoſito, & abjecta 1.Rad.ante dageſch in 2.Rad. Koph) acceptio, ſumptio, acceptatio; Bu. Av. Occurrit cum ו cop.præf.loco ſeq. וּמַקָּח & acceptio, 2 Chron. 19.7. ut & 4. indè etiam No.pl.m. מַקָּחוֹת merces; mercimoniæ, quæ ſcil.emuntur & accipiuntur pro pecunia; Bu. Av. Sunt generaliter res quæ dantur & accipiuntur in contractibus. Sic Hebræi appellant מֶקַח וּמִמְכָּר acceptionem & venditionem; i.e. quod ultrà citroque datur inter contrahendum: & ex hac ſignificatione, 2 Sam.4.6. לוֹקְחֵי חִטִּים dicuntur emptores tritici,Merc. quælibet venalia; Pag.Occurrit cum הַ dem.præf. loco ſeq. הַמַּקָּחוֹת merces, Neh.10.32. Item, 5. indè etiam No.heemant.cum Mem præpoſito, plenè,ante 1.rad.Lamed; ſic, מַלְקוֹחַ præda, ſpolia; Pag. quaſi capturam dicas; Merc. præda quæ accipitur; captivitas, & dicitur tam de hominibus quàm de jumentis; Av.Sed eſt etiam מַלְקוֹחַ faux, Pag.Bu.aut potiùs palatum,quod eſt oris cælum: eſt enim,inquit R.D. pars ſuprà linguam, & infra eam; faux verò eſt pars ſuperior gulæ; Pag. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. & cum ׳ cop. & הַ dem.præf.ut ſeq.מַלְקוֹחַ captura: faux, Num.31.26. Iſa.49.24.וּמַלְקוֹחַ & captura, Iſa.49.25.הַמַּלְקוֹחַ captura,Num.31.11,12,27,32. In forma pl.m. מַלְקוֹחַיִם & in conſtr. מַלְקוֹחֵי dicuntur fauces, eò quòd congregatæ capiunt cibum,tempore maſticationis, ſeu ruminationis, inquit R.D. & forſan dicuntur ſic in numero multitudinis ut utraque pars comprehendatur; oris ſcil.faux & palatum; Pag. unde fatiùs forſan fuerit in duali forma מַלְקוֹחַיִם efferri; Merc.Cev. Occurrit autem nomen hoc in pl.vel duali,cum ֵ pro ַ, ob pauſam; ſic, Pſ.22.16. & lingua mea conjuncta eſt מַלְקוֹחַי palatis meis; Pag. ſeu, adhæſit faucibus meis; Merc. Bu.Lex. & ſecundum R.D.in comment. deficit Lamed deſerviens, ac ſi diceretur לְמַלְקוֹחַי; Pag. & lingua mea מִדְבָּק adhærere facta eſt faucibus meis; quæ ſcil. ità dicuntur quia cibum tanquam prædam ſuam capiunt; Av. Item, 6. hinc etiam No. dual. maſc. מַלְקָחַיִם cum ſægol ſub Mem, vel in alia forma מַלְקָחַיִם cum pathach ſub Mem, emunctorium, habens duos lances quibus ellychnii partem exuſtam tollimus;Av.forcipes; Pag.Bu.Av.&c. quaſi acceptoria dicas,Bu.Lex.ſunt duæ laminæ quibus prunæ deſumuntur:item emunctoria,Av. Forceps, Cocc. Et eſt dúale eò quòd duo ſunt inſtrumenta, Pag. vel potiùs duæ ejuſdem inſtrumenti partes capientes: ità ut ſit inſtrumentum bifidum; Merc.Cev. Occurrit cum וְהַ & בְּ præf. in forma abſol. וְהַמַּלְקָחַיִם & forcipes, 1 Reg.7.49. 2 Chron. 4. 21. בְּמַלְקָחַיִם forcipibus,Iſa.6.6. & in forma duali conſtr. מַלְקְחֵי, vel מַלְקָחֵי, occ.cum הַ Aff. cui & ׳ cop. eſt præf. וּמַלְקָחֶיהָ forcipes ejus,Num.4.9. וּמַלְקָחֶיהָ & forcipes ejus, Exod.25.38..37.23.

Rad.59. לָקַשׁ eſt legere, colligere; Pag. Bu. legit ſingulatim & carptim; collegit ſucceſſivè, h.e. ſuccedendo & ſequendo res colligendas quæ particulariter diſperſæ jacent. Cogn.cum לָקַשׁ evulſit: nam olera & ſpicæ, de quibus propriè dicitur, colliguntur evellendo; Av. Occurrit in præt.kal, 3.pl.m.cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz ult.& cum ׳ conv.præf.ante Scheva penult.ſic, לָקְשׁוּ collegerunt, Ex.16.22.לָקְשׁוּ collegerunt, Exod.16.18. וְלָקְשׁוּ & colligent, Exod. 16.4. Num.11.8. In Infin.kal, לְקוֹשׁ: unde cum לְ præf. eſt, לְלַקּוֹשׁ ad colligendum,Exod.16.27. Ruth.2.8. cui etiam ׳ cop.eſt præf.וְלִלְקוֹשׁ & colligere, Cant.6.2. In Imper.kal (à ſing.m. לְקוֹשׁ collige) pl.m. eſt לְקֹשׁוּ colligite,Gen.31.46.Ex.16.17. In fut.kal, תִּלְקוֹשׁ, יִלְקוֹשׁ colliget, &c.unde in 2.pl.m.occ.cum kibbuz pro ſchurek ante הוּ Aff.ſic, תִּלְקְשֻׁהוּ colligetis illud, Exod.16.

26. & in 3.pl.m.fut.kal, occ.simpl.& cum ו conv.præf. ut & cum Nun parag add.ut seq. וַיִּלְקְטוּ colligent,Exod. 16.5. & וַיִּלְקְטוּ & collegerunt, Exod. 16.17,21. יִלְקוּטוּן colligent,Psal.104.28. In piel, לִקֵּט idem cum kal;Bu. vel לִקֵּט collegit assiduè, lectitavit; Av. Occurrit in 3.ff. præt piel simpl. & cum ו conv.præf. ut & in 2.ff. simpl לִקְּטָה collegerat, Ruth.2.17,18. וְלִקְּטָה & colliget, Ruth.2.16. לִקַּשְׁתְּ collegisti,Ruth.2.19. In part.piel, f.m.occ.cum כְּ præf. & in pl.m.simpl.sic, כְּמַלְקְטִים quasi colligens, Isa.17.5. מְלַקְּטִים colligentes, Jud.1.7. Jer.7. 18. In Infin.piel, occ.cum לְ præf. לְלַקֵּט ad colligendum, Ruth.2.15.23.2 Reg.4.39. In fut.piel 1.f. אֲלַקֵּט & colligam, Ruth.2.7. וַאֲלַקְּטָה & colligam,Ruth. 2.2. & in 2 f.m.fut. piel, est, תְּלַקֵּט colligito, Lev.19.9, 10..23.22. In 3.f.m.fut.piel,occ.cum ו conv.præf. וַיְלַקֵּט & collegit,Gen.47.14.1 Sam.20.38. 2 Reg.4.39.ut & in 3.f.f. fut.piel, occ.simpl.& cum ו conv.præf. תְּלַקֵּט colliget,Ruth.2.15. וַתְּלַקֵּט & collegit, Ruth.2.3,17. In pual, לֻקַּט colligi, Bu.collectus est frequenter; Av. unde in fut. pual (à sing. לֻקַּט, יְלֻקַּט תְּלֻקַּט colligetur, &c.) 2.pl.m.est חֻלַּקְּטוּ colligemini, Isa.27.12. In hithpael, הִתְלַקֵּט colligere, congregare se; Bu.collegit seipsum; Av. unde in fut. hithp. (à 3 f.m. יִתְלַקֵּט colliget se) occ. in 3.pl.m.cum ו conv.præf. וַיִּתְלַקְּטוּ & collegerunt se, Jud.11.3. Atque indè nomina, i. לֶקֶט m. collectio, spicilegium; Bu.Lex. collectio frugum; Merc.occ.cum ו cop.præf.sic, וְלֶקֶט & collectionem, Lev.19.9.23.22. Item, 2. Indè etiam No.hæmant. cum jod formativo præposito, יַלְקוּט m. loculus; sacculus; pera,Pag.Bu. &c. sic dicta, quòd in eam res necessarias colligantur; Bu.Lex. ut in qua pastor ponit escam suam, aut fundibularius lapides quos colligit ad jaciendum, ut R.D. inquit; Pag. Occurrit cum בְּ præf.sic, וּבִילְקוּט & in pera, 1 Sam.17.40.

Rad.60. לָקַשׁ; unde in piel, לִקֵּשׁ, collegit; sed propriè seros fructus; unde & vindemiavit; Bu.Lex. vel, tardare more pluviæ serotinæ; serò aut tardè vindemiare; Pag. secuit, resecuit,sicluit,& sicilivit; nam propriè dicitur de pratis demetendis ubi omnia gramina ad imum detondentur; & Metaph. tribuitur quoque vineæ, & significat illam devastare & abscindere funditus, non aliter quàm fænum secatur. Hinc Græcè λαξεύω, i.e. incido, sculpo; & Latinè per inversionem Radicis dicunt sicilio, & sicileo: est autem sicilirì, quum ea quæ prima sectione relicta sunt à fœnisecis iterată sectione demetuntur; Av. Occurrit in fut. Piel (à 3.f.m. יְלַקֵּשׁ colliget, vindemiabit; &c.) 3.pl. m. sic, Job.24.6. וְכֶרֶם רָשָׁע יְלַקֵּשׁוּ & vineam improbi vindemiabunt; q.d. serotinabunt, serò colligent: vindemiæ autem Hebræis seræ dicuntur, quòd fiunt desinente anno, nempe ante Septembrem, à quo annum civilem incipiunt; Bu.Lex.& vineam impii sicilient; Av. vineam improbi vindemiant; q. d. διαζύσι vel ὀπωρίζυσι. R.Jonas intelligit de collectione uvarum maturimarum relictarum in viudemia; ut monet Kimchius; Cocc. & vineam impius, i.e. singulus impiorum serò, aut tardè vindemiabunt. R.Jos.Kimchi (expositione accommoda, Merc.) explicat; Dixit scil. quod tardare fecerunt vineam ob necessitatem impii (vel potiùs, retardarunt vineam,in usum impii;Merc.) ac si d. quòd tardare fecerunt uvas, in vitibus,vindemiatis aliis vineis,ut bene maturescerent uvæ in vitibus & fecerunt vinum optimum:& à facie terroris impii expavescent, nec quisquam eas attinget, quanquam reliquas vindemiarunt vineas. Et R. Mosch Nachman,in agro alieno metent secundùm voluntatem suam, qui artollent agrum à Domino suo,& vineam, i.e. fatum (vel potiùs,fatam,i.e. in qua sunt quædam fata,Merc.) custodient sibi ipsis, & colligent ex illa quod est serotinum post vindemiam: Et R.Perutsol, & vineam impii alterius scil. tardare facient, & dimittent illam, nec capient ex illa quicquam, eò quòd sit impius, quales sunt ipsi: Lupus enim alterius Lupi carnem non edit.Et sic יְלַקְּשׁוּ est, tardare facient, dimittent; Pag. Quidam exp.serotinabunt, i.e.ante maturitatem vindemiabunt, ut verbum לָקַשׁ, ex nomine factum, sit, segetem ante maturitatem metere, vel vineam vindemiare. R. Sa. לָקַשׁ exp. צָמַח germen: itaque verbum indè factum exp. pro fructum colligere; Merc. Et vineam improbi vindemiant: Hebr.serò colligunt: proprium vindemiæ, quia fit desinente anno; Jun. Atque inde nomina, i. מַלְקוֹשׁ m.pluvia,viz.serotina,seu sera; Pag.Bu.&c.qui scil.sata opus habent, ubi jam in culmos & spicas succreverunt, ut grana turgescant, & matureścant. Unde sunt qui pro ejusmodi tempore segetum sumi putent aliquando, ut Zach.10. & Prov.16.Sed propriè talis pluvia designatur; ut יוֹרֶה vel מוֹרֶה præproperam illam pluviam denotat quæ paulò post jactam sementem decidit, ut sata proveniant: ὑστεὸν πρόϊμον ἢ ὄψιμον Græci appellarunt, pluviam præproperam,& seram,cujus Jacobus meminit Epistolæ suæ 5. cap. Merc. מַלְקוֹשׁ pluvia serotina, nempe mensis Maii messem antecedens, eámque promovens: quasi collectionis pluvia, quòd facit ut colligatur messis: יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ pluviam tempestivam & pluviam serotinam, Deut.11.14. Hinc inter plures rationes horum nominum legitur apud Talmudicos: יוֹרֶה est pluvia mensis Octobris, descendens lentè, non turbulenter, sensim erudiens terram, ad acceptum semen producendum, sicut homo imbuit Discipulum suum, doctrinam ipsi instillando: מַלְקוֹשׁ est pluvia mensis Maii, sic dicta, quòd fit שֶׁיִּלְקֹשׁ exscindens segetes, eas scil.maturando ut demetantur: aut מְמַלֵּא הַתְּבוּאָה בַּקַּשִּׁיָּה implens fruges existentes adhuc in stipulis sive calamis suis: vult dicere quod spicas impleat ac perficiat, granaque turgida reddat;Cod. Taanith, c.1.f.6. Bu. Lex. מַלְקוֹשׁ est sicilimentum, tempus scil. circa quod cordum seu sicilimentum nascitur, & quando de pluvia dicitur significat pluviam serotinam, quæ segetibus & cordis matureścentibus opus est; Av.70. ὑστεὸς ὄψιμος. Hebræi quasi ὑπομονητικῶς, &c. ut in Bu.Lex.Coc. Occurrit autem nomen hoc simpl.& cum ו, כְּ & לְ præf. ut seq. מַלְקוֹשׁ pluvia serotina, sive sera, Prov.16.15. Zach.10.1. וּמַלְקוֹשׁ & pluvia serotina, Deut.11.14. Jer.3.3..5.24. Joel.2.22. כְּמַלְקוֹשׁ sicut serotina, Hos.6.3. לְמַלְקוֹשׁ ad pluviam serotinam, Job.29.23. Item, 2. Indè etiam No. לֶקֶשׁ m. herba serotina, Pag.fœnum-cordum,i.e. granum serotinum post primam sectionem recreścens; Bu. Lex. sicilimentum,&c. ut Bu.Lex. quod in autumno secatur; Av. Spicilegium; Coc. quidam exponunt segetem quæ post primam graminis luxuriantis sectionem in culmos

&

& ſpicas ſuccrevit, nondum tamen maturuit: ut eo tempore Propheta locuſtas viderit, quo maximum damnum frugibus poſt luxuriantis graminis detonſionem (quæ regi ad æſenda pecora cedebat) afferre poterant; Merc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl.& cum ה dem.præf. לָקֶשׁ fœnum cordum, ſive ſerotinum, Am. 7.1. הַלָּקֶשׁ fœnum cordum, Am.7.1.

Rad.61. לָשַׁד; indè No. לֵשַׁד recens, humidum: viride, Pag, vel,humor, ſuccus; Merc. Opponitur enim arido & ſicco, inquit R.D. in l. rad. Pag. Bu. Lex. לָשַׁד eſt latex; omnis humor qui intra aliquid latet. Cogn. cum שׁוּר, i.e. mamma, uber, continens humorem lactis; ſignificat autem propriè humorem craſſiorem inſtar pinguedinis; ut eſt in oleo, lacte, & in omni liquore, cujus coagulatio ſurſum emergit, & in ſuperficie natat; Av. præſtantiſſimus humor, calidus ſcil. per quem homo vivit, vel res animatæ vigent; Ab. Ezra in Bu.Lex.Occurrit ſimpl. & cum י. Aff. ut ſeq. לַשַּׁדִּי humor, Num.11.8. לְשַׁדִּי humor meus, Pſal.32.4.

Rad.62. לָשָׁךְ; indè לִשְׁכָּה, f. quod eſt חָדֶר aut חֶדֶר, cubiculum, ſella, Pag.Bu. Av. camera, exedra, conclave ad Templum Domini in Jeruſalem pro reponendis veſtibus, ſacrificiis, donariis & inſtrumentis ſacris; &c. cogn.cum הִשְׁלִיךְ projecit: nam in hujuſmodi ſellas ſeu conclavia rejiciebantur varia inſtrumenta, quorum uſus erat in ſacris faciendis; Av. Crediderim indè ductum λέσχη, ut notet locum publicum ad colloquia & συλλόγους inſtitutum. Erant circa templum conclavia varia ad varios uſus, maximè ad colloquendum de rebus divinis; Vulcanius ad Callim. Epigr. 2. λέσχη ex iis vocabulis eſt, quæ neſcio qua temporis & uſûs communis injuriâ, in vitium abierunt; λέσχαι enim propriè ſunt loca aprica, in quæ commentandi cauſâ convenire ſolent Philoſophi,&c.Hinc & Hierocles primo Philoſophicorum libro Leſchas olim vocatas fuiſſe ait Cathedras & conventicula, in quibus de ſapientiâ diſputationes habebantur: & λεσχαῖον Heſychius ἐξηγητὴν interpretatur; Cocc. לָשָׁךְ, inde לִשְׁכָּה noſter interpres Exedram interdum reddit, ſatis commodè: quòd foris ad Templum eſſent extructæ hujuſmodi Thecæ, aut conclavia ad reponendum vaſa, veſtes, donaria, & alia ſacra quibus ſacerdotes utebantur. Quidam volunt literarum metatheſi longiùs petita, à שָׁלַךְ deduci; quòd eò donaria projicerentur. Vulgò cameram vocant. Hinc לִשְׁכַּת הַגָּזִית, apud Hebræos, cella conſiſtorii, ubi Synedri, quos corruptè vocant Sanhedrin, jus dicebant: quòd eſſet ex quadro & exciſo lapide conſtructa. Idem valet נִשְׁכָּה ob literarum Nun & Lamed affinitatem, cùm eodem organo proferantur. Ac non deſunt qui utrumque ad שָׁכַן reducant literarum metatheſi; Merc.Occ. autem nomen hoc ſimpl. & cum ה & ה præf. לִשְׁכָּה cubiculum, Neh. 13.5. וְלִשְׁכָּה & cubiculum, Ezech.40.38. הַלִּשְׁכָּה cubiculum, Neh.13.8. Ezech.40.45..42.1. וְהַלִּשְׁכָּה & cubiculum, Ezec.40.46. & in forma conſtr.occ.etiam ſimpl. & cum ב, ל & מ præf. לִשְׁכַּת cubiculum, 2 Reg.23.11.Ezr.10.6. Jer. 35.4..36.12. בִּלְשָׁכַת in cubiculo; Neh.13.4. Jer.36.10, 19. לִלְשָׁכַת in cubiculum, Jer.35.4. מִלִּשְׁכַת è cubiculo, Jer.36.21. ſed occurrit etiam cum ה locali in fine; ſic, לִשְׁכָּתָה in cubiculum, 1 Sam.9.22. & in forma pl.f.occ. ſimpl.& cum ה dem.præf. לְשָׁכוֹת cubicula, 2 Chr. 31. 11.Ezech.40.17,.42.10..45.5. הַלְּשָׁכוֹת cubicula, 1 Chr. 9.26..23.28..28.12. Neh.10.39,40..13.9. Jer.35.2. Ezech.41.10..42.4,7,8.9,11,12. Item cum וה & ב præf. ſic, וְהַלְּשָׁכוֹת & cubicula, Ezech.42.5. בַּלְּשָׁכוֹת in cubiculis, 1 Chron.9.34. & in forma pl.f.conſtr.occ.ſimpl. & cum ה & ב præf. לִשְׁכוֹת cubicula, Neh. 10.38. Ezec. 40.44..42.13. הַלִּשְׁכוֹת cubicula, Ezr.8.29. Ezech.46. 19. בַּלִּשְׁכוֹת in cubiculis, Ezech.44.19.

Rad.63. לֶשֶׁם m.eſt genus lapidis pretioſi quem Hieron. ligurium vocat, ac ſic etiam Joſephus; Lapidem autem hunc Plin.l.37.c.4. Lyncurium appellat: & eſt gemma è lyncis urina coacta; ut copioſè ſcripſimus in Annotamentis noſtris, Pag. לֶשֶׁם Achates, Bu.Conc. Exod.28.19. & 39.12. Cyanus, lapis pretioſus cærulei coloris. Kimchi ex R. Jonah, topazium eſſe ſcribit; Chald. לִינְכִּירִי, quem quidam Lyncurium interpretantur; Bu.Lex. Lyncurius autem gemma eſt coloris ſubflavi, quem vetuſtas credidit ex lyncis urina concreſcere; in qua ſententia quoque eſt Plin.l.4.c.38.Av. Eſt gemma quam 70. ὑάκινθον vertunt R.Jonah ait dici Arabice אלגז; Topazius,is Kimchio; Onyx Golio, Coc.

Rad.64. לָשַׁן linguax fuit, oblocutus eſt, obtrectavit, detulit aliquem linguâ ſuâ, detraxit falſâ accuſatione. Cogn.cum verbo שָׁנַן acuit, & נָשַׁל ejecit; nam obtrectatores acuunt linguam ſuam ut gladium, ad ejiciendum (vel dejiciendum) aliquem, juxta Pſa:64.Hinc λέσχη lingua, λεσχηνεύτης calumniator, obtrectator, λεσχηνία contumelia, obtrectatio. Item, præpoſito γ, fit γλῶσσα lingua, gloſſa; Av. Qui ſolus hanc radverbaliter in kal deſcribit: Piel autem & Hiphil vide ad finem Rad.Reliqui verò initium radicis ſumunt à No. לָשׁוֹן comm.gen. ſed ſæpiùs fæm. lingua; Pag.Bu. Av. Coc.Metonymicè ſermo; & metaphoricè ad varia tranſfertur: ut,lingua maris, pro ſinu, Joſ.15.2. lingua auri, pro lingula aurea; Joſ.7.21. lingua ignis, pro flamma extrema in ſpeciem linguæ ſe protendenti; Iſa.5. 24. Bu.Lex. Tribuitur rebus inanimatis, ut lingua maris dicitur ille fluctus qui excurrit alluendo ad oram quam lambendo atterit; ità lingua ignis eſt flamma quæ inſtar linguæ allambit & exedit ligna; Av. Non ſolùm corporis membrum ſignificat: ſed & poſtea ſermonem & ſermonis idioma, ſicut & nomina פֶּה os & שָׂפָה labium. Tranſfertur & ad rem quamlibet quæ linguam refert ſimilitudine, ut ad ornamentum aureum formatum inſtar linguæ, Joſ.7. ſicut & vernaculè vocamus, Linguot d'or: item ad flammam, quæ linguæ more res allambit comburendo. Inſuper ad ſinum maris in terram excurrentis, Joſ.7.& aliàs. Chaldæus כֵּיפָא petram ſeu promontorium convertit. Reperitur utroque genere, ſed ſæpiùs fæmineo. Apud R R. pro expoſitione ſumitur, ſicut & nos Gloſſam & Gloſſema uſurpamus; quinimo & ad quævis dictionum attributa deſignanda uſurpamus; Merc.Cev. Occurrit autem nomen hoc ſimpl.locis ſeq. לָשׁוֹן lingua, Exod.4.6. Job.5.21.Pſ. 12.4..120.3..140.12.Prov.6.24..15.4..16.1..18.21..28. 23.Iſa.33.19..45.23..54.17..57.4. Ezech.2.5,6..36.3. cui etiam in forma abſol. לְ, בְּ, הַ, וּ, כְּ & מִ ſunt præf. & lingua, Prov.25.15. הַלָּשׁוֹן lingua, Joſ.15.2, Eccl.10.11. בְּלָשׁוֹן linguâ, Jer. 18.18. וּבְלָשׁוֹן & in

lingua, I.a.28.11. מִלָּשׁוֹן à lingua, Psal.120.2. & in forma constr.cum Scheva penult.occ. locis seq. לְשׁוֹן lingua Jos.7.24..18.19.Job.15.5..20.17.Psal.52.6..68.24..109.2.Prov.6.17..10.20..12.19..15.2..17.4..25.23..26.28. Isa.5.24..11.15..35.6..50.4.Lam.4.4.Zeph.3.13. cui etiam formæ constr.ִ, ֵ, ֶ, ְ & מִ ְ sunt præf. וְלִשׁוֹן & lingua, Jos.7.21.Prov.10.31..12.18. Isa.32.4. Dan.1.4. בִּלְשׁוֹן in lingua, Prov.21.6. כִּלְשׁוֹן secundum linguam, Esth.1.22. וְכִלְשׁוֹן & juxta linguam, Neh.13.24. מִלְּשׁוֹן à lingua, Jos.15.5. sed occurrit etiam forma constr. cum variis affixis; ut cum ִי Aff. cui etiam ִ & ֵ sunt præf. לְשׁוֹנִי lingua mea, 2 Sam.23.2.Job.33.2.Psal.45.2..51.16..66.17..71.24..119.172..137.6. וּלְשׁוֹנִי & lingua mea, Job.27.4. Psal.22.16.. 35.28. בִּלְשׁוֹנִי in lingua mea, Job.6.30. Psal.39.2,4..139.4. & cum ִין Aff. cui ִ & ַ sunt præf. & cum ָה ַ vel in pausa ָה Aff. cui eriam ִ cop.est præf. ut & cum ֶם & ֵ Aff. simpl. ut seq. וּלְשׁוֹנֵנוּ & lingua nostra, Psal.126.2. לְלְשׁוֹנֵנוּ linguæ nostræ, Psal.12.5. לְשׁוֹנְךָ lingua tua, Psal.34.14. לְשׁוֹנֶךָ lingua tua, Psal.52.4. וּלְשׁוֹנְךָ & lingua tua,Psal. 50.19. Ezech.3.26. לְשׁוֹנָם lingua vestra, Isa. 59. 3. לְשׁוֹנֵךְ lingua tua, Cant.4.11. Item cum ִי Aff. occ.locis seq. לְשׁוֹנוֹ vel sine vau,lingua ejus,sua,Exod.11.7.Deut. 28.49. Jos.10.21.Job.20.12..40.25. Ps.10.7..15.3. Jer. 5.16. cui etiam ִי, ֵ, ְ & ַ sunt præf. וּלְשׁוֹנוֹ & lingua ejus, Psal.37.30. Prov.21.23.Isa.30.27. Zach. 14. 12. בִּלְשׁוֹנוֹ linguâ suâ,Jud.7.5.Prov.17.20. כִּלְשׁוֹנוֹ juxta linguam ejus, Esth.1.22.. 3.12.. 8.9. לִלְשׁוֹנוֹ juxta linguam suam, Gen.10.5. & cum ָה Aff. occ. loco seq. לְשׁוֹנָהּ lingua ejus, Prov.31.26. sed æpiùs cum ם Aff.cui & ִי, וְ & וְ sunt præf. לְשׁוֹנָם lingua eorum, sua, Psal.5.10..55.10..64.4,9..140.4.Isa.3.8..41.17.Jer. 9.2,4,7..23.30.Hos.7.16. וּלְשׁוֹנָם & lingua ipsorum, Job.29.10. Psal.57.5..73.9.Mich.6.12. וּבִלְשׁוֹנָם & linguâ suâ, Psal.78.36. וְכִלְשׁוֹנָם & secundum linguam ipsorum, Esth.8.9. Item in forma pl.f.occ. simpl.& cum וַהּ præf.ut & cum ל præf.& ם Aff.ut seq. לְשׁוֹנוֹת linguæ, Psal.31.21. Zach.8.23. וְהַלְּשׁוֹנוֹת & linguæ, Isa. 66.18. לְלְשׁוֹנוֹתָם secundum linguas suas, Gen. 10.20, 31. Atque hinc fit verbum in Piel לָשַׁן obtrectavit; Av. vel potiùs verbum quadratum in poel ; Pag.viz. לוֹשֵׁן, quod est detrahere, calumniari, accusare; Pag. Bu. quasi linguare dicas; i.e. linguâ deferre aut denigrare, Merc. In part. piel,f.m. regulariter esset מְלַשֵּׁן, vel in forma poel, מְלוֹשֵׁן obtrectans, detractans,calumnians; sed Psal.101.5.Occurrit cum vau redundante,& jod parag. Bu.Lex. Sic מְלוֹשְׁנִי detrahentem, accusantem,aut detrahere, vel accusare facientem occultè amico suo, vel socio suo , i.e. alteri ; hunc succidam aut succidere faciam.&c. ubi jod, inquit R. D. redundat; dicitur autem מְשׁוֹפֵּף sicut סְלוֹשֵׁן: & quia jod fuit additum, Lamed est cum cametz cateph ; Pag. unde Masoreth vau omnino abundare meritò annotat. Vim habet nominis participialis , delator ; Merc. obtrectans ; analogum, secundum literas est מְלוֹשְׁנִי cum Paragoge;Coc. Est participium compositum ex 2. & 1.Conjug. & jod à tergo est paragogicum,obtrectantem clàm, &c. Av. linguâ lædens , vel detrahens aut calumnians ; Bu.Lex.In hiphil , הִלְשִׁין idem cum piel, linguâ detrahere, calumniari ; Bu. detulit aliquem linguâ suâ ; Av. In fut. Hiphil, 3.s.m. יַלְשִׁין, vel יְלַשֵּׁן accusabit , calumniabitur , &c. unde in 2.s.m. præt.hiph. occ. in forma cum Tzere , Prov.30.10. Nè תַּלְשֵׁן accuses vel calumnieris servum Domino suo ; Bu.Conc. Pag. Vel apud Herum suum; Merc. Nè linguâ offendas , insimules, aut deferas, &c. Bu.Lex.Av.Cocc. De nomine autem quædam Phraseologiæ , in quibusdam locis , notandæ ; ut Eccl. 10.11. בַּעַל הַלָּשׁוֹן dicitur linguosus. Sed Psal. 120. 2. מִלָּשׁוֹן לָשׁוֹן רְמִיָּה fortè per Ellipsin, pro מִלָּשׁוֹן לָשׁוֹן רְמִיָּה 2 Sam.13 2. מִלְּתוֹ עַל לְשׁוֹנִי verbum ejus in lingua mea, i.e. verbo-tenus recito dicta ejus. Isa.45.23. Mihi --- jurabit כָּל לָשׁוֹן omnis lingua, i.e. omnes homines sine distinctione. Psal.10.7. תַּחַת לְשׁוֹנוֹ sub lingua ejus, h.e. in corde, ex cujus abundantia loquitur lingua. Sic Psal.66.17. exaltatio sub lingua mea est : cor parturit laudes : & Cant.4.11. mel & lac est sub lingua tua ; Metaphora, i.e. in corde,unde,velut ex thesauro, per linguam suavissima & vivifica verba profers. Jos.15.5. מִלְּשׁוֹן הַיָּם à lingua maris , h.e. maris extremo angulo , ubi Jordanes in id se infundit; Coc.

Rad. 65. לָחַח vestivit linteis sacris quibus utebantur Sacerdotes Baal in litando & sacrificando , aliisque sacris peragendis. Cogn. cum חָבַשׁ fasces seu lineamentis involvit. Hinc λιτάζομαι, i. e. lito, as, are ; litatio. Verbaliter non reperitur ; Av. Sed est indè nomen.cum Mem formativo præpositio, viz. מַלְחָחָה f. vestis aut locus in quo custodiuntur vestes, inquit R. D. Vestiarium, Pag. Bu. Lex. Targum, קַמְטְרָא arca ; Bu. Lex. scrinium in quo reponebantur Vestes litationis : vestiarium ; Av. Cocc. prout explicant ex contextu ; Cocc. Occurrit cum הַ dem. 2 Reg.10.22. & dixit ei qui erat super הַמַּלְחָחָה vestem, i.e. præposito vestium ; vel super vestiarium, aut, thesauro vestium ; Pag. Av. Targum, קוּמְטְרָא arcam. Apud Doctores enim Hebræorum קוּמְטְרֵי vel cum cametz catuph קָמְטְרֵי דְסִפְרֵיא significat arcas (five armaria) in quibus reponuntur libri : vel,tabulas quæ libris superponuntur, & quibus illi compinguntur : ut ita tegantur & conserventur. Sic מַלְחָחָה locus est, aut vas ubi custodiuntur vestes, seu instrumentum ei rei destinatum. Sunt qui ad חָתַל reducant, literis transpositis, quod est involvere, quasi sit ubi ponebantur ea quibus involvebantur, i.e. vestes lineæ,vestiarium,scrinium seu theca vestium. Eo tantùm loco occurrit ; Merc. Cev.

Rad. 66. לֶחֶךְ m. est media pars cori aut modii, inquit R. D. Pag. semichomer, vel semichorus : mensura continens quinque Ephas; Bu. Lex. lecythus ; nomen vasis seu mensuræ apud Hebræos continentis dimidium Homer, juxta versionem D.Hier. hinc per transpositionem literarum λήκυθος lecythus ; Av. Kimchi dicit esse חֲצִי הַחוֹמֶר dimidium chomer: ità quinque Ephæ forent ; Cocc. Occurrit cum ו cop. præf. Hos. 3.2. & coro hordeorum וְלֶחֶךְ & dimidiâ parte cori hordeorum ; Hier. & dimidio cori hordei ; Pag. & lecytho hordei ; Av. Est semicorus , seu mensura sesquichomer ; Bu. Conc.

Rad. 67. לָחַץ comminuit seu commoluit dentibus. Cogn. cum נָחַץ contrivit ; & cum חָלַץ coccus , vermiculus minimus. Hinc ἐλαττόω minuo,comminuo, ἐλάττων minor, &c. Av. In Niphal, נִלְחַץ commoli ; Bu. Lex. vel, evellere & eradicare dentes ; Pag. Occurrit in præt. Niph. 3. pl. Job.4.10. dentes leunculorum

rum נִמְעֵי commoluntur; Bu. Lex. Cocc. vel evulsi vel comminuti sunt; Pag. Merc. Est cum defectu primæ Radicalis; Bu. Lex. nam secundùm normam debuerat esse נִלְחֲעֵי; Pag. cum cametz scil. pro scheva penult. ob pausam. Atque indè est nomen heemant. cum Mem. præpositio, מַלְחֲעוֹת pl. f. molares aut majores dentes; Pag. Bu. Lex. Av. seu maxillares, quibus scil. comminuitur cibus; Av. Occurrit in forma constr. in pl. f. cum scheva scil. penult. Psal. 58. 7. מַלְחֲעוֹת molas, five molares dentes, leunculorum contere; Pag. maxillares leunculorum; Av. Idem est literis transpositis, cum מְתַלְעוֹת; Bu. Lex. Merc. quod vide in תָּלַע; Merc. [quadratum verbum לַהֲלַהּ quære in Rad. לָהָה; Pag.]

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ מ *Mem.*

RAD. 1. מְאֹד vel מְאוֹד, est valdè, vehementer, admodum; Gen.1.31. & quum geminatur, (ut בִּמְאֹד מְאֹד 2 Reg.10.4. Bu. Lex.) vehementissimè, summè, quamplurimùm, Pag. Bu. Lex. nimis admodum; est propriè nomen significans vehementiam seu quantitatem rei; & nominibus adjectivis additum, construit superlativum gradum. Cogn. cum מָדַד mensuravit in quantitate; Av. Primitùs quidem nomen esse videtur, & deduci à מָדַד, ut notet commensum & συμμετρίαν virium & actionis, ità ut actio habeat virium usum & contentionem, sive fiat בִּמְאֹמֵצַי כֹחַ cum contentione virium, Job.36.19. Cocc. Quidam putant esse nomen adject. validum, vehemens, quod adverbialiter usurpatur plerumque: sed substantivum potiùs videtur, ut habes in fine Rad. Kimchi exponit רִבּוּי multitudinem; vel רַב multum. Positivo adjunctum, facit superlativum latinè; sic etiam geminatum, ut suprà dictum, Merc. עַד מְאֹד significat usque valde, admodum, Pag. Bu. Lex. Psal.119.8. hoc est, penitùs, Cocc. Sed significat, ut dictum, nominaliter, vires, robur, fortitudinem, abundantiam, copiam; Pag. Bu. Lex. facultas, substistentia, vires, Bu. Conc. & sic occurrit cum הָ.., pro הָ.., Aff. ob pausam; sic, Deut. 6.5. & totâ מְאֹדֶךָ fortitudine tuâ, vel omnibus viribus tuis; Targum, & omni substantia tua; Pag. & sic cum וֹ aff. 2 Reg.23.25. & totâ מְאֹדוֹ fortitudine suâ, vel totis viribus suis; Pag. Bu.Lex. vel facultatibus suis, prout Targum; & tota substantia sua, per vires intelligendo, opes; sicut etiam in loco præced. Merc.

Rad. 2. מֵאָה comm. gen. centum, ἑκατόν. Pag.Bu. Av. Cocc. Substantivè usurpatum, ut in regimine, est Gen. fæm. singularis numeri ratione terminationis He: sed adjectivè usurpatum est generis omnis, & construitur cum nominibus singularibus, quemadmodum & reliqua numeralia, post decem, junguntur omnibus singularibus, contra Latinorum consuetudinem; Av. Litera He est signum fæmineum, deficiente He radicali, secundum R. Jonah, & R.D. in Michlol, & in lib. Rad. & alios grammaticos Hebræos, & sic, in omni nomine deficiente in He quiescens, quum (vel quod, Merc.) punctatur cum cametz magno, cujus probatio est, quia in regimine & cum pronominibus mutatur in Thau. Si verò punctetur cum sægol, tum He est radicalis literæ: idcirco in regimine & cum pronomine non mutatur in Thau, Pag. Pro Radicale visum est hoc loco reponere ex Kimchi, quiescens. Nam quod sequitur repugnabat. Cæterum He radicale deficiens in מֵאָה, apparet in plurali conversum in jod, in מֵאוֹת infrà. Tribuitur autem מֵאָה tam masculis quàm fæmininis: ac interdum eodem sensu in regimine effertur מְאַת, quod per centenarium rectiùs efferetur juxta vocis proprietatem; Merc. Cev. Occurrit autem nomen hoc frequenter in textu, ut in forma simpl. & absol. מֵאָה centum, Gen.6.3.. 11.10..17.16..21.5..23.1..26.12..50.22,26. &c. ad Am. 5.3. in 100. circ. l. cui etiam וֹ cop. est præf. sic, וּמֵאָה & centum, Gen.5.3. Lev.26.8. Num 2.24. &c. ad 2 Chron.9.30. in 30. circ. l. Sed occ. etiam cum הַ, בְּ & לְ præf. ut seq. הַמֵּאָה centum, Neh.3.1..12.39. Ezec.42. 2. בְּמֵאָה pro centum, Gen.33.19. Jos.24.32. 1 Sam. 18.25. 2 Sam.3.14. 2 Chron.25.6. לְמֵאָה è centum, Jud. 20. 10. 1 Chron.12.14. 2 Chron.5.12. In forma constr. ff. simpl. occ. in locis seq. מְאַת centum, Gen. 25.7,17..35.28. Ex.38.25,27. Num.2.9,16,24.31. Eccl. 8.12. cui etiam formæ constr. וֹ & לְ sunt præf. ut seq. וּמְאַת & centum, Gen.5.6,18,25,28..7.24,26..11.25.. 47.9,28. Exod.6.16,18. Num.33.39. Neh.5.11. Est.1.4. לְמֵאַת ad, in centum, Exod.38.27. Sed sæpiùs multò occ. in forma pl. f. מֵאוֹת centum, Gen.5.5,6,8,10, 12,13,14,16, &c. ad Dan.8.14..12.12. in 300. circ. l. Sed occ. etiam forma pl. f. cum cholem tantùm absque Vau; sic, מֵאֹת centum, Gen 5.4,30,31..23.15. Item cum הַ dem. præf. formæ cum Vau; sic, הַמֵּאוֹת centum, Exod.38.28. Num.31.14,28,48,52. 2 Reg.11.19. 1 Chron.28.1. 2 Chron.23.1,2,9,14..25.5. & interdum cum הַ dem. præf. He radicale vertitur in jod; Pag. vel est cum jod redundante; Bu. Lex. sic, 2 Reg.11.4, 9,10,15. הַמְּאוֹרֹת centum, centenorum; Bu. Conc. vel centuriones; Bu. Lex. scribitur quasi esset efferendum הַמְּאָיוֹרֹת; sed Masorethæ absque jod legendum docent pro הַמְּאוֹרֹת; Bu. Lex. Pag. & Merc. Item occ. etiam cum וְ & לְ præf. sic, וְהַמֵּאוֹת & centum, Num.31.54. 1 Chron.13.1..26.26..27.1..29.6. 2 Chron.1.2. לְמֵאוֹת ad centum, centeni, 1 Sam.29.2. 2 Sam.18.4. 2 Chron.25.9. & in forma duali fæm. sæpe etiam occurrit sic, מָאתַיִם ducenti, vel ducentæ, Gen. 11.23..32.14. Jud.17.4. &c. ad Dan.12.11. in 60. circ. l. quæ forma dualis cum וֹ cop. præf. occ. vel extra pausam, וּמָאתַיִם vel in pausa וּמָאתָיִם & ducenti, vel tæ, &c. Gen.11.19.21,32. Exod.30.23. &c. ad Ezech.45.17. in 30 circ.l. Item occ. etiam cum הַ præf. extra pausam & cum וְ in pausa; sic, הַמָּאתַיִם ducenti, Ezech.45.15. וְהַמָּאתָיִם & ducenti, Num. 3. 46. De nomine autem hoc pauci quidam notandi loci; viz. Isa.65.20. הַנַּעַר בֶּן מֵאָה שָׁנָה יָמוּת puer centum annos natus morietur. Qui in pueritia morietur, tantam habebit notitiam, quantam olim centum annos natus. וְהַחוֹטֵא בֶּן מֵאָה שָׁנָה יְקֻלָּל & peccator annos centum natus maledicetur; tam inexcusabilis erit, ut olim natus centum annos. Neh.3.1. מִגְדַּל הַמֵּאָה turris centum: 70. τὸν πύργον τὸν ἑκατόν. Ea turris in hoc loco succedit portæ ovium: quæ juxta Templum erat

erat in muro orientali urbis versus Aquilonem. Inter eam portam & portam piscium duæ turres constituuntur, turris centum, & turris Chananeel. Vide & cap. 12.39,40. Eccl.8.12. peccator עֹשֶׂה רַע מֵאָה facit malum centies; ubi nomen adverbialiter sumitur; Cocc.

Rad. 3. מָאַם, indè מְאוּמָה cum He redundante, inquit R. D. & significat, aliquid, quicquam, quantulumcunque; Pag. Bu. Cocc. מְאוּם quicquam, aliquid: sed usitatiùs legitur cum He paragogico; & est cogn. cum מוּם, i.e. reprehensio, macula, vitium, &c. nam plerumque in vituperium seu malam partem accipitur, Av. 70. μωμ, Gen.39.6. וְלֹא יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה & non curabat cum ipso quicquam, i.e. committebat ei omnia penitus, nihil inspiciens: sic, v.23. præfectus carceris non videbat אֶת־כָּל־מְאוּמָה בְּיָדוֹ ullam rem in manu ejus, i.e. nihil, quod ipse faciebat, inspiciebat. Deut.24.10. כִּי תַשֶּׁה בְרֵעֲךָ מַשַּׁאת מְאוּמָה quum credideris alteri quicquam; Cocc. Num.22.38. Numquid potens potero loqui מְאוּמָה quicquam? Pag. sunt qui ad מִים, quod & מָאוּם dicitur, reducant, de quo infrà; & utcumque ad אָמַם, quasi aliquid certi vitii & maculæ significet; in universum, quicquid reprehensione dignum occurrit in corpore, velut nævus, aut in vita; μῶμος Græcum indè fluxisse credunt: sed generaliter significat quicquam quod notam habeat, seu quod notari possit: ut vernaculè dicimus, il n'en tient tache, significantes nè minimum quidem. Sed vide ut nè duo hæc significata confundas, ut quidam confundunt. In posteriori significatu non nisi cum He Nosepheth invenitur: tametsi quidam מָאוּם, Job.31. pro מְאוּמָה poni putant, ut in fine radicis habes; Merc. Occurrit etiam cum præfixis, Jud.14.6. cum וְ cop. וּמְאוּמָה & aliquid non erat in manu illius, i.e. nihil erat. Et 1 Reg.10.21. cum לְ præf. Non reputabatur in diebus Solomoh לְמְאוּמָה aliquid, quicquam, vel quantulumcunque. Sed invenitur etiam sine He; Aleph quiescente, & punctatura transeunte in Mem, inquit R.D. Job.31.7. & num, vel si, manibus meis adhæsit מאום? Hieron. macula; deducens à מוּם, sine Aleph. Targum, מְרַעֲם חְבוּלָא aliqua corruptio: Ab. Ezra, quicquam. R.D. tamen deducit à Rad. מוּם & dicit esse cum duabus literis quiescentibus, Aleph scil. & Vau; (& juxta Masorethas etiam legendum מוּם macula; Bu. Lex.) & sic Dan.1.4. pueros in quibus non sit מאום macula. Scribitur cum Aleph, מָאוּם, sed legitur sine Aleph, מוּם; Pag. [מָאַן Chald. vas, &c. vide in Conc. chald.]

Rad. 4. מָאַן; unde in Piel מֵאֵן, est, renuere, abnuere, recusare, nolle; Pag. Bu. Cocc. oppositum אָבָה Isa. 1.20, 21. אִם תֹּאבוּ si acquieveritis, &c. וְאִם תְּמָאֲנוּ & si abnueritis, &c. Cocc. מָאַן renuit, recusavit, est cogn. cum אַיִן, i.e. non, & constructur plerumque cum modo infinitivo. Hinc ἀμύνω repugno; Av. Occurrit autem in præt. Piel, 3. & 2.s. m. & f. ut & in 3. pl. & 2. pl. m. ut seq. מֵאֵן renuit, Exod.7.14. Num.22.14,16. Deut.25.7. 1 Reg 21.15. מֵאֲנָה renuit, Job.6.7. Psal.77.3. Jer.15.18.31.14. מֵאַנְתָּ renues, Exod.10.3. מֵאַנְתָּ renuisti, Jer.3.3. מֵאֲנוּ renuerunt, Psal. 78.10. Prov.21.7.25. Jer.5.3.8.5.9.5.11.10.50.33. Hos.11.5. מֵאַנְתֶּם renuistis, Exod.16.28. & in infin. Piel. occ. loco seq. מָאֵן renuendo, Exod.22.17. & in fut. Piel 2.s. m. occ. cum וְ conv. præf. וְתִמְאַן & renuisti, Exod.4.23. & in 3.s.m. fut. Piel occ. simpl. & cum וַ conv. præf. וַיְמָאֵן renuet, Exod.22.16. וַיְמָאֵן & renuit, Gen.37.35.39.8.48.19. Num.20.21. 1 Sam.28.23. 2 Sam.2.23.13.9.1 Reg.20.35. 2 Reg.5.16. ut & in 3.s. f occ. cum וַ conv. præf. וַתְּמָאֵן & renuit, Est.1.12. Item in 2. & 3. pl. m. fut. Piel occ. simpl. & cum וַ conv. præf. utrique, prout seq. תְּמָאֲנוּ renuetis, Isa.1.20. וּתְמָאֲנוּ & renuistis, Prov. 1. 24. יְמָאֲנוּ renuent, Jer.25.28. וַיְמָאֲנוּ & renuerunt, 1 Sam.8.19. Neh.9.17. Zach.7.11. Atque indè est nomen Toar, seu adject. מָאֵן m. renuens. Pag. Bu. Av. est adject. loco partitipii; Bu. Lex. vel nomen participiale, cui Latini non habent nomen correspondens; Av. & est מָאֵן formæ מַהֵר festinans, שָׁבַח laudans; Bu. Lex. Phrasis, autem אִם מָאֵן אֹתָהּ, Exod.7.27. est pro מָאֵן מְמָאֵן: solet enim omitti verbum post infinitivum, qui solet cum verbo reduplicari; ut Exod.22.16. si renuendo renuerit pater ejus, &c. Kimchi confert וְשַׁבַּח אֲנִי, quod est Eccl.4.2. id verò eodem modo explicari potest, וְשַׁבַּח מְשַׁבַּח אֲנִי, &c. Cocc. Occurrit verò nomen hoc in s. m. locis seq. מָאֵן renuens, Exod.7.27..9.2..10.4. Jer. 38.21. sed in forma pl. m. occ. cum ־ִם dem. præf. quasi à sing. מָאֵן, formæ חָרֵשׁ, אִלֵּם, &c. Bu. Lex. sic הַמְּאֵנִים qui renuunt, Jer.13.10.

Rad. 5. מָאַס in kal est, reprobare, abjicere, repellere, spernere, contemnere, floccifacere, floccipendere, Pag. rejicere cum fastidio tanquam vile & contemptum, quippiam. Cognatum est verbo מָסַס. Opponitur verbo בָּחַר eligendi. Per ἀποδοκιμάζειν converterunt, & interdum per ἐξουθενεῖν, pro nihilo habere, Act.4. & tunc cum Accusativo construitur. Construitur & cum Beth: etsi quidam tunc malint ad animum referre, quem rei satietas cepit, ut eam fastidiat, & cum fastidio rejiciat. Sunt qui vertant, fastidium habere. In Job aliquoties absolutè ponitur, & significat sui ipsius fastidium habere; &c. Merc. מָאַס sprevit, respuit, reprobavit, aspernatus, aversatus est. Construitur cum Accusat. & præp. Beth; Bu. Lex. Reprobavit ex odio, repudiavit tanquam rem abominabilem, cum accus. & cum Beth, fastidium habuit. Targum sæpe exp. pro abominari. Et est cogn. cum מָסַס & מָסָה liquefactus est, dissolutus est: nam cor liquescens est reprobum & abominabile. Hinc μισέω odi, μῖσος odium, &c. Av. Occurrit autem in præt. kal, 3.s. m. simpl. & cum ־ָם aff. מָאַס sprevit, Isa.8.6.33 8. Jer.2.37.6. 30..7.29. מָאֲסָם spernit eos, Ps.53.6. & in 2.s.m. præt. kal occ. etiam simpl. & cum He parag. add. & נוּ Aff. ut seq. מָאַסְתָּ spreviisti, 1 Sam.15.23. Job.34.33. Jer.14. 19. Hos.1.6. מְאַסְתָּה spreviisti, Jud.9.38. 1 Sam.15.26. מְאַסְתָּנוּ spreviisti nos, Lam.5.22. ut & in 1.s.præt.kal, occ. etiam simpl. & cum וְ conv. præf. ut & cum הָ, וְ & הוּ & ־ָם Aff. ut seq. מְאַסְתִּי sprevi, Job.7.16..30.1. Am.5.21. וּמְאַסְתִּי & spernam, 2 Reg.23.27. מְאַסְתִּיהָ sprevi te, Isa.41.9. מְאַסְתִּיו sprevi eum, 1 Sam.16.1. מְאַסְתִּיהוּ sprevi eum, 1 Sam.16.7. מְאַסְתִּים sprevi eos, Lev.26.44. Item in 3. pl. præt. kal occ. extra pausam cum cateph patach, sed in pausa cum camerz penult. ut & in 2. pl. m. simpl. ut seq. מָאֲסוּ spreverunt, 1 Sam.8. 7. Job.19.18. Psal.118.22. Isa.5.24. Jer.4.30. מָאֲסוּ spreverunt,

verunt, Lev.26.43. 1 Sam.8.7. Jer.8.9. Ezech. 5.6..20. 13,16,24. מְאַסְתֶּם ſpreviſtis, Num.11. 20. 14.31. 1 Sam.10.19. in part. ben. kal ſ. m. eſt מוֹאֵס ſpernens, Prov.15.31.Iſa.33.15. & in forma ſ. f. occ. cum duplice ſægol ante Thau; ſic, מוֹאֶסֶת ſpernens, Ezech.21. 10,18. In Infin. kal occ. ſimpl. & cum ו cop. & ה interog. præf. מָאוֹס ſpernere, ſpernendo, Iſa.7.15,16.Lam. 5.22. וּמָאוֹס & contemnere, contemptum, Lam.3.45. הַמָּאֵס an ſpernendo, Jer .14.19. ſed cum affixis cholem tranſp. & mutatur in camets catuph, ut cum כֶם; vel in cateph camets, ut cum ם Aff. ſic, מַאַסְכֶם ſpernere vos, Iſa.30.12. מָאַסְתֶּם ſpernere eos, Am.2.4. In fut.kal, 1.ſ.oc.ſimpl.cum pathach.in ult. אֶמְאַס ſpernam, Job.9.21..31.13..42.6. Jer.31.36..33.26. ſed cum ו conv. præf. occ. cum aleph abundante ante ה Aff. ſic, וַאֲמַאֲסֶהָ & ſpernam te, Hoſ.4.6. Item in 2. ſ. m. fut. kal occ. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum camets penult. cui ult. ו conv. etiam præf. תִּמְאַס ſpernes, Job.10.3. תִּמְאָס ſpernes, Job.5.17. Prov.3.11. וְתִמְאָס & ſpreviſti, Pſ.89.39. ſic etiam in 3.ſ.m.fut. kal occ. cum pathach, ſed in pauſa cum camets penult. cui etiam ו conv. eſt præf. idque ſimpl.& cum ה Aff. prout etiam occ. cum ם Aff. cui etiam ו conv. eſt præf. יִמְאַס ſpernet, Job.8.20. יִמְאָס ſperner, Job.36.5.Pſal. 36.5. וַיִּמְאַס & ſprevit, 2 Reg.17.20. Pſal.78.59,67. וַיִּמְאָסֵהוּ & ſprevit te, 1 Sam.15.23,26. יִמְאָסֵם ſpernet eos, Hoſ.9.17. וַיִּמְאָסֵם & ſprevit eos, Jer.33.24. Item in 2.pl.m. fut.kal occ. cum camets penult. ob pauſam, תִּמְאָסוּ ſpernetis, Lev.26.15. & in 3. pl. m. fut.kal occ. cum Nun parag. add. & cum ו conv. præf. וַיִּמְאָסוּן ſpernent, Iſa.31.7. וַיִּמְאָסוּ & ſpreverunt, 2 Reg.17.15. Pſal.106.24.Jer.9.19. In Niphal, נִמְאַס ſperni, reprobari, Bu. rejectus, ſeu reprobatus eſt tanquam inutilis; Av. Occurrit in part. Niph. ſ. m. ſic, נִמְאָס ſpretus, Pſal.15.4. Jer.6.30. In fut. Niph. יִמָּאֵס, & in pl. יִמָּאֲסוּ; de quibus vide in Rad. מָסַס; Bu. Lex. Alii verò hæc ab hac eadem Rad. מָאַס: Nam loci ubi occurrunt, utroque modo explicari poſſunt, viz. Job.7. 5. in 3. ſ.m. fut. Niph. cum ו conv. præf. cutis mea ſcidit ſe, וַיִּמְאַס & diſſolvit ſe; eſt enim, juxta plerosque, pro וַיִּמָּסֵס, cum Aleph loco Samech, (i.e. loco literæ geminandæ; Merc.) ſed poteſt etiam exponi juxta R. D. in ſignificatu hujus rad. ſic, & deſpecta, aut deſpicabilis fuit; Pag. & ſpreta fuit; Bu. Conc. cutis mea obriguit & abominabilis facta eſt; Av. Sed Targum quidem in altero ſenſu, וְאִתְמְסִי & diſſolvit ſe: idem etiam R. Moſe. Et ſic in Pſal. 58.8. in 3. pl. m. fut. niph. יִמָּאֲסוּ juxta pleroſque exp. liquefient, ſeu diſſolvent ſe, ſicut aquæ: pro יִמָּסְסוּ; ſicut illud, Iſa. 18. 2. cujus בָּזְאוּ diripuerunt flumina terram; pro, בָּזְזוּ; Pag. Sed juxta alios regulariter ſumitur ex hac rad. & exp. reprobabuntur ſeu aquæ quæ dilabuntur ſibi; Av. Item in 2.ſ.m.fut. niph.juxta Bu.Conc. תִּמָּאֵס ſpreta es, Iſa.54.6. vel.juxta alios, 3.ſ.f.fut.niph. & uxorem adoleſcentiæ, quum תִּמָּאֵס reprobata fuerit, i.e. repudiata fuerit; Pag. vel, quia reprobabitur, pro repudiata eſt: Nam eſt tertia fœminea; alioqui in ſecunda, quam expreſſerat Sanctes, dixiſſet, תִּמָּאֲסִי; Merc. Cev. & uxorem juventutis quæ repudiabitur; Av. ſpreta ſis, Bu. Lex. Quamvis ſpreta ſis; ex ſterilitate ſcil. quæ olim probroſa habebatur; Jun. Locus autem ſuprà cit. in part. Niph. Pſal. 15.4. נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס, ſic à pleriſque exp. Spretus in oculis ejus reprobus, i.e. ὁ ἀθετούμενος, Coc. reprobatus; Av. Alii verò ſic, contemptus in oculis ſuis, נִמְאָס reprobatus; vel, qui ſe reprobat aut ſpernit; Pag. ubi quidam ſubaudiunt copulam ו; ſic. & eſt ipſe in ſuis oculis, i.e. ſibi ipſi, contemptus & rejectus; Merc. Item locus de part. ben. kal, ſ.f. ſignanter notabilis, quippe explicatu admodum difficilis; viz. Ezech. 21.10. vel 15. שֵׁבֶט בְּנִי (חֶרֶב) מוֹאֶסֶת כָּל־עֵץ ſceptrum filii mei, (gladius) ſpernens omnem arborem, Coc. aut gauderemus, (q.d. aut ſi ſumus ſaxei, neque hujus denunciationis ſenſu afficimur, an eò magis nos oportet in Deum inſoleſcere?) virga filii mei ſpernente omne lignum? i.e. quum virga, ſive flagellum, quo Iſraelem ſolitus eram caſtigare, per Chriſtum filium dilectionis meæ, jam non ſit ejuſmodi; ſed effecta ſit gladius crudeliſſimus, qui omnes omnino ſpernat; i.e. æquè bonos atque improbos perditurus ſit promiſcuè, ut ante dixerat. Sic infrà v.18. Spernente, &c. i.e. cujus acici nullum lignum poſſit morientum obſiſtere; ſed ea omne lignum promiſcuè, æquè viride ac ſiccum deje ctura ſit; Jun. Et gaudebimus (ſcil. de hoc gladio) tribu filiorum (ſcil. Iſrael) מוֹאֶסֶת abjiciente omne lignum; Pag. Sic legitur in Kimchi, aut forſan dicent, ut exultemus & lætemur de hoc gladio, quia propter nos non exiit; ſed in hoſtes noſtros. Atqui lætari non poſſumus de eo, quia ad excidendum, tribum filii mei exiit: & nunc omne lignum renuit excidere niſi virgam ſeu tribum filii mei, Iſrael ſcilicet. Sed præſtat exponere ut verſ.13.ſic, Lætandi jam nulla eſt occaſio, quum tribus filii mei omne lignum & caſtigationem reſpuat, & jam nihil ſuperſit niſi ut gladio excindatur; Merc. Cev. Et ſic etiam in v.13. aliàs 18. & quid (erit) ſi etiam tribum מוֹאֶסֶת abjiciens, aut reprobans, ſpernens non erit? i.e. ſi etiam tribum non abjecerit? Pag. Vel potiùs, meo judicio, tribus averſans omne lignum & caſtigationem non erit, ſed perdatur, quid fiet? jam nihil Iſraelis erit reliquum. Locus variè exponitur; Merc. R. D. exp. & quid erit hæc probatio, ſi etiam tribum filiorum meorum reprobaveris excidendo illam, quemadmodum reprobatur omne lignum? Pag. Vel, renuerit, ſcil. gladius excidere: ſicut averſatur omne lignum, cujuſmodi erit ea probatio? Fruſtrà fuerit, Merc. Quum (fuit) probatio, quid tandem fuit? an etiam virgæ ſpernentis non eſſet? Dictum Domini Jehovi. Senius eſt, Quum tantummodo probo ad ignem afflictionum, cequid tandem efficio in populo iſto? Inanes ſunt omnes caſtigationes, ut Iſa.1.5. & Jer.6.28. & ſequentibus. An etiam, &c. i.e. nonne jam pro virga quam adhibui antehac, gladio illi ſpernenti, atque omnes promiſcuè perditurò, populum iſtum exponerem? de quo v.15. Jun. Job.36.5. maximus eſt, וְלֹא יִמְאַס & non rejicit, ſcil. propter parvitatem; non eſt faſtuoſus; Coc. Item indè ſecundum quoſdam eſt No. מָאוֹם reprobatio, faſtidium, rejectio. Legitur tantùm ſemel, ut Lam. 3.in ם, abraſionem וּמָאוֹם & reprobationem poſuiſti nos in medio populorum; Av. Vel, abraſionem, וּמָאוֹם & abjicere, vel reprobare, pro abjectionem & reprobationem, contemptum, poſuiſti, &c. Makor ſeu Infin. vice nominis; Pag. Sed nomen potiùs eſſe videtur, licet ex Infinito factum: ſicut & סָחִי quod præcedit. Rejectamentum potes reddere, ut Paulus περικαθάρματα vocat,

vocat, etsi diversa nominis ratione, 1 ad Cor. 4. Prius סְחִי est περίψημα purgamentum; de quo infrà in סָחָה Merc.

Rad. 6. מָאַר mæruit, mæstitiam habuit, sustinuit compunctiones & dolores cordis, qui corrodunt & tabefaciunt corpus. Cogn. cum מָרַר amarus fuit, & מָרָה amarificavit: nam mœrentes sunt amaro corde. Hinc μαραίνω, -ομαι, tabefacio propter mœrorem, marcesco; & Latinum, mœreo, mœreor, & fortè morior: Item μοῖρα, i. e. parca; Av. non occurrit in kal, sed in Hiphil, הֵמְאִיר est dolere; aut dolore afficere, aut dolorem inferre; Pag. fecit mœrere, corripuit tabifica vi; Av. Quidam per arrodere seu corrodere vertunt, ut cum מָרָה & אָרַר conveniat: quasi fit, in deterius mutari: & minùs rectè huc reducunt מְאֵרָה, exponentes corrosionem, boni ablationem, infortunium, cùm sonet maledictionem, execrationem, & sit ab אָרַר, ut suprà dictum est. Nam mem est servile, & est formæ מַגֵּלָה à גָּלַל, sed chirek versum in Tzere, quòd Resch dagesch respuat; Merc. Occurrit in part. hiph. f. m. Ezech. 28. 24. סִלּוֹן מַמְאִיר spina dolorifica, seu pungens, aut dolore afficiens, seu dolorem inferens. Kimchi, קוֹץ מַכְאִיב quod apud Propheram sequitur; Coc. sentis mærens, i.e. pungens; Av. spinus dolorificus, Bu. Lex. Unde in part. hiph. f. f. in forma cum duplice ségol ante Thau est, מַמְאֶרֶת dolorifica vel pungens, Lev. 13. 51, 52. 14. 44. Atque indè, juxta quosdam, est No. מְאֵרָה f. defectus diminutio, penuria; Deut. 28. 20. Mal. 3. 9. juxta R. Sal. Vide & in אָרַר; Bu. Lex. nam ad illam Radicem plerique hoc nomen referunt. [מַבּוּל quære in Rad. נָבַל; Pag.]

Rad. 7. מָג à plerisque habetur proprium nomen, vel cognomen viri: quidam verò putant idem esse quod castrorum-metatio, Jer. 39. 3. Bu. Lex. רַב־מָג Chaldæum est. Quid? si sit præfectus Magorum; Coc.

Rad. 8. מָגַר; indè No. מֶגֶר, m. quod significat omne pretiosum & optimum, tam in fructibus quàm in auro, argento, lapidibus pretiosis, sive gemmis ac vestibus, &c. unde unumquodcunque secundum locum suum intelligendum est, Pag. pretiosim, res pretiosa vel laudata: generaliter notat quicquid in re quapiam eximium & præstans est; Bu. Lex. Sunt qui cum בֶּגֶד conferant: ut sicut hoc vestem textam, stamine & subtegimine constantem, sonat, sic, מֶגֶר aroma significet, cujus odor & fragrantia spiret passim, & longè latéque penetret. Vertunt ergò odorem, vel odoratum, seu aromaticum. Sed generalius est. In opibus esset quod Græci κειμήλιον appellant. Sed generaliter, quicquid in re quapiam eximium est, & velut in deliciis habetur, significat. Libenter per delicias verterim, vel delicatum, suave, nobile, excellens, exquisitum; Merc. מֶגֶד medicum pomum, quod & citrium vocatur, delicatissimus fructus odorem & succum habens gratissimum. Ponitur aliquando pro omnibus dulcissimis fructibus. Cognationem habet cum בֶּגֶד, i.e. vestis, nam præcipuæ mali hujus dotes sunt, oris graveolentiam emendare, & vestes à tineis illæsas conservare. Hinc per transpositionem literarum μηδίκη medica, i.e. malus seu arbor Citrea, quæ toto anno est pomifera, aliis cadentibus, aliis matureséentibus, aliis subnascentibus pomis; folia lauri habet intercursantibus spinis, fructum verò aureo colore & odore gratissimo; Av. Deut. 3. 3. מָגֵן à præstantia cœli. Arabici interpretes Novi Testamenti usurpant pro שׁמים. Chald. שׁוּר; Coc. Occurrit autem nomen hoc cum מִ & וּ præf. מִמֶּגֶד à rebus pretiosis, Deut. 33. 13. וּמִמֶּגֶד & à pretioso, Deu. 33. 14, 15, 17. & in forma pl. m abiol. est, מְגָדִים res pretiosæ, Cant. 4. 13. 7. 14. & in forma pl. m. constr. cum יו Aff. est, מִגְדֵּי rerum pretiosarum suarum, Cant. 4. 16. Atque indè No. pl. f. מִגְדָּנוֹת res pretiosæ; sed de fructibus terræ tantùm dicitur, Bu. Lex. bellaria ex mediis & optimis fructibus terræ odorem excellentissimum referentibus. Item vasa ex citro confecta quæ in magno pretio habentur: unde citream mensem cum aurea comparat Martialis in distichis; Av. Elias vult Radicem esse נָדַע; Bu. Lex. Est cum Nun inserto & addito ante formam pl. וֹת; Pag. Etsi alii Nun radicale faciant, Mem vero servile. Sunt qui significatu convenire putent cum מַעֲדָנוֹת & מַעֲדָנִים (nam & Chaldæus masculinè dicit מִגְדָּנִין) & velint voluptuaria significare, seu oblectamenta, bellaria, delicias. Verùm constat perinde de rebus aliis, atque de fructibus delicatis dici hoc nomen, ut præcedens מֶגֶד; Merc. Occurrit autem no. hoc pl. f. cum וֹ, יִ & יֹ præf. ut seq. וּמִגְדָּנוֹת & res pretiosæ, Geen. 24. 23. 2 Chron. 32. 23. וּבְמִגְדָּנוֹת & rebus pretiosis, Ezr. 1. 6. וּלְמִגְדָּנוֹת & in rebus pretiosis, 2 Chron. 21. 3.

Rad. 9. מַגָּל est falx, falcula; Pag. Bu. 70. δρέπανον, Cocc. falx rotunda, ferramentum aduncum quo segetes & herbæ desecantur. Cogn. cum גָּלַל volutavit in rotundum; nam falx habet rotunditatem curvam; Av. qui ad גָּלַל reducunt, à rotunditate & semicirculo sic dictum volunt: quidam thema fingunt נָגַל Bu. Lex. occ. autem nomen hoc locis tantùm seq. מָגָל falcem, Jer. 50. 16. Joel. 4. 13.

Rad. 10. מָגַן; unde in piel, מִגֵּן est dare, tradere; Pag. Bu. pepigit, tradidit compactum, dedit fixum & immobilem. Cogn. Cum נָגַן protexit cingendo; Av. Non. nulli volunt esse affine verbo נָגַן, ut significet, concludere, cingere, circundare; & ità Prov. 4. exponunt, corona decora cinget te; ut fiat ex מָגֵן clypeo: ὑπερασπίσει σε, Græci. Sed malim idem eo versiculo repeti, ut præcesserat חָפַץ. Videtur plenam traditionem significare, ut מָסַר, per quod Chaldæus reddidit, quod diciuus, Liurer, Merc. מָגַן; 70. παραδόναι tradere; Coc. Occurrit autem in præt. piel, 3. f. m. loco seq. מָגַן tradidit, Gen. 14. 20. & in fut. piel, יְמַגֵּן; unde in 2. f. f. cum ךָ, pro ךְ, ob pausam, est, תְּמַגֵּנְךָ trades tibi, Prov. 4. 9. Item, in 1. sing. cum ךָ; Aff. est, אֲמַגֵּנְךָ dedam te, Isa. 11. 8. Atque indè, juxta quosdam, est No. מְגִנָּה f. & in constr. מִגִּנַּת traditio, prout occurrit in forma constr. Lam. 3. 65. מִגִּנַּת לֵב traditionem cordis, i.e. ut cor tradant, abjiciant, & perdant. Vide de eo etiam in נָגַן Bu. Lex. ubi etiam vide מָגֵן scutum, &c.

Rad. 11. מָגַר est, cadere, ruere, Bu. Lex migravit, transtulit de loco ad alium, traxit se aliquorsum ad habitandum, detraxit; Cogn. cum מוֹרָג i.e. traha qua destringitur frumentum in spicis. Hinc Larinum, migro, demigro, quod nonnunquam activè pro transfero sumitur; item per Metathesin, mergo, submergo; Av. מָגַר detrusit, dejecit; unde in part. pahul kal, מגור

מָגוֹר detrusus, & in forma pl.m. מְגוּרִים; atque indè occ.in constr. Ezech.21.17. מְגוּרִי אֹל חֶרֶב detrusi in gladios, juxta quosdam: alii, formidines gladii, quasi á גור; Bu.Lex. detracti ad gladium; vel potest esse No.heemant. pavores ingruent ab hoc gladio; à גור; Av. In piel, מִגֵּר cadere, vel ruere facere; i. e. dejicere, inquit R.D. Pag.detrudere, Bu.detraxit,demersit, Av. quidam trahere, seu detrahere exponunt, ut cum גור affine sit; Merc. Occurrit in præt. Piel, 2. s.m. cum He parag.in fine sic, Psal.89.44. & thronum ipsius in terram מִגַּרְתָּה projecisti, Coc. dejecisti, Bu.seu ruere fecisti, Pag. Targum pro נָפַל vertit מְגַר; Pag. מָגוֹר habitatio, מְגוּרָה; item מְגוֹרָה & מְגוֹרָה pavor; vide in Rad. גור peregrinatus est; item מְגָרָה serra, traha; vide in Rad. גָּרַר secuit lapides; Av.

Rad.12. מַד m. vestis, vestimentum; &c.Bu. Conc. vide de hoc nomine in rad.seq. מָדַד. Occurrit cum י Aff. post chirek penult. cui etiam ְ est præf. sed ante pathach penult. sic, מִדּוֹ vestimento suo, Lev.6.3.2 Sam. 20.8. כְּמַדּוֹ ut veste sua, Psal.109.18. & in forma pl. m. מַדִּים, & in constr. מַדֵּי, vestes, vestimenta: unde cum יָ Aff. occ.simpl.& cum ו & ל præf. מַדָּיו vestibus suis, 1 Sam.17.38. וּמַדָּיו & vestes ejus, suæ, 1 Sam.4.12.. 18.4. לְמַדָּיו vestium ejus, Jud.3.16.1 Sam.16.39. Item occ.etiam in forma pl.f.cum יָ Aff. sic, מִדּוֹתָיו vestimentorum ejus, Psal.33.2.

Rad.13. מָדַד, contractè מַד, est, metiri, mensurare, Pag.Bu.Conc.mensus, dimensus, emensus est, mensuravit, Bu.Lex.Av.metatus, emetatus est. Cogn.cum מָשַׁשׁ motus est; nam omnis mensuratio fit cum motione. In tertiis tantùm personis præteriti scribitur perfectè; in aliis omnibus personis & temporibus deficit Ain-poal; Av. Significat μετρεῖν metiri; Coc. & de continuorum dimensione sunt qui notent dici, quum מְשׂוּרָה sit discretorum mensura; 1 Chron.23.Merc. Occurrit autem in 3.s.m.præt.kal cum pathach, sed in pausa cum camerz in ult. cui priori formæ ו cop.est præf.item cum י Aff.cui & ו cop.est præf.ut seq. מָדַד mensus est, Isa.40. 12. Ezec.40.20..42.16,17,19. מָדַד mensus est, Ezech. 42.18. וַיָּמָד & mensus est, Ezech.40.24,35.. 41. 13, 15. מָדָּה mensus est illam, Ezech.42.20. וַיְמָדֶהָ & mensus est illam, Ezec.42.15.& in 1.sing.præt.kal,occ.cum ו conv. præf. (defectivè ut סַבּוֹתִי) sic, וָאָמְדוֹתִי & metiar, Isa.65.7. Item in 3.pl.præt.kal, & in 2.pl.m.occ.cum ו conv.præf.utrique,sic, וַיָּמָדוּ & metientur, Deut.21.2. Ezech.43.1. וַתְּמַדּוּהֶם & metiemini, Num.35.5. In Infin.kal,occ.defectivè (formæ סוּב) cum לְ præf.sic, לָמוֹד ad mensurandum, Zach.2 7. In fut.kal, 3.s.m. יָמוֹד metietur; (ut יָסוֹב) unde in 2.s.m. est, תָּמוֹד metieris, Ezech.45.3. sed sæpiùs occ.in 3.s.m.fut.kal cum יִ conv. præf.& sic cholem mutatur in camerz-chatuph in ult.locis seq. וַיָּמָד & mensus est, Ruth.3.16. Ezec.40.5,6,8,9, 11,13,19,23,27,28,32,47.48.. 41.1,2,3,4,5.. 47.3,4, 5. In 3.pl.m. fut. kal, יָמוּדוּ (ut יָסוּבוּ) metientur: unde in 2.pl.m.est, תְּמוּדוּ metiemini, Ezech.47.18. Item occ.etiam in 3.pl.m.fut. kal cum יִ conv. præf. sic, וַיָּמוּדוּ & mensi sunt, Exod.16.18. In Niphal נָמַד (ut נָסַב) mensuratus est, Bu.Av. Unde in fut.Niph.3.s.m. (formæ יִסַּב) est, יִמַּד mensurabitur, Jer.33.22. Hos.2. 1. sicut & in 3.pl.m. (ut יִסַּבּוּ) occ.loco seq. יִמָּדוּ mensurari poterunt, Jer.31.37. In piel, מִדַּד vel מִדֵּד vel in forma pocl, מוֹדַד idem quod in kal; Bu. dimensus est, mensuravit, metatus est; Av. Occ.autem in præt. piel, 3.s.m. cnm ו cop.vel conv. præf. וּמִדַּד & mensus fuerit, Job.7.4. In fut.Piel, 1.s.m.est, אֲמַדֵּד metiar, Psal.60.8..108.8. & in 3.s.m. fut.piel, occ.cum יְ conv. præf.ante formam cum dagesch post pathach penult.vel in forma poel ante cholem penult.cui etiam formæ priori ם est Aff.ut seq. וַיְמַדֵּד & mensus est, 2 Sam.8.2. וַיְמָדֵד & mensus est, Hab.3.6. וַיְמַדְּדֵם & mensus est eos, 2 Sam.8.2. In hithpael, הִתְמוֹדֵד (ex forma poel pro הִתְמַדֵּד) mensurari, Bu. mensuravit sese; Av.Occurrit in fut. piel, 3.s. m cum יְ conv. præf. loco seq. וַיִּתְמוֹדֵד & mensus est se, 1 Reg.17. 21. Atque indè nomina, i. מַד m. vestis, indumentum; & quia Daleth cum affixis est cum dagesch, ostendit Radicem esse hanc מָדַד mensuravit; Pag. quasi significet vestem commensuratam corpori; Merc.vestimentum,quasi corporis mensuram,vel mensuratum dicas; Bu.Lex. vestis quæ ad mensuram corporis est facta, atque hominem tegit usque ad talos; Av. toga, ποδήρης; quæ quasi metitur corpus; 70. ἱμάτιον, Cocc. Semper cum affixis invenitur; Bu.Lex. Locos autem in quibus sic occurrit, vide suprà in Rad.præced. nam in Bu.Conc.ponitur Radix per se.Unicus solùm locus restat notandus; viz. 2 Sam.10.4. ubi nomen hoc, juxta quosdam, occurrit in forma pl.m.constr. cum Epenthesi literæ vau loco Daleth geminandæ, ante Aff. הֶם; sic, מַדְוֵיהֶם vestes eorum; Bu.Lex.& sic etiam in 1 Chron.19. de quo tamen vide suprà in דָּוָה; Merc. ubi plerique hoc No.pl.m.constr. cum Aff. locant. Sed occurrit hoc nomen מַד in alia signif. ex hac Rad. viz. pro mensura; & sic occurrit cum ה Aff. post chirek pro pathach penult.sic, Job.11.9. longior terra מִדָּהּ mensura ejus; Bu. Lex. quod alii referunt ad nomen seq. מִדָּה; ubi vide in forma constr. & sic etiam ad hoc nomen quidam referunt illud, Jer.13.25. in forma pl.m.constr.cum יךָ Aff.sic, מִדַּיִךְ, vel ob pausam, מָדַיִךְ mensurarum tuarum, &c. Bu.Lex.Pag. Est enim plur.masc. inquit R. Jacob, cujus singulare est, מַד; Pag.Deindè, 2.hinc etiam No. ex hac Rad. multò frequentiùs occurrens; viz. מִדָּה f. mensio, mensura, dimensio, Pag.Bu.Av. modus alicujus rei; item vestis commensurata corpori,vestis oblonga; Av. μέτρον, Cocc. Av. metrum, mensura, &c. Av. De quo No. nota Hebræis proverbiale est, מִדָּה כְנֶגֶד מִדָּה; vel, מִדָּה בְמִדָּה, i.e. mensura pro mensura; cùm scil. vicissitudinem & par pari relatum volunt innuere: quâ phrasi & Christus in Evangelio utitur; Merc. Occurrit autem No. hoc s.mpl. locis seq. מִדָּה mensura,dimensio,Exod.26.2..36.9..26.8..36.15. 1 Reg.6.25..7.37.1 Chron.11.23..20.6.Neh.3.11,19,20, 21,24,27,30. Isa.45.14. Ezec.40.10..46.22..48.30,33. Zach.2.5. cui etiam in forma absol. ִ, ֵ, ַ & ָ sunt præf. וּמִדָּה & mensura, 1 Chron.23.29. Ezech.40.10. הַמִּדָּה mensura, Jer.31.39. Ezech.40.3,5.. 42.16,17.. 18.19..45.3. בְּמִדָּה in mensura, Lev.19.35. Jos.3.4. 2 Chron.3.3. בְּמַדָּה in mensura, Job.28.25. & in forma constr.cum pathach ante Thau, occ.cum ִ, ךָ & ָ præf. וּמִדַּת & mensura,Psal.39.5. כְּמִדַּת juxta mensuram, Ezech.40.21,22. לְמִדַּת ad mensuram, Neh.5.4. Atque huc à quibusdam refertur illud suprà cit. Job.11.9. מִדָּהּ mensura ejus, quasi esset forma constr. contracta cum ה Aff.pro מִדָּתָהּ; sicut illud, Prov.7.8.apud פִּנָּה angulum

gulum ejus, pro פִּנָּתָהּ ; & Ezec.29.19. & prædatus est בְּזָזָהּ prædam ſuam vel ejus, pro בִּזָּתָהּ ; Pag. In forma pl.m. f.occ.ſimpl.& cum כָ & כַ præf.ut & cum יהָ Aff. ut ſeq. מִדּוֹת menſuræ, Num.13.32. Jer.22.14. Ezech. 41.17..42.15..43.13. כְּמִדּוֹת juxta menſuras, 1 Reg.7. 5,11. כַּמִּדּוֹת juxta menſuras, Ezech. 40.24,28,29,32, 33,35. מִדּוֹתֶיהָ dimenſiones ejus, Ezech. 48.46. Item, 3. hinc etiam No. מָדִין m. menſura, prout occurrit 2 Sam.21.20.& fuit vir מָדִין menſuræ ſcil. magnæ ; ubi ſcribitur cum jod, ſed legitur cum Vau, מָדוֹן : nam Hannach, ſeu longa vocalis camerz eſt loco dageſch juxta R.D. quod, licèt quidam referant ad Rad. דין ; ad hanc autem Rad. pertinet : nam pro eo legitur 1 Chro. 20.6. & fuit vir מָדָה menſuræ, i.e.ſtaturæ magnæ ; Pag. Vide tamen aliam ſignif.in Rad. דין ; Bu.Lex.Illud autem, Ezr.4.13. מִנְדָּה non eſt ex hac Rad. ſed ponitur pro מִנְדַּת in forma conſtr. Me m enim non eſt Radicalis litera, ſed nominis conſtitutiva, cujus abſolutum eſt מִנְדָּה juxta R.D. in lib.rad.Locum autem בְּלוֹ מִנְדָּה־ tributum, veſtigal, & reditum annuum non dabunt, &c. Doctores ſic explicant, מִנְדָּה eſt portio Regis, i.e. munus aut donum quod fit Regi, quando tranſit per aliquos : בְּלוֹ eſt argentum capitale, quod ſcil.ſolvunt per capita ; הֶלֶךְ verò eſt tributum, annuum ſcil. Pag. Item,4. indè etiam No. מְמַדִּים pl.m. (quaſi à ſing. מַמָּד menſura , inſtar מָצָר à צָרַר ; Pag.) & in conſtr. מִמַּדֵּי (inſtar מְצָרֵי angustiæ ; Pag.) menſuræ,prout occurrit cum הָ Aff.ſic,Job.38.5.Quis poſuit מְמַדֶּיהָ menſuras ejus ; Pag.Bu.Lex. [מַרְהֲבָה veſtigal, tributum. Eſt Chaldaicum à Radice רָהַב pro יָהַב , i.e.aurum;q. d. aurum tributarium ; vel certè eſt comp. ex hac rad. מָרַד menſus eſt, & יָהַב adhibuit, tribuit ; nam tributum in menſura magna à ſubditis exigitur. Occurrit Iſ. 14.4. quomodo ceſſavit exactor? ceſſavit מַרְהֲבָה aurum tributarium? Av.qui ſolus hoc nomen hic affert.]

Rad.14. מָדָן ;indè i. (in Bu.Conc.) מְדִין No.pr. urbis in deſerto Judæ, Joſ.15.60. Jud.5.10. יוֹשְׁבֵי עַל מְדִין Maſorethæ notant, ter reperiri hanc vocem diſtincta notione. חד לשון קרתא חד לשון ארח חד לשון דין. Poſtremum eſt מְדִין à jure vel judicio, Iſa.10.2. In loco libri Judicum volunt eſſe nomen viæ alicujus aut loci , eâ tempeſtate noti. Alii, Qui præſidetis judiciis; 70. καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου. Quid ? ſi ſic ; Qui ſedetis ſuper menſuris , ut ſit, qui ſedetis in hæreditatibus veſtris, funiculo vobis aſſignatis. Sic funiculi pro hæreditate , Pſal.16.6. Deborah illo verſu tria bona populi vindicati à Siſera prædicat ; i. vehi aſinis candidis, h.e. commoditatibus omnibus frui. 2. Sedere in menſuris , h.e. terram poſſidere , & hæreditates obtinere.3. ambulare per vias , tuta eſſe itinera ; Cocc. Sed nomen præcipuum & frequentiùs ex hac Rad. (prout in Bu. Conc.& Pag.hic locatur ; licèt ab aliis ad Rad. דין vel יָרַן referatur, ubi vide ; ut in Bu.Lex.Av.& Coc.) occurrens ; eſt מְדִינָה f. provincia , quæ multas complectitur urbes. Interdum verò capitur particulatim pro aliqua urbe , Pag. Occurrit ſimpl.locis ſeq. מְדִינָה provincia,Eſth.1.1..9.30..1.22..3.12,14..4.3..8.17,9,13..9. 28. Dan.11.24. cui etiam in forma abſol. ו cop. הַ dem. & בַ pro בְּהַ ſunt præf ut ſeq. וּמְדִינָה & provincia,Eſt. 1.22..3.12,14..4.3..8.17,11,13..9.28. הַמְּדִינָה provincia,Ezr.2.1. Neh.7.6..11.3. Dan.8.2. בַּמְּדִינָה in provincia,Neh.1.3. Eccl.5.7.prout etiam in forma pl.f.occ. ſimpl.& cum הַ dem.præf. מְדִינוֹת provinciæ,Eſt.1.16, 22..2.3,8,13..4.11..8.5,12.. 9.2,12,20. הַמְּדִינוֹת provinciæ, 1 Reg.20.14,15,17,19.Eſth.1.3..8.9..9.3,4 ſed occ.etiam in forma pl.m. cum הֵ, בְ, לְ & מִ præf. ut.ſeq. וְהַמְּדִינוֹת & provincias, Eccl. 2. 8. בִּמְדִינוֹת in provinciis,Eſth.9.16. בַּמְּדִינוֹת in provinciis, Lam.1.1. לַמְּדִינוֹת provinciis, Eſth.2.18. מִמְּדִינוֹת à provinciis, Ezech.19.8.

Rad.15. מָדָע . indè מַדּוּעַ , quod eſt לָמָּה ; ut quid? cur ? quamobrem ? quare ? Av. Pag. Qua interrogatione utimur quando quærimus de rebus cognoſcendis ; ideoque componitur ex מָה quid ? & יָדַע ; novit ; q.d. quæ eſt cognitio hujus rei , vel, quæ eſt hujus rei cauſa ? Av.vel eſt dictio comp.ex מָה quid ? & יָדַע , vel דַּע , cognitio , à יָדַע ſcire,&c.ut Av. Pag.Merc. Ac proinde plerique collocant hanc particulam ſub Rad. יָדַע ; ità Bu.Cocc.&c. ibi vide. Occurrit autem plenè, Gen.26.27. Num.16.3. 1 Reg.1.6. Iſa.5.4. & cum kibutz pro ſchurek penult. מַדַּע cur ? quare ? &c.Ezech. 18.19. & cum ו cop.præf.plenè, וּמַדּוּעַ & quare ? Num. 12.8.&c.Pag.Av.

Rad.16. מָה , vel cum ſægol, מֶה, aut cum pathach, מַה־ ; Pag.Bu.ſequente ſcil. dageſch, in i. ſequentis dictionis litera , eſt מַה־ ; ſed מָה maximè dicitur ſequente camerz ; Merc. & quocunque ex hiſce modis ſcribatur , eſt particula interrogans , quid ? aut qualis ſit res ? vel, quomodo ſe habeat ? inquit R.D.Nam non eſt interrogativa perſonæ, ſicut מִי quis ? Interdum verò ponitur vice מָתַי quò, uſquequò,&c. & nonnunquam eſt augentis particula , i.e. quàm; Pag. מָה, מֶה, מַה, quid, quod, quæ ? de re quærens ; vel adverbialiter , quàm ; vel,citra interrogationem , quid,qui, quomodo, qui cquid , quidquam, quidvis ; Bu.Lex.Sunt qui hanc particulam ad verbum מַהֲמַה, dè quo infrà in quadratis , reducant ; quòd hac particula animus re aliqua diſtractus ſignificetur, quàm, vel quid ? nam ipſum verbum exponunt, negotiis diſtrahi, turbari, tumultuari, interturbari ; de quo infrà ; Merc. Et ſic quidem, Av. hoc verbum atque indè hanc particulam hic deſcribit hoc modo;Rad. מָהָה ſignificat , aliquantulum cunctari; aliquantiſper remoratus eſt , tardavit, diſtulit in dies aliquamdiu: comprehendit dilationem temporis ; & eſt cogn.cum יוֹם dies, ſignificatque de die in diem differre. Atque indè in Hithpael, הִתְמַהְמַהּ diſtulit ſe, atque hinc ſunt hæ particulæ ; 1. מָה quantulum? quantum ? quid ? cum ſægol præponitur plerumque dictionibus quorum initialis litera eſt gutturalis camerzata , idque interdum cum maccaph ſequente hanc particulam cum ſægol; ut Gen.20.9. Pſal.89.verſ.6. à fine : & ſic occ.etiam cum בַ præf. ut בַּמָּה , in quantulo (in quo , quanam re; Bu.Lex.) Iſa.2. ult. Et cum כַ præf. כַּמָּה quemadmodum , &c. Zach.7.3. (vel tot, aliquot : & ſic, עַד כַּמָּה quoties tandem ? 1 Reg.22.16. Bu. Lex.) ut & cum לָ præf.לָמָּה (vel לַמָּה ad quid ? Bu.Lex.) ad quantum , i.e.cur ? 1 Sam.1.8.Et cum עַל ſic, עַל־מָה ſuper quantum , i.e.cur, quare ? Pſal.10.13. (vel ſuper quo,aut propter quid, quamobrem ? ut in loco cit. & in 2 Reg.4.13.Pag.) ut & cum עַד ; ſic, עַד־מָה uſque quantum , i.e.quouſque(quaſi pro עַד־מָתַי uſque quo; Pag.) Pſal.4.3. Deinde particula מָה quantum, quàm , quid ? Interrogatio quantitatis eſt,ut Pſal. 8.2.& 5.&c. cui etiam ſunt præf.ſeq. בַּמָּה in quo, vel per quid,aut quanam

quanam re? Gen.15.8. כַּמָּה quot, vel quanti, vel quamdiu? ut Pſ.119. in Caph. לָמָּה ad quantum, i.e. quare, ad quid? ut Pſal.2.1. & abſque dageſch לָמָה idem, ad quid, i.e. quare? Gen.12. penult. (לָמָּה ſemper eſt Milrah, præterquam ſemel, Job.7.20. & ſequente voce ab Aleph vel He incipiente, quater habet dageſch: aliàs, ſemper ante gutturales omnes, ſine dageſch; Bu. Lex.) cui etiam occ. & שׁ præf. ſic, שֶׁלָּמָּה ut quid, cur? Cant.1.7. Item cum עַל & עַר; ſic, עַל־מָּה propter quid? quamobrem, cur, &c? Job. 13. 14. עַד־מָה ad quantum, i.e. quouſque, uſquequo, tantiſper dum, Pſal.79.5. Num.24.3. Cum pathach plerumque eſt cum Maccaph; מַה־ quid, quantum, quàle, &c? ut Gen. 2. 19. Num.13.19. Gen.37.26. &c. Sic hæc deducit, Av. & quoad ſignificationem particularum, & earum uſum in textu, cæteri ſim. Sed occurrit etiam hæc particula compoſita cum aliis quibuſdam; ut מַדּוּעַ quid hoc? comp. ex מַה & זֶה; Bu. vel pro מַה־זֶּה brevitatis cauſâ contractum, Exod.4.7. Av. Sic מָּהֵם quid iſti, vel ipſi? pro מָה־הֵם per ſynæreſin duo He in unam literam contractæ ſunt, Ezech.8.6. Av. Bu. & ſic etiam מַלָּהֶם quid vobis eſt? comp. ex מַה & לָהֶם; Bu. Lex. vel pro מַה־לָּהֶם, in Iſa.3.15. Item huc etiam reduci poteſt מַחְלָאָה quanta defatigatio? Mal.1. penult. comp. ex מַה־תְּלָאָה de quo ſuprà in Rad. לָאָה; Av. Cocc. Interdum autem ante particulam Interrog. מָה vel מַה Beth eſt cum Scheva, ut Eccl. 3. 22. ad videndum בְּמָה (aliàs בְּמָּה) i.e. illud quod futurum eſt poſt ipſum; Cev. [מָּה à מַה derivem הִתְמַהְמַהּ tergiverſari, cunctari. Id ſolet percunctando fieri; quid, ſi hoc? quid, ſi illud? Hab.2.3. ſi tergiverſetur. Et Pſal. 119.60. & non tergiverſatus ſum. Vide & Gen.43.10. 2 Sam.15.28. & Iſa.29.9. tergiverſamini, &c. & miramini: tergiverſatores enim præter opinionem occupat judicium Dei, ut cogantur admirari. Vide etiam Exod.12.39. & non poterant morari, &c. quorum locorum voces Hebraicas vide inter dictiones quadratas: hìc enim citantur tantùm hoc modo in Coc. & hìc etiam verbum in hithpael הִתְמַהְמַהּ cunctari, morari, ex prima geminata ponitur in Bu.Lex. quaſi ex Radice מָהָה.]

Rad.17. מָהַל eſt, miſcere, Pag. Bu. quidam cum הָלַל conferunt; quod, ut pro expandere, juxta illos ſumitur, ſic iſtud pro perfundere; Merc. מָהַל inquinavit, vitiavit, diluit, polluit; ut cum vinum diluitur mixtura aquæ. Cogn. cum בָּהַל conturbatus eſt; & הָלַם malleavit; nam vinum turbatur infuſione aquæ, & ità vitiatur ac polluitur, h.e. vilius redditur, &c. Av. Occurrit in part. pahul ſ.m. ſic, Iſa.1.22. מָהוּל mixtum; nam Kimchi explicat, מְעוֹרָב; & pater ejus adducit ſimilem ſignificationem ex Lingua Arabica in verbo אלמהל; Bu. Lex. סָבְאֲךָ מָהוּל בַּמָּיִם vinum tuum miſtum eſt aquâ; nam in lingua etiam Arabica, miſtum vocatur מַהֲלָא, vel מַהֲלִי, ut inquit R. Joſ. Kimchi; Pag. & potus tuus dilutus eſt aquâ; Av. Targum & Talmudici dicunt מָהַל pro מוּל circumcidere. Et mihi quidem videtur commodè, in loco Iſaiæ, verti poſſe; potus tuus eſt circumciſus aquâ. Ità vulgò loquimur. Metaphora eſt. Sermo, quo erudimini, quo delectamini, non eſt ἔλαττι ἠρτυμένος, non habet vini generoſam vim, ad animum exhilarandum, & ad eum calore charitatis implendum; Cocc.

Rad.18. מָהַר eſt, accelerare, feſtinare; dotare; inſanire, ſtultum eſſe; Pag. Quidam conferunt cum verbis מָהַר, הָרָה & יָרֵה, quæ celeritatem in ſe includunt: Quòd verò in kal ſignificet dotare, ex priori ſignificatione tractum putant: quòd dos deſponſatis & citò promittatur, & nuptis detur. Sumitur interdum in malam partem, maximè in Niphal, pro præcipitem eſſe, quod ſtultitiæ tribuitur; Merc. In kal quidem eſt, dotare, donare, dare; Pag ſeu mittere, inquit Kimchi, doni ſcil. aut dotis loco; Merc. dotem conſtituit, doravit; Bu. Lex. מָהַר acceleravit, feſtinavit, inſtar aquæ fluentis de monte præcipiti, & in kal cum Accuſativo, celeriter ſecutus eſt. Cogn. cum הָרָר, vel הָר mons; & יָהִיר præceps; qui namque nimium ſunt celeres ſeu præcipites in conſiliis & actionibus, reputantur fatui & vani. Hinc μωρὸς morus, ſtultus. μωρία ſtultitia, moria, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc מָהַר duo habet ſignificata; i. feſtinare, accelerare. Et ſic occ. in præt. kal, 3.pl. idque cum cametz pro cateph-patach penult. ſic, מָהֲרוּ feſtinant, Pſal.16.4. Bu. Conc. multiplicentur dolores eorum qui אַחֵר מָהֲרוּ alium acceleraverunt; Av. Plerique verò alii in altera ſignificatione locum explicant; viz. pro dotare, ſic; multiplicabuntur, pro multiplicata ſunt, idola eorum, alteri ſcil. deo, donaverunt; Pag. alium dorant; Bu. Lex. (qui) alium dotarunt; qui cum alio viz. ſponſo vel Rege ſcortantur, dotem ei dantes; quum à me dotem, nempe ſpiritum, juſtitiam, vitam accipere nolint; Coc. alieno, ſcil. deo. ac potiùs idolo, ſe velut matrimonio copulantes, non accipiunt, ſed conferunt dotem mox in nihilum abituram; Jun. Kimchi verò ſic exp. Dolores eorum, qui feſtinant ad Deum alterum. Targum, (& impii) multiplicant imagines ſuas, & poſtea feſtinant offerre ſuas oblationes. R. Hmm. dolores eorum qui deo alteri, præterquam Deo vero, tantùm feſtinarunt, ut irent poſt eum. R. Sal. multiplicentur dolores eorum, i.e. hæreticorum, qui feſtinant, aut donant ad cultum alterius dei; Pag. In piel, מִהֵר feſtinavit, acceleravit; Bu. Lex. celeravit; cum Accuſ. fit tranſitivum; Av. In piel frequentiùs legitur, & eſt tam intranſitivum quàm tranſitivum, Pag. Occurrit autem in præt. piel, 3.ſ.m. & 2.ſ.m. & f. ut & in 3. pl. & 2.pl. m. cum ו conv. præf. & 2.pl.f. ſimpl. ut ſeq. מִהֵר feſtinar, 1 Sam.4.14. Iſa.51.14. מִהַרְתָּ feſtinaſti, Gen.27.20. מִהַרְתָּ feſtinaſti, 1 Sam.25.34. מִהֲרוּ feſtinarunt, 2 Chro.24.5. Pſal.106.13. Iſa.49.17. ומְהַרְתֵּם & feſtinabitis, Gen. 45.13. מִהַרְתֶּן feſtinaſtis, Ex.2.18. In part. piel, ſ.m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in forma pl. f. ſimpl. ſic, מְמַהֵר feſtinans, Mal.3.5. ומְמַהֵר & feſtinans eſt, Gen. 41.32. מְמַהֲרוֹת feſtinantes, Prov.6.18. In Infin. piel, occ. cum כְּ & לְ præf. כְּמַהֵר juxta feſtinare, Prov.7.23. לְמַהֵר feſtinando, Exod.12.33. 1 Chron.12.9. In Imper. piel, ſ.m. occ. locis ſeq. מַהֵר feſtina, Gen.19.22. 1 Sam.9. 12.2 Chron.18.8. Eſth.6.10. cui etiam ה parag. eſt add. ſic, מַהֲרָה feſtina, 1 Sam.23.27. 1 Reg.22.9. ſed occ. etiam in 2.ſ.f. & 2 pl.m. Imper. piel; ſic, מַהֲרִי feſtina, Gen.18. 6. מַהֲרוּ feſtinate, Gen.45.9. Jud.9.48. 2 Sam.15.14. Eſth. 5.5. In fut. piel, 3.ſ.m. occ. ſimpl. & cum יְ conv. præf. ut & in 3.ſ.f. eodem modo, יְמַהֵר feſtinabit, 2 Sam.15.14. Eccl.5.1. Iſa.5.19. וַיְמַהֵר & feſtinavit, Gen.18.6,7.. 43. 30. Exod.10.16..34.8. 1 Sam.17.48..28.20. 2 Sam.19. 17. 1 Reg.20.41. תְּמַהֵר feſtinabit, Iſa.32.4. וַתְּמַהֵר & feſtinavit,

festinavit, Gen.24.18,20,46. Jud.13.10. 1 Sam. 25. 18, 23,42.. 28.24. Item in 2.pl.m.fut.piel, est, תְּמַהֲרוּ festinabitis,2 Chron.24.5. & in 3.pl.m.fut.piel, occ.simpl. & cum לַ & וַ cop.vel conv. præf.ut seq. יְמַהֲרוּ festinabunt, Nah.2.6. וַיְמַהֲרוּ & festinarunt,Gen.44.11. Jos.4.10..8. 14,18. 1 Reg.20.33. 2 Reg. 9.13. וַיְמַהֲרוּ & festinant, Prov.1.16. Isa.59.6. Item in 3.pl f.fut.piel, cum וַ cop. præf.est, וַתְּמַהֲרְנָה & festinent , Jer.9.17. In Niphal, נִמְהַר festinanter fieri , percipitari; Bu. Lex.celeriter præcipitatus est; Av.Vel est, in Niphal,insanire,aut stultum , insipientem & simplicem esse ; deductâ significatione à priori,viz.festinandi, aut celerandi ; quòd stulti citò,temerè,imprudenter,& sine intellectu facta sua perficiant ; Pag.Occurrit in præt.niph. 3.s. f. Job.5.13. & consilium pravorum (propriè retortorum,vel reluctantium, Bu.Lex.) נִמְהָרָה (cum cametz pro cateph patach penult.ob pausam) infatuatum est, seu insipiens factum est, Pag.præcipitatur , i.e.præceps adeoque temerarium fit ; Bu.Lex. præcipitatum, i.e. infatuatum est; Av.i.e. non rect & tuta consilia capiunt, sed πρόπετῆ, Coc. R.Moseh נֶהֱרָסָת destructum est, Pag. vel, destruitur ; ex qua interpretatione possis colligere R. Moseh existimasse hoc esse part.ben. Niph.s.f. At præteritum est , non benoni; ut quidam volunt; cùm sit Milhel : propriè , præcipitatum est , i.e. præceps est & temerarium ; Merc.Cev.Sed in part. niph.s.m.occ. cum וַ præf.sic, וְהַנִּמְהָר & festinam,Hab.1.6. Item in part.niph. pl.m.occ.in forma absol. simpliciter,& in forma constr.cum לְ præf. ut seq. נִמְהָרִים festini,præcipites, Isa.32.4. לְנִמְהָרִי ad præcipites,Isa.35.4.Atque indè nomina ; i. מַהַר m.festinus,celer ; Pag.Bu. Av. Et adverbaliter (verbo scil.junctum;Av.) plerumque, citò, celeriter,festinanter ; Bu.Lex.Nomen est propriè, sed pro Adverbio sæpiùs ponitur ; Pag. Est autem de dageschatis , ut מַקֵּל ; sed non est locus compensationi ; Merc. ob gutturalem He scil. seq. vel potest esse Infin. piel , adverbialiter, ταχέως citó. Occurrit autem in hac forma simpl. & cum וַ cop. præf. locis seq. מַהַר festinus; festinanter, Exod.32.8.Deut.4.26..7.4,22..9.3, 12,16..28.20.Jos. 2.5. Jud.2.17,23. Psal.69.18..79.8.. 120.3..143.7. Prov.25.8. וּמַהַר & festinus, Zeph.1.14. Item, 2. hinc etiam No. מְהֵרָה f. festinatio , celeritas, velocitas. Semper autem adverbialiter, vel præfixa præp. Beth, vel simpliciter ; Bu.Av. citò,celeriter,Merc.Cev. בְּמַהֲרָה ἐν τάχει. 70. ταχέως ; & sic adverbialiter ponitur etiam per Ellipsin literæ Beth ; Cocc.Occurrit autem sæpiùs hoc modo ellipticè, & semel tantùm cum בְּ præf.ut seq. מְהֵרָה festinatio , celeritas ; citò,celeriter , Num.17.11. Deut.11.17. Jos.8.19.. 10.6.. 23.17. Jud.9.54. 1 Sam.20.38.2 Sam. 17.16,18,21.2Reg.1.11. Psal.31.3..37.2..147.15. Eccl.8.11.Isa.5.26..58.8. Jer. 27.15..48.16.Joel.4.4. בִּמְהֵרָה citò, Eccl.4.12.Item,3. hinc etiam No. מָהִיר m.festinus,celer ; promptus, expeditus ; Pag.Bu.Av. & semper in bonum sumitur pro diligenti, strenuo, & sedulo viro ; Merc.prout occurrit simpl.sic, מָהִיר festinus, promptus, Ezr.7.6.Ps.45.2. Prov.22.29. Sed cum וּ cop. præf.occ. in forma constr. cum Scheva penult. & defectivè cum chirek tantùm absque jod in ult.sic, וּמָהִר & promptus,Isa.16.5. Deindè, iii. signif.2. hujus rad. est, dotare, dotem constituere ; & sic secundum R.D. in hac signif.occ.3.pl.præt.kal (de quo plenius vide ad initium Rad.) sic, מָהֲרוּ dotant, Pr. 16.4. & in Infin.kal in hac signif. occ. simpl. sic, מָהֹר dotando, Exod.22.15. In fut.kal, 3.s.m. occ. cum נָה Aff.sic, יְמַהֲרֶנָּה dotem constituet, Exod.22.15. Atque indè No. מוֹהַר m.dos ; φερνή ; Pag.Bu.Coc. quæ scil.celeriter unà cum filia elocanda datur ; Av. Occurrit simpl.& cum בְּ & כְּ præf. ut seq. מוֹהַר dos, Gen.34. 12. בְּמוֹהַר in dote, 1 Sam.18.28. כְּמוֹהַר juxta dotem, Exod.22.17.[מוֹ est syllaba, quæ adjicitur particulis inseparabilibus , ut singulæ voces fiant , Coc. Est dictio enclitica & inseparabilis ; Av.Plerumque syllaba expletiva , affumens ante se literas serviles ; ut מִמּוֹ in,cum, Psal.11.2. לְמוֹ ad, Job.39.2. כְּמוֹ sicut, Job.12.3. Bu. Lex.Cocc. Sed venit etiam cum affixis ; Bu. Coc. & cum הֶם, הֵן, כֶּם, כֶּן retinet Scheva ; Bu.Lex.ut Job. 12.3.& Jud.8.18.&c. Coc. aliàs sub Caph habet cametz ut כָּמוֹנִי , כָּמוֹךָ sicut ego, sicut tu, 1 Reg.22.4. Bu. Cocc. Sed venit etiam syllaba מוֹ pro affixo הֶם, ut לָמוֹ iis, pro לָהֶם,Isa.44.15. Bu.Coc. Sic Isa.53.8.quia excisus est ex terra viventium , ob defectionem populi mei , plaga ipsis, nempe populo meo.Defectio cessit populo meo in plagam,ut indurarentur in peccato suo, & pro impuris rejicerentur. Hinc est, quòd non credunt : ut est vers.1. עֲלֵימוֹ pro עֲלֵיהֶם. Job.22.2..27. 23. פָּנֵימוֹ pro פָּנֵיהֶם. Psal. 11. 17. יָשַׁר יֶחֱזוּ פָּנֵימוֹ rectum quod attinet,(collectivè, pro rectos) videbunt invicem facies suas. Non audeo dicere, מוֹ capi singulariter ; Coc.]

Rad.19. מוג est מָסַס , inquit R.D. liquescere, dissolvi , quando est intransitivum , aut liquefacere, dissolvere,cùm est transitivum ; Pag. Propriè sign.f. resolvi quod prius durum & compactum erat;Merc. נאל, Cocc. ut cum materia compacta dissolvitur & diffluit : מוֹג , in kal מָג liquit , & cum Accus. liquefecit. Est cogn.cum פּוּג , remitti , diffugere continuo motu ; & cum גְּפוּאָה inundavit , & אֲגַם stagnum,copia aquarum, Av. מוּג solutus, dissolutus fuit,& semel activè, Isa 64. 7. Bu.Lex. Occurrit autem in Infin. kal, cum לָ præf. לָמוּג ad liquescendum, ut liquefiat, Ezech.21. 15. & in fut.kal (à 3.s.m. יָמוּג) 3.s.f. occ. simpl. cum Schurek in ult. sed cum וַ conv.præf.cum cholem in ult. וַתָּמָג liquefiet, Psal.46.7.וַתָּמוּג & dissolvitur,Am 9.5. & in 2. s.m. תָּמוּג vel תִּמּוֹג , dissolves ; unde cum וַ conv.præf. & נִי Aff. est, וַתְּמוֹגְגֵנִי & dissolvis nos, Isa.64.7. In Niphal, נָמוֹג se dissolvere, diffluere, liquescere,colliquescere ; & metaphoricè semper usurpatur ; Bu.Lex.prout occ.in 3.s.m. & 3.pl.præt.niph.sic, נָמוֹג dissolvitur,dissolvit se,1 Sam.14.16.Isa.15.4.Nah.2.7. נָמוֹגוּ diffluunt, dissolvuntur, Ex.15.15. Jos.2 9,24.) er.49.23.In part. Niph.s.m. נָמוֹג dissolutus, liquefactus ; unde in forma pl.m. est, נְמוֹגִים dissolutæ,Psal.75.4.In piel מוֹגֵג dissolvere, facere diffluere , Bu. liquefecit ; Av. Unde in fut.piel, תְּמוֹגֵג , dissolvet , &c. Atque indè in 2.s.m.occ. cum נִי Aff. & וּ cop.præf sed cum נָה Aff. simpl.ut seq. וּתְמוֹגְגֵנִי facis ut diffluam, Job. 30. 22. תְּמוֹגְגֶנָּה dissolvis eam,Psal.65.11. In hithpael, רְתְמוֹגֵג colliquescere; Bu. liquefecit seipsum ; colloquit ; Av. Occurrit in 3.pl.præt. hithp. cum cametz penult. pro Scheva,ob pausam ; sic, הִתְמוֹגָגוּ dissolvunt se, Nah.1. 5. In fut.hithp. (à 3.s.m. יִתְמוֹגֵג dissolvet se) occ. in 3. s.f. cum cametz in ult. pro pathach,vel Tzere, ob pausam ;

ſam; ſic, תִּתְמוֹגֵג liquefit, diſſolvit ſe, Pſal. 107.27. & in 3.pl.m.fut. hithp. יִתְמוֹגְגוּ; unde in 3. pl. f. eſt, תִּתְמוֹגַגְנָה colliqueſcent, Am.9.13. In loco autem citato, Iſa.64.7. pro fut.kal וַתְּמוֹגֵג, quidam volunt eſſe fut.Piel, contractè pro וַיְתַמּוֹגְגֵנִי & liquefeciſti nos; Cocc. Item locum Job. 30. 22. in fut. piel, וּתְמוֹגְגֵנִי תְּשִׁיָּה variè explicant; & diſſolves, i. e. removebis à me ſapientiam, ſive tranſire facies, &c. ità R.D.in l. Rad. ubi futurum eſt pro præterito; Pag.Sed poteſt etiam exponi, & colliquefacis me à ſapientia,ſeu ratione: ità ſcil.me tabefacis, ut jam nihil in me rationis ſuperſit, ut jam ſubſiſtere nequeam, nec ſciam quo me vertam, aut quid conſilii inire debeam. Quidam efficaciâ, i.e. efficaciter & validè, me reſolvis & tabefacis; Merc.R.Levi, מָסִיר removebis à me,&c. Targum diſſolves, aut liquefacies, Pag. & liquefacis me; Cocc. afficis ut diffluam; Bu.Lex. Sed rurſum liquefeciſti me in mea ſubſtantia; Av.Et efficis ut diffluam ſubſtantiâ: Hebr. eſſentiâ; Jun.

Rad.20. מוֹחַ medullâ plenus fuit, ſcatuit medullâ, refertus fuit pinguedine medullæ. Cogn.cum פּוֹחַ eſflavit præ pinguedine; ut ſolent craſſa & pinguia corpora, etiam levi motu defatigata, ſpirare,& anhelitum emittere; unde in piel, מוֹחֵחַ emedullavit, medullam extraxit. Atque indè in Iſa. 25. 6. convivium pinguedinum, convivium ſecium, de pinguibus מְמֻחִים medullatis. Eſt part.præt.piel (vel part. pual) pl.m. habens irregularia puncta in gratiam ſequentis מְסֻקָּקִים,i. e. de ſecibus excolatis: vel eſt comp. ex 2. Conjug.piel, & ex 1.kal; Av. qui ſolus verbaliter hanc Rad. ſic explicat ob hanc vocem, quam reliqui inter nomina locant, ut infrà videbitur. Nam indè ex hac Rad.eſt No. radicale מוֹחַ m.medulla, Pag.Bu. quæ ſcil. in oſſibus continetur; Av. Hoc nomen apud R B. pro cerebro ſumitur, quòd medullâ abundet: item metaph. pro eo quod in re alìqua præcipuum eſt, & velut ſucci & medullæ loco eſt; Cev. Occurrit cum ו cop.præf.loco ſeq. ומוח & medulla,Job.21.24. Atque indè No. מֵיחִים ut quidam, vel abſque jod penult. מָחִים pl m. pinguia; q. medullata dicas; Bu.Lex. medullati; & accipitur pro pinguibus; Av.Occurrit autem Iſa.5.17. ſic, וְחָרְבוֹת מֵחִים & deſolata medullatorum; Av. Cocc. i.e. prata, in quibus pinguia animalia paſcebantur, deſolata;Coc. & vaſtitatibus pinguium, advenæ fruantur,&c. Jun.Vel, & deſerta pinguium,i.e.impiorum, qui voluptatibus deliciiſque vacant, pauperes qui venient ad habitandum in illis comedent ea. Alii, quod ſatiùs videtur, exp.& deſerta medullatorum advenæ comedent; q.d. pinguium paſcuorum. מֵחִים à מוֹחַ eſt formæ מוֹת à מֵתִים; Merc.Sed occ.etiam Pſal.66. 15. holocauſta מֵחִים pinguium, ſeu medullatorum, ſcil.agnorum, offeram tibi; Pag.Coc.Av.Item,hinc etiam deducitur à pleriſque No. מְמֻחִים pl.m.medullata, Bu Lex.Cocc. prout occurrit Iſa.25 6.convivium, &c. שְׁמָנִים מְמֻחִים opimitarum medullatarum,&c.Cocc. medullatorum; quidam duale eſſe minùs rectè putant; quum ſit Milrah,& per cametz. Ponitur infrà à quibuſdam in Rad. מָחָה; Merc.Cev.

Rad. 2. מוּט; Pag.Bu. vel מוֹט & in kal מָט; Av. duo ſignificat in Bu. Conc. i. eſt נָטָה inclinare, declinare, divertere, pervertere; & מָעַד nutare: labi, cadere; Pag.loco moveri, non ſine damno, idque vi, ut quidam putant:. נוּט infrà idem. Motum eſſe, Latinum cum hoc affinitatem habet: ſed pro nutare ſimpliciter expono; Merc. Cev. motus, dimotus fuit; nutavit, vacillavit: declinavit, Bu.Lex. commotus vel tranſmotus de loco vi quadam: idem quod מָשַׁשׁ dimotus eſt; cogn. cum נוּשׁ commotus eſt. Hinc Græcè μώ, motus, tumultus; & Latinè moto, motivo; &c. Av. Occurrit autem in præt. kal 3. ſ.f. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. מָטָּה nutat,vacillat, Pſ.60.4..94.19. וָמָטָּה & nutaverit, Lev. 25.35. מָטּוּ nutant,Pſ.46.7.& in part.ben.kal ſ.m.eſt מָט inclinans ſe, Bu. Conc. Prov.25.26. Juſtus מָט inclinans ſe coram impio, vel qui inclinavit, nam poteſt eſſe vel præt. kal 3. ſ. m. vel part. Hieron. cadens, &c. Pag. Juſtus qui movetur; Av. vel vacillans, &c. Coc. Atque indè in forma pl. m. part. kal cum ו cop. præf. Prov.24. 11. וּמָטִים & divertentes, vel labentes ad occaſionem, nonne prohibebis? Hieron. & qui trahuntur ad mortem liberare nè ceſſes; Pag. &c.ad interfectionem motus, ſi poteris prohibere; Av. & declinantes, &c. Bu. Lex. In infin. kal ſimpl. occ. locis ſeq. מוֹט nutare, demoveri, Pſal.55.23. Iſa.24.19. & cum בְּ & יִ præf. ſic, בְּמוֹט in nutando, Pſal.38.17. ויִמּוֹט & in dimovendo, Pſal.46.3. In fut. kal (à 3. ſ.m. יָמוֹט) 3. ſ. f. eſt,תָּמוֹט vacillabit, Deut.32.35.Iſa.54.10. &(à 3. pl m. יָמוֹטוּ) in 3. pl. f. fut. kal eſt cum jod quieſcente in Sægol ante termin. finalem נָה; ſic, תְּמוֹשֵׁינָה nutabunt, Iſa.54.10. In Niphal, נָמוֹט idem cum kal, Bu. motus ſeu commotus eſt de loco ad locum; Av. Occurrit in 3. pl. præt. niph. ſic, נָמוֹטוּ declinent, dimoveantur, Pſal.17.5. In fut. niph. occ. in 1. ſing. & 3. ſ.m. & f. ut & in 3.pl.m. ut ſeq. אֲמוֹט dimovebor, Pſa. 10.7-13.5..16.8..30.7..62.3,7. יִמּוֹט dimovebitur, Job. 41.14.Pſal.21 8..112.6..125.1.Prov10.30. 12.3.Iſa.40. 20..41.7. תִּמּוֹט dimovebitur, 1 Chron.16.30. Pſal.46. 6..93.1..96.10..104.5. יִמּוֹטוּ nutant,Pſal.82.5..140.11. In Hiphil, הֵמִיט admovere, Bu. fecit movere, declinavit; Av. unde in fut. hiph. (à 3. ſ. m. יָמִיט labi, aut cadere faciet, vel movere faciet, aut admovebit, &c.) in 3. pl. m. eſt יָמִיטוּ admovent, Pſal.55.4. In Hithpael הִתְמוֹטֵט commovere ſeſe, Bu.Av. unde in 3.ſ.f.præt. hithp.eſt, הִתְמוֹטְטָה commovebit ſe, Iſa.24.19. Atque indè ex hac rad. in hac ſignif. eſt, No. m. מוֹט dimotio, paſſivè ſcil.Bu.Lex. motio, commotio,vacillatio; Av. titubatio: Cocc. formam habet Infinitivi; Merc.ut Pſal.55.23. non dabit in ſeculum מוֹט lapſum, caſum; commotionem, juſto; Hieron. & 70. fluctuationem vel commotionem: nam σάλος non modò fluctum, ſed & commotionem quaſſationemque ſignificat; Pag. Sed occ. etiam hoc No. cum לְ pro לָה præf. ſic, לְמוֹט in dimotionem,Pſal.66.9..121.3.Deindè ii.ſignif. 2.hujus rad.in Bu.Conc. eſt etiam in eod.No. מוֹט,quod ſignificat etiam baculum, aut vectem & perticam,Pag. vectis,palanga; qua ſcil. aliquid de loco in locum promovetur: item,jugum temo,ſeu lorum jugi; quaſi motionis inſtrumentum; Bu.Lex. Ponitur hoc nomen pro vecte qui hinc indè movetur; Av. מוֹט inſtrumentum dicitur quo onus amovetur: unde poſtea pro jugo,ſeu onere jugi metaphoricè ſumitur, vel pro vinculis quibus jugum alligatur ad collum animantis: primâ ſignificatione eſt inſtrumentum quo res ſuſpenſæ vehuntur, baculus quo res bajulantur,aut loco moventur: Merc.Occurrit

currit cum הַ dem.& בַ pro בְּהַ præf. ut ſeq. הַמּוֹשׁ vecti, Num.4.10,12. בַּמּוֹשׁ vecte,Num.13.24. ſed occ. etiam cum הִי Aff.Nah.1.13.ſic,& nunc conteram מוֹטֵהוּ vectem,aut baculum ejus ; Hieron. virgam ejus ; 70. jugum ejus ; Pag.& ſic Bu.Conc.& Lex. quod mihi potiùs videtur ; Merc. Atque indè etiam eſt No. מוֹשֶׁה f. jugum , Pag.Bu. ſic R.D.in l.Rad.exp. עוֹל jugum, aut lorum quo ligatur ; vel lignum oblongum quod transfigit jugum ; Pag.vectis jugi , qui in collo boum dimovetur hinc indè,& ſæpe pro jugo ipſo accipitur, Av.Occurrit autem nomen hoc fæm.ſimpl.& cum הַ dem.præf. ut ſeq. מוֹטָה jugum,Iſa.58.7,9.הַמּוֹטָה vectem, Jer.28. 10..28.12. Item in forma pl.f. occ. locis ſeq. מוֹטוֹת vel ſine vau, lora, vectes, Lev.26.13. Jer. 28. 13. Ezech. 30. 18.. 34.27. cui etiam formæ,in pl. fæm. וּ cop. & בַּ pro בָּהַ dem.ſunt præf.ſic, וּמוֹשׁוֹת & lora,vel,vectes , Jer. 27. 1. בַּמּוֹשׁוֹת cum vectibus , 1 Chron. 15. 15. Sed occurrit interdum forma hæc pl. f. quando abſorbetur Hannach, i.e. ſitera quieſcens, in dageſch,& cholem mutatur in Schurek, vel kibburz ; ut Iſa.8.8. & erit, pro erunt מְשׁוֹרֹת extenſiones alarum ejus. Sed R.D. in l. rad. exp. vincula,catenæ ; aut vectes lignei: ſed R. Joſ. Kimchi deducit hoc à נָשָׂה ; & ſic abſorbetur Nun 1. radicalis in dageſch, i. e. extenſiones alarum i.e. caſtrorum ejus ; Pag. ut habeat formam Pahul fœminei Hiphil, (vel formam part. pl. fœm. hophal) & kibburz eſt pro cametz catuph ; quia hæc duo puncta inter ſe permutantur ; ut מְפֻנוֹת ; Merc.

Rad. 22. מוּךְ vel מוֹךְ , in kal, מָךְ ; eſt depauperari, attenuari, fieri vel effici pauper : ſic paupero & depaupero, as, are, eſt, pauperem facio; Pag Sunt qui exponant, opprimi ſeu deprimi, paupertate ſcil. ſeu inopiâ & ære alieno : nam & Hebræi מָקוֹם נָמוּךְ locum demiſſum appellant, etſi alii Nun radicale faciant;Merc. & Bu. Lex. ut Pag. מוּךְ contractè מָךְ macuit, macruit, macer fuit, maciatus eſt : & dicitur tantùm de facultatibus exhauſtis & attenuatis ; unde & nonnulli exp. attenuatus eſt , ſeu depauperatus. Idem quod מָכַךְ & cogn. cum מָקַק emacuit. Hinc Latinum maceo, macio, & macero, &c. Av. Occurrit in præt. kal 3. ſ. m. ſimpl. Lev.25.47. & ſi מָךְ depauperatus fuerit ; Pag. Bu. vel macilentior, i.e. pauperior, fuerit æſtimatione ; Av. & cum וּ cop. vel conv. præf. Lev. 25.47. וּמָךְ& attenuatus fuerit frater tuus vel depauperatus ; Pag. Bu. Cocc. & macuerit, &c. Av. Item in fut. kal 3. ſ. m. Lev25.25,35,39. quum יָמוּךְ depauperatus fuerit vel facultatibus attenuatus ; Pag.Bu. ſi emaciatus, i.e. attenuatus fuerit, &c. Av. Hæc R. Jonah poſuit in hac Rad. eò quòd מָךְ eſt cum cametz,& יָמוּךְ cum Schurek, inſtar יָקוּם, יָשׁוּב : Si enim eſſent à מָכַךְ, fuiſſent, cum pathach, prius, alterum verò, cum cholem. R. tamen Judah poſuit hæc in rad. מָכַךְ : ibi require ; Pag.

Rad. 23. מוּל , vel מוֹל , & in kal מָל circumcidit, præcidit, ſuccidit, & dicitur tantùm de membris corporis Av. Vel potiùs, de præputio carnis, vel cordis tantùm dicitur ; Bu. Lex. Significat secare Coc. ſecare , reſecare omnino: circumſecare. Circumciſio erat pelliculæ, quâ glans virgæ tergitur, amputatio: ideo in eo membro juſſa,ut hoc externo ſigno Abraham ſeminis promiſſi admoneretur. Maribus tantùm præcepta, ut omnes de ira Dei admonerentur,quòd eſſent pecc atores. Fœminis parcebatur, ut quidam volunt. quòd ex muliere Chriſtus erat citra ſemen virile naſciturus. Paulus circumciſionis nomine Judæos intelligit,ut nomine præputii Gentes; Merc. Sed in Bu.Conc. rad. hæc duo habet ſignificata ; i. eſt in voce מוּל pro præpoſitione ſumpta,& ſic eſt נֶגֶד coram, ante,contra, è regione, erga, verſus ; ex adverſo, Pag. Bu. Av. Cocc. Reſpectum loci & perſonæ importat, quemadmodum circumciſio fit in fronte glandis reſpicientis circumcidentem ; Av. Eſt vox loci circumſtantiam circumſcribens, & reſpectum includens. Habet מִ אֶל præpoſitum ſæpe eodem fere ſenſu ; Merc. ut אֶל־מוּל פְּנֵי è regione facici tentorii,Exod.26.9.& הָאֹהֶל אֶל־מוּל è regione verſus alium, 1 Sam. 17.30. & מִמּוּל è regione, Exod.28.27. &c. Bu. Lex.Sæpe tamen ſimpliciter, ponitur, ut Exod.18.19. eſto tu populo מוּל הָאֱלֹהִים coram Deo ; Hieron. in hiſce quæ ad Deum pertinent; Pag. Occurrit autem particula hæc cum Schurek, locis ſeq. מוּל coram,&c. Ex.18.19..26.9..28.25..39.18..28. 37..34.3. Lev.8.9. Num.8.2,3. Deut.2.19..3.29..4.46.. 11.30..34.6. Joſ.8.33 .9.1..18.18..19.46..22.11.1 Sam. 14.5,30.2 Sam.11.15. & cum cholem loco ſeq. מוֹל è regione,Deut.1.1. Item occ.etiam cum Epentheſi literæ Aleph poſt cholem & לְ præf.ſic, לְמוֹאל è regione,Neh. 12.38. Item cum וּ cop.& מִ præf.formæ cum ſchurek ; ſic, וּמוֹל & è regione,1 Reg.7.5.מִמּוּל è regione, Exod. 28.27..39.20.Lev.5.8.2 Sam.5.22.1 Reg.7.39.1 Chron. 14.14.2 Chron.4.10. Mich.2.5. Item cum ו Aff. poſt kibburz pro ſchurek & מִ præf.ſic, מִמּוֹלִי è regione mei, Num.22.5. Deindè,ii. ſignif.2.hujus rad.eſt in מוּל verbaliter ſumpto pro circumcidere , ut ſupra ad initium rad.& ſic occ.in 3.ſ.m.præt.kal,ſimpl.& cum וּ conv.præf. מָל circumcidit, Joſ.5.4,7. וּמָל & circumcidet , Deut. 30.6; & in 2.ſ.m. præt.kal, occ.cum וּ conv. præf.& הַ parag.add. וּמָלְתָּה circumcides,Exod.12.44. Item, in 3.pl.præt.kal eſt, מָלוּ circumciderunt, Joſ.5.5,7.& in 2. pl.m.præt.kal, occ.cum וּ conv.præf.וּמַלְתֶּם & circumcidetis, Deut.10.17. In part. pahul kal, ſ.m. occ. cum ſchurek , ſed in forma pl.m.cum kibbutz pro ſchurek ; ſic, מוּל circumciſus,Jer.9.24. מְלִים circumciſi, Joſ.5. 5. In Imper.kal, ſ.m.eſt cum cholem ; ſic, מוֹל circumcide, Joſ.5.2.In fut.kal,3.ſ.m.יָמוּל circumcidet,ſed cum וֹ conv.præf. ſchurek vel cholem mutatur in cametz chatuph in ult.ſic, וַיָּמָל & circumcidit, Gen.17.23.. 21.4. Joſ.5.3. In Niphal, נִמּוֹל circumciſus eſt ; Bu.Av. Occurrit in Infin. niph. ſimpl. & cum בְּ & לְ præf. ut ſeq. הִמּוֹל circumcidi,circumcidendo,Gen.17.10,13,Exod. 12.48. בְּהִמּוֹל in circumcidendo , Gen. 34.22. לְהִמּוֹל vel ſine vau, ad circumcidendum, Gen.34.15,17. Joſ.5. 8. Item cum בְּ præf.& וּ Aff.eſt,בְּהִמּוֹלוֹ in circumcidi ejus,Gen.7.24..17.25. & in Imper. niph. (à ſ.m. הִמּוֹל circumciditor) pl.m.eſt, הִמּוֹלוּ circumcidite vos, Jer.4. 4. In fut.niph.3.ſ.m.occ.ſimpl. ſed in 3.pl.m.cum וֹ conv. præf. יִמּוֹל circumcidetur,Gen.17.12,13,14. Lev.12.3. וַיִּמּוֹלוּ & circumciſi ſunt,Gen.34.24. In piel, ex forma poel, מוֹלֵל ſuccidere,exſcindere,Bu.Lex.unde in 3.ſ.fut. piel eſt, יְמוֹלֵל ſuccidet, Pſal.90.6. In hithpael הִתְמוֹלֵל incidi ; Bu.unde in fut.hithp. (à 3.ſ.m. יִתְמוֹלֵל ſuccidetur) 3.pl.m occ.cum cametz pro Scheva penult.ob pauſam; ſic, יִתְמוֹלָלוּ ſucciſæ,inciſæ fuiſſent, Pſal.58.8. In Hiphil, הֵמִיל idem cum piel ; Bu.ſuccidit, excidit; Av. unde in fut.hiph.3.ſ.m. יָמִיל ſuccidam ; atque inde in

1.ſ.

1.f.fut. hiph.cum ם֯ per cametz pro ם֮ (cum Tzere) Aff.eſt, אַמִּילֵם exſcindam eos, Pſal.118.10,11,12. Atque indè No. מוּלָה f. circumciſio, præciſio carnis, Bu. Lex.Av. περιτομὴ, Cocc. Occurrit in forma pl.f.cum ל֯ pro לָה֯ præf.ſic, Ex.4.26. Sponſus ſanguinum לַמּוּלוֹת ad vel propter circumciſiones, Pag.Bu.Av. Hebræi autem ipſum opus circumciſionis appellant מִילָה, & eum qui opus circumciſionis perficit, הַמּוֹהֵל; infantem verò qui circumciditur, הַמָּהוּל; Merc.

Rad 24. מום m. μῶμος, vitium, macula, labes, Pag. Bu.Av. vituperium, vitium reprehenſione dignum. Cogn. cum מְאוּמָה, i.e. quicquam, aliquid; viz. reprehenſibile. Hinc μῶμος vituperium, macula, μωμάομαι & ἐμέμφομαι, vitupero, reprehendo, &c. Av. Occurrit autem No. hoc Radicale ſimpl. locis ſeq. מוּם vitium, Lev. 21.17, 18,21,23..22.20,21,25..24.19,20. Num.19.2. Deut.15. 21..17.1.2 Sam.14.25. Sed interdum occ. cum Epentheſi Aleph ante ſchurek; ſic, מאוּם vitium, Job. 31. 7. Dan.1.4. & ſimpliciter cum ſchurek occ. etiam cum ו cop. & מ֯ præf. וּמוּם & vitium, Cant.4.7. מִמּוּם à vitio, Job.11.15. Item cum ו & ם֯ Aff.ſic, מוּמוֹ vitium ſuum, Prov.9. 7. מוּמָם vitium ipſorum, Deut.32.5.

Rad. 25. מון; indè No. heemant. cum Thau formativo præpoſito; viz. תְּמוּנָה f. figura, ſimilitudo, imago, Pag. Bu. Lex. phantaſma, idea, ſpecies intelligibilis, forma imaginis cujuſdam, Pag. Av. Dicitur enim de rebus tam corporalibus quàm ſpiritualibus: tam de his quæ per ſenſus percipiuntur, quàm de his quæ per ſenſus non intelliguntur, ſed per intellectum; ut quum dicitur de Deo; Pag. Quidam, contra vocis naturam, reducunt ad מָנָה, quòd ſit ſpecies ſeu imago ab alia re deducta; nam volunt מָנָה ad numerorum ſubtractionem referri; Merc. Refertur quidem ab Av. ad rad. מִין ſpecies, &c. alii verò מִין ſpeciem, huc reducunt: nam à מון fit מִין ſpecies, ſive genus rerum, arborum, plantarum, animalium, &c. differens ab alio genere. Atque indè תְּמוּנָה eſt εἶδος. 70. ὁμοίωμα, μορφὴ, ſpecies, forma qua genus à genere, res à re, perſona à perſona differt; Cocc. Occurrit autem no. hoc in forma abſol. ſimpl. & cum ו cop. præf. תְּמוּנָה imago, Exod.20.4. Deut.4.15..5.8. Job 4.16. וּתְמוּנָה & ſimilitudinem, Deut.4.12. & ſic in forma conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum ו cop. præf. cum kibburz proſchurek penult. ſic, תְּמוּנַת ſimilitudo, Deut.4.16,23,25; וּתְמוּנַת & ſimilitudinem, Num. 12.8. Sed occ. etiam forma conſtr. cum ה֯ pro ה֮, Aff. ob pauſam; ſic, Pſa. 15.17. ſatiabor, cum evigilavero, תְּמוּנָתֶךָ ſimilitudine tuâ: Pag. Bu. vel, quum evigilare fecero ſimilitudinem tuam: aut, quum evigilaverit, vel expegefacta fuerit ſimilitudo aut Imago tua. R. Sal. exp. ſatiabor, quum evigilavero, viſu imaginis tuæ, quum ſcil. evigilaverint mortui à ſomno ſuo: & Ab. Ezra, ſatiabor (deliciis & oblectatione viſionis ſimilitudinis tuæ, non per inſomnia, ſed cùm expergefactus fuero, Merc.) cum evigilare feceris imaginem tuam, vel cum videro faciem tuam non oculari, ſed intellectuali viſione, quæ verè eſt viſio Dei. Et R.D. ſatiabor in ſeculo venturo, videndo ſcil. faciem tuam, cum evigilaverit imago tua: non enim dormiet aut morietur anima mea. Facies Dei eſt ejus Imago, de qua dictum eſt Num.12.8. & imaginem Domini aſpiciet, i.e. aſpexit. Quod non de ſenſibili, ſed de intellectuali imagine intelligit, quæ eſt apprehenſio intellectûs. Intellectus enim Moſeh fuit in actu ſine aliquo corporeo inſtrumento. (Vel potiùs, organis corporis omnibus ceſſantibus, & velut ſenſu privatis; Merc.) Panem non comedit, aquam non bibit, & tunc domini aſpexit imagnem. Quod aliis Prophetis non contigit. Elijahu ambulavit in fortitudine cibi, &c. 1 Reg.19.8. Sed Prophetis alils & juſtis poſt mortem evenit. Sic Targum, Ego in veritate videbo aſpectum faciei tuæ: ſatiabor, quum evigilavero, à gloria imaginis tuæ. 70. Ego autem in juſtitia videbor faciei tuæ, ſatiabor quum conſpecta fuerit mihi, i.e. à me, gloria tua. Et R. Himmanuel, ſatiabor quum evigilaverint, animæ à ſomno ſuo. Ac ſi diceret, tempore reſurrectionis videndo imaginem tuam. Et vocat tempus reſurrectionis evigilantiam à ſomno, quia juſtorum mors non eſt mors, ſed ſomnus. Ut enim in ſomno ceſſant operationes ſenſuum exteriorum, & evigilant potentiæ interiores, ſpiritualeſque: ſic eſt juſtorum mors. Et tempus reſurrectionis eſt eis ac ſi evigilarent à ſomno ſuo: ſicut dictum eſt, Dan.12.2. & multi è dormientibus in terra pulveris, expergiſcentur, &c. Et jam expoſui hoc expoſitione bonâ in libro Eccleſiaſtæ, ubi dicitur, Dulcis eſt ſomnus operantis, ſive parum, ſive multum comedat. Dicit ergò, ego quæro à te ut propter juſtitiam tuam, faciem tuam, i. e. eſſentiam tuam, videre merear ſecundum poſſibilitatem meam: ſatiabor tempore reſurrectionis, quum evigilare feceris imaginem tuam: ac ſi dicat, quum apprehendero eſſentiam tuam; Pag.

Rad. 26. מוץ munxit, emunxit, cogn. cum מָצָה & מָצָה mulſit, emulſit, exuxit: nam emungere eſt, manibus ſeu digitis eliciendo, & exprimendo aliquid emulgere. Hinc μύσσω mungo: In kal præt. declinatur מָץ emunxit, ad formam מַת mortuus eſt. Occurrit Iſa.16.4. cum ה֯ dem. præf. quoniam ceſſavit הַמָּץ qui emungit, emunctor, &c. indè no. מִיץ emunctio, expreſſio, prout occurrit Prov.30. v.ult. ſimpl. & cum ו cop. præf. &c. Av. qui hanc Rad. hic verbaliter deſcribit, & hoc nomen indè derivatum hic locat; & ſim. cum eo Cocc. à rad. מוּץ deducit מָץ preſſor, & מִיץ preſſio, &c. reliqui verò מִיץ faciunt propriam Rad. unde מָץ, &c. ibi vide. Hic autem ponunt Radicem, ſive nomen Radicale מוּץ m. gluma, Pag. Bu. Av. Acus, palea, Cocc. Av. quiſquiliæ; quicquid emungitur de granis frumenti; Av. minutum ſignificat, quod eſt inter paleas, ut R. D. inquit; Pag. Poteſt quidem reduci ad Rad. מִיץ, de qua infra; ut propriè folliculum ſignificet triturando è granis frumenti decuſſum. Nam מָץ eſt emulgere, exprimere. Generaliter poſtea etiam ad aliarum rerum minutias transfertur; Merc. Propriè autem eſt ἄχυρον, vel מֹץ frumenti purgamentum, cùm ſpica teritur, vel fruges in culmo percutiuntur, avolans; Cocc. Occurrit autem no. hoc cum כָ֯, & וְכ֯ præf. ut ſeq. כְּמוֹץ ſicut gluma, Pſal 35.5. Iſa. 17.13. Hoſ.13.3. Zeph.2.2. כְּמֹץ ſicut gluma, Pſal.1.4. Iſa.41.15. וּכְמוֹץ & ſicut gluma, Job.21.18. Iſa. 29.5. [מוּק, unde in hiph. הֲמִיק tabificum eſſe, contabeſcere, &c. quam ut Rad. Bu. Lex. hic locat, videatur infrà in Rad. מִיק, ubi quidam, vel ad מָקַק, ubi alii eam

eam ponunt. Sicut etiam מוּר, unde in hiph. הֵמִיר mutare, commutare, &c. unde תְּמוּרָה commutatio, &c. quæ hîc in Bu. Lex. & Cocc. describuntur, vide infrà in Rad. מִיר, ubi quidam, vel in מָרַר, ubi alii hæc referunt.]

Rad. 27. מוֹר m. myrrha, Pag. Bu. &c. Quidam ab amaritudine dictam volunt, ut ad מָרַר reducatur; Merc. מוֹר est, marum, herba surculosa & odorifera, haud absimilis amaraco vel sampsucho. item succus herbæ hujus; de maro autem poteris legere Dioſc. l. 3. c. 74. & Plin. l. 12. c. 24. hinc μάϱον maron, amaracum, &c. Sed de מוֹר myrrha, item unguentum ex myrrha, &c. vide Rad מָרַר; Av. Occurrit autem no. hoc plenè locis seq. מוֹר vel sine Vau, myrrha, Psal. 45. 9. Pro. 7. 17. Cant. 3. 6. 4. 14. 5. 6. 13. Sed ante Maccaph cholem mutatur in cametz chatuph; sic, מָר myrrha, Exod. 30. 23. Sed occ. etiam plenè cum cholem post דּ dem. præf. הַמּוֹר vel sine Vau, myrrha, Esth. 2. 12. Cant. 1. 13. 4. 6. Item cum י. Aff. est, מוֹרִי myrrham meam, Cant. 5. 1.

Rad. 28. מוּשׁ, vel מוֹשׁ, & contractè in præt. kal, מַשׁ, est סוּר recedere: removere, quando est transitivum, sive recedere facere. Item tangere; palpare, contrectare; Pag. Hoc verbum de quiescentibus Yajin propriè significat contrarium מָשַׁשׁ, nempe recedere: vel, removere à contrectando: etsi interdum propter vicinitatem sumatur pro מָשַׁשׁ contrectare, ut interdum ordines confunduntur; ut extra omnem controversiam Psal. 115. 7. Manus illis, nec יְמִישׁוּן palpant. Sic & Kimchi illud judicum 16. 26. quod hîc exponitur à Sancte, & fac ut contrectem, in priori & consueta significatione exponit, & fac me recedere ad columnas, fac ut ad eas divertam, ut אֶת sumatur pro אֶל, sicut nonnunquam aliàs. In Kal transitive semel legitur Zach. 3. In Niphil, sequente מִן magis intransitivum, aliàs transitivum est; Merc. מוּשׁ decessit, discessit, movit se, amotus, dimotus fuit: & ità gaudet præpositione מִן. Semel transitivè, amovit: item, palpavit, contrectavit, quod ab affine verbo מָשַׁשׁ mutuatur; Bu. Lex. In Kal מָשׁ cessit, &c. & cum accus. fit activum, distraxit. Cognum מָשָׁה traxit: Item cum מָשַׁשׁ tractavit, contrectavit trahendo; Av. Transitivè sumitur, Zach. 3. pro removere, abstergere, &c. Cocc. In Bu. Conc. significatum illius solùm ponitur pro recedere, discedere, amovere, vel amoveri: & sic occ. in præt. kal 3. s.m. & in 1. sing. cum י conv. præf. utrique; ut & in 3. pl. simpl. ut seq. וּמָשׁ & recedet, Zach. 11. 4. וּמַשְׁתִּי & amovebo, Zach. 3. 9. מָשׁוּ discesserunt, Num. 14. 44. In fut. kal 2. s.m. occ. cum kibbutz. pro schurek in ult. sed in 3. s.m & f. ut & in 2. pl. m. plenè cum Schurek in ult. vel penult ut seq. תָּמֻשׁ recedas, Jud. 6. 18. יָמוּשׁ recedet, Jos. 1. 8. Isa. 54. 10. תָּמוּשׁ recedet, Prov. 17. 13. Isa. 22. 25. יָמוּשׁוּ recedent, Isa. 54. 10. 59. 21. Sed semel etiam in 3. pl. m. fut. kal cum kibbutz pro schurek penult. sic, יָמֻשׁוּ amovebuntur, Jer. 31. 36. In Hiphal, הֵמִישׁ fecit cedere, subtraxit, removit, concessit; Av. recedere; item, palpare facere, Bu. sed hanc ult. signif. in variis textûs locis, & prout à quibusdam locantur in variis hujus Rad. temporibus, ut in imper. hiph. Jud. 16. 26 & in fut. kal 1. sing. Gen. 27. 21. &c. vide sub Rad. מָשַׁשׁ. In priore autem signif. amovendi occ. in 1. sing. fut. hiph. & in 3. s.m. ut & in 2. pl. m. ut seq. אֲמִישׁ amovi, Job. 23. 12. יָמִישׁ amovit, recessit vel recedet, Sx. 13. 22. 33. 11. Psal. 55. 12. Isa. 46. 7. Jer. 17. 8. Mic. 2. 4. Nah. 3. 1. תָּמִישׁוּ removebitis, Mic. 2. 3.

Rad. 29. מוּת Pag. Bu. Lex. vel מוֹת; Av. & in præt. kal מָת, est, mori, emori, Pag. Bu. &c. mortuus est, morte absumptus est, obiit, defunctus est. Est cogn. cum תָּמַם consumptus est morte. Hinc per conversionem Radicis, & mutato Mem in Nun, est Græcum θνήσκω quòd rempora sua mutuatur à θένω morior; Av. Significat τελεύτᾶν, θνήσκειν, ἀποθνήσκειν, Coc. מוּת, vel מֵת est mori, tam naturali quàm violenti morte; & interdum ut חָיָה verbum vivendi, significat convalescere, sic hoc verbum, pristinam amittere sanitatem & vigorem; ut 1 Sam. 25. 37. (vel pro obstupescere; Bu. Lex.) quo simili modo quidam accipiunt Gen. 2. moriendo morieris, pro, mortalis eris, vel morti obnoxius; &c. Merc. In præt. kal, declinatur instar חָפַץ voluit, מֵת mortuus est, pro מָת, Pag. Sed Kimchi in Michlol, unde hæc desumpta sunt, habet מֵית Cev. & sic מֵתָה mortua est, & מֵתוּ mortui sunt: sed resíduum præteriti non dicimus cum tzere, sed cum pathach; מֵתְנוּ mortui sumus, & מֵתָה mortuus es, & מֵתִי mortuus sum, cum dagesch; & sic, מֵתֶם, מֵתֶן, mortui vel mortuæ estis: quomodo Thau radicale absorbetur in dagesch. In participio est מֵת, מֵתִים & in Makor seu infin. מוּת, vel מוֹת, &c. Pag. Cev. Legitur autem hæc rad. frequens admodum in textu; prout ordine Conc. sequitur. In præt. kal 3. s.m. מֵת mortuus est, &c. Gen. 42. 38. 44. 20. 50. 15. Exod. 9. 6, 7. &c. ad Ezech. 11. 12. 18. 18. in 70. circ. l. cui etiam ו cop. vel conv. & וַ conv. ob pausam, sunt præt. וַיָּמָת & mortuus fuit; morietur, Exod. 11. 5. 21. 20. Num. 20. 26. Deut. 17. 12. 18. 20. 22. 25. 24. 7. 25. 5. 1 Sam. 4. 19. 1 Reg. 14. 12. Ezech. 18. 26. 33. 19. Am. 2. 2. וָמֵת & morietur, Gen. 44. 9, 22, 31. Exod. 21. 12, 28, 38. 22. 1 Deut. 13. 10. 19. 5, 11, 12. 21. 21. 1 Sam. 26. 10. 2 Sam. 11. 15. 1 Reg. 1. 52. Item cum הַ interrog. præf. est הֲמֵת mortuusne est, 2 Sam. 12. 19. & in 3. s.f. præt. kal occ. simpl. & cum וַ conv. pro י ob pausam, præf. sic, מֵתָה mortua fuit, Gen. 35. 18. וַתָּמָת & morietur Deut. 22. 21. In 2. s.m. præt. kal, מַתָּ mortuus es, sed occ. cum וַ præf. & ה parag. add. ut & in 1. sing. cum וַ conv. præf. sic, וָמַתָּה & morieris, Ezech. 28. 8. וָמֵתִי & moriar, Gen. 19. 19. Item in 3. pl. m. occ. simpl. locis seq. מֵתוּ mortui sunt, Gen. 7. 22. Ex. 4. 19. Num. 26. 11. Jos. 5. 4. 10. 11. 1 Sam. 4. 11, 17. 5. 12. 31. 7. 2 Sam. 1. 4. 2. 31. 13. 33. 1 Chron. 10. 6, 7. Eccl. 4. 2. cui etiam וּ ut & וַ conv. cum cametz ob pausam, sunt præt. וּמֵתוּ & morientur, vel moriantur, Lev. 22 9. Deut. 22. 22. Jer. 16. 6. וָמֵתוּ & morientur, Gen. 33. 13. Exod. 9. 19. 28. 43. Num. 4. 15, 20. Deu. 17. 5. 22. 24. Am. 6. 10. In 1. pl. præt. kal cum pathach penult. sed in pausa cum cametz, cui utrique formæ וַ conv. est præf. ut seq. מַתְנוּ mortui essemus, Num. 14. 2. מָתְנוּ mortui essemus, moriamur, Num. 14. 2. 2 Reg. 7. 3. וָמָתְנוּ & moriemur, 2 Reg. 7. 4. וָמָתְנוּ & moriemur, Deut. 5. 25. 1 Reg. 17. 12. 2 Reg. 7. 4, 6. In part. ben. kal, est etiam cum Tzere, & occ. locis seq. מֵת moriens, mortuus, Gen. 20. 3. 48. 21. 50. 5, 24. Exod. 12. 30. 22. 13. Lev. 21. 11. Num. 6. 7. 14. 2. Deut. 4. 22. Jud. 3. 25. 4. 22. 1 Sam. 24. 14. 2 Reg. 20. 1. 23. 30. Isa. 38. 1. Jer. 16. 7. 28. 16. Ezech.

zech.44.25. cui etiam י cop. ſed ſæpiùs ה dem. & וה ſunt præf.ſic, הַמֵּת & mortuum,Exod.22.9. הַמֵּתוּת mortuus, mortuum,Exod.21.35.Deut.25.5,6.Ruth.4.5,10. 2 Sam.16.9..9.8. 1 Reg.3.20,22,23..14.11..16.4..21.24. 2 Reg.8.5. Eccl.9.4. Ezech.18.32. וְהַמֵּתוּת & mortuus, Exod.21.34,36. ך Reg.14.11..16.4..21.24. ut & cum בְּ, בַ, בָ, בֶ & בֵ, vel בֲ, præf. ut ſeq. בְּמֹת, in mortuum, Num.19.11,13,16. בַּמֵּתוּת in mortuum, Num.19.18. כְּמֹת ſicut mortuus,Pſal.31.13. כַּמֵּתוּת ſicut mortuus, Num. 12.12. לָמוּת mortuo, Deut.26.14. Jer.22.10. לַמֵּתוּת propter mortuum, Deut.12.1. Item occ.etiam cum י, ה,, vel in pauſa ה֟, & cum ו Aff.ut ſeq. מֹתִי mortuus meus, Gen.23.4,8,13. מֹתְךָ mortuus tuus. Gen.23.15. מֹתֶךָ idem, Gen.23.6,11. מֹתוֹ mortui ſui, Gen.23.3. & in forma pl.m. ben. kal, eſt, מֵתִים mortui, Exod. 12.33. 2 Sam.19.7.2 Reg.19.35. Pſal.106.28.Iſ.26.14.. 37,36. Ezec.24.17. cui etiam formæ pl.m. כָּל, כָּבָ, כָּהָ, & כָּלֵ Interrog. ſunt præf. ut ſeq. הַמֵּתִים mortui,Num. 17.13,14..25.9. Jud.16.30.Deut.18.11. Ruth.1.8..2.20. Pſal.115.17. Eccl.4.2..9.3. Iſa.8.20. וְהַמֵּתִים & mortui, Eccl.9.5 בַּמֵּתִים inter mortuos,Pſal.88.6. כַּמֵּתִים ſicut mortui, Iſa.59.10. הַלְּמֵתִים num mortuis, Pſ.88. 11. & in forma pl.m.conſtr.occ.ſimpl.& cum כ præf.ut & cum ה Aff.ſic, מֵתֵי mortui,Iſa.22.2. כְּמֵתֵי ſicut mortui,Pſal.143.3.Lam.3.6. מֵתֵיךָ mortui tui, Iſa.26.19. & in forma ſ.f.ben.kal,occ.ſimpl.& cum ה dem.præt. מֵתָה mortua, Gen.30.1..48.7. Exod.7.21. הַמֵּתָה quæ moritura eſt,Zach.11.9. In Infin.kal,occ. ſæpe in cholem; ſic, מוּת mori,moriendo,&c. Gen.2.16..3.4..20.27..25. 11.. 26.11,18,&c. ad Ezech.33.8,14. in 70. circ. l. cui etiam formæ Infin.cum cholem בָּ, בּוֹ, כָּ, & הַכּ Interrog. ſunt præf. בָּמוּת in mori, vel moriendo, Gen.21. 16. Num.26.10. Jud.2.19.Prov.11.7.Ezech.18.32..33. 11. וּבְמוּת & in mori,Eſth.2.7. כְּמוּת juxta mori, Num. 16.29. 2 Reg.3.5. Eccl.3.19. הַכְמוּת an juxta mori? 2 Sam.3.33.Item in forma Infin.kal,cum ſchurek occ.cum ל præf.ſic, לָמוּת ad moriendum, Gen.25.32.. 47.29. Exod.14.11..21.14.Num.18.22..20.4..21.7..35.30,31. Deut.2.17..31.14. Joſ.2.14. Jud.5.18..16.16. 1 Reg.2. 1..19.4. ſic & 2 Reg.20.1.2 Chr.32.11, 24.ut & Eccl. 3. 2. Iſa. 38. 1. Jer.38.27. Jon.4.8. Item cum י Aff. occ. tam poſt formam cum cholem, quam cum Schurek; cui etiam בָּ eſt præf. ante cholem penult. ſic, מוֹתִי mori me, Gen.27.2,7. Deut.31.27,29. Jon.4.3, 8. מִתִּי mori me, 2 Sam.19.1. בְּמוֹתִי in mori me, 1 Reg. 13. 31. Item forma infin. kal cum Schurek occ. ante נוּ Aff. ſed cum מִ præf. eſt cum kibbutz pro Schurek; ſic, מוֹתֵנוּ mori nos,Exod.16.3. מִמְּתֵנוּ præ mori nos, Exod.14.12. Item forma cum cholem occ. cum ו Aff. cui & בָּ, וּ֟ & ל ſunt præf. מוֹתוֹ mori ſe, Gen.27.10..50.16.Deut.33.1. Jud.13.7. 1 Sam.15.35. 1 Chron.22.5. 2 Chron.26.21. Jer.52.11,34. vel ſine Vau,mori ejus, 2 Reg.15.5. בְּמוֹתוֹ in mori eum, Num. 33.39.Deut. 34.7. בְּמוֹתָו in mori ſe vel morte ſua,Jud. 16.30. 2 Chron.24.15..32.33. Pſal.49.18. Prov.14.32. וּבְמוֹתוֹ & in mori ſe, 1 Chron.24.22. לְמוֹתוֹ ad mortem ſuam, Prov.11.19. ut & cum ה֟ Aff. occurrit poſt formam cum Schurek, vel cum cholem; ſic, מוֹתָהּ mori eam, 1 Sam.4.20. מוֹתָה mori ſe, mortis ſuæ, 2 Sam.6.23. ut & cum ם֟ Aff. poſt cholem penult. occ. cum בָּ, וּ & ל֟ præf. בְּמוֹתָם in morte eorum, Lev.11. 31,32.Nnm.6.7. וּבְמוֹתָם & in morte ſua, 1 Sam.1. 23. לְמוֹתָם ad mortem eorum,Pſal.73.4.& cum ן֟ Aff. occ. poſt kibbutz pro ſchurek; ſic, מָתָן mortis ipſarum, 2 Sam.20.3. In imper. kal ſ.m. occ. cum ה & in pauſa cum ן֟ præf. ante kibbutz pro ſchurek in ult. ſic, וּמְתָה & morere, Deut.32.50. וָמֻת & morere, Job.2.9. In fut.kal, 1.ſ.occ.locis ſeq. אָמוּת moriar,Gen.26.9. 27. 4..45.28.Deut.18.16. Jud.15.18. Ruth.1.17. 1 Sam.14. 45..20.14. 1 Reg.2.30. Job.3.10. Pſal.118.17.Prov.30. 7. Jer.37.20. cui etiam ה֟ parag.eſt add.& ן֟ cop. præf. ante kibbutz pro Schurek in ult. ſic, אֲמוּתָה moriar, Gen.46.30. וְאָמֻת & moriar,2 Sam.19.38.In 2.ſ.m.fut. kal, occ.locis ſeq. תָּמוּת morieris, Gen.2.17..20.6.Exod.10.28. Jud.6.23. 1 Sam.14.45..20.2..22.17. 2 Sam. 1.4..6.16..12.13..19.24.1 Reg.2.37,42. Eccl.7.17. Iſa. 22.18.Jer.11.21..20.6..26.5..34.4,5.. 38.24. Ezech.3. 18..28.10..33.8,14. Am.7.17. & in 2.ſ.f.fut.kal, occ.loco ſeq. תָּמוּתִי morieris, Ruth.1.17.ſed ſæpiùs in 3.ſ.m. fut.kal, יָמוּת morietur, Gen.38.11. Exod.9.4.. 21.18.. 28.35.&c. ad Am.7.11. in 70.circ.l. ſed occ. etiam 3.ſ. m. fut.kal cum cholem in ult. idque ſimpl.& cum ן cop. præf. יָמוּת moriatur,Deut.33.6. וְיָמוּת & morietur, Jud. 6.30. 1 Reg.21.10. ſed ſæpiùs cum ל conv. præf. ſic, וַיָּמָת & mortuus eſt, Gen.5.5,8, 11,14,17,20,27,31. &c. ad Hoſ.13.1. in 40.circ.l. Sed ſæpe etiam cholem in ult.mutatur in camerz chatuph poſt ל couv.præf. וַיָּמָת & mortuus eſt, Gen.11.28,32..25.8,16..35.29.&c. ad Jer. 28.17..38.9. in 90.circ.l. & in 3.ſ.f.fut.kal, occ.vel cum Schurek, vel cum cholem in ult.cui formæ cum cholem ן cop.& ל conv.eſt præf. תָּמוּת vel ſine vau, morietur, Exod.7.18. Job.12.2. Iſa.66.24. Ezech.18.4,20,Zach. 11.9. Num.23.10.Jud.16.30. Job.36.14. וְתָמוּת & morietur,Iſa.50.2. וַתָּמָת & mortua fuit, Jud.20. 5. ſed occ. etiam cum camerz chatuph in ult. pro cholem poſt ל conv.ſic, וַתָּמָת & mortua fuit,Gen.23.2..35.8,19. 38.12. Num.20.1. 1 Chro.2.19. Ezech.24.18. & in 1. pl. fut.kal,occ.locis ſeq. נָמוּת moriemur,Gen.42 2.. 43. 8..47.15, 19. Ex.20.19. Deut.5.25. Jud. 13.22. 1 Sam. 12.19. 2 Sam.14.14. Iſa.22.13.Hab.1.12. ut & in 2. pl. m.occ.vel cum Schurek,vel pro eo cum kibbutz penult. ſic, תָּמוּתוּ vel תָּמֻתוּ moriemini,Gen.42.20. Lev.8.35.. 10.6,7,9.Num.18.32. 2 Reg.18.32. Jer.22.26..27.12.. 42.17,22.Ezec.18.31..33.11.ut & cum Nun parag.add. occ. utroque modo; ſic, תְּמוּתוּן vel תְּמֻתוּן moriemini, Gen.3.3,4.Pſal.82.7.Iſa.22.14. ſicut etiam in 3. pl. m.fut.kal occ.cum kibbutz vel ſchurek penult.locis ſeq. יָמוּתוּ vel יָמֻתוּ morientur, Exod.30.20,21.Lev.15.31.. 20.20.Num.4.19..14.35..17.25..18.3..26.65. 1 Sam. 2. 33,34.2 Sam.18.3.2Chron.25.4 Job.4.21..25.4..34.20. Pſal.49.11. Prov.10.21. Jer.11.22..16.4.. 21.6.. 42.17.. 44.12. Ezech.5.12..33.27. Am.9.10. cui etiam utrique formæ ל conv. eſt præf. וַיָּמוּתוּ & mortui ſunt, 2 Sam. 11.24. Job. 1.19. וַיָּמֻתוּ & mortui ſunt, Exod.8.9.Lev. 16.1..10.2. Num.14.37. Joſ.10.11.Jud.9.49.Ruth.1.5. 2 Sam.1.4. & cum שֶׁ præf. ante kibbutz pro ſchurek penult.ſic, שֶׁיָּמֻתוּ quòd morientur,Eccl.9.5. Item cum Nun parag.add. occ.& cum ſchurek vel kibbutz penult. ſic, יְמוּתוּן morientur, Iſa.51.6.יְמֻתוּן morientur,Num. 16.29. Item, hoc verbum occurrit etiam in 3.pl.f. fut. kal,cum ſægol pro Scheva penult.ob pauſam; תְּמוּתְנָה idem,Ezech.13.19. In piel ex forma poel מוֹתֵת mori fecit, morte affecit, interemit, occidit, interfecit. Bu. Lex.Av. Occurrit in præt.piel 3.ſ. m. cum נִי Aff. ſic, מִתַּתְנִי

מוּתַנִי morte affecit me, Jer.20.17. & in 1.ſ. præt. pi-el, eſt מוֹתַתִּי morte affeci, 2 Sam.1.16. In part.piel,ſ.m. eſt, מְמוֹתֵת morte afficiens, 1 Sam.14.13. & in Infin.pi-el occ.cum לְ præf. לְמוֹתֵת ad morte afficiendum, Pſal. 109.16. Item in Imper.kal, ſ.m. occ. cum י cop. præf. & נִי Aff. וּמוֹתַתְנִי & interfice me, Jud.9.54. 2 Sam. 1.9. In fut.piel, 1.ſ. & in 3.ſ.m. occ.cum וְ conv. præf. & הוּ Aff. ut & in 3.ſ.f.ſimpl.ut ſeq. וַאֲמוֹתַתֶהוּ & morte affeci eum, 2 Sam.1.10. וַיְמוֹתְתֵהוּ & interfecit eum, 1 Sam.17.51. תְּמוֹתֵת interficiet, Pſal. 34. 22. In præt. hiph.3.ſ.m.eſt, & occ. locis ſeq. הֵמִית morte affecit, interfecit, occidit, Jud.16.30.2 Sam.3.30..21.1.2 Reg. 6.14..16.9. 1 Chron.19.18. 2 Chron.25.4. cui etiam וְ cop.vel conv.eſt præf.ut & וְ conv.eſt præf. ante נִי Aff. וְהֵמִית & interfecerit, Exod.21.29. וַיְהֵמִיתֵנִי interficiat me,2 Sam.14.32. ſed occ.etiam præt.hiph.3.ſ.m.cum וְ cop.præf.& הִ Aff.ſic, וְהֵמִיתֵהוּ & morte afficiet te, Iſa.65.15. Item cum cateph ſægol ſub ה hiph. occ. ante ם Aff. הֵמִיתָם morte affecit eos, Jer.41.8. & in 3. ſ. f.præt.hiph. הֵמִיתָה interfecit, f. ſed occ. cum cateph ſægol ſub He nota hiph.& cum He f.mutata in Thau ante הוּ Aff.ſic, הֵמִיתֶהוּ morte afficeret eum, 2 Chro. 22.11. & in 2.ſ.m. præt.hiph.occ. cum וְ conv. præf.& ה parag.add. וְהֲמִתָה & morte affices,Num.14.15.1 Sam. 15.3. ut & in 1.ſing. præt.hiph.occ.cum וְ conv.præf. & cum וְ cop.vel conv.præf.ante י & אָ Aff. ſic, וְהֲמִתִי enecabo, morti tradam, Iſa.15.3. Hoſ.9.16. וַהֲמִתִיו & interficiebam eum, 1 Sam.17.35. וַהֲמִתִיהוּ & enecabo eam, Hoſ.2.3. In 3.pl.m. præt.hiph.occ.ſimpl. locis ſeq. הֵמִיתוּ interfecerunt, morte affecerunt,1 Sam.30.2. 2 Sam.13.32. 2 Reg.11.20. 2 Chron.23.21. ſed occ. etiam cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. ſic, הֵמִתֻהוּ morte affecerunt eum, Jer.26.19. In 2.pl.m.præt.hiph. occ.cum chirek penult.ante Thau cum dageſch, idque ſimpl.& cum וְ conv.præf.prout etiam occ. in 2.pl.f.cum וְ conv.præf.ut ſeq. הֲמִתֶּם interfeciſtis, Num. 16.41. וַהֲמִתֶּם & interficiatis, 2 Sam.13. 28. וַהֲמִתֻן & occidatis, Exod.1.16. In part. hiph. ſ. m. eſt, מֵמִית morte afficiens,2 Sam.2.6. & in forma pl.m.part. hiph.occ.plenè cum jod penult.vel defectivè cum chirek tantùm,idque ſimpl.& cum לְ præf.ſic, מְמִיתִים interficientes, 2 Reg.17.26. לְמִמְתִים interficientes,Jer.26.15. לְמִמְתִים mortiferis, Job.33.22. In Infin. hiph. occ. cum chirek magno, vel pro eo cum Tzere in ult. cui formæ cum Tzeri וְ cop. & הַ Interrog. præf.ut ſeq. הֲמִית interficere, Lev.20.4. הָמֵת interficiendo, Jer.38.15.2 Reg.11. 15. וְהָמֵת & interficiendo, Jud.15.13. 1 Reg.3.26,27. הֲהָמֵת an interficiendo? Jer.26.19. ſed cum לְ præf. ante formam plenam,cum jod in ult.occ.locis ſeq. לְהָמִית ad interficiendum, morte afficiendum,Gen.18.25. Exod.16.3..17.3. 1 Sam.19.1,5..20.33. 2 Sam.3.37.. 8.2.. 20.19..21.4. 1 Reg.11.40..17.20. 2 Reg.5.7. Eſth.4.11. Jer.41.4..43.3. Ezech.13.19.cui etiam formæ plenæ וֹל eſt præf. ut & לְ eſt præf.ante נִי , נִי & הַ pro הִ ob pauſam; ut ſeq. וּלְהָמִית & morte afficiendum, 1 Reg. 17.18. לְהַמִיתֵנִי ad morte afficiendum me,1 Sam.5.10.. 28.9. 1 Reg.18.9. לְהַמִיתֵנוּ ad morte afficiendum nos, Num.16.13. Jud.13.23. לְהַמִיתֵהוּ ad morte afficiendum te, 1 Sam.19.2.Item in Infin.hiph. cum י Aff.occ.ſimpl. & cum לְ & וֹל præf. הֲמִיתוֹ interficere eum, Exod.4. 24. Prov.19.18. Jer.26.21. לְהַמִיתוֹ ad interficiendum eum, Gen.37.18. Deut.13.9..17.7. 1 Sam.19.15. Pſal. 37.32..59.1. Jer.26.24. וְלַהֲמִיתוֹ & occidere eum, 1 Sam.19.11. ſic & cum ם Aff.occ.cum לְ præf.ante formam plenam cum jod , vel defectivam cum chirek tantùm penulti ſic, לַהֲמִיתָם vel לְהָמִיתָם ad occidendum eos, occidere eos, Deut.9.28. 1 Sam.2.25.& in Imper. hiph. ſ.m.occ. cum נִי Aff. & in pl.m. cum וְ cop. præf. הָמִיתֵנִי interfice me, 1 Sam.20.8. וְהָמִיתוּ & morte afficite, 1 Sam.22.17. In fut.hiph. 1.ſ.occ.ſimpl. & cum הַ , vel in pauſa אָ , ut & cum הַ Aff. ut ſeq. אָמִית morte afficiam, Deut.32.39. אֲמִיתְךָ occidam te, 1 Reg. 2.8. Jer.38.16. אֲמִיתֶךָ morte afficiam te, 1 Reg. 2.26. אַמִיתֶךָ interficiam te, 1 Sam.19.17. ſicut & in 2.ſ.m.fut. hiph. occ. ſimpl.& cum נִי Aff. poſt jod vel chirek tantùm in medio; ſic. תָּמִית interficies, Gen. 42.37. תְּמִיתֵנִי morte afficies me, Jer.38.15. תְּמִיתֵנִי occidas nos, Jer.41.8. In fut.hiph.3. ſ. m. occ. plenè locis ſeq. יָמִית occidet, Num.35.19,21. 1 Sam.5.11.1 Reg.1.51.. 19.17. Job.9.23.Iſa.11.4. ſed cum וְ conv. occ.defectivè cum ſægol pro chirek magno, vel Tzere; ſic, וַיָּמֶת & occidit, Gen.38.10.1 Sam.22.18.2 Sam.14.6. Pſ.105.29. Jer.41.2. ut &, cum chirek tantum, vel cum jod ante הוּ Aff.ſic, וַיְמִתֵהוּ & morti tradidit eum, vel, וַיְמִיתֵהוּ & interfecit eum,Gen.38.7. 1 Sam.17.50. 2 Sam.21.17. 1 Reg.2.34..13.24,26..15.28.. 16.10. 2 Reg.15.10,14. 30..23.29. 1 Chron.2.3..10.14. prout & plenè occ.cum jod ante נִי Aff.& vel plenè vel defectivè ante ם Aff. poſt וְ conv.ſic, יְמִיתֵנוּ interficiet eum, Num. 35.19. וַיְמִתֵם vel וַיְמִיתֵם & morte affecit eos, Joſ.10.26. 11.17. 2 Reg.25.21. Jer.52.26. Item in 3.ſ.f. fut.hiph. occ.ſimpl.& cum נָ Aff.ſic, תָּמִית interficiet, Job.5. 2. תְּמִיתֵנוּ enecabit eum,Prov.21.25.& in 1.pl.fut.hiph. נָמִית interficiemus: occ.cum הַ pro הִ , ob pauſam, Aff. ut & cum הוּ & ם Aff. cui utrique וְ cop. eſt præf.ſic, נְמִיתֶךָ interficiemus te,Jud.15.13. Jer.38.25. וּנְמִיתֶהוּ ut morte afficiamus eum,2 Sam.14.7. וּנְמִיתֵהוּ & interficiemus eos, Jud.20.13. 1 Sam.11.12. & in 2. pl.m.fut.hiph.occ.cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. ſed plenè cum ſchurek ante הָ Aff.ſic, תְּמִיתֵהוּ interficietis eum, 1 Reg.26.27. תְּמִיתוּהוּ interficietis eam, 2 Chron.23.15.ſicut etiam in 3.pl.m.fut.hiph.cum וְ conv. præf.occ.plenè, ſed cum kibbutz pro ſchurek ante נָ Aff. ut & ante הוּ & הָ Aff. plenè vel def.poſt וְ conv.ut ſeq. וַיְמִיתוּ & interfecerunt, 2 Reg.21.23. וַיְמִיתוּנוּ interficiant nos, 2 Reg.7.4. וַיְמִיתֻהוּ vel וַיְמִיתֵהוּ & interfecerunt eum,2 Sam.4.7..18.15. 2 Reg.14.19. 2 Chron. 22.9..25.27..33.24. וַיְמִיתוּהָ & interfecerunt eam, 2 Chron.23.15. In hophal הוּמַת interfici, morte affici, Bu. occiſus eſt, juſſus eſt occidi; Av.Occurrit in præt. hoph. 3.ſ.f.cum cametz pro pathach in ult.ob pauſam, idque ſimpl.& cum וְ conv.præf. ut & in 3. pl. cum kibbutz pro ſchurek ante Scheva penult. ut ſeq. הוּמָתוּ affectus eſt morte, 2 Reg 11.2. וְהוּמַת & morti tradetur, Deut.21.22. הֻמְתוּ morte affecti ſunt, 2 Sam.21.9. In part hoph.ſ.m.occ.ſimpl. ſed in pl. m. occ. cum הַ demonſtr.præf. ante kibbutz, vel ſchurek hoph.ſic, מוּמָת morte affectus, 1 Sam.19.11. הַמֻּמָתִים morte affecti,2 Reg. 11.2.2 Chron.22.11. In fut.hoph. 3.ſ. m. occ. cum pathach vel cametz in ult. ob pauſam, ſic, יוּמַת , vel in pauſa יוּמָת , occidetur, interficietur, &c. Gen.26.11. Exod.19.12..21.12. &c.ad Ezech.18.13. in 60. circ. & in 3.ſ.f. fut. hoph. occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. תּוּמַת

יוּמַת morte afficiatur, 2 Reg.11.15. וַיּוּמַת & morte affecta fuit, 2 Reg.11.16. ut & in 3.pl m. fut.hoph. occ. cum Scheva, ſed ob pauſam cum camets penult. ut ſeq. יוּמָתוּ mörte afficientur, Lev.19.20.. 20.11,12. Deut. 24.14. 2 Reg.14.6. יוּמָתוּ morte afficientur, Lev.20.13, 16,27. Deut.24.16. Atque indè nomina, i. מֵת m. mortuus, moriens, &c. Bu.Lex.Av. Eſt participiale nomen, (ut eadem etiam ejus forma cum part.ben.& cum præt. kal; Bu.Lex.) quod continetur ſuprà in part. præt. kal; Av. ibi vide. Occurrit autem quibuſdam locis tanquam no. adject. ut cum ה, Aff. Gen.23.15. מֵתֶךָ קְבוֹר mortuum ſepelito: & in pl.m. מֵתִים, 2 Reg.19.35. & in forma pl. conſtr. cum כְּ præf. Lam. 3.6. כְּמֵתֵי עוֹלָם ut mortuos ſeculi, &c. Bu.Lex. Deindè, 2. indè etiam No. מָוֶת m. mors; eſt gen. maſc. nam Thau eſt radicalis, ſeu ſubſtantialis literæ; Av. Sarar, Cocc. Av. Sunt qui pro morbo lethali aliquando ſumi velint, ut peſte, vel iue, ut Thren.1. Foris gladius, &c. Item pro pernicie, afflictione & calamitate, Exod.10. & Prov.16. Quo modo & in Paulo ad Rom.7. accipiunt mortale corpus, i.e. multis malis obnoxium. Judicium mortis, Deut.19. Paulus 2. ad Cor.1. vertit ἀπόκριμα, ſententiam mortis, ipſis periculis velut nihil aliud quàm mortem denuntiantibus. Sic procellæ mortis 2 Sam.22. Pluraliter ſignificat cruciatus letales, vel ingentia diſcrimina: quomodo & Paulus loquitur aliquoties; Merc. Occurrit autem nomen hoc frequens in textu, viz. ſimpl. locis ſeq. מָוֶת mors, Deut.19.6..21.22..22.26.1 Sam.5.11..20.31.. 26.16.2 Sam.12.5..19.29..22.5,6.1 Reg.2.26. 2 Reg.2. 21..4.40. Job.7.15..18.13..30.23..38.17. Pſal.7.14..9. 14..18.5..116.3..18.6..22.16..49.15..55.5,16.. 89.49.. 107.18. Prov.2.18..5.5..7.27..8.36..12.28.. 13.14.. 14. 27,32. 16.25,14..18.21. Ec.10.1. Iſ.28.15,18..38.18. Jer. 8.3..9.20..18.21..26.11,16. Ezech.13.14. Jon.4.9. cui etiam formæ abſol. בָּ, בְּ, הָ, וְ, וָ & כָּ ſunt præf. ut ſeq. וָמָוֶת & mors, Job.28.22. Prov.26.18. הַמָּוֶת mors, Exod.10.17. Deut.30.15. Ruth.1.17.1 Sam.15.32..20.3. Pſ. 13.4. Eccl.7.1..8.8. Iſa.25.8. Jer.21.8. וְהַמָּוֶת & mors, Deut.30.19. בַּמָּוֶת in morte, Job.27.15. Pſal.6.6. כַּמָּוֶת ſicut mors, Cant.8.6. Lam.1.20. Hab.2.5. Item occ. etiam cum לְ, וְלְ & מִ præf. ad formam eandem; ſic, לָמָוֶת ad mortem, 2 Sam.15.21. Job.3.20. Pſal.68.21. Prov.24. 11. Iſa.53.12. Jer.15.2..18.23.. 43.11. Ezech. 31. 14. וְלָמָוֶת & ad mortem, Pſa.118.18. מִמָּוֶת à morte, Joſ.2. 13. Job.5.20. Pſal.33.19..56.14..78.50..116.8. Prov.10. 2..11.4. Eccl.7.26. Hoſ.13.14. Item occ. etiam cum הַ dem. præf. & ־ָה parag. add. ſic, Pſal.116.15. cara eſt in oculis Domini, הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו mors ſanctorum ejus; Bu Av. pretioſa, &c. mors miſericordibus ejus; Pag. vel piorum ejus; Merc. vel quaſi cum ־ָה locali, uſque ad mortem; Cocc. In forma conſtr. eſt cum vau quieſcente in cholem; ſic, moriatur anima מוֹת יָשָׁרִים morte rectorum, Num.23.10. Merc. Bu. Lex. Sic, ſecundum quoſdam, cum בְּ præf. Ezech.33.11. בְּמוֹת in morte impii: ut & cum ־ִי Aff. Gen. 27. 2. nec novi diem מוֹתִי mortis meæ; Av. & cum ־ִי Aff. 2 Reg. 15. 5. uſque ad diem מוֹתוֹ mortis ejus, &c. hæc autem referri poſſunt & à quibuſdam referuntur ad Infin. kal, ibi vide. Ex hac autem forma ſ. conſtr. מוֹת formatur pl. m. מוֹתִים, & in conſtr. מוֹתֵי mortes, prout occ. Ezech.28.10. מוֹתֵי עֲרֵלִים mortibus incircumciſorum; Pag. Bu. mortes, h.e. mala lethifera præputiatorum; & ſic cum ־ָיו Aff. occ. etiam cum בְּ præf. ut Iſ.53.9. בְּמוֹתָיו in mortes ſuas, Bu. Lex. & divitem, in mortem ejus; Av. vel propter mortes illius; Pag. In mortibus ſuis; h. e. paſſionibus ejus mortiferis; Cocc. Quidam verò recentiorum (Forſterum intelligit) hunc locum irregulariter volunt punctatum, ut alia nonnulla, non ſine myſterio, pro בְּמוֹתָיו; quaſi eſſet forma pl. f. בָּמוֹת cum ־ָיו Aff. à ſing. בָּמָה excelſum; ut honeſta Chriſti ſepultura noretur, & ſplendida, quâ à Joſepho Arimathæo, homine divite & nobili, donatus fuerit: quamvis inter impios priùs & damnatos, ejus ſepulchrum deſtinatum foret: ſed nihil interim ſenſui detrahitur hac punctorum ratione, quâ exp. in mortibus ejus, i.e. mortis cruciatibus, vel morte tam acerba, ideò pluraliter dixiſſe videtur, Merc. In mortibus ſuis; Bu. Conc. Item, 3. indè etiam No. heemant. cum Thau formativo præpoſito, תְּמוּתָה f. occiſio, mors, interfectio; Bu. Av. Coc. A quo nomine dicuntur filii mortis ſeu occiſionis, i.e. morti deſtinati; Bu. Lex. viri obnoxii vel adjudicati morti; Pag. Merc. qui ſcil. prope abſunt à nece; Cocc. Occurrit autem, hoc ſenſu, locis ſeq. תְּמוּתָה occiſio, mors, Pſal.79.11..102.21. Item, 4. hinc etiam No. heemant. cum Mem præpoſito; Pag. vel reduplicato; Coc. viz. מְמוּת interfectio, occiſio, mors. Eſt formæ inſtar מָקוֹם; Av. Unde in forma pl.m. מְמוּתִים mortes: Occurrit autem in forma pl.m. conſtr. ſic, Iſa.16.14. מְמוּתֵי חֲלָלִים mortibus dolorum; Cocc. vel ægritudinum; i.e. ægerrimis & triſtiſſimis; Bu. Lex. valetudinariorum; Av. vel infirmitatum; Pag. ſic Ezech. 28.8. & morieris מְמוּתֵי חֲלָל mortibus interfecti aut vulnerati; Pag. vel prophani; Cocc. Item, 5. huc etiam reducunt quidam nomen in forma abſol. מוֹת m. mors; Bu. Conc. Lex. Av. prout occurrit Pſal 9.1. præcentori, לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן de morte Labben, &c. quædam exemplaria habent conjunctim עַלְמוּת; cui ſimul per contractionem inest præpoſitio עַל; h.e. de juventute; Av. ſed occ etiam Pſ. 48.15. ſic, הוּא יְנַהֲגֵנוּ ille deducet nos, Coc. vel ducturus eſt nos, Bu. Lex. עַל־מוּת ad mortem uſque; i. e. עַד מוֹתֵנוּ uſque ad mortem noſtram, ſeu, uſque dum moriamur; Bu. Lex. vel potiùs, ſupra, vel ultra, mortem; Coc. Et ſic propria ſignificatio particulæ עַל retinetur, nec coacta pro ſignif. עַד ei imponitur. Nomen autem pl.m. מֵתִים & in conſtr. מֵתֵי viri mortales, vide ſub Rad. מָתָה mortalis ſuit; Av. & ſic Bu. Lex. Notandus etiam locus ſuprà cit. ad Infin. hiph. Prov. 19.18. & אֶל־הָמִיתוֹ ad morte afficere, vel ad interficiendum eum, Pag. Sic à quibuſdam exponitur, ſed de eo quære in rad. הָמָה; Pag. Bu. Lex. Item in 1 Sam. 17. 35. forma vocis 1. præt. hiph. cum præf. & aff. notanda; ſic, וַהֲמִיתִיו & interficiam illum; Pag. vel potiùs, peremi illum. Atque in hoc pathach migrare videtur in chirek, ſuperveniente affixo: quod ab illo effectum ſit, Merc. Cav. Scribitur cum jod & dageſch; ut & Hoſ. 2. 3. וַהֲמִתִּיהָ & interficiam illam, Pag. Iſtud autem eſt ſine jod poſt Mem. Nam aliud non puto ſimile præcedenti reperiri; Merc. Thau in priori dageſchatum in manuſcripto monet Kimchi, ſcil. poſt jod; Coc. Item, Nu n.16.41. vel 17.5. in 2.pl.m. præt. hiph. הֲמִתֶּם eſt cum chirek, pro הֲמִתֵּם cum pathach ſub Mem, vel pro הֲמִיתוֹתֶם; Cocc. Item in 2 Reg.11.2. part. hophal, pl.m. הַמְמֻתִים qui morte afficiebantur. Scriptum

dicitur cum vau transpositio, & legendum juxta Masorethas הַמּוֹמָחִים; Bu Lex. Sunt etiam qui hujus significantiæ & radicis putant esse illud, Isa.5.13. & gloria ejus, i.e. populus gloriæ ejus מְתֵי רָעָב populus famis, i.e. famelicus; illi verò exponunt, mortui seu moribundi fame: & Hieron nobiles ejus interierunt fame. Sed hoc est contra Grammaticam, quia Mem est cum Scheva: nam ex hac Radice esset cum Tzere. Radix ergò est מָתָה & significat viros seu homines famis, i.e. famelici, &c. Merc. Denique notanda est Phraseologia frequens in textu; viz. ex Infin. kal, & fut. Hophal, מוֹת יוּמַת morte occidatur, Lev.20.9. ubi R.Sal.notat, quando sic absolutè dicitur, intelligi strangulationem. R. Levi verò & alii ad hanc locutionem scribunt, ubicunque dicitur, morte occidatur, vult dicere, per manus domus Judicii, i.e. per Magistratum: Quando autem dicitur, morietur, vult dicere, per manum Dei; cùm autem non exprimitur, quâ morte mori debeat, intelligitur mors levissima, quæ est strangulatio; Bu.Lex.

Rad.30. מָזַג est, miscere; Pag. Atque indè nomen מֶזֶג m. mistio, temperamentum, mixtio, Pag. Bu. infusio; liquor qui in craterem infunditur: idem quod מָסַךְ inquit Kimchi. Hebræi tamen in suis scriptis frequentiùs per Zain efferunt, pro temperamento, seu mixtione qualitatum inter se; Merc. potus infusus & mixtus, Bu. Lex. mixtura, admistio, permistio, & propriè significat temperaturam, h.e. vinum aquâ dilutum quo scil. in calidis regionibus utebantur homines. Cogn. cum מָסַךְ miscuit per iususionem liquoris: hinc μίσγω, -ομαι, & Latinum misceo; item Germanicum Mischen; Av. Verbum מָזַג miscere, diluere, temperare, Rabbinis & Chaldæis est usitatissimum; Bu.Lex. Occurrit autem nomen hoc cum ה dem. præf. & in pausa per cametz penult. sic, Umbilicus tuus ut crater rotundus non deficiet seu carebit חַמְזָג temperamento, aut mistione, Cant.7.2. Pag. Av. 70. κρᾶμα, crama, suavis scil. & salubris liquor temperatus ad potum; Cocc. & sic Doctores appellant vinum מָזוּג mistum, temperatumque aquâ; Pag.

Rad.31. מָזָה est, exurere, comburere, Pag. impletus est, refertus est: Judæi hodierni exponunt pro inflammari & aduri. Hinc μεσόω impleo, μεσός plenus. Verbaliter non legitur: sed indè nomen מָזֶה m. consumptus, exhaustus; Bu. Lex. refertus, repletus; Av. in forma pl.m. מָזִים; Occurrit in forma pl.m.constr. Deu. 32.24. sic, מְזֵי רָעָב exusti fame; Pag. exhausti, vel consumpti fame; Bu.Lex.repleti fame; hunc sensum nobis suppeditat verbum adjunctum, וּלְחֻמֵי & comesti (præstere, i.e. uredine) quod etiam impletionem significat, seu cibo esse refertum: ità uredine & fame resercientur; Av. 70. πεπόμενοι λιμῷ. Kimchi, שׂרוּפֵי רָעָב: is confert Dan.3.19. לְמַזָּה succendere, & succendere illam: quanquam fatetur Mem ibi non esse Radicale; Pag.Coc. nam rad. est אזה vel אזה; Merc. Targum, נְפִיחֵי inflati. Quid si referamus ad מָצָה, ut notet exanguem, exsuccum, tanquam expressum? Coc. [מְזוּזָה, postis, latus ostiorum, quære in זוז motus est. Et מְזִיזִים anguli interni, promptuaria, penuaria, vide זוּזָה; Av.]

Rad.32. מָזַח est, roborare, fortificare; Pag. verbaliter non usurpatur hæc radix, sed indè, i. nomen מֵזַח m. fortitudo; item cingulum, sic appellatum quòd lumborum sit robur. Quidam scribunt ם cum sægol; Pag. Kimchi autem tantùm per Tzere scribit; Merc. מֵזַח zona; metonymicè robur, vires, Bu.Lex. Est cingulum in medio corpore adstringens vestimentum nè diffluat, & metaph. pro fortudine: nam homo cinctus expeditior & fortior redditur ad omnes labores. Hinc μέσος medius, & indè derivata, Av. Occurrit simpl. & cum ל præf. מֵזַח Zona, Isa.23.10. וּלְמֵזַח & pro Zona, Psa.109. 19. quædam exempl. habent מֶזַח cum sægol. Item indè, 2.No. מְזִיחַ idem; Pag. Bu. cingulum quo homo firmatur, & quod roborat lumbos cinctos; Av. Occurrit cum ו cop. præf. וּמְזִיחַ & zona, Job.12.21. [מַזָּל fidus, astrum, signum cœleste: vide sub Rad. נָזַל; Merc.]

Rad. 33. מָזֵר illegitimè natus est; verbaliter non legitur, Av. sed indè tantùm no. heemant. cum Mem præpositio, מִמְזֵר m. spurius, nothus; Pag. Bu. Manzer, natus ex aliena muliere; Av. & non ex propria & legitima uxore; Merc. Kimchi à זור deducit; & utrumque Mem formativum facit, (ut in מַמְטֻרוֹת horrea, à גור) ità spurius dicitur quasi extraneus & alienus à legitima familia; apud Talmud. מָמְזֵר dicitur quasi מוּם זָר macula aliena, ortûs & sanguinis alieni nota: Jebammoth, fol.76.2. Bu. Lex. Ratio nominis eò propendet ut externum significet, & alieno scorto aut incestu natum; à rad. זור; Merc. & Pag. fin. Bu. Lex. 70. ἀλλογενὴς, & ἐκ πόρνης. Quid si dictum sit, quasi מִמְּזוּר ex patre semen alienante? Coc. In Bu. Conc. rad. hæc duo significata habet. i. est in no. מְמְזֵר spurius, Deut.23.3. Zach.9.6. Deinde, il. signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est in no. pl. m. מְזָרִים planetæ, signa cœlestia, Bu. Conc. ventilatores, vel, venti in septentrione; de quo tamen vide in rad. זָרָה dispersit, Av. ex qua rad. viz. in Piel, זֵרָה nomen hoc derivo; Cocc. Occurrit cum יִמְּ præf. Job.37.9. וּמִמְּזָרִים מָרָה & à signis cœlestibus; Bu. Conc. & à planetis, vel stellis, frigus, scil. veniet; vel à dispergentibus, i.e. ventis Aquilonaribus qui nubes dispergunt, veniunt frigus; Hieron. & ab Arcturo frigus; Pag. require in part. Piel ex זָרָה; Merc. Item, indè etiam à plerisque deducitur no. pl. f. מַזָּרוֹת idem, Job.38.32. nunquid produces מַזָּרוֹת signa cœlestia, Bu. Conc. planetas in tempore suo? & est sicut מַזָּלוֹת planetæ, aut stellæ, inquit R. D. nam Resch, juxta eum, est loco Lamed; ut sit sensus. Nunquid produces potentiâ tuâ stellas in tempore suo? i.e. in tempore singularum stellarum; Pag. commutatio talis harum literarum, Lamed viz. & Resch, reperitur in vocibus אַרְמְנוֹתָיו pro אַלְמְנוֹתָיו palatia ejus, Ezech.19.7. Am.6.8. vide suprà in rad. אָלַם; Merc. Cev. R. Levi scripsit מַזָּרוֹת esse unam è figuris meridionalibus; Pag. quæ sic vocatur, quòd ut is exist imat, non nisi perexiguo tempore conspiceretur in regione in qua erat Jobus; Cev. Targum, שַׁמְרֵי מַזָּלְיָא dominantes planetas; Pag. vel potiùs, latera planetarum, aut siderum; quia non tota sidera simul oriuntur; Merc. Cev. R. Sal. כָּל שְׁאָר הַמַּזָּלוֹת reliqua sidera; certum est, eo loco notari sidera: fortè à נֵזֶר corona; Cocc. de hoc nomne pl. f. vide rad. נָזַר Bu. Lex.

Rad. 34. מָחָא percussit, complosit; & dicitur de manuum complosione tantùm; Bu. Lex. plausit manibus,

bus, viz. quando præ gaudio manus manui affricatur. Applausit, supplausit, complausit manus præ gaudio. Cogn. cum מָחָה & מָחַת delevit,abstersione manus,quâ scil. deletur scriptura in tabula; Av. Est autem propriè verbum Chaldaicum; nam Targum pro Hebræo הִכָּה percussit, habet מָחָא : sed est etiam metaphoricè attingere, pervenire, tendere aliquo. Occurrit in præt. kal 3. ſ. m. cum ו conv. præſ. Num.34.11. וּמָחָא עַל כֶּתֶף & attingit littus maris Chinnereth ; Bu. Lex. & perveniet ad latus, sive plagam maris Chinnereth ; Pag. & feriet latus, &c. Cocc. qui cum Pag. locat hoc verbum sub Rad. seq. cum He, & scribunt וּמָחָה prout etiam scribitur in plerisque exemplaribus: Bu. Lex. autem scribit cum Aleph, prout occurrit hoc verbum cum Aleph scriptum in infin. kal cum ךָ_ Aff. Ezech. 25.6. יַעַן מָחַאֲךָ יָד propter complodere te manum, i. e. eò quòd complaudis manum, Bu. Lex. propter plaudere te manu ; Av. & sic in fut.kal (à 3.ſ.m. יִמְחָא) in 3. pl. m. יִמְחָאוּ כָף complodant manu ; Bu. Lex. plaudent manu; i.e. gratulabuntur, Av. Psal.98.8. Isa. 55.12. Hæc autem in Bu. Conc. Cocc. & Pag. locantur etiam sub Rad. seq. מָחָה, acsi scriberentur cum Aleph pro He 3. rad.

Rad. 35. מָחָה est delere, eradere: tergere,abstergere : perdere dispердere ; Pag. Bu. abstergendo delere significat, & ità loco amovere ut ultra non appareat ; quæ significatio, licet ab altera translata,est tamen communior. Sed significat etiam ex usu linguæ Arameæ seu Chaldaicæ, pervenire; & plaudere ; Merc. Cev. מָחָה delevit manu abstergendo aliquid ; deterſit abstergendo; idem quod מָחַת, & cogn. cnm מָחָא præced. plausit suffriando manibus ; hinc μάσσω, & σ præpoſito, σμάσσω, &c. Av. מָחָה primo significat, ferire, Percutere ; ut Ezech.25.6. quia feris manum ; & Psal.98.8. & Isa.55.12. feriant manum, &c. Cocc. quibus in locis tamen scribitur cum Aleph 3. rad. ut in rad. præced. 2. significat, delere, abstergere ; Cocc. & sic in hac signif. occ. in præt. kal 3. ſ. m. simpl. & cum ו conv. præſ. ut & in 3. ſ. f. cum ו cop. præſ. וּמָחָה abstergit, 2 Reg.21.13. וּמָחָה & delebit, absterget, Num. 5.23-34,11. Deut.29.20. Isa25.5. וּמָחֲתָה & abstergit, Prov.30.20. & in 2. ſ.m. præt. kal occ. simpl. ut & in 1.sing simpl. & cum ו conv. præſ. מָחִיתָ deleviſti, Pſ. 9.6. מָחִיתִי delevi, Isa.44.22. וּמָחִיתִי & delebo, Gen. 7.4. 2 Reg.21.13. In part. ben. kal ſ.m, est מוֹחֶה delens ſum, Isa.43 25. & in infin. kal occ. simpl. in forma cum cholem ante He 3. rad. sed cum ל præſ. in forma cum cholem ante Thau ; sic, מָחוֹה delendo, Exod. 17.14. לָמְחוֹת ad delendum, 2 Reg.14.27. Item cum Aleph. loco He, à plerisque describitur infin. kal. cum ךָ_ Aff. sic, מָחֲאֹךָ complodere te, Ezech.25.6. In imper. kal ſ. m. occ. simpl. & cum נִי_ Aff. מְחַה Dele, Pſ. 51.3. מְחֵנִי dele me, Exod.32.32. In fut. kal 1. ſ. occ. simpl. & cum ך cop. præſ.ut & cum נִי_ Aff. אֶמְחֶה delebo, Gen.6.7.Exod.17.14. וְאֶמְחֶה & delebo, Deut.9. 14. אֶמְחֵנִי delebo eum, Exod.32.33. Item in 2. & 3 ſ.m.fut. kal occ. simpl. ut seq. תִּמְחֶה delebis, Deut.25. 19. יִמְחֶה delebit, 2 Reg.21.13. Sed in 3.pl.m. fut. kal occ. juxta pleroſque cum Aleph loco He 3. rad. יִמְחָאוּ complodent, Psal.98.8. Isa.55.12. In Hiphil, הֵמְחָה idem cum kal,delere, abolere, abstergere, Bu. fecit, seu juſſit delere ; vel absolutè, delevit; Av. Occurrit in infin.hiph.cum ל pro לְהַ præſ.sic,Prov.31.3. לָמְחוֹת ad delendum, Pag.Bu.Av.&c. est pro לְהַמְחוֹת ; Pag. Bu. Cocc. Ad cohibendum ; Cocc. In fut. hiph.3.ſing. יַמְחֶה, תַּמְחֶה, delebit, &c. sed in 2.ſ.m.fut. kal occ. cum Sægol. sub Thau, & per Apocopen 3. rad He ; sic, תָּמַח deleas, Neh. 13.14. Item occ. etiam in 2.ſ.m. fut. hiph. cum sægol pro pathach,sub Thau,& cum jod loco 3. rad. He ; sic, תָּמְחִי deleas, Jer.18.23. In Niphal, נִמְחָה abstergi, deleri; Bu.Av. prout occ. in 3.pl.præt. niph. cum ן conv. præſ. וְנִמְחוּ & delebuntur, Ezech. 6.6. & in 3. ſ. m. fut. Niph. plenè est, יִמָּחֶה delebitur, Deut.25.6. Jud. 21.17. pro quo etiam occ. per Apocopen 3. rad. He ; idque simpl. & cum ן conv. præſ. יִמַּח deleatur, Pſ.109.12. וַיִּמַּח & deleta fuit, Gen.7.23. Sicut etiam in 3. ſ. f. fut. niph. occ. & plenè & defectivè per Apoc. eand. & cum cametz pro pathach in ult. ob pauſam ; sic, תִּמָּחֶה deleatur, Neh. 3.37. Prov. 6.33. תִּמַּח deleatur , Pſal. 109. 14. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. simpl. & cum ן conv. præſ. יִמָּחוּ delebuntur, Pſal. 69. 29. וַיִּמָּחוּ & deleti sunt , Gen. 7. 23. Atque indè nomen מָחִי machina bellica, quæ complodit & delet muros ; tormentum seu instrumentum militare feriendi & demoliendi muros; Av. prout occurrit Ezech.26.9. cum ו cop. præſ. וּמְחִי קָבְלָו & baliſtam, pro baliſtas, contra eam ponet, contra muros tuos; Pag. In nostris exemplaribus omnibus Coph est cum cametz lato. Expone autem ex mente Kimchi, & ictum tormenti sui, ut arietis, vel similis machinæ bellicæ, quæ muris subruendis admovebatur. Kimchi enim hic ait מָכַרְתּ הַדְּיוֹק שֶׁלּוֹ. Erit autem ex significatione Syriaca hujus verbi,de qua supra, pro percutere; Merc. Et ictum turris lignea suæ dabit in muros tuos ; Pag. מְחִי, &c. est helepolis, aries, machina bellica ad evertendos muros ; dicta, quasi percussio adversi sui ; Kimchi arcum, baliſtam interpretatur ; vel arcubaliſtam, prout legitur in Talmud ; Bu. Lex. Fortè, arietem, ἐλέπολιν, κριὸν, significat ; Cocc. R. D. autem dicit,secundum quosdam, Mem esse literam Nosepheth, addititiam, & non radicalem. Nam sic invenitur in verbis doctorum, occiſi בְּחִי קַבּוֹל arcu, aut baliſtâ. Dabit in muros tuos ; quia jaciebant cum illis sagittas in muros ; nè posſit quiſpiam in muris manere aut apparere, nec præliari. In comment. autem exp. ipse Kimchi מְחִי, h. e. מַכָּה ictum; & קַבְּלוֹ h. e. נֶגְדּוֹ contra eum, vel è regione illius. Targum, וּמְחַת קְבֵל דְּחוֹהִי & ictum arietis sui, &c. Pag. Sed meliùs pluraliter. arietum, seu tormentorum suorum; Merc. Cev. Et helepolin disponet in muros tuos; Hebr.& delentem quod adversum est sibi : Periphrasis : Machinam verò intelligit obsidionalem, qualem describit Ammianus Marcellinus, lib. 23. Hebræis dictam πετροβασιλικὸς; ex eo quòd instrumentum fuit expugnandis evertendisque oppidorum muris commodiſſimum ; Jun. & machinam è regione ponet contra muros tuos, &c. Av.

Rad. 36. מָחַת delevit, deterſit seu delevit manum, perinde ut literæ in tabula scriptæ facilè delentur : unde in Niphil, נִמַּח deletus est. Atque indè in fut. niph. 3. ſ. m. יִמַּח deleatur, Pſal.109. וַיִּמַּח & deletum est, Gen.7. & sic in 3. ſ. f. תִּמַּח deleatur, Pſal. 109. &c. Av. qui solus ob has voces hanc ſtatuit peculiarem Rad.

Reliqui

Reliqui verò eas ponunt in fut. niph. per Apoc. ex rad. præced. מָחָה; ubi vide.

Rad. 37. מָחַץ est vulnerare, percutere; (item intinxit, immersit; Bu. Lex.) frangere, confringere; cruentare, cruore inficere; Bu. Conc. & Lex. transfodere, transfigere; Pag. fauciare; intingere. Sunt qui cum חָמַץ conferentes, exponant, inficere sanguine, cruentare: sicut & חָמַץ est inficere fermento, fermentare: nam & Psl.68. Kimchi exp. tanquam inversum. Sunt sanè Radices vicinæ, etsi diversa significatio; Merc. ex Forst. & Av. significat defligere, deprimere, ut Job.26.12. deprimit ferociam; & Deut.33.11. defligе lumbos, &c. & Num.24.8. sagittas suas altè infiget. Psal.68.24. ut deprimas pedem tuam in sanguine: βαφῇ intingas, &c. vide mox מָחַץ. Coc. prout occ. Ordine Conc. in præt. kal 3.s.m.simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3.s.f. cum ו cop. præf. & in 2.s.m. & 1. sing. simpl. ut seq. מָחַץ frangit, Job.26.12. Psal.110.5,6. וּמָחַץ & franget, Num. 24.17. וּמָחֲצָה & fregit, Jud.5.26. מָחַצְתָּ fregisti, Hab. 3.12. מָחַצְתִּי vulnero, Deut.32.39. In imper. kal s.m. est, מְחַץ frange. Deu.33.11. & in fut. kal 1.s. occ. cum ם Aff. cui & ו conv. est præf. אֲמַחֲצֵם confringam eos, Psal.18.39. וַאֲמַחֲצֵם & confregi eos, 2 Sam.22.38. Item, in 2.s.m. fut. kal est, תִּמְחַץ cruentes, Psal. 68. 24. & in 3.s.m. occ. cum cametz in pausa, sed cum pathach, extra pausam; ut seq. יִמְחַץ franget, Num.24.8. יִמְחַץ vulnerabit, Job.5.18. Psal.68.22. Atque indè no. מַחַץ m. transfossio, Pag. fractio, Bu. man. (nam in Bu. Lex. deest hoc nomen) cruentatio, vulneratio, vulnus; Av. q. d. deflixio; prout occurrit cum ו cop. Isa.30.26. וּמַכַּתּוֹ & transfossionem plagæ ejus sanabat. Hieron. percussuram; Pag. & vulnus percussuræ ejus; Av. Intelligitur altitudo vulneris; q.d. sanabat ex imò vulnus, ut nihil remaneat ὕστερον, Coc. Locus autem suprà cit. Psal. 68.24. variè exponi potest; ut, תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאוֹיְבִים מִנֵּהוּ intingat se, (vel, ut rubescat) pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis, de ipso. Dicit R.D. in l. rad. quod est per metathesin literarum, sicut תִּחְמַץ (vel certè, תֻּחְמַץ) rubescat; i.e. ut rubescat pes tuus in sanguine inimicorum, & rubescat lingua canum tuorum de ipso sanguine. Verbum enim תִּמְחַץ manet loco duorum. Et dictio בְּדָם est cum camerz: quia non est in regim. genitivi, ad לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ lingua canum tuorum, sed ad מֵאוֹיְבִים ex, (aut de) inimicis. Sed propter Mem non potuit habere pathach more conjunctorum; (cum genitivo, Cev.) Idem ferè scripsit in Comment. Ut rubescat pes tuus, ô Israel, vel, ô Deus. Et sic metaphoricè dictum est secundum illud, Isa.63.1. Quis est iste qui venit de Edom rufus (aut rubefactus) vestibus de Botsrah? &c. & vers. 3. & aspersus sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia vestimenta mea inquinavi. Et dictio בְּדָם in sanguine, est conjuncta ad מֵאוֹיְבִים ex inimicis, i.e. inimicorum: quanquam est distans; sed propinqua ad לְשׁוֹן lingua. Sunt enim multa hujusmodi in sacris literis: ut & illud, 2 Sam.11.2. & vidit mulierem se lavantem super tectum, vel de tecto; i.e. vidit è tecto mulierem se lavantem. Et dictio מִנֵּהוּ, de eo, est apposita explicandi gratia. Jam enim dixerat de inimicis (aut inimicorum:) & dixit adhuc, ex eo, in singulari; i.e. de singulis eorum: vel, de eo, scil. sanguine. Aut, de eo, i.e. de rege Assur, quem ejus filii gladio occiderunt, Pag. Alii per secundam personam exponunt, ut cruentes (seu inficias) pedem tuum sanguine, &c. Merc.

Rad.38. מָחַק est הֵסִיר removit, inquit R.D. abradere, abscindere, Bu. Conc. rasit, erasit, delevit, &c. Rabbinis enim tritissimum est hoc verbum eodem sensu cum מָחָה, & reperitur etiam in Targum, וּמְחוֹק pro Hebræo וּמָחָה, Num.5.23. Bu.Lex. מָחַק divulsit, dilaniavit, diduxit. Cogn. cum חָמַק diverit præteriundo, subduxit se; Av. Occurrit in præt.kal,3.s.f. Jud. 5.26. percussit Siseram מָחֲקָה רֹאשׁוֹ pertudit caput ejus; sequitur, altè depressit, plagam scil. & pertupit tempus ejus. Gradatio est; sensus, ità ut plaga descenderit intra os capitis; Cocc. & abrasit seu abscidit caput ejus; Bu. Lex. conquassavit Siseram, divulsit caput ejus & cruentavit, &c. Av. removit caput illius; i. e. abscidit ab eo. Hinc מוֹחַק dicitur instrumentum mensuræ, quo scil. removetur id quod redundat: ut baculus rotundus, apud nos, quo frumentum in modio redundans, dum mensuratur, raditur, & removetur; Pag. Id Latinè dicitur hostorium; Cev.

Rad.39. מָחָר duo habet significata in Bu. Conc. Primum est, cras, crastinum, Pag. Bu. & synecdochicè, pro quovis tempore postero, posthac, imposterum; ut Exod.13.14. Bu.Lex. Quidam ex significatione nominis sequentis, deducunt, ut sicut מְחִיר est pretium, seu commutatio rerum; sic, מָחָר est commutatio temporis, quod est cras; Merc. Crastinus dies, quasi commutatio dierum dictus; Av. Interdum autem non præcisè pro die crastino; sed, ut dictum, pro tempore subsequente sumitur; ut Deut.6. & aliàs. Adjectivè exponitur cum nomine יוֹם, pro die crastino; item cum עֵת pro crastino tempore. Non mutatur cum adjuncto. Sensus loci, Gen.30.33. sic patet; & testificabitur pro me justitia mea die מָחָר crastino, i.e. suo tempore quandocunque opus erit. Merc. Occurrit autem frequens in textu, simpl. locis seq. מָחָר cras, Gen.30.33. Exod.8.25. 9.5,18..10.4..13.14..16.23..17.9..32.5. Num.14.25..16. 7,16. Deut.6.20. Jos.3.3..4.6,21.. 11.6.. 22.24,27,28. Jud.19.9..20.28.1 Sam.9.16..11.9,10..19.11..20.5,12, 18.1 Reg.19.2..20.7. 2 Reg.6.28..7.1,18..10.7.2 Chr. 20.16,17. Esth.9.13. Prov.27.1. Isa.22.13..56.12. cui etiam ו & ל sunt præf. לְמָחָר & cras, Exod.19.10. Jos.22. 18. 1 Sam.28.19. 2 Sam.11.12. Esth.5.5. Prov.3.28. לְמָחָר in crastinum, Exod.8.6,19. Num.11.18. Jos.7.13. Esth.5.12. Atque indè No. heemant. cum Thau in fine; מָחֳרַת f. idem, cras, commutatio hodierni diei in crastinum sequentem; procrastinatio; Av. Atque sic occurrit cum הַ, ל, וּמִ, מִ & ל præf. ut seq. הַמָּחֳרַת crastinum, Num. 11. 32. לְמָחֳרַת in crastinum, Jon. 4. 7. מִמָּחֳרַת à crastino, Gen.19.34. Exod.9.6..18.13..32. 6,30. Num.17.6,23. Jos.5.12. Jud.6.38..9.42..21.4. 1 Sam.5.3,4..11.11..18.10..31.8. 2 Reg.8.15.1 Chro.10. 8. Jer.20.3. וּמִמָּחֳרַת & à crastino, Lev.7.16..19.6. 2 Sam.11.12. לְמָחֳרָת in crastinum, 1 Chron.29.21. sed occ. etiam in forma constr. cum pathach scil. in ult. idque cum מִ præf. locis seq. מִמָּחֳרָת à crastino, Lev.23.11,15, 16. Num.33.3. Jos.5.11. 1 Sam.20.27. Item cum ל præf. & ם Aff. est, לְמָחֳרָתָם in crastino ipsorum, 1 Sam. 30.17. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. מְחִיר pretium, Pag. Bu. &c. Quidam cum מָכַר vendere

dere conferunt, quasi sit pretium quod pro re venditi datur; vel id quod pro re alia datur, ut fiat commutatio; Merc. מְחִיר est commutatio, pretium, & omne quod commutando datur pro re alia: pars quæ datur pro alia parte. Cogn. cum מָרַר contrivit in partes; hinc per literarum metathesin Latinum No. merx, & verbum mercor, &c. Av. qui hoc nomen statuit radicale; & indè derivat No. præced. מָחָר cras, commutatio dierum &c. Fortè מְחִיר est à מָכַר, aut quia postridie sive die stato, imposterum solet pretium rei emptæ dari; 70. ἀλλαγμα, διτάλλαγμα. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum וֹ & בְּ præf. ut & cum ה֫ Aff. מְחִיר pretium, 1 Reg. 21.2. Prov. 17.16. Isa. 55.1. וּמְחִיר & pretium, Deut. 23.19. Prov. 27.26. בִּמְחִיר pro pretio, 2 Sam. 24.24. 1 Reg. 10.28.2 Chro. 1.16. Isa. 45.13. Jer. 15.13. Lam. 5.4. Dan. 11.38. Mich. 3.11. מְחִירָהּ pretium ejus, Job. 28.15. In forma pl. m. מְחִירִים pretia; occurrit in forma pl. m. constr. cum בְּ præf. & הֶם Aff. sic, בִּמְחִירֵיהֶם pretiis eorum, Psal. 44.13. Notandus autem locus suprà cit. de nomine מָחֳרַת in forma constr. cum מִ præf. viz. Lev. 23.11. מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת postridie Sabbati, h. e. die dominico, vel die Solis, prima Sabbatorum. Et v. 16. עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית; usque ad primam hebdomadis (Dominicam) septimam: ubi 70. ἑως τῆς ἐπαύριον τῆς ἑβδόμης. Sed dicendum, τῆς ἑβδόμης. Et sic male ad vers. 11. τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης. quum potiùs sit, τῇ ἐπαύριον τῆς ἑβδόμης: nam ἑβδόμη est Sabbatum. Cæterum Judæi intelligunt secundam diem festi paschatis. Sadducæi autem primam septimanæ, τὴν μιὰν τῶν σαββάτων. Hosee, ut sibi videtur, confutat R. Levi ad Jos. 5.11. quia ibi dicitur מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח; edisse Israelitas de fructu terræ postridie paschatis: quod illi de novis frugibus intelligunt; quasi jam tum messem facerent Israelitæ. Hinc δευτεροπρωτον Sabbatum, τὸ πρῶτον, h. e. πρότερον τῆς δευτέρας, Luc. 6. 1. unde Num. 33.3. מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח dicitur postridie paschatis; Cocc. vel locus Lev. 23.11. intelligendus de crastino, pro in crastinum Sabbathi; ut R. D. inquit, Pag. Item locus 1 Sam. 30.17. considerandus; viz. & percussit eos David à crepusculo, scil. diei illius, וְעַד הָעֶרֶב & usque ad vesperam scil. sequentis diei; לְמָחֳרָתָם in crastinum ipsorum, i. e. usque manè quod fuit cras: & dixit in crastinum eorum, quia manè diei secundi erat, vel est crastinum duorum crepusculorum, inquit R. D. in l. Rad. quæ scil. transierant; & in comment. à crepusculo; i. e. vespera diei hujus, usque ad vesperam diei secundi: & tota ipsa vespera usque, manè, quod est cras. Et dictio, עַד & usque, manet loco duarum, ac si dicat, & usque in crastinum ipsorum. Targum non expressit vim ipsius Mem, i. e. eorum; (& sic & quidam alii censent literam Mem ad calcem esse paragogicam; Merc.) sic enim vertit, à crepusculo usque ad tempus vesperæ diei, qui est post eam; i. e. diei sequentis: & sic Doctores Hebræorum non exprimunt: dicunt enim duo crepuscula fuerunt, crepusculum diei, & venit nox: crepusculum noctis, & venit dies, Pag. postridiè eorum, h. e. postero die quàm deprædati erant Zicklag; Coc. A crepusculo usque ad vesperam postridiè (expeditionis in) eos: Hebr. postridiè eorum; Jun. [מָחָר Chald. advenit, pervenit, vide in Conc. Chald. & מָטָּה lectus, vide in Rad. נָטָה.]

Rad. 40. מָטַט est, nutare, declinare, Pag. dimotus est, lapsus est, hallucinatus est: idem significat quod מוּט motus est; Av. Non occurrit in kal, sed in niphal, נָמוֹט dimoveri, dilabi; Bu. Lex. idem quod kal. dimotus est; Av. Occurrit in præt. niph. 3. pl. Psal. 17.5. בַּל נָמוֹטוּ non nutaverunt pedes mei; Pag. nè dimoveantur, &c. Bu. Lex. Av. In quibusdam Codicibus, inquit R. D. invenitur cum dagesch, & sic est ex hac rad. In aliis verò etiam sine dagesch, & sic est ex rad. מוּט, in qua etiam est ille locus citatus; Pag. Si esset absque dagesch, tunc radix esset מוּט; Bu. Lex. Sed ex hac radice מָטַט potest esse particula מָטָּה vel מַטָּה deorsum, infernè, infrà, Pag. Bu. Cocc. Potest tamen derivari à rad. נָטָה, ubi plerique etiam illud ponunt; sed in Bu. Conc. hîc locatur, prout occurrit simpl. & cum לְ, וּלְ & מִ præf. ut seq. מָטָּה vel מַטָּה infrà, Deu. 28.43. Prov. 15.24. לְמָטָּה vel לַמַּטָּה infrà, Deut. 28.13. 2 Chron. 32.30. Ezr. 9.13. Eccl. 3.21. Isa. 37.31. Jer. 31.37. וּלְמַטָּה vel וּלַמַּטָּה & infrà, 1 Chron. 27.23. Ezech. 1.27..8.2. מִלְמַטָּה vel מִלַּמַּטָּה ab infrà, ab inferiore parte, Exod. 26.24..27.5..28.27.. 39. 20..36.29..38.4.

Rad. 41. מַטֶּל; undè מַטִּיל m. virga, baculus; Pag. alii malleum magnum exponunt; alii canalem per quam exoneratur aqua, cum Hieronymo, reducentes ad טִיל; ut Mem sit servile; Merc. מַטִּיל est vectis, palus, Bu. Lex. metallum; quævis materia dura & ponderosa ex visceribus terræ eruta & effossa; ut aurum, argentum, cuprum, stannum, plumbum, ferrum. Cogn. cum נָטַל tulit pondus aliquod, portavit: item cum מָלַשׁ eruit, nam metalla eruuntur ex fodinis terræ: hinc μέταλλον metallum, &c. Av. Occurrit cum בְּ præf. sic, Job. 40. 13. Ossa ejus כְּמַטִּיל בַּרְזֶל tanquam baculus ferreus; Hieron. velut fistula æris; Pag. sicut vectis ferreus; Bu. Lex. instar vectis ferrei, Cocc. ut metallum ferri; Av. Videtur dici quasi מַטִּיל, ab הַטִּיל; Cocc.

Rad. 42. מָטַר pluit maturè, compluit, depluit, impluit; & dicitur de pluvia matura, h. e. quæ tempestivè dimittitur, & quæ maturat segetes, ut celeriùs crescant, seu ad maturitatem properent. Cogn. cum שָׁרַם priusquam, antequam, h. e. maturius quàm; item cum פָּתַר aperuit liberè: nam pluvia liberè dimittitur cœlo aperto & non clauso. Hinc, maturo, maturus, h. e. tempestivus: nam propriè significat illam pluviam quæ demittitur priusquam semen aut gramen enascitur, hinc & imber, &c. Av. Non reperitur in Kal, sed Niphal, & Hiphil: vide post nomen. Nam indè est no. מָטָר m. pluvia; Bu. Lex. Cocc. pluvia fœcunda, maturans segetes; quæ scil. demittitur antequam gramen seu eordum enascitur; Av. Interdum jungitur ei גֶּשֶׁם, synonymum: quanquam quidam dicunt גֶּשֶׁם esse nimbum, i. e. pluviam vehementem; Pag. & juxta quosdam est cogn. cum שָׂרָה quod est humectari; quòd pluvia liquefaciat, humectet & dissolvet dura: genera'e autem nomen est ad quamcunque pluviam: ut suprà dictum in גֶּשֶׁם; Merc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis sec. מָטָר pluvia, Deut. 11.17. 2 Sam. 1.21. 1 Reg. 8.35, 36. 18.1. 2 Chron. 6.26, 27..7.13. Job 5.10. 36.27..37.6. Ps. 147.8. Prov. 28.3. Isa. 5.6. Zach. 10.1. Item cum וֹ, הַ, כְּ,

וּמִטָּר & מִ, לִ, וְכִ, בִ præf. formæ absol. ut seq. & pluvia, Exod.9.33. 1Sam.12.17,18. 1Reg.17.1. הַמָּטָר pluvia, Exod9.34. כְּמָטָר sicut pluvia, Psal.72.6. כַּמָּטָר sicut pluvia, Deut.32.2. Job.29.23. וְכַמָּטָר & sicut pluvia, Prov.26.1. לַמָּטָר in pluvia, Job.28.26..38.28. Psal. 135.7. Jer.10.13. מִמָּטָר a pluvia, 2 Sam.23.4. וּמִמָּטָר & à pluvia, Isa.4.6. Sicut etiam in forma constr. cum scheva & pathach occ. simpl. & cum וּ & לְ præf. מְטַר pluvia, Deut.11.14..28.12,24. Isa.30.23. וּמָטָר & pluvia, Zach.10.1. לְמָטָר ad pluviam, Deut.11.11. Item occ. etiam in forma pl.m.constr.sic, מְטָרוֹת pluviæ, Job. 37.6. Atque indè verbum in hiphil, הִמְטִיר depluit, pluviam demisit, fecit, aut sivit ut plueret; Bu.Lex. fecit pluere; dimisit pluviam maturantem segetes; Av. Occurrit autem in 3.s.m. præt.hiph.simpl, & in 1. sing. cum וְ cop. præf. וְהִמְטִיר depluit, pluviam demisit, Gen.2.5..19.24. מַמְטִיר & deplui, Am.4.7. In part.hiph.s.m.est, וְהַמְטָרְתִּי pluviam demittens, Gen.7.4. Exod.9.18..16.4. In Infin. hiph.occ.cum לְ & מִ præf. לְהַמְטִיר pluviam demittendo, Job.38.26. מַהֲמָטִיר à pluendo, nè pluant, Isa.5.7. & in fut.hiph.occ.in 1.sing.& 2.s.m.ut seq. plenè, אַמְטִיר depluam, Ezech.38.22. Am.4.7. תַּמְטִיר deplues, Am.4. 7. sed in 3.s.m.occ.cum Tzere in ult. pro chirek magno, idque simpl.& cum וְ cop.& וַ conv. præf. ut seq. יַמְטֵר depluet, Psal.11.7. וַיַּמְטֵר & depluet, Job.20.23. וַיַּמְטֵר & depluit, Exod.9.23. Psa.78.24. In Niphal, נִמְטַר compluit, Bu.rigatus est pluviâ, complutus est; Av. prout occurrit in 3.s.f. fut.niph. (à 3.s.m. יִמָּטֵר) sic, Am.4.7. pars una agri תִּמָּטֵר compluetur; Av. Bu. Lex. & Conc. Coc. &c. De nomine autem מָטָר notandus locus ubi forma pl. f. occurrit; viz. Job.37.2. וְגֶשֶׁם מִטְרוֹתוֹ & nimbus seu imber pluviarum fortitudo ejus, Pag. vel potiùs, roboris ejus: quia מִטְרוֹת est in regimine. Primùm dicit ibid. גֶּשֶׁם מָטָר imber pluviæ, i.e. imber copiosus; postea majore auxesi, גֶּשֶׁם מִטְרוֹת imber pluviarum; q.d. exundans. Etsi alii subtiliùs intelligant pro imbre, in quo multiplex est variorum generum pluvia; Merc.

Rad.43. מִי quis,qui,quæ? Pronomen interrogativum de persona & personis, τίς, τίνες, in utroque genere & numero; Coc.sim. Pag.Bu.Av. Sed latiùs etiam usurpatur; Bu.Lex. Non tamen dicitur nisi de vivente rationali aut intellectuali; (i.e. intellectu prædito; Cev.) sicut מָה, ut dictum, quærit de substantia, ità מִי quis? de persona; & ponitur quidem tam interrogativè quàm infinitè; & nonnunquam pro quisquis, quicunque; Pag. Sunt qui ad מֵהֲמָה, sicut & ad מָה, de quibus suprà, reducant; Merc. est cogn. cum מֶה & מָה quid? Iterrogativum de rebus; Av. pro sing.m. occurrit Gen. 27.32. מִי אַתָּה quis es tu? ut & pro sing.f. מִי אַתְּ quæ es tu? Ruth.3.9. Pro pl.m. מִי אֵלֶּה qui sunt isti? Gen. 33.5. Bu.Lex.Cocc. Qui hi tibi? i.e. suntnè hi tui an servorum filii? Quomodo tui sunt? Sed ponitur etiam interdum post nomen aliud; ut Job.38.29. מִבֶּטֶן מִי ex cujus utero? Coc. Item Jud.13.17. dicitur מִי שְׁמֶךָ quis (es de) nomine tuo; seu, quod est nomen tuum? Bu. Lex. quod nomen tuum? aliàs מָה שְׁמֶךָ quod nomen tuum, ut Jon.1.7. Item מִי quis? interdum pro quî, quomodo; ut Am. 7.2. מִי יָקוּם יַעֲקֹב quis stabit Jacob? h.e. quî? & Ruth.3.16. מִי אַתְּ בִתִּי quæ tu filia mea? h. e. quomodo tecum agitur? & Isa.51.19. מִי אֲנַחֲמֵךְ quis consolabor te? h.e. quî? q. d. Quis fiam, quomodo me geram ut consoler te? Item, מִי אֲשֶׁר est, is qui, Eccl.9.4. Chaldæis frequens מַן דִּי, Dan.3.6..14. Hinc fortè explicandum Mat.7.9. τίς ἐστιν ὃν, pro ὅστις ἀπαιτήσει ὑμῶν. Item Exod. 32. 23. מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחֶנּוּ, i.e.eum, qui peccaverit mihi delebo; vel quis est qui peccavit mihi? eum delebo. Et 2 Sam. 18. 12. שִׁמְרוּ מִי observate quis, h.e. quicunque sitis, Coc. Sed occ.etiam cum præfixis; ut לְמִי אֵלֶּה, cujus es tu? לְמִי אֵלֶּה cujus sunt ista? Gen.32.18. Item, בְּשֶׁלְמִי cujus caulâ, propter quem, Jon.1.7. quasi ex בְּ & שֶׁל & מִי compositum, Bu.Lex. Interdum etiam præponitur אֵת ut 1 Sam.12.3. אֵת—מִי quem defraudavi, &c? & ibid. וּמִיַּד מִי & de manu cujus, &c. מִמִּי à quo, Psal.27.1. וְעַל—מִי ad quem, cui, &c. Ezech.31.2. אֶל—מִי & super quem, (i.e. cum quo, vel penes quem, &c.) 1 Sam.17. 28. Av. Interdum verò מִי est interrogativum etiam de re? ut Mich.1.5. מִי פֶשַׁע quod scelus Jacob non est Somron? i.e. Samaria, וּמִי בָמוֹת (ubi etiam מִי interrog. de pl.fæm.) & quæ excelsa Jehudah? non Jerusalaim? Quod R.D. exp. quis fuit causa prævaricationis Jacob? nonne viri Somron, quum fecerunt vitulos? & quis fuit causa excelsorum Judah? Nonne sacerdotes Jerusalaim? qui scil. quum non essent assidui, nec legitimè versarentur in suo ministerio, quisque ex populo ibat, & ædificabat sibi excelsa, &c. Pag. Merc. Cev. Cujus est defectio Jacobi? Annon Shomronis? & cujus excelsa Jehudæ? Annon Jeruschalaimorum? Jun. Item Gen.33.8. & dixit מִי לְךָ כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה R.D. exp. quis est cui misisti universam turmam hanc, quæ est tibi, (vel tuam, Merc.) cui occurri. Ego sic verterem, cujus, tuane est omnis turma hæc, quam obviam habui? Pag. Quæ tibi est tota acies illa cui occurri, &c. Jun.

Rad. 44. מִי, à quo מַיִם aqua, aquæ; vel Radix est מָיָה, inquit R. D. unde מַיִם ponitur pro מָיִם, formæ שָׁמַיִם, & in forma constr. מֵי, pro מֵימִי: & semper est numeri plur. sicut apud nos civitas: & venit secundum formam dualem ob duplicem aquam, superiorem scil. & inferiorem, quas dividit firmamentum, Gen.1.6, & 7. Pag.sim. Bu. Lex. Av. Cogn. eum יָם i.e. mare; quia collectionem aquarum vocavit Deus mare; & cum הָמָה tumultuatus est instar sonitus aquarum; Av. Jungitur interdum verbo sing. numeri; ut Gen.9.15. Lev.11.38 Num.19.20. & 24.7. Sed indè non sequitur מַיִם esse singulare, ut scribit Ab. Ezra, ad locum priorem: sæpe enim verbum singulare cum nomine pl. jungitur, per synthesin, Bu. Lex. Exod.20.4. legitur בַּמַּיִם in aquis, quæ subter terra sunt, i. e. inferiùs sitæ aridâ, supra quas arida extat. Confer Psal.24. 2. supra maria fundavit eam; sed sunt & aquæ super cœlo; Ps.148.4. de quibus Ps.104.3. qui contabulavit aquis cœnacula sua. Et Job.26.3. & constringens aquas in nubibus suis: vide Gen.1.6,7.. 2.6. & 2 Pet.3.5. γῆ ἐξ ὕδατος, καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα. Terra quæ ex aquis & per aquas constitit; & dicta scil. ex aquis quibus operta erat, aquis viz. partim in cava collecta, partim per venas terræ, & per totum aerem dissipatis; inter quas constitit arida. In Ezech.36.25. legitur מַיִם טְהוֹרִים aquæ puræ; & significatur res munda, habens vim purificandi à sorde reatus & peccati. Confer Joh.3.5. Hebr.10.22. 1 Joh.56. ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐν τῷ αἵματι, in innocentia & passionibus, venit pu-

rus

ens & sanguine aspersus. Item, מַיִם חַיִּים aquæ vivæ dicuntur salientes ex scatebra, Lev. 14.51,52. Item Job. 15. 16. שׁוֹתֶה כַמַּיִם עַוְלָה bibens injustitiam velut aquam, i.e. ei se recreans & oblectans; sic Job. 34.7. Coc. Quidam conjectant nomen ductum à copia, ex הָמָה & nomine יָם, cum quibus habet affinitatem. Sumitur pro tota illa materia liquida, quæ primo die creata est, Gen. 1. Item pro aquis simul rarioribus, ibidem, ubi de volatilium creatione agitur. Tertiò, de nubibus obscurioribus & densioribus dicitur. Tum de aqua elementari, separata ab aere & aquis superioribus. Ponitur & pro quolibet potu, ut panis pro quovis cibo. Item passim pro symbolo copiæ sumitur: unde & ad malorum & calamitatum copiam & impetum, quibus quis cum vitæ periculo circundatus agitatur & angitur, transferri solet. Metaphoricè potum etiam spiritualem & salutarem doctrinam indicat, Isa. 55. Merc. geminatur quoque nonnunquam in regimine, & in conjunctione cum pronominibus semper. Rectumque est dicere, quòd tunc Mem & Jod secundum sit signum pluralis. Et quanquam est per se pluralis numeri, tamen quum sit singularis significatione (quia non invenitur singulare) fecerunt Mem primum (vel potiùs posterius, Merc.) tanquam radicale: quemadmodum ex dictione פָּנִים cum Scheva, fecerunt פְּנִימִים; (quod tribuitur sing. פְּנִימִי, Cev.) Sic, ex מַיִם, fecerunt מֵימִי. Pag. Merc. Cev. Omnino in Kimchi, et si repugnantibus exemplaribus, legendum est, posterius: id quod satis indicat exemplum quod subjungit, פָּנִים per Scheva sub Pe: unde fit pl. פְּנִימִים, quasi Mem sit radicale; sic ex מַיִם factum est מֵימִים, quod absolutum non invenitur, & in regimine מֵימֵי, & sic cum affixis; Merc. Occurrit autem nomen hoc frequens, in textu, prout seq. ordine Conc. מַיִם, sed in pausa cum cametz penult. מָיִם aqua, aquæ, aquarum, aquas, &c. Gen. 1.6..6.17..7.6..8.9..18.4..21.14,19..24.13,17, 43.. 26.19,32..37.24. &c. ad Zach. 9.11.. 14.8. in 270. circ. l. Item cum ו cop. præf. formæ cum pathach, occ. locis seq. וּמַיִם & aquæ, Gen. 24.32. Exod. 34.28. Num. 20.5. Deut. 2.28..9.9,18. 1 Reg. 22.27. 2 Chron. 18.27. Ezr. 10.6. Neh. 9.15,20. Job. 28.25. Prov. 8.29. Isa. 30. 20. Ezech. 4.11,16. Dan. 1.12. Jon. 3.7. sed cum וְ præf. formæ cum cametz, sic, וָמַיִם & aquæ, 1 Reg. 18.4. 2 Reg. 6.22. Ezec. 4.17. sæpiùs autem occurrit cum הַ dem. præf. utrique formæ; sic, הַמַּיִם vel in pausa הָמָּיִם aquæ, aquas, &c. Gen. 1.2,6,7,9,10,20,21,22.. 7.17. &c. ad Ezech. 47.5, 8.9. in 100. circ. l. sed occ. etiam cum וְהַ & בְּ præf. solenne cum pathach, ut seq. וְהַמַּיִם & aquæ, Gen. 7.19..8.5. Exod. 14.22,29. 2 Reg. 2.19. Psal. 148.4. Ezech. 47.1. בַּמַּיִם in aquis, Ex. 15.10. Lev. 15.13. Num. 24.7. Neh. 9.11. Psal. 77.20..107.23. Ezech. 27.26. sæpius autem cum בְּ pro בַּהַ præf. utrique formæ; sic, בַּמַּיִם & in pausa, בָּמָּיִם in aquis, Exod. 12.9..20.4..29.4..40. 13. &c. ad Ezech 47.3,4. in 70. circ. l. Item cum וּבְ, וּבַ, כְּ, וְכַ, כַּ, לְ, לַ vel לָ & מִ præf. scil. vel formæ cum pathach, vel utrique; ut seq. וּבַמַּיִם & in aquis, Isa. 23.3..43.16. Ezech. 16.4. וּבָמָּיִם vel וּבַמָּיִם & in aquis, Lev. 14.51,52. Deut. 23.5. Neh. 13.2. Psal. 66.12. Jer. 13 1. כְּמַיִם sicut aquæ, Job. 11.16. Jer. 51.55. Mich. 1.4. כָּמָּיִם vel כַּמַּיִם sicut aquæ, Gen 49.4. Deut. 12.17,24.. 15.23. Job. 3.23..15.16..27.20..34.7. Psal. 22.15..79.3.. 88.18..109.18. Prov. 27.19. Isa. 11.9. Lam. 2.19. Hos. 5. 10. Am. 5.24. Hab. 2.14. וְכַמַּיִם & sicut aquæ, 2 Sam. 14.14. לַמַּיִם in aquam, Jos. 7.5. לָמַיִם inter aquas, Gen. 1.6. לַבַּמַּיִם vel לָמָּיִם ad aquas, Exod. 17.3.2 Reg. 2.21. Isa. 55.1. Jer 14.3. Am. 8.11. מִמַּיִם ex aquis, 2 Sam. 22. 17. Psal. 18.17..144.7. Ezech. 19.10..31.5. sed occ. etiam cum הַ dem. præf. & ה locali in fine, idque tam in forma per pathach quam per cametz, sic, הַמַּיְמָה ad aquam, Exod. 7.15. לַמַּיְמָה ad aquam, Exod. 8.16. sed occ. etiam in forma duali constr. sic, מֵי aquæ, aquas, &c. Gen. 7.7..36.39. Exod. 15.19. Num. 5.18,23,24..8.7. &c. ad Nah. 3.14. in 70. circ. l. cui etiam formæ constr. יְ, בְ, כְ, מִ & וּמִ sunt præf. ut seq. וּמֵי & aquæ, Gen. 7.10. Psal. 73.10. בְּמֵי in aquis, Num. 19.21..31.23. Deut. 32. 51. Jos. 3.13. Job. 9.30. לְמֵי ad, in aquam, Num. 19.9. 20.24. Jos. 16.1. Isa. 22.11. Am. 5.8.. 9.6. מִמֵּי ex aquis, Gen. 9.11. Num. 5.19. וּמִמֵּי & ex aquis, Isa. 48.1. Item in forma constr. occurrit servato utroque Mem; Bu. Lex. vel in forma duali constr. duplicata; Pag. sic, מֵימֵי aquæ, Exod. 7.19..8.2. Jos. 4.7.2 Reg. 5.12.2 Chron. 32. 3,30. Job. 24.19. 2 Reg. 18.27. cui etiam formæ constr. geminatæ לְ & מְ sunt præf. sic, לְמֵימֵי ad aquas, Dan. 12. 6,7. מִמֵּימֵי de aquis, Exod. 4.9..7.24. & in hac forma cum utroque Mem occ. etiam cum affixis variis; ut cum ' pro ־ ' ־, ob pausam; vel cum ־ ' ־ (cui etiam ' cop. est præf.) ut & cum ו, ף, יו, ־ ָ ־, ה & הֶם Aff. quorum quibusdam ' cop. est etiam præf. prout sequuntur, מֵימָי aquas meas, 1 Sam. 25.11. וּמֵימַי & aquas meas, Hos. 2.7. מֵימֵינוּ aquas nostras, Lam. 5.4. מֵימֶיךָ aquas tuas, Ex. 23.25. Num. 20.19. Deut. 29.11. וּמֵימֶיךָ & aquas tuas, Ezech. 12.18. מֵימָיו aquæ ejus, suæ, Num. 20.8. Psal. 46. 4. Isa. 33.16.. 57.20.. 58.11. Jer. 46.7. Ezech. 47.12. מֵימֶיהָ aquæ ejus, Jer. 6.7..50.38. מֵימֵיהֶם aquæ eorum, Exod. 7.19. Psal. 105.25. Ezech. 32.14. וּמֵימֵיהֶם & aquas suas, Ezech. 12.19.

Rad. 45. מִין m. est species, Pag. Bu. Quidam reducunt ad מָנָה, quod est numerare, ut significet conditionem qua res ab aliis generibus distinguitur: Speciem Logici appellant; Merc. species scil. quæ uni soli convenit; idea quæ ab aliis subtracta est: cogn. cum מָנָה distribuit specificè vel singulatim; Av. Occurrit autem No. hoc, cum ־ָ præf. ante יְ, הוּ, & ה Aff. ut seq. לְמִינוֹ ad speciem suam, Gen. 1.11. Lev. 11.15,22. Deut. 14.14. לְמִינֵהוּ ad speciem suam, Gen. 1.12,21,25.. 6.20..7.14. Lev. 11.17,22,29. Deut. 14.15. לְמִינָהּ ad speciem suam, Gen. 1.24,25..6.20..7.14. Lev. 11.14,19. Deut. 14.13,18. Ezech. 47.10. In forma pl. m. מִינִים, & in constr. מִינֵי species, vel genera, &c. Occurrit cum לְ præf. & הֶם Aff. sic, לְמִינֵיהֶם ad, vel in, juxta, species suas; Bu. Lex. & Conc. Av. Gen. 1.21. ubi tamen scribitur defectivè absque jod ult. pl. constr. & proinde quidam sumunt pro singulari, pro לְמִינָם, Coc. secundum speciem suam; Pag. Atque indè, i. quidam hinc derivant nomen תְּמוּנָה imago alicujus speciei, effigies quæ ab alia specie est subtracta; Av. &c. de eo autem vide suprà sub Rad. מין. Ab hac autem Rad. מִינִים Judæi sectas in religione vocant, & hæreses & hæreticos; Merc. Item huc etiam quidam reducunt, 2. No. pl. m. מְנִים organa, Bu. Conc. instrumenti musici nomen erat, forsan, à variis & inter se distinctis chordis, prout occurrit Psal. 150. Sed ad Radicem מָן vel נָן reducendum videtur ob dagesch; Merc. ubi etiam plerique id locant; ibi vide.

Rad. 46. מִיז est premere, exprimere, emungere; Pag.

Atque indè No. מֵץ m.premens, (est enim No.partici piale) pressor,emulsor, seu, qui emungit; Pag.Bu.Coc. Occurrit cum ה dem.præf.sic, הַמֵּץ premens, pressor, Isa.16.4. Item, indè etiam No. מִיץ idem,pressor, emulsor; Pag. vel potiùs substantivè, pressura, expressio, seu compressio, Bu.Lex.Merc. pressio, Coc.) observa autem Radices quasdam,viz. מוץ, מיץ, מָיַץ & מָצַץ idem valere; Merc.) Occurrit simpl.& cum ו cop.præf. sic, וּמִיץ pressura, Prov.30.33. וּמֵיץ & pressura, Prov. 30.33.

Rad.47. מִיק est, dissolvere, liquefacere; Pag. מִיק vel מוּק, in præt.kal, מָק mucuit, mucidus fuit; item contabuit; vel emarcuit; nam res mucidæ contabescunt & emarcescunt. Idem quod מָקַק, & est cogn.cum מוּךְ & מָכַךְ macuit, emaceratus est; Av. In Niphal, נָמַק tabescere,contabescere;Bu.Lex. Unde in fut.niph. 3.s.m. יִמַּק contabescet; Atque indè in 3.pl.m. יִמַּקוּ tabescent, Lev.26.39. ubi etiam scribitur cum cametz pro pathach, ob pausam, sed sine dagesch in Koph; sic, יִמָּקוּ idem,& ibid. Alii verò hæc referunt ad מָקַק; ubi vide. In hiphil, הַמִּיק tabificum esse, contabescere, Bu.Lex. In fut.hiph.3 s.m. יָמִיק: unde in 3.pl.m. יָמִיקוּ dissolvent,& loquentur,&c.i.e.dissolvent verbis suis;Pag. contabescent; Bu.Lex. vel dissoluti sunt; intransitivè. Quidam exp.fætere, vel facere fætere: sed est planè idem cum מָקַק, quod magis est in usu; & est, dissolvi, liquefieri, contabescere, Merc. tabidi sunt; Bu.Conc. Psal.73.8. mucescent, vel marcescent,&c. Av. qui statuit esse fut.kal pl.m. hujus Rad. מִיק. Item indè juxta Av.est No. מַק m. mucus fætidus,mucor, qui diutino siru contrahitur, marcor; prout occ. Isa.5.24. cum כְּ præf.sic, Radix eorum כְּמַק, ut mucor seu marcor erit,&c. Av.Hoc autem nomen etiam vide in Rad. מָקַק; nam ibi à plerisque locatur, sicut & quædam alia à quibusdam hic posita.

Rad.48. מִיר est mutare, permutare,commutare,Pag. Av.immutavit, dedit partem pro alia parte,idem quod נָמַר; & cogn.cum מָרַר amarus fuit,& מָרָה amaricavit, i.e. commutavit dulce in amarum. Hinc μείρω,μείρομαι sortior partes; Av.Non occurrit in kal, sed in Hiphil, הֵמִיר, idem cum kal, fecit commutationem, immutavit,Av. Occurrit in præt.hiph.3.s.m.simpl.sic, הֵמִיר mutavit,Jer.2.11. sed cum ה Interrog. præf. occurrit cum jod post He hiph sic, ibid. Jer.2.11. הֲהֵימִיר nunquid mutavit gens Deos? Pag.ubi Kimchi notat jod interponi inter He & Mem, quod sit signum Hannach, seu vocalis longæ; vel,ut ex duobus sit compositum,viz.ex מִר & יָמַר, hoc sensu; Num mutavit, & num extulit gens ulla Deum alium à suo? ut הֵימִיר sit sicut הֵישִׁיב a יָשַׁב: sed præstat jod ex abundanti adjectum; Merc. Cev. An mutaverit,&c. Bu.Conc. In Infin.kal, occ. cum Tzere in ult. vel cum בְּ præf.& chirek magno in ult.sic הָמֵר commutando, Lev.27.10,33. בְּהָמֵר in commutando, Psal.46.3. In fut. hiph. occ. 1.sing. & 3.s.m. cum chirek magno, vel cum Tzere in ult. cui priori formæ eum jod hiph. נִי est etiam Aff. ut & in 3. pl. plenè cum ו conv.ut seq. אָמִיר commutabo, Hos.4.7. יָמִיר commutabit, Lev.27.10. Mich.2.4. יָמֵר mutabit, Psal. 15.4. Ezec.48.14. יְמִירֻנּוּ commutabit illud, Lev.27.33. וְיָמִירוּ mutarunt, Psa.106.20. Atque indè No. תְּמוּרָה f.(cum Thau hæmant. præpositio, Pag.) commutatio, permutatio,Pag.Bu.Av.Occurrit cum ה dem.præf.sic, הַתְּמוּרָה commutatio,permutatio,Ruth.4.7. & in forma constr. תְּמוּרַת idem; unde cum ו Aff.occ.simpl.& cum ו cop. præf. ut & cum ה Aff.post ו cop. præf. ut seq. תְּמוּרָתוֹ permutatio ejus, Job.15.31..20.18. וְתִמּוּרָתוֹ & permutatio ejus,Lev.27.10,33. וְתִמּוּרָתָהּ & permutatio ejus, Job.28.17.

Rad.49. מָךְ, in præt.kal מַךְ est,depauperari,attenuari, pauper effici, Pag.Bu. labefactare, deprimi, infirmari: idem cum מוּךְ; Kimchi per humiliari exponit; Merc. מָכַךְ macuit, macruit, maceratus est, emaciatus est; sed dicitur de facultatibus macilentis,& exhaustis: unde etiam potest exponi pro depauperari; idem quod מוּךְ, & cogn. מָקַק macuit, emarcuit,marcidus fuit. Hinc Latinum maceo, macesco, emacio, &c. Av.Occurrit autem in præt.kal,3.s.m.vel potiùs in part. kal s.m. nam est part. cum sit cum cametz,nec in pausa; idque simpl.& cum ו cop.præf.utseq. וָמָךְ attenuatus,Lev. 27.8. וָמָךְ & attenuatus, Lev. 25.47. In fut.kal, 3.s.m. est cum Schurek loco cholem (ut יָרֵן à יָרַן; Pag.) pro יָמוּךְ, sic, יָמֵךְ attenuatus fuerit,Lev.25.25,30,39.& in 3.pl.m.fut.kal,(ut יָסוּבּוּ)occ.cum לַ conv.præf.וְיָמֹכוּ & humiliantur, deprimunt se, Ps.106.43. In Niphal, נָמַךְ idem, attenuatus est, &c. Pag.Bu. Item infirmatus est, iniminutus est, Bu.Lex. emaciatus,maceratus est; Av. Unde in fut.Niph.3.s.m.est, יִמַּךְ attenuatur,Eccl.10.18. In Hophal, הוּמַךְ, vel cum kibbutz & dagesch pro schurek, הֻמַּךְ attenuari, Bu.factus est marcescere,emaciatus est; & in hac forma occ. cum kibbutz ante dagesch in præt.hoph. 3.pl.m.cum ו cop. vel conv. præf. sic, וְהֻמְּכוּ & depauperabuntur, sive humiliabuntur; Pag. & attenuántur; Bu.Lex. & deprimuntur;Bu.Conc. Job.24.24. & emaciabuntur; ubi Mem habet schevà allevatum,ideoque in Caph sequente omittitur dagesch forte; Av. Nam est pro הֻמְכוּ; Bu. Lex. R. Jos.Kimchi scribit Radicem esse נָמַךְ, & probat ex eo, quòd Doctores locum humilem appellent, מָקוֹם נָמוּךְ; & quoniam Caph est absque dagesch; sed hoc non obstat, inquit R.D. nam נָמוּךְ prædictum est similiter à מָכַךְ ex Niphal, instar נָגוּז à נָגַז, & הֻמְכוּ est absque dagesch in Caph,ut נָסְבָה pro נָסַבָּה; Merc. vel est Imper. hoph. pro הוּמְכוּ submittite, defidite parum; Coc. qui solus sumit pro Imper. hoph. reliqui omnes pro præt.hoph.

Rad.50. מָכַר in Bu. Conc.duo significat; i.est vendere; tradere; dare; Pag. Quidam cum מָחַר, unde מְחִיר pretium, conferunt; sed hæ literæ permutabiles non sunt, Merc. מָכַר vendidit,tradidit quasi venditum; Bu.Lex.vendidit merces, venditavit, venum dedit. Cogn.cum מְחִיר commutatio; nam vendere,nihil aliud est quàm commutare merces pro pretio aut aliis mercimoniis: Hinc Latini per metath. literarum, acceperunt,mercor, mercator, merx,mercatura,&c.Av. Occurrit autem in præt.kal,3.s.m.simpl.& cum ו cop.vel conv præf. ut & cum נִי pro נִ, ob pausam, & cum ו Aff. cui & ו cop,est præf. & cum ם Aff.ut seq. וַיִּמְכָּר vendidit,Lev.25.27..27.20. וּמָכַר & vendiderit, Lev. 25.25. מָכַרְנוּ vendidit nos, Gen.31.15. מְכָרוֹ vendiderit illum, Exod.22.1. וּמְכָרוֹ & vendidit eum, Exod 21.16. Deut.24.7. מְכָרָם vendidit eos, Deut.32.30.& in 3 s.f.præt.kal,est, מָכְרָה vendidit, Ruth.4.3. Item in 1.sing. præt.kal, occ.simpl.cum cametz penult. pro pathach, & cum ו conv. præf. וּמָכַרְתִּי vendidi, Isa. 50.

1.

ו, וּמָכַרְתִּיו & vendam, Ezech. 30.13. Joel. 4.8. & in 3. pl. præt. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. cui ult. etiam ם eſt Aff. ſic, מָכְרוּ vendiderunt, Gen. 37.37.. 47.20, 22. Joel. 4.3 וּמָכְרוּ & vendent, Ex. 21.35. וּמָכְרוּם & vendent eos, Joel. 4.8. & in 2. pl. m. præt. kal, eſt, מְכַרְתֶּם vendidiſtis, Gen. 45.4, 5. Joel. 4.6, 7. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ה, וְ & כ præf. מוֹכֵר vendens, Lev. 25.16. הַמּוֹכֵר vendens, Ezech. 7.13. וְהַמּוֹכֵר & vendens, Ezech. 7.12. כַּמּוֹכֵר ſic & vendens, Iſa. 24.2. ut & in forma pl. m. abſol. & conſtr. occ. cum ו cop. præf. cui etiam ult. הֵן eſt Aff. וּמוֹכְרִים & vendentes, Neh. 13.16. וּמוֹכְרִים & vendentes, Neh. 13.20. וּמוֹכְרֵיהֶן & vendentes ipſas, Zach. 11.5. Item in part. f. f. ben. kal, in forma cum duplice ſægol ante Thau, occ. cum ה dem. præf. הַמּוֹכֶרֶת quæ vendebat, Nah. 3.4. In Infin. kal, occ. plenè ſic, מָכוֹר vendendo, Deut. 14.21. cui etiam formæ plenæ cum camerz penult. ו cop. eſt præf. וּמָכוֹר & vendendo, Deut. 21.14. ſed in forma cum Scheva penult. occ. cum ל præf. ſic, לִמְכוֹר ad vendendum, Neh. 10.32. ſed cum ה ֗ Aff. cholem tranſp. & mutatur in camerz chatuph poſt ל præf. ſic, לָמָכְרָה vendendi eam, Ex. 21.8. ſed cum ם ֗ Aff. cholem tranſp. & mutatur in chirek; ſic, מָכְרָם vendere eos, Neh. 13.15. Am. 2.6. In Imper. kal, ſ. m. מְכוֹר, ſed cum ה ֗ parag. cholem mutatur in chirek penult. prout etiam mutatur in 2. f. f. ſic, מִכְרָה vende, Gen. 25.31. מִכְרִי vende, 2 Reg. 4.7. In fut. kal, 2. ſ. m. occ. ſimpl. & cum נָּה ֗ Aff. תִּמְכּוֹר vendes, Pſ. 44.13. Prov. 23.23. תִּמְכְּרֶנָּה vendes eam, Deut. 21.14. & in 3. ſ. m. fut. kal, occ. plenè cum cholem in ult. ſed ante maccaph cum camerz chatuph in ult. ſic, יִמְכּוֹר vendet, Exod. 21.7. Lev. 25.29. Jud. 4.9. יִמְכָּר vendet, Lev. 25.15. cui etiam formæ plenæ ו conv. eſt præf. & huic cum ו conv. ם ֗ eſt Aff. וַיִּמְכּוֹר & vendidit, Gen. 25.33.1 Sam. 12.9. וַיִּמְכְּרֵם & vendidit eos, Jud. 2.14.. 3.8.. 4.2.. 10.7. & in 3. f. f. fut. kal, occ. cum ו conv. præf. ut & in 1. pl. m. (נִמְכְּרָה) occ. cum ו cop. præf. & נּוּ ֗ Aff. ſicut & in 2. pl. m. ſimpl. ſic, וַיִּמְכֹּר & vendidit, Prov. 31.24. וְנִמְכְּרֵנוּ & vendemus eum, Gen. 37.27. תִּמָּכְרוּ vendetis, Lev. 25.14. Neh. 5.8. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. וְיִמְכְּרוּ vendent, Ezec. 48.14. וַיִּמָּכְרוּ & vendiderunt, Gen. 37.28. In Niphal, נִמְכַּר venditus fuit, vendidit ſe, Bu. Lex. venditus eſt à ſeipſo, venundatus eſt: Av. & occurrit in 3. ſ. m. præt. niph. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. ut & in 3. pl. cum ו cop. præf. item in 2. pl. m. & 1. pl. præt. niph. ſimpl. ut ſeq. נִמְכַּר venditus fuit, Lev. 25.48. Pſal. 105.17. וְנִמְכַּר & vendiderit ſe; vendetur, Ex. 22.3. Lev. 25.39, 47.. 27.27. וְנִמְכְּרוּ venditi fuerunt, Neh. 5.8. נִמְכַּרְתֶּם venditi eſtis, Iſa. 50.1.. 52.3. נִמְכַּרְנוּ venditi ſumus, Eſth. 7.4. In part. niph. à ſ. m. נִמְכָּר venditus, occ. in pl. m. cum ה dem. præf. הַנִּמְכָּרִים venditi, Neh. 5.7. In Infin. Niph. הִמָּכֵר vendi, occ. cum ו Aff. ſic, הִמָּכְרוֹ vendi eum, Lev. 25.50. In fut. niph. occ. in 3. ſ. m. & f. ut & in 3. pl. m. ut ſeq. יִמָּכֵר vendetur, Lev. 25.34.. 27.28. Deut. 15.12. Jer. 34.14. תִּמָּכֵר vendetur, Lev. 25.23. יִמָּכְרוּ vendentur, Lev. 25.42. In hithpael, הִתְמַכֵּר vendidit, dedidit ſe, Bu. Lex. Av. Occurrit in præt. hithp. 3. ſ. m. ſimpl. & in 2. pl. m. cum ו conv. præf. הִתְמַכֹּר vendidit ſe, 1 Reg. 21.25. & vendetis vos, Deu. 28.68. In Infin. hithp. occ. cum ה Aff. ſic, הִתְמַכְּרְךָ vendi te, 1 Reg. 21.20. & in fut. hithp. à 3. ſ. m. יִתְמַכֵּר vendet ſeipſum, occ. in 3. pl. m. cum ו conv. præf. וַיִּתְמַכְּרוּ & vendiderunt ſe, 2 Reg. 17.17. Atque indè nomina, i. מֶכֶר m. venditio, res venalis, venale; pretium; Pag. Bu. Av. mercimonium & quicquid divenditur mercaturâ; Av. Occurrit ſimpl. & cum ה & ם ֗ Aff. מִכֶּר venditio; pretium; res venalis, Neh. 13.16. מִכְרָהּ pretium ejus, Prov. 31.10. מִכְרָם pretium venditionis ipſorum, Num. 20.19. Et 2. indè etiam No. heemant. cum Mem præpoſito, מִמְכָּר m. venditio, omnis res vendibilis, quicquid venundatur, merx venalis; Av. Occurrit ſimpl. & cum ה dem. præf. in forma ſc il. abſol. ſic, מִמְכָּר venditio, Lev. 25.14. Neh. 13.20. הַמִּמְכָּר venditio, Ezec. 7.13. & in forma conſtr. occ. ſimpl. & cum ו Aff. מִמְכַּר venditio, Lev. 25.25, 33. מִמְכָּרוֹ venditio ejus: venditionis ſuæ, Lev. 25.27, 28, 29, 50. In forma pl. m. מִמְכָּרִים, & in conſtr. מִמְכְּרֵי venditiones; vel pretium rerum venditarum, Bu. Lex. Unde cum יו ֗ Aff. eſt, מִמְכָּרָיו venditiones ejus, Deut. 18.8. Item, 3. hinc etiam No. heemant. cum Mem præpoſito, & Thau in fine poſt duplicem ſægol; ſic, מִמְכֶּרֶת venditio, jus venditionis, Bu. Av. prout occurrit loco ſeq. מִמְכֶּרֶת venditio, Lex. 25.42. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt gladius, machæra; item commoratio, converſatio aſſidua; Bu. Conc. idque in No. מְכוּרָה vel מְכֻרָה, f. commercium, negotiatio, Bu. Lex. in forma conſtr. eſt, מְכוּרַת: unde cum ם ֗ Aff. eſt מְכוּרָתָם negotiationis eorum, Bu. Lex. converſationis ipſorum; Bu. Conc. Ezech. 29.14. & in forma pl. f. מכורות negotiationes, vel converſationes; ſed occ. cum Aff. יִךְ ֗, & cum kibbutz pro ſchurek ſub Caph; ſic, מְכֻרוֹתַיִךְ negotiationum, vel converſationum tuarum; Ezech. 21.30. Bu. Conc. & Lex. Sed occ. etiam in forma cum cholem poſt Caph, ante idem Aff. ſic, מְכוֹרוֹתַיִךְ idem, commercia tua, Ezec. 16.3. Bu. Lex. vel converſationes tuæ; Bu. Conc. Hæc autem formarem à כור; & quidam volunt Caph eſſe pro Gimel, quaſi eſſent à ſing. מְגוּרָה peregrinatio, à Rad. גור; Eu. Lex. Item hinc etiam plerique deducunt No. מָכֶרָה f. machæra; gladius, quo occiduntur illi qui jure alicujus ſunt venundati & trâditi; Av. Hinc μάχαιρα gladius, &c. Av. Nam Græci nomen μάχαιρα ab Hebræis uſurpârunt; Pag. In forma pl. f. מְכֻרוֹת conventiones vel pactiones; Bu. Lex. vel habitationes; Quidam in Pag. aut gladii, juxta R. D. in Pag. Occurrit autem cum יהֶם ֗ Aff. ſic, מְכֻרוֹתֵיהֶם pactiones eorum, Gen. 49.5. quibus ſcil. Sichemitas in fœdus tranſmiſerunt, juxta Ab. Ezram: ſed R. Sal; gladium exp. qui Græcè dicitur ἡ μάχαιρα, Bu. Lex. Simeon & Levi fratres, arma violenta, machæræ eorum; Av. converſationes ipſorum; Bu. Conc. quidam, commutationes exp. ut ad hanc Radicem pertineat: quod ſcil. ſpolia abſtulerunt gladio injuriæ; Merc. מְכֵרוֹת videntur eſſe pugiones, ἐγχειρίδια, aut ſimile quid; Coc.

Rad. 51. מָלַל ſuccidit, præcidit, abſcidit, reſecuit; ſed ſi de ſermone uſurpatur, ſignificat raptim, præciſè ſeu compendioſè loqui, innuere & ſignificare; h. e. totam ſententiam uno membro comprehendere, & ferè Laconiſmum imitari. Cogn. cum מול & נָמַל, i. e. circumcidit; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignificata habet; i. circumcidere; ſed de verbo in hac ſignif. vide Rad. מול; Bu. Conc. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, loqui, dicere, Bu. Conc. verba fecit, loquutus eſt; Bu. Lex. & ſic occurrit in part. ben. kal, ſ. m. מוֹלֵל, loquitur, Prov. 6.13. In piel, מִלֵּל dixit, loquutus, eloquutus, effatus eſt;

Bu.Lex. præcisè loquutus est, præcisis verbis dixit; Av. Quidam conferunt hoc verbum cum מוּל & גָּמַל præcidere, resecare; unde מִלָּה exp.sermonem circumscribere; sicut זָמַר concisè cantare: nam מְלוּלוֹת spicæ dicuntur, quòd resecentur; & Doctores sic dicunt, הַמּוֹלֵל מְלוּלוֹת qui decerpit, vel resecat spicas; Merc. Occurrit autem in præt.piel 3.s.m.& 3.pl.m. cum Tzere pro Scheva penult.ob pausam. Item in fut.kal, 2.& 3.s.m. ut seq. מָלַל dixit, Gen.21.7. מִלֵּל eloquentur, Job. 33.3. תְּמַלֵּל effaberis, Job.8.2. יְמַלֵּל eloquetur, Ps.106. 2. Atque indè secundum quosdam occurrit hoc verbum in hithp. הִתְמוֹלֵל: unde in fut.hithp.à 3.s.m. יִתְמוֹלָל, in 3.pl.m.occ.cum cametz penult.pro Scheva ob pausam; sic, Psal.58.7. יִתְמוֹלָלוּ in spicas abeunt; scil.sagittæ, h. e.irritæ sint; non minùs quàm si spicæ pro sagittis essent. Significatione scil.ex nomine, quod ad finem hujus Rad.ponitur, petitâ; sed vide de hoc etiam, suprà sub Rad. מוּל. Bu.Lex.Item, indè nomina, i. מִלָּה f. eloquium, Pag.dictio præcisa, oratio constans uno membro, resecta prolixitate verborum; Av. ῥῆμα, λόγος. Coc. Occurrit autem hoc No.simpl.& cum ל præf. לְמִלָּה dictio, verbum, sermo, Psal.139.4. לְמִלָּה dicterium, Job.30.9. In forma constr. מִלַּת; unde occ.cum י & ו Aff. cui ult. ו cop.est præf. מִלְּתִי sermo meus, Job.13.17..21.2..24. 25..29.22. & מִלָּתוֹ & sermo ejus, 2Sam.23.2. In plurali occurrit in forma pl.m. idque simpl. & cum ו & בְּ præf. מִלִּים verba, sermones, Job.6.26..8.10..23.5..32.15,18.. 36.2. וּמִלִּים & sermones, Job.15.3. בְּמִלִּים verbis, Job. 16.4..19.2..29.9. In qua forma pl.m.occ.etiam cum Nun in fine ex forma Chaldaica, idque etiam simpl.& cum בְּ & ל præf.ut seq. מִלִּין verba, Job.12.11..15.13.. 26.4.. 32.11,14..33.8,32..34.3..35.4,16. בְּמִלִּין sermonibus, verbis, Job.4.2..38.2. לְמִלִּין verbis, Job.18.2. & in forma pl. m. constr. מִלֵּי eloquia, dicta, &c. occ. cum י pro ־ָ, ob pausam, & cum הֶם & הֵם Aff. sic, מִלַּי verba mea, Job.19.23..33.1..34.2,17..36.4. מִלֶּיךָ verba tua, Job.4.4 Prov.23.9. מִלֵּיהֶם verba eorum, Psal.19.5. Item, 2. hinc etiam No. מְלוּלָה spica resecta, seu decerpta à culmo suo; Av. occ.in forma pl.f.loco seq. מְלוּלוֹת spicas, Deut.23.27. Et, 3. secundum quosdam, hinc etiam No.hebraic. cum He formativo præpositio; viz. הֲמוּלָה vel הֲמוּלָה strepitus, murmur, susurrus, ut à multis colloquentibus: quo nomine notatur etiam crepitatio ut in lignis succensis; Coc. strepitus sermonis & verborum; Av. & sic, juxta R.D.occ. id No.locis seq. הֲמוּלָה vociferatio, Jer.11.16. Ezech.1.24. Primum nomen ex hac Rad. מָלָה est etiam dicterium, vel fabula; & quidam exp.sermonem concisum, seu dictum breve: atque ideo partes indeclinabiles à Grammaticis מִלּוֹת appellari, quasi dictiones concisas dicas; quòd sententias & dictiones circumstantiis determinent. Differunt autem apud illos חִיבָה & מִלָּה, quòd illud dictionem scriptam, at hoc eam quæ ore profertur, significet: item vox indeclinabilis dicitur etiam מִלַּת הַשָּׁעַם; q.d.dictio gustûs, quòd orationem velut condiat, &c. Merc.

Rad.52. מָלֵא (cum Tzere instar חֶסֶךְ) est, plenum esse, compleri, impleri, repleri; & interdum activè, implere, complere; Pag.Bu.Av. idem quod מָלָה; & cogn. cum אָלַם ligavit, h. e. implevit manipulum; hinc μαλεῖν augere, μᾶλλον magis, i.e. plenius, & μάλα maximè, &c. Av. Occurrit autem in præt.kal, 3.s.m. simpl. loco seq. מָלֵא plenus, vel plena fuit, Exod. 40.34,35. Jos.3.15. Jud.16.27. 1 Reg.8.10,11.2 Reg.6.17.2 Chr.9. 13,14..7.2,1. Job.36.16. Psal.10.7..65.10..110.7. Prov. 17.1. Eccl.8.11..9.3. Isa.6.3. Ezec.10.3..43.5..44.4. cui etiam ו est Aff. sic, מָלְאוּ implevit eum, Esth.7.5. & in 3.s.f.præt.kal, occ.locis seq. מָלְאָה plena est, Gen.6.13. Psal.26.10..33.5..48.11..104.24.. 119.64. Isa.11.9.. 34. 6..40.2. Jer.23.10..46.12..51.5. Ezec.7.23.. 9.9..10.4. Joel.4.13. Hab.3.2. cui etiam ו copi vel conv. est præf. sic, וּמָלְאָה & impleatur, Lev.19.29. Item, occ. etiam in 2.s.m. & 1.sing.præt.kal, plenè; sic, מָלֵאתָ impleristi, Job. 36.17. מָלֵאתִי plenus sum, Jer.6.11. Mich.3.8. sed in 1.s.occ.etiam defectivè absque Aleph 3.rad.loco seq. מָלֵתִי plenus sum, Job.32.18. sic etiam in 3.pl.præt. kal, plenè occ.locis seq. מָלְאוּ pleni, completi, impleti sunt, Gen.29.21.1 Sam.18.26. 1 Chron.17.11. Job.20. 11..21.24. Psal.38.8..74.20. Prov.12.21. Isa.2.6..15.14. 21.3..22.7..28.8..30.27. Jer.16.18..25.34. Lam.4.18. Ezech.8.16. Mich.6.12. sed pro eo defectivè etiam, absque Aleph 3.Rad. vel quasi esset à Rad. מָלָה, occ.loco seq. מָלוּ pleni erant, &c. in Ezech.28.17. & in pausa occ.plenè & cum Tzere pro Scheva penult.ob pausam; sic, מָלְאוּ plenæ sunt, Isa.1.15. Item, in 3.pl. præt. kal, occ.cum ו cop.vel conv.præf. extra pausam formæ cum Scheva penult. וַיִּמְלְאוּ & implebunt, implueverunt, Ex.8.21..10.6. Isa.13.21..14.21..27.6. Jer.19.4 Ezec.30.11. Joel.2.24. Zac.9.15. In part.ben.kal s.m.occ. etiam cum cametz & tzeri simpl. locis seq. מָלֵא plenus, Gen.23.9. Deut.34.9. 1 Chron.21.22,24. Psal.73.10.75. 9. Eccl.1.7. Jer.4.12..12.6..23.24. Ezech.17.3..28.12. Nah.1.10. cui etiam ו & יְהוָה sunt præf. יִמְלָא & plenus, Deut.33.23. וְהִמְלֵא & quod plenum, 2 Reg.4.4. & in forma constr. est cum scheva penult. sic, מְלֵא plenus, Jer.6.11. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum הֵ dem. præf. מְלֵאִים pleni, æ, a, Num.7.13,19,25,31,37,43, 49,55,61,67,73,79. Deut.6.11. Neh.9.25. Psal.144.13. Isa.6.1. Jer.5.27..35.5. Ezech.10.12. הַמְלֵאִים pleni, Isa.51.20. ut & in f.f. ben. kal occ. simpl. & cum הֵ dem. præf. מְלֵאָה plena, Num.7.14,20,26,32,38,44,50,56, 62,68,74,80. Ruth.1.21. 2 Sam.23.11. 2 Reg.7.15. 1 Chron.11.13. Isa.22.2. Ezech.37.1. Nah.3.1. הַמְלֵאָה plena, um, Deut.22.9. Eccl.11.5. Am.2.13. sed occ.etiam f.f. cum jod parag.post Thau pro He f. sic, מְלֵאתִי plena, Isa.1.21. & in forma pl.f. occ.simpl. & cum הֵ præf. מְלֵאוֹת plenæ, a, Gen.41.22. Num.7.86. Ezech.1. 18..36.38. & מְלֵאוֹת Gen.41.7. In Infin.kal, occ.simpl.& cum יִ, בְּ, & כְּ præf. מְלֹאת impleri, Lev. 8.33..12.4..25.30. Num.6.5,13. Jer.29.10. Dan.10.3. בִּמְלֹאת in repleri, Job.20.22. וּבִמְלֹאת vel cum vau, & in impleri, Lev.12.6. Esth.1.5. כִּמְלֹאת juxta implere, -ri, 2 Reg.4.6. Jer.25.12. Ezech.5.2. In Imper. kal pl. m. (à sing. מְלֵא imple) occ. simpl. & cum ו cop. præf. מִלְאוּ implete, Exod.32.29. 1 Reg.18.34. Jer.51.11. & מַלְאוּ implete, Gen.1.22,28..9.1. In fut. kal, 3.s.m. יִמְלָא vel יִמְלֵא, implebit, vel implebitur: unde in 3.s.f.occ.cum מֵ Aff.sic, תִּמְלָאמוֹ explebitur iis, Exod. 15.9. & in 3.pl.m. fut. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. וַיִּמְלְאוּ implentur, complebuntur, Gen.50.3.2 Sam. 7.12. Esth.2.12. וַיִּמְלְאוּ & completi fuerunt, Gen. 25. 24..50.3. In niphal, נִמְלָא impleri, repleri, Bu.Av. occ. in præt.niph.3.s.m. vel in part.niph. ut quidam volunt, s.m.sic, נִמְלָא repletum est, Cant.5.2. In fut.niph.1.s.m. אִמָּלְאָ

אִמָּלֵא implebor; unde cum ה parag. eſt, אִמָּלְאָה replebor, Ezech.26.2. & in 2.ſ.f.fut.niph.occ.ſimpl. cum Tzere pro Scheva penult. ob pauſam, & cum וְ conv. præf. extra pauſam,cum Scheva penult. ſic, תִּמָּלְאוּ repleberis,Ezech.23.33. וְתִמָּלְאוּ & repleta eras, Ezech. 27.25. Item in 3.ſ.m. fut.niph. occ.ſimpl. & cum וְ cop. & וְ conv præf. ut & in 3.ſ.f.modo eod. ſimpl. & cum וַ conv.præf.ut ſeq. יִמָּלֵא implebitur,2 Sam.23.7.2Reg.3. 17. Pſal.71.8.. 126.2. Prov.20.17. Iſa.6.4. Jer. 13. 12. וַיִּמָּלֵא & implebitur,Num.14.21. Pſal.72.19. וַיִּמָּלֵא & repletus,vel -ta,fuit,Exod.7.25. 1 Reg.7.14.2 Reg.10. 21.Eſth.3.5..8.9.Ezech.10.4. תִּמָּלֵא complebitur, implebitur, Job.15.32.Eccl.1.8..6.7. Hab.2.14. וַתִּמָּלֵא & impleta fuit,Gen.6.11. Exod.1.7. 2 Reg.3.20. Iſa.2.7,8. Ezec.9.9. Item in 3.pl.fut.niph. occ.ſimpl.& cum וְ cop. præf.ut & cum Nun parag.add. ſic, יִמָּלְאוּ implebuntur, Prov.24.4.Eccl.11.3. Zach. 8.5. וַיִּמָּלְאוּ & implebuntur, Prov.3.10. יִמָּלְאוּן implebuntur, Ezech.32.6.In piel מָלֵא, vel מִלֵּא, implevit, replevit, complevit, oppleviť; Bu.Lex.Av.& cum אַחֲרֵי, perfecit ſequendo; Av. Sic enim (conſtr.ſcil.cum אַחַר poſt) plenam & perfectam obſequentiam denotat, ſive, plenè alterius voluntati, vel mandatis obſequi; Merc. ut Deut.1.36. & Joſ.14.14. eò quòd מִלֵּא complevit ſeu perfecit poſt Dominum, i.e. perfecit voluntatem Domini, ut iret poſt Dominum, prout R.D.exp. in l. Rad. Pag. Item in Phraſeologia, מָלֵא מְלֹאת אֶבֶן implere plenitudinem lapidis in aliqua re; lapis plenitudinis appellatur, qui implet palas, i.e.concavitates & ſedes annulorum ubi ligatur, ſeu inſeritur lapis,&c.Exod.28.17. Pag. Merc. Sed præcipua phraſeologia hujus verbi in Conjug. Piel. notanda eſt, יָד מִלֵּא implere manum alicujus, vel aliquorum; ſignificat enim miniſterio aliquem,vel aliquos, conſecrare: nata namque locutio indè, quòd tradendo certas partes ſacrificiorum in manus ſacerdotum,immitterentur ſolenniter, in poſſeſſionem muneris ſacrificandi,in eóque pleniſſimè confirmarentur: atque indè ad quamvis conſecrationem traductum eſt: videExod.28. 41..29.9..& 32.29. &c. Bu.Lex.Item Num.3.3.quorum מִלֵּא יָדָם implevit, ſcil. oblationibus, manum; i. e. conſecravit; Pag. Ex hoc enim ritu, quo nemini licebat munus ſacrificandi aſſumere, quantumvis alioqui eſſet ex tribu Levi, niſi cui prius manus impleta fuiſſet partibus ſacrificiorum; factum eſt,ut, implere manum, ſumatur plerumque pro conſecrare, ſeu initiare ſacris: ſed legitur & de prophana impletione manûs, oblatione ſcil.donorum,1 Chron.29.5. Item de Idololatricis,atque ſuperſtitioſis conſecrationibus,2 Chro.13.8. Merc.Cev. Item,in 2 Chron.29.31. מִלֵּאתֶם impleviſtis manum veſtram Jehovæ: ſenſus, operam dare Jehovæ incepiſtis; Coc.Occurrit autem verbum hoc in præt. Piel,3.ſ. m. in forma cum Tzere ult. locis ſeq. מָלֵא complevit, implevit,replevit, Ex.35.35.Num.3.3.Deut.1.36. Joſ. 14.14.1 Reg.8.15..11.6..18.35. 2 Reg.9.24..21.16. 2 Chron.6.4..16.14.Job.22.18.Pſal.107.9..127.5..129.7. Iſa.33.5.Jer.41.9. & in forma cum cametz ult. loco ſeq. מָלְאָ implevit,Jer.51.34. cui priori formæ ו cop. vel conv.eſt præf.ſic,וּמָלֵא & implevit,Lev.21.10.ſed in reliquis perſonis præt.piel eſt cum forma in Tzeri ſub 2. Rad.ut in 2.ſ.m. quæ occurrit ſimpl.& cum ו conv.præf. ut & cum יְ Aff.ſic,מִלֵּאתָ impleviſti, Deut.6.11. Joſ. 14.9.1 Reg 8 24. 2 Chron.6.15. וּמִלֵּאתָ & impletis, Exod.28.17,41..29.9. מִלֵּאתָנִי impleviſtime,Jer.15.17. & in 1.ſing.præt.piel,occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. ut & cum הָ & וְ Aff.ut ſeq. מִלֵּאתִי implevi,Joſ.14.8. Jer. 31.25.Zach.9.13. וּמִלֵּאתִי & implebo,complebo, 1 Reg. 1.14.Ezech.32.5..35.8. Hag.2.7. מִלֵּאתִיהָ implebo &c, Jer.51.14. מִלֵּאתִיךָ implevi eum,Exod.28.3. Sic in 3. pl.præt.Piel occ.ſimpl.& cum ו conv. præf. ut & cum הָ Aff.ſic,מִלְּאוּ impleverunt,Num.32.11,12.1 Reg.20.27. וּמִלְּאוּ & impleb.Ezec.43.26. מִלְּאוּהָ implev.te,Iſ.23.2. Sed in 3. pl. occ. etiam cum הָ Aff. idque ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. מִלְּאוּהָ implerunt eam, Ezr.9. 11. וּמִלְּאוּהָ & impleverunt eum, 2 Reg.3.25. & in 2. pl. m. præt. Piel occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut in 1. pl. ſimpl. ſic, מִלֵּאתֶם impleviſtis, 2 Chron.29.21. Jer.44.25. וּמִלֵּאתֶם & impleviſtis,Ezech.11.6. מִלֵּאנוּ implevimus, Joſ.9.13. In part. Piel occ. in ſ. m. ſimpl. & in pl.m. cum הָ & וְהָ præf. מְמַלֵּא implens 1 Chron. 12.15,Jer.13.13. הַמְמַלְּאִים implentes, Job.3.14 Zep. 1.9. וְהַמְמַלְּאִים & implentes, Iſa.65.11. In infin. Piel cum לְ & יְ præf. occ. in forma cum tzere ult.ſic,לְמַלֵּא implere, ad implend. Exod.29.33. 1 Reg.2.27. 2 Chr. 13.9. Job.20.23. Prov.6.30. וּלְמַלֵּא Exod.29.29. Sed occ. etiam infin. Piel in forma cum וּת poſt Aleph 3. rad. idque cum לְ præf. ſic, לְמַלְּאוֹת, אֶת ad implendum,Exod.31.5..35.33. 1 Chron.29.5. 2 Chron.36.21. Dan.9.2. Sed in priori forma occ. etiam cum יְ præf.& ם Aff. ſic, וּלְמַלְּאָם & ad implendum eas, Jer.33.3. In imper. Piel ſ. m. & pl. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. utrique. מַלֵּא comple, imple, Gen.29.27..44.1. 1 Sam.16.1.Pſal.83.17.Ezech.24.4. וּמַלֵּא & imple, Ezec. 10.2. מַלְּאוּ implete, Jer.4.5. וּמַלְּאוּ & implete, Ezec. 9.7. In fut. Piel 1. ſing. occ. etiam ſimpl. & cum וְ cop. præf. cui etiam הוּ eſt Aff. ut ſeq. אֲמַלֵּא comp. implebo,Exod.23.26.Job.23.4.Prov.8.21. וַאֲמַלֵּא & implebo, Exod.31.3. וַאֲמַלְּאֶהוּ & implebo illud, Pſal.81. 14. & in 2.ſ. m. fut. Piel occ. ſimpl. & cum הַ interrog. præf. תְּמַלֵּא implebis, Exod.29.35. Job38.39. Pſal.17. 14.Ezec.3.3. הַתְמַלֵּא an implebis, Job.40.31. Item in 3.ſ.m. fut. Piel. occ. cum He loco Aleph. 3. rad. (pro יְמַלֵּא; Cocc.) loco ſeq. יְמַלֶּה implebit, Job.8.21 Sed regulariter cum Aleph 3. rad. occ. in 3.ſ.m. locis ſeq. יְמַלֵּא implebit, Lev.8.33..16.32. 1 Reg.13.33.Pſal.20. 5,6.Iſa.65.20.quomodo etiam occ.cum ו cop. & וַ conv. præf. יְמַלֵּא & implebit, Job.15.2. וַיְמַלֵּא & complevit, implevit, Gen.29.28. Exod.35.31. Lev.9.17.Num.14. 24.Jud.17.5,12. 2 Reg.23.14..24.4. Nah.2.13. & in 3. ſ.f. fut. Piel occ. cum וַ conv.præf.& in 1.pl. ſimpl ſic, נְמַלֵּא & implevit,Gen.21.19..24.16.Pſal.80.10. נְמַלֵּא implebimus, Prov.1.13. Item,in 3. pl. m.fut. Piel occ. ſimpl. cum tzeri pro ſcheva penult.ob pauſam,ſed cum וַ conv. præf. cum ſcheva penult. extra pauſam, cui etiam ם eſt Aff. ut ſeq. יְמַלְּאוּ implebunt, Ezech.7.19. וַיְמַלְּאוּ & impleverunt, Gen. 42. 25. Exod. 39. 10. וַיְמַלְּאוּם & impleverunt eos vel ea, Gen.26.15. 1Sam. 18.27. Denique, in 3. pl. f. fut. Piel. occ. ſimpl. & cum וַ conv.præf. תְּמַלֵּאנָה complebunt,Job.39.5. וַתְּמַלֵּאנָה & impleverunt, Exod.2.16. In Pual, מָלֵא impleri, repleri, unde in part.Pual, (à ſing.m. מְמֻלָּא impletus)occ. in forma pl.m.ſic, מְמֻלָּאִים impleti,Cant.5.14.In Hithpael, הִתְמַלֵּא explere ſe; Bu. i.e. deſiderium ſuum explere, Av. impendere ſe totum; quod forſan ſignificat, armari, Cocc. vel congregari, Pag. Melius tamen eſt expo-

exponere, ſeſe, i.e. animam ſuam, explere ; Merc. Occurrit in fut. hithp. (à 3. ſ.m. יִתְמַלָּא) 3. pl. m. cum Nun parag. & camerz pro ſcheva pennlt. ſic, יִתְמַלָּאוּן explent ſeſe, Job.16.10. Atque indè nomina, 1. מָלֵא m. plenus. In conſtr. מְלֵא ; & in forma pl. m. מְלֵאִים & in ſ.f. מְלֵאָה plena, vel plenum ; Bu. Lex. Hæc autem reliqui deſcribunt pro part. ben. Kal. ubi ea vide ſuprà. Item,2. indè etiam no.ſubſtant. מְלוֹא, vel מְלֹא plenitudo, multitudo, Bu. Lex. Pag. copia, abundantia, univerſitas, &c. Merc. πλήρωμα, πλήρωμα, Cocc. Occurrit ſimpl. locis ſeq. מְלוֹא vel מְלֹא plenitudo,Gen.48.19.Ex.9.8..16.32,33.Lev.2.2..5.12..16.12.Num.22.18..24.13.Jud 6 38.1 Sam.28.20.1 R. g.17.12.2 Reg.4.39.Eccl.4 6 Iſa.8.9..31.4. Item defectivè cum vau cholem, ſed abſque Aleph, 3.rad.loco ſeq. מְלוֹ plenitudo, Ezec.41.8. ſed in forma plena occ.etiam cum וּ & מ præf.ut & cum וּ cop præf. & וֹ & ה֫ Aff. ut ſeq. מְלוֹא & plenitudo,Lev.16.12.2Sam.8.2. מִמְּלֹאוֹ præ plenitudine,Eccl.4.6. וּמְלוֹאוֹ & plenitudo ejus,1 Chron.16.32. Pſal.96.11..98.7.Iſa.42.10. וּמְלֹאָהּ & plenitudo ejus, Deut.33.16.Pſal.24.1..50.12..89.12.Iſa.34.1. Jer.8.16..47.2. Ezech.19.7..30.12.Am.6.8.Mich 1.2.cui etiam ult. cum ה֫ Aff. מ eſt præf. מִמְּלֹאָהּ à plenitud.ſua,Ezec.12.19..32 15.Item,3.indè etiam no. מְלוֹא m.munitio, Jud.9.6. 2Sam.5.9.Kimchi putat fuiſſe locum amplum & latum, comitiis & conventibus publicis deſtinatum, dictum Millo, quòd repleretur hominibus, Bu. Lex. Erat locus in Jeruſalem conjunctus ſeu vicinus muro intrinſecus, & non erat ædificatus, ſed erat latus,ubi congregari ſolebant : quem locum Salomoh ædificavit ; Pag. Putant eum fuiſſe inter arcem Davidis quæ erat in vertice montis Sion, & collem Moriah, ubi poſtea à Salomone Templum eſt conſtructum ; illicque fuiſſe foſſam quæ Templum ab arce ſejungeret : ubi Davidis tempore hoſpites religionis ergò excipierentur : ſed Salomonem, cùm ibi domum uxori ſuæ, Pharaonis filiæ, & ejus famulitio varia ædificia conſtruxiſſet, ac eam foſſam replêſſet, indè eum locum vocâſſe Millo.Sed ratio Kimchi mihi potior eſt: cùm, multis ante Salomonem ſeculis, ſic locum comitiorum, vel concionum publicarum legamus appellatum, Jud.9. & 2 Sam.5. ut errent qui viri nomen fuiſſe putant ; Merc. Millo proprium erat nomen loci iuter Sion & collem Moriah, ubi erat vallis, quam Salomon terrâ opplevit & adæquavit ; ibidemque ædes pro ſervis & ancillis extruxit : & eſt nomen etiam domûs comitiorum, ubi plenitudo hominum congregabatur; Av.Kimchi ità explicat,quaſi eſſet locus vacuus cœtibus agendis qui ſolet dici רְחוֹב ; Cocc. Occurrit autem no. hoc ſimpl & cum הַ dem. præf. ut ſeq. הַמְּלוֹא Millo, minutio, Jud.9.6,20. 2Reg.12.21. הַמִּלוֹא Millo, 2 Sam.5.9. 1Reg.9.15,24.11.26. 1 Chron.11.8..32.5. Item, 4. indè etiam no. מְלֵאָה f. plenitudo, impletio, implementum ; Bu Lex. impletio , inſitio ; uſurpatur de gemmis quæ in pectorali & ſuperhumerali implebantur, i. e. includebantur ; Av. Occurrit in forma f.f. conſtr. Exod28.17. & implebis in illo מְלֵאַת אֶבֶן plenitudinem lapidis, i.e.palam,ſeu ſocum qui repletur lapide ; Pag. & implebis in illud inſitione gemmarum ; Av. Nam מְלֵאַת אֶבֶן dicitur inſertio lapidis ; Cocc. Item, 5.indè etiam no.pl.m. מְלֵאִים vel מְלוֹאִים impletiones, plenitudines, Bu.Lex. Av.Si de ſacrificiis dicitur, ſignificat conſecrationes ſacerdotum, quibus initiabantur ad miniſterium; Av. ut Lev.8.28. מְלֵאִים הֵם conſecrationes ſunt; vel,juxta R.D.eſt ſicut שְׁלָמִים pacifica, aut perfectiones ſunt : quia ſacrificium perfectionum aut pacificorum erat. Nam מְלֵאִים & שְׁלָמִים ſunt fratres in lingua : & in Rad. שָׁלֵם ſcribit Kimchi, ſacrificium מְלֵאִים ſic dici, eò quòd replebat voluntatem : nam omnes ex illo edebant; Pag. Ad verbum, impletiones, ut ſuprà dictum ; Merc. Sic אֵיל מְלֵאִים aries impletionum dicitur, i.e. conſecrationum, Exod. 29.22. ubi R. Sal. dicit ſic dictum, quòd eo compleretur & perficeretur actus ſacerdotalis ; Bu. Lex. Eo loco aries initiationis à 70. redditur τελείωσις, i.e. conſummatio, quia ſacerdotes per illa ſacrificia τελειοῦντο conſummabantur, ut idonei viderentur qui pro populo ordinaria & vulgaria ſacrificia offerrent. Sic Lev.8.33. יְמֵי מְלֵאִים dies initiationis veſtræ, quibus ſcil. ſacerdotium capeſſitis, & ſacras res incipitis tractare : 70. τελειώσεως, Cocc. Item אַבְנֵי מְלֵאִים, lapides impletionum, dicuntur inſitivi, quibus pala annuli impletur ; Exod.25.7. Bu. Lex. ſive lapides plenitudinum ſic dicuntur, inquit R. D. quòd repleant ſedes, & loca ubi ligantur lapides pretioſi, ut eſt in annulis, Pag. Alii, quòd illis implendum erat Ephod & pectorale ; Merc. gemmæ inſertionis; Av. Lapides enim plenitudinum ſeu impletionum ſunt gemmæ, quæ auro & argento includi ſolent, atque ità replent locum factum in materia aliqua aurea vel argentea, &c. Occurrit autem no. hoc pl. m. ſimpl. & cum וּ, הַ & וּל præf. ut ſeq. מְלֵאִים impletiones, conſecrationes, Exod.25.7..29.22..35.9.Lev.8.28. וּמְלוּאִים & impletiones,1 Chron. 29.2. הַמְּלֵאִים impletiones, Ex.29.26,27.31,34.35.27. Lev.8.22,29,31. וְלִמְלֵאִים & impletionum, conſecrat. Lev.7.37.Sed occ. etiam in forma pl.m.conſtr.cum כֶם Aff. מְלֵאֵיכֶם conſecrationum veſtrarum,Lev.8.33.Item occ. etiam in forma pl.f. מְלוּאוֹת impletiones, implementa, vel inſertiones Bu. Av. Cocc. plenitudines, i.e. palæ prædictæ : vel concavitates palarum, ſcil. ſecundum menſuram plenitudinis vel denſitatis lapidum; Pag. In hac forma pl.f.occ.cum בְּ præf.& הֶם֫ Aff. בְּמִלּוּאֹתָם impletionibus ſuis, Exod.28.20.. 39.13. Item, 6. indè etiam no. ſubſtant. מְלֵאָה f. plenitudo ; Bu. conc.Coc. i.e. maturus fructus, Cocc. Sive primitiæ frugum & liquoris ; Bu. Lex. Occurrit cum וְ præf. ſic. וּמְלֵאָה & ſicut plenitudo, Num.18.27. & in forma conſtr. f. f. cum תְּ Aff. eſt. מְלֵאָתְךָ plenitud. tua, Exod.22.28. Item, 7. hinc etiam. no. ſubſtant. מְלֵאת f. impletio, inſitio, Bu.Lex. plenitudo ; omne ſcil. quod eſt factum ad implendum foveam, aut concavitatem factam ſibi pro ſede, dicitur מְלֵאת, aut מְלֵאָה, vel מְלֵאִים, ut lapides milluim, &c. Pag. Occurrit autem no. hoc heemant. cum Thau in fine, Cant.5.12. manentes juxta, vel ſuper מְלֵאת plenitudinem : Ab. Ezra, in diſpoſitione perfecta, aut ſecundum diſpoſitionem perfectam.Alii,juxta foveam ſuam ; Pag.ſedentes in pala ſive funda ; יושבים על מלאת ſcil. annuli ; Cocc. (Lavantes in lacte) ſedentes ad plenitudinem, i. e. ad vas plenum lacte : nam מְלֵאת, plenitudo, dicitur locus omnis qui intus expletur quacunque re nè ſit vacuus ; Av. Denique, hinc etiam quidam ſumunt nominaliter מָלֵא plenus, repletus, 1 Chron.12.15. ſic Kimchi facit nomen Toar, ſive adject. prout ſimilis forma habetur in Rad.

Rad. מָלָה ; Bu. Lex. Sed potiùs, ut à pleriſque, refertur ad part. Piel ; ubi vide. Notandus locus ſuprà cit. ad No. מְלֵאָה in forma conſtr. cum Aff. viz. Exod. 22. 29. מְלֵאָתְךָ plenitudinem tuam, & lachrymam tuam, non retardabis ; i.e. primitias ſementis tui quum fuerint maturæ, & primitias vini tui, inſtar lachrymæ deſcendentis è torculari, non retardabis. Pag. Quidam eo nomine fructus omnis aridos volunt ſignificari ; ſed ſimpliciter, jam maturos intellige ; Merc. Sic etiam hoc ſenſu legitur in forma abſol. Num. 18. 27. וְכַמְּלֵאָה & ſicut plenitudo de torculari ; i.e. vinum ; ſic dictum, quòd non calcantur uvæ, donec perficiatur earum maturitas ; ut inquit R. D. in Pag. [מַלְאָךְ Angelus, legatus, nuncius, &c. de hoc vide rad. לָאַךְ legavit ; Av.

Rad. 53. מָלָה plenus fuit, repletus eſt. &c. idem quod מָלֵא. Occurrit in 3. pl. præt. kal, מָלוּ (formæ נָגְלוּ) Ezec. 28. 16. plena ſunt interiora tua, &c. in 1. ſ. præt. kal, מָלַאתִי plenus ſum, ſcribitur pro מָלֵאתִי. In Piel, מִלָּה implevit : ut occ. in 3. ſ. m. fut. Piel, Job. 8. v. penult. donec יְמַלֶּה impleverit riſu os tuum, &c. Juxta literas forma eſſet inſtar יִגְלֶה, ſed juxta punctа eſt forma inſtar יְמַלֵּא. Atque indè no. מִלּוֹ plenitudo, impletio, Ezech. 41. 8. fundaræ coſtæ, מְלוֹ plenitudinem calami, ſcil. habebant, nempe ſex cubitos, &c. Av. qui hanc Radicem hiſce vocibus ſtatuit peculiarem ; quas voces reliqui locant ſub præced. Rad. מָלֵא : ubi eas vide locis ſuis correſpondentibus.

Rad. 54. מָלַח ſale condiit, ſalivit, ſale conſperſit : Cogn. cum לָחַם comedit ; nam omnis cibus ſale conditus eſt ſapidior ; Av. Videatur tamen hæc Rad. verbaliter poſt nomen ſequens. Nam plerique Radicale nomen ponunt ante verbum. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignificat. i. eſt in no. מֶלַח m. ſal ; Pag. Bu. ἅλας, Cocc. Sal, quì à corruptione præſervat carnes ; at veſtimenta & res varias alias corrumpit : unde terra ſalis vel ſalſuginis, eſt terra infertilis & corruptioni obnoxia ; Av. Sed à contrario ſenſu dicitur בְּרִית מֶלַח fœdus ſalis, Num. 18. 19. i. e. incorruptibile & perpetuum : nam ſal multa à corruptione conſervat ; Bu. Lex. pactum ſalis perpetuum ; R. D. exp. נְצוּר præciſum, vel decretum, determinatum, ſeu abſolutum, quod ſcil. non accipiet finem ; Pag. Merc. Alii inviolabile pactum exp. unde olim ſal amicitiæ & pactorum ſymbolum erat ; Merc. Lev. 2. 13. לֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית non committes ut deſinat eſſe in muneribus tuis ſal fœderis tui Dei. Sal notat τὸ ἀσηπτον h. e. τὸ ἀφθαρτον καὶ ἀμεταθετον fœderis Dei : ſic, vice verſâ, בְּרִית מֶלַח fœdus ſalis eſt fœdus perpetuum, Num. 18. 19. fœdus ſalis ſeculi hoc coram Jehova tibi, &c. Sic 2 Chron. 13. 5. Jehovah dedit regnum Davidi -- -ipſi & filiis ejus, בְּרִית מֶלַח fœdere ſalis, i.e. jure perpetuo. Ad locum, Lev. 2. 13. reſpicit Chriſtus, Marc. 9. 49. πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται omne ſacrificium ſale ſalietur. Præcedit, πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται. Omnis enim igne ſalietur : Conf. 1 Cor. 3. 13. Ad æternitatem non niſi per ignem, 2 Pet. 3. 7, 10. aditus eſt. Ignis igitur electis pro ſale erit : quia ἀφθαρσίας σημεῖον, Cocc. Item, יָם הַמֶּלַח mare ſalis, i.e. ſalſum, Merc. Dicitur Lacus Aſphaltites, Gen. 14. 3. Merc. Cocc. quod & mortuum appellant, Merc. מִכְרֵה מֶלַח, Zeph. 2. 9. dicitur ſalina, i.e. fodina ſalis, Cocc. Occurrit autem no. hoc ſimpl. locis ſeq. מֶלַח ſal, Gen 19. 26. Lev. 2. 13. Num. 18. 19. Jud. 9. 45. 2 Sam. 8. 13. 2 Reg. 2. 20, 21. 2 Chron. 13. 5. Ezr. 2. 59. Neh. 7. 61. Job. 6. 6. Pſal. 60. 2. Ezech. 43. 24. Zeph. 2. 9. cui etiam וְ, בְּ, הַ, לְ ſunt præf. וָמֶלַח & ſal, Deut. 29. 23. הַמֶּלַח ſal, Gen. 14. 3. Num. 34. 12. Deut. 3. 17. Joſ. 3. 16. 12. 3. 15. 2, 5. 18. 19. 2 Reg. 14. 7. 1 Chr. 18. 12. 2 Chr. 25. 11. בַּמֶּלַח cum ſale, Lev. 2. 13. לְמֶלַח ſali, Ezec. 47. 11. Atque indè ab hoc nomine plerique deducunt verbum in kal, מָלַח, ſalivit ; ſale condivit, Pag. Bu. &c. vide Av. ad initium Rad. Occurrit in fut. kal, à 3. ſ. m. יִמְלַח ſaliet, Lev. 13. In 3. ſ. f. juxta quoſdam, omnis oblatio ſacrificii tui ſale תִּמָּלַח ſalietur ; vel tranſitivè, & ſic erit in 2. ſ. m. fut kal ; ſic, & omnem oblationem ſacrificii tui ſale ſalies ; Pag. ſalito, Bu. Conc. ſalies, Av. & hæc eſt germanior interpretatio, Pag. Verum egoſanè intranſitivè malim, ut in Hiphil הִמְלִיחַ ſit tranſitivum : unde infrà legitur Hophal in in Ezekiele ; Merc. Sale ſalietur, Bu. Lex. In Niphil, נִמְלַח evaneſcere, conſumi, Bu. man. eſt נִשְׁחַת corrumpi, vel כָּלָה deficere, juxta R. D. in Pag. q.d, diſſolvi, liquefieri & evaneſcere, Merc. corruptus eſt, ut veſtis corrumpitur. ſale tata ; Av. vel deteri, Bu. Lex. Occurrit in præt. Niph. 3. pl. m. cum cametz pro ſcheva penult. ob pauſam ; ſic, Iſa. 51. 6. Cœli ſicut fumus נִמְלָחוּ defecerunt, conſumpti ſunt ; Hieron. liqueſcent, Pag. evaneſcent, Bu. Lex. & Conc. corrumpentur ; Av. Chald. יָעִרוּן tranſibunt. R. Sal. נִתְבָּלוּ ; Cocc. Hunc locum in Iſa. imitatus videtur Petrus 2 Epiſt. 3. cap. Merc. In pual, מְמֻלָּח ſaliri, Bu. quaſi à præt. Piel, מִלַּח, vel מְמַלַּח ſalivit frequenter, Av. Occurrit in part. Pual ſ. m. Exod. 30. 35. ſuffimentum, unguentum, opus unguentarii מְמֻלָּח ſalſum, i. e. commixtum, Av. miſtum ; prout Targum habet מְעָרַב commiſtum ; q. d. erunt aromata contuſa, & pariter miſta diligenter ; Pag. Quidam putant tranſire in vim nominis, quaſi conditurам dicas, ſed nihil neceſſe eſt. Kimchi tamen ad lit, poſſe etiam, ut ſonat, intelligi ſalſum : quòd in ſuffitu admiſceretur ſal, Merc. ſalitum, vel ſalſum, ſcil. ſuffimentum : nam ſal Sodomiticum ad ſuffitum adhibebant, ut Ab. Ezra notat ; Bu. Lex. prout etiam docent in confectione ſuffitus in ſuis precationibus ; Merc. Chald. & R. Sal. commixtum : nam quod ſalitur, ſolet commiſceri ac ſurſum deorſum verti ; Bu. Lex. In hophal, הָמְלַח ; vel הֻמְלַח ; ſaliri, factus eſt ſaliri, Av. Occurrit in infin. hoph. cum ל cop. præf. & in præt. hoph. 2. ſ. m. cum kibbutz pro cametz catuph ; ſic Ezech. 16. 4. וְהָמְלַח לֹא הֻמְלַחְתְּ & ſaliendo non ſalita fuiſti, Pag. Bu. & ſaliendo non facta es ſaliri ; Av. ubi in præt. 2. ſ. f. pathach eſt ſub Cheth furtivum, pro הֻמְלַחְתְּ, à 2. ſ. m. ſcil. הֻמְלַחְתָּ ex Bu. Lex. Atque indè nomina, 1. מְלֻחִים pl. m. adject. devaſtati aut conſumpti ; Pag. Sic appellantur panni vetuſtate reſoluti, & detriti ſeu corrupti ; Merc. evanida, veſtimenta detrita ; Bu. Lex. veſtes vetuſtate attritas ; q.d. veſtes corruptionum ; Av. veſtimenta detrita ; R. Sal. לְשׁוֹן רַקָּבוֹן dicit eſſe ; Cocc. Occurrit autem hoc no. pl. m. ſimpl. & cum וְ præf. ſic, מְלָחִים evanida, Jer. 38. 11. וְהַמְּלָחִים & evanida, Jer. 38. 12. Item, 2. hinc etiam no. מַלּוּחַ m. malva, herba ſalſa ; hinc μαλάχη & Latinum malva ; Av. herba ſalſuginoſa. Job. 30. 4. Quidam malvam, alii halimum, alii urticam

verrunt: nam pro Hebræo חָרוּל in Targum ponitur מַלוּחִין; Bu. Lex. Eſt ſpecies herbæ juxta R. D. duræ & malæ quæ non germinat niſi in loco duro, ſimili לְמַלָּחָה, i.e. loco ſalſugineſo: utcunque ſit, herba dicta eſt à ſalſugine; Pag. Merc. Qui vellunt Malluach apud fruticem. Salſugineſa quædam planta: Græcum μαλάχη ſono convenit; Cocc. R. Peruſol, qui excidebant, ſcil. ob penuriam herbas amaras & ſalitas quæ naſcuntur juxta arbores, ut veſcerentur; Pag. Merc. Item 3. hinc etiam no. f. מְלָחָה ſalſugo; Pag. Bu. Av. Dicitur de terra ſterili & infructifera, Av. nam terra מְלֵחָה eſt terra ſalſuginis, ſalſugineſa, Bu. Lex. R. D. dicit מְלֵחָה eſſe Toar terræ quæ non germinat, & deſolata eſt ab habitatore; Pag. infrugifera terra, q. d. ſale conſperſa. R. Peruſol; dicitur מְלֵחָה vulgò eſſe ſalina, locus ſcil. ex cujus terra colligunt ſal, itáque eſt aridus; Pag. Merc. Occ. etiam no. hoc ſimpl. & cum ל præf. לְמָלֵחָה ſalſugo, Job. 39.6. Jer. 17.6. לְמָלֵחָה in ſalſuginem Pſal. 106.34. Deindè ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in no. pl. m. מַלָּחִים nautæ; Pag. Bu. Av. marini propriè; Bu. Lex. qui ſcil. in mare ſalſo navigant; Av. à ſalo, vel ſalſa aqua maris ſic dicti; Bu. Lex. vel remiges, eò quòd vertant miſceantque remis aquas; Pag. Sed potiùs à ſalo, i. e. mari, in quo aſſiduè verſantur; ut Latinè marini dicuntur; Merc. Occurrit autem no. hoc pl. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. הַמַּלָּחִים nautæ, Ezech. 27.29. הַמַּלָּחִים nautæ, Jon. 1.5. In forma pl. m. מַלָּחַי; occ. cum יךָ Aff. ut & cum ו cop. præf. & הֶם Aff. ſic, מַלָּחֶיךָ nautæ tui, Ezech. 27.26. וּמַלָּחֶיהָם & nautæ ipſorum, Ezech. 27.9.

Rad. 55. מָלַט eſt evadere: liberare, ſervare; Item ejicere infantem, aut parere; Pag. Convenit cum פָּלַט niſi quod non invenitur in Kal: ac literæ Mem & Pe, cum ſint ejuſdem organi facilè inter ſe permutantur; Merc. ſim. Av. Conjug. Niphal vide poſt Piel. In Piel, מִלֵּט eripuit, evadere fecit, liberavit: item enixa eſt, peperit, q. d. evadere fecit fœtum, Bu. vel ejicere fœtum, i. e. parere: & ſic etiam in hiphil, Iſa. 66.7. & projecit fœtum maſculum, ut exp. R. D. in Pag. enixa eſt, vel fecit ſeu faciet evadere, ſalvum enitetur marem: ut vau ibi convertat; Merc. Hieron. & peperit maſculum; Pag. Fecit effugere, &c. ut Bu. Av. Occurrit autem in præt. Piel 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum נִי Aff. מִלַּט eripuit, Ezech. 33.5. וּמִלַּט & liberavit, Eccl. 9.15. מִלְּטָנוּ eripuit nos, 2 Sam. 19.10. & in part. Piel occ. in ſ. m. ſimpl. & pl. m. cum הַ dem. præf. מְמַלְּטִים eripiens, 1 Sam. 19.11. הַמְמַלְּטִים eripientes, 2 Sam. 19.6. In infin. Piel eſt, מַלֵּט eripere, eripiendo, Iſa. 46.2. Jer. 39.18. & in imper. Piel ſ. m. מַלֵּט occ. cum הָ parag. add. ſic, מַלְּטָה libera, Pſal. 116.4. Sed occ. etiam in imper. Piel pl. m. ſimpl. & in ſ. f. cum ו cop. præf. ut in pl. m. cum ו cop. præf. cui etiam נִי eſt Aff. ut ſeq. מַלְּטוּ eripite, Jer 48.6. וּמַלְּטוּ & eripite, 1 Reg. 1. 12. וּמַלְּטוּ & eripite, Jer. 51.6, 45. וּמַלְּטוּנִי liberate me, Job. 6.23. In 1. ſing. fut. piel, occ. ſimpl. & cum אֲ cop. præf. ut & cum הִ Aff. ſic, אֲמַלְּטָה eripiam, Job. 29.12. וַאֲמַלֵּט & eripiam, Iſa. 46.4. אֲמַלְּטָךְ eripiam te, Jer. 39.18. & in 3. ſ. m. fut. piel, occ. ſimpl. & cum יְ cop. præf. ut & cum הוּ Aff. יְמַלֵּט eripiet, Job. 20.20. 22.30. Pſ. 33.17. 89.48. Eccl. 8.8. Am. 2.14, 15. וַיְמַלֵּט & eripiet, Pſal. 107.20. יְמַלְּטֵהוּ liberabit eum, Pſal. 41.2. Item in 3. ſ. f. & in 3. pl. m. fut. piel occ. cum יְ præf. utrique ſic, וְתִמְלַּט & eripuit, excluſit pullos, Iſa. 34.15. וַיְמַלְּטוּ & eripuerunt, 2 Reg. 23.19. In Niphal, נִמְלַט erectus, liberatus fuit; eripuit, eruit, liberavit, vel recepit ſe, evaſit; Bu. Lex. ereptus eſt à ſeipſo; i.e. evaſit, ſervatus eſt; Av. occ. in præt. niph. 3. ſ. m. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. cui utrique ו conv. eſt præf. ut & in 3. ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. נִמְלַט ereptus, liberatus fuit, evaſit, Jud. 3.26, 29. 1 Sam. 23.13. 30.17. 2 Chron. 16.7. Jer. 41.15. נִמְלַט idem, Prov. 11.21. וְנִמְלַט & liberatus erit, Job. 22.30. וְנִמְלָט & eripiet ſe, Ezech 17. 15. נִמְלְטָה erepta eſt, Pſal. 124.7. וְנִמְלְטָה & eam quæ evaſit, Jer. 48.19. & in 1. ſing. præt. niph. occ. in pauſa cum cametz penult. ſed cum ו conv. præf. extra pauſam cum pathach penult. ſic, נִמְלַטְתִּי evaſi, 2 Sam. 1.3. וְנִמְלַטְתִּי & eripiam me, 1 Sam. 27.1. prout etiam in 3. pl. præt. niph. occ. vel cum cametz penult. in pauſa, vel cum ſcheva, extra pauſam; נִמְלְטוּ vel נִמְלָטוּ evaſerunt, proripuerunt ſe, 2 Sam. 4.7. 2 Reg. 19.36. Iſa. 37.38. cui etiam formæ cum cametz penult. ו cop. eſt præf. & occurrit etiam in 1. pl. præt. Niph. cum cametz itidem penult. ob pauſam; וְנִמְלָטוּ & erepti ſunt, Pſal. 22.6. נִמְלָטְנוּ erepti ſumus, Pſal. 124.7. In part. niph. ſ. m. occ. וְהַנִּמְלָט & ereptus, 1 Reg. 19.17. וְהַנִּמְלָט & ereptus, 1 Reg. 19.17. & in infin. niph. occ. ſimp. & cum לְ præf. לְהִמָּלֵט eripiendo, 1 Sam. 27.1. לְהִמָּלֵט eripere me, Gen. 19.19. Eſth. 4.13. In imper. niph. occ. in ſ. m. & f. ſic, הִמָּלְטִי eripe te, Gen. 19.17, 22. הִמָּלְטִי libera te, Zach. 2.7. In fut. Niph. 1. ſing. occ. ſimpl. & cum הָ parag. cui etiam אֲ conv. eſt præf. אִמָּלְטָה eripiam me, 1 Sam. 27.1. אִמָּלְטָה eripiam me, Gen. 19.20. 1 Sam. 20.29. וְאִמָּלְטָה & evaſi, Job. 1.15, 16, 17, 19. & in 2. ſing. m. fut Niph. eſt, תִּמָּלֵט eripies te, Jer. 43. 38.18, 23. Sed in 3. ſ. m. fut. niph. occ. ſæpiùs, ſcilicet ſimpl. & cum הֲ interrog. & יְ conv. præf. ut ſeq. יִמָּלֵט evadet, evadat, eripiet ſe, 1 Reg. 18.40. 2 Reg. 10.24. Prov. 19.5. 28.26. Eccl. 7.26. Iſa. 49.24, 25. Jer. 32.4. 46. 6. Ezech. 17.18. Dan. 12.1. Joel. 3.5. Am. 9.1. הֲיִמָּלֵט an eripiet ſe, Ezech. 17.15. וַיִּמָּלֵט eripuit ſe, Jud. 3.26. 1 Sam. 19.10, 12, 17, 18. 22.1, 20. 1 Reg. 20.20. & in 1. pl. fut. niph. occ. ſimpl. ſed in 3. pl. m. occ. & cum ו conv. præf. נִמָּלֵט eripiemur, Iſa. 20.6. יִמָּלְטוּ eripientur, Dan. 11.41. וְיִמָּלְטוּ liberantur, Mal. 3.18. In Hiphil, הִמְלִיט idem cum Piel, Bu. eripuit, fecit erumpere ad latitudinem; Av. Occurrit in præt. hiph. 3. ſ. m. & f. cum ו cop. vel conv. præf. utrique ſic, וְהִמְלִיט & eripiet, Iſa. 31.5. וְהִמְלִישָׁה evadere fecit, enixa eſt, Iſa. 66.7. In Hithpael הִתְחַמֵּלְּט eripi; eripere, vel proripere ſe; Bu. extraxit ſe, evaſit; Av. Occurit in fut. hithp. 1. ſing. (à ſimplici אֶתְמַלֵּט eripiar, vel eripiam me) occ. cum ו conv. præf. וְאֶתְמַלְּטָה ereptus ſum, Job. 19.20. Item in 3. pl. m. fut. hihtp. occ. cum cametz ob pauſam, pro ſcheva penult. ſic, יִתְמַלְּטוּ proripiunt ſeſe, Job. 41.11. Atque indè no. מֶלֶט m. argilla, cæmentum; Pag. Bu. Malta, lutum, unde fiunt lateres, quod eſt in officina laterum. Hinc μάλθη, maltha; i.e. lutum emollitum ad conficiendos lateres; Hieron. vertit Cryptam; Av. Occurrit cum בַּ pro בְּהַ præf. Jer. 43.9. & abſcondes eos בַּמֶּלֶט in luto, vel cæmento: Hieron. in crypta, Pag. q. d. refugium ubi quis ſeſe abſcondit. Alii, officinam lateritiam, unde velut evadunt lateres, intelligunt. Doctores Hebræorum, teſte Kimchi, appellant הַמְּלָאכָה incruſtationem: (nam improbat quod quidam

quidam exponunt foramina, ubi ponuntur trabes) ſic & Arabicè inquit vocari אֵל מַלָּשׁ ; Merc. R. D. exp. in luto è quo fiunt lateres, vel in cæmento è calce arenaque confecto: nam juxta eum מַלָּשׁ eſt lutum è calce confectum, & arena; Pag. & abſcondes eos in Maltam; Av. In cæmento: Arabicè מַלַאשׁ eſt lutum, cæmentum, Latinis, maltha; Cocc. Notandus autem locus ſuprà cit. ad præt. hiph. Iſa. 3 reg. à pleriſque ſic exp. פָּסוֹחַ וְהַמְלִישׁ tranſeundo & liberando; Pag. Bu. Lex. &c. ut ſit infinitum hiph. per chirek ſub He, pro pathach, juxta Kimchi; (cui ſimile vide in דָּרַךְ) Merc. Bu. Lex. Alii verò faciunt præteritum, & eripiet, ſeu evadere faciet. Sed ſtructura orationis potiùs arguit eſſe infinitum; Merc. tranſeundo & eripiet; Av. Tranſibit & faciet evadere; Cocc.

Rad. 56. מָלַךְ in Bu. Conc. tria habet ſignif. i. regnavit, Rex fuit, regem egit; Pag. Bu. Av. Regem factum eſſe ſignificat, ſeu regnaviſſe; ut 1 Sam. 12. 14. אֲשֶׁר מָלַךְ עֲלֵיהֶם qui Rex eſt factus ſuper vos: & 1 Sam. 13. 1. בְּמָלְכוֹ cùm Rex fieret; annus enim ab unctione Sauli fluxit, antequam à populo Rex conſtitueretur. 1 Sam. 13. 1. 2. & duos annos מָלַךְ regnaverat ſuper Iſrael; i. e. regnum geſſerat; & (tunc) elegit ſibi Saul ter mille viros ex Iſraele: ſic 2 Reg. 25. 27. בִּשְׁנַת מָלְכוֹ anno quo Rex factus eſt. Et 2 Sam. 15. 10. מָלַךְ אַבְשָׁלוֹם Rex factus eſt Abſolom. Sic 1 Reg. 1. 11, 13, 18. &c. Coc. Frequenter hoc verbum מָלַךְ conſtruitur cum עַל ; Bu. Lex. Av. Sed ſæpiùs uſurpatur abſolutè; Av. Occurrit autem frequens admodum in textu, ut in præt. kal, 3. ſ. m. מָלַךְ regnavit, rex fuit, &c. Joſ. 13. 13, 21. Jud. 4. 2. 1 Sam. 12. 14. 13. 1. &c. ad Pſal. 47. 9. Iſa. 24. 23. 52. 7. & Jer. 52. 1. &c. in 100. circ. l. ſed in pauſa occurrit cum duplice cametz; ſic, מָלָךְ regnavit, 2 Sam. 5. 4. 1 Reg. 1. 18. 14. 19. 1 Chron. 16. 31. Pſal. 93. 1. 96. 10. 97. 1. 99. 1 Item cum י conv. præf. priori formæ cum pathach in ult. eſt, יִמְלַךְ & regnabit, Jer. 23. 5. Mich. 4. 7. & in 2. ſ. m. præt. kal, occ. ſimpl. & cum י conv. præf. ut & in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. מָלַכְתָּ regnaſti, 2 Sam. 16. 8. וְיָמָלַכְתָּ & regnabis, 2 Sam. 3. 21. 1 Reg. 11. 37. מָלְכוּ regnarunt, Gen. 36. 31. 1 Chron. 1. 43. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. ut & in ſing. f. in forma cum duplice ſæpè ante Thau, itidem ſimpl. & cum ה dem. præf. מוֹלֶכֶת regnans, Jer. 33. 21. הַמּוֹלֶכֶת regnans, Eſth. 1. 1. Jer. 22. 11. מוֹלֶכֶת regnans, 2 Reg. 11. 3. 2 Chron. 22. 12. הַמּוֹלֶכֶת Hammolechet, n. p. 1 Chro. 7. 18. Infin. kal, occ. plenè cum cametz & cholem, ſed ante Maccaph cum ſcheva & cametz chatuph pro cholem; ſic, מָלוֹךְ regnando, 1 Sam. 24. 20. מָלְךָ regnare, Gen. 36. 31. 1 Chron. 1. 43. 2 Chron. 36. 20. cui priori formæ הַ Interrog. eſt præf. הֲמָלוֹךְ an regnando? Gen. 37. 8. ſed occ. etiam cum לְ & מִ præf. formæ cum ſcheva & cholem; ſic, לִמְלוֹךְ regnare, ad regnandum, 1 Reg. 6. 1. 2. 15. Eccl. 4. 14. מִמְּלוֹךְ à regnando, 1 Sam. 8. 7. 16. 1. 2 Reg. 23. 33. Job. 34. 30. ſed cum affixis cholem tranſp. & mutatur in cametz chatuph; ut cum י Aff. ſic, מָלְכִי regnare ipſum, 2 Reg. 25. 27. cui etiam בְּ eſt præf. ſic; בִּמְלֹכוֹ in regnare ipſum, 1 Sam. 13. 1. 2 Sam. 2. 10. 5. 4. &c. ad Jer. 52. 1. in 40. circ. l. cui etiam formæ כְּ & לְ ſunt præf. ut ſeq. לִמְלֹכוֹ juxta regnare eum, 1 Reg. 15. 29. regnare, regni ejus, 2 Reg. 24. 12. 25. 1. 2 Chron. 16. 13. 17. 7. 29. 3. 34. 3, 8. Eſth. 1. 2. Jer. 1. 2. 51. 59. 52. 4. Dan. 9. 2. In Imper. kal, ſ. m. מְלוֹךְ ; ſed occ. ante maccaph, cum camerz chatuph pro cholem; ſic, מְלָךְ regna, Jud. 9. 14. ſed cum ה parag. add. in ſ. m. & in ſ. f. cholem tranſp. & mut. in camerz chatuph; ſic, מְלָכָה regna, Jud. 9. 8. מְלָכִי regna, Jud. 9. 10, 12. In fut. kal, occ. 1. ſ. ſimpl. & 2. ſ. m. ſimpl. & cum ה Interrog. præf. אִמְלוֹךְ regnabo, 1 Reg. 1. 5. Ezech. 20. 33. תִּמְלוֹךְ regnabis, Gen. 37. 8. 1 Sam. 24. 20. הֲתִמְלוֹךְ an regnatnrus es, Jer. 22. 15. & in 3. ſ. m. fut. kal, occ. cum cholem in ult. ſed ante maccaph cum cam. chat. pro cholem; ſic, יִמְלוֹךְ regnabit, Exod. 15. 18. 1 Sam. 8. 9, 11. 11. 12. 12. 12. 1 Reg. 1. 13, 17, 30, 24, 35. 2 Reg. 3. 27. 2 Chron. 23. 3. Pſal. 146. 10. Prov. 30. 22. יִמְלָךְ regnabit, Iſa. 32. 1. ſed cum י conv. præf. formæ plenæ ſæpiùs occurrit; ſic, וַיִּמְלוֹךְ & regnavit, Gen. 36. 32, 33 & ſæpiùs hoc cap. 2 Sam. 8. 15. 1 Reg. 10. 1. &c. ad Iſa. 36. 38. in 80. circ. l. Item occ. & cum י conv. præf. formæ ante Maccaph; ſic, וַיִּמְלָךְ & regnavit, 1 Chron. 3. 4. Jer. 37. 1. & in 3. ſ. f. fut. kal, eſt, תִּמְלוֹךְ regnabit, Eſth. 2. 4. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum י conv. præf. יִמְלוֹכוּ regnabunt, Prov. 8. 15. וַיִּמְלְכוּ & regnarunt, 1 Reg. 11. 24. In Niphal, נִמְלַךְ regnatum eſt, conſilium captum eſt; ut Neh. 5. 7. in fut. niph. 3. ſ. m. cum י conv. וַיִּמָּלֵךְ & regnatum eſt cor meum ſuper me; 70. ἐβασιλεύσατο, Av. Sed ſignificatio hæc in Conjug. Niph. pro, conſilium inire, eſt ex uſu Chaldaico: unde fut. niph. exp. & conſilium iniit, Bu. Lex. In hiphil, הִמְלִיךְ regnare fecit, regem præfecit, vel conſtituit; Bu. Lex. Av. Regem facere; Cocc. Occurrit in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & in 2. ſ. m. ſimpl. & cum י conv. præf. ut & cum נִי Aff. cui & י cop. eſt præf. ut ſeq. הִמְלִיךְ regnare fecit, regem conſtituit, 1 Sam. 15. 35. 1 Reg. 1. 43. 2 Reg. 19. 5. Jer. 37. 1. הִמְלַכְתָּ Regem conſtituiſti, 1 Reg. 3. 7. וְהִמְלַכְתָּ & Regem conſtituas, 1 Sam. 8. 22. הִמְלַכְתַּנִי Regem conſtituiſti me, 2 Chron. 1. 9. וְהִמְלַכְתַּנִי feciſti ut regnem, 2 Chr. 1. 8. & in 1. ſ. præt. hiph. ſimpl. & cum ה Aff. ut in 3. pl. m. ſimpl. ſic הִמְלִיכוּנִי Regem conſtitui, 1 Sam. 15. 11. הִמְלַכְתִּיהָ Regem conſtituite, 2 Chron. 1. 11. הִמְלִיכוּ Regem conſtituerunt, Hoſ. 8. 4. In part. hiph. ſ. m. occ. cum ה dem. præf. הַמַּמְלִיךְ regnare faciens, Ezech. 17. 16. In Infin. hiph. occ. cum לְ præf. locis ſeq. לְהַמְלִיךְ ad regnare faciendum, 1 Reg. 12. 1. 1 Chron. 12. 30, 38. 28. 4. 2 Chron. 10. 1. ſed occ. etiam Infin. hiph. cum לְ præf. & י Aff. ſic, לְהַמְלִיכוֹ ad regem conſtituendum eum, 1 Reg. 16. 21. 1 Chron. 11. 10. 2 Chro. 11. 22. In fut. hiph. 1. ſ. occ. cum י conv. præf. וְאַמְלִיךְ & regnare faciam, 1 Sam. 12. 1. ſed 3. ſ. m. cum י conv. habet Tzere in ult. & cum הוּ & הָ Aff. poſt chirek magnum penult. ut ſeq. וַיַּמְלֵךְ & regem conſtituit, 2 Reg. 23. 34. 24. 17. 1 Chr. 23. 1. 2 Chr. 36. 4, 10. וַיַּמְלִיכֵהוּ & regnare fecit eum, 2 Sam. 2. 9. וַיַּמְלִיכֶהָ & reginam conſtituit eam, Eſth. 2. 17. ſic in 1. pl. fut. hiph. occ. vel defectivè cum chirek ſolo, vel cum י cop præf. cum chirek magno in ult. & in 2. pl. m. occ. plenè cum chirek magno penult. poſt י conv. præf. נַמְלִיךְ Regem conſtituemus, 2 Reg. 10. 5. וְנַמְלִיךְ & Regem conſtituemus, Iſa. 7. 6. וַתַּמְלִיכוּ & Regem conſtituiſtis, Jud. 9. 16, 18. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum י conv. præf. cui etiam הוּ eſt Aff. poſt kibbutz pro ſchurek; ut ſeq. וַיַּמְלִיכוּ & Regem conſtituerunt, Jud. 9. 6. 1 Sam. 11. 15. 1 Reg. 12. 20. 16. 16. 2 Reg. 8. 20. 11. 12. 14. 21. 17. 21. 21. 24. 23. 30. 1 Chron. 29. 22. 2 Chr. 21. 8. 22. 1. 23. 11. 26. 1. 33. 25. וַיַּמְלִיכֻהוּ & Regem conſtituerunt eum, 2 Chron. 36. 1. In hophal, הָמְלַךְ fa-

tus est regnare, constitutus est in Regem; Bu. Av. prout occurrit loco seq. הַמֶּלֶךְ Rex factus est, Dan.9.1. Atque indè nomina, à מֶלֶךְ Rex, βασιλεὺς, Pag.Bu.Av. qui regioni alicui imperat; item, qui unius urbis seu ditionis imperium habet: nam olim is etiam Rex dicebatur, qui unius urbis habebat imperium; Av. manet ubique hoc nomen מֶלֶךְ invariatum, etiam in pausa. Est autem propriè, qui ad Regnum legitimè vocatus est, & certis legibus populum moderatur, non tyrannide opprimit; Merc. Occurrit autem No. hoc frequens admodum in textu, & ordine Conc. ut seq. מֶלֶךְ Rex, Regem, &c. Gen.14.1,2,8,9,10,17,18,21,22..20.2..26.1,8..36.31..40.1.&c. Job.41.26. Psal.10.17..21.2..24.7,9,10..45.14.16..47.8..48.3..61.7..72.1..99.4..105.20..135.11..136.19,20.&c. ad Mal.1.14. in 560.circ.l. Item occ. etiam cum ה interrog. præf. loco seq. הַמֶּלֶךְ an Rex? Mich.4.9. sed sæpiùs cum ו cop.præf. locis seq. וּמֶלֶךְ & Rex, Gen.14.2,8. Jud.19.1. 1 Reg.22.10,31,48. 2 Reg.3.9,12..6.8..19.13. 2 Chro.18.9,30,34. Psal.95.3. Prov.30.31. Isa.19.4..37.13. Jer.10.10..25.27. Ezech.37.23. Dan.11.25. Item cum ל (cum rametz ob pausam) præf. locis seq. וְמֶלֶךְ & Rex, 1 Reg.21.10,13.1 Chron.8.34..9.41. Prov.24.21. sed sæpiùs multò cum ה dem. præf. הַמֶּלֶךְ Rex,-gis,-gem, &c. Gen.14.17..39.20. Num.20.17..21.23. Jud.3.19..8.18.&c. Psal.20.10..21.8..33.16..45.6,12..95.6..145.1. Eccl.2.12. Cant.1.4.&c. ad Zach.7.1..14.10. in 550.cir. l. Item cum וַ præf. וְהַמֶּלֶךְ & Rex, 2 Sam.3.31..13.21..14.9,&c. ad Psal.63.12. Hos.10.3. in 40. circ. l. Item cum מֵ, שֶׁ, כְּ, בְּ & לְ præf. ut seq. מֵהַמֶּלֶךְ à Rege, 2 Sam.3.37. שֶׁהַמֶּלֶךְ quòd Rex, Cant.1.12. בְּמֶלֶךְ in, contra Regem, Num.21.27. 2 Reg.3.5..18.7..24.20. Isa.7.20. Jer.52.3. בַּמֶּלֶךְ cum Rege, contra Regem, 1 Sam.18.22.23,26,27.2 Sam.19.44..20.21.1 Reg.11.26,27.2 Chro.36.13. Esth.2.21..6.2. Cant.3.11. Jer.36.25. לְמֶלֶךְ sicut Rex, Job.15.24..29.25. Sed sæpiùs cum ל præf. לַמֶּלֶךְ regi, in regem, Gen.40.1. Exod.14.5. Num.21.30.&c. Psal.45.2..72.1. Zach.14.9..16.17. in 60.circ. l. Item frequenter cum ל pro לַ præf. sic, לַמֶּלֶךְ regi, &c. 1 Sam.18.18, 25. 2 Sam.6.12..17.16,21. &c. Psal.45.15. &c. ad Dan.1.10..2.2,4. in 90.circ.l. Item cum וְל & מ præf. ut seq. וְלַמֶּלֶךְ & regi, 1 Chron.29.20. Esth.3.8. מִמֶּלֶךְ à rege, præ rege, 1 Sam.15.23. Eccl.4.13. Dan.11.8. sed occ. etiam cum variis affixis; ut cum י, נוּ, ה & כֶם Aff. ut seq. מַלְכִּי Rex meus, 2 Sam.19.44. Psal.2.6..5.3..44.8..68.25..74.12..84.4..110.4. מַלְכֵּנוּ Rex noster, 1 Sam.8.20. Psal.89.19. Isa.33.22. Hos.7.5. מַלְכְּךָ rex tuus, Deut.28.36. Hos.13.10. מַלְכֶּם rex vester, 1 Sam.8.18..12.12,25. Isa.43.15. Am.5.26. ut & cum ך Aff. cui & שׁ est præf. & cum י Aff. cui ך & ל sunt præf. מַלְכֵּךְ rex tuus, Zach.9.9. שֶׁמַּלְכֵּךְ quòd Rex tuus, Eccl.10.16,17. מַלְכּוֹ rex ejus, regis sui, &c. Gen.24.7. 2 Sam.22.51. Psal.18.51. Hos.11.5. Zach.11.6. בְּמַלְכּוֹ Regi suo, Isa.8.21. לְמַלְכּוֹ Regi suo, 1 Sam.2.10. prout etiam cum ה Aff. cui & ל & וֹ sunt præf. מַלְכָּהּ Rex ejus, Jos.6.2.. 10.28, 30,37,39..11.10. Jer.8.19. Lam.2.9. Ezech.17.12. Hos.10.7. לְמַלְכָּהּ Regi ejus, Jos.10.30. וּלְמַלְכָּהּ & Regi ejus, Jos.8.2..10.1,39. ut & cum ם Aff. cui etiam כ est præf. מַלְכָּם Rex eorum, regi suo, 2 Sam.12.30. 1 Chron.20.2. Jer.30.9..49.1,3. Hos.3.5. Am.1.15. Mich.2.13. בְּמַלְכָּם regi suo, 2 Sam.20.2. Psal.149.2. Zeph.1.5. Item in forma pl.m. sæpe occurrit, viz. simpl. locis seq. מְלָכִים Reges, Gen.14.9. Jos.12.24. Jud.1.7..5.3,19. 1 Chron.16.21. Job.3.13..12.18..36.7. Psal.2.10..45.10..68.15,30..72.11..105.14..110.5..119.46..135.10..136.17,18. Prov.8.15..16.12,13..22.29..25.2,3. Eccl.2.8. Isa.10.8..45.1..49.7,23..52.15..60.16..62.2. Jer.13.21..22.4. Ezech.26.7..28.17. Dan.11.2. & semel in forma Chald. cum Nun pro Mem, pl. stc, מַלְכִין reges, Prov.31.3. & cum ו cop. præf. occ. locis seq. וּמְלָכִים & reges, Gen.17.6..35.11. Isa.41.2..60.3. Jer.25.14..27.6..30.41. Sed sæpiùs cum ה dem. præf. הַמְּלָכִים Reges, regum, &c. Gen.14.17..36.31. Deut.3.21.&c. Psal.48.5. stc. ad Dan.11.27. in 50. circ. l. Item cum וַ, בְּ & לְ præf. ut seq. וְהַמְּלָכִים & reges, Gen.14.5. 1 Reg.20.12,17. 1 Chron.19.9. בַּמְּלָכִים in regibus, in reges, 1 Reg.3.13. Hab.1.10. לַמְּלָכִים regibus, 2 Chron.1.12..26.23. Neh.9.37. Psal.144.10. Prov.31.4. Item in forma plm. constr. sæpè occurrit; sic, מַלְכֵי reges, regum, &c. Gen.17.16. Num.31.8. Deut.3.5..4.47..31.4.&c. Psal.2.2..68.13..72.10..102.16..148.11.&c. ad Lam.4.12. & Mich.1.1. in 120.circ.l. cui etiam formæ pl. m. constr. י, יִ, ךָ & לְ sunt præf. ut seq. וּמַלְכֵי & reges, 1 Reg.10.29. 2 Reg.17.8..23.22. 2 Chron.1.17. Jer.19.4. וּמַלְכֵי & coæt. reges, 1 Sam.14.47. לְמַלְכֵי sicut reges, 2 Reg.17.2. לְמַלְכֵי regibus, 1 Sam.27.6. 1 Reg.14.19,29..15.7,23..22.46..15.31..16.5,14,20,27..22.39. 2 Reg.1.18..8.23..12.20..14.18..15.6,36..16.19..20.2..21.18,27..23.28..24.5..10.34..13.8,12..14.28.. 15.11,15,21,26,31..13.12..14.15. Esth.10.2. Psal.76.13..89.28. Jer.1.18. Mic.1.14. cui etiam formæ pl.m.constr. נֵ (cui & ל est præf.) מַלְכֵי & הֶם, הָ & כֶם (cui & י cop. est præf.) sunt Aff. מַלְכֵינוּ reges nostri, Ezr.9.7. Neh.9.34. Jer.44.17. Dan.9.6. לְמַלְכֵינוּ regibus nostris, Dan.9.8. Neh.9.32. מַלְכֵיכֶם reges vestri, Jer.44.21. מַלְכֶיהָ reges ejus, sui, Isa.7.16. Jer.25.48..46.25. Ezech.32.29. מַלְכֵיהֶם reges eorum, Deut.7.24. Jos.10.40..11.12,17. Neh.9.24. Psal.105.30..149.8. Jer.2.27..32.32. Ezec.43.7,9. Hos.7.7. וּמַלְכֵיהֶם & reges eorum, Isa.60.10,11. Ezech.27.35..32.10..43.7. Item indè, 2. hinc etiam est No. מַלְכָּה regina, Pag. Bu. Av. βασίλισσα, Coc. Uxor regis, seu vidua regis imperium habens, Av. Occurrit cum ה dem. præf. locis seq. הַמַּלְכָּה regina, Esth.1.9,11,12, 17,18..2.22..4.4..5.2,3,12..7.1,2,3,5,7,8..8.1,7..9.12,29,31. sed occ. etiam cum וַ & בְּ præf. sic, וַתַּמְלֵכָה & regina, in Esth.7.6. בְּמַלְכָּה cum regina, Est.1.17. & in forma f.c. constr. occ. simpl. & cum י cop. præf. מַלְכַּת regina, 1 Reg.10.4,10. 2 Chron.9.3,9. וּמַלְכַּת & regina, 1 Reg.10.1. 2 Chro.9.1. Item in forma pl. f. est, מַלְכוֹת reginæ, Cant.6.8,9. sed occ. etiam sing. fœm. in alia forma; viz. cum duplice fœgol ante Thau; sic, מַלֶּכֶת regina, &c. sed quidam in quibusdam locis ubi legitur, volunt potiùs esse à rad. מָלַאכֶת vide illic; Bu. Lex. nam contendunt quidam scribi pro מְלֶאכֶת i.e. opus, seu machina; viz. ab ista rad. מָלַךְ Doctor Forsterus exponit, ministerium; Av. Occurrit autem No. hoc in hac forma absque Aleph cum ל præf. locis seq. לְמַלֶּכֶת reginæ, 1 Reg.10.3.2 Chron.9.12. Jer.7.18..44.17,18,19. Item, 3. hinc etiam No. מַלְכוּת regnum; Pag. Bu. Av. βασιλεία, dominium, potestas regia, imperium regale, seu dignitas regalis; Av. Occurrit simpl. locis seq. מַלְכוּת regnum, 1 Chron.12.23..28.5..29.25. 2 Chron.11.17..12.1..20.30..36.20. Ezr.4.5. Neh.12.22. Esth.1.6,11,19..2.17..3.6..5.1.6.8. &

15.

13..9.30. Pſal.145.13. Jer.49.34. Dan.9.1..10.13..11.2, 20,21. cui etiam ה, ך, ב, יך & ל ſunt præf. הַמַּלְכוּת regnum, Eſth.1.9..5.1.3, 6..7.2. בְּמַלְכוּת in regno, Ezr. 7.1..8.1. בְּמַלְכוּת in regno, in regnum, Eſth.1.14. Dan. 11.9. וּבְמַלְכוּת & in regno, Ezr.4.6. לְמַלְכוּת regni, 1 Chron.26.31.2 Chron.15.10,19..16.1..35.19. Dan.1.1.. 2.1..8.1. ſed occ. etiam cum ל pro לַה præf. loco ſeq. לַמַּלְכוּת ad regnum, Eſth.4.14. Item occ. etiam cum affixis variis, ut cum י. Aff. & יך præf. & cum ה vel in pauſa ך., cui & י cop. eſt præf. ut ſeq. וּבְמַלְכוּתִי & in regno meo, 1 Chron.17.14. מַלְכוּתְךָ regni tui, Pſ.145. 11,13. מַלְכוּתְךָ regnum tuum, 2 Chron.7.18. Eſth.3.8. Pſal.45.7. וּמַלְכוּתְךָ & regnum tuum, 1 Sam.20. 31. & cum י Aff. occ. cum Schurek, vel kibbutz penult. ſic, מַלְכוּתוֹ vel מַלְכוּתִי regnum ejus, regni ſui, &c. 1 Chron. 14.2..17.11..22.10..28.7..29.30. 2 Chron.1.1.. 36.22. Ezr.1.1..4.6. Eſth.1.2,4,20.. 2.3,16.. 5.1. Pſal. 145.12. Dan.1.20..11.4,17. Num.24.7.2 Reg.2.12. Jer.52.31. cui etiam formæ cum י Aff. ו, ב & ל ſunt præf. וּלְמַלְכוּתוֹ & regnum ejus, Pſal.103. 19. בְּמַלְכוּתוֹ in regno ſuo, vel ejus, 1 Chron.11.10.2 Chr.29.19. Eccl.4.14. לְמַלְכוּתוֹ regno ſuo, regni ſui, 2 Chr.1.18..2.11..3.2..16.12.. 33. 13. Eſth.2.16. & cum ה Aff. habet etiam י cop. præf. וּמַלְכוּתָהּ & regnum ejus, Eſt.1.19. & cum ם Aff. occ. ſimpl. & cum ך præf. מַלְכוּתָם regnum ipſorum, Jer. 10.7. Dan.8.23. בְּמַלְכוּתָם in regno ſuo, Neh 9.35. unde in forma pl.f. (pro more nominum in (ות eſt cum kibbutz, & jod, pro ſchurek, ante term. ות pl. f. ſic, מַלְכִיּוֹת regna, Dan.8.22. Item, 4. hinc etiam No. מְלוּכָה ſidem cum præced. regnum, Pag. Bu. &c. dominium, imperium, & quicquid ad regnum pertinet; Av. & interdum regia poteſtas; ut 1 Reg.21.7. תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה regiam poteſtatem geres ſuper Iſrael, &c. Cocc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. ſimpl. & cum ה & ל præfut ſeq. מְלוּכָה regnum, 1 Reg.21.7. Iſa.34.12..62.3. הַמְלוּכָה regnum, 1 Sam.10.16,26..11.14..14.49..18.8. 2 Sam.12.26..16.7. 1 Reg.1.46..2.15,22..11.35..12.21. 2 Reg.25.25.1 Chron.10.14. Pſal.22.29. Jer.41.1. Ezec. 17.13. Dan.1.3. Obad.1.21. לִמְלוּכָה in regno, Ezech. 16.13. Item, 5. indè etiam No. heemant. cum Mem form. præpoſ. viz. מַמְלָכָה idem, regnum, actio regnandi; & interdum pro contento; h.e. pro ſubditis Regis ſeu Provincia; Av. Regia dignitas & poteſtas; Coc. Occurrit autem No. hoc ſimpl. & cum י & ה præf. ut ſeq. מַמְלָכָה regnum, 2 Chron.9.19..13.5. Iſa.19.2. Jer.18. 7,9. Lam.2.2. Ezech.17.14..29.14. Am.7.13. וּמַמְלָכָה & regnum, 1 Reg.18.10.2 Chron.32.15. Iſa.17.3. הַמַּמְלָכָה regnum, Joſ.10.2. 1 Sam.27.5..28.17.2 Sam.3.10.1 Reg. 11.11,13,31,34..12.26..14.8..18.10. 2 Reg.11.1.. 14. 5..15.19. 1 Chron.29.11.2 Chron.11.1..14.4..17.5.. 21. 3..22.10..23.20..25.3..29.21. ſed occ. etiam cum ה, יְהוָה, ך, ב, יתְ præf. ut ſeq. וְהַמַּמְלָכָה & regnum, 1 Reg. 3.1. Iſa.60.12. Jer.27.7. בְּמַמְלָכָה in regnum, Iſa.19.2. בַּמַּמְלָכָה contra regnum, Am.9.8. לְמַמְלָכָה ad regnum, 2 Chron.22.9. מִמַּמְלָכָה à regno, Pſa.105.13. וּמִמַּמְלָכָה & à regno, 1 Chr.16.20. Item occ. etiam in forma conſtr. cum duplice ſæpe ante Thau, idque ſimpl. locis ſeq. מַמְלֶכֶת regnum, Exod.19.6. Num.32.33. Deut.3.4,10, 13. 1 Sam.24.20.2 Chron.13.8..21.4. Jer 26.25..28.1. Mich.4.8. cui etiam י., ה, vel in pauſa ה. & י ſunt Aff. מַמְלַכְתִּי regnum meum, Gen.20.9. וּמַמְלַכְתִּי & regnum meum, 2 Sam.3.28. מַמְלַכְתְּךָ regnum tuum, 1 Sam. 13.13,14. מַמְלַכְתְּךָ regnum tuum, 1 Reg.9.5. וּמַמְלַכְתְּךָ & regnum tuum, 2 Sam.7.16. מַמְלַכְתּוֹ regnum ejus, regni ſui, &c. Gen.10.10. Deut.17.18,20.2 Sam.5.12..7.12, 13. Iſa.9.7. & in forma pl.f. eſt, & occ. locis ſeq. מַמְלָכוֹת regna, 1 Reg.10.20. Neh.9.22. Pſa.46.7..79.6. Iſa.13.19.. 14.16..23.11..47.5. Jer.28.8..51.20. Ezec.37.22. Zeph. 3.8. Hag.2.22. cui etiam formæ pl.f abſol. ו cop. & ה dem. ſunt præf. וּמַמְלָכוֹת & regna, Pſal.102.23. Nah.3.5. הַמַּמְלָכוֹת regna, Deut.3.21. Joſ.11.10.1 Sam.10.18. 1 Reg.4.21. Jer.1.10. Ezech.29.15. Am.6.2. & in forma pl. f. conſtr. cum Schevа penult. occ. ſimpl. locis ſeq. מַמְלְכוֹת regna, Deut.28.25.2 Reg.19.15,19. 1 Chron.29.30. 2 Chron.12.8..17.10..20.29,6..36.23. Ezr.1.2. Pſa.68.33.. 135.11. Iſa.13 4..23.17.. 37.16,20. Jer.1.15.. 15.4.. 24. 9..29.18.. 34.1,17.. 51.27. cui etiam ה, ל & יל ſunt præf. לַמַּמְלָכוֹת regna, Jer.25.26. regnis, Iſa.10.10. וּלְמַמְלָכוֹת & regnis, Jer.49.28. Denique, 6. hinc etiam No. heemant. etiam cum Mem ab initio, & Thau in fine; ſic, מַמְלָכוֹת ſidem cum præced. regnum, &c. & occ. ſimpl. locis ſeq. מַמְלָכוֹת regnum, Joi. 13.12,21,27,30,31.1 Sam.15,28.2 Sam.16.3. Jer.26.1. Hoſ.1.4. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. eſt in No. מוֹלֶךְ Molech, idolum Ammonitarum, quod & מַלְכוֹם dicitur, 1 Reg.11.5. Bu. Lex. Putatur fuiſſe Saturnus, cui liberos ſuos per ignem traducebant, quaſi deum, ſeu aſtrum regium dicas; quod regnum haberet & dominium. Conſtruebantur duæ pyræ magnæ; & per utramque ſacerdotibus traditus puer ſuis pedibus trajiciebatur; Merc. Molech, nospen idoli quod à nonnullis putatur fuiſſe Saturnus, cui immolabant filios ſuos, eoſque comburebant in honorem ejus, tanquam ſuo Regi; Av. Occurrit autem No. hoc cum ה, ל & יל præf. ut ſeq. לַמֹּלֶךְ Molech, Lev.20.5. לְמֹלֶךְ Molech, Lev. 18.21..20.2,3,4. 2 Reg.23.11. Jer.32.35. וְלַמֹּלֶךְ & moloco, 1 Reg.11.7. Atque hinc etiam, juxta R.D. & pleroſque eſt No. מַלְכוֹם Milcom, Idolum Ammonitarum, quod etiam dicebatur מוֹלֶךְ, Av. & appellabatur etiam מַלְכָּן ſecundum unam lectionem, ut habes in Rad.: Pag. & pro eo dicitur etiam Malcom, juxta R.D. prout occ. locis ſeq. מַלְכָּם Malcom, 2 Sam. 12. 30. 1 Chron. 20.2. Ipſum autem No. Milcom occ. ſimpl. & cum יל præf. ſic, מִלְכֹם Milcom, 1 Reg. 11.5. Item, וְיִלְמֻלְכֹם & Milcom, 1 Reg.11.33. 2 Reg.23.14. Denique, iii. ſignif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt, conſilium in re, Bu. Conc. Cogitare, conſiliari, deliberare; nam מָלַךְ in lingua Aramæa eſt, conſulere; Pag. & ſic occ. in fut. niph. &c. prout ſuprà deſcribitur poſt kal, in Conjug. Niph. Notandus autem locus ſuprà cit. ad Hophal, Dan.9.1. אֲשֶׁר הָמְלַךְ qui Rex factus eſt ſuper regnum Chaldæorum; ni fallor, à Cyro, Mediſque & Perſis. Nam à Baltaſare regnum tranſlatum eſt ad Medos & Perſas, qui unum regnum conſtituunt; & niſi Darius hic Medus eſt ex eodem regno, quod Perſarum deinde fuit, nullus eſt rex Medus, cui regnum datum ſit. Cyrus autem ſine dubio eſt domitor Babyloniorum cum Mediis, non Medorum per Perſas. Confer Dan.5.28..6.1. Iſa.45. 1,2,3. Cocc. [מָלַל vide ſuprà ad initium מל.]

Rad.57. מָלַז mulſit, permulſit, demulſit, à mulcendo, h.e. dulcem fecit, edulcavit, mellitum reddidit, hinc μελίζω dulceſco, dulciter cano, permulceo cantu, μελίζομαι mellitum reddo. Item Latinum mulceo, mul-

ſum, aqua mulſa, &c. Av. Non autem occurrit in kal, ſed in Niphal, נִמְלַץ eſt מָתַק dulceſcere; Pag. Suave, dulce eſſe; Bu. Lex. demulſus eſt, mellitus fuit; Av. Occurrit in præt. niph. 3. pl. Pſal. 119. 103. מַה נִּמְלְצוּ quàm dulcia fuerunt, &c. eloquia tua; q. d. admodum dulcia fuerunt; Pag. quàm ſuavia fuerunt; Bu. Lex. quàm permulſi, i.e. melliti ſunt ſermones tui, &c. Av. i.e. omnia dicta tua, præ melle ſunt dulcia ori meo; Cocc. Item, juxta quoſdam, ex hac Rad. poſſunt eſſe מֵלִיץ interpres. & מְלִיצָה interpretatio: de quibus vide in Rad. לוּץ; interpretatus eſt, Pag. Av. Atque ſatius eſt hæc pertinere ad לוּץ; tametſi vicina ſit ſignificatio; nam מְלִיצָה diſſertum, ſuavem, vel elegantem ſignificat ſermonem: & מֵלִיץ facundum, qui ſuo ſermone oblectat; Merc. [מְלָצָר promus. Dan. 1. 11. Ab. Ezra ſcribit in lingua Chaldaica idem eſſe quod נוֹתֵן הַמְּזוֹנוֹת dans munera: communiter nomen proprium habetur, Bu. Lex. De eo vide ſuprà in rad. לָצַר, Cocc.]

Rad. 58. מָלַק eſt פָּרַק, ſcindere, ſecare, rumpere, dividere; Pag. ungue-ſecuit, rupit, diſcerpſit; Bu. Lex. emulſit ſanguinem ungue-ſecando cervicem voluceris, ut fit in jugulandis avibus juxtà legem Moſis: diſſecuit digitis emulgendo & extrahendo ſanguinem. Hinc Latinum mulgeo, emulgeo; Av. Pollice diſſecuit. Cocc. Occurrit cum ו conv. præf. Lev. 1. 15. & 5. 8. וּמָלַק & ungue ſecabit; Bu. Lex. & conc. Pag. vel ſcindet, aut dividet, &c. Pag. & emulgebit, i.e. torquebit, caput ejus: vel, emulgebit ſecando caput ejus è regione cervicis ejus; Av. & pollice diſſecabit; Cocc. ritus offerendi Aves in holocauſtum, vel pro peccato, deſcribitur à veteribus Hebræis, Talmud. Cod. Zevachim cap. 6. fol. 64. Bu. Lex. dabit, inquiunt, i.e. ponet alas ejus inter duos digitos ſuos, & pedes ejus inter duos digitos ſuos, & trahet illius collum ſuper vel ad duos digitos ſuos; & ſecabit ungue contra cervicem, donec perveniat ad jugulum, (Kimchi inquit, ad ſigna, ſcil. juguli; Merc.) & incidet illud (vel certè, magnam illius partem; Cev.) ſed non dividet prorſus, aut amputabit, Pag. Scribitur enim Lev. 5. 8. & non dividet. verùm in holocauſto avis, de quo agitur Lev. 1. 15. quia ibi dicitur, וּמָלַק & diſſecabit, vel diſcerpet ungue caput ejus: & non additur, וְלֹא יַבְדִּיל & non dividet; diſcerpet, vel abrumpet & dividet caput per ſe ſeorſim, & corpus ſeorſim; Cev.

Rad. 59. מִן eſt, de, ex, à, è, ab; Pag. Bu. Cocc. Connotat enim cauſam materialem; & efficientem, tam per ſe quàm per accidens: motum à loco; partem aut partes totius aut univerſalis; Pag. Item præ comparativè, pro magis quàm; Bu. Lex. Cocc. plus, magis: minus: item interdum pro cum. Item, pro, loco: Pag. Item, propter, Pag. Bu. Cocc. Item, in: &, ut non, ne: præter: ante: abſque, &c. Pag. ad ſequentem Radicem מָנָה quidam reducunt, quæ ſignificat, per partes aut numeros ſubducere: quòd ſit hæc particula excluſiva, negativa, aut privativa. Sed valet & interdum, poſt, ſicut & Latinis, A, præſertim ſi geminetur, ut quidam notant 2 Sam. 23. 4. מִצְּרוּחַ מִמָּטָר à ſplendore poſt pluviam; (à ſplendore, à pluvia, Cec.) ſic & aliàs ubi nomini tempus ſignificanti præponitur; Merc. מִן eſt præpoſitio à Rad. inuſitat. מָנַן idem ſignificante cum מָנָה. Cogn. cum מִין, i.e. ſpecies; nam diſtributionem ſpecialem à genere ſubtractam ſignificat. Generalis verò & frequentior hujus particulæ ſignificatio eſt, à, ab, de, è vel ex, &c. Av. ut Gen. 2. 22. מִן הָאָדָם ab homine, Cocc. vel, de homine, Pag. Occurrit etiam ſæpè cum præfixis: ut וּמִן & de, Jud. 10. 11. הֲמִן nonne de, &c. & interdum cum Lamed redundante, ut in Jer. 2. 7. לָמִן־עוֹלָם à ſeculo; Pag. Bu. Item cum additione literæ jod cum chirek, ut Jud. 5. 14. מָכִיר de Ephraim: & ibid. מָכִי de Machir, &c. & ſic Iſa. 46. 3. qui portamini מִמְּעֵי בָטֶן ab utero, qui geſtamini מִמְּעֵי רֶחֶם à vulva; Pag. Bu. Lex. & cum Lamed redundante, Mich. 7. 12. לְמִמְּצוֹר ab Aſſur, & ſic etiam ibid. וְלִמְמֵי & à munitione, &c. Pag. Bu. Conjungitur autem aliis vocibus, ejecto Nun, & ſequente dageſch, (in litera ſcil. ſeq.) ſi locum habeat; Bu. Lex. & ſic compenſatur Nun finale per Dageſch, ut מִפָּחַד à pavore; pro מִן פָּחַד; Cocc. ſic, מִכֹּהֲנֵי à ſacerdote Ezech. 44. 22. Bu. Lex. ſed pro dageſch venit tzere ante gutturalem aut Reſch; Cocc. ut מֵאֵל à Deo, Gen. 49. 25. & ſic, מֵאַהֲבַת propter amorem, Jud. 7. 8. Bu. Lex. מֵרֹאשׁ Iſa. 41. 26. Sed legitur etiam מֵהֵיוֹרֵת 1 Sam. 15. 26. & מֵחוּט, Gen. 14. 23. Item, מֵרְדוֹף 1 Sam. 23. 28. Item legitur מִגֹּנֶם, Jer. 31. 13. At מִיְּשֵׁנֵי Dan. 12. 2. & מִירֻשָּׁחָק 2 Chron. 20. 11. Coc. & interdum cum Lamed præfixo, לְמִבֵּן à filio, 2 Chron. 25. 5. Singulare autem eſt לְמֵרֵאשׁוֹנָה inde à principio, 1 Chron. 15. 13. ubi Mem cum pathach notatur, & tres literæ ſerviles concurrunt. Item, לְמֵרָחוֹק à longinquo, Job. 30. 32. Item ſæpe venit cum affixis, ut מִמְּךָ (pro מִמֵּךָ) à te, Dan. 3. 23. Bu. Lex. & מִמֶּנִּי à me ex me, præ me, Iſa. 22. 4. 30. 1. pro quo etiam dicitur מִמֵּנִּי, & מִמֶּנִּי, Pſal. 139. 19. Job. 21. 16. מִמֶּךָ Gen. 17. 6. & מִמֶּךָּ 1 Sam. 15. 18. & cum Aff. fæm. מִמֵּךְ Iſa. 49. 17. ſic, מִמֶּנּוּ ab ipſo, Pſal. 18. 9. 1 Reg. 20. 33. הֵמִמֶּנּוּ an ex ipſo eſſet, an ſeriò loqueretur. Job. 4. 12. מִמֶּנּוּ, Pſal. 68. 24. מִמֵּנּוּ; ubi alios legere מִמֶּנּוּ Kimchi monet. Et cum Aff. fæm. מִמֶּנָּה Jud. 11. 34. Ubi quidam explicant per חוּץ מִמֶּנָּה præter eam; ſed malim exponere מִמֶּנָּה ex ipſo: nam facilè ſubintelligitur, propterea, vel alius, alia. Non tamen diſplicet explicari, præterea; q. d. præter hoc. Item Pſal. 2. 3. מִמֶּנּוּ à nobis. & Gen. 3. 22. כְּאַחַד מִמֶּנּוּ ut unus ex nobis. Confer. cap. 1. 26. faciamus cum imagine noſtra. Ab. Ezra ad Gen. 3. 22. docet ממנו cum eſt plurale, primæ ſcil. perſonæ, ab Orientalibus legi מִמֵּנּוּ ſine dageſch in Nun: ſed eos errare: & ad Grammaticam Kimchi (qui duplex מִמֶּנּוּ ſolo ſenſu diſtinguit) bis annotatur orientales diſtinguere per Nun raphatum (i.e. lene abſque dageſch) in plurali. Ad particulam מִן additur, id teſtari Ab. Ezram. מֵהֶם occurrit frequens; ut Gen. 19. 9. pro יוֹתֵר מֵהֶם præ illis; & Joſ. 19. 47. וַיֵּצֵא גְּבוּל דָּן & exivit terminus Danis infra ipſorum copiam, i.e. non ſufficiens ipſis. Dicitur etiam מִמֶּנְהֶם Job. 11. 20. Item מִן comparationis cum elipſi ejus, in quo fit comparatio: ut Iſa. 40. 17. מֵאַיִן וְתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ i.e. minus quàm nihil. Sic Pſal. 45. 9. מִן הֵיכְלֵי שֵׁן candidiores & nitidiores quàm palatia ebore incruſtata: & Pſ. 62. 10. הֲמָה מֵהֶבֶל יַחַד illi (leviores) quàm vapor, pariter. Et Job. 11. 17. מֵעֲרָבַיִם יָקוּם חָלֶד magis quàm meridies (clarum) ſtabit ævum. Et Eccl. 9. 17. verba ſapientum in quiete audita מִזְּעָקַת (potentiora) quàm clamor Imperatoris, in ſtultis. Et Mich. 7. 4. rectus מִמְּסוּכָה (noxius) magis quàm vepres: aut minus

nus eſt, quàm vepres, ſive infrà veprem. מִן, ſubintellecto אֲשֶׁר notat initium temporis, & verbis jungitur; ut Pſal.45.9. מִנֵּי שְׂמָחוּךְ ex (quo) lætificarunt te. Sic Deut.33.11. מִן יְקוּמוּן ex (quo) ſurrexerint. Item, מִן non tantùm notat ſeparationem à termino, ſed etiam reſpectum ad terminum: ut Prov.7.19. ivit בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק in via, in longinquum; i.e. iter longum ingreſſus eſt. Et Iſa.22.3. מֵרָחוֹק בָּרְחוּ longe aufugerunt: & cap.23.6. deducebant eam pedes ejus מֵרָחוֹק longè: & 57.9. עַד מֵרָחוֹק in longinquum. Et Am.5.27. מֵהָלְאָה לְדַמָּשֶׂק ultra Damaſcum. Et Ezech.7.8. עַתָּה מְקָרוֹב nunc propediem effundam: ex propinquo, h.e. in propinquo. Item, מִן partitivum ante ſe excludit מִי, מַה vel מָה Hebræis אִישׁ vel דָּבָר; ut Job.6.25. Quid redarguet (aliquis) מָכֶם ex vobis? & Iſa.57.8. וַתִּכְרֹת לָךְ מֵהֶם & excidiſti tibi (aliquos) de illis. Num 24.19. וְיֵרֶד מֵיַעֲקֹוב & dominabitur (aliquis) ex Jacobo. מִן ſequente עַד, עַל vel לְ, habet ſenſum copulativum; tam, quàm: ut Gen.7.23. מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה tam homines quàm pecudes: & Gen.31.24. מִטּוֹב עַד רָע, i.e. vel bonum, vel malum. Et Iſa.10.18. מִנַּפֶשׁ וְעַד בָּשָׂר tùm animam, tum carnem. Et aliquando מִן ſolum hoc modo: ut 1 Sam.23.23. וּרְאוּ וּדְעוּ מִכָּל הַמַּחֲבָאִים videte & noſcite omnes latebras. Item מִן interdum eſt negativum, ut 1 Sam.8.7. מִמְּלוֹךְ (à regnando, i.e.) nè tex ſim. Et Pſal.69.24. מֵרָאוֹת nè videant. Hoſ.4.6. מִכַּהֵן nè fis ſaderdos mihi, vel nè accedas ad me. Et Ezech.16.14. וְהִשְׁבַּחְתְּ מִזּוֹנָה & faciam te ceſſare (à meretrice, i.e.) nè ſis meretrix. Et 1 Sam.15.23. & reprobavit, מִמֶּלֶךְ nè ſis Rex. Et Jer.17.16. & ego לֹא אַחַשְׁתִּי מֵרוֹעֶה אַחֲרֶיךָ non feſtinavi quò minùs paſcerem poſt te, i.e. tuum paſtum ſequerer (atqui ego non urſi nè eſſem paſtor obſequens tibi: Heb. poſt te; Jun.) מִן, ſi addatur negativè, abundat; ut Job.18.15. habitabit in tentorio ejus לוֹ מִבְלִי nihil ſuum; vel, nihil habere: Et Eccl.3.11. מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא הָאָדָם præterquam quòd non inveniet homo. Et Jer.10.6, & 7. מֵאֵין כָּמוֹךָ (penitus) non eſt tibi par; (ex eo quòd nullus eſt par tibi; Jun.) Circumſtantiam notat: ut Gen49.24. מִידֵי אֲבִיר יַעֲקֹוב מִשָּׁם רוֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל ex manibus herois Jacobi, indè ubi eſt paſtor, lapis Iſrael, h.e.ex cœlo,ubi eſt Angelus Jehovæ, qui eſt paſtor & rupes Iſraelis: pro, מֵאֲשֶׁר שָׁם Ezech.43.13. מִיּוֹם ex quo dies eſt: & Ezech.48.35. & nomen urbis מִיּוֹם ex quo dies eſt, Jehova ibi. Sic מִלְּפָנִים ab antiquo, Iſa.41.26. & מִקֶּדֶם ἀπ' ἀρχῆς, anteriùs, ab anteriore, Mich.5.1. מִיּוֹמָיִם poſt biduum. Præponitur interdum particula אֶל; ut Job 5.5. אֶל מַעֲנִים indè uſque à ſpinis: ſed aliter Joſ.15.3. אֶל מִנֶּגֶב אֶל מַבְּיוֹת לַשְׂרֵרוֹת uſque ab Auſtro. Et 2Reg.11.15. uſque extra ordines. Hæc appoſitè de hac particula ex Cocc. in quibus ſummatim deſcribuntur quæ reliqui ſparſim magis. Huc etiam quidam referunt illud Pſal. 150.4. בְּמִנִּים in chordis. Nam R. D. in lib. Rad. ad hanc Rad. מִן, ait, eſſe inſtrumentum ex muſicis inſtrumentis; i.e. ſpeciem eſſe inſtrumenti muſici. Et R. Sahad. exp. quaſi ſit מִינִים; q. d. in ſpeciebus multis muſicorum inſtrumentorum, i. e. in variis & diverſis muſicis inſtrumentis: ſymphoniacos dicas. Ab. Ezra. inſtrumentis multis quorum eadem eſt muſica; Merc. Sed occurrit etiam particula מִן cum jod parag. addito, plerumque quidem poſt Chirek, ut ſuprà deſcribitur ad initium Rad. Sed interdum eſt cum tzere ſub Nun dageſchato, & ante jod: quæ forma licèt poſſit videri eſſe forma conſtr. hujus no.pl.m.abſol. מִנִּים, nihil tamen notat aliud præterquam quod ſignificatur per ipſam part. מִן à, de vel ab, &c. ut Iſa. 30.11. declinate, vel recedite, מִנֵּי דֶרֶךְ de via, declinate מִנֵּי אֹרַח de, vel à ſemita; Pag.Merc. Senſus eſt, multis modis ſeu viis recedite & declinate à via, &c. Av. Recedite à via & declinate ab itinere: ubi מִנֵּי, ut aliàs ſæpiùs מִנֵּי, eſt pro מִן Cocc. [מִן Chald. Quis,qui, &c. vide in conc. Chald. Item; quidam hic ponunt ſpecialem Rad. viz. מָנָא diſtribuit portiones, diſtribuit ſingulis partes comeſtibiles; unde vita ſuſtentari poteſt. Idem quod מָנָה, & cogn. cum מִן à vel ab: nam diſtributionem partium ab aliis ſubtractarum notat: verbaliter non legitur; ſed indè no.pl.fæm. מָנָאוֹת; & cum jod pro Aleph מָנָיוֹת partes, portiones, &c. Av. Sed de hiſce vide in Rad. מָנָה; ubi à pleriſque notantur: item מְנָרָה Chald. vide in conc. Chald. ſub Rad. מְרַד; & מְנַרְעָא Chald. vide in Conc. Chald. ſub Rad. יְרַע.]

Rad. 60. מָנָה in Bu.Conc. quatuor habet ſignificata. i. numerare, ſupputare, denumerari, Pag. Bu. diſtribuit partitivè, & numeratim: diſtribuit omnes ſpecies ſingulatim, & ſuo ordine: Numeravit ſingulatim omnes partes, ſive diſtribuit portiones numeratas. Idem quod מָנָא & cogn. cum מִין ſpecies; & cum מִן à, de, ex, &c. ſignificat enim ſpecies à genere ſubtractas ſingulatim & ſeorſim numerare. Hinc per inverſionem Radicis νέμω diſtribuo, νομὴ diſtributio: νόμος lex diſtributa, & ſingulis jus ſuum tribuens; Av. Occurrit in hac numerandi ſignificatione in præt kal 3.ſ.m. ſimpl. & in 1. ſing. cum י conv. præf. מָנָה numeravit, Num.23.10. וְמָנִיתִי & annumerabo, Iſa.65.12. In part. ben. kal eſt מוֹנֶה numeratus, Pſal147.4. Jer.33.13. & in infin. kal occ. cum לְ præf. לִמְנוֹת numerare, Gen.13.16. 1 Chron.21.1,17.27.17. Pſal.90.12. Item in imper. kal,ſ.m. eſt מְנֵה numera, 2 Sam 24.1. In Niphal, נִמְנָה numeratus eſt, diſtributus eſt, &c. Av. Occurrit in præt. niph.3.ſ.m. & in infin. niph. cum לְ præf. ut & in fut. niph. 3.ſ. & pl.m. ut ſeq. יִמָּנֶה annumeratus eſt, Iſa.53.12. לְהִמָּנוֹת numerari, Eccl.1.15. יִמָּנֶה numerabitur, Gen.13.16. יִמָּנוּ numerabuntur, 2 Chro. 5.5. Atque indè ex hac Rad. in numerandi ſignif. ſunt nomina. 1. מוֹנִים pl. m. diſtributiones, partes; Av. vel vices, Pag. Bu. juxta Kimchi: quaſi numeros aut partes dicas; Merc. Cev. vel modi; & quid ſi ad מִין referri poſſit; Cocc. Occurrit locis ſeq. מוֹנִים vices, Gen.31.7,41. Item, 2. hinc etiam no. מָנֶה m. mina, libra, pondo, Bu. Lex. Av. maneh, i. e. mina, vel μνᾶ, mna; Pag.Av. aut numerus, juxta quoſdam; Pag. Vel potiùs,pondus rei numerariæ,&Hebræis continebat 60. ſiclos; Av. Mina ſacra antiqua continebat quinquaginta ſiclos ſacros, centum vulgares: mina autem nova Ezechielis ſexaginta ſiclos, centum viginti vulgares, adjectâ nimirum ſextâ parte. Sed fuit & Mina viginti quinque ſiclorum, ſive centum zuzim, aut denariorum: nam זוּז quarta pars ſicli; Bu. Lex. Occurrit cum הַ dem. præf. Ezech.45.12. viginti ſicli, viginti quinque ſicli, quindecim ſicli, הַמָּנֶה mina, vel μνᾶ erit vobis. Mina media, 20. maxima 25. minima 15. ſicli.

ſicli. Erat mina parva 60. drachmarum; media 80; maxima, 100. Sunt qui numeros hos colligunt; ut mina ſit 60. ſiclorum: ſed id recipere non poſſum. 1 Reg. 10.17. שְׁלֹשׁת מָנִים זָהָב tres minæ auri. At 2 Chr. 9.16. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָהָב trecenti aurei. Hinc R. Levi colligit minam habere 100. ſiclos; Cocc. mina, Græcè μνᾶ mna, libra, genus ponderis, ſiclos habens ſexaginta, qui faciunt obolos mille ducentos, & habet mina libram unam & ſemiunciam, & ſunt ſolidi ſeptuaginta quinque. Priſcianus, libra vel mna Graia drachmas habet 75. Accipe præterea patrio quam nomine Graii, Mnam vocitant, noſtrique Minam dixere priores. מָנָה igitur (ut ex Ezech.45, in principio patet) erat pondus ſexanginta ſiclorum: Sekel verò viginti obolorum. Maneh item laicum fuiſſe ſexaginta ſiclorum; ſanctuarii verò duplum; i.e. centum & viginti; Pag.& in forma pl. m. eſt & occ. locis ſeq. מָנִים Minæ, libræ, 1 Reg. 10.17.Ezr.2.69. Neh 7.71,72. Item 3. indè etiam no. מְנִי m. numerus, copiæ; Bu. Lex. Meni eſt Mercurius, quem mercatores colebant, illique libabant ut fœliciores eſſent in negotiationibus: nomen habet à numeratione, ſeu diſtributione; Av.Occurrit cum לַ pro לָהּ præf. ſic, Iſa.65.11.qui inſtruitis ipſi Gad menſam & impletis, לַמְנִי ipſi Meni libationem: 70. τῷ δαίμονι, Av. Qui impletis לַמְנִי copiis, ſive numeris iſtis, ſcil. deorum cœleſtium, ſtellarum quæ pro diis colebantur; Bu.Lex. vel numero, ſcil. ſtellarum: i.e. ſeptem planetis, juxta R. D. Sunt autem qui dicunt nomen eſſe ſtellæ cujuſdam; Pag. Quidam enim conjectant eſſe Mercurium, à numeratione: quod ei libarent qui eum in negotiatione ſibi propitium eſſe vellent: putabatur námque Mercurius negotiationi & Mercaturæ præeſſe. (Nam eidem Mercurio, etiam hodie in illos, qui eo, in Horoſcopo ſeu aſcendente, aut alia duodecim domorum, fæliciter poſito, naſcuntur, vim ac divinam quandam potentiam, non ſine idololatria, adſcribunt, quòd ſint in negotiationibus, cæteris multò fæliciores; Forſt.) Et ſunt etiam qui ſimpliciter numerum exponunt, cui nonnulli Idololatræ ſervirent, Pythagoreorum more; Merc. לַמְנִי numero, i e. qui offertis pluribus panem & vinum, & non uni Deo in Chriſto ſervitis. Nam exiſtimo Iſaiam, eo capite, non loqui de ſuperſtitione ab Iſraelitis ante Chriſti apparitionem excercita; ſed de quodam idololatriæ genere, à Chriſtianis nominatis, admiſſo. Unus Deus eſt, unus ſacerdos ſecundum ordinem Melchiſedec, Chriſtus; una oblatio, quæ peccata abolet. Is nobis menſam ſuam dedit, in qua pignora reconciliationis & communionis exhibentur nobis. Hæc menſa non debebat mutari in altare, & vinum non debebat ibi fundi, ut libamen. Quod non fit in honorem unius Dei. Quia Deus unus eſt, una etiam juſtificatio eſt, & non eſt diverſus ab ipſo juſtitiæ auctor. Menſa, quæ ità ſtruitur, ut altare ſtruitur turmæ illi, quæ vocatur beſtia; & libamen ſive crama (ex vino & aqua) funditur numero beſtiæ, Apoc.13.17..15.2.Hæc de hoc loco ex Cocc. ad nomen גָּדַד ſub Radice גָּדַד. Deinde, ii.ſignif. 2.hujus rad.eſt in Conjug. piel, מִנָּה paravit, præparavit: item, conſtituit, præfecit; Bu.Lex.Diſtribuit numeratim, deputavit, conſtituit; Av. In piel eſt, conſtituere, præparare; Pag. q.d. ſequeſtrare, decernere, deſtinare, deputare, ſeorſim ſcilicet; ut ſit ordinationis potiùs & diſpoſitionis, quàm numeri; Merc. In piel ſignificat ὁρίζειν definire; Cocc.Occurrit autem in hac ſignif. in præt.piel 3. pl. ſic, מִנּוּ conſtituerunt, Job.7.3. In Imper.piel, ſ.m. מַנֵּה; ſed occ.per Apoc.3. Rad.He; ſic, מַ præpara, Pſal.61.8. ſicut etiam in fut. piel, 3.ſ.m. occ.etiam per Apoc.3.Rad.He cum ! conv. præf. (pro וַיְמַנֵּהוּ) ſic, וַיְמַן & conſtituit, Dan.1.5. Jon. 2.1..4.6,7,8. Item, iii.ſignif.3.hujus Rad.eſt, Manna, pars, portio; Bu.Conc.idque in No. מָן m.Man, manna, quaſi præparatus cibus, aut comparatus ſine labore, ut appellatur ſapientiæ 16.20. Bu. Lex. cibus diſtributè cælo delapſus, & qui diſtribuebatur inter filios Iſrael, Av. Eſt autem abſque He 3.Rad.formæ עָו & מָן præceptum, linea; à עָוָה & מָנָה. Exod.16.31. & vocaverunt nomen ejus מָן Man, q.d.donum, vel partem à Deo; Pag. Sonat enim deſtinatum, velut ſingulare donum Iſraelitis à Deo deſignatum in cibum. Chaldæus, Hebræum nomen retinens, vertit מַנָּא; unde fecerunt noſtri Manna; Merc. מָן videtur eſſe ex מָה Ex. 16.15. מָן הוּא pro מָה הוּא quid hoc? aut pro מָאן הוּא, i.e. מָאן הוּא unde hoc; Cocc. non autem putandum exiſtimo cum quibuſdam noſtrorum, Iſraelitas, cùm dicerent מָן הוּא, rogaſſe, Quid eſſet: quía non Chaldaicè, ſed Hebraicè in deſerto loquebantur. Adde quod מָן Chald.non quid ſignificat, ſed quis; idem quod מִי Hebr. מָה autem utrique linguæ communis eſt, etſi מָא magis Chaldaicè. Cæterum etiam, manè, in quibuſdam regionibus, cadit unà cum rore, materia quædam mannæ ſimilis, à medicis eodem donata nomine: excipitur cribro aut ſimili vaſi, & è ramuſculis, virga aut bacillo decutitur, orizæ ſimile, tactûs impatientiſſimum; Merc.Occurrit autem nomen hoc ſimpl.& cum הַ & וַ præf. מָן manna, Exod.16.15,31,33. Deut.8.16. Joſ.5.12.Pſ.78.24. הַמָּן Manna, Exod.16.35.Num.11.6,9. Deut.8.3. Joſ.5.12. & וְהַמָּן & manna, Num.11.7. item cum כְּ cop.præf. & כָּ Aff.eſt, וּמָנְךָ & manna tuum, Neh.9.20.Atque indè eſt No. מָנָה f.pars, portio, dinumerata ſcil. & conſtituta; Bu. Lex. diſtributio; pars ſeu portio cibi diſtributa. Convenit cum νομὴ diſtributio, pabulum; Av. donum: Pag. portio, vel pars, ex aliis ſcil. detracta: munus, ſors, vices, conſtitutum; id quod attinet ad aliquem, & quod alicui deſtinatum, ſeu aſſignatum eſt; Merc.70. μερίδι. Sed propriè eſt portio alicui deſtinata & definita; Cocc. No.hoc in conſtr.dupliciter venit; ſcil.vel juxta normam cum pathach, מָנַת, vel cum camets מָנָת; Bu. Lex. ut ſtatim videbitur. Occurrit autem No.hoc in forma abſol. ſimpl. & cum הַ & לְ præf. מָנָה partem unam, 1Sam.1.5.הַמָּנָה partem illam, 1Sam.9.22. לָמָנָה in partem, Ex.29.26.Lev.7.20..8.29.& in forma conſtr.cum pathach occ.loco ſeq.מְנַת portio, Jer.13.25. ſed in forma conſtr.cum camets in ult.occ.ſimpl.& cum וְ cop. præf.מְנָת portio, 2 Chr.31.4.Pſ.11.6..16.5..63.11. & וּמְנָת & portionem, 2 Chron.31.3. & in forma pl.f. eſt, & occ.locis ſeq. מָנוֹת partes, portiones, 1 Sam.1.4. 2 Chro.31.19. Neh.8.10,12.Eſth.9.19,22. Item, occ.etiam formâ pl.f.cum Aleph loco 3.Rad.He; ſic, מָנָאוֹת portiones, Neh.12.44. ut & cum jod loco 3.Rad.He; ſic, מָנָיוֹת portiones, Neh.12.47..13.10. ſed in forma pl. f. conſtr.מְנוֹת occ.cum יְ Aff.Sed abſque jod poſt Thau; ſic, מְנוֹתָיו portiones ejus, Eſth.2.6. Denique, iv.ſignif. 4.hujus rad. מָנָה eſt, præficere, conſtituere, &c. Bu.Conc. idque

idque in fut. kal (à 3.ſ.m. יִמְנֶה conſtituet, &c.) 2. ſ. m. loco ſeq. חֻמְנֶה conſtitue, ſubſtitue, 1 Reg.20.24. ſicut & in hac ſignif. occ. præt. piel, 3.ſ.m. locis ſeq. מִנָּה conſtituit, Dan.1.10,11. In pual מֻנָּה conſtitutus eſt, Bu. atque inde in part. pual ſ.m. מְמֻנֶּה conſtitutus; unde in part. pual pl.m. eſt, מְמֻנִּים conſtituti, 1 Chron.9.29.

Rad.61. מָנַח duxit, adduxit, ut cùm munera adducuntur alicui. Cogn. cum נָחָה duxit; quòd propriè de perſonis uſurpatur. Hinc μανίω, μανύω, duco, adduco: & Latinum, mino, -as, -are; Verbaliter autem non legitur, Av. Sed indè tantùm No. מִנְחָה munus, donum; oblatio: dicitur tam de munere profano, quod homo homini dat; quàm de ſacro frumentaceo, quod Deo offerebatur. Illud munus manè & veſperè offerre ſolebant: & de eo R. Sal. ad Lev.24.9. ſcribit כָּל־דָּבָר הַבָּא מִן תְּבוּאָה בִּכְלַל מִנְחָה הוּא, i.e. quodcunque venit ex proventu frumenti in genere, id Mincha, dicitur. A veſpertina oblatione tempus ipſum vocârunt Hebræi mincha; & id duplex, מִנְחָה גְּדוֹלָה mincha magna, quæ latè accipitur; & מִנְחָה קְטַנָּה mincha parva, quæ ſtrictè dicitur. Mincha magna, ſeu veſpera magna eſt, quæ incipit ab hora ſexta & dimidia; i.e. ſtatim poſt meridiem, aut primam noſtram; Mincha verò, ſeu veſpera parva, eſt ab hora nona & dimidia, i.e. ab hora tertia noſtra & dimidia; nempe circa quartam noſtram. Hoc tempore, durante Templo, ſolebant ſacrificia offerre quæ vocantur Mincha: ceſſante verò templo & ſacrificiis, viri Synagogæ magnæ ſubſtituerunt iis preces, & precatio veſpertina vocatur תְּפִלַּת מִנְחָה. Sic tempore Minchæ magnæ precatus eſt Petrus aſcendens in ſolarium, Act.10.9. ad Mincham parvam ſeu horam precationis nonam, Petrus & Johannes iverunt in Templum, Act.3.1. Centurio Cæſarienſis preces peregit, Act. 10.3.30. erat & Mincha ſacrificium matutinum; Num.28. 4.2 Reg.3.20.20. cui ſucceſſit תְּפִלַּת הַשַּׁחַר oratio matutina, cujus initium cum ipſo die, & finis ad horam quartam, i.e. noſtram decimam; non quòd per quatuor horas duraret, ſed quòd quilibet tenebatur eam ante finem horæ quartæ abſolvere, Bu. Lex. מִנְחָה ſacrificium erat præcipuè veſpertinum, ſive holocauſtum veſpertinum: oratio veſpertina, ſic appellata quòd fieret tempore holocauſti veſpertini, inquit R.D. Pag. Significat in genere donum vel donarium quodvis etiam profanum, quod homini cum pompa affertur: nam נָחָה, quò hoc nomen propriè refertur; eſt, ſenſim ducere: ſed ſpeciatim pro oblatione ponitur quæ Deo offertur; & arctiùs pro ſacrificio farinaceo, cujus ſex ſpecies offeruntur, Lev.2. in quo differt à קָרְבָּן, quod generaliter oblationem quamcunq; etiam de pecoribus aut avibus ſignificat, &c. Merc. De hoc nomine ſic ſcribit R.D. in lib. Rad. Dixerunt quòd Mem eſt radicale: ſed rectum eſt quòd Mem ſit Noſepheth, (ſive addititium & ſervile) & Radix ſit נָחָה ducere, deducere: nam ſunt propinquæ ſignificantiæ; ſed vix poteſt, inquit, veritas dilucidari, quia non invenitur plurale abſol. in Scriptura: & quia conſueverunt legere communiter in Miſnah, מְנָחוֹת, Mem cum ſcheva; videtur quòd Mem ſit radicale; ut, ſicut גִּבְעָה, גְּבָעוֹת collis, colles, ſic dicatur ex מִנְחָה, מִנְחוֹת. Nam ſi Mem non eſſet radicale, diceretur מְנָחוֹת, Mem cum chirek; ſicut מַעֲנָה, מַעֲנוֹת, &c. Pag. מִנְחָה eſt munus, & omnis oblatio quæ offertur alicui honoris gratiâ; hinc Latinè munus, &c. Av. Occurrit autem in forma abſol. מִנְחָה munus, oblatio, &c. Gen.4.3..32.13,18..43.11. Lev.2.1, 4,5,6,15. &c. Pſal.72.10.. 95.8. Iſa.57.6..66.3,20. &c. ad Mal.2.12..3.3. in 60. circ. l. & cum ו cop. præf. locis ſeq. וּמִנְחָה & oblatio, Exod.30.9. Lev.9.4..23.37. Joſ. 22.23. Jud.13.23. 2 Reg.20.12. Pſal.40.7. Iſa. 19.21.. 39.1. Jer.14.12.. 17.26.. 41.5. Ezech.45. 24.. 46.5,14. Dan.9.27. Am.5.25. Mal.1.10,11. Item cum ה dem. præf. הַמִּנְחָה munus, oblatio, &c. Gen. 32.21..43.15,25,26. Exod.40.29. Lev.2.3. &c. Iſa.66. 20. &c. ad Mal.1.13..2.13. in 50. circ. l. Item cum וְ, וְהַמִּנְחָה & oblatio, Ezech.42.13. & 44.29..45.17. בְּמִנְחָה cum munere, Pſal.45.13. Iſa.43.23. בַּמִּנְחָה cum munere, Gen.32. 20. וּבְמִנְחָה & cum oblatione, 1 Sam.3.14. כַּמִּנְחָה tanquam munus, Lev.5.13. וְכַמִּנְחָה & ſicut & oblatio, Ezech.45.25. לַמִּנְחָה ad oblationem, Minchæ, Lev.7. 37. 1 Chro.21.23. לְמִנְחָה idem, Lev.14.21. Num.7.13. 19,25.31,37,43,49,55,61,67,73,79..28.5. Joſ.22.29. 1 Chron.23.29. Ezech.45.15. & in forma conſtr. eſt & occ. locis ſeq. מִנְחַת oblatio, Lev.2.7,14..6.13,14,16. Num.5.15,18,25. 1 Sam.2.17.29. 2 Reg.16.15. Pſal. 141.2. Iſa.1.13. Dan.9.21. Mal.3.4. cui etiam ו, וְ, כְּ, & ל ſunt præf. ut ſeq. וּמִנְחַת & oblatio, Neh.10.34. Num.4.16. בְּמִנְחַת oblatione, Num.28.8. וּבְמִנְחַת & in oblatione, Ezr.9.5. כְּמִנְחַת juxta oblationem, Ex. 29.41. לְמִנְחַת ad obl. Ezr.9.4. Sed occ. etiam cum affixis variis, ut cum י Aff. cui & יו eſt præf. & cum ה, vel in pauſa ה Aff. ſicut & cum ו & ה Aff. cui utrique ו cop. eſt præf. ut ſeq. מִנְחָתִי munus meum, Gen. 33.10. Jud.6.18. Zeph.3.10. וּבְמִנְחָתִי & munus meum, 1 Sam.2.29. ה, מִנְחָתָהּ oblationis tuæ, Lev.2.13. מִנְחָתוֹ oblationis ejus, oblationem ſuam, &c. Gen.4.4,5. Num. 6.17. 1 Reg.10.25. 2 Reg.16.13,15. 2 Chron.9.24. וּמִנְחָתוֹ & oblatio ejus, Lev.23.13. Num.8.8..15.24..28. 31. מִנְחָתָהּ oblatio ejus, Num.29.16,22,25,31,34. וּמִנְחָתָהּ & oblatio ejus, Num.29.6,11,19,28,38. Item cum ם Aff. cui & ו cop. eſt præf. מִנְחֹתָם oblatio eorum, Num.16.15..18.9..29.24,37. וּמִנְחָתָם & oblatio eorum, Lev.23.18. Num.6.15..7.87..28.20,28..29.3.9, 14,18,21,27,30,33. 2 Reg.16.15. Item in forma pl.f. conſtr. occ. cum יהֶ Aff. ut & cum יכֶם Aff. cui etiam ו & ל ſunt præf. ſic, מִנְחֹתֵיהֶ oblationum earum, Pſal.20.4. וּמִנְחֹתֵיכֶם & oblationes veſtras, Am.5.22. וּלְמִנְחֹתֵיכֶם & cum oblationibus veſtris, Num.29.39. [מְנַגֵּחַ; unde הַמְנִיקָא Chald. torques, &c. vide Conc. Chald. Item מָנֵן; unde quidam deducunt מָנִים pl. m. fides, chordæ, ſpecies inſtrumenti muſici, Pſal.15.4. Bu. Lex. vide ſuprà ad finem Rad. מן.]

Rad. 62. מָנַע eſt prohibere, cohibere, inhibere, Pag. Bu. arcere, impedire; Coec. frequenter cum præp. מִן conſtruitur, Bu. Lex. Quidam per removere exponunt, vel privare, affine eſſe cenſentes cum verbo נוּעַ, quod motum ſignificat, Merc. מָנַע minuit, ſubtraxit per diminutionem, removit, recuſavit, prohibuit, abercuit. Cogn. cum מְעַט, i.e. modicum, parum. hinc מִיעוּט minuo, &c. In Kal, diminuit, &c. conſtruitur cum accuſ. & aliquando cum מִן; Av. Occurrit autem in præt. Kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum יִ & ה Aff. מָנְעָה prohibuit, Gen.30.2. מָנַעְנִי cohibuit me, 1 Sam.25.34. מְמַנְּעָךְ prohi-

prohibuit te, Num.24.11. 1 Sam.25.26. ut & in 2.ſ.m. & 1.ſ. & 3.pl.m.præt.kal,ut ſeq. מָנְעוּךָ cohibuiſti,Neh.9. 20. Pſal.21.3. מְנַעְתָּ cohibui, 1 Reg.20.7. Eccl. 2.10. Am.4.7. מָנְעוּ cohibent, Jer.5.25. In part.ben.kal, ſ.m. eſt, מוֹנֵעַ prohibens, Prov.11.26. Jer.48.10. & in Imper.kal, occ.ſ.m.& f.ſic, מְנַע cohibe, Prov. 1.15. מִנְעִי cohibe, Jer.2.24.31.16. In fut.kal, 1.ſ.occ.ſimpl.& cum ו conv.præf.ut & in 2.ſ.m.ſimpl.ſic, אֶמְנַע cohibebo, Job. 31.16. Jer.42.4. וְאֶמְנַע & cohibui, Ezec.31.15. תִּמְנַע prohibebis, Job.22.7. Prov.3.27.. 23.13.30.7. Item in 3.ſ.m.fut.kal,occ.ſimpl.& cum נִי Aff. ut & cum ו cop. præf.& נָּה Aff. ut ſeq. יִמְנַע cohibebit, Pſal. 84. 12. יִמְנָעֵנִי cohibebit me,2 Sam.13.13. וַיִּמְנָעֶנָּה & continuerit illud, Job.20.13. In Niphal, נִמְנַע cohiberi, diminutus eſt, ſubtractus eſt; Av.occ. in præt. niph.3.ſ. m. & in fut.niph.2.ſ.m. ut & in 3.ſ.m. cum ו cop. præf. נִמְנַע cohibitum eſt, Joel.1.13. תִּמָּנַע prohibearis,Num. 22.17. וַיִּמָּנַע & cohibebitur, Job.38.15 Item in 3. pl. m.fut.niph. occ. cum ו conv. præf. וַיִּמָּנְעוּ & cohibiti ſunt, Jer.3.3.

Rad.63. מָנַר; indè No. מָנוֹר jugum textorium,vel liciatorium; Bu.Lex. Lignum ſcil. teres & oblongum quo tela aut pannus circumvolvitur; Pag.Cocc. Jugum textorum quo ſtamen, ſeu circa quod tela circumvolvitur; Av.Kimchi notat fieri poſſe ut Radix ſit נור, ex ſignificatione nominis נִיר, novale: nam & Targum pro עול jugo, habet נִירָא; eſt autem liciatorium ſimile ligno jugi. Quidam vocem eſſe conjectant Ægyptiam, quòd Ægyptii texendi arte celebres fuerint, quam unà cum hoc nomine in terram promiſſam ſecum Iſraelitæ attulerint; Merc. Occurrit autem cum כְּ præf. locis ſeq. כְּמָנוֹר ſicut jugum textorum, 1 Sam.17.7. 2 Sam.21.19. 1 Chron.11.23..20.5.

Rad.64. מָסַס eſt, liqueſcere, diſſolvi, liquefieri; Bu. Pag. liqueſcebat, delicuit, diſſolutus eſt in liquorem: & accipitur in vituperium; unde & metaphoricè uſurpatum poteſt exponi pro tabefieri, marceſcere. Idem quod מָסָה: & cogn.cum מָאַס, i. e. repudiavit, vel rejecit. Accipitur enim de iſtis rebus quæ liquefactæ pereunt, ut cera,&c. Av. Occurrit in Infin. kal, cum כְּ præf.ſic, Iſa.10.18. & erit כְּמְסוֹס נוֹסֵס ſicut diſſolvit vexillifer; quia cadent omnia caſtra, ut exponit R.D. Pag. Juxta diſſolvi,&c. Bu.Conc. eritque Aſſyrius ſicut diſſolvitur (metu) ſignifer; Bu.Lex. & erit, ceu liqueſcere vexilliferum; i.e. exercitus ille peribit non aliter quàm perire ſolet exercitus, liqueſcente, & præ metu fugiente vexillifero; Av.Quidam pro nomine ſumunt, ut liquidum aufugiens ſeu liquor evaneſcens; & ſic נוֹס à נוּס fugere deducunt; ſed conſideratione indiget; Merc. Mihi ſanè מְסוֹס potiùs nomen eſt quàm verbum; & fiet ut tabes, quod eminet; Cocc. Hoc verbum faciunt cogn.cum מָאַס, quòd velut rejectaneum quid fiat ubi liquefit, & de multitudine defluit, ac decedit; Merc.In Niphal, נָמַס, vel נָמֵס diſſolvi, liquefieri, colliqueſcere; Bu-Av.Occurrit autem præt. niph.3.ſ.m. in forma cum Tzere ſimpl. ſed in forma cum pathach, cum ו cop.vel conv. præf. idque vel in pauſa cum cametz pro pathach, vel extra pauſam cum pathach in ult.ut ſeq. נָמַס liquefit, Pſal.22.15. Nah.2.11. וְנָמַס & liquefactum eſt,Exod.16.21. Pſal.112.10. וְנָמֵס & liqueſcet,1 Sam.15.9.Ezech.21.12. & in 3. pl. præt. niph. occ.etiam ſimpl.& cum ו conv.præf. וַיִּמַּסוּ liqueſiunt,Pſal.97.5. וְנָמַסּוּ & liqueſcent,Iſa.34.3. Mic.1.4. In Infin.niph.occ.etiam ſimpl. & cum כְּ præf. כְּהַמֵּס liqueſcendo,2 Sam.17.10. כְּהָמֵס juxta liquefieri, Pſa.68.3. In fut.niph.3.ſ.m. occ.cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. cui etiam priori formæ ו conv.eſt præfixt ſeq. יִמַּס liqueſcet, Deut.20.8.Iſa.19.1. יִמָּס liquefiet, 2 Sam.17.10. Iſa.13.7. וַיִּמַּס & liquefactum eſt, Joſ.2.11.. 5.1..7.5. ſed occ.etiam in fut. niph. 3.ſ. m. cum ו conv. præf. & cum Aleph pro Samech,2. Rad. ſive cum Aleph Epenthetico, pro וַיִּמָּסְאוּ; Bu.Lex. vel pro וַיִּמַּס Coc. ſic, וַיִּמָּאֵס & liquefit, Job.7.5. & ſic etiam occ. itidem in 3.pl.m.fut.Niph. cum ו conv. præf. idque vel juxta normam (ut וַיִּסָּבוּ) ſic, וַיִּמַּסוּ & diſſoluta ſunt, Jud.15. 14. vel pro eo ut in 3.ſ. cum Aleph Epenthetico,vel loco 2.rad.Samech (viz.ex Syriaſiſmo, altera geminantium mutata in Aleph; cui ſimile vide in Rad. בָּזַז & צָלַל; Bu.Lex.) pro יִמַּסוּ; Cocc.ſic, יִמָּאֲסוּ liqueſiant, Pſal.58.8. In Hiphil הֵמַס liquefacere, diſſolvere,Bu.fecit liqueſcere; Av. Occurrit in 3.pl. præt. hiph. (ut הֵסַבּוּ) ſic, הֵמַסּוּ liquefecerunt, Deut. 1. 28. Atque indè nomina, i. no .m. מָס diſſolutus; vel ut nomen parricipiale, liqueſcens, Bu. Lex. Occurrit cum כְּ præf. ſic, Job,6.14. כַּמָּס מֵרֵעֵהוּ חָסֶד; quem locum R. D. ſic explicat; Dicunt de illo qui eſt diſſolutus flagellis ſeu caſtigationibus, magis quàm amicus ſeu proximus ſuus; benignitatem, ſeu miſericordiam, aut pietatem in Deum, & reverentiam timoremque omnopotentis,dereliquit; & propterea venerunt ſuper eum flagella ſeu caſtigationes; Pag.Merc. Ubi Targum,vir qui prohibuit à ſocio ſuo miſericordiam ſeu beneficentiam, timorem Dei omnipotentis derelinquet, pro dereliquit; R. Nahman dicit Lamed eſſe loco מִן à,ab,ſicut 1Sam.9.20. וְלַאֲתוֹנוֹתַיִךְ & de aſinis quæ perierunt, &c. ſicut etiam מִן ponitur pro אֵל Job.4.12. וְאֵלַי,& à me verbum,&c.& ſic כַּמָּס à diſſolvente,i.e.prohibente à proximo ſuo miſericordiam,ſicut vos,expulſa eſt ſapientia,aut lex;(connectit enim cum precedente verſiculo; Merc.) & ab eo periit auxilium,& timorem Dei dereliquit,quia ſcil. non pepercit aut miſertus eſt amico ſuo. R. Perutſol bifariam exponit: nam מָס eſt tributum: vel Toar, i. e. liquefactus, diſſolutus infirmitate & afflictionibus: & חֶסֶד eſt & miſericordia; & probrum ſive opprobrium: exp. ergò prius ſic, profecto meo intellectu expendi conſideraviſque, quòd convenient eſt, ut viro ſervienti tributo (vel tributario & ſervienti, vel quam diu tributo premitur,ut Gen.49.15. Merc. Cev.) ab amico ſuo miſericordia impendatur, & beneficentia ad conſolandum illum: & qui hoc non efficit, timorem Dei dereliquit. Deinde ſic exp. Num conſentaneum eſt, ut vir diſſolutus ultione terribili, qualis eſt hæc quam ego patior, ab amico ſuo probris afficiatur, & ut dicat de illo amicus ejus, quòd ob peccata ſua meritò hæc patiatur, quia timorem omnipotentis dereliquit? Pag. & ſic R. Levi, Num æquum eſt ut ei qui diſſolutus eſt & attritus, afflictionibns ſcil. tribuant eo nomine ſocii ejus ipſi, quòd benignitatem & timorem ſeu reverentiam omnipotentis dereliquerit? Vel ſic, Num par eſt viro, quem diſſolvit afflictionum multitudo, ab amico ſuo probris affici: ut dicat hæc illi contigiſſe, quia timorem omnipotentis dereliquit? & ſic R. Methridatus, Decetne contritum ab amico ſuo exprobrari? Pag. Merc. Cev. לְהָמֵס חֶסֶד מֵרֵעֵהוּ Ordo & forma verborum talis eſſe videtur,

מֵרֵעֵהוּ etiamne illum qui tabescit probro à socio suo. Potest esse præteritum cum articulo, ut הָאָמַר Job. 34. 31. & camerz pro pathach ob nonnullam distinctionem; nisi א quodammodo compensat: nam & א in hac Radice admittitur. Vel est nomen, ut מֵתִי. Sed potest & sic, לַאֲשֶׁר מָס מֵרֵעֵהוּ חֶסֶר, cujus amicus pietatem liquescit, h. e. cujus amici studium & pietas imminuitur & evanescit. Vel sic, etiamne ille, cujus amicus (quoad) studium (& pietatem) liquescit, timorem omnipotentis deserit: ut sit pro אֲשֶׁר מָס מֵ, &c. Cocc. vers. 13. An verò nulla est defensio mea, (Hebr. auxilium meum) penès me, &c? v. 14. contra eum cujus liquescit erga amicum suum benignitas: & qui timorem omnipotentis dereliquit? Hebr. contra liquescentem ab amico suo benignitatem: synecdoche, h.e. contra te Eliphaz, & quemcunque alium, cujus defluit atque evanescit benignitas erga amicum suum, &c. & qui timorem Dei dereliquit; arrogando scil. sibi authoritatem judicandi fratris, Jacobi 4.11. Jun. Item, 2. hinc etiam, juxta quosdam, No. מָסָה f. dissolutio; prout occurrit Job. 9.23. in forma constr. cum ל præf. sic, לְמַסַּת ad dissolutionem, Bu. Conc. sed potiùs referri debet hoc nomen ad נָסָה; Cocc. ex Rad. scil. נָסָה; ubi illud quære; Pag. Item, 3. hinc etiam est No. heemant. præposito Thau, Pag. viz. תֶּמֶס m. liquefactio, Pag. Bu. actio liquefaciendi; Av. prout occurrit Psa. 58.9. כְּמוֹ שַׁבְלוּל תֶּמֶס sicut limax liquefactionis, seu dissolutionis, i.e. qui liquefit & dissolvitur, ambulabit; Pag. vel abeat, aut diffluat, &c. Merc. Est formæ instar תֵּבֶל confusio, ab בָּלַל; Lev. 20. 12. Pag. Sicut limax liquefactionis, i.e. liquescens; Bu. Lex. instar cochleæ liquefactionis, i.e. colliquescentis, diffluet; Av. Item hinc etiam quidam deducunt No. heemant. cum He Nosepheth, sive addititio, præposito; viz. הֶמֶס idem, liquefactio, dissolutio, &c. prout occurrit in forma pl. m. Isa. 64.1. vel 2. sic, Quemadmodum exurit ignis הֶמְסִים liquefactionum seu dissolutionum, i.e. sicut ignis liquescens & dissolvens omnia. Et secundum normam Samech debuerat dagescharі, (pro הַמַּסִּים) ob defectum alterius Samech: Pag. Quidam tamen faciunt He radicale, ut Radix per se sit הֶמֶס, eo tantùm loco obvia: quam vide suprà in Radicibus incipientibus ab He; Merc. Cev. Nam הֶמֶס est ejus propria rad. quam vide; Coc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est tributum; item sufficientia; Bu. Conc. idque in nomine מֶס m. quod tributum dicitur, quia paulatim liquescere facit facultates, maximè si nimium imponatur; Bu. Lex. מֶס est tributum, contributio; quod scil. tribuitur à subditis; & non tantùm de censibus, sed etiam de hominibus tribuendis accipitur; & nomen habet à liquefaciendo, nam tributum exugit & tabefacit subditos; Av. מַס, tributum, dicitur etiam de iis, qui sorte vel delectu ad opus servile faciendum ex multitudine conscribuntur; ut 1 Reg. 5. 13. וַיַּעַל מַס, &c. & eduxit numerum ex toto Israele; eorum scil. qui operarent pro toto populo: Latinus vetus: operarios; & indictio. Alii, summam vertunt: & sic 1 Reg. 9.15, 21. וַיַּעֲלֵם לָמַס עוֹבֵד eduxit eos in numerum operariorum. Et Gen. 49.15. וַיְהִי לָמַס עוֹבֵד & fuit in delectum operariorum; & sic Jos. 16.10. Coc. & erit לָמַס tributo serviens. Et Deut. 20.11. erunt tibi לָמַס in tributum, i.e. tributarii, Pag. Nomen enim hoc, מַס, tributum, dicitur illud quod de multitudine aut facultatibus in subsidium contribuitur; contributio scil. personalis, aut realis; Merc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. ut seq. In forma absol. seu cum pathach, & extra pausam; sic, מַס tributum, 1 Reg. 5.13. Esth. 10. 1. & cum ה dem præf. formæ cum pathach extra pausam, vel cum camerz in ult. ob pausam, locis seq. הַמַּס vel הַמָּס tributum, 2 Sam. 20.24. 1 Reg. 4.6. 5.13, 14. 9.15. 12.18. 2 Chron. 10.18. Item cum ל & ל præf. formæ cum pathach, ut seq. לָמַס in tributum, Gen. 49.15. Jos. 16.10. 1 Reg. 9.21. 2 Chron. 8.8. לָמָס in tributum, Deut. 20.11. Jos. 17.13. Jud. 1.28, 30, 33, 35. Prov. 12. 24. Isa. 31.8. Lam. 1.1. In forma pl. m. occ. cum chirek penult. ante dagesch; loco seq. מִסִּים tributorum, Exod. 1.11. Item occ. & no. in forma s.f. מַסָּה, & in constr. מַסַּת, Deut. 16.10. idem; tributum (seu contributio; Av.) vel sufficientia, ex Chald. signif. nam pro Heb. דַּי vel סַפְקָא sufficientia, in Targum frequenter ponitur מַסַּת; ut מַסַּתִי sufficientiæ meæ, Prov. 30. 8. verba textualia sic se habent, & facies solennitatem hebdomadarum Domino Deo tuo מַסַּת נְדָבַת יָדְךָ (secundum) sufficientiam voluntatis, aut spontis, manûs tuæ, erit, quod dabis: i. e. quantum potuerit manus tua spontanea, erit quod dabis; Pag. In Targum præponitur Caph, כְּמַסַּת juxta sufficientiam: unde dubium non est quin vox sit Chaldæa, quæ eo tantùm loco in contextu reperiatur Hebraico. Quo magis miror quosdam nostrorum Missæ nomen huc referre: quum certum sit, Scriptores primæ Ecclesiæ vicinos, libenter talibus fœmineis nominibus factis ex participiis passivis usos, ut collecta collectæ, missa missæ, & id genus; Merc. Hieron. Oblationem spontaneam manus tuæ, quam offeres. Unde dicunt nonnulli quòd מַסָּה est oblatio quæ fit Deo propter debitum munus personale: & quidam ex R R. dicunt Samech dagescharі ut absorbeatur Nun; & sic deduceretur à נֵס, quod est signum, vexillum; Isa. 62.10. elevate נֵס vexillum; Pag. quòd scil. manu eleveretur; Cev. Contributionem spontaneorum manûs tuæ, quam dabis; Av. & ages festum septimanarum, portionem (quidni, indictionem?) spontaneam manûs tuæ, pro eo atque benedicet tibi Jehova. Celebratio festi erit tanquam vectigal aut λατρεία indicta, sed ex cujusque ἰλαρότητι. q.d. eo festo agendo erit manus tua לָמַס obnoxia, sed ad voluntariam & operationem & largitionem; Cocc.

Rad. 65. מָסָה est מָסַס liquescere, dissolvi, inquit R. D. Pag. liquidus fuit, delicuit, colliquit, dissolutus est in liquorem: idem quod מָסַס; & cogn. cum הָמַם, i.e. liquor: atque ferè in vituperio accipitur: non enim de metallis dicitur quæ post liquefactionem rursus indurescunt, sed de rebus, quarum liquefactio est inutilis, & odiosa seu abominabilis; itaque cogn. & cum מָאַס reprobavit, repudiavit. Hinc μάσσω subigo, mollio; Av. Atque sic, juxta quosdam, occurrit in fut. kal, 3. f. f. sic, Psal. 58.9. ut limax תֶּמֶס (per Apoc. 3. Rad. He, pro יִמָּסֶה à 3. f. m. מָסָה) quæ scil. tabescit; Coc. qui solus ità dicit occurrere in kal: juxta reliquos verò non reperitur in kal: sed in hiphil, הִמְסָה liquefecit; liquavit, dissolvit, Pag. Bu. Av. unde in 3. pl. juxta normam fuisset הִמְסוּ; sed pro eo, Jos. 14.8. Occurrit forma Chaldæis usitatiore; sic, fratres mei qui ascenderunt mecum הֵמַסּוּ dissolverunt, seu liquefecerunt cor populi;

puli; Pag.Bu.Lex.& eſt, ut ſcripſit R. Judah cum chirek more linguæ Aramææ, ut Dan.5.4. אשתיו חמרא biberunt vinum: nam ſecundum Hebræum morem dicendum erat וחמסיו more perfectorum, Pag. Vel jod eſt pro Lamed He; Av.In fut.hiph.1.ſ.eſt, אמסה liquefacio, Pſal.6.7. & in 2 ſ.m. fut.hiph. תמסה liquefacies; ſed cum ו conv.præf.occ.per Apoc.3.rad.He; Bu.Lex. pro ותמסה; Coc. ſic, ותמם & liquefeciſti,Pſal.39.12. & in 3.ſ.m.fut.hiph. ימסה liquefaciet,ſed occ.cum ו cop. præf.& ם Aff.ſic, וימסם & liquefaciet ea, Pſal. 147. 18. Atque ex hac Rad. quidam volunt deduci No. מסם liquidus, liquefactus; i.e.pauper,miſer, contabefactus; prout occ.cum ל præf. Job.6.14. למס liquefacto, i.e. miſero, amicus ejus beneficentiam debebat præſtare; Av. De quo nomine & ejus loco vide ſuprà ſub Rad. pr&ced. מסס, ubi reliqui illud collocant.Item nomen חמם liquefactio, videatur etiam ibi.

Rad.66. מסך eſt, miſcere; Pag. infudit; miſcuit, admiſcuit, commiſcuit, permiſcuit,infundendo liquorem immiſcuit; Bu.Av. & ſæpe pro infundere accipitur; nam in terra ſancta & regionibus calidis, vino non utebantur homines niſi miſto aquâ. Cogn. arctiſſimè cum מסג i.e. miſtio: Item cum נסך libavit, & סוך unctus eſt perfuſione olei. Hinc μίσγω, ομαι, & Latinum miſceo,miſceor. In kal ſignificat, infundere miſcendo potum; Av. Quidam exponunt è vaſe in vas: Kimchi confert cum מסג: ego ex vini & aquæ mixtione verbum utrumque ad alias etiam mixtiones tranſlatum puto; Merc. prout occ. in præt.kal,3.ſ.m.& f.& in 1.ſ. cum cametz pro pathach penult. ob pauſam; ut ſeq. מסוך miſcuit, Iſa.19.14. מסכה miſcuit, Prov. 9. 2. מסכתי miſcui, Pſal.102.10. Prov.9.5. In Infin.kal,occ. cum ל præf.ſic, למסוך ad miſcendum, Iſa.5.22. Atque indè nomina, i. מסך miſtio, mixtio, Pag.Bu. Av.miſtura, temperatio, Av. infuſio, vel juxta quoſdam,liquor infuſus; Merc. Crama, potus temperatus ad ſaporem gratum; Cocc. Occurrit autem hoc No.Pſal.75.9.& virum rubuit, מלא מסך plenus miſtione, ſcil. calix; Pag.& vinum quod meraciſſimum fuit, plenus eſt (calix) miſturâ; Av. Calix & vinum, h.e. cadus vini מלא מסך plenus cramate; Cocc. Item, 2. indè etiam No. ממסך (cum mem heemant.præpoſito) m.permiſtio,immiſtio ad bibendum vinum; Av. idem quod præced. מסך; Coc. occ. autem locis ſeq. ממסך miſtura, libamen mixtum, Prov.23.30. Iſa.65.11. Item,3. indè etiam, juxta quoſdam, eſt No. מסכה, in conſtr. מסכת idem cum præced.miſtio, mixtura. Occurrit cum ך pro ה, ob pauſam, Ezech.28.13. omnis lapis pretioſus מסכתך miſtio tua, ſive mixtura tua; Pag.Bu.Conc. i.e. miſtus eſt tecum. Sed rectum eſt inquit R. D. quod ſit ex Rad. סוך, quod eſt ſepire; i.e. ſepes tua, q.d. omni lapide pretioſo ſeptus es: ut R.D. exp. Hieron. operimentum tuum; Pag. Alii, clauſura tua,ex lapide exciſo; Cev. Hyperbole; q.d. quòd ſepes vel clauſura domûs horti, vel vineæ ejus, ex lapide exciſo; vel erat è lapide pretioſo; quære & in Rad. שוך: nam litera Samech cum Sin lævo ſæpe permutatur; Merc. [מסך ſagum, velum, tegumentum, vide in Rad. ejus texit, velavit. Item מסס vide ſuprà ante ממה.]

Rad.67. מסר eſt, tradere,dare; viz. juxta R.D. eſt dare ſ.u tradere ſe toto corde, & ponere ſeipſum in poteſtate alterius, & dicitur tàm de rebus quàm de corpore; quod unica dictione Latinè dicitur,dedo, i.e. in perpetuum do, ſive totum ſubdo & in manus, poteſtatem vel arbitrium do: Targum pro Hebr. נתן ſæpe habet מסר; Pag. Quidam dicunt propriè eſſe,tradere in diſciplinam,ſeu caſtigationem: ſed ſequor Kimchi: nam non aliàs Targum hoc verbo exprimit Hebr. נתן, niſi ſequente nomine יד manus. Doctores verò, inquit Kimchi, utuntur hoc verbo, quum quis ſeſe periculo exponit: itémque pro eo quod eſt velut per manus tradere: ut reſpondeat verbo קבל, quod eſt recipere, excipere; Merc. מסר tradidit, ſuppeditavit, dedit; Bu. Av. Item, ſermone tradidit, ſeu dedit ſermocinando: propriè enim ſignificat, aliquid non tantùm manudare, ſed habito ſermone,proteſtari, & tradere omnem auctoritatem rei datæ.Cogn.cum יסר caſtigavit,correxit, & אסר vinxit: nam tradere eſt, aliquid ceu vinctum tradere in alterius poteſtatem, ad corrigendum. Hinc per metathefin eſt,ſermo, ſermocinor; Av. In Infin.kal, מסור tradere; ſed cum ל præf.occ. cum cholem mutato in cametz chatuph ante maccaph; ſic, למסר tradendo, Bu.Conc.ad ſuppeditandum; Bu. Lex. ad dandum; Pag. Num. 31. 16. הן הנה היו למסר מעל ביהוה ecce illæ fuerunt (filiis Iſrael) ad tradendum,h.e. doceandum prævaricationem; i.e docuerunt prævaricari, vel occaſionem præbuerunt prævaricandi adverſus Jehovam; Coc.Ad tradendum prævaricationem in Deum; i.e. ſermone occaſionem præbuerunt ut prævaricarentur adversùs Dominum,in adorando idolum Phogor.; Av. In Niphal נמסר tradi; Bu traditus, ſeu deditus eſt; unde in fut.niph. יסר tradetur, & occ.in 3.pl.m. cum ו conv.præf. Num.31.4. ויומסרו & traditi ſunt, ex millibus Iſrael, mille per tribus,ſeu mille de qualibet tribu; Pag.Bu.Av.& exhibiti ſunt, vel obtulerunt ſe ex millibus Iſrael, &c.Coc. Atque hinc, juxta quoſdam, eſt No. מסורת f. traditio, exhibitio, Bu.Lex. deditio; ubi aliquid totum datur in poteſtatem alterius; Av. Hebræi tamen quidam Doctores ab אסר deducunt quaſi eſſet מאסורת vinculum; Bu.Lex. Av.& ſic Hieron.vertit locum ubi occurrit cum ב præf. Ezech.20.38. & adducam vos במסורת in vinculis fœderis, pro, in traditione fœderis; Av. ſeu in correctione fœderis, vide ſuprà in אסר: quidam enim putant tres Radices eſſe vicinas, מסר, אסר & יסר. Hebræis quidem quod מסורת dicitur, non dubito ab hac Radice dici, ſed per alluſionem ad Ezechielem, ubi eſt ab אסר.Hoc nomine obſervationes textui Bibliico ad marginem adjectas, in quibus mira & incredibili diligentia ſunt uſi, in ſingulas penè Scripturæ dictiones & ſyllabas, appellarunt. Elias librum huic explicandæ deſtinavit.Appellant & מסרה,quod alii legunt מסורה Credibile eſt & hoc nomine alias traditiones dictas,quæ in Novo Teſtamento παραδόσεις nominantur; Merc.

Rad.68. מער eſt, nutare; i.e. moveri, & quaſi ruinam minari, declinare: labi, Pag. vacillare. Contrarium eſt verbo עמד, literis tranſpoſitis, quod eſt ſtare: item verbo יעד ſtatuere, conſtituere; Merc.& Bu. Lex.& Av.Cocc. ſimiliter. Occurrit in 3. pl. præt.kal; ſic, מערו vacillant, 2 Sam.22.37. Pſal.18.37. In part. hen.kal, מועד vacillans: unde in forma pl.m. מועדים ל præf. למועדי vacillantes: prout occ.in forma pl.m.conſtr.cum

לְמוֹעֲדֵי vacillantibus, Job.12.5. In fut. kal, occ. in 1.ſ. cum cametz pro pathach in ult.ob pauſam; & (à 3.ſ.m. יִמְעַר iu 3.ſ.f.ſic, אֶמְעַר vacillabo, Pſal.26.1. יִמְעַר vacillabit, Pſal.37.31. In hiphil הֵמְעִיר nutare fecit; Bu. ſeu labeſcere fecit; Av. Occurrit in Imper. hiph. ſ.m. (pro הַמְעֵר vel הַמְעַר) cum pathach in ult. ſic, הַמְעַר ſic nutare, Pſal.69.24. Item occ.etiam ſecundum quoſdam, per tranſpoſitionem literarum; Pag.Bu. Cocc. In præt.hiph.2.ſ.m.cum ו conv.præf.Ezech.29.7. וְהַעֲמַרְתָּ (pro וְהֶמְעַרְתָּ; Coc.) & nutare facies; Bu.Conc. Pag. Hieron.& diſſolviſti; Pag. & facis illis vacillare omnes lumbos; Cocc. Sed R.D.in comment. exp. (tanquam à Rad. עָמַר in præt.hiph.2.ſ.m.) & ſtatues, vel ſtare facies, eos ſuper lumbos; ut ſcil. tibi ampliùs non innitantur; Pag.In piel מֵעַר vacillavit continuè; Av. unde in Pual מֹעָעַר nutare, ſeu vacillare factus eſt, luxatus eſt; unde in part.Pual (à ſ.m. מוּעָר & in f. מוּעָרָה vacillans,&c.) ſ.ſ. in forma cum duplice ſægol ante Thau occ.cum cametz pro ſægol penult. ſic, מוֹעֶרֶת luxatus, nutare factus, Prov.25.19.

Rad.69. מֵעָה; unde No. מֵעַי (formæ,inſtar פְּרִי fructus,& כְּלִי vas; Pag.) m. viſcus, interaneum ſeu inteſtinum; Pag.Av. comprehendens cor, hepar & pulmonem,necnon ilia ventris; à Rad.inuſitat. מָעָה, i.e.inveſtigavit viſcera corporis; Av.Pag.unde & pro corde ipſo interdum ſumitur; Pag. vel pro cogitationibus cordis; ut Kimchi notat ad Iſa.63.15.& ſic aliàs viſcera pro corde; ut Pſal.40.9.& Lex tua intra viſcera mea, i.e.in corde eſt; nam cor ex numero viſcerum eſt ſeu exterorum; Merc. ſingulariter autem non uſurpatur, quia multa ſunt viſcera ſeu inteſtina, & interiora membra corporis; Av.Sed ſignificat inteſtina etiam minutiora: ideo & מֵעִים efferunt in duali (viſcera, venter, Cocc.) quòd viſcera minutiora ſint intorta & duplicata: & pulmo etiam bifidus eſt; Merc. Cev. In forma duali m. conſtr. מְעֵי; prout occ.cum בְּ & מִ præf. בִּמְעֵי in viſceribus, Jon.2.1. מִמְּעֵי à, è viſceribus, Iſa.49.1. Jon.2.2. Pſal.71.6. Item cum ־ַ, vel in pauſa ־ָ, Aff. poſt Tzere (irregulariter ſcil. loco Scheva ſub Mem; Bu. Lex.) penult. occ.ſimpl. & cum ו, בְּ & מִ præf. ut ſeq. מֵעַי vel מֵעָי viſcera mea, Job.30.27. Pſal.22.15..40.9. Iſa.16.11. Jer.4.19..31.19. Lam.1.20..2.11. וּמֵעַי & viſcera mea, Cant.5.4. בְּמֵעַי in viſceribus meis, Ruth.1.11. מִמְּעַי è viſceribus meis, 2 Sam.16.11. ſicut etiam occ.cum ה Aff. cui & ו & מִ ſunt præf. מֵעֶיהָ viſcera tua, 2 Chron.21.15. Iſa.48.19..63.15. וּמֵעֶיךָ & viſcera tua, Ezech.3.3. מִמֵּעֶיךָ è viſceribus tuis, Gen.15.4. 2 Sam.7.12. Item cum יךָ Aff.occ. cum בְּ & מִ præf. ut & cum יו Aff.occ. ſimpl. & cum ו præf. ſed cum הֶם Aff. occ.cum ו cop. præf. ut ſeq. בְּמֵעֶיךָ in viſceribus tuis, Num.5.22. מִמֵּעֶיךָ è viſceribus tuis, Gen. 25.23. מֵעָיו viſcera ejus, ſua, 2 Sam.20.10.2 Chron.21.19..32. 21. Cant.5.14. בְּמֵעָיו in viſceribus ejus, 2 Chron. 21. 18. Job.20.14. וּמֵעֵיהֶם & viſcera eorum, Ezec. 7.19. Atque hinc etiam eſt No. in alia forma f. מֵעָה; Pag. unde in forma pl.f. מֵעוֹת, & in conſtr. מְעוֹת ſcrupi, lapilli, Bu.Lex.viſcera,inteſtina; ſed tributum mari,ſignificat interiora maris,ut lapilli maris; Av. prout occ. cum בְּ præf.& יו Aff.in Iſa.48.19. כִּמְעוֹתָיו ſicut ſcrupi ſeu lapilli ejus, Bu. Conc. & Lex. צֶאֱצָאַי מֵעֶיךָ gemina viſcerum tuorum ut lapilli ejus; Cocc.Av. Eſt quaſi à ſing. מֵעָה, aut מֵעָה; Coc. ſicut lapilli ejus, ſeil.arenæ, unde Targum habet כְּפֵרוּרוֹהִי h.e.ſicut grana parva (vel potiùs, ut ſcrupuli, ſeu obcli; aut calculi, Cev.) ejus; Nam lapilli arenæ ſunt grana ejus parva,(vel certè inſtar obolorum ſeu ſcrupulorum aut calculorum, Cev.) inquit R.D.vel, ut alii, ſicut interiora ejus, ſcil.maris, i.e. ſicut piſces qui ſunt intra mare; ut Gen.48.16. & ſic Ab.Ezra ait dictionem innuere interiora, aut ventres piſcium; Pag. Nomine autem hoc pl.f. Scriptores Hebræi pro nummis utuntur, & interdum in gen.maſc. ſicut & Targum. Lapilli ſunt tanquam viſcera maris. Quidam tamen exp.pro acervis, ſicut מְעֵי Iſa 17.1. Mem ſervile facientes: ſed falluntur. Forſan Rabbini hac voce nummulos qui inſtar lapillorum ſunt, appellant; ut & Chaldæus, pro עֶשְׂרִים viginti oboli, habet עֶסְרִין מְעִין; Merc. [מְעֵי acervus lapidum deſtructorum,inæqualiter jacentium,&c. vide in Rad. עָיָה; Av.]

Rad.70. מָעַט eſt, minuere, diminuere, imminuere; parvum aut minorem eſſe, quando eſt intranſitivum; Pag.vel paucum, ſeu parum, aut modicum eſſe, imminui; nam eſt intranſit.in kal; Merc.minui, vel parum fieri, &c.Bu.Lex. modicus fuit, paucus fuit numero, minoratus eſt, paucior fuit.Cogn. cum מָעַם guſtavit parum: nam deguſtare eſt, labris prioribus aliquid attingere tantùm; Av. Occurrit in Infin. kal; ſic, Lev. 25.17. וּלְפִי מְעוֹט הַשָּׁנִים & ſecundum diminuere, (ſeu diminui, Merc. Bu. Lex.) annorum, (i.e. ſecundum quòd diminuti fuerint anni) diminues emptionem ejus; vel eſt nomen, inquit R.D. i.e.ſecundum diminutionem,&c. Pag.i.e.pro paucitate annorum: Infinitivus loco nominis; Bu. Lex. & ſecundum paucos eſſe annos; i.e. ſecundum paucitatem annorum; Av. prout pauci fuerint anni; Cocc. In fut.kal,3.ſ.m.occ.cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult.ſic, יִמְעַט minor fuerit,Exod.12.4. Neh.9.32. יִמְעָט diminuetur, Prov. 13. 11. & in 2.pl.m.fut.kal eſt, cum cametz pro cateph pathach penult.ſic, תִּמְעָטוּ minuamini, Jer.29.6. ut & in 3.pl. m.fut.kal,occ. ſimpl.cum cametz penult. ob pauſam,ſed cum ־ conv. occurrit cum chateph pathach penult. extra pauſam; ſic, יִמְעֲטוּ minuentur, Iſa. 21.17. Jer. 30.19. וַיִּמְעָטוּ & imminuti fuerunt, Pſal. 107.39. In Piel, מִעֵט minuere, diminuere, Bu. Lex. modicus fuit valdè; Av. prout occ. in 3.pl.præt.Piel Eccl.12.3. & ceſſabunt molares, quia מִעֲטוּ minuent; Bu.Lex. diminuunt; Bu.conc. modici fuerunt, Av. vel potiùs diminuerunt, &c. eſt enim tranſitivum, juxta R. D. q. d. diminuerunt molitionem; i.e.non potuerunt dentes contundere, & comminuere cibum; & ſic Ab.Ezra, tranſitivè, imminuerunt molitionem; i.e.ampliùs non moliverunt, ut Kimchi: alii verò intranſitivè, quòd ſint imminuti & pauci, Pag.Merc.Cev. eſt pro הִתְמַעֲטוּ, quum pauciores extiterint; Cocc. In Hiphil, הַמְעִיט minuere, diminuere; Bu. modicum fecit; Av. vel paucum fecit; Cocc. prout legitur in præt. hiph. 3. ſ. f. cum ו conv. præf. & in 1. ſing. cum ו conv. præf. & ם Aff. וְהִמְעַטְתִּים & diminuet, Lev.26.22. וְהִמְעַשְׁתִּים & imminuam eos, Ezech.29.15. In part. hiph. ſ.m. occ. cum הַ & וַ præf. הַמַּמְעִיט minuens, Num.11.32. וְהַמַּמְעִיט & minuens, Ex.16.17,18 & in fut. Hiph. 2. ſ.m. occ. ſimpl. & cum יִ Aff. ut & in 2.ſ.f.3.ſ.m. & 2.pl.m. ſimpl. ut ſeq. תַּמְעִיט minues, Lev.25.16. Num.26.54..33.54. תַּמְעִישִׁי imminuas me Jer.10.24. תַּמְעִישִׁי minuto, 2

Reg.4.3. יַמְעִיט miuuet, Exod.30.15. Pſal.107. 38. תַּמְעִיטוּ minuetis, minus dabitis, Num.35.8. Atque indè eſt no. מְעַט, vel in pauſa, מָעָט paucitas, parum, pauxillum, paucum, minimum; vel paucus, parvus, &c. Bu. Lex. & adverbialiter, parùm, pauxillum; Merc. Cev. unde אַנְשֵׁי מְעָט dicuntur homines pauci, Neh.2.12. interdum de pauco temporis dicitur ut Pſ.37.10. Jer.51. 33. & cum Caph כִּמְעַט vel minimo, momento, propemodum, ferè, fermè, penè; ut Pſ.81.15. ut & cum duplex occurrit, מְעַט מְעַט Exod.23.30. paulatim; Bu. Lex. q. d. pauxillatim, pauxillatim; Pag. Nam geminatum, continuationem diminutionis denotat; Merc. Occurrit autem locis ſeq. ordine conc. מְעַט vel מָעָט parum, paxillum, paucus, um, Gen.18.4..24.17,43..30.30..43.2.. 44.25..43.11..47.9. Exod.17.4.23..30. Lev.25.52. Deut. 26.5..28.62. Joſ.7.3. Jud.4.19. Ruth.2.7. 1 Sam.14.30, 45..17.28. 2 Sam.12.8.. 16.1. 1 Reg.17.10. 2 Reg.10. 18. Ezr.9.8. Neh.2.12..7.4. Job.10.20..24.24. Pſal.8.6.. 37.10,16. Prov.6.10.15.16..16.8..24 33. Eccl.5.11..9. 14..10.1. Iſa.10.7,25..16.14..29.17. Jer.42.2..51.33. Ezec.5.3..11.16. Dan.11.34. Hoſ.1.4.,8.10. Hag.1.6..2.6. Zach. 1.15. geminatum autem in priore eſt cum pathach, ſed in poſteriore cum cametz in ult. ob pauſam, loco ſeq. ſic, מְעַט מָעַט paulatim, Deut.7.22. Sed occ. etiam cum variis præfixis, idque extra pauſam cum pathach, vel in pauſa cum cametz in ult. ut cum הַ interrog. vel dem. הַמְעַט & וְ, לְ, כְּ, בְּ & לְ præf. ut ſeq. וּמְעַט & parum, Gen.43.11. 1 Reg.17.12. הַמְעַט utrum paucus, an parum, Gen.30.15. Num.13.18..16.9.13. Joſ.22.17. Job. 15.11. Iſa.7.13. Ezech.16.20..34.18. הַמְעַט qui paucus, Num.35.8. Deut.7.7. בִּמְעַט cum pauco, 1 Sam.14.6. בְּמְעַט Dan.11.23. כְּמְעַט quaſi parum, כַּמְעַט penè, ferè, Gen.26.10. 2 Sam.19.37. 1 Chron16.19. 2 Chr. 12 7. Ezr.9.8. Job.32.22. Pſa.2.12..73.2..81.15..94.17.. 105.12..119.87. Prov.5.14..10.20. Cant.3.4. Iſ.1.9..26. 20. Ezech.16.46. לְמַעַט ad paucum, Num.26.56. 2 Chr. 29.34. Hag.1.9. וּלְמַעַט & pauciori, Num.26.54..33.54. In forma pl.m. eſt cum dageſch in Teth; ſic, מַעֲטִים pauci, Pſal.109.8. Eccl.5.1. Nomen מְעַט & הַרְבֵּה ut ὀλίγον & πολὺ parum & multum opponuntur, Eccl. 5.11. & Iſa.16.40. jungitur ſynonymo, מְעַט מִזְעָר, i. e. valde parum: & ſic Iſa.10.25. & 29.17. Specialiter autem notandus locus, Pſal.2.12. nè יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ exar deſcat brevi ira ejus, & pereatis quoad viam, h. e. nè pereat via veſtra, exardeſcente irâ ejus; quod brevi fiet. Et ſic כִּמְעַט alibi eſt, quaſi parum, ut 2 Chr. 12.7. vel ſimpliciter, parum; ut 2 Sam.19.31. vel facilè, ut Gen.26.10. vel pro, parum abfuit, ut prov.5.14. quo ſenſu etiam עוֹד מְעַט uſurpatur, ut Exod. 17.4. Parum abeſt quin lapident me; mox lapidabunt me. Et Pſal.37.10. propè eſt, quum non erit improbus; &c. Item Iſa.1.9. שָׂרִיד כִּמְעַט exp. ſuperſtes quaſi paucus: & Prov.10.20. Cor improborum כִּמְעַט quaſi parvi pretii eſt, &c. Item Hag.2.6. ſine Aff. venit pro tempore עוֹד אַחַת מְעַט הִיא adhuc ſemel, paulo poſt. Et Job.24.24. רוֹמּוּ מְעַט exurgite parumper. Præcipuè autem notabilis eſt locus Pſal. 8.6. וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים & minorem eum feciſti βραχύ τι parumper præ Deo & Diis. Eſt magna humiliatio, ſed parvi temporis. Filius hominis, poſtquam is viſitatus à Deo, primò eſt humiliatus infrà eos, qui nominantur dii, ſed ità ut mox gloriâ & honore coronaretur. Chriſtus caput & in eo membra ejus, & humiliati ſunt, & glorificati; Cocc.

Rad. 71. מָעַךְ eſt, comprimere, frangere, figere, Pag. compreſſit, Bu. Lex. Av. figendo ſcil. & pangendo aliquid: confixit, infixit; Av. prout occurrit in part. Pahul kal ſ.m. cum וְ cop.præf. וּמָעוּךְ & compreſſum eſt; Bu.conc. Lev22.24. & compreſſus; Pag. Bu. Lex. i. e. compreſſos habens teſticulos, (vi, ſcil. Cev.) juxta R.D. Hieron. contritis teſticulis; Pag. preſſum, Cocc. & ſic ſ.f. Pahul kal, cum וְ cop. præf. 1 Sam.26.7. & lancea ejus מְעוּכָה depreſſa, vel fixa; Bu.Conc.Pag. vel compreſſa, i.e. compreſſione defixa in terram; Merc. impreſſa vel infixa; Bu. Lex. Av. In Pual מוּעָךְ idem cum kal, Bu. compreſſus eſt; Av. prout occurrit in 3. p'. præt. Pual; Ezech.23.2. ibi מוּעָכוּ compreſſa ſunt ubera earum: Hieron. ſubacta ſunt, vel fracta ſunt Pag. preſſa ſunt; Cocc.

Rad. 72. מָעַל duo ſignif. i. eſt, prævaricari, Pag. Bu. Av. Cocc. negare, mentiri, juxta R. D. tranſgredi per contemptum & contumaciam: & ut quidam exp. ſeſe illi opponere, cui par erat morem gerere: & ſic faciunt affine verbo עָלָה tranſcendere: unde notant eſſe inferioris in ſuperiorem; Merc. tranſgreſſus eſt, &c. Av. Notat occultam adverſationem ſub ſpecie amicitiæ; Cocc. Conſtruitur cum præpoſitione Beth, & ferè ſemper habet adjunctum conjugatum; Bu. Lex. & cum præp. מִן; q.d. tranſgreſſus eſt a aliquo; Av. Occurrit autem in præt. kal, 3.ſ.m. ſimpl. ſed in 3.ſ.f. cum וְ cop. vel conv. præf. & in 2.ſ.m. ſimpl. ut ſeq. מָעַל prævaricatus eſt, Joſ.22.20. 1 Chron2.7..10.13. Ezech.17. 20..18.24. וּמָעֲלָה & prævaricata fuerit, Lev.6.2. Num. 5.12. מָעַלְתָּ prævaricatus es, 2 Chr.26.18. Item in 3. & 2. pl.m. ut & in 1. pl. præt. kal, ut ſeq. מָעֲלוּ prævaricati ſunt, Lev.26.40. 2 Chr.12.2..29.6..30.7. Ezec.15. 8..39.23,26. Dan.9.7. מְעַלְתֶּם prævaricati eſtis, Deut. 32.51. Joſ.22.16,31. Ezr.10.10. מָעַלְנוּ prævaricati ſumus, Ezr.10.2. In infin. kal, מָעוֹל prævaricari; prout occ. cum וְ cop. præf. vel מָעוֹל idem, occ. cum לְ præf. in qua etiam forma cholem mutatur in cametz chatuph ante Maccaph, & poſt לְ præf. ut ſeq. וּמָעוֹל & prævaricando, 2 Chron.28.19. לְמָעוֹל prævaricando, Num. 5.6. 2 Chr. 28.22. Neh.13.27. לִמְעָל prævaricando, 2 Chron.36. 14. Ezec.14.12. Item in infin. kal, cum בְּ præf. occ. cum וֹ & ם Aff. ſic, בְּמַעֲלוֹ in prævaricando ipſum, 2 Chron.29.19. בְּמַעֲלָם prævaricando eos, Ezech.20. 27. In fut. kal, occ. in 3.ſ.m. & f. ſimpl. & cum וַ conv. præf. utrique: ut & in 2. pl.m.ſimpl. & in 3.pl.m. cum וַ conv. præf. ut ſeq. יִמְעַל prævaricabitur, Prov.16.10. וַיִּמְעַל & prævaricatus fuit, 2 Chro.26.16. תִּמְעוֹל prævaricabitur, Lev.5.15. וַתִּמְעוֹל & prævaricabitur, Num. 5.27. תִּמְעֲלוּ prævaricaturi eſtis, Neh.1.8. וַיִּמְעֲלוּ & prævaricati ſunt, Joſ.7.1. 1 Chron.5.25. Atque indè eſt no. מַעַל m. prævaricatio, Pag. Bu. mendacium, Pag. tranſgreſſio; Merc. Av. volentis ſcil. & contra conſcientiam, ex temeritate & contemptu; Merc. In Joſ.22.16. quòd Reubenitæ altare ædificaverant, videbatur & מַעַל & מֶרִי prævaricatio; ſcil. quatenus volebant videri Jehovam colere: & rebellio, quatenus & contra ejus voluntatem facere, & alium colere velle videbantur, alibi ſacrificantes. Conſer verſ.31. Nam in averſione rerum ſacrarum Deo eſt מַעַל Lev.5.15. & in anathemate Joſ.

22.20.

22.20. Item Saul dicitur prævaricatus, quia לֹא שָׁמַר non obſervavit imperata à Deo, quum tamen vellet videri feciſſe, quod præceptum ei erat; 1 Chron.10.13. Cocc. Occurrit autem no. hoc ordine Conc. ſimpl. & cum הַ, בְּ & בַּ præf. ut ſeq. מַעַל prævaricatio, Lev.5. 15,21.Num.5.7,12,27-31.16. Joſ.7.1..22.20. 2 Chron. 28.19..36.14.Ezr.9.4..10.6. Job.21.34.Ezech.14.12.. 15.8..20.27. הַמַּעַל prævaricatio, Joſ.22.16,31. בְּמַעַל prævaricattione, Joſ.22.22.בְּמַעַל in prævaricatione iſta, Ezr.9.2. ſed occ. etiam cum וּ Aff. cui & הַ & בַּ ſunt præf. & cum ם, Aff. cui etiam בְּ eſt præf.ut ſeq. מַעֲלוֹ prævaricatione ipſius, Ezec. 17.20. וּמַעֲלוֹ & prævaric. ejus, 2 Chr.33.19. בְּמַעֲלוֹ prævaricat. ſua,1Chr.10.13. Ezech.18.24. מַעֲלָם prævaricat. ipſor. Ezech39.26. בְּמַעֲלָם cum prævaricat. ſua, Lev.26.40. 1 Chron.9.1. Dan.9.7. Deindè ii. ſignif. hujus rad. eſt in no. מְעִיל m. pallium; Pag. Bu. quod ſcil. ſuper alias veſtes, induitur; Av Pallium ornatum aut glorioſum,Pag. Kimchi notat מְעִיל alibi commemoratum non fuiſſe ei ſimile, cujus fit in lege mentio: illud enim in more tunicæ fuiſſe; hoc non item: ſed alioqui fuit illud genus veſtimenti quo ſuperinduebantur honoratiores, ut Reges & Prophetæ;ſumma veſtis:pallium appellamus.Evangeliſtæ ἱμάτιον appellarunt, ſupremam ſcil. ſeu extimam veſtem, qualis Romanis toga, & pallium Græcis: nam מְעִיל fuit interior veſtis. Qui erat abſque מְעִיל, veſtu nudus habebatur; unde explicantur loca, 1 Sam.19. & 2 Sam.6. Merc.Erat מְעִיל exterior veſtis, quæ decoris cauſâ geſtatur; Coc.Occurrit autem No.hoc ſimpl. & cum וּ, הַ, בְּ & כְּ præf. מְעִיל pallium, Exod.28.31.. 39.22.1 Sam.28.14. Iſa.61.10. וּמְעִיל & pallium, Ex. 28.4. 1 Sam.2.19. הַמְּעִיל pallium,Exod.28.34..39.23, 24,25,26.Lev.8.7. 1 Sam.18.4..24.5. בִּמְעִיל cum pallio, 1 Chron.15.27. כִּמְעִיל ſicut pallium, Job .29.14. Iſa.59.17. Item cum וּ cop. præf. & וֹ, Aff.ut & cum הִ, Aff. ſimpl. ſic, וּמְעִילִי & pallium meum, Ezr. 9.3,5. מְעִילְךָ pallium tuum, 1 Sam.24.11. Item cum וֹ Aff. occ.vel plenè cum chirek magno, vel defectivè cum chirek ſolo abſque jod penult.ſic, מְעִילוֹ vel מְעִלוֹ pallii ejus; pallium ſuum, 1 Sam.15.27. Job.1.20.. 2.12. & in pl.m. Occ.in forma abſol. & in forma conſtr. cum הֶם Aff. מְעִילֵיהֶם pallia, 2 Sam. 13.18. מְעִילֵיהֶן pallia ſua, Ezech.26.16. [מָעַן, indè,juxta quoſdam, eſt No. מָעוֹן m.& מָעוֹנָה f. manſio, habitatio, habitaculum, manſiunculum,&c. ubi quis habet manſiones firmas & tutas. Cogn.cum נָעַם amænus, jucundus fuit: ſignificat enim manſionem amænam,& ſua cuique manſio videtur jucundior peregrinis locis. Hinc μένω,μείνω, & Latinum,maneo, μονὴ manſio,&c.Av.qui ſolus huic nomini facit Mem radicale & hîc locat, quum reliqui illud referant ad Rad. עוּן: ibi vide.

Rad.72. מָעַן; unde præpoſito Lamed ad Mem dicitur לְמַעַן; ut; propter; Pag. Cum verbo Infin.eſt propter, ſed cum fut.eſt, propterea, ut; Bu. Lex. ut Gen.18.19. לְמַעַן הָבִיא propter adducere,ut adducat: & Pſal.134. לְמַעַן תִּוָּרֵא ut timearis, ſive reverenter colaris. Et Ezech.21.15. לְמַעַן מָסּוֹג לֵב propter diffluere cor, i.e. ut diffluat animus; Pleonaſmus: nam aliàs ſimplici Infinitivo præmittitur,& idem valet quod לְ Infinitivo præfixum: item Gen.18.19. לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה propterea quòd præceptturus eſt, Bu. Lex. לְמַעַן præpoſitum Infinitivo, idem valet quod Lamed. Nec dubium eſt quin ſit à Radice עָנָה, ſicut & עַן, quia reſponſionem, ſeu redditionem cauſæ denotat. Quanquam propriè ex ſignificatione nominis עַיִן, ut Kimchi docet, deflectitur,quod ſignificat negotium & cauſam. Et id ſatis oſtendit quod Prov. 16. ſcribitur לַמַּעֲנֵהוּ, quaſi ſit à מַעֲנֶה nomine, quod, juxta quoſdam Hebræorum, interdum idem valet quod עִנְיָן, q. d. propter negotium ſuum, ſuâ cauſâ: ubi tamen præter morem Lamed habet pathach, quaſi He Hajediah ſit incluſum, quod cum affixo præponi non ſolet, niſi aliquando emphaſeos cauſâ: ubi hîc etiam fieri poſſit ad indicandum reciprocationem; ſicut & עַל דְּבַר & עַל דִּבְרַת eodem ſenſu dicitur.. Ac obſerva ſine ל non reperiri hanc particulam, ſicut nec בַּעֲבוּר & בִּגְלַל ſine Beth; Merc.Cev.Particula hæc לְמַעַן valet, propter, ſive. ut Ezech.20.9. propter nomen meum: & Iſa.62.1. propter Sionem, & Pſal.6.5. & 27. propter gratiam tuam, & propter bonitatem tuam.Sic Gen.18. 24. Propter quinquaginta juſtos, prout exp. v. 26. בַּעֲבוּרָם propter ipſos: & v. 28. בַּחֲמִשָּׁה propter quinque,ſcil.deficientes. Perinde autem ut cum nomine, ità & cum Infinito jungitur,utProv.17.24. לְמַעַן סוּר ad recedendum ab inferno,qui eſt infrà: & ſic communiter exp. per ut,vel, propterea ut: ut Gen.18.19. ut adducat, &c.& ſic itidem cum futuro interveniente אֲשֶׁר ut ibid. nam agnovi eum, h.e. rationem ejus habui,propterea ut præciperet filiis ſuis.Et Ezech.31. 14. ut non, vel nè exaltentur. Item ſine ea particula אֲשֶׁר, ſed tamen ſubintellecta, ut Joſ.4.6.ut ſit in ſignum: & Pſ. 134.ut timearis. Et 119.71. ut diſcam: & v.80. ut non pudefiam. Sed venit etiam cum præterito interdum, ut Joſ.4.24. לְמַעַן יָרְאֹתָם, 70.ἵνα σέβωνται ut timeretis. Item cum affixis ſæpe occurrit, ut לְמַעֲנִי propter me; Iſa. 48. 11. הַלְמַעַנְךָ an propter te? Job. 18. 4. & לְמַעַנְכֶם propter vos, Iſa.43.14. Sed לַמַּעֲנֵהוּ: vide in עָנָה; Cocc.

Rad.74. מָעַר; indè No. מְעָרָה f. ſpelunca, Pag.Av. tenebroſa ſcil. antrum, ſpecus ſubterrancus; locus obſcurus & vaſtus; à rad.iuufit. מָעַר idem quod בָּעַר aperuit: nam ſpelunca vaſto hiatu aperta patet. Vel poteſt etiam hoc nomen habere pro rad. עָרַר diruit, deſtruxit; nam ſpelunca eſt deſtructio quædam vaſta; hanc ob rem ע non ſolet allevare camerz ſuum: Av. Alii verò referunt hoc nomen ad rad. עָרָה; ubi id vide. Occurrit autem No.hoc ſimpl. & cum בְּ, וְ, הַ, & מֵ præf.ut ſeq. מְעָרָה ſpelunca, 1 Sam.24.3. וּמְעָרָה & ſpelunca, Joſ.13.4. הַמְּעָרָה ſpelunca, Gen.49.29. Joſ. 10.18,23,27.1 Sam.24.3,8.1 Reg.19.9,13. וְהַמְּעָרָה & ſpelunca,Gen.23.11,17,20..49.32. בַּמְּעָרָה in ſpelunca, Gen.19.30..49.30. Joſ.10.16,17. 1 Sam.24.10. 1 Reg. 18.4,13. Pſa.57.1..142.1. מֵהַמְּעָרָה ex ſpelunca,1 Sam. 24.9. & in forma ſ.f.conſtr.occ.etiam ſimpl.& cum הַ & בְּ præf.מְעָרַת ſpelunca, Gen.23.9,19..25.9.1 Sam.22.1. 2 Sam.23.13. 1 Chro.11.15. הַמְּעָרַת an ſpelunca? Jer. 7.11. בִּמְעָרַת in ſpelunca, Gen.50.13. & in forma pl.f. eſt & occ.ſimpl.& cum הַ dem.præf. מְעָרוֹת ſpelunca,Iſ. 32.14. הַמְּעָרוֹת ſpelunca, Jud.6.2.ut & cum בַּ præf.ſic, בַּמְּעָרוֹת in ſpeluncis, Iſa.2.19. 1 Sam.13.6. ut & cum וּבַ præf. וּבַמְּעָרוֹת & in ſpeluncis. Ezech.33.21. Item, juxta R. Jona, ex hac Rad.eſt No. מְעָר, quod occ.cum

כְּ præf.sic, 1 Reg.7.36. כְּמַעֲרֵ֣ה אִ֔ישׁ tanquam nuditatem viri, i.e.similitudinem hominis nudi: vel sicut latus viri, i.e.ex latere uniuscujusque erant figuræ quæ circuibant ex quolibet latere,&c.vide in עֲרָה; Pag. ad quam etiam radicem quidam reducunt מְעָרָה pro caverna aut spelunca; quòd sit locus denudatus & evacuatus; Merc.

Rad.75. מֵץ; indè No. מַצָּה azimum, infermentatum; Pag.Bu.Conc.cum He signo fœmineo: quanquam potest esse à Rad. מָצַץ, vel נָצָה; sicut מַסָּה tentatio, à נָסָה; quod probat dagesch, Pag.Et quidem ad sequentem Rad. מָצַץ, hoc nomen pertinere, dagesch indicare videtur; quasi sit farina puritissima extracta ex viliore; Merc. Occurrit autem No.hoc in sing. locis seq. מַצָּה azymum, Lev.8.26. Num.6.19. Prov.13.10..17.19.& in forma pl.f.occ.simpl.locis seq. מַצּוֹת infermentata,azymi panes, Ex.12.15,18,20,39..13.6,7..23.15..34.18..29.2. Lev.2.4..7.2..2.5..6.9..10.12. 23.6. Num.6.15..9.11..28.17.Deut.16.3,8. Jos.5.11. Jud.6.19. 1 Sam.28.24. 2 Reg.23.9.Ezr.6.22.Ezech.45.21. cui etiam formæ pl.f. ו cop. ה dem. & יּ pro וּבָהּ sunt præf. הַמַּצּוֹת & azymos panes,Gen.19.3. Exod.12.8. מַצּוֹת azyma,Exod.12.17..23.15..34.18..29.23. Lev.8.2,26..23.10. Num.6.17. Deut.16.17. Jud.6.20,21. 1 Chron.23.29.2 Chron.8.13..30.13,21. וּבַמַּצּוֹת & in azyma, Jud.6.21.

Rad.76. מָצַץ, & contractè in kal מָץ est exprimere, fugere; Pag.Bu. expressit manibus liquorem, vel exuxit,emulsit; idem cum מָצָה; & cogn. cum מוֹץ emunxit. Et affine est ad מָצָא invenit, ceu expressum reperit; Av. In fut. kal יָמוֹץ exprimet; & in 3. pl. m. יָמֻצוּ(formæ יָסוֹב, יָסֻבּוּ) expriment; atque indè in 2.pl.m. fut.kal,est, תָּמֻצוּ exprimatis, Isa.66.11.

Rad.77. מָצָא est invenire; evenire, contingere, sufficere; Pag. reperit, deprehendit; assequutus,consecutus est; & constructum cum Lamed est, satis esse,seu sufficere; ut occ. impersonaliter וְיִמְצָא לָהֶם & satis sit, vel sufficiat iis, Num.11.22.vide Jud.21.14. & 2 Sam. 18.22. Bu.Lex. מָצָא est,reperire; apprehendere, nancisci, assequi vel casu,vel studio, aut opportunè. Item deprehendere, comperire. Invenire cor suum, 2 Sam. 7. est consilium seu rationem inire, statuere apud sese. Cum re inanimata, est, accidere, evenire; ut cum malum dicitur aliquem invenire. Cùm de manu dicitur, rei oblatæ occasionem denotat,Jud.9. ut invenerit manus tua,& aliàs. Interdum copiam & facultatem, quod per sufficere redditur. In Imper. conatum & studium significat quærendi; Merc. מָצָא invenit studio, vel casu, evenit,reperit,adinvenit. Cogn.cum מָצָה & מָצַץ emulsit. Hinc μῆσαι inventrices artium: Av.Redditur per Græcum ἀυρίσκειν. Coc. Occ. autem hæc Rad.frequens in textu, & ordine Conc.ut seq. In præt.kal, 3.s.m.simpl. occ.locis seq.מָצָא invenit,Gen.2.20..6.8..19.19..31.33, 34,35..36.24..44.16. Lev.5.22,23. Num.31.50. Deut. 24.1. 1 Sam.14.30..16.22. 2 Sam.7.27..20.6. 2 Reg.10. 13..23.24. 1 Chron.17.25.2 Chron.34.14. Prov.3.13.. 8.36..18.22. Jer.31.2.cui etiam ו cop.vel conv.est præf. וַיִּמְצָא & invenerit,Lev.25.26.Num.11.22..35.27. Deut. 19.5. Eccl.9.15. Item cum ו cop. præf. & נִ Aff. est, וַיִּמָּצְאוּ & inveniet nos,2Reg.7.9.& occ.cum ו & ה Aff. cui ult. ו cop.vel conv.est præf.וַיִּמְצָאוּ invenerit eum, Job. 31.29.וַיִּמְצָאֶהָ inveniteam,Gen.38.20.Deut.22.26. וּמְצָאוֹ & invenerit eam,Deut.22.23. & in 3.f. f. præt. kal, occ. simpl. & cum ו cop.vel conv. præf. וַיִּמְצָאֵהוּ invenit, Gen. 8.9.Lev.25.28. Job.31.25. Pf.84.4. Is.10.10. Lam.1.30. וּמָצְאוֹ & invenerit,Exod.22.5. sed cum affixis,He fœm. mutatur in Thau; ut cum נִי Aff.occ. in pausa cum cametz, sed extra pausam cum pathach penult.ante Thau; ut & cum ם Aff. simpl. ut seq. מְצָאתְנִי invenit nos, Num.20.14.מְצָאתְנוּ invenit nos, Jud.6.13. Neh. 9.32. מְצָאתָם invenit eos,Exod.18.8. & in 2.f.m.præt. kal, occ.etiam simpl.& cum ו conv. præf. מָצָאתָ invenisti, Gen.31.37. Ex.33.12,17. 1 Sam.29.8. Prov.24.14..25. 16.וּמָצָאתָ & invenies; invenisti,Deut.4.29. 1 Sam.10. 2. Neh. 9. 8. & cum הַ Interrog. præf. & נִי Aff. est, הֲמָצָאתָנִי an invenisti me? 1 Reg.21.20. sed occ.etiam 2.f.m.cum הִ Aff.simpl.& cum ו cop.vel conv.præf. מָצָאתָהּ invenisti eam,Gen.38.23.וּמָצָאתָהּ & invenceris illam,Deut.22.3. & in 2.f.f.præt.kal,occ.simpl.& cum ים Aff. מָצָאתְ invenisti, Isa.57.10.מָצָאתִים invenisti eos, Jer.2.33. Item in 1.s.præt. kal, occ. simpl. locis seq. מָצָאתִי inveni,Gen.18.3..30.27..33.10..47.29..50. 4. Ex.33.13,16..34.9.Num.11.15. Deut.22.14,17. Jud. 6.17.Ruth.2.10.1 Sam.20.3,28..27.8..29.3,6.2 Sam.14. 22.1 Reg.21.20.2 Reg.22.8.2 Chron.34.15. Ezr.8.15. Esth.5.8..7.3..8.5. Job.33.24.Psal.69.21..89.21. Eccl.7. 27,28,29. Jer.23.11..45.30.Ezec.22.30.Hos.9.10.12. 9. Item semel in 1.f.occ.defectivè absque Aleph 3. rad. sic,מָצָתִי idem,Num.11.11. sed occ.plenè etiam cum שׁ præf.sic, שֶׁמָּצָאתִי quum inveni eum, Cant.3.4. ut & cum ו, הוּ & הָ Aff.ut seq. מְצָאתִיו inveni eum, Cant.3. 1,2.מְצָאתִיהוּ inveni eum,Cant.5.6.מְצָאתִיהָ inveni eam,Gen.38.22. & in 3.pl. occ. vel extra pausam cum scheva, vel in pausa cum cametz penult.locis seq. מָצְאוּ vel מָצָאוּ invenerunt,Exod.15.22..16.27.Jos.2.22.Jud. 21.14.1 Sam.9.11,4.2 Sam.17.20.2 Reg.9.35.2 Chr.29. 16.Neh.5.8.Job.32.3.Pf.76.6..107.4.Jer.2.5..14.3.Lam. 1.6..2.9.cui etiam ו conv.est præf.וַיִּמְצָאוּ & invenient, 2 Chr.32.4. Item occ.etiam cum נִי Aff. idq;vel post kibbutz vel schurek, ut & cum ו cop. præf. & הִ Aff. post schurek, sed cum הוּ Aff. post kibbutz, idque simpl. & cum ו cop. præf.ut seq. וַיִּמְצָאוּנִי vel נִי invenerunt me, Deut.31.17.Psa.116.3..119.143.Cant.3.3..5.7. וּמְצָאוּךָ & invenerunt te, Deut.4.30. 1 Sam.10.3. מְצָאוּהוּ invenerunt eum, 2Reg.2.17. וּמְצָאוּהוּ & invenerunt eum, Deut.31.17. & in 2.pl.m.præt. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. מְצָאתֶם invenistis, Jud.14.18. 1Sam.12.5. וּמְצָאתֶם & invenietis, Jud.14.12. 2 Chron.20.16.Jer. 29.13.& in 1.pl.præt.kal, occ.simp.& cum הוּ Aff. post kibbutz pro schurek, sed cum הָ Aff. post schurek; ut seq. מָצָאנוּ invenimus, Gen.26.32..37 32..44,8. Num. 32.5. Job.32.13. Lam.2.16. מְצָאנֻהוּ invenimus eum, Job.37.22. מָצָאנוּהָ invenimus eam, Psal.132.6. & in part. ben. kal, s.m. occ. cum ו & כְ præf. ut & cum ו & ו Aff.sic, וּמוֹצֵא & inveniens,invenio, Eccl.7.26.כְּמוֹצֵא sicut inveniens, Psal.119.162. מוֹצְאֵי inveniens me, Gen. 4.14. Prov.8.36. מוֹצְאַי inveniens eum, Gen.4.15.& in pl.m. ben.kal, in forma absol. occ. cum הַ dem. præf. sed in forma constr. cum לְ præf. ut & cum הֶם Aff. simpl. & cum לְ præf. הַמּוֹצְאִים invenientes, Num.15. 33. לְמוֹצְאֵי invenientibus, Prov.8.9. מוֹצְאֵיהֶם invenientes eos, Jer.50.7.לְמוֹצְאֵיהֶם invenientibus ea, Pro. 4.22.& in f.f. part.ben.kal, מוֹצְאָהּ vel in forma cum duplice

plice ſægol, ante thau, מוֹצָאֹתֶ: ſed occ.cum duplice ſegol quaſi contracto in tzere, idque ſimpl. & cum ךָ præf. ſic, מוֹצָאֶ֫ inveniens, inventum, 2 Sam.18.22. מְמוֹצָאֶ֫ ſicut inveniens, Cant.8.10. & in forma pl.f. ben. kal, occ. cum הַ dem. præf. הַמּוֹצְאוֹת Joſ.2.23. In infin.kal,occ.ſimpl.& cum לְ & מִ præf. מְצֹא invenire, inveniendi, Pſ.32.6. לִמְצֹא invenire, ad inveniendum, Gen.19.11..27.20..32.5..33.8. Pſ.36.3.Prov.19.8.Eccl. 7.27..8.17.. 12.10. מִמְּצוֹא ab inveniendo, Iſa.58.13. Sed cum בָ præf. & כֶם.. Aff.cholem poſt tzade tranſp. pro cam.chat.poſt Mem; בְּמוֹצַאֲכֶם in inveniendo vos, Gen.32.19.Imper.kal, ſ.m.occ.ſimpl.& cum וּ cop.præf. ut & in pl.m. cum וּ cop.præf.ſic, מְצָא invenito, 1Sam. 20.21,36. וּמְצָא & inveni, Prov.3.4. וּמְצָאֵ & invenite, Jer.6.16. ſed in pl. f. imper. kal, occ. cum וּ cop.præf. & וָ pro נָה in fine; ſic, וּמְצָאן & invenite, Ruth.1.9. In fut.kal, 1.ſ.occ. ſimpl. & cum וָ conv. præf. ut & cum הָ.., vel in pauſa הָ.. Aff.cui ult. וָ etiam conv. eſt præf. ut & cum וָ præf. & הוֹ.. Aff. ut ſeq. אֶמְצָא inveniam, Gen.18.26,28,30..33.15..34.11.Exod.33.13.Jud.17.9. Rut.2.2,13.2 Sa.15.25..16.4.Job.17.10.Pſ.116.3..132. 5.Pro.8.12. וְאֶמְצָא &inveni,Neh.7.5. אֶמְצָאֲךָ inveniam. te,Cant.8.1. וְאֶמְצָאֲךָ & inveni te,Prov.7.15. וְאֶמְצָאֵהוּ & inveni eum, Job.23.3. & in 2.ſ.m. fut.kal, occ. ſimpl. & cum נִי.. & ם.. Aff. תִּמְצָא invenies, Gen.31.32. 2 Reg.4.29.Job.11.7.Pſal.10.15..17.3.Prov.2.5.Ezech.3. 1. תִּמְצָאֵנִי invenies eum, Pſal.11.1. תִּמְצָאֵם invenies eos, Iſa.41.12. Item in 3.ſ.m.occ. ſimpl.locis ſeq. יִמְצָא inveniet, Gen.44.34.Deut.22.25,28.Jud.17.8. 1 Sam. 24.19.Eſth.8.6.Job33.10. Prov.6.33..16.20..17.2..20. 6..21.21..28.23..31.10.Eccl.3.11..7.14..8.17.cui etiam וָ conv. eſt præf.ſic. וַיִּמְצָא & invenit, Gen.26.12..30. 14..39.4. Jud.15.15. 1 Reg.11.19,29.. 13.27..19.19.. 20.37.2 Reg.4.39..10.15.. 17.4..19.8.1 chro.26.31. 2 Chron.22.8.Iſa.27.8.Jon.1.3.Item occ.etiam cum כָּה.., pro הָ.., & cum הוֹ.., נִי.., הּ & ם.. Aff. quorum quibuſdam וָ conv. eſt etiam præf. ut ſeq. וַיִּמְצָאֶ֫ inveniet ſe, 1 Reg.18.10. וַיִּמְצָאֲךָ inveniet te, 1 Reg. 18.12. וַיִּמְצָאֶ֫ inveniet eum,Dent.32.10. וַיִּמְצָאֵהוּ & inveniet eum,Gen.37.15.1 Reg.13.14.24.. 20.36. וַיִּמְצָאֵנִי inveniet eum,Eccl.7.23.Hoſ.12.5. וַיִּמְצָאֶ֫ & invenit eam, Gen.16.7.1 Chron.20.2. וַיִּמְצָאֵם & invenit eos, Gen. 37.17.2 Chron.25.5. Dan.1 20. & in 3.ſ.f. fut. kal, occ. ſimpl & cum וָ conv.præf ut& cum הָ.. Aff.abſque præf. ſic, תִּמְצָא inveniet,Lev.12.8.Num.32.23. Deut. 24. 1. Jud.9.33.1 Sam.1.18..10.7..25.8. Pſal.21.9. Eccl.9.10. Hoſ.2.8,9. וְתִמְצָא & invenit,Iſa.10.14. תִּמְצָאֲךָ inveniet te,1 Sam.23.17. Item in 1.pl fut.kal eſt, נִמְצָא inveniemus, Gen.47.25.Job.42.15. & in 2.pl. m. occ. cum ſcheva penult. extra pauſam, ſed cum cametz in pauſa; ut & cum Nun parag.in fine, ut & cum הוּ Aff.poſt kibbutz pro ſchurek; ſic, תִּמְצָאוּ invenietis, Cant.5.8. Iſa.58.3. Jer. 5. 1. תִּמְצָאוּן invenietis,Ex.5.11. תִּמְצְאוּן invenietis,1 Sam.9.13. תִּמְצְאוּהוּ invenietis eum, Exod. 36.25. ſic & in 3.pl.m.fut.kal, occ. cum ſcheva, ſed in pauſa cum cametz penult.cui etiam formæ priori וָ cop. & וָ conv.eſt præf.ut ſeq. וַיִּמְצְאוּ invenient, Jud.5.30. Job.3.21.Hoſ.12.9. יִמְצְאוּ invenient,Jer.10.17. Hoſ.5. 6. Am.8.12. וַיִּמְצְאוּ & invenient, 1 Sam.25.8. וַיִּמְצְאוּ & inveneruntּ, Gen.11.2..26.19. Num.15.32.Jud.1.5.. 21.12.1 Sam.30.11..31.8. 1 Reg.1.3.1 Chro.4.40..10. 8.2 Chron.20.25.Neh.8.14. Jer.41.12. ſed occ. etiam cum Nun Epenthetico, ante נִי Aff.& poſt kibbutz pro ſchurek (pro וַיִּמְצָאוּנִי) ſic, וַיִּמְצָאֻנִי invenient me,Prov. 1.28..8.17. Item cum הוּ Aff.poſt kibbutz pro ſchurek cui etiam וָ conv.eſt præf.& cum Nun etiam Epenthet. ante הָ Aff.& poſt Schurek (pro וַיִּמְצָאוּהָ) ſic, וַיִּמְצָאֻהָ invenient eum,Job.20.8. וַיִּמְצָאֻהוּ & invenerunt eum, 1 Sam.31.3.2 Reg.9.21. 1 Chr.10.3. יִמְצָאוּהָ invenient eam, Jer.2.24. Denique in 3.pl.f.fut. kal, תִּמְצָאנָה; ſed occ.cum וָ pro נָה in fine; ſic, תִּמְצָאן invenerint, Deut. 31.21. In Niphal, נִמְצָא inventus, repertus, deprehenſus fuit; Bu.Lex.Av. Item interdum,ſufficere; ut Joſ. 17.16. יִמָּצֵא ſufficeret nobis; & ſic, Zach. 10. 10. Bu.Lex. Occurrit autem hæc Conjug. Niphal, frequens etiam in textu,& ordine Conc.ut ſeq. In 3. ſ. m. præt. niph.occ.ſimpl. locis ſeq. נִמְצָא inventus fuit,Gen.44.16, 17.Exod.35.23,24.1 Sam.9.8..10.21..13.22.2Sam.17. 12,13. 1 Reg.14.13..18.5..20.13.2 Chr.34.21. Neh.7. 15.Job.19.28.Pſal.37.37..46.2.Prov.1.13.Iſa.39.2. Jer. 11.9..48.26. Ezech.28.15.Dan.1.19.Hoſ.14.9. Mal.2.6. ſed cum הַ Interrog.præf.vel poteſt exponi ut in 3.ſ.m. præt.niph. vel ut in 1.ſ.fut.kal, quæ formæ ſunt ejuſdem; ſic, הֲנִמְצָא num invenitur,vel,inveniemus? Gen 41.38. ſed occ.etiam cum וָ cop.præf.locis ſeq. וְנִמְצָא & inventus,vel inventum fuit,Exod.21.16.Neh.13.1.Prov. 6.31. &in 2.ſ.f. præt.niph.eſt נִמְצָאת inventus eſt, Jer. 50.24.Item in 1.ſing.præt.niph.occ.ſimpl.& cum וָ conv. præf. וְנִמְצֵאתִי inventus ſum,Iſa.65.1. וְנִמְצֵאתִי & inveniar,Jer.29.14. & in 3.pl. præt. niph. occ. cum Scheva, vel in pauſa cum cametz penult. cui priori הַ dem. & וָ cop.vel conv.ſunt præf.נִמְצְאוּ inventi ſunt,Deut.22,20. Joſ.10.17,2,16.2 Reg.25.19.1 Chron.4.41.2 Chron.19. 3.Jer.2.33..5.26..15.16..41.3,8..52.25.Mic.1.13. נִמְצְאוּ inventi ſunt,1 Sam.9.20.Ezr.2.62. הַנִּמְצְאוּ qui inveniuntur,1 Chron.29.17. וְנִמְצְאוּ & inveniantur, Deut.22. 25. In part. niph. ſ.m. occ. cum הַ dem. præf. locis ſeq. הַנִּמְצָא inventus,qui invenitur, præſtò vel præſens eſt, Gen.47.14.Deut.20.11.Jud.20.48. 1 Sam.13.16.. 21.4. 2 Reg.12.11,19..16.8..18.15..22.9,13..23.2. 2 Chron 21.17..34.17,30,32,33..35.7,18. Iſa.13.15. Dan.12.1. Item cum וְהַ præf.eſt, וְהַנִּמְצָא & quod inveniebatur,1 Chron.29.8.2 Chr.36.8. & in pl.m.abſol.part. niph.occ. & cum הַ dem.præf.extra pauſam cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult.& in pl.m.conſtr. cum הַ Aff. ut ſeq. הַנִּמְצְאִים qui inveniebantur, 1 Sam.13.15. 2 Reg.14.14..25.19. 2 Chron.5.11..25.24..29.29..30.20.. 31.1..35.17. Eſt.1.5.. 4.16. Jer.52.25. הַנִּמְצְאִים qui inveniebantur Ezr.8.25. נִמְצָאיִךְ inventi, præſentes tibi, Iſa.22 3. ſic & in part.niph.ſ. & pl.f. occ. etiam cum הַ dem.præf. הַנִּמְצָאוֹת inventæ, Gen.19.15..20.48 & in Infin.niph. occ.ſimpl.& cum בְּ præf. & וֹ Aff. הִמָּצְאוֹ inveniendo, Exod.22.3. בְּהִמָּצְאוֹ in inveniri eum,Iſa.55.6. In fut. niph.2.ſ.m. תִּמָּצֵא; unde in 2.ſ. f. eſt, תִּמָּצְאִי invenieris,Ezech.26.21. Item in 2.ſ.m.fut. niph. occ. ſimpl. & cum וָ conv.præf. ut ſeq. וְתִמָּצֵא invenietur, Gen. 44.9, 10. Exod.9.19..12.19. 22.1,6,7. Deut.17.2..18.10..21. 1,17..22.22..24.7. Joſ.17.16. 1 Sam.13.19. 2 Reg.12. 6. 1 Chron.28.9. 2 Chron.15.2. Iſa.30.14.. 51.3.. 65.8. Jer.2.26. Dan.11.19. Zeph.3.13. Zach.10.10. וְיִמָּצֵא & inventus fuit, Gen.44.12. 2Chron.15.4,15.Ezr.10.18. Eſth.2.23..6.2. ſic & in 3.ſ.f.fut.niph.occ.etiam ſimpl.& cum וָ conv.præf. תִּמָּצֵא invenietur, Exod.22.4.1 Sam.

25.28. 1 Reg.1.52. Job.28.12,13. Prov.10.13.. 16.31. Iſa.35.9. וְתִמָּצֵא & inventus fuit, 1 Sam.13.22. & in 3. pl.m.occ. cum ! conv. præf. ſed abſque ! cum Nun parag.in fine ; ſic, וַיִּמָּצְאוּ & inventi fuerunt,1 Chro. 24. 4. 2 Chron.2.16. יִמָּצְאוּן invenientur, Gen. 18.29,30, 31,32. Denique in 3.pl.f.fut. niph. eſt, תִּמָּצֶאנָה invenientur, Jer.50.20. In hiphil, הִמְצִיא invenire fecit,efſecit ut præſtò eſſet,porrexit, tradidit, exhibuit ; Bu. Lex.cum אֶל importat motum ad perſonam ; Av. unde in 1.ſ. præt.hiph. הִמְצָאתִי : ſed cum ה Aff. occ. cum jod loco Aleph ; more quieſcentium 3. rad. He (pro הִמְצֵאתִיךָ) ſic, הִמְצִיתִיךָ tradidi te, 2 Sam.3.8. & in 3. pl.præt.hiph.eſt, הִמְצִיאוּ obtulerunt , Lev.9.13. & in part.hiph.ſ.m.eſt, מַמְצִיא tradens, trado, Zach.11.6. In fut.hiph.3.ſ.m. יַמְצִיא , ſed cum וּ & הוּ Aff. ut & in 3.pl.m. cum ! conv.præf. occ. defectivè cum chirek ſolo abſque jod hiph.ut ſeq. יַמְצִאֻנִי invenire faciet eum, Job.34.11. יַמְצְאֵהוּ exiſtere facit eam, Job.36.13. וַיִּמְצְאוּ & obtulerunt, Lev.9.12,18.

Rad. 78. מָצָר Radix eſt inuſitata in verbo, ſed indè ducta nomina, cum Rad. צור affinitatem habere videntur, quæ ſignificat venari. Significat enim receptum, i.e. locum arte vel natura munitum, in quem venationis, i. e. perſecutionis tempore quis ſeſe recipit, ut in Judæa plerumque fuerunt cavernæ, in rupibus : eſt autem in his Mem radicale. Vide ut ab heemanticis Radicis צור diſtinguas : nam in quibuſdam diſcretu difficile videtur. In Rad. ergò צור quæres quæ ſagenam ſeu rete ſignificant; Merc.Primum autem nomen in hac Rad. occurrens,eſt no. מָצָר m.arx,propugnaculum, munitio, Pag. Bu. Av. turris, fortalitium, propugnaculum, præſidium, receptus, &c. Eſt locus naturâ vel arte munitus : & cogn. cum צור venatus eſt,& צָרָה, inſidiatus eſt; ſignificat enim ejuſmodi munitionem quo nos tempore venationis &inſidiarum,i.e.perſecutionis,ſecuritatis gratiâ conferimus ; Av. Occurrit autem no. hoc cum בַּ & לְ præf. בְּמָצָר in arce, 1 Chron.11.7. לְמָצָר ad arcem, 1 Chron12.8,17. Item indè etiam eſt no. מְצָרָה f.idem cum maſc. Sed occ. tantùm in forma pl. f. idque ſimpl. & cum הַ, וְהַ, בַּ & בְּ præf. ut ſeq. מְצָרוֹת munitiones, Iſa.33.16. הַמְּצָרוֹת munitiones, Jud.6.2. וְהַמְּצָרוֹת & munitiones, Jer.48.41. בַּמְּצָרוֹת in munitionibus, locis munitis, 1 Sam.23.14,19. Jer.51.30. Ezech.33.27. בְּמְצָרוֹת idem, 1 Sam.23.29. Item, 2. hinc etiam no. in alia forma מְצוּדָה , f.idem, Bu. arx, muntio, fortalitium, præſidium, propugnaculum; Av.prout occ.cum וּ cop. הַ dem. & בַּ pro בְּהַ præf.ſic, וּמְצוּדָה & loci muniti , Job.39.31. הַמְּצוּדָה munitionem,1 Sam.24.22.2 Sam. 5. 16. בַּמְּצוּדָה in munitione , vel præſidio, &c.1 Sam. 22.4,5. 2Sam.5.9..23. 14. 1 Chr. 11. 16. Pſal.66.11. In forma conſtr. occ. cum kibbutz pro Schurek penult. ſic, מְצָרַי arcem, 2 Sam.5.7. 1 Chron.11.5. & cum וּ cop.præf.& ִי Aff.occ.vel cum kibbutz vel cum ſchurek in penult. ſed cum בַּ præf. & ִי Aff.cum Schurek tantùm, ut ſeq. וּמְצוּדָתִי vel וּמְצֻדָתִי & munitio mea, 2Sam.22.2.Pſ.18.3..31.4..71.3..91.2..144.2. בְּמְצוּדָתִי in munitione mea, Ezech.12.13..17.20. & in forma pl. f. eſt & occ. loco ſeq. מְצוּדוֹת munitiones, Pſal.31.3. Item, 3. indè etiam no. מָצוֹר idem ; munitio, arx, &c. prout occ. in forma conſtr. cum Scheva penult. Prov. 12.12. מְצוֹד רָעִים munitionem malorum , i. e.contra mala ; vel arcem in qua ſe fortificet ad mala perpetranda, juxta R. Levi ; Bu. Lex. Concupiſcit improbus מְצוֹד רָעִים muſcipulam malorum , vel ad mala, h.e. id concupiſcit,quod ei prolaqueo eſt; Coc.Sed in hac ſignif.videtur potiùs referri ad Rad. צור. Munimentum, &c. Bu.Conc.unde in forma pl.m. מְצוּרִים munitiones,Eccl. 9.14. Item indè & no. ſ. f. מְצוּדָה, & in conſtr. מְצוּרַת idem,munitio,receptus,propugnaculum; Av.Sed occ.tantùm forma ſ. f. conſtr.cum וּ cop.præf.& ִי Aff. וּמְצוּרָתָהּ & munitio.ejus, Iſa.29.7.ut & in forma pl. f. cum בַּ pro בְּהַ præf. ſic, בַּמְּצוּרוֹת in munitiones, Ezec. 19.9. Sed eadem nomina מָצוֹר & מְצוּדָה in alia ſcil. ſignif. occurrunt ; viz. pro venatione aut rete, vel retibus, cujus vel quorum uſus eſt in venandis feris : de quibus vide in Rad. צור venatus eſt ; Av. & ſim. Bu. Lex.

Rad. 79. מָצָה eſt מָצַץ premere, exprimere ; Pag. exugere, emulgere : idem valebat ſuprà, Radix מוּץ ; Merc. expreſſit, exſuxit ; Bu. Lex. emulgendo, vel exugendo expreſſit: & propriè dicitur de expreſſione liquoris : Idem quod מָצַץ & cogn. cum מוּץ emunxit, ut & aliquantulum cum מָצָא invenit: nam ſi quid exprimimus putatur nobis inventum. Hinc μύζω, μυζάω, vel -έω, ſugo, emulgeo ; quod fit exprimendo. Item, μάσσω premo, &c. Av. Occurrit autem in 2.ſ. f. præt. kal, ſimpl. & cum וּ conv. præf. ut ſeq. מָצִית exſuxiſti, Iſa.51.17. וּמָצִית & exſuges,Ezech.23.34. In fut.kal 3.ſ.m. יִמְצֶה exprimet ; ſed cum ! conv.præf. occ. per Apoc.3.R ad.He (pro וַיִּמְצֶה) ſic, וַיִּמְץ & expreſſit,Jud. 6.38. In Niphal, נִמְצָה expreſſus eſt ſugendo , emulſus eſt; Av.prout occ.in 3.ſ.m.præt.niph. cum ! conv. præf. loco ſeq. וְנִמְצָה & exprimetur,Lev.1.15. & in fut.niph. occ.in 3.ſ.& pl.m.ſimpl.ſic, יִמָּצֶה exprimetur, Lev.5.9. יִמָּצוּ exprimentur, Pſal.73.10..75.9.

Rad.80. מָצָח ; indè No. radicale מֵצַח (cum Tzere ſub Mem) frons ; Pag.Bu.Av. vel glabrities in fronte. Cogn.cum צָחַח clarus,ſeu limpidus fuit,nituit ; & cum צָמַח germinavit nitidè ; Av. Quidam deducunt à צָחַח duplicato , à calvitie , quòd glabra & clara ſit ; Merc. Occurrit autem No.hoc ſimpl.& cum וּ cop. præf. מֵצַח frons,Exod.28.39. Ezech.3.7. וּמֵצַח & frons, Jer.3.3. ut & cum וּ Aff.cui & בַּ eſt præf. & cum הָ, ſed in pauſa הָ Aff. cui priori וּ cop. eſt etiam præf. ut ſeq. מִצְחוֹ frons ejus,frontem ſuam,Exod.28.39. 1 Sam.17. 49. בְּמִצְחוֹ in fronte ejus, 1 Sam.17.49.2 Chron.26.19, 20. מִצְחֵךְ frons tua, Ezech.3.8. מִצְחָךְ frons tua, Ezec.3.9. (pars frontalis,ſeu anterior) וּמִצְחֵךְ & frons tua,Iſa.48.4. ſed occ. etiam cum ם Aff. ſic, מִצְחָם frons eorum, Ezech.3.8. & in forma pl.f. abſol. מְצָחוֹת; ſed occ.tantùm in pl.f.conſtr. loco ſeq. מִצְחוֹת frontes, Ezech.9.4. Item hinc etiam No. מִצָּחָה f. frontale; Bu. Lex. pars frontalis, ſeu pars anterior: Hieron.vertit ocream ; à ſimilitudine frontalium ; Av. Velut frons arte facta,ocrea ſic videtur dici, quòd ſit, ut quidam volunt, polita, & in anteriore parte crurum. Kimchi inquit ad ſimilitudinem frontalis, quod puellæ geſtant in frontibus. Genus fuit armaturæ ; Merc. Occurrit in forma ſ. f. conſtr.cum וּ cop.præf. 1 Sam. 17. 6. וּמִצְחַת נְחוּשָׁה & frontale æris, ſeu æreum, erat ſuper pedibus ejus; Bu.Lex. & ocrea æris , pro ærea,&c.R.D.exp. שָׁם lamina ; ſic appellata quòd ſit inſtar frontis ; Targum , וּשְׁרַקְלֵילִין & ocreæ ; Pag. Frons ærea in pedibus ejus, &c. 70. κνημῖδες χαλκαῖ. & Vet. Ocreas æreas ; Coc.

מָצָה expreſſit,&c.unde מַצָּה maza,μαζα, placenta, panis non fermentatus, conſtans ex farina & aqua, aut etiam ex lacte ; & dicitur ab exprimendo & ſubigendo; nam manibus comprimitur & atteritur ejus paſta. Hinc μαζᾶν deliciari in mazis; μασσομαι & μασσομαι velcor azymis vel placentis:& indè etiam Latinum maſſa, Av.&c. vide ſuprà poſt Rad. מָץ. Item מָצַר anguſtia,tribulatio ; unde מְצָרִים in pl.m.&c. vide in Rad. צָרַר ; Bu.Lex.Av.Coce.vel in צוּר ; Bu.Conc. Diſtinguendum autem No. מְצָה infermentatum,ex Rad. מָצַץ à מָצָה rixa,quod eſt à Rad.נָצָה ; Coc.]

Rad.81. מָקַק marcuit, emarcuit,diſ- vel reſolutus eſt in marcorem, mucuit, mucidus fuit ; Hieron. vertit, tabeſcere; idem quod מוּק, & cogn. cum מָכַךְ macuit, emacuit ; maceratus eſt ; Av. Non occurrit in kal, ſed in Niphal נָמַק eſt, liqueſcere, diſſolvi ; Pag.tabeſcere, contabeſcere ; & poſtea,per metalepſin,fætere,fætidum fieri : quòd quæ corrumpuntur & tabeſcunt, tandem reddantur fætida ; Merc. diſſolutus eſt in marcorem, i. e. emarcuit ; Av. putruit, computruit ; Cocc. Occurrit in præt. niph. 3.ſ.m. ſimpl.& cum ו conv. præf. ut & in 2.pl.m.cum ו conv.præf. וְנָמַקּוּ contabuerunt,Pſal.38. 6.וְנִמְקוּתָם & contabeſcent, Iſa.34.4. tabeſcetis,Ezech.24.23. In part.piel, מְנַמֵּק tabeſcens, putens, putreſcens ; unde in forma pl. m. occ. loco ſeq.מְמַקִּים tabidi, tabeſcimus, Ezech.33.10. In fut. niph. 3.ſ. m. יִמַּק ; unde in 3.ſ.f. eſt, תִּמַּק tabefiet, Zach.14.12. & in 3.pl.m. fut.niph.occ.cum pathach , vel cum cametz penult.ob pauſam ; ſic, יִמָּקוּ vel יִמָּקוּ tabefient, Lev. 26.39. Item in 3.pl.fut.niph.eſt, תִּמַּקְנָה tabefient,Zac. 14.12. In hiphil , הֶמֵק tabeſcere ; Bu. vel הֶמֵק fecit marceſcere ; Av. occ. in Infin. hiph. loco ſeq.הֶמֵק tabefaciendo, Zach.14.12. Atque indè nomen מַק m. tabes , putredo, fætor; à diſſolvendo ſic appellatus; ut enim aroma ſuaviſſimi odoris carnem comfortat & roborat ; ſic contrà fætor liqueſcit atque diſſolvit, inquit R.D. in lib.Rad. at in comment. exp. diſſolutio carnis ; Pag.Cev.Occurrit autem No.hoc ſimpl.& cum כַּ pro כָּהּ præf.ut ſeq. מַק tabes, Iſa. 3. 24. כַּמַּק ſicut tabes, Iſa. 5. 24.

Rad.82. מַקֵּל m.eſt virga,baculus, Pag.Bu.Coc. Koph eſt cum Dageſch: proinde,inquit R.D. poteſt eſſe à נָקַל ; & ſic Dageſch eſſet loco Nun , & Mem foret nominis conſtitutivum; Pag.Alii,ad קָלַל reducunt,ut ſic dicatur à levitate.Nomen autem,baculus, ab Hebræo מַקֵּל ſono non abluditur, literâ M.cum B. permutatâ : ſunt enim ejuſdem organi elementa ; Merc. מַקֵּל eſt calamus, arundo habens internodia longa & recta, ex qua ſagittæ apud diverſas gentes fiebant ; item, virga oblonga.Cogn. cum קָלַל levis fuit: ſignificat enim virgam levem & portatu facilem.Hinc,per metath. literarum, κάλαμος calamus.Item baculus,&c. Av.Occ.autem No.hoc ſimpl. & cum בַּ & וּבְ præf. מַקֵּל baculus,Gen.30.37.Jer.1.12.. 48.17.בַּמַּקֵּל bacul. Num.22.26.וּבְמַקֵּל & baculo,Ezec. 39.9.Item cum Affixis dageſch interdum deficit,ut cum ' Aff.cui & בְּ eſt præf & cum וֹ & כֶם , Aff. cui utrique ו cop. præf. מַקְלִי baculus meus, Zach. 11. 10,14. בְּמַקְלִי cum baculo meo, Gen.32.10.מַקְלוֹ baculum ſuum, 1 Sam.17.40. וּמַקְלוֹ & baculus ejus, Hoſ. 4.12. וּמַקְלְכֶם & baculus veſter,Exod.12.11. Item in forma pl.f. occ. ſimpl. & cum הַ & בַּ pro בָּהֵנָּה præf. deficiente iridem dageſch , ut ſeq. מַקְלוֹת baculi , Zach. 11. 7. הַמַּקְלוֹת baculi;Gen.30.37,38,39,41. בַּמַּקְלוֹת baculis, Gen.30.41.1 Sam.17.43.

Rad.83. מַר m.eſt gutta, ſtilla ; Pag.Bu. gutta maris ſalſi ; Av. qui à Rad. מָרַר nomen hoc deducit ; prout occ.cum כְּ præf.ſic, כְּמַר ſicut gutta,Iſa.40.15.

Rad.84.מָרַר eſt,amareſcere,amarum eſſe vel fieri,Pag. Bu. amaricatus eſt, amarus fuit : mutatus eſt in amaritudinem ; & per tranſlationem mœruit, affectus eſt mœrore & curâ. Idem quod מָרָה ; & cogn. cum מִיר & יָמַר mutavit ; ut cum dulce mutatur in amarum. Hinc μύρομαι mœreo , i.e. lugeo, ſum corde & animo amaro ; & Latinum amarus, amareſco,&c.Av. In kal declinatur contractè מַר amarus fuit , mœruit, &c. prout occurrit juxta quoſdam in præt.kal, 3.ſ.m. Ruth.1.13. ſic, Quia מַר לִי amareſceret ſeu doleret mihi magis quàm vobis, Cev. amarum eſt mihi ; ſed & nomen eſſe poteſt ; Bu. Lex. eſt enim No.ſubſtant.& non Toar; & ſic exp.Quia amaror ſeu amaritudo eſſet vel eſt mihi pluſquam vobis ; Pag. quanquam enim, inquit Kimchi, Toarim inveniantur de duplicatis cum pathach , pauca tamen ſunt : ego certè malim eſſe Toar ; ſic, Quia mihi acerbius ſeu amarius eſt quàm vobis. מַר ſubſtantivum vide infrà; Merc. & ſic in 3.ſ.f. præt.kal, 1 Sam. 30. 6. quia מָרָה amaruit, ſeu amaruerat, vel amara erat,anima omnis populi ; Pag. h.e. tædebat eos vitæ ; Coc. nam amarus erat animus,&c.Bu.Lex. Atque indè in Niphal, נָמַר amarus factus fuit,amaricatus eſt ; Av. prout occ. Jer.48.11.& odor ejus non נָמַר (in 3.ſ.m.præt.niph.cum cametz pro pathach in ult.ob pauſam) amaricatus eſt ; Av.vel,ut alii,quaſi eſſet præt.niph.ex מוּר ; (ibi etiam vide) eſt mutatus ; Hieron.in Pag.ſed meo judicio potiùs vertendum amaricatus , i.e. in amarum converſus ; vox ad duas Radices alludit ; ut ſæpe fit in hac lingua; Merc. vel eſt part.Niph.ſ.m. amarus factus,&c.Bu.Conc. In fut.niph. 3.ſ.m. juxta normam eſſet יִמַּר ; (ut יִסַּב) ſed pro eo occ.cum longa vocali Tzere loco brevis chirek & dageſch ; ſic, Iſa.24.9. יֵמַר amara erit ſicera bibentibus eam ; Et eſt inſtar illius, Gen. 16. 4. וַתֵּקַל & vilis fuit domina ejus in oculis ſuis ; pro וַתִּקַּל & vilis fuit domina ejus in oculis ſuis: pro וַתִּקַּל ;Merc.Cev. amaricabitur ; Av.amareſcet ; Bu.Conc. In piel, מֵרַר vel מֵרַר amarum reddidit ; Bu. amaricavit ; & ſine Accuſ. amarus, mœſtus fuit ; Av. unde in fut.piel, 3. ſ. m. יְמָרֵר amarum reddet; atque indè occ. in 1.ſ. & in 3. pl.m. cum ו conv.præf & cum הִי Aff.poſt kibbutz pro ſchurek ; ut ſeq. אֲמָרֵר amarum reddam , Iſa. 22. 4. וַיְמָרְרוּ & amaram reddiderunt, Ex.1.14 וַיְמָרְרֻהוּ amaritudine affecerunt eum, Gen.49.23. In hiphil, הֵמַר amarum fecit , amaritudine affecit ; Bu.amaricavit,mœſtum reddidit ; Av. Occurrit in præt. hiph. 3.ſ.m. ſic, הֵמַר amarum reddidit,Ruth.1.20. Job.27.2 & in Infin. hiph.occ.cum לְ & כְ præf.ſic, וְהָמֵר & amarè plangendo, Zach.12.10.כְּהָמֵר juxta amarè plangere, Zach.12.10. Item in fut. hiph.3.ſ.m. יְמָרֵר ; & in 2.ſ.m. תְּמָרֵר amaricabis : pro quo occurrit cum pathach & dageſch pro longa vocali cametz in 2.ſ.m.ſic, חַפֵּר exacerbes , Ex.23. 21. In hithpael, הִתְמָרֵר, vel ex forma cum prima radicali geminata , הִתְמַרְמֵר amaricavit ſeſe ; Av. vel exacerbavit ſeſe ; Bu. Occurrit in fut. hithp.3.ſ.m. cum ו conv. & ו cop.præf.ſic, וַיִּתְמַרְמֵר & exacerbatus fuit,

Dan. 8.7. וַיִּתְמָרְמַר & exacerbabitur, Dan. 11.11. Atque indè nomina, i. No. pl. m. מְרוֹרִים amaritudines, res amaræ, amara; Bu. Lex. herbæ ſcil. amaræ, ut lactucæ agreſtes; Av. & ſic Hieron. vertit; Merc. Eſt quaſi à ſing. מְרוֹר amaritudo, Pag. Occurrit autem in forma pl. m. ſimpl. & cum וֹ & בַ præf. מְרוֹרִים res amaræ, Exod. 12.8. & וּמְרוֹרִים & amara, Num. 9.11. בְּמְרוֹרִים amaroribus, Lam. 3.15 Et, 2. hinc etiam in forma pl. f. מְרוֹרוֹת idem; Bu. Lex. amaritudines; Av. (quaſi à ſ. f. מְרוֹרָה) prout occ. locis ſeq. מְרוֹרוֹת amaritudines, Deut. 32.32. Iob. 13.26. Item, 3. hinc etiam No. מְרֹרָה amaritudo; item ſel, ſeu bilis, ab amaritudine, Av. ſel amarum, vel ut Kimchi exp. receptaculum fellis; Merc. Occurrit in forma ſ. f. conſtr. מְרֹרַת cum י. Aff. מְרֹרָתִי ſel meum, Iob. 16.13. Sic & 4. indè etiam מְרִירִי amarus, Pag. Bu. Adjectivum eſt; Av. & occ. loco ſeq. מְרִירִי amarus, Deut. 32.24. Item, 5. hinc etiam No. pl. m. מְרִירִים, amaritudines; prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum כְּ præf. Iob. 3.5. ſic, כְּמְרִירֵי ſicut amaritudines diei; Pag. Bu. vel adjectivè, terreant eum כְּמְרִירֵי יוֹם ſicut amaros die, i.e. illos qui ſunt amari die, ſeu qui diem habent amarum; vel, in Nominativo, ſicut amari, ſeu, ſicut ii qui ſunt amari die; i.e. amari diei, & duri, ut dicitur, Planetæ; & ſunt, inquit R. D. qui dicunt Caph redundare; ſicut Hoſ. 5.10. fuerunt Principes Jehudah כַּמַּסִּיגֵי גְּבוּל attingentes, i.e. contingentes terminum, ſcil. alienum. Alii dicunt Caph poni pro, verè, in hoc loco; & ſic eſt, Terreant eum amari die; Pag. Perterrefaciant eum, ut amari, i.e. mæſti, dies; vel Caph eſt ſubſtantialis litera, à rad. כָּמַר; & Reſch eſt geminatum ad auxeſin ſignificationis; ut denotentur flagrantiſſimi dies; Av. Et ſic erit formæ inſtar סַגְרִיר à סָגַר; unde R. Levi exp. Caumata, ſive æſtus diei, i.e. vapores qui aſcendunt in æſtu diei; ſed potiùs videtur & rectiùs Caph eſſe ſervile; & ſic R. Perutſol exp. terreant eam, illique maledicant ſicut amari die, & duri tempore, qui in diebus amaritudinum propter accidentia quæ illis eveniunt, jugiter diei maledicunt; vel in altero ſenſu; terreant eum vapores qui aſcendunt propter æſtum naturalem: nam illis aſcendentibus, multiplicatâ quantitate & qualitate, tenebreſcit & obſcuratur ſol, & terrificum reddunt aſpectum regionis illius, hominesque terrentur; Pag. Merc. Vide in Rad. כָּמַר Bu. Lex. Cocc. Item, 5. hinc etiam No. מְרִירוּת f. ſubſtant. amaritudo: prout occ. cum וּבְ præf. ſic, וּבִמְרִירוֹת & in amaritud. Ezech. 21.11. ſic &, 6. hinc etiam No. pl. m. ſignificans amara ſeu amaritudines, &c. viz. מְמֹרָרִים res amaræ, Iob. 9.18. ut & 7. indè etiam No. מְרֹרָה fel, ab amaritudine; Bu. Lex. Occurrit in forma ſ. f. conſtr. Iob. 20.14. מְרוֹרַת פְּתָנִים fel aſpidum; Bu. Lex. panis ejus in viſceribus verſus eſt in bilem aſpidum; Av. Item occ. etiam cum מִ præf. & וֹ Aff. ſic, מִמְּרוֹרָתוֹ è felle ejus, Iob. 20.25. ſic &, 8. indè etiam No. pl. m. ſignificans res amaras, ſeu amaritudines, (de eo tamen vide etiam in חָמָר; Bu. Lex.) viz. חֲמֻרוֹרִים amaritudines, Jer. 6.26. 31.15, 21. Hoſ. 12.15. Item 9. hinc etiam No. מַר, vel in pauſa, מָר amarus, vel ſubſtantivè, amaritudo, amarum; Bu. Lex. prout occ. Iſa. 38.17. Ecce in pace מַר־לִי מָר amaritudo mihi amara, Pag. vel, amara mihi amaritudo; Bu. Lex. vel amaritudo mihi, amaritudo: ut ſit repetitio per παρ'ὑπόθεσιν. Licèt poſſit etiam pro Toar exponi, amarum; ſeu acerbum mihi eſt, acerbum, inquam, i.e. acerbè mecum agitur, acerbè doleo, &c. Merc. Occurrit autem No. hoc in utraque forma ordine Conc. locis ſeq. מַר vel מָר amarus, amaritudo, Ruth. 1.13. 1 Sam. 15.32. 22.2. Pſal. 64.4. Prov. 27.7. Eccl. 7.26. Iſa. 5.20. 33.7. 38.15, 17. Jer. 4.18. Lam. 1.4. Ezech. 3.14. 27.31. Am. 8.10. Zeph. 1.14. cui etiam וֹ cop. cum cametz ob pauſam, & הַ & בְּ ſunt præf. formæ cum pathach; ſed לְ eſt præf. formæ cum cametz; ut ſeq. וָמַר & amarum, Jer. 2.19. הַמַּר amara, Hab. 1.6. בְּמַר in amaritudine, Iob. 7.11. 10.1. Ezech. 27.31. לְמָר in amarum, Iſa. 5.20. & in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum וֹ & לְ præf. מָרִים amari, Exod. 15.23. הַמָּרִים amaræ, Num. 5.18, 19, 23, 24. לְמָרִים in amaras, Num. 5.24, 27. ut & in forma pl. m. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum וֹ & לְ præf. מָרֵי amari, Jud. 18.25. וּמָרֵי & amari, 2 Sam. 17.8. לְמָרֵי amaris, Iob. 3.19. Prov. 31.6. ut & in forma ſing. f. מָרָה amara, pro quo ſemel occurrit cum Aleph loco He; ſic, מָרָא amara, Ruth. 1.20. cui ſimile vide in זוּר: Bu. Lex. vel in loco cit. poteſt eſſe No. pr. Mara, prout exp. in Bu. Conc. In regulari autem forma cum He occ. locis ſeq. מָרָה amara, 1 Sam. 30.6. 2 Sam. 4.27. Iob. 21.25. Prov. 5.4. & interdum hæc forma ſ. f. exp. ſubſtantivè; ſic, מָרָה amaritudo, 2 Sam. 2.27. Ezech. 27.30. Item ſemel occ. etiam hæc forma pro No. pr. ut cum מִ præf. loco ſeq. מִמָּרָה è Mara, n. p. Ex. 15.20. Sed cum וֹ cop. præf. appellativè occurrit: ſic, וּמָרָה & amara, Gen. 27.34. Eſth. 4.1. & in forma ſ. f. conſtr. occ. loco ſeq. מָרַת, amara, vel amaritudo, 1 Sam. 1.10. Item 10. hinc etiam No. מוֹרָה f. ſubſtant. amaritudo, mœror, triſtitia; Av. prout occ. in ſ. f. conſtr. ſic, Gen. 26.35. & erant, uxores ſcil. Eſau מוֹרַת רוּחַ amaritudo ſpiritûs; Bu. Lex. ſeu animæ, Iſaac; Av. Item occ. etiam in hac forma conſtr. ſ. f. cum cholem correpto in cametz chatuph, Prov. 14.10. מָרַת נַפְשׁוֹ amaritudinem animæ ſuæ, Bu. Lex. Av. ubi Reſch eſt cum dageſch, juxta Maſorethas; Bu. Lex. Item מָרָה eſt No. pr. loci, Marah, ab amaris aquis ſic dicti, Exod. 15.23. ubi etiam occ. cum ה locali in fine poſt He fœm. mutatum in Thau; ſic, מָרָתָה Maram uſque; ibid. Bu. Lex. Denique, indè etiam No. מֶמֶר mœror, mœſtitia, amaritudo; Av. prout occ. cum וֹ cop. præf. loco ſeq. וּמֶמֶר & amaritudini, Prov. 17.25.

Rad. 85. מָרָא pinguefactus eſt ingluviem implendo, explevit ingluviem: & propriè dicitur de animalibus & avibus collum craſſum habentibus, & ruminantibus: craſſus fuit: item pinguefactus rebellavit. Cogn. cum מָרָה amaricavit, & מָרַר amarus fuit: nam animalia pinguefacta ſunt petulantia, & ſolent amaricare, h. e. recalcitrare, ità ut facilè non poſſint domari. Hinc Latinum rumen, & rumare, pro ruminare. Occurrit in part. ben. kal, ſ. f. Zeph. 3.1. Væ מוֹרְאָה (quaſi à ſ. m. ben. kal, מוֹרָא) craſſæ & redempræ, &c. Hieron. væ provocatrix & redempta civitas; vel juxta alios, væ rebellanti & pollutæ, &c. Av. qui ſolus hanc Rad. & hanc vocem ſic explicat in kal: reliqui enim indè ſolùm deducunt verbum in Hiphil הִמְרִיא, quod eſt elevare; Pag. extulit ſe, Bu. Lex. vel evolavit; Cocc. Ingluviem exaltavit, ſeu erexit collum; Av. eo enim verbo utuntur etiam Doctores pro ſaginare; h. e. ità in os indere cibum ut extrahi nequeat; quod in Sabbato fieri non licebat; cùm tamen liceret לְהַלְעִיט cibare, h. e. ad os apponere. Vide & ſuprà in לָעַט; Merc. Occurris

rit autem in fut. hiph. (à 3.ſ.m. יִמְרִיא) in 3.ſ.f. Job.39. 21. vel 18. יַחְמְרִיא extollit ſe; Bu.Lex. effert, elevat ſe; Bu.Conc. Chaldæus, volat, Bu.Lex. בָּעֵת בַּמָּרוֹם חַמְרִיא ſtatim in altum evolat. Chald. שָׁטָא; 70. ὑψοῦται effert ſe; Cocc. In excelſum elevabit ſe; pro elevatur, exaltatur: Hieron.in altum alas erigit; Pag. Vix autem aptè quidam à חָמָר palma deflectunt: quaſi ſit, ſe in morem palmæ erigere; Merc. Quum tempus fuerit, in altitudinem erigit ingluviem; i. e. collum; Av. Atque indè eſt No. מְרִיא m. quod eſt ſpecies bovis majoris, inquit R.D. i.e. bubulus: vel potiùs.hoc nomine omne animal pingue appellatur; ut inquit idem; Pag. מְרִיא eſt ſaginatum, ſeu pingue, quaſi elevatum dicas; Bu.Lex. altile; pecus pingue habens collum craſſum, quia ſemper ruminat; Av. Qui cenſent dici hoc No. de omni ſaginato, σιτευτῷ, juvantur loco Ezech.39.18. arietes, agnos & hircos majores, juvencos; ſaginatos Baſan omnes: ultimum enim ad omnia præcedentia referendum. Utcunque ſit,ſi eſt Epitheton juvencorum, non ſpeciem ſignificat, ſed accidens. Arabibus אלמארי eſt fœtus vaccæ lævis & albus: & מארי pullus bovis lævis & albi: & אלמאריה Almariah, ſeu Mariah, eſt palumbus lævis,& mulier alba & renidens: item vacca ſylveſtris. Hinc colligit Bochartus, notare propriè ſpeciem bovis politi, compacti, fulvi; bubalum denique; Cocc. Occurrit autem nomen hoc in ſ. m.cum ו cop.præf.locis ſeq. וּמְרִיא & pingue,ſaginatum, 2 Sam.6.13. 1 Reg.1.9,19,25. Iſa.11.6. & in forma pl. m.loco ſeq. מְרִיאִים pingulum,Iſa.1.11. Item in forma pl.m.conſtr. occ.ſimpl.ſed cum ם Aff. abſque jod pl. ante Aff. ſic, מְרִיאֵי pingues, Ezech. 39. 18. מְרִיאֵכֶם pingulum veſtrorum, Am.5.22. Item huc etiam quidam reducunt No. מְרָאָה f. ingluvies,veſica in gutture, ſinus gutturis in quem aves cibum demittunt. In forma conſtr.eſt מִרְאַת; unde occ.cum ו Aff.ſic, Lev.1. penult.& auferet מִרְאָתוֹ ingluviem, ſeu veſicam ejus,cum plumis ejus,&c.Av.qui ſolus hoc nomen ſicut & מוֹרָאָה præced.ad initium Rad. hîc locat, quum reliqui referant ea ad Hophal ex רָאָה: ubi ea vide. מָרָא f. amara, pro מָרָה, vide ſub Rad. (præced.) מָרַר; Av. Item מָרָא Chald. Dominus,&c, vide in Conc. Chald.

Rad.86. מָרַג; indè No. מוֹרָג m. tribula; antiquæ ſcil. trahæ vel vehiculi quædam ſpecies, quâ olim frumenta excutiebantur; Bu.Lex.vel in area terebantur; Latinis, à tribus lateribus ſic appellata: unde & illud Virgilii, Tribulaque,trahæque,& iniquo pondere raſtri. R.D.in l. Rad.tabulas eſſe ſcribit, in quibus ſunt clavi lignei, aut ferrei quibus fruges triturantur; Pag. Eſt cogn.cum מָגַר migravit,detraxit, & cum גָּרַם in grumulos contrivit; nam traha eſt inſtrumentum habens clavos ligneos ſeu ferreos; quod olim à bobus tractum ſpicas terebat ſeu triturabat; & hodie illo inſtrumento terræ glebæ & grumuli comminuntur. Hinc ἀμάργω. i.e.tero, trituro; & Latinè,merges eſt ſpicarum manipulus, qui trahæ ſuppoſitus extriturat: item mergi & mergites ſunt inſtrumenta quibus ſpicæ deſtringuntur ſeu triturantur; Av. Quidam ad מָגַר, literis tranſpoſitis, reducunt, quòd ſignificet trahere: ſed ad Chaldæam magis linguam referendum videtur; Merc. Occurrit autem No.hoc cum לְ præf.ſic, לְמוֹרָג in tribulam, Iſa.41.15. ſed in forma pl.m.occ. quaſi à ſing. מוֹרִיג m.idem; unde in pl. m. מוֹרִגִים, vel מוֹרְגִים trahæ, plauſtra, inſtrumenta quibus ſpicæ & glebæ terræ teruntur; Av.& ſic occ.cum וְהַ præf.ut ſeq. וְהַמּוֹרְגִים & tribulæ, 2 Sam.24.22.1 Chron.21.23.

Rad.87. מָרַר in Bu.Conc.duo ſignificat; i. eſt, deficere; i.e. rebellare; attenuare; humiliare,Pag. Quidam conferunt מָרַר cum יָרַד deſcendere; ſicut & מַעַל cum עָלָה, quaſi ſit deſcendere à ſuperiore, & excutere ſuperioris dominationem, quod eſt rebellare,deficere. Per ἀποστατεῖν Paulus reddit,i.e. deſciſcere, 1 Tim. 4. Conſtruitur cum Beth, & interdum cum עַל. Reperitur & cum accuſativo, Joſ.22.19. ubi quidam exponnnt pro irritare. Cùm ſignificat tenuitatem ſeu attenuationem, à רוּד, teſte Kimchi,deduci poteſt,quod idem eſt cum רָדַד: ſed id rarum eſt, & in nomine tantùm Toar, vel ſubſtantivo,Merc. מָרַר peccavit rebellando, deſcivit, defecit ab aliquo,&c.Cogn.cum מָרָה amaricavit, & cum יָרַר: nam rebellare, ſeu deſciſcere, eſt deſcendere & dimoveri à ſuo ſuperiori, eumque amaricare; Av. Occurrit autem verbum hoc in præt.kal, 3.ſ.m. cum camerz in ult.ob pauſam; & in 2.ſ. m. ut & in 3. pl.m.cum Scheva,ſed in pauſa cum camerz penult. & in 1.pl.ſimpl.& cum ו cop.præf.ut ſeq. מָרָה rebellavit, 2 Chron.36.13. מָרְדָתָ rebellaſti, 2 Reg.18. 20. Iſa.36.5. מָרְדוּ rebellarunt, Ezech.2.3. מָרָדוּ idem, Gen.14.4. מָרַדְנוּ rebellavimus,Dan.9.9. וּמָרַדְנוּ & rebellavimus, Dan.9.5. In part.ben.kal,ſ.m. מוֹרֵד rebellans, deficiens: unde in pl.m.abſol.occurrit ſimpl. & cum הַ dem. præf. ut & in forma pl.conſtr.cum בְּ præf. ſic, מוֹרְדִים rebellantes, Neh.2.19. הַמּוֹרְדִים rebellantes, Ezec.2.3..20. 38. בְּמוֹרְדַי inter rebellantes, Job.24.13. In Infin. kal, occ.cum לְ præf.ſic, לְמָרוֹד rebellare, Joſ.22.29. Neh.6. 6.ſed cum ם, Aff.cholem tranſp. & mutatur in camerz charuph ante Aff.ſic, לְמָרְדָם rebellare vos, Joſ. 22.16. In fut.kal,3.ſ.m. occ. cum יַ conv.præf. locis ſeq. וַיִּמְרוֹד & rebellavit, 2 Reg.18.7..24.2. 2 Chron. 13.6. Jer.52.3. ſed ante maccaph eſt cum camerz chatuph in ult.ſic, וַיִּמְרָךְ־ & rebellavit,2 Reg.24.1. Ezech.17. 15.& in 2.pl.f. occ.cum Scheva penult.ſed in pauſa cum cholem penult. ſic, תִּמְרְדוּ rebellabitis, Joſ. 22. 18. תִּמְרוֹדוּ rebellabitis,Num.14.9. Joſ.22.19. Item in 3.pl. m.fut.kal, cum יַ conv.præf.eſt, וַיִּמְרְדוּ & rebellarunt, Neh.9.26. Atque indè,i.No. מֶרִי m.rebellio, protervitas, contumacia; Pag.Bu.Av.prout occ. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּמֶרִי rebellione,Joſ.22.22. Item,2. hinc etiam No. מְרִירוּת f. idem; actio rebellandi & deficiendi à ſuo ſuperiori; Av.prout occ.cum הַ dem.præf. ſic, הַמְּרִירוּת rebellio,1 Sam.20.30. Deinde, ii. ſignif.2.hujus Rad.eſt in No. מְרוּר m.attenuatum, tenuitas; Bu. Conc. De hoc autem No. vide in Rad. רוּר; Bu. Lex. occ. autem in forma conſtr. cum ו cop. præf. & י Aff. ſic, וּמְרוּרִי & tenuitatis meæ,Lam.3.19. & in forma pl. m. מְרוּדִים attenuati,vel-tos; Bu.Conc. vel exules, ejecti ut rebelles, Iſa.58.7. Juxta Ab.Ezram,afflicti,& ſic Mem eſt Radicale: ſed Chaldæus, vagi, exulantes; Bu. Lex. contritiones, colliſiones; de quo vide Rad. רוּד trivit, attrivit; Av. Ab iſta enim Rad.R. Sal. deducit; Bu.Lex. & in forma pl.m.conſtr. מְרוּדֵי; prout occ.cum ו cop.præf.& הַ Aff.ſic,Lam.1.7. recordata eſt Jeruſalaim dierum afflictionis ſuæ, וּמְרוּדֶיהָ & paupertatum ſeu,humilitatum ſuarum; vel vagationum, ſeu demigrationum ſuarum.Hieron.prævaricationis ſuæ. Alii,ejectos

& expulsos exponunt: vel substantivè, pro exilio, quod cum Hieron. & Chald. convenit; Merc. Locum in sing. Lam. 3.19. sic reddo, recordare impotentiæ meæ & acerbitatis meæ; & hunc Lam. 1.7. recordatur Hierosolyma dies impotentiæ suæ & acerbitatum suarum. Mihi enim videtur notari omnis adversitas & acerbitas quæ est ut fel & venenum; Coc. & tenuitatis ejus; Bu. Conc. [מְרוֹר diductum, expansum, &c. 1 Reg. 7.29. vide in Rad. רָרַד.]

Rad. 88. מָרָה est mutare, transgredi rem, vel verbum & præceptum, inquit R.D. deficere sive rebellare, non parere, nec audire, aut obedire; Pag. Vicinum est superiori, & penè idem cum illo, si cum Beth illius more construatur: nisi quòd includit infractionem seu immutationem & variationem mandati alterius. Cum Accus. est, immutare, in deterius (scil. & infringere voluntatem superioris, & aliud facere quàm par erat. Hinc מֹרְנִים desertores & Apostatas Judæi appellant, eos qui à se defecerunt. Nam ἀποστατεῖν hoc verbo magis exprimi putârim quam præcedenti. Hieronym. interdum confundit cum מָרַר, ob viciniatem. Sic & Græci; Merc. מָרָה est, immorigerum esse: ἀπειθεῖν, μὴ εὐπειθῆ εἶναι. non facere mandatum; ut & מָרַר præced. est facere vetita, & adversari, Cocc. rebellis fuit, rebellavit; Bu. Lex. amarus fuit, amarescebat: (constructur cum præp. Beth & cum accus. Bu. Lex.) sed cum accus. est transitivum, amaricavit: item per translationem significat mœrere, & solicitum esse: nam cor mœrentium est amarum. Idem quod מָרַר & cogn. cum מִיר & יָמַר i.e. mutavit: ut cum dulce in amarum mutatur. Hinc μύσσομαι mœreo; item amarus, a, um, &c. Av. mutatur interdum significationem à מִיר & מָרַר; Bu. Lex. In Bu. Conc. Rad. Hæc duo significat: i. rebellare; & sic occurrit in præt. kal, 3.f.m. loco seq. מָרָה rebellavit, 1 Reg. 13.26. & in 3.ff. occ. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. & in 2.f.m. & 1.s. ut seq. מָרִיתָה rebellavit, Hos. 14.1. מָרָתָה idem, Jer. 4.17. מָרִיתָ rebellasti, 1 Reg. 13.21. מָרִיתִי rebellavi, Isa. 50.5. Lam. 1.18, 20. Item in 3 pl. præt. kal, & in 2.pl.m. & 1. pl. cui utrique ו cop. vel conv. est præf. ut seq. וַיָּמְרוּ rebellarunt, Psal. 5.11.. 105.28. Isa. 63.10. מְרִיתֶם rebellastis, Num. 20.24.. 27.14. וּמְרִיתֶם & rebellaveritis, 1 Sam. 12.15. Isa. 1.20. וַנָּמֶרִינוּ & rebellavimus, Lam. 3.42. In part. ben. kal f.m. occ. simpl. & cum ו cop. præf. & in pl.m. cum הַ dem. præf. sic, מוֹרֶה vel sine Vau rebellans, rebellis, 2 Reg. 14.26. Job. 36.22. ומוֹרֶה; vel sine Vau, & rebellis, Deut. 21.18, 20. Psal. 78.8. Jer. 5.23. הַמּוֹרִים rebelles, Num. 20.10. In infin. kal, מָרוֹת rebellare, sed occ. absque He 3. rad. sic, מָרוֹ rebellando, Lam. 1.20. In Hiphil, הִמְרָה exacerbavit, rebellavit: mutavit, Bu. Lex. amarum fecit, amaricavit; Av. prout occ. in præt. hiph. 3.pl. sic, הִמְרוּ exacerbarunt, Psal. 106.33. 107.11. In part. hiph. à f.m. מַמְרֶה occ. in forma pl. m. sic, מַמְרִים rebellantes, Deut. 9.7, 24.. 31.27. In infin. hiph. הַמְרוֹת; undè cum לְ præf. לְהַמְרוֹת exacerbare; sed pro eo occ. defectivè, & quasi contractè; sic, לְמָרוֹת ad exacerbandum, Psal. 78.17. Isa. 3.8. Sed cum יְ præf. occ. plenè ante ם Aff. sic, וּבַהַמְרוֹתָם & in exacerbare eos, Job. 17.3. In fut. hiph. 2.f.m. juxta normam esset תַּמְרֶה exacerbabis: & per apoc. 3. rad. He, præter more ה occ. cum pathach ante Dagesch, & cum tzere in ult. sic, Exod. 23.21. תַּמֵּר exacerbes; Bu. Conc אַל תַּמֵּר בּוֹ nè sis contumax in eum: est pro תַּמֵּר; per scil. apoc. usit. 3. rad. He; vel potest esse à מָרַר; Cocc. unde in Hiph. הֲמַר, & in fut. יָמַר, תָּמַר, pro quo longa vocalis cametz mutatur in pathach & dagesch; ut hoc loco. Item in 3.ff. fut. Hiph. תַּמְרֶה rebellabit, f. sed cum יְ conv. præf. occ. cum duplice sægol per apoc. usit. absque 3. rad. He; sic, וַתַּמֶּר rebellavit; mutavit, Ezec. 5.6. Item occ. etiam in 3.f.m. fut. hiph. & in 2.pl. m. simpl. & cum יְ conv. præf. ut & in 3.pl.m. simpl. & cum יְ conv. præf. ut & cum הִ Aff. ut seq. יַמְרֶה rebellaverit, Jos. 1.18. חֲמַרְתֶּם rebellaveritis, 1 Sam. 12.14. וַחֲמַרְתֶּם rebellastis, Deut. 1.26, 43.. 9.24. יַמְרוּ rebellarunt, Psal. 106.43. וַיַּמְרוּ & exacerbarunt, rebellarunt, Neh. 9.26. Psal. 78.56.. 106.7. Ezech. 20.8, 13, 21. יַמְרוּהוּ exacerbarunt eum, Ps. 78.40. Atque indè nomina, 1. מְרִי m. rebellio, Pag. Bu. vel in. obedientia; Pag. Cocc. amaritudo, asperitas, & per metaph. rebellio, ἀπείθεια, seu inobedientia; & per auxesin, rebellis; Av. Occurrit simpl. cum Scheva penult. sic, מְרִי rebellio, Job. 23.2. Prov. 17.11. Isa. 30.9. Ezech. 2.5, 6.. 3.9, 26, 27.. 12.3.. 2.7.. 12.2. sed in pausa venit cum sægol penult. idque simpl. vel cum הַ dem. præf. מֶרִי idem, Num. 17.25. 1 Sam. 15.23. Ezech. 2.8.. 44.6. תְּמוּרִי rebellio, Ezech. 2.8.. 12.2, 9.. 17.12.. 24.3. In qua forma etiam venit cum וֹ Aff. sed cum בְּ præf. occ. cum chirek sub Mem ante ם Aff. sic, מְרִיכֶם rebel. tua, Deut. 31.27. בְּמִרְיֵכֶם rebellione sua, Neh. 9.17. Item, 2. hinc & Nomen, מוֹרָה fæm. in constr. מֹרַת exacerbatio, Gen. 26.35. De quo vide Rad. מָרַר. Item, 3. hinc etiam no. du. f. מְרָתַיִם; q.d. rebellio duplex, Bu. Conc. rebelliones; juxta Chaldæum & Hebræos communiter; Bu. Lex. amaritudines, exacerbationes quæ Deum & homines exasperant, Jer. 50.21. vel pertinax in obedientia; Cocc. quibusdam est nomen proprium; Bu. Lex. contra terram מְרָתַיִם amaritudinum, i.e. perduellionum, &c. Av. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine מוֹרָה m. novacula; Pag. Bu. &c. à mutatione, ut volunt ità dicta; Merc. quòd scil. radendo caput, vel faciem mutet; Bu. Lex. culter rasorius, qui abradendo crines faciem mutare & juniorem facere videtur. Hinc μορῶ abrado; Av. An à מוֹרָה & הוֹרָה? Videtur latiùs patere quàm תַּעַר Cocc. Occurrit autem no. hoc simpl. & cum ו cop. præf. מוֹרָה novacula, Jud. 16.7. ומוֹרָה & novacula, Jud. 13.5. 1 Sam. 1.11.

Rad. 89. מָרַח in Bu. Conc. duo habet significata. i. est, applicare, ligare; Bu. Conc. nam juxta R.D. est חָבַשׁ aligare, & חָתַל ligare, circumligare, operire, fasciare; Pag. Verbum est Chirurgicum; q.d. cataplasmare, emplastro oblinire. Non displicet quod quidam recentiorum notant, hoc verbum esse propriè comprimere, seu contundere, ut ex loco sequente Lev. apertum est. Sed Isa. 38.21. transferri ad cataplasmatis adhibitionem: ut sit, contusam applicent, ut fieri solet. Sic paulò antè ver. 17. verbum חָשַׂק quod est desiderare, sumebatur pro eo quod est, cum desiderio extrahere, seu eripere, sequente præpositione Mem; Merc. מָרַח contrivit, contudit, Bu. Lex. distrivit, obtrivit, conquassavit; & dicitur de materia dissolubili; & contrariam significationem habet verbo רָחַם amavit intimè; Av. Occurrit in fut. kal, 3.pl.m. (à 3.s. יִמְרַח) cum וַ cop. præf. sic, Isa. 38.21. accipiant massam ficuum וְיִמְרְחוּ &

& imponant ulceri. Conſer 2 Reg.20.7. Alii, conficiant emplaſtrum ſuper ulcus; Coce. וְיִמְרְחוּ עַל הַשְּׁחִין & alligabunt, faſciabunt, cooperient, vel alligent ulcus, & ſanabitur. Hieron. & cataplaſmarent, i.e. emplaſtrum ponerent ſuper vulnus; Pag. Merc. & contundant ſuper ulcus, i.e. contuſos applicent, appingant, imponant in emplaſtro; Bu. Lex. Tollent maſſam carycarum, & diſterent, i, e. illinent ſnper hulcus; Av. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt contundi; idque in no. indè derivato מָרוֹחַ attritus; Bu. Lex. contuſus; Bu. Conc. vel, compreſſus, Pag. vel ſubſtantivè contritio, conquaſſatio; Av. prout occurrit Lev.21. 20. ſic, vel מְרוֹחַ אָשֶׁךְ compreſſus teſticulo, i.e. compreſſum & contuſum habens teſticuſum: vel is cujus teſticuli ſunt alligati, vel faſciati; vel juxta R.Sal. contuſi. Hieron. vel hernioſus, Pag. Doctores Hebræi exp. cujus teſticuli ſunt facti tanquam unus; vel inflagi: quem, teſte Eliâ, appellant שָׁרוּחַ; Merc. Targum מְרִים פְּחָרִין diſſolutus, aut attritus teſticulos; Pag. attritus teſte, qui thlibias dicitur, ab atterendo; Bu. Lex. θλιβίας, ἀπὸ τῦ θλίβω atterere: ſed 70. μώρεχγις, Coce. aut conquaſſatio teſticuli; Av.

Rad. 90. מָרַט ſignificat, depilari, vel depilare; decalvare, vel ut ait R. D. defluere pilum, aut cutem carnis, vel radicitus avelli: item, tergere, polire; Pag. Merc. fricare, defricare & rubiginem auferre, inquit Kimchi, ut cum מָרַק idem ſit; de quo infra; Merc. evulſit pilos, depilavit, glabravit. Hinc metaphoricè expolire, extergere, Bu. Lex. vellicavit pilos: & ſi de gladio & mettallis dicitur, eſt glabrum reddere, avellere ferruginem expolire. Cogn. cum פָּרַט carpſit: unde per Metath μαδάω calvus, & μαδαρόω depilo; Av. unde part. ben. kal, מוֹרֵט depilans, &c. prout occ. in forma pl.m. cum ל præf. לְמוֹרְטִים depilantibus, Iſa. 50.6. & in part. Pahul kal, מָרוּט: unde in ſ.f. eſt מְרוּטָה expolitus, Ezec.21.14,33..29.18. In infin. kal, מָרוֹט, ſed cum ל præf. cholem tranſp.& mutatur in cametz catuph ante ה parag. ſic, לְמָרְטָה ad expoliendum, Ezech.21.11. In fut. kal, 3 ſ.m. יִמְרוֹט; unde in 1. ſing. אֶמְרוֹט depilabo, evellam, &c. ſed occ. cum ו conv. præf. & ה parag.add. ut & cum ם Aff. ſic, וַאֲמָרְטָה depilavi, evulſi, Ezr.9.3. & וַאֲמָרְטֵם & glabravi eos, Neh. 13. 25. In Niphal, נִמְרַט glabrum fieri, Bu. depilatus eſt; Av. Occurrit in fut. niph. 3. ſ. m. ſic, יִמָּרֵט glabrum fiet, Lev. 13. 40,41. In Pual, מוּרַט idem cum niph. vel extergi; Bu. depilatus eſt, expilatus eſt; Av. Occurrit in part. Pual præt. vel paſſ. ſ. m. ſic, מְמוֹרָט expolitum, 1 Reg.7.45. Item in part. Pual vel occ. in ſ.m. cum ה cop. præf. & in ſ.f. ſimpl. (vel ut alii, pro no. Toar ſive adject. ex Pual) ſed cum dageſch euphonico in Teth; ſic, וּמוֹרָט & depilatam, Iſa.18.2,7. מוֹרָטָה expolitus, Ezech.21.10,11.

Rad. 91. מָרַץ vim fecit, violentus ſeu impetuoſus fuit, violenter tractavit, cum violentia erupit. Cogn. cum פָּרַץ perrupit, irrupit vi magnâ: ſunt enim Pe & Mem homogeneæ; Av. מָרַץ eſt חָזַק vel חָסַן roborare, fortificare, inquit R. D. Pag. vel paſſivè roborari: nam in Niphal tantùm invenitur; Merc. viz. נִמְרַץ roborari, acre, vehemens eſſe, Bu. Lex. violenter actus eſt, ſeu violentus fuit; Av. Occurrit in præt. niph. 3. pl. & in part. niph. ſ.m. & ſ.f. in forma cum diplice Sægol ante Thau, ut ſeq. נִמְרָצִי acres, validi ſunt, Job.6.25. נִמְרָץ peracer, Mich.2.10. נִמְרֶצֶת acerrima, 1 Reg.2.8 In hiphil, הִמְרִיץ roboravit, acrem reddidit; Bu.fecit violentum; Av. Occurrit in fut. hiph. 3.ſ.m. cum ךָ Aff.ſic, יַמְרִיצְךָ acrem reddet, exacerbabit te, Job.16,3.

Rad.92. מָרַק in Bu.Conc. duo ſignificat; i. expolire, extergere; mundare, purgare, &c. Bu. Conc. & reliqui ſim. abſterſit,& emundavit, fricando ſcil. ut fulgeat. Cogn.cum בָּרַק fricuit, abrupit fricando, & cum בָּרָק fulgor, à fulgendo; Av. Occurrit in part.pahul kal, ſ.m. ſic, מָרוּק politum, 2 Chron.4.16. & in Imper.kal, ſ.m. מְרוֹק expolire; unde in pl.m.eſt, מְרָקִי expolite, Jer. 46.4. In pual מוֹרַק extergi, defricari; Bu. deterſus ſeu exterſus eſt; Occurrit in præt.pual,3.ſ. m. cum ו conv. præf.ſic, Lev.6.28. וּמֹרַק & tergetur, ſeu fricabitur, & lavabitur aquâ; Pag.Hebræi Doctores מְרִיקָה defricationem aquâ calidâ fieri volunt; שְׁטִיפָה verò ſeu ablutionem, aquâ frigidâ.Merc. Et bulliendo expurgatum erit; Bu.Conc. & extergetur, ſeu defricabitur; Bu. Lex.& Av. Atque indè No.ſ. מְרוֹק m. expurgatio, purificatio, deterſio: mundus muliebris, Av. Pag. unde in forma pl.m. מְרוּקִים mundationes, ſeu purificationes; Pag.Bu. polituræ; Coce. prout occ.in forma pl.m. conſtr.cum הֶן Aff. ſic, מְרוּקֵיהֶן mundationes ipſarum, Eſth.2.12. Et 2. hinc etiam No. תַּמְרוּק m. abſterſio, deterſio, purificatorium; Av. mundatio, ſtrigilis; quaſi, abſterſionem, vel abſterſorium dicas; Bu.Lex. & ſic cultus aut ornatus muliebris appellatur quo mulier mundior ſit; Pag.politura; Coce. Occurrit Prov.20.30. ſic, Livores, vulnus, תַּמְרוּק בָּרָע politura in malo, & plaga penetralium ventris, i.e. eſt deterſio in homine malo; Coce. Livores vulneris abſterſio ſunt in aſpero, homine ſcil. Av. Hoc autem in loco ſcribitur cum jod, ſed legitur cum vau; Pag. Sed ibi non eſt chirek ſub Reſch, ſed jod habet ſchurek quaſi eſſet vau; quia gemina eſt lectio; Merc.Cev.& ſenſus eſt quòd livores vulneris tergunt hominem malum; q.d. livores qui fiunt cauſâ vulneris, ſunt, תַּמְרוּק i.e. medicina abſterſiva hominum malorum, quia verbis non corriguntur, ſed virgâ diſciplinæ & flagellis. Targum, livores & vulnera eveniunt malo; Pag. mundatio; Bu. Conc. In forma pl. m. תַּמְרוּקִים occ in pl.m.conſtr.cum יְךָ præf.& cum הָ & הָן Aff ut ſeq. וּבְתַמְרוּקֵי & mundationibus, Eſt. 2.12. תַּמְרוּקֶיהָ mundum ejus, Eſth.2.9. תַּמְרוּקֵיהֶן mundum earum, Eſth.2.3. Deinde, iii. ſignif. 2. hujus rad. in Bu.Conc. eſt jus, juſculum; idque in No. מָרָק m. liquor coctilium; jus, ſic dictum, quòd in eo defæcetur & defricetur caro; Bu.Lex. Aqua in qua caro coquitur: ſic vocatur quòd jure emundetur caro; Merc. מָרָק eſt amurca, ſeu liquor examurcatus, h. e. deterſus in coctione carnis; Av. Occurrit autem No. hoc cum הָ & יְהָ præf. ſic, הַמָּרָק jus, liquor coctilium, Jud.6 20. וְהַמָּרָק & jus, Jud.6.19. Item cum ו coo præf occ.forma conſtr.ſeu in regimine, Iſa.65.4. וּמְרַק (ſic enim ſcribitur, ſed legitur וּמָרָק) & jus abominabilium ſcil.vel abominationum in vaſis eorum: per Pe ſcribitur, quia ſunt ejuſdem organi Mem & Pe, & facilè inter ſe permutabiles; quaſi defæcationem dicas; Merc. Vide etiam in Rad. פָּרַק; Bu. Lex. & jus inquinamentorum in vaſis eorum; Av.

Rad.95. מָשַׁשׁ eſt palpare, contrectare; Pag. manu ſcil. tentandi cauſâ; idem valet נָשַׁשׁ. Sunt qui affine faciant

faciant verbum מָשַׁשׁ, quod est appropinquare; Luc. 24.& Ep. Joh.1.cap.1. Idem verbum videtur interdum confundi cum מוּשׁ, suprà, de quiescentibus Yajin; Merc. Significat attrectare manum comprimendo.Cogn. cum מָשַׁר traxit manu comprehendendo; & cum מוּשׁ distraxit. Porrò מָשַׁשׁ est palpare manu expansâ,& non intra manum aliquid includere comprehensum; In kal declinatur contractè מָשׁ; Av. In fut. kal יָמֹשׁ (ut יָסוּב) sed in personis futuri cum Affixis cholem mutatur in kibbutz ante dageschi, & aliquando absque dageschi in Schin seq. ut in 1.sing.fut.kal cum ! cop.præf.& ה Aff.est lene seu absque dagesch in Schin,præter normam, inquit R.D. Pag. sic,וַאֲמַשֶּׁשָׁה & palpabo te,Gen. 27.21. sed in 3.s.fut. kal,cum ! conv.præf.& הוּ Aff. ut & cum נִי Aff.absque vau præf.occ. pro more cum dagesch post kibbutz; sic, וַיְמַשֵּׁהוּ & palpavit eum,Gen. 27.22. יְמַשֵּׁנִי palpabit me, Gen.27.12. In piel, מִשֵּׁשׁ idem cum kal; Bu. attrectavit frequenter terendo aliquid in manibus; Av. prout in 2.s. m. præt. piel est, מִשַּׁשְׁתָּ contrectasti,Gen.31.37. & in part.piel,s.m. est, מְמַשֵּׁשׁ palpans,Deut.22.29. Item in fut.piel,occ.in 3.s. m.simpl.& cum ! conv.præf. & in 3.pl.m. simpl. ut seq. יְמַשֵּׁשׁ palpabit, Deut.28.29. וַיְמַשֵּׁשׁ & contrectavit, Gen.31.34. יְמַשְּׁשׁוּ palpant, Job.5.14..12.25. In Hiphil, הֵמַשׁ idem etiam; Bu. vel,fecit contrectare; Av. unde imper.hiph.s.m. cum ! cop.præf. & נִי Aff. est, וְהַמִישֵׁנִי fac palpare me, Jud.16.24. In fut.hiph.3.s.m. יָמִישׁ, vel cum Tzere in ult. absque jod hiph. prout occ.cum ! cop.sed in 3.pl.m.est cum jod hiph.in penult. ante Nun parag.in fine; sic,וְיָמֵשׁ & palpet, Exod. 10. 21. יְמִישׁוּן palpant, Psal.115.7.

Rad.93. מָשָׁה in Bu.Conc.duo significat: 1. est, extrahere, educere, Pag.viz.ex aquis. Quidam cum Rad. præced. conferunt, quasi sit attrectando extrahere. Hinc Mosi duci Israelitici populi, & summo Prophetæ nomen מֹשֶׁה Moseh ab eventu inditum; ut explicatur, Exod.2.v.10. Merc. מָשָׁה traxit ex aquis, manu eduxit, seu traxit comprehendendo aliquid. Cogn. cum מָשַׁשׁ contrectavit, comprehendit,&c.Av. Occurrit autem in præt.kal,1.s. defectivè tamen cum chirek solo absque jod 1.pers.ante הוּ Aff.sic, מְשִׁיתִהוּ extraxi eum, Exod.2.10. In hiphil הֶמְשָׁה idem cum kal; Bu. traxit, vel fecit trahere; Av. unde in fut.hiph.יַמְשֶׁה extrahet, vel extrahere faciet; prout occ. absque He, 3.rad.ante נִי Aff. pro more,sic, יַמְשֵׁנִי extrahit me, 2 Sam.22.17. Psal.18.17. Deindè,ii. signif. 2. hujus rad. est in No. indè derivato,viz. מֶשִׁי; Pag. Av. vel מָשִׁי, m. Bu.Cocc. quod R.D. exp. pannum sericum, aut vestem sericam; Pag. sericum; Bu.Lex. conchyliata,scil. vestis,quæ murice ex aquis maris tracto tincta est,serica vestis. Est enim murex, piscis marinus è concharum genere à purpura diversus, qui per excellentiam etiam conchylium seu conchyle dicitur, cujus sanie pretiosissimæ lanæ intingebantur, austerum in glouco colorem, & irascenti mari similem referentes. Hinc Plin.l. 9. c.31.conchylia & purpuras omnis ora atterit, &c. & conchyta est qui in mari quærit & extrahit conchylia sive murices; Av. Absolutum hujus nominis esset מָשִׁי, ut פְּרִי fructus, quæ forma Scheva in sægol mutat in distinctione. Quidam conjectant materiam pretiosam fuisse, unde vestes conficerentur, ex conchis marinis attractam: 70. τρίχαπλον vertunt,quod Suidas pannum bombycinum, vel pretiosam vestem exponit. Hieron. nomen putat ab illis conflictum pro rei novitate. Sericum vulgò creditur, forsan à subtilitate, quòd protrahatur, & rarum sit; Merc. & à trahendo dici vix dubitandum.Hesychius vocem τῶν 70.sic exp.τρίχαπλον, βομβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἀπλόμενον, &c. & Plin.l.11.c.22.de bombyce: Telas arancorum modo texunt ad vestem luxúmque fœminarum; quæ bombycina appellatur. Sed pollux l.o.c.3. τρίχαπλον δὲ φᾶσι πλέγμα ἐκ τριχῶν. Cocc.Occurrit autem No.hoc simpl.& cum ! cop. præf. sic, מֶשִׁי Sericum, Ezech. 16. 10. וּמֶשִׁי & Sericum, Ezech. 16.13.

Rad.94. מָשַׁח est, ungere, Pag.Bu. oleo scil.propriè; Merc. unxit oleo, perunxit, inunxit. Cogn. cum שָׁמַן pinguis fuit; oleum enim quo inungitur aliquis condnet pinguedinem; unde sæpe oleum pro pinguedine,& contrà,accipitur.70. reddunt hoc per χρίω. Hinc מָשִׁיחַ Messiah dicitur unctus oleo, quod Græcis est χριστός, Av. Quum autem antiquirùs singulari quodam oleo, & Reges, 1 Reg.1. & sacerdotes, Ex.30. ungerentur, hinc omnes Deo sacri,& specialiter ad munus aliquod destinati nomine מָשִׁיחַ uncti, seu Christi dicti sunt. Fuerunt utrique & reges & sacerdotes uncti, typus Christi verè regis & sacerdotis: unde per Antonomasiam ab Hebræis dicitur מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ rex unctus,noster propugnator & monarcha, qui se victimam pro mundi peccatis obtulit, ut nos patri reconciliaret, &c. Nostri Messiam non ex Hebræo, sed ex Chaldæo מְשִׁיחָא dixisse videntur: ac aspirationem, Græcos imitantes, in medio, ut aliis, omiserunt; quum Latinitas eam pateretur, ut Messihas seu Mesihas diceretur; Merc. Reges & sacerdotes ungebantur. In ea unctione non sola honoris intentio est,sed etiam significatio Charismatis Divini spiritus,qui cum oleo fragranti comparatur. Elias jussus Elisæum ungere Prophetam, non eum unxit, sed pallium suum in ipsum injecit, & ità ipsi declaravit, imponi ipsi à Deo officium, quod Elias hactenus gesserat. Id unctio dicitur, quia est ordinatio sive declaratio muneris impositi. Filius Dei unctus est ante secula, Prov. 8. 23. מֵעוֹלָם נְסַכְתִּי à seculo uncta sum, h.e. ab æterno datum est mihi regnum & sacerdotium, & definita sum (sapientia) Rex Ecclesiæ & mediator fœderis. Quando in Domino Jesu Spiritus Jehovæ apparuit & plenitudo Deitatis, unctus est. Rursus quando fecit opera Dei, & spiritus Dei est datus per ipsum & in nomine ejus,unctus est spiritu & virtute, Act.10.38.h.e. factus demonstratusque Christus & Dominus,Act. 2.36.Dan.9.24. מְשִׁיחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים ad ungendum sanctum sanctorum,ad effundendum spiritum filiationis in Ecclesiam, ut habeat accessum ad intimum sanctuarii, ut sacerdotes maximi. Exod.29.29. לְמָשְׁחָה בָהֶם ad ungendum in iis,vestibus, ut ungantur in eis; Confer Psal.133.2. Num.18.8. usque ad omnia sancta filiorum Israelis tibi ea do ad ungendum, sive, in unctionem, (h.e. in recognitionem & honorem sacerdotii) & filiis tuis in statutum seculi, 70. εἰς γέρας. Omnia quæ à Deo & hominibus tribuuntur sacerdoti & Regi honoris eorum causâ, unctio rectè dicuntur; Cocc. Occurrit autem verbum hoc ordine Conc. ut seq. In præt. kal, 3. s. m. occ. simpl. & cum

ו conv. præf. ut & cum ה_ & ו Aff. ut seq. מָשַׁח unxit, Num. 35. 25. Isa. 61. 1. וּמָשַׁח & unget, 1 Reg. 1. 34. מָשַׁחְתָּ unxit te, 1 Sam. 10. 1. Psal. 48. 8. מְשָׁחוֹ unxit eum, 2 Chron. 22. 7. Item in 2. f. m. occ. etiam simpl. & cum ו conv. præf. cui etiam ו est Aff. prout seq. מָשַׁחְתָּ unxisti, Gen. 31. 13. Exod 40. 15. וּמָשַׁחְתָּ & unges, Exod. 28. 41. 29. 7, 36. 30. 26. 40. 9, 10, 11, 13, 15. 1 Sam. 16. 3. 1 Reg. 19. 15. וּמְשַׁחְתָּ & unges eum, 1 Sam. 9. 16. In Ł sing. præt. kal, occ. cum ה & ו Aff. ut & in 3. pl. m. simpl. sic, מְשָׁחָתְךָ unxi te, 2 Sam. 12. 7. 2 Reg. 9. 3, 12, 6. מְשָׁחַתִּיו unxi eum, Psal. 89. 21. מָשְׁחוּ unxerunt, 2 Sam. 2. 7. 5. 16. 1 Reg. 5. 1. Item in 1. pl. præt. kal, est, מָשַׁחְנוּ unximus, 2 Sam. 19. 11. In part. ben. kal, à f. m. מוֹשֵׁחַ unigens: occ. in forma pl. m. sic, מְשָׁחִים ungentes, Jud. 9. 15. & in part. pahul kal, occ. in f. m. cum ו cop. præf. & in pl. m. cum kibbutz pro schurek penult. simpl. & cum ה dem. præf. וּמְשׁוּחַ & unctus, 2 Sam. 3. 39. מְשִׁיחִים uncti, Exod. 29. 2. Lev. 2. 4. 7. 2. Num. 6. 15. הַמְּשֻׁחִים uncti, Num. 3. 3. In Infin. kal, מְשׁוֹחַ ungere, inungere; sed occ. cum ל & לְ præf. sic, לְמְשׁוֹחַ ad ungendum, Jud. 9. 8. וְלִמְשׁוֹחַ & ad ungendum, Dan. 9. 24. sed cum ל præf. cholem ult. transp. & mutatur in eam. chatuph ante scil. Scheva, & ה_ parag. in fine; sic, לְמָשְׁחָה ad ungendum, Exod. 29. 29. Num. 18. 8. sed occ. etiam cum ל præf. & ה_ Aff. sic, לְמָשְׁחָהּ ad ungendum te, 1 Sam. 15. 1. Item cum ו Aff. cholem & Scheva transmutantur, ut suprà; sic, מָשְׁחוֹ ungere eum, Lev. 6. 36. In Imper. kal, f. m. מְשׁוֹחַ vel מְשֹׁחַ; ungito: sed occ. cum הוֹ_ Aff. sed in pl. m. simpl. sic, מְשָׁחֻהוּ unge eum, 1 Sam. 16. 12. מְשָׁחוּ ungite, Isa. 21. 5. In fut. kal, 2. f. m. occ. in pausa cum camets, sed extra pausam cum pathach in ult. sic, תִּמְשָׁח unges, Exod. 30. 30. תִּמְשַׁח unges, 1 Reg. 19. 16. Item in 3. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. præf. cui ult. etiam ה_ & ם_ sunt Aff. יִמְשַׁח unget, Lev. 16. 32. וַיִּמְשַׁח & unxit, Lev. 8. 10, 11, 12. Num. 7. 1. 1 Sam. 16. 13. 1 Reg. 1. 39. וַיִּמְשָׁחֵהוּ & unxit te, 1 Sam. 15. 17. וַיִּמְשָׁחֵם & unxit eos, Num. 7. 1. ut & in 3. pl. m. est cum camets pro Scheva penult. ob pausam. Sed cum ! conv. præf. cum scheva penult. extra pausam, prout rursus cum camets sub Schin in pausa ante הוּ Aff. post kibbutz pro schurek; sic, יִמְשָׁחוּ ungent, Am. 6. 5. וַיִּמְשָׁחוּ & unxerunt, 2 Sam. 2. 4. 5. 3. 1 Reg. 1. 45. 2 Reg. 23. 30. 1 Chro. 11. 3. 29. 22. וַיִּמְשָׁחוּהוּ & unxerunt eum, 2 Reg. 11. 12. 2 Chron. 23. 11. In Niphal, inunctus fuit; prout occ. in præt. niph. 3. f. m. & in Infin. Niph. simpl. sic, נִמְשַׁח unctus fuit, 1 Chron. 14. 8. הִמָּשַׁח ungi, Lev. 6. 13. Num. 7. 10, 84, 88. Atque indè nomina, i. מָשִׁיחַ m. unctus, inunctus, 2 Sam. 1. 21. & specialiter Messiah, χριστὸς Christus; sic dictus quòd is verè esset ille, quem uncti Reges & Sacerdotes in Vet. Test. representarent; Bu. Lex. quomodo antonomasticè dicitur, Dan. 9. 25, 26. & Psal. 2. 2. Significatur autem is, cujus est Regnum & sacerdotium proprium, & aliis omnibus incommunicabile; Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. מָשִׁיחַ unctus, Messias, 2 Sam. 1. 21. Dan. 9. 25, 26. cui etiam הַ_ dem. est præf. sic, הַמָּשִׁיחַ unctus, Lev. 4. 3, 5, 16. 6. 15. ut & in forma f. constr. cum scheva sub Mem occ. simpl. & cum בְּ & לְ præf. ut seq. מְשִׁיחַ unctus, 1 Sam. 24. 6, 10. 26. 16. 2 Sam. 1. 14, 16. 19. 22. 23. 1. Lam. 4. 20. בִּמְשִׁיחָי in unctum, 1 Sam. 26. 9, 11, 23. לִמְשִׁיחַ uncto, 1 Sam. 24. 6. prout etiam occ. cum י_ Aff. cui & לְ est præf. & cum ה_ ob pausam, pro ה_; ut & cum ו Aff. cui ult. לְ est etiam præf. prout seq. מְשִׁיחִי unctum meum, 1 Sam. 2. 35. לִמְשִׁיחִי uncto meo, Psal. 132. 17. מְשִׁיחֶךָ unctus tuus, 2 Chron. 6. 42. Psal. 84. 10. 89. 39, 52. 132. 10. Hab. 3. 13. מְשִׁיחוֹ unctus ejus, uncti sui, &c. 1 Sam. 2. 10. 12. 3, 5. 16. 6. Psal. 2. 2. 20. 7. 28. 8. לִמְשִׁיחוֹ uncto suo, 2 Sam. 22. 51. Psal. 18. 51. Isa. 45. 1. & in forma pl. m. מְשִׁיחִים, & in constr. מְשִׁיחֵי uncti, inuncti; prout occ. cum בְּ præf. & ֵי_ in pausa, pro ַי_ Aff. sic, בִּמְשִׁיחָי unctos meos, Psal. 105. 15. 1 Chron. 16. 22. Item, 2. hinc etiam No. מְשִׁחָה f. unctio, inunctio; Pag. Bu. Av. unguentum; Merc. prout occ. cum הַ_ dem. præf. locis seq. הַמִּשְׁחָה unctio, Exod. 25. 6. 29. 7, 21. 31. 11. 35. 15. 39. 38. 35. 8, 28. 37. 29. 40. 9. Lev. 8. 2, 10, 12, 30. 21. 10. Num. 4. 16. & in forma f. f. constr. est, מִשְׁחַת unctio, Exod. 30. 25, 31. Lev. 7. 35. 10. 7. 21. 12. cui etiam formæ f. f. constr. ו cop. est præf. sic, וּמִשְׁחַת & unctio, Lev. 7. 35. Item, 3. occ. etiam in alia forma No. cum camets chatuph sub Mem; viz. מָשְׁחָה idem cum præced. Bu. Lex. (& est formæ instar חָכְמָה sapientia; Pag.) unctio, inunctio; Av. Prout occ. In forma f. f. constr. מִשְׁחַת; unde cum ם_ Aff. est, מִשְׁחָתָם unctio eorum, in Exod. 40. 15. Item, 4. hinc etiam nomen מָשׁוֹחַ pictum, quasi inunctum; Bu. Lex. & est propriè Toar sive adject. instar קָרוֹב & רָחוֹק propinquus & longinquus; Pag. Occurrit autem no. hoc cum ו cop. præf. Jer. 22. 14. וּמָשׁוֹחַ & unctum, pictum, Bu. Conc. & pictam sinopide; Pag. Quidam verò volunt esse infin. kal, & sic locum exp. & contabulabit cedris וּמָשׁוֹחַ בַּשָּׁשַׁר & ungere minio, i. e. pinget sinopide; Av. vel indico, aut indico colore; Kimchi, minio; Bu. Lex. Sunt qui putant per cholem scribi ad differentiam alterius unctionis, quæ propriè fit oleo; nam hæc est colorum, viz. pigmentatio, ut sic dicam; sed id necesse non est: nam colores quibus pingitur, etiam oleo aut simili glutinosa materia condiuntur; Merc. Denique, 5. indè etiam no. cum Mem Heemant. præposito; viz. מִמְשַׁח m. unctio; vel metonymicè, unctus; Bu. Lex. unctio, actio inungendi; & accipitur pro nobili, quia magni tantùm ungebantur; Av. unctio, Bu. Conc. prout occ. Ezech. 28. 14. Tu Cherub מִמְשַׁח unctus, vel magnus: (nam est Toar, sive adject. hoc in loco Pag.) quasi pictus seu coloratus, juxta alios, i. e. Cherub clarus, & illustris; sed pro rege in signi rectius; Merc. Targum, tu Rex unctus ad regnum; & R. D. in comment. tu Cherub magnus; i. e. Rex dictus Cherub, ob ejus maximam dignitatem: sicuti Psal. 105. 15. nè tangatis Christos meos, i. e. Reges & magnates, Pag. Nam in hoc Psalmo hoc dicitur de Patribus, qui erant magni, & duces, velut reges oleo uncti, inquit Kimchi; Merc. Tu Cherub מִמְשַׁח הַסּוֹכֵךְ unctus tegminis; qui scil. unctus es, nempe ab hominibus, ut sis tegmen: & quem homines loco Christi habent, qui est verè clypeus ecclesiæ, & pro eo, per quem & ex cujus voluntate Deus cognoscatur, & lux ejus ac gratia percipiatur; Cocc. Tu es Cherub unctionis, ob egens, i. e. tu es clarus, &c. Av. Tu Cherub (eras) ex quo unxi (te) protectorem, &c. Jun. מָשַׁח Chald. oleum, ab ungendo, quasi unguentum dictum, Ezr. 6. 9. vide in Conc. Chald.

Rad. 95. מָשַׁךְ est, trahere, protrahere, extrahere: Item protendere. Construitur cum Accus. & præp. עַל & לְ & בְּ; Bu. Lex. prorogavit, produxit cum mora, perrexit.

rexit, Cogn. cum שָׁכַם manè ſurgendo perrexit, ſeu protraxit ſe. In kal, fæpiùs eſt activum, protraxit. Sed ſine accuſ. eſt neutrum, perrexit, protractus eſt; Av. Occurrit in præt. kal. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. Sed in 3. ſ.f. ſimpl. ſic, מָשָׁךְ traxit, 1 Reg. 22.34. 2 Chron. 18.33. Hoſ. 7.5. וַיִּמְשֹׁךְ & traxit, Job. 24. 22. מָשְׁכָה traxit, Deut. 21.3. Item in 2. ſ. m. cum ן conv. præſ. ut & in 1. ſing. cum ו conv. & cum ה Aff. abſque ו; ſic, וּמְשַׁכְתִּי & trahes, Jud. 4.6. וּמְשַׁכְתִּי & traham, Jud. 4.7. מְשַׁכְתִּיךָ protraxi erga te, Jer. 31.3. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. & in pl. m. forma abſol. & conſtr. ſimpl. ſic, מֹשֵׁךְ trahens, Pſal. 109. 12. בְּמֹשֵׁךְ in trahentem, Am. 9.13. מֹשְׁכִים trahentes, Jud. 5.14. מֹשְׁכֵי vel מוֹשְׁכֵי trahentes, Iſa. 5.18. 66.19. Item à ſ.f. ben. kal, מוֹשָׁכָה trahens, ſ. occ. in forma pl. f. מוֹשְׁכוֹת trahentes; Bu. Conc. ſed variè exp. כְּסִיל תִּפְתַּח ſerotinos fructus Orionis aperies, aut, aperire facies? Hieron. aut gyrum arcturi poteris diſſipare; Pag. (& ſic nomen hoc pl. f. exp. ſerotini fructus) q. d. attractiones, aut attrahentes facultates, quibus ſcil. hoc Orionis ſidus ſuâ aſperitate fructus conſtringit, & prohibet nè matureſcant. Alii minùs rectè ad attractiones nubium & pluviarum referunt quæ Orionis ſunt propriæ: unde dicitur nimboſus Orion; Merc. Aut lora Orionis diſſolves? i. e. quaſi ductarios funes illius adimes, quibus imbres poteſtates ac frigora ſolet ſecum advehere; Job. 38.31. Jun. In infin. kal, מָשׁוֹךְ trahere, protrahere, producere cum mora, &c. occ. cum בְּ & לְ præf. בְּמָשׁוֹךְ in trahendo, Ex. 19.13. Joſ. 6.5. לְמָשׁוֹךְ ad protrahendum, Eccl. 2.3. ſed cum בְּ præf. & ו Aff. cholem ult. tranſp. in cam. chat. penult. ante Aff. ſic, בְּמָשְׁכוֹ in trahere eum, Pſal. 10.9. ſic in Imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. loco ſeq. מְשׁוֹךְ extrahe, extende, Pſal. 36.11. ſed cum נִי Aff. cholem tranſp. ut ante, ſic, מָשְׁכֵנִי trahe me, Cant. 1. 4. & in pl. m. Imper. kal eſt, מְשׁוֹכוּ extrahite, Exod. 12. 21. Ezech. 32.20. In fut. kal, 1. ſ. אֶמְשׁוֹךְ; ſed occ. cum כֶּם Aff. ſic, אֶמְשָׁכֶם traham eos, Hoſ. 11.4. & in 2. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum נִי conv. præſ. ut & cum נִי Aff. תִּמְשׁוֹךְ trahes, Job. 40.25. Pſal. 85.6. וַתִּמְשׁוֹךְ & protraxiſti, Neh. 9.30. תִּמְשְׁכֵנִי trahas me, Pſal. 28.3. Item, in 3. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ן conv. præſ. ut & in 3. pl. m. cum ן conv. ſic, יִמְשׁוֹךְ trahit, Job. 21.33. וַיִּמְשׁוֹךְ & protraxit, Jud. 20.37. וַיִּמְשְׁכוּ & extraxerunt, Gen. 37.28. Jer. 38.13. In Niphal נִמְשַׁךְ protrahi, diſtrahi; Bu. Av. prout occ. in fut. niph. (à 3. ſ. m. יִמָּשֵׁךְ) 3. ſ. f. loco ſeq. תִּמָּשֵׁךְ protrahetur, Ezech. 12.25, 28. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. cum Tzere pro Scheva penult. ob pauſam; ſic, יִמָּשְׁכוּ protrahentur, Iſa. 13.22. In pual, מֻמְשָׁךְ diſtrahi, protrahi, &c. prout occ. in part. pual, ſ. m. & f. ſic, מְמֻשָׁכָה diſtracta, Iſ. 18. 2, 7. מְמֻשָׁכָה protracta, Prov. 13.12. Atque indè no. מָשׁךְ m. tractus, tractio, ſeu acquiſitio; prout occ. in Pſal. 126.6 & cum ו cop. præf. Job. 28. 18. Item adverbialiter, juxta quoſdam, protractè, h.e. diu, protracto tempore, Pſal. 120.6. Bu. Lex. מָשֵׁךְ eſt tractus, ut eſt motus ſeminantis; Av. ut Pſal. 126.6. נוֹשֵׂא מָשֵׁךְ הַזָּרַע qui portat tractum ſeminis; Av. ferens tractionem ſeminis, h.e. ſementem; Cocc. portans pretioſum ſemen (vel potiùs, pretium ſeminis; Merc.) juxta R. D. rēs enim pretioſa ad longinquas partes ſuum nomen trahit. At Ab. Ezra ſcribit eſſe vas in quo eſt ſemen, i. e. caniſtrum; Pag. Qui portans acquiſitum ſemen: Hebr. acquiſitionem ſeminis, i.e. ſemen aliundè comparatum prece, vel pretio: ſic notatur egentiſſimus agricola, & cum populo captivo comparatur; &c. Jun. Sic & in Job. 28.18. וּמָשׁךְ חָכְמָה מִפְּנִינִים & pretioſior eſt ſapientia margaritis, juxta R. D. Hieron. trahitur autem ſapientia de occultis. Sed Targum, eſt tractio ſapientiæ pluſquam margaritæ, i.e. ſapientia quæ eſt tracta, dignior eſt Margaritis; Pag. & tractus ſapientiæ eſt præ margaritis, i.e. iis melior; Av. At pondus ſapientiæ præ unionibus; ſenſus, melius eſt accumulare ſapientiam præ unionibus; aut ſapientia plus pendet quàm omnes uniones, i.e. majoris eſt pretii; Cocc. Nam acquiſitio ſapientiæ præit carbunculis; Jun. Sunt qui acquiſitionem exponant & in Pſalmo, & in Job, quòd protractione acquirat homo quicquid acquirit. Aliiad motum ſeminantis referunt, qui tractim ſemen ſpargit; quod ex Am. 9. ſuprà cit. aptius videtur. In Jobo autem putant alludi ad tractionem qua conchæ & margaritæ è mari retibus extrahuntur; ſiquidem & trahendi verbum retium capturæ tribuitur, Pſal. 10. unde & דַּרְכּוֹן gemmæ nomen, gagaten, à דָּכַר deflectunt, quod reti capiatur. Eſſet ergò in Jobo מָשְׁךְ illis, captura. Monent & ad collationem mercium, qua mercator in commutatione quid ad ſe trahit, ut pretioſius, referri poſſe: id enim olim fuit uſitatum. Vide num in Jobo, ad æſtimationem potiùs ſapientiæ longè latéque ſparſam referatur: ut merces longè vehi ſolent; Merc. Item variè ſumitur, Pſal. 120.5. Heu, vel hei, mihi כִּי גָרְתִּי מֶשֶׁךְ quia inhabitavi Meſchech, vel peregrinatus in Meſchech: eſt enim gentis nomen, inquit R. D. quam quidam ſcribunt eſſe Tuſciam; vel regionem aliquam à Meſchech filio Japhet denominatam volunt eſſe; ut habes Gen. 10.2. quæ etiam nominatur, Ezech. 27.13. & 38.2, 3. Pag. & videntur quidem multis eſſe moſchi qui & hodie, juxta antiquum nomen, Moſchovitæ vocantur, quaſi tractores arcuum: nam & hodie utuntur arcubus. Hanc appellationem ad ſuum populum tranſfert David, vel ad eum apud quem agebat exul: quòd duri eſſent & inhumani ut Scythæ; quod ad eccleſiæ hoſtes refertur; quam ob cauſam & Kedarenos appellat: Merc. Notandi quidam ulteriùs de hac Rad. loci. Exod. 19.13. בְּמָשׁוֹךְ quum protraxerit, i.e. longiorem ſonitum dederit, cornu, ipſi aſcendent in montem; Pag. vel, quum protrahetur; etſi activum eſt; q.d. in protractione cornu, ſeu in protrahere, vel protrahendo, i.e. quum protrahent cornu: Latinè, quum protrahetur; ut hâc nocte animam tuam tollent, i.e. anima tua tolletur à te: protractio autem, eſt ſonitus cornu longè latéque diffuſus & protractus; Merc. Joſ. 6.15. בְּמָשׁוֹךְ quum protraxerit, ſcil. ſonitum, cum cornu arietino, ſive Jobel, &c. Hieron. quum inſonuerit vox tubæ longior, Pag. In protrahi buccinam, ipſi aſcendent montem, i.e. ſi prolixiùs ſonuerit buccina; Av. בִּמְשׁוֹךְ הַיּוֹבֵל 70. ὅταν ἀπολύσῃ, Exod. 19. ſed Joſ. 6. בִּמְשׁךְ הַיּוֹבֵל quum trahetur (vox ſcil. vel ſonitus) in cornu Jobel. Quid? ſi ſenſus ſit in Exod. 19. quum ceſſaverint tonitrua & flammæ, & ſola tuba audietur: tum aſcendent; nempe aliqui, quos ego per te jubebo aſcendere. Item in ſenſu proficiſcendi venit hoc verbum, Jud. 4.6. לֵךְ וּמָשַׁכְתָּ abi & proficiſcere in montem Tabor: & Exod. 12.21. מְשְׁכוּ proficiſcimini, & capite vobis oves. Job. 21.33. poſt eum omnis homo יִמְשׁוֹךְ incedit; Cocc. vel proficiſcitur, abit, &c. ſic Eccl. 2.

3.

3. לִמְשׁוֹךְ בֵּיוֵן אֶת בְּשָׂרִי. ut traherem in vinum carnem meam; Hieron. ut abstraherem à vino carnem meam; Pag. Contrarius sensus est, ut protraherem vino; i.e. solverem & delicatiorem redderem; sicut & Græci reddunt. Durior victus carnem contrahit, delicatior solvit. Idem tamen verbum interdum significat contrahere; sed sententiæ ratio habenda est; Merc. Ab. Ezra, & traxi carnem meam, i.e. corpus meum, in vinum scil. ut lætarer. Et sic Targum, ut traherem in domum conviviorum vini, carnem meam. Sensus, Targum & A.E. ut traherem & proluerem, profunderem, profuse explerem, & oblectarem in convivio vini carnem meam: nomine enim vini appellatur omne convivium ad delicias comparatum; Pag. Merc. continuando potationem in carne mea: Hebr. ut protraherem in vinum; Jun. ad trahendum vino carnem meam, i.e. ad nutriendum, augendum; Coc. Jud. 5. 14. מוֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט סֹפֵר trahentes virgam libri; h.e. ducentes stylum. Am. 9. 13. מוֹשֵׁךְ הַזָּרַע trahens sementem, i.e. spargens semen. Isa. 18. 2. גּוֹי מָמְשָׁךְ gens tracta, i.e. ex Ægypto manu extracta, & sic v. 7. Cocc. Vel, ad gentem tractam, prolongatam; Pag. distractam; Merc. Hieron. convulsam; Pag. Sed in loco cit. Job. 21. 33. sensus videtur esse: & post se omnem hominem יִמְשׁוֹךְ trahet, nempe ad mortem, Pag. non enim necesse est cum aliis à genuina significatione verbi recedere, quum exp. post eum pergit omnis homo; Merc. Jud. 20. 37. וַיִּמְשׁוֹךְ הָאוֹרֵב & processerunt insidiæ; Cocc. vel, & protraxit insidians; pro, protraxerunt insidiæ: i. e. protraxerunt sonitum tubæ: vel, traxit populum qui erat secum, ad urbem; Pag. Nec enim hic aut usquam alibi necesse est exponere, & profectus est; Merc.

Rad. 97. מָשַׁל est, dominari, præesse, dominium habere, vel exercere; & sic construitur cum עַל & Beth. Item, assimilari, parabolicè loqui, parabolis seu proverbiis uti; Pag. Bu. Plerumque dicitur de dominatione & imperio regali, aut certè potentis hominis; imperavit, imperium habuit: & cum tribuitur sermoni est, sententias authenticas & præpotentes dicere; ut sunt adagia, apopthegmata, proverbia & similitudines, &c. quæ habent authoritatem & dominium præ cæteris, & quæ prædominantur atque præpollent vulgari modo loquendi. Cogn. cum שָׁלֵם perfectus est, integer fuit. Hinc Græci euphoniæ causâ mutantes μ in β literam ejusdem instrumenti; dicunt βασιλεύω regno, dominor, βασιλεὺς Rex, &c. Av. מָשַׁל propriè est jus, authoritatem & potestatem habere, quod Græcis κυριεύειν, ut Paulus de peccato dicit ad Rom. 6. & αὐθεντεῖν, 1 Tim. 2. de muliere cui non permittit authoritatem in viros habere, ex loco, Gen. 3. ubi est verbum מָשַׁל. Potestatem autem significat hoc verbum, & privatam, in personam, vel publicam, i.e. ditionem, dominationem. Construitur cum Beth, quod per, in, cum Accusativo redditur. Nam, in, cum ablativo, tempus & locum innueret; Significat & generaliter, in eminentia constitutum esse, antecellere. Hinc nascitur altera significatio, pro axiomata loqui, adagia, sententias, & scitè dicta, quæ in sermone principatum tenent: & cum Accusativo construitur. Figurate dicta velut autoritatem habent, & vulgus tanquam captivum admiratione detinent. Ponitur & absolutè; Merc. in Bu. Conc. Rad. hæc duo significat: i. est, dominari; & sic occ. in præt. kal, 3. s. m. cum cametz in ult. ob pausam, & cum ו conv. præf. tum in pausa cum cametz, tum absque pausa cum pathach in ult. & in 3. s. f. itidem cum cametz pro scheva penult. ob pausam; ut seq. מָשָׁל dominatus fuit, Dan. 11. 4. וּמָשַׁל & dominabitur, Dan. 11. 5. וּמָשָׁל idem, Dan. 11. 3, 43. Zach. 6. 13. מָשָׁלָה dominatur, Psal. 103. 19. sed occ. etiam in 2. s. m. præt. kal, simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3. pl. m. simpl. sic, מָשַׁלְתָּ dominatus es, Isa. 63. 19. וּמָשַׁלְתָּ & dominaberis, Deut. 15. 6. מָשְׁלוּ dominati sunt, Isa. 3. 12. Lam. 5. 8. In part. ben. kal, s. m. occ. simpl. locis seq. מוֹשֵׁל vel sine vau, dominans, dominator, Gen. 45. 26. Jos. 12. 2. 2 Sam. 23. 3. 1 Reg. 4. 21. 1 Chro. 29. 12. 2 Chr. 7. 18. 9. 26. 20. 6. Psal. 59. 14. 66. 7. 89. 10. 105. 20. Pro. 23. 1. 28. 15. 29. 12, 26. Eccl. 9. 17. Isa. 16. 1. Jer. 51. 66. Mich. 5. 1. Hab. 1. 14. cui etiam ו cop. & ה dem. sunt præf. וּמֹשֵׁל & dominator, Gen. 45. 8. Jos. 12. 5. Psa. 22. 29. 105. 21. Prov. 6. 7. 16. 32. Jer. 22. 30. 51. 46. הַמֹּשֵׁל dominator, Gen. 24. 2. Eccl. 10. 4. Item cum ו cop. præf. & י Aff. occ. loco seq. וּמֹשְׁלוֹ & dominator ejus, Jer. 30. 20. & in forma pl. m. ben. kal, occ. simpl. & cum ה dem. præf. מֹשְׁלִים dominantes, Jud. 14. 4. 15. 11. Neh. 9. 37. Isa. 14. 5. 49. 7. Jer. 33. 26. Ezech. 19. 11. הַמּוֹשְׁלִים & dominantes, 2 Chron. 23. 20. ut & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum י pro יו Aff. sic, מֹשְׁלֵי dominatores, Isa. 28. 14. מֹשְׁלָו dominatores ejus, Isa. 52. 5. Item, in s. f. ben. kal est, מֹשֶׁלֶת dominabitur, Isa. 40. 10. In Infin. kal, occ. cum cametz vel cum scheva penult. cui ult. cum Scheva וּ & לְ sunt præf. מָשׁוֹל dominando, Gen. 37. 8. מָשׁוֹל dominari, Jud. 9. 2. Prov. 19. 10. וּמָשׁוֹל & in dominari, Prov. 29. 2. לִמְשׁוֹל ad dominandum, Ezec. 19. 14. sed cum לְ præf. occ. etiam cum cametz chatuph pro cholem ante Maccaph; sic, לִמְשָׁל— ad dominandum, Joel 2. 17. Item occ. etiam cum וְלַ & הַ interrog. ante formam cum Scheva penult. & cholem in ult. וְלִמְשׁוֹל & ad dominandum, Gen. 1. 18. הַמָּשׁוֹל an dominari, Jud. 9. 2. sed cum ו Aff. cholem transp. & mutatur in cam. chat. cui etiam formæ וּ & כְ sunt præf. מָשְׁלוּ dominari ejus, Job. 41. 24. וּמָשְׁלוּ & dominari ejus, Zach. 9. 10. כְּמָשְׁלוֹ juxta dominari ejus, Dan. 11. 4. In Imper. kal, s. m. מְשׁוֹל; sed occ. cum cholem mutato in cam. chat. ante maccaph, sic, מְשָׁל— dominari, Jud. 8. 22. In fut. kal, s. m. est, אֶמְשׁוֹל dominabor, Jud. 8. 23. sed in 2. s. m. fut. kal, occ. cum cam. chat. ante maccaph, sed cum cholem in ult. absque maccaph: sic, תִּמְשָׁל— dominaberis, Gen. 4. 7. תִּמְשׁוֹל dominaberis, Gen. 37. 8. Item in 3. s. m. fut. kal, occ. itidem cum cholem, vel cum cam. chat. ante maccaph in ult. sic יִמְשׁוֹל dominabitur, Exod. 21. 8. Jud. 8. 23. Prov. 17. 2. 22. 7. יִמְשָׁל— dominabitur, Gen. 3. 16. Isa. 19. 4. & in 3. s. f. occ. cum cholem in ult. תִּמְשׁוֹל dominabitur, Prov. 12. 24 & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum Scheva, at in pausa cum cholem penult. cui formæ priori ו conv. est præf. יִמְשְׁלוּ dominabuntur, Ps. 19. 4. Is. 3. 4. יִמְשְׁלוּ Deu. 15. 6 idem; וַיִּמְשְׁלוּ & dominati sunt, Ps. 106. 41. In hiphil, הִמְשִׁיל dominari, vel dominatorem fecit; item, comparavit, assimilavit, Bu. Lex. Cum Dativo scil. est, assimilavit dominia; Av. Occ. autem in præt. hiph. 3. s. m. cum ו conv. præf. & ם Aff. וְהִמְשִׁילָם & dominari faciet eos, Dan. 11. 39. In Infin. hiph. occ. cum tzere in ult. sic, Job. 25. 2. הַמְשֵׁל (pro הַמְשִׁיל) dominari, & pavor cum eo. Est Makor seu Infin. Hiph. pro nomine, juxta R. D. sed R. Peruscol scripsit esse nomen, ut Targum habet שָׁלְטָנָא dominium: &

sic Hieron. poteſtas & terror apud eum eſt; Pag. In fut. hiph. (à 3.ſ.m. יַמְשִׁיל dominari facier, ſeu dominatorem conſtituet) occ. in 2.ſ.m. cum הוּ Aff. תַּמְשִׁילֵהוּ dominari facies eum, Pſal. 8.7. Atque indè ex Rad. in 1. ſignif. dominandi; ſunt nomina, i. No. מֶמְשָׁלָה f. dominium, dominatus, dominatio, præfectura, ditio; Bu. Lex. poteſtas, &c. Av. & ſic occurrit cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַמֶּמְשָׁלָה dominium, dominatus, Mich. 4. 8. ſed in forma cum duplice ſægol ante Thav, occ. ſimpl. & cum לְ præf. מֶמְשֶׁלֶת dominium, Jer. 34. 1. לְמֶמְשֶׁלֶת ad dominium, Gen. 1. 16. Pſal. 136. 8. quæ forma cum וּ cop. præf. & הָ Aff. eſt, וּמֶמְשַׁלְתָּהּ & dominium tuum, Pſal. 145. 13. Iſa. 22. 21. Item cum וֹ Aff. occ. locis ſeq. מֶמְשַׁלְתּוֹ dominatus ejus, dominatus ſui, &c. 1 Reg. 9. 19. 2 Reg. 20. 13. 2 Chron. 8. 6. . 32. 9. Pſal. 103. 22. Iſa. 39. 2. Jer. 21. 28. Dan. 11. 5. & in forma pl. f. occ. cum לְ præf. לְמַמְשְׁלוֹת ad dominia, Pſal. 136. 9. Item, hinc etiam, 2. No. heemant. cum pathach ſub priori Mem ſervili, מַמְשָׁלָה idem cum præced. & ſic occ. in forma pl. f. cum יו Aff. מַמְשְׁלוֹתָיו dominia ejus, Pſal. 114. 2. ſicut etiam, 3. hinc etiam No. m. idem etiam ſignificans; viz. מֶמְשָׁל dominatio, Dan. 11. 3. . 11. 5. quod nomen in forma pl. f. occ. cum הַ dem. præf. & ſignificat dominationes vel dominatores aut præſides; ſic, הַמֶּמְשָׁלִים dominia, 1 Chron. 26. 6. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt, parabolicè loqui, parabolis ſeu proverbiis uti, &c. aſſimilari; & ſic occ. in part. ben. kal, ſ.m. cum הַ dem. præf. & in pl. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. הַמּוֹשֵׁל parabolicè loquens, Ezech. 16. 44. מְשָׁלִים parabolicè loquentes, Ezec. 18. 2. הַמּוֹשְׁלִים parabolicè loquentes, Num. 21. 28. In Infin. kal, occ. cum לְ præf. ſic, Job. 17. 6. & ſtatuet, pro ſtatuit me, לְמָשׁוֹל עַמִּים ut parabolicè loquantur populi, vel (in parabolam, Bu. Conc. i.e.) ut ſim in parabolam populis; Hieron. poſuit me in proverbium vulgi; Pag. Sed occ etiam Infin. kal, ſimpl. ſic, מָשׁוֹל parabolâ uti, Bu. Conc. Ezech. 18. 3. ſi erit vobis ultrà parabolicè loquere (quaſi eſſet Imper. kal, ſ.m.) parabolam hanc in Iſrael; Pag. vel potiùs, parabolicè loqui, i.e. aſſumere parabolam hanc, &c. i.e. ſi licebit poſtea uti tali proverbio; nam Infinitivum eſt; Merc. Cev. In Imper. kal, ſ.m. occ. cum וּ cop. præf. וּמְשׁוֹל & parabolâ utere, Ezec. 17. 2. . 24. 3. & in fut. kal, occ. in 3.ſ. & pl.m. יְמָשׁוֹל parabolâ utetur, Ezech. 16. 44. יִמְשְׁלוּ parabolâ utentur, Ezech. 12. 23. In præt. Niphal, occ. in 3. & 2.ſ.m. & in 1.ſ. cum וְ conv. præf. נִמְשַׁל aſſimilatur, ſimilis fit, Pſal. 49. 13, 21. נִמְשַׁלְתָּ ſimilis factus es, Iſa. 14. 10. וְנִמְשַׁלְתִּי & ſimilis fiam, Pſal. 28. 1. . 143. 7. In piel, מָשַׁל parabolas proferre; Bu. aſſimulavit, uſus eſt proverbiis; Av. Occurrit in part. piel, ſ.m. ſic, מְמַשֵּׁל parabolicè loquens, Ezech. 20. 49. In hiphil, aſſimilavit, comparavit, &c. vide hiph. in 1. ſignif. prout occ. in 2.pl.m. fut. hiph. defectivè cum chirek ſolo, abſque jod hiph. & cum kibbutz pro ſchurek ante יֵ Aff. ſic, וְתַמְשִׁלֻנִי & comparabitis me, Iſa. 46. 5. In hithpael, הִתְמַשֵּׁל comparari, comparare ſe; Bu. fecit ſe ſimilem, i.e. viſus eſt ſibi ſimilis; Av. ſimilis effectus eſt; Cocc. Prout occ. (à 3. ſ. m. יִתְמַשֵּׁל) in 1. ſ. fut. hithp. cum וְ conv. præf. וְאֶתְמַשֵּׁל & aſſimilatus ſum, Job. 30. 19. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. eſt No. מָשָׁל m. ſimilitudo, parabola, proverbium, ſententia, ſcitè ſcil. graviterque dicta & paucis concinnata; Bu. Lex. ſententia præpollens & habens dominium inter reliquas; Av. Eſt in genere ſimilitudo quævis, Metaphora; & omnis figuratus ſermo, qui velut in oratione dominatur, & illuſtris eſt. ἀξίωμα, γνώμη, dictum, dicterium, ſcitè dictum, &c. Merc. Occurrit autem No. hoc ſimpl. locis ſeq. מָשָׁל parabola, proverbium, 1 Sam. 24. 13. 1 Reg. 4. 32. Pſal. 44. 15. Prov. 1. 6. Ezech. 17. 2. . 24. 3. Mic. 2. 4. Hab. 2. 6. cui etiam יְ, הַ, בְּ, לְ & וְ ſunt præf. וּמָשָׁל & parabola, Prov. 26. 7, 9. הַמָּשָׁל parabola, Iſa. 14. 4. Ezech. 12. 22, 23. . 18. 2, 3. בְּמָשָׁל in parabola, Pſal. 78. 2. לְמָשָׁל in parabolam, Deut. 28. 37. 1 Sam. 10. 12. 1 Reg. 9. 7. 2 Chron. 7. 20. Pſ. 49. 5. . 69. 12. וְלִמְשָׁל & in parab. Jer. 24. 9. Item occ. etiam cum וֹ Aff. locis ſeq. מָשָׁלוֹ parabolam ſuam, Num. 23. 7, 18. . 24. 3, 15, 20, 21, & 23. Job. 27. 1. . 29. 1. & in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum לְ præf. מְשָׁלִים parabolas, Eccl. 12. 9. Ezech. 20. 49. וְלִמְשָׁלִים & in parabolas, Ezech. 14. 7. Item in forma pl. m. conſtr. occ. locis ſeq. מְשָׁלֵי parabolæ, proverbia, Job. 13. 12. Prov. 1. 1. . 10. 1. . 25. 1. De iſta autem forma in pl. m. conſtr. ſequens locus venit adnotandus; viz. Prov. 1. 1. מְשָׁלֵי parabolæ Selomoh; Pag. & dicta, ſeu ſententiæ, figuratum aliquid habentes admixtum, & ideo indigentes interpretatione, quòd vulgus ferè lateant; etſi à rebus ſæpe vulgaris & notis ſumptæ ſint. Hinc intelliges quales Chriſtus populo parabolas propoſuerit, ubi non ſemper ſimilitudo aut comparatio eſt, ſed locutio figurata, quâ ſermo Orientalium magna ex parte conditus fuit, ut ex Scriptura & Hebræorum ſcriptis paſſim videre licet. Sic דֶּרֶךְ מָשָׁל viam parabolæ, tropum, ſchema, vel allegoriam, aut figuram quamvis appellant Rabbini; Merc. Item notandus locus ſuprà cit. in part. ben. kal, ſ.m. viz. 2 Sam. 23. 3. מוֹשֵׁל בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים habebit poteſtatem in homines juſtus ἐξουσιάζων vel δυνάστης timoris Dei; h.e. timens Deum, vel poteſtatem habens & gerens in timore Dei; Cocc. Qui dominatur homini, juſtus qui dominatur in timore Dei. R.D. exp. dixit mihi, i.e. locutus eſt de me, vel in gratiam meam, ad Semuel ſcil. prophetam, quòd ero dominans, i.e. dominabor homini: & unxit me in Regem: & quod erit dominium meum in timore Dei, & ero juſtus; Pag. vel potiùs, dum modò ſit dominium meum in timore Dei, & ſim juſtus, Merc. Cev. & opinio Targum eſt, quod egredietur ex eo Rex Maſiach, i.e. Chriſtus qui dominabitur in timore Dei; Pag. (prout dicitur Mich. 5. 1. ex te mihi egredietur מוֹשֵׁל qui erit dominator in Iſraelem; Av.) Qui dominatur hominibus iſtis, juſtus, eſto ſcil. dominans in timore Dei. Iſtis, ſcil. Iſraelitis; Jun. Mic. 4. 8. וּבָאָה הַמֶּמְשָׁלָה הָרִאשׁוֹנָה & veniet dominatio prima, ἡ ἐξουσία ἡ πρώτη. 70. ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη nempe מַמְלָכָת regnum, quod verè regnum erit, poteſtas ſcil. divina, ad animas ſibi devinciendas per amorem, διοχεατία. Significatio verbi Niphal, נִמְשַׁל notans aſſimilari, videtur ea ratione fieri, quia quod aſſimilatur, in poteſtate eſt ejus cui aſſimulatur. Et nomen מָשָׁל eſt exemplum, parabola; ſententia, præcipuè vim regulæ habens, & exemplo, vel parabolâ confirmata: ut Pſal. 44. 15. ponis nos מָשָׁל exemplum in gentibus: 70. παραβολὴν. Et Pſal. 69. 12. & factus ſum iis לְמָשָׁל exemplum παράδειγμα, ut, ſi velint hominem maledictum & miſerum notare, me nominent. Proverbia etiam in ſimilibus dicuntur, ut 1 Sam. 10. 12. ideo extitit

extitit לְמָשָׁל proverbium, Etiamne Saul inter Prophetas? Sic Zimri eſt מָשָׁל exemplum ſed itioſi. Et hinc Izebel Jehu vocat Zimri, 2 Reg 9.31. Atque ità Izebel notat meretricem magnam, Apoc.2.20. ità Regnum beſtiæ vocatur ſpiritualiter, h.e. ſtylo ſpiritûs ænigmatico, per parabolam, Babel & Sodoma & Ægyptus, Apoc.17.& 11.8. alibi Tyrus, Iſa.23. ità Johannes dicitur Elias, Mal.4.5. vel 3.23. vel 25. Pſal. 78. 2. aperiam בְּמָשָׁל in parabola os meum, i.e. loquar axiomata, & ea quidem parabolis veſtita: Confer Mat.13.35. Prov. 1.6. מָשָׁל eſt parabola, ſententia; מְלִיצָה ἐμυηνεία, clara ſententia, חִידָה ænigma. Vide & Hab.2.6. Item Job.13.12. זִכְרוֹנֵיכֶם מְשַׁלֵי אֵפֶר, τὰ ἀπομνημονεύματα ὑμῶν γνώμαι σποδοῦ memoriæ veſtræ ſententiæ cineris; i.e. quæ memoriæ mandâſtis, ſunt ſententiæ frivolæ & parvi ponderis, quaſi eſſet לָאֵפֶר נִמְשָׁלוּ Coc. i.e. aſſimilantur cineri. Memoriæ veſtræ מְשָׁלֵי אֵפֶר inſtar cineris; Pag. vel proverbia de cinere; aut comparationes pulveris; q.d. omnis memoria veſtra in cinerem redigetur, &c. Merc.

Rad.98. מָשַׁךְ ſcatuit vepribus; eſt verbum inuſitatum. Cogn. cum מָשׁוּשׁ, i.e. carduus, paliurus. Sunt enim res non admodum diverſæ; viz. ſpinarum genera. Atque indè No. hemant. מִמְשָׁךְ m. vepretum; locus ſcatens vepribus; Av. dereliction, locus derelictus; Bu. Conc. & Lex. qui ſcil. coli intermiſſus eſt, & ſterilis evaſit; Bu. Lex. מָשַׁךְ, unde ſecundum R. Jonah, eſt No. מִמְשָׁךְ; quod ſecundum R. D. eſt מוֹצָא exitus, Pag. ut locus ubi legitur poſtulat. Quidam à שָׁקָה deducunt, quaſi Mem privaret; ſicut in מָרָב; q.d. locus irrigatione carens, ideoque aptus urticis producendis; pro quo Prov.15. מְשׁוּבָה: vide in שׁוּב; Merc. Occurrit autem in forma conſtr. cum pathach in ult. ſic, Zeph.2. 9. filii Ammon ſunt ut Gemorrha, מִמְשַׁךְ חָרוּל vepretum urticæ; Av. Derelictum; Bu. Conc. vel locus derelictus urticæ: prout etiam in Targum eſt מְשַׁמְשׁ quod idem eſt; Bu. Lex. exitus urticæ vel cardui: q.d. quòd ibi ob deſolationem & ariditatem germinabunt urticæ aut cardui. Et ſic R. Joſeph deducit à מָשַׁךְ, quod juxta ipſum eſt, relinquere: q.d. quòd locus habebitur pro derelicto, ut ſit plenus urticis aut carduis; Pag. diſcurſitatio urticæ; ut ſit à מָשַׁךְ, quod à pleriſque derivatur à Rad. מָשַׁךְ, cum Mem ſervili geminato; Coc. Atque hinc etiam ex hac Rad. מָשַׁךְ, pro relinquere, R. Joſeph deducit & exponit No. illud, Gen.15,2. & filius מֶשֶׁךְ procuratoris domus meæ, &c. i.e. in cujus manu relinquam omnia quæ ſunt mihi; & eſt Dammeſek Elihezer: quære etiam in Rad. מָשַׁךְ; Pag. vel potiùs, & filius מֶשֶׁךְ procurationis: vel, ut exp. R. Joſ. derelictionis; cui omnia mea relinquo, & committo; i.e. procurator. Alii, eodem ſenſu, filius diſcurſationis; quod rectiùs eſt, ſcil. à מָשַׁךְ quaſi ſit formæ מֶכֶס, à Rad כָּסַס; Merc. Targum, & filius פַּרְנָסָא gubernatoris ejus qui eſt in domo mea, ipſe Damaſchenus Elihezer; Pag. Vel potiùs, filius gubernationis, aut cibationis; q.d. diſpenſator hic qui domi meæ eſt, eſt Elihezer Damaſchenus. Tota enim domus ejus ad illius imperium gubernabatur, inquit R. Sal & Hieron. filius procuratoris. דַּמֶּשֶׂק verò vide ſuprà in litera Daleth, inter quadrata; Pag Merc. filius relictionis; Bu. Conc. Item hinc etiam quidam deducunt nomen illud cum כְּ præf. Iſ.33.4. כְּמַשַּׁק ſicut relictum, &c. Bu. Conc. ſed מֶשֶׁק & מַשַּׁק excurſio, diſcurſus, vide in Rad. שָׁקַק diſcurſavit; Av. ad quam etiam Rad. Bu. Lex. & Cocc. hæc nomina referunt. [מִשְׂרָה; ſuccus qui elicitur ex uvis, quique expri mendo eruitur, eſt à Rad. inuſitat. מָשַׂר. Et eſt cogn. cum פָּשַׂר expoſuit, & פָּרַשׂ explanavit, explicuit. Atque hinc eſt Maſſaris, uva ſcil. quæ ex vite ſylveſtri cum flore in Africa decerpitur. Occurrit autem nomen hoc in forma conſtr. Num.6.3. & omnem מִשְׂרַת ſuccum uvarum non bibet, &c. Av. qui ſolus hoc nomen hìc ſtatuit Radicale; reliqui verò ſub שָׂרָה illud locant: ubi vide. Nomen autem מִשְׂרָה ſeries, ordo menſuram habens circumſcriptam, vide in Rad. שׂוּר; Av. ſed מָשַׁשׁ palpavit; vide ſuprà ante Rad. מָשָׁה.]

Rad. 99. מָתַג mæſt nomen radicale, ſignificans, inquit R. D. פְּרָא frænum; idem quod רָסַן; Pag. Sed מֶתֶג eſt propriè lupatum quod ore equi inſeritur: at רָסַן eſt lorum ipſum, ſeu habena qua lupatum alligatum eſt ad aures uſque & maxillas equi; licet alii contra ſentiunt; camum quidam vertunt, alii capiſtrum. Elias mecum ſentit in lib. de accentibus, ubi tractat retinacula Grammatica, quibus ſyllabæ apud Hebræos ſiſtuntur ac retinentur, non ſecus ac equus fræno: unde & illis hoc nomen indiderunt; Merc. Cev. In quibuſdam locis מֶתֶג frænum, metaphoricè pro gubernatione quidam exponunt, Merc. ut in 2 Sam.8.11. & tulit David אֶת מֶתֶג frænum aquæductûs de manu Peliſtim: Hier. frænum tributi: & dicitur frænum aquæductûs; i.e. civitatis aquæ ductûs; tranſibat enim per illam urbem aquæductus veniens de foris. Vel, frænum eſt ipſa civitas Gath, quæ fuerat illis frænum; unde 1 Chron.18.1. dicitur, & accepit Gath & oppida ejus, &c. & ſic Gath cum ſuis oppidis erat Frænum; Pag. Senſus in 2 Sam. eſt Davidem cepiſſe urbem qua contineret Paleſtæos in officio, ut ſe commovere non poſſent, tanquam ſi frænaſſet & conſtrinxiſſet brachia eorum. Ea urbs, ut patet ex 1 Chron. erat Gath, quæ cùm teneretur à Davide, erat frænum cubiti Paleſtinis, ut manum elevare non poſſent. Sita enim erat Gath in aditu Paleſtinæ verſus Septentrionem; Merc. מֶתֶג habena, frænum aſperrimum, lupatum, retinaculum, camus quo equus regitur, & mitigatur nè feratur pro libidine. Metaphoricè accipitur pro gubernatione & vinculis quibus homines coercentur & mitigantur: Atque hinc Latinum mitigo, &c. Av. Occurrit autem nomen hoc ſimpl & cum כְ præf. ut & cum וְ cop. præf. & יְ Aff. ut ſeq. מֶתֶג frænum, 2 Sam.8.1. Prov.26.3. כְּמֶתֶג ſicut frænum, Pſal.32.9. וּמֶתֶג & frænum meum, 2 Reg.19.28. Iſa.37.29.

Rad.100. מָתָה mortalis fuit; ſingulis autem hominibus aliquando & ſemel moriendum; habet nim. homo præfinitum tempus tam vitæ quàm mortis ſuæ: eſt cogn. cum מוּת mortuus eſt. Verbaliter non uſurpatur hæc Radix, ſed hinc No. pl. m. מְתִים mortales homines, viri quibus aliquando moriendum eſt; Av. מְתִים homines; nomen eſt generale, inquit R. D. complectens viros, mulieres & parvulos, ut Deut.3.6. כָּל־עִיר מְתִים omnem civitatem hominum; Bu. Lex. ubi ſcribitur cum chirek tantùm abſque jod pl. ſic, Omnem civitatem מְתִם virorum, mulierum & parvulorum; vel viros, mulieres ac parvulos. Idem c.2.34. Pag. Non reperitur niſi in plur. ſicut פָּנִים facies; Pag. Ejus ſingulare eſſet מָתֶה, formæ סָנֶה; Merc. Eſt autem in pl. m. cum Scheva מְתִים

populi,homines, viri,ad dilcrimen מְתִים cum Tzere; i.e.mortui;à מוּת mortuus eſt; Pag.Occurrit autem No. hoc pl.m.ordine Conc.ſimpl.locis ſeq. מְתִים vel מֻתָּם homines, Deut.2.34..3.6. Job.11.3..24.12. cui etiam מ eſt præf.ſic, Pſal.17.14. מִמְּתִים à viris manu tuâ, vel plagâ tuâ, i.e.qui ſunt manus tua,vel plaga tua; domine, מִמְּתִים à viris de tempore, vel mundo,quorum pars eſt in vita; Pag. Intelligendum manu; per appoſitionem. Scribitur autem in noſtris exemplaribus utrumque ſine dageſch in Mem, מִמְתִים; & ideo Meth.g eſt ſub priori Mem, ut aliàs fit; Hunc autem verſum R.D. & Ab.Ezra conjungunt cum ſuperiore; ut ſit ſenſus, erue animam meam à mortalibus, hominibus ſcil.qui ſunt manus tua, i.e.plaga tua. Nam manus dicitur plaga, quòd manu infligatur: unde illud Exod. 9. 3. ecce, יַד manus Domini eſt, h.e. plaga & percuſſio ab ipſo Domino inflicta; Cev.Merc. ab hominibus, manu tua, ab hominibus, ex æv0; Cocc. A viris qui manus tua ſunt, i.e. flagellum tuum: à viris de æv0 hoc,&c. Av.In forma pl.m.conſtr.eſt & occ.locis ſeq. מְתֵי homines,Gen.34.30. Deut.4.27. 1 Chron.16.19. Job.11.11..19.19..22.15..31.31. Pſal.26.4..105.12. Iſa. 5.13..41.14. cui etiam בְּ eſt præf.ſic, Deut.26.5.& 28. 62. & peregrinatus eſt ibi בִּמְתֵי מְעָט cum viris paucitatis, i.e paucis; Pag. & ſic in loco ſuprà cit. Iſa.41. 14. מְתֵי viri, &c. ſunt qui puſillum numerum & imbecillum denotari velint, ſicut & ſequente מְעַט, vel מִסְפָּר; (ut viri numeri ſint, pauci & facilè numerabiles) quorum utrumque cum מְתֵי junctum invenies ad majorem diminutionem ſignificandum; 1 Chron. 16. q d. non ſolùm paucos, ſed pauciſſimos numero: hoc Chriſtum imitatum putant, quum Lucæ 12. puſillum gregem appellat; Merc. Item occ. etiam cum יְךָ & יו Aff ſic,Iſa.3.25. מְתַיִךְ viri tui gladio cadent; & Deut.33.6. vivat Reuben, וְאַל יָמוּת & non moriatur, וְיהִי מְזֻעָיו מִסְפָּר neque ſint viri ejus numerus; i.e.numerabiles; Pag.h e. מְתֵי מִסְפָּר viri numeri, i.e.pauci numero, puſillus cætus; Merc. Et ſint homines ejus (ſaltem) pauci; Cocc. Et ſit virorum ejus (vel hominum ejus, Bu.Lex.) numerus; Av.Imò (non) ſit hominibus ejus numerus: nam particula, Non, ἀπὸ κοινοῦ reperenda eſt; ut Pſal.9.19. cujus rei ignoratio Græcos fefellit, ut alteram hanc verſûs partem Schimoni accommodarent; quia nulla hîc fit ejus diferta mentio: ſed Schimhon ſequente verſu eſt accenſitus Jehudæ,quia poſſeſſio ejus per tribum Jehudæ diffuſa erat, Joſ.19.1. & 1 Chron.2.24. unde factum eſt ut expeditiones inter has tribus communes eſſent, Jud.1.3. Jun. Atque hinc etiam, inquit Kimchi, eſt No. ſubſtant.cum Mem redundante in fine,(ſicut in שְׁלִשׁוֹם nudiuſtertius) Pag. viz. מְתִים homo; Bu.Lex.ut Pſal.38.4. Non,eſt ſcil.מְתוֹם hominis figura in carne mea; i.e. non remanſit in me vel figura humana, ut exp.R.D. vel, non eſt perfectio, (aut integritas, i.e. quicquam integri; & hoc præſtat; Merc.) in carne mea. Require in תָּמַם; & ſic Iſa.1.6. à planta pedis uſque ad verticem non eſt in eo מְתוֹם figura humana;vel perfectio; Merc. à Rad. ſcil. תָּמַם: ibi vide. Item Jud.20.48. מֵעִיר מְתוֹם a civitate hominis, pro ab hominibus civitatis per Hypallagen; Bu. Lex. De civitate מְתוֹם (aliàs מְתִים, quod idem eſt) homines; Pag. vel hominum; quo nomine & mulieres & parvuli continentur: nam מְתוֹם eſt genus humanum, teſte Kimchi; q.d.ab urbibus ubi ſunt homines, ad agros uſque,ubi beſtiæ, omnia deleverunt. Alii verò etiam hîc מְתוֹם à תָּמַם deducunt;& exp. ab urbe conſummationis (q.d. ubi omnia deleverunt) uſque ad, &c. Sic R.Sal.& Jonathan. Hoc autem מָתוֹם à מָתָה potiùs eſſe videtur, ut ſic conciſè dicatur pro מְתִיוֹם ex ſignificatione מְתִים: ſed locis ſuperioribus malim pro integritate & incolumitate, à תָּמַם: atque idem ſentit Elias; Merc. Atque hinc etiam quidam deducunt particulam מָתַי quando? Adverbium quærens de tempore nobis ignoto; Av. reliqui verò particulam hanc faciunt Radicem per ſe, ut videbitur paulò infrà.

Rad.101. מָתַח eſt מָשַׁךְ, id eſt, trahere, protrahere; & פָּרַשׂ expandere, inquit R.D.Pag. Quidam conferunt cum פָּתַח aperire; quaſi ſit aperiendo expandere: unde & ſaccus אַמְתַּחַת dictus, quòd aperiendo expandatur; vel,ut Kimchi inquit, quòd quoties impletur extendatur: nam quum eſt vacuus,collectus eſt,ſeu contractus & ſimul complicatus. Verbum apud Doctores frequens eſt; Merc. מָתַח extendit, Bu. Lex. expandit, explicuit illud quod erat complicatum aut conſtrictum. Cogn.cum פָּתַח aperuit ut pateat: contrarium verò eſt verbo חָתַם obſignavit, occluſit annulo literas complicatas. Hinc μυθέω, μυθέομαι eloquor, explico fabulam; Av. In fut.kal, 3.f.m.occ.cum ן conv. & ם Aff.ſic, וַיִּמְתְּחֵם & extendit eos,Iſa.40.22. Atque indè No. אַמְתַּחַת f. ſaccus, Pag.Bu.Av. &c. cujus ſcil.os expanditur aperiendo; Av. & totum implendo extenditur; Bu.Lex.nam ab extenſione dicitur; Cocc. Occurrit autem ſimpl.& cum בְּ præf. cui etiam cum בְּ præf. י eſt Aff.& cum י Aff.occ. ſimpl. ut ſeq. אַמְתַּחַת ſacci, Gen. 44. 2. בְּאַמְתַּחַת in ſacco, Gen. 44. 12. בְּאַמְתַּחְתִּי in ſacco meo,Gen.42.28. אַמְתַּחְתּוֹ ſacci ſui, ſaccum ſuum,Gen.42.27..43.21..44.1,11.& in forma pl. f.eſt, אַמְתְּחֹת ſaccos,Gen.44.1. cui etiam formæ pl.f. יכֶם & ינוּ ſunt Aff. & utrique בְּ eſt præf. ut ſeq. בְּאַמְתְּחוֹתֵינוּ ſacci noſtri,Gen.43.21..44.8. בְּאַמְתְּחוֹתֵינוּ in ſaccos noſtros, Gen.43.18,22. בְּאַמְתְּחוֹתֵיכֶם ſaccorum veſtrorum,Gen.43.12. בְּאַמְתְּחוֹתֵיכֶם in ſaccis veſtris,Gen.43.23.

Rad. 102. מָתַי eſt, quando? מתי; Pag. Bu. Coc. & junctò ſibi עַד; ponitur vice אֲשֶׁר quò: & ſic etiam quando præcedit אַחֲרֵי; Pag. vel potiùs,cum עַד eſt quouſque, ſeu uſque quo, quamdiu. Nam temere dicit ſanctes poni pro עַד אֲשֶׁר quia עַד אֲשֶׁר non interrogat, ſed eſt donec,quoad. Cum אַחֲרֵי poſt,habet & poſt ſeſe interdum עוֹד; ut Jer.13.27. אַחֲרֵי מָתַי עוֹד,q.d. poſt quando adhuc, i.e. quamdiu tandem, vel quouſque ultra? perges ſcil. immunda eſſe. Cum Lamed autem aliud videtur; ut Exod.8.9. לְמָתַי quando deprecer, vel deprecabor, pro te: ubi indefinitè ſumi videtur; Merc. Occurrit autem ſimpl. Job.7.4. מָתַי quando ſurgam: Pſal. 41. 6. quando morietur; & 42.3. quando veniam; Pag. &c. nam loci hujus particulæ ut aliarum vocum indeclinabilium deſunt in Conc. In loco autem cit.Ex.8.5.vel 9. לְמָתַי מַעְתִּיר in quando; i.e. in quod tempus orabo pro te, & ſervis tuis: 70. πότε ἔυξωμαι. Ubi non quærit de tempore orationis, ſed de tempore effectûs orationis; Cocc. Hoc honoris tibi ſume, (ut deſignes tempus) quando orem pro te, Av. Ad quando, ſeu ecquando,&c.Bu.Lex.Jer.13.27. אַחֲרֵי מָתַי עוֹד

i.e.

i. e. ἕως πότε ἔτι, 70. ἕως τότε ἔτι. uſque quando adhuc? Poſthac aliquamdiu, Av. poſt quando adhuc, i. e. poſt quantum adhuc temporis? Bu. Lex. מַחְלְאוֹת quanta defatigatio? Componitur ex מָה & חָלָאָה; de quibus ſuo loco vide; Av.]

Rad. 103. מָתְנַיִם, indè no. radicale מוֹתֵן m.lumbus; ſed uſurpatur tantùm in duali m. מוֹתְנַיִם. Et in textu ſemper, tam in forma abſol. quàm in conſtr. cholem mutatur in cametz catuph; ſic, מָתְנַיִם lumbi, (Pag. Bu. Coc. &c.) quia in corpore duo ſunt lumbi; Av. Occurrit autem nomen hoc in du.m. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult. ſimpl. locis ſeq. מָתְנַיִם vel נַיִם lumbi, Deut.33.11. Prov.30.31. Jer.48.37. Ezec.21.11.. 29.7-47.4. Am.8.10. Nah.2.2,11. cui & מ eſt præf. in forma cum pathach penult. מִמָּתְנַיִם à lumbis, Ex.25. 52. Item in pl. ſeu du.m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ו cop. & מ præf. מָתְנַי lumbi, Jer.13.11. וּמָתְנַי & lumbi, Iſa. 45.1. מִמָּתְנַי præ lumbis, 1 Reg.12.10.2 Chr.10.10. Sed occ. ſæpiùs cum affixis variis: ut cum י_, vel in pauſa י_ֵ, נוּ_, כֶם_, הֶ_ & יו_ Aff. cui ult. וֹ, בְ & מִ ſunt præf. מָתְנַי vel מָתְנֵי lumbi mei, Iſa.21.3. Jer.13.2. בְּמָתְנֵינוּ in lumbis noſtr. 1 Reg.20.31. Pſal.66.11. מָתְנֶיךָ lumbi tui, 2 Reg.4.29..9.1. Iſa.20.2. Jer.1.17..13.1,4. מָתְנֵיכֶם lumbi veſtri, Exod.12.11. מָתְנָיו lumbi ejus, lumbos ſuos, 2 Sam.20.8.1 Reg.18.46. Neh.4.18. Iſa.11.5. Ezec.1. 27..8.2. וּמָתְנָיו lumbi ejus, Dan.10.5. בְּמָתְנָיו in lumbis ejus vel ſuis, Gen.37.34. 1 Reg.2.5. 2 Reg.1.8. Job. 40.16. Ezech.9.2,3,11. וּמִמָּתְנָיו & à lumbis ejus, Ezech.8.2. Sicut etiam cum הֶ_ & הֶם_ Aff. cui ult. ו cop. & בְ ſunt præf. ut ſeq. מָתְנֵיהָ lumbos ſuos, Prov.31.17. מָתְנֵיהֶם lumbos ſuos, Ezech44.18. וּמָתְנֵיהֶם & lumbos eorum, Pſal.69.24. בְּמָתְנֵיהֶם in lumbis ſuis, 1 Reg. 20.32. Job.12.18. Ezech.23.15.

Rad.104. מָתַק eſt, dulceſcere; dulce, ſeu ſuave eſſe. Opponitur verbo מָרַר ſuprà poſito, Pag. Bu. Merc. Obdulcuit, edulcatus eſt, mitigatus eſt: & cum Accuſativo affixi, tranſitivè, edulcavit: propriè dicitur de cibo & Potu: ſed per metaphoram etiam de aliis rebus poteſt uſurpari. Hinc mitigo, miteſco; ut, ſunt nobis mitia poma; Av. Quidam cum מָתַח conferentes, rei dulcis expanſionem, ſeu effuſionem hac Radice ſignificari putant: quòd, ut amara conſtringunt, ſic dulcia laxent, & aperiant; Merc. Occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו Aff. Job.24 20. מְתָקוֹ רִמָּה dulcedinem ſenſit ex eo vermis; Pag. ſeu os vermis alioqui vermis nomen hìc fœmineum genere cum verbo diſſidet: ſed Syntheſis & enallage generum Hebræis frequens eſt; Merc. Vel dulcuit ei vermis; aut dulcuit ipſe vermi. Hieron. dulcedo illius, vermis; Pag. ſuavis eſt ipſi vermis; nempe à vermibus depaſci; nomen fœm. verbo maſc. jungitur, quia de tota ſpecie ſeu utroque ſexu intelligitur; Bu. Lex. Eſt pro מָתַק לוֹ רִמָּה ſuavis ipſi eſt vermis, Cocc. edulcavit cum vermis, (tranſitivè) Av. ſuaviter depaſcit eum vermis; Jun. In part. Pahul kal, à ſ.m. מָתוּק; vel potiùs quaſi eſſet nomen partcipiale; Pag. Bu. occ. in forma pl. m. cum ו cop. præf. ut & in forma ſ.f. ſimpl. ſic, וּמְתוּקִים & dulcia, Pſal.19.11. מְתוּקָה dulcis, Eccl.5. 11. Item occ. etiam in 3.pl. præt. kal; ſic, מָתְקוּ dulcuerunt, Job.21.33. In fut. kal, 3.ſ.m. יִמְתַּק vel יִמְתֹּק dulceſcet; dulcis erit, vel fiet; unde in 3.pl.m.occ.ſimpl. cum cametz pro ſcheva penult. ob pauſam; ſed cum ו conv. præf. cum Scheva penult. extra pauſam; ſic, וַיִּמְתְּקוּ dulces ſunt, Prov.9.17. וַיִּמְתְּקוּ & dulces factæ ſunt, Exod.15.25. In Hiphil הִמְתִּיק Idem cum kal, intranſitivè; vel dulce reddere, tranſitivè; Bu. man. fecit dulce, edulcavit; & ſine accuſ. dulcuit, dulcis fuit; Av. in fut. hiph. à 3.ſ.m. יַמְתִּיק occ. in 3.ſ.f. & in 1.pl. ſic, תַּמְתִּיק dulcuerit, Job.2.12. מַמְתִּיקִי dulce effecimus, Pſal.55.15. Atque indè nomina; 1. מָתוֹק m. dulcis, ſuavis, mitis; item ſubſtantivè, dulce, dulciarium; Av. vel dulcedo; Pag. occ. autem no. hoc ſimpl. & cum ו & ל præf. ut ſeq. מָתוֹק dulcis, dulce. Jud.14.14,18. Pro. 16.24..24.13..27.7. Cant.2.3. וּמָתוֹק & dulce, Eccl.11. 7. Iſa.5.20. לְמָתוֹק in dulce, Iſa.5.20. Ezech.3.3. Item, 2. indè etiam no. מֶתֶק m. dulcedo, ſuavitas, jucunditas; Pag. Bu. Av. Occ. cum ו cop. præf. ſic, וּמֶתֶק dulcedo, Prov.16.21..27.9. Item, 3. hinc etiam no. מוּתָק m. idem cum præced. dulcedo, &c. Pag. Bu. Sed occ. cum י_ Aff. & ſic mutat cholem in cametz catuph, loco ſeq. מָתְקִי dulcedo mea, Jud.9.11. Denique hinc etiam no. hee-mant. cum Mem præpoſito מַמְתָּק idem, dulcedo, dulce; Av. Merc. Sed occ. in forma pl.m. cum dageſch in Koph; ſic, מַמְתַּקִּים dulcedines, Neh.8.9. Cant.5. 16.

Verbum Quadratum, ſeu quatuor Literarum.

מַהְמַהּ vel מָהַמָּה (in forma quadrata ex Piel) eſt, morari, tardare; Pag. ſed in Hithpael tantùm invenitur. Quidam exponunt turbari, tumultuari, negotiis diſtrahi: ut cum הָמָה & חָמָה conveniat, & fit animi occupati: & putant verti per μεριμνᾶσθαι, Luc.10. de Martha; Merc. Ex Rad. מָהָה formatur Hith p. ex prima geminata, הִתְמַהְמַהּ, vel הִתְמַהְמֵהַּ, cunctari, morari, Bu. à particula מָה derivem הִתְמַהְמַהּ tergiverſari: nam id ſolet percunctando fieri; quid, ſi hoc? quid, ſi illud? Cocc. videatur Av. ſuprà ſub hac particula מָה. Occurrit autem in præt. hithp. 1. ſing. cum cametz pro pathach penult. ob pauſam: & in 3. pl. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & in 1.pl. ſimpl. ut ſeq. הִתְמַהְמָהְתִּי cunctatus ſum, Pſal.119.60. הִתְמַהְמָהוּ cunctantur, Iſa.29. 9. & הִתְמַהְמְהוּ & cunctati ſunt, Jud.19.8. הִתְמַהְמְהֶנוּ cunctati fuiſſemus, Gen.43.10. In part. hithp. ſ. m. eſt & occ. loco ſeq. מִתְמַהְמֵהַּ cunctans ſum, 2 Sam.15.28. & in infin. hithp. occ. cum ל ſed cum ם_ Aff. abſque præf. ſic, לְהִתְמַהְמֵהַּ cunctari, Exod.12.39. הִתְמַהְמֵהַּ cunctari ipſos, Jud.4.26. In fut. hithp. 3. ſ. m. occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. יִתְמַהְמֵהַּ cunctabitur, Hab.2.3. וַיִּתְמַהְמַהּ & cunctatus fuit, Gen.19.13.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ נ *Nun.*

RAD. 1. נָא eſt ubique עַתָּה nunc, teſte R.D. qui tamen ait, quibuſdam eſſe etiam deprecantis & obſecrantis particulam; quæſo, obſecro, &c. Pag. id quod potiùs videtur ſequendum; ut אָנָּא & נָא idem valeant: ut & Pſal. 118.25. apparet; ut motum ſeu affectum animi alicujus erga ſuperiorem denotent, ad eum flectendum: niſi quòd אָנָּא præponitur, נָא autem poſtponitur. Interdum eſt hortantis, vel ad ſemet ipſum, vel ad alium æqualem; ut, age, agedum &c. Merc. & ſim. Av. Kimchi explicat נָא per עַתָּה nunc: ſed notat etiam interdum habere vim תְּחִנָּה וּבַקָּשָׁה precationis & petitionis, Cocc. Ab. Ezra ſcribit Arabicè hanc particulam, inverſo modo dici אַן; Chaldæus vertit כְּעַן, vel כְּדֵין nunc; non tempus tamen, ſed affectum animi potiùs, connotans: Et R. Sal. ſcribit interdum eſſe לָשׁוֹן בַּקָּשָׁה obſecrantis; quomodo per Aphæreſin volunt eſſe, ab אָנָּא; Bu. Lex. Simpliciter pro, nunc, poni videtur Gen. 12.11. & Num 10.31. ſicut etiam Gen. 18.31. Ecce נָא nunc cœpi loqui; &c. Av. Sic Pſal. 118.2. dicat נָא nunc Iſrael: & idem verſ. 3, & 4. Pag. Item pro hortandi, vel precandi etiam particula, Num. 12.12. nè נָא quæſo, ſit, ut cadaver, &c. Cocc. & ſic Gen. 18.30. אַל־נָא nè quæſo iraſcatur Dominus. Et Pſal. 7.10 conſumetur, vel conſumatur, נָא nunc, vel quæſo, malum; Pag. vel ceſſet, quæſo, malitia impiorum, &c. Av. Sic & Pſal. 118.25. הוֹשִׁיעָה־נָּא ſalvum fac, vel vel quæſo; item ibid. ſecunda, vel proſperare fac, aut, da felicem ſucceſſum, נָא nunc, vel quæſo; Pag. Av. Hoc antem non omnibus locis quadrat, ut apparet ex Exod. 11.2. דַּבֶּר־נָא loquere in auribus populi, &c. Cum אָנָּא, vel אָנָה verò ab אַן derivatum cenſent docti; Cocc. Sed de hiſce particulis ſynonymis אָנָּא & אָנָה, vide ſuprà ſuis locis ſub Aleph. Sed reperitur etiam נָא nomen, m. quod de cruda carne dicitur; Coc. crudum, non ſatis coctum; Bu. Lex. Dicitur enim נָא, inquit R. D. non omnino coctum, vel ſemicoctum, ſive ſemicrudum; Pag. Cev. Et ſic occurrit Exod. 12.9. nè comedatis ex eo, נָא crudum; Pag. 70. ὠμόν. Et ſic cetulerim hoc ad נוּא, & id ipſum ad נוּץ; ità ut בָּשָׂר נָא, vel בָּשָׂר נֵץ, videatur eodem modo dici poſſe, quemadmodum בָּשָׂר חַי caro viva dicitur quæ cruda eſt; Pſal. 58.10. Cocc. נָא quando crudum, ſeu cruditatem ſignificat, pertinet ad radicem נוּא, vel נִיא, contractè נָא renuit, abnuit, &c. ità ut נָא crudum, non bene coctum, ſit caro talis quæ renuit coctionem; ut Exod. 12. non comedetis ex ea, נָא crudum, i.e. quod nondum plenè eſt aſſum; Av. Item נֹא, vel נוֹא, dicebatur urbs Ægypti, Hieronymo & Chaldæo, Alexandria: alii Memphin, vel Syenen, vel Thebas, quæ centum portis clara fuit, eſſe putant; Merc. נֹא, No, eſt nomen pr. urbis celeberrimæ in Ægypto, non procul à Nili oſtio, & ob commoditatem maximam fuit totius orbis emporium, nam in eo fuerunt induſtrii artifices, quales vix in univerſo orbe reperti erant. Hanc autem civitatem, per bella devaſtatam à Chaldæis, inſtauravit Alexander magnus Macedo, eámque vocavit Alexandriam à ſuo nomine. Occ. Ezec. 30.15. & exſcindam copiam נֹא No. Item cum præf. ut ibid. v. 14. בְּנֹא in No: & Nah. 3.8. An tu melior ſorte eſſes מִנֹּא quàm No-Amon; Chald. quàm Alexandria: & ſic Jer. 46.25. viſitabo opificem מִנֹּא de No, &c. Av. [נאר uter, utris, &c. quære in Rad. נור: Aleph enim eſt loco Vau; Pag.]

Rad. 2. נָאָה eſt pulchrum, decorum, amœnum eſſe, convenire, conveniens eſſe. Apud Rabbinos in uſu frequenti eſt; Bu. Lex. iis enim נָאֶה eſt pulcher, נוֹי decus, pulchritudo, ornatus. In ſacris hæc ſequentia referri ad hoc thema poſſunt; Cocc. viz. in 3. ſing. f. prær. kal, נָאֲוָה decora eſt, Pſal. 93.5. & in 3. pl. præt. kal, נָאוּ (quaſi pro נָאֲוָה; Cocc.) decoræ ſunt, Cant. 1.18. Bu. Lex. Cocc. & Iſa 52.7 מַה־נָּאוּ quàm decori ſunt, &c. Av. & in part. f. m. נָאוָה conveniens, Prov. 19.10. & in part. fœm. נָאוָה decet, Prov. 17.7. quæ fiunt per commutationem 3. Radicalis He in Vau; prout & in aliis fit; Bu. Lex. Item Pſal. 33.1. rectos נָאוָה תְהִלָּה decet celebratio: quaſi pro נָאֶה f. ex m. נָאֶה; Cocc. Atque hinc quidam deducunt no. נָוֶה m. amœnus, pulcher; ut Hoſ. 9.13. cum בְּ præf. plantata בִּנְוֶה in amœno loco: & in fœm. cum הַ dem. præf. הַנָּוֶה ſpecioſa & delicata, Jer. 6.2. utrumque cum Vau loco Aleph; Bu. Lex. (pro נָאוָה, &) pro הַנְּאוָה nominaliter; Coc. A pud Rabb. מַאֲמַר נָאֶה dicitur oratio elegans, & אִשָּׁה נָאָה mulier pulchra: ut & נִוִי pulchritudo, &c. Sed hæc, quæ hic ex textu allata ſunt, poſſunt & ad Niphal Radicis אָוָה referri: ut pulchra ſic dicantur quia deſiderabilia; Bu. Lex. Videantur itaque etiam ibi, ubi ordine Conc. deſcribuntur. Item נָאוֹת no. pl. f. habitacula, &c. pro נָוֹת, vide in Rad. נָוָה; pag. Cocc.

Rad. 3. נָאַם eſt, dicere, loqui, eloqui; Pag. dixit Bu. Lex. Av. Certò aſſeveravit, verificavit, proteſtatus eſt; ait: & propriè eſt, ceu ſub juramento aliquid aſſeverare, ſive dicere in veritate. Nam eſt cogn. cum אֱמֶת verus fuit: Uſurpatur autem tantùm part. Pahul kal, in regimine, quod per omnes perſonas poteſt reddi; & ferè in textu tribuitur Deo. Semel etiam reperitur in futuro; Av. נָאַם ſignificat, certè affirmare, aſſerere. Unde נְאֻם nomen participiale, certus & fide dignus ſermo, dictum indubitatum: tametſi per verbum, dixit, reddant interpretes: unde Deo propriè tribuitur uſquequaque veraci, aut Prophetis, aut viris ejus ſpiritu impulſis. Quanquam ego generaliùs ſumpſerim pro eo quod nos dicimus, Ait. Sunt qui hoc exiſtiment expreſſum per illud Pauli, πιστὸς ὁ λέγων, quod præponere ſolet, rem certam & indubitatam ſubiecturus, vel aſſerens quod dixit. Inſuper faciunt in Scriptura duo hæc relativa ſibi invicem, נְאֻם & הָאֹמֵן: quòd fides ex indubitato Dei verbo pendeat. Quod etſi curioſum eſt, non tamen planè contemnendum: quòd ad ordinem credendi conſiderandum, & planè intelligendum, non mediocriter conferat; Merc. Nomen participiale conſtr. נְאֻם (quaſi à forma abſol. part. Pahul נָאוּם, dictus, &c.) dictum; tritum & commune fuit in Prophetarum exordiis vocabulum; & per præſens indicativi, ait, dicit, vulgò redditur: ut & Targum per אֲמַר dicit; Bu. Lex. Frequentiſſimè uſurpatur de Deo; Coc. & ſic נְאֻם יְהוָה verti ſolet, vel verbaliter, dicit Dominus: vel nominaliter, ut nomen ſcil. vel ut part. paſſ. kal,

kal, in regimine, i. e. dictum Domini, &c. Ab. Ezra ſcribit nomen eſſe; quanquam verti ſolet, dicit, vel ait, non modò à Latinis interpretibus, verùm etiam à Jonathan & ab Onkelos in Targum, &c. Pag. נְאֻם propriè eſt ſermo fidelis, ſeu fide & acceptione dignus; & verbaliter, non eſt ſimpliciter, dixit, ſed potiùs, certum ſeu verum dixit, aſſeruit, ſeu aſſeveravit, certò affirmavit, promiſit, &c. & propriè Deo attribuitur, qui cùm ſolus verax eſt, & veritatem loquitur, (prout Chriſtus dicit Patri ſuo, ſermo tuus eſt veritas) indubitatâ fide amplectendum eſt quicquid promittit, & loquitur: Præterea, Theologum cumprimis ſcire refert, quid in Scriptura credendi ſeu fidei vox propriè ſignificet; quod equidem non poteſt niſi harum duarum vocum, נאם & הֶאֱמִין cognitione & collatione: nam ut verbum נָאַם ſignificat certum, certa & indubitata loqui, veritatem dicere abſolutam, quod eſt ſolius Dei loquentis: ità rurſum verbum הֶאֱמִין propriè ſignificat, fidem certò adhiberi illi verbo Dei, illique credere, & in eo acquieſcere; alioqui non eſſet fides, ſed vel incerta opinio, ſive ſimplex notitia, vel vana ſuperſtitio. Ità ut ſicuti נאם ſignificat certum Dei ſermonem, & indubitatum Dei verbum; ità אֱמוּנָה, fidei vocabulum, ſignificet, non niſi verbo Dei aſſentiri, in illud recumbere, & fide ſibi applicare quæ in verbo Dei & promiſſionibus proponuntur. Et extra verbum Dei non eſſe fidem, ſed ſuperſtitionem, qualis eſt omnium eorum qui ſibi alium Deum, aliam religionem, alios cultus, alias denique ceremonias comminiſcuntur, quàm ut in verbo Dei præſcripta & patefacta ſunt. Ut igitur prius, נְאֻם, eſt verum dicentis; ità alterum, הֶאֱמִין, eſt certò credentis; & fide indubitata dictum illud verum apprehendentis. Hæc fuſiùs & planiùs de hac voce ex Forſt. quam quæ ſuprà ex eo deſcripſerat Merc. Occurrit autem hæc vox frequens in textu. נְאֻם dictum; vel dicit, dixit, &c. (idque ferè ſemper ſequente יְהוָה) Gen. 22.16. Num. 14.28..24. 3.4,15,16. 1 Sam. 2.30. 2 Sam. 23.1. 2 Reg. 9.26. Pſal. 36. 2..110. 1. Prov. 30.1. Iſa. 1.24..3.15..14.22,23..17.3,6.. 19.4. &c. Jer. 1.8,15,19. &c. 46.18..48.15. &c. 51.27. &c. ad Mal. 1.2. in 300. circ. l. Item occ. etiam cum ו cop. præf. ſic, וְנְאֻם & dictum, Num. 24.3,15. 2 Sam. 23.1. In fut. kal, 3.ſ.m. יֵאָם dicet, loquetur, &c. unde occ. in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ſic, וַיֵּאָמֶר & dixerunt, Jer. 23.31. Atque hinc quidam Hebræorum deducunt illud in pl. m. cum ל præf. לְנֵאָמִים eloquentibus, facundis, ſcil. ſeu oratoribus, &c. Pag. Bu. Job. 12.20. ſed de illo vide Rad. אָמַן, Bu. Lex. in conjug. ſcil. Niphal.

Rad. 4. נָאַף eſt, adulterare, adulterium committere; Pag. Bu. mœchatus fuit, Bu. Lex. coivit cum aliena uxore, ſeu alieno marito: adulterium commiſit coeundo, &c. Av. Significat μοιχᾶσθαι. 70. μοιχᾶσθαι. mœchari, Cocc. Differt autem hoc verbum à זָנָה, quòd hoc verbum non niſi in nupram competat; זָנָה verò generaliter ſit ſcortari: illudque diſcriminis apertè oſtenditur Hoſ. 4.14. In decalogo tamen ſub adulterio continetur quævis ſcortatio, etiam fornicatio ſimplex: quòd in ſecunda tabula ea contineantur præcepta quæ directè proximum reſpiciunt; Merc. Exod. 20.14. לֹא תִנְאָף non adulterabis, vel adulterium committes, exp. nè ſcortator; ut Ab. Ezra prolixè hoc loco explicat; licèt R. Sal. notat dici tantùm de nupta: ſed refutatur ab Ab. Ezra; Bu. Lex. Occurrit autem in kal, part. ben. ſ.m. ſimpl. & cum הַ dem. ut & in f.f. cum יָהּ præf. in forma ſcil. cum duplice ſægol ante Thau, & in forma pl.f. ſimpl. ut ſeq. נֹאֲפָת adulterans, Job. 24.15. Prov. 6.32. הַנֹּאֵף, וְהַנֹּאֶפֶת adulter & adultera, Lev. 20. 10 נֹאֲפוֹת adulterantes, Adulteræ, Ezech. 16.38..23.45 In infin. kal, occ. ſimpl. & cum ל cop. præf. לָנְאוֹף adulterando, Jer. 23.14. וְנָאֹף & adulterando, Hoſ. 4.2. In fut. kal, 2.ſ.m. occ. cum cametz in ult. pro pathach, ob pauſam; ſic, תִּנְאָף adulterium committes, Exod. 20.14. Deut. 5.18. & in 3. f.f. fut. kal, occ. cum ו conv. præf. וַתִּנְאַף & adulterabatur, Jer. 3.9. Item in 3. ſ.m. fut. kal, occ. ſimpl. ſed 3. pl. m. cum ו conv. præf. occurrit cum cametz pro cateph pathach penult. ob pauſam; ſic, יִנְאָף adulterabitur, Lev. 20.10. וַיִּנְאֲפוּ & adulterati ſunt, Jer. 5.7. In Piel נִאֵף adulterium frequens commiſit, mœchatus eſt; Av. occ. autem in præt. piel, 3. f.f. & in 3. pl. נִאֲפָה adulterata eſt, Jer. 3.8. נִאֲפוּ adulterantur, Ezech. 23.37. In part. piel, occ. ſ.m. & in forma pl.m. ſimpl. & cum יְ præf. מְנַאֵף adulter, Iſa. 57.3. מְנַאֲפִים adulteri, Pſal. 50. 18. Jer. 9.1..23.10. Hoſ. 7.4 וּמְנָאֲפִים & contra adulteros, Mal. 3.5. ut & in part. piel, f.f. occ. in forma cum duplice ſægol ante Thau, ſed cum cametz pro ſægol penult. ob pauſam, idque ſimpl. & cum הַ cop. & הַ dem. præf. מְנָאֶפֶת adultera, Prov. 30.20. וּמְנָאֶפֶת & adultera, Hoſ. 3.1. הַמְנָאֶפֶת adultera, Ezech. 16.32. In fut. Piel, 3. ſ.m. וְנִאֵף; unde in 3. pl. m. occ. cum ו conv. præf. ſic, וַיְנָאֲפוּ & adulterati ſunt, Jer. 29.23. & in 3. pl. f. fut. piel eſt, תְּנָאַפְנָה adulterantur, Hoſ. 4.13,14. Atque indè nomina, i. No. m. נָאוּף adulterium; Pag. Av. ſed occ. in forma pl. m. cum kibbutz pro ſchurek; ſic, נְאָפִים adulteria, Ezech. 23.43. & in forma pl. m. conſtr. נַאֲפֵי, ſed occ. cum יךָ Aff. ſic, נַאֲפֶיךָ adulteria tua, Jer. 13.27. Item, 2. hinc etiam No. נַאֲפוּף idem, adulterium; ſed inſignè & ſæpe reiteratum, ideoque geminatur Pe ad auxeſin; Av. Eſt enim ex geminata 3. rad. formæ inſtar נַעֲעָץ à נָעַץ; Bu. Lex. In forma pl. m. נַאֲפוּפִים & in conſtr. נַאֲפוּפֵי; prout occ. cum ו cop. præf. & הָ Aff. ſic, וְנַאֲפוּפֶיהָ & adulteria ejus, Hoſ. 2.4.

Rad. 5. נָאַץ eſt, מָאַס, inquit R. D. i. e. abjicere, ſpernere, contemnere, floccifacere. Et quæ ſunt in Conjugatione gravi (in piel ſcil. & hithpael) ſunt ferè ſignificationis כָּעַס irritare, aut iraſci facere, inquit R. D. Pag. cum מָאַס quidem convenit, ſed atrocius eſt; Coc. Irritavit aliquem convitiis, exſecratus eſt, reſpuit & ſprevit cum execratione, inceſſit maledictis, blaſphemavit, ſubſannavit. Sine Accuſativo intranſitivè, irritatus eſt; Av. In Deum graviùs ſonare videtur, quaſi irritare contumeliis. Blaſphemare noſtri ex Græco dixerunt, quod convitiis & maledictis laceſſere dici poteſt. Non diſplicet diſtinctio Kimchi: ut in pihel augeatur ſignificatio. Initio Pſal. 10. apparet eſſe contrarium verbo בָּרַךְ; Merc. Occurrit autem in præt. kal, 3. ſ.m. & 3. pl. cum cateph pathach, ſed ob pauſam cum cametz penult. ſic, נָאַץ ſprevit, Prov. 5.12. נָאֲצוּ ſpreverunt, Prov. 1.30 נָאֲצוּ ſpreverunt, Pſal. 107.11. In fut. kal, occ. in 2. & 3. ſ.m. cui ult. ו conv. eſt præf. idque cum pathach, ſed ob pauſam cum cametz in ult. ut & in 3. pl. m. cum Nun parag. & cum cametz pro cateph pathach in penult. ob pauſam, ut ſeq. תִּנְאַץ contemnas, Jer. 14.21 יִנְאַץ ſpernet, Prov. 15.5. וַיִּנְאַץ & ſprevit, Lam. 2.6. וַיִּנְאַץ & ſprevit, Deut. 32.

19.

19. יִנְאָצוּן contemnunt, Jer.33.23. In piel, נִאֵץ contempſit,contemptim irritavit, provocavit ; Bu.Lex. exaſperavit ; Av. prout occ.in præt.piel, 3. & 2.ſ.m. & in 3.pl.cum cateph patach , ſed in pauſa cum Tzere penult.ut & cum ־ conv.præf & יְ Aff.ut ſeq. נִאַץ irritat, Pſa.10.3,13.נִאַצְתָּ irritaſti, 2 Sam.12.14. נִאֲצוּ provocarunt,ſpreverunt,irritarunt,Num.16.30.1 Sam.2.17.Pſ. 74.18 Iſa.1.4.נִאֲצוּ idem, Iſa.5.24. וְנִאֲצוּנִי irritabunt me, Deut.31.20. In part.piel,ſ.m. מְנַאֵץ irritans, vel ſpernens ; unde in forma pl. m. מְנַאֲצִים & in conſtr. מְנַאֲצֵי ; prout occ.cum ־ Aff.cui & לְ eſt præf. & cum יְ in pauſa,pro יְ Aff.ſic, מְנַאֲצַי irritantes me,Num. 14.23.לְמְנַאֲצַי ſpernentibus me, Jer.23.17. מְנַאֲצֶיךָ irritantes te,Iſa 60.14. In Infin.piel,occ.cum chirek ante Tzere ; ut in præt.pro נִאֵץ ; Bu.Lex.ſic, נַאֵץ irritando,2 Sam.12.14. In fut.piel,3.ſ.m.occ.ſimpl.ſed in 3.pl. m.occ.cum kibbutz pro ſchurek, ante יְ Aff.ſic, יְנַאֵץ irritabit,Pſal.74.10. יְנַאֲצוּנִי irritabunt me,Num.14.11.In Hithpael הִתְנַאֵץ ; Av.vel הִתְנַאֵץ Bu.man.irritari, Bu. fecit ſe irritare, vel -ri ; irritavit ſeipſum ; Av. Unde in part.hithp. ſ.m. juxta normam eſſet מִתְנַאֵץ , vel in forma cum cholem מִתְנָאֵץ , vel מִתְנָאֵץ : ſed pro eo,oc. abjecto Thau hithp. & compenſato Thau per dageſch in Nun,quaſi eſſet part.compoſ. ex pual & hithpael ; Bu. Lex.ſic, מְנֻאָץ irritatur,Iſa.52.5. Atque indè nomen נַאֲצָה , vel נַאֲצָה , aut נַאֲצָה fæm. irritatio contumelioſa , contumelia ; Bu.Lex. Blaſphemia qua aliquis irritatur; Av.prout occurrit forma ſ.f.cum Scheva ſub Nun poſt ־ cop.præf. & forma cum ſægol ſub Nun in pl. f. ſimpl.& forma denique cum camets ſub Nun in pl.f.cum יךָ Aff.ut ſeq נַאֲצָתְךָ irritatio,contumelia,2 Reg.19.3. Iſa.37.3.נַאֲצוֹת contumeliæ, Neh.9. 18, 26. נַאֲצוֹתַיִךְ contumelias tuas, Ezech.35.12. [נָאַץ in alia ſignificatione ; floruit, effloruit , in florem erupit,&c. hoc vide in Rad. נָצַץ ; Av.]

Rad. 6. נָאַק eſt יָעַק clamare, inquit R.D.Pag.gemuit,Bu.Lex. Significat ingemiſcere , vocem gemibundam edere ; ut ſolent ſaucii. Idem cum אָנַק , literis tranſpoſitis. אָנַח verò generaliter eſt,ſuſpirare, gemere quacunque de cauſa. Hoc autem verbum in iis qui cæſi ſunt ad mortem, locum habet proprié : quod etſi Exod. 2. verum non videatur , nota eo loco gravem deſignari Iſraelitarum afflictionem,gemitui ſauciorum penè parem; Merc.gemuit propter dolorem & neceſſitatem magnam, exclamavit voce gemibunda. Idem eſt quod נָהַק rudere : niſi quod hoc verbum tribuitur tantùm brutis : illud autem hominibus vocem non diſſimilem à brutis edentibus. Edidit vocem ululantem ; Av. Occurrit in præt.kal, 3.ſ.m.cum ־ conv.præf. וְנָאַק & vociferabitur, Ezec.30.24. In fut.kal, à 3.ſ.m. יִנְאַק exclamabit,occ.in 3.pl.m.ſic, יִנְאֲקוּ exclamant, Job.24.12. Atque indè No. נַאֲקָה f. gemitus ; Bu.Lex.Av. clamor lamentabilis ; Av Occurrit in forma ſ.f.conſtr.ídque ſimpl.& cum ם Aff.cui etiam מ eſt præf.נַאֲקַת clamor , gemitus, Exod.5. 5. נַאֲקָתָם clamorem eorum , Exod. 2. 24. מִנַּאֲקָתָם à clamore eorum, Jud.2.18. & in forma pl.f. abſol. נַאֲקוֹת ; unde in forma pl. f. conſtr. eſt,נַאֲקוֹת clamores.gemitus, Ezech.30.24.

Rad.7. נָאַר eſt רָחַק elongavit , & הִשְׁלִיךְ מִן הַלֵּב projecit à corde,inquit R.D.Pag.Non occurrit in kal,ſed in piel, נִאֵר deteſtatus eſt ; Bu.Lex.irritum fecit, abrogavit , profanavit, violavit, aſpernatus eſt.abnegavit : ut ſi quid nolumus agnoſcere curâ & proſpectione. Hinc per metath. ἀρνέομαι, &c. nego,abnego ; Av.Occurrit in præt.piel,3.ſ.m. & in 2.ſ.m cum He parag.add. & cum Tzere ſub Num;ſic,נֵאַר deteſtatus eſt,Lam.2.7 נֵאַרְתָּה deteſtatus es, Pſal.89.40. [נְאוֹת paſcua, habitationes, & loca amœna vel plena paſcuis , vide in Rad. נָוָה decoravit ; Av. Item נָבַב ; unde נָבוּב , quære in Rad. בוּב vel בִּיב ; Pag. Av.]

Rad. 8. נָבָא prophetavit, prædixit ventura, vaticinatus eſt: item prædicavit, concionatus eſt, habuit concionem, præfatus eſt. Idem quod נָבָה , & cogn. cum בּוֹא , i.e. venit: nam prophetare eſt prædicere quæ in poſterum ſuo tempore ſunt ventura, aut eventura. Hinc per Aphæreſin φάω, φῶ dico,prædico; antiquum verbum pro φημί, πρόφημι, prædico ; προφήτης Propheta, προφητεύω propheto.Item βάζω, &c. loquor, & Latinum for,faris, fari, profari, præfari, &c. item fatum & fateor, &c. Av. Non autem occurrit in kal, ſed in Niphal, נִבָּא prophetavit, prophetam egit, vaticinatus eſt ; Pag. Bu. Lex. Hoc autem verbum venit ut plurimum in Niphal, eò quòd paſſivè ſignificet receptionem prophetiæ à Deo,& ſermonem quem jubet Deus ut loquatur Propheta iis ad quos mittitur ; Pag.Interdum generaliter ſumitur pro alterius voluntatem enunciare, & interpretari ; ut Exod.7.1. unde & Prophetæ dicti,quaſi oraculorum & decretorum Divinorum internuncii, aut miſteriorum explicatores ſive elocutores. Quo nomine Doctores continentur, ut apud Paulum, & & qui ſacra tractant, aut laudes divinas deprædicant, ut Cantores in templo, quibus in lib. Paral.1.25. hoc verbum tribuitur : unde & nomen videntis illis etiam tribuitur, quòd Spiritu ſancto afflati laudes divinas canerent. Vide Kimchi in præfatione in Pſalmos. Prophetæ immediatè à Deo excitabantur.Semper in magno honore & pretio fuerunt etiam apud Gentes.Varia Prophetiæ genera vide in Num.12. Aut in ſomnis, aut viſione, aut verbo , aut ab Angelo illis revelabantur futura, & aliis eventura. Sed Moſes gradum Prophetarum ſuperavit familiariter cum Deo colloquens, ut eſt eo loco. Erant ex quavis tribu Prophetæ, ſacerdotes tantùm ex tribu Levi. Inſuper munus utriuſque diverſum. Antiquâ appellatione Propheta dictus eſt רוֹאֶה vel חוֹזֶה videns,vel prævidens;item vir Dei : ut paſſim ex Scriptura videre licet. Reperitur & in Hithpael; ac Elias notat ferè in ea conjugatione falſam Prophetiam ſignificare, cum quis ſe propria autoritate, à Deo non miſſus, ingerit ut propheter: ut in Prov. מְחַנֵּף ſe divitem ſimulat. Merc. נָבָא prophetare,notat actum à ſpiritu Dei loqui. Vide 2 Pet.1.21. ſed 1 Sam.10.11. cum Prophetis נָבָא vaticinabatur, i,e, cum loquentibus divina, & hymnos canentibus eadem agebat. Nam dicitur prophetare, non tantùm, qui loquitur myſteria & futura per revelationem extraordinariam, ſed &, qui loquitur divina per revelationem ordinariam, ſive cum ſpiritûs approbatione ſingulari,ſive alioqui in bona conſcientia. Jer.20.6. נִבָּאתָ vaticinatus es. Jer.26.9. נִבָּיתָ, Joel. 3. 1, vel 2.28. וְנִבְּאוּ בְנֵיכֶם & prophetabunt filii veſtri. Poſtquam verbum Evangelii auditum eſt,& nullus ampliùs Propheta exſpectatur, qui indicet verbum,per quod Deum cognoſcamus , & Spiritus gratiæ ac filiationis

onis effusus est; qui credit & loquitur, eo loco est, quo olim prophetæ; à Deo per ipsius verba & legem in publico positam discit, eam inscribente spiritu in cor ejus, & per ea quæ didicit, ac per verba spiritûs, proficit ad sapientiam & prudentiam & cognitionem mysteriorum Dei; Cocc. Construitur verò hoc verbum in Niphal cum præp. לְ, עַל & אֶל; Bu.Lex. Occurrit autem in præt.niph.3.ſ.m.ſimpl. & cum הַ dem. præf. נִבָּא prophetavit, 1 Sam.10.11. Jer.20.1..25.13..26.11.. 29.31. Ezech.12.27. הַנִּבָּא qui prophetavit, 1 Chron.25.2,3. ſed in 2.ſ.m.occ.vel juxta normam cum Tzere ante Aleph 3.rad. vel præter morem cum Tzere ante jod loco Aleph 1.rad. formæ inſtar verborum cum He 3.Rad. ut ſeq. נִבֵּאתָ prophetaſti, Jer.20.6..28.6. נִבֵּיתָ prophetaſti, Jer.26.9. Item occ.& in 2.ſ.m. & in 1.ſ. cum וְ conv. præf.utrique; ſic, וְנִבֵּאתָ & prophetabis, Ezech. 4. 7. וְנִבֵּאתִי & prophetavi, Ezech.37.7. & in 3. pl. præt. niph.occ. cum ſcheva, ſed in paula cum cametz penult. ut & cum וְ cop.vel conv. præf.ſic, נִבְּאוּ prophetarunt, Jer.37.19. נִבָּאוּ prophetarunt, Jer.23.21. וְנִבְּאוּ & prophetârunt, Joel.3.1. In part.niph.ſ.m.eſt & occ.loco ſeq. נִבָּא prophetans, Jer.33.3. & in forma pl.m.part. niph. occ. locis ſeq. נִבְּאִים prophetantes, 1 Sam. 19.21. 1 Reg.22.12.2 Chro.18.11. Jer.14.14,16..27.9,13,14,15.. 29.9. cui etiam formæ pl.m. הַ dem. eſt præf. idque in pauſa cum cametz penult. ſed extra pauſam cum Scheva penult.ſic, הַנִּבְּאִים qui prophetant, Ezech.13.12. הַנִּבְּאִים qui prophetant, prophetantes, Jer.14.15..23. 16,25..27.14,15..29.21. Ezech.13.16..38.17.& in forma pl.m.conſtr. part.niph.eſt, נִבְּאֵי prophetantes, Jer. 23.26..43.32. In Infin.niph.occ.cum לְ præf. ut & cum יְ Aff. cui etiam בְּ & כְּ ſunt præf. & cum וֹ Aff. & בְּ præf. לְהִנָּבְּא ad prophetandum, Jer. 19.14.. 26. 12. Am. 7. 13. בְּהִנָּבְּאִי in prophetare me, Ezech.37.7. כְּהִנָּבְּאִי juxta prophetare me, Ezech.11.13. בְּהִנָּבְּאִי in prophetare eum, Zach.13.3. In Imper. niph.ſ.m. occ. ſimpl.& cum וְ cop.præf. הִנָּבֵּא prophetato, Ezech.11. 4..13.2..21.14,19,33..36.3..30.2..34.2..36.1.. 37.4,9.. 38.14..39.1. Am.7.15. וְהִנָּבֵּא & prophetato, Ezech.6. 2..13.17..21.2,7..25.2..28.21..29.2..35.2..38.2. In fut. niph.occ. in 2.& 3.ſ.m. cui ult. וְ conv. eſt præf. ut & in 2.& 3.pl.m. cui etiam ult. וְ conv. eſt præf. תִּנָּבֵּא prophetabis, Jer.11.21..25.30. Am.7.12,16. יִנָּבֵּא prophetabit, Jer.28.9. Am.3.8. Zach.13.3. וַיִּנָּבֵּא & prophetavit, Jer.26.20. תִּנָּבְּאוּ prophetabitis, Am. 2.12. וַיִּנָּבְּאוּ & prophetarunt, Jer.28.8. In hithpael, הִתְנַבֵּא; Av. vel הִתְנַבָּא Bu. idem cum Niphal; Bu. fecit ſeipſum prophetare; prophetavit; Av. unde in 2. ſ. m. præt. hithp. הִתְנַבֵּאתָ prophetaſti: pro quo cum וְ conv.præf. occ.cum jod loco Aleph in medio poſt chirek vel tzere ad formam verborum in He definentium, Bu.Lex. ſic, וְהִתְנַבֵּיתָ & prophetabis, 1 Sam.10.6. ſed in reliquis perſonis præt. hithp. quæ occurrunt, abſconditur Thau hithp. per dageſch in Nun; Av. vel cum ſyncopa literæ Thau; Bu.Lex. compenſatæ ſcil.per dageſch in Nun ſeq.ut in 1.ſing.præt.hithp.(pro הִתְנַבֵּאתִי) occ. cum וְ cop.præf.ſic, וְהִנָּבֵּאתִי & prophetavi, Ezech.37.10. prout etiam in 3.pl.præt.hithp. (pro הִתְנַבְּאוּ) eſt itidem cum Thau ſyncopata, & camerz ſubNun dageſchatz, pro patach & dageſch in Beth; ſic, הִנָּבְּאוּ prophetabant, Jer.23.13. In part.hithp.ſ.m. occ. ſimpl. & cum וְ & הַ dem.præf. מִתְנַבֵּא prophetans, 2 Chro.18.7. Jer.26.20. וּמִתְנַבֵּא & prophetans, Jer.29.26. הַמִּתְנַבֵּא qui prophetat, Jer.29.27.& in pl. m. part. hithp. occ. ſimpl ſed in forma pl.f. cum הַ dem. præf. ut ſeq. הַמִּתְנַבְּאִים prophetantes, Num.11.27.1 Sam.10.5.1 Reg.22.10. 2 Chron.18.9. Jer.14.14. הַמִּתְנַבְּאוֹת qui prophetant, Ezech.13.17. In Infin. hithp. הִתְנַבֵּא prophetare: ſed cum מִ præf. occ.ad formam verborum in He definentium in וֹת ſcil.ult.abſque 3.Rad.Aleph; ſic, מֵהִתְנַבּוֹת à prophetando, 1 Sam. 10.13. Item cum בְּ præf.& יְ Aff. occ.iterum, abjecto Thau hithp.& compenſato per dageſch in Nun, & cum camerz pro pathach & dageſch in Beth; ſed plenè cum Aleph 3.Rad.ante וֹת in fine (pro בְּהִתְנַבֹּאתוֹ cùm prophetaret ille) ſic, בְּהִתְנַבְּאוֹתוֹ in prophetare eum, Zac.13.4. In fut.hithp.3.ſ.m.occ. ſimpl. cum יְ conv.præf. ut & in 3.pl.m.cum יְ conv.præf. יִתְנַבֵּא prophetabit, 1 Reg.22.8,18.2Chr.18.17. וַיִּתְנַבֵּא & prophetavit, 1 Sam 10.10..18.10..19.23,24. 2 Chron. 20. 37. וַיִּתְנַבְּאוּ & prophetarunt, Num.11.25,26.1 Sam.19.20.. 21.22. 1 Reg.18.29. Atque indè nomina, i. נָבִיא m. propheta; Pag.Bu.Av. Vates qui prædicit ventura; vel prædicator ſive verus, ſive falſus; Av. R.Sal. ad locum, Exod.7.1. deducit nomen hoc à נוּב eloqui; quaſi נָבִיא ſit orator, præco eloquens, concionem habens ad populum, qui Gallicè dicitur Predicateur, prædicator vulgò. Sed rectè ab Ab.Ezra refutatur, qui ſcribit Aleph eſſe Radicale, & propriè נָבִיא dici eum cui Deus arcana ſua revelat; Bu,Lex. נָבִיא non tantùm eſt futurorum prædunciator, ſed omnis verbi Dei pronunciator; προφήτης. ut Gen.20.7. nam נָבִיא הוּא propheta eſt, & orabit pro te: Propheta, i.e.utens alloquiis Dei. Deut. 18.15, 18. prophetam, &c. excitabit Jehova, &c. ei auſcultabitis: & v.18. & dabo verba mea in os ejus. Intelligitur is qui abſoluturus erat verba Dei ad Iſraelem, quæ dicenda erant, ut fieret Deus Iſraelis: quæ Moyſes loqui non poterat. Confer Joh.3.32,34. Jer.14.18. גַּם נָבִיא גַּם כֹּוהֵן; ſic cap.8.10,23..11.33..26.7,8. Intelliguntur doctores populi qui debent eſſe נְבִיאִים, i. e. audita & revelata à Deo loqui. Dan.9.24. לַחְתֹּם חָזוֹן וְנָבִיא ad obſignandum viſionem & prophetam; h.e. loquentem myſteria & res futuras; ut ſcil.prædictio miſſorum à Deo, & exſpectatio fidelium incipiat eſſe vera. Deut.18.22. traditur regula quomodo agnoſcendus ſit verus Propheta. Qui docet, quod Deus dixit in verbo ſuo, is nullo indiget ſigno vel miraculo; veluti, qui prædicat pœnitentiam, & ad pœnitentiam, judicia Dei, qualia Deus comminatus eſt, proponit. Qui autem loquitur bona, quæ jubet exſpectari, ſi ea non fiant, falſus Propheta eſt: nec timendus, ut ei præſtetur obſequium. Ita explicat Jeremias cap.28.8,9. In 2Chr.20.20. dicit Joſaphat בְּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְתֵאָמֵנוּ הַאֲמִינוּ בִּנְבִיאָיו וְהַצְלִיחוּ credite in Jehovam Deum veſtrum, & permanebitis: credite in Prophetas ejus, & proſperè agite. Qui in fœdere Dei & fide ipſius ſtant, poſſunt ſecundùm fœdus ejus omnia proſpera exſpectare. Erat Propheta, qui pollicebatur facilem & ſine labore victoriam. Non temerè egerunt, qui hoc crediderunt futurum, nec temerè egiſſet Achaz, ſi credidiſſet Jeſaiæ, vel etiam juſſus ſignum petiviſſet, cap.7. 11,12. nec Iſraelitæ, ſi Moſi etiam abſque ſigno credidiſſent: quia promiſſionem liberationis acceperat Abraham, Exod.3.16,17,18. In Novo Teſtamento falſus Proph eta eſt, qui dicit legem Dei non eſſe omnibus

publicatam, nec in se pro Divina notam, nec immediatè à Deo discendam, aut, se habere *ἰδίαν ἐπίλυσιν*, & verbum, quod non ad omnes pervenerit, per quod cognoscendus sit Jehova; Jer.31.33,34. 2 Pet.1.20. 1 Joh.2.27. quique Evangelium *μεταφράσει*, Gal.1. 7,8. Quales loquuntur *διδασκαλίας ἀνομίων*, 1 Tim.4.1. in spiritu Antichristi, 1 Joh.4.3. De his loquitur Apocalypsis. Item, in 1 Reg. 19. 16. תַּמְשֵׁחַ לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ unges in Prophetam pro te; h. e. signo aliquo declarabis destinatum ad suscipiendum propheticum munus. Exod.7.1. יִהְיֶה נְבִיאֶךָ erit Propheta tuus, i.e. loquetur quæ ex te audiverit; v.2. R. D. explicat ex Exod.4.16. Aharon erit tibi ore. Num.12.6. אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה, pro נְבִיא יְהוָה, i.e. si extiterit Propheta vester (propheta scil.) Jehovæ: nisi malis (ego) Jehova, &c. notum me ei faciam. Item בְּנֵי הַנְּבִיאִים filii prophetarum dicuntur auditores & discipuli prophetarum, eis vacantes; 2 Reg.2.3,5,7,15..4.38. & Isa.8. 3. אֶל הַנְּבִיאָה ad prophetissam, explicant uxorem Prophetæ, h.e. meam. Hæc de hoc nomine ex Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. נָבִיא propheta, Gen. 20.7. Deut.13.1..18.15,18..34.10. Jud.6.8. 1 Reg.13. 8..18.22..20.13..22.7.2 Reg.3.11..5.8. 2 Chr.18.6..25. 15..28.9. Psal.74.9. Jer.1.5..14.18..23.11..26.18. Ezec. 2.5..33.33. Hos 4.5..9.8. Am.7.14. Zach.13.5. & cum ו cop. præf. sic, וְנָבִיא & propheta, 1 Reg.13.11. Isa.3.2..9. 14..28.7. Lam.2.20. Dan.9.24. sed frequentiùs cum ה dem. præf. sic, הַנָּבִיא propheta, tæ, tam, &c. Deut.13.3.. 18.20,22. 1 Sam.22.5. &c. Psal.51.2. Isa.36.2. &c. Dan.9. 2. Hos.9.7. Hab.1.1..2.21. Mal.3.23. &c in 120.circ. l. Item cum מִ, לְ, לָ, וּבְ, וַ, וַיְ & יִמְ præf. ut seq. וְהַנָּבִיא & propheta, Deut.13.5. Jer.23.34. Ezech.14.8. וּלְנָבִיא & per prophetam, Hos.12.14. לְנָבִיא prophetæ, in prophetam, &c.1 Sam.3.20.1 Reg.19.16. לַנָּבִיא ad prophetam, 1 Sam.9 9.1 Reg.13.23. מִנָּבִיא à propheta, Jer.8.10.. 18.18. Ezech.7.26. וּמִנָּבִיא & à propheta, Jer.6.13. sed occ. etiam cum וְ & כֶּם, Aff. sic, נְבִיאֶךָ propheta tuus, Exod.7.1. נְבִיאֲכֶם Propheta vester, Num.12.6. In forma pl.m.occ. vel plenè cum iod, vel defectivè cum chirek tantùm sic, נְבִיאִים vel נְבִאִים Prophetæ, Num. 11.29.1 Sam.10.5,10,11. 1 Reg.18.4. 2 Chron 24.19. Neh.6.7. Jer.29.15. prout etiam cum ה dem. præf. occ. vel plenè, vel def. sic, הַנְּבִיאִים vel הַנְּבִאִים prophetæ, -tarum, -tas, &c. 1 Sam..19.21..28.15.1 Reg.18.20. &c. Isa.13.13..14.13,14,15. &c. Dan.9.6,10. Hos.12.11. Am. 2.12. &c. Mich.3.5,6. Zach.1.4,6.. 13.2,4. &c. in 80.circ. l. sed occ. etiam cum וְ, מֵ, בַּ & לַ præf. ut seq. וְהַנְּבִיאִים & prophetæ, 2 Reg.23.2. Jer.2.8.. 4.9..5. 13..26.7,8,11..27.14. Zach.1.5. מֵהַנְּבִיאִים à Prophetis, 1 Reg.20.41. בַּנְּבִיאִים in Prophetis, inter prophetas, 1 Sam.10.11,12..19.24..28.6. Hos.6.5. לַנְּבִיאִים propter Prophetas, Jer.23.9. sed cum ל præf. occ. defectivè absque iod, & cum chirek tantum penult. sic, לַנְּבָאִים in Prophetas, Am.2.11. Item in forma pl.m. constr. occ. simpl. & cum וְ, וּבְ, לְ & מִ præf. ut seq. נְבִיאֵי Prophetæ, 1 Reg.18.4,13,14,40. 2 Reg.3.13..10.19.. 17.13. Jer.23.15. Ezech.13.2,17. וּנְבִיאֵי & prophetæ, 1 Reg.18.19,22. וּבִנְבִיאֵי & in Prophetis, Jer.23.13,14. לִנְבִיאֵי ad Prophetas, 1 Reg.18.25. Ezec.13.2. מִנְבִיאֵי à Prophetis, 1 Reg.18.13. sed occ. etiam cum affixis variis; ut cum יַ_ Aff. cui & וּבְ & וְ sunt præf. & cum נִ Aff. & לְ præf. ut & cum הָ Aff. ut seq. וּבִנְבִיאַי & prophetis meis, 1 Chron.16.22. וְלִנְבִיאַי & prophetis meis, Psal.105.15. וְלִנְבִיאֵינוּ & prophetis nostris, Neh 9.32. נְבִיאֶיךָ prophetæ tui, 1 Reg.19.10,14. 1 Reg.22.23. 2 Chron.18.22. Neh.9.26,30. Ezech.13.4. Item cum יִ Aff. occ. loco seq. נְבִיאֶיךָ Prophetæ tui, Lam.2.14. & cum כֶּם & יו_ Aff. cui alt. בְ est etiam præf. ut & cum הָ & הֶם Aff. cui utrique וּ cop. est etiam præf. ut seq. נְבִיאֵיכֶם prophetæ vestri, Jer.27.8,15.. 29.8..37.19. נְבִיאָיו prophetæ ejus, 1 Reg.22.22.2 Chron.18.21..29. 25. בִּנְבִיאָיו in prophetis ejus, 2 Chron.20.20.. 36.16. נְבִאֵיהָ prophetæ ejus, Lam.2.9..4.13. Ezec.22.25. Zeph. 3.4. וּנְבִיאֶיהָ & prophetæ ejus, Ezech.22.28. Mic.3.11. וּנְבִיאֵיהֶם & prophetæ eorum, Jer.2.26..32.32. Item, 2. hinc etiam No. נְבִיאָה f. prophetis, seu prophetissa; Pag. Bu. Av. prout occ. simpl. & cum הַ dem. præf. הַנְּבִיאָה prophetissa, Jud.4.4. הַנְּבִאָה prophetissa, Exod.15. 20.2 Reg.22.14.2 Chr.34.22. Neh.6.14. Isa.8.3. Item 3. hinc etiam No. נְבוּאָה f. prophetia, Pag. Bu. Av. vaticinium, *προφητεία*, prædicatio, concio; Av. Occurrit cum הַ & וַהַ præf. הַנְּבוּאָה prophetia, Neh. 6.12. וְהַנְּבוּאָה prophetia, 2 Chron.15.8. cujus etiam forma f.f. constr. est & occ. loco seq. נְבִיאַת Prophetia, 2 Chro. 9.29. In loco autem suprà cit. 1 Reg. 17. 13. punctatio formæ pl.m. constr. occ. præter morem, sic; In manu omnium נְבִיאֵי quasi esset, Prophetarum ejus: vel omnis prophetæ ejus. Est enim duplex lectio; Pag. ita ut ex priore interpretatione legendum videatur נְבִיאָו (pro נְבִיאָיו) ex posteriori autem נְבִיאֵי: sed juxta Masoreth ponitur vau pro jod, & legendum נְבִיאֵי; & vel est reddendum, prophetarum, absolutè, ut sit regimen pro statu absoluto, sicut aliàs: vel prophetarum cujuslibet visionis; quod postremum analogiæ Hebraicæ magis convenit; Cev. Porrò Masoreth notat quinque Prophetissas in Scriptura inveniri; Mariam, scil. Deboram, Holdam, Noadiam, & Isaiæ uxorem; Merc. Loci ubi nominantur, suprà citantur. [נָבַב cavavit, excavit, vacuavit, exhausit; unde part. pahul kal, נָבוּב cavatus, evacuatus, inanis, &c. Av. qui solus hic hanc Radicem peculiarem statuit: reliqui referunt ad בוּב; ibi vide. נִבְוָה Chald. vide in Conc. Chald. sub Rad. בְּוָה; Bu. Lex.]

Rad.9. נָבָה prophetavit, vaticinatus est, prædixit, ventura, prædicavit. Idem quod נָבָא: nam He & Aleph sunt literæ ejusdem instrumenti & commutabiles. In Niphal, נִבָּה prophetavit, coactus mandato Dei: prout occurrit, Jer.26.9. in 2.f.m. præt. niph. (in forma scil. quiescentium 3.rad.He,) sic, quare נִבֵּית prædicasti in nomine Jehova, &c. Item in hithpael, הִתְנַבָּה fecit se prophetare; ut in 2.f.m. præt. hithp. cum וּ conv. præf. 1 Sam.10.7. וְהִתְנַבֵּית & propherabis cum iis, &c. & in Infin. hithp. (ad formam scil. quiescentium 3.Rad.He, quorum Infin. in וּת) cum מִ præf. ibid. vers. 13. sic, & consummabit, i.e. cessavit מֵהִתְנַבּוֹת à prophetando, &c. Av. qui solus hæc sub hac speciali Rad. locat, cùm reliqui ea referant ad præced. Rad. נָבָא per commutationem 3.Rad. Aleph in He; ibi etiam videantur.

Rad.10. נָבַח est, latrare; Pag. Bu. Av. allatravit, clamavit. Dicitur de brutis, ut canibus. Hinc per Aphæresin, *Γαυζᾶ*, i.e. latro. Item *βοᾶω βοῶ*, & Latinum boo, i.e. clamo; Av. In Infin. kal נָבוֹחַ vel נְבוֹחַ; occ. cum

cum ל præf. ſic, לְנַבּוֹחַ latrare, Iſa. 56. 10.

Rad. 11. נָבַט eſt, aſpicere, proſpicere; Pag. luſtrare oculis; Merc. intuitus eſt; Bu. Lex. Av. conſpexit, vidit, aſpexit. Cogn. cum נֵבֶת i.e. venter. Significat enim partem anteriorem à capite uſque ad ventrem inclinare ad intuendum aliquid; Av. Occurrit in 3. ſ. m. præt. piel, ut quidam volunt, vel in præt. Niphal, ut alii (ſed in ſignificatione tamen kal, ut ſit in verbis quæ in kal non inveniuntur; Merc. Cev.) cum ו conv. præf. ſic, וְנִבַּט & intuebitur, Iſa. 5. 30. In hiphil, הִבִּיט idem; Pag. Bu. conſpexit, vidit intuendo: conſtruitur cum אֶל, vel ל, aut cum Accuſ. item cum בְּ, מִן & cum אַחֲרֵי; ut in locis ubi occurrit, videre eſt; Av. In hiphil hujus verbi frequens eſt uſus; Pag. Conjungitur cum verbo רָאָה vidit; paſſim: unde genuinam ejus vim intelligimus, quòd ſit reſpicere vel circumſpicere, intueri: præponiturque hoc verbum. Interdum videndi verbum præcedit, & tunc metaphoricè hoc verbum, conſiderare animo ſignificat. Nunc cum nudo Accuſ. conſtruitur, nunc cum אֶל præpoſ. vel Lamed, i.e. in aliquid, vel ad; item cum Beth, ſicut & רָאָה, & tunc putant eſſe, cum voluptate aſpicere; ſed ego diligentiorem animadverſionem potiùs & obtutum denotari puto. Habet & poſt ſe אַחֲרֵי poſt, Gen. 19. Exod. 33. & eſt quod dicimus, oculos conjicere in, &c. Cum Mem Latinè propriè erit, proſpicere; Merc. Occurrit autem in præt. hiph. 3. & 2. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. הִבִּיט intuetur, Num. 23. 21. Pſal. 33. 13. 102. 20. וְהִבִּיט & intuitus fuit, Num. 21. 9. וְהִבַּטְתָּ & intuitus fueris, 1 Sam. 2. 32. ſicut & in 3. pl. præt. hiph. eſt, הִבִּישׁוּ intuiti ſunt, Job. 6. 19. Pſa. 34. 6. cui etiam ו conv. vel cop. eſt præf. וְהִבִּישׁוּ & intuiti ſunt; reſpicient, Exod. 33. 8. Zach. 12. 10. ſed in 2. pl. m. præt. hiph. occ. ſimpl. ſic, הִבַּטְתֶּם intuemini, Iſa. 22. 11. In part. hiph. ſ. m. occ. cum ה dem. præf. הַמַּבִּיט intuens, Pſal. 104. 32. In Infin. hiph. occ. ſimpl. & cum ו, ל & מ præf. ut & cum ב præf. & י, Aff. & cum ל & ם, Aff. ut ſeq. הַבִּיט intuendo, Hab. 2. 15. וְהַבִּיט & intueri, Hab. 1. 13. לְהַבִּיט intueri, Jon. 2. 5. מֵהַבִּיט ab intuendo, Exod. 3. 6. בְּהַבִּישִׁי in intueri me, Pſal. 119. 6. לְהַבִּישָׁם intueri eos, Lam. 4. 16. In Imper. hiph. ſ. m. הַבֵּט, ſed occ. cum Tzere in ult. pro chirek magno; ſic, הַבָּט intuere, 1 Reg. 18. 43. Job. 35. 5. Pſal. 74. 20. 80. 15. Iſa. 63. 15. ſed occ. etiam, juxta quoſdam, in Imper. hiph. ſ. m. cum jod quieſcente in Tzere, ſeu abundante; ſic, הַבֵּיט intuere; Pſal. 142. 5. Bu. Conc. ſed hæc forma hoc in loco potiùs eſt Makor, ſeu Infin. hiph. jod expreſſo cum Tzeri, & exp. aſpicere; pro aſpiciebam, reſpiciebam, vel circumſpiciebam, &c. Merc. Cev. vel, ut in Imper. hiph. intuere, &c. q. d. obſerva ab omnibus partibus, & animadverte me omni ope deſtitutum eſſe; Jun. Item occ. etiam Imper. hiph. ſ. m. cum ſægol in ult. ante maccaph, ſed cum ו cop. præf. in tzeri ult. item cum ה parag. add. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. הַבֵּט intuere, reſpice, Gen. 15 5. Iſ. 64. 8. וְהַבֵּט & intuere, Pſal. 84. 10. הַבִּיטָה intuere, reſpice, Pſal. 13. 4. Lam. 3. 63. 5. 1. וְהַבִּיטָה & intuere, Lam. 1. 11. הַבִּישׁוּ intuemini, Iſa. 42. 18. 51. 1, 2. Lam. 1. 12. וְהַבִּישׁוּ & intuemini, Iſa. 59. 6. Hab. 1. 5. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. cui etiam ה parag. eſt add. ſic, אַבִּיט intuebor, 2 Reg. 3. 14. Iſa. 38. 11. 66. 2. Am. 5. 22. וְאַבִּיט & reſpexi, Iſa. 63. 5. וְאַבִּישָׁה & intuebor, Pſa. 119. 15, 18. Iſa. 18 4. & in 2. ſ. m. fut. hiph. occ. vel cum Tzere, vel cum jod in ult. cui priori formæ ו conv. eſt præf. ſic, חִבַּט intueberis, 1 Sam. 16. 7. חַבִּיט intueberis, Gen. 19. 17. Pſ. 10. 14. 91. 8. Hab. 1. 3, 13. וַיַּחְבֵּט & reſpexiſti, Iſa. 22. 8. & in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. plenè cum jod hiph. ſic, יַבִּיט intuebitur, Num. 12. 8. Job. 28. 24. 36. 25. Pſ. 94. 9. Iſa 8. 23. ſed cum ו conv. præf. occ. cum Tzere in ult. ſic, וַיַּבֵּט & intuitus eſt, 1 Sam. 17. 42. 24. 8. 1 Reg. 18. 43. 19. 7. 1 Chr. 21. 21. & in 3. ſ. f. cum ו conv. præf. eſt etiam cum Tzere in ult. וַתַּבֵּט & reſpexit, Gen. 19. 26. Pſal. 92. 12. & in 3. pl. fut. hiph. occ. plenè; ſic, יַבִּישׁוּ intuebuntur, Job. 39. 29. Pſal. 22. 18. Prov. 4. 25. Iſa. 5. 12. Atque indè nomina; i. cum Mem hæmant. מַבָּט aſpectus, aut reſpectus, pro ſpectus, reſpectio: Pag. Quum quis ſcil. ad id vel eum reſpicit, in quo fiduciam collocavit, ut eo, vel ab eo, juvetur: unde Hieron. vertit ſpem; ut idem ſit quod בֶּטַח fiducia. Sic & cœleſtium ſiderum inter ſe aſpectus Hebræi Aſtronomi nominant; Merc. מַבָּט m. eſt exſpectatio; quaſi aſpectum, vel reſpectum dicas; Bu. Lex. aſpectus pro ſpe, cum conjicimus oculos in eum à quo exſpectamus opem; Av. Notat id quod quis intuetur, vel ad quod reſpicit, & cui confidit; Cocc. Occurrit cum ה & נוּ Aff. ſic, מַבָּטָם exſpectatio ipſorum, Iſa. 20. 5. מַבָּטֵנוּ exſpectatio noſtra, Iſa. 20. 6. Item, 2. hinc etiam in alia forma cum ſægol ſub Mem, מֶבֶט idem, Pag. Bu. aſpectus præſidii, ſpes quam aſpiciendo aliquem expetimus; Av. prout occ. cum ה Aff. ſic, Zach. 9. 5. מַבָּטָהּ exſpectatio ejus, Bu. Conc. vel ſua; Bu. Lex. aſpectus ejus, i.e. fiducia ejus; Hieron. ſpes ejus; Pag. כִּי הוֹבִישׁ מַבָּטָהּ quia pudefacta eſt ſpes ejus; Av. quia pudefactus eſt aſpectus ejus, h.e. מִבְטָחָם פָּנֵי אֵלַי fiducia eorum. Similis phraſis Iſa. 45. 22. reſpicite ad me, h.e. confidite mihi; Cocc. Sic Pſa. 34. 6. הִבִּישׁוּ aſpexerunt, pro aſpicient, ad eum, & illuminabuntur, vel confluent, i.e. current velociter. Hieron. reſpicite ad eum, & confluite. R. D. ſcribit eſſe præteritum vice futuri: qualia multa ſunt in Scriptura. Senſus ergò, cum homines fuerint in afflictione, aſpicient ad eum; ſcil. Deum, & confluent, i.e. inſtar fluvii velociter current ad eum, ſicut currit homo ad turrim fortiſſimam; & non confundentur à ſpe ſua; Pag. aſpiciunt eum, i.e. ad eum confugiunt, confidunt ipſi; Cocc. Sic Zach. 12. 10. וְהִבִּישׁוּ אֵלַי אֵת אֲשֶׁר דָּקָרוּ & reſpicient ad me cum eo, quem confixerint: i.e. confugient ad me & eum quem perfoderint; Cocc. Notandus etiam locus ſuprà cit. 1 Sam. 2. 32. וְהִבַּטְתָּ צַר מָעוֹן & aſpicies hoſtem habitaculi, vel in habitaculo. Hieron. & videbis æmulum tuum in Templo; Pag. & intueberis arctum habitaculi; h.e. arcam, ſuper qua Deus habitat, captam; Cocc. Nam poſtquam fueris intuitus anguſtiam habitaculi, &c. i.e. te vivo accidet, ut habitaculum anguſtiâ prematur, arcâ amiſſâ, infrà 4. 11. & ſeq. tu verò re confectâ illico moriêris: neque alius quiſquam (in tua familia) ad ſenium perventurus: atque id ſcil. pro omni eo quo benefacturus fuiſſet (Deus) Iſraeli; ſi nim. tu & tui cultum Dei conſervaſſetis; Jun.

Rad. 12. נָבַל; Pag. vel נָבַל; Bu. Av. Coc. In kal eſt, cadere, decidere; Pag. emarceſcere, elangueſcere, humore & ſucco naturali deſtitui. Excidere priori ſtatu meliori; flacceſcere, &c. de floribus & foliis propriè dicitur: ſed in derivatis maximè metaphoricè ferè ſumitur. Contrarium eſt verbo יָבֵל, & nonnihil ad ſignificationem verbi נָפַל, quod eſt cadere, accidit: ſed alii-

ter usurpatur; Merc. נָבַל cecidit, concidit, decidit; & de emarcidis ac flaccidis propriè dicitur: unde & emarcescere, vel flaccescere redditur: Item, stultescere, stultè agere; Bu.Lex, נָבַל flavus fuit, flavescebat, emarcuit: & per translationem, palluit, expalluit, viluit. Propriè autem est foliorum & florum, qui naturali humore destituti, pallescunt, seu flavescunt, & decidunt: Ideoque cogn.cum נָפַל cecidit, אָבַל lugebat, & הָבַל evanuit; & בָּלָה veteravit. Hinc per Aphæresin, φαυλίζω vileo: item flaveo, flavesco, & Latinum palleo. Item φαῦλος vilis, marcidus; φύλλον & φύλλωμα folium quod citò flavescit, & decidit; Av.Notat hæc Rad. omnium viventium, etiam plantarum & partium earum extinctionem & corruptionem; Cocc. In Bu.Conc. significata hujus Rad. sex sunt. i. emarcescere, flaccescere, cadere, decidere ex marcore, &c. Bu.Conc.& sic occ. in præt. kal, 3.s.m. & f. sic, נָבַל decidit, Isa.40.7,8. Jer.8.13. נָבְלָה concidit, Isa.24.4. & in part.ben.kal, occ.s.m.simpl. sic, נוֹבֵל cadens, Isa.28.1,4. & in s.f. נוֹבָלָה; sed occ.in forma cum duplice sægol ante Thau, simpl. & cum יְ præf. נוֹבֶלֶת decidens, Isa.1.30. וּכְנוֹבֶלֶת sicut decidit, Isa.34.4. in Infin.kal, occ.simpl.cum camets sed cum בְּ præf. cum Scheva penult.sic, נָבוֹל decidendo, Ex.18.18. כְּנָבוֹל juxta decidere, Isa.34.4. Item, in fut.kal, occ. in 2.& 3.s.m. & in 3.pl.m. simpl.& cum Nun parag.in fine; תִּבּוֹל decides, Exod.18.18. יִבּוֹל decidet, Job.14.14. Psal.1.3. Isa.34.4. Ezech.47.12. יִבּוֹלוּ decident, 2 Sam.22.47. Psal.18.46. יִבּוֹלוּן decident, Psal.37.2. In hiphil, הֵבִיל fecit flavescere, Av.vel flaccescere, &c. unde in fut.Hiph. juxta normam esset יַחְבִּיל יַחְבִּיל vel יַבֵּל, תַּבֵּל; atque indè in 1.pl. נַבֵּל decidemus, flaccescemus, &c. sed Isa.64.5. occ.cum יְ conv. præf. præter morem; sic, וְנָבֵל & decidimus, Bu.Conc.vel diffluimus; Bu.Lex. & flavi fuimus, vel palluimus, ut folium omnes nos, &c. Av.& emarcuimus, velut folium omnes nos; Cocc.& cecidimus, &c. Pag. ubi est cum longa vocali camets, pro parva pathach & dagesch seq. & cum sægol pro Tzere; regulariter enim esset וַנַּבֵּל; Bu.Lex.Cocc.Av. Scribitur enim sic per resolutionem magnæ vocalis; Av.Cum camets scil. loco dagesch & pathach; sicut & Gen.25.29. וַיָּזֵד & coxit Jacob pulmentum, à זוּד, pro וַיִּזֵד, à præt.hiph. הֵזִיד. Vel, secundum alios, וַנָּבֵל est 1.pl.fut. Niph. (quasi à 3.s.m. יִנָּבֵל) pro וְנִבַּל; & quia caret Nun radicale, translata est ejus punctura, i.e. camets, in Nun deserviens; secundum normam aliorum carentium Nun radicali, inquit R.D. Pag. Alii verò deducunt à בּוּל, in Hiphil הֵבִיל, vel חֵבֵל; unde in fut.hiph. יָבִיל vel יָבֵל, & in 1.pl. נָבֵל; &c. Sed malim à נָבַל; Merc. meliùs tamen diceretur esse à Rad. בול; Av. Atque indè ex Rad.in hac sigoif.decidendi scil. & emarcescendi volunt deduci No.cum Mem hæmant. præpositò; viz. מַבּוּל m. diluvium, inundatio; Pag.Bu. & sic dicitur, quòd omnia fecerit concidere; Bu.Lex.colluvies aquarum quæ omnia facit flavescere &. marcescere; Av. ab effectu scil, Cocc. Est autem cum dagesch pro מָבּוּל; Pag. Occurrit autem No.hoc simpl.& cum הַ dem.præf. הַמַּבּוּל diluvium, Gen.9.11. הַמַּבּוּל diluvium, Gen.6.17. 7.7,10,17. 9.11,28. 10.1,32. 11.10. ut & cum לְ & לַ pro לָ, præf. sic, וְהַמַּבּוּל & diluvium, Gen.7.6. לְמַבּוּל diluvio, Gen.9.15. לַמַּבּוּל diluvio, Psal.29.10. Deindè, ii.signif.2. hujus rad. נָבַל in Bu.Conc. est, stultescere, stultè agere: & sic occ.in 2.s.m. præt.kal, loco seq. נָבַלְתָּ stultè egisti, Prov.30.32. unde in piel, נִבֵּל vilipendit, turpitudine affecit, Bu.Lex.flavum fecit instar folii marcescentis, vilem fecit; Av. In piel videtur esse infatuare, pro fatuo habere; contumeliis perfundere; Merc.& sic occ.in præt.piel, 1.sing.cum יְ conv. præf.& וְ Aff.loco seq. וְנִבַּלְתִּיךָ turpitudine afficiam te Nah.3.6. & in part.piel, s.m.est, מְנַבֵּל turpitudine afficiens, Mic.7.7. In fut.piel, occ.2.s.m.simpl.& 3.s.m. cum יְ conv.præf. תְּנַבֵּל vilipendito, Jer.14.21. וַיְנַבֵּל & vilipendit, Deut.32.15. Atque indè ex Rad.in hac signif.est No. נָבָל m.stultus, flagitiosus; cui scil.ratio & mens concidit, ut stultè vel turpiter agat; Bu.Lex.homo vilis & abjectus, inquit R.D.Pag. q.d. nequam, homo nihili, amens, ἄσυνετος, insipiens; ratione, cerebro & ingenii vigore destitutus; depravatus, sævus, insulsus; in publicam honestatem vel manifestum Dei verbum peccans; omni sapientiâ & virtute vacuus, in quo nè mica quidem sit bonæ mentis, & in quo nihil succi est, &c. Merc. φαῦλος vilis; qui flavescit, & marcescit ut folium arboris, carens omni humore & vigore judicii & rationis. Hieron.non ineptè transtulit stultum, per Metaphoram; Av. homo mente & animo corruptus, spiritualiter mortuus, vitam veram in se non habens; vita hominis est intelligere & amare veritatem primam, & quod cum ea connexum est, & agere cum lætitia id, quod decet eum qui eam cognoscit. Siquidem omnino vita est agere in se, &, ubi sensus est, jucundè ac suaviter agere. Vertitur autem נָבָל ἄφρων insipiens, stultus; & ei opponitur חָכָם sapiens, Deut.32.6. sed latiùs patet: nam flagitiosum etiam notat. Et Psal.14.1. per נָבָל intelligitur omnis homo ἀπαλλοτριωμένος τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ. ut est Eph.4.18. non regenitus, non sanctificatus, non justus; vide & Psal.74.18. Coc. Occurrit autem No.hoc simpl. locis seq. נָבָל stultus, Deut.32.6,21. 1 Sam.25. 25. 2 Sam.3.33. Job.30.8. Psal.14.1. 53.2. 39.9. 74.18, 22. Prov.17.21. Isa.32.6. Jer.17.11. cui etiam כְּ cop.& לְ sunt præf. sic, וְנָבָל & stultus, Prov.30.22. לְנָבָל stulto, Prov.17.7. Isa.32.5. & in forma pl. m. occ. cum הֵ dem. præf. הַנְּבָלִים stulti, 2 Sam.13.13. Ezech. 13.3. sicut etiam in forma pl. f. (quasi à sing. f. נְבָלָה, stulta, flagitiosa, &c.) occurrit itidem cum הֵ dem. præf. הַנְּבָלוֹת stultarum, Job. 2.10. Item, 2. hinc etiam No. substan. נְבָלָה f. stultitia, flagitium, fœditas; Bu. Lex. res fœda & vilissima; sævitas, insipientia; factum contra publicam honestatem, naturam vel Dei mandatum, quod ignominia & turpitudo comitatur. Ad flagitium referri solet, stuprum virgini aut nuptæ palàm illatum, vel simile facinus publicè contra leges perpetratum: nefas dici potest; Merc. Ex locis ubi legitur hoc no. patet, in ea phrasi facere נְבָלָה (seu flagitium committere) in aliquo, non tantùm spectari turpitudinem facientis, sed etiam ejus in quo ea fit, sive per ὕβριν, sive per justum judicium, sive turpitudine judicis, aliquis pro turpi & pudendo, prostituatur; Cocc. Occurrit autem No. hoc s.simpl. & cum כְּ cop.& הַ dem. præf. נְבָלָה stultitia, flagitium, turpitudo, Gen.34.7. Deu.22.21. Jos.7.15. Job.42.8. Is.32.6. Jer.29.23. וְנְבָלָה & flagitium, Jud.20.6. 1 Sam.25.25. הַנְּבָלָה flagitium, Jud.19.23,24. 20.10. 2 Sam.13.12. Item, 3. hinc etiam No. נִבְלוּת f. idem cum præced. Bu. Lex. stultitia fœda

fœda ac turpis res; turpitudo, ignominia, &c. Pag. prout occ. cum ה֫ Aff. post kibbutz pro Scurek; sic, נְבָלָתָהּ stultitiam ejus, Hos. 2.12. Deindè, iii. signif. 3. hujus rad. ex Bu. Conc. est in nomine indè derivato, נְבָלָה f. cadaver, Pag. Eu. quod sic à נָבוֹל cadendo appellatur; Pag. quasi caducum, aut deciduum dicas; & dicitur tam de hominis quàm bestiæ cadavere; Bu. Lex. est corpus flavum exanime, sive hominis, sive animalis; Av. quasi vigore suo destitutum, marcidum & exangue corpus: נָבַל & נָפַל significatione non abludunt. Hoc autem nomen morticinium vertunt: ut & de homine non dicitur, nisi cùm non est mortuus suâ morte teste Eliâ, ut ex Deut. 21. & Reg. 17. apparet. Quanquam Isa. 26. locus ubi de resurrectione mortuorum agitur, obstat: id quod se torsisse fatetur Elias. Ego generale putarem: ubi de mundis animalibus dicitur, morbo, aut per se exstincta intellige: sed dicitur & de immundis; Merc. נְבֵלָה est πτῶμα, cadaver, à cadendo; Cocc. Occurrit autem no. hoc in forma absol. simpliciter & cum ו cop. & ה dem. præf. נְבֵלָה cadaver, Lev. 7.24..17.15..22.8. Deu. 14.21. Ezec. 44.31. וּנְבֵלָה & cadaver, in Ezec. 4.14. הַנְּבֵלָה cadaver, 1 Reg. 13.24, 25, 28. ut & in forma ſſ. constr. est, & occ. simpl. & cum בְּ præf. בִּנְבֵלַת cadaver, 1 Reg. 13.29. 2 Reg. 9.37. Psal. 79.2. Jer. 7.33. 9 21. בִּנְבֵלָת in cadaver, Lev. 5.2. Jer. 16.18. Item cum י Aff. occ. Isa. 26.16. sic, נִבְלָתִי cadaver meum, Bu. Conc. ubi tzere præter morem, cum Aff. retinetur; Bu. Lex. Vivent mortui tui נִבְלָתִי יְקוּמוּן (cum) cadavere meo surgent: subauditur enim עִם cum, teste R. D. in l. rad. Pag. Quidam autem collectivè sumunt, ut sit singulare pro plurali: quòd omnia Sanctorum corpora sint unum cum corpore Christi: quò putant Matthæum cap. 27. respexisse; ubi ait, nam multa corpora sanctorum, &c. Punctationem non putârim habere quicquam mysterii, quasi alia fuerit Christi in Sepulchro, quàm cæterorum ratio; nam duplice ratione hæc forma invenitur in regimine & cum affixis, ut hîc habes; Merc. vivent mortui tui, & (quemadmodum) corpus meum resurgent; Av. Cadaver meum (collectivè) surgent. Confer Deut. 32. 38. Ego interficio, & vivificо: vulneravi? & ego sanabo; Cocc. Reviviscent tui mortui, cadavera quæque mea resurgunt; Hebr. Cadaver meum; Jun. Vivent mortui tui, corpus meum resurgent: ubi nomen singulare positum collectivè cum verbo plur. significans quòd omnia credentium corpora sint unum corpus cum corpore Christi, & capitis Christi, & cum eo etiam sint resurrectura: quod & factum juxta historiam Matth. 27. Forst. Sed cum aliis affixis venit Scheva sub Beth. ut cum ךָ, הּ, ךְ & ם Aff. quorum quibusdam וֹ, בְ, וּ & מִ sunt præf. prout seq. נִבְלָתְךָ cadaver tuum, Deut. 28.26. 1 Reg. 13.22. נִבְלָתוֹ cadaver ejus, Deut. 21.22. Jos. 8. 29. 1 Reg. 13.24, 28, 30. Jer. 26.23. וְנִבְלָתוֹ & cadaver ejus, Jer. 36.30. נִבְלָתָהּ cadaver ejus, Lev. 11.40. בִּנְבֵלָתָהּ in cadaver ejus, Lev. 11.39. מִנִּבְלָתָהּ de cadav. ejus, Lev. 11.40. נִבְלָתָם cadaver eorum, Lev. 11. 11, 28. Isa. 5.25. Jer. 16.4..19.7..34.20. בִּנְבֵלָתָם in cadav. eorum, Lev. 11.24, 27, 36. וּבִנְבֵלָתָם & in cadav. eorum, Lev. 11.8. Deut. 14.8. מִנִּבְלָתָם de cadav. eorum, Lev. 11.25, 35, 37, 38. Item, iv. signif. 4. hujus rad. est etiam in alio nomine indè derivato; viz. נֵבֶל uter, utris; lagena; hydra, Pag. Bu. à vacuitate, juxta quosdam; ut נָבָל dicitur qui mente & sapientia vacat, Merc. Quando significat vas figulinum, quod laguncula dici potest, semper ponitur in regim. vel cum nomine יַיִן, i. e. vinum; ex quo ejus usus potest intelligi; Av. In quibusdam tamen libris, & in quibusdam locis, inquit R. D. venit hoc nomen cum quinque punctis, נֵבֶל idem, uter pelliceus, vel hydra fictilis; Pag. Occurrit autem no. hoc in hac signif. simpl. cum sex punctis, locis seq. נֵבֶל uter, utris, 1 Sam. 10.3. Isa. 30.14. Jer. 13.12. sed cum ו cop. præs. occ. tam cum quinque quàm cum sex punctis; sic, וְנֵבֶל & utre, 1 Sam 1.24. וְנֵבֶל & uter, 2 Sam. 16.1. In forma pl. m. נְבָלִים lagenæ, hydriæ, &c. Occurrit in forma constr. simpl. & cum לְ præf. ut & cum ו cop. præs. & הֶם Aff. ut seq. נִבְלֵי utres, 1 Sam. 25.18. לִנְבָלִי pro lagenis, Lam. 4.2. וְנִבְלֵיהֶם & utres eorum, Jer. 48.12. Item, v. signif. 5. hujus, rad. est in eod. no. נֵבֶל m. sed in pausa נָבֶל & interdum cum quinq; punctis, נֵבֶל Nablium, Bu. Lex. & Conc. instrumentum musicum; Pag. Bu. Judæi Germani Panduram interpretantur: vide Ab. Ezram; Bu. Lex. Nablum, instrumentum ligneum, intùs cavum, cujus usus est ad ludendum; & sic semper jungitur cum reliquis instrumentis musicis: quum verò est vas testaceum, ejus usus est ad recipiendum liquorem seu vini vel aquæ; & tunc habet idem nomen adjectum, ut vinum, &c. prout supra dictum. Hinc νάβλον, νάβλιον, nablum; ναβλός, citharista, peritus ludendi in nablo; Av. Dicitur autem נֵבֶל nablum; q. d. instrumentum musicum lagenæ similitudinem habens; Cocc. Secundum aliquos dicitur Chorus, vulgò cornamusa, quod sit instar utris pleni; adjunguntur enim fistulæ perforatæ, aut calami perforati; è quibus egreditur dulcis sonus: Interpretes, nunc psalterium, nunc lyram transferunt; Pag. & à vacuitate etiam putant appellari, aut lagenæ vel utris similitudine. Josephus antiq. 7.10. scribit, citheram, i.e. כִּנּוֹר, decachordam fuisse, & plectro percuti: at Nablum duodecim chordarum, & digitis tangi solitum: unde forsan nostræ Chely seu testudini non fuit dissimile. Quidam fistulam utricularem interpretantur; Merc. Occurrit autem no. hoc in hac signif. vel cum duplice ſægol, vel cum cametz penult. ob pausam, simpl. & cum בְּ, & הַ præf. נֶבֶל vel נֵבֶל nablium Ps. 71.22.. 81.3..92.4. וְנֵבֶל & nablium, Isa. 5.12. הַנֵּבֶל nablium, Ps. 57.9..108.3. נְבֶל nablii, Am. 6.6. Sed cum בְ præf. ante tzere & ſægol; בִּנְבֶל nablio, Psa. 33.2..124.9..150.3. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum ו, הַ, בְ & יִ præf. ut seq. נְבָלִים & nablia, 1 Chron. 15.16..16.5..25.6. Neh. 12.27. וּנְבָלִים & nablia, 1 Reg. 10.12. 2 Chron. 9.11. הַנְּבָלִים nablia, Isa. 22.24. בִּנְבָלִים nabliis, 1 Chron. 15.20, 28. 2 Chro. 20.28..29.25. וּבִנְבָלִים & nabliis, 2 Sam. 6.5. 1 Chron. 13.8..25.1. 2 Chron. 5.12. Sed occ. etiam in forma pl. m. constr. cum ה֫ Aff. sic, נִבְלֵיהּ nabliorum tuorum, Isa. 14.11. Am. 5.23. Denique, vi. signif. 6. hujus rad. ex Bu. Conc. est pluvia; idque in forma pl. m. constr. (nominis viz. præced. נֵבֶל scil. pro utre aut lagena) cum ו cop. præf. sic, Job. 38.37. וְנִבְלֵי & pluvias, Bu. Conc. nam נֵבֶל est etiam pluvia, inquit R. D. Pag. וְנִבְלֵי שָׁמַיִם & pluvias cœli quis descendere, (vel quiescere, Merc.) faciet? Vel ut alii exp. & nubes cœli plenas aquâ? &c. Pag. utres cœli, h.e nubes velut in utres digestæ; Bu. Lex. & lagenas cæli quis sistet? i.e. pluviam ceu in lagenæ contentam? Av. Lagenæ vel utres cœli, dicuntur nubes; Cocc. & sic R. D. & utres cœli,

qui

qui ſunt nubes, quis deſcendere faciet? Hieron. & concentum cœli quis dormire faciet? Pag. & utres cœli quis proſternat? i.e. nubes, veluti in utres digeſtas exoneret? Jun. Item ex hac Rad. quidam deducunt no. בּוּל m. Bul, menſis octavi nomen, qui Octobri noſtri reſpondet, ſic dictus, quòd tunc terræ naſcentia tanquam emarcida concidant, 1 Reg.6.38. Kimchi ſcribit Jer. 3. 3. ברוב הזמנים רוב המטר יורד במרחשון לפיכך נקרא ירח בול מענין מבול, ut plurimum multa pluvia decidit in Octobri, idcirco vocatur menſis Bul ex ſignificatione Mabbul. Aliam ſignificationem vide in יָבַל; Bu. Lex. vide etiam בּוּל ſuprà ſuo loco ſub Beth. Radix autem hæc pro ſtulteſcere, in ſenſu morali, ſumitur, (q. d. ab omni bono decidere, ut cum נָפַל conveniat) prout legitur Prov.30.32. אִם נָבַלְתָּ בְּהִתְנַשֵּׂא ſi geſteris te pro נָבָל ſtulto, te extollendo; ἐὰν γὰρ ἀφρονήσῃς. Si cecidiſti quum te efferres; unde R. D. exp. ſi cecidiſti à magnitudine tua, fuit eò quòd glorificabas, & efferebas te. R. Levi hunc locum multifariàm exponit: Præcipuè ſic, אִם נָבַלְתָּ ſi veneris ad ſtultitiam בְּהִתְנַשֵּׂא cauſâ elationis tuæ, ut ſc. iraſcâris propter ſuperbiam cordis tui: וְאִם זְמַמְתָּ, vel etiam ſi cogitâſti in corde tuo ut iraſcâris, etiam quòd iram non oſtenderis, יָד לָפֶה pone manum tuam ad os tuum, & ſic claude os tuum, ut non eloquaris iracundiæ verba. Vel ſic, אִם נָבַלְתָּ ſi feciſti hanc magnam ſtultitiam, ut roborares teipſum in ſuperbia, & efferres te ultrà te: & ſi cogitaſti roborare te in ſuperbia, nè ducas ex ore tuo cogitationem cordis tui. Et appellavit elationem ac ſuperbiam, ſtultitiam, eò quòd res abominabilis ſit: ſic R.Levi. Sed Hieron. hoc pacto vertit, & qui ſtultus apparuerit, poſtquam elevatus eſt ſublimè, &c. Pag. Si ſtultus fuiſti efferendo te, &c. Senſus loci, Iſta animalia quæ modò diximus, ſe efferant, per nos licet: ſed virum Dei nolo altum loqui aut ſapere. Manum ergò ori imponito, i.e. contineto ſermones tuos: Proverbiale dictum, ut Job.9.9. nam, ut ſequitur, ſtulto ſermone tuo litem accenderes, & malum tibi acceſſeres; Jun. Signanter autem legitur etiam hoc verbum in Piel, Deut.32.15. וַיְנַבֵּל צוּר יְשׁוּעָתוֹ id pleniſſimè accipiendum eſſe, res ipſa oſtendit: viz. infamia affecit, pro ſcelerato tractavit, immo morte affecit rupem ſalutis ſuæ. Nam quod generalius hîc dicitur, id per analogiam Scripturæ, & per ipſum eventum, eſt ad ſpecialiores ſignificatus redigendum. Includit enim hoc verbum in Piel omnem ἀτιμίαν, damnationem, blaſphemiam, irriſionem, ac mortem denique ipſam crucis: ut nihil deſit, quod in נָבָל (ſeu flagitioſiſſimo) fieri potuerit, & ut etiam eſſet נְבֵלָה, πτῶμα. Nam עָשׂוֹת נָבָל או נְבֵלָה videtur propriè ſignificare facere ſtultum, flagitioſum (moraliter ſcil.) aut cadaver facere (juxta primam ſignificationem) pro re nata; Cocc. & deturpavit, vituperavit, ſeu floccifecit Deum ſalutis ſuæ vel ejus. R.D. exp. & deſcendere fecit, aut depoſuit eum à magnitudine ſua, ſecundum ſcil. cogitationes & opera ſua. Ab. Ezra, floccifecit cogitatione & ore; Pag. & vilipendit petram ſalutis ſuæ; Av.

Rad. 13. נָבַע eſt, eructare; emanare; ſcaturire: loqui, eloqui: quòd ut aqua ſcaturit è vena, & fonte; ità ſermo ex ore; Pag. De fontibus autem propriè dicitur, è quibus manat & exundat aqua; Merc. ſim. Bu. Lex. & Av. Cogn. cum בָּעָה eruit, elicuit; Occurrit in part. ben. kal, ſ.m. loco ſeq. נוֹבֵעַ eructans, Prov.18. 4. In Hiphil, הִבִּיעַ idem cum kal; Bu. fecit ſcaturire, eructavit; Av. Sed in hac conjug. metaphoricè ferè ſumitur, pro eloqui ſeu effundere ex ore verba more ſcaturiginis; Merc. In fut. hiph. 1.ſ. אַבִּיעַ; unde cum ה parag. eſt אַבִּיעָה eructabo, eloquar, Pſal.78.2. Pro. 1.23. ſed occ. etiam in 3. ſ. m. fut. hiph. & in 3.pl.m. ſimpl. & cum Nun parag. ut & in 3.pl.f. ut ſeq. יַבִּיעַ eructabit, eloq. Pſ.19.3. Prov.15.2,28. Eccl.10.1. יַבִּיעוּ eructabunt, Pſal.94.4-145.7. יְבִיעוּן eructabunt, Pſal. 59.5. חַבַּעְנָה eructabunt, Pſal.119.171. Atque indè nomen מַבּוּעַ m. ſcatebra, ſcaturigo; vena, fons, Pag. Bu. ſcatebræ i. e. ebullitiones aquæ; Pag. fons ebulliens; Av. Occurrit cum ה dem. præf. loco ſeq. הַמַּבּוּעַ ſcaturigo, Eccl.12.6. In forma pl. m. מַבּוּעִים; occ. in forma pl.m. conſtr. ſimpl. & cum ל præf. לְמַבּוּעֵי ſcaturigines, Iſa.49.10. לְמַבּוּעֵי in ſcaturigines, Iſa.35.7. [נִבְרַשְׁתָּא, & emphaticè נִבְרַשְׁתָּא, f. Chald. lychnuchus, lucerna, &c. vide in Conc. Chald. נְבַךְ evacuatus eſt. De hoc verbo paſſivo in Niphal vide rad. פָּצָה; Av.]

Rad. 14. נֶגֶב m. eſt Auſter; meridies; item tractus meridianus, plaga auſtralis; Bu. Lex. Pag. Sed eſt etiam terra arida & ſicca; deſertum, & locus ſiccus & aridus. Nam in plaga meridionali eſt ſiccitas & ariditas; neque habitabilis ſicut aliæ plagæ propter calorem; inquit R.D. Item interdum eſt planities; quia deſertum plerumque eſt planities; Pag. Quidam hoc nomen conferunt cum נָגַף, quòd pars meridionalis ardore ſolis feriatur; ſed ex Chaldæo ductum videtur: ubi, ut & ſæpe in RR. hæc radix eſt חָרַב deſiccari, areſcere; & in Piel נִגֵּב deſiccavit. Sed dicitur & pars meridionalis יְמִין, quòd ſit dextra: item דָּרוֹם; Merc. R. Bechai ſcribit Gen.13.1. נֶגֶב vocatur plaga auſtralis, שְׁאוֹתוֹ רוּחַ נָגוּב וְיָבֵשׁ, quòd iſte ventus ſit ſiccus & aridus propter intenſum calorem ſolis: נֶגֶב enim eſt aridum eſſe, exareſcere, in Targum & apud doctores. Vide & Ab. Ezram in Gen.12.9. Bu. Lex. נֶגֶב eſt Auſtralis plaga aridior versùs meridiem. Cogn. cum נָגַף percuſſit, & cum גָּבַהּ ſublimis fuit: eſt enim regio meridionalis ſublimior, ideòque feritur ardore ſolis; Av. Occurrit autem no. hoc ordine Conc. ſic, נֶגֶב Auſter, auſtralis plaga, meridies, &c. Exod.27.9..36.23..28.9. &c. Iſa.30.6. Zach.14.10. &c. & cum ה dem. præf. הַנֶּגֶב idem, Gen.20.1..24.42. Num.13.29. &c. Ezec.21. 3. Dan.8.9..11.5. &c. ſæpe, Obad.1.19,20. in 70. circ. l. ſed occ. etiam cum הַ, וַ, בַ, וּבַ, & סְ, וּסְ præf. וְהַנֶּגֶב & auſtralis, Joſ.10.40. Jud.1.9. 2 Chron.28.18. Zach.7.7. בַּנֶּגֶב per meridiem, vel in auſtrali, Num.13.17,22..33. 40. Jud-1.16. Pſal.126 4. Iſa.21.1. Dan.11. 29. וּבַנֶּגֶב & in auſtrali, Deut.1.7. Joſ.12.8. מִנֶּגֶב ab auſtrali, à meridie, Gen.13.3. Num.34.4. Joſ.15.3,7,8..18.5,13.. 19. 34.1 Sam.14.5. Ezech.21.3,9.. 40.2.. 47.1. וּמִנֶּגֶב & à meridie, Jud.21.19. Item cum ה locali in fine, occ. locis ſeq. נֶגְבָּה meridiem versùs, Ex.26.18.. 40.24. Joſ. 15.1,2.. 17.9,10..18.13,14,15,16,19. 1 Reg. 7.25. 1 Chron.26.15. 2 Chron.4.4,10. Ezech.47.19.. 48.33. Zach.14.4. cui etiam וְ, הַ, בַ & לְ ſunt præf. ut ſeq. ונגבה

& ad meridiem, Gen.13.14..28.14. 1 Chron.9.24. Ezech.48.10,17. Dan.8.4. הַנֶּגְבָּה ad meridiem, Gen.12.9..13.1. בַּנֶּגְבָּה in meridiano tractu, Jos.15.21. לַנֶּגְבָּה ad meridiem, 1 Chron.26.7.

Rad.15. נָגַד: Rad hæc in Bu. Conc. tria significat; i. Indicavit coràm, nunciavit præsens, monstravit, demonstravit, commonstravit, & quasi cum digito repræsentavit. Est cogn.cum בָּרַד excurrit ad aliquem: nam indicare, vel nunciare, est, famam perferre ad aliquem, ut ad eum excurrat. Hinc per conversionem Radicis *δείκνυμι* ostendo: *δεῖγμα*, &c. & Latinum dico,-as,-are, indicare; & digitus qui demonstrat, index, *δακτύλος*, Av. Non autem occurrit in kal, sed in Hiphil, הִגִּיד est, nunciare, annunciare: indicare, ostendere; exponere, narrare, enarrare; præferre, &c. Pag. Bu. Av. nempe coràm; Bu. Lex. idque verbis, scil. præcipuè: quanquam & interdum ad gestum refertur, ut verbum loquendi Latinè, metaphoricè: cùm quid scil. gestu tam certò indicatur, quàm si ore aut verbis significaretur. Est autem propriè coram referre, à נֶגֶד antè, coràm, de quo infrà; Merc. Occurrit autem verbum hoc in hiph. frequens in textu; ordine Conc. ut seq. scil. In præt. hiph. 3.s.m. simpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ה Aff. Item in 3.s.f. simpl. & cum ו cop. vel conv. præf. ut seq. הִגִּיד indicavit, Gen.3.11..31.20..41.25. Jud.13.6..14.6,9..16.18. 1 Sam.10.16..14.1..25.14. 2 Sam.15.31. 1 Reg.10.3. 2 Reg.4.27. 2 Chron.9.2. Esth.3.4..6.2. Psal.111.6. Isa.41.26..48.14. Jon.1.10. Mic.6.8. וְהִגִּיד & indicabit, indicet, indicat, Lev.14.35. 1 Sam.9.8. 2 Sam.7.11. הִגִּידָה indicavit illud, Isa.48.21. הִגִּידָה indicavit, 1 Sam.25.19,36. Esth.2.10..8.1. וְהִגִּידָה & indicavit eis, 2 Sam.17.17. & in 2.s.m.præt.hiph.occ. etiam simpl.& cum ה parag.ut & cum ו conv. præf. הִגַּדְתָּ indicasti, Gen.12.18..21.26..31.26. Jud.16.15. 1 Sam.24.18. 2 Sam.19.7. Job.26.4. הִגַּדְתָּה indicasti, Jud.14.16. וְהִגַּדְתָּ & annunciabis, indicabis, Exod.13.8. 1 Sam.8.9. & in 1.s. præt.hiph.occ.simpl. locis seq. הִגַּדְתִּי annuncio, profiteor, denuncio; indicavi, Deut.26.3..30.18. Jud.14.16. Neh.2.12,16. Job.42.3. Isa.21.10..43.12..48.3. cui etiam ו conv.est præf. וְהִגַּדְתִּי & indicabo, nunciabo, indico, Num.23.3.1 Sam.3.13..19.3. Isa.44.8. Item in 3.pl.m.præt.hiph.simpl. & cum ו cop.vel conv. præf. & in 2.pl.m.cum ו conv.præf. הִגַּדְתֶּם indicarunt, 2 Sam.19.9. Esth.3.6. Psal.97.6. Isa.3.9. וְהִגִּידוּ & indicabunt, indicant, Deut.17.9.2 Sam.17.16,17. Isa.66.19. וְהִגַּדְתֶּם & nunciabitis, Gen.45.13. In part.hiph.s.m.occ.simpl.& cum ו cop.& ה dem præf. מַגִּיד indicans, annuncians, Gen.41.24. Psal.19.2..147.19. Isa.41.26..42.9..45.19..46.10. Jer.4.15..51.31. Zach.9.12. וּמַגִּיד & nuncians, nuncius, Jer.51.31. Am.4.13. הַמַּגִּיד nuncians, 2 Sam.1.5,13,6..4.10..15.13..18.12. & in forma pl.m. מַגִּידִים indicantes; occ. in forma pl.m.constr.cum ל præf. loco seq. לְמַגִּידֵי indicantibus, Jud.14.19. & in forma s.f. מַגִּידָה indicatrix, indicans, fæm. sed occ. cum duplice sægol ante Thau; sic, מַגֶּדֶת indicans, Esth.2.20. In Infin.hiph.occ.in forma cum Tzere in ult.sic, הַגֵּד indicando, nunciando, Jud.14.12. 1 Sam.10.17..22.22. Jer.36.16. sed cum ל præf.occ. cum jod & chirek in ult. locis seq. לְהַגִּיד ad indicandum, nunciandum, indicare, Gen.32.5..43.6. Deut.5.5. Jud.14.13,14. 1 Sam.4.14. 2 Sam.12.18..15.28. 1 Reg.1.20..18.12. 2 Reg.9.15. Ezr.2.59. Neh.7.61. Job.1.15,16,17,19..33.23. Psal.92.3,16. Jer.50.28..51.31. Dan.2.2..9.23. Mich.3.8. cui etiam formæ cum jod יל & מי sunt præf. וּלְהַגִּיד & indicare, Esth.4.8. מֵהַגִּיד ab indicare, 1 Sam.3.15. In Imper hiph.occ.cum Tzere, sed ante Maccaph cum sægol in ult. cui etiam utrique formæ ו cop. est præf. הַגֶּד vel הַגֶּד־ indica, 1 Sam.23.11. 2 Sam.1.4..18.21. 2 Reg.9.12. Job.38.4,18. Ier.36.17..42.20. Ezech.40.4..43.10. וְהַגֶּד vel וְהַגֶּד־ & indica, Jos.7.19. Isa.58.1. Ezec.23.37. sed in forma cum chirek & jod occ. cum ה parag. add. הַגִּידָה indica, Gen.29.15..32.29.. 37.17. Jud.16.7,10,13. Ruth.4.4. 1 Sam.9.18..10.15.. 14.45. Cant.1.7. Jer.38.28. Jon.1.8. & in forma s.f. Imper.hiph. est, הַגִּידִי indica, Gen.24.23. 2 Reg.4.2. Item in pl.m. Imper.hiph.occ.simpl.& cum ו cop.præf. הַגִּידוּ indicate, Gen.24.49. Psal.9.12. Isa.41.22,23.. 45.21.. 48.20. Jer.4.5..5.20..20.10..46.14..48.20..50.2 וְהַגִּידוּ & annunciate, Jer.31.10. In fut.hiph.1.s. occ. locis seq. אַגִּיד indicabo, annunciabo, Jud 14.16. 1 Sam.9.19..20.9. Psal. 38.19..71.17,18..78.10..142.3. Isa.57.12. Jer.38.15..42.4. Dan.11.2. cui etiam ו conv. est præf. vel plenè, vel cum chirek tantùm absque jod in ult. sic, וְאַגִּיד vel וְאַגֵּד & indicavi, 1 Chron.17.10. Neh.2.18. Isa.48.5. Jer.42.21. Item occ.etiam cum ה parag. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum נִי Aff. אַגִּידָה indicabo, 2 Reg. 7.12. Psal.40.6. וַאֲגִידָה & indicabo, Gen.46.31..49.1.1 Sam.15.17. Jer.33.3. אַגִּידֵנִי indicabo illi, Job.31.37. & in 2.s.m.occ.simpl.& cum ו cop.præf.& in 2.s.f. simpl. תַּגִּיד indicabis, 2 Sam.13.4..15.35. Jer.16.10. Ezech.24.19..37.19. וְתַגִּיד & annunciabis, Exod.19.3. תַּגִּידִי indicabis, Jos.2.20. Item in 3.s.m.fut.hiph. occ. simpl. locis seq. יַגִּיד indicabit, Lev.5.1. Ruth.3.4.1 Sam.9.6.. 20 10..22.22.1 Reg.14.3.2 Reg.6.12. Job.17.5..21.31.. 36 33. Psal.51.17. Prov.12.17..29.24. Eccl.6.12..8.7.. 10.14,20. Isa.21.6. 43.9. Hos.4.12. & cum הַ Interrog. præf. est, הֲיַגִּיד numquid annunciabit? Psal 30.10. Item cum ו cop.præf.occ.cum sægol in ult. absque jod hiph. וַיַּגֶּד & indicabit, Jud.14.15. Job.11.6..12.7. Jer.42.3. Sed cum ו conv.sæpiùs; idque vel cum Tzere vel ante maccaph, cum sægol, absque jod in ult. וַיַּגֶּד vel וַיַּגֶּד־ & indicavit, annunciavit, &c. Gen.9.22..14.13.. 29. 12. &c. Job.36.9. Psal.52.2. &c. in 50.circ.l. sed occ. etiam cum הּ, הָ, & ה Aff. quibus & ו cop. est præf. idque vel cum sægol, vel cum jod, vel cum chirek tantùm in penult. ante Aff. sic, וַיַּגֶּדְךָ & indicabit tibi, Deut.32.7. וַיַּגִּידָה & indicabit illud, Isa.44.7. וַיַּגִּידָהּ & indicabit illud, Jer.9.11. & in 3.s.f. fut.hiph. occ. plenè cum jod hiph. sed cum ו conv.præf. vel cum Tzere, vel cum sægol in ult. absque jod; sic, תַּגִּיד indicet, Esth. 2.10 וַיַּגֶּד vel וַיַּגֶּד & indicavit, Gen.24.28..29.12. Jud.13.10..14.17. Ruth.2.19..3.16.1 Sam.19.11..25 37.2 Sam.11.8. 2 Reg.4.7. ut & in 1.pl.fut. hiph. occ. plenè, sed cum ו conv.præf. cum sægol in ult. ante maccaph, & cum ו cop. plenè cum jod hiph. ante ה parag. & נוּ Aff. נַגִּיד indicabimus, Jer.26.16. וְנַגֶּד & indicavimus, Gen. 43.7..44.24. וְנַגִּידָה & indicabimus, 2 Reg.7.9. וְנַגִּידוּ & indicabimus, Jer.20.10. & in 2 pl.m.fut.hiph.plenè; sic, תַּגִּידוּ indicabitis, Jos.2.14. Jud.14.12. 2 Sam.1.20. 2 Reg.6.11. Cant.5.9. Isa.48.6. Mich.1.10. Item in 3.pl. m.fut.hiph. occ.vel plenè cum jod, vel defectivè cum chirek tantùm absque jod penult. sic, יַגִּידוּ vel יַגֵּדוּ indicabunt, Deut.17.10,11.1 Sam.27.11. Job.15.18. Psal.

148.4. Isa.42.12..44.7. cui etiam formæ plenæ ! cop est præf. וַיַּגִּידוּ & indicabunt,1 Sam.25.8. Psal.22. 32. Isa. 19.12..41.22. sed sæpiùs cum ! conv. præf. idque vel plenè vel def.sic, וַיַּגִּדוּ vel וַיַּגְּדוּ, & indicarunt, annunciârunt, &c. Gen.26.32..42.29..45.26.&c.Psal.50. 6..64.10.&c.in 40.circ.l. In hophal, הֻגַּד indicatum est, nuntiatum est; & legitur tantùm impersonaliter; Av. prout occ.in 3 s.m. præt.hoph.idque simpl.& cum ! cop. vel conv. præf. וְהֻגַּד nunciatum fuit, Jos.9.29. Ruth.2. 11.1 Sam.23.13.1 Reg.10.7..18.13.2 Chron.9.6.Isa.21. 2..40.21. וְהֻגַּד & renunciatum fuerit, Deut.17.4. & in Infin.hoph.occ.cum Tzere in ult. sic, הֻגַּד nunciando, Jos.9.24.Ruth.2.11. Item in fut. hoph. 3.l.m.occ.cum ! conv.præf. locis seq. וַיֻּגַּד & nunciatum, indicatum fuit, Gen.22.20..27.42..31.22..38.13,24.Exod.14.5. Jos.10. 17. Jud.9.25,47.1 Sam.15.12..19.19..23.7..27.4.2 Sam. 6.12..21.11..10.17..19.2.1 Reg.1.51..2.29,41. 2 Reg. 6.13..8.7. 1 Chron.19.17.Isa.7.2. Deinde,ii.signif.2.hujus Rad ex Bu.Conc. est in voce indè deducta, נֶגֶד; quod est coram, ante: è regione: contrà,ex adverso Pag.Bu.Av. Item, propè; Latinis exponitur per præpositiones.: licèt Hebræis veriùs sit nomen significans præsentiam; Av. Quando adjungitur Mem significat מֵרָחוֹק à longinquo, sive à longè: de longè, procul; Pag. ut & quando habet Lamed præpositum,motum significat ad eum, vel id,quod est coram. Sed cum Caph Gen.2. velut correspondentiam, ut ità dicam,significat, & cohabitationem, quâ uxor velut coram viro semper est,& individuâ cum eo vivit consuetudine; Merc. Occurrit autem hæc particula frequens in textu & ordine Conc. ut seq. נֶגֶד coram,ex adverso,&c. Gen.31.32,37. Exod.10.10..19.2.&c. Psal.22.26..23.5..31.20..52.11.. 78.12..109.15..119.46..138.1. Prov.15.11. Eccl. 6.8. Isa.61.11. Lam.30.35. Ezech.40.13.&c. Hos.7.2. Joel. 1.16. in 60.circ.l. cui etiam !, ל & מ sunt præf. ut seq. וְנֶגֶד & coram, Ruth.4.4.1 Sam.12.3..15.30. 2 Sam.12. 12.Neh.3.10.Isa.5.21..24.23.Ezech.42.3. לְנֶגֶד coram, 2 Sam.22.25. 2 Reg.1.13.Neh.3.28,37.. 11.22. Job. 4. 16. Psal.5.6..18.28..26.3.. 37.2.. 101.3,7. Prov.21.30. מִנֶּגֶד è regione, Gen.21.16. Num.2.2.Deut.28.66..32. 52. Jud.9.17..34.20.1 Sam.26.20. 2 Sam.18.13. 2 Reg. 2.7,16..3.22..4.25.Neh.3.19,25,27. Psal.31.23..38.12. Prov.14.7. Isa.1.16. Jer.16.17.Am.9.3.Obad.1.11.Jon. 2.5. sed occ.etiam cum ה parag.sic, נֶגְדָּה coram, Psal. 116.14,18. Item cum י Aff. occ. simpl. & cum ל & מ præf. נֶגְדִּי coram,contra me, Job.10.17.Psa.38.18..44. 16..54.5..89.37.Isa.49.16. לְנֶגְדִּי ante,coram me,Num. 22.32.2 Sam.22.23. Psal.16.8..18.23..39.2..50.8. Dan. 8.15..10.12,16. Hab.1.3. מִנֶּגְדִּי de ante me, Cant.6. 4. Item cum ה, vel in pausa ה֫, occ.etiam simpl.& cum ל præf.ut & cum כֶם Aff. & ל præf. ut seq. נֶגְדֵּךְ vel נֶגְדָּךְ coram te,Gen.47.15.Psal.38.10..39.6.. 69.20..88. 2..119.168. Prov.4.25.Isa.59.12. לְנֶגְדֵּךְ coram,ante te, Gen.33.12. Psal.90.8. לְנֶגְדְּכֶם coram vobis, Isa.1.7. & cum ו Aff.occ.simpl. locis seq. נֶגְדּוֹ ante se, ante eum, ex adverso ejus, Jos.6.5,20. 2 Sam.22. 13. 1 Reg.21. 10,13. Job.26.6.Psal.18.13. Eccl.4.12. Isa.40.17..47. 14.Jer.31.39. cui etiam ל est præf.sic, לְנֶגְדּוֹ coram eo, Bu.Conc.Gen.2.18. faciam ei adjutorium כְּנֶגְדּוֹ hoc est, coram eo; q.d.ut R.D.inquit,ut sit jugiter ante illum, ministretque illi; ubi Caph est expressivum veritatis; ut Gen.25.33. jura mihi כַּיּוֹם verè tempore hoc,&c. ut dictum est in יוֹם; Pag. Secundum coram ipsum, quasi juxta correspondentiam ejus,ipsi scil. tanquam alter-ipse, ac naturali specie ac forma conveniens, aptus ei, &c.Bu.Lex.adjutorium quod coram illo esset: 70. ἐμοὶ αὐτῷ, Av.Sicut etiam vers.20. עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ auxilium se dignum; Cocc. faciam ei auxilium commodum ipsi: Hebr.quasi coram se, (ipse) sit; sic etiam v.20. i.e.naturali specie, & forma analogon,juris vocationisque consors, & omnium officiorum particeps.quòd sit tanquam alter ipse; Jun. Item occ.etiam cum ל & מ præf. sic, לְנֶגְדּוֹ ex adverso ejus, Jos.5.13. מִנֶּגְדּוֹ ab ante eum,Ps. 10.5. Item cum ה & ם Aff.cui ult. etiam ! & ל sunt præf.ut seq. נֶגְדָּהּ è regione sui,Am.4.3. נֶגְדָּם è regione eorum,1 Reg.20.27.2 Chro.7.6. וְנֶגְדָּם & ex adverso eorum, Neh.12. 37. לְנֶגְדָּם ex adverso eorum, 1 Chron.5.11.Neh.12.9,24. Ps.54.8..86.14. Item,iii.signif.3. hujus rad.ex Bu.Conc.est in nomine indè derivato; viz. נָגִיד m.antecessor, antistes, dux, præful, princeps, Bu.Lex.Merc. dux populi; sic appellatus,quòd populus ponat faciem suam, & aspiciat eum in omnibus negotiis suis; Pag.Vel,quòd populo antecellat, vel eum præcedat: idque tam in Ecclesiasticis quàm in civilibus rebus; Merc.Præcipuus,eximius,qui coram populo est, & ei indicat quid faciendum sit; Av. ut Isa. 55.4. נָגִיד וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים principem & præceptorem nationum; de Christo sermo. Dan.9.25. עַד מָשִׁיחַ נָגִיד usque ad unctum Principem; (h.e.donec veniat à Deo designatus & verè unctus; Vide Rad. מָשַׁח) & principatum obtineat; comparandæ Prophetiæ Isaiæ & Danielis; Cocc.Occurrit autem No.hoc simpl.locis seq. נָגִיד dux, 2 Sam.6.21..7.8. 1 Reg.1.35..14.7..16.2.1Chron.9.20.. 11.2..13.1..17.7..26.24..27.16. 2 Chro 6.5..31.12.Job. 31.37. Prov.28.16. Isa.55.4.Jer.20.1. Dan.9.25,26.cui etiam יְ & ל & הֶ, וְ sunt præf. וְנָגִיד & ducem,2Chron. 32.21. הַנָּגִיד dux,1 Chron.12.27..27.4. 2 Chro.19.11. לְנָגִיד in ducem,1 Sam.9.16..10.1..13.14..25 30.2 Sam. 5.2. 1 Chron.29.22.2 Chron.11.22. וּלְנָגִיד & in ducem, 1 Chron.5 2. & in forma constr.s.m.simpl.occ. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm in ult. sed cum ? præf.plenè; sic, נְגִיד vel נְגִד dux,2 Reg.20.5. 1 Chro. 9.11.2 Chro.28.7..31.13.Neh.11.11.Dan.11.22. לִנְגִיד duci,Ezech.28.2. & in forma pl.m. absol. occ. locis seq. נְגִידִים duces, 2 Chron.11.11. Job.29.10. Psal.76.13. Prov.8.6. ut & in forma pl.m.constr.loco seq. נְגִידֵי duces,2 Chron.35.8. De hoc autem No.in forma pl.m. locus suprà cit. Prov.8.6. occurrit notabilis; sic, Audite quoniam נְגִידִים אֲדַבֵּר magna loquar, aut verba bona & sapientia, quæ sic dicuntur quasi principalia. R.Imman. exp.verba gloriosa; aut,gloriosa,i.e.de rebus gloriosis; vel hominum magnorum verba,sapientia scil. & laudabilia; q.d. sicuti נְגִידִים sunt Principes magni, sic verba mea transcendent omnes sermones; Pag. Antecessorum seu Principum,scil.verba, h.e.præstantia,principibus digna; & q.d. principalia: cui similem locutionem vide Prov.22.20. Bu.Lex. Audite quia præcipua loquor; 70. σεμνὰ ἐρῶ, Av. Et est pro וְדִבְרֵי נְגִידִים principibus digna loquor; Cocc. [נָגַד Chald. traxit se, manavit,&c. Vide in Conc. Chald.]

Rad.16. נָגַהּ est וָהַר splendere, splendescere, lucere; Pag.Bu.Est autem verbum hoc è numero quatuor verborum perfectorum in He mobile desinentium; quod ideo

deo insignitur puncto Mappik,ubi dictionem claudit. Quidam cum הָגָה conferunt ; quasi sit, lucem promovere, seu extendere , i.e.emicare ; splendere; Merc. Occurrit autem in præt.& fut.kal, 3.s. m. sic, נָגַהּ splendebit,splendet, Job.22.28. Isa.9.2. יִגַּהּ splendebit, Job. 18.5. In hiphil, הֵגִיהַּ splendere fecit, illuminavit ; Bu. Av. prout occ.in 3.s.m.fut.hiph.sic,יַגִּיהַּ splendere faciet, illustrabit, 2 Sam.22.29.Psal.18.29. Isa.13.10. Atque inde nomina, i.נוֹגַהּ splendor,fulgor,Pag.Bu.Av.Illustratio, seu emicatio lucis, &c. Av. jubar, splendor ; ut Ezech.1.27. וְנוֹגַהּ לוֹ סָבִיב & splendor ei erat circumquaque.Confer זוֹהַר.Prov.4.18. כְּאוֹר נוֹגַהּ ut lucet jubar ; h.e. sol. Ità alibi אוֹר lux, pro sole ; Cocc. & semita justorum כְּאוֹר נוֹגַהּ sicut lux Luciferi : vel ut Hieron.sicut lux splendet ; Pag.vel potiùs dic,lux splendoris , i.e. splendida. Hebræi quidem Luciferum , seu Venerem , ab eximio inter minores stellas splendore,& fulgore , hoc nomine appellant : sed hoc loco non dimoverim à communi significatu ; Merc.Sed juxta R.Iman. נוֹגַהּ hîc est stella cujus lumen non occultatur ascendente aurorâ, sed procedit & illuminat donec oriatur sol. Hanc nos Luciferum vocamus, & Venerem cùm graditur ante solem, manè ; & cùm subsequitur, Hesperum,vesperum , & vesperuginem. Plautus, nec vesperugo,nec vergiliæ occidunt ; Pag.tanquam lux fulgoris, qui subinde fit illustrior ; Av.Simile est luci splendidæ, i.e. tota illorum vita illustris est,& abundæ bonis; ut Ps. 97.11.& 2 Sam.23.4.Jun.Occurrit autem No.hoc ordine Conc.simpl.& cum ן, ה & כ præf. נוֹגַהּ splendor , Prov.4.18. Isa.50.10. Ezech.10.4. Am.5.20. וְנוֹגַהּ & splendor,Isa.4.5.Ezec.1.4,27,13.Hab.3.3.הַנּוֹגַהּ splendor,Ezech.1.28.כַּנּוֹגַהּ sicut splendor , Isa.62.1. Item cum ל, וְ & מ præf. לְנוֹגַהּ ad splendorem, Isa.60.3. Hab.3.10.וּלְנֹגַהּ & ad splendorem, Isa.60.19.מִנּוֹגַהּ à splendore,2 Sam.22.13..23.4.Psal.18.13. sed cum ם, Aff.cholem transp.& mutatur in camets chatuph ; sic, נְגָהָם splendorem suum, Joel.2.10..4.15. Item, ii.hinc etiam No. נִגְהוֹ f.splendor,fulgor,&c.prout occ.in forma pl.f. cum ל præf.sic,לִנְגֹהוֹת splendores,Isa.59.9.

Rad.17. נָגַח est,cornu petere ; Pag.feriit, petiit, impetiit cornibus ; Bu.Lex. impetum fecit cornibus in aliquem ; percussit cornibus ; dicitur enim propriè de animalibus cornutis; metaphoricè verò de hominibus est ferire,percutere ; Av.Occurrit in fut.kal,3.s.m. cum pathach, sed in pausa cum camets ; sic,יִגַּח vel יִגָּח cornu ferierit,Exod.21.28,31,32. In Piel נִגַּח idem,cornibus petiit,seu percussit ; Av.prout occ.in part. Piel,s. m. sic, מְנַגֵּחַ cornupetentem,Dan.8.4. & in fut.Piel, occ.in 2.& 3.s.m. ut & in 1.pl.& 2.pl.m.ut seq. תְּנַגַּח cornu feries,1 Reg.22.11. 2 Chron.18. 10. יְנַגַּח cornu feriet , Deut.33.17.תְּנַגְּחוּ cornu feriemus,Psal.44.6.תְּנַגַּח cornu ferietis, Ezech. 34.21.In hithpael, הִתְנַגֵּחַ confligere ; Bu. vel הִתְנַגַּח fecit se impingere in alios ; Av. q.d. arietavit ; Cocc. prout occ.in fut.hithp.3.s. m. loco seq. יִתְנַגַּח confliget , Dan.11.40. Atque indè No.נַגָּח cornupeta, petulcus : semper feriens cornibus, Pag.Bu. Av.&c. prout occ.locis seq. נָגָח petulcus , Exod. 21. 29, 36. [נָגָל; indè, ut quibusdam placet, מַגָּל , i.e. falx: sed de hoc vide Rad. מָגַל; Av.Bu.Conc.]

Rad.18. נָגַן est, manu pulsare musicum aliquod instrumentum, inquit R.D. Pag.Bu.&c. sicut שָׁר est, ore canere ; unde Psal.68.26. utrumque ponitur : prevenerunt שָׁרִים cantantes , seu cantores, אַחַר נוֹגְנִים (in forma scil.pl.in. part.ben.kal, à sing. נוֹגֵן pulsans, &c.) postea pulsantes, aut pulsatores : nam post illos qui ore canebant , erant pulsantes musica instrumenta ; Pag. Significat enim hæc Rad.Chordas manu aut digitis movere, & pulsare , ut symphoniam , & sonum seu concentum edant : artificiosè movere instrumentum musicum , seu ludere instrumento musico ; Merc. Modulatus est,&c. Accipitur tam de voce humana quàm de organis & instrumentis lætitiam excitantibus ; Av.In loco autem cit. נוֹגְנִים est part.vel potiùs nomen participiale pl.m. pulsatores, fidicines ; Bu.Lex.In piel. נִגֵּן idem; pulsare instrumentum musicum ; Bu.man. lusit ingeniosè in musicis instrumentis ; Av. prout occ.in præt.piel, 3.s.m. cum ן conv.præf. וְנִגֵּן & pulsabit, 1 Sam.16.16, 23. & in part. piel, s.m.occ.simpl. & cum ה dem. præf. מְנַגֵּן pulsans, pulsator, 1 Sam.16.16.. 18.10.. 19.9. 2 Reg.3.15. הַמְנַגֵּן pulsator, 2 Reg.3.15. ut & in Infin. piel,occ.simpl.& cum כְּ & לְ præf. נַגֵּן pulsare, 1 Sam. 16.18. Psal.33.3. Isa.23.17. Ezech.33.32. כְּנַגֵּן juxta pulsare, 2 Reg.3.15. לְנַגֵּן pulsando,1 Sam.14.17.In fut. piel, 3.s.m. יְנַגֵּן pulsabit : unde in 1.pl. fut. piel est, נְנַגֵּן pulsabimus, Isa.38.20. Atque indè nominâ, i.נְגִינָה f. pulsatio fidium, pulsatio musica , modulatio; Pag. Bu. Concentus, harmonia,carmen,&c. Av. Occurrit in forma constr. pro forma absoluta ; sic, Psal.61.1. in titulo, victori עַל נְגִינַת super neginath, aut super instrumentum aliquod musicum sic appellatum ; vel super pulsationem ; & ponitur pro נְגִינָה: Thau enim ponitur vice He , ut inquit R.D. Hieron.super organum;70. ἐν ὕμνοις, i.e.in hymnis.Targum super תּוּשְׁבְּחַיִן laudem aut laudes ; Pag. super pulsationem , vel in pulsatione fidium ; Bu. Lex. Super carmine (instrumenti scil. musici) Av. super fidibus ; Cocc. Ad pulsationem; Cev. Quia David dedit uni è cantoribus Psalmum hunc ad pulsandum illum ; Pag. Sed occ. etiam cum י & ם, Aff. cui ult.etiam מ est præf.נְגִינָתִי pulsationis meæ, Ps. 77.7. נְגִינָתָם pulsatio eorum , Job.30.9. Lam.3.14. מִנְּגִינָתָם à pulsatione sua,Lam.5.14. & in forma pl. f. occ.cum י & בְּ præf.ut & cum י_, & in pausa י, Aff. cui priori י cop. & alteri בְּ est præf.ut seq. וּנְגִינוֹת & pulsationes, Psal.69.13. בִּנְגִינוֹת in pulsationibus, pulsatilibus instrumentis , Psal.4.1..6.1.. 54.1..55.1..67.1.. 76.1. וּנְגִינוֹתַי & pulsationes meas, Isa.38.20. בִּנְגִינוֹתַי in pulsatilibus meis, Hab.3.18. Item,2. hinc etiam No. cum Mem heemant.præpositò. מְנַגִּינָה f.idem,Pag.Bu. modulatio,carmen,canticum ; Av. cantilena. Cocc.In forma constr. ; indè cum ם, Aff.est, מְנַגִּינָתָם modulatio istorum, Lam.3.63.

Rad.19. נָגַע est tangere, attingere,contingere, pertingere : item pervenire , appropinquare : item lædere, percutere , flagellare; vel, plagis afficere ; Pag.Bu. &c. prævenit attingendo: item, attigit cum læsione,attigit durè absque omni misericordia : unde interpretes sæpe verterunt pro percutere & flagellare ; ut cùm flagellum aut plaga attingit aliquem ; Av. Generaliter נָגַע est tangere, vel in bonum, vel in malum: unde in Pihel, auctâ significatione,est, vulnerare,percutere,cum Accusativo : quo significatu & in kal invenitur : unde in Niphal est, cædi, percuti. Pro tangere plerumque construitur cum Beth. In Hiphil est, pertingere, Latinè pervenire , & interdum in kal. Invenias & in kal

cum nudo Accuſ. conſtructum; item cum אֶל vel עַל, Item cum עַד, ſed tunc magis eſt attingere, aſſequi, pertingere. Quum ſumitur pro vulnerare, eſt idem penè cum ſequenti נָגַף. Sed propriè tunc vehementiorem tactum, quo quis læditur, ſignificat, i. e. percuſſionem, &c. Merc. In Bu.Conc.Rad. hæc duo ſignificata habet. i. Eſt, tangere; percutere, &c. & ſic occ. in præt.kal, 3.ſ.m.& ſ. ſimpl.& cum וְ conv.præf.utrique, נָגַע tetigit, Gen.32.32. 1 Sam.10.27.Iſa.6.7. Jer.4.18.. 51 9. Mich.1.9. וְנָגַע & tanget, Hag.2.12. נָגְעָה tangit, pertingit, Jud.20.41.1 Sam.6 9.Job.19.21.Dan.10.10. וְנָגְעָה & pertigerit, Jer.4.10.& in 3.pl.præt.kal, נָגְעוּ ſed occ. in pauſa cum cametz penult.ſic, נָגָעוּ attingunt, pertingunt,Iſa.16.8. Jer.48.32.Hoſ.4.2. & in 1.pl.præt. kal, נָגַעְנוּ vel נָגָעְנוּ, prout occ.cum ה Aff. נָגַעְנוּהָ tetigimus te,Gen.26.29. In part.ben.kal, ſ.m.occ.ſimpl. & cum וְ cop.& הַ dem.præf. נוֹגֵעַ tangens, Num.31.19. 1 Reg.19.5. Dan.8.5..9.21..10.16. Zach.2.12. וְנוֹגֵעַ & tangens, Lev.11.37. הַנּוֹגֵעַ tangens, Gen.26.11.Exod. 19.12..29.37..30.29. Lev.11.24,26,27,31,39.. 15.10, 19,21,22,27.Num 19.11,13,18.Prov.6.29.Am.9.5.Zac. 2.8. Item cum וְ præf.eſt, וְהַנּוֹגֵעַ & tangens, Lev.15. 7..22.4. Num.19.21.& in forma pl.m. ben.kal,occ. cum הַ dem.præf. הַנּוֹגְעִים attingentes, Jer.12.14. In ſing.ſ.ben.kal, נוֹגֵעָה attingens, ſ. &c. ſed occ. in forma cum duplice pathach ante Thau;idque ſimpl.& cum הַ dem. præf. נוֹגַעַת pertingit, Jud.20.34.1 Reg.6.27. הַנּוֹגַעַת נוֹגְעוֹת attingens,Num.19.22.Item in forma pl.f.kal eſt, attingentes, 1 Reg.6.27. In Infin. kal, occurrit, cum וּ cop.præf. וּנְגֹעַ & attingere, Exod.19.12. prout etiam occ. plenè cum לְ præf. ſic, לִנְגֹעַ attingere, Gen. 20. 6. Joſ. 9. 19. Job.6. 7. ſed cum כְּ & לְ præf. defectivè abſque Nun 1.Rad.& cum Thau ejus compenſativo in fine poſt duplex pathach; ſic, כִּגְעַת juxta attingere, Ezech.17.10. לָגַעַת attingere, 2 Sam.14.10. ſed cum affixis in forma plena Infin.kal, נָגְעוֹ, cholem tranſp. & mutatur in cametz chatuph, ut cum ךָ & וֹ Aff.cui ult. etiam תְ eſt præf.ſic, נָגְעֵךְ attingere te,Ruth.2.9. בְּנָגְעוֹ in attingere eum, Lev.15.23. In Imper.kal, ſ.m. forma plena eſt נְגֹעַ vel נְגַע: ſed occ.defectivè abjectâ Nun 1.Rad. idque ſimpl.& cum וְ cop præf. גַּע tange,Pſ.144. 5 וְגַע & tange, Job.1.11..2.5.In fut kal,3.ſ.m.occ.ſimpl. & cum וְ cop. & יְ conv-præf.ut ſeq. יִגַּע tanget,Lev.5.3.. 6.11,20..7.19.Lev.15.5,11,12..22.5. Num.19.16,22. 2 Sam.23.7. Job.5.19. Pſal.104.32. Hag.2.13. וַיִּגַּע & tetigerit, 2 Sam.5.8. וַיִּגַּע & tetigit, Gen.32.25. Jud.6.21. 1 Reg.19.7. 2 Reg.13.21. Ezr.3.1.Neh.7.73. Job.1.19. Dan.8.18..10.18. Jon.3.6. In 3.ſ.f. fut.kal, occ.cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. cui priori formæ וְ conv.eſt præf. תִּגַּע vel תִּגָּע tanget,attinget, Exod.19.13. Lev.5.2..7.21..12.4..22.6. Job.4.5. וְתִגַּע & attigit, tetigit, 1 Reg.6.27.Eſth.5.2. prout etiam in 2. pl.m.occ.itidem cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, תִּגָּעוּ vel תִּגְּעוּ attingatis, Gen.3.3. Lev.11. 8.Num.16.26. Deut.14.8.1 Chron.16.22. Pſal.105.15. Iſa.52.11.Lam.4.15.& in 3.pl.m.fut.kal eſt, יִגְּעוּ attingent, Num.4.15.Lam.4.14. In hiphil, הִגִּיעַ invenitur tranſit. & intranſit. quanquam, inquit R.D. ſi ſubtiliter expenderis, conſideraveriſque, omne hiphil eſt tranſitivum; Pag. Intranſitivum ergò eſt propriè, cùm ſignificat quod Latinè dicitur appetere, de tempore; ut appetit dies vel hora, & id genus: item cùm in. uni-

verſum eſt pertingere. Aliàs tranſitiuum eſt,pro perducere, facere pervenire, admovere,&c.Merc.Cev. הִגִּיעַ pertingere fecit, admovit, conjunxit: item deturbavit, dejecit: & intranſitivè, pervenit,obvenit, obtigit,pertigit; Bu.Lex. Conſtruitur autem in hiphil cum אֶל, לְ, עַד & עַל; Av. Occurrit autem in præt. hiph, 3.ſ. m. locis ſeq. הִגִּיעַ pervenire fecit, pertingit, pervenit, advenit, 2 Chron.28.9.Eſth.9.1,26. Cant.2.12. Iſa. 25.12. Lam.2.2.Ezech.7.12. Item in 2.ſ.m. præt. hiph. occ.ſimpl.ſed in 1.ſing.cum תִּ conv.præf.& הִ Aff. הִגַּעְתָּ pervenisti, Eſth.4.14. וְהִגַּעְתִּיהוּ & pertingere faciam eum, Ezech.13.14. ut & in 3.pl.præt. hiph.occ.ſimpl.& cum וְ conv.præf. ut & in 2.pl.m.cum וְ conv.præf. הִגִּיעוּ advenerunt, pervenerunt, Eſth.6.14. Pſ.88.4. וְהִגִּיעוּ & pertingunt, Eccl.12.1. וְהִגִּיעָם & admovebitis,Exod.12.22. In part.hiph.ſ.m.occ.ſimpl.& cum שֶׁ præf.ſic, מַגִּיעַ pertingens, Gen.28.12.2 Chron.3.11,12. Eſth.4. 3..8.17. Eccl.8.14.Dan.8.7. שַׁמַּגִּיעַ obtingit,Eccl.8.14. & in forma pl.m.abſol. מַגִּיעִים conjungentes,&c. ſed occ.in forma pl.m.conſtr.ſic, מַגִּיעֵי conjungentibus,Iſa. 5.8. Item in forma ſ.f. part.hiph. מַגִּיעָה vel מַגֵּעָה: ſed occ.in forma cum duplice pathach ante Thau;ſic, מַגַּעַת pertingens, 2 Chr.3.11. In Infin.hiph.occ. cum יְ præf. ut & cum נִ Aff.ſic, וְיַהְגִּיעַ & in adveniendo, Eſth.2. 12,15. הַגִּיעָנוּ pervenire nos, 1 Sam.14.9. In fut. hiph. 3.ſ.m.occ.plenè,ſimpl.& cum וְ cop.præf. יַגִּיעַ attinget, Job.20.6.Iſa.8.9.Zac.14.5. וַיַּגִּיעַ & pervenit, Dan.12. 12. ſed cum וְ conv.præf.occ.defectivè cum pathach,abſque jod hiph.in ult.ſic, וַיַּגַּע & admovit, Iſa.6.7. Jer.1.9. & rurſus plenè cum jod hiph.ante נָהָ Aff. ſic, יַגִּיעֶנָּה dejiciet eam,Iſ.26.5.& in 3.ſ.f.ſimpl.& cum וְ conv. תַּגַּע pertigerit,aſſequatur,Lev.5.7. וַתַּגַּע & abjecit,Exod. 4 25. & in 3.pl.fut.hiph. occ. plenè, ſimpl.& cum וְ conv. præf. וַיַּגִּיעוּ & abjecit,Pſal.32.6. Iſa.30.4. וַיַּגִּיעוּ & pertingunt,Pſal.107.18. Deinde, ii. ſignif.2. hujus rad. ex Bu.Conc.eſt, plagis afficere, lædere, &c. Vide ad initium Rad.& ſic occurrit in part.pahul kal, ſ.m. ſic, נָגוּעַ plagâ affectus, Pſal.73.14. Iſa.53.4.In Niphal, נִגַּע percuti, Bu.vel, percuſſus eſt à ſeipſo; Av.unde à 3.ſ.m. fut.niph. יִנָּגַע plagis afficietur, Occ. in 3.pl.m. cum וְ conv.præf. וַיִּנָּגְעוּ & plagis affecti ſunt, Joſ.8.15. In Piel, נִגַּע percuſſit,plaga affecit, Bu.q.d. attigit graviter: i.e. percuſſit aliquâ plaga; Av.& occ.in 3.ſ.m.præt.piel, cum הִ Aff.& in 3.ſ.m.fut.piel,cum יְ conv. נִגַּע plagâ affecit eum,2Chr.26.20 וַיְנַגַּע & plagis affecit,Gen.12.17.2Reg. 15.5.In pual, נֻגַּע plagis affectus eſt;unde in fut.Pual,à 3. ſ.m. יְנֻגַּע plagis afficietur,occ.in 3.pl.m.cum cametz pro Scheva penult.ob pauſam; יְנֻגָּעוּ plagis afficientur,Pſ. 73.5. Atque indè nomen נֶגַע m. plaga, percuſſio, Pag. Bu. læſio animi vel corporis, vel etiam rei inanimæ; Merc. afflictio, macula, plagæ & afflictiones: item pro flagello & læſione; Av.Occurrit autem ſimpl. cum ſægol, ſed in pauſa cum cametz penult.locis ſeq. נֶגַע vel נָגַע plaga,Ex.11.1.Lev.13.3,9,&c.10.l.14.3,32,34,35. Deu.17.8..21.8.1 Reg.8.37,38. 2Chr.6.28.Pro.6.33.cui formæ cum ſægol וְ cop.præf. וְנֶגַע & plaga, Pſ.91.10.ſed ſæpiùs occ.cum הַ dem.præf idq;ante utramque formam, locis ſeq. הַנֶּגַע vel הַנָּגַע plaga, Lev.13.3,4,5,&c.19.l. 14.36,37,39,44,40,43,48. ſed occ.etiam cum בְּ, וּ, כְּ, וְ & לְ præf.formæ cum ſægol; ut ſeq. וְהַנֶּגַע & plaga, Lev.13.58 בְּנֶגַע in plaga, Deut.24.8. בְּנֶגַע in plaga, Lev.13.3. לְנֶגַע ad plagam, Lev.

Lev.13.2. לְנֶגַע & inter plagam, Deut.17.8. Item occ. etiam cum ־, ־ָ & ־ִ Aff. mutando pro more primum sægol in chirek & alterum in Scheva ante Aff. sic, נִגְעִי plagæ meæ, Psal.38.12. נִגְעָךְ plagam tuam, Psal.39.11. נִגְעוֹ plaga ejus, plagam suam, Lev.13.44. 2 Chron.6.29. & in forma pl.m absol.occ.simpl.& cum יִ præf.ut & in forma pl. m. constr. cum יְ præf.ut seq. נִגְעֵי plagæ, Gen.12.17. וּבִנְגָעִים & plagis, Psal.89.33. וּבִנְגָעָי & plagis, 2 Sam.7.14. De hoc autem verbo in 1.signif.unus aut ter locus notandus; viz. Num.4.15.ex fut. kal, & non יִגְּעוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ tangent sanctitatem, &c. Pag.i.e.rem sanctam, Deoque consecratam; Pag. Hîc autem falluntur qui credunt, Isa 65.23. non יִגְעוּ laborabunt in vanum: esse ab hac Rad. נָגַע, non frustrà attingent, uxores, sc. quia mox verbum pariendi sequitur: sed tunc fuisset dagesch in Gimel. Deest autem Metheg in יִגְעוּ inter scil. chirek & scheva, pro יִיגְעוּ, quod loco primæ radicalis omissæ, ut & aliàs, ponitur; Merc. Item, Lev.5.7. ad fut.hiph.& si non תַּגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה sic exp. & si non attingere fecit manum suam, sufficientiam pecoris; Pag. Verùm non ità rectè potest exponi, cùm verbum sit fæm. etsi ità Kimchi resolvat, si non pervenire fecerit manum suam ad substantiam ex qua comparet ovem. Sed malim intransitivè, si non eò pervenerit ipsius manus, i.e. si non eò usque sit dives, ut satis esse possit ad habendam ovem. Alii, si non attingere fecerit manus ejus, ipsum scil. sufficientiam ovis; quod non displicet; Merc. Cev. Hieron. si autem non potuerit offerre pecus; Pag. si non attingat, i.e. assequatur, manus ejus, quanti est ovis; Cocc. Item Exod.4.25. וַתַּגַּע & tangere fecit pedes ejus, Pag. i.e. admovit, vel adhibuit ejus pedibus; Merc. Hieron. tetigítque pedes ejus. Sed prior est germanior lectio, cùm sit verbum propriè transitivum; unde R. Sal. exp.& projecit eum ante pedes ejus; i.e. ipsius Mosè. Targum, approq inquare fecit ante illum; Pag.

Rad.20. נָגַף est, percutere; cædere ad mortem, & interdum, citra mortem: item impellere; impingere, offendere, &c. Pag. Bu. verberavit, plagâ affecit, item offendit, impegit; Bu. Lex. Consternavit, ad internecionem percussit, cecidit: proprie ad corpus refertur quando illud percussum corruit. Cogn. cum נָקַף succidit, præcidit; sed hoc tantùm accipitur de inanimatis; illud verò de animatis; Av. Sed plus est quàm consternare; nam impetum & depulsionem notat: cum verbum præcedens sæpe sit, Leviùs tangere, & citra offensam, quam hoc verbum includit; Merc. Occurrit autem in præt.kal 3.s.m.simpl.& cum ־ָ cop.præf. ut & cum ־ַ & ־ִ Aff.ut & in 3.pl.cum ־ָ cop.vel conv.præf. נָגַף percussit, 2 Chr. 13.15. וַיִּגְּפֵם & percutiet, Isa.19.22. נִגְּפָנוּ percussit nos, 1 Sam.4.3. נִגְּפָנוּ percussit eum, 2 Chron.21.18 וַיִּגְּפוּ & percusserint, Ex.21.22. & in part.ben.kal, s.m. est, נוֹגֵף percutiens, Exod.7.27. 2 Chron.21.14. In Infin. kal, occ.simpl.cum camerz penult.sed cum ־ָ præf.cum scheva penult.sic, נָגוֹף percutiendo, Isa. 19.23. לִנְגוֹף percutere, ad percutiendum, Exod.12.23. Item cum ־ִ Aff. cholem transp.& mut. in camerz chatuph post בְּ præf. sic, בְּנָגְפּוֹ in percutere eum, Exod.12.27. In fut. kal, occ.in 1.sing.simpl.& cum ־ָ conv.præf. ut & in 2. s. m. simpl.sic, אֶגּוֹף percutiam, Ps.89.24. וְאֶגּוֹף & percussi, Jos.24.5. תִּגּוֹף percutias, offendas; impingas, Ps.91.12. Prov.3.23, & in 3.s.m.fut.kal, occ. itidem simpl. & cum ־ָ conv.præf. יִגּוֹף percutiet, Exod.21.35. וְיִגּוֹף & percussit, Exod.32.35. Jud.20.35.1 Sam.25.38. 2 Sam.12. 15.2 Chron.14.11. cui ult. ־ֹו est etiam Aff. וַיִּגְּפֵהוּ & percussit eum, 2 Chron.13.20. Item cum ־ָנּוּ Aff.est, יִגְּפֶנּוּ percutiet eum, 1 Sam.26.10. In Niphal, נִגַּף cæsus, plagâ affectus fuit; Bu. Lex. Av. Constr.uitur cum לִפְנֵי; Av.& occ.in præt.niph.3.s.m. sic, נִגַּף percussus esset, 2 Sam.10.15. In 3.pl.præt.niph. occ.cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult.& in 2.pl.m.occ. cum ־ָ conv.præf. נִגַּפְתֶּם percussi fuerunt, 2 Sam.10.19.1 Chron. 19.16,19. נִגָּפוּ percuterentur, Jud.20.36. וְנִגַּפְתֶּם & cædemini, Lev.26.17. In part.niph.occ.in sing.& pl.m. sic, נִגָּף percussus, Deut.28.25. Jud.20.39. נִגָּפִים percussi, Deut.28.7. Jud.20.32. Item in Infin.Niph. occ.in forma non multùm usitata, viz absque He nota Infin.niph. & cum Nun 1.Rad.cum chirek ante dagesch in 2.Rad.& vau cholem in ult.ante 3.Rad. vel est forma Infin. composita ex kal & niphal; sic, נָגוֹף percutiendo, Jud.20. 39. sed cum בְּ præf.occ.in Infin.niph.juxta morem; sic, בְּהֻנָּגְפָה in percuti, 1 Reg.8.33. In fut. niph. 3. s. m. occ. simpl.& cum ־ָ conv.præt. וַיִּגָּף percutietur, 2 Chron.6. 24. וַיִּגָּף & cæsus fuit, 1 Sam.4.2,10.2 Sam.2.17.2 Reg. 14.12.2 Chron.25.22. & in 2.pl.m. fut. niph. occ. simpl. sic, תִּגָּפוּ percutiamini, Num.14.42. Deut.1.42. sed in 3.pl.m.fut.niph.occ.cum ־ָ conv. præf. cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult.sic, וַיִּגָּפוּ & percussi fuerunt, 1 Sam.7.10.2 Sam.18.7. וַיִּנָּגְפוּ idem, 2 Chron.20. 22. In hithpael הִתְנַגֵּף lædi, offendi, Bu. consternavit seipsum impingendo; Av. unde in fut.hithp.à 3. s. m. יִתְנַגֵּף percutietur, &c. occ. in 3.pl.m. sic, יִתְנַגְּפוּ percutiantur, Jer.13.16. Atque inde nomina, i. נֶגֶף m, plaga, percussio, Pag. Bu. clades, strages, quæ etiam internecionem notet; Merc. plaga interitûs; Av. prout occurrit simpl.& cum הַ dem.præf.viz.ante camerz in pausa, sed ante sægol penult.extra pausam; ut seq. נֶגֶף plaga, Ex.12.13.. 30. 12. Num.8.19. Isa.8.14. הַנֶּגֶף plaga, Num.17.11. הַנָּגֶף plaga, Num.17.12. Jos.22.17. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem hemant. præpos. viz. מִנֶּגֶף f. idem cum præced. plaga consternans aliquem, cædes, strages, &c. Av. Occurrit simpl. locis seq. מִנֶּגֶף plaga, 1 Sam.4.17. 1 Sam.6. 4.2 Sam.17.9. 2 Chron.21.14. Psal.106.29. cui etiam הַ, בְּ, כְּ & לְ sunt præf.ut seq. הַמִּנֶּגֶף plaga, Num.17. 13..25.5,18,19..31.16.2 Sam.18.7..24.21,25. 1 Chron. 21.22. Psal.106.30. Zach.14.12,18. וְהַמַּגֵּפָה & plaga, Num.17.15. בַּמַּגֵּפָה plagâ, Num.14.37.. 17.14.. 25.9. Ezech.24.16. כַּמַּגֵּפָה sicut plaga, Zac.14.15. לְמַגֵּפָה ad plagam, 1 Chron.21.17. & in forma f.f.constr. est, מַגֵּפַת plaga, Zach.14.15. Item in forma pl.f.occ.cum ־ַ Aff.sic, מַגֵּפֹתַי plagas meas, Exod.9.14.

Rad.21. נָגַר est, fundere, diffundere; defluere, decurrere; Pag. proprie significat, cum impetu defluere; effundi. Nam in Niphal usitatum est; & in Hiphil, effundere facere, decurrere. Sunt qui, cum גּוֹר, גָּרַר, & גָּרָה conferentes, putent proprie esse, attrahere: unde huc reducunt ruminandi verbum; quod fit attractione cibi ad ôs, Lev.11.17. de quo suprà in גָּרַר; Merc. In fut.kal, יִגַּר refluere fecit; vide in Rad. גָּרַר; Cev. נָגַר extraxit, defluxit extractus, diffudit, decurrit. Cogn. cum גָּרָה ruminavit, attrahendo cibum; & cum גָּרַר traxit ferram secando. Hinc per Aphæresin 1.Rad. est Latinum, curro, decurro. In kal est, traxit, attraxit; prout occ.in 3.s.m.fut.kal, Lev.11.7. & ipsa (sus) ruminationem

habet,non יִגָּר trahet, immunda ſit,&c. Av. qui hoc hîc locat in kal. Apud reliquos verò non occurrit niſi in Niphal, נִגַּר defluxit, diffluxit; diffudit vel effudit ſe, perfuſus fuit; Bu.Lex.extractus fuit ut diffluat; Av.manavit; ut infrà,ex Pſal.77.1. יָדִי לַיְלָה manus mea noctu נִגְּרָה trahebatur, & quaſi manabat, & non intermittebat; i.e. manus me premens pergebat & perſeverabat me premere, ut amnis manans; Cocc. manus mea, vel potiùs plaga mea, juxta R.D.defluxit, ſeu diffudit ſe, & non quieſcet, pro quievit. Hieron.manus mea nocte extenditur; Pag.manus mea perfuſa; Bu. Lex. extracta eſt; Av.&c Occurrit autem ordine Conc. in 3.ſ. f. prætniph.ſic,נִגְּרָה defluxit, diffudit ſe, Pſa.77.3. Lam.3.49. In part.niph. à ſ.m. נֹגֵר defluens,&c.occ. in forma pl.m. cum ה dem.præf. הַנֹּגְרִים diffluentes, 2 Sam.14.14. Item in forma pl f.part.niph. נֹגְרוֹת defluunt; Bu.defluentes; Pag.Job.20.28.migrabit proventus domus ejus, נִגְרוֹת detracta in die iræ ſuæ; Av. diffluentia, in die iræ ejus, ſcil.ſunt,i.e. omnia diffluunt; Cocc. demigrat proventus domûs ejus, defluunt (omnia) in die iræ illius,i.e. ſtillant & detluunt velut aqua; Jun. In hiphil, הִגִּיר diffluere fecit,fudit, Bu.Lex.Av. traxit; vel neutraliter, effuſus eſt, Av.dilabi fecit, effudit; Cocc.Occurrit in præt.hiph.1.ſ. cum ! conv.præf.ſic, וְהִגְרִתִי & faciam ut diffluant,Mic.1.6.In Imper.hiph.ſ.m. הַגֵּר fac diffluere, vel dilabi, effunde,&c. Sed cum ! cop. præf. & ם Aff.occ.defective cum chirek tantùm abſque jod penult. וְהִגְרֵם & fac ut diffluant, Jer.18.21. In fut.hiph. וַיַּגֵּר, תַּגֵּר, &c. fundet,fundes, &c. ſed cum ! conv. occ.in 3.& 2.ſ.m. cum Tzere in ult. pro chirek magno, ſic, וַיֵּגֶר & fudit, Pſal.75.9. וַתַּגֶּר & feciſti diffluere, Ezech.35.5. & in 3. pl m. fut. hiph. occ. cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff.ſic, יַגִּירֻהוּ & facient diffluere eum, Pſal.63.11. In hophal, הֻגַּר profuſus, diffuſus fuit; unde in part.hoph. à ſ.m. מֻגָּר diffuſus,manans, &c. occ. in forma pl.m.ſic, מֻגָּרִים profuſæ,diffuſæ, Mic.1.4. Atque hinc nomen נַר; Av.vel נָר m.Bu.Merc.fluxus,alveus,juxta Ab.Ezram; Bu.Lex.tractus,i.e.aquæductus, rivus unde trahitur flumen; Av.prout occ.Job.28.4. erupit, pro erumpit, torrens, נַר מֵעִם ex tractu, i.e.ex rivo unde trahitur, vel ex fluxu ſuo & alveo; Merc.ex tractu,i.e.ex ſcaturigine ſeu aquæductu; Av. juxta alios verò eſt part.ben.kal,à גּוּר, & exp.accola,peregrinans, habitans; Bu.Lex. ad quam Rad.referendum hoc eſt potiùs. & ibi vide; Merc. Cocc.

Rad.22. נָגַשׁ eſt, appropinquare,accedere: Pag. Bu. Av. Item,ſeceſſit; Bu.Lex.cogn.cum נָשַׁשׁ, i.e.palpavit: nam palpantes ſolent accedendo & tangendo ſentire nè offendantur & ruant. In kal uſurpatur tantùm in Infinitivo, Imperativo & Futuro; reliqua verò tempora ex paſſiva forma ſunt petenda. Conſtruitur cum אֶל, ל & ב; Av. Latiùs patet quam קָרַב, quod propriè eſt appropinquare: unde non ſolum cum הֲנָה huc; ſed & cum הָלְאָה ultrà,ſeu illuc, conſtruitur. Sunt & qui pro cedere loco,exponant, Iſa.49.20. Merc. In Infin. kal, forma plena eſſet נָגּוּשׁ,vel נְגוּשׁ; accedere appropinquando,&c. Sed occ. in forma defectiva abſque Nun 1. Rad. & cum duplice ſægol ante Thau compenſativum Nun abjecti; idque cum כָ, לָ, וָ & מִ præf. ut ſeq. בְּגֶשֶׁת in accedere,Num.8.19. לָגֶשֶׁת accedere, Jud.20.23.Jer.30.21. וְלָגֶשֶׁת & accedere, Ezech.44.13. מִגֶּשֶׁת ab accedere,Ex.34.30.Item occ.etiam hæc forma in Infin.kal,mutando, pro more, prius ſægol in chirek, & alterum in Scheva ante ו & ם Aff. cui ult. etiam בְ eſt præf.ſic, בְּגִשְׁתּוֹ accedere eum, Gen.33.3. בְּגִשְׁתָּם in accedere eos, Exod.28.44..30.2.Num.4.19. In Imper.kal, plenè eſſet נְגוֹשׁ vel נְגֹשׁ: ſed occ.ſ.m.defectivè abjecta 1.Rād. Nun, idque vel in ſægol, vel in pathach; ſic, גַּשׁ accede,ſecede,Gen.19.9. גַּשׁ accede,2 Sam.1.15. ſed occ.etiam cum Scheva penult.ante ה parag.ſic, גְּשָׁה accede,Gen.27.21,26.Iſa.49.20.& in pl.m.Imper.kal,occ. vel cum Scheva, vel cum cholem penult.cui formæ priori ו cop.eſt etiam præf. ut & in forma ſ. f. cum cholem penult.ut ſeq. וְגִשׁוּ accedite,Gen.45.4.1 Reg.18.30. גּוּשׁוּ accedite, Joſ.3.9.1 Sam.14.40. 2 Chron.29.31. וּגְשׁוּ & accedite, Jer.46.3. גְּשׁוּ accede, Ruth.2.14. In fut.kal, 2. ſ.m.eſt, תִּגַּשׁ accedas,Iſa.65.5. & in 3.ſ.m.fut.kal,occ.in pathach,ſed in pauſa cum camerz in ult.ſic, יִגַּשׁ vel יִגָּשׁ accedet,Exod.24.14.Lev.21.21,23. Pſal.91.7.Iſa.50.8. cui priori formæ ! conv.eſt præf.locis ſeq. וַיִּגַּשׁ & acceſſit,Gen.18.23..27.22,27..29.10..44.18.Jud.9.52.1Sam. 9.18..17.16,40..30.21.2 Sam.10.13. 1 Reg.18.21,36.. 20.22,28..22.24.2 Reg.4.27.1 Chron.19.14. 2 Chr.18. 23. & in 3.ſ.f. occ.cum ! conv. præf. וַתִּגַּשׁ & acceſſit, Gen.33.7. & in 2.pl.m.occ.cum Scheva,ſed in pauſa cum cholem penult.ſic, תִּגָּשׁוּ accedatis, Exod.19.15. תִּגָּשׁוּ acceditote, Ezech.9.7. Item in 3.pl.m.fut.piel, occ.cum Scheva, vel in pauſa cum camerz penult. ſic, יְגַשּׁוּ vel יְגָשּׁוּ accedent,Exod.24,2. Job.41.8. Iſa.41.1. Ezech. 44.13. Joel.4.9. cui priori formæ ! conv.eſt etiam præf. locis ſeq. וַיְגַשּׁוּ & acceſſerunt,Gen.19.9.. 43.19. Num. 32.16.Joſ.8.11..14.6..21.1.1 Reg.18.30.2Reg.2.5..5.13. Ezr.4.2. Jer.42.1. prout etiam alteri formæ cum camerz penult.loco ſeq. וַיִּגָּשׁוּ & acceſſerunt,Gen.45.4. & in 3.pl.f.fut. kal, occ.cum ! conv. præf. & ן pro וָ, in fine; ſic, וְתִגַּשְׁן & acceſſerunt,Gen.33.6. In Niphal, נִגַּשׁ accedere juſſus fuit; Bu. adductus eſt à ſeipſo,i.e. acceſſit. Uſurpatur tantùm in præt.& part.niph. reliquis temporibus caret; nam illa in activa voce uſurpantur neutraliter; Av.occ.autem in præt.niph 3.ſ.m.ſimpl. & cum ! conv.præf.ut & in 3.ſ.f.cum ו conv.ſic, וַיִּגַּשׁ accedere juſſus,adductus eſt,appropinquavit,acceſſit,Gen. 33.7.Exod.20.21.1 Reg.20.13.Iſa.29.13. וְנִגַּשׁ & accedet,Exod.24.2.Deut.20.2.Jer.30.21. Am.9.13. וְנִגָּשָׁה & accedet,Deut.25.9.& in 3.pl.præt.niph.occ.ſimpl.& cum ! conv. præf.& in 2.pl.m.ſimpl.ut ſeq. נִגַּשְׁתֶּם acceſſerunt,Exod.34.32.1 Sam.7.10. Ezr.9.1. וְנִגַּשְׁתֶּם & accedent,Deut.21.5..25.1. נִגַּשְׁתֶּם acceſſiſtis,2 Sam.11.20, 21. In part.niph.à ſ.m. נִגָּשׁ accedens,&c. occ.in forma pl.m.cum ה dem.præf. הַנִּגָּשִׁים accedentes, Exod.19. 22. In hiphil, הִגִּישׁ accedere fecit,vel juſſit; attulit,obtulit; adduxit,admovit,ſtitit; Bu.Lex. appropinquare fecit, i.e.adduxit, attulit; Av.In hiphil eſt,facere accedere, h.eſt, afferre, vel adducere rem vel perſonam; admovere, adhibere,applicare: & in ſacrificiis,per offerre verti ſolet: & dicitur etiam de ſermone, Iſa.45.ubi ſimul cum verbo הִגִּיד nunciandi, vel indicandi ponitur; etſi Kimchi ad perſonam refert. Sed idem etiam invenies, Iſa.41. ubi utrumque etiam verbum conjungitur; Merc.Occurrit autem in præt.hiph.3.ſ.m.cum ! cop.vel conv.præf.& ו & ה Aff. ut & in 3. pl. & 2.pl. m.ſimpl.ut ſeq. וְהִגִּישׁוּ accedere fecit, ſtitit eum, ſiſtet eum, Exod.21.6. וְהִגִּישׁוֹ & admovebit illum, Lev.2.8. הִגִּישׁוּ adduxerunt, 2 Sam.17.29. הִגִּשְׁתֶּם obtuliſtis,

Am.

Am.5.25. In part.hiph.ſ.m.cum ו cop.præf.eſt, וּמַגִּישׁ etiam offerentem, Mal.2.12. & in pl.m.part.hiph.occ.in forma abſol.vel plenè cum jod,hiph, vel defectivè cum chirek tantùm penult.& in forma pl.m.conſtr.plenè; ſic, מַגִּישִׁים vel מַגִּשִׁים offerebant, 1 Reg.4.21.2 Reg.4.5. Mal.1.7. מַגִּישֵׁי offerentes, Mal.3.3. In Imper.hiph. ſ.m. הַגֵּישׁ occ.cum ה parag. vel defectivè cum chirek tantùm, vel plenè cum jod penult.& in forma pl.m.plenè; ut ſeq. הַגִּישָׁה admove, Gen.27.25. הַגִּישָׁה admove,1 Sam.14.18..23.9..30.7. 2 Reg.4.6. הַגִּישׁוּ admovete, 1 Sam.13.9..14 35..15.32. Iſa.41.21. cui etiam formæ pl.m. ו cop. eſt præf. וְהַגִּישׁוּ & admovete, Iſa. 45.21. In fut.hiph.3.ſ.f.eſt, תַּגִּישׁ appropinquabit, Am. 9. 10. & in 3. ſ. m. fut. hiph. יַגִּישׁ; ſed occurrit cum Tzere in ult. & cum ו conv. præf. ante maccaph, cum ſægol in ult. ſed abſque Maccaph occurrit vel cum Tzere, vel cum pathach in ult. ut ſeq. יַגֵּשׁ admovebit, Job.40.19. וַיַּגֵּשׁ & admovit, Gen. 27.25. וַיִּגַּשׁ & admovit, applicuit, Gen.48.10,13. Lev. 8.14.1 Sam.30.7. וַיַּגַּשׁ & admovit, Jud.6.19. prout etiam in 3.ſ.f.cum ו conv. præf. occ.cum Tzere in ult. ſic, וַתִּגַּשׁ & admovit, 1 Sam 28.25.2 Sam.13.11.& in 2.pl. m.fut.hiph.occ.ſimpl. & cum Nun parag.add. cui etiam ult. ו conv.eſt præf.ſic, תַּגִּישׁוּ offertis, Mal.1.8. תַּגִּישׁוּן offertis,Mal.1.8. וַתַּגִּשׁוּן admovetis,Am.6.3. Item in 3. pl.m.occ. ſimpl.plenè; ſed cum ו conv.præf. vel plenè vel def.cum chirek tantùm abſque jod penult. ſic, יַגִּישׁוּ afferant, Iſa.41.22. vel וַיַּגִּישׁוּ & obtulerunt, adduxerunt, Exod.32.6.1 Sam.14.35.2 Chron.29.23. In Hophal הָגַּשׁ admoveri, offerri,Bu.factus eſt accedere, i.e.applicatus eſt; Av prout occ.in 3.pl.præt.hoph.cum cametz pro ſcheva penult. ob pauſam; ſic, הֻגְּשׁוּ admoti,2 Sam.3.34.& in part. hoph. ſ. m. eſt, מֻגָּשׁ adductum, oblatum,Mal.1.11. In hithpael, הִתְנַגֵּשׁ appropinquare, ſe propè ſiſtere; Bu. fecit ſe accedere, i.e. acceſſit; Av. prout occ. in Imper. hithp. (à ſ.m. הִתְנַגֵּשׁ accede,&c.) pl.m.ſic, הִתְנַגְּשׁוּ appropinquate, Iſa.45.20. Rad.hæc נָגַשׁ plerumque ſignificans,accedere, interdum ſenſum habet recedendi vel ſecedendi,&c. ut Iſa.49.20. גְּשָׁה לִי accede mihi: nempe ad alteram partem; 70. ποίησόν μοι τόπον, Cocc.vel, cede mihi; Merc.i.e. propter me; Pag & ſic Gen.19.9. גְּשׁ־הָלְאָה accede ulteriùs, q.d. abi in malam rem; 70. ἀπόςα ἐκεῖ, Cocc. ſecede illuc, Bu.Lex. In Hiphil interdum intranſitivè ſumitur, ut Am.9.10. non תַּגִּישׁ accedet, neque occurret nobis malum, Cocc.vel,non appropinquabit, ut Jonathan vertit, לָא־תֵיתֵי non veniet, &c. Merc.

Rad.23. נָגַשׁ, cum puncto in ſiniſtro cornu, eſt exigere, repetere: arctare, coarctare, affligere, premere, opprimere; Pag. exegit, tributum ſcil.aut creditum, 2 Reg.23.35. Item exigendo,vel exactionibus arctavit, affixit, preſſit, Bu.Lex.anguſtavit exigendo & adigendo ad ſolutionem æris alieni, ſeu ad præſtandum ſervitium aliquod; urſit, exegit, adegit anguſtando aliquem, coarctavit,&c. cogn.cum נָגַשׂ acceſſit: nam exactores ſemper accedunt ad debitores exigendo ſolutionem. Hinc Latinum anguſto,anguſtus, anguſtia; item anxius,anxietas: & Græcè ἀγγαρεύω. angario,Av.Verbum hoc vim includit, adigere, ſcil. vi,ad ſolvendum debitum, vel ad aliquid operis faciendum. In N.Teſt. per ἀγγαρεύειν vertitur, quod noſter Interpres Græcizans angariare dixit: hoc autem verbo in voce paſſiva, de Chriſto ad crucem adacto, Iſaias, c.53.eſt uſus. Conſtruitur cum Accuſ. nunc rei, nunc perſonæ: ut alia Hebraicè quæ rapere ſignificant; Merc. Eſt,in genere, hoc verbum, exigere opus, vel pecuniam; Cocc.Occurrit autem in præt.kal, 3.ſ.m. loco ſeq. נָגַשׂ exigebat, 2 Reg.23.35. ſed ſæpiùs occ. in part.ben.kal, quod uſurpatur potiùs ut nomen participiale: viz. נוֹגֵשׂ anguſtans, exactor, coarctator, &c. Bu.Av. ἐργοδιώκτης, πράκτωρ, qui laborem vel pecuniam exigit; Coc.prout occ.ſing.m.ſimpl.& cum ה dem.præf. הַנּוֹגֵשׂ exactor, Job. 3.17..39.7. Dan.11.20. Zach.9.8..10.4. הַנּוֹגֵשׂ exactoris, Iſa.9.4. ut & in forma pl.m.abſol. occ. cum ה & יְה præf. הַנּוֹגְשִׁים exactores, Ex.5.6. וְהַנּוֹגְשִׁים & exactores,Exod.5.13. & in forma pl.m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ו cop.præf. יְ Aff. ut & cum יו & הֶם Aff.cui ult. כָ etiam eſt præf.ut ſeq. נוֹגְשֶׁי exactores, Exod.5. 10,14. וְנוֹגְשֶׁיךָ & exactores tui, Iſa.60.17. נוֹגְשָׁיו exact.ejus, Exod.3.7. Iſa.3.12. בְּנוֹגְשֵׁיהֶם in exactores eorum, Iſa.14.2. In fut. kal, 2.ſ.m. eſt, תָּגוּשׁ exiges, Deut.15.3. prout occ.etiam in 3.ſ.m. fut. kal; ſic, יָגוּשׁ exiget,Deut.15.2. unde etiam in 2.pl. m. juxta morem defectivorum Pe Nun eſſet תָּגְשׁוּ, ſed occ.retento Nun 1.Rad.& cum cholem pro ſcheva penult.ob pauſam;ſic, תָּנֹגוּשׁוּ exigetis,Iſa.58.3. In Niphal, arctatus, coarctatus, preſſus, oppreſſus fuit, propriè exactionibus;Bu. Lex. anguſtatus fuit; Av.prout occ.in 3.ſ.m. præt.niph. ſimpl.& cum ו conv.præf.ut ſeq. נִגַּשׂ arctatus,preſſus fuit,1 Sam.13.6..14.24. Iſa.29.13..53.7. וְנִגַּשׂ & arctatus erit, Iſa.3.5.

Rad.24. נַד m.eſt, acervus, cumulus, &c. Pag. Bu. Conc.Plerique cum R.D.referunt nomen hoc ad Rad. נוּד; ibi vide, Av.Bu.Lex. Cocc. Occ.autem ſimpl.& cum בָ pro הַ præf.ſic, נָד cumulus, Exod.15.8. Joſ.3.13, 16. Pſal.78.13. Iſa.17.11. כַּנֵּד quaſi cumulum, Pſal.33.7.

Rad. 25. נָדַד eſt נָעַ movere ſe: & רָחַק elongare ſe; ut R.D. inquit Pag. celerem commotionem, ſeu agitationem denotat. Et intranſitivè exp. movere ſeſe, aufugere, celeriter migrare. Cum נוּד convenit: ſed differt à רָדָה quod lentum motum ſignificat. Vide ſuo loco; Merc. נָדַד vagatus, evagatus eſt; movit ſeſe; erravit, aberravit; fugit, profugit, Bu.Lex. motus eſt, dimotus eſt à ſeipſo. Amotus eſt fugiendo,& nonnunquam ſignificat dimoveri in fugam,pro timore; amotus eſt à ſeipſo per fugam. Eſt verbum defectivum Pe Nun, nutrius ſignificationis, & ponitur abſolutè vel cum præp. מִן; Av. Significat, fugere, in diverſa abire; Cocc. Occurrit præt. kal,3. ſ.f. & 3. pl.m. cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. ſic, נָדְדָה fugit, Eſth. 6.1. Iſa.10.31. נָדְדוּ fugerunt, Pſal.31.12.Iſa.22.3..33. 3 Jer.9.9.Hoſ.7.13. נָדְדוּ fugerunt, 21.15.Jer.4.25. Et in part.ben. kal, ſing.m. occ. ſimpl. & cum ו & ֵ præf. & in forma pl. m. ſimpl. ut ſeq. נוֹדֵד vagatur, Job.51. 23.Prov.27.8.Iſa.10.14..16.2,3..21.14. וְנוֹדֵד & vagatur,errat,Nah.3.17. לָנוֹדֵד vagantem,Jer.49.5. נוֹדְדִים vagabundi, Hoſ.9.17. & in f.f. ben. kal, נוֹדֶדָה errans, movens ſeſe, &c. Sed occurrit in forma cum duplice ſægol ante Thau; ſic, נוֹדֶדֶת quæ errat, Prov.27. 8. In infin. kal, eſt נְדוֹד evagari, Pſal.55.8. & in fut. kal, occ. in 3.ſ.m. ſimpl. in cholem, ſed in 3.ſ.f. cum ו conv.

conv. præf. cum pathach in ult. ut & in 3. pl. m. cum cholem pro ſcheva penult. & Nun parag. add. ut ſeq. יִדּוֹר fugiat, Nah. 3.7. וַיָּנָד & fugiebat, Gen. 31.40. יִדְּדוּן fugerunt, Pſal. 68.13. In Hiphil, הֵנַד fugavit, Bu. profugavit, removit, Av. Unde in fut. hiph 3. ſ. m. יָנֵד profugabit, ejiciet: & in 3. pl. m. יְנִידוּ fugabunt, &c. ſed occ. cum chirek & dageſch pro longa vocali tzere, vel chirek magno, & cum kibbutz pro ſchurek ante הוּ Aff. (pro יְנִידֻהוּ) ſic, יְנִדֻּהוּ ejicient eum, Job. 18.18. In Hophal הֻנַּד fugari, removeri; Bu. ex qua forma eſt part. hoph. ſ. m. (prima ſcil. radicali Nun, retenta & dageſchata ex forma Chaldaica; Cocc.) ſic, 2 Sam. 23.6. ſicut ſpina מֻנָּד amovenda, Cocc. vel remota; i.e. evulſa, pro מוּנָד; Av. ex forma ſcil. regulari præt. hoph. הוּנַד, remotus eſt: formæ inſtar הוּכַּם. Sed in fut. hoph. 3. ſ. m. occ. (quaſi à præt. hoph. in alia forma, הֻדַּד fugatus eſt) cum ו cop. vel conv. præf. ſic, Job. 20.8. וְיֻדַּד & fugatur, Bu. & elongabitur (h. e. evaneſcet; Merc.) ſicut viſio nocturna. Hieron. tranſiet, &c. Pag. & abigitur; Cocc. & profugabitur. In hac forma hoph. הֻדַּד remotus eſt, profugatus eſt, deficit Pe Nun; Av. & compenſatur per dageſch in 2. rad. Daleth. In Hithpael, הִתְנוֹדֵד vagum fugere, evagari; Bu. movet ſeſe; Cocc. Occurrit in 3. ſ. f. præt. hithp. cum ו conv. præf. ſic, וְהִתְנוֹדְדָה & evagabitur, Iſa. 24.20. In fut. hithp. à 3. ſ. m. יִתְנוֹדֵד, vel דַּד commovit ſeſe: occ. in 2. ſ. m. cum cametz in ult. ob pauſam; ſic, תִּתְנוֹדָד commoveste, Jer. 48.27. & in 3. pl. m. fut. hithp. eſt יִתְנוֹדְדוּ vagi fugient, Pſal. 64.9. Atque indè nomina, 1. נְדוֹד motio, commotio, fuga: prout occ. Pſal. 55.8. ecce elongârem נְדוֹד fugam; ſc. meam; Av. qui ſolus hoc nomen hoc in loco ſic ſtatuit, reliqui ſumunt pro infin. kal; ut ſupra: ibi vide. Sed indè eſt forma pl. m. cum kibbutz pro cholem; ſignificans evagationes, vel commotiones, aut exagitationes, &c. Merc. Cocc. Av. viz. נְדָדִים jactationibus, motibus vagis, Job. 7.4. Item, 2. indè etiam no. in alia forma cum Mem heemant. præpoſito, מִנְדָּד, cujus perfectum eſſet מִנְדָּר, inſtar מִשְׁקָל, Pag. prout occ. cum ו cop. Job. 7.4. וּמִנְדַּד עֶרֶב & vagatio; Bu. Conc. & elongatio veſperæ. Licèt alii exponunt, & menſum eſt, ſcil. cor meum, veſperam, quaſi à נָדַד: vel, & menſus eſt, ſcil. homo, noctem aut veſperam; vel דַּד eſt ſicut מוֹדֵד menſurans, juxta R. Moſeh: ſed Perutſol ſcribit eſſe Makor, ſeu infin. à נָדַד: & menſurando veſperam, i.e. longitudinem veſperæ: Sed R. Levi exp. & menſum eſt cor meum longitudinem noctis, ob privationem ſomni; & ſaturatus ſum נְדוֹדִים vagis cogitationibus, donec veniret aurora abſque requie, &c. Pag. Cev. nomen autem נָדָה, quod hic quidam locanr, vide ſub Rad. נָדָה.

Rad. 26. נָדַב eſt, ſponte aliquid elargiri, donare, dare, aut offerre de ſuo, ut par eſt; Pag. munificum eſſe & liberalem, ultrò conferre. Hilaritatem ſeu alacritatem denotat in elargiendo; Merc. Significat, liberaliter, ſpontè, voluntariè ad dandum, conferendum, vel offerendum aliquid moveri, ſeu incitari; Bu. Lex. munificum & ſpontaneum fecit, promptum & ultroneum reddidit, libere inſumpſit, ſumptus liberales fecit. Cogn. cum נָדַף pepulit, impulit, propulit: ille enim dicitur munificus, quem animus ſuus impellit ad liberalitatem; Av. נָדַב habet affinitatem cum נָדַף; ſed de animi impulſione & motu proprio dicitur, Cocc. Eſt, ſpontè, ſpontaneo motu offerre vel dare, ſpontè moveri; Bu. Conc. prout occ. in præt. kal 3. ſ. m. Exod. 35. 29. Omnis vir & mulier quorum אוֹתָם נָדַב לִבָּם ſponte obtulit cor illorum ea; i.e. quorum cor ſponte obtulit; Pag. vel potiùs, quos ſpontè movit animus ipſorum; Bu. vel eos ſpontè excitavit: i.e. qui ex animo obtulerunt, ſive, qui ultrò & prompto atque alacri animo, ac ſponte ſuâ ipſi invitati ſunt ut conferrent, &c. ſic alia expones, quæ cum accuſ. perſonæ conſtruitur; Merc. Cev. Omnis vir & mulier, quos ſpontaneos fecit cor eorum ad offerendum; Av. Quos impellebat cor ſuum; Cocc. Omnes viri & mulieres, quos ſpontè movit animus ipſorum, ad offerendum pro toto illo opere, &c. Jun. In Hithpael autem etſi hoc verbum intranſitivè ſumatur ſæpe, reperitur tamen & tranſitivè cum Accuſativo rei: tametſi Kimchi in ea conjugatione tranſitionem non admittat; Merc. Cev. In hoc loco, pronomen, illorum, אוֹתָם, quantum attinet ad ſenſum, redundat: & ſic in cæteris hujuſmodi locutionibus, ut ibid. verſ. 21. in 3. ſſ. præt. kal, & omnis cujus נְדָבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ ſponte offerebat ſpiritus ejus illud; Pag. vel, ſpontè movit eum ſpiritus ejus; Bu. Lex. quem impellebat ſpiritus ejus; ſic Ovidius, ——ferat animus; Cocc. & omnis quem ſpontaneum fecit ſpiritus ejus; Av. Irem in fut. kal, 3. ſ. m. יִדֹּב, vel יִדַּב, ſpontè movebit, &c. unde cum בּוֹ Aff. occ. Exod. 25. 2. ſic, Ab omni viro cujus יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ ſpontè offeret cor ejus, Pag. vel potiùs, quem ultroneum, vel liberalem reddet cor ejus, Cev. quem ſpontè moverit cor ejus; Bu. Lex. quem impellet cor ſuum; Cocc. quem munificum ſeu promptum impellet cor ſuum, &c. Av. ubi נִי affixum verbo ſubjectum, ſecundum R. Joſ. redundat; Pag. imò verò maximæ eſt emphaſeos: namſenſus eſt, cujus cor eum ſpontè invitabit: i.e. qui ultrò conferet, &c. Merc. Cev. In Hithpael הִתְנַדֵּב ſpontè, ſpontaneum dare vel offerre; voluntariè offerri; Bu. Lex. fecit ſe munificum ſeu ſpontaneum; & cum accuſ. fecit ſe offerre liberaliter, & prompto animo; ſpontè dedit, Av. Occurrit in 1. ſing. præt. hithp. & in 3. pl. ſic, הִתְנַדַּבְתִּי ſpontè obtuli, 1 Chron. 29.17. הִתְנַדְּבוּ ſponte obtulerunt, 1 Chron. 29.9. Ezra. 2.68. & in part. hithp. occ. ſ. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. ut & in forma pl. m. cum הַ dem. præf. מִתְנַדֵּב ſponte offerens, 1 Chro. 29.8. Ezr. 3.5. הַמִּתְנַדֵּב ſponte offerens, 2 Chron. 17. 16. הַמִּתְנַדְּבִים ſponte offerentes, Jud. 5.9. Neh. 11.2. In infin. hithp. occ. ſimpl. & cum בְּ & לְ præf. cum tzere ſcil. in ult. ſed ante Maccaph; cum ſægol in ult. ut & abſque præf. ſed cum מ Aff. ut ſeq הִתְנַדֵּב ſponte offerri, Ezr. 1.6. בְּהִתְנַדֵּב in ſponte offerendo, Jud. 5.2. לְהִתְנַדֵּב ad ſponte offerendum, 1 Chron. 29.14. לְהִתְנַדְּבָם idem, 1 Chron. 29.17. הִתְנַדְּבֶם offerri eorum, 1 Chron. 29.9. In fut. hithp. à 3 ſ. m. יִתְנַדֵּב ſpontè offeret, &c. occ. in 3. pl. m. cum ו conv. præf. וַיִּתְנַדְּבוּ & obtulerunt, 1 Chron. 29.6. Atque indè nomina, 1. נָדִיב m. ſpontaneus, voluntarius; ingenuus, liberalis; princeps, à liberalitate ſic appellatus; Pag. Bu. munificus, beneficus, qui heroico eſt animo, & prompto ad bene faciendum, pronus ad beneficentiam. Paulum quidam putant huc reſpexiſſe, quum dicit, hilarem datorem diligit Deus, 2 ad Cor. 9. Hinc principes quòd munifici ſint & magnifici, vel alioqui Heroes, magiſtratus,

tus, & viri splendidi, munificentiâ & beneficentiâ clari, נְדִיבִים dicti; quo non est dubium Christum respexisse, quum, Lucæ 22. inquit, potestate præditos vocari εὐεργέτας, i. e. נְדִיבִים beneficos, Merc. Epitheton enim est nomen hoc illorum qui in magistratu sunt, hos nimirum decet beneficentia; juxta illud, qui potestatem habent vocantur benefici; Av. נָדִיב est εὐσπλαγχνος, ἐλεημονικος, εὐεργέτης, Cocc. Occurrit autem no. hoc in forma s.m. absol. simpliciter & cum ו & ל præf. נָדִיב spontaneus, voluntarius, liberalis: princeps; 1 Chron. 28.21. Prov.19.6..25.7. Job.21.28.Cant.6.12..7.2. Isa. 32.5. וְנָדִיב & liberalis, Isa.32.8. לָנָדִיב ingenuo, Pro. 17.7. & in forma s.m. constr. est cum scheva penult. sic, נְדִיב spontaneus, Exod.35.5,22. 2 Chron.29.31. & in forma pl.m. absol. occ. simpl. locis seq. נְדִיבִים ingenui, principes, 1 Sam.2.8. Job.12.21..34.18. Psal.107. 40..113.8.Prov.17.26.Isa.13.2. cui etiam formæ pl.m. absol. ו cop. & ב sunt præf. וּנְדִיבִים & ingenui, Prov. 8.16. בִּנְדִיבִים in principibus, Psal.118.9..146.3. & in forma pl.m. constr. est, נְדִיבֵי ingenui, Num.21.19.Ps. 47.10..113.8. cui etiam formæ pl.m. constr. מו poeticum est Aff. pro הֶם, idque absque jod plur. ante Aff. (pro נְדִיבֵימו) sic, נְדִיבְמו principes eorum, Psal.83. 12. Item, 2. indè no.s.f. נְדִיבָה spontanea, voluntaria, ingenua, liberalis, munifica, &c. Pag. Bu. Av. Item substantivè, munificentia; Av. Occ. autem simpl. loco seq. נְדִיבָה voluntarius, Psal.51.14. & in forma constr. s.f. נְדִיבַת idem; substantivè scil. potiùs, ingenuitas, liberalitas, Bu. Av. alacritas, seu dignitas, forsan; Cocc. vel, ut quidam, adjectivè, munifica; scil. anima: Bu. Lex. prout occ. cum י Aff. sic, נְדָבָתִי spontaneam meam, Job.30.15. Atque inde in forma pl.f. significat ingenuitates; i.e. res ingenuas; munifica, ingenua, &c. Pag. Bu. Cocc. prout occ. loco seq. נְדִיבוֹת liberalia, Isa.32.8. Item, 3. hinc etiam no. נְדָבָה f. spons, spontis; voluntas: liberalitas: principatus; Pag. spontaneum, substantive; donum spontaneum, quod nulla obligatione legis aut voti, vel alia, sed merâ animi liberalitate & munificentiâ offertur, vel confertur; spontanea & voluntaria oblatio. Spontaneitatem ad verbum significat. Sumitur interdum etiam adverbialiter, pro ultrò, sponte; Merc. voluntarium: sacrificium aut munus voluntarium, seu oblatio voluntaria; & quum adverbialiter scit, pro voluntariè, benevolè, liberaliter: sed tunc ponitur pro בִּנְדָבָה; Bu. Lex. נְדָבָה est munificentia, liberalitas; id quod sponte Deo tribuitur; & dicitur, vel quod confertur in sacrificium, aut in pium aliquem usum, nullâ legis obligatione, nec voto aliquo, &c. Av. Occurrit autem no. hoc in forma absol. s.f. simpl. & cum ה, ב & ל præf. נְדָבָה voluntaria oblatio: voluntariè, liberaliter, Ex.35.29..36.3.Lev.7.16.22.23. Deu.23.24.Ezr.3.5..8.28.Ezec.46.12.Hos.14.5. הַנְּדָבָה voluntaria oblatione, Ezr.1.4. בִּנְדָבָה cum voluntaria oblatione, Num.15.3. Psal.54.8. לִנְדָבָה voluntarium munus, Lev.22.21. 2Chron.35.8. & in forma s.f. constr. est & occ. loco seq. נִדְבַת voluntaria oblatio, Deut.16. 10. ut & in forma pl. f. absol. est, נְדָבוֹת liberalitates, Psal.68.10..110.3.Am.4.5. & in forma pl.f. constr. occ. simpl. & cum ו cop. præf. & יכֶם & ם Aff. נִדְבוֹת voluntar. oblat. 2 Chron.31.14. Psal.119.108. וְנִדְבוֹתֵיךְ & voluntariæ oblationes tuæ, Deut.12.17. נִדְבוֹתֵיכֶם spontanea vestra, Lev.23.38. וְנִדְבוֹתֵיכֶם & spontanea vestra, Num.29.39. Deut.12.6. נִדְבֵיהֶם voluntaria sua, Lev.22.18. Item, 4. hinc etiam no. f ex forma Hithpael significans idem cum præcedente, (voluntaria sc.oblatio,&c.) viz. הִתְנַדְּבוּת spontanea oblatio, Ezr.7.16. [נִדְבָּךְ Chald. ordo, species; paries, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 27. נָדָה est, רָחַק elongare, fugare; ut A.E. & R.D. inquiunt; Pag. verbum רָחַק in kal, esset, elongari, longè abesse. Sed Kimchi tantùm inquit hoc verbum esse עִנְיַן רְחוֹק, h.e. significare elongationem. Non displicet, quod quidam monent, hoc verbum esse propriè, removere, & avertere quippiam tanquam immundum: ex verbali sc. נָדָה indè deducto, & ex duobus locis quibus in benoni Piel reperitur; viz. Am.6. ubi gestus exprimitur eorum, qui indignabundi cum detestatione rem tanquam execrandam à se cum gestu amoliuntur; & ex Is.66. Hebræi sanè in ter tres excommunicationes, hanc נִדּוּי faciunt levissimam, ut revera sit quod Johan.9.12. dicitur fieri ἀποσυνάγωγον, i. e. synagogâ ejici: nam נִדּוּי remotionem, seu expulsionem & rejectionem sonat; Merc.Cev. נָדָה removit tanquam opprobrium & dedecus, rejecit aliquid probrosum; &c. Cogn. cum נָדַד & נוּד motus est, vagatus est, &c. Non Occurrit in kal, sed in Piel נִדָּה procul emovit, ejecit, expulit, separavit, Bu.Lex. rejecit, removit, Av. Separare, se movere; Cocc. In Bu. Conc. duo significat hæc Rad. 1. est, longè removere, prout occ. in part. Piel (à sing. מְנַדֶּה rejiciens, se movens, &c.) pl. m. absol. cum ה dem. præf. sic, הַמְנַדִּים removentes, Am.6.3.& in forma pl.m.constr.part. Piel occ.cum כֶם Aff. sic, מְנַדֵּיכֶם removentes eos, Isa.66.5. Atque indè ex hac Rad. in conjug. Piel est no. נִדָּה f. elongatio, immunditia; menstruum; & adjectivè etiam immunda; Pag. ex R.D. est enim propriè remotio, rejectio; quod ob immunditiam procul summovetur; unde κατ' ἐξοχὴν hoc nomine ram menstrua, quàm mulierem his laborantem vocant; abstractum scil. pro concreto: etsi נִדָּה videatur per Eclipsin positum pro, אִשַּׁת נִדָּה mulier menstrui, seu remotionis: Kimchi Toar etiam facit. Mulier quo tempore menses patitur, & à marito removetur, & quicquid attigerit, immundum reddit; Merc. נִדָּה separatio, elongatio; immunditia, impuritas, mulierum menstrua: menstruata mulier. Nunc substantivè, nunc adjectivè sumitur; Bu. Lex. remotio, rejectio; rejectamentum quod propter immunditiem removetur: fi aquæ tribuitur, significat aquam expiationis, quâ expiabantur contaminati, & propter impuritatem separati ab aliorum commercio; Av. Quidam aquam נִדָּה, remotionis, dictam putant, quòd ex cineribus vaccæ rufi fieret, qui extra castra in locum peculiarem removebantur; Merc. Sed dicitur aqua נִדָּה, inquit R.D. eò quòd erat ob necessitatem (vel usum potiùs, Merc.) elongationis, i.e. immunditiæ; Pag. quæ ratio placet: aquam lustralem aut expiatoriam potes appellare; Merc. Item dicitur etiam אֶרֶץ נִדָּה terra impura, Ezr.9.11. & in genere נִדָּה est separatio, i.e. res impura; aut res & impuritas separanda & exterminanda, sive remotione digna, & ob immunditiam abominanda, Lev.20.21. 2 Chron.29.5. &c. Bu. Lex. נִדָּה haud scio an non potiùs ad rad. נָדַד referendum sit: (sub

(ſub qua etiam Pag. & Av. illud locant) ut notet rem fugiendam à qua recedimus: & ſic erit quaſi נְדִידָה; & certè Kimchi ex ea radice derivat: etſi & ad נָדָה referri poſſe dicat, ut ſit pro נִנְדָּה, fœditas; &c. Cocc Occurrit autem hoc no. in ſ.f. abſol. ſimpliciter & cum וֹ, לָ, & לְ præf. נָדָה ſeparatio, remotio: ſeparata, menſtruata mulier: menſtrua immunditia, Lev.20.21. Ezech.18.6. Num.19.9,13,20..31.23. Ezr.9.11. הַנִּדָּה ſeparata: menſtruata immunditia, Num.19.21. 2 Chr. 29.5. Ezech.22.10..36.17. לְנִדָּה in ſeparationem, Lam. 1.17. Ezech.7.19,20. וְלִנְדָּה & pro ſeparatione, Zach. 13.1. ut & in forma ſ.f. conſtr. occ ſimpl. & cum בְּ præf. ut & cum הַ Aff. cui & בְּ & כְּ ſunt præf. ut ſeq. נִדַּת ſeparationis, Lev.12.2. בְּנִדַּת in ſeparatione, Lev.18. 19. Ezr.9.11. נִדָּתָהּ immunditia ejus, Lev.15.24,25,26. כִּנְדָּתָהּ in ſeparatione ſua, Lev.15.19, 20, 33. כִּנְדַּת juxta ſeparationem ſuam, Lev.12.5. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt, præmium meretricum; idque in nomine indè derivato; viz. נָדָה m. pretium, merces meretricia; Bu. Lex. Eſt נֵתֶן donum, & merces; Pag. ſed propriè, meretricis, à remotione, ut quidam volunt, quòd non licet ex immundo opere partum pro donario inferre in Templum, Deut.23. Merc. נָדָה eſt merces probroſa, &c. ſim. Merc. Av. Hoc etiam nomen puto à נָדַד derivari poſſe; quia eſt merces ſeceſſûs; Cocc. Occurrit autem in hac forma ſing. loco ſeq. נֵדָה præmium, Ezech. 16. 33. Atque indè etiam no. in forma pl. m. נְדָנִים & in conſtr. נִדְנֵי (quaſi à ſing. נֶדֶן, cum Nun loco He 3.rad. vel redundante inquit R. D. Pag.) pretia; Bu. Lex. vel dona, vel mercedes, munera, &c. Pag. Bu. Cocc. unde hodie etiam Judæi ea vocant, quæ uxor affert marito hoc nomine נֶדֶן, vel נְדוֹנְיָא, & in plur. נְדוֹנְיָא; alii ſing. ſcribunt נַדְנְיָא; Merc. prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum יְ Aff. loco ſeq. נְדָנֶיךָ pretia tua, Ezec. 16. 33.

Rad. 28. נָדַח eſt, impellere; expellere, ejicere, propellere, diſpellere, diſpergere; Pag. Nota hanc Radicem cum נָדַח idem valere, & cum רוּחַ; ac impetum denotare; Merc. depulit, diſpulit, &c. item vibravit, Bu. Lex. propulſavit, &c. Congruit cum נָדַח; &c. ut in Merc. Av. Occ. autem in infin. kal, cum לְ præf. לָנְדוֹחַ vibrare, Deut.20.19. & in fut. kal, 3. ſ.m. eſt יִדַּח depellat, 2 Sam.14.14. In Niphal נִדַּח depelli impelli; Bu. Pag. propulſus eſt, expulſus eſt, &c. Av. & occ.in 3.ſ.f. præt.niph.ſimpl. & cum וְ cop. vel conv. præf.ut & in 2.ſ.m.& in 3.pl.& 2.pl.m.cum eod. וְ præf. ut ſeq. נִדְּחָה expulſa eſt, Job,6.13. וְנִדְּחָה & impulſa fuerit, Deut.19.5. וְנִדַּחְתָּ & impellaris, Deut.4.19..30. 17. נִדַּחְתֶּם depulſi fuerunt, Jer.40.12..43.5. וְנִדַּחְתֶּם & diſpellemini, Jer.49.5. unde & in part.niph. ſ.m.occ. ſimpl. & cum הַ, וֹ & כֶּם Aff. ſic, נָדָח expulſus, 2 Sam.14.14. נִדְחֲךָ expulſus tuus, Deut.30.4. נִדְחֲכֶם expulſum tuum, 2 Sam.14.13. נִדְחֲכֶם expulſus veſter, Neh.1.9. & in forma pl.m. abſol. part. niph. occ.ſimpl. & cum הֶ præf. נִדָּחִים expulſi, Deut.22.1. Iſa.16.3. וְהַנִּדָּחִים & expulſi, Iſa.27.13. ut & in forma pl. m. conſtr. occ ſimpl. & cum יְ Aff. נִדְחֵי expulſi, Jer.49. 36. נִדְחַי expulſi mei, Iſa.16.4. Item in forma ſ.f. part. niph. occ. ſimpl. & cum הָ præf. נִדָּחָה expulſam, Jer. 30.17. וְהַנִּדָּחָה & expulſam, Mich.4.6. Zep.3.19. ut & in ſ.f. cum duplice pathach ante Thau poſt הַ dem. præf. ſic, הַנִּדַּחַת expulſam, Ezech.34.4,16. In Piel נִדַּח, vel נָדַח, propulſavit frequenter & continuè; Av. unde in Pual, נֻדַּח propulſatus, vel impulſus fuit: atque indè in part. Pual. ſ. m. eſt מְנֻדָּח impulſus, Bu. Conc. prout occ. Iſa.8.22. ſic, וְאֶפְלָה & (ad) caliginem מְנֻדָּח impulſum ſc.ſe videbit. Eſt enim מְנֻדָּח part.maſc. & non poteſt jungi ad אֶפְלָה fæm. & ſic A.E. & R.D. exp. q.d. videbit ſeſe ſum ad tenebras caliginemque expulſum. Jonathan autem exp. nominaliter; q.d. & caliginem & expulſionem; Pag. Quidam etiam recentiorum pro abſtracto ſumnnt; viz. pro lapſu aut impulſu; ſed prius rectius eſt; Merc. Cev. & terram aſpiciet, & ecce oppreſſio, &c. & caligo propulſa; Av. & caligo, impulſio; i.e. truſio, נוד trudi; participium loco abſtracti; Cocc. obſcurato anguſtiâ, & caligine impulſo; i.e. verſanti in denſiſſimis & confertiſſimis miſeriis, &c. Jun. In Hiphil. הִדִּיחַ idem cum kal, impellere, depellere, &c. Bu. fecit impulſionem, expulit, propulit; Av. prout occ in 3. ſ.m. præt. hiph. cum וְ cop. vel conv. præf. & cum הָ, vel מ Aff. ut & in 2. ſ.m. cum מ Aff. utſeq. וְהִדִּיחַ & impellat, 2 Sam.15.14. הַדִּיחַךְ depulerit te, Deut.30.1. הִדִּיחָם expulit eos, Jer.16.15. הִדַּחְתָּם expuliſti eos, Dan.9.7. & in 1.ſing. præt.hiph. occ.ſimpl. & cum וְ cop.vel conv. præf. ut & eum הָ, וֹ & מ Aff. ſic, הִדַּחְתִּי expuli, Jer.23.3..29. 14. וְהִדַּחְתִּי & expulero, Jer. 27. 9. הִדַּחְתִּיךָ expuli te, Jer.46.28. וְהִדַּחְתִּיו & expellam eum, Joel. 2.20. הִדַּחְתִּים expuli eos, Jer.8.3..23.8..29.18..32.37. ſed occ.etiam in 3. pl.& 2.pl.m.præt.hiph.ſic, הֵדִיחוּ expulerunt, Jer.50.17. הִדַּחְתֶּם expuliſtis, 2 Chron.13.9. Item in Infin. hiph.occ.cum לְ præf.plene, ſed defectivè cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ante יְ Aff. ut & rurſus plenè cum לְ præf.& הָ Aff.ſic, לְהַדִּיחַ ad depellendum, Pſal.62.5. הַדִּיחִי expellere me, Jer. 27.14. לְהַדִּיחֲךָ expellere te, Deut.13.5,10. In Imper. hiph.ſ.m. הַדִּיחַ impelle. Sed occ. cum מִ Aff. ſic, הַדִּיחֵמוֹ expelle eos, Pſal.5.11. In fut piel (à 3.ſ.m. יַדִּיחַ expellet) 1.ſ. אֲדִיחַ; unde cum מ Aff. eſt, אֲדִיחֵם expellam eos, Jer.24.9. Ezech.4.13. ſic in 3. ſ.f. תַּדִּיחֵנּוּ; ſed occ.cum בּוֹ Aff.ſic, תַּדִּיחֶבּוּ impellebat eum, Prov.7.21. & in 3.ſ.m.fut.hiph. cum יְ conv. præf. (pro וַיַּדִּיחַ) occ. quaſi contractè cum pathach in ult. abſque jod Hiph.ſic, וַיַּדַּח & expulit, 2 Chron. 21. 11. 2 Reg.17.21. Sic etiam in 2.pl.m. fut. hiph. cum וְ conv. præf. occ.defectivè cum chirek tantùm abſque jod hiph. penult.ante מ Aff. וַתַּדִּיחוּם & expuliſtis eos, Jer.23.2. ſed in 3.pl.m.fut.hiph.cum וְ conv.præf.occ. plenè; ſic, וַיְדִיחוּ & expulerunt, Deut.13.13. In Hophal, quaſi à præt. הֻדַּח expulſus fuit; occ.in part. hoph. ſ. m. ſic, מֻדָּח expulſus, Iſa.13.14. Atque indè No. in forma pl. m. מַדָּחִים (ſcil.cum Mem heemant.præpoſito) depulſiones, &c. Bu. Lex. Pag. & eſt quaſi à ſing. מַדָּח exilium, depulſio, propulſio, &c. Pag. Merc. prout occ. in pl. m. cum וֹ cop. præf. וּמַדּוּחֵיהֶם & expulſiones, Lam. 2.14.

Rad. 29. נָדַן rependit, perſolvit, reddidit, donavit. Cogn. cum נָתַן dedit, donavit; hinc, τίνω, τίνυμι pendo, ſolvo; & lat. dono, donum, &c. Av. verbaliter autem non legitur, ſed indè no. נֶדֶן; Pag. vel potiùs, נָדָן; m. Merc. Bu. Av. vagina, Pag. Cocc. &c. penſilis vagina, in quam gladius redditur, ſeu rependitur; Av. unde & corpus in Chald. appellatur נִדְנָה; quòd ſpiritus ſit in medio ejus ut gladius in vagina; Dan.7.

15.

15. territus erat ſpiritus meus in medio נִרְעָנָה vaginæ, i.e. corporis; Pag. Occ. autem no. נָרַן, cum ה֫ Aff. ſic, 1 Chron.21.27. & reduxit, ſeu convertit gladium ſuum אֶל נִרְעָנָה in vaginam ſuam: ſic appellata, quòd gladius ſit in medio ejus; Pag. &c. reliqui ſim. Sunt autem qui ab hac rad. נָרַן deducunt illud Gen.6.3. non יָדוֹן determanet erit tanquam in vagina, ſpiritus meus; Pag. ubi Hannach (ſeu longa vocalis camerz) ut & aliàs ſit, erit loco dageſch; pro יָדוֹן; Merc. ſed de eo vide ſuprà in Rad. דוּן; Pag. Item נִרְעִים vide ſupra ad finem Rad. נָרָה; Bu. Lex. & נִרְעָנָה Chald. vagina; & Metaph. corpus; quod id ſpiritui ſit ut vagina gladio, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 30. יָדַע notitiam habuit, novit; idem quod יָדַע novit; unde no. יֵדַע ſcientia, notitia; &c. Av. qui ſolus hanc hic ſpecialem facit Radicem ob hoc nomen, quod reliqui referunt ut no. heemant. ab יָדַע; ubi vide.

Rad. 31. נָדַף eſt דָּחַף impellere, propellere, expellere, propulſare; Pag. depulit, diſpulit, &c. Bu.Lex. Av. Propriè diſpulit inſtar fumi evaneſcentis: dicitur enim de vento qui propellit fumum & alias res leves, quas facilè poteſt tollere, & abripere in altum: ut ſunt paleæ, quiſquilia, ſtipula, &c. Cogn.cum דָּחַף depulit; Av. Occurrit autem in fut.kal,2.ſ.m. vel, ut quidam volunt, in 3.ſ.f.pro impellit,&c. (quaſi à 3.ſ.m. יִנְדֹּף more perfectorum verborum, pro יִדֹּף diſpellet: ſic etiam pro תִּנְדֹּף, retentâ 1.Rad. Nun, eſt) ſic, תִּנְדֹּף impelles, Pſal.68.3. ſed occ.3.ſ.m.& f.fut.kal,juxta morem (abjecta ſcil.1.Rad.Nun, & compenſata per dageſch in 2. Rad.Daleth) cum נִי֫ Aff.ſic, יְדַפֵּנִי impellat eum, Job. 32.13. diſpellit eam, Pſal.1.4. In Niphal נִדַּף impelli; Bu.depulſus eſt inſtar fumi; Av.prout occ. in 3.ſ.m. præt.niph. & in part.niph.ſ.m.ut ſeq. נִדָּף depulſus erit, Iſa.19.7. נָדַף impulſus, Job.26.37..13.25.Prov. 21.6.Iſa.41.2. In Infin.niph.regulariter eſſet הִנָּדַף diſpelli, &c. Sed cum לְ præf.occ.quaſi ex forma compoſita ex Infin.kal, נְדֹף, & ex Infin.niph. הִנָּדַף; Pag.Bu. ſic, לְהִנָּדוֹף juxta impelli, Pſal.68.3.

Rad.32. נָדַר eſt, vovere, Pag.Bu. vovit donum; fecit votum de munere aliquo donando; votum ſcil.liberè fecit: nam eſt cogn. cum דָּרוֹר libertas: votum enim eſt quod de libera voluntate fit; Av.Et eſt quidem non debiti, ſed liberæ voluntatis: nuncupabantur autem vota ad aliquid à Deo obtinendum. Sed licebit cum Hebræis hoc verbo uti pro promittere: neque enim aliud in Textu occurrit per quod exprimi queat; Merc. niſi quod & in illam promittendi ſignificationem deflectunt verbum הִבְטִיחַ, hiph.à בָּטַח; Cev. Licebat quidem olim vovere ea, quæ lege data erant ad exercendum fidem. Nunc talia non licet promittere; quia non ſunt ampliùs exercitia fidei, ſed mera elementa mundi. Licet autem promittere definitè, quæ ſunt generaliter & indefinitè præcepta: hoc autem nihil aliud eſt, quàm ſincerum propoſitum concipere & Deum orare, ut in eo perſeveres. Nam quid ex nobis promittere poſſumus? Cæterùm, omnis qui fœdus facit cum aliis, aut officium ſuſcipit, votum nuncupat. Pſal. 76. 12. נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה vovete, & reddite Jehovæ. Sunt quædam vota neceſſaria; nempe omnia quæ Deus à nobis exigit. Ad quæ Amen dicimus. Vide & Pſal.50.14. Cocc. Occurrit autem verbum hoc in præt.kal,3.ſ.m.cum pathach, ſed in pauſa cum camerz in ult.ut & in 3.ſ.f.cum camerz pro Scheva penult.ob pauſam; ſic, נָדַר vovit,2Sam.15. 8.Pſal.132.2. נָדָר vovit, Jud.11.39. נָדְרָה vovit, Num. 13.11. Item,in 2.ſ.m.& 1.ſing. ut & in 3.pl.cum וְ conv. præſ.& 1.pl.præt.kal, ſimpl. נָדַרְתָּ voviſti, Gen. 21. 13. Deut.23.24. נָדַרְתִּי vovi,2 Sam.15.7. Jon.2.10. וְנָדְרוּ & vovebunt, Iſ.19.21. נָדַרְנוּ vovimus, Jer.44.25.& in part. ben.kal,ſ.m.occ.cum וְ cop.& הַ dem. præf. וְנוֹדֵר & vovens, Mal.1.14. הַנּוֹדֵר vovens, Lev.27.8.ut& in Infin.kal, cum לְ præf. לִנְדֹּר vovere, Num.6.2. Deu.23.23. In Imper.kal,à ſ.m. נְדֹר, vove; occ.in pl.m.ſic, נִדְרוּ vovete, Pſal.76.12. In fut.kal, 2.ſ.m. occ.ſimpl.& cum מֵ præf. מֵשֶׁתִּדֹּר תִּדֹּר vovebis, Deut.12.17..23.22. Eccl.5.3,4. ex quo voveris, Eccl.5.4. & in 3.ſ.m.fut.kal,eſt, יִדֹּר vovet, Num.7.21..30.3. cui etiam וְ conv.eſt præf.ſic, וַיִּדֹּר idem, Gen.28.20. Num.21.3. Jud.11.30. ut & in 3. ſ. f. fut.kal, occ.etiam ſimpl.& cum וְ conv. ſicut etiam in 3. pl.m.cum וְ conv.præf. ſic, תִּדֹּרוּ voverit, Num. 30. 4. וְיִדְּרוּ & vovit,1 Sam.1.11. וַיִּדְּרוּ & voverunt, Jon. 1. 16. Atque indè nomina, i. cum quinque punctis; viz. נֶדֶר votum; Pag.Bu.&c. liberum ſcil. quod quis ſpontè & liberâ voluntate promittit; Av. prout occ. ſimpl. & cum וְ & וֹל præf. נֶדֶר votum,Num.30.14. 2 Sam.15.8. Iſa.19.21. וְנָדַר & votum,Num.30.10. וְלִנְדַר idem, Lev. 22.23. Item,2. inde etiam No.cum 6. punctis idem ſignificans & occurrens ſimpl. locis ſeq. נֶדֶר votum, Gen. 28.20.Lev.7.16..22.21..27.2. Num.6.2,5..15.3,8.Num. 21.2..30.3,4.Deut.23.19,22.Jud.11.30. 1 Sam.1.11.Pſ. 65.2. Eccl.5.3. ſed occ.etiam cum ־, ֶ, & ה֫ Aff. ſic, נִדְרִי votum meum, 2 Sam.15.7. נִדְרוֹ votum ejus,ſuum, Num.6.21. Jud.11.39. 1 Sam.1.21. נִדְרָהּ votum ejus, Num.30.5,9. In forma pl.m.eſt, נְדָרִים vota, Prov. 20. 25. Jon.1.16.& in forma pl.m.conſtr.cum Aff.eſt, נִדְרֵי, vel נִדְרֶי vota; prout occ.cum ־, vel in pauſa ־ Aff. cui & לְ eſt præf.& cum נִי, הּ & יְךָ, in pauſa pro יְךָ Aff.ut ſeq. נִדְרַי vel נִדְרָי vota mea, Pſa.22.26..61.9..66. 13..116.14,18. Prov.7.14..31.2. לִנְדָרַי vota mea, Pſ.61. 6. נִדְרֵינוּ vota noſtra, Jer.44.25. נִדְרֶיךָ vota tua, Deut. 12.17.Pſ.50.14..56.13. נִדְרֶיךָ vota tua, Nah.2.1. וּנְדָרֶיךָ & vota tua, Deut.12.27. Job.22.27. ſed occ. etiam cum כֶּם Aff. cui & וְ & מִ ſunt præf.& cum ה֫ Aff. cui & וֹ & לְ ſunt præf.& cum הֶם Aff.ſimpl. ut ſeq. נִדְרֵיכֶם vota veſtra,Lev.23.38. Deut.12.11. Jer.44.25. וְנִדְרֵיכֶם & vota veſtra, Deut.12.7. מִנִּדְרֵיכֶם votiva veſtra, Num. 29.39. נִדְרֵיהָ vota ejus,Num.30.5,7,8,12,15. וּנְדָרֶיהָ & vota ejus,Num.30.7. לִנְדָרֶיהָ in votis ejus, Num.30.13. נִדְרֵיהֶם votis ſuis,Lev.22.18.

Rad.33. נָהָה eſt, queri, lamentari; Pag. Lamentum edidit, planxit, conqueſtus eſt, querulatus eſt; Cogn. cum הוֹי, i.e. heu; Av.Verbum videtur, à voce quæ interni doloris ſignum eſt, effictum; Merc. ejulari; Coc. prout occ.in præt.kal, 3.ſ.m.cum וְ conv. præſ. & in Imper.kal,ſ.m.ſic, וְנָהָה & lamentabitur, Mic.2.4. נָהָה lamentare, Ezech.32.18. In Niphal, נָהָה idem; Bu. coactus eſt plangere, redactus eſt ad lamentandum; prout occ.in fut.niph.à 3.ſ.m. יִנָּהֵה lamentabitur; in 3. pl. m. cum וְ conv.præſ.ſic, וְיִנָּהוּ & lamentati ſunt, 1 Sam.7.2. Atque indè nomina, i. נְהִי, & in pauſa, נָהִי m.Lamentum, Pag.Bu. lamentatio, planctus, luctus; Av.ejulatus; Cocc. prout occ.locis ſeq. נְהִי vel נָהִי lamentum, Jer.9. 17,18,19..31.15.Am.5.16. Et 2. hinc etiam No. נְהִיָּה lamentabile, vel lamentum, Bu.Lex.lamentatio; Av.&c.

prout occ.loco seq. נְהִיָה lamentum, Mic.2.4. sed occ. etiam præced.No. נְהִי cum sægol; cum ו cop. præf. sic, וְנַהִי & lamentum, Jer.9.9.Item,3.hinc etiam No. נִי m.idem,lamentum,lamentatio,planctus,luctus ; Av. (& est formæ sicut רִי, אָ רָוָה Bu.Lex.) prout occ.cum בְּ præf. & הֵם Aff. (pro, in lamento,vel ejulatu suo,Bu. Cocc.) sic, בְּנִיהֶם lamentum,Ezech.27.32. Denique,4.hinc etiam No. נוֹהַ idem, lamentum, lamentatio ; Av. & est formæ instar שׁוֹר à שָׁרַד: nam He pronunciationis causâ assumit mappik ; Bu.Lex.occ.autem No.hoc,loco seq. נוּהַ lamentum,Ezech.7.11.

Rad.34. נָהַג est,ducere, Pag. generaliter scil. ducere, deducere : item abducere,abigere ; inducere ;& metaphorice, regere,gubernare : assuefacere,docere ; Merc. Bu.Lex. Sicut & pascendi verbum ad gubernationem transfertur. Hinc מִנְהָג ducatus,seu ductus,pro consuetudine , & ratione sese gerendi,&c. sumitur apud RR. vel pro more successu temporis introducto. Cum Accusativo construitur , sed & interdum cum Beth eodem sensu,ut infrà,1 Chron.13. ubi in loco respondente, 2 Sam.6.habet post se אֶת Articulam accusandi ; Merc. נָהַג adduxit,egit,&c. item aurigavit, vel aurigatus est. Cogn.cum הָגָה movit ; ducere enim fit cum motu;Av. Occurrit in præt.kal, 3.s.m.& 3.pl.sic, נָהַג ducit,Lam.3. 2.נָהֲגוּ duxerunt, 1 Sam. 30. 20. & in part. ben. kal, occ.in sing.& pl.m.sic, נוֹהֵג ducens, ductor, Psal.80.2. Ecc'.2.3 Isa.11.7.נוֹהֲגִים ducentes,2 Sam.6.3. 1 Chro. 13.7 & in part.pahul kal, à s.m. נָהוּג ductus,&c.in pl.m. est, נְהוּגִים adducti,Isa.60.11.In Imper.kal, s.m.occ.loco seq. נְהַג duc,2 Reg.4.24. In fut.kal, 1.s. occ. cum ה Aff. & in 3.s.m.occ cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult.cui priori etiam ו conv. est præf. אֲנַהֲגֵהוּ deducam te,Cant.8.2.יִנְהַג ducet,Isa.20.4. יִנְהָג ducet, 2 Reg.9.20.וַיִּנְהַג & duxit,Gen 31.18.Exod.3.1. 1 Sam. 23.5.1 Chron.20.1.2 Chron.25.11. & in 3.pl.m.fut. kal, occ.cum cametz penult.pro cateph patach sc.penult.ob pausam : sed cum ו cop.& ו conv. cum cateph pathach penult.sic,יִנְהֲגוּ ducent,Job.24.3.וַיִּנְהֲגוּ & abducant,1 Sam.30.22.וַיּוֹלִיכֻהוּ & adduxerunt, 1 Sam.30.2. In piel, נָהַג ducere,abducere,deducere; Bu.ductavit,ductitavit, &c.Av.prout occ.in 3.s.m.& 2.s.m.præt.Piel; sic,נָהַג adduxit,Exod.10.13.נָהַגְתָּ duxisti,Isa.63.14. In part.piel,à s.m מְנַהֵג , & in s.f. מְנַהֶגֶת deducens ; occ. in forma pl.f sic,מְנַהֲגוֹת deducentes,Nah.2.8.In fut.piel,occ. in 2.s.m.cum ו conv.præf. & in 3. s. m. simpl. & cum ו conv. ut & cum נִי , הוּ , & ם Aff. quorum ult. & tertio ו conv.est etiam præf. ut seq.וַתִּנְהֲגֵ & abduxisti, Gen.31.26.יִנְהַג abducet, Deut.4.27.וַיִּנְהַג & adduxit,Psal.78.26.יִנְהָגֵנוּ deducet nos,Psal.48.15. יַנְהֲגֵךְ adduxerit te, Deut.28.37.וַיִּנְהֲגֵהוּ & duxit eum,Exod. 14.25.יַנְהֲגֵם ducet eos, Isa.49.10. וַיִּנְהֲגֵם & duxit eos, Psal.78.52. Atque indè No. מִנְהָג ductus ; Pag. Bu. Av. incessus, actus itineris ; Av. ductus, aut impetus ; φορὰ, ἀγωγὴ Coc.prout occ.cum וְ & כְּ præf. וְכִמְנַהֲגָם & ductus , 2 Reg. 9. 20. כְּמִנְהַג sicut ductus ; Ibid.

Rad 35. נָהַל est נָהַג ducere, inquit R. D. Videtur propriè esse, leviter ducere, ut bonus pastor solet. Nam in bonum sumitur : unde Metaphoricè pro sustentare, educare : & portare levandi causâ,seu sublevare ponitur ; Merc. duxit,&c. viz.aliquem manu sustentando,ut mater ducit puerum, & simul sustentat eum ; ac semper in laudem sumitur,&c. Av. Non autem occ. kal in textu,sed in piel, נָהַל duxit,deduxit,commodè scil. & leniter ; Bu. Lex. Duxit sustentando , & dirigendo gressus ; Av.Significat agere,ut pastor oves aut fœtas agit , & lentè clementerque procedere facit,Coc. In Bu. Conc. duo significat hæc Rad. i ducere leniter,&c.prout occ.in 2.s.m.præt.piel,loco seq.נָהַלְתָּ deduxisti, Exod.15.13. & in part.piel,s.m.est, מְנַהֵל deducens, Isa. 51.18. In fut.Piel,occ.in 2.s.m.cum ו cop. præf. & ך Aff.ut & in 3.s.m.simpl. & cum נִי & ם Aff. cui nit. ו conv.est etiam præf. item,in 3.pl.m.cum ו conv. præf. & ם Aff.ut seq. וְיִתְנַהֲלֵנִי & deducito me,Ps.31.4. יִנְהַל deducet,Isa.40.11. יְנַהֲלֵנִי deducet me,Ps.23.2.יְנַהֲלֵם deducet eos, Isa.49.10. וַיְנַהֲלֵם & deduxit eos, Gen. 47.17. 2 Chron.32.22. וַיְנַהֲלוּם & deduxerunt eos, 2 Chron.28.15 In hithpael, הִתְנַהֵל leniter incedere; item, ducem se præbere; Bu. duxit seipsum seu incessit pedetentim; Cev. fecit se ducere,&c. Av.q.d. fecit se procedere , seu curavit ut procederet; Coc.prout occ. in 1.s.fut.hithp. cum ה parag. sic, אֶתְנַהֲלָה ducam me, incedam,Gen.33.14. Deinde,ii. signif.2.hujus Rad.est in nomine נַהֲלוֹל m.quod,juxta R.D.est genus arboris humilis, vilisque ; Pag.unde in forma pl.m. נַהֲלוֹלִים arbusta, vilia & humilia; Bu.Conc.prout occ.cum ה dem. præf. הַנַּהֲלוֹלִים arbustis humilibus,Isa.7.19. נְהֻלוֹלִים laudati,&c.est ex Niphal Radicis הָלַל ; de qua suo loco; Av.& sic plerique ad hanc Rad.No. hoc pl.m.referunt : ibi etiam vide.Item נַהֲלִיאֵל vide etiam suprà in Rad. הָלָא ; Bu.Lex.

Rad.36. נָהַם est שָׁאַג rugire,ut R.D.inquit; Pag.exclamare,Bu.Conc. Non abludit à verbis הוּם,seu הִים, & הָמָה & הָמַם; quæ fremitum seu strepitum significant , & conturbationem; Merc.rugiit; fremuit; gemuit. Leonum est propriè Bu.Lex.fremuit, seu concitatus est cum impetu,&c. ut Merc. Av. Latiùs patet quam שָׁאַג ; Coc. Occurrit in præt.kal, 2.s.m.cum ו conv. præf.& in 2.pl.m.cum ו conv.sic, וְנַהֲמְתֶּם & rugies, Pro. 5.11.וְנֶהֱמוּ & gemetis,Ezech.24.23.In part.ben.kal, s.m.est, נוֹהֵם rugiens, Prov.28.15.& in fut.kal,occ.in 3. s.m.cum ו cop.præf. וְיִנְהֹמוּ & rugiet,Isa.5.29,30. Atque indè No.m.significans strepitum,impetum, &c. Av. viz. נַהַם rugitus,fremitus, Prov.19.12..20.2. Item, 2. hinc etiam No. נַהֲמָה fremitus,sonitus impetuosus; Av. prout occ.in forma s.f.constr. cum כְּ & מִ præf. כְּנַהֲמַת sicut fremitus, Isa.5.30. מִנַּהֲמַת præ fremitu, Psal.38.9.

Rad. 37. נָהַק est הָמָה tumultum, strepitumque facere; sonare, resonare; & צָעַק clamare, exclamare;ut R.D.inquit ; Pag. conferri potest cum נָאַק vocem lamentabilem edere , & cum אָנַק propriè,ut saucii solent, vocem gemibundam & tristem edere. Unde insultè redditur à vulg.per lætari, Job.30. cùm contrarium significet. Sunt qui ex Job.6. putent esse rudere. Sed latiùs patet : & per Metaph.ibi ad bestias ab homine transfertur : vel potiùs generaliter est, funestè exclamare, vel mœstè inclamare ; Merc. נָהַק rudit : asinorum est propriè , Bu.Lex. sed errant qui cum נָהַג conferunt, quasi fit, vocem educere, asinorum aut onagrorum more ; Merc. (loci tamen in quibus occurrunt, videntur iis adstipulare) נָהַק clamavit voce crassa, ut onagrorum : sed per metaph. tribuitur quoque hominibus præ gemitu clamantibus ; Av. Significat rudere; In primo loco,sed metaphoricè in secundo; Coc.prout occ. in 3.s.m.fut.kal

cum

cum ה Interrog. præf. & in 3 pl.m. cum cametz pro cateph pathach penult.ob pausam; sic, הֲיִנָּהֲקוּ num rudit, Job.6.5. יִנְהָקוּ rudebant, Job.30.7.

Rad.38. נָהַר (inquit R.D.) est currere ad voluntatem, seu beneplacitum; Pag. ad id scil. quod quis cupit; unde fluvius à cursu suo נָהָר dicitur; Merc. Item, illuminare; Pag. significat enim hoc verbum, copiam & affluentiam cum celeritate, & proclivitate; & q. d. procurrere; perlabi; & dicitur proinde, interdum de luce, quæ fluminis more latè diffunditur, sed Linguâ magis Chaldaicâ. Videtur affine verbo מָהַר; nisi quod fluvii proprium est; Merc. נָהַר confluxit; sed Metaphoricè, de hominum concursu semper usurpatur; Bu. Lex. fluxit, celeriter affluxit; decurrit instar aquæ fluentis de monte seu præcipitio quodam; & est cogn.cum יאר i.e. rivus; & מָהַר, acceleravit; & cum הָרַר vel הרר e. mons, &c. Av. נָהַר est i. fluere; ut Isa.2.2. & fluent, &c. i.e. gentes peregrinæ ad montem domus Domini accedent; &c. Item, 2. illuminari; Isa.60.5. tum metues, וְנָהַרְתְּ & illuminaberis; Sic, Psal.34.6. Aspexerunt ipsum וְנָהֲרוּ & illuminati sunt; & facies eorum non est pudefacta; h.e. quum aspicerent eum, ipse faciem suam non occultavit ab ipsis, sed ipsos illuminavit; Chaldæis notissima est hæc notio; Cocc. in Bu Conc. Rad. hæc tria significat; i. est, confluere; prout occ. (à 2.f.m. נָהַרְתָּ confluxisti, &c.) in 2.f.f. præt. kal, cum ו conv. præf. וְנָהַרְתְּ & confluës, Isa.60.5. & in 3.f.l. præt. kal, cum ו conv. præf. extra pausam cum -, sed in pausa, cum ֫ penult. sic, וְנָהֲרוּ & confluent, Isa.2.20. Jer. 31.12. Mic.4.1. וְנָהֲרוּ & confluunt, Psal.34.6. & in fut. kal, à 3.f.m. יִנְהַר, confluet, &c. occ. in 3.pl.m.sic, יִנְהֲרוּ confluent, Jer.51.44. Atque indè, ex Rad. in hac signif. est No. נָהָר m. fluvius; flumen; cujus scil. fluxus perennis est; Bu. Lex. dicitur de fluvio pellucido, qui major est יְאֹר rivo; Av. ποταμὸς, Cocc. sæpe absolutè in textu positum, per Antonomasiam, vel Euphratem, vel Jordanem significat; quod ex circumstantia loci facile erit conjicere, uter denotetur; significat autem fluvium, cujus alveus naturalis est, non manufactus, aut ductus, ut יְאֹר rivus; nec æstate facile arescit, ut נַחַל torrens; etsi interdum voces confundantur; Merc. oc. autem No. hoc in absol. forma, simpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. ut seq. נָהָר fluvius, flumen; Num.24.6. Job. 22.16.40.23. Psal.46.5.80.12.105.41. Isa.7.20. Jer.2. 18. Mich.7.12. וְנָהָר & fluvius, Gen.2.10. Job.14.11. Isa. 19.5. Jon.2.4. הַנָּהָר fluvius, Gen.2.13. 15.18. 31.21. Exod.23.31. Num.22.5. Deut.1.7. 11.24. Jos.1.4. 24.2, 3, 14, 15.2 Sam.10.17.1 Reg.4.21, 24.1 Chron.5.9. 19. 16.2 Chron.9.26. Ezr.8.15, 21, 36. Neh.2.7, 9. 3.7. Isa.8. 8. 11.15. 27.12. Dan.10.4. Item, cum ו, כ, ל & מ præf. ut seq. וְהַנָּהָר & fluvius, Gen.2.14. בַּנָּהָר per flumen, Psal.66.6. כַּנָּהָר tanquam fluvius, Is.66.12. 48.18. 59.19. לַנָּהָר fluvium, 1 Reg.14.15. וּמִנָּהָר & à flumine, Psal 72.8. Zach.9.10. sic & in forma f.m. constr. cum -; & occ. itidem simpl. & cum ו, ב & מ præf. sic, נְהַר fluvius, Gen.15.18. Deut.1.7. 11.24. 2 Reg.17.6. 18.11. 23.29. 24.7. Jer.46.2, 6, 10. Ezech.1.1, 3. 3.23. 10.22. 43.3. נָהָר & fluvium, 1 Chron.5.26. בְּנָהָר in fluvium, fluvio, 2 Sam.8.3.1 Chron.18.3. Ezech.10.15, 20. מִנָּהָר à flumine, Gen.15.18. Ezr.8.31. sed occ. etiam in forma duali, m. & in textu semper jungitur cum Aram; sic, Aram Naharajim, i.e. Syriam, duorum fluviorum, h.e. sitam inter duo flumina; Euphraten scil. & Tygrin Græcè Mesopotamiam; (quasi inter-amnem dicas; Merc.) nam μέσος Græcis est medius, & ποταμὸς fluvius; Pag. sim. Coc. Occurrit autem in hac forma dum. cum -, sed in pausa cum ֫ penult. נְהָרַיִם vel נָהֳרַיִם duo fluvii, Gen.24.10. Deut.23.5. Jud.3.8. Psal.60.2. & in forma pl.m. occ. simpl. & cum בְּ & הַ interrog. נְהָרִים flumina, Isa.18.2, 7. 33.21. בַּנְּהָרִים contra flumina, Hab.3.8. הֲבַנְּהָרִים an contra flumina? Hab.3.7. In forma pl.m. constr. est, נַהֲרֵי flumina, Job.20.17. cui etiam ? est præf. sic, לְנַהֲרֵי flumina, Isa.18.1. Zeph.3.10. sed occ. etiam in absol. forma pl.f. simpl. locis seq. נְהָרוֹת flumina, Jo.28.11. Ps.24.2. 93.3. 107.33. Is.19.6. 41.18. 42.15. 43.19, 20. 47.2. 50.2. Hab.3.8. cui & כְּ, וְכְ, & וְכְ sunt præf. וּנְהָרוֹת & flumina, Cant.8.7. הַנְּהָרוֹת vel sine vau flumina, Exod.8.1. Nah.1.4. 2.7. וּבַנְּהָרוֹת & in fluminibus, Psal.89.26. Isa.43.2. כַּנְּהָרוֹת tanquam flumina, Ps. 78.16. וְכַנְּהָרוֹת & tanquam flumina, Jer.46.8. & in forma pl.f. constr. est, נַהֲרוֹת flumina, 2 Reg.5.12. Psal.74. 15. 137.1. & occ. etiam cum בְּ & ו præf. & יִךְ, יִךָ, יִכְ, יָהּ & ם Aff. ut seq. בְּנַהֲרוֹתַיִךְ per flumina tua, Ezec. 32.2. נַהֲרוֹתַיִךְ & flumina tua, Isa.44.27. וְנַהֲרוֹתַיִךְ flumina ejus, Ezech.31.4, 15. נַהֲרוֹתָם flumina eorum, Exod.7.19. Ezech.32.2. וְנַהֲרוֹתָם & flumina illarum, Ezec. 32.14. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine נְהָרָה f. splendor; Bu. Lex. lux; Pag. quasi fluxum lucis dicas, sive influentiam seu affluentiam luminis; Merc. ex Chaldaica scil. significatione; Bu. Lex. Nam Gen.1.3. Targum pro אוֹר habet נְהוֹרָא: & sic etiam in textu, Dan.2.25. וּנְהוֹרָא & lux cum eo habitat, sive manet; Pag. נְהָרָה dicitur influentia lucis; Av. sive lux ipsa: nam Chald. נְהוֹר est lux; Cocc. sic autem occ. loco seq. נְהָרָה splendor, Job.3.3. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. heemant. cum Mem præpositio, מִנְהָרָה f. antrum; spelunca; sic dicta propter fenestram per quam ingreditur lumen: & vocatur etiam proinde מְאוּרָת Isa.11.8. ut habes in Rad. אור; Pag. Quidam subtilius in his volunt Mem privativum esse, quòd lumine careant; ut in מִדְבָּר deserto, ubi nulla est loquela: sicut & אוּרִים per Antiphrasin appellantur foramina, ab exigua luce quæ per illa inseritur; Merc. In forma pl.m. est מְנָהָרוֹת specus, cavernæ, per Antiphrasin, quasi minimè lucidæ; vel quòd homines in eas confluerent; Bu. Lex. מְנָהָרוֹת dicuntur fluviorum ductus per cavernas montium, vel antra habentia os quo lumen ingreditur, receptus quo confluebant homines in persequutione; Av. Dicuntur sic antra, specus, cavernæ, à נְהָרָה luce, quia apertione terræ lux in eam admittitur: & sic מְאוּרָה caverna, ab אור: ità Græcè φωλεὸς à φῶς. Minùs est quàm מְעָרָה, quod adjicitur; Cocc. Occ. autem in hac forma pl.f. cum ה dem. præf. הַמְּנָהָרוֹת specus, Jud.6.2. נְהִירוּ & נְהוֹרָה Chald. lux, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 39. נוא, vel ניא confutavit, renuit, abnuit, refutavit; annihilavit, cessavit, irritum fecit, nutu, seu signo quodam labefactavit. Cogn. cum אַיִן i.e. non privativum; & cum מָאַן recusavit. Hinc νέυω, & Lat. nuo, &c. & Nè, prohibendi particula; Av. Non autem occ. in. kal, sed in Hiphil הֵנִיא rupit, irritum fecit, fregit infregit, vel infringere fecit, Bu. Lex. nutu fecit cassum, annihilavit; Av. In Hiph. est frangere, infringere

verba cogitationesque; illáque cassare, juxta R. D. Pag. Ad animum propriè refertur cùm frangitur & avertitur, seu avellitur ab instituto: sed & ad corpus transfertur, Psal.141.nam, est, aliquid irritum facere, prohibere, impedire; Merc. Convenit cum הֵנִיא ; Coc. prout occ. in 3. s. m. præt. hiph. Num.30.6. אִם הָנִיא אוֹתָהּ si incertam fecerit eam; nam ad personam in Hebræo refertur; Coc. Si irritaverit, i.e. non ratum esse voluerit, Pater ejus illud; Pag. vel potiùs, si averterit eam; uti & mox ibid. ut ad personam referatur: licèt posset etiam fœmineum esse pro neutro, id scil. quod vovit, aut quo sese illa obstrinxit, Merc. Hieron. Si autem statim ut audierit, contradixerit pater ejus, Pag. & si renuerit, vel, annihilaverit pater ejus illud, votum scil. Av. Si autem efficiet pater ejus ut ea infringat (illud) quo die audiverit; & sic statim, quia pater ejus effecit ut ea infringeret illud; Jun. & sic v.12. & audierit maritus ejus, atque tacuerit, & non הֵנִיא אוֹתָהּ id est, cassaverit illud; Av. Item Psa.33.10. הֵנִיא irritavit, infregit; Pag. discutit cogitationes populorum, i. e. facit ut non habeant easdem & certas cogitationes; Cocc. annihilavit, &c. Av. Item occ. etiam in fut. hiph. 3.s.m. יָנִיא irritum fecerit; Bu. Conc. Num.30.9. & si &c. יָנִיא irritaverit illud; Pag. Confutaverit illud; Av. infregerit, vel fecit ut infregerit; Bu. Lex. pro quo etiam occ. per Apoc. 3. rad. Aleph; Pag. Bu. sic, יָנִי frangit; Bu. Conc. Psal.141.5. אַל יָנִי רֹאשִׁי nè, vel non, frangat caput meum; Pag. nequaquam agitabit caput meum; i. e. faciet me καρηβαρῆσαι, non minuet gaudium meum, & fiduciam & gloriationem: Vel, nè quis agiter caput meum, nè id efferam in fiducia: contrarium, הָרִים רֹאשׁ erigere caput, quod est Psal.3.4. Cocc. Item in 2.pl.m.fut. Hiph. occ. cum Nun parag. add. sic, תְּנִיאוּן frangetis, Bu. Conc. & Num. 32.7. & cur תְּנִיאוּן אֶת־לֵב frangetis, pro frangitis, &c. Pag. Quare incertum facitis cor filiorum Israelis; Cocc. Quare rumpitis animum, &c. Jun. Quare annihilaris, i.e. dissolvitis cor, &c. Av. Scribitur cum Vau, sed legitur cum Jod penult. juxta Masoreth; Cev. & sic ibid.v.9. in 3.pl.m.fut. hiph. cum ו conv. præf. וַיָּנִיאוּ & fregerunt; Pag. vel, ruperunt cor, &c. Hieron. subverterunt; Pag. Confutarunt, i.e. dissolverunt cor filiorum, &c. Av. Atque indè no. תְּנוּאָה (cum Thau scil. hæmant. præposito,) contritio, fractio; Pag. disfractio, avulsio, abruptio, ruptura, fractura; Merc. Bu. Lex. confutatio, refutatio, renutus, annihilatio, irritatio; Av. In forma constr. תְּנוּאַת unde cum י Aff. תְּנוּאָתִי ruptura mea; Bu.Conc. prout occ. Num. 14.34. וְיִדַּעְתֶּם אֶת־תְּנוּאָתִי & cognoscetis fracturam seu contritionem meam; vel, ultionem meam, juxta Hieron. Targum, & cognoscetis quòd murmurastis adversus me; Pag. & cognoscetis abruptionem; Bu. Lex. intelligetis confutationem meam; Av. vel concussionem mei, h.e. experiemini, quid sit, me à proposito vos introducendi in terram promissam demovisse: κατορθωσιν. Sensus, Quàm malum sit, beneficia mea non per fidem occupare, & ità inservire gratiæ meæ, eamque sibi βεβαιῶσαι. Kimchi, עִנְיַן שֶׁבֶר הַדְּבָרִים וְהַמַּחֲשָׁבוֹת וּבְטֵלָם significat infractionem verborum & cogitationum & redactionem eorum ad irritum; Cocc. Ut cognoscatis abruptionem meam; vel abruptionem à me; i.e. ut ex facto cognoscatis & experiamini me quasi fractum esse peccatis vestris, & abruptum à fœdere vobiscum, & à communicatione vestra: vel ex consequente, ut me frangere agnoscatis, & avellere à vobis fœdus illud meum quo hactenus devincti fuistis mihi. Humanitus dictum; Jun. Item occ. etiam in forma pl.f. תְּנוּאוֹת rupturæ, Bu. Conc. Job.33.10. הֵן תְּנוּאוֹת עָלַי יִמְצָא ecce occasiones adversus me inveniet, pro invenit: prout exp. R. Moseh, occasiones; sicuti scil. facit homo suis inimicis: & sic Perutsol, ut viz. removeat me à statu meo: (& sic sumitur quasi esset pro תַּאֲנוֹת, ab אָנָה, literarum metathesi; Merc.) vel dicuntur occasiones, & mendacia תְּנוּאוֹת quia sunt irritæ, evanidæ, aut irrita & evanida; & non sunt in iis veritas. Alii exp. contritiones; alii, aversiones, discessus: Hieron. quia querelas in me reperit; & sic Targum, querelas, vel murmurationes adversùm me invenit: 70. μέμψιν δ', i.e. accusationem autem adversum me invenit, vel querelam aut reprehensionem: nam μέμφομαι est queror, conqueror; accuso, incuso, reprehendo, &c. Pag. abruptiones; quibus conatur irritum reddere & infringere iustitutum meum, quasi irritationes, ab irritus, vel irritum reddere, dicas; Bu. Lex. & confutationes contra me inveniet; Av. Ecce vacillationes apud me inveniet, h.e. infirmitates, cespitationes; Cocc. En abruptiones (quas) contra me invenit; Jun. Hinc etiam reducunt quidam no. נָא crudum, &c. quod vide suprà suo loco. Item נא Alexandria, vide suprà initio hujus literæ ad Rad. נָא; Merc.

Rad. 40. נוב ex Bu. Conc. duo significat: i. est, germinare, fructificare, progerminare: proferre fructum, producere, provenire, augere, crescere; Pag. Bu. includit etiam abundantiam; & Metaph. est eloqui; Bu. Lex. nam ad sermonem; qui oris seu labiorum est fructus, transfertur: sicut & Autor Epist. ad Hebr. ex Isa. 57. appellat fructum labiorum confitentium nomini, seu nomen ejus celebrantium. Sed est & allegorica in hoc verbo lætandi significatio: quòd herbæ germinantes & crescentes velut hilaritatem præ se ferant. Item in kal etiam transitivè interdum sumitur, pro producere, propagare, ut Prov.10. metaphoricè. Item, augescere herbæ more, de affluentia opum & deliciarum, Psa.62. Merc. נוּב, in præt. kal, נָבַב viguit, veguit; & cum accus. propagavit, vegetavit, produxit; & si de propagatione oris, est, loqui & producere verba; Av. נוב provenire: propriè dicitur de omnibus quæ ex terra proveniunt; Cocc. occurrit in fut. kal, 3.s.m. & in 3. pl.m. cum Nun parag. sic, יָנוּב germinet, crescat, augescat, Psa.62.11. יִנְבְּעוּן germinabunt, psal.92.15 Atque indè, no. 1. נִיב proventus; fructus; Pag. Bu. Prorogatio, vigor, vegetatio: item victus, qui vegetat corpora; Av. germen, Cocc. prout occ. cum ו cop. præf. & י Aff. sic, וְיִבְיוֹ & proventus, fructus ejus, Mal 1.12. Item.3. hinc etiam no. תְּנוּבָה f. idem, germen, fructus, &c. Pag. Bu. propagatio, productio, proventus; fructus, qui scil. solet vegetare homines; Av. prout occ. Isa.27.6. & implebunt superficiem orbis תְּנוּבָה germine, (vel, implebuntur proventu facies orbis; Merc.) vel fructu; nam deficit Beth; juxta Ab. Ezram: sed secundum R. D. deficit Caph, i.e. sicut germen aut fructus; Pag. In forma

ma ſ.f. conſtr. occ. ſimpl. & cum י cop. præf. & cum ו Aff. ut ſeq. תְּנוּבַת fructum, proventum, Deut.32.13. וּתְנוּבַת & proventum, Ezec.36.30. תְּנוּבָתִי proventum meum, Jud.9.11. & in forma pl. f. occ. cum מ præf. מִתְּנוּבוֹת à proventibus, Lam.4.9. Deindè i. ſign 2. hujus Rad. נוּב ex Bu. Conc. eſt, eloqui, &c. vide ad initium Rad. prout occ. in fut. kal, 3.ſ.m. loco ſeq. יָנוּב eloquetur, Prov.10.31. Atque indè in Piel ex forma quadrata Poel, נוֹבֵב eloquentem, ſeu faciundum fecit; Bu. vel propagavit, reddidit vegetum; Av. vel creſcere, ſeu vigere fecit; prout occ. in fut. Piel 3. ſ.m. ſic, יְנוֹבֵב loqui, germinare fecit, Zach.9.14. Atque indè etiam ex Rad. in hac ſignif. eſt no. m. occurrens ſimpl. & cum ו cop. præf. & י Aff. viz. נִיב eloquium, Iſa.57.19. וְנִיבוֹ & eloquium, germen ejus, Mal.1.12.

Rad. 41. נוּד inquit R. D. eſt, movere, migrare, demigrare; vagari; errare; Pag. Bu. vel moveri, agitari celeriter, profugere è loco in locum: in quo à נוּעַ differt, quod eſt generaliter moveri; at iſtud celeriorem plerumque & crebriorem agitationem ſeu motionem ſignificat. Affine eſt verbis נָדַד & נָדָה, quæ etiam remotionem & receſſum ponunt; Merc. Sed eſt &, conſolari lugentem, & narrare afflictiones cum illo quæ contigerunt ſibi, aut aliis, ut mos eſt conſolantium lugentes; Pag. quia ſcil. qui conſolantur, è loco ſuo migrant, unus hinc, alius indè, ut lugentem conſolentur: ac ejus cauſâ huc illuc, hinc illinc, & hâc illâc diſcurrunt. Sunt qui ad motionem capitis, qui condolentium geſtus eſt, referant: unde per compati aut condolere redditur, & tunc cum Dativo conſtruitur; quaſi dicas, commoveri alicui, ſeu in gratiam alicujus commiſerari, ejus vicem dolere, ejus caſu commoveri, &c. ſed legitur & abſolutè Pſal.69.21. Merc. נוֹד, & in præt. kal, נָד motus eſt, commotus eſt, nutavit, vagatus eſt; fugit: & cum Dativo condoluit, motus aliorum neceſſitatibus; Av. Significat, i. non manere in loco; ſed moveri de loco, agitari. Deindè, ſignificat etiam complorationem & teſtificationem condolentiæ: nam qui complorat alienas miſerias, ipſe quoque ſe movet, & induit ejus quem conſolari vult, ideque motu corporis exprimit; Cocc. In Bu. Conc. rad. hæc נוד tria habet ſignificata; viz. 1. eſt, conſolari; condolere: prout occ. in infin. kal, cum לָ præf. לָנוּד ad condolendum, Job.2.11. Pſal.69.21. & in imper. kal, à ſing. נוּד condole: occ. in pl.m. cum kibbutz pro ſchurek penult. ſic, נֻדוּ condolete, Jer.48.17. In fut. kal, 2.ſ.m. occ. etiam cum kibbutz pro Schurek in ult. ſic, תָּנֻד condoleas, Jer.16.5. Sed in 3. ſ.m. fut kal, occ. plenè, & rurſus in 2.pl.m.ſimpl. & in 3.pl.m. cum יִ conv. præf. occ. itidem cum kibbutz pro Schurek penult. ut ſeq. יָנֻד condolebit, Iſa.51.19. Jer.15.5. Nah.3.7. תָּנֻדוּ condoleatis, Jer.22.10. וַיָּנֻדוּ & condoluerunt, Job.42.11. In Hithpael הִתְנוֹדֵד condolere; Bu. man. codoluit ſibi, Bu. Lex vel deploravit ſe; Cocc. planxit; q. d. commemoravit apud ſe caſus ſuos; Merc. prout occ. in part. hithp. (reliqua verò hujus formæ, & conjug. hiph. in altera ſcil. ſignif. movendi, vide ſub Rad. נָדַד; Bu. Lex.) ſ.m. ſic, מִתְנוֹדֵד condolentem, Jer.31.18. Atque indè nomina, 1. נִיד conſolatio, Bu. Conc. complorato; Cocc. prout occ. cum ו cop. Præf. וְנִיד & conſolatio, Job.16.5. Item, 2. hinc etiam no. נֵד idem: prout occ. loco ſeq. נֵד & ſolatium, Iſa.16.11. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. נוּד, vel נָד eſt vagari, migrare, &c. vide ad initium Rad. prout occ. in 3. pl. præt. kal; ſic, נָדוּ vagantur, Jer.50.3. & in part. ben. kal, ſ.m. occ. cum וְ conv. præf. ſic, וָנָד & vagus, Gen.4.12,14. & in infin. kal, cum בְּ præf. ſic, בָּנוֹד vagando, Prov.26.2. ut & in imper. kal, à ſ.m. נוּד occ. in pl. m. cum kibbutz pro Schurek penult. נֻדוּ migrate, Jer.48.17..49.30..50.8. & in 2. ſ.f. imper. kal, eſt נוּדִי migra, Pſal.11.1. In fut. kal, occ. in 2. & 3.ſ.m. plenè; ſic, תָּנוּד vageris, Jer.4.1. יָנוּד vagatur, 1 Reg.14.15. In Hiphil, הֵנִיד errare fecit, movit, commovit; Bu. Lex. dimovit, profugavit; Av. prout occ. in infin. hiph. cum לְ præf. לְהָנִיד vagari facere, 2 Reg.21.8. In fut. hiph. 3.ſ.f. (à תָּנִיד commovebit) occ. defectivè cum chirek tantùm abſque jod. hiph. ante נִי Aff. ſic, תְּנִדֵנִי vagari faciet me, Pſal.36.12. Sed in 3. ſ.m. fut. hiph. cum ו cop. præfixo, occ. plenè; ſic, וְיָנִיד & vagari faciat; agiter, moveat, Jer.18.16. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. ſunt nomina; 1. נוֹד m. commotio, demigratio; Pag. Av. commotio ad fugam, profugium; Av. unde terra נוֹד Nod dicitur terra profugii & divagationis; Av. ſeu terra vagationis & exilii: hoc enim nomen inditum regioni, quam pulſus & profugus Cain habitavit; Merc. ſim. Bu. Lex. prout occ. ſimpl. loco ſeq. נוֹד Nod, vagatio, Gen.4.16. Sed cum י Aff. quidam ſumunt pro Infin. kal, & exp. vagari, ſeu errare meum, Bu. Lex. Alii verò ſumunt pro nomine; ſic, נוֹדִי vagationem meam, Pſal.56.9. Item, 2. hinc etiam no. נִיד m. motus, commotio, prout occ. Job.16.5. Bu. Lex. ſcil. cum ו cop. præf. unde occ. in forma ſ.f. cum לְ præf. ſic, לְנִידָה in agitationem, Lam.1.8. Item, 3. indè etiam no. cum Mem heemant. præpoſito מָנוֹד m. agitatio, commotio; Bu. Lex. quo nomine ubi legitur, geſtus ſubſannantium, intelligitur; Merc. prout occ. in forma conſtr. ſic, מְנוֹד agitatio, Pſal.44.15. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in nomine indè, ſecundum pleroſque, derivato per commutationem 2. Rad. Vau. cum Aleph.; נאד uter, utris; Pag. Cocc. Rationem nominis quidam afferunt, quòd ex pellibus confueretur, ut cum liquoribus quos continent, faciliùs moverentur, & transferrentur hinc illinc. Uno loco cum Alepeh & Vau ex abundanti ſcriptum invenitur; ſic, נְאוֹד, Jud.4.19. ubi Maſoreth notat non aliud plenum reperiri; Merc. (& ſic innuendo, nomen hoc eſſe ex hac Rad. נוּד, & ſcribi cum Aleph pro Vau 2. Rad.) Occ. autem no. hoc ſimpl. & cum ו & כְּ præf. ut & cum בְּ præf. & הָ, pro הַ ob pauſam: ut & in forma pl.f. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. נְאוֹד utrem, Jud.4.19. וְנֹאד & utrem, 1 Sam.16.20. כְּנֹאד ſicut uter, Pſal.119.83. בְּנֹאדֶךָ in utre tuo, Pſal.56.9. נְאוֹדוֹת utres, Joſ.9.13. וְנֹאדוֹת & utres, Joſ.9.4. Item ad hanc etiam Rad. quidam reducunt no. נֵד m. acervus, cumulus: ſic dictus quòd motu & agitatione comportetur; Bu. Lex. cumulus qui coacervatur, vel accumulatur ex aquis motis, i. e. ex fluctibus; Av. prout occ. ſimpl. Pſal.78.13. & cum כְּ præf. quaſi cumulum, &c. Pſal.33.7. & legitur præterea tantùm hoc nomen, Exod.15.8. Joſ.3.13. & 16. Iſa.17.11. Av. ſed hæc vide ſuprà in ſuo loco in Rad. נֵד. Item hinc etiam quidam faciunt nomen, נָד m. vagus; Bu. Lex. Alii verò ſumunt pro part. ben. kal, ubi vide ſuprà.

Rad.

Rad.42. נָוָה est, habitare, inhabitare, in habitaculo manere; permanere; perstare, residere; Pag.Bu.Merc. decorus fuit, decens fuit, habuit locum decorum & jucundum: habitavit in loco laudabili & pulchro, cubuit in loco amæno & suavi: nam est cogn. cum אָוָה appetiit: decora namque appetuntur avidè. Hinc ναίω, & νεάω habito in loco décoro: item ἀνέω laudo, decoro; Av. נָוָה est immorari, commodè & libenter; Coc. Quidam recentiorum putant hoc verbum נָוָה, ubique significare decorum & pulchrum esse, gratiosum, venustum & venustate desiderabilem; utpote quòd sit affine verbo אָוָה: unde & passim huic Radici interponitur Aleph; ut in Niphal ex אָוָה dictum: itaque juxta illos, נָוָה idem esset cum נָאָה Radice frequente apud Hebræos: unde & נָוֶה locum amænum, pascua scil. ubi sit villa vel tugurium, i.e. rus, exponunt; unde plur.in regim. נְאוֹת sunt pascua. Sed Hebræos sequi malim, ut sit propriè residere, manere. Et in loco Habbakuk, expono, non residebit, seu permanebit, aut perstabit; ut & שָׁכַן habitandi verbum aliquando sumitur; Nè arrestera point, vernaculè. Et נָוָה est habitaculum & specialiter tugurium, vernaculè loge, vel caula pastoritia: & in plur. נְאוֹת & casas pastorales & pascua circa illa significat: amæna pascua vulg.intelligit; Merc. Occurrit autem in fut.kal, 3.s.m. loco seq. Hab.2.5. Et non יָנוֶה habitabit, scil.in habitaculo: R.D. non decorabitur; Pag. qui non habitat, i.e. qui non habet πόλιν περιμεμιλημένην, non πατρίδα, non terram viventium, sed ejus est exors: qui non est ovis pascuorum Christi; Coc. Neque in habitaculo permanet, i.e. quietus residet, Bu. Lex. Non erit decorus; vel nihil decori faciet, neque habitabit in loco laudabili & decoro: Av. Neque maneat in habitaculo, &c. Jun. In hiphil, הִנְוָה habitare fecit, habitaculum constituit; Bu. fecit decorum, vel constituit decorum & laudabile habitaculum, decoravit; Av. prout occ. in 1.s.fut.hiph. (à 3.s. יִנְוֶה) cum ־ cop. præf.& הִ Aff.sic, Exod.15.2. iste Deus meus fortis, וְאַנְוֵהוּ (à forma scil.simplice אַנְוֶה) & habitaculum faciam ei, ut exp.R.D. & habitare faciam eum in tabernaculo, ut A.E. exp.Hieron.& glorificabo eum, Pag. & decorabo eum, i.e. laudabo eum; vel extruam ei laudabile habitaculum; 70. ὑψώσω αὐτόν; Av. & condecorabo eum; prima fronte non videtur derivandum à נָוָה sed à נָאָה, de quo in נָאוּ: ità erit pro אַנְאֵהוּ; videntur enim literæ א & ו in hisce distinctis Radicibus alternari: nam & נְאוֹת dicitur נְוֹת; 70. δοξάσω. Kimchi אֶעֱשֶׂה לוֹ נָוֶה וּמִשְׁכָּן faciam ei habitaculum & tabernaculum: sed posset exponi generalius, sine denotatione habitaculi manu facti: præbebo habitationem; Deus enim eam terram elegerat, ut in ea haberet populum, in quo habitaret, sanctificando eum: unde & Exod.15.13. de ea dicitur אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ ad habitationem sanctam tuam: propriè Dei domus & habitatio est homo ipse & ejus cor. De illo adventu loquitur, Exod.20.21. veniam ad te & benedicam tibi. Vide & Matth. 18.20. Cocc. Hic est Deus fortis meus cui habitaculum decorum ponam, i.e. constituam gentem ipsius, & cultum in habitatione promissa constabiliam; Jun. Atque indè nomina, i. נָוֶה m. habitaculum; item caula; item pascuum; quia ibi caulæ fieri solent. Bu. Lex. locus decorus, habitaculum egregium sive pro hominibus, sive pro jumentis, ut est stabulatio, vel aula: item habitaculum decorum pro Deo. Hinc ναὸς Templum in quo Deus habitat; Av. Notatur locus benè & libenter habitandi aut commorandi: in specie de ovili vel mansione ovium; Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl.& cum הַ & בְ præf. נָוֶה habitaculum, caula, Isa.27. 10.33.20. Jer.50.45. הַנָּוֶה habitaculum, 2 Sam.7.8. Chron.17.7. בְּנָוֶה in habitaculo, Ezech.34.14. Hos.9. 13. & in forma l.m.constr. segol, pro more talium, in Tzere mutatur; sic, נְוֵה habitaculum, Exod.15.13. Isa.34.13. Jer.31.23.33.12.49.19.50.44. Jer.50.7. cui etiam formæ constr. ־, בְ & לְ sunt præf. וּנְוֵה & habitaculum, Prov.2.33. בִּנְוֵה in habitaculo, Prov.21.20. Isa.32. 18.35.7. לִנְוֵה ad v.in habitaculum, Prov.24.15. Isa.65. 10. Ezech.25.5. sed occ.etiam cum הַ, הוּ, כֶם & הֶם. Aff. ut seq. נָוֵהוּ habitaculum tuum, Job.5.24. נָוֵהוּ habitaculum ejus, suum; 2 Sam.15.28. Job.5.3.18.15. Ps.79.7. Jer.10.25.25.30.50.19. נָוֵהֶם habitac.eorum, Jer.49.20. Ezech.34.14. נָוֵהוּ caulam suam, Jer.23.3. In forma pl.m. נָוִים, & in constr. נְוֵי, habitacula; prout quidam sumunt præced. נָוֵהֶם, quasi esset eum defectu jod, pro נְוֵיהֶם, ex Bu. Lex. habitacula eorum; Pag.Bu.sed oc.etiam in forma pl.f. sic, נָוֹת caulæ, Zeph. 2.6. pro quo occurrit cum ו in א commutato, Bu.Lex. sic, נְאוֹת caulæ, habitacula, Psa.65.13. Jer.9.9.25.37. Joel.2.22. cui etiam formæ pl.f. cum א, בְ est præf. significans habitacula, vel pascua, quia pastorum casæ, in deserto, pascuis vicinæ sunt & in loco pascuo fieri solent; Merc. Habitacula, stationes ovium, caulæ. נ ponitur pro ו, nè in plurali duo ו concurrant; Av. prout occ.locis seq. בִּנְאוֹת in caulis, Psal.23.2. Item, 2.hinc etiam No. נָוֶה f. habitatio; habitaculum vel mansio, vel adjectivè, habitatrix; Bu.Lex.Cocc. decora, speciosa; item substantivè, jucunditas, seu domicilium decorum; Av. habitans, vel benè habitans, aut manens; Coc. prout occ.in forma absol. cum הַ dem. præf. & in forma constr.f.f.simpl.& cum ־ cop.præf.ut seq. הַנָּוֶה habitata, Jer.6.2. נָוֶת habitatio, Job.8.7. וְנָוַת & habitatrix, Ps. 68.13. Ex hac Radice quidam deducunt נָיוֹת loci nomen, 1 Sam.19. ubi Saul cum Prophetis prophetavit, ab amænitate forsan pascuorum quæ illic erant: Chaldæus vertit בֵּית אַלְפָּנָא domum doctrinæ, vel oraculi; Merc.

Rad.43. נוּחַ est, quiescere, requiescere, quietè se continere, residere; sive considere. Pag. Bu. quod Græci passim vertunt παύεσθαι. Affine est verbo יָנַח; ut & verbo חָנָה, quod est considere; Merc. נוּחַ, in præt. kal, נָחַ, quievit placidè, consedit tranquillè, remisit se ad quietem. Cogn.cum יָנַח, reliquit, & נָהַג duxit lente & quietè. Hinc νύξ, νυκτός, & νύκτωρ nox, tenebræ; νύκτα noctu: nam nocte solent & debent homines quiescere; νυκτεύω pernocto, quiesco sub nocte; Av. Occurrit autem in præt.kal, 3.s.f.simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 1.s. simpl.sed in 3.pl.simpl.& cum ! conv. præs.ut seq. נָחָה quievit, 2 Reg.2.15. Isa.7.2.14.7. וַנָּחָה & quiescet, Isa.11.2. נָחֲתִי quievi, Job.3.25. נָחוּ quieverunt, Esth.9.22. וְנָחוּ & quiescant, Isa.7.19. In Infin.kal, occ.cum כְ, וְכְ & לְ præf. כִּנּוֹחַ juxta quiescere, Num.11. 25. Jos.3.13. וּכְנוֹחַ & juxta quiescere, Neh.9.28.

ad

ad quieſcendum, 2 Sam.21.10. Sed cum יְ præf. occ. cum ו pro ו ante ה, cum ה parag pro ו Aff. & וּבְנֻחֹה & in quieſcere ipſum, Num.10.36. & in fut.kal, 1.ſeſt, אָנוּחָ quieſcam, Hab.3.15. & in 2.ſ.m.fut.kal, occ.cum ֽ conv. præf.ſic, וְתָנוּחַ & quieſces, Dan.12.13. & in 3.ſ.m. fut. kal, occ.plenè locis ſeq. יָנוּחַ quieſcet, quies erit, Exod. 23.12. Deut 5.14. Job.3.12. Pſa 125.3. Prov.21.16. Eccl. 7.9. Iſa.23.12. ſed cum ֽ conv. præf. occ. cum pathach in ult. abſque vau 2. Rad. ſic; וַיָּנַח & quievit, quies fuit, Exod.10.14..20.11. Joſ.21.44. 2 Chron.14.6..15. 15..20.30. ut & in 3.ſ.f. occ.itidem plenè, ſed cum ֽ conv. præf.defectivè in - abſque ו, ſic, תָּנוּחַ quieſcet, Prov.14.33. Iſa.25.10. וַתָּנַח & quievit, Gen.8.4.Num. 11.26. ſed in 3.pl.m. fut.kal, ſimpl.& cum ֽ conv. præf. occ.plenè, ut ſeq. וַיָּנוּחוּ quieſcent, Job.3.16. Iſa.57.2. וַיָּנוּחוּ & quieti fuerunt, 1 Sam.25.9. In hiphil, requieſcere fecit, requiem dedit,&c. Conſtruitur cum Dat. & Accuſ. Bu.Lex. In hiphil eſt, remittere,demittere & dimittere,reponere: idem penè cum הִפְנִיחַ, niſi quòd hoc locum ſeu collocationem magis ſignificat. Propriè, quietem facere, ſeu dare, facere quieſcere: recreare, refocillare requie, eam propriè qui laboravit & feſſus eſt. Quo verbo putant Chriſtum uſum Matth.11. & ego refocillabo vos: quod Græcus dixit, ἀναπαύσω. ſicut etiam alibi legitur, & invenietis requiem animabus veſtris; Merc.prout occ.in 3.ſ.m. præt.hiph. ſimpl.& cum ֽ cop.vel conv.præf. הֵנִיחַ quieſcere fecit, quietem dedit, attulit, largitus eſt, Joſ.22.4..23.1.2Sam.7.1.1 Reg. 5.4.1 Chron.23.25.2Chron 14.5. וְהֵנִיחַ & quietem dederit, Deut.12.10.1 Chr.22.18. & in 1.ſing.præt. hiph. occ.cum ֽ conv. præf. idque vel defectivè cum chirek tantùm, vel plenè cum jod mediano nota hiph. ſic, וְהִנְחֹתִי & quietem dabo tibi, vel, וַהֲנִיחוֹתִי & quietem dedi, Exod.33.14.2 Sam.7.11.1 Chron.22.9. Ezec.5.13..16.42..21.22.& in 3.pl.præt.hiph.eſt, הֵנִיחוּ quietum reddiderunt, Zach.6.8. In part. hiph.occ. in ſ. m.ſic, מֵנִיחַ quietem largiens, Joſ.1.13. & in Infin. hiph. occ.ſimpl.& cum בְּ & לְ præf. ut & cum ֽ Aff. ut ſeq. הָנִיחַ requiem dare, Iſa.14.3. בְּהָנִיחַ in requiem dando, Deut.25.19. לְהָנִיחַ ad quieſcere faciendum, Ezech.44. 30. הָנִיחַ quieſcere facere me, Ezech.24.13. Item in Imper. hiph. à ſ m. הָנִיחַ requiem da: occ. in pl.m. ſic, הָנִיחוּ quietem tribuite, Iſa.28.12. In fut.hiph. 3. ſ.m. occ.ſimpl.locis ſeq. יָנִיחַ quieſcere faciet, Exod. 17.11. Deu.3.20. Joſ.1.15. Iſa.30.32.ſed occ.etiam cum ֽ conv. præf.& יַ Aff.ut & cum ֽ cop.præf.& הַ Aff. וַיַּנִיחֵנִי & quieſcere fecit me, Ezech.37.1..40.2. וַיְנִיחֵהָ & quietem afferet tibi, Prov.29.17. & in 3.ſ.f.fut.hiph תָּנִיחַ quietem dabit,ſ.&c.ſed occ.cum בִּ Aff.ſic, תְּנִיחֵנִי quietum reddidit eum, Iſa.63.14. In hophal, quies data fuit;Bu. prout occ.in præt.hoph.3.ſ.m.loco ſeq. הוּנַח quies datur, Lam.5.5. & in 3.ſ.f.præt.hoph. regulariter eſſet, הוּנָחָה in quiete fuit, f.ſed cum ֽ cop.præf.occ.in forma mixta ex hophal הֻנְּחָ, verbi יָנַח, & hiphil הֵנִיחַ verbi נוּחַ; ſic,Zach.5.11. וְהֻנְּחָה & quietè locata fuit; Bu.Conc.& collocata eſt ibi, & datum eſt ei ut ibi quietem ſibi faceret; Cocc.ubi ſtabiliatur, & collocetur,&c.Jun. Atque indè nomina, i. No.factum ex infin.kal; viz. נוֹחַ, vel נֹחַ m.quieſcere; vel nominaliter, requies,&c.prout occ.cum ֽ cop. præf. ut & cum לְ præf.& הַ Aff. לְנוֹחֲךָ & quies,requies, Eſth.9.16,17,18. ad requiem tuam,2Chron.6.41. Item,2.hinc etiam No. נַחַת, & in pauſa נָחַת idem, quies, requies; Pag.Bu.Av. quod nomen hinc ſignificationem habet,ſed formam à Rad. יָנַח; Bu.Lex.quando enim ſignificat demiſſionem ſeu relictionem, eſt à Rad. יָנַח; Av. ubi Kimchi mavult reponere; quanquam R. Jonah huc referat; ſicut רַחַת ventilabrum, ad Rad. רוּחַ; Merc. Occ.autem No.hoc ſimpl.& cum לְ, יְ & בְּ præf. ut ſeq. נַחַת vel נָחַת quies, Job.17.17.Prov.29.9.Eccl.4.6..6.5. וְנַחַת & requies, Job.36.17.Iſa.30.30. וְנַחַת & requie, Iſa.30.15. בְּנַחַת cum requie, Eccl.9.17. Item, 3.hinc etiam No. נִיחוֹחַ quies,ſuavitas, gratum,res grata, ut quies ſolet eſſe deſeſſis: in quo nomine tertia Radicis eſt geminata (formæ inſtar נְצוּץ, à נוּץ; Pag.) & ſemper addicum eſt nomini רֵיחַ odor: unde רֵיחַ נִיחוֹחַ vel רֵיחַ נִיחוֹחַ eſt odor quietis, h.e. gratus, qui, ſcil.Deum ab ira ſua quieſcere facit: ut Ab.Ezra ſcribit; Bu. Lex. odor refocillationis ſeu recreationis, refrigerii,&c.Græcè ὀσμὴ εὐωδίας reddiderunt,quòd ex Hebræa phraſi Paulus aliquoties reperit; Merc. Hieron. odor ſuaviſſimus, & R.Sal. exp. נַחַת quietis; quia ſcil.fit voluntas mea; Pag.Denotatur hoc nomine נִיחוֹחַ requies ſumma; item pro ſuavitate grata; Heth 3. Radicalis repetitur, & conſtituit geminationem, ſeu intenſionem ſignificati,aut certè habet Radicem נָחַח; Av. Significat acquieſcentiam, fragrantiam, & odorem gratum: eſt enim רֵיחַ נִיחוֹחַ propriè רֵיחַ מַנְיַחַ חֶמְתַּ יְהוָה odor faciens requieſcere iram Dei. Quo nomine in vet. Teſt. victimæ adolitæ dicebantur, non quòd propriè id iſtis conveniret, ſed quòd ſubſtituerentur pro Chriſti & paſſionis ejus ſacrificio, quod Deo gratum eſt, & quòd Deo placeret fides nitens eo ſacrificio, & confeſſio gratiæ Dei, & glorificatio nominis ejus. Conſer Epheſ.5.2. Cocc. Occurrit autem hoc No.in hac phraſeologia ſimpl.locis ſeq. נִיחוֹתַ vel ſine vau, quies,ſuavitas,qualis eſt quietis, Ex.29.18, 25,41. Lev.1.9,13,17..2.2,9..3.5..6.14..23.18..2.12..3. 16..4.31..17.6..6.8..8.21,27..23.13.Num.15.3,7,10,13, 14..28.8,24..29.36..15.24..18.17..28.27..29.2..28.6. 29.6..28.13..29.8,13.Ezech.6.13..16.19..20.41. qui etiam הַ dem.eſt præt.ſic, הֲנִיחוֹחַ quietis,Gen.8.21. ſed occ.etiam cum ֽ. & כֶם Aff. נִיחוֹחִי quietis meæ,Num. 28.2. נִיחוֹחֲכֶם quietis veſtræ, Lev.26.31. & in forma pl.m. נִיחוֹחִים, prout occ. in forma conſtr. cum הֶם Aff.ſic, נִיחוֹחֵיהֶם quietum ſuarum.Ezech.20.28.Item, 4.hinc etiam No. beemant. cum Mem præpoſito; viz. מָנוֹחַ, vel מָנוֹחַ, quies, requies,quietis locus; Bu.Lex. reſidentia, locus,ſedes, Merc. requies placida; item, ſedimentum quietis, ubi aliquis ſedendo quieſcit; Av. requies,& quieſcendi locus; Cocc.prout occ.ſimpl.locis ſeq. מָנוֹחַ quies,requies,Gen.8.9.Deut.28.65. Ruth.3.2. Iſa.34.14.Lam.1.3.Item occ.etiam cum מ Præf.in forma cum cholem; ſic, מְמֻנוֹחַ à quiete, 1 Chron.6.31. ſic &, 5.indè etiam No. מְנוּחָה vel cum ֽ pro ו, מְנֻחָה idem; Pag.Bu quies,requies; item tranquillitas, locus tranquillus; Av.ſeu locus requieſcendi; Cocc. prout occ.ſimpl.locis ſeq. מְנוּחָה vel מְנֻחָה quies, Gen.49.15. Num.10.33. Jud.20.43.Ruth.1.9.1 Reg.8.56. 1 Chron. 22.9..28.2.Jer.51.59 Item cum ֽ cop. הַ dem.& לְ præf. ut ſeq. וּמְנוּחָה & requiem, Jer.45.3. הַמְּנוּחָה requies, Deut.12.9.Iſa.28.12.Mic.2.10. לְמִנְחָה ad quietem, 2 Sam.14.17. In forma conſtr. מְנוּחַת vel מְנֻחַת; prout occ.cum ֽ. Aff.& cum לְ præf.& הַ pro הַ, ob pauſam:

ut

ut & cum ו Aff.ut ſeq. מְנוּחָתִי requies mea,Pſal.95.11. 132.14. Iſa.66.1. לִמְנוּחָתֶךָ ad requiem tuam,Pſal.132. 8. מְנָחָתוֹ requies ejus, Iſa.11.10. Zach.9.1. & in forma pl.f.occ. ſimpl.& cum בְּ præf. מְנוּחוֹת quietes, Pſal.23. 20. וּבְמְנוּחוֹת & in locis quietis,Iſa.32.18. Item,occurrit etiam forma pl.m.(quaſi à præced.No.maſc.) מְנוּחִים in forma conſtr. מְנוּחֵי quietes; prout occ.cum Aff.ex forma Chaldaica; viz. מְנוּחַיְכִי, pro יְךָ Aff. & cum לְ præf.q.d. in requies tuas,&c.Pag.ſic, לְמְנוּחָיְכִי in requiem tuam,Pſal.116.7. Item,6. hinc etiam No. הַמְנֻחָה quies, immunitas; Bu.Lex. vel remiſſio; Merc.viz.tributi; Av. Hoc enim nomen ſicut & omnia prædicta ſignificant requiem,aut quietem, vel ab opere, vel à negotiis vel à laboribus & afflictionibus: ſive cùm locatur res in loco in quo eſſe debet & quieſcit; Pag. Occurrit autem hoc No. cum וְ cop.præf. viz. Eſth.2.18. וְהַנָּחָה & remiſſionem fecit, ſeu requiem dari juſſit provinciis:70. ἄφεσιν ἐποίησε, Cocc. & requiem, ſeu remiſſionem tributorum fecit, Av. Atque hinc etiam ex hac Rad.eſt No.pr. נֹחַ Noah, Patriarchæ nomen, Noe filius Lamech. Nominis cauſâ, Gen.5. affertur: & ſanè in ipſo ira Dei in diluvio quievit. Græci poſtea Ὀνιόστριον, & Latini Janum, ob vini ut volunt uſum, quem primus mortalium docuit, vocârunt. Vide Gen.9. & 5. Merc. Dicebatur נֹחַ à quiete; Av.

Rad.44. נוּשׁ, eſt מוּשׁ, inquit R.D.i.e. mutare, labi, ruere, cadere,declinare,Pag.Bu. Sunt qui etiam conferant cum נוּר & נָשָׁה. Latinum nuto ab Hebræo non abludit. Nam ſignificat ſimplicem, ut quibuſdam placet, motionem; Merc. נוּשׁ in præt.kal,נָשׁ mutavit, vacillavit, motus ſeu agitatus eſt; Av.Occurrit in fut.kal,ג.ſ.m. יָנוּשׁ in 3.ſ.f.loco ſeq. תָּנִישׁ nutabit, Pſal.99.1. [נָוַל apud RR. eſt inquinare; unde Chald. נְוָלָא & נְוָלִי ſterquilinium,&c. vide in Conc.Chald.

Rad.45. נוּם eſt dormitare, ſeu paululum dormire; Pag. vel dormiturire. יָשֵׁן eſt dormire; נִרְדָּם ſopore, h. e. gravi ſomno,opprimi. Vides graduum differentiam; quum hoc verbum deſiderativum tantùm, ut vocant Grammatici, vel inchoativum ſit; Merc. נוּם in præt. kal, נָם dormivit paululùm,dormiſcebat; propriè ſignificat inchoare ſomnum; Av.Occurrit in præt.kal, 3. pl.ſic, נָמוּ dormitarunt, Pſal.76.7. Nah.3.18. & in Infin. kal,cum לְ præf.eſt, לָנוּם dormitare,Iſa.56.10. In fut. kal,3.ſ.m. occ.locis ſeq. יָנוּם dormitabit, Pſal.121.3,4. Iſa.5.27. Atque indè nomina,i. נוּמָה f.ſomnus levis,dormitatio, nutatio, Pag.Bu. Merc. Per auxeſin ſumitur pro homine dormituriente, ſeu diligente ſomnum; Av. occ.autem Prov.23.21. & veſtibus ſcitiſs induere facit; Pag.vel pannis induit, Cocc. ſeu veſtietur נוּמָה dormitatio, pro אִישׁ נוּמָה; Cocc.i.e.qui diligit ſomnum; Av. Item,2. hinc etiam No.cum Thau hemant. תְּנוּמָה idem cum præced. Bu. levior ſcil. ſomnus vel nutatio; Merc. obdormitio; Av. prout occ. ſimpl.& cum ו cop. præf. וּתְנוּמָה dormitatio,Pſal.132.4. וּתְנוּמָה & dormitatio,Prov.6.4. & in forma pl.f.occ. etiam ſimpl. & cum בְּ præf. תְּנוּמוֹת dormitationes, Prov. 6.10.. 24.33. בִּתְנוּמוֹת in dormitationibus, Job.33.15. [נוּן juvenis fuit, juvenelcebat,&c.Av. unde מָנוֹן &c. vide infrà in Rad. נִין Bu.Lex.Av.]

Rad.46. נוּם eſt, fugere, aufugere, confugere, effugere,Pag.Bu. Merc. In præt.kal,3.ſ.m. נָס receſſit fugiendo, Av. prout occ.ſimpl. & cum ו cop.vel conv. præf. locis ſeq.נָס fugit, Deut.34.7.Num. 35.25.Joſ.20.6. Jud. 4.17.1 Sam.4.17..19.10.2 Sam.1.4..10.14..19.9..23.11. 1Reg.2.29..20.30. 1 Chro.19.15. וַיָּנָס & fugerit,fugiet, Num.35.11.Deut 4.42..19.11. Joſ.20.4.2Sam.17.2.Iſa. 17.13..31.8. & in 3.ſ.f. præt.kal,eſt, נָסָה fugit, Iſa. 10. 29. ſed occ.etiam in 2.ſ.m.cum ו conv.præf. & ה parag. add.ut & in 1.ſ.ſimpl. וַנָּסָה & fugies, 2 Reg.9.3. נָסְתִּי fugi, 1 Sam.4.16.& in 3.pl.præt.kal, & in 2.pl.m.ut & in 1.pl.occ.ſimpl.& cum ו cop.vel conv. præf. ſingulis; ut ſeq. נָסוּ fugerunt, Gen.14.10.Num.16.34.1Sam.14.23. 31.7. 2 Sam.18.7.1 Chron.10.7..11.13. Prov.28.1. Iſa. 51.11. Jer.46.21. וַיָּנֻסוּ & fugient, fugerint, Lev.26.36. Cant.2.17..4.6. Iſa.35.10. נַסְתֶּם fugiſtis, Zach. 14.5. וַנַסְתֶּם & fugiſtis,Lev.26.17. Zach.14.5. נַסְנוּ fugimus, Iſa.20.6. נִנָּסֵנוּ & fugiemus, Joſ.8.5,6. Item, in part. ben.kal, ſ.m.occ.ſimpl.& cum הַ dem.præf. ut & in pl.m. ſimpl.ut ſeq. נָס fugiens,Jer.48.19.Am.9.1. הַנָּס fugiens, Joſ.8.20.Iſ.24.18. Jer.48.44. נָסִים fugientes,Ex.14.27. Joſ.8.6.Jer.48.45..50.28.Nah.2.9. In Infin. kal,eſt, נוּס fugere,2Sam.18.3. ſed cum לְ præf. occ. vel cum ו vel cum ־ in ult.ſic, לָנוּס vel לָנֻס fugere, ad fugiendum, Gen.19.20.Num.35.6,15,32.Deut.4.42..19.3. Joſ.8.20.. 20.3,9. 2 Sam.4.4..12.18. 2 Chron.10.18. Jer.49.24. Item cum הִ Aff. kibburz, vel ſchurek tranſp.& mutatur in cam.chat.ſic, נָסְךָ fugere te, 2 Sam.24.13. ſed cum בְ præf.& ם Aff.occ. plene, ſic, בְּנוּסָם in fugere eos, Joſ.10.11. 2 Sam.19.4. In Imper.kal, à ſ.m. נוּס fuge, occ.in pl.m.vel cum Schurek, vel cum kibburz penult. cui formæ ult. ו cop.eſt etiam præf. נוּסוּ vel נְסוּ fugite, Jer.48.6..49.8,30..51.6. וְנֻסוּ & fugite,Zach.2.6. In fut.kal,1. ſ. occ. cum הָ parag.ut & in 2.& 3.ſ.m.ſimpl. & plenè; ut ſeq. אָנוּסָה fugiam,Exod.14.25. תָּנוּס fugies, Deut.28.25. Pſal.114.5. יָנוּס fugiet,Exod.21.13. Num.35.26. Deut.19.4,5. Prov.28.17. Jer.46.6. Am.2. 16..5.19..9.1. ſed cum וַ conv.præf.in 3.ſ.m.& f.fut. kal, ־ in ult.mutatur in cam.chat.ut ſeq. וַיָּנָס & fugit, Gen. 39.12,15,13,18.Ex.4.3. Jud.1.6..4.15..7.22..9.21,40.2 Sam.10.18. 1 Reg.2.28. 2 Reg.8.21..9.10,23,27.. 14. 19. 1 Chron.10.1..19.18. Pſal.114.3. וַתָּנָס & fugit, 2 Sam.4.4. & in 1.pl.fut.kal, eſt, נָנוּס fugiemus, 2 Sam. 18.3. Iſa.30.17. quæ etiam 1. perſ.pl. occ. cum הָ parag.add.ſic, נָנוּסָה fugiemus, Jud.20.32. & in 2. pl.m. fut.kal,occ.ſimpl.vel cum ־, vel cum ֵ penult.ut & cum ךָ parag.add. תָּנוּסוּ vel תֵּנוּסוּ fugietis, Iſa.10.3.. 30.17. תָּנוּסוּן fugietis, Iſa.30.16.& in 3.pl.m.fut.kal,occ.ſimpl. & cum ו cop.præf. ſed ſæpiùs cum וַ conv.præf.idque vel cum ־ vel ֵ penult.& ſemel cum Nun parag. add. יָנוּסוּ fugient, Deut.25.7. Iſa.13.14. Jer.50.16 וְיָנוּסוּ & fugient,Num.10.35. Pſal. 68. 2. וַיָּנוּסוּ vel וַיָּנֻסוּ & fugerunt, Gen.14.10.Joſ.7.4..8.15..10.16. Jud.7.21..8.12.. 9.51..20.45,46. 1Sam.4.10..17.24,51..19.8..30.17..31. 1,7.2 Sam.10.13,14..13.29. 1 Reg.20.20,30. 2 Reg.3. 24..7.7..14.12. 1 Chron.10.7..19.14.15. יְנוּסוּן fugient, Pſ.104.7. In hiphil ſignif.confugere fecit,fugando tranſtulit, &c. Bu.Av. facere fugere; i.e. recipere, cogere,congregare,introducere metu hoſtis, vel injuriâ cœli,in locum tutum: aliàs eſt fugare, ſeu in fugam vertere; Merc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. loco ſeq. הֵנִיס fugere fecit, fugavit,Exod.9.20. In Infin.hiph.occ. cum לְ præf. לְהָנִיס ad fugandum, fugâ deportandum, Jud.6.11.& in fut.hiph.à 3.ſ.m. יָנִיס fugere faciet, occ. in

in 3.pl.m.ſic, יָנִיסוּ fugabunt, Deut.32.30. Atque indè nomina, i.No.m.cum מ heemant. ſignificans refugium, vel ſuffugium; occaſio elabendi,&c.Av.viz.מָנוֹס fuga, effugium, perfugium, Pſal.142.5. Jer.25.35. Am.2.14. וּמָנוֹס & perfugium, Job.11.2. Pſal.59.17. Jer.46.5. Item,2. hinc etiam No. מָנוֹס idem cum præced. fuga, effugium,&c.prout occ.in forma conſtr.cum ו cop.præf. & י Aff.ſic, וּמְנוֹסִי & perfugium meum, 2 Sam.22.3. Jer.16.19. Item,3.hinc etiam No. מְנוּסָה f. idem etiam cum præced. φυγὴ,fuga,effugium,&c. Cocc. Av. prout occ.in forma abſol.cum יִ præſ. ſed in forma conſtr. ſimpl.& cum ו pro י penult.ſic, וּבִמְנוּסָה & per fugam, Iſa.52.12. מְנוּסָה fuga, Lev.26.36.Quidam etiam ex hac Rad.formant Conjug.piel in forma poel, נוֹסֵס fugavit, continuè; Prout occ.in 3.ſ.f.præt.poel, Iſa.59.19. quum venerit ut fluvius hoſtis, quem ventus Domini נוֹסֵסָה fugat,&c. Av. ſed quæ huc adduci poſſunt ex Poel Merubbah (i.e.ex forma quadrata Piel)quære in Rad. נָסַס; nam eò pertinent; Merc.Cev. ſicut etiam quæ ex Hithpael eſſe poſſunt, ibi videantur; Bu.Lex.

Rad.47. נוּעַ eſt,movere,Pag.ſeu moveri; Merc.vagari; Pag.generaliter,movere ſeſe. Neutrum in kal;Merc. commotus ſeu agitatus fuit; vel,vacillavit,evagatus eſt, abſceſſit, receſſit; Bu.Lex. נוּעַ in præt.kal, נָע mobilis fuit; agitatus fuit ut arundo à vento agitatur; Av.Significat,moveri,& in loco,& de loco in locum; Coc.prout occ.in 3.pl.præt.kal,ſimpl. & cum ו conv. præf. נָעוּ receſſerunt,moventur,vacillant, Job.28.4.Prov.5.6. Iſa. 29.9.Lam.4.14,15. וַיָּעוּ & movebuntur,Iſa.19.1. Am.4. 8..8.12. & in part.ben.kal,occ.in ſing.m. & in pl.m. & f. ſic, נָע vagus,Gen.4.12,14. נָעִים mobilia, Prov.22.19. נָעוֹת moventes ſe,1 Sam.1.13. In Infin.kal,occ.vel cum ſchurek, vel cum cholem; idque ſimpl.vel cum ־ָ, ־ְ & ־ָ præf.ut ſeq. נוּעַ nutando, Iſa.24.19. וְנוֹעַ & vagando, Pſal.109.10. לָנוּעַ juxta commoveri,Iſa.7.2. לָנוּעַ ad vagandum,vagari,Jud.9.9..11.13.Jer.14.10. In fut.kal, 3. ſ.m. יָנוּעַ commovebitur, ſed cum ו conv. præf. occ. quaſi contractè,abſque 2.rad. ו,cum pathach in ult. ſic, וַיָּנַע & commovit ſe,Iſa.7.2.& in 3.ſing. f. fut.kal, occ. plenè; ſic, תָּנוּעַ nutabit,Iſa.24.19.ut & in 3.pl.m.occ. ſimpl.& cum ו cop.præf. plenè, ſed cum ו conv. præf. occ.cum ו pro י penult.ſic, יָנוֹעוּ vagabuntur,Pſ.109.10. וְיָנוֹעוּ & nutabunt,Pſal.107.27. וַיָּנָעוּ & commoti ſunt, Exod.20.18.Iſa.6.4. In Niphal, נָוַע moveri,Bu.agitatus eſt movendo; Av.prout occ.in fut.niph.3.ſ.m.& 3.pl.m. ſic, יִנּוֹעַ commovetur, Am. 9.9. יִנּוֹעוּ commoventur, Nah.3.12. In hiphil, הֵנִיעַ, vel contractè הֵנַע, movit, commovit,agitavit, exagitavit; Bu.Lex.Av.prout occ. in 3.ſ.f. præt.hiph.ſic, הֵנִיעָה movet,2 Reg.19.21.Iſa.37. 22. & in 1.ſ. præt.hiph.cum ו conv. præf. occ.def. cum chirek tantùm abſque י hiph. poſt נ; ſic, וַהֲנִיעוֹתִי & commovebo,Am.9.9. In Imper.hiph. à ſ.m.ſimpl. הָנִיעַ, occ.cum מֵ Aff.poetico pro ם; ſic, הֲנִיעֵמוֹ commovero eos,Pſ.59.12.In fut.hiph.1.ſ. אָנִיעַ, occ.cum ו cop. præf & ה parag.add.& cum הָ Aff.ſic, וְאָנִיעָה & movebo, Job.16.4. אֲנִיעָךְ commovebo te,2 Sam.15.20. & in 3.ſ.m.fut.hiph.occ.ſimpl.& plenè, ſed cum ו conv.præf. occ.cum chirek tantùm abſque jod hiph. ante ם Aff. ſic, יָנִיעַ movebit,Zeph.2.15. וַיְנִיעֵם agitavit eos,Num. 32.13. & in 3.f.f. תָּנִיעַ commovebit: ſed cum ו conv. præf.occ.cum נִי Aff. plenè; ſic, וַתְּנִיעֵנִי & commovit me, Dan.10.10.Item in 3.pl.m.fut.hiph.occ.ſimpl.plenè, ſed cum ו conv. defect. cum chirek tantùm penult. ſic, יֵנִיעוּ movebunt, Pſal 22.8. וַיָּנִיעוּ & moverunt,Lam.2.15 ſed occ.etiam cum Nun parag.add.ſed cum ו ſcriptum,at lectum cum jod penult. Cev. nam ſecundum puncta legitur in fut.hiphil,ſed ſecundum literas ſcribitur quaſi in fut.kal; Av. prout occ.locis ſeq. יְנִיעוּן vagabuntur, Pſal.59.16..109 25. Atque ex hac Rad. deducitur No. cum מ heemant.præpoſito, & literis 1. & 3.radicalibus duplicatis; viz. מְנַעְנֵעַ nomen inſtrumenti muſici; ſiſtri ſcil.ſtriduli & ſonabilis inſtrumenti; quo utebantur Ægyptii præcipuè in Iſidis ſacris: apud quos ærea, argentea & aurea ſiſtra, argutum tinnitum conſtrepentia, vicem tubæ exhibebant; Virgilius —— Patrio vocat agmina ſiſtro. Et Ovid. Cornua fulſerunt,crepuitque ſonabile ſiſtrum; Pag. Dicitur autem ſic tale inſtrumentum ex hac Rad.à movendo; quòd homo, dum illud pulſabat, agitet & corpus,& ſaltet. Geminatio autem primæ & ultimæ Radicalis literæ facta videtur ob crebram concuſſionem & motionem. Prout ſiſtra etiam quidam παρὰ τὸ σείειν, à concutiendo dicta putant;Merc.Cev. Occurrit autem hoc No. in forma pl.m.cum יִ præf.ſic, 2 Sam.6.5. In tympanis וּבִמְנַעְנָעִים & cum ſiſtris, Bu. Lex. & in ſiſtris,juxta Hieron. Pag.Av.ſiſtra autem ſunt inſtrumenta muſica,quæ continuâ commotione pulſa,edunt tinnitum; Av.ſic dicta,quòd ſtridulo ſono ad motum & ſaltationem homines commoveant,ut ſcribit R.D. in Rad.& comment. 70. ἐν κυμβάλοις.Siſtra & crepitacula, quæ quatiuntur, ſine dubio ſignificantur. Kimchi organa ſeu inſtrumenta muſica, cum quibus ſe quis agitat & ſaltat; Cocc.

Rad.48. נוּף eſt,effundere; ſtillare; aſpergere; ſuffire; levare,elevare; cribrare; concutere; Pag. Omnia poſſunt ad duas ſignificationes reduci;perfuſionem, ſeu ſtillationem aromatum, propriè ad ſuffiendum: & agitationem quæ huc illuc circumquaque fit; in quo differt ab רוּם, quod elevationem propriè ſignificat; eſt tamen ubi הֲנִיף ſit, ſurſum deorſum movere, & agitare: nam de ſerræ motione dicitur,Iſa.10.15. Sunt qui etiam utramque ad unam referant, ut ſemper ſit,circumquaque agitare. Sed obſerva in kal, propriè eſſe perfundere;aliàs,omnem in partem agitare: quanquam & in hiph.Pſal. 68. in priori ſignif.ſumitur. Sanè in aſperſione ſuffitûs, agitatio fit in omnem partem.Eſt & generaliter aſpergere, ſeu ſtillare in copia: unde imbris diſtillationi, quaſi in omnem partem effuſi, & mel is tribuitur; Merc. נוּף ſtillavit,perſtillavit,de liquidis; ſuffivit,ſuffumigavit,de aridis; Bu.Lex. נוּף, in præt.kal, נָף agitavit aliquid manu, circumquaque elevavit agitando; motavit aliquid manu dextrorſum & ſiniſtrorſum, item antrorſum & retrorſum,agitando.Item ſignificat etiam in kal,odoratum reddidit ſuffiendo; Av. In Bu.Conc. Rad. hæc tria habet ſignificata; i. eſt,elevare,agitare, ventilare: offerre. In qua ſignif.non occ.in kal,ſed in hiphil, הֵנִיף ſtillavit, agitavit, ventilavit, Bu.Lex. elevavit agitatione; Av. In hiphil, venit in notione agitationis; ut quis agitat manum ſuam; ut 2 Reg.5.11. Iſa.11.15. Job.31.21. Iſa.19.16. Zach.2.13.&c.quibus in locis expreſſe nomen יָד ei adjungitur.Item dicitur etiam de ſerra, ut Iſa.10. 15. & de ventilabro,ut Iſa.30.18. item in ſacris dicitur de oblatione & conſecratione rerum & hominum.&c. ut Exod.35.22.& omnis vir אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב qui obtulit oblationem auri Jehovæ,&c.ubi ſimplex ſenſus

est, quisquis aurum de crumena, non in vasa formatum, offerebat. Offerens, quod offert, movet & deponit quasi in conspectu Dei, &c. Cocc. prout sæpe etiam aliàs dicitur de speciali sacrificiorum quorundam oblatione, quæ fiebat agitatione versus Orientem & Occidentem, meridiem & Septentrionem; ad ostendendum, in quatuor mundi partibus debere sacrificia ad laudem nominis divini offerri; ut veteres Hebræorum sapientes tradiderunt, Cod. Talmud. Menachoth cap. 5. fol. 61. 62. Succa, cap. 3. fol. 37. & indè R. Salom. Exod. 29. 24. Interdum, agitare sursum; unde Chaldæus per אָרִים, elevare, reddit. Indè synecdochicè pro offerre sumitur, Bu. Lex. Occurrit autem ordine Conc. in præt. hiph. 3. s. m. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2. s. m. eodem modo; ut seq. הֵנִיף agitavit, obtulit agitando, & elevando, Exod. 35. 22. Lev. 9. 21. Jos. 8. 31. וְהֵנִיף & agitabit, offeret, Lev. 14. 12, 24. 23. 11, 20. Num. 5. 25. 6. 20. 8. 11. 2 Reg. 5. 11. Isa. 11. 15 הֲתַנִיף agitaveris, Exod. 20. 25. וְהֵנַפְתָּ & agitaveris, Exod 29. 24, 26. Num. 8. 13, 15. sed in 1. s. præt. hiph. occ. in forma cum cholem penult. sic; הֲנִיפוֹתִי agitavi, Job 31. 21. In part. hiph. s. m. occ. simpl. & cum ו Aff. מֵנִיף agitans, Isa. 19. 16. Zach. 2. 13. מֵנִיפוֹ agitatorem suum, Isa. 10. 15. & in Infin. hiph. occ. cum ל præf. plenè; sic, לְהָנִיף juxta agitare, Isa. 10. 15. ad agitandum, Lev. 7. 30. 10. 15. sed cum ה parag. in fine, occ. in forma cum cametz penult. pro chirek magno, Pag. post ל præf. sic, לַהֲנִיפָה ad agitandum, Isa. 30. 28. sed cum כֶם Aff. occ. plenè, cum jod penult. sic, הֲנִיפְכֶם agitare vos, Lev. 23. 12. In Imper. hiph. à 2. s. m. הָנֵף agita, occ. in pl. sic, הָנִיפוּ agitate, Isa. 13. 2. In fut. hiph. à 3. s. m. יָנִיף agitabit: occ. in 2. s. m. plene; sic, תָּנִיף agitabis, Deut. 23. 25. 27. 5. sed in 3 s. m. cum ו conv. præf. occ. defectivè absque jod hiph. & in forma cum sægol in ult. sed plenè cum jod hiph. ante הוּ Aff. & post ו conv. præf. ut & ante נוּ Aff. absque præf. ut seq. וַיָּנֶף & agitavit, Lev. 5. 27. Num. 8. 21. וַיְנִיפֵהוּ & agitavit illud, Lev. 8. 29. יְנִיפֵנוּ agitabit eum, Lev. 23. 11. In hophal, הוּנַף agitari, Bu. agitatus, seu motatus est dextrorsum & sinistrorsum; prout occ. in præt. hoph. 3. s. m. loco seq. הוּנַף agitatur, Exod. 29. 27. In piel, ex forma quadrata Pocl; Pag. נוֹפֵף agitavit continuè; Bu. Av. prout occ. in fut. Pocl, 3. s. m. loco seq. יְנוֹפֵף agitabit, Isa. 10. 32. Atque indè ex Rad. in hac agitandi significat. sunt nomina, i. נֶפֶה f. agitatio; cribrum, juxta Hebræos veteres, ab agitatione sic dictum; Bu. Lex. discerniculum, seu excerniculum; sic dictum quod elevetur, vel agitetur, quum discernit frumentum à palea, aut farinam, seu similam à furfure; Pag. vel potiùs à tritici aut rei alterius agitatione nomen ductum puto. Hebræi Doctores inter כְּבָרָה & נֶפֶה propriè discernunt; quòd כְּבָרָה sit propriè cribrum, (voce Latina affini) quo farina subsultando agitatur; at נֶפֶה excerniculum, quo farina excernitur, & remanet simila; Merc. Propriè est agitatio; item vannus in qua aliquid agitatur; Av. Ventilabrum; Coc. occ. autem hoc No. in forma f. f. constr. cum ך præf. sic, Isa. 30. 28. ad agitandum, i. e. cribrandum gentes, כְּנָפַת שָׁוְא agitatione vanitatis, Bu. Lex. Av. i. e donec in vanum & nihilum abeant; Bu. Lex. In ventilabro temerario; Cocc. Cum agitatione, &c. Bu. Conc. Item, 2. hinc etiam No. cum Thau hæmant. תְּנוּפָה f. agitatio, elevatio; Isa. 30. 32. Bu. Lex. Pag & specialiter in sacrificiis ceremoniæ genus erat, qua, ut dictum, res in sublime attollebatur, ità ut in omnem partem orbis agitaretur; Merc. agitatio; item oblatio agitanda, quæ cil. agitabatur antrorsum & retrorsum; Av. agitatio, exhibitio, & repræsentatio, consecrandi causâ. Vide notas Belgicas ad Num. 8. 11. 15. 11. & Exod. 29. 27. Coc, Occurrit autem No. hoc simpl. & cum הַ & לְ præf. תְּנוּפָה agitatio, elevatio, Exod. 29. 24, 26. Lev. 7. 30. 8. 27, 29. 9. 21. 10. 15. 14. 12, 24. Num. 6. 20. 8. 11, 21. Lev. 23. 17, 20. Num. 8. 13, 15. 30. 32. הַתְּנוּפָה idem, Exod. 29. 27. 38. 24, 29. Lev. 7. 34. 10. 14, 15. 23. 15. Num. 6. 20. 18. 18. לִתְנוּפָה ad agitationem, Lev. 14. 21. ut & in forma f. f. constr. simpl. sic, תְּנוּפַת agitatio, Ex. 35. 22. Isa. 19. 16. Num. 18. 11. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. נוף in Bu. Conc. est, stillare, perstillare; suffire: prout occ. in 1. s. præt. kal, à 3. s. m. נָף; sic, Prov. 7. 17. נָפַחְתִּי מִשְׁכָּבִי suffivi, Bu. Conc. sustumigavi, Pag. perstillavi cubile meum myrrha; Bu. Lex. agitavi, i. e. suffivi agitando; Av. Hieron. aspersi. R. D. in Comment. exp. הַזַּלְתִּי fluere feci in cubili meo aquas rosaceas, & omnes species aromatum. Mos enim meretricum est, pannis pulchris lectum ornare, & suffire aromatibus. Targum, רַסֵּת stillare feci; Pag. Ità plerique sumunt pro 1. s. præt. kal; alii verò sumunt pro præt. hiph. 1. sing. defectivè absque He notâ hiph. pro הֲנִפְתִּי (ut הֲרִיבוֹתָ pro הֲנִפְתִּי) imbui lectum meum, &c. q d. agitando irroravi; alii, perfudi, &c. Cocc. In hiphil, הֵנִיף stillavit, seu stillare fecit. Pag. Bu. unde in fut. hiph. 3. s. m. יָנִיף stillabit; atque indè in 2. s. m. est, תָּנִיף stillabis, Psal. 68. 10. Atque ex Rad. in hac stillandi signif. est No. נוֹפֶת f. (formæ instar בּוֹשֶׁת à בּוּשׁ; Pag. stillatio, destillatio, & synecdochicè, favus, à stillando; Bu. Lex. fluxus favi, quum stillat mel, atque fluit; & quum non jungitur ei צוּף favus, aut בֹּשֶׂם (vel potiùs בֹּשֶׂם, Merc) aroma, est defectivum; Pag. nisi quòd intelligitur, ex aliis locis, id quod ei adjungendum est; Merc. Cev. נוֹפֶת est favus mellis; nam mel agitatum elevatur, & relinquit sursum quod dulcissimum est; Av. Est destillatio favorum; quod spontè eliquatur ex favis; mel Acæton, de quo Plin. l. 11. c. 15. in omni melle, quod per se fluit, ut mustum oleumque, appellaturque acæton, maximè laudabile est. "Ακηστον, i. e. sine remento: quale dicitur נוֹפֶת i. e. mel optimum & purissimum; Cocc. Occurrit autem No. hoc, simpl. & cum ו cop. præf. נוֹפֶת destillatio, favus mellis stillans, Prov. 5. 3. 27. 7. Cant. 4. 11. וְנוֹפֶת & destillatio, favus, Psal. 19. 11. Prov. 24. 13. Deindè, iii. signif. 3. hujus Rad. est in nomine indè derivato; viz. נוֹף m. tractus, clima; Bu. Lex. secundum R. D. נוֹף est מָחוֹז & גְּלִיל provincia, regio; terminus: & secundum R. Jos. clima, tractus; sed id metaphoricè. Nam propriè est surculus vel ramus qui hinc inde vento agitatur; & allegoricè, doctrina Evangelii, Spiritus sancti agitatione in omnes partes orbis propagata, intelligitur; Merc. נוף est surculus seu ramus à vento agitatus: item capitur etiam pro regione, & climate, seu provincia, &c. Av. ut Psal 48. 3. יְפֵה נוֹף pulcher regione circumjacente; Cocc. pulcher termino aut regione seu climate, &c. Pag. pulcher surculo, i. e. climate; Av. nam נוף inquit R. Imman. est עָנָף ramus; ac si terra habitata, i. e. orbis, esset instar arboris; & loca particularia essent rami arboris; & quia orbis in septem dividitur partes, quæ dicuntur climata, & quodlibet clima incipit ab Oriente, pergens ad Occidentem, quorum longitudo & latitudo nota est; sed latitudo respe-

ctu longitudinis eſt valdè modica; idcirco appellantur ipſa climata נוֹפוֹת rami; quia ſunt inſtar rami, qui eſt longus & parum latus. Et dixit quòd clima, in quo eſt terra Iſrael, eſt clima magis temperatum, & ejus aer purior quàm in aliis climatibus, quia non eſt ibi calor exceſſivus, ut in climate primo & ſecundo; neque frigus exceſſivum, ut in climate ſexto & ſeptimo. Et præterea, quoniam fuit locus ſapientiæ & prophetiæ, propterea dixit, pulcher ramo, gaudium univerſæ terræ; quia homines, qui terram Iſrael viderunt, & Hieroſolymam in ea, terram & civitatem præ aliis electam, lætantur: ſicuti lætatur homo quum vidit aliquid admodum deſiderabile; Pag. Sed eſt & alibi נוֹף urbis in Ægypto celeberrimæ nomen, quæ & מֹף, ut putant, dicitur, & creditur eſſe Memphis; Merc. ſim. Bu. Lex. & Cocc. Occurrit autem No. hoc ſimpl. & cum בְּ & בִּ præf. נוֹף tractus, Pſal. 48. 3. Jer. 2. 16. 46. 9. בְּנוֹף in Noph. n. p. Jer. 46. 14. וּבְנוֹף & in Nophi, Jer. 44. 1. Atque hinc ex hac Radicis ſignificatione eſt etiam No. נֹפָה f. idem cum præced. tractus, clima; Bu. Lex. prout occ. in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. loco ſeq. נֹפַח tractus, 1 Reg. 4. 11. Item, 2. hinc etiam No. נֹפֶת f. idem etiam, tractus, Bu. Lex. provincia aut regio: Pag. Merc. prout occ. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַנֹּפֶת tractus, Joſ. 17. 11. ſed occ. etiam forma ſ. f. conſtr. nominis præced. נֹפֶת cum לְ præf. loco ſeq. לְנֹפֶת ad tractum, Joſ. 12. 23. ut & in forma pl. f. cum בִּ præf. loco ſeq. וּבִנְפוֹת & in tractibus, Joſ. 11. 2. Ab hac autem Rad. quidam deducunt etiam No. הַנָּפָה f. agitatio; prout occ. cum לְ præf. לַהֲנָפָה Iſa. 30. 28. ad agitandum gentes: nam à Latinis vertitur pro Infinitivo (ex hiph. ſcil.) Av. & proinde reliqui potiùs ſic accipiunt. Vide ſuprà ad Infin. hiph. נִיץ floruit, effloruit, erupit in florem, emicuit, &c. de hoc vide Rad. נָצַץ; Av. vel potiùs ſequens Rad. נוץ videnda; ubi reliqui potiùs locant derivata à נִיץ.

Rad. 49. נוץ, eſt florere; Pag. hoc verbum cave cum נָצָה volandi, de quo infrà, confundas, cum quibuſdam; etſi alioqui affine ſit; eruptio ad volatum, illo, at hoc verbo, eruptio florum, ſignificatur; vertes, per efflorescere, pullulare, germinare; nec in kal eſt uſitatum; eſt proprie, quod Gallicè dicitur Bouter vel Boutonner; Merc. Radix hæc in Bu. Conc. duo habet ſignificata; 1. נוץ, in Hiphil הֵנִיץ, vel הֵנֵץ, germinavit, efflorvit; Bu. Lex. Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. pl. in forma cum Tzeri, ſic, הֵנֵצוּ germinent, Cant. 6. 10. 7. 12. In fut. hiph. 3. ſ. m. יָנִיץ vel יָנֵץ, efflorebit; pro quo, cum ו cop. præf. Occurrit, cum Epentheſi Aleph, Bu. Lex. vel cum Aleph quieſcente, vice jod vel vau, ſecundæ radicalis, ſ. ut in מָאם pro מָם, Merc.) ſic, Eccl. 12. 5. וְיִנָּאֵץ הַשָּׁקֵד & efflorescaret, Bu. Lex. vel & florebit amygdalus; vel, reprobabitur coitus; Pag. Vel a verſabitur coitus, præ imbecillitate ſcil. virium; ſed tunc נָאַץ, & נוץ, confunderentur; ſicut & quidam recentiorum utramque radicem affinem faciunt, ut נוץ ſit erumpere ad volatum, vel germen; ſicut נָאַץ invehi maledictis, ſeu maledictis aliquem inceſſere; Atqui tunc, וְיִנָּאֵץ ſcriberetur; Ego, inter omnes, quæ variæ, in hunc locum afferuntur expoſitiones, ſequor Kimchi, nè idem repetatur; Merc. ſcribit enim R. D. quod שָׁקֵד amygdalus, indicat canitiem, quæ eſt alba, ſicut flos albus, ut eſt flos amygdali; Ab. Ezra autem, ſcribit, quòd וְיִנָּאֵץ eſt à נָצָה, quod eſt flos, ut infrà ex Gen. 40. & exp. q. d. & incaneſcet ut flos albus. Et ſunt qui dicunt, quòd, הַשָּׁקֵד, eſt membrum virile, cujus canities eſt poſt canitiem capitis, & barbæ. Alii itidem exponunt הַשָּׁקֵד membrum coitus, ſumendo וְיִנָּאֵץ ſenſu, ſicut illud, Lam. 2. 6. וַיִּנְאַץ & reprobavit, ſcu flocci fecit --Regem; &c. ſic hic, & reprobabit coitum, ſcil. ob debilitatem; prout dicitur poſtea, & diſſipabitur (vel, irritam faciet concupiſcentiam. Merc.) voluptas, &c. Pag. Et effloreſcat amygdalus, i. e. & canities fiat; Cocc. & effloreſcentem amygdalum, --irritam faciet (animus) ille appetens; i. e. Ne vere quidem ipſo, (quo arbores & animalia lætari quodammodo, & veluti geſtire videntur) hoc ipſius faſtidium avertetur; ſed omnia verni temporis beneficia, nihili faciet; hic enim deſcribitur ver, ab unius arboris, amygdali, ſcil. & animalculi, viz. locuſtæ, exemplo, per Synecdochen, &c. Jun. 70. ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον; In his autem, Kimchi vult Tzere pro chirek poni; ſed quid prohiber, molliendæ pronuntiationis ergò, Tzade raphatum (i. e. ſine dageſch) ſit, pro הַנְצוּ, ut Thema ſit נָצַץ, Coc. & ſic Av. locat hæc ſub Rad. נָצַץ, quæ videatur. Atque hinc, ex hac Rad. נוץ, in hiph. הֵנִיץ deducuntur, nomina ſeq. i. No. נֵצָה, f. flos; Pag. Bu. Cocc. Nomen hoc, (cum dageſch, in Tzade, tanquam à נָצַץ, Cocc.) germen, florem, ſeu folliculum, & in vitibus gemmam, propriè ſonat, Gallicè Bouton; Merc. prout occ. Iſa. 18. 5. & uva ejus maturuerit, erit נֵצָה flos; Pag. vel, omphax matureſcens fuerit (cùm, inquam, fuerit) flos, vel flos ejus; ut litera ה, licet lene, ſit relativum ad vitem, etſi expreſſe ejus mentio non ſit facta, ut aliquoties fit; Merc. He eſt raphatum, ut R. D. inquit, i. e. non habet mappik punctum, ſignum pronominis fæminei; Pag. Ante meſſem, כְּתֹם־פֶּרַח quum conſummatus fuerit oculus, ſive gemma arboris, ſcil. יִבּוֹסֵר גֹּמֶל יִהְיֶה & omphax lactans extiterit flos; h. e. flos in omphacem tranſierit, iſque matureſcere inceperit, &c. ubi verbum maſc. adhibetur, propter genus nominis בּוֹסֶר; Ordo autem fructificationis, hic eſt; i. פֶּרַח. 2. נֵצָה & 3. בּוֹסֶר & quidem גֹּמֶל; 1. oculus, ſive gemma; 2. flos; & 3. omphax lactans, ſeu complens ſe; Vide etiam בּוֹסֶר & גֹּמֶל. Eſt igitur נֵצָה flos, ἄνθος; Cocc. In forma ſing. f. conſtr. eſt נֵצַת, prout occ. cum ו Aff. ſic, Job. 15. 33. & projiciet, ſicut olea, נִצָּתוֹ; florem ejus, vel ſuum; Pag. Bu. &c. Item, hinc etiam No. נֵץ m. idem, flos, germen, &c. prout occ. cum הַ, Aff. ſic, Gen. 40. 10. aſcendit נִצָּה flos ejus; ubi He, eſt cum Mappik, quaſi à forma ſimplice, נֵץ; vel potiùs, ut plerique etiam volunt, eſt nominis præced. נֵצָה, forma conſtr. cum הַ Aff. pro נִצָּתָהּ, flos ejus; ſicut Prov. 7. 8. apud פִּנָּה angulum ſuum, pro פִּנָּתָהּ; & hoc eſt rectum, propter verbum עָלְתָה aſcendit, quod eſt fæmineum; Pag. עָלְתָה נִצָּה aſcendebat flos ejus, poſt gemmam ſcil. excoquebantur אֲשִׁכְּלוֹתֶיהָ botri ejus; ut ſcil. eſſent uvæ maturæ, &c. נִצָּה poteſt venire pro נִצָּתָהּ; Cocc. ſic & Bu. Lex. Item, hinc etiam, deducitur No. cum Nun heemant. vel redundante, in fine, ut R. D inquit, Rag. נִצָּן m. idem, flos, germen, ſeu gemma arboris. &c. Non autem in textu legitur, in ſing. ſed in pl. m. נִצָּנִים, flores, florentia; &c. formam autem dageſchatam habet, quaſi à Rad. נָצַץ, Bu. Lex. prout occ. cum הַ dem. præf. ſic, Cant. 2. 12. הַנִּצָּנִים flores apparuerunt.

ruerunt,&c. Pag. Vel,visi sunt,&c. Coc.& in omnibus prædictis, dagesch, est loco Hannach, i.e. vau literæ quiescentis 2. Rad. ut R. D. inquit, Pag. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. נוּץ, ex Bu. Conc. est in nomine, inde, juxta plerosque, derivato, viz. נִיצוּץ, m. scintilla, Pag. Bu. Conc. Cocc q d. eruptio flammæ vel ignis, Merc. & est cum geminata 3 Rad. Tzade, formæ instar נִיחוֹחַ quies, à נוּחַ; ut R. D. inquit, Pag. Coc. Kimchi exp. בֶּן־רֶשֶׁף לְנִיצוּץ prout extat, cum ל præf. Isa. 1.31. & opus ejus, in scintillam; Hieron. quasi scintilla; vel, & operator ejus, pro scintilla, seu loco scintillæ; Pag & fiet potentissimum stuppa,&, qui id tractat, scintilla, & ardebunt una ambo; Cocc Atque hinc etiam est, juxta quosdam, verbum in kal, נָצַץ, scintillare; & in part. ben. kal, s. m. נוֹצֵץ, scintillans; prout occ. in forma pl. m. cum י cop. præf. sic, Ezech. 1.7. וְנוֹצְצִים & scintillantes, Bu. Conc. & scintillabant; Cocc. vel נוֹצֵץ est nomen Toar; & נוֹצְצִים in loco cit. exp. scintillantes, (seu, emicantes, splendescentes, &c. Merc.) secundum colorem æris tersi; Hieron & scintillæ quasi aspectus æris; (70. ὡς σπινθῆρες; Cocc.) & est formæ, instar לוֹצְצִים delusores, aut superbi; à לוּץ; quanquam R. Jehudah scribit esse ex Rad. נָצַץ; Pag. Atque ita נִיצוּץ fuerit formæ קִישׁוּר; & in superioribus, ubi erat dagesch, legitimè fuerit ad supplendum literæ Tzade geminandæ; Merc. sed rectum est, ut sit & hoc, & alia illa, ex hac Rad. נוּץ, Pag. Merc. & נוֹצְצִים, vide in Rad. נָצַץ: Bu. Lex.

Rad. 50. נוּר, vel נור, præbuit lucem, vel luxit; & propriè dicitur de lucerna: est cogn. cum אוּר luxit, quod de aurora & luce diei seu matutini temporis dicitur. Verbaliter non usurpatur: Av. In Bu. Conc. Rad. hæc נוּר duo habet significata. i. Est in No. נִיר m. vel נֵר, lucerna, lumen; Pag. Bu. Av. Lampas, candela ardens & lucens; Av. ellychinum, lucens propriè; & metonymicè, vas cui impositum lucet; Cev. Sunt qui utrumque hujus Radicis significatum, sub uno volentes complecti, conferant cum אוּר & נָהַר, ut propagationem seu profluvium sonet, tam luminis quàm seminis; unde, arare etiam vel sulcare significat; & נִיר arvum vel novale; quòd ut flumen alveo, sic aratrum sulco procurrat. Hæc autem posterior significatio ex Syriaca potiùs lingua sumpta videtur, in qua pro חָרַשׁ dicitur נָר. Sunt autem hæ duæ linguæ vicinæ, & sæpe communicant inter se Radices; Merc. Occurrit autem No. hoc in hac signif. cum chirek magno locis seq. נִיר lucerna, 1 Reg. 11.36..15.4. 2 Reg 8.19. 2 Chron. 21.7. & in forma cum Tzere ante jod quiescens occ cum י. Aff. sic, נֵירִי lucerna mea, 2 Sam. 22.29. Item in forma cum chirek magno occ cum י præf. & ם. Aff. זַיְרֵיהֶם & lucerna eorum, Num. 21.31. Atque indè etiam est No. cum Tzere tantùm absque jod; sic, נֵר idem cum præced. lucerna, lampas; per translationem autem No. præced. נִיר accipitur etiam interdum pro regno; Av. ut patet ex locis suprà de eo citatis. Occ. autem hoc No. cum Tzere simpl. & cum י cop. præf. ut seq. נֵר lucerna, Exod. 27.20. Lev. 24.2.2 Sam. 21.17. Job. 21.17. Psal. 119. 105..132.17. Prov. 7.22..20.27..21.4..24.20. Jer. 25.10. וְנֵר & lucerna, 1 Sam. 3.3. Prov. 13.9. Item cum י. & ו Aff. cui ult. etiam י est præf. נֵרִי lucerna mea, Psal. 18. 29. נֵרוֹ lucerna ejus, Job. 29.3. Prov. 20.20. וְנֵרוֹ & lucerna ejus, Job. 18.6. Atque indè etiam No. f. ß viz. נֵרָה lucerna, Prov. 31.18. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum ה dem. & י cop. præf. ut seq. נֵרוֹת lucernæ, Exod. 30.7, הַנֵּרוֹת lucernæ, Exod. 39.37..30.8.. 40.25. Lev. 24.4. Num. 8.2.2 Chron. 29.7. וְהַנֵּרוֹת & lucernæ, 1 Reg. 7.49. 2 Chro. 4.21. sed occ. etiam cum בְּ pro בָּהּ & לְ pro לָהּ præf. ante formam pl. f. sic, בַּנֵּרוֹת eum lucernis, Zeph. 1, 12. לַנֵּרוֹת lucernis, Zach. 4.2. Item occ. etiam cum יְ & יהֶם. Aff. cui utrique י cop. est præf. נֵרוֹתֶיהָ lucernæ ejus, Exod. 25.37..35.14..37.23..39.37..40.4. Num. 4.9..8.3. Zach. 4.2. וְנֵרוֹתֶיהָ & lucernæ ejus, 1 Chron. 28.15. 2 Chron. 13.11. וְנֵרוֹתֵיהֶם & lucernæ eorum, 1 Chron. 28.15.2 Chron. 4.2. Item hinc etiam No. hemant. cum מ præpositio, viz. מְנוֹרָה f. candelabrum, Pag. Bu. Av. in quo scil. ponitur lucerna seu lumen; Av. 70. λυχνία, Cocc. Av. Kimchi inquit נֵר nunc ellychnium ardens, nunc verò vas in quo ponitur, appellari; vas autem in quo ponitur lucerna, מְנוֹרָה vocari de nomine illius; quasi lucibulum dicas, nostri candelabrum appellant; Merc. Erant apud templum plura candelabra, aurea, argentea, ad lucem nocturnam sacerdotum & Levitarum. Vide 1 Chron. 28.15. sed præcipuum candelabrum sacrum in prima parte Templi è regione mensæ stabat ad meridiem; Exod. 26.35. Forma candelabri est descripta, Exod. 25.31,32,35,36,37. Partes ejus hæ; Scapus, qui dicitur יָרֵךְ: ternæ canna, קָנִים, utrinque exeuntes ex scapo, ità ut binæ canna in scapo coirent, & sub iis, esset malum, כַּפְתּוֹר. Singulæ canna habebant tres calices, גְּבִיעִים, cum malo & flore כַּפְתּוֹר וָפֶרַח. Scapus item tot calices habebat in cannarum juncturis tribus, & præterea quartum sub lucerna sua. Hæc omnia solida erant & simul fusa. 70. κανὰς, καλαμίσκοι, κρατῆρες, σφαιρωτῆρες, κρίνα. Septem in summis cannis & scapo lucernæ, accendendæ ità, ut lucerent versus anteriorem candelabri partem; hoc autem Candelabrum habere λύχνια πυξμαντὰ ex Zach. 4. discimus; Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum ו, יו, הַ, וַיַּ, & ל præf. ut seq. מְנוֹרָה candelabrum, lychnuchus, Exod. 25.32..37.18.1 Chron. 28.15. וּמְנוֹרָה & candelabrum, 2 Reg. 4.10.1 Chron. 28.15. הַמְּנוֹרָה lychnuchus; candelabrum, Exod. 25.31,33..37.19..25.38.. 26.35..30.26..31.8..37.16..39.36.. 40.4,25. Lev. 24.4. Num. 8.2,3,4. Zac. 4.11. וְהַמְּנוֹרָה & lychnuchus, Num. 3.31. וּבַמְּנוֹרָה ad candelabrum, Exod. 25.34..37.20. לַמְּנוֹרָה ad candelabrum,. 1 Chron. 28.15. & in forma f. f. constr. est & occ. simpl. & cum ו cop. præf. מְנוֹרַת candelabrum, Exod. 25 31..35.14. Num. 4.9. & Zach. 4.2. וּמְנוֹרַת & candelabrum, 2 Chron. 13.11. ut & in forma pl. f occ. cum ו cop. & ה dem. præf. וּמְנוֹרוֹתֶיהָ & candelabra, 2 Chron. 4.7. הַמְּנוֹרוֹת candelabra, 1 Reg. 7.49. 2 Chro. 4.20. Jer. 52.19. ut & cum ל & וְל præf. לִמְנוֹרוֹת pro lychnuchis, 1 Chron. 28.15. וּלְמְנוֹרוֹת & pro lychnuchis, 1 Chron. 28.15. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. נוּר ex Bu. Conc. est in nomine indè derivato נִיר, quod significat etiam novale; Bu. Conc. Cocc. aratio agri antequam seratur, in qua aratione spinæ evelluntur, eradicantur herbæ malæ ex agro, ut sit aptus ut seratur, Pag. prout occurrit, Prov. 13.23. רַב־אֹכֶל נִיר רָאשִׁים multitudo cibi, scil. invenitur in agro pauperum, quia nimirum est eis cura, ac sollicitudo, ut disponatur terra atque colatur. Sed est ager perditus, & non est in eo fructus, absque judicio; i.e. eò quòd non disposuerunt illum ut opus erat. Vel, & est vir qui perit, quia nescit

sit satjonis consuetudinem; ut Isa. 28. 26. וְיִסְּרוֹ לְמִשְׁפָּטוֹ & erudiet illum scil. satorem, secundum normam. Quo in loco רַב est nomen conjunctum, i.e. in regimine, ut R.D. inquit à רָבַב, instar חָק præceptum, à חָקַק. Vel, juxta alios, multitudo cibi, scil. invenitur in agris magnatum, i.e. divitum: Ad verbum, multus cibus aratione, i.e. in aratione, vel in agro divitum; quibus scil. est facultas colendi terram, & faciendi quæcunque illi sunt necessaria, ob multitudinem divitiarum. Sed est homo qui perit, & fame conficitur; eò quòd non est ei facultas conducendi operarios, ut ejus terram colant; unde terra desolatur, & destruitur, & pariter illius Dominus; Pag. Kimchi רַב Toar facit, ut תֹּם integer, quod sequente Maccaph mutat ו in cam. chat. sed malim substantivum esse; & pauperes satiùs est quàm magnates exponere; ut אֲשָׁמִים in רָאשִׁים sicut aliàs, abundet; (à sing. scil. רָשׁ vel רַשׁ pauper) unde simplex sensus est; pauperes diligenti agricolatione ditescere; at ejus sæpe facultates dilabi, & fortunis everti eum, qui injuriâ alios opprimat: (prout in sequentibus dicitur, & est vir qui deficit absque judicio; Pag.) dum scil. neglecto labore agriculturæ, suæ fraudulentiæ confidit. Frequentes sunt tales sententiæ in libro Proverbiorum; Merc. Abundat cibo novale pauperum; ager scil. purgatus à carduis. Servius ad Virgil. Eccl. 1. v. 71. —— tam culta novalia, i.e. nova rura quæ per singulos annos novantur per semina; vel etiam novalia dicuntur, unde sylva tollitur. Posterius nobis usui est; Cocc. Multus, est scil. cibus, novellantibus pauperibus; Hebr. multitudo escæ: sed est qui consumit se inertiâ; Hebr. in non officio. Sensus; non potest non abundare pauper, quum sedulus est, & se vel in horrentibus locis colendis occupat: divitem verò sua exedit inertia, cujus bona hoc pacto ad justum transferuntur; Jun. Sed occ. etiam juxta quosdam hoc No. cum chirek tantùm absque jod, Prov. 21. 4. sic, נִר aratio, i.e. cogitatio impiorum peccatum, juxta R.D. q.d. extollentia oculorum, & latitudo cordis, (&) hoc est נֵר aratio impiorum, (hæc inquam, sunt, vel, hæc est aratio, i.e. studium & occupatio impiorum, Merc.) quæ est peccatum. Et dixit נִר aratio, metaphoricè de cogitationibus cordis, sicut, arate vobis arationem. Alii verò hoc in loco sumunt נֵר in primo signif. & exp. lucerna impiorum peccatum, &c. Pag. elatio verò oculorum, & amplitudo animi; aratio denique improbocum peccatum est; i.e. quicquid exarare & perficere improbi operibus suis moliuntur, peccatum est; ac proinde exosum Jehovæ, Jun. Item, indè ex No. in hac ult. signif. est verbum in Hiphil, הֵנִיר, quod est arare; & per translationem, cogitare. Unde in Imper. hiph. f. m. הָנֵר, & in pl. m. הָנִירוּ; pro quo occ. defectivè absque He nota hiphil in Imper. Jer. 4. 3. & Hos. 10. 12. נִירוּ נִיר arate vobis arationem; (seu, arvum; Merc.) In quibus R.D. scribit נִירוּ esse pro הָנִירוּ; sicut שִׁימוּ ponite, pro הָשִׁימוּ nam He constitutivum Conjug. Hiphil cadit; Pag. alleviandi scil. gratiâ; i. e. ut expeditior sit pronunciatio; Merc. Hieron. novate vobis novale; Pag. & sic Cocc. Parabola. Deponite concupiscentias & opiniones pravas, & sic recipite verbum meum, semen bonum, in terra bona. Ager autem qui vel à spinis & sylvis, aut ab herbis, quæ quiescenti increverant, liberatur, ad novam sementem accipiendam, commodè נִיר videtur appellari; ut relucens & nitens purúsque; quemadmodum lucerna niter. Vide Martinii Etymol. in Novale; Cocc. נוּר emphaticè נוּרָא Chald. ignis, &c. Vide in Conc. Chald.

Rad. 51. נוּשׁ, vel נושׁ, ægrotavit, infirmus fuit: idem quod אָנַשׁ: hinc νόσος morbus, νοσέω ægroto, &c. In fut. kal, à 3. sing. m. יָנוּשׁ ægrotabit, est 1. sing. אָנוּשׁ ægrotabo, prout occ. cum ו conv. præf. & ה parag. add. sic, Psal. 69. 21. opprobrium contrivit cor meum, וָאָנוּשָׁה & ægrotus fui, vel dolui admodum, &c. Av. qui hanc specialem, ob vocem hanc, statuit radicem, quæ à plerisque refertur ad Rad. אָנַשׁ; ibi etiam videatur.

Rad. 52. נָזַר in kal non occurrit, sed in Hiphil, הִזִּיר est coquere; Pag. Bu. Coc. unde in fut. hiph. 3. f. m. juxta normam esset יַזִּיר; sed cum Hannach, i.e. longa vocali camerz pro pathach, & dagesch, ut R.D. inquit, est יַזִּיר vel יַזֵּר coquet, prout occ. cum ו conv. præf. & cum sægol in ult. sic, Gen. 25. 29. וַיָּזֶד & coxit Jacob coctionem; Pag. vel pultem; Av. i.e. pulmentum, vel jusculum; Bu. Lex. quæ vox formam habet tanquam à זוּר; (in hiph. הֵזִיר unde in fut. יַזִּיר vel יַזֵּר) sed solent imperfecta inter se permutare sua derivata; Cocc. nam dicitur pro וַיָּזֵר; Pag. Bu. Merc. Cocc. Nam juxta normam, Zajin debuerat dageschari ob defectum Nun 1. Rad. Pag. Non desunt tamen, qui à זוּר, quod est efferri & intumescere, deducant; quasi exponas effervescere seu ebullire: unde & נָזִיר ebullitionem propriè exponant, decoctum, quod ebullitione coquitur, i. e. jus, pulmentum; allusio vocum non displicet: verùm Radicem per se, per Nun, omnino fecerim; Merc. nam Thema esse נָזַר ostenditur à nomine indè derivato; Cocc. Nam hinc ab hac Rad. נָזִיר est No. m. coctio, decoctum; jusculum, puls, pulmentum; coctum scil. Pag. Bu. Cocc. Av. ebullitio quæ ad ignem effervescit. Est enim cogn. cum זוּר efferbuit, intumuit; Av. Occ. autem hoc No. in forma absol. simpliciter, & cum הַ & מַה præf. נָזִיר coctum, coctio, Gen 25. 29. 2 Reg. 4. 38. הַנָּזִיר idem, 2 Reg. 4. 39. Hag. 2. 12. מֵהַנָּזִיר ex ea pulte, 2 Reg. 4. 40. ut & in forma f. m. constr. cum ו cop. præf. est, וְנָזִיר & jusculum, Gen. 25. 34.

Rad. 53. נָזָה in kal est, aspergere, Pag. Sed ego hoc verbum in kal intransitivè sumpserim, pro aspergi, effluere, seu diffluere: Itaque duobus primis locis hic citatis, exposuerim, quod sparsum fuerit, seu manârit: sic tertio loco, & manavit, seu diffluxit, &c. Kimchi inquit esse כְּעֵינַיִן שֶׁפָּשְׁטָה, & significare velut stillationem & inundationem; Merc. נָזָה sparsus, aspersus, insparsus fuit: vel activè, asperit; Bu. Lex. consperstus est, &c. semper dicitur de rebus fluidis seu liquidis, ut de aqua aut sanguine; at זָרָה sparsit, dicitur de aridis. Hinc λύω lavo. In kal est neutrum; & construitur cum עַל & אֶל; sed Latinè propter inopiam linguæ coguntur passivè interpretari; Av. Occurrit autem in fut. kal, 3. f. m. juxta normam; sic, יִזֶּה aspersum fuerit, vel asperget, Lev. 6. 20. sed cum ו conv. praf. occ. defectivè absque 3. Rad. He; idque vel cum Tzere, vel cum chirek in ult. sic, וְיִז & insperstus est, Isa. 63. 3. וְיִז & insperstum est, 2 Reg. 9. 33. In hiphil, הִזָּה sparsit, asperstt; insperstt, perstperstt; Bu Lex &c. sim. prout occ. in 3. f. m. præt. hiph. cum ו conv. præf. locis seq. וְהִזָּה & sparget, Lev. 4. 6, 17. 5. 9. 14. 7, 16, 27, 51. 16. 14, 15, 19. Num. 19. 4, 18,

א.18,19. Item in 2.ſ.m.præt.hiph.cum ו conv. præf.eſt, וְהִזַּיתָ & inſperges, Exod.29.21. & in part.ben.hiph.ſ. m.occ.cum ו cop.præf. וּמַזֶּה & ſpargens, Num.19.21. & in Imper.hiph.ſ.m.eſt, הַזֵּה ſparge, Num.8.7. In fut.hiph. 3.ſ.m. juxta normam eſt, יַזֶּה ſparget, Lev.16.14.Iſa.52. 15. ſed occ.etiam cum ו conv.præf defectivè abſque He 3.rad. & cum pathach in ult. ſic, וַיַּז & ſparſit, Lev.8. 11, 30.

Rad.54. נָזַל in Bu.Conc.duo ſignificat, i. in kal eſt, fluere, defluere; Pag. decurrere. De aquis tantùm dicitur. Sunt qui affine faciant verbo אָזַל abire: item verbo זוּל vile eſſe: unde הַזִּילוֹהִי, Lam.1. ubi eſt dageſch loco Hannach, ſeu longæ vocalis Tzeri, ut ſuprà dictum: abjecerunt, ſpreverunt eam, &c. Merc. Eſt autem in kal tam intranſ. quàm tranſit. Pag. fluxit, diffluxit, effluxit, perfluxit, ſtillavit; Bu. Lex. Av. cum Accuſ. fit tranſit. Av. Significat manare; Cocc. prout occ. in 3.pl. præt. kal ſecundum normam; ſic, נָזְלוּ diffluxerunt, Jud. 5.5. pro quo etiam occ. à forma Pahol (נָזוֹל ſcil.) cum ו & cum dageſch Euphoniæ gratiâ: vel eſt cum ו, ob pauſam; quia ſcil. eſt in Soph-paſuk; Pag. Iſa.64.1. al. 63.19. à facie tua montes נָזְלוּ defluxiſſent; Cev. diffluunt; Bu. Lex. eſtque formæ יָכוֹל, cum dageſch euphonico; Bu. Lex. ut יָכוֹלוּ; aut alluditur ad verbum נָלַל; Cocc. nam R. Juda ſcripſit illud in Rad. נָזַל, ex Niphal: ſed non eſt rectum, quia ex ſignificatione ejus nihil invenitur in Rad. נָלַל; Merc. Idem occurrit v. 3 vel 2. vide & ſuprà in נָלַל; Cev. In part.ben.kal, ſ.m. נוֹזֵל fluens, defluens, &c. unde in forma pl.m.occ. ſimpl. & cum ו cop.præf. ſic, נוֹזְלִים vel נוֹזְלִים fluentes, Exod.15.8. Pſal.78.17. Jer.18.14. וְנוֹזְלִים & fluentes, Pro. 5.15. Cant.4.15. Iſa.44.3. Item in forma pl. conſtr. occ. cum ו cop.præf. & הֶם Aff. ſic, וְנוֹזְלֵיהֶם & fluenta ipſorum, Pſal.78.44. In fut kal, occ. in 3.ſ.m. & f. cum pathach in ult. ſic, יִזַּל fluet, Num.24.7. תִּזַּל fluet, Deut. 33.20. & in 3.pl.m.fut.kal eſt, & occ. locis ſeq. יִזְלוּ fluent, Job.36.28. Pſal.147.18. Cant.4.16. Iſa.45.8. Jer.9. 18. In Hiphil, 3.ſ.m.præt.eſt, & occ. loco ſeq. הֵזִיל fluere fecit, profundit, Iſa.48.21. Item occ. etiam, juxta quoſdam, in 3.pl.præt.hiph.cum הָ Aff. ſic, Lam.1.8. omnes qui, olim ſcil. honorabant eam, הַזִּילוּהָ diſtillaverunt, i.e. ſpreverunt eam; Av. reliqui verò ad Hiphil ex נָלַל referunt: ibi vide. Atque indè, juxta quoſdam eſt No. in forma pl.m. נוֹזְלִים fluenta, flumina, ſubſtantivè ſcil. Bu. Lex. Av. vel participialiter fluentes; Bu. Lex. Eſt enim nomen participiale,; Av. quod videatur ſuprà in part.ben.kal. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in No.pl.f. indè derivato, cum Mem ſcil. heemant. viz. מַזָּלוֹת (quaſi à ſing. מַזָּלָה Planeta; Pag.) planetæ, quia influxum ſuarum virium & qualitatum præſtant inferioribus rebus; Bu. Lex. influentiæ ſtellarum, conſtellationes, planetæ, qui cauſantur pluviam & ſtillas pluviarum; Av. prout occ. cum לְ præf. 2 Reg.23.5. qui ſuffitum faciebant ſoli & lunæ, וְלַמַּזָּלוֹת & aſtris: Vetus, duodecim ſignis. Alii planetis; Cocc. Pag. ſic viz. appellatis, quòd in curſu ſuo influant. Vel eſt nomen unius ſtellæ, inquit R.D. Pag Sed hoc ille inquit de מַזָּרוֹת Job. 38. quamquam ad utrumque referri poteſt; volunt enim Lamed mutatum eſſe in Reſch; ſicut & in aliis fit; Merc. Kimchi confert Job.38.32. an producis Mazzaroth in tempore ſuo? ſatis uſitatum eſt Talmudicis מַזָּל טוֹב aſtrum bonum, ἀγαθὸς τύχη. Notat iis & duodecim ſigna Zodiaci & Planetas. Vide &, quomodo Chaldæus uſurpet, Eccl.7.16, 28. 9.1,2,3. ni fallor μίασμα & ἁμαρτίαν notat; Cocc. Sunt qui ab אָזַל eundo & errando planetas ſic dictos volunt, literâ א eliſâ. RR. etiam duodecim ſigna cœleſtia ſic appellant; & ſingulariter, מַזָּל fydus, conſtellatio. Et מַזָּל טוֹב fortuna bona; quia ex aſtris eam vulgò metiuntur; Bu. Lex.

Rad.55. נֶזֶם m. No. radicale cum ſex punctis; & eſt inauris; Pag. Bu. monile; ornamentum frontis & auricum; Bu. Lex. monile frontale, quod aure pender, inauris; ideóque eſt cogn. cum אֹזֶן, i.e. auris. Suſpenditur enim illud ornamentum inter aures & naſum; Av. apparet ex textu, ut ex Gen.24.47. monile ſuprà naſum ejus, h.e. in fronte; & ſic Iſa.3.21. Item ex Exod. 32.2. monilia aurea quæ ſunt in auribus, &c. nomen hoc eſſe formæ ornamenti certæ, quod in fronte & auribus ponebatur; Cocc. Non enim aurium tantùm, ſed & naſarum partium fuit ornamentum, ſed vultûs tantùm, ut puto: monile in genere vertere licebit; Merc. Occurrit autem hoc No. ordine Conc. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. נֶזֶם monile, Gen.24.22. Jud.8.24,28. Job.42.11. Prov.11.22..25.12. Ezech. 16. 12. וְנֶזֶם & monile, Exod 35.22. הַנֶּזֶם monile, Gen.24.30,47. ſed occ. etiam cum ה Aff. ſic, נִזְמָהּ inaure ſua, Hoſ.2.15. & in forma pl.m.cum הַ dem. præf. הַנְּזָמִים inaures, Gen. 35.4. ut & in forma pl.m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. וּנְזָמֵי inaures, Exod.32.2,3. Jud.8.24,27. וְנִזְמֵי & inaures, Iſa.3.21.

Rad.56. נָזַק non occurrit Hebraicè verbaliter, ſed in Chald. נְזַק eſt nocere, damno afficere, &c. vide in Conc. Chald. Sed indè Hebr. No. נֶזֶק cum ſex punctis; Pag. Bu. vel, נֶזֶק cum quinque; Av. læſio, damnum, nocumentum; noxa, noxia; detrimentum; Pag. Bu. Av. Cogn. cum זְקִים, i.e. compedes, qui ſunt nocumento & incommodo; vel quibus detinebantur pernitioſi hoſtes: hinc per metath. noxa, noxia, &c. Av. Occurrit cum בְּ præf. ſic, Eſth.7.4. בְּנֶזֶק in damnum Regis, Pag. ſeu nocumentum Regis. Quædam exemplaria habent Tzere, quædam ſægol in penult. Av.

Rad.57. נָזַר eſt פָּרַשׁ, inquit R.D. h.e. dividere, ſeparare; Pag. ſeparari potiùs ſignificat, ab aliis, vel à re aliqua, religione, ſanctimonia, aut voto ſingulari; vel etiam dignitate. Quidam putant Conjug. kal in hoc verbo non reperiri, ſed in Niphal. Eſt autem generaliter, ſeparari, ſegregari, eximi, abſtrahere ſeſe, &c. Merc. Separavit, abſtraxit, avertit ſe; abſtinuit, continuit ſe à re aliqua, ex religione, &c. ſim. ut ante ex Merc. Bu. Lex. נָזַר ſeruit, aſſeruit, conſeruit, diſſeruit, deſeruit: Item, ſeparatus eſt ab aliis religione, &c. ut ante. Cogn. cum זוּר alienus fuit, & cum זָרָה ſparſit. Hinc ſero, aſſero, deſero, diſſero, conſecratum ſcil. Av. Rad. hæc נָזַר in Bu. Conc. duo habet ſignificata; i. ſeparare, vel ri, ſeparare ſe; item recedere; prout occ. ſecundum quoſdam, in 3.pl.præt. kal, formæ inſtar יָכוֹלוּ; Pag. (vel, ut alii volunt, poteſt eſſe 3.pl.præt.niph. à Rad. זוּר; ubi vide; Bu. Lex.) pro נָזְרוּ; ſic, נָזְרוּ receſſerunt, Iſa.1.4. Ezech. 14.4. In Niphal, נָזַר abſtrahere, ſeparare, avertere ſe, propriè ex voto; Bu. man. deſertus eſt, cum מִן; at cum ל ſignificat aſſeri, Av. unde in Infin. Niphal, eſt, הִנָּזֵר ſeparando me, Zach.7.3. & in fut.niph.3.ſ.m. occ. cum ו cop. ſed in 3.pl.m. cum יַ conv.præf. וְיִנָּזֵר & ſeparavit

rit ſe, vel,& recedet, Ezech.14.7. וְיִנָּזְרוּ & ſeparaverunt ſe, vel & receſſerunt, Hoſ.9.10. ſed occ. etiam in 3.pl.fut.niph.cum וְ cop.præf.ſic, וְיִנָּזְרוּ ut ſeparent ſe, Lev.22.2. In hiphil, הִזִּיר ſeparare; Bu. aſſeruit, cum Dativo; ſed cum לְ deſeruit, i.e. ſeparavit,Av. prout occ. in præt.hiph. 3.ſ.m.& 2.pl.m. cum וְ conv.præf. utrique; ſic, וְהִזַּיר & ſeparabit, Num.6.12. וְהִזַּרְתֶּם & ſeparabitis, Lev.15.31. Item in Infin. hiph. occ. cum לְ præf.& cum ־ Aff. abſque præf. ſic, לְהַזִּיר ad ſeparandum,Num.6.2. הַזִּירוּ ſeparare ſe,Num.6.7. ut & in fut. hiph.3.ſ.m.occ.ſimpl.ſic, יַזִּיר ſeparabit ſe, Num.6.3,5. Atque indè nomina, i. נָזִיר m. ſeparatus; Naziræus; Pag.Bu. qui ſcil.ex pio voto à certis rebus abſtinet, & Deo conſecratus eſt; Bu.Lex. Dictus ſcil.ſic, quia ſeparabatur à vino, & Sicera, ſeu omni poru inebriativo; Pag. נָזוֹר eſt aſſertus, conſecratus Domino; ſeparatus ab uſu vini, ſimúlque capillos alebat; Av. Naziræus,eſt qui ſe abſtinet; Cocc. Occurrit autem No. hoc in forma abſol.ſimpliciter & cum ה dem.præf. נָזִיר ſeparatus, Num.6.2. הַנָּזִיר Naziræus, Num.6.13,18,19,20,21. & in forma ſ.m. conſtr.eſt, נְזִיר Naziræus, ſeparatus,Gen. 49.26. Deut.33.16. Jud.13.5,7.16.17. Item in forma pl.m.occ cum יָ & ־ præf. הַנְּזִרִים Naziræos,Am.2.12. לְנְזִרִים in Naziræos, Am.2.11.& in forma pl.m.conſtr. occ.cum ה & יָ Aff.ſic, נְזִירֶיהָ ſeparatæ tuæ,Lev.25.5. נְזִירֶיהָ ſeparatas vineas ejus, Lev.25.11.Lam.4.7.Item, 2. indè etiam No. נֵזֶר m.Naziræatus,Num.6.7.item capillus; coma, propriè ea à qua radenda quis abſtinuit; Bu.Lex. quia enim Naziræus non tondebat capillos capitis ſui, capillus longus, aut cæſaries vocatur נֵזֶר; Pag. q.d. Nazaræatus, ſeu abſtinentia; Cocc. vel quaſi Nazarzatum dicas, i.e. capillitium; Merc. prout occ.cum ךָ Aff.ſic, נִזְרֵךְ comam tuam, Jer.7.29. ſed ſæpiùs cum וֹ Aff. locis ſeq. נִזְרוֹ ſeparationis ſuæ, Naziræatus ſui, Num.6.4,8,5,9,12,13,18,19,21. Deindè, ſignif.ii.hujus Rad.in Bu.Conc.eſt corona, diadema; prout occ. ſecundum R.D.ex Bu.Conc.in nomine m. ex forma quaſi conſtr. præced.No. נָזִיר; viz. נִזְרַת coronæ, coronati, Gen.49.27. Deut.33.17. quæ ſignificatio etiam habetur in No.præced. נֵזֶר coronamentum; Bu. Lex. ſertum; corona conſerta ex gemmis & auro conciſo; Av.diadema ſic vocatur, quo rex,vel ſummus ſacerdos ab aliis diſcernitur; dignitas; conſecratio; prout occurrit ſimpl. & cum ה dem.præf. item cum ךָ & ־ Aff. ſic, נֵזֶר corona, Exod. 29. 6.. 39. 30. Lev.8. 9.. 21. 12. Num. 6.7. Prov. 27.24. Zach. 9. 16. הַנֵּזֶר diadema; 2 Sam. 1. 10. 2 Reg. 11. 12. 2 Chron. 23. 11. נִזְרֵךְ coronam tuam, Jer.7.29. נִזְרוֹ coronam ejus,Pſ.89.40..132. 18. Item,hinc etiam No.cum Mem heemant. מְנֻזָּר Princeps, juxta R.D. habens ſcil. coronam; Pag.& quaſi ſeparatus ab aliis; ut de Joſeph dicitur; Merc. & Nun eſt cum dageſch, ob decorem, ſicut ק in מְקֻדָּשׁ ſanctuarium,inquit R.D. Pag. Dageſch redundat, aut eſt ad ornamentum, ut aliàs Hebræi loqui ſolent; Eu.Lex. vel eſt dageſch euphonicum; Cocc. Non autem legitur hoc No. in ſing.ſed in forma pl. m. מְנֻזָּרִים coronati, vel diademati; in conſtr. מְנֻזְּרֵי; prout occ. cum יְ Aff.ſic, Nah.3.17. מְנֻזָּרֶיךָ diademati tui; Eu. majores tui, i.e. Principes, habentes coronam (nam à נֵזֶר corona deducit Ab.Ezra) ſicut locuſta,i.e. multi aut magni ut locuſtæ, Pag. vel devoti tui,i.e. qui ſe conſecrant tibi; q.d. מְקֻדָּשֶׁיךָ: Kimchi, שָׂרִים בַּעֲלֵי עֲשָׂרוֹת principes coronas gerentes; Cocc. De nomine autem ſuprà poſito נָזִיר unus aut alter locus eſt notandus; ut Jud.13.5. נְזִיר אֱלֹהִים ſeparatus Deo; ſcil.ad vitam. Vocabatur is נְזִיר עוֹלָם. Item Gen. 49. 26. & vertici נְזִיר אֶחָיו Naziræi fratrum ejus, aut ſuorum; vel vertici coronati fratrum ejus, ſecundum R.D.à נֵזֶר, quod eſt corona, diadema: eſt enim inquit, q.d. מְעֻטָּר coronati; Pag.Kimchi vult, ducis ſeu principis fratrum ſuorum, & coronati. Sic interdum hoc No. ſumitur, non pro eo qui voto ſit Naziræus, ſed dignitate à vulgò ſeparatus, diademate, aut aliis ornamentis inſignibus, quibus à plebeis ſecernatur; quo nomine Chriſtum ſervatorem noſtrum multi dictum credunt. Sed vide nè Nazaræi nomen,cum Nazareni, gentili nomine, confundas, quod per ע ſcribitur. Vide Eliam in Tisbite: Merc. R.Sal.exp. vertici ſeparati fratrum ſuorum,i.e. qui eſt ſeparatus à fratribus ſuis; Pag. eximii inter fratres ſuos. Samar. כְּלִיל אַחָיו coronæ fratrum ſuorum, & ſic Syrus: at Arabs continentiſſimi fratrum ſuorum. An,religioſiſſimi, vel devotiſſimi fratrum ſuorum? Kimchi dicit eſſe ſignificationem פְּרִישׁוּת ſecretionis; Cocc. Notandum etiam nomen נֵזֶר abſtinentia, ſumi etiam ſæpe pro voto abſtinentiæ, ſeu ἁγνείας. ut Num.6.4.& 7.item,v.12.& v.18. ubi intelligitur crinis capitis ſui voto obſtricti: & ſic v.19. poſtquam detonderit ſibi נְזִרוֹ votum ſuum, h.e.votivum crinem: & v.21. תּוֹרַת נְזִרוֹ dicitur lex voti abſtinentiæ ſuæ,&c.Cocc. Item hinc ex hac Rad. נֵזֶר quidam etiam deducunt No. pl. f. מַזָּרוֹת planetæ, ſigna cœleſtia; Job.38.32. idem enim plurimi eſſe putant cum מַזָּלוֹת,de quo vide in נָזַל; Bu.Lex. ſed vide etiam in Rad. מָזַר; Cocc.

Rad. 58. נָחָה eſt, ducere, Pag.deducere, placidè ſcil. & ſenſim: ut affine ſit verbo נוּחַ quieſcere,ſed vide,nè confundas. Significat ducere,ut paſtor ſolet oves, vel ut puer manu duci ſolet; Merc. duxit,adduxit; abduxit, deduxit; Bu. Lex. conduxit, produxit, perduxit, & propriè ſignificat aliquem perducere ad locum deſtinatum per longum iter.Cogn.cum חָנָה deſedit, caſtrametatus eſt; ut ſi quis ducitur ex longinqua regione ad caſtra ſua ubi ſolet reſidere; Av. נָחָה eſt,ducere; monſtrando viam, ὁδηγεῖν, Cocc. cum affixis 3.rad.ה ſemper abjicitur pro more quieſcentium Lamed He; prout occ. in 3 ſ.m. præt.kal, cum וְ conv. præf. & ל Aff. ut & cum נִי & ם Aff. abſque præf. וְנָחוֹתָ & ducet te, Iſa.58.11. נָחֲנִי deduxit me, Gen.24.27. Pſal. 60. 11.. 108.11. נָחָם duxit eos,Exod.13.17. & in 2.ſ.m. præt. kal,eſt נָחִיתָ duxiſti,Exod.15.13. Pſal.77.21. In Imperkal,ſ.m.occ.ſimpl.& cum נִי Aff.cui etiam וְ cop.eſt præf. נְחֵה duc,Exod.32.34. נְחֵנִי duc me, Pſal.5.9. וְנַחֵנִי & duc me, Pſal.27.11..139.24. In hiphil הַנְחָה idem cum kal, ducere, decucere; Bu.perduxit, curavit duci; Av. prout occ.in 3.ſ.m.præt.hiph.cum נִי Aff. ut & in 2.ſ. m.cum ם Aff. הַנְחֵנִי duxit me,Gen.24.48. הִנְחִיתֶם duxiſti eos,Neh.9.12. In Infin.hiph. occ. plenè cum לְ præf. & ם Aff.ſic, לְהַנְחוֹתָם ad ducendum eos, Neh. 9.19. pro quo etiam occ. defectivè, & quaſi contractè abſque He notâ hiph.& cum ejus vocali pathach ſub ל; ſic, לַנְחוֹתָם ad ducendum eos, Exod.13.21. In fut. hiph.1.ſing. אַנְחֶה ducam; occ.cum וְ cop. præf.& הוּ Aff.ut & cum הָ Aff.abſque præf. וְאַנְחֻהוּ & ducam eum, Iſa.57.18. אַנְחֲנָה ductavi eam, Job.31.18. In 2.ſ.m. fut.

fut.hiph. תַּנְחֵהוּ ; prout occ.cum נִי & ם_ Aff. תַּנְחֵנִי duces me, Pſal.31.4..61.3..73.24..143.10. תַּנְחֵם duces eos, Job.38.42. Pſal.67.5. Item in 3.ſ.m. יַנְחֵהוּ occ.cum נִי_ Aff.ſic, יַנְחֵנִי ducet me, Num.23.7. Pſal. 23.3. ſed occ.etiam cum נִי_ & ם_ Aff.cui ult. etiam יְ conv. eſt præf.ut ſeq. יַנְחֵנִי ducet eum, Deut.32.12. Prov.18.16. יַנְחֵם ducet eos, Pſal.78.72. וַיַּנְחֵם & duxit eos, 1 Sam.22.4. 1 Reg.10.26. 2 Reg.18.11. Job.12.23. Pſal. 78.14,53..107.30. ſic etiam in 3.ſ.f.occ.ſimpl.& cum נִי_ & ם_ Aff. תַּנְחֵנִי deducet te, Prov.6.22. תַּנְחֵנִי ducet me, Pſal.139.10. תַּנְחֵם deducet eos, Prov.11.3. Denique,in 3.pl.m.fut.hiph.occ.cum נִי Aff.ſic, יַנְחוּנִי deducant me, Pſal.43.3. Atque hìc à quibuſdam ex hac Rad. deducitur No.quaſi cum מ heemant.viz. מִנְחָה f.munus, oblatio quæ adducitur alicui; Av. nam ab adducendo volunt dici : & eſt formæ מִצְוָה præceptum : at quia pluralem ejus abſolutum RR.efferunt מְנָחוֹת, Mem cum Scheva, ideo radicale eſſe cenſetur מ ; ad formam גִּבְעָה ; unde p'ur. גִּבְעוֹת : ſi autem מ eſſet heemant. diceretur מִנְחוֹת, ad formam מִצְוֹת : videatur ergò ſuprà in מָנָה ; Bu.Lex.ubi etiam in Pag.Coc.& Av.ut & in Bu.Conc.deſcribitur.

Rad.59. נָחַל eſt, hæreditare; aut hæreditate, (ſeu hæreditariò) accipere ; poſſidere ; Pag. Sed poteſt & verti , hæreditatem accipere , ſi Accuſativum poſt ſe non habeat. Includit autem & ſimul proprietatem, & illius rei propriè ſucceſſionem in familia. Omnia in kal ſimplicem tranſitionem ſignificant in unum tantùm patiens, nempe hæreditatem : nam infrà Num. 34.17. יִנְחֲלוּ לָכֶם , ſic etiam eſt ſumendum, ut inquit Kimchi, hæreditabunt vobis, ſeu, pro vobis. Sed in Piel & Hiphil tranſit ad duo patientia , facere hæreditare, hæreditatem dare,vel hæreditariò dare, hæredem inſtituere. Hæreditate relinquere , hæreditariò diſtribuere : quo modo & in Hithpael ferè ſumitur. Sed in ea eſſet propriè quod vernaculè dicimus , ſe deſſaiſir és mains d'un autre : ut vulgò dicunt , mortuus ſaiſit vivum,ſeu inveſtit eum hæreditate,&c. Alii exponunt, hæreditariò ſibiipſi diſtribuere. Sed cùm conſtruatur cum Accuſ. quicquid velit Kimchi,puto propriè ſignificare,à ſeſe ad alterum hæreditariò transferre ; Merc. נָחַל poſſedit , poſſeſſor fuit, vel factus eſt, poſſeſſionem habuit, poſſidendum accepit. Semel poſſidendum dedit, vel diſtribuit, &c.ut in loco cit.Num.34.Bu. Lex. hæreditavit , ſortitus eſt hæreditatem ; ſorte,ſeu per ſortem accepit , ſeu conſequutus eſt hæreditatem ; quomodo terra Canaan diſtribuebatur filiis Iſrael. Hinc per converſionem Radicis, λαχεῖν (à λάχω, vel uſitatiore λαγχάνω) ſortiri,conſequi; Av.Significat hoc verbum accipere rem propriam; i.e. hæreditare ; Cocc. In Bu. Conc. tria habet hæc Rad. נָחַל ſignificata i. poſſidere jure hæreditario ; prout occ.in 3.& 2.ſ.m. præt.kal cum יְ conv.præf.utrique ; ut & cum וְ conv.præf. & נִי Aff. in 2.ſ.m. & in 1.ſing.ſimpl.ut ſeq. וְנָחַל & poſſidebit,Zac. 2.12. וְנָחַלְתָּ & poſſidebis,Exod.23.30. וְנָחַלְתִּנִי & poſſideto nos,Exod.34.9. נָחַלְתִּי poſſideo, Pſal.119.111. & in 3.pl.m.occ.ſimpl.& cum יְ conv.præf. & in 2. pl. m. cum וְ conv.præf.ſic, נְחַלוּ poſſederunt, Joſ.14.1.. 17.6. Prov.14.18. ſer.16.19. וְנָחֲלוּ & poſſidebunt, Exod.32. 13. יִנְחָלוּם & poſſidebitis, Ezech.47.14. In Infin. kal, occ.cum לְ præf.ſic, לָנְחוֹל ad poſſidendum, Num.34. 18..19.49.In fut.kal,2.ſ.m.occ.cum pathach,ſed in pauſa cum cametz in ult. & in 3.ſ.m.& 1.pl.cum pathach, ut ſeq. תִּנְחַל poſſidebis, Deut.19.14. Jud.11.2.Pſal.82.8. תִּנְחָל poſſidebis,Num.18.20. יִנְחַל poſſidebit, Prov.11. 29.Iſa.57.13. נִנְחַל poſſidebimus,Num.3.2.19. Item in 3.pl.m.fut.kal,occ.cum chat.path. ſed in pauſa cum cametz penult.cui priori formæ יְ conv.eſt præf.ſic, יִנְחֲלוּ poſſidebunt,Num.18.23,24..34.17. Prov.28.10. יִנְחֲלוּ poſſidebunt,Num.26.55..35.8.Prov.3.35. וַיִּנְחֲלוּ & poſſederunt, Joſ.15.4..19.9.ſed occ.etiam in 3.pl.m. cum הָ & ם Aff. poſt cametz ſub cheth ob pauſam;ſic, יִנְחֲלוּהָ poſſidebunt eam,Pſal.69.37. יִנְחֲלוּם poſſidebunt eos, Zeph.2.9. In piel, נִחֵל poſſ.dere fecit, poſſidendum tradidit, poſſeſſionem diſtribuit; Bu. Lex. hæreditare diſtribuit , fecit hæreditare ; Av.prout occ.in 3.ſ.m.& 3.pl præt.niph.ſic, נִחַל poſſidendum dedit, Joſ.13.32. נְחָלוּ poſſidenda tradiderunt, Joſ.14.1.. 19.51. & in Infin.piel, occ.cum לְ præf. ſic, לְנַחֵל ad poſſidendum, Num.34.29. In Hiphil, הִנְחִיל idem quod Piel,poſſidere fecit,tradidit,diſtribuit ; Bu.dedit hæreditatem, ſeu hæreditare , vel poſſidere fecit ; Av.Cocc.prout occ.in 1.ſing.& 2.pl.m. præt.hiph cum יְ conv.præf.utrique; ſic, הִנְחַלְתִּי poſſidere feci, Jer.3.18..12.14. וְהִנְחַלְתִּי & poſſidere faciam, Zach.8. 12. וְהִנְחַלְתִּים & poſſidendam tradatis,1 Chron.28.8. & in part. hiph. ſ.m. eſt, מַנְחִיל poſſidere faciens, Deut.12.10.In Infin.hiph.eſt vel cum Tzere,vel cum chirek magno in ult.prout occ.cum בְּ & לְ præf.& cum יְ Aff.poſt formam cum chirek penult.ſic בְּהַנְחִיל in poſſidere faciendo, Deut.32.8. לְהַנְחִיל ad poſſidere faciendum, Prov.8.21.Iſa.49.8. הַנְחִילוּ poſſidere facere eum, Deut.21.17. In fut.hiph.2.ſ.m. occ. ſimpl. & cum נָה_ Aff. תַּנְחִיל poſſidendum trades, Joſ. 1.6. תַּנְחִילֶנָּה poſſidendam trades eam, Deut.31.6. & in 3.ſ.m. fut.hiph.occ.vel plenè cum jod,vel defectivè cum chirek tantùm in ult.ut & cum הָ_ Aff.plenè ; ſed cum נָה_ & ם_ Aff.defectivè cum chirek tantùm abſque jod hiph.ut ſeq. יַנְחִיל poſſidere faciet,Deu.3.28.Pro.13.22. יַנְחֵל poſſidendum tradet,Ezec.46.18. יַנְחִילֶהָּ poſſidendam dabit tibi, Deut.19.3. יַנְחִילֶנָּה poſſidendam dabit eam,Deut.1.38. יַנְחִלֵם poſſidere faciet eos,1 Sam.2 8. In hophal, הָנְחַל poſſeſſor factus eſt;Bu. hæreditare factus eſt ; Av.prout occ.in 1.ſing. præt.hoph. loco ſeq. הָנְחַלְתִּי poſſidere factus ſum, Job.7.3. In hithpael, הִתְנַחֵל poſſeſſorem ſe conſtituit, poſſeſſionem adiit; Bu.fecit ſe hæreditare ; Av. prout occ. in 3. pl. præt. hithp. cum יְ conv. præf.& ם Aff. ut & in 2.pl.m itidem cum יְ conv.ſic, וְהִתְנַחֲלִים & poſſeſſores eorum fient,Iſa.14.2. וְהִתְנַחַלְתֶּם poſſeſſores eorum conſtituetis vos, Lev.25.46. Num.33.54. & in Infin.hithp.occ.ſimpl. ſic, הִתְנַחֵל poſſeſſorem fieri,Num.32.18. In fut.hithp.à 3. ſ.m. יִתְנַחֵל , occ.in 2.pl.m.cum chat.path.ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, תִּתְנַחֲלוּ poſſidendam accipietis, Num.34.13.Ezech.47.13. תִּתְנַחֲלוּ poſſeſſores conſtituemini,Num.33.54. Quidam etiam hìc ponunt Conjug.Niphal,viz. נִחַל hæreditatus eſt ; vel pollutus eſt; quaſi in Niph.ex חָלַל ; prout occ.Ezech.25.3.quandoquidem.&c.quod נָחַל (cum cametz ſcil.ob pauſam) hæreditatum eſt ; vel pollutum eſt : & cap.7.23.ut & 21. 16.ſed de his vide Rad. חָלַל ; Av. Nam quædam, quæ præteriti piel hujus Rad.formam habent, pertinent ad Niph.ex חָלַל ; Bu.Lex.ſic Ezec.22.16. וְנִחַלְתִּי & polluta fuiſti,&c. & Ezech.7.24. וְנִחֲלוּ & polluentur, &c.

Sant

Sunt ex præt.niph.à Rad. חָלַל ; ubi ea vide ; Pag. Atque indè ex hac Rad.in possidendi signif. נַחֲלָה f. hæreditaria sortitio ; Prout filiis Israel per sortem distribuebatur terra Canaan ; Av. propria possessio ; sive, hæreditario jurè,à solo, aut cum cohæredibus, sive quocunque jure,occupata ; Coc. Sunt qui hoc nomen affine faciunt nomini sequenti נַחַל , quod torrentem significat : quòd hæreditas, tanquam propria, jure successionis, in aliquem deriveturac manet, non secus ac torrens alveo defertur, nec extra lineam transfertur. Reperitur autem hæc vox, trifariam; primò, fæmineum per char.path. ut suprà; 2. נַחֲלָה cum He Nosepheth vel locali ; per Scheva nudum,ex hac eadem Radice, Milhel, pro torrente, vel ad torrentem : de quo infrà. Item,3. Interdum,in voce, נַחֲלָה ; Nun est signum Niphal;ex חָלָה ægrotare : vide diligenter ut hæc distinguas ; Merc. Occ.autem hoc No. נַחֲלָה possessio,hæreditas, Num.18.23,24.&c.Job.42.15. Ps.78.57.. 135.12.. 136.22. Prov.17.20.. 20.21. Eccl.7.11. Ezech. 47.19. & 48.28. &c. in 30.circ.l. sed occ.etiam hoc No.in forma absol.cum ־, ־ָה, ־ָךְ, ־ָם & ־ָן præf.ut seq. נַחֲלָה & possessio, Gen.31.14. Deut.10.9..12.12..14.27,29..18.1,2.. הַנַּחֲלָה possessionem, Deut.12.9. בְּנַחֲלָה in possessionem, Num.26.53..34.2..36.2. Jos.13.6,7..23.4. Jud.18. 1. Ezech.45.1..46.16..47.14,22. בַּנַּחֲלָה in possessionem, Jer.12.14. לְנַחֲלָה in possessionem, Num.18.21, 24. Deut.29.8. Jos.11.23..14.9,13,14..24.32. 1 Reg 8. 37,53. 2 Chron.6.27. Psal.33.12..136.21. Ezec.36.12.. 44.28. sed occ.etiam cum מִ præf. loco seq. מִנַּחֲלָה de possessione, Ezech.48.29. Item in forma f.f. constr.est נַחֲלַת possessio hæreditaria, hæreditas, &c. prout occ. Num.16.14.. 27.7. &c. Psal.111.6..127.3. Prov. 19.14. Isa.54.17..58.15. Jer.3.19. Jud.20.19.& 21.3. &c. in 30.circ.l. cui etiam formæ constr. ־ָן, ־ָךְ, ־ָהּ, ־ָם & ־ָם sunt præf.ut seq. וְנַחֲלַת & possessio, Job.20.29..27.13..31.2. בְּנַחֲלַת in possessione, Num.36.7. 1 Sam.26.19. לְנַחֲלַת super possessione, Ezech.35.15. מִנַּחֲלַת de possessione, Num.35.2..36.3. 2 Sam.14.17. Ezech.46.18. וּמִנַּחֲלַת & de possessione, Num.36.4. sed occ. etiam No. hoc in forma ambigua ; Coc. scil. inter formam absol.& constr. Av.viz. cum cametz ante Thau in fine ; sic, Psal.16.6. Etiam נַחֲלַת hæreditas pulchruit mihi. Ubi Lamed est cum cametz,quasi esset forma absol. & ante Thau, quasi esset forma constr. cui simile,est מַתָּנָה, ex Rad. מָתָנָה ; & זְמָרַת ex Rad. זָמַר, &c. Pag. Etiam hæreditas decora est mihi ; dominium scil. quod accepi, decet me; electi viz.ex omnibus gentibus ; Coc. Sed occ. etiam hoc No. נַחֲלָה, in constr. נַחֲלַת , sæpe cum affixis, ut cum ־ִי Aff.locis seq. נַחֲלָתִי possessio mea, Ruth.4.6.Isa.47.6. Jer.12.7,8,9..16.18..50.11. cui etiam formæ cum ־ִי Aff. ־ְ cop.est præf. וְנַחֲלָתִי & possessio mea,Isa. 19.25. Jer.2.7. Joel.4.2. Item cum ־ֵנוּ, ־ָנוּ, & in pausa ־ֵנוּ, cui utrique formæ ־ְ & ־ַ sunt præt. & formæ cumScheva מְ est præf.sic, נַחֲלָתֵנוּ possessio nostra,Num. 32.19,32..36.3. Ps.47.5. Lam.5.2. נַחֲלָתְךָ possessio tua, Psal.68.10. Joel.2.17. נַחֲלָתֶךָ possessionem tuam, Exod.15.17. Psal.2.8..28.9..74.2..106.5. Isa.63.17. Mich. 7.14. וְנַחֲלָתְךָ & possessio tua,Num.18.20. 1 Reg.8.51. Psal.94.5. וְנַחֲלָתֶךָ idem, Deut.9. 26, 29. בְּנַחֲלָתְךָ in possessione tua, Deut.19.14. בְּנַחֲלָתֶךָ in possessionem tuam, Psal.79.1. מִנַּחֲלָתְךָ de possessione tua, Jer. 17. 4. ut & cum כֶּם, Aff. occ.simpl. & cum בְּ præf. sic, נַחֲלַתְכֶם possessiones vestræ, 1 Chron.16.18. Psal.105. 11. בְּנַחֲלַתְכֶם in possessionem vestram, Num.18.26. sed æpiùs occ.cum ־ִי Aff.sic, נַחֲלָתִי possessio hæreditaria, seu hæreditas ejus,vel sua,&c.Num.26.54.&c.Deu. 10.9..18.2..32.9. Jos.13.14..18.7. Psal.78.71.. 106.40. Jer.10.17..51.19. Ezech.46.16,17..47.23. Mich. 7. 18. Mal.1.3. &c.in 30.circ.l. cui etiam formæ cum ־ִי Aff. ־ְ, ־ָךְ & ־ַ sunt præf.ut seq. וְנַחֲלָתִי & possessio ejus, Deut. 18. 1. Psal.94.14. Mich.2.2. בְּנַחֲלָתוֹ in possessione sua, Num.36.9. Neh.11.20. וּבְנַחֲלָתוֹ & in possessionem suam, Psal.78.62. לְנַחֲלָתוֹ ad possessionem suam, Jos.24.28. Jud.2.6. 21.24. Jer.12.15. Item cum ־ָם Aff.occ.simpl.& cum ־ְ & מִ præf. נַחֲלָתָם possessio eorum, possessionem suam, Num.34.14,15. Jos. 13. 8, 33..14.2..16.5..18.2,4,7..19.1,9,10,41. Jud.21.23. Ezech.44.28. וְנַחֲלָתָם & possessio eorum, Psal. 37.18. בְּנַחֲלָתָם in possessione eorum, Gen. 4806. Jos.19.2. מִנַּחֲלָתָם de possessione sua, Jos.21.3. & cum ־ָן Aff. occ.simpl.sic, נַחֲלָתָן possessio eorum, Num.36.3,4,12. Item in forma pl.f.occ.simpl.& cum הֵ dem.præf. נְחָלוֹת possessiones, Isa.49.8. הַנְּחָלוֹת possessiones, Jos.19 51. Deindè, ii. signif.2.hujus Rad. est in nomine נַחַל m. torrens ; & vallis, per quam defluit aqua, etiamsi non fit actu in ea aqua ; Pag. nam propriè locus ipse sic appellatur. Quidam distingunt à עֵמֶק, quòd נַחַל sit propriè angusta vallis, alveum habens,quo,tempore pluviæ, raptim torrens defertur:unde per synecdochen pro torrente sumitur: at עֵמֶק, juxta eos, est vallis latior, & velut quædam planities, quæ fieri potest ut nec torrentem habeat, nec amnem. Differt autem à נָהָר fluvio, qui perennis est, nec cessat, aut æstate siccatur. Vertes ergò,pro loci ratione,nunc per vallem,nunc per alveum,in quo torrens decurrit;nunc per torrentem,seu aquam torrentis. Sed tribuitur interdum נַחַל, torrentis nomen, fluvio ; Merc. נַחַל vallis; torrens, per vallem decurrens, qui quandoque siccari potest, quomodo à נָהָר differt,& generaliùs,flumen ; Bu.Lex. נַחַל est torrens ; & cum caret aquis, vocatur vallis, seu alveus : Sunt enim torrentes in vallibus ; Av. Vallis & rivus seu torrens : videtur significationem habere à חָלַל quatenus notat concavum esse ; Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. cum duplice pathach, sed in pausa cum cametz penult. locis seq. נַחַל vel נָחַל torrens,&c. Lev.23 40. Num.13.23,24..32.9. Deut.1.24.. 2.13,14,24, 36,37.. 3.12,16..4.48..21.4. Jos.12.2..13.9,16..15.4,47..16.8.. 17.9. Jud.4.7,13..5.21.1 Sam.30.9,10. 1 Reg.2.37..8. 65..18.40. 2 Reg.10.33..23.6,12. 2 Chron.7.8. Job.6. 15..21.33..28.4..40.17. Prov.18.4..30.17. Isa.15.7..27. 12..57.6. Jer.31.40. Ezech.47.5. Joel.4.18. Am.6.14. Item cum ־ָן & הָ præf. utrique formæ ; ut seq. וְנַחַל & de torrente, Psal.36.9. וְנָחַל & torrentem, Ps.74.15. הַנַּחַל vel הַנָּחַל torrens, Gen.32.52. Deut.3.16..9.21. Jos.12.2..13.16..19.11. 1 Sam.17.40.2 Sam.16.13..24. 5. 1 Reg.17.6,7. 2 Reg.3.16. 2 Chr.20.17..32.4. Cant. 6.11. Ezech.47.6,7,9,12. וְהַנַּחַל & torrens,2 Reg.3.17. sed occ.etiam cum מֵ, ־ָל, ־וֹ, ־ָךְ, ־ָהּ, ־ָם & מִ præf. itidem alterutri formæ, ut seq. מֵהַנַּחַל ex torrente, 1 Reg.17.4. בַּנַּחַל in valle, torrente, ad torrentem, Gen. 26.17. Num.21.13. Jud.16.4. 1 Sam.30.21. 2 Sam. 15. 23. 1 Reg.15.13..17.3.5. 2 Reg.23.6. 2 Chron. 15. 16. Psal.83.10. בַּנָּחַל vel בָּנָּחַל in valle, Gen.26.19. Deut. 2.36..21.4,6. 1 Sam.15.5. 2 Chron.33.14. Neh.2.15.

כְּנַחַל ſicut torrens, Iſa.30.28,33. Am.5.4. כַּנַּחַל ſicut torrens, Lam.2.18. וּכְנַחַל & ſicut torrens, Iſa. 66.12. לַנַּחַל in torrentem, 2 Chr.29.16..30.14. Jer.47.2. לַנַּחַל ad vallem, Joſ.15.7. נַּחַל ad vallem, Joſ.17.9. מִנַּחַל a flumine, Deut.3.8. Joſ.12.1. 2 Reg.24.7. Pſal.110.7. ſed occ.etiam in forma duali m. נַחֲלַיִם torrentes duo, vel flumina; Bu.Lex. geminus torrens; Av.prout occ. loco ſeq. נְחָלִים flumina, Ezec.47.9. ſed ſæpiùs in forma pl.m. idque ſimpl.& cum וּ, הַ, שֶׁהַ, בַּ & וּבַ præf. ut ſeq. נְחָלִים flumina, torrentes, Job.6.15..22.24.. 30.6. Iſa.11.15. וּנְחָלִים & torrentes, Pſal.78 20. Iſa. 35.6. הַנְּחָלִים flumina, Num.21.15,16. 1 Reg.18.5. Eccl. 1. 8. שֶׁהַנְּחָלִים quod flumina, Eccl.1.8. בַּנְּחָלִים per valles; in torrentibus, Pſal.104.10. Iſa.57.5. וּבַנְּחָלִים & in fluminibus, Lev.11.9,10. ſed occ.itidem cum כְּ præf. loco ſeq. כַּנְּחָלִים ſicut valles, Num.24.6. & in forma pl. m.conſtr. occ.itidem ſimpl. & cum וְ & בְּ præf. ut & cum הָ Aff.ſic, נַחֲלֵי flumina, torrentes, Deut.8.7.. 10.7. 2 Sam.22.5. Job.20.17. Jer.31.9. Mich.6.7. וְנַחֲלֵי & torrentes, Pſal.18.5. בְּנַחֲלֵי in vallibus, Iſa. 7.19. נַחֲלֶיהָ torrentes ejus, Iſa.34.9. Item, ſecundum quoſdam, occ. in forma ſ.m.cum הָ parag.ſic, נַחֲלָה torrens, Pſal.124. 4. Bu.Lex.torrens tranſivit ſuper animam noſtram; Av. Hoc autem in loco ſcribitur cum ſimplice Scheva; ſic, נַחֲלָה עָבָר torrens tranſivit, &c. ubi ח eſt cum ְ, & dictio longa, quia ה abundat, inquit Ab.Ezra: & idcirco עָבָר eſt verbum maſc. prout etiam redundat ה in nomine לַיְלָה nox. Accentus autem eſt in Nun; Pag. Sed occ.cum ִ ſimpl.& comp.& in utraq; forma cum ה locali, Num.34.5. נַחֲלָה ad torrentem, ſeu ad vallem; Bu.Lex.Merc.Item Ezec.47.19. נַחֲלָה torrentem uſque ad mare magnum; Pag.vel.uſque ad torrentem,ad mare magnum,&c. Et eſt ſicut נַחַל, quanquam dictio ſit brevis, inquit R.D.Pag. Jonathan tamen vertit, אַחְסָנָה quod eſt hæreditas, ut He ſit fœmineum; Merc. Item, iii. ſignif.3.hujus Rad.eſt in nomine pl.f. נְחִילוֹת nechiloth; quod quidam Hebræorum putant eſſe nomen inſtrumenti muſici: alii initium carminis alicujus, ad cujus melodiam Pſalmi decantabantur; Bu. Lex. Nechiloth inſtrumentum erat muſicum inſigne, quod nomen habet à ſibilo torrentis,quem ſono imitabatur;Av.prout occurrit in titulo, Pſal.5.1. cum ה־dem.præf. ſic, Victori אֶל־הַנְּחִילוֹת ſuper Nechiloth; quod erat, inquit R.D. nomen inſtrumenti muſici, vel potiùs concentûs, vel muſicæ,aut cantici; Merc.Cev.noti ſcil. apud illos. R. Hai nomen deducit à נָחִיל, quod eſt apum ſibilus, quòd ſonus eſſet ſimilis ſibilo apum. In Midras exp.ſuper hæreditates; (& ſic Hieron.vertit hæreditatem, Av.) & 70. ὑπὲρ τῆς κληρονομίας, pro hærede,in gen.fœm.i.e. pro ea quæ conſequitur hæreditatem. Sed R. Selomoh dicit hoc non eſſe rectum; quia nec dictio hoc ſignificat, neque Pſalmus de hæreditate loquitur: unde ille exp.ſuper exercitus; quia cantor oravit pro omni Iſrael, propter exercitus qui veniebant contra Iſrael: (vel certè, ex adverſo illius loci, ut alludatur ad illum locum, Hebraicè כַּנֶּגֶד; Merc.Cev.) unde & exercitus ſeu multitudo apum,dicitur נָחִיל; juxta Pſ.118.12.circumdederunt me ſicut apes; & Pſal.18.5. וְנַחֲלָה & exercitus impietatis,i.e.impiorum; Pag.Vide etiam in חָלַל inter nomina; Bu. Lex.puto enim ſcribi pro נְחִלוֹת, & hoc pro נְחִלוֹת, à חָלַל; Cocc. Item hinc etiam quidam deducunt No. מָחֲלַת Machalath;in titulo etiam, Pſal 53.1. Bu.Conc. Sed hoc videtur poſſe formari ex מַחֲלָה; quod à Rad. חָלָה; Cocc.ubi vide,& in Rad. חָלַל. Notandus autem unus aut alter locus inſignis de hac Rad. ejuſque præcipuè nomine נַחֲלָה; viz. Iſa.47.6. Indignatus in populum meum חִלַּלְתִּי נַחֲלָתִי profanavi hæreditatem meam, h.e. fideles meos, quos elegi mihi *populus* tanquam ſi non eſſet mei,nec Sancti,tractavi; & eos dedi in manum tuam.Sic Mich.7.14. quem צֹאן נַחֲלָתֶךָ oves hæreditates tuæ, quas ſcil.habes proprias, ut dominus earum.Item, Num. 18.20. ego pars tua, & נַחֲלָתְךָ poſſeſſio (æterna ſcil.) tua. Ergo populi Dei vera poſſeſſio,non poteſt eſſe terra aut terrenum aliquid; quia terram non poteſt retinere, neque ea ipſum poteſt ſatiare: terra autem, quæ dicitur hæreditas,pignus tantùm eſt veræ hæreditatis: unde dicitur,Pſal.16.6. hæreditas decora,&c. Item de nomine נַחַל Iſa.57.5.mactantes pueros בַּנְּחָלִים, in vallibus,ſub cacuminibus petrarum. Locus certus deſcribitur, in quo pueros, h.e. homines ſimplices & non malos, ipſoſque adeò pueros, occidit meretrix illa myſtica,quæ ibi increpatur. Perſecutionis hoc exemplum. Noti Convallenſes. Rivum, vel torrentem in his notat; Cocc.

Rad.60. נָחַם eſt,conſolari; (paſſivè ſcil. i.e.conſolationem accipere; Merc.) Item pœniterc. Pag.Sunt qui in univerſum, mutationem animi aut affectûs, hoc verbo indicari putent,quæ fit vel pœnitudine; vel commiſeratione,& condolentiâ; vel,cùm is qui priùs turbatus erat,conſolationem accipit: & admiſſa jam conſolatione,lætus fit, & placato animo. Quæ tria perfacile fuerit ſuis locis diſcernere. Hæc tria in Niphal inveniuntur; tertium tantùm in piel,conſolari, activè ſcil. curioſiùs conferunt cum חָמַם incalescere; Merc. נָחַם conſolatus eſt, admonitus eſt in corde ſuo, ſubmonitus eſt; ut cùm quis in corde ſuo conſiderat quid fecerit, & per ſuggeſtionem animi ſui, movetur de mutatione facti; ideóque in Niphal ſæpe redditur per verbum pœnitere: & eſt cogn.cum חָמַם & חָמָה; i.e. incaluit: nam ſuggeſtio animi ad conſolationem ſeu pœnitentiam, affert ſecum calorem & inflammationes viſcerum. Hinc per converſionem Radicis, moneo,admoneo, ſubmoneo; & μνάω facio reminiſci, ſuggero; μνήμη memoria, μνημονεύω recordor, μνάομαι memor ſum: nam conſolator dicitur is qui ſuggerit, & in memoriam ducit ea quæ cordi ſunt grata.Hinc Joh.14. ὁ δὲ παράκλητος ὑμᾶς μνήσει ὑμᾶς πάντα, Paracletus ſuggeret vobis omnia; Av. Rad.hæc נָחַם duo ſignificat in Bu.Conc. i.conſolari ſe, vel alium; ii. pœnitere: quæ duo ſignificata conjuncta ſunt; Bu. Conc. viz. in Conjug. Niphal; נֹחַם conſolatus eſt à ſeipſo,admonitus eſt; Av. conſolationem cepit, vel admiſit; ſe conſolatus eſt; item, pœnituit. Cautè autem hoc præt. niph. à piel diſcernendum eſt.Bu.Lex. In Niph.ſignificat,pœnitentia affici, vel conſolationem accipere. Omnino notat animi mutationem, vel in conſilio & propoſito, ad ejus diſplicentiam; vel in affectu, triſtitiæ viz. ad ejus immunitionem, aut abolitionem; Cocc. Conſtruitur autem in Niph.vel abſolutè,vel cùm עַל & לְ & מִן. Item cum אֶל & לְ &c.ut in ejus locis patet;Av.Bu.Lex.prout occ. in præt. niph.

niph.3.ſ.m. vel, cum camerz in ult.ob pauſam, vel cum pathach extra pauſam; cui etiam formæ utrique ו conv. eſt præf. נָחָם pœnituit, conſolationem cepit, 1 Sam. 15.35. Jer.20.16. נֹחַם idem, 2 Sam.13.39. Am.7.3,6. וְנִחַם & pœnitebit: conſolationem capiet, Ezec.32.31. Jon.3.9. וְנָחָם idem; Joel 2,14 & in 1.ſing.præt.niph.oc. itidem vel cum pathach, vel cum camerz penult.ob pauſam, cui priori formæ ו cop. vel conv.eſt præf. ut & in 2.pl.m.cum ו conv.præf.ut ſeq. נִחַמְתִּי pœnitet, pœnituit me, Gen.6.7. 1 Sam.15.11. Jer.4.28.. 31.19.. 42.10. נָחַמְתִּי idem, Zach.8.14. וְנִחַמְתִּי & pœnitet me, Job. 42.6. Jer.18.8,10..26.3. וְנִחַמְתִּים & conſolationem capietis, Ezech.14.22. In part.niph.ſ.m.eſt, נִחָם pœnitens, Jud.21.15. Jer.8 7.cui etiam ו cop.eſt præf. וְנִחָם & pœnitens eſt, Joel.2.13. Jon.4.2. In Infin. niph.occ. ſimpl.& cum ל & ו præf.לְהִנָּחֵם conſolationem accipere; pœnitere, pſal.77.3. Jer.15. 6. לְהִנָּחֵם ad pœnitendum: conſolationem admittere, 1 Sam.15.29. Jer. 31.15. וְהִנָּחֵם & pœniteat te, Exod.32.12. Pſ.90.13. Inſut.Niph.1.& 3.ſ.m.eſt, אִנָּחֵם conſolationem capiam; pœnitebit me, Iſa. 1.24..57.6. Ezec.24.14. יִנָּחֵם pœnitebit, Exod.13.17. Jud.2.18. 1 Sam.15.29.Pſ.110.4.ut & in 3.ſ.m.fut.niph.occ.cum ו cop. vel ו conv.præf.idque vel cum Tzere, vel cum ſægol in ult.ut & in 3.pl.m.cum ו conv.præf. idque,ut ſuprà dictum,eſt de hiſce omnibus deſcriptis intelligendum, vel in pœnitendi, vel in conſolandi ſignificatione; ut ſeq. וְיִנָּחֵם & pœnitebit, Jer.26.13. וְיִנָּחֵם vel וְנִנָּחֵם & pœnituit,Gen.6.6..24. 67..38.12. Exod.32.14.2 Sam.24.16. 1 Chron. 21.15. Pſal.106.45. Jon.3.10. Jer.26.19. וְנִנָּחַמְתִּי & pœnituit, Jud.21.6. וְנִנְחֲמוּ & conſolationem ceperunt, Ezech. 31.16.In Piel etiam eſt נִחֵם ſolatus, ſeu conſolatus eſt alium; Bu.Lex. admonuit, commonuit, conſolatus eſt admonendo aliquem; Av.In hac Conjug.ſignificat conſolari, ſemper activè; ità ſcil.verbis aliquem afficere, ut mutet animum; facere ut quis dolere deſinat, commiſerando ipſius, & ei condolendo; Merc.prout occ. in præt.niph.3.ſ.m.ſimpl.& cum ו cop.præf. ut& in 2.ſ. m. cum יְ Aff. ídque ſimpl.& cum ו cop.præf. & in 1.ſ. cum ו conv.præf. & ם Aff. ſicut & in 3.pl.cum ו conv. præf. prout ſequuntur; נִחַם conſolatus eſt, Iſa.49.13.. 51.3..52.9. וְנִחַם & conſolabitur, Zach.1.17. נִחַמְתִּנִי conſolatus es me, Ruth.2.13. וְנִחַמְתָּנִי & conſolatus es me, Pſal.86.17. וְנִחַמְתִּים & conſolabor eos, Jer.31.13. וְנִחֲמוּ & conſolabuntur, Ezech.14.22. In part. piel, ſ. m. occ.ſimpl.& cum כֶם Aff. & in pl.m. ſimpl. & cum לְ præf. מְנַחֵם conſolans, conſolator, Eccl.4.1.Lam.1. 2,9,17. מְנַחֲמֵי conſolator veſter, Iſa.51.12.מְנַחֲמִים conſolatores, 2 Sam.10.3. 1 Chron. 19. 3. Nah. 3. 7. וְלִמְנַחֲמִים & ad conſolatores, Pſal.69.21. ſed occ.etiam in forma pl.m.conſtr. loco ſeq. מְנַחֲמֵי conſolatores. Job.16.2. & in Infin. piel,occ.cum ל præf.cui & יְ eſt Aff.& cum בְ præf.& הּ Aff.ut & cum לְ & יְל præf. & ו Aff.ut ſeq. לְנַחֲמֵנִי ad conſolandum,Iſa.61.2. לְנַחֲמֵנִי ad conſolandum me,Pſal.119.77. Iſa.22.4. בְּנַחֲמֵךְ in conſolari te, Ezech.16.54. לְנַחֲמוֹ ad conſolandum eum, Gen.37.35. 2 Sam.10.1. 1 Chron.7.22..19.2..Jer.16.7. וּלְנַחֲמוֹ & ad conſolandum eum, Job.2.11. In Imper. piel,ſ.m. נַחֵם conſolare tu; unde in pl.m. eſt, נַחֲמוּ conſolamini, Iſa.40.1. In fut.piel,1.ſing. אֲנַחֵם conſolabor; prout occ.cum הּ Aff.cui & ו cop.eſt præf.& cum כֶם Aff.ſic, אֲנַחֲמֵךְ conſolabor te, Iſa.51.19. וַאֲנַחֲמֵךְ & conſolabor te, Lam.2.13. אֲנַחֲמְכֶם conſolabor vos, Iſa.66.13.Item, in 2.ſ.m.fut. piel, תְּנַחֵם; prout occ. cum נִי Aff.ſimpl.& cum ו cop.præf.תְּנַחֲמֵנִי conſolaberis me, Job 7.13. Pſal.71.21..119.82. וּתְנַחֲמֵנִי & conſolaberis me, Iſa.12.1. & in 3.ſ.m.fut.piel,occ.ſimpl. & cum ו conv.præf. ut & cum נִי Aff. ſic, יְנַחֵם conſolabitur, Job 29.25.וְיִנָּחֵם & conſolatus fuit, Gen.50.21. 2 Sam.12.24. יְנַחֲמֻנוּ conſolabitur nos, Gen.5.29. prout & in 3.ſ.f.occ. cum נִי Aff. תְּנַחֲמֵנִי conſolabitur eum,Iſa.66.13.& in 2.pl.m.cum נִי Aff.eſt, תְּנַחֲמוּנִי conſolabimini me, Job.21.34. Item in 3.pl. m. occ. cum ו conv.præf. ut & cum Nun parag.add.& cum נִי Aff.poſt kibburz pro ſchurek; ſic, וְיִנָּחֲמוּ & conſolari ſunt, Job. 42.11. יְנַחֲמוּנִי conſolabuntur,Zach.10.2. יְנַחֲמוּנִי conſolabuntur me,Pſ.23.4. In Pual, נֻחַם conſolatione affectus fuit;Bu.Av.prout occ.in 3.ſ.f.præt.pual. נֻחָמָה conſolatione erecta,Iſ.54.11. In fut. Pual, 3.ſing. יֻנְחַם, יְנֻחָם conſolatione afficietur, &c.unde à 3.pl.m. יְנֻחָמוּ, occ. in 2.pl.m.cum camerz pro cat.path. תְּנֻחָמוּ conſolatione fruemini, Iſa.66.13. In Hithpael, הִתְנַחֵם conſolari ſe ipſum, Bu. monuit ſeipſum conſolatione; Sed in præt. hithp. abſconditur Thau, nota hithp. Av. Scilicet ſub dageſch in 1.Rad.Nun: prout occ.in 1.ſ.præt.hithp.cum ו conv.præf. pro וְהִתְנַחֲמְתִּי, legitur cum ſægol loco patach, Euphoniæ cauſâ: Bu.Lex. vel quòd pathach ante gutturalem camerzatam, mutetur in ſægol,ex Bu. Lex. ſub Nun ſcil.dageſchata ob Thau hithp.objectum, & cum camerz pro pathach penult. ob pauſam; ſic, וְהִנָּחֲמְתִּי & conſolabor me, Ezech.5.13.In part.hithp. ſ.m. eſt, מִתְנַחֵם conſolans ſe, Gen.27.42. & in Infin. hithp. occ.cum ל præf.ſic, לְהִתְנַחֵם conſolationem accipere, Gen.37.35. In fut.hithp.occ.in 1.ſ. cum ו conv. præf. & in 3.ſ.m.ſimpl.& cum ו cop. præf.idque in omnibus cum camerz in ult.ob pauſam, & poſt ſægol pro patach, ut in præt.ſic, נֶאֱחַם & ſolatus ſum me, Pſ. 119.52.יִתְנַחֵם ſolabitur ſe; pœnitentiâ ducitur,Deut. 32.37. Pſal.135.14. וְיִתְנֶחָם & pœniteat eum, Num.23. 19. Atque indè nomina, i. נֹחַם m. pœnitentia; Bu. Lex.conſolatio,ſecundum Hieron.ſed quidam exponunt pœnitudinem; prout occ.Hoſ.13.14. נֹחַם conſolatio abſcondetur ab oculis meis; Pag. vel pœnitudo & commiſeratio, quâ ſcil. ante hac commotus ſum toties, nè illis male facerem;prout Kimchi exp.in comment. Merc. conſolatio, vel pœnitudo abſconditur,&c. μετάμελεια, pœnitudo occultabitur,&c. 70. παράλησις; Catachreſis; q.d. nunquam mihi diſplicebit id factum; Cocc. Item,2. hinc etiam No.pl.m. נֶחָמִים vel נֻחָמִים conſolationes, conſolatoria; Bu.Lex.Av.admonitiones plenæ ſolatiis; Av. ſolatia, Cocc. prout occ.in forma abſol.ſic, נֶחָמִים conſolationes, Iſa.57.18. Zach.1.13. & in forma pl.conſtr. נֶחֱמֵי, vel נֻחֲמֵי; unde cum יְ Aff. pro ו, ob pauſam, eſt, נֻחֲמֵי pœnitentiæ meæ, Hoſ. 11.8.Sic & 3.indè etiam No. נֶחָמָה f.conſolatio,Pag.Bu παράκλησις,Coc.prout occ.in forma ſ.f.conſtr. נֻחֲמַת, cum יְ Aff.ſic, נֶחָמָתִי conſolatio mea, Job.6.10. Pſal. 119.50. Item, 4. indè etiam No.pl.m. cum Thau hee-mant.præpoſito, ſignificans conſolationes, admonitiones, ſolatia, Pa.Bu.Av Cocc. prout occ.in forma abſol. impliciter, & in forma conſtr.cum הּ & יָ Aff.ut ſeq. תַּנְחוּמֵיךְ conſolationes.Jer.16.7. תַּנְחוּמֵיהוּ conſolati-

ones tuæ, Psal.94.19. תַּנְחֻמֶיךָ consolationum ejus, Is. 66.11. Denique, 5. hinc etiam No.pl.f.idem significans, & occurrens in forma absol.simpliciter, & in forma pl.f. constr.cum יְכֶם Aff.sic, תַּנְחוּמוֹת consolationes, Job. 15.11. תַּנְחוּמוֹתֵיכֶם consolationes vestræ, Job. 21.2. Præcipuum in hoc Themate, prout usurpatur in textu, notandum est, quum in significatione pœnitendi attribuitur Deo; ut 1 Sam.15.35. Jehova נִחַם pœnitudine affectus fuit, quòd Saulem, &c. 70. μετεμελήθη, & Gen. 6.6. וַיִּנָּחֶם & pœnituit Jehovam, quòd fecisset hominem. Sed Deum non pœnitet, Num.23.19.1 Sam.15.29. non mentitur, וְלֹא יִנָּחֵם & non pœnitet eum; h.e. non mutat consilium & propositum. Sed metaphoricè dicitur, quòd eum pœnituerat condidisse hominem, &c. quia tempus præstitutum aderat, in quo deleret hominem; ad eum scil.modum, quo solet quis delere opus suum quem sui pœnitet consilii. Ità sunt quædam opera, quorum Deum pœnitere potest; h.e. quæ potest mutare & abolere, instar ejus quem pœnitet; nempe ea, quæ fecit cum consilio mutandi, propter ingratitudinem hominum; at ἀμεταμέλητα τὰ χαρίσματα, καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ, Rom.11.29. quia, quod Deus ex mera gratia donat, & ex proposito; id per aliud propositum à Deo auferri non potest: quæ vocat & venire jubet, non potest alia voluntate jubere abire, & non accedere: tum enim revera Deus in se mutaretur, & sibi contrarius esset. Psal.110.4. juravit, וְלֹא יִנָּחֵם & non pœnitebit eum. Nec pœnitet Deum Christum dedisse sacerdotem; nec dedisse ei populum. Samuel etiam loquitur de ira quadam ἀμεταμελήτῳ. Ità Jer,20.16. evertit, & non יִנָּחֵם pœnituit eum. Alioqui, sæpe dicitur de Deo pœnitudo respectu mali; ut Job.3.9. & Joel. 2. 14. & pœnitebit eum, h.e. vice versâ pro malo bonum reddet, ut eum quem pœnitet afflictionis. Sic Jer.42.10. נִחַמְתִּי pœnitet me mali, i.e. jam deinceps decrevi benefacere resipiscentibus: Ità scil. antequam malum inveharur; Jer,18.8. similiter de bono promisso dicitur, v.10. & Jud.21.15. הָעָם נִחָם לְבִנְיָמִן populum pœnitebat propter Binjaminem; de affectûs, tristitiæ & ægritudinis depositione talia loca accipienda sunt. Hæc de hac phrasiologia ex Cocc. Item Notandus locus supra cit. in nomine pl.m Hos. 11.8. pariter efferbuerunt, app. revolverunt se נִכְמְרוּ pœnitentiæ seu pœnitudines meæ; Pag.Bu.h.e. viscera mea pœnitentiâ commota; Bu. Lex. vel commiserationes meæ; q.d. commota sunt mihi viscera; Merc. cogitante, viz. me illos perdere, ac delere. Et sic sæpe loquitur Scriptura secundum morem hominum, ut Ab.Ezr.inquit Pag.

Rad.61. מָהַר, festinare, solicitare; urgere, juxta Hieron.quod est similiter, accelerare; juxta illud Virg. --dieque urgebam; Pag. acer vel acris fuit, acutus fuit; & metaph.velox fuit, celeravit, festinavit. Gogn.cum חָצַץ sagittavit, emisit jacula acuta quæ velociter avolant; & cum נָצַח ursit, institit ad absolvendum quippiam. Hinc ὀξύνω, ὠκέω, acuo, acris sum, &c. Av. Occurrit autem in part.pahul kal,f.m. נָחוּץ urgens, acceleratus, &c. (verbum scil.Regis) Bu.Lex.prout occ.1 Sam.21.8. quia erat Sermo Regis נָחוּץ accelerat us.Hieron.quia sermo regis urgebat; Pag. quia erat verbum, i.e.mandatum, Regis, acutum; Av.vel, urgebat, i.e. negotium à Rege mandatum moram non ferebat. Videtur cum נָצַח habere affinitatem. Hebræi נְחִיצָה dicunt festinationem, & Arabicè נָחַץ est instare, urgere, & rogando obtundere. Item cuspidem acuere; ὀξύνω. Vide Lexicon Golii, & Scindleri; Cocc.

Rad.62. נַחַר m. No.Radicale significans narem, & transl. ronchum, ut est sonus equorum fremendum, qui emittitur per nares. Cogn.cum נָהַר exarsit; nam equi exardescentes fremitu solent ducere ronchos per nares. Hinc Latinè sumpserunt vocem, Nares; & Græci per inversionem Radicis dicunt ῥὶν, ῥινὸς, ῥόγχος ronchus, naris, Av. alluso aliena non est, quâ dici putatur hoc nomen à calore, & fremitu qui per nares accensas efflatur; quasi à Rad. חָרַר, in Niph. נִחַר aduri, exardere; verùm in hoc Nun radicale est; quod in נָחַר servile est; Merc. Hinc, secundum quosdam, est verbum in præt.niph. (à 3.f.m. נָחַר nares contrahere ex ira; irasci; Bu.Conc.) 3. pl. Cant.1.6. נִחֲרוּ בִי irâ flagrant, in me; Bu.Conc.sed hoc potest & ad חָרָה, aut חָרַר reduci; Cocc. occ.autem No.præced. נָחַר cum י Aff. sic, Job.39.20.& robur נַחֲרוֹ seu נְחָרוֹ, naris ejus, vel fremitûs aut sternutationis ejus, est terror, &c. Intelligitur, juxta R.Mosè sonitus qui egreditur è naribus equi currentis, aut apertis, illo sternutante; Pag. ronchi ejus; Bu.Lex. majestas naris ejus; Av.&c. Item indè etiam No. נַחֲרָה, vel נְחָרָה, f. ronchus quem per nares equi emittunt spirando; Av. ronchus: qui per nares editur: prout occ.in forma f.f. constr. sic, A Dan auditus est נַחֲרַת fremitus equorum ejus, Jer.8.16. vel ronchus, &c. quo in loco verbum masc. ut solet, impersonaliter, seu ut neutrum, ponitur; Cocc. Item indè etiam No.in forma pl.m. נְחִירִים; Pag.vel potiùs in duali m. נַחֲרַיִם nares; vel duo nasi foramina; Pag.prout occ. cum מִ præf. in forma pl.m. constr.נְחִירֵי cum יִ Aff. sic, מִנְּחִירָיו è naribus ejus egredietur fumus, Job. 41. 11.Pag.Av. Chaldæis nota vox: nam Psal. 135. 6. in Targum, pro אַף usurpatur; Cocc.

Rad.63. נָחַשׁ; auguratus est; augurium fecit, divinavit; ominatus est, certas conjecturas habuit; cogn. cum לָחַשׁ mussitavit, susurravit; sunt enim ל & נ literæ ejusdem organi. Hinc per Aphæresin ὀνείδομαι auguror, ὀνεία vaticinatio, &c. Av. Non autem occurrit in kal, sed in piel, נִחֵשׁ est augurari, augurium facere, divinare; & ominari, omen capere, & verbis divinare: quod tamen non ideo dicitur, quia certum futurum scitur; sed videtur esse quoddam præsagium: omen autem est augurium quod fit ore: est enim rei futuræ pronunciatio, ori scil. hominis incidens, divino tamen favore; Pag. נִחֵשׁ auguratus est, conjecravit, observavit conjecturas; Bu.Lex.Av. Item, expertus est, expertum habuit, experimento didicit, & quasi more augurum cognovit; Bu.Lex.verbum hoc est, curiosè & callidè observare, observatione & experimento discere, experiri: arte quadam arcana tentare; magiam exercere. Est enim ubi artem illicitam significet; & est ubi accuratam duntaxat observationem & experientiam: ubique tamen in Scriptura videtur in malam partem sumi. Nam & Joseph, tanquam externus fratres alloquens, hac se arte uti simulabat, ad arcana cognoscenda. Superstitiosæ denique artes hoc verbo significantur, quarum Actor. 19. fit mentio, combustos esse earum libros, juxta quosdam

Merc.

Merc. נָחַשׁ augurari; nominatim ex ſerpentibus omina captare. De præſagiis autem ſerpentum, vide Bochartum, Hier.l.1.c.3. Heſych. οἰωνὸς, ὄφις. Ἐπιτηδεῖος γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας τῶν ὄφεων ἕξιν. ὃς καὶ οἰωνὸς ἔλεγον. Hæc olim notaveramus ad Sanhedrin. cap.7. in Addendis; Cocc. Ubi habetur deſcriptio augurandiquam Kimchi in l.Rad.adducit ex veteribus RR. Sed augurari etiam ſolebant per muſtelam, per aves,& per ſtellas; Pag. prout Doctores dicunt ad Lev. 19. 26. לֹא תְנַחֲשׁוּ non augurabimini. Hi ſunt inquiunt qui augurantur per muſtelam, &c.Merc.Cev.Non experimenta facietis illicita; per figuras,ſcil. per baculos, per opera, per motus, per dies,aut per horas, &c. ut Ab. Ezra inquit; Pag. Item, dicunt מְנַחֵשׁ eſſe, qui divinat ex buccella ex ore cadente, ut etiam ex baculo è manu cadente, ex filio retrorſum eum vocante, ex corvo clamante ad illum, ex cervo (vel capreolo aut caprea morem ei injiciente, eum ſiſtente & interrumpente; item ex ſerpente; Cev.) ſcilà dextris ejus; & ex vulpe à ſiniſtris; Pag. quaſi per talia innueretur,nè illud incipias,manè namque initium menſis eſt, egreſſus Sabbati eſt, &c. Merc. Cev. In Bu.Conc.duo hæc Rad.habet ſignificata: i. eſt augurari: experiri, experimento diſcere, prout occ.in præt. piel, 3.ſ.m.cum ו cop.præf. & in 1.ſing.ſimpl. וְנִחַשׁ & auguratus eſt, 2 Reg.21.6.2 Chron.33.10. נִחַשְׁתִּי expertus ſum, Gen.30.27. & in part.piel, ſ.m. occ. cum ו cop.præf. וּמְנַחֵשׁ & augur, Deut.18.10. In Infin. Piel, occ.ſimpl.ſic, נַחֵשׁ augurando, Gen.44,5, 15. Item in fut.piel, occ.in 3.ſ.m. & in 2.pl.m. ſimpl.ut & in 3.pl.m. ſimpl.& cum יְ conv.præf. יְנַחֵשׁ augurabitur, Gen.44. 5,15. תְּנַחֲשׁוּ augurabimini, Lev.19.26. יְנַחֲשׁוּ auguraburtur, 1 Reg.20.33. וַיְנַחֲשׁוּ & augurati ſunt, 2 Reg. 17.17. Atque indè ex Rad.in hac ſignif. eſt No. נַחַשׁ m. augurium, conjectio, obſervatio,omen; incantatio; Pag.Bu.Merc. obſervatio ſignorum & ominum; Cocc. prout occ.in ſ.& pl.m.ſimpl. ſic, נַחַשׁ augurium, Num. 23.23. נְחָשִׁים auguria, Num.24.1. Deinde, ii.ſignif. 2. hujus Rad.ex Bu.Conc.eſt in nomine indè derivato,viz. נְחֹשֶׁת comm.gen. Æs, chalybs; Pag. obſervo autem etſi in Thau deſinat, præeunte ſægol,plerumque maſculinum reperiri. R. Joſ. Kimchi cenſet ubicunque hæc vox ponitur in textu, roboris denotandi cauſâ,intelligi Chalybem: nominis rationem quidam eſſe autumant, quòd ex ejus ſono forſan obſervatio fieret, vel quòd ad varios uſus accomodetur; Merc. נְחֹשֶׁת eſt æs,ærugo: cuprum, ſive æs cyprium, ab ærugine & virulentis ſordibus ſic dictum; Metonymicè, numella,compes æreæ; juxta Kimchi etiam eſt Chalybs & Chalybæum; etſi æris olim major uſus & copia fuerit; Bu.Lex. æs, cuprum,chalybs: ſpecies metalli habentis colorem ſubruſum inſtar parvarum linearum in ſerpentibus. Hinc æneus, item aheneus; Av. 70. χαλκεὺς, Coc. Occurrit autem hoc No. נְחוֹשֶׁת æs, ærugo,chalybs,&c. Gen. 4.22.Exod.26. 11,36..27.2,3,4,6.&c. Pſal. 107.16. Iſa. 60.17. Jer.1.18.&c. ad Dan.10.6.& Zac.6.1.in 80.circ. l.& cum ו cop.præf.occ.locis ſeq. וּנְחֹשֶׁת & æs, Ex.25. 3..35.5,24..38.29. Deut.33.25.1 Chro.18.10..22.3..29. 7.2 Chron.24.12. Jer.15.12.Ezech.22.20. ſed cum הַ dem. præf.ſæpiùs; ſic, הַנְּחֹשֶׁת æs, æris,&c.Exod.35. 16..38.5,30..39.39.&c. ad Iſa.60.17. Jer.52.17,18. Ezech.9.2. in 30.circ.l. Sed occ.etiam cum וְהַ, וּבְ, בַּ, וּבַ, וַהַ & לַ præf. ut ſeq. וְהַנְּחֹשֶׁת & æs, 1 Chron. 29.2. בַּנְּחֹשֶׁת in ære,1 Reg.7.14. 2 Chron.2.14. וּבַנְּחֹשֶׁת & in ære,Exod.31.4..35.32. 2 Chron.2.7. וּבַנְּחֹשֶׁת & in ære, Joſ.22.5. לַנְּחֹשֶׁת æri, 2 Reg. 25. 17. וְלַנְּחֹשֶׁת & æri, 1 Chron.22.14,16. ſed cum affixis cholem mutatur in kibbutz, ut cum ו, הֿ, & ם Aff.cui ult. לְ etiam eſt præf. ut ſeq. נְחֻשְׁתִּי æream numellam meam, Lam. 3.7. נְחֻשְׁתָּהּ ærugo ejus, Ezech.24.11. נְחֻשְׁתָּם æs eorum, 2 Reg.25.13. Jer.52.17. לְנְחֻשְׁתָּם æri eorum, Jer.52.20. ſed in loco cit.cum ו Aff.Lam.3. 7. cholem in pleriſque exempl. & in Pag.Bu.&c. mutatur in camchat.ubi intelligunt plerique compedes; quòd fierent ex ære: aggravavit,ſeu aggravare fecit compedem meum; i.e.fecit pedibus meis compedes graves nè poſſem ire; & Cheth eſt cum camchat.Pag. Item occ. etiam cum הֿ Aff. Ezech.16.36. ſic, Pro eo quod effuſa eſt נְחֻשְׁתֵּךְ turpitudo tua; Pag.vel ærugo tua, i.e.virus ſeu virulentæ ſordes profluentes ut ærugo ex ære; Bu.Lex. & ſic Targum prout exponitur ab R. D. & diſcooperta eſt turpitudo tua: quia effundere eſt diſcooperire;nam quod eſt diffuſum eſt diſcoopertum. Metaphoricè ſignificat, pro eo quod revelata ſunt opera tua mala in oculis omnium gentium,&c. Eſt ergò inquit R.D. נְחֻשְׁתֵּךְ idem quod תַּחְתִּיּוּתֵךְ turpitudo tua: quia תַּחְתִּיּוּת pars inferior mulieris,eſt turpitudo. Hieron. quia effuſum eſt æs tuum, &c. Pag. Locus autem ille cum hac ejus voce deeſt in Bu.Conc. nec ſuppletur ex ejus additamentis. Item, occ.etiam hoc No. נְחֻשָׁה in forma duali, cum cholem etiam mutato in kibbutz; ſic, נְחֻשַׁיִם numellæ, vincula chalybea, compedes æreæ; Bu. Lex. Targum, catenæ æreæ; ità dictæ, quod fieri ſolebant ex ære; & in duali, quia fiebant utrique pedi; Pag. Compedes enim ærei erant, habentes duas anſas, quibus duæ manus aut pedes ligabantur; Av.occ.autem in hac forma duali cum בַּ & לְ præſic, בְּנְחֻשַׁיִם in numellis, compedibus æreis,&c. Jud.16.21. 2 Reg.25.7. 2 Chro. 33.11..36.6. Jer.39.7..52.11. לְנְחֻשַׁיִם in numellas, 2 Sam.3.34. Atque indè ex Rad.in hac ſignif.eſt,i. No. m. נָחוּשׁ Chalybeus, æreus; Bu.Lex. Av. æneus,ex ære factus; Av. Videtur enim eſſe nomen participiale,ut בָּרוּךְ, (part.ſcil. pahul kal;) Merc. vel ſubſtantivè, juxta R.Joſ.Chalybs, Pag. prout occ.loco ſeq. נָחוּשׁ æs, vel æreus, Job.6.12. Item, 2.hinc etiam No. נְחוּשָׁה f. ænea, chalybea; vel ſubſtantivè, æs, vel chalybs; Av. Nunc enim adjectivè, pro ærea,nunc autem ſubſtantivè pro ære ſumitur, Merc.prout occ.vel cum Schurek, vel cum kibbutz penult.ſic, נְחֻשָׁה vel נְחוּשָׁה ærea,2 Sam. 22.35. Job.20.24..28.2..40.48..41.19. Pſal.18.35. Iſa. 45.2..48.4. Mic.4.13. cui etiam formæ cum kibbutz בָּ etiam eſt præf. כַּנְּחֹשָׁה ſicut æs,Lev.26.19. Item,3 hinc etiam No. לָטְשְׁתָן (cum Nun heemant.in fine) Nechuſhtan; quaſi æreus; nomen ſerpentis à materia ſic dicti; Bu.Lex. æs, æramentum: Nun à tergo eſt diminutivum; q.d.ænulum; Av. additio namque literarum, inquit R. D. nomen facit diminutivum; quia nullius erat utilitatis; & ſic אַמְיוֹן vocatus eſt Amnon,quaſi Amnonulus; & אִישׁוֹן pupilla, quaſi parvus vir; Pag.ità ſerpens ſuſpenſus à Moſe in pertica in deſerto appellatus eſt, 2 Reg.18.4. Coc.Item, iii.ſignif.3. hujus Rad.in Bu.Conc. eſt in No. נָחָשׁ m.ſerpens; Pag.Bu.Cocc. qui in tergo quaſdam ænei colcris lineolas habet; & nomen accepit ab-

b auguriis: adjuratus enim usurpatur in auguriis: serpentis erat venenosi genus; Av. à curiosa observatione, & insidiis dici putatur: nam & Gen.3. serpens callidissimus fuisse dicitur omnium animantium; Merc. In Deut. 8.15. נָחָשׁ שָׂרָף serpens adurens dicitur; scil. oris sui flatu. Et Isa.27.1. super Livjathan נָחָשׁ serpentem, i.e. similem serpenti, vectantem, i.e. instar vectis transeuntem mare ab extremo ad extremum; Pag. vel anguem: nam de marino propriè dicitur, vel aquatili: At Hebræum nomen, sicut & תַּנִּין, quod vertunt draconem, generale est. Allegoricè reges gentium intelligit, inquit Kimchi, & maximè Ægypti regem, in Nilo & mari imperantem. Sunt qui sidus Draconis, sicut & Job.26. intelligant, quod Hebræi Astrologi appellant הַתְּלִי, quod obtortum est, & sinuosum, & capacissimum; Merc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. sic, In forma simplice, locis seq. נָחָשׁ serpens, Gen.49.17. Deut.8.15. Job.26.13. Psal.58.5.-140.4. Prov.30.19. Eccl.10.8. Isa.15.2.-27.1. & cum וְ, כְ, וַ, לְ & לַ præf. ut seq. וְנָחָשׁ & serpens, Isa.65.25. הַנָּחָשׁ serpens, Gen. 3.2,4, 13,14. Num.21.8,10. Eccl.10.11. Am.5.19.-9.3. & serpens. Gen.3.1. כְּנָחָשׁ sicut serpens, Prov. 23.32. כַּנָּחָשׁ sicut serpens, Jer.46.22. Mich.7.17. לְנָחָשׁ in serpentem, Exod.4.3.-7.15. & in forma constr. prius camets mutatur in Scheva, posterius, pro more, in patach; sic, נְחַשׁ serpentem, Num.21.10. 2 Reg.18.4. & in forma pl m. occ. simpl & cum הַ dem. præf. נְחָשִׁים serpentes, Jer 8 17. הַנְּחָשִׁים serpentes, Num.21.7.

Rad.64 est יָרַד נָחַת descendere, inquit R. D. & sic pro יָרַד in Targum sæpe est, נְחַת; ut Gen. 12. 10. וַיֵּרֶד & descendit, in Targ. est וּנְחַת Pag. Quidam cum נוּחַ conferunt, & exp. sensim descendere, & se dimittere paulatim quietis causâ, incubare: sed planè Chaldæum est, & Hebræo יָרַד respondet. Habent enim hæ duæ linguæ communes multas Radices, ut sæpe monuimus, Merc. נָחַת innixus est, incubuit demissus, seu fixus alicui. Cogn. cum חָתַת prostratus est, stratus est humi; & cum יָנַח, demisit. Hinc nitor, innitor; Av. In fut.kal, 3.f.m. juxta normam esset יִנְחַת descendet, Pag. Sed occ. pro eo defectivè absque Nun 1.Rad. & cum Tzere sub jod Ethan; sic, Jer.21.12. Quis יַחַת descendet adversum nos; Pag. vel super nos? i.e. quis invaderet; Cocc. Kimchi in Comment. dicit verbum descendendi in prælio usurpari, quod in valle & planitie committi soleat. Sic & Latini dicunt descendere in certamen, vel in aciem. Reperio tamen Hebræos verbo quoque ascendendi uti pro invadere, aggredi; Merc. Cev. Quis sternetur super, vel contra nos? nam est fut.niph. à חָתַת; Av. & sic alii etiam exp. quis percutiet, vel confringet nos? Pag. Vide & in Rad. חָתַת; Merc. sed occ. plenè in 3.f.f. fut.kal, cum וַ conv. præf. sic, וַתִּנְחַת & descendit, Psal 38.3. & rursus defectivè in ead. 3.f.f. cum Tzere, & absque Nun; sic, תַּחַת descendet, Prov. 17.10. In Niphal, נִחַת descendere factus, demissus, depressus, impressus fuit; Bu. man. infixus est innitendo; Av. prout occ. juxta quosdam in præt. niph. 3, f.m. cum וְ conv. præf. sic, 2 Sam.22.35. וְנִחַת & descendet, remittetur, &c. Bu. Conc. & deprimetur, seu depressus est; Merc. vel & conteretur arcus, &c. & sic esset Niphal ex חָתַת; ibi quære; Pag. vel potest esse, juxta alios, præt. piel; qui exp. & fecit descendere arcum æneum vel chalybeum, in) brachia mea, h.e. fecit arcum à me curvari, & cornibus descendere secundum brachia mea: nam accipio נִחַת pro נָחַת, in præt. piel; Cocc. Item occ. etiam secundum omnes, in præt. niph. 3.pl. sic, Psal.38.3. quoniam sagittæ tuæ נִחֲתוּ בִי descenderunt, Pag. Bu. Conc. vel impressæ sunt, seu depressæ, defixæ, infixæ, vel descendere factæ sunt, in me; Merc. Bu. Lex. vel innixæ sunt mihi; Av. tela tua defixa sunt in me; Cocc. Est autem absque Nun 1.Rad. pro נִנְחֲתוּ; Pag. à 3.f.m. scil. plenè, נִחַת, vel absque Nun 1.Rad. נָחַת descendere factus est, &c. Item, rectum est, inquit R. D. ut illud, Job.21.13. sit ex hac Rad. sic, & in momento ad infernum, vel sepulchrum, יֵחַתּוּ descendent; quasi scil. esset 3.pl.m. fut.kal, à 3.f.m. יִנְחַת pro יָנַחַת, ut suprà. Nam Thau est cum dagesch Euphoniæ gratiâ, quia est in Soph pasuk, i.e. in fine versus; Pag. Alioqui ab חָתַת in fut. Niphal esse posset, percellentur, in sepulchrum detrusi, scil. Merc. & sic quædam alia, quæ hinc esse possent, pertinent ad חָתַת; Bu. Lex. ut in Ps. 18. & 2 Sam.22.35. & Mal. 2.5. &c. Av. In piel, נִחַת deprimere, descendere facere; Bu. depressit incumbendo; Av. prout occ. juxta quosdam, in 3.f.f. præt. Piel, Ps. 18.35. נִחֲתָה &c. ubi fæm. sing. cum No. plur. jungitur sensu distributivo; Cocc. Sed illud etiam, ex Psal. 18. & 2 Sam.22.35. ad Niphal ex חָתַת pertinet; Av. Sed secundum omnes, illud Psal.65.11. נַחַת est ex piel in hac Rad. quidam tamen sumunt pro Infin. Piel, & exp. deprimendo, &c. Bu. Conc. Plerique verò sumunt pro Imper. piel, f.m. sic, נַחַת גְּרוּדֶיהָ fac descendere porcas ejus; Cocc. descendere fac seu deprime; Bu. Lex. elices, vel sulcos ejus; Av. vel descendere fac, scil. pluviam, in lineas ejus; viz. pro בְּגְרוּדֶיהָ vulgò, per il filar de solche; prout dixerat, sulcos ejus inebria; Pag. vel deprime, complana & resolve liras ejus, imbre scil. Merc. In hiphil, הִנְחִית idem cum Piel; Bu. innitendo depressit, stravit; Av. descendere fecit; Pag. &c. prout occ. in Imper. hiph. f.m. occ. Joel.3.11. vel al.16. vel 4.3, vel 11. illuc הַנְחַת יְהוָה גִּבּוֹרֶיךָ fac ut descendant, Jehova, heroes tuos, Coc. vel fac ut descendant, vel demittant sese heroes tui; Bu. Lex. vel faciet Jehova descendere fortes tuos; i. e. prosternendo heroes tuos: est enim Infinitivus; Av. Sed est Imperativus. Errant ergo qui exponunt, prosternet; nisi sit Infin. pro futuro; quomodo tamen ferè interpretes exponunt, ut sit Apostrophe ad hostem. Sed rectiùs erit, prophetæ ad Dominum, ut illuc, in agmina, inquam, gentium ad prælium coactarum, dominus suos fortes, h.e. Angelos demittat, opis suo populo ferendæ causâ; Merc. & sic Ab. Ezra in Imper. descendere fac potentes tuos, pro auxilio scil. juxta illud, è cælis pugnaverunt, Jud.5.20. Pag. & sic, si sit Imper. הַנְחַת, pathach in ult. est loco Tzere, pro הַנְחַת, Cocc. Atque indè nomina, i. נַחַת m. descensus; Bu. Lex. demissionem, seu positionem, accubationem seu requiem sonat; Merc. demissio brachii in aliquem innitendo, incussio, fulcimentum, Av. prout occ. cum וְ cop. præf. Isa.30.30. וְנַחַת זְרוֹעוֹ יִרְאֶה & descensum brachii sui ostendet, i.e. facient, ut homines videant brachium ipsius defligi, vel incuti. Vatabl. alludit ad gestum ferientis; Cocc. & sic Cev. & descensionem brachii sui ostendet, juxta R.D. Cev. sive incussionem brachii sui ostendet in sævitia vultûs; Av. Sed exp. etiam נַחַת demissum, depositum; i. e. ferculum, Bu. Lex. à deponendo scil. in mensam; prout occ.

occ.etiam cum ו cop. Job.36.16. וְנַחַת & deſcenſus,Bu. Conc.i.e. ferculum menſæ tuæ,&c.item occ.etiam ſimpl. abſque præf. Job.17.17. נַחַה deſcenſus; Bu.Conc.ſuper ſcil.vel ad vel in pulverem,&c. vel,ut alii, quies, in pulvere ſcil.nam hæc ex Jobo pertinent ad נוּחַ; Coc. vel ad יָנַח; Merc. quando enim נַחַת ſignificat relictionem, eſt à verbo יָנַח; ſi verò quietem,eſt à Rad. נוּחַ; Av. vide igitur etiam in יָנַח & נוּחַ; Bu.Lex. Item,huc etiam refertur à quibuſdam No.Toar נָחִית; Pag. quaſi deſcendens; Pag. vel demiſſus; Eu.prout occ.in forma pl.m.cum dageſch in Thau poſt chirek parvum loco longæ vocalis chirek magni; ſic, 2 Reg.6.9. quia illuc Aram, i.e. Syria,h.e. Syri, נְחִתִים deſcendentes ſcil.ſuerunt, i.e. deſcenderunt,aut deſcenduut. Ubi dageſch eſt loco Hannach, quia, juxta normam, debuerat eſſe נְחִיתִים, inſtar שְׁרִירִים ſuperſtites; Pag. & eſt pro נְחִיתִים demiſſi, ex forma nominis participialis paſſivi Chaldaici Pehil: nam de Syris propheta illic loquens, voce Syriacâ utitur; Eu.Lex. Sed de eo vide etiam in Rad. נָחַת; Cocc.

Rad.65. נָטָה eſt, tendere; declinare,inclinare; divertere; recedere; extendere, expandere; Pag. Significat motionem in omnem partem: cùm נוּט,vel מוּט ei cognata, vel, amotionem è loco, vel nutationem ſonent. Eſt nunc activum, nunc neutrum.In univerſum, eſt extendere; aut inclinare; Merc. Extendit ſe, inclinavit, declinavit, deflexit,divertit; & activè, inclinavit, extendit, tetendit, intendit, Bu. Lex. Av. declinavit tendendo, diſtendit,&c. Cogn.cum נוּט nutavit, motus eſt. Hinc per metath. תְּנוּעָה tendo,&c. In kal, extendit, cum Accuſ. ac intranſitivè, declinavit; Av. Frequens eſt hæc Rad. in textu; & in Bu. Conc. tria ſignificat; i. eſt in hac inclinandi, vel tendendi ſignificatione; & ſic ordine Conc. occ. in præt. kal, 3.ſ.m. ſimpl.& cum ו cop.vel conv. præf. & in 3.ſ. f. & 2. ſ.m. ſimpl.ut ſeq. נָטָה tetendit, declinavit,&c. Gen.33.19. Num.20.17..21.17. Joſ.8.26. 2 Sam.2.19..6.17. 1 Reg. 2.28..11.9. 1 Chron.16.1. 2 Chron.1.4. Job.15.25..38. 5. Iſa.23.11..44.13. Jer.10.12.. 51.15.. 14.8. Lam.2.8. וְנָטָה & tetendit, extendit, Exod.33.7. Iſa.34.11. Jer. 43.10. Ezech.30.25 נָטָה divertit, Num.22.33. נָטִיתָ extendiſti, Exod.15.12. & in 1.ſ. præt.kal, occ. ſimpl. ſic, נָטִיתִי declinavi, inclinavi,extendi, Pſ.119.51,112, 157. Prov.1.24. Ezech.17.27..25.7. cui etiam ו conv. eſt præf.locis ſeq. וְנָטִיתִי & extendam,2 Reg.21.31. Jer. 51.25. Ezech.6.14..14.8,12..25.13..35.3. Zeph.1.4. & in 3.pl.m. præt.kal, occ.juxta normam; ſic, נָטוּ inclinarunt, Pſal.21.12. Iſa.45.12. Sed occ.etiam 3.pl.præt. kal, quaſi protractum,cum jod, loco 3.Rad.He; ſic, Pſal. 73.2. ferè נָטָיוּ declinaverunt, vel inclinaverunt ſe, aut nutârunt, pedes mei,ſcil. à via recta,& fide.Et eſt præt. perfectum, inquit A.E.ſicut חָסְיוּ ſperaverunt, ut in Rad. חָסָה. Legitur autem,inquit R.D. נָטָיוּ, ſed ſcribitur נָטוּ, quia poteſt legi נָטוּי, quod eſt part.paſſ. pahul, ſcil.kal; Pag. declinaverant pedes mei, &c. Bu. Lex.& Conc. & in part.ben.kal,ſ.m.occ.ſimpl. & cum ה dem.præf.ſic, נוֹטָה extendens,1 Chron.21.10. Job.9. 8..26.7. Pſ.104.2. Iſa.44.24..51.13..66.12. Jer.10.20. Ezech.25.15.Zach.12.1. הַנּוֹטֶה qui extendit,Iſa.40.22. & in pl m.part.ben.kal, נוֹטִים, in conſtr. נוֹטֵי extendentes, prout occ.cum ו cop.præf.& הֶם Aff.ſic,Iſa.42 5. creans cælos, וְנוֹטֵיהֶם & extendentes eos. Eſt numerus multitudinis, inquit R.D.propter jod, quod eſt multitudinis ſignum; Pag. quod, juxta quoſdam,myſterio non caret; quaſi hîc Trinitas ſignificetur perſonarum; ſicut unitas eſſentiæ, in participio ſingulari præcedenti; (viz. בּוֹרֵא creans, ſeu qui creat) Merc. Sic etiam dicitur,Job.35.10. ubi eſt, Deus עֹשָׂי factores mei: & Pſal.149.2. Lætetur Iſrael בְּעוֹשָׂיו in factoribus ſuis; Pag. Alii dicunt, Jod pro He 3.radicis poſitum eſſe, & ſic exponunt in ſing.cum Aff. & extendens eos,&c. Merc. In part.pahul kal,ſ.m. (ut גָּלוּי) occ. ſimpl. ſic, נָטוּי inclinatus: extenſum, Pſal.62.4 .102.12 Ezech.1.22.& in f.f. pahul kal,occ.ſimpl. & cum ה dem præf.ut ſeq. נְטוּיָה extenſus, a, um,Exod.6.6. Deut.4. 34..5.15..26.8. 2 Reg 17.36. 1 Chron.21.17. Pſal.136. 12. Iſa.5.25..9.11,16,20..10.4. Jer.21.5..32.21.Ezech 20.33,34.הַנְּטוּיָה extenſus,a,um, Deut.7.19..9.29. 11. 2. 1 Reg.8.42. 2 Chron.6.32. Iſa.14.27,28. Jer.27. 4.. 32.17. unde in forma pl.f. pahul kal,occ.Iſa.3.16. ſic,& ambulaverunt נְטוּיוֹת extentæ gutture, i.e. extento gutture; Pag.ubi ſcribitur cum vau,ſed legitur cum jod in ult.Merc.extenſæ,&c.Bu.Conc.In Infin.kal,occ.ſimpl. & cum כְּ & לְ præf.נְטוֹת declinare, Jud.19.8. כִּנְטוֹת juxta extendere, Joſ.8.19. לִנְטוֹת ad declinandum,Exod.23.2. Num.22.26. 2 Reg.20.10. Pſal.17.11.ſed occ. etiam cum בְּ præf.& י ac ו Aff.ſic, בִּנְטוֹתִי in extendere me,Exod.7.5. כִּנְטוֹתוֹ in declinare eam, Pſal.109. 23. In Imper.kal, ſ.m.occ.ſimpl.& cum ו cop.præf.נְטֵה extende; declina,Ex.8.1,12..9.22.. 10.12,21..14.26. Joſ.8.18.1 Sam.14.7.2 Sam.2.21. וּנְטֵה & extende,Exod.7.19..14 16. In fut. kal, juxta normam declinatur יִטֶּה (pro יִנְטֶה) חֶטֶה (pro תְּחַנֶּה) &c.ſed occ.plerumque in ſing.per Apoc.3.Rad.He, & cum Tzere ſub Ethan; ut in 2.ſ.m.fut.kal, defectivè eſt; תַּט declines, Prov.4.5,27. ſed in 3.ſ.m.occ.plenè ſic, יַטֶּה extendet, Job.15.29.ſed ſapiùs cum ו conv.præf.defectivè per Apoc.3.Rad. idque vel cum Tzere, vel cum ſægol in ult. ſcil.ante Maccaph: ſic, וַיֵּט vel וַיֶּט & tetendit; extendit,divertit; inclinavit, Gen.12.8..26.25.. 35.21.. 38.1,17..39.21..49.15. Exod.8.2,13..9.23.. 10.13,22.. 14.21,27.Num.20.21. Joſ.8.18. Jud.4.11..9.3..16.30. 2 Sam.22.10.1 Chron.15.1. Pſal.18.10..40.2. Iſa. 5. 25. & cum ו cop.præf. itidem defcum Tzere in ult. וַיֵּט & extendet,Zeph.2.13. In 3.ſ.f.fut.kal,occ.ſimpl.plenè,ſed cum ו conv.præf.def.per Apoc.3.Rad.ſic, תַּטֶּה declinaverit,Job.31.7. וַתַּט & divertit,Num.22.23,33.Pſal.44. 19. Item in 1.pl.plenè eſt, נַטֶּה divertemus.Num.21.22 & in 3.pl.m.fut.kal,cum ו conv.præf.eſt, וַיִּטוּ & declinarunt,1 Sam.8.3. In Niphal, נָטָה extendi, extendere, vel inclinare ſe, Bu.extenſus,vel inclinatus eſt;Av.unde in 3.pl.præt.niph. juxta normam eſſet נְטוּ, ſed proco occurrit, ut ſuprà in præt. kal, cum jod pro 3. Rad. He poſt camerz ſic, נָטָיוּ extenduntur, Num.24.7. In fut. niph.occ.in 3.ſ.& pl.m.ſic, יֵּנָטֶה extenderetur, Zach.1.16. יִנָּטוּ inclinant, Jer.6.4. In Hiphil, הִטָּה divertere fecit, vel curavit: detlectere,fecedere; retlectere: advertit, avertit,pervertit,inflexit, inclinavit, admovit, &c. Bu. Lex. declinavit, tetendit,extendit; fecit declinare,&c. Av. prout occ.in præt hiph.3.ſ.m.ſimpl.ſic, הִטָּה extendit, inclinavit,Ezr.7.28. Pſal.116.2.ſed occ.etiam 3.ſ.m. cum הוּ Aff.ſic, הִטָּהוּ fecit declinare illud, Iſa.44.20. & in 3.ſ.f.præt.hiph. הִטְּתָה inclinavit, ſ. ſed cum Aff. הוּ, He,ſæm.abjicitur unà cum He affixi & pro utroque Thau

Thau habet dageſeh compenſativum; (pro הַשְּׁתָּחוּ, vel הִשְׁתַּחֲוֵי) ſic, הִשְׁתַּחוּ inclinavit eum, Prov.7.21.& in 1.ſing.præt.hiph.eſt, הִשְׁתַּחֲוֵיתִי inclinavi, Prov.5.13. Item in 3.pl.& in 2.pl.m. præt.hiph.occ.ſimpl.ſic, הִשְׁוּ inclinarunt,declinarunt, 1 Reg.11.4. Jer.5.25..7.24,26..11. 8..17.23..34.14..44 5. Am. 5.12. הַשְׁתִּחֲוִיתִם inclinaſtis, Jer.25.4..35.15. Item part.hiph. occ. in ſing.m.ſimpl. & in pl.m.cum י & וַ præf.in forma ſcil.abſol.atque etiam cum י cop.præf.in forma pl.m.conſtr.ut ſeq. מַשֶּׁה inclinans, Deut.27.19. ומַטִּים & declinantes, Prov.24.11. וְהַמַּטִּים & inclinantes, Pſal.125.5. ומַטֵּי & inclinantes, Mal.3.5. In infin.hiph. occ.cum ל præf. cui etiam ה֫ eſt Aff.ſic, לְהַטּוֹת ad declinandum,Exod.23.2. 1 Reg. 8.58. Prov.17.23..18.5. Iſa.10.2. Lam.3.35. לְהַטּוֹתָהּ divertere eam,Num.22.23. In Imper.hiph.occ.ſ.m.plenè; ſic, הַטֵּה inclina, 2 Reg.19.16.Pſal.31.3..71.2..86. 1..88.3..102.3.Iſa.36.17. Dan.9.18. Item, defectivè, per Apoc.3.rad.He, ſic, הַט inclina, Pſal.17.6..119.36.. 144.5. Prov.4.20..5.1..22.17.& in ſ.f.Imper. hiph. occ. ſimpl.& cum י cop.præf. הַטֵּי inclina, Gen.24.14. וְהַטֵּי & inclina, Pſal.45.11. ut & in pl.m. Imper.hiph.occ.itidem ſimpl.& cum י cop.præf. הַטּוּ inclinate, declinate, Pſal.78.1. Iſa.30.11..55.3. וְהַטּוּ & inclinate, Joſ.24.23. In fut.hiph.1.ſing. occ.plenè;ſic, אַטֶּה inclinabo,extendam, Pſal.49.5. Jer.7.12.ſed occ. etiam defectivè per Apoc 3. Rad.He, idque vel cum cametz ob pauſam,vel cum pathach extra pauſam, idque poſt י cop.vel וְ conv. præf. אֵט declinabo,Job.23.11. וְאֵט & inclino,extendo, Hoſ.11.4. וָאֵט & extendo, Jer.15.6. Sic & in 2.ſ.m.fut. hiph.occ.plenè ſic, תַּטֶּה inclinabis, Exod.23.6. Deut. 16.19..24.17. Prov.2.2. vel defectivè per Apoc.3.Rad. He; ſic, תַּט avertas, inclines, Pſal.27.9..141.4. prout etiam in 3.ſ.m.fut.hiph.occ. plenè; ſic, יַטֶּה extendet, Iſa.31.3. ſed cum וְ conv. præf.occ.per Apoc. 3.rad.He, & præcedentis vocalis; ſic, וַיֵּט & inclinavit, 2 Sam. 19.15. Ezr.9.9. Item occ.in 3.ſ.m.cum ה֫ & יִ֫ Aff. ut & cum וְ conv.præf.ante הִ֫ Aff.ut ſeq. יַטֵּ֫ךְ avertat te, Job.36.18. יַטֵּ֫הוּ inclinat illum, Prov.21.1, וַיַּטֵּ֫הוּ & fecit divertere eum, 2 Sam.3.27..6.10. 1 Chron. 13.13. & in 3. ſing. fæm. fut.hiph. תַּטֶּה tendet, vel inclinabit, prout occ. cum וְ conv. præf. & הִ֫ Aff. ſic, וַתַּטֵּ֫הוּ & terendit illud, 2 Sam.21.10. Item in 3.pl. m. fut.hiph. occ.ſimpl.& cum וְ conv.præf.ut ſeq. יַטּוּ inclinabunt,avertent, extendunt, pervertunt, 1 Reg.11.2. Job.24.4. Iſa.54.2. Am.2.7,8. וַיַּטּוּ & inclinarunt, perverterunt, 1 Sam.8.3. 2 Sam.16.22. 1 Reg.11.3.Iſa.29. 21. Atque indè nomina, i. No.participiale, מַטֶּה (quaſi ex part.hoph.à præt.hoph. הָטָה) perverſus, vel perverſum, Bu. vel ſubſtantivè, declinatio, ἀποστασία defectio: prout occ. Ezech.9.9. & civitas plena eſt מַטֶּה perverſo, ſcil. judicio. Quidam, perverſione,& declinatione judicii. Alii, defectione, à Deo ſcil. ad Idola, apoſtaſia, declinatione, vel averſione, Merc. Cev. i.e. idololatriâ; Av. & urbs impleta eſt declinatione,h. e. ſeductione & apoſtaſiâ, à via juſtitiæ.Concretum abſtractè valet; Cocc. Sic etiam, 2. hinc & No. in forma pl.f. (itidem quaſi ex part.hoph.) מְטוֹת extenſæ, Bu. Conc. vel extenſiones, Av.Merc.prout occ.Iſa.8.8. וְהָיָה מְטוֹת כְּנָפָיו מְלֹא רוֹחַב אַרְצֶךָ & erit (extenſiones, i. e.) extenſio alarum ejus plenitudo latitudinis terræ tuæ; vel extenſæ in plenitudine: Vel,ſcil.adjectivè, vel ut ante, concretum pro abſtracto, Cocc. & futorum eſt,ut extenſionibus alarum ſuarum impleat latitudinem,&c. Av. Quidam autem referunt hoc ad Rad. טוּ, ubi vide; Merc.Cev. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad.Bu. Conc.eſt in No.cum Mem heemant. מִטָּה f. lectus, Pag. Bu &c. ſic dictus, quaſi reclinatorium; Bu.Lex. quòd homo dormiens ſuper illum ſe extendat, & expandat; Pag.vel reclinet; ſtratum. Metaphoricè interdum pro loco idololatriæ, ubi cum idolis ſcortantur, & cubant eorum cultores, Ezech.23. & juxta quoſdam, Amos 3.fic & Apo.2. lecti nomen de ſpirituali ſcortatione & cubatione; Merc. Dictum autem eſt hoc No. מִטָּה pro מִנְטָה, Pag. & ſignificat etiam pheretrum, 2 Sam. 3.31. Bu. Lex. eſt κλίνη lectus; in quo homo ſe extendit, ut recumbat, epulans,dormiens, ægrotus,aut etiam componitur mortuus; Cocc. Occurrit autem hoc No.in forma abſol.ſimpliciter, & cum הַ & בַּ pro בְּהַ dem.præf. מִטָּה lectus, 2 Reg.4.10. Ezech.23.41. Am.3.12. הַמִּטָּה lectus: pheretrum, Gen.47.31..48.2..49.33. 1 Sam.19. 13,16..28.23. 2 Sam.3.31. 2 Reg.1.4,6,16. Eſth. 7.8. בַּמִּטָּה in lectum, 1 Sam.19.15. & in forma ſ. f. conſtr. occ.etiam ſimpl.& cum י , ה֫ , pro ה֫ ob pauſam,& וֹ Aff.ut ſeq. מִטַּת lectum, 2 Reg.4.21. מִטָּתִי lectum meum, Pſal.6.7. מִטָּתְךָ lectum tuum; Exod.7.28. מִטָּתוֹ lecto ſuo,lectus ejus,2 Sam.4.7.1Reg.17.19..21.4.2Reg. 4.32.1 Chr.24.25.Prov.26.14.Cant.3.7.& in forma pl.f. occ.ſimpl.& cum הַ dem.præf. מִטּוֹת lecti,Eſth.1.7.Am. 6.4. הַמִּטּוֹת lecti, 2 Reg.11.2.1 Chron.22.10. Item,iii. ſignif.3. hujus Rad.eſt, ex Bu.Conc.in No. itidem, cum Mem heemant. מַטֶּה, comm.gen. ſed ſæpius,maſc.Bu. Lex. Virga, baculus; quòd homo illi innitatur,& ſuper illam, aut illum, requieſcat; Pag. Seu ſeſe inclinet,vel etiam quod extendatur, ad aliquid indicandum; virga verti ſolet; Merc. Scipio, quaſi inclinatorium, quieſcendi aut ſuſtentandi cauſâ; vel, virga, quòd facilè inclinetur, &c. ut Pag.& Merc.Bu. Lex. Sed eſt etiam, Tribus, Pag.Bu. Metonymicè ſcil. quòd, virgâ, cui inſcriptum erat cujuſque tribûs nomen, ſignificaretur; ut eſt Num.17. aut quòd ſit familiæ extenſio; Bu. Lex. Quidam putant, pro familia illius baculi in quo ejus nomen inſcriptum fuit, ſumi per Synecdochen; unde pro numero 12. baculorum, Num. 17. duodecim quoque tribus Iſraelitarum fuiſſe. Sed ego,tam שֵׁבֶט quam מַטֶּה virgam, eſſe,vel baculum; &,Metaphoricè puto ab arbore ad hominem transferri, quòd, ut ex uno arbore variæ virgæ; ſic ex uno homine, multæ deſcendant tribus & familiæ; quanquam familiæ ſeu cognationis nomen, tribui poſtea ſubjicitur, ut ex una tribu ſunt plures familiæ,&c.Merc. Occurrit autem No. hoc frequens in textu;Ordine ſcil.Conc.ut ſeq. in abſol.forma ſ.m.Occ.ſimpl.& cum מִ & לְ, בְ, וְה,ַ, וְ & לַ praf.prout ſequuntur; מַטֶּה baculus,virga, Exod.4.2. Num.17. 17,18,21..36.7. Iſa.10.15. Mich. 6.9. וּמַטֵּה & virga, Iſa.10.5. הַמַּטֶּה virga: tribus, Exod.4.17. Num.20.8, 9..34.13,15..36.3,4. Joſ.14.2,4.1 Sam.14.45.1 Chron. 6.60.Ezech.7.10. וְהַמַּטֶּה & ſcipio,baculus,Gen.38.25. Exod.7.15. בַּמַּטֶּה baculo, Exod.7.17,20. Iſa.28.27. לַמַּטֶּה in baculum,Exod.4.4. לְמַטֶּה ad tribum,Num.1. 4..31.4,5,7. מִמַּטֵּה ex,de tribu,Num.34.18..36.7,9.ſed in forma conſtr.ſ.eſt cum Tzeri, pro ſægol, & ſæpe occurrit, ſic; מַטֵּה, baculus; tribus, &c.Exod.4.20..7. 12.

12. Lev.26.26. Num.1.49.&c. Pl. 105.16..110.2. Isa.9.3..14.5..30.32. Jer.48.17. Ezec.4.16..5.16..14.12..19.12,17.&c.in 80.circ.l. cui etiam formæ constr. יְ cop.est præf.locis seq. וּמַטֵּה & baculus;tribus,Exod.17.9.Num.2.14.22,29..17.21..34.14. sed sæpiùs cum לְ præf. sic, לַמַּטֵּה tribus, tribui, tribum,de tribu,&c. Exod.31.2,6..38.30,34..38.22,23.&c. in Lev.& Jos.in 40.circ.l. Item,in Ezech.7.11. Item, cum וְ præf. occ. locis seq. וְלַמַּטֵּה & tribui,de tribu,Num.34.20.22, 24,25,28,27,28. sed sæpiùs, cum מִ & וּמִ præf.ut seq. מִמַּטֵּה ex tribu, Jos.20.8..21.4,7,9,20. 1 Reg.7.14.1 Chron.6.61,62,64,65,76,77. Ezech.19.14. וּמִמַּטֵּה & ex tribu, Jos.21.4,5,6,7,9,17,23,28,30,32,36,38. 1 Chron.6.58,61,62,64,71,73,75,79. sed occ.etiam,cum הַ , & הוּ_ Aff.cui utrique וְ & בְּ sunt præf.ut seq. מַטֶּךָ baculum tuum, Exod.7.9,19..8.12..14.17. וּמַטְּךָ & scipio, baculus tuus, Gen.38.18. Exod.17.5. בְּמַטֶּךָ cum baculo tuo,Exod.8.5. מַטֵּהוּ baculus ejus,suus, Ex.7.10,12.. 9.23.. 10.13. Num.17.17,20,24. Nah. 1. 13. וּמַטֵּהוּ & baculum suum, Isa.10.24,26. בְּמַטֵּהוּ cum baculo suo, Exod. 8.16.Num.20.11. Item,in forma pl.f. occ.simpl.& cum הַ , לְ & מִ , præf.ut seq. מַטּוֹת tribus, Num.1.16..17.17, 21..26.55..31.4..36.9. Jos.14.4..22.14. Ezech.19.11. Hab.3.8. הַמַּטּוֹת vel sine vau, tribus, Num.7.2.. 17.22, 27..30.2..32.28..34.13,15. Jos.14.1,2,4..21.1. 1 Reg. 8.1. 2 Chro.5.2. לְמַטּוֹת per tribus,Num.33,54.Jos.19.51. מִמַּטּוֹת è tribubus,Num.36.8.ut & cum ם_ Aff.est, מַטּוֹתָם baculos ipsorum, Exod.7.12. Num.17.21. Item occ etiam hoc No. in forma pl. m. מַטִּים , & in constr. מַטֵּי , virgæ,baculi,prout occ.cum בְּ præf.& יו_ Aff. Hab.3.14. sic, perfodisti, seu perforasti בְּמַטָּיו virgis seu baculis ejus , caput, i.e. principem exercituum ejus, &c. Pag.Bu. Lex. designaveras בְּמַטָּיו in tribubus ejus caput, h.e. initium, pagorum ejus. Vide si placet Commentarium; Cocc. Perforâsti baculis ejus, caput paganorum ejus; Av. Virgis ipsorum,&c.Bu.Conc.Item huc etiam quidam reducunt No. מַטֶּה f. declinatio deorsum tendens ; & semper in fine He est locale; Av.& proinde adverbialiter à plerisque exponitur,infrà,infernè,infimè ; quasi inclinatè dicas ; deorsum, Bu. Lex. מַטָּה infrà, à declinando,ut apertum est, dicitur; κάτω. ut.Prov.15.24. Iter vitæ לְמַעְלָה sursum prudenti,ut recedat ab inferno מִטָּה , qui, scil. infrà,nim.est; i.e. prudens quærit,quæ sursum sunt. Et Deut.28.43. advena ascendet suprà te מַעְלָה מַעְלָה sursum sursum: at tu descendes מַטָּה מַטָּה deorsum deorsum; 70. κάτω κάτω. Sic etiam idem significat cum לְ præf. ut Isa.37.31. addet radicem לְמַטָּה infrà, & faciet fructum לְמַעְלָה suprà: ut & cum מִלְ præf.Exod.26.24. מִלְּמַטָּה ab inferiore parte: 70. ἀπὸ κάτω, Coc.& sim.Bu.Lex. Alii autem referunt hanc particulam ad rad. מָטָא ; ibi etiam vide ; Merc.Cev. Notandus autem locus suprà cit. Hos. 11.4. וְאָשִׁית אֵלָיו אׇכְלוֹ (scil.pro וְאַאֲשִׁית) & inclinare faciam ad eum (de) cibo, juxta R. D. Pag. vel declinare faciebam cibum , ad eum : i. e. submini strabam ei cibum; Merc. Sed R. Marinos dixit,quòd אוֹכִיל est fut. hiph.pro אַאֲכִיל, comedere faciam eum ; i.e. & edere feci eum, אַט quiete. Vide etiam in Rad. אַט ; Pag. Item Psal.102.12. כְּצֵל נָטוּי exp. ut umbra extensa ; & Psal.109.23. כְּצֵל כְּנָטְתּוֹ נֶהֱלָכְתִּי ut umbra, quum ea extenditur , cogor abire : nam umbra, quum longior fit , mox in tenebras mutatur ; Cocc.De nomine etiam præced. מִטָּה notandum,quòd ex vicinitate hujus nominis cum sequenti , factum est,ut 70. Gen.47. in fine, pro lecto legerunt virgam; quos author Ep.ad Hebræos cap.11. est sequutus. Perperàm ergò faciunt,qui eum putant perperàm vertisse , quum & sæpe aliàs Apostoli interpretationem 70. interpretum tunc temporis receptissimam citârint : etsi interim aliud haberet veritas Hebraica. Eâdem ergò operâ & cætera quæ in Novo Test. ex illorum editione citantur , damnent ; Merc. locus ille, Gen.47.31.sic se habet; וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה & demisit se, sive adoravit Israel super capite lecti, vel in summo lecto. 70. καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Sic Hebr.11.21. sedebat Jacobus in lecto, ut apparet ex vers.29. pone manum tuam infra femur meum. Verisimile est , manu baculum gessisse. Adoravit sedens,&,si fortè, baculum tenens. Imbecillitas non impedivit eum, quo minùs adoraret. Hoc Paulus annotavit, retinens verba usitatæ versionis : quia ad rem nihil intererat.De altero etiam nomine notabilis extat locus Isa. 10. 15. כְּהָרִים מַטֶּה לֹא־עֵץ quasi tolleret virga non-lignum. Si homo dicat,se movere Deum, aut facere Dei operam & gratiam efficacem ; id tantundem est, ac si dicatur virga tollere & agitare hominem , imò Deum, qui minimè lignum est. Et Ezech. 19. 14. Non extitit in ea (vite, scil.h.e. familia Davidica) מַטֵּה עֹז virga roboris, h.e. שֵׁבֶט לִמְשׁוֹל sceptrum ad dominandum. Sensus,Nullus Rex ex ea ortus est deinceps.Sceptrum illud mundanum ablatum est ab ea. Item in Hab.3.9. שְׁבוּעוֹת מַטּוֹת אָמַר juramenta Tribuum dicti; Sensus est, quòd indè appareat fides juramentorum Dei , quibus promisit patribus se iis daturum familias terræ in filios ; Cocc. Vide etiam suprà ex eo ad vers.14.de voce בְּמַטָּיו. (Nudus alveus factus est arcu tuo) juramentis Tribuum , sermone maximè : arcu ; i.e.omnipotentiâ, quam suprà vocaverat cornua. Juramentis,&c.i.e. propter promissiones quas juramento Tribubus confirmaveras. Item locus ille præcedens,Isa.10.sic exp. (quasi verò agitaret virga eum qui tollit ipsam) quasi attolleret baculus,ac scil.non lignum, nim.esset ; non lignum,i.e. nullâ facultate præditum ; ad movendum se aut efficiendum quicquam ; Jun.

Rad.66. נָשָׂא est נָטָל, inquit R.D.ferre,portare ; levare,elevare ; Pag. Hæc autem Rad.Chaldæa magis est. Nam Targum pro נָשָׂא habet נְטַל.Utuntur etiam libenter R R.hoc verbo ; ut, טוֹל מִבֵּין עֵינֶיךָ tolle ab oculis tuis festucam vel trabem ; quod Christi dictum in Scriptis Talmudicis aliquoties reperi. Tollendi verbum ab hoc non abludit; Merc. נָטַל levavit, sustulit ; imposuit ; Bu.Lex.& Conc. item, ejicere, projicere ; Bu. Conc. Tulit, attulit, elevavit,&c. ut Bu.Lex. Cogn. est cum טִיל protelavit, ejecit telum. Hinc per Aphær. τελέω, τόλλω, suffero, &c. & Latinum, tollo,tolero ; Av. Occurrit autem in præt.kal,3.f.m loco seq. נָטַל imposuit, Lam.3.28. & in part.ben.kal, f.m. est, נוֹטֵל imponens,2 Sam.24.12. & in fut.kal,3.f.m. occ. juxta normam defectivorum Pe Nun ; sic, יִטּוֹל tollit, Isa.40.15. In Piel, נִטֵּל levavit, portavit ; Pag.Bu.bajulavit ferendo ; Av. unde in fut. piel, 3.s. m. יְנַטֵּל tollet ; prout occ.cum יַ conv.præf.& ם_ Aff. וַיְנַטְּלֵם & sustulit eos,Isa.63.9. In hiphil , juxta normam esset הִטִּיל , pro הנטיל

הַנְטִיל, sustulit; vel, ejecit. Sed occurrit in forma cum longa vocali Tzere, pro brevi chirek & dageſch; ſic, הַטֵּל, vel הַטֶּל; prout occ. in 1. ſ. præt. hiph. cum ו conv. præf. וְהַטַּלְתִּי tollam, ejiciam, Jer. 16.13. 22.27. In hophal, הָטַל, vel cum longa vocali pro brevi, & dageſch; הוּטַל factus eſt tolli, ſeu auferri; Av. tranſlatus eſt, &c. prout occ. in 3. pl. præt. hoph. ſic, הוּטְלוּ tranſlati ſunt, Jer. 22.25 & in fut. hoph. 3. ſ. m. pro יֻטַּל, occ. cum longa vocali Schurek abſque dageſch ſeq. ſdque in pauſa cum camerz, ſed extra pauſam cum pathach in ult. ut & juxta normam cum kibbutz & dageſch, itidem ante camerz ob pauſam; (quæ tamen omnia in hiph. & hoph. à pleriſque referuntur ad Rad. טול; ubi etiam ea vide) ut ſeq. יוּטַל projicitur, Pſal. 37.24. יוּטָל projicitur, Prov. 17.23. יֻטַּל projicitur, Job. 40.28. Atque indè nomina, i. No. נֹטֶל m. quod juxta R. D. eſt, מַשָּׂא onus, pondus; Bu. Lex. Av. quod ſcil. tollitur & imponitur alicui portandum; Av. prout occ. cum ו cop. præf. ſic, וְנֹטֶל & onus, Prov. 27.3. Item, 2. hinc etiam No. נָטִיל m. bajulus, portator, lator; Av. vel in fing. eſt נְטִיל onus, pondus; vel bajulus, Pag. prout occ. à forma pl. m. abſol. נְטִילִים; in forma pl. m. conſtr. ſic, נְטִילֵי ponderа, portatores, Zeph. 1.11.

Rad. 67. נָטַע plantavit, conſevit, Pag. Bu. Av. poſuit plantas; propriè enim dicitur de plantis & herbis, quarum ſemina ponuntur ſub humum, & non ſeruntur; ſed tranſlativè accipitur etiam de aliis; Av. nam metaphoricè tranſfertur ad homines, & ad res alias; ut ad fixionem clavorum, aut tabernaculi. Quidam affine faciunt verbo עָשָׂה quod eſt operire; quòd plantis & arboribus terra velut veſte operiatur; Merc. Occ. autem in præt. kal, 3. ſ. m. cum pathach, ſed in pauſa cum camerz in ult. ut etiam cum ה Aff. at in 3. ſ. f. ſimpl. ut ſeq. נָטְעָה plantavit, Num. 24.6. Deut. 20.6. Iſa. 44.14. נָטָע plantavit, Pſal. 104.16. נְטָעָהּ plantavit eum, Pſal. 80.16. נְטָעָהּ plantavit, Prov. 31.17. & in 2. ſ. m. præt. kal, occ. ſimpl. cum camerz ob pauſam, pro pathach penult. ut & cum ם Aff. ſic, נְטַעְתָּ plantaſti, Deut. 6.11. נְטַעְתָּם plantaſti eos, Jer. 12.2. & in 1. ſ. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. ut & cum ה, ו, הוּ & ם Aff. quibus etiam י cop. vel conv. eſt præf. נְטַעְתִּי plantavi, Ecc. 2.4. Jer. 45.4. Ezec. 36.36. וְנָטַעְתִּי & plantavi, &c; Eccl. 2.5. Jer 42.10. נְטַעְתִּיךָ plantavi te, Jer. 2.21. וּנְטַעְתִּיו & plantabo eum, 2 Sam. 7.10. וּנְטַעְתִּיהוּ & plantavi eum, 1 Chron. 17.9. וּנְטַעְתִּים & plantabo illos, Jer. 24.6. 32.41. Am. 9.15. In 3. pl. m. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. & in 2. pl. m. ſimpl & cum י cop. vel conv præf. יִטָּעוּ plantarunt, Jer. 31.5. וְנָטָעוּ & plantabunt, Iſa. 65.21. Ezech. 28.26. Am. 9.14. Zeph. 1.13. נְטַעְתֶּם plantaſtis, Joſ. 24.13. Am. 5.11. וּנְטַעְתֶּם & plantaveritis, Lev. 19.23. In part. ben. kal, ſ. m. occ. cum הַ Interrog. & הֲ dem. præf. & in pl. m. ſimpl. ut & in part. pahul kal ſ. & pl. m. ſimpl. ut ſeq. הֲנָטוּעַ an plantans? Pſal. 94.9. הֲנְטוּעִים plantans, Jer. 11.17. נְטוּעִים plantatores, Jer 31.5. נָטוּעַ plantatum, Eccl. 3.2. נְטוּעִים plantati, Eccl. 12.12. In Infin. kal, occ. plenè cum ל & וֹל præf. ſic, לִנְטוֹעַ ad plantandum, Iſa. 51.16. וְלִנְטוֹעַ & ad plantandum, Jer. 1.10. 18.9. 31.28. ſed occ. etiam Infin. kal, cum לְ præf. in alia forma defectivè, viz. cum ת in fine poſt duplex pathach, & abſque Nun 1. Rad. ſic, לָטַעַת ad plantandum, Eccl. 3.2. & in Imper. kal, à ſ. m. נְטַע vel נְטַע, planta, occ. in pl. m. cum ו cop. præf. וְנִטְּעוּ & plantate, 2 Reg. 19.29. Iſ. 37.30. Jer. 29.5, 28. In fut. kal, occ. in 2. ſ. m. & f. ſimpl. more defectivorum Pe Nun; ſic, תִּטַּע plantabis, Deut. 16.21. 28. 30, 39. תִּטָּעִי plantabis, Iſa. 17.10. Jer. 31.5. ut & in 2. ſ. m. cum ן conv. & הָ Aff. & cum ו cop. & מוֹ Aff. poet. & cum ן conv. præf. & ם Aff. ſic, וְתִטָּעֵמוֹ & plantaſti eam. Pſal. 80.9. וְתִטָּעֵמוֹ & plantabis eos, Exod. 15.17. וְתִטָּעֵם & plantaſti eos, Pſa. 44.3. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. cum ו cop. & ן conv. præf. cui etiam ult. הוּ eſt Aff. ſic, וַיִּטַּע & plantabit, Dan. 11.45. וַיִּטַּע & plantavit, Gen. 2.8. 9.20. 21.33. וַיִּטָּעֵהוּ & plantavit eam, Iſa. 5.2. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. cum camerz ob pauſam pro ſcheva penult. ſimpl. ſed in 3. pl. m. ſimpl. & cum ן conv. præf. תִּטַּעוּ plantabitis, Jer. 35.7. יִטָּעוּ plantabunt, Iſa. 65.22. וַיִּטָּעוּ & plantaruut, Pſal. 107.37. In Niphal, נִטַּע plantari; Bu. poſitus eſt in vel ſub terram, aut humum; Av. prout occ. in 3. pl. præt. niph. cum camerz ob pauſam, pro Scheva penult. ſic, נִטָּעוּ plantantur, Iſa. 40.24. Atque indè nomina, i. No. נֶטַע m. planta, vel plantatio, Pag. Bu. Av. quæ ſcil. poſita eſt ſub humum, ut ſuccreſcat; Av. prout occ. cum camerz pro ſegol penult. ob pauſam; Bu. Lex. ſic, נֶטַע planta, Job. 14.9. Cujus forma conſtr. ut quidam volunt, eſt cum Scheva & pathach, vel ut alii, hæc forma eſt conſtr. ab alia forma abſol. viz. cum duplice camerz נָטָּע; quod tamen non legitur in textu; Merc. Occ. autem in hac forma conſtr. ſimpl. loco ſeq. נְטַע planta, Iſa. 5.7. & cum ךָ Aff. eſt, נִטְעֲךָ plantatio tua, Iſa. 17.11. Sed occ. etiam in forma pl. m. abſol. & conſtr. ſic, נְטָעִים plantæ, 1 Chron. 4.23. נִטְעֵי plantæ, Iſa. 17.10. Item, 2. hinc etiam No. נִטְעַ idem, planta, vel plantatio; Pag. prout occ. in forma pl. m. cum כְ præf. loco ſeq. כִּנְטִיעִים ſicut plantæ, Pſ. 144.12. prout &, 3. hinc etiam No. cum Mem heemant. מַטָּע m. plantatio, inſitio, poſitio plantularum, ut Radices agant; Av. vel planta; Bu. Lex. &c. prout occ. in forma abſol. & conſtr. ſimpl. ut & cum ה Aff. ſic, מַטָּע planta, plantatio, Ezech. 34.29. מַטַּע idem, Iſa. 61.3. מַטָּעָה plantationis ſuæ, ejus, Ezech. 17.7. 31.4. & in forma pl. m. מַטָּעִים plantæ, plantationes, vel plantaria, &c. prout occ. in forma conſtr. cum לְ præf. & cum י Aff. (prout legitur, licèt ſcribatur cum vau pro jod) ſic, לְמַטָּעֵי ad plantaria, Mic. 1.7. מַטָּעֵי plantarum mearum, Iſa. 60.21.

Rad. 68. נָטַף eſt, ſtillare, effundere, ſpargere; & metaph. pro, loqui, & vaticinari; Pag. vel prædicare; ſed in hiphil tantùm; Merc. diſtillavit; Bu. Lex. guttavit, effudit, ſtillatim, ſcil. item, effundere verba, i. e. loqui: quod & in aliis quoque linguis uſu venit; Av. q. d. non fruſtrà loqui, ſed per efficacia verba; Cocc. Sed in Bu. Conc. eria ſignificat hæc Rad. 1. eſt, ſtillare, prout occ. in 3. pl. præt. kal, cum Scheva, ſed in pauſa cum camerz penult. ſic, נָטְפוּ vel נָטָפוּ ſtillarunt, Jud. 5.4. Pſal. 68.9. Cant. 5.5. & in part. ben. kal, נוֹטֵף ſtillans; unde à f. f. נוֹטְפָה occ. in forma pl. f. ſic, נוֹטְפוֹת ſtillantes, Cant. 5.13. In fut. kal, יִטֹּף ſtillabit; unde occ. in 2. ſ. m. & in 3. pl. m. & f. ut ſeq. תִּטֹּף ſtillabis, Job. 29.22. יִטְּפוּ ſtillabunt, Joel. 4.18. תִּטֹּפְנָה ſtillabunt, Prov. 5.3. Cant. 4.11. In hiphil הִטִּיף idem, ſtillare; & metaphoricè eloqui, prophetare; Bu. fecit ſtillare, vel abſolutè ſtillavit; Av. prout occ. in 3. pl. præt. hiph. cum ו conv. præf. & in part. hiph. ſ. m. ut & in Imper. hiph. ſ. m. cum Tzere pro chirek magno in ult. & cum ן cop. præf. ſic, וְהַטִּפוּ & ſtillabunt, Am. 9.13. מַטִּיף ſtillator, Mich.

2.11. וְהָטֵף & ſtilla, Ezech.21.2,7. Item in fut. hiph. occ. in 1. ſing. def. cum chirek tantùm abſque jod in ult. ſed in 2. ſing. & pl.m. ut & in 3.pl.m. plenè, cui ult. etiam Nun parag. eſt add. ut ſeq. תַּטִּיף stillabo, Mic.2.11. תַּטִּפִיף ſtillabis, Am.7.17. יַטִּיפוּ ſtillabitis, Mic.2.6. יַטִּפוּן ſtillabunt, Mic.2.6. יַטִּפוּן ſtillabunt, Mic.2.6. Atque indè No. נָטָף, vel נָטָף; Merc. ſtilla, gutta, &c. unde in Pl. m. נְטָפִים; prout occ. in forma pl.m. conſtr. loco ſeq. נִטְפֵי ſtillæ, Job.36 27. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in No. נָטָף m. ſtilla, ſtacte, Bu. gutta balſami ſuâ ſponte ſtillantis è ligno; 70. vertunt στακτὴν; Av. στακτὴ autem dicitur παρὰ τὸ στάζω, in fut. στάξω, &c. idem quod hæc Rad. נָטַף ſtillo; unde propria ejus ſignificatio videtur eſſe ſtacte, ſtilla, gutta, aromatis genus; & juxta Dioſc. l.1. eſt recentis myrrhæ pinguedo inciſæ, & quodam inſtrumento cum aqua modica detritæ, maximéque eſt odorifera; fitque unguentum; & R.D. ſcribit quòd נָטָף gutta, eſt צֳרִי ſtacte, ſic appellata, quia נוֹטֵף ſtillat de arbore inciſa (vel potiùs reſinoſa; Merc.) aut ligno inciſo, (vel reſinoſo, i.e. quod inciſum deſtillat;) & Doctores dicunt, quòd צֳרִי non eſt niſi שֶׂרָף, i.e. ſuccus, ſeu reſina è ligno inciſo, qui vulgò vocatur בַּלְשָׁם balſamum, ſive opobalſamum, i.e. ſuccus balſami: & in lingua barbara vocatur Gummi; & צֳרִי vocant שְׂרִיאָקָה theriacam; prout R R. dicunt; Pag. Veteres quidam volunt צֳרִי & נָטָף idem eſſe. Hoc certum eſt, rectiùs dici נָטָף ſtillam, id genus odoris quod ſponte ſtillat, quàm quod exprimitur; ſtacte autem ex myrrha exprimitur; & שְׁחֵלֶת ſtacten vertunt; Cocc. Occ. autem loco ſeq. נָטָף ſtacte, Exod.30.33. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt in No. נְטִיפוֹת pl.f. (vel defectivè abſque jod penult. נְטִפוֹת quaſi à ſing. נְטִיפָה; Pag.) myrothecidia; quaſi ſtillatoria, aut guttatoria dicas; vaſcula ſcil. aurea, in quibus ponebatur נָטָף ſtacte, aut balſamum, juxta Kimchi & R. Levi. Quidam catenulas, vel torques exponunt; Bu. Lex. monilia, vel torques; Bu. Conc. R.D. exp. per עֲנָקִים torques; ſed dicunt aliqui, quòd ſint uniones, ſive margaritæ. Alii verò, quòd ſint vaſa, &c. (ſim. Bu. Lex.) Pag. Merc. Occ. autem forma hæc pl. f. cum הַ & וְהַ præf. ſic, הַנְּטִפוֹת torques, Iſa.3.19. וְהַנְּטִיפוֹת & torques, Jud.8.26.

Rad. 69. נָטַר eſt, שָׁמַר cuſtodire, ſervare, obſervare: reſervare, ut ità dicam; retinere odium, reſervare vindictam, aut iram; & ſic Targum pro שָׁמַר ſæpe vertit נָטַר; Pag. Eſt cogn. cum נָצַר: juxta quoſdam eſt propriè, circumquaque obſervare: & in utramque partem ſumitur, ſed plerumque in malam, pro obſervare, ut commodo tempore ira & vindicta effundatur; Merc. נָטַר cuſtodivit, ſervavit, aſſervavit; Bu. Lex. obſervavit imperioſè, cuſtodivit tanquam habens imperium in aliquid. In kal, conſervavit, & abſolutè, ſervavit tyrannicè. Hinc enim per aphær. πάω-πατῶ ſervo, cuſtodio; item, per converſionem literarum, τύραννος Tyrannus, qui in imperio reſervat iram & ultionem; & τυραννέω regno, &c. Av. Sed in Bu. Conc. duo ſignif. i. cuſtodire, ſervare; prout occ. in 1. ſing. præt. kal, loco ſeq. נָטַרְתִּי cuſtodivi, Cant.1.6. & in part. ben. kal, ſ.m. occ. cum ֫ cop. præf. ſed in pl. m. cum ַ & ֶ præf. & in ſ.f. cum ʦere pro ſcheva penult. licèt ſit tantùm in minore Pauſa Rebhia, ut ſeq. וְנֹטֵר & ſervans, Nah.1.2. לַנּוֹטְרִים cuſtodibus, Cant.8.11. לְנוֹטְרִים cuſtodientibus, Cant.8.12. נוֹטֵרָה cuſtos, Cant.1.6. In fut. kal, 1. ſing & 2 ſ.m. occ. juxta normam defectivorum Pe Nun; ſic, אֶשְׁמֹר ſervabo, Jer. 3. 12. תִּשְׁמֹר ſervabis, Lev.19.18. Sed in 3.ſ.m. fut. kal, cum הַ interrog. præf. occ. plenè more perfectorum, viz. ſervata 1. rad. Nun poſt jod Ethan: ſed occ. etiam ſimpl. more defectivorum; ut ſeq. הֲיִנְטֹר an ſervabit, Jer.3.5. יִשְׁמֹר ſervabit, Pſal.103.9. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. conc. eſt in no. cum Mem heemant. מַטָּרָה f. cuſtodia, carcer; Pag. Bu. &c. item ſignum quod ſtatuitur ad jaciendum ſagittas; Pag. ſcopus, quaſi obſervationem dicas; Bu. Lex. carcer, ſeu locus ubi reſervantur captivi: item obſervationis ſignum, i.e. ſcopus; Av. ab obſervando ſcil. Cocc. Occ. autem no. hoc in hac ſignif. cum הַ dem. ס præf. locis ſeq. הַמַּטָּרָה cuſtodia, Neh. 3. 25.. 12.39. Jer.32.2,12..33.1..37 21..38 6..32. 8..38.13,28..39.14,15. Sed cum כְּ præf. occ. cum Aleph in fine loco He: Bu. Lex. ſic, כְּמַטָּרָא ut ſcopum, Job.3.12. Sed cum לְ præf. rurſus cum He, ſdque in utroque ſignificatu, pro cuſtodia & pro ſcopo; ſic, לְמַטָּרָה in cuſtodiam: in ſcopum, 1 Sam.20.20. Job. 16.12.

Rad. 70. נָטַשׁ eſt, relinquere, derelinquere: dimittere, Pag. liberum, ſcil. quod alioqui lege vel loco adſtrictum erat: unde & gladius dimiſſus, i.e. deſtrictus & liber, Iſa.21. חֶרֶב נְטוּשָׁה dicitur: etſi etiam pro expanſo & extento exponi poſſit; quod etiam ſignificat hoc verbum: ſed ea ſignificatio ex priore pendet. Item eſt etiam permittere, extendere, diffundere requieſcere, manere; (item avellere; Pag.) tametſi dimittendi ſignif. ubique retineri queat. Sumitur & in bonum & in malum: pro evellere rarò invenitur, ſdque per cognationem cum נָתַשׁ, quod eſt propriè evellere, Merc. Cev. נָטַשׁ deſeruit, omiſit, (&c. ut Pag. Merc.) & quandoque intranſitivè, expandit, diffudit ſe; Bu. Lex. reliquit protendendo & abjiciendo; dereliquit omiſſum à ſe, reppulit; propriè eſt, protendere; ſeu dimiſit & reliquit protenſum: ut ſi quid ità protenditur à nobis, cujus curam ampliùs agere nolumus. Sine accuſ. fit intranſit. protenſus eſt. Sæpe conſtruitur cum עַל, אֶל, & בְּ; Av. In genere ſignificat omittere vel omiſſum facere, Cocc. Occurrit in præt. kal, 3 ſ.m. ſimpl. & cum ־ָי Aff. ut & in 2. ſ.m. ſimpl. & cum He parag. ut & cum ־ֵי & ־ָה Aff. cui ult. ־ְ conv. eſt præf. & in 2.ſ.f. ſimpl. ut ſeq. נָטַשׁ omiſit, 1 Sam.10.2. נְטָשָׁנוּ deſeruit nos, Jud.6.13. נָטַשְׁתְּ deſeruiſti, 1 Sam.17. 28. נָטַשְׁתָּה deſeruiſti, Iſa.2.6. נְטַשְׁתַּנִי dimiſiſti me, Gen. 31.28. וְנָטַשְׁתָּהּ & relinques eam, Exod.23.11. נָטַשְׁתָּ deſeruiſti, Jer.15.6. Item in 1.ſ. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ֫ conv. præf. ut & cum ֭ conv. præf. & ךָ Aff. ſic, נָטַשְׁתִּי deſerui, Jer.12.6. וְנָטַשְׁתִּי & deſeram, 2 Reg. 21.14. Jer.23.33,39. וְנָטַשְׁתִּיךְ deſeram te, Ezech.29. 5..32.4. In part. Pahul kal, ſ.m. נָטוּשׁ; occ. in forma pl.m. cum kibbutz Pro ſchurek penult. & in forma ſ.f. plenè ſic, נְטֻשִׁים dimiſſi, diffuſi, 1 Sam.30.16. נְטוּשָׁה dimiſſum, nempe ex vagina, Iſa.21.15. In imper. kal, ſ.m. eſt, נְטוֹשׁ deſere, Prov.17.14. In fut. kal, 2.ſ.m. occ. ſimpl. & cum ־ֵי Aff. תִּשַׁשׁ deſeras, Prov.1.8..6. 20. תִּשְׁנִי deſeres me, Pſa.27.9. & in 3.ſ.m. occ. ſimpl. & cum ֫ conv. præf. יִשַׁשׁ vel ſine Vau, deſeret, 1 Sam. 12.22. Pſa.94.14. Hoſ..12.15. וַיִּשַׁשׁ & dimiſit, deſeruit,

Num.11.31.Deut32.15. 1 Sam.17.20,22.Pſal.-8.60. Jer. 7.29. Sed occ. etiam 3.ſ.m. cum נוּ Aff. ſic, יְשָׁשָׁנוּ deſeret nos, 1 Reg.8.57. & in 3.ſ.f. fut. kal, occ. cum נָ conv. præf. & in 1.pl. cum נָ cop. præf. ut & in 3. pl. m. cum נָ conv.præf. & הוּ Aff. poſt kibbutz pro Schurek; ſic, וַתִּשַּׁשׁ & expandit, diffudit ſe, 1 Sam.4.2. וְנָשַׁשׁ & deſeremus, Neh.10.32. וַיִּשָּׁשֲׁהוּ & deſeruerunt eum, Ezech.31.12. In Niphal נִשַּׁשׁ deſeri, extendi; Bu. protenſus, ſeu extenſus eſt; Av. prout occ. in præt. niph. 3 ſ.f. & 3. pl. ſic, נִשָּׁשָׁה & deſerta erit, Am.5.2. נִשָּׁשׁוּ expanderunt ſe: deſerti ſunt, Iſa,16.8..33.23. In fut. niph. à 3.ſ.m. יִנָּשֵׁשׁ, occ. in 3.pl. m. cum נָ conv. præf. ſic, וַיִּנָּשְׁשׁוּ & expanderunt ſe, Jud.15.9. 2 Sam.5.18,22. In Pual נֻשַּׁשׁ idem cum Niph. deſeri, extendi; Bu. protenſus eſt derelictione; Av. prout occ. in 3.ſ.m. præt. Pual cum camerz pro pathach in ult. ob pauſam; ſic, נֻשָּׁשׁ derelinquetur, Iſa.32.14. Atque indè no.in forma pl. ſ. נְשִׁישׁוֹרֵי rami oblongi, expanſique huc & illuc, inquit R. D. Pag. vel palmites qui ex vite dimittuntur,propagines;Merc.Bu.Lex.vel ſarmenta; item pinnæ,&c.quaſi emiſſiones dicas;ab emittendo;Bu. Lex. propagines protenſæ & oblongæ; Av.palmites ſeu propagines ſeſe effundentes;Coc.prout occ.cum הַ dem. præf. & cum יְהָ & יָהּ Aff. הַנְּשִׁישׁוֹת propagines, Iſa. 18.5. נְשִׁישׁוֹתֶיהָ propagines tuæ,Jer.48.32. propag.ejus,Jer.5.10. [נִיב propagatio,proventus, fructus,&c.vide Rad נוב produxit fructus,&c.Av.Pag.]

Rad. 71. יָנִן ſoboleſcebat, juveneſcebat, innovatus eſt ætate; propriè dicitur de prole recèns edita, quæ adhuc nova eſt,& nondum cunas reliquit. Cogn. cum בֵּן filius. Hinc νεανεύω, νεανίζω, &c.juveniliter ago, juveneſco: & νάνος nanus, pumilio; item næniæ, i.e. ineptiæ puellorum; Av. Non autem occurrit hæc Radix verbaliter niſi in Niphal: quod vide poſt nomen. Ex ea enim eſt no. יָנִן m. quod eſt בֵּן filius, inquit R.D. Pag.Bu.Lex. Cocc. Differt autem à בֵּן, quod בֵּן ſingulariter filium ſignificat: at יָנִן collectivum eſt, & plurali caret; Merc. ſoboles, proles; ὑιὸς filius, Av. Occurrit autem hoc no. ſimpl. & cum לְ cop. præf. ut & cum לְ præf. & י Aff. ut ſeq. יָנִן filius, Job.18.19. וְיָנִן & filius, Iſa.14.22. וּלְיָנִיִי & filio meo, Gen21.23. In Niphal, יִנָּן propagatus eſt juveneſcendo; Av. prout occ. in fut. niph. 3. ſ.m. ſic, Pſal.72.17. ante ſolem יִנּוֹן ſoboleſcet, Bu. Conc. filiabitur, (ſi ità Latinè loqui fas eſſet) ut Burgenſis interpretatur, i.e. filius vocabitur: nam à יָנִן filius deducitur verbum. Targum, & antequam eſſet ſol, præparatum erat nomen ejus. R. D. omni tempore quo ſol durat, erit memoria nominis ejus; prout ſcil. filius eſt memoria patris, ſic erit nominis ejus memoria in ſeculum, propter opera bona quæ facturus eſt. Et R. Himman. dicit יִנּוֹן eſſe fut. niph. ex יָנִן vel נִין, inſtar יִכּוֹן ſtabilietur, ex כּוּן. Et ſenſus eſt, germinabit, & innovabitur, per ſucceſſionem temporum, nomen ejus, ac ſi generaret filios jugiter, & ſtabiliretur nomen ejus ipſorum cauſâ; Pag. Coram ſole propagabitur nomen ejus; Av.Cocc. per filios ſcil. 70. πρὸ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Veteres, יִנּוֹן voluerunt eſſe nomen Chriſti. Ab. Ezra, יִקָּרֵא בֵּן vocabitur filius; Cocc. In textu ſcribitur cum jod, ſed legitur cum Vau; Cev.ſecundum literas ſcribitur in kal, יָנִן ſoboleſcet nomen ejus, dum ſol illuxerit; Av. Sed legitur cum Vau ex Niphal, formæ יִכּוֹן, ut ſuprà dictum. יִנּוֹן שְׁמוֹ ſoboleſcet, ſeu propagabitur nomen ejus; q.d. filiabitur, i.e. propagabitur, ſicut familia, per continuam filiorum ſeriem & ſucceſſionem, propagari ſolet. R.Sal. dominabitur, magnificabitur. Apud veteres Hebræorum ſapientes hoc inter nomina Meſſiæ refertur;ut videre eſt in Cod. Talmud. Peſachim, cap. fol.59. & Cod. Nedarim, c.4. fol.39. & in Cod. Sanhedrin, c.11. fol.98. ubi ità ſcriptum. R. Johanan, Meſſiæ quod eſt nomen? Qui de ſchola R. Schela, reſponderunt, שִׁילוֹה Schilo, juxta illud; donec veniat Schilo, Gen.46.10. Qui de Schola R.Jannai,dixerunt, יַנּוֹן Jinnon, juxta illud; Jinnon eſt nomen ejus, Pſal.72.17. Alii dixerunt חֲנִינָא Chanina, juxta illud; Non vobis dabo חֲנִינָה gratiam, Jer.16.13. i.e. Meſſiam, qui gratioſus vocabitur. Alii, מְנַחֵם, Menachem, juxta illud; Longè receſſit à me מְנַחֵם Conſolator, Lam.1.16. i.e. Meſſias ſic vocatus. Alii חִיְּוָרָא leproſus, juxta illud; Verè morbos noſtros ipſe pertulit, Iſa.53.4. Ibidem, cùm quidam quæſiviſſet, ubi eſſet Meſſias, reſponſum fuit, יָתִיב אַפִּתְחָא דְרוֹמִי ſedet in portis urbis Romæ, (ſic in Veneto exemplari legitur:at in Baſilienſi editione, אַפִּתְחָא דְקַרְתָּא in porta urbis, quòd ſynechdochè de Roma intelligendum) & quod eſt ſignum ejus? Sedet inter pauperes portantes morbos, i.e. leproſos, ut Scholiaſtes explicat: Hæc illic. Pluribus ibidem videtur, quomodo veteres de Meſſia, ejus nomine & adventûs tempore, fuerunt ſoliciti. Cùm verò poſteriores Judæi, prioribus illis pejores, animadverſiſſent, omnes terminos ab Antiquis conſtitutos præteriiſſe, neque Meſſiam, qui illis quidem placeret, veniſſe, anathemate interdictum, nè quis tempus adventûs ejus ſupputaret, ut pagina præcedenti ibidem legitur: חַפַּח רוּחָן שֶׁל מְחַשְּׁבֵי קֵצִין Rumpatur Spiritus eorum, qui ſupputant tempora; Bu. Lex. יְנָם Pſal.74.8. quod huc quidam reducunt, quaſi eſſet no. præced. cum מ Aff. & exponeretur filius eorum, i.e.ſingulus, vel quiſque è filiis eorum: R.D. exp. depopulemur eos, ut nos vertimus, & ut ſuprà dictum in Rad. יָנָה; ibi vide; Pag. Eſt pro נְיַנֵּם fut. kal, 1.pl. cum Aff. ex יָנָה; Cocc. Sed indè ex hac Rad. juxta pleroſque eſt no. מָנוֹן m. filius; Pag.Bu. Cocc. vel jus filiorum, ſeu adoptio filiorum; & ſi dicere liceret, filiatio; Av. prout occ. Pro. 29.21. qui delicatè nutrit à pueritia ſervum ſuum, in noviſſimo ſuo erit מָנוֹן filius; Pag. Eſt denominativum, q.d. filius-familiâs, qui ſcil. ſibi jus filii vendicat; erit, i.e. vult, vel volet, eſſe, &c. Merc. Etiam tandem erit מָנוֹן, i.e. ad gentiles deducetur, ſervo ſuo erit pro pupillo: ità Cocc. ſed ſenſus ejus vix intelligendus. R. Himman. erit ei loco filii, deliciisque affluet, ut filius cum patre, illumque non timebit, nec honorabit ut Dominum. Et מָנוֹן eſt cum Mem heemant. à יָנִן filius, inſtar מָכוֹן locus, vel ſtatio, à כּוּן, & מָלוֹן hoſpitium, à לוּן, vel לִין; Pag. Alii autem exponunt direptio, oppreſſio; Bu.Lex. quaſi eſſet ex יָנָה opprimere. Sed potius eſt ex hac Rad. יָנִן; Pag. [נִיצוֹץ ſcintilla, videatur in Rad. נָצַץ. Item, נִיסָן menſis primus. Neh.2. 1. hîc à Cocc. locatur: reliqui verò referunt ad Rad. נָסַס: ibi vide.

Rad.72. יָנִק eſt, יָנַק lactare. Sunt enim duæ Radices ejuſdem ſignificantiæ, inquit R.D. Pag.ſuxit, lac emulſit, lactens fuit, lacteſcebat.Hinc per converſionem Radicis

dicis יָנִיק fœmina, mulier, quæ lactat pueros, &c. Av. Non autem occurrit in kal, sed in hiphil, הֵנִיק lactavit, Pag. Bu. fecit sugere, i.e. lactavit; prout occ. in præt. hiph. 3.pl.sic, Lam.4.3. etiam dracones extraxerunt mamillam, הֵנִיקוּ lactaverunt catulos suos; ità Av. reliqui verò hoc sumunt pro הֵינִיקוּ præt.hiph ex יָנַק; ibi vide. Plerique verò hùc referunt fut.hiph. יָנִיק, יְנִיק lactabit, &c. prout occ. in 3.s.f. cum ו conv. præf. & הוּ Aff. sic, Exod.2.9. & accepit mulier infantem; וְתֵנִיקֵהוּ & lactavit eum, Pag. Bu. Av. nam si esset ex hiph. à יָנַק scriberetur cum Tzere, sub Thau; Merc. ad compensandum scil. 1. Rad. jod deficiens.

Rad.73. נִיר liravit, liras fecit in agro, sulcos direxit, sulcavit, proscidit sulcos, &c. Hinc si נ convertitur in L. literam ejusdem instrumenti, fit liro, -as, -are; lira, &c. nam tertiâ aratione, jacto semine, boves lirare dicuntur, quum tabellis ad vomerem additis, simul & satum frumentum operiunt in porcis, & sulcant fossas, quâ pluvia aqua dilabatur. Item per Aphær. ἀείρω, & Lat. aro; Av. In hiphil, הֵנִיר novellavit; agrum de novo proscidit; unde in Imper. hiph. pl. m. נִירוּ novellare, Jer.4.3. quod est def. absque He nota Hiphil, pro הֵנִירוּ; & sic etiam, in Hos. 10. 12. apud Rabbinos. נִרָּה שָׁנָה רִאשׁוֹנָה, novellat anno primo, & anno secundo serit; Bu. Lex. Lirate vobis liram, &c. Av. qui sumit pro Imper. kal, ex hac Rad. נִיר. Atque indè No. נִיר m. novale; ibid. locis scil. præced. & Prov. 13. 23. Bu. Lex. נִיר est lira, in agro, sulcus; arvum quod exaratum est ad sationem; Av. prout occ. in locis suprà cit. item quidam hùc referunt illud, Num. 21. 30. נִנִּירֵם; quod (propter vau conversiv. verbaliter potiùs exp. & obruimus eos; ut scil. ex fut. kal, 1. pl. à rad. יָרָה. sed propter cametz ante ם Aff. pro Tzere scil. nam ut verbum in fut. juxta normam esset נִנִּירֵם) sic exp. & lucerna eorum; à נוּר; Av. In qua Rad. hanc significationem vide; Bu. Lex. ut & de cæteris hìc ex Bu. Lex. & Av. descriptis, vide etiam in ead. Rad. נוּר; Cev.

Rad.74. נָכָא; unde in Niphal נִכְאָה ictus est, verberatus, percussus est; profligatus est ictibus continuis, &c. idem ferè quod נָכָה enectus est, &c. Hinc per Metaph. καίνω, ομαι, κατακαίνω, percutio, occido, & per Aphær. ico, ictus, &c. αἰκίζω verbero. Av. Occ. autem hoc verbum in præt. niph. 3.pl. Job. 30. 8. filii fatui, & filii sine nomine נִכְאוּ icti, i.e. profligati, sunt de terra. Atque indè nomina, i. No. in forma pl.m. נְכָאִים icti, percussi; ut Isa 16.7. gemetis etiam נְכָאִים icti, i.e. percussi. Item, 2. hinc etiam No. in forma s.f. נְכֵאָה, icta passionibus & tristitiâ. Unde רוּחַ נְכֵאָה dicitur spiritus ictus, i.e passionibus affectus, prout occ. Prov. 15. 13. 17. 22. & 18. 14. Av. qui solus hanc hìc ponit peculiarem Radicem: reliqui vero referunt hæc, vel ad Rad. נָכָה; vel ad Rad. נָכָא: quas etiam Rad. de hisce vide; Bu. Lex. Pag.

Rad.75. נֶכֶד m. nomen Radicale cum sex punctis, est, Nepos; Pag. Bu. & collectivè, nepotes, posteri, Bu. Lex. Nepos, pronepos, neptis, proneptis, &c. Est nomen universale complectens omnem posteritatem ex filiis & filiabus. 70. plerumque vertunt pro reliquiis & sperma: Av. Occ. autem hoc No. simpl. & cum ו cop. præf. (cum cametz scil. pro Scheva ob pausam sub vau) ut & cum לְ præf. & י Aff. ut seq. נֶכֶד nepos, Job. 18. 19. & נֶכֶדְךָ & nepos, Isa. 14. 22. וּלְנֶכְדִּי & nepoti meo, Gen. 21. 23.

Rad. 76. נָכָה est, percutere; cædere, flagellare; Pag. pulsare: verberare, plagis afficere; ferire; occidere. Latè usurpatur, & multis rebus etiam inanimis tribuitur. Ferè non invenitur nisi in hiphil, & in Hophal. Uno tantùm vel altero exemplo ex Niphal & Pual excepto, ut infrà videbitur post hiphil; Merc. Cev. נָכָה necuit percutiendo; vel percussit ad internecionem. Cogn. cum נָכָא ictus est. Hinc Lat. neco, as, are; Av. נָכָה, in hiphil, הִכָּה percussit, cecidit; & metaph. propagare, diffundere; Bu. Lex. Occurrit autem in præt. hiph. 3.s.m. הִכָּה percussit, plagâ affecit, &c. Exod. 9. 25. 12. 29. Num. 32. 4. 33. 4 &c. Psal. 78. 20. &c. Jer. 49. 2ל. in 40. circ. l. Item occ. etiam cum ו cop vel conv. præf. locis seq. & וְהִכָּה & percussit, percusserit, percutiet, &c. Exod. 21. 18. 22. 1. 1 Sam. 2. 14. 27. 9. 2 Sam. 15. 14. 23. 20. 1 Reg. 14. 15. 20. 21. 1 Chron. 11. 22. Isa. 11. 4. Jer. 43. 11. Am. 6. 11. Zach. 9. 4. 10. 11. & cum שֶׁ (pro אֲשֶׁר) præf. est, qui percussit, Psal. 135. 8, 10. Item occ. etiam cum ו conv. præf. & נִ_, vel in pausa, נִי_, & הַ Aff. sic, וְהִכַּנִי & percutiat me, Gen. 32. 11. וְהִכָּנִי idem, 1 Sam. 17. 9. וְהִכְּךָ & percutiat te, 1 Reg. 20. 37. Item occ. etiam eadem pers. 3.s.m. præt. hiph. cum הוּ & ם_ Aff. cui utrique ו conv. est præf. ut seq. הִכָּהוּ percussit eum, Num. 35. 16, 17, 18, 21. Deut. 21. 1. 2 Reg. 13. 25. Isa. 27. 7. וְהִכָּהוּ & percusserit eam, eum, Gen. 32. 8. Deut. 19. 6, 11. 25. 2. Isa. 11. 15. הִכָּם percussit, percutiet eos, Jer. 5. 7. וְהִכָּם & percutiet eos, Jer. 20. 4. 21. 7. 29. 21. In 2.s.m. præt. hiph. occ. simpl & cum ה_ parag. cui utrique ו conv. est etiam præf. ut & cum נִי_, נִ_, ו & ם_ Aff. cui ult. ו conv. est præf. prout seq. הִכִּיתָ percussisti, Exod. 17. 5. Num. 22. 32. 1 Sam. 22. 10. 2 Sam. 12. 9. 2 Reg. 14. 10. 2 Chr. 25. 19. Psal. 3. 8. 49. 27. הִכִּיתָה percussisti, Jer. 5. 3. וְהִכִּיתָ & percuties, Exod. 17. 6. Deut. 20. 13. Jud. 6. 16. 1 Sam. 23. 3. 2 Reg. 13. 17. וְהִכִּיתָה & percuties, 1 Sam. 15. 3. 2 Reg. 9. 7. הִכִּיתַנִי percussisti me, Num. 22. 28. הִכִּיתָנוּ percussisti nos, Jer. 14. 19. הִכִּיתוּ percussisti eum, 2 Sam. 18. 11. וְהִכִּיתָם & percutias eos, Deut. 7. 2. In 1.sing. præt. hiph. occ. simpl. & cum ו conv. præf. cui etiam ה est Aff. הִכִּיתִי percussi, Jud. 15. 16. Jer. 2. 30. 33. 4. Ezech. 22. 13. Am. 4. 9. Hag. 2. 17. וְהִכִּיתִי & percutiam, Exod. 3. 20. 12. 12. Lev. 26. 24. 1 Sam. 23. 2. 2 Sam. 17. 2. Jer. 21. 6. Ezech. 39. 3. Am. 3. 15. Mal. 3. 24. וְהִכִּיתִיךָ & percutiam te, 1 Sam. 17. 46. sed occ. etiam 1. s. cum ה & י Aff. cui ult. etiam ו conv. est præf. idque vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm penult. sic, הִכִּיתִיךְ percussi te, Isa. 60. 10. Jer. 30. 14. וְהִכִּיתִיו vel וְהִכִּיתִיהוּ & percutiam eum, 1 Sam. 17. 9, 35. Item in 3. pl præt. hiph. occ. simpl. & cum ו cop. præf. cui etiam נִי est Aff. ut & cum הוּ, post kibbutz pro schurek; & cum ם Aff. ut seq. הִכּוּ percusserunt, Gen. 19. 11. Jos. 11. 14. 12. 1. 2 Sam. 2. 31. 2 Chron. 14. 14. Job. 1. 15, 17. 16. 10. וְהִכּוּ & percusserunt, Jer. 37. 15. Ezech. 9. 7. הִכּוּנִי percusserunt me, Prov. 23. 35. Cant. 5. 7. וְהִכּוּנִי percutient me, Gen. 34. 30. הִכָּהוּ percusserunt eum, 2 Reg. 12. 22. 19. 37. 2 Chron. 22. 7. Isa. 37. 38. הִכּוּם percusserunt eos, Jos. 9 18. 12. 7. & in 2. pl. m. præt. hiph. occ. simpl. & cum ו conv. præf. הִכִּיתֶם percussistis, Jer. 37. 10. וְהִכִּיתֶם & percutiatis, Num. 25. 17. Jud. 21. 10. 2 Reg. 3. 19. In part. s.m hiph. occ. in forma absol. cum segol, sed in forma constr. cum Tzere in ult. cui etiam formæ constr. ו cop. & formæ absol הַ dem. est præf. ut seq. מַכֶּה percutiens, Exod. 2. 11. 7. 17. 2 Reg. 6. 22. Isa. 14. 7. Ezech.

zech.7.9. מַכֵּה percutiens, Exod.21.12. Num.35.11,15, 30. Deut.27.24. Ioſ.20.3,9. 2 Sam.5.8. 14.7. 1 Chron. 11.7. Iſa.56.3. וּמַכֵּה & percutiens, Exod.21.15. Lev. 24.18,21. הַמַּכֶּה percutiens, Gen.36.35. Ex.21.19. Num. 35.21,24.2 Sam.24.17.1 Chr.1.46. In forma conſtr. cum ל præf. לְמַכֵּה percuſſorem, qui percuſſit, Pſ.136.10,17. & cum ה־ & הוּ־ Aff. cui vlt. הּ & ל ſunt præf. ſic, מַכֵּהוּ percutientis te, Iſa.15.2. מַכֵּהוּ percutientis ipſum, percuſſorem ſuum, Deut.25.11. Iſa.10.20. 29.7. הַמַּכֵּהוּ idem, Iſa.9.12. לְמַכֵּהוּ percuſſori ſuo, Lam.3.30. & in pl. m. cum ה & ל præf ſed in pl. f. ſimpl. ſic, הַמַּכִּים percutientes, 1 Sam.4.8.2 Reg 14.5,6.2 Chron.22.6,25. 33.23. מַכִּים percutientibus, Iſa.50.6. מֻכּוֹת percuſſi, excuſſi, ſcil. tritici, 2 Chron 2.9. Eu Conc. vel ut No. pl. f. triticum purum, q d. triticum verberum, ſeu excuſſionum, h.e. flagellatum, Coc. Jun. Infin. hiph. הַכּוֹת percutiendo, Deu.13.15.1 Reg.20.37.2 Reg.14.10. cum וֹת in ult. occ. ſimpl. & cum וֹ, לוֹ, כָה, & מֵ præf. ſic, הַכּוֹת percutere, Gen.4.15. Exod.7.25. Deut.25.2. 2 Sam.21. 12. וְהַכּוֹת & percutere, 2 Reg.3.24. בְּהַכּוֹת in percutiendo, 1 Reg 11.15 לְהַכּוֹת percutere, ad percutiendum, Gen.8.21. Deut.27.35. Ioſ.8.24. Jud.20.31,39. 1 Sam. 19.10.2 Sam.5.23.21.16.2 Reg 13.19.1 Chron.14.15. Prov.17.26. Jer.46.13 וְלַהֲכוֹת & percutiendo, Iſa.58. 4. מַהֲכוֹת à percutiendo, Gen.14.17.1 Sam.17.57. 18. 6.2 Sam.1.2. 2 Chron.25.14. Prov.17.10. ſed occ. etiam Infin. hiph. cum י־ Aff. ſic, הַכּוֹתִי percutere me, Num. 3.13. 8.17. cui etiam cum י־ Aff. בְּ eſt præf. ſic, בְּהַכּוֹתִי in percutere me, Exod.12.13. Ezech.32.15. ſed occ. etiam cum ל præf. & ה־ Aff. ſed cum ה־ ob pauſam, ſimpl. ut & cum י Aff. cui ל & מֵ ſunt præf. & cum ה־ Aff. & ל præf. ut & cum ם־ Aff. cui כְ & ל ſunt præf. ut ſeq. לְהַכּוֹתְךָ ad percutiendum te, Jer.40.14 הַכּוֹתְךָ percutere te, Mich.6.13. הַכּוֹתוֹ percutere eum, Deut.1.4. לְהַכּוֹתוֹ vel ſine vau, percutere eum, Deut.25.3. 2 Sam. 20.33.1 Reg.2.35. מֵהַכּוֹתוֹ à percutere eum, 1 Sam. 8. 13. לְהַכּוֹתָהּ percutere eam, Num.22.25. כְּהַכּוֹתָם juxta percutere eos, Ezech.9.8. לְהַכּוֹתָם percutere eos, Ioſ.10.20. 2 Sam.21.2. In Imper. ſ.m. hiph. occ. plenè, ſic, הַכֵּה percute, Ezech.6.11. ſed occ. etiam defectivè abſque He 3. Rad. id que ſimpl. & cum ו cop. præf. הַךְ percute, 2 Reg.6.18. 13.18. Am.9.1. Zach.13.7. וְהַךְ & percute, Exod.8.12. Ezech.21.19. ſed occ. etiam Imper. hiph. ſ.m. cum יִי־ (jod ſcil. abundante poſt Tzere, ſeu quieſcente in Tzere) pro יֵי־ Aff. ſic, הַכִּינִי percute me, 1 Reg.20.35,37. & in Imper. hiph. pl.m. occ. ſimpl. & cum ו præf. ut & cum הוּ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek, & cum ם Aff. plenè poſt ſchurek; ſic, הַכּוּ percutite, 2 Sam.13.28. וְהַכּוּ & percutite, Ezec.9.5. הַכְּהוּ percutite eum, 2 Reg.9.27. הַכּוּם percutite eos, 2 Reg. 10.28. In fut. hiph. 1. ſing. occ. plenè, ſimpl. & cum ו cop. vel יַ conv. ut & cum ה Interrog. præf. ſic, אַכֶּה percutiam, 1 Sam.18.11.2 Reg.6.21. Ezech.21.22. Zach.12. 4. וְאַכֶּה & percutiam, Jer.40.15. וְאַכֶּה & percuſſi, Neh 13.25. הַאַכֶּה an percutiam? 2 Reg.6.21. ſed occ. etiam cum ו conv. præf. defectivè, ſeu per Apoc. 3. Rad. He; ſic, וָאַךְ & percuſſi, Exod.9.15. Item cum כָה־, pro ךָ־ Aff. ut & cum ו cop. præf. & הוּ־ Aff. & cum נּוּ־ Aff. occ. ſic, אַכֶּנָּה percutiam te, 2 Sam.2.22. וְאַכֶּנָּה & percutiam eum, Iſa.57.17. אַכֶּנּוּ percutiam eum, Num. 14.12. 1 Sam.26.8. Item in 2. ſ.m. fut. hiph. occ. ſimpl. locis ſeq. תַּכֶּה percuties, Exod 2.13. Deut.13.15.2 Reg. 6.22. 13.19. Prov.19.25. Ezech.5.2. cui etiam נָּ eſt Aff. ſic, תַּכֶּנּוּ percuties eum, Prov.23.13,14. & in 3. ſ. m fut. hiph. occ. plenè ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & ſemel defectivè abſque He 3. Rad. poſt ו cop. præf. ut ſeq. יַכֶּה percutiet, Exod 21.20,26. Lev.24.17. Deut.19.4. Ioſ.15.17. Jud.1.12.1 Sam.17.26.2 Reg.15.16. Iſa.30.31. Jer.47.1. וַיַּכֶּה & percuſſit, viz. ad interitum, Ioſ.10.40. 1 Reg.22.24,34. 2 Reg.2.8,14.8.21. & Iſa.37.37. Jer. 20.2. 52.27. וַיַּךְ & percutiet, Hoſ.14.6. ſed ſæpiùs occ. defectivè per Apoc. 3. Rad. He poſt ו conv. præf. ſic, וַיַּךְ & percuſſit, ſeu, & plagis affecit, &c. Exod.2.12. 7. 20.8.13.9.25. Num.20.11.22.23,27. &c. ad Job 2.7. Pſal.60.2.78.51,66.105.33,36. Dan.8.7. Hoſ.6.1. in 80. circ. l. ſed occ. etiam cum ו conv. præf. ante cametz in ult. pro pathach, ob pauſam; ſic, וַיָּךְ & percuſſit, 2 Reg. 15.16. Item occ. etiam 3. ſ.m. cum כָה־, vel כָה־, pro ךָ־ Aff. ſic, יַכֶּנָּה percutiet te, Deut. 28.22, 27, 28, 35. יַכֶּנָּה percutiet te, Pſal.121.6. Iſa.10.24. Jer.40.15. & cum ו conv. præf. ante נּוּ־ Aff. ſed cum נּוּ־ Aff. abſq; præf. ſic, וַיַּכֵּנּוּ & percuſſit eum, 2 Sam.14.6. יַכֶּנּוּ percutiet eum, Deut.25.3.1 Sam.17.25,27. ſed ſæpiùs cum ו conv. præf. ante הוּ־ Aff. locis ſeq. וַיַּכֵּהוּ & percuſſit eum, Num.21.25. Ioſ.10.33. Jud.7 13. 2 Sam.1.15.2.23.3. 27.6.7.8.10.20 10.21.21.1 Reg.15.27.16.10.20.36, 37. 2 Reg.15.10,25,30. 1 Chron.13.10. 18.10. 20.7. Iſa.5.25. Jer.26.23. Item occ. etiam cum ו conv. præf. & הָ־ Aff. & cum ם־ Aff. ſimpl. & cum וֹ conv. præf. וַיַּכֵּהָ & percuſſit eam, Ioſ. 10.28,30,32. יַכֵּם percutiet eos, Iſa.49.10. וַיַּכֵּם & percuſſit eos, Gen.14.15. Ioſ.10. 10,26,41. 11.12,17. 13.12. Jud 9.43. 11.33.1 Sam.30. 17.2 Sam 5.19. 2 Reg.6.18. 10.32.1 Chron.14.11. Sic & in 3. ſ.f. fut. hiph. תַּכֶּה percutiet; ſed occ. cum ו conv. præf. defectivè per Apoc. 3. Rad. He; ſic, וַתַּךְ & percuſſit, Jon.4.7,8. & in 1. pl. fut. hiph. occ. plenè cum ו cop. præf. ſed def. abſque 3. Rad. He poſt ו conv. præf. ut & cum נּוּ־ Aff. ſimpl. ſed cum הוּ־ & ם־ Aff. poſt ו cop. præf. ut ſeq. וְנַכֶּה & percutiemus, Ioſ.10.4. וְנַךְ & percuſſimus, Deut.2.33. נַכֶּנּוּ percutiemus eum, Gen.37.21. וְנַכֵּהוּ & percutiemus eum, Deut.3.3. Jer.18.18. וְנַכֵּם & percutiemus eos, Deut.29.7. Item in 3. pl.m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. יַכּוּ percutient, Mich.4.14. וְיַכּוּ & percutiant, Ioſ.7.3. ſed ſæpiùs cum ו conv. præf. ſic, וַיַּכּוּ & percuſſerunt, ſeu plagis affecerunt ad internecionem, &c. Gen.14.5,7. Num.21.26. &c. ad Jer.41.2. in 50. circ. l. cui etiam 3. pl.m. הֵ eſt Aff. plenè poſt ſchurek, ſed הוּ poſt kibbutz pro ſchurek; cui etiam ult. ו conv. eſt præf. ut & cum הָ & ם Aff. poſt ſchurek, & poſt ו conv. præf utrique, ſic, וַיַּכּוּהָ percutient te, 2 Chr. 25. 16. יַכֻּהוּ percutient eum, 2 Reg.8.29.9.15. וַיַּכֻּהוּ & percuſſerunt eum, 2 Sam.4.6,7. וַיַּכֻּהָ & percuſſerunt eam, Jud.1.8. 2 Reg.3.25. וַיַּכּוּם & percuſſeruut eos, Num.14.45. Ioſ.7.5.10.39.11.8. Jud.1.4.9.44. 1 Sam. 7.11.2 Reg.10.28.11.21.20.48. In hophal, הָכָה percuſſus eſt, juſſus eſt cædi, cæſus fuit, Bu. Av. prout occ. in præt. hoph. 3. ſ.m. vel cum kibbutz juxta normam, vel cum ſchurek penult. ſic, הוּכָה vel הֻכָּה percuſſus fuit, Num.25.14. Hoſ.9.16. Pſal.102.5. & in 3. ſ.f. præt. hoph. eſt, הֻכְּתָה percuſſa fuit, Ezech.33.21.40.1. Item in 1. ſ. præt. hoph. occ. cum jod quieſcente in Tzere; ſic, הֻכֵּיתִי percuſſus fui, Zach.13.6. & in 3. pl. præt. hoph. eſt, הֻכּוּ percuſſi fuerunt, 1 Sam.5.12. In part. hoph. ſ.m conſtr. occ. ſimpl. ſed abſol. cum יַ dem. præf. & in pl.m. abſol. & conſtr.

constr. absque præf. sic, מַכַּה percussus, Isa. 53.4. הַמֻּכֶּה percussus, Num. 25.14. מְכֻּיִּים percussi, Exod. 5.16. מֻכֵּי percussi, Jer. 18.21. sed in forma s.f. part. hoph. occ. cum ה dem. præf. הַמֻּכָּה quæ percussa fuit, Num. 25.15,18. In fut. hoph. 2. pl. m. est, תֻּכּוּ percutiemini, Isa. 1.5. sed in 3. pl. m. fut. hoph. occ. cum ו conv. præf. sic, וַיֻּכּוּ & percussi fuerunt, Exod. 5.14. In Niphal, נָכֶה percussus, cæsus fuit; Bu. percussus est ad internecionem; Av. prout occ. in 3. s.m. præt. niph. cum ו cop. vel conv. præf. וְנָכָה & percussus fuerit, 2 Sam. 11. 15. sed in 3. pl. m. præt. niph. occ. juxta plerosque cum Aleph loco 3. Rad. He; sic, נִכְאוּ percussi sunt, Job. 30.8. In piel, נִכָּה idem cum hiphil, percussit, cæcidit, Bu. Av. prout occ. in Infin. Piel; sic, נַכֵּה percutere. Num. 22.6. In Pual, נֻכָּה cæsus vel percussus fuit; Bu. ictus est, percussus est fulmine; Av. prout occ. in 3 s.f. præt. Pual cum camets pro Scheva penult. ob pausam; sic, נֻכְּתָה percussum erat, Exod. 9.31. & in 3. pl. præt. Pual, est, נֻכּוּ percussa fuerunt, Exod. 9.32. Atque indè nomina, i. No. מַכָּה cum ségol in ult. (instar מַשֶּׁה; Pag.) plaga, ictus, & vulnus, &c. & licèt sit in forma part. hiph. substantivè tamen sumitur: sed ità occ tantùm in forma pl. m. cum ה dem. præf. sic, הַמַּכִּים plagæ, 2 Reg. 8 29.. 9.15. sed sæpiùs occ. No. subst. in forma s.f. viz. מַכָּה idem, plaga; Pag. Bu. percussio, vulnus; Pag. percussura, læsio ad necem usque; Av. prout occ. in forma absol. simpliciter & cum ו cop. & ה dem. præf. sic, מַכָּה plaga, Lev. 26.21. Num. 11.33. Deut. 25.3..28.61. Jos. 10.10,20. Jud. 11.33.. 15.8.1 Sam. 4.8..6.19..14.31..19.8..20.21. 2 Chron. 13. 17. Jer. 14.17. וּמַכָּה & plaga, Isa. 1.6. Jer. 6.7. הַמַּכָּה plaga, 1 Sam. 4.10..14.14.1 Reg 22.35. & in forma constr. s.f. occ. simpl. & cum כְּ & הַכְּ Interrog. sic, מַכַּת plaga, Esth. 9.5. Isa. 14.7. Jer. 30.14. כְּמַכַּת sicut plaga, Isa. 10. 26. הַכְּמַכַּת an sicut plaga, Isa. 27.7. sed occ. & forma constr. s.f. cum י Aff. cui & ו cop. est præf. & cum ךָ & ךְ pro ךָ. ob pausam; ut & cum ו Aff. absque præf. sic, מַכָּתִי plaga mea, Jer. 10.19. וּמַכָּתִי & plaga mea, Jer. 15.18. מַכָּתְךָ plaga tua, Jer. 30.12. מַכָּתֵךְ plaga tua, Nah. 3.19. מַכָּתוֹ plagæ illius, Isa. 30.26. & in forma pl. s. occ. etiam simpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. מַכּוֹת plagæ, Deut. 28.59..29.22. וּמַכּוֹת & plagæ, Pro. 20.30 הַמַּכּוֹת plagæ, Zac. 13.6. cui etiam formæ pl. s. ךָ pro יךָ (cum וּמַ præf.) & הָ, pro יהָ est Aff. sic, מַכּוֹתֶךָ plagas tuas, Deut. 28.59. וּמַכּוֹתֶיךָ & plagis tuis, Jer. 30.17. & מַכּוֹתָהּ plagas ejus, Jer. 49.17..50.13. Mich. 1.9. Item occ. etiam forma pl. s. cum ם Aff. sic, מַכּוֹתָם plagæ eorum, Psal. 64.8. Item, 3. hinc etiam No. נֶכֶה, vel נֵכֶה m. debilis, claudus; podagricus; percussus, &c. Pag. læsus; Merc. Bu. Lex. נֶכֶה est debilis ex percussione scil. quam sustinet, contritus; & est ad formam nominis גֵּאֶה; Av. Sed absolutum fingerem potiùs נָכֶה, (& sic Bu. Lex.) ut שָׂדֶה, etsi inusitatum; vel potest etiam esse נֵכֶה, milrah scil ut רֵעָה, cùm plurale sit נֵכִים, ut רֵעִים. Transfertur autem in significatione etiam ad animum, Merc. prout occ. in forma constr. cum Sheva & Tzere, idque simpl. & cum ו cop præf. sic, וְנֵכֶה percussus, 2 Sam 4 4. 9.3. וְנִכֵּה & percussus, Isa. 66.2. & in forma pl. m. est, נְכִים loripedes, claudi, Psal. 35.15. sed occ. etiam forma pl. m. cum Aleph loco 3. Rad. He; sic, נְכֵאִים percussi, claudi, Isa. 16.7. Atque ex hac Rad. vel ex hoc ejus nomine נֵכֶה loripes, claudus, quasi pedibus percussus, putatur appellari Pharaoh נְכוֹה, eò quòd esset debilis pedibus, i.e. podagricus, aut claudus, 2 Reg. 23.29. Pag Sed 2 Chron. 35.20. נְכוֹ tantùm dicitur. Id ei videtur cognomen fuisse; & Kimchi inquit, posse fieri ut hac de causa sit hoc cognomento donatus; Merc. Norandum autem quod in loco suprà cit. ad part. hoph. Isa. 53 4. exponendum sit מֻכֶּה percussus, vel percussum Dei, i. e. à Deo, Merc. Cev. est enim in forma constr. sive in Syntaxi seu in regimine; nam absoluta forma est cum ségol in ult. (prout statim sequitur cùm ה dem. præf. Merc. Cev. Item notandus locus, 2 Reg. 6.21. ad 1. sing fut. hiph. הַאַכֶּה אַכֶּה num percutiendo percutiam? Pag Videtur quidem priùs pro Infin. sumi debere. Sed tum esset הַכֵּה; quod quidam præ linguæ celeritate, ut interdum fit, solæcismum commissum esse volunt, mihi alienum videtur: Probabilius autem est quod subjungunt prius interrogantis videri, posterius sibi annuentis, tanquam à Propheta concessum. Sed utrumque interrogantis esse malim, ut vox fert, præ affectu; sicut & Targum vertit, num percutiam, pereutiam, inquam, mi pater? Merc. Cev. Item forma verbi Niphal & nominis etiam indè derivati, cum Aleph scil. loco He 3. Rad. potest etiam referri ad Rad. נָכְאוּ: ità ut נִכְאוּ sit 3. pl præt. niph. ex ea Rad. & dageschatum esse ad sonum roborandum; scil. pro נָכְאוּ; Merc. dolore affecti sunt vel tristes fuerunt; & sic quidam exponunt etiam No pl. m. נְכֵאִים tristes, seu dolore affecti, &c. Pag. de quibus etiam vide Rad. נָכָא & Rad. hanc hîc nominatam viz. נָכְאָה, in Niphal & nomine indè derivato. Norandus etiam locus, Zach. 13.6. ad præt. hoph. אֲשֶׁר הֻכֵּיתִי quibus me verberavi in domo amasiorum meorum. Potest reciprocè explicari. Sed &, qui seipsum verberat verberatur. In gloriatione de cultu religioso, convenit ostent. re propria verbera: & quidem plagæ, inter manus, in pectore, sunt eorum, qui volunt videri religiosi. Item, Isa. 53.4. ad part. hoph. מֻכֶּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה percussus Dei, & debilitatus, subactus. Qui dicebantur dii, habebant potestatem flagellandi & occidendi. Christus visus est secundum Legem judicatus, percussus; h.e. flagellatus & occisus à Diis, manu Romanorum τῶν ἀνόμων. Cocc.

Rad. 77. נוֹכַח est, נֶגֶד, vel עֶצֶת, coram, ante contra, è regione; rectà; pro, propter, Pag Bu. ex adverso habèrque vim nominis, quasi partem adversam vel oppositam dicas; ut Exod. 40.24. Sic אֶל־נוֹכַח ad coram, i.e. adversus anteriorem partem, Num. 19.4. E לְנוֹכַח ad coram, i.e. in præsentia uxoris suæ Gen. 25.21. לְנוֹכַח הַצֹּאן è regione pecudum, Gen. 30 38. Bu. Lex. נוֹכַח est rectus, directus, sive flexura, seu curvatura; item rectitudo, & per metaph. æquus, purus; Cogn. cum כּוֹחַ, i.e. virtus quæ rectos comitatur, Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo significata habet; i.est in hoc nomine, viz. נוֹכַח è regione, &c. Exod. 26.35.. 40.24. Num. 19.4. Jos. 15.7..18,17. Jud. 18.6..19.10..20.43. 1 Reg. 20.29..22.35.2 Chron. 18.34 Esth. 5.1. Prov 5 21 Jer. 17.17. Lam. 2.10 Ezech. 14.2,3,6..47.20. cui etiam ל est præf. sic, לְנוֹכַח pro, coram, Gen. 25.21.. 30.38 Prov. 4.25. Item cum ו Aff. est, נֹכְחוֹ coram eo, Isa. 57 2. Item, hinc etiam No. in alia forma, נֵכַח rectitudo; sed Latinis elegantiùs exponitur coram, recta, vel è regione; Av. & occurrit hæc forma cum ו Aff. sic, נִכְחוֹ è regione

ne ejus,Exod.14.2.Ezech.46.9. Deindè,ii. signif. 2.huius Rad. ex Bu.Conc. est in No. indè derivato; viz. נְכוֹחָה f. rectum,rectitudo; æquitas, æquitudo; Bu. Lex.& Conc. recta,casta; sed substantivè usurpatur tantùm,rectitudo,æquitas, mundities, Av. prout occ.simpl. & cum ו cop.præf. וּנְכוֹחָה rectum, Am.3.10.וּנְכוֹחָה & rectum,Isa.59.14. Item, hinc etiam No. in forma pl. m. נְכוֹחִים (ranquam scil.à s.m. נָכוֹחַ; Cocc. quæ etiam forma videtur esse absoluta sing. præced. nominis cum Aff. נְכוֹחוֹ; formæ instar קְרוֹבוֹ, קְרוֹבִי, &c. Pag.) recti, Pag.Bu.vel puri, mundi; Av. sermones scil. sapientiæ; vel recta,& accommodata,evidentia,& obvia,&c. verba scil. sapientiæ; Cocc.prout occ.loco seq. נְכוֹחִים recti,Prov.8.9. Atque indè etiam occ.in forma pl. f. sic, נְכוֹחוֹת recta,æquæ,æquitates, Isa.26.10..30.10.

Rad.78. נָבַל est cogitare malum in corde, ex quo provenit opus malum, & fit cum æstu, ut R.D. inquit, Pag.Cev. machinari; excogitare; dolosè agere,Pag. insidiari,insidias struere. Quidam conferunt cum כָּלָה & כָּלַל; & exp. apud se malum consummare, & animo jam perficere. Ex kal non legitur nisi in benoni, quod Toar esse possit; Merc. נָבָל dolosus fuit, callidus fuit insidiis; dolosè est insidiatus, & dolos molitus est, versutus fuit. Cogn. cum כָּלָה consummavit, perfecit; nam dicitur de illo veteratore & doloso, qui suas machinationes dolosas opere complet, & perficit.Hinc per metath. Græci κλίνω & Lat. clino,in clino,&c.ut si quis animum suum inclinaret ad insidiandum proximum suum,&c. Av.Occurrit autem in part.ben.kal, s.m. (fraudulenter agens,&c.Cocc.) sic,נוֹבֵל machinans, machinator, Mal.1.14. In piel,נִבֵּל machinatus est, cogitavit fraudulenter & callidè; Bu.Lex.tetendit insidias, inclinavit dolos, prout occ.in 3.pl. præt. Piel; sic,נִבְּלוּ machinati sunt,Num.25.18. In hithpael, הִתְנַבֵּל machinari, callidè agere; Bu.acclinavit se ad struendum insidias; Av. prout occ. in Infin. hithp. cum לְ præf. לְהִתְנַבֵּל ad machinandum, Psal.105.25. In fut. hithp. 3.s.m. יִתְנַבֵּל dolosè machinabitur, &c. unde in 3.pl.m. cum וַ conv.præf est, וַיִּתְנַבְּלוּ & machinati sunt, Gen. 37.18. Atque indè nomina, i. No. נוֹבֵל m. machinator, fraudulentus, deceptor,Bu.Lex. Sed potest etiam esse part.ben.kal: ubi illud vide. Item, 2. hinc etiam No. נֵבֶל; Bu.Lex.vel נָבָל; Cev. masc.machinatio callida, calliditas,Bu.Lex.dolus; insidiæ, quæ in aliquem acclinantur; Av. unde in forma pl. m. נְבָלִים machinationes callidæ,insidiæ,&c.prout occ.in forma pl.m. constr. cum בְּ præf.& הֶם Aff.sic, בְּנִבְלֵיהֶם machinationibus suis, Num.25.18.

Rad.79. נֶכֶס m. No. Radicale, quod est, substantia quælibet hominis; Pag. quicquid possidet homo, sive sint res fundi, sive mobilia, ut loquuntur bona; Cev. Item animalia, inquit R.D.Pag.singulare autem non reperitur. Sunt qui ad כָּנַס, literis transpositis,reducant; quasi collectanea dicas, i.e. undequaque collectæ opes, seu facultates. Targum pro חַיִל habet נְכָסִין; & pro בְּכָל־מְאֹדֶךָ toto tuo robore, habet, בְּכָל־נְכָסָךְ singulariter: unde pro divitiis sumitur,quas & forsan Targum intellexit: quòd in illis homines robur suum collocare soleant; Merc. unde in forma pl. m. נְכָסִים opes, facultates; Bu.Lex.Av. quæ scil. sunt collectæ & comparatæ.Cogn.cum כָּנַס, i.e.collegit. Atque hinc per metath. Lat. censeo,census: nam facultates solent censeri, & de iis tribui census; Av. עֹשֶׁר generale est, & significat omnium rerum abundantiam: נְכָסִים in specie notat opes, quæ in Νόμασι consistunt, h.e. in pecore: נְכָס Chaldæis est שׁוֹר mactare. כָּבוֹד notat magnitudinem populi, & majestatem suprà Reges alios, Cocc. Occurrit autem hoc No. in forma pl.m.simpl. & cum ו cop. & בְּ præf.ut seq. וּבִנְכָסִים opes, 2 Chron.1. 11.וּנְכָסִים & opes,2Chr.1.12.Eccl.5.18..6.2. בִּנְכָסִים cum opibus, Jos.22.8.

Rad.80. נָכַר est, agnoscere; item alienare se; alienum & extraneum se ostendere; dissimulare id quod est,& præ se ferre id quod non est: item, tradere,claudere; Pag.i e. inclusum tradere. In hac Rad. duæ contrariæ significationes visuntur; viz. agnoscendi, in Niphal & Hiphil: & alienationis, in Hithpaelsi in priore quoque signif.inveniatur; sic & in nominibus indè deductis.Quidam tradendi significationem in piel,contrariam priori faciant, pro abscondere, seu occultare nè ultrà appareat. Sed id est alienationis propriè; nam quod traditur alienatur: Forsan omnia ad agnitionem referuntur; quòd quæ sunt externa, facilè agnoscantur, quia non sunt consueta: etsi interim sit ratio contraria. Niphal subjectum est ipsi pihel; Merc.Cev. In piel, נִכֵּר; Bu.Lex.Av.vel נִכַּר; Cocc. agnovit: alienavit, alienum reddidit, alienè vel extraneè se gessit; ac ostentavit: tradidit,& tradendo quasi alienavit; Bu. Lex. discrevit, dijudicavit cum diacrisi; Av.Occurrit autem in præt.Piel, 3.s.m.loco seq. נִכַּר tradidit, 1 Sam. 23.7. In fut.Piel, 3.s.m. יְנַכֵּר; unde in 2.pl.m.occ. cum Tzere pro Scheva penult. ob pausam; sic, תְּנַכְּרוּ agnoscetis, Job.21.29. & in 3.pl.m.fut.piel, occ. simpl. & cum וַ conv.præf.sic, וַיְנַכְּרוּ ignorent,Deut.32.27. וַיְנַכְּרוּ & alienum reddiderunt, Jer.19 4. In Niphal, נָכַר agnitus fuit; item alium se simulavit; Bu. discretè agnitus est,discretus est; discretè cognitus est ab alieno; vel, secretus est per diacrisin, separatus est. Propriè significat, discernere,dignoscere,dijudicare,discriminare.Hinc Græcè per metath. κρίνω, διακρίνω. & Lat.cerno, discerno,secerno,&c.Av.Occ. autem in præt.niph.3.s.m. & 3.pl.in agnoscendi scil.signif.sic, נָכַר agnoscitur,Job.34. 19.נָכְרוּ agnoscuntur, Lam.4.8. sed in fut.niph. 3. s.m. occ.in simulandi signif.sic, יִנָּכֵר alium se simulat, Prov. 26.24. In hiphil, הִכִּיר agnovit, cognovit, recognovit; Bu.Lex. cognovit cum diacrisi, discretè agnovit; Av. prout occ.in præt.Piel, 3.s.m.simpl.& cum ו Aff.ut & in 3.pl.simpl.& cum הוּ Aff. idque post schurek,vel pro eo post kibbutz,ut seq. הִכִּיר agnovit,Deu.33.9.הִכִּירוּ agnovit eum,Gen.27.23. הִכִּירוּ agnoverunt, Jud.18.3. 2 Sam.3.36. Job.24.13.הִכִּרוּהוּ vel הוּ agnoverunt eum, Gen.42.8. Job.2.12. In part.hiph.s.m. occ.simpl. & cum ךָ Aff. & in forma pl. m. simpl. sic, מַכִּיר agnoscens Psal. 142. 5.מַכִּירֵךְ agnoscens te, Ruth.2.19. מַכִּירִים agnoscentes,Ezr.3.13.Neh.13.24. In Infin. hiph. הַכִּיר vel הַכֵּר; sed occ.cum sægol in ult. ante Maccaph; sic, הַכֵּר־ agnoscere, Prov.24.23..28.21. sed occ. etiam in forma plena Infin.hiph.cum לְ præf.& נִי Aff. לְהַכִּירֵנִי ad agnoscendum me, Ruth.2.10. In Imper. hiph. הַכֵּר vel הַכֵּר; sed occ. ut in Infin. cum sægol in ult. ante maccaph; sic, הַכֵּר־ agnosce, Gen.31.32.. 37.32..38. 25. In fut.hiph.1.s.est, אַכִּיר agnoscam, Job.4. 16. Jer.

24.5.sed occ.etiam in 1.sing. fut.hiph.cum ! conv. præf. & ה parag.add.sic, וַאַכִּירָה & agnovi, Neh.6.12. & in 2.f.m.fut.hiph. est, תַּכִּיר agnosces, Deut. 16.19. Item, in 3.f.m. fut.hiph.occ. simpl. plenè cum jod hiph. sic, יַכִּיר agnoscet, Deut.21.17.Ruth.3.14. Job.24.17.. 34.25. sed cum ! conv.præf.occ.cum Tzere in ult. absque jod hiph. וַיַּכֵּר & agnovit,Gen.38.26..42.8. 1 Sam. 26.17.1 Reg.20.41. Item rursus plenè cum jod hiph.ante נוּ Aff.cum cametz scil. pro Tzere penult. Pag. sic, יַכִּירֻנוּ agnoscet nos,Isa.63.16. sed cum ! conv.præf.defectivè iterum cum chirek tantùm absque jod hiph. ante הוּ Aff. sic, וַיַּכִּרֵהוּ & agnovit eum,1 Reg.18.7. sed plenè occ.cum jod hiph.ante הוּ, הּ, & ם Aff. quibus duobus ult. ! conv.est etiam præf.ut seq. יַכִּירֻנּוּ agnoscet eum, Job.7.10.Psal.103.16. וַיַּכִּירָהּ & agnovit eam, Gen.37.33. וַיַּכִּירֵם & agnovit eos, Gen.42.7. Item,occ.etiam in 2.pl.m.simpl.sed in 3.pl.m.cum ם Aff. sic, תַּכִּירוּ agnoscetis,Deut.1.17. יַכִּירוּם agnoverunt eos,Isa.61.9. In Hithpael, הִתְנַכֵּר cognoscendum se præbuit, extraneum egit, alienum se finxit; Bu.Lex. fecit se discretum; i.e. simulavit se; ut Græcis ἀποκρίνομαι; Av.In Hithpael, est præ se ferre alium, i.e. verbo aut factis ostendere se alium esse; contrariâ scil. signif. in Hiphil;Pag. gestus & mores alios fingere, nè agnoscaris; se & animum occultare, & simulare se alium, &c. Merc. prout occ.à part.hiph.s.m. מִתְנַכֵּר alium,seu alienum se gerens, &c.In forma f.f.part.hithp.sic, מִתְנַכֶּרֶת ignotam se gerens, 1 Reg.14.5,6. Item, in fut.hithp.3. s.m.occ.simpl. cum sægol ante Maccaph, pro Tzere in ult.sed cum ! conv.præf.cum Tzere, juxta normam; ut seq. יִתְנַכֵּר agnoscetur, Prov.20.11. וַיִּתְנַכֵּר & alienum se ostendit, Gen.42.7. Atque indè nomina, i. No. נֵכָר m. alienus, alienigena;Pag.Bu. sic appellatus, quòd sit communiter incognitus; Pag.discretio, separatio;item discretus,h.e. distinctus, separatus; qui non est ejusdem seminis, nationis & religionis nobiscum: Latini interpretes verterunt Alienum; Av. נֵכָר est,q.d. peregrinitas; Gen.17.12. בֶּן־נֵכָר filius peregrinitatis, h.e. peregrinus: sic,Psal.18.46. בְּנֵי נֵכָר peregrini: & Deut. 32.12. אֵל נֵכָר Deus peregrinitatis, h. e. peregrinus, alienus; 70. Θεὸς ἀλλότριος. Sic Psal.81.10. & Jer. 8.19. הַבְלֵי נֵכָר vanitates peregrinæ. Et Deut.31.16. אֱלֹהֵי נֵכָר־הָאָרֶץ post Deos peregrinos terræ, quos scil. alii in hac terra adorant, & vobis non sunt cogniti. Et Psal.137.4. אַדְמַת נֵכָר terra peregrina.Neh.13.30. & repurgavi eos מִכָּל־נֵכָר ab omni peregrinitate,sive re peregrina; 70. ἀπὸ πάσης ἀλλοτριώσεως; Cocc. Inter nomina נֵכָר & מֵכָר quidam discrimen idem faciunt,quod Latini inter notum,& nothum; ut sicut מֵכָר Notum significat, i.e. eum qui ejusdem est seminis, generis, nationis, religionis,& earundem legum; sic, נֵכָר qui hæc non habet eadem.i.e. alienum, illegitimum, extraneum à proprietate & veritate: item, nothum,ignobilem; ut מֵכָר notum & nobilem. Quod etsi per ampliationem dici potest, malim tamen vocis proprietatem esse, ut נֵכָר externum significet quoque modo, sed propriè natione; sic & נָכְרִי; etsi hoc & ejus fæmineum נָכְרִיָּה latiùs sumatur, pro eo qui non est ex eadem familia; muliere meretrice; vel aliena uxore. Sic in Proverb. externæ nomine,non sine dedecore externam commemorat; quæ alicui uxor propria non sit. Ego נָכָר ubique Toar putârim, etsi substantivum passim omittatur, עַם populus externus: & sic per reliquos.Kimchi putat esse substantivum, quando regimen præponitur, ut בְּנֵי נֵכָר, esset, juxta illum, filii extraneitatis, ut sic dicam: sic אֱלֹהֵי נֵכָר dii extraneitatis: aliàs Toar. Itaque illud בֶּן־נֵכָר videtur intelligere, filius alienigena, contrà quàm hic putat Sanctes.Nec mirere בֶּן per sægol, sequente maccaph, etiam citra regimen scribi. Sed ego malo, filius alienigenæ, populi scilicet; sic & reliqua. נָכָר ubique idem valere puto quod נָכְרִי. Sunt qui discrimen esse velint inter זָר & נָכְרִי; quòd נָכְרִי sit qui non est de gente Judaica; זָר autem qui tantùm de alia tribu est, etsi Judæus. Sed hæc passim confunduntur, & pro loci ratione sunt accipienda; Merc.Ergò dicit R.D. Kimchi,quòd quum hoc nomen regitur à præcedentibus nominibus, in genitivo, efficitur substantivum; Cev. Occurrit autem hoc No. simpl. locis seq. נָכָר alienus,alienigena, Gen.17.12,27. Exod.12.43. Lev.22.25. Deut.32.12. Jos.24.20.2 Sam. 22.45,46. Neh.9.2..13.30. Psal.18.45,46..81.10.. 137. 4..144.7,11. Isa.60.10..61.5..62.8. Jer.5.19..8.19. Ezech.44.7,9. Mal.2.11. & cum ה dem. præf. locis seq. הַנֵּכָר alienus,Gen.35.2. Jos.24.23.Jud.10.16.1 Sam.7. 3.2 Chron.14.2..33.15. Isa.56.3,7. Item,2. hinc & No. in alia forma cum pathach; Pag.vel, ut alii volunt, in forma constr. nominis præced.Bu.Lex.viz. נֵכַר alienus, Deut 31.16. Item, 3. hinc etiam No. נֵכָר, vel נֵכָר (scribitur enim in variis Cod.vel cum sex,vel cum quinque punctis;Pag.) m.alienatio, alienum; alienum & insuetum exitium; Bu.Lex. abalienatio,exilium; i.e. rejectio,& ablegatio à consortio hominum,sanctorum scil. juxta quosdam; Merc. discretio, separatio, discrimen; Lactant.lib.7. quæ discretio mors vocatur; Av. alienatio vel abjectio; Cocc.prout occ. cum ! cop.præf. loco seq. וְנֵכָר & alienum, Job.31.3. Item,4.hinc etiam No. נוֹכָר m.alienatio, Bu.Lex.Pag. discretio, separatio; relegatio in terram alienam; ut fuit captivitas Babylonica; Av.Sed cum וֹ Aff. cholem mutatur in cametz chatuph: quod Kimchi putat esse Infinitivum, etsi aliàs in kal non occurrat: q.d. quo die in alienam terram est translatus,&c. Merc. & quidem potest vel esse ex No. נוֹכָר; vel ex Infin.kal, נָכוֹר, in die alienationis suæ; quum scil.traderetur in alienas manus: Coc.prout occ. loco seq. נָכְרוֹ alienationis suæ,Obad.1.12. Item,5.hinc etiam No. נָכְרִי (cum jod heemant. à tergo) m.exter,alienus, extraneus, alienigena; Bu.Lex.discretus, discriminatus,separatus à nostra religione,h.e. alienus; Av.vel peregrinus; ἀλλότριος, Cocc. prout occ. simpl. locis seq. נָכְרִי alienus,alienigena,Ex.21.8. Deut.17.15. Jud. 19.12.2 Sam.15.19 Job.19.15.Prov.5.10..27.2.Eccl.6. 2.Zeph.1.8. cui etiam !, לְ, וְ, הַ, & לַ sunt præf. ut seq. וְנָכְרִי & alienus, Ps.69.9. הַנָּכְרִי alienigena, Deut.15.3. 1 Reg.8.41,43. 2 Chron.6.32,33. וְהַנָּכְרִי & alienigena, Deut.29.22. לָנָכְרִי alienigenæ,Deu.14.21. לַנָּכְרִי idem, Deut.23.21.sicut etiam in forma pl.m. occ.simpl.& cum ! & לְ præf.sic, נָכְרִים alieni,Isa.2.6. וְנָכְרִים & alienigenæ,Obad.1.11. לְנָכְרִים alienis, Lam.5.2. Item,6. indè etiam est No.f.f. נָכְרִיָּה discreta, separata,aliena;quæ scil.bene discernitur ab aliis mulieribus; Av. prout occ. simpl.& cum מִ præf.sic, נָכְרִיָּה aliena, extranea,Exod. 2.22..18.3. Ruth.2.10. Prov.5.20..6.24..20.16.. 27.13. 23.27. Isa.28.21. Jer.2.20. מִנָּכְרִיָּה ab extranea, Prov.

2.16..7.5. cujus forma etiam pl. f. occ. simpl. & cum ה dem. præf. נָכְרִיּוֹת alienæ, extraneæ, Gen. 31.15. 1 Reg. 11.1. Ezr. 10.2, 10, 14. 17, 18, 44. Neh. 13. 27. הַנָּכְרִיּוֹת alienigenæ, 1 Reg. 11.8. Ezr. 10.11. Neh. 13.26. Item, 7. hinc etiam No. cum Mem heemant. מָכָר m. notus, Pag. Bu. discretio in classes, seu ordines; Hieron. vertit ordinem; RR. verò notum reddunt; Av. prout occ. in forma s.m. cum י Aff. sic, מָכָרוֹ à noto suo, 2 Reg. 12.5. & in forma pl.m. מָכָרִים noti, &c. Pag. Bu. discretiones, i.e. populus in classes divisus; nam quidam his, & quidam aliis sacerdotibus dabant census; Av. prout occ. in forma pl.m. constr. cum כֶּם Aff. מַכָּרֵיכֶם à notis vestris, 2 Reg. 12.8. Denique, 8. huc etiam juxta quosdam est No. cum He heemant. ab initio nominis scil. constitutivo; Pag. viz. הַכָּרָה f. agnitio; Pag. Bu. discretio; Av. &c. prout occ. in forma s.f. constr. sic, Isa. 3.9. הַכָּרַת פְּנֵיהֶם agnitio vultûs eorum, Pag. Bu. discretio vultus eorum, respondet contra eos, i.e. habitus vultus prodit eos; Av. Prosopolepsia ipsorum respondet contra ipsos: quòd scil. unus alterum aspicit, & in loquendo, ac faciendo hominis nomen præfert. Confer Joh. 5. 44. & 12.43. 70. ἡ ἀφύνη τῦ πρόσωπ αὐτῶν. Est à verbo in Hiphil, הִכִּיר, in qua Conjug. simili sensu interdum reperitur; Coc. Sed de hoc nomine vide etiam in Rad. חָכַר; Pag. Bu. Merc. Notandus autem locus suprà cit. ad fut. Piel; viz. Deut. 32.27. פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ nè alienent hostes ipsorum, nè dicant, manus nostra elata est, & non-Jehova fecit omne hoc. Sensus, nè opera mea tribuant sibi, aut non-Deo. Non, quòd illi tantum alienent opera Dei, qui dicunt, sine Deo factum esse quicquam eorum; sed etiam li, qui gloriam operum Dei putent pertinere etiam ad se, aut ad alium non-Deum, quive dicant, Deum habere socium, aut vicarium, aut instrumentum in operibus suis. Item, 1 Sam. 23.7. נָכַר אוֹתוֹ tradidit eum Deus, &c. q. d. alienavit; 70. vendidit: qui namque vendit, alienat. In hiphil, ut dictum, plerumque, si non semper, venit in agnoscendi significatu; ut Psal. 142.5. אַיִן לִי מַכִּיר non est mihi agnoscens, i.e. non habeo qui me agnoscat & respiciat ut suum, vel mei rationem habeat. Sic Isa. 63.16. Nam tu es pater noster. Nam Abraham לֹא יְדָעֵנוּ non aspicit nos, & Israel לֹא יַכִּירֵנוּ non agnoscit nos: q.d. Abrahamum & Jacobum puderet nostri, (conser Isa. 29.22, 23.) neque possumus eo gloriari, quòd filii Abrahami & Jacobi sumus. Deficimus enim à sensu & mente ipsorum. Et Abraham atque Israel non postulant & expectant hæredes omnes filios carnis, sed solos filios promissionis: ii autem non ipsis noti sunt, sed soli Deo, volenti generare filios, & ei qui vindex Israelis dicitur, h.e. Angelo Testamenti. Ideo non habent nostri rationem, quia filii eorum sumus. Quare neque ad ipsos confugere possumus, sed ad te patrem & vindicem nostrum unicum. Sed tu, Jehova, es pater noster, vindex noster, à seculo est nomen tuum. Judæi posterioris temporis introducuntur loquentes & explicantes fiduciam suam in Deo patre & vindice; non in eo quòd filii Abrahami sint, & ea fiducia orantes pro se & fratribus suis; Coc.

Rad. 82. נָכַת contudit, tundendo percussit, contrivit; si de hominibus dicitur, significat, occidere. Idem est quod כָּתַת, & cogn. cum נָכָה percussit ad necem. Hinc per metath. κτείνω, κτάνω, κτίω, κτιννύω, i.e. occido, interimo. In fut. kal, יִכּוֹת, תִּכּוֹת, contundet, conteret, &c. unde in 1. sing. fut. kal, אֶכּוֹת contundam: prout occ. cum ו conv. præf. Deut. 9.21. וָאֶכּוֹת אוֹתוֹ & contudi eum, vitulum scil. conflatilem, attenuando bene, &c. In hiphil, הִכִּית idem cum kal, contudit, &c. unde in fut. hiph. 3. f.m. יַכִּית, vel יַכַּת conteret, contundet, &c. prout occ. in 3. pl.m cum ו conv. præf. sic, Deut. 1. antepen. וַיַּכְּתוּ & contuderunt vos, &c. cui etiam ם est Aff. sic, Num. 4. ult. וַיַּכְּתוּם & contriverunt eos, &c. & in hophal, הֻכַּת contusus, seu contritus est: prout occ. in fut. hoph. 3. f.m. Jer. 24.12. יֻכַּת contundetur porta, &c. Item in 3. pl.m. Jer. 46.5. & fortes eorum יֻכּוּ i.e. occidentur. Sed hoc, quia in Thau est dagesch, rectiùs dicitur à כָּתַת formari, per resolutionem, pro יוּכַּתוּ. Et sic quoque Mic. 1.7. & Job. 4. ult. ità Av. qui hæc sic format: alii verò ea referunt ad Rad. נָכַת; ubi ea vide; Merc. Cev. Ab hac autem Rad. deducitur solùm No. (cum Aleph vice vau pro tractivi sub cholem inquit R.D. Pag.) viz. נְכֹאת aromata, Gen. 37.25. & 43. 11. Kimchi exp. res desiderabiles. Sed R. Sal. dicit omnia collectanea aromatum vocantur נְכֹאת. Chaldæus vertit שַׁעֲוָה cera. Quibusdam videtur singulare esse, & Aleph insititium; prout apparet ex forma sequentis nominis absque Aleph; Bu. Lex. R.D. in lib. Rad. dicit quòd נָכְאת est res desiderabilis. Sed in Bereschith Rabba exponitur שַׁעֲוָה cera; Pag. Sed vox videtur peregrina, pro aromate, vel omni eo quod ex aromatibus artificiosè confectum est; Merc. vel, ut alii sumunt pro opobalsamo, aut resina; Pag. Merc. Vetus vertit, aromata; & credibile est certam aromatis speciem notari: sed Interpretes generali nomine contenti sunt propter ignorantiam notionis specialis. Boch. putat esse στύραξ, storacem: ità Aquila exp. in priori loco, & Hieron. in altero. Arabicum נַכְתַ est στύξον. id deduxerim à נָקַד; Coc. Item hinc etiam est No. absque Aleph, נְכוֹת thesauri, gazæ, juxta quosdam; Bu. Lex. נְכוֹת Av. facit idem cum No. præced. נְכֹאת (cum Aleph scil. interposito) aroma: nomen generale aromatum contusionis: vel est à נָכָא; Av. Occurrit autem No. נְכוֹת cum He abundante, vel parag. post cholem, pro ו Aff. sic, 2 Reg. 20.13. & inspiciendum præbuit iis כָּל־בֵּית נְכוֹתוֹה (pro נְכוֹתוֹ: quæ forma cum Aff. ostendit nomen habere formam num. sing. Bu. Lex. totam domum gazarum suarum, seu totum gazophylacium suum. Et sic Isa. 39. 2. vel juxta R. Sal. Totum thesaurum aromatum suorum; Bu. Lex. vel desiderabilium suorum, juxta R.D. Targum, gazarum suarum: Hieron. cellam aromatum; Pag. rerum pretiosarum. Enumerantur enim aurum, argentum, aromata, unguenta. Distinguitur à בֵּית כֵּלִים domo vasorum, vel armorum. נָכַת est Chald. mordere. Anigitur notat res, quæ animum mordent, h.e. quarum cura animum solicitum habet, &c. Coc. In Bu. Conc. duo ponuntur significata; 1. thesaurus, gazæ, in hoc nomine. & 2. Cera; in primo No. cum Aleph.

Rad. 82. נָלָה est, consummare, perficere, inquit R.D. Pag. desiit, cessavit, consummavit, consumpsit; Cogn. cum כָּלָה consummatus est. Hinc ἀναλόω consumo, Av. Non autem legitur in kal, sed in Hiphil, הִכְלָה est, absolvere, consummare, perficere; Bu. Lex. Cessavit, desiit; Av. In Infin. hiph. הַכְלוֹת consummare, perficere: sed occ. cum כ præf. & ה Aff. idque formâ non multùm usitatâ; sic, Isa.

Iſa.33.1. כַּכַּלּוֹתְךָ quum conſummaveris, vel perfeceris prævaricari, &c. Pag. Secundùm abſolvere te, i.e. כְּהַשְׁלִיכְךָ juxta Ab.Ezr.vel כְּכַלּוֹתְךָ juxta R.Sal. Bu. Lex. quum conſummaveris fallere. Reſpondet כַּהֲתִימְךָ Hieron. cùm fatigatus deſieris: & ſic Chald. כַּד תִּלְאֵי cùm laſſaberis. Sed potiùs notat ſummam perfidiam, quàm deſitionem perfidiæ ex laſſitudine; Cocc. Juxta normam debuerat eſſe כְּהַגְלוֹתְךָ, inſtar לְהַנְחוֹתָם; & ſic eſt ex Inſin.hiph. גלה, pro לְהַנְחוֹתָם, & aliàs; Merc.Cev. Quædam exemplaria habent dageſch in Nun; quod fortaſſe ponitur, nè ipſi Nun contingat Scheva mutum; Av. Atque indè No. מְנֻלָּה perfectio, abſolutio; Pag.Bu. Conſummatio, extremitas quæ alicujus rei eſt finis ceſſans, & deſinens; Av. prout occ. cum ם Aff. ſic, Job.15.29. non extendet ſe in terram מְנֻלָּם conſummatio eorum: Vetus, Radicem ſuam. Leo Juda, non ad plenum creſcit in terra. Senſus, non fiet perfecta arbor. Eſt ex מְנֻלָּהֶם pro מְנֻלָּתָם; Cocc. Eſt formæ inſtar שְׁלֻמוֹתָם, à כָּרָה מִכְרָם; Pag. perfectio eorum, i.e. ſtatus perfectus eorum; Bu. Lex. Senſus, q.d. Non augeſcent; aut per terram more Radicum diffundentur eorum facultates, & potentia qua ſe ad ſummum uſque faſtigium evectos putabant, & abſolutam ſuam eſſe felicitatem. Eſt idem quod תַּכְלִית, à כָּלָה. Nam נָלָה & כָּלָה vicinæ ſunt Radices; Merc.R.Nachman exponit ut duas dictiones, מִן־לָהֶם de iis, quæque eorum ſunt; ut elidatur He quæ plenè alibi ſcribi ſolet. Sic Dan.1.5. וּמִן לָהֶם (viz. pro וּמִמֶּנָּה) & conſtituit iis Rex. Et ſimile eſt illud, Iſa.33.v.7. אֶרְאֶלָּם, quod in Targum eſt ſicut אַרְאָה־לָהֶם oſtendam iis, eliſâ ſcil. He, ut jam dictum. Dicit ergò, & non multiplicabitur ex iis, i.e. ex omnibus quæ ſunt iis; vel eorum. Pag. Merc. Sed poſſit videri ex eo quod R.Nach. citat ex Dan. eum velle ex illa reſolutione quam proponit, vocem hanc ſonare, quod præparatum eſt & repoſitum illis, i.e. quicquid habent repoſiti, &c. Sic מָן ſuprà dicitur munus, vel cibum paratum ſeu portionem ſignificare, Mannah, Merc. Cev. Nomen autem מְנֻלָּה, ſeu מְנֻלָּה, eſt ſicut מְקֻנָּה ex Rad. קָנָה. Targum, מְנָהוֹן ex iis; Pag.

Rad.83. נָמַל eſt, excidere; circumcidere; Pag. idem cum מול; ac conferri poteſt cum אָמַל & מָלַל; Merc. circumcidit; quomodo cum מול convenit; item ſuccîſus eſt; Bu.Lex. præcidit, circumcidit carnem præputii. Cogn. cum מָלַל reſecuit ſuperfluitates; Av. ut Verbum autem, videatur poſt nomen ſeq. nam in Bu. Conc. duo habet hæc Rad. ſignificata: i. eſt in nomine indè derivato, נְמָלָה f. formica; Pag.Bu. Av. à præcidendo ſcil. grana collecta nè rurſus in fruges naſcantur, ità dicta; Av. ſeu ab incidendis ſeminibus; Bu.Lex. Pag collectis ſcil. nè germinent; Pag. Imò, teſte Plinio, formica ſemina arroſa tondet, nè rurſus in fruges è terra exeant; Merc. Occurrit autem No. hoc in ſ.f. ſimpl. loco ſeq. נְמָלָה formica, Prov.6.6. ſed occ. etiam in forma pl.m. cum ה dem. præf. ſic, הַנְּמָלִים formicæ, Prov.30.25. Deindè, ii. ſignif.2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt, circumcidere, prout occ. in præt. kal, 2. pl. m. cum ו conv. præf. וְנַמַלְתֶּם & circumcidetis, Gen.17.11. Atque indè in Niphal, ex terminatione cum cholem; Bu. Lex. נָמוֹל circumciſus eſt in præputio, præciſus eſt; Pag.Bu. Av. prout occ. in 3.ſ.m. & 3.pl.præt.niph. ſic, נָמוֹל circumciſus fuit, Gen.17.26. נָמוֹלוּ circumciſi fuerunt, Gen. 17.27. & ſic etiam in part.niph.ſ.m. נָמוֹל circumciſus; in forma itidem cum cholem; ſcil. pro נָמֻל in part. à נָמַל in præt. niph. prout occ. in forma pl. m. part. niph. ſic, נְמוּלִים circumciſi, Gen.34.22. Item in Bu. Conc. occ. etiam quaſi in fut.niph.3.ſ.m. ſimpl. cùm pathach; ſed cum ו conv.præf. cum cametz in ult. ob pauſam: ſicut etiam in 3.pl. cum cametz pro Schéva, vel cholem penult. ob pauſam. (Quæ tamen alii ſumunt pro fut.kal, 3. ſ. & pl.m. Alii verò ſumunt hæc omnia tam in præt. quàm in fut.niph. tanquam à præt. & fut. niph. ex Rad. מָלַל: & alii à מול, ut Bu.Lex.Pag.Merc.& Cev. indicant) ut ſeq. יִמַּל ſuccidetur, Job.18.16. וַיִּמָּלוּ & ſuccidentur, Job.14.2. יִמָּלוּ ſuccidentur, Job.24.24. Pſal.37.2.

Rad.84. נָמֵר m. eſt pardus, aut panthera; animal maculis reſperſum; Pag. Quidam ad מָרַר revocant: ut ab amarulentia, & ſævitia nomen habeat. Sed præſtitiſſet ad מִר reducere, ſi etymologizare placet, quod eſt mutare, ob cutem variegatam, & maculoſam; Merc.ſim. Av. Leopardum pro pardo dici, & notum eſt, & docti annotant. Pardus, 70. παρδαλις tertium locum obtinet inter animalia quatuor Danielis, cap.7. & Apocalypſis θηριον ex mari aſcendens dicit ὅμοιον παρδάλει. ſed ei tribuit aliquid urſi & leonis, cap. 13. Mihi dubium non eſt Danielem de beſtia Apocalyptica agere illo capite; Cocc. Occurrit autem No. hoc ſimpl. & cum ו & כ præf. נָמֵר Pardus, Jer.5.6. וְנָמֵר & pardus, Iſa.11. 6. Jer.13.22. כְּנָמֵר ſicut pardus, Hoſ.13.7. ut & in forma pl.m. occ. etiam ſimpl. & cum מ præf. ſic, נְמֵרִים pardorum, Cant.4.8. מִנְּמֵרִים præ pardis, Hab.1.8. [נָמֵר immutatus eſt, Paſſiv. à מִיר, quære in מִיר: Merc.]

Rad.85. נָשָׁה oblitus eſt, oblivioni tradidit, removit, ſcil. ex corde. Cogn. cum נָשַׁשׁ excuſſit cogitationibus ſeu memoriâ. Hinc Lat. per metath. ſino, deſino. In fut. kal, יִנְשֶׁה, יִנְשַׁשׁ, &c. prout occ. in Iſa.44.21. in 2.ſ.m. fut.kal, cum נִי Aff. ſic, Creavi te-- ô Iſrael, nè תִּנְשֵׁנִי removeas me, ex corde ſcil. & oblivione; Av. qui ſolus hanc Rad. pro hac voce ſtatuit, quam reliqui referunt ad Rad. נָשָׂה: ibi vide.

Rad.86. נָסַס eſt, elevare, exaltare, præcipuè vexillum, in kal, à נֵס ſcil. quod eſt vexillum; Pag. נָסַס vexillum erexit, Bu.Lex. agitando ſcil. elevavit vexillum. Cogn. cum נָסָה elevavit, & cum נוס fugit: nam vexillum erectum & agitatum hinc indè fugit, i.e. movetur; Av. נָסַס eſt eminere, Coc. ut occ. vel ut part. ben. kal, vel ut No. participiale, Bu.Lex. in ſ.m. נוֹסֵס vexillum ferens, ſignifer, Bu.Lex. & Conc. ſicut legitur, Iſa.10.18. & erit כְּמַסּוֹס נוֹסֵס quemadmodum diſſolvitur vexillifer, ſeu elevans vexillum. Prius enim eſt Makor, ſeu Infin. kal à מַסַּס, quòd eſt diſſolvere, liquefacere; (vel diſſolvi, liquefieri; Merc.Cev.) quando enim diſſolvitur vexillifer, totus diſſolvitur exercitus, & fugit; ut R. D.exp.Pag.ſim.Av. Alii autem, ſicut evaneſcentia, quæ aufugit, ut ſit נוֹסֵס forma poel quadrata à Rad. נוס, Merc. Item, occ. etiam juxta pieroſque in piel, No. נוֹסֵס ex forma ſcil. quadrata Poel, Pag.Bu prout legitur. Iſ.59. 19. in præt.pohel, 3.ſ.f. ſic, Spiritus Domini נוֹסְסָה בו elevabit, aut exaltabit eum; ſcil. ſuper hoſtem; juxta R.D. ut redire faciat eum retrorſum; vel, Spiritus Domini fugavit, profugabit hoſtem ut non conſpiciatur. Et ſic eſt formæ ut כּוֹנֵן à כּוּן; ità נוֹסֵס in pohel à נוס, quod eſt fugere: Vel eſt à נָסַס, aut נָס; & ſ.c exp. & Spiritus Domini erit vexillifer in eo; & percu-

tiet exercitum Gog ; Pag. Vexillum erexerit, ſeu vexillo erecto irruerit, aut incurrerit in eum. Quidam, quum ſugaverit, &c. & ſic eſt à נוס fugit ; Bu. Lex. Spiritus Jehovæ eminet, pro ſigno ſcil. & vexillo, in ipſo ; Cocc. In hithpael, ex forma etiam quadrata Poel, הִתְנוֹסֵס vexillo uti, fecit ſe elevare vexillum ; Av. Atque indè in part. hithp. ſ.m. מִתְנוֹסֵס, & in fæm. מִתְנוֹסְסָה vexillo utens : unde in forma pl. ſ. occ. Zach. 9.16. vel 10. 1. ſic, אַבְנֵי נֵזֶר lapides diadematis ; Pag. ſeu coronæ ; Av. מִתְנוֹסְסוֹת erecti in vexillum ; Bu. Conc. pro vexillis erunt, ſive tanquam vexilla erecta erunt ; q. d. vexillata ; Bu. Lex. elevantur ſuper terram ejus ; Pag. ſive, inſigniter eminent in terra ipſius ; Cocc. quia lapides inſertionis ſeſe elevantes ſuper, &c. Av. & ſic etiam in Infin. hithp. cum לְ præf. Pſal. 60.6. dediſti timentibus te vexillum לְהִתְנוֹסֵס ad elevandum ; Bu. Conc. ut exaltentur : ſcil. in eo, ut exp. R. D. Pag. vel, ut extollatur, & agitetur ; Merc. ſive, ut magnificemur & exaltemur ſuper inimicos noſtros, elevando ſcil. vexillum noſtrum ſuper eos. R Himman & R. D. dediſti vexillum amoris tui & ſalutis tuæ, ut ſit iis in vexillum à facie veritatis, vel propter veritatem, cui adhæſerunt in ſeculum ; Pag. ad vexillandum, vel vexillo utendum ; Bu. Lex. ad vexillandum, i.e. elevandum ; Av. Signum dediſti, ad quod concurrerent ; Cocc. Atque indè nomen נֵס m. ſignum ; vexillum ; velum, Pag. quod ſcil. attollitur ſuper malum navis : minùs rectè à quibuſdam ad נוס quod eſt fugere reducitur : quòd elevatum à vento fugetur. Sed exponunt etiam Trophæum, exemplum ſcil. aliis propoſitum quod imitentur, vel quo admoneantur ut ſibi caveant ; Merc. ſignum militare, vel prodigioſum ; pertica militaris ; vexillum quod elevatur in altum, & eſt ſignum ad quod congregantur milites ; Av. alta pertica, ſignum in monte poſitum, aut in exercitu prælatum : Latiùs patet quàm דֶּגֶל ; Cocc. Occurrit autem No. hoc, ſimpl. & cum הַ, וַ, לְ & מִ præf. ut ſeq. נֵס ſignum, vexillum militare, Num. 21.9. Pſal. 60.6. Iſa. 5.26..11.12..13.2..18. 3..33.23..62.10. Jer. 4.6, 21..50.2..51.12, 27. הַנֵּס vexilli pertica, Num. 21.8. וְכַנֵּס & ſicut vexillum, Iſa. 30.17. לְנֵס in ſignum, Num. 26.10. Iſa. 11.10. Ezech. 27.7. מִנֵּס præ ſigno, Iſ. 31.9. ſed occ. etiam cum ל præf. idque cum lageſch in Samech ad compenſandum Samech abjectum ; ſic, נְסִי Niſſi, ſignum vexillum meum, Exod. 17.15. Iſa. 49.22.

Rad. 87. נָסַג eſt, adhærere, conjungere, comprehendere ; item, retrocedere ; transferre (ſeu propellere ; Merc. è loco ſuo quidpiam, retrahere ; Pag. tranſitivè in Hiphil, pro retrò agere, transferre retrorſum, facere retrocedere. Atque ita putant nonnulli contrarium eſſe verbo נָשַׂג, quod eſt, apprehendere. Sed ego Samech cum Sin ſiniſtro permutari puto, & apprehendendi verbum indifferenter utraque litera in Scriptura inveniri eodem Senſu. Apprehendere fines alienos, eſt invadere, & occupare, quod fit movendo terminos. Itaque utrumque ſignificatum hîc quadrat, ubi de limitibus agitur : ſed malo propriè apprehendendi ſignificationem ; Merc. נָסַג in kal, apprehendit ; Bu. Lex. retroceſſit, & cum Accuſ. tranſitivè, retrogit, Av. Occurrit autem in Infin. kal, cum וְ cop præf. & in fut. kal, 3.ſ.m. ſimpl. ſic, וְנָסוֹג & recedere, Iſ. 59.13. יִסָּג recedet, Mic. 2.6. In hiphil, הִסִּיג movit, amovit, Bu. Lex. fecit retrocedere, tranſtulit retrorſum ; Av. prout occ. in part. hiph. ſ.m. & in forma pl.m. (ab abſol. מַסִּיגִים) conſtr. cum כְּ præf. ſic, כְּמַסִּיג recedere faciens, removens, Deut. 27.17. כְּמַסִּיגֵי ſicut removentes, Hoſ. 5.10. In fut. hiph. 3 ſ.m. יַסִּיג tranſferet, removebit : unde in 2.ſ.m occ. vel cum jod hiph. vel pro eo cum Tzere in ult. idque ſimpl. & cum וְ cop. præf. תַּסִּיג movebis, Deut. 19.14. תָּסֵג movebis, Prov. 22.28. וְתַסֵּג & movebis, Mich. 6.14. In hophal, הָסַג retractus eſt, tranſlatus eſt, vel remotus eſt, retroactus eſt ; Merc. Av. &c. (de quo etiam vide & in Rad. סוג & נָשַׂג ; Pag. Bu.) prout occ. cum וְ cop. vel conv. præf. ſic, וְהָסַג & remotum eſt, Iſa. 59.14.

Rad. 88. נָסָה eſt, tentare, Pag. Quidam conferentes cum נָסַס exponunt, affectare altiora, tentare in altum, ut uſum & conatum includat ; etſi ſæpe ſit, experiri, tantùm, ſeu periculum facere. Interdum verò per literarum cognationem ſumitur pro נָשָׂא quod eſt attollere, aſſumere. Propriè tamen eſt, tentare : unde Kimchi exp. per verbum בָּחַן. Et apud RR. נִסָּיוֹן tentatio, probatio, experimentum ; & plurale, נִסְיוֹנוֹת, Merc. נָסָה eſt, tollere, attollere ; idem cum נָשָׂא, commutatis duabus literis ; Bu. Lex. levavit, elevavit ; item, levavit ad tentandum, attentavit. Cogn. cum נָסַס vexillum elevavit agitando illud ; Av. Occurrit autem in Imper. kal, ſ.m. ſic, Pſal. 4.7. נְסֵה attolle, ſeu eleva ſuper nos, &c. Bu. Lex. Av. & in fut. kal, יִסֶּה elevabit, &c. unde in 1.pl. fut. kal, occ. cum הַ Interrog. ſic, Job. 4.2. הִנָּסֶה an proferemus, Bu. Lex. Numquid ſi elevaverimus verbum ad te ? vel, ſi tentaverimus, Av. qui cum Bu. Lex. hæc hîc locat : reliqui verò referunt ad verbum נָשָׂא ; ibi vide. Et quidam etiam hoc ultimum ſumunt pro præt. Piel, 3.ſ.m. cum הַ Interrog. & exp. an tentavit, &c. ità Bu. Conc. nonne ſi tentaverit ſcil. quiſpiam, loqui nimirum verbum ad te, &c. Pag. In Piel, נִסָּה tentavit, probavit, expertus fuit, periculum fecit ; Bu. Lex. Av. Coc. prout occ. in præt. piel, 3.ſ.m. ſimpl. & cum הַ Interrog. præf. ut & cum הִוא Aff. & in 3.ſ.f. ſimpl. ut ſeq. נִסָּה tentavit, probavit, Gen. 22.1. 1 Sam. 17.40. הֲנִסָּה an tentavit, Deut. 4.34. Job. 4.2. נִסָּהוּ tentavit eum, Exod. 15. 25. נִסָּתָה tentaverat, Deut. 28.56. & in 2.ſ.m. præt. piel, נִסִּיתָ probaſti, tentaſti : unde cum י Aff. eſt, נִסִּיתִי probaſti eum, Deut. 33.8. ſed occ. etiam in 1.ſ. præt. piel. ſimpl. & in 3.pl. cum נִי Aff. ut. & in 2.pl.m. ſimpl. ut ſeq. נִסִּיתֶם probavi, 1 Sam. 17.40. Eccl 7.23. נִסּוּנִי tentarunt me, Pſal. 95.9. נִסִּיתֶם probaſtis, Deut. 6.16. In part. piel, ſ.m. eſt, מְנַסֶּה probans, Deut. 13.3. & in Infin. piel, occ. ſimpl. & cum לְ præf. ſic, נַסּוֹת tentare, Exod. 20.20. Jud. 2.22. לְנַסּוֹת ad probandum, Jud. 3.1, 4. 2 Chron. 9.1. ut & in Infin. Piel, cum לְ pro לְ, Aff. cui & לְ eſt præf. ut & cum לְ præf. & י Aff. ſed cum ם Aff. ſimpl. ut ſeq. נַסּוֹתְךָ tentare te, Deut. 8.16. לְנַסּוֹתְךָ tentare te, Deut. 8.2. לְנַסּוֹתוֹ ad tentandum eum, 1 Reg. 10. 1. 2 Chron. 32.31. נַסּוֹתָם tentare eos, Exod. 17.7. In Imper. piel, נַסֵּה tenta : ſed occ. per Apoc. 3. Rad. Heſ, ſic, נַס proba, Dan. 1.12. Item cum וְ cop. & נִי Aff. eſt, וְנַסֵּנִי & probato me, Pſal. 26.2. In fut. piel, 3.ſ.m. יְנַסֶּה tentabit, occ. in 1.ſing. fut. piel, ſimpl. & cum הָ, pro לְ, & נִי Aff. ſic, אֲנַסֶּה tentabo, Jud. 6.39. Iſa. 7.12. אֲנַסֶּנְךָ tentabo te, Eccl. 2.1. אֲנַסֶּנּוּ tentem eum, Exod. 16.4. Item in 3.ſ.m. fut. piel, occ. cum לַ conv. præf. & ם Aff. ſic, וַיְנַסֵּם & tentavit eos, Dan. 1.14. & in 2.pl.m. fut. piel, occ. ſimpl. & cum Nun parag. add. ut & in 3.

pl.

pl.m. cum יְ conv. præf. תְּנַסּוּ tentabitis, Deut. 6. 16. תְּנַסּוֹן tentabitis, Exod. 17. 2. וַיְנַסּוּ & tentarunt, Num. 14. 22. Psal. 78. 18, 41, 56. 106. 14. Atque indè nomen מַסָּה f. tentatio, probatio, πειρασμὸς, Pag. Bu. Cocc. Item proprium nomen loci illius, ubi tentârunt Dominum Israelitæ; Bu. Lex. Av. Occurrit autem in forma absol. simpl. & cum בַ, בְּ & וּבְ præf. מַסָּה tentatio, probatio, Exod. 17. 7. Psal. 95. 8. בַּמַּסָּה in Massa, n.p. Deut. 6. 16. בְּמַסָּה idem, Deut. 33. 8. וּבְמַסָּה & in Massa, Deu. 9. 22. & in forma s.f. constr. cum לְ præf. est, לְמַסַּת ad tentationem, Job. 9. 23. Item in forma pl.f. occ. cum הַ dem. & בְ præf. sic, הַמַּסּוֹת tentationes, Deut. 7. 19. 29. 2. בְּמַסּוֹת tentationibus, Deut. 4. 34. Notandi autem, præcipuè, de hac Rad. sunt loci, in quibus Deus dicitur tentare: ut Gen. 22. 1. Jehova tentavit Abrahamum, i.e. fecit periculum fidei ejus, dedit ei occasionem ostendendi fidem suam & obedientiam. Sic & Exod. 15. 25. & ibi tentavit eum; h. e. fecit periculum fidei ejus. Et Exod. 16. 4. ut eum tentem, an sit ambulaturus in lege mea. Item, 20. 20. Ad tentandum vos, an scil. haberetis fidem in me, & bonam conscientiam coram me. Et sic 2 Chro. 32. 31. reliquit eum Deus לְנַסֹּתוֹ ad periculum ejus faciendum, &c. Deus tamen non tentat quenquam, Jac. 1. 13. ut scil. invitet vel irritet ad malum, vel in homine id creet, per quod à verò & recto abducatur. Igitur concupiscentia non est à Deo, neque appetitus boni sui in oppositione recti. Rursus, Deus tentat, ut & Jac. dicit, c. 1. 2, 3, 12. quando fidelibus dat occasionem ostendendi fidem suam, vel etiam ostendendi infirmitatem suam & eam cognoscendi, & confirmationem sui à Deo petendi: ut fiant δόκιμοι. Tentat etiam infideles & hypocritas, ut eorum animus malus manifestus fiat. Petimus à Deo tentari, ut fiamus δόκιμοι, Jac. 1. 12. deprecamur tentationem Diaboli, & eam in qua, deserti à Deo, publicamus nostram impotentiam; Matth. 6. 13. Christus tentatus est per passiones, ut disceret obedientiam, Hebr. 5. 8. h.e. experiretur quid sit obedire Deo ad redimendum Ecclesiam, & sic in ipsius experimento manifesta fieret ipsius obedientia. Exod. 17. 2. מַה תְּנַסּוֹן אֶת־יְהוָה. Quid tentatis Jehovam? Quid ei præscribitis, ut ex vestro sensu & voluntate capiaris experimentum, vel patientiæ ejus, vel potentiæ ipsius, vel providentiæ ipsius, vel omninò præsentiæ ipsius, aut veritatis nominis ipsius & Divinitatis ipsius? Confer Psal. 78. 18. Quod sine jussu Dei fit, eo tentatur Deus. Nam qui id facit, periculum facit, quomodo id laturus sit Deus; Cocc.

Rad. 89. נָסַח, est הָרַס destruere; נָתַץ evellere, exstirpare; Pag. Quidam cum סָחָה conferunt, & exp. everrere, emundare scopis: unde Meraph. pro abradere, & excidere, abripere. Sed nusquam invenio pro verrere. Itaque propriè puto esse transferre; unde הַמַּסַּח הַדַּעַת dicitur translatio mentis, cùm scil. quis ab una re ad alteram animum avocat. Et נָסָחָא est exemplar aliunde transcriptum. Vide Tisbiten Eliæ, Merc. נָסַח amovit, avulsit, evulsit: extirpavit; Bu. Lex. Av. contrivit funditùs; everit: item, demolitus est, vel absolutè, evulsus est, Av. Significat auferre; Cocc. vel amovere, Bu. Conc prout occ. in fut. kal, 3. f. m. simpl. & cum וְ cop. præf. & וַ Aff. sic, יִסַּח evellet, Prov. 15. 25. וְיִסָּחֵךְ & evellet te, Psal. 52. 7. In Niphal, נִסַּח evelli; Bu. eversus est, evulsus est; Av. prout occ. in præt. niph. 2. pl. m. cum יְ conv. præf. sic, וְנִסַּחְתֶּם & evellemini, Deut. 28. 63. Item occ. etiam juxta quosdam in fut. niph. 3. pl. m. (vel ut alii volunt in 3. pl. m. fut. kal, licèt passivè exponatur; ità Bu. Lex. & Av. sumunt.) sic, יִסָּחוּ evellentur, Prov. 2. 22. Atque indè est No. מַסָּח m. evulsio, Pag. Bu. contritio, eversio; Av. prout occ. 2 Reg. 11. 6. sic, וּשְׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת מַסָּח & custodietis custodiam domûs Massach, i.e. destructionis; h.e. inquit R.D. ut non destruatur aliquis ex vobis, neque separetur ab ordine custodiæ, ut eat ad alterum locum; & est sicut illud, Exod. 16. 21. & 24. nè fortè destruant, scil. ordinem; ut ascendant, &c. quia separans se ab ordine, est acsi destrueret stationem. Vel, sensus, ut non divertatis cogitationes vestras ad alia, sed sint oculi vestri, & corda vestra jugiter ad custodiam domûs; Pag. Kimchi repetit, מִשְׁמֶרֶת מַסָּח custodiam, seu custodiâ, in ablat. scil. destructionis seu avocationis animi: nam הַבַּיִת in regimine esse non potest. Elias, quod non placet, vult pathach pro chirek poni, ut in לְמַדַּי, pro לְמָדַי, & לְמַבַּרְאשׁוֹנָה, pro לְמִבַּרְאשׁוֹנָה; quasi sit, ab immunditia & sordibus (ut Mem scil. sit servile, & R. sit סָחָה) Alii, domum seu locum cinerum ex Templo repurgatorum; Alii, ubi reponebantur scopæ: alii, ædem Baal, ità diruendam, ut scopis verri possit. Alii denique exp. à demolitione; q. dicas custodiam domûs ruinosæ. Vulgata editio pro nomine proprio Massach intellexit. Inter omnia placet significatio demolitionis; Merc. Cev. Et custodietis custodiam domûs מַסָּח ab evulsione, pro מִמַּסָּח, i.e. nè aliqua evulsio, destructio, ruptura aut damnum domui inferatur: ut Kimchi explicat in comment. Bu. Lex. Custodiam domûs, evulsione; i.e. ut evellatis & conteratis illos qui fortè irrupturi essent; Av. custodiam domûs (per) aversionem, h.e. ex omni parte arcentes omnes. Alii, à defertione, ut Kimchi, pro מִמַּסָּח, i.e. cavebitis, nè quis locum suum deserat: sed nec נָסַח id notat; & durum est מְ infarcire. Finis custodiæ erat מַסָּח, excusio omnium suspectorum. RR. הַמַּסַּח הַדַּעַת, q.d. ἡ τῆς νοὸς. Ezr. 6. 11. יִתְנַסַּח (fut. scil. Ithpehal, &c. vide Conc. Chald.) auferatur lignum ex domo ejus, & elatus affigatur ei. 70. κα θαιρεθήσεται, Cocc. Ut observetis observationem domûs hujus (ab) irruptione, i.e. nè quis irrumpens periculum crearet Regi, aut vitium loco sancto inferret; Jun.

Rad 90. נָסַךְ, inquit R.D. est סָתַר abscondere, כָּסָה tegere, operire: צָקַ fundere; נָתַךְ effundere, conflare; גָּדַל magnificare; קָצַן principem constituere; Pag. Debuerat potiùs sumere Hiphil, הִגְדִּיל. Sed sic sæpe in Radice Conjugationes confundit. Verbum verò קָצַן apud eos qui Hebraicè scribunt, nusquam reperias. Kimchi ad significationem qua de hic agitur, designandam deflectit קְצִינוּת, ab usitato קָצִין princeps; quasi principalitatem dicas. Est propriè libare: fundere, seu conflare: & effundere; in liquidis propriè: sed & in aridis; & tunc propriè est, operire, obtegere; cognatum verbo סָכַךְ. Pro fundere autem est affine verbo נָתַךְ. Metaphoricè pro constituere, ordinare, creare, autorare, inaugurare: quòd id olim fusò fierer, ut in מָשַׁח, ungere, dictum est, & tunc verbo סוּךְ affine esse queat; Merc. Cev.

Cev. נָסַךְ fudit, effudit, perfudit, libavit; inunxit affundendo ſcil. ut Pſal.2.6. נָסַכְתִּי inunxi Regem meum, &c. Metonymicè, expandere, obtegere, obducere, quum ſcil.de aridis dicitur; convenit cum סוּךְ & סָכַךְ, quorum ſignificata hìc accommodantur. In ulr. ſignif. legitur הַנְּסוּכָה expanſum, obductum, Iſa.25.7. & לִנְסוֹךְ ad obducendum, Iſa.30.1. Bu. Lex. Dicitur hoc verbum tam de liquidis, pro fundere, effundere; quàm aridis, pro tegere, ſeu cooperire: nam & aqua effuſa in terram, operit & tegit eam. In kal eſt, fudit, ſeu operuit fundendo: & conſtruitur cum Accuſ. & עַל. Cogn. cum נָחַךְ conflavit, cum סָכַךְ texit, & סוּךְ unctus eſt; Av. Occurrit autem in præt. kal, 3.ſ.m. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz: & in 1.ſ.m. ſic, נָסַךְ effudit; tegit, Iſa.29.10..40.19. נָסַךְ fundit, Iſa.44.10 נָסַכְתִּי inunxi, Pſal.2.6. In part.pahul kal, (à part.ben. נוֹסַךְ) ſ.m. נָסוּךְ, unde occ.in forma ſ.f.cum ה dem.præf. ſic, הַנְּסוּכָה obductum, Iſa.25.7. In Infin.kal, occ.cum לְ præf. וְלִנְסוֹךְ & ad obtegendum, Iſa.30.1. In fut.kal, יִסּוֹךְ, vel תִּסְכּוּ, תִּסְכְּךָ, &c. unde occ.in 2.& 3.pl.m.ſic, תִּסְכּוּ libabitis, Exod.30.9. יִסְכּוּ libabunt, Hoſ.9.4. In Niphal, נִסַּךְ inungi, Bu.fuſus, ordinatus eſt, Av.prout occ.in præt.niph. 1.ſ.m.ſic, Prov.8.23.à ſeculo נִסַּכְתִּי regnavi, ſeu principatum habui, Pag. regno inaugurata ſum, ſive princeps ſum conſtituta; Merc.Hieron.ab æterno ordinata ſum; Pag. inuncta ſum, vel fui; Bu.Lex.& Conc. (Av.ut Hieron.) uncta ſum, h.e. conſtituta & declarata ſum domina omnium. Filius Dei, qui eſt ſapientia, ab æterno accepit Teſtamento hæreditatem omnium; ut Hebr.1. 2. & ante ſeculariа tempora declaratus eſt Rex coram Angelis Dei. Ungere notat aliquando Regem vel Prophetam declarare quovis modo. Vide Rad. מָשַׁח ſic, Pſ. 2.6. נָסַכְתִּי מַלְכִּי fudi, h.e. fundendo, ſive effundendo ſpiritum meum conſtitui Regem meum; i.e. unxi. Item, in loco cit. Iſa.30.1. ad fundendam fuſionem, h.e. ad faciendum unctionem, ſine ſpiritu meo. 70. ἐτοιμάσατε βουλὴν ἢ συμβουλίαν, καὶ συνάξεις ἢ διὰ τοῦ πνεύματός μου. Fortè reſpexerunt ad σπονδὰς Græcorum: nam σπένδειν πρός τινα, eſt, cum aliquo de pace paciſci. Sed in Iſa.25.7. tegmen injectum, &c. notionem habet ex נָסַךְ; Cocc. In piel, נִסֵּךְ effudit, libavit; Pag. Av. prout occ. in fut. piel, 3.ſ.m. cum ! conv. præf. וַיְנַסֵּךְ & effudit, 1 Chron.11.18. In hiphil, הִסִּיךְ libavit, Pag. Bu. fecit fundi, i.e. fudit in libamen, vel libavit; Av. prout occ. in præt. hiph. 3.pl. ſed defectivè cum chirek tantùm abſque jod hiph. & cum ! cop. vel conv. præf. ſic, וְהִסְכּוּ & libaverunt, Jer.32.29. In Infin. hiph. occ. cum Tzere in ult. idque cum ! & לְ præf. הַסֵּךְ & ad libandum, libare, Jer.7.18..19.13..44.17,18,19. וּלְהַסֵּךְ & ad libandum, Jer.44.19,25. In Imper. hiph. ſ.m. eſt, הַסֵּךְ libato, Num.28.7. & in fut. hiph. occ. in 1.ſ. cum jod hiph. ſed in 3.ſ.m. cum ! conv. præf. & cum Tzere in ult. abſque jod, ut in 3.pl.m cum ! conv. præf. plenè ſic, אַסִּיךְ libabo, Pſ. 16.4. וַיַּסֵּךְ & libavit, Gen.35.14.2 Sam.23.16. 2 Reg. 16.13. וַיַּסִּיכוּ & libarunt, Ezech.20.28. In hophal, הָסַךְ fuſus eſt, aſperſus eſt; Av. vel tectus, obtectus eſt, &c. prout occ. in fut. hoph. 3.ſ.m. de quo vide etiam in Rad. סָכַךְ; Bu.Lex. ſic, יָסַךְ obtegetur. Exod.25.28.. 37.16. Atque indè nomina, i. נֶסֶךְ, vel נָסֶךְ m. fuſio, conflatio, effuſio, libamen; item tegumentum; Pag. Bu. Kimchi notat tribus locis per quinque puncta ſcribi: viz. Exod. 29.& 30. Item Ezech.45. Cætera per ſex puncta. Libamen fuit propriè vini. Libamen, ſeu fuſio liquidorum erat, (ut vini in ſacrificiis) ſicut מִנְחָה minchah; quod vertitur ſacrificium farrinaceum, eſt aridorum: ac utrumque ſacrificiis adhibebatur; ut tum ex Joel 1. tum ex multis locis legis videre licet; Merc. Libamina ex vino affundebantur holocauſtis, & ſacrificio votivo, & ſpontaneæ oblationis, & in feſtis; quibus & מִנְחָה, h.e. munus dapale adjungebatur. Item נֶסֶךְ notat etiam fuſile; ut Iſa.48.5. וְנִסְכִּי צִוָּם & fuſile meum ea præcepit. Sic Jer.10.14. שֶׁקֶר נִסְכּוֹ mendacium fuſile ejus, & non eſt ſpiritus in iis. 70. ad Iſa.48. τὰ χωνευτὰ. Cocc. Occurrit autem No. hoc frequens; viz. cum ſex punctis, ſimpl. ſed cum ! cop. præf. ante No. cum 5. punctis; ſic, נְסָכָיו fuſio, fuſile, libamen, tegumentum, Gen.35.14. Num.28.7. Iſa.57.6. וְנִסְכָּךְ & libamen, Exod.29.40..30.9. Item cum ! præf. ante ſægol, ſed in pauſa ante cametz Penult. ſic, וְנִסְכּוֹ vel וְנִסְכָּךְ & libamen, Joel.1.9,13..2.14. Sic etiam cum ה dem. præf. ante cametz penult. ob pauſam, & cum וה ante Tzeri, & cum לְ præf. ante ſægol penult. ſic, הַנִּסְכָּךְ tegmenti, Num.4.7. וְהַנֶּסֶךְ & libamen, Ezec.45. 17. הַנֶּסֶךְ ad libamen, Num.15.5,7,10. ſed occ. etiam cum י Aff. & ! cop. præf. ſic, וְנִסְכִּי & fuſile meum, Iſa. 48.5. & cum ו Aff. ſic, נִסְכּוֹ libamen ejus, Num.6.17. 2 Reg.16.13. Jer.10.14..51.17. vel pro eo cum וה (He ſcil. parag. vel abundante) Aff. & ! cop. præf. וְנִסְכּוֹה & libamen ejus, Lev.23.13. ut & cum וֹ & יך ante ו & ה Aff. ut ſeq. וְנִסְכּוֹ idem, Num.15.24.. 28.7,9, 15, 24. וְנִסְכּוֹ & ut libamen ejus, Num. 28. 8. וְנִסְכָּהּ & libamen ejus, Num.28.10..29.16,22,25,34,28,38. וְנִסְכָּהּ & ſicut libamen ejus, Exod.29.41. Item in forma pl. m. occ. forma abſol. ſimpl. & cum וֹ & יך præf. ſic, נְסָכִים libamina, Jer.6.18.. 19.13.. 32.29.. 44.17,18, 19, 25. וְנִסָּכִים & libamina, Lev.23.37. וּנְסָכִים & cum libaminibus, 2 Chron.29.35. & in forma conſtr. cum ו præf. & ה Aff. ut & cum הֶם Aff. cui & ! cop. eſt præf. & cum כֶּם Aff. cui לְ eſt præf. ut ſeq. וְנִסְכֶּיהָ & libamina ejus, Num.29.31. נְסָכֶיהָ libamina eorum, ſua, Pſal.16.4. Iſa.41.29. Ezech.20.28. וְנִסְכֵיהֶם & libamina eorum, Lev. 23. 18. Num.6.15..28.14,31..29.6,11, 18,21,27,30,33,24.37. 2 Reg.16.15. 1 Chron.29.21. וּלְנִסְכֵיכֶם & libaminibus veſtris, Num.29.39. Item, 2. hinc etiam No. נְסִיךְ libamen; Pag. Bu. vel fuſio; Merc. Item, perfuſus oleo, i.e. unctus; nam ſæpe abſtractum pro concreto accipitur: occ. autem pro Subſtant. in forma conſtr. cum ם Aff. ſic, נְסִיכָם libaminis ipſorum, Deut.32.38. & in forma pl.m. נְסִיכִים principes; præfecti, toparchæ; q.d. inuncti dicti; Bu. Lex. uncti, h.e. Reges, vel Principes, &c. Cocc. prout occ. in forma pl.m. conſtr. locis ſeq. נְסִיכֵי principes, Joſ.13.21. Ezech.32. 30. Mic.5.5. In qua etiam forma pl.m. conſtr. occ. cum מו Aff. Poet. ſed defectivè poſt Tzere tantùm abſque Jod plural. ſed cum הֶם Aff. plenè cum jod plur. ſed defectivè cum chirek tantùm abſque jod medio, nominis conſtitutivo; ſic, נְסִיכֵמוֹ principes eorum, Pſ.83. 12. נְסִכֵיהֶם idem, Dan.11.8. Item, 3. indè etiam No. cum Mem heemant. מַסֵּכָה ſ.idem cum præced. fuſura; conflatile, Bu. Lex. Av. Pag. Item tegumentum, ſtragula; Bu. Lex. operimentum, pannus quo operitur lectus. Vel, juxta quoſdam, conſilium; Pag. vel juxta alios, protectio; in loco ſcil. Iſa.30.1. Eſt propriè ſubſtantivum; etſi per fuſile, vel conflatile, verti ſoleat; Merc. ut Deu. 9.12.

9.12. fecerunt sibi מַסֵּכָה conflatile: sic dictum, quòd funderetur: aut quòd fuso auro vel argento tegeretur, quum scil fiebat è lapide vel ligno: aureum autem argenteúmque fundebatur. Item interdum etiam vertitur licium; Pag.vel tela, seu pannus qui texitur & operitur: ut Jud.16.13.cum הַמַּסֶּכֶת licio: ad verbum,cum operimento. Sic & noster Interpres, Isa.25.& 30. telam reddidit; & verbum,ordiri. Alii pro liciatorio instrumento per quod fila fluunt, quod & ab aliis pecten dicitur, sumunt: sed prius rectius est; Merc. Nomen hoc מַסֵּכָה i. est fusile,Deut.27.15. פֶּסֶל & מַסֵּכָה sculptile & fusile: sed פֶּסֶל etiam generaliùs notat omnem statuam, quæ figuram habet,quacunque ex materia sit. vide Isa.40.19. & Num.33. 52. צַלְמֵי מַסֵּכוֹתָם imagines fusilium ipsorum, h.e.imagines,quæ sunt מַסֵּכוֹת fusilia; ut urbs Romæ.Sic Ex.32.4.עֵגֶל מַסֵּכָה vitulus fusus; ο μόσχος ο χωνευτὸν. Et cap.34.17. אֱלֹהֵי מַסֵּכָה deos fusiles non facies tibi, h.e. Deos qui sunt מַסֵּכָה, aut Deos fusionis. Item,2. notat & tegmen, ut Isa.25.7. הַמַּסֵּכָה הַנָּסוּכָה tegmen injectum omnibus gentibus; ex notione verbi סָכַךְ; h.e. potestas, cui se subjiciunt gentes,ut non recipiant lucem verbi Dei ex cælo; sed accipiant præcepta bestiæ, ejúsque potestatis, cui se subjiciunt. Quod ad constructionem attinet,verba tegendi & retegendi, regunt aliquando Accus. subjecti, sive rei tectæ; aliquando verò adjuncti sive tegminis. Vide Rad. וְגָלָה & כָּסָה. Et Isa. 28. 2. הַמַּסֵּכָה צָרָה & tegmen angustum est. Et Isa.30.1. וְלִנְסוֹךְ מַסֵּכָה ad ungendam unctionem, ut jam dictum in נָסַךְ ad initium Rad. vel ad superinducendum sibi tegmen; Cocc. Occurrit autem No.hoc in absol.forma simpl.& cum ו, וַ, הַ, & ל præf.ut seq. מַסֵּכָה fusio, fusile; tegumentum, Exod.32.4,8..34.17.Lev.19.4.Deut.9.13, 18. 2 Reg.17.16. Neh.9.18.Isa.30.1.Hos.13.2. Hab.2.18. וּמַסֵּכָה & fusile idolum,Deu.27 8. Jud.17.3,4..18.14.Nah.1.14. הַמַּסֵּכָה fusile, Jud.18.17,18. וְהַמַּסֵּכָה & tegmen,tegumentum, Isa.25.7..28.20. לְמַסֵּכָה fusili, Psal.106.19. Isa. 42.17. & in forma f.f.constr.est & occ.loco seq.מַסֵּכַת fusilis, Isa.30.22. sed in forma pl.f. occ.simpl.& cum ו cop.& וַ præf. ut & cum ם Aff.ut seq. מַסֵּכוֹת fusilia, fusiles imagines, 2 Chron.28.2. וּמַסֵּכוֹת & fusilia, 1 Reg.14.9. וְהַמַּסֵּכוֹת idem, 2 Chro.34.3,4. מַסֵּכוֹתָם fusilium ipsorum,Num.33 52. Item,4, hinc etiam No. in alia forma cum duplice ṣægol ante Thau, (vel ut alii volunt, in alia forma constr. ejusdem nominis præced. ut dictum suprà ex Pag.& Merc.) sic, מַסֶּכֶת f. jugum textoris, liciatorium; sic dictum quòd tegatur telâ circumvolutâ; Eu. Lex.vel cortina, ut R.D.exp.Jud.16. Pag. Liciatorium, per quod licia funduntur; Av.vel,ut alii volunt,tela,textum,vel licium ipsum, lodix; Coc.prout occ.cum ה dem. & cametz pen.ob pausam; הַמַּסֶּכֶת liciatorium, Jud.16. 13,14. Item huc etiam quidam reducunt No. מִמְסָךְ m. libamen, Isa.65.11.Eu.Lex.Alii verò referunt ad מָסַךְ: ibi vide.

Rad.91. נָסָךְ; indè No. נִיסָן m. Nisan. nomen mensis Martii,Neh.2.1. qui primus Hebræis est factus, ratione anni legalis,Exod.12.2. unde ibid.v.18. ubi in Hebræo est בָּרִאשׁוֹן in primo mense,ibi Targum בְּנִיסָן in Nisan. Priùs autem dicebatur אָבִיב, Exod.13 4. Initium habet à Novilunio Martii,cui majore ex parte respondet; Eu.Lex.Nisan primus est mensis apud Hebræos post Æquinoctium vernum, qui aliàs vocatur אָבִיב à germinatione, Av. cadebat in Æquinoctium vernum,& partim Martio, partim Aprili respondebat. Mensium nomina ferè ex peregrinis linguis sumpta sunt; quia in libris tantùm captivitatis, aut in Rabbinorum scriptis reperiuntur. Vide Eliam in Thisbite; Cev.Vide etiam suprà in Rad. יִם; Cocc.

Rad.92. נָסַע est proficisci; Pag.profectus est,recessit; Eu.Lex.Av. movit se de loco ad aliud, discessit, seu solvit è loco: profectus est dimovendo; & cum Accus. transtulit. Cogn. cum נוּס fugit de loco, & cum נָסָה elevavit alium,&c.Av. Quidam notant hoc verbum utrumque terminum complecti, à quo scil. & ad quem. Est enim se è loco uno ad alium movere, seu promovere. Sunt qui putant transitivum esse in kal, Jud.16.3. וַיִּסָּעֵם & amovit, seu transtulit eas; ut v.14. וַיִּסַּע & amovit.Et sic Isa.33.20.nemo יִסַּע amovebit: sed hæc intransitivè quoque possunt exponi; etsi duo priora in comment. fatetur R.D.transitiva esse posse,Merc.Notandum autem quòd in loco infrà cit. ad Infin.kal,Num.10. 35. Literam Nun inverse scribi, hoc modo; בְּנָסְעוֹ: & sic mox cap.11.1. in voce כְּמִתְאוֹנְנִים sicut murmurantes. Notant, priori Nun inverso, significatam fuisse benevolam Dei conversionem ad populum: altero verò,impiam populi aversionem à Deo, murmurando contra ipsum. Vide Talm.de Sabb.fol.116.1. Eu.Lex.Occurrit autem in præt.kal, 3.f.m.simpl.& cum ו cop.præf. ut & in 3.pl. simpl.sic,נָסָע profectus est, Gen. 33.17. Num.11.31..12.15.2 Reg.19.8.Isa.37.8.Jer.4.7. וְנָסַע & proficisceretur, Num.2.17..10.18,22,25. נָסָעוּ profecti sunt,Gen.37.17,Num.11.35..13.1. Deut.10.6,7. Zach. 10.2.sed in pausa, 3.pl.est cum cametz penult.sic, נָסָעוּ profecti sunt,Num.2.34..21.13, 14. cui etiam utrique formæ cum Scheva & cum cametz penult. ו conv. est præf. וְנָסְעוּ & proficiscentur, Num.10.5,6,17,21. Jer. 31.24. וְנָסָעוּ & proficiscentur,Num.9.21.& in part.ben. kal, occ. in f.& pl.m.sic,נוֹסֵעַ proficiscens, Exod.14.10. Num.10.33. נוֹסְעִים proficiscentes,Num.10.29. In Infin.kal, occ.cum ל cop. ante cametz penult. sed cum בְּ & וּ præf.ante Scheva penult.sic,וְנָסוֹעַ & proficiscendo,Gen.12.9.בְּנָסְעוֹ in proficiscendo, Num.4.5,15..10. 35. Jos.3.14. וּבְנָסְעוֹ & in proficiscendo,Num.1.51.sed occ.etiam cum בְּ præf.& ם Aff.propter quod Aff.cholem transp.in cametz chat.post præf. sic,בְּנָסָעָם in proficisci eos,Gen.11.2.Num.10.34. In Imper.kal, defectivè (pro נְסוֹעַ vel נְסָע,) absque Nun 1.Rad. sic,סוּעַ,vel סַע proficiscere tu; unde in pl.m occ. simpl. & cum ו cop præf. סְעוּ proficiscimini,Dan.2.24. וּסְעוּ & proficiscimini,Num.14.25. Deut.1.7,40. In fut.kal,3.f. m. occ simpl.& cum ל conv.præf. יִסַּע proficiscetur, Isa. 33.20. וַיִּסַּע & profectus est,Gen.12.9 .13.11..20.1..35.21.46. 1. Exod.14.19.Num.10.14.Jud.16.14.2 Reg.10.26.Isa. 37.37. cui etiam ult. ם est Aff.sic, Jud.16.3. וַיִּסָּעֵם & profectus est cum iis, scil. januis cum vecte,juxta R.D.& sic ibid.v.14. וַיִּסַּע אֶת הַיִּתֵּר & profectus est cum palo; ut idem R.D.exp. licèt possint esse transitiva; Pag. & transtulit eas, januas scil.unà cum vecte; Av.& removit eos; transitivè. Et sic Isa.33.20. Foret impersonalis locutio; non movebit quis paxillos ejus; Cocc. Et profectus est.cum iis,Bu.Conc. Item, in 1.pl fut.kal,occ. cum ל conv.præf.sic,וְנִסַּע & profecti sumus,Deut.1.19. 2.1.sed occ.etiam 1.pl. cum נ parag. cui etiam formæ

conv.eſt præf.וַנִּסְעָה proficiſcamur,Gen.33.12. וַנִּסְעָה & profecti ſumus,Ezr.8.31.& in 2.pl.m.fut.kal,eſt, תִּסְעוּ proficiſcemini, Joſ.3.3.& in 3.pl.m.fut.kal,occ.cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, יִסָּעוּ proficiſcentur,Exod 40.36,37.Num.2.31.9.17,18. יִסָּעוּ proficiſcentur, Num 2.9,16,17,24.9.22,19,20, 23. cui etiam formæ cum cametz penult. וְ cop. eſt præf. ſic, וַיִּסָּעוּ & proficiſcentur,Exod.14.15. ſed ſæpiùs occ.cum וַ conv. præf. ante Scheva penult. extra pauſam ; ſic, וַיִּסְעוּ & profecti ſunt , Gen.35.16.Exod.12.37. &c. ad 2 Reg.3. 27. in 50.circ.l. Item occ.etiam cum וַ conv. præf. ante formam alteram cum cametz penult. ſic, וַיִּסָּעוּ & profecti ſunt,Gen.35.5.Num.10.28. In Niphal, נִסַּע auferri , transferri; Bu. ablatus eſt,amotus eſt ; Av. receſſit, Pag. prout occ.3.ſ.m.præt. locis ſeq. נִסַּע fit ut proficiſcatur, transfertur,Job.4.21.Iſa.38.12. In Hiphil, הִסִּיעַ proficiſci fecit, vel juſſit, amovit,vel amoveri juſſit,tranſtulit , impulit,avexit, devexit ; Bu.Lex.Av.prout occ. in part.hiph.ſ.m. loco ſeq. מַסִּיעַ transferens,Eccl.10.9. & in fut.hiph.occ.in 2.ſ.m.& f.plenè ; ſic, תַּסִּיעַ transferes,Pſal.80.9. תַּסִּיעוּ amovebis,2 Reg.4.4. ſed in 3.ſ.m. fut.hiph pro יַסִּיעַ , impellet , &c. occ. defectivè , & quaſi contractè abſque jod hiph. & cum pathach in ult. idque ſimpl.& cum וַ conv.præf. וַיַּסַּע impellit,Pſ.78.26. וַיִּסַּע & proficiſci juſſit, amovit,tranſtulit, Exod.15.22. Job.19.10.Pſ.78.52. & in 3.pl.m.fut.hiph. יַסִּיעוּ tranſferent,&c. ſed cum וַ conv.præf. occ.defectivè cum chirek tantùm abſque jod penult.ſic, וַיִּסְעוּ & devexerunt, 1 Reg.5.17. Atque indè nomina, i. juxta quoſdam hîc refertur No. סוּעָה f.profectio,commotio,juxta R.D.Bu. Conc. & Lex.Av.Prout occ.Pſal.55.9. מְרוּחַ סוּעָה à vel præ vento profectionis,ſeu propulſionis ; Bu.Lex.Merc. i.e. à vento rapidiſſimo , cujus ſcil. impetu omnia diſpelluntur , proficiſcuntur,& tranſferuntur è loco ſuo ; Bu.Lex.à vento commotionis,i.e.turbinis ; Av. à vento rapido, pro נוֹסָעָה ; (quaſi eſſet part.ben.kal, vel No. participiale ſ.f tranſitivè ſcil.transferens,&c.) vel quaſi à סָעָה ; ſed & videtur etiam convenire צוֹעָה ; quod eſt Iſa.63.1. Coc.vide de eo in Rad. סָעָה : nam ut ab hac Rad.נָסַע , ſit, vix patitur Grammatica ; Merc. Item,2. hinc etiam juxta omnes, No. cnm Mem heemant. viz. מַסָּע m. profectio, advectio, iter; Bu.Lex.Av. amotio , tranſlatio de loco ad alium ; & non tantùm uſurpatur de hominibus proficiſcentibus, ſed etiam de lapidibus aliundè advectis;atque etiam de haſta miſſili ; Av. vel de telo miſſili; à celeri profectione ſeu tranſlatione dictum, Bu.Lex. De lapide autem dicitur , prout occ. 1 Reg.6. 7. & domus quum ædificaretur , אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע lapide integro tranſlatitio ædificabatur ; Coc. Lapide perfecto, ſeu integro, מַסָּע profectionis, i.e. quem proficiſci faciebant ex monte , ædificata eſt ; Pag. ex lapide integro , tranſlatione , i.e. tranſlato aliunde ædificabatur, &c. Av.Item, pro telo ſeu miſſili,occ. Job.41. 17.ſic, חֲנִית מַסָּע haſta miſſilis. ἀκόντιον , Coc. חֲנִית lancea, מַסָּע lapis-manu-jaculatus; Pag. ſeu miſſile telum , quod manu tranſfertur & jacitur ; Merc.R.D.ſcribit unum eſſe è generibus armorum bellicorum. R.Jonah , profectionis , ut 1 Reg.6.7. lancea proficiſci facta in manum ; Pag. i.e. manu tranſlata, non accincta, ut gladius; Merc. Alii ſumunt totum illud חֲנִית מַסָּע pro uno telo ; ut ſit lancea tranſlationis dicta, i. e. haſta miſſilis ; Merc.R.Moſeh, neque lancea profectionis, i.e. quam homo proficiſci facit de manu ſua ; Merc. adverſus ſcil.eum ; vel proficiſci faciet, i e. transferet manu ſuâ in eum. De Leviathan,i.e. ceto loquitur ; Merc. Targum,lancea, אֲבָנָא lapis ; Pag. Vel, & funda quæ projicit & ejaculatur lapidem ; Merc. aut lancea, aut haſta,aut lorica ; Av. Sed in i. eáque frequentiore ſignificatione , pro itinere ſcil. vel profectione, occ. cum לְ & לְמַסָּע præf. & cum pathach in ult.in utroque; ſic, ad profectionem,Deut.10.11. וְלִמַסָּע & ad profectionem , Num.10.2. & in forma pl.m. מַסָּעִים prout occ. in forma pl.m.conſtr.ſic, מַסָּעֵי profectiones, Num. 10.28. 33. 1. ſed occ.etiam cum לְ præf.& יו Aff. ſic, לְמַסָּעָיו itineribus ſuis, Gen.13.3. Item eadem forma pl.m.conſtr. occ. cum הֶם Aff. idque ſimpl. & cum לְ præf. ſic, מַסָּעֵיהֶם profectionibus ſuis, Exod.40.39,38.Num.33. 2.לְמַסָּעֵיהֶם idem, Exod.17.1. Num.10.6,12.33.2.

Rad.93. נָסַק eſt, עָלָה aſcendere; Pag.ſcandit,aſcendit ; Bu.Lex.ſcandit ſine ſcalis, conſcendit rupes magnas, manibus ſe ſuſtentando. Hinc per metath.& aſſumpto d, fit ſcando, aſcendo ; Av. Quidam cum נָשַׂק conferunt , quòd de ſuccenſione ignis in altum dicitur ; cum hoc generaliter ſignificet , ſcandere in altum.Item cum נָשַׂג ; quòd in aſcendendo manus ſcalis applicentur: eſt enim נָשַׂג apprehendere.Frequens eſt hoc verbum Chaldaicè in Hiphil & Hophal ; Merc. In fut. kal, 3.ſ.m. יִסַּק : unde in 1.ſing.eſt, אֶסַּק aſcendam, Pſal. 139. 8.

Rad.94. נָסַת incitavit ſuadendo,luſtigavit,laceſſivit, provocavit ; idem quod סִית. Hinc per Aphær.cito, incito,&c. Non autem occ.in kal,ſed in Hiphil, הֵסִית ſuſit,&c. ut in kal : unde in 3.pl. præt. hiph. cum הֵ Aff. Jer.38.22 הֵסִיתוּךָ incitaverunt te : & in part. hiph. ſ. m. מֵסִית incitans, vel incitat, Jer.43.3.2 Chron.32.11. & in fut.hiph.3.ſ.m. יָסִית perſuadebit, vel perſuadeat, &c.ibid. v.15. Legitur etiam 2 Reg.18.32. Iſa.36.18. & 2 Chron.32.16. Av. qui ſolus hanc ſtatuit Radicem ob has voces quas reliqui referunt ad hiphil ex סוּת ; ubi eas etiam vide.

Rad.95. נָעַל in Bu.Conc.duo ſignif. i. eſt, claudere ſerâ, inquit R.D. ſeu peſſulo ; i.e. ſerare, obſerare ; Pag. Bu. peſſulum obdidit , Bu.Lex. obſeravit oſtium peſſulo, ſeu clauſit obice admoto: & propriè uſurpatur de janua repagulo ſeu peſſulo munienda; item de calceis qui olim parabantur , ut induentes fibulâ quadam clauderent eos; Av.Proinde quidam cum עָלָה conferunt , quaſi ſit, facere aſcendere , i.e. ſupernè obſerare ; vel obſtringere loro vel compede. Unde & calceus נַעַל dictus, quòd loro conſtringatur, &c. Merc. נָעַל eſt, oppeſſulare ; Coc.prout occurrit in præt.kal,3.ſ.m.cum וַ cop. præf. idque extra pauſam cum pathach , ſed in pauſa cum cametz in ult.ſic, וָנָעַל obſeravit, peſſulo clauſit, 2 Sam.13.18. וָנָעַל & peſſulo obſeravit, Jud. 3. 23. & in part.pahul kal, ſ.m.eſt, נָעוּל clauſus,Cant.4.12. unde à ſ. f. נְעוּלָה clauſa occ. in forma pl. f. cum kibbutz pro ſchurek penult.ſic, נְעֻלוֹת clauſæ,Jud.3.24. & in Imper. kal,ſ.m.occ. cum יִ cop.præf. וְנָעוֹל & peſſulo claude, 2 Sam.13 16.Atque indè ex Rad.in hac ſignif.eſt No.cum Mem heemant. מַנְעוּל ſera ; obſeratio,peſſulus quo aliquid obſtringitur ; Av. prout occ. in ſing. cum הַ dem. præf ſic, הַמַּנְעוּל peſſulus,ſera,Cant.5.5. & in forma pl. m. מַנְעוּלִים , & in conſtr. מַנְעוּלֵי peſſuli, ſeræ,&c.Sed occ.

occ.pl.m.conſtr. cum kibburz pro ſchurek penult. ante יו Aff.ſimpl.& cum ו cop.præf.וּמַנְעָלָיו ſeras ejus,Neh. 3.3,13,14,15. & ומִנְעָלָיו & ſeras ejus,Neh.3.6. Deindè, ii.ſignif.2. hujus Rad.eſt in nomine נַעַל m. calceus,calceamentum: item compes,Pag.Bu.calceamentum,quod ſupernè corrigiâ,tanquam peſſulo obfirmatur; Av. ut Deut.25.9,10. cui חֲלוּץ הַנָּעַל exutus eſt calceus.Confer Ruth.4.7,8. qui cedebat hæreditate, cum onere excitandi ſeminis, is calceum ſuum alteri tradebat,ſignificans ſe alteri locum ſuum cedere. Item Pſal.60. in Edom projicio calceum meum, h.e. ibi domi ſum: vel ס domo projicio, i.e. jubeo Edomitas auferre calceum meum, h.e. præſtent mihi viliſſima miniſteria; Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. & cum ה dem. præf. ſcil. ante cametz pro pathach penult. ob pauſam, הַנַּעַל calceus,Gen.14.23. הַנָּעַל calceus,Deut.25.10. ſed occ. etiam cum י & ה Aff. cui ult.etiam ו cop. eſt præf. ut & cum ו Aff. cui יִךְ eſt præf.ut ſeq. נַעֲלַי calceum meum,Pſal.60.10.108.10. נַעֲלֶךָ calceum tuum,Joſ.5.15. וְנַעֲלֶךָ & calceus tuus, Deut.29.5. Iſa.20.2. נַעֲלוֹ calceum ejus,ſuum, Deut.25.9. Ruth.4.7,8. וּבְנַעֲלוֹ & in calceamento ſuo, 1 Reg.2.5. & in forma duali,occ.cum cametz pro pathach penult.ob pauſam, נַעֲלָיִם par calceorum, Am.2.6.8.6. & in forma pl.m. occ. cum בַּ pro בְּה dem.præf.בַּנְּעָלִים cum iſtis calceis,Cant.7.2. Iſ.11. 15. Item in forma pl.m.conſtr.occ.cum ו præf.& נִי Aff. ut & cum ה Aff. cui & וּ eſt præf. & cum כֶם Aff. & וְ cop.præf.ſed cum י Aff. ſimpl. ut ſeq. וּנְעָלֵינוּ & calcei noſtri, Joſ.9.13. נְעָלֶיךָ calcei tui,Exod.3.5. וּנְעָלֶיךָ & calceos tuos,Ezech.24.17. נַעֲלֵיכֶם calcei veſtri,Exod.12.11. וְנַעֲלֵיכֶם & calcei veſtri, Ezec.24.23. נְעָלָיו calceorum ejus, Iſa.5.27. Item, occ. etiam in forma pl.f. cum ו cop.præf. וּנְעָלוֹת & calcei, Joſ.9.5.Atque hinc eſt No. cum Mem heemant. מִנְעָל m.idem, calceus, calceamentum, calcearium, Av.prout occ.cum ה pro ה Aff. מִנְעָלֶךָ calceamentum tuum, Deut.33.25. Atque indè etiam verbum in kal, נָעַל calceavit, vel clauſit calceos,&c.unde in fut.kal, à 3.ſ. יִנְעַל calceabit,occ.in 1. ſing. fut.kal cum ו conv.præf.& ה Aff. ſic, וְאֶנְעָלֵךְ calceavi te,Ezech.16.10. Item,hinc etiam in hiphil,הִנְעִיל idem cum kal, induit calceos,&c.Av. Unde in fut. hiph.à 3.ſ.m. יַנְעִיל calceabit,&c. occ.in 3.pl.m.fut. hiph. cum וְ conv.præf. & ם Aff. ſed defectivè cum chirek tantùm abſque jod penult.nota hiph.ſic,וַיַּנְעִלוּם & calcearunt eos, 2 Chron.28.15.

Rad.96. נָעַם eſt יָפָה, inquit R.D. i.e.pulchreſcere, pulchrum eſſe, vel fieri; Pag. ſeu jucundum,gratum,acceptum eſſe,vel,ſuave,delectabile eſſe.Quidam cum מָנַע tranſpoſito, conferunt, quod eſt prohibere: quòd contrarium illi ſignificet; Merc. amænus fuit; jucundus ſeu ſuavis fuit; Av.Bu.Lex. Hinc, per metath. Græcè ἁμάω, i.e. viretum amænum, & Lat. amænus,amænitas; Av. prout occ.in 3.ſ.f. præt.kal, & in 2.ſ.m. cum pathach,ſed in pauſa cum cametz penult. ut & in 2.ſ.f. & in 3.pl. ſimpl. ſic, נָעַמָה amæna eſſet, Gen. 49.15. נָעַמְתָּ jucundus fuiſti, 2 Sam.1.26. נָעַמְתְּ jucundior es? Ezech.32.19.נָעַמְתְּ quàm jucunda es? Cant.7.6. נָעֲמוּ jucunda ſunt, Pſal.141.6. In fut.kal, 3.ſ.m.eſt, יִנְעַם amænus,a,erit, Prov.2.10..9.17..24.25. Atque indè nomina,i.No. נָעִים m.ſuavis, gratus, &c. Av.Coc. jucundus, amænus,Pſal.81.3.Item ſubſtantivè amænum,jucundum, jucunditas; Prov.22.18. Bu.Lex. Occurrit autem in forma abſol.ſimpl.& cum ו cop.præf. נְעִים amænus,jucundus, Pſal.81.3..133.1..135.3.. 147.1. Prov.22. 18.Cant.1.16. וְנָעִים & jucunda, Prov.24.4.ſed occ. etiam in forma ſ.m.conſtr.cum ו cop. præf. ante Scheva penult.ſic, וְנָעִים & jucundus,2 Sam.23.1. & in pl.m. נְעִימִים jucundi, vel jucunda; ſumitur enim vel adjectivè pro amænis; vel ſubſtantivè, pro amænitatibus, &c.Occ.autem cum יְ, יָ, הַ & בַּ pro בָּה præf.ut ſeq. הַנְּעִימִים jucunda,Prov.23.8. וְהַנְּעִימִים & jucundiſſimi, 2 Sam.1.23. בַּנְּעִימִים in jucundis, Job.36.11. Pſal. 16.6. ſed occ. etiam in forma pl.f.ſed ſubſtantivè, amænitates, jucunditates, ſuavitates; Av. prout occ. cum chirek tantùm abſque jod penult. ſic, נְעִמוֹת amænitates, Pſal.16.11. Item,hinc etiam 2. No. Subſtant. נוֹעַם ſuavitas,&c. prout.occ.ſimpl.& cum בְּ præf. נוֹעַם amænitas, jucunditas,Pſal.90.17. Prov.3.17.. 15.26.. 16.24. Zach.11.7,10. בְּנוֹעַם amænitatem,Pſal.27.4. Item, 3. hinc etiam No.in forma pl.m. jucunditates, amænitates; quaſi à ſing. נַעֲמָן; Av.Pag. vel amæna, amæni fructus vel flores; Bu.Lex.viz. נַעֲמָנִים amænitates,Iſa.17.10. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. in forma pl.m. מַנְעַמִּים amænitates, ſuavitates; Av. res amænæ vel jucundæ,voluptates, i.e. cibi delicati, ſeu deliciæ, cupediæ; Pag.Bu.Merc.prout occ.in forma pl.m.conſtr. cum בְּ præf.& הֶם Aff. ſic,בְּמַנְעַמֵּיהֶם deliciis, rebus jucundis ipſorum, Pſal.141.4.

Rad.97. נָעַץ; indè geminato Tzade, נְעַצְעֵץ m. quod eſt genus arboris vilis, inquit R.D. Sed R. Sahad. dicit quòd eſt ſpina alba acuta; Pag. vepretum, virgultum, Bu.Lex. rubus ſpinoſus, frutetum, ſpinetum. Radix inuſitata eſt נָעַץ. Cogn.cum עָץ, i.e. arbor, lignum; q.d. lignetum, h.e. vepretum,vel fruticetum; alii pro rubo ſpinoſo accipiunt. Elias à Chaldæo נָעַץ, quod eſt infigere, deducit: quòd ſpinæ acutæ carni hominis infigantur; Merc. Virgultum; à עָץ. An vepretum à נָעַץ defigere? Cocc. Ab.Ezra pro arbore infructuoſa ſumit; Pag. prout occ.in forma ſ.& pl. m. cum ה dem. præf.utrique ſic, הַנְּעַצְעֵץ virgulto,Iſa.55.13. הַנְּעַצְעֻצִים virgultis,Iſa.7.19.

Rad.98. נָעַר eſt, excutere, quatere; Pag.Bu.Cocc, &c. Sed de hac verbali ſignificatione, & quam plerique radicalem faciunt, vide infrà, ut & pro rugire,&c. poſt nomen ſequens; nam,hæc Rad. in Bu. Conc. tria habet ſignificata: i. eſt in nomine נַעַר m. puer,puerulus, infans; dictus quaſi נִנְעָר i. e. excuſſus ex utero materno. Latè deinceps uſurpatur: infans recens natus, Jud.13.7. trimeſtris, Exod.2.6. adoleſcens,Gen.34. 19. puer miniſtrans ſive famulus, Gen.37.2. & 41.12. Exod.33.11. puer ratione judicii, Jer.1.6. ratione animi, 2 Chron.13.7. quomodo etiam Principes pueri appellantur, Iſa.3.4. Item agnellus,pecus tenellum,Zac. 11.16. Bu.Lex. Quiſquis proindè eſt parvus in annis vocatur נַעַר puer; Pag.quaſi excuſſus. Sic puerum aut juvenem apellant, eâ ſcilicet ætate, quâ è molliore parentum cura excutitur, ad miniſterium aliquod & opus faciendum, donec ad eam ætatem pervenerit, quâ ſit ſui juris. Unde & miniſtri hoc nomine:. quòd ea ætas, ad functiones quotidianas & miniſteria habilis, adhiberi ſolet; etſi latiùs per Catachreſin, ut quibuſdam placet, junior, rudior & ineptior hoc nomine intelligatur, qui Græcè νήπιος, & Latinis, infans: unde pro re-

rum aut ſandi imperito paſſim ſumitur, ut Jer. 1. & Eccl. 10. væ tibi terra, &c. ut ad ſenſum ſeu intellectum, non ad ætatem Metaphoricè referatur, ſicut & Paulus ſumpſit 1 ad Cor. 14. Nè ſitis pueri ſenſibus, &c. In univerſum hoc nomen ſeni & jam provecto opponitur, & totam ætatem adhuc teneram complectitur, h.e. infantiam, pueritiam, adoleſcentiam & juventutem: ut ex locis Scripturæ videre licet. עֶלֶם eſt propriè puer & adoleſcens; בָּחוּר juvenis. Nomen etiam pueri Latinè duas ætates complectitur, & pro famulo quoque ponitur. Ego נַעַר puerum Hebraicè dici puto, qui ſit excuſſus, habilis ſeu agilis, vegetus & vivax atque alacer; non ſicut ætate jam provecti, qui tardiores ſunt, & inhabiles, ac graves. Sunt qui נַעַר definiant uſque ad annum vigeſimum: quanquam pro Miniſtro, ætatis ratio non habetur, licèt junior ferè ſeniori miniſtrare ſoleat. Locus verò Gen. 43.8. ubi agitur de Binjamin, ætatem illam ſuperat. Transfertur & ad muta animantia, Zac. 11. ubi pro eo quod vulgatus Interpres legit diſperſum, Hebræi legunt puerum, i.e. tenellum adhuc pecus. Poteſt & נַעַר Hebraicè dictus eſſe, qui excuſſus ſit à cura, quod ſecurè vivat & in diem. Utilium tardus proviſor iram colligit, ac ponit temerè & mutatur in horas; inquit Horatius in arte Poetica, etſi de diverſis ætatibus hæc dicat; Merc. Cev. נַעַר puer dicitur de prima ætate uſque ad virilem; quâ ſcil. creſcit & quaſi in proceritatem ſe excutit. Pſal. 119.9. qua re וְזַכֵּה נַעַר faciet puer ut purum & ſimplex ſit iter ſuum? νήπιος imperitus, rudis; is per obſervationem verbi Dei fit ſapiens. Sic Pro. 1.4. Mat. 11.25. & Iſa. 65.20. הַנַּעַר puer centum annos natus morietur. Nemo morietur puer qui non poſſit habere noritiam ſenis centum annorum: nam in regno cælorum & parvi cognoſcunt Jehovam; Jer. 33.34. Item locus Hoſ. 11.1. Notandus, כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל quum puer eſſet Iſrael, dilexi eum, & ex Ægypto vocavi filium meum. Duplex tempus eſt, ut & duplex ſtatus Iſraelis. Ante adventum filii Dei fuerunt pueri, Gal. 4.1. Quando is apparuit & cognitus eſt, gloriâ & honore coronatus, facti ſunt filii. Hoſ. 1.10. vel 2.1. Gal. 4.4, 5. pueri fuerunt, non tantùm quia minorem cognitionem habuerunt, ſed etiam, imò potiùs propterea, quia etiam fideles, propter pleroſque alios puerorum inſtar animum inſtabilem gerentes, ſerviliter habiti ſunt, neque hæreditatis gentium compotes facti ſunt; quæ filiis deſtinata erat; Cocc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. ſimpl. cum duplice pathach, ſed in pauſa cum cametz penult. locis ſeq. נַעַר vel נָעַר puer, Gen. 37.2..41.12. Exod. 2.6..33.11. Jud. 8.14, 20..17.7. 1 Sam. 1.24..2.13, 15, 18..17.33, 42..20.38..25.14..30.13, 17. 2 Sam. 9.9.. 16.1..17.18.1 Reg. 3.7..11.17 2 Reg. 5.14, 20..8.4.1 Chr. 12.28..22.5..29.3. 2 Chron. 13.7..34.3. Pſal. 37.25..119. 9. Prov. 7.7..20.11..22.15. Eccl. 10.16. Jer. 1.6, 7..51. 22. Lam. 2.21. Hoſ. 11.1. & cum ו cop. præf. ante duplex pathach; ſic, וְנַעַר & puer, Deut. 28.50. 1 Sam. 20.35. Prov. 29.15. Iſa. 10.19..11.6. ſed ſæpiùs cum ה dem. præf. ante utramque formam; ſic, הַנַּעַר vel הַנָּעַר puer, pueri, pueròm, &c. Gen. 18.7..21.12. 17.18, 19, 20.. 22.12. &c. Iſa. 3.5..7.16..8.5..65.21. Zach. 2.8.. 11.16. &c. in 70. circ. l. Item cum וַיְ & וְהַ præf. ſic, וְהַנַּעַר & puer, Gen. 22.5..44.30, 33, 34. 1 Sam. 1.24..2.11, 26.. 3.1.. 20.36, 39. 1 Reg. 14.17. בַּנַּעַר cum puero, 2 Sam. 18.12. Sed occ. etiam cum כַ, לְ præf. priori formæ, ſed cum לַ præf. utrique; ut & cum וְלַ & מִ præf. priori formæ cum pathach; ut ſeq. כַּנַּעַר ſicut puer, 2 Sam. 18.32. לְנַעַר puero, Prov. 1.4. לַנַּעַר vel לָנַעַר puero, Jud. 13. 8. 1 Sam. 3.8..4.21..9.26..20.21. 2 Sam. 18.5, 29, 32. 1 Reg. 14.3. Prov. 22.6. וְלַנַּעַר & puero, Jud. 19.19. מִנַּעַר a puero, Gen. 19.4. Joſ. 6.21. Eſth. 3.13. Prov. 23.13. Item ſemel cum הַ Aff. eſt, נַעֲרָךְ puer tuus, Jud. 7.10. ſed ſæpiùs cum וֹ Aff. ſimpl. & cum וְ & לְ præf. נַעֲרוֹ puer ejus, puerum ſuum, &c. Jud. 7.11..9.54. 1 Sam. 9.22.. 10.14. 2 Sam. 13.17. 1 Reg. 18.43..19.3. 2 Reg. 4.12, 28.. 6.15. Neh. 6.5. וְנַעֲרוֹ & puer ejus, Jud. 19.3, 9. Neh. 4. 16. לְנַעֲרוֹ puero ſuo, Ruth. 2.5. Jud. 19.13. 1 Sam. 9.5, 7, 10..20.36. 2 Reg. 4.38. ut & cum הַ Aff. eſt, נַעֲרָהּ puero ſuo, 2 Reg. 4.24. In forma pl.m. occ. ſimpl. & cum וֹ cop. & הַ dem. præf. ut ſeq. נְעָרִים pueri, 1 Sam. 25.5. 2 Sam. 18.15. 2 Reg. 5.22. Job. 29.8. Pſ. 148.12. Iſa. 3.4.. 13.18..20.4..40.30. וְנְעָרִים & pueri, 2 Reg. 2.23. Lam. 5.13. הַנְּעָרִים pueri, Gen. 14.24..25.27..48.16. Joſ. 6. 23. Rut. 2.9, 21. 1 Sam. 2.17..9.3..16.11..21.3, 5, 6..25.8. 2 Sam. 2.14..4.12..13.32..16.2. 2 Reg. 4.22. Job. 1.15, 17, 19. cui etiam formæ pl.m. מֵ, בְ & לְ ſunt præf. ut ſeq. מֵהַנְּעָרִים ex pueris, 1 Sam. 16.18..25.14..26.22. 2 Sam. 1.15.. 2.21. וּבַנְּעָרִים & in pueros, Job. 1.16. לַנְּעָרִים pueris, 1 Sam. 25.5, 27. Job. 24.5. Item in forma pl.m. conſtr. occ. ſimpl. & cum בְ & מִ præf. נַעֲרֵי pueri, Exod 24.5. 1 Sam. 25.9, 12, 25. 2 Sam. 13.29. 1 Reg. 20.15, 17, 19. 2 Reg. 19.6. Eſth. 2.2..6, 3, 5. Iſa. 37.6. בְּנַעֲרֵי per pueros, 1 Reg. 20.14. מִנַּעֲרֵי è pueris, 2 Sam. 20.11. Item cum ־ַ, vel in pauſa, ־ָ Aff. cui etiam priori, וֹ & וֵ ſunt præf. ut ſeq. נַעֲרֵי pueri mei, Neh. 4.13.. 5.16. נְעָרַי pueri mei, Job. 29.5. וּנְעָרַי & pueri mei, Neh. 4.17..5.10. וּמִנַּעֲרֵי & è pueris meis, Neh. 13.19. & cum בְּ præf. & נוּ Aff. eſt, בְּנַעֲרֵינוּ cum pueris noſtris, Exod. 10.9. & cum הָ & יו ־ָ Aff. eſt, נַעֲרֶיךָ pueri tui, 1 Sam. 25.8. נַעֲרָיו pueris ſuis, pueros ſuos, Gen. 22.3, 5, 19. Num. 22.22. Ruth. 2.15. 2 Sam. 13.28. 2 Reg. 5.23. ſicut etiam cum הָ Aff. occ. cum בְ & לְ præf. & cum הֶם Aff. ſimpl. ſic, בְּנַעֲרֶיהָ cum pueris ſuis, Num. 30.4, 17. לְנַעֲרֶיהָ pueris ſuis, 1 Sam. 25.19. נַעֲרֵיהֶם pueri ipſorum, Neh. 5.15. Atque indè, i. in forma fæm. eſt, נַעֲרָה puella, tam ætate quàm miniſterio; ut juvencula, adoleſcentula, pediſſequa, miniſtra: quod nomen Deut. 22. 19. ſic ſcribitur, הַנַּעֲרָה puellæ; aliàs ſemper in libris Moſe ſcribitur defectivè abſque He in fine; ſic, הַנַּעַר puella, ut Gen. 24.14. de quo vide Talmud. Kethub. fol. 44.2. Bu. Lex. Notant autem eſſe viginti duo ſic defectivè ſcripta; Merc. ſed juxta Maſorethas legenda ſunt plenè cum He in fine; Pag. Porrò, No. hoc נַעֲרָה ætatis nomen eſt, puellam, juvenculam, adoleſcentulam ſignificans; quæ fieri poteſt ut virgo non ſit; ſicut & בְּתוּלָה virgo eſſe poteſt, quæ non ſit נַעֲרָה. Hebræi notant Ruth appellari נַעֲרָה jam quadragenariam: quod tamen ex Scriptura incertum eſt, ac ſanè vix crediderim; nam diu, quantum veriſimile eſt, cum priori marito non manſerat. Sic & R. Sal. ad 1 Chron. 22. ſcribit Joſiuæ natum annos 42. puerum vocatum eſſe in Lege; Merc. Occurrit autem hoc No. ſimpl. & cum ו cop. præf. plenè; ſic, נַעֲרָה puella, Deut. 22.23, 28. Ruth. 2.6. 1 Reg. 1.2, 3..5.2. Eſth. 2.3, 12. וּנְעָרָה & puellæ, Eſth. 2. 12. ſed cum הַ dem. præf. vel plenè, vel defectivè abſque He in fine, locis ſeq. הַנַּעֲרָה puella, Gen. 24.14, 28, 58.. 34.3, 12..Deut. 22.15, 16, 19, 21, 24, 25, 27, 29. Jud. 19.3,

4,5,6,8,9..21.12. Ruth.2.5..4.12. 2 Reg.5.4 Eſth.2.9, 13. Am.2.7. ut & cum יְהֹוָה, לְ & לִ, vel plenè, vel defectivè; ut ſeq. וְהַנַּעֲרָה & puella,Gen.24.16. 1 Reg.1.4. Eſth.2.4,7. לַנַּעֲרָה puellæ,Gen.24.57. Deut.22. 20,26. וְלַנַּעֲרָה & puellæ,Deut.22.26. In forma pl. f.abſol. eſt, נְעָרוֹת puellæ,1 Sam.9.11.Eſt.2.2,8. cui etiam הַ dem. eſt præf.ſic, הַנְּעָרוֹת puellæ,Eſth.2.9. & in forma pl.f. conſtr.occ.ſimpl.& cum בְּ præf. נַעֲרוֹת puellæ,Eſth.4.4. בְּנַעֲרוֹת cum puellis,Ruth.2.23. Item cum ־ ob pauſam, occ.ſimpl.ſed cum ־ , extra pauſam , cum ֫ cop. præf. נַעֲרוֹתַי puellæ meæ, Ruth.2.8. וְנַעֲרוֹתַי & puellæ meæ, Eſt.4.16. & cum לְ præf.& יָךְ Aff. eſt, לְנַעֲרוֹתֶיהָ puellis tuis, Job.40.29.Prov.27.27. ſed occ.etiam cum יָהּ & יָהּ־ , cui ult.etiam וְ & לְ ſunt præf. ſic, נַעֲרוֹתֶיהָ puellis ejus,Ruth.2.22..3.2. נַעֲרוֹתֶיהָ puellæ ejus,puellas ſuas,1 Sam.28.42. Eſth.2.9. Prov.9.3. וְנַעֲרוֹתֶיהָ & puellæ ejus, Gen.24.61.Exod.2.5. לְנַעֲרוֹתֶיהָ puellis ſuis,Prov.31.15. Atque indè,2. eſt No. נוֹעַר m. pueritia, infantia, juventus, adoleſcentia; Pag.Bu.Merc.&c.prout occ.cum בְּ & מִ præf. ſic, בְּנוֹעַר in pueritia, Job.36.14. מִנּוֹעַר à pueritia, Job.33.25.Pſal.88.16. Prov.29.20.Item,3.hinc etiam eſt No.in forma pl.m. נְעוּרִים pueritia, adoleſcentia; Pag.Bu. juventus, omnes dies juventutis; Av. q.d.pueritiæ,juventutes. Legitur enim tantùm pluraliter, Pag.Av. ut & alia ætatum nomina; q.d. dies hujus aut illius ætatis; Merc.prout occ.ſimpl.& cum הַ dem.præf.ſic, הַנְּעוּרִים adoleſcentia, juventus, Iſa.54. 6.הַנְּעוּרִים pueritiæ,Pſ.127.4. Et in forma pl.m.conſtr. נְעוּרֵי idem; prout occ.cum ־ , vel in pauſa, ׀ Aff. ſidque vel poſt ſchurek, vel pro eo kibbutz penult. cui utrique formæ מִ eſt etiam præf. ut ſeq. נַעֲרֵי & נְעָרַי vel, נְעוּרַי adoleſcentiæ meæ, Job.13.26. Pſal.25.7. Jer. 3.4..31.19. מִנַּעֲרֵי & מִנְּעוּרַי vel מִנַּעֲרַי à pueritia,vel adoleſcentia mea, 1 Sam.12.2.1 Reg.18.12. Job.31.18. Pſal.71.5,17..129.1,2. Ezech.4.14.Zac.13.5. Item cum מִ præf.& נוּ Aff. eſt, מִנְּעוּרֵינוּ ab adoleſcentia noſtra, Gen.46.34. Jer.3.24,25. & cum הָ Aff.occ. ſimpl.& cum מִ præf. נְעוּרַיִךְ adoleſcentiæ tuæ,Prov.5.18. Mal 2.14, 15.מִנַּעֲרֵיךְ ab adoleſcentia tua,2 Sam.19.8. ut & cum יִךְ ־ , vel in pauſa יָךְ ׀ ; ſic, נְעוּרַיִךְ vel נְעוּרָיִךְ adoleſcentiæ tuæ, Jer. 2. 2. Ezech. 16.22,43,60.. 23. 21. cui etiam utrique formæ מִ eſt præf.ſic,מִנַּעֲרַיִךְ vel נְעוּרַיִךְ ab adoleſcentia tua, Iſa.47.12,15. Jer.22.21. & ſemel cum יְכִי Aff. poet. fæm. pro יִךְ ־ ſic, נְעוּרָיְכִי adoleſcentia tua, Pſal.103.5. Item cum יו ־ Aff.occ. cum בְּ & מִ præf. idque vel cum kibbutz , vel cum Schurek penult.ſic, בִּנְעוּרָיו in pueritia ſua, Lam.3.27. מִנַּעֲרָיו vel מִנְּעוּרָיו à pueritia ſua, Gen.8.21.1 Sam.17.33. Jer.48. 11. & cum הָ Aff.occ.ſimpl.& cum בְּ & כְּ præf.נְעוּרֶיהָ pueritiæ, adoleſcentiæ ſuæ,Prov.2.17.Ezech.23.19,Hoſ. 2.17. Joel.1.8. בִּנְעוּרֶיהָ in pueritia ejus, Ezech. 23 8. כִּנְעוּרֶיהָ juxta adoleſcentiam ſuam , Lev.22.13. ut & cum הֶם & הֵן Aff.occ.cum בְּ præf. ſic, בִּנְעוּרֵיהֶם in pueritia ſua, Pſal.144.12. בִּנְעוּרֶיהָן in pueritia ſua,Ezech.23.3. & in forma pl.f. נְעוּרוֹת idem cum maſc. prout occ. cum מִ præf. & יהֶם ־ Aff. idque cum kibbutz pro ſchurek; ſic, מִנַּעֲרוֹתֵיהֶם à pueritia ſua, Jer.32. 30.Deindè,ii.ſignif.2.hujus Rad. נָעַר eſt rugire, Bu.Conc. Pag. rudit; aſinorum enim proprium verbum eſſe videtur: unde חֲמוֹר נוֹעַר eſt aſinus rudens, apud Rabbinos: Metaphoricè autem tribuitur catulis Leonum,qui ob imperfectum rugitum, quaſi rudere dicuntur; Bu. Lex.ſim. Cocc. prout occ. in 3. pl. præt. kal, loco ſeq. נָעֲרוּ rugiunt, Jer.51.38. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. נָעַר in Bu.Conc.eſt, excutere; Pag.Bu. excuſſit, exturbavit vehementer, in præceps dejecit; item, excuſſus eſt, præcipitatus eſt; quemadmodum gremium excutitur, ut in præceps ruant contenta in eo; Av. prout occ.in 1.ſing. præt.kal,& in part.ben.kal, ſimpl.& cum ׳ cop.præf. ut & in part. pahul kal, ſ.m. ſimpl. ſic, נָעֲרִי excuſſi,Neh.5.13. נוֹעֵר excutiens, Iſa. 33. 15. וְנוֹעֵר & excutiens,Iſa.33.9. נָעוֹר excuſſus,Neh.5.12. In Niphal, juxta R.D.occ.in 3.ſ.m.præt. cum tzere & cholem (licèt alii reducant id potiùs ad Rad. עור; ubi vide, Merc.) loco ſeq. נָעוֹר excuſſus eſt,Zach.2.17. ſed occ. etiam in Niphal, viz. formâ perfectorum, נֶעָר excuſſus eſt præcipitanter; Av.prout occ.in 1.ſing.præt.niph. ſic, נֶעֱרַתִּי excuſſus ſum,Pſal.109.23.& in fut.niph.à 3.ſ.m. יִנָּעֵר excutietur, &c. occ.in 1.ſing. & 3.pl.m.cum ׳ cop. præf. utrique,ſic, וְאִנָּעֵר & excutiar, Jud.16.20. וְיִנָּעֲרוּ & excutientur, Job.38.13. In piel, נָעַר idem cum kal, excuſſit, præcipitavit; Pag. Bu.Av. prout occ. in 3.ſ.m. præt.piel cum ׳ cop.præf.& in 3.ſ.m. fut.Piel, ſimpl. & cum ־ conv.præf.ſic, וְנָעַר & excuſſit, Pſ.136.15. יְנַעֵר excutiat, Neh.5.13. וַיְנַעֵר & excuſſit, Exod. 14. 27. In Hithpael, הִתְנָעֵר, vel הִתְנַעֵר excuſſit ſe; Bu. Av. prout occ. in Imper.hithp.à ſ.m. הִתְנַעֲרִי in ſ.f. הִתְנַעֲרִי excute te,Iſa.52.2. Atque indè ex Rad.in hac ſignif.eſt No. נְעוֹרֶת f.ſtupa, vel ſtuppa; Pag.Bu. nam R.D. dicit eſſe illud, quod excutitur à lino; Av. & quidem ſic ſtupa videtur dici, quòd ſit ex lino excuſſa; Bu.Lex.prout occ. cum הַ & לְ præf.ſic,לַנְּעוֹרֶת ſtupa excuſſa,Jud. 16.9. לַנְּעוֹרֶת in ſtupam,Iſa.1.31. De verbo autem hoc in hac excutiendi ſignif.& de nomine ab eo in hac ſignif. juxta pleroſque derivato,viz. נַעַר puer, &c. notandus locus, 1 Sam.1.24. וְהַנַּעַר נָעַר & puer diſcutiebat; i.e. diſcernebat inter bonum & malum; ſicut ſcil.excutiens aut cribrans,excutit, & diſcernit vitioſa & mala à bonis; Pag. Non quòd נָעַר ſit verbum; id enim puncta non patiuntur. Itaque Kimchi exp, חָרִיף i.e.acutus,ingenioſus, perſpicax. Sed id acutius eſt. Præſtat ſimplicitatem vocum retinere; q.d. & puer, erat ſcil. adhuc juvenis, ſeu parvulus, tenellus; Merc. prout etiam R. D.in comment.exp.& puer,puer; i. e. adhuc illo exiſtente puero parvo & tenero. Non enim exſpectavit ut eſſet robuſtus; ſed mox illo ablactato venit,&c. i.e. poſt viginti quatuor menſes quibus perficitur lactatio. Alii autem exp.ut dictum, & puer diſcernebat: ſicut ſcil. qui excutit linum diſcernit mala,ſeu fæcem à lino; utputa ſtuppam,&c.Pag.Item illud,Zach.2.17. נָעַר, quod à quibuſdam hìc refertur; videtur poni pro נַעַר: & referrem ad עור pro נָעַר; Cocc. [נָפַח non eſt Radix per ſe, quum ſit nomen ex Rad. נוּף: ibi quære; Merc.]

Rad.99. נָפַח eſt, ſufflare; Pag. exufflare, flare,ſpirare; & interdum efflare,exſpirare. Convenit cum verbo פּוּחַ; Merc. ſpiravit, flavit, perflavit,&c.Bu.Lex. Inflavit, anhelavit; anhelus fuit, halitum emiſit, exhalavit,&c. & propriè dicitur de flatu ſeu halitu qui ore egreditur inſtar vaporis ſeu fumi parvi. Cogn. cum יָפַח efflavit verba, protulit verba flatu quodam; & cum פּוּחַ reſpiravit, perflavit, quod de aura diei dicitur. Hinc per Metath. נוּשׁ, נוּחַ, נוּחַ, i.e. flo,efflo,ſuf-

flo,&c. Av. Significat diffiare,&c. ut Merc. Bu. Cone. prout occ. in præt. kal, 3. l. f. simpl. & in 1. sing. cum ו conv. præf. fic, וַיִּפַּח efflat, Jer. 15. 9. וְנָפַחְתִּי & sufflabo, Ezec. 22. 21. Hag. 1. 9. in part. ben. kal, s. m. est, נוֹפֵחַ sufflans, Isa. 54. 17. ut & in part. pahul kal, s. m. est, נָפוּחַ sufflatum, Job. 41. 12. Jer. 1. 13. & in Infin. kal, plenè essetנָפוֹחַ sufflare: sed cum ל præf. occ. in forma cum duplice pathach ante Thau, compensativum scil. 1. Rad. Nun abjecti; sic, לָפַחַת ad sufflandum, Ezec. 22. 20. sic & in Imper. kal, s. m. esset plenè נְפוֹחַ vel נְפַח, sed abjecta 1. Rad. Nun, est פַּח effla: unde in s. f. cum ו cop. præf. (instar גְּשִׁי accedi, à נָגַשׁ Pag.) sic est, וּפַחִי, & perflato, Ezech. 37. 9. & in fut. kal, 3. s. m. occ. cum ו conv. præf. fic, וַיִּפַּח & sufflavit, Gen. 2. 7. In pual, נָפַח sufflatus est: unde in part. Pual, s. m. est, נָפֻחַ sufflatus, Job. 2. 26. In hiphil, הִפִּיחַ spirare fecit, anhelantem reddidit, difflavit, Bu. fecit sufflare; Av. prout occ. in 1. s. præt. hiph. cum cametz pro pathach penult. ob pausam, simpl. & in 2. pl. m. cum ו conv. præf. fic, וְהִפַּחְתִּי efflare feci, Job. 31. 39. & וְהִפַּחְתֶּם & flatu dejicitis, Mal. 1. 13. Atque indè nomina, i. No. מַפָּח m. exspiratio; Pag. Bu. sufflatio; flatus, suspirium, sufflatus; Av. q. d. efflatio; vel ut quidam volunt, suspirium animæ; sed plus est. Qui tristatur, cujus velut efflat anima, imò & ferè efflatur. &ic suprà, Jer. 15. ad initium Rad. Merc. Cev. prout occ. loco seq. מַפַּח expiratio, Job. 11. 20. Item, 2. hinc etiam No. מַפּוּחַ nomen instrumenti quo sufflant, i. e. follis; q. d. sufflatorium; Pag. Bu. quo scil. ignis sufflatur & excitatur; Av. prout occ. loco seq. מַפַּח follis sufflatorius, Jer. 6. 29.

Rad. 100. נוֹפֶךְ, inquit R. D. est lapis pretiosus niger. Hieron. Carbunculum vertit; Pag. Chrysophrasus, gemmæ species. Onkelos Smaragdum reddit; Bu. Lex. Est cogn. cum פּוּךְ fucus; quòd viz. sit fuci coloris; Av. Alii rubinum putant. Quidam ab נָפַךְ deducunt, à mutatione coloris, ut idem sit lapis cum פּוּךְ vicinâ voce, 2 Chron. 29. & Isa. 59. Merc. Gemma fuit, prima secundi ordinis in pectorali sacerdotis. Fusè agit de gemmis illis Abarbenel in Legem, fol. 199. col. 2. in fine. Is ait primum ordinem esse gemmarum, מסוג אחד unius generis; nempe אוֹדֶם rubinum; פִּטְדָה vulgò dici בלאש: Et בָּרְקַת carbunculum. Rubinum esse rubrum præ cæteris; בלאש inclinare in alborem. Carbunculum lucere præ cæteris. Secundo ordine gemmas esse de genere Adamantis; nempe יַהֲלוֹם adamantem; סַפִּיר Sapphirum, non ità durum; נוֹפֶךְ esse vulgò dictum אפראשמה. In tertio versu, לֶשֶׁם esse Amethystum; שְׁבוֹ esse vulgò dictum אושופאו. Et אחלמה esse eam quæ dicitur אישמיראלדה. In quarto verò versu תַּרְשִׁישׁ explicat per שורקינה: & שֹׁהַם per קרישטל. Et יַשְׁפֵה per באשפי. Omisisse אלבופאר, h. e. בְּרוֹלַח, sive פִּירֹלָה; quia non potest in eo cælari nomen: hæc ille. Idem secundum alios sic exponit; אוֹדֶם esse גראנאטה; פִּטְדָה esse gemmam viridem; בָּרְקַת carbunculum; נוֹפֶךְ esse rubinum; סַפִּיר Sapphirum; יַהֲלוֹם adamantem; לֶשֶׁם amethystum; שְׁבוֹ magnetem; אַחְלָמָה à somniis dici; תַּרְשִׁישׁ esse אלבופאר h. e. פִּירֹלָה; eam esse ברולח. Et שֹׁהַם Chrystallum; יַשְׁפֵה vulgò באשפי. Videtur נוֹפֶךְ habere affinitatem cum פּוּךְ, si consideremus locum, Isa. 54. 11. & 1 Chron. 29. 2. Coc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum בָּ præf. נוֹפֶךְ smaragdus, Exod. 28. 18. 39. 11. Ezech. 28. 13. בְּנוֹפֶךְ cum smaragdo, Ezech. 27. 17.

Rad. 101. נָפַל est, cadere; ruere; mori; prosternere se; habitare; Pag. Sic sæpe invenias pro concidere; perire, occumbere. Est interdum irruere, ut Job. 1. de Sabæis. Item, deficere seu desciscere; transfugere. Item, cedere, cum Mem, seu inferiorem esse, ut in benoni. Hæc pro sensu distingues; Sensu quo verbum hoc usurpatur, Jos. 21. 45. non נָפַל cecidit verbum; i. e. intercidit; videtur sumi Mat. 10. unus ex illis non cadet in terram sine patre vestro; & Luc. 16. faciliùs est cælum & terram transire, quàm Legis unam apicem cadere; Merc. נָפַל cecidit; dejecit, vel demisit se; accidit; concidit, decidit, excidit, incidit, procidit; desecit; ruit, corruit; irruit; Bu. Lex. prostratus, lapsus est, &c. ut Bu. Est cogn. cum נָבַל emarcuit, expalluit, viluit: nam quicquid cadit, vigore suo minuitur & marcescit; ut folia cadentia de arboribus, & milites qui cadunt in bello, &c. Hinc per Aphæresin, βάλλω mitto aliquid ut cadat, i. e. abjicio, projicio; βάλλομαι abjicior, cado: & German. Fallen; Av. Occurrit autem præt. kal, 3. s. m. locis seq. נָפַל cecidit, Jos. 21. 45. 23. 14. Jud. 5. 27. 2 Sam. 1. 4. 2. 23. 3. 38. 19. 19. 1 Reg. 8. 56. 2 Reg. 7, 5. Esth. 8. 17. 9. 2, 3. Psal. 105. 38. Jer. 46. 17. Ezec. 13. 12. 24. 7. Zach. 11. 2. sed in pausa est cum duplice cametz; & fic occ. simpl. & cum ו cop. vel conv. præf. fic, וַיִּפֹּל cecidit, Gen. 25. 18. Jud. 5. 27. 2 Reg. 6. 6. Isa. 3. 8. 16. 9. Jer. 48. 32. וְנָפַל & cadet, cecidit, Exod. 19. 21. 21. 18, 33. Lev. 11. 38. Jud. 7. 13. Psal. 10. 10. Isa. 9. 7. 31. 3, 8. Jer. 21. 9. 50. 32. Ezech. 6. 7. Dan. 11. 19. & in 3. s. f. præt. kal, occ. simpl. cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui priori formæ ו cop. vel conv. est præf. וַיִּפֹּלָה cecidit, Gen. 15. 12. Jos. 2. 9. Jud. 18. 1. 1 Sam. 26. 12. 2 Reg. 2. 13, 14. Job. 1. 16. Isa. 21. 9. Jer. 51. 8. Lam. 5. 16. Dan. 10. 7. Am. 5. 2. וְנָפְלָה corruet, Jer. 51. 44. וְנָפְלָה & cadat, decidet, cecidit, Num. 5. 27. Isa. 22. 25. 24. 20. Jer. 9. 21. Ezech. 13. 14. 47. 14. fic & in 2. s. m. præt. kal, occ. in pausa cum cametz, sed extra pausam cum pathach penult. cui etiam ult. ו cop. est præf. & He parag. add. fic, נָפַלְתָּ cecidisti, 2 Sam. 3. 34. נָפַלְתְּ cecidisti, Isa. 14. 12. וְנָפַלְתָּה & cadas, 2 Chron. 25. 19. וְנָפַלְתָּה & corruas, 2 Reg. 14. 10. & in 1. sing. præt. kal, occ. etiam simpl. & cum ו conv. præf. נָפַלְתִּי cecidi, Mich. 7. 8. וְנָפַלְתִּי & incidam, Jud. 15. 18. & in 3. pl. præt. kal, occ. extra pausam cum Scheva penult. locis seq. נָפְלוּ ceciderunt, Gen. 46. 2 Sam. 1. 12, 19, 25, 27. 2 Reg. 25. 11. 1 Chron. 12. 19, 20. 2 Chron. 15. 9. 20. 18. 29. 9. Psal. 16. 6. 36. 13. 55. 5. 57. 7. 69. 10. Jer. 38. 19. 39. 9. 46. 12. 50. 15. 51. 49. 52. 15. Lam. 2. 21. Ezech. 31. 12. sed in pausa est cum cametz penult. cui etiam utrique formæ ו cop. vel conv. est præf. ut & in 2. pl. m. cum ו conv. præf. ut seq. וַיִּפְלוּ ceciderant, 1 Chron. 5. 22. Psal. 78. 64. Isa. 9. 9. Ezech. 27. 34. Hos. 7. 7. וְנָפְלוּ & cadent, Lev. 26. 7, 8, 36. Isa. 8. 15. Jer. 20. 4. 23. 12. 51. 4. Ezech. 30. 6. 38. 20. Dan. 11. 26. Am. 3. 14. 8. 14. Nah. 3. 12. וְנָפְלוּ & ceciderunt, Psa. 20. 9. 27. 2. Jer. 46. 7. וְנָפְלָתֶם & cadetis, Num. 14. 43. Jer. 25. 34. In part. ben. kal, s. m. occ. simpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. נוֹפֵל cadens, Num. 24. 4, 16. Deut. 21. 1. Jos. 7. 10. Jud. 3. 25. 4. 22. 1 Sam. 5. 3, 4. Esth. 7. 8. Job. 1. 2. 3. 13. 2. 14. 18. Isa. 30. 13. Jer. 37. 13, 14. וְנוֹפֵל & cadens, 2 Sam. 3. 29. הַנּוֹפֵל cadens, Deut. 22. 8. 1 Reg. 20. 25. ut & in forma pl. m. simpl. & cum בָּ & וַיְהִי & בַּ pro בָּה præf. ut seq. נוֹפְלִים cadentes, Deut. 22. 4. Jud. 7. 12. 1 Sam. 31. 8.

Chron.10.8. 2 Chron.20.24. Ezech.32.23,27. הַנֹּפְלִים cadentes, Jos.8.25. Jud.20.47. 2 Reg.25.11. Pſ.145.14. Jer.39.9..52.15 Ezech.32.22,24. וְהַנֹּפְלִים & cadentes, Jud.8.10. בַּנֹּפְלִים cum cadentibus, Jer.6.15..8.12. In f.f. ben.kal, נוֹפֶלָה; ſed occ. in forma cum duplice Scheva ante Thau; idque ſimpl.& cum הַ dem.præf.ſic, נוֹפֶלֶת cadens, Gen. 15 12. Num. 5.21. Jud. 19. 27. הַנּוֹפֶלֶת corruens, Am.9.11. In Infin.kal occ. plenè, & ſimpl.cum camets penult. ſed cum בְּ, כְּ & לְ præf. ante Scheva penult.ſic, בִּנְפֹל cadendo, Eſth.6. 13. בִּנְפֹל in cadendo, Job.4.12..33.15. Prov.24.17. Iſa.30.25. Lam. 1.7. Ezech.30. 4. כִּנְפֹל juxta cadere, 2 Sam.3.34.. 17. 9. לִנְפֹל ad cadendum, Num.14.3. Eſth.6.13. Pſal.118. 13. Jer.51.49. ſed cum וּ Aff. cholem tranſp.& mutatur in cam. chat. vel in chirek penult. ſicut etiam cum ם Aff. poſt chirek; ſic, נָפְלוּ cadere eum, 1 Sam. 29. 3. נָפְלוּ idem, 2 Sam.1.10. נָפְלָם cadere eorum, Jer.49.21. In Imper.kal, ſ.m. נְפֹל cade: unde in pl.m. occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. נִפְלוּ cadite, Hoſ.10.8. וְנִפְלוּ & cadite, Jer.25.27. In fut.kal, 1.ſing. occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf.ut & cum ה parag.in pauſa cum cholem penult. ſed extra pauſam cum Scheva penult. idque ſimpl. & cum וְ conv.præf. אֶפֹּל incidam,1 Chro.21.13. וְאֶפֹּל & cecidi,Ezech.1.29..3.22..11.12..43.3.. 44.4. אֶפֹּלָה cadam, 2 Sam.24.14. וְאֶפְּלָה cadam,1 Chr.21.13. & cecidi,Ezech.9.8. Dan.8.17. & in 2.ſ.m. fut. kal, eſt, תִּפֹּול cades, Eſth.6.13. Jer.39.18. Ezech.29.5..39.4,5. & in 3.ſ.m.fut.kal,occ. ſæpiùs locis ſeq. יִפֹּול cadet,Lev. 11.32,33,35,37. Deut.22.8. Ruth.3.18. 1 Sam.14.47.. 17.32..26.20. 2 Sam.14.11..17.12. 1 Reg.1.52. 2 Reg. 10.10. 1 Chron.12.19. Job.13.11.Pſal.37.24..91.7.Pro. 11.5,28.. 13.17.. 17.20.. 24.17.. 26.27.. 28.10,14,18. Eccl.10.8..11.3.Iſa.10.34..13.15..24.18..54.15.Jer.48. 44.Ezech.6.12. Am.9.9.ſed ante maccaph eſt cum cam. chat.in ult.ſic, תִּפֹּל cadet, Pſal.35.8. Prov.11.14.. 22. 14. & occ.etiam cum וְ cop.præf. ſic, וְיִפֹּול & cadet, 1 Reg.22.20.2 Chron.18.19. Ezec.13.11. ſed ſæpiùs cum וְ conv.præf.ſic, וְיִפֹּול & cecidit,&c.Gen.17.3,17..33.4. &c. Job.1.19,20. Pſal.7.16. Jon.1.7.in 40.circ.l.Sed occ. etiam cum וְ conv.præf. & cum cam. chat. in ult, ante maccaph, ſed cum שׁ præf.cum cholem in ult.ſic, וַיִּפֹּל & cecidit,2 Sam.2.23. שֶׁיִּפֹּול qui vel quo ceciderit,Eccl. 4.10..11.3. Sic & in 3.ſ.f. fut.kal, occ.cum cholem, ſed ante Maccaph cum cam.chat.in ult. cui priori formæ cop. וַ conv. הֲ Interrog.& בֶּשׁ ſunt præf.ut ſeq. תִּפֹּול cadet,Exod.15.16. Num.34.2. Job.31.22. Jer.36.7. Ezec. 23.25..38.20. תִּפֹּל cadat, Jer.37.20.. 42 .2. וְתִפֹּול & cadet,Iſa.47.11. וַתִּפֹּול & cecidit, decidit, Gen. 24.64. Jud.19.26.Ruth.2.10.1 Sam.25.23, 24.2 Sam.14.4.. 20. 8.1 Reg.18.38..20.30.2 Reg.4.37.Eſth.8.3.Job.1.15.Ezec.8.1.. 11.5. הֲתִפֹּול an cadit? Am. 3. 5. בֶּשִׁתִּפֹּול quum irruit? Eccl.9.12. In 1.pl.fut.kal, נִפֹּול cademus; ſed occ.cum ה parag. add. idque ſimpl. & cum וְ cop. præf. וְנִפְלָה cadamus, 2 Sam.24.14. וְנִפְלָה & cadamus,2 Reg.7.4. & in 2.pl.m.fut.kal eſt, תִּפְּלוּ cadetis,Pſal.82.7. Ezech.11.10. ſed in 3.pl.fut.kal,occ.extra pauſam cum Scheva penult.ſed in pauſa cum cholem penult. ut ſeq. יִפְּלוּ cadent,Num.6.12..14.29,32. Pſal.5.11..18.39..45. 7..141.10. Iſa.26.18.Jer.6.15..8.12..44.12.. 49.26.. 50. 30..51.47.Ezech.5.12.27.27..30.6..35.8..47.22.Hoſ.7. 17. יִפֹּולוּ cadent,Eccl.4.10. Iſa.3.25..10.3.Ezech.6.11.. 17.21..24.21..25.13..30.5,17.. 32.20..33.27. Hoſ.14.1. Joel.2.8. Am.7.17. Item cum הֲ Interrog. præf. eſt; הֲיִפְּלוּ num cadent? Jer.8.4. ſed cum וְ conv. præf. occ. ſæpiùs locis ſeq. וַיִּפְּלוּ & ceciderunt, Gen.4.5.. 14.10.. 44.14..50.18. Lev.9.24.Num.16.22..17.10..20.6. Joſ.8. 24..11.7..17.5. Jud.9.40..13.20..20.44. 1 Sam. 14.13.. 17.52..31.1.2 Sam.2.17..21.9,22,.22.39. 1 Reg.18.39.1 Chron.5.10..10.1..20.8.2 Chr.13.17 Neh.6.16. Ezech. 39.23. Item in 3.pl.f.fut.kal eſt, תִּפֹּלְנָה cadent,Ezech. 13.11..30.24. In hiphil, הִפִּיל fecit, effecit,aut fivit cadere vel decidere; dejicienduni curavit; abjecit,dejecit,ejecit: injecit,projecit, proſtravit; Bu.Lex.Av.&c. prout occ.in 3.ſ.m.præt.hiph. plenè cum jod hiph.in ult. ſed cum וְ cop-præf.defectivè cum chirek tantùm abſque jodin ult.ſed iterum plenè cum וְ conv.præf.idque ſimpl. & cum וּ Aff. & in 3.ſ.f.ſimpl.ut ſeq. הִפִּיל cadere fecit, 1 Sam.3.19. Eſth.3.7.Iſa.34.17. וְהִפִּיל & projecit,Eſth. 9.24.vel,& cadere fecit ſortem,&c. וְהִפִּיל & proſternet, Dan.11.12. וְהִפִּילוּ dejiciet eum,Deut.25.2. הִפִּילָה dejecit,Prov.7.26. In 2.ſ.m. præt.hiph.occ.cum ם Aff.ſic, הִפַּלְתָּם dejeciſti eos,Pſal.73.18.& in 1.ſ.præt.hiph.occ. ſimpl.& cum וְ conv. præf. cui etiam וּ & ם ſunt Aff. ut ſeq. הִפַּלְתִּי cadere feci,Joſ.23.4. Jer.15.8. וְהִפַּלְתִּיו & proſternam,Ezech.6.4..30.22. וְהִפַּלְתִּיו & dejiciam eum, 2 Reg.19.7.Iſa.37.7. וְהִפַּלְתִּים & faciam ut corruant, Jer. 19.7. & in 3.pl.præt.hiph.occ.ſimpl.& cum וְ conv. præf. ut & cum הוּ Aff.poſt kibbutz pro ſchurek,ſed def.cum chirek tantùm abſque jod hiph.in medio; ſic, הִפִּילוּ jecerunt, Jud.2.19.1Chron.26,14.Neh.11.1. וְהִפִּילוּ & abjicient, Jer.22.7. הִפִּלָהוּ proſtraverunt, 2 Chron.32.21. Item in 1.pl.præt.hiph.eſt, הִפַּלְנוּ jecimus, Neh.10.35. In part.hiph.i.m.occ.ſimpl.& cum וּ cop.præf. & in forma pl.m.ſimpl.ſic, מַפִּיל dejiciens,2 Reg.6.5.Jer.38.26. וּמַפִּיל & projicere facio, Dan.9.20. מַפִּילִים procidere facientes,Dan.9.18.In Infin.hiph. occ. cum לְ & לְ præf. juxta normam defectivorum Pe Nun;ſic, לְהַפִּיל ad proſternendum,1 Sam.18.28. 2 Sam.20.15. Pſal.37.14..106. 26. Jer.42.9. וּלְהַפִּיל & ad abjiciendum, Pſal. 106.27. ſed occ.etiam præter talium normam, & more perfectorum, viz.cum Nun 1.Rad.poſt לְ pro וּלְהַ (i. e. pro וּלְהַנְפִּיל, vel וּלְהַפִּיל) ſic, וּלְנַפֵּל & ad dejiciendum, Num.5.22. & rurſus cum וּבְ præf. juxta normam defectivorum Pe Nun, ante כֶם, Aff. ſic, וּבְהַפִּילְכֶם & in faciendo vos cadere,Ezech.45.1.In Imper.hiph.ſ.m.occ. cum הָ Aff. ſed in pl.m.ſimpl.ſic, הַפִּילָה fac cadere eam, Joſ.13.6. הַפִּילוּ projicite,ſcil.ſortem,1 Sam.14.44. In fut.hiph.occ.in 1.ſing.cum jod, ſed in 2. ſing.m. cum Tzere in ult.ut & cum chirek magno in ult.ſic, אַפִּיל cadere faciam,Jer.3.12. Ezech.32.12..39.3. תַּפֵּל cadere ſinas,Eſth.6.10. תַּפִּיל projicies,dejicies, Prov.1.14. Iſa. 26.19. & in 3.ſ.m.occ.ſimpl. cum jod, ſed cum וְ conv. præf.cum Tzere in ult.ut & cum ם Aff.ſimpl cum chirek tantùm abſque jod: ſed rurſus cum וְ conv. præf.plenè cum jod penult. יַפִּיל excuſſerit, Exod.21.27. וַיַּפֵּל & cadere fecit,Gen.2.21.Num.35.23. Pſal.78.28. יַפִּלֵם abjiciet eos,Pſal.140.11. וַיַּפִּילֵם & fecit cadere eos, Pſal. 78.55. & ſic in 3.ſ.f.fut.hiph. occ. ſimpl. plerè cum Jod hiph. ſed cum וְ conv.præf.def.cum Tzere in ult.ſic, תַּפִּיל injicit,Prov.19.9. וַתַּפֵּל & dejecit,Dan.8.10. & in 1.pl. fut. hiph. cum וְ cop. & ה parag. add. eſt, וְנַפִּילָה & projiciemus, Jon.1.7. Sic & in 2.pl.m.fut. hiph. occ. vel plenè cum jod hiph. vel def.cum chirek tantùm penult. ſic, תַּפִּילוּ vel תַּפֵּלוּ cadere facietis, dejicietis, 2 Reg.3

19. Job.6.27. Ezech.47.22.48.29. Item in 3.pl.m.fut. hiph.occ.simpl.& cum ו conv.præf.ut & cum Nun parag. add. וַיַּפִּילוּ cadere facient,2 Reg.3.25. Pſal.22.19. וַיַּפִּילוּ & projecerunt, 1 Chron.24.30.. 25.8.. 26.13. Jon.1.7. יַפִּילוּן dejiciebant, Job.29.24. In Hithpael, הִתְנַפֵּל proruere, proſternere ſe; Bu. proſtravit ſeipſum,fecit ſeipſum procidere; Av. prout occ. in 1.ſ.præt.niph. cum cametz pro pathach in ult. ob pauſam; ſic, הִתְנַפַּלְתִּי proſtravi me, Deut.9.25.& in part hithp.ſ.m.occ.cum ו cop.præf. וּמִתְנַפֵּל proſternens ſe, Ezr.10.1. ut & in Infin.hithp. occ.cum לְ præf. וּלְהִתְנַפֵּל & ad irruendum, Gen 43.18.& in fut.hithp.1.ſ. (à 3.ſing. יִתְנַפֵּל proſternet ſe) occ.cum ו conv. præf. ſic, וְאֶתְנַפֵּל & proſtravi me, Deut.9.18,25. Atque indè nomina, 1. No. נֵפֶל, vel נֹפֶל m. abortivus; ſic dictus, quòd cadat mortuus; Pag. fœtus,viz. ejectus, qui ante tempus ex matris utero excidit mortuus. Latinè abortivum: ſicut & Paulus ad Scripturæ loca alludens, ſe abortivum vocat, 1 ad Cor.15. Per quinque puncta in pleriſque exempl.ſcribitur. Kimchi autor eſt per ſex ſcribi; Merc. נֵפֶל eſt abortus, abortivum,quaſi cadivum dicas; Av.&c.ut Merc. Abortivus fœtus; qui cadit in terram, & non accipitur vel tollitur; Cocc. prout occ. ſimpl. cum ſægol, ſed cum ה dem.præf.cum cametz penult. ob pauſam,& rurſus cum ל præf.ante ſægol penult. ut ſeq. נֵפֶל abortus, Pſal.58.9. הַנֵּפֶל abortivum, Eccl.6.3. כַּנֵּפֶל ſicut abortus, Job.3.16. Item, ii. hinc etiam No. in forma pl.m. נְפִילִים gigantes; homines magni, magnæque altitudinis aut ſtaturæ; ſic dicti quòd illorum timore homines cadant, inquit R. D. Pag. ob quam cauſam & אֵימִים terrores ſunt dicti. Sed dicuntur etiam רְפָאִים & עֲנָקִים & זַמְזֻמִּים. Vide Deut.2. Alii nominis rationem afferunt, quòd cæteri humiliores velut coram illis cecidiſſe videantur. Alii quaſi oppreſſores, & Tyrannos, ab irruendo. Sed prima ratio ſimpliciſſima eſt; Merc.quòd ſcil. cadat cor videntis illos, quia admiratur de altitudine ſtaturæ illorum: ut Ab.Ezra ſcribit; Pag. נְפִילִים Nephilim dicebantur Gigantes,quaſi dejectores; quòd immani ſuâ proceritate homines cadere facerent; vel quaſi defectores, quòd per impietatem à Deo deficerent: vel quaſi irruptores; quòd violenter in homines irruerent, eoſque opprimerent; Bu.Lex. ex RR. נְפִילִים Gen. 6. 4.vel 5. legitur pro גִּבּוֹרִים. Proceros & vaſtæ magnitudinis notari manifeſtum eſt. Confer Num. 13. 33.occ. autem hoc No.pl. m.cum ה dem.præf. ídque vel plenè cum jod,vel def.cum chirek tantùm penult.ſic, הַנְּפִלִים vel הַנְּפִלִים Nephelim, Gigantes, Gen.6.4. Num.13. 33. Item,3.hinc etiam No.cum Mem hœmant, מַפָּל m. quiſquiliæ; Bu. Lex. gluma; quaſi deciduum dicas; Merc.Av.Bu.id ſcil.quod cadit de frumento dum cribratur; ſordes frumenti, ut inquit R.D. Pag. prout occ. in forma conſtr. cum pathach in ult.poſt ו cop.præf.ſic, וּמַפָּל & deciduum,quiſquiliæ, Am.8.6 Unde in forma pl.m. מַפָּלִים, & in conſtr. מַפְלֵי decidua; Bu.Av.prout occ.Job.41.14. מַפְלֵי בְשָׂרוֹ decidua carnis ejus; Bu. Lex.Av.i.e. partes carnis laxiores; Av. R. Levi ſcribit, eſſe partes carnis diſſilientes,& ſeparatas ab invicem, ut majorum piſcium caro: tori,muſculi,Bu.Lex. particulæ carnis ejus cohæſerunt ſibi, pro cohærent ſibi; Pag.decidua,&c. q.d. caro ejus non eſt flaccida, aut pendula; ſed firma,compacta & prædura; Merc.Hieron. membra carnium ejus cohærentia ſibi. R.D. exp. חֲתִיכוֹת fruſta, ſeu partes, &c. Pag. aſſulæ carnis ejus, &c. ut Bu. Lex. Cocc. Item,4. hinc etiam No. מַפָּלָה f.caſus,ruina; Bu. Lex.Av.Merc. Iſa.17.1. Sicut & 5. hinc etiam No. cum Tzere penult. idem ſignificans cum præced. prout occ. cum ל præf. ſic, לְמַפָּלָה in ruinam, Iſa.23.13.. 25.2. Item hinc etiam No. in forma cum duplice ſægol ante Thau, (quod quidam volunt eſſe formam conſtr.nominis præced.) viz. מִפֶּלֶת cadivum, cadaver; caſus, ruina; Bu.Lex. cadaver, ירא dicitur quòd cecidit, i.e.mortuum eſt; Av.prout occ.ſimpl.loco ſeq. מַפֶּלֶת caſus,cadivum, Jud.14.8. ſed occ.etiam cum Affixis, ךָ, ךְ, וֹ & ם; cui ult.etiam בְ eſt præf. ut ſeq. מַפַּלְתְּךָ caſus tui, Ezech.32.10. מַפַּלְתֵּךְ caſus tui,Ezech.26.15,18.27.27. מַפַּלְתּוֹ ruina ejus, Ezech.31.13,17. מַפַּלְתָּם ruinam eorum, Prov.29.17. Ad hanc Rad. quidam referunt illud, Ezech.28.23. quaſi eſſet (in præt.kal, 3. ſ.m. cum ו conv. præf.) per reduplicationem tertiæ; ſic, וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכָהּ & cadet exanimatus in medio ejus: 70. πεσοῦνται. Sed plerique illud à פָּלַל (viz.in præt.niph.) derivant; Cocc. & concidet,&c.Bu.Conc. נִפְלַל corruit ſupplex,vel ſupplicans, cecidit appellando vel ſupplicando. Eſt dictio compoſita ex נָפַל cecidit, & פָּלַל interpellavit, appellavit, atque brevitatis gratiâ contrahuntur literæ eædem; vel eſt tantùm ex נָפַל per duplicationem Lamed Poel; (ſeu in Piel quadrato & duplicato. 3 Rad. Lamed) prout occ.loco cit. וְנִפְלַל & cadet ſupplicando vulneratus in medio ejus. Ità Av. qui ſic ſtatuit hanc vocem peculiarem per ſe Radicem. reliqui verò, ut dictum, referunt eam ad Niphal ex פָּלַל. Verbum autem hoc נָפַל in hiphil ſæpe ſumitur pro ſortem projicere, & ſorte diſtribuere: ut in Ezech.45.1. בְּהַפִּילְכֶם אֶת הָאָרֶץ quum diſtribuetis terram ſorte. Et ſic c.47.22. תַּפִּילוּ אוֹתָהּ בְּנַחֲלָה ſorte diſtribuetis eam poſſidendam; &c.48.29. hæc terra אֲשֶׁר תַּפִּילוּ מַנַּחֲלָה quam ſorte diſtribuetis, poſſidendam tribubus Iſraelis. Quòd autem in hac phraſi plerumque Beth uſurpatur, ut etiam מִן, ſignum eſt ב habere notionem partis. Terra dicitur conjici, cujus ſors conjicitur בְּנַחֲלָה h.e. in communi patrimonio, hæreditate, poſſeſſione, ad quam omnes ex æquo jus habent. Vel מַנַּחֲלָה, h. e. de communi patrimonio, &c. Coc. Item interdum quidam hoc verbum in kal accipiunt in habitandi ſignificatione; ut Gen.25.18. coram omnibus fratribus ſuis נָפַל cecidit; q.d. ceciditſors ejus,vel pars ejus; ut R.D. & A.E. exp. vel habitavit; prout R.D. etiam exp.& ſic Targum per שְׁרָא, & R.Sal. per שָׁכַן habitavit; Pag. ex adverſo omnium fratrum ſuorum accidit, habitatio ſcil.ei. Hic ab interpretatione RR. (quam priùs amplectebamur) diſcedimus; quia hanc elliptin eſſe ſimpliciorem judicamus; Jun. Sed rectiùs eſt, inquit R.D. ut exponatur, cecidit, i.e. mortuus eſt, adhuc viventibus fratribus illius; Pag. ut 2 Sam.2.23. נָפַל cecidit ibi Azahel,& mortuus eſt. Et Ex. 19.21. וְנָפַל & cadat ex eo multus; pro cadant, i.e. moriantur ex eo multi; Pag. Item in habitandi ſignif. quidam accipiunt locum, Jud.7.12. & Midian & Hamalek & omnes filii Orientis נוֹפְלִים habitabant, ſeu manebant in valle, ut R.D.R.Sal.& A.E. exp. In alio autem ſenſu legitur intranſitivè, Job.12.3. non נוֹפָל inferior ſum vobis; Pag. Ad verbum, cado à vobis, i.e. cedo vobis; Merc. Item,juxta quoſdam,legitur No.participiale נוֹפֵל cadens,pro alto; eo ſenſu quo נְפִילִים dicuntur ab altitudine;

timdine; ut Job.14.18. mons נוֹפֵל altus, elevatus, corruet, juxta R.D.Pag. Sed Kimchi inquit, & accumulatus, aut sublatus in cumulum, tumens, חָלוּל aggestus; nam חֵל est cumulus, acervus, tumulus congestus, agger; Hieron. mons cadens destuit. R. Moseh in Comment. Mons qui est magnus & fortis cadens cadet, Pag. vel defluet, marcescet; Merc. Enimvero mons ruens decideret; Jun.

Rad.102. נָפַץ est, dispergere: & quandoque confractione seu contritione, inquit R. D. Pag. Convenit cum פּוּץ, non cum פָּצָה. Collisionem in Piel & conquassationem insuper denotat, quâ, quid in fragmenta dispergitur, & interdum etiam in kal; Merc. נָפֵץ sparsus, dispersus fuit; Bu.Lex.Av. dissipatus est; item, collisit dissipando: nam in kal neutrum est: sed cum Accus. fit activum; Av. Occ. autem in præt.kal, 3.s.m. & f. & in 3.pl. sic, נָפַץ quod dispergeretur, 1 Sam. 13. 11. נָפְצָה respersa est, Gen.9.19. נָפְצוּ dispersi sunt, Isa. 33.3. & in part.pahul kal, s.m.est, נָפוּץ dispersum est, Jer. 22.28. ut & à Pahul kal, s.f. נְפוּצָה dispersa, occ.in forma pl.f. cum י cop.præf.& cum kibbutz pro schurek penult.sic, וְנִפְצוֹת & dispersos, Isa.11.12. Item in Infin. kal occ.cum ל cop.præf. (activè, comminuendo in partes scil.quæ hinc indè dispersuntur; Bu.Lex.) sic, וְנָפוֹץ & collidendo, Jud.7.19. In piel, נִפֵּץ dispersit, dissipavit, Bu.Lex. collidendo scil. Av. prout occ.in 3.s.m. & in 1.s.præt.Piel, cum וְ conv.præf. utrique; cui etiam ult. in 1.sing. ם est Aff. ut seq. וְנִפַּצְתִּי & allidet, Psal. 137. 9. וְנִפַּצְתִּי & collidam, dispergam, Jer.51.20,21,22,23. וְנִפַּצְתִּים & dispergam ea, 1 Reg.5.9. Jer.13.14. In Infin.piel, occ.simpl.loco seq. נַפֵּץ dissipare, Dan.12.7. In fut.piel, à 3.s. יְנַפֵּץ, חְנַפֵּץ, dispersi, &c. occ. in 2. s.m, cum ם Aff. ut & in 3.pl.m.simpl. sic, חְנַפֵּצֵם dispersi eos, Psal.2.6. יְנַפְּצוּ dissipent, Jer.48.12. In Pual, נֻפַּץ dispersus, seu dissipatus fuit, q.collisione, scil. unde in part. Pual, s.m. מְנֻפָּץ dissipatus, & in s.f. מְנֻפָּצָה dissipata; prout occ.in forma pl.f. cum camerz pro Scheva penult.ob pausam; sic, מְנֻפָּצוֹת dissipati, Isa.27.9. Atque indè nomina, i.No. נֶפֶץ m.contritio, vel dispersio, dissipatio, collisio, Pag.Bu.Av. Isa.30.30. Item, 2.hinc etiam No. cum Mem heemant. מַפֵּץ m.instrumentum quo aliquid conteritur cum dispersione; ut malleus; Pag. Merc.Bu. Lex. maximè verò bellicus verutus, quo equites utebantur ad pertundenda arma inimicorum; Bu. Lex. malleus quo aliquid dissipatur & colliditur; Av. Jer.51.20. Item, 2. hinc etiam No. מָפֵץ m. dissipatio; Bu.Lex. Cocc. כְּלֵי מָפֵץ instrumentum dissipationis; Cocc. malleus dispersionis, quo aliquid conquassatur; Av. prout occ.cum י Aff. sic, מַפְּצִי dissipationis suæ, Ezech.9.2.

Rad.103. נֶפֶשׁ, cum sex punctis, est anima; animus; & à nobiliore parte dicitur & homo è corpore & anima compositus. Interdum & pro corpore: (etiam mortuo; Merc.) & pro voluntate capitur; Pag. נֶפֶשׁ com. gen. sed fæm.sæpiùs, anima, animus, mens; vita, corpus animatum: halitus; item, anima concupiscens, concupiscentia, appetitus, Prov.23.2. Denique per Catachresin, cadaver, corpus exanime; ut Hag.2.14. Lev.19. 28.21.1. Num.5.2. & 9.6. Bu.Lex. נֶפֶשׁ anima; anhelitus, spiritus vitalis, pars nobilior qua homo vivit, alitur, sentit & ratiocinatur: quæ omnia brutis sunt communia nobiscum, præter rationem: item pro vita animali seu vegetativa, quæ constat anhelitu & spiratione; ideoque sæpe accipitur pro corpore in quo est anima seu halitus: deinde per Catachresin, pro corpore exanimi, in quo scil. fuit halitus, licèt jam emissus; Av. Quidam hoc nomen נֶפֶשׁ cum נָשַׁף, literis transpositis, quod est spirare, & נָשַׁב flare, conferunt. Nam & animæ nomen Latinis & Græcis pro Anhelitu sumitur, & animi nomen ex Græco ἄνεμος sumptum videtur, quod ventum significat, teste Lactantio, de opificio Dei. Sæpe anhelitum tantùm sonat, ut Isa. 3. ubi appellatur domus animæ, i.e. fragrantiæ. Job.41. anima, i.e. anhelitus ejus, carbones succendit: & initio Genesis, omnes animæ facultates significat. Pro præcipua hominis parte, quæ & spiritus vitalis est, sæpe sumitur. Item pro facultate appetente, seu concupiscente: atque ità pro voluntate, animo, affectu, desiderio, appetitu, concupiscentia, & anhelatione seu aspiratione ad aliquid ponitur; ut te loci docebit circumstantia. Dicitur & hoc nomine promiscuè sanguis & vita, Gen.9. & Lev.17. & passim aliàs, etiam in Novo Test. ad imitationem Hebræorum. Item pro altera parte hominis ex utroque compositi, corpore scil. in quo est spiritus. Sic sumitur, affligere animam, & aliàs: etsi ad animæ facultatem etiam refertur. Apertè ubi mori anima dicitur, ut in Job.36.14. vernaculè potest reddi per id quod dicimus, personne. Interdum ergo per Catachresin pro corpore exanimi, sæpè in Levitico. Denique pro toto composito, animante, vel homine à nobiliore parte. Sic Paulus omnis anima potestatibus superioribus sit subdita. Et interdum collectivè, Gen.14. & aliàs. Hæc pro locorum ratione facilè discernes; Merc. Nomen נֶפֶשׁ anima, ψυχή, significat propriè id quo animal vivit, & velut primario instrumento agit, quod cuique in suo genere agere convenit. In omni animali est anima quædam materialis; quâ vivit, ut animal; ea anima est in sanguine; ut Lev. 17.11. נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הִיא anima carnis, h.e. animalis, in sanguine est. Imò sanguis dicitur anima; ibid v.14. כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְנַפְשׁוֹ הוּא; Nam anima omnis carnis est sanguis ejus cum anima sua. Et, statim, Anima omnis carnis sanguis ejus est. Sic Gen.9.4. בְּנַפְשׁוֹ דָּמוֹ cum anima sua, sanguine suo; & Deut.12.23. Nè edas sanguinem. Nam sanguis est anima: & non comedes הַנֶּפֶשׁ עִם הַבָּשָׂר animam cum carne. Nè comedas eum; in terram effundes eum, velut aquam. Atque hæc ratio est quare Deus dederit sanguinem Israelitis in altari, ad expiandum pro animabus ipsorum. Lev.17.11. Voluit enim Deus ipsos docere, se elegisse vitam & sanguinem ejus, ἐν ᾧ ἐνδόκησεν, ad remittendum peccatum. Hoc docuit vetans vesci sanguine: tanquam si viz. is cibus Dei esset. Noacho etiam hoc præceptum datum est: cui licebat omnibus carnibus vesci, sine sanguine. Gen.9.2, 3.4. sanguis animalium, quibus vescebantur, substituitur pro vita ipsorum: ut notetur, pro animabus ipsorum datum iri sanguinem, qui revera cibus Dei esse posset, h.e. quo fuso, posset Deus, ut sanctificatus & justificatus tanquam per vitam & sanguinem ipsorum, remittere peccata, & vitam donare. Et hanc fidem exercebant Veteres offerendo holocausta & sacrificia pacifica: Israelitæ deindè jussu Dei sacrificia offerentes pro peccato. In quibus, sacrificii sanguis q.cibus Dei in altari, ut mensa Dei, fiebat. Porrò & Animal dicitur נֶפֶשׁ חַיָּה

anima

anima vivens; Gen.1.20,21. Ita & homo, Gen.2.7. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה & fuit homo anima vivens. 1 Cor. 15.45. ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Fecit Deus hominem respirare, & sic fuit homo animal sui generis: nempe habens imaginem Dei. Indè Apostolus conficit, primum hominem accepisse corpus ψυχικὸν, h.e. animæ & sanguinis beneficio vivens, cibis indigens, non πνευματικὸν, à Spiritu Dei, sine cibis, vivificatum ad ἀφθαρσίαν. quale habet jam secundus Adam, Dominus ex Cælo, qui, cùm natus est, fuit πνεῦμα ζωοποιῦν, spiritus vivificans; qui & nos similiter vivificabit per Spiritum suum, & nobis dabit corpus spirituale; Cocc. Occurrit autem hoc nomen frequens in textu, & ordine Conc. ut sequitur: נֶפֶשׁ & in pausa נֶפֶשׁ anima, spiritus, animam, spiritum, &c. Gen.1.20,21,24,30..2.19..9.5,10,12,15,16. &c. Exod.1.5. &c. 1 Sam.1.10..22.2. &c. Psa.19.8..34.33..69.2.. 74.19.. 86.4..94.21..106.9. Prov.1.19..6.23..10.3..23. 2. 25.25..27.7,9..28.17,25..31.6. Eccl.6.9. Isa.19.10.. 26.8..32.6..49.7.. 56.11. Jer.20.13. &c. Lam. 1.11. &c. Jon.2.6. Hag.2.13. &c. in 150. circ. l. Item cum ־ cop. præf. occ. locis seq. וְנֶפֶשׁ & anima, Lev.2.1..5.1..7.21. Num.31. 35,40. Jud.18.25.1 Sam.18.1.2 Sam.19.6,7.2 Reg.1.13. 1 Chron.5.21. Job.24.12..31.39. Psal.107.9. Prov.13.2, 4..19.15..25.13..27.7. Isa.58.10. sed cum ה dem. præf. sæpiùs; idque vel cum sægol, vel in pausa cum cametz penult. locis seq. הַנֶּפֶשׁ vel הַנֶּפֶשׁ anima, Gen.12.5.. 14. 21..17.14. 46.26,27. Exod.12.15,19..31.14. Lev.7.20, 21,25,27..19.8..22.3..23.29,30. Num.5.7.. 6.11..9.13.. 15.30..19.13,20..15.28,31. Deut.12.23. Jos.10.28,30, 32,35,37..11.11. Eccl.6.7. Isa.3.20. Jer.4.10. 38.17..43. 6. Ezech.18.4,20. Item cum ה, וַ, יְ, כְ, וּכְ, בְ, לְ, לִ, לְ, וְ, כְ & מִ præf. idque vel ante sægol, vel in pausa ante cametz; prout sequuntur, sic, וְהַנֶּפֶשׁ & anima, Lev.7.18, 20..20.7. Num.15.30..19.22. בְּנֶפֶשׁ animam, corpus, Num.19.13..35.30. Deut.19.21.1 Sam.18.1. 2 Sam.14. 7. Job.21.25. Psal.17.9..27.12..41.3. Ezech.16.27.. 25. 7,15..27.13. Jon.1.14. בַּנֶּפֶשׁ idem, Lev.17.10,11.. 20. 7. וּבְנֶפֶשׁ & anima, 1 Chron.28.9. כְּנֶפֶשׁ sicut anima, 1 Reg.19.2. Ezech.18.4. וּכְנֶפֶשׁ & ut anima, Ezech.18.4. לְנֶפֶשׁ in animam, Gen.2.7. Lev.21.1. Num.9.6,7. ut &, 35.31. Lam.3.25. לְנֶפֶשׁ animæ, Pro.13.19. לְנֶפֶשׁ animæ, 17.24. לְנֶפֶשׁ pro anima, Lev.19.28. Num.9.10. לְנֶפֶשׁ propter animam; Num.5.2. מִנֶּפֶשׁ ab anima, Isa.10.18. sed occ. etiam frequenter cum affixis: ut cum ־ Aff. נַפְשִׁי anima mea, animæ meæ, animam meam, &c. Gen.12.13. 19.19,20.. 27.4,25..32.30..49.6. &c. Jud.5.21. 1 Sam. 22.23..28.21. 2 Sam.1.9. &c Job.6.7,11..7.11,15. &c. Psal.6.5..7.3,6..16.10,13..22.21..23.3.. 24.4.. 25.1,20.. 26.9.. 30.4. &c. Cant.1.7..3.1,2,3,4..5.6..6.12. &c. Lam. 1.16..3.17,21,24,58. &c. ad Zach. 11.8. in 180. circ. l. cui etiam formæ cum ־ Aff. יִ, כִ, וְ & לְ sunt præf. וְנַפְשִׁי & anima mea, Job.13.14. Psal.6.4..35.9..71.23..139.14. בְּנַפְשִׁי in animam meam, anima mea, 1 Sam.28.9.2 Sam. 18.13. Ps.13.3..138.3. וּבְנַפְשִׁי & in anima mea; 1 Sam. 2.35. לְנַפְשִׁי animæ meæ, Psal.3.3..11.1..35.3,7,12..59. 4..66.16..142.5. Jer.18.20. Lam.3.51. Item cum נוּ Aff. occ. simpl. & cum וְ & בְ præf. נַפְשֵׁנוּ anima nostra, Num.11.6. Jos.2.14. Ps.33.20..35.25..44.26..66.9..123. 4..124.4,5,7. Isa.58.3. וְנַפְשֵׁנוּ & anima nostra, Num. 21.6. בְּנַפְשֵׁנוּ pro anima nostra. Lam.5.9. sed cum ךָ, vel in pausa לְ sæpiùs; sic, נַפְשְׁךָ vel נַפְשֶׁךָ anima tua, &c. Gen.19.17..27.19,31. Exod.4.19. Deut.4.9,29..6. 5..10.12. &c. Psal.121.7. Isa.43.4..58.10,11. &c. ad Hab. 2.10. in 80. circ. l. Item cum ךָ Aff. cui & בְ est præf. sic, נַפְשְׁךָ anima tua, 1 Reg.1.12. Ezech.16.5.. 23.22,28. בְּנַפְשֶׁךָ in anima tua, Esth.4.13. sed occ. cum præced. ךָ vel ךָ Aff. post בְ & לְ præf. & cum לְ præf. & ךָ Aff. ut seq. לְנַפְשֶׁךָ juxta animam tuam, Deut. 13.6.. 23.25. 24.14..29.16. לְנַפְשֶׁךָ vel לְנַפְשֶׁךָ animæ tuæ, Pro.2.10..3.22..22.23. לְנַפְשֶׁךָ idem, Isa.51.23. Item cum כֶם Aff. locis seq. נַפְשְׁכֶם anima vestra, Gen.23.8. Lev.26. 15. Deu.11.23..13.3..11.18. Jos.22.5..23.14.2 Reg.9.15. Job.16.4. Isa.55.2,3. Jer.48,6. Ezech.24.21. cui etiam Aff. וְ & לְ sunt præf. sic, וְנַפְשְׁכֶם & anima vestra, 1 Chron.22.19. לְנַפְשְׁכֶם animæ vestræ, Jer.6.16. sed sæpiùs cum וּ Aff. נַפְשׁוֹ anima ejus, animæ suæ, &c. Gen. 34.3,8..42.21. Exod.21.30..30.12. Num.30.3. &c. Job. 2.4,6..18.4. Psal.10.3..11.5.. 25.13..109.31. &c. Isa.15, 9.. 29.8..53.10,11,12..58.5. Jer.21.9..38.2. &c. ad Mic. 7.3. & Hab.2.4,5. in 90. circ. l. cui etiam formæ cum וּ Aff. וְ, יְ, כְ, & לְ sunt præf. וְנַפְשׁוֹ & anima ejus, Gen.44. 30. Job.14.22..12.53..33.20. Ps.22.30. Prov.23.14. Eccl. 6.3. Isa.29.8. בְּנַפְשׁוֹ in, cum anima ejus, in, contra animam suam, Gen.9.4..44.30. Lev.17.14.1 Reg.2.23. Psal. 105.22. Prov.7.23.. 23.7. Jer.51.14. Am.6.8. לְנַפְשׁוֹ sicut animam suam, 1 Sam.18.1,3. לְנַפְשׁוֹ animæ suæ, Eccl. 6.2. Ezech.32.10. Item cum הָ Aff. occ. simpl. & cum לְ præf. נַפְשָׁהּ anima ejus, animam suam, &c. Gen.35.18. Num.30.5,6,7,8,9,10,12,11,13. 2 Reg.4.27. Isa. 5.14. Jer.3.11..15.9. Ezech.23.17. לְנַפְשָׁהּ animæ suæ, Deut. 21.14. sed cum ם Aff. sæpiùs locis seq. נַפְשָׁם anima eorum, sua, Lev.26.43.1 Reg.2.4..8.48.2 Reg.7.7.2 Chr. 6.38..15.12. Esth.8.11.. 9.16,31. Job-36.14. Ps.33.19.. 49.9..72.14..78.50..107.5,18,26. Isa.47.14..66.3. Jer. 19.7,9..21.7..34.20,21.. 22.27..31.12..44.14.. 46.26.. 49.37. Lam.1.19..2.12. Ezech.7.19..14.13,19.. 24.25. Zach.11.8. cui etiam ם Aff. וְ, בְ & לְ sunt præf. וְנַפְשָׁם & anima ipsorum, Isa.46.2. בְּנַפְשָׁם in animam ipsorum, Psal.106.15. לְנַפְשָׁם animæ ipsorum, Pf.78.18. Isa.3.9. Jer.34.16. Hos.9.4. In forma pl.m. occ. loco seq. נְפָשִׁים animæ, Ezech.13.20. Item in forma pl.f. absol. occ. simpl. & cum ־ cop. & הֵ dem. præf. ut seq. נְפָשׁוֹת animæ, Ex. 12.4. Lev.27.2. Prov.11.30. Ezec.13.18,19,20..17.17.. 22.27. וּנְפָשׁוֹת & animas, Ezech.13.18. הַנְּפָשׁוֹת animæ, Lev.18.29. Num.19.18. Ezech.13.18,20.. 18.4. sicut etiam in forma pl.f. constr. occ. simpl. & cum ־ cop. præf. נַפְשׁוֹת animæ, Gen.36.7. Lev.21.11. 2 Reg.12. 5. Psal.97.10. Jer.2.34. וְנַפְשׁוֹת & animas, Psal.72.13. In qua forma pl.f. constr. occ. etiam cum נוּ Aff. sic, נַפְשׁוֹתֵינוּ animæ nostræ, Num.31.50. Jos.2.13. Jer.26. 19. cui etiam נוּ Aff. לְ quoque est præf. לְנַפְשׁוֹתֵינוּ animabus nostris, Jos.9.24. Item cum כֶם Aff. occ. simpl. & cum בְ & לְ præf. ut seq. נַפְשׁוֹתֵיכֶם animæ vestræ, Exod.17.17..30.15,17. Lev.11.43,44.. 16.29,31.. 23.27,32.. 17.11.. 20.25. Num.29.7. Jer.37.9.. 44. 7. בנפשותיכם in animabus vestris, Jer.17.21. 42.20. לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם animabus vestris, Gen.9.5. Deu.4.15. Ezec. 23.11. denique cum ם Aff. occ. cum בְ & לְ præf. sic, בְּנַפְשׁוֹתָם in animas suas, Num.17.3. 2 Sam.23.17. 1 Chron.11.19. לְנַפְשׁוֹתָם in animas ipsorum, Prov. 1. 18. Atque inde ex hoc nomine Radicali deducitur à plerisque

Pihrisque verbum in Conjug. Niphal, נָפַשׁ, pro respirare, seu recreare sc; Bu. Lex. Significat, quiescere animo, ut R.D.inquit; Pag.quasi animari: i.e.animum resumere, respirare, refrigerari, refocillari, recreari; Merc. נָפַשׁ in Niph. animatus est respirando, recreatus seu refrigeratus est animo; ut cùm respirando, retrahitur spiritus placidè & recuperatur, seu vegetatur anima. Cogn.cum נָשַׁף afflavit; Av. Verbum in Niph. significat, animam recipere, recreari; Cocc. prout occ. in fut.niph.3.sm. cum יִ cop.& יִ conv. præf.præf. ante Tzere in ult. sed cum יִ conv.etiam ante pathach in ult. ut seq. & respiret,Exod.23.12. וַיִּנָּפַשׁ & respiravit, 2 Sam.17.14. וַיִּנָּפַשׁ & respiravit, Exod.31.17. נֶפֶשׁ anima,ut dictum, sæpè pro vita sumitur; ut Gen. 37. 21. לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ nè percutiamus eum animam, h.e. quoad animam, i.e.vitam; sive, nè percutiamus animam ejus. Et sic Jer.40.14. לְהַכּוֹתְךָ נָפֶשׁ ut te percutiat anima,i.e.ut te trucidet: & Num.31.19. כָּל־הוֹרֵג נֶפֶשׁ quicunque occiderit animam: aut ibi anima pro homine. Item Psal.16.10.Nam non תַּעֲזוֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל relinques animam meam inferno: sed scil. eam mihi restitues in terra viventium. Homine námque moriente,quum exiit anima ejus,h.e. cessavit respiratio, anima in שְׁאוֹל est, ἐν τῷ ἅιδῃ.& cum corpore sepelitur id, in quo vita erat,nempe sanguis mortuus. Sic Gen.19.17. הַמָּלְטָה עַל נַפְשֶׁךָ eripe te propter vitam tuam: Var. fugâ consule vitæ & saluti tuæ. Et 2 Reg.7.7. וַיִּנוֹסוּ אֶל נַפְשָׁם & fugerunt propter animam suam, i.e. hoc tantùm curantes, ut vitam auferrent salvam. Et Esth.8.11. לַעֲמוֹד עַל נַפְשָׁם ad standum pro anima seu vita sua,&c.Ezec. 18.4. הַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת הִיא תָמוּת anima peccans,& sc. non respiscens à peccato, illa morietur. Ubi innuitur mors præter communem mortem: nam quomodo potuerunt respiscentes sperare vitam in morte sua, si non habuerunt expectationem vitæ melioris ex fœdere? Item נֶפֶשׁ notat etiam corpus animalis: sed denominatio fit à vita, ad quam factum est: ut Lev.21.1. לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא בְעַמָּיו propter animam non polluet se, h.e.propter quemquam,mortuum,scil.Lev.22.4. שִׁכְבַת־זֶרַע נֶפֶשׁ pollutus animæ,h.e. propter animam sive cadaver. Sic Hag. 2.13. Num.5.2. טָמֵא לַנָּפֶשׁ pollutus propter animam. Num.6.6. עַל נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא ad animam mortui non accedet.vers.11. חָטָא עַל הַנָּפֶשׁ peccavit in anima,h.e. cadavere; sine dubio,quia sanguis in cadavere est, quoniam facillimè putet, hoc nomen habet: Ità ut potissimùm, propter quod cadaver dicitur impurum, sit sanguis; ut vitæ instrumentum maximum; ità & mortem primò experiens. Psal.49. 16. אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי certè Deus redimet animam meam ex manu inferi. Non potest non salvum esse, quod amat & quærit Deum, & ei vivit. Scriptúra non curiosè de animæ,qua ratiocinamur, naturâ differit: nisi quòd in homine corpus & spiritum (quem opponit carni) distinguit, & eam partem meliorem vocat כְּבוֹדוֹ gloriam ejus. Cæteroquin contenta est actiones ejus, in quibus vita consistit, quas nemo ignorat, etiam corporeæ rei vocabulo indicare. Quæ vita hominis si salva sit, h.e. si amor Dei & delicatio in eo non intereat,animam salvam esse,neeesse est; ulteriùs autem scire quid sit anima, non admodum necesse est. Hæc de hoc nomine ex Cocc. Notandus etiam locus, Isa.3.20. וּבְתֵי הַנֶּפֶשׁ, i.e. & pectoralia. Nam R. D. in Comment.dicit esse ornamenta quæ suspendunt mulieres inter ubera,super cor suum.Targum, קְרִישַׁיָּא. Ab. Ezra, ornamentum pectoris, quod est domus animæ quia in eo est cor: Pag. vascula odoribus referta,qui scil. recreant. Sic אַגְמֵי נֶפֶשׁ stagna amœna; Cocc.buculasque; Hebr. domus animæ; i.e. superba illa aulicarum instrumenta, quibus os suum contegunt velut pastomidibus: est enim os meatus animæ sive anhelitus, cujus obex propterea Hebræis domus animæ appellatur; Jun. Item, sæpe ut dictum, נֶפֶשׁ significat voluntatem aut desiderium; ut Deut.23. 24. כְּנַפְשֶׁךָ secundum animam tuam, i.e. voluntatem tuam, aut desiderium tuum; Pag. Sic Joan.10. quousque animam nostram suspendis, &c. sic & Latini dicunt suspenso esse animo. Ac sæpe ubi Hebræus sermo habet animam, licebit Latinè reddere,animum; sic Isa. 56. sub finem, עֲזֵי נֶפֶשׁ duri animæ: i.e. magnæ voracitatis & ingluviei, quorum appetitus satiare non possit, ut sequitur; vernaculè, Durs à contenter; Merc. [נֶפֶת & נֹפֶת in pausa,regio, clima,&c. quære in Rad. נוּף; Pag. Bu. sed Av. facit Radicem per ſe.]

Rad.104. נֵץ m.est, accipiter; Pag. Bu. avis calidam regionem amans, meridiem versus alias expandens; ut Ab.Ezra scribit; Kimchi notat posse deduci à נָצָה,quod potens sit ad volandum. Ab aliis ponitur in נוּץ; Merc. 70. ἱέραξ. Inter aves, impuras recensetur; Cocc.prout occ.simpl.& cum הַ dem. præf. הַנֵּץ accipiter, Job.39. 27. הַנֵּץ & accipitrem, Lev.11.17. Deut.14.15.

Rad.105. נָצָא volavit, evolavit remigando alis;idem quod נָצָה. Et cogn.cum יָצָא egressus est: nam Metaph. dicuntur & homines volare, quando festinant ambulando & procedendo: Occurrit autem, in Infin,kal; Jer. 48.9. sic, date alam ipsi Moab, ut נָצוֹא avolando egrediatur, &c. Av. qui solus hanc hîc Radicem per se facit obhanc vocem; quam plerique referunt ad נָצָה; ibi vide.

Rad.106. נָצַב; in Bu.Conc.duo signif. i. est in No. indè derivato, נְצִיב m.quod est חֵל, inquit R.D.i.e.tumulus, cumulus; Pag.Bu.Conc. Item,statua,Gen.19.26. statio, & stationarii milites, 1 Sam.13.3. Item Sitarchus, præfectus annonæ regiæ, 1 Reg.4.19. Bu. Lex. Capitaneus, præfectus. Sed pro statione aut statua convenit cum Rad. יָצַב; Bu. Cocc. præsidium, &c. Item per Metaph.pro præfecto & antisliti,&c. ut Bu.Av.Radix in verbo inusitata est, sed ejus loco usitatum est יָצַב in Niphal, Hithpael, & Hiphil: etsi in Niphal & Hiphil hinc quoque esse possint, quia dagesch utramque literam (jod & Nun) indicare potest, & ità in utraque Radice à plerisque citantur: sic & in aliis ubi Dagesch est in Tzadi:malim tamen יָצַב esse eorum Radice m.Vicinæ ergò sunt Radices. נָצַב autem Chaldaicè est, plantare; Merc. Primum igitur significatum hujus Rad.est in nomine seq. quod occ. simpl.& cum וּ cop. præf. viz. נְצִיב tumulus, statua, statio,Gen.19.27. 1 Sam.13.3,4. וּנְצִיב & præfectus,1 Reg.4.19. 1 Chron.11.17. & in forma pl. m. absol. occ.locis seq. נְצִיבִים stationarii,præfecti stationum,2 Sam 8.6,14. 1 Reg.4.7.1 Chron.18.13.2 Chr. 17.2. ut & in forma pl.m.constr.loco seq. נְצִיבֵי stationarii,1 Sam.10.5.Huc & plerique referunt No. נָצָב præfectus, dux,vel Rex; aut saltem vice-Rex; Pag. i.e. Antistes qui alicujus vicem præstat; Av. Prorex; reges enim constituere solebant præfectos, qui vices Regis gererent; Cocc. (plerique tamen hoc nomen; ut &

מַעֲבָה & מַעֲבָה & מַעֲבָת, ſtatio, &c. referunt ad Rad. יָעַב; ubi ea vide, Pag Bu.Cocc.) prout occ.in ſ.m. ſimpl. & in forma pl.m.cum ה dem. præf. הַיֹּעֲבִים ſubſtitutus, 1 Reg.22.48. הַיֹּעֲבִים præſtituti, 1 Reg.5.17. Deinde, ii.ſignif. 2. hujus Rad.in Bu. Conc. eſt etiam in nomine יָעֵב capulus cultri, Bu.Conc.(de quo etiam vide in Rad. יָעַב; Pag.Bu.Coc.)prout occ.cum ה dem.præf. Jud.3.22. [נְעֻבָא f. & in forma emph. נְעֻבְתָא Chald. firmitas, durities, &c. vide in Conc. Chald.

Rad.107. נָצָה, inquit B.D.eſt, velociter ire; & quaſi volare, ac ſi haberet נוֹצָה, i.e.plumam; Pag.vel potiùs pennas; Merc. נָצָה volavit, avolavit, feſtinanter ſe abripuit; Bu.Av. involavit; intervolavit, obvolando certavit, quemadmodum duo Galli involando inter ſe dimicant, percutientes ſe mutuis alis; atque ità ſignificat inter ſe conſerere manus. Idem eſt quod נָצָא, & eſt cogn cum יָצָא exivit, nam evolare eſt egredi. Hinc Lat. Niſus; & Græcè νίσομαι celeriter eo, verſor; Av. Item hoc verbum נָצָה ſignificat etiam vaſtari, deſtrui, ex uſu Chaldaico; Bu.Lex. Quidam, ut ſimul omnia hujus verbi ſignificata complectantur, (nam in Niphal & Hiphil eſt etiam rixari, contendere; item deſolari vel deſolare) in univerſum exponunt, exardeſcere, exuri: involare, irruere; obrui. Sed volandi ſignificatio primaria eſt; nam qui contendit, velut in alterum involat; & depopulatio cum impetu & celeritare fit. Convenit cum נוּץ erumpere; effloreſcere; ſed vide ut diſtinguas; Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc נָצָה tria ſignif. i.volare, avolare, prout occ.in 3.pl.præt.kal, Lam. 4.15. ſic, Quia נָצוּ velociter iverunt, vel volaverunt; Pag. avolant, Bu. evolaverunt; Av. Hieron. jurgati quippe ſunt. Ab. Ezra, fuit iis pluma vel penna, ſicut avi. R. Menachem, inquinati ſunt; Pag.ſicut ſcil. inquinatus & pollutus eſt ventriculûs avium; viz. à נוֹצָתָה ventriculo, ſive cibo, qui ventriculo ſeu veſiculâ avium adhuc contineatur; Cev.ut infrà videbitur à quibuſdam exponi; Pag. כִּי נָצוּ גַּם נָעוּ Quia avolant etiam palantur: videtur Metaphora ab accre aut glumâ ſumpta. Qui ſancti habebantur, & occurſum impurorum vitabant, jam quaſi vento ablati temere jactantur; Coc. Item occ.etiam juxta pleroſque in Infin. kal cum Aleph loco He 3.Rad. Bu.Lex. ſic, Jer.48.9. נָצָא avolando; Bu.Conc. Date alam Moab, quia נָצָא חָצָא avolando exibit; Bu.Lex. vel, volando volabit, juxta R.D.& A.E. nam in utroque Aleph eſt loco He; & poſterius juxta normam eſſet חָצָה (ſi ſcil.eſſet fut. kal, 3. ſ. f. ex hac Rad.cum Aleph pro He) inſtar חָשָׁה: nam Hannach (ſive longa vocalis Tzere) eſt loco brevis vocalis chirek & dageſch, ſecundum morem; Pag. Kimchi in Comment. חָצָא etiam hinc ab hac Rad. deducit, pro חָצָא, ſive חָצָה avolavit; Bu.Lex.Hieron. date florem Moab, quia florens egredietur; Pag. תְּנוּ צִיץ לְמוֹאָב כִּי נָצוֹא חָצָא date florem Moabo, nam volando exibit. Eſt Paronomaſia inter צִיץ, נָצָה, & נָצָא: notat autem neminem debere moveri, quòd Moab invaleſcat opibus & copiis. Omnia illa eſſe florum & papporum inſtar, quæ citò ſint avolatura. Quidam צִיץ alas exponunt, non ità propriè & venuſtè, ut reor; Coc. Date, inquit, pennatam alam (Hebr. pennam) Moabo, ut eâ utendo (Hebr. pennâ utendo) exeat. Notatur præfidentia Moabitarum, in ipſis & in idolis ſuis, &c. Jun. Hæc autem Av. refert ad נָצָא, ut ſuprà ex eo. Atque indè ex hac Rad. נָצָה in volandi ſignif. eſt No. נוֹצָה f. pluma, penna, quâ volatum dicas; Bu.Lex. pennæ, quibus ſcil. aves utuntur in volando: pluma. Eſt nomen collectivum; Av. Copia plumarum; Cocc. prout occ.ſimpl. & cum ו cop. & ה dem.præf.ſic, נוֹצָה pluma, Ezech. 17.7. וְנוֹצָה & pluma, Job.39.13. הַנּוֹצָה pluma, Ezech.17.3. & in forma ſ.f.conſtr. נוֹצַת; prout occ.cum בְּ præf. & ־ָהּ Aff.ſic, Lev 1.17. & removebit veſiculam ejus בְּנוֹצָתָהּ cum plumis ejus; Pag.Bu.Conc.cum plumis ejus; Bu. Lex. Av. Chaldæus autem בְּאוּכְלֵיהּ cum cibo ejus; & R.Sal. עִם בְּנֵי מֵעֶיהָ cum viſceribus ejus, ſive ſordibus in ingluvie ac viſceribus contentis; Bu.Lex. Hieron. & removebit veſiculam ejus cum plumis ejus; Pag. Et auferet אֶת מְרָאָתוֹ בְּנוֹצָתָהּ ingluviem cum plumis ejus; Coc. Deindè amovens ingluviem ejus cum ſordibus ejus; Jun. Notandum etiam; quòd in loco ſuprà cit. Job.39. וְנוֹצָה & pluma, quoſdam fumere נוֹצָה pro ſtruthio-camelo; ſic dicto, quaſi pennato; Bu.Lex. Sed nomen proprium Struthio-cameli, vel volucris cujuſvis eſſe non reor, ſed deſignationem potiùs; q.d. plumarum præ cæteris animal. Quid autem deſiderem in aliorum verſionibus hujus loci, exponere nimis longum eſſet; Cocc. An pennam Ciconiæ aut Struthio-camelo; dares? ſcil. Jun. Item hùc etiam quidam referunt nomen נֵץ, quod Accipiter dici ſolet: à robore in plumis & pennis ſeu alis ejus ad multùm volandum; de quo vide in נֵץ; Pag. Quidam etiam generale hoc nomen putant avium rapacium in prædam impetu involantium, ac Niſi nomen Latinis indè dictum; Mere. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in Niphal נָצָה contendere, rixari, certare, concertare; Bu.Lex. Implicitus eſt involando in aliquem, i.e. rixatus eſt; Av. dimicare, Cocc. prout occ.in part. niph. (à ſ.m. נָצָה contendens, certans, dimicans, &c.) pl.m.ſic, נְצִים contendentes, Exod.2.13. & in fut.niph. à 3 ſ.m. יִנָּצֶה contender, rixabitur, certabit, &c. occ. in 3.pl.m.ſimpl. & cum ל conv.præf. לְנָצֵּחַ certaverint, concertaverint, Exod.21.22. Deut.25.11. וְנָצּוּ & concertaverunt, & rixabuntur, Lev.24.10.2 Sam.14 6. In hiphil, הֶנְצָה certare, rixas movere; Bu.Lex.fecit involare, involavit alicui in capillum; Av. prout occ. in 3.pl.præt.hiph. loco ſeq. הֵנְצוּ rixas moverunt, Num.26. 9. In Infin.hiph. הַנְצוֹת contendere, certare, rixari; prout occ.cum בְּ præf. & ־ָם Aff.ſic, בְּהַנְצוֹתָם in certando ipſum, Pſa.60.2. בְּהַנְצוֹתָם in rixando ipſos, Num. 26.9. Atque indè nomina, i. מַנָּה contentio, lis, jurgium; Pag.Bu. involatio, rixa, certamen; quemadmodum aves inter ſe certant, alas concutiendo; Av. (de alia ſignif. vide in Rad. מָנַץ; Bu.Lex.)prout occ.ſimpl. & cum ו cop.præf. וּמָנָה jurgium, Prov.13.10.. 17.19. & jurgium Iſa.58.4. Item, 2.hinc etiam No. מַנָּת vel מָנָת, idem; Bu. contentio, rixa, certatio: ut ſi quis manus in alterum violenter injicit; Av. prout occ. cum ־ָהּ, ob pauſam, pro ־ָהּ, poſt kibbutz pro ſchurek; ſic, מַנָּתֵךְ contertationis tuæ, Iſa,41.12. Denique, iii.ſignif.3. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt itidem in Niphal, נָצָה vaſtari, deſtrui, (De nomine autem נָצָה flos, &c. vide ſuprà in נוּץ) Bu.Lex. & Conc. deſolari; Cocc. In qua ſignif. eſt part.niph. נָצָה vaſtatus: unde in forma pl. m.(in hac ſignif. plerique) eſt, נְצִים vaſti, vaſtati, 2 Reg.19.25.Iſa.37.27.ſed occ.etiam in hac vaſtandi ſignif. juxta quoſdam, in fut. kal (à 3. ſ. יִנָּצֶה, חִנָּצֶה vaſtabitur: & in 3.pl.m. יִנָּצוּ &c.) 3.pl.f.ſic, חִנָּצֶינָה vaſtabuntur, Ier.4.7.

Rad.

Rad.108. נָצַח, in Piel, נִצַּח eſt, vincere, ſuperare; juxta R.D. vel חָזַק roborare, fortificare; Pag ſeu prævalere, inſtare, urgere, victorioſè operam ad finem perducere. De Niphal infrà. Hinc מְנַצְּחִים dicuntur ἐργοδιώκται, qui opus urgent, 2 Chron.2. pro quo habes in loco reſpondente, 1 Reg. 5. נֹגְשִׂים præfectos operibus, vel operum. Ad rem muſicam in titulis Pſalmorum propriè pertinet לַמְנַצֵּחַ, quaſi Præcentori, aut Cantorum Præfecto dicas: unde & לְנַצֵּחַ in Chro. ad contendendum voce, ut inter canendum ſit: nec ſignificat victoriale aut triumphale carmen: quaſi quo ad opera martia alii invitarentur, quaſi invitatorium, ut quidam volunt; nec eſt participii forma pro Infinitivo vel nomine, etſi id interdum fiat; נְגִינָתִי מַשְׂחִית pro internecione; & יוֹרֵעַ מְנַגֵּן, pro quo נְגַן, ubi idem repetitur, dicitur 1 Sam.16. ſciens pſallere. Senſum, non vocem, veteres verterunt, εἰς τὸ τέλος, etſi forſan nomen crediderunt, ut לְנֶצַח; & Chaldæus לְשַׁבָּחָא ad laudandum. At quum natura participii retineri poſſit, ſicut & Hier. vertit, non puto à genuina ſenſu detorquendam vocem; Merc. נָצַח vicit, ſuperavit: præfuit, præfectus fuit: item, ſolicitavit, urſit; nam præfectorum eſt, alios virtute & autoritate ſuperare, & ad officinm urgere; Bu. Lex. Continuavit acriter, inſtitit jugiter, urſit indefinenter uſque ad finem operis. Significat, ſedulo incumbere alicui rei, illámque gnaviter continuare ſine mora interpoſita; & tribuitur multis rebus: Atque pro illarum proprietate, variè à Latinis redditur, ut viz. per vincere, ſuperare, roborare, fortificare, &c. quæ omnia in hac generali ſignif. continuandi, ſeu urgendi comprehenduntur. Cogn.cum נָחַץ celeravit: nam continuare & urgere, eſt, impellere ut celeriter & continuò abſolvatur opus: unde poteſt eſſe verbum ὀξύνω, ομαι, acuo; ὀξὺς acutus; velox, acer; ὀξύτης acrimonia, celeritas citò penetrans & perrumpens: hinc & Lat. pernix. Item in Niphal, נִצַּח continuatus eſt; Av. unde in part. niph. נָצַח, & in fæm. נְצָחָה: ſed occ. in forma cum duplice pathach ante Thau; ſic, נִצַּחַת pervincens, fortis, Jer.8.5. Item à præt. piel, נִצַּח continuavit, urſit aſſidue; Av. &c. (vide ad initium Rad.) eſt part. ſ.m. מְנַצֵּחַ præfectus, victor; is in re muſica dicitur præcentor; unde in Titulis Pſalmorum cum ל præf. frequenter legitur לַמְנַצֵּחַ Præfecto muſicæ, præcentori, victori; Dem Wberfiger, ut Judæi in Germanica Pſalmorum verſione reddunt; Bu. Lex. 70. εἰς τὸ τέλος, i.e. ad finem. R.D. præfectus Cantici, & pulſationis inſtrumentorum muſicorum vocatur מְנַצֵּחַ; q.d. Fortis in opere ſuo, & princeps & dux ſuper illud: nam, juxta eum, erat præpoſitus Cantorum, ad cujus imperium dicebantur Pſalmi, & tradebantur pulſatoribus, atque cantoribus. Targum, לְשַׁבָּחָא ad laudandum, vel ad laudem. Ab. Ezr. ſcribit; dixit Haggaon, quòd iſte Pſalmus fuit Davidis, & dedit illum uni Cantori ad pſallendum, aut pulſandum illum jugiter: acſi dicat, לָנֶצַח in ſeculum aut in perpetuum. Plerique etiam dicunt quòd præpoſitus erat Cantorum, ſicut 2 Chron.2.2. וּמְנַצְּחִים & præpoſiti ſuper eos tres mille, & ſexcenti, &c. Et Lamed eſt cum pathach, quia erat notus; (i. e. cum ל pro לַהּ demonſtrativo) Pag. Continuanti in Canticis Pſalmus Davidis: i.e. hic Pſalmus exhibitus eſt Præfecto Cantorum, qui continuabat & urgebat, ut is aſſiduè ſuo tempore & ordine decantaretur; Av. נָצַח eſt inſtare operi, opus diligenter & indeſinenter facere, curare ut opus diligenter fiat. Unde, מְנַצְּחִים 2 Chron.2.1. ſunt curatores, ſuper alios; 70. ἐπίσκοποι. Et v. 17. ἐργοδιῶκται. quorum ſcil. eſt inſtare operantibus. Et ſic 2 Chron. 34.13. וּמְנַצְּחִים לְכָל־עֹשֵׂה מְלָאכָה & curatores omnibus facientibus opus. Hinc in Pſalmis frequens לַמְנַצֵּחַ præfecto, curatori; ut Pſal.4.1. 70. εἰς τὸ τέλος. Aquila τὸ νικοποιῶ. Theod. εἰς τὸ νῖκος. Et Hab.3.19. In celſis meis faciet me incedere; לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתַי ad eum qui facit cantiones meas perpetuas. 70. τῷ ᾠδῇ μου. Coc. Junius ſic vertit titulum Pſalmi 4. Magiſtro ſymphoniæ fidium, Pſalmus Davidis. Hebr. Præfecto in pulſatilibus, i.e. ψαλμοῖς. Magiſtro enim, i.e. Symphoniaco, à Dayide traditus erat talis Pſalmus, ut ad fides in ſacris caneretur; nam inſtrumentorum Muſicorum alia ſunt ψαλτικὰ, & κρουσὰ. alia verò πνευματικὰ ut annotavimus in Gen.4.21. Sic in Hab. 3. Magiſtro ſymphoniæ fidium mearum; Hebr. in pulſatilibus. Senſus, quam orationem ad fides ſum etiam tum cantaturus Domino, quum publicus ordo fuerit interverſus, violentiâ Babylonii, Jun. Occurrit autem hoc part. piel, ut dictum cum ל præf. in titulis vel 1. verſu, Pſalmorum ſequentium; ſic, לַמְנַצֵּחַ victor, præfectus operis, aut in arte aliqua, Pſ.4..5..6..8..9..11..14..12..13..19..18..20..21..31..41..51..64..22..36..39..40..42..52..44..46..47..49..45..69..53..54..55..67..56..57..58..59..75..60..61..62..65..66..68..70. 76..77..80..81..84..85..88..109..139..140. & Hab 3.18. & in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. מְנַצְּחִים præfecti, 2 Chron 2.17. וּמְנַצְּחִים & præfecti, 2 Chron.2.2..34.13. Item, in Infin. piel occ. cum ל præf. ſic, 1 Chron. 15.21. & Hazazjah, in citharis ſuper Seminith, i.e; octavam, לְנַצֵּחַ, ut præeſſent; vel ad ſolicitandum; Pag. vel ad ſuperandum, contendendumque, & prævalendum in cantu, vocis elatione: quam ad rem, ut eſt illo loco, citharis, ad octavam, harmoniæ genus, utebantur. Adduntur & illic duo alia inſtrumentorum genera, quibus canendo ſunt uſi Levitæ; Cymbala, i.e. מְצִלְתַּיִם ad reſonandum; quibus ſcil. clarè crepitarent: item nabla ad עַלָּמוֹת; genus item harmoniæ; quidam imam vocem exponunt: veritas ignoratur. Inter hæc tria, Cytharæ velut principatum obtinuerunt, & vocis altitudine ſuperiores fuerunt: ideo dicit לְנַצֵּחַ ad vincendum. Ad hujus rei imitationem videntur poſtea Græci quoque tria harmoniarum muſicarum ſeu concentuum habuiſſe genera, Lydium, Ionicum, & Doricum: quorum unum altero validius fuerit; Merc. Hieron. in Cytharis pro octavo canebant epinicion: ἐπινίκιον epinicium Græcis eſt præmium & celebritas pro victoria habita. Latinis eſt etiam carmen, & laudatio compoſita. Sueton. in Nerone, Cantaturum epinicia; Et 23. verſu 4. ex iſtis לְנַצֵּחַ ad ſolicitandum ſuper opus; vel, ut præeſſent operi; Pag. לְנַצֵּחַ ut præeſſent, vel ut urgerent; Bu. Lex. ad urgendum, vel ad continuandum, &c. Av. ut inſtarent, vel ad inſtandum; 70. ἐπισκοπεῖν, Cocc. ad præeſſendum, &c. vel urgendum: Bu. Conc. prout occ. 2 Chron. 34.12. Ezr.3.8 & 10. Atque indè nomina, i. נֵצַח m. vel נֶצַח quod eſt חֹזֶק fortitudo, & כֹּחַ

potentia: vel ſeculum, ut exp. R.D. Pag. quaſi victoria temporis, i.e. æternitas, quæ omnia vincit; & in univerſum victoriam cujuſque rei ſeu actionis; & excellentiam ſeu prævaleſcentiam ſignificat, etiam per ſægol in prima. Cum Lamed, & ſine eo etiam, in adverbii naturam tranſit, quaſi in victoriam, victorioſè, perpetuò, omnino, prorſus, in finem. Unde ſunt qui putent Paulum ad Hebræos dicere lex nihil ἐτελείωσεν, ad finem perduxit ultimum & executionem. Sic Chriſtum, finem Legis ſubtilius dici putat, quaſi victorem, vel victoriam. Et Iſa. 25. Græci verterunt, εἰς τέλος, in victoriam, quòd morte abſorpta triumphet & regnet: vel quòd mortem penitùs & victorioſè abſorpſerit, ut in eum jam nihil juris habeat. Et 1 ad Theſſ. 2. εἰς τέλος in finem, i.e. in æternum, prorſus. Reperitur & cum עַד Job. 34. Item eum Lamed & עוֹד adhuc, ſeu ampliùs, Pſ. 49. Merc. נֵצַח æternitas, ſic dicta, quaſi omnia vincens: item robur, quòd eo victoria paratur: ut 1 Sam. 15.29. וְגַם נֵצַח יִשְׂרָאֵל quin etiam æternitas vel robur Iſraelis; i.e. æternus, vel robuſtus Iſraelis: Et ſic cum ſægol נֶצַח æternitas, i.e. æternus, Jer. 15.18. Item נֵצַח in æternum, pro לָנֶצַח. Pſal. 16.11. Bu. Lex. Nomen hoc verti poteſt continuitas, continuatio, aſſiduitas, perpetuitas: item pro potentia ſeu fortitudine continuante. Et adjectivè continuatio; i.e. continuus vel aſſiduus, ut Jer. 15.4. Item pro ſanguine, ut Iſa. 63.3. & aſpergetur continuatio, i.e. ſanguis continuans membra eorum. Et v.5. & deducam ad terram continuationem, i.e. ſanguinem eorum; prout 70. utrumque vertunt, τὸ αἷμα αὐτῶν, Av. vel, ut alii, robur eorum; Bu. Lex. &c. Verſu 3. וַיִּז נִצָּחָם עַל בְּגָדָי & reſperſit ſe perpetuitas, ſeu vis eorum in veſtes meas; h.e. ſanguis, quo vivunt vigéntque homines. Et ſic v.6. & faciam deſcendere in terram perpetuitatem, five, vim eorum. Metonymia eſt, h.e. id, per quod ipſi valebant. Notat enim hoc nomen ἐτελεχισμὸν, perpetuitatem, ſive continuationem, tum τῷ ἄνευ, tum τῷ ἐνεργεῖν ad ſummum uſque. Targum נֵצַח uſurpat pro vincere. Nam profectò in ἐντελεχείᾳ & indeſinenti operis continuatione, conſiſtit victoria. Job. 34.36. pater mi, exploretur Job, עַד נֶצַח, i.e. etiam atque etiam; inde ſinenter; nondum finiatur ejus exploratio. Et cap. 4.20. לָנֶצַח יֹאבֵדוּ etiam atque etiam indeſinenter intereunt; h.e. nunquam ceſſant homines mori, &c. Cocc. Occurrit autem No. hoc in forma cum Tzere ſimpl. & cum לְ & וְה piæf. נֵצַח æternitas, robur, 1 Sam. 15.29. Pſal. 49.20. לָנֶצַח in æternitatem, Iſ. 34.10. וְהַנֵּצַח & æternitas, 1 Chro. 29.11. ſed cum ſægol ſæpiùs; viz. ſimpl. (cum camerz ob pauſam;) & cum לָ & הַ præf. נֵצַח æternum, æternitas, Job. 34. 36. Pſal. 13.2..16.11..74.3. Jer. 15.18. Am. 1.11. לָנֶצַח in æternum, Job. 4.20..14.20..20.7..23.7..36.7. Pſal. 9.7, 19..10.11..44.24..49.10..52.7..68.17..74.1, 10, 19..77. 9..79.5..89.46..103.9. Prov. 21.28. Iſa. 13.20..25.8..28. 28..33.20..57.16. Jer. 3.5..50.39. Lam. 5.20. Am. 8.7. Hab. 1.4. הַלָּנֶצַח an in æternum, 2 Sam. 2.27. ſed occ. etiam cum י & ם Aff. ſic, נִצְחִי robur meum, Lam. 3. 18. נִצְחָם robur eorum, Iſa. 63.3, 6. & in forma pl. m. occ. loco ſeq. נְצָחִים æternitates, Iſa. 34.10.

Rad. 109. נָצַל eſt, eruere, eripere, liberare; item evadere; Pay. Item interdum pro exſpoliare, in Piel ſcil. ut Exod. 3.22. vel diripere. Quæ ſignificatio priori vicina eſt, quòd qui eripit, auferat: itaque alterum ſignif. in altero continetur; niſi quòd pro diripere etiam cum Accuſ. perſonæ conſtruitur, ut ſolet in verbis rapiendi Hebraicè fieri. Eripere etiam cum Accuſ. perſonæ jungitur, ſed alio ſenſu Merc. Non autem occ. in kal, ſed in Niphal, נִצַּל evaſit, eripuit ſe, ereptus fuit; Bu. Lex. liberatus eſt, ereptus eſt ſalvus & incolumis. Cogn. cum עָלָה, proſperatus eſt, bene ſucceſſit. Græci Interpretes ſæpe hanc Rad. verterunt ἐξαιρεῖν extrahere; & interdum per σκυλεύειν ſpoliare; Av. In Bu. Conc. duo ſignif. in Niphal, evadere, eripi. Prout occ. in 1. pl. præt. niph. ſic, נִצַּלְנוּ erepti ſumus, Jer. 7. 10. & in Infin. Niph. cum לְ præf. eſt, לְהִנָּצֵל ad eripiendum, ut eripiamur, Iſa. 20.6. Hab. 2.9. ut & in Imper. niph. occ. ſ.m. ſimpl. & cum וְ cop. præf. הִנָּצֵל eripe te, Prov. 6.5. & eripe te, Prov. 6.3. & in fut. niph. 1. ſ. אִנָּצֵל, prout occ. cum ה parag. ſic, אִנָּצְלָה eripiar, Pſal. 69.15. & in 2. ſ.m. fut. niph. eſt, תִּנָּצֵל eripieris, 2 Reg. 19.11. Iſa. 37.10. & in 2. ſ. f. fut. niph. occ. cum Tzere penult. pro Scheva ob pauſam, ſic, תִּנָּצְלִי liberaberis, Mich. 4.10. Item in 3. ſ.m. occ. ſimpl. ſed in 3. ſ. f. cum וְ conv. præf. & in 3. pl. fut. niph. occ. vel cum Scheva, vel, ob pauſam, cum Tzere penult. ut ſeq. יִנָּצֵל eripuerit ſe, Deut. 23.15. Pſal. 23.17. וְתִנָּצֵל & erepta eſt, Gen. 32.30. יִנָּצְלוּ eripientur, Am. 3.12. יִנָּצֵלוּ eripientur, Ezech. 14.15, 16. In Piel נָצַל eripuit, Bu. Lex. vel liberavit, diripuit, Av. &c. unde in fut. Piel à 3. ſ. יְנַצֵּל, liberabit, occ. in 3. pl. m. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ſic, וְיִנְצְלוּ liberabunt, Ezec. 14. 13. וַיְנַצְּלוּ & diripuerunt, 2 Chron. 20.25. In hiphil, הִצִּיל eruit, eripuit, liberavit; item ſeparavit; & neutraliter, evaſit, eripuit ſe; Bu. Lex. Av. &c. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ.m. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & cum נִי vel in pauſa נִי, נִנִּי, וֹ & ם Aff. cui ult. וְ conv. eſt etiam præf. ut ſeq. הַצִּיל eruit, eripuit, liberavit, Ex. 12. 27..18.10.1 Sam. 30.18.2 Sam. 22.1. Pſal. 18.1. Jer. 20. 13. וְהַצִּיל & eripiet, 2 Sam. 20.6. Iſa. 31.5. Mich. 5.6. הַצִּילֵנִי eripuit me, 1 Sam. 17.37. הַצִּילַנִי eripuit me, Pſ. 34.5..54.9. הַצִּילָנוּ eripuit nos, Exod. 2.19: 2 Sam. 19. 10. הִצִּילוֹ eruit eum, Exod. 18.9. הַצִּילָם eripuit eos, Pſal. 34.18. וְהִצִּילָם & eripiet eos, Iſ. 19.20. & in 2. ſ.m. occ. itidem ſimpl. & cum וְ cop. vel conv. præf. הִצַּלְתָּ eripuiſti, Exod. 5.23. Pſal. 56.14. Ezech. 3.19, 21..33.9. & eripuiſti, Pſa. 86.13. ut & in 1. ſ. præt. hiph. occ. cum וְ cop. vel conv. præf. ſicut etiam cum ה & ם Aff. cui utrique etiam וְ conv. eſt præf. וְהִצַּלְתִּי & eripiam; eripui, Exod. 6.6. 1 Sam. 17.35. Ezech. 13.21, 23..34.10, 12. Hoſ. 2.12. הִצַּלְתִּיהָ eripui te, 2 Sam. 12.7. וְהִצַּלְתִּיהָ & eripiam te, Jer. 15.21..39.17. וְהִצַּלְתִּים & eripuero eos, Ezech. 34.27. Item, in 3. pl. præt. hiph. occ. ſimpl. locis ſeq. הִצִּילוּ eripuerunt, 2 Reg. 18.33, 34, 35. 2 Chr. 25.15..32.17. Iſa. 36.19, 20. cui etiam הַ Interrog. & וְ conv. eſt præf. ſic, הֲהִצִּילוּ num eripuerunt, 2 Reg. 19. 12. Iſa. 36.18..37.11. וְהִצִּילוּ & eripient, Num. 35.23. & in 2. pl. m. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ſed in 1. pl. ſimpl. הִצַּלְתֶּם eripuiſtis, Ezec. 22.31. Jud. 11.26. וְהִצַּלְתֶּם & eripietis, Joſ. 2.13. הִצַּלְנוּ eripuimus, 1 Sam. 30.22. In part. hiph. ſ.m. occ. ſimpl. & cum הַ dem. præf. מַצִּיל eripiens, Deut. 32 39. Jud. 18.25.2 Sam. 14.6. Job. 5.4..10.7. Pſal. 7.3..35.10..50.22..71.11. Prov. 14.25. Iſa. 5.29..42.22..43.13. Dan. 8.4, 7. Hoſ. 5.14. Mich. 5.7. הַמַּצִּיל

הַמַּצִּיל eripiens, Jud.8.34. In Infin. hiph. occ.vel cum Jod hiph. vel cum Tzere absque jod in ult. cui formæ cum Tzere הַ Interrog.& וְ cop. sunt præf. הַצִּיל eripere,Gen.37.22. הַצֵּל eripiendo, 2 Reg.18.30.Isa.37.15. הַהָצֵל num eripiendo? 2 Reg.18.33. וְהַצֵּל & eripiendo,Ex.5.23.1 Sam.30.8. sicut etiam formæ plenæ cum jod in ult. לְ & וּלְ sunt præf. cui ult.cum לְ præf. נִי & הָ, sunt Aff.ut seq. לְהַצִּיל ad eripiendum, Deut.25.11. 2 Sam.14.16. 2 Reg.18.29.2 Chron.32.13,14,15. Psal. 33.18. Isa.36.14..50.2. Jon.4.6. וּלְהַצִּיל & ad eripiendum, Jer.42.11. לְהַצִּילֵנִי eripere me, Psal.40.14..70.2. לְהַצִּילְךָ eripere te, Deut.23.15.Prov.2.12,17. sed occ. etiam Infin.hiph. cum לְ Præf. & הָ ob pausam, pro הַ Aff. idque etiam vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantùm absque jod; ut & cum וּלְ præf. formæ plenæ; sic, לְהָצִּילְךָ vel וּלְהָצִּילְךָ ad eripiendum te, Jer.1.8,20. וּלְהַצִּילְךָ & ad eripiendum te, Jer.15.20. Item cum לְ præf.occ.etiam cum וְ & ם Aff.sic, לְהַצִּילָם eripere eum. Exod.3.8. לְהַצִּילָם eripere eos, Ezech. 7.19. Zeph.1.18. In Imper.hiph.s.m.occ. cum Tzere in ult. absque jod hiph. (pro הַצִּיל) sic, הַצֵּל eripe, Prov. 24.11.cui etiam formæ plenæ cum jod הָ parag.est add. sic, הַצִּילָה eripe, Psal.22.21..120.2. sicut etiam eidem formæ plenæ cum jod, נִי, & נוּ sunt Aff. & utrique וְ cop.est præf.ut seq. הַצִּילֵנִי eripe me,Gen.32.11. Psal. 31.3,16..39.9..51.16..59.2,3..69.15..109.21..119.170.. 142.7..143.9.Isa.44.17. וְהַצִּילֵנִי & eripe me, Psal.7.2.. 25.2..144.7,11. הַצִּילֵנִי eripe nos, Jud.10.15. 1 Sam. 12.10. וְהַצִּילֵנוּ & eripe nos, 1 Chron.16.35. Psal.79. 9. Item in pl.m.Imper. hiph. occ.simpl. & cum וְ cop. præf. הַצִּילוּ eripite,Psal.82.4. וְהַצִּילוּ & eripite, Jer. 21.12..22.3.in fut.hiph. 1.s.occ.simpl.plenè, sed cum וָ conv.præf. defectivè cum chirek tantùm absque jod in ult. & rursus plenè cum jod hiph.ante הָ Aff. אַצִּיל eripiam, Zach.11.7. וָאַצֵּל & eripui, Jos.24.10. Jud.6.9. 1 Sam.10.18. אַצִּילְךָ eripiam te,2 Reg.20.6. Isa.38.6. sicut etiam in 2.s.m. fut.hiph. occ. etiam defectivè cum Tzere, vel plenè cum jod in ult.cui etiam formæ plenæ נִי, נוּ, & ם sunt Aff. & huic ult. וּ cop. est etiam præf. תַּצֵּל vel תַּצִּיל eripies, 1 Sam.30.8. Psal.119.43. Prov.19.19..23.14. תַּצִּילֵנִי eripies me, 2 Sam.22.49. Psal.18.49..71.2. תַּצִּילֵנוּ eripies eum, Ezech. 33. 12. & eripies eos,Neh.9.28.Item in 3.s.m.fut.hiph. occ.plenè cum jod in ult.locis seq. יַצִּיל eripiet, 2 Reg. 17.39..18.35. 2 Chron.32.17. Psal.72.12.Isa.36.20..44. 20. Am.3.12.sed cum וְ & וַ conv. præf. defectivè cum Tzere in ult. absque jod & rursus plenè cum נִי, נוּ, הוּ, הָ, נָּה, & ם Aff. & ex iis cum וַ conv. præf. quibusdam; ut seq. וַיַּצֵּל & eripuit, 1 Sam. 7.3. וַיַּצֵּל & eripuit, Jos.9.26. Jud.9.17..12.11. 1 Sam. 14.48..30.18. יְצִילֵנִי eripiet me. 1 Sam.17.37. 2 Sam. 22.18. Psal. 18.18. וַיְצִילֵנִי vel וַיַּצִּילֵנִי & eripuit me, Exod.18.4.1 Sam.26.24. יַצִּילֵנוּ eripiet nos,1 Sam.4.8. 2 Reg.18.30,32.2 Chron.32.11. Isa.36.15,18. וַיַּצִּילֵנוּ & eripuit nos, Ezr.8.31. יַצִּילְךָ eripiet te, Job. 5. 19. יְצִילְךָ eripiet te,Psal.91.3. יְצִילֵם eripiet eum, Psal.34. 20. יַצִּילֵהוּ eripiet eam,Psal.22.9. וַיַּצִּילֵהוּ & eripuit eum,Gen.37.21. וַיַּצִּילָהּ & eripuit eam, 2 Sam. 23.12. יַצִּילֶנָּה eripiet eum,Hos.2.12. יְצִילֵם eripiet eos, Psal. 97.10..106.43..107.6. Prov.12.6. וַיְצִילֵם & eripuit eos, Exod.18.8. & in 3.s.f. fut.hiph.occ.simpl.& cum ם Aff. תַּצִּיל eripiet,Prov.10.2..11.4. תַּצִּילֵם eripiet eos, Prov.11.6. Item in 3. pl. fut.hiph. occ.simpl. & cum הָ Aff.post kibburz pro schurek penult.ut & cum וְ conv. præf.& הָ Aff. post schurek penult. sic, יַצִּילוּ eripient, 1 Sam.12.21. 2 Chron.32.15.Isa.47.14. Ezech.14.15, 17,20. יַצִּילוּהָ eripient te, Isa.57.13. וַיַּצִּילוּהָ & eripuerunt eam,1 Chr.11.14. Atque indè ex Rad. in hac liberandi signif.est No. הַצָּלָה f. liberatio ereptio: Pag.Bu. prout occ.cum וְ cop.præf.loco seq. וְהַצָּלָה & liberatio, Esth.4.14. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad.in Bu. Conc. est extrahere, detrahere, spoliare, abripere, diripere; idque in Conjug.piel, נָצַל diripuit, &c. prout occ.in 2. pl.m.præt.piel cum וְ conv.præf. & in fut.piel, (à 3. s. m. יְנַצֵּל spoliabit)3.pl.m.cum וַ conv.præf. וְנִצַּלְתֶּם & spoliabitis,Exod.3.22. וַיְנַצְּלוּ & spoliarunt, Exod. 12.37. Et in hiphil,idem; abripuit; extraxit,&c.prout occ.in 3.s.m.præt.hiph.simpl.& cum וַ cop.vel conv.præf. הַצִּיל detraxit,Gen.31.17. וְהַצֵּל & abstrahat,2 Sam. 20.7. & in fut.hiph. יַצִּיל abripiet; sed occ. cum וַ conv.præf. & Tzere in ult.sic, וַיַּצֵּל & abripuit,Gen.31.9. In hophal, הָצַל extractus est, &c. prout occ.in part. hoph.s.m. sic, מָצַל extractus,Am.4.11. Zach.3.2. Item in Hithpael, הִתְנַצֵּל fecit se deripere; Av. spoliavit se; Bu.&c.prout occ.in fut.hithp. à 3.s.m. יִתְנַצֵּל spoliabit se; in 3 pl.m. cum וַ conv.præf.loco seq. וַיִּתְנַצְּלוּ & spoliarunt se, Exod.33.6.

Rad.110. נָצַץ est,scintillare; prout occ. in part.benkal, à s.m. נוֹצֵץ scintillans,in forma pl.m. נוֹצְצִים scintillantes, Ezech.1.7. Atque indè No. נִיצוּץ m. scintilla, prout occ.cum לְ præf. Isa.1.31. לְנִיצוּץ in scintillam, &c.Bu.Lex. qui hæc tantùm de hac Rad. Av.autem plenius; sic, נָצָץ effloruit, erupit in flores,emicuit ut flores solent splendescere. Propriè dicitur de arboribus, de gramine & segete; sed per metaph. quoque de aliis rebus, quæ cùm varios sibi colores acquirunt, dicuntur florescere; ità & ignis extinctus, cùm per scintillas repullulascit, dicitur reflorescere: ut in loco cit. Ezech. 1. & florescentes vel micantes pedes erant,scintillas scil. vibrando, quasi aspectus aris candentis vel chalybis perpoliti. Et in Hiphil הֵנֵץ floruit, flores produxit, ut in præt.hiph.3.pl.& nondum הֵנֵצוּ flores produxissent malogranata, Cant.6.& 7. v.pen. Atque indè nomina, i. נֵץ flos, flosculus; prout occ.cum הָ Aff. sic, Gen.40. 10. ascenditque נִצָּהּ flos ejus. Sed est etiam, Nisus; sed tunc est à Rad. נָצָה volavit. Item hinc etiam,2.No. נְצָה idem,Isa.18.5. & in forma constr.cum וּ Aff. Job. 15. v. antepen.ut oliva נִצָּהּ florem suum. Item.3.hinc & No. pl.m. נְצָנִים (cum Nun hæmant. interposito) flores, germina;prout occ.Cant.2.12 cum הַ dem præf. הַנְּצָנִים flores vitis sunt,&c. Et 4. hinc & No. נִיצוּץ scintilla reflorescens, aut flosculi torrefacti,qui facile ignem concipiunt: prout occ.Isa.1.&c. Vide ex Bu.Lex. Quidam etiam ad hanc Rad. in hiph. referunt illud, Eccl. 12.5. וְיָנֵאַץ & flores produxit Amygdalus. Juxta puncta esset וְיָנֵץ, ad formam וְיָסֵב. Sed juxta literas potest legi וְיִנְאַץ & irritabitur, vel asper fuerit fructus Amygdali, à Rad. נָאַץ. Hæc hîc in hac Rad. locat Av. quæ plerique referunt ad Rad. נוּץ: ibi vide.

Rad.111. נָצַר est servare, observare, custodire; Pag. adservare, conservare, præservare,à corruptione scil. Item, destruere,desolare; Pag. Quidam desolandi significationem etiam ad priorem illam præservandi referunt. De qua re infrà; Mer.Cev. & sic Bu. & Av. ut

Pag.

Pag.& Merc.in priori signif. Conservavit, seu manibus comprimendo,&c.Cogn.cum צור pressit,& צָרַר ligavit; item cum אָצַר reposuit in thesaurum. Hinc fortassis Latini per Aphæresin acceperunt verbum, servo,cum compositis, conservo, observo; Av.In Bu.Conc. tria habet hæc Rad. significata: i. est, custodivit,servavit,&c. prout occ.in 3.f.f.præt.kal, נָצָרָה, sed eum Aff.He fæm. mutatur in Thau; ut ante ם Aff. sic, נְצָרָתָם custodit ea,Psal.119.129. & in 1.sing præt. kal, occ. cum camerz ob pausam pro pathach penult. sic, נָצַרְתִּי custodivi,Psal.119.22,56,100. & in 3.pl. præt. kal est, נָצְרוּ custodiunt,Prov.22.12.In part.ben.kal,s.m.occ. simpl. & cum ו cop.præf.ut & cum ה Aff. ut seq. נוֹצֵר custodiens,Exod.34.7.Job.7.20..27.18. Psal.31.24.Prov.13.3.. 16.17..27.18..28.7. וְנוֹצֵר & custodiens, Prov. 24. 12. נוֹצָרָהּ custodio eam,Isa.27.3. & in forma pl.m.ben.kal, occ.in forma absol.simpl. sed in forma pl.m.constr.simpl. etiam & cum ל præf. נוֹצְרִים custodes,2 Reg.17.9..18. 8.Jer.4.16..31.6. נוֹצְרֵי custodientes,Psal.119.2. לְנוֹצְרֵי custodientibus,Psal.25.10. Item in part.pahul kal, i. m. occ.cum יְהֹוָה præf.sic, וְהַבָּצוּר custoditus,Ezech.6.12. Et in sing.f. נְצוּרָה; sed occ.in forma f.f.constr. cum ו cop. præf. & cum kibbutz pro schurek penult. sic, וְנִצְרָת & custodita,Prov.7.10.sicut etiam in forma pl.f.occ.itidem cum ו cop. præf. & kibbutz pro schurek penult. sic, וּנְצֻרוֹת & custodita,Isa.48.7. In Infin. kal, occ. plenè, servatâ scil.Nun 1.Rad. more perfectorum cum ל præf. sic, לִנְצוֹר custodiendo,prov.2.8.Item in Imper.kal,s.m. occ.plenè cum Nun 1. Rad. & cametz penult. & defectivè, absque Nun 1.Rad. ut & rursus plenè cum Nun & Scheva penult.atque etiam cum ה parag. post dagesch Euphonicum; sic, נָצוֹר custodi, Nah.2.1. צוֹר custodi,Isa.8.17. עָצוֹר custodi, Psal.34.14. Prov.3.21..4.23.. 6.20. נִצְרָה custodi, Psal. 141.3. sed occ. etiam imper. s.m. cum ה Aff.sic, נִצְרָהּ custodi eam,Prov.4.13.Item, in fut. kal,1.sing.occ.simpl.& cum ה parag.add. cui ult. etiam ו cop.est præf.ut & cum ךָ & ֶךָּ cui etiam utrique ו cop.est præf.ut seq. אֶצּוֹר custodiam, Ps.119.69. אֶצְּרָה custodiam,Psal.119.145. וְאֶצְּרָה & custodiam, Psal. 119, 34, 115. וְאֶצָּרְךָ & custodiam te, Isa.42.6. אֶצְּרֶנָּה custodiam eam, Isa.27.3. וְאֶצְּרֶנָּה & custodiam eam, Psal.119.33. & in 2.s.m. fut.kal,simpl.occ. more defectivorum Pe Nun; sic, תִּצּוֹר custodies, Psal.64. 2. Isa.26.2. sed cum נִי Aff.occ.tum plenè more perfectorum, servatâ scil.Nun 1.Rad. & defectivè, Nun 1. Rad.abjectâ, tam cum eod.Aff. נִי, quàm cum נִּי Aff. sic, תִּנְצְרֵנִי custodies me,Psal.140.2,5. תִּצְּרֵנִי custodies me, Psal.32.7. תִּצְּרֵנוּ custodies eum, Psal.12.8. Item in 3.s.m fut.kal,occ.simpl.pro more defectivorum Pe Nun; sic, יִצּוֹר custodiet,Prov.3.1.cui etiam נְהִי, cum Nun Epentherico, pro הִי est Aff.sic, יִצְּרֶנְהִי custodiet eum,Deut.32.10. & in 3.f.f.fut kal, occ. simpl. sic, תִּצּוֹר custodiet,Prov.13.6. ut & פּוֹ more perfectorum,servata Nun 1.Rad.occ. cum כָּה, cum dagesch Euphonico, & He parag.pro ךָ Aff.sic, תִּנְצְרָכָה custodiet te, Prov.2.11. & rursus pro more def. Pe Nun, occ. cum ו cop.præf.& ךָ, ob pausam, pro ךָ; sic, וְתִצָּרֶךָ & custodiet te,Prov.4.6. Item in 3.pl.m.fut.kal, occ. more perfectorum, servata Nun, 1.Rad.& more def.Pe Nun; idque simpl.& cum נִי Aff. ut & rursus cum Nun post jod, & הִי Aff.post kibbutz pro schurek; sic, ut seq. יִנְצוֹרוּ custodient,Deut.33 9. Psal.78.7.. 105.45. Prov. 5.2. יִצְרוּ custodient,Pro.20.28. יִצְרֻנִי custodient me, Psal.25.21..40.12. יִנְצְרֻהוּ custodient eam,Psal.61.8. denique in 3.pl.f.fut.kal est, תִּצֹּרְנָה custodient, Prov.23. 26. Deindè,ii. signif.2. hujus Rad. נָצַר in Bu. Conc. est, vastari; prout occ.in part.pahul kal, pl.m. absol.cum בִּ præf. וּבְבָצוּרִים & in vastis locis, Isa.65.4. & in forma pl.m.constr.pahul kal, occ.cum ו cop.præf. וּנְצוּרֵי & vastitates, vastati,Isa.49.6. Item in sing.f pahul kal,occ.Isa. 1.8. sic, sicut civitas נְצוּרָה vasta; Bu.Conc. destructa, vel desolata; Hieron. quæ vastatur. Sed R.Himman.Custodita; ut scil.non veniant ad eam homines, neque ex illa egrediantur; Pag. Sicut civitas conservata; Av.Atque sic etiam in desolandi signif. quidam exp.illud,Pro. 7.10. in forma f.f. constr. pahul kal; sic, וְנִצְרַת לֵב & desolata, seu destructa corde. i.e.privata, seu deficiens intellectu & scientiâ; prout R.Jos.exp. Sed R.D. cauta, (seu custodita,Merc.) corde; q.d. quòd non potest homo capere illam, nec seducere: sed ipsa homines seducit; Pag. Custodita corde,i.e. cauta & circumspecta, Bu.Lex. שִׁית זוֹנָה habitu meretricio, & retenta quoad Cor; h.e.quid in corde haberet, non pandebat.Galli dicunt, retenu. Sed 70. hariolantur; Cocc. Et sic in loco suprà cit. Isa. 65. Qui habitant in sepulchris, וּבַבְּצוּרִים לָלִינוּ & in desertis,i.e.in locis desertis & desolatis, morabuntur, seu pernoctabunt, pro,morantur; Pag. Alii verò exp.in locis observatis; i.e. tetris & abominandis; à quibus se conservare oportebat, nè pollluerentur. Item in eod.desolationis sensu exponuntur à quibusdam & varia alia; sed coactiùs. Illud autem Isa.1. נְצוּרָה Kimchi citat in Rad. צור, quasi obsessa civitas intelligeretur; sicut & quidam sumunt illud etiam, Prov.7. quod malim; ut Schurek sit pro cholem, sicut & aliàs. Et sic exp.obsessa,munita; quia in Rad. צור utraque significatio invenitur: quòd adversus obsidionem loca muniantur; & loca munita non nisi longâ tandem obsidione capiantur. Et sic intelligitur, Prov. 7. quasi munita corde, & undique circumvallata astutiâ, & omnibus artibus illiciendi amatores instructa,ipsa interim se decipi non sinens;Merc.Illud Isa.65. וּבַבְּצוּרִים exponi potest, & apud custodita,i.e.idola quæ custodiuntur à suis cultoribus, non autem custodiunt eos. R. Sal.& Chaldæus, apud cadavera mortuorum, quæ Necromantæ custodire solebant, ut ab eis aliquid scisciterentur; Bu.Lex.In conclusis pernoctant; 70· αὐλιζόμενοι; addunt, διὰ ἐνύπνια, i.e. quorum religio est includi muris, & in claustris pernoctare; Cocc. Item, iii. signif.3.hujus Rad.ex Bu.Conc. est in nomine indè derivato; viz. נֵצֶר; m.quod, inquit R.D. est יוֹנֵקָה, planta novella, teneráque; & עָנָף ramus; Pag. seu surculus. Quidam nominis etymon afferunt, quòd conservetur, nè præcidatur; Merc. Sic Ab.Ezra exp. סָעִיף ramus; Pag. surculus, sic dictus,quòd custodiâ egeat, né à vento dejiciatur, aut avellatur; Bu Lex.Surculus reservatus & arbori adhuc impactus, nec ab ea resectus, ideóque trahens succum ex suo stipite fructificat & frondescit, Av. id quod servatur ex malleolis resectis ad plantandum, vel aptum est, ut ad plantandum deligatur, נֵצֶר rectè appellatur.Isa.11.1. וְנֵצֶר & surculus ex Radicibus ejus florebit. Christus est,ut ex Jesse,ità ex Radicibus Jesse, h.e.ex Deo. Vide שׁוֹרֶשׁ; Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum ו, כְ & מִ præf. ut seq.

ſeq. נְצָר ſurculus, Iſa.60.21. וְנֵצֶר & ſurculus, Iſa.11.1. כְּנֵצֶר ſicut ſurculus, Iſa.14.19. מְנֵצֶר è ſurculo, Dan.11.7. Ex hac Rad. quidam etiam ſumunt נוֹצֵר m. pro nomine, participiali ſcil. cuſtodiens, cuſtos; Bu. Lex quod in ſing. & pl. vide ſuprà in part. ben. kal; Alii etiam ſumunt illud Pſal.141. נְצָרָה, ut nomen; conſervatio, obſervatio; hoc ſenſu, pone, Jehovah, cuſtodiam ori meo, נְצָרָה conſervationem, ad oſtium labiorum; 70. φυλακην, Av. נְצָרָה & Euphonicè נְצָרָה Pſal.141.3. eſt retinaculum, vel obſervatio. Ità & שָׁמְרָה ibidem nomen eſſe videtur: licèt alii utrumque pro verbo accipiunt in Imperativo; Cocc. Sic & quidam ut nomen exponunt, conſervatorium, velut ſeram ſuper januam, &c. ſimpliciùs tamen eſt ut pro verbo in Imper. ſumatur; Merc.

Rad.112. נָקַק; indè No. נְקִיק. m. quod eſt foramen: vel dens petræ, inquit R.D. Pag. Caverna. Quidam cum בָּקַע & נָקָה conferunt, ut ſit locus cavus & vacuus; Merc. foramen, caverna; Bu. Av. locus intra rupes cavus & vacuus: ſpecus, antrum; ſcopulus, fiſſura in rupibus & petris. Cogn. cum נָקָה vacavit, vacuus fuit. Hinc per Metath. κατὰ vacuus, κατέω vacuo, &c. Av. Occ. autem No. hoc in ſing. cum בְּ præf. ſic, בִּנְקִיק in ſcopulo, Jer.13.4. & in forma pl. m. abſol. נְקִיקִים cavernæ, ſcopuli, &c. prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum בְּ & מִ præf. ut ſeq. בִּנְקִיקֵי in ſcopulis, Iſa.7.19. & מִנְּקִיקֵי è ſcopulis, Jer.16.16.

Rad.113. נָקָא; indè נָקִיא m. vacuus culpâ & pœna; innocens, qui vacuus eſt crimine coram hominibus, & ducit vitam irreprehenſibilem in omni æquitate. Cogn. cum נָקָה innocens fuit, ſeu vacuus fuit à crimine. Hebræis ſemper in bonam partem accipitur, viz. de vacuitate culpæ ſeu peccati. Hinc per Merath. κάθαρσις vacuus, καθαίρω evacuo, &c. Occ. aut em hoc No. Joel. 3. antepen. & Jon. 1. antepen. ſanguinem נָקִיא innocentem, i.e. vacantem culpâ; Av. qui hoc No. hîc ſtatuit Radicalem, cùm alii referunt ad נָקָה: ubi etiam id vide.

Rad.114. נָקַב eſt forare, perforare; Pag. Item nominare, nuncupare, nominatim exprimere; Merc. Item exponere; & maledicere; Pag. Quidam per cavare, ſeu excavare reddunt; ut verba Latina Hebraico nonnihil affinia ſunt. Per Metath. pro ſignare punctis, aut notare ſumitur; unde pro deſignare, & exprimere; & interdum in malam partem, cum contumelia ſcil. exprimere; blaſphemare, convitio afficere, infamiâ notare, notam infamiæ inurere; maledicere; Merc. Cev. נָקַב fixit, perforavit, tranſfixit: & metaph. expreſſit; expreſsè nominavit: item execratus eſt, maledixit; quæ ſignificatio à נָקַב petira; Bu. Lex. Cavavit, excavavit, perforavit; & per tranſlat. ſignificat blaſphemare Deum, nuncupato nomine ejus: perforare maledictis verbis nomen alicujus. Cogn. cum קָבַב maledixit, & נָבַק evacuavit: item cum נָקַף cecidit. Hinc κάπτω, & Lat. Cavea, κάπετὸς foſſa; item nuncupo: Av. Rad. hæc in Bu. Conc. tria ſignif. i. eſt perforare, tranſfigere; prout occ. in præt. kal, 2.ſ.m. cum נְ conv. præf. & ה Aff. ut & in 2.ſ.m. ſimpl. ſic, וְנָקַבְתָּ & perforabit eam, 2 Chron.18.21. Iſa.36.6. נָקַבְתָּ perforaſti, Hab.3.13. In part. pahul kal, ſ.m. eſt, קָבוּב perforatum, Hag.1.6. In fut. kal, à 3.ſ.m. יִקּוֹב perforabit: in 2.ſ.m. eſt, תִּקּוֹב perforabis, Job.40.26. ſed in 3.ſ.m. fut. kal, occ. more perfectorum cum Nun 1. Rad. & cum cholem mutato in cametz chatuph ante maccaph; ſic, יִנְקָב perforabit, Job.40.19. ſed cum נ conv. præf. occ. more defect. Pe Nun; ſic, וַיִּקֹּב & perforavit, 2 Reg.12.10. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. ſunt No. i. נְקָבִים pl. m. (quaſi à ſing. נָקָב fiſtula, tibia, Pag.) fiſtulæ; quaſi perforatæ dictæ; Bu. Lex. fiſtulæ cavæ habentes multa foramina; Av. prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum וּ cop. præf. & ה Aff. ſic, וְנִקְבֵיךְ fiſtulæ tuæ, Ezech. 28.13. Et 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. מַקֶּבֶת f. perforatio, excavatio; item malleus, propriè unâ parte acutus, ad perforandum aptus; Latiùs deinde pro quovis malleo ſumitur; Bu. Lex. quo ſcil. excavatur lapis. Item cavea, perforatio; Av. foramen; Cocc. prout occ. Iſa. 51.1. Aſpicite ad petram, &c. & ad מַקֶּבֶת בּוֹר & נִקְרַתֶּם & ad perforationem ciſternæ, unde ſcil. perforati eſtis Et ſic R.D. exp. q.d. Ad ciſternam perforatam, &c. i.e. ad Sarah. Sed Ab. Ezra exp. & ad malleum; q.d. aſpicite ad petram, i.e. Sarah, unde excifi eſtis, quæ eſt patiens; & ad malleum, activum ſcil. inſtrumentum, i.e. Abraham; Pag. Quidam in petra ad Abrahamum jam ſiccum & ſterilem alluſum volunt; & ad Saraham, cavernam ſcil. jam veterem & exſiccatam; unde tamen ſint hauſti, i.e. orti; Merc. Ad excavationem foveæ, &c. Bu. Lex. & ad caveam ciſternæ, quâ excifi eſtis; Av. foramen ciſternæ ex qua effoſſi eſtis. Vide Rad. נָקַר; Cocc. ſed in altera ſignificatione, pro malleo, cujus cuſpis una ex parte præacuta eſt ad perforandum & dolandum: altero verò capite percutiunt & conterunt ferrum, aſſi, vel aliam materiam, inquit Kimchi; Merc. occ. in ſing. f. cum הַ dem. præf. הַמַּקֶּבֶת malleus acutus, Jud. 4.21. & in forma pl. f. occ. cum וּ, וֵ & יֵ præf. ut ſeq. וּמַקָּבוֹת malleï, 1 Reg.6.7. וּבְמַקָּבוֹת & malleis, Iſa. 44.12. וּבְמַקָּבוֹת & malleis, Jer.10.4. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in No. indè derivato; viz. נְקֵבָה f. fœmina (nomine uon ad homines tantùm, ſed & ad alia animantia pertinente; Merc.) eò quòd ſit perforata; Pag. Sic & Latinè famina, à fœminibus, genitali ſcil. fœminei ſexus membro, dicta videtur. Atque ad hujus nominis etymon Iſa. ſuprà 51.1. reſpexit. Eſt ſexus nomen. At אִשָּׁה inſuper uxorem ſignificat; Merc. Eſt ſexus nomen tam in brutis quàm in hominibus; Bu. Lex. fœmella, nomen ſexus fœminei, dicitur quoque de animalibus excavatis; Av. Quemadmodum mas זָכָר dicitur à memoria, quia per mares liberos nomen paternum conſervatur; ità נְקֵבָה dici videtur, quia dum in aliam domum tranſit, quaſi expungitur ex familia ſua. Ut Jer.31.22. Nam creavit Jehova novum in terra: נְקֵבָה תְּסוֹבֵב גָּבֶר fœmina circundat marem, h.e. quæ nihil niſi fœmina eſt, non uxor; nimirum virgo, παρθένος (ut eſt in Apoc. 12.5.) in utero concepit. Hoc eſt verè novum, nunquam antea narratum vel auditum, abſque quo non poterat contingere ſatietas animæ laſſæ, neque erigi Teſtamentum novum: per quod debebat commoveri filia averſa, h.e. populus Judaicus averſus à Deo, ut ſe non ampliùs circumduceret. Nihil eſt quod ſub illis verbis aptiùs intelligi poſſit. Neque poterat apertiùs dici, non ſine ænigmate, niſi diceretur, Virgo peperit Chriſtum filium Dei Hoc autem non debebat dici ante Evangelium, quia per Evangelium debebat manifeſtum fieri, quia habere

haberet ſermonem Dei manentem in ſe ; Cocc. Occurrit autem No. hoc in ſ.f. tantùm, idque ſimpl. & cum ו, ב & וַ præf. ut ſeq. נְקֵבָה fœmina, Lev. 3.1, 6..4.28, 32.. 5.6 .12.8..27.4. Num. 5.3..31.15. Deut. 4.16. Jer. 31.22. & וּנְקֵבָה & fœmina, Gen. 1.27..5.2..6.19..7.3, 9, 17. לַנְּקֵבָה fœminæ, Lev. 12.7. & וְלַנְּקֵבָה & fœminæ, Lev. 15.33.. 27.5, 6, 7. Denique, iii. ſignif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt, maledicere, execrari ; prout occ. in part. ben. kal, ſ. m. cum ו cop. præf ſic, Lev. 24.16. וְנוֹקֵב שֵׁם יְהוָה & execrans Bu. Conc. & maledicens (acſi dicat, exponens, & maledicens : quia non erat reus, niſi exponeret & malediceret, ut R. D. inquit.) nomini Domini, moriendo moriatur ; Pag. & excavans, i.e. nuncupans maledicendo nomen Domini, morietur ; Av. Itaque qui execratur, &c. Jun. & in part. pahul kal, נָקוּב, & in forma pl. m. נְקוּבִים ; prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum kibbutz pro ſchurek penult. ſic, Am. 6.1. נְקֻבֵי expreſſi ; Bu. Conc. Væ, &c. nominatis (à) principio gentium, i.e. montibus Tzijon, & Somron, nominatis à principio gentium, i.e. ſeptem gentium, quæ in iis habitaverunt, Pag. q.d. inſignibus, ità ut Gentium & Nationum potiſſimi, & primi ſint, ac lectiſſimi ; q.d. deſignati primitiarum gentium ; Merc. Hieron. optimates capita populorum ; Pag. נְקוּבֵי רֵאשִׁית הַגּוֹיִם nominati, i.e. deſignati, primitiarum Gentium ; Cocc. In Infin. kal, occ. abſque Nun 1. Rad. & in cholem ; pro נָקוֹב ; ſic, קוֹב exſecrando, Num. 23.25. ſed cum בְּ præf. cholem tranſp. & mutatur in cam. chat. ob ו Aff. ſic, בְּנָקְבוֹ in exprimere eum, Lev. 24.16. ſicut etiam in Imper. kal, ſ. m. נְקוֹב ; ſed cum ה parag. add. cholem it idem tranſponitur & mutatur in cam. chat. ſic, נָקְבָה exprime, Gen. 30. 28. In fut. kal, 1. ſing. occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. אֶקּוֹב exſecrabor, Num. 23.8. וָאֶקּוֹב & exſecratus ſum, Job. 5.3. & in 2. ſ. m. fut. kal, תִּקּוֹב ; prout occ. cum בּוֹ Aff. ſic, תִּקְּבֶנּוּ exſecraberis eum, Num. 23.25. & in 3. ſ. m. occ. cum וְ conv. præf. ut & cum בּוֹ Aff. & in 3. pl. m. cum הוּ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek ; ut ſeq. וַיִּקּוֹב & exſecratus eſt, Lev. 24.11. יִקְּבֻנִי exſecrabitur eum, Iſa. 62.2. יְקַבְּהוּ maledicent ei, Job. 3.7. Prov. 11.26..24.24. ſed occ. etiam in hac ſignif. in Conjug. Niph. נִקַּב expreſſus vel fixus fuit ; Bu. Lex. nuncupatus eſt ſuo nomine expreſſo, diſertè nominatus eſt ; Av. q.d. Clarè expreſſus, & notis determinatus ; ſolebant enim ſtylis in tabulis aut in cera ſcribere ; vel cujus nomen, tanquam ſtylo in tabula fuit conſignata ; Cocc. prout occ. in 3. pl. præt. niph. locis ſeq. נִקְּבוּ expreſſi fuerunt, Num. 1.17.1 Chr. 12.31..16.41.2 Chron. 28.15..31.19. Ezr. 8.20.

Rad. 115. נָקַד ; indè No. נָקוֹד punctatus, punctis reſperſus : No. Adject. & propriè dicitur de animalibus albis qui habent maculas nigras, vel de nigris habentibus maculas albas, inſtar punctorum. Quanquam etiam de aliis rebus per metaph. accipiatur. Atque hinc per metath. κεντεω, vel τω, pungo. κέντρον punctum, ſtimulus quo pungitur, &c. Verbaliter non legitur hæc Rad. ſed tantùm hoc nomen & quædam alia tam Adject. quàm Subſtant. ab eo derivata ; Av. נָקוֹר pnnctatum, punctis reſperſum, Bu. Lex. Varium ; vel maculis reſperſum ; Pag. maculoſus, punctulis reſperſus, vel interſtinctum. &c. Cocc. prout occ. in ſing. ſimpl. & cum ו cop. præf. נָקוֹר punctum, Gen. 30.32, 33. וְנָקוֹד & punctatum, Gen. 30. 32. & in formâ pl. m. cholem mutatur in kibbutz pe-

nult. ante dageſch euphonicum ; ſic, נְקֻדִּים punctatæ, punctata, Gen. 30.39..31.5, 10, 12. & ſic in forma pl. f. occ. itidem cum kibbutz & dageſch in Daleth ; idque ſimpl. & cum הַ dem. præf. ſic, הַנְּקֻדּוֹת punctatæ, Cant. 1.11. הַנְּקֻדוֹת punctatæ, Gen. 30.35. Atque hinc etiam eſt No. in forma pl. m. נְקֻדִּים quaſi à ſing. נָקֻד, quomodo panis ſiccus & mucidus appellatur, eò quòd mucor in pane eſt albus, viridiſque ac niger ; Pag. punctatim ſcil. quaſi punctatum ſeu punctum aut punctura dicas ; Merc. Unde in forma pl. m. Joſ. 9.5. & omnis panis cibi eorum ſiccus erat נְקֻדִּים mucidi : & ſic idem v. 12. Pag. Ad verbum, erat punctura ; nam, erat, cum ſequente jungitur ; i.e. punctis præ mucore variis aſperſus erat ; Merc. נְקֻדִּים ſunt micæ ; Bu. Conc. & Lex. ut in loco cit. וְהָיָה נְקֻדִּים & fuit in micas, aut in punctura, i.e. mucidus, punctis mucoris reſperſus ; Bu. Lex. נְקֻדִּים ſunt punctationes, h.e. mucores, ut in pane mucido ; & fuit in mucores, h.e. factus eſt omnino mucidus ; Av. Extiterat puncta, h.e. maculoſus & varius factus eſt. Nam in pane mucido puncta & maculæ à corruptione apparent ; Cocc. Item נְקֻדִּים dicuntur buccellata, à certis punctulis dicta, Bu. Lex. Vel, placentæ punctatæ ; Av. prout occ. cum ו cop. præf. 1 Reg. 14.3. & capies in manu tua decem panes, וְנִקְּדִים & cruſtulas, juxta Hieron. Pag. ſeu cruſtula : quæ punctis etiam ſunt reſperſa ; Merc. & placentas ; Av. & buccellata, placentas conditas, ni fallor, intelligas ; Cocc. & micas cruſtulatas ; Bu. Lex. Item hinc etiam No. נוֹקֵד m. pecuarius, propriè ovium, quod oves punctari & certis ſignis notari ſolent, ut cognoſcantur ; Bu. Lex. Paſtor ; vel dominus gregis ; quia ferè in gregibus ſunt pecudes maculoſæ ; Merc. armentarius, armentoſus, opilio, qui habet oves variis punctis reſperſas : vel qui habet multos greges ; Av. rei pecuariæ operam dans. An non igitur à cura & affectione animi pecuarius vocetur נוֹקֵד, aliorum eſto judicium ; Cocc. Occurrit autem No. hoc in ſ. m. ſimpl. & in pl. m. cum בַּ præf. ut ſeq. נוֹקֵד pecuarius, 2 Reg. 3.4. בַּנּוֹקְדִים pecuarii, Am. 1.1.

Rad. 116. נָקָה eſt, mundum eſſe, innocentem & immunem eſſe ; mundare, evacuare : item ſuccidere, deſolare ; Pag. vel mundari, &c. In piel tantùm tranſitivum eſt. Sunt qui ſubtiliùs conferant cum פָּקָה, quaſi ſit vacuum eſſe, vacare culpâ, pœnâ, vel re aliâ. Sed eſt propriè, purum eſſe ; quod poſtea variè accommodatur. Eſt interdum abſolvi, i.e. à culpa vacuum fieri, non eſſe obnoxium, &c. & interdum planè vacuum eſſe ; nam quod vacuum eſt, purum eſt. Interdum etiam planè excidi, & deſolari ; emundatur enim & purum relinquitur quod in totum deſolatur ; Merc. נָקָה mundus fuit, purus fuit, & Metaph. innocens, impunis fuit ; Bu. Lex. Vacavit culpâ, vacuus fuit crimine, innoxius & immunis fuit. Cogn. cum נְקִיק i.e. caverna, locus concavus & vacuus ; Av. Notat aliquando innocentem eſſe vel declarari ; aliquando impunitum dimitti, aliquando immunem eſſe ; Cocc. prout occ. in Infin. kal, Jer. 49.12. ubi in reduplicatione uſurpatur cum Niphal ; ſic, Et tu ipſe נָקֹה תִנָּקֶה mundando ; Bu. Conc. vel innocens, aut impunis vel immunis exiſtendo, impunis aut immunis eris, vel eſſes ? Pag. Bu. Cocc. Av. In Niphal, נָקָה innocentem egit, vel aſſeruit ſe ; innocens, inſons fuit vel declaratus fuit ; impunis relictus fuit ; expurgatus fuit ; Bu. Lex. vacuatus eſt culpâ ſeu pœna ; innoxius & vacuus

us est factus; Av. prout occ.in præt. Niphal,3.ſ.m.ſimpl. & cum ו cop.præf. נָקֶה mundum ſe aſſerit, Zach. 5.3. וְנָקֶה innocens erit,Exod.21.19. Num.8.31. 1 Sam.26. 9. & in 3.ſ.f. præt.niph. occ. cum ו conv. præf. idque cum Scheva, vel,ob pauſam,cum camets penult. ſic, וְנָקְתָה innocens erit,Num.5.28. וְנִקֵּתָה & mundata, evacuata erit,Iſa.3.27. ut & in 2. ſ.m. præſ. niph. cum ו conv.præf.& in 1.ſ.ſimpl.& cum ו conv.præf.וְנָקֵיתִי & inſons eris,Gen.24.8. נְקֵיתִי inſons ero,Jud.15.3. Jer.2.35. וְנָקֵיתִי & inſons ero,Pſal.19.14.In Infin.niph.eſt, הִנָּקֶה impunes eſſendo, Jer.25.29. & in Imper. niph. à ſ.m. הִנָּקֶה immunis eſto, &c.occ.in ſ.f.ſic, הִנָּקִי eſto innocens, Num.5.19. In fut.niph.occ.in 2.& 3.ſ.m. & in 2.pl. m. ut ſeq. תִּנָּקֶה inſons eris, Gen.24.41. Jer.49.12. יִנָּקֶה impunis erit, Prov.6.29..11.21.. 16.5.. 17.5..19. 5.9..28.20. תִּנָּקִי impunes eritis, Jer.25. 29. In piel, נִקָּה mundavit, innocentem declaravit, abſolvit; Bu. Lex.fecit carere, ſeu vacare culpâ, innocentem fecit; Av. In piel, ſignif. non exercere judicium, impunitum dimittere; Cocc. Ut Exod. 34. 7. וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה & mundando non mundabit; q.d. inquit R.D. mundando non mundabit hominem ab iniquitate, quamvis parcat iniquitati; ſed paululum puniet hominem ut eum corrigat, & ad bonam viam reducat. Et Doctores exponunt, mundat recipiſcentes, aut pœnitentiam agentes; at illos qui nolunt recipiſcere non mundat; Pag.à peccato ſcil.& culpa; i.e. non ſinet abire impunè; & hoc eſt ſimpliciſſimum; Merc. & abſolvendo, &c. Bu. Lex. Et vacando non ſinet vacare (pœnâ;) h.e. non ſinet impunitum malum; Av. Jehova miſericors & gratioſus, condonans peccatum,&c. & non exercens impunitatem ſive diſſimulationem, nempe peccati quod condonat; h.e. qui ità remittit peccata ut ſe etiam ſanctificet & juſtum demonſtret, Rom.3. 25, 26. 70. καὶ ὁ καθαρίζων τὸν ἔνοχον. Sed malè additur vox ἔνοχον; Non enim dicit Deum non juſtificare, vel indemnem habere eum qui reus eſt: nam remittit peccata. Sed quæ peccata remittit,ea non παρίσησι & diſſimulat: quippe ſponſorem & ſacerdotem & ſacrificium ordinavit ad remiſſionem peccati & juſtificationem, ad oſtendendum juſtitiam ſuam. Syrus, & neutiquam impunitatem concedit. Arabs, qui juſtificat & non juſtificatur. Imò juſtificat & juſtificans juſtificatur. Et ſic cum Accuſ.perſonæ, Exod. 20.7. Nam non יְנַקֶּה impunitum dimittet Jehova eum, qui nomen ejus tulerit in vanum. Et Jer.30.11.& caſtigabo te cum judicio וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ At non patiar te liberum & immunem eſſe, & inſontem videri. Non autem confundendum נַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ cum eo quod præcedit, אִתְּךָ לֹא אֶעֱשֶׂה כָלָה, quod Jonathan vertit שֵׁיצֵיאָה לֹא אֲשֵׁיצֵנָּךְ profligando non profligabo te. Ludovicus de Eieu, evacuando non evacuabo te. Idem mavult Mercerus: qui urget Antitheſin. Sed Antitheſis abſolvitur per illa verba, tecum non faciam conſummationem. Sed illa verba, לֹא אֲנַקֶּךָּ continent rationem caſtigationis. Neque puto ſimpliciter per נָקָה notari vacuum eſſe. Immunem eſſe notat à culpa, à pœna, ab onere, ab obligatione, officio, vel actu. Conferri debet cum Exod.34.7. & Jer.30.11. ac ſimilibus locis, qui eſt 1 Reg.2.9.Et nunc אַל תְּנַקֵּהוּ nè ſinas eum liberum abire.Et Job.9.28. novi quod non תְּנַקֵּנִי immunem me fis habiturus, ſeu liberum dimiſſurus.Et Joel.4.13. וְנִקֵּיתִי דָמָם לֹא נִקֵּיתִי & innocentes declarabo, quorum ſanguinem non declaravi innocentem. Reſpicitur ad id quod præcedit v.11.fuderunt דָּם נָקִיא ſanguinem innoxium in terra ſua. Quod cum pateretur Deus fieri; לֹא נָקָה דָם נָקִיא non pro innocente habuit ſanguinem innocentem; Cocc. Et (qui) ullo pacto non abſolvit, ſontem,ſcil.Hebr. abſolvendo non abſolvit, ſubaudi,non abſolvendum; q.d. ità miſericors, ut maneat etiam juſtus, Jun.ad locum, Exod.34.7. Verbum autem hoc in piel occurrit ordine Conc.ſic, In Præt.piel, 1.ſ.ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. loco ſeq. וְנִקֵּיתִי vel וְנִקִּיתִי mundavi, Joel.4.21.& in Infin. piel,occ.cum ו cop.præf. וְנַקֵּה & mundando, abſolvendo, innocentem habendo, Exod.34.7. Num.14.18. Jer 30. 11..46.28. Nah.1.3.In Imper.piel, נַקֵּה; prout occ.cum נִי Aff.ſic, נַקֵּנִי mundato me, Pſal.19.13. In fut.Piel,1.ſ. אֲנַקֶּה; prout occ. cum הָ Aff.ſic, אֲנַקֶּךָּ mundum,impunem faciam te, Jer. 30.11..46.28. & ſic in 2. ſ. m. fut. Piel, תְּנַקֶּה, prout occ. cum נִי & הוּ Aff.ſic, תְּנַקֵּנִי emundabis me, Job.9. 28..10.14. תְּנַקֵּהוּ innocentem non habebis eum, 1 Reg. 2.9. & in 3.ſ.m. fut. piel, occ. ſimpl. locis ſeq. נַקֵּה innocentem habebit,Exod.20.7..34.7.Num.14.18. Deut. 5.11. Nah.1.3. Atque indè nomina,i.No. נָקִי, vel cum Aleph addititio נָקִיא m. mundus,purus, inſons,innoxius, immunis; Bu.Lex. vacuus culpâ vel pœnâ, inculpatus, impunitus; Av. & culpæ & pœnæ eſt hoc nomen, & perſonæ & rei; & ſignificat inculpatum, innocentem, vacuum, purum, pro loci ratione; Merc. vacans culpâ, non reus, vel obligatus, Cocc. prout occ. in forma cum Aleph locis ſeq. נָקִיא innocens, Joel.4. 19. Jon.1.14. ſed in forma abſque Aleph frequentiùs, & ſimpl.locis ſeq. נָקִי mundus, purus,innocens,Gen.24. 41. Exod.21.28.Deut.19.10..21.8..24.5..27.25. 1 Sam. 19.5. 2 Sam.3.28..14.9. 1 Reg.15.22. 2 Reg.21.17.. 24. 4. Job.4.7..22.30..27.17. Pſal.10.8.. 15.5.. 94.21..106. 38. Prov.6.17. Iſa.59.7. Jer.7.6..22.2..26.15. cui etiam in forma abſol. ן, ה & ל ſunt præf. נְקִי & innocens,Exod.23.7. Job.17.8.. 22. 19. הַנָּקִי innocens, Deut. 18. 13..21.9. 2 Reg.24.4. Jer.22.17. לָנָקִי innocenti, Prov. 1.11. & in forma ſ.m. conſtr.eſt cum Scheva penult. ſic, נְקִי innocens, purus, Pſal.24.4. & in forma pl. m. abſol. occ. vel plenè cum duplice jod, vel def. cum ſimplice; ſic, נְקִיִּם vel נְקִיִם innocentes, Gen.44.10. Num.32. 22.Joſ.2.17,19,20. Job.9.23. Jer.2.34..19.4. Item, 2. hinc etiam No. נְקִיּוֹן m. munditia, mundities, innocentia; Bu.Lex. vacatio culpæ ſeu pœnæ; Av. immunitas; Coc prout occ.in forma abſol.ſimpl.loco ſeq.נְקִיּוֹן mundicia, Hoſ.8.5. & in forma ſ.m.conſtr.eſt cum Scheva penult.& abſque dageſch; ſic, נְקִיֹן mundities, Am.4.7. ſed occ. etiam cum בְּ præf. in forma abſol. & cum בִּ præf. in forma conſtr.ſic, בְּנִקְיוֹן in innocentia, Pſal.26. 7.. 73.13. וּבְנִקְיוֹן & in munditia, Gen.20.5. Item, 3. hinc etiam No. in forma pl.ſ. cum Mem hæmant. viz. מְנַקִּיּוֹת cyathi; furculæ; calami; Pag. ſcopulæ; quaſi,emundatoria,dictæ; Bu Lex. Cyathi,juxta Hier. vaſa fuerunt intrinſecùs vacua; Av. vaſa ſcil.aurea, à vacuitate dicta; quòd intùs eſſent cava & vacua; vel quòd fabrefacta eſſent ex auro à ſordibus vacuo & mundo. Emundatoria ſonat nomen.Merc. Hebræi hîc variant.Quidam enim dixerunt quod erant הַסְּכִיפִין furculæ inſtar palorum aureæ, quæ ſtabant in terra, & elevabantur ſuprà menſam ad conjungendum, ſeu ſulciendum קְשׁוֹת

calamos, Pag. vel, altiores erant mensâ, & furcarum in morem inflexæ, ad sustentandum & fulciendum calamos; Merc. Cev. nè scil. frangerentur pondere panis. Alii verò dicunt quòd קְשׁוֹת erant furculæ prædictæ, & מְנַקִּיּוֹת erant calami: & vocantur sic, quòd mundum conservabant panem nè fieret mucidus; Pag. Ponuntur in suppellectili aurea mensæ Panum propositionis. Quidam scopas explicant; 70. κνᾶδες. Alii, calamos, inter panes interpositos, nè mucorem contrahant. Id prætulerim. Et convenit etymon. Præstabant panem immunem & liberum, nè attingeret alium panem. Eos calamos furculis aureis incubuisse tradunt; Cocc. Occurrit autem hoc No. in forma pl.f. cum הַ dem. præf. ut & cum יֶ Aff. cui & וְ cop. est præf. ut seq. מְנַקִּיּוֹת scopulæ mundatoriæ, Num. 4.7. Jer. 52. 19. מְנַקִּיּוֹתָיו scopulas eius, Exod. 37. 16. וּמְנַקִּיּוֹתָיו & scopulas ejus, Exod. 25.29. [נָקְטָה; hinc Job. 10.1. נָקְטָה, &c. Vide in Rad. קוּשׁ; Cocc.]

Rad. 117. נָקַם est, ulcisci, vindicare; Pag. ultionem sumpsit, &c. ut Pag. Constituitur absolutè & cum Accus. & præp. עַל, מִן, בְּ & לְ; Bu. Lex. surrexit vel stetit ad ulciscendum, &c. ut Pag. Cogn. cum נָקַף cecidit, & קוּם surrexit; Av. quasi sit ad vindicandum stare, vel surgere; nec languescere; Merc. prout occ. in 3.s.præt. kal, cum וַ conv. præf. & נִי Aff. וְנָקַמְנִי & ulciscetur me, 1 Sam. 24. 12. In part. ben. kal, s.m. occ. simpl. & cum וְ cop. præf. נוֹקֵם ultor, Nah. 1.2. וְנוֹקֵם & ultor, Psal. 99.8. Nah. 1.2. & in s.f. ben. kal, נוֹקָמָה, sed occ. in forma cum duplice fœgol ante Thau; sic, נוֹקְמֹת ulciscens, Lev. 26. 25. In Infin. kal, occ. simpl. & plenè cum cametz penult. sed cum בְּ & לְ præf. ante sægol in penult. ut seq. בָּנְקוֹם vindicando, Exod. 21.20. בִּנְקוֹם in ulciscendo, Ezech. 25.12. לִנְקוֹם ad ulciscendum, Ezech. 24.8. In Imper. kal, s.m. est, נְקוֹם ulciscere, Num. 31.2. In fut. kal, occ. in 2.& 3.s.m. sic, תִּקּוֹם ulciscēris, Lev. 19. 18. יִקּוֹם ulciscetur, Deut 32.43. Jos. 10.13. In Niphal, נִקַּם ultionem sumpsit; Bu. vindicatus est. Constituitur cum præp, מִן, vel Beth; Av. Idem est cum kal; Coc. vel ultus est, aut vindicavit seipsum; Bu. Conc. prout occ. in 1.s.præt. niph. simpl. & cum וְ conv. præf. ut & in 3.pl. cum וְ conv. præf. וְנִקַּמְתִּי vindicabo me, Jud. 15. 7. & ulciscar me, 1 Sam. 14.25. וְנִקַּמְתִּי & ulti sunt sese, Ezech. 25.12. In Infin. niph. occ. cum לְ præf. sic, לְהִנָּקֵם ad ultionem sumendam, 1 Sam. 18.25. Esth. 8. 13 Jer. 46.10. & in Imper. niph. s.m. occ. cum וְ cop. præf. sed in pl.m. simpl. sic, וְהִנָּקֵם & ultionem sume, Jer. 15. 15. הִנָּקְמוּ ultionem sumite, Jer. 50.15. In fut. niph. in 1.sing. אִנָּקֵם; prout occ. cum וְ cop. præf. & הֵ parag. add. & in 3.s.m. simpl. sed in 3.pl.m. cum וַ conv. præf. ut seq. וְאִנָּקְמָה & ulciscar me, Jud. 15. 28. Isa. 1. 24. יִנָּקֵם vindicabitur, Exod. 21.20. וְנִקְּמוּ & ulti sunt se, Ezech. 25.15. In piel, נִקֵּם idem cum kal, ultus est, vindicavit, Bu. Av. &c. prout occ. in 1. s. præt. Piel cum וַ conv. præf. וְנִקַּמְתִּי & ulciscar, 2 Reg. 9.7. Jer. 51. 37. In hophal, הָקַם vindicari; Bu. Av. prout occ. in fut. hoph. 3.s.m. cum pathach, sed ob pausam cum cametz in ult. sic, יָקָם vindicabitur, Gen. 4.24. Exod. 21. 21. וָקָם vindicabitur, Gen. 4.15. In Hithpael, הִתְנַקֵּם ulciscī se, ultionem sumere, vindicavit sese; Bu. Av. prout occ. in part. hithp. s.m. cum וְ cop. præf. וּמִתְנַקֵּם ulciscens se, Psal. 8.3..44.17. & in fut. hithp. à 3. s. m. יִתְנַקֵּם, occ. in 3.s.f. sic, תִּתְנַקֵּם ulciscetur se, Jer. 5. 9, 29..9.8. Atque indè nomina, i. No. נֶקֶם m. ulciscendi actus, &c. ut in Bu. Conc. Av. Pag. Bu. prout occ. in forma absol. simpl. & cum וְ cop. præf. sic, וְנֶקֶם ultio, vindicta, Deut. 32.35,41. Psal. 58.11. Prov. 6.34. Isa. 34.8..35. 4..47.3..59.17..61.2..63.4. Ezech. 24.8..25.12,15. Mic. 5.14. וְנָקָם & ultio, Deut. 32.43. & in forma constr. s.m. est cum Scheva & pathach; sic, נְקַם ultio, Lev. 26.25. Jud. 16.28. Item, indè 2. No. נְקָמָה f. idem, ultio, vindicta, &c. prout occ. simpl. & in forma absol. locis seq. נְקָמָה ultio, Psal. 149.7. Jer. 46.10..51.6. cui etiam formæ s.f. absol. בְּ est præf. בִּנְקָמָה per ultionem, Ezech. 25.15. & in forma s.f. constr. est, נִקְמַת ultio, Num. 31. 2,3. Psal. 79.10. Jer. 50.15,28,11. sed occ. etiam cum hisce יִ, נוּ, הָ, הֶ, & ם Aff. ut seq. נִקְמָתִי ultio mea, Ezech. 25.14,17. נִקְמָתֵנוּ ultionem nostram, Jer. 20.10. נִקְמָתְךָ ultionem tuam, Jer. 11.20..20.12. נִקְמָתֵךְ ultionem tuam, Jer. 51.37. נִקְמָתָם ultionem ipsorum, Lam. 3.60. & in forma pl.f. est & occ. locis seq. נְקָמוֹת ultiones, Jud. 11.37.2 Sam. 4.8..22.48. Psal. 18.48..94.1. Ezech. 25.17.

Rad. 118. נָקַע est, luxari, recedere, divelli; & metaph. de anima dicitur; Bu. Lex. cessit, discessit, abscessit, avulsus est, recessit. Cogn. cum יָקַע idem. Constituitur cum præp. מִן motum de loco significante; Av. prout occ. in 3.s.f. præt. kal, נָקְעָה נַפְשִׁי luxata est anima mea, à sorore ejus, &c. Ezech. 23.18. i. e. tanquam luxatum & elisum membrum recessit ab ea; Bu. Lex. prout occ. etiam vers. 22.& 28. Idem est cum יָקַע; Bu. Lex. sed Kimchi contendit in his tribus locis verbum hoc esse Niphal (præt. s.g.f.) à Radice יָקַע; Av. Quære id etiam in Rad. יָקַע; Cev. & Bu Conc.

Rad. 119. נָקַף, inquit R. D. est שָׁבַר vel כָּרַת excidere; confringere, frangere, conterere; Pag. excutere; decutere circumquaque. Sunt qui conferant cum יָקַף; Merc. Cecidit, decidit, concidit, præcidit, &c. Propriè dicitur de ramis & arboribus præsecandis: sed metaph. aliis quoque tribuitur rebus. Cogn. cum נָקַב excavavit, & נָגַף percussit, &c. juxta quosdam in kal est intransitivum, decisus est, vel excisus est; Av. vel cessavit, juxta Ab. Ezram; Bu. Lex. נָקַף significat, destringere; Cocc. prout occ. in fut. kal, à 3.s.m. plenè more perfectorum (pro יִקּוֹף) servata Nun 1. Rad. יִנְקוֹף, in 3.pl.m. יִנְקֹפוּ concident, decollabunt; Bu. Conc. Isa. 29.1. חַגִּים יִנְקֹפוּ agnos excident, aut excidant, i.e. jugulent; q.d. inquit R. D. excidant caput eorum; vel, agnos excident, i.e. agni quos jugulabunt, reputabuntur eis acsi. abscinderent eis cervicem; Cev. Sed Ab. Ezra exp. intransitivè, & חַגִּים sunt עוֹלוֹת, i.e. holocausta excidentur; vel potest esse inquit transit. & sic deficit dictio הַנּוֹקְפִים excidentes: ut Gen. 48.1. Et dixit, scil. dicens vel quispiam, ad Joseph. Hieron. solennitates evullæ sunt; Pag. festa excidant, i.e. sacrificia festorum mactent; vel intransitivè, excidentur, h.e. juxta A.E. יִפְסְקוּ cessabunt, Bu. Lex. Adjicite annum ad annum, festa excindentur; i.e. post aliquot annos non celebrabuntur festa, nec immolabuntur hostiæ in te propter obsidionem; Av. victimas (cædant &) destringant; i.e. excorient, atque exenterent; quod Levitarum officium est. Indulget tempus ad continuandum opus Templi; sed id contemptim definit per excoriationem & dissectionem animalium; Cocc. sacrificiis festorum capita exsecent: Hebr. festis capita, &c.

ut

ut Exod.23.18. Jun. In piel, נִקֵּף vel נִקַּף, concidit, excidit, amputavit; Bu.abscindit, &c. ut Bu.Av. Idem cum kal, destrinxit; Cocc. prout occ.in præt.piel, 3.s. m.cum ו conv.præf. Isa.10.34. וְנִקַּף סִבְכֵי הַיָּעַר & excidet arbores perplexas silvæ, ferro: ut A.E.exp. & R.D. excidet perplexa; i.e. ramos perplexos arborum; Pag. & amputabit,&c. Bu.Lex. & decidet densitates silvæ; Av. & destringet perplexa sylvæ; Cocc. Item in 3.pl.m. præt.piel נִקְּפוּ conciderent; Bu.Conc. Job.19. 26. וְאַחַר עוֹרִי נִקְּפוּ זֹאת Et post pellem meam contriverunt, perforaverintque hanc, (vel, hoc,nam demonstrans carnem suam, hoc ait; Cev.) i.e. & post pellem meam contritam, vermes contriverunt hanc scil. carnem. R.Moseh exp. & post pellem meam, i.e. illud quod est sub pelle mea, h.e.frustum carnis, aut ossis; quod manu apprehendens ostendebat iis: & est sensus, quòd præter Deum, qui illius noverat plagam, non erat ei redemptor. Quia post pellem meam,inquit, quam cernitis in ulcere malo, succiderunt, aut contriverunt scil. succidentes; i.e.dolores mei,carnem & ossa; & non est ex vobis qui videat. Et R. Perutsol, post pellem meam, i.e. putredinem pellis meæ, succiderunt & contriverunt hoc, i.e. hoc os,h.e.hæc ossa; &c.Pag. Concideriunt, vel persode rint hoc,&c.Bu.Lex.& postquam pellem meam decidèrunt (vermes,)hanc inquam,&c.Av.Et, postquam pellem meam destrinxerint hoc,i.e. pellis meæ destrinxerint hoc; Cocc. Et postquam(vermes) confoderint istud, i.e. reliquias istas mei prioris hominis, recubituri in pulvere,&c. Jun. Atque indè nomina, i. נֹקֶף m. excussio; Pag. strictura; i.e. olearum extrema decussio, & quasi excisio; Bu.Lex. decussio,excussio; Av. strictura; Cocc.vel excisio; Bu.Conc. prout occ.cum בְּ præf. sic, Isa.17.6. & 24. & remanebit, pro remanebunt, in eo racemi, כִּנּוֹקֵף זַיִת sicut excussio oleæ. Sensus,prout exp.R.D. sicut excussâ oleâ remanent pauca grana in vertice ramorum superiorum, quæ non potuerunt excuti: ità pauci remanebunt habitatores in Jerusalem, quum illam excusserit Rex Assur; Pag. Ut (in) strictura oleæ, h.e.cum baccæ decerpuntur,& olea nudatur. Columella,lib.12.47. oliva sereno cœlo manu destringitur. Et c.50. pag.457. eadem ratione distringenda erit olea, & statim exprimenda; Cocc. Item, 2. hinc etiam No. נְקֻפָּה f. dissolutio,discissio; Bu.Lex.decussio,excussio, exciduum,scissura; Av. prout occ.Isa. 3.24. חֲגוֹרָה נְקֻפָּה חַגֹת pro cingulo,excisio,aut contritio; Pag. vel, & pro cinctura excussio; Merc. vel scissura; Av. Pro cinctu,panni; Cocc. Et loco cinguli dissolutio: nimirum,cinguli; ità ut laceræ sint mulieres, nudæ atque turpes, Jun. [נְקָבִים unde נְקִיף foramen &c. vide suprà ante נָקַב.]

Rad.120. נָקַב est, perforare; effodere, eruere. Quidam conferunt cum קוּר, quod venam aquæ effodere significat: quæ, cùm fodienti occurrat, rursum adjungunt verbum נָקָר cognatum. Notant etiam de oculorum effossione propriè dici, qui magnam habeant cognationem cum scaturigine aquarum & fonte.Sed exempla ostendunt generale verbum נָקַב esse; Merc.effodit,perfodit, Bu.Lex.Av. eruit, excidit, &c. propriè dicitur de effodiendis petris;& Metaph.de oculis eruendis; Av. Sed in Bu.Conc.Rad.hæc duo signif. i. est, dens petræ, scopulus; idque in nomine indè derivato, נְקָרָה f.foramen,caverna; Pag.Bu.Lex.fossa, foramen, fissura in petris, scissura; Av. prout occ.in forma f.s. constr. & pl.f. constr.cum בְּ præf. utrique,sic, בְּנִקְרַת in scopulo, Ex. 33.22. בְּנִקְרוֹת in scopulos,Isa.2.21. Deindè, ii. signif. 2. ex Bu.Conc. est effodere,persodere,&c. vide ad initium Rad.prout occ.in Infin.kal, cum בְּ præf. sic, בְּנָקְרוֹ in effodiendo, 1 Sam.11.2. In fut.kal, à 3.s.m. יִקֹּר effodiet,occ.in 3.pl.m. cum הָ Aff.sic; יִקְּרוּהָ effodient eum, Prov.30.17. In Piel, נִקֵּר vel נִקַּר, idem cum kal; Bu. eruit,effodit; Av.prout occ.loco seq. נָקַר persodit, Job.30.17. & in fut.piel,à 3.s.m. יְנַקֵּר effodiet,occ.in 2. s.m.sic, תְּנַקֵּר effodies,Num.16.14. & in 3.pl.m.fut.Piel, cum ו conv.præf.est, וַיְנַקְּרוּ & effoderunt, Jud.16.21. In Pual, נְקַר effossus, seu excisus est; Bu.Av. prout occ. in 2.pl.m.præt.pual loco seq.נְקֻרְתֶּם effossi,excisi estis, Isa.51.1.

Rad. 121. נָשַׁשׁ est יָקַשׁ, illaqueare, irretire, laqueum tendere: item offendere, Pag. illaqueavit, vel illaqueatus fuit; Bu.Lex. irretitus, illaqueatus,& veluti sagenâ circumvallatus, & obductus est.In kal neutrum est. Cogn.cum יָקַשׁ laqueos tetendit, aucupatus est; Hinc per inversionem Rad. σαγήνη penult. Lat. sagena; σαγηνεύω irretio, circundo retibus: item Lat. nexo, as, &c.Av. Occurrit autem in part.ben.kal,s.m. נוֹקֵשׁ illaqueatus est; Bu.Conc. Psal.9.17.in opere,vel propter opus, manuum suarum נוֹקֵשׁ עָשָׂה illaqueavit impium; vel illaqueatus est impius; Pag. vel potiùs, illaqueat & perdit, Dominus, scil.impium, opere manuum suarum, atque ipsi laqueus est opus suarum manuum; juxta illud, & cecidit in foveam quam fecit; sic Kimchi. Malim tamen intransitivè exponi, irretitur, seu irreritus ac interceptus est; Merc. Quidam volunt Tzeri esse pro pathach, & sic esse ex Niphal Radicis יָקַשׁ; illaqueatus est impius, i.e. Goliah, quia gladio suo fuit occisus. Vel Nun est Radicalis litera ex Conjug. Pohel, sed intransitivè, illaqueatus est, aut illaqueavit se; Pag. illaqueat impium,ut quidam,vel illaqueatur impius, ut alii Hebræi volunt,Bu.Lex. In Niphal, נָקַשׁ illaqueari, irretitus est; Bu.Av.prout occ.in fut.niph.à 3.s.m. יִנָּקֵשׁ illaqueabitur; in 2.s.m.sic, תִּנָּקֵשׁ illaqueeris,Deut.12.30. In piel, נִקֵּשׁ laqueos tetendit, illaqueavit; Bu.Av.prout occ.in fut.piel 3.s.m.simpl. & in 3.pl. m. cum ו conv. præf.sic, וַיְנַקְּשׁוּ illaqueet,Psal.109.11. & illaquearunt, Psal.38.13. In hithpael, הִתְנַקֵּשׁ in laqueum, vel tendiculam ponere se; Bu. fecit se laqueos ponere;Av. prout occ.in part.hithp. s.m. loco seq. מִתְנַקֵּשׁ illaqueans te,1 Sam.28 9. [נְקַשׁ Chald. collidere, &c. Vide in Conc.Chald.]

Rad.122. נָרַד; unde No.Radicale, נֵרְד Nerd; i. e. Nardus; Pag.Bu.Av.genus fruticis & herbæ fragrantissimæ, ex qua fiebant unguenta prætiosissima. Hinc νάρδος, Lat.nardus, ναρδίζω redoleo nardum. Item spiconardus; Av.R.Jonah scribit quibusdam esse rosam; aliis muscum: sed A.E.dicit genus esse aromatis, simile croco: Pag. Occ. autem simpl.& cum י Aff.ut & in forma pl.m.simpl. ut seq. נֵרְדִּי Nardus, Cant.4.14. נִרְדִּי nardus mea,Cant.1.12. נְרָדִים nardi, Cant.4.13.

Rad.123. נָשַׁשׁ, vel contractè seu cum defectu Yajin Poel, נָשׁ, est, oblivisci; Pag. dimovit, seu discussit ex corde, oblitus est, (vel oblivisci fecit;Pag.) idem quod נָשָׁה; Av. prout occ. in 3.s.m.præt.kal,cum יְ Aff.sic, Gen.41.51. Et vocavit,&c. מְנַשֶּׁה Menasse, quia in-

quit נַשַּׁנִי obliviſci fecit me Deus omnis laboris mei, &c. quia diſcuſſit mihi Deus omnem laborem meum, &c. Av. Quidam verò inquit R. D. volùnt eſſe ex Piel ex Rad. נָשָׁה & pathach eſſe loco chirek pro נִשַּׁנִי (nam omnes motiones, i.e. omnia puncta, inter ſe permutari ſolent, juxta R. D.) obliviſci facit me, &c. Sed R. Judah Grammaticus primus, inquit A E. dicit eſſe ficut חַנֵּנִי donavit, ſeu largitus eſt mihi gratioſè, &c. Gen. 33. 11. à Rad. חָנַן; Pag. Vide etiam de illo in Rad. נָשָׁה; Bu. Lex.

Rad. 124. נָשָׂא eſt ferre, ſuſtinere, portare, levare, elevare, exaltare, attollere; accipere, rapere, ſumere, auferre; parcere, remittere, dimittere; donare; vaticinari; comburere, Pag. tulit, attulit, protulit, ſuſtulit, abſtulit, geſtavit, aſportavit, deportavit, exportavit, reportavit; aſſumpſit, ſuſcepit, ſuſtinuit; ſublevavit, &c. ut Pag. Item condonavit, pepercit; & tum ferè cum Dativo conſtruitur: quandoque imitatur formam verborum in He definentium; Bu. Lex. Abſolutè uſurpatur neutraliter in kal, & cum Accuſ. fit Activum; cum Dat. autem, ſignificat alicui remittere culpam; Av. Latiſſimè patet hoc verbum ſi quod aliud Hebræum. Itaque, pro loci & rei varietate, variè vertendum eſt; Videtur enim magis ſignificandi modo quàm ſignificatione differre. Et ad ſignificationem levandi, tollendi, ſeu elevandi, primariam, omnia reduci poſſe videntur. Apparet ex duobus locis, Iſa. 46. differre à סָבַל, quod propriè eſt, portare, ferre, ſeu ſuſceptum onus geſtare; quum נָשָׂא ſit onus tollere in humeros, & ſuſcipere; ut motum magis ſignificet quàm quietem; attamen ob vicinitatem pro eo ſumitur. Afferuntur ergò octo, in ſumma, hujus verbi ſignificata; Merc. Primum eſt, ferre, portare, apportare, &c. Bu. Conc. levare, tollere, attollere, extollere, ſive portandi, ſive alia de cauſa: Merc. ferre; Gocc. & in hoc ſignificatu ordine Conc. frequens, occurrit; viz. in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præſ. ut ſeq. וַיִּשָּׂא ferebat, tulit, geſtavit, apportavit, &c. Gen. 13. 6. Exod. 10. 13. 1 Reg. 10. 11. 1 Chron. 18. 11. Iſa. 22. 6.. 53. 4, 12. Ezech. 18. 19. Joel. 2. 22. Hag. 2. 19. וְנָשָׂא & porter, portabit, feret, &c. Exod. 28. 12, 29, 30, 38. Lev. 5. 1, 17.. 16. 22.. 17. 16.. 24. 15. Num. 30. 16. 1 Sam. 17. 34. 1 Reg. 8. 31. 2 Reg. 23. 4. Ezec. 17. 23.. 29. 19. Mal. 2. 3. Item, occ. etiam cum ה, & י Aff. cui ult. etiam י conv. eſt præſ. ſic, וַיִּשָּׂאֵהוּ portavit te, Deut. 1. 31. וַיִּשָּׂאוּ tulerit eum, 2 Reg 2. 16. וְנָשָׂא & tollet aliquem, Am. 6. 10. & in 3. ſ. f. præt. kal. eſt, נָשְׂאָה tulit, Eſth. 5. 2. ſed cum Aff. He fœm mutatur in Thau; ut ante נִי Aff. ſic, נְשָׂאַתְנִי ſuſtulit me, Ezech. 3. 14.. 11. 24. & in 2. ſ. m. occ. ſimpl. & cum נִי Aff. cui etiam ult. י conv. eſt præſ. נָשָׂאתָ portaſti, 1 Reg. 2. 26. נָשָׂאתַנִי ſuſtuliſti me, Pſal. 102. 11. וְנָשָׂאתַנִי & exportabis me, Gen. 47. 30. Item cum ם Aff. 2. ſ. m. ſic occ. loco ſeq. נְשָׂאתִים portas ea, Ezec. 16. 58. & in 1. ſ. præt. kal eſt, נָשָׂאתִי accepi, tuli, Num. 16. 15. Pſ. 69. 8.. 88. 16. Jer. 31. 19. Ezech. 12. 7. & in 3 pl. præt. kal, occ. cum Scheva, ſed ob pauſam cum cametz penult. נָשְׂאוּ portant, Job. 24. 10. נָשָׂאוּ portant, Lam. 5. 13. ſed occ. etiam ad formam quieſcentium Lamed He in 3. pl. præt. kal, idque vel cum Aleph abundante, ſeu parag. poſt ſchurek, ſed cum ו conv. præſ. abſque Aleph parag. ſic, וַיִּשָּׂאוּ extollunt, Pſal. 139. 2. וְנָשְׂאוּ & ferent, Ezech. 39. 26. Item cum ו conv. præſ. occ. plenè etiam in 3. pl. m. juxta normam quieſcentium Lamed Aleph; ſic, וְיִנָּשְׂאוּ & ferent, portabunt, Exod. 18. 22. Num. 4. 25.. 11. 17.. 14. 33. Ezec. 14. 9.. 44. 10, 12, 13. ut & cum ו cop. præſ. & ם Aff. occ. plenè; ſic, וְנָשְׂאוּם & referebant ea, 2 Chron. 12. 11. & in 2. pl. m. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præſ. וְנָשְׂאתֶם fertis, Ezech. 36. 6. וְנָשָׂאתֶם & deportabitis, Gen. 45. 19. Am. 5. 29. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. נוֹשֵׂא ferens, portans, attollens, &c. Deut. 24. 15. Jud. 9. 54. 1 Sam. 10. 3. 14. 1, 6, 3, 7, 12.. 16. 21.. 17. 42. 22. 18.. 31. 4, 5. 2 Sam. 23. 37. 1 Reg. 5. 15. 1 Chron. 10. 4, 5.. 11. 39. 2 Chron. 14. 7. Pſal. 126. 6. Prov. 19. 19. Dan. 1. 17. cui etiam ו cop. הַ & יְ dem. ut & לְ ſunt præf. נוֹשֵׂא & ferens, 1 Sam. 14. 13, 14, 17.. 17. 7.. 31. 6. הַנּוֹשֵׂא portans, Lev. 11. 25. וְהַנּוֹשֵׂא & portans, Lev. 11. 28, 40.. 15, 10. לְנוֹשֵׂא portanti, 1 Sam. 31. 4. & in forma pl. m. occ. etiam ſimpl. & cum הַ & יְ præf. נוֹשְׂאִים portantes, Gen. 37. 25.. 45. 23. Joſ. 3. 3.. 6. 8. 2 Sam. 15. 24. 1 Reg. 10. 2. 2 Chron. 9. 1. Neh. 5. 7. הַנּוֹשְׂאִים portantes, Deut. 31. 9. 1 Chron. 15. 27. Iſa. 45. 20. Zach. 2. 4. וְהַנּוֹשְׂאִים & portantes, Neh. 4. 11. ut & in forma pl. m. conſtr. ben. kal, occ. locis ſeq. נוֹשְׂאֵי portantes, Num. 10. 17. Deut. 31. 25. Joſ. 3. 8, 13, 14, 15, 17.. 4. 9, 10, 16, 18.. 8. 33. Jud. 3. 18. 2 Sam. 6. 13.. 8. 2, 6.. 18. 15. 1 Chron. 5. 18.. 12. 24.. 15. 26.. 18. 2, 6. 2 Chron. 14. 7. Iſa. 52. 11. In ſ. f. ben. kal, נוֹשְׂאָה, & in forma cum duplice ſægol ante Thau, נוֹשֶׂאת; pro quo occ. quaſi contractè cum Schera & Tzere, vel cum Tzere ſolùm; ſic, נוֹשֵׂאת portans, ו Reg. 10. 22. נוֹשֵׂאת reportans, Eſth. 2. 15. & in forma pl. f. ben. kal eſt, נוֹשְׂאוֹת portantes, Gen. 45. 23. 2 Chron. 9. 21. In part. pahul kal, à ſ. m. נָשׂוּא portatus, geſtatus, occ. in forma pl. m. cum הַ dem. præf. & kibbutz pro Schurek penult. ſic, הַנְּשָׂאִים portati, geſtati, Iſa. 46. 3. & in forma pl. f. pahul kal, occ. ſimiliter cum kibbutz pro ſchurek penult. ante יכֶם Aff. ſic, נְשָׂאתֵיכֶם geſtata veſtra, ſarcinæ, Iſa. 46. 1. In Infin kal, occ. plenè, vel cum cametz, vel cum Scheva penult. ſic, נָשׂוֹא portando, Jer. 10. 5. Hoſ. 1. 6. נָשֹׂא ferendo, Iſa. 1. 14. Sed occ. etiam Infin. kal, in forma def. abſque Nun 1. Rad. & cum Scheva & Tzeri pro duplice ſægol ante Thau; ſic, שְׂאֵת ferre, portare, Gen. 44. 1. Deut. 1. 9. Prov. 30. 21. Jer. 17. 27. cui etiam formæ בְּ & וּבְ ſunt præf. בְּשְׂאֵת in portando, Exod. 27. 7. וּבְשְׂאֵת & in apportando, Ezech. 20. 31. ſicut & formæ contractæ cum Tzere tantùm לָ & לְ ſunt præf. ut ſeq. לָשֵׂאת ferre, portare, Gen. 36. 7.. 45. 27.. 46. 5. Exod. 25. 14, 27.. 30. 4.. 37. 5, 14, 15, 27.. 38. 7. Lev. 10. 17. Num. 4. 15.. 11. 14.. 18. 22. Deu. 10. 8. 1 Sam. 2. 28. 1 Chron. 15. 2.. 23. 26. Jer. 44. 22. Ezec. 38. 13.. 45. 11. וְלָשֵׂאת & ſumere, ferre, Eccl, 5. 18. Ezec. 17. 8. ſicut & huic formæ def. Infin. kal, י, & ו ſunt Aff. ſic, שְׂאֵתִי ferre me, Pſal. 89. 51. Jer. 15. 15. שְׂאֵתוֹ ferre illud, Deut. 14. 24. Item in Imper. kal, ſ. m. occ. defectivè abſque Nun 1. Rad. idque ſimpl. & cum הֵ Aff. ſic, שְׂאֵהוּ ſume, tolle, Gen. 27. 3. 2 Reg. 9. 25, 26. שְׂאֵהוּ porta eum, Num. 11. 12. 2 Reg. 4. 19. & in Imper. ſ. f. occ. etiam ſimpl. & cum ו cop. præf. שְׂאִי tolle, ſume, Gen. 21. 18. 2 Reg. 4. 36. Ezech. 16. 52.. 23. 35. וּשְׂאִי & ſer, Ezech. 16. 52. ut & in pl. m. Imper. kal, occ. ſimpl. & cum נִי Aff. ſic, שְׂאוּ portate, tollite, Lev. 10. 4. Joſ. 3. 6.. 4. 3.. 6. 6. 1 Chron. 16. 29. Pſal. 96. 8. שְׂאוּנִי tollite me, Jon. 1. 12. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl.. & cum ו conv. & ו cop. præf. ut & cum נִי Aff. cui etiam ו cop. eſt præf. אֶשָּׂא feram, portabo, Deut. 1. 12. 2 Reg. 18. 14. 1 Chron. 21. 24. Job. 13. 14. Pſal. 116. 13. Iſa. 46. 4. Hoſ. 1. 7.. 5. 14. Mich. 7. 9. וְאֶשָּׂא & ſuſtuli, accepi, Exod. 19. 4. Neh. 2. 1. וְאֶשָּׂא

&

& ferrem, Pſal.55.13. אֶשָּׂאֵנוּ portavero eum, Job.31.36. וְאֶשָּׂאֵנוּ & feram eum, Jer.10.19. & in 2.ſ.m.occ.etiam ſimpl.& cum ו conv.præf.ſed in 2.ſ.f.ſimpl.ſic, תִּשָּׂא ſumes, tolles,feres,Exod.23.1. Lev.19.17. Num.11.17. Deut.12.26. 1 Reg.5.9.Prov.9.12..19.18. Ezech.12.6. 16.54..36.15 &in 3.ſ.m.fut.kal,occ.ſimpl.& cum ו conv. præt.ut & cum ה, & הוּ Aff. יִשָּׂא feret, portabit, Lev. 19.8..20.17. Num.9.13..11.12.Deut.1.31..33.3 .Job.7. 13. Pſal.24.5. Eccl.5.14.Iſa.8.5..40.11.. 57.13. Lam.3. 9.Ezech.12.12..18.20. Hab.1.3. Hag.2. 12. Zach.6.13. וַיִּשָּׂא & ſuſtulit,ſumpſit,Gen.29.1.. 31.17.. 33.1,5.. 43. 29,34. Exod.10.19..12.34. 1 Sam.17.20. 1 Reg.13.29. Ezech.10.7. יִשָּׂאֵהוּ deportabit te, 1 Reg.18.12. יִשָּׂאֵהוּ portabit eum, Deut.32.11.Job.27.21.cui etiam ult.הוּ ut & ה Aff. ו conv.eſt præt.ſed cum נָ Aff.ſimpl.abſque præt.ſic, וַיִּשָּׂאֵהוּ & accepit eum,2Reg.4.20. וַיִּשָּׂאֶנָּה & portavit eum, Jud.9.48: יִשָּׂאֻנָּה ferent eum, Prov.18. 14. ſic & in 3.ſ.f.occ.ſimpl.& cum ו conv. præt. cui etiam vlt. נִי, הוּ & ם ſunt Aff. תִּשָּׂא portabit, Lev.7. 18. Num.5.31. וַתִּשָּׂא & tulit, retulit,Ruth.2.18.2 Reg. 4.37. Eſth.2.9,17.Ezech.8.3..11.1. וַתִּשָּׂאֻנִי & ſuſtulit me,Ezech.3.12..43.5. וַתִּשָּׂאֵהוּ & ſumpſit eum,2 Sam. 4.4. תִּשָּׂאֵם tollit eos,Iſa.10.24..41. 16. & in 2.pl. m. fut.kal, occ.cum Scheva,ſed ob pauſam cum cametz penult.ſic, תִּשָּׂאוּ feretis, portabitis,Num.14.34..18.1.32. Jer.17.21.Ezech.33.25. תִּשָּׂאוּ feretis,Ezec.36.8. Mic. 6.16. Item in 3.pl.m. fut.kal, occ.etiam cum Scheva,ſed ob pauſam cum cametz penult.cui etiam priori formæ ו conv.eſt præt. ut ſeq. וְיִשְׂאוּ ferent,portabunt, Ezod.28. 43.Lev.22.9.Num.2.50..18.23. Joſ.6.4,6. Job.6.2..21. 12..40.20.Pſal.72.3.Iſa.30.6 .38.21. Jer.49.29. Ezech. 34.29..39 10. וְיִשְׂאוּ ferent, portabunt, Lev.20.19,20. Num.7.9.Iſa.60.6.Ezech.36.7. וַיִּשְׂאוּ & portarunt, tulerunt,Gen.7.17..42.26..47.5..50.13. Joſ. 3.6 .4.8..6.12. Jud.16.31.1 Sam.4.4.2 Sam.2.32..23.16.1 Reg.8.3..15. 22. 2 Reg.5.23..7.8..14.20..25.13. 1 Chr.10.9,12.. 11. 18..15.15.2 Chron.5.4..14.12..16.6. Jer.52.17. Ezech. 32.24,25,30.Jon.1.15. ſed occ.etiam in 3.pl m. cum נוּ Aff.poſt kibbutz pro ſchurek penult. & cum הוּ Aff.poſt Nun Epentheticum ; ut & cum הוּ Aff. poſt kibbutz cui etiam ו conv. eſt præf. & cum ם Aff.ſim pl. & cum ו conv. præf. idque vel cum Schurek , vel pro eo cum,kibbutz in ult.ut ſeq. וְיִשָּׂאוּנִי auferent nos, Iſ.64.6. וְיִשָּׂאוּנְךָ tollent te,Pſal.91.12. יִשָּׂאֻהוּ tollent eum , Iſa. 46. 7. וַיִּשָּׂאֻהוּ & ſuſtulerunt eum,Num.13.23.2 Sam.6.3,4. 2 Chron.25.28. יִשָּׂאוּם afferebant ea, 1 Reg.14.28. Iſa. 15.12. וְיִשָּׂאוּם vel אֻם & exportaverunt ea, Lev.10.5. 1 Chron.23. 22. Denique in 2. pl.f. fut. kal, occ. plene cum Aleph 3.Rad.& jod abundante;ſed in 3.pl.f.def.abſque Aleph 3.Rad. ante finalem terminationem נָה ; ſic תִּשָּׂאֶינָה portabitis, Ezech. 23. 49. וַתִּשֶּׂאנָה & extulerunt,Zach.5.9. In Niphal נִשָּׂא ſuſtulit, extulit ſe; ſublatus,elatus , allatus,portatus,deportatus fuit ; Bu.Lex. elevatus,&c. Av. prout occ. in 3.ſ m. præt. niph. cum ו conv. præf.ſic, וְנִשָּׂא & portabitur,deportabitur, Exod. 25.28.2 Reg.20.17. Iſa.39.6. In part.niph.ſ.m. נָשׂוּא allatus,&c.& in ſ.f. נְשׂוּאָה , vel נְשֻׂאָה ; ſed occ. pro eo contractè eum Tzere tantùm pro duplice ſagol ; ſic. נְשׂאָה allata. Zach.5.7. In fut.niph à 3.ſ. יִנָּשֵׂא , תִּנָּשֵׂא portabitur,&c. in 2 pl m. occ. cum Tzeri pro Scheva penult.ob pauſam ; ſic, תִּנָּשְׂאוּ portabimini, Iſ.66.12 & in 3.pl.m.fut.niph. יִנָּשְׂאוּ , ſed occ.pro eo,literis quaſi tranſpoſitis , vel ad formam quieſcentium Lamed He cum Aleph abundante ; ſic, יִנָּשׂוּא portabuntur, Jer.10. 5. & in 3.pl.f. fut.niph.occ.plenè & juxta normam ; ſic, תִּנָּשֶׂאנָה portabuntur, Iſa.49.22. In piel, נָשָׂא idem cum kal ; Bu. elevavit,&c.Av. ſuſtulit,&c prout occ.cum ו conv.præf. וְנָשָׂא & tollet,Am.4.2. In Hiphil, הִשִּׂיא ferre fecit , ſivit,vel curavit ; Bu. portare fecit;Av.prout occ.in 3.pl.præt. hiph. cum ו conv. præf. וְהִשִּׂיאוּ & ferre facient,Lev.22.16.2 Sam.17.13. Atque ex Rad.in hac 1.ſignif. ſunt nomina, i. No. cum Mem heemant. מַשָּׂא m.onus ; Pag.Bu. à tollendo & ferendo dictum ; elatio,res ad quam attollitur , vel levatur animus,&c. Bu. Lex. pondus elevatio,&c. Av. latio. geſtatio ; Coc.prout occ. ſimpl.locis ſeq. מַשָּׂא onus,Num.4.15,47..11.11. 2 Reg.5.17..8.9. 2 Chron.17.11.. 20.25.. 35.3. Neh.5. 7..13.15,19. Iſa.46.1,2. Jer.17.21,22,24,27.Ezech.24. 25. cui etiam מ & וֹל, לָ, כָ, בָ, הַ ſunt præf. ut ſeq. הַמַּשָּׂא onus, 1 Chron.15.27.2 Chron.27.27.Neh.5. 10. Prov.30.1. Iſa.22.25. בְּמַשָּׂא in onere, Num.11.17. 1 Chron.15.22. בְּמַשָּׂא in onere, 1 Chr.15.22. כְּמַשָּׂא ſicut onus,Pſal.38.5. לְמַשָּׂא in onus,2 Sam.15.33..19.36. Job.7.20. וּלְמַשָּׂא & in onus, Num.4.24. מִמַּשָּׂא propter onus,Hoſ.8.10.ſed occ.etiam cum ו cop.& כֶם Aff. ut & cum ו & ם Aff.ſimpl.abſque præf. ſic, וּמַשַּׂאֲכֶם & onus veſtrum, Deut.1.12. מַשָּׂאוֹ onere ſuo, Num.4. 19,49. מַשָּׂאָם onera ipſorum, Num.4.27,31,32. Item hinc etiam,2.No. מַשָּׂאת f.idem, onus, elevatio; Zeph. 3.18. ſicut & 3.indè etiam No. מַשָּׂאָה idem ; onus,elevatio , &c. Bu.Av. Iſa.30.27. Sed occ. etiam in forma ſ. m. conſtr.cum ו cop.præf. ſic, וּמַשַּׂאת & onus, Am.5. 11. Item,in forma pl. f. ſignificat fercula,à ferendo; Bu. Lex.prout occ.ſimpl & cum יכֶם Aff. ſic, מַשְׂאֹת oblatæ partes,fercula , Gen.43. 34. מַשְׂאֹת יכֶם oblationum veſtrarum,Ezech.20.40. Deindè,ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, levare,elevare,efferre, attollere;Bu.Conc.ſuſtinere , ferre, tolerare ; Merc.prout occ.in 3.ſ.m præt.kal ſimpl.& cum ו conv.præf.ut & cum ו cop.præf.& ה Aff. ſic, נָשָׂא extulit, levavit, Exod.35.26. 2 Sam.20.21. 2 Reg.9. 25..25.27. Pſal.15.3.Jer.52.31.Ezec.18.6,15,12. Hoſ.13.1. Hab.3 9. Zach.2.4. וְנָשָׂא & elevabit, Iſ.5.26.. 11.12. וְנָשָׂאךָ & extulit te,2 Reg.14.10.2Chron 25.19. ſed occ.etiam cum ו Aff cui & ו conv.eſt præf וְנָשָׂאוּ extulerit cum,Exod.35.21..36.2. וְנָשָׂאוּ & tollet ipſum,Iſa.10.27.& in 2.ſ.m.occ.ſimpl.& cum ו conv.præt. נָשָׂאתָ extuliſti,Neh.9.15. וְנָשָׂאתָ & efferes,2Reg.19.4.Iſa.14. 4..37.4.ut & in 1.ſing.occ.ſimpl. locis ſeq. נָשָׂאתִי extuli,elevavi,Exod.7.8.Num.14.30.Pſal.123.1.. 143.8. Ezech.20.6,15,23,28,42..36.7..44.12..47.12. Item in 3. pl.præt.kal,occ.ſimpl.& cum ו conv.præf. וַנָּשְׂאוּ extulerunt,2 Sam.18.29.Pſ.83.3..93.3. Iſa.52.8. וְנָשְׂאוּ & efferent, proferent,Ezech.26.17..27.32. In part. ben.kal, ſ.m.occ.ſimpl.& cum כְ præf. נוֹשֵׂא proferens, Am.5.11. כְּנוֹשֵׂא ſicut elevans,Iſa.18.3. In Infin.kal, plenè eſſet נָשׂוֹא , vel נָשׂא , attollere; ſed occ. cum כְ præf defectivè abſque Nun 1.rad.ſic, בְּשָׂא in attollendo , Pſal. 89.10. Item occ. etiam Infin. kal, defectivè itidem abſque Nun 1 Rad. ſed cum Thau in fine poſt Scheva & Tzere pro duplice ſagol ; idque ſimpl.& cum בְ præf. ſed cum לְ præf.cum Tzere tantùm ſub Sin ; ut ſeq שְׂאֵת efferre,elatio,Gen.49.3 Job.27.1..29.1 וּבְשָׂאֵת & in attollendo, Ezech.10.17. לָשֵׂאת attollere, Jud.8.28. Item,

in plena forma נְשִׂיא Aff. ob cholem transp. & mutatur in cam.chat. idque cum בְּ præf. & י Aff.ſic, בְּנָשְׂאִי in attollere me, Pſal.28.2. ſed occ. etiam altera forma def.cum Thau in fine ante י Aff. cui & י & מ ſunt præf. quod ult.occ.etiam defectivè abſque Aleph 3.Rad.& cum Tzere penult.tantùm; ut & rurſus cum וּמִי præf. plenè cum Aleph 2.Rad.ut ſeq. שְׂאֵתוֹ excellentia ejus, Job. 13.11. וּשְׂאֵתוֹ & excellentia ejus, Hab.1.7. מַשְׂאֵתוֹ de excellentia ejus, Pſal.62.5. מַשָּׂאתוֹ ab excellentia ejus, Job.41.17. וּמִשְּׂאֵתוֹ & præ excellentia ejus, Job.31.23. In Imper.kal,ſ.m.ccc.plenè ſic, נְשָׂא attolle, Pſal.10.12. Item juxta quoſdam, cum Samech & He,loco Sin & Aleph, occ.loco ſeq. נְסֵה attolle, Pſal.4.7. ſed occ. etiam Imper.kal, ſ. m. defectivè abſque Nun 1.Rad. ſic, שָׂא attolle, profer, Gen.13.14..31.12.Ezech.8.5..19.1.. 27. 2..28.12..32.2. Zach.5.5. cui etiam formæ def.ו cop.eſt præf. וְשָׂא & attolle,Deut.3.27. & in ſ.f. Imper.kal,occ. ſimpl.& cum ו cop.præf. שְׂאִי attolle, Iſa.49.18..60.4. Jer.3.2. Lam.2.19. וּשְׂאִי & profer,Jer.7.29. & in pl.m. Imper.kal, occ.etiam ſimpl.& cum ו cop.præf. ut & cum נִי Aff.ut ſeq. שְׂאוּ attollite,Pſal.24.7,9..81 3..134.3. Iſa.13.2..40.26..51.7. Jer.4. 6.. 6.1.. 13.20. 51.12,27. וְשֹׂאוּ & attollite, Pſal.24.9. Jer.50.2. שְׂאוּנִי ferte me, Job.21.3.In fut.kal, 1.ſ.occ.ſimpl.& cum ו cop.& י conv. præf.ut ſeq. אֶשָּׂא attollam,Deut.32.40.2 Sam.2.22.Job. 10.15..36.3.Pſal.16.4..25.1..63.5..86.4..121.1. Iſa.49. 22. Jer.9.9. וְאֶשָּׂא & attollam, Pſal.119.48. וְאֶשָּׂא & ſuſtuli,Gen.31.10. Ezech.8.5..20.5.Dan.8.3..10.5. Zac. 2.1,5..5.9,1..6.1. ut & in 2.ſ m.occ.etiam ſimpl. & cum י conv. præf. ut & cum נִי Aff. & in 2.ſ.f.ſimpl. ut ſeq. תִּשָּׂא attolles, as, Deut.4 19.Job.11.15. Jer.7.18..11. 14. וְתִשָּׂא & attolles, 2 Reg.19.22. Iſa. 37.23. תְּשָׂאֵנִי extolles me, Job.30.22. תִּשְׂאִי attolles, Ezech.23.27. Item, in 3.ſ.m. fut.kal, occ.ſimpl.locis ſeq. יִשָּׂא extollet, attollet, efferet, proferet, Gen.40.13. Num.6.26.Deut. 28.49. Iſa.2.4..10.24..42.2.Mic.2.4.ſed ſæpiùs occ.cum י conv.præf.ut ſeq. וַיִּשָּׂא & ſuſtulit, Gen.13.10.. 18.2.. 24.63..43.29..22.4,13..27.38..29.1,11..33.1,5. Lev.9. 22.Num.23.7,18..24.3,15, 20,21,23,2.Joſ.5.13. Jud.9. 7..19.17. 1 Sam.24.16..30.4. 2 Sam.3.32..13.34..18.24. 2 Reg.9.32. 1 Chron.21.16.Pſal.106.26. & in 3.ſ.f.occ. cum י conv.præf.וַתִּשָּׂא & ſuſtulit,Gen.21.16..24.64..39. 7. Num.14.1. & in 1.pl. occ.loco ſeq. נָשָׂא attollamus, Lam.3.41.Item in 3.pl.m. fut.kal occ.cum Scheva,ſed ob pauſam cum cametz penult. cui priori יַ conv. eſt præf. ut & poſteriori י conv.eſt præf. & הוּ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek penult. ut ſeq. יִשְׂאוּ attollent,Pſal.93.3.Iſa. 24.14..42.11.Hoſ.4.8.Mich.4.3. יִשָּׂאוּ proferent, Hab.2. 7. וַיִּשָּׂאוּ & ſuſtuleruut, Gen.37 25.Exod.14.10.Jud.2. 4..21.2.1 Sam.6.13..11.4. 2 Sam.13.36. Job.2.12.Ezec. 10.19..11.22. וַיִּשָּׂאוּהוּ & ſuſtulerunt eam, 2 Chron.24. 11. & in 3.pl.f.fut.kal, cum י conv.præf. occ. plenè cum Aleph 3.Rad.vel defectivè abſque Aleph ante term.fin. נָה; idque cum י cop.& י conv.præf. ſic, וַתִּשֶּׂאנָה & ſuſtulerunt, Ruth.1. 9. וְתִשֶּׂנָה & extollant, Jer. 9. 17. וַתִּשֶּׂנָה & protulerunt,Ruth.1 • 4. In Niph.al, נִשָּׂא elatus, elevatus, deportatus fuit, ſuſtulit,extulit ſe,&c.Bu. Lex. prout occ.in part. niph.ſ.m. ſimpl. & cum ו cop. præf. נִשָּׂא elatum, Iſa.2.12. וְנִשָּׂא & elatus,elatum,Iſa. 2.2..6.1..52.13..57.7,15. Jer.51.9.Dan.11.12.Mich.4.1 & in forma pl.m.part.niph. occ.cum הֵ præf. וְהַנִּשָּׂאִים & elati,Iſa.2.13. & in part.niph.ſ.f.occ.cum cametz pro Scheva penult.ob pauſam; ſic, נִשָּׂאָה elatum,Iſ.30.25. & in altera forma,contractè ſcil.cum Tzere pro duplice ſægol ante Thau, eſt, נִשֵּׂאת elatum, 1 Chron.14.2.& in forma pl.f. part.niph. occ.cum הַ dem.præt. הַנִּשָּׂאוֹת elati, Iſa.2.14. In Infin. kal,occ.cum בְּ præf. ſcil.abſque Aff. & cum ם Aff.ſic,וּבְהָנָּשְׂאָ & in efferendo ſe, Ezech.1.19. וּבְהִנָּשְׂאָם & in attollere ſe illa, Ezec.1.21. & in Imper. niph.occ.ſ.m. ſimpl. ſed in pl.m.cum י cop. præf. הִנָּשְׂאוּ attolle te,Pſal.7.7.. 94.2. וְהִנָּשְׂאוּ attollite vos,Pſal.24.7. In fut.niph.occ.in 1.ſ.& 3.ſ.m.ſimpl.& in 3.pl. m.cum Tzere penult. vel cum Scheva penult. extra pauſam; ut ſeq. אֶנָּשֵׂא attollam me,Iſa.33.10. יִנָּשֵׂא attolletur,Iſ.40.4. יִנָּשְׂאוּ attollentur, Prov.30.13. יִנָּשְׂאוּ attollebant ſe, Ezech.1 19,20, 21. In piel, נָשָׂא, vel cum cametz נָשָׂא elevavit, exaltavit, honoribus extulit; Av.prout occ.in utraque forma ſimpl.& cum ו Aff. ſic, נִשֵּׂא extulit,2 Sam. 5.12. נָשָׂא extulit, 1 Reg.9.11. נְשָׂאוֹ extulit eum, Eſth.5.11.In part.piel, à ſ.m. מְנַשֵּׂא elevans,&c. occ. in forma pl.m.ſic, מְנַשְּׂאִים efferentes, Eſth.9.3. Jer.22.27..44.14. In Imper.piel,ſ.m. נַשֵּׂא extolle: prout occ.cum ו cop.præf.& ם Aff. ſic, וְנַשְּׂאֵם & extolle eos,Pſal.28.9.In fut.piel, 3.ſ.m. יְנַשֵּׂא exaltabit; ſed occ.cum יַ conv.præf. & הוּ & ם Aff. ut & in 3.pl.m.cum הוּ Aff.ſic, וַיְנַשְּׂאֵהוּ extulit eum,Eſth.3. 1. וַיְנַשְּׂאֵם & extulit eos, Iſa. 63.9. יְנַשְּׂאוּהוּ ſublevabunt eum,Ezr.1.4. In hithpael, הִתְנַשֵּׂא elevavit ſeſe, extulit ſe; Av.prout occ. in part. hithp.ſ. m. ſimpl. & cum הֵ præf. מִתְנַשֵּׂא efferens ſe,1 Reg.1.5. וְהִתְנַשֵּׂא & extollens ſe, 1 Chron.29.11.In Infin.hithp.occ.etiam ſimpl & cum בְּ præf. הִתְנַשֵּׂא efferre ſe, Ezech.17.14. בְּהִתְנַשֵּׂא in efferre ſe,Prov.30.32. In fut. hithp. 3.ſ.m. occ.ſimpl.plenè, ſed cum יַ conv. præf. defectivè abſque Thau hithp.compenſato ſcil.per dageſch in 1.Rad.Nun; ſicut etiam in 3.ſ.f. occ.itidem plenè vel def. & in 2. pl. m.ſimpl.& plenè,ut ſeq. יִתְנַשֵּׂא attollet ſe, Num.23.24. וַיִּתְנַשֵּׂא & extulit ſe,2 Chron.32.23. תִּתְנַשֵּׂא attollet ſe, Ezech.29.15. וְתִתְנַשֵּׂא & attollet ſe,Num.23 7. תִּתְנַשְּׂאוּ efferetis vos, Num.16.3. Item in 3. pl. m. fut. hithp. יִתְנַשְּׂאוּ; ſed occ. defectivè, Thau abjecto, & mutato in dageſch: ſic, יִנַּשְּׂאוּ extollent ſe, Dan. 11. 14. Atque indè ex Rad.in hoc 2.ſignif. ſunt nomina,i. נָשִׂיא m. Princeps, quaſi elatus ſuper alios;Bu.Lex. prælatus,dux, perſona quaſi elevata; Av.unde etiam transfertur ad nubes, quòd efforantur ſurſum; Cev. prout occ. ſimpl. locis ſeq.נָשִׂיא princeps,Lev.4.22.Num.7.11,24,30,36, 42,48,54,60,66,72,78..13.2.. 34.18,22,23, 24.25,26, 27,28. Joſ.22.14. 1 Reg.11.34.1 Chron.5.6. 2 Chron.1. 2..34.24..37.25. Ezech.44.3. cui etiam לְ, לָ, הָ, הַ, וְ & וַ ſunt præf. prout ſeq. וְנָשִׂיא & princeps,Exod.22.27. Num.2.3,5,7,10,12,14,18,20,22,25,27,29..34.18. Ezech.7.27..30.13. הַנָּשִׂיא princeps,Ezr.1 8. Ezech 12. 10..44.3..45.17,22..46.2,4,8,12,16,18. וְהַנָּשִׂיא & princeps,Ezech.12.12..46.10. לַנָּשִׂיא principi, Num.17.21. וְלַנָּשִׂיא principi,Ezec.45.16..46.17..48.21,22. לְנָשִׂיא & principi.Ezech.45.7. & in forma conſtr.ſ.m.eſt & occ. locis ſeq. נְשִׂיא princeps, Gen.23.6..34.2. Num. 7.18.. 25.14,18. 1 Chron.2.10. Ezec.21.30..38.2,3..39.1. cui etiam formæ conſtr. ו cop.eſt præf. וְנְשִׂיא & princeps, Num.3.24.30,35,32. & in forma pl.m.abſol.occ.ſimpl.& cum הֵ & יֵ dem.præf.ut ſeq. נְשִׂיאִים principes,Gen. 17.20..25.16. Joſ.52.14. 1 Chron.4.38. Pſ.135.7.Prov. 25 14. Jer.10.13..51.16. הַנְּשִׂיאִים principes,Exod.34. 31.

31. Num.7.3,10..10.4..27.2..36.1. Jos.9.18,19,21.. 17. 4 1 Chron.7.40. וְהַנְּשִׂיאִם vel שִׂאִם & principes, Exod.35.27. Jos.22.30. & in forma pl.m.constr.occ. simpl. & cum ׳ cop.præf. נְשִׂיאֵי principes, Ex.16.22.Num.1. 16. 3.32..7.2,84..16.2..31.13..32.2. Jos.9.15,18..13.21. 1Reg.8.1.2Chr.5.2.Ezec.21.17..22.6..26.16..27.21..39. 18..45 9. וּנְשִׂיאֵי & principes, Num.1.44.. 4.34,46. Jos. 22.30.sed occ.& forma pl.m.constr.cum ־ֵי, & הֶם Aff. נְשִׂיאַי principes mei,Ezech.45.8. נְשִׂיאֶיהָ principes ejus,Ezech.32.29. נְשִׂיאֵיהֶם princip.eorum,Num.17.17, 21. Item hinc etiam, 2. No. defectivum absque Nun 1. Rad. שְׂיָא m. excellentia, elatio, Bu.Lex. fastus, eminentia,&c.Av. prout occ.cum ׳ Aff.loco seq. שְׂיָאוֹ excellentia ejus, Job.20.6.Item,3.hinc etiam No.cum Mem heemant. מַשָּׂאָה elevatio; Av. Item, incendium; sic dictum quòd sursum se effert; Bu.Lex. Vel, ut alii volunt,vexillum,Merc. vel signum aliquod elevatum, &c. prout occ.in loco seq. מַשָּׂאַת signum excelsum,Jer.6.1. Deindè, iii. signif.3. hujus Rad.in Bu.Conc.est,proferre, pronunciare; jurare,ut Isa.3. visio prophetica, ut in nomine; Bu.Conc.Atque sic significat,proponere,vel assumere, edere; usurpare; quod in sermone, prophetia, jurejurando, & similibus dici solet: sic, non assumes nomen Domini,&c. unde & absolutè pro jurare reperitur, Isa 3. quòd jurando manus attollantur in sublime. Atque sic hæc etiam ad priora significata reduci possunt; Merc.In hoc autem signif.occ. in præt.kal,3.s. m. simpl. & cum ׳ cop.vel conv. præf. ut & in 2.& 3.s. m. fut.kal; ut seq. וַיִּשָּׂא protulit,profert,2Reg.9.25.Psal.24.4. וְנָשָׂא & protulerit,1 Reg.8.31. תִּשָּׂא proferes, Exod. 20.7. Deut.5.11. יִשָּׂא proferet,pronunciabit,Exod.20.7.Deu. 5.11.Isa.3.7. Atque hinc ex Rad. in hac signif.est No. cum Mem heemant. מַשָּׂא m. onus, pondus, elevatio; prophetia; Pag. Atque sic dicitur onus,quasi levamen; quòd levetur, & alicui imponatur. Sed fumitur etiam Metaphoricè pro officio,aut munere,seu ministerio quod alicui committitur: & pro ministerio quoque docendi, vel pro ipsa doctrina, aut prophetia; & notanter pro Prophetia qua alicui malum prædicitur, quòd tanquam onus ferri debeat. Kimchi, quòd ore hominis assumatur; Merc. מַשָּׂא onus à tollendo & ferendo dictum; est etiam prophetia, propriè onerosa, calamitatum ac pœnarum onus denuncians, Isa.13.1. Item, elatio, res ad quam attollitur vel levatur animus; Bu.Lex.onus, elevatio,&c. item vaticinium complectens onus alicui imponendum; Av. Occ. autem hoc No. in hac 3. signif. simpl. locis seq. מַשָּׂא Prophetia; vulgò onus,i.e. Prophetia onerosa, Prov.31.1. Isa.13.1 .15.6.. 17.1..19.1.. 21.1,11,13..22.1..23.1..30.6. Jer.23.33,34,38. Nah.1. 1.Zac.9.1..12.1. Mal.1.1. cui etiam ׳ cop. & ה dem. sunt præf. וּמַשָּׂא & Prophetia, Jer.23.36. הַמַּשָּׂא Prophetia,2 Reg.9.25. 2 Chron.24.27.Isa.15.1. Jer.23.37. Ezech.12.10.Hab.1.1.& in forma pl.f. occ. etiam loco seq. מַשָּׂאוֹת Prophetias,Lam.2.14. Item, iv. signif. 4. hujus Rad.est, recenlere, Bu.Conc. nam in numero aut censu usurpari solet cum nomine capitis vel numeri, q.d. tollere capita populi, i. e. censum agere & ejusmodi. Vernaculè dicimus, lever le nombre, &c. Merc. prout occ. in præt.kal, 3.s.m. & 3.pl.simpl. & cum ׳ cop.præf. נָשָׂא recensuit,1 Chr.27.23. נָשָׂאוּ recensuerunt,Num. 31.49. וְנָשָׂאוּ & recensuerunt,Ezr.8.36. & in Infin. kal, vel, ut quidam volunt, in Inper.kal, s.m. occ. loco seq. נָשָׂא recensere, pro recensero, Num.4.2,22. Item in Imper. kal, 2.s.m.plenè esset נְשָׂא vel נָשָׂא sed occ. defectivè absque Nun 1.Rad. simpl.& cum ׳ cop.præf. ut & in pl.m.simpl.sic, שָׂא recense, Num.31.26. וְשָׂא & recense,Num.3.40. שָׂאוּ recensete, Num.1.2..26.2. & in fut.kal,occ.in 2.s.m.& in 3.s.m. simpl. & cum ׳ conv. præf. תִּשָּׂא recensebis,Exod.30.12.Num.1.49. יִשָּׂא recensebit.Gen.40.13. וַיִּשָּׂא & recensuit,Gen.40.20. Atque hinc ex Rad.in hac 4. signif. est No. כִּשְׂאַת f. cum pathach; Pag. Census; (vel,juxta quosdam,munus, donum; Pag. vel oblatio, quæ Terumah dicitur; Merc.) Bu.Conc.Merc. prout occ.locis seq. מַשְׂאַת censum, 2 Chron. 24.6,9.Item,v. signif.5. hujus Rad. est accipere; Bu.Conc.Merc. capere; suscipere; quod & tollere dicimus,seu auferre: quò pertinet hoc verbum quum significat ducere uxorem; nam viro propriè convenit; Merc. prout occ.in præt.kal, 3.s.m.& 3.pl.simpl. & cum ׳ cop.præf. וָנָשָׂא accepit,2 Chron.11.21. וָנָשָׂאוּ acceperunt,Ezr.9.2.. 10.44. וְנָשָׂאוּ & accipient, Mich.2.2. & in fut.kal,occ.1.s.& 2.& 3.s.m. cui ult. ׳ conv. est etiam præf.ut & in 2.pl.m.simpl.& in 3.pl.m.cum ׳ conv.præf. cui etiam ם est Aff.ut seq. אֶשָּׂא accepero, Psal.139.9. תִּשָּׂא accipies,Ex.23.1. יִשָּׂא accipiet, Prov.6.35. וַיִּשָּׂא & accepit,2 Chron.13.21..24.3. תִּשָּׂאוּ accipietis, Ezr. 9.12 Neh.13.25. וַיִּשָּׂאוּ & acceperunt, Iud.21.23.Ruth. 1.4. וַיִּשָּׂאוּם & acceperunt eas, 1 Chron. 23.22. Item, vi. signif.6. hujus Rad.est,honorare,dignare; Bu. Conc. Merc. quod etiam dici solet cum faciei nomine, suscipere faciem: item donare, quod eòdem fere spectat. Et reduci possunt hæc ad signif. præced.accipiendi vel suscipiendi, &c. Merc. In hoc autem honorandi,&c.signif. occ.in præt.kal, 3.s.m. & in 1.sing. ut & in 3.pl. cum cametz penult.; rò Scheva ob pausam; sic, נָשָׂא honorat, Job.34.19. נְשָׂאתִי honoravi,Gen.19.21. נָשְׂאוּ honorarunt,Lam.4.16. In part.ben.kal, s.m. occ. loco seq. נִשָּׂא honorans sum,2 Reg.3.14. & in part.pahul kal, s.m. occ. cum ׳ cop.præf. idque vel cum Schurek,vel pro eo cum kibbutz ante Aleph 3. Rad.sic, וְנִשָּׂא vel וְנָשָׂא & honoratus, 2 Reg.5.1. Job.22.8. Isa.3.3..9.14. In Infin. kal, occ. defectivè absque Nun 1.Rad. & in forma cum Scheva, & Tzeri pro duplice sægol ante Thau; sic, שְׂאֵת honorare, Prov.18.8. In fut.kal,1.sing. occ.simpl.& cum ׳ conv.præf. ut& in 2.& 3.s.m. simpl. ut seq. אֶשָּׂא honorabo, Job.32.21..42.8. וְאֶשָּׂא & honoravi, 1 Sam. 25.35. תִּשָּׂא honorabis, Lev.19.15. יִשָּׂא honorabit, Gen.32.20. Deut. 10.17. 2 Sam.14.14. cui etiam ult.3. s. ׳ conv.est præf. וַיִּשָּׂא & honoravit, Iob.42 9. & in 2. pl.m.fut.kal, occ.simpl.& cum Nun parag. idque post cametz pro Scheva penult. ob pausam, sic, תִּשָּׂאוּ honorabitis, Psal.82.2. תִּשָּׂאוּן honorabitis, Job.13.8,10. Unde in piel, נָשָׂא donavit, dono attulit, vel obtulit; Bu.Lex. elevavit, honoribus extulit; Av. prout occ. loco seq. נָשָׂא donavit, 2 Sam.19.43. Atque indè ex Rad. in hac vi. signif. sunt nomina; i. No. מַשָּׂא m. honoratio; Bu.Conc. acceptio, elevatio; Merc. prout occ. 2 Chron.19.7. (cum nomine פָּנִים) sic,cum ׳ cop. præf. וּמַשָּׂא פָנִים & honoratio,&c. Bu.Conc. & acceptio facierum; i.e. personarum discrimen non habet; Bu. Lex. & acceptio personarum; honoratio,elevatio, discrimen & delectus; ad verbum,elevatio faciei rum; nam qui conscius est se peccasse, pudore suffunditur, & faciem demittit; & qui ejusmodi suspicit, aut reveretur,

perinde

perinde facit ac si faciem ejus demissam attolleret; Merc. Cev. Item, hinc etiam, 2.est No. מַשְׂאֵת f. vel מַשָּׂאת donum; Bu.Conc.Av. quod scil. elevando in sublime offertur alicui; munus, oblatio; Bu. Lex. prout occ. in forma cum Tzere in ult.simpl. & cum ו cop.præf. & in forma cum patach in ult.simpl.sic, מַשַּׂאת donum, Ester. 2.18. ומַשָּׂאת & donum, Jer.40.5. מַשַּׂאת donum, Gen. 43.34.2 Sam.11.8.Psal.141.2.& in forma pl.f. occ.simpl. & cum מ præf.sic, מַשָּׂאוֹת dona, Gen. 43.34. מִמַּשָּׂאוֹת præ donis, Gen.43.34. Et, 3. hinc etiam No. נְשִׂאַת f. donum, donativum; quod scil.ab aliquo tollitur; Av. Est enim No. ex forma Conjug. Niphal, & secundum quosdam est part. niph.f.f. contracté cum Tzere tantùm ex forma cum duplice sægol ante Thau: Vel ut R.D.inquit est Toar, muneris, scil.aut doni, i.e. donativum; vel potest esse, inquit, nomen, instar מְלֵאת plenitudo, &c. Pag. prout occ.2 Sam.19.43. אִם נְשִׂאת נָשָׂא לָנוּ num donativum donavit nobis; Pag.Bu.Conc. vel, num oblationem, donarium dedit, &c.Bu.Lex. Deindè, vii. signif.7. hujus Rad est condonare; Bu.Conc.Merc. parcere, remittere, quod ad auferendum reduci potest aptiùs, quàm cum aliis ad sustinendum; Merc. prout occ. in 2.f.m. præt.kal, simpl. & cum He parag.add. ut & cum ו conv.præf. & in 1.f.itidem simpl. & cum ו conv. præf. ut seq. נָשָׂאתָ condonasti, Psal.32.5..81.3. condonasti, Num.14.19. וְנָשָׂאתָ & condonabis, Ezech.4.5,6. נָשָׂאתִי condonavi, Job.34.31. וְנָשָׂאתִי & condonabo, Gen.18.26. & in part.ben.kal, occ.f. m. simpl. locis seq. נוֹשֵׂא condonans, Exod.34.7. Num.14.18. Psal.99.8. Mich.7.18. sed in forma pl.m. occ.cum ו cop. præf. sic, Mal.2.9. וְנוֹשְׂאִים & condonatis; ubi scil. non erat condonandum; Bu. Lex. וְנוֹשְׂאִים פָּנִים בַּתּוֹרָה & accipientes, vel accipitis, vel accepistis faciem in lege; i.e. accepistis personam magnorum, in lege, h.e. in verbo legis; quæ scil.dicit, Lev.22.22. Non offeretis hæc Domino; & ignitum non ponetis ex iis super altare Domino. Et quum ipsi maculosa offerunt, timetis increpare illos, & dicere illis, oblatio hæc prophana est: prout exp.R.D. in lib.Rad. Et sunt, inquit, qui dicunt, quòd dictio אֵינְכֶם non vos, ibi memorata, manet loco duarum, i.e. non estis accipientes personas in Lege, sed polluitis, vel prophanatis illam; Pag. Et accipitis faciem in Doctrina; i.e. docetis in nomine hominum, & grata hominibus. Conser Judæ, v.16. Joh.5.44..12.43.&c. Cocc. Sed attollitis faciem contra Legem, dicendo scil.nonne, &c. ut sequitur, v.10. i.e. protervè, & pervicaciter Legem à Deo datam infringitis; ut demonstratur sequentibus contestationum locis; Jun. In part.pahul kal, s. m. juxta normam quiescentium Lamed Aleph, esset נָשׂוּא & in constr. נְשׂוּא; sed occ. more quiescentium Lamed He, in forma constr. (instar גְּלוּי constr. ex גָּלוּי) Bu. Lex.sic. Psal.32.1. נְשׂוּי cui condonata est, &c.Bu.Conc. beatus נְשׂוּי פָּשַׁע cui demissa, aut remissa est prævaricatio; Pag. vel beatus, levatus transgressione; Bu.Lex. beatus, cujus peccatum condonatum est; tanquam ex נָשָׂה, Cocc. vel utrumque inquit R.D. invenitur; scil. נָשָׂא & נָשָׂה; ut וְנָשׂוּי, quod in præt.citatum est; Pag. & sic in forma usitata quiescentium Lamed Aleph, sed in forma constr. cum kibbutz pro schurek ante 3. Rad. Aleph, occ. Isa.33.24. נְשׂא condonatum habet; Bu.Conc. popu'us qui habitat in ea, נְשָׂא עָוֹן demissa seu remissa est iniquitas, Pag. vel remissus iniquitate; nam est in regimine, (ex forma scil.absol. נָשׂוּא) i.e. cui remissa est iniquitas; ut ante ex Psalmo; Merc.Cev. populus habitans in ea, condonatus pravitatem; h.e. condonationem pravitatis habens; Cocc. vel, erit levatus iniquitate; Av. In Infin.kal, נָשׂוֹא, vel נְשׂוֹא, plenè scil.condonare, &c. prout occ.cum מ præf. מִנְּשׂוֹא præ condonare, Bu.Conc.Gen.4.13. major, est scil. iniquitas mea, vel pœna aut punitio mea, מִנְּשׂוֹא quàm parcere, vel quàm elevare, &c. ubi Ab.Ezra scribit, quòd, secundum quosdam, peccatum suum hîc confitetur, & סְלוֹחַ est נְשׂא parcere. Sed mihi videtur, inquit potiùs, quòd iniquitas ponitur pro pœna aut punitione & mercede mali, quæ ventura est propter iniquitatem & peccatum: prout citat varios locos ubi עָוֹן sic accipitur: ut Gen.15.16. non est perfecta seu completa עֲוֹן iniquitas, i.e. punitio Emorrhæi. Et in 1 Sam.28.10. si evenerit tibi עָוֹן iniquitas, i.e. punitio, propter rem hanc. Et Lam.4.6. & major fuit עֲוֹן i.e. iniquitas, i.e. punitio filiæ populi mei, peccato, i.e. punitione Sedom. Et sic hîc, major est punitio mea, quàm ferre aut sustinere, potero, scil. Et confirmatur ex seq. ejecisti me, &c. Sed Targum, major est iniquitas mea, quàm remittere aut parcere, &c. At R.Sal.cum admirationè legit; sic, Tu fers sustinésque superiora, & inferiora; & iniquitatem meam non poteris ferre! Pag. Major est iniquitas mea, quàm ut remittatur. 70. τῦ ἀφεθῆναί με, Av. Major est pœna mea quàm ut sustinere, possim, scil.Hebr. iniquitas mea, &c. Jun. Sic etiam in hoc sensu condonandi scil. occ.Infin.kal, juxta quosdam defectivè absque Nun 1. Rad. & cum Scheva & Tzeri, pro duplice sægol ante Thau; sic, שְׂאֵת condonare; vel nominaliter, condonatio; Bu.Conc. prout occ. ibid. Gen. 4.7. הֲלֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת nonne si bene egeris, remittere, vel parcere; i.e. erit tibi venia, aut remissio? ut R.D. nonne si bona reddideris, vel emendaveris opera tua, erunt tibi propitiatio? Sed Ab.Ezra inquit, juxta multos, significare שְׂאֵת עֵינֶיךָ elevare, pro elevabis, oculos tuos. Sed rectiùs est inquit שְׂאֵת פָּנִים elevare, seu attollere facies, pro elevabis faciem; (& hoc simplicissimum est; Merc.Cev.) dictum est enim v. 5. & ceciderunt facies ejus; scil.præ pudore & erubescentia. Et sic Job. 11.15. quia tunc תִּשָּׂא פָנֶיךָ elevabis faciem tuam à macula. Targum, nonne si benefeceris, & si respueris, aut pœnitentiam egeris, peccatum tuum remittetur tibi; Pag. Nonne si bene feceris, erit levatio, tibi scil. nominaliter; vel verbaliter, portare mercedem, &c. Av. Annon, si bene egeris, h.e. bene obtuleris, est scil. acceptatio; Cocc. qui sic locum hunc sumit nominaliter, & in acceptandi significatione; prout infra ex eo. Nonne, si bene egeris, remissio? Jun. In Imper. kal, occ. defectivè absque Nun 1. Rad. idque simpl. & cum ו cop. præf. שָׂא condona, Gen.50.17. Exod.10.17.1 Sam.15. 24..25.28. וְשָׂא & condona Psal.25.18. In fut. kal, 2.f.m. occ. locis seq. תִּשָּׂא condonabis, Gen.18.24. Exod.32. 32. Job.7.21. Isa.2.9. Ezech.4.4. Hos.14.3. & in 3.f.m. est, יִשָּׂא condonabit, Exod.23.21. Jos.24.19. Denique viii. signif.8. hujus Rad.est, consumere, diruere, comburere, Bu. Conc. interdum pro comburere, ac proinde desolare, sumitur; unde & מַשָּׂאת flamma; quòd scil. sursum ascendat; Merc. prout occ. in fut. kal, 3.f. m. cum יִ Aff. ut & cum ו conv. præf. & ם Aff. & in 3.f.

3.f.f. cum יְ conv.præf.ut ſeq. יְשָׂאֵנִי conſumet me, Job. 32.23. וַיִּשָּׂאֵם & combuſſit, diruit ea, 2 Sam. 5.21. נִשְׂאָה & conflagrat, Nah. 1.5. Atque indè eſt, i. No. שְׂאֵת f. tumor carnis; Pag.Bu.Lex. à comburendo ſcil. vel inflammando dictus; vel juxta R.D. ab elevando; Pag.vel poteſt eſſe Infin. kal, Av. prout occ. ſimpl. lccis ſeq. שְׂאֵת inflammatio, tumor cum inflammatione, Lev.13.2,10,19,28,43. cui etiam בְּ & לְ ſunt præf. בְּשָׂאֵת cum tumore; Lev.13.10. וְלִשְׂאֵת & tumoris, Lev. 14.56. Item, hinc etiam, 2. No. מַשָּׂאָה f. (quaſi eſſet forma f.f.conſtr.à No. מַשָּׂאָה, de quo ſupra;) combuſtio; incendium; Pag. vel elevatio, fumi ſcil. vel flammæ, i.e. flamma comburens, & elevata; Merc. prout occ.in f.f. ſimpl. & in pl.f.cum לְ præf. מַשְׂאֵת incendium, Jud.20. 38. לְמַשְׂאוֹת ad incendia, Ezech.17.9. ut & 3. hinc etiam No.idem ſignificans; cum Tzere in ult.viz. מַשָּׂאֵת incendium, juxta R.D. Bu.Conc. Jer.6.1.& ſuper Beth-Haccerem מַשָּׂא שְׂאוּ elevate combuſtionem, prout R.D. exp. in l.Rad. Pag. idemque in Comment. בֵּית הַכֶּרֶם domum vineæ, h.e.turrem, quæ in edira quadam vinea, ad aliarum vicinarum cuſtodiam ædificaretur, ut apparet ex Iſa.5.2. & ædificavit turrim in medio ejus: מַשָּׂאֵת autem incendium, ſeu ignem, quem Deus in ea turri accendi, atque ſurſum attoli vult: ut qui procul abſunt, flammam conſpicere poſſint, & quaſi ſigno dato, ad tutum aliquem locum confugiant. Porrò, addit Kimchi nomen hoc ità ſumi in Talmud. Atque huc quadrat quod de φρυκτῷ φιλίῳ & πολεμίῳ Græci notarunt. Alii vexillum exponunt; Merc.Cev.exuſtio autem ſic vocatur, quòd in ea flamma ſupernè elevetur; Pag. Levate levationem,&c. ut ſcil. cives admoneantur adventûs hoſtium; Av. Atque ſic etiam in hoc ſenſu occ.hoc No. cum הַ præf. Jud.20.40. וְהַמַּשָּׂאֵת & combuſtio, ſive elevatio, (i.e. flamma; Merc.) capit aſcendere de civitate. Quomodo etiam quidam exp.illud, Iſa. 30.27. quaſi in forma abſol.fæm. & gravitas מַשָּׂאָה oneris,&c. juxta R.D. Sed Ab.Ezra exp. & gravitas incendii, aut combuſtionis, Pag. vel elevationis fumi, &c. Merc. Deinceps autem ſingulares phraſes hujus verbi cum adjunctis nominibus ſunt annotandæ; ut ſequitur. Cum nomine capitis eſt, aliquando, evehere aliquem, Jer.52. in fine; & interdum temeritatem & ſuperbiam denotat, vel confidentiam, &c.Cum nomine faciei, de Deo, gratiam & benevolentiam, Num. 6. in fine. De homine impudentiam. Item, anteferre, & quod dicimus, perſonam accipere, revereri, favere, acceptum habere,&c. Cum nomine oculorum, ſuſpicere, auxilium exſpectare: & eſt interdum cultus, oculos non ſuſtulit ad idola, Ezech.19. & Pſal.121.ad Deum oculos ſuſtuli. Animi quoque deſiderium innuit. Cum nomine manûs, jurare. Item, orare, à geſtu orantium, ſæpe in Pſalmis. Levare manum ad Dei mandata, velle ea perficere, Pſal. 119. Item, porrigere manum petenti auxilium, infirmiori. Et in malum, pro manum injicere, nocendi cauſâ. Conjurare,&c. Cum nomine animæ, anhelare, adſpirare, cupere. Hinc מַשְׂאַת נַפְשׁ deſiderium animi, quod unicè quis cupit, Ezech.24. Levare animam alicujus eſt, ſuſtentare: Levare cor, ut ſuprà, in manibus, Thren.3. ubi utrumque conjungitur. Levare cor ad aliquid, ad id ſuapte ſponte, adniti, & cupere, &c. In malum ſumitur, cùm cor aliquem elevare dicitur. Sed in bonum, Exod.35. cùm quis quid vovet, vel ex animo ſuſcipit: & ad aliquod bonum impellitur, & incitatur per ſeſe. Cum peccati nomine, eſt, ſublevare, auferre, tollere, remittere. Eſt veniæ & clementiæ, ut & ſuprà dictum eſt; ſignificat &, ferre peccatum, ac ejus obnoxium eſſe & reum; peccatum pro pœna peccati Sic Chriſtus peccatum tollere dicitur, h.e. in ſe ſuſcipere; quod Joannes Evangeliſta etiam vertit per ἄιρειν. Levare gratiam eſt, referre, merere, inire, conciliare, ereri. Cum ſermone, parabola, nomine, & ſimilibus ut ſumatur, ſuprà dictum eſt initio. Sic quidam volunt ſumi Act.9. ut portet nomen meum, ſeu levet coram gentibus. Levare convitium, pro excitare, Pſal 15. Levare ſuper labia, pro loqui; & abſolutè, juxta quoſdam, Iſa. 3. pro dicere. Levare rumorem malum, Exod.23. Cætera uſu diſces, cum his conferens; Merc. Præcipuæ etiam hujus Radicis, ramorum adeò fertilis, explicatio & digeſtio ex Coc.ſuccinctè deſcribenda eſt: nam juxta eum decem ſunt hujus verbi ſignificata. Primum, נָשָׂא eſt φέρειν ferre; ut Gen.13.6. non נָשָׂא ferebat eos terra, i.e. non ſufficiebat utrique: & ſic Gen.36.7. Item, Lev.5.1. וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ & feret peccatum ſuum. Et c.24. 15 ſi quis maledixerit diis ſuis וְנָשָׂא חֶטְאוֹ feret peccatum ſuum. Et cap.19.17. לֹא תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא & non feres propter eum peccatum, i.e. non fies reus propter peccatum proximi. Et Ezech. 18.20. filius לֹא יִשָּׂא בַּעֲוֹן הָאָב non feret, quicquam ſcil. de pravitate patris. Confer Neh.11.4. הַנּוֹשְׂאִים בַּסֵּבֶל qui ferebant, partem ſcil. in ſarcina. Item illud Iſa.46.1. Notandum; נְשׂוֹאֹתֵיכֶם עֲמוּסוֹת res veſtræ, quæ portari poſſunt, ſunt, jumentis ſcil. impoſitæ: τὰ φορτία ὑμῶν. Vel geſtamina veſtra, impoſita ſarcina defeſſæ pecudi, & quæ nimirum vos ſolebatis impoſita geſtare, ſunt ſarcina jumento in deſertis defeſiſcenti. De idolis ſermo eſt; Coc. quæ vos ferebant, aut geſtabant, oneratæ ſcil.erant onere, viz.nimio, ad laſſitudinem. Aut, Geſtatricia veſtra, i.e. juxta A.E. animalia geſtantia, ſeu portantia. Et ſic R.D. exp. q.d. O ſimulacra, animalia quæ vos geſtant, feruntque, ſunt nimis onerata. Hoc irridendo & ſubſannando ſimulachra dixit; Pag. geſtamina veſtra onerata, oneri ſunt defeſſæ; nimirum beſtiæ, & jumento in Perſidem exportanti? Erant enim aurea pretioſaque & gravia multa: ut conſtat ex Dan.3. Jun. 11. נָשָׂא eſt, λαμβάνειν accipere, h. e. datum habere incipere; ut Eſth.2.15. נוֹשְׂאַת חֵן & fuit accipiens gratiam, &c. i.e. gratiam & favorem omnium merebatur. Sic c.5.2. Item Pſal. 116.13. calicem ſalutis אֶשָּׂא; & Hoſ.14.3. כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן, i.e. omne, (quod) accipis, (à nobis) pravitas, ſcil.eſt. (Omnem condona iniquitatem; Jun.) Et, iii. ſignificat, accipere, h.e. acceptum & gratum habere, æſtimare: ut in ea phraſi, נָשָׂא פָנִים accipere faciem; h.e. πρόσωπον λαμβάνειν, i.e. perſonam æſtimare; quod in judicio vitioſum eſt. Alioqui & bene & malè poteſt homo æſtimari & acceptus eſſe. Prov.3.35. לֹא יִשָּׂא פְנֵי כָל־כּוֹפֵר non accipiet faciem ullius lytri, h.e. non æſtimabit lytrum; prout ſæpe ſumitur hoc verbum; ut Job.34.19. Prov.18.5. Job.32. 21. & 42.8. in bono ſenſu, פָּנָיו אֶשָּׂא faciem ejus accipiam, i.e. ipſius preces non rejiciam aut fruſtrabo. Et Gen.19.21. נָשָׂאתִי פָּנֶיךָ accipio faciem tuam. Sed aliter Deut.10.17. qui non יִשָּׂא פָנִים accipit faciem, in judicio ſcil. neque quicquam æſtimat in homine ad gratiam

tiam impertiendam. Item rursus in bono sensu, acceptandi scil. in gratiam, in loco suprà cit. Gen. 4.7. ad Infin. kal, vel nominaliter ab Infin. ut ibi dictum. Deinde, iv. est accipere, h.e. sibi jungere; ut in phrasi; נָשָׂא אִשָּׁה ducere uxorem: ut 2 Chron. 11.21. & 13.21. & hoc jungendi sensu dicitur, Psal. 139.9. אֶשָּׂא accipiam alas auroræ. Et Psal. 50.16. וַתִּשָּׂא & accipis fœdus meum in os tuum: & Psal. 16.4. non accipiam nomina eorum in labia mea. Et Gen. 27.3. שָׂא accipe instrumenta tua. Et 1 Chron. 16.29. שְׂאוּ accipite munus, & venite coram ipso. Deindè, v. נָשָׂא est ferre, de verbis scil. habere in ore, proferre: ut Exod. 23.1. לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא Non feres fabulam temerariam, scil. ad diffamandum quenquam. Psal. 15.3. Convicium non נָשָׂא tulit in proximum, i.e. pronunciavit. Et Job. 27.1. שְׂאֵת ferre sententiam suam. Sic c. 29.1. & Hab. 2.6. super ipso parabolam ferent, i.e. loquentur. Item absolutè Hos. 13.1. נָשָׂא pronunciavit ipse in Israel. Et Hos. 1.6. נָשֹׂא אֶשָּׂא לָהֶם pronunciando pronunciabo ipsis. (sed Targum, si pœnitentiam egerint, remittendo seu parcendo, remittam seu parcam iis, Pag.) Sic Isa. 3.7. יִשָּׂא pronunciabit in illo die, dicendo, non ero obligator. (quem locum in jurandi signif. quidam exp. sic, jurabit in die illa, &c. ut juxta R. D. assumet nomen Dei in juramento; Pag.) Et Exod. 20.7. Non תִּשָּׂא feres nomen Jehovæ, &c. temere, i.e. non nominabis Deum tuum temere, neque temere testem invocabis. Item, vi. נָשָׂא est ferre, de arboribus, scil. & terra, ut Ezech. 17.8. ad faciendum ramum וְלַעֲשׂוֹת & ad ferendum fructum. Et sic v. 23. וְנָשָׂא & feret ramum. Atque huc referri potest illud, Psal. 72.3. יִשְׂאוּ ferent montes pacem populo; q.d. βλαστήσουσι Metaphora: fructus montium, h.e. gentium, erit amare populum Dei, & eum non impugnare; Item, vii. נָשָׂא est, tollere; ὑψοῦν. ut Psal. 139.20. נְשׂוּא לְשָׁוְא עָרֶיךָ sustulerunt ad id quod temerarium est, vel quod temerè creditur, aut colitur, urbes tuas. Ubi נְשׂוּא pro נָשְׂאוּ (vel assumpserunt in vanum, scil. nomen tuum hostes tui; sicut נָשְׂאוּ, inquit R. D. Sed A. E. dicit esse præteritum, & Aleph redundare: pro נָשׂוּ; ut suprà in וְנָשׂוּ, quasi à נָשָׂה. R. autem Moseh vult esse pahul kal, i.e. nomen tuum assumptum est in ore eorum in vanum. Sed, ut dictum, rectiùs juxta R. D. Aleph est scriptum & additum ad protrahendum Hannach, (schurek scil.) sicut Jos. 10.24. הַהֹלְכוּא qui iverunt, &c. Et Isa. 28.12. & non אָבוּא voluerunt audire, &c. Pag.) Et Deut. 24.15. & ad illam, scil. mercedem, ipse נוֹשֵׂא effert animam suam; i.e. ei inhiat, & in ea habet suam voluptatem. Et Psal. 24.4. qui נָשָׂא לַשָּׁוְא sustulit ad vanum animum suum. Et Psal. 25.1. ad te, Jehova, animam meam אֶשָּׂא tollo. (vel levabo. Sed R. Moseh sumit in donandi signif. sic, Tibi, Domine, animam meam donabo, per modum muneris scil. ut R.D. juxta quosdam; Pag.) Item Ezech. 20.6. Illo die נָשָׂאתִי יָדִי, &c. sustuli manum meam ipsis, h.e. juravi. Confer v. 5. 15, 23, 28. 42. & Deut. 32.39. Jurans, manum tollit ad cælum. nominans Deum vivum, qui in cælis regnat, & civitatem paratam habet. Item Psal. 10.12. ô Deus נְשָׂא tolle manum tuam, i.e. noli diutiùs continere potentiam tuam. Et Job. 11.15. תִּשָּׂא פָנֶיךָ מָמוּם tolles faciem tuam ex labe, i.e. labe absterså, sine pudore eriges faciem. Et Num. 6.26. יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ tollat Jehova faciem suam ad te, seque tibi conspiciendum præbeat, nè occultet faciem suam à te. Sed Psal. 4.7. נְסֵה tolle super nos lucem vultûs tui, ut scil. eam videamus. Ibi נְסֵה est pro נְשָׂא; (permutatione scil. literarum שׂ in סָ: de quo vide etiam in Rad. נְסֵה; pag.) Atque huc etiam refer נָשָׂא positum in sensu reciproco, pro efferre se. Ut Hab. 1.3. contentio & lis יִשָּׂא effert se. Et Psal. 24.9. וְשִׂאוּ & attollite vos ostia seculi: pro quo הִנָּשְׂאוּ, v. 7. & Psal. 89.10. בְּשׂוֹא גַלָּיו quum se efferunt fluctus ejus: nisi mavis, quum effert fluctus suos, שׂוֹא pro נְשׂוֹא Infin. Et Gen. 49.3. יֶתֶר שְׂאֵת major evectione, & major robore; i.e. præcedens dignitate & viribus. Primogenitus, ut plerumque robustior est junioribus, ita & dignitate major, & in omnibus præfertur. (Ubi שְׂאֵת vel est Infin. def. ut dictum, vel nominaliter exponi potest, excellentia dignitatis, vel, excellens dignitate. Nomen est factum ex Infinito; Merc.) Sic cum Aff. Job. 13.11. שְׂאֵתוֹ majestas ejus terret vos. Et 31.23. וּמִשְׂאֵתוֹ לֹא אוּכָל & propter ejus evectionem, seu altitudinem, non possum, scil. subsistere. Pro quo legitur etiam absque Aleph, מִשְׂחוֹ ab elatione ejus timent potentes, pro מִשְׂאֵתוֹ. Deindè, viii. נָשָׂא est ferre, h.e. afferre, inferre, offerre; ut Deut. 28.49. יִשָּׂא feret i.e. afferet, inferet super te gentem. Et 1 Reg. 3.8. וְנָשָׂא בוֹ אָלָה & obtulerit ei execrationem ad adjurandum eum. 1 Reg. 10.11. Navis quæ נָשָׂא advehebat aurum ex Ophir. Et Exod. 10.3. Et ventus Orientalis נָשָׂא sustulit & attulit locustas. Item ix. נָשָׂא est tollere, scil. ex loco, i.e. auferre: Ut Mal. 2.3. spargam, &c. stercus festorum vestrorum, וְנָשָׂא אֶתְכֶם אֵלָיו & tollet vos ad se, vel secum. Num. 16.15. non asinum unius ex illis נָשָׂאתִי accepi, i.e. abstuli. Job. 7 13. יִשָּׂא בְשִׂיחִי מִשְׁכָּבִי feret, partem, scil. in cura mea, lectus meus, i.e. minuet meam solicitudinem. Et Job. 32.22. parvo momento יִשָּׂאֵנִי עוֹשִׂנִי auferret me qui fecit me. Et 2 Sam. 5.21. וַיִּשָּׂאֵם & sustulit ea, idola scil. David & homines ejus. Atque huc refero ל in signif. auferendi scil.) significationem condonandi peccatum. Tamen in ea phrasi subest notio ferendi, nempe per patientiam; Ut Exod. 34.7. נוֹשֵׂא עָוֹן ferens pravitatem, h.e. condonans; 70. ἀφιεὶς. Et Gen. 18.26. וְנָשָׂאתִי & condonabo toti loco. Num. 14.19. quemadmodum נָשָׂאתָה condonasti populo huic. Psal. 99.8. אֵל נוֹשֵׂא Deus condonans extitisti ipsis: 70. ἐυλάσῃ. Et Psal. 32.5. נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי condonasti pravitatem peccati mei. Denique, ג. signif. 10. hujus Rad. נָשָׂא ex Coc. est, ferre, de numero scil. & numeratione: ut 1 Chron. 7.23. Non נָשָׂא accepit numerum eorum. Et Num. 3.40. וְשָׂא & accipe numerum nominum eorum. Sic Exod. 30.12. כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ quum tolles caput filiorum Israel, quoad census eorum. Et in Num. 1.2. שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ tollite caput totius cœtus Israel. Et Gen. 40.13. Pharaoh יִשָּׂא אֶת רֹאשֶׁךָ tollet caput tuum; sic v. 20. i.e. rationem tui habebit. Item, de nominibus quibusdam, quæ ex eò dicta sunt, notanda. שְׂאֵת f. nomen est ex Infin. kal acceptatio, ἀποδοχὴ, Gen. 4.7. prolatio, Hab. 1.7, elatio, honor, dignitas, Gen. 49.3. Item tumor, Lev. 13.2. & 10. & v. 28. שְׂאֵת הַמִּכְוָה tumor ustulationis, pustula ab ustulatione, vel crusta ustulationis: ubi de בַּהֶרֶת dicitur שְׂאֵת. Sed præcipuum, ex eo, nomen notandum, est מַשָּׂא; cui ille quatuor tribuit significata. i. est,

eſt, latio, geſtatio, Num.4.47. עֲבוֹדַת מַשָּׂא miniſterium vel opus geſtationis in tentorio conventûs. Et 2 Chr. 35.3. אֵין לָכֶם מַשָּׂא בַכָּתֵף non eſt vobis latio humero, h.e. non incumbit vobis ferre humero. Et Num. 11. 11. ut imponeres mihi מַשָּׂא geſtationem totius populi hujus. Ut & c.4.24. לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא ad opus faciendum, & ad geſtationem. Sic 1 Chron. 15. 21. & Chananjah princeps Levitarum בְּמַשָּׂא in geſtatione, יָסֹר בְּמַשָּׂא regebat geſtationem. Et v.27. הַשַּׂר הַמַּשָּׂא הַמְשֹׁרְרִים princeps geſtationis, cantorum. Deindè, ii. מַשָּׂא eſt, prolatio ſermonis. Hoſ.8.10. à ſententia, aut imperio, regis Principum: vel onere, vel latione. Et Prov. 31. 1. מַשָּׂא אֲשֶׁר יִסְּרַתּוּ אִמּוֹ prolatio, vel ἀπὸ θεσπίσματος; quo eum ἐωφρόνισεν caſtigavit mater ſua; 70. χρηματισμὸν. Et 2 Reg. 9. 25. & Jehova נָשָׂא tulit in eum מֵאֵת הַמַּשָּׂא hanc ſententiam. Et Zach. 9.1. מַשָּׂא דְבַר pronunciatio verbi Jehovæ. Et Iſa.13.1. מַשָּׂא בָּבֶל ſententia Babylonis. Item Jer.13.23. Jubetur ptopheta, ſi homines quærant, מָה מַּשָּׂא יְהוָה, ſic reſpondere מַה־מַּשָּׂא quid geſtatio eſt? Nam omiſi vos, non geſto vos: & v.36. & מַשָּׂא יְהוָה non memorabitis ampliùs. Nam הַמַּשָּׂא onus erit unicuique verbum ſuum. Et v.38.39. quia dicitis ſermonem hunc, מַשָּׂא יְהוָה idcirco, ecce ego, וְנָשִׂיתִי אֶתְכֶם וְנָשׁוֹא obliviſcar vos & omittam vos. Utrebantur Judæi voce ambigua, ſed quæ in ſenſu oneris exprimebat animum eorum. Nam revera verbum Dei habebant pro onere. Alludit igitur ad vocabulum, & dicit, ſe nec geſtare ipſos, nec curare; & cuique ſuum ſermonem eſſe oneri. Sermonem Jehovæ & dicendum, & æſtimandum eſſe. Hinc plurale Thren. 2.14. מַשָּׂאוֹת ſententias temerarias; Cocc. Item, iii. elatio; ut Ezech.24.25. וְאֵת מַשָּׂא נַפְשָׁם elevationem animæ eorum; h.e. id ad quod animam ſuam efferunt; filios ſcil. & filias. Denique, iv. eſt, onus, ſarcina, ut 2 Reg.5. 17. מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים terræ, quod ferant duo muli. Job.7.20. וָאֶהְיֶה עָלַי לְמַשָּׂא & & factus ſum mihi onus. Item illud, Iſa. 30. 27. וְכֹבֶד מַשָּׂאָה exp. & gravitas incendii, h.e. grave incendium; nam, igne ſe tollit in altum, quod humi poſitum erat. (Et gravitas מַשָּׂאָה oneris; ubi He eſt ſignum f. non eſt enim cum Mappik, inquit R.D. Sed A.E. exp. & gravitas incendii, ſeu combuſtionis vel elevationis fumi, ut Jud. 20.40. Pag. Mer.) Deniq; no. מַשָּׂאת & מַשְׂאֵת variè uſurpantur; ut Eſt.2.18. & dedit מַשְׂאֵת congiarium. Et Jer. 40.5. & dedit ei אֲרוּחָה וּמַשְׂאֵת viaticum & donum. Gen. 43.34. in plur. וַיִּשָּׂא מַשְׂאֹת & ferebat, quis ſcil. fercula à facie ejus. Et mox ſing. conſtr. מַשְׂאַת בִּנְיָמִן ferculum Benjaminis. Et ſic 2 Sam. 11. 8. & exibat poſt illum מַשְׂאַת הַמֶּלֶךְ ferculum regium. Sed alio ſenſu Pſal.141. 2. מַשְׂאַת כַּפַּי elevatio manuum mearum. Item in alio etiam ſenſu, Jud.20.38. ut aſcendere facerent מַשְׂאַת elationem fumi: & v.41. וְהַמַּשְׂאַת & incendium incipiebat aſcendere, columna ſumi. Et Jer.6.1. שְׂאוּ מַשְׂאַת (omnia ſcil. abſque dageſch; id enim ſæpe excidit è literis ſchevatis) tollite incendium. Item aliter Am.5.11. וּמַשְׂאַת בָּר & vectigal frumenti capitis ab ipſo. Et 2 Chron.24.6. מַשְׂאַת מֹשֶׁה indictam à Moſe pecuniam; & ſic v.9. in ſenſu ſcil. pendendam. Et in plur. aliter, Ezech.20.40. אֵת רֵאשִׁית מַשְׂאוֹתֵיכֶם primitias donorum veſtrorum. Et Zeph.3.18. in ſing. cum Tzere, מַשְׂאַת עָלֶיהָ חֶרְפָּה cui onus eſt probrum; vel potiùs, cui donum eſt probrum. Conſer Iſa. 61. 7. ignominiam cantant partem ſuam. In Chriſti cruce gloriantur. Item Ezech.17.9. לְמַשְׂאֵת אוֹתָהּ מִשָּׁרְשֶׁיהָ ad tollendam eam ab radicibus ejus. Ex verbo; ad ſublationes illam. Denique phraſis 2 Chron. 19. 7. מַשָּׂא פָּנִים acceptio faciei eſt, προσωπολημψία, 70. θαυμάσαι πρόσωπον. Hæc de hac Radice multifaria ex Cocc. De nomine etiam נָשִׂיא princeps, locus, Ezech.44.3. Notandus; אֶת הַנָּשִׂיא נָשִׂיא הוּא principis, principis, ſcil. erit; ipſe ſedebit, aut manebit in ea. Vel, juxta Targum, principi, i.e. principis, erit; princeps ipſe ſedebit in ea. (id accentuum diſtinctioni magis convenit, Merc. Cev.) ſic etiam R.D. in comment. nam אֶת־, inquit ille, ponitur vice אֶל־, vel Lamed: ut ſæpe etiam aliàs; ut habes in particula אֵת; Pag. Item locus Ezech.34.24. de hoc nomine inſignis eſt. Ego Jehova ero iis in Deum, & ſervus meus David נָשִׂיא Princeps in medio ipſorum; i.e. hoc ipſo ſcil. fiam ipſis Deus, quia ſervus meus David, h.e. filius Davidis, Princeps Meſſiah, Chriſtus, erit Princeps in medio ipſorum, qui eos ut peculium ſuum, & hæreditatem ſuam diliget & conſervabit: ſic cap.37.25. Cocc.

Rad.125. נָשָׂא, cum Schin dextro, eſt, ſeducere, decipere; item deſtruere, deſolare; Pag. Av. Conjecit aliquem in naſſam; & plerumque ſignificat moveri ſeu ſeduci ad vanitatem: ideoque eſt Cogn. cum שָׁוְא vanitas, inanitas; item cum שָׁאָה deſolari: & affine eſt Rad. נָשָׁה removit, fœneratus eſt. Hinc Lat. naſſa, genus vaſis piſcatorii, quo cùm intraverit piſcis, exire non poteſt. In kal נָשָׂא movit, removit; prout Occurrit in Infin. kal, Jer.23. penult. & movebo vos נָשׂוֹא removendo; Av. qui ſolus hoc verbum in kal hic ponit. Reliqui referunt ad נָשָׁה; cum Aleph ſcil. loco He: ut videbitur. Quidam in univerſum exp. hoc verbum obruere, opprimere: unde, pro, verbis obruere, & oratione ad fallendum & perſuadendum compoſita, fallaci & ſophiſtica. Sed præſtat in duo iſta ſignificata dividere. In poſteriori convenit cum שָׁאָה deſolare. Et prò decipere interdum cum Dat. conſtruitur; ut Iſa.36.& Jer. 4. ſicuti Latinè, imponere; Merc. In Niphal, נִשָּׂא decipi; Bu. ſeductus eſt, in naſſam conjectus eſt; Av. prout occ. in præt. Niph. 3.pl. loco ſeq. נִשְׁאוּ decepti ſunt, Iſa.19.13. In hiphil, הִשִּׁיא decepit, ſeduxit; conſtruitur cum Dat. & Accuſ. Bu. Lex. Conjecit in naſſam, i.e. decepit, ſeduxit. Cum Dat. עַל & בְּ; Av. prout occ. in 3.ſ.m. præt. hiph. ſimpl. & cum יְ & ־ָ, ob pauſam, pro ־ָה. Aff. ſic, הִשִּׁיאַנִי decipit, Jer.49.16. הִשִּׁיאֻנִי ſeduxit me, Gen.3.13. הִשִּׁיאֲךָ ſeduxit te, Obad.1.3. & in 2.ſ.m. præt. hiph. occ. cum Tzere, & Aleph quieſcente, abſque jod hiph. ſic, הִשָּׂאתָ ſeduxiſti, Jer.4.10. & in 3.pl. præt. hiph. cum ־ָה Aff. eſt, הִשִּׁיאוּךָ deceperunt te, Obad.1.7. In Infin. hiph. הַשִּׁיא decipere; ſed occ. cum Tzere tantùm in ult. abſque jod hiph; ſic, הַשֵּׂא ſeducendo, Jer.4.10. In fut. hiph. 3.ſ.m. occ. loci ſeq. יַשִּׁיא decipiat, 2 Reg.18.29. 2 Chron.32.15. Pſal. 89.22. Iſa.36.14. pro quo, juxta quoſdam, occ. etiam defectivè abſque Aleph 3.Rad. ſic, יַשִּׁי idem, Pſal.55.16. Item occ. etiam cum ־ָה Aff. idque vel plenè poſt jod hiph. vel def. cum chirek tantùm abſque jod penult. ſic, יַשִּׁיאֵהוּ vel יַשִּׁיאֶהָ decipiat te, 2 Reg.19.10. Iſa.37.10. Sic & in 2.pl.m. & in 3.pl.m. fut. hiph. occ. defectivè in

utroque cum chirek tantùm absque jod hiph. penult. sic, תַּשְׁאוּ decipiatis, Jer.37.9. יַשְׁאוּ decipiant, Jer.29. 8. Atque indè ex hac Rad. juxta quosdam sunt nomina sequentia. i. No.def. absque Nun 1. Rad & cum Aleph quiescente in Tzere ante Thau; sic, שֵׁאת f. nassa, seductio, illaqueatio, reticulum; prout occ.cum הַ dem. præf. Lam.3.47. הַשְּׁאֵת reticulum & contritio; Av. deceptio, & confractio, h.e. decipi & confringi. Nam est ad formam Infin.kal, ut שְׁאֵת à נָשָׁא. Ut enim à שְׁאֵת derivetur analogia non admittit. 70. Ἔκπτωσις, quasi esset שְׁאת; Cocc. Item, 2. hinc etiam, juxta quosdam, No. מְשׁוּאָה seductio, nassa, cui nihil sperandum est præter devastationem & mortem; prout occ.in forma pl.f. cum לְ præf.sic, Psal.73.18. dejecisti, i.e.cadere fecisti eos לְמְשׁוּאוֹת in nassas. Et sic Psal.74.3.cum kibbutz pro schurek penult. sic, Exalta pedes tuos לְמַשְּׁאוֹת ad devastationes perpetuitatis, i. e. perpetuas; Av. De hoc autem nomine, pl f. ut & de præced.f.f. vide in Rad. שָׁאָה; Bu.Lex. At 3. hinc etiam, juxta plerosque, est No. מַשָּׁאוֹן deceptio; Pag. Bu. Cocc. devastatio, perditio, illaqueatio, ut scil. solet esse in nassa; Av. prout occ.cum בְּ præf. Prov.26.26. תְּכֻסֶּה שִׂנְאָה occultetur licet odium בְּמַשָּׁאוֹן in deceptione: manifestabitur tamen malitia ejus in comitio, i.e. publicè; Cocc. Vel, in devastatione; Av. vel in desolatione, ut R.D. exp. Pag.q.d. cujus odium in solitudine & loco vasto, quasi à nullo conspiciatur, sese tegit; ejus malum in cœtu coram omnibus patefiet; Merc. Et sic est et nomen in posteriori signif. desolandi scil. Plerique verò, in deceptionem, à priori signif. seducendi scil. Pag.

Rad.126. נָשַׁב est, sufflare, diffiare; Pag. spirare; flare, Merc. Item, impellere; Pag. affine est verbo נָשַׁף, Merc.perflavit, sufflavit; Bu.Lex. afflavit,efflavit. Congruit cum נָשַׁף sufflavit, nisi quòd cum Pe literâ duriore fortiorem etiam flatum constituit. Item affinitate alludit ad נְשָׁמָה anhelitus; Av. Occurrit in præt.kal, 3. f.f. loco seq. נָשְׁבָה perflat, Isa.40.7. In Hiphil, הִשְׁיב idem: perflare,&c. diffiare, i.e. flatu abigere; Bu. fecit flare, afflavit, Av. prout occ. in fut.hiph. 3.f.m. cum Tzeri loco jod hiph.in ult. idque simpl. & cum וְ conv. præf. יַשֵּׁב efflabit, Psal.147.18. וַיַּשֵּׁב & diffiavit, flatu abegit, Gen.15.11.

Rad.127. נָשַׂג in hiphil est, attingere, comprehendere, apprehendere, assequi; Pag. נָשַׂג attigit, pertigit, apprehendit, comprehendit assequendo. Cogn. cum נָגַשׂ accessit,& נָגַשׂ angustavit. Contrariam signif. habet à verbo נָסַג retroactus est, recessit. Hinc forrassis, sequor, & in compositione, assequor, consequor apprehendendo vel attingendo aliquem vel aliquid; Av. Non autem legitur in kal, sed in hiphil, הִשִּׂיג attigit, assequutus, consequutus est; attingere fecit, admovit; Bu.Lex. prout occ.in præt.hiph.3.f.m.cum וְ conv. præf.cui etiam נִ post chirek tantùm, & הּ Aff. post jod hiph.sic, וְהִשִּׂיגָנִי & attiget,Lev.26.5. וְהִשִּׂיגָנוּ & assequatur nos,2 Sam.15.14. וְהִשִּׂיגוּ & assequatur eum,Deu. 19.5. & in 3.f.f.præt.hiph. 6cc. simpl. & cum וְ cop. vel conv.præf. ut & in 2.f m. cum וְ cop præf. & ם Aff. sic, וְהִשַּׂגְתָּם assecuta fuerit, Lev.25.49. וְהִשִּׂיגָה & assecuta fuerit,Lev.25.26. וְהִשַּׂגְתֶּם & assecutus fueris eos, Gen. 44.4. Item in 3.pl.præt.hiph.occ.simpl.& cum נִ Aff. ut & cum וְ conv.præf. & הּ Aff. idque vel post kibbutz, vel schurek: ut & cum הָ Aff. post schurek, ut seq. הִשִּׂיגוּ attigerunt, Gen.47.9. Zach. 1.6. הִשִּׂיגוּנִי assequuntur me, Psal.40.13. וְהִשִּׂיגָךְ & assequantur te, Deut.28.2, וְהִשִּׂיגוּךָ & assequantur te, Deut 28.15,45. הִשִּׂיגוּהָ assequuntur eam, Lam.1.3. In part.hiph.f.m.occ. simpl. & cum הוּ Aff. מַשִּׂיג attingere faciens,admovens,1 Sam, 14.26. מַשִּׂיגָהוּ attingens eum, Job.41.18. & in f.f.part. hiph. מַשִּׂיגָה assequens,f. &c. sed occ. in forma cum duplice sægol ante Thau; idque simpl. & cum לְ præf. מַשֶּׂגֶת assequatur, Lev.14.21. לַמַּשֶּׂגֶת attingens sit, 1 Chron.21.12.In Infin.hiph. הַשִּׂיג assequi: sed occ.cum Tzeri in ult.sic, הַשָּׂג assequendo, 1 Sam.30.8. In fut. hiph.1.f.occ.simpl. & cum הַ Interrog.& נִ; ut & cum וְ cop.præf. & ם Aff. sic, אַשִּׂיגֵם assequar, Exod.15.9. הַאַשִּׂיגֵנִי an assequar eum, 1 Sam.30.8. וְאַשִּׂיגֵם & assequar eos, Psal.18.38.& in 2.f.m.occ.simpl.sic, תַּשִּׂיג assequeris, 1 Sam.30.8.sed in 3.f.m.fut.hiph. occ. simpl. cum jod hiph. in ult. sed cum וְ cop. & וַ conv. præf.occ. cum Tzeri pro jod in ult. ut & cum ם Aff. occ. simpl. post jod hiph.penult. sed cum וַ conv. præf. post chirek tantùm absque jod; sic, יַשִּׂיג attinget, Lev.26.5. וְיַשֵּׂג & assequatur, Psal.7.6. וַיַּשֵּׂג & assecutus fuit, Gen. 31. 25. וְיַשִּׂגֵם assequetur eos, Psal.59.25. וַיַּשִּׂגֵם & assecutus est eos, Gen.44.6. In 3.f.f.fut.hiph.occ. simpl. locis seq. תַּשִּׂיג assequetur, Lev.5.11.. 14.22,30,31,32.. 25. 47..27.8. Num.6.21. Jer.42.16.Ezech.46.7.Hos.2.7.cui etiam נּוּ, הוּ, & ם sunt Aff. תַּשִּׂיגֵנִי assequetur nos, Isa.59.9. תַּשִּׂיגֶהוּ assequetur eum, Job. 27.20. תַּשִּׂיגֵם assequetur eos, Hos.10.9. In 2.pl.m. cum Mem Aff.est, תַּשִּׂיגוּם assequimini eos, Jos.2.5,Item,in 3.pl. m.fut.hiph. occ.simpl.& cum Nun parag. add. ut & cum יְ conv.præf, vel cum jod hiph. vel cum chirek tantùm absque jod penult.ut seq. יַשִּׂיגוּ attingunt, Job. 24.2. Prov.2.19. Isa.35.10. יַשִּׂיגוּן assequentur, Isa. 51. 11. וַיַּשִּׂיגוּ vel וַיַּשְּׂגוּ & assecuti sunt, Exod.14.9.2 Reg.25. 5. Jer 39.5..52.8. Atque indè No. def. absque Nun 1. Rad. שִׂיג m. assequutio, occupatio, quâ quis apprehensus; Av. Insectatio, Bu. vel insequutio; prout occ. 1 Reg.18.27. & quia שִׂיג לוֹ insequutio, aut apprehensio, est scil. ei; i.e. sequutio, vel assequutio, nim. inimicorum suorum in bello, ut exp.R.D. Pag. Quidam applicationem ad negotium seu occupationem exponunt, ut Kimchi in Rad. שִׂיג infrà; Merc. Est autem formæ instar שִׂיא magnitudo, à נָשָׂא. Item interdum scribitur hoc verbum cum Samech: ut habes in Rad. נָסַג, Pag. De hoc etiam verbo notanda peculiaris ejus acceptio,qualis est in verbo מָצָא; ut scil.fit,sufficere,satis habere, suppetere, &c. Merc. ut Lev.25.49. vel הִשִּׂיגָה יָדוֹ attigerit, scil.pretium,manus ejus. Hieron. Sin autem & ipse potuerit, redimet se; & sic v.26. וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ & attigerit, seu apprehenderit, scil.pretium, manus ejus, & invenerit quantum sufficit ad redemptionem ejus. Hieron.& ipse pretium ad redimendum potuerit invenire. Item locus Job.41.17.ad part.hiph. notandus; viz. מַשִּׂיגֵהוּ חֶרֶב attingens eum, vel qui attigerit eum, gladio, non חֲקוֹם stabit,scil. super eum; ubi part. masc. non potest referri ad חֶרֶב No.fæm ut dicatur attingens eum gladius: sed oportet exponi, attingens,i. e. quisquis attigerit eum gladio, non stabit, scil. gladius: nam חֲקוֹם est etiam verbum fœm. Item,illud 1 Chr. 22.12.

22.12. וְחֶרֶב אויְבִיךְ לְמַשְׁנָת exponi poteſt, & gladium inimicorum attingentem; Pag. i.e. vel, an mavis ut gladius hoſtium tuorum ſit in aſſequentem te, ut ſcil. te perſequatur & attingat; Merc. vel eſt part. pro Maker ſeu Infin. i.e. attingere; Pag.

Rad. 128. נָשָׁה in Bu.Conc. tria habet ſignificata. i. eſt obliviſci; Pag.Bu.Coc. prout occ. in 1.ſ. præt.kal, loco ſeq. נָשִׁיתִי oblitus ſum, Lam.3.17. In fut. kal. 2.ſ.m. יִשָּׁה, תִּשָּׁה &c. obliviſcetur: unde in 2. ſ. m. תִּשָּׁה, juxta normam; ſed Deut.32.18. occ. præter morem, ſic; Dei, qui ſcil. te genuit, תֶּשִׁי oblitus es; Pag.Bu. ubi Jod eſt loco He 3.Rad. inquit R.D. ſimile habes in זָנָה & מָחָה; Cev. Obliviſcêris, & eſt pro תִּשְׁי; ut ſit jod parag. pro תִּשָּׁה; Cocc. vel pro perfecto תְּנָשֶׁה; Pag. In Niphal, נִשָּׁה oblivioni tradi, obliviosum ſe præſtare; Bu. unde in fut niph. à 3.ſ.m. יִנָּשֶׁה oblivioni tradetur; in 2. ſ. m. תִּנָּשֶׁה oblivioni tradêris; prout occ. cum נִי_ Aff. Iſa.44.21. Iſrael non תִּנָּשֵׁנִי oblivioni traderis à me, Bu. Conc. & Lex. vel, ut quidam exponunt activè, non obliviſcêris, vel obliviſcaris mei; Bu.Lex.Pag.& Hieron. in eo. Sed meliùs juxta R.D. paſſivè exponitur: eſt enim pro תִּנָּשֶׁה מִמֶּנִּי in oblivionem daberis à me, i.e. memoriâ mihi non excides, vel mihi in oblivionem non venies, ô Iſrael: tantùm ſcil. da operam, ut mei memineris, ſicut & ego ſemper tui ero memor, qui te formarim, &c. quod eſt ſummè conſolatorium; Merc.Cev. Atque ſic neutrum aut paſſivum verbum non niſi hac ratione, affixa aſciſcit; Cev. Nè obliviſcaris me. Præcedit recordare; ſic 70. μὴ ἐπιλαθέσθαι μου. Sed Ab. Ezra & Kimchi paſſivè, vel utroque modo לֹא תִּנָּשֶׁה מִמֶּנִּי recordare mei, & recordabor tui; Cocc. vel, Nè obliviſcaris mei; & oblivioni non tradêris à me; ut ſuprà. In piel נִשָּׁה obliviſci facere; Bu.Pag. prout occ. in 3.ſ.m. præt.Piel, Gen.41.51. cum נִי_ Aff. ſed præter morem cum patach pro chirek ſub Nun 1.Rad. Bu.Lex. ſic, נִשַּׁנִי facit me obliviſci; Bu.Lex. pro נִשַּׁנִי, Chaldæâ formâ, Gen 41.51. Cocc. Alii referunt ad Rad. נָשַׁשׁ: ibi vide; Pag. In hiphil, idem cum piel; prout occ. in 3.ſ.m. præt. hiph. loco ſeq. הִנְשָׁה obliviſci fecit, Job.39. 17. & in 3.ſ.m.fut.hiph.occ. loco ſeq. יַנְשֶׁה obliviſci facit, Job.11.6. Atque indè ex Rad.in hac ſignif. eſt No. ſ. viz. נִשְׁיָה oblivio, Pſal.88.13. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. נָשָׁה eſt, mutuare, mutuò dare: item exigere, Bu.Conc. mutuum, vel mutuo dedit; Bu.Lex. Item, fœnerari, mutuum accipere, debitorem eſſe; obligari; Pag.fœneravit, aut fœnere accepit; item exegit creditum vel mutuum; qua ſignif. ſer è cum Beth conſtruitur; Bu.Lex. נָשָׁה removit, dimovit, perſonas ſcil. hominum, vel bona aut facultates per uſuram abſtulit, tranſtulit. Abſolutè enim poſitum ſignificat fœnerare, vel in fœnus accipere; cum ב autem, in fœnus dare. Eſt cogn. cum נָשָׂא decepit, ſeduxit, in naſſam conjecit; nam obœratus quoque eſt in naſſam conjectus. Hinc per Aphær. σάω, σείω, σύω, quatio, amoveo, dimoveo, &c. Av. à quo etiam, No. præced. נְשִׁיָה exp. remotio in longinquam terram, dimotio, tranſlatio in alium locum; & ſic locum Pſal.88.13. exponit, & juſtitia tua, ſcil. non cognoſcetur, in terra נְשִׁיָה dimotionis, i.e. peregrina; Av. hoc eſt, in terra oblivionis, prout à reliquis exp. נָשָׁה eſt etiam, deficere. Quidam exponunt generaliter, malis, curis aut occupationibus, obrui, it à ut obliviſcaris: ſicut exponunt & ſuprà נָשַׁשׁ. Et in 2. ſignif. exp. irruere, gravare, onus imponere, ut fœneratores ſolent debitoribus quum exiguht creditum, ut habes Matthæi 18. de duritie illorum. Reſpondet verbo Græco δανείζειν, & δανείζεσθαι quod ex æquo & dare & accipere fœnori, ſignificat; & citra fœnus, h.e. mutuare, & mutuari. Cum Beth eſt, mutuare, vel fœnorare: ſine Beth, mutuari, vel fœnerari, i.e. fœnori vel mutuò accipere. Quanquam & ſine Beth venit interdum in benoni, pro creditore, vel fœneratore: quod ex ſenſu apertè id colligatur, ut 1 Sam.22. & 2 Reg.4. & Iſa.50. Alterum ab altero apertè diſtinguitur, præpoſito Beth, ubi utrumque conjungendum erat, Iſa.24. vide infrà; Merc. In hac autem ſignif. ii. occ. in 1.ſing. & in 3.pl. præt. kal; ſic, נָשִׁיתִי mutuum dedi, Jer.15.10. נָשׁוּ mutuo dederunt, Jer.15.10. & in part.ben. kal, ſ.m. eſt, נוֹשֶׁה mutuans, creditor, Deut.24.11. Pſal.109.11. pro quo etiam occ. juxta pleroſque cum Aleph loco 3. Rad. He (pro exactore crediti, vel debiti; aut mutuante, &c. Bu.Lex.) ſic, נֹשֵׂא mutuans eſt, 1 Sam.22.2. & Iſa.24.2. ſicut accipiens mutuum, quemadmodum mutuans illi; Pag R.D. notat Caph geminatum, abſolutam utrinque ſimilitudinem, & æqualitatem denotare; Merc. Cev. ſed cum הֵ, בְּ & כְּ præf. occ. rurſus cum propria He 3.Rad. ſic, וְהַנֹּשֶׁה & creditor, 2 Reg.4.1. כַּנֹּשֶׁה ſicut creditor uſurarius, Exod.22.25. כַּנֹּשֶׁה ſicut mutuo dans, Iſ.24.2. Item in forma pl.m. occ. vel cum Aleph loco 3.Rad.He; vel abundante; vel juxta normam quieſcentium Lamed He, abſque Aleph; ſic, נֹשִׁים vel נְשִׁים exigentes, mutuantes, Neh.5.7,10, 11. & in forma pl.m. conſtr. occ. cum מִ præf. & יַ Aff. מְנוֹשֵׁי ex creditoribus meis, Iſa.50.1. In Hiphil, הִנְשָׁה mutuare; exactorem agere; Bu. fœneravit, &c. Cocc. removit, diſtulit, abſtraxit; Av. qui ſic exp. Job.39. 17. nam הִנְשָׁה removit Deus, ab eo ſcil. ſapientiam, &c. Av. pro obliviſci fecit eam, Deus, ſapientiæ; Pag. &c. ut reliqui exp. prout ſuprà ad præt.hiph. in 1. ſignif. Atque inde in part.hiph.ſ.m. מַנְשֶׁה mutuum dans, Bu. Conc. ſed occ. quaſi in forma conſtr. cum Tzeri in ult. ſic, Deut.15.2. ut remittat כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶׁה בְּרֵעֵהוּ omnis patronus mutui (i.e. habens mutuum) manum ſuam, (vel potiùs, manûs ſuæ; nam מַשֵּׁה per Tzeri eſt in regimine: abſolutum enim eſſet מַשָּׂה, ut מַשֶּׂה; dominus debiti manûs ſuæ, i.e. creditor; vide & Neh. 10. 31. מַשָּׂא יָד debitum manûs; Cev.) qui mutuabat amico ſeu proximo aut ſocio ſuo, non exiget, &c. Licèt enim quidam putant מַשֵּׁה eſſe part. hiph. rectiùs tamen eſt, inquit R.D. ut ſit nomen inſtar מַשֶּׂה virgo, tribus; Pag. vel eſt part. hiph. conſtr. loco nominis מַשֵּׁה יָדוֹ mutuum, vel creditum manûs ſuæ; Bu. Lex. Omnis creditor removere, vel remittere debet manum ſuam, is qui mutuo dedit, &c. Av. In fut. hiph. occ. in 2.ſ.m ſic, תַּשֶּׁה mutuo dederis, Deut.24.10. ut & in 3.ſ.m.fut.hiph. occ. juxta quoſdam, Job.11.6. & ſcito quod יַשֶּׁה־לְּךָ מֵעֲוֹנֶךָ mutuabit tibi Deus, i.e. mutuando differt, nec rigidè pœnam exigit: vel obliviſcetur tibi, in priori ſignif. ſenſu eodem; Bu. Lex. vel ſic, oblitus eſt tui Deus propter iniquitatem tuam; Pag. ſive, obliviſcitur, &c. de iniquitate tua, nec te pro merito tuo punit; Merc. Sed poteſt etiam exponi, inquit R.D. in hoc exigendi ſignif. i.e. exiget à te Deus; Pag. ſeu damnabit te propter iniquitatem tuam: & duplo gravio-

graviores pœnas exigere & sumere de te poterat, &c. Merc.& sic R.Moseh exp.Perutsol verò utroque modo; Pag. fœnerat tibi in diem de pravitate tuâ, h. e. tolerat te & differt pœnam, ut fœnerator, qui exspectat diem; Cocc. Et scito quod remissionem tibi faciet Deus ab iniquitate tua; Av. Sed secundum omnes occ. 3.s.m. in hac signif. Deut. 15. 2. יַשֶּׁה mutuum dederit; Bu. Conc. mutuabit; Pag. remittet omnis qui habet creditum manus suæ, אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ quod crediderit proximo suo, Cocc. Sed occ.etiam 3.s.m. cum Aleph loco He 3.Rad. Bu.Lex. more quiescentium Pe Aleph; Pag. sic, Psal.89.23. non יַשִּׂיא exiget; Pag. Vel, mutuum exiget, Bu. Conc. vel exactorem aget,Bu.Lex. i.e. non erit sicut exactor & fœnerator ut capiat ejus substantiam; Pag. לֹא יַשִּׂיא אוֹיֵב בּוֹ non aget exactorem inimicus in eum, h.e. inimicus non erit ei fœnerator, nec ipse debitor fiet inimico, neque ei succumbet; Cocc. Atque indè per Apocopam, Bu.Lex. vel cum defectu Aleph; Pag.occ. etiam 3.s.m. fut.hiph.sic, Psal.55. 16. יַשִּׁי exactor erit debiti, Bu.Conc. exactorem aget; Bu.Lex. יַשִּׁי מָוֶת עֲלֵימוֹ exiget debitum mors ab iis, vel sic, erit iis mors ut exactor, quia capiet eos; Pag. fœneratorem agat in illos mors; & exigat ab illis debitum. Confer Apoc.6.8. & 2 Thess.2.11. Cocc. Item, juxta quosdam,ex hac Rad.est illud Num.21.31. וַנַּשִּׁים עֵר נוֹפַח & extirpavimus eos, delevimus, ut nè nomen quidem ipsorum & memoria supersit. Vel est ex Rad. שָׁמַם ut ם sit Radicis; Cocc. Atque indè ex Rad. in hac ii. signif. est No. נָשִׁי debitum, mutuum, Bu. Lex. quod scil. à nobis exigitur & transfertur ad creditorem; Av. prout occ. 2 Reg.4.7. & redde נְשִׁיכִי (ficut scribitur, pro ךָ .. Aff.sicut legitur נְשִׁיֵךְ, vel נְשִׁיֵיךְ) debitum tuum, vel debita tua, Pag. Sed satis erat unico jod scribi; aliud sine punctis ad juvandam lectionem. Est autem singulare, non autem plurale, ut quidam volunt.Et ejus absolutum est נָשִׁי iustar פָּרִי; Merc. Cev. Est pro נְשִׁיֵךְ juxta Masorethas. Sicuti ibidem mox sequitur, בָּנַיִךְ pro בָּנַיִכִי; & scriptura indicat formam Chaldaicam; Bu.Lex. Atque indè etiam, ii. ex rad.in 2. signif. est No.cum Mem hœmant.& cum Aleph locoHe 3.rad. Bu.Lex. מַשָּׂא m.mutuum, debitum; Pag. Bu. id scil. quod debetur; Pag.& quod dimovetur à nobis & creditori restituitur; Av. fœneratio, creditum; Cocc. Item usura. Sed subsequentium quædam in nostris exempl. per Sin semol שׂ scribuntur quasi pro onere,à Rad.נָשָׂא; quod eodem recidit. Sed hoc aptiùs est; Merc. Cev. Occ. autem hoc No.simpl. & cum י cop.præf. מַשָּׂא debitum, mutuum,Neh.5.7. וּמַשָּׂא & exactionem,Neh.10. 32. unde in sing.f. מַשָּׂאָה idem:prout occ. in f.f.constr. sic, מִשְׁאַת mutuum,Deut.24.10. & in forma pl.f. est, מִשְׁאוֹת debita,Prov.22.26. Item,iii.signif.3. hujus Rad. נָשָׂה est, luxari; Bu.Conc. prout occ in 3.f.f. præt.kal, loco seq. נָשְׂתָה luxabitur, Jer.51.30. Item occ. etiam in 1.s.præt.kal, more quiescentium Lamed He, cum י conv.præf. & in Infin.kal,cum Aleph loco 3.Rad.He; utrumque scil simul;loco seq.וְנָשִׂיתִי נָשֹׂא & luxabo,luxando,Jer.23.39.In hiphil הַשָּׂה luxare;unde in fut.hiph. 3.s.m. יַשֶּׂה luxabit: & in 1.pl.fut.hiph. נָשֶׂה luxabimus; prout juxta quosdam occ.cum יְ conv. præf & ם Aff. pro וַנַּשֵּׁם; sic, Num. 21.31. וַנַּשִּׁים & luxavimus eos; Bu.Conc. ubi chirek magnum venit pro Tzere. Alii verò referunt id ad שָׁמַם; ut suprà dictum.Alii autem aliter illud deducunt. Atque indè ex Rad. in hac iii. signif.est No. נָשֶׂה luxatus; Bu.Conc.vel substantivè contractio, remotio; Pag. mutuatus,luxatus; Bu.Lex. prout occ.cum הַ dem. præf.Gen.32.33. אֵת־גִּיד הַנָּשֶׁה nervum contractionis; i.e. qui se contraxit, & dimovit è loco suo; Pag.Sed Toar seu Adject. potiùs esse videtur, luxatum sive deficientem; Merc. nervum mutuatum; quem scil. acetabulum ossis sacri transmittit in coxam, tanquam si mutuò illi concederet: vel,nervum luxatum, qui luxatus obtorpuerat,quasi loci sui oblitus fuisset.Vide R.Sal.est instar בָּלֶה attritus,& similia; Bu.Lex. Ideo non comedunt filii Israel musculum, qui est ad acetabulum ossis femoris. Forsan גִּיד הַנָּשֶׁה significat musculum, cùm גִּיד simpliciter notet nervum; ut sit quasi nervus fœnerans & in carnem se effundens. Vide etiam in גִּיד; Cocc. Nomen hoc נָשֶׂה adject.mobilis, legitur bis in loco cit. propterea non comedunt filii Israel nervum mobilem; i.e. dissilientem; Av.Rad. enim נָשָׂה est etiam סָר recedere, removere,& oblivisci: ac si obliviscereturloci sui, & ab illo recederet, vel ità dicitur nervus ille à deficiendo; Pag. Item, juxta quosdam, ex Rad.in hac signif. est No. suprà descriptum in priore signif. quasi נְשָׂיָה esset luxatio; Psa.88. 13. Bu.Lex. & hoc videtur innuere; Av. cùm exp. in terra dimotionis; i.e. peregrina: quum alii exp.in terra oblivionis, i.e. in loco mortuorum; ut inquit R.D. mortui námque traditi sunt oblivioni;pag. juxta id quod scribitur Psal.31.13. Merc. Atque ad hanc Rad.in priore viz. signif. refertur à plerisque No. pl. f. נָשִׁים fœminæ,mulieres, uxores; quasi oblivioſæ,dictæ; quod minùs memoriâ valeant quàm mares; aut quòd in illis oblivioni detur & extinguatur paterna familia;sicut è contrario, mas à memoria dicitur זָכָר, quòd majori memoria & judicio polleat,quàm mulier; & quòd in eo conservetur memoria patris & paternæ familiæ; ut est in זָכָר. Quidam autem deducunt ab אֲנָשִׁים per Aphæresin, quòd mulieris caput sit vir. Quandoque sexum muliebrem denotat; ut Num.31.18. Bu.Lex. Credibile est, eò sic dici mulieres, quia in fœminis perit memoria patris; Cocc. De eo autem nomine & de locis ubi occurrit, vide suprà in Rad. אֲנָשׁ; Bu.Conc. Item ex hac Rad.deducitur מְנַשֶּׁה, Menasseh,Regis nomen, qui sic dictus, שִׁנְשָׁה יה quòd oblitus fuerit Dei; וּשְׁהִנְשָׁה & quòd oblivisci fecerit populum Israelem patris sui cælestis: ut scribunt Talmudici in Sanhedrin,cap.11. fol.112.2. Bu.Lex.

Rad.129. נָשָׂה levavit, tulit, portavit; idem quod נָשָׂא: nam Aleph & He sunt literæ commutabiles & ejusdem instrumenti. Occurrit autem hæc Rad. in 3.pl. præt.kal, cum וְ conv. præf.Ezech.39. v.4. à fine; sic, וְנָשׂוּ & levabunt seu portabunt calumniam suam. Item Psal.139.20.occ. eadem 3.pl. absque præf. sed cum Aleph parag. vel abundante in fine; sic, נָשׂוּא levaverunt in vanum hostes tui; i.e.usurpant nomen tuum temere. Et in part.pahul kal,s.m. (instar גָּלוּי) occ.Psal.32.1.beatus is qui נְשׂוּי (in forma scil. constr. cum Scheva pro cametz in absol.) levatus, i.e. exoneratus est transgressione; Av. Qui solus hæc hîc in hac Rad. ponit, cùm reliqui ea referant ad Rad. נָשָׂא, cum He loco Aleph; ut suprà ibi dictum.

Rad.130. נָשַׁךְ in Bu.Conc.duo signif.i. est, mordere, Pag. Bu. & sæpiùs de morsu serpentum dicitur: & metaph

graph. est fœnerare, in usuram dare: nam usura serpentum more mordet; Bu.Lex. arrosit; & metaph. velut serpens arrosit substantiam & facultates, i.e. fœneratus est in usuram. Et est cogn.etiam cum נָחַשׁ serpens; Av. Occurrit autem præt.kal,3.s.m.simpl.& cum ו conv.& ו & ם, Aff.sic, נָשַׁךְ momordit,Num.21.9. & וְנָשַׁכוֹ & mordeat eum,Am.5.19. וְנָשְׁכָם & mordebit eos,Am.9.3.& in part.ben.kal, occ.in sing.m.& pl.m. cum הַ dem. præf. utrique: ut & in forma pl.f.constr.cum הַ Aff.& in part. pahul s.m.cum הַ dem.præf.ut seq. הַנִּשָּׁךְ mordens,Gen. 49.17. הַנְּשָׁכִים mordentes,Mich.3.5. נֹשְׁכֶיךָ mordentes te, Hab.2.7. הַנָּשׁוּךְ morsus, Num.21.9. In fut. kal, 3.s.m.occ.simpl.cum cametz ob pausam, pro pathach in ult. ut & cum cholem extra pausam; sic, יִשָּׁךְ mordebit,Deut.23.19. Prov.23.32. יִשּׁוֹךְ momorderit,Eccl. 10.11.sed occ.etiam 3.s.m.cum נִי Aff.sic, יִשְׁכֶּנִּי mordebit eum,Eccl.10.8. In piel, נִשֵּׁךְ idem cum kal momordit; Bu.Av.vehementer scil. Av. prout occ.in 3.pl. præt piel; sic, וְנִשְּׁכוּ & mordebunt,Jer.8.17. & in fut. piel, à 3.s.m. יְנַשֵּׁךְ, occ.in 3.pl.m.cum וְ conv.præf.loco seq. וְיִנְשְׁכוּ & momorderunt, Num.21.7. In hiphil, הִשִּׁיךְ momordit per usuram; Av. in usuram dedit; Bu. Cum Dativo construitur; Av. prout occ. in fut.hiph.3. s.m. יַשִּׁיךְ, in 2.s.m.simpl.sic, תַּשִּׁיךְ facias ut mordeat, i.e.fœnori,in usuram dabis, Deut.23.19,20. Atque indè No. נֶשֶׁךְ m.fœnus, usura,à mordendo dictum; Bu.Lex. usura quæ substantiam & homines arrodit, & mordendo perdit; Av.Occurrit autem No.hoc simpl.& cum בְּ & בַּ præf.ut seq. נֶשֶׁךְ morsus; usura,fœnus,Ex.22.24. Lev. 28.37. Deut.23.19.Ezech.18.17..22.12. בְּנֶשֶׁךְ in usuram,Lev.25.37. Psal.15.5. Prov.28.8. בַּנֶּשֶׁךְ in usuram,Ezech.18.8,13. Deindè,ii. signif.2.hujus Rad.est in nomine indè derivato; נִשְׁכָּה; quod est לִשְׁכָּה i.e.cella, cubiculum; Pag.Bu. camera,exedra; idem quod לִשְׁכָּה: nam Lamed & Nun sunt literæ ejusdem instrumenti. Et Cogn.cum שָׁכַן habitavit, posuit habitaculum; Av. sic literarum metathesi reducunt ad שָׁכַן, quasi ad habitaculum dicas; i.e. conclave, cella, exedra, &c. Atque sic vocabant cellas ad Templi appendices extrà constructas. Græci, παστοφόρια dixerunt: erant ad varios usus destinata, ut suprà in Rad. נָשַׁךְ dictum est; Merc. In cameris enim sive exedris ponebantur varia instrumenta, quorum usus erat in sacrificiis faciendis; Av.In Neh. 13. 7. נִשְׁכָּה dicitur, quod vers. 8. לִשְׁכָּה: 70. γαζοφυλάκιον.de quo vide & Mar.12.41,43.Luc.21.1. Joh.8.20. Utrum nomen sit magìs ex etymo,ambiguum. Ego נִשְׁכָּה pro vero & genuino acceperim. In atrio enim erant constituta conclavia, admorso nonnihil ejus spatio. Confer phrasin Ezech.42.5. Cocc. Occurrit autem No.hoc simpl.& in forma constr.cum ו Aff. ut & in forma pl.f.cum הַ dem.præf. ut seq. נִשְׁכָּה cubiculum, Neh.13.7. נִשְׁכֹּתָו cubiculi sui,Neh.3.30. הַנְּשָׁכוֹת cubicula,Neh.12.44. Locus suprà cit. Deut.23.19. notandus; נֶשֶׁךְ usuram omnis rei quam יַשִּׁיךְ fœnerabit, seu ad usuram mutuabit; Pag.vel potiùs, quæ mordet; alludit enim ad etymon nominis usuræ,quæ Hebraicè נֶשֶׁךְ morsus appellatur: quòd substantiam hominis velut arrodat, & perdat: unde etiam Hebræi Doctores adhortationem esse colligunt ad eum qui mutuò accipit, ne se ità morsui, & suarum rerum corrosioni exponat.Elegans est Metaphora. Græci aliud considerantes, τόκον appellarunt. רִבִּית hodiè à Judæis dicitur ex Chaldæo, etsi corruptè proferant רְבִּית. Hebraicè, תַּרְבִּית & מַרְבִּית dici potest: Hìc habes kametz pro pathach,ob pausam; Merc.R. Bechaii in comment.in legem fol. 113. scribit לשון נשך שנוכש כנחש ואינו מרגיש Vocabulum Neschech sic dicitur, quia mordet sicut serpens & non sentitur. Creditor mordet,cùm exigit quod non dedit:Debitor mordetur, cùm reddit, quod non accepit. Talmudici in Bava Metzia, cap.5. in principio.De immodica usura hoc nomen dici volunt; tolerabilis vocatur רִבִּית & תַּרְבִּית, à רָבָה; Bu.Lex. R.D. in l.Rad. verbum hoc in hiphil dicit esse transit.in tertium; quia mutuans est מַשִּׁיךְ mordere faciens, h.e. fœnerans: & argentum vel esca est נֶשֶׁךְ mordens, h.e. quod fœnori datur; quemadmodum dixit, Deut.13.19. ut in futuro kal. Et qui accipit mutuum est נָשׁוּךְ, i.e. qui mordetur, h.e. fœnori obstrictus, mutuatus; Pag. Cev. Hæc omnia exponenda ut sonant, ut translationes sermonis Hebræi faciliùs assequaris, faciens mordere, mordens, morsus. Mordet usura, mordetur qui accipit, facit mordere qui dat. Potest verti per morsum inferre; i.e. fœnori dare, fœnore arrodere, seu opprimere; ut sit sensus, non mordere facies (h.e. fœnerabis) fratrem tuum morsum (i.e. usuram) argenti,&c. Merc.Cev. Rationem nominis נֶשֶׁךְ usura, Hebræi reddunt quòd mordeat instar serpentis. Quidam in specie ità dici volunt immodicam usuram, quam dicunt mordentem. Quod & ex Talmud. affere Buxtorfius. Baba Merzia cap.5. in princip. Ubi inter cætera in Gemara, נֶשֶׁךְ אִיכָּא דְּקָאָ נָכִית לֵיהּ דְּקָא שָׁקִיל מִינֵּיהּ דְּלָא יָהֵיב. Quod nescio, an veri possimus. Nam usura,quæ à gentibus sumitur, & non prohibetur, etiam נֶשֶׁךְ appellatur. Atqui lex, opinor, non permittit usuram immodicam in gentibus.Nihil omnino est, quod suadeat eam restrictionem. Ego puto, נֶשֶׁךְ dici id, quod datur titulo damni & periculi, quod redit ad eum qui mutuò dat. Morsus enim est quidam in damno & metu. Quod damnum attinet; si quis dederit frumentum, quum esset majoris pretii, & id recipiat quum vilius, damnum patitur: Fructus verò, qui ex mutuo provenit, (τόκος Græcè) תַּרְבִּית dicitur, quæ est participatio lucri, quod facit ex pecunia aliena, qui mutuam accepit.Exod.22.24. si argentum חַלָּוֶה mutuum dederis populo meo(h.e.alicui de populo meo) inopi tecum, non geres te erga eum כְּנוֹשֶׁה ut fœnerans, h.e.in diem dans vel quæstûs causâ, vel cum cautione de damno & periculo tuo,quod est commercii; nempe non imponetis ei נֶשֶׁךְ usuram.Lev.25.35,36,37. Quum attenuabitur frater tuus,&c.nè accipias ab ipso נֶשֶׁךְ usuram, & fœnus sive lucrum, & timebis Deum tuum, &c. Pecuniam tuam non dabis ei בְּנֶשֶׁךְ pro usura, & בְּמַרְבִּית & pro emolumento non dabis cibum tuum. Ibi volunt נֶשֶׁךְ & מַרְבִּית pro eodem dici elegantiæ causâ. Deut. 23. 20, 21, vel 19, 20. לֹא תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹוכֶל נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ לַנָּכְרִי תַּשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ Non pro usura dabis fratri tuo (sine dubio egenti) neque argentum, neque cibum, neque ullam rem, quæ usuram facit. Peregrino in usuram dabis (ut in commercio) & non fratri tuo. Vide & Ezech.18.8,13,17..22.12. Pial.15.5. & quæ ibi annotavimus. Prov. 28. 8. מַרְבֶּה הוֹנוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְתַרְבִּית לְחוֹנֵן דַּלִּים יְקַבְּצֶנּוּ qui multiplicat opes suas usurâ & quæstu,

quæſtu, miſeranti tenues eas congregat. Apparet, charitatem erga pauperes præcipi, non vetari commercium, in quo ſervatur ἰσότης, & caveatur τὸ ὑπερβαίνειν τὸν πλησίον. 1 Theſſ.4.6. 2 Cor.8:13. Cocc.

Rad.131. נָשַׁל eſt removere; abſcondere, inquit R. D. Item, evellere, extirpare; Pag. proprie, extrahere aliquid è loco ſuo, & velut thecâ detrahere, dejicere, abſtrahere, ſolvere; & neutrum interdum, decidere, abſtrahi, elabi, ſubduci, avelli. Conferri poteſt cum שָׁלַךְ, etſi longiùs aliquantò diſtet; & cum שָׁלַל propinquiori; Merc. נָשַׁל decuſſit, dejecit, ejecit, extraxit. Conſtr.cum præp. מִן; Bu.Lex.Av. Item, ſolvit, ut cum calceamentum detrahendo ſolvitur. Tribuitur autem multis rebus. In kal abſolutè eſt neutrum, detractus eſt, ſed cum Accuſ.tranſit. ſolvit. Eſt cogn.cum שָׁלַל deſpoliavit: nam ſpoliare eſt detrahere alicui ſuas opes. Hinc per Aphær. Lat.ſolvo; Av.In genere ſignificat נָשַׁל exuere; Cocc.prout occ.in 3.ſ.m.præt.kal, cum ו cop præf. וְנָשַׁל & ejecit, dejecit, Deut.7.1, 22..19.5. In Imper.kal, ſing.m. נְשַׁל; ſed occ.defectivè abſque Nun 1.Rad. ſic, שַׁל extrahe, Exod.3.5. Joſ.5.15. In fut. kal, 3.ſ.m. eſt, יִשַׁל dejiciet, Deut.28.40. Hoc autem in loco quidam iſtud fut. kal à שָׁלַל deducunt, vicinâ ſcil. Radice, & exp. deſpoliabitur, Merc. Nam eſt verbum intranſitivum; quia evellet ſe, ſeu extirpabit ſe oliva tua; Hieron. quia defluent & deperibunt; Pag. Quum dejiciet, ſcil. oleas oliva tua; Bu.Lex. Nam decutietur, vel deſpoliabitur oliva tua, & ſic videtur rectiùs eſſe fut.niph. à שָׁלַל deſpoliavit; Av.exuet ſe olea tua. Sed in Imper.kal, præced. eſt tranſitivum; exue calceos tuos, &c. Cocc. ubi eſt inſtar נְשַׁל, à נָשַׁל; Pag. Item huc reducunt quidam illud, Job.27.8. כִּי quia, vel ſi, יִשַׁל אֱלוֹהַּ נַפְשׁוֹ evellat (vel, quum evulſerit, ſeu extraxerit ab illo; Merc.) Deus animam ejus; Pag. decutit, vel excutit Dominus, &c. Bu.Lex. Juxta normam eſſet cum dageſch; ſed Hannach, ſeu longa vocalis Tzeri, inquit R.D. eſt pro brevi, & dageſch; Pag. Nam eſt pro יַשֵּׁל (fut.ſcil.hiph.à præt. הִשִּׁיל) ut ille inquit: ſed malim eſſe pro יִשַׁל ex kal; ubi etiam verbum hoc eſt tranſitivum: Merc. Sed poteſt eſſe etiam ex Rad. שָׁלָה, inquit idem R.D. i.e. ſi requieſcere fecerit, aut ſecundaverit, Deus animam ejus; Pag. De hoc etiam vide in Rad. שָׁלָה; Av.Si ſit pro יִשַׁל (prout videtur eſſe; Bu.Lex.) expones, quum exuet animam ejus; Cocc. In piel, נִשֵּׁל ejecit, excuſſit; Bu.ejecit continuè; Av.dejecit, extraxit; Merc. vel removit, evulſit aut extirpavit; Pag. prout occ.in fut. piel, 3.ſ.m. cum ו conv.præſ. loco ſeq. וַיְנַשֵּׁל & ejecit, 2 Reg.16.6.

Rad.132. נָשַׁם anhelavit, anhelitum emiſit, exhalavit, traxit ſuſpiria ex dolore: Cogn.cum נָשַׁב flavit, & cum נָשַׁף efflavit: prout occ.in fut.kal, 1.ſ. Iſa.42.14. ut parturiens, ſibilabo, & אֶשְׁאוֹם anhelabo: & in 3.ſ.m. fut. kal, 1 Reg.6.9. omnis præteriens eam יִשּׁוֹם anhelabit. Sed juxta quorundam ſententiam hæc ſunt paſſiva Niphal à Rad. שָׁמַם. Item in hiphil, הִשִּׁים anhelitum emiſit, fecit anhelare; prout occ.in 3.ſ.m.fut. hiph. Jer. 49.20. & cap.50.penult. Sed occ.etiam in 1.pl. fut.hiph. cum ו conv. præſ. Num.21.9. à fine; וַנָּשֶׁם & difflavimus uſque ad Nopach, &c. Sed hæc poſſunt quoque habere Rad. נָשָׂא; Av.qui ſolus hanc Rad. ſic verbaliter hic deſcribit. Reliqui verò hæc plerumque ad Rad. שָׁמַם referunt: atque ex hac Rad. tantùm deducunt nomina ſequentia, quæ in Bu.Conc. deſcribuntur in duabus ſignit. 1. eſt in No. נְשָׁמָה f. halitus, flatus; ſpiritus; quicquid habet ſpiritum vitalem, ānima, ſecundum R.D. Pag. Sed humana tantùm juxta Ab. Ezra. Eccl.3.21. & 7.5. Sed latiùs: eſt enim etiam afflatus, reſpiratio; flatus, halitus: Bu.Lex.Av. Anima, πνοὴ, h.e. halitus, ſpiritus reciprocatus, qui πνεῦμα dicitur, Jac.2.26. τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν. Corpus abſque anima, ſive halitu, mortuum eſt. Iſ.2.22. אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ in cujus naſo halitus eſt. Dan.10.17. וְנְשָׁמָה לֹא נִשְׁאָרָה בִי & anima non eſt relicta in me, i.e. deliquium animi paſſus ſum. Et 1 Reg.17.17. eò uſque, ut non relictus fuerit in eo נְשָׁמָה halitus. Gen.2.7. & inſufflavit in nares ejus נִשְׁמַת חַיִּים halitum vitæ, h. e. fecit eum reſpirare. Chaldæus, רוּחַ מְמַלְלָא ſpiritum loquentem: 70. πνοὴν ζωῆς. Et Gen.7.22. omnia, quæ in naribus ſuis habebant נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים halitum ſpiritus vitæ; h.e. reciprocationem aut emiſſionem ſpiritûs vitæ. Et Pſ.150. 6. כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ omnis anima laudet Jah, i.e. omne, quod vivit, quodque ſermone utitur. Et Pro.20.27. נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם lucerna Jehovæ, anima hominis, perveſtigans omnia penetralia ventris; h.e. id quo homo vivit, ut homo, eſt lucerna Dei: quia in eo eſt conſcientia: Et quia id quo homo vivit, tamdiu in ipſo cognoſcitur, quamdiu halitus in ipſo eſt, aut certè non ultrà quàm halitus in ipſo eſt; ideo nomine halitûs metonymicè intelligitur. Iſa.57.16. נְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי animas ego feci, h.e. ego auctor vitæ ſum, & feci ſive decrevi facere animas, quæ vivant. Item dicitur de Deo ἀνθρωποπαθῶς, ut Job. 33. 4. Spiritus Dei fecit me, וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּחַיֵּנִי & halitus Omnipotentis vivificat me. Id ſcil. vivum & vivificans quod egreditur à Deo. Et ſic Job.32.8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם & halitus (h.e. Spiritus) Omnipotentis facit eos prudentes, &c. vide רוּחַ; Cocc. Differt autem נְשָׁמָה halitus à רוּחַ ſpiritu: etſi ſæpe jungantur. Plerique Hebræorum nomine נְשָׁמָה ſpecialiter animam rationis participem, i.e. נֶפֶשׁ, intelligunt, ut cum nomine שָׁמַיִם affinitatem habeat; נֶפֶשׁ autem ſenſitivæ animæ nomen eſſe: utramque deſignatam volunt quidam à Paulo Act.7. cùm vicinis vocibus dicit ζῶντα καὶ πνοὴν vitam & halitum. Sic putant 1 ad Cor.15. ubi de duplice Adamo agit, hominem quidem naturalem, qui editur, generat, & alia vitæ munera & functiones exercet, intelligi per נֶפֶשׁ חַיָּה animam viventem: ſpiritualem verò & cæleſtem, h.e. renatum, per נְשָׁמַת חַיִּים ſpiritum vitalem, ſeu vivificantem; ubi etiam putant ad etymon alludere, quum dicit novum, ſeu ſecundum hominem de cælo: ut in alluſionibus mirus eſt artifex Quæ ſunt ſubtiliter ſanè excogitata. R. Abraham Gen.2. רוּחַ collocat in corde, נְשָׁמָה in cerebro, נֶפֶשׁ in hepate; Merc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. in abſol. ſcil. forma, ſimpl & cum ו cop. & ה dem. præf. ut ſeq. נְשָׁמָה anima, Deut.20.17. Ezech.11.11, 14. 1 Reg.15. 29.. 17. 17. Iſa 2.22..42.5. וּנְשָׁמָה & anima, Dan.10.17. הַנְּשָׁמָה anima, Joſ.10.40. Pſal.150.6. & in forma ſ.f. conſtr. occ. locis ſeq. נִשְׁמַת halitus, anima, Gen.2.7..7.22. Prov.20. 27. Iſa.30.33. cui etiam formæ conſtr. ו cop. & מ ſunt præf. ut & י. & ו ſunt Aff. ut ſeq. וְנִשְׁמַת & anima, Job 26.4..32.8..33.4. מִנִּשְׁמַת ab halitu, flatu, 2 Sam.22.16. Job.

Job.4.9..37.10.Pſal.18.16. נִשְׁמָתִי anima mea, Job.27.3. וְנִשְׁמָתוֹ & animam ejus, Job.34.14. & in forma pl. f. occ.cum ו cop.præf.Iſa.57.16. וּנְשָׁמוֹת & animas,Bu. Conc.Pag.&c.Hebræi per hoc nomen נְשָׁמָה intelligunt animam rationalem, & immortalem ; unde & per hanc jurare ſolent. De triplici autem animæ diſtinctione vide Ab.Ezram , Eccl.7.5. Bu.Lex. Qui etiam ſcribit,illud , Gen.7.21,22. reverti ad hominem , quia non invenimus, נְשָׁמָה extra hominem. Et multi etiam dixerunt appellari נְשָׁמָה eò quòd eſt è cælis ; Pag. alluſione ſcil.cum nomine שָׁמַיִם ; ut dictum eſt ; Merc.Nec obſtat, quòd diverſæ ſint Radices, quia multa ſunt iſtiuſmodi in Scriptura ; Pag. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad.eſt in nomine indè derivato cum Thau heemant. ab initio , & à fine etiam poſt duplex ſægol ; viz. תִּנְשֶׁמֶת ſ. Cygnus , juxta Hieron. Pag. Quidam Onocrotalum putârunt ; alii noctuæ ſpeciem , quâ in aucupiis diurnis aucupes utuntur ſuper lignum fiſſile. Illex, Latinè dicitur ; ſed Hebraicè , ab halitu; Merc.Et nobis vertitur , porphyrio. Scribit R.D. quod eſt ſpecies avis ſic appellata, quòd qui illam videt, obſtupeſcit & admiratur.(quaſi ſcil. eſſet à rad. שָׁמַם.) Sed eſt & genus reptilis , (ut multa nomina ſunt volucribus & terreſtribus animantibus communia ; Merc.) i.e. talpa, juxta R.Sal. Pag. Inter aves immundas numerata, eſt monedula, juxta quoſdam ; ſed R.Sal. veſpertilionem eſſe vult. Sed inter reptilia immunda , eſt talpa ; vel juxta alios,glis; Bu.Lex. Nomen eſt avis immundæ ad veſcendum; Porphyrio ſcil. Item animalis, talpæ ; Av. Animal eſt impurum & refertur tam ad immunda מִן הָעוֹף de volatili, quam ad שְׁרָצִים repentia. Avem Hebræi intelligunt , quam qui vidit, יְשׁוּם miratur.Reptile verò volunt eſſe talpam. Alii aliud. Bochartus etymon ſequutus affirmat eſſe Chamæleonta. Occ.autem No.hoc cum הַ & וַ præf.ut ſeq. הַתִּנְשֶׁמֶת monedula, juxta quoſdam, Lev.11.18. Deut.14.16. וְהַתִּנְשֶׁמֶת & talpa,Lev. 11.30.

Rad.133. נָשַׁף eſt, נָפַח flare, ſufflare; Pag. Bu.Av. Majorem habet vim in flandi ſignif. quàm נָשַׁב : nam & Pe eſt litera durior quam Beth. Et eſt cogn.cum נָפַשׁ animavit, ſeu ſpiravit ; & cum נָשַׁם anhelitum emiſit ; Av. In Bu. Conc. tria ſignif.i. eſt flare ; prout occ. in 3 & 2.ſ.m. præt.kal;ſic, נָשַׁף flavit, Iſa 40. 24. נָשַׁפְתָּ flaviſti, Exod.15.10. Deindè,ii. ſignif.2. hujus Rad.eſt in No. indè ducto ; viz. נֶשֶׁף m. obſcuritas, tenebræ, crepuſculum ; ab aura leni dictum, quæ tum flare ſolet ; ut Iſa.21.4. אֵת נֶשֶׁף חִשְׁקִי crepuſculum deſiderii mei, i.e. deſideratiſſimum ; Bu.Lex. Crepuſculum , i.e. lux dubia quæ fit ante ſolis ortum , & ante occaſum. Unde R.D. ſcribit quod נֶשֶׁף ſit initium noctis quum tenebræ incipiunt ; & principium (juxta ſententiam Doctorum;Merc.) diei, quum deſinunt tenebræ.Unde & mane vocatur נֶשֶׁף ; & ſic nox ; aut tenebræ. Ut in loco cit.noctem amabilem, mihi, ſcil.poſuit mihi in pavorem. Ubi Ab. Ezra exponit הַלַּיְלָה , i.e. noctem : & R.D. in comment. ſic explicat. Loquitur propheta in perſona Belſatzar , qui noctu magnum fecit convivium ; & fuit ipſa נֶשֶׁף חִשְׁקִי nox amoris ejus, i. e. amabilis ei ; quia confirmatus erat Rex, & erat lætus cum ſervis ſuis. Sed poſuit illi Dominus noctem illam in pavorem;quando ſcil. ſcripſit Angelus in pariete palatii. Tunc enim admodum expavit, Dan.5.6. Pag. Crepuſculum deſiderii mei, &c. nam poſt labores, ſudores & æſtum, gratum eſt Crepuſculum ; Confer לְרוּחַ הַיּוֹם Gen. 3. 8. Coc. נֶשֶׁף dicitur Crepuſculum utrumque, ab aura flante, quæ tunc exoriri ſolet ; ſicut & noſtri ventos antelucanos appellarunt ; utrum autem ſignificetur ex loci circumſtantia facilè conjicias.Sunt autem,qui,teſte Kimchi, Exod.15. נָשַׁפְתָּ hinc exponant, quaſi, noctem ſeu tenebras invexiſti , ſeu obtenebraſti vento tuo; quod ſubtilius eſt ; Merc. Occurrit autem No. hoc cum duplice ſægol, ſed ob pauſam cum camets penult.cui priori formæ בָּ, בַּ, כָּ & מַה ſunt præf. & ſemel etiam ו eſt Aff. ut ſeq. נֶשֶׁף Crepuſculum, Job.24.15. Iſa.21.4. נָשֶׁף Crepuſculum, Job.7.4. Jer.13.17. בַּנֶּשֶׁף in crepuſculo, Prov.7.9. בַּנָּשֶׁף in crepuſculo, 2 Reg. 7.5,7. Pſal.119.147. Iſa.5.11. בַּנָּשֶׁף ut in crepuſculo, Iſa. 59. 10. מֵהַנָּשֶׁף à crepuſculo , 1 Sam.30.17. נְשַׁפּוּ crepuſculi ejus, Job.3.8. Item, juxta quoſdam, hinc deduci poteſt illud, Pſal.139.11. יְשׁוּפֵנִי obſcurabit me ; ſed de hoc potiùs vide Rad. שׁוּף ; Bu.Cocc. Item, iii.ſignif.3.hujus Rad.eſt in No.cum jod heemant. ab initio ; viz. יַנְשׁוּף vel יִנְשׁוּף m. nomen avis; Bu. Conc. quæ ſcil. noctu volat; ut Hebræi dicunt ; Pag. nempe veſpertilio ; vel noctua ; gaudens ſcil. uterque tenebris , & circa crepuſculum utrumque avolat vel revolat; Merc. Cev. Bubo , avis immunda quæ circa crepuſculum evolat ; Av. immunda avis & ut videtur Bubonis ſpecies. 70. interdum, ἴβις , Cocc. Ibis ; avis ſcil. Ægypti , ut Hier.ſcribit , duplex eſt. Altera nigra tota ; altera Cyconiæ non abſimilis ; diverſa tamen ab ea, quæ ſerpentibus veſcitur ; Av. Occurrit autem hoc No. cum ו cop.& הַ dem.præf.ut ſeq. וְיַנְשׁוּף & noctua, Iſa.34.11. הַיַּנְשׁוּף noctua, Lev.11.17. Deut.14.16. Item ab hac Rad.quidam No.pl.m. אֲשָׁפִים (quaſi Aleph ab initio eſſet heemanticum,& dageſch compenſaret 1.hujus Rad. Nun deficiens) Aſtrologi , Dan.2.2. ſic dicti,quòd crepuſculi tempore cælum obſervarent ; ut quibuſdam placet. Vide hîc Ab.Ezram ; Bu.Lex. vide Rad. אָשַׁף.

Rad.134. נָשַׁק cum Schin dextro eſt, oſculari, deoſculari ; Pag.Bu.Av. Conſtruitur cum Dat.& Accuſ. Bu. Lex. Applicuit ſeu admovit ad os ; item,ſi conſtruitur cum nominibus armorum ſignificat , applicare ea corpori , h.e. inſtrui armis , expeditum , ſeu armatum eſſe. Hinc Lat.per Aphær.1.Rad. vel mutando N in O, oſculor ; aliquando etiam conſtruitur cum עַל ; & cum קֶשֶׁת , i.e. arcus, eſt arcu armari , applicare arcum, &c. & ſic in præſente reperitur ; Av. Quidam conſtruunt cum פְּפָּ , quod eſt, diſcurrere, quòd oſculantes, ſeſe invicem ore occurrant; unde & poſtea ad occurſum armorum transfertur : unde & quidam קְרָב bellum dici putant , quòd propiùs accedendo in prælio manus conſerantur , & cominus, ut dicunt,pugnetur.Oſculum ſignum eſt amoris , & reverentiæ , aut obedientiæ ſæpe ſymbolum , ut Pſal.2. & juxta quoſdam Gen.41. Vide infrà.Conſtruitur cum Dativo, qnaſi dicas, oſculum præbere; vel Accuſativo ; etſi Ab.Ezra diſcrimen facit, de qua re infrà ; & in Gen. cum עַל , licèt aliter accipi queat , Merc.Cev. In Bu.Conc. & Cocc.Rad.hæc duo ſignif. Primum eſt, oſculari ; prout occ. in 3.ſ. m. præt.kal,ſimpl.& cum ו cop. & in 3.ſſ. etiam cum ו cop. præf. ſed in 3.pl.ſimpl.ut ſeq. נָשַׁק oſculatum fuerit, 1 Reg. 19. 18. וְנָשַׁק & oſculabatur eum, 2 Sam. 15.5.

וְנָשְׁקָה & oſculata fuit, Prov.7.13. נָשְׁקוּ oſculabuntur ſe, Pſal.85.11. In Infin.kal, נָשׁוֹק, oſculari; ſed cum ל præf.cholem mutatur in cam.chat.ante maccaph;ſic, לִנְשָׁק ad oſculandum, 2 Sam.20.9. In Imper.kal plenè נְשַׁק, vel def.abſque 1.Rad. שַׁק: ſed occ.in forma def.cum ה parag.add.ſic, וְשָׁקָה & oſculare, Gen.27.27. In fut.kal,1.ſing. אֶשּׁוֹק, vel אֶשַּׁק: ſed occ. cum ה parag.add.& cum ה Aff.ſic, אֶשָּׁקָה oſculabor,1 Reg. 19.20. אֶשָּׁקָה oſculare te, Cant.8.1.& in 3.ſ.m.fut.kal, eſt cum pathach, ſed in pauſa cum camerz in ult. cui priori י conv.eſt præf. ut ſeq. יִשַּׁק oſculabitur,Gen.41. 40. יִשָּׁק oſculabitur,Prov.24.27. וַיִּשַּׁק & oſculatus fuit, Gen.27.27.29.11.48.10.50.1. Ex.4.27. 18.7. 2 Sam. 14.33.19.40. Item occ.etiam 3 ſ.m. cum נִי Aff. ut & cum י conv.præf.& הוּ Aff.ſic, יִשָּׁקֵנִי oſculabitur me, Cant.1.2. וַיִּשָּׁקֵהוּ & oſculatus fuit ipſum, Gen.33.4.1 Sam.10.1. Item in 3.ſ.f.cum י conv.præf.eſt, וַתִּשַּׁק & oſculata fuit, Ruth.1.9,14. Job.31.27. & in 3. pl. m fut. kal, occ.cum י conv.præf.& cum Nun parag.add. abſque præf.ſic, וַיִּשְּׁקוּ & oſculati ſunt, 1 Sam.20.41. יִשָּׁקוּן oſculabor,Hoſ.13 2. In piel, נִשֵּׁק idem, oſculatus, deoſculatus eſt; Bu.Av. prout occ.in Infin.piel, cum ל præf.לְנַשֵּׁק ad oſculandum,Gen.31.28.& in Imper.piel, à ſing. נַשֵּׁק oſculare,in pl.m.eſt, נַשְּׁקוּ oſculamini, Pſ.2. 12.In fut.piel,3.ſ.m.cum י conv.præf. occ. cum ſægol in ult.ante Maccaph;ſed cum Tzere in ult.abſque Maccaph; וַיְנַשֵּׁק & oſculatus fuit,Gen.29.13. וַיְנַשֵּׁק idem, Gen. 31.55.45.15 In hiphil, הִשִּׁיק idem cum kal, & piel; Bu. oſculo occurrit;Av.& metaph pro contingere,complecti; Bu.Lex.unde in part.hiph.ſ.m. מַשִּׁיק, & in f. מַשִּׁיקָה oſculans; contingens, complectens, &c. prout occ.in forma pl.f.loco ſeq. מַשִּׁיקוֹת oſculantes,contingentes, Ezech.3.13. Atque indè ex Rad.in hac 1.ſignif.eſt No.(à ſ.f. נְשִׁיקָה oſculum) in forma pl.f.ſimpl. & cum מ præf. נְשִׁיקוֹת oſcula, Prov.27.7. מִנְּשִׁיקוֹת præ oſculis,Cant. 1.2. Deindè, ii.ſignif.2. hujus Rad.eſt arma,armamentarium; Bu.Conc. armari; Cocc. applicare arma, vel armis inſtrui; ut dictum eſt; Av. unde in part. ben. kal, נוֹשְׁקִים armans, & in forma pl.m. נוֹשְׁקִים; prout occ. in forma pl.m.conſtr. locis ſeq. נֹשְׁקֵי armantes,1 Chro 12.2. 2 Chron.17.17. Pſal.78.9. Atque indè ex Rad.in hac ſignif.eſt No. נֶשֶׁק, vel נָשֶׁק; & in pauſa נָשֶׁק armatura, arma, armamentarium; Bu.Lex. armatura, cujus in occurſione acierum uſus eſt; Av. Quidam volunt hoc generale nomen eſſe ad omnem armaturam cujus concurrentibus inter ſe aciebus eſt uſus; & eſſe quod Paulus πανοπλίαν vocat, ad Eph. 6.13. ut Ambroſius vertit, univerſitatem armorum. Ego verò πανοπλία, Hebraicè magis מִכְלוֹל vel מַכְלוֹל dici putârim; ut ſuprà in כָּלַל. Generale tamen armorum nomen hoc etiam agnoſco, ut Græcè ὅπλον. nam & Ezech.39. ubi נֶשֶׁק generaliter primò ponitur, poſtea armorum ſpecies ſubjungit;Merc.Occ autem hoc No. ſimpl. vel cum ſægol,vel cum camerz penult. נָשֶׁק arma, 2 Chr. 9.24. Iſ.22.8 נָשֶׁק arma, Job.39.24.Pſ.140.8. cui etiam utriq; formæ vel cum 5. vel cum 6.punctis;idque cum ſægol,vel in pauſa cum camerz pen. בְּ,בַּ,וּבָ,הַ,וְ & מִ ſunt præf. וְנֶשֶׁק & arma,1 Reg.10.25. הַנֶּשֶׁק armamentar. Neh. 3. 19. וְהַנָּשֶׁק & arma,2 Reg.10.2. בַּנָּשֶׁק in arma, Ezec.39. 10. בְּנֶשֶׁק in arma, Ezec.39.9. מָגֵנָּ abarmis, Job.20.24. Notanda autem eſt punctatio loci ſuprà cit. ad Imper. kal, in 1.ſignif. Gen.27.26.ubi Scheva ſub Schin ampliatur per patach, in cateph patach, præter morem, cùm non ſit gutturalis; ideóque cum י ponitur accentus. Et in loco ſeq.ad 1.ſ. fut.kal, 1 Reg. 19.20. in quibuſdam exempl.eſt per cateph-camerz, in aliis per chateph patach,teſte Kimchi; ego cum nudo Scheva, ſub Schin ſcil. inveni in aliis; Merc. Item,locus cit. ad 3.ſ.m. fut. kal, viz.Cant.1.2. notandus, oſculetur me ex oſculis oris ſui; i.e. uno aut pluribus oſculis oris ſui; nam Mem ut Grammatici ſcribunt, ſignificat partem, aut partes alicujus totius, aut uniuerſalis; ubi ſcribit Ab. Ezra quod נָשַׁק ſine Lamed ſignificat oſculari os; cum Lamed verò oſculari manum, vel etiam genam ſeu maxillam, &c. ſecundum conſuetudinem Provinciarum; Pag. Atqui in Prov. 7. cum Lamed de oris oſculo haud dubiè dicitur. Itaque hoc confundi putârim Sed cum Accuſ.perſonæ ſine Lamed non dubitârim ad os referri. Et cum oris etiam nomine habet Lamed, Job.31.27. Confer paſſim exempla; Merc. Item Pſal.2. 12. inſigniter hoc verbum legitur נַשְּׁקוּ בַר oſculamini filium. 70. apprehendite diſciplinam. Hieron. purè. R. Abrah. Ecce (dictum eſt ſuperiore verſu) ſervite Domino: reſpectu (ejus ſcil.quod dictum eſt verſu 2.) adverſus Dominum;(hìc verò dicitur) Oſculamini filium; reſpectu (ejus quod dictum eſt eodem verſu 2.) adverſus Maſiach (i.e.Chriſtum) ejus; Pag.Merc.& בַּר eſt filius, & ſic ſcriptum eſt, Filius meus tu. Et conſuetudo gentium mundi eſt, ut ponant manum ſuam ſub manu Regis, ſicut fratres Selomoh; (at mos ſervi eſt ut ponat manum ſuam ſub femore Domini ſui) vel ut oſculentur Regem. Et hæc conſuetudo eſt uſque ad hanc diem in Æthiopia.R.D.in comment. Oſculamini filium, i.e. oſculamini hunc filium cui Deus dixit, Filius meus tu; quemadmodum ſervus oſculatur manum Domini ſui. Vel, oſculamini purum, i.e. me mundum corde, in quo non eſt iniquitas: ut oſtendaris quòd ſum Rex juſſu Dei. Vel, oſculamini בַּר electum, Pag. ex illo ſcil. 1 Sam.17.18. בְּרוּ לָכֶם deligite vobis virum; Merc.Item ex hac Rad. quidam faciunt נוֹשַׁק m. nomen, participiale ſcil. armatus, & in pl.m. armati &c. Bu.Lex. Locos vide ſuprà ad part. ben.kal. Item quidam etiam hinc ducunt No. cum Mem heemant. מָשָׁק m. armatura turmatim diſcurrens; prout occ. cum כְּ præf. & pathach in ult.in conſtr.Iſa.33.4. כְּמַשַּׁק ut eſt diſcurſus locuſtarum, in eo ſcil. loco quo diſcurrunt; Av. plerique verò hoc No. referunt ad שָׁקַק diſcurrere; ubi & vide.

Rad.135. נָסַק cum Sin ſiniſtro, ſuccenſus eſt,exiliit, diſſiliit, exiliit. Cogn. cum נָסַק ſcandit, aſcendit;nam de aſcenſione & ſaltu ignis ſuccenſi in altum dicitur;Av. Non autem occurrit in kal; ſed in hiphil, הִשִּׁיק eſt,ſuccendere, accendere,comburere, incendere; Pag.Bu. fecit exilire; i.e. ſuccendit ignem; Av. Conferunt cum verbo נָסַק, licèt Chaldaico magis, niſi quòd hoc aſcenſum ignis ſuperiora allambentis ſpecialiter ſignificat; illud verò per Samech generaliter eſt, ſcandere? Merc. Occurrit autem in 3.pl. præt. hiph.& in 3.ſ.m.fut. hiph.ſic, וְהִשִּׁיקוּ & comburent, Ezech.39.9. יַשִּׁיק accendit, Iſa.44.15. In Niphal, נָשַׁק incendi,Bu ſuccenſus eſt, exiliit; Av. Inflammari,incendi;Coc. prout occ. in 3 ſ.f.præt.niph.locoſeq. נִשְׁקָה accenſus erat,Pſ.78.21.

Rad.136. נָשַׂר; unde nomen Radicale cum ſex punctis; נָשָׂר, ſed in pauſa, נָשָׂר m. Aquila; αἰτὸς; Pag.

Pag.Bu.Cocc. Eſt cogn. cum שׁוּר aſpexit, & יָשַׁר rectus fuit; nam Aquila recto intuitu ſolem aſpicit, & eſt diuturnioris vitæ; Av. Hujus eſus in Lege veritus eſt. A שׁוּר inſpiciendo quidam Etymologici deflectunt, quòd recto obtutu ſolem aſpiciat; vel à יָשַׁר, quòd volatum rectâ in prædam dirigat. Vide Plin. & Ambroſ. de renovatione aquilæ, Pſal.103. juxta Latinorum ſupputationem. Nam commentum eſſe puto quod hîc Kimchi ex R. Saadia affert; decimo quoque anno aquilam, dum in ſublime conſcendit, calore ſolis explumem redditam, ubi ſeſe mari immerſit, pennis reſumptis velut rejuveneſcere: ac anno tandem centeſimo, cùm idem tentet, concidere in mari, & illic mori; Merc. Bechai, Gen. 2. deducit à Chaldæo יְשַׁר cadere, decidere; nam quòque decennio ad elementum ignis uſque evolans, aduritur & decidit in mare, & tunc renovatur vita ejus: unde illud; Renovatur, ut Aquilæ, juventustua; Pſal.103.5. Tandem anno centeſimo decidens moritur. Hinc cabaliſtæ aiunt, נְפִילָה אֵשׁ רוּחַ i.e. caſus, ignis, aer. Hæc ſunt commenta Rabbinica; Bu.Lex. Iſa. 40.13. exſpectantes Jehovam, inſtaurabunt vires, יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים aſcendent alis, ut aquilæ. Job.39.27,28,29,30. ex aquila docet Deus potentiam & providentiam ſuam. Indè ſumit Servator, quod eſt Mat.24.28. ὅπου ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. Quo adagio inſinuat, electos ad ſe, tanquam cibum ſuum, acceſſuros, & in fide in ſe congregarum iri, cum illis, ſcil. qui eundum paſtum animi quærunt, non offenſos humilitate & cruce Chriſti, ſed potiùs ex ea vitam petentes. Confer Col.3.1,2. Bochartus ab adunco roſtro dictum putat, quo carpit & vellicat. Hoc enim Arabibus נסר. Dubitet quis, annon hoc potiùs à יָשַׁר derivandum ſit; Cocc. Occurrit autem hoc No. in utraque forma vel cum ſægol, vel cum cametz penult. ſimpliciter, & cum כְ & לְ & הַ præf. כֶּנָּשֶׁר Aquila, Ezech.1.10..17.10. נָשֶׁר idem, Job.39.30. Pro. 30.17. Ezec.10.14. הַנָּשֶׁר Aquila, Lev.11.13. Deut.14. 12. Prov.30.19. Ezech.17.3. הַנָּשֶׁר Aquila, Deut.28. 49. כַּנָּשֶׁר ſicut aquila, Deut.32.11. Job.9.27. Prov.23.5. Hab.1.8. כַּנָּשֶׁר ſicut aquila, Pſal.103.5. Jer.48.40..49. 16,22. Hoſ.8.1. Obad.1.4. Mich.1.16. ut & in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum כַ & מִ præf. מִנְּשָׁרִים aquilæ, Exod. 19.4. כַּנְּשָׁרִים ſicut aquilæ, Iſa.40.31. מִנְּשָׁרִים præ aquilis, 2 Sam.1.23. Jer.4.13. & in forma pl.m.conſtr.occ. etiam cum מִ præf. loco ſeq. מִנְּשָׁרֵי præ aquilis, Lam. 4. 19.

Rad.137. נָשַׁר cum Sin ſiniſtro, eſt, ſerrare; ſerrâ per medium ſecuit, diſcerpſit aliquid ſerrâ. Cogn. cum שָׂרַר dominatus eſt: nam ſerra omni ligno dominatur conſcindendo. Hinc per Aphær. Lat. ſerra, & ſerro; Av. Non Occurrit in kal, ſed in Hiphil, הַשְׁיִר ſerrâ diſſecare, ſerrare, Pag.Bu. unde in fut.hiph. 3.ſ. m. יַשְׁיִר, vel cum patach prochirek magno, ſic, יָשַׁר ſerrabit, ſeu ſerrâ diſſecabit. Sed occ. in 1 Chr.20. v.3. cum לַ conv. præf. ante cametz longum pro brevi pathach & dageſch; ſic, וַיָּשַׁר & diſſecuit, ſeu ſerravit ſerrâ; Pag.Bu.&c.& juxta normam Sin debuerat dageſchari ob defectum Nun; ſed loco dageſch eſt Hannach; ut in וַיָּזֶר & coxit; in Rad. נָזַר; Pag. Pro hoc, in 2 Sam.12.31. eſt, וַיְשֵׂם Chaldæis in Targum notum eſt, נְסַר & נַסַּר pro diſſecare; Coc. Atque indè eſt No. cum Mem heemant. מַשּׂוֹר ſerra; Pag.Bu.70. πρίων, Cocc. Inſtrumentum dentatum quo lapides aut ligna ſecantur; Av. Eſt formæ inſtar מַבּוּל diluvium, à נָבַל; quanquam unum eſt cum cholem, & alterum cum Schurek, vel kibbutz. Ab hoc autem No. Doctores tabulas ſerratas dicunt לְחוֹת הַנְּשָׂרִים, & in Arabica linguâ מַשּׂוֹר appellatur מַנְשָׂאַר ſerra, &c. Pag. Occ. autem hoc No. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַמַּשּׂוֹר ſerra, Iſa.10.15.

Rad.138. נָשַׁשׁ dimovit, ſeu diſcuſſit ex corde, oblitus eſt: idem quod נָשָׁה; & cogn. cum נָשָׂא conquaſſavit. In kal eſt contractè, vel cum defectu Yaiin poel, ſeu 2.Rad. שׁ; נַשׁ oblitus eſt, &c. prout occ. cum נִי Aff. Gen.41.7. & vocavit, &c. Manaſſeh, quia נַשַּׁנִי diſcuſſit mihi Deus omnem laborem meum, & omnem domum patris mei: 70. ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν, Av. qui ob hanc vocem hanc ſtatuit Rad. reliqui verò referunt ad Rad. נָשָׁה; ibi vide.

Rad.139. נָשַׁת eſt deficere, perire, inquit R.D. Pag. Bu. ſiti defecit, periit, ſeu exaruit; Contrarium eſt שָׁתָה bibit. Significat enim deſtitutum omni cibo & potu perire ſiti. Hinc Græcè πεινάω jejuno, πεινὰ jejunium, abſtinentia cibi & potûs, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3.ſ. f. Jer. 51.30. נָשְׁתָה periit, ſeu defecit robur eorum; Pag.Bu. Quidam oblivioni traditur, ſeu tradetur; quaſi eſſet 3.ſ. f. præt. kal, à Rad. נָשָׁה; Bu. Lex. Item occ. etiam eadem 3. ſ. fæm. præt. kal, Iſa. 41. 17. Sic, lingua eorum ſiti, vel propter ſitim, נָשְׁתָה defecit, Pag. Bu. Hebræi, exſiccatur; Bu. Lex. & eſt cum cametz penult. ob pauſam pro Scheva; & cum dageſch euphoniæ gratiâ, quia eſt cum Athnach; Pag. In Niphal, נִשַּׁת deperdi; Bu. factus eſt deficere; Av. ſeu defecit; Pag. prout occ. in 3.pl. præt. niph. cum וְ conv. præf. Iſa.19.5. וְנִשְׁתּוּ מַיִם & deficient aquæ de mari; Hieron. & areſcet aqua; Pag. Hebræi exſiccabuntur. Quidam verò activè deperdent; quaſi eſſet 3.pl. præt. piel; Bu.Lex. Atque hinc quidam deducunt No. נִשְׁתְּוָן Chald. diploma, decretum, epiſtola, &c. Bu.Lex. Scriptura, copia Scripturæ; Av. Ezr.4.7,18..7.11. Dubito, an non ſit gloſſa, ſive vocabulum exoticum; Ab. Ezra à שָׁוָה derivans, meo judicio, temere facit. In loco poſtremo, 70. διάταγμα exponunt. Sed id non quadrat in capite 4; Coc. Eſt vox Syriaca; & Nun cum Thau à fronte, ſunt literæ heemanticæ, à Rad. שָׁוָה ſimilis ſuit: ſed Schin tranſponitur. Significat enim copiam deſcriptam, quæ ſimilis eſt αὐτογράφῳ: exemplar; Av. &c. vide in Conc. Chald.

Rad.140. נָתִיב; unde No. Rad. נָתִיב m. ſemita, via arcta; Pag.Bu. trames; viæ compendium; Cocc. Eſt via auguſtior, & diverſa à via plauſtrorum. Hinc Græci ablatâ 1.Rad. & interponendo Reſch, dicunt, τρίβω tero, & τρίβος ſemita; & Lat. tibia, i.e. os cruris oppoſitum ſuræ; ſemita pedibus trita; Av. Pſal. 78. 50. יְפַלֵּס נָתִיב librabat viam; rectam ſcil. iræ ſuæ, i.e. libellâ dirigebat. Ergò נָתִיב eſt via librata, parata, directa. Tramitem eam dicimus; Cocc. libravit iter ad iram ſuam; i.e. iter profundendæ iræ ſuæ ſuper Ægyptios quaſi ad libram perpendit: injuſtam ſcil. illorum contumaciam compenſans juſtis Dei judiciis; Jun. prout occ. ſimpl. & cum בְ præf. נָתִיב ſemita, Job.18.10.. 28. 6..41.24. Pſal.78.50. בִּנְתִיב in ſemita, Pſal.119.35. Atque

que indè etiam No. נְתִיבָה f.idem; Bu. semita, in qua tibiis incedimus, non curriculo aut equo. Frequentiùs legitur quàm masc. Av. Jud. 5. 6. הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת יֵלְכוּ אֳרְחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת qui per rectos tramites incesserunt, ambulabant per itinera tortuosa. Est antithesis inter נְתִיבוֹת & אֳרְחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת. Illud notat viam paratam & rectam; itinera sunt etiam per vias non factas, & tortuositas recto opponitur. Et sic Isa.59.8. נְתִיבוֹתֵיהֶם עָקְשׁוּ tramites suos perverterunt, i.e. quum videri vellent rectâ & brevi via incedere, in duplici via deprehensi sunt. Item, Prov.7.25. אַל תֵּטַע בִּנְתִיבוֹתֶיהָ. nè obberres in tramitibus ejus, i.e. compendia ejus sunt dispendia & devia; Coc. Occ. autem No. hoc in ſ.f. absol. נְתִיבָה semita, Prov.12.28. Isa.43.16. & in forma ſ.f. conſtr. נְתִיבַת; prout occ. cum י Aff. cui & ל est præf. ut & cum מ præf. & ם Aff. sic, נְתִיבָתִי semita mea, Job.30.13. Pſal.142.4. ſemitæ meæ, Pſal.119.105. מִנְּתִיבָתָם à semita eorum, Prov.1.15. & in forma pl.f. occ. simpl. & cum ךָ & ל præf. נְתִיבוֹת vel ſine vau, ſemitæ, Jud.5.6. Job.38.20. Prov.8.2,20. Iſa.58.12. Jer.18.15. בִּנְתִיבוֹת in ſemitis, Iſa.42.17. לִנְתִבוֹת de ſemitis, Jer.6.16. ut & cum י Aff. & cum בְּ præf. & יו Aff. sic, נְתִיבוֹתַי ſemitæ meæ, Job.19.8. Lam.3.9. בִּנְתִיבוֹתָיו in ſemitis ejus, Job.24.13. Item cum הָ Aff. cui ו & בְּ sunt præf. & cum הֶם Aff. absque præf. ut ſeq. נְתִיבוֹתֶיהָ ſemitæ ejus, Prov.3.17. וּנְתִבוֹתֶיהָ & ſemitas ejus, Hoſ.2.8. בִּנְתִיבוֹתֶיהָ in ſemitis ejus, Prov.7.25. נְתִיבוֹתֵיהֶם ſemitas ſuas, Iſa.59.8.

Rad.141. נָתַח est, membratim, ſruſtratimque dividere; aut concidere; Pag. fruſtavit, incîdit, in fruſta diſſecuit, &c. Av. Non autem occurrit in kal, ſed in Piel, נִתַּח diviſit, in fruſta ſcil. vel membratim; Bu. Lex. concidit in fruſta; Av. Per hoc commodè reddatur quam Græci Anatomen appellant, Latinè diſſectio membrorum dici poteſt; Merc. prout occ. in 3.ſ.m. præt. piel, ſimpl. & cum ן conv. præſ. נִתַּח diviſit, Lev.8.20. & וְנִתַּח & dividet illud, Lev.1.6,12. In fut. piel, 1.ſ. אֲנַתֵּחַ membratim concidam; prout occ. cum ן conv. præſ. & הָ parag. add. ut & in 2.ſ.m. ſimpl. ſic, וְנִתַּחְתָּ & in fruſta diviſi eam, Jud.20.7. תְּנַתֵּחַ divides, Exod.29.17. & in 3.ſ.m. fut. kal, occ. cum וַ conv. præſ. cui etiam הִי & הָ sunt Aff. ut & in 3.pl.m. cum ן conv. præſ. & הִי Aff. poſt kibbutz proſchurek; ut ſeq. וַיְנַתַּח & diviſit, 1 Reg.18.33. וַיְנַתְּחֵהוּ & diviſit illud, 1 Sam.11.7. וַיְנַתְּחֵהָ & diviſit eam, Jud.19.29. וַיְנַתְּחֻהוּ & diviſerunt eum, 1 Reg.18.23. Atque indè No. נֵתַח, vel נֶתַח m. fruſtum, membrum; Pag. Bu. inciſio membrorum, vel fruſtum quod membratim à corpore ſolvitur; Av. pars animalis, membrum quod per diviſionem ſeparatur; Cocc. prout occ. in ſ. Ezech.24.4. & in forma pl.m. occ. ſimpl. & cum הֶם dem præf. נְתָחִים membra, Jud.19.29. הַנְּתָחִים membra, Lev.1.8.. 8.20. & in forma pl. m. conſtr. נִתְחֵי vel נִתְחֲי prout occ cum יו & הָ Aff. cui utrique ל est præf. ut ſeq. לְנִתְחָיו membra ejus, Ex.29.17. נִתְחֶיהָ membra ejus, Ezech.24.4. לְנִתְחָיו in membra ſua, Ex. 29.17. Lev.1.12..8.20. לְנִתְחֶיהָ in membra ſua, Lev.1. 6..9.13. Ezech.24.6.

Rad.142. נָתַךְ est, נָצַק fundere, effundere; ſtillare; Pag. fuſus, effuſus fuit; Bu. Lex. Idem penè quod נָסַךְ, niſi quòd hoc verbum effuſionem etiam generaliter, & decurſum etiam eorum quæ non liquefiunt, ſignificat. Undeaquæ paſſim tribuitur, & aliis rebus Metaphoricè, Merc. Diſtillare, liquari, manare, Cocc. liquit, colliquit, diffluit; delicuit, liquefactus est; liquefecit, conflavit, fudit, ut ſolent metalla fundi & liquefieri. Hinc per Aphær. τήκω, τηκέω, liquefacio, &c. Av. prout occ. à 3.ſ.m. fut. kal, יִתַּךְ; in 3.ſ.f. ſimpl. & cum ן conv. præf. ut & in 3.pl.m. cum ן conv. præf. ut ſeq. תִּתַּךְ effundetur, 2 Chron.12.7. Jer.42.18. Dan.9.27. וַתִּתַּךְ & effuſa fuit, 2 Chron.34.25. Jer.44.6. Dan.9.11. וַיִּתַּכוּ & effuſi fuerunt. Job.3.20. In Niphal, נִתַּךְ fundi, effundi; Bu. liquefactus eſt, effuſus eſt; Av. liquari, fundi, manare; Cocc. prout occ. in 3.ſ.m. & f. præt. niph. cui ult. ן cop. est præſ. & in 2.pl.m. cum ן conv. præf. ut ſeq. נִתַּךְ effuſa fuit, Exod.9.33.2 Sam.21.10. Jer.42.18. נִתָּכָה effuſa eſt; 2 Chron.34.21. Nah.1.6. וְנִתָּכָה & effuſa eſt, Ezec. 24.11. וְנִתַּכְתִּם & fundemini, Ezec.22.21. In part. niph. à ſ.m. נָתָךְ effuſus, occ. fæm. in forma cum duplice ſzgol ante Thau, loco ſeq. נִתָּכֶת effunditur, Jer.7.20. In hiphil, הֵתִיךְ fudit, conflavit, Bu. liquavit; Cocc. liquefecit, effudit; Av. prout occ. in præt. hiph. 1.ſ. cum ן conv. præſ. & in 3.pl. ſimpl. ſic, וְהִתַּכְתִּי & fundam, Ezech.22.20. הִתִּיכוּ fuderunt, 2 Reg.22.9. In Infin. hiph. more deficientium Pe Nun eſſet, הַתִּיךְ fundere; ſed occ. more perfectorum cum Nun 1. Rad. poſt He hiph. cum ל præf. ſic, לְהַנְתִּיךְ ad fundendum, Ezech.22.20. & in fut. hiph. à 3.ſ.m. יַתִּיךְ fundet, occ. in 2.ſ.m. cum נִי Aff. & in 3. pl.m. cum ן conv. præf. תַּתִּיכֵנִי fundes, fuſiſti me, Job.10.10. וַיַּתִּיכוּ & fuderunt, 2 Chron.34.17. In Hophal, הֻתַּךְ fuſus, ſeu liquefactus eſt; Av. prout occ. in fut. hoph. (à 3.ſ. יֻתַּךְ, תֻּתַּךְ, fundetur, &c.) 2.pl.m. loco ſeq. תֻּתְּחוּ fundemini, Ezech.22.22. Atque indè est No. הֻתָּכָה m. fuſio, liquatio; Pag. Bu. Cocc. liquefactio, liquamen, &c. Av. prout occ. cum בְּ præf. Ezech.22.22. כְּהֻתַּךְ ſecundum fuſionem argenti; Pag. Av. i.e. ſicut funditur argentum; Av. Eſt enim nomen, juxta R. D. cujus perfectum eſt הִנְדּוּךְ; ſicut הִנְדּוּף; quanquam hoc eſt cum cholem. Alii verò putant eſſe Makor ſeu Infin. comp. ſcil. ex Infin. hiph. & niph. Vide in נָדַף. Pag. Atque ex hac Rad. Hebræi appellant מַתָּכוֹת metalla quæ conflantur; vulgò mineralia vocant; Merc.

Rad.143. נָתַן eſt dare, largiri, donare; item ſinere, permittere; item ponere; Pag. tradere; ſed Hebraicè latiùs patet, quod ex locorum circumſtantia facilè colligetur. In futuro præpoſito מִי quis, מִי יִתֵּן. Latinè valet, Utinam, Hebraicè, quis dabit, vel det. Præpoſitâ negandi particulâ, vel verbo negandi, ac ſequente Infinitivo, eſt concedere, permittere. Sequente בְּ, אֶל vel עַל, item לִפְנֵי, eſt ponere: unde & interdum adjunctum habet verbum שָׂם, poſtremi exemplum habes, 1 Sam. 1. ubi juxta morem loquitur eorum, qui res quæ comparantur, juxta ſe invicem ponunt. Eſt &, proponere, Gen. 17. & aliàs paſſim: quod eodem recidit, pene cum ponendi ſignificatione; Merc. נָתַן dedit, reddidit, tradidit, ſuppeditavit, præſtitit: applicuit, collocavit, conſtituit; poſuit, appoſuit, diſpoſuit, expoſuit, præpoſuit; locavit, elocavit: item, fivit, permiſit; Bu. Lex. Præcedente negatione, & ſequente Infinitivo exponitur per conceſſit; junctum verò præpoſitionibus בְּ, אֶל vel עַל & לִפְנֵי, redditur per poſuit; Av. Rad. hæc ſignificat dare; h.e. facere, ut quid ſit, vel, ut quid ſit alicubi aut cum aliquo, vel ut ſit alicujus. Oppoſitum eſt לָקַח; Cocc. Occurrit autem hoc verbum frequens admodum

modum in textu, ordine Conc. ut seq. In præt.kal, 3.s.m. נָתָן dedit, tradidit,&c. Gen.25.10,34.. 28.4.. 39.4, 8..41.48..43.23..&c. Job.1.21,22. Psal.15.5..47..7..66. 9. Isa.8.19..42.24..50.4.&c. ad Hab. 3.9. in 200. circ. l. In pausa est cum duplice cametz loco seq. נָתָן dedit, Ezech.18.16. Item, sæpè occ.cum ו cop.vel conv.præf.sic, וְנָתַן & dedit, seu, & dabit,vel & dederit, Gen.28. 20. Exod.21.22,30.&c.ad Dan.1.16. in 70. circ. l. sed occ. etiam cum יְ ob pausam, vel cum יְ extra pausam; ut & cum יְ & ה Aff. cui ult.ו cop.est etiam præf. ut seq. וְנָתַנִי dedit me,Psal.118.18. נָתָנִי dedit me,Lam. 1.13,14. נָתָנוּ dedit nos, Psal.124.6. נָתָנְךָ dedit te, 1 Sam.24.10..26.23. 2 Chron.2.10. Jer.29. 26. וְנָתָנְךָ & dabit te,Deut.28.1,13.Item occ.etiam eadem 3.s.m.cum ו & ה Aff. cui utrique ו cop.est etiam præf.sic, וְנָתַן dedit eum, Gen.31.7. Jud.1.34..15.1. 1 Sam.18.2..23.14. וְנִתְּנוֹ & dederit eum, Deut.21. 10. נָתְנָה dedit eam, Jud.18.10.Eccl.12.7. וְנָתְנָה & dederit eam, Exod.13. 11.Num.14.8. Deut.20.13. Jos.8.7.1 Sam.15.28.& cum ם Aff.occ.locis seq. נָתָנָם dedit eos,Jos.10.19. Jud. 2.23. 1 Sam.14.10,12..24.7.2 Chron.16.8..28.9.Isa.34. 2. Jer.25.31. cui etiam ם Aff. ו cop. vel conv.est præf. sic, וְנָתָנָם & dabit,dederit illos,Lev.15.14. Deut.7.2, 15,23. Deut.31.5. & in 3.s.f. præt.kal,occ.cum Scheva, sed ob pausam cum cametz penult. cui priori formæ ו conv.est præf.וְנָתְנָה dedit,Gen.3.12.2 Sam.21.10.1 Reg. 10.10.2 Chron.9.9. Psal.67.7.Prov.31.24. Jer.12.8..50. 15. נָתְנָה dedit, Jud.5.25. וְנָתְנָה & dabit, Lev.25.19.. 26.4.& in 2.s.m. præt.kal, occ. vel simpl. vel cum ה parag.add.locis seq. נָתַתָּה vel נָתָתָּ dedisti, Gen.3.12.. 15.3. Deut.26.10,15. Jos.17.14. Jud.15. 18. 1 Reg.8. 34,36,40,48..9.13.2Chron.6.25,27,31,38..26.10.Neh. 9.15,20,35,36,37.Psal.4.8..18.41..21.3,5..39.6..60.6.. 61.6. Dan.10.12. pro quo etiam occ.per Aphær.abjecta 1.Rad.Nun, & cum ה parag. add.loco seq. נָתַתָּה dedisti, 2 Sam.22.41. cui etiam utrique formæ cum scil. vel absque He parag. ו cop. vel conv. est præf. sic, וְנָתַתָּ, vel וְנָתַתָּה & dabis,dato, dederis, vel pone,&c. Gen.40.13. Exod.21.23..25.12,16,21,26,30.&c. ad Ezech.43.19, 20. in 70.circ.l.Item occ.etiam eadem 2.s.m.cum יְ Aff. (at, 2.s.f.cum ו cop & הִ Aff.) & cum ו cop..vel conv. præf.& ם Aff. ut s. q. וְנָתַתִּנִי dedisti mihi, Jos.15.19. Jud.1.15. וְנָתַתִּיהוּ & dedisti illud,Ezec.16.19. וְנָתַתָּם & dederis, dabis, des eos, 1 Reg.8.46,50. 1 Chron. 14. 10. 2 Chron.6.36. Jer.27.1..32.14.& in 2.s f. præt. kal, est, נָתַתְּ dedisti,Ezech.16.33,18,37. sed sæpiùs multò occ. in 1.s. præt.kal, sic, נָתַתִּי dedi, tradidi, præbui, &c. Gen.1.29..9.3,13..15.18.&c. Isa.42.1.. 43.3,20.. 50.6. &c.ad Zach.3.9. & Mal.2.9.in 120. circ. l. Item in pausa occ.cum cametz pro pathach penult.sic, נָתָתִי dedi, 1 Chron.21.23. Ezech.9.10. & cum ו conv.præf. frequens est, וְנָתַתִּי & dabo,Gen.17.8..26.4..48.40. Exod.3.20.. 6.8..7.4,9.23.26.&c.ad Joel.3.3.Zach.3.7. in 100. circ.l. sed occ.etiam 1.s.cum ו conv. præf. in pausa cum cametz pro pathach penult.loco seq. וְנָתַתִּי & dabo, Ezech.17. 22. & cum ה, Aff. occ.simpl.& cum ו conv. præf. ut & cum ה Aff. eodem modo ו ut seq. וְנָתַתִּיהָ dedi te,Gen. 17.5..20.6.Exod.7.1.Jer.1.5,18..6.27..49.15.Ezech.3. 17..12.6..28.17..29.5..33.7..39.4. Obad.1.2. וְנָתַתִּיךָ & dabo te,Gen.17 6..48.4.Isa.49.6. Jer.15.20..22.25..51. 25. Ezech.25.7..35.3. נָתַתִּיךָ dedi te,Ezech.16.7..22.4. וְנָתַתִּיךָ & dabo te,Ezech.16.38.. 21.31..26.14..28.14.. Item cum ו Aff.occ.etiam simpl.& cum ו conv. præf.ut & cum הוּ & הָ Aff. & ו conv.præf.utrique: ut seq. נָתַתִּיו dedi eum,Lev.17.11. Deut.26.13. Jos.1.3. Jud.7.9. Isa. 55.4. Ezech.4.6..7.20..15.6..33.27. וְנָתַתִּיו & dabo ipsum,Gen.17.20. 1 Sam.1.11.Ezech.7.21..17.19..21.32. וְנָתַתִּיהוּ & dabo eum, Jud.4.7. Ezech.16.19. נָתַתִּיהָ dedi eam, Gen.23.11.. 38.26. Deut. 2.19. Ezech.23.9. וְנָתַתִּיהָ & dabo illud,vel eam, 1 Reg.11.11,35. Jer.27. 5. Ezech.25.10.13.Item occ.etiam cum ם Aff.simpl.& cum ו conv.præf. נָתַתִּים dedi eos, eas, Num. 18.8,11, 12. Jos.10.8. וְנָתַתִּים & dabo eos,2 Reg.21.14.1 Chr. 14.10. Jer.15.4..24.9..29.18..46.26. Ezech.37.26.& in 3.pl.m.præt.kal,occ.simpl.locis seq. נָתְנוּ dederunt, Exod.39.18. Jos.6.24..14.4..19.50..20.8..21.12,13.Jud.3. 6,28. 1 Sam.18.8. 2 Reg.23.5,11.1 Chron.6.41,42..29. 8,24.2 Chron.35.8.Ezr.2.69.Neh.7.70,71,72. Psal.77. 18..79.2..119.110.Cant.2.13..7.14.Jer.2.13..12.10..37. 4..38.7..48.34. Lam.1.11..2.7. Ezec.3.25..6.13..14.2.. 26.17..32.26..27.10,12,14,22,13,17,16..32.23,25,26.. 36.5. Dan.11.21. Hos.2.14. Joel.2.22. cui etiam ו conv. est præf.locis seq. וְנָתְנוּ & dabunt, Exod.12.7.. 30.12. Lev.1.7.Num.4.6,7,10,12,14..15.38..35.2.Deut.19.12.. 22.19.Jos.20.4.1 Sam.10.4.2 Reg.12.10,12..19.18.Jer. 1.15..37.15. Ezech.23.49..25.4..33.2. Dan.11.31. & in 2.pl.m.occ.simpl. & cum ו conv. præf. נְתַתֶּם dedistis, Jud.2.22. Jer.37.18. וְנְתַתֶּם & dabitis, Gen.47.24. Num.16.17..18.28..19.3..27.9,10,11..32.29. Jos.2.12. Jud. 14.13. 1 Sam 6.5,8. ut & in 1.pl.occ. etiam simpl. & cum ו conv.præf. ut & cum הָ Aff. cui & ו cop.est etiam præf. נְתַנּוּ dedimus,1 Chron.29.14. Lam.5.6.Ezec. 27.19. וְנָתַנּוּ & dabimus,Gen.34.16. נָתַנּוּךָ dedimus te, 2 Chron.25.16. וְנָתַנּוּךָ & dabimus te, Jud. 15.13. In part.ben. kal,s.m. occ.simpl.locis s. q. נוֹתֵן dans,Gen.9. 12. Exod.5.10..20.12.Lev.14.34..23.10..25.2.Num.13. 2..15.2..25.12.Deut.1.20,25..2.29..3.20..4.1,8,21,40.. 5.16..7.16..5.31..9.6..11.17,26,31,32..12.9..13.12..15. 7..16.5,18,20..17.2,14..18.9..25.15..26.2..27.2..15.4.. 19.1,10,12..20.16..21.23..24.4..28.19..26.1..2 1.1..27. 3..28.8..32.49,52. Jos.1.2,11,15.. 11.6. Jud.21.18. 1 Sam.23.4..24.4.1 Reg.5.10..18.9. 2 Reg.19.7. Job.35. 10. Psal.33.7..68.36..136.25..145.15..146.7,9. Pro.22. 16..26.8..28.27. Isa.37.7..40.29..42.5. Jer.8.14..6.21.. 21.8..29.21..31.35..32.3,28..34 2..44.30. Ezech.2.8.. 3.3..29.19.cui etiam ו cop.& הַ dem. sunt præf. וְנוֹתֵן & dans est,Psal.37.21. הַנּוֹתֵן dans, Gen.49.21.Deut.8.18. 2 Sam.22.45. Job.5.10. psal.18.48..144.10..147.16. Isa. 30.23..43.16. Jer.5 24. sed occ.etiam cum ךָ & ךְ & ו Aff.ut seq. נוֹתְנָךְ do te,Jer.20.4. נוֹתֶנֶךָ do te,Ezec. 23. 28.25.4. מֹתְנֵי do eum,1 Reg.20.13. & in forma pl.m. part.ben.kal,occ.simpl locis seq. נוֹתְנִים dantes,Neh.12. 47..13.5. Jer.26.15.cui etiam הַ dem.est praf. הַנּוֹתְנִים dantes,2 Chron.11.17. & in forma pl.m.constr.est, מֹתְנֵי dantes,Hos.2.7.& in part.pahul.kal, s. & 1.l.m.occ.ut seq. נְתוּן datus,2 Chron.1.12.Neh.13.4. Esth.3.11. מְתוּנִים dati,Num.9.9..8.17,19..18.6.Deut.28.32.1 Chron.6.32. ut & in forma pl.f.occ.cum kibburz pro Schurek penult. loco seq. נְתֻנוֹת dati,-æ,Deut.28.31.& in Infin.kal.plenè cum cametz penult.occ.locis seq. נָתוֹן vel sine vau, dare,Num.21.3..27.7.Deut.15.10. Jud.8.25.. 11.30.. 2 Sam.5.18. sed cum Scheva penult. occ. loco seq. נְתוֹן dare,Num.20.21. Item ante Maccaph cholem in ult.Infin. mutatur in cam.char.sic, נָתְנָ dare,Gen.38.9.Item ו

cep.eſt præf priori formæ plenè ſcil.cum camets penult. locis ſeq. וְנָתוֹן & dare,Gen.41.43.Eſth.2.3..6.9. Eccl. 8.9. Iſ.37.18. Jer.37.21.Ezech.23.47.ſed occ. etiam Infin.kal, defectivè abſque Nun 1.Rad.& cum Scheva penult.& ה֫ parag.add. (cui ſimile eſt מֵרֵדָה à deſcendere, ſeu deſcendendo,Gen.46.3. ex Rad. יָרַד ; Bu.Lex.) loco ſeq. תְּנָה dare,Pſal.8.20.Item occ.etiam in aliâ forma,abjectâ ſcil.ram 1. quàm 3.Rad.cum Tzeri ſub Thau 2.Rad.& ante Thau compenſativum Nun abjecti ; ſic,& locis ſeq. תֵּת dare,Gen.4.12.Deut.2.25,31. Joſ.10.12. Jud.21.7.1 Sam.18.19 1 Reg.5.3..15.17..17.14.2 Chro. 16.1.Pſ.78.20.Jer.26 23..43.23.Dan.8.13 cui etiam formæ בְּ eſt præf.ſic, בְּתֵת in dare,Num.5.21.Exod.16.8. Joſ.2.14.Jud.8.7. Item , huic formæ לְ eſt præf. idque vel ante ſægol vel tzere in ult.ſic,לָתֵת, vel לְתֵת, dare,ad dandum,&c. Gen.15.7..29.26..34.14.. 42.27.&c. Pſal.10.14.. 104.27.. 111.6.Prov.1.4. Eccl. 2. 26. Iſa. 37.8.. 61. 3. &c. uſque ad Mal. 2.2. in 100.circiter l. ſed occ. etiam hæc forma cum וְ & מִ præf. וְלָתֵת & ad dandum, Gen.42.25.Exod.32.29.Deut.23.15.Ezr.9. 8,9.Jer,17.10..19.12.Dan.12.11. מִתֵּת à dando, Deut. 28.55. Sed cum affixis hæc forma mutat tzere in chirek ante Thau ult. dageſchatum ; ut cum י֫ Aff. cui etiam בְּ, לְ & מִ ſunt præf. ut ſeq. תִּתִּי dare me, Gen.29.19. Jer.32.16.Mic.6.17. בְּתִתִּי In dare me, Ezech.25.16.. 26.19.. 30.8,25..32.15.. 33.28. לְתִתִּי dare mihi, me, Num.22.13. 2 Sam.4.10. מִתִּתִּי præ dare me, quàm ut dem, Gen.29.19. Jud.7.2. 1 Reg.21.3. ut & cum נִי֫ Aff. cui & לִי֫ eſt præf.& cum הָ֫ Aff.& בָּ֫ præf.& cum הֶ֫ Aff. & וּ֫ præf. וְלִתִּתֵנִי & ad dandum nobis, Ezr.9.8. תִּתֵּךְ dare te,Ezec.28.6. בְּתִתֵּךְ in dare te,Deu.15.10.1 Sam. 22.13. וּבְתִתֵּךְ & in dare te,Ezec.16.34.Item cum הָ֫ Aff. occ cum לְ & לִי֫ præf.& cum י֫ Aff.ſimpl. & cum ה֫ Aff. & לְ præf.ut ſeq. לְתִתֵּךְ ad dandum te, Jud.15.13.1 Reg. 10.9. 2 Chron.9.8. וְלִתִּתֵּךְ & ad dandum te, Deut.26. 19. תִּתֵּהוּ dare eum, Deut.2.30.Jer.10.12..51.16. בְּתִתּוֹ in dare eum, Lev.20.4. לְתִתָּהּ dare eam, Exod.22.16. Ezech.47.14. Item cum ם֫ Aff. cui בְּ & לְ ſunt præf. תִּתָּם dare eos. 2 Chron.25.20. בְּתִתָּם in dare eos,Ezech.43.8. לְתִתָּם ad dare eos, 2 Chron.35.12. Item occ.etiam cum לִי֫ præf. & נִי֫ Aff. Ezr.9.8. וְלִתִּתֵנִי & ut det nobis, &c. Pag. Sed cum לְ præf. occ. etiam hæc forma cum duplice Thau ante Nun 3. Rad. poſt tzere in ult. loco ſeq. לְתִתֵּן ad dandum, 1 Reg.6.19. In imper.kal,ſ.m. plenè eſſet נְתוֹן, vel נְתֵן ; ſed occ. defectivè abſque Nun 1.rad. idque vel cum tzere, vel cum ſægol: cui etiam utrique formæ וְ cop. eſt præf. ut ſeq. תֵּן vel תֶּן֫ da, dato, Gen.14.21. 2 Reg.4.42,43. 1Chr. 29.19. 2 Chron.1.10. Pſal.28.4..72.1..115.1. Prov.9.9. Eccl.11.2.Jer.18.21.Hoſ.9.14. וְתֵן vel וְתֶן֫ & da, Gen. 47.19.Exod.16.33.Num.17.11.Joſ 7 19. Item occ.etiam hæc forma def. imper. kal, abſque Nun 1.Rad. cum Scheva penult. ante ה֫ parag. locis ſeq. תְּנָה da, Gen. 30.26.. 42.37. Num.11.13.. 27.4. Joſ.14.12.. 15.19. 1 Sam.2.15..8.6..9.23..21.4. 2 Sam.3.14..25.8. 1 Reg.21. 2,6. 2 Reg.5.22..10.15..14.9. 1 Chron.21.22. 2 Chro. 25.18. Pſal.69.28..86.16. Prov.23.26. Hoſ.13.10. Item occ.etiam cum הוּ֫ Aff.cui & י֫ cop.eſt præf.& cum נָה֫ Aff. abſque præf. & cum ם֫ Aff. & י֫ cop. præf. ut ſeq. תְּנֵהוּ da eum, 1 Chron.21.28. וְתִנֵּהוּ & da eum, Neh. 1.11. תְּנֵהָ da eam, 1 Sam.21.10. וְתִנֵּם & da eos,Neh. 3.36. & in imper. kal, ſ.f. occ. cum Sceva penult. extra pauſam, ſed cum tzere penult. in pauſa ; ſic, תְּנִי da, Gen.30.14. 2 Sam.14.7. 1 Reg.17.19. 2 Reg.6.28,29. תֵּנִי idem, Iſa.43.6. & in pl.m. imper. kal, occ.ſimpl. locis ſeq. תְּנִי date, Gen.23.4..34.8. Ex.7.9.17.2. Joſ.2c. 2. Jud.8.5..20.13. 1 Sam.11.12 . 17.10. 2 Sam.20.21.1 Reg.3.26,27. 1 Chron.22.19. 2 Chron.30.8..35.3. Ezr. 10.11. Pſal.68.35 Prov.31.6,31. Jer.13.16..29.6..48.9, cui etiam י֫ cop. eſt præf. ſic, וְתִנִּי & date, Gen.34.12. Num.16.7. Jud.8.24. 1 Reg.3.25.Pſal.81.3. In fut. kal, 1.ſ. occ. vel cum tzere, vel cum ſægol in ult. אֶתֵּן, vel אֶתֶּן֫ dabo,tradam, &c.Gen.12.7..24.7..26.3..30.31..34 11.&c. Job.36.3.Pſal.132.4.Prov.3.28.Cant7.13.Iſa.41. 27..42.8..48.11. &c. ad Zeph.3.20. & Hag.2.9. in 90. circ.l. cui etiam הַ interrog.eſt præf. loco ſeq. הַאֶתֵּן num dabo, Mich.6.7. & cum וְ cop. præf. utrique formæ ; ſic, וְאֶתֵּן vel וְאֶתֶּן֫ & dabo, Iſa.43.4.Jer.3.19..42.12. ſic etiam וְ conv.præf. occ. in utraque forma locis ſeq. וְאֶתֵּן vel וְאֶתֶּן֫ & dedi, Gen.40.11. Lev.7.34.Deut.1.15.Joſ. 24.3,4,8,11,13.Neh.5.7.Jer.3.8..8.13..32.12..35.5. Ezech.16.12..20.11. Item cum ה֫ parag.add.occ. ſimpl. & cum וְ cop.præf. idque vel cum ſcheva ; ſed in pauſa cum tzere penult. ut & cum וְ conv. præf. priori formæ ut ſeq. אֶתְּנָה dabo, 1 Reg.21.2,6. וְאֶתְּנָה & dabo, Gen.17.2..34.12..45.18..47.16. Exod.24.12. Num.21. 16. 1 Sam.17.44. 1 Reg.13.7..18.1..21.2. 2 Reg.18.23. Pſal.2.8.Iſa.35.8..43.28. וְאֶתְּנָה & dabo, Gen.30.28. Pſal.51.18. וְאֶתְּנָה & dedi, Num.8.19.Jud.6.9.1 Sam.2. 28. 2 Sam.12.8.Neh.2.1,6,9. Pſal.69.12.Eccl.1.16. Ezech.16.11.Dan.9.3. Sed occ. etiam cum הָ֫ & ךָ֫ Aff. cui utrique וְ cop. & וְ conv. ſunt præf. ut ſeq. אֶתְּנֵךָ dabo te, Jer.38.16.Ezech.35.9.Hoſ.11.8. וְאֶתְּנֵךָ & dabo te, Iſa.42.6..49.8. וְאֶתְּנֵךָ & dedi te, 1 Reg.14.7.. 16.2.Ezec.28.18. אֶתְּנֵךָ dabo te, Ezec.26.21. וְאֶתְּנֵךָ & dabo te, Ezech. 5.14. וְאֶתְּנֵךָ & dedi te, Ezec.16.27. Item cum הוּ֫ Aff. occ. loco ſeq. אֶתְּנֵהוּ dabo eum,Pſ. 89.27. cui eriam וְ cop. eſt præf. ſic, וְאֶתְּנֵהוּ & dabo eum, Ezech.31.11. & cum נִי֫ Aff. occ ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum נָה֫ Aff. ſimpl. & cum וְ conv. præf. & cum הֶ֫ & ם֫ Aff. cum וְ conv.præf. utrique ut ſeq. אֶתְּנֶנּוּ dabo eum, Jud.20.28. וְאֶתְּנֶנּוּ & dabo eum, 2Chr.7.20. אֶתְּנֶנָּה dabo eam,Gen.13.15,17..28.13..35. 12.Ex.23.1.Lev.20.24.Deu.1.39..34.4. Joſ.8.18. 1Sam. 18.21. וְאֶתְּנֶנָּה & dedi eam, Jud.15.2. וְאֶתְּנֶנָּה idem, 1 Reg.14.8. וְאֶתְּנֵם & dedi eos,H.47.6.Ezec.39.23.Mal. 2.5.Sic in 2.ſ.m.fut.kal,occ.vel cum tzere,vel cum ſægol in ult.ſic, תִּתֵּן, vel תִּתֶּן֫, dabis, trades,&c. Gen.15.2..28. 22..30.31..38.16.&c. Job.35.7. Pſal.16.10..50.20..74. 19..85.8..104.28..140.9.&c.ad Mich.7.20. in 70.circ. l. & cum הַ interrog. præf. occ. loco ſeq. הֲתִתֵּן num dabis, Job.39.19. ſed cum וְ conv. præf. occ. vel cum tzere vel cum ſægol in ult. locis ſeq. וְתִתֵּן vel וְתִתֶּן֫ & dediſti, Num.16.14. 2 Sam.22.36. 1 Reg.3.6. 1 Chro. 17.22.Neh.9.10,13,22.Pſal.18.36. Jer.32.22.Ezec.28. 2. Item occ. etiam in 2.ſ.m.fut.kal, cum נִי֫, יוּ֫, וְ & הוּ֫ Aff. cui ult. וְ conv. eſt præf. & cum נָה֫ Aff. abſque præf. ut ſeq. תִּתְּנֵנִי dabis me, Pſal.27.12. תִּתְּנֵנוּ dabis nos, Pſal.44.12. תִּתְּנוּ dabis eum, Exod.22.29. תִּתְּנֵהוּ dabis eum, Pſal.41.3. וְתִתְּנֵהוּ & dediſti illud, Jud.17.4. תִּתְּנֶנּוּ dabis eum, Pſal.74.14. תִּתְּנֶנָּה dabis illud, Deut.14.21. Item cum הֲ֫ Aff. occ. cum וְ conv. præf. & cum ם֫ Aff. occ. cum הַ interrog. & cum וְ conv.præf. וַתִּתְּנֶהָ & dediſti eam, 2 Chr.20.7. הֲתִתְּנֵם

an dabis eos? 1 Sam.14.39. 2 Sam.5.18. וַתִּתְּנֵם & dedisti eos, Neh.9.24.27,30. & in 2. sing. f.fut. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. & ם Aff. sic, תִּתְּנִי dabis, Lam.2.18 Ezech.16.41.Mich.1.14. וַתִּתְּנִים & dedisti eos, Ezech.16.21. In fut.kal,3.f.m occ etiam cum tzere, vel cum sægol in ult. sic, יִתֵּן vel יִתֶּן dabit,præbebit tradet,&c. Gen.43.14..49.20 Exod.3.19.12.23,25..16.3..21.4,19,32. &c. Job.3.19..7.8. Psal.1.3..14.7..29.11.58.23..68.12..84.12..88.13..127.2. Prov.2.6. Isa.7.14..41.2.&c. ad Zeph.3.5.& Zach.10.1. in 140. circ.l. cui etiam 3.f.m. הַיִתֵּן interrog. est præf. loco seq. יִתֵּן an dabit, Am.3.4. sed multò frequentiùs cum ו conv. præfidque in utraque forma, cum tzere vel sægol in ult. sic, וַיִּתֵּן, vel וַיִּתֶּן, & dedit, tradidit, præbuit, &c. Gen.1.17..14.20..15.10..18.7,8.&c. Job.42.15.Psal.18.33.Isa.53.9.&c. Dan.1.2,9.Jon.1.3.&c. in 190. circ.l. Sed occ. etiam eadem 3. ſ. m. fut. kal. cum ו conj. præf. & cum נִי Aff. sic; יִתֵּן vel יִתֶּן & dabit, Gen.23.6..27.28..28.4.. 1 Sam.2.10..12.17..28.20.1Reg.2.17..14.16..22.6. 2 Chron.18.5.Psal.37.4..72.15.Pro.29.17. יִתְּנֵנִי dabit me, Job.9.18..29.2.Isa.27.4.Jer.9.1. & cum ו conv. præf. & נִי Aff. est, וַיִּתְּנֵנִי & dedit nos, Jud.6.13. Item occ. etiam cum ךָ Aff. simpl. & cum ו conv. præf. & cum הוּ Aff. cui & ו conv. est præf. & cum נּוּ & נָּה Aff. absque præf.& rursus cum ה Aff. & ו conv. præf. prout sequuntur, יִתֶּנְךָ dabit te, Deut.28.25. Cant.8.1. וַיִּתֶּנְךָ & dedit te, 2 Chro. 9.8. וַיִּתְּנֵהוּ & dedit eum, Gen.39.20.Deut.2.33. 1 Sam.18.4. 1 Reg.13.26..17.23. 2 Chron.6.13..16.10..24.12..28.5. Neh.13.26.Jer.52.11. Ezech.17.5. יִתְּנֵנִי dabit illud,Lev.5.24. Eccl.2.21. יִתְּנֶנָּה dabit eam, Gen.23.9. וַיִּתְּנָה & dedit eam, Deut.31.9. Jos.12.6,7.Jud.15.6. 1 Sam.28.17. 1 Reg.9.16.Esth.3.10..8.2.Jer.36.32. Item cum ם Aff. occ. simpl. & cum ו conv. præf. ut seq. יִתֵּם dabit eos. Mich.5.2. וַיִּתְּנֵם & dedit eos, Deut.5.22..10.4. Jos.9.27..11.8,23. Jud.2.14..11.32..12.3..13.1. 2 Sam.20.3.21.9. 1 Reg.10.16.15.18. 2 Reg.13.3..17.20..18.16. 1 Chron.12.19. 2 Chron.9.16..13.16..29.8..30.7..36.7. Ezr.1.7.Psal.106.4.& in 3.ſ.f.fut.kal,occ.ſ.mpl. sed cum ו conv.præf.occ. vel cum tzere, vel ante Maccaph cum sægol in ult. sic, תִּתֵּן dabit, Lev.26.20. Deut.1.17 Psal.85.13.Prov.1.20..4.9..8 1.Ezech 34.27.Zac.8.12. וְתִתֵּן vel וְתִתֶּן & dedit,Gen.3.6..16.3..27.16..30.4,9.Ruth.2.18. 1 Reg.10.10. 2 Chr.9.9..22.11.Prov.31.15.Ezec.23 7. & in 1.pl. fut. kal, occ ſimpl. cum tzeri in ult. sed ante Maccaph cum pathach(quæ forma etiam sæpe venit in fut. kal, ut sit, quasi à ſing. יִתֵּן; Merc.) in ult. sic, יִתֵּן dabimus, Gen.34.21.Jud.8.6,15,25. 1 Sam.30.22. Neh.10.31. יִתֵּן dabimus, Jud.16.5. Item occ. etiam 1.pl. cum ה parag.ſ.mpl.& cum ו cop. præf. ut & cum ו conv. præf. & ה Aff. sic. נִתְּנָה dabimus, Num.14.4. וְנִתְּנָה & dabimus, Gen 29.27 וְנִתְּנָה & dedimus eam, Deut.25.8. & in 2. pl.m. fut. kal, occ. simpl. locis seq. תִּתְּנִי dabitis,Gen.34.9 Lev.7.32..19.28..22.22..23.38.25.24..26.1..Num.15.21..35.20,4,7,6,8,13,14 Ezr.9.12. Neh.13 25.Isa.62.7. Ezech.44.28,30..45 6..47.23. Sed occ etiam cum tzeri penult. ob pausam; sic, תִּתֵּנִי dabitis,Exod.5.18.Ezech.36.8. ut & cum הוּ & ם Aff. sic, תִּתְּנוּהוּ dabitis illam, 2 Reg.12.8. תִּתְּנוּם dabitis eos, Jos.10.19. Item in 3.pl.m. occ. simpl.& cum scheva penult. locis seq. יִתְּנוּ dabunt, Gen.24.41.Exod.30.13.Num.18.12. 1 Sam.27.5. 2 Reg.12.17. Neh.2.7.Est.1.20.Psal.104.12.Isa.29.11..43.9.Jer.14.22.38.19.Ezec.16.33..31.14..45.8.Hos.5.4 Zac.8.12. sed in pausa occ. cum tzeri penult. loco seq. יִתְּנוּ dabunt, Ezech.38.20. cui etiam priori formæ ו cop. est præf. וַיִּתְּנוּ & dabunt, 1 Reg.18.23. 2 Reg.22.5. Dan.1.12. sed sæpiùs cum ו conv.præf. וַיִּתְּנוּ & dederunt, tradiderunt,præbuerunt, &c. Gen.35.4.Exod.32.24.&c. Psal.69.22.Joel.4.3.Zac.7.11.&c. in 60. circ.l. Item, occ. etiam ead. 3 pl.m.fut. kal, cum הוּ, Aff. simpl. post kibbutz pro schurek, sic, יִתְּנֻהוּ dabunt eam, 2 Reg.12.15. Sed cum ו cop. præf. est cum ה pro הוּ, Aff. Itidem post kibbutz, pro schurek; & rursus, cum ו conv.præf. est cum הוּ, & ם Aff. idque, vel,defectivè.post kibbutz, vel plenè post schurek; ut seq. וַיִּתְּנֻהָ & dabunt eam, 2Reg.22.5. וַיִּתְּנֻהוּ & dederunt eam, 2 Reg.22.9. 2 Chron.24 8.Ezech.19.9. וַיִּתְּנֻהוּ & dederunt eam, 2 Chron.34.17. וַיִּתְּנֻם & & dederunt eas, Ex.39.18,20. וַיִּתְּנוּם & dederunt ea, 2Chr.35.25.InNiphal,נִתַּן dari,concedi,tradi,reddi;poni,disponi,&c.Bu.Lex.donatus est, dono datus est, &c. Av. prout occ. in prat. niph. 3.f.m. f.mpl.locis seq. נִתַּן datus,a,um, fuit, Lev.19.20. Num.26.62. Jos.24.33. 2 Chron.34.16.Esth.4.8..6.8.Eccl.10.6.Isa.9.8..35.2.Jer.13.20..51.55.Ezec.15.4.16.34..32.25. cui etiam ו cop. est præf.sic, וְנִתַּן & dabitur, Isa.29.12.Dan.11.11. & in 3.ſ.f. præt. Niph. occ. simpl. cum Scheva penult. extra pausam, locis seq. נִתְּנָה data fuit, Gen.38.14. 1 Sam.18.19. 2 Reg.25.30. 1Chron.5.1.Neh.10 30.Est.3.15..8.14. Job.9.24..15.19. Jer.32.24,25,36,43..46.24..52 34.Ezech.11.15..33.24. sed in pausa, est cum camerz penult. sic, נִתְּנָה data fuit, Neh.13.10. Ezech.32.20. cui etiam priori formæ, ו cop. est præf. וְנִתְּנָה & dabitur, 1 Sam.25.27. Jer.38.18. & in 3.pl. præt. niph. occ extra pausam cum scheva, sed,in pausa, cum camerz penult. ut seq. נִתְּנוּ dati, data sunt, Lev.10.14.Eccl.12.11.Ezech.31.14..32.23,29. 35.12. נִתְּנוּ data sunt,Gen.9.2.Ezech.47.11. & in 2. pl.m. cum ו conv. præf. est, וְנִתַּתֶּם & trademini, Lev.26.25. Item, in 1.pl. prat. Niph. est, נִתַּנּוּ traditi fuimus, Ezr.9.7. In part. niph. f.m. occ. simpl. & cum ה dem. præf. נִתָּן datur, Exod. 5.16. 2 Chron.28.5.Isa33.16.Ezech32.25. הַנִּתָּן quæ, quod traditur, 2 Reg.22.7. & in infin. niph. occ. simpl. & cum ל præf. לְהִנָּתֵן dando, Jer.32.4..38.3. לְהִנָּתֵן ad dandum, Esth.3.14..8.13. In fut. niph.2. ſ.m.est, תִּנָּתֵן traderis, Jer.34.3..37.17..39.17. & in 3. ſ.m. fut. Niph. occ. vel cum tzeri,vel cum sægol, in ult. cui priori formæ cum tzeri, ו cop. est præf. וְיִנָּתֵן vel וְיִנָּתֶן dabitur, tradetur, Exod.5 18.Lev.24.20. 2 Chron.2 13. Esth.2. 13..9.13.Isa.51.12.Jer.32.4. וְנִתָּן & dabitur, Esth.5. 3,6..9.12. sic & in 3. ſ.f. ccc. vel cum tzeri, vel ante maccaph, cum sægol in ult. sic, תִּנָּתֵן vel תִּנָּתֶן tradetur, dabitur, Isa.37.10..36.15. Jer.21.10.38.2. 2 Reg. 18.30..19.10.Esth.7.3.Dan.8.12. cui etiam priori formæ cum tzeri, ו cop. & ו conv. sunt præf. וְתִנָּתֵן & dabitur, Esth.7.2. Dan.11.6. וְתִנָּתֵן & data fuit, Esth.9. 14. & in 3.pl.m præt. niph. occ. cum ו conv. & ו cop. præf.sic, וַיִּנָּתְנוּ & traditi fuerunt, 1 Chro.5.20. וַיִּנָּתְנוּ & dabuntur, 2 Chron.18.14. In hoph. הֻתַּן factus, vel jussus est dari; Av. Datus, positus, vel impositus fuit, &c. Bu. prout occ. in fut. hoph. 3. ſ.m. simpl. & cum ו conv. præf. יֻתַּן data fuerit,dabitur, Lev.11.38.Num. 26.54..32.5.2 Sam.21.6.1Reg.2.21.2Reg.5.17.Job.28. 15 וְנִתַּן & datus fuit, 2 Sam.18.9.Atque,indè nomina,

i. No. in forma pl. m. נְתִינִים, Nethinæi; servi publici erant, publicis angariis obeundis, in domo Dei, pro toto cœtu dediti; quasi Dedititii dicti; primùm quidem, Gibæonitæ fuerunt à Josua ordinati; Jos.9.21. postmodum, à Davide ad ministerium Levitarum dediti; Ezr.8.20. Bu.Lex. erant hi Regibus & sacerdotibus traditi & donati, ut perpetuo iis servirent; Vulg. & D. D. Luth. retinent vocabulum, Nethinim. Av. Servi erant tabernaculi, pro populo dati Levitis; 1 Chron.9.2. & Ezr.8.17,20. & de Nethinæis, quos dederat David & principes, ad servitium Levitarum; &c. Nam Josua & principes dederant dedititios Gibæonitas, hauſtores aquæ, & cæsores lignorum, pro domo Dei; Jos.9.21,23,27. ubi, וַיִּתְּנֵם & dedit eos, Cocc. Hi, Ἱερόδουλοι in Esdra à Græcis, conversi sunt. Vide Bud. in comment. Græcæ linguæ. Quidam putant initio hoc nomine dictos esse fratres Regis, qui in regnum non succedebant, sed donaria accipiebant, seu donationes, & tanquam custodes in munitione Hophel habitarunt, nè ad Regem irrumperetur. Post reditum autem è Babylone sic etiam appellari cæptos qui sacerdotibus in templo necessaria suppeditabant: non à dando, meo judicio, sed potiùs quòd dati essent, & templi ministerio consecrati. Forma Pahul Chaldæi. Nam & Levitæ dicebantur נְתוּנִים dati Aharoni & ejus filiis sacerdotibus à domino, quasi addictitii; Merc. Occurrit autem hoc no. pl m. simpliciter, & cum הַ & וְהַ dem. præf. ut seq. נְתִינִים Nethinæi, dedititii servi, Ezra. 8. 20. הַנְּתִינִים Nethinæi, Ezr.2.43,58..8.17,20.Neh.3.31..7.46,60..10.29..11.21. וְהַנְּתִינִים & Nethinæi, 1 Chr. 9.2. Ezr.2.70..7.7. Neh.3.26..7.73.11.3,21. Item, 2. hinc etiam no. cum Mem heemant. præpositio, & Thau à fine, pro 3.rad. Nun. Occurrens simpl.& cum בְּ præf. sic, מַתַּת donum, Eccl.3.13..4.17..5.18. Ezec.46.5,11. בְּמַתַּת in dono, Prov 25.14. Sic & 3 hinc etiam nocum Mem etiam heemant. ab initio, & Nun, 3. rad. à fine, viz. מַתָּן donum, quasi datum, dicas; Bu.Lex. donarium, dono datum, donatio, qua homo honoratur; Av. prout occ.simpl. & cum וּ cop præf. & cum ם Aff. absque præf. sic, מַתָּן donum, 2 Reg.11.18. Prov.19.6.. 21.14..18.16. וּמַתָּן & donum, Gen. 34.12. מַתְּנֵם doni ipsorum, Num.18.1. Item, 4. hinc etiam no. מַתָּנָה f. idem, Bu.Coc.donum, datio; donatio quæ liberè & ultrò datur; Av. prout occ.simpl. locis seq. מַתָּנָה donum, Num. 18.6,7.Eccl.7.7.Ezekiel.46.16,17. & in forma f.f. constr. occ.cum כְּ præf.loco seq. כְּמַתְּנַת sicut donum, Deut. 16.17. & in forma pl.f. absol.occ. simpl. & cum וּ cop. præf. מַתָּנוֹת vel sine vau, dona, Gen.25.6. 2 Chro.21. 3. Psal.68.19. Prov.15.27. וּמַתָּנוֹת & dona, Est.9.22. ut & in forma pl. f. constr. simpl. & cum יכֶם_, & ם_ Aff. cui utrique etiam בְּ est præf. ut seq. מַתְּנוֹת dona, Exod.28.39. מַתְּנוֹתֵיכֶם dona vestra, Lev.23.38.Num. 18.29. Ezech.20.31. בְּמַתְּנוֹתֵיכֶם donis vestris, Ezec. 20.39. בְּמַתְּנוֹתָם cum donis ipsorum, Ezech.20.26. De hac Radice adeò in textu frequenti notandi sunt loci quidam insigniores præcipuè ex Cocc. נָתַן, ut dictum, est oppositum verbo, לָקַח; ut patet ex Job. 1. 21. Jehova נָתַן dedit, & Jehova לָקַח abstulit. Item, sæpe ut etiam dictum, sumitur in notione faciendi ut aliquid sit, &c. ut Gen.3.12. נָתַתָּ עִמָּדִי dedisti mecum, h. e. fecisti esse mecum. Et 1 Reg.6.6. מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת diminutiones dedit domui; h.e. fecit ut essent in domo retractiones; & sic 1 Reg.7.39. & mare נָתַן dedit ad latus domûs dextrum, h.e. fecit esse, collocavit. Cant.1. 12. נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ Nardus mea dedit odorem suum, h.e. fecit esse, spargi, vel percipi. Et Hab. 3. 10. נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ dedit abyssus vocem suam, i.e. extulit, fecit ut audiretur vox sua. Item Ps.39. 6. תְּפָחוֹת נָתָתָּה יָמָי palmos dedisti dies meos, h.e. fecisti esse palmi instar, h.e. angustos & breves. Item Num.14.4. נִתְּנָה רֹאשׁ demus caput, i.e. constituamus caput, & ducem aliquem, ut revertamur in Ægyptum. Vide & Neh.9.17. Cum Lamed signo Dativi notat, dare; i.e. facere, ut quid alicui sit, sive ut quis quid habeat; ut Gen.25.6. וְלִבְנֵי & filiis pellicum נָתַן dedit Abraham מַתָּנוֹת dona. Et Isa. 42. 8. וְכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן gloriam meam alteri non dabo; nempe non-Deo, h.e. nunquam testabor, vel credi patiar, id, quo ego excello, esse alterius: Sic Isa. 48. 11. Item, dare, pro reputare vel nominare; ut 1 Sam. 1.16. אַל תִּתֵּן nè des ancillam tuam לִפְנֵי בַת בְּלִיָּעַל ante filiam Belial; h.e. nè compares cum ea, seu nè reputes talem. Et Ezech.28.2. וַתִּתֵּן לִבְּךָ כְּלֵב אֱלֹהִים & dedisti cor tuum, ut cor Dei, i.e. exæquasti. Item locus ubi נָתַן cum קוֹל jungitur, notandus; viz. Jer. 15. 16. לְקוֹל תִּתְּךָ הַמָּוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם in vocem dat copiam aquarum in cælo, h.e. facit ut in cælo sit aquarum copia, & ex ea existat tonitru. Ubi תִּתְּךָ, pro הוּא נוֹתֵן: infinitum cum affixo ponitur pro verbo ejus personæ cujus est affixum: ut אִם אָמְרִי si dicere meum, scil. sit, i.e. si dicam, Job.9.27. sic, וְהָרִיחוֹ, & odorari ejus erit; i.e. odorabitur, Isa.11.3. Sed usurpatur etiam verbum נָתַן, sæpe, cùm notat permissionem; ut Psal.66.9. Non נָתַן dedit vacillationi, i.e. non permisit vacillare pedem nostrum. Sic Gen. 31. 7. לֹא נְתָנוֹ לְהָרַע עִמָּדִי non dedit illum ad malefaciendum, h. e. non fivit eum male agere mecum. Et 2 Chron. 16. 1. לְבִלְתִּי תֵּת יוֹצֵא וָבָא ut non sineret quem exire vel intrare Asa. Sic Ps.16.10. לֹא תִתֵּן חְסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת non dabis pium tuum videre corruptionem, h.e. impedies nè videat corruptionem. Huc refer Mich.5.2. יִתְּנֵם עַד עֵת tradet eos, i.e. sinet ire in consiliis suis usque ad tempus, dum pariens pepererit. Et in signif. faciendi, &c. vide Isa.42.6. & 49.8. אֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם dabo te in fœdus populi, h.e. faciam ut sis in fœdus populi; ut scil. illi de te respondeant, Næ & Amen; & sic fiant populus meus. Item sæpe redditur נָתַן per præbere, ostendere, &c. ut Prov.23.31. Exod.40.30. Neh.9.29. Zach.7. 11. Et, facere extare; ut Ezech.21.32. Dan.11.31. &, advertere, Eccl.7.21. Dan.10.12. &c. Et in permittendi signif. 1 Reg.22.23. נָתַן dedit Jehova spiritum mendacii in ore omnium Prophetarum tuorum; h.e. permisit, ordinavit, ut spiritus mendacii in eorum ore loquatur. Item notanda phraseologia נָתַן יָד; ut 1 Chron.29.24. dederunt manum sub Salomone; & 2 Chr. 30. 8. תְּנוּ יָד לַיהוָה date manum Jehovæ. Jer.50. 15. dedit manum suam: in quibus & similibus est gestus vel exspirantium, vel dedentium se, & quasi vinciendas manus præbentium. Item phrasis מִי יִתֵּן quis dabit? Est formula optantis, utinam; Utinam hoc vel tale esset, &c. ut Exod.16.3. 2 Sam.19.1. Job.11.5. Num.11.29. Cant. 8.1. Job.13.5..23.3. & Deut.5.26. מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם quis det ut esset? i.e. utinam esset eorum cor hoc, seu hic animus; q.d. Hic non est eorum animus; optare enim

nim ſolemus quod bonum judicamus, licèt non extet. Verbi hujus etiam anomaliæ quædam notandæ ſunt. Radicale ultimum interdum abſconditur in Dageſch ante Thau: ut נָתַן pro נָתַנְתָּ: pro quo & חָתָה legitur, 2Sam. 22.41. (abjecto ſcil. 1. Rad. Nun.) Item futurum & Imperativus terminantur in Tzere, ut יִתֵּן, תֵּן, &c. & reperitur תִּתְּנֵהוּ pro תִּתְּנֶנּוּ, Exod. 22. 29. Imperativus cum paragoge eſt, תְּנָה, utGen. 30. 26. Infinitivus eſt תֵּת; (abjectâ ſcil. 1. & 3. Rad. & duplice ſægol, quaſi contracto in longam Tzeri, ante Thau in fine compenſativum Nun abjecti; pro תֵּתֶת, Gen. 4. 12.) pro quo legitur & תְּנָה, in Pſal. 8. 2. quomodo & רְדָה dicitur pro רֶדֶת (more ſcil. deficientium Pe jod) à Rad. יָרַד, Gen. 40. 3. & לְתַתֵּן valet לָתֵת, 1 Reg 6. 19. Videtur tamen vertendum, ut des, h.e. ut aliquis det. Denique de Niphal locus notandus, Iſa. 9. 5. בֵּן נִתַּן לָנוּ filius eſt datus nobis; q.d. tandem datus nobis eſt is qui meretur appellari Filius ἐν δυνάμει & in valore vocabuli, hæres omnium, &c. Hæc de hoc verbo ex Cocc. Phraſeologia etiam notanda, Gen. 41. 43. וַיִּתֵּן אֹותוֹ & poſuit eum ſuper univerſam terram Ægypti; Pag. ad verbum, & ponere; infinitum ſcil. pro præterito; hoc verò repoſuit Sanctes in præterito, quaſi velit eſſe tertiæ formæ thematum ſeu præteritorum in kal; Merc. Cev. Simile volunt eſſe illud, Ezech. 23. 46. וְנָתוֹן אֹתָהֶן & dabo (Infin. ſcil. pro fut.) eas; (vel eſt participium, i. e. benoni, ſive potiùs nomen adjectivum; Cev.) à præterito, inſtar יָכוֹל: vel potiùs Makor (quod ſequendum eſt; Merc.) ſeu Infin. vice præteriti. Sic Iſa. 37. 19. וְנָתוֹן & dabit ſeu ponet Deos eorum igni, vel in ignem. Et Jer. 37. 21. וְנָתוֹן & dabunt ei tortam panis. Omnia ſcil. ut præterita, formæ inſtar יָכוֹל; Pag. Item Infin. contractus תֵּת, occurrit 1 Reg. 17. 14. ſic; uſque ad diem תֵּת־יְהוָה quo dederit Dominus pluviam. Scribitur cum Nun, ſed legitur ſine Nun. Item cap. 6. 19. לְתַתֵּן ad ponendum ibi arcam; Pag. ubi & ſcribitur & legitur cum Nun, mirâ formâ, quam paragogicam dicere poſſis, Cev. Illud etiam Pſal. 8. 2. Qui vel cò quòd תְּנָה הוֹדְךָ poſuiſti decorem tuum, ſeu potentiam tuam ſuper cælos: eſt etiam Makor ſeu Infin. loco præt. pro נָתַתָּ poſuiſti, juxta R. D. & A. E. inſtar רְדָה deſcendere, ut habes in יָרַד. Et ſic, in Jer. 14. 5. peperit, וְעָזוֹב & relinquere, pro reliquit. In loco autem Eſth. 1. 20. & omnes mulieres יִתְּנוּ dabunt, i.e. præbebunt, habebunt, vel exhibebunt honorem maritis ſuis: per enallagen uſurpatur in maſc. pro fœminino genere; Item, Ezr. 19. 7. & in iniquitatibus noſtris נִתַּנּוּ traditi ſumus. Eſt 1. pl. præt. niph. pro נִתַּנְנוּ; Cev.

Rad. 144. נָתַס eſt deſtruere; Hieron. diſſipare, Pag. diruit, deſtruxit; Bu. Lex. Av. ſubvertit; idem, quod נָתַץ, demoliendo deſtruxit; cogn. cum נָתַשׁ evulſit; Av. Occ. autem in 3. pl. præt. kal, loco ſeq. נָתְסוּ deſtruunt, Job. 30. 13.

Rad. 145. נָתַע contrivit; cogn. cum לָתַע; unde מִלְתָּעוֹת, i.e. dentes Maxillares, quibus comminuitur cibus; nam Lamed & Nun, ſunt Literæ ejuſdem inſtrumenti. In Niphal, נִתַּע comminutus eſt; prout occ. in 3. pl. m. præt. niph. ſic, & dentes leunculorum comminuti ſunt; Job. 4. 10. Av. Eſt cum cametz pro ſcheva penult. ob pauſam; de eo autem, vide in Rad. לָתַע, Pag. ubi etiam reliqui id locant.

Rad. 146. נָתַץ eſt שָׁבַר frangere, confringere, conterere; הָרַס demoliri, deſtruere; Pag. & plerumque de ædificiis dicitur; Cogn. cum verbo præced. נָתַס; ut & cum נָתַשׁ evellere; Merc. נָתַץ eſt, diruere; diſturbare, evertere; Cocc. demoliendo deſtruxit, &c. ut Merc. Av. prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum pathach, ſed in pauſa, cum cametz penult. cui priori formæ] cop. eſt præf. וְנָתַץ diruit, Jud. 6. 30, 31, 32. 2 Reg. 23. 12. נָתַץ deſtruxit, Jud. 8. 16..23. 15. וְנָתַץ & deſtruxit, Lev. 14. 45. 2 Reg. 23. 8. ſic & in 3. pl. præt. kal, occ. vel cum Scheva, vel, ob pauſam, cum cametz penult. ſic, נָתְצוּ deſtruxerunt, 2 Reg. 25. 10. Jer. 52. 14. נָתָצוּ deſtruxerunt, Jer. 39. 8. In part. pahul kal, à ſing. נָתוּץ dirutus, &c. Occ. in forma pl. m. cum ־ dem. præf. & cum kibbutz pro ſchurek penult. ſic, הַנְּתָצִים quæ deſtructæ ſunt; Jer. 33. 4. In Infin. kal, occ. cum לְ præf. וְלִנְתוֹץ & ad diruendum, Jer. 1. 10..18. 7..31. 25. & in Imper. kal, ſ. m. eſt, נְתוֹץ deſtrue, confringe, Pſal. 58. 7. In fut. kal, occ. in 1. ſ. ſimpl. ſed, in 3. ſ. m. ſimpl. & cum] conv. præf. ut & cum ־ְ, & ־ַ Aff. ut ſeq. אֶתְּוֹץ deſtruam; Jud. 8. 9. יִתּוֹץ deſtruet, Ezech. 26. 9. וַיִּתּוֹץ & deſtruxit, Jud. 9. 45. 2 Reg. 23. 7. יִתְּצֵנִי deſtruit me, Job. 19. 10. יִתָּצֵהוּ deſtruet te, Pſal. 52. 7. In 2. pl. m. fut. kal, occ. cum cholem, ob pauſam, pro ſcheva penult. cui etiam Nun parag. eſt add. ut & cum] conv. præf. & Scheva penult. extra pauſam, ſic; תִּתּוֹצוּ diruetis, Deut. 7. 5. תִּתּוֹצוּן deſtruetis, Exod. 34. 13. Jud. 2. 2. וְנִתַּצְתֶּם & deſtruxiſtis, Iſa. 22. 10. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum] conv. præf. cui etiam הוּ eſt Aff. poſt kibbutz, pro ſchurek; ſic, יִתְּצוּ deſtruent, Ezech. 26. 12. וַיִּתְּצוּ & deſtruxerunt, 2 Reg. 10. 27. וַיְנַתְּצֻהוּ & deſtruxerunt eam, 2 Reg. 11. 18. 2 Chron. 23. 17. In Niphal, נִתַּץ deſtrui; Bu. demoliendo deſtructus eſt, Av. prout Occ. in 3. pl. m. præt. niph. ſimpl. & cum] conv. præf. ſic, נִתְּצוּ deſtructæ ſunt, Jer. 4. 26. Nah. 1. 6. וְנִתְּצוּ & deſtruentur vel, deſtruent, ut ſit ex pihel, Ezech. 16. 39. In piel, נִתֵּץ idem cum kal, demolire, deſtruere; Bu. vel deſtruxit omnino, vel penitus; Av. prout occ. in præt. piel, 3. ſ. m. ſimpl. & in 2. pl. m. cum] conv. præf. נִתַּץ deſtruxit, 2 Chron. 33. 3. וְנִתַּצְתֶּם & deſtruetis, Deut. 12. 3. & in fut. piel, 3. ſ. & pl. m. occ. cum] conv. præf. utrique, ſic; וַיְנַתֵּץ & deſtruxit, 2 Chron. 34. 7. וַיְנַתְּצוּ & deſtruxerunt, 2 Chro. 31. 1..34. 4..36. 19. In pual, idem cum Niphal; Bu. deſtructus eſt, &c. Av. prout occ. in 3. ſ. m. præt. pual, ſic, נְתֻץ deſtructum eſt, Jud. 6. 28. Item in Hophal, הָתֻץ idem; Bu. deſtructus eſt, &c. Av. in 3. ſ. m. fut. hoph. יָתֻץ deſtruetur, Lev. 11. 35. cametz pro pathach in pauſa.

Rad. 147. נָתַק eſt, eradicare, exſtirpare, evellere; transferre; rumpere, diſrumpere; Pag. abrumpere, divellere, abſtrahere, Merc. ſolvere, diſſolvere; Pag. Bu. Av. corroſit, diſcatenavit. Cogn. cum בָּתַק diſſecuit; Av. In Bu. Conc. tria ſignificat hæc Rad. i. eſt avellere, transferre, rumpere, &c. ut Pag. prout occ. in part. pahul kal ſ. m. cum] cop. præf. וְנָתוּק & avulſum, Lev. 22. 24. ſed occ. etiam in 1. pl. præt. kal, cum ו conv. præf. & הוּ Aff. idque præter morem cum dageſch euphonico in 3. Rad. Coph; Bu. Lex. ſic, וְנִתַּקְנוּהוּ & avellemus eum, Jud. 20. 32. In fut. kal, יִתַּק, הִתַּק avellet, &c. unde in 1. ſ. fut. kal, אֶתַּק; ſed occ. cum ־ָה Aff. poſt Nun epentheticum; Bu. Lex. ſeu redundans; Pag. ex R. D. ſic, אֶתַּקְנָה avellam te, Jer 22. 24. In Niphal, נִתַּק avelli; Bu. avulſus, diruptus, diſcatenatus eſt; Av. prout occ. in 3. ſ. m. præt. pro fut. niph. & in 3. pl. m. cum Scheva, vel

ob pausam cum camets penult. ut seq. נִתַּק avelletur, rumpetur, Isa. 5.27. נִתְּקוּ avulsæ, translatæ sunt, Jos. 4.18. Job. 16.12. נִתָּקוּ evelluntur, Jer. 6.29. 10.20. & in fut. niph. occ. in 3. s.m simpl. & in 3. pl.m. cum Tzere penult. ob pausam; sed cum ו conv. præf. cum Scheva penult. extra pausam, sic; וַיִּתַּק divelletur, rumpetur, Jud. 17. 9. Job. 18.14. Eccl. 4.12. יִתָּקוּ divellentur, rumpentur, Isa. 33.20. וַיִּתָּקוּ & avulsi sunt, Jos. 8.16. In piel, נִתַּק idem cum kal; Bu. dirupit, avulsit, discatenavit, Av. prout occ. in præt piel, 1. sing & 3. pl. sic, נִתַּקְתִּי divulsi, rupi, Jer. 2 20. נִתְּקוּ divulserunt, ruperunt. Jer. 5.5. & in fut. piel, occ. 1. sing. & 2. s.f. & 3. s.m. sic, אֲנַתֵּק divellam, rumpam, Jer. 30.8. Nah. 1.13. תְּנַתֵּק avelles, Ezech. 23.34. יְנַתֵּק divel'er, disrumpet, Psal. 107.14. Ezech. 17.9. cui etiam ult. ו conv. est præf. & huic etiam ם_ est Aff. וַיְנַתֵּק & disrupit, Jud. 16.9. וַיְנַתְּקֵם & avulsit eos, Jud. 16.15. & in 1. pl. fut. piel, נְנַתֵּק discatenabimus, disrumpemus, &c. prout occ. cum ה_ parag. add. sic, נְנַתְּקָה disrumpamus, Psal. 2.3. & in 2. pl.m. fut. piel, (a 3. pl.m. יְנַתְּקוּ disrumpent) occ. cum Tzeri ob pausam pro Scheva penult loco seq. תְּנַתְּקוּ disrumpetis, Isa. 58.6. In hiphil, הֵתִּיק idem etiam cum kal; Bu. abrupit, avulsit; Av. Unde Infin. hiph. cum נִי_ & Imper. s.m. cum ם_ Aff. sic, הַתִּיקֵנִי avellere nos, Jos. 8.6. הַתִּיקֵם avelle eos, Jer. 12. 3. In hophal, הֻנַּתַּק avelli; Bu. factus est avelli; Av. prout occ. in 3. pl. præt. hoph. sic, הֻנַּתְּקוּ avulsi sunt, Jud. 20.31. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine indè derivato, נֵתֶק m. macula nigra; Pag. quasi rupturam aut extractionem dicas, seu evulsionem. Quidam porriginem vel psoram vertunt; Lepræ genus; Merc. porrigo, sic dicta, quòd sit capillorum evulsio; Bu. Lex. ruptura; macula; Hinc per metath. Gallicè vocatur, Tigna; Av. Occ. autem hoc No. simpl. & cum הַ & וְ, pro וְהַ dem. נֶתֶק porrigo, Lev. 13.30. הַנֶּתֶק idem., Lev. 13.31, &c. ad 37. וְלַנֶּתֶק & de porrigine, Lev. 14. 54. Item, iii. hinc etiam No. cum Aleph heemant. præpositio; viz. אֵתִיק m. quod est angulus; Hieron. porticus. Alii cubiculum vertunt; Pag. quod scil. seorsim erat, velut avulsum à reliquo ædificio, in appendicibus Templi. Sed Ecthecam, Hebræum nomen, aliquando retinuit Hieronymus; Merc. peristylium; quasi locus ab alio evulsus & separatus, Bu. Lex. Triclinium avulsum; vide in Aleph. Hinc θήκη theca; Av. occurrit autem hoc No. in s.m. & in pl.m. simpl. & cum וַ præf. אֲתִיק Peristylium, Ezech. 42. 3. אֲתִיקִים Peristylia, Ezech. 42. 5. וַאֲתִיקִים & peristylia, Ezech. 41.16. In forma pl. m. constr. אַתִּיקֵי, occ. cum ו cop. præf. & ה_ Aff. Sed in textu scribitur cum vau pro priore jod, & cum Aleph abundante post Aff. Bu Lex. seu cum Aleph protractivo; Pag. sic, loco seq. וַאֲתִיקֶיהָ & peristylia ejus, Ezech. 41. 15. Nomen hoc אֲתִיק, & in plur. אֲתִיקִים genus esse columnarum, patet ex Ezech. 42.6. ubi opponuntur eis עַמּוּדֵי הַחֲצֵרוֹת columnæ atriorum. Sunt igitur columnæ ædificiorum parietibus adhærentes, eæque perruptæ, ut perviæ sint, firmantes ædificium. Tales columnas etiam in Templo vidit Ezechiel. Nam necesse erat lateribus Templi adhærere postes & interjepire conclavia, quæ Templum circumdabant triplici ordine, atque etiam suprà περίστυον in supremo ambulacro; eósque pervios esse. Imprimis attribuuntur tales postes vel columnæ ædificio, quod juxta Templum ex intervallo (h. e. extra aream centum cubitorum, cui Templum impositum vidit) vidit versus Septentrionem. Quod item fuit περίστυον, sed aliter, atque conclavia Templo opposita. Hæc enim fuerunt inferiora angustiora superioribus; at illa superiora angustiora inferioribus. Nam אֲתִיקִים, h.e. postes pervii, qui ante conclavia superiora necessarii erant viæ causâ, ante ostia eorum, decurtabant aliquid structuræ de supremis, præ mediis & infimis, Ezech. 42. 5. Porrò structura istiusmodi περίστυον duplex fuit & ἀνταπόσωσον, media via, aut spacio decem cubitorum direpta; & quidem, ut postes pervii sibi invicem oppositi essent, Ezech. 42.3. & conclavia alia ad Septentrionem, alia ad meridiem, v. 13. & hæc haberent ostia aperta versus Septentrionem, illa autem versus meridiem. Quod ædificium, ut plenissimum lucis, concipi facilè potest. Ea conclavia vocantur conclavia sancta, & dicuntur attributa sacerdotibus, ut ibi comederent sancta sanctorum, quæ spiritualiter intelligenda sunt. Certè erat via per postes; Coc. Targum nomen hoc in pl. reddit, זוֹיָא (vel certè, זְוָיָא, Cev.) anguli; Pag. Sed hanc lectionem nulla exemplaria agnoscunt; sed omnia habent זְוִיָּא; quæ vox tabulas ex pariete foràs prominentes significat; Cev.

Rad. 148. נָתַר est removere & transferre è loco suo; solvere; subsilire, saltare, vel transilire. Est etenim, activum intransitivum: ut Job. 37.1. expavescet cor meum, וְיִתַּר מִמְּקוֹמוֹ & movebitur, Pag. seu transferetur, aut movebit, vel transferet se; seu subsilit in gyrum, ut quidam volunt, quasi sit circumsilire; Merc. Cev. Hieron. motum est, &c. Pag. & subsiliit de loco suo; Bu. Lex. & subsultabit, &c. Av. & salit, &c. Cocc. נָתַר enim in kal est, saliit, subsiliit; Bu. Lex. transiliit, festinanter dissiliit, subsultavit. Est cogn. cum בָּתַר partitus est, dimembravit; nam partiturus aliquid, facit transilire partes seu membra ab aliis; Av. In Bu. Conc. autem tria habet hæc Rad. significata: i. est in Conjug. hiphil, הִתִּיר solvere, dissolvere; expedire; Bu. Conc. expeditum reddidit, exsilire fecit; solvit; Bu. Lex. fecit transilire, & neutraliter transiliit, Av. dissilire fecit; Cocc. Prout occ. in part. hiph. s.m. & in Infin. Hiphil; ut & in fut. hiph. 3. s.m. simpl. & cum ו conv. præf. Tzere in ult. sed cum הִ_ Aff. plenè cum chirek magno nota hiph. ante Aff. ut seq. מַתִּיר solvens, Psal. 146.7. תַּתִּיר dissolvere, Isa. 58.6. יַתֵּר solvet, Job. 6.9. וַיַּתֵּר solvit, expeditam reddit, 2 Sam. 22.33. Hab. 6.5. וַיַּתִּירֵהוּ & solvit eum, Psal. 105.20. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est salire, subsilire, &c. ut suprà ad initium Rad. in fut. kal. Et in Piel, occ. etiam in hac signif. נִתֵּר saliit, subsiliit; Bu. saliit frequenter, saltavit; Av. prout occ. in Infin. piel, cum לְ præf. loco seq. לְנַתֵּר ad saliendum, Lev. 11.21. Item, in hac signif. occ. in Conjug. hiph. הִתִּיר; vide suprà ad hiph. in 1. signif. prout occ. (juxta R.D. in Bu. Conc.) in fut. hiph 3. s.m. cum ו conv. præf. loco seq. וַיְנַתֵּר & exilire fecit, Hab. 3. 5. Denique, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine indè ducto; viz. נֶתֶר m. quod est, juxta R.D. alumen, quo lana dealbatur. Al. terra, qua lavatur quælibet res. Al. Sapo. Pag. Sed juxta alios, est nitrum; ut nomen Hebr. sonat, quod scil. naturâ suâ circumsiliat. Quidam recentiorum vertunt cretam; Merc. Appellatur autem sic, alumen, &c. eò quòd removeat & transilire faciat maculas è loco suo;

ſuo; Pag. נִתְּרָה nitrum, ſic dictum, quòd abluit & ſolvit ſordes; vel quòd circumſiliat; & abluendo removeat maculas. Hinc νίτρον. atque indè Nitria Ægypti inſula, in qua copioſiſſimè provenit; nec multum diſtat à ſalis Hammoniaci ſpecie; Av. Occ autem No. hoc ſimpl. cum cametz ob pauſam; & cum בְּ pro בְּהַ præf. נִתְר Nitrum, Prov. 25. 20. בְּנֶתֶר Nitro, Jer. 2. 22. נָתַר Chald. fluxit, defluxit, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 149. נָתַשׁ eſt, evellere, eradicare, exſtirpare, deſtruere; Pag. demoliri. Sed metaph. pro נָתַץ cognato verbo; ſicut & contrarium verbo נָטַע plantare. Interdum, ſed rariſſimè pro נָשַׁשׁ relinquere; affinitate ſcil. ſoni Thau & Teth; Merc. נָתַשׁ convulſit, &c. ut Pag. Bu. Lex. & Av. Eſt cogn. cum נָתַם & נָתַץ deſtruxit. Item cum נָשַׁשׁ dereliquit evulſum; Av. prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum וְ cop. præf. & 2. ſ. m. ſimpl. ut & in 1. ſing. m. cum וְ & וּ cop. præt. cui etiam ult. ם eſt Aff. ut ſeq. וַיִּתַּשׁ & extirpavit, 1 Reg. 14. 15. נְתַשְׁתָּ extirpaſti, Pſal. 9. 7. וְנָתַשְׁתִּי & extirpavi, Jer. 12. 17. 5. 14. וְנִתַּשְׁתִּים & extirpavi eos, 2 Chron. 7 20. In part. ben. kal, occ. in ſ. m ſimpl. & cum מ Aff. נוֹתֵשׁ exſtirpo, Jer. 45. 4. נוֹתְשָׁם evellam eos, Jer. 12. 14. & in Infin. kal, occ. cum לְ præf. ante ſcheva penult. ſed cum cametz penult. ſimpl. ſic, לִנְתּוֹשׁ ad exſtirpandum, Jer. 1. 10. 18. 7. 31. 28. נָתוֹשׁ exſtirpando, Jer. 12. 17. Item cum וּ Aff. Infin. kal, mutat & tranſponit cholem in cam. char. ſic, נְתֹשִׁי exſtirpare me, Jer. 12. 15. In fut. kal, occ. 1. ſ. m. locis ſeq. אֶתּוֹשׁ evellam, Jer. 12. 14. 24. 7. 42. 10. & in 3. ſ. m. fut. kal, יִתּוֹשׁ, vel יִתֹּשׁ, exſtirpabit: prout occ. cum וְ conv. præf. & מ Aff. loco ſeq. וְיִתְּשָׁם & exſtirpavit eos, Deut. 29. 28. In Niphal, נִתַּשׁ evelli, exſtirpari; Bu. evulſus eſt; Av. prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. & f. & in 3. pl. m. ut ſeq. יִנָּתֵשׁ evelletur, Jer. 31. 9. תִּנָּתֵשׁ exſtirpabitur, Dan. 11. 4. יִנָּתְשׁוּ avellentur, Jer. 18. 14. Am. 9. 15. & in Hophal, הֻתַּשׁ idem cum niph. Bu. factus eſt evelli; Av. unde in fut hoph. 3. ſ. m. יֻתַּשׁ evelletur. Atque indè in 3. ſ. f. occ. cum וַ conv. præf. loco ſeq. וַתֻּתַּשׁ & evulſa fuit, Ezech. 19. 12.

Nomina Quadrata, ſeu Plurilitera, incipientia à Literâ נ *Nun.*

1. נִיסָן Martius, menſis primus; Bu. Conc. &c. vide ſuprà in Rad. נָסַס.

2. נִשְׁתָּוָן exemplum, exemplar. Bu. Conc. Aramæum eſt, non Hebræum; ut inquit R. D. & eſt Scriptura expoſita, ſeu epiſtola; Pag. Hieron. vertit accuſationem; ſed videtur propriè ſignificare Autographum, quod originale appellamus, ex cap. 7. Ezræ; ubi poſtponitur nomini פִּרְשֶׁגֶן; quod ſignificat exemplar ex Autographo, ſeu archetypo ſumptum. Non eſt ergò reducendum ad נָשַׁת Radicem Hebraicam, cum quibuſdam, cùm purè Chaldaicum ſit; Merc. Plerique tamen ſub hac Rad. נָשַׁת illud locant: eam proinde vide.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ ס *Samech.*

RAD. 1. סָס eſt, tinea, quæ pannos corrodit laneos; blatta; Pag. Bu. quæ aliàs dicitur עָשׁ; Merc. Vermiculus corrodens pannos; Radix poteſt eſſe סִיס ſcatuit tineis, vel tineoſus fuit; licèt verbaliter non legatur. Hinc Græcis σὴς tinea; Av. Occurrit Iſa. 51. 8. & ſicut lanam, comedet eos סָס tinea; Pag. Bu.

Rad. 2. סָאָה, vel סְאָה f. nomen Radicale; & eſt genus menſuræ aridorum; Pag. Merc. Seah, σάτον ſatum: triceſima pars chori, ſive chomeris, & tertia Ephæ. Continuit ſex Cabos; Bu. Lex. Cocc. Satum, genus erat menſuræ Palæſtinæ, quæ capit ſeſquimodium; & juxta Hieron. continet 144. ova: unde 30. ſata conſtituunt Logum ſeu Homer; Av. In Novo Teſt. legitur & ſatum, ad imitationem Hebræorum. Tertia fuit pars Ephæ; vide ſuprà in אֵיפָה. In ſtatu abſol. legere me non memini; verùm in regimine non He in Thau mutat, aliorum fœmineorum more; ſicut nec interdum אֵיפָה ſuprà: tantùm ſub prima eſt Scheva, & interdum ornatûs cauſâ cateph cametz; Merc. Veneta magna 2 Reg. 7. 18. habent Scheva: at alia exemplaria ferè habent cateph cametz ſub Samech, poſt copulam; & ſic adducit R. D. in lib. Rad. Bu. Lex. Prout occ. in forma conſtr. ſ. f. loco ſeq. סְאָה ſatum, 2 Reg. 7. 1, 16. cui etiam וּ cop. eſt præf. loco ſeq. וְסָאָה & ſatum, 2 Reg. 7. 18. ſed occ. etiam in forma pl. m. ſic, סְאִים ſata, Gen. 18. 6. 1 Sam. 25. 18. & in forma duali m. eſt, & occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut ſeq. סָאתַיִם ſata duo, 1 Reg. 18. 32. 2 Reg. 7. 18. וְסָאתַיִם & ſata duo, 2 Reg. 7. 1, 16. Atque indè eſt No. geminatum סָאסָאָה f. menſura, Pag. Bu. Av. Sed non videtur ſimpliciter notare menſuram, ſed menſuram compenſantem; ut ſit q. סְאָה סְאָה, h. e. ſatum ſato reſpondens; Coc. prout occ. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּסָאסָאָה cum menſura, Iſa. 27. 8.

Rad. 3. סָאַן, juxta R. D. in l. Rad. eſt עָצַר affligere, & anguſtiis afficere; & in comment. Iſa 9. נִלְחָם pugnare; Pag. סָאַן conflixit; Bu. Lex. Av. profligavit, ſtragem fecit, læſit cum ſonitu, concuſſit; ut ſit in omni dimicatione & pugna. Cogn. cum אָסוֹן exitium; & אָנַס vim intulit. Hinc σαίω turbo, commoveo: & σεισμὸς concutio: item Lat. ſono, ſonare, ſonus, &c. Av. Occurrit autem in part. ben. kal, ſ. m. Atque indè No. סָאוֹן bellator, juxta quoſdam, vel bellum, juxta alios; Pag. conflictatio confligentis; Bu. Lex. conflictus, profligatio cum ſonitu & fragore haſtarum. Conflictatio conflictantis; ut Iſa. 9. Av. prout occ. utrumque loco ſeq. סָאוֹן סוֹאֵן bellum bellantis, Pag. Iſa. 9. 4.

Rad. 4. סָבַב eſt, circuire, circundare, vallare, gyrare; cauſare; Pag. convertere; ambire: & metaph. cauſam ſeu occaſionem velut per gyrum devolvere: ut אוֹפָן rota, ſic circuitus pro cauſa vel occaſione ſumitur: & verbum, pro præbere cauſam. Hinc Scriptores Hebræi סִבָּה cauſam appellant; & מְסֻבָּב cauſatum, i. e. effectum, סִבֵּב cauſam præbuit, vel dedit, obtulit, &c. Interdum pro animo volvere, Eccl. 7. Facilè cognoſces quando abſolutè ponitur ſine caſu; Merc. circuivit, &c. ut Pag. vertit ſe, divertit; item, in cauſa fuit, cauſam præbuit; Bu. Lex. סָבַב circumgyravit, vertit in gyrum ſeu circulum, tanquam coronam circumſepſit: idem quod סוֹב & cogn. cum שׁוּב reverſus eſt. In præt. kal, סָבַב declinatur pro more cum defectu Yajin poel, סַב circuivit, circumdedit, &c. cum Accuſ. eſt tranſitivum, & extra regimen abſolutè ſumitur; Av. Propriè & in genere סָבַב contracte סַב, notat proceſſionem non in rectum, ſed in aliam partem: ut Ezech. 42. 19. סָבַב אֶל רוּחַ הַיָּם

deflexit, ſive in alteram partem perrexit, ad plagam occidentalem; 70. κ. ἐπέστρεψε. Sic 2 Chron. 33. 14. & deflectebat (in latere ſcil. orientali) ad Ophel; & Eccl. 1.6. וְסוֹבֵב & deflectit ad Septentrionem; סוֹבֵב &c. deflectit, deflectit ſemper ventus, & per סְבִיבוֹתָיו deflectiones ſuas redit ventus; 70. κυκλοῦ. Atque indè eſt, quod & circuire & circundare notat, ut 1 Sam. 7.16. וְסָבַב & circuivit Bethlehem, &c. Cocc. Frequens autem occurrit hæc Rad. & ordine Conc. ut ſeq. In præt. kal, 3.ſ.m. plenè, ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic, וַיָּסָב circuivit, Ezech. 42.19. וְסָבַב & circuibat, circumdedit, 1 Sam. 7.16. 2 Chron. 33.14. Eccl. 9.14. at in 1.ſ præt. kal, defectivè abſque 2. Rad. & cum dageſch in 3. ante cholem, pro more talium verborum, in penult. ſic, סַבּוֹתִי circuivi; cauſam præbui, 1 Sam. 22.22. Eccl. 7.25. וְסַבּוֹתִי & verti me, Eccl. 2.20. & in 3.pl.m. occ. rurſus plenè, ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum יִ Aff. idque vel poſt ſchurek, vel kibbutz; ut ſeq. סָבְבוּ circumiverunt, Joſ. 6.15. וְסָבְבוּ & circumibunt, Eccl. 12.5. סָבְבוּנִי circumdederunt me, Pſal. 18.6.. 22.13, 17.. 109.3.. 118. 10, 11. סַבֻּנִי idem, Hoſ. 12.1. ſed occ. etiam 3. pl. m. præt. kal, defectivè cum נוּ Aff. idque itidem poſt ſchurek, vel kibbutz penult. & rurſus plenè cum נוּ & הוּ (poſt kibbutz ſcil.) & ם Aff. ut ſeq. סַבּוּנִי circumdederunt me, Pſal. 88.18.. 118.11, 12. סַבֻּנִי circumdederunt me, 2 Sam. 22.6. סַבְבוּנוּ circumdant nos, Pſ. 17.11. סְבָבְוּהוּ circumdederunt eum, 1 Reg. 5.3. סַבְבוּם circumſtant eos, Hoſ. 7.2. & in 2.pl.m. præt. kal, cum ו conv. præf. וְסַבּוֹתֶם & circuibitis, Joſ. 6.3. In part. ben. kal, ſ.m.occ. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. סוֹבֵב circumdans, 2 Reg. 6.15. Eccl. 1.6. וְסוֹבֵב & vertens ſe; Eccl. 1.6. הַסּוֹבֵב quicirenit, circumdat, Gen. 2.11, 13. 2 Reg. 8.21. 2 Chr. 21. 9. in forma pl.m. ben. kal, occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. סוֹבְבִים circumdantes, 1 Reg. 7.24. 2 Chr. 4.3. הַסּוֹבְבִים circumdantes, Cant. 3.3.. 5.7. In Infin. kal, occ. ſimpl. def. in cholem, abſque 2. Rad. ſed cum ל præf. plenè; ſic, סוֹב circuire, Deut. 2.3 לְסָבוֹב ad circumeundum, Num. 21. 5. & in Imper. kal, ſ.m. occ. def. abſque 2. Rad. in cholem; ſic, סוֹב verte te, 1 Sam. 22.18. 2 Sam. 18.30. 2 Reg. 9.18, 19. Cant. 2.17. unde in 2.ſ.f. eſt, סוֹבִי circui, Iſa. 23.16. & in pl.m. Imper. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. סוֹבּוּ vertite vos, circuite, 1 Sam. 22.17. Pſal. 48.13. וְסוֹבּוּ & circuite, Joſ. 6.7. In fut. kal, 3.ſ.m. occ. def. abſque 2. Rad. & cum cametz ante cholem; idque ſimpl. & cum יַ conv. præf. יָסוֹב circumdabit, 1 Reg. 7.15, 23. 2 Chron. 4.20. וַיָּסָב & circuivit, Jud 11.18. ſed cum יַ_, & בִּ Aff. occ. cum kibburz pro cholem ante Beth dageſchatum; ſic, יְסַבֵּנִי circumdabit me, Pſal. 49.6. יְסַבְּבוּ circuibit eam, Jer. 52.21. & in 1.pl.fut. kal, occ. ſimpl. cum cholem in ult. ſic, נָסוֹב divertemus, diſcumbemus ad comedendum, 1 Sam. 16.11. ſed cum ו conv. præf. cholem mutatur in cametz chat. in ult. וְנָסָב & circuivimus, Deut. 2. 1. & in 2.pl.m. occ. cum cametz ante cholem & Beth dageſchatum; ſic, תָּסוֹבּוּ circuibitis, Joſ. 6.4. Item in 3.pl. m. fut. kal, occ. ſimpl & cum יַ conv. præf. cum cholem ſcil. penult. ante Beth dageſchatum; ſic, יָסוֹבּוּ circumdant, Joh. 16.13. וַיָּסוֹבּוּ & circuiverunt, circumdederunt, Joſ. 6.14, 15. Jud. 16.2.. 20.5.2 Sam. 18.15. 2 Reg. 3.9, 25. 2 Chr. 17.9.. 23.2. Jer. 41.14. ſed occ. etiam cum יַ conv. præf. & kibburz pro cholem penult. ſic, וַיָּסַבּוּ & circumdederunt, 2 Chron. 18.31. quomodo etiam occ. cum הוּ Aff. ſed poſt kibburz pro ſchurek penult. ſic, יְסַבֻּהוּ circumdabunt eum, Job. 40.17. Atque ſic etiam in 3.pl. f. cum kibburz ante Beth dageſchatum eſt, תְּסַבֶּינָה circuibunt, Gen. 37.7. In Niphal, נָסַב vertit, convertit ſe, converſus, reverſus fuit; divertit, deflexit; circundedit, obſedit, circumſtitit; circumvenit; circumactus, circumvolutus, devolutus fuit, &c. Bu. Lex. In Niphal eſt vel, נָסַב, vel נָסֵב, circumverſus, circumſeptus, circumductus, circumdatus eſt, &c. Av. deflexit; Cocc. prout occ. in præt. Niph. 3.ſ.m. cum ו conv. præf. locis ſeq. וְנָסַב & circuibit, circumducet ſe, Num. 34.4, 5. Joſ. 15.3, 10.. 16.6.. 18.14.. 19.14. Jer. 31.39. & in 3.ſ.f. præt. niph. juxta morem eſſet נָסַבָּה; ſed pro eo, occ. ſimpl. ex forma pahel, cum Tzeri ſcil. ante Beth dageſchatum; & cum ו cop. præf. pro וְנָסַבָּה occ. magis præter morem cum cametz ſub Nun, & Scheva ſub Samech abſque dageſch in Beth ſeq. (cui ſimile vide in Niph. ex פָּקַק; Bu. Lex.) ſic, נָסַבָּה convertit ſe, Ezech. 26.2. וְנָסַבָּה & vertit ſe, Ezech. 41.7. In 3.pl. præt. niph. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. וַנָּסַבּוּ circumdederunt, Gen. 19.4. Jud. 19.22. וְנָסַבּוּ & vertent ſe, vertentur, Joſ. 7.9. Jer. 6.12. In fut. niph. 2. ſ.m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic, תִּסּוֹב vertes te, Pſ. 114.5. וְתִסּוֹב & vertes te, Pſal. 71.21. & in 3.ſ.m. fut. niph. occ. itidem ſimpl. & cum יַ conv. præf. defectivè ſcil. abſque 2. Rad. & cum cholem in ult. יִסּוֹב vel ſine vau, circumducetur, vertet ſe, 1 Sam. 5.8. 2 Sam. 14.25. Pſ. 114. 3. Zach. 14.10. וַיִּסּוֹב & vertit ſe, Gen. 42.24. 1 Sam. 15. 12, 27.. 17.30.. 18.11.. 22.18. 2 Sam. 14.24.. 18.30. 1 Chr. 16.40. ut & in 3.ſ.f. occ. ſimpl. & cum יַ conv. præf. תִּסּוֹב vel ſine vau, vertet ſe, Num. 36.7, 9. Prov. 26.14. Hab. 2. 16. וְתִסּוֹב & vertit ſe, 1 Reg. 2.15. Item in 3.pl. m. fut. niph. occ. cum pathach penult. ſub Samech, & ante Beth, cum dageſch in utroque, ſic, יִסַּבּוּ vertebant ſe, Ezech. 1.9, 12, 17.. 10.11, 16. In piel, סִבֵּב, vel in forma poel סוֹבֵב, circundare, ambire, &c. Bu. circumvertit, circuivit, circundedit eundo; Av. prout occ. in Infin. piel, more perfectorum, cum pathach; dageſch & Tzeri, loco ſeq. סִבֵּב ad divertendum, 2 Sam. 14.20. ſed in fut. piel, occ. in forma Yaiin pohel; ut à 3.ſ.m. יְסוֹבֵב, תְּסוֹבֵב, &c. 1 ſing. אֲסוֹבֵב occ. cum ו cop. præf. & ה parag. add. ſic, וַאֲסוֹבְבָה & obibo, Pſal. 26.6. Cant. 3.2. & in 2.ſ.m. fut. piel, cum יִ_ Aff. eſt, תְּסוֹבְבֵנִי circumdabis me, Pſ. 32.7. ſic & in 3.ſ.m. fut. piel, occ. cum יִ_ Aff. ſed cum הוּ Aff. poſt Nun Epentheticum; at cum יִ Aff. pro more; יְסוֹבְבֵנִי circumdabit me, Jon. 2.4, 6. יְסוֹבְבֶנּהָ circumdabit eum, Deut 32.10. יְסוֹבְבֻנּוּ circumdabit eum, Pſal. 32.10. ſic & in 3.ſ.f. fut. piel occ. ſimpl. & cum הָ Aff. & in 3.pl.m. occ. cum ו cop. præf. ſed cum הָ Aff. poſt kibburz pro ſchurek, abſque præf. ut ſeq. תְּסוֹבְבֵ circumdabit, Jer. 31.22. תְּסוֹבְבֵךְ circumdabit te, Pſ. 7.8. וַיְסוֹבְבוּ & circumdabunt, Pſal. 59.7, 15. יְסוֹבְבוּ circumdabunt eum, Pſal. 55.11. In hiphil, הֵסַב circumvertit, evertit, avertit, amovit, convertit, divertit, divertere fecit, vel juſſit, circumduxit, circumdedit; Bu. Lex. fecit circuire, reduxit per circuitum; Av. decedere fecit; &c. Cocc. ut in 3.ſ.m. præt. hiph. ſimpl. הֵסַב circuire, verti, revertifecit, 2 Reg. 16.18. 2 Chr. 33.13.. 35.22. cui etiam ו cop. eſt præf. ſic, וְהֵסַב & convertit, Am. 6. 22. & in 2.ſ.m præt. hiph. occ. ſimpl. ſed in 1.ſ. cum יַ conv. præf. ſic, הֲסִבוֹתָ convertiſti, 1 Reg. 18.37. וַהֲסִבוֹתִי & reverti faciam, avertam, Ezech. 7.22. & in 3.pl. præt. hiph. occ. locis ſeq. הֵסַבּוּ circumduxe-

runt,

runt, 1 Sam.5.9,10. In part. ben. hiph. ſ.m. occ. juxta quoſdam, præter morem cum pathach in ult. 1 Reg.6.28. pro tzeri ; ſic, מַסֵּב circundans, circuire faciens : quod pathach in plurali & cum pronomine Aff. mutatur in chirek ; ut in nominibus ſub finem Radicis. Sic R.D. in Michlol. Cev. Sed cum duplice tzeri occ. juxta morem, loco ſeq. מַסֵּב convertens, Jer.21.4. In Infin. hiph.occ cum לְ præf. לְהָסֵב ad vertendum, 2Sam.3.12.1 Chr.12.23. In imper. hiph ſ.m. הָסֵב diverte, 2 Sam.5.22. 1 Chr.14.14. & in ſing. fæm. eſt, הָסֵבִּי averte, Cant. 6.4. In fut.hiph.3.ſ.m.occ.cum וַ conv.præf. ante pathach & dageſch in Samech, וַיָּסֵב & circumduxit, volutavit ſe: vertit, avertit, Ex.13.18. Hoſ.7.11.2 Sam.20.12.1 Reg.8. 14.21.4.2 Reg.20.2..23.34..24.17.1 Chr.10.14.2 Ch.6. 3.36.4. Iſa. 28.2. Sed occ. etiam cum וַ conv. præf. ante ſcheva, & chirek, abſque dageſch in Samech, cum נִי Aff. ſic, וַיְסֹבְּנִי circumduxit me, Ezech.47.2. Item à 3.ſ.m. fut. hiph. in alia forma cum camets ſcil. ante Samech abſque dageſch, יָסֵב , occ. in 1.pl. cum וְ cop.præf. cui etiam formæ, ה parag. eſt add. וְנָסֵב & circumdemus, 2 Chron.14.7. וְנָסֻבָּה & divertemus, 1 Chron.13.3. Sed in 3.pl.m.fut.hiph. occ. cum וַ conv.in altera forma cum pathach ſcil. & dageſch in Samech & Beth ; ſic, וַיָּסֻבּוּ & averterunt, circumduxerunt, Jud.18.23. 1 Sam.5.8. 2 Chr.29.6. In hophal, הוּסַב circumagi, verſari, circundari ; Eu. hophal, eſt vel הוּסַב, vel הָסַב, factus eſt circuire, reductus eſt per circuitum ; Av. unde in part. hoph. ſ.m. in forma cum ſchurek penult. מוּסָב circumductus ; ſed occ. quaſi in forma conſtr. cum pathach, q.d. circumductum domus, i.e. circuitus ſeu cochlea domûs, &c. Merc. vel ambitus domus, &c. Eu. Lex. ſic, loco ſeq. מוּסַב circumductum : cochleata, Ezech.41.7. & in forma pl. f. part. hoph. occ. (à ſing מְסֻבָּה) vel cum kibbutz, vel cum ſchurek poſt Mem ; ut ſeq. מְסֻבּוֹת circumdati, circumincluſi, Exod.28.11..39.6. מוּסָבוֹת idem : verſi, mutati, Exod.39.13. Num.32.38. מוּסַבּוֹת verſatiles, Ezech.41.24. Item in fut. hoph. 3.ſ.m occ. cum dageſch euphonico in Samech poſt ſchurek ; Eu. Lex. loco ſeq. יֻסַּב verſabitur, Iſa 28.28. Atque indè, nomina, 1. No. סָבִיב m. circuitus, ambitus ; quod & pro advertio capitur, circùm, in circuitu, undiquaque ; aut fit præpoſitio, circum, circa ; Pag. Bu. Geminari ſoler, ubi pro adverbio ſumitur ; at ubi pro præpoſitione ſumitur ; ſemel ponitur, ſequente ל. Sed & pro adverbio ſemel ponitur. Repetitur autem, etiam in plurtam maſc. quàm fam. eodem ſenſu ; ut & cum affixis ; Item, in ſingulari, præpoſito Mem ; Merc. & Av. ut Pag. Eu. סָבִיב proprie eſt nomen, circuitus ; locus ambiens, vel, ea quæ circumſtant, τὸ πάριξ ; 1 Chron.11. 8. à Millo, & uſque ad הַסָּבִיב, circuitum ; & Pſ.31.14. מָגוֹר מִסָּבִיב metus, à circuitu, i.e. ex omni parte ; 70. κυκλόθεν. Am.3.11. צַר וְסָבִיב הָאָרֶץ, anguſtia, eſt, ſcil. & quidem in circuitu terræ, &c. Adverbialiter, ſæpe venit per ellepſin præpoſitionis בְּ ; ut Exod.19. 12. וְהִגְבַּלְתָּ & limitabis populum סָבִיב (in) circuitu, i.e. undiquaque ; ſic, Exod.40.33. & 2 Reg.11.8. 2 Chron.4.3.&c. Cocc. Occurrit autem frequens, in textu ; idque, vel ut no. vel, ut adv. vel ut præp. ut dictum, & ordine Conc. ut ſeq. סָבִיב, circuitus, ambitus ; circa ; circumcirca, circumquaque, &c. (Bu. Conc.) Gen.3.17. Exod.16.13.. 19.12.. 25.24,25..27.17.. 28. 33,34.&c. Pſ.3.7..12.9..34.8..78.28..97.3..125.2..128. 3. Cant.3.7. Job.10.8. Iſa.49.18.60.4. &c. ad Zach.2.9.. 12.2,6,9..14.14. in 180. circ. l. cui etiam הַ dem. & וְ cop. ſunt præf. הַסָּבִיב circuitum, 1 Chron.11.8. וְסָבִיב Num.1.50. 2 Sam.24.6. Sed ſæpiùs cum מִ præf. ſic, מִסָּבִיב à circuitu, circumquaque, &c. Num.16.24,27.. Deut.12.10..25.19.&c. Pſal.31.14. Iſa.42.25.&c. ad Joel 4.11,12. in 50. circ. l. Sed occ. etiam cum וּ cop. præf. In forma ſcil. ſ.m. conſtr. cum Scheva penult. ſic, וְסִבִּיב & in circuitu, Am.3.11. & in forma pl. m. סְבִיבִים, & in conſtr. סְבִיבֵי circuitus, ambitus ; plur. ſcil. Item, loci circumjacentes ; vel, qui ſunt in circuitu, circumſtantes, qui circumſtant aliquem vel aliquid, &c. Eu. Lex. prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum יְ præf. וּבִסְבִיבֵי & in circuitibus, Jer.10.32. ſed occ. etiam in hac forma pl.m. conſtr. cum הַ , יְ , in pauſa ſcil pro יֶ , יָ , (cui & וּ cop. eſt præf.) & הָ Aff. ut ſeq. סְבִיבֶיךָ circuitus tui, Jer.46.14. סְבִיבָיִךְ circuitibus tuis, Jer.49.5. סְבִיבָיו circuitus ejus, Pſal.76.12..89.8..96.2. Jer.48.17, 39. Lam.1.17. וְסִבִיבָיו & circuitus ejus, Pſ.50.3. סְבִיבֶיהָ circuitus ejus, Jer.21.14. Item in forma pl.f. ſignificat etiam circuitus, ambitus ; plur. ſcil. & adverbialiter, circum, circa, undique, circumquaque, &c. Av. prout occ. in pl. f. ſimpl. locis ſeq. סְבִיבוֹת vel ſine Vau, circuitus, Exod.7.24. Num.11.31,32,24. Deut.21.2. Jud.7. 18. 2 Reg.6.17. 1 Chron.4.33. 2 Chron.14.14..17.10. Neh.12.28,29. Job.41.6. Pſal.79.3. Ezech.6.5,13..31.5. 32.23,24. cui etiam formæ pl.f. וֹ, & וֵ ſunt præf. ſic, וסביבות & circuitus, circa, 1 Chron. 9.27. Ezech. 34. 26. וּמִסְּבִיבוֹת & ex circuitibus, Jer. 17. 26. Sed occurrit etiam hæc forma pl.f. cum affixis variis ; ut cum ַ & in pauſa ָ , יָנוּ , (cui & לָ eſt præf.) יָיִךְ , in pauſa ſcil. pro יָךְ , & יָם , Aff. ut ſeq. סְבִיבוֹתַי vel תַי circuitus mei, circa me, Deut.17.14. Job.29.5. Pſal.27.6. סְבִיבוֹתֵינוּ circuitus noſtri, circa nos, Num. 22.4. Neh.5.17..6.16. Dan.9.16. לְסְבִיבוֹתֵינוּ ad circuitus noſtros, Pſal.44.14..79.4. סְבִיבוֹתַיִךְ circuitus tui, Job.22.10. Pſal.89.9. סְבִיבוֹתָיִךְ circuitus tui, Ezech. 5.12,14,15. סְבִיבוֹתֵיכֶם circuitus veſtri, Lev.25.44. Deut.6.14..13.7. Ezech.5.7..11.12..36.36. Item occ. & in pl f. cum יֵ , & pro eo, יָ , הָ , (cui & וּ cop. eſt præf.) ם , (cui & מִ eſt præf.) & יהֶם Aff. prout ſequuntur, סְבִיבוֹתָו vel סְבִיבוֹתָז & סְבִיבוֹתֵיו in circuitibus ejus, circa eum, 1 Sam.26.5,7. 2 Sam.22.12. Pſal. 18.12. Eccl.1.6. Jer.50.32. Ezech.12.14.. 32.22,25.26. סְבִיבוֹתֶיהָ circuitus ejus, circa eum, Gen.41.48. Jof. 21.42. 1 Chron.6.40. Ezech.5.2,7..16.57. Zach.7.7. וסביבותיה & circuitus ejus, Ezech.5.5. סְבִיבוֹתָם circuitus ipſorum, 2 Reg.17.15. Ezec.28.24. מִסְּבִיבוֹתָם idem, Ezech. 28.26. סְבִיבוֹתֵיהֶם idem, Gen.35.5. Num.16.34..35.1. Jud.2.12. Ezr.1.6. Item hinc etiam 2. no. סִבָּה fæm. cauſa ; Pag. Bu. Av. quaſi revolutionem, ſeu circumvolutionem dicas ; nam ad unum ſignificatum, omnia revocantur ; etſi variè accommodentur ; Merc. Reductio, circumvolutio ; pro cauſa ſc. & occaſione qua res circumvolvitur. Av. prout occ. 1 Reg.12.17. quia fuit סִבָּה cauſa, à Domino ; Pag. quia fuit circumvolutio, i.e. cauſa à Jehovah ; Av. Sed non auſcultavit Rex populo ; quia הָיְתָה סִבָּה מֵעִם יְהוָה averſio, vel incitatio, (παρέκβασις) à Jehovah ; ut faceret extare verbum ſuum ; vulgò, Rabbinis, סִבָּה eſt,

πτωσιν, ἀφορμή; causa, occasio; Cocc. Sic etiam, 3. Hinc & no. cum Nun hæmant. præpositio, viz. נְסַבָּה f. idem; causa, &c. Pag. Bu. nam ponitur pro סִבָּה, 1 Chron. 10. 15. Cocc. quia fuit נְסַבָּה causa à Deo; & Nun non est Radicale; vel est, inquit R. D. Part. sing. fæm. ex niphal, i.e. causatum; quod videtur rectum; Pag. quia fuit circumversum, i. e. causatum à Deo, ut confirmaret, &c. Av. participium habet significationem nominis verbalis; incitatio; 70. μεταστροφή; Cocc. Item, hinc etiam 4. no. cum Mem hæmant. præpositio, viz. מִסָּב, m. circuitus, Pag. Bu. 1 Reg. 6. 29. Item accubitus, circularis propriè; Cant. 1. 12. In orbem enim antiquitus ad mensam sedebant; Bu. Lex. מִסָּב est circuitus; item, circum, circa, circumquaque; Av. prout occ. in 1. loco cit. 1 Reg. 6. 29. & omnes parietes, מִסָּב קְלָעָיו, (per) circuitum texit fundâ; i.e. picturis instar fundarum; Pag. Si scil. nomen esse velis; sed potest etiam esse part. hiph. sing. m. Cev. ubi vide; & omnes parietes domus, circumquaque, vel per circuitum, rotavit; Av. ambiens, h.e. circumquaque, celavit, פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת sculpturis cælaturarum; vide קְלָע; Cocc. מִסָּב est circuitus, accubitus in circuitum; Bu. Conc. prout occ. etiam cum בְּ præf. & י Aff. post dagesch in Beth, ob alterum Beth abjectum; (sicut & plur. cum dagesch) sic, Cant. 1. 12. dum esset Rex. בְּמִסָּבוֹ in accubitu suo, Bu. Conc. in circuitu, vel discubitu suo; i. e. in convivio, sic dicto, quod discumbentes sedebant in circuitu, ut qui edunt ad mensam rotundam; Pag. donec Rex in accubitu fuerit, i.e. in convivio; 70. ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ, vel est part. hiphil, ut sit sensus, donec Rex fuerit inter circumdantes ministros; Av. In forma pl.m. מְסִבִּים, & in constr. מְסִבֵּי, circuitus, ambitus; Pag. Bu. vel ut part. hiph. plur. m. circumstantes, qui circumstant; &c. Bu. Lex. Av. Cocc. prout occ. in forma pl.m. constr. cum י cop. præf. 2 Reg. 23. 5. In oppidis Jehudah, וּמִסְבֵּי & circuitibus Jerusalem, Bu. Conc. i. e. & circa Jerusalem; Cocc. Item, occ. etiam hæc forma pl.m. constr. cum י_, ob pausam, pro י_ Aff. sic, caput מְסִבֵּי circuituum meorum; Pag. Psal. 140. 10. vel ut ex part. hiph. plur. circumagentium me; i. e. qui me ad apostasiam impellunt; Cocc. Denique, occ. etiam in forma pl.f. מְסִבּוֹת circuitus; plur. Bu. Conc. Job. 37. 12. (in) circuitibus, Pag. Bu. i.e. per circuitus, per vicissitudines; Bu. Lex. se scil. volvit; Pag. וְהוּא מְסִבּוֹתַי מִתְהַפֵּךְ & ille in circulis, seu orbibus, versatur cum suis consiliis; h.e. ex omni parte, omnibus est præsens, & omnia administrat; Cocc. Denique ipse (deus, per) vicissitudines, versat secum sapientia consilia sua, de opere ipsorum; &c. Hebr. versat se in sapientibus consiliis suis; humanitùs dictum; Jun. Item, quidam locant hîc, no. מוֹסָב m. ambitus; de quo vide in part. Hophal, Bu. Lex. loci quidam, ulteriùs in hac Rad. notandi; Psal. 49. 6. עֲוֹן עֲקֵבַי יְסָבֵנִי iniquitas calcaneorum meorum circumdabit me; Pag. Seu, pravitas calcan. &c. h.e. quum undiquaque lubricum erit, & nullibi potero recto talo consistere; Cocc. Cur timerem, temporibus (Hebr. diebus) mali; (ut) iniquitas vestigiorum (Hebr. calcaneorum) meorum circundet me; i.e. ut ex infirmitate vitæ meæ in qua incedo, circumveniar calamitatibus, & malè sit mihi; alligoria; Jun. Ita sæpe, circumdare, seu circuire redditur in kal; ut 1 Reg. 7. 15. filum 12. cubitorum יָסוֹב circumdabat columnam. Atque indè, de accubitu, quo cingitur mensa, sumitur; ut 1 Sam. 16. 11. לֹא נָסוֹב עַד בֹּואוֹ פֹּה non decumbemus, donec venerit huc; &c. Item, metaphoricè, de impetu animi, in rem, quasi per declinationem de via; ut, Eccl. 7. 25. סַבּוֹתִי אֲנִי וְלִבִּי impetum cepi, ego & cor meum; (q. d. in eam partem deflexi) ad cognoscendum, &c. Cocc. circuivi ego, & cor meum (fuit scil.) ad &c. Av. converti me ego, idque ex animo meo, ad sciendum &c. ubi docet Schelomo, se ab opinione sapientiæ suæ traductum esse, ad expendendum pariter aliorum sive sapientiam, sive stultitiam, quasi animo potuisset, modum comprehendere, & utriusque rationes secum subducere; &c. Jun. & 1 Sam. 22. 22. אָנֹכִי סַבּוֹתִי בְכֹל נֶפֶשׁ בֵּית ego causavi in omnem animam domus patris tui; i.e. causam & occasionem præbui, quòd interficeretur omnis anima, i.e. homo, familiæ patris tui; Pag. ego me verti, vel, impetum feci, in omnem animam, &c. 70. ἐγὼ αἴτιος ἐν ψυχῇ; hoc est, occasionem sæviendi in eos dedi; Cocc. ego in causa fui, (cur sæviretur) in omnes animas familiæ, &c. Jun. Psal. 26. 6. אֲסֹובְבָה circumeo altare tuum, Jehovah; i. e. versor circa altare tuum, nunquam ab eo discedo, ut id totum habeam in conspectu. Altare nostrum Christus est; Cocc.

Rad. 5. סָבָא est inebriari; Pag. potare; Merc. ingurgitavit se, mero se obruit; Bu. Lex. potavit, bibit ingurgitando, inebriatus est, hausit vinum vel siceram ore suo; Cogn. cum שָׁאַב hausit; sed differt à שָׁתָה quod significat bibere ad restinguendam sitim; hoc vero, potare helluando; hinc σαβάζω; debacchor; Av. Rad. hæc in Bu. Conc. duo signif. i. est inebriare se; prout occ. in part. ben. kal, (potans, vel, loco nominis, potator, &c. Bu. Lex.) sing. m. simpl. & cum וְ cop. præf. sic, סוֹבֵא ebriosus, Prov. 23. 21. וְסוֹבֵא & ebriosus, Num. 21. 20. & in forma pl.m. סוֹבְאִים, potatores, ebriosi, &c. Bu. Lex. prout occ. in forma pl.m. constr. cum בְּ præf. sic, בְּסוֹבְאֵי inter ebriosos, Prov. 23. 20. & in part. pahul, (à sing. m. סָבוּא, mero seu vino obrutus, &c. Bu. Lex.) occ. in forma pl.m. sic, סְבוּאִים inebriati, Nah. 1. 10. In Infin. kal, סְבוֹא inebriari, ingurgitari, &c. Sed cum ם_, Aff. cholem transp. & mutatur in camerz catuph, idque post וְ præf. sic, וְסָבְאָם & juxta inebriari ipsos, Nah. 1. 10. In fut. kal, 3. s. יִסְבָּא, תִּסְבָּא vel יִסְבָּא, תִּסְבָּא, inebriabitur, &c. unde in 1. pl. fut. kal, נִסְבָּא; prout occ. cum וְ cop. præf. & ה_, parag. add. sic, וְנִסְבְּאָה & inebriabimur, Isa. 56. 12. Atque indè nomen סוֹבָא m. merum; vinum, Pag. Bu. potus vini vel siceræ; Av. cholem mut. in cam. chat. cum ךָ_ & ם_ Aff. sic, סָבְאֲךָ merum tuum, Isa. 1. 22. סָבְאָם merum ipsorum, Hos. 4. 18. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est nomen populi; viz. in nomine pl.m. סָבְאִים Sabæi; Bu. Conc. In textu scribitur cum Vau abundante sic, Ezech. 23. 4. סְוָאִים ambiguum, an Sabæi, populus scil. an Sobeim, potatores seu potores. Sed est affectata ambiguitas; Cocc. prout occ. Ezech. 23. 42. adducti sunt, sive adducuntur סְוָאִים, i.e. Sabæi Æthiopici è deserto. Sed R. D. (fortasse ob Vau abundans, Cev.) exp. q.d. שְׁתּוּיִים, שְׁכוּרִים, bibaces & ebrii: (vel, potι & temulenti: posterius autem legere possis וְשְׁכוּרִים; Merc. Cev.) in comment. autem

tem ſcribit id eſſe nomen gentis, à סָבָא filio Cuſh, Gen.10.7. à quo Æthiopia Cuſh appellata eſt: unde juxta eum Sabæi erant, Æthiopici ſcil. Pag. Nam שְׁבָא per Schin, putatur eſſe in Arabia fælice. Alii tamen contra ſentiunt; quia Regina Saba non ex Arabia viciniore, ſed Æthiopia remotiore venerit: etſi propter literarum vicinitatem שְׁבָא etiam in Arabia, quibuſdam locis eſſe videatur, unde thus afferretur. Alii ex Arabia tantùm veniſſe putant Reginam Sabanam & Job. 1. שְׁבָא Sabæi vicini Idumæis irrupiſſe in greges Jobi dicuntur: utrumque nomen conjungitur Pſal.71. Item occ. etiam hoc no. pl. m. cum ſcheva ſub prima poſt ו cop. præf. ſic, Iſa.45.14. וְסַבְאִים & Sebaim, i.e. Sabæi, i.e. viri menſuræ, ſcil. magnæ, &c, Pag.

Rad. 6. סָבַךְ eſt implecti, implicari, perplecti, i.e. involvi, colligari: quo pacto rami dicuntur implexi, implicati, perplexi, complicati; & ſic etiam dicuntur ſpinæ; Pag.Bu. implexus, perplexus fuit, condenſatus eſt in perplexitatem: propriè dicitur de perplexitate arborum & earum radicum: idem quod שָׂבַךְ; eſt enim שׂ pro ס; Av. Unde in part. pahul kal, à ſ.m. סָבוּךְ perplexus, implexus, &c. occ. in forma pl.m. loco ſeq. סְבֻכִים perplexi, Nah.1.10. In Pual, סֻבַּךְ implicari; Bu. implicitus eſt perplexitate; Av. unde in fut. Pual à 3.ſ.m. יְסֻבַּךְ implicabitur, in 3.pl.m.occ.cum cametz ob pauſam pro Scheva penult. יְסֻבָּכוּ implicantur, Job. 8.17. Atque, indè nomina, 1. סֹבֶךְ, vel סָבָךְ m. perplexitas, perplexum; Bu. Lex. Av. condenſum, conſtrictio; Av. prout occ. cum בְּ præf. loco ſeq. בַּסְּבָךְ in perplexitate, Gen.22.13. & in forma pl.m. סְבָכִים fh. perplexitates, perplexa; unde in forma pl.m. conſtr. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. סִבְכֵי perplexa, Iſa.10.34. בְּסִבְכֵי in perplexis, Iſa.9.17. Item, 2. hinc etiam no, סְבוֹךְ m. idem; Bu. perplexitas, denſatio, implicatio; Av. prout occ.cum בְּ præf.& cametz chateph, pro cholem in ult. ante maccaph; ſic, בְּסִבְכָךְ in perplexitate, Pſal.74.5. Sic & 3. hinc & no. סוֹבֶךְ idem; perplexum, perplexitas; Av. quod no.cum Aff. mutat cholem in cametz chateph, pro quo cognationis gratiâ ponitur kibbutz; Av.prout occ.cum מְ præf.& ו Aff.ſic, מְסֻבְּכוֹ de perplexitate ſua, Jer.4.7. Item, 4. hinc etiam deducunt no. cum Sin pro Samech, idem etiam ſignificans; viz. שׂוֹבֶךְ perplexitas, 2 Sam.18.9. Atque indè eſt etiam in fæm.no. שְׂבָכָה perplexum, perplexitas, opus implextum; Bu. rete; Cocc. Job.18.8. עַל שְׂבָכָה ſuper reti vel cancellis ambulat, &c. Cocc. Unde etiam quidam ducunt no.in forma pl.m. שְׂבָכִים perplexa, &c. de quo & aliis quibuſdam ſimilibus vide infrà in שָׂבַךְ; Pag. Item, סַבְּכָא & שַׂבְּכָא Chald. inſtrumentum muſicum, Sambuca, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 7. סָבַל eſt, juxta R.D. orerare, portare, bajulare, ferre, ſuſtinere; Pag. Bu. Significat, geſtare ſeu bajulare onus impoſitum: in quo differt à נָשָׂא, quod propriè eſt, tollere in humeros ad geſtandum; ut in ea Rad. dictum; Cev. Portavit ſeu geſtavit onus grave impoſitum. Cogn. cum בָּלַס comportavit; Av. Occurrit autem in præt. kal, 3.ſ.m. cum ם Aff. & in 1.pl. cum cametz, ob pauſam pro pathach penult. ſic, סָבָלְנוּ bajulavit eos, Iſa 53.4. סָבָלְנוּ bajulavimus, Lam.5. 7. & in infin. kal,occ. cum לְ præf.ſic, לִסְבוֹל ad bajulandum, Gen.49.15. In fut. kal, occ. in 1.ſing. & 3.ſ.m. ut & in 3.pl.m. cum הוּ Aff. poſt kibbutz pro Schurek; ut ſeq. אֶסְבּוֹל bajulabo, Iſa.46.4. יִסְבּוֹל bajulabit, Iſa.53.11. יִסְבְּלוּהוּ bajulabunt eum, Iſa.46.7. In Pual, סֻבַּל one. ratus fuit, &c. unde in part. Pual à ſ.m. מְסֻבָּל, occ. in forma pl.m. loco ſeq. מְסֻבָּלִים onuſti carne, præpingues, Pſal.144.14. In Hithpael, הִסְתַּבֵּל onuſtum reddidit ſe; Bu. oneravit ſeipſum; fuit ſibi ipſi oneri; Av. prout occ. in fut. hithp.3.ſ.m. cum ו cop.vel conv. præf. וְיִסְתַּבֵּל onerabit ſe, onerat ſe, Eccl.12.8. Atque indè nomina, 1.no. סַבָּל m. bajulus; item onus quod portatur magnâ difficultate; Av. prout occ. in ſ. ſimpl. & cum הַ dem.præf. ut & in pl.m.cum הַ dem.præf. ut ſeq. סַבָּל onus: bajulus, 1Reg.5.15. 2Chron.2.1,17. הַסַּבָּל bajulus, Neh.4 10. הַסַּבָּלִים bajuli, 2 Chron.34.13. Item, 2.hinc etiam no. סֵבֶל m onus; Pag. Bu. quod ſcil. portatur. Hinc Sabulum, i.e. arena ponderoſa; Av. prout occ. ſimpl. & cum בַּ & מִ præf. סֵבֶל onus, 1Reg. 11.28. בְּסֵבֶל onus, Neh.4.17. מִסֵּבֶל ab onere, Pſal.81. 7. Sic & 3. hinc etiam No. סְבוּל m.idem, onus portandum, ſeu impoſitum; Av.Cocc. ſed cum Aff. cholem mutatur in cametz chateph; Av. prout occ. cum ו Aff. cui etiam ו cop. eſt præf. סִבְלוֹ onus ejus, Iſa.9.3.. 10. 27. וְסִבְלוֹ & onus ipſius, Iſa.14.25. unde etiam 4. eſt No. סִבְלָה f. idem; onus ad portandum; &c. unde in forma pl.f. occ.ſimpl.& cum לְ præf. & יכֶם Aff. ut & cum בְּ & מִ præf. & ם Aff.prout ſeq סִבְלוֹת onera,Exod.6.6,7. לְסִבְלוֹתֵיכֶם ad onera veſtra, Exod. 5.4. בְּסִבְלוֹתָם onera ipſorum, Exod.1.11..2.11. מִסִּבְלוֹתָם ab operibus ſuis, Exod.5.5. סִבּוֹלֶת Sibboleth. &c. de hoc vide in Rad. שָׁבַל; Bu.Conc.&c. Item סְבַר Chald. cogitavit,&c.vide in Conc.Chald.

Rad.8. סָגַד eſt, adorare, aut incurvare ſe; Pag. procubuit, adorandi, vel honorandi cauſa. Conſtruitur cum Dat.Bu.Lex. flexus eſt, flexit, ſeu incurvavit ſe pronum capite; inclinavit, &c.Av. Errant qui ab הִשְׁתַּחֲוָה diſtinguunt; nam pro eo Targum habet סְגַד: utrumque tamen Iſa.44. conjungitur; & utrumque totius corporis proſtrationem & inflexionem ſonat. Reddere poteris, inflexit ſe, ſeu procidit: ſunt qui putent tantùm eſſe, geniculari; quod non ſequor; Merc. סָגַד eſt, venerari, honorare, adorare; & de honore, qui Deo tribuitur, ab Iſaia uſurpatur: non autem ſemper conſiſtit in geſtu. Nam Iſa.44.17. apparet voce יִסְגָּד— veneretionem, quæ fit animi judicio, diſtinctè intelligi. Et ſic etiam c 46. 6. Confer Dan.2.46. Cocc. Occurrit autem in fut. kal, 1.ſ. loco ſeq. אֶסְגּוֹר procumbam, Iſa.44.19. & in 3 ſ.m. fut.kal, יִסְגּוֹר, ſed ante maccaph cholem mutatur in cam.chat.Cev. prout occ.ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic, וַיִּסְגָּד— procumbet, Iſa.44.17. & וַיִּסְגָּד— & procubuit, Iſa. 44.15. & in 3.pl.m. fut.kal eſt, יִסְגְּדוּ procumbent, Iſa. 46.6.

Rad. 9. סָגַל; indè eſt No.Radicale סְגֻלָּה f. peculium, peculiare; i.e. proprium, ſpeciale, præcipuum, ſingulare, juxta R.D. ſeu eximium: ut argentum, aurum lapides pretioſi, in theſauro; Pag. Merc. Id Græcis eſt κειμήλιον. Sed Paulus 2 ad Titum reddit, περιούσιον. Quod rarum eſt, & ideo in deliciis habetur, & tanquam ſingulare aſſervatur, hoc nomine intelligitur. Hinc metaph. quicquid unicè charum eſt, ſic dicitur. Atque hinc Hebræi Grammatici סָגוֹל appellarunt motionem (i. e. vocalem) tribus punctis conſtantem, quæ bullam aurem triangulari figurâ, qualis è collo Regum pendere ſolet,

ſet, referant: ubi ſcil. ſunt tres gemmæ ſeu uniones triangulariter diſpoſiti. Sicuti vocant etiam Hebræi Logici quartam ex quinque vocibus, סְגֻלָּה: noſtri proprium; Merc. Peculium, ſingulare, proprium, propriceras, res peculiaris, & ſingulariter chara. Hinc Lat. ſigillum, & interpoſito N, ſingulus, ſingularis, ſingulatim, &c. Av. סְגֻלָּה ſignificat, bona, quæ ſervantur: unde ſcil. Reges homineſve divites cenſentur, quibus magnificentiam ſuam oſtendunt; & quæ non prodigere ſolent; Coc. Sed quæ reponunt in theſauris ſeu gazis ſuis; Cev. prout occ. in forma abſol. locis ſeq. סְגֻלָּה peculium, Ex. 19. 5 Deut. 7.6..14.2..26.18. 1 Chron. 29.3. Mal. 3.17. & in forma ſ.f. conſtr. occ. cum י cop. præf. וסגלת & peculium, Eccl. 2.8. & cum ל præf. & ו Aff. eſt, לְסִגְלָתוֹ in peculium ſuum, Pſal. 135.4.

Rad. 10. סָגָן, inquit R. D. eſt, Princeps magnus; & in Miſnah, ſacerdos, qui ſecundàs tenet à Pontifice, dicitur סָגָן; vel ſecundus à ſummo ſacerdote; סְגַן הַכֹּהֲנִים; q. d. dux ſacerdotum; Pag. Merc. Plurale tantùm legitur in Scriptura. Et in Dan. 3. inter varios Magiſtratus commemorantur סַגְנַיָּא, qui ſecundi à Rege ſuiſſe videntur; & cum פַּחוֹת nomine præfectorum plerumque jungitur. Beroſus, l. 2. tradit Noam dictum fuiſſe Ogygizam Sagan; i. e. illuſtrem ſacrorum Pontificem. Quidam à שָׂגָה derivant; quod eſt, multum & magnum eſſe; Merc. Antiſtes, princeps; Bu. Coc. In forma pl. m. Seganim, magnates, primates ſeu præſides ſaginarii, Cogn. cum סָגָה crevit, ampliatus eſt; Av. Principes ſeu primates Babyloniæ ità dicebantur; Bu. Lex. & Conc. prout occ. in hac forma pl. m. ſimpl. & cum וְ, וְה, הָ, & וְל præf. ut ſeq. סְגָנִים principes, Iſa. 41.25. וּסְגָנִים & principes, Jer. 51.23. Ezech. 23.6, 12, 23. הַסְּגָנִים principes, Neh. 4.14, 19..5.7..7.5..12.40..13.11. וְהַסְּגָנִים & principes, Ezr. 9.2. Neh. 40.16..5.16. וְלַסְּגָנִים & principibus, Neh. 2.16. & in forma pl. m. conſtr. occ. cum הַ Aff. cui etiam י cop. eſt præf. סְגָנֶיהָ principes ejus, Jer. 51.28. וְסִגְנֶיהָ & principes ejus, Jer. 51.57.

Rad. 11. סָגַר eſt, claudere; dare, tradere; Pag. concludere, includere, intercludere: unde pro tradere alicui in manum ſumitur; Merc. occluſit, præcluſit, dedidit, &c. ut Pag. & Merc. Bu. Lex. & Av. Idem quod סָכַר; & eſt cogn. cum שָׂכַר conduxit mercede; q. d. concluſit aliquem circumſcripto pretio. In kal, claufit, ſed cum עַל eſt neutrum, clauſus eſt; Av. in Bu. Conc. hæc Rad. quatuor ſignif. i. eſt, claudere; tradere, dedere; prout occ. in præt. kal, 3. ſ.m. ſimpl. & cum וְ conv. præf. סָגַר clauſit, Gen. 19.6. Exod. 14.3.1 Sam. 1.5,6. 1 Reg. 11.27. Job. 3.9. וְסָגַר & claudet, Iſa. 22.22. Ezech. 46.12. & in 2.ſ.m. præt. kal, סָגַרְתָּ clauſiſti, &c. unde in 2.ſ.f. cum וְ conv. præf. eſt, וְסָגַרְתְּ & occludes, 2 Reg. 4.4. & in 3. pl. m. præt. kal, occ. cum Scheva, ſed in pauſa cum camerz penult. ſic, סָגְרוּ clauſerunt, occluſerunt, 2 Chron. 29.7. Pſal. 17.10. סָגְרוּ occluſerunt, Gen. 19.10. Joſ. 2.7. & in part. ben. kal, occ. in ſ.m. & in forma ſ.f. cum duplice ſægol ante Thau; ſic, סוֹגֶרֶת claudens, Iſa. 22.22. סוֹגֶרֶת claudens, Joſ. 6.1. Item, in part. pahul kal, ſ.m. occ. locis ſeq. סָגוּר clauſus, a, um, Job. 41.6. Ezech. 44.1, 2..46.1. & in Infin. kal; cum ל præf. eſt, לִסְגוֹר ad claudendum, Joſ. 2.5. Item in Imper. kal, ſ.m. occ. cum י cop. præf. וְסִגּוֹר occlude, prælude, Pſal. 35.3. Iſa. 26.20. In fut. kal, 3. ſ.m. occ. ſimpl. & cum וְ cop. & וַ conv. præf. יִסְגֹּר occludit, Job. 12.14. יְסֻגַּר qui claudat, Mal. 1.10. וַיִּסָּגֵר & clauſit, Gen. 2.21..7.16. Jud. 3.22, 23.. 2 Reg. 4.33. 2 Chr. 28.24. & in 3. ſ.f. occ. & cum וַ conv. præf. וַתִּסָּגֵר & occluſit, 2 Reg. 4.5, 21. Item in 1. pl. fut. kal, נִסְגֹּר occludemus: ſed occ. cum וְ cop. præf. & ה parag. add. וְנִסְגְּרָה & occludamus, Neh. 6.10. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum וַ conv. præf. וַיִּסְגְּרוּ & occluſerunt, Jud. 9.51. In Niphal eſt, includi, occludi, includere ſe; Bu. concluſus eſt; Av. prout occ. in 3. ſ.m. præt. niph. loco ſeq. נִסְגַּר incluſus eſt, 1 Sam. 23.7. & in Imper. niph. eſt. הִסָּגֵר include te, Ezec. 3.24. In fut. niph. occ. in 3. ſ.m. & f. cui ult. וַ conv. eſt præf. ut & in 3. pl. m. ſimpl. cum tzeri ob pauſam in penult. & cum וַ conv. יִסָּגֵר claudetur, Ezec. 46.2. תִּסָּגֵר includetur, Num. 12.14. וַתִּסָּגֵר & ſecluſa fuit, Num. 12.15. יִסָּגְרוּ occludentur, Iſ 45..1.60 11. וַיִּסָּגְרוּ & occluſi fuerunt, Neh. 13.19. In Piel, eſt, tradere, concludere, ſeu dedere concludendo; Bu. Av. prout occ. in præt. Piel 3. ſ.m. ſimpl. & cum נִי Aff. סִגַּר tradidit, 1 Sam. 26.8. 2 Sam. 18.28. סִגְּרַנִי dedidit me, 1 Sam. 24.18. & in fut. piel, 3. ſ.m. יְסַגֵּר tradet, concludet; ut occ. cum ךָ Aff. loco ſeq. יְסַגֶּרְךָ dedet te, 1 Sam. 17.46. In Pual eſt, claudi, occludi, includi, concludi; Bu. Av. prout occ. in præt. Pual 3. ſ. & pl. m. cui ult etiam וַ conv. eſt præf. סֻגַּר clauſa fuit, Iſa. 24.10. סֻגְּרוּ occluſæ ſunt, Jer. 13.19. וְסֻגְּרוּ & claudentur, Eccl. 12.4. Iſa. 24.22. In part. Pual à ſ.m. מְסֻגָּר occluſus, &c. occ. in ſ.f. cum י cop. præf. in forma cum duplice ſægol ante Thau; ſic, וּמְסֻגֶּרֶת clauſa, Joſ. 6.1. Sic & in Hiphil eſt, claudere, dedere; concludere, ſeu. tradere concluſum: prout occ. in præt. hiph. 3. ſ.m. ſimpl. & cum וַ conv. præf. cui etiam וּ & ם, ſunt Aff. ut ſeq. וְהִסְגִּיר incluſit, Lev. 14.46. Pſal. 78.50. Lam. 2.7. הִסְגִּיר & includet, Lev. 13.4, 31, 33, 50..14.38. וְהִסְגִּירוּ & includet eum, Lev. 13.5, 21, 26, 54. וְהִסְגִּירָם incluſit eos, Deut. 32.30. & in 2. ſ.m. occ. cum וַ cop. præf. & נִי Aff. ut & in 1. ſ. cum וַ conv. præf. ſic, וְהִסְגַּרְתַּנִי & iuclauſiſti me, Pſal. 31.9. וְהִסְגַּרְתִּי & tradam, occludam, Am. 6.8. Infin. hiph. occ. cum לְ præf. & cum וּ & ם, Aff. abſque præf. ſic, לְהַסְגִּיר ad tradendum, Am. 1.6. הַסְגִּירוֹ tradere eum, 1 Sam. 23.20. הַסְגִּירָם tradere eos, Am. 1.9. In fut. hiph. occ. 2. ſ.m. vel cum jod hiph. vel cum tzere abſque jod in ult. ut in 3. ſ.m. cum וַ cop. præf. in priori, ſed cum וַ conv. præf. in altera forma cum tzere in ult. ut ſeq. תַּסְגִּיר trades, Deut. 23.15. תַּסְגֵּר tradas, Obad. 1.14. וַיַּסְגִּיר & concludat, Job. 11.10. וַיַּסְגֵּר & dedidit, Pſal. 78.48, 62. ſed occ. etiam 3. ſ.m. fut. hiph. cum נִי Aff. plenè cum jod hiph. ſed cum נִי Aff. defectivè cum chirek tantùm abſque jod medio ſic, יַסְגִּירֵנִי dedet me, Job. 16.11. יַסְגִּרֵנוּ includet eum, Lev. 13.11. & in 3. pl. m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum הַ interrog. præf. cui ult. etiam נִי eſt Aff. poſt kibbutz pro ſchurek ut ſeq. יַסְגִּירוּ tradent Joſ. 20.5. 1 Sam. 23.13. הַיַּסְגִּירוּ an dedent, 1 Sam. 23.12. הַיַּסְגִּירֵנִי an dedent me, 1 Sam. 23.11. Atque indè nomina, i. juxta quoſdam, No. סָגוּר m. incluſum; unde זָהָב סָגוּר pro auro incluſo ſumitur, 1 Reg. 6.20, 21. Quidam exp. auro optimo, quod propter bonitatem incluſum erat, & aſſervatum. Talmudici ſcribunt ſic dictum, quòd quum venum exponeretur, reliquæ officinæ eſſent נִסְגָּרוֹת clauſæ, propter hujus ſcil. bonitatem & præſtantiam. Joma fol. 45. Chaldæus זָהָבָא שַׁבָּא auro optimo. Kimchi auro מְשׁוּהָר וּמְזוּקָּק mundo & purgatiſſimo, p ro puto. Vide זָהָב; Bu. Lex. aurum סָגוּר eſt purificatum & fuſum; Pag. Ità dictum, juxta quoſdam,

dam, quòd igni tradatur & concludatur, ut purgetur. Pro hoc eſt 2 Chron.3.4. auro סָהוֹר mundo; Merc.Hoc autem nomen in Bu. Conc. ponitur pro ſignif. 2. hujus Rad. ibi vide. Item, 2. hinc etiam No. סֹגֵר m. clauſtrum, Bu.Lex. compes, Pag. vel, juxta alios, cuſtodia clauſura, clauſtrum, &c. Merc. Av. ſeu carcer habens clauſtra; Av.prout occ.cum בַּ pro בָּהַ præf. loco ſeq. בְּסוּגֹר in clauſtro,Ezech.19.9. Sic & 3.hinc etiam No. סָגוֹר clauſura; Pag.Bu.Av.variis rebus tribuitur,ut cordi, armis, auro & gemmæ,&c.Av.Prout cordi tribuitur Hoſ.13.8. ſcil.in 1.ſignif. pro clauſura, &c. וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם & ſcindam clauſuram cordis (i. e. pinguedinem claudentem cor)eorum, nè ſcil. intelligant: ut Iſa.6. 10. impingua cor populi hujus, &c. R.D. exp. & ſcindam cor illorum quod eſt clauſum, & non intelligit.Et eſt metaph. nam mos leonis eſt ut raptæ prædæ ſcindat corpus uſque ad cor: Targum, & conteram impietatem cordis eorum; Pag. lacerabam clauſtrum cordis eorum; quaſi dicat, uſque ad vitalia; ut qui pectus & thoracem perfringit: in extremum uſque periculum eos adduxi; Cocc. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. מְסָגֵר clauſtrum,vel carcer. Item clauſtrarius, faber ferrarius; Bu.Lex. quaſi clauſorem dicas; Merc. clauſtrum,quod concludi poteſt; Av. prout occ. ſimpl. & cum מִ præf. מֵסָגֵר carcer, Iſa.24.22. מִמְּסִגֵּר ex carcere,Pſ.142.8.Iſa.42.7. Item, 5.hinc etiam No.מְסִגֶּרֶת f. tænia; quaſi circumcluſionem dicas. περιοχεία, ſeu circumferentia; Merc.limbus qui per ambitum circumcludit: clauſura, cinctura; Av. Notat eam partem menſæ, cui tabula imponitur, & cui adjunguntur pedes: 70. στεφάνη. Quidam Cymatium, alii tæniam, alii cingulum, alii coronam reddunt. Palmæ latitudine erat in menſa Sanctuarii, Exod.25.25,27. Item 1 Reg. 7.28,29,31,32.&c. In deſcriptione Luterum, quos Solomoh fecerat in templo, & in ſumma parte ponuntur מְסִגְּרוֹת clauſuræ; h. e. ſingulorum luterum cervices quadratæ, habentes orificium rotundum, v.31. altitudo earum dimidium cubiti, v.35. ſed,adjecto, quod intra coronam,erat cubiti, v.31. Orificium patens ſeſquicubitum, v. 31. iis cervicibus aptabatur phiala quæ כִּיוֹר dicebatur; Breviter מְסִגֶּרֶת clauſura in illis eſt id, quod includit orificium luteris: aliàs מְסִגְּרוֹת ſunt clauſtra; ut Pſal.18.46. & trepidabunt à clauſtris ſuis. Quibus ſcil. incluſi degunt, vel ſuperſtitionis cauſâ, vel ut tuti ſint; Coc.Occ.autem No.hoc in ſ.f.ſimpl.& cum הַ dem.præf. מְסִגֶּרֶת clauſura, tænia, Exod.25.25.37. 12. הַמְּסִגֶּרֶת tænia,Exod.25.27.37.14.& cum לְ præf. & יוֹ Aff. eſt,לְמְסִגְּרוֹתָיו ad tæniam ejus, Exod. 25.25. & in forma pl.f.occ.ſimpl.& cum יוֹ, הַ & לְ præf.מְסִגְּרוֹת clauſuræ,1 Reg.7.28. וּמְסִגְּרוֹת & clauſuræ,1 Reg.7.28. לַמְּסִגְּרוֹת הַמְּסִגְּרוֹת clauſuræ,1 Reg.7.29.2 Reg.16.17. לַמְּסִגְּרוֹת ad clauſuras, 1 Reg.7.32. ſicut etiam cum יָהֶ & יֶהֶ Aff. cui utrique יוֹ cop.eſt præf. ſed poſteriori מִ eſt etiam præf. ut & cum ם Aff. & מִ præf. ut ſeq. וּמְסִגְּרוֹתֶיהָ & clauſuræ ejus,1 Reg.7.25. וּמְסִגְּרוֹתֵיהֶם & clauſuræ eorum, 1 Reg.7.31. מִמְּסִגְּרוֹתֵיהֶם è clauſtris ſuis, Pſal.18.46. Mich.7.17. מִמְּסִגְּרוֹתָם è clauſtris ſuis, 2 Sam.22.46. Deindè,ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu.Conc. eſt in nomine סָגוֹר purificatum, ſcil. aurum (de quo vide ſuprà ad finem verbi) prout occurrit locis ſequentibus, ſic, סָגוֹר purificatum, 1 Reg. 6. 20, 21.. 7.49,50.. 10. 21. 2 Chron.4.20,22.. 9.20. Atque indè etiam ex Rad. in hac ſignif. dicitur etiam סָגוֹר aurum purum; Bu.Conc. aurum optimum; Job. 28.15. ab includendo & aſſervando quaſi incluſum, ſic dictum, ut ante; Bu. Lex. Non dabitur סָגוֹר clauſum pro ea, neque appendetur argentum pretii ejus. Videtur aurum notari: an ab aſſervatione? an à ſoliditate? Coc.Incluſio auri,&c.Av. Item quidam volunt hoc No. סָגוֹר ſignificare etiam inſtrumentum quoddam bellicum; ad occludendam ſcil. viam, vel ad pugnandum contra hoſtes, & ad impediendum eos, nè ulteriùs perſequantur inimicos ſuos; Pſal.35.3. Pag.Sed potiùs eſt Imper.kal,וְסְגֹר & interclude לִקְרָאת רוֹדְפַי ex adverſo, ſeu in occurſum perſequentium me, i.e. intercipe viam, oppone te ipſis,&c.Cocc. ſim. Pag. Item,iii. ſignif.3.hujus Rad.in Bu.Conc.eſt in No. מַסְגֵּר faber, &c. ut ſuprà, vide No.4. in 1.ſignif. Occ. autem pro clauſtrario,&c. cum הַ & וְהַ præf.ſic; הַמַּסְגֵּר faber, Jer.24. 1. & וְהַמַּסְגֵּר faber,2Reg.24.14,16. Jer.29.2.Denique, iv. ſignif.4.huius Rad.in Bu. Conc. eſt in nomine cum geminata 3.Rad.Reſch; viz. סַגְרִיר m. pluvia, imber, vel nimbus vehemens; Pag.Bu. ſic dictus quòd homines includat, Bu.Lex. Nam tempore pluviæ, vehementioris præcipuè,homines in domibus ſe claudunt; Pag Quidam putant dictionem eſſe compoſitam, ut עַבְטִישׁ: ſed unde non video, niſi רִיר ſputum intelligas; Merc. סַגְרִיר eſt pluvia quæ vehementer & copioſè fluit, & hominem undique circumcludit. Reſch geminatur ob majorem emphaſin; vel eſt comp.ex סַגֵּר clauſit, & רִיר i. e. fluor; Av. Imber magnus,&c.Cocc. prout occ. Prov. 27.15. ſtillatio jugis in die סַגְרִיר pluviæ; Pag. vel imbris, vehementioris ſcil. Bu.

Rad.12. סַר m. No.Radicale, ut quidam volunt; cippus, compes; Bu.Lex.Av. inſtrumentum ligneum quo rei & captivi detinebantur; Av. prout occ. cum בַּ pro בָּהַ præf. Job.13.26.& 33.11.& pones בַּסַּד in cippum; Av. vel in compede, Bu.Lex. pedes meos, &c. Quædam exemplaria habent cum cametz, סָר, quaſi à Rad.סוּר; Bu. Lex. de quo nomine quære in hac Rad. סוּר; Pag.

Rad.13. סָרָן; unde No.Rad. סָרִין m. Sindon; Bu. Lex. Linteum tam nocturnum quam diurnum; i.e. quo operiunt ſe nocte præcipuè, vel etiam die, inquit R. D. Pag. Linteamen, Sindon; cujus in Evangeliſtis fit mentio: unde & vocis ſignificatio genuina poteſt intelligi: neque enim ex Hebræo deduci obſcurum eſt. Operimentum eſt inquit Kimchi nocturnum, vicinum carni, ex lino. Sed ſunt etiam quæ fiunt ad involvendum vel tegendum ſe interdiu; Merc. סָרִין, eſt genus ſubtiliſſimi lintei. Hinc Græci interpoſito ν, dicunt, σινδών. & Germanicum Sading vel Satin; Av. Occurrit autem No.hoc in ſ.m. ſimpl.& in pl.m.ſimpl. & cum וְהַ præf. ſic; Prov.31.24. סָרִין linteum fecit,& vendidit; Hieron. Sindonem; 70. σινδόνας. Et Jud. 14.12. & dabo vobis triginta סְדִינִים linteos, ſeu lintea; & Iſ.3.23. וְהַסְּדִינִים & linteos,vel lintea; Pag.Cev. ſindones; Bu.Conc.

Rad.14.סָדַר; duo habet in Bu.Conc. ſignificata.i.eſt in nomine סֵדֶר m.ordo; Pag.Bu.Av. ſeries, diſpoſitio, ſtructura ſecundum ordinem. Eſt cogn.cum שְׁדֵרָה, i. e. ordo tabularum. Hinc ſidus, ſideris; quod nonnulli per y ſcribunt, nam & R. Jonah exp. ordines ſtellarum.

Hinc ἀστὴρ, astrum in suo ordine; Av. Frequens est apud Rabbinos; Merc. quibus & Chaldæis satis est nota vox; Cocc. Nam שׁוּר & עֵרֶךְ solet in Targum reddi per כְּרָרָא. Quidam putant Latinum nomen series, literis immutatis, Hebræo respondere. Merc. Occ. autem Job. 10.22. in forma pl. m. Terra —— umbræ mortis, וְלֹא סְדָרִים in qua scil. non sunt ordines; i. e. ubi omnia confusa sunt. Nam in pulvere nulla est distinctio Regis & rustici, Cræsi & Iri; Cocc. Sed R. Jonah exp. & non ordines stellarum; Pag. & non ordines ad sidera; Av. Atque huc quidam reducunt No. in forma pl. f. cum Sin scil. loco Samech; שְׁדָרוֹת ordinationes, coaxationes, &c. Bu. Lex. prout occ. cum ו cop. præf. 1 Reg. 6.9. & texit domum גְּבִים tignis, scil. excavatis instar fossarum, vel tabulis strictis instar costarum, וְשִׁדְרוֹת & tabulata, vel ordines tabularum aut trabium, cedris; i. e. tabulis cedrinis, scil. texit. Hieron. laquearibus cedrinis. Et R.D. In I. Rad. & ordines contignationis aut trabium, cedris; & in comment. dixit שִׁדְרוֹת, quia cedri erant positæ ordinatè: & contignatio inferior quæ vocatur גְּבִים, erat ex abietibus; superior verò è cedris. Sicut scriptum est, 2 Chron. 3. 5. & domum majorem texit, seu cooperuit, ligno abietum, i.e. abiegno. Ubi memoravit contignationem inferiorem, non superiorem, quæ erat cedrina. Et 2 Reg. 11.8. occ. etiam hoc No pl. f. cum ה dem. præf. sic, & qui venerit seu ingressus fuerit הַשְּׁדֵרוֹת intra Septa, vel acies, interficiatur. Et sic ibid. cap. 11.15. cum לְ pro לְךָ præf. & ducite eam אֶל־מִבֵּית לַשְּׁדֵרוֹת extra septa, seu ordines. Idem 2 Chron. 23.14. ubi v. 7. scribitur, & qui ingressus fuerit domum, i.e. Templum, interficiatur, quia totum Templum ad illorum pertinebat custodiam; Pag. in loco 2 Reg. 11.8, 15 הַשְּׁדֵרוֹת exp. ordines hos, scil. armatorum. Nam סָדַר ordinare, disponere, Chaldæis & Rabbinis tritissimum est; Bu. Lex. Item hinc שְׁדֵרָה vocant RR. spinam dorsi, ab ordine costarum, &c. Merc. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. indè derivato cum Mem heemant. מְסִדְרוֹנָה f. προκυκλιον procæton, vestibulum, in quo custodes principum excubant; Bu. Lex. prout occ. Jud. 2.23. cum ה dem. præf. & egressus est Ehud הַמְּסִדְרוֹנָה per vestibulum; Pag. vel ante-cubiculum; vel ut alii, per gradus ordinatos ad introitum domus. Sed R.D. dicit sic appellatum locum, in quo sedebat populus, qui veniebant ad Regem. Et sic potest verti, per conventum, i.e. per locum in quo conveniebant homines ad Regem; Pag. מְסִדְרוֹן est, constructio tabularum, tabulatum, ubi scil. est ordinata dispositio sedilium; Av. & sic sumit hoc No. quasi masc. cum ה locali, add. & exp. exivit Ehud ad tabulatum, &c. Av. simplex nomen est מְסִדְרוֹן; unde He in fine notat versus: ut Chald. exp. לְאַכְסַדְרָה i.e. ad exedram; Cocc. de quo R.D. scribit אַכְסַדְרָה est ordinata scabellorum sediumque dispositio, (subsellia, Merc.) ut sedeant homines; Pag. atque hoc sonare videtur Græcum ἐξέδρα, usurpatum à Chaldæo; Cev.

Rad. 15. סָהַר; indè No. Rad. סַהַר rotundus; carcer rotundus; Pag. Sed videtur esse substantivum, rotunditas; Merc. Bu. Lex. arcuata rotunditas in ædificiis ad formam lunæ rotundæ; Nam cogn. cum שָׁהַר, i.e. luna; Av. prout occ. cum ה dem. præf. Cant. 7.3. venter (vel potiùs umbilicus; Cev.) tuus אַגַּן הַסַּהַר crater rotundus; Hieron. turnatilis, i.e. factus ad tornum. Sed forsan est No. substant. deductum à luna, quum est rotunda: nam pro יָרֵחַ luna, Targum habet, סִיהֲרָא, Gen. 37.9. Isa. 13.10. & 30.26. Crater rotunditatis, i.e. rotundus; Bu. Lex. Av. 70. κρατὴρ στρογγύλη, Luth. ein runder becher; Belg. een ronde beker; Coc. Atque huc etiam quidam reducunt illud No. in forma pl. m. cum Samech mutato in Sin; שַׂהֲרוֹנִים mulierum specula quòd sint rotunda; Pag. Item bullæ rotundæ in morem lunæ, quæ ornatus causâ adhibentur; q. d. lunulæ; Merc. Cev. Bu. Lex. ornamenta, sive monilia pretiosa, à lunari forma sic appellata, Bu. Lex. A Chaldæo scil. סַהֲרָא luna, quòd plena, rotunda est; Bu. Lex. Luth. Spangen; Cocc. Occ. autem hoc No. Jud. 8.21. & Isa. 3.18. &c. vide in Rad. שָׂהַר. Item hinc etiam No. סוֹהַר m. turris, carcer, à rotunditate ædificii; Bu. Lex. carcer rotundus, seu circularis locus; Pag. turris rotunda, seu carcer in loco rotundo; Bu. Conc. Instar scil. cochleæ, & fornicis, seu cameræ laqueatæ; Av. prout occ. cum ה dem. præf. locis seq. הַסּוֹהַר carcer, Gen. 39.20, 21, 22, 23. 40.3, 5.

Rad. 16. סוּב in præt. kal, סָב circuivit, gyravit, circumdedit, &c. idem quod סָבַב, & cogn. cum שׁוּב reversus est. Unde in fut. kal, יָסוֹב circuivit; prout occ. in 3. pl. m. fut. kal, cum ו conv. præf. & cum kibbutz pro schurek penult. sic, 2 Chron. 18. v. 4. à fine, וַיָּסֹבּוּ & circumdederunt eum, Av. qui ob hanc vocem hanc hîc ponit Rad. licet exemplaria correctiora habeant, וַיָּסוֹבּוּ, & referant ad Rad. סָבַב; ubi vide.

Rad. 17. סוּג vel סוֹג, in præt. kal, סָג; Av. est retrocedere; redire, reverti; alienari, aut alienum & extraneum fieri; Item, sepire; Pag. avertit se, retrocessit; Bu. Lex. Av. retroactus est; Cogn. cum נָסַג; Av. In Bu. Conc. duo habet significata; i. est avertere se, &c. prout occ. in 3. s. m. præt. kal, loco seq. סָג retrocessit, Psal. 53.4 & in part. pahul kal, s. m. סוּג, aversus; Bu. Conc. Prov. 14.14. סוּג לֵב aversus animo; Bu. Lex. aversus cor; i. e. aversum, alienumque habens cor; Pag. aversus, i.e. retroactus corde; Av. recedens corde; participium verbi passivi, in verbis intransitivis, deponentialiter usurpatur; Cocc. In fut. kal, 3. s. יָסוּג, חָסוּג, retrocedet, &c. Unde in 1. pl. fut. kal, נָסוּג, sed occ. cum cholem pro kibbutz in ult. sic, נָסוֹג retrocedemus, Psal. 80.19. In Niphal, נָסוֹג, retroactus, vel, aversus fuit; avertit se; Bu. Lex. Av. prout occ. in præt. ujph. 3. s. m. in primo loco seq. cum Samech, sed in altero, cum Sin, vice Samech, sic, נָסוֹג aversus fuit, Psal. 44.19. 2 Sam. 1.22. & in 1. s. præt. Niph. est, נָסוֹגוֹתִי aversus fui, Isa. 50.5. sed occ. etiam in 3. pl. præt. niph. sic, נָסוֹגוּ aversi sunt, Isa. 42.17. Jer. 38.22. In part. niph. à 1. s. m. נָסוֹג retroactus, aversus, &c. occ. in forma pl. m. simpl. & cum ה dem. præf. נְסוֹגִים aversi, Jer. 46.5. הַנְּסוֹגִים averti. Zeph. 1.6. In fut. niph. à 3. s. m. יִסּוֹג retroagetur; occ. in 3. pl. m. simpl. & cum ו cop. & ו conv. præf. וְיִסּוֹגוּ avertent se, Psal. 35.4. 40.15. 70.3. וַיִּסּוֹגוּ & avertent se, Psal. 129.5. וַיִּסּוֹגוּ & aversi fuerunt, Ps. 78.57. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. סוּג, in Bu. Conc. est circundari, sepiri; prout occ. in part. passivo, seu pahul kal, à s. m. סוּג; in sing f. סוּגָה circumdatus, septus; Bu. Conc. septus, Pag. Hieron. vallatus; R.D. septus, terminatusque liliis; Pag. Chald. סַיָּג est, sepire, & סִיָּג sepes. Convenit cum שִׂיג; Cocc. Atque huc etiam quidam reducunt No. שִׂיג, cum Sin loco Samech, recessus,

sus, secessus, &c. prout occ. 1 Reg. 18. 27. וְכִי שִׂיחַ לוֹ aut quia in secessu est; Cocc. Alii verò referunt id ad שׂוּג, vel ad נָסַג ; ubi vide.

Rad. 18. סוֹד; indè No. Rad. סוֹד m. secretum, arcanum; consilium; sic dictum quòd secretum esse debeat; vel quòd arcanum sit, & in arcano capiatur; Pag. Bu. Item congregatio, Pag. cœtus consultantium; affine est verbo יָסַד; unde & Rabbinis fundamentum significat; Bu. Lex. concilium; cœtus & congregatio consiliariorum; & quia concilia secreta sunt & esse debent, pro secreto misterio, vel sacramento accipitur. Cogn. cum יָסַד fundavit; nam consilium est fundamentum rerum agendarum; Av. In Cocc. duo significat; i. e. arcanum, secretum; 2. familiaris congressus, aut cœtus, ut in quo consilium capitur; Coc. Item in Bu. Conc. duo signif. i. secretum, &c. prout occ. simpl. & cum ־ִ & ־ְ præf. סוֹד arcanum, Psal. 25. 14. . 55. 15. . 83. 4. Prov. 11. 13. . 15. 22. . 20. 19. Jer. 6. 11. וְסוֹד & arcanum, Prov. 25. 9. בְּסוֹד in arcano, Job. 29. 4. Psal. 89. 8. . 111. 1. Jer. 15. 17. . 23. 18. Ezech. 13. 9. sed occ. etiam cum הַ־ & מִ־ præf. הַבְּסוֹד in arcanum, Job. 15. 8. מִסּוֹד ab arcano, Psal. 64. 3. Item cum ־ִי, ־ֹו & ־ָם Aff. cui etiam ־ִ & ־ְ est præf. ut seq. סוֹדִי arcanum meum, Job. 19. 19. בְּסוֹדִי in arcano meo, Jer. 23. 22. סוֹדוֹ secretum suum, ejus, Prov. 3. 32. Am. 3. 7. בְּסוֹדָם in secretum ipsorum, Gen. 49. 7. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in nomine, quod quidam hinc deducunt, viz. סַד m. compes, cippus; Bu. Conc. & Cocc. quod vide paulò antè ad Rad. סָדַד.

Rad. 19. סָוָה; indè No. heemant. cum Mem præpositio; viz. מַסֵּוָה m. quod est עֲלִיָּה velamen, velum; Pag. Bu. Merc. Av. vel tegumentum; Radix סָוָה potest reddi, velavit; licèt verbaliter non legatur in textu; Av. Occ. autem hoc No. simpl. & cum הַ־ dem. præf. מַסְוֶה velum, Exod. 34. 33. הַמַּסְוֶה velum, Exod. 34. 34, 35.

Rad. 20. סוּךְ, vel סוֹךְ, in præt. kal סָךְ, est, ungere, ungi; Pag. Bu. Conc. unxit se, unctus fuit; Bu. Lex. unctus, perunctus seu perfusus est oleo; neutraliter scil. sed cum Accus. activè, unxit. Est cogn. cum נָסַךְ suffudit, libavit, & cum יָסַךְ diffusus est; ut & cum מָסַךְ miscuit perfundendo, seu infusione liquoris; & cum סָכַךְ obtexit, ut si quis oleo sit tectus; Av. Item, purgare ventrem; Pag. Convenit cum נָסַךְ persundere se, delibuere se; Cocc. prout occ. in præt. kal, à 3. ſ. סָךְ & 2. ſ. m. סַכְתָּ; in 2. ſ. f. cum ־ְ cop. præf. pro ־ָ ob pausam; sic, וָסַכְתְּ & unxisti te, Ruth. 3. 3. Item in 1. ſ. præt. kal, occ. cum cametz pro pathach penult. ob pausam; סַכְתִּי unxi me, Dan. 10. 3. In Infin. kal, occ. cum ־ְ cop. præf. סוּךְ & ungendo, Dan. 10. 3. In fut. kal, 3. ſ. m. יָסוּךְ unget; unde in 1. ſ. אָסוּךְ ungam. Sed occ. 1. ſ. cum יָ conv. præf. & ־ָ Aff. post kibbutz pro schurek penult. sic, וָאֶסְכָּךְ & inunxi te, Ezech. 17. 9. sed occ. etiam in 2. ſ. m. & f. fut. kal, sic, תָּסוּךְ unges te, Deut. 28. 40. Mic. 6. 15. תָּסוּכִי unges te, 2 Sam. 14. 2. & in 3. pl. m. fut. kal, יָסוּכוּ ungent: sed occ. cum ־ְ conv. præf. & ־ָם Aff. post kibbutz, pro schurek penult. sic, וַיְסָכוּם & unxerunt eos, 2 Chron. 28. 15. Item hinc formant quidam Conjug. piel ex geminatis duabus Radicalibus, סַכְסֵךְ miscere, commiscere; ut unguenta solent commisceri: prout occ. in præt. piel quadrato, 1. sing. & in 3. ſ. m. fut. piel, &c. Bu. Lex. Sed de his vide infrà in סָכַךְ; ubi plerique hæc locant. In hiphil, הַסִיךְ commiscere; ungere se; item texit; quod à סָכַךְ mutuatum; Bu. ma. Unxit; Av. unde in fut. hiph. 3. ſ. m. יָסֵךְ unget: sed cum ־ְ conv. præf. occ. cum segol in ult. sic, וַיָּסֶךְ & unxit se, 2 Sam. 12. 20. Item huc etiam ad fut. hiph. 3. ſ. m. quidam referunt illud יִיסֵךְ unget; Bu. Conc. Exod. 30. 32 עַל בְּשַׂר אָדָם לֹא יִיסָךְ in carnem hominis non fundet; pro, homo non fundet in carnem suam; ubi nomen locum Pronominis obtinet. יִיסָךְ autem idem est cum יִיצַק; Cocc. Sed sic rectiùs referetur hoc ad fut. kal, 3. ſ. m. ex Rad. יָסַךְ; ubi illud reliqui locant, & ibi vide. Atque hinc nomina, i. juxta quosdam, huc refertur No. סוֹכָךְ unguentum; Bu. Conc. optimum scil. quo Reges se ungere consueverant; & geminatur Caph, sicut in שׁוּשַׁן, à שׁוּשׁ, geminatur Teth; Pag. (Sed de eo vide & Rad. סָכַךְ; ad quam plerique id referunt) prout occ. cum הַ־ dem. præf. sic, הַסּוֹכָךְ unguentum, Ezech. 28. 14, 16. Sed huc omnes referunt, 2. No. cum Aleph hemant. אָסוֹךְ m. vas in quo ponitur unguentum, Pag. vel potiùs, oleum, urceus seu lagenula olei; Merc. Lecythus, vas olei seu unguenti; Bu. Lex. Av. 2 Reg. 4. 2. Item, 3. hinc etiam à quibusdam deducitur No. סָךְ m. turba mixta, Psal. 42. 5. Bu. Lex. vel κεφαλαίωμα, summa, in qua multa æra confunduntur. Fortasse id à סָכַךְ derivandum est. Psal. 42. 5. בַּסָּךְ in summa, inter multos; Cocc. Vide Rad. סָכַךְ. Item, 4. hinc etiam quidam sumunt No. מְסוֹכָה, vel מִסְכָּה, idémque מְשׁוֹכָה f. sepimentum, septum: vel operimentum ex sepibus; Av. de quo etiam vide in Rad. שׁוּךְ; Bu. Lex. Av. Item hûc etiam quidam locant quasi part. hiph. ex hac Rad. illud, Jud. 3. 24. מַסִּיךְ הוּא אֶת רַגְלָיו purgat ipse pedes suos, i. e. deponit onus ventris; seu purgat ventrem; Targum facit necessitates suas. Hieron. purgat alvum. In Commentariis tamen scribit quòd est sicut מְסַךְ, cum Tzeri, quia à סָכַךְ; Pag. quod scil. est tegere, operire, i. e. tegit, seu velat pedes suos; Merc. & sic 2 Sam. 24. 4. לְהָסֵךְ (quasi pro Infin. hiph. ex hac Rad. cum ־ָ præf.) ut purgaret pedes suos, i. e. alvum; Pag. vel, ut tegeret, &c. Verecundiæ causâ, sic Hebræi loquuntur, à gestu alvum exonerantium, qui in terram procumbentes pedes veste tegunt. Sic & מֵי רַגְלַיִם aquas pedum, honestè lotium appellant. Et sic Talmudici inquiunt, quicunque pedes suos tegit, vel aquam projicit, i. e. urinam reddit, ablutione magnum opus habet; Merc. de hoc autem מַסִּיךְ: vide infrà in Rad. סָכַךְ; Bu. Lex.

Rad. 21. סִין; indè juxta quosdam, est No. סִיוָן m. mensis tertius; Cocc. סִיוָן, nomen mensis Maii, Esth. 8. 9. ubi vocatur tertius, à Martio scil. de quo vide etiam suprà נִיסָן; ubi scil. Nisan est nomen mensis Martii, primi scil. ratione anni legalis, &c. Bu. Lex.

Rad. 22. סוּס m. est, equus; Pag. Bu. Av. Et equitatus; Cogn. cum נוּס fugit; nam equus celeriter currit in fuga; Av. Speciei magis nomen est quàm individui. Quidam etymon nominis afferunt, quòd in bello sit agilis, & non caput tantùm, sed & corpus totum & vocem attollat; à נוּס, ut illi volunt, sed à נָסַס, quod attollere significat, potiùs erat dicendum; Merc. In Bu. Conc. duo significat: i. equus; prout occ. simpl. locis seq. סוּס equus, Gen. 49. 17. Exod. 14. 9, 23. . 15. 1, 21, 19. Deut. 17. 16. . 20. 1. Jud. 5. 22. 1 Reg. 18. 5. . 20. 20. 2 Reg. 7. 6. . 9. 19. Prov. 21. 31. Isa. 30. 16. Jer. 51. 21, 27. Ezech. 39. 20. Hos. 14. 4. Zach. 1. 8. . 12. 4. cui etiam ־ְ & ob pausam, ־ָ, וְהַ־, וַ־,

בְּ, כְּ pro הָ, לְ & לַ pro לָהּ, sunt præf. ut sequuntur; סוּס & equus, Jos.11.4.1 Reg.10.29..20.1,25.2 Reg.6.15.2 Chron.1.17.Esth.6.8. Nah.3.2. Zach.9.10.סוּס idem, Psal.76.7. Isa.43.17. הַסּוּס equus, 1 Reg.20.21.2 Reg.7.10..9.18.Esth.6.9,10,11.Psal.33.17..147.10.Am.2.15.Zach.14.15,20.וְהַסּוּס & equus, Esth.6.9.בְּסוּס in equo, Ezech.26.7. כַּסּוּס sicut equus, 1 Reg.20.25. Isa.63.13.כְּסוּס sicut equus, Psal.32.9.Jer.8.6.Zach.10.3.לְסוּס equo, ad equum, Job.39.18,19.Prov.26.3.& in forma pl.m.occ.simpl.locis seq. סוּסִים equi, Deut.17.16.1 Reg.4.26..10.25. 2 Reg.6.14,17.. 7.14..18.23. 2 Chron.9.24,25,28. Eccl.10.7. Isa.2.7..31.1..36.8. Jer.5.9..6.23..50.42. Ezech.17.15..23.6,12,20,23..38.15..27.14.38.4.Joel.2.4.Am.6.12.Hag.2.22. Zach 1.8..6.2,3..10.5. & cum ו cop.præf.occ. cum kibburz pro schurek penult. sic,וְסוּסִים & equi, 2 Sam.15.1. sed occ. etiam pl. m. in forma absol. cum הַ, וְ, בְּ, כְּ, וּבְ & לְ præf.ut seq. הַסּוּסִים equi,1 Reg.10.28 2 Reg.7.13..9.33..11.17..14.20 .23.11. 2 Chron.1.16..23.15.. 25.28. Neh 3.28. Jer.12.5.. 31.40.. 46.4.. 47.9. Zach. 6.3.וְהַסּוּסִים & equi,2 Reg.10.2.בַּסּוּסִים in equis, Gen. 47.17.Exod.9.3.Esth 8.10.Psal.20.8. Isa.66.20.בַּסּוּסִים equis, Hos.1.7.וּבַסּוּסִים & in equis, Jer.17.25.. 22.4.לַסּוּסִים equis,1 Reg.4.28.& in forma pl.m. constr. occ. cum ו cop.præf. וְסוּסֵי & equi,2 Reg.2.11. Item,cum יְ- & ה Aff. cui utrique כְּ est præf. ut & cum כֶּם, & יו Aff.absque præf. ut seq. כְּסוּסַי sicut equi mei,1 Reg.22.4. 2 Reg.3.7. סוּסֶיךָ equi tui, Mich.5.9. Hab. 3.7,14.כְּסוּסֶיךָ sicut equi tui, 1 Reg.22.4.2 Reg.3.7. סוּסֵיכֶם equi vestri,Am.4.10.סוּסָיו equi ejus,sui, Isa.5.28. Jer. 8.16. 50. 37. Ezech. 26.10,11. Hab.1.8. sed occurrit etiam cum בְּ præf. & יְ pro יו Aff. loco seq. בְּסוּסָיו cum equis suis, 2 Reg. 5. 9. prout occurrit etiam cum לְ præf. & יו Aff. & cum הֶם Aff. cui & וֹ cop. est præf. לְסוּסָיו equis ejus, Deut.11.4.סוּסֵיהֶם equi ipsorum, Jos.11.6,9. 2Reg.7.7.Ezr.2.67.וְסוּסֵיהֶם & equi ipsorum, Isa.31.3. Atque hinc est no. סוּסָה f.equa; Pag.Av.equitatus, equitium; Bu.Lex. ἱππικόν, h.e. equorum numerus; Cocc. Nam quidam collectivè exponunt pro equitatu; Merc. unde in forma constr. סוּסַת,prout occ.cum לְ præf. & יְ Aff. cum kibbutz pro Schurek; sic, Cant.1.9. לְסֻסָתִי equæ meæ; Pag.Av. vel potiùs, equitio meo, vel equitatui meo; Bu. Conc. Merc. vel equitio in curribus, &c. סוּסָתִי ἵππῳ μου. Sed non est affixum, verum Paragoge; Cocc. Plerique enim quod malim, jod putant redundare, ut in רַבָּתִי & עָרְתִי ad initium Thren.Merc. equitio cum jod parag juxta Ab.Ezram; Bu.Lex.Deindè ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in nomine סִיס vel סוּס avis nomen; Bu.Conc. Pag. Similis scil. equo, proceritate, statura, & voce; Merc. grus scil. ut scribit Mercerus; Bu.Lex.vel anser silvestris,à velocitate volandi sicut equus; Av.A sono Bochartus dici autumat, sed mihi videtur esse hirundo, à celeri motu dici potuisse; & perinde esse סוּס an סִיס dicatur; Coc. Prout occ.cum ו cop.præf. Jer.8.3.וְסִיס & grus; Bu.Conc.ubi scribitur cum Vau, sed legitur cum jod in ult. juxta Masoreth; Merc. Cev. Bu. Lex. Secundum literas legitur וְסוּס, sed secundum puncta, וְסִיס in ead.signif. Av. & hirundo; Cocc. Item occ.etiam cum כְּ præf. Isa.38.14. כְּסוּס sicut grus; Pag.Bu.Conc. sicut anser, silvestris scil. Av. sicut Hirundo: prout Chald. כְּסוּסְיָא דְּאַוְזִיר ut hirundo comprehensa: & ità Syr. & Arabs. pro hirundine reddunt; Coc. Item huc quidam revocant no. סָס tinea; Coc. quod vide in Rad. סָס. In priore autem signif. R. Bechai equum dici סוּס ab hilaritate putat, quum sit naturâ hilaris, & sessorem sua alacritate exhilaret: & alibi dicitur, לָכֵן הוּא נִקְרָא סוּס שֶׁהוּא כְּמוֹ שָׂשׂ idcirco equus vocatur Sus, quòd est quasi Sas, i.e. hilaris; Bu.Lex.

Rad. 23. סוּף vel סוֹף, in præt.kal, סָף, est, finire, desinere, deficere: Pag. Intransitive scil. in kal, convenit cum סָפָה, & אָסַף. Contrarium verbo יָסַף addidit, juxta quosdam; Merc. Consumi, finiri, &c. Bu. Lex. ut Pag. cessavit, &c. ut Pag.Av. Cogn. cum אָסַף collegit, & סָפָה absumere: nam finire est, aliquid colligere ad absumendum finaliter. Hinc per inversionem Radicis,Lat. pausa, pauso, as,; Av. In Bu. Conc. tria signif. i. deficere, &c. ut Pag.Bu. prout occ. in fut. kal, 3.s m. & 3.pl.m. cum kibbutz pro Schurek penult. sic, יָסוּף deficiet, Esth.9.28. יָסָפוּ consumentur, Isa.66.17. Cæterum occurrit etiam hoc verbum in præt. kal, duobus in locis, licèt omittis hic in Bu. Conc. utrisque; viz. in 3.pl. præt. kal, Psal.73.19. סָפוּ defecerunt, Pag. Av. desinunt; Bu. Lex. cui etiam ו conv. est præf. sic, Am.3.15. וְסָפוּ & deficient; Pag.Bu.est Milrah, in plerisque exemplaribus,forsan ob Vau conv. Merc.quæ tamen quidam referunt ad סָפָה: ubi etiam vide. In Hiphil הֵסִיף consumpsit, Bu. fecit deficere & cessare; Av. unde in fut. hiph. יָסֵף, vel cum tzere, יֹסֵף addet, &c. prout occ. in 1.s.fut.hiph. simpl. in forma cum tzere in ult. sed cum מ Aff. cum jod penult. sic, אֲסִפֵם consumam, Zeph. 1.2,3. אַסְפֵם consumam eos, Jer.8.13. Atque inde no. סוֹף m. finis, terminus; Pag. Bu. Item extremum, terminus, ultimum,&c. Merc.Av. indè pausa, est finis versuum in Bibliis; Av. prout occ. hoc no. simpl. & cum בְּ præf. ut & cum ו cop. præf. & וֹ Aff. ut seq. סוֹף finis, extremitas, Eccl.3.11..7.2..12.13. בְּסוֹף in fine 2 Chron.20.16. וְסוֹפוֹ & finis ejus, Joel.2.20. Deindè,ii.signif.2.hujus Rad. est in no. indè ducto, viz. סוּפָה f. turbo, à consumendo; Bu.Lex. i.e. ventus cum frigore maximo objecta quæque deturbans, prosternensque ex depressiæ nobis specu: Virgil. ——& terras turbine versat; Pag. ventus turbinis absumens quicquid levare potest; Av. procella; Cocc. prout occ. simpl.& cum בְּ, כְּ, וְכְּ præf.סוּפָה turbo, Job.21.18. 27.20..37.9.Pro.10.28.Is.17 13..29.6.Am.1.14.בְּסוּפָה in turbine,Nah.1.3. כְּסוּפָה sicut turbo,Pro.1.27. כַּסּוּפָה sicut turbo, Isa.5.28. וְכַסּוּפָה & sicut turbo, Isa.66.15. Jer.4.13. Item occ. etiam hoc no. cum duplice signo fœm. Thau scil. & He; Bu. Lex.vel est in forma constr. cum Thau, & He parag. add. Av. prout occ. cum ו cop. præf. loco seq. וְסוּפָתָהּ & turbinem, Hos.8.7. & in forma constr. סוּפַת; prout occ.cum וּבְ præf.& הָ Aff. sic, וּבְסוּפָתָהּ & turbine meo, Psal.83.16. & in forma pl.f. occ. cum כְּ præf. loco seq. כְּסוּפוֹת sicut turbines, Isa.21.1. Item iii. signif. 3. hujus Rad. est in no. סוּף m. juncus, junceus; juncetum, Pag. alga, &c. ut Pag. quòd in extremitate fluminum crescat; Bu. Lex. Juncetum, crescens in finibus & extremitate fluminis & maris; est no.collectivum; sive sumitur collectivè pro junceto. Hinc יַם־סוּף dicitur, quasi mare caricis, quòd eo junci genere abundet: unde Herodotus l.2. Ægyptios tradit ex junco sua navigia facere. Mare rubrum

alii Erythræum, ab Erythræo rege appellârunt; Merc. Mare junci, i. e. juncosum; Av. mare algosum; 70. ἐρυθρὰν θάλασσαν, Cocc. Mare Suph. Hieron. vertit, mare rubrum; & potest vertí, mare algosum; Pag. Occurrit autem hoc no simpl. & cum ־ַ, הַ dem. & בַּ pro הַ dem. præf. ut seq. סוּף alga, Psal.106.7,9,22..136. 13,15. Jer.49.21. Jon.2.6. יָסוּף & alga, Isa.19.6. הַסּוּף alga, Exod.2.5. בַּסּוּף in alga, Exod.2.3.

Rad. 24. סוּר, vel סור, in præt. kal, סָר est recedere, declinare, divertere; Pag. Bu. Conc. discessit, secessit, &c. ut Pag. construitur cum præp. מִן, מֵעַל & אֶל; Bu. Lex. Significat, cedere, discedere: item venire. Contrarium verbo אסר ligandi. Motum à loco significat cum Mem, vel מֵעַל, aut מֵעִם, & cum אַחֲרֵי post. Morum ad locum cum אֶל pro divertere; & cum Beth; Hos.7. pro converti in, adversari; Merc. Sed est etiam fœtere, putrescere; Pag. declinavit, &c. ut pag. Bu. Item accessit; est Cogn. cum סָרַר aversus est à via. Perversus fuit: ponitur interdum absolutè, sed sæpiùs cum præp. ut suprà; Av. Occurrit autem in præt. kal, 3. s.m. locis seq. סָר recessit, Exod.3.4. Num.12.10.14.9. Jud. 17.20. 1 Sam.15.32..18.12..28.15,16. 1 Reg.15.5..20. 39..22.43. 2Reg.3.3..10.29,31..15.18..13.2,11.14.24. 15.9,24,28.. 18.6..22.2. 2 Chron.20.32..25.27..34.2. Neh.9.19. Psal.14.3. Ezec 6.9. Hos.4.18. cui etiam ־ַ conv. est præf. sic, וָסָר & recedet, Exod.8.29. Lev.13.58. Jud. 16.17. 1 Sam.22.14. Isa.6.7..14.25..59.15. Am.6.7. & in 3.f.f. occ. simpl. & cum ־ַ cop. præf. ut & in 1.f. simpl. sic, סָרָה recessit, 1 Sam.16.14. וְסָרָה & recedebat, 1 Sam.16.23. Isa.11.13. Ezech.16.42. סָרְתִּי recessi, Psal. 119.102. Item in 3. plur. occ. locis seq. סָרוּ recesserunt, Exo.32.8. Deut.9.12. Jud.2.17. 1 Sam.6.12. 1 Reg. 15.14..22.44. 2 Reg.12.4..14.4..15.4,35..13.6..17.22.2 Chron.8.15..15.17..20.22.10,33..34.33. Job.34.27. Jer. 5.23. cui etiam, ־ַ conv. est præf. loco seq. וְסָרוּ & recedent, Exod.8.11. & in 2.pl.m. præt. kal, occ. simpl. & cum ־ַ cop. vel conv. præf. סַרְתֶּם recessistis, Deut. 9. 16. Mal.2.5..3.7. וְסַרְתֶּם & recedatis, Deut.11.16,28.. 31.29. In part. ben. kal, cum ־ַ cop. præf. est, וְסָר & redens, Job.1.1,8..2.3. Prov.14.16. In Infin. kal, occ. simpl. סוּר recedere, Deut.17.20. Jos.23.6. Pro.13.19..15.24.. 16.6,17. Isa.7.17. Jer.32.40. sed cum ־ַ cop. præf. vel cum Schurek, vel, pro eo, cum cholem in ult. & rursus, cum לְ præf. in Schurek, ut seq. וְסוּר & recedere, Job.28.28. וְסוּר & recedendo, Dan.9.5,11. לָסוּר recedere, 2Sam. 2.21,23. 2 Chr.35.15. Pro.13.14..14.27. Item, occ. etiam Infin. kal, cum בְּ præf. & ־ֵ, Aff. sed cum Sin, loco ס, Samech, 1. Rad. loco seq. בְּשׁוּרִי in recedere me, Hos.9. 12. In imper. kal, s.m. occ. simpl. & cum ־ַ cop. præf. ut & cum ה֫ parag. add. ut seq. סוּר recede. 2 Sam.2.22. Job.21.14..22.17. Psal.34.15..37.27. וְסוּר & recede, Prov.3.7. סוּרָה diverte, Jud.4.18. Ruth.4.1. & in imper. kal, pl.m. occ. locis seq. סוּרוּ divertite, recedite, Gen.19.2. Num.16.26. 1 Sam.15.6. Psal 6.9..119.115. 139.19. Isa.30.11..52.11. Lam.4.15. In 1.f. fut. kal, occ. simpl. & cum ה֫ parag. add. post kibbutz pro Schurek penult. & in 3.f.m simpl. sic, אָסוּר recedam, Deut.2.27. 2Sam.22.23. אֶסְרָה divertam, Exod.3.3. תָּסוּר recedes, Deut.17.11..28.14. Jos.1.7. & in 3.f.m. fut. kal, occ. vel cum Schurek, vel; pro eo cum kibbutz locis seq. יָסָר vel יָסוּר recedet, Gen.49.10. Deut.17.17. 2Sam.7.15. 1 Reg.4.8,10. Job.15.30. Psal.101.4 Prov.9.4,16..22.6. Isa.10.27..14.25. Jer.15.5..17.5. Zach 10.11. cui etiam formæ cum Schurek, ־ַ cop. est præf. loco seq. וְיָסוּר & recedet, Job.15.30. sed occ. etiam 3. s.m. cum ־ַ conv. præf. in forma etiam alia, viz. cum pathach in ult. (pro וְיָסָר; Cocc.) sic, וְיָסַר & recessit, Exod.8.27. Jud.4. 18..14.8..16.19. Ruth.4.1. 1 Sam.15.6. 2Reg.4.11. & in 3.f.f. fut. kal, est, תָּסוּר recedet, 1 Sam.6.3. 2 Sam.12. 10. Prov.27.22. Item, in 1.pl. occ. simpl. & cum ־ַ cop. præf. & ה֫ parag. add. נָסוּר recedemus, Jud.19.12..20. 8. וְנָסוּרָה & recedemus, Jud.19.11. ut &, in 2.pl.m. occ. vel cum kibbutz, vel cum Schurek penult sic, תָּסֻרוּ recedetis, Deu.5.32. תָּסוּרוּ recedetis, 1 Sam.12.20,21. Prov.5.7. Item, in 3.pl.m. fut. kal, occ. itidem, vel cum Schurek penult. cui etiam utrique formæ ־ַ conv. est præf. ut seq. יָסֻרוּ recedent, Ex.25.15. יָסוּרוּ recedent, Deut. 4.9. Hos.7.14. וַיָּסוּרוּ & diverterunt, Jud.18.3,15. וַיָּסֻרוּ & diverterunt, Gen.19.3. Jud.19.15. 1 Reg.22.32. In Hiphil, הֵסִיר recedere fecit; abstulit, sustulit, avertit, abduxit, amovit, removit, summovit, detraxit, deposuit, &c. Bu. Lex. fecit discedere, i.e. abstulit, removit, &c. semper est transit. Av. prout occ. in præt. hiph. 3. s.m. simpl. locis seq. הֵסִיר recedere fecit, amovit, removit, Jos.11.15. 1 Sam.28.3. 2 Reg.17.23..18.4,22..23. 19. 1 Chron.13.13. 2 Chron.17.6..32.12. Job.27.2..34. 5. Psal.66.20. Is.18. 5..31.2..36.7. Zeph.3.15. cui etiam ־ַ conv. est præf. & ה֫ Aff. ut & in 3.f.f. occ. cum ־ַ cop. & in 2.f.m cum ־ַ conv. præf. ut seq. וְהֵסִיר & amovebit, Lev.1.16. Deut.7.15. 1 Sam.17.26. הֲסִירָה amovit eam, 2 Chron.15.16. וְהֵסִירָה & removebit, Deut.21.13. וַהֲסִירוֹתָ Et amoveas, 1 Reg.2.31. Sic etiam, in 1.s.m. præt. hiph. occ. simpl. & cum ־ַ conv. ut & in 3.pl.m. simpl. & cum ־ַ cop. præf. ut seq. הֲסִרוֹתִי amovi, 2 Sam.7.15. 2 Reg.23.27. 1 Chron.17.13. Psal.81.7. וְהַסְרוֹתִי vel וַהֲסִירוֹתִי & amovebo, Exod.23.25..33.23. 1 Sam.17. 46. Ezec.11.19..36.26. Hos.2.19. Zac.9.7. הֵסִירוּ amoverunt, 2 Chron.30 14. וְהֵסִירוּ & amovebunt, Ezech. 11.18..26.16 Dan.11.31 In part. hiph. s.m. est, מֵסִיר amovens, Job.12.20,24. Prov.28.9. Isa.3.1. In Infin. hiph. occ. cum tzeri in ult. simpl. sic, הָסֵר amovendo, Gen. 30.32. Isa.5.5..27.9. Sed cum לְ & וֹ præf. occ. cum jod, seu chirek magno in ult. sic, לְהָסִיר amovere, ad amovendum, Gen.48.17. 2 Sam.6.10. 2 Reg 6 32..24.3. 2 Chron.33.8. Job.33.17. וּלְהָסִיר & ad amovendum, Est.4.4. cui etiam cum jod, ךָ, כֶם, & הּ, sunt Aff. & huic ult. לְ est præf. ut seq. לְהָסִירְךָ removere te, 2Sam. 5.6. לְהָסִירְכֶם removere vos, Jos.7.13. לְהָסִירָהּ ad amovendum eam, Jer.32.31. Sic in imper. hiph. s.m. occ. vel cum tzeri, vel cum jod in ult. & formæ cum tzeri, ־ַ cop. est præf. הָסֵר amove, 1 Reg.20.24. Psal.39.11. 119.29. Prov.4.24,27. Am.5.23. הָסִיר amove, Ezech. 21.31. וְהָסֵר & amove, Eccl.11.10. & in 1.f. imper. hiph. est, הָסִירִי amove, 1 Sam.1.14. Item, in pl.m. imper. hiph. occ. simpl. & cum ־ַ cop. vel plenè cum jod, vel defectivè cum chirek tantùm absque jod penult. ut seq. הָסִירוּ amovete, Gen.35.2. Jos.24.23. 1 Sam.7.3. Isa.1. 16. Jer.5.10. Ezech.45.9. Zach 3.4. וְהָסִרוּ vel וְהָסִירוּ & amovere, Jos.24.14. & Jer.4.4. In fut. hiph. 1.s. occ. simpl. & cum ־ַ cop. & ־ַ conv. præt. ut & cum ־ַ cop. præf. & ה֫ parag. add. & in 2.s.m simpl. ut. seq. אָסִיר amovebo, 2 Reg.23.27. 1 Chron.17.17. Job.27.5. Psal.18. 23. Zeph.3.11. וְאָסִיר & amovebo, Isa.10.13. וְאָסִיר

amove-

amovi, Ezech.16.50. וְאָסִירָה & amovebo, Jud.9.29. 2 Sam.16.9.Iſa.1.25. תָּסִיר amovebis, Iſa.58.9. Jer.4.1. & in 3.ſ.m. fut.kal, occ.ſimpl.vel cum jod, vel cum tzeri in ult. cui ult. ׳ cop. eſt etiam præf. יָסִיר amovebit, Exod.34.34.Lev.4.31,35.Deut.7.4. 2Chron.30.9.Iſa.3. 18..25.8. יָסַר amoveat, Job.9.34. וְיָסַר & amovebit, Exod.8.8..10.17.Num.21.8. ſed cum ׳ conv. præf. occ. in forma cum pathach, in ult. locis ſeq. וַיָּסַר & amovit, Gen.8.13..30.35..41.42. Exod.14.25. 1Reg.15.12..20. 41. 2 Reg.3.2..16.17. 2 Chron.14.2,4..33.15..34.33. Eſth.3.10..8.2. Job.19.9. Item, cum ׳ conv. occ. etiam cum ו & ה Aff. idque vel plenè cum jod, vel defectivè cum chirek tantùm, abſque jod hiph. in medio, ſic, וַיְסִרֵהוּ & amovit eum, 1 Sam.18.13. וַיְסִירֵהוּ & amovit eum, 2 Chron.36.3. וַיְסִרֶהָ & amovit eam, 1 Reg. 15.13. Sed occ. etiam cum נָה Aff. abſque præf.ut & cum ׳ conv.præf.& ם Aff.ut ſeq. וַיְסִירֵנָה amovebit eam, Lev.3.4.10,15-4.9..7.4..3.9. וַיְסִירֵם & amovit eos,ea,i Sam.17.39.2Reg.17.18.in 2.ſ.m.fut.hiph.occ.cum ׳ cop. & tzeri in ult. ſed cum ׳ conv. in forma cum pathach in ult.ſic, וְיָסַר & amoveat, Hoſ.2.4. וַיָּסַר & amovit, Gen.38.14,19. Item in 3.pl.m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum ׳ cop. & ׳ conv. præf. יָסִירוּ amovebunt, Iſa.5 23. Ezech.23.25. וַיָּסִירוּ & amovebunt, Job.34.20. וַיְסִירוּ & amoverunt, Jud.10.16. 1 Sam.7.4. 2 Sam.4.7. 2Chr. 30.14..35.12. In Hophal, amotus, remotus, ablatus fuit; Bu. Lex. Av. factus eſt recedere, &c. Av. prout occ. in præt. hoph. 3.ſ.m. ſic, הוּסַר remotum eſt, Lev. 4.31.Dan.12.11. & in part. hoph. occ. in ſ.m. ſimpl. ſed in pl.m. cum הַ dem. præf. מוּסָר amota erit, Iſa.17.1. הַמּוּסָרִים amoti, 1 Sam.21.7. Item, in fut. hoph. 3.ſ. m. eſt, יוּסַר removebitur, Lev.4.35. Atque indè nomina, 1.no. סָר m. triſtis; Pag. vel contumax: & ſic à סָרַר deduci poteſt, Merc. faſtidioſus, quaſi avertens ſe ab omnibus; Bu.Lex. eſt cum pathach præter morem quieſcentium 2.Rad Vau. Proinde R. Jonah vult eſſe à סָרַר, verbo geminato: nam ſi eſſet à סוּר, eſſet cum cametz: ſed varia ſunt, inquit R.D. nomina deficientium geminatorum cum cametz; ut & quædam ſunt quieſcentium Yajin, cum pathach. Author Hammaforeth duo ſcripſit eſſe cum pathach; Pag. occ. autem hoc no. locis ſeq. סָר faſtidioſus, amovens ſe, 1 Reg.20. 43..21.4. Item hinc 2. no. ex forma part. Pahul kal, licet ſenſu activo; Cocc. In pl.m. סוֹרִים (quaſi à ſing. ſcil. סוּר) & in forma pl.m. conſtr. סוֹרֵי, degeneres; prout occ. Jer.2 21. סוֹרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה degeneres vitis alienæ, ſcil. palmites; Cocc. degeneres palmites vitis; Bu. Lex. quomodo verſa es mihi (in) ſarmenta, vel ramos, vitis alienæ; i e. in ramos declinantes à vite?h.e. ſicut vitis aliena, cujus ſcil. fructus ſunt labruſcæ, non uvæ: juxta R.D. qui in comment. ſcribit, quod סוֹרֵי ſint ſarmenta mala quæ removentur à vite, quia non ſunt ei neceſſaria; Pag. Vel, in averſiones? &c. i.e. in talem vitem quæ à ſua natura degenerârit & receſſerit? vel, à qua ego me averto, ſeu quam averſor & abhoreo, ſed prius eſt rectius; Merc. Cev. סוֹרִים averſiones, receſſiones. Quomodo verſa es mihi in averſiones vitis alienæ. Item occ.etiam in pl.m.conſtr.cum ׳ cop. præf. & י Aff. Jer.17.13. וְסוֹרֵי & recedentes mei, h.e. recedentes à me, in terra ſcribentur; Cocc. à me inquit Propheta, i.e. à via mea bona, quia ego adhæreo Deo; juxta illud, Joſ.1.7. nè recedas, aut declines ab eo, ſcil. à Moſe; i.e. à via ejus bona; Pag. Et degeneres mei i.e. סוֹרִים מֶנִּי recedentes, ſeu deficientes à te, juxta R.D. Bu.Lex. Et averſiones meæ in terra ſcribentur, Av. vel, & recedentes ſcil. à te, quaſi Mem plur. deficeret, inquit R.D. pro וְסוֹרִים, ſicut חֲלוֹנַי feneſtræ, pro חַלּוֹנִים, ut & in R. חָלָל; Pag. In loco autem cit. ſcribitur cum jod וְיסוֹרֵי, quaſi à יָסַר; Bu. Lex. acſi eſſet, eaſtigationes meæ; Av. Sed juxta Maſorethas legendum cum Vau, וְסוֹרֵי, Bu. Lex. ab hac ſcil. Rad. סוּר; averſiones meæ; Av.Item occ.etiam,3.no. ex forma pahul kal, ſ. f. סוֹרָה recedens, fugitiva; Pag. Bu. Iſa.69. 21. cum ׳ cop. præf. ſic, גּוֹלָה וְסוֹרָה exul & ſecedens; declinans à via effugiens hominum occurſum & oculos; Cocc. Eſt no. fæm. Toar, ſive adject. & recedens; ſcil. à loco ſuo, inquit R.D. Pag. quidam autem volunt eſſe part. Pahul fæm. ut & præcedens no. Pahul ſ.m. q.d. abductus,vagus, & hoc fæm. abducta, vaga: ſed à verbis neutris paſſiva non formantur participia; ideoque præſtat eſſe nomina Toarim, ſeu adject. Merc. exulans, & declinata,i.e. vaga; quaſi eſſet part. Av. Item, 4.hinc eriam no. ſubſtant. סָרָה f. receſſio,&c. Bu.Av. vel,juxta alios, eſt no. Toar, ſive adject. fæm. prout occ. Deut. 13.5 quia locutus eſt סָרָה perverſum; i.e.verbum perverſum; contra Dominum; Pag. Alii verò,ut dictum, volunt eſſe ſubſtant. pro ἀποστασία, averſione,rebellione, contumacia,diſceſſione,&c. & ſanè ſubſtantivi vim habet; etſi propriè forma ſit Toar, Merc. סָרָה receſſio, à סוּר; vel refragatio, contumacia, à סָרַר; Cocc. vel perverſitas, Av. ut in loco cit. דִּבֶּר־סָרָה locutus eſt receſſionem, aut contumaciam; Coc. & & ſic Iſa.14. 6. מַכָּה בְלִתִּי סָרָה plaga ſine dimotione, i. e. immotâ, permanente; Bu.Lex. vel abſque averſione; Av. percutiens populos in excandeſcentia, ſcil. plaga non-receſſionis, non-contumaciæ; h. e. puniens conſtantiam in fœdere Dei, & timorem peccati, ac vitationem defectionis à Deo. Male 70. πληγὴν ἀνιάτῳ. Sed optimè Syrus, מְחוֹתָא דְלָא מָרְדוּ plaga non-rebellionis: Confer Apoc.13.15. Coc. Plaga ſeu percuſſione non declinabili, aut indeclinabili. Pag. ſic & Deut.19.16. Quum ſurrexerit teſtis injurius contra aliquem, לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה ad pronuntiandum, contra eum defectionem, vel contumaciam; intelligito peccatum per contumaciam, cum rejectione legis, contra הַתְרָאָה admonitionem verbis legis factam: Chald. לְאַסְהָרָא בֵיהּ סְטְיָא ad teſtandum de eo receſſionem; Coc. occ. autem no. hoc ordine Conc. in forma abſol. ſimpl. & cum ׳ cop. præf. סָרָה receſſio, averſio, dimotio, apoſtaſia, Deut.13.5.. 19.16. 1Reg.21.5.Iſa.1.5..14.6..31.6.Jer.28.16..29.32. וְסָרָה & apoſtaſiam, Iſa. 59. 13. Item juxta quoſdam occ. hoc no. in ſ.f. fæm.conſtr. cum ׳ cop. præf. ſic, וְסָרַת & averſa; Bu.Conc.vel eſt part.ben.kal,ſ.f. (quaſi à maſc. סָר recedens,&c.) Prov.11.22.mulier יָפָה וְסָרַת טַעַם pulchra, ſed abſurdis moribus; Coc. Item ex hac Rad. eſt no. סוּר, Sur; nomen portæ in templo; Pag.Av. 2 Reg. 11.6. & tertia pars in porta סוּר, Sur; Pag.Coc. & mox in porta quæ ponè curſores, ſive ſatellites. Utra dicatur שַׁעַר הַיְסוֹד porta fundationis, 2 Chron.23.5. hæreo. Kimchi ex veteribus tradit portam סוּר dici Orientalem, ejuſque varia recitat nomina; Coc. Doctores enim Hebræorum portam orientalem ſeptem dicunt appellari nominibus. 1. Porta סוּר, quòd

scil. ibi separarentur im mundi, ex v.15. Thren.4.& 2. Porta יְסוֹד fundamenti, 2 Chron. 23.5. quòd scil. ibi fundaretur lectio; Isa.fundamenta jacerentur doctrinæ, & ritus docerentur. 3.Porta חַרְסִית orientalis, quasi solaris; vide suprà in Rad. חָרַם. 4. Porta אִיתוֹן ingressus, ab אָתָה venit,ingressus est, quòd scil. per eam intrarent & exirent assiduè. Erat enim frequentissima. 5. Porta תָּוֶךְ media; quia erat inter duas portas,vel potiùs, porta medii, ob eandem causam. 6.Porta חָדָשׁ nova; quòd scil. illic Scribæ innovarent lectionem, & suam doctrinam ac præscripta, & διδασκάλους instituerent. Postremò, 7. Porta עֶלְיוֹן alta, seu superior; quòd scil.esset suprà atrium seu oratorium Israelis; Hebræi appellant עֲזָרָה; ut habes in Rad. עָזַר; Pag. Qui nomina recensèt; & Merc.Cev. qui nominum rationes & causas ex Kimchi reddunt. Item quidam huc etiam referunt No. סִיר ollam, quòd è foco removeri soleat;& סִירִים spinas; quòd removeantur; de quibus infrà; & de סִירוֹת vide infrà in Rad. סִיר. Et reperies etiam סָרָה nomen cisternæ, 2 Sam.3.26. ibid.Merc. Item ab hac Rad. סוּר varii formant Poel sive Piel quadratum, סוֹרֵר recedere fecit; h.e. pervertit,subvertit,Thren.3. 11. vel, mutavit à consuetudine; prout R.D.exp. Alii, sepivit spinis, à סִיר, quod est spina; Pag. Vagas effecit vias meas; Bu.Lex. Unde etiam deducunt Toar,seu No. Adject.m. סוֹרֵר perversus, indomitus; quasi declinans, aut recedens,scil.à via rectâ, juxta R.Sal. Deut. 21.18.Pag. Et in plur. סוֹרְרִים; quod Paulus reddidit aliquoties υἱὸς ἀπειθείας, filios inobedientiæ; i.e. intractabiles, & qui nulla disciplina regi velint aut possint, immorigeros, &, ut ità dicam, indisciplinabiles; Merc. Isa.1.23. Principes tui סוֹרְרִים declinantes; 70. inobedientes; Aquila, recedentes; Targum, סָרְרִין rebelles; R.D.perversi,quia quod rectum est, pervertunt: Et sic Jer.6.28. universi ipsi סָרֵי Principes סוֹרְרִים perversorum; Pag. Hoc autem in loco quidam exp. סָרֵי סוֹרְרִים perversi perversorum, i. e. perversissimi; ut non sit pro שָׂרֵי principes, sicut Kimchi exp. post Jonathan; Merc. Cev. Unde etiam est No. sing. f. סוֹרֵרָה & סוֹרֶרֶת aversa, perversa, rebellis, perversum,&c. Neh. 9 29. Zach.7.11.& Prov.7. 11. vel declinans aut recedens,scil.à viis rectis & bonis,&c.Pag.Sed de his vide etiam in Rad. סָרַר; Bu.Lex. Nam in utraque Radice locari possunt; Merc. & plerique hæc ibi locant.Ubi vide. Rad.hæc סוּר, apud Cocc. est i. recedere: ut Num.12.10. Jer.49.10. Zach. 10. 11.&c. 2. accedere, nempe de via deflectentem,diverti,ut Exod.3.4. כִּי סָר quòd de via scil.accederet ad videndum. Et sic vers.3. אָסֻרָה accedam & videbo. Jud.4. 18. סוּרָה אֵלַי declina, diverte ad me,&c. & sic Hos. 7. 14. יָסוֹרוּ בִי diverunt in me: h.e. quando ad me clamant, tantùm pauliper omittunt sua studia, & tanquam de via eorum propria declinant, incurrentes scil. in me. & mecum jurgantes. Et 1 Sam.22. 14. וְסָר אֶל מִשְׁמַעְתֶּךָ & obediens tibi, q.d. accedens, omnibus omissis, ad auscultandum tibi; Cocc.

Rad.25. סוּת est operimentum, pallium; Pag.Av. prout occ.cum וה (He scil parag. vel abundante post cholem) pro וֹ Aff.Gen.49.11.& in sanguine uvarum סוּתוֹ operimentum suum. Hieron. pallium suum; Pag.Av.He ponitur vice vau; Pag. He pro Vau affixo scribitur; Av. Hoc autem in loco סוּת pro כְּסוּת videtur poni; Cocc. Vide in Rad. כָּסָה; Bu.Lex. Item sunt qui Gen.20. sub finem כְּסוּת exponant, tanquam velamen; ut Caph sit similitudinis, non nativum: sed non placet. Iidem jungunt cum Rad. סִית elevare verbo vel facto,seu excitare,incitare,exstimulare;ut contrariam habeat significationem,pro tegumento,vel pallio. Ut ut sit,diversæ planæ sunt significationes. Ergò reliqua quæ hujus Radicis videri possunt, vide infrà in Rad. סִית; Merc. Cev.

Rad.26. סָחַב est, trahere; Pag. distrahere, raptare per pavimentum, aut solum. Cogn. cum סָחַף; sicut & נָשַׁב, & נָשַׁף vicina sunt; Merc. סָחַב distraxit, detraxit,detrahendo prostravit ad terram. Et ut molliorem habet literam Beth; irà significationem etiam habet leniorem,à סָחַף distraxit ad fundum usque; Av.Occurrit autem in præt.kal,1.pl.cum נ conv. præf. & in Infin. kal simpl cum cametz sub prima; sed cum ל præf. ante Scheva,pro cametz ut & in fut.kal. (à 3.sm.יִסְחוֹב vel יִסְחַב, trahet,&c.) in 3.pl.m.cum cametz penult.ut seq. וְסָחַבְנוּ & trahemus,2 Sam.17.13. סָחוֹב trahendo, Jer.22.19. לִסְחוֹב ad trahendum, Jer.15.3. יִסְחָבוּם trahent eos,Jer.49.20. Atque indè No. (quasi à sing. f. סְחָבָה, Pag.) in forma pl.f. סְחָבוֹת distracti, vel dilaniati panni; Av. tracta, raptata; Cocc. extracta; i.e. abjectæ,& laceræ vestes; Bu.Lex. vel potest sumi ut Toar(seu Adject.)fæm.q.d.tractorum,seu distractorum; (vel eorum qui trahuntur, aut distrahuntur, per pavimentum, aut sterquilinium;Pag.) fic lacernæ,& derriti, seu abjecti panni dicuntur; panni laceri; Merc. Cev. prout occ.simpl.& cum ה dem.præf. fic, סְחָבוֹת extracta & abjecta, Jer. 38. 11. הַסְּחָבוֹת extracta, Jer. 38. 12.

Rad.27. סָחָה est,verrere, scopare, abradere, lutum scil.à pavimento; scopare pavimentum; Pag. Est cogn. cum סָחַף quod est,transferre, Merc.Ex hac Rad. quidam deducunt fut.niph.per Apoc.3.rad.He, יִסָּחֶה, pro יִסָּחֵה à præt.niph. נִסְחָה; & in 3 pl. יִסָּחוּ, &c. de quibus vide in Rad. נָסַח; Pag.Bu. Lex. Non autem occurrit in kal,sed in piel, סִחָה expurgavit,abrasit; Bu. Lex. Av. purgavit scopis,vel alio instrumento, abrasit, vel absterfit lutum à pavimento. Affine est נָסַח verrit, everrit. Hinc ξέω rado,sculpo,& σαχέω tero, Av. Occ.autem in præt.piel, 1.s.cum נ conv.præt.loco seq. וְסִחִיתִי & abradam,Ezech.26.4. Atque indè No. סְחִי m. abrasio, purgamentum,sordes; Pag. Bu. περίψημα à Paulo redditur, 1 ad Cor.4.Merc.lustramentum, quicquid abraditur; Av.Est formæ instar שְׁבִי captivitas,& עֲבִי cervus seu caprea; Pag. Quidam No. סוּחָה Isa.5.25.idem valere putant, ut in כְּסוּחָה Caph sit nota similitudinis; sed de eo vide in כָּסַח; Merc.Hoc quidem nomen סוּחָה pro purgamento, seu pro cæno, quod purgari & abradi solet, huc potest reduci cum Caph,præf. ficut cænum,in medio platearum; Av. No.autem præced. סְחִי ab omnibus hic locatur; purgamentum, quod scil.everritur; Cocc.prout occ.loco seq. סְחִי abrasio,Lam.3.45.

Rad.28. סָחַף, ut inquit R.D.est, ducere,verrere,scopare; trahere; Pag Proprium est pluviæ,aut aquæ,obvia quæque converrentis, & secum trahentis, ac inundantis; Merc. abduxit,everrit,more torrentis aut aquæ inundantis; Bu.Lex. distraxit perdendo aliquid in varias

rias & multas partes, &c. vide Rad. Cogn. סָחַב. Av. Inundatione abripuit & everrit vel abduxit; Bu.ma. Occurrit in part. ben. kal, f.m. loco seq. סוֹחֵף everrens, Prov. 28.3. In Niphal est, everri, distractus est; Bu. Av. prout occ. in præt. niph. 3.f.m. loco seq. נִסְחָף everritur, Jer. 46.15.

Rad. 29. סָחַר In Bu. Conc. quatuor signif. i. est, circuire; negotiari; mercari; Pag. lustrare, circumlustrare, peragrare locum aut regionem: atque indè quòd merces circumferantur è loco in locum, sumitur pro negotiationem exercere, merces circumferre, mercatum, aut fora circumire. Hinc סוֹחֵר quasi circulator, circumforaneus, i.e. negotiator, &c. Merc. סָחַר circuivit, negotiandi causa; mercatus, nundinatus est; Bu. Lex. vagari; Cocc. circumgyravit, ut solent mercatores & negotiatores perambulare multas regiones ad emendum & extrudendum merces. Est cogn. cum סָרַח extensus est; nam proficisci, est, se extendere de loco in alium: Et est affine verbo אָרַח iter longum fecit; Av. Occurrit autem in hac signif. præt. kal, 3.pl.m. simpl. loco seq. סָחֲרוּ circumeunt negotiando, Jer. 14.18. In Imper. kal, f.m. סְחַר: unde in pl.m. cum וּ cop. præf. & הֶ Aff. ut seq. וְסִחֲרוֹהָ & negotiamini in ea, Gen. 34.10. In fut. kal, à 3.sing. יִסְחַר, יִסְחָר, circuibit, negotiabitur, &c. occ. in 2.pl.m. simpl. & in 3.pl.m. cum וְ cop. præf. sic, תִּסְחָרוּ negotiabimini, Gen. 42.34. וְיִסְחָרוּ & negotiabuntur, Gen. 34.21. Atque indè ex Rad. in hac signif. sunt nomina, 1. no. סוֹחֵר mercator, negotiator; Pag. Bu. Dictus quòd urbes regionesque circumeat, pergatque huc atque illuc; Pag. Quibusdam est part. ben. kal; sed potiùs est no. participiale, mercator, qui multos locos adit emendi & vendendi causâ; Cocc. prout occ. f.m. simpl. & cum לְ præf. סוֹחֵר mercator, negotiator, Pro. 31.14. Isa. 23.2. לַסּוֹחֵר apud mercatorem, Gen. 23.16. Item in forma pl.m. absol. occ. simpl. & cum יְהֶ præf. סוֹחֲרִים negotiatores, Gen. 37.28. Ezech. 27.36. וְהַסּוֹחֲרִים & negotiatores, 2 Chron. 9.14. Sic & in forma pl.m. constr. occ. simpl. & cum וְ præf. ut & cum יְהֶ & הֶ Aff. ut seq. סוֹחֲרֵי mercatores, 1 Reg. 10.28. 2 Chr. 1.16. Ezech. 27.21. וְסוֹחֲרֵי & mercatores, Ezech. 38. 13. סוֹחֲרַיִךְ mercatores tui, Isa. 47.15. Ezech. 27.21. סוֹחֲרֶיהָ mercatores ejus, Isa. 23.8. Item, 2. hinc etiam no. סָחָר m. mercatura, negotiatio, mercimonium, mercatus; emporium, merx; Bu. Lex. Av. prout occ. in forma f.m. constr. simpl. & cum וּ cop. præf. סְחַר negotiatio, mercatus, Isa. 23.6. וּסְחַר & negotiatio, Isa. 45.14. Sed occ. etiam in forma constr. cum מִ præf. sic, מִסְּחַר præ negotiatione, Prov. 3.14. Item, 3. no. סַחַר idem, mercatura, &c. prout occ. cum הֶ Aff. locis seq. סַחְרָהּ negotiatio, merx ejus, Prov. 3.14. 31.18. Isa. 23.18. ut & 4. hinc etiam no. סְחוֹרָה idem, negotiatio, emporium, seu locus Mercaturæ; Av. prout occ. in forma f.f. constr. loco seq. סְחוֹרַת idem, Ezech. 27.15. Item, 5. hinc etiam No. in forma f.f. part. ben. kal; viz. סוֹחֶרֶת, vel סוֹחֶרֶת, negotiatrix; prout occ. cum הֶ Aff. locis seq. סוֹחַרְתֵּךְ negotiatrix tua, Ezech. 27.12, 16, 18. Denique, 6. hinc etiam ex Rad. in hac signif. est No. מִסְחָר m. (cum Mem hæmant.) negotiatio, mercatura, &c. prout occ. in forma constr. cum וּ cop. præf. loco seq. וּמִסְחַר & negotiatio, 1 Reg. 10.15. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in Piel quadrato seu geminato סְחַרְחַר circumire, i.e. palpitare, Bu. vel, juxta alios, est nomen Adject. circumiens indesinenter; & est formæ instar אַרְמְרָם rufus; Av. Plerisque autem est verbum; quod Kimchi in Michlol ait esse ex forma Conjug. kal; & ob reduplicationem posteriorum literarum cametz primæ in Scheva conversum esse; Cev. Occ. autem Psal. 38.11. sic, Cor meum סְחַרְחַר circumit, aut palpitat; Bu. Lex. circuivit, vel ivit in circuitu, Pag. i.e. agitatur huc illuc, nec residet præ afflictionibus. Elias satis appositè ad Grammaticam analogiam, & loci, ubi reperitur, sententiam, facit nomen Toar formæ הַסְכָּפָה Merc. Cev. Cor meum circumiens est, i.e. circuit; Av. Item, iii. signif 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. indè ducto; viz. סוֹחֲרָה f. quod est scutum, rotundum scil. in circuitu; Pag. vel parma; munimentum ambiens & circumtegens ab hostium injuria; Bu. Lex. scutum rotundum, rotella quæ in circuitu est rotunda; Av. prout occ. Psal. 91.4. cum וְ cop. עֶצָּה וְסוֹחֲרָה אֲמִתּוֹ scutum & parma veritas ejus. Vel potiùs notatur hoc nomine παρονομάζει. Unde Syrus vertit, ut armis circumdabit te veritate suâ; Cocc. & Parmâ; Bu. Conc. Polybius, l. 6. velitibus Romanorum tribuit parmam, quæ dicitur ab eo, & à Causaubono eum transferente, esse figurâ rotundâ, dimetiens pedis unius & semis. Item hastatis idem tribuit scutum θυρεὸν; cui latitudo in Gibba superficie σπιθαμὴν ἡμιτομίαν, h.e. duorum pedum & dimidii; longitudo autem quatuor pedum, &c. Diversus interim est usus parmæ & scuti; Cocc. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. est in nomine סוֹחֶרֶת Sochæreth lapis; Bu. Conc. genus lapidis pretiosi, sic dicti, quòd jugiter sit in manu mercatorum, inquit R. D. Pag. Alii verò à rotunda & scutellata figura; Merc. Hieron. Parium lapidem vertit; Pag. Videtur pavimento magnifico adhibita fuisse hæc lapidis præstantis species; Bu. Lex. Hyacinthinus, &c. ut Pag. & Merc. Av. Pavimento variegando lapis aptus; Cocc. prout occ. Esth. 1.6. cum וְ cop. præf. super pavimentum Porphyreticum & marmoreum, וְדַר וְסוֹחֶרֶת & parium, & hyacinthum lapidem; Pag. Talmudici דַּר cùm hoc junctum volunt, quòd hic lapis proclamet דְּרוֹר libertatem omnibus mercatoribus; Merc. Super pavimento Alabastri, &c. & hyacinthini; Av.

Rad. 30. סָחַשׁ; unde no. Rad. שָׁחִישׁ m. id quod germinat & pullulat è radicibus seminis, inquit R. D. Sponte renatum in terra; quod scil. ex præcedentis anni frugibus reflectis sponte recrescit; Bu. Lex. Idem per metath. quod שָׂחִיס sponte nascens, i.e. quod sine aratione & seminatione progerminat è granis caducis superioris anni; Av. fruges natæ sponte, anno scil. tertio, ex quo sementis facta est: nam quod secundo sementis factæ anno renascitur, סָפִיחַ nominatur: ut ex textu apertum est, notari per שָׁחִישׁ id quod nascitur post סָפִיחַ; Cocc. prout occ. 2 Reg. 19.29. comede hoc anno סָפִיחַ sponte nascens, i.e. sine aratione & semine; & anno secundo שָׁחִישׁ, quod pullulat & germinet è radicibus seminis. Hieron. comede hoc anno quæ repereris, : in secundo anno quæ sponte nascuntur. Idem etiam habetur Isa. 37.30. Quanquam ibi scribitur transpositis literis, שָׂחִיס, eodem tamen sensu; sicut שַׂלְמָה & כֶּבֶשׂ agnus; & שַׂלְמָה, & כֶּבֶשׂ, inquit R.D. Targum vertit, q.d. quod provenit post sponte nascentia; Pag. comede hoc anno deciduum; & anno secundo sponte nascens, &c. Av.

Rad-

Rad.31. שָׂטָה deflexit: idem quod שָׂשָׂה. Ponitur enim Samech pro Sin ſiniſtro: unde eſt No. in forma pl.m. סָטִים deflectiones; ut Pſal. 101.3. facere סָטִים deflectiones odii. Et Hoſ.5.3. & mactavit סָטִים deflectiones, i.e. deflectentes, profundè egerunt; Av. qui hoc hîc locat; reliqui ad Rad. שָׂטָה illud referunt: ubi vide; Cev.

Rad.32. סִיג m.No. Rad.eſt, ſcoria; Pag. Bu. argenti ſcil & cujuſlibet metalli fuſi. Pag. Alii reducunt ad סוּג, quòd ſignificet ſordes quæ ex metallis igni retrocedunt; Merc. Occ.autem hoc No.in ſing.cum ל praef. loco ſeq. לְסִיג inſcoriam, Ezech.22.18.& in forma pl.m. occ.vel plenè cum duplice jod, vel def. abſque primo jod; idq; ſimpl.& cum ל praef. סִיגִים vel סְגִים ſcoriæ, Pſal.119. 119. Prov.25.4..26.23. Ezech.22.18. לְסִגִים in ſcorias, Iſa.1.22.Ezech.22.19. & in forma pl.m.conſtr. סִיגֵי prout occ.cum יךָ Aff. fæm.loco ſeq. סִגָיִךְ ſcorias tuas, Iſa.1.25. [סִיָּון vide ſuprà in סון; Bu.Lex. Item סִינִי, vide in סְנָה; Av.]

Rad.33. סוּס ſcatuit tineis, vel tineoſus fuit; verbaliter non legitur, ſed indè No. סָס tinea, vermiculus corrodens pannos, Iſa.51.8. unde Græci dicunt σὴς tinea; Av. Reliqui ad סוּס referunt: ubi vide.

Rad.34. סִיר m.No.Rad.eſt, olla; lebes, ahenum, cacabus, caldaria; &c. Pag. vas in quo ad ignem coquuntur carnes & alia, quòd poteſt admoveri, & rurſus retrahi; nam eſt cogn.cum סוּר receſſit; Av. Item, ſpina; Pag. De hoc ſuprà nonnihil in fine Rad. סוּר. In ſignificatione ſpinarum pluraliter tantùm, genere ferè maſculino reperitur. Nam סִירוֹת fæm.magis ollas ſignificat, quum & ſingulare סִיר, olla, ſit fæmin. at סִירִים ſpinæ, maſculeum eſt; Merc.In Bu.Conc.Rad.hæc duo ſignif.i.in forma ſ.m. prout occ.ſimpl. & cum בְ, בַ, הַ & לְ praef. ut ſeq. סִיר olla, Exod. 16.3. 2 Reg.4.39. Pſal.60. 10..108.10. Jer.1.13. Ezech.24.6.Zach.14.21. הַסִּיר olla, 2 Reg.4.38,41. Eccl.7.7. Ezech.11.3,7..24.3. בַּסִּיר in olla,2 Reg.4.40,41. Mich.3.3. כַּסִּיר ſicut olla, Job. 41.23. לְסִיר in ollam,Ezech.11.11. unde etiam in forma ſ.f. סִירָה idem; olla,&c. ſed occ. in hac forma cum הַ dem.præf.& cum chirek tantùm abſque jod.penult.ſic, הַסִּרָה ollæ, 2 Sam.3.26. unde in forma pl.f.occ. etiam cum הַ, בְ & בַ præf. ut etiam abſque præf.cum יכֶם & יו Aff. prout ſeq. הַסִּירוֹת vel ſine vau, Ollæ, Ex.38. 3. 1 Reg.7.45. 2 Reg.25.14. 2 Chron.4.11,16. Jer.52. 18,19. Zach.14.20. בְּסִירוֹת in ollis, Am.4.2. בַּסִּירוֹת in ollis, 2 Chron.35.13. כְּסִירוֹתַיִךְ ollæ veſtræ, Pſ.58. 10. סִירוֹתָיו ollas ejus, Exod.27.3. Deindè, ii. ſignif.2. hujus No. Rad.eſt in forma pl.m. pro ſpinis; Bu.Conc. quæ ſcil. juxta ollas ſub ligna majora conjiciuntur, ut iis citiùs ſuccendatur & augeatur ignis; Av. in qua tamen ſignif.occ.etiam, pro hamis, ſic ſcil. dictis, quòd inſtar ſpinarum pungant & penetrent; nim. in forma pl.f. loco ſcil.ſuprà cit. Am.4.2.cum בְּ præf. בְּסִירוֹת cum hamis; Bu.Lex. vel, ut alii, in ollis piſcationis; Av. hamis piſcatoriis; Cocc. In forma autem hac pl. m. occ. ſimpl.& cum הַ,& בַ pro בְּהַ dem. præf. ut ſeq. סִירִים ſpinæ, Iſa.34.13. Nah.1.10. הַסִּירִים ſpinæ, Eccl. 7.6. בְּסִירִים ſpinis,Hoſ.2.8.

Rad.35. סִית eſt, incitare; Pag. exuſcitare, ſuſcitare, concitare, ſtimulare, exſtimulare; Merc. Item, ſuadere, perſuadere, ſeducere; Pag. Bu.Conc. Item, removere; Pag. quia qui incitat, niritur ab uno loco aut ſententia removere ad alteram: quidam exp. ſublevare, elevare. Rectiùs, propellere, extrudere; Merc. Inſtigavit, vel laceſſivit, provocavit, &c. idem quod נָסַת; cujus etiam omnia tempora, in 3.Conjug. Hiphil. ſcil. (nam in aliis non uſurpatur) ab hac Rad. סִית deduci poſſunt, per reſolutionem magnæ vocalis Tzere, ex הֵסִית, in ſuam parvam, chirek ſcil. & dageſch, ſic, הִסִּית. Item Cogn. etiam eſt cum יָצַת accendit: nam incitare eſt, alicujus animum accendere. Hinc à סִית Latinè, cito, incito, concito, &c. Av. Non occurrit hæc Rad. סִית in kal; ſed in hiphil, הִסִּית incitavit, perſuaſit, ſeduxit, avertit; exſtimulavit; Bu.Lex. Av. Conſtruitur cum Accuſ. & præp. בְּ. Sed cum præp. מִן ſignificat, avertere incitando; Av. In genere, hiph.eſt, incitare; Cocc. prout occ. in præt.hiph. 3.ſ.m. cum הָ Aff. idque vel cum chateph ſægol, vel cath. pathach; ſic, הֶסִיתָהּ incitavit te, 1 Sam.26.19. הַסִיתָהּ abduxerit te, Job.36.16. Item in 3.ſ.f.præt.hiph. juxta normam eſt, הֵסִיתָה; ſed pro eo occ. cum pathach penult. ante dageſch compenſativum jod hiph. vel eſt quaſi ex Rad. סָתַת; Cocc. ſic, הִסָּתָה incitavit, 1 Reg.21.25. Item in 3.pl. præt. hiph. juxta normam הֵסִיתוּ; ſed pro eo occ. cum longa vocali tzeri, mutata in chirek parvum ante dageſch hujus compenſativum, ſcil. cum הָ Aff. ſic, הִסִּיתוּהָ incitarunt te, Jer.38.22. Sic etiam in part. hiph.ſ. m. מֵסִית; ſed pro eo occ.etiam cum pathach & dageſch, pro tzeri, ſub prima; ſic, מַסִּית incitans, 2 Chron.32.11. Jer.43.3. In fut.hiph. 3.ſ.m. יָסִית incitabit; & in 2. ſ. m. תָּסִית incitabis, &c. unde cum וַ conv.præf.& יַ Aff. 2.ſ.m.eſt, וַתָּסֶת & incitaſti me, Job.2.3. Item occ.etiam 3.ſ.m. fut.hiph.cum pathach ante dageſch, pro cametz, ſub prima; ſic, יַסִּית ſeducit, ſeducat, 2 Reg.18.32. 2 Chr. 32.15. Iſa.36.18. Sed cum וַ conv.præf. 3.ſ. m. occ. cum cametz penult.ante ſægol abſque jod hiph.vel pro tzere in ult.ſic, וַיֶּסֶת & incitavit, 2 Sam.24.1. 1 Chron.21. 1. Item, occ.etiam ead.3.ſ.m.fut.hiph cum הָ Aff. ut & cum וַ conv.præf.ante הוּ & ם Aff.ſic, יְסִיתְךָ incitabit te, avertat te, Deut.13.6. Job.36.18. וַיְסִיתֵהוּ & incitavit eum, 2 Chron.18.2. וַיְסִיתֵם & abduxit eos, 2 Chron.18.31. & in 3.ſ. f. fut. hiph. תָּסִית perſuadebit; prout occ.cum וַ conv.præf.& הוּ Aff. ſic, וְתַסִּיתֵהוּ & perſuaſit illi, Joſ.15.18. Jud.1.14. Notandum autem in hac Rad. præcipuè in incitandi ſignif. quum dicitur de Deo incitante, &c. ut 1 Sam.26.19. אִם יְהוָה הֱסִיתְךָ בִי ſi Dominus te incitat in me, odoretur munus, h.e. ſi ea, quæ Deus dixit & fecit, tibi ſunt occaſio perſequendi mei, & Deus te ſinit ferri conſiliis malis; tempus eſt ut agnoſcas, hanc eſſe gravem tentationem, & Deiram deprecaris. Job.2.3. וַתְּסִיתֵנִי & incitaſti me in illum, ut eum deſtruerem ſine cauſa. 2 Sam. 24.1. וַיֶּסֶת אֶת דָּוִד בָּהֶם & incitavit Davidem in ipſos. Poſſet perſonaliter accipi; pro, aliquis incitavit: vel, aliquid incitavit. Sed nihil incommodi, ſi & de Deo dicatur: non, quòd Deus propriè incitet ad malum, ſed, quòd occaſionem, quæ hominem, propter peccatum, quod in ipſo eſt, incitet ad peccandum, præbere poſſit. Quando igitur dictatus peccati per occaſionem operis Dei excitatur, eſque Deus non intercedit, videtur, non ut ſuaſor, ſed, ut judex, dicere, Abi, numera; quemadmodum & Balaamo dictum eſt, proficiſcere: quod ſignificat, Deum juſtè diſcernere, ut homo ſe volens peccato

to commaculet. 2 Chron. 18.31. וַיְסִיתֵם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ & pellexit eos Deus ab ipso. Dedit iis cogitationes alias, ut discederent, quum agnovissent, eum non esse Regem Israel; Cocc. cùm incitasset (adversarius scil. ex 1 Chron. 21.1.) Davidem in eos, dicendo, &c. Jun. Et incitavit, aut incitare fecit David. Idem 1 Chron. 21. 1. Pag. Item locus notandus occurrit, Job. 36. 16. וְאַף הֲסִיתְךָ מִפִּי צָר atque etiam pellexisset te ex ore angustiæ latitudo, &c. v. 18. פֶּן יְסִיתְךָ בְשָׁפְקּ nè te compellat in complosionem, h.e. nè latitudo & quies mensæ, tibi occasio sit progrediendi eò ubi complodaris; quemadmodum in muscipulam pelliciuntur animalcula, ut complodantur; Cocc. vel, v. 18. quia ira, scil. est; nè fortè incitet te, seu suadeat tibi flagello: vel potiùs, nè fortè removeat te, scil. è mundo, flagello, vel percussione: proinde q.d. consulo tibi ut in hac mendaci opinione ampliùs non pecces; quia ira Dei est; nè fortè, &c. nam alioqui multitudo pretii non declinare faciet te ut eruaris à manu sua; licèt scil. dederis ei multitudinem divitiarum; prout Ab. Ezra exp. Sed R. Moseh, nè fortè projiciat te cum sufficientia substantiæ tuæ magnæ, quæ tibi tunc non proderit, &c. At R. D. in comment. quia ira, quæ est tibi, nè fortè (i.e. nè fortè ira quæ est tibi) seducat te percussione: & q. d. consentaneum est tibi ut non faciat te declinare substantia tua quæ tibi fuit olim. Vel, quia ira tua nè fortè seducat te propter flagella quæ tibi contigerunt: q. d. hoc enim non proderit tibi; quia multitudo pretii aut substantiæ, non declinare faciet te, neque removebit à te flagella. Vide etiam illius expositionem in סֹפֶק; Pag. Substantia qua homo redimit animam suam, vocatur כֹּפֶר, λύτρον ranson, vernaculè; Merc. Quum æstuans ira, (obvenit scil. eave) ne avertat te explosione; & magnum pretium redemptionis ne abducat te; Jun.

Rad. 36. סָבַךְ, in præt. kal, סַךְ (ut סָבַב) est, tegere, operire; protegere; Pag. Bu. Av. obduxit, operuit; Bu. Lex. Intexit densò velamine: idem quod שָׂכַךְ; & cogn. cum כָּסָה operuit; Construitur cum Accus. & aliquando cum Dat. item cum עַל; sed absolutè sit neutrum; Av. Sed significat etiam dividere inter aliqua aut medium tenere; Pag. Hoc dicit, quia hoc verbum proprièsignificat, tegere opponendo, vel superponendo aliquid, obducere, abscondere re interjectâ. Pleraque operire supernè, significant, alia velut sepem intermediam; Merc. סָכַךְ & שָׂכַךְ (nam Samech commutatur interdum in Sin; Bu. Lex.) est, tegere, se contegere; Coc. Prout occ. in 2. s.m. præt. kal simpl. loco seq. סְבֻתָּ obtegis, Lam. 3.43 cui etiam 2. s.m. He parag. est add. סְבוֹתָה obtexisti, Psal. 140.8. Lam. 3.44. Item occ. tam in 2. s.m. quam in 1. s. (sed in plerisque exempl. cum שׂ pro ס) cum וְ conv. præf. sic, וְסַכּוֹתִי & obteges, Exod. 40.3. & וְסַכֹּתִי & obtegam, Exod. 33.22. In part. ben. kal, s.m. occ. (plenè scil. more perfectorum; Av.) cum הַ dem. præf. & in forma pl.m. simpl. & cum וְ cop. præf. הַסּוֹכֵךְ obtegens, protegens, Ezech. 28.14, 16. Nah 2.6. סוֹכְכִים obtegentes, Exod. 25.20..37.9. וְסוֹכְכִים & obtegentes, 1 Chro. 28. 18. In fut. kal, יָסֹךְ, יָסֻךְ, obteget, obteges, &c. sed in 2. s.m. occ. cum kibbutz ante dagesch pro cholem, & ante יִ Aff. sic, תְּסֻכֵּנִי obtexisti me, Psal. 139. 13. sed in 3. pl. m. fut. kal, cum וְ conv. præf. occ. cum cholem penult. ante dagesch, ut וַיָּסֻבּוּ; sic, וַיְסוֹבְבוּ & obtegebant, 1 Reg. 8.7. rursus cum הִ Aff. post kibbutz pro schurek penult. occ. cum kibbutz etiam ante Caph dagesch atum; sic, יְסֻכְּכוּ tegent eum, Job. 40.17. In Piel, שׂוֹכֵךְ cum Sin pro Samech, & ex forma quadrata pel, idem cum kal, obtexit, protexit, &c. Bu. unde in fut. Piel, יְסוֹכֶךָּ, תְּסוֹכֶךָּ, obteget, obteges, &c. sed occ. 2. s.m. cum נִי Aff. & Sin pro Samech; loco seq. תְּשׂוֹכְכֵנִי texisti me, Job. 10.11. In hiphil, הַסִיךְ idem cum kal, & Piel; Bu. texit, obtexit, &c. prout occ. in part. hiph. s. m. sic, מַסִיךְ tegens est, Jud. 3.24. & in Infin. hiph. occ. cum לְ præf. & cum Tzere in ult. absque jod hiph. sic, לְהָסֵךְ ad tegendum, 1 Sam. 24.3. In fut. hiph. 3. s.m. יָסִיךְ, vel in Tzere, יָסֵךְ, vel pro eo cum sægol in ult. unde occ. 2. s.m. cum וְ cop. præf. in forma cum Tzere in ult. sed in 3. s.m. cum sægol pro Tzere in ult. idque simpl. & cum וְ conv. præf. ut seq. וְתָסֶךְ & obteges, Psal. 5.12. יָסֶךְ obteget, Psal. 91.4. וַיָּסֶךְ & obtexit, Exod. 40.21. 2 Sam. 12.20. Job. 3.22..38.8. In Hophal, הוּסַךְ tegi, Bu. obtectus fuit, &c. prout occ. in fut. hoph. 3. s.m. cum kibbutz pro schurek penult. sic, יָסָךְ tegetur, Exod. 25.28.. 37.16. Atque indè nomina, i. No. סוֹךְ vel שׂוֹךְ, m. tugurium, tabernaculum, tegmen, Pag. Bu. &c. tectorium, tuguriolum, casa; &c. ut Bu. Av. quod cum Aff. assumit dagesch in Caph ob alterum Caph abjectum; ut cum יִ Aff. idque vel cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz, penult. & cum Sin pro Samech; sic, סוּכּוֹ tugurium ejus, Psal. 76.3. סֻכּוֹ tugurium suum, Jer. 25.38. שֻׂכּוֹ tugurium suum, Lam. 2.6. Item occ. etiam cum בְּ præf. & cum וֹ (He scil. abundante, pro וֹ Aff.) sic, בְּסֻכּוֹ in tugurio suo, Psal. 10.9..27.5. Item, 2. hinc etiam No. fæm. סֻכָּה idem, Bu. tegumentum, &c. tabernaculum quod ramis & frondibus est constructum, casa; Av. prout occ. in forma absol. simpl. & cum וֹ, בְּ, בַּ, כְּ, & וּכְ præf. ut seq. סֻכָּה tugurium, Jon. 4.5. וְסֻכָּה & tugurium, Isa. 4.6. בְּסֻכָּה in tugurio, Psal. 31.21. בַּסֻּכָּה in tugurio, Job. 38.40. וּכְסֻכָּה ut tugurium, Isa. 1.8. & sicut tugurium, Job. 27.18. ut & in forma s. f. constr. occ. simpl. & cum יִ Aff. סֻכַּת tugurium, Am. 9.11. סָכֹּתוֹ tugurium ejus, suum, Job. 36.29. Psal. 18.12. cujus forma etiam pl. f. occ. simpl. & cum הֵ & בַּ pro בָּהּ dem. præf. ut seq. סֻכּוֹת vel sine vau, tuguria, Gen. 23.17. 2 Sam. 22.12. Neh. 8.16, 15, 17. הַסֻּכּוֹת tuguria, Lev. 23. 34. Deut. 16.13, 16..31.10. 2 Chr. 8.13. Ezr. 3.4. Zac. 14. 16, 18, 19. בַּסֻּכּוֹת in tuguriis, Lev. 23.42, 43. 2 Sam. 11. 11. 1 Reg. 20.12, 16. Neh. 8.14, 17. Item, 3. hinc etiam No. סִכּוּת f. idem, tabernaculum, Pag. Bu. &c. vel Sicuth nomen idoli; vel appellativè, tabernaculum, tugurium, &c. Av. Cocc. prout occ. loco seq. סִכּוּת Tabernaculum, Am. 5.26. Item, 4. indè etiam No. cum Mem heemant. מָסָךְ m. tegumentum; Pag. Bu. Av. velum, tegmen, quod est contextum ex multis filis; Av. & quod tegit ab oculis ea quæ intra sunt; & præcipuè velum tabernaculi primum intelligitur; Coc. aulæum ad ostium tabernaculi; velum, scil. picturatum, aut pannus picturatus, vel tegmen, operimentum, &c. Pag. Triplex autem fuit velum; intimum, quod פָּרוֹכֶת dicitur, quod separabat inter sanctum & sanctum sanctorum: & pendebat ex quatuor columnis, quarum capitella erant aurea, & bases argenteæ. Alterum, medium, quod claudebat sanctum, & erat vice januæ, pendens ex quinque columnis, quarum capitella erant quidem aurea, sed bases æreæ. Primum, secundum velum appellatur in Ep-

ad

ad Hebr. 9. Tertium fuit velum portæ atrii, tertiæ partis Tabernaculi, etiam vice januæ, Exod. 27. 38. & 40. quod pendebat è quatuor columnis, quarum capitella argentea, baſes erant æneæ. Secundi fit mentio Exod. 26. Duo poſteriora à Gerſonitis geſtabantur. Primum cum arca & aliis, ubi per Aharonem & ejus filios diligenter involutum eſſet, à Cahathitis portabatur, Num. 4. Significat & מָסָךְ generaliter quodcunque operimentum, unde de operculo putei, 2 Sam. 17. dicitur, & Pſal. 105. de tegumento nubis, & aliis item locis de aliis teguminibus dici poſſit; Merc. ex Forſt. Occ. autem No. hoc ſimpl. & cum יְ, וְ, לְ & לַ præf. ut ſeq. מָסָךְ tegumentum, Exod. 26. 36. 27. 16. 36. 37. הַמָּסָךְ tegumentum, Exod. 35. 12. 39. 34, 40. 40. 5, 21. Num. 4. 5. 2 Sam. 17. 19. וְהַמָּסָךְ & tegumentum, Num. 3. 31. לְמָסָךְ pro tegumento, Pſal. 105. 39. לַמָּסָךְ huic tegumento, Exod. 26. 37. cujus forma conſtr. eſt cum pathach in ult. & occ. ſimpl. & cum יִ cop. præf. ſic, מָסַךְ tegumentum, Exod. 35. 15, 17. 39. 38. 40. 8, 33, 28. Num. 3. 26. 4. 25, 26. Iſ. 22. 8. וּמָסַךְ & tegumentum, Exod. 38. 18. Num. 3. 25. Item, 5. indè etiam No. מוֹסָךְ m. tegumentum, tectum, tegmen; pulpitum; Pag. Bu. Av. & erat, inquit R. Jonah, tegmen ſeu cooperimentum cuſtodiæ, i.e. locus tectus in quo cuſtodes manebant; Pag. prout occ. in forma conſtr. ſic; 2 Reg. 16. 18. & מוֹסַךְ tectum, ſeu tegmen, vel locum tectum, ſabbathi, quod ædificaverat in domo, i.e. in Templo. Scribitur autem, inquit R. D. cum jod, ſed legitur cum ſchurek; & erat ædificium quod fecerant cuſtodibus, ut ſub illo tegerentur; & quia additur, Sabbathi, videtur quòd pro cuſtodia quæ egrediabatur, fecerint illud: quia egrediebatur in Sabbatho. Erat enim exempta ab officio, & obſequio, ab illo die, & manebant ibi, donec appeteret dies craſtinus quo diſcedebant. Targum וְיַת־שְׁקוּם & typum ſeu formam, vel potiùs ſtructuram Sabbathi, &c. Alii tamen Codices Targum, inquit R. D. habent וְיַת־שְׁקוּם מַרְבְּתָא־דְשַׁבְּתָא typum (ſeu compoſitionem) altaris Sabbathi. Quidam putant fuiſſe tabulatum in morem ſuggeſti, ex quo populus doceretur, aut conciones haberentur, ad imitationem illius cujus fit mentio, Neh. 8. quod Achaz Rex impius amoviſſe dicitur. Habent & hodiè in ſuis ſynagogis Judæi tabulatum, ex quo lingua Chaldaica Legem & Prophetas prælegunt; Merc. & tegmen Sabbathi, &c. explicant per מַחְסֶה, & גַּג אוֹהֶל. Poteſt intelligi operum, Locus ſeptus undique & tectus: vide in Rad. שָׁבַת; Cocc. Tegmen quoque Sabbathi, i.e. paratum pro cuſtodibus Templi, qui ſingulis Sabbatis functiones ſuas obibant per vices: de quibus ſuprà 11. 5. Eſt autem ſynecdoche, pro eo quod eſt occluſit fores Templi Jehovæ, 2 Chron. 28. 24. Jun. & tectum, ſeu tegmen ſabbati, quod ædificaverunt, &c. i.e. ſub quo tecto quieſcebant in Sabbatho. Ratione jod poteſt eſſe מִיסַךְ, à Radice יָסַךְ; Av. Denique, hinc etiam No. מִסְכָּה f. & in forma conſtr. מִסְכַּת operimentum, tegumentum, &c. Pag. Bu. prout occ. cum ה, ob pauſam, pro ת, Aff. loco ſeq. מִסְכָּחָה operimentum tuum, Ezech. 28. 13. Deindè, huc etiam reduci ſolet No. סָךְ m. numerus, vel numeroſa turba; Bu. Conc. Summa, numerus, univerſitas; Pag. quaſi denſitatem, copiam aut frequentiam dicas; Merc. Summa, vel copia hominum invicem ſe ſuâ umbra, ſeu ſuo corpore tegentium; Av. prout occ. Pſal. 42. 5. tranſibo בְּסָךְ in numero; Bu. Conc. in numerum, ſeu univerſitatem, vel ſummam, congregationis ſcil. prout R. D. exp. Sed Ab. Ezra exp. hoc בְּסָךְ, per בְּמוֹסָךְ, i.e. per Muſach prædictum, quod erat in monte domus, i.e. Templi. Sed alii exp. cum univerſitate tripudiantium. At R. Himman. in cætum ſeu univerſitatem populi, & plenitudinem eorum. Et ſic dicunt Doctores, סַךְ וְבִינְתָא ſumma emptionis; סַךְ הַכֹּל ſumma omnium, i.e. ſumma ſummarum; & interdum addunt Mem in fine; סָכוֹם ſumma; Pag. vel potiùs, סְכוֹם, ubi Mem magis videatur Radicale; à סָכַם, quod illis in Hiphil eſt, convenire. Vide Eliam in Tisbi; Merc. Hieron. quia veni ad umbraculum; 70. tranſibo in locum Tabernaculi; Pag. De hoc autem No. סָךְ vide etiam in Rad. סוּךְ; Bu. Lex. Cocc. Item huc etiam quidam reducunt No. מַסֵּכָה f. tegumentum, tugurium, tegmen, quod contextum eſt ex multis filis; prout occ. Iſa. 18. 20. cum יִ cop. וּמַסֵּכָה & tegumentum eſt ſtrictius, &c. Et in forma conſtr. Iſa. 30. 22. Av. Sed hoc No. plerique referunt ad Rad. נָסַךְ; ubi id vide.

Rad. 37. סָכַל eſt, infatuare, inſanire, inſanum, fatuum, ſtultúmque eſſe; Pag. Inuſitatum eſt in kal. Convenit cum כָּסַל, per metath. ſed contrarium eſt verbo שָׂכַל; etſi nonnunquam hæ literæ invicem permutentur. Significat, imprudentem eſſe, & inconſideratum ac inſtabilem animo, ſocordem eſſe, & ignavum, nec ad rem attentum, & in ſuo officio perſeverantem, & conſtantem, ſed remiſſum & temerarium. In Pihel, inſtabile & inconſtans reddere, infatuare. In hiphil, inconſideratè agere; etſi cum verbo faciendi in Infinito jungatur, quaſi dicas, imprudentiam & ſtultitiam agendo oſtendere. Vide in Niphal poſt Pihel, Merc. Cev. סָכַל pravus fuit, diſtortus ſeu perverſus eſt. Hieron. exp. ſtultè egit, infatuatus eſt. Cogn. cum כָּסַל obliquus fuit, inconſtans fuit. Hinc σκολιὸς obliquus, σκαληνὸς idem, obliquus, ut triangulum habens latera inæqualia; &c. Av. Non autem occurrit in kal, ut dictum, ſed in Piel סִכֵּל ſtultum reddidit, vel effecit, infatuavit; Bu. Lex. depravavit, pervertit, &c. ut Bu. Av. Prout occ. in Imper. piel, ſ.m. cum ſægol pro Tzeri in ult. ante Maccaph; ſic, סִכֶּל־ ſtultum effice, 2 Sam. 15. 31. & in fut. Piel, 3. ſ. m. eſt, יְסַכֵּל infatuabit, Iſa. 44. 25. In Niph. נִסְכַּל ſtultè agere; Bu. depravatus eſt, ſtultus eſt factus; Av. prout occ in 2. ſ.m. & 1. ſ. præt. niph. ut ſeq. נִסְכַּלְתִּי ſtultè egiſti, 2 Chr. 16. 9. 1 Sam 13. 13. הִסְכַּלְתָּ ſtultè egi, 1 Sam. 24. 10. 1 Chro. 21. 8. In hiphil, הִסְכִּיל idem; ſtultè agere; Bu. vel, pravè fecit, inconſideratè & ſtultè egit; Av. prout occ. etiam in 2. ſ.m. & 1. ſ. præt. hiph. ſic, הִסְכַּלְתִּי ſtultè egiſti, Gen. 31. 28. הִסְכַּלְתִּי ſtultè egi, 1 Sam. 26. 21. Atque inde nomina, i. כְּסִיל ſtultus, ſtolidus, pravus, inſanus; Pag. Bu. Av. opponitur nomini חָכָם ſapienti, Cocc. prout occ. ſimpl. locis ſeq. סָכָל ſtultus, ſtolidus, Eccl. 2. 19. 7. 17. 10. 3. Jer. 5. 21. cui etiam יְהוֹ & כֶּשׁ ſunt præf. ſic, וְהַסָּכָל & ſtultus, Eccl. 10. 14. כְּשֶׁסָּכָל quando ſtultus, Eccl. 10. 3. & in forma pl. m. eſt, סְכָלִים ſtulti, Jer. 4. 22. Item, 2. hinc etiam No. סֵכֶל ſtultitia, ſtoliditas; Pag. Bu. Av. pravitas, diſtorſio, &c. Av. prout occ. cum ה dem. præf. loco ſeq. הַסֵּכֶל ſtultitia, Eccl. 10. 6. Item, 3. hinc etiam No. סִכְלוּת, vel interdum cum Sin pro Samech; שִׂכְלוּת f. ſtultitia, inſania, fatuitas; ſtoliditas; Pag. Bu. Av. Oppoſitum eſt חָכְמָה; Cocc. prout occ. ſimpl. & cum יְ, הַ, וְהַ & בְּ præf.

præf. ut & cum ו cop. ante formam cum Sin; ut seq. סִכְלוּת stultitia, stoliditas, Eccl.10.1,13. וְסִכְלוּת & stultitia, Eccl.2.12. הַסִּכְלוּת stultitia, Eccl.2.13. וְהַסִּכְלוּת & stultitia, Eccl.7.25. בְּסִכְלוּת in stultitia, Eccl.2.3. וְשִׂכְלוּת & stultitia, Eccl.1.17.

Rad.38. סָכַן est, prodesse, utile esse: Item, increpare, arguere; assuescere; thesaurizare, recondere; item, nocere, lædere: pauperare, depauperare; Pag. Conferre, conducere, usui esse, congruere, convenire: unde & proassuescere sumitur: & pro, thesauris præfectum esse; & per Antiphrasin ex Chaldæo magis sermone, pro penuria laborare, & rebus carere ad usum pertinentibus. In Ecclesiastæ 10. à quibusdam pro periclitari exponitur, in significatione Rabbinis consueta, quâ סַכָּנָה vocant periculum. Ab. Ezra putat esse passim ferè, increpare, sed non ità aptè; Merc. סָכַן profuit; est autem magis Chald. quàm Hebr. unde ad diversa significata traducitur; Bu.Lex. סָכַן census est, censor fuit, procurator fuit, administravit, &c. commodus fuit; & propriè dicitur de illo, qui semper præstò est alicui famulus, nec unquam discedit à latere Domini sui. Et significat quoque in pretio esse, & aliquid sub censura habere; Cogn. cum נָכַם collegit recensendo, & cum נָכַס substantia collecta. Atque hinc per metath. est, census, censeo, es, ere; censor, &c. Av. Significat hoc verbum in kal, utilitatem procurare, utilem esse, utilitatem capere; Cocc. In Bu.Conc. Rad. hæc quatuor signif. i. prodesse: assuetum, assuefactum esse: prout occ. in part. ben. kal à s.m. סוֹכֵן, & in fæm. סוֹכָנָה adjuvans, m. & f. in forma sing. fæm. cum duplice sægol ante Thau; sic, סֹכֶנֶת utilis, commoda, adjutrix, 1 Reg.1.2,4. & in fut. kal, 3 s.m.occ.vel in cholem; vel ante maccaph cum cam. chat. pro cholem; fic, יִסְכֹּן vel יִסְכָּן proderit, Job.15.3..22.2..34.9..35.3. In hiphil, הִסְכִּין solitus fuit, assuevit, assuefactus fuit; Bu.Lex. censuit, sub censura habuit; Av. In hiph. est, periculum facere; Cocc. prout occ. in 2.s.m. & 1.s. præt. hiph. fic, הִסְכַּנְתִּי assuevisti, Psal.139.3. הִסְכַּנְתִּי assuevi, Num.22.30. Item in Imper. hiph. occ.s.m cum sægol pro Tzeri in ult. ante Maccaph; fic, הַסְכֵּן assuesce, Job.22.21. & in Infin. hiph. occ. cum ה Interrog. præf. loco seq. הַהַסְכֵּן an assuescendo, Num.22.30. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu.Conc. est in nomine סוֹכֵן m. thesaurarius; Præfectus aulæ, quasi publicus adjutor dictus, qui prodest multis; Bu.Lex. vel, juxta quosdam, est part. ben. kal; qui censet, censor, &c. Av. Propriè notat utilem in rerum administratione, præfectus domui, seu qui præst Palatio, &c. Cocc. prout occ. s.m. cum ה dem. præf. loco seq. הַסּוֹכֵן thesaurarius, Isa.22.15. & in forma s.f. cum duplice sægol ante Thau, סוֹכֶנֶת f. adjutrix, quæ prodest & utilitatem adfert, 1 Reg.1.2,4. Bu.Lex. Thesauraria; Bu. Conc. proma conda, administra scil. omnium commoditatum; 70. θλαπσας quod & Kimchi sequitur, & putat se ex Arabico confirmare. At Arabibus non סכן s.d סחן, incalescendi notionem habet; Cocc. & erat Regi censa; i. e. semper præstò erat ei; Av. qui sumit pro ben. kal, s.f. Sed rectum est, inquit R.D. ut exponatur מוֹעִילָה proficiens, aut utilitatem afferens, scil. contra frigus: unde protinus subjungitur, & dormiat in sinu tuo, & calor sit Domino meo Regi: Vel sic, & sit eum fovens, aut calefaciens & cubans juxta illum, & dormiat, seu jaciat, cubet, &c. & v.4. & fuit Regi סוֹכֶנֶת thesauraria; Pag. vel quasi consuetudinaria, & cohabitatrix, quæ juxta est, & confert ac usui est; Merc. & ministrabat ei; sed Rex non cognovit eam, i. e. rem cum illa non habuit; Pag. Atque hinc ex Rad. in hac signif. est No. cum Mem hemant. præpositio, & in forma pl.f. viz. מִסְכָּנוֹת penuaria, apothecæ, thesauri, promptuaria, armamentaria: unde dicuntur urbes thesaurorum vel armamentariorum, &c. Bu.Lex. Census, pl. fructus censuales, repositio frumentorum, &c. Av. prout occ. hæc forma pl.f. simpl. locis seq. מִסְכְּנוֹת thesauri, penuaria, Exod.1.11.2 Chron.16.4..17.12. cui etiam י cop. & ה dem. sunt præf. וּמִסְכְּנוֹת & penuaria, 2 Chron.32.28. הַמִּסְכְּנוֹת thesaurorum, 1 Reg.9.19.2 Chron.8.4. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu.Conc. est in Conjug. Niphal, נִסְכַּן periclitari: calore fovere; Bu.Conc. Quæ Conjug. in signif. periclitandi Chaldæis & Rabbinis usitatissima; Bu.Lex. Census est; Av. prout occ. in fut. Niph. 3. s.m. idque cum sægol pro Tzeri in ult. ante maccaph; sic, יִסָּכֵן periclitabitur, Eccl.10.9. Atque hinc ex Rad. in fovendi signif. potest etiam No. hoc (de quo etiam vide suprà in 1.& 2. signif.) sequens deduci, viz. סוֹכֶנֶת fovens, 1 Reg.1.2,4. Denique iv. signif. 4. hujus Rad. ex Bu. Conc. est, indigens, penuriosus; Bu. Conc. idque in nominibus seq. viz. 1. No. מִסְכֵּן indigus, penuriosus; sic dictus scil. qui de suo aliis non potest prodesse, sed aliorum auxilio opus habet; Bu.Lex. vel potest esse part. Pual; ad censum, i.e. paupertatem redactus; quasi à præt. Piel, censuit, & in præt. Pual, סֻכַּן census fuit, &c. Av. prout occ. quasi in part. Pual, s.m. cum ה dem. præf. Isa.40.20. הַמְסֻכָּן חְרוּמָה qui frugalis est (quoad) oblationem, i.e. qui parcâ manu offert; Cocc. Ab. Ezra, præfectus, thesaurarius oblationum; R. Sal. assuefactus, & doctus; Bu.Lex. Item; 2. indè No. מִסְכֵּן m. idem cum præced. pauper scil. indigus & penuriosus; Bu.Lex. frugalis, tenuis, pauper; Cocc. seu depauperatus; Pag. Merc. Vel, ut quidam, substantivè censio, censura, census; Av. Occ. autem hoc No. simpl. & cum ה dem. præf. מִסְכֵּן idem, Eccl.4.13..9.15. הַמִּסְכֵּן idem, Eccl.9.15,16. Item, 3. hinc etiam ex Rad. in hac signif. est No. substant. מִסְכֹּנוֹת penuria, pauperras; Pag. Bu. frugalitas, parcitas; Cocc. vel census, censio; Av. prout occ. cum בְּ præf. Deut.8.9. terra in qua non בְּמִסְכֹּנוֹת in paupertate comedes. Hieron. ubi absque penuria; Pag. In parcitate, &c. 70. μετὰ πλωχειας, Cocc. vel cum censione, aut recensione, comedes panem; i.e. tu abundabis pane in terra illa, & non recensebis omnes buccellas propter egestatem; Av. Notanda autem hîc significatio in Conjug. Niphal, in loco Eccl.10.9. ad fut. niph. findens ligna periclitabitur in iis; q.d. seipsum expendens & quasi animam suam in manibus suis ponens. Hinc Magistris סַכָּנָה periculum; & סַכִּין culter; fortè quia usus est in promendo & condendo. Sic in hiphil, הַסְכִּין est, periculum facere: ut Num.22. An tentavi; ausa sum; & Job.22.21. הַסְכֵּן נָא עִמּוֹ וּשְׁלָם fac periculum cum ipso, & pacatus esto. Alii, assuesce ipsi; Cocc. Vel, proficere facias, scil. vias tuas, cum eo, & eris in pace, ut R. David exponit, est enim transitivum, & subaud. דְּרָכֶיךָ vias tuas: vel, ut is etiam ait, assuesce cum illo; i.e. ut sis cum illo jugiter. Vel, assuescat animus tuus, ut sit cum illo jugiter, & erit in pace; juxta Targum; Pag.

Rad.

Rad. 39. סָכַר est obstruere, obthurare, claudere; in Niphal; Pag. in kal, autem aliud, ut habes in שָׂכָר, in benoni kal; affine est verbo סָגַר, de quo supra; Merc. Cev. סָכַר clausit, conclusit, occlusit duriter; idem quod סָגַר; & Cogn. cum שָׂכַר, conduxit pro mercede; nam mercede conductus est conclusus, & alteri traditus ad serviendum. Hinc, σκλήρός, durities, σκλήρυνω, induro, &c. non autem occ. hæc rad in kal, sed in piel, סִכֵּר conclusit, obturavit, tradidit, inclusit, Bu. Lex. occlusit, assidue, Av. prout occ. in præt. piel 1. s. m. cum ו conv. præf. וְסִכַּרְתִּי tradam, includam, Isa. 19.4. In Niphal, נִסְכַּר claudi, obturari; Bu. Lex. occlusus est; Av. prout occ. in 3. s. m. fut. niph. simpl. & in 3. pl. m. cum וַ conv. præf. יִסָּכֵר occludetur, Psal. 63.12. וַיִּסָּכְרוּ & occlusi sunt, Gen. 8.2. Atque hinc, ex hac Rad. plerique ducunt no. שֹׂכֶר (cum Sin, pro Samech, 1. Rad.) m. clausura, excipulus; locus scil. in quo concluduntur aquæ; quidam rete exponunt; Bu. Lex. prout occ. Isa. 19.10. omnes facientes, שֹׂכֶר, clausuram, i. e. murum, stagnorum animæ; i. e. ubi sunt animæ piscium; ut Ab. Ezra inquit; stagna animæ i. e. piscium; &c. Sed R.D. exp. omnes facientes clausuram, erunt עַצְמֵי־ pro אַצְמֵי־ anxii animo; facientes clausuram, i. e. qui claudunt (ante scil. Merc.) aquas, ut congregent aquas, & piscentur in iis, &c. Pag. Kimchi primùm dictione vernaculâ exponit, reclause, Gallicè escluse; aquarum collectionem ad capiendos pisces; postea muros; Merc. Cev. vide etiam de hoc no. in rad. שָׂכַר; ubi etiam vide סוֹכְרִים, Cocc.

Rad. 40. סָכַת, in Hiphil, הַסְכִּית, est, auscultare, attendere; Pag. Bu. Av. quidam gestûs magis esse putant quàm sensûs; Merc. Hinc Latinè forsan, auscultò, insertâ scil. literâ Lamed; Av. occ. autem in imper. Hiph. s. m. loco seq. הַסְכֵּת attende, Deut. 27.9. Atque huc quidam referunt no. סְכוּת Idolum, aut nomen Idoli; Bu. Conc. Am. 5.26. & portastis Siccuth, regem vestrum; & R. Jonah exp. receptionem cultus regis vestri; sed Ab. Ezr. exp. סְבֻלוֹת רָצוֹן onus voluntarium; & sic in lingua Ismaelitica, dicit homo socio suo, הַסְכֵּת לִי sustine verba mea, Pag. & accipe ea animo libenti; Cev. Alii referunt hoc no. ad סָכַךְ, ubi id vide Merc. Coc.

Rad. 41. סַל, m est canistrum, calathus; Pag. Bu. Av. &c. (quamvis ejus radix propriè est סָלַל, ut ostendit dagesch, in plurali, Absol. & constr. Pag. & proinde ibi plerique locant, ibique etiam vide.) sporta, cophinus; sporta autem erat ex viminibus contexta, & aggregata, ut apparet ex Gen. 40. id quod facit ad etymon vocis, quòd scil. à סָלַל deflectatur, quod est sternere viam, aut aliud extollere, aggerare, evehere, &c. Merc. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. i. in hoc no. quod occ. simpl. & cum ו, ה, בְּ, & בַּ, ante cametz ob pausam, vel ante pathach extra pausam; ut seq. הַסַּל canistrum, Exod. 29.3. Lev. 8.2. Num. 6.17. וְסַל & canistrum, Num. 6.15. הַסַּל canistrum, Gen. 40.17. Num. 6.19. בַּסַּל in canistro, Lev. 8.31. בַּסָּל in canistro, Ex. 29.3, 32. בְּסַל idem; Jud. 6.19. Item, occ. etiam cum מִ, וּמִ & וּ præf. sic, וּבַסָּל & in canistro, Gen. 40.17. מִסַּל ex canistro, Exod 29.23. וּמִסַּל & de canistro, Lev. 8.26. & in forma pl. m. absol. occ. cum ה dem. præf. sed in pl. m. const. simpl. sic, הַסַּלִּים canistra, Gen. 40.18. כַּלֵּי canistra, Gen. 40.16. Atque, indè quidam hic locant no. pl. f. סַלְסְלוֹת quasi, corbes vindemiatoriæ, &c. Jer. 6.9. quod vide in Rad. סָלַל; unde plerique id formant. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in voce סֶלָה Selah; vox pausæ & attentionis; Bu. Conc. dictionis hujus Radix, juxta R.D. est סָלַל quod est exaltare, elevare; &c. In ea He redundat, quia dictio est longa semper; forma autem ejus absque He, esset סָל; instar צֵל umbra, à צָלַל, & קֵן nidus; à קָנַן; & quia additur illi He, deberet habere dagesch, sed est lene, i. e. sine dagesch, in Lamed. Significatio autem ejus est, הָרָמָה וְהַגְבָּהָה exaltatio, & elevatio; quia in illo loco, ubi scil. ponitur, erat elevatio vocis; Pag. viz. in נְגִינָה musica, seu concentu aut modulatione, &c. Alii vero ad סֶלָה vicinam radicem revocant; Merc. Cev. Non autem significat per se aliquid; unde non invenitur nisi in Psalmis, & in cantico Chabakkuk, quod est per modum Psalmorum. Sed Ab. E. scribit, Ps. 3. multi exposuerunt סֶלָה, sicut לָנֶצַח (ut & R. Himman. & Targum exp. Selah, לְעוֹלָם) in seculum: Sed hoc non est rectum; &c. Interpres vero libri Psalmorum, (incircumcisis, ut inquit idem Ab. Ez. hoc est, Christianis, familiaris, per quem, forsan, intelligit vulgatum interpretem, qui ferè 70. interpretes, ad verbum, sequitur, Cev.) dicit, quòd huic dictioni non est significantia; sed est ad dirigendum שֹׂם הַמְנַגֵּן Pag. i. e. rationem, seu concentum musices; Cev. Sed rectum est, inquit Ab. Ezr. ut סֶלָה sit sicut כֵּן הוּא ita est, sic est, vel sic est veritas rei, &c. Pag. Sunt quidem multi, qui hanc voculam ad supplendam tantùm modulationem carminis adjectam putent, velut otiose: ideo in carmine tantùm inveniri, ut versum producat, & pedem seu numerum, velut in versu strata, ut nomen ipsum sonare videtur, suppleat: id quod ad sententiam Ab. Ezræ accedit. Sed Kimchi potiùs sequendus videtur, ut signo vocis attollendæ, simul etiam excitandus animus ostendatur, ad sublimitatem eorum quæ dicuntur considerandam. Id quod etsi locis quibusdam quadrare non videatur prima fronte, si tamen propiùs inspicias, ità habere comperies. Nam ut res humiles interdum altiùs contemplandas proponit Spiritus Sanctus. Rei interim musicæ peculiarem esse vocem agnosco, ut alias plerasque in Psalmis. Occurrit in toto Psalterio septuagies semel, & ter in Chabbakkuk prophera: nec usquam nisi in Soph-pasuk, i. e. in fine versûs, quatuor exceptis, ubi ponitur in media sententia, & versu, Psal. 55. & 57. & bis in Chabakkuk. Hebræi hodie magna ex parte sententiam Ab. Ezræ sequuntur; fini suarum precum & epitaphiorum addentes וְסֶלָה, & bis interdum aut ter repetitum. Sed suæ linguæ passim se ignaros produnt; Merc. Occurrit autem dictio hæc locis seq. סֶלָה vox pausæ, & attentionis, Psal. 3.3, 5, 9. 4.3, 5. 7.6. 9.17, 21. 20.4. 21.3. 24.6, 10. 32. 4, 5, 7. 39.6, 12. 44.9. 46.4, 8, 12. 47.5. 48.9. 49.14, 16. 50.6. 52.5, 7. 54.5. 55.8, 20. 57.4, 7. 59.6, 14. 60. 6. 61.5. 62.5, 9. 66.4, 7, 15. 67.2, 5. 68.8, 20, 33. 75.4. 76.4, 10. 77.4, 10, 17. 81.8. 82.2. 83.9. 84.5, 9. 85.3. 87.3, 6. 88.8, 11. 89.5, 38, 46, 49. 140.4, 6, 9. 143.6. Hab. 3.2, 8, 12. Videantur autem reliqui de hac voce ad finem Rad. סָלָה; ubi eam plerique locant.

Rad. 42. סָלַל contractè, סל; exaltare, elevare, Pag. propriè, viam; ut faciliùs per eam transeatur; quod nos munire, seu sternere viam dicimus; & fit aggestâ terrâ, vel lapidibus, aut pavimento aggesto; unde sumitur pro viam sternere alicui honoris causa; h. e.

h.e. aliquem laudibus extollere & evehere; Merc. סָלַל aggeravit, contumulavit, extulit, exaltavit; à ſternendo & elevando viam, deinceps, latiori extollendi ſignificatione ſumitur; Bu. Lex. ſtravit, inſtravit, conſtravit viam; conculcavit terram, complanavit humi; &c. Cogn. cum סָלָה proſtravit aliquem humi; &c. Av. in Bu. Conc. duo ſignificat hæc Rad. i. exaggerare, munire viam; Cocc. vel ut ſupra ex Bu. Lex. prout occ. in part. pahul kal, à ſ.m. סָלוֹל in ſ.f. vel cum chibbutz, vel cum Schurek penult. ſic, סְלֻלָה aggeſta, expedita, Prov. 15. 19. סלוּלָה aggeſta, Jer. 18. 15. & in imp. r. kal, à ſ.m. כּוֹל (ut סוֹב, סוּבוּ,) occ. in pl.m. ſic; סוֹלוּ extollite, Pſal. 68. 5. Iſa. 57. 14. 62. 10. ſed cum הָ Aff. cholem mutatur in camets chatuph, ſic, כְּלוֹתָהּ contumulate eam, Jer. 50. 26. In fut. kal, à 3. ſ.m. (ut יָסוֹב &c.) יָסוֹל aggerabit, &c. occ. in 3. pl.m. cum וַ conv. præf. ſic, וַיְסוֹלוּ & aggerarunt, Job. 19. 12. 30. 12. In hithpael, הִסְתּוֹלֵל extollere ſeipſum; ſtravit aggerem, evexit ſeipſum, Bu. Av. prout occ. in part. hithp. ſ.m. loco ſeq. מִסְתּוֹלֵל extollens, extollis te, Exod. 9. 17. In Piel, סִלֵּל extollere; geminatur Radix, ſeu prima radicalis; ſtravit continuè; Av. Bu. unde in imper. piel quadrati, Pag. ſ.m. סַלְסֵל, prout occ. cum הָ, Aff. ſic, סַלְסְלָה extolle eam, Prov. 4. 8. Atque inde, nomina, 1. no. סַל, m. caniſtrum, calathus; Bu. Av. ab attollendo dicitur; nam plerumque ſuper caput attollitur, ut coquus ſive piſtor ille facere dicebatur, Gen. 40. 17. Bu. Lex. ſed de hoc nomine, & ejus ordine in Conc. Vide in præced. rad. סַל. Item, 2. hinc etiam no. cum Mem heemant. מְסִלָּה f. via elevata lapidibus quos ponunt in ea; juxta R. Joſeph; vel, via ſine lapidibus, & aliis offendiculis; juxta R.D. vel, media viæ eminentia, exaggeratis lapidibus ſtrata, quæ dicitur agger; juxta illud Virgilianum, qualis ſæpe viæ deprenſus in aggere ſerpens, &c. Pag. מְסִלָּה eſt aggeſta, ſtrata, & trita via, Bu. Lex. ſtratum, coacervatio terræ ſtratæ; Av. via munita, exaggerata, & expedita; εὐθεῖα; Prov. 16. 17. מְסִלַּת יְשָׁרִים סוּר מֵרָע via tuta & munita rectorum, eſt, ſcil. recedere à malo. Iſ. 11. 16. & erit מְסִלָּה via, munita, ſcil. tuta & expedita, reliquo populo ejus; h.e. certa via juſtitiæ patebit, ut undique electi conveniant in unum, ingredientes viam unam, Jer. 31. 21. adverte cor tuum לַמְּסִלָּה ad viam munitam, viam, qua ambulaſti, revertere; i.e. viam veterem, certam, tutam, qua patres tui ambularunt, require; vel, compara vias tuas cum via, quam tibi oſtendo in Evangelio; &c. Pſal. 84. 6. מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם in quorum corde ſunt viæ ſtratæ; h.e. qui cogitant de viis Domini certis, tutis, in quibus nulla eſt offenſio. Jud. 5. 20. ſtellæ ipſæ מִמְּסִלּוֹתָם de viis ſuis pugnarunt cum Siſera, i.e. cœlum grave ipſum coegit quietem & potum in tentorio Jahel quærere. Item, 2 Chr. 9. 12. & fecit ſigna Algummim מְסִלּוֹת vias domui Jehovæ, &c. Kimchi dubitat, utrum ſit חֲטָרָה, tabulatum, an מַעֲלָה gradus; &c. 1 Reg. 10. 12. dicitur, מְסָעָד; vide in Rad. סָעַד Coec. fecit aggeres, vel aggeſtas vias; Bu. Lex. Occurrit autem no. hoc, ordine Conc. in forma ſ.f. abſol. ſimpliciter, & cum הַ, בְּ, בַּ, & לַ præf. ut ſeq. מְסִלָּה via trita & aggeſta, agger, Iſa. 11. 16. 19. 23. 40. 3. הַמְּסִלָּה via trita, 2 Sam 20. 12, 13. Iſa. 62. 10. בְּמְסִלָּה in via, 1 Sam. 6. 12. בַּמְּסִלָּה in via, Num. 20. 19. 1 Chron. 26. 16. לַמְּסִלָּה ad tritam viam, Jud. 21. 19. 1 Chron. 26. 18. Jer. 31. 21. & in forma ſ.f. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum בְּ præf. cui etiam ult. נָ eſt Aff. ſic, מְסִלָּתָ via, Prov. 16. 17. Iſa. 7. 3. בְּמִסְלַת in via, 2 Reg. 18. 16. Iſa. 36. 2. בְּמִסְלָתוֹ per viam ſuam, Joel. 2. 8. & in forma pl.f. occ. itidem, ſimpl. & cum הַ, & בְּ, præf. מְסִלּוֹת viæ, ſemitæ, 2 Chron. 9. 11. Pſal. 84. 6. Iſa. 33. 8. הַמְּסִלּוֹת vias, Jud. 20. 32. בַּמְּסִלּוֹת per ſemitas, Jud. 20. 31, 45. ut & cum וְ cop. præf. & יַ Aff. & cum בְּ & מִ præf. & ם Aff. ut ſeq. מִמְּסִלּוֹתַי & ſemitæ meæ, Iſa. 49. 11. בְּמִסְלוֹתָם in ſemitis eorum, Iſa. 59. 7. מִמְּסִלּוֹתָם è ſuis aggeribus, Jud 5. 20. Item, 2. hinc etiam no. cum Mem etiam heemant. viz. מַסְלוּל m. agger, Bu. Cocc. aggeſta & excelſa via; Bu. Lex. ſtratum itineris, ſemita ſtrata, Av. via exaggerata, Iſa. 35. 8. Cocc. Item 3. hinc etiam plerique deducunt no. quadratum, in forma pl.f.c. מַסְלֻלוֹת quali; vindemiatoriæ ſcil. corbes, per quas muſtum prælo expreſſum colatur; Bu. Lex. caniſtra, calathi; Av. prout occ. Jer. 6. 9. refer manum tuam ad מַסְלֻלוֹת caniſtros; Hieron. ad cartallum, i.e. caniſtrum; σπυρίδα enim Græcis eſt caniſtrum; Pag. ad caniſtra, Av. Cocc. niſi forte idem eſt cum זַלְזִלִּים, Iſa. 18. 5. Cocc. Vide etiam de hoc no. pl.f. inter voces quadratas; Cev. Item, סְלוֹן & סְלֹן, quære in Rad. סָלָן; quanquam R.D. hæc hic locat in hac radice; Pag. quaſi ſcil. eſſet ſentis quæ ſternatur in via; imo, & quâ itinera rupta reficiantur; Merc. Cev. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in no. inde ducto, viz. סוֹלְלָה f. nomen inſtrumenti bellici; Agger; Bu. Conc. munitio, agger, juxta Hieron. Pag. terra aggeſta in acervum; Merc. Hebræi doctores dicunt eſſe inſtrumentum bellicum, quo lapides projiciuntur intra urbem. Unde R.D. Scribit eſſe lignum (ut balliſtam aut arietem, Merc.) ſuper quod elevant lapides, & projiciunt intra urbem; balliſtam majorem eſſe puto, quam invenerunt Phœnices, ut ait Plinius, ἀπὸ τοῦ βάλλω, jacio. Unde & Nonius, balliſtam majorem appellat, qua ſaxa jaciuntur; & Vegetius ea magnitudine formari ſcribit, ut lapides centum viginti pondo ejaculentur. Baliſtam autem majorem priſci dixerunt trabem validam, ita libratam, ut quum pars denſior ponderibus attracta deſcenderet, elevata proceritas ſua funiculis, quos haberet alligatos, fundâ ſaxum maximi ponderis longè emitteret, eique maximæ Bricolæ nunc eſt appellatio: quanquam onagrum, majorem ipſam machinam dixere; Vegetius de re militari. Onager autem dirigit lapides; & pro nervorum craſſitudine, & magnitudine, ſaxorum pondera jaculantur; nam, quanto major fuerit, tanto majora ſaxa ſulminis more torquet. Quòd autem ſit hoc genus machinæ, & non Agger, i.e. coacervatio lapidum aut terræ, ex Jer. 6. 6. liquido colligitur; ſuccidite, inquit, lignum & effundite contra Jeruſalem סוֹלְלָה, Balliſtam. Ex targum tamen, aliis locis videtur etiam ſignificare cumulum terræ ſive aggerem. Unde Targum in loco cit. ſic habet, præcidite lignum, וְעִבְרוּ & coacervate, contra Jeruſalem, מְלֵיתָא, i.e. cumulum, ſcil. terræ, aut aggerem; nam, מְלֵיתָא eſt cumulus terræ, ut inquit R. D. qui in comment. ſcribit, dixit præcidite ligna ad faciendum ex illis דַּיִּק turrim ligneam, & effundendum סוֹלְלָה balliſtam, vel, ut ipſe ſcribit, ligna quibus projiciunt lapides בְּרַיִּק, (i.e. ex turri illa lignea, ſeu propugnaculo, Merc.) aut ſimili machina, contra civitatem, ad deſtruendum

struendum muros, turresque illius. Et juxta Jonathan in Targum, סוֹלְלָה, est חֵיל גְּבוּהּ cumulus altus; ponunt enim urbium expugnatores terram, & ligna in medio fovearum, quæ sunt in circuitu urbis, ut illas impleant, & ex illis murum conscendant. Pag. סוֹלְלָה est agger, qui fit ad capiendum urbem; aggestum terreum. Græcè χῶμα: Chald. מְלֵיחָא 2Sam.20.15. וַיִּשְׁפְּכוּ סוֹלְלָה & fuderunt aggerem (Latini dicunt, jacere aggerem) versus urbem, & pervenit ad antemurale; ut scil. tanquam ἐξ ὁπλισθ prepugnatores invadere possent: 70. πρόχωμα. Nunc tales aggeres vocant Batteries, & Galleries; Cocc. aggesta moles terræ; Bu. Lex. stratum, coacervatio terræ stratæ, Av. prout occ. in ſſ. simpl. locis seq. סוֹלְלָה agger, 2 Sam.20.15. 2 Reg.19.32.Is.36.33.Jer.6.6.Ezech.4.2..17.17..21.27..26.8. Dan.11.15. & in forma pl. f. occ. cum ה dem. præf.sic, הַסּוֹלְלוֹת aggeres: arietes, Jer.32.24..33.4.

Rad.43. סָלָא est æstimare, æquiparare; Pag. Idem cum סָלָה: & Cogn.cum סָלַל sternere: sterni enim solent & ordinari quæ inter se comparantur: ductâ scil. metaph. à commutantibus inter se merces, qui eas ordine ob oculos sternunt, ut prætiosiorem, aut parem alteruter ad se trahat. Unde & verbum מָשַׁךְ suprà ad mercaturam accommodari diximus. Hæc quadrant & Radici סָלָה secundæ ab hac; Merc. Non occurrit in kal, sed in Piel סָלָא stravit; quemadmodum via solet sterni, & conculcando complanari; metaph. autem significat, amiciri. Idem quod סָלַל stravit viam, & סָלָה prostravit; Av. nnd è in pual סֻלָּא æstimari, taxari; Bu. Lex. Atque inde in part. pual, à s.m. מְסֻלָּא occ. in forma pl. m. cum ה dem. præf. Lam.4.2. filii Sion inclyti, seu gloriosi, הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז æstimati, Bu. Conc. taxati, Bu. Lex. æquiparati, seu comparati, auro optimo; Hieron. amicti: sed R.D. ut nos vertimus הַנֶּעֱרָכִים: nam עָרַךְ est comparare, &c. Pag. strati, i.e. amicti auro, &c. Av. qui æstimabantur contra aurum: 70. ὃι ἐπαρθμίοι ὸν χρυσίῳ. q.d. auro appensi, in trutina auri pondere elevati. Vide in Rad. סָלָה; Cocc. Item huc etiam quidam referunt illud Job.28.16. quasi esset in fut. pual, cum He loco Aleph, sic; Non תְּסֻלָּה (pro תִּסֻּלָא f. f.) æstimabitur, &c. Bu. Lex. De quo vide Rad. סָלָה.

Rad. 44. סָלַד est, æstuare, uri, Bu. Conc. calefacere, urere, juxta R.D. Pag. Sunt & qui exponunt pro orare: sed præstat pro confirmari, recreari, refocillari. Nam huc spectat significatio in qua hoc verbo Hebræi utuntur, pro obdurescere, indurari, & consolidari: ut ut de ovo quod ad ignem induratur, & ejusmodi rebus. Minus aptè alii, meo judicio, exponunt etiam, pro uri, Merc.Cev. Non occ.in kal, sed in Piel, סִלֵּד æstuare; Bu. Lex. solidus fuit, consolidescebat, consolidatus est. Quidam ex R.R. præter omnem rationem exp. pro calefacere, urere: ut & alii non minùs inepte pro orare: verùm qui exp. per verbum confortari non procul absunt à nativa signif. hujus verbi. Hinc solido, solidus, solidesco, consolido, &c. Est verbum neutrum; Av. Unde in fut. piel 3.sing. יְסַלֵּד, תְּסַלֵּד; & in 1.ſ. אֲסַלֵּד, prout occ. cum ו conv. præf. & ה parag. add. sic, Job.6.10. וְאֵסַלְּדָה בְּחִיל & æstuo, Bu. Conc. & exæstuo dolore; Bu. Lex. & calefaciam, seu uram me, in dolore, non pareat. Sed R. Mose exp. erit mihi adhuc (Deus, sc. lleet me succidat) consolatio, & confortabor seu robo-rabo me in infirmitate mea: ut feram viz. illam, propter lætitiam meam, quia moriar in illa. Proinde non parcat mihi, quin potiùs me perdat. Sed apud Doctores verbum סָלַד est urere; (& ad ignis adustionem contrahi; Cev.) unde dicunt, יָד סוֹלֶדֶת manus usta; (& ad ignis adustionem contracta; Cev.) & sic, albumen ovi סוֹלֶד exustum ab igne; & id genus multa. Alii tamen exponunt & subsiliam seu saltabo scil. præ lætitia; Pag. & erit adhuc mihi solatium, & consolidescam in dolore, &c. Av. Etiamsi indurescam præ dolore; vel, contrahar, corruger. Confer Psal. 119.33. Exiti ut uter in fumario. Aruch in Misnah explicat per חוֹזֵר לְאָחוֹרָיו retrò cedens. Chaldæus, וְאֶבְרַע בְּרַחֲתָא & exultabo in fervore. Vel, bulliam præ fervore. Interpretes per conjecturam quisque suam explicant; Cocc.

Rad.45. סָלָה est, æstimare, æquiparare; item, calcare, conculcare; Pag. Hæc ult. est genuina significatio, prosternendi scil. & proculcandi. Sed cur pro æstimare, aut æquare & conferre sumatur; dictum suprà in סָלָא synonymo verbo; Merc. סָלָה stravit, prostravit, conculcavit; Bu. Lex. stravit in viam, prostravit humi, pessundedit, conculcavit, complanavit. Cogn. cum סָלָא stravit, & סָלַל stravit viam. Hinc σαλεύω, σαλεύω moveo, quatio; Av. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. i. est æstimare; prout occ. in fut. Pual, (à præt. Pual סֻלָּה & in fut. יְסֻלָּה, &c.) 3.ſ.f. Job.28.16,19. non תְּסֻלָּה æstimabitur; Bu. Conc. seu æquiparabitur, aut comparabitur auro Ophir, &c. Pag. Sed Av. in altera signif. exp. in Pual סֻלָּה stratus est, prostratus est humi, ut eligatur optimum, &c. ut in loco cit. non sternetur, sapientia scil. בְּכֶתֶם cum massa Ophir, &c. Av. Non auro Ophirino contra cara est, sapientia scil. & v. 19. non est contra cara auro purissimo, h.e. cum auro non appenditur; aut iad eam nulla comparatio est. Vide & סָלָא Cocc. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. סָלָה in Bu. Conc. est, conculcare, &c. vide ad initium Rad. prout occ. in 2. ſ.m. prat. kal, Psal. 119. 118. סָלִיתָ conculcasti; Bu. Conc. seu calcasti omnes errantes, &c. 70. spreviſti, Hieron. abjecisti omnes qui ignorant præcepta tua. Vel, ut 70. omnes discedentes à viis tuis; &c. R.D. dicit esse præt. vice futuri, i.e. calcabis; Pag. conculcas omnes &c. Bu. Lex. prostravisti omnes qui aberrant, &c. Av. calcasti, &c. Cocc. Item, in hac signif. occ. in præt. Piel, 3.ſ.m. Lam. 1.15. סִלָּה conculcavit; Bu. Conc. calcavit omnes fortes seu potentes meos, &c. Pag. Conculcat; Bu. Lex. prostravit assiduè, vel pessundedit omnes fortes meos Dominus, &c. Av. proculcavit, &c. Cocc. Item huc etiam quidam referunt illud, Jer.50.26. quasi esset Imper. piel (à sing. סַלֵּה calca, &c.) pl. m. cum הָ Aff. sic, סַלּוּהָ calcate eam ut acervos. Quidam Codices habent סָלוּהּ (& ità in M.S. Biblioth. Lugdun.) quod est à סָלַל. Nam in verbis סָלָא, סָלָה & סָלַל videtur una aut saltem finitima esse significatio elevandi ad æqualem superficiem, quemadmodum in muniendis viis, & aggeribus faciendis fit. Ità etiam facilè transferri potest ad elevationem rerum ponderandarum in trutina. Atque ab hoc verbo in kal potest derivari סֶלָה, ut sit pro סָלָה, ad formam נָסָה, quod est Psal.4.7. Accipio autem hanc vocalem loco interjectionis, vel pro signo elevandi animum, & expendendi quod dicitur; Cocc. סֶלָה. Sæla. Ex omnibus R.R. non potui certam

hujus

hujusnominis significationem deprehendere. Chald. reddit, jugiter, perpetuò, semper. Quibusdam placet significare elevationem tmentis, post vocem stratam, Deo; quâ simul admonebatur lector, ut diligenti meditatione expenderet quod præcessisset. vide. Ps. 9.17. nos vertemus, Sæla, i.e. planè; Av. Sælah, vocabulum vel nota musica, per se nihil significans. R. D. Kimchi scribit, elevationem significare, quasi à סָלַל irregulari formâ deductum, quòd ibi cantores vocem elevarent. Possit & à סֶלָה esse, quasi vocis sternendæ & remittendæ symbolum, notans communem pausam, in qua voces omnes æquabili & temperato concentu quasi sternebantur & pausabant, non tam moderatæ intersperationis, quàm gravis cujusdam suavitatis causâ. Apud Rabbinos etiam est נֶצַח sempiternum, perpetuò, in seculum. Sic Chaldaicè, pro סֶלָה, in Targum לְעָלְמֵי עָלְמִין, Psal. 44.9. Bu. Lex.

Rad. 46. סָלַח est, parcere, remittere peccatum; Pag. condonare, ignoscere, propitium esse. Sunt enim qui putent respondere Græco ἵλεως, &c. Item putant esse contrarium verbo חָסַל, quod est excidere, scil. per metath. Merc. absolutè, vel cum Lamed sive Dat. ponitur. Propitiabilis, vel propitius fuit; propitiatus est, pepercit. Contrarium verbo חָסַל vastavit absque parcendo. Hinc per metath. Rad. ἱλάσκω placo, ἱλάσκομαι propitius sum, ἵλαος, ἵλεως propitius, & ἱλασμὸς, propitiatio, &c. Av. De hoc verbo præcipuè notanda venit phrasiologia condonandi peccata, juxta Mosaicam institutionem: ut Lev. 4.20. וְנִסְלַח לָהֶם & condonabitur ipsis; 70. ἀφεθήσεται αὐτοῖς. vide & v. 26, 31, 35. & cap. 5.10, 13, 16..19.22. In Vet. Test. illi, qui per fidem justi erant, per legem Mosis cogebantur, quoties lapsi essent, victimam pro peccato & reatu offerre: quâ in fide oblata dicebatur peccatum ipsorum remitti, non, quod non justi essent per fidem, neque quòd victima impretrare posset remissionem peccatorum & conscientiam consummare, sed quòd, quum in victima offerenda fieret confessio non tantùm peccaticommissi, sed etiam spei sacrificii melioris, & commemoratio reatûs necdum per sacrificium aboliti; Deus testaretur, se non aliud Chirographum præterea ab illis postulare, neque aliud onus ipsis imponere, sed ipsis potestatem dare adeundi domum suam, & à se promissa sua expetendi propter Christum; Cocc. Ps. 103. 3. הַסּוֹלֵחַ לְכָל־עֲוֹנֵכִי qui parcit omnibus iniquitatibus tuis; Pag. Vel, omni iniquitati tuæ. Nota hoc verbum etiam cum Dativo culpæ non tantùm personæ construi, ubi Latinè culpa in Accusativo poneretur. 2 Reg. 5.18. habet Lamed cum persona, & Beth cum re, ignoscet Dominus servo tuo hac in re; & versu eodem ipso cum Lamed gemino, eodem sensu: Hanc rem condonet servo tuo. Latinè. Paulus ad Colos. 2.ad hanc Psalmi locum alludens, reddit, χαριζόμενος condonans nobis omnia delicta; Merc. Occurrit autem Rad. hæc ordine Conc. ut seq. in præt. kal, 2.s.m.occ.simpl.cum cametz penult.ob pausam pro patach: sed cum ו conv.præf.cum patach penult. ut seq. סָלַחְתָּ condonasti, Lam. 3.42. וְסָלַחְתָּ & condonabis, condones, Exod. 34.9. 1 Reg. 8.30, 34, 36, 39, 50. 2 Chro. 6.21, 25, 27, 30, 39. Psal. 25.11. & in 1.f.occ. etiam simpl. & cum ו conv. præf. סָלַחְתִּי condonavi, Num. 14.20. וְסָלַחְתִּי & condonabo, Jer. 33.8..36.3. In part. ben. kal, s.m. cum ה dem. præf. est, הַסּוֹלֵחַ condonans, Psal. 103. 3. In Infin. kal, occ. simpl. & cum ל præf. סְלוֹחַ condonare, Deut. 29.20. לִסְלוֹחַ condonare, 2 Reg. 24.4. Is. 55.7. & in imper. kal, s. m. occ. simpl. & cum ה parag. add. סְלַח condona, Num. 14.19. Am. 7.2. סְלָחָה condona, Dan. 9.19. In fut. kal. 1.s. occ. simpl. & cum ו cop. præf. & in 3. s.m. simpl. ut seq. אֶסְלַח condonabo, Jer. 5.7.. 31.34..50.20. וְאֶסְלַח & condonabo, 2 Chron. 7.14. Jer. 5.1. יִסְלַח condonabit, Num. 30.6, 9, 13. 2 Reg. 5.18. In Niphal, נִסְלַח condonari; Bu. expiatus est; Av. prout occ. in 3.s.m.præt.niph.cum ו conv.præf.locis seq. וְנִסְלַח & condonabitur, Lev. 4.20, 26, 31, 35.. 5.10, 13, 16, 18.. 19, 22. Num. 15.25, 26, 28. Atque inde nomina, 1. no. סַלָּח condonator, Bu. Merc. parcens, aut veniæ largitor; Pag. ἵλεως, juxta quosdam, i.e. propitius; Merc. 70. mitis. Hieron. propitiabilis; Pag. ἵλεως, qui pronus est ad condonandum, & ignoscendum; propitius, propitiabilis; Av. ignoscens, pronus ad condonandum; ut Psal. 86.5. cum ו cop. præf. Nam tu Jehova טוֹב וְסַלָּח bonus & ignoscens; i.e. ad dandum, & ad condonandum promptus; Cocc. Item, 2. hinc etiam no. סְלִיחָה f. venia, remissio peccati; 70. propitiatio; & sic Hier. Pag. condonatio, remissio; Bu. Lex. clementia, propitiatio; Av. prout occ. cum ה dem. præf. Psal. 130.4. nam tecum הַסְּלִיחָה condonatio; h.e. tu solus potes condonare, & tu vis condonare, ut timearis: 70. ἱλασμὸς; Cocc. Item occ. etiam in forma pl.f. simpl. & cum וה præf. sic, סְלִיחוֹת condonationes, Neh. 9.17. וְהַסְּלִיחוֹת & condonationes, Dan. 9.9.

Rad. 47. סֶלֶם; indè, no. rad. סֻלָּם m. scala; Pag. Bu. per quam scil. scanditur sursum & deorsum; Av. 70. κλῖμαξ; Cocc. quidam, cum Kimchi, ad סָלַל elevavit, reducunt, quòd, eâ stratâ, seu, per eam, in altum, vel, sursum ascendatur; Gen. 28.12. Merc. Bu. Lex.

Rad. 48. סָלָן; indè no. סִלּוֹן, vel, סָלוֹן, m. spina; spinus; Pag. Bu. spina aculeata; sentis, spina, aculeus; & metaphoricè sumitur pro spinoso homine, qui tanquam spina & sentis lacerat & proscindit convitiis, & dicteriis. Hinc Græcè σιλλαίνω, maledictis lacero; σίλλοι, sales, convitia, quæ pungunt corda hominum; Av. Kimchi hoc deducit etiam à סָלַל, ut sic, Nun fit in fine, formativum, ut alibi; & est pro סִלְלוֹן, formæ וְיִתְרוֹן; Bu. Lex. vide in fine radicis סָלַל; Merc. occ. autem, no. hoc, in sing. cum chirek, sub Samech; simpl. sed in forma pl.m. cum pathach, post ו cop. præf. sic, סְלוֹן spina, Ezech. 24.24. וְסַלּוֹנִים & spinæ, Ezech. 2.6.

Rad. 49. סֶלַע; unde, no. Rad. סֶלַע m. petra, rupes, saxum; Pag. Merc. Arx, munitio; dicta, quòd constituatur communiter super petram, aut saxum, inquit R. D. Pag. & sim. Av. prout occ. simpl. cum sægol penult. sed in pausa, cum cametz, locis seq. סֶלַע vel סָלַע petra, Jud. 15.8, 11..20.40. 1 Sam. 23.28. Job. 39.1, 28. Psal. 40 3..141.6. Isa. 32.2..42.11. Jer. 23.29. Ezech. 24.7, 8..26. 4, 14. Obad. 1.3. Sic & cum ה dem. præf. occ. & vel cum sægol, vel ob pausam, cum cametz penult. sic, הַסֶּלַע vel הַסָּלַע petra, Num. 20.8, 10, 11. Jud. 6.20..15.13. 1 Sam. 14.4..23.28. 2 Reg. 14.7. 2 Chron. 25.12. Psal. 137.9. Cant. 2.14. Jer. 13.4..49.16. Item, occ. etiam, cum מִ, בְּ, בַּ, & מִ, præf. ut seq. מֵהַסֶּלַע à petra, Jud. 1.36. בְּסֶלַע in

in petra, Jud.20.47. בְּסֶלַע in petra, Num.24.21. Prov. 30.26. Isa.22.17. Jer.48.28. Am.6.12. מִסֶּלַע vel מִסֶּלַע é, præ, petra, Deut.32.13. Neh.9.15. Pſ.78.16. Iſa.16. 1. Jer.5.3. ſed occ.etiam, cum ־ , & ׀ , Aff. cui etiam ult. ׀ cop.eſt præf. סַלְעִי petra mea, 2 Sam.22.2. Pſ.18. 3-31.4-42.10. וְסַלְעִי & petra ejus, Iſa.31.9. & in forma pl.m.occ.ſimpl.& cum הַ & יְ præf. ut ſeq. סְלָעִים petræ, 1 Reg.19.11. Pſal.104.18. Iſa.33.17. הַסְּלָעִים petræ, Iſa.2.21-7.19-57.5. Jer.16.16- 51.25. וּבַסְּלָעִים & in petris, 1 Sam.13.6.

Rad. 50. סָלַף, in Piel, סִלֵּף eſt, pervertere; Pag. Bu. detorquere,vel,deflectere; Merc. Item,detraxit,&c. Av. Significat, intricare; ut Prov. 21. qui intricat improbos, ad malum; h.e. qui non docet, ſed intricat & in labyrinthos ratiocinationum eos injicit, malum eorum procurat: oppoſitum מְשַׂכֵּיל erudit,docet; Cocc.deflectit impios ad malum; i.e.infortunium; Av. pervertit, ſcil. Dominus; i. e. cognoſcit quòd Dominus, pervertit impios ad malum; ſcil. ipſorum; Pag. Non autem de Domino acciperem, ſed de ipſomet juſto, quòd ipſe in domum impii animum intendens, & ejus ruinam proſpiciens, dum tamen & ipſe ab illo opprimitur, accelerat ei ruinam, vel videt tandem ejus ruinam; Merc.Hieron, ut detrahat impios à malo; Pag. In aliis autem exempl.eſt,in malum; Merc. Occ.autem ibi part. Piel, ſ.m. ſic, מְסַלֵּף, pervertens,Prov.21.12.& in fut.Piel, 3.ſ.m. occ. loco ſeq. יְסַלֵּף pervertit, Job.12. 19. cui etiam ׀ cop.& ׀ conv. eſt præf. ſic,וַיְסַלֵּף & pervertit, Exod.23.8. Deut.16.19. וַיְסַלֵּף & pervertit,Pro. 22.12.& in 3.ſ.f. fut.piel eſt, תְּסַלֵּף pervertit, Prov.13. 6-19.3. Atque indè סֶלֶף m, perverſitas; Pag. Bu. deflectio; opponitur nomini תֻּמָּה integritatis; Merc. Intricatio; Cocc. prout occ.cum ׀ cop.præf.ſic,וְסֶלֶף & perverſitas, Prov.11.3-15.4. [סְלַק Chald. aſcendit, &c. Vide Conc.Chald.]

Rad.51. סֹלֶת; indè No. סֹלֶת f. eſt farina ſubtiliter molita,inquit R.D.& juxta R.Sal. & A.E. farina tritici munda, ſimila ſeu ſimilago; i.e. farina alba, & flos,ſeu deliciæ farinæ triticeæ; de qua Martial. Nec poteris ſimilæ dotes numerare,nec uſus; Pag. differt à סֹלֶת farina, quæ communis eſt, cùm ſimila ſit puriſſima. Sunt qui à סָלָה deflectant, quaſi conculcationem, ſeu expreſſionem farinæ dicas: eadem forma quæ שׂוֹרֶת à שָׂרָה. Similæ maximus erat uſus in ſacris,ut paſſim in Moſe videre eſt: farinæ non niſi ferè in pane vulgari, & in oblatione Zelotypiæ, Num.5.Merc. סֹלֶת eſt farina alba & puriſſima, &c.ut Pag.Av.farina craſſior.Belg. Meel. Nam Kimchi citat dictum ex Talmud. & explicat quòd ſit farina craſſiùs molita; vulgò ſimila; Cocc. Occ. autem No.hoc סֹלֶת ſimila,&c.Gen.18.6.Ex.29.2, 40. Lev.2.1,4,5,7. &c. ad Ezech.16.19. in 60.circ.l.cui etiam ׀, יְ, הַ & מְ ſunt præf. ut ſeq וְסֹלֶת & ſimila, Lev.7.12.Ezech.16.13. הַסֹּלֶת ſimila, 1 Chron. 9. 29. Ezech.46.14. וְלִסֹלֶת & ſimilæ, 1 Chron.23.29. מִסֹּלֶת de ſimila, Lev.6.8. Item cum מְ præf. cholem mutatur in cam.chat.ante הֲ Aff. מִסָּלְתָהּ de ſimila ejus,Lev.2.2.

Rad.52. סַם eſt, aroma; Pag.Av. ex herbis ſcil.odoratis, cujus uſus eſt in faciendis unguentis & ſuffitu. Cogn.cum בְּשָׂמִים, i.e. aromata, quorum uſus eſt in condiendis cibis.Radicem autem habet סָמַם: ſed non verbaliter uſurpatur; Av. In ſing. autem præſtat ſcribere סַם: ut רֹל. Differunt בְּשָׂמִים à סַמִּים: quòd hæc ſint propriè ad condiendum cibos,vel in bonum odorem: סַמִּים verò magis ad medicamenta ſpectant. aut ad ſuffitus. Addunt quidam, & ad conficienda unguenta; Ejus ſing.paſſim apud Doctores. Eſt iis μεσόφ, ut φάρμακον. unde iis סַם הַמָּוֶת eſt, venenum lethale; Merc. Occ. autem forma pl.m.in textu ſimpl. locis ſeq. סַמִּים aromata, Exod.30.7,34-40.27. Lev.16.12. 2 Chron.2.3-13.11. cui etiam הַ dem.eſt præf.הַסַּמִּים aromata, Exod.25.6-31.11-35.8,28,15-37.29-39.38. Lev.4.7.Num.4.16. [סְמָדַר uva prima,&c.quære in vocibus quadratis; Pag.]

Rad.53. סָמַךְ eſt,niti,inniti; propè, propinquum, vicinum eſſe; item imponere, fulcire; Bu.Conc.inniti; jungere,coniungere: imponere: appropinquare; circuire,circundare; fulcire, ſtabilire, confirmare; Pag. Suſtinere,ſuſtentare deſuper nè cadat: unde ſumitur pro imponere. Atque indè apud Veteres fuit ritus סְמִיכָה, i.e. impoſitionis manuum,Num.27. qui & in N. Teſt. obſervatus eſt, cùm ad functionem publicam in Eccleſia quis deſignaretur, Act.7.& aliàs, ex Dei inſtitutione, non humanâ voluntate ordinatus. Ex ſuſtentandi ſenſu ortæ ſunt vicinæ ſignificationes; Merc. Incubuit, nixus fuit,&c.& ſic conſtruitur cum עַל, &c. ut Pag.Bu.Lex. Fulcivit; poſuit manum ſuſtentando aliquem. Propriè ſignificat manus alicui imponere fulciendo & ſuſtinendo. Hinc, per metath. κομίζω, -ομαι porto,curo, capio Atque hinc Hom. Il. β. κομίσαντο πεσόντα ſuſtentate cadentem; Av. In genere eſt,fulcire, ut Deut.34. Impoſuerat ſuper eum manus ſuas;q.d. fulciverat eas ſuper eo, tanquam ſi in ipſo conſiſtentes, aut ipſo nixæ eſſent, ut columnæ in ſolo ponuntur. Cocc.nixus fuit Moſes manibus ſuis ſuper eum,i.e. impoſuit ei manus, Bu.Lex. conjunxit, ſeu impoſuit Moſes manus ſuas ſuper eum,Pag.ſeu ſuſtentavit.Sic alia;Merc. Aliter autem,Pſal.88.8. In me סָמְכָה irruit, i.e. defixit ſe, ardor tuus, Cocc.vel, mihi appropinquavit ira tua: vel,me circundedit ira tua, juxta R.D. Et Ezech.24. 2. סָמַךְ acceſſit,ſeu appropinquavit, ſcil. cum exercitu ſuo, vel circundedit Rex Babel אֶל ad Jeruſalem; Pag. Bu.Lex. obſedit Jeruſalem;Cocc. Item locus cit.ad part. pahul, Iſa. 26. 3. notabilis, יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם (eum cujus) deſiderium (eſt) conjunctum (tibi) cuſtodies (in) pace, (in) pace. Addidimus aliqua explicandi gratiâ. Vide expoſitionem in Rad. יָצַר; Pag. Cogitatio fulta, i.e. firma,certa; Cocc. Cogitationi innitenti cuſtodis continuam pacem, quum tibi confidit. Hebr. figmento, &c. pacem, pacem. Eſt autem hoc loco figmenti ſeu cogitationis nomen Synecdochicè accipiendum, pro viro qui totâ cogitatione & toto animo confidenter nititur Deo per fidem in Chriſtum: ut fine verſûs explicatur, Jun. Sic Pſal.112.8. סָמוּךְ fultum,h.e. firmum eſt cor ejus.Cocc. fultus,&c.Bu Lex.Nota impoſitas etiam fuiſſe manus ſuper caput hominis,aut pecudis in publicum ſacrificium,aut pœnam deſtinati, Lev.24.ſumitur autem hoc verbum aliquando intranſitivè; Merc. Sed pro imponere,fulcire,& ſuſtentare, conſtruitur cum Accuſ. at pro accedere, appropinquare cum præp. אֶל, Bu.man. Ordine autem Conc.ſic occ. In præt.kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum ׀ copv.præf. סָמַךְ nixus fuit,impoſuit,Deu. 34.9. Ezech.24.2. וְסָמַךְ & imponet, Exod.29.10,19. Lev.1.4-3.2,8,13-4.4,29,33,24-16.21. Am.5. 19. & in 3.ſ.f.eſt, סָמְכָה incumbit,Pſal.88.8. quæ 3.ſ.f. ante נִי & הִ

הי Aff. mutat ה in ח fæm. in Thau; ſic, סְמָכַתְנִי fulcivit me, Iſa.63.5. סְמָכַתְהוּ fulcivit eum, Iſa.59.16. & in 2. ſ.m. præt. kal, occ.cum וְ conv. præf. ſed in 1. ſ. cum וְ Aff. ut & in 3.pl.m. cum וְ conv. præf. ut ſeq. וְסָמַכְתִּי & impones, Num.27.18. סְמַכְתִּיו fulcivi eum,Gen.27.37. וְסָמְכוּ & nitentur, Exod.29.15.Lev.4.15..24.14.Num. 8.10 In part.ben.kal,ſ.m.ſimpl.& cum וְ cop. præf. סוֹמֵךְ וְסוֹמֵךְ ſuſtentans, Pſal.37.24..145.14. Iſa.63.8. & ſuſtentat,Pſal.37.17. & in pl.m. סוֹמְכִים, prout occ.pl.m. conſtr. ſimpl.& cum בְּ præf.ſic, סוֹמְכֵי ſuſtentantes, Ezech.30.6.בְּסוֹמְכֵי in ſuſtentantibus, Pſal.54.6.ſic & in part.pahul kal,occ.in ſ.& pl. m. ſic, סָמוּךְ fulrus, Pſal. 112.8. Iſa.26.3. סְמוּכִים fulta, Pſal.111.8. In Imper. kal, ſ.m. כְּמוֹךְ ſuſtenta,&c.ſed ante נִי Aff.cholem mutatur in cam. chat. & tranſponitur; ſic, סָמְכֵנִי ſuſtenta me, Pſal.119.116. In fut.kal, 3.ſ.m. occ. cum יְ conv. præf. ut & in 3.ſ.m.& ſ.cum נִי Aff. abſque præf.& in 3. pl. m.ſimpl. & cum וְ conv.præf.ut ſeq. וַיִּסְמוֹךְ & impoſuit, Lev.8.14. Num.27.23. יִסְמְכֵנִי ſuſtentat me, Pſ. 3. 6. תִּסְמְכֵנִי ſuſtentaro me, Pſal. 51.14 יִסְמְכוּ imponent,Num.8.12. וַיִּסְמְכוּ & impoſuerunt, Lev. 8.18,22. 2 Chron.29.23. In Niphal, נִסְמַךְ inniti, Bu.Conc. ſuſfultus eſt; conſtruitur cum עַל; Av. prout occ.in præt. niph. 1.ſ. & 3.pl.m.cum camerz pro Scheva penult. ob pauſam; נִסְמַכְתִּי innitor, Pſal 71.6. נִסְמְכוּ innituntur, Iſa.48.2. & in fut.niph.3.ſ.m. occ. ſimpl. & cum יְ conv. præf. ut & in 3.pl.m.cum וְ conv.præf. ut ſeq. וְיִסָּמֵךְ innitatur,2 Reg.18.21. Iſa.36.6.וַיִּסָּמֵךְ & nixus fuit, Jud. 16.29. וַיִּסָּמְכוּ & innixi ſunt, 2 Chron.32.8. In piel, סִמֵּךְ fulcire, Bu. ſuſtentavit vehementer, ſuffulcivit; Av. prout occ.in Imper.piel, à 2.ſ. סַמֵּךְ ſuſtenta, in pl. m. cum נִי Aff. loco ſeq. סַמְּכוּנִי fulcite me, Cant. 2. 5.

Rad.54. סֶמֶל; indè no. R. סֶמֶל m. quod eſt, ſculptile, idolum,inquit R.D.Pag. ſimulacrum; Bu. Lex. vel ſcil. ſpeciale, vel generaliter, quodcunque ſimulacrum eſſe videtur ex loco Deut.4. Merc. סֶמֶל & סֵמֶל (nam in quibuſdam exempl.& locis quibuſdam per ſex puncta ſcribitur; Merc.) ſimile, ſimilitudo, ſimulachrum; imago ſcil.ad alicujus ſimilitudinem effigiata. Cogn. cum סָמַן ſignavit: nam ſimile vel ſimulachrum nihil aliud eſt niſi ſignum rei effigiatæ.Eſt & affine cum פֶּסֶל ſculptile dedolatum.Hinc Lat.ſimile,ſimilitudo; & Gr.σεμέλη mater Bacchi; Av. Kimch.i per צוּרָה formam explica.; Cocc. Occurrit autem vel in forma cum Tzere ſub prima; vel cum camerz ob pauſam: ut & in forma cum ſex punctis poſt ה dem.præf. ut ſeq. סַמַּל ſimulachrum, Ezech.8.3,5.סָמֶל idem,Deut.4.16. הַסֶּמֶל idem,2 Chr. 33.7,15.

Rad.55. סָמַן, ſignavit,deſignavit, conſignavit, aſſignavit,inſignivit. Cogn cum סֶמֶל, i. e. ſimile: nam נ & ל ſunt literæ ejuſdem inſtrumenti.Hinc Gr. σημαίνω ſigno, noto, σημεῖον ſignum,&c. Non autem occ. in kal, ſed in Niphal נִסְמָן conſignatus eſt,Av. ſignis diſtingui, Cocc.prout occ.in part.niph.ſ.m. Iſa.28.25. & ibi triticum menſuratum, & hordeum נִסְמָן ſignatum,terminatum; i.e. cui eſt ſignum in ſemente hordei; ſecundum R. D. in lib. Rad. & in Comment. Hieron. & hordeum & milium. Pag.deſignatum, Bu. Conc. & hordeum ſignatum, vel deſignatum,i.e. inſigne & optimum;Bu. Lex. & hordeum ſignato, (loco ſuo) Av. & triticum & hordeum ſignis diſtincta: ità Kimchi. Sed poteſt explicari inſigne, h.e. quod optimæ eſt notæ; Cocc. Hinc סִימָן ſignum apud R R. frequens; quo & caput libri appellant. Unde Græcum σημεῖον, Pag. Merc. Bu. Lex. [סְמַפּוֹנְיָא Chald. συμφονία, &c. vide Conc. Chald.]

Rad.56. סָמַר in Bu.Conc.duo ſignif.1.eſt,horrere,rigere; h.e. horrorem habere, propriè quum pili eriguntur; Pag.Bu. horripilavit,inhorruit, exhorruit,&c. hinc σμερδνὸς horrendus,terribilis, & σμερδνῶς terribiliter,&c.Av.Significat horripilare: criſpari,viz.præ timore; Cocc. prout occ. in præt.kal,3.ſ.m.cum patach, ſed in pauſa cum camerz in ult.ſic, סָמַר horret, Pſ.119. 120. סָמַר idem, Jer.51.27. In piel, סִמֵּר horrere facere, Bu. horruit frequenter; Av. Unde in fut.Piel, à 3.ſ. m. יְסַמֵּר horrificabit,occ.in 3.ſ.ſ. Job.4.5. תְּסַמַּר שְׂעָרַת horrificavit; Bu.Conc. horrebit pro horruit,pilus carnis meæ, vel potiùs horrere faciet,pro fecit, ſcil. ſpiritus, pilum aut capillum,pro pilos aut capillos carnis meæ. Eſt enim tranſit. inquit R.D. Pag. horreret,vel horridos efficeret, horrificaret pilos,&c.Bu.Lex. horreſcet, vel exhorruit pilus,&c. Av. faciebat arrigi pilos carnis meæ; Coc. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad.ex Bu. Conc. eſt in No. cum Mem hæemant.viz. מַסְמֵר, vel מִסְמָר m. Clavus ferreus qui horrore quodam & crepitu infigitur; Av. horror pilorum aut capillorum; Pag. Sed hoc non reperitur id No. ſignificare.Et legitur tantùm in plur. מַסְמְרִים, vel מִסְמָרִים clavi, dicti quòd cum horrore quodam & crepitu figantur. Kimchi vicinam hanc putat ſignificationem priori; quòd quum horret caro, capilli ſint velut aculeati, ac conſurgant erecti clavorum more;Merc.Oc.autem in hac forma pl.m. cum בְּ præf.ante patach;ſed cum לַ & לְ in pl.m.& ſ.ante chirek ſub Mem, ſic, בְּמַסְמְרִים clavis,Iſa.41.7. לְמַסְמְרִים in clavos,1 Chron.22.3.לְמַסְמְרוֹת in clavos, 2 Chron. 3.9. Item occ.etiam in forma pl.ſ.cum בְּ præf.in quibuſdam exempl.ante chirek, ſed in pleriſque ſi non omnibus, ante pathach ſub Mem; Merc.loco ſeq. בַּמַּסְמְרוֹת clavis,Jer.10.4. Item cum וּ præf. in hac forma pl. ſ. occ. cum patach ſub Mem,& cum Samech mutato in Sin loco ſeq. וּבַמַּשְׁמְרוֹת & ſicut clavi,Eccl.12.11.

Rad.57. סְנֶה; indè No.Rad. סְנֶה m.rubus; Pag.Bu. Cocc. dumus, dumetum, denſitas ramorum; Av. Item mons Sinai, à rubo ſic appellatur, in Madianitide, in Arabia; Merc.Pag. סִינַי, Sinai,eſt montis nomen à rubi copia; & quòd lapides inventi in eo figuratum in ſe habuerunt rubum; adeò ut etiam in fragmentis lapidum iſtorum figuræ rubi apparuerint, ut Doctores ſcribunt, & Ephodeus ſe vidiſſe aſſerit; Bu.Lex. Mons Sinai, & חוֹרֵב dicitur: de eo, Pſ.68.18. Sinai in ſancto. Mons enim Sinai extra terram ſanctam in deſerto poſitus, jam in ſancto continetur. In Novo Teſt. omnis terra ſancta eſt, quia in omni loco munus purum Deo offertur, Mal.1.11. In Deut. 33.16. per רְצוֹן שׁוֹכְנִי סְנֶה, gratia habitantis in rubo, intelligitur Angeli, quem vidit habitantem in igne in rubo, benepacitum; Cocc. voluntas ſeu benevolentia & favor inhabitantis rubum, &c. Exponunt, inquit R.D. de Deo benedicto, & de voluntate aut benevolentia Dei qui habitavit in rubo: vel exp. de voluntate hominis inhabitantis סְנֶה i.e. deſertum, locumque aridum: nam Seneh i.e. rubus creſcit in terra arida & ſicca; Pag. &, quæ, inquit Kimchi, eſt voluntas ejus? Merc. Eſt pluvia quam jugiter poſtulat. Atque

que indè Mons סִינַי nomen habet: nam jod ult.eſt loco He 3.Rad.Pag. Et indè etiam סִין Sin deſertum,juxta illum montem; una ſcil.ex manſionibus Iſraelitarum in deſerto.Atque hinc סִינִים Sinæi, dicuntur Auſtrales populi Judeæ reſpectu, Iſa.49.Merc. סְנֶה eſt rubus, vel arbor proferens ſentes & ſpinas, Bu. Conc. prout occ. ſimpl.& cum הַ & וַ præf.hic. סְנֶה rubus, Deut. 33.16. הַסְּנֶה rubus, Exod. 3.2,3,4. וְהַסְּנֶה & rubus, Exod. 3. 2. סַנְוֵר cæcitas; סָנְסִן ramus; סְנַפִּיר pinnæ piſcium,&c. videantur inter quadrata vocabula.Item סֹם tinea, videatur ad initium literæ Samech.]

Rad.58. סָעַר eſt ſulcire, firmare, ſtabiliſſe, ſuſtentare, roborare,confortare: Item prandere; Pag. Fulcivit cibo,ſuffulcivit; nam propriè dicitur de ſulciendo ſeu reficiendo corde per cibum; & eſt cogn. cum יָסַר fundavit.Sine Accuſ.eſt neutrum,fultus eſt, &c. Hinc σῖτος cibus,frumentum,σιτέω nutrio,&c.Av. Metaphoricè eſt,cibum ſumere,quo quis ſulciatur; quòd hîc Sanctes dicit prandere.Unde Hebræi appellant סְעוּדָה Prandium,paſtum; vernaculè, repas. Græcis ἐνοχία; Merc. Occurrit autem verbum hoc in præt.kal,3.ſ.m cum וַ cop. vel conv. præf. וְסָעַר & ſuſtentat,Prov.20.28. In Infin. kal, סָעוֹר, vel סְעֹר, corroborare, &c. ſed occ. cum לְ præf.& הַ Aff.loco ſeq. וּלְסַעֲרָהּ & fulciendo illud, Iſa.9.6. In Imper.kal,occ. ſ.m.ſimpl.& cum וְ cop. præf.& הַ parag.add.ut & cum נִי Aff. & in pl. m. cum וַ cop. præf. סָעַר fulcito,Jud.19.5,8. וּסְעָדָה & fulcito, refice te,1 Reg.13.7. סָעָדֻנִי ſuffulci me,Pſal.119.117. וְסָעֲדוּ & fulcite,Gen.18.5. In fut.kal,3.ſ.m. occ.ſimpl. cum camets pro pathach in ult. ob pauſam; ut & cum נִי, הָ & נּוּ Aff.& in 3.ſ.f. etiam cum נִי Aff. utſeq. יִסְעָדֵנִי ſuſtentat,Pſal.104.15. יִסְעָדֻנִי ſuſtentabit me, Pſal.94. 18. יִסְעָדֵךְ ſuſtentabit te,Pſal.20. 3. יִסְעָדֻנִי ſuſtentabit eum,Pſal.41.4. תִּסְעָדֻנִי ſuſtentabit me, Pſal. 18.36. Atque indè No. מִסְעָד m.fulcrum,fulcimentum,à ſuſtentando; Pag. 1 Reg.10.12. Kimchi exp. columnas: R. Sal. pavimentum. Quidam, repagulum; Bu.Lex. Fultura, quæ ſcil.utraque parte gradus ſuſtinet; Av. Contignatio aut trabs; vel columna, lignea ſcil. à roborando,dicta, juxta R. D. in Rad. סָלַל. Et in comment. exp. etiam columnas ad ſuſtinendum contignationes aut trabes; Pag. Pro hoc 2 Chron.9.11. legitur מְסִלּוֹת. Videntur ſignificari ſedilia, ac viæ exaggeratiores; 70. ὑποστηρίγματα, Cocc.

Rad. 59. סָעָה eſt,ſuſcitare, vel -ri, proficiſci,prout occ. juxta quoſdam, Pſal.55.9. quaſi in part. ben. kal (à maſc. סוֹעֶה) ſ.f.ſic, à vento סוֹעָה ſuſcitato,ſeu,qui ſuſcitatur, à turbine. Prout R.D.exp.à vento מִתְעוֹרֵרָת ſuſcitato,&c. Sed ſunt inquit R.D. qui exp.à vento,profecto; ſcil.à Rad. נָסַע proficiſci, juxta illud, Num.11. 31. & ventus נָסַע profectus eſt à Domino: & Ab.Ezr. etiam in comment.exp. נוֹסָעָה profecto. At R.Himman & R.D. volunt Radicem eſſe hanc סָעָה: & eſt inſtar פּוּנָה, זוֹנָה, בּוֹנָה; Pag. Alii verò volunt eſſe No. Subſtant. & exp.à vento סוֹעָה profectionis, ſeu propulſionis. Sed præſtat eſſe Toar ſeu adject. R. verò Sal. exp. eradicationis (ex hiphil verbi נָסַע) ſeu tranſlationis: unde in comment.hæc habet; Si eſſent mihi alæ, ego procul fugerem, & feſtinarem eripere animam meam, h.e. meipſum è manu eorum, qui ſunt inſtar venti סוֹעָה, i.e. סוֹעֲרָה, h.e. procelloſi, qui radicitus evellit arbores. Quomodo accipitur Job.9.10. וַיִּסַּע & eradicavit, veluti ſcil.turbine, tanquam arborem, ſpem meam,&c, Merc. Cev. סוּעָה propulſio. ventus excitatus qui propellit res leves; de hoc vide נָסַע profectus eſt; Av. מְרוּחַ סוּעָה præ vento rapido, præ procella. Convenit נָסַע, Num. 11.31. רוּחַ נָסַע ventus prorupit à Jehovah. Et צוֹעָה, Iſa. 63.1. πνοὴ ὁρμωμένη. Cocc. סוּעָה eſt tempeſtas; Bu. Conc. vide in נָסַע; Bu.Lex'

Rad. 60. סָעַף unde in piel, סִעֵף; Av.vel סָעַף; Bu. Lex.defrondavit, avulſit ramos prominentes: detraxit frangendo promontoria in arboribus.Confregit ramum trahendo.Cogn.cum שָׂעִיף mens præeminens, cogitatio pendens; & cum סַחַף detraxit ad fundum uſque; Av. סָעַף eſt collucare, ramos amputare; Cocc.q. d. derzmare. Feliciter vernaculè dicimus, Ebrancher; Merc. Cev. Ramos excidit, Bu.Lex. & Pag.ex R. D. prout occ. in part.piel ſ.m. Iſa.10.33. Ecce Dominator Dominus exercituum מְסָעֵף פְּאֵרָה excidit ramum,&c. Nam פְּאֵרָה eſt סָעִיף ramus; Pag. collucaturus eſt ramum; Bu.Lex. Confringet frondes eum violentia; Av.amputat ramum frugiferum ſcil.vel ſpecioſum; Cocc. Collucans, ramos amputans; Bu.Conc. Nam ſing.eſt pro plur. juxta R.D. qui exp. כּוֹרֵת הַפְּאֵרוֹת excidens ramos; & Ab.Ezra, יְכָרֵית הַסְּעִיפִים excidet ramos; Pag. Qui omnes præter Av.Verbum hoc in piel ſumunt quaſi derivatum à nomine סָעִיף m. quod eſt ramus; Pag.Bu. &c. & metaph. cogitatio, quæ ſic ſe habet ad cor, ſicut ramus ad arborem; inquit R.D. Item metaph.etiam eſt dens petræ, i.e. ſcopulus acutus, & eminens; eò quòd ſit ſimilis ramo arboris; Pag. Sic & cujuſcunque rei prominentia, & protenſio, ſeu exceſſus: unde & Ramum quidam dici putant. Sed rami ſignificatio potiùs eſt genuina, & aliæ tranſlatitiæ; Merc. סָעִיף eſt promontorium: pars rupis, ſeu arboris quæ propendet & excurrit longiùs. Av. Ramus.& extantia petræ,ſcopulus; item anceps cogitatio; per שׁ Sin ſcil.Cocc.Occurrit autem No.hoc in forma conſtr. cum Scheva penult.ſimpl. & cum בְּ præf. סְעִיף ſcopulum, Jud. 15. 11. בְּסְעִיף in ſcopulo, Jud.15.8. In forma pl.m. eſt cum chirek abſque jod penult.& cum dageſch ſeq. in Pe. prout occ. ſimpl. & cum הַ dem. præf. סְעִפִּים cogitationes, Pſal.119.113. הַסְּעִפִּים idem,1 Reg.18.21. ſic & in forma pl.m.conſtr. occ.ſimpl & cum יִ præf. ut & cum הַ Aff. cui etiam בְּ eſt præf. utſeq. סְעָפַי ſcopulis, Iſa.57. 5. וְיִבְסְעֲפֵי & in ſcopulis.Iſ.2.21. בִּסְעָפֶיהָ ramos ejus, Iſa.27.10. בִּסְעָפֶיהָ in ramis ipſius,Iſa.17.6.Item indè etiam No.in forma pl. f. סַעֲפוֹת rami; Pag.Bu.prominentes ſcil.ſeu promontoria arborum; prout occ.cum יִ Aff. cui etiam בְּ eſt præf.ſic, סַעֲפוֹתָיו rami ejus; Ezech.31.8. בְּסַעֲפוֹתָיו in ramis ejus,Ezech.31.6. Item hinc etiam No. in alia forma pl.m.viz. סַעֲפִים (quaſi à ſing, סָעַף cogitatio,Pag.) cogitationes; Bu.Pag. prout occ.Pſal.119.113. סַעֲפִים cogitationes odio habui, & legem tuam dilexi, i.e.omnes alias cogitationes contra legem tuam; omnes enim cogitationes meæ ſunt ad illam, ut R.D. exp.Pag. Singulare ejus, שִׂכְלָם eſt inſtar שִׂכְלָם; niſi quod Yajin reſpuit dageſch; & proinde illud rejicit ſub præcedentem literam cum longa vocali Tzere pro chirek parvo. Eſt ergò de claſſe dageſchatorum, formæ דִּבֶּר ſermo, שִׂכְלָם retributio; niſi quòd gutturalis locum dedit compenſationi; Merc.Cev. R. verò Jonah ſcribit eſſe nomen Toar, ſeu Adject. i.e. habentes cogitationes malas; &

Ab.Ezra exp.cogitabundos, aut corruptores odio habui. Explicat enim בַּעֲלֵי הַמְּחַשְּׁבוֹת; aut מְשַׁחִיתִים; &Targum, דְּחָשְׁבִין מְחַשְּׁבִין פְּרִיקָן סְנִיתִי Illos qui cogitant cogitationes inanes, seu infructuosos, odio habui. R.Himman. hoc modo exponit; Notum est quòd lex nostra est lex veritatis, & omnes gentes in illa gloriantur: & unaquæque ex illis accipit סָעִיף ramum à Lege nostra, & in illa gloriantur. Leges enim quæ sunt inter gentes sunt veluti rami præcisi à Lege nostra sancta. Et hoc est quod dixit סֵעֲפִים ramos, i. e. leges gentium, quæ sunt ut rami præcisi à Lege nostra, odio habui. R. Selomoh in Comment. Cogitantes cogitationes iniquas, odio habui. Quum legis סֵעֲפִים, significat cogitantes; quum verò legis סְעִיפִים cogitationes; Pag. Itaque omnino Toar expoſuerim, deflectentes huc illuc, eos qui cogitationibus diſtrahuntur mundanis, &c. Sunt qui exponant, eminentia & ſublimia affectantes (vel ſublimia & eminentia) odi. Sed magis placet ad diſtractionem cogitationum, vel deflectionem à recto referre; Merc. סֵעֲפִים ſunt propendentes ad diverſas opiniones. Eſt No. Adject. inconſtantes; i.e. ſuſpenſos animo odi; Av. ambiguos, ancipites, ſcil. animo, odi. Oppoſitum eſt Iſa.26.3. יֵצֶר סָמוּךְ cogitatio firma, fixa; Cocc. (cogitationes, (alias ſcil.) odi: Legem autem tuam diligo; Jun.) Quem ſenſum ex Av.& Cocc. confirmat collatio cum 1 Reg.18.21. uſque quo claudicatis in duas הַסֵּעֲפִים cogitationes: prout exp.R.Sal. A.E. R.D. & alii Hebræi. Ad verbum, prominentias, ſeu extrema, & extremè oppoſita. Quo quidem Pauſum putant alludere; ubi de Chriſti & Belial collatione agit, pro Domino, Chriſtum, & pro בַּעַל, per alluſionem, ponens בִּלְיַעַל; Merc. Hieron. in duas partes: Pag. in duabus iſtis cogitationibus; Bu.Lex. in duo promontoria; i.e. in duas opiniones; Av. Quouſque vos פּוֹסְחִים עַל—שְׁתֵּי claudicatis in duas cogitationes; Cocc. Denique huc etiam quidam referunt No. pl. m. cum Sin pro Samech, שְׂעִפִּים cogitationes; Pag. Bu. Job.4.13. & cap. 20.2. &c. de quibus vide in Rad. שָׂעַף.

Rad.61. סָעַר tempeſtuoſus fuit, deturbavit inſtar turbinis & procellæ magnæ. Idem quod שָׂעַר horruit, formidavit; Av. qui verbum ponit ad initium Rad. reliqui ad finem & poſt No. Rad. ſeq. viz. סַעַר turbo, tempeſtas, procella; Pag. Bu. tempeſtas horrida; Av. prout occ. ſimpl. & cum ו, ה & ב præf. ut & cum מ præf. ante cametz ob pauſam, pro pathach penult. ut ſeq. סַעַר turbo, Ier.30.23. Jon.1.4. וְסַעַר & turbo, Jer.23.19..25.32. הַסַּעַר turbo, Jon.1.12. בְּסַעַר cum procella, Am.1.14. מִסַּעַר à turbine, Pſal.55.9. Item cum בְּ præf. & הַ ob pauſam, pro הָ. Aff. eſt, בְּסַעֲרָךְ procella tua, Pſal.83.16. Item indè etiam No. in forma f.f. סְעָרָה idem, tempeſtas, turbo, ventus vehementiſſimus; Av. procella; à priori tantùm genere differt; Cocc. prout occ. in forma abſol. ſimpl. & cum ה cop. הַ dem. & בְּ pro בַּה præf. ut ſeq. סְעָרָה procella, Pſal.107.25,29..14.88. Ezech.1.4. וּסְעָרָה & procella, Iſa.29.6..40.24..41.17. הַסְּעָרָה turbo, Job.38.1..40.6. בַּסְּעָרָה in turbine, 2 Reg.2.1,11. & in forma f.f. conſtr. eſt, סַעֲרַת turbo, Jer.23.19..30.23. Item in forma pl.f. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. ſic, סַעֲרוֹת procellæ, Ezech.13.11,13. בְּסַעֲרוֹת in procellis, Zac.9.14. Atque indè, juxta pleroſque deducitur verbum סָעַר in kal, tempeſtuoſum eſſe, procellis agitari: procellare, turbulenter agere; Bu. Lex. deturbatus eſt, tempeſtuoſus fuit; Av. סָעַר & שָׂעַר eſt horrere, præ timore ſcil. aut ira; quum viz. de homine dicitur; nam dictum etiam eſt de mari; Cocc. prout occ. in part. ben. kal, f.m. cum ו cop. præf. & inf.f. ſimpl. ſic; וְסוֹעֲרָה & procelloſum erat, Jon.4.11,13. סוּעָרָה procellis agitata, Iſa.54.11. In fut. kal, à 3.f.m. יִסַּעַר; occ. in 3.pl.m. loco ſeq. יִסְעֲרוּ procelloſi erant, Hab.3.13. Item, indè etiam illud, in 1.f. fut. cum ו præf. & ם_ Aff. præter normam; ſic, Zach.7.14. וְאֲסָעֲרֵם & procellâ vel turbine dejiciam eos. Formam habet irregularem, pro אֲסָעֲרֵם, quaſi in fut. kal; aut אַסְעֲרֵם, in fut. piel; vel אֲסַעֲרֵם, quaſi in fut. niph. pro אֶסָּעֵר עִמָּם procelloſum exhibebo me cum iis; Bu. Lex. Et affligar cum iis; Pag. vel proturbabor cum illis; quaſi ex niph. vel, & deturbabo eos velut tempeſtate; ut in fut. kal. Merc. & deturbabo eos, &c. Eſt comp. ex voce activa & paſſiva; ut ſit ſenſus, Ego turbatus deturbabo eos, in cunctos angulos terræ; Av. Et turbine diſpergam eos, &c. Cocc. Sed rectiùs eſt ut ſit pro fut. niph. & ſic ſenſus eſt, ego affligor cum iis in captivitate: juxta illud, Iſa.63.9. In omni afflictione eorum, afflictio ei. Nam ſæpe loquitur Lex ſecundum ſermonem hominum; Pag. In Niphal, נִסְעַר procelloſum eſſe; Bu. turbatus eſt inſtar turbinis ſeu procellæ agitaræ, Av. prout occ. in fut. niph. 3.ſ.m. cum ו conv. præf. וַיִּסָּעֵר & conturbatum fuit, 2 Reg.6,11. In pual, סוֹעַר turbine abreptus fuit; Bu. deturbatus eſt; Av. prout occ. in fut. pual, 3.ſ.m. ſed cum Tzere pro pathach In ult. Pag. Bu. loco ſeq. יְסוֹעֵר turbine propellitur, Hoſ.13.3. De hac autem Rad. in genere, nota, quòd tam in verbo quàm in nominibus Samech mutatur in Sin: ſeu Sin venit loco Samech; ut שָׂעַר, in Niph. נִשְׂעַר: Piel, שִׂעֵר, &c. & No. שַׂעַר, שַׂעֲרָה; de quibus vide ipſam Rad. שָׂעַר.

Rad.62. סָפַף ad limen habitavit, in limine fuit, ad limen ſedit. Eſt cogn. cum סוּף finiit, ceſſavit: nam limen dicitur à limitando, i.e. à terminando & finiendo; Av. Non autem occurrit in kal, ſed in hithpael; quod vide ad finem Rad. In Bu. Conc. סָפַף tria ſignif. i. eſt in No. indè derivato, viz. סַף; m. pelvis, crater; Pag. Bu. Av. Scyphus; vas quod ſemper ad limen ſuperius conſtitutum erat, ut in promptu eſſet: & ſic eſt contentum pro continente; Av. A limine, quidam exiſtimant vaſa, quæ in limine Templi ſervarentur, hoc nomine סַף collectivè dici: ſed cùm generaliter quodcunque vas ſignificet, videtur ea ratio frivola, quòd hoc nomine vaſa liminaria intelligerentur: Merc. Cev. Eſt enim nomen univerſale omnibus vaſis vinariis & aliis vaſis domeſticis, tam magnis quàm parvis; & quum annumeratur cum aliis vaſis, eſt vas ſecundum formam hydriæ; Pag. Alii pelvem, aut phialam vel calicem verterunt; Merc. Occ. autem hoc No. ſimpl. & cum בְּ præf. vel ante pathach, vel, ob pauſam, ante cametz in ult. ſic, סַף pelvem, Zach.12.2. בַּסַּף vel בְּסַף in pelvi, Ex.12.22. item in forma pl.m. occ. cum הַ dem. præf. הַסִּפִּים pelves, Jer.52.19. ſicut etiam in forma pl.f. occ. ſimpl. & cum ו & הַ præf. ut ſeq. סִפּוֹת pelves, 1 Reg.7.14. וְסִפּוֹת & pelves, 2 Sam.17.28. וְהַסִּפּוֹת & pelves, 1 Reg.7.3. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in eod. No. סַף m. limen, poſtis; Bu. Av. Sed eſt etiam מְזוּזַת הַשַּׁעַר poſtis portæ; ſed מִשְׁקוֹף eſt limen ſuperius. (quòd proſpiciatur, quia eſt in alto; à שָׁקַף proſpicere, Merc.) i.e. ſuperliminare, quod unum eſt,

poſtes

postes verò sunt duo. Item סַף est etiam limen inferius; Pag. quod sic vocatur, quia סִפִּים, postes, continentur invicem per inferius limen, vel sunt sibi invicem junctì super illud; Merc.Cev. Occ. autem hoc no. in hac signif. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum הַ dem.præf. vel ante pathach, vel, ob pausam, ante cametz in ult. ut seq. סַף limen, Ezech.40.6. וְסַף & limen, Ezech.40.7. הַסַּף vel הַסָּף limen, Jud.19.27. 2 Reg.12.9..22.4..23.4.25.18. 2Chron.34.9.Est.2.21..6.2. Jer.35.4.Ezec. 41.16. cui etiam בְּ & בַּ sunt præf.scil. ante formam cum pathach; sic, בְּסַף in limine, postè, 1 Reg.14.17. בַּסַּף in limine, Zeph.2.14. Sed occ. etiam cum ִ & ֶ Aff. postì Chirek pro pathach ob Aff. & cum dagesch in Pe, ob alteram Pe radicalem abjectam, sic, סִפִּי limen meum, Ezech.43.8. סִפָּם limen ipsorum, Ezech.43.8. sic etiam in forma plur. occ. cum chirek penult. ante Pe dagesch.atum, idque cum הַ & בַּ pro הָהַ dem. præf.ut seq. הַסִּפִּים limina, postes, 1 Chron.9.19. 2 Chron.3.7..23.4.Isa.6.4.Ezech.41.16. Am.9.1. בַּסִּפִּים in liminibus,1 Chron.9.22. Atque indè, iii. signif. 3. hujus Rad. est in verbo ex Conjug.hithpael הִסְתּוֹפֵף recipere se,hospitari,ad limen manere,Bu.Conc.limen frequentare;quasi liminare dicas; Bu.Lex. Ad limen stare, vel in limine manere, vel esse; Pag.Merc. Unde est & hospitari; nam per viam liminis ingreditur quis domum, quæ est locus hospitandi; Pag. Ad limen sedit, Av. In limine versari; Cocc. prout occ. in Infin. hithp. loco seq. הִסְתּוֹפֵף hospitari,Psal.84.11.

Rad. 63. סָפָא; indè no. cum Mem heemant. præposito, & cum cholem in ult. מִסְפּוֹא pabulum; Pag.Bu. Av.Omnis cibus additus seu commistus præter stramen. Est no. quasi à verbo inusit. סָפָא idem cum סָפָה, h.e. addidit: nam He & Aleph, sunt literæ ejusdem instrumenti, & inter se commutabiles; Av. No.hoc מִסְפּוֹא est, omne pabulum, aut cibus omnis jumentorum præter paleam; ut hordeum, ut spica, ut avena; Pag. vel potiùs, ut spica avenæ. Quidam reducunt ad סָפָה, quod est, adjicere; ut sit pabulum quod stramini seu paleis admiscetur jumentis. Nec esse nudum stramen satis indicat locus ille, Gen.42.27. ubi dicitur unus fratrum saccum solvisse, ut daret asino suo מִסְפּוֹא. Non autem solet in sacco poni stramen. Fœnum vertit noster interpres. Sed ὄψιμα potiùs esse videtur; quod & suprà diximus vocari בְּכוּר; Merc.Cev. Occ. autem hoc no. simpl. & cum ו cop.præf. מִסְפּוֹא pabulum, Gen.24.25..42.27..43.24. Jud.19.19. וּמִסְפּוֹא & pabulum,Gen. 24.32.

Rad. 64. סָפַד est, plangere; Pag.Bu. planctum agere. De ceremonia propriè vel pompa lugentium mortuos dicitur, ac in gestu lamentantis positum est: unde ad pompam funebrem maximè pertinet; Merc. Planctum egit: nam de gestu externo propriè dicitur. Construitur cum præp. לְ & עַל; Bu.Lex.deplanxit, celebravit planctum de mortuis, luxit,malè se habuit,animo fuit mœsto. Hinc σφαδάζω malè habeo, crucior, &c. Ponitur absolutè, aut cum Dat. vel cum עַל; Av. Occ. autem hoc verbum in præt.kal, 3.s.f. & in 3.pl.m. cum ו conv. præf. utrique, sic, וַיִּסְפְּדָה & planget, Zac. 12.12. וְסָפְדוּ & plangent, 1Reg.14.13.Zach.12.10. In part.ben.kal,à s.m, סוֹפֵד,occ in forma plen. simpl.& cum הַ dem. præf.הַסּוֹפְדִים plangentes, Is.32.12. הַסּוֹפְדִים plangentes, Eccl.12.5. In infin. kal, occ. cum ל cop. ante cametz penult. sed cum scheva penult. simpl. & cum ל præf. וְסָפוֹד & plangere, Zach.7.5. סָפוֹד plangendi, Eccl.3.4. לִסְפוֹד ad plangendum, Gen.23.2. 1 Reg.13.29.Jer.16.5. In imper. kal, à s.m. סְפוֹד, & in s.f. סִפְדִי plange, occ. in pl.m.simpl. & cum ו cop.præf. ut & in pl.f. absque præf. ut seq. סִפְדוּ plangite, Jer.4.8. וְסִפְדִי & plangite, 2 Sam.3.31.Joel.1.13. סִפְדִי plangite, Jer.49.3. In fut. kal, 3.s.m. יִסְפּוֹד planget; unde in 1.s. אֶסְפּוֹד, prout occ. cum הָ parag. add. sic, אֶסְפְּדָה plangam, Mich.1.8. & in 2.s.m. fut. kal, occ. simpl. sed in 3.s.f. cum ו conv.præf. ut & in 2 pl.m. & 3. pl.m. absque præf. ut seq. תִּסְפּוֹד planges, Ezec.24.17. וַתִּסְפּוֹד & planxit, 2 Sam.11.26. תִּסְפְּדוּ plangetis, Ezechi.24.23. יִסְפְּדוּ plangent, Jer.16.6..22.18..34.5. cui etiam 3.pl.m. fut. kal, ו cop.& ו conv. sunt præf. וְיִסְפְּדוּ & plangent, 2 Sam.1.12. וַיִּסְפְּדוּ & planxerunt, Gen. 50.10. 1 Sam.25.1..28.3. 1 Reg.13.30..14.18. In Niphal, נִסְפַּד plangi,Bu. deplanctus est; Av. unde in fut. niph. à 3.s.m. יִסָּפֵד deplangetur, occ. in 3. pl.m. sic, יִסָּפְדוּ plangentur, Jer.16.4..25.33. Atque indè no. מִסְפֵּד, Pag.Av. vel potiùs מִסְפַּד: nam absolutum cum cametz in ult. non reperitur, sed tantùm cum tzeri. A quo tamen regimen etiam est cum pathach in ult. מִסְפַּד, ut à מִזְבֵּחַ regimen est מִזְבַּח altare; Merc.Cev. מִסְפַּד est planctus, luctus; ceremonia funebris, aut funerea; funerale; Av.prout occ.in forma absol.cum tzeri in ult. simpl. & cum ִ, הַ, בְּ, כְּ, & לְ præf.ut seq. מִסְפַּד planctus, Gen.50.10. Jer.48.38. Ezech.27.31. Am.5.16.17.Mic.1.8. וּמִסְפַּד & planctus,Esth.4.3.Am. 5.16. וּבְמִסְפַּד planctus, Zac.12.11. וּבְמִסְפַּד & in planctu, Joel.2.12. כְּמִסְפַּד sicut planctus, Zac.12.10. וּלְמִסְפַּד & ad planctum, Is. 22. 12. & in forma constr. cum pathach in ult. occ. etiam simpl. & cum כְּ præf. ut & cum ִ Aff. sic, מִסְפַּד planctus, Jer.6.26.Mich.1.11. כְּמִסְפַּד sicut planctus, Zac.12.11. מִסְפְּדִי planctus meus, Psal.30.12.

Rad. 65. סָפָה est בָּלָה deficere, consumere, perdere: & יָסַף addere: & יָתַר abundare; Pag. Duo contraria significat: in uno conveniens cum אָסַף & יָסַף: & in secundo cum סוּף, quod est consumi. Sed nunc est transitivum, nunc intransit. etiam in kal, hoc significatu, in quo & אָסַף occurrit, pro consumere, absumere, abstrahere, adimere; Merc. In significatione consumendi & deficiendi convenit cum סוּף; sed addendi seu adjiciendi signif. à יָסַף mutuatur. Contraxit, adjecit, absumpsit, &c. Cogn. cum אָסַף traxit, & יָסַף addidit. Item cum סוּף finivit: nam significat, contrahere ad finiendum. Hinc στέφω contraho. Sine Accus. est neutrum, contractus est; Av. In Bu. Conc. duo signif. i. consumere, perdere, consumi, perdi; prout occ. in præt. kal, 3 s.f. & in 3.pl. simpl. & cum ו conv. præf. סָפְתָה defecerunt, Jer.12.4. סָפוּ consumuntur, Psal.73.10. וְסָפוּ & deficient, Am.3.15. In infin. kal, occ. cum לְ præf. & הָ Aff. sic, לְסָפְתָהּ ad consumendum eam, Psal.40.14. In fut. kal, occ. in 2.s.m. & in 3. s.f. sic, תִּסְפֶּה perdes, Gen.18.23,24. תִּסְפֶּה consumet, Isa.7.20. In Niphal, נִסְפָּה consumi, Bu. contractus est ad perditionem; Av. in part. niph. s.m. occ. loco seq. נִסְפֶּה consumptus, se consumens, 1 Chron.21.12. Prov.13.23. Sed occ. etiam in præt. niph. 3.s.m. cum ו cop. vel conv. præf. loco seq. וְנִסְפָּה & consumatur, 1 Sam.26.10. In fut. niph. occ. in 1.s. & in 2.s.m. ut & in

2. pl.

2. pl.m.ut seq. אֻסָּפָה consumar, 1Sam.27.1. הָאֻסָּפָה consumaris, Gen.19.15,17. תִּסָּפֶה contumamini, Num.16.26.1Sam.12.25.In Hiphil, הִסְפָּה consumpsit,fecit contractionem, contraxit; prout occ.in fut. hiph. à 3.ſ.m. יִסְפֶּה conſumet; in 1.ſ. (juxta R.D. in Bu.Conc.) loco ſeq. אַסְפֶּה conſumam eos, Deut.32.23. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad.eſt, addere, conjungere; Cocc. prout occ.in infin.kal,ſimpl. & cum לְ præf. סְפוֹת addere, Deut. 29.19.Iſa.30.1. לִסְפוֹת ad addendum, Num.32.14. In imper. kal, à ſ.m. סְפֵה occ. in pl. m. ſic, סְפוּ addite, Iſ.29.1.Jer.7.21. Item in Niphal occ.in hac ſignif.part. niph. ſ.m. cum הַ dem. præf.loco ſeq. הַנִּסְפֶּה additus, adjunctus, Iſa.13.15. ut & in fut. hiph. 1.ſ.m. occ. (juxta R. D. in Bu. Conc.) loco ſeq. אַסְפֶּה addam, Deut. 32.23.

Rad. 66. סָפַח in Bu. Conc. quatuor ſignif. i. eſt, קָבַץ congregare, conjungere,& aggregare rem ad rem; recolligere; adjungere, adſociare ſe: item, דָּבַק hærere, adhærere; Pag. Bu.Conc. Sunt qui conferant cum סָחַף literis tranſpoſitis : etſi longiùs, non tamen inargutè. Eſt, adjicere, adjungere: vicinum præcedenti, niſi quòd hoc eſt uſitatius, & aggregationem potiùs indicat; Merc. Aggregavit, adhærere fecit, adhibuit, cooptavit, aſſociavit, &c. Habet interdum Sin pro Samech; Bu.Lex. contraxit per ſequelam,&c. ut Bu. contrarium eſt verbo סָחַף diſtraxit. In kal conſtruitur cum אֶל; Av. prout occ.in imper. kal, à ſ.m. סְפוֹ, vel סְפַח, cum לִי Aff. ſic, סְפָחֵנִי adjunge me, 1 Sam.2.36. In Niphal, נִסְפַּח adjungere, vel aſſociare ſe, Bu.adjunctus fuit; conſtr.cum עַל; prout occ.in præt.niph. 3. pl. cum וְ conv.præf. וְנִסְפְּחוּ & aſſociabunt ſe, Iſa.14.1. In Piel, סִפַּח admovit, aggregavit; Bu. vel סִפַּח adjunxit. Ponitur cum Accuſ. Av. & occ. in part. Piel, ſ. m. ſic, מְסַפֵּחַ adhibenti, Hab.2.15. In Pual, סֻפַּח adjunctus eſt aliis, contractus eſt cum aliis; Av. aggregatus fuit; Bu. prout occ. in fut. Pual à 3. ſ.m. יְסֻפַּח, in 3.pl.m. cum cametz ob pauſam, pro Scheva penult.ſic, יְסֻפָּחוּ conſociabuntur, Job.30.7. In Hithpael, הִסְתַּפַּח fecit ſejungi; Av. adhæſit, ſeu cooptatus hæſit; Bu. prout occ. in infin. hithp. cum מֵ præf. ſic, מֵהִסְתַּפֵּחַ ab adhærendo, 1 Sam.26.19. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu.Conc. eſt ſcabies; ſcabie afficere; ſcabie affecit, vel decalvavit; Bu. ídque in no. indè derivato ex forma Piel; viz. סַפַּחַת ſ. plaga quædam lepræ, cuti adhærens, i.e. ſcabies; vel puſtula; alii, morphæa alba; quam parum aſſerunt differre à lepra. R.D. ſcribit eſſe ſcabiem collectam, & pariter congregatam; Pag. Quidam volunt duci ex nomine סָפִיחַ, quod ſequitur, ut ſignificet plagam ſeu ſcabiem, aut maculam, quæ in carnem hominis ſpontè incidit abſque læſione alterius. Talmudici etymon afferunt, quòd ſit adjuncta & annexa maculæ albæ, dictæ בַּהֶרֶת, de qua ſupra : utpote ſecunda ab illa in candore. Ratio Kimchi accommodatiſſima videtur, ut vernaculè Pelade vocamus, quæ pilis adhæret, & eos ſecum unà trahit, Merc. סַפַּחַת eſt abſceſſus, apoſtema, vel, juxta Chald. ſcabies; Bu. Lex. ſerpens ſcil.ſcabies, & adhærescens in cute hominis; Av. Occ. autem hoc no. ſimpl. & cum וּ præf. סַפַּחַת ſcabies adhærescens, tenax, Lex.13.2. וְסַפַּחַת & ſcabiei, Lev.14.56. Item indè etiam no. cum Mem heemant. מִסְפַּחַת idem; Bu. ſcabies quæ adhæreſcit cuti carnis; Av. prout occ. ſimpl. & cum הַ dem.præf. הַמִּסְפַּחַת ſcabies, Lev.13.6. הַמִּסְפַּחַת ſcabies, Lev.13.7,8. Sic etiam, juxta quoſdam, hinc & no. cum Mem iisdem heemant. ante Sin pro Samech מִשְׁפָּח m. plaga lepræ, juxta R.D.Pag. ſuppuratio, vel aggregatio; nempe cumulatio peccati ad peccatum, ut R.Sal. explicat: pertinacia, contumacia, &c. Bu.Lex. viteligo, ſcabies; Cocc. prout occ. loco ſeq. מִשְׁפָּח ſcabies, Iſa.3.17. Atque indè deducunt etiam verbum in Piel cum שׁ pro ס; שִׁפַּח ſcabie affecit, vel decalvavit; Bu.Lex. lepra affecit; Pag. ſcabie implevit, ſeu ſcabioſum fecit; Cocc. prout occ. in præt. Piel 3.ſ.m. cum וְ conv. præf. וְשִׁפַּח & ſcabie afficiet, Iſa.3.17. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt in no. cum Mem heemant. in forma pl.f.viz. מִסְפָּחוֹת pepla; idem quod מִטְפָּחוֹת; mutato ſcil. Teth in Samech; Bu.Conc. velamina quæ capiti ſunt juncta. Hieron. vertit cervicalia; Av. Linteola, ſeu velamina ſuper caput ſtatuarum, ſcil. ad venandum animas : prout dicitur in textu; Pag. Id quod ad veneficii rationem ſuis artificibus notam pertinet; Merc. vel, juxta R.D. velamina quibus mulieres ſuas facies velabant; dicta quod capiti hærebant; Pag.Confibulæ; generale nomen, juxta quoſdam, earum rerum, quibus aliquid conſtringitur, & conjungitur, ut adhæreſcat; Kimchi, pepla; alii Tiaras; alii cervicalia reddunt; Bu.Lex. Culcitræ, cervicalia; q.d. προσθέματα, προσκεφάλαια. 70. ἐπιθόλαια. Non videtur idem eſſe cum מִטְפָּחוֹת; ut Kimchi vult, Coc. Occurrit autem no. hoc cum הַ dem. præf. ut & cum יְכֶם Aff. quaſi in forma conſtr. cum Sceva ſub Pe 2. Rad.ut ſeq. הַמִּסְפָּחוֹת pepla, Ezec.13.18. מִסְפְּחוֹתֵיכֶם pepla veſtra, Ezech.13.21. Denique iv. ſignif. 4. hujus Rad. eſt, ſponte renatum ex terra; Bu Conc. viz. in no. סְפִיחַ m. germen quod per ſe egreditur, atque oritur ſine ſatione, & abſque ſemente; ut R.D. inquit; Pag. Quidam vertunt, deciduum, quod ſponte ſuâ humi decidens, indè poſtea ſine cujuſquam labore ſponte naſcitur. In Jobo, quidam exp. pro pluvia decidente ſuper terram. Sed malo aliter; Merc. Sponte-natum, ſponte-creſcens nempe frumentum ſine ſemente aut ſatione; Bu.Lex. Eſt quod ſponte naſcitur ex granis quæ deciderunt inter metendum; deciduum ſcil. quod humo junctum creſcit in fruges; Av. q.d. acceſſorium; quod ſcil. ſponte naſcitur poſt ſementem; Cocc. prout occ. hoc no. ſimpl. & in forma abſol. locis ſeq. סְפִיחַ ſponte-renatum, 2 Reg.19.29.Iſa.37.30. & in forma ſ.m. conſt. eſt, סְפִיחַ ſponte-renatum, Lev.25.5. & in forma pl.m. סְפִיחִים, & in conſtr. סְפִיחֵי; prout occ. cum הַ Aff. locis ſeq. סְפִיחֶיהָ ſponte-renata ejus, Lev.25.11.Job. 14.19.

Rad.67. סַפָּל m. no. Rad. eſt phiala; lagana, hydria; ſimpulum; vaſis genus, pelvis; Pag.Bu.Chald. לָקְנָא דְמַיָּא lagenam aquarum vertit; vel phiala ex qua ſcil. bibunt heroici & magnifici, ut Kimchi addit; Bu.Lex. Crater in quo ſolent bibere homines nobiles. Cogn. cum סָפַל dedolavit: nam phiala eſt vas dedolatum ſeu exſculptum: Hinc per apher. φιάλη, phiala; Av. Quidam concham reddunt; Merc. patina, vel phiala; 70. λεκάνη, Cocc. prout occ. cum הַ & בְּ præf. ſic, בַּסַּפָּל phialam, Jud.6.38. בְּסַפָּל in phiala, Jud.5.25.

Rad. 68. סָפַן in Bu.Conc. duo ſignif. i. eſt טָמַן tegere, operire; & dicitur de domibus; Pag. Nam eſt propriè ſupernè obtegere, laqueare, contignare, incruſtare. Nonnihil convenit cum צָפַן; quod eſt genera.

neraliter, abſcondere; Merc. & ſim. Bu.Lex. Cocc. texit concamerando, concameravit, contabulavit, laqueavit; connexit duo vel plura tigna cuneolis intermediis: Hinc σφὴν cuneus, σφηνόω cuneis adactis aliquid firmo; Item Lat. Sappinus, vel ſapinus, i.e. pars abietis inferior enodis, & apta ad tegenda ædificia; Av. Occ. autem in part. pahul ſ. m. Deut33.21. סָפוּן tectus, protectus eſt; Bu.Lex. tecta; Bu.Conc. מְחוֹקֵק סָפוּן legiſlator incruſtatus, i.e. tectus ſpecioſis cruſtis, ſed intus ſcatens omni abominatione: metaphora; Cocc. Quia ibi pars ſeu portio מְחוֹקֵק legiſlatoris, aut dominatoris סָפוּן tecti ſeu operti; Pag. vel potiùs, tecta; etſi genus variet; habetur enim ratio ſynonymi חֵלֶק. Intelligit portionem terræ Gaditarum, portionem eſſe principalem, & dominatoris terræ ſimilem, ubi omnia ſunt laqueata, & magnificè contecta. Innuere autem videtur urbes quas ſeparârunt ultra Jordanem; Merc. Targum, quia ibi in hæreditate ejus, Moſeh, Scriba magnus Iſrael, ſepultus eſt. Et R. Sal. in comment. quia ibi pars, &c. nam novit, quòd ibi in hæreditate ejus, pars agri ſepulchri legiſlatoris & dominatoris, i.e. Moſe, סָפוּן, i.e. ipſa pars abſcondita eſt ab omni creatura: quia dictum, Deut.34.6. & non novit quiſpiam ſepulchrum ejus uſque ad diem hanc; Pag. Sed juxta Ab. Ezram, ſenſus eſt, quòd vidit palatia tecta, quæ erant pars majorum aut magnatum Emoræi. Hieron. quòd in parte ſua Doctor eſſet repoſitus. Vide ſupra in Rad. חָקַק; Pag. Cev. & primùm proſpexit ſibi, quia illic eſſet portio legiſlatoris cuneati; Av. Qui proſpexit de principiis ei; (q.d. Deus tribuens ei poſſeſſionem ante reliquos, juſſit eum in prima acie contra Cananæos procedere, Num. 32.16. & res ſuas interea, dum domo abierit, Deo committere; Exod.32.24. & Joſ.2.13.) quia ibi in portione legiſlatoris (quæ ſcil. per Moſen divino juſſu ei attributa eſt) protectus eſt; i.e. loco firmo ac munito ſitus; Jun. Item occ. etiam idem part. Pahul ſ.m. cum ו cop. præf. idque vel cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz in ult. & in abſol. forma pl.m. ſimpl. ut ſeq. וְסָפוּן & tectam, Jer.22.14. וְסָפָן & tecta, 1 Reg.7.3,7. סְפוּנִים tectis, contabulatis, Hag.1.4. Item, juxta quoſdam, occ. in forma pl.m. conſtr. cum ו cop. præf. ante Sin pro Samech 1. rad. fic, Deut.33.19. וּשְׁפוּנֵי, vel cum kibbutz, וּשְׁפֻנֵי, & tecta ſeu occulta; Bu.Lex. וּשְׁפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל & tectos theſauros arenæ. Sed quia ſunt duo part. pl. in conſtr. vertendum videtur, tecta arenâ, (auferendi ſcil. caſu) abſcondita arenâ; Pag. Imò potiùs videtur regimen regimini eſſe ſuperadditum; q.d. tecta abſconditorum arenæ. Vide de tali phraſi ad plur. חֹל, in Rad. חָלַל; Merc. Repoſita conditorum ſabulo. A עָפַן derivo; & pro עְפוּנֵי accipio. Intelliguntur autem bona recondita illis, quorum corpora in pulvere terræ jacent; Cocc. & tecti, &c. Bu.Conc. Item occ. etiam hoc verbum in fut.kal, 3.ſ.m.cum וַ conv.præf. וַיִּכְפֹּן & texit, 1 Reg.6.9. Atque indè no. סִפּוּן contignatio, tegumentum, tabulatum; Merc.Pag.Bu. ut quum quid tegitur lignis cedrinis; paries ſeu tabulatum cedrinis lignis tectum; Av. contabulatio; Cocc. Prout occ. 1 Reg. 6.15. cum הַ dem.præf. à pavimento domus עַד קְרוֹת הַסִּפּוּן uſque ad parietes contabulationis, ſeu contignationis; Av.Cocc. h.e. per totos parietes, qui contabulationem ferebant, vel ſuſtinebant; Cocc. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus rad. in Bu.Conc. eſt in no. indè ducto; viz. סְפִינָה f. navis; Pag. Bu. propriè magna, quæ ſuperne tecta eſt; Bu. Lex. Pars inferior navis, carina; quæ ſc. eſt tabulis ſeu aſſeribus per cuneos arctiſſimè compacta & laqueata; Av. prout occ. cum הַ dem. præf. Jon.1.5. ad latera, i.e. unum è lateribus, הַסְּפִינָה navis; Pag. Inam navis partem, ſupernè tectam, Latine carinam, quidam intelligunt; Merc. ad latera carinæ, i. e. navis; 70. εἰς τὴν κοίλην τῆς πλοίου, Av. [סָפָה vide ad initium ספ.]

Rad. 69. סָפַק, inquit R.D. eſt, percutere volam ad volam, ſive palmam ad palmam, (vel aliam rem; Cev.) plaudere, complodere, Pag.Bu. Item, involvere; ſufficere; Pag. Significat complodere, pulſare, collidere, concludere. Pro ſufficere, Syrum magis eſt: (ſeu ex uſu linguæ Chaldaicæ; Bu.Lex.) quòd autem Sanctes addit, involvere; intelligendum volutare ſeſe huc illuc percutiendo: ſic Kimchi non diverſo ſignificatu à primo exponit; ut ſenſus ſit apertior: ubi quidam paſſivè reddunt, pulſabitur, ſeu pulſabit ſeſe, &c. ut & Kimchi in l. rad. neutrum exponit; Merc. pro Samech quandoque eſt Sin; Bu.Lex. סָפַק complofit, ſupplofit, pulſavit ſufficienter; & propriè eſt complodere manus ſeu femur more hominum ægre ferentium aliquid. Cogn. cum שָׂפַק ſuffecit, ſufficiens fuit; Av. ſignificat plaudere, complodere, percutere; Cocc. Occurrit autem in præt. kal, 3.ſ.m. cum ו conv. præf. Jer.48.26. וְסָפַק & plaudet, Bu.Conc.& plaudat; Bu.Lex. וְנִסְפַּק מוֹאָב בְּקִיאוֹ & plaudet Moab in vomitu ſuo: vel intranſitivè, involvet, ſeu vertet ſe in vomitu ſuo. Nam, inquit R.D. comparatur Moab ebrio, qui vertit ſe de latere in latus, dum evomit vinum quod bibit, & revolvit ſe copore ſuo ſuper terram: ſic, faciet Moab propter multiplices afflictiones ſuas; Pag. & plaudet, &c. h e. volutabitur & jactabit ſe; Cocc. & complodet Moab &c. Plerumque conſtruitur hoc verbum cum Accuſ. כַּפַּיִם i. e. manus, vel cum עַל יָרֵךְ, i.e. ſuper femur; Av. Sed occ. etiam præt. kal, 3.ſ.m. cum ם Aff. ut & 1.l. & 3.pl. ſimpl. ut ſeq. סָפָקוּם complodit, concutit eos, Job.34.26. סָפָקְתִּי plauſi, Jer.31.18. סָפְקוּ plaudunt, Lam.2.15. In imper. kal, ſ.m. eſt סְפוֹק plaude, Ezech.21.17. & in fut. kal. 3.ſ.occ. vel cum Sin, vel cum Samech 1.Rad. cui cum Samech ת conv. eſt etiam præf. יִשְׂפּוֹק complodet, Job. 27.23. יִסְפּוֹק complodet, Job.34.34. וַיִּסְפּוֹק & complofit, Num.24.10. Atque indè no. cum Sin pro Samech viz. שֶׂפֶק m. explofio; Bu. complofio; Cocc. prout occ. cum בְּ præf. ante cametz, ob pauſam, pro ſægol penult. fic, Job.36.18. בְּשֶׂפֶק cum explofione, Bu.Conc. nam ardor, eſt ſcil. פֶּן־יְסִיתְךָ בְּשֶׂפֶק nè pelliciat te in complofionem; Cocc. Quia ira eſt nè fortè removeat te, è mundo ſcil. flagello, vel percuſſione. Alii nè forte ſuperet te, ſeu perſuadeat tibi, in oppreſſione. Sed R D. teſtatur ſe illud vidiſſe ſcriptum cum Samech; & ſignificare ſufficientiam, i.e. nè fortè projiciat ejiciatque te cum ſufficientia opum quas habes; q. d. non proderunt tibi opes. Vide & in Rad. סִיר; Pag. Item, occ. idem no. cum Samech, שֹׂפֶק m. ſufficientia; Pag.Bu.ex uſu ſcil. Chaldaico; Bu. Lex.Cocc. Av. &c. prout occ. cum ו Aff. Job.20.22. ſic, סְפֻקוֹ ſufficientia ejus; Bu. Lex. בִּמְלֹאוֹת סְפֻקוֹ quum repletus fuerit, ad ſufficientiam ſuam, i.e. quantum ſat eſt illi. Et ſic R. Moſeh, quum repletum fuerit ejus deſiderium, pervenerit que ad id quod ſufficit ſibi; tunc veniet ſuper illum anguſtia

guſtia, aut afflictio; Pag. & ſi repletus fuerit ad ſufficientiam ſuam, &c. Ponitur pro שָׂפַק; de quo infrà, Av. Quum impletur ſufficientia ejus. Fortè indè, quòd homo plaudit cùm obtinuit quod vult; Coc. atque indè etiam juxta quoſdam, eſt vertum in Hiphil cum Sin ſtidem pro Samech, הִשְׂפִּיק applauſit, vel acquievit; Pag. Bu. Coc. prout occ. in fut. hiph. (à 3.ſ.m. יַשְׂפִּיק applaudet, vel acquieſcet) in 3.pl.m. Ii.2.6. & in natis peregrino- יִשְׂפִּיקוּ plaudunt, vel acquieſcunt; i.e. placent ipſis ſcriptores Gentilium, philoſophi, oratores, poetæ, Coc. Applaudunt, vel ſufficientiam habent; Bu. Lex. & cogitationibus, aut conſiliis alienorum applaudent, pro applauſerunt: vel in ſcientiis alienorum fuerunt ſufficientes. Vel ut Ab. Ezra, & ſcientiæ extrinſecæ ſufficient iis, & in illis erit illorum ſufficientia, & non quærent propheriam, quæ eſt Lex. Illud enim quod generatur in cogitationibus, quia eſt medium inter duas cogitationes, vocatur יֶלֶד natus vel filius. Vide hoc no. in rad. יָלַד. Targum, & in legibus populorum, i.e. Gentium ambulant; Pag. Denique natis alienigenarum acquieſcunt; i.e. non acquieſcentes Doctrinæ & verbo Dei quod Gentes amplexaturæ ſunt; ſupra v.3. ſed extera omnia præferunt ſimplicitati divinæ legis; Jun. Chaldæis autem uſitatior eſt hæc Rad. in notione ſufficientiæ, Coc. de qua vide etiam ſub litera שׁ Sin.

Rad.70. סָפַר eſt, recenſere, numerare; (ſcribere; Merc.) narrare, referre, nunciare; Pag. In kal & Niphal, fere ſemper numerandi ſignificatione reperitur; in Piel autem & pual, narrandi vel recitandi ordine, aut exponendi. Eſt autem hæc ſignif. ex priore ducta, quòd narrantes ordine res diſtribuant, & quaſi enumerent. Sic Compter, vernaculè utrumque ſignificat: & cum præpoſitione, racompter, peculiariter eſt, narrare. Semel autem in piel, priori ſignif. Legitur de oſſium enumeratione ſeu dinumeratione; Merc. סָפַר annumeravit, dinumeravit, enumeravit; item, narravit, recenſuit; Bu. Lex. recenſuit per gyrum & circulum; numeravit, ſeu narravit aliquid ordine, ceu per gyrum. Hinc eſt quod vulgò in omnibus ferè linguis, Siphra, vel ciphra, eſt, numerus. Item σφαῖρα, ſphæra, quæ conſiſtit in computatione numerorum; σφαιρόω evolvo, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor ſignif. i.eſt, numerare, din-enum-&c. prout occ. in præt. kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ם Aff. abſque præf. ut & in 3. ſing. fæm. cum ו cop. præf. ſic; סָפַר numeravit, 2 Sam. 24. 10. וְסָפַר & numerabit, Lev. 15. 13. סָפָם numeravit eos, 2 Chron. 2. 17. וְסָפְרָה & numerabit, Lev. 15. 28. & in 2.ſ.m. præt. kal, occ. cum ה parag. add. ut & cum ו conv. præf. סָפַרְתָּה numeraſti, Pſa. 56. 9. וְסָפַרְתָּ & numerabis, Lev. 25 8. Item in 2.pl.m. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. סְפַרְתֶּם numeraſtis, Iſa. 22. 10. וְסִפַּרְתֶּם & numerabitis, Lev. 23. 15. & in part. ben. kal, ſ.m. occ. loco ſeq. סוֹפֵר numerans, Iſa. 33. 18. In Infin. kal, occ. cum ל præf. לִסְפּוֹר numerare, Gen. 15. 5. 41. 49. Deut. 16. 9. & in Imper. kal, occ. ſ.m. cum ו cop. præf. & pl.m. ſimpl. ſic, וְסִפְרוּ & numera, Gen. 15. 5. סִפְרוּ numerate, 1 Chron. 21. 2. Pſ. 48. 13. In fut. kal, 1.ſ. אֶסְפּוֹר numerabo; unde cum ם Aff. eſt, אֶסְפְּרֵם numerabo eas, Pſal. 139. 18. & in 2.ſ.m. fut. kal, occ. vel cum cam. chat. ante maccaph pro cholem; ut & cum ipſo cholem in ult. ſic, תִּסְפָּר numerabis, Deut. 16. 9. תִּסְפּוֹר numerabis, Job. 14. 16. 39. 2. Item in 3.ſ.m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui etiam ult. ם eſt Aff. ut & in 2 pl. & 3. pl. m. ſim. pl. prout ſeq. יִסְפּוֹר numerabit, Job. 31. 4. Pſal. 87. 6. וַיִּסְפֹּר & numeravit, 2 Chron. 2. 1, 17. וַיִּסְפְּרֵם & numeravit ea, Ezr. 1. 8. תִּסְפְּרוּ numerabitis, Lev. 23. 16. יִסְפְּרוּ numerabunt, Ezech. 44. 26. In Niphal, נִסְפָּר numeratus, annumeratus eſt; Av. prout occ. in fut. niph. 3.ſ.m. & in 3. pl.m. ſimpl. & cum ו cop. præf. יִסָּפֵר enumeratur, Gen. 16. 10. 32. 12. 1 Reg. 3. 8. Jer. 33. 22. Hoſ. 2. 1. יִסָּפְרוּ numerabuntur, 2 Chron. 5. 6. 1 Reg. 8. 5. וְנִסְפְּרוּ & numerabuntur, 1 Chron. 23. 3 In Piel סִפֵּר idem cum kal, numerare, narrare, recenſere. Bu. dinumeravit, recenſuit continuò; Av. prout occ. in præt. Piel, 1.ſ. ſimpl. & in infin. Piel cum ל & מ præf. ſic, סִפַּרְתִּי recenſui, enarravi, Pſal. 119. 26. לְסַפֵּר enarrare, Pſ. 50. 16. מְסַפֵּר præ enumerare, Pſal. 40. 6. & in imper. Piel à ſ.m. סַפֵּר enarra, in pl.m. eſt, סַפְּרוּ narrate, 1 Chron. 16. 24. In fut. Piel occ. in 1.ſ. & 3.ſ.m. ut in 3. pl.m. cum tzeri ob peuſam, pro ſcheva pen. אֲסַפֵּר enumerabo, Pſal. 22. 18. יְסַפֵּר enarrabit, Job. 38. 37. Pſ. 71. 15. יְסַפְּרוּ enarrabunt, Pſ. 69. 27. Atque indè nomina, 1. no. סֵפֶר m. numeratio, Pag. Bu. prout occ. cum הַ dem. præf. הַסֵּפֶר numerationem, 2 Chron 2. 16. Item, 2. hinc etiam no. in forma pl.f. סְפוֹרוֹת numerationes, numeri, Pag. Bu. ciphræ; Av. narrationes; Coc. prout occ. Pſal. 71. 15. ſic, Os meum narrabit juſtitiam, toto die ſalutem tuam, quoniam non cognovi כְּסִפוֹרוֹת enumerata; ſcil. juſtitiam tuam & ſalutem tuam; q.d. inquit R.D. non novi quòd poſſint eſſe numerata. Vel eſt No. ſubſtant. cujus ſing. eſt סִפּוֹרָה numerus, vel numeratio; (formæ inſtar בְּשׂוֹרָה) q. d. non novi illis numeros, vel illarum numerationes; & Ab. Ezra, ſcribit cholem poni vice Schurek, i.e. pro סְפוּרוֹת, inſtar גְּבוּרוֹת; Pag. numerationes, vel numeros; Bu. Conc. & Lex. Quotidie ſalutem tuam, enumerabo ſcil. neque nim. novi numeros; Av. כִּי לֹא יָדַעְתִּי סְפוּרוֹת quia non novi, i.e. non aguoſco, narrationes; h.e. ea quæ homines narrant, fabulas, viz. vel traditiones; Coc. quamvis ignorem numeros (ejus.) Vide Pſal. 40. 6. eſt autem in his verbis modeſta correctio; q.d. narrabo res inenarrabiles; tam ſcil. pro ipſarum amplitudine, quam pro tenui mea facultate; Jun. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem heemant. præpoſito; viz. מִסְפָּר m. numerus, enumeratio; Pag. Bu. Av. vel computatio; Av. Occ. autem hoc No. frequens ſatis in textu; ut in forma abſol. ſimpliciter locis ſeq. מִסְפָּר numerus, Gen. 34. 30. 41. 49. Num. 9. 20. Deut. 4. 27. 33. 6. Jud. 6. 5. 7. 12. 2 Sam. 21. 20. 1 Chron. 16. 19. 22. 4, 16. 2 Chron. 12. 3. Ezr. 2. 2. Job. 5. 9. 9. 10. 16. 22. 21. 33. 25. 3. Pſal. 40. 13. 104. 25. 105. 12, 34. 147. 4, 5. Cant. 6. 8. Iſa. 10. 19. 21. 17. Jer. 2. 32. 44. 28. 46. 23. Ezec. 12. 17. Joel. 1. 6. cui etiam formæ abſol. יְ, בְּ, הַ, וּ, & בַּ ſunt præf. & numerus, Num. 23. 10. הַמִּסְפָּר numerus, 1 Chr. 27. 24. בְּמִסְפָּר cum numero, Deu. 25. 2. 2 Sam. 2. 15. 1 Chr. 9 28.. 23. 31. Ezr. 3. 4.. 8. 34. Iſa. 40. 26. Ezech. 5. 3. וּבְמִסְפָּר & in numero, 1 Chron. 9. 28. כְּמִסְפָּר juxta numerum, Num. 15. 12. prout etiam occ. in forma conſtr. frequens, cum pathach in ult. locis viz. ſeq. מִסְפַּר numerus, Exod. 16. 16.. 23. 27. Lev. 25. 16. Num. 3. 40. 31. 36. Jud 7. 6. 1 Sam. 6. 4, 18.. 27. 7. 2 Sam. 2. 11.. 24. 2, 9. 1 Chron. 11. 11.. 21. 5.. 23. 27. 2 Chron. 26. 12.. 29. 32. Ezr. 2. 2. Neh. 7. 7. Eſth. 9. 11. Job. 1. 5.. 14. 5.. 31. 37.. 36. 26. Eccl. 2. 3.. 5. 17.. 6. 12. Jer. 2. 28.. 11. 12. Ezec. 4. 4, 9. Dan. 9. 2. Hoſ. 2. 1. & huic etiam formæ ſ.m. conſtr. יְ, בְּ, כְּ & לְ ſunt

ל sunt præf. יִמְסַפֵּר & numerus, Job.15.20.. 21.21..38. 21. Jer.11.13. בְּמִסְפָּר in numero, Lev.25.15.. 11.13.. 25.50. Num.1.2,18,20,22,24,26,28,30, 32,34,36,38, 40,42..3.43,22,28,34..14.34..26.53. 1 Chro.23.24..27. 24. 2 Chron.26.11. Job.3.5. כְּמִסְפָּר juxta numerum, 1 Reg.18.31. לְמִסְפָּר ad numerum, Deut.32.8. Jos.4.5, 8. 2 Chron.35.7. Ezech.4.5. Item occ. etiam cum כָּם Aff.loco seq. מִסְפַּרְכֶּם numerus vester, Num.14.29. sed sæpiùs cum ם Aff. cui etiam בְ, כְ & לְ sunt præf. מִסְפָּרָם numerus ipsorum, 1 Chron.7.2,40..21.2..23.3.. 25.1,7..27.23. Ezr.1.9. בְּמִסְפָּרָם pro numero eorum, Num.29.18,21,24,27,30,37,33. כְּמִסְפָּרָם juxta numerum eorum, Num.15.12. לְמִסְפָּרָם pro numero suo, Jud.21.23. 1 Chron.27.1. & in forma pl. m. מִסְפָּרִים: unde in forma pl.m. constr.occ. loco seq. מִסְפְּרֵי numeri, 1 Chron.12.23. Deindè,ii.signif.2.hujus Rad.ex Bu. Conc. est in nomine participiali scil.seu sub forma part. ben.kal; viz. סוֹפֵר m. Scriba, legisperitus, jurisperitus, censor, qui scil.res divinas aut politicas, vel voce enarrat, vel scriptis consignat ut enarrentur, quum scil. opus fuerit. Item, qui præest rebus censendis, ut Isa. 33.18. Bu:Lex. legisperitus, seu scriba expeditus; qui scil.in lectione sacrarum literarum admodum est exercitatus; Av. librarius; γραμματεὺς scriba. Verisimile autem est plures Scribas fuisse: sed caput scribarum & præfectuum archivi putem סוֹפֵר commodè appellari: ut 2 Sam.8.16. & Seraiah Sopher scriba, vel Cancellarius. Sed Isa.33.18. dicitur סוֹפֵר, γραμματεὺς, scil. eruditus & literatus, Scripturæ tractator. Confer 1 Cor.1.20. Cocc. ubi,est,scil. סוֹפֵר, Scriba? ubi ponderator? ubi סוֹפֵר qui numerat turres? q.d.quanquam venit Rex Christus, adhuc meditabitur cor tuum timorem, viz. à regibus gentium qui numerant & ponderant argentum: quia capiebant tributum ab Israel; Pag. Vel, qui numerabant Israelitas per capita, ut ab illis tributum exigérent in pondere. Nomen autem hoc generaliter significat literatorem, i.e. scribam literarum, Notarium: specialiter eum qui res gestas principum, acta publica, & census, reditus conscribit. Hi erant publici scribæ seu notarii, penes quos, ut ait Metasthenes erat publica fides annalium, temporum & regum gesta. Appellati sunt & hoc nomine ii quorum erat Scripturas interpretari, & in rebus dubiis ac perplexis legis consulebantur, & de illis judicabant, ac tribuum geneologias, maximè regiæ consignabant. Talis fuit Esdras scriba expeditus in lege Mosis, Estræ 7. & post eum alii multi, quorum collegium ad Christum usque durasse, ex Evangelistis colligimus, qui res Ecclesiasticas curabant, & conscribebant: quorum quænam fuerit professio, facilè colligitur ex Christi oratione, qua eos objurgat, Matth.23. Nomen sonat viros literatos & eruditione insignes: unde & qui γραμματεῖς ferè dicuntur, interdum invenias dici in Evangelio νομικὸς legisperitos; etsi temere quidam putant eo nomine intelligi מְחוֹקְקִים quorum erat gradus superior, qui Leges præscribunt, quod ego ad politiam propriè refero. At priores propriè erant Legis divinæ Doctores: etsi ad eosdem sæpe utraque gubernatio pertinebat. Nam & quidam existimant eos ex numero eorum fuisse, quos corruptâ Græcâ voce סַנְהֶדְרִין appellârunt; i.e. ex synedrio & judicio magno. Et tanè magna fuit eorum potestas; Merc. In quibusdam autem locis verbum hoc in scribendi significatu sumitur: ut in loco cit. Psal. 56. 9. נוֹדִי סָפַרְתָּה motum meum numerasti; R.D.exp. scripsisti; Pag. & quasi in librum & acta retulisti. Ut & pro scribere alios locos sumunt: ut Psal.87. juxta R.D. & Job.38. in fine, juxta R. Jonah: quæ tamen à signif. numerandi seu enumerandi non eduxerim. Nomen autem hoc Toar, viz. סוֹפֵר; ut & סֵפֶר, pro libro aut literis, ad scribendi rationem pertinent; Merc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. in forma absol. & simpliciter, locis seq. סוֹפֵר vel sine vau, scriba, legisperitus, Jud.5.14. 2 Sam.8.17..20. 25.2 Reg.12.11.1 Chron.18.16.2 Chron.24.11.Ezr.7.6, 11. Psal.45.2. Isa.33.18..52.25. cui etiam ו cop.est præf. loco seq. וְסוֹפֵר & scriba, 1 Chron.27.32. sed sæpiùs cum הַ dem. præf.locis seq. הַסּוֹפֵר scriba, 2 Reg.19.2..22.3, 8,9,10,12..25.19. 1 Chron.24.6. 2 Chro.34.15,18,20. Ezech.7.11. Neh.8.1,4,5,9,13..12.26,36..13.13..36.3. Is. 37.2. Jer.36.10,12,20,21.23,26. Jer.36.32.. 37.15,20. Ezech.9.2,3. & in forma pl.m. est, סוֹפְרִים scribæ, 1 Reg.4.3. 1 Chron.2.55.2 Chron.34.13. Jer.8.8. Atque indè etiam ex Rad.in hac signif. est No. סֵפֶר m.enumeratio,recensio, enarratio, seu catalogus; liber, libellus; epistola, literæ; Pag.Bu.Merc. quòd scil. in epistolis & libellis res enumerentur, & recenseantur; Bu. Lex. nam sumitur sæpe pro ipsa Scriptura; libro; literis, seu literatura; continens pro contento: Merc. סֵפֶר est liber, in quo continentur recitationes & scripturæ rerum gestarum; item libellus, epistola, literæ quæ scribuntur & mittuntur legendæ; Av. βίβλος, γράφη, ut Gen.5.1. סֵפֶר תּוֹלְדוֹת liber, vel narratio, generationum, &c. Cocc. זֶה סֵפֶר hic liber generationis Adam, aut hominis: vel hæc enarratio, &c. Pag. seu catalogus, enumeratio. Sic & suum Evangelium Matthæus incepit; Merc. Utroquæ modo exp. R.D. Pag. Occ. autem hoc No. frequens in texru; viz. ordine Conc. ut seq. סֵפֶר liber: enumeratio, recensio, epistola, &c. Gen.5.1. Ex. 24.7. Deut.17.18..24.1,3.. 31.24,26. Jos.1.8..10.13.2 Sam.1.18.&c. Psal.40.8. Isa.29.11,12,18.. 30.8.. 34.16. 50. 1. Jer.3.8.&c. Ezech.2.9. Dan.1.4,17. Nah.1.1. Mal. 3.16.&c. in 100. circ. l. cui etiam ו cop. est præf. loco seq. וְסֵפֶר & librum, Job.31.35. sed sæpiùs cum הַ dem. præf.locis seq. הַסֵּפֶר liber, &c.2 Reg.5.6,7..10.2,7.. 22. 8,13,16..23.3,24. 2 Chron.34.15,16,21,31. Est.9.25. Isa.29.11,12. Jer.25.1,29..32.12..36.11,18,32.. 51.63. Dan.12.4. Item occ.etiam cum בְ, בַ, בָ & מִ præf.ut seq. בַּסֵּפֶר in libro, Num.21.15. Deut.28.61..29.21.. 30.10. Jos.8.31,34..23.6..24 26.2 Reg.14.6.2 Chron.25.4..35. 12. Neh.8.18..9.3..13.1. Esth.2.23. Jer.32.12. בַּסֵּפֶר in libro, Exod.17.14. Num.5.23. Deut.28.58..29.20,27. 1 Sam.10.25. 2 Sam.11.15. Neh.8.8. Esth.9.32. Job.19.23. Jer.25.13..32.10,44.. 36.8,10,13. Dan.12.1. כַּסֵּפֶר ficut liber, Isa.34.4. מִסֵּפֶר ex libro, Psal.69.29. Item occ. etiam cum מִ præf. & י Aff. ut & cum ךָ Aff. cui etiam מִ est præf. ut seq. מִסִּפְרִי ex libro meo, Exod.32.33. סִפְרְךָ libro tuo, Psal.139.16. מִסִּפְרְךָ ex libro tuo, Ex. 32.32. & in forma pl.m. occ.locis seq. סִפְרִים Libri, Epistolæ, Literæ, 1 Reg.21.8. 2 Reg.10.1..20.12. Esth.1. 22..8.10..3.13..9.20,30. Eccl.12.12. Isa.29.1. Jer.29.25. cui etiam formæ absol. pl m. ו cop. הַ & בְּ pro בָּהּ dem. sunt præf. וְסִפְרִים & literas, 2 Chron.32.17. הַסְּפָרִים literas, 2 Reg.19.14. Esth.8.5. Isa.37.14. Jer.32.14. בַּסְּפָרִים in literis, libris, 1 Reg.21.9,11. Dan.9.2. Item in forma pl.m. constr.occ.loco seq. סִפְרֵי literæ, Esth.3.

12..8.9. Item hinc etiam est No. סִפְרָה f. numeratio; vel numerus; aut liber; Pag. Bu. seu libellus in quo recensentur, vel scribuntur res gestæ; Ciphrah, i. e. numeratio, vel numerus, &c. Av. Commentarius, liber rationum; Cocc. In forma constr. est סִפְרַת, prout occ. cum בְּ præf. & ךָ pro ךְ, ob pausam, Aff. Psal. 56.9. בְּסִפְרָתֶךָ in numeratione tua, vel in numero tuo, aut libro tuo; Pag. Bu. Av. In rationibus tuis, &c. Cocc. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. est, narrare, enarrare, recensere: prout occ. in præt. kal, 2. s. m. cum He parag. add. סִפַּרְתָּה enarrasti, Psal. 56.9. & in præt. piel, (à 3. s. m. סִפֵּר enarravit, &c.) occ. in 1. sing. & in 3. pl. sic, סִפַּרְתִּי enarravi, Psal. 119.13, 26. סִפְּרוּ narrarunt, Jud. 6.13. Ps. 44.12..48.13..75.2..78.3. & in part. Piel, s. m. & pl. m. occ. sic, מְסַפֵּר narrans, Jud. 7.13. 2 Reg. 8.5. מְסַפְּרִים narrantes, Psal. 19.2..78.4. In Infin. piel, occ. simpl. & cum לְ, וּלְ & מְ præf. סַפֵּר narrare, Exod. 9.16. לְסַפֵּר enarrare, ad enarrandum, Psal. 3.16..73.28.. 102.22. וּלְסַפֵּר & enarrando, Psal. 26.7. מְסַפֵּר præ enarrando, Psal. 40.6. & in Imper. piel, occ. s. m. simpl. & cum הְ parag. add. ut & in pl. m. cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. ut seq. סַפֵּר enarra, Isa. 43.26. סַפְּרָה narra, 2 Reg. 8.4. סַפְּרוּ narrate, Gen. 40.8.1 Chron. 16.24. Ps. 96.3. סַפְּרוּ narrate, Joel. 1.3. In fut. piel, 1. s. occ. cum וְ cop. præf. & cum הְ parag. add. cui etiam וְ cop. est præf. idque vel cum Scheva, vel ob pausam cum Tzere penult. ut seq. וַאֲסַפֵּר & enarrabo, Psal. 118.17. אֲסַפְּרָה enarrabo, Psal. 2.7..9.2, 15..22.23..73.15. וַאֲסַפְּרָה & enarrabo, Ps. 66. 16. וַאֲסַפְּרָה & enarrabo, Job. 15.17. Item occ. etiam 1. s. fut. piel cum נָּה Aff. loco seq. אֲסַפְּרֶנָּה enarrabo eam, Psal. 145.6. & in 2. s. m. fut. piel, est, תְּסַפֵּר enarres, Exod. 10.2. Item in 3. s. m. fut. piel, occ. simpl. & cum וַ conv. præf. idque vel cum Tzere, vel cum sægol in ult. ante maccaph; ut & cum הְ Aff. ut יְסַפֵּר enarrabit, Job. 38. 37. Psa. 71.15. Jer. 23.28. וַיְסַפֵּר vel וַיְסַפֶּר & narravit, Gen. 24.66..29.13..37.9, 10..40.9.. 41.8. Exod. 18.8. 1 Reg. 13.11. Est. 5.11..6.13. וַיְסַפְּרָה & recensebat eam, Job. 28.27. & in 3. f. fut. piel, cum וַ conv. præf. occ. cum sægol ante Maccaph pro Tzere in ult. וַתְּסַפֶּר & enarravit, 2 Reg. 8.6. ut & in 1. pl. occ. simpl. cum Tzere in ult. sed cum וַ conv. præf. cum sægol ante Maccaph; ut & cum וּ cop. præf. & הָ parag. add. sic, וְנַסֵּפֵר enarrabimus, Psal. 79. 13. וְנַסֶּפֶר & enarravimus, Gen. 41. 12. וּנְסַפְּרָה & enarrabimus, Jer. 51.10. & in 2. pl. m. occ. simpl. loco seq. תְּסַפְּרוּ narrabitis, Psal. 48.14. Item in 3. pl. m. fut. piel, occ. simpl. vel cum Scheva, vel ob pausam cum Tzere penult. cui etiam priori formæ וְ cop. & וַ conv. sunt præf. & huic ult. etiam ם est Aff. ut seq. יְסַפְּרוּ narrabunt, Psal. 64.6. Ezech. 12.16. יְסַפְּרוּ narrabunt, Ps. 59.13..69.27. Isa. 43.21. Jer. 23.27. וַיְסַפְּרוּ & narrabunt, Job. 12.8. Psal. 78.6..107.22. וְיְסַפְּרוּ & narrarunt, Num. 13.27. Jos. 2.23. 1 Sam. 11.5. וַיְסַפְּרוּם & narrarunt ea, 1 Reg. 13.11. Jer. 23.31. In pual occ. in præt. 3. s. m. & in fut. 3 s. m. vel cum patach; vel ob pausam cum cametz in ult. cui etiam formæ cum pathach, הַ interrog. est præf. ut seq. viz. סֻפַּר narratum fuit, in Isa. 52. 15. יְסֻפַּר narrabitur, enarrabitur, Psal. 22. 31. יְסֻפָּר narrabitur, Hab. 1. 5. הֲיְסֻפָּר num enarrabitur? Job. 37. 20. Psal. 88. 2. Atque inde ex Rad. in hac signif. est No. מִסְפָּר narratio, enarratio; prout occ. in forma constr. cum pathach in ult. Jud. 7. 15. מִסְפַּר enarrationem somnii; vel numerum, &c. Bu. Notandum autem de hoc nomine

מִסְפָּר in forma absol. & in 1. signif. numeri scil. quòd Num. 23. 10. positum sit vice Makor, seu Infin. kal; sic, Quis numeravit pulverem Jacob, וּמִסְפַּר אֵת רֹבַע יִשְׂרָאֵל; (q.d. וְלִסְפּוֹר, &c. Merc.) & numerare scil. poterit quartam partem Israel? Quia est cum camerz & non in regimine. Quod etiam ostendit sequens dictio, אֶת. Est igitur nomen vice Infin. cui simile vide in Rad. נָסַע; Pag. Item No hoc מִסְפָּר venit notione paucitatis; ut Num. 9. 20. יְמֵים מִסְפָּר dies numeri, i. e. paucos; & Gen. 34. 30. מְתֵי מִסְפָּר, h. e. pauci. Et sic Deut. 33. 6. & sint homines ejus מִסְפָּר, pauci; & Job. 16. 22. שְׁנוֹת מִסְפָּר anni pauci. Confer & Isa. 10. 19. arbores numerabiles erunt, puer scribet eas. In primo autem loco Num. 9. præcedit ἀντίθετον, יְמֵים רַבִּים, dies multos; Cocc. &c. sim. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. סַפִּיר m. sappir; nomen lapidis pretiosi, qui vulgò exp. Sapphirus, juxta R. D. Pag. Bu. σάπφειρος, lapis pretiosus coloris ærei; Av. Pag. Est gemmæ nomen unde fine dubio σάπφειρος derivatur. Ab. Ezra vult esse gemmam rubri coloris; id videtur probari ex Lam. 4. 7. rubebant præ Peninim, סַפִּיר גִּזְרָתָם, Sapphiri erat forma eorum. Et Cant. 5. 14. מַעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים viscera ejus nitor eboris cooperti Sapphiris. Si igitur candida gemma intelligitur, quid in ventre, qui cum ebore comparetur, notent gemmæ candidæ, non video. Confer locos reliquos; Cocc. R. Haggaon scripsit esse lapidem album, i. e. crystallum. Alii verò rubeum, Pag. ut Ab. Ezra. Quidam etiam R R. putárunt esse adamantem, ut hìc inquit Kimchi. Sed analogia aliarum linguarum quæ ex Hebræo fonte nomen hoc deduxerunt, eos convincit; Merc. Occ. autem No. hoc simpl. locis seq. סַפִּיר sapphirus, Exod. 28. 19..39. 11. Job. 28. 6. Lam. 4. 7. Ezech. 1. 25.. 10. 1..28. 13. cui etiam וְ cop. & הַ dem. sunt præf. וְסַפִּיר & Sapphirus, Job. 28. 16. הַסַּפִּיר Sapphirus, Exod. 24. 10. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum בְּ pro בֵּהּ dem. præf. sic, בַּסַּפִּירִים sapphiri, Cant. 5. 14. סַפִּירִים sapphiris, Isa. 54. 11. Notandus autem locus suprà cit. viz. Jer. 8. 8. לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר סוֹפְרִים in mendacium fecit, h. e. convertit legem, stilus falsarius scribarum; 70. εἰς ματαιὸν ἐγενήθη χεῖρες γραμματέων; ubi vir quidam doctus putat χεῖρες hic notare arundinem aut calamum scriptorium; quod si concedatur, tamen aliud est, vanum factum esse stilum scribis; aliud, ipsam legem in mendacium vertisse; quod certè potuerunt facere, male exponendo, atque etiam non exactè vertendo in linguas alias, ut Græcam & Chaldæam. Professio γραμματέων, est, non tantùm describere verba legis, aut ea recitare; sed etiam ea interpretari. Non accusat Prophera, quòd alia verba pro verbis legis scribant aut recitent; sed quod eam ipsam legem, quam scribunt & recitant, per interpretationem suam cogant mentiri; Cocc.

Rad. 71. סָקַל est lapidare, elapidare; lapidibus obruit; Pag. Bu. Sunt qui conferant cum שָׁקַל librare; quasi sit librare lapides in locum vel rem destinatam projiciendo; Merc. dilapidavit, confodit aliquem silicibus, libravit ejiciendo in aliquem lapides onerosos; hinc σκάλλω, σκαλεύω, fodio; & Lat. silex. Av. Occurrit autem, in 2. sing. m. præt. kal, (à forma absol. סָקֹל lapidasti) cum וּ conv. præf. & ךָ, & ם Aff. sic, וּסְקָלְךָ & lapidasti eum, Deut. 13. 10. וּסְקַלְתָּם & lapidabis eos

os, Deut.17.8. & in 3.pl.mpræt. kal, סָקְלוּ lapidarunt; unde, occ.cum וּ conv.præf.& נִי Aff. poſt kibbutz pro ſchurek, & cum הָ Aff.poſt ſchurek; ut & in 2. pl. m. cum וּ conv.præf.ut ſeq. וְסָקָלֻנִי & lapidabunt me, Ex. 17.4. וְסָקָלוּהָ & lapidabunt eam,Deut.22.21. וְסָקָלֻתֶם & lapidabitis, Deut.22.24. In Infin.kal, סְקוֹל lapidare; vel cum cametz penult.ſic, סָקוֹל lapidando, Ex.19.13.. 21.28. ſed cum וֹ Aff.cholem tranſp.& mutatur in cam. chat.poſt ל præf.ſic, לְסָקְלוֹ lapidare eum, 1 Sam. 30. 6. Imper.kal, à 2.ſ.m. סְקוֹל lapida; occ.in 2.pl.m.cum וּ cop.præf.& הוּ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek penult. ſic, וְסִקְלוּהוּ & lapidate eum,1 Reg.21.10. In fut.kal, à 3.ſ.m. יִסְקוֹל vel יִסְקֹל, lapidabit; occ.in 3.pl.m. cum וּ conv.præf. ut & cum נִי Aff. & cum וֹ conv.præf. & הוּ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek penult. in utroque, ſic; וַיִּסְקְלוּ & lapidarunt, Joſ.7.25. יִסְקְלֻנִי lapidabunt nos, Exod.8.22. וַיִּסְקְלֻהוּ & lapidarunt eum, 1 Reg.21.13.In Niphal, נִסְקַל lapidari; Bu.Av. prout occ. in fut. niph. 3.ſ.m.locis ſeq. יִסָּקֵל lapidabitur, Exod.19.13.. 21.28, 29,32. In piel, סִקֵּל, lapidare: & contraria ſignificatione, elapidare, lapides amovere; à lapidibus purgare; Bu.cum præp. מִן, eſt, elapidavit, Av. i.e. amovit lapides, nè quis in eos impingat; Bu.Lex. vel evacuare lapidibus,aut lapides,è loco ſuo,projicere, nè quis ſuperſit; Cocc. prout occ.in Imper.piel, (à 2.ſ.m. סַקֵּל) in pl.m.loco ſeq. סַקְּלוּ elapidate, Iſa.62.10. & in fut.piel,occ.in 3.ſ.m.cum וּ conv.præf. ut & in 3. pl. m. cum וּ conv.præf.& הוּ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek,ſic, וַיְסַקְּלֻהוּ & lapidavit,2 Sam.16.6,13. וַיְסַקְּלֻהוּ & lapidarunt eum, Iſa. 5.2. In pual, lapidibus obrutus fuit; Av.prout occ. in 3.ſ.m.præt.pual,ſic; סֻקַּל lapidatus fuit, 1 Reg. 21. 14,15.

Rad.72. סָרַר, refractarius fuit; Bu.Lex. contumax, averſus, rebellis,perverſus fuit; defecit ab aliquo;cogn. cum סוּר receſſit; Av. סָרַר ſignificat refragari; à סוּר derivatur; & notat retrocedere potiùs, quàm procedere, & à via diſcedere; Typus optimus in vacca indomita, petulanter exultante,& diſcurrente,&c.Coc.poſſunt,quæ ex hac radice, referri ad סוּר, in pohel, ſcil. ſeu in piel quadrato, & ad nomina adjectiva, ſive Toar; ſed eſt tamen radix per ſe, ſignificans, variare à conſuetudine, inquit Kimchi, ſeſe avertere ab eo quod rectum eſt, vel ab imperio alterius, immorigerum eſſe,& intractibilem, &c. Merc. Cev. Unde, כָּתֵף סוֹרֶרֶת humerus refractarius, i.e. jugo ſe ſubducens; Neh.9.29. & Deut.21.18. בֵּן סוֹרֵר ומוֹרֶה filius ἀπαιτῶν,& morem non gerens; Item,Pſ.68.7. אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה at refractarii habitant ſiticuloſam; h.e.qui non obediunt Evangelio, ſed ſuas ratiocinationes ſequuntur errantes,ii in ſiti vivunt, ſine ſolatio; &c.& v.19. accepiſti dona in hominibus, etiam סוֹרְרִים refractorios, errantes,gentes, ſcil.ad habitandum pulchritudinem Dei, &c. hinc,juxta quoſdam, illud, 1 Reg.20 43. סַר וְזָעֵף ægrè ferens & indignans,&c.Cocc. & abiit Rex &c. contumax; Av. Occ.autem hæc Radix,in præt.kal, 3.ſ.m. loco ſeq. סָרַר refractarius fuit,Hoſ.4.16. & in part. ben.kal, Bu. Lex. ſeu,in nomine participiali, indè ducto, occ. in ſ. m.ſimpl.ſic; סוֹרֵר refractarius, contumax,Deut.21.18, 20. Pſal.78.8. Iſa 65.2.Jer.5.23. Lam.3.11. & in forma pl.m.occ.ſimpl.& cum הַ dem.præf. סוֹרְרִים refractarii, Pſ.68.7,19 Iſa.1.23..30.1.Jer.6.28.Hoſ.9.15. הַסּוֹרְרִים rebelles,Pſal.66.7. Item,occ.etiam in forma ſ.f. abſol.eaque,cum Tzeri, ob pauſam,pro Scheva penult. loco ſeq. סוֹרֶרֶת refractaria,Hoſ.4.16. prout occ.etiam, in forma ſing.fæm.cum duplice ſægol, ante Thau,vel cum cametz, ob pauſam,pro ſægol penult.ſimpl.ſcil.& cum וְ cop.præf. ſic, סוֹרֵרֶת vel סָרֶרֶת refractaria, Neh.9.29. Zach.7.11. וְסוֹרֶרֶת & refractaria, vel pertinax, contumax, immorigera, &c. Prov.7.11.

Rad.73. סָרַב Chaldæis ſatis notum, ſenſu rebellionis, aut ſaltem inobedientiæ; reſpondet verbis מָאֵן, סָרָה,& מָרַד; Cocc. Nam Chald. סָרַב refractarium eſſe,renuere,pro Hebræo מָאֵן ponitur; & סָרְבָן eſt refractarius, rebellis; ut & סָרְבָנוּתָא eſt rebellio, refragatio, reſiſtentia pertinax,&c.Bu.Lex. Hæc indicant ſignif.nominis Hebræi, סָרַב; rebellis refractarius; Pag.Bu. Sunt, qui, quoniam jungitur cum סְלוֹנִים, velint notari herbam vehementer urentem, & adurentem, ut urtica;vel fruticem aliquem pungentem; & derivant à זָרַב; Coc. & cogn.etiam eſt,cum צָרַב exuſſit,&c. Av. Occurrit autem hoc No.in forma pl.m.Ezech.2.6. סָרְבִים rebelles, vel refractarii,&c. Pag.Bu. Cocc. nam, urticæ & ſpinæ ſunt tecum; Av. Alii ſentes exponunt; & ſanè, Elias in Tisbi, ſcribit quoſdam R R. putaſſe,unum eſſe ex viginti ſpinarum generibus quæ in Scriptura inveniuntur; & quidam, urticas, exp. ab urendo, ut conveniat cum Rad. צָרַב, aduſſit; ſed,ab irritando, potiùs, dicerentur; Merc. [סַרְבָּלִים Chald. pallia,&c. vide,in Conc. Chald.]

Rad.74. סָרָה; indè, no. שִׁרְיוֹן maſc. lorica; Pag. Bu.Av. Thorax; loricatio; munimentum corporis,adverſus vim hoſtium; eſt à Rad.inuſit. סָרָה, idem quod סָרַר, averſatus eſt; nam lorica, ictus hoſtium averſatur,ut non penetrent; idem eſt quod No. שִׁרְיוֹן, lorica; antiquitus enim pectoralia, ſive loricæ, ex crudo corio fiebant. hinc, σειρὶς cingulum, σειρίζω firmo,munio; & σειρὰ catena,&c. Av. Vide etiam שִׁרְיוֹן in Rad. שָׂרָה; at שִׁרְיוֹן, montis nomen,per Sin ſiniſtrum ſcribitur, qui & חֶרְמוֹן dicitur; Vide Deut.3.ſub inirium. Merc. Occurrit hoc No. שִׁרְיוֹן, lorica, in forma ſ. m. cum בְּ præf.& וֹ Aff. ut & in forma pl. f. cum הֵ dem. præf.ut ſeq. בְּסִרְיוֹנוֹ lorica ſua, Jer.51.3. הַסִּרְיֹנוֹת loricæ,Jer.46.4.

Rad.75. סָרַח, eſt יָתֵר ſupereſſe, ſuperfluere, redundare; Item פָּשַׁט extendere, ſeu extendere ſe,extendi in latitudinem, ut quidam volunt,conferentes cum זָרַח oriri. eſt exceſcere, excedere; diffundere,diffundi; luxuriare, ſeu luxuriari, i.e. ſuperabundare;Pag Merc. redundavit; luxuriavit: nam in luxuria,eſt redundantia; Bu.Lex. extenſus eſt, ſeu ſuperabundavit,in latitudinem, ſeu,in latum; exceſſit,&c. cogn. cum סָחַר circuivit,& contrarium verbo חָסַר defecit; Av. Item, juxta quoſdam, ſignificetiam interdum, fætere. Bu.Conc. Occurrit autem hoc verbum,in part. ben.kal, à ſing. m. סוֹרֵחַ, & in fæm. סוֹרָחָה, unde in forma fæm. cum duplice pathach (ob gutturalem Cheth, pro duplice ſægol) ante Thau,eſt, סוֹרַחַת luxurians,Ezech.17.6. & in pahul kal, ſ.m. occ. loco ſeq. סָרוּחַ redundans, Exod. 26.13. Item,in forma pl.m. part.pahul occ. ſimpl.& cum וּ cop.præf. ut & in forma pl. m. conſtr. ſimpl. ut ſeq. סְרוּחִים redundantes, Am. 6.7. וּסְרוּחִים & redundantes,Am.6.4. סְרוּחֵי redundantes,Ezech.23.15. fut.kal, à 3.ſ.m. יִסְרַח, in 3.ſ.f. eſt; תִּסְרַח redundabit, Ex.26. 12. In Niph. נִסְרַב, redundans, ſuperfluum eſſe; Bu,

extenſus eſt; Av. vel, fætere, putere, computreſcere, corrumpi, putreſcere, Pag. Cocc. Sic, Hebræi vocant שִׁפָּה סְרוּחָה gutta, i.e. ſemen putrefactum; quidam autem in Jer.49. exp. contraria ſignif. contractum ſcil. & imminutum eſſe, id quod amplè diffuſum erat de eorum ſapientia, &c. ſed id in ea Conjug. Niphal, fieri non ſolet; Merc. quidam locos cit. ad part. pahul, pl.m. exp. fætendi vel corrumpendi ſignif. putreſcentes, vel, computreſcentes, &c. Gocc. Occurrit autem in præt. Niph 3. ſ.f. (ubi exponi poteſt, extenſa, i.e. amota eſt, &c. Av. ſuperflua, i.e. nihili facta eſt, &c. Bu. Lex.) ſic, loco ſeq. נִסְרָחָה fæter, corrupta eſt, Jer.49.7. Atque indè, eſt, No. סֶרַח m. extenſio; vel ſuperabundantia, quod redundat, &c. Merc. redundantia, redundans; Bu. Lex. quod ſuperabundat, & dependet; Cocc. extenſio, exceſſus, &c. Av. prout occ. cum ו cop præf. loco ſeq. וָסֶרַח & redundans, ſuperfluum, Exod.26.12. [סָרַךְ; unde, סָרְכִין pl.m. Eparchi, Exarchi, &c. vide Conc. Chald.]

Rad.76. סָרַן; unde, No. in forma pl.m. סָרָנִים, i.e. שָׂרִים principes; inquit R.D. Pag. ſatrapæ; Bu. ſereni principes; ſtrenui homines; item, ſemel, de rotis, dictum, ſignificat axes ſtrenuas, & duras; eſt cogn. cum שָׂרִים principes; hinc, ſerenus, -a, -um; item, σφῶν strenuus; i.e. durus; ſunt enim principes, tanquam axes rotarum, & fulcra populi; Av. סָרָנִים; Ita principes Palæſtinorum vocabantur, Cocc. Non enim alios, niſi eorum ſatrapas, invenies ſic vocari; & hi numero quinque fuerunt, ut videre licet, 1 Sam.6. ubi & enumerantur; nam quos Hebræi, שָׂרִים, & Babylonii ac Perſæ, אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא, i.e. ſatrapas, vocarunt; voce non remota, phœnices סָרָנִים dixerunt. Videntur autem ex altera ſignif. ſic dicti, quaſi axes rotarum, quibus volvuntur, & fulciuntur; (etſi aſſeres alii malint;) quòd fulcra populi ſint principes; Merc. In Bu. Conc. hoc No. pl.m. duo ſignif. i.eſt, principes; prout occ. in forma abſol. cum ה dem. præf. הַסְּרָנִים ſatrapæ, Jud.16.30. 1 Sam.6. 18..29.6. ſæpiùs, in forma pl.m. conſtr. idque ſimpl. & cum ו & ך præf. ut &, cum לְ præf. & כֶם Aff. ut ſeq. סַרְנֵי ſatrapæ, Joſ.13.3. Jud.3.3.. 16.5,8,18,27. 1 Sam.5.8,11.. 6.4,16..7.7..29.7.1 Chron.12.19. וְסַרְנֵי & ſatrapæ, Jud. 16.23. 1 Sam.6.12.. 29.2. לְסַרְנֵי ſatrapis, Jud.16.18. וּלְסַרְנֵיכֶם & ſatrapis veſtris, 1 Sam.6.4. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus No. pl.m. סָרָנִים, eſt tabula, tabulæ: Bu. Conc. Pag. Cocc. unde per metath. in Miſnah, & in Targum, tabulæ dicuntur נְסָרִים; Pag. vel potiùs נְסָרִים; Merc. vel, ut alii, axes, rotarum, ſcil. dicuntur, סָרָנִים; Av. & Hieron. in Pag. Prout occ. in forma pl.m. conſtr. cum ו cop. præf. loco ſeq. וְסַרְנֵי & tabulæ, 1 Reg.7.30.

Rad. 77. סָרַס; unde no. Rad. סָרִיס, m. Eunuchus; Pag. Bu. cubicularius; quòd hi, in gynæceo, eunuchi eſſent; item, latiùs, Aulicus, qui officio alicui præfectus eſt; Bu. Lex. princeps; Pag. סָרִיס, eunuchus; caſtratus, exciſus teſticulis; camerarius; quorum quoſdam tamen legimus non fuiſſe ſpadones; nam Potiphar, eunuchus Pharaonis, uxorem habuit; hinc, corruptè, eſt caſtro, i.e. virilia amputo; Av. Eunuchus, autem, Græcè, εὐνοῦχος non ab εὖ, & νοῦς, & ἔχω dicitur, quòd bonæ ſit mentis, ut quidam exiſtimant: ſed ab εὐνὴ, i.e. cubile, & ἔχω cuſtodio: quod id hominum genus adhibeatur ſervandis cubilibus Regum, & Principum, quaſi eunuechus, i.e. cubilis cuſtos, & per Synæreſin, eunuchus, ut habes in magno Etimologico; Pag. Sunt quo peregrinum aut Ægyptium nomen cenſeant, quo, cubicularii miniſtri vocati fuerint, qui cum gynæceis maximè præficerentur, nè de fide continentiæ ſuſpecti eſſent, caſtrari ſolebant: etſi non omnes ſpadones eſſent, ſicut nec id nomen Græcum ſonat. Hebræi tamen ex hoc verbum סָרַס formarunt, pro caſtrare. Elias notat, non reperiri hos Miniſtros Principum appellatos סָרִיסִים, niſi in Ægypto, Perſide, Media, & Babylone. Sed veriſimile eſt fuiſſe etiam eunuchos apud alias nationes, ex quibus eos Reges Iſraelitici aſciverint. Nam caſtratio inter Iſraelitas erat prohibita; Deut.23. Merc. Cev. Occ. autem no. hoc, in forma abſol. & cum ה dem. præf. סָרִיס eunuchus, 1 Reg.22.9. 2 Reg.8.6..25.19. 2. Chron.18.8. Jer.38.7..52.25. הַסָּרִיס eunuchus, 2 Reg. 23.11. Iſa.56.3. & in forma ſ.m. conſtr. ſt. סְרִיס idem, Gen.37.36..39.1. Eſth.2.3,14,15. Item in forma pl.m. סָרִיסִים, ſunt eunuchi; cubicularii, qui apud reges erant magnæ authoritatis; habet tam in ſ. quàm in plur. formam nominis cum dageſch, quod cum non poſſit imprimi literæ Reſch transfertur ad vocalem, Av. longam, ſcil. cametz, pro pathach. Occ. autem, in pl.m. abſol. ſimpliciter, & cum ו, וְהַ, הַ, & לְ, præf. ut ſeq. סָרִיסִים eunuchi, 2 Reg.9.32.. 20.18. Iſa.39.7. וְסָרִיסִים & eunuchi, Jer.41.16. הַסָּרִיסִים eunuchi, 1 Chron.28.1. Eſth.1.10,12,15..7.9. Jer.34.19. Dan.1.7,8,9,10,11,18, וְהַסָּרִיסִים & eunuchi, Jer.29.2. לַסָּרִיסִים eunuchis, Iſa.56.4. & in forma pl.m. conſtr. occ. cum Scheva ſub 1. Rad. loco ſeq. סְרִיסֵי eunuchi, Gen.40.7. ſed ſæpiùs, cum cametz, ſub prima, (quod indicat formam dageſchtam, inſtar צַדִּיק, &c. Av.) idque ſimpl. & cum ו & מִ præf. ut & cum יִ, Aff. cui etiam וְ & לְ ſunt præf. & cum ו cop. præf. & ה Aff. ut ſeq. סְרִיסֵי idem, Eſth.2. 21..6.2. וְסָרִיסֵי & eunuchi, Eſt.6.14. מִסָּרִיסֵי ex eunuchis, Eſth.4.5. סָרִיסָיו eunuchos ſuos, eunuchorum ſuorum, Gen.40.2. 2 Reg.24.15. Dan.1.3. וְסָרִיסָיו & eunuchi ejus, 2 Reg.24.12. לְסָרִיסָיו eunuchis ſuis, 1 Sam. 8.15. וְסָרִיסֶיהָ & eunuchi ejus, Eſth.4.4. [סָרְעָפָה, ramus, &c. vide inter vocabula quadrata.]

Rad. 78. סָרַף; in Piel, סָרַף veſpertino tempore mortuos efferre ſolitus eſt; veſpillo fuit; cadavera curavit; veſperi funus curavit efferendum; Av. unde in part. Piel, ſ.m. מְסָרֵף, cremator; procurator funeris; cujus eſt, honoris cauſâ, accendere thymiamata in funere; vide שָׂרַף; Cocc. part. hoc piel, nominaliter exponitur, pro veſpillone; Av. uſtor; veſpillo; curator funerum; quaſi nomen participiale, à שָׂרַף, Sin, continuato in Samech; Bu. Lex. Judæi exponunt, pro avunculo, i.e. fratre matris; Av. ſed nullo argumento; Cocc. Occurrit autem no. hoc part. ſ.m. cum ו cop. præf. & Aff. Am.6.10. וּמְסָרְפוֹ, & cremator ejus; Cocc & veſpillo ejus; Av. Bu. Lex. ſed R. Sal. amicus ejus; & R. Judah, avunculus ejus; Ab. Ezra autem ſcribit, hanc explicationem ratione carere; Bu. Lex. & comburens eum, R. D. in comment. Pag. [סְרָפָד, ſ. inæ genus, &c. vide inter quadrata vocabula; ſed סָרַר vide ad initium סר.]

Rad. 79. סָתָה; unde, no. (cum vau, loco 3. rad. He) סָתָו m. quod eſt tempus הַחֹרֶף hyemis, inquit R.D. Pag. hyems, Bruma; Chaldæum eſt, nam pro Hebræo, חוֹרֶף, ponitur in Targum סְתָוָא, Bu. Lex. Hinc, Græci, mutato Vau in β, literam ejuſdem inſtrumenti, dicunt ῥίβη, frigus, pruina; &c. ῥιβόω, frigeſco; &c.

Av.

Av. quidam reducunt סָתַן ad סוּת operimentum, quòd hieme, terra gelu & nivibus operiatur; &c. Merc. Occurrit autem cum ה dem. præf. loco seq. הַסָּתָו hyems, Cant. 2.11.

Rad. 80. סָתַם est, obstruere, obthurare, claudere; Pag. occlusit, &c. ut Pag. Bu. Lex. & Av. stipavit, constipavit; idem quod שָׁתַם, & cogn. cum חָתַם obsignavit sigillo; hinc σφόμβος, i.e. os obthuro, seu occludo, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3. s. m. loco seq. סָתַם obthuravit, 2 Chron. 32.30. Item, occ. etiam cum Sin, pro Samech, & cum cametz, in ult. pro pathach, ob accentum, Merc. sic, שָׂתַם obstruit, Lam. 3.8. & in part. pahul kal, s.m. occ. simpl. & cum וּ præf. idque, cum kibbutz pro Schurek, in ult. sic, סָתוּם occlusum, occultum, Ezech. 28.3. וּבָסָתֻם & in occulto, Psal. 51.8. & in forma pl.m. occ. etiam cum kibbutz penult. ut seq. סְתֻמִים occlusa, Dan. 12.9. In infin. kal, occ. cum ל præf. לִסְתוֹם ad obthurandum, 2 Chron. 32.3. & in imper. kal, s.m. est, סְתוֹם occlude, Dan. 8.26. 12.4. In fut. kal, à 3.s. יִסְתּוֹם, תִּסְתּוֹם, occludet, &c. occ. in 2.pl.m. simpl. & in 3. pl. masc. simpl. & cum ו conv. præf. תִּסְתְּמוּ obthurabitis, 2 Reg. 3.19. יִסְתְּמוּ obthurabunt, 2 Reg. 3.25. וַיִּסְתְּמוּ & obthurarunt, 2 Chron. 32.4. In niphal, נִסְתַּם occludi; Bu. obstructus, obthuratus est; Av. unde in infin. niph. cum ל præf. est, לְהִסָּתֵם occludi, Neh. 4.7. In piel, סִתֵּם, idem cum kal, Bu. obstruxit frequenter, seu diligenter; Av. prout occ. in præt. piel, 3. pl.m. cum ם, Aff. sic; סִתְּמוּם occluserunt eos, Gen. 26.15. & in fut. piel à 3. s.m. יְסַתֵּם occludet, &c. occ. in 3. pl.m. cum ו conv. præf. & ם, Aff. sic, וַיְסַתְּמוּם & occluserunt eos, Gen. 26.18. Notandus autem locus suprà cit. ad part. pahul kal; וּבָסָתֻם & in clauso, vel abscondito, i.e. in rebus clausis & absconditis, sapientiam scire me facies; ità sc. ut intelligam abscondita, & secreta secundum viam veritatis; nam סָתוּם non est in regimine genitivi; Pag. Quidam, sapientiam quæ est in occultò; quò Paulum allusisse volunt 1 Cor. 2. loquimur sapientiam in mysterio, &c. sed distinctio accentus Hebraici obstat; Merc. Targum, & in absconditio cordis, sapientiam scire me facies; sed Ab. Ezra, & in occulto, i.e. in re mihi occulta, sap. &c. Pag. & in obscuro, seu abscondito, &c. Av. & in occulto, &c. Cocc.

Rad. 81. סָתַר, est latere, celare, abscondere, occultare; Pag. in kal, latuit, abscondit se; Bu. Lex. in utramque partem sumitur; & opponitur verbo, חָקַר; Merc. סָתַר occuluit, &c. ut Pag. Hinc Satyrus; Satyrici; qui velata facie personas aliorum agebant in Comœdiis, taxantes aliorum vitia, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in fut. kal, 3. s.m. cum ו præf. sic, Prov. 22 3. וְיִסָּתֵר & abscondet se; Bu. Conc. sed secundum puncta legitur וְנִסְתָּר & occultat se; Cocc. & sic legendum, juxta Masorethas, ac si esset ex niphal; Bu. Lex. in præt. seil. 3. s.m. cum ו cop. præf. & cum cametz in ult. ob pausam, pro pathach; in textu verò scribitur ut fut. kal. In Niphal, נִסְתַּר abscondi, abscondere se, latere; Bu. absconditus, seu absconsus fuit à seipso; Av. prout occ. in præt. niph. 3. s.m. Prov. 27.12. callidus, seu astutus, vidit רָעָה נִסְתָּר malum, occultavit, seu abscondit se; Pag. est præt. niph. nam, ob accentum, pathach versum est in cametz; Merc. sic, Hieron. astutus videns malum, absconditus est; pag. sed in Bu. Conc. est part. niph. tabi vide. occ. autem juxta omnes, in 3. f.f. præt. niph. idque, cum scheva, sed ob pausam, cum cametz penult. ut & cum ו cop. vel conv. præf. priori formæ, ut seq. נִסְתָּרָה abscondita est, Isa. 40.27. נִסְתָּרָה absconditus, ta est, Job. 3.23. 28.21. Psal. 38.10. וְנִסְתָּרָה & absconditum sit, Num. 5.13. & in 2. f.m. præt. niph. occ. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 1. f. cum ו conv. sed, in 3. pl. & 1. pl. absque præf. at cum cametz, ob pausam pro pathach, penult. in 1. pl. prout seq. נִסְתַּרְתָּ absconditi te, 1 Sam. 20.19. וְנִסְתַּרְתָּ & absondes te, 1 Reg. 17.3. וְנִסְתַּרְתִּי & abscondam me, 1 Sam. 20.5. נִסְתָּרוּ absconditæ sunt, Isa. 65.16. Jer. 16.17. נִסְתָּרְנוּ absconditus nos, Isa. 25.15. In part. niph. occ. f.m. simpl. sed in pl.m. cum וְ præf. & in pl.f. cum הַ, & מִ, præf. ut. seq. נִסְתָּר absconditum, Psal. 19.7. Prov. 27.12. וְהַנִּסְתָּרִים & absconditi, Deut. 7.20. הַנִּסְתָּרוֹת occulta, Deut. 29.29. מִנִּסְתָּרוֹת ab occultis, Psal. 19.13. In infin. niph. occ. cum ל præf. sic, לְהִסָּתֵר ad abscondendum se, Job. 34.22. In imper. niph. s.m. est, הִסָּתֵר absconde te, Jer. 36.19. in 1. f. fut. niph. occ. simpl. & cum ו cop. præf. & in 2. f.m. simpl. sic, אֶסָּתֵר abscondam me, Gen. 4.14. Job. 13.20. וְאֶסָּתֵר & abscondam me; Ps. 55.13. תִּסָּתֵר abscondes te, Psa. 89.44. Item, in 3. s.m. fut. niph. occ. simpl. & cum ו conv. præf. & in 1. pl. & 2. pl.m. simpl. ut seq. וַיִּסָּתֵר abscondat se, Jer. 23.24. Hos. 13.14. וַיִּסָּתֵר & abscondit se, 1 Sam. 20.24. נִסְתַּר abscondi erimus, Gen. 31.49. תִּסָּתְרוּ abscondemini, Zeph. 2.3. Sed occ. etiam, in 3. pl.m. fut. niph. simpl. sed cum ו conv. præf. est cum Sin, pro Samech, 1 rad. sic, וְיִסָּתְרוּ abscondentur, Am. 9.3. וַיִּשָּׁתְרוּ & occultæ erant, 1 Sam. 5.9. In piel, סִתֵּר absconder; Bu. occultavit diligenter, & frequenter; Av. ut in imper. piel, à 2. s.m. סַתֵּר, occ. in 2. f. f. sic, סַתְּרִי absconde, Isa. 16.3. In pual, סֻתַּר occultaris; Bu. unde in part. pual, à s.m. סֻתָּר, occultatus, & in fæm. מְסֻתָּרָה, occultata; occ. in forma s. f. cum duplice ségol, ante Thau, sic, מְסֻתָּרֶת occultus, Prov. 27.5. In Hiphil, occultare, celare, abscondere, abdere, Bu. Av. prout occ. in præt. hiph. 3. s.m. simpl. & cum נִי, ob pausam, pro נִי, Aff. & in 2. f.m. simpl. ut & in 1. f.m. simpl. & cum ו conv. præf & in 3. pl.m. simpl. ut seq. הַסְתִּיר abscondit, Psal. 10.11. 22 25. הַסְתִּירֵנִי abscondit me, Isa. 49.2. הַסְתַּרְתָּ abscondisti, Psal. 30.8. Isa 64.6. הַסְתַּרְתִּי abscondi, Isa. 50.6. 54.8. Jer. 33.3. וְהַסְתַּרְתִּי & abscondam, Deut. 31.17. הַסְתִּירוּ absconderunt, Is. 59.2. In part. hiph. f.m. occ. plenè cum ה dem. præf. sed cum יְ, præf. est cum tzeri in ult. absque jod hiph. sic, הַמַּסְתִּיר abscondens, Isa. 8.18. וּמַסְתִּיר & sicut abscondens, Isa. 53.3. In infin. hiph. pro הַסְתִּיר, occ. cum tzeri in ult. sic, הַסְתֵּר abscondendo, abscondere, Deut. 31.18. Prov. 25.2. Isa. 57.17. sed occ. etiam infin. piel, cum ל, pro לְ; vel, pro, לְהַסְתִּיר, vel תֵּר—, & cum pathach sub lamed, ob defectum He Hiph. Pag. sic, לְסַתֵּר abscondere, Isa. 29.15. In imper. hiph. s.m. occ. cum tzeri in ult. sic, הַסְתֵּר abscondi, Psal. 51.11. In fut. hiph. 1. s.m. occ. simpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ה parag. add. ut seq. אַסְתִּיר abscondam, Deut. 31.18. Ezech. 29.26. וְאַסְתִּיר & abscondi, Ezech. 39.23, 24. אַסְתִּירָה abscondam, Deut. 32.20. & in 2. s.m. fut. hiph. occ. vel plenè, cum jod hiph. vel def. cum tzeri absque jod hiph. in ult. locis seq. תַּסְתֵּר vel תַּסְתִּיר abscondes, Job. 13.24. Ps. 13.2. 27.9. 44.25. 69.18. 88.15. 102.3. 104.29. 119.19. 143.7. Sed occ. etiam 2. s.m. cum

cum נִי_, & ם_. Aff. ſic, תַּסְתִּירֵנִי abſcondes me, Job. 14.13 Pſal.17.8..64.3. תַּסְתִּירֵם abſcondes eos, Pſal. 31.21. Item in 3.ſ.m. fut. hiph.occ ſimpl. plenè cum jod hiph. ſed cum ֵ cop. & ֵי conv. præf. defectivè,cum tzeri in ult. abſque jod,ut & defectivè, cum chirek tantùm abſque jod, in penult. ante נִי_ & ם_ Aff. ut ſeq. יַסְתִּיר abſcondet, 1 Sam.20.2. וַיַּסְתֵּר & abſcondet, Job.34 29. Mich.3.4. וַיַּסְתֵּר & abſcondit, Ex.3.6. Job.3.9. יַסְתִּרֵנִי abſcondet me, Pſal.27.5. וַיַּסְתִּרֵם & abſcondit eos, Jer. 36.26. & in 3.ſ.f. fut.hiph. cum ֵי conv.præf. & הִ_ Aff. eſt, וַתַּסְתִּירֵהוּ & abſcondit eum, 2Chron.22.11. Item occ. etiam in 3.pl.m. fut. hiph.cum ֵי conv. præf. defectivè, cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ſic, וַיַּסְתִּרוּ & abſconderunt, 2 Reg.11.3. In Hithpael, הִסְתַּתֵּר, latitare, abdere ſe, Bu. abſcondit ſeu occultavit ſe; Av. prout occ. in part. hithp. ſ. m. locis ſeq. מִסְתַּתֵּר abſcondens ſe, 1 Sam.23.19..26.1.Pſal 54.2. Iſa.45.15. & in fut. hithp. à 3.ſ.m. יִסְתַּתֵּר, occ. in 3.ſ.f. loco ſeq. תִּסְתַּתֵּר abſcondet ſe, Iſa.29.14. Atque inde nomina, 1.no. סֵתֶר m. abſconſio, occultatio; latibulum, abditum,latebra, occultum; Pag. Bu. Av. τὸ κρυπτὸν, Cocc. Occurrit autem hoc no. ſimpl. & cum ְ, בְ, בַ, præf. ut ſeq. סֵתֶר abſconſio,latibulum,Jud.3. 19. Job.22.14. Pſal.32.7.Iſa.16.4. וְסֵתֶר & latibulum, Job.24.15. Iſa.28.17..32.2. בְּסֵתֶר in abdito, occulto, 1 Sam.25.20. Pſal.27.5.31.21..61.5..81.8..91.1. בַּסֵּתֶר in abdito, clam,ſecreto, Deut.13.6. 1Sam.19.2. Job.13. 10..31.27. Pſ.101.5..139.15,Pro.21.14.Iſ45.19..48.16. Jer.37.17..38.16..40.15. ſed occ. etiam cum בַּ præf. ante camerz penult. pro tzeri ob pauſam; ſic, בַּסָּתֶר in abdito, Deut.27.15,24..28.57. 2Sam.12.12. ſed occ. etiam cum ִי & וֹ Aff. ſic, סִתְרִי latibulum meum, Pſal. 119.114. סִתְרוֹ latibulum ſuum, Pſal.18.12. Item hinc etiam, 2.no.in forma ſ.f. cum He fæm. viz. סִתְרָה, f. latebra, abſcontio, latibulum protegens, protectio, Deut. 32.38. Pag.Bu.Av. &c. Item, occ. etiam in forma pl. m. loco ſeq. סִתְרִים abſconſiones, Prov.9.17. Item, 3. hinc etiam, no, cum Mem heemant. מִסְתָּר m. idem cum סֵתֶר Bu. abſconſio, abditum,abſconditum,&c. Pag.Av. latibulum; Item, μυστήριον, myſterium, res abſcondita & occulta, &c. Av. prout occ. in ſ.m. cum בַּ, pro בָּהּ dem. præf. ſic, בַּמִּסְתָּר in abdito, Pſal. 10.9. Hab.3.13. & in forma pl.m. occ. ſimpl. & cum בְּ & בַּ præf.ut ſeq. מִסְתָּרִים latebræ, Iſa.45.3. בְּמִסְתָּרִים in latebris, Pſal. 17.12. Jer.13.16. Lam.3.10. בַּמִּסְתָּרִים in latebris, Pſ. 10.8..64.5. Jer.23.24.in pl.m conſt. מִסְתְּרֵי,abſcondita, &c. prout occ. cum יִ_, Aff. loco ſeq. מִסְתָּרָיו abdita ejus, Jer.49.10. ſic & 4. hinc etiam no. מַסְתֹּר m. latibulum; Bu. abſconſio; Pag. protectio, abſconſio, protegens aliquem; Av. prout occ. cum וֹ præf. loco ſeq. וּלְמַסְתּוֹר & in latibulum, Iſa.4.6. Item, hinc etiam, juxta quoſdam, 5. no. מַסֵּכָה m. abſconſio, Pag. prout occ. Iſa.53.3. cum וֹ præf. ſic, וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ & velut abſconſio faciei ab illo; Pag.Av.& ut tectio faciei à nobis; quomodo Kimchi etiam, pro nomine accipit; ſenſus, qui non auderet, facie tecta, apud nos comparere,ſive,ἐν παῤῥησίᾳ ἄνευ; ità.ſenſu, idem eſt, cum מַסְתִּיר_, part.hiph. (ubi etiam vide, nam ibi plerique locant) Confer Iſa.42.2. vel, & ut tectio faciei ab ipſo; ſeu à quo tectio faciei; pro אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ, qui videbatur nobis vitandus, & non aſpiciendus,ſed in Occurſu averſandus,nè vel oculi noſtri per ipſum fædaren-

turiſic Kimchi in context. לֹא חָיִינוּ רוֹצִים לְהַבִּיט בּוֹ non voluimus eum aſpicere; & Syr. אַסְנִין אַפִּין מֶנֵּיהּ avertimus faciem noſtram ab ipſo; Cocc. & velut (homo) abſcondens faciem à nobis; i.e. quaſi leprоſus, ab hominum conſortio ſeparatus,& faciem obvelans, ex lege, Lev.13.45. Jun. De hac Rad. inſuper loci varii, in quibus occurrit, in ſignіores, notandi,ex Cocc.ut Gen. 4.14. וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר & à facie tua abſcondam me, i.e. non audebo ad te accedere. Et Job.13.20. אַל מִמְּךָ אַל אֶסָּתֵר tunc à facie tua non abſcondam me,i.e. accedam ad te cum παῤῥησίᾳ. Iſa 40.27. נִסְתָּרָה abſcondita eſt à Jehova via mea, i.e. non curat viam meam. Job.3.23. Viro אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ נִסְתָּרָה cujus via abſcondita eſt; h.e. qui neſcit, quo vadat, quid agat aut quærat, vel quid ei eventurum ſit. Iſa.65.16. cum oblivioni mandatæ fuerint anguſtiæ priores, וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי & cùm fuerint abſconditæ ab oculis meis; i.e.quum ego eas non videbo, non inducam, vel quum omnia veſtigia delevero. Hoſ.13. 14. נֹחַם יִסָּתֵר מֵעֵינָי pœnitentia abſcondetur ab oculis meis; h.e. non dabo pœnitentiæ locum; nihil oculis meis occurret, quod me ad pœnitendum moveat. Gen.31.49. כִּי נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ quum abſcondemur unus ab altero, i.e. quando unus alterum non videbit. Deut.29.27. הַנִּסְתָּרוֹת לַיהוָה quæ tecta erant, Jehovæ Deo noſtro, h.e. quæ indicata per ænigmata, ignorabantur, & ſoli Deo nota erant: & quæ ſunt revelata, nobis: (quæ occulta ſunt, penes Jehovam Deum noſtrum, ſunto ſcil. Senſus, nè ſapiamus altum, neque Dei conſilia, vias & judicia ulteriùs perveſtigemus: ſed his contenti, & acquieſcentes voluntati ejus, in hoc incumbamus, ut præſcripto hujus legis quæ nobis revelata, data & expoſita eſt, ſimplice animo pareamus; Jun.) 1 Sam.5.9. per Sin ſiniſtrum pro Samech וַיְשַׁתְּרוּ לָהֶם עֲפֹלִים & abſconſæ ſunt ipſis mariſcæ, h. e. in occulto natæ. 1 Sam. 10. 11. הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה occultavit faciem ſuam, non videt. Tegit faciem qui videre non vult,&, qui videri non vult. Hic notat, homines, qui premunt pios, putare Deum omnia in manum ipſorum tradidiſſe, & approbaturum omnia quæ ipſi faciunt: quaſi faciem ſuam texiſſet, & non vellet ipſe curare Eccleſiam ſuam. Pſal. 22. 15. & non reſpiceret ad eum. Pſal,30.8. הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ texiſti faciem tuam. Oppoſitum בָּרְצוֹנְךָ in gratia tua; ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου. Quando ſcil. mihi non oſtendiſti lucem vultûs tui. Sic Iſa.64.6. texiſti faciem tuam à nobis; h. e. neglexiſti nos. Et Iſa. 54. 8. in particula ſervoris הִסְתַּרְתִּי פָנַי texi faciem meam momento à te, h. e. non oſtendi lucem vultûs mei. Eccleſia, ſub lege iram operante, fuit ad tempus; neque ità,ut Abraham, potuit vivere ſine reputatione peccati. Imò populus fuit aſſumptus,maximam partem,duræ cervicis; qui in carnali cultu acceſſit ad domum manufactam. Fideles autem plerumque in medio ejus latuerunt, aut etiam oppreſſi ab eo ſunt, & ipſius cauſâ multas afflictiones pertulerunt. In N. Teſt. non eſt talis populus. Solos fideles alloquitur Deus,ut pater,& eos ulli ſervituti ſubjicit per Legem carnalem. Prov.25.2. gloria Dei הַסְתַּר דָּבָר tegere verbum, h.e. loqui tectè ad neceſſitatem ſcrutandi. Iſa.29.15. Væ illis, qui profundunt à Jehova לְהַסְתִּיר עֵצָה (ut dictum,pro לְהַסְתִּיר) occultare conſilium,h.e. qui conſilium ineunt faciendi per hypocriſin, quo Deum

um decipiant; vel qui contra Christum consilium capiunt tanquam si eum latere possint. Job. 3. 10. וַיַּסְתֵּר עָמָל & occultâsset ærumnam ab oculis meis, h.e. fecisset ut non viderem ærumnam. Hæc ex Cocc.

Vocabula Quadrata, i.e. *Plurilitera*, (*quæ scil. habent plures quàm tres Literas Radicales*) *incipientia à Literâ* ס *Samech.*

1. סְכְסֵךְ est, בִּלְבֵּל, inquit R.D. & A.E. i.e. confundere, miscere; Pag. Plerique faciunt סָכְמַךְ Piel quadratum, geminatis duabus Radicalibus, ex סוּךְ; & exp. miscere, commiscere, ut unguenta solent misceri; Bu. Lex. Alii verò ad סָכַךְ revocant, & exp. implicare, commiscere in morem veprium, ut mutuò se pungant, & lædant, inter se committere: & ad Isaiæ locum putant Christum alludere, Lucæ 21. & surget gens in gentem. Et huc reducunt סָךְ: ut commixtionem & densitatem seu frequentiam sonat & copiam; quod suprà exposuimus summam, in Rad. סָכַךְ; Merc. Hoc verbum quadratum per geminationem Radicis ex סָכַךְ texit, obtexit, &c. signif. intexit invicem; Av. instigare, instimulare; ἐρεθίζειν, ἐπιτρέχειν, Cocc. Occurrit autem in præt. quadrati Piel, 1. s. cum ו conv. præf. Isa. 19. v. 2. וְסִכְסַכְתִּי & confundam, seu miscebo Ægyptum cum Ægypto; Hieron. concurrere faciam; Pag. & commiscebo; Bu. Conc. & Lex. Et integam, i. e. committam, Ægyptios in Ægyptios; Av. & instigabo Ægyptios contra Ægyptios. Derivem à שִׂכִּים: quod vide in שׂוּךְ; licet formam habeat à שָׂכַךְ; Cocc. Item occ. etiam in fut. Piel 3. s. m. Isa. 9. 11. & inimicos suos יְסַכְסֵךְ confundet, aut miscebit; Hier. in tumultum vertet; Pag. Inimicos ejus commiscebit; Bu. Lex. & Conc. integet, i.e. committet ut inter se pugnent; Av. extimulabit; Cocc.

2. סָלְסַל est, exaltare, elevare; quadratum scil. Piel ex Rad. סָלַל; geminata viz. 1. Rad. Bu. Lex. stravit continuè, explanavit; Av. q. d. exaggeravit, extulit, accumulavit, &c. Cocc. prout occ. in imper. Piel quadrati s. m. cum ה Aff. sic, Prov. 4. 8. סַלְסְלֶהָּ extolle eam, Bu. Lex. explana eam; Av. effer eam, sapientiam & efferet te: si mavis, exaggera eam, aut accumula eam, &c. Cocc. Atque indè est no. סַלְסַל m. canistrum; prout occ. in forma pl. f. Jer. 6. 9. sicut vindemiator עַל־סַלְסְלוֹת ad canistra, aut canistros; Pag. סַלְסְלוֹת pl. f. sunt quali, i.e. corbes vindemiatoriæ, per quas mustum prelo expressum colatur; Bu. Lex. In canistra, vel in calathos vindemiatoris, &c. Av. Refer manum tuam ad canistra: nisi fortè est idem cum זַלְזָלִים Isa. 18. 5. Cocc. Quidam Hebræorum exp. elevationes; quod & verbum סָלַל suprà dictum est significare: cùm scil. vindemiatores sustollendo racemos, si qui sint residui, requirunt. Sed prius est simplicius: ut idem valeat quod simplex סַל sporta; etsi geminatum singulariter non occurrat. Aptè reddit Sanctes canistra, vel canistros. Merc. R. Jonah exp. זַלְזָלִים ramos. Sed R. D. exp. canistra, in quibus homo vindemiat; Pag.

3. סָלְעָם, vel סֶלַע m. est species locustæ; Pag. mundæ scil. Cocc. Quæ nimirum habitat in rupibus & fissuris petrarum; à Rad. scil. סֶלַע rupes, petra, &c. Av. bombex, juxta quosdam. Talmudici locustæ speciem esse scribunt, cod. Cholin. c. 3. fol. 35. sic dictam quòd petris delectetur, à סֶלַע: quibusdam Mem est radicale. Attelabus, locustæ species sine alis; Bu. Lex. Hieron. attacum vertit; Av. Occurrit, Lev. 11. 22. cum ה dem. præf. sic, ex quibus hæc comedetis, Arbæ secundum speciem suam, וְאֶת־הַסֶּלְעָם & Attacum, secundum speciem suam; Pag. Av. 70. similiter τὸν ἀτταλέχον. Sed Attacum, genus dicunt esse volucris super quatuor pedes ambulantis, longioraque retrò crura habentis. Doctores vocant hanc speciem locustæ גַּבְשׁוּן; teste R. D. & est alta (seu gibbosa, vel certè, ei calvitium est, aut calva est; Cev.) & sine cauda, & caput ejus oblongum; Pag. ut vertit Sanctes, alta, legit apud Kimchi גַּבְהָה altitudo, proceritas; ubi vulgò nostra exemplaria habent גַּבַּחַת calvitium; Cev. Quidam malè ad סֶלַע reducunt, quod saltitando pedes attollat: sed Yajin sic non solet interjici. Hujus esus à Mose permittitur. Quidam Scarabæum esse putarunt; Merc. Attelabum; Bu. Conc.

4. סְמָדַר vel סְמָדַר m. est uva prima post florem; Bu. Conc. quæ scil. flore decidente, apparere incipit; Bu. Lex. uva minuta, inquit R. D. quum cecidit flos ejus, (Kimchi habet, statim ubi effloruit, Merc.) & agnoscitur uva; Pag. sed nondum absolutâ gemmâ, seu folliculus ille primus in vite adhuc florente, vel ubi primùm flos decuti incipit; Merc. Acerba verò uva & immatura dicitur בּוֹסֶר; matura autem עֲנָב; Pag. Est autem בּוֹסֶר quod nominamus omphacem, immaturam adhuc uvam; vide suo loco. In nostris exemplaribus hoc No. definit in pathach, etiam in Zakeph & Soph-pasuk; Merc. סְמָדַר est gemma vitis, quæ protruditur, collapso flore, & nomen habet ab odore & fragrantia; nam videtur comp. ex סַם aroma, odor; & הָדַר decor; Av. est uva prima, quæ nondum est בּוֹסֶר, sed primulum ex flore se ostendit; Cocc. prout occ. Cant. 2. 13. & vites סְמָדַר uvam minutam, scil. habentes, dederunt odorem, i.e. vites dederunt odorem uvæ minutæ; Pag. & vites, (protruserunt) gemmam, i.e. minutas & exiles uvas; Av. vites (sunt) primâ uvâ, dant odorem. Sic v. 15. & vineæ nostræ (jam habent) gemmam, i.e. ostendunt uvas suas; Av. Vineæ nostræ sunt prima uva. Item Cant. 7. 13. occ. cum ה dem. præf. sic. Videamus an floreat vitis הַפִּתַּח הַסְּמָדַר aperuit se uva minuta; Hieron. si flores fructum parturiunt: 70. floruit germinatio; Pag. Num germinet vitis, num protrusit gemmam? Av. An aperuerit se fructus; Cocc.

5. סַנְוֵר m. est obscuritas oculi, inquit R. D. Pag. cæcitas, obtenebratio oculorum & cordis, ut A. E. notat; Gen. 19. vel plaga cæcitatis, juxta R. Sal. ibid. ut scil. videns nesciat quid videat; idem 2 Reg. 6. Ingens & densissima excæcatio significatur hac voce, in plurali tantùm propriè, juxta Eliam, quæ & in corde sit, & in oculis; cùm scil. quis videns nesciat quid videat, ut in magna luce; quod & Chaldæus sensisse videtur, voce utens à radiis ducta, quasi irradiationes dixeris; Merc. סַנְוֵר est cæcitas densissima, damnum & periculum cæcorum qui capti sunt oculis. Componitur enim ex אָסוֹן i.e. damnum, periculum, & עִוֵּר cæcus; vel ex סָנֵא rubus, qui propter densitatem frondium est tenebrosus; Av. Occurrit

rit autem hoc No. in forma pl. m. cum בְּ pro בְּהֶ dem. præf. sic, Gen. 19.11. & homines qui erant ad ostium domûs percusserunt בַּסַּנְוֵרִים obscuritatibus oculorum. Targum בְּשַׁבְרִירָיָא cæcitatibus; 70. ἐν ἀοράσίᾳ, cæcitate. Idem habes 2 Reg. 6.18. Pag. cæcitatibus, h.e. summâ & densissimâ cæcitate; Bu. Lex. cæcitate, i.e. amentiâ; Coc. Hinc תְּסַנְוֵר excæcabis, Num. 16.14. in Targum Jonathanis; Bu. Lex.

6. סַנְסִן; indè סַנְסִין Pag. vel סַנְסֵן; m. Bu. Lex. quod est סָעִיף, ut inquit R.D. i.e. ramus; Pag. vel palmes; Bu. Lex. Singulare non reperitur, sed in forma pl. m. סַנְסִנִּים, & in pl.m. constr. סַנְסִנֵּי rami; Coc. quidam eos volunt esse fructus palmæ; alii volunt dici à similitudine rubi, i. e. סְנֶה, literis geminatis auxesis causâ; Merc. Palmites densi, pampinaria instar rubi densi. Derivatur enim à סְנֶה rubus, dumus, dumetum, densitas ramorum, &c. Av. prout occ. in forma pl.m. constr. cum בְּ præf. & יֵ Aff. Cant. 7.8. sic, ascendam in palmam, apprehendam בְּסַנְסִנָּיו ramos ejus, Hieron. fructus ejus; Pag. palmites ejus; Bu. Conc. In palmites ejus, Bu. Lex. apprehendam ramos ejus. Symmachus, τὰ βάια; de palma dicitur, Coc.

7. סַנְפִּיר, indè סְנַפִּיר m. pinnula, Pag. sed sumitur collectivè, Merc. pinnæ piscium, Bu. Lex. pinnula in piscibus, quâ veluti remigio quodam natant pisces; Av. 70. πτερύγιον. Kimchi ex Talmud. אלו הן הקשקשין הקביעים בו, squamæ. Idem, & philippus Aquinas, הוא בעין כנף שבו פורח ורולג est velut ala qua volat & saltat; Coc. Occurrit autem hoc no. Lev. 11.9. כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר omni cui est pinnula, & squama; Pag. cuicunque sunt pinnæ; Bu. Lex. Quicquid pinnulas habet; Av. Item occ. etiam ibid. v.10. & 11. & Deut. 14.9, 10.

8. סְפָרַד, Sepharad; inquit R.D. est Hispania; Pag. In emendatis exemplaribus exit in Pathach. Nulla certâ ratione, nisi forsan authoritate Jonathæ, Hispaniam esse putârunt Judæi recentiores; ut nomine Zarpath צָרְפַת quod ei annectitur, Galliam ei vicinam. At loca potiùs septemtrionalia esse videntur; sicut & Hieronimus vertit, cui בִּסְפָרַד est Bosphorus; cum Beth scil. radicali. Nominis vetusti originem Græci obscurare voluerunt, Βοσφόρε φαρσάλειον, quasi suum nomen esset non ex Hebræo fonte; Merc. Kimchi inquit esse Hispaniam aut certè locum Septentrionalem; Hieron. vertit Bosphorus; Av. Legitur Obad. v.20. cum בְּ præf. sic, & transmigratio in Jerusalem, quæ, scil. est בִּסְפָרַד in Hispania, possidebunt civitates Austri; Hieron. Quæ in Bosphoro est; Pag. Av. Et deportati Jerusalemi (Hebr. Deportatio Jerusalemorum) quod est in fine dominatûs; (id) hæreditario jure possidebunt, cum civitatibus Australibus. Quod est in fine dominatus; id est justos limites suos obtinebunt. Nos enim, Hebræam vocem appellativè accipientes, putamus ex duabus esse compositam, quæ conjunctæ significant terminationem dominatû; Jun. Voces hæ duæ sunt סוֹף finis, terminus, & Rad. רָדָה dominari. Et migratio Jerusalem, quod est in Sepharad, possidebunt inquam, urbes Australes, vel Meridionales; Calv. [סַרְבָּל; unde סַרְבָּלִים pallia, chlamydes; &c. vide Conc. Chald.]

9. סַרְעָף; unde סַרְעֲפָה, quod est סָעִיף, inquit R.D. i.e. ramus; Pag. Bu. Elias putat Res interjectum à סָעִיף ramo; ut & שִׂרְבִּיט idem est cum שַׂבָּט, & שַׂרְשֶׁרֶת, à שׁוּרָשׁ deductum videtur. Reperies & infrà, per Sin lævum שַׂרְעַפִּים pro cogitationibus, seu earum perplexitate; sicut & אֲמִיר ab אָמַר est ramus; & סָעִפִּים rami, metaphoricè, ut dictum est, sunt cogitationes. Quidam composita faciunt ex סָעִיף vel שָׂעִיף ramo; & Chaldæa voce עָפָא pro fronde, Res intricata, ut ramorum magna perplexitas significetur; Merc. סַרְעָפָה est ramus spinosus; ut comp. ex סִיר i.e. spina, & עָפָא ramus: atque brevitatis gratiâ contracta sunt duo nomina in unum; Av. Occurrit in forma pl.f. cum וֹ pro יו Aff. sic, Ezech. 31.5. & multiplicati sunt סַרְעַפּוֹתָיו (keri est יו) rami ejus, Hieron. & multiplicati sunt arbusta ejus; Pag. Ramusculi ejus; Bu. Lex. 70. κλάδοι, Av. reducenda videtur hæc vox ad Rad. סָעַף, & idem esse cum סְעַפּוֹתָיו rami ejus, ibid. v.6. & 8. Coc.

10. סִרְפָּד m. est urtica, juxta Hieron. Pag. paliurus, spinæ genus, juxta R. Sal. & A.E. Bu. Lex. Coc. Quidam deducunt ex סִיר spina; & sentem, vel senticetum interpretantur; Merc. Spinetum, congeries spinarum, locus stratus seu consitus multis spinis: nam est comp. ex סִיר spina, & חָפַר instravit; & contractis duabus Reisch, fit nomen quadratum & compositum; Av. Occurrit cum הַ dem. præf. sic, Isa. 55.13. & pro הַסִּרְפָּד urtica, ascendit myrtus. R.D. in Comment. genus scribit esse spinarum; sed in l. Rad. scribit genus esse germinis vilis seu humilis & tenuis, aut diminuti. Et A.E. exp. genus germinis spinarum; Pag. & pro spineto ascendet myrtus; Av. Loco Paliuri assurget myrtus. Hebræam vocem ex etymo placuit reddere paliurum, quia composita ex duabus vocibus, quarum una spinam, altera oppressionem & exitium significat, quasi dicas, spinam exitialem; est enim, spinis paliurus acutis, ut ait Virgil. Eclog. 5. Jun. Intelligit nomen סִיר spina, & פִּיד exitium, calamitas.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ yajin.

RAD. 1. עָבַב densuit, condensatus est; Cogn. cum עָבָה & עוֹב, densus fuit; Atque indè, עָב m. densus, spissus; &c. item, trabs; item, nubes; Pag. עָב est, densitas vel nubis, vel trabis; de quo vide in Rad. עָבָה; Av. vbi de eo ampliùs; Pag. Bu. Lex Occurrit autem pro trabe in sing. m. cum ! cop. præf. & in pl. m. sub alia forma viz. cum kibbutz ante Beth dageschatum, post וֵ præf. (quæ tamen vide etiam in prædicta Rad. עָבָה, vel in Rad. עוֹב, vel עִיב; ad quam magis pertinere videntur; Merc.) ut seq. עָבִי & trabs, Ezech. 41.21. וְהָעֲבִים & trabes, Ezech. 41.26.

Rad. 2. עָבַר est servire, obsequi, ministrare; colere; operari, facere; Pag. De servitute propriè dicta propriè dicitur; nam, ministerium, verbo שָׁרַת significatur aptiùs, liberi, scil. & ingenui hominis. Construitur, & Latinè, cum Dat. interdum, sed ſæpiùs, cum Accuſ.

Accuſ. & cum Deo, vel, idolis, poteſt reddi per colere; Item, ſic etiam cum terra; quòd homo terram colens, velut ei ſerviat. cum Beth, eſt duritiem ſeu ſævitiam in aliquem exercere, aliquo uti pro ſervo, quod vernaculè dicimus, Se ſervir de quelcun. Sed Hoſ.13. ב, eſt, pro; & Ezech.29. In, quietem ſignificans, quod & aliàs facilè fuerit diſcernere. Chaldæum eſt magis, pro facere; nam pro עָשָׂה Targum habet עֲבַד Merc. Rarò עָבַד, eſt ſervivit, cum Dat. ut 2 Sam.16.19. ſæpiùs autem cum Accuſ. ſervitute alicujus uſus eſt, ſervitutem exegit; & tunc cum ב conſtr.q.d. ſervire ſibi per alium; quandoque tamen præpoſitio illa notat etiam cauſam finalem, pro, propter. Significatio autem operandi & faciendi propriè Chaldaica eſt; Bu.Lex. עָבַד ſervivit alicui tanquam ſervus hero ſuo; deſervivit, ſubſervivit; coluit; operatus eſt opus ſervile, &c. In kal, uſurpatur abſolutè, vel cum Dat. ut & cum præp. לְפָנַי, עִם, עַל; at cum Accuſ. fit tranſitivum; in colendi, ſcil. ſignif. & cum בְּ, eſt uti duritia, & ſævitia in aliquem. Eſt cogn. cum שָׁבַד mutuatus eſt; nam uti alicujus ſervitute, eſt mutuari ejus laborem; hinc, ὀπηδέω ſequor; ὀπηδὸς & ὀπαδὸς ſervus; Item, παιδεύω, corripio ſervos ſeu pueros; παῖς puer, παιδίον puerulus, &c. Av. Occurrit autem, Rad. hæc frequens in textu, & ordine Conc. ut ſequitur: In præt.kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו conv.præf. ut & cum ה ַ, & י Aff. cui utrique ו conv. eſt præf. & cum ה Aff. & ו conv.præf. ut ſeq. עָבַד coluit, ſervivit, 2 Reg.10.18..21.25. Ezech.29.18,20. וַיַּעֲבֹד & miniſtrabit, Num.18.23. וַיַּעַבְדָה ſervivit tibi, Deut.15.18. וַיַּעַבְדָהּ & ſerviet tibi, Deut.15.12. עָבְדוּ ſervivit ei, 2 Reg.18.7. Mal.3.18. וַיַּעַבְדוּ & ſerviet ei, Exod.21.6. Jer.27.11. וְעַבְדָה & ſervierit ei, Jer.27.11. & in 2.ſ.m. præt.kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. cum pathach, ſcil. ſed, in pauſa, cum cametz penult. ut & cum ו conv.præf. & יַ Aff. ut ſeq. עָבַדְתָּ ſerviiſti, Deut.28.47. וַעֲבַדְתָּ & coles, ſervies, Exod.13.5. Deut.28.36,64,48. 2 Sam. 9. 10. וְעָבַדְתָּ & coles, Deut.28.39. וַעֲבַדְתַּנִי & ſervies mihi, Gen.29.15. ſed occ. etiam 2.ſ.m. cum ו conv. præf. & ם Aff. ſic, וַעֲבַדְתָּם & coles ea, Deut.4.19..8.19.. 30.17. 1 Reg.12.7. & in 1.ſ. præt.kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ה Aff. abſque præf. ut ſeq. עָבַדְתִּי ſervivi, Gen.29.25..30.26..31.6. 2 Sam. 16.19. וְעָבַדְתִּי & colam, 2 Sam.15.8. עֲבַדְתִּיךָ ſervivi tibi, Gen.30.26,29.. 31.41. Item, in 3.pl. præt.kal, occ. itidem ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. idque vel cum Scheva, vel, in pauſa cum cametz penult. ſic, עָבְדוּ ſervierunt, Gen. 14. 4. Exod.1.14. Deut.12.2. Joſ.24.14,15.1 Sam.4.9. Jer.25. 14. וְעָבְדוּ & coluerunt, colent, ſervient, Deut.7.4. Iſa. 19.21,23. Jer.25.11..27.6..30.9. וְעָבְדוּ & miniſtrabunt, Num.4.26. ſed occ. & 3.pl.cum ה, הוּ, & ם, Aff. quibus etiam ו conv. eſt præf. idque cum kibbutz pro ſchurek, ante הוּ Aff. ut ſeq. עֲבָדוּךָ ſervierunt tibi, Neh.9.35. וְיַעַבְדוּךָ & ſervient tibi, Deut.20.11. עֲבָדוּהוּ ſervierunt tibi, Iud.10.6. & ſervierunt ei, Jer.28.14. וַיַּעַבְדֻהוּ colunt ea, Jer.8.2. וְיַעַבְדוּם & ſervient eis, & colent eos, Gen.15.13. Deut.31.20. & in 2.pl.m. præt. kal, occ. cum ו conv.præf.locis ſeq. וַעֲבַדְתֶּם & coletis, Exod.23.25. Num.18.7. Deut.4.28..11.16. Joſ.23.16.. 24.20. 1 Sam.12.14,20,24..17.9. 1 Reg.9.6.2 Chron.7. 19. Jer.16.13. In part.ben.kal, ſing.m.occ.ſimpl.locis ſeq. עֹבֵד ſerviens, colens, Gen.4.2..49.15. Joſ.16.9.1 Reg. 9.21. Prov.12.11..28.19. Zach.13.5. Mal.3.18. cui etiam הָ & הָ ſunt præf. הָעֹבֵד miniſtrans, ſerviens, Num.4.37,41. Ecc.5.11. Mal.3.17. וְהָעֹבֵד & miniſtrans, Ezech.48.19. & in forma pl.m.ben.kal, occ.ſimpl. & cum הַ dem.præf. ut & in forma pl.m.conſtr.occ.ſimpl. & cum לְ præf. ut ſeq. עוֹבְרִים ſervientes, Num.18.21. 2 Reg.17.33,41. הָעוֹבְרִים ſervientium ſibi, Ezec.34. 27. עוֹבְרֵי cultores, opifices, 2 Reg.10.19,21,22,23. Pſ. 97.7. Iſa.19.9..30.24. לְעוֹבְרֵי miniſtris, 2 Reg.10.23. Ezech.48.18. In Infin.kal, eſt cum cholem, ſed pro eo, ante maccaph, cum cametz-chatuph, in ult. ſic, עָבוֹר ſervire, Exod.14.12. Mal. 3. 14. עָבְרָ ַ ſervire, Jer.34.9,10. ſed occ.etiam Infin.kal, cum לְ præf. locis ſeq. לַעֲבוֹר colere, ſervire, Gen.2.5.. 3.23. Exod.10. 26. Num.3.7,8..4 23,24,30,47..7.5..8.11,15,19,22..16. 9..18.6. Deut.29.18. Joſ. 22. 27.. 24.15,16,19,22. 2 Chron.33.16..34.33. Pſal.102.23. Jer.28.14..44.3. Item cum וְ & מִ præf.ut ſeq. וְלַעֲבוֹר & colere, Deut.10.12. Iſa.28.21. מֵעֲבוֹר à ſervire, Jer.40.9. ſed cum affixis, cholem in ult. tranſponitur, & mutatur in cam. chat. ſub ע, 1. Rad. ut cum הָ ַ, in pauſa, pro הָ ַ, & cum י Aff. cui etiam, לְ & וּלְ ſunt præf. ſic, לְעָבְרָהּ ſervire tibi, Job. 39.9. לְעָבְרוֹ ad ſerviendum ipſi, Jer.27.5. Zeph.3.9. וּלְעָבְרוֹ & colendo eum, Deut.11.13. Joſ.22.5. quomodo etiam occ.cum לְ præf.& הָ ַ, & ם ַ Aff. ut & cum מִ præf.& נִי ַ, Aff. לְעָבְרָהּ ad colendum eum, Gen.2. 15. לַעֲבָדָם ad colendum eos, Deut. 28.14. Jud.2.19. Jer.11.10..13.10..25.6..35.15. מֵעֲבָדָיו à ſerviendo nobis, Exod.14.5. In Imper.kal, ſ.m. eſt cum cholem in ult. ſed cum affixis, cholem tranſp. & mut. in cam.chat. ſub 1. Rad. prout occ.cum ו cop.præf. & הִי ַ Aff. ſic; עֲבוֹר cole, 1 Sam.26.19. וְעָבְרֵהוּ & cole eum, 1 Chr. 28.9. In Imper kal, pl.m.occ.locis ſeq. עִבְדוּ ſervite, colite, Exod.8.18..10.8,24..12.31. Jud.9.28. 2 Chro.35. 3. Pſal.2.11..100.2. Jer.27.16. ſed occ.etiam, cum cholem, viz.ob pauſam, pro ſcheva, penult. loco ſeq. עִבְדוּ colite, Ezech.20.39. Item, occ. & Imper.kal, pl.m.cum ו cop.præf. ſimpliciter; & cum הִי Aff.poſt kibbutz, pro ſchurek, ſic, וְעִבְדוּ & colite, ſervite, Exod. 10.11. Joſ. 24.14. 2 Reg.25.24. 2 Chron.30.8. Jer. 27. 11..40.9. וְעִבְדוּהוּ & colite eum, 1 Sam.7.3. In fut. kal, 1.ſing. occ. ſimpl.cum cholem in ult. ſed pro eo, cum cam.chat. ante הָ ַ Aff.ſic, אֶעֱבוֹר ſerviam, 2 Sam.16.19. Jer. 2.20. אֶעֱבָדְךָ ſerviam tibi, Gen.29.18. ſic & in 2.ſ.m.fut.kal, occ.ſimpl.cum cholem, in ult. ſed cum ם ַ Aff. cholem tranſp. & mut. in cam.chat. ſub ע, 1. Rad. ſic, תַּעֲבוֹר coles, ſervies, Gen.4.12..27.40.. 29.27. Exod.20.9.. 23. 33..32.21. Lev.25.39. Deut.5.13..6.13..7.17..10.20..15. 19. תַּעַבְדֵם coles ea, Exod.20.5..23.24. Deut.5 9. & in 3.ſ.m.fut.kal, occ.ſimpl.& cum ו conv.præf. יַעֲבוֹד ſervi-et, Gen.25.23. Exod.21.2. Lev.25.40. Num.8.25,26. Jer.22.13..27.12. וַיַּעֲבוֹר & ſervivit, coluit, Gen.29.20, 30. Deut.17.3. Joſ.24.31. 1 Reg.17.31..22.54. 2 Reg. 21.3,21. 2 Chron.33.3. Hoſ.12.13. ſed occ. etiam cum ו cop.præf.& נִי ַ Aff. & cum נִי ַ Aff. abſque præf.ut & cum ו conv.præf.& ם ַ Aff.ſic, וַיְעַבְדֵנִי & ſerviat mihi, Exod.4.23. יַעַבְדֵנוּ colet eum, 2 Reg.10.18. Pſal.22.31. וַיַּעַבְדֵם & colebat ea, 2 Chro.33.22. & in 1.pl.fut. kal, occ.ſimpl.& cum ו conv.præf.ut & cum ו cop.præf. & הָ ַ parag.add.ſicut etiam cum ו cop.præf.& הָ ַ Aff.ſed cum נוּ ַ Aff.abſque præf & rurſus cum ו cop.præf.& ם ַ Aff. prout ſequuntur: נַעֲבוֹר colemus. Ex.10.26. Joſ.24.15, 18,21,24. וַנַּעֲבוֹר & coluimus, Jud.10.10. 1 Sam. 12.

10. וְנַעַבְרָה & ſerviamus, Exod.14.12. Deut.13.6,13. וְנַעַבְרֵהוּ & ſerviamus tibi, 1 Sam.11.1.. 12.10.1 Reg.12.4. 2 Chron.10.4. נַעַבְדֵנוּ ſerviemus ipſi, Jud.9.28,38. Job.21.15. וְנַעַבְרֵם & colamus eos, Deut.13.2. & in 2. pl.m.fut.kal,occ. vel cum cholem penult.ob pauſam; vel cum ſcheva penult. cui etiam formæ cum Scheva ֽ conv. eſt præf. & utrique formæ Nun parag. eſt add. & formæ cum Scheva ם etiam eſt Aff. ut ſeq. תַּעַבְדוּנִי ſervietis, Lev.25.46. Deut.13.4. תַּעַבְדוּ ſervietis, 1 Sam.4.9. Jer. 5.19..27.8,13. וַתַּעַבְדוּ & coluiſtis, Jud.10.13. Jer.5. 19. תַּעַבְדוּן coletis,Exod.3.12. תַּעַבְדוּן coletis, Joſ.24. 15. תַּעַבְדוּם coletis eos, Joſ.23.7. 2 Reg.17.38. Sic etiam in 3.pl.m. fut.kal, occ.ſimpl. cumScheva penult.ſed cum ֽ cop.præf. tam cum Scheva,quàm cum cholem penult. ſic, יַעַבְדוּ colent,ſervient,Gen.15.14.Deut.12.30. Jer.27.7.30.8. וְיַעַבְדוּ & colent, Exod.10.7. וְיַעַבְדוּ & colant, Job.36.11. Sed occ. etiam cum ֽ conv.præf. locis ſeq. וְיַעַבְדוּ & colueruut,Deut.29.26. Joſ.24.2. Jud. 2.7,11..3.7..2.13..3.6,8,14..10.6,16. 1 Sam.7.4..8.8. 2 Reg.17.12,16. 2 Chron.24.18.Pſal.106.36. Item occ. & 3. pl.m. cum ֵי Aff. idque vel poſt Schurek, vel pro eo poſt kibbutz penult. ut & cum ֽ cop.præf. & kibbutz penult. pro Schurek: & rurſus cum ֹה & הוּ Aff. poſt Schurek; cui ult.etiam ֽ conv.eſt præf. ſed cum kibbutz pro Schurek in penult. ut & denique cum ֽ conv præf. & ם Aff. ut ſeq. יַעַבְדֻנִי, יַעַבְרֻנִי colent me, 2 Sam.42. 24.Pſal.18.44.Ezech.20.40. וַיַּעַבְדֻנִי & ſerviant mihi, Exod.7.16,26..9.1,13..8.16. 10.3. יַעַבְדוּהוּ ſervient tibi, Gen.27.29.Iſa.60.12. יַעַבְדוּהוּ ſervient ei, Pſal.72. 11.Ezech.48.19. וַיַּעַבְדֻהוּ &ſervierunt ei, 1Chron.19. 19. וַיַּעַבְדוּם & ſervierunt eis,coluerunt eos, 2Sam.10. 19. 1 Reg.9.9. 2 Chron.7.22. Jer.16.11..22.9. In Niphal, נֶעֱבַד vel נֵעָבַד, ſerviri,coli; Bu.excultus eſt ſervitio, cultus eſt opere ſervili; Av. Prout occ. in 3.ſ.m. præt. niph. cum cametz ob pauſam pro pathach; vel ut part.niph. ſ.m. loco ſeq. נֶעֱבָד ſervitur, Eccl.5.8. Item occurrit etiam in 2. pl.m. præt. niph. cum ֽ conv. præf. וְנֶעֱבַדְתֶּם & colamini, Ezech.36.9. & in fut. niph occ. 3.ſ.m. & f. ſic, יֵעָבֵד colitur, Deut.21.4. חֲעָבֵד coletur, Ezech.36.34. In Pual, eſt, ſerviri, Bu. cultus eſt, factum eſt ſervitium; Av. prout occ. in 3.ſ.m. præt. Pual; locis ſeq. עֻבַּד cultum fuit, Deut.21.3. Iſa.14.3 Item in Hiphil, eſt, ſervire fecit, vel coegit, ſervitutem exegit, ſervitute preſſit; Bu. Lex. ſubegit ad ſervitutem, ſeu redegit in ſervitutem; Av. prout occ. in præt. hiph. 3.ſ. m.& in 2.ſ.m. cum ֵי Aff. ut & in 1.ſ cum ֽ cop. præf. & cum ֹה Aff. cui etiam ֽ conv. eſt præf. הַעֲבִיד ſervire fecit,Ezec.29.18. הַעֲבַדְתַּנִי ſervire feciſti me, Iſ.43.24. וְהַעֲבַדְתַּנִי & ſervire feci, Jer.15.14. הַעֲבַדְתִּיק ſervire feci te, Iſ.43,23. וְהַעֲבַדְתִּיק & ſervire faciam te, Jer.17. 4.& in part.hiph. מַעֲבִיד ſervire faciens,occ.in pl.m.cum chirek abſque jod penult. ſic, מַעֲבְדִים ſervire facientes, Exod.6.5. In infin. hiph. occ. cum ל præf. loco ſeq. לְהַעֲבִיד ad ſervire faciendum, 2 Chron.2.17. & in fut. hiph. 3.ſ.m. occ. cum ֽ conv. præf.& tzeri pro jod.hiph. in ult. וַיַּעֲבֵר & fecit ut colèret;2Chr.34.33. ſic, in 3.pl. m. fut. hiph. occ. cum ֽ conv. præf. & chirek tantùm abſque jod hiph.in penul. וַיַּעַבְדוּ & ſervire fecerunt, Ex. 1.13. Atque indè nomina; 1.no. עֶבֶד m.ſervus; Pag. Bu. &c. vel ſcil. emptus, vel bello captus, i.e. mancipium; quanquam &, ſubmiſſionis causâ,appellat quis ſe alterius ſervum, h. e. obſequentem, addictum, deditiitium, ſubjectum, & obtemperantem; Merc. Servus, vel puer, ſeu juvenis, ad miniſterium electus; Av. Occ. autem no. hoc frequens in textu; idque in ſ.m. ſimpl. vel cum duplice ſægol, vel ob pauſam cum cametz penult. עָבֶד, vel עֶבֶד ſervus,vi,vum, &c. Gen.9.25,26,27. 24.34,52,59. Deut.34.5.Joſ.1.1,13,18.&c. ad Dan.9.11.. 10. 17. in 80. circ. l. cui etiam alterutri formæ ֽ cop. הַ interrog.& הָ dem. בְּ, כְּ & לְ ſunt præf.ut ſeq. וְעֶבֶד & ſervus, Gen.32.5. Job.3.18.Prov.11.29..12.9..22.7.Mal. 1.6. הָעֶבֶד an ſervus, Jer.2.14. הָעֶבֶד ſervus, Gen.24. 8,9,10,17,53,61,65,66..39.17.Exo.21.5.Neh.2.10,19. כְּעֶבֶד ſicut ſervus, Job.7.2.Iſa42.19. כָּעֶבֶד ſic ſervus, Iſa.24.2. לְעֶבֶד in ſervum, ſervo, ſervi, 1 Sam.27.12. Job.40.28.Pſ.18.1..36. 1..105.17.Prov.14.35..19.10.Iſ. 49.5,7.Jer.39.16.Item cum affixis ſæpe occurrit, ut cum י Aff. עַבְדִּי ſervus meus, ſervum meum, &c. Gen.26. 24.Num.12.7.Joſ.1.2,7. Pſal.89.4.21. Iſa.20.3..37.35.. 41.8,9..42.1,19..44.1,2,21..45.4.. 49.3..52.13.. 53.11. &c. ad Zach.3.8.Mal. 3.22. in 60. circ. l. cui etiam ֶךָ, ךָ & כְּ ſunt præf. וַעֲבָדִי & ſervus meus, Num.14.24.Iſ. 43.10. Ezech.34.24..37.24. בְּעַבְדִּי in ſervum meum, Num.12.8. כַּעֲבָדִי ſicut ſervus meus, 1 Reg.14.7.Job. 42.7,8. לְעַבְדִּי ſervo meo, 2 Sam.7.8. 1Chron.17.7.Job. 19.16.Iſa.22.20. Ezech.28.25.. 37.25. ſed ſæpiùs occ. cum ךָ, vel ob pauſam, ךָ, Aff. ſic, עַבְדְּךָ vel עַבְדֶּךָ ſervus tuus, -vi tui, vel -um tuum,&c. Gen.18.3..19.19.. 32.4,10,20..33.5.. 39.19.. 44.18,24,27, 30,31,32,33, &c.Pſal.19.12,24..27.9..31.17..86.2,4..89.40..116.16.. 119.17,23,65,84,122,124,125,176..132.10..143.2,12. Eccl.7.21. Dan.9.17,&c. in 150. circ.l. cui etiam alterutri formæ cum ſcheva, vel cum ſægol penult. ךָ, ךָ, & יךָ ſunt præf. ut ſeq. וְעַבְדְּךָ & ſervus tuus, Lev.25.44. Deut.5.14..12.18..16.11,14. 1 Reg.3.8..18.12. Pſ.109. 28..119.40. Jer.34.14. בְּעַבְדֶּךָ in ſervum tuum, Gen. 44.18. 1 Sam.29.8.2 Sam.19.28. Pſal. 119.135. לְעַבְדְּךָ vel לְעַבְדֶּךָ ſervo tuo, Gen.24.14..32.18..43.28. Num. 11.11.1Sam.20.7.2 Sam.13.24..23.11. 1 Reg.3.9..8.24, 25,26..11.11.2 Reg.5.17,18.2 Chron.6.15,16,17. Neh. 1.11. Pſal.86.17..119.38,49,77. וּלְעַבְדֶּךָ & ſervo tuo, Lev.25.6. Item occ. etiam cum כֶם Aff. ſic, עַבְדְּכֶם ſervus veſter,Gen.18.5..19.2. ſed ſæpiùs cum ו Aff. locis ſeq. עַבְדּוֹ ſervus ejus,ſervi ſui,&c.Gen.24.2..33.14. Exod.14.31..21.20,26,27. Joſ.9.24..11.15.1 Sam.25. 39..26.18,19. 2 Sam.9.11..24,21.1 Kin.22. 1 Reg.1.51.. 8.26,59,66..14.18..15.29..16.9. 2 Reg.8.19..9.37.. 10. 10..14.28. 1 Chron.2.35..16.13. 2 Chro.32.17.Pſal.35. 27..78.70..105.6,27,42..137.22..144.10.Prov.29.21.Iſa.44.26..48.20..50.10. Jer.34.9,10,17. cui etiam ֽ & יךָ ſunt præf. וַעֲבָדָיו & ſervum ejus, Exod.20. 17. Deut. 5.21. בְּעַבְדּוֹ in ſervum ſuum, 1 Sam.19.4.. 22.15. In forma pl.m. עֲבָדִים ſervi,-orum, ſervos,&c. Gen.9.25.. 44.17..47.19,28,&c. Exod.20.2.&c.Pſal.123.2. Mic.5. 8.&c. in 60.circ.l. cui etiam formæ pl.m. ֽ cop.eſt præf. idque vel plenè cum jod,vel def.cum chirek tantùm abſque jod pl.in ult.ſic, עֲבָדִים vel ֵרִם & ſervi, Gen.12. 17..20.14..24.35..30.43.2 Sam.19.7. 1Reg.4.21.2 Reg. 5.26. 2 Chron.8.18. ſed occ. etiam ead.forma pl.m. abſol.cum הָ, כָ & לָ præf.ut ſeq, הָעֲבָדִים ſervi,Exod.21. 7. Jer.34.11.Joel.3.2. כַּעֲבָדִים ſicut ſervi, Eccl.10.7. לַעֲבָדִים in ſervos, Gen.27.37.. 43.18..44.9..50.18. Deut.28.68.1 Sam.8.17..17.9.2 Sam.8.2,6. 2 Reg.4.1. 1 Chron.21.3, 2 Chron.8.9..12.8..28.10..36.20.Neh.5.

4. Esth.7.4. Isa.14.2..56.6. Jer.34.11,16. Item occ. etiam sæpe in forma pl.m.constr.sic, עַבְדֵי servi,-orum,-os, &c. Gen.21.25..26.15,19,25,32..50.7,17.&c.Ps.113.1.. 134.1.& 135.1. Isa.36.9..37.5..54.17. &c. in 70. circ. l. cui etiam formæ pl.m.constr. יְ cop.& מַ sunt præf. & servi,1 Sam.29.10.2 Sam.2.12,13,31..11.11.&,1 Reg. 20.23. Esth.5.11.2 Chron.9.10. מֵעַבְדֵי ex servis, Ex. 9.20. 1 Sam.21.8. 2 Sam.2.30..11.17, 24.1 Reg.11.17. 2Reg.3.11..10.23..25.24.Item occ.etiam sæpe pl.m.cum affixis ; ut cum ־ Aff.cui etiam יְ cop. est præf. עָבְדֵי servi mei,Lev.25.42,55..1 Reg.5.9..20.6..22.50. 2 Reg. 9.7..17.13. 2 Chron.2.7. Isa.65.13,14. Jer.7.25..44.4.. 26.5..29.19..35.15..38.17.Zach.1.6. וַעֲבָדַי & servi mei, 1 Reg.5.6. Is.65.9.sed sæpiùs cam הָ Aff.sic, עֲבָדֶיךָ servi tui, -os tuos,&c.Gen.42.11..44.16,21,23, 31,34.&c. Psal.79.2,10..89.51..90.13,16..102.15,29..119.91.Isa. 63.17. Dan.1.12,13..9.6.&c. in 70.circ.l. cui etiam יְ, יַבְ, יִ, לְ, מַ & וַיִ sunt præf.ut seq. וַעֲבָדֶיךָ & servi tui,Gen. 42.10. Exod.9.30. Num.32.27. 2 Sam.9.10. Jer.22.2. לַעֲבָדֶיךָ & in servos tuos, Exod.8.21.. 9.14. וּבַעֲבָדֶיךָ servis tuis, Gen.44.7..47.4. Exod.5.15,16. Num.32.5. Deut.9.27. Jos.9.24. 1 Reg. 8.23. 2 Chron.2.9.. 6. 14. וְלַעֲבָדֶיךָ & servis tuis,Exod.8.5. Num.32.4. Jer.37.18. מֵעַבְדֶיךָ ex,à,servis tuis, Gen.44.9. Jos.10.6. וּמֵעַבְדֶיךָ & à servis tuis, Ex.8.11. Item cum כֶּ Aff. occ. simpl. & cum יְ cop.præf. עַבְדֵיכֶם servi vestri, Jos.9.11.1Sam. 8.16. וַעֲבָדֶיכֶם & servi vestri, Deut.12.12. sed sæpiùs cum יֶ Aff.sic, עָבְדֵי servi ejus, vel sui,&c. Gen.20.8.. 32.16..40.20..41.10,37,38..44.19..45.16..50.2.&c.Psa. 34.23..69,37..135.9,14.. Isa.66.14. Dan.9.10. Am.3.7. &c. in 100. circ. l. cui etiam formæ cum יֶ Aff. יְ, לְ, בְ, יַבְ, יִ sunt præf.ut seq. וַעֲבָדָיו & servi ejus, sui, Gen.14.15. Exod.9.34..14.5. Jud.3.24. 1 Sam.8.15. 2 Sam.13.24..21.15. 1 Reg.9.22. 2 Reg.24.11,12.Esth.1. 3..2.18. Jer.22.4..37.2. בַּעֲבָדָיו in servis tuis, Job.4.18. Psal.105.25. לַעֲבָדָיו servis ejus, suis, Gen.32.16.1 Sam. 8.14..22.7..28.7. 2 Sam.14.30. 2 Chro.2.14.. & 35.23. וְלַעֲבָדָיו & servis suis,Isa.65.15.& מֵעַבְדָיו è servis suis, Jud.6.27. 2 Reg.6.12..7.13. Ezech.46.17. וּמֵעַבְדָיו & à servis ejus, Exod.8.25,27. sed occ. etiam cum יְ cop. præf. & הָ Aff. fic, וַעֲבָדֶיהָ & servi ejus, 1 Reg.10.13. 2 Chron.9.12. Item cum הֶם Aff. occ. simpl. & cum לְ præf. עַבְדֵיהֶם servi eorum, Ezr. 2.65. Neh. 7.66. לַעֲבָדֵיהֶם servis ipsorum, Zach.2.13. In qua etiam forma pl.m. constr. cum הֶם Aff. & יְ cop. præf. occ. etiam in altera signif. Chald. viz. pro factis & operibus, servilibus,scil.vel,pro servitio; Bu.Av.(nimirum quasi à sing. עָבָד servitium ; Av. & in pl.m. עָבָדִים, &c.) loco seq. וַעֲבָדֵיהֶם & opera eorum, Eccl.9.1. Item 2. hinc etiam no. עֲבוֹדָה f. servitus, ministerium, cultus, opus, cultura ; Pag.Bu.Merc. Significat scil. ministerium, vel cultum, tam δουλείαν, quàm λατρείαν, Merc. Cev. Av. prout occ. in absol. forma s.f. simpl. & cum יְ, הַ, בַּ, לַ & וּמִ præf. prout seq. עֲבוֹדָה vel sine Vau,servitus, opus, ministerium,Exod.1.14. Lev.23.7,36. Num. 4.23,47..28.18,25,26..29.1,12,35. Deut.26.6. 1 Chro. 28.14,21.Lam.1.3. Ezech.29,18. וַעֲבוֹדָה & ministerii, Num.8.26. 1 Chron.28.14. 2 Chron.34.13. הָעֲבוֹדָה servitus, cultus, ministerium, Exod.2.23..5.9..12.25, 26..13.5..35.24..36.5..39.42. Num.8.25. 1Chron.9.19, 28. 2 Chron.35.10. Neh.5.18. Isa.14.3. Ezech.29.18. בַּעֲבוֹדָה pro servitute, Gen.29.27. Exo.1.14. לַעֲבוֹדָה ad ministerium, Num.4.35..39.43. 1 Chron.25.1..26.8. 2 Chron.34.13. וּמֵעֲבוֹדָה & præ servitute, Exod.6.9. & in forma s.f. constr. occ. simpl. locis seq. עֲבוֹדַת ministerium,servitus, Exod.30.16..36.1,3..38.21..39.32, 40.Lev.25.39.Num.3.7,8..4.4,24,27,28,30,33,47..7.5, 9..8.11,19..16.9..18.4,6,7,21,23.. Jos.22.26. 1 Chr.6. 33..9.13..23.28..28.13,20..29.21. 2 Chron.24.12..29. 35..35.16. cui etiam formæ s. f. constr. יְ, בְ, לְ, & וְלְ מַ sunt præf. ut seq. וַעֲבוֹדַת & ministerium, servitus, opus, Num.4.47. 2 Chron.12.8. Isa.32.17. בַּעֲבוֹדַת in ministerio,&c.Num.8.24.1Chr.28.15.2Chr.31.21.Neh. 3.5. לַעֲבוֹדַת ad ministerium, 1 Chr.23.24,25,32..25. 6..27.26..29.7. 2 Chron.35.2.Ezr.8.20.Neh.10.33.Psa. 104.14. וְלַעֲבוֹדַת & ad ministerium; 1 Chron.26.30. מֵעֲבוֹדַת à servitute, 1 Reg.12.4. 2 Chro.10.4. Sed occ. etiam hoc no. cum affixis variis; ut cum ־ נִי & כֶם Aff. cui ult. מַ etiam est præf.sic, עֲבוֹדָתִי servitus mea, Gen.30.29. 2Chron.12.8. עֲבוֹדָתֵנוּ operis nostri,Neh. 10. 38. עֲבוֹדַתְכֶם ministerio vestro, Num. 18. 31. מֵעֲבוֹדַתְכֶם de servitute vestra, Exod.5.11. & cum ־ Aff. occ. locis seq. עֲבוֹדָתוֹ minist. ejus, Exod.27.19. 35.21.Num.3.26,31,36..4.19,49..7.5. 2 Chron.31.2.Is. 28.21.Ezech.44.14. cui etiam formæ cum ־ Aff. לַ & וְלַ sunt præf. לַעֲבוֹדָתוֹ ad ministerium ejus, 1 Chron.23. 26. וְלַעֲבוֹדָתוֹ & ad culturam ejus, Psal.104.23. Item, occ. etiam cum ם Aff. simpl. & cum בַּ, לַ & מַ præf.ut seq. עֲבוֹדָתָם ministeria, servitutes ipsorum, Ex.1.14. Num.4.26,27,31,32,33..7.7,8..8.22..18.21.1Ch.6.32. 2Ch.8.14..35.15. בַּעֲבוֹדָתָם in ministerio suo,1Ch.24. 3. לַעֲבוֹדָתָם ad ministerium suum,1Chr.24.19..25.1.2 Ch.31.17. Neh.9.17. מֵעֲבוֹדָתָם à servit.ipsorum,Ex.6. 3.Item,3.hinc etiam No. עַבְדוּת idem cum præced.servitus scil.Pag.Bu.Av. δουλεία, Coc. prout occ.cum נִי Aff.post kibbutz pro schurek,& post בְּ & יְבִ præf. sic, וּבְעַבְדָתֵנוּ in servitute nostra,Ezr.9.8. בְּעַבְדָתֵנוּ & in servitute nostra,Ezr.9.9. Sic & 4. hinc etiam No. עֲבָדָה f. famulitium, quasi servitium dicas ; Bu. Lex. Av. ut scil.agros,vineas,hortos colendos significet ; Av. vel,familia, multitudo servorum ; ἐικετεία, ὑπηρεσία, Cocc. Vel,sic, proventus terræ appellatur nomine cultûs, (vel potiùs, ob cultum ipsum ; Merc.Cev.) quo scil. colitur terra,ut R.D. inquit; Pag.Ego autem hoc nomine עֲבָדָה colturam specialiter significari puto, i.e. agros colendos, arva, vernaculè, Labourage.Aliis qui servitium reddunt non assentior; Merc. Occ.cum יְ cop. præf. sic, וַעֲבָדָה & famulitium,Gen.26.14.Job.1 3. Item, 5. ex hac Rad. etiam est No.cum Mem heemant. præposito, מַעֲבָד m. servitium,opus ; Av. unde in forma pl. m. מַעֲבָדִים in Chald.signif.facta ; Bu.Lex. vel opera ; Pag. prout occ. in forma pl.m.constr.cum הֶם Aff.sic, Job.34.25. idcirco agnoscet מַעֲבָדֵיהֶם (vel potiùs,ut est in emendatis exempl. מַעֲבָדֵיהֶם; Merc.Cev.) opera eorum ; Pag. Cocc. facta eorum ; Bu.Lex. & Conc. servitia eorum ; Av.&c. sic Chaldaicè dicitur מַעֲבָדוֹהִי facta eorum, Dan.4.34. &c.quæ Chaldaicè occurrunt in hac Rad.vide Conc.Chald. Præcipuè autem insuper de hac Rad. venit notanda Conjug.Niphal ejusque significatio ; prout occ. loco suprà cit. Eccl.5.8. מֶלֶךְ לַשָּׂדֶה נֶעְבָּד Regi de agro servitur ; nam ex terra victum suum habet; ut Ab. Ezr.scribit ; Bu.Lex. Rex agro servire cogitur ; nam in Niph. נֶעְבַּד significat opus culturæ fieri ; Deut. 21. 4. vel,servum factum esse,servire cogi ; Coc.Rex prop-

ter agrum, (i.e. agrorum utilitatem; Pag.) factus eſt; Pag Av. (vel potiùs cultus eſt, aut etiam colitur,) vel ſervitur; i.e. Regi ſervitur. Vel ſic, Agro, h.e. agriculturæ Rex ſervus fit; agriculturam curare cogitur; ut ſcil. habeat unde ſe & ſuos ſuſtentet. Ratio Conjug. Niphal, eſt ad ſignificandam frequentiam culturæ, cui Rex ſit addictus; alioqui ſignificationem kal habet; ut נִדְבַּר aſſiduè, vel frequenter loqui. Aliàs hoc verbum merè paſſivum eſt, & de terra culta dicitur; ut & Græci hic reddiderunt, τῇ ἀγρῷ εἰργασμένῃ. In poſteriore expoſitione Kimchi, quam ipſe magis probat, ſervitutis ſignificatio retinenda, ſed paſſivè; etiam Rex, i.e. Regi propter agrum ſervitur; ſed primus ſenſus magis placet; vernaculè, Un Roy eſt aſſujecti, au aſſeruir, au champ, au labourage; Merc. Cev. Lamed autem hoc loco, eſt pro בַּעֲבוּר, propter, inquit R. D. (i.e. ut jam dictum; Mer.) etiam Rex non eſt cultus (vel potiùs colitur, ſervitur, Cev.) niſi propter agrum; Pag. quia ſcil. ex eo illi provenit quod det, & quo ſuas copias alat. Sed Ab. Ezra paulò aliter, etiam Rex, quo nullus eſt ſuperior, ſervus ſit agri, ſeu agro mancipatur; propterea quòd illo eget; utpote ex quo proveniat unde vivat, &c. ut ſuprà dictum. Porrò Kimchi aliter etiam exp. ità ſcil. ut ager vocetur נַעֲבָר cultus, ſive, qui colitur, & ſervitur; viz. propter aſſiduam in eo terræ culturam, & emotionem; quæ aſſiduitas in hac Conjug. deſignatur; licèt alioqui ſit עוֹבֵר ſerviens, cujus nimirum ſervitio utamur. Senſus igitur erit, Rex agri qui colitur, &c. prout reliqua in hac Conjug. accipienda. Sed priorem illam expoſitionem Kimchi magis probat; Cev. Jam emolumentum terræ pro omnibus, ſcil. eſt: (etiam) Regi de agro ſervitur; i.e. Nè Reges quidem carere poſſunt agri miniſterio: ſed fructum illius neceſſariò tenentur percipere, ad tolerandam vitam; Jun. Notandus etiam locus cit. ad Infin. kal, & ad nomen 1. abſol. & conſtr. Num. 4. 47. omnis qui venit לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבוֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא ad operandum, i.e. ad faciendum opus operis, (vel potiùs, ſervitium ſervitii, Cev.) i.e. Canticum, quod eſt miniſterium, ſeu ſervitium oblationis, inquit R. D. (i.e. quod oblationi ſubſerviebat, quòd ſcil. Deo offerretur unà cum oblatione; Cev.) & opus oneris in tabernaculo Eccleſiæ; Pag. Item, de nomine עֶבֶד notanda phraſeologia, Servus Jehovæ; de Moſe, Joſ. 12. 6. quem ſcil. Deus elegit, ut opus ſuum faceret, & fidelis eſſet in tota domo ejus; Num. 12. 7. De Joſhua, Jud. 2. 8. De Iſraele, Iſa. 42. 19. quis eſt cæcus, niſi ſervus meus? h.e. is populus, quem Deus ſeparavit ab omnibus populis, ut ſibi ſerviret. Denique de Chriſto, Iſa. 42. 1, 19. 43. 10. 49. 3, 5. 52. 13. 53. 11. Ezech. 34. 23. Zach. 3. 8. Chriſtus per ἀντονομασίαν, Servus Jehovæ appellatur, quia fecit omnem voluntatem Dei, juſtitiam adduxit, fecit Deum habere regnum. & glorificari in hominibus; Cocc.

Rad. 3. עָבָה, eſt increſſari, craſſum, denſum eſſe; vide & עִיב; Bu. Conc. denſari; (ſeu condenſari, Merc.) aut groſſum eſſe, craſeſcere; Pag. increſſatus, obeſatus fuit, Eu. Lex. condenſatus eſt, &c. idem, quod עָבַב & עוּב Av. prout occ. in 3. ſ. m. præt. kal, 1 Reg. 12. 10. & 2 Chron. 10. 10. ſic, עָקְבִּי, minimus meus, ſeil. digitus, עָבָה groſſior, eſt, ſcil. (vel, erit, Av.) lumbis patris mei; Pag. minimus digitus meus craſſior eſt, Bu. Av. vel, craſſus factus eſt, &c. Cocc. eſt præt. inſtar עָשָׂה fecit; vel poteſt eſſe nomen Toar, digiti minimi, ut R. D. inquit; Pag. Ità ut nomen digiti אֶצְבָּע & maſculinè & fæmin. ſumatur. Sed malim eſſe verbum præteritum; ut עָקְבִּי exponatur minimum meum, membrum, ſcil. אֵבֶר &c. Merc. Item occ. etiam in 2. ſ. m. præt. kal, loco ſeq. עָבִיתָ increſſatus es, Deut. 32. 15. Atque ex hac Rad. plerique ducunt, 1. no. עָב m. trabs, à denſitate dicta; Bu. Lex. denſum, denſitas: ſæpe tribuitur nubibus denſis; nonnunquam trabibus & ſylvis; Av. Eſt cum cametz, & proindè potiùs videtur referenda ad Rad. עוּב, vel עִיב; ubi etiam vide; Pag. Occ. autem cum ו cop. præf. ſic, וְעָב & trabs, 1 Reg. 7. 6 Ezec. 41. 25. Item, &, 2. hinc, quidam ducunt no. עָב denſitas; Pag. Bu. denſum; Cocc. Eſt cum pathach inſtar קָו, à קָוָה, & צִו, à צָוָה. Nam ſi eſſet ex nominibus quieſcentibus 2. Rad. Vau, vel jod, eſſet cum cametz, nec mutaretur etiam in regimine; Pag. Alii verò volunt eſſe no. hoc in forma ſ. m. conſtr. à præced. ſicuti etiam dicitur בָּעָב & קָו; Bu. Lex. Occ. cum בְּ præf. loco ſeq. בָּעָב in denſitate, Exod. 19. 9. Item, 3. hinc etiam eſt no. עֲבִי m. idem denſitas; Pag. Bu. Coc. craſſities; Coc. prout occ. cum בְּ præf. Job. 15. 26. curret ad eum collo, vel collum בַּעֲבִי גַּבֵּי מָגִנָּיו in denſitate corporis ſcutorum ejus; Pag. vel, ſuorum, Deum ſcil. oppugnans. Vel, ejus, ſi ad Deum referatur; incurret ei & invadet in collum, in denſam prominentiam Scutorum ejus; Merc. in denſitate corporis Scutorum ejus, i.e. in denſitate corporum quæ ſunt ſcuta; Av. cum denſitate umbonum clypeorum ejus; Cocc. Eſt nomen formæ inſtar שְׁבִי & עֲבִי, à עָבָה & שָׁבָה; Pag. in forma pl. m. עֲבִים denſitates: prout occ. cum בְּ (cum ſægol, pro בְּ vel בָּ ob gutturalem Ajin ſeq. cum cametz) præf. ſic, Jer. 4. 29. intrarunt בָּעָבִים in denſa, Cocc. in denſitates; Bu. Conc. unde in forma pl. m. conſtr. עֲבִי denſitates, denſa, &c. prout occ. cum בְּ præf. 2 Chron. 4. 17. בַּעֲבִי הָאֲדָמָה in craſſamentis vel denſitatibus terræ; Pag. Bu. ſed poſſunt hæc pluralia eſſe à ſing. עָב, cum cametz; Merc. Cev. Cocc. Kimchi videtur legiſſe בָּעָבִי in ſing. ut magis accedat ad illud, 1 Reg. 7. 46. cui eſt ἀντίσχεσον, Cev. In denſitate terræ. Athias poſtremò edidit cum chirek in ſing. ſed vulgò legitur cum tzere antè jod pl. Cocc. Item, 4. hinc etiam no. עֲבִי m. craſſitudo, denſitas, craſſities; Bu. Cocc. eſt que formæ חֲלִי, à חָלָה; Bu. Lex. prout occ. cum ו cop. præf. & י Aff. locis ſeq. וְעָבְיוֹ & craſſitudo ejus, 1 Reg. 7. 26. 2 Chron. 4. 5. Jer. 52. 2, 21. Item 5. hinc etiam ducunt no. cum Mem heemant. מַעֲבֶה m. idem, craſſities, denſitas; Pag. Bu. Av. prout occ. in forma ſ. m. conſtr. cum tzeri in ult. & בְּ præf. 1 Reg. 7. 46. In planitie Jordanis fudit, i.e. fundere juſſit, ea Rex, בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה in craſſamento, i.e. groſſitudine, ſeu denſitate terræ, vel humi; Pag. Av. in denſo terræ; Coc. i.e. in terra denſa, veluti argilloſa; Bu. Lex. q.d. inquit R. D. præ multitudine vaſorum æneorum, ac eorum magnitudine, non ſufficiebant ei camini, aut fornaces; ut metallum eorum aptaretur in iis; potiùs, nec aptari poterat fuſio eorum, ſeu aptè fundi poterant in caminis; Cev. ideo fudit ea in craſſamento, ſeu craſſitie terræ; ac ſi dicat quòd foderunt in terra inſtar fornacium. Hieron. in argilloſa terra: R. Jonah exp. quòd fecit fornaces ex optimo & denſo luto: & ſic Targum, fundere fecit ea Rex, in craſſamento בְּרַגִּישְׁתָּא argillæ: eſt enim terra rubea, & viridis; (vel potius, flava, Cev.) quam vocant argillam; exea enim fecerunt fornaces ad fundendum

in

in iis meralla; Pag. qui etiam exp. illud ſuprà cit. Jer. 4.29. Ingreſſi ſunt בָּעֲבִים in denſitates, i.e. ſylvas denſas, & perplexas, ut ibi laterent; Pag. ex R.D. Item huc etiam quidam reducunt no. עָבָה f. denſitas nubis; Av. prout occ. in forma pl.f. עָבוֹת, Pſal. 77. & 2 Sam. 23. quæ vide in Rad. עוּב; Bu. Lex.

Rad. 4. עָבַט in Bu. Conc. dividitur in tria ſignif. 1. eſt, pignerari, mutuatus eſt dato pignore; Bu. Conc. capere pignus; Pag. Pigneratus eſt, pignora cepit; Bu. Lex. &c. ut Conc. Significat, pignus dare, vel mutuum accipere; Cocc. poſtulavit, ſeu petiit pignus, vel, petiit mutuum pro pignore; accepit pignus pro mutuo, vel accepit mutuum, &c. Eſt Cogn. cum עָוַת pervertit: eſt enim quædam permutatio mutui pro pignore, & è contrà. Hinc Lat. peto; Av. Occ. autem hoc verbum in infin. kal, cum לְ præf. Deut. 24.10. Non ingredieris domum ejus לַעֲבוֹט עֲבוֹטוֹ ad pignerandum, (ſeu capiendum pignus: quanquam pignero, Latinis eſt propriè, in pignus trado) pignus ejus; Pag. Bu. Lex. ad poſtulandum pignus ejus; Av. Vertitur vulgò ad capiendum pignus ejus; ſed poſſit etiam verti, ut det pignus ſuum; Cocc. Item occ. etiam in fut. kal, à 3.ſ.m. יַעֲבוֹט mutuabitur, &c. in 2.ſ.m. Deut. 15.6. & tu non תַּעֲבוֹט mutuaberis; Bu. Conc. i.e. dato pignore mutuò accipies; Bu. Lex. mutuum capies; Pag. petes mutuò; Av. Tu autem non accipies mutuum; Coc. In hiphil, הַעֲבִיט mutuavit ſub pignore; Bu. Lex. fecit accipere mutuum; i.e. dedit mutuò; Av. mutuò obligare, vel adjuvare; Cocc. mutuare ſub pignore; Merc. prout occ. in præt. hiph. 2.ſ.m. cum וְ conv. præf. וְהַעֲבַטְתָּ & mutuabis, Deu. 15.6. & in Infin. hiph. occ. cum וְ cop. præf. וְהַעֲבֵט & mutuando, Deut. 15.8. In fut. hiph. à 3.ſ.m. יַעֲבִיט mutuabit, ſeu mutuum dabit, &c. occ. in 2.ſ.m. cum גּוֹ Aff. ſic, תַּעֲבִישֶׁנּוּ mutuabis ei, Deut. 15.8. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. eſt No. עָבוֹט m. pignus; Pag. Bu. & c. quod ſcil. pro mutuo datur vel accipitur; Av. prout occ. cum הַ dem. præf. ſic, הָעָבוֹט pignus, Deut. 24.11,13. Item occ. etiam cum וֹ Aff. cui etiam בְּ eſt præf. ut ſeq. עֲבוֹטוֹ pignus ejus, Deut. 24.10. בַּעֲבוֹטוֹ cum pignore ejus, Deu. 24.12. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt in Conjug. piel, עִבֵּט pervertere; quaſi idem eſſet cum עִוַּת; Bu. man. vel juxta Chaldæum, tardare; morari, Bu. Lex. Cev. vel, remorari, retardari; & pervertere; Pag. commutavit quemadmodum pignus commutatur; Av. עִבֵּט eſt idem cum עִבֵּת contorquere; Coc. Bu. Lex. prout occ. in fut. piel, à 3.ſ.m. יְעַבֵּט; in 3. pl. m. cum Nun parag add. ſic, Joel. 2.7. ſicut potentes current, &c. & non יְעַבְּטוּן אֹרְחוֹתָם tardabunt (in) ſemitis, aut viis ſuis; unde R.D. exp. יְעַכְּבוּן tardabunt; quia citò current. Et ſic Targum, & non מְעַכְּבִין tardant. Sed ſunt, inquit R.D. qui exp. non interrogabunt de viis ſuis; Pag. Vel potiùs, mutuabunt vias ſuas invicem; id enim הִשְׁאִיל in Hiphil ſignificat; quo verbo hic Kimchi utitur; q.d. non commutabunt vias ſuas, ſed in illis inſiſtent, &c. & ſic in Hiphil hæc Rad. ſumitur ut ſuprà explicatur; Merc. Cev. Alii verò exp. non pervertent; & ſic eſt in Lingua Arabica, ſeu Iſmaelitica; ut Ab. Ez. exp. in comment. Pag. Is enim vertit, יְעַוְּתוּן pervertent. Et R. Sal. per יְעַקְּלוּן quod idem ſignificat; Bu. Lex. Cocc. & non commutabunt ſemitas ſuas; Av. Kimchi reddit, יְעַכְּבוּן, quod à pignore deducit: quia id manet penes creditorem. Sed id ineptè. Potiùs dixerim, עָבַט propriè idem eſſe cum עָבַת: indè autem dici עָבוֹט mutuum & pignus, quia utrumque mutat dominum, & quaſi tranſverſim abit ex poteſtate unius in poteſtatem alterius; Cocc. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt, lutum denſum; Bu. Conc. in No. ſcil. indè à quibuſdam derivato; viz. עַבְטִיט (formæ inſtar סַנְרִיר quadratæ) multitudo ſubſtantiæ aut divitiarum; Pag. Sed hoc ſubtilius eſt æquo. סַנְרִיר autem diverſæ eſt rationis. Nam nec רִיר nec סַנ per ſe quicquam poſſunt ſignificare; niſi fortè רִיר ſputum, cum quibuſdam, & סַנ ex סַגִּיא velis fieri; ut quaſi multum humorem & copioſum imbrem ſignificet. Sed parum propriè, ſalivæ nomen ad pluviam transfertur; Merc. עַבְטִיט eſt denſum lutum, Hab. 2.6. Compoſita vox ex עַב & טִיט. Eſt autem Periphraſis divitiarum, vel argenti aut pecuniæ; Bu. Lex. Explicatur à quibuſdam, רְבוּי טִיט multiplicatio luti. Sed, quum ſimplex ſit vox, & locus potiùs exigat mutuum, vel æs alienum; ideo id præferimus; Cocc. Vox videtur compoſita ex עַב denſum, & טִיט lutum; Av. Vide etiam in טִיט ſuprà, & inter quadrata vocabula infrà; Pag.

Rad. 5. עָבַר in Bu. Conc. dividitur in 4. ſignificata; 1. eſt in voce indeclinabili בַּעֲבוּר propter, &c. cujus loci deſunt in Conc. videatur tamen infrà inter derivata ex hac Rad. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. עָבַר eſt, tranſire, tranſgredi, præterire; Pag. Bu. Conc. tranſgreſſus, prætergreſſus eſt, &c. ut Pag. Bu. Lex. Av. Significat, procedere, tranſire, Cocc. vel trajicere; Av. Generaliter eſt, tranſire, ſed interdum eſt temeritatis, pro tranſgredi; & interdum tantùm præterire, vel de loco, vel de tempore. Sæpe cum Accuſ. conſtr. & exp. tranſgredi, ſeu tranſire metam conſtitutam; item antevertere ſignificat. Sed habet & poſt ſe Beth in vel per, idem ſcil. cum בְּתוֹךְ in medio, ſeu per medium; ut Deut. 29. cum Beth præpoſito nomini ſœderis, ſingularem habet phraſin, de qua infrà in fin. cum לְ affixo. Sed reperitur etiam paſſim cum עַל ſuper: & ſenſus ſatis oſtendet quomodo ſit ſumendum: Nam tranſire ſuper ſcelus eſt, diſſimulare, condonare; tranſire ſuper caput, eſt, tranſilire, &c. & reperies etiam cum תַּחַת ſub; ut, tranſire ſub virga, cùm pecus decimatur, vel numeratur, Lev. 27. Item cum לִפְנֵי eſt, anteire, præcedere, quaſi tranſire ante, &c. cum מֵעַל vel מֵאֵת, tranſire ſeu diſcedere á. Cætera per te ipſe reperire potes; Merc. Occ. autem verbum hoc frequens in textu; & ordine Conc. ſic; in præt. kal, 3.ſ.m. cum pathach, vel ob pauſam eum cametz in ult. ſimpl. locis ſeq. עָבַר vel עָבָר præteriit, Gen. 32.31..33.3. Num. 5.14. Joſ. 4.22..7.15..19.13. Jud. 3.26..11.29. 2 Sam. 17.22, 24..18.9..19.40,41..20.13. 1 Reg. 22.24. 2 Reg. 4.31. 2 Chron. 18.23. Job. 15.19. Pſal. 124.4,5. Cant. 2.11..5.6. Il. 10.28. Jer. 2.6..8.20. Mic. 5.7. Hab. 2.9, Zeph. 2.2. cui etiam utrique formæ וְ conv. eſt præf. locis ſeq. וַיַּעֲבֹר vel וְעָבַר & tranſibit, Exo. 12.23. Num. 5.14..32.21..34.4. Joſ. 15.3,4,6,7,10,11..16.2,6..18.13,18,19 Iſa. 8.9,22. Dan. 11.10,40. Nah. 1.12. Zach. 10.11. Sed occ. etiam ſemel cum וַ Aff. ſic, וַעֲבָרוֹ pertranſiit eum, Jer. 22.9. & in 3.ſ.f. præt. kal, occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. עָבְרָה tranſivit, 1 Sam. 14.23. Job. 30.15..37.21. Pſal. 103.16. Nah. 3.19. וַעֲבָרָה & tranſivit, 2 Sam. 19.19. ut & in 2. ſ.m. occ. ſimpl. & cum וְ cop. vel conv. præf. עָבַרְתָּ tranſiviſti, Jud. 12.1. 2 Sam. 15.33. וְעָבַרְתָּ & tranſiveris, 1

Reg.

Reg.2.37. ut & in 1.ſ. occ. etiam ſimpl. & cum ו conv.& שׁ præf. עָבַרְתִּי tranſivi, Gen. 32.10, Deut.27.13. 1 Sam.15.24.Prov.24.30.Hoſ.10.11. וְעָבַרְתִּי & tranſibo, Ex.12.12. שֶׁעָבַרְתִּי quod præterii, Cant.3.4. Item in 3.pl.præt.occ.cum ſcheva penult. locis ſeq. עָבְרוּ tranſiverunt, Joſ.3.16..4.13..6.8..7.11. Jud.2.20. 1Sam.13.7. 2 Sam.17.20. 1 Chron.12.15..29.30. Job.11.16..17.12. Pſal.18.13.. 38.5..48.5..73.7..88.17.Pro.22.3..27.12.Iſa.10.29..16.8..24.5. Jer.5.28..48.32. Dan.9.11. Hoſ.6.7..8.1. Sed in pauſa occ. cum cametz penult. ſic, עָבָרוּ tranſierunt, Pſal.42.8. Jon.2.4. & cum ו conv. præf. extra pauſam, eſt, וְעָבְרוּ & tranſibunt, Jer.22.8.Ezec.39.15. Sic & in 2.pl.m. occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & in 1.pl.ſimpl.& cum ו conv. præf.עֲבַרְתֶּם tranſiviſtis, Gen.18.5.Deut.29.16. Joſ.3.4. וַעֲבַרְתֶּם & trajicietis, Deut.12.10. עֲבַרְנוּ tranſivimus, Num.13.32..14.7.Deut. 2.14..29.16. Joſ.24.17. וַנַּעֲבֹר ſed tranſibimus, Jud. 19.12. Item, in part. ben. kal, ſ.m. occ. locis ſeq. עוֹבֵר vel ſine Vau, tranſiens, Gen.15.17..23.16.Deut.2.18..3. 21..4.22..9.1..30.18..31.3. Joſ.3.11. Jud.8.4.Ruth.4.1. 2 Sam.15.23..16.1.1Reg.9.8..19.11..20.39.2 Reg.4.9.. 6.26,30..12.5.2 Chr.7.21.Eſt.3.3.Pſ.8.9..144.4.Prov.7. 8..26.17.Can.5.5,13. Iſ.23.2..29.5..33.8..34.10..60.15. Jer.9.9,11..13..24..18.17..19.8..49.17..50.13. Ezec.5. 14..14.14..16.15,25..33.28..35.7..36.24.Na.1.8.Zep.2. 15..3.6. cui etiam formæ ſ.m. וְ cop.& הָ dem.ſunt præf. & præteriens, Mich.7.18. הָעוֹבֵר tranſiens, Exod.30.13,14.. 38.26. Deut.9.3. & in forma pl.m. abſol. occ. locis ſeq. עוֹבְרִים tranſeuntes,Num.14.41..33.51.. 35.10. Deut.2.4..4.14,22,26..6.1..11.8,11,31.. 31.13.. 32.47.Joſ.1.11..3.17. Jud.19.18. 1Sam.14.8..29.2.2Sam. 15.18,23..24.20 1 Reg.13.25. 2 Chron.24.20..30.10. Prov.26.10.Ezech.39.14. cui etiam הָ & לְ vel ut in quibuſdam exempl. לָ & מָ ſunt præf. הָעוֹבְרִים tranſeuntes,Pſ.129.8. Jer.34.18,19.Eze.39.11,14,15.לָעוֹבְרִים tranſeuntibus, Iſa.51.23. מֵעוֹבְרִים â tranſeuntibus, Mich.2.8. Item in forma pl.m. conſtr.occ. ſimpl. locis ſeq. עוֹבְרֵי tranſeuntes, Job.21.29. Pſal.80.13..84.7.. 89.41.Lam.1.12..2.15. cui etiam לְ eſt præf. loco ſeq. לְעוֹבְרֵי tranſeuntes, Prov.9.15. In infin. kal, occ. vel cum cametz, vel cum cateph patach, penult. cui ult. בְּ, כְּ & לְ ſunt præf. ut ſeq. עָבוֹר tranſeundo, 2 Sam.17. 16. עָבוֹר vel ſine Vau; tranſire, tranſeundo, Num.20. 21..21.24..22.26. Jud.11.20. Prov.19.11.Am.7.8..8.2. בַּעֲבוֹר in tranſeundo, Ex.33.22. כַּעֲבוֹר vel ſine Vau, juxta tranſire, 1 Reg.18.29.Pro.10.25. לַעֲבוֹר vel ſine Vau, tranſire, Num.22.18..24.13. Deut.17.2. Joſ.3.14, 17..4.1,11.Jud.3.28. 1 Sam.14.4. 2Sam.15.24. 1 Reg. 18.6.Neh.2.14.Iſa.51.10.Jer.41.10.Ezec.47.5. ſed occ. etiam cum לַ præf. & cholem mutato in cametz cateph in ult. ante Maccaph,ſic, לַעֲבָר־ tranſire, Nah.2.1. Item occ.etiam cum מִ præf. locis ſeq. מֵעָבוֹר à tranſeundo, Num.32.7. 1 Sam.30.10. 2 Reg.6.9. Job.33.18, 28.Iſa.54.9. Lam.3.44. Zac.7.14..9.8. Sed cum affixis cholem in ult. tranſp. & mut. in cametz chatuph ſub 1. Rad. ut cum ־ָ, ־נוּ, ־הָ in pauſa, vel ־ָהּ, (cui ult. לָ etiam eſt præf.) & cum ־כֶם Aff. cui etiam בְּ eſt præf. ut ſeq. עָבְרִי tranſire me, Ex.33.22. Deut 4.21. עָבְרֵנוּ tranſire nos, Joſ.4.23..5.1. בָּעֲבָרְךָ in tranſire te, Deut. 27.3. לַעֲבָרְךָ tranſeundo te, Deut.29.12. עָבְרָכֶם tranſire vos, Joſ.4.23.בַּעֲבָרְכֶם in tranſire vos, Deu.27. 4,12. Joſ.23.16. Item, eodem itidem modo, occ. etiam cum וְ Aff. cui & בְּ eſt præf. & cum ־ם Aff. cui & כְּ eſt præf. ut ſeq. עָבְרוֹ tranſire ipſum, 2 Reg.4.8. Iſa.28.19. כַּעֲבָרָם in tranſire ipſum, Joſ.4.7. 1Sam.19.19.כַּעֲבָרָם juxta tranſire ipſos, 2 Reg.2.9. In imper. kal, ſ.m. occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. עֲבוֹר tranſi, Ezod.17.5.Joſ. 1.2. 2 Sam.19.34. Ezech.9.4. וַעֲבוֹר & tranſi, 2 Sam. 15.22.Prov.4 15. & in pl.m.imper.kal,occ.etiam ſimpl. cum וְ cop. præf. עִבְרוּ tranſite, Gen.32.16.Exod.32. 27.Joſ.1.11..4.5..6.7..22.19. 1 Sam.25.19.Iſa.23.6..62. 10.Jer.2.10.Ezec.9.5.Am.6.2. וְעִבְרוּ & tranſite,Deut. 2.13,24.Joſ.3.6. 2 Sam.17.21. Item in ſ.f. imper. kal, occ. extra pauſam cum Scheva, ſed in pauſa cum cholem penult. ſic, עִבְרִי tranſi, Iſa.23.10..47.2.Mic.1.11. עֲבוֹרִי tranſi, Iſa.23.12. In fut.kal, 1.ſing. occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & cum ה־ parag.add. abſque præf. extra pauſam cum Scheva,ſed in pauſa cum cholem penult.cui formæ priori cum Scheva penult. ו conv.eſt etiam præf.ut ſeq.אֶעֱבוֹר tranſibo,Gen.30 32..31.52.Deu. 2.29.Pſ.42.5.Am.5.17. vel, cum cholem,ſine Vau; Job. 19.8.Pſ.141.10.Jer.2.20. וְאֶעֱבוֹר & tranſivi,Neh.2.14. Ezech.16.6,8. אֶעֱבְרָה tranſeam, Num.21.23.Deut.2. 27,28..3.25.Jud.11.17. 2 Sam.16.9. אֶעֱבוֹרָה tranſeam, Num.20.19.Jud.12.5. וְאֶעֱבְרָה & tranſivi, Jud.12. 3.& in 2.ſ.m.fut.kal,occ.cum cholem in ult.תַּעֲבוֹר tranſibis, Gen.18.3..31.52. Num.5.30..20.18,20. Deut.3. 27..31.2..34.4. 2 Sam.17.16.Iſa.43.2. ſed ante maccaph cholem mutatur in cametz chat. ſic, תַּעֲבָר־ tranſeas, Prov.4.15. ſed in 2. ſ.f. fut. kal, occ. cum Schurek pro cholem penult.Pag.loco ſeq. תַּעֲבוּרִי tranſeas,Ruth. 2.8. & in 3.ſ.m. præt. kal, occ. vel cum cholem vel cum cametz chatuph in ult. ante Maccaph, locis ſeq. יַעֲבוֹר vel יַעֲבָר־ tranſibit, tranſeat, Gen.33.14.Exod.15.17. Lev.27.32. Num.6.5. Deut.3.28..24.5..30.13. Joſ.6.7. Jud.9.25. 2Sam.19.37,38,39.Eſt.1.19..9.27.Job.9.11. 14.5.Pſal.17.3..57.2..90.4..148.6. Iſa.26.20..28.15,18, 19..31.9..40.27..41.3.Jer.51.43. Ezech.5.17. Am.8.5. Zach.9.8. cui etiam formæ cum cholem ו cop. eſt præf. ſic, וְיַעֲבוֹר & tranſibit, 1 Sam.9.27..26.22. Job.13.13. ſed ſæpiùs וַ conv. eſt præf. locis ſeq. וַיַּעֲבוֹר & tranſivit, Gen.12.6..31.21..32.22..41.46. Exod.34.6. Joſ.4. 11..10. 29,31,34.Jud.11.29,32.12.1. 1Sam.9.4,27..15. 12..26.13..27.2. 2 Sam.10.17..11.27.15.22..18.23..19. 32,40,41..20.14. 1 Reg.19.19..22.36. 2 Reg.2.14..4.8.. 8.21. 1 Chron.19.17. 2 Chron.21.9. Eſth.4.17. Pſal.37. 36.Mic.2.13.Hab.1.11. Item occ. etiam 3.ſ.m. fut.kal, cum נּוּ Aff. ut & cum Nun epenthetico inſerto, ante הוּ Aff. ſic, יַעַבְרֵנוּ tranſibit per eum, Iſa.33.21..38. 8. יַעַבְרֶנְהוּ præteribit illud, Jer.5.22. Item in 3.ſ.f. occ. cum cholem in ult. vel pro eo cum cametz chatuph ante Maccaph, cui etiam in formâ cum cholem ult. ו conv. eſt præf.תַּעֲבוֹר tranſibit,ut in Lev.26.6.Ezech.14.16. תַּעֲבָר־ tranſibit, Lam.4.21.Ezec.29.11. וַתַּעֲבוֹר & tranſivit, Gen.32.21. 2 Reg.14.9. 2 Chron. 25.18. & in 1.pl.fut. kal, occ.ſimpl. & cum נ conv.præf. ut & cum ה־ parag. add. cui etiam ו cop. eſt præf. vel cum Scheva,vel cum cholem penult.ut ſeq. נַעֲבוֹר tranſibimus,Num.20.17..21.23..32.32. וְנַעֲבוֹר & tranſivimus, Deut.2.8.12. נַעֲבְרָה tranſeamus,Num.20.17.Jud. 11.19. וְנַעֲבְרָה & tranſibimus, 1Sam.14.1,6. וְנַעֲבוֹרָה & tranſibimus, Iſa.51.23. Sicut etiam in 2.pl.m. fut. kal, occ. vel cum Scheva, vel cum cholem penult. cui priori cum Scheva penult. נ conv. eſt præf. תַּעַבְרוּ tranſibitis,

tis, Deut.3.18..27.2. Jos.1.14. תַּעֲבוּרוּ transibitis, Gen. 18.5. Am.5.5. וַתַּעַבְרוּ & transiviſtis, Jos.24.11. Itidem in 3.pl.m. fut.kal, occ. etiam cum Scheva, vel in pauſa cum cholem penult. ſic, יַעְבְּרוּ transibunt, Num.32.27, 29,30. Eſth.9.28. Pſal.66.6. Prov.8.9. Jer.11.15. Joel.4. 17. יַעֲבוּרוּ idem, Jos.3.1. Job.6.15..36.12. Iſa.45.14. cui etiam formæ cum cholem, וְ cop. ſed formæ cum Scheva penult. וְ conv.eſt præf. & ruſus formæ cum cholem penult. וַ conv. eſt etiam præf. ut & Nun parag. eſt add.ut ſeq. וַיַּעֲבוּרוּ & transibunt, Job.34.20. וַיַּעַבְרוּ & transiverunt, Gen.36.28..50.4. Num.33.8. Jos.2.23.. 3.2..4.12..18.9. Jud.6.33..9.26..10.9. 18.13..19.14. 1 Sam.9.4. 2 Sam.2.15,29..17.22..24.5. 2 Reg.2.8..18.12. Neh.9.11. Jer.34.18. וַיַּעֲבוּרוּ & transiverunt, Jos.4.10. Mic.2.13. יַעֲבוּרוּ transibunt, Pſal.104.9. ſed occ. etiam 3.pl.m. fut. kal, cum Nun Epenthetico ante הוּ Aff. & poſt kibbutz pro Schurek ; ſed cum Mem Aff. poſt Schurek ; ſic, יַעַבְרֻנְהוּ transibunt illud, Jer.5.22. יַעֲבָרוּם prætereunt ea, Jer.8.13. Denique in 3.pl.f. fut. kal, eſt, תַּעֲבוֹרְנָה tranſeunt, tranſibunt, Pſal.81.7. Jer. 33.12. In Niphal, נֶעְבַּר, vel נֶעְבָּר tranſiri ; Bu.Coc, prout occ. in fut. niph. 3.ſ.m. Ezech.47.5. torrens qui non יֵעָבֵר tranſiri poterit ; Bu. vel vadari non poterat ; Cocc. In Piel, עִבֵּר fecit tranſire, Av. repagulavit ; repagulo, vel peſſulo proclauſit ; Bu.Lex. quaſi vectem tranſire fecit ; Av. conſeruit ; Cocc. prout occ. in Piel 3.ſ.m. cum וְ conv. præf. 1 Reg.6.21. וַיַּעֲבֵר בְּרַתּוּקוֹת & conjunxit valvas catenis aureis ; à עֶבֶר. Veteres catenis penſiles ſeras ſive vectes inſerebant cardini, aut removebant ; Coc. Vel & tranſire fecit, vectem ſcil. per catenulas aureas, &c, Av. & repagulavit catenis ; juxta R.Sal. R.D. & Chaldæum ; à nomine ſcil. עֶבְרִין, quod Chaldaicè vectes, repagula ſignificat, Bu. Lex. In Piel eſt, trajicere, vel claudere ; ut in loco cit. & clauſit peſſulis aureis ante oraculum ; i.e. parietem qui erat ante oraculum. ſic,R. D. in lib. rad. exp. וַיְבָרַח & vectavit, (ſeu repagulavit, ſi Latinè fas eſſet ità loqui) i. e. trajecit tanquam vectes catenas aureas, illiſque clauſit oraculum ; Pag.Merc.& in comment.ſcribit R.D. Targum pro בְּרִיחִים vectibus, habet עַבְרִים ut habes,in Ex.26.27.& 36.32. Erat autem paries ante oraculum,dividens inter oraculum & templum exterius, in loco in quo locabatur velum, cujus latitudo erat cubiti unius, & in ipſo pariete poſuit vectes aureos;Pag.& ſic omnia,atque adeò parietem, auro obduxit; Merc. Fecit interjectum parietem ſcil. præter funes aureos ante aditum ; Hebr. tranſmiſit, præter funes,&c. quibus ſcil. pendebat velum ante parietem, & portam ad Sanctum Sanctorum ; Synecdoche, Jun. In Hiphil, ſignif. tranſire fecit, juſſit, ſivit, ſive permiſit ; tranſtulit, tranſvexit, tranſmiſit, traduxit, trajecit ; Pag. Bu. Merc. Item amovit, avertit, &c. variè ſcil. eſt, reddendum Hiph. pro loci ſenſu ; Merc. Fecit tranſire, i.e. abſtulit, traduxit, &c. Av. præterire, ſeu tranſire fecit, &c. Cocc. prout occ. in præt. hiph. 3.ſ.m. ſimpl. & cum וְ cop.præf. cui etiam יְ eſt Aff. ut ſeq. הֶעֱבִיר tranſire fecit, tranſtulit, traduxit, Gen.47.21. 2 Sam12.13. 2 Reg.16.3, 2 Chron.33.6. Eſth.8.2. Jer.46.17. וְהֶעֱבִיר & traduxit. 2 Sam.12.31. 2 Reg.21.6. Pſal.136.14. וְהַעֲבִירַנִי & traduxit me, Ezech.37.2. ſic etiam in 2.& 1.ſ. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum וְ conv.præf.ſic, הַעֲבַרְתָּ traduxiſti, Joſ.7.7. וְהַעֲבַרְתָּ & transferes, facies ut tranſeat, Exod. 13.12. Lev.25.9. Num.27.7. Ezec.5.1. הֶעֱבַרְתִּי tranſtuli, Zac.3.4. וְהַעֲבַרְתִּי & faciam tranſire, Jer.15.14. Eze.20. 37. Sic,in 3.pl.præt.hiph.occ. ſimpl. & cum וְ conv. ut & in 2.pl.m. cum וְ conv.præf. הֶעֱבִירוּ traduxerunt, 2 Sam. 19.41. Ezech.23.37. וְהַעֲבִירוּ & traducent, Num.8.7. וְהַעֲבַרְתֶּם & transferetis,Num.27.8. Joſ.4.3. In part. hiph.occ.in ſ.m.plene;ſed in pl.m.def.cum chirek tantùm abſq;jod hiph.in pen. מַעֲבִיר traducens,Deu.18.10. Dan. 11.20. מַעֲבְרִים tranſire facientes, avertentes, 1 Sam.2. 24. In infin. hiph.occ.ſimpl.& cum בְּ & לְ præf. הַעֲבִיר traducendo, Joſ.7.7. בְּהַעֲבִיר in traducen.Ezec.16.21.. 20.26,31. לְהַעֲבִיר ad traducendum, tranſferendum, Lev.18.21. 2 Sam.3.10..19.16.2 Reg.23.10. 2 Chron. 30.5. Eſth.8.3. Jer.32.35. pro quo ult. לְהַעֲבִיר, occ.defectivè ſeu contractè, abſque He hiph. & cum pathach ejus vocali ſubjecta literæ ל in fine,ſic, לַעֲבִיר ad traducendum,2 Sam.19.18. Item occ. etiam infin.hiph.cum נִי Aff. poſt chirek tantùm abſque jod hiph. ut & cum לְ præf. & יְ Aff. eodem modo abſque jod penult. ſic, הַעֲבָרְנוּ tranſire nos, Deut.2.30. לְהַעֲבָרוֹ tranſmittere eam,1Sam.20.36. In imper.hiph.occ.ſ.m.cum ſægol in ult. ante maccaph ſcil. ſed abſque maccaph cum tzere pro jod hiph. in ult. idque ſimpl. & cum וְ cop. præf. at in imper. pl.m. occ. plenè cum יִ Aff. ut ſeq. הַעֲבַר tranſer, averte, 2 Sam.24.10. 1 Chron.21.8. הַעֲבֵר averte, Pſal.119.37,39. וְהַעֲבֵר & amove, Eccl.11.10. הַעֲבִירוּנִי amovete me, 2 Chron.35.23. In fut. hiph. occ. in 1.ſ. ſimpl.ſed in 2.ſ.m.cum וְ cop.præf. & נִי Aff. abſque præf. ſed cum chirek tantùm abſque jod hiph. ante Aff. ſic, אַעֲבִיר tranſferam, traducam, Exod.33. 19. Ezech.14.14. Zach.13.2. וְאַעֲבִיר & amovebis, Job. 7.21. תַּעֲבְרֵנִי traducas nos, Num.32.5. Item in 3.ſ.m. fut.hiph.occ.ſimpl.plenè cum jod in ult. ſed cum וְ conv. præf. cum tzere in ult. abſque jod hiph.& ante maccaph cum ſægol in ult. ut & cum נִי Aff. poſt chirek tantùm abſque jod hiph. ut ſeq. יַעֲבִיר tranſferet, Ezec.48.14. וַיַּעֲבֵר & tranſire fecit, amovit, abſtulit, Gen.8.1..32. 23. 1 Sam.16.9,10. 1 Reg.15.12. 2 Chron.15.8. Jon.3. 6. וַיַּעֲבָרֵנִי idem, 2 Chron.36.22. Ezr.1.1. וַיַּעֲבִרֵנִי & traduxit me, Ezech.46.21..47.3,4. quo eodem modo etiam occ.cum וְ conv.præf. & chirek tantùm ante הוּ & Aff. ם Aff. ſic, וַיַּעֲבִרֵהוּ fecit tranſire eum, 1 Sam.16.9. 2 Sam.2 8. וַיַּעֲבִרֵם & tranſmiſit eos, Gen.32.23. Pſal.78. 13, ſed in 2.pl.m.fut.hiph.occ.plenè, ſic, תַּעֲבִירוּ tranſire facietis, Lev.25.9. Num.31.23. Item in 3.pl.m. fut. hiph. occ. plenè cum וְ cop. & וְ conv.præf. ut & cum נִי Aff. abſque præf. & ruſus cum וְ conv. præf. & הוּ Aff. poſt kibbutz pro Schurek penult. ſed cum ם Aff. cum chirek tantùm abſque jod hiph.in penult.ut ſeq. וַיַּעֲבִירוּ & facient tranſire, Neh.8.15. וַיַּעֲבִירוּ & tranſire fecerunt, Exod.36.6. 2 Sam.19.42. 2 Reg.17.17. Ezr.10. 7. יַעֲבִירוּנִי tranſmittant me, Neh.2.7. וַיַּעֲבִירֻהוּ & tranſtulerunt eum 2Chron.35.24. וַיַּעַבְרוּם & tranſtulerunt eos, Joſ.4.8. Atque indè ex Rad. in hac tranſeundi ſignif. quidam deducunt no. עִבְרִי m. Hebræus ; quòd eo nomine primùm Abraham fuerit dictus à Chananæis & Phœnicibus, quum Euphrate trajecto, ad eos commigraſſet, Gen.14. poſt R.Selomoh, eo loco ; quod & ex Joſ.24.confirmant ; qu. Tranſ-euphrateum dicas : quo eodem cognomine etiam ab Ægyptiis, & aliis gentibus deinceps ab illo deſcendentes, ſunt nuncupati, Hebræi, i.e. עִבְרִים : unde fœm. עִבְרִיָּה Hebræa, & עִבְרִית

quod

quod & adverbialiter ſumitur, pro,Hebraicè: & plur. עִבְרִיוֹת Hebrææ. Sed ego patronimicum malim, Qui ab עֵבֶר Hebr. deſcendat, ut ex Gen.10. apparet. Et Hebræi לְשׁוֹן עֵבֶר, Linguam Heberi,Hebraicam appellant. Judæi noviſſimis temporibus ſunt dicti, maximè ex quo regnum poſt Salomonem eſt diſciſſum, & quum decem tribus exulaſſent. Vide in fine Radicis יָרָה; Merc. עִבְרִי Hebræus, dictus quaſi Heberæus, ab Hebero ortus; quo nomine Abramus primùm à Cananæis appellatus eſt;Gen.14.13.vel quòd ex poſteris Heberi,Ge. 11. ſolus & præcipuus tum in terra Cananæa eſſet, reliquis Heberi filiis per Orientem diſperſis. Vel, ut quidam volunt,à עֵבֶר trans, quaſi transfluvialis, trani-euphratæus. Manſit autem hoc nomen in Abrahami poſteris, ut Joſeph Hebræus, Gen.19.14. & terra עִבְרִים Hebræorum, Gen.40.15. Uſque dum à Jacobo Patriarcha, qui eſt Iſrael dictus, Iſraelitæ vocati; & tandem ſciſſo poſt Salomonem regno, à tribu Jehudah, Judæi appellati fuerunt. Vide Ab. Ezram, Exod.21.2. Bu. Lex. Hebræus, ſic dictus eſt Abraham à Cananæis, quòd trans Euphratem veneràt habitatum in terra Canaan,ab eo deinde nominati ſunt omnes poſteri ejus, Ebræi. Quidam ab עֵבֶר viro, cujus mentio fit Gen.10. derivatum volunt; Av. עִבְרִי Hebræus dicitur à עֵבֶר Eber Patriarcha: nomen & ſtirpis & religionis, Jon.1.9. ubi vide notas noſtras, ſi placet. Adde & Gen.39.14.Exo. 2.11..11.13..21.2. Hebræorum vocabulo diſtinguuntur Iſraelitæ à Palæſtinis & Amorræis, in quorum medio habitabant, 1 Sam.13.3, & 7. ubi Saul videtur Hebræis tubâ ſignum dediſſe ut concurrerent. Nam ex Hebræis quidam tranſierant Jordanem, alii in ſpeluncas correpſerant,&c.Cocc.Occurrit autem ordine Conc. hoc no. in ſing. m. ſimpl. & cum הָ dem. præf. ſic, עִבְרִי Hebræus, Gen.39.14..41.12.Exod.2.11..21.2.Jon.1.9. הָעִבְרִי Hebræus,Gen.14.13..39.17.Deut.15.12.Jer.34. 9,14. & in forma pl.m. occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. cum ſimplice jod in ult.ſed cum הָ dem.præf.ſemel plenè cum duplice jod;aliàs verò cum הֲ, וְהָ & לָ præf. cum ſimplice jod pl.ſic; עִבְרִים Hebræi,Ex.2.13. 1Sam.14. 11. & Hebræi, 1 Sam.13.7.הָעִבְרִיִּים Hebræi, Exod.3.18. הָעִבְרִים Hebræi,Gen.40.15..43.32.Exod. 2.6.. 5.3.. 7.16.. 9.1,13. 1 Sam.4.6.. 13.3,19.. 29.3. & וְהָעִבְרִים & Hebræi,1 Sam.14.21. לָעִבְרִים Hebræis,1 Sam.4.9. Atque indè eſt No. עִבְרִיָּה f. Hebræa; nomen gentile fæm.generis & ſexus; Av.prout occ. in ſ.f. cum הָ & וְהָ præf. ut & in forma pl.f.cum הָ dem. præf. ut ſeq. הָעִבְרִיָּה Hebræa,Deut.15.12. וְהָעִבְרִיָּה & Hebræa,Jer. 34.9. הָעִבְרִיּוֹת vel ſine vau,Hebræas, Ex.1.15,16,19.. 2.7. Item,2. hinc à Rad. עָבַר in tranſeundi ſignif. eſt No. עֵבֶר vel עֶבֶר m. tranſitus, vadum, latus: ulterior pars ad quam tranſitur: & ſæpe præpoſitionis naturam induit; cis, ultra,trans,&c.Bu.Lex.Merc. vel citra, &c. pro loci & loquentis ratione: ſicut & Evangeliſtæ Græco πέραν ſunt uſi. Ferè,quum cis intelligunt, dicunt בְּעֵבֶר; quum trans, מֵעֵבֶר. Alioqui addunt ſæpe aliquid quo diſcernatur; ut quum de Jordane loquuntur, מִזְרָחָה, vel יָמָּה, ad ortum,viz.vel ad occaſum; h. e. trans,vel cis Iordanem, juxtà ſitum ejus qui loquitur; אֶל־עֵבֶר, & עַל־עֵבֶר, ad latus, ſeu tranſitum, eſt, ex adverſo, è regione,contra, ultra,&c.Merc. Significat hoc No. ſeu hæc particula, interdum ὑπὲρ ſuper, ſed ſæpiùs πέραν trans, ultrà,&c.Av. Eſt pars,vel locus juxta poſitus, extremitas; latus. Et ſæpe ponitur pro בְּעֵבֶר; ut Deut.4.49. עֵבֶר ultra Jordanem,h.e. in terra quæ ad Jordanem terminatur,&c.Cocc. Occurrit autem hoc No.vel hæc particulaſimpl.locis ſeq.עֵבֶר trans, ultra; ex adverſo, è regione; pars,latus, &c.Exod.25, 37..28.26..39.19. Deut.4.49..30.13. Joſ.13.27..22.11. 1 Reg.4.24. Ezr.8.36.Neh.2.7,9..3.7. Iſa.8.24. Ezech. 1.9,12. cui etiam הָ, מֵהָ; ſed ſæpiùs בְּ: item לְ & ſæpiùs מִ & וּמִ ſunt præf. ut ſeq. הָעֵבֶר ultra, 1 Sam. 26, 13. מֵהָעֵבֶר à latere, 1 Sam. 14. 4. בָּעֵבֶר in tranſitu, trans, Gen.50.10,11. Deut.1.1,5..3.8,20,25.. 4.41,46, 47..11.30. Joſ.1.15..2.10..5.1..7.7..9.1,10..12.1,7.. 13. 8..22.4..24.2,8,14.15. Jud.5.17..10.8..11.18. 1 Sam.31. 7. Jer.25.22. לָעֵבֶר ad latus,1 Sam.14.40,43. 1 Reg.7. 20. מֵעֵבֶר trans, ultra, à latere vel tranſitu, Num.21. 13..22.1..32.19,32..34.15..35.14. Deut.30.13. Joſ.13. 32..14.3..18.7..22.7..24.3. Jud.7.25..17.5. 1 Sam.14.1. 2 Sam.10.16. 1 Reg.4.12..7.30..14.15. 1 Chron.19.16.. 26.30. 2 Chron.20.2. Job.1.19..18.1. Zep.3.10. וּמֵעֵבֶר & trans, Joſ.20.8..12.37. 1 Chron.6.63. Item ſemel etiam occ.cum לְ præf.& וּ Aff. ſic, לְעֵבְרִי ad ante ſe, Iſa. 47.15. Unde etiam occ. in forma pl. m. עֲבָרִים partes extremæ oppoſitæ; Coc.ut Jer.22.20.& clama מֵעֲבָרִים undiquaque, undique,ſeu ex omnibus lateribus; Pag.ultra tranſitus, vel trans vada; Bu.Lex. à tranſitibus;Av. ab extremis; i.e. ab oris omnibus; Cocc. Alioqui עֲבָרִים dicta ſunt montana Moabitarum, à tranſitibus inter montes, vel quod in tranſverſum protenderentur, Abarim loci nomen, ubi Moſes mortuus eſt; Num.21. & 27. & aliàs: quomodo & in hoc loco, Jer.22. quidam ſumunt; & clama ex Abarim; Merc. Occurrit autem hæc forma pl.m. abſol.cum הָ & מִ præf. ejuſque forma pl.m.conſtr. cum בְּ præf. ut & cum יֵ, & הֶם Aff. abſque præf. ut ſeq.הָעֲבָרִים vada,tranſitus; latera,Num. 21.12..27.12..33.44,47,48.Deu.32.49. מֵעֲבָרִים trans vada, Jer.22.20. בָּעֲבָרַי in tranſitibus, Iſ.7.20. Jer.48. 27. עֲבָרָיו lateribus, tranſitibus ſuis, ejus, 1 Reg.4.24. Jer.49.32. עֲבָרֵיהֶם lateribus ſuis, Exod.32.15. Item, 3.hinc etiam No. עֲבָרָה f. ponto,navis,propriè, trajectoria; Bu.Lex. ratis, navis tranſitoria; hinc בֵּית עֲבָרָה Beth-Habarah,i.e. locus trajectus; Joan.1.quòd illic trajiceretur Jordanis; Merc.Cev. עֲבָרָה eſt tranſvectio, tranſitus; h.e. navis quæ tranſfert homines ad ulteriorem ripam; Av.navis ad trajiciendum comparata,ponto; Cocc. prout occ.cum הָ dem.præf.loco ſeq.הָעֲבָרָה navis trajectoria, 2 Sam. 19. 19. unde quidam volunt illud,2 Sam.15.28. eſſe formam pl.f.conſtr. cum בְּ præf. à præced.ſ.f. ſic, videte ego moror בָּעֲרָבוֹת in tranſitibus deſerti; vel in campeſtribus; viz. pro בָּעֲרָבוֹת. Eſt enim duplex lectio; Av. viz.in 2 Sam.19.18. cum hoc loco cit.collato: Cocc. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. מַעֲבָר m. tranſitus, tranſitio, vadum; Pag.Bu.Av. Locus tranſitus; Cocc. quod No. ſignanter legitur, Iſa.30.32. כָּל־מַעֲבַר מַטֵּה מוּסָדָה omnis locus tranſitus perticæ fundationis. Senſus, quacunque tranſlata fuit pertica ad fundationem deſignandam; h.e. ubicunque fuerit prædicatum Evangelium, & fundamenta Eccleſiarum poſita; Cocc. & erit omnis tranſitus virgæ fundamenti; Pag. Sic erit omnis locus quâ tranſibit virga fundatiſſima; &c. Hebr. Omnis tranſitus virgæ fundationis, i.e. virga certiſſima,ex Dei decreto immutabili, ſuper quo fundata eſt; ac proinde immota, &

nullâ

nullâ arte evitabilis; Jun. Occ.autem hoc No. in forma ſ.m.conſtr. מַעֲבַר tranſitus,vadum,&c. præterea in Gen. 32.22. & 1 Sam.13.23. Item indè etiam ſ. No. מַעֲבָרָה vel מָעָבָרָה ſ. idem, tranſitus, vadum, tranſitio, trajectus; &c. Pag. Bu. Cocc.Av. prout occ.in ſ.f. ſimpl.ſed in abſol. forma pl.f. ſimpl.& cum הַ & יְהַ præf. & in forma pl.f.conſtr. abſque præf. ut ſeq. מַעֲבָרָה vadum,tranſitus, Iſa.10.29. מַעְבְּרוֹת vada, Iſa.16.2. הַמַּעְבְּרוֹת vada, tranſitus, Joſ.2.7. 1 Sam.14.4. וְהַמַּעְבְּרוֹת & tranſitus, Jer.51.32. מַעְבְּרוֹת vada, Joſ.3.28..12.5,6. Deindè, iii. ſignif. 3. hujus Rad. עָבַר eſt, excandeſcere; Bu. Conc. ídque in Conjug. Hithpael הִתְעַבֵּר iraſci; Pag. irâ exardeſcere, & modum excedere, incandeſcere; vernacul è,ſe desborder en cholere.Conſtruitur cum Beth & ſemel cum עִם; Pſal.89. Merc. Excanduit, furore percitus fuit; Pag. fecit ſe tranſire. Cum præp. בְּ & עִם eſt effervescere,ut cùm bilis effervet & tranſit; Av. q.d. tranſivit & exceſſit ſeipſum & rationem ejus moderatam,præ excandeſcentia iræ. Prout occ. in præt.hithp.3. ſ. m.cum cametz in ult.pro Tzeri,ob pauſam; loco ſeq. הִתְעָבָר excanduerat, Pſal. 78. 62. & in 2.ſ.m.præt. hithp.eſt, הִתְעַבַּרְתָּ excanduiſti, Pſal.89. 39. In part.hithp.ſ.m,occ.ſimpl. ſic, מִתְעַבֵּר excandeſcit, Prov.14.16..26.17. cui etiam י eſt Aff. loco ſeq. Prov. 20. 2. מִתְעַבְּרוֹ iraſcens ipſi; Bu.Conc. qui iraſcitur cum eo, peccat (contra) animam ſuam; Hieron. & 70. qui provocat eum; Pag. qui excandeſcit (cum) eo, חוֹטֵא נַפְשׁוֹ peccat (in) animam ſuam; Cocc. Eſt autem ſicut מִתְעַבֵּר בּוֹ iraſcitur cum eo, aut contra eum: & ſic, quod ſequitur; q. d. חוֹטֵא בְּנַפְשׁוֹ peccat contra animam ejus, ut R.D. inquit; Pag. Item occ.etiam in ſut.hithp. 3.ſ.m.cum ! conv. præf. ídque vel cum Tzeri, vel ob pauſam cum cametz in ult.ſic, וַיִּתְעַבֵּר & excanduit, Deut.3.26. idem, Pſal.78.21,59. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. excandeſcendi eſt, No. עֶבְרָה ſ. ſignificans ardorem iræ,excandeſcentiam,furorem pervadentem ignis more, vel potiùs iræ exceſſum, ut proximè in hithpael; Merc. Ira eſt gravior,ſic dicta שֶׁעֶבְרָה עַל מִדַּת הָרָצוֹן quia transgreditur menſuram voluntatis; ut loquitur Ab.Ezr. Prov.26.27. Bu. Lex. עֶבְרָה eſt tranſitio, ſeu effervescentia bilis. Hinc Latini per Aphæreſin dicunt, furere, furor,&c.Av. Videtur dici à עֶבֶר ut notetur ἐναντίωσις: vel à עָבַר, ut notet iram exuberantem & quaſi inundantem. Vide Pſal.78. 49. Iſa.10.6. & Jer.7.29. Coc. Occurrit autem hoc No. ordine Conc. in forma abſol.ſ.f.ſimpl.& cum ! & בְּ præf. ut & in forma ſ.f.conſtr.ſimpl.& cum בְּ præf. עֶבְרָה excandeſcentia, indignatio, furor,Pſal.78.49. Prov.11.4, 23. Zep.1.15. וְעֶבְרָה & excandeſcentia, Iſ.13.9. בְּעֶבְרָה in excandeſcentia, Iſa.14.6. עֶבְרַת excandeſcentia, Ezech.7.19. Zeph.1.18. בְּעֶבְרַת per furorem, Prov.21. 24. Iſa.9.18..13.13. Item occ. etiam cum variis affixis, ut cum י, & ךָ, ob pauſam,pro הָ & ו Aff. quibus etiam בְּ & ! ſunt præf.ut ſeq. עֶבְרָתִי excandeſcentia mea, Iſa.10.6. Ezech.21.31.. 22.21,31.. 38. 19. Hoſ. 5. 10. בְּעַבְרָתִי in excandeſcentia mea,Hoſ.13.11. עֶבְרָתֶךָ excandeſcentiam tuam,Pſal.85.4..90.11.Hab.3.7. בְּעַבְרָתֶךָ propter excandeſcentiam tuam, Pſal.90.9. עֶבְרָתוֹ furoris ſui,&c.Prov.22.8. Jer.7.29..48.30. Lam.3.1. וְעַבְרָתוֹ & furor ejus, Prov.14.35. Iſa.16.6. Am.1.11. בְּעַבְרָתוֹ furore ſuo, Lam.2.2. & in forma abſol. pl. f. (ſignificans indignationes,&c.)occ.loco ſeq. עֲבָרוֹת indignationum, Job.21.30. ſed in forma pl.f. conſtr. occ.ſimpl. cum ſægol, ſed cum בְּ præf. cum pathach ſub Yajin; ſic, בְּעַבְרוֹת indignationes, Job.40.6. בְּעַבְרוֹת in indignationibus, Pſal.7.7. Item,iv. ſignif.4. hujus Rad.eſt, proventus, annona; Bu.Conc. ídque in No. עָבוּר m.præteriti ſcil.anni proventus & annona; Bu.Lex. horna fruges,vel potiùs,bihorna fruges; vel frumentum præteriti anni:(nam תְּבוּאָה proventus dicitur futuri anni; Av.Pag. Merc.) Av. Nam eſt à עָבַר tranſire,præterire,&c. Pag. Volunt πρεύσιμον fructum dici עָבוּר; & hornum, πάτιτον, תְּבוּאָה; vide Kimchi. Quid autem ſi עָבוּר dicatur, quod venale eſt, & quod transfertur de loco in locum: quòd frumentum Iſraelitis à Mercatoribus undequaque venientibus oblatum ſit.70.cum R.Sal. & R.Levi putant fruges novas intelligi. עָבוּר Chaldæis dicitur pro דָּגָן & יְבוּל, indiſtinctè; Cocc.Occurrit autem hoc No.in forma ſ.m.conſtr. cum מִ præf. ſic, מֵעְבוּר de annona, Joſ. 5.11,12. Item, hic etiam locatur in Bu.Conc. altera ſignificatio, in piel, hujus Rad.viz. עִבֵּר vel עִבַּר; in qua Conjug. eſt etiam, gravidare, imprægnare; Pag.iniit, coivit, gravidavit; Bu. Lex. fecit tranſire, ſemen,videlicet; hoc eſt, gravidam effecit, iniit; Av. in qua ſignif. frequens eſt apud Doctores; ut cùm dicunt, אִשָּׁה מְעֻבֶּרֶת mulier gravidata,ſeu,prægnans; Merc. Occ. autem in hac ſignif. præt.piel,3.ſ.m. Job.21.10. שׁוֹרוֹ עִבֵּר וְלֹא יְגַעֵל bos ejus gravidavit, & non projecit ſemen; Hieron. bos eorum concepit,&c.Pag. bos ejus iniit; Bu. Lex. Vel, tranſire fecit(ſemen;) i.e.gravidam reddidit, vel iniit pecus; Av. bos ejus imprægnat, & non fœdat; taurus iniens facit, ut, clauſâ matrice, recipiatur ſemen; ſed Bochartus vertit,concipit; & שׁוֹר, etiam de vacca intelligit, tametſi maſculinè ibi uſurpatur;vide שׁוֹר. 70. ἡ βῶς. Cocc. Concipere fecit,gravidavit; Bu.Conc. Hujus autem loci vide etiam expoſitionem,ſuprà, in Rad. בָּעַל; Merc.Hebræis etiam עִבֵּר אֶת הַשָּׁנָה eſt intercalare annum; q.d. jungere עִבֵּר אֶל עִבֵּר extremum extremo. Sine intercalatione lacuna eſt in anno, & non eſt integra periodus dierum, ut annus finitus idem tempus reddat, unde inceperat.Coc. Denique, ad hanc Rad. omnes referunt vocem illam, quæ in Bu. Conc. Conſtituit 1.ſignif.hujus Rad.viz. בַּעֲבוּר vel, interdum, בְּעַבְר,propter,propterea,ut,ideo,cò quòd ὅτι, &c. Pag.Bu.Av.Cocc. q.d. in tranſitione cauſæ ad effectum, vel contrà; Av. talem enim tranſitionem hæc particula notat; vel quum indicatur unum tranſire pro altero,&c. Non autem hac particula uti licet, ſine Beth, etſi licentiùs uſi ſunt quidam Hebræi Poetæ עִבּוּר pro בַּעֲבוּר. Kimchi,2 Sam.12.21. בַּעֲבוּר exponit pro בְּעוֹד interim,dum ſuperſtes(erat) puer, jejunabas; ſed ſatiùs eſt ut ſonat, ut & ipſe ſubdit, propter puerum tantiſper,dum viveret, jejunaſti,&c. Merc. cauſam moventem ſignificat hæc vox, ſive ſcil.ſit finis,ſive res extans, ut meritum, vel demeritum, & quicquid movere, aut ratio eſſe poteſt; ut, Ex. 9.16. בַּעֲבוּר זֹאת, propter hoc, בַּעֲבוּר הַרְאוֹתְךָ, propterea ut faciam te videre vires meas. Pſal.132.10. בַּעֲבוּר דָּוִד propter Davidem ſervum tuum,&c. Confer Gen.18.26. (ubi, v.24. לְמַעַן) 29,31,32.&,in 2 Sam.12.22. בַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חַי propter puerum viventem; ubi etiam v. 16. בְּעַד הַנָּעַר. Item, Am.2.6. בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם propter par calceorum; i.e.pro pari calceorum. Mich.2.10. בַּעֲבוּר טֻמְאָה תַּחְבֹּל, quia impuritas corrumpit. & Pſal.105.45. בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ ut obſer-

observarent ſtatuta ejus. & Gen.27.31. בָּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי ut benedicat mihi; & v. 10. בַּעֲבוּר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ ut benedicat tibi,&c.Coc.& reliqui ſim. In locis autem hiſce duobus ult.ſcribitur cum kibbutz, pro ſchurek in ult.Pag. Merc. Additur & Lamed pleonaſticè, Bu.Lex. ſeu, ad majorem declarationem, inquit, R.D. Exod.20. 20. לְבַעֲבוּר ut tentet vos, venit Deus, יַבַּעֲבוּר & ut ſit timor ejus,&c. Sed occurrit etiam cum variis Affixis; ut בַּעֲבוּרוֹ propter eum; & בַּעֲבוּרְךָ propter te, Gen. 3. 17.&, בַּעֲבוּרִי propter me,1Sam.23.10. בַּעֲבוּרָם propter eos, Gen.18.26. בַּעֲבוּרֵנוּ propter nos, Gen.12.16. בַּעֲבוּרָהּ propter eam; & v. 13. בַּעֲבוּרֵךְ propter te. Pag. Inſigniter inſuper notabilis, ut dictum ad initium Rad.occurrit phraſeologia de hoc verbo, עָבַר, cum jungitur nomini בְּרִית fœdus; ut Deut. 29. 12. לְעָבְרְךָ בִּבְרִית ut tranſeas tu ſecundum pactum Domini,&c.Pag. vel, potiùs,in fœdus; q.d. ut fœdus ineas cum Domino, &c.Merc.quia mos erat pacti,ſeu fœderis ineundi, inquit R.D. ut tranſirent inter diviſiones animalis, vel volatilis. Idcirco enim dividebant illud, (vel illam) & tranſibant, qui pactum ſeu fœdus inibant, inter diviſiones; & ſic dictum eſt,in pacto Abraham, Gen.15.17.& Jer. 34.18. & tranſierunt inter diviſiones,&c.Pag. Sed aliud & planè contrarium eſt ſine Beth, cum nudo Accuſativo, ſic, לַעֲבֹר בְּרִית tranſire fœdus; i.e. tranſgredi,violare, ſolvere, deſerere fœdus, ſeu diſcedere aut recedere à fœdere: idem quod cum עַל, vel מֵעַל, tranſire à fœdere,vel ſuper fœdus; i.e. illud contemnere,&c. minus aptè,verò,quidam exp.in fœdere,quaſi ſit pergere q. intra metas; Nam Beth,hic eſt, in,motum ſignificans, non quietem. Doctè,hic, Aben Ezra, ſicut & Kimchi; Merc. In phraſi hac,Deut.29. ut tranſeas in fœdus Jehovæ, eſt Metaphora,ſumpta à diſcedentibus in diverſas partes; & ſenſus eſt,ut ad Dominum accedas,per fidem in ipſum, ad amicitiam cum ipſo. Sed aliud eſt, Joſ. 7. 15. עָבַר אֶת בְּרִית יְהוָה; i.e. tranſgreſſus eſt fœdus Jehovæ; & Hoſ. 6. 7. עָבְרוּ בְרִית transgreſſi ſunt fœdus; ſic Hoſ.8.1.Græci 70.reddunt παρεβαίνειν διαθήκην. Notat violationem præcepti dati, ad faciendum fœdus; h.e. pacem & amicitiam, & promiſſæ obedientiæ, ad gloriandum in Deo,ut ſuo. Hinc, Judæis familiare eſt, עֲבֵרָה, παρέβασις. Obedientiæ eſt, intra fines & ſepta,in via, ſe continere;inobedientia verò, tranſit præſcriptum חֹק modum; ſic,Iſ.24.5. עָבְרוּ תוֹרוֹת tranſgreſſi ſunt leges; i.e. doctrinas monſtrantes viam; quæ tranſgreſſio, ἐν τῷ ἑτεροδιδασκαλεῖν, maximè verſatur; Conſer Dan.9.11.& 2 Chron 24.20. Item,Num. 22.18.& 24.13. לַעֲבֹר אֶת פִּי יְהוָה, tranſgredi os Jehovæ; eſt aliter loqui, atque Deus locutus eſt. Vide etiam Pſal.17.3. בַּל יַעֲבֹר פִּי non tranſgredietur os meum; i.e. non aliter loquar, &c. Item, phraſis notanda, Mic.7.18. עֹבֵר עַל פֶּשַׁע præterire tranſgreſſionem; h.e. παρίναι, prætermittere,tranſire,ſinere,i.e.non punire defectionem; 70. ὑπερβαίνειν ἀσεβείας Sic Prov. 19.11. præterire defectionem, eſt delictum ignoſcere, connivere; & Am.7.8. לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר בּוֹ, non ultrà connivebo illi; ſic,8.2. ubi 70.παρελθεῖν αὐτὸν; hoc expreſſit Paulus,voce παρέσεως, Rom.3.25. Notat enim non-punitionem peccati; à qua,tanquam abundantiorem,diſtinguit τὴν ἄφεσιν, quando non-punitio coniuncta eſt ἐνδείξει τῆς δικαιωσύνης, & δικαιώσει, & prædicationi juſtitiæ adductæ & ἀθετήσεως τῆς ἁμαρτίας, ſive peccati condemnati, &c. Verbum etiam עָבַר tranſire, ſumitur interdum pro obire & inſpicere,&c.ut Ezec.39.14,15. וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים & tranſibunt tranſeuntes per terram; h.e. obeuntes & inſpicientes omnia loca,& homines ac familias curantes; περιόδται; & v.11. tranſeuntes,pro viam capeſſentibus, & peregrinantibus ad obeunda negotia, &c. גֵּי הָעֹבְרִים vallem tranſeuntium verſus Orientem Maris, וְחוֹסֶמֶת הִיא אֶת־הָעֹבְרִים quæ,ſcil.capiſtrat tranſeuntes; & quæ ſic inhibet homines, nè tranſeant Hieroſolymam, & Sionem verſus; h.e. nè affectent audire verbum Dei, quod exiit è Sione. Vallis frenat tranſeuntes; h.e. homines in ea valle collecti, vetant adire ſcripturas, & jubent ire ad cathedram in alio loco (& ſuper alia baſi) collocatam. Vallis tranſeuntium dicitur,quia, ſecundum literam, eſt vallis apta ad tranſeundum ex occidentalibus locis ad locos orientis, ut Hyeroſolymam. Ità vallis Tridentina apta eſt Germanis ad tranſeundum verſus Hieroſolymam. Item, argentum, עֹבֵר לַסּוֹחֵר tranſiens Mercatori,dicitur, Gen.23.16. quod Mercatores non reprobant, δόκιμον.Cocc. Argenti עֹבֵר tranſeuntis ad Mercatorem; h.e. bonæ monetæ; quòd,ſcil. argentum ſæpe det, & ſæpe accipiat Mercator,& ſic,velut tranſit & redit aſſiduè ad manum ejus, &c. Quidam autem putant, עוֹבְרִים, Prov.26.10.præteritores, eſſe eos, qui obiter & perfunctorie aliquid faciunt,quòd magiſter omnia præſtet; ſecus ſi quis ignavos ſeu ſtultos & præteritores conducat; huic contrarium חַיִל ſtrenuitas,&c.Merc. qui conducit עוֹבְרִים prætereuntes; h.e. homines, alienum negotium defunctoriè curaturos, & quaſi ἐν παρόδῳ,Cocc. רַב מְחוֹלֵל כּוֹל, Magnus, vel, Dominus, creat (aut enititur, enixè facit,à parturientibus, ducta Metaphora,Merc.) omnia; i.e. Dominus, qui eſt ſuper omnia, creat & format univerſum mundum; idcircò alit univerſos in eo; prout ſequitur; & mercedem dat ſtulto, וְשֹׂכֶר עוֹבְרִים & mercedem dat tranſgreſſoribus; eoſque ſcil. paſcit,& alit, ac ſi deberet iis eſcam; ſicut herus tenetur dare mercedem mercenario; Sic R.D in Rad. שָׂכַר. & R.Imman. Magnus, aut Dominus,ſuperat, vincitque & humiliat omnia,vel omnes. Alii,creat,alit, & diſponit omnes, & ſtultos, & ſapientes; & dat mercedem ſtultis & tranſgreſſoribus, ſecundum legem ſuam, ut par eſt; &c. Pag. Simplicius autem videtur exponere de homine magno & tyranno, quòd omnes moleſtiâ afficiat & opprimat,improbos etiam conducens, ſuæ tyrannidis adminiſtros; Merc. Sed Senſum hujus loci, longè alium, Junius ſic exprimit; priore verſu 9. ſtultus dicitur uti verbis, non meliùs quàm ebrius ſpinis; qui & ſeipſum, & quoſque obvios, vino mentem abripiente, ulcerat; quod verſus ſeq.10. Sic explicat; ut plurimum dolore afficit omnes (ebrius:) ita mercedem dans (ſibi) ſtolidus, etiam mercedem dat tranſeuntibus. Mercedem; i.e. plagas, quæ præmia ſunt ſtultitiæ ſuæ, non tantum ſibi infligit, ſed & aliis, licet immerentibus, & nihil tale cogitantibus; neque tamen, ut phryx, ſapit plagis; ſed eodem ſtultitiæ,ſubinde recidit; & ut canis redit,&c.v.11.Jun.

Rad.6. עָבַשׁ eſt putreſcere, putreſieri, mucidum fieri; Pag.Bu. mucuit, mucorem contraxit, putruit in corruptionem; computruit; Cogn. cum בָּאַשׁ fœtuit, & בּוּשׁ puduit; nam putredo fœtet, ejuſque nos pudet; Av.Occ.autem hoc verbum in præt.kal,3.pl.m.ſic,

Joel.

Joel.1.17. עָבְשׁוּ פְרֵדוֹת computruerunt, (ſeu mucida facta ſunt, mucorem contraxerunt, aut mucore corrupta ſunt, Cev.) grana ſub pulveribus ejus; Pag. Ità quoque Jonathan reddit per מְסָא, quod eſt diſſolvi, computreſcere; & Doctores Hebræi per Pe pro Beth dicunt, in Hithpael paſſim, הִתְעַפֵּשׁ; nam hæ literæ ſunt ejuſdem organi; Merc. computruerunt ſemina, vel grana ſub glebis ſuis; Av. Ex loco patet, notionem putreſcendi ſeu emoriendi habere; Talmudicis עָפַשׁ, notat muceſcere: Cocc.

Rad.7. עָבַת implicuit condenſando, perplexit; dicitur enim propriè de funibus ſeu foliis condenſatis. Eſt cogn.cum עָבָה, עוֹב, & עָבַב condenſatus eſt, &c. Av. Non occurrit in kal, ſed in piel, עִבֵּת contorſit, torquendo condenſavit; Bu.Lex. implicavit, intricavit; Av. perplexit; complicare, aut complicari, colligare, aut colligari; Pag. Videtur cum עוּת convenire; vide & עָבַט; Cocc. (locum ubi verbaliter legitur, vide ad finem Rad.) Atque indè eſt nomen Radicale, עֲבוֹת vel עָבוֹת m. funis perplexus, & complicatus; folia, ramique complexi & complicati, aut ſe invicem complectentes; Pag. & in univerſum, ſignificat, denſum, condenſatum, intricatum, & implicitum; propriè autem dicitur de frondibus aut funibus condenſis, & complicatis. In Targum appellatur גְּרִיל; & triplicata folia propriè notat in nido uno, juxta Doctores, vel magis etiam implexa; nam, quod fit ex fune, propriè vocatur גְּרִיל & מַעֲשֵׂה גְרִיל, ut opus עֲבוֹת in ramis & foliis; & ramus, inquit Kimchi, eſt foliis, quod fila ſuſpenſa poſt opus גְּרִיל in fune. Sic, inter ſe, conferunt hæc, Doctores Hebræi: Merc.Cev. עֲבוֹת eſt contortum, tortile, contortus funis, adeóque denſus; Bu. intricatus, ſeu complicatus; eſt tam Adjectivum quàm Subſtantivum, & No.ſing.m.quia Thau eſt litera radicalis; Av. In Ex. 28.14,22. & duas catenas, &c. מַעֲשֵׂה opere עֲבוֹת funis intricati, &c. Pag. ſtatus hîc abſol. habet chateph pathach. aliàs, non niſi in regimine, præterquam, Exod. 39.15, Eſt autem utrobique non Adjectivum præcedentis; (nam מַעֲשֵׂה eſt conſtructum non abſolutum) ſed Genitivus ab eo rectus; rudentem, Latinè, vertere potes. Merc. Occurrit autem No.hoc, ordine Conc. ſequente; viz.cum cametz penult. ſimpl.locis ſeq. עֲבוֹת tortile: denſum, intricatum, Lev.23.40. Neh.8.15. Ezech.20.28. ſed cum char.path.pen.ſimpl.& cum וְ præf. ut & cum וּ Aff.ſic, עֲבוֹת idem; Ex.28.14,22.. 39.15. Item, denſum funem; Pſal. 129. 4. וְכַעֲבוֹת & velut denſo fune, Iſa.5.18. עֲבוֹתוֹ fune ſuo, Job.39.13. & in forma pl. m. occ. & ſimpl.& cum הָ & בַּ præf. עֲבוֹתִים funes, Jud.15. 13..16.12. Ezec.3.27..4.8..19.11..31.3,6,14. הָעֲבוֹתִים funes, Jud.15.14. בָּעֲבוֹתִים funibus, Jud.16.11. Pſal. 118.27. Item, in forma pl.m.conſtr. occ. cum poetico Aff. מוֹ. loco ſeq. עֲבוֹתֵימוֹ funes ipſorum, Pſal.2.3. ſed occ. etiam in forma pl. fæm.ſimpl.& cum הָ & בַּ præf. עֲבוֹתוֹת catenas tortiles, Ex.28.24. הָעֲבוֹתוֹת tortiles, Ex.28.14,25..39.17,18. בַּעֲבוֹתוֹת funibus, Hoſ.11.4. Item, indè etiam, eſt No.ſing.fæm. occurrens, Ezech.6. 13. ſic, & ſub omni qnercu עֲבֹתָהּ, frondoſa, ſeu complicata, vel, ſic, folia-ramoſque-complicarcs-habente; Pag. denſa, implexa, Bu.Lex. condenſa, intricata, Av. ramoſa, Cocc. Thau eſt cum dageſch, (viz. poſt kibbutz) ſicut ab אָרוֹם rufus, eſt אַרְמָה, rufa; & עָקֹבָה ſupplantata, Pag. à maſc.ſcil. עָקֹב aſtutus; quæ vide, locis ſuis, Merc. Item, à No.præced. maſc. plerique ducunt verbum in piel עִבֵּת, quod vide ad initium Rad. unde in fut.piel, à 3.ſ.m. יְעַבֵּת, occ. in 3. pl. m. cum יֽ conv.præf.& הָ Aff.ſic, Mich.7.3. & Magnus loquens pravitatem, vel perditionem, aut contritionem cordis ſui, ipſe, וְיַעַבְּתוּהָ & multiplicant, ſeu, triplicant illam; q.d. tres memorati, princeps, judex, Magnus, (vel potiùs, Magnas) fecerunt pravitatem & mendacium, ſicut funes complicati, & quaſi roborabunt eam, donec educant, (ſeu eliciant, Merc.) rapinam ſibimet. Et R. Joſeph ſcripſit עָבוֹת eſſe funem triplicatum è funibus, ideircò dixit, & triplicaverunt eam, quia tres memorantur, ut dictum; Pag. Imo, aſſerit, עָבוֹת uſurpari, apud veteres Hebræos, pro שָׁלוֹשׁ, tres; Merc.& contorquent eam, Bu. & implicant eam; viz.tres prænemorati, complicant pravitatem, tanquam funem; Av. & denſant eam, ſcil. velut rudentem, plura mendacia uni mendacio complicantes; Coc. ut malefaciant ambæ manus, ſtrenuè, (Hebr. benefaciendo) princeps poſcit, & judex pro retributione, (malefici ſcil.ſui accuratiſſimi;) & qui magnus eſt, eloquitur ærumnam (quâ, ſcil.afficiat fratrem ſuum, prout exprobratum eſt, cap.2.3.) deſideratiſſimam ſibi ipſe (Hebr. animi, i.e. deſiderii ſui,) quam contorquent: h.e.quam injuriam, communicatis conſiliis inter ſe, & tanquam lorum, aut reſtem, ex multiplici filo contextam, ut Plautus loquitur, contortuplicant. Jun.

Rad.8. עָגַב, eſt חָשַׁק, אָהַב, amare, adamare; & loqui amatoria; Pag. deperire, amore flagrare, ſeu deſiderio exardeſcere. Ad amores refertur; conſtruitur cum accuſ. & interdum cum עַל; q.d. exardere in, &c. Merc. Item cum אֶל; amaſium vel amaſiam egit; Bu. exarſit, ſeu, flagravit amore inſano, & impudico; Av. Nam R. Joſ. ſcribit; hoc verbum ſignificat amare laſcivè, impudenter, & more meretricio; & idcirco erraſſe poetas, qui in Deum illud tranſtulerunt. Pag. libidinoſe adamavit; Cocc. Eſt cogn.cum עָנַג coxit, & עָנָה aduſſit; ut & cum עָגַם exarſit amore vero, & compaſſione. Hinc ἀγαπάω amo, diligo; ſed Hebræum ſemper ſumitur, de flammis carnalibus, & amore laſcivo; Av. prout occ.in 3.ſ.f. præt. kal, ſic, עָגְבָה adamavit, Ezech.23.7,9,12. & in part.ben.kal, à ſ.m. עוֹגֵב amaſius, Bu. amator libidinoſus, ſcil.Cocc. Nam eſt potiùs nomen participiale; Bu.Lex. Occurrit in forma pl.m.loco ſeq. עוֹגְבִים amatores, Jer.4.30. & in fut.kal, à 3.ſ.m. יַעְגֹב vel, יַעֲגֹב, adamabit; Occ.in 3.f. cum יַ conv.præf. וַתַּעְגְּבֵם & adamavit, Ezech.23.5. cui etiam הַ (ſed in textu ſcribitur cum cametz tantum abſque He, ſed Maſora legit cum He, in ult.) eſt add.ſic, וַתַּעְגְּבָהּ & adamavit. Ezech.23. 17,20. Atque, indè, eſt No.in forma pl. m. עֲגָבִים, amationes, amatoria; Bu. amores inſani, & libidinoſi; amores ſcortatorum; Av. unde amores ore facere dicuntur, qui ore blando magnos amores ſimulant: & carmen amorum dicitur, quale juvenes amantes canere ſolent: Coc. Canticum amorum, ſeu verborum luſum; prout reddit R.D & Targum vertit. carmen אֲבוּבִין, i.e. organorum; Pag. Unde, Ambubajarum collegia, apud Horatium; fiſtulam, aut tibiam, exponunt; Cev. Merc nam pro עוּגָב quod eſt organum; Targum habet אֲבוּבָא; Pag. carmen amorum, i.e. amatorium, ſeu, cantio amatoria; Av. vel, canticum Muſicum, R.D. in Pag. Occ. autem hoc No.pl.m. locis ſeq. עֲגָבִים amatoria, Ezech. 33.31,32. Item, 2. hinc etiam No. עֲגָבָה f. (formæ, in-

ſtar, אַהֲבָה amor,vel,ſicut עֲלָמָה virgo; Pag. adamatio; q.d. amaſiatio; Bu. amor,aut libido; Pag.vel potiùs, concupiſcentia, & amoris affectus & ardor; Merc. amor illicitus, perditus,& inſanus; Av. amor, concupiſcentia,libido; Coc. in forma conſtr. עֲגֻבַת, undè, cum ה Aff.occ.loco ſeq. עֲגֻבָּתָה adamatio ſua, Ezec. 23.11. Sic etiam 3. hinc etiam,No. עוּגָב vel, עֻגָב aut עֻגָב m. nomen inſtrumenti muſici; organum; Pag.Bu. quaſi amabile dictum; Bu. Lex. fiſtulam, vel organum fiſtulis conſtans, eſſe putant; dictum, quòd ejus luſus voluptate afficiat & amore, Merc. organum Muſicum; & fortè notat omne genus organorum muſicorum; à movendo animo ad πάθος lætitiæ dicitur; Coc.prout occ. ſimpl.& cum ו cop.præf. עוּגָב Organum, inſtrumentum muſicum, Job.21.12. וְעוּגָב & organum, Gen.4.21. ſed occ.etiam in forma cum kibbutz penult.poſt ו cop.præf. cui etiam י eſt Aff.ſic, וְעֻגָבִי idem,Pſa.150.4. וְעֻגָבִי & organum meum, Job.30.31.

Rad.9. עָגַג, contractè,עַג; coxit placentas; aduſſit placentas; pinſuit ſuper prunas; idem quod עוּג, & עָגָה coxit. Hinc, Latinum coquo,&c. In fut. kal,יָעוּג vel יָעֹג, תָּעוּג coquet,&c. unde in 2.ſ.m. fut.kal, occ. cum kibbutz pro cholem vel ſchurek, & dageſch in gimel (ob alterum gimel abjectum) ante בָּה Aff. ſic, Ezech.4.12. & in ſtercoribus excrementi humani, תְּעֻגְּנָה coques illam,&c. atque inde poteſt duci, No. עֻגָה placenta; ſed quia in pleriſque codicibus, ſcribitur ſine dageſch, pertinet ad Rad. עוּג, ubi vide; Av.ad quam etiam Rad. עוּג, reliqui referunt præced.fut.kal; ut ibi eſt videre.

Rad.10. עָגָה, inquit R.D.eſt,tardare,morari; Pag. retardare ſe, Bu.Conc.vel,ut alii exp.aduſſit; cogn.cum עָגַג & עוּג, coxit; nam coqui eſt adurere; vel æſtu & fervore ignis maturare cibum; non occurrit in kal, ſed in Niphal, נֶעֱגָה aduſtus eſt; unde in fut. niph.3. ſ.m. יֵעָגֶה, & in 3.pl.m. יֵעָגוּ, atque indè, in 3. pl.f. fut.niph. occ.Ruth.1.13. ſic; num vos expectabitis eos donec adoleſcant, num propter eos, תֵּעָגֵנָה aduremini, quo minus nubatis? at R.D. exp. retardabimini? Av.retardabitis vos? Bu.Conc.eſt formæ,inſtar תֵּעָשֵׂנָה; Pag. ut R.D.inquit, in lib.Rad. ſed hanc formam inuſitatam eſſe, in quieſcentibus Lamed He; idem ait in Michlol.Unde ſcriberetur hoc cum ſægol, ſub Sin, ſic, תֵּעָשֶׂנָה vel, תֵּעָשֶׂינָה; ut & in aliis hujuſmodi formæ. potior eſt altera ſententia Kimchi; qua aſſerit; rectam hujus vocis Radicem eſſe, עָגַן; quæ radix Hebræis doctoribus frequens eſt; ut quum dicunt, eum qui navem vendit, intelligi etiam velum, & הָעֹגֶן anchoram (dictam, à retardando navem; Pag.) vendere: & quum עֲגוּנָה retardatam vocant mulierem, ſine viro diutiùs agentem,&c.Merc. Si autem ſit à עָגַן; quia Nun radicale remotum eſt, Nun ſervile, ſignum plur.debuerat dageſchari, ob geminationem literæ Nun, radicalis ſcil. & ſervilis; ſed hannach, ſeu longa vocalis, eſt loco dageſch, ut ſæpe fit; & ſic Gimel eſt cum Tzeri,ut fuiſſet ſi perfectum foret, תֵּעָגֵנָה. Pag. Peccant autem in Grammaticam, qui ducunt à עוּג, & exponunt,uremini, etſi Paulum conferant, in 1 Cor.7. præſtat connubio jungi, quàm uri; Merc.& ſi eſſet à עָגָה, Gimel, ut dictum, foret cum ſægol.Pag.Merc. de hoc fut.niph. Vide Rad. עָגַן; Bu.Lex.

Rad.11. עָגַל; Rad.hæc, quatuor ſignificata habet; i. eſt rotundum; inauris; Bu.Conc.idque in nomine inde ducto, viz. עָגוֹל (formæ, inſtar, אָרוֹם, & עָקֹב Pag.) maſc. teres, aut rotundum: Pag.Bu. eſt No. Adject. ἄγκυλος rotundus,curvus; Cogn.cum גָּלַע involvit ſe per rotunditatem; & cum עָקַל lubricavit, ſeu vertit rotundum,ut & cum גָּלַל volvit; volutavit; hinc, pro Yajin, poſito ק, eſt κύκλος circulus; κυκλόω, -έω, vel -ἐω,roto,circundo per rotundum,&c.Av.Occ.autem hoc No.in ſ.m.locis ſeq. עָגוֹל vel ſine vau, rotundum, 1 Reg.7.23,31,35..10.19. 2 Chr.4.2.& in forma pl.f.(ſignificans, circulata,&c.Av.) eſt cum kibbutz penult. ante dageſch, in Lamed 3.rad. & ſic occ. loco ſeq.עֲגֻלוֹת rotunda,1 Reg.7.31. Atque indè, in hac ſignif.eſt No.in alia forma, cum jod,in ult.viz. עָגִיל m. inauris, Pag.Bu. propriè rotunda & circularis; Bu. Lex. à rotunditate dicitur; & licebit vertere, per rotulam,aut ſphærulam; aurium autem fuiſſe ornamentum apparet, ex Ezec.16. Merc. inaures,ſunt parvi circuli argentei, vel aurei, cum unione ſeu Margarita pendente; Pag. עָגִיל eſt circulus rotundus, globulus, aut rotella ambiens aures; Av. orbis,circulus; Coc. Occ.autem in ſ.m.ſimpl. ſed in forma pl.m.cum ו cop.præf.עָגִיל inauris,Num.31.50. וַעֲגִילִים & inaures,Ezech.16.11. Deindè, ii. ſignif.2. hujus Rad. eſt, plauſtrum, Bu.Conc. idque in No. עֲגָלָה f. plauſtrum; Pag.Bu.Av.&c. à rotunditate dictum, vel,quòd ſuper rotis volvatur; Merc.à rotundis rotis,vel à circulari rotarum motu; Bu.Lex. quòd, cum rotis in rotunditatem circumvolvitur; Av. Occ.autem hoc No.in abſol.forma, ſ.f.ſimpl. & cum הּ, וֹ, בּ & כֶּ præf. עֲגָלָה plauſtrum,Num.7.3.1 Sam.6.7.2 Sam.6.3.1 Chron.13.7. Iſa.28.27. הָעֲגָלָה plauſtrum,1 Sam.6.8,11,14. 2 Sam.6. 3. Iſa.5.18. Am.2.13. וְהָעֲגָלָה & plauſtrum,1 Sam.6.14. בָּעֲגָלָה plauſtrum,1 Chr.13.7. בָּעֲגָלָה plauſtro, 1 Sam. 6.7,10. in forma ſ.f. conſtr. eſt cum ſægol, ſub prima, עֶגְלַת, prout occ.cum י Aff. ſic, עֶגְלָתוֹ plauſtri ejus, Iſa.28.28. ſic &,in abſol.forma pl.f.occ. ſimpl. & cum הּ & בּ præf. עֲגָלוֹת plauſtra, currus, Gen.45.19,21. Pſal. 46.10. הָעֲגָלוֹת currus; in Gen.45.27. Num.7.6, 7,8. בָּעֲגָלוֹת in curribus,Gen.46.5. at in forma pl.f. conſtr. eſt itidem cum ſægol ſub Yajin, ſic; עֶגְלוֹת plauſtra, Num.7.3. Item,iii. ſignif.3.hujus Rad.eſt vitulus; viz.in No. עֵגֶל m.vitulus,Pag.Bu.plauſtralis,ut quidam volunt; Merc.propriè quidem,eſt vitulus plauſtralis; ſed generalius deinceps ſumitur; Bu.Lex. Vitulus, qui orbiculatim,& in rotundo circumſaltat; hinc, ἀγέλη armentum; ἀγελαῖος,& ἀγελαῖος gregarius;&c.Av. In Emblemate quatuor animalium, Ezech.1.7. pes viculi continetur; nam ruminatio & meditationem ſequens conſtantia eſt in fidelibus. Vitulus Idololatriæ inſtrumentum; Ex. 33.4.1 Reg.22.28. Hoſ.8.5,6..13.2. Pſ.68.31.Hoſ.10.5. Jeroboam templa faciens, fecit & Cherubinos; hos, ſcriptura irridens, vocat vitulos; & ait adoratos à Jeroboamo, & Iſraelitis, fuiſſe, quia Deus in celſis non voluit adorari,tanquam in illis habitans. Hinc, Prophetæ, per cultum celſorum, & vitulorum, etiam notant eum cultum, quo putant homines ſe Chriſtum colere,ut præſentem corpore, in aliquo loco terræ; & pſeudochriſtos ac pſeudoprophetas appellant Vitulos, qui putantur habere Spiritum ſanctum inhabitantem. Cocc. Occurrit autem No.hoc,in ſ.m.ſimpl.locis ſeq. עֵגֶל vitulus, Exod.32.4,8.Lev.9.2,8.Deut.9.16.1 Sam.28.24.Neh.9. 18. Pſal.29.6..106.19. Iſa.27.10. Ezech.1.7.Hoſ.8.7. cui etiam

etiam וְ ה & כ sunt præf. וְעֶגֶל & vitulus, Lev.9.3. Isa. 11.6. הָעֶגֶל vitulus, Ex.32.19,20,24,35. Deut.9.21. Jer. 34.18,19. כְּעֶגֶל sicut vitulus, Jer.31.18. sed occ. etiam cum ה Aff. sic, עֶגְלֵךְ vitulus tuus, in Hos.8.5. & in absol. forma pl.m.occ.simpl.& cum וְ & לְ & בְ præf. עֲגָלִים vituli,2 Reg.17.16. Hos.13.2. וְעֲגָלִים & vituli, Am.6.4. לָעֲגָלִים vitulis, Mic.7.6. לַעֲגָלִים vitulis, 1 Reg.12.32. וְלָעֲגָלִים & vitulis,2 Chron.11.15. ut & in forma pl.m. constr.occ.simpl.& cum כְּ & בְּ præf. עִגְלֵי vituli, 1 Reg. 12.28.2 Reg.10.29.2 Chron.13.8. בְּעִגְלֵי in vitulis, Ps. 68.31. כְּעִגְלֵי sicut vituli, Jer.46.21. Mal.3.20. Atque indè etiam est No.fæm. עֶגְלָה, vitula, bucula; Pag. Bu. Av. ut עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת Gen.15.9. ubi per vitulam triplicatam, Intellige tres vitulas; & non triennem, i.e. trium annorum; quia filia trium annorum, vocatur פָּרָה vacca; (sed vitula dicitur quæ nondum est fœcunda, Merc.) ut R.D. inquit; & R. Sal. licet Ab. Ezra exp. triennem; Pag. Sic & Isa.15.5. עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה; ubi potest subintelligi שָׁנָה, Cocc. Sed potiùs intelligitur vitula trima; nam est per enallagen constructi pro absoluto; aut per ellipsin, pro עֶגְלַת יְלֵדָה שְׁלִשִׁיָּה vitula scil. partus tertii, qui robustior est; non autem trium annorum, ut R.Sal. vult; Bu.Lex Occurrit autem hoc No. in absol. forma f.f. simpl.& cum ה & כ præf. עֶגְלָה vitula, Gen. 15.9. Jer.46.20. Hos.10,11. הָעֶגְלָה vitula, Deut.21.4,3. כְּעֶגְלָה sicut vitula, Jer.50.11. & in forma f.f.constr. occ. locis seq. עֶגְלַת vitula, Deut.21.3.1 Sam.16.2. Isa.7.21.. 15.5. Jer.48.34. quæ forma constr.occ.& cum בְּ præf. & י Aff. בְּעֶגְלָתִי cum vitula mea, Jud.14.18. & in forma pl.f.absol.esset עֶגְלוֹת vitulæ; sed occ. in forma pl. f.constr.cum לְ præf.loco seq. לָעֲגָלוֹת vitulis, Hos.10.5. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. est plaustrorum ambitus; orbita; Bu.Conc. idque, in no. inde ducto, cum Mem heemant. viz. מֵעֶגֶל m.quod est locus castrorum, inquit, R.D.& semita aut via; Pag munitionem plaustris undiquaque cinctam, quidam exponunt; Germanicè Wagenburg; quasi plaustriburgium dicas; sed est via plaustro trita; Gallicè, chemin le charrette; quidam, Actum vertunt, vel orbitam; Kimchi, castra, vel castrorum locum sic dici notat, quòd in castris circumquaque in rotundum locus disponatur; Merc. מַעֲגָל est plaustrorum ambitus, ad munienda castra; quasi plaustriburgium dicas; & 1 Sam.20. legitur, cum He locali; sic, הַמַּעְגָּלָה, ad plaustrorum ambitum; Bu.Lex. ad castra; Hier.ad locum, mahagalah, i.e.castrorum; Pag. sed in nostris exemplaribus, est Milrah, ut He in ult.non loci, sed generis fœminei signum sit; & præpositio subaudiatur; Zakeph est super Lamed; nam fœmineum plurale sequitur postea; Merc.Cev. ad vallum; i.e. castra; Av.& venit ad carraginem; sive ad currus, ubi plaustra collocata erant; Chald. כַּרְקוֹמָה i.e. χαράκωμα; Kimchi, מָקוֹם מְהֻמֶּה & סָבִיב. Cocc.sed no. מַעֲגָל est etiam, orbita, via plaustralis, habens orbitas & plaustrorum vestigia; Bu.Lex. trames, callis, orbita; via in qua currus & plaustra vehuntur; item munitio plaustralis circumquaque cincta, quam Latini vallum dicunt; Av. Occ. autem no. hoc, cum careph pathach penult. in absol. forma f.m. simpl. & cum בְּ præf. מַעֲגָל orbita, Psal.140.6. בְּמַעְגַּל inter plaustra, 1 Sam.26.5,7. & in forma f.m. constr.cum Scheva ante pathach in ult. locis seq. מַעְגַּל orbita, via, semita, Prov.2.9..4.26. Isa.26.7. In forma pl.m. ab absol. מַעְגָּלִים, orbitæ, &c. occ. in forma pl. m. constr. cum בְּ præf. ut & cum וּ cop. præf. & ה Aff. ut seq. בְּמַעְגְּלֵי in orbitis, Psal.23.3. Prov.4.11. וּמַעְגְּלֵיךְ & orbitæ tuæ, Psal.65 12. Item occ. etiam. juxta quosdam, מַעֲגָלָה; in forma f.f. cum ה dem. præf vel, ut alii, (vide suprà) in forma præced.f.m. cum ה parag. addi & ה dem.præf. loco seq. הַמַּעְגָלָה ad plaustra, 1 Sam.17.20. Sed occ. etiam forma pl.f. מַעֲגָלוֹת vel, מַעְגְּלוֹת aut in constr. מַעְגְּלוֹת, orbitæ, in quibus plaustra orbiculatim circumvolvuntur; Av. prout occ. cum בְּ præf. & ה Aff. sed cum יו וֹ & ה Aff. absque præf. & rursus cum ם Aff. & בְּ præf. ut seq. בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ in orbitis tuis, Psal.17.5. מַעְגְּלוֹתָיו orbitas suas, Prov.5. 21. מַעְגְּלוֹתֶיהָ viæ ejus, Prov.2.18..5.6. בְּמַעְגְּלוֹתָם in orbitis suis, Prov.2.15. Isa.59.8.

Rad. 12. עָנַם est רָאַב dolere, solicitum esse, discruciari; Pag. Quidam uri exponunt; ut cum עוּג conveniat; ut Paulus 2. ad Cor.11. dicit; quis offenditur, & ego non uror; i.e. πυρόμαι? sed usus Hebræorum ostendit hoc verbum esse, mœrere; Merc. contristatus, anxius fuit; Bu.Lex. exarsit amore & compassione erga aliquem, condoluit, compassus est. Cogn. cum עָנַב exarsit amore libidinoso; nam Mem & Beth sunt literæ ejusdem instrumenti; hinc κνμαίνω, -ομαι, æstuo; & fortè, γαμέω uxorem duco, ardesco in uxorem ducendam, &c. Av. Videtur convenire cum אָגַם, Cocc. prout occ. in præt. kal, 3.f.f. Job.30.25. עָגְמָה doluit anima mea super pauperem; Hieron. compatiebatur anima mea pauperi; &c. Indè doctores dicunt, non lacerabitur, (vel potiùs lacerabit se, aut deficiet, animi diliquium patietur, Cev.) propter עַגְמַת נָפֶשׁ dolorem animi; Pag. anxia fuit vel erat anima mea, Bu.Lex. exarsit anima mea ad inopem; i.e. condoluit vel compassa est inopi; Av. stagnavit anima mea propter inopem; R.R. רַאֲבָה vel, רַאֲגָה; Chaldæus usurpat, Ruth.1.13. & Talmud, in Megillah, fol.28.2. inde deducit Kimchi, illud, Isa.19.10. אֲגַמֵּי נָפֶשׁ, quasi esset עֲגַמֵּי נָפֶשׁ; Cocc. anxietates animæ; Bu.Conc. ex R D. quasi scil. esset cum א, pro ע; in forma no. pl.m. constr. ab absol. עַגְמִים & à sing. m. עָגַם anxietas, dolor, &c. formæ instar אֲגַמִּים, אָגַם &c.

Rad. 13. עָנַן unde in Niphal, נֶעֱנַן, morari, differre, detinere; atque inde in fut. niph. à 3.f.m. תֵּעָנֵן, & in 3.pl.m. וְיֵעָנְנוּ; & in 2. pl.m. תֵּעָנְנוּ; occ. in 2.pl.f. fut.niph. sic, Ruth.1.13. תֵּעָגֻנָה, retardabitis vos ipsos, seu morabimini, aut differretis, &c. & est pro תֵּעָגֵנָה; Bu.Lex.vel pro תֵּעָנֶה; 70. κατασχεθήσεσθε; sustinebitis vos; Chaldæi & Targum, in sensu detinendi usurpant; Cocc. vide etiam supra in Rad. עָגַן; Pag.

Rad. 14. עָנַר, unde עָנוּר m. hirundo; juxta R.Sal. Pag.Bu. aliis est, grus, ardea; Bu.Lex.vel pica seu Varia; Pag. quibusdam, anser ferus; à stridore ut dicunt; sed hoc non video; non memoratur apud Mosem; sed est ex earum numero, quæ migrant, statis temporibus; ex Jer.8. Merc. עָנוּר, est, grus, à garriendo; est Cogn. cum גָּעַר, increpavit; & hinc, Lat. gruo, ingruo, congruo; & γρυγορέω, grues enim gregatim volare solent, & excubias habent. Judæi quidam exponunt hirundinem, alii picam, &c. sed videtur esse grus, aut anser ferus; Av. Bochartus vult esse gruem; Cocc. varii, hirundinem; prout occ. simpl.& cum ו cop. præf. sic, עָנוּר Hirundo, Isa.38.14. וְעָנוּר & hirundo, Jer 8.7. [nomina עֵר testis; עֵרָה & עֵרוּת testimonium, &c. Vide infrà in Rad. עִיר vel עוּר. Av.]

Rad.

Rad. 15. עַד; Rad. hæc in Bu. Conc. dividitur in quinque ſignificata; 1. eſt in voce, עַד uſque, &c. Adverbium indeclinabile, cujus loci hîc deſunt; Bu.Conc. videatur tamen infrà, in Rad. עָדָה; nam ad eam Rad. recte refertur; Cocc. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt os, oris; verba; Bu. Conc. prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum יַ Aff. ſic, Num.23.18. עֲדֵי verba mea; quaſi à ſing. m. עֵד os, vel verbum; & in pl.m. עֵדִים & in conſtr. pl.m. עֲדֵי verba; quæ ſcil. ex ore prodeunt. Atque ex Rad. in hac ſignif. eſt etiam no. עֵדִי vel, עֲדִי m. os, oris; prout occ. cum דְּ Aff. Pſal.103.5. עֲדִיךְ os tuum, &c. & ſic, quaſi ex forma ſing. m. עֵד præced. verbum, occ. in forma pl.m. conſtr. cum וְ cop. præf. & כֶם Aff. Job.32.12. וַעֲדֵיכֶם & verba veſtra, &c Item, in ſing.m. ex forma עֲדִי, os, oris; occ. etiam cum וֹ Aff. ſic, Pſal.32.9. עֲדִיו os ejus, &c. ſic, in Bu.conc. ex R. D. Sed de hiſce, vide etiam infrà,in Rad. עָדָה ad quam plerique hæc referunt. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad.eſt in no. עַד vel עֵד m.æternitas, tempus longum,ſeculum: uſque ad, vel in; donec; &c.Bu.Conc. prout occ.ſimpl. locis ſeq. עַד æternum, æternitas: donec; Job.20.4. Pſ. 141.10. Iſa.9.5..45.17..57.15. Hab.3.5. In qua ſignif. occ.cum ſequente particula כִּי,ſic, עַד כִּי donec,Gen.49. 10. Bu.Conc. ex R.D.ſicut etiam cum præcedente particula עֲדֵי; locis viz.ſeq. עֲדֵי עַד uſque in ſeculum,Pſal. 83.18..92.8..132.12,14.Iſa.26.4..65.18.Sed occ. etiam in hac ſign.pro æternitate,cum ſægol,poſt לָ,& pathach, poſt לַ præf. וָעֶד & æternum, Ex.15.18.Pſ.9.6..10.16.. 21.5..45.7.18..48.15..52.10..104.5.. 119.44.. 145.1,2, 21.Dan.12.3.Mich.4.5. לָעַד in perpetuum, 1 Chro.28. 9. Job.19.24. Pſa.9.19..19.10..21.7..22.27..36.29..61. 9..89.30..111.3..112.3..111.8,10..112.9..148.6. Prov. 12.19..29.14. Iſa.30.8..64.8.Am.1.11.Mic.7.8. atque hinc etiam eſt particula adverbialis, (de qua tamen, ut & de præcedentibus, vide etiam ulteriùs, ſub Rad. עָדָה & in voce עַד, ibid.) viz. עֲדֵי uſque ad, Num.24.20, 24. Item, iv. ſignif. 4. hujus Rad. eſt, præda; in no. ſcil. עַד, quod occ.in hac ſignif.ſimpl. & cum לְ præf.ſic, עַד prædam, Gen.49.27. Iſa.33.23. לָעַד ad prædam, Zeph.3.8. Atque indè, ex no. עַד, in hac ſignif. pro præda; verbum in Piel עִוֵּר ſpoliavit, deducitur in Bu. Conc. (de quo tamen verbo, & no. in hac ſignif. vide etiam in עִוֵּר,ſuo loco; Bu.Lex.) prout occ. in præt.piel, 3.pl.m. cum נִי, Aff. poſt kibbutz pro Schurek, loco ſeq. עִוְּרֻנִי ſpoliarunt me, Pſal.119.61. Denique v. ſignif. 5. hujus Rad. eſt rejectamenta trita; Bu.Conc. viz. in forma nominis, pl.m. (de quo etiam no. videatur itidem, Rad. עָדָה, vel עָדַר, ad varias enim Rad. refertur;) quod occ. loco ſeq. עֲדִים rejectamentorum, Iſa.64.5.

Rad. 16. עָדַר eſt erigere, exaltare; ſcil. in Pohel; Pag. Quidam exponunt confirmare, ſuſtentare, certificare; ut ſit ab עוּד teſtificari; quod Gallicè dicitur, aſſeurer,Re,ſcil. vel verbo; & R. Joſ. idem in ſermone Arabico valere tradit, adjuvare, & fulcire; h.e. עָזַר & סָמַךְ; Merc. עָדַר, unde in piel, ex forma ſcil. quadrata poel, עוֹדֵד, ſtatuminavit,Bu.Lex. ſublevavit; Bu.Conc. prout occ. in fut. piel, ſeu poel, 3.ſ.m. & in part. poel, ſ.m. ſic, יְעוֹדֵד ſublevabit, Pſal.146.9. מְעוֹדֵד ſublevans, Pſal.147.6. In Hithpael הִתְעוֹדֵד, ſtatuminatus ſuit; velut ſtatuminatus conſiſtebat; Bu. erectus fuit, Pag. q.d. ſublevavit, ſeu ſtatuminavit, vel erexit ſeipſum, &c. prout occ. in fut. hithp. à 3.ſ.m. יִתְעוֹדֵד vel, דַּד ſublevabit ſeipſum, &c. in 1. pl. cum נָ conv.præf. & camets in ult. ob pauſam, pro pathach vel tzeri, loco ſeq. וַנִּתְעוֹדֵד & ſublevavimus nos, Pſal.20.9. Item, hinc etiam, juxta-quoſdam,eſt Hiphil,הֵעִיר vel הֵעֵר(ut סָבַב à הֵסִיב, vel סֵבַב à הֵסֵב) ſtatuminavit, ſublevavit, &c. Bu. unde in fut. hiph. יָעִיר, יָעֵיר, ſublevabit, &c. atque,inde, in 3.ſ.f. fut. hiph.occ. cum נָ conv. præf.& נִי Aff. (de quo tamen, ut & de reliquis præced. ex hac Rad. Vide etiam infrà, ſub Rad. עוּר, ad quam alii hæc referunt) loco ſeq. וַתְּעִירֵנִי & ſublevavit me, Job. 29.11.

Rad.17. עָדָה eſt, tranſire; vel,removere: item ornare,decorare; Pag.vel paſſ.ornari, decorari. Duo ergò contraria ſignificat: ſed prima ſignificatio magis Syriaca eſt; Merc. Cev. Ornavit ſe, vel alium: & ex ſignif. Chald. tranſivit, præteriit; Bu. Lex. Ingreſſus eſt, ſubiit: quomodo ſemel conſtruitur cum עַל; ingredi veſtem, eſt eam ſubire, & induere. Nam cum Accuſ. redditur, per induere, applicare, &c. Uſurpatur autem de veſte pretioſiore, ſeu de ornatu. Cogn. cum עָרַר circumdedit ſe ſtragulo. Hinc ἐνδύω ingredior, ſubeo; item circundo: & ἐνδύω induo, &c. Av. In Bu. Conc. duo ſignificat Rad. עָדָה. 1. ornare, ornare ſe: prout occ. in 2. f.f. præt. kal, cum נָ cop. præf. à maſc. עָדִיתָ; ſic, וָעָדִית & ornaſti te, Ezec.23.40. & in imper. kal, 2.ſ.m. eſt עֲדֵה orna te, Job.40.5. In fut. kal, 1.ſ. אֶעְדֶּה, vel אֶעֱדֶה; prout occ.cum נָ conv. præf.& דְּ Aff. ſic, וְאֶעְדֶּךָ & ornavi te, Ezech.16.11. & in 2.ſ.f. fut. kal, (à 3.ſ.m. יַעֲדֶה,& in 2.ſ.m. תַּעֲדֶה, vel תַּעֲדֶה) occ. ſimpl. & cum נָ conv. præf. תַּעֲדִי ornabis te, Jer.4. 30..31.4. וַתַּעֲדִי ornaſti te, Ezec.16.13. & in 3.ſ.f. fut. kal,occ. plenè, ſimpl.ſic, תַּעֲדֶה ornat ſe, Iſa.61.10. ſed cum נָ conv. præf. occ. defectivè per Apoc. 3.Rad. He; וְתַעַר & ornat ſe, Hoſ.2.13. Atque indè ex Rad.in hâc ſignif.eſt no. עֲדִי m. ornatus, ornamentum; Pag.Bu.vel cum ſægol penult. עֲדִי idem, indumentum, applicatio veſtis,&c. Av. prout occ. in forma cum cateph patach locis ſeq. עֲדִי ornatus, ornamentum, 2 Sam.1.24.Jer.4. 30. & cum ſægol penult. עֶדִי idem, Ezec.16.11.. 23. 40. ſed occ. etiam cnm בַּ & כַּ præf. formæ cum cateph patach; ſic, בָּעֲדִי cum ornatu,Ezech.16.7. כָּעֲדִי tanquam ornamento, Iſa.49.18. & in forma cum ſægol ſub prima occ. cum הָ, הּ, וֹ, הֶ & ם Aff. ut ſeq. עֶדְיֵךְ ornatum tuum, Exod.33.5. עֶדְיֵךְ ornatum tuum, Pſal. 103.5. עֶדְיוֹ ornatum ſuum, ornatus ejus, Exod.33.4. Pſal.32.9.Ezec.7.20. עֶדְיָהּ ornatus ſui, Jer.2.32. עֶדְיִם ornamento ſuo, Exod.33.6. & in forma pl.m.plenè,cum duplice jod poſt camets penult. ob pauſam, vel, ut quidam volunt in forma duali; ſic, Ezech.16.7. & ingreſſa es בַּעֲדִי עֲדָיִים ornamentum ornamentorum; Pag. vel, & veniſti in ornatu ornatuum, i.e. in ornatu puriſſimo; Av. Nam geminatio ſignificat omnis generis ornatum; Merc.Cev. Hieron.& pervenisti ad mundum muliebrem; Pag. & progreſſa es ad ornam. &c. ut Pag. i.e. ad ſummam elegantiam. Non autem dicitur ibi de ornamentis aſcititiis, ſed naturalibus;quippe nuda dicitur; Cocc. ſenſus, ad ſummum ornatum; Bu.Lex. Sed ſignificat etiam hoc no. עֲדִי os,oris, prout ſuprà videre eſt in Rad. עוּר. Sed in his locis quæ in hoc ſignificatu ſumitur, quidam etiam pro ornamento exponunt; ut Pſal. 32. 9.quòd Chamus & frænum ſit ornatus equi.Et ſic Pſal. 103.

103.5. Qui tibi dat ſatis ſupérque ornamentorum. Sed ſimpliciùs eſt pro ore, vel pro maxilla; & forſan ea pars oris, qua cibus tranſit in ſtomachum, ſic dicitur, œſophagus; Merc.Cev. Et ſic Ab.Ezra exp. per פֶּה os, & alii per לֶחִי maxillam. Ab. Ezra explicat per נֶפֶשׁ; & deducit à עָדִי, quod eſt ornamentum; ſicut & כָּבוֹד gloria optimum hominis notat. In altera autem ſignif. pro ornamento, עָדִי videtur deduci à עָרָה tranſire; nempe quòd veſtibus ſuperponatur. Vel, ut quidam volunt, à No. עָדִי derivatur עָרָה in notione ornandi, aſſumendi, induendi; Cocc. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, tranſire; Bu. Conc. in qua ſignif. notius eſt Chaldæis; nam Targum pro עָבַר tranſivit, habet עָרָא idem; præteriit, pertranſivit, &c. Cocc. Occ. autem in 3.ſ.m. præt. kal, loco ſeq. עָרָה tranſivit, Job.28.8. Item in Hiphil, הֶעֱרָה tranſire fecit, removit: prout occ. in part.hiph.ſ.m. loco ſeq. מַעֲרֶה removens, Prov.25.20. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. tranſeundi aut removendi, quidam deducunt no. in forma pl.m. עֲדִים; q.d. remotiones; res inquinatæ, & abominabiles, quæ removentur & abjiciuntur; Bu.Lex. centones; panni abjectiſſimi & viles; vela ex ſtraguli genere; poteſt deduci à Rad. inuſitata עָרַר (quod dageſch in daleth videtur notare ob alterum daleth def.) idem quod עָרָה induit, circundedit; Av. עֲדִים ſunt ſordes; quòd ab oculis removeri ſolent: prout occ. Iſa.64.6. & ſuimus ſicut immundus omnes nos; וּכְבֶגֶד עֲדִים & ſicut pannus remotionum; i.e. abjectiſſimus; vulgò pannus menſtruatus: is enim abjici ſolet; ſignificationem hîc habet juxta Chald. & R.Sal. ſed formam à defectivis, quaſi à עָרַר Bu.Lex. Doctores etiam utuntur ſingulari עֵר, vel עַר; & R.D. inquit, rectum eſſe ſtatuere Radicem עָוַר; & eſt formæ inſtar צָעִים: vel potiùs Radix eſt עָרַר; Pag.Quidam, contra analogiam deducunt à עָרָה, quod eſt tranſire, recedere; Chaldaicè magis; ut abjecti centones hoc nomine ſignificentur. Ex ea tamen ſignif. libenter eſſe cenſuerim. Radices enim ſæpe in hac lingua ordinibus variant; Merc. Ab.Ezra exp. ſicut veſtis prædæ; quæ ſolet eſſe inquinata ſanguine, quaſi eſſet à ſing. עֵר; ut Gen.49.27. Et ſunt qui exp. ſicut panni mulieris parientis, (ſeu menſtruatæ) qui ſanguine ſunt inquinati. Nam targum pro הָרָה concipere, habet עָרָא; Pag. Et ſicut veſtis centonum ſunt omnes juſtitiæ noſtræ; Av. ut veſtis ſordida; Cocc. Et ſicut panniculus abjectiſſimus; Hebr.remotionum: Jun.Item 2. hinc etiam no. עֲרוּת f. ornamentum, Pag.Bu.Av. regium ſcil. Aliam autem ſignificationem vide in עוּר, Bu.Lex. Nam pro teſtimonio eſt ab illa Rad. Av. Et quidam etiam reddunt teſtimonium, h.e. certum & ſingulare ornatûs genus, quo Reges decorabantur: & quod eos Reges eſſe teſtabatur, ut ſignum Regiæ majeſtatis; Merc. Prout occ. 2 Reg.11.12. cum ה dem.præf. ſic, & poſuit ſuper eum diadema, וְאֶת־הָעֵדוּת & ornamentum; idem etiam 2 Chron.23.11. Pag. & poſuit ſuper eum ſertum, & ornatum; hoc eſt regiam veſtem; Av. & in hoc ſenſu quidam etiam ſumunt illud Pſal. 80. 1. עֵדוּת ipſi Aſaph, pſalmus aut cantus; q.d. inquit R.D. gloriоſus, & deſiderabilis erat ipſi Aſaph Pſalmus iſte. Targum, ad laudandum ſuper habitatores Sanhedrin; (vel potiùs ſeſſores Synedrii: nam סַנְהֶדְרִין dicunt & pro Synedris & Synedrio; Merc.) qui vacant teſtimonio Legis, per manus Aſaph laus. Et R. Jehudah, apud Ab. Ezram, dicit quòd עֲדוּת eſt ſicut עֲדִי ornamentum, res glorioſa. Et ſic Pſal.81.6. ut nonnulli exponunt, עֲדוּת ornamentum in Joſeph poſuit illud; & indicat torquem auream, quam poſuit Pharaoh in colle illius, Gen.41.42. Pag. plura etiam de hoc no. ut & de no. עֵדָה teſtimonium, vel congregatio, &c. vide in Rad. עוּר, & in עָרָה; Merc.Cev. Item, 3.ad hanc etiam Rad. reducitur à pleriſque præpoſitio ſeu particula עַד ad, uſque ad, &c. & rectè quidem refertur ad עָרָה: notat enim rei motæ conjunctionem cum re diſſita, aut temporis cum ſequenti articulo temporis; cum nomine, ut Pſal.18.51. עַד עוֹלָם in, vel ad ſeculum, h.e. in vel ad omne tempus; vel quo uſque David ſemen habuerit: & Gen.12.6. עַד מְקוֹם uſque ad locum Shichem, Job. 31.11. אָזְנַיִן עַד תְּבוּנוֹתֵיכֶם auſcultavi uſque ad intelligentias veſtras, vel conſiderationes veſtras, h.e. ad omnes veſtras conſultationes. Et 2 Chr.28.9. עַד לַשָּׁמַיִם uſque in cœlum: ſic Ezr.9.7. Cocc. עַד uſque, uſque ad, donec, dum, adhuc; Pag.Bu.ac notatur eo tam loci quàm temporis quidam tranſitus; Bu. Lex. Uſque quo, &c. & interdum, per; pro; ſuper; de, &c. & quando eſt juxta præteritum vel futurum, ſubaudiendum eſt אֲשֶׁר; quia dictio hæc propriè non venit, ut inquit R. D. niſi cum nominibus; Pag. vel cum particulis; ut cum לֹא, עַד לֹא, &c. Item cum שֶׁ, pro אֲשֶׁר. Quidam reducunt ad עוּר, quòd ſit continuativa particula loci vel temporis certitudinem indicans. Sed regimen עֲדִי oſtendit ad עָרָה potiùs pertinere, ut à tranſitu dicatur. Geminatum ſunt qui reddant tam, quàm, & eatenus, quatenus, &c. ut Prov.6. Item pro tandem, Num.24. de Amalech; & Dan.9. in fine. Nota autem etſi ſæpe inclusivè ſumatur, tamen ex phraſi linguæ, paſſim ſeculum, perpetuitatem, & infinitatem indicare. Sic & donec Math.1. de Virgine Maria ſumendum, adverſus hæreſin Helvidii. Loca paſſim occurrunt Gen.28.1. 1 Sam.15. &c. Sic etiam ſumes & Iſa.22. Porrò, quod attinet ad prædæ & ſeculi ſignificata, ea ſigillatim ad calcem Radicis reperies; Merc.Cev. Eſt hæc particula à qua aliquid applicatur ad aliud. Cum verbis junctum, plerumque exponitur, donec. Sed eſt & inclusivum; imò etiam ut 1 Sam.18.4. וְעַד &c. imò gladium ſuum, imò arcum ſuum, imò etiam cinctum ſuum: ſic cap.30.19. Item cum verbis; Gen 48.1. עַד בּוֹאִי uſque dum venirem ad te in Ægyptum; h.e. antequam. Pſal.141.10. עַד אֶעֱבוֹר dum tranſeam, ſcil. ex militia, in gloriam. Subintelligitur אֲשֶׁר; cum quo jungitur Num.20.17. עַד אֲשֶׁר נַעֲבִיר donec tranſeamus. Sed Job.1.18. עַד זֶה מְדַבֵּר, pro עַד אֲשֶׁר. Non autem ſemper finem notat: ut Dan.1.21. & Daniel fuit uſque ad annum primum Cyri, h.e. permanſit in vita, in dignitate. Confer Dan.10.1. ità Jer.1.3. Pſal.110.1. Item cum particulis, Gen.22.5. עַד כֹּה uſque huc; i.e. ad certum uſque locum, Gen.49.10. עַד כִּי יָבוֹא donec veniat Siloh. Iſa.10.17. עַד אִם נוּחַרְתֶּם donec relicti fueritis, pro, עַד אֲשֶׁר אִם. Num.32.17. עַד מָה & Pſal.79.5. ut & 89.5. עַד מָה. Et Pſal.4.3. עַד מָתַי quo uſque, uſque quo. עַד אָן, vel עַד אָנָה idem, quo-uſque. עֲדֵנָה uſque valde: unde contractum, עַתָּה, quod in הַיּוֹם poſitum. עַד עַתָּה uſque nunc, uſque adhuc. Gen.32.4. עַד מְאֹד uſque valde, admodum; עַד מְהֵרָה uſque citò, quàm maximè, quàm celerrimè. Pſal. 13.2. Job.18.2. 1 Sam.17.12. Item עֲדֶן idem, huc uſque;

Eccl.

Eccl.4.2,3. Gen.32.4.Deut.12.9.Gen.27.34. &c. Cocc. Bu.Lex. Sed venit etiam in forma quasi numeri pluralis constructi; sic, עָדַי idem; ad,usque ad,&c. ut Num. 24.20,24. עָדַי אֹבֵד usque ad,interitum. Isa.26.4. עֲדֵי עַד in perpetuum. Ità Isa.65.18. cui etiam formæ affixa pronomina junguntur; Bu. Lex. Nam cum affixis, divisâ syllabâ, assumit cametz: ut Num.23.18. auscultа עָדַי ad me. Simile Job.32.11. ubi Kimchi vult עַד esse notionem nominis רַבָּר: ut & Job.32.12. וְאֵרִיכֶם. אֶתְבּוֹנָן. Sed notatur assequutio, sic; & usque ad vos intelligo; i.e. quantum vos ego quoque intellectu assequutus sum. Item Isa.45.24. עָדָיו יָבוֹא ad eum accedet, unusquisque scil. ut ipsum audiant, & in ipso sint. Job.4.5. תִּגַּע עָדֶיךָ ad te pertingit,&c.Cocc. Quæ,cùm sint per cametz, videntur notare formam quiescentium secundâ; cùm tamen pronomen כֶּם semper formæ constructæ, quæ hîc est עֲדֵי, adjungatur; Bu.Lex. Cum Beth compositum est,pro, propter, per, vel, circa,idem quod כְּנֶגֶד, ut probat R.Sal. Gen. 7,16. בְּעַד רַעְתָּם proper malum ipsorum, Jer.11.14. Item, בְּעַד הָעָם הַזֶּה pro populo isto, ibid. בְּעַד הַחַלּוֹן per fenestram, Gen.26.8.& בְּעַד מְעָרוֹת in spelunças, pro speluncis, Isa.32.14.Bu.Lex. Joel.2.8. בְּעַד הַשֶּׁלַח יִפּוֹלוּ per missile ruunt,seu irruunt; & sic etiam, Mem interdum est præf.huic formæ; sic, Cant.4.3. מִבְּעַד לְצַמָּתֵךְ; q.d.ab inter strictam cæsariem tuam; Cocc. Nam cum Mem præf.est inter,intra,circa,&c. Bu.Lex. Item in forma cum Beth assumit affixa; sic, Gen.7.14.& clausit Jehova בַּעֲדוֹ super ipso; ubi Kimchi exp. per עָלָיו: vel & occlusit Dominus pro eo,&c.sic,2 Reg.4.4.& occludes ostium בַּעֲדְךָ וּבְעַד בָּנֶיךָ pro te, & pro filiis tuis; ibid. v.5. בַּעֲדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ & clausit januam pro se ipsa, & pro filiis ejus. Item Psal.138.8.Jehova יִגְמֹר בַּעֲדִי totus est circa me, vel pro me; ὑπὲρ ἐμοῦ. Et Ps.139.11. וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדִנִי & nox lux circa me, scil. erat; h.e. in media nocte, dum mundus aberrabat, & deficiebat à veritate, Lux verbi tui,etiam in ore defectorum, me circumfulsit; Cocc.Bu.Lex. Sic cum nomine venit forma cum Beth: ut Prov. 6. 26. Nam בְּעַד אִשָּׁה זוֹנָה propter meretricem (redit scil. res) עַד ad buccellam panis. Et rursus cum Aff. Exod.8.24. הַעְתִּירוּ בַּעֲדִי orate pro me.Lev.16.6. וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ & expiabit pro se,& pro domo sua. Item 2 Chro.30.18. Jehova bonus וְכִפֶּר בְּעַד (vel,ut in quibusdam exempl. scribitur cum pathach in ult. בְּעַר) sequitur v.19. כָּל־לְבָבוֹ הַכִּין expiabit super omni,qui,cor suum paravit.sic Kimchi. Et 70. ἐξιλάσθω ὑπὲρ πάσης καρδίας. (Jehova scil. optimus expiationem faciat pro (eo,) v. 19. quisquis animam suam comparaverit, &c.Jun.) Amos 9.10. לֹא תַגִּישׁ וְתַקְרִים בַּעֲדֵינוּ הָרָעָה non accedet, neque obviabit nobis, vel circa nos,malum.2 Reg.1.2. & cecidit Achazjah בְּעַד הַשְּׁבָכָה per cancellos.Et Jer.11.14. nè ores בְּעַד הָעָם pro populo hoc, & nè feras propter eos clamorem & orationem, quia ego non audio, quum clamant ad me, בְּעַד רַעְתָּם propter malum suum; Coc. & sim.in omnibus hisce,Pag. Ponitur autem interdum עַד pro אֶל ad: ut in loco,Hos.14.2. revertere Israel עַד ad Dominum. Pag. Sed ibi ego majorem vim habere putarim; q.d. usque ad Dominum: sicut & intendendi causâ dicitur, עַד מְאֹד, & עַד מְהֵרָה usque valde, & usque citò, i.e. quàm maximè & quàm celerrimè. Reperitur 2 Reg.9.20. עַד אֲלֵיהֶם; & v.18. sic; עַד הֵם, pro עֲדֵיהֶם usque ad illos; Merc. Deindè venit etiam hæc vocula in alia significantia, pro sæculo, ut dictum; Pag. עַד vel עָד, est etiam æternitas, sæculum, perpetuum; Bu.Cocc. quod scil. principio & fine careat; Cocc. notat perpetuitatem temporis; & per pathach ferè scribi solet, etiam in pausa. Sic præpositio Lamed, ut infrà videbitur. Ad עוֹר reduci potest in hac signif. juxta Kimchi. Nihil autem est aliud quàm æternitas: sed cùm nomini עוֹלָם additur, ità לָעַד, ad majorem expressionem additur: sic sequente נָעַד, ut videbitur. Sic etiam cum dicunt לְעוֹלְמֵי עַד in sæcula æternitatis, i.e. in omnem æternitatem; Merc. Convenit quidem in hac signif. cum עוֹד. Sed & à עַד, usque ad, derivari potest; quia notat durationem, in qua semper est τὸ usque huc, seu ἔτι. Ità usque, Lat. pro semper: ut Catull. carm.46. Huic uni domino usque serviamus: & Tib.2. v.63. Sic usque sacras innoxia lauras vescar, & æternum sit mihi virginitas. Propert.2.30. Nulla est fuga, tu licet usque ad Tanaim fugias, usque sequetur amor. Job.20.4. מִנִּי עַד ab æterno. Et Isa.9.5. אֲבִי עַד pater perpetuitatis; habens scil. ζωὴν ἀκατάλυτον, & donans ζωὴν ἀιώνιον. Et Isa.57.15. שׁוֹכֵן עַד habitans perpetuum. Et Isa.26.4.& 65.18. עֲדֵי עַד usque ad æternum, quod ego creo. sic Hab.3.6. הָרְרֵי עַד montes perpetui. Ut & cum ל præf. Job.19.24. לָעַד in perpetuum, in rupe incidantur. Et cum ל præf. Zeph.3.8. לְיוֹם קוּמִי לָעַד ad diem, quo surgam ad perpetuitatem. In pausa est cum sægol: ut Exod.15.18. לְעוֹלָם לָעַד in sæculum, & æternitatem; Cocc. Psal.19.10. עַד in iu sæculum, Isa.64.9. Ne irascaris, Domine, עַד מְאֹד usque valde, & nè לָעַד in sæculum memineris iniquitatis. Et cap.30.8. & erit ad diem novissimum לָעַד עַד עוֹלָם in sæculum, (vel, ut alii, quasi pro לָעַד in testimonium) usque in sæculum. Vide etiam Psal.9.19..21.7. & 22.27. Pag.Kimchi in Michlol notat cum sægol semper & tantùm scribi post עוֹלָם, vel לְעוֹלָם; Bu.Lex. Confer Ps.10.16..48.15..9.6.Dan.12.3.Pag.Item Ex.15. 18. ubi Ab.Ezra notat לְעוֹלָם וָעַד esse concisam locutionem, pro לְעוֹלָם וָעַד עוֹלָם; Bu.Lex. Quidam vertunt, in sæculum & ultra; Merc. Interdum est cum cametz in pausa post ל præf. Psal.61.9. Et unum habet Lamed cum Scheva, sed alterius videtur significantiæ; viz.Zeph.3.8. ad diem quа surgam לָעַד ad prædam.Pag. & quidam volunt esse eundem sensum cum loco illo, Ps. 68. ascendisti in altum,cepisti captivitatem, &c. Merc. Nam in hoc significatu pro præda scil. עַד etiam interdum venit, ut Gen.49. 27. manè comedet עַד, prædam,vel spolium.Unde & Targum pro שָׁלָל, quod est spolium, frequenter utitur עֲרָאָה. Sic Isa.33.23. tunc divisa est עַד præda; Pag. Nam sequitur eo loco שָׁלָל spolii. Sed Kimchi vult subaudiri,præda & spolium: cujusmodi multa inveniuntur asyndeta; Merc. Sed hujus vocule in hac signif.pro præda, Radix propriè est עָרַר: illic quære,Pag.Bu. Lex.

Rad.18. עָרַן deliciatus est,delicatè, seu in deliciis vixit, voluptuosus fuit,seu voluptatibus abundavit. Cogn. cum עָרָה induit vestes delicatas & ornatas. Hinc ἁδύτομαι jucundus sum, ἡδονὴ voluptas,&c.Av. Non autem occurrit hæc Rad.verbaliter nisi in Conjug. hithpael, הִתְעַדֵּן delectari,deliciari; Pag.oblectavit seipsum; Bu.Cocc.Av. Quod verbum quidam factum putant ex Heden,loci amœnissimi nomine. Sed locus ab amœnita-

te

te potiùs voluptate & deliciis dictus est : id quod sonat nomen עֵדֶן ; ac indè ἡδονὴ Græcum effictum videtur. Quidam conferunt cum עָדָה ornari,& עָנַג per metath. alligare, adhibere,vel,adnectere ; Merc. Occ.autem hoc Verbum in fut. hithp. (à 3.s.m. יִתְעַדֵּן oblectabit se) 3. pl.m.cum ו conv.præf. וַיִּתְעַדְּנוּ & oblectarunt se, Neh.9. 25.Atque indè, 1.est No.Adj. f.significans voluptuariam, seu voluptatibus deditam,&c.viz. עֲדִינָה delicata,Is.47.8. 2. indè etiam est No. עֵדֶן , m. vel עֶדֶן delitiæ, jucunditas, suavitas,delectatio,&c.Pag.Bu. Av. Quatuor autem sunt loci per 6. puncta, ubi est nomen urbis, non horti Heden ; viz. 2 Reg.19.Isa.37. Ezech.27.& Am.1. unde colligimus fuisse in Syria Damascena,forsan non procul ab horto Heden.Quin & עֵדֶן viri nomen,est quinque punctorum, ut Kimchi inquit, 2 Chron.29.& 31. Merc. Occ.autem No.hoc appellativè ; locis seq. עֵדֶן, voluptas, oblectatio, Gen.2.15..3.23,24..4.16. Ezech.31.9, 16,18..36.35. Joel.2.3. Atque indè, 3. est nomen עֵדֶן , vel עֶדֶן, singulariter sumptum pro nomine proprio regionis amœnissimæ , in qua fuit hortus ille , quem Paradisum vocant, Gen.28.10.Bu.Lex.& Gen.2.8,15. בְּגַן עֵדֶן in horto Eden ; 70. ἐν παραδείσῳ τῆς τρυφῆς.In horto,quem Deus plantaverat , in ea regione quæ nunc Eden vocatur. Item Am. 1.5. & sceptrum ferentem מִבֵּית עֵדֶן à Beth Eden; quod sonat, domus voluptatis. Et videtur is esse Syriæ locus, qui à Strabone παραδείσου appellatur ; Grotius. Et Ezech.28.13. בְּעֵדֶן in Eden, horto Dei fuisti , h.e. in Ecclesia. De Rege Tyri mysticè sermo est ; Coc.Occ. autem hoc No.pr.simpl. & cum ן, כָ, כֶ & מֵ præf. idque vel in forma cum sex, vel in forma cum quinque punctis ; ut seq. עֵדֶן Eden, n.p. 2 Reg.19.12.Isa.37.12. Am.1.8. עֶדֶן & Eden, Ezech.27.23. בְּעֵדֶן in Eden,horto oblectabili, Gen.2.8. Ezech.28.13. כְּעֵדֶן sicut Edenem, Isa.51.3. מֵעֵדֶן ex Eden, Gen.2.10. Atque indè,in forma pl.m. occ. simpl. sed in forma pl.m.constr.cum הַ Aff. sic, עֲדָנִים deliciæ, 2 Sam.1.24. עֲדָנֶיךְ deliciarum tuarum, Psal.36.9.Item, 4. hinc etiam No.f.idem significans, oblectatio,delectatio,delitiæ,&c.Pag.Bu.Av.viz. עֶדְנָה voluptas, Gen.18. 12. ut & 5. hinc etiam No.in forma pl.m.cum Mem heemant.præposito, מֵעֲדָנִים delitiæ ; item delicatissimi cibi,Av. voluptates,&c.Pag.Bu. & est quasi à sing.מֵעֶדֶן, vel מַעְדֶּן , voluptas, oblectatio, &c. Pag. Occ. autem No.hoc pl.m.in absol.forma,simpl. & cum לְ præf. & in forma pl.m.constr.simpl. & cum ' ob pausam , pro ֵי Aff. ut seq. מֵעֲדָנִים voluptates, deliciæ, Prov.29.17. לְמַעֲדַנֵּי delicias, Lam.4.5. מַעֲדַנַּי delicias, Gen.49. 20. מַעֲדַנֵּי deliciis meis, Jer.51.34. Ita in Bu.Conc.Sed in textu,est, מַעֲדַנָּי in pl. m.præced.No. cum מֵ præf. ex deliciis meis, &c. Atque indè etiam est No.in forma pl. f. idem significans,voluptates scil.seu delitias, &c. Sed in loco 1 Sam. adverbialiter sumitur pro delicatè ; vel potiùs sic significat, subaudito בְּ, in vel cum voluptatibus, i.e.hilariter,&c. Coc.Prout occ. locis seq. מַעֲדַנּוֹת vel sine vau, deliciæ ; ut 1Sam.15.32. Job.38.31.

Rad.19. עָדַף est, redundare,superesse, superabundare, superfluere,remanere,&c. Pag.Bu.Cocc. Av. excessit, &c. Est cogn.cum עָשַׁף coopertus est : & usurpatur etiam de excessu superabundante in cortinis, sive aulæis; Av. Occ.autem in part. ben.kal, vel ut No. participiale,s.m.cum הָ & בָּ præf.sic, הָעוֹדֵף quod supersit,Exod. 16.23..26.12.Lev.25.27. בָּעוֹדֵף in superfluo, Ex. 26. 13. sed occ.etiam in forma pl.m. cum הָ dem. præf. sic, הָעוֹדְפִים redundantes, Num.3.46,48, 49. sicut etiam occ.in forma f.f. part.ben.kal, in forma cum duplice sægol ante Thau cum הָ præf.sic, הָעוֹדֶפֶת quod superfluum,Exod.26.12. In hiphil significat, plus esse facere, Cocc. Superabundavit , superfuit ; Av. prout occ. in præt. hiph. 3.s.m. loco seq. הֶעְדִּיף abundavit, Exod. 16. 18.

Rad.20. עָדַר est, deesse,deficere; privare: item disponere, ordinare; Pag. ordinavit , instruxit, disposuit scil.aciem militarem ; Bu.Lex. Nonnihil cum עָזַר convenit ; ut hoc cum אָזַר , in procinctu stare, aciem ingredi , in aciem stare ; Cocc. Disposuit in gregem, seu ordinem unum , coordinavit , congregavit in gregem unum. Et est cogn.cum גָּדַר sepivit, obsepivit. Hinc Lat.per metath.Ordo,ordino,&c .Av. ut in 1Chr.12.33. וְלֹא עָדְרוּ & ad ordinem servandum, non in corde & corde, i.e. non in corde duplici. Et v. 38. עוֹרְכֵי מַעֲרָכָה instruentes milites, seu componentes aciem, aut in acie stantes, cum corde integro,&c.Cocc. Sed in Bu.Conc. rad.hæc tria habet signif. 1.est deesse,desiderari. Item, farriri, resarriri, pastinari ; Bu.Lex. Ordinatus est, congestus est in ordinem,&c.Sed in præt. & part. niph. est, desiderari,vel deficere in ordine , Av. Ut scil. qui ad aciem vocatur,& non apparet ; Coc. Et in fut.niph.est congregari ; Av.Occ.autem in præt.niph.3.s.m. vel cum pathach , vel in pausa cum camerz in ult. ut & in 3.s. f. præt.niph.cum camerz penult. ob pausam pro scheva, ut seq.נֶעְדַּר defuit,1 Sam.30.19. נֶעְדָּר defuit, 2 Sam.17. 22.Isa.40.26.Zeph.3.8. נֶעְדָּרָה deerit, Isa.34. 16. & in part.niph.à s.m. נֶעְדָּר , vel נֶעֱדָר desideratus,&c. & in s.f. נֶעְדָּרָה desiderata,&c.occ.s.f. in forma cum duplice sægol ante Thau,loco seq. נֶעְדֶּרֶת deficiens,Isa.59.15.In Piel, עִדֵּר est, deesse,seu desiderari fecit, vel sivit ; Pag. Bu. subtraxit aliquid ex ordine, vel deficere fecit ; Av. prout occ.in fut.Piel (à 3.s.m. יְעַדֵּר deesse faciet, vel sinet) in 3.pl.m.loco seq. יְעַדְּרוּ deesse, desiderari sinebant,1 Reg.4.27. Deindè,ii. signif.2.hujus Rad.est grex; item ordinare,Bu.Conc.nam ex verbo עָדַר disponere, est No. עֵדֶר vel עֶדֶר m.grex ; tam minor scil.quam major animantium; Bu.Lex. Congregatio seu caterva animalium , quæ confertim progrediuntur ; Cocc. Sed pro caulis ipsis in quibus greges congregantur & includuntur, Isa.17.& 2 Chron.32. Occ.autem hoc No.ordine Conc.simpl.& cum הָ, מֶ, בְ, כְ & כֶ præf. idque in forma omnium cum Tzere penult. ut seq. עֵדֶר grex, Gen.32.17. Job.24.2.Jer.13.17. Mich.4.8 הָעֵדֶר grex, Jer.13.20. מֵהָעֵדֶר è grege,1Sam.17.34. בָּעֵדֶר cum grege,Jer.31.24. כְּעֵדֶר sicut grex,Mich.2.12. Cant.4.1..6. 8..4.2..6.6. כָּעֵדֶר sicut gregem,Psal.78.52. sed cum Affixis,est cum sægol sub 1.rad.ut,cum ִי Aff. cui & בָּ & ן sunt præf. עֶדְרוֹ gregem suum,Isa.40.11.Jer.31.9 Ezec. 34.12. Zach.10.3. וְעֶדְרוֹ & gregem ejus, Jer. 51. 23. בְּעֶדְרוֹ in grege ejus, Mal.1.14. sic & in forma pl. m. occ.simpl.& cum הָ, וָ & לָ præf. עֲדָרִים greges, Gen.30. 40.Jud.5.16. Isa.32.14. Zeph.2.14. הָעֲדָרִים greges, Gen.29.2,3,8..32.19. וַעֲדָרִים & greges, 2 Chron.32. 28. לָעֲדָרִים ad greges,Prov.27.23.Isa.17.2. & in forma pl.m. constr. occ. cum sægol sub 1.rad. idque simpl. & cum בְּ præf.ut & cum ן cop.præf. & הֶם Aff. עֶדְרֵי greges, Gen.29.2. Cant.1.7. Joel.1.18. בְּעֶדְרֵי in gregibus, Mich.5.7. וַעֲדָרֵיהֶם & greges eorum,Jer.6.3. Atque in-

dè ex hoc nomine plerique formant verbum in kal, עָרַר pro disponere,&c.ut ad initium Rad. unde in part. ben. kal,à s.m. עוֹרֵר disponens,ordinans, &c. & in forma pl. m.absol. עוֹרְרִים, occ.in pl.m. constr. loco seq. עוֹרְרֵי disponentes,1 Chron.12.38.& in Infin.kal, occ.cum לְ præf.sic, וְלַעֲרוֹר & ad ordinandum, 1 Chron.12.33. Item,iii. signif.3.hujus rad,est,sarriri,Bu.Conc. &c. ut suprà ex Bu.Lex.ad Conjug.niph. prout occ.in fut.niph.3. s.m.simpl.& 2.pl.m.cum Nun parag.add. יֵעָרֵר sarrietur, Isa.5.6.(יֵעָרְרוּ sarrientur,Isa.7.25. Atque indè ex Rad. in hac signif.est No.cum Mem heemant. מַעֲרֵר m. sarculus,vel sarculum,aut ligo,ligonis, Pag.Bu. quo scil. arva sarriuntur & congeruntur;Av.ligo,pastinum;σκαφὴ,Coc. prout occ.cum בְּ præf.loco seq.בְּמַעֲרֵר sarculo,Isa.7.25. Hoc autem verbum עָרַר, sunt qui in kal ex significatione עֵרֶר gregis,exponant ubique pro,congregare,cogere,in unum colligere,congerere. Et sic in Niphal, contrahi in unum sarculo, ut in vitibus fit, ubi ad eas terra sarculo congeritur, & arando terra in cumulos, qui & gregis hinc indè pascentis similitudinem habent. Atque hinc metaph.pro arctari,in angustum redigi, occludi nè spargatur,decedere, detrahi,deesse,sumitur,&c. Atque indè est No.præced. מַעֲרֵר sarculus, quo vineæ, vel agri in unum coacervantur, & converruntur. Apud Doctores etiam in kal reperitur, pro pastinare; in Scriptura autem non nisi in Niphal,passivè; Merc.

Rad.21. עָרַשׁ m. No Rad.est,lens,lentis, Pag.Bu. genus leguminis,& juxta quosdam, pisum. Est cogn. cum אָרַשׁ trituravit; nam lentes seu pisa triturantur, & baculis excutiuntur; Av. In forma pl.m.occ.simpl.& cum וְ cop. præf. וַעֲרָשִׁים lentes, Gen. 25.34. 2 Sam.23.11. וַעֲרָשִׁים & lentes,2 Sam.17.28. Ezech.4.9.

Rad. 22. עוּב, vel עִיב densuit, condensatus est, densus fuit; idem quod עָבַב & עָבָה. Non autem occ. in kal, sed in Hiphil, הֶעִיב obscuravit densitate,obnubilavit,&c. Av.qui hîc ponit hanc Rad.ut & Bu.Lex.& Coc. Sed in Pag.& Bu. Conc. refertur ad rad. עִיב: ubi vide, unà cum ejus derivatis עָב & עֲבָה,&c.

Rad.23. עוג est, coquere panes subter prunas,Pag.adurere,vel ustulare,Merc. placentas coxit, vel paravit; q. d. placentare; Bu.Lex. עוֹג adussit faciendo panes subcineritios. Idem quod עָגַג & עָגָה.Hinc Lat.coquo, coquus,&c.Av. In fut.kal, יָעוּג, יָעֹג, vel יָעֵג aut יָעוֹג, quasi à עָגַג depsere; Cocc. Unde in 2.s.m.fut.kal, cum הָ Aff.occ. Ezech.4.12. תְּעֻגֶנָּה placentabis istam, h. e. parabis, sive coques placentam istam;Bu.Lex. Coques illum, scil.panem subcineritium, in oculis eorum. Ubi Nun, inquit R.D. dageschatur, quia est ficut תָּעוּג אֹתָהּ coques illum. Sed potest exponi etiam, coquent, scil. mulieres, eo modo quo coquitur panis subcineritius; Pag. (Ità ut esset 3.pl.f.fut.kal,absque Aff.) Non autem, ut quidam putant, pinsent & miscebunt cum stercore humano; Cev. Secare enim solent bovis fimum & incendunt, & cum illo coquunt; Pag. Vide & suprà in עָגַג, vel עָגָה. Atque indè est No. עוּגָה vel עֲגָה,aut עֲגָה f.panis subcineritius, aut torta subcineritia; Pag. quasi ustulatam dicas; Merc. placenta, propriè carbonibus tosta; Bu.Lex. Coctus panis,placenta; Coc. panis adustulatus super carbonibus; Av. Unde dicitur Hos. 7. Ephraim panis subcineritius non reversatus; Pag.seu versus; tunc enim est uno latere tantùm coctus, & ideo minùs aptus ad esum. Sic notatur Ephraim præceps fuisse in consilio suo, quod non in omnem partem agitarit, ut intelligatur an esset rectum; Merc. Occurrit autem No.hoc in forma absol.sing.f. simpl. & in forma constr. simpl.& cum וְ cop. ut & in forma pl.fæm.simpl. ut seq. עֻגָה placenta,1 Reg.17.13.Hos.7.8.עֻגַת placenta,1 Reg. 19.6. וְעֻגַת & placenta, Ezech.4. 12. עֻגוֹת placentæ, Gen.18.6.Exod.12.39.Num.11.8. Atque indè etiam 2. est No.cum Mem heemant. מָעוּג m.idem; placenta,&c. Pag.Bu.seu panis subcineritius; Pag. 1 Reg.17.12. panis coctus; Av. unde, Ps.35.16. לַעֲגֵי מָעוּג dicuntur sanniones placentæ vel cibi,i.e.parasiti,qui gulæ causâ aliis adulantur; Bu.Lex. בְּחַנְפֵי,&c. cum hypocritis illusorum placentæ,i.e.ob placentam; Av. Pro simulationibus sannarum placentæ; Coc.vel ut alii exp.sanniones facetiæ; Bu.Lex.Nam R.D.exp. מָעוּג subsannationem,& verbum otiosum; Pag.idque ex verbis Doctorum, in quibus Aba Saul reum peragit illum, qui nomen tetragrammaton, suis literis, non solùm in re necessaria, ut ubi de finibus agitur, enunciat: sed etiam כְּלִשּׁוֹן עוּגָה, i. e. dum sannas & otiosa loquitur. Sed simplicior mihi videtur prior significatio; Merc.

Rad.24. עָוַר hæc Rad.in Bu. Conc.duo signif. 1.est in Conjug.Piel, עִוֵּר exspoliare,prædari,deripere; Pag.despoliavit,prædatus est; Bu. Lex. Av. cum percussione scil.& læsione illorum qui despoliantur.Hinc enim τιτρώω, τιτρῶσκω vulnero,percutio; Av. prout occ. in 3. pl. præt. piel cum נִי Aff. post kibbutz pro schurek; sic,Ps.119. 61. חִבְלֵי catervæ impiorum עִוְּרֻנִי exspoliaverunt, seu prædati sunt me, juxta R.D. Pag. Sic Bu.Lex. Av. Alii,funes,&c.apprehenderunt. Sed tunc חַבְלֵי non חֶ scriberetur. Hoc autem unico loco Rad. hæc Vau habet mobile; ubi etiam ad significationem testimonii quidam revocant; quasi sit, certò apprehendere,capere, retinere. Vicinum est verbum עִוֵּר, de quo suprà: nisi quòd in malum sumitur, & verbo עָוַל nonnihil: hæc autem spoliandi significatio Chaldæa magis est. Unde עַוְלָה captura, direptio,præda. Cæterorum Radix est עוּר quiescente vau; Merc.Atque ex hac Rad.in hac signif. deducitur à quibusdam No.עֵר m. spolium, præda; Bu. Lex. Cocc.Av. prout occ.Gen.49.27. manè comedet עַד prædam; Pag.& cum לְ præf.Zeph.3.8. לָעַד ad prædam.Item,Isa.33.22. עַד שָׁלָל præda spolsi.Nec sæpiùs occurrit in hac signif. Quidam ab עֵרָה deducunt, quasi remotionem,vel rem amotam dicas; Bu.Lex. Quære etiam ad finem Rad.עֵד & עֵרָה; Deindè,ii.signif.2.hujus Rad. est ex kal, עוּר testari,contestari, testificari; Bu. Conc. idque in Conjug.hiphil, הֵעִיד idem,testatus,testificatus, contestatus est; Bu.Pag. protestari; obtestari; Pag.Merc. item monere, admonere; Pag. Construitur passim cum Beth,i.e. testificari in aliquem, seu cum vel apud; item,obtestari;sed tunc insuper habet Accus. ut Deut. 4. obtestor vos per cælum & terram; vel,cælum & terram in vos obtestor.Quod Paulus imitatur 1 ad Tim.5. Item cum Accus.personæ, Lam.2. מָה אָעִידֵךְ quo obtestabor te;propriè, quid i.e. cur testabor te,vel,quid obtestabor te? Item,1 Reg.21. bis cum Accus. cùm scil. dicit falsos testes subornatos adversus Naboth, qui eum obtestarentur, i.e.in eum testificarentur; Merc. Occ.autem ordine Conc in hac signif.in præt.hiph.3.s.m. locis seq. הֵעִיד contestatus,testificatus est,Gen.43.3.2 Reg.17.15. Mal. 2.14. & in 2.s.m.præt.hiph.occ.vel cum jod hiph. in medio,vel cum tzere pro jod, & sic etiam habet He parag. add.

add.ut & in 1.ſ.m.& in 3.pl.præt.hiph. occ. ſimpl.ut ſeq. הַעִירוֹתָ conteſtatus es,Neh.9.34. הַעֲרוֹתָה conteſtatus es,Exod.19.23. הַעֵירוֹתִי conteſtatus ſum, Deut.4.26.. 8.19..30.19. Jer.11.7..42.19. הַעִירוּ conteſtabantur, Neh.9.26. In part.hiph.ſ.m. eſt, מַעִיר teſtificor, Deut. 32.47. & in infin.hiph.occ.cum Tzere pro jod hiph. in ult.ſimpl.locis ſeq. הָעֵר conteſtando,Gen.43.3.1 Sam.8. 9. Jer.11.7.cui etiam ְ cop. eſt præf. loco ſeq. וְהָעֵר & conteſtando,Jer.11.7. Item in Imper.hiph.ſ.m. occ. & cum Tzere pro jod hiph. in ult. ſd que ſimpl. & cum ְ cop. præf. ut & in pl.m. plenè cum jod hiph. penult. & ְ cop.præf. הָעֵר conteſtare, Exod.19.21. וְהָעֵר & conteſtare,Jer.32.25,44. וְהָעִירוּ & teſtificamini, Am.3.13. In fut.hiph.1.ſ.cum ְ conv.præf.occ. vel def.cum chirek tantùm, vel plenè etiam cum jod hiph.in ult.ut & cum Tzere pro jod hiph.& rurſus plenè cum ְ cop.& ְ conv. præf.& ה parag.add. ſicut etiam cum ה Aff. abſque præf.ut ſeq. וָאָעִיר & conteſtatus ſum,1 Reg.2.42. וָאָעִיד idem, Neh.13.15. וָאָעֵרָה idem, Jer.32.10. וְאָעִידָה & conteſtabor,Deut.31.28.Pſal.50.7..81.9. Iſa.8.2. Jer.6. 10. וָאָעִידָה & conteſtatus ſum, Neh.13.21. אָעִידָךְ teſtificabor tibi, Lam.2.13. ſic & in 2.ſ.m. fut. hiph. occ. ſimpl.plenè, ſed cum ְ conv. præf. cum pathach pro Tzere, vel jod in ult.ſic, תָּעִיר conteſtaberis, 1 Sam. 8.9. וְתָעֵר & conteſtatus fuiſti, Neh.9.29, 30. ſic & in 3.ſ. m. fut. hiph.cum ְ conv. præf. occ. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph.in ult. fic, וַיָּעֵר & conteſtatus eſt, 2 Reg.17.13. Zach.3.6. ſed jod habet cholem, cum נִי Aff.ſic, יוֹעִירֵנִי conteſtetur mecum, Jer.49.19.. 50. 44. Et in 3. ſ.f. cum ְ conv. præf. & נִי Aff.eſt, וַתָּעִירֵנִי & teſtificabitur mihi, Job. 29. 11. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. à ſimplice forma יָעִירוּ occ. def. cum chirek tantùm poſt ְ cop.præf. & ante kibbutz pro ſchurek ; penult. ante הוּ Aff. & rurſus cum ְ conv. præf. plenè cum jod hiph.& eodem הוּ Aff.poſt kibbutz itidem penult.pro ſchurek ; ſic, וְיָעִידֻהוּ & conteſtentur in eum, 1 Reg.21.10. וְיָעִירוּהוּ & teſtati ſunt contra eum,1 Reg. 21.13. In Hophal, הוּעַר teſtibus probatum, vel denunciatum fuit ; Bu.admonitus eſt ; Cocc. Prout occ.cum ְ cop.præf. in præt.hoph.3.ſ.m. ſic, Exod. 21. 29. וְהוּעַד & proteſtatus fuerit Domino illius ; aut,& monitus fuerit Dominus ejus ; Pag. Vel, teſtificatum fuerit in Dominum ; imperſonaliter ſcil.Merc. vel, & teſtibus adhibitis denunciatum fuit Domino ejus ; Bu.Lex. Vel, admonitus eſt Dominus ; Cocc. Item hinc, juxta quoſdam,eſt part.hoph.à ſ.m.viz. מוּעָד,& in ſ.f. מוּעָדָה, occ. forma ſ.f. cum duplice ſægol aute Thau,ſed cum cametz penult.ob pauſam ; ſic, Prov. 25. 19. רֶגֶל מוּעָדֶת pes, de quo teſtimonium dictum eſt ; petulci ſcil. bovis;Coc. Vide autem reliquos de hoc in Rad. מָעַד. Atque indè nomina, i. No. עֵד m. teſtis ; Deut.17.6. Pag.Bu. & interdum,teſtimonium, ut Gen.31.47. Exod.20.16. Bu. Lex. Dicitur & de perſona, & etiam de re.Et quia teſtis de re vera & certa quàm novit, teſtatur aliis, & ideo fidem requirit, proinde pro verbi prædicatore ſumitur; & teſtimonium pro verbo Dei cui credi convenit ; ut quod vidimus, teſtamur,&c. Joan.3.& Act.1. teſtis reſurrectionis, &c. Kimchi vult locis quibuſdam עֵד pro abſtracto ſumi,i.e.pro עֵדוּת teſtimonio ; ut in Decalogo, עֵד שָׁקֶר teſtimonium falſitatis, i.e. falſum : & Pro. 25. ſic Gen.31. ubi Jacob vocat גַּלְעֵד acervum ſeu tumulum teſtimonii, qui à Laban Syro dictus eſt יְגַר שָׂהֲדוּתָא ;alioqui שָׂהֲרָא dixiſſet. Sed id minùs placet : cùm linguarum idiomata ſibi per omnia reſpondere nil neceſſe ſit. Abſolutè & per Appoſitionem, Non reſpondebis (ſeu loquêris) in alterum teſtis falſus : ſic in Pro. Non tamen hoc à ratione linguæ alienum eſt, ut idem nomen nunc Toar ſit, nunc abſtractum,ut אֵל fortis, & potentia,ſeu poteſtas. Sed ego uſum magis ſpecto,Merc. Deflectitur autem interdum à communi teſtis ſignificatione , ut ſignificet Commonitorem. Iſa.55.4. Ecce עֵד commonitorem populis dedi te : R.D. in lib. Rad. Addit etiam ibidem uſurpari tanquam Subſtantivum nomen pro עֵדוּת teſtimonium.Exod.20.16. Non teſtificaberis contra proximum tuum עֵד שָׁקֶר teſtimonium mendacii ; i.e. mendax. Et ſic Gen.31.v.47. & Jahakob vocavit illum גַּלְעֵד tumulum teſtimonii. Videtur etiam Jahakob voluiſſe etiam verbis conſentire cum Laban, qui tumulum illum vocaverat in Syriaca ſua lingua, יְגַר שָׂהֲדוּתָא tumulum teſtimonii : nam utrumque nomen ſubſtant.eſt ; Cev. Occurrit autem hoc No.ordine Conc. ut ſeq. In abſol.forma ſ.m.ſimpl.locis ſeq. עֵד teſtis, teſtimonium,Gen.31.48,50,52. Exod.20.16.. 22.12.. 23.1. Lev.5.1.Deu.5.20..17.6..19.15,16,18.Joſ.22.27,28,34. 1 Sam.12.5.Prov.6.19..14.5,25..19.5,9,28.. 21.28.. 24. 28..25.19.Iſa.55.4.Mal.3.5. cui etiam ְ & ob pauſam ֵ, ut & ה, ל & וֹל ſunt præf. עֵד & teſtis, Num.5.13.. 35. 30.1 Sam.12.5.Pſ.89.38.Prov.12.17. וָעֵד idem, Jer.29. 23. הָעֵד teſtis, Deut.19.18. לָעֵד in teſtem , teſtimonium,Gen.31.44.Deut.31.19,21,26. Job.16.8. Jer.42.5. Mich.1.2. וּלְעֵד & in teſtimonium,Iſa.19.20. ſed occ.etiam cum י Aff.loco ſeq. עֵדִי teſtis meus, Job. 16. 19. & in forma pl. m. abſol. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. עֵדִים teſtes, Num.35.30.Deut.17.6..24.22. Ruth.4.9, 10,11.Iſa.8.2.Jer.32.10,25,44. הָעֵדִים teſtes, Deut.17. 7.Jer.32.12. ſed in forma pl.m.conſtr. occ. vel cum jod in medio abundante vel quieſcente , vel abſque jod; ſic, עֵידַי vel עֵדַי teſtes,Pſal.27.12..35.11. Item occ. etiam cum י , vel in pauſa ֵ, ה & הֶם Aff. cui ult. ְ eſt etiam præf. ut ſeq. עֵדַי teſtes mei,Iſ.43.10. עֵדִי idem, Iſa. 44.8. עֵדֶיךָ teſtes tuos,Job.10.17. עֵדֵיהֶם teſtes ſuos, Iſa.43.9. וְעֵדֵיהֶם & teſtes ipſorum , Iſa. 44. 9. Item, 2. hinc etiam No. עֵדָה, teſtis, in fæm. ſcil. gen. vel teſtimonium; Bu. Lex. Nomen hoc עֵדָה, quum eſt congregatio, cætus, ecclefia, &c. pertinet ad יָעַד ; ubi vide. Quum autem teſtimonium, aut teſtem ſignificat, ex hac Rad. pag. &c. ſimiliter ; præſtat enim hoc ſignificatù eſſe ubique Toar. Quanquam plurale עֵדוֹת non niſi ab עֵדָה, ut hîc habes, formari queat ; Merc. Quum eſt ex hac Rad. tam præced.no.m.quàm hoc f. eſt teſtis; Cocc. Alii verò pro teſtimonio ſumunt & reddunt ; in hoc ſing. fæm. ſcil. præcipuè : licet tunc teſtimonium poteſt etiam denotare teſtem ; prout occ.cum ְ & ל præf. וְעֵדָה & teſtimonium, Gen.31.52. לְעֵדָה in teſtimonium, Gen.21.30. Joſ.24.27. Sed in forma pl. f. ſubſtantivè ſumitur pro teſtimoniis : prout occ. in forma abſol. cum ה dem. præf. הָעֵדוֹת teſtimonia, Num.4.45..6.20. Sed ſæpiùs occ. pl.f. cum affixis : ut cum י Aff. cui & ְ cop. eſt præf. ut & cum יךָ Aff. cui etiam ְ, ךָ & מֵ ſunt præf. & cum יו Aff. cui & ְ cop. eſt præf. ut ſeq. וְעֵדֹתַי & teſtimonia mea, Pſal132.12. עֵדוֹתֶיךָ teſtimonia tua, Pſal.93.5..119.22,24,59,79. 138,95,146,166. וְעֵדוֹתֶיךָ & teſtimonia tua, Pſal.119. 168. בְּעֵדוֹתֶיךָ de teſtimoniis tuis, Pſal. 119. 46.

מַעֲרוֹתֶיךָ de teſtimoniis tuis, Pſal.119.152. עֵדוֹתָיו teſtimonia ejus, Pſal.99. 7.. 119.2. וְעֵדוֹתָיו & teſtimonia ejus, Deut.6.17. Pſal.25.10.. 78.56. Item 3. hinc etiam no. עֵדוּת vel עֵרֶת f. teſtimonium; Pag.Bu. Cocc. vel obteſtatio; Cocc. teſtimonii autem nomine lex & mandata Domini appellantur: quòd ſint teſtimonio Iſraelitis, quòd ea ſuper ſe receperunt, inquit Kimchi; unde arca teſtimonii, Ezod.25. imò teſtimonium ipſa dicitur, ibid.30. propter tabulas quæ intra eam erant, quæ quidem erant teſtimonium, vel teſtimonio Iſraelitis; ut dictum. Ac ob eandem cauſam Tabernaculum teſtimonii dicitur, ubi erat arca, &c. unde Exod.16. ante הָעֵדוּת teſtimonium, dicitur metonymicè, pro, ante arcam teſtimonii, &c. quia ſcil. continebat tabulas teſtimonii, quæ viz. ſunt teſtimonium ipſi Iſrael; juxta R.D. In univerſum ſumitur pro Dei verbo, quo nobis ſuam voluntatem teſtatur; Merc. Cev. Pſal. 19. teſtimonium Jehovæ dicitur fidele. Id in ſpecie notat indicationem teſtamenti Divini. Sed poteſt etiam latiùs notare conteſtationem de officio hominis, quod ei convenit erga Deum, qui teſtamentum tale fecit & id exequitur, & Chriſto viz. mediatori teſtamenti, teſtimonium dat. Unde Exod.25. dicitur, & pones in arca אֶת הָעֵרֻת, h.e. tabulas teſtamenti & fœderis; Cocc. Occurrit autem hoc no. ſimpl. locis ſeq. עֵדוּת teſtimonium, Pſal.19.8..60.1..78.5..80.1..81.6..119.88.. 122.4. Sed ſæpiùs cum ה dem. præf. idque vel ante Schurek, vel pro eo kibbutz in ult. הָעֵדוּת vel ת teſtimonium, Exod.16.34..20.16.. 25.21,22..26.33,34.. 27.21..30.6,26,36..31.18.. 34.29..38.21.. 39.35 .40.3, 5,20,21. Lev.16.13..24.3. Num.1.50,53..4.5..7.89..9. 15..10.11..17.19,22,23,25..18.2. Joſ.4. 16. & 2 Reg. 11.12. 2 Chron.23.11..24.6. cui etiam formæ cum kibbutz לְ eſt præf. לָעֵדֻת pro teſtimonio, Exod.31.7. In forma pl.f. juxta normam hujuſmodi formæ nominum, eſſet עֲדָיוֹת, ut מַלְכָיוֹת à מַלְכוּת; Merc. ſed occurrit in textu cum י mobile; Bu.Lex. ſic, עֲדָיוֹת teſtimonia, &c. (vel, ut ſemper ferè ſcribitur, cum cholem tantùm abſque Vau, poſt primum Vau) prout occ. cum יךָ Aff. cui etiam בְ, מִ & לְ ſunt præf. ut & cum יו Aff. cui etiam וְ & וּבְ ſunt præf. ut ſeq. עֵדְוֹתֶיךָ teſtimonia tua, 1Chr.29.19. Pſ.119.14,36,99,111,129.144. בְעֵדְוֹתֶיךָ teſtimoniis ejus, Pſal.119.21. מֵעֵדְוֹתֶיךָ à teſtimoniis tuis, Pſ.119.157. וּלְעֵדְוֹתֶיךָ & ad teſtimonia tua, Neh. 9.34. עֵדְוֹתָיו teſtimonia ejus, ut in 2 Reg.17.15..23.3. וְעֵדְוֹתָיו & teſtimonia ejus, 1 Reg.2.3. 2 Chron. 34. 31. וּבְעֵדְוֹתָיו & teſtimonia ejus, Jer. 44. 23. Item, 4. hinc etiam no. cum Thau heemant. præpoſito, תְּעוּדָה f. idem, teſtimonium, conteſtatio; Pag.Bu.Coc. Eſt vocabulum quo ità notificatur verum & juſtum ad conſcientiam, ut ea cogatur atteſtari; Cocc. Prout occ. ſimpl. & cum ה dem. & לְ præf. ſic, תְּעוּדָה teſtimonium, Iſ.4.17. הַתְּעוּדָה teſtimonium, Ruth.4.7. וְלִתְעוּדָה & ad teſtimonium, Iſa.8.20. Atque hic etiam ſub hac Rad. עוד, locari ſolet particula adverbialis עוֹד adhuc, ampliùs, deinceps, dum; Pag.Bu. Av. hucuſque, ultrà, ampliùs, ἔτι, Av.Cocc. Suſtentationem quoque (ut quidam loquuntur, ad hanc Radicem, quæ ſignificat teſtari, reſpicientes.) temporis, i. e. durationem & continuationem ſignificat; & interdum, ut vicina particula עַד perpetuitatem; porrò, ultrà, ampliùs, deinceps, poſt: perpetuò. Præponitur ei interdum כָּל־, ad aſſeverationem majorem; quamdiu, quoad. Cum Beth expones, dum adhuc, vel tantiſper dum; & cum Mem, abhinc, vel abindè, vel ex quo, &c. Merc. Scribitur etiam interdum cum cholem tantùm ſine vau; Bu. Lex. Av. Per adhuc, ſæpiùs verti ſolet; ut Job.1.17.Gen. 7.4. & 8.10.&c. Item eſt etiam עוֹר ſeculum; ut Gen. 8.21. Non addam ut maledicam עוֹר ultra, i.e. in ſeculum, terræ, &c. & ſic v.22. & cap.9.11. Confer.Pſa.84. 5. beati qui habitant in domo tua, עוֹד in ſeculum laudabunt te: ubi 70. in ſecula ſeculorum: ſed ſignificat & breve tempus, ut R.D. inquit; ut Prov.31.7. & laboris ſui non recordetur עוֹד, i. e. brevi tempore: non enim ſignificat לָעוֹלָם in ſeculum, ſed toto tempore quo vinum eſt in illo. Et Job.27.3. כָּל־עוֹד omni tempore, quo ſcil. anima mea, viz. fuerit, in me; i.e. tempore brevi hoc. Item interdum ſignificat יוֹתֵר magis, ampliùs; & hæc ſunt multa: ut Gen.46.29. & flevit ſuper collum ejus עוֹד magis, vel ampliùs; Pag. כָּל־עוֹד eſt, quamdiu; in loco Job.27. Cum ſervilibus etiam ſæpe occurrit; ut בְּעוֹד in adhuc, intra, quum adhuc, vel dum adhuc, tantiſper dum: & ſic duo ſunt ſine vau, Pſal.39.2. & Jer.15.9. cætera ſunt cum vau: & ſic interdum ſignificari videtur finis; ut Joſ.1.11. parate vobis eſcam; quia בְּעוֹד in fine trium dierum, &c. Sic Am. 4.7. aliàs autem ſimpliciter tantùm verti poteſt per, adhuc; ut 2 Sam.12.22. & Gen.48.7. &c. Item וְעוֹד & adhuc, &c. Iſa.9.12. & cum הַ interrog. הַעוֹד num, vel an adhuc? Gen.31.14. & 43.6. ut & 45.3. &c. Item cum affixis occurrit variis: ut Gen.18.22. עוֹדֶנִּי adhuc illo ſtante, i.e. ipſe ſtabat. Et ſic, 29.9. adhuc illo loquente. Item 1 Reg.20.32. הַעוֹדֶנִּי num vel an adhuc vivit. Et Gen.25.6. בְּעוֹדֶנִּי חָי adhuc illo vivente. Item עוֹדְךָ adhuc tu, Gen.46.30. & Job.2.9. interrogativè: ſic Exod.9.2. Et interdum tempus notat præcedens, ut Num. 22.30. מֵעוֹדְךָ à tempore tuo, præcedenti, ſcil. ut R.D. Exp. (q.d. ex quo tu; Bu.Lex.) ſic Gen.48.15. מֵעוֹדִי à tempore meo, præterito ſcil. (vel ex quo ſuperſtes ſum, vel fui; Bu. Lex.) vel etiam de futuro tempore: ut in 1Sam20.14. עוֹדֶנִּי חָי adhuc me vivente. (tantiſper dum ego vixero; Bu. Lex.) ſic Pſal.146.2. בְּעוֹדִי dum ſum, adhuc me exiſtente. (q.d. quum adhuc ego, ſcil. ſuperſum, quam diu ſuperſtes futurus ſum; Bu.Lex.) Item de tempore preſenti, ut Ezr. 6.14. עוֹדִים adhuc illis loquentibus cum illo. Et Exod. 4.18. הַעוֹדָם an adhuc ipſi vivant. Item Lam.4.17. venit cum jod abundante & kibbutz ante He pro Schurek poſt Nun; ſic, עוֹדֵינָה adhuc nobis ſcil. expectantibus, deficient, pro defecerunt, oculi noſtri; Pag. Eſt pro עוֹדֵנוּ adhuc nobis ſcil. ſuperſtitibus; Bu. Lex. Hanc autem particulam Avenarius Radicem facit per ſe peculiarem; ſic, עוֹד adhuc fuit, adhuc duravit, ampliùs extitit, huc uſque ſuſtentavit. Atque indè deducit conjug. Piel, ſeu quadratum Poel, עוֹדֵד adhuc fecit eſſe, i. e. ſuſtentavit adhuc: prout legitur in part. & fut. Pſal. 147. & 146. unde etiam in Hithpoel, הִתְעוֹדֵד fecit ſe adhuc ſubſiſtere, ut Pſal.20. in fut. hithp. Av. Sed de his vide ſuprà Rad. עָדַד ubi reliqui ea locant. Atque ſic ex hac Rad. עוד, quaſi verbaliter ſumpto, deducit Aven. particulam עוֹד adhuc, &c. prout jam explicatur.

Rad. 25. עָוָה eſt, iniquè, aut perverſè agere; Pag. Bu. Quum ſcil. ad animum, vel ad actiones transfertur. Sed

Sed eſt propriè, curvum eſſe, incurvari: perverti, depravari: ut habes in Niphal. Sæpiùs Metaphoricè ſumitur. Eſt vicinum verbo עָוַת; ità ut difficilè interdùm ab eo diſcerni poſſit. Ego verbum עָוָה in kal non putàrim inveniri, ſed in Piel. Sic quæ in Niphal inveniuntur, ex עָוָה, non עָוַת eſſe ſtatuerim, quicquid alii velint; Merc. עָוָה in kal, perverſus fuit; curvus fuit, iniquè vel perverſè egit; Av. Significat perperàm agere; provt occ. Eſth.1.16. Non adverſus regem tantùm, עָוְתָה (in 3.ſ.f. præt. kal) perperàm egit. Et in 1.pl.præt.kal, cum נוּ cop.præf. Dan.9.5. חָטָאנוּ peccavimus, וְעָוִינוּ & perperàm egimus, הִרְשַׁעְנוּ improbè nos geſſimus. Primo ſignificatur aberratio à fine, non-quæſtio Dei: altero, diſceſſio à regula & recto; & tertio, operatio damnabilis, & non-juſtitiæ affectatio; Cocc. Reliqui prius, peccavimus, & alterum, perverſè aut iniquè egimus, &c. reddunt. In Niphal, נֶעֱוָה; Bu. vel נֶעְוָה Cocc. Av. perverti, diſtorqueri, contorqueri; Bu.Lex. curvatus eſt, perverſus fuit; Av. diſtorqueri, curvari, depravari; Coc. prout occ.in 1.ſing.præt. niph. נֶעֱוִיתִי pervertor, contorqueor, Pſ.38.7. Iſa.21.3. In part. niph. נֶעֱוָה; unde in forma conſtr.ſ.m. occ.cum וְ cop.præf. Prov.12.8. וְנֶעְוֵה לֵב & perverſus corde, vel animo, &c. Pag. Bu. Item occ. etiam à ſing. f. in forma abſol. נֶעֱוָה; in forma ſ.f. conſtr. 1 Sam.20.30. filius, vel filì; Pag. vel filii; Bu.Lex. נַעֲוַת הַמְּרוּדוֹת perverſæ (ſcil.matris rebellione; Pag.Bu.Lex. Filius perverſæ rebellionis es tu; Av. Fili praviſſimæ contumaciæ. Filius contumaciæ, eſt præditus contumaciâ; Cocc. (Locus autem ille deeſt hic in Bu.Conc. Sed in Rad. עָוָה locatur: ubi etiam alii quidam locant.) In piel, עִוָּה pervertit, depravavit; Pag.Bu.Av. corrumpere; ex recto pravum facere; Coc. prout occ.in 3.ſ.m.præt. piel ſimpl.& cum וְ conv. præf. עִוָּה pervertit, Lam.3.9. וְעִוָּה & pervertet, Iſa.24.1. In Hiphil, iniquè, perverſè egit; Bu.Av. vel pervertit, depravavit, perperam egit; Coc. prout occ.in præt.hiph. 3.ſ.m. & in 1.ſ.& 3.pl.m. ut & in 1. pl. cui etiam וְ cop. eſt præf. ut ſeq. הֶעֱוִיתִי iniquè egit, 2 Sam.19.20. הֶעֱוִיתִי iniquè egi, 2Sam.24.17. Job.33.27. הֶעֱוִיתִי perverterunt, Jer.3.21. הֶעֱוִינוּ Iniquè egimus, Pſal.106.6. וְהֶעֱוִינוּ & iniquè egimus, 1 Reg.8.47.2 Chron 6.37. In Infin. hiph. occ.ſimpl.cum ת in fine, occ.cum בְּ præf. & וֹ Aff. ſic, הַעֲוֹת iniquè agendo, Jer.9.5. בְּהַעֲוֹתוֹ in perverſè agere ipſum, 2 Sam.7.14. Atque indè eſt No. i. עָוֹן m. incurvatio, deflectio, iniquitas, perverſitas. Eſt tam culpæ quàm pœnæ; Av. Pravitas, ut in greſſu, & curſu: ut Pſal.59.5. בְּלִי עָוֹן יְרוּצוּן ſine lapſatione currunt, h. e. ſine cæſpitatione. Et Pſal. 49. 6. עָוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֵנִי pravitas calcaneorum meorum circumſtabit me; h. e. quum cæſpitationes meæ me circumvallabunt, ut moriar, ac deponam corpus peccatorum carnis; vel, quum nullus circa me locus erit, in quo conſiſtere poſſum. Hinc moraliter notat ἀδίκημα, non rectum factum. Nam verbo יָשָׁר opponitur. Ut Exod.28.43. & non contrahant עָוֹן culpam, aut pravitatem, & moriantur. Et Pſal.51.7. בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי in pravitate editus ſum, h. e. non in rectitudine prima. Unde Hoſ.14.2. מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם offendiculum pravitatis, dicitur; unde ſequitur depravatio. Confer Ezech.7.19..14.2..18.30..44.12.&c. Coc. No. hoc pœnæ & culpæ, vitium, pravitas, &c. eſt formæ inſtar גַּאֲוָה ſuperbia, à גָּאָה & שַׁאֲוָה ſonitus, à שָׁאָה; Pag. Merc. Occurrit autem frequens in textu & ordine Conc. hujuſmodi. In forma abſol.ſ.m.ſimpl. locis ſeq. עָוֹן iniquitas, perverſitas, Exod.28.43..34.7. Num.5.15..14.18. Deut.19.15.1 Sam.20.8..28.10.2 Sam.14.32..19.20. Job.31.11, 28..33.9. Pſal.32.2..39.12..59.5..69.28.78.38 Prov.16.6. Iſa.1.4..33.24..64.9. Ezech.18.30..21.28.. 29.16..44.12. Dan.9.25. Hoſ.12.9..14.3. Mich.7.18. In textu autem plerumque ſcribitur cum ſimplice Vau ante cholem abſque Vau ſuſtentante: ſemel autem occ. cum duplice vau; viz. loco ſeq. עָוֹן idem, 2 Reg.7.9. cui etiam formæ ſ.m. abſol. הֵ (pro הַ, ſcil. ob Yajin cum cametz ſeq.) & בְּ & מִ ſunt præf. ut ſeq. הֶעָוֹן iniquitas, 1 Sam. 25.24.2 Sam.14.9 Iſa.5.18..22.14..30.13. בְּעָוֹן in iniquitate, Pſal.51.7. בֶּעָוֹן iniquitate, Iſa.59.3. מֵעָוֹן ab iniquitate, Num.5.31. Mal.2.6. ſed frequentiùs occ. in forma ſ.m. conſtr. cum cateph pathach penult. ſimpl. locis ſeq. עֲוֹן iniquitas, Gen.15.16..44.16. Ex.20.5..28.38.. 34.7. Lev.10.17..22.16..26.40. Num.14.18..18.1. Deut. 5.9. Joſ.22.17.1 Sam.3.14. 2 Sam.3.8..24.10. Pſal.32.5. 49.6..85.3..109.14. Iſa.26.21..27.9..53.6. Jer.14.20..32. 18.. 50.2. Lam.4.6. Ezech.4.4,5,6..9.9..16.49.. 21.30, 34..35.5. Hoſ.7.1..13.12. Zach.3.9. Item ſemel etiam occ.cum duplice vau, loco ſeq. עָוֹן idem, 1 Chron.21. 8. cui etiam formæ conſtr. בַּ, כַּ & לַ ſunt præf. בַּעֲוֹן propter iniquitatem, Gen.19.15.1 Sam.3.13. Iſa.14.21.. 57.17. Ezech.18.17,19,20. כַּעֲוֹן ſicut iniquitas, Ezec. 14.10. לַעֲוֹן iniquitati, Num.14.19. Item occ.etiam cum affixis variis; ut cum יִ Aff. cui וְ, בְּ, לְ, מִ & יֵ ſunt præf. Sicut & cum נִי Aff. cui & לְ & מִ ſunt præf. ut ſeq. עֲוֹנִי iniquitas mea, Gen.4.13.1 Sam.20.1. 1 Reg.17.18. Job.7.21..14.17..31.33. Pſal.38.19. וַעֲוֹנִי & iniquitatem meam, Pſal.32.5. בַּעֲוֹנִי in iniquitate mea, Pſal.31. 11. לַעֲוֹנִי iniquitatem meam, Job.10.6. Pſal. 25. 11. מֵעֲוֹנִי ab iniquitate mea, 2 Sam.22.24. Pſal.18.24.. 51. 4. וּמֵעֲוֹנִי & ab iniquitate mea, Job.10.14. עֲוֹנֵנוּ iniquitas noſtra, Jer.16.10. לַעֲוֹנֵנוּ iniquitati noſtræ, Exod.34.9. מֵעֲוֹנֵנוּ propter iniquitatem noſtram, Ezr. 9. 13. Sed occ.etiam cum הָ, vel in pauſa הָ Aff. cui & בְּ & מִ ſunt præf. ut & cum הָ Aff. abſque præf. locis ſeq. עֲוֹנְךָ iniquitas tua, Job.15.8. Hoſ.9.7. עֲוֹנֶךָ iniquitas tua, Iſa.6.7. Zach.3.4. בַּעֲוֹנֶךָ iniquitate tua, Hoſ.14.2. מֵעֲוֹנֶךָ de iniquitate tua, Job.11.6. עֲוֹנֶךָ iniquitas tua, Jer.2.22..3.13..13.22..30.14,15. Lam.2.14..4.22. Item, cum כֶם Aff. loco ſeq. עֲוֹנְכֶם iniquitas veſtra. Ezech. 21.29. ſed ſæpiùs cum וֹ Aff. cui & בְּ eſt præf. עֲוֹנוֹ iniquitatem ejus, ſuam, Lev.5.1,17.. 17.16..19.8..20.16. Job.20.27. Pſal.36.3. Ezech.14.3,6. בַּעֲוֹנוֹ propter iniquitatem ſuam, in iniquitate ſua, ut Joſ.22.20. Jer.31. 30. Ezech.3.18,19.. 7.13,16.. 18.18.. 33.6,8,9. & cum הָ Aff. locis ſeq. עֲוֹנָהּ iniquitatem ſuam, ejus, Lev.7.18.. 18.25. Num.5.31..30.16. Iſa.40.2. ſed ſemel cum He abſque Mappik; quod tamen ſubintelligendum, loco ſeq. עֲוֹנָהּ iniquitas ejus, (ſine mappik) Num.15.31. & rurſus cum בְּ præf. & He cum mappik; ſic, בַּעֲוֹנָהּ in iniquitate ejus, Jer.51.6. Item cum הֶם Aff. occ. ſimpl. & cum בְּ & לְ præf. ut ſeq. עֲוֹנָם iniquitatem ſuam, eorum, Lev.20.19..26.40,41,43. Num.18.23. Neh.4.5. Pſ. 69.28..89.32. Iſa.13.11. Jer.14.10.. 16.17,18.. 18.23.. 25.12..33.7..36.31. Ezech.4.4,5..7.19..14.2,9.. 44.12. Hoſ.4.8. 8.13..9.9. בַּעֲוֹנָם in iniquitate ſua, Lev.26.39. Pſal.106.43. Ezech.4.17.. 39.23. Hoſ.5.5 לַעֲוֹנָם iniquitat.ipſorum, Jer.31.34..36.3. In forma pl. m. עֲוֹנִים iniqui.

iniquitates, pravitates, &c. & in forma conſtr. עֲוֹנִי ; prout occ.cum נוּ Aff. cui etiam ־ cop.eſt præf. ſed def. abſque jod pl. & cum Tzere tantùm penult. & rurſus cum מֵ præf. & cum jod pl.penult. ſic,עֲוֹנֵינוּ iniquitates noſtræ,Iſa.64.7.Jer.14.7. וַעֲוֹנֵנוּ & iniquitates noſtræ,Iſa.64.5. מֵעֲוֹנֵינוּ ab iniquitatibus noſtris, Dan. 9. 13. quo etiam eodem modo occ.cum ה Aff. & plenè ; ſed cum כִּי Aff.abſque jod pl.ſic, עֲוֹנֵיהָ iniquitates tuæ, Ezech.28.18. עֲוֹנֵכִי iniquitates tuas, Pſ.103.3. ſed ſæpiùs occurrit in forma pl.f. ídque ſimpl.& cum בַּ & יַ præf.עֲוֹנוֹת vel ſine vau, iniquitates, Lev.16.21. Job. 13.23,26..19.29. Pſ.65.4..79.8..130.3. Jer.11.10. Lam. 4.13. & iniquitates, Neh.9.2. Iſa.65.7. בַּעֲוֹנוֹת propter iniquitates, Lev. 26.39. וּבַעֲוֹנוֹת & propter iniquitates, Dan.9.16.cui etiam formæ pl. f. varia ſunt affixa addita ; ut cum ־ יָ, יִ Aff. cui etiam ult. וֹ, וּ, כָ & מָ ſunt præf.ut ſeq. עֲוֹנוֹתַי iniquitates meæ,Pſ.38. 5..40.13..51.11. עֲוֹנוֹתֵינוּ iniquitates noſtræ, Ezr.9.6. Pſ.90.8.Mich.7.19. וַעֲוֹנוֹתֵינוּ & iniquitates noſtræ, Iſa. 59.12. וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ & propter iniquitates noſtras, Ezr. 9.7. כַּעֲוֹנוֹתֵינוּ juxta iniquitates noſtras, Pſal.103.10. מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ propter iniquitates noſtras, Iſa.53.5. Sicut etiam cum יהָ Aff.& בָ & לָ præf.& cum יכֶם Aff. cui & בָ eſt præf.ſed cum יהָ Aff. abſque præf. בַּעֲוֹנוֹתֶיהָ iniquitatibus tuis, Iſa. 43. 24. לַעֲוֹנוֹתֶיהָ iniquitatibus tuis, Job.22.5. עֲוֹנוֹתֵיכֶם iniquitates veſtræ, Num.14. 34.Iſa 59.2..65.7. Jer.5.25. Ezech.36.31,33. Am.3.2. בַּעֲוֹנוֹתֵיכֶם propter iniquitates veſtras,Iſa.50.1.Ezec. 24.23. עֲוֹנוֹתָיו iniquitates ejus, ſuæ, Pſ.130.8. ſed occurrit etiam,cum יו Aff. itidem,in loco ſeq. עֲוֹנוֹתָיו idem,Prov.5.22. Item occ.etiam cum ם Aff. cui & וֹ eſt præf.& cum יהֶם Aff.cui etiam מֵ & יִמּ ſunt præf. ut ſeq. עֲוֹנוֹתָם iniquitates ipſorum,Lev.16.22.Ezech. 32.27. וַעֲוֹנוֹתָם & iniquitates ipſorum, Iſa. 53. 11. עֲוֹנוֹתֵיהֶם iniquitates ipſorum,Jer.33.7. & Lam. 5.7. מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם propter iniquitates ſuas, Ezech.43.10. וּמֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם & propter iniquitates ſuas, Pſal. 107.17. Item hinc etiam,2.No. עָוֶה f. perverſitas, vel perverſa, Bu.Lex. iniquitas ; Pag.curva, obliqua, ſubverſa ; Av. res corrupta,Cocc. Prout occ. Ezech.21.27. עָוֶה עָוֶה עָוֶה iniquitatem,iniquitatem,iniquitatem, ponam eam ; Pag. Vel curvitatem , declinationem , inclinationem ; ità ut ad ſuam rectitudinem non redeat hæc corona. Imminutionem regni & ſtatus Iſraelitici, & declinationem maximam,hâc repetitione intelligit. Merc.vel,ſic, obliquam,obliquam,obliquam, ponam eam , i. e. coronam Regni longo tempore obſcurabo & ſubvertam ; declinationem nim. maximam denotat ; Av. Rem corruptam , corruptam,corruptam ponam illam ; Cocc. perverſam , perverſam,perverſam reddam illam ; i.e. funditùs everſum & proſtratum erit regnum, deletúmque ex judicio meo, iteratis ſcil.& repetitis cladibus per Babylonium ; ut dictum eſt ſuprà ; v.19. vel 24.Jun. Item huc etiam refertur, 3.No.pl.m. ex geminata ſcil. prima radicali ; Bu.Lex.viz. עִוְעִים perverſitates ; Bu.Lex. prout occ. Iſa. 19. 14. Dominus miſcuit in medio ejus ſpiritum עִוְעִים perverſitatum; Pag. vel incurvationum, & diſtortionum. Doctè Hieron. Vertiginis; Merc. ſpiritum titubationis : ità ex loco & etymo ; Cocc. Nomen autem preced. עָוֹן , ut dictum, ſæpiùs de culpa ; interdum autem per iniquitatem intelligitur pœna ejus ; ut 2. Reg.7.9. invenient nos עָוֹן iniquitas,i.e.pœna iniquitatis: & Prov.5.22. עֲוֹנוֹתָיו iniquitates ejus (i.e. earum pœnæ) capient ipſum,&c. ſic & Pſa.69.28. da vel pone tu עָוֹן עַל עֲוֹנָם iniquitatem, vel pœnam, ſuper iniquitatem eorum,vel pœnam eorum.Conſer 1Sam.25.24.Iſa. 30. 13. Num.3.31. & Gen.15.16.quia non eſt perfecta עֲוֹן (i.e. pœna, punitio) Emoræi ; Pag. ut ſcil. expellatur à terra ſua, donec expleti fuerint 400 anni , ut Deut.9.5. dicitur, quia propter improbitatem harum gentium Dominus Deus tuus ejicit eas à conſpectu tuo. Ac meminit Amoræi, quòd eſſet maximus inter ſeptem populos ; ut dicitur in Am.2.9. Kimchi ; Merc. Lam.4. 6.& major fuit עֲוֹן iniquitas (i.e. pœna, punitio) filiæ populi mei peccato (i.e. pœnâ)Sodom;ſic etiam Gen.4. 13. major, eſt ſcil. עֲוֹנִי iniquitas mea quàm parcere ; Pag. Kimchi, pœna mea, quàm ut ſim ferendo;Merc.

Rad. 26. עוז, vel עוּז, in kal עָז, confirmavit, obfirmavit, roboravit; idem cum עָזַז , quod uſitatiùs legitur. undè in imper. kal, ſ.m. עֹז : unde cum ה parag. & dageſch in Zajin præter normam, poſt ſchurek, עֻזָּה confirma ſeu corrobora, ô Deus, hoc quod operatus es in nobis, Pſ.68.21.Secundum literas legitur עֻזָּה, ſed ratione dageſch, עֻזָּה, tanquam à עֻזָּ, in ſignificatione eadem ; Av. qui ſolus hoc verbum in kal ob hanc vocem ſtatuit: Reliqui referunt ad עָזַז ; ubi vide. Ex hac autem Rad. alii etiam formant conjug.hiphil, הֶעְיִ coire,congregari,congregare ſe ; & activè congregare ; Bu.Lex. obfirmavit,firmiter egit; Av.prout occ in præt. hiph. 3.pl. הֶעְיִזוּ congregant ſe, Iſa.10.13. ſcil. ad fugam,ut R.Sal.explet ; Bu.Lex. Obfirmàrunt ſe;Av.Et in imper. hiph.ſ.m. הָעְיִי , vel cum tzeri abſque jod hiph. הָעֲ congrega pecus tuum; Exod.9.19. & in imper. pl. m. הָעִיזוּ congregate vos, Jer.4.6. Bu. Lex. obfirmate, i.e. ſtrenuè agite; Av. Sed occ. etiam defectivè cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ſic, Jer.6.1. הָעֲזוּ congregate vos ; Bu.Lex. firmitèr agite, i.e. fortes eſtote ; Av.A quo, & in Bu. Lex. hæc hîc ponuntur. In reliquis verò referuntur etiam ad עָזַז . Atque indè etiam juxta Av. eſt no. עוז obfirmatio, robur, fortitudo. Prout occ. Pſal.81.2. cum נוּ Aff.ovate Deo, עֻזֵּנוּ fortitudini noſtræ. Item hinc etiam ſumit no. מָעוֹז idem, fortitudo,&c. prout occ. cum ־ יָ, וֹ & ם Aff.ſic, מָעֻזִּי robur meum, Pſal.43.2. מָעוֹזוֹ robur ſuum, Pſal 52. antepen. (quod in quibuſdam exempl. eſt cum dageſch in Zajin, ut à עֻזָּ) & מָעֻזָּם fortitudo eorum, Pſal.37. penult. Av. quæ tamen reliqui referunt ad Rad. עָזַז : ubi etiam habentur in Bu.Conc. ut ibi videre eſt. [עוּשׁ, quære infrà in עָיִשׁ ; Merc.]

Rad. 27. עול, vel עוּל, eſt lactare ; unde animalia lactantia dicuntur עֲלוֹת, inquit R.D. Pag. ſed Radix potiùs ſtatuenda עוּל , vel, ut alii dicunt, יָעַל , & עֵלָה ; quaſi עֲלוֹת ſint animantes quæ lactando proſunt, & quibus in ubera lac aſcendit. Kimchi עֲלוֹת dicit vocari à parvulis ſuis qui עוֹלִים dicuntur; Merc. Ab hac enim plerique ducunt hoc no. in forma pl.f. עֲלוֹת (quaſi à ſing. עַל, in fæm. עֲלָה lactans; Pag.) lactantes ,fœtæ, quæ parvulos vel fœtum lactant, Bu. Lex. Hieron. oves & boves fœtæ. R. Sal. nutrientes parvulos ſuos ; & Ab. Ezra dicit quòd gravidæ ſic ſunt appellatæ, quòd ſuper illas עָלוּ aſcenderunt hirci aut tauri ; Pag. ex loco illo ſcil. Gen.31.10. hirci הָעוֹלִים aſcendentes ſuper oves. Sed fœtas intelliges propriè exoneratas & lactantes parvulos; Merc. Nam עֲלוֹת dicitur de gravidis, & fœtum haben-

habentibus, pecudibus; Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, lactans, fœtus: prout occ. in hoc. no. pl.f. locis seq. עֹלוֹת lactantes, fœtæ, Gen.33.13. 1Sam. 6.7,10.Psal.78.71.Isa.40.11. Atque indè ex Rad. in hac 1. signif. est etiam no. 1. עוּל m. infantulus, lactens, fœtus; Bu. Lex. Puer, infans, Pag. parvulus qui adhuc nutritur, lactens; Merc. prout occ. simpl. & cum ה Aff. sic, עוּלָה infans, puer, Isa.65.20. עוּלָה fœtus sui, Isa. 49.15. Atque indè etiam est no. quasi à sing. עָוִיל, vel עָוִל, infans, puer, parvulus, &c. in forma pl. m. עֲוִילִים parvuli, pueruli, &c. Credo ut Germani Bub, dicunt ad notandum partim ætatem, partim pravitatem: sic potuit ætas infantium à pravitate (ut à Rad. hac in signif. 2.) denominari à sapientibus, ut qui scirent, nihil in nascentibus naturâ esse nisi carnem & malum; Cocc. Occ. autem hæc forma absol. in pl.m.simpl. & in forma pl.m. constr. cum הֶם Aff. sic, עֲוִילֵים pueri, Job. 19. 18. עֲוִילֵיהֶם parvulos suos, Job.21.11. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, iniquè agere; Bu.Conc. idque in conjug. Piel, עִוֵּל pervertere, fraudare; Pag. iniquè & perversè egit; Bu.Lex. Iujustè, non rectè agere, Cocc. perditè & injustè egit, seu operatus est, perdidit injuriâ; Av. prout occ. in part.Piel. s.m. & in fut.Piel, 3.s.m. sic, מְעַוֵּל iniquè agentis, Psal.71.4. יְעַוֵּל iniquè aget, Isa. 26.10. Atque indè ex Rad.in hac 2.signif.sunt nomina, 1. no. עַוָּל m. iniquus, perversus; Pag.Bu. injustus, injurius, vanus; Av. prout occ.simpl. & cum לְ & בְּ præf. ut seq. עַוָּל iniquus, Job.18.21..29.17.Zeph.3.5. לְעַוָּל iniquo, Job.31.3. בְּעַוָּל ut iniquus, Job.27.7. Item hinc etiam, 2. no. עָוִיל idem, iniquus, perversus; Pag. Bu. Atque hæc altera hujus Rad. significatio, planè contrario modo, notat, injustè agere, injuriâ afficere, defraudare, &c. Sed reperitur etiam עָוִיל pro puero; seu parvulo, in plurali; Merc.ut suprà visum in 1. signif. עָוִיל est, injustus, injurius, qui contra leges publicas & honestatem peccat; Av. Prout occ. Job.16.11. tradidit me אֵל אֶל־עָוִיל Deus iniquo, vel perverso; Hieron. conclusit me Deus apud iniquum; Pag. Tradidit me Deus (conclusum) injurium, vel injurio; Av. respondet nomini רְשָׁעִים; Cocc. vbi iniqui nomine R. Moses vult intelligi dolorem Jobi, sicut & nomine improborum plagasipsius, à quibus queratur se iniquè vexari, & divexari, tanquam ab iniquis hominibus & prædonibus; Cev. R. Levi & A.E. mendaci; Pag. Atque ex hoc no. in sing. quidam sumunt no. in pl. עֲוִילִים iniqui, ut R.Levi, in Bu. Lex. Job.19.18. etiam injusti abominati sunt me, Av. & in hoc quidem loco satiùs est reddere, injusti, &c. Merc. Parvuli; vel iniqui aut perversi spreverunt me; Pag. & sic in forma constr. cum Aff. Emittent ut oves, עֲוִילֵיהֶם injustos suos, i.e. parvulos injurios; Av. Sed certè videtur hoc in loco nomen hoc parvulos significare; Cocc. prout etiam Targum & Ab. Ezra, & plerique intelligunt: & in Bereschith Rabba, Sect.36. notatum; in Arabia vocant parvulam, sive puellam, עֲוֵילָה. Est ergò Arabicum, ut alia varia in Jobo, Bu.Lex. Item, 3.hinc etiam ex hac Rad.in hac 2. signif. est no. עָוֶל m. & in constr. cum dupl.sægol עָוֶל (ut videre est infrà in loco ad בְּ præf.) iniquitas, improbitas, fraus; Bu.Lex. Pag. Hoc nomine injustitia, injuria, & omne malum sign. quod contra leges & jura committitur: quo proximus offenditur, & quod è corde in os & opus externum prorumpit, contra civilem justitiam propriè. Nam justitiæ opponitur, Ezech.18. item veritati, i.e. אֱמוּנָה Deut. 32.sub initio. Sicut & δίκαια, quod huic respondet, Joan.7. veraci ex adverso ponitur. Veritas autem Hebraicè & in dictis & factis consistit, ut sit æquitas, justitia; Merc. No. עָוֶל est pravitas, perversitas, &c. & est formæ instar מָוֶת mors; Av. Occ. autem hoc No. s.m. simpl.locis seq. עָוֶל iniquitas, Lev.19.15,35. Deut. 25. 16..32.4. Job.34.32. Psal.7.4..53.2..82.2. Pro.29.27. Jer.2. 5. Ezech.3.20..18.24,26..33.13,15,18. Item occ. etiam cum בְּ & מִ præf. בֶּעָוֹן propter iniquitatem, Ezech.28. 18. מֵעָוֹן ab iniquitate, Job.34.10. Ezech.18.8. ut & cum וֹ Aff. cui etiam בְּ & וּבְ sunt præf. בַּעֲוֹנוֹ propter iniquitatem suam, Ezec.18.26. וּבַעֲוֹנוֹ & in iniquitate sua, Ezech.33.13. Item, 4. hinc etiam No. עָוְלָה f. idem; Pag.Bu. injustitia, injuria, pravitas, perversitas; Av. prout occ.in absol.forma f.s.simpl.locis seq. עָוְלָה iniquitas, 2 Sam.3.34..7.10. 1 Chron.17.9.2 Chron.19.7. Job. 6.29,30..11.14..13.7..15.16.. 22.23.. 24.20.. 27.4..36. 23. Psal.37.1..88.22..107.42..119.3. Prov.22.8. Isa.59.3. Hos.10.9. Zeph.3.5,13. cui etiam formæ absol. וֹ & בְּ sunt præf. בְּעָוְלָה & וַעֲוָלָה iniquitas, Psal.43.1. Mal.2.6. בְּעָוְלָה iniquitate, Mic.3.10. Hab.2.12. De hoc autem nomine notandum, quòd interdùm veniat cum וֹ & לְ transpositis; Bu.Lex.sic, עַלְוָה iniquitas. &c. prout scribitur in loco cit. Hos.10.9. super filios עַלְוָה iniquitatis. Sicuti etiam dicitur שַׂלְמָה, & שִׂמְלָה vestimentum; Pag. Item, 5. hinc etiam No. cum duplice signo fœmineo, Thau scil. & He; sic, עַוְלָתָה idem; iniquitas, fraus, &c. Pag Bu. Sed Psal.92. scribitur, inquit R.D. sine vau, sed legitur cum vau post Yajin; Pag. Aliàs autem & scribitur & legitur cum vau suprà Scheva: prout occ. simpl. & cum בְּ præf.ut seq. עַוְלָתָה iniquitas, Psal.92.16. Ezech. 28.15. Hos.10.13. בְּעַוְלָתָה in iniquitatem, Psal. 125.3. Denique, 5. hinc etiam No. cum vau quiescente; Pag. עַוְלָה idem; iniquitas, pravitas, malitia, injustitia, &c. Av. Prout occ.etiam cum duplice signo fem.& וְ cop. præf. loco seq. וְעַוְלָתָה & iniquitas, Job.5.16. ut & in forma pl.f. (à forma sing. עוֹלָה) locis seq. עוֹלוֹת iniquitates, Psal.58.3.. 64.7. עוֹלָל vel עֹלָל parvulus, &c. refertur à plerisque ad Rad. עָלַל: quanquam possit esse nomen quadratum ex hac Rad. juxta R.D. Pag. Item עוֹל jugum, ad Rad. עָלַל pertinet; etsi quidam referant ad עָלָה ascendere; quòd collo & cervicibus animantium superinducatur; vel à quibusdam refertur ad No. præced. עוֹל; quòd fit servitus & crux, ac severior castigatio, qua animantia coercentur, & in officio continentur. Sed dagesch afcitum cum affixis, satis ostendit esse de duplicatis; Merc. Item עוֹל lactavit, radix verior est עִיל; de qua suo loco; Av. Sicut & עוּן, undè quidam ducunt מָעוֹן mansio, &c. vide in litera Mem. Et עָנַן præstigiis usus est, in Rad. עָנַן; Av.

Rad.28. עָנַן; Pag. vel potiùs עוּן; Merc. In Bu. Conc. duo signif. i. est in No. indè ducto, cum Mem hæmant. præpositò; viz. מָעוֹן m. habitaculum, habitatio; Pag. Bu. Item locus inquit R.D. locus commorandi, mansio; Cocc. mansiuncula, &c. Av. Quidam subtiliùs ad עָוָה, suprà dictum, referunt à curvitate, & concavitate; quasi caveam dicas. Sed generale nomen est habitaculi quo quis se recipit; receptus, receptaculum. Etsi tamen ad lustra ferarum etiam pertineat. Et forsan ut עוֹנָה tempus destinatum rei alicui agendæ (ut rem habere cum uxore) significat. Sic & hoc nomine certum habi

taculum.

taculum ſignificatur: unde & pro ſtata æde, quò Iſraelitæ ad preces & ſacra facienda conveniebant, ſumitur; Merc. Occ.autem hoc No.in abſol.forma locis ſeq.מָעוֹן habitaculum, 1 Sam.2.29,32. Pſal.71.3.,90.1.Ezech.25.9. & in forma ſ.m. conſtr.cum Scheva penult. ſic, מְעוֹן habitaculum, Pſal.26.8. Jer.9.10.,10.22.,51.37. Nah.2.12.cui etiam formæ f.m.conſtr. בְּ, לְ, מִ & וּמִ ſunt præf. ſicut & לָ,,ob pauſam,pro לְ & הַ,, Aff.ut ſeq. בִּמְעוֹן in habitaculo, Pſal.68.6. לִמְעוֹן in habitaculum, 2 Chr. 30.27. Jer.49.33. מִמְּעוֹן ex habitaculo, Deut.26.15. Zach.2.17. וּמִמְּעוֹנֵךְ & ex habitaculo, Jer.25.30. מְעוֹנֵךְ habitaculum tuum, Pſal.91.9. מְעוֹנוֹ habitaculum ſuum, 2 Chron.36.15. מְעוֹנָהּ habitaculum ejus, Zeph.3.7. Atque inde, 1. eſt no. in forma pl.m. cum ſchurek pro cholem penult. & הֵ dem. præf. ſignificans manſiones, &c.Cocc. (ſed ſcribitur in textu cum jod, at legendum juxta Maſoreth cum Vau penult. Pag. Bu.) loco ſeq. הַמְּעוֹנִים 1 Chron.4.41. Item, 2. hinc etiam no. in forma ſ.f. idem ſignificans: viz. מְעוֹנָה habitaculum,Deut. 33.27.Quod etiam occ. (à forma conſtr. מְעוֹנַת manſio, &c.)cum וּ & מִ præf.& וֹ Aff. ſic, וּמְעוֹנָתוֹ & habitaculum ejus, Pſal.76.3. מִמְּעוֹנָתוֹ ex habitaculo ſuo, Am.3.4. Unde in forma pl.f. occ. cum ם Aff. ſed cum בְּ & מִ præf. abſque Aff.& rurſus cum בְּ præf.& נִי Aff.& cum וֹ & וּבְ præf. & יָהּ, יָ Aff. prout ſeq. מְעוֹנוֹתָם habitaculis ſuis, Pſal.104.22. בְּמָעוֹנוֹת in habitaculis, Job.38.40. מִמְּעוֹנוֹת ex habitac.Cant.4.8. בְּמְעוֹנוֹתֵינוּ in habitacula noſtra, Jer.21.13. וּמְעוֹנוֹתָיו & habitacula ſua,Nah.2.12. וּבְמְעוֹנוֹתֶיהָ & in habitac.ſuis, Job. 37.8. Deindè,ii.ſignif.2.hujus Rad.eſt,tempus;Bu.Conc. idque in nomine עוֹנָה ſ.tempus,ſtatutum & determinatum; Pag. certæ ſcil.rei, juxta Hebræos communiter; Bu.Lex. tempus; vel an potiùs,cohabitatio? Coc.prout occ.à forma conſtr. עוֹנַת, cum וְ cop.præf.& הַ Aff. ſic, Exod.21.10. ſi alteram acceperit ſibi,alimentum ejus, operimentum ejus, וְעוֹנָתָהּ & tempus ejus determinatum, non diminuet; Pag.& tempus ejus, ſcil.concubitus maritalis; Bu.Conc. tempus determinatum coitûs, juxta R.D. in Pag. tempus ejus; ut ſcil. ſuo tempore debitum conjugale ipſi præſter,ad ſuſcipiendum ex ea prolem, qui finis eſt Conjugii. Nam Doctores intelligunt תַּשְׁמִישׁ, i.e.officium debiti conjugalis: quod ſcil.verecundè à tempore ſtatuto appellatur; quia non quovis tempore convenit, propter immunditiem ejus ſtatam, de qua & lex poſita eſt. Ab. Ezra monet quoſdam interpretari, יִרְאָתָהּ habitationem ejus: ſed priorem ſenſum genuinum eſſe; Bu. Lex. שְׁאֵרָהּ carnem ejus, & veſtimenta ejus, & tempus ejus non minuet; h.e.cibum, veſtem & nuptias præſtabit.70. τὰ δέοντα κ) ἱματισμὸν, κ) τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς. R. Sal. תַּשְׁמִישׁ: Ab.Ezra, עֵת רוּרִים. Atque is עֵת & עוֹנָה,ſeu conſtr. עוֹנַת, ejuſdem Radicis eſſe vult.Nam עֵת ait pro עֵדֶת ut אֶמֶת pro אֱמֶנֶת. Kimchi, זְמַן וְעֵת. Quidam explicant per יְרֵה commorationem,&c.Cocc. Plurale hujus nominis quidam faciunt illud לְשִׁחֵי עוֹנֹתָם in duabus habitationibus ipſorum, Hoſ.10.10. ubi ſcribitur cum jod, ſed legendum cum Vau poſt Yajin,juxta Maſoreth. Id quidam accipiunt quaſi idem eſſet cum præced.מָעוֹן & מְעוֹנָה. Vide ampliùs in עִין; Bu.Lex. vel in עֲנָה, Cocc. Talmudici tradunt tempus diſcipulo ſapientis deſtinatum eſſe à veſpera Sabbati ad alteram veſperam:addunt, tempus à lege præſcriptum eſſe otioſis quotidiè, opificibus bis in Sabbato, i.e. hebdomada, aſinis ſemel: camelis ſemel triginta diebus, nautis ſemel ſex menſibus. Hæc adjeci,ut vim voces intelligeres, non quòd hæc lege ſint præſcripta. Sumunt tamen generaliter hoc nomen עוֹנָה pro tempore cuique rei deſtinato, ut quum dicunt, עוֹנַת הַמַּעֲשְׂרוֹת tempus decimarum.Quidam, contra Hebræos,à עָנָה ſeu עָנָּה deducunt,ut violentam compreſſionem ſonet, & debitum, ſeu munus,quod ejus cauſâ datur compreſſæ; Merc. Atque hinc etiam quidam deducunt עוֹנֵן, quod eſt,qui oculos tenet,ut communiter Doctores exponunt; i. e. præſtigiator; Pag. ſeu præſtigiis vacans; Cev.Unde & quidam ad oculi nomen עַיִן reducunt, quaſi obſervare dicas; unde obſervatores(& hoc forſan Talmudici ſunt ſecuti) qui tempora negotiis agendis opportuna obſervant: ut Mathematici, Aſtrologi, genethliaci, & id hominum genus, de quibus Paulus ad Gal.4. Cæterum עַיִן & עִין ad eandem Radicem pertinent. Ac forſan עוֹנָה præcedens ad עַיִן refertur, quaſi obſervationem dicas. Et ſunt quidam qui עוֹנֵן à עוֹנָה deducant, quaſi ſit, tempora obſervare. Alii verò à עַיִן duplicato; Merc. Et ſic ad hanc Rad.refertur in Bu.Conc.& pleriſque aliis; ubi vide cum ejus derivatis.

Rad.29. עָוַע vertiginoſus, qui laborat vertigine; vel poteſt exponi ſubſtantivè, pro Vertigine. Et ſunt qui putant eſſe geminatum ex rad. עָוָה; ſed meliùs eſt ut dicatur eſſe nomen perfectum, cùm conſtet tribus & non quatuor Radicalibus: Legitur tantùm in forma pl. m. Iſa.19.14. Dominus miſcuit in medio ejus ſpiritum עִוְעִים vertiginum,&c.Av. qui ſolus hoc quaſi no. Rad. hìc locat, reliqui verò referunt ad Rad. עָוָה: ubi id vide.

Rad.30. עוף in Bu.Conc. quinque ſignif.i.eſt, volare, advolare, avolare,evolare,involare,volitare, convolare; Pag.Bu.Conc.& Lex.ut עָרֵץ motitationem in aquis aut terra; ſic עוף celerem in aere agitationem, a'arum remigio, i.e. volatum,ſignificat: etſi interdum per vicinia n cum עָיַף & יָעֵף contrarium ſignificat,h.e. laſſari; ut in primo loco cit. Iſa.11. juxta quoſdam: ubi tamen volandi ſignificatio potiùs tenenda eſt, & involabunt in humerum Palæſtinorum. Alii humerum exponunt, in tractum, regionem; quod minus placet; Merc. עוף in præt.kal, עָף volavit, ut avis, volitavit, in altum vibrando & movendo ſe celeriter: nam celerem in aere agitationem alarum ſignificat. Cogn. cum עָיַף, עִיף & יָעֵף defatigatus eſt, feſſus fuit; nam aves continuo volatu defatigantur. Hinc Lat. Avis, avicula,&c.Av. Occurrit autem hoc verbum in præt.kal, 3. pl. cum וְ conv.præf. וְיָעֲפוּ involent, Iſa.11.14. Atque indè in part.ben.kal, à ſ.m. עָף, occ. in ſ.f. עָפָה volans, Zach.5.1. & 12.Pag. Bu.Lex. Alii verò, ut ait R.D.exp.complicatum, ſeu duplicatum, volumen ſcil. ex Targum nimirùm, quod pro כָּפֶל habet hoc verbum; Merc. Vide ulteriùs in 2. ſignif. Atque indè forma pl.f.part.ben.kal eſt, עָפוֹת volantes,Iſa.31.5. In Infin.kal,occ.ſimpl. & cum לְ præf. עוף volare, Job.5.7. לָעוּף volare, Prov.26.2. In fut.kal, 1.ſ.occ.cum הָ parag.ſic, אָעוּפָה evolarem, Pſal.55.7. & in 3.ſ.m.fut.kal,occ.ſimpl.plenè; ſic, יָעוּף avolat, Job.20.8. Pſal.91.5. Prov.23.5. ſed cum וַ conv.præf. eſt cum cam.chat. in ult.pro ſchurek, vel cholem; ſic, וַיָּעָף & volavit, Iſa.6.6. Item rurſus cum וַ conv.præf. occ.cum cholem in ult.ſic, וַיָּעוֹף & avolavit, 2 Sam.

22.11. Pſal.18.11. Nah.3.16. & in 3.ſ.fut. kal, eſt, תָּעוּף volabit, volat, Deut.4.17. Item, in 1.pl.fut. kal, ab abſol. נָעוּף avolabimus, occ.cum ל conv.præf.& ה parag.add. poſt kibbutz pro ſchurek penult. וְנָעֻפָה & avolamus, Pſal.90.10. ſic & in 3.pl.m.fut.kal, occ. itidem cum kibbutz proſchurek penult.ſic, יָעֻפוּ advolabunt, Hab.1.8. Item, in 3.pl.f.fut.kal eſt, תְּעוּפֶינָה advolant, Iſa. 60.8. In Piel, ad formam quadratam poel עוֹפֵף idem cum kal, volavit, vel volare fecit; Bu. volitavit; & cum Accuſ. fecit volitare; Av. Prout occ.in part.piel ſ.m.ſic, מְעוֹפֵף volitans, Iſa.14.29..30.6. In Infin.Piel, עוֹפֵף volare faciendo, &c. prout occ.cum בְּ præf.& י. Aff. ſic, Ezec.32. 10. בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי in volare facere me, Bu.Conc.(gladium meum ſcil.) h.e. quum faciam ut volet gladius meus; i.e. quum vibravero, agitavero, vel motavero gladium meum, &c.Bu.Lex. & ſim.Av. Quum vibrabo gladium meum; Cocc. De quo etiam vide ulterius in 4. ſignif.hujus Rad. & in 3.ſ.m.fut.piel, vel poel, eſt, יְעוֹפֵף volabit, Gen.1.20.Iſa.6.2. In hiphil. הֵעִיף idem cum piel, volavit, vel evolare fecit; Bu. fecit volitare; Av. celeriter movere, ſeu admovere, aut ſe conjicere, &c. Cocc. Prout occ.in fut.hiph.à 3.ſ m. יָעִיף, in 2.ſ. m. vel, 3.ſ. f. cum הַ interrog.præf. & cum vau poſt chirek pro jod, juxta Maſoram; Bu.Lex. ſic, הַתָּעִיף num volabit, vel evolare facies, Prov.23.5. In hophal, הוּעַף volare factus, vel juſſus eſt; Bu.prout occ.in part.hoph.ſ.m. cum kibbutz pro ſchurek penult.ſic, מוּעָף volare factus, Dan. 9.21. In hithpael, הִתְעוֹפֵף advolavit; vel, avolavit; Bu. fecit ſe avolare; Av. prout occ.in 3.ſ.m. fut.hithp. loco ſeq. יִתְעוֹפֵף volatu abducetur, Hoſ.9.11. Atque indè ex Rad.in hac 1.ſignif.eſt No. עוֹף avis, volucris, volatile: nam collectivum eſt, & transfertur ad omnia volatilia; Bu.Lex. unde apes etiam, veſpas, bruchos, & ejuſmodi volucria, ſeu volatilia complectitur. Obſerva autem in Gen.1. Natatilium & volatilium eandem poni materiam & originem: nam aer aquæ conſimilis eſt naturæ. Ac ut piſces aquam motu pinnarum ſecant, caudæque motu velut temone, rectos motus & circumverſiones gubernant; ſic aerem, pennis velut pernatantibus, volucres: unde & multis avibus volare ſimul & natare conceſſum eſt; ut, aquatilibus, mergis, & anatibus, &c. Merc. עוֹף ſignificat omne quod volat; Av. Occ.autem hoc No.ſimpl.locis ſeq. עוֹף vel ſine vau, avis, volucris, volatile, Gen.1.21,30..2.19..6.7..7.23..9.2. Lev.17.13. Deut.14.20..28.26.2 Sam.21.10.1 Reg.14.1..16.4..21. 24.Pſal.50.11..78.27..104.12.Eccl.10.20. Jer.4.25..5. 27..15.3.Ezech.31.6,13..32.4. Hoſ.2.20.Zeph.1.3. cui etiam יָ, וָ & הָ, וָה ſunt præf.ut ſeq. וְעוֹף & volucris, Gen. 1.20.Job.12.7.Ezech.38.20. וָעוֹף & volucris, Jer.12.4. הָעוֹף volucris, Gen.7.8,14..8.19,20..40.19.Lev.1.14.. 11,13,20,21,23..20.25.Deut.14.19.1Reg.4.33.Ezech. 44.31. וְהָעוֹף & volucres, Gen.1 22..40.17. Lev.11.46, ſed occ.etiam hoc No.cum מֵ, כְּ, לְ, כְּ, וּכְ, בְּ, מֵ præf. ut ſeq. מֵהָעוֹף ex volucribus, Gen.6.20. בָּעוֹף in volucri, Gen.7.21..8.17..9.10. וּבָעוֹף & in volucri, Lev.20.25. וּבְעוֹף & in volucri, Gen.1.26,28. Hoſ. 4.3. כָּעוֹף ſicut avis, Iſa.16.2.Hoſ.7.12 כָּעוֹף ſicut avis, Hoſ.9. 11. volucris, Lev.7.26. לָעוֹף volatilibus, 1 Sam.17.44,46. Pſal.79.2. Jer.7.33..16.4.. 19.7.. 34.20. וְלָעוֹף & volucrem, Gen.2.20.Ezech.29.5. מֵעוֹף ex volucribus, Gen.7.3.Jer.9.9. וּמֵעוֹף & à volatili, in Job.28. 21..35.11. Deindè, ii.ſignif.2. hujus Rad. עוּף vel עָף, eſt, volare; ut duplicatum, ſcil.Bu.Conc. Prout occ. in part.ben.kal, à ſ.m. עָף, in ſ.f. (de quo etiam vide ſuprà in 1.ſig.) ſic; עָפָה volans, vel duplicatum, Zac.5.1,2. Item, iii.ſignif.3.hujus Rad. עוף eſt obſcuritas, tenebræ; Bu.Conc. obſcurum eſſe, ut in vertigine. Nam à notione voiandi hæc notio venit; Cocc. prout occ. in fut. kal, à 3.ſ.m. יָעוּף obſcurabitur, in 2.ſ.m.cum ה parag. add. (licèt præter morem; Bu.Lex.) poſt kibbutz pro ſchurek penult.ſic, Job.11.17. תָּעָפָה obſcurus ſueris, Bu.Conc.& ex Ab.Ezra, in Bu.Lex. vel, ut alii, evolabis ſcil.ex tenebris calamitatum; vel ſplendebis, juxta R. Levi, Bu.Lex. aut illuſtraberis, &, ut ſeq.ſicut manè eris. Ità multi Doctores, inquit R.D. Sed ipſe contrà exp.tenebreſces; q.d. licèt tenebroſus es modò, ſicut manè eris; Pag. Ineptè quidam, obſcuratio, quaſi eſſet nomen exponunt; tum enim eſſet תְּעוּפָה & Milrah. Ex laſſitudine & defatigatione obſcuritas ſequitur. Uudè dicendum potiùs obſcurationem quam illuſtrationem ſignificare verbum hoc: nè duo contraria ſine cauſa in ead. Rad.admittamus. Aliud autem eſt, cùm volare, ſeu celeriter moveri, quod vicinum eſt; (unde & Hebræi pro celeri motu utuntur hoc verbo) & contra fatiſcere, deficere & defatigari, nè moveri ultrà poſſis, ſignificat; quia id fit ob vicinitatem Radicis עָיֵף. Etſi non eſt alioqui cenſendum diverſas eſſe Radices: niſi quod in ſignif. laſſitudinis jod ſæpiùs eſt mobile. Idem eſt etiam יָעַף, literis tranſpoſitis; Merc. juxta quoſdam verò eſt 3.ſ.f. fut.kal cum ה parag. & ſic exp. תָּעוּפָה (ſi) caligaverit, כַּבּוֹקֶר תִּהְיֶה ut matutinum erit; Cocc. evolabis, ſimilis matutino eris; vel, ſplendebis, &c. i.e. quaſi momento ex ærumnis iſtis emerges, atque evehêris, Jun. Item in hac 3.ſignif.occ.etiam hiphil הֶעְיִף tenebroſum ſeu obſcurum fecit, &c. unde in fut. hiph. à 3. ſ.m. יַעְיִף tenebroſum faciet, in 2.ſ.m.cum הַ Interrog.præf. eſt, הַתַּעְיִף Prov.23.5. An tenebroſum facies; Bu. Conc. vel, ut alii, in ſignif.1. an facies ut involent oculi tui in eo; Scribitur autem ibi cum Vau, ſed legendum cum jod, juxta Maſoram; Bu.Lex. Vel, ut alii, num ſplendeſcere facies, ſeu illuſtrabis, oculos tuos, ſcil.ut divitias aſpicias? Ità R.D. At R. Judah contrà exponit, tenebreſcere facies. Et ſunt etiam qui in duplicandi ſignificatione ſumunt; ſic, Num geminabis, ſeu duplicabis, i.e. quum, vel ſi, tantummodò clauſeris oculos tuos, non invenias illas; ſcil.divitias. Sic autem appellatur clauſio oculorum hoc verbo, à עַפְעַפִּים palpebris, quæ dum clauditur oculus, ſunt geminatæ. Ità etiam R.D. in Comment. Pag. Simpliciter autem ego expoſuerim, an facies volare? i.e. ſi conjeceris & direxeris in divitias oculos tuos, protinus evanuerint; Merc.Cev. Num faciet circumvolitare oculos tuos in illud, quod nihil eſt? Av. An facies ut oculi tui in eum involent, ſive celeriter ſe conjiciant? Coc. vel, in ea quæ, mox ſcil. non futura ſunt? Jun. Atque indè etiam à præt.hoph. הוּעַף obſcuratus factus eſt, &c. occ.in part. hoph. ſ. m. מוּעָף obſcuratum, erit, ſcil.Iſa.8.24. Bu.Conc.vel cap.9.1. Quia non מוּעָף, &c.quod licèt quidam putent eſſe part.hoph. i.e. obſcuratus, obtenebratus; (vel obſcuratum, eſt, ſcil. Merc.) juxta R.D.tamen, eſt nomen, tenebræ; q. d. non erunt, vel fuerunt tenebræ terræ Iſrael; neque erit, vel fuit ei afflictio, ſeu, anguſtia prior, cùm captivos duxit eos Pul, Rex Aſſur, ſicut anguſtia hæc; quia prius fuit levis, nec captivos duxit niſi Zebulon & Naphtali: Sed

hanc ultimam aggravavit Sancherib. Et ſic eſt nomen; Pag. Sicut & מוּצָק ibid. anguſtia,à צוּק. Alii defatigationem exponunt, & ſenſus eódem recidit: quia hanc obſcuritas & tenebræ comitantur. Poteſt tamen utrumque eſſe Pahul hiphil,vel part. hophal; obtenebratum, ſeu tenebroſum & arctum. Significatio verò tenebrarum magis quàm laſſitudinis, eo loci, videtur quadrare; quum ſequenti verſu, lucis & tenebrarum fiat mentio; Merc. eſt part.hoph.Nam לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר מוּצָק לָהּ; non vertigo, aut deliquium animi,ſit ei, cui ſit anguſtia, tempore priori,&c. Senſus;prior anguſtia erit levior, & ſine animi deliquio;&c.Coc. Nam non obſcurabitur,quæ affecta fuerat anguſtiâ; Hebr. Non erit,ſcil.obſcuratum, cui fuerit anguſtatum,&c.impersonaliter; i.e. poſtquam multa incommoda fuerit perpeſſa, terra promiſſa tota, non ſemper manebit in illis, ac velut perpetuis obruetur tenebris; ſed liberabitur tandem Eccleſia per adventum Chriſti; Jun. Item, Occurrit etiam, juxta pleroſque, idem part.pahul Hiph.Pag.Av. vel, part. hoph. Av. Bu. Lex. Cocc.ſing.m. In Dan.9.21.ſic;& vir Gabriel,quem &c. מוּעָף,vel,מָעָף, volare juſſus, eſt,ſcil. בְּיָעַף volatu,& tangebat me,&c.Pag.volare juſſus cum laſſitudine; i.e.coactus volare tantâ contentione, ut laſſus fuerit;nam jod in בְּיָעַף eſt radicale,à יָעַף;formæ בְּיִקַּר à יָקַר; ut ſcribit,Ab.Ezra. Alii verò, volare factus volatu; quaſi יָעַף eſſet (No.m.volatus)ex hac Rad.& jod eſſet ſervile,ut in יְקוּם ſubſtantia,à קוּם; Bu.Lex. factus eſt volare laſſitudine nimiâ;Av.juſſus advolare contentiſſimè;Heb.cum laſſitudine;Hyperbole;Jun.incitatus in laſſitudine;Coc. Et indè,ex hac 3.ſig.eſt No.i.מָעוּף, m.tenebræ,Pag.obſcuratus,Bu.Lex.vel,volatus,volatura; Av.vertiginoſus;Coc.prout occ.in forma ſ.m.conſtr.Iſ.8. 22. & ecce, מְעוּף צוֹקָה obſcuratus anguſtiâ, Bu. tenebræ anguſtiæ,&c.Ab.Ezra dicit vau copulam deficere in מָעוּף pro,& tenebræ anguſtiæ,& caliginis impulſæ; i.e.& tenebræ impulſæ, aut diſperſæ; quia part. מְנֻדָּח refertur ad מָעוּף, quod eſt maſc.Sic R.D.in comment. & ad caliginem; q.d. videbit ſeipſum impulſum, ad tenebras & caliginem; quia non מוּעָף obtenebratus; h. e. quia non putavit Iſrael ſeipſum eſſe in tenebris,& anguſtia, atque coarctatione, quæ prius fuerat terræ; neque ſenſit hactenus qualis fuerat anguſtia, quum captivos duxerunt Zebulun & Naphtali,&c.Pag.Merc.Nam מוּעָף & מוּצָק ſunt part. paſſ. hiph. vel part. hoph. ex quieſcentibus 2.Rad.vau. Pag. Volatus anguſtiæ; i. e. circumvolans anguſtia;Av. vertiginoſum anguſtiæ; h. e. anguſtia Vertiginem & deliquium animæ afferens;vide & יָעַף.Cocc.Atque indè etiam,eſt 2.No. עֵיפָה fæm. tenebræ,Pag.obſcuritas; Bu.Lex. caligo; interna ſcil. ut in vertigine, aut animi deliquio; Am.4.16. עוֹשֵׂה שָׁחַר עֵיפָה qui facit auroram, caliginem; h.e. qui dies breviores facit,ut,quando fuit diluculum, ſit atra caligo, & ſpiſſa nox; ut Hyeme; Cocc.faciens auroram tenebras, pro & tenebras; Hieron. faciens matutinam nebulam; & R. D. inComment. faciens auroram quæ eſt נוּגָה, lucifer; i.e. faciens, quum voluerit, Luciferum tenebras; & poteſt,inquit, intelligi de eclipſi, & obſcuratione ſolis,&c. Sed ſunt qui exp. qui facit auroram ſplendidam, lucentemque; Pag.vel, ſplendorem; ſed prius potiùs eſt,ut obſcuritas hâc radice, non lux indicetur; quaſi dicas laſſitudinem ſolis, defectúmque lucis; Merc. efficiens auroram obſcuram, Hebr.obſcuritatem. Vide Joel.2.2. h.e. cælum & terram conturbans, arbitratu ſuo; Jun. Item,3. hinc etiam, No. cum duobus ſignis fæmineis, (He viz.& Thau) inſtar יְשׁוּעָה Pag. & cum Tzeri,abſque jod quieſcente, ſeu abundante;ut in No.præced.poſt 1.Rad.Yajin, viz. עֲפָתָה fæm. obſcuritas maxima,Bu. Nam duplicatio ſigni fæm.auget ſignif.prout occ. Job.10.22. terram עֲפָתָה כְמוֹ אוֹפֶל tenebrarum ut caliginis; ſed R. Joſeph ſcripſit,Ophel, locum eſſe ubi Sol non oritur ſex menſibus;quia non eſt ſub linea terræ,neque attingit eum lux ſolis; Pag. longo ſcil.tempore, Merc. Et iv. ſignif.4. hujus rad. עוף, eſt, fulgere, ſplendere; Bu.Conc.prout occ.in fut.kal, 2.ſ. m. cum ה parag. Job.11.17. תָּעֻפָּה ſplendebis, fulgebis; juxta R.D.in Bu.Conc. de quo tamen, vide etiam ſuprà,in 3.ſignif.hujus Rad. unde etiam,juxta quoſdam, in hac ſignif.eſt Infin.piel,ſeu pohel, cum בְּ præf. & י Aff. בְּעוֹפְפִי in fulgere facere me; Bu.Conc.quum coruſcare, fulgurare, tergere,polire, vibrare, fecero gladium meum,&c. Unde R.D.ex בְּהַבְרִיקִי quum fulgurare fecero, וְלַהֲשִׁי & flammeſcere fecero,i.e. quum eduxero eum è vagina ſua,&c. vel poteſt etiam exponi, inquit, בַּהֲנִיעִי quum movere, ſeu vibrare fecero,gladium meum,&c.Pag. & hoc præſtat, cùm volitare & emicare fecero, i.e. vibraro, agitaro. Motus volatui vicinus eſt; ſic Talmudici dicunt,non eſſe accendendam lucernam in Sabbato,refinâ; quòd volet, i.e. moveatur ex lucerna, & huc illuc deſiliat.Item avem è nido emittendam, ſi volet,cum ejus alæ nidum attingunt; i.e. ſeſe moret; tunc enim non volat,ſed motitat alas,perindè ac ſi volaret; ſic ſuprà, initio Rad.Iſa.11. Unde & juxta Kimchi, pupilla oculi, עַפְעַף à celeri motu dicta eſt; noſtri vero palpebras,vertêrunt, ob eandem rationem; vide & infrà, Merc.Vide etiam ſuprà ad fut.kal,in 3.ſignif.Atque indè etiam,ex rad. in hac 4. fulgendi ſignif. juxta quoſdam,eſt nomen geminatum עַפְעַף m. fulgor, claritas; item,palpebra,aut pupilla oculi, juxta R.D.Pag.à motu ſcil.& vibratione; unde ad radiorum in aurora promicationem, transfertur; Merc.prout occ. in forma duali conſtr. cum בְּ præf. Job.3.9. & ne videat, בְּעַפְעַפֵי שָׁחַר fulgores auroræ, aut luciferi; Pag. in palpebras auroræ; i.e. in radios,vel lumina auroræ; Bu. Lex. ſic & Job.41.9.oculi ejus, כְּעַפְעַפֵי שָׁחַר ſicut fulgores,vel ſplendores auroræ aut luciferi; Pag.ut palpebræ, i. e. fulgores auroræ; Av.ut palpebræ auroræ; Cocc.vel diluculi; ut Hieron. Sed quæ conventio eſt palpebrarum ad diluculum? Pag. Allegoricè convenit,Merc. Nam, cum oculo comparatur id,in quo eſt lux; quia oculus eſt lux corporis; Cocc. Denique,v. ſignif.5. hujus Rad. eſt palpebræ,Bu.Conc. idque ſcil. in nomine duali, m. עַפְעַפַּיִם, & in conſtr. עַפְעַפֵּי, palpebræ,à vibratione & motu,qui volatui comparatur,ſic dictæ; ut ſuprà in piel de gladio uſurpatur verbum; Bu. Lex. palpebræ circumvolitantes; & ſæpe accipitur pro fulgore & claritate oculorum aut lucis vibrantis; eſt nomen duale geminatum; Av.(vide etiam de eo paulo antè,ad finem 4.ſignif.) prout occ.in duali,m.conſtr.cum י Aff. cui & ךָ eſt præf.& cum נִי, הָ, יו & ה Aff.quibus ם, ן & ב ſunt præf.ut ſeq. עַפְעַפַי palpebris meis, Job.16.16. לְעַפְעַפַי palpebris:meis,Pſal.132.4. וְעַפְעַפֵינוּ & palpebræ noſtræ, Jer.9.17. וְעַפְעַפֶיךָ & palpebræ tuæ,Prov.4.25. לְעַפְעַפֶיךָ palpebris tuis,Prov.6.4. עַפְעַפָיו palpebræ ejus, Pſal.11.4. וְעַפְעַפָיו & palpebræ ejus, Prov.30.13. בעפעפיה

בְּעַפְעַפֶיהָ palpebris ſuis, Prov.6.25. Item, ad hanc etiam radicem, עוּף, quidam referunt verbum עָיַף deficere; vel laſſeſcere; i.e. laſſus fieri; Pag. viribus deſtitui, ne, ſcil. volare, aut movere ſe quis poſſit; ut Jer. 4.31. in præt.kal, 3.ſ.f. & Jud.4.21.& 1 Sam.14.31. ut & 2 Sam.14.31. & cap.21.15. in fut.kal, 3.ſ.m. &c. atque indè etiam hic locant No. עָיֵף m. laſſus, laſſatus, deficiens, &c. Gen.25.29. Deut.25.18. & quia laſſus ſitit aquam, dicitur ſic, per tranſlationem, ſitiens, Iſa.29.8. Pag. laſſus admodum, q.d. obſcuratus, & deliquium patiens; & Metaphoricè, ſitibundus, ſiticuloſus, &c. Coc. ut in locis cit.& variis aliis; quos vide in Rad.עָיֵף, ubi in Bu.Conc.& Lex.locantur.

Rad.31. עוץ, vel עוּץ, in kal, עָץ conſilium iniit, conſuluit; Bu.Lex.Merc.Av. dedit conſilium dignum, deliberavit de conſilio dando; idem quod יָעַץ. Hinc ἀξίωμα dignum puto & proloquor; conſilia enim debent digna eſſe, & rationi conſentanea; ἀξίωμα dignitas, ſententia digna, conſilium deliberatum, &c. Av. Occurrit autem hæc Rad. in Imper.kal, à ſing.m. עוּץ, in pl. m. עוּצוּ, vel עֻצוּ inite conſilium, Jud.19.30. Iſ.8.10. Bu.Lex. Av. &c. Alii vero referunt hoc ad Rad. יָעַץ; ubi vide; Bu. Conc.Cocc.&c.

Rad.32. עוּק, more Chaldæorum, qui Tzadi mutant in Yajin, videtur mutatum ex צוּק; Cocc. Unde, in hiphil, הֵעִיק premere, arctare; atque inde, in part.hiph. ſ.m. מֵעִיק premo, vel preſſurus ſum; & in fut.hiph.à 3. ſ.m. יָעִיק premet, &c. in 3.ſ.f. ſicut תָּעִיק premit plauſtrum, Am.2.13. Bu.Lex. vel arctatur plauſtrum; Coc. Atque indè, à præt.kal, עָק, deduci poteſt, No. עֲקָה f. preſſura; anguſtia, Cocc. Unde, in forma ſ.f. conſtr. Pſ.55.4. עֲקַת coarctatio improbi; Cocc. propter preſſuram, vel angorem improbi, &c. Bu.Lex. quando, propter improborum multitudinem, juſtorum viæ impeditæ ſunt, eſt עֲקָה; Item, hinc etiam, quaſi ex hoph.in præt.הוּעַק, & in part. מוּעָק; indè No. מוּעָקָה, f. preſſura, conſtrictio; Bu.Lex. arctum; ut Pſal.66.11. poſuiſti מוּעָקָה arctum, in lumbis noſtris; Cocc. de hiſce tamen vide etiam in Rad. עִיק. ubi ea locantur in Bu. Conc. Pag. &c.

Rad.33. עוּר, vel עוֹר, in præt.kal, עָר, in Bu.Conc. quinque ſignif.i.eſt, evigilare, expergiſci; ſuſcitare, excitare; Pag. Bu. tam animatis, quàm inanimatis convenit; & juxta Kimchi, in kal non invenitur tranſitivum, niſi ſemel, Job.41. Merc. In kal, eſt evigilare, vigilare, ſuſcitari, excitari; opponitur ſomnus, & decubitus, & ſeſſio; & latiùs patet quàm הֵקִיץ, Coc. Eſt cogn.cum עִיר urbs, civitas, quæ excitata eſt muris, turribus, &c. vel, quòd, in ea, cuſtodiæ vigilum habeantur; Hinc, Yajin ſtrictiùs prolatâ, ut Gamma, fit ἐγείρω excito, expergefacio; ἐγείρομαι excitor; Item ὄρω, ὤρθρα excitavi, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum, in 1.vigilandi ſignif. ordine Conc. ſic; in Imper.kal, ſ.m.cum ה parag. add. ſimpl. & cum ו cop.præf.ut & in ſing.f.ſimpl.ut ſeq. עוּרָה evigila, Pſal. 44.24..27.9..59.5..108.3. וְעוּרָה & evigila, Pſ.7.7. עוּרִי evigila, Jud.5.12. Cant.4.16. Iſa.51.9..52.1. Hab.2.19. Zach.13.7. ſemel autem venit activum, Pag. Bu. viz. à fut. kal, 3.ſ.m. יָעִיר; Occ.cum בִּי Aff. ſic, Job. 41.1. vel, 5. non crudelis, quia יְעִירֶנּוּ ſuſcitabit eum; Pag. ſuſcitet eum; Bu.Conc. non eſt tam crudelis & ferox, ut, vel qui, excitet eum, i.e. in certamen provocet; Merc.Cev. ut evigilare faciat, ſeu excitet eum; Bu.Lex. nemo tam crudelis eſt, qui eum excitet, i.e. provocet; Av. ſcribitur cum jod in medio, quaſi eſſet ex Hiphil, יְעִירֶנּוּ. ſed legitur cum ſchurek ex kal, pro יָעִיר עִמּוֹ, vel יְתָעִירֶנּוּ vel עִמּוֹ; vel juxta quoſdam eſt quaſi ex fut. piel, pro יְעוֹרְרֶנּוּ; nam dageſch, quod requirebat contractio talis, à Reſch non admittitur; Cocc. In Niphal, ſignificat excitari; expergefieri; Bu.Av. Prout occ.in 3.ſ. m. præt.niph.pro נֵעוֹר, cum Tzeri pro cametz, ſub Nun niph.ſic, נֵעוֹר excitatus eſt, Zac.2.13. In fut.niph. occ.in 3.ſ.& pl.m.ut ſeq. יֵעוֹר excitabitur, Jer.6.22..25. 32. Zac.4.1. יֵעוֹרוּ excitabuntur, Job.14.12. Jer.50.41. Joel.4.12. In piel, ex forma poel, evigilare fecit, ſuſcitavit, excitavit, exuſcitavit; Bu. Av. Prout occ. in præt. piel, 3.ſ.m.ſimpl.& cum וְ conv, præf. ut & in 1.ſ. cum וְ conv.præf.& cum ה Aff. abſque præf.ut ſeq. עוֹרֵר ſuſcitavit, excitavit, 2 Sam.23.18.1 Chron.11.11,20. Iſa. 14.9. & excitabit, Iſa.10.26. וְעוֹרַרְתִּי & excitabo, Zach.9.13. עוֹרַרְתִּיךָ excitavi te, Cant.8.5. In Infin.piel, occ.ſimpl ſic, עוֹרֵר excitare, Job.3.8. & in Imper.piel, à ſ.m.ſimpl. עוֹרֵר, occ. cum ה parag. add. ſic, עוֹרֲרָה excita, Pſal.80.3. In fut.Piel, à 3.ſ.m. יְעוֹרֵר ſuſcitabit, occ. in 3.ſ. f. ſic, תְּעוֹרֵר ſuſcitat, Prov.10. 12. & à 3.pl.m.fut.piel, יְעוֹרְרוּ excitabunt, occ.in 2.pl. m.ſic, תְּעוֹרְרוּ excitabitis, Cant.2.7..3.5..8.4. Item huc etiam referunt plerique illud, Iſa.15.5. quaſi eſſet 3.pl. m.fut. Piel, repetita primâ Rad.Pag.ſic, Clamorem contritionis יְעוֹעֲרוּ ſuſcitabunt; Pag.excitabunt; Bu.pro יְעוֹרְרוּ; Bu.Lex. vel, ut alii, conterent; quaſi eſſet per Metath.pro יְרוֹעֲעוּ; à רוּעַ geminato Yajin; Pag. Vel potiùs, perſtrepent, edent, aut vociferabuntur; Merc. Bu.Lex.à Rad.ſcil. רָעַע geminato; Merc. juxta illud, לֹא יְרוֹעָע non habebitur vociferatio, Iſa.16. 10. Bu. Lex. Item occ.etiam piel, in alia forma; geminatâ ſcil. 1.& 3.Rad.ſic, עֵרְעֵר. Atq; indè in hithpael, הִתְעָרְעֵר; prout occ.in Infin.piel, & fut.hithp.3.ſ.f. ſic, Jer.51.58. עֵרְעֵר הִתְעָרְעֵר, ſuſcitando ſuſcitabitur; Bu. Conc. vel, ut alii, in contraria ſignif. pro, excitata & conſtructa demoliri, & ſolo æquare; prout in piel paſſim utuntur Doctores; Merc.& ſic exp.confringendo confringetur; aut deſtruendo deſtruetur: prout utroque modo exp. R.D.in Comment.Pag. In hithpael, הִתְעוֹרֵר expergiſci; vel excitare ſe; Bu.Av.Cocc. Prout occ. in 1.ſing. præt. hithp.cum וְ cop.præf. וְהִתְעוֹרַרְתִּי & excitavi me, Job.31.29. & in part.hithp.ſ.m eſt, מִתְעוֹרֵר excitans ſe, Iſa.64.6. In Imper.hithp.à ſ.m. הִתְעוֹרֵר, occ.in ſ.f.ſic, הִתְעוֹרְרִי expergiſcere, Iſa.51.17. & in fut.hithp. 3.ſ. m.occ. cum cametz pro Tzere, in ult. ob pauſam; ſic, יִתְעוֹרָר excitet ſeſe, Job.17.8. In hiphil, הֵעִיר excitare, ſuſcitare; & interdum intranſitivè; ut in Imper. ſing.& 1.fut.&c. evigilavit, vel ſuſcitatus eſt; Bu.Av. Prout occ. in præt. hiph.3.ſ.m.ſimpl. & in 1.ſ.ſimpl. & cum הִי Aff. poſt chirek tantùm, abſque jod penult. ut ſeq. הֵעִיר excitavit, ſuſcitavit, evigilavit, 2 Chr.36.22. Ezr.1.1,5. Iſa.41.2. Jer.51.11. הֵעִירוֹתִי excitavi, Iſa. 41.25. הֵעִירוֹתִהוּ excitavi eum, Iſa.45.13. In part.hiph. ſ.m. occ.ſimpl.& cum ם Aff. מֵעִיר excitans, Iſ.13.17. Jer.50.9..51.1. Ezech.23.22. Hoſ.7.4. מְעִירָם excito eos, Joel.4.7. In Infin.hiph. הָעִיר excitare: ſed cum בְּ & לְ præf.occ.per Aphær. He hiph.pro לְהָעִיר & בְּהָעִיר contractè, ſic; בָּעִיר in excitando, Pſal.73.20. לָעִיר ad excitandum, Mich.6.9. In Imper.hiph.ſ.m.occ.cum ה parag.add.& in pl.m.ſimpl. ſic, הָעִירָה evigila, Pſal.35.

23. הָעִירוּ ſuſcitate, Joel.4.9. & in fut. hiph. 1.ſ.occ. & cum ה parag.add. אָעִירָה evigilabo, Pſal.57.9..108.3. ſed in 3.ſ.m.fut.hiph.occ.ſimpl.plenè; locis ſeq. יָעִיר excitabit, evigilabit, Deut.32.11.1 Chron.20.5. Job.8.6. Pſ.78.38.Iſa.42.13..50.4.Dan.11.2. ſed cum ך cop. occ. cum Tzere in ult. & cum ך conv. cum pathach in ult. ſed tunc cum pathach in ult. eſt abſque jod hiph. ut & rurſus cum ך conv præf. plenè cum jod hiph. ante נִי Aff.ut ſeq. וַיָּעַר & excitabit,Dan.11.25. וַיָּעַר & excitavit, 1 Chron.5.26.2 Chron.21.16.Hag.1.14. וַיָּעִירֵנִי & excitavit me, Zach.4.1. Item, à 3.pl.m.fut. hiph. יָעִירוּ excitabunt,occ.in 2.pl.m. תָּעִירוּ excitabitis,Can.2.7..3.5..8.4.Atq;indè ex.Rad. עיר,in hac 1. evigilandi ſign.eſt no. עַר; vigilans,vigil; Pag.Bu.vel eſt part. aut no.participiale; Av. i.e.acris & excitatus ad aliquid; Bu.Lex. vel magiſter; Pag.quòd diſcipulos excitet; vel quòd ipſe ſit excitatus, & alacris ad docendum: & ſic R. Sal. exp. עַר acrem & acutum inter diſcipulos, & reſpondentem inter ſapientes; Merc. occ. autem no hoc locis ſeq. עַר vigil, vigilans, Cant.5.2.Mal.2.12. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu.Conc. eſt in no. עַר; quod eſt אוֹיֵב inimicus, inquit R.D. adverſarius, quaſi in malum alterius vigilans; Bu. Lex. vel, quaſi excitatus, & alacer ad nocendum. Niſi potiùs ſit Chaldæum, pro Heb. עָר: paſſim enim Chaldæi Tzadi in in Ajin commutant; Merc. עַר eſt etiam no. participiale, excitans; ut eſt hoſtis qui provocat & excitat in bellum; Av. Eſt formæ inſtar קָם à קוּם; Cocc. Occ. autem hoc no. in ſ.m. cum ה ob pauſam,pro ה, Aff. loco ſeq. עָרֶךָ inimicus tuus, 1 Sam.25.16. & in forma pl.m. ſimpl. & cum ך cop. præf. עָרִים inimici, Iſa.14.21. וְעָרִים & inimicos, Pſal.9.7. ut & in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ה Aff. cui etiam ל eſt præf. ut ſeq. עָרַי inimicos, Mic. 5.10. עָרֶיךָ inimicos tuos,Pſal.139.20.Mic.5.14. לְעָרֶיךָ inimicis tuis, Dan.4.17. Atque hinc etiam, juxta R.D. in Bu. Conc. eſt no. idem ſignificans, cum chirek magno, pro tzeri; viz. עִיר inimicus, Jer.15.8. Item, iii. ſignif. 3.hujus Rad. עור, eſt,retegere,nudare; Bu.Conc. unde in infin.kal,eſt עוֹר, vel cum cholem, עוֹר; prout occ. cum ך cop. præf. & ה parag. add. in forma cum cholem; ſic, Iſa.32.11. exuere, וְעוֹרָה & nudare: ut Makor ſeu infin. inquit R.D. Pag. ſed poteſt & ſumi pro וְעוֹרָנָה (quaſi eſſet imper. pl.f.) & nudamini; ut ſenſus poſtulat pluraliter exponi. Et eſt ex ſignificatione verbi עָרָה Piel, ex Rad. cognata עָרָה. De qua infrà.Et ſic עָרוֹם cum Mem Radicali, eſt nudus. Omnia tamen vicina ſunt; Merc. Atque indè ex rad. in hac ſignif.occ. etiam in conjug. Niphal, à præt. עָוַר nudatus fuit; & à fut. niph. 3. ſ. m. יֵעוֵר, in 3. ſ.f. loco ſeq. תֵּעוֵר nudabitur, Hab.3.8. & in Piel, à 3.ſ.m. præt. עוֹרֵר nudavit, occ. in 3.pl. loco ſeq. עוֹרְרוּ nudaverunt, Iſa.23.13. Atque indè ex Rad. in hac nudandi ſignif. eſt no. cum Mem hæmant. מָעוֹר, & in conſtr. מְעוֹר m. nuditas,vel denudatio, aut turpitudo; Pag. Merc. ex R.D. unde in forma pl.m. conſtr. cum הֶם Aff. loco ſeq. מְעוֹרֵיהֶם nuditates earum, Hab.2.15. Deindè iv. ſignif. 4. hujus Rad. eſt in no. עוֹר m. cutis, pellis; Pag. quòd ſcil. pilis ſit excitata, juxta quoſdam; vel potiùs, quòd nudetur vel detrahatur: quanquam nondum detracta cutis hoc nomine vocatur, tam in homine, quàm in beſtiis.Sic Græcis δέρω & δέρμα, παρὰ τὸ δέρειν, Merc. Cutis, ſive à corpore detracta ſive non; Av. Occ. autem no. hoc ſimpl. & cum ה & בָּ præf. ut ſeq. עוֹר pellis, Gen. 3.21. Exod.34.30,35. Lev.4.11..7.8..11.32..13.12,43, 42,48,49,53,57,59..15.17.Num.4.7,14,8,11,12,10..31. 20. 2Reg.1.8. Job.2.4..10.11. Ezech.37.6,8. הָעוֹר pellis, Lev.9.11..13.4,20,21,26,30, 31,32,34,51,52,56, 58. בָּעוֹר in cute, cutem, Lev.13.5,6,7,10,12,22,27, 28,34,35,36,39,49,51. Sed occ. etiam cum בְּ & מִ præf. בְּעוֹר in cute, Lev.13.2,3,4,11,38,39,48. Job.19.20. מֵעוֹר præ cute, Lev.13.3. ut & cum י. Aff.cui & ך & בְּ ſunt præf. & cum נִי Aff.abſq; præf. עוֹרִי cutis mea, Job. 7.5..19.26..30.30. וְעוֹרִי & cutem meam, Lam.3.4. בְּעוֹרִי in cute mea, Job.19.20. עוֹרֵנוּ pelles noſtræ, Lam.5.10. Item cum ו Aff. occ.ſimpl. & cum בְּ & לְ præf.ut & cum ה Aff. abſque præf.& rurſus cum ם Aff. ſimpl. & cum ך cop. præf. עוֹרוֹ vel ſine vau, cutis ejus, cutem ſuam, Ex.29.14.Lev.8.17.Job.18.13..40.31.Jer.13.22. בְּעוֹרוֹ in cute ejus, Lev.13.18,24. לְעוֹרוֹ ad cutem ejus, Exo. 22.26. עוֹרָהּ cutem ejus,Num.19.5. עוֹרָם cutis eorum Lam.4.8.Mich.3.2. וְעוֹרָם & cutem eorum, Mich.3.3. & in forma pl.f. occ. ſimpl. & cum ך cop.præf. ut & cum ם Aff. ut ſeq. עוֹרוֹת vel ſine vau, pelles,Gen.27.16. Exod.26.14..36.19..39.34. וְעוֹרוֹת & pelles, Exod.25. 5.35.7,23. עוֹרוֹתָם pelles eorum, Lev.16.27.Denique, v. ſignif. 5. hujus Rad. עור, eſt in Piel, ex alia forma, inſtar perfectorum, עִוֵּר excæcare, Pag.Bu. cæcavit,obcæcavit, exoculavit; q.d. obduxit pellem oculis. Nam eſt cogn. cum עור pellis, cuticula; Av. & in hac ſignif. eſt quaſi contrarium verbo in 1.ſignif. Eſt enim, aciem oculorum hebetare, ſeu extinguere, obcæcare. Paulus 2 ad Cor.4. doctâ periphraſi explicat, ad mentis oculos tranſlatum;Merc.prout occ.præt.Piel,3.ſ.m.locis ſeq. עִוֵּר excæcavit, 2 Reg.25.7.Jer.39.7..52.11. & in fut. piel.3. ſ.m. eſt יְעַוֵּר excæcabit, Exod.23.5.Deut.16.19. Atque indè ex hoc verbo in in hac ſignif. ſunt nomina, 1. עִוֵּר m. cæcus, Pag.Bu.Av. captus oculis,aut cui pellis obducitur, & tenebrat oculos; Av. Et videtur quidem poſſe derivari à עוֹר; q.d. membranam habens; Cocc. prout occ. ſimpl. & cum הַ & לְ præf. ut ſeq. עִוֵּר cæcus, Exod. 4.11. Lev.19.14..21.18. Deut.15.21..27.18. 2 Sam.5.8. Iſa42.19.43.8. Jer.31.8. Mal.1.8. וְעִוֵּר & cæcus, Iſa.42. 19. הָעִוֵּר cæcus, Deut.28.29. לְעִוֵּר cæco, Job.29.15. & in forma pl.m.occ.etiam ſimpl.& cum הֶ, וֶ & כְּ præf. ut ſeq. עִוְרִים cæci, Pſal.146.8.Iſa.29.18.35.5..42.16. 56.10.Lam.4.14. וְהָעִוְרִים cæci; 2Sam.5.6,8. & cæci, Iſa.42.18. כַּעִוְרִים ſicut cæci, Iſa..59.10.Zeph. 1.17. Item, 2. hinc etiam eſt no. עִוֶּרֶת f. cæcitas, vel adjectivè,cæca; Pag.Bu.vel abſtractum ponitur pro concreto ob emphaſin; Av. In ſing. occ. cum pathach, ſed pl.f. cum chirek,viz. ſub 1.Rad.ſic, עִוֵּרֶת cæcitas,Lev. 22.22. עִוְרוֹת,cæcitates Iſa.42.7. Item, 3. hinc etiam no. עִוְרוֹן m. idem, cæcitas, excæcatio,; Pag. Bu. Av. prout occ. cum בְּ & וּ præf. ſic, בְּעִוְרוֹן cæcitate, Zac. 12.4. וּבְעִוְרוֹן & cæcitate, Deut.28.28. Item huc etiam quidam reducunt no. geminatis Radicalibus עֲרֵעָר excitans; Pag. prout occ. cum הַ dem. præf. ſic, Pſal. 102.18. reſpexit ad orationem הֶעָרְעָר excitantis-ſe-ad-orationem-jugiter: vel excitantis orationem jugiter; Pag. Vide etiam aliam hujus vocis exceptionem & formam inter quadratas voces. Ubi rurſum afferetur, pro myrica, ut ſic afflictum,& abjectum vocer; Merc. Cev. Notandus etiam locus ſuprà ad part. hiph. in 1. ſignif. notatus; viz. Hoſ.7.4. מֵעִיר ſuſcitans; Bu.Conc. vel,ut alii,

alii, eſt pro מֵהָעִיר in infin. hiph. cum מ præf. abſque He hiph. ſuſcitare, vel à ſuſcitando; prout etiam exp. R.D. in comment. Pag. Vel, poteſt ſumi pro part.hiph. excitans,excitator; Merc. Aut eſt infin.hiph.pro מֵהָעִיר ceſſat vigilare: quaſi eſſet participium; Cocc. Item alii aliter ſumunt pro nomine עִיר civitas,cum מ præf.ſic, ceſſabit ſcil. coquens מֵעִיר à civitate: quia opus eſt ut ſuccendat illum, ſcil.furnum, multùm; juxta A.E. & ſic quidam etiam exp. illud Pſal.73.20. Domine, עִיר בָּ in civitate, imaginem eorum ſpernes. Sed R. Joſ. exp. ut in infin. hiph. pro, בְּהָעִיר, quum ſuſcitaveris,ſcil. mortuos, imaginem eorum, viz. improborum flocci facies: ut Dan.12.2. Et multi, &c. hi in vitam æternam, & hi ad opprobria. Et ſic etiam illud Mich.6.9. vox Domini לָעִיר ad civitatem clamat. R. Joſ. etiam exp. pro לְהָעִיר in infin. hiph. ex hac Rad. ad ſuſcitandum ſcil. eos; viz. ad pœnitentiam; Pag.

Rad. 34. עוש eſt אָסַף congregare; Pag. vel congregari; (Eſt enim intranſit.) plauſtratim viz. ut quidam volunt, quòd indè deducatur עֻשׁ conſtellatio quædam, nomine plauſtri, quod refert, à noſtris donata. Aliàs Arcturus, vel urſa vertitur. Sed à ſtellarum congregatione Hebraicè nomen habet: ut non ſit unica ſtella, ſed totum ſidus Septentrionum,vel ſeptem Trionum: ut ex Job.38. apparet; Merc. עוש eſt coire, convenire, congregari; Bu.Lex. ſicut ſcil. ſeptem ſtellæ ſeptentrionales congregantur. Av. Significat hoc verbum, cogi in unum; Cocc. vel congregare ſe; Bu.Conc.prout occ. in imper. kal, (à ſ.m. עוּשׁ) in pl. m. ſic, Joel.3.16. vel 11. vel aliàs, 4. 3. Pag.Cocc. עושו congregamini, vel congregate vos; Pag. Bu. &c. Atque indè plerique ex hac Rad. deducunt no. עַיִשׁ, vel עָשׁ m. ſtellarum congregatio: & eſt cauda arietis; Pag.Pleiades,ſeu vergiliæ; ſed Ab. Ezra putat eſſe Urſam, ſeu plauſtrum,Arcturum aliquando vocant; Cev. עָשׁ eſt Arcturus; Plauſtrum ſeptem ſtellarum congregatarum, quæ nunquam ſeparantur, juxta Ab.Ezram; Bu.Lex. Urſæ caudam quidam vocant: eſt congregatio ſtellarum Septentrionum; Av. Arctus, vel Arcturus, ſignum boreale; à coactione quaſi in conum videtur dici. Optimè intelligitur aſtrum, cui reliquæ ſtellæ ejus Hemiſphærii commodè, ut filii, poſſunt adjungi, ut ducti cum illo; Cocc. Occ. autem in forma cum cametz, Job.9.9. qui facit עָשׁ arcturum, &c. & 4.19. conteret eos לְפָנֵי עָשׁ donec, fuerit ſcil. Arcturus, j.e. ſemper; omni tempore quo arcturus manet: ut R.D. exp. ut etiam dicitur verſu ſeq. In ſeculum peribunt.Et in altera forma cum jod ſcil.vice 2.Rad. vau, punctato cum chirek; occ. cum ו cop.præf. Job.38. 32. וְעַיִשׁ & Arcturum cum filiis ejus,i.e. minoribus ſtellis, duces eos? &c Pag. vide etiam עָשׁ in alia ſignif. pro tinea ſcil. in rad. עָשַׁשׁ; Pag.Bu.

Rad. 35. עוּת duo ſignif. 1. tempeſtivè, vel opportunè loqui; Bu.Conc. dicere tempore ſuo;vel præparare, Pag. prout occ. in infin. kal, cum לְ præf. Iſa.50.4. ut ſcirem לָעוּת אֶת יָעֵף דָּבָר dicere tempore ſuo ſitibundo verbum; vel, ut ſcirem præparare, ſcil. tempore ſuo, ſitibundo (i. e. cupido audiendi verbum Dei) verbum; Pag. Atque indè, juxta quoſdam eſt no. עִתִּי m. opportunus; Bu. Conc. paratus, vel ſolitus ire; prout occ. Lev.16.21. & emittet per manum viri עִתִּי qui diu conſueverit-ire,in deſertum.Eſt enim,inquit R.D.cum jod conſtitutivo nominis; & eſt epitheton viri qui paratus eſt ad eundum, &, qui tempore multo ivit ad aliquem locum; Pag. Latinè dicere potes, tempeſtivi, opportuni; καίρον Græci dicunt: Merc. Hieron. & emittet per hominem paratum, in deſertum; Pag. Alii verò hujus Radicem ſtatuunt עָתַת, ob dageſch, quod nomen עֵת aſciſcit; ubi quid additur; Merc. In qua Rad etiam videatur עֵת tempus, &c. quod hic locatur in Pag. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, pervertere, ſubvertere, Bu.Conc. Et in hac ſignif. eſt cum ו mobili quaſi à עָוַת in kal, unde in Niphal נֶעְוַת perverſus fuit; & in part. niph. à ſing. maſc.abſol. נֶעְוָת occurrit in forma ſing.f. conſtr. 1 Sam.20.30. filius נַעֲוַת perverſæ, &c. de quo vide etiam ſuprà in niph. נַעֲוָה, ex Rad. עָוָה; Cocc. Atque indè ex Rad. עָוַת, in hac 2. ſignif. eſt piel, עִוַּת pervertit, ſubvertit; Pag. Bu.Av. depravavit, curvavit, recurvavit. Cogn. cum עָוָה iniquè egit; & contrarium verbo עוּת rectificavit, ſeu rectè & commodè informavit; Av. עִוַּת in piel eſt curvare; Cocc. prout occ. in 3.ſ.m. præt. piel, cum נִי ob pauſam, pro נִי Aff. ut & cum ו Aff. & in 3.pl. cum נִי Aff. ut ſeq. עִוְּתָנִי ſubvertit me, Job.19.6. עִוָּתוֹ pervertit ipſum, Eccl.7. 13. עִוְּתוּנִי perverterunt me, Pſal.119..78. & in infin. piel, occ.cum לְ & וֹל præf.לְעַוֵּת pervertere,Lam.3.36.וֹלְעַוֵּת ac pervertendo, Am.8.5. & in fut. piel 3.ſ.m. occ.locis ſeq. יְעַוֵּת pervertet, Job.8.3..34.12.Pſal.146.9. In pual, עוּת perverſus, ſeu curvatus fuit.prout occ. in part. pual ſ.m. loco ſeq. מְעֻוָּת perverſum, Eccl.1.15. In hithpael, הִתְעַוֵּת pervertere ſe; ſubvertit, curvavit, recurvavit ſe; Av. Cocc. prout occ. in præt. hithp.3.pl. cum ו conv. præf. loco ſeq. וְהִתְעַוְּתוּ & pervertent ſe,Eccl.12. 3. Atque indè eſt no. עִוָּתָה f. & in conſtr. עִוַּת perverſitas; Pag. perverſio, ſubverſio, oppreſſio, curvatio, contorſio; Av.Cocc prout occ. cum ו Aff. Lam.3.59. vidiſti Domine, עִוָּתָתִי perverſitatem meam; Pag. Bu. vel, iniquitatem meam; Pag.vel potùs, perverſionem,ſeu incurvationem mei, i.e. ut mecum iniquè actum fuerit: ideo enim ſubdit,judica cauſam meam,& defende; Merc. ſubverſionem mei; Av. perverſionem meam; σφάλωσιν, 70. τὰς ταραχάς μου. Confer. v.36.De jure loquitur; Cocc. In prima autem ſignif. hujus Rad. Avenarius facit radicem per ſe, עוּת, in præt. kal, עָת, inſtruxit, ſeu informavit aliquem moribus; aſſuefecit; rectificavit, compoſitè egit, opportunè ſeu tempeſtivè aliquem tractavit. Cogn cum עֵת tempus,à Rad. inuſit.עָתַת. Atque indè deducit illud infin.kal, ſuprà cit. Iſa.50. לָעוּת informare feſſum; vel, tempeſtivè verbum cum feſio, i. e. afflicto,loqui.Hinc Græcè ἰθύς rectus,ἰθύω rectificos; item ἔθος mos,ἠθικός moralis, &c.Av.

Rad. 36. עֵז c. gen. eſt nomen Radicale,capra,Pag Bu. promiſcui eſt generis, juxta quoſdam; ut etiam caprum contineat; Merc. Caper & capra; eſt enim generis epicæni: & nomen habet à robore cornium, quæ habet loco roboris & fortitudinis ſuæ; Av. Nam à עָזַז derivari, plurale cum dageſch oſtendit; Cocc. Cùm caprum intelligunt, ſolent proponere שְׂעִיר עִזִּים hircus caprarum, vel צְפִיר הָעִזִּים Dan.8. ubi per hircum, Alexander magnus, & per capras Græci intelliguntur, qui ingenium caprarum referant, ſemper ludentes & geſtientes. Cæterùm עֵז fœmineo genere tantùm uſurpatur. Nec dubium quin hinc Græci ſuum αἴξ hauſerint. Kimchi tamen nomine עֵז maſculine utitur, loquens de Hazazel; Merc. Occ. autem no.hoc in forma abſol. ſ.m. ſimpl.

ſimpl. & cum וְ & וַ præf. עֵז capra, Lev.3.12..17.3..22.27.Num.15.27..18.17 וְעֵז & capra,Gen.15.9. וַעֲז & capra, Lev.7.23. Sed in forma pl.m. abſol. ſæpiùs; idque ſimpl. locis ſeq. עִזִּים capræ, Gen.27.9..32.14..37.31..38.17.Exo.26.7..36.14.Lev.4.23,28..5.6..9.3.16.5..23.19.Num.7.16,22,28,34,40,46,52,58,64,70,76,82,87..15.24..28.15,30..29.5,16,19,25,11..31.20. Deut.14.4. Jud.6.19..13.15..15.1. 1Sam.16.20..25.2. 1Reg.20.27. 2 Chron.29.21..35.7. Prov.27.27. Ezech.43.22..45.23. cui etiam וְ cop.& הֶ dem.ſunt præf.ut ſeq. וְעִזִּים & caprinos pilos, Exod.25.4..35.6,23. הָעִזִּים capræ, Gen.27.16..30.35..38.20. Ex.12.5..35.26. Lev.1.10.Jud.13.19. 1 Sam.19.13,16.Cant.4.1..6.4.Dan.8.5,8. Sed occ. etiam cum בְּ & וּבְ præf. ſic, בְּעִזִּים inter capras, Gen.30.32,33.Num.11.51. וּבָעִזִּים & in capris,Lev.22.19.& in forma pl.m. conſtr. עִזֵּי occ.cum וְ cop.præf.& הַ Aff. loco ſeq. וְעִזֵּיהֶ & capræ tuæ, Gen 31.38. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt Aſaſel, nomen hirci; Bu.Conc. In deſertum ſcil.emiſſi,cum peccatis populi, quaſi hircus abiens, aut aberrans dictus: nam עֲזָאזֵל eſt dictio compoſita ex עֵז caper, vel capra,& אָזַל abiit: vel juxta Hebræos, eſt nomen loci ab hirco iſto ſic dicti; Bu. Lex. Græci ἀποπομπαῖον dixerunt. Et Hebræi putârunt, non ipſius capri eſſe nomen, ſed loci; pro quibus contextus videtur facere. Forſan nomen & capro, & loco in quem caper ablegabatur, convenit: nomen enim, caprum abeuntem, i.e. abreptitium ſonat; nec ante caper Haſaſel dicebatur, quàm ei rei deſtinatus, ut illuc in diſertum amandaretur, ſecum peccata populi aſportaturus, Merc.Cev. עֲזָאזֵל caper emiſſarius, qui amandatur. R. D. eſt nomen montis, qui ſitus erat in deſerto propè montem Sinai, quo abducendus erat caper; Av. Dicitur quaſi עֵז אֲשֶׁר אָזְלָה capra quæ diſceſſit. Nomen eſt ejus, qui eſt in ſcripturis inimicus & vindex ſui,qui eſt ἀποστάτης,& cujus Angeli vocantur שְׂעִירִים hirci, Lev.17.7. Quem verſum Ab.Ezra per numerum indicat, docens ex eo interpretationem ſumendam. Vide quæ notamus ad Epiſtolam ad Hebræos; cap.9. ſect. 23--34. Bochartus fatetur, ſe nihil habere certi de ea voce.Conjectat tamen exArabiſmo עזאזל formari poſſe, ut לַעֲזָאזֵל ſit, εἰς τὰς ἀποχωρήσεις, Cocc. Occ. autem cum לְ præf. locis ſeq. לַעֲזָאזֵל Aſaſeli, Lev.16. 8, 18, 26.

Rad. 37. עָזַז eſt, corroborare, fortificare, confortare: indurare, Pag.Bu. roboravit ſe, roboratus, ſeu corroboratus fuit; Bu.Lex. obfirmatus eſt, prævaluit,invaluit. Nam in kal, עָז ſine accuſ. eſt neutrum: ſed cum accuſ. activum, obfirmavit; Av. ſignificat, convaleſcere, invaleſcere,validè agere; Cocc. Fortem ſe præbere; nam eſt intranſit. in kal: ſunt qui dicunt hoc verbo propriè eam obfirmationem, & corroborationem ſignificari, quæ collectione, & induratione fit, nè diffluat, aut diſſolvatur. Sed confundunt cum עזז; Merc. Occurrit autem in infin.kal, ſemel cum בְּ præf. in forma perfectorum; ſic בְּעָזּוֹ in roborando, Prov.8.28. & rurſus cum לְ præf. in forma defectivorum duplicantium; ſic; לָעֹז ad roborandum, Iſa.30.2. In imper.kal, occ. cum Schurek pro cholem ante הֶ parag. ſic, עֻזָּה corrobora,Pſa. 68.29. In fut. kal, 3.ſ.m. eſt, יָעֹז corroboret ſe, Pſa. 9. 20..52.9.Dan.11.12. & in 3.ſ.f.fut.kal,occ. ſimpl. & cum וַ conv. præf. ob quod וַ conv. cholem in ult. mutatur in cametz cateph, ſic; וַתָּעֹז, corroborabitur, Pſal.89.14. Eccl.7.19. וַתָּעֻז & roborata fuit, Jud.3.10..6.2. In Niphal, נֹעַז robore præditus fuit: unde in part. niph. ſ. m. eſt, נוֹעָז robore præditus, Iſa. 33. 19. In Hiphil, הֶעֱזִיז obfirmavit, induravit; Bu. obfirmavit ſeduló, cuſtodivit diligenter. Sed occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. in forma cum tzere in ult. abſque jod hiph. & in 3. ſ.f. cum pathach ante Zajin dageſchatum; ſic, הֶעָז roborat, Prov.21.29. הֶעָזָה obfirmavit, Prov.7.13. Atque indè ſunt nomina, 1. עַז, vel עָז obfirmatus, valens, fortis, robuſtus, vehemens; durus, ſævus, acris: & ſubſtantivè juxta quoſdam, robur, Gen.49.3. Bu.Lex. quo loco exponunt, excellentia roboris, i. e. regni. Sed tam hoc quàm alterum nomen, cum eo ibi junctum, poteſt exponi adjectivè, præſtans, robuſtus; i. e. robore. Eſt autem frequentiùs עַז; ſed in accentu diſtinguente cum cametz עָז; Merc. prout occ. locis ſeq. עַז vel עָז robuſtus, fortis: durus, ſævus, Gen.49.3,7.Num.13.28..21.25.Deu.28.50. Jud.14.18.2Sam.22.18.Pſ.18.18. Prov.30.25.Iſa.19.4..25.3.Dan.8.23.Am.5.9. & cum מַ præf. occ. loco ſeq. מֵעַז & de forti, Jud.14.4. & in pl. m. occ. in forma abſol. & in forma conſtr.ſic, עִזִּים fortes,Neh.9.11.Pſ.59.4.Iſa.43.16.Ezech.7.24. עֲזֵי fortes, Iſa. 56. 11. & in ſ.f. eſt, עֻזָּה fortis, robuſta, Exod. 14.21.Prov.21.14.Cant.8.6. ut & in forma pl.f. occ. loco ſeq. עֻזּוֹת dura, robuſta, Prov.18.23. Item, 2.hinc etiam no. עֻזּוּז idem, fortis, robuſtus; Pag.Bu. validus; Cocc. prout occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. עֻזּוּז robuſtus,Pſal.24.8. וְעֻזּוּז & robuſtus, Iſa.43.17. Sic & 3.hinc etiam no, עֻזִּי,m. robur,fortitudo; Pag.Bu.Cocc. prout occ. cum לְ præf. cui etiam & יְ eſt Aff. ſic, לְעֻזִּי robur, Pſal.145.6.Iſa.42.25. וְעֻזִּי & robur ejus, Pſal.78. 4. Item, 4. hinc etiam no. עֹז, m. idem; potentia, robur, firmitudo, obfirmatio; Pag.Bu.Av. robur in agendo & reſiſtendo. Et abſolutè notat invictum, & omnia vincens; Coc. Eſt cum cholem; ſed cum Maccaph vertitur in cametz chateph; & cum pronomine in cametz chateph,vel ſchurek; Pag. i.e. kibbutz, ſequente ſcil. dageſch. Porrò, abſolutum aliquot locis plenum eſt cum וֹ Vau cholum; ſed ſæpiùs ſine Vau,& cum cholem tantùm; Merc.Cev. prout occ.ſimpl. locis ſeq. עֹז vel ſine Vau, robur, fortitudo, potentia, Jud.5.21..9.51. 1 Sam. 2.10. 2 Sam.6.14. 1Chron.13.8..16.27. 2Chron.30.21. Job.12.16..26.2..41.14.Pſal.8.3..28.8..29.11..30.8..61. 4..62.12..68.34,35,36..71.7..84.6..90.11..93.1..96.6.. 138.3.140.8. Prov.14.26..18.10,19..21.22..31 25. Iſa. 51.9. Jer.48.17.Ezech.19.11,14. & cum cam. chat. ante Maccaph loco ſeq. עָז idem, Iſa.26.1. ſed cum וֹ, וּ, & בְּ præf.cum cholem; ſic, בְּעֹז & robur,Pſal.99.4.Eccl. 8.1. עֹז & robur, 1Chron.16.28.Pſa.29.1..46.2..96.7. Iſa.45.24. בְּעֹז robore, Prov.31.17.Mic.5.4. Item cum יִ Aff. vel cum cametz chatuph,vel cum kibbutz penult. ante dageſch; ſic, עֻזִּי robur meum, Exo.15.2.Pſal.118. 14.Iſa.12.2. עָזִּי robur meum, Pſ.28.7..59.18..62.8..49. 5. Jer.16.19. & ſemel cum ſchurek ante dageſch & נִ Aff. עֻזֵּנוּ robur noſtrum, Pſal.81.2. Item, cum הָ, vel in pauſa הָ & הָ Aff. poſt kibbutz penult. ſic, עֻזָּהּ vel עֻזָּהּ robur, potentia tua, 2 Chron.6.41.Pſal.59.17..63. 3..66.3..68.29..77.15..86.16..89.11..110.2..132.8. עֻזָּהּ idem, Iſa.52.1. Ezech.26.11.Am.3.11. & rurſus cum בְּ præf. & הָ Aff. poſt cam. chat. ſed cum הָ Aff. poſt kibbutz; ut & cum כֶם Aff. poſt kibbutz; ſic, בְּעֻזְּכֶ robore tuo,Ex.15.13.Pſ.21.2..74.13. בְּעֻזָּהּ robore tuo, Pſal.

Pſ.21.14. עֻזְּכֶם robur veſtrum, Lev.26.19. Ezec.24.21. Item cum ו Aff. poſt kibbutz, ſic, עֻזּוֹ robur ſuum, Job. 37.6. Pſal.59.10..78.61..107.1. Prov.10.15..18.11. Iſa. 62.8. Pro quo ſemel occ. cum He parag. poſt cholem, pro ו Aff. ſic, עֻזֹּה idem, Hab.3.3. & rurſus cum ו & ב præf. & ו Aff. poſt kibbutz; ſic, וְעֻזּוֹ & robur ejus, 1 Chron.16.11. Ezra.8.22. Pſal.68.35..105.4. בְּעֻזּוֹ robore ſuo, Pſal.78.26. & ſemel cum poetico מוֹ pro ם Aff. poſt kibbutz; ſic, עֻזָּמוֹ roboris eorum, Pſal.89.19. Item cum kibbutz ante ה Aff. occ. locis ſeq. עֻזָּהּ robur ejus, Jer.51.53. Ezec.19.12..30.6,18..33.28. Item, 5. hinc etiam eſt no. cum Mem præpoſito, מָעוֹז idem, fortitudo; Pſal.27.1. Item, arx, munitio, Jud.6.26. Et ſunt qui propriè dicunt eſſe, in genere, locum arte vel naturâ munitum, i.e. munitionem; Merc. Arx, munimentum, locus munitus, Cocc. In eo cametz ſub Mem nunquam mutatur, nec in regimine, nec in plur. nec cum Aff. Merc. Av. Licèt in hiſce, plur. ſcil. in conſtr. & cum Aff. Zajin frequentiùs dageſchatum poſt kibtbuz pro cholem; ob alterum Zajin duplicatum, abjectum: ut videre eſt in ſeq. prout occ. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præſ. מָעוֹז robur, Pſal.27.1..31..60.9..138.9. Prov. 10.29. Iſ.23.4..25.4..30.3. Ezec.20.15. Nah.3.11. וּמָעוֹז & robur, Pſal.28.8. Joel.4.16. הַמָּעוֹז robur, munitio, Jud.6.26. Dan.11.31. Sed occ. etiam cum בְ & לְ præf. בְּמָעוֹז robore, Iſa.30.2. Dan.11.7. לְמָעוֹז in robur, Nah.1.7. וְלִמָּעוֹז & robori, Dan.11.1. Item, cum י Aff. occ. vel poſt ſchurek vel poſt kibbutz; cui etiam ult. ו & ךָ ſunt præf. ſic, מָעוּזִּי robur meum, 2 Sam.22. 33. Pſal.31.5. מָעֻזִּי roboris mei, Pſal.43.2. וּמָעֻזִּי & robur meum, Jer.16.19. בְּמָעֻזִּי in robore meo, Iſa.27.5. & cum ך, כֶם, & כֶן, Aff. poſt kibbutz ſic, מָעֻזֵּךְ munitionis tuæ, Iſa..17.10. מָעֻזְּכֶם robur veſtrum, Neh.8. 10. מָעֻזְכֶן robur veſtrum, Iſa.23.14. Sed cum ו Aff. occ. vel cum kibbutz vel cum ſchurek penult. ſic, מָעֻזּוֹ roboris ejus, Iſa.17.9. מָעוּזּוֹ robur ſuum, Pſal.52.9. Pro quo etiam occ. cum He abundante, pro ו Aff. ſic, מָעֻזֹּה munitionem ejus, Dan.11.10. Item, cum ם Aff. occurrit vel poſt ſchurek, vel kibbutz penult. ſic, מָעוּזָּם robur eorum, Pſal.37.39. מָעֻזָּם idem, Ezech. 24.25. & in forma pl.m. מָעוֹזִים robora, i.e. ſummum robur, Dan.11.38,39. Bu.Lex. vel eſt nomen idoli in loco cit. ſic, & Deum מָעוֹזִים Mahuzzim, i.e. fortitudinum, ſeu munitionum; h.e. Martem, ut ego arbitror, in ſuo loco venerabitur. Et R.D. in comment.exp. & Deum fortitudinum, i.e. qui dedit ſibi fortitudines; Pag. In plurali מָעוֹזִים ſunt, arces, munitiones, domus magnæ, munitæ, validæ; ut in loco cit.v.38. & Deum arcium in loculamento ſuo honorabit, i.e. Deum quem dicent eſſe in domibus munitis. Et v.39. לְמִבְצְרֵי מָעוֹזִים munimentis arcium, h.e. hominibus defendentibus religionem, & venerationem arcium & domorum munitarum; Cocc. Item, occ. etiam in forma pl.m. conſtr. cum ל præf. loco ſeq. לְמָעוֹזֵי ad munitiones, Dan.11.19. Item, 6. hinc eriam No. in forma pl.m. cum Nun abundante ante plur. ים. ſic, מָעוֹזִים munitiones; Bu.Lex. fortes, ſcil. fortalitia; i.e. robora; Av. vel Nun eſt loco zajin abjecti, & proinde zajin eſt lene, i.e. ſine dageſch, inquit R. D. Pag. vel, ut apparet, eſt compoſitum ex עֲוָן & זָנָה fornicatus eſt; quaſi obfirmationes in fornicationibus & idololatriis notaret; Av. occ. autem in forma pl.m. conſtr. cum הָ Aff. ſic, Iſ.23.11. Ad perdendum מָעוֹנֵיהָ munitiones ejus; Bu.Conc. vel fortitudines ejus; Pag. De Tyri munitionibus loquitur; Merc. Ad vaſtandum robora ejus; Av. poteſt eſſe idem cum & pro מָעֻזֶּיהָ pl. m. conſtr. nominis præced. Cocc. Item, 7. hinc etiam plerique deducunt No. עֲזַנְיָה f. haliætus, ſpecies Aquilæ; Bu.Conc. marinæ ſcil. à firmitate viſus ſic dicta, quâ adverſus ſolis radios intueri poteſt, ut ſcribit Plin. l.20. c.3. 70. τὸν ἁλιαίετον, i.e. Aquilam marinam, vertunt, à mari & piſcationibus, Græcè ſic appellatam: nam ἁλιάω eſt piſcor, & ἀετὸς Aquila. Hebraicè autem dicitur à fortitudine, ſeu forti volatu; Pag. vel ab obfirmatione ſeu robore multo: undè & עוֹז à Talmudicis vocatur; Merc. Bochardo, μελανάετον, Aquila Romanis olim Valeria dicta. Quidam Talmudicum עוֹז gryphem eſſe exiſtimant: de quo Virgil. jungentur jam gryphes equis; Cocc. Eſt avis immunda; Pag. & occurrit cum הָ & יָהּ præf. ut ſeq. הָעֲזַנְיָה haliætum, Lev. 11.12. וְהָעֲזַנְיָה & haliætum, Deut.14.12. In hac Rad. ad Imper.kal, notandus locus ſuprà cit. Pſal.68.29. præcepit Deus tuus fortitudini tuæ (vel robur tuum; Merc.) עוּזָּה fortifica, ſeu robora, Deus. Eſt cum vau & zajin cum dageſch in Imper.kal, & ſenſus, robora, Deus, nos contra inimicum, זוּ quemadmodum operatus es multoties; vel ſic, זוּ ponitur pro אֲשֶׁר quod operatus es nobis. Vel eſt pro זֶה, i.e. hoc, ut R.D. in l.Rad. At Ab. Ezra exp. הַגְבּוּרָה fortitudinem; Pag. q. d. Hanc fortitudinem tu Deus operatus es nobis; ut ſit nomen fæm. & forma עוּזָּה eſt ſicut חֻקָּה ſtatutum, præceptum; Merc. Pag. vel verbaliter, ut Imper. roborare, ſeu fortem te præbe pro nobis. Nam intranſitivè exponit Kimchi; ut, & cætera ex kal; Merc. In loco cit. עִיזָּה, Imper. kal, eſt pro עָזָּה invaleſce, validè age, ô Deus; Cocc. Item in loco cit. ad formam pl.f. nominis primi, עֻזּוֹת dura, Prov.18.23. ſubauditur אֲמָרוֹת verba: ubi opponitur תַּחֲנוּנִים preces, i.e. ſupplex, &c. Merc.

Rad.38. עָזַב eſt, relinquere, derelinquere; dimittere; fortificare, roborare; inſtaurare; Pag. Non ſolùm deſerere ſignificat, vel omittere; ſed & committere, relinquere alicui curandum: item, continuare quod jam cæptum eſt. Quomodo ſit inſtaurare; aut roborare, in exemplis oſtendetur; Merc. עָזַב reliquit, deſeruit, &c. & interdum eſt neutrum; relictus & derelictus eſt. In kal, viz. cum Accuſ. dereliquit: ſed cum Dat. vel cum עַל, עַר, בְּ aut עִם ſignificat, relinqui, ſeu dimitti; Av. In Bu.Conc. quatuor ſignif. i.eſt, derelinquere, deſerere; prout occ. in præt.kal, 3. ſ.m. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. cui priori formæ ֫ conv. eſt præf. ut & cum נִי ֫ ſed in pauſa נִי Aff. ut ſeq. עָזָב reliquit, Gen.24.27..39.13. Jud.2.21. Ruth.2.20. 2 Chron.12.1.. 21.10. Job.20.19. Jer.25.35. Ezech.8.12..9.9. עָזַב dereliquit, Iſa.58.2. וְעָזוֹב & relinquet, Gen.44.22. עָזְבַנִי dereliquit me, Pſ.38.11. Iſa.49.14. עֲזָבָנִי idem, Pſ.40.13. cui etiam נִי ֫ Aff. ו conv. eſt præf. וְעָזְבַנִי & derelinquet me, Deut.31.16. ſed occ. etiam cum ו Aff. ſic, עֲזָבוֹ dereliquit eum, Pſ.71.11. Item, in 3.ſ.f. præt.kal, eſt, עָזְבָה reliquit, Ezech.23.8. & in 2.ſ.m. occ. ſimpl. & cum נִי & ם Aff. עֲזַבְתָּ derelinquis, Pſ.9.11. עֲזַבְתָּנִי dereliquiſti me, Deut.28.20. Pſa.22.2. עֲזַבְתָּם dereliquiſti eos, Neh.9.17, 19,31. ſic & in 1.ſ.præt.kal, occ. ſimpl. & cum ה & ם Aff. cui ult. etiam ֫ conv. eſt præf. עָזַבְתִּי reliqui, 2 Chro. 12.5. Pſ.119.87. Jer.12.7, עָזַבְתִּיהָ dereliqui te, Iſa.54.7. עֲזָבְתִּים dereliqui eos, Iſa.42.16. וְעָזַבְתִּים & derelin-

quam

quam eos, Deu. 31.17. & in 3.pl.præt. kal, occ. cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. cui priori ׳ conv. eſt etiam præf. ut & cum נִי Aff. abſque præf. at cum הָ Aff. eſt cum ׳ cop. præf. ut ſeq. עָזְבוּ reliquerunt, Gen. 50.8. Deut. 29.25.1 Reg. 9.9..19.10, 14.2 Chro. 7.22.. 11.14.. 24.24, 25..32.31. Iſa. 1.4..17.9. Jer. 2.13..16.11..17.13.. 22.9. Hoſ. 4.10. עָזְבוּ dereliquerunt, Jer. 16.11. Ezech. 20.8. וְעָזְבוּ & relinquent, Pſ. 49.11. עָזְבוּנִי dereliquerunt me, 1 Reg. 11.33.2 Reg. 22.17.2 Chron. 34.28. Iſa. 27.10. Jer. 1.17..5.7..19.4. וְעָזְבוּךָ & derelinquunt te, Ezech. 23.29. & in 2.pl.m.præt. kal, occ. ſimpl. locis ſeq. עֲזַבְתֶּם dereliquiſtis, Joſ. 22.3. Jud. 10.13. 2 Chron. 12. 5..13.11..24.20. Jer. 5.19. Ezech. 24.21. cui etiam ׳ conv. eſt præf. וַעֲזַבְתֶּם & relinqueris, dereliqueritis, Ruth. 2.17.2 Chron. 7.19. ſed in 2.pl.f.præt. kal, occ. ſimpl. ſic; עֲזַבְתֶּן dereliquiſtis, Exod. 2. 20. & in 1.pl. præt. kal, occ. ſimpl. & cum הִ Aff. idque poſt kibbutz pro ſchurek penult. ſic, עָזַבְנוּ dereliquimus, Jud. 10.10. & 1 Sam. 12.10. Ezr. 9.9, 10. Jer. 9. 18. עֲזַבְנֻהוּ dereliquimus eum, 2 Chron. 13.10. In part. ben. kal, ſ.m. occ. cum jod parag. ſeu abundante; Pag. loco ſeq. עוֹזְבִי relinquens, Zach. 11.17. ſed occ. etiam cum ׳ & ל præf. formâ ſimplice, ſ.m. & in forma pl.m. cum ם dem. præf. ut & in pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ׳ cop. præf. ut & cum יו ֯ & הָ Aff. abſque præf. ut ſeq. וְעוֹזֵב & relinquens, Prov. 10.17.. 28.13. לְעוֹזְבֵי derelinquenti, Prov. 15.10. הָעוֹזְבִים relinquentes, Prov. 2.13. עוֹזְבֵי relinquentes, Pſ. 119.53. Prov. 28.4. Iſa. 65.11. Dan. 11.30. וְעוֹזְבֵי & derelinquentes, Iſ. 1.28. עוֹזְבָיו derelinquentes eum, &c. Ezr. 8. 22. עוֹזְבֶיךָ derelinquentes te, Jer. 17.13. & in forma ſ. f. ben. kal, עוֹזָבָה derelinquens, ſ. ſed occ. in forma cum duplice ſægol ante Thau, cum ה dem. præf. in loco ſeq. הָעֹזֶבֶת quæ derelinquit, Prov. 2.17. & in part. pahul kal, ſ.m. occ. ſimpl. & cum ׳ cop. præf. ut & in ſ.f. ſimpl. & cum ה dem. præf. & ſ.f. conſtr. cum ך præf. ut & in forma pl.f. cum kibbutz pro ſchurek penult. ut ſeq. עָזוּב derelictus, 2 Reg. 14.26. וְעָזוּב & derelictus, Deut. 32.36. 1 Reg. 14.10..21.21. 2 Reg. 9.8. עֲזוּבָה derelicta, Iſa. 54.6..60.15..62.4. Jer. 4.29. Zeph. 2.4. הָעֲזוּבָה derelicta, Iſ. 6.12. כַּעֲזוּבַת ut derelicta, Iſa. 17.9. עֲזֻבוֹת derelictæ, Iſa. 10.14..17.2. In Infin. kal, cum ׳ cop. præf. eſt cum cametz penult. ſed cum ל & מ ante caphath patach penult. ſic, לַעֲזוֹב relinquere, pro, derelinquit, Jer. 14.8. לַעֲזֹב relinquere, Gen. 44.22. מֵעֲזוֹב à derelinquere, Joſ. 24.16. ſed cum affixis cholem in ult. Infin. kal, tranſp. & mutatur in cam. chat. ut cum ה֯ Aff cui & ך eſt præf. & cum בְּ præf. & כֶם֯ Aff. עָזְבְךָ derelinquere te, Jer. 2.17, 19. לָעֲזָבְךָ ad derelinquendum te, Ruth. 1.17. בַּעֲזָבְכֶם in derelinquendo vos, 1 Reg. 18.18. ſic etiam cum ה֯ & ם֯ Aff. cui ult. & ב eſt præf. ſic, עָזְבָה derelinquere eam, 2 Reg. 8.6. עָזְבָם derelinquere eos, Jer. 9.12. בַּעֲזָבָם in derelinquere eos. 2 Chron. 28.6. In Imper. kal, ſ.m. occ. cum ׳ cop. præf. וַעֲזוֹב & relinque, Pſ. 37.8. ſed cum ה֯ parag. add. cholem, ut in Infin. tranſp. & mut. in cam. chat. ſic, עָזְבָה relinque, Jer. 49.11. & in pl.m. Imper. kal, occ. ſimpl. & cum הָ Aff. עִזְבוּ derelinquite, Prov. 9.6. Jer. 48. 28. עִזְבוּהָ derelinquite eam, Jer. 51.9. In fut. kal, 1.ſ.m. occ. ſimpl. & cum ה֯ parag. cui ult. ׳ præf. אֶעֱזוֹב derelinquam, 1 Reg. 6.13. אֶעֱזְבָה derelinquam, Job. 9.27. וְאֶעֱזְבָה & derelinquam, Jer. 9.1. ſed occ. etiam 1.ſing. cum הָ֯ , vel הָ֯ & ם֯ Aff. ſic, אֶעֱזְבָךְ derelinquam te, Gen. 28.15. אֶעֱזְבֶךָ derelinquam te, Joſ. 1.5. 2 Reg. 2.2, 4, 6..4.30. אֶעֱזְבֵם derelinquam eos, Iſa. 41.17. In 2.ſ.m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ׳ cop. præf. ut & cum נִי֯ , נִי֯ & ם֯ (cui & ׳ conv. eſt præf.) נִי֯ & הָ֯ Aff. ut ſeq. תַּעֲזוֹב vel ſine vau, derelinques, Lev. 19.10..23.22. Num. 10.31. Deut. 12.19. Pſ. 16.10. Prov. 27.10. וְתַעֲזוֹב & derelinques, Job. 39.11. תַּעֲזֵנִי derelinquas me, Pſal. 27.9.. 38.22.. 71.9, 18.. 119.8. תַּעֲזֹבוּ derelinques nos, Lam. 5.20. וַתַּעֲזֻבֵם & dereliquiſti eos, Neh. 9.28. תַּעֲזְבֵנִי derelinques eum, Deut. 14.27. 1 Chron. 28.9. תַּעֲזָבֶנָּה derelinquas eam, Prov. 4. 6. & in 2.ſ.f. cum ׳ conv. vel cop. præf. eſt, וַתַּעֲזְבִי & reliqueris, Ruth. 2.11. In 3.ſ.m. fut. kal, occ. cum cholem, ſed ante maccaph, eſt cum cam. chat. in ult. cui priori ׳ conv. eſt præf. ſic, יַעֲזוֹב relinquet, Job. 6.14. Pſa. 10.14.. 36.28..94.14. Iſa. 55.7. Mal. 3.19. יַעֲזֹ֯ relinquet, Gen. 2.24. & in forma cum cholem in ult. וַיַּעֲזֹב & reliquit, Gen. 39.6, 12, 15, 18. Ex. 9.21. 2 Sam. 15.16. 1 Reg. 12. 8, 13..19.20. 2 Reg. 21.22. 2 Chro. 10.8, 13..24.20..28. 14. ſed occ. etiam cum ׳ conv. præf. & cam. chat. in ult. ante Maccaph; ſic, וַיַּעֲזֹ֯ & reliquit, 1 Chr. 16.37. At cum הַ interrog. præf. occ. cum cholem in ult. ſic, הֲיַעֲזֹב an relinquet, Jer. 18.14. Item in 3.ſ.m. cum ׳ conv. præf. occ. cum נִי֯ Aff. ſed cum נִי֯ , הָ֯ , נִי֯ & נָּה֯ Aff. abſque præf. וַיַּעַזְבֵנִי & reliquit me, 1 Sam. 30.13. יַעַזְבֵנִי relinquet nos, 1 Reg. 8.57. יַעַזְבֶךָּ relinquet te, Deut. 31.6, 8. 1 Chron 28.20. יַעַזְבֵנוּ relinquet eum, Pſ. 36.33. Jer. 17.11. יַעַזְבֶנָּה relinquet eam, Job. 20.13. Item in 3.ſ.f. fut. kal, eſt, תַּעֲזוֹב relinquet, Job. 39.14. & in 1. pl. occ. ſimpl. & cum הָ֯ parag. add. נַעֲזוֹב derelinquemus, Neh. 10.40. נַעַזְבָה relinquemus, Neh. 5.10. & in 2.pl.m. occ. cum ſcheva, ſed in pauſa cum cholem penult. ut & cum הִ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek; ſic, תַּעֲזֹבוּ relinquetis, &c. Joſ. 24.20. Iſ. 10.3. תַּעֲזוּבוּ relinquatis, Prov. 4.2. תַּעַזְבֻהוּ derelinquetis eum, 2 Chron. 15.2. ſic & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum ſcheva, ſed in pauſa cum cholem penult. cui priori formæ cum ſcheva penult. ׳ conv. & הַ interrog. ſunt præf. ut & cum נִי֯ , הָ֯ & הִ Aff. poſt kibbutz pro ſchurek penult. cui 1. & ult. etiam ׳ cop. vel conv. eſt præf. ut ſeq. יַעַזְבוּ derelinquent, Pſa. 89.31. יַעֲזוּבוּ derelinquent, Jon. 2.9. וַיַּעַזְבוּ & reliquerunt, Joſ. 8.17. Jud. 2.12, 13..10.6. 1 Sam. 31.7. 2 Sam. 5.20. 2 Reg. 7.7..17.16. 1 Chron. 10.7.. 14.12. 2 Chron. 24.17. הֶיַעַזְבוּ num relinquent, permittent, Neh. 4.2. וַיַּעַזְבֻנִי & reliquerunt me, 1 Sam. 8.8. יַעַזְבֶךָּ derelinquent te, Prov. 3.3. וַיַּעַזְבֻהוּ & dereliquerunt eum, 2 Chron. 29.6. In Niphal, נֶעֱזַב relinqui, deſeri; Bu. Av. prout occ. in præt. niph. 3.ſ.m. loco ſeq. נֶעֱזַב derelicta eſt, Neh. 3.11. & in 3.ſ.f. præt. niph. occ. cum cametz ob pauſam, pro ſcheva penult. loco ſeq. נֶעֱזָבָה derelicta eſt, Iſa. 62.12. & in part. niph. ſ.m. occ. ſimpl. & cum ׳ cop. præf. ut & in forma pl.f. part. niph. cum ה dem. præf. ſic, נֶעֱזָב derelictum, Pſa. 37.28. וְנֶעֱזָב & derelicta, Iſa. 27.10. הַנֶּעֱזָבוֹת derelictis, Ezech. 36.4. In fut. niph. à 3.ſ.m. יֵעָזֵב occ. in 3.ſ.f. vel cum tzere, vel, cum pathach in ult. ſic, תֵּעָזֵב relinquetur, Lev. 26.43. Iſa. 7.16. תֵּעָזֵב derelinquetur, Job. 18.4. & in 3.pl.m. fut. niph. occ. loco ſeq. יֵעָזְבוּ relinquerunt, Iſa. 18.6. In pual, עֻזַב idem cum Niph. Bu. derelictus eſt; Av. prout occ. in præt. pual 3.ſ.m. cum cametz pro pathach in ult. ob pauſam, ſic, עֻזָּב derelinquetur, Iſa. 32.14. & in 3.ſ.f. præt. pual eſt, עֻזְּבָה derelicta eſt, Jer. 49.25. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, nundinæ, nundinationes,; Bu. Conc. viz.

in

in ns. עִזְבוֹן m. & in pl.m. עִזְבוֹנִים mercatus, nundinæ; Pag. Bu. forum, emporium, ubi in nundinis relinquuntur merces quæ relinquuntur, & proponuntur in mercatu ſpectandæ, ſic appellantur; Merc. A deponendis, relinquendis, tradendiſq; mercibus, vel forum, vel apothecæ, hoc nomine notantur; Cocc. Occ. autem in forma pl.m. conſtr. עִזְבוֹנֵי cum יְ, vel in pauſa יֵ, Aff. cui priori formæ ! cop. eſt præf. & utrique בְ eſt præf. ut ſeq. עִזְבוֹנֶיךָ nundinationes tuæ, Ezec. 27.33. עִזְבוֹנַיִךְ idem, Ezec. 27.12,14,22. וְעִזְבוֹנַיִךְ & nundinationes tuæ, Ezech. 27.27. בְּעִזְבוֹנַיִךְ in nundinis tuis, Ezech. 27.19. בְּעִזְבוֹנָיִךְ in nundinis tuis, Ezech. 27.17. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt in pual, עָזַב reſtaurari, inſtaurari, communiri, roborari, &c. Bu. Conc. Merc. Prout occ. in 3. ſ.f. præt. pual, juxta R. D. in Bu. Conc. & Merc. loco ſeq. עֻזָּבָה reſtaurata, Jer. 49.25. ſed occ. etiam in hac 3. inſtaurandi ſignif. in fut. kal, 3. pl. cum ! conv. præf. activè ſcil. loco ſeq. וַיַּעַזְבוּ & inſtaurarunt, Neh. 3.8. Item, iv. ſignif. 4. hujus Rad. eſt, dimittere; Bu. Conc. Prout occ. in 1. ſing. fut. kal cum ה parag. add. ſic, Job. 10.1. אֶעֶזְבָה dimittam adverſum me eloquium meum; Pag. vel, relinquam ſuper me gemitum meum; i.e. ſinam, neque abjiciam. Kimchi exponit eſſe בְּעֵינַיִן טְעִינַת הַמַּשָּׂא, in ſignificatione impoſitionis oneris. Prout etiam idem Kimchi exp. in hoc ſenſu, illud Exod. 23.5. Merc. Relinquam ſuper me שִׂיחִי querimoniam meam; i.e. non ejiciam ex animo meo; Cocc. Item occ. etiam in hac dimittendi ſignif. in Infin. kal, & in 2. ſ.m. fut. kal; ſic, Exod. 23.5. עָזוֹב תַּעֲזוֹב dimittendo dimittes; Bu. Conc. ſi videris aſinum odio habentis te, ſeu inimici tui, cubantem, ſeu jacentem ſub onere ſuo, וְחָדַלְתָּ מֵעֲזוֹב לוֹ, עָזוֹב תַּעֲזוֹב עִמּוֹ h.e. deſines auxiliari illi? q.d. non; ſed auxiliando auxiliaberis, ſcil. aſino, cum illo, (viz. qui ducit ſecum aſinum) i.e. cum odio habente te; Pag. Sed malim ſine interrogatione, deſines relinquere ei, onus ſcil. i.e. non committes ut ei onus relinquatur, ut oneri ſuccumbat: ſed relinquendo relinques cum eo; i.e. rurſum eum adjuvans, illi onus impones. Utrumque continuationem ſignificat, ſed diverſo modo. Kimchi, ut dictum, exp. etiam in ſignificatione impoſitionis oneris. Alii verò pro ex oneratione exponunt. Sed cum qui dictus eſt, germanum eſſe puto ſenſum. Etſi interim ſublevationem quandam agnoſco, in rurſum imponendo onere; Merc. Hieron. Non pertranſibis, ſed ſublevabis cum eo. Vel ſic, num deſines ſublevare eum? ſublevando ſublevabis cum eo; Pag. & ceſſaveris à relinquere ipſi, relinquendo (non) relinques cum eo. Senſus, & ceſſaveris à ferendo ipſi opem, vel non deponendo onus ab ipſo; omninò opem feres, onus ſolves & aſinum eriges. Sic in verſionibus Germanicis reddunt Judæi; & confirmatur ex Deut. 22.4. Bu. Lex. Relinquendo relinqueris cum eo, i.e. non præteribis, ſed relinqueris. Et eodem verſu, & deſines quo minus relinquaris illi; i.e. ad opitulandum illi; Av. An non vacabis ei? vacando vacabis cum eo. Hoc eſt, omiſſis rebus tuis, ei operam dabis, cúmque adjuvabis; Cocc. Si videris aſinum oſoris tui ſuccumbentem oneri ſuo, dum abſtines (i. e. dum ceſſas, aut aliud agis) à deponendo, onere ſcil. illius, (Hebr. illi: relinquendo relinquito cum illo) omninò deponito cum eo, onus ſcil. nempe, ut levatum onere jumentum ſurrigatur. Confer Deut. 22.4. Jun. Notandi etiam veniunt alii quidam loci in hac Rad. Deut. 32. 36. Et non (erat) עָצוּר וְעָזוּב clauſus, neque derelictus. R. Joſ. exp. non erant opes quæ domi clauduntur, neque pecudes quæ in agro relinquuntur; Pag. Sunt qui concluſum & derelictum, exponant, pretioſum & vile. Hieron. clauſi quoque defecerunt, reſiduique conſumpti ſunt. Sed R. Sal. hoc modo exp. & non erat in iis עָצוּר ſervatus, ſeu ſalvus factus, per manus ſcil. dominantis iis, וְעָזוּב neque roboratus, per manus ſcil. robuſti, ſeu opem ferentis, corroborantis, &c. Nam עוֹצֵר eſt הַמּוֹשֵׁל qui ſcil. dominatur populo, prohibetque, nè diſperſi ad prælium eant, adverſum inimicos: & עָצוּר eſt, ſervatus imperio, ſeu cohibitione & auxilio dominantis; & עָזוּב eſt מְחֻזָּק roboratus, ut in fut. kal, & in præt. pual, fæm. Pag. Cev. in 3. viz. ſignif. Sic 2 Reg. 14.v.4. à fine; & non erat ſuperſtes, vel clauſus, neque concluſus; Av. Et 2 Reg. 9.8. & ſuccidam de Achab mingentem ad parietem, וְעָצוּר וְעָזוּב & clauſum & derelictum. Hieron. & clauſum & noviſſimum in Iſrael; Pag. Confer locum cit. 2 Re. 14.26. וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב & non eſſe incluſum, & non eſſe relictum; h.e. omnia eſſe deplorata, ut vix jam aliquis ſuperfuturus videatur, vel ut captivus, vel ut neglectus. Sic & in locis cit. Deut. 32.36. 1 Reg. 14.10.21. 21. & 2 Reg. 9.8. Ezechiel eodem ſenſu dicit cap. 6.12. הַנִּשְׁאָר וְהַנָּעוּר reliquus & retentus, vel obſeſſus; Coc. Senſus loci Deut. 32.36. eſt; quum videbit abiiſſe vires (Hebr. manum; ut Num. 11.23. h.e. Iſraelitarum vires, quibus nimiùm confiderant) & concluſum cum derelicto nihil, eſſe, ſcil. i.e. & captivum & cum qui evaſerat hoſtium manus, nihil poſſe. Confer 2 Reg. 14.26. Et nihil eſſe concluſum, nihilque eſſe derelictum; denique neminem eſſe adjutorem Iſraeli; i.e. nullius facultatis, nullarumque virium ad ſalutem comparandam, nec in concluſis, &c. Jun. Item loci ad 3. ſignif. ulteriùs notandi, viz. ad Neh. 3.8. in fut. kal, וַיַּעַזְבוּ & inſtauraverunt, ſeu roboraverunt, aut ædificaverunt Jeruſalem, uſque ad murum latum; Pag. Quidam extenderunt. Kimchi docet Doctores appellare מַעֲזֵיבָה id quod ædificatur ſuper contignationem ad eum roborandum. Relinquere ergò hoc modo erit, ponere & firmare; Merc. Et in hunc ſenſum etiam quidam, inquit R. D. exp. illud, Neh. 4.2. הַיַּעַזְבוּ num relinquent iis? Pag. i.e. permittent ædificare, & immolare, Merc. Et reliquerunt, i.e. inſtauraverunt Jeruſalem, uſque ad, &c. Et reliquerunt Hieroſolymam uſque, &c. i.e. ædificârunt ità, ut eâ parte integrâ ſtaret; vel ſic etiam exp & reliquerant, nempe deſtructores; partem aliquam reliquerant uſque ad murum latum; Cocc. Sic locum illum alterum iu 3. ſignif. in præt. Pual, Jer. 49.25. quomodo non עֻזָּבָה derelicta eſt civitas laudis? R. D. exp. derelicta eſt, nempe ut non pugnarent adverſus eam; Pag. Sed idem etiam ait nonnullos exponere, inſtaurata eſt, & munita. Atque in his eſt R. Sal. Quomodo non roborata & communita fuit? Merc. Cev. Quomodo non reliqua facta eſt, &c? Sed ſcil. crudeliter deleta eſt per Babylonios? Cocc. Quomodo non relinquetur, &c. i.e. Quis vellet, aut poſſet tam celebre oppidum pervertere? Sic in loco altero Neh. 3. 8. reliquerunt autem Jeruſchalaima, quaqueverſùm murus latus, erat, ſcil. i.e. Non fuerunt ſolliciti de inſtaurando muro mediano, quia ab ea parte, quæ ſupra portam Ephraim erat, uſque ad portam veterem protendebatur; ut ſuperiora & inferiora Jeruſchalaima, civitatemque

Davidis inter se divideret. De partibus urbis vide Jud. 1. 8. Jun. Denique locus cit. ad Infin. kal, notandus, Jer. 14. 4. peperit וְעָזוֹב & derelinquere, pro dereliquit: est enim Makor seu Infin. vice præteriti, inquit R. D. in comment. Pag.

Rad. 39. עָזַק est, fodere, juxta R. D. sed sunt, inquit, qui exp. גָּדַר sepire; Pag. Non occurrit in kal, sed in Piel, עִזֵּק circumdedit, vel, circummunivit, circumsepsit; Bu. Lex. cinxit, vel circumsepivit, aut circummunivit maceriâ vel sepe; Av. Prout occ. in fut. Piel, à 3. s. m. simpl. יְעַזֵּק; cum ל conv. præf. & הוּ Aff. sic, Isa. 5. 2. וַיְעַזְּקֵהוּ & circumsepit eum; Bu. Conc. vel, ut alii, & fodit eam; Pag. & circumsepsit; Cocc. vel, sepivit eum in circuitu scil. ejus; viz. instar annuli qui est rotundus; Pag. Nam Targum pro Hebr. שַׁבְעָא, quod est annulus, Ex. 35. 22. habet עִזְקָא; Pag. Sic apud Doctores vocant, עִזּוּק חָתָח הַדְּתִים fodientem sub oleis & projicientem indè lapides; vel facientem sepem circumquaque. Quidam conferunt cum חָזַק; quasi sit sepe vel maceriâ munire; Merc.

Rad. 40. עָזַר est, opem ferre, auxiliari, adjuvare; Pag. Sunt qui conferant cum זְרוֹעַ literis transpositis, quasi sit brachiis sustentare, tueri velut fulcris, & servare. Sæpiùs cum Accus. & interdum cum Dat. ut Lat. opitulari, adminiculo esse. Reperies & cum אַחֲרֵי 1 Reg. 1. de fautoribus Adoniæ. Et potest verti, stabant ab Adonia, vel ejus partes sequebantur; Merc. עָזַר juvit, adjuvit, adjumento fuit, opitulatus est, &c. ut Pag. Bu. Lex. Av. Cogn. cum עֹז firmus fuit, & זְרוֹעַ brachium: nam in brachiis est potentia & fortitudo auxilii. Av. In Bu. Conc. duo significat; i. auxiliari, &c. prout occ. in præt. kal, 3. s. m. cum נִי & נוּ (cum camets scil. pro Pathach penult. ob pausam) הָ & ו Aff. ut seq. עֲזָרַנִי auxilio fuit mihi, Psa. 118. 13. עֲזָרָנוּ adjuvit nos, 1 Sam. 7. 12. עֲזָרָךְ adjuvit te, 1 Chron. 12. 18. עָזְרוּ auxiliatus est ei, 2 Chron. 18. 31. & in 2. s. m. præt. kal, occ. simpl. & cum נִי Aff. ut & in 1. sing. cum הָ & ךָ Aff. sic, עֲזָרְתָּ adjuvisti, Job. 26. 2. עֲזַרְתָּנִי adjuveris me, Psal. 86. 17. עֲזַרְתִּיךָ auxilio sum tibi, Isa. 41. 10, 13. 49. 8. עֲזַרְתִּיךָ idem, Isa. 41. 14. & in 3. pl. præt kal, occ. simpl. & cum ם Aff. post kibbutz pro schurek penult. ut & in 2. pl. m. cum ל conv. præf. ut seq. עֲזַרוּ auxiliati sunt, 1 Chron 12. 21. 2 Chron. 20. 23. Zach. 1. 15. עֲזָרוּם juverunt eos, 1 Chr. 12. 19. Ezr. 10. 15. וַעֲזַרְתֶּם & adjuvabitis, Jos. 1. 14. In part. ben. kal, s. m. occ. locis seq. עֹזֵר vel sine vau, auxiliator, 1 Reg. 20. 16. 2 Reg. 14. 26. Job. 29. 12.. 30. 13. Psa. 10. 14.. 22. 12.. 30. 11.. 54. 6.. 72. 12.. 107. 12. Isa. 31. 3.. 63. 5. Jer. 47. 4. Lam. 1. 7. Dan. 11. 45. & in forma pl. m. עוֹזְרִים; prout occ. in pl. m. constr. simpl. & cum ־ pro ־, ob pausam, הָ, יו & הָ Aff. cui & בְּ & לְ sunt præf. עוֹזְרֵי auxiliatores, 1 Chron. 12. 1. Job. 9. 13. בְּעוֹזְרָי in auxiliatoribus meis, Psal. 118. 7. לְעוֹזְרֶיךָ auxiliatoribus tuis, 1 Chro. 12. 18. עוֹזְרָיו cum auxiliatoribus ejus, Ezech. 32. 21. עוֹזְרֶיהָ auxiliares ejus, Ezech. 30. 8. & in part. pahul kal, s. m. occ. cum kibbutz pro schurek in ult. sic, עָזוּר adjutus, Isa. 31. 3. In Infin. kal, occ. cum בְּ & לְ præf. sic, בְּעָזוֹר in auxiliando, 1 Chron. 15. 26. לַעֲזוֹר vel sine vau, juvare, auxiliari, Jos. 10. 33. 2 Sam. 8. 5.. 18. 3. 1 Chr. 18. 5.. 22. 17. 2 Chron. 14. 10.. 19. 2.. 25. 8.. 26. 13.. 28. 16. sed cum affixis cholem in ult. infin. transp. & mut. in cam. chat. ut cum לְ præf. & נִי ־, נוּ & ו Aff. לְעָזְרֵנִי ad juvandum me, 1 Chron. 12. 17. Psal. 119. 173. Dan. 10. 13. לְעָזְרֵנוּ ad auxiliandum nobis, 2 Chron. 32. 8. Ezr. 8. 22. לְעָזְרוֹ ad auxiliandum ei, 1 Chron. 12. 22. In Imper. kal, s. m. עֲזוֹר; sed cum נִי ־ Aff. cholem etiam in ult. transp. & mut. in cam. chat. sub 1. Rad. sic, עֲזָרֵנִי adjuva me, Psal. 109. 26.. 119. 86. prout etiam occ. cum נוּ Aff. cui & ו cop. est præf. & in pl. m. cum ל cop. præf. & נִי Aff. post kibbutz pro schurek; sic, עֲזָרֵנוּ adjuvato nos, 2 Chr. 14. 10. Psal. 79. 9. וַעֲזָרֵנוּ & juvato nos, Jos. 10. 6. וַעֲזָרֵנִי & auxiliamini mihi, Jos. 10. 4. In fut. kal, 3. s. m. יַעְזֹר auxiliabitur; sed occ. cum cam. chat. in ult. pro cholem ante maccaph; idque simpl. & cum ל conv. præf. יַעְזֹר auxilio erit, Isa. 50. 7, 9. וַיַּעְזֹר & auxilio fuit, 2 Sam. 21. 17. sed occ. etiam 3. s. m. cum הָ pro הָ Aff. cui & ל cop. est præf. & cum הוּ Aff. cum ל conv. præf. & cum הָ Aff. simpl. & rursus cum ל conv. præf. & ם Aff. ut seq. יַעְזְרֵךְ adjuvabit te, Isa. 44. 2. וְיַעְזְרֵךְ & adjuvabit te, Gen. 49. 25. וַיַּעְזְרֵהוּ & adjuvit eum, 2 Chron. 26. 7. יַעְזְרֶהָ juvabit eam, Psal. 46. 6. וַיַּעְזְרֵם & adjuvit eos, Psa. 37. 40. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. cum cholem penult. ob pausam pro scheva: sed cum ל conv. præf. cum Scheva penult. יַעְזְרוּ juvabunt, Isa. 30. 7.. 41. 6. וַיַּעְזְרוּ & adjuverunt, 1 Reg. 1. 7. 1 Chron. 5. 20. sed occ. etiam 3. pl. m. fut. kal, cum נִי Aff. idque simpl. post kibbutz pro schurek penult. sed cum ל cop. præf. est cum Schurek penult. ante נִי Aff. ut & cum ל cop. & ל conv. præf. scil. ante בֶּם & הוּ Aff. idque post kibbutz pro schurek in utroque; sic, יַעְזְרֻנִי adjuvabunt me, Ps. 119. 175. וְיַעְזְרוּנִי & adjuvabunt me, 2 Chron. 28. 23. וְיַעְזְרֻכֶם & opitulentur vobis, Deut. 32. 38. וַיַּעְזְרֻהוּ & auxilio fuerunt ei, 2 Chron. 32. 3. In Niphal, נֶעְזָר adjuvari; Bu. hoc est, alienâ ope stare, agere, institutum perficere; Cocc. prout occ. in præt. niph. 1. s. m. cum ל cop. præf. & in Infin. niph. cum לְ præf. & in fut. niph. à 3. s. m. יֵעָזֵר, in 3. pl. m. ut seq. וְנֵעָזְרָתִי & adjuvor, Psa. 28. 7. לְהֵעָזֵר adjuvari, 2 Chro. 26. 15. יֵעָזְרוּ adjuvabuntur, Dan. 11. 34. In hiphil, הֵעִזִּיר opem tulit, adjuvit, Av. unde in part. hiph. s. m. מְעַזִּיר auxilians; & in forma pl. m. juxta normam esset, מַעְזִירִים; Pag. vel מְעַזְּרִים; Bu. Pro quo occ. præter morem cum scheva penult. absque jod hiph. sic, 2 Chron. 28. 3. dii regum Aram, i. e. Syriæ, ipsi מְעַזְּרִים אוֹתָם adjuvant eos, juxta R. D. in Pag. qui addit sensum esse, Quòd & ipsi eos adjuvant, & efficiunt ut alii eos adjuvent: propter vocem Hiphil; Merc. & est formæ instar מַחֲלִימִים pro מַחֲלִימִים, ut idem R. D. inquit; Pag. auxiliantes, &c. Bu. Conc. Atque indè sunt nomina, 1. No. עֵזֶר m. adjutorium, adjuvamen firmum, auxilium, &c. Pag. Bu. Av. prout occ. simpl. & cum ל & לְ præf. עֵזֶר auxilium, adjumentum, Gen. 2. 18, 20. Psa. 89. 20. Dan. 11. 34. וְעֵזֶר & auxilium, Deut. 33. 7. לְעֵזֶר adjumento, Isa. 30. 5. sed occ. etiam cum variis affixis, ut cum ־ Aff. cui & בְּ est præf. & cum נִי ־, הָ & ob pausam, הָ Aff. ut seq. עֶזְרִי auxilium meum, Ps. 70. 6.. 121. 1, 2. בְּעֶזְרִי in auxilio meo, Exod. 18. 4. עֶזְרֵנוּ auxilium nostrum, Psa. 33. 20.. 124. 8. עֶזְרֶךָ auxilium tuum, Psa. 20. 3. עֶזְרְךָ auxilium tuum, Deut. 33. 29. cui etiam ult. בְּ est præf. sic, בְּעֶזְרֶךָ in auxilio tuo, Deut. 33. 26. Hos. 13. 6. Item occ. etiam cum וה (He scil. abundante) pro ־ Aff. prout juxta normam venit cum בְּ præf. ut & cum ם Aff. absque præf. ut seq. עֶזְרוֹת auxilium ejus, Ezech. 12. 14. בְּעֶזְרוֹ in auxilio ejus, Ps. 146. 5. עֶזְרָם auxilium eorum, Ps. 115. 9, 10, 11. Item, 2. hinc etiam No. fæm. idem significans; viz. עֶזְרָה auxilium, Psa. 46. 2. quod No. fæm. occ. cum Thau etiam in forma

forma absol. post cametz pro He (cui simile est זְמָרִת, in Rad. זָמַר, Bu. Lex.) sic, עֶזְרָת auxilium, Ps. 60.13.. 108.13. cui etiam formæ cum cametz ante Thau, ה parag. vel emphaseos gratiâ, (quasi pro omnimodo auxilio) est addlocis seq. עֶזְרָתָה auxilium, Ps. 44.27.. 63.8.. 94.17. sed occ. etiam in forma absol. juxta normam cum ל præf. locis seq. לְעֶזְרָה in auxilium, 2 Chron. 28.21. Isa. 10.3.. 20.6.. 31.1. Jer. 37.7. & in forma f.f. constr. occ. simpl. & cum ל præf. ut & cum י Aff. cui & בְּ & ל sunt præf. sed cum נִי Aff. absque præf. & rursus cum בְּ præf. & ה ָ, ob pausam, pro ה Aff. prout seq. עֶזְרַת auxilium, Isa. 31.2. לְעֶזְרַת in auxilium, Jud. 5.23. עֶזְרָתִי auxilium meum, Job. 6.13.. 31.21. Ps. 27.9.. 40.18. בְּעֶזְרָתִי in auxilium meum, Ps. 38.2. לְעֶזְרָתִי ad auxilium meum, Ps. 22.20.. 40.14.. 38.23.. 70.2.. 71.12. עֶזְרָתֵנוּ auxilium nostrum, Lam. 4.17. בְּעֶזְרָתֶךָ in auxilio tuo, Nah. 3.9. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, atrium, area; Bu. Conc. idque in No. עֲזָרָה f. atrium, in quo congregabatur Israel in domo Domini ad orandum, ubi Dominus exaudiebat, adjuvabatque illos. Idcirco vocabatur עֲזָרָה, quoniam quicunque illuc ad orandum ingrediebatur, corde perfecto, à Deo suo juvabatur; Pag. quasi dicas, auxiliatorium. Sed fuit עֲזָרָה tam populi quàm sacerdotum, quod propriè הֵיכָל dictum est. Et rursum; atrium populi, duplex, ut volunt Hebræi, virorum viz. & mulierum: sicut & hodie in Judæorum synagogis, mulieres seorsim à viris orant. Quidam עֲזָרָה septum intelligunt, quod fulcris adjuvaretur. Volunt & hoc nomine, Ezech. 43. Crepidinem altaris significari, i.e. saxum prominens circum altare, intra quod erat altare. Ibi stabant sacerdotes sacrificaturi super altare; erátque altius pavimento, & erat quatuor angulorum. Propodium architectorum nonnulli appellant; Merc. עֲזָרָה atrium, dictum quasi auxilii locus, &c. sim. Pag. Bu. Lex. Item diazoma, vel projectura, prominentia, structura, &c. Bu. Lex. Septum erat quod fulcris adjuvatur; stadium, crepido. Vertunt atrium, ut sit cogn. cum חָצֵר. Hieron. aliquando crepidinem, aliquando basilicam vertit; Av. Hypæthron, area sub dio posita. 2 Chron. 4.9. distinguitur à חֲצַר הַכֹּהֲנִים atrio sacerdotum, הָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה; 6.13. ità dicitur locus in quo Solomon posuit ambonem, in quo coram populo precatus est. 70. αὐλὴ. Aliter Ezech. 43.14, 17, 20. & c. 45.19. ubi notat crepides altaris. עֲזָרָה קְטַנָּה crepido minor, dicitur inferior, & minùs alta; aut minùs lata: עֲזָרָה גְּדוֹלָה crepido major dicitur altior aut latior, nempe cum foco altaris; 70. ἐλασήεσσα: quod alibi respondet כַּרְכֹּבֶת Chald. מְסָמְתָא: quod R. Sal. explicat per רִצְפָּה solum, pavimentum. Notat enim solum in altari ad standum. Mihi videtur, has notiones esse à verbo אָזַר; Cocc. Occ. autem hoc No. ordine Conc. cum וָה, ה, וַיְ & יַמּ præf. ut seq. הָעֲזָרָה atrium, 2 Chron. 6.13. Ezec. 43.14, 20.. 45.19. וְהָעֲזָרָה & atrium, 2 Chron. 4.9. Ezec. 43.17. לָעֲזָרָה ad atrium, 2 Chron. 4.9. וּמֵהָעֲזָרָה & ab atrio, Ezec. 43.14.

Rad. 41. עַט m. No. Rad. stylus, aut קוֹלְמוֹס, h. e. calamus, inquit R. D. Pag. Bu. quo scil. quid scribitur & exaratur. Est cogn. cum עָטָה celeriter involvit se; & cum עִיט invectus est volucrum more: nam scribens videtur quasi volitare; Av. Occurrit autem simpl. & cum בְּ præf. sic, בְּעַט ut stylus, Psal. 45.2. Jer. 8.8. בְּעַט stylo, Job. 19.24. Jer. 17.1. Atque hinc ex hac Rad. quidam deducunt quasi part. pual, מְעֻטָּה acuminatus, exacutus; ut stylus acui solet ad exarandum, Ezech. 21.15. Bu. Lex. Sed plerique id referunt ad עָטָה. Ibi vide. Et hujus nominis עַט Radix præstat esse עוּט, quod est, involare, ut in עַיִט dicetur: & sic stylus à celeritate quâ scribens veluti volat, dici potest; Merc.

Rad. 42. עָטָה est, עָטַף, inquit R. D. h. e. tegere, operire. Pag. Bu. obvelavit, amicivit; operuit, vel amicivit se, amictus seu opertus fuit; Bu. Lex. obtexit celeriter, & sine omni dispositione vestimentorum. Induit operiendo, involutus est vestibus. Propriè signif. pallio se tegere, non autem ad corpus astringere, aut cingulo accommodare. Idem quod יָעַט. In kal construitur cum Accus. vel præp. עַל. Sed cum אֶל significat, motum ad locum, hoc est, festinare, seu verti aliquorsum; Av. se operire, vel, sibi circumponere: convenit cum עֲרָה; Coc. Et invenitur etiam pro, involare in prædam, more avium rapacium; & grassari, divertere cum impetu; Merc. vel declinare; Bu. Conc: Occurrit autem in præt. kal, 3. s.m. & 3 pl. cum ן conv. præf. utrique, וְעָטָה & operiet, Jer. 43.12. וְעָטוּ & operient, Mich. 3.7 & in part. ben. kal, s.m. occ. simpl. & cum ן cop. præf. & ה Aff. עוֹטָה amictus, 1 Sam. 28.14. Ps. 104.2. וְעוֹטֵךְ amiciens te, Isa. 22.17. sed significat &, ut dictum, declinare, divertere: prout occ. in part. ben. kal f.f. (licèt quidam exp. etiam operiens se; lugens scil. & flens propter gregem, juxta R. Sal. in Pag. Bu. Est autem pro עוֹטָה obnubens, h. e. ut confusa, pudefacta, vidua lugens, &c. Cocc.) cum ל præf. loco seq. כְּעוֹטִיָּה quasi declinans, Cant. 1.7. In Infin. kal est, עָטוֹה amiciendo, Isa. 22.17. & in fut. kal, 2. s.m. occ. simpl. plenè, sed cum ן conv. præf. per Apoc. 3. Rad. He; תַּעֲטֶה operias, Ezech. 24.17. וַיֶּעֱט & declinasti, 1 Sam. 15.19. sic & in 3 s.m. fut. kal, occ. simpl. plenè; sed cum ן conv. præf. itidem per Apoc. 3. Rad. He; ut seq. יַעֲטֶה operiet, Lev. 13.45. Ps. 84.7.. 109.19. Jer. 43.12. וַיַּעַט & declinavit, amicivit se, 1 Sam. 14.33 Isa. 59.17. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum ן cop. præf. יַעֲטוּ operietis, Ezech. 24.22. יַעֲטוּ operiantur, Ps. 71.13. וְיַעֲטוּ & amiciant se, Ps. 109.29. In pual, עֻטָּה opertus fuit, involutus fuit, quasi à Piel עִטָּה involvit, &c. Av. Prout occ. in part. Pual (à s. m. מְעֻטֶּה opertus, seu tectus, huc usque scil. sed nunc retectus ad mactandum; Merc.) f.f. loco seq. מְעֻטֶּה opertus, Ezec 21.20. In hiphil, הֶעֱטָה operuit; Bu. obtexit, involvit; Av. Prout occ. in 2. s.m. præt. hiph. cum He parag. add. sic, הֶעֱטִיתָה operuisti, Ps. 89.46. Atque indè est No. cum Mem heemant. præposito, מַעֲטֶה m. pallium, amictus; Bu. operimentum quo quis involvitur & obregitur; Av. Prout occ. in forma s.m. constr. loco seq. מַעֲטֵה amictus, Isa. 61.3.

Rad. 43. עָטַן; indè No. עֲטִין mulctrale; uber; Pag. Bu. tina, tinea; vas mulctrale in quod colligitur lac emulsum. Cogn. cum עֲנָא, i.e. sporta; vas in quod fructus agri colleguntur. Hinc tina, & German. Tunne, &c. unde in forma Pl. m. עֲטִינִים & in constr. עֲטִינֵי; prout occ. cum יו Aff. loco seq. עֲטִינָיו mulctralia, ubera ejus, Job. 21.24.

Rad. 44. עָטַף est כָּסָה, inquit R. D. i.e. tegere, operire, cooperire; item, angustiis & afflictionibus affici; Pag. ac velut obtegi, & obrui: & tunc ad animum refertur, qui illis velut involutus, & obtectus sit, nè ultrà appareat; ut fit in perturbatis, & deliquium animi patientibus; Merc. Sed est & multiplicare (ut mos est in afflicti-

flictionibus) preces, orationeſque. Item, ſerotinum eſſe; Pag. quæ ultima acceptio Gen.30. tantùm occurrit: ut Chaldæus reddit,& ex prima deducitur: quòd ſerotina velut occulta ſint & tecta, priùs quàm emerſerint. Haruch tamen in ultima ſignif. exponit & illud, Iſa.57. infrà citandum.Sed coactiùs; Merc. עָטַף operuit; obtectus,obrutus fuit; & cùm ad animum refertur,eſt,deficere, deliquium pati; Bu.Lex. opertus eſt tapetis abundanter; ità ut conſpici non poſſit.Et Metaph.opertus eſt afflictionibus, & ità exanimatus,ut planè deficiat.Cogn.cum עָרַף exceſſit, abundavit. Hinc tapetum, *δάπις*, tapes,aulæum; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. operire, -ri, obtegere, -gi; obrui. Prout occ. in part.pahul kal, (à ſ.m. עָטוּף obrutus, deficiens, examinatus,&c.) in forma pl.m abſol.cum הָ præf.& in Infin. kal, cum בְּ præf. הֶעָטְפִים obruti, Lam.2.19. בַּעֲטוֹף in obruendo,dum obruitur, Pſ.61.3. In fut. kal, 3.ſ. m. ſignanter legitur, Iſa.57.16. quia ſpiritus à facie mea יַעֲטוֹף induet; i.e. ſpiritus qui eſt à facie mea, h.e. à me, induet corpus; Pag.Alii, abſolutè operietur, carne ſcil.Merc. R.D. ſic exp. quia ſpiritus egredierur à facie mea, qui operiet hominem,induétque illum. Et indicat hoc reſurrectionem mortuorum;quia ſpiritus,quanquam eſt intrinſecùs, tegit tamen, operitque hominem. Quippe abſque illo inſtar lapidis eſt; Pag. Quia ſpiritus à facie mea operietur, vel deficiet,&c.Av. Spiritu à conſpectu meo ſe induet. Cocc. Nam ſpiritus à conſpectu meo obrueretur; (ut Pſ.61.3.. 102.1.) & animæ, quas ſcil.ego feci; Jun. Occ.autem ſic plenè cum cholem in ult ſed ante Maccaph cholem ult. mutatur in cam.chat. ſic, יַעֲטוֹף operiet ſe, obruitur, Job.23.9.Pſal.102.1. Iſa. 57.16. יַעֲטָף operit ſe, Pſal. 73.6. & in 3. pl. m. fut. kal,eſt, יַעֲטְפוּ obteguntur, Pſ.65.14. In Niphal, נֶעֱטָף opertus eſt,ſeu obrutus eſt anguſtiis & afflictionibus; Av.Unde in Infin.niph. הֵעָטֵף obrui; atque inde cum בְּ præf. pro more eſſet, בְּהֵעָטֵף; ſed pro eo occ. quaſi contractè abſque He Infin.niph.& cum vocali ejus Tzere ſub Beth; ſic, בְּעָטֵף in obruendo, dum obruitur, Lam.2 11. In hithpael, הִתְעַטֵּף obrui; Bu. delinqui, Cocc. operuit ſeſe; ſeu opertus eſt à ſeipſo; Av. Prout occ.in Infin.hithp. cum בְּ præf. locis ſeq. בְּהִתְעַטֵּף in obruendo, dum obruit ſe, deficit, Pſ.142. 4. Jon.2.8. cui etiam Infin.hithp. cum בְּ præf. ם, eſt etiam Aff.ſic, בְּהִתְעַטְּפָם in obruendo ſe, dum deficiunt, Lam. 2.12. & in fut.hithp. à 3.ſ.m. יִתְעַטֵּף; occ. in 3.ſ.f. ſimpl.cum cametz penult.ob pauſam;ſed cum וְ cop.& וַ conv.præf. cum tzere in ult.ut ſeq. תִּתְעַטֵּף obruit ſe, deficit, Pſal. 107.5. וְתִתְעַטֵּף & obruet ſe,deficiet, Pſ.77.4. וַתִּתְעַטֵּף & deficit,Pſal.143.4. Atque indè ex Rad. in hac 1.ſignif. operiendi, eſt No. מַעֲטָפָה f. pallium, tapetum,operimentum, Av. amiculum,involucrum,&c.Bu.Cocc.unde in forma pl.f. מַעֲטָפוֹת velamina; Hieron. palliola; veſtimenta quædam quibus ſe operiebant mulieres; juxta R.D.& A.E. Alii feminalia putárunt eſſe. R.Sal.tapetes; Cocc. amicula,quaſi operimenta dicta.Targum,palliola muliebria, pallia; R.Sal. tapeta; Bu. Lex. Prout occ.cum וְ præf.loco ſeq. וַהֲמַעֲטָפוֹת operimenta,amicula,Iſa.3.22. Deindè,ii. ſignif.2. hujus Rad.eſt,ſerotina, tarda; Bu. Conc. idque in forma pl. m. part. pahul kal, vel in No. part. ab eo ductо; עֲטוּפִים ſerotina, ſerotinæ pecudes, vel oves; ſic dictæ, quòd debiliores ſint,& infirmitate quaſi obrutæ, ut Ab. Ezra monet; Bu. Lex. ſerotinæ oves; Av. vel debiliores ovium fœtus.Ab.Ezra, tempus anni per hanc Rad.in hac ſignif. notari autumat, quod explicat per בְּיֶמֵי חֶשְׁרֵי: ſed Bochartus demonſtrat ex Plinio & Columella,meliores naſci oves autumno. Et certum videtur tempus anni denotari. Targum עֲטוּפִים reddit לְקִישָׁא, ſerotina; ut קְשָׁרִים explicat בְּכִירְיָא prima. Sed quod tempus Chaldæus per לְקִישׁוֹת intellexerit, dubitari poteſt, ſi conſideres cui tempori לֶקֶשׁ & מַלְקוֹשׁ attribuatur: vide Hoſ.6.3. Joel.2.23. Am.4.7..7.1.Zac.10.1.vel 3.Coc. & vide Merc. de hac ſerotina ſignif.ad initium Rad. Occ.autem in hac forma pl.m.cum הָ dem.præf.loco ſeq. הָעֲטוּפִים ſerotina pecora,Gen.30.42. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. eſt Conjug.hiphil, הֶעֱטִיף operuit; i.e. ſerotinavit, intellige tempus in admiſſura ovium ſerotinarum & debiliorum; Av. Quum ſcil. ſerò coirent oves, & tempore ſecundæ admiſſuræ; Bu.Lex.vel ſerotinare, eſt,ſerotina parere; Pag.Kimchi enim explicat de partu ovium quæ poſteriùs pariunt; quo tempore bona pars ovium parit; ac eo tempore non apponebat Jacob virgas. Tempore enim quo magna pars ovium parit, nõrat, quòd venturus eſſet Laban ad videndum quid oves parerent; ideo non ponebat virgas eo tempore; Merc. Occ.autem verbum in hac ſignificatione in Infin. hiph. cum וּ præf. loco ſequente; וּבְהַעֲטִיף & in ſerotinando, Gen. 30.42. Sed de 1.operiendi ſignif.in hac Rad. notandus inſuper locus ſuprà cit. ad fut.kal, Pſal.73.6. יַעֲטָף־שִׁית חָמָס לָמוֹ operiet ſe, ſeu occultabit ſe,vel latebit, viz.ut tollat prædam ſibi; Pag. ſed ſimpliciſſimè expones, operit ſibi injuriam & violentiam, ut ornamentum; vel violentiâ ut veſte tegitur; nam שִׁית eſt ornatus,amictus;Merc. Operiet poſitio injuriæ eos,i.e. injuria obruet abundanter eos; Av. amicit eos mundus violentiæ; Cocc. Item locus, Pſa.142.1.exp. Oratio pauperi, כִּי יַעֲטֹף quum defecerit, ſeu eſſet in anguſtia,aut anguſtiis afficeretur; vel;quum animo linquitur,&c.Pag.Merc.Cev.R. D. exp. Quum multiplicaret preces toto corde ſuo; ut fieri ſolet tempore anguſtiæ; in quo homo conteritur, humiliatur,aut deprimitur,& incurvat ſeipſum; acſi foret מִתְעַטֵּף; Pag. i.e. junctâ extremitate ad extremitatem,quaſi,conduplicato corpore,ſeipſo obtegeretur;Cev.

Rad.45. עָטַר circumcinxit, circumcluſit, circumtexit; Bu.Lex.circundedit in modum tiaræ rotundæ quæ caput circumdat; cinxit, circundedit, coronavit. Hinc *πάϱος*, ornamentum capitis Perſicarum mulierum, quo poſtea uſi ſunt Reges & ſacerdotes; eſt ceu rotundus pileus, non autem habet acumen in ſummo, nec totum uſque ad comas tegit, ſed tertiam partem à fronte inopertam relinquit, atque in occipitio vittâ conſtrictum eſt,ut non facilè labatur ex capite.Hinc *ἔϑειϱ*, *ἔϑειϱα* capillus,*ἐϑειϱάζω* & *ἐϑείϱομαι* comam comptam habeo; Av. עָטַר eſt, circumvallare, circundare; Cocc.Verbaliter autem, videatur poſt No. ſeq. Nam indè eſt No. עֲטָרָה f. corona,diadema; Pag.Bu.Av. tiara, ornamentum rotundum capitis, quo uſi ſunt Reges; Av. prout occ.in forma ſ.f. abſol. cum הָ & בְּ præf. הָעֲטָרָה corona,Ezech.21.31. בַּעֲטָרָה corona,Cant.3.11. Atque indè etiam eſt No.In forma cum duplice ſægol ante Thau, עֲטֶרֶת idem; tiara, corona,diadema,Av. vel,ut alii,eſt forma ſ.f. conſtr.formæ abſol.præced. Pag. Bu. &c. Nam hæc forma quidem in regimine uſitatiùs venit; Av. Occ. autem ſimpl.locis ſeq. עֲטֶרֶת corona, 2 Sam. 12. 30. 1 Chron.

Chron.20.2.Job.19.9.Pſal.21.4.Prov.4.9.. 12.4..14.24.. 16.31..17.6. Iſa.28.1,3..62.3.Jer.13.18. Lam.5.16. cui etiam formæ וְ & לְ ſunt præf. וַעֲטָרַת & corona, Eſth.8. 15.Ezech.16.12..23.42. לַעֲטֶרֶת in coronam, Iſa.28.5. & in forma pl.f.occ.ſimpl.& cum וֶ præf. עֲטָרוֹת coronæ,Job.31.36.Zach.6.11. וְהָעֲטָרוֹת & coronæ, Zach. 6. 14. Atque indè verbum in kal, ut dictum,pro circumtegere,circumcludere,&c. vide ad initium Rad. prout occ. in part.ben.kal,à ſ.m. עוֹטֵר circumcingens, &c. In forma pl.m.loco ſeq. עוֹטְרִים circumdantes, 1 Sam.23.26. In fut.kal,à 3.ſ.m. יַעֲטֹר vel יַעְטֹר circumtegat, coronabit,& in 2.ſ.m. תַּעֲטֹר &c. occ.cum נוּ Aff. loco ſeq. תְּעָטְרֶנּוּ coronabis eum,Pſ.5.13. In piel, עִטֵּר coronare, circumtegere,cingere,&c.Pag.Bu.Av. Prout occ.in 3.ſ.f. præt.piel cum שֶׁ præf. pro אֲשֶׁר; ſic, שֶׁעִטְּרָה quâ coronavit,Cant.3.11. & in 2.ſ.m.præt. piel,eſt, עִטַּרְתָּ coronaſti,Pſ.65.12. In part.piel, à ſ.m. abſol. מְעַטֵּר circumtegens,coronans,&c.occ.cum הַ dem. præf.& כִּי pro אֲ Aff.ſing.fæm. loco ſeq. הַמְעַטֶּרְכִי qui coronat te, Pſ. 103.4. & in fut.piel,à 3.ſ.m. יְעַטֵּר circumtegat,coronabit,in 2.ſ.m. תְּעַטֵּר circumteges,&c. occ. cum הוּ Aff. ſic, תְּעַטְּרֵהוּ coronabis eum,Pſ.5.6. In hiphil, הֶעְטִיר coronavit ; Pag Bu. tiaram impoſuit, &c. Av. Unde in part.hiph. à ſ.m. מַעֲטִיר coronans,&c.occ.in ſ.f. (pro coronatrice, vel coronante,&c. vel quæ coronat aut coronare facit, ſcil.viros ſuos ; vel quæ coronam dat, & gloriam viris ſuis ; aut imponit coronam regi ſuo, & populo ſuo,ob multitudinem divitiarum , & gloriæ ſuæ ; vel, ut alii,coronatam vertunt,&c.Merc.Pag ex R.D.) cum הַ demonſtr. præſ. loco ſeq. הַמַּעֲטִירָה coronaria , Iſa. 23. 8.

Rad. 46. עָטַשׁ eſt, ſternutare; Pag. tuſſivit; Av. verbaliter non legitur,ſed indè no. עֲטִישָׁה ſternutatio, Pag.Bu.Cocc. tuſſis,tuſſedo, tuſſicula; quæ nomina Latini ab Hebræo acceperunt per aphær.1.Rad. Yajin; Av. Apud RR. frequens eſt hæc Rad. ut cùm עִטּוּשׁ ſternutationem dicunt ægroto auſpicatam eſſe, & fauſtam. Item הַמִּתְעַטֵּשׁ qui ſternutat inter orandum, id ei felix ſignum eſt. (Item ſternutanti dicere ſolent, חַיִּים טוֹבִים vita bona, ſeu profit vitæ ; Bu.Lex.) Non eſt ergò ſatis reddere, oſcitare. Senſus autem loci eſt ſternutationes, i.e. unaquæque ſternutationum ejus, flammam accendit: Prout occ. in forma pl. f. cum יָ Aff. loco ſeq. עֲטִישׁוֹתָיו ſternutationes ejus,Job.41.10.

Rad. 47. עִיב eſt, tenebreſcere, obſcurare, obtenebrare , obnubilare, Pag. Sed Radix eſt potiùs עִיב, vel עוּב,& denſiorem obſcurationem ſignificat: & convenit cum עָבָה, nonnihil cum עָבַב ; Merc.Cev. Non occurrit in kal, ſed in Hiphil, הֶעְיִיב obſcuravit ; Pag. denſitate ſcil.obnubilavit ; Av. Nam ſignificatio eſt à עָב nubes ; Pag. prout occ. in fut. hiph. 3. ſ.m. loco ſeq. יַעְיִב obnubilavit, Lam.2.1. Atque indè deduci ſolet no. עָב m. nubes,à denſitate ſcil. dicta ; Pag.Merc. nebula denſa, nubes quæ obſcurat cœlum, denſitas, Av. &c. ut ſuprà vide in Rad. עָבָה ; ubi quidam tam verbum in hiph. quàm hoc nomen locant. Occ.autem ordine Conc.ſimpl. & cum כְ, זְ, בָ & לָ præf. ut ſeq. עָב nubes, 1 Reg.18. 44.Job.36.29..37.11,16.Iſa.14.14..19.1..25.5. כָּעָב ſicut nubes,Prov.16.15.Iſa.18.4. כָּעָב ſicut nubes,Iſa.44. 22..60.8. וּכְעָב & ſicut nubes, Job.30.15. לָעָב ad nubes, Job.20.6..38.34. & in forma ſ. m. conſtr. cum pathach poſt בְ præf. occ. loco ſeq. בְּעַב in denſitate, Ex. 19.9. & in forma pl.m. abſol. occ.ſimpl. & cum הָ, בְ & בָּ præf. ut ſeq. עֲבִים nubes, Jud.5.4. 1 Reg.18.45. Job. 22.14.Pſal.104.3. הָעֲבִים nubes, Eccl.11.3..12.2.Iſa.5. 6. בָּעֲבִים nubibus, Pſal.147.8. בֶּעָבִים in nubes, Eccl. 11.4. Item in forma pl.m. conſtr. occ. ſimpl. & cum יָ Aff. cui etiam בְ eſt præf. ſic, בְּעָבֵי nubes, 2 Sam.22.12. Pſal.18.12. עָבָיו nubes ejus,Pſal.18.13. בְּעָבָיו in nubibus ſuis, Job.26.8. Sed occ. etiam in forma pl.f. (quaſi à ſing. עָבָה denſa, vel nubes denſa, Av. &c. vide etiam ſuprà in עָב & עָבָה,&c.) locis ſeq. עֲבוֹת nubes,2Sam. 23.Pſal.74.18.

Rad. 48. עָיָה ; indè eſt no. עִי m. cumulus, tumulus, acervus; item deſolatio; Pag.Bu. ex R.D. Eſt autem acervus propriè lapidum indigeſtus, atque indè pro deſolatione ſumitur. Sunt qui reducant ad עָוָה, quod eſt curvum eſſe ; quaſi cumulum ſignificaret curvum,rerum ſcil. ſeu partium inæqualiter jacentium, ſeu coacervatarum. Acervum autem oſſium in ſepulchro videtur apud Jobum ſignificare : ubi ſimplex ſenſus eſt, mortuos jam à malis & calamitatibus ſeculi eſſe immunes ; ut in 3.cap. & aliàs in lib. Job.dicitur.Chaldæus pro עִיִּים reddit, יַגְרִין acervos, cumulos, &c. Merc. forma autem hujus nominis עִי eſt inſtar רִי à רָוָה, vel ut נִי à נָהָה ; Pag. acervus ruderum ; Cocc. In quo ſcil. omnia ſine æquali ordine jacent, disjecta, inſtar ſolitudinis cujuſdam; Av. prout occ. in ſ. cum בְ & לְ præf. ſic, בְּעִי in tumulum, Job.30.24. לְעִי in acervum, Mich.1.6. & in forma pl.m. occ. ſimpl. & cum לְ & מֵ præf. עִיִּים acervi, Jer.26.17. לְעִיִּים in acervos, Pſal.79.1. מֵעִיִּים è tumulis, Num.33.45. Item ſemel occ. in pl.m.ex forma Chald. in יִן pro יִם ; ſic, עִיִּין acervi, Mic.3.12. & in forma pl. m. conſtr. occ. cum בְ præf. ſic, בְּעִיֵּי in tumulis, Num.21.12.. 33.44. Atque indè deducitur etiam no. cum Mem hieman. præpoſito ; idem ſignificans, pro tumulo,ſcil. cumulo, aut deſolatione, &c.viz. מְעִי acervus, Iſa.17.1.

Rad. 49. עִיר teſtatus, teſtificatus, proteſtatus, obteſtatus, conteſtatus eſt, teſtimonium dedit, &c. Cogn. cum יָרַע novit, ſcivit, & cum יָעַר condixit, addixit, &c. Nam quod ſcimus teſtamur,& condictio eſt teſtatio mentis ; Av. &c. quæ hîc adducit ex Hiphil, הֵעִיד ; & nomina, עֵד, עֵדָה, &c. videantur ſuprà in Rad.עוד. ubi plerique ea locant.

Rad. 50. עִיז ; unde in Hiphil, הֵעִיז eſt, confugere, & congregare ſe ad urbem ; Pag. vel recipere & colligere in locum tutum. Eſt enim nunc tranſitivum, nunc intranſit. licèt in Hiphil tantùm uſurpetur. Onkelos vertit, כָּנַשׁ congregare ; Jonathan per גְּלָא migrare. Sed genuina ſignificatio eſt dicta. Vernaculè, retirer,ou ſe retirer. Confugere ſeu congregari, aut congregare ſe,ad fugiendum, ſcil. vel aliter ; Merc.Cev.prout occ.in præt. hiph. 3.pl.ſic, הֵעִיזוּ congregant ſe,Iſa.10.30. Et in imper.piel, ſ.m. occ. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in ult.ſed in pl.m. occ.plenè cum jod,& def.abſque jod penult. ut ſeq. הָעֵז congrega, Exod.1.19. הָעִיזוּ congregate vos, Jer.4.6. הָעִיזוּ idem, Jer.6.1.

Rad.51.עִיט,vel potiùs עוּט,aut עִישׁ;Mer.Cev.In kal, עָט, eſt invehi ; Pag. Av. Propriè involare avis rapacis more ; verbum factum eſt ex no. עַיִט, quo avis rapax propriè ſignificatur : etſi ferè ſit collectivum pro ejuſmodi avium ferarum turba. No. Lat. Ales, huic Hebr. aptè reſpondet ; Merc. עִיט ; unde in Hiphil, הֵעַיִט eſt invo-

involare, inhiare; Bu.Lex.Cocc. & metaph. irruere, invehi in aliquem; ſubitò contendere, ut verbis duris, &c. Bu.Lex. Prout occ. in 3. ſ.m. fut. kal, juxta quoſdam; Pag.Av. vel in fut.hiph.juxta alios; Bu.Lex.Coc. cum ו conv. præf. ſic, 1 Sam.14.33. וַיַּעַשׂ & involavit populus in prædam; Bu.Cocc. vel ſubitò contendit; Bu. Lex. Hoc autem loco ſcribitur cum Sin, וַיַּעַשׂ, ſed legendum, juxta Maſoreth, per Teth; Cocc.Bu.Lex. Sic 1 Sam.25.14. וַיַּעַט בָּהֶם & involavit in eos, Coc.& invectus eſt in eos; (verbis duris ſcil. Bu. Lex.) vel, ut alii, abegit eos; vel, ut alii, & volare, i.e. citò recedere fecit eos à facie ſua. Quidam enim volunt eſſe ex Hiph. ut dictum, alii ex kal. Sed quia jod, inquit R.D. eſt cum cametz, eſt ex hac Rad. Pag. Item occ. etiam in 2. ſ.m. fut. vel hiph. vel kal, cum ו conv. præf. 1 Sam.15.19. וַתַּעַשׂ & inhiaſti in prædam; Cocc. vel contendiſti; Bu.Lex. Sed hæc formam habent etiam à עָשָׂה; Bu.Lex. ubi & ea vide. Atque indè eſt no. עַיִט avis, volucris; Pag. Bu. volucres, rapaces propriè; Bu.Lex. volatile. Nam collectivum eſt; Coc.& de omnibus volatilibus, ſeu avibus dicitur; Av. Occ. cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult. ſed cum ה interrog. & ה dem. præf. formæ cum pathach; עַיִט volucris, avis, Iſ.46.11. עָיִט idem, Job.25. 7. הָעַיִט num avis? Jer.12.9. הָעַיִט avis; Gen.15.11. Iſ. 18.6. In forma ſ.m. conſtr. eſt cum tzere ante jod quieſcens; & occ. cum ל præf. ſic, לָעַיִט volucri, Iſa.18.6. Ezech.39.4.

Rad. 52. עַיִם m. eſt robur, vehementia, fortitudo; Pag.Bu. vel terribilitas; nam forſan eſt ab אָיוֹם; Coc. impetus fortis, fortitudo impetuoſa; Av. prout occ. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּעֻזָּם in fortitudine, Iſa.11.15.

Rad. 53. עַיִן oculeus fuit, oculatus eſt, direxit oculum intuendo aliquid, oculis obſervavit, aut aſpexit, &c. Prout occ.in part.ben.kal, quod vide poſt nomen ſeq. Av. Inde enim eſt. no. עַיִן com.gen. ſed ſæpiùs fæm. oculus; Pag.Bu. &c. & metaph. fons, ex quo tanquam oculo aqua affluit; Pag. Merc. Item ſuperficies, color; quaſi aſpectum aut rei ſpeciem externam dicas; Bu.Lex. Notat enim quemlibet aſpectum qui in oculos incurrit. Hinc כְּעַיִן dicitur pro Lat.in ſpeciem, in morem; Merc. Communiter eſt fæm. ſed interdum & maſc. in plur. præcipuè; Pag. Virtus vifiva, lux, ſplendor, aſpectus, ſpecies incurrens in oculos. Sed frequentiùs oculus ipſe, &c. Av. In Bu. Conc. tria habet hæc Rad. ſignif. 1. oculus, fons, viz. in hoc no. quod occ. ſimpl. vel cum pathach, vel ob pauſam, cum cametz penult. locis ſeq. עַיִן vel עָיִן oculus, fons; Gen.49.22. Exod.21.24. Lev.24.20. Num.14.14. Deut.19.21. Job 20.9..24.15. Pſal.17.8.35. 19..94.9. Prov.10.10..22.9..23.6..28.22..30.16. Eccl.1. 8. Iſa.52.8..64.3. Lam.2.4. Ezech.16.5. cui formæ cum pathach עַ, הָ, בְּ & לְ ſunt præf. ut ſeq. וְעַיִן & oculus, Job.10.18..29.11. Prov.20.12. הָעַיִן oculus, Num.24.3, 15. בְּעַיִן cum oculo, pro oculo, Num.14.14. Deut.19. 21. Iſa.52.8. לְעַיִן ad oculum, Ezech.12.12. In forma conſtr. eſt cum tzere ante jod quieſcens: prout occ. ſimpl. & cum ו & כְּ præf. עֵין oculus, Gen.14.7. Exod.10.5, 15..21.26. Num.22.5, 11. Deut.33.28. 1 Sam.11.2. Job. 7.8..28.7. Pſal.33.18. Zac.9.1..11.17. וְעֵין & oculus, Joſ. 15.34, 41..19.21, 37. Job.24.15. Dan.5.5. Zach.11.17. כְּעֵין ſicut oculus, Num.11.7. Ezech.1.4, 7, 16, 22, 26..8. 2..10.6, 9. cui etiam formæ ſ.m. conſtr. י eſt Aff. locis ſeq. עֵינִי oculus meus, Gen.44.21. Job.7.7.. 13.1.. 16. 20..17.3, 8..42.5. Pſ.6.5..31.10.. 32.8..54.9..88.10..92. 12..116.8. Jer.13.17..24.6..40.4. Lam.1.16..3.48, 49, 51. Ezech.5.11.. 7.4, 9..8.18.. 9.10.. 20.17. Am. 9. 4. cui י. Aff. ו cop. eſt præf. loco ſeq. וְעֵינִי & oculus meus, Jer.8.23. Item occ. etiam cum בְּ præf. & י. Aff. ſic, 2 Sam.16.12. forſan videbit Dominus בְּעֵינִי ad oculum, ſeu ſtatum meum; Bu.Conc. vel affictionem meam, ſi modo legatur בְּעָנְיִי pro בְּעֵינִי. Sed licèt ſcribatur in textu cum litera vau, legendum tamen juxta Maſoram cum jod poſt Ajin; ſic, בְּעֵינִי oculum meum, i.e. lachrymas oculi mei; ut habet Targum; Pag. Vel, ſtatum meum ac rerum mearum conditionem; ut Kimchi exp. &c. ſim. Pag. Bu. Lex. Item occ. etiam in forma conſtr. ſ.m. cum נִי, ךָ, ךְ, הּ, vel in pauſa, ךָ, ךְ, הּ, (cui etiam ו cop. eſt præf.) וְ (cui & כְּ eſt præf.) הּ, כֶם, & מוֹ Aff. ut ſeq. עֵינֵנוּ oculus noſter, 2 Sam.20.6. Pſal. 35.21. עֵינְךָ oculus tuus, Deut.6.16..13.8..15.9..19.13. עֵינֶךָ oculus tuus, Deut.19.21..25.12. עֵינֵךְ oculi tui, Lam.2.18. עֵינֵיכֶם oculus veſter, Ezec.9.5. וְעֵינֵיכֶם & oculus veſter, Gen.45.20. עֵינוֹ oculus ejus, ſuus, Exod. 21.26. Lev.13.55. Deut.28.54..32.10..34.7. Job.28.10. Prov.23.31. Eccl.4.8. Zach.2.12. בְּעֵינוֹ in oculo ejus, Lev.21.20. עֵינֶהָ oculus ejus, Deut.28.56. עֵינָם oculus eorum, Iſa.13.18. Zac.5.6. עֵינֵמוֹ oculus ipſorum, Pſal. 73.7. & in forma duali occ. vel cum pathach, vel ob pauſam cum cametz penult. עֵינַיִם vel עֵינָיִם oculi, Gen. 20.16..38.4..49.12. Lev.26.16. Num.24.4, 16. Deu.28. 65. 1 Sam.16.12. Job.22.29..29.15. Pſ.19.9..101.5..115. 5..135.16. Pr.6.17..15.30..21.4..23.29. Ec.6.9. Iſ.3.16.. 42.7..59.10. Jer.5.21. Eze.1.18..10.12..12.2. Hab.1.13. Zach.3.9. cui priori formæ cum pathach penult. ו & בְּ, poſteriori verò cum cametz penult. לְ, & utrique לְ ſunt præf. וְעֵינַיִם & oculi, Deut.29.4. Pſal.18.28. Iſa.43.8. בְּעֵינַיִם in via duorum oculorum, bivio, Gen.38.21. לְעֵינַיִם pro oculis, Num.10.31. לְעֵינַיִם vel לַעֵינַיִם oculis, Gen.3.6. 1 Sam.16.7. Prov.10.27. Eccl.11.7. & in forma duali, ſeu pl.m. conſtr. occ. ſimpl. locis ſeq. עֵינֵי oculi, Gen.3.7. Lev.13.12. Num.22.31. Deut.11.12..16. 19. 1 Reg.1.2. 2 Reg.6.17, 20..25.7. Pſa.34.16..145.15. Prov.5.21..15.3..22.12..29.13. Iſa.2.11..3.8..29.18..32. 3..35.5. Jer.34.3..39.7..52.11. Am.9.8. Zac.4.10. cui etiam pl.m. conſt. הַ interrog. & ו cop. ſunt præf. ſic, וְעֵינֵי num oculi, Num.16.14. Job.10.4. הֲעֵינֵי & oculi, Gen. 29.16..45.12..48.10.2 Sa.24.3. Job.11.20..17.6..31.16. Prov.17.24..27.20. Iſa.5.15. ſed ſæpiùs multò occ. forma hæc pl.m. conſtr. cum בְּ præf. ſic, בְּעֵינֵי in oculis, &c. Gen.6.8..19.14..21.11..28.8..31.35. &c. 1 Reg.16. 7, 19, 25, 30. &c. Pſal.116.15. Pro.1.17..3.4..17.8. Iſa.49. 5. Jer.18.4. Mal.2.17. in 120. circ.l. Item cum כְּ & בְּ præf. ſic, כְּעֵינֵי & in oculis, Gen.34.18..41.37..45.16. Exod.5.21..11.3. Num.11.10..29.6. 2 Sam.3.19..17.4. 2 Chron.30.4. כְּעֵינֵי ſicut oculi, Pſal.123.2. ſed ſæpiùs cum ל præf. ſic, לְעֵינֵי in oculis, &c. Gen.23.11, 18.. 30.41. Exod.4.30..7.20. &c. Pſal.98.2, Iſa.52.10. ad Hoſ. 2.12. in 50. circ.l. Item cum וְ & מִ præf. ſic, וּמֵעֵינֵי & in oculis, Exod.7.20. Num.25.6. Jer.28.5..32.12. מֵעֵינֵי ab oculis, Lev.4.13. Num.5.13..15.24. Job.28.21. Sed occ. etiam cum affixis frequenter: ut cum נִי, vel in pauſa י. Aff. עֵינַי vel עֵינִי oculi mei, Gen.31.10. Jud.16.28. 1 Sam.12.3..14.30. 1 Reg.9.3. 10.7. 2 Chro.6.15..7.16.. 9.6. Job.4.16..31.7. Pſa.13.4..25.15..26.3..38.11..69.4.. 77.5..101.3, 6, 7.. 119.18, 37, 82, 123, 136, 148.. 121, 1..

123.1..131.1..141.8.Eccl.2.10.Iſa.1.15,16..6.5..38.14. Jer.14.17.. 16.17. Lam.2.11. Ezec.8.5.Dan.8.3..10.5. Am.9.3.Mic.7.10. Zac.2.1,5..5.9,1..6.1..12.4. cui etiam formæ utrique וְ, בְ, לְ & מִ ſunt præf. עֵינַי & oculi mei, 1 Reg.1.48.Job.19.27. בְּעֵינָי vel בְּעֵינַי in oculis meis, Exod.33.12,17.Deut.1.23. Jud.14.3. 1 Sam.16. 22..26.24..29.6. 2Sam.6 22..12.9. 1Reg.11.33,38..14. 8. 2 Reg.10.30..21.15.Pſal.73.16.Iſa.43.4..65.12..66.4. Jer.7.30..18.9..27.4..32.30..34.15. Zac.8.6..9.8. לְעֵינַי oculis meis, cum oculis, ad oculos, &c. Job.31.1. Pſal. 132.4.Ezech.10.2. לְעֵינַי idem, 2 Sam.13.5,6. Ezech. 10.19. מֵעֵינַי ab oculis meis, Gen.31.40 Job.3.9.Iſa.65. 16.Hoſ.13.14. Item cum נוּ Aff. occ. ſimpl. locis ſeq. עֵינֵנוּ oculi noſtri, Num.11.6. 2 Chron.20.12.Ezr.9.8. Pſal.123.2.Jer 9.17. Lam.4.17..5.17. Joel.1.16.Mich.4. 11.cui etiam וְ, בְ & לְ ſunt præf.וְעֵינֵינוּ & oculi noſtri, Deut.21.2. בְּעֵינֵינוּ in oculis noſtris, Num.13.33.Pſal. 118.23. לְעֵינֵינוּ ad oculos noſtros, Deut.6.22. Joſ. 24. 17.Pſal.79.10. Sed ſæpiùs cum הָ Aff. עֵינֶיךָ oculi tui, Gen.13.14..31.12..46.4.Exo.13.9,16. &c. Job.7.8..15. 12. Pſal.5.6.17.2..31.23..139.16. Prov.4.25.. 7.2..20. 13.&c. Eccl.11.9.Iſa.30.20..33.17,20. &c. ad Jon.2.8. Zach.5.5. &c. in 60. circ. l. Sed occ. etiam cum הָ Aff. defectivè, cum ſægol tantùm penult. abſque jod plur.locis ſeq. עֵינֵךְ oculi tui, 1 Reg.8.29. Job.14.3.Iſa.37.17. & rurſus formâ plenâ cum jod plur. ante הָ Aff. & cum וְ cop.præf. ſic, וְעֵינֶיךָ & oculi tui, Deut.28.32. 2 Sam. 22.28.Neh.1.6.Prov.23.26. Jer. 20.4..34.3..39.12.Sed ſæpiùs cum בְ præf.& הָ Aff. בְּעֵינֶיךָ in oculis tuis,Gen. 18.3..19.19..20.15..21.12..33.10,&c. Pſal.51.6..90.4. 91.8. Prov.3.7.Iſa.38.3.&c. in 70.circ. l. Item ſemel etiam cum בְ præf. occ. defectivè cum ſægol tantùm abſque jod pl. ante הָ Aff.ſic, בְּעֵינֵךְ in oculis tuis, Deut. 15.18. ſed rurſus plenè cum לְ & מִ præf.ſic,לְעֵינֶיךָ ad oculos tuos, in oculis tuis,Gen.47.19.Lev.22.53. Deut. 4.34..25.3..28.31. 2 Sam.12.11. Pſ.50.21. Prov. 6. 4. מֵעֵינֶיךָ ab oculis tuis,Prov.3.21.Item cum יָ֫ Aff. occ. ſimpl.& cum וְ cop.præf. עֵינֵיךְ oculi tui,Ruth 2.9.Cant. 1.15..4.1..6.5..7.5. Iſa.49.18..60.4. Jer.3.2..4.30.Ezec. 23.27,40. וְעֵינֶיךָ & oculi tui,Jer.31.16.ſed cum בְ præf. occ.vel cum pathach , vel in pauſa cum cametz penult. & cum מִ præf.& pathach penult.ſic,בְּעֵינֶיךָ in oculis tuis,1 Sam.1.23. בְּעֵינֶיךָ in oculis tuis, Gen.16.6. מֵעֵינֶיךָ ex oculis tuis, Cant.4.9. Item cum ם֫ Aff. occ. ſimpl.& cum וְ & בְ præf. עֵינֵיכֶם oculi veſtri, Gen.3.5.. 45.12. Num.15.39.Deut.4.3..11.7,18..14.1. Joſ.24.7.Iſ.29.10.. 40.26..51.6. Jer.13.20. Ezech.24.21. וְעֵינֵיכֶם & oculi veſtri,Ezech.33.25. בְּעֵינֵיכֶם in oculis veſtris, Gen. 19.8..34.11..45.5..50.4.Num.33.55. Joſ.23.13.. 24.15. Jud.19.24. 1 Sam.11.10..18.23. 2 Sam.18.4.2 Chr.29. 8. Eſth.8.8. Job.18.3. Jer.7.11..26.14.Hag.2.3. Zac.11. 12. ut & cum לְ præf. locis ſeq. לְעֵינֵיכֶם in oculis veſtris, Deut.1.30..9.17..29.2. 1 Sam.12.16.Jer.16.9..29. 21..51.24.Ezech.36.23. Zeph 3.20. ſed ſæpiùs cum יָ֫ Aff. עֵינָיו oculi ejus, oculos ſuos, Gen.13.10..18.2.. 22. 13.&c. Job.27.19..34.21..36.7.. 39.29. Pſ.10.8..11.4.. 66.7.&c. Eccl.2.14. Cant5.12. Iſa.10.12..11.3.. 33.15. Dan.8.5,21.&c. in 50.circ.l. cui etiam יָ֫ vel pro eo abſq; jod וֹ֫ Aff.וְ cop.eſt præf.locis ſeq. וְעֵינָיו vel וְעֵינוֹ & oculi ejus,oculos ſuos,1 Sam.3.2..4.15.2Reg.4.34.Job. 41.10.Iſa.6.10..17.7. Jer.32.4. Ezech.18.6.15. Dan.10. 6. Zach.14.12. ſed ſæpiùs cum בְ præf. בְּעֵינָיו in oculis ejus,vel ſuis,&c.Gen.27.12.. 29.20.. 39.4. Exod.15.26. Deut.12.8..24.1.&c.Job.15.15..25.5. Pſ.15.4..36.3..72. 14. Prov.6.30..12.15..16.2..24.18.. 26.12,16.. 28.11.. 30.12.Iſa.6.10..59.15.&c. in 60.circ.l.Item cum לְ præf. occ.locis ſeq. לְעֵינָיו in oculis ejus, Num.19.5.2 Sam.13. 8.2 Reg.25.7. Jer.39.6..52.10.. & cum מִ præf. loco ſeq. מֵעֵינָיו ab oculis ejus,Jud.6.21. ut & cum וְ cop. præf. & הוֹ Aff. loco ſeq. וְעֵינֵיהוּ & oculi ejus, Job.24.23.Item, cum הָ Aff.occ.ſimpl.& cum בְ præf. עֵינֶיהָ oculi ejus, Gen.21.19..24.64..39.7. Ezech.23.16. בְּעֵינֶיהָ in oculis ejus, Gen.16.4,5. ſic & cum הֶם Aff. occ. ſimpl. & cum וְ, בְ & לְ præf.ut ſeq. עֵינֵיהֶם oculi eorum, oculos ſuos,Gen.37.25.Ex.14.10.Lev.20.4.1 Sam.6.13. 2 Reg. 6.20.Job.2.12.Pſ.17.11..69.24.Iſa.44.18. Jer.14.6.Ezech.6.9..20.8,24..22.26..24.25. וְעֵינֵיהֶם & oculi ipſorum,Mal.1.5. בְּעֵינֵיהֶם in oculis ipſorum, Num.13. 33..36.6. Joſ.22.30. 1 Sam.21.14. 2 Sam.3.36.Ezr.3.12. Neh.6.16.Job.19.15. Iſa. 5. 21.Ezech.21.28. לְעֵינֵיהֶם in oculis ipſorum,Gen.42.24.Exod.8.22.Num.20.8..27. 14,19.Job.21.8.Iſa.13.16. Jer.32.13.Ezech.4.12..12.3, 4,5,6,7..20.9,14,22..21.11..37.20..38.16..43.11.Item, cum הֶן Aff.& בְ præf. occ. loco ſeq. בְּעֵינֵיהֶן in oculis ipſarum,Eſth.1.17. Atque hinc ex hoc nomine עַיִן oculus, plerique deducunt verbum in kal, עָיַן, quod eſt ponere oculum,& aſpicere aſpectu odii, vel aſpectu expectationis aut ſpei; Pag.Sed hoc Kimchi de verbo non dicit: tantùm in loco Pſ.87. ait quòd quemadmodùm verbum aſpectum odii notat; ſic eo loco aſpectus ſpei indicetur: verbum autem ſonaret Latinè,oculare, i.e. oculis obſervare; Merc.Cev. vel, torvè aſpicere; Pag. &c.vide ad initium Rad. Atque indè eſt part. ben. kal, ſ.m. 1 Sam.18.9. (ſcriptum ſcil.cum vau, עָיִן; ſed juxta Maſoram, lectum cum jod; Pag. Bu. Cocc. ſic) עָיִן torvè aſpiciens Davidem; Hieron.non rectis oculis Saul aſpiciebat David; & R.D. aſpiciebat oculo malo; Pag. oculans, i.e.oculis obſervans nocendi cauſâ; Bu.Lex. Malevolis oculis perſequens Davidem: ſuſpectum habebat, invidebat ei; Cocc.Chald. עָיַן inſidians; unde apud R R. verbum in piel uſitatum, עִיֵּן vidit, inſpexit,advertit,conſideravit. Atque hinc etiam in textu dicitur רַע עַיִן malignus oculo; Prov.23.7.i.e.ſordidus, parcus, illiberalis, invidus, &c. ut & è contrà, טוֹב עַיִן benignus oculo, Prov.22.9. i.e.beneficus,&c.Bu.Lex.& ſim.Pag. Cocc.&c. Deindè,ii. ſignif.2. hujus Rad. eſt, aſpectus,color,ſpecies; Bu.Conc.&c.Vide ad initium Rad. & in hac ſignif.occurrit idem No. עַיִן, quaſi in forma conſtructa ſ.m. עֵין; prout occ. cum בְ præf. locis ſeq. בָּעַיִן ſicut color,&c. Num.11.7..Ezech.1.4,7,17,22,27.. 8.2..10.9. Dan.10.6.in qua etiam ſignif. occ. cum יִ Aff. cui & וְ cop.eſt etiam præf.& in forma du.vel plur.conſt. cum בְ præf.& יֵ֫ Aff.ut ſeq. עֵינֵי colorem ſuum, Lev. 13.55. וְעֵינוֹ & color ejus,Num.11.7. בְּעֵינֵי in colore ſuo, in oculis ejus, Lev.13.5,37. Item,iii. ſignif. 3.hujus Rad.eſt,Fons aquarum; Bu.Conc.&c. vide etiam ad initium Rad. idque etiam in eodem No. עַיִן; prout occ. ſimpl.cum cametz penult.ob pauſam, loco ſeq. עָיִן fons, Gen.49.22. & cum הָ dem. præf. vel ante pathach, vel ante cametz penult. ut & cum בְ præf. priori, & לְ præf. alteri formæ; ut ſeq. הָעַיִן vel הָעָיִן fons, Gen 16.7.. 24.28,29,42.Neh.2.14..3.15..12.37. בָּעַיִן in fonte, 1 Sam.29.1 לָעַיִן ad fontem,Num.34.11. ſed occ.etiam in hac ſignif. cum הָ præf.& הֵ֫ locali add. ſic, הָעֵינָה ad fontem,

fontem,Gen.24.16,45. & in forma ſ.f.conſtr. idem etiam interdum ſignificat; ut Deut.33.28.& habitat Iſrael ſecurè, ſeorſim עֵין יַעֲקֹב fontem Jacobi,h.e.fontem ſalutis,ex quo bibit Jacobus; Coc.prout occ.ſimpl.& cum בְּ & וּבְ præf. ut ſeq. עֵין fons, Gen.16.7..24.13,43.Deut. 33.28. Jud.15.19.1 Reg.1.9.Neh.2.13.Cant.1.14.Ezec. 47.10. בְּעֵין in fonte, 2 Sam.17.17. Pſ.83.11. וּבְעֵין & in fonte, Neh.11.29. Item in hac ſignif.occ.etiam forma abſol. pl.f. (ſignificans ſcaturigines; & eſt metaphora ab oculo ſcaturiente ſumpta; Av.) ſimpl. & cum הַ dem. præf. הָעֲיָנוֹת fontes, Deut.8.7. הָעֲיָנוֹת fontes,2 Chron. 32. 3. & forma etiam conſtr.pl.f.locis ſeq. עֵינוֹת fontes, Exod.15.27.Num.33.9.Prov.8.28. Atque indè ex Rad. in hac 3.ſignif. eſt No. cum Mem heemant. præpoſito; מֵעַיִן m. fons; Pag.Eu Av. vel,ſcaturigo, ciſterna; Av. fontis exuberantia,vel rivus, ex fonte ſcil.manans;Cocc. prout occ.in forma abſol.ſ.m.ſimpl. & cum וּ cop. præf. ſic,וּמֵעַיִן fons,Lev.11.36.Pſ.74.15..84.7.Pro.28.26.Cant. 4.12. וּמַעְיָן & fons, Joel.4.18.ut & in forma ſ. m. conſtr. ſimpl & cum וּ Aff.ſic, וּמַעְיַן fons, Joſ.15.9..18.15. 2 Reg. 3 25. Cant.4.15. מַעְיָנִי fons ejus,Hoſ.13.15.ſed occ.etiam ſemel cum לְ præf.& וּ parag.add. (cui ſimile vide in nomine בְּנָה, ſub Rad. בְּנָה; Bu. Lex.) ſic , לְמַעְיָנִי in fontem,Pſ.114.8. & in forma pl. m. abſol. occ. loco ſeq. מַעְיָנִים fontes,Pſ.104.10. ut & in forma pl. m. conſtr. ſimpl.& cum מִ præf.מִמַּעְיְנֵי fontes,1 Reg.18.5. 2 Reg.3. 19. מִמַּעְיְנֵי de fontibus,Iſa.12.3. Item cum יַ Aff. occ. Pſ.87.7.ſic;omnes מַעְיָנַי fontes mei in te ; vel providentiæ meæ; juxta R. Jonah,ab עַיִן oculo; Pag. Imò verò pro fontibus exponit: at Kimchi monet poſſe exponi, ut hìc Sanctes inquit, nam priùs dixerat, aſpectum ſpei propriè intelligi;ut velit omnem ſuum aſpectum & ſpem in illum conjectam eſſe. Sic verbo עַיִן in Piel, Doctores utuntur pro inſpicere, ſeu oculos conjicere, & diligenter ac intentè intueri; Merc.Cev.Omnes fontes mei;Bu. Lex. ſeu omnes ſcaturigines meæ in te; i.e. omnes fontes ſcientiarum; Av. omnes rivi mei in te, i. e. omnia mea genimina; Cocc. (quapropter canunt æquè ac exultant) omnes fontes vitæ meæ de te, Hebr.Choreas ducunt,vel tripudiant omnes fontes mei; i e.quicquid in me vitæ eſt, conſpirat quodammodo, ut concentum quendam & quaſi harmoniam ſymphonicam edat tuarum laudum, & gloriâ illâ ac exultatione geſtiat; Jun Item in forma pl. f. ſignificat ſcaturigines, &c. Av. prout occ. ſimpl.& cum הַ dem.præf. מַעְיָנוֹת fontes,Prov.8.24.Iſa. 41.18. הַמַּעְיָנוֹת fontes,2 Chron.32.4. & in forma pl.f. conſtr.cum Scheva penult.occ.ſimpl.& cum יךָ Aff. ſic, מַעְיְנוֹתֶיךָ fontes, Gen.7.11..8.20. מַעְיְנוֹתַיִךְ fontes tui, Pro.5.16.Item,ad hanc Rad.in 1.ſignif.quidam reducunt illud,Hoſ.10.10. לְשָׁתִּי עֵינוֹתָם ad duos oculos ipſorum, i.e.Amaſios, vitulos ſcil.duos, quos in Dan,& Bethel colebant, & ipſos tanquam Amaſios in oculis ferebant. Literæ ſcriptæ referunt עֵינוֹת, quod עֵינַיִם oculos interpretantur: lectio verò, quam Maſorethæ indicant, habet עֲנוֹת, Bu.Lex. Atque id ſcriptum putant pro עֲוֹנוֹת Merc. & exponunt propter duas iniquitates eorum; à עָוֹן; i.e. duos vitulos; juxta quoſdam. Sed rectiùs expones in duobus ſulcis ſuis; vide infrà in Rad. עָנָה.ad nomen מַעֲנָה; Merc.Nomen autem pl.f. עֵינוֹת ſive עֲנוֹת, nunquam oculos ſignificat: ſed ſemper,fontes. Vide ampliùs in Rad. עָנָה; Bu.Lex. Item quod hìc referunt עִיֵּן Piel, præſtigiis uti; Bu.Lex.divinare, &c. Coc. Vide infrà in Rad. עָנַן; ubi id locatur,& cum ejus derivatis in Bu. Conc. & Pag. &c.

Rad. 54. עָיַף; Bu. Lex. vel עָיֵף; Av. Eſt feſſum, defeſſum, laſſum eſſe; Bu.Lex. Defatigatus eſt, laſſuit, defecit propter laſſitudinem. Idem quod עָיֵף & עָיף feſſus fuit; Av. prout occ. in 3.ſ.f. præt.kal, Jer.4.31. עָיְפָה נַפְשִׁי feſſa fuit anima mea, Bu.Lex. ſeu defatigata eſt, &c. poteſt etiam eſſe no.ſ.f. à no. maſc. עָיֵף; vel part. aut no. participiale ex ben.kal; Av. Item hinc etiam deducunt fut.kal,3.ſ.m.quod præter normam habet camets ſub jod, quaſi à עִיף; & convenit cum עָיַף; Bu.Lex. prout occ. cum וַ conv. præf. locis ſeq. וַיֵּעַף & feſſus erat, Jud.4.21. 1 Sam.14.28,31. 2 Sam.21.15. Atque hinc ex hac Rad.juxta pleroſque eſt no. עָיֵף feſſus, laſſus, Bu.Lex. defatigatus,&c. Av.prout occ.ſimpl. & cum וְ cop.præf. עָיֵף feſſus, Gen.25.29,30.Deut.25. 18. Job.22.7.Iſa.5.27.29.8. וְעָיֵף & defeſſus, 2 Sam.17. 29.Pſal.63.2. ſed cum הַ dem. præf. occ. tranſpoſitis literis,h.e.cum jod ante Yajin ; ſic; הַיָּעֵף feſſus, 2 Sam. 16.2. ſed cum לְ præf. ante Yajin jod; ſic, לָעֵיף feſſo,Iſa.28.12. & in forma pl.m. occ. ſimpl. ſed cum הַ dem. præf. ante formam tranſpoſitam, cum jod ſcil. præcedente Yajin; ſic, הָעֲיֵפִים feſſi, Jud.8.4,5. 2 Sam.16.14. הַיְּעֵפִים feſſis, Jud.8.15. & in forma ſ. f. ſignificans feſſam, defatigatam; & metaph. ſitibundam; Bu.Lex.occ. ſimpl. locis ſeq. עֲיֵפָה feſſa, Pſal.143.6. Prov.25.25.Iſa. 32.2. Jer.4.31..31.25. cui etiam formæ ſ.f. לָ eſt præf. loco ſeq. לַעֲיֵפָה feſſæ, Iſa.46.1.

Rad. 55. עִיף, vel עוּף, in præt. kal, עָף feſſus, defatigatus fuit; idem quod עָיַף; niſi quod jod non moveatur, ſed quieſcat; Av. qui indè formar fut. kal cum וַ conv. præf.& camets ſub jod, de quo in Rad. præced. ubi vide. Atque indè etiam deducit ex hac Rad. ſcil. עִיף no. עֵיפָה f. laſſitudo ſolis, Eclypſis & obſcuratio ſolis, & ſimpliciter pro obſcuritate: ut Am.4.ult. & faciens auroram עֵיפָה obſcuritatem, &c. In ſ.f.conſtr.eſt, עֵיפַת, & occ.(cum He parag.add.juxta Av.) Job.10.ult. Ad terram עֵיפָתָה obſcuritatis, &c. Av. De hiſce autem tam ex hac quàm ex præced. Rad. vide etiam in עוּף vel עִוף Pag.Cocc.

Rad. 56. עִיק; Pag. vel potiùs עִיק; Merc. Eſt צור inquit R.D. in Hiphil ſcil. הֵעִיק id ſignificat, h.e. arctare, coarctare, anguſtare; Pag. anguſtiavit cum ſtridore, preſſit gemendo, fecit preſſuram, ſeu ſtridorem; nam propriè dicitur de Plauſtro, onuſto, quod vehitur cum gemitu & ſtridore quodam; Av. vel ſimpliciter in hiph. eſt, arctare, premere; Bu.Conc. prout occ. in part. hiph. ſ.m. ſic, מֵעִיק premens , Am.2.13. & in fut. hiph. à 3.ſ.m. יָעִיק premet; arctabit,&c.occ. in 3.ſ.f. loco ſeq. יָעִיק premit, Am.2.13. Atque indè eſt no. מוּעָקָה coarctatio,compreſſio, anguſtia; arctum vinculum,quod vehementer ſtringit.Eſt part.præt.hiph.(vel part.hoph. ſ.f.) Sed,uſurpatur nominaliter; Av. loco ſeq. מוּעָקָה preſſura,Pſ.66.11. Item hinc etiam No. עָקָה f. ſtridor, divexatio, anguſtia,coarctatio,crepitus; Av.prout occ. in forma ſ.f.conſtr.loco ſeq. עָקַת angor,anguſtia, Pſ.55. 4. Locus autem ſuprà cit. ad fut. hoph. Am.2.13. notandus; Ecce ego מֵעִיק arcto,aut arctare,vel anguſtare facio,h.e. affligo vos, in loco veſtro, quemadmodum תָּעִיק arctatur, ſeu anguſtatur plauſtrum,plenum עָמִיר manipulo, pro manipulis. Prius eſt tranſitivum in part. ſcil. poſterius in fut. intranſitivum. Ubi R. D. ait quòd de plauſtro

plaustro dicitur עָצַר angustiabitur, affligitur, metaphoricè; quia non est vivens aut animatum ut affligatur. Sapientes etiam Hispaniæ dicunt מֵעִיץ esse transitivum; i.e. angustiis afficio, comprimo, confercio vos in loco vestro; Pag. Cev. Ecce ego facio pressuram seu stridorem sub vobis, quemadmodum faciet stridorem, plaustrum onustum manipulis, seu plenum manipulorum, &c. Av. Ecce ego pressurus sum (תַּחֲתֵיכֶם) locum vestrum, quemadmodum premit plaustrum quod plenum est manipulis, i.e. tritutabo vos violentissimè; adeò ut quemadmodum manipulus tritici, pressus plaustro onustissimo, singula grana ejicit, ità vos omnes ejiciat locus vester: nec tantùm ejiciat, sed in eo ipso comminuamini; Jun. verbum autem hoc עִיץ, vel עוּץ, Chaldæum magis est: nam pro עָרָה angustia, Targum habet עָקָא. Addunt quidam, verbum hoc pressuram significare talem quâ quis gemat, & stridorem edat: unde & abstracta hinc ducta, pro fremitu, stridore seu strepitu & crepitu exponunt: sed simpliciter arctationem sonat ex sermone Syro; Merc.

Rad. 57. עִיר m. est urbs, oppidum, civitas; Pag. Bu. Cocc. Av. est comm. gen. sed plerumque f. licèt plur. sit etiam voce masc. suprà autem dictum est, ad Rad. עור, in hiphil, הֵעִיר hoc No. pertinere; Merc. Quòd scil. hominum actionibus & operis excitata sit; Bu. Lex. Vel est civitas, quæ scil. muris, turribus, & aliis ædificiis amplis, excitata est. Nam est cogn. cum עור excitavit; Av. Vel sic à vigiliis & excubiis dicitur; Cocc. Rad. autem hæc in Bu. Conc. duo signif. i. est in hoc No. quod frequens occurrit, & ordine Conc. ut seq. עִיר civitas, urbs, &c. Gen. 4.17..11.4..24.10..33.18. Lev. 25.29. Deut. 2.34. &c. Pſ. 46.5..59.7,15..60.11..86.3..106.4,7,36..108.11..127.1. Iſa. 51.1..60.14..62.12. &c. ad Zach. 8.3. in 150. circ. l. cui etiam וְ & וֶ sunt præf. sic, וְעִיר & civitas, Lev. 25.33. Joſ. 15.62. 2 Reg. 10.2. 2 Chr. 15.6. Eſth. 9.28.. Jer. 48.8. וְעוֹר & civitas, 2 Chr. 11.12.. 19.5.. 28.28.. 31.19. Ezr. 10.14. Eſt. 8.11..9.28. Sed sæpiùs multò cum הָ præf. sic, הָעִיר civitas, civitatis, vel in civitatem, &c. Gen. 4.17..10.12..11.5,8..18.24,26,28..19.4,14,15,20, 21,22. &c. Eccl. 9.15. Iſa. 32.19.. 36.15.. 37.33,34,35. 38.6. &c. Lam. 1.1..2.15. &c. ad Zeph. 2.15..3.1. & Zach. 8.5..14.2. in 260. circ. l. sed occ. etiam cum הָ præf. & ה locali add. locis seq. הָעִירָה in civitatem, Gen. 44. 13. Joſ. 6.20..20.4.2 Sam. 17.17.1 Reg. 14.12.. 20.2. 2 Reg. 20.20.1 Chron. 19.15. ut & cum וְהָ & מֵהָ præf. ut seq. וְהָעִיר & civitas, &c. Num. 35.5. Deut. 2.36. Joſ. 13.9,16. 2 Reg. 11.20.2 Chron. 6.38..23.21. Neh. 7.4. Eſth. 3.15.. 8.15. Jer. 26.9..32.25..38.17. Ezech. 7.23.. 9.9. Dan. 9. 18,26. מֵהָעִיר ex civitate, Jud. 17.8. Jer. 33.5..52.6. ut & cum בְּ præf. sic, בָּעִיר in civitate, vel in civitatem, &c. Num. 35.28. 1 Sam. 23.7..27.5. &c. Pſ. 31.22..48.2,9. Iſa. 19.2. Ezech. 17.4. Hoſ. 11.9. Joel. 2.9. Am. 3.6. &c. in 40. circ. l. Item cum בָּ pro בָּהּ dem. præf. בָּעִיר in civitate hac, scil. vel in civitatem, hanc, viz. Gen. 19.12.. 34. 28. Lev. 25.30. &c. Pſ. 55.10.. 73.20. Prov. 1.21. Eccl. 7.19.. 8.10. Cant. 3.2,3..5.6. Iſa. 24.12. Lam. 1.19. Am. 7.16. Jon. 3.4..4.5. &c. in 50. circ. l. & cum כְּ, לְ, לָ & מִ præf. ut seq. לָעִיר sicut civitas, Pſ. 122.3. Iſa. 1.5. לָעִיר ad civitatem, 2 Chron. 19.5..32.30..33.14. Jer. 1.18. לָעִיר ad civitatem, Gen. 19. 16.. 24.11. Lev. 14.40,41,45,53. Num. 35.5. Joſ. 8.2,4,13. 1 Sam. 9.12.. 23.10. 1 Reg. 21. 13.2 Chron. 30.10..32.3..33.15. Iſa. 37.13. Jer. 22.8. Ezech. 11.23..48.16,17. Jon. 4.5. Mich. 6.9. מֵעִיר ex urbe, Num. 24.19. Jud. 1.16..20.48.1 Sam. 6.18.2 Sam. 18.3. 1 Reg. 8.1..9.24.2 Chron. 5.2..8.11..30.10. Neh. 3.15. Job. 24.12. Pſal. 72.16..101.8. Iſa. 17.1..25.2..48.2..66.6. Jer. 3.14. Hoſ. 7.4. sed occ. etiam in ſ. cum affixis variis, ut cum יִ. Aff. cui & בְּ est præf. & cum הָ, cui מֵ est præf. cum וֹ Aff. cui etiam בְּ, וְ, לְ & מִ sunt præf. & cum הֶ, & ם. Aff. absque præf. prout sequuntur; עִירִי civitas mea, Iſa. 45.13. Lam. 3.51. בְּעִירִי in civitate mea, 2 Sam. 19.38. עִירְךָ civitas tua, Dan. 9.19. מֵעִירְךָ ex civitate tua, Dan. 9.16. עִירוֹ civitas ejus, sua, Gen. 23.10,18.. 34.24..36.32,35,39. Deut. 19.12.. 21.19,20,21.. 25.8. Joſ. 8.1..20.6.1 Sam. 20.6.2 Sam. 17.22.1 Reg. 21.11..22. 36. 1 Chro 1.43,46,50. Jer. 51. 31. בְּעִירוֹ in civitate sua, illius, Jud, 8.27.1 Reg. 21.8,11. וּבְעִירוֹ & in civitate sua, 1 Sam. 28.3. לְעִירוֹ in civitatem suam, 1 Sam. 8.22. Ezr. 2.1. Neh. 7.6. מֵעִירוֹ è civitate sua, ejus, 1 Sam. 1.3. 2 Sam. 15.12, עִירָהּ civitatis ejus, Deut. 22.21. עָרֶם civitatis suæ, Gen, 34.20. Deut. 13.13. Item in forma pl. m. sæpe occurrit; sic, עָרִים (cum cametz sub Ayain, quod Radicem עור, in kal עָר, denotare videtur) civitates, urbes, oppida, oppidorum, urbium, &c. Num. 35.2..32. 24..35.11. Deut. 1.28..3.5. &c. Job. 15.28. Iſa. 6.11.. 14. 21..19.18..33.8..37.26. Zach. 8.20. &c. in 80. circ. l. Item, juxta quosdam, occ. in forma pl. m. cum jod mobili, hâc forma, עֲיָרִים urbes, Jud. 10.4. scil. triginta illis erant; ubi ità effertur ut combinetur cum עֲיָרִים pullis; quòd triginta pullis inequitarent, & triginta urbes habuerint. unde, RR. dicunt עֲיָרוֹת in forma fæm. plur. civitates, &c. Merc. sed cum וְ cop. præf. absque jod mediano & mobili occ. locis seq. וְעָרִים & civitates, Num. 32.16. Joſ. 14. 12..24.13.2 Chron. 27.4..32.29. Pſ. 9.7. Iſa. 54.3. sed sæpiùs occ. in forma pl. m. cum הָ (pro הָ dem. ob sequens Ayain cametzatum,) præf. sic, הֶעָרִים civitates, urbes, vel urbium, &c. Gen. 19.25,29..35.5. Num. 13.19. &c. ad Ezech. 6.6..36.10,33. Zeph. 1.16. in 70. circ. l. Prout etiam occ. cum מֵהֶ, וְהֶ, בְּ, מֵהֶ, לְ, לָ & לֶ præf. ut seq. וְהֶעָרִים & civitates, Num. 13.28..35.8,13. Joſ. 16.9 1 Reg. 15.23. 2 Reg. 3.25.2 Chr. 8.2. Ezec. 12.20..36.35,38. מֵהֶעָרִים ex civitatibus, Joſ. 20.4. Jud. 20.15,42. Ezech. 25. 9. בֶּעָרִים in civitatibus, Gen. 41.35,48.1 Chr. 27.25. Ezr. 3.1. Neh. 11.1. כֶּעָרִים sicut civitates, Jer. 20.16. Ezech. 26.19. לֶעָרִים in civitates, Gen. 47.21. Num. 35.2. Joſ. 18. 9. וְלֶעָרִים & civitatibus, Ezech. 36.4. Item, in forma pl. m. constr. sæpe venit; sic, עָרֵי civitates, -tum, &c. Gen. 19.20. Exod. 1.11. Lev. 25.32,33. &c. Pſ. 69.36. Iſa. 17.2, 9..36.1..61.4,9. &c. ad Zach. 1.12. in 120. circ. l. cui etiam formæ pl. m. constr. וְ & בְּ sunt præf. ut seq. וְעָרֵי & civitates, Lev. 28.32. Deut. 2.37. Joſ. 19.35. 2 Reg. 17.6.. 18.11.2 Chron. 17.12. Mich. 7.12. בְּעָרֵי in civitatibus, Gen. 13.12. Num. 32.17,26. Jud. 12.7. 1 Sam. 30.29. 2 Sam. 2.3.1 Reg. 10.26..12.17.. 13.32. 2 Reg. 17. 24,26.. 23.5,19. 1 Chron. 13.2.2 Chron. 1.14..10.17.. 17.7,13, 19..25.13. 28.18..31.6,15. Eſth. 9.19. Jer. 7.17.. 11.6.. 33.10,13..34.7..40.5..44.17,21,6. Lam. 5.11. Item cum וְ & מִ & יִ præf. ut seq. וּבְעָרֵי & in civitatibus, 2 Chron. 17.2..34.6. Neh. 11.3. Jer. 32.44..33.13. לְעָרֵי ad urbes, in urbibus, 2 Chron. 24.8..31.1. Iſa. 40.9. וּלְעָרֵי & ad civitates, Iſa. 44.26. מֵעָרֵי ex urbibus, præter urbes, Deut. 3.5..20.15,16. 2 Reg. 23.9. Jer. 7.34..17.26.. 36.9. sed occ. etiam hæc forma pl. m. constr. cum affixis variis; ut cum יִ. & יו Aff. cui ult. בְּ est præf. & cum הֶ Aff. cui וֹ

est præf. ut & cum יִ & כֶם Aff. cui ult. נ & בְ sunt præf. prout sequuntur; עָרַי civitates meæ, Zach. 1. 17. בָּעָרֵינוּ in urbibus nostris, Ezr. 10. 14. עָרַיִךְ urbes tuæ, Deut. 13. 12. Jer. 2. 28. 11. 13. Ezech. 35. 4. Hos. 13 10. Mich. 5. 13. וְעָרַיִךְ & civitates tuæ, Ezech. 35. 9. עָרַיִךְ civitates tuæ, Jer. 4. 7. 31. 21. עָרֵיכֶם civitates vestræ, Lev. 26. 25, 31. Isa. 1. 7. Am. 4. 6. וְעָרֵיכֶם & urbes vestræ, Lev. 26. 33. בָּעָרֵיכֶם in urbibus vestris, Deut. 3. 19. Jer. 40. 10. ut & cum יו Aff. cui etiam נ, בְ, וּ & מֵ sunt præf. sic, עָרָיו civitates ejus, Deut 2. 34. 3. 4. Jer. 2. 14. 4. 26. 31. 24. 33. 12. וְעָרָיו & civitates ejus, Deut. 3. 12. Isa. 14. 17. 42. 11. Ezech. 30. 7. בְּעָרָיו in urbibus ejus, Jer. 49. 1. 50. 32. Hos. 8. 14. 11. 6. וּבְעָרָיו & in urbibus ejus, Jer. 31. 23. מֵעָרָיו de civitatibus suis, Num. 38. 8. Ezec. 25. 9. & cum הָ Aff. cui & נ, בְ & לְ sunt præf. sic, עָרֶיהָ civitates ejus, Jos. 10. 37, 39. 13. 17. Jer. 19. 15. 34. 1. 49. 13. 51. 43. וְעָרֶיהָ & civitates ejus, Jer. 48. 9, 15. Ezech. 29. 12. Zac. 7. 7. בְּעָרֶיהָ in urbibus ejus, 2 Reg. 17. 22. לְעָרֶיהָ cum urbibus suis, Num. 32. 33. & cum הֶם Aff. cui & נ & בְ sunt præf. עָרֵיהֶם civitates illorum, Lev. 25. 34. Num. 21. 3, 4. 31. 10. Jos. 9. 17. 10. 19. 11. 21. 2 Reg. 17. 9. 1 Chron. 4. 31. 6. 45. 10. 7. 2 Chron. 31. 19. Neh. 8. 15. Jer. 5. 6. Zeph. 3. 6. וְעָרֵיהֶם & urbes illorum, Jos. 9. 17. Ezec. 19. 7. בְּעָרֵיהֶם in urbibus ipsorum, Deut. 19. 1. 2 Reg. 17. 29. 1 Chron. 9. 2. 2 Chron. 19. 10. Ezr. 2. 70. Neh. 7. 73. 11. 3. Esth. 9. 2. sed occ. etiam cum הֶם Aff. & לְ & מֵ præf. sic, לְעָרֵיהֶם per civitates suas, 2 Chron. 31. 1. מֵעָרֵיהֶם ex urbibus suis, 1 Chron. 19. 7. Jer. 36. 6. Deindè, ii. significat. 2. hujus Rad. est, asellus, pullus asini; Bu. Conc. in nomine, viz. עִיר m. pullus, propriè asini, asellus; Bu. Lex i.e. parvus asinus, juxta R.D. & dicitur tam de asino domestico quàm sylvestri; Pag. Ab excitatione, ut videtur, & vivacitate. Nihil mutat in regimine, in loco Jobi. Cum affixo habet jod quiescens in chirek, ubi alia ejusdem formæ habent Tzeri: nec à עִיר urbe distingui potest nisi ex sensu; Merc. עִיר est pullus asini, asellus domesticus; & quando additur פֶּרֶא significat asinum sylvestrem; Av. Per Metaph. dicitur de homine rudi, & sapientiæ experte; Cocc. Occ. autem hoc No. in forma absol. s. m. simpl. & cum נ cop. præf. עִיר pullus, Zach. 9. 9. וְעַיִר & pullus, Job. 11. 12. & semel cum He parag. post cholem, pro יִ Aff. loco seq. עִירוֹ asellum suum, Gen. 49. 11. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum נ & יָה præf. sic, עֲיָרִים asselli, Jud. 10. 4. 12. 14. Isa. 30. 6. וַעֲיָרִים & pulli, Gen. 32. 15. וְהָעֲיָרִים & pulli, Isa. 30. 24. In loco autem ante penult. cit. ad pl. m. simpl. Isa. 30. 6. scribitur cum vau vice jod; Pag. Sed etsi per vau scribatur עֲוָרִים, per jod tamen ad marginem legitur, & intrinsecùs notatur circulo, qui variam lectionem indicet; Merc. Item ad formam pl. m. constr. nominis in 1. signif. locus unus; intempestivè omissus est à Sancte, in quo No. עִיר, civitas, in plur. est masc. viz. Jer. 48. 15. וְעָרֵיהָ עָלָה & urbes, i.e. unaquæque ex urbibus, ejus ascendit, i.e. sublata est, defecit; vel certè verbo masc. utitur, habitâ ratione populi qui erat in urbibus; Merc. [עָשׁ & עַיִשׁ Arcturus. Vide suprà in Rad. עוּשׁ; Pag. Bu. &c. Occ. autem in simplici forma עָשׁ; Job. 4. 18. & cum וְ cop. præf. וְעָשׁ & arcturum, Job. 38. 32. Bu. Conc. &c. Vide in Rad. cit. Item עַכָּבָר mus, & עַכָּבִישׁ araneus, vide inter quadrata.]

Rad. 58. עָכַם, unde, juxta plerosque, est No. Rad. עֹכֶם compes, πέδη; Pag. Bu. Cocc. &c. Item, tinnitus; Bu. Conc. constrictio; & dicitur tam de compede quàm de ornatu pedum; Av. Est enim, inquit R.D. ornamentum tinniens, seu strepitum edens, i.e. resonans strepitu crepitaculorum, quæ in eo sunt; Pag. Cev. quale ornamentum, scil. suis in pedibus ferunt mulieres; Pag. Inter ornamenta pedum esse constat; periscelides; Coc. Prout occ. in s.m. cum יִ præf. sic, Prov. 7. 22. וּכְעֶכֶס & sicut compes ad castigationem, aut vinculum stulti; Pag. & sicut (vir) compedis ad eruditionem stultorum. Sensus, qui meretricem sequitur, tanquam bos ad mactationem abit; i.e. vel in præsens vitæ periculum se conjicit; vel sicut vir compedis, h.e. compeditus, i.e. vel in vincula & compedes se implicat, quibus stulti castigari & sapere solent; Bu. Lex. & ceu, dum compes ad castigationem stulti, ad hibetur, scil. Av. Et tanquam (in) compede ad pœnam, exemplarem, scil. stulti. Est pro וְכִבְעֶכֶס; etsi enim בְ post כְ poni non solet; per Ellipsin tamen subintelligitur; Cocc. Et velut compeditus ad eruditionem, &c. Hebr. & velut compede; ad pœnam, qua demùm serò sapiunt stulti; Jun. Item occ. etiam in forma pl. m. cum הֶ dem. præf. significans periscelides tinnientes; Bu. Conc. vel compedes; dictæ à vinciendo & ligando; licèt fuerint etiam inter ornamenta mulierum circa pedes; Bu. Lex. & removebit Dominus gloriam הָעֲכָסִים ornamentorum-pedum-squamatorum; Pag. Vel potiùs, crepitantium; quæ scil. in pedibus gestant filiæ Tzijonis; nam crepitacula hæc, sive tintinnabula gestabant mulieres in pedibus; Cev. Ornatum periscelidum; Av. Isa. 3. 18. Atque indè plerique deducunt verbum in Piel, עִכֵּם compeditum agere; i.e. gressuum modulos fingere, acsi compedes pedibus essent alligatæ; Bu. man. Constrinxit pedes seu crura ornamentis sive talaribus; usus est periscelide seu perisphyriis. Constrinxit pedes ornamento. Cogn. cum עָכַס irritatus est; Av. Unde in fut. piel, à 3. s.m. יְעַכֵּס, & 3. pl. יְעַכְּסוּ, occ. in 3. pl. f. fut. kal; sic, ibid. Isa. 3. 16. & pedibus תְּעַכַּסְנָה ornabantur-ornamentis-squamarum, i.e. instar squamarum; Pag. Vel potiùs, excitabant strepitum crepitaculorum; ut autem Sanctes squamati instrumenti, & squamarum meminit in hac Rad. videtur non intellexisse quid apud Doctores significet שִׁקְשֵׁק tinnivit, resonuit. Quo verbo utitur Kimchi in hac Radice, ut ejus propriam significationem declaret. Narbonenses, crepitacula quæ in tripudiis adhibentur tibiis, vernaculè indè vocant Cascauels. Alioqui quidem שִׁקְשׁוּשׁוֹת Hebraicè per Sin finistrum, sunt squamæ; & שִׁרְיוֹן שַׁקְשַׁקִּים 1 Sam. 17. 5. dicitur lorica squamata, vernaculè, Cotte de mailles. Ac indè forsan verbum significans tinnire, effinxerunt Hebræi: licèt vulgò per Schin dextrum scribatur. Atque hinc מְשַׁקְשְׁקִים appellant Cymbala, in pinnaculis nostrorum templorum suspensa, seu tintinnabula; Merc. Cev. Et pedibus suis compedunt, h.e. compeditæ incedunt, vel periscelidibus ornatæ gradiuntur: Periscelides autem istæ catenatæ onus erant, & in incessu sonitum aut tinnitum aliquem poterant edere, unde Sabbato prohibitæ. Indè Tinnitûs & Crepitaculorum significatio apud quosdam Interpretes; Bu. Lex. Et pedibus in suis constringent, ornamentum sc. Av. vel catenatæ aut compeditæ sunt. Eum morem etiamnum in oriente obtinere, Cl. Lud. de Dieu jam dudum monuit ex Cl. Golii ore, nuper collegæ mei honorandi; Cocc. Et pedibus suis composito gradu incedebant;

Hieron.

Hieron. In Pag. Kimchí exp. Reſonant & perſtrepunt crepitaculis quæ ſuis pedibus alligarunt, quæ dicuntur עֲכָסִים; Merc.Cev.

Rad.59. עָבַר eſt, turbare; (re, ſcil. magis quàm verbis; Merc.) item corrumpere, perdere; Pag. Sunt qui conferant cum עָקַר eradicare; & faciant contrarium verbo עָרַךְ ordinare. Eſt autem tam pænæ, quàm culpæ, ut ex Joſ.17.apparet; Merc. Conturbavit, perturbavit; Bu. Lex. turbavit confundendo, perturbavit ordinem & diſpoſitionem; nam propriè ſignificat confuſionem; ordinis.Cogn.cum עָרַץ curvavit, incurvavit; & eſt contrarium verbo עָרַךְ; Av. Prout occ.in præt.kal,3.ſ.m.ſimpl. & in 2.ſ.m. cum נִי Aff. ut & in 1.ſ.ſimpl. & in 2.pl.m. ſimpl.& cum נָ conv.præf. עָבַר turbavit, 1 Sam. 14.30. עָכַרְתָּנִי perturbaſti nos, Joſ.7.25. עָכַרְתִּי perturbavi, 1 Reg.18.18. עֲכַרְתֶּם perturbaſtis, Gen.34.30. וַעֲכַרְתֶּם & perturbetis, Joſ.6.18. & in part.ben.kal,ſ.m.occ.ſimpl. & cum נָ cop.præf. עוֹכֵר perturbans, perturbator, 1 Reg. 18.17.1 Chron.2.7. Prov.11.29.15.27. וְעוֹכֵר & turbat, Prov.11.17. & à forma pl.m.ben.kal, עוֹכְרִים in conſt. עוֹכְרֵי, occ.cum בְּ præf. & יְ, ob pauſam, pro יַ Aff.loco ſeq. בְּעוֹכְרֵי inter perturbantes me, Jud. 11.35. In fut.kal, יַעֲכֹר perturbabit, ſed cum הָ Aff. cholem mutatur in cam.chat.ante Aff.ſic, יַעְכְּרֶהָ perturbet te, Joſ. 7.15. In Niphal, נֶעְכַּר turbari; Bu. conturbatus eſt; Av. Cocc. Prout occ.in præt.niph.3.ſ.m.cum cametz,ob pauſam,pro pathach in ult. loco ſeq. נֶעְכָּר perturbatus eſt, Pſ.39.3.& in part.niph.à ſ.m. נֶעְכָּר perturbatus,in fæm. נֶעְכָּרָה occ. cum duplice ſægol ante Thau, ſed priori mutato in cametz ob pauſam; ſic; Prov.15.7.At in proventu impii נֶעְכֶּרֶת conturbatur; Bu.Lex.& Conc.vel eſt res perturbata, i.e. perturbatio; Av. vel turbatio; nam R. Jonah ſcribit eſſe nomen; Pag. eâ ſcil. formâ quâ in Miſnah dicitur נִבְרֶכֶת שֶׁל כּוֹבְסִים, ſeu piſcina, ſeu lavatorium fullonum. Sic noſtri Collectam, Miſſam, & alia id genus ſubſtantivè dixerunt. Et ſic ſuprà, מוֹעָקָה & נֶחֱרָצָה ſubſtantivè quidam exponunt; Merc. Sed R.D.verbum eſſe putat ex niph.& exp. fructu impii conturbatur, ſcil.domus; & Targum, fructus impiorum turbabitur. Hieron.in fructibus impii erit conturbatio; Pag.& in proventu impii conturbatio; part. niph. pro abſtracto; Cocc. Atque indè eſt No. עָכוֹר Achor: proprium nomen vallis ubi Achan conturbans Iſraelem fuit conturbatus; i.e. lapidatus; Av. Unde vallis Achor dicitur, quaſi vallis conturbationis, Joſ.7. Sed per analogiam, Iſa.65.&c. prout occ.locis ſeq. עָכוֹר Achor,n.p. Joſ. 7.24,26..15.7. Iſa.65.10. Hoſ.2.17.

Rad.60. עָלַל generaliter eſt, agere; moliri, conari; meditari; deſignare; unde variè accommodatur. Ubi ad animam refertur, quidam faciunt cogn.cum verbo עָלָה aſcendendi. Hinc עֲלִילוֹת in genere ſunt actiones, ſtudia, conatus; adinventiones, ut noſter interpres vertit; opera tam bona quàm mala; mores. Hinc & עוֹלֵל, vel עוֹלָל (de quibus etiam ſuprà in Rad. עול) parvulus adhuc puer, etſi jam ablactatus, qui nunc primum loqui, & aliquid agere incipit; νήπιος Græcè, ut ſumitur; 1 ad Cor. 13. quanquam & pro infante in utero matris extincto, ſemel per catachreſin ponitur in Jobo. Vide etiam infrà ad Piel; Merc. Cev. עָלַל infantiliter loquutus eſt, corruptè loquutus eſt ea quæ in cor aſcenderunt, auſus, & conatus, vel loquutus eſt aliquid infantium & balbutientium more. Si cum Accuſ.eſt, aliquid corrumpere, & perdere, ſive abrumpere: hinc λαλέω loquor. Item ὀλλύω, ὄλλυμι. ὄλλω, pereo, perdo, &c. Av. Non autem occurrit, juxta pleroſque, verbaliter in kal, ſed in Piel, quod vide infrà poſt No.ſeq. Nam in Bu.Conc. Rad hæc עָלַל 5.ſignif.& 1.eſt in No. indè derivato, עוֹלָל m.puer, parvulus; Bu.Conc.Lex.& Pag.&c. Puerulus, lactante ſcil.major, qui viz.agitare aliquid incipit,& quaſi activus dictus; Pu.Lex. & qui in plateis ludere ſolet; Cocc. Infans, &c. qui ſcil.eſt inſtar racemi parvi; Av. Derivari tamen poteſt à עול. 70. νήπιος; Cocc. Prout occ.in hac forma cum cametz in ult.ſic, עוֹלָל parvulum, Jer.6.11..9.20. Atque indè etiam, 2.eſt No.cum Tzere in ult. idem ſignificans; Pag Bu.Cocc. Vel, juxta quoſdam, eſt part.ben. kal, aut No.participiale in forma ben.kal; Av. Prout occ.in ſ.m.ſimpl.& cum מַ præf. עוֹלָל infans, parvulus, Jer 44.7. Lam.2.11. מֵעוֹלָל à parvulo, 1 Sam.15.3. 22.19.& in forma pl.m.occ.ſimpl.vel cum cametz ob pauſam, vel cum Scheva penult.extra pauſam; cui ult. לָ eſt etiam præf. ſic, עוֹלָלִים parvuli. Lam.4.4. Joel.2.17. עוֹלִלִים infantium, Pſ.8.3. כְּעוֹלָלִים ut infantes, Job.3.15.& in forma pl.m.conſtr.occ.ſimpl. cum Scheva penult. ſed cum יְ & הָ Aff.cum cametz, ob pauſam ſub priori Lamed. Et rurſus cum הֶם Aff. cui etiam יְ & לָ ſunt præf. ante Scheva ſub priori Lamed; ut ſeq. עוֹלָלָי parvulos. Lam. 2.20. עוֹלָלַיִךְ parvulos tuos, Pſ.137.9. Lam.2.19 עוֹלָלֶיהָ parvuli ejus, Lam.1.5. Mich.2.9. Nah.3.10. עוֹלָלֵיהֶם parvuli ipſorum, Hoſ.14.1. וְעוֹלָלֵיהֶם & parvuli ipſorum, 2 Reg.8.12. Iſa.13.16. לְעוֹלָלֵיהֶם parvulis ſuis, Pſal. 17.14. Item, 3. indè etiam No.in forma pl.m. cum Thau hæmant.præpoſito, (quaſi à ſing. תַּעֲלוּל puerilis) viz. תַּעֲלוּלִים pueriles; Pag. & metaph. ludificatores, &c. Bu.Lex. Infantiæ, & per auxeſin, pro infantibus; Av. Prout occ. cum וְ cop.præf. Iſa.3.4. וְתַעֲלוּלִים & puerile; Pag.Bu.Conc. dominabuntur iis; Pag. moribus ſcilicet pueriles, magis quàm ætate, ut Eccl.10.de Rege puero; qui viz.in rebus adminiſtrandis, & omnibus negotiis pueriliter ſe gerant; nec conſilio, nec prudentia, aut gravitate ullâ pollentes, ſed ingenio planè puerili, &c. Merc. Hieron. effœminati; Pag.& infantes imperitabunt eis; Av.& pueri habebunt poteſtatem in ipſos. Nam fortè abſtractum No.pl.m. ponitur pro concreto; Coc. Eſt enim abſtractum No.pl. ludificationes, facinora; & metaph. facinoroſi, ludificatores; Bu.Lex. Sic & 4 hinc etiam No. cum Mem hæmant. præpoſito, מְעוֹלָל m. parvulus, ſed conſilio & judicio; Bu.Lex. Prout occ.ibid. Iſa.3.12. נוֹגְשָׂיו מְעוֹלָל exactores ejus puer; Coc. Vel populi mei exactores ejus, i.e. ſinguli exactorum ejus, puerilis; aut parvulus; Pag.i.e. abſque judicio & prudentia, &c. vel, ut alii, eſt part.piel, ſ.m. de qua Conjug.infrà, & ſic exp.populum meum exactores ſui abrumpunt, i.e. racemando ſpoliant; Av. populum meum, exactores ejus מְעוֹלָל exſpoliat, pro exſpoliaverunt, juxta Hieron.in Pag. vel racemat; vide ſuprà in Rad. עָלַל. Eſt & venuſta alluſio à pueri nomine, præced. quo paulò ante ſub initium capitis uſus fuerat, quo eos vocârat; ad eorum expilationem, quâ populum opprimant, tectè perſtringendam; Merc. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad.eſt, facere, operari, conficere: machinari; ludificari; Bu.Conc. ídque in Conjug.Piel, ad formam ſcil. quadrari poel; Pag. עוֹלֵל fecit, operatus eſt; & in malum affecit, confecit; item racemavit; Bu. Lex. (ſed de hac ult.ſignif. vide infrà) corrupit, abrupit race-

mando; i.e. depilavit,cum Accuſ.Av. In piel, eſt vexare,malè habere,vim facere, ϰαϰιϰῶ; ποιεῖν.70. ἐμπαίζειν. Et poteſt ad עוּל revocari; Coc. Prout occ.in 3. i.f. præt.piel,Lam.3.51. oculus meus עוֹלְלָה לְנַפְשִׁי afficit,vel conficit animam meam; Bu.Lex. vel dolore affecit animam meam propter cunctas filias urbis meæ, i.e. juxta R.D. fecit animæ meæ dolorem, propter multum fletum (præ cunctis filiabus; Cev.) urbis meæ;Pag.quod ſcil.abundantiùs & copioſiùs fleverit, quàm reliquæ filiæ urbis meæ,Cev. Targum,fletus oculi mei aſcendit ut noceat animæ meæ,&c. Pag. vel potiùs, occaſionem præbuit ægritudini animæ meæ; Cev. Hieron. oculus meus deturpavit animam meam; & in comment. citat illud, Job. 16.15. de quo infrá. Jermijah erat de familia ſacerdotali,& ait,oculus meus in lachryma,aut,lachrymâ, auferendi caſu, deturpavit faciem meam ſuper animam meam, præ cunctis filiabus urbis meæ: familiæ enim meæ flendum eſt præ omnibus familiis urbis; quia erat electa ad ſanctitatem, & ad cultum ſeu obſequium Dei præ omni Iſrael,&c. Pag. Oculus meus intulit corruptionem, ſeu racemationem animæ meæ,&c. ſeu abruptionem,&c.Av. Vim fecit animæ meæ; Cocc. Item occ. etiam in 2.ſ.m.præt.Piel, in generali ſignif.faciendi ſcil. vel operandi; ſic,עוֹלַלְתָּ feciſti, Lam.1.22..2.20. ut & in 1.ſing.præt.piel,cum ו cop.præf. Job.16.15. וְעוֹלַלְתִּי בֶּעָפָר קַרְנִי & redegi,vel confeci; Bu.Conc. & Lex. & involvi in pulvere cornu meum,i.e.caput meum;vel juxta R.D.& aſcendere feci pulverem ſuper caput meum; vel deturpavi in pulvere,&c.aut confeci in, &c. ut idem R.D.exp.& corrupi,i.e. deturpavi, ſeu perdidi pulvere cornu meum; Av. fædavi pulvere ſplendorem meum; Cocc.Quidam autem paſſivè exponunt,quaſi eſſet 1.ſing. præt.pual,& redactus ſum,&c.Bu. Lex. Redactus ſum in pulverem cornu meo; i.e.robur & gloria mea in pulverem abiverunt; quantò magis cætera; Jun. Sic etiam occ.in Imper.piel, ſeu poel ſ. m. Lam. 1. 22. וְעוֹלֵל & fac; Bu.Conc. & fac iis quemadmodum feciſti mihi. Hieron. & vindemia eos, ſicut vindemiaſti me; Pag. Quidam, & incommoda,&c.Cev. vel juxta R.D. & cauſa iis, ſicut cauſaſti mihi: vel fac illis retributionem ſicut,&c. Pag. & infer illis racemationem,ſicut &c, Av. Et fac ipſis, ut mihi feciſti, malè, ſcilicet, propter omnia delicta mea; Cocc. In pual.occ.3.ſ.m.præt.ſic, Lam.1.12. ſicut dolor meus qui עוֹלַל לִי factus eſt mihi; Pag.Bu. Quidam, perverſè inflictus eſt; & in univerſum hoc verbum à עָוַל deflectunt; ut ſit, dehoneſtare, deturpare, ut ſuprà Job.16. unde & racemationem ſeu racemandi ſignificationem dictam volunt, quaſi dehoneſtationem vineæ. Ego autem in generali ſignif. retineo omnia à עָלַל: ut ſint facere,afficere, pro loci ratione: etſi ſæpe abſolutè in malum, facere quod in contemptum ſit; ut infrà in hithpael. Quò reduci poterit & racemandi ſignificatio: quo facto vinea ità afficitur, ut jam ſuo ornatu ſpoliata, veluti contemptui exponatur; Merc. Quidam exponunt, cauſatus eſt. In pual exp. vindemiatus eſt,ſeu racematio facta eſt,Av. & ſic Hieron. Quoniam vindemiavit me; Pag. ut dolor meus אֲשֶׁר עוֹלַל לִי quo malè habitus ſum; Cocc. Qui factus eſt mihi; Jun. In hithpael, הִתְעַלֵּל, vel ex forma pohel,הִתְעוֹלֵל egit,operatus eſt,fecit,factitavit, machinatus eſt: item, illuſit,ludificatus eſt, & ſic cum Beth conſtruitur; Bu. Lex. fecit ſe exercere abruptionem, ſeu racemationem in alios,h.e. illuſit aliis racemando, & inferendo aliquid mali; Av. In hac autem Conjug. Hithpael venit in ſignif. פָּעַל; Pag.h.e. kal activæ Conjug. Propterea quòd denoter in hithp. frequentiam actionis; Merc. Nam Niphal & hithp. inquit R. D. Notant frequentiam actus, quanquam in ſeipſis ſint paſſiva; ut habes in רָמַס רָבַר, נָקַשׁ,&c. Pag. Merc. Prout occ.in 3.ſ.m. præt.hithp. 1 Sam.6.6. Nonne quando הִתְעֵלַל בָּהֶם factum eſt in eos,&c. dimiſerunt eos? Pag. vel pro libidine actum eſt cum illis, impersonaliter. Quanquam & ad Deum referri poteſt,cùm eos pro libidine tractaſſet, & iis abundè illuſiſſet. Id in hithpael ſignificat hoc verbum,& ſemper cum Beth conſtruitur; q.d.ludicrè agere in aliquem; vernaculè,ſe jouer de quelcun. In forma hithpael, eſt facere,agere, ſeu ſeſe dare actionibus: ac in malum ſumitur, ut habes,in Pſal.141. q.d. componere ſeſe ad agendum,&c. Quidam à עָוַל deducentes, exponunt, ad pervertendum. Significat proprièoccaſionem nancisci, per occaſionem agere. Nam עֲלִילָה eſt occaſio; Merc. Operatus eſt, vel præclara geſſit; Bu.Lex. Annon quum exercuiſſet racemationem in iis,&c. Av. Quum malè feciſſet ipſis; vel illuſiſſet ipſis; Cocc. & ſic in genere hithpael redditur pro, facinoroſè agere in aliquem, aut alicui illudere. Interdum autem in bonam partem pro præclarè ſe gerere,aut operari. Ut quidam etiam locum cit.exponunt; Nonne poſtquam præclara geſſit in eos, tandem dimiſerunt eos,&c. Jun.Prout occ.etiam in 2.ſ.f. & 1.ſ. præt.hithp.ſimpl. & in 3.pl. cum ו cop. vel conv. præf. הִתְעַלַּלְתְּ ludificata es, Num.22.29. הִתְעַלַּלְתִּי operatus ſum,Ex.10.2. וְהִתְעֵלְלוּ &ludificentur,1Sam.31. 4.1Chr.10.4.Jer.38.19. ſed in infin. Hithp.pro הִתְעַלֵּל occ.ex forma poel cum לְ præf. לְהִתְעוֹלֵל ad machinandum,Pſ.141.4.& in fut.hithp.à 3.ſ.m. יִתְעַלָּל, occ. in 3. pl.m.cum ו conv.præf. (pro,illuſerunt ei, i.e. juxta R.D. fecerunt in ea opus abominabile & ludicrum in coitu: Quomodo in malum ſæpiùs ſumitur hæc Conjug. hithp. Pag:) loco ſeq. וַיִּתְעֵלְלוּ & factitarunt, Jud.19.25. Atque indè ex Rad.in hac 2.ſignif.eſt No. עֲלִילָה actio, opus,factum; occaſio,facinus,cauſa; Pag.Bu.conatus,ſtudium, molimen, adinventio,opus, conſilium, commentum; Av. opus ϰαϰιϰὸν,facinus; Cocc.prout occ.in forma ſ.f.ſic, עֲלִילָה actio,opus,facinus,Pſ.14.1.66.5. & in forma pl.f. עֲלִילוֹת actiones,facinora; item occaſiones, Bu.Lex. prout occ.vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod penult.ſic,עֲלִלוֹת vel עֲלִילוֹת machinationes, actiones, Deut.22.14,17.1 Sam.2.3.Pſ. 141.4. ſed occ.etiam hæc forma pl. f. cum ךָ Aff. & כְּ præf. & cum יךָ Aff. cui כְ eſt præf. ut & cum יכֶם Aff.& eod.præf.& cum יו Aff.abſq; præf. ut & cum ם Aff.& כְּ & זְ præf. prout ſequuntur, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ & de actionibus tuis, Pſ.77.13. עֲלִילוֹתֶיךָ actionibus tuis, Zep.3.11. וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ & juxta actiones tuas, Ezec.24. 14. עֲלִילוֹתֵיכֶם actiones veſtræ, Ezech.20.43.. 21.24. וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם & ſecundum actiones veſtras, Ezec.20. 44. עֲלִילוֹתָיו actiones ejus.1 Chro.16.8.Pſ.9.12..78.11.. 103.7..105.1.Iſa.12.4. עֲלִילוֹתָם actiones ipſorum, Pſal. 99.8.Ezech.14.22,23.Zeph.3.7. וּבַעֲלִילוֹתָם & actionibus ſuis, Ezech.36.17. וְכַעֲלִילוֹתָם & juxta actiones ipſarum, Ezech.36.19. Item, 2. hinc etiam No. in forma pl.m. (quaſi à ſing. מַעֲלָל opus; Pag.) מַעֲלָלִים actiones,opera; Pag.Bu. adinventiones, & ſtudia, molimina, opera; Av. Inſtituta,i.e. ἐπιτηδεύματα, Cocc. Pro-

ut

ut occ.simpl.in forma absol. sed in forma pl. m. constr. simpl.& cum נוּ Aff. cui וְךָ est præf.& cum הּ & יָךְ aff. cui ult.ו cop.est præf.ut seq. מַעֲלֵיכֶם opera, actiones,1 Sam.25.3 מַעֲלָלַי actiones,Ps.77.12..78.7. וּמַעֲלָלֵינוּ & juxta actiones nostras,Zach.1.6. מַעֲלָלֶיהָ actionum tuarum, Deut.28.20. וּמַעֲלָלֶיהָ & juxta actiones tuas, Jer. 4.18. Item, occ.etiam cum כֶם Aff.cui & ו est præf. & cum יו Aff.simpl.& cum ו, בְּ & כְּ præf.ut & cum הֶם Aff.cui etiam ו, בְּ & מִ sunt præf. ut seq. מַעֲלֵיכֶם actiones vestræ,Isa.1.16. Jer.4.4..7.5..21.14..23.2..25.8.. 35.15..44.22. וּמַעֲלֵיכֶם & actiones vestræ,Jer.7.3..26. 13..18.11. Ezech.36.31. Zach.1.4. מַעֲלָיו actiones ejus,suæ, Jer.17.10..22.19. Mich.2.7. וּמַעֲלָיו & actiones eius,Hos.4.9. בְּמַעֲלָיו actionibus suis, Prov.20.11. כְּמַעֲלָיו juxta actiones ejus, Hos.12.2. מַעֲלֵיהֶם actiones ipsorum,suas, Ps.28.4. Isa.3.10. Jer.11.18..21. 12..23.22..26.3. Hos.5.4..7.2.. 9.15. Mich.2.. 4.. 7.13. וּמַעֲלֵיהֶם & actiones eorum,Isa.2.8. בְּמַעֲלֵיהֶם actionibus suis, Ps.106.29. מִמַּעֲלֵיהֶם de actionibus suis, Jud.2.19.Neh.9.35. Item,3. hinc etiam est No. עֲלִילִיָּה factio,&c.Bu.Lex.idem cum præced. עֲלִילָה; ut פְּלִילָה & פְּלִילִיָּה idem valent; Merc. vel significat opus Dei; nam est comp.ex No. עֲלִילָה opus,studium; & יָהּ Deus, Dominus. Prout occ.cum יָהּ dem.præf. sic, Jer.32.19. magnus consilio; & magnus seu multus הָעֲלִילִיָּה opere; Pag.& plurimus facinore; Cocc. & multus opere vel studio divino; Av. & amplus actione; Jun.Item,4. hinc etiam ex Rad.in hac 2.signif. est No. quasi à sing. תַּעֲלוּל; Pag.in forma pl. m. תַּעֲלוּלִים, & in constr. תַּעֲלוּלֵי facinora,ludificationes (Item facinorosi,ludificatores,&c. vide suprà in 1.signif.) Bu.Lex. ludicra,puerilia exercitia,lusiones,&c. Av.vexatio,ludificatio;Coc. Prout occurrit in forma pl m. constr. cum בְּ præf. & הֶם Aff. sic, Isa.66.4. eligam בְּתַעֲלוּלֵיהֶם illusiones eorum; Ab.Ezra,occasiones eorum, i.e.quæ venient super illos; R.D.corruptionem operum eorum; Pag. vel opera eorum corrupta;ut scil.cum illis pro libidine mea agam; sicut ipsi pro libidine agunt. Ludicra eorum potes vertere: leurs jeux, vernaculè,Merc. Targum, contritiones eorum; Pag. Et ego eligam illusiones, i.e. mala studia eorum; Av. vexationem eorum; 70. τὰ ἰμπαίγματα αὐτῶν. Fortè,ut pueris illudi solet. παίζειν & ἰμπαίζειν est à παῖς, Coc. Etiam ego eligam propter facinora eorum, & inducam quæ formidant iis;Hebr. formidines, i.e. delectum habebo, & exquisitas pœnas immittam iis; Jun. Item,iii. signif. 3. hujus Rad. est in No.indè ducto, עֲלִיל catinus,fornax; Bu.Conc & Lex. vas in quo purgantur metalla, quasi operatorium, vel laboratorium, dictum; Bu.Lex. sive vas in quo argentum sublimatur, quasi sublimatorium dicas; ubi scil. optimè excoquitur; ut sit optimum & supremum;forsan, ubi afficitur argentum; quod in genere, ut dictum est, significat hæc Radix; Merc.Cev. Catinus; vas sublimatorium in quo exerceatur argentum ut ascendat; Av. Ἐχαλεῖον, vas,instrumentum; Coec. Prout occ.cum בְּ præf. Psal.12.7. בַּעֲלִיל in catino, Bu.Conc. in catino ad terram; Av. In operatorio terreo; i.e. in fornace; χωνευτηίω; Cocc.Alii autem longè aliter hunc locum explicant. Potest enim esse ex hac Rad. No. hoc, simpl. בַּעֲלִיל Dominus; de quo etiam require in Rad. בָּעַל, ad finem; Pag. Sed hìc non significaret Dominum, quia Beth esset,in; vide paulò post; Merc. ut in loco cit. Psal.12. argentum conflatum בַּעֲלִיל לָאָרֶץ domino terræ; (Dandi casu, quanquam Lamed in לָאָרֶץ potest esse signum Generandi casûs) Pag. Videtur tamen de dictione בַּעֲלִיל, seu בְּעָלִיל potiùs dicere,ut in ea Lamed subaudiatur: Sed tunc satiùs esset subaudire Mem, à Domino; ut sequitur; Merc.Cev. Ab.Ezra sic scribit, בַּעֲלִיל est dictio geminans ultimam literam, sicut & סַגְרִיר pluvia, & est pro בַּעַל הָאָרֶץ: ut sit sensus, Argentum conflatum, argentum Domini terræ. Et sic R.D. quomodo Beth est Radicalis litera. Et sic est, ut ait A.E. q.d.eloquia Domini sunt argentum conflatum,purgatúmque à Domino universæ terræ. Et Lamed redundat in לְאַבְנֵר לָאָרֶץ; ut & 2 Sam. 3.30. occiderunt Abner. Et 1 Chr.3.2. tertius לְאַבְשָׁלוֹם Absalom. Vel est loco He Hajedihah, i.e. notificationis, seu demonstrativi. Et sunt qui dicunt Beth literam esse deservientem, & עֲלִיל esse עֲלִיוֹן excelsus,ut & מְשֻׁבָּח laudatus; & tunc, sic esset quasi diceret, sicut argentum conflatum in excellentiori, vel, laudabiliori quod sit in terra, ex qua faciunt הַכּוּר vas in quo conflatur & purgatur argentum. Idem in lib. Rad. (q. d. in præstantissima & laudatissima terra, i.e. vase ex terra,&c. Merc.) Et Doctores Hebræorum exponunt, in evidenti & apparenti loco. Targum, בְּכוּרָא עַל־אַרְעָא in vase (camino prædicto) super terram. R. Jos.Kimchi exponit,in mortario: quod dicitur עֲלִיל & עֲלִי, Prov.27.22.ab עָלָה sicut חָזָה à חָזִיז, & הָגָה ab הָגִיג, aut שָׁבָה à שִׁבְּי. Sed apud nos, inquit R.D. עֲלִי non est mortarium in quo aliquid contunditur,sed pistillum (Kimchi appellat, יַד הַמַּכֹּתֶשׁ manum mortarii; Merc.) quo aliquid contunditur; Pag. Argentum purgatum in catino lectissimo terræ; Jun.Item,iv.signif.4.hujus Rad. עָלַל est,racemare; Bu.Conc. idque in verbo quadr.Poel, עוֹלֵל facere racemationem; i.e. collectionem racemorum,seu racemare, i.e. colligere racemos post vindemiam: ut Jud.20.45. וַיְעוֹלְלוּהוּ & racemaverunt eum, in viis, i.e. non demiserunt ex eo racemum, h.e.vel minimum,aut extremum; Pag. & racemaverunt,i.e. trucidaverunt eum in semitis; Av. Racemârunt quemque per tritas illas vias, i.e. palantes occiderunt; metaphora,ut suprà 8.2. Jun.Occ.autem in hac 4. signif. ordine Conc. infin. Poel, loco seq. עוֹלֵל racemando, Jer.6.9. & in fut. Poel, à 3.f.m. יְעוֹלֵל racemabit, occ. in 2.f.m. & in 3. pl.m. simpl. & cum ו conv. præf. & הוֹ Aff. post kibbutz pro schurek; ut seq. תְּעוֹלֵל racemabis, Lev.19.10.Deut.24.21. יְעוֹלְלוּ racemabunt, Jer.6.9. וַיְעוֹלְלֻהוּ & racemarunt illum, Jud.20. 45.Atque indè est no.à f.f. עוֹלֵלָה racemus,seu racematio; Pag.In forma pl f. עוֹלְלוֹת racemi, racemationes; Bu.Lex. Av. juxta Kimchi dicitur de racemis ultimis, qui in vinea post vindemiam relinquuntur: nam est à verbo quadrato עוֹלֵל racemare, i.e. ultimos in vinea racemos succidere. Vide etiam ad initium Rad. Merc. Videtur autem hæc notio descendere, à Chaldæo עֲלַל, quod est, intrare. Nam in racematione quæruntur, quæ interiùs erant recondita, & latuerant, quasi penetrando; Cocc. Occurrit autem hoc no. in pl.f. in absol. forma cum tzere penult. simpl. & cum כְּ præf. עוֹלְלוֹת racemi,Is.17.6. Jer.49.9. Oba.1.5. כְּעוֹלְלוֹת sicut racemi, Isa.24.12. ut & in forma pl.f. constr. cum scheva penult. occ. itidem simpl. & cum כְּ præf. sic, עוֹלְלוֹת racemi, Jud.8.2. כְּעוֹלְלוֹת sicut racemi, Mich.7.1. Denique,v.signif.5 hujus Rad.est,jugum,onus; Bu.Lex.in no-

m ne ſcil. עוֹל jugum, quaſi operatorium dictum; Bu. Lex. Quidam ad עָלָה revocant; quòd aſcendat ſuper ccllum beſtiæ. Vel ad עָוַל, ut dictum eſt in Rad. עָוַל: ſed huc propriè pertinere, dageſch ante affixa, ad compenſandum alterum Lamed abjectum, ſatis indicat: & ſic forſan dictum eſt jugum, עֹל à עָלַל; quòd eo impoſito, pro libidine quis beſtiâ uratur; Merc. Eſt jugum quod aſcendit, ſeu elevatur in collum; Av. vel eſt etiam à Chaldæo עֲלַל intrare: nam inſeritur jugo cervix. Iſ.10.27. וְתִחְבַּל עוֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן & corrumpetur jugum, propter oleum, h.e. effuſio ſpiritûs faciet, ut ceſſet ſervitus & lex onerosa; Cocc. Imò, diſſurbabitur jugum propter oleum; i. e. propter Chriſtum liberaberis, in quo quieſcit ſpiritus Jehovæ, quia unxit eum, &c. infrà 61.2. Sic interpretatur Jonathan Chaldæus. Et frequens cap.11. totum eſt hujus promiſſionis exegeticum; Jun. Occ. autem no. hoc ordine Conc. ſimpl. & cum הָ & בְ præf. עוֹל, vel ſine vau, jugum, Num.19.2. Deut.28.48. 1Sam.6.7. 1Reg.12.11. 2Chr.10.11. Iſa 9.3..10.27. Jer. 5.5..28.2,4,11,14. Lam.1.14..3.27. הָעוֹל jugum, 1 Reg. 12.9. 2Chron.10.9. בְּעוֹל, vel ſine vau, cum jugo, Deut. 21.3. Jer.27.7,10,11. Cum affixis autem cholem mutatur in kibbutz ante Lamed dageſchatum: ut cum נִי.., הָ.., כֶם, & יִ Aff. cui ult. ! & יִם ſunt præf. & cum ם Aff. abſque præf. prout ſequuntur, עֻלֵּנוּ jugum noſtrum, Gen.12.4. 1 Reg.12.10. 2 Chron.10.4,10. עֻלֵּךְ jugum tuum, Iſa.47.6. Jer.2.20. עֻלְּכֶם jugum veſtrum, Lev. 26.13. 1 Reg.12.11,14. 2 Chron.10.11,14. עֻלּוֹ jugum ejus, Gen.27.40. Iſa.14.25. Jer.30.8. וְעֻלּוֹ & jugum ejus, Iſa.10.27. וּמֵעֻלּוֹ & de jugo ejus, 1 Reg.12.4. 2 Chron. 10.4. עֻלָּם jugi ipſorum, Ezec.34.27. Item ad hanc etiam Rad. quidam referunt no. מוֹעָל m. exaltatio, elevatio; Pag. ſtudium elevandi, ſeu agendi quippiam; Av. Et eſt formæ prorſus ejuſdem cum מוֹרָךְ teneritudo, Lev. 26. à רָכַךְ; Merc. Prout occ. cum בְּ præf. Neh.8.6. בְּמוֹעָל in, vel, cum exaltatione, aut elevatione manuum ſuarum; Av. Alii in ſtudio ſeu opere; Merc. Alii autem id referunt ad עָלָה; ubi etiam vide. Item huc etiam referunt quidam no. בְּלִיַּעַל m. nequitia, nequam; quaſi abſque jugo; qui ſcil. jugum laboris, pietatis ac legis Dei excuſſit; ac proinde nihil quicquam boni agit: vel quaſi בַּל יוּעִיל (à Rad. יָעַל in hiph. הוֹעִיל) qui nihil prodeſt, ſed nullius frugis & utilitatis eſt. Unde homines vel filii Belial, nequitiæ, dicuntur nequiſſimi: Deut.13. 13. & דְּבָר, ſeu דָּבָר Belial, res nequam, ſeu nequitiæ, i.e nequiſſima, Deut.15.9. Pſal.41.9. & 101.3. & filia nequitiæ, i.e. fœmina nequam, 1 Sam.1.16. Chald. & Kimchi, filia improbitatis. Apud Talmudicos, בְּנֵי בְלִיַּעַל שֶׁפָּרְקוּ עוֹל שָׁמַיִם מֵצַוּאַרֵיהֶם qui ruperunt jugum cœli, i.e. Dei, à cervicibus ſuis; Sanh. fol.111.2. Eu. Lex. qui ſolus hoc no. hîc locat; alii, ad Rad. עָלָה, vel יָעַל, aut ad particulam negativam בַּל, vel בְּלִי id referunt; ubi etiam videatur. [עַלַּל, contractè עַל, Chald. Acceſſit, intravit, ingreſſus eſt; &c. frequenter pro Hebræo בּוֹא, venire, in Targum uſurpatur; unde in Aphel, quod Chald. eſt pro Hebr. Hiphil; הַנְעַל; introduxit, &c. Item, עֲלִית ſuperius; &c. vide in Conc. Chald.]

Rad.61. עָלַג; eſt, balbutire; & juxta A.E. & R.D. eſt per metath. à לָעַג; quod vide; Pag. verbaliter non occurrit; ſed inde eſt no. quaſi ex piel, עַלְגָּג m. balbus, balbutiens; Bu. Lex. Av. blæſus voce; ſubſannans; Cogn. cum לָעַג, ſubſannavit; Av. unde R. Sal. ſcribit, quicunque non novit rectè diſponere ſermonem ſuum, ut ſit elegans, vocatur עַלָּג, & נִלְעָג; Bu. Lex. talis enim dicitur, (ejuſmet ſcil. verbis) כָּל־מִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל דִּבּוּרוֹ רִבּוּרוֹ & diſtinctè; Cocc. לְהָיוֹת צַח qui non loquitur rectè & diſtinctè. Occurrit autem hoc no. in forma pl.m. ſic, Iſa.32.4. & lingua עֲלַגִּים balbutientium, ſeu balborum, Bu. Conc. Pag. feſtinabit loqui nitida; i.e. verba nitida; Pag.

Rad.62. עָלָה; eſt, aſcendere; in kal; Pag. ſcandit, aſcendit, conſcendit; & quandoque aſcendit, eſt, abiit in nihilum, evanuit; periit, abiit in auras: Gen.49.4. Jer.48. 5. & alibi; ut in præt.kal, עָלָה קִישׁוֹר aſcendit fumus; Gen.16.28. &c. paſſim, Bu. Lex. propriè ſignificat ad altiora, vel ſuperiora loca ſcandere, ſeu ire; conſcendit in altum, ſurſum evectus eſt; eſt Cogn. cum עָלַל ſimpliciter ſeu infantium more locutus eſt, & egit; nam, infantes ſemper volunt aſcendere. In kal, ponitur abſolutè, aut cum præp. בְּ, לְ, עַל, & מִן; ſed habet & aliquando accuſ. ſuæ ſignif. ut Prov.21.22. civitatem fortium, עָלָה, tranſcendit, i.e. expugnat, ſapiens, &c. Av. Significandi modum, licet hoc verbum variet, ſignificatio tamen propria (τῶ ſcil. ἀναβαίνειν, aſcendendi, Cocc.) ubique retinetur, & relucet. Vt, in naſcentibus è terra, eſt, creſcere, ſuccreſcere. Sed & carni accreſcenti tribuitur, & rebus quæ aliis imponuntur, ut acervo frugum, Job.5. juxta quoſdam, quum plauſtro vehendus imponitur. Item, pro, invaleſcere, bello; item cicatrici. Significat non ſolùm ſcandere ex humili loco in altum, & ſurſum ferri, ſeu ſublevari; ſed &, aliorſum ferri, tranſferri: referri, 1 Chron.27. non aſcendit in numero annalium: i.e. relatus eſt: ſicut & verbum נָשָׂא ſumi dictum eſt. rebus ſpiritualibus aut aereis, ut rori, attributum, ſumitur pro recedere, à conſpectu noſtro ſubduci, diſparere, evaneſcere: quòd ſurſum ferri videantur hujuſmodi res, quum ab oculis noſtris ſummoventur: unde & generaliter hoc verbum pro ſuccidi, tolli, & evaneſcere, ac velut abire in auras, & conſumi, ſumitur, in rebus quibuſcunq; , & ſæpe in hoc ſenſu habet poſt ſe מֵעַל ab; ut de Deo Gen.17. Imitatur id Lucas in fine Evangelii, διέστη ἀπ' αὐτῶν, ſubduxit ſe ab illis, deſiit illis eſſe conſpicuus: nam mox addit, καὶ ἀνεφέρετο & ſubvehebatur in cœlum. Aſcendere ſuper cor, peculiari phraſi, eſt, in mentem venire, animum ſubire, de re aliqua cogitare: qua phraſi & novum Teſtamentum utitur; ſic &, aſcendere ſuper ſpiritum: unde, aſcenſiones ſpiritus, Ezec.11. ſunt animi cogitationes. Neque, ſuper, hîc eſt, ex, ut quidam volunt; ſed, in cor. Hoc indè ortum eſt quòd cor ſit fons & ſedes omnium & cogitationum, & actionum; ut Chriſtus docet Matt.15. Hinc, aſcendere iram alicui, eſt, eum iraſci. Cætera in exemplis, & inter legendum diſces; Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc, octo ſignif. i. eſt aſcendere, conſcendere; in qua ſignif. frequens admodum occurrit; & ordine Conc. ut ſeq. in præt. kal, 3. ſ.m. עָלָה, aſcendit, &c. Gen.19.15,28..32.20..49.4. Exod. 12.38..19.3. &c. Pſa.18.9..47.6..78.21,31. Prov.30.21. Ezech.37.8. Nah.2.2. &c. in 70. circ.l. cui etiam ! cop. vel conv. eſt præf. locis ſeq. וְעָלָה & aſcendet, aſcendit, aſcendat, Exod.1.10. Joſ.15.3,6,7,8..18.12..19.11,12. Jud.6.3. 1 Sam.1.3. Iſa.5.6..8.8. Dan.11.23. Joel2.20. & in 3.ſ.f. præt. kal, occ. cum ſcheva, ſed in pauſa cum camerz penult. cui priori formæ, ! conv. eſt etiam præf. ut ſeq. עָלְתָה aſcendit, Gen.40.10. Joſ.2.8. 1 Reg.9.24. Neh.4.1. Jer.7.31,32,34..8.22..19.25. Jon.1.2. עָלְתָה

aſcendit,

ascendit, 1 Sam. 1. 22. Jer. 14. 2. וְעָלְתָה & ascendet, Deut. 25. 7. Isa. 34. 13. Am. 8. 8. . 9. 5. Zach. 14. 13. In 2. f. m. præt. kal, occ. etiam simpl. & cum ו conv. præf. sed in 2. f. f. simpl. & rursus in 1. f. simpl. & cum ו conv. præf. ut seq. עָלִיתָ ascendisti, Gen. 49. 4, 9. 2 Reg. 1. 4, 6, 16. Psal. 68. 19. וְעָלִיתָ & ascendes, Exod. 29. 34. . 34. 2. Deut. 17. 8. Ezec. 38. 9, 16. עֹלֶרֶת ascendes, Prov. 31. 29. Isa. 22. 1. . 57. 7. עָלִיתִי ascendi, 2 Reg. 18. 25. . 19. 23. Isa. 36. 1. . 37. 24. וְעָלִיתִי & ascensurus sim, 2 Reg. 20. 8. Sic & in 3. pl. præt. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. עָלוּ ascenderunt, Exod. 13. 18. . 17. 10. Num. 13. 31. Jos. 4. 19. . 8. 11. . 14. 8. Jud. 1. 16. . 20. 3. 1 Sam. 14. 22. . 24. 22. . 29. 11. 2 Reg. 3. 21. . 24. 10. Neh. 12. 1, 37. Psal. 122. 4. Jer. 4. 29. Lam. 1. 14. Hos. 8. 9. וְעָלוּ & ascendent, Exo. 8. 3. Jos. 6. 5. Jud. 6. 3. 2 Sam. 15. 30. Hos. 2. 2. Obad. 2. 21. Zach. 14. 16. sed occ. etiam in 3. pl. cum שׁ (pro אֲשֶׁר) præf. loco seq. שֶׁעָלוּ quæ ascenderunt, Cant. 4. 2. . 6. 6. & in 2. pl. m. præt. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 1. pl. simpl. & cum ו cop. præf. עֲלִיתֶם ascendistis, Deut. 5. 5. Jud. 12. 3. . 15. 10. Exech. 13. 5. וַעֲלִיתֶם & conscendetis, Num. 13. 17. 1 Reg. 1. 35. עָלִינוּ ascendimus, Gen. 44. 24. Jud. 15. 10. וְעָלִינוּ & ascendemus, Num. 14. 40. 1 Sam. 14. 10. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum הָ & וְ, præf. ut & in forma pl. m. simpl. & cum הָ præf. עוֹלֶה, vel sine vau, ascendens, Gen. 38. 13. Deut. 32. 50. Jos. 16. 1. 1 Sam. 17. 23, 25. . 28. 14. 2 Sam. 15. 30. 1 Reg. 20. 22. 2 Reg. 2. 23. Neh. 2. 15. Job. 36. 33. Psal. 74. 23. Ezech. 8. 11. Hos. 13. 15. הָעוֹלֶה ascendens, Lev. 6. 2. Jos. 11. 17. . 12. 7. 1 Sam. 17. 25. וְהָעוֹלֶה & ascendens, Isa. 24. 28. Jer. 48. 43. עוֹלִים ascendentes, Genes. 28. 12. Deut. 1. 28. 1 Sam. 9. 11. . 10. 3. . 28. 13. 2 Chron. 20. 16. Jer. 47. 2. הָעוֹלִים ascendentes, Gen. 31. 10, 12. . 50. 14. Num. 32. 11. Ezr. 2. 1, 59. . 8. 1. Neh. 7. 5, 6, 61. Jer. 34. 21. & in forma f. f. ben. kal, occ. etiam simpl. & cum הָ dem. præf. עוֹלָה ascendens, Jud. 20. 31. 1 Reg. 18. 44. Cant. 3. 6. . 8. 5. Dan. 8. 3. הָעוֹלָה ascendens, Jud. 21. 19. 1 Chron. 26. 16. Eccl. 3. 21. & sic, in forma pl. f. ben. kal, occ. simpl. & cum הָ dem. præf. עוֹלוֹת ascendentes, Gen. 41. 2, 3, 22. הָעוֹלוֹת ascendentes, Gen 41. 27. In infin. kal occ. in forma cum cholem ante He; more perfectorum, sic, עָלוֹה ascendendo, Gen. 46. 4. 2 Sam. 15. 30. Num. 13. 30. Sed sæpiùs in forma cum וֹת in ult. more quiescentium 3. Rad. He; sic, עֲלוֹת vel sine vau, ascendere, Gen. 32. 24. Exod. 19. 12. Jud. 19. 30. 2 Chron. 36. 16. Neh. 3. 19. Am. 7. 1. cui etiam formæ in וֹת, בַּ, לַ, כַּ & מִ sunt præf. בַּעֲלוֹת in ascendendo, Jud. 13. 20. . 19. 25. 1 Reg. 11. 15. . 18. 36. Jer. 35. 11. Job. 4. 7. בַּעֲלוֹת juxta ascendere, Jos. 4. 18. . 6. 15. 1 Sam. 9. 25. 2 Reg. 3. 20. לַעֲלוֹת, vel sine vau, ascendere, Exod. 19. 23, 24. Num. 13. 31. . 14. 44. Deut. 1. 26, 41. Jos. 8. 3. . 22. 12, 33. Jud. 20. 40. 1 Sam. 2. 28. . 9. 14. 2 Sam. 5. 21. 1 Reg. 12. 18. . 18. 29. 2 Reg. 12. 18. 2 Chron. 10. 18. . 18. 2. Ezr. 1. 5. . 7. 28. Job. 36. 20. Psal. 62. 10. Hab. 3. 15. מֵעֲלוֹת ab ascendere, 1 Reg. 12. 28. Neh. 4. 21. Sed occ. etiam hæc ult. forma infin. kal, cum י. & הִ. Aff. cui utrique בַ est præf. & cum וֹ Aff. cui etiam בַ est præf. sic, בַּעֲלוֹתִי in ascendere me, Deut. 9. 9. בַּעֲלוֹתְךָ in ascendere te, Exod. 34. 24. עֲלוֹתוֹ ascendere eum, Isa. 11. 16. בַּעֲלוֹתוֹ in ascendere ipsum, Jud. 11. 13. 1 Sam. 15. 2. ut & cum הָ, & ם Aff. cui utrique etiam בַ est præf. sic, עֲלוֹתָהּ ascendere eam, Hos. 2. 17. 1 Sam. 1. 7. בַּעֲלוֹתָהּ in ascendere eam, 1 Sam. 2. 19. בַּעֲלוֹתָם in ascendere eos, Jud. 11. 16. 1 Sam. 15. 6. In imper. kal, f. m. occ. simpl. locis seq. עֲלֵה ascende, Gen. 35. 1. . 50. 6. Exod. 24. 1, 12. . 33. 1. Num. 27. 12. Deut. 1. 21. . 3. 27. . 32. 49. Jos. 8. 1. . 10. 6. . 17. 15. Jud. 1. 3. 1 Sam. 9. 19. . 14. 12. 2 Sam. 2. 1. . 5. 18. . 24. 18. 1 Reg. 18. 41, 43, 44. . 22. 6, 12, 15. 2 Reg. 1. 3. . 2. 23. . 16. 10. . 18. 28. . 22. 4. 1 Chron. 14. 10. 2 Chron. 18. 5, 11. Prov. 25. 7. Isa. 36. 10. Jer. 50. 21. & cum ו cop. præf. loco seq. וַעֲלֵה & ascende, Deut. 10. 1. & in imper. f. f. est, עֲלִי ascende, Num. 21. 18. 1 Sam. 25. 35. Isa. 21. 2. 40. 9. Jer. 22. 2. . 46. 11. Item in pl. m. imper. kal, occ. simpl. locis seq. עֲלוּ ascendite, Gen. 44. 17. Num. 13. 17. Deut 9. 23. Jos. 4. 16. . 7. 2. . 10. 4. Jud. 16. 18. . 20. 23, 28. 1 Sam. 9. 13. . 14. 10, 12. . 25. 5. 2 Chro. 18-14. Jer. 5. 10. . 46. 9. . 49. 28, 31. Hag. 1. 8. cui etiam ו cop. est præf. sic, וַעֲלוּ & ascendite, Gen. 45. 9. Jer. 46. 4. In fut. kal, 1. f. occ. plenè simpl. & cum הַ interrog. præf. sic; אֶעֱלֶה ascendam, Gen. 44. 34. . 46. 31. . 50. 5. Exod. 32. 30. . 33. 3, 8. 2 Sam. 2. 1. . 19. 35. 2 Reg. 3. 7. Psal. 132. 3. Cant. 7. 9. Isa. 14. 13, 14. . 38. 22. . Ezech. 38. 11. הַאֶעֱלֶה num ascendam, 2 Sam. 2. 1. . 5. 18. 1 Chron. 14. 10. sed cum ו conv. præf. occ. defectivè per apoc. 3. Rad. He, cum duplice pathach; sic, וָאֶעֱל & ascendi, Deut. 10. 3. & in 2. f. m fut. kal, occ. simpl. sed in 2. f. f. cum ו conv. præf. sic, תַּעֲלֶה ascendes, Ex. 2. 26. 2 Sam. 5. 22. 2 Reg. 20. 5. 1 Chron. 14. 14. וְתַעֲלִי & ascendisti, Isa. 57. 8. Item in 3. f. m. fut. kal, יַעֲלֶה ascender, Gen. 2. 6. . 34. 3. Lev. 19. 19. &c. Job. 7. 9. . 20. 6. Psal. 24. 3. &c. ad Zach. 4. 17. in 50. circ. l. cui etiam 3. f. m fut. kal, plenè הֲ interrog. ו cop. & ו conv. sunt præf. הֲיַעֲלֶה num ascendet, Am. 3. 5. וַיַּעֲלֶה & ascendet, 1 Reg. 15. 19. 2 Chron. 16. 3. Jer. 21. 2. וַיַּעֲלֶה & ascendit, 1 Reg. 16. 17. . 18. 42. Sed occ. etiam defectivè per apoc. 3. Rad. He, & cum duplice pathach; idque simpl. & cum ו cop. præf. vel ante pathach, vel ob pausam, ante cametz penult. sic, יַעַל ascendet, Gen. 44. 33. Jos. 7. 3. וַיַּעַל & ascendet, Ex. 10. 12. 2 Sam. 24. 22. 1 Reg. 22. 20. 2 Chr. 18 19. Ezr. 1. 2. Eze. 14. 6. וַיַּעַל idem; 2 Chr. 36. 23. Sed sæpiùs occ. hæc forma per apoc. cum ו conv. præf. sic, וַיַּעַל & ascendit, Gen. 13. 1. . 19. 30. . 26. 23. . 35. 13. &c. Isa. 37. 14. . 53. 2. Eze. 11. 22, 24. . 40. 6. Jon. 4. 6. &c. in 90. circ. l. sed occ. etiam hæc forma def. per apoc. cum ו conv. præf ante cam. ob pausam, penult. pro pathach; loco seq. וַיַּעַל & ascendit, 1 Sam. 2. 6. Item occ. etiam 3 f. m. fut. kal, cum נָה Aff. loco seq. יַעֲלֶנָּה conscendet eam, Isa. 35. 9. & in 2. f. f. fut. kal, plenè occ. simpl. & cum ו conv. præf. תַּעֲלֶה ascender, 2 Sam. 11. 20. Eccl. 10. 4. Isa. 32. 3. Jer. 51. 50, 53. Ezech. 38. 18. Zac. 14. 18. וַתַּעֲלֶה & ascendit, 1 Reg. 10. 29. . 22. 35. Jer. 44. 21. Sed occ. etiam defectivè per apoc. 3. Rad. He, cum ו cop præf. ut & cum ו conv. præf. vel ante cametz, ob pausam, vel ante pathach extra pausam penult. sic, וַתַּעַל & ascedet, Joel 2. 20. וַתַּעַל & ascendit, Gen. 24. 16. וַתַּעַל & ascendit, Exod. 2. 23. . 8. 2. . 16. 13, 14. Jud. 4. 10. . 6. 21. 1 Sam. 5. 12. 2 Reg. 4. 21. 2 Chron. 18. 34. . 24. 13. Item in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum ו cop. præf. נַעֲלֶה ascendemus, Num. 16. 12, 14. . 20. 19. Deut. 1. 22, 41. 1 Sam. 14. 9. 2 Reg. 3. 8. Isa. 7. 6. וְנַעֲלֶה & ascendemus, Gen. 35. 3. Jud. 18. 9. Is. 2. 3. Jer. 6. 4. . 31. 6. Mich. 4. 2. sed cum ו conv. præf. occ. def. per apoc. 3. Rad. He; loco seq. וְנַעַל & ascendimus, Deut. 2. 1. ut & 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. תַּעֲלוּ ascendetis, Num. 14. 24 Deut. 1. 42. 1 Reg. 12. 24. 2 Chro. 11. 4. Hos. 4. 15. וַתַּעֲלוּ & ascendistis, Deut. 1. 43. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ simpl. & cum ו cop. præf. יַעֲלוּ ascendent, Exod. 7. 29. . 19. 13. . 24. 2. Lev. 2. 12. Jos. 7. 3. Jud. 6. 5.

6.5. 1Reg.6.8. 2Reg.23.9. Job.6.19. Pſa.104.8..107.26. Iſa.40.31..60.7. Ezec.38.10..40.22,49. Joel.2.7,9..4.9. Am.9.2. Zach.14.18,19. וְיַעֲלוּ & aſcendent, Joſ.4.16. Joel.4.12. Sed ſæpiùs cum ו conv.præf. וַיַּעֲלוּ & aſcenderunt. Gen.45.25..50.7. Num.13.21,22. &c. ad Jer.26. 10..37.5. in 60. circ. l. Denique in 3.pl.f. fut. kal, occ. ſimpl. plenè, cum jod quieſcente in ſægol, ſed cum ו conv.præf. cum ſægol tantùm abſque jod penult. ſic; תַּעֲלֶינָה aſcendent, Iſa.65.17. וְהַעֲלָנָה & aſcenderunt, Dan.8.8. In Niphal, נַעֲלָה ſuſtulit, extulit ſe, elatus, excelſus fuit; adductus, deductus, traductus fuit; abductus eſt, ſubduxit ſe, receſſit; Bu.Lex. In Niphal eſt, elevare ſe; Pag. Item tolli, attolli, ſublevari, ſubvehi; ſubduci; Merc. ſublatus eſt, exaltatus eſt aſcendendo, Av. efferri; Cocc. prout occ.in præt. niph.3.ſ.m.ſimpl. & in 2.ſ.m.cum ך cop.præf. נַעֲלָה aſcendere factus, ſubductus, excelſus, elatus eſt, 2 Sam.2.27. Pſ.47.10. Ezec.9.3. וְנַעֲלֵיתָ & elatus es, Pſ 97.9. & in Infin.niph. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. הֵעָלוֹת educi, Ezr.1.11. בְּהֵעָלוֹת in abduci. Jer.37.11. & in fut.niph.à 3.ſ.m. יֵעָלֶה, & in 3. pl. m. יֵעָלוּ, in 2.pl.m.cum ו conv.præf.ſed in omnibus ferè exemplaribus, præter morem, cum cateph-pathach pro cametz ſub Yajin ſcribitur, & ſenſus eſt; Non, ut quidam volunt, jam hominum ſermone abducti eſtis & tranſlati; ſed, ore omnium traducimini, & omnibus eſtis fabulæ, & infamiæ, ſeu infames, &c. Merc. Prout occ.loco ſeq. וְתֵעָלוּ & aſcendere facti, abducti eſtis, Eze.36.3. In hiph. הֶעֱלָה aſcendere fecit; abſtulit, extulit, obtulit, ſuſtulit, elevavit, exſraxit, abduxit, adduxit, deduxit, eduxit, induxit, produxit, ſubduxit, evexit, ſubvexit, &c. Item, accendit, cum de lumine agitur, cujus flamma ſurſum aſcendit. Conſtruitur cum Accuſ. & præp. מִן & עַל; Bu. Lex. Item, diſponere, aptare; ut Num.8.3. הֶעֱלָה נֵרוֹתֶיהָ diſpoſuit, aptavit, aut aptare fecit, lucernas ejus; Pag. vel accendit; quod ad flammam & lucem lucernarum, quaſi aſcendentem, pertinet. Generaliter in hiphil, eſt, aſcendere facere; ſed tunc, variè redditur pro ſenſu & adjuncto; ut per efferre, ſubvehere, tollere; transferre; ſublevare; inferre; referre, ut & verbum נָשָׂא; offerre; ubi ſcil.nomini עוֹלָה holocauſti jungitur. Inducere; extrahere, ſubducere; extrahere, & ſubducere è conſpectu; Merc.elevavit, &c. ut Bu. Lex. Av. Prout occ.in præt.Hiph.3.ſ.m.cum ſægol & cateph ſægol, locis ſeq. הֶעֱלָה aſcendere fecit, abduxit, deduxit, eduxit, &c. Num.8.3.2 Sam.2.3. 1 Sam.12.6.1 Reg.9.15.2 Reg. 17.4,36.2 Chron.1.4..8.11,12. Ezr.1.11. Jer.16.14,15.. 23.7,8. Hoſ.12.14. ſed occ.etiam cum Tzere ſub He, & cateph patach ſub Yajin, præter morem, inquit R.D.Pag. loco ſeq. הֶעֱלָה educit, Hab.1.15. Item, in forma uſitata, occ.etiam cum ו conv.præf.ut & cum נִ & הָ Aff. ſic, וְהֶעֱלָה & educet, producet; obtulit, Gen.50.24. Exod. 25.37. Lev.14.20. 1 Reg.9.25. Job.1.5. הֶעֱלָנוּ eduxit nos, Exo.32.1,23. Jud.6.13. הֶעֱלָה eduxit te, Neh.9.18. & in 3.ſ.f. præt.hiph. occ.cum ו cop.præf.& cum pathach ob Yajin, inquit R.D.Pag. loco ſeq. וְהַעֲלָתָה & afferebat, 1 Sam.2.19. Item cum ם Aff. poſt regularem formam præt.hiph. 3.ſ.f.cum ſægol, & cateph ſægol, &c. loco ſeq. הֶעֱלָם aſcendere juſſit eos, Joſ.2.6. Item, in 2.ſ.m. præt.hiph.occ.ſimpl.vel cum tzere, vel cum chirek ante jod penult.poſt ſægol & cateph ſægol; ſic, הֶעֱלִיתָ eduxiſti, Exod.32.7. הֶעֱלִית eduxiſti. Exod.33.1. Num.14. 13. Pſal.30.4. ſed cum ו conv.præf.occ. cum pathach & cateph pathach eodem modo, vel ante Tzeri, vel ante chirek penult. ut & in priori forma cum ſægol, & chirek ante jod, & נִ Aff. &c.ſic, וְהַעֲלֵית & proferes, accendes, Exod.40.4. וְהַעֲלִיתָ & offeres, adduces, Deut.27.6. Jud.6.26. Jer.38.10. הֶעֱלִיתָנוּ eduxiſti nos, Exod.17.3. Num.16.13. Item in 2.ſ.f.præt.hiph.occ.loco ſeq. הֶעֱלִית obtuliſti, Iſa.57.6. & in 1.ſ.præt.hiph. occ. ſimpl. locis ſeq. הֶעֱלִיתִי eduxi, Jud.6.8.1 Sam.8.8.. 10.18.1 Chron. 17.5. Am.2.10..3.1..9.7. ſed cum ו conv. præf. occ. vel cum jod quieſcente in tzeri, vel cum tzeri tantùm abſque jod penult.ſic, וְהַעֲלֵתִי vel וְהַעֲלֵתִי & aſcendere faciam, Ezec.26.3..37.6,12. Am.8.10. & cum הָ Aff.occ. ſimpl.cum ſægol & cateph ſægol ante chirek abſque jod poſt Lamed. Sed cum ו conv. præf. eſt cum pathach & cateph pathach ante chirek magnum poſt Lamed & cum הָ, הוּ & ם Aff.ut ſeq. הֶעֱלָתִיךָ eduxi te, Mic.6.4. וְהַעֲלֵיתִיךָ & educam te, Ezec.29.4..39.2. וְהַעֲלֵיתִיהוּ & offeram illud, Jud.11.31. וְהַעֲלִיתִים & reducam ea, Jer. 27.21. Item in 3.pl.præt.hiph.occ.ſimpl locis ſeq. הֶעֱלוּ aſcendere fecerunt, obtulerunt, Joſ.24.32. 1 Sam.6.14, 15. 2 Chron.5.5..29.7. Lam.2.10. Ezech.14.3. ſed occ. etiam 3.pl.m.cum ו conv.præf.ut & cum הָ Aff.cui etiam ו conv.eſt præf. וְהֶעֱלוּ & aſcendere facient, offerent, Ezech.16.40..43.24. הֶעֱלוּךָ eduxerunt te, Exod.32.4,8. 1 Reg.12.28. וְהֶעֱלוּךָ & educent te, Ezech.32.3. In 2. pl.m.præt.hiph.cum ו conv.præf.occ. vel plenè cum jod, vel cum chirek tantùm abſque jod, penult.ſic, וְהַעֲלֵיתֶם vel וְהַעֲלֵתֶם & aſcendere facietis, Gen.50.25. Ex.13. 19.1 Chron.15.12. Job.42.8. ſed cum נִ Aff. Mem in fine 2.pl.pro more abjicitur, & kibbutz eſt pro ſægol ante Aff.ſic, הֶעֱלִיתֻנִי aſcendere feciſtis nos, Num.20.5..21. 6. In part.hiph.ſ.m.occ.ſimpl.in forma abſol. cum ſægol in ult.ſed in forma conſtr.cum tzere ult. cui priori cum ſægol ult. י cop.& הַ dem. ſunt præf. & huic ult. cum הַ dem. הָ & ם ſunt aff.ut ſeq. מַעֲלֶה offerens, aſcendere faciens, 1 Sam.7.10. Pſal.135.7. Iſa.8.8. Jer.33.6,18..48. 35. Nah.3.3. מַעֲלֶה aſcendere faciens, Lev.11.4,5. Deut. 14.7. Iſ.66.3. מַעֲלֵה & adduco, Jer.50.9. הַמַּעֲלֶה aſcendere faciens, educens, Lev.11.45. Joſ.24.16. 2 Sam.1. 24.2 Reg.17.7. Ezr.4.2. Jer.2.6. הַמַּעֲלֶךָ educens te, Deu. 20.1. Pſ.81.11. הַמַּעֲלֶם qui eduxit ipſos, Iſa.63.11. Item in forma abſol.pl.m. part.hiph.occ.ſimpl.ſed in forma pl. m conſtr.cum מִ præf.ſic, מַעֲלִים adducentes, 2 Sam.6. 15.1 Chron.15.28.2 Chron.24.14. מִמַּעֲלֵי ex aſcendere facientibus, Lev.11.4. Deut.14.7. ut & in forma abſol.ſ.f. part.hiph.eſt, מַעֲלָה aſcendere facit, Lev.11.26. & in forma ſ.f. conſtr. occ. locis ſeq. מַעֲלַת aſcendere faciens, Lev.11.3,6. Deut.14.6. In Infin.hiph.occ.more perfectorum in forma cum tzere ult.ante He; loco ſeq. הַעֲלֹת faciendo aſcendere, Ezech.23.46. ſed in forma cum וֹת more quieſcentium 3.Rad.He, occ. Infin. hiph. ſimpl. & cum יְ, בְ, וְ præf. כְּ & יִבְ præf. הַעֲלוֹת offerre, oblatio, 1 Chr.23. 31. וְהַעֲלוֹת & offerre, 1 Chron.21.24. 2 Chron.35.16. בְּהַעֲלוֹת in efferendo, offerendo, 2 Reg.2.1. 2 Chron. 35.14. Ezech.26.19. וּבְהַעֲלוֹת & in proferendo, accendendo, Exod.30.8. כְּהַעֲלוֹת juxta adducere, Ezech. 26.3. ſed ſæpiùs cum לְ præf. locis ſeq. לְהַעֲלוֹת ad proferendum, accendendum, offerendum, educendum, &c. Exod. 27. 20. Lev.24.2. Joſ.22.23. 1 Sam.10.8.. 13.10..28.15 2 Sam.6.2. 1 Reg.8.1. 1 Chron.13.6.. 15. 3,14,25..16.40. 2 Chron.5.2.. 8.13..23.18.. 29.21,27, 29. Ezr. 3. 2,6. Ezech.24.8.. 43.18. & cum מִ præf. ſic,

fic, מַעֲלוֹת ab offerendo, 2 Sam.6.18. 1 Chron.16.2. Item forma hæc infin. hiph. in ות, occ. cum ו Aff. cui & יכ eſt præf. & cum ך præf. & ה Aff. ut & cum יל præf. & ו Aff. & ך præf.cum ם Aff. ut ſeq. הַעֲלוֹתִי educere me, 2 Sam.7.6. Jer.11.7. וּבְהַעֲלוֹתִי & in educere me, Ezech.37.13. בְּהַעֲלוֹתֵךְ in proferre,accendere te, Num.8.2. וּלְהַעֲלוֹתִי & ad eduoendum eum, Exo. 30. לְהַעֲלוֹתָם ad aſcendere facere eos, Jud.20.38. In impr. hiph. ſ.m. plenè eſſet הַעֲלָה; ſed occ. per apoc. 3 Rad. He, & cum duplice pathach, idque ſimpl. & cum ו præf. ut & cum ו cop.præf. & הוּ Aff. ut ſeq. הַעַל educito, Ex.33.12. וְהַעַל & aſcendere fac,Exo.8.1. Num.20.25. וְהַעֲלֵהוּ & offer eum,Gen. 22.2. Item in pl. m.imper.hiph.eſt, הַעֲלוּ adducite,1Sam.6.21.-19.15.Jer. 51.27. & ſ.f.Imp.hiph. occ.ſimp.& cum ו cop.præf. הַעֲלִי aſcendere fac,1Sam.28.11. וְהַעֲלִי & aſcendere fac,1Sam. 28.8. In fut.hiph.1. ſ. plenè,occ. ſimpl. & cum ו conv. præf.אַעֲלֶה aſcendere faciam, Exod.3.17. & Jud.2.1.1 Sam.28.11.2 Sam.24.24.Pſal.66.15.-137.6. Jer.30.17.-46.8. וַאֲעַלֶה & obtuli, aſcendere feci, 1 Sam. 13.12. Neh.12.31.Am.4.10.ut & defectivè per Apoc. 3. Rad. He,& ו conv.præf.ante duplex pathach; ſic, וָאַעַל & obtuli,Num.28.4. qua forma etiam cum duplice pathach occ.& cum ה Aff.ſic, אַעֲלֶה aſcendere faciam te, Gen. 46.4. & in 2.ſ.m.fut.hiph.plenè,occ. ſimpl. ſed in forma def.per Apoc.3.Rad.He, occ.cum ו conv. præf. ante duplex pathach; ſic, תַּעֲלֶה offeres,deportabis, Deut.12. 13,14. 2 Chron.2.15. וַתַּעַל & eduxiſti, Jon.2.7. ſed occ. etiam 2.ſ.m.cum נִי & נָּה Aff.ut ſeq. תַּעֲלֵנִי educes me, Pſal.71.20. תַּעֲלֵנוּ educas nos,Exod.33.15. תַּעֲלֶנָּה offeres illud, Jud.13.16. Item in 3. ſ.m. fut. hiph. plenè,occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. יַעֲלֶה offeret,educet, aſcendere faciet, Lev.17.8. 1 Sam.2.14. 1 Reg.3.4.-10.5,16,17. 2 Chro.9.15,17.Prov.15.1.Ezec. 14.4. וַיַּעַל & aſcendere fecit, Jer.10.13. Sed occ. etiam in forma def. per apoc.3.Rad.He,cum ו conv.præf. ante pathach duplex; locis ſeq. וַיַּעַל & aſcendere fecit, obtulit, &c. Gen.8.20.Exod.40.28.29. 2 Sam.6.12,17.-21.13. 1 Reg.3.15.-5.13.-12.32,33. 2 Reg.16.12. 1Chr. 21.26. 2 Chro.1.6.-3.5,14.-32.5.-36.17.Ezr.3.3.Jer.11. 16. ut & cum ו conv. præf. occ. etiam 3.ſ.m. cum נִי, הוּ & ם Aff. ut ſeq. וַיַּעֲלֵנִי & eduxit me, Pſal.40.3. וַיַּעֲלֵהוּ & obtulit, aſcendere fecit cum, Gen.22.13. Num.22.41. 1 Sam.7.9. 1 Reg.17.19.-20.33. 2 Reg.3. 27.-10.15. וַיַּעֲלֵם adduxit eas, Deut.28.61. וַיַּעֲלֵם & aſcendere fecit eos, Jud.16.3. 1 Reg.9.21. 2 Chro.8.8. & in 3.ſ.f.ut.hiph. à forma plena, תַּעֲלֶה aſcendere facies, cum ו conv. præf. occ. in forma def. per apoc. 3. Rad. He; ſic, וַתַּעַל & aſcendere fecit, Ezech.19.2.Sed occ.etiam 3.ſ.f.cum ו conv.præf.& הוּ Aff.ſic, וַתַּעֲלֵהוּ & abduxit eum, 1 Sam.1.24. & in 2.pl.m.fut. hiph.eſt, תַּעֲלוּ offeretis, Exod.30.9.Am.5.22. Item in 3. pl.m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. יַעֲלוּ offerent, Neh.10.39. Pſal.51.21. Jer.14.12. וְיַעֲלוּ & aſcendere faciant, Ezech.27.30. Sed ſæpiùs cum ו conv. præf. cui etiam הוּ eſt Aff. poſt kibbutz pro ſchurek; ut ſeq. וַיַּעֲלוּ & fecerunt aſcendere, extraxerunt, obtulerunt, &c. Gen.37.28.Exod.8.3.-24.5.-32.6. Jo.7.6,24.-8.31. Jud.16.18.-20.26.-21.4. 1 Sam.7.1. 1 Reg.8.4. 2 Reg. 25.6. 1 Chron.29.21. 2 Chron.5.5. Jer.38.13.-52.9. וַיַּעֲלוּהוּ & deduxerunt eum, Jud.15.13. Jer.39.13. In Hophal, הָעֲלָה, vel הֻעֲלָה aſcendere factus,vel juſſus fuit; oblatus, relatus, abductus fuit. Item, juſſus eſt ut aſcendere faceret, i.e. referret; Bu.Lex. Factus eſt aſcendere; i.e. oblatus eſt; Av. vel, impoſitus eſt,vel fuit; Cocc. Prout occ. in præt. hoph. 3 ſ.m. ſic, הוּעֲלָה oblatus fuit, Jud.6.28. 2 Chron 20.34. & in 3.ſ.f. præt. hoph. occ. cum camets ob pauſam, pro ſcheva penult. ſic, הוּעֲלָתָה deducta eſt,Nah.2.7.In 6 hiphael, הִתְעַלָּה extolli; vel extulit ſeipſum; Bu. fecit ſe aſcendere, i.e. intumuit, ſuperbivit, inſoleſcens fuit; Av. Unde in fut. hithp. à 3.ſ. m. in forma plena, יִתְעַלֶּה, occ. in forma def.per apoc. 3.Rad.He, loco ſeq. יִתְעַל extollet ſe, Jer. 51.3. Atque indè ex Rad. עָלָה in hac 1. aſcendendi ſignif. ſunt nomina, ſeq. 1. עַל m. excelſus; Pag.Eu.Av. Eſt idem cum no. עֶלְיוֹן, de quo infrà; Dei epitheton, ſupremus, altiſſimus; Merc. Prout occ. in hac forma cum camets; locis ſeq. עָל excelſus, 2 Sam.23.1.Hoſ. 7.17. Item ſic etiam pro no. adject. occ. in forma cum pathach; loco ſeq. עַל excelſus, Hoſ.11.7. Item, 2. hinc etiam no. עוֹלָה f. holocauſtum, aut holocautoma: Græcum nomen à Latinis uſurpatum; nam τὸ ὁλοκάυτωμα, ατος, eſt ἀπὸ τοῦ ὁλοκαυτέω, ωσω. quod eſt ſacrificio: & eſt compoſitum ab ὅλον totum, & καύτωμα combuſtio: nam erat ſacrificium quod totum comburebatur; Pag. Ac in altum aſcendebat. Kimchi, inquit,quod tota hæc oblatio ſolida ſuper altare aſcenderet, ibi ſcil. tota cremanda. Typus veri & unici holocauſti,Chriſti in cruce elevandi, & offerendi pro hominum peccatis; Merc. Omnia autem quæ ſunt in lege, ſeu in libris Moſis, ſunt defectiva, i e. cum cholem tantùm abſque Vau, uno duntaxat excepto, quod eſt, in Num.28.27. Pag. עוֹלָה eſt holocauſtum, ſic dictum,quòd totum igne abſumptum, ſurſum aſcenderet, & evaneſceret; item eſt etiam aſcenſus; ut 1 Reg.10.5. וְעוֹלָתוֹ & aſcenſum ejus; & Ezec.40.26. עוֹלוֹתָיו aſcenſuum ejus,&c.Bu.Lex. עוֹלָה, aſcenſio, ſi de ſacrificiis dicitur, ſignificat holocauſtum quod elevabatur ſuper altare, vel quod combuſtum faciebat fumum aſcendentem ſurſum ad cœlos. Bis tantùm legitur extra ſacrificia, ſignificans aſcenſionem, idque in Ezechiele; viz. cap.20.31. וְהַעֲלֹתָה & aſcenſio ſuper ſpiritum veſtrum, i.e. quod aſcendit in animum veſtrum. Et in loco cit. cap.40. & gradus ſeptem ſunt עוֹלוֹתָיו aſcenſiones ejus, &c. Av. עוֹלָה eſt ſacrificium, quod totum in altare aſcendit; Cocc. Occurrit autem no. hoc frequens admodum, & ordine Conc. ut ſeq. In forma abſol. עוֹלָה,vel cum cholem tantùm abſque vau, holocauſtum, &c. Gen.22.3 Exod.29. 18.Lev.1.3,9,13,14,17,&c. Pſal.40.7.-51.18,21.Iſa.40. 16,&c.ad Ezech.46.12,13. in 60. circ. l. Sed occ. etiam cum ו cop. præf. ſic, וְעוֹלָה & holocauſtum, Exod. 30.9. 2 Chron.29.7. Sæpiùs verò cum ה dem. præf. הָעוֹלָה, vel cum cholem tantùm abſque vau, holocauſtum, ti, &c. Gen.22.6. Exod.29.25.-30.28. &c. ad Ezech.40.38,39,42.-44.1.-45.17. in 70. circ. l. Item occ. etiam cum וַ, וָ, & בַ pro בָּה præf. ſic, וְהָעוֹלָה & holocauſtum, Lev.9.22. Ezech.46.4. בָּעוֹלָה cum holocauſto, Iſa.61.8. כָּעוֹלָה ſicut holocauſtum, Ezech.45. 25. & cum ל præf. לְעוֹלָה ad vel in holocauſtum,Gen. 22.2,7,8,13.Lev.1.10.&c. ad 2 Chron.31.2. in 40.circ. l. Item occ. etiam cum לַ pro לָה & cum וְל præf. ſic, לָעוֹלָה in holocauſtum, Lev.7.27.Num.7.87. 2Sam.24. 22. 2 Chron.29.35. Ezech.40.42. וְלָעוֹלָה & in holocauſtum, Ezech.45.15. & in forma ſ.f. conſtr.occ.ſimpl.

locis seq. עוֹלָה holocaustum, Exod.29.42.Lev.7.8..9.7..16.24. Num.28.6,10,14,15,23,24,31..29.6,16,19,22,25,28,31,34,38. 2 Reg.16.15.Ezr.3.5.Ezec.46.15. cui etiam לְ, לָ & לִ sunt præf. וְעוֹלַת & holocaustum, Num.29.6,11. Ezr.3.4. לְעוֹלַת ad holocaustum, Num. 28.23. וּלְעוֹלַת & ad holocaustum, Neh.10.34. quæ forma ſ.ſ. conſtr. occ. etiam cum הַ, (ob pauſam) הָ, & וּ Aff. quibus etiam וְ cop. eſt præf. ſic, עוֹלָתְךָ holocauſtum tuum,Lev.9.6.Num.23.3,15. וְעוֹלָתְךָ & holocauſtum tuum,Pſa.20.4. עוֹלָתוֹ holocauſtum ſuum, ejus. Lev.16.24.Num.6.16..23.6,17. 2 Reg.16.13.Ezec. 46.2.12. וְעוֹלָתוֹ & holocauſtum ejus, 1Reg.10.5. Item cum מ Aff. loco ſeq. עוֹלָתָם holocauſtum ſuum, Lev. 10.19.& in forma pl.f. עוֹלוֹת vel cum cholem tantùm abſque vau,tam in penult. quàm in ult.holocauſta,orum, &c. Gen.8.20.Exo 24.5..32.6.&c.Pſ.66.15.Iſ.1.12.Jer. 19.5.Am.5.22,&c. in 40. circ.l. cui etiam formæ pl.f. וְ, לְ, לָ, בְ, לָ & מֵ ſunt præf. ut ſeq. וְעוֹלוֹת & holocauſta,Exo.10.25. 2Reg.10.24. 2 Chron.2.3. וְהָעוֹלוֹת holocauſta. 2 Chron.7.7..29.34. Ezec.45.17. וְהָעוֹלוֹת & holocauſta, 2 Chron.31.3. בְּעוֹלוֹת cum holocauſtis, 1 Sam.15.22.Pſal.66.13.Mic.6.6. לָעוֹלוֹת ad holocauſta, 2 Chron.31.3. לְעוֹלוֹת ad holocauſta, 2 Chro.31. 3. מֵעוֹלוֹת præ holocauſtis, Hoſ.6.6. Item occ. etiam cum בְ præf. & יְנוּ Aff. ut & cum יָךְ Aff. cui וְ cop. eſt præf. בְּעוֹלוֹתֵינוּ holocauſtis noſtris, &c. Joſ.22.27. עוֹלוֹתַיִךְ holocauſta tua, Exod.20.24. Deut.12.13,14, 27.Iſa.43.23. וְעוֹלוֹתַיִךְ & holocauſta tua, Pſal.50.8. Item occ. etiam cum יכֶם cui לְ eſt præf. עוֹלוֹתֵיכֶם, vel ſine vau,holocauſta veſtra,Num.10.11.Deu.12.6,11. Jer.6.20..21.7.Ezec.43.27. לְעוֹלוֹתֵיכֶם holoc.veſtris, Num.29.39.ut & cum וּ pro יו Aff.(de quo etiam vide ad initium Rad.)loco ſeq. עוֹלוֹתָו gradus,aſcenſus ejus, Ezech.40.26. Denique cum הֶם Aff. abſque præf.ſic, עוֹלוֹתֵיהֶם holocauſta eorum, Iſa.56.7. Item 3. hinc etiam no. עוֹלָה aſcenſus, gradus,juxta Kimchi. Quibuſdam autem eſt part. ben. kal, ſ.m. aſcendens; Bu. Lex. gradus quo aſcenditur ad ſuperiora; Av.Prout occ.cum לָ præf. loco ſeq. לָעוֹלָה ad aſcenſum, Ezech.40.40. Item, 4 hinc etiam no. עֲלִיָּה f.aſcenſus, cœnaculum,conclave ſuperius ad quod aſcenditur; Bu.Lex. cubiculum, cœnaculum, ; vel thalamus, &c. Græcis ὑπερῶον. Quidam Aulæ nomen Hebraico affine faciunt; Merc. cœnaculum in ſuperioribus ædificiis ædium ad quæ aſcenditur per gradus; Av. Tabulatum, conclave altius in quod aſcenditur, Cocc.Prout occ. in forma abſol.cum הָ dem. præf. & in forma ſ.f. conſtr.ſimpl.& cum וְ præf. & וּ Aff. ſic, עֲלִיָּה aſcenſus, cœnaculum ſuperius, 1Reg.17.19. עֲלִיַּת cœnaculum, 2 Sam.19.1. וַעֲלִיָּתוֹ & aſcenſum ejus, 2 Chron.9.4. Item, 5. hinc etiam no. עֶלְיוֹת f. ſuperius, Bu.Lex. ſuperior pars, quæ eſt in regione ſuperiori, ad quam aſcendunt homines; Av. ſuperior, terra ſcil. Eſt no. fœm. formæ inſtar תַּחְתִּיָּה; vel,eſt quaſi ab abſol.forma עֶלְיָה inſtar שִׁלְשִׁיָּה inſtar שִׁלְשִׁיָּה; vel potiùs inſtar שִׁלְשִׁיָּה, ut jod quod apparet,ſit formativum, & jod radicale abſorptum deliteſcat in eo, propterea dageſchato; Merc. Pruot occ. in ſ.f.loco ſeq. עֶלְיוֹת ſuperior, Jud.1.15. & in forma pl. f. (quaſi eſſet à ſing. m. עֶלְיִי, & in forma ſ.f. עֶלְיִיָּה, Bu. Lex.) eſt & occ. etiam loco ſeq. עֶלְיוֹת ſuperiores, Joſ.15.19. Item, 6. hinc etiam no. עֶלְיוֹן excelſus, ſuperior; Pag.Bu. ſupremus; Bu.Lex. Deo tribuitur,eſtque ex decem ejus nominibus; quod præ omnibus creaturis, etiam Angelis, ſit in altiſſimo & ſupremo gradu, eſſentriâ & gloriâ omnem humanum ſenſum & captum excedens: ſicut & de Chriſto Paulus ſcribit, exaltavit eum, & dedit ei nomen: etſi hoc ad vocem nominis juxta literam alioqui non referatur. Sed tribuitur & homini Deut.26. & aliis rebus paſſim, ut ſignificet quod ſuperius eſt: contrarium תַּחְתּוֹן imi, vel inferioris; Merc. עֶלְיוֹן eſt excelſus ſuperior; ſi Deo tribuitur, ſignificat altiſſimum; Av. qui ſuprà eſt, ſummus, ☿☽☉♂♃♀♄; Coc.Prout occ.ſimpl.locis ſeq. עֶלְיוֹן excelſus, ſuperior, ſupremus,Gen.14.18,19,2,20.Num.24. 16.Deut.26.19..28.1..32.8.Joſ.16.5. 1Reg.9.8. 2 Chro. 7.21.Pſal.7.18..9.3..21.8..46.5.. 47.3..57.3..77.11..78. 17.35,56..82.6..83.19..87.5..89.25.. 91.1,9..92.2..97. 9..107.11. Lam.3.35,38. Cui etiam וְ, הָ, בְ & לְ ſunt præf. ut ſeq. וְעֶלְיוֹן & excelſus, 2 Sam.22.14. Pſal.18. 14. הָעֶלְיוֹן ſupremus, a, um, Gen.40.17. 2 Reg.15.35. 1 Chron.7.24. 2 Chron.8.5..23.20..27.3.. 32.30..Neh. 3.25. Jer.20.2..36.10. Ezech.9.2. בָּעֶלְיוֹן in excelſo, Pſal.73.11. לָעֶלְיוֹן excelſo, Pſal.50.14.Iſa.14.14. Item, 7. hinc etiam no. עֶלְיוֹנָה f. excelſa, alta, ſuprema, ſuperior: item camera ſeu cœnaculum ſuperius, ſubſtantivè; Av. vel, ut quidam volunt, eſt forma ſ.f. à præced. no.maſc. Prout occ. in forma ſ.f.& pl.f.cum הָ dem. præf. utrique,ſic, הָעֶלְיוֹנָה ſuperior, 2 Reg.18.17.Iſa.7. 3..36.2 Ezec.41.7. הָעֶלְיוֹנוֹת ſuperiores, Ezec.42.5.Item, 8. hinc etiam no. juxta pleroſque cum Mem heemant. præpoſito, מַעַל elatio, elevatio; Bu. Lex.Coc. Videtur apocopen paſſum, & ex מַעֲלָה (quaſi ſcil. ex part.hoph. ſ.m.) formari; Cocc. Vide etiam de eo in Rad. inter nomina à Rad. עָלַל ducta, ſuprà. Occ. autem cum בְ præf.loco ſeq. בְּמוֹעַל cum elatione,Neh.8.6. Item, 9. hinc etiam no. מַעֲלֶה aſcenſus, clivus, gradus, ſuggeſtum; excelſior, ſeu ſuperior locus; Pag.Bu. gradus, ſeu aſcenſus per quem ad altiora pervenitur; item cogitatio cordis; Av. Prout occ. in forma abſol. cum ſægol in ult. & בַּ pro בָּה præf. loco ſeq. בַּמַּעֲלֶה in aſcenſu, Neh.12.37. Sed ſæpiùs in forma ſ.m. conſtr. cum tzere in ult. occ. ſimpl. & cum בְ, לְ & מִ præf. ut ſeq. מַעֲלֵה aſcenſus, Joſ.10.10..18.17.Neh.9.4.Iſa.15.5.Jer. 48.5. בְּמַעֲלֵה in aſcenſu, 1 Sam.9.11. 2 Sam.15.30.2 Reg.9.27. 2 Chron.20.16..32.33. לְמַעֲלֵה ad aſcenſum, Num.34.4.Joſ.15.3,7. מִמַּעֲלֵה ab aſcenſu, Jud.1.36.unde in forma pl.m. מַעֲלִים & in conſtr. מַעֲלֵי; prout occ. cum וְ pro יו Aff. loco ſeq. מַעֲלָיו aſcenſus, gradus ejus, Ezech.40.31. Item, 10.hinc etiam no. מַעֲלָה ſ.aſcenſio; gradus; dignitas, excellentia; Merc. aſcenſus; dignitas excelſa,&c. ut Merc.Bu.Lex. Gradus quo ſurſum aſcenditur; Av. Occ. autem hoc no.in forma ſ.f. cum הַ dem. præf. הַמַּעֲלָה excellentia, dignitas, aſcenſus, 1 Chro.17. 17.Ezr.7.9. & in forma pl.f. occ. ſimpl. & cum וּ cop.& הַ dem.præf. ut ſeq. וּמַעֲלוֹת gradus, plur. 1 Reg.10. 19. 2 Reg.20.9,10,11.Neh.12.37. 2 Chron.9.18.Iſa.38. 8.Ezech.40.33,34. מַעֲלוֹת aſcenſiones, gradus,Ezec. 11.5..40.26,31. הַמַּעֲלוֹת gradus, 1 Reg.10.20. 2Reg. 9.13. 2 Chron.9.19. Neh.3.15. Pſal 104 1..122.1..123. 1..124.1.. 125.1..126.1..127.1..128.1.. 129.1..130.1.. 131.1.. 132.1..133.1.. 134.1. Iſa.38.8. Sed occ. etiam forma hæc pl.f.cum בְ, בִ, בְּ & וּבְ præf.ut ſeq. בְּמַעֲלוֹת, gradibus,per gradus, 2 Reg.20.11.Iſa.38.8. וּבְמַעֲלוֹת dem. Exod.20.26. 2 Reg.20.11.Iſa.38.8. וּבְמַעֲלוֹת & gradibus, Ezech.40.22. וּבְמַעֲלוֹת & cum gradibus, Ezech.

zech.40.49. Item occurrit etiam hæc forma pl.f.cum בְּ præf.& יָ pro יֵ Aff. ut & cum וְ cop.præf. & הִ abſque jod, pro יְהִ Aff.ſic, בְּמַעֲלוֹתָו per gradus ejus, Ezech.40.6. וּמַעֲלוֹתָהִ & gradus ejus, Ezech. 43.17. Item,ii. hinc etiam מַעֲלָה ſuprà,ſupernè, Merc.Bu.Lex. De loco & de tempore dicitur; Bu.Lex. Et eſt aliquando quantitatis & ſtaturæ,1 Sam.10. ſæpe temporis,item excellentiæ,& dignitatis. Et geminatum, vel ſi ponitur עֹר, auxeſin indicat: Merc.Nam מַעֲלָה מַעֲלָה ſuprà, ſuprà, h.e. perquam ſupremè, Deut.28.43. Bu.Lex.Atque hic operæ pretium eſt diſtingui מַעֲלָה ſurſum,quod eſt penacutum, & per Scheva ferè nudum ſub Yajin, à מַעֲלָה acuto, nomine ſcil. præced.ſignificante aſcenſionem ſeu aſcenſum; dignitatem & gradum; quod per cateph pathach ſcribitur, & unde Pſalmi מַעֲלוֹת graduum,à 120. ad 134. dicuntur; Merc.מַעֲלָה eſt ſuprà, ſurſum; oppoſitum, מַטָּה infrà, deorſum; Cocc.Prout occ. ſimpl.loco ſeq. מַעֲלָה ſuprà,Deut.28.43. ſed ſæpiùs cum לְ cop.præf. idque vel in pauſa ante cametz ſub Mem,vel extra pauſam ante pathach; locis ſeq. וְמַעֲלָה vel לְמַעֲלָה & ſuprà, Ex.30.14.. 38.26. Lev.27.7.Num. 1.3,18,20,22,24,26,28,30,32,34,36,38,40,42,45..14. 29..26.2,4..3.15,22,24,34,39,40,43..26.62..4.3,23,30, 35,39,43,47..8.24..32.11. Jud.1.36. 1 Sam.9.2..10.24.. 16.13..30.25. 1 Reg.7.31. 2 Reg.3.21. 1 Chr.23.3,24. 2 Chron.25.5..31.16. Ezr.3.8. Hag.2.15,18. Item cum לְ præf. occ. etiam vel extra pauſam cum pathach ante ſcheva, vel in pauſa cum cametz ſub Mem ante cateph pathach ſub Yajin; locis ſeq. לְמַעֲלָה vel לְמַעֲלָה ſurſum, Exod.25.20..37.9. Deut.28.13. Jud.7.13. 2 Reg. 19.30. 1 Chron.14.2..22.5..23.17..29.3,25. 2 Chron.1. 1..16.12..17.12..20.19..26.8..34.4. Ezr.9.6. Pſal.74.5. Prou.15.24. Eccl.3.21.Iſa.7.11..8.22..37.31.Ezech.41. 7. Item occ.etiam cum וְ & מִ præf.eodem ſcil.modo, vel ante cametz & ſcheva ob pauſam, vel ante pathach & ſcheva extra pauſam; ut ſeq. וּמִמַּעֲלָה & ſuprà, 1 Chron.23.27. 2 Chron.31.17. Ezech.1.27. וּלְמַעֲלָה idem, Ezech.8.2..43.15. מִלְּמַעֲלָה vel מִלְּמַעֲלָה ſupernè, Gen.6.16..7.20.Exod.25.21..26.14..36.19..39.31.. 40.19,20.Num.4.7,25.Joſ.3.13,17. Jud.8.13. 1 Reg.7. 25..8.7,2 Chron.4.4..5.8. Jer.31.37.Ezec.1.11,22,26.. 10.19..37.8. Item ſemel etiam occ.cum יִמְּ præf. loco ſeq. וּמִלְּמַעֲלָה & ſupernè,1 Reg.7.11.Item,12.hinc etiam מַעַל; quod tamen ſemper occurrit cum מִ præf. מִמַּעַל ſuper, ſuprà, ſupernè,deſuper; Pag.Eu. Av. ſurſum,&c.Av.Prout occ.extra pauſam,cum pathach,ſed in pauſa cum cametz penult.locis ſeq.מִמַּעַל vel מִמַּעַל deſuper,ſuprà, ſupernè,Gen.22.9.Exod.20.4.. 28.27.. 39. 2. Lev.11.21. Deut.4.39..5.8. Joſ.2.11. 1 Reg.7.3,20, 29..8.23. Job.3.3..31.2,28. Pſ.78.23.Prov.8.28.Iſ.6.2.. 14.13..45.8. Jer.4.28..35.4..43.10..52.32. Dan.12.6,7. Am.2.9. cui etiam formæ cum מִ præf. יִ cop. eſt etiam præf.ſic, וּמִמַּעַל & ſupernè,Job.18.16.Ezech.1.27.Denique,13. hinc etiam ex Rad.in hac 1.ſignif.eſt No.cum Thau hæmant. תְּעָלָה aſcenſio; ſi aquis tribuitur, ſignificat aquæductum, per quem aqua aſcendit & perambulat: item, homini ægroto tributum, ſignificat reſtitutionem ſeu reparationem ſalutis; Av. ſanitas, curatio; Pag.quaſi obductio & aſcenſus cicatricis ſeu carnis; quo ſenſu & verbum interdum ſumitur; Merc. Item aquæductus; Pag. ubi ſcil.aqua ſupernè illabitur; Merc. Pro aquæductu ſumitur 1 Reg.18.32. Item pro curatione & emplaſtro; q.d. obductio, vel aſcenſus cicatricis aut vulneris, Jer.30.13.&c. Bu.Lex. Sed de hiſce ſignif. vide infrà in 5.& 7.ſignif.occ. autem hic in 7. ſignif. pro aſcenſu in forma ſ.f.conſtr.ſimpl.& cum בְּ præf.ſic, הָעֲלַת aſcenſus, Iſa.7.3. בְּהַעֲלַת in aſcenſu, 2 Reg.18.17. Iſ.36. 2. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad.eſt cænaculum ſuperius; Bu.Conc. (de quo vide reliquos ſuprà in 1.ſignif.) idq; in nomine עֲלִיָּה f. quod occ.in forma ſ. f. abſol. cum הָ dem.præf. locis ſeq. הָעֲלִיָּה cænaculum,aſcenſus, Jud.3. 23,24,25.1 Reg.17.19,23. 2 Reg.4.11.ſed in forma ſ.f. conſtr.occ.ſimpl.& cum בַּ præf.ut & cum יִ Aff. cui etiam יְ & בְּ ſunt præf. עֲלִיַּת cænaculum, 2 Sam.19.1. 2 Reg.4.10..23.12.Neh.3.31,32. בַּעֲלִיַּת in cænaculo, Jud. 3.20. וַעֲלִיָּתוֹ & aſcenſum ejus, 2 Chron. 9. 4. בַּעֲלִיָּתוֹ in cœnaculo ſuo, 2 Reg.1.2. Item in forma pl.f.occ.cum יְ & וֶ præf.ut & cum יֵ Aff.cui etiam יְ & מִ ſunt præf. ut ſeq. וַעֲלִיוֹת & cœnacula, Jer.22.14. וְהָעֲלִיוֹת & cœnacula,2 Chron.3.9. עֲלִיוֹתָיו cœnacula ſua, Pſa.104 3. וַעֲלִיוֹתָיו & cœnaculorum ejus, 1 Chron.28.11. Jer.22. 13. מֵעֲלִיוֹתָיו è cœnaculis ſuis, Pſ.104.13. Item, juxta quoſdam, huc etiam ad hanc ſignific. Cœnaculorum ſcil.refertur illud No.in forma pl.f.(quod alii exponunt gradus ſeu aſcenſiones, &c.) cum יְ pro יֵ Aff. quod occ.loco ſeq. מַעֲלוֹתָו cœnacula ſua, Am.9.6.Deindè,iii. ſignif.3.hujus Rad.eſt, recedere, accedere; Bu. Conc. Prout occ.in 3.ſ.m.præt kal,& in 2.ſ.m.ſic, עָלָה receſſit, Gen.19.15..32.26. עָלִיתָ receſſiſti,Gen.49.9. & in Infin.kal,occ.ſimpl. & cum בְּ & כְּ præf. עֲלוֹת accedere, Gen.32.24. בַּעֲלוֹת in recedendo,Jon.4.7. כַּעֲלוֹת juxta accedere, Joſ.6.15. Jud.19.25.1 Sam.9.26. & in fut. kal,3.ſ.m.occ.plenè ſimpl.ſed cum יְ conv.præf. in forma def.per Apoc.3.Rad.He; ſic, יַעֲלֶה recedet, 1 Sam. 6. 20. וַיַּעַל & receſſit, Gen.17.22..35.13 Ezec.11.23,24. In qua 3.ſignif. recedendi ſcil.&c. occ.etiam 3.ſ.m.præt. niph.ſimpl.& cum יְ cop.præf. נַעֲלָה receſſit, efferebat, ſuſtollebat ſe, Num.10.11. 2 Sam.2.27. וַנַּעֲלָה & recedebat,Num.9.21.& in Infin.Niph.ſimpl.& cum יִבְ præf. ut & cum יִ Aff. cui etiam יִבְ eſt præf. הֵעָלוֹת recedere,Num.9.17. וּבְהֵעָלוֹת & in recedendo, Exod.40.36. וּבְהֵעָלוֹתוֹ ſuſtolli,recedere, Exod. 40. 37. וּבְהֵעָלוֹתוֹ & in ſuſtolli eam, Num.9.22. Item in Imper. niph. à ſ. m. הֵעָלֶה recedito,occ.in pl.m.Imper. niph.loco ſeq. הֵעָלוּ recedite,Num.16.24. Item in fut.niph.occ.3.ſ.m. ſimpl. ſed in 3.pl.m.cum יְ conv.præf. יֵעָלֶה ſuſtolletur, recedet, Exod.40.37. וַיֵּעָלוּ & receſſerunt,Num.8.16,27.Item à præt.hiph.in hac 3.ſignif. הֶעֱלָה recedere fecit, &c.& in fut.hiph.3.ſ.m. יַעֲלֶה recedere faciet, occ.in 1. ſing.fut.hiph.plenè, ſed in 3.ſ.f. à forma plena תַּעֲלֶה, cum יְ conv.præf.occ.in forma def.per Apoc.3.Rad.He; ſic, אַעֲלֶה faciam ut recedatis, deducam, Exod. 3.17. וַתַּעַל & eduxit,Jon.2.7. Item, iv. ſignif.4. hujus Rad. עָלָה eſt, excidere, ſuccidere,perdere; Bu.Lex. Prout occ. Infin. kal, in forma cum וֹת & כְּ præf. loco ſeq. כַּעֲלוֹת ſecundum ſuccidere, Job.5.26. In qua etiam ſignif.occ.Infin.kal, more perfectorum cum cholem ante He in ult. junctum cum 1.ſing.fut.kal,vel hiph. in forma cum duplice pathach ante הַ Aff. juxta R.D. in Bu. Conc. loco ſeq. עֲלוֹה אַעֲלֶה ſuccidam te, ſuccidendo, Gen.46.4.in 2.ſ.m.fut.kal,vel hiph. נִי eſt Aff. תַּעֲלֵנִי ſuccidas me, Pſ.102.25. Item, v. ſignif. 5. hujus Rad. eſt, foſſa aquarum,aquæductus; Bu.Conc. ſeu canalis, foſſa ſcil.derivandæ aquæ; Cocc. idque in No. indè ducto

cum Thau hecmant. præpoſito; (de quo etiam vide ſuprà No. ult. in 1. ſignif.) quod occ. ſimpl. & cum ה & ב præf. הָעֲלָה aquæductum, 1 Reg. 18. 32. Job. 38. 25. בַּהָעֲלָה aquæductum, 1 Reg. 18. 35. 2 Reg. 20. 20. הַהָעֲלָה in aquæductu, 1 Reg. 18. 38. & in forma ſ.f. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum ב præf. תְּעָלַת aquæductus, Iſa. 7. 3. בְּתְעָלַת in aquæductu, Iſa. 36. 2. 2 Reg. 18. 17. ut & in forma pl. f. occ. cum יהּ Aff. loco ſeq. תְּעָלוֹתֶיהָ aquæductus ſuos, Ezech. 31. 4. Item, vi. ſignif. 6. hujus Rad. eſt in No. indè ducto, עֲלִי m. piſtillum; ab attollendo dictum; Bu. Lex. quòd ſcil. ſuſtollatur inter contundendum; Merc. Pila, piſtillum quo aliquid contunditur in mortario, aſcendendo & deſcendendo; Av. Prout occ. cum ב præf. loco ſeq. בַּעֲלִי cum piſtillo, Prov. 27. 22. Atque huc etiam ad hanc ſignif. quidam reducunt illud No. pl. ſ. עֲלוֹת piſtilla, juxta R. Sal. Bu. Lex. Pag. vel mortaria; Sed R. D. vaſa parva ſignificare ſcribit, quibus vinum hauritur ad libandum in ſacrificiis. Hieron. vaſa ad holocauſta; nonnulli crateres verterunt; Pag. Merc. Sed poteſt etiam eſſe Infin. Hiphil, ſcribitur enim הַעֲלוֹת offerendi. Si autem eſſet nomen, articulus He notaretur cum camets. Senſus tamen, vas vel inſtrumentum aliquod videtur poſtulare; Bu. Lex. Quid ſi conjungamus כְּלֵי הָעֲלוֹת vaſa offerendi? Sic Belg. Te offeren; Coc. Inſtrumenta (miniſtrandi) & offerendi, & c. Jun. Prout occ. cum יְהֹוָה præf. (vel ſi ſit Infin. hiph. cum ל tantùm cop. præf.) loco ſeq. וְהַעֲלוֹת & piſtilla, 2 Chr. 24. 14. Item, vii. ſignif. 7. hujus Rad. eſt, curatio, Bu. Conc. idque in nomine ult. ſuprà poſito in 1. ſignif. ubi id vide; viz. תְּעָלָה quod pro emplaſtro poteſt ſumi; videtur enim deſcendere à עָלָה vel הֶעֱלָה, ut ſic notet eductionem ſaniei & humorum malorum; & fortè emplaſtrum quod ad hoc comparatum eſt; Cocc. Prout occ. hoc No. in hac ſignif. ſimpl. locis ſeq. תְּעָלָה curatio, Jer. 30. 13. 46. 11. Denique, viii. ſignif. 8. hujus Rad. עֲלָה ex Bu. Conc. eſt in nomine indè ducto, viz. עֲלָה m. folium; Pag. Bu. quòd ſurſum aſcendat in fruticibus. Alii à ſuccreſcendo; Merc. Quia ſurſum creſcit, vel Levi flatu ſurſum propellitur; Bu. Lex. folium quod eſt in aſcenſu, ſen ſublimitate, aut in ſuperiore parte arboris; Av. Prout occ. in forma hac ſ.f. abſol. ſimpl. & cum יהּ, יְהֹוָה, כְּ & זְכְּ (omnia ſcil. cum ſægol ob ſequens Yajin camets atum) præf. ut ſeq. עָלָה folium, Lev. 26. 36. Iſa. 34. 4. הֶעָלָה folium, Job. 13. 25. וְהֶעָלָה & folium, Jer. 8. 13. כֶּעָלָה ſicut folium, Iſa. 64. 6. וְכֶעָלָה & ſicut folium, Pro. 11. 28. & in forma ſ. m. conſtr. cum tzere ult. occ. ſimpl. & cum הִי Aff. cui etiam ל cop. eſt præf. עָלֶה folium, Gen. 3. 7. 8. 11. עָלֵהוּ folium ejus, Jer. 17. 8. Ezech. 47. 12. וְעָלֵהוּ & folium ejus, Pſ. 1. 3. Ezech. 47. 12. & in forma pl. m. ab abſol. עָלִים occ. in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ל cop. præf. עָלֵי folia, Neh. 8. 15. Job. 30. 4. וַעֲלֵי & folia, Neh. 8. 15. quæ forma pl. m. conſtr. occ. etiam cum יו Aff. ut & cum הָ Aff. idque vel poſt ſægol tantùm abſque jod phur. vel poſt jod plur. in penult. ut ſeq. עָלָיו folia ejus, Ezech. 17. 7. עָלֶהָ foliis ſuis, Iſa. 1. 30. עָלֶיהָ folia ejus, Iſa. 27. 3. Item, ex hac Radice עָלָה eſt particula præpoſitiva, ſeu præpoſitio עַל & עֲלֵי ſuper, juxta; ἐπὶ, εἰς, ὑπὲρ, πρὸς. Latus eſt uſus hujus particulæ, quæ ſæpè cum אֶל alternat; Cocc. עַל eſt, ſuper; ad; juxta; apud; in; cum; propter; coram; à, ab; uſque ad; contra; adverſus; Pag. verſus; erga. Sed hoc ad In cum Accuſ. referri poteſt; de; ut & Latinè ſuper cum Ablativo, ut apud Virgil. Multa ſuper Priamo, &c. Quomodo vertitur ab Hier. 2 Sam. 23. 1. Dixit vir cui conſtitutum eſt de Chriſto Dei Jacob. Sunt qui exponunt ex, ut, ſuper os tuum, i. e. ex ore tuo non audiatur, Exod. 23. Sed malim pro In. Item pro Quòd, ad propter reduci poteſt. Et Lev. 4. 3. עַל חַטָּאתוֹ exp. pro peccato ſuo. Nota interdum ſignificare defectum rei quæ ſequitur: ut Joel. 1. 11. עַל חִטָּה propter triticum, i. e. defectum tritici. Addunt quidam abſolutè poſitum, eſſe, propterea: ut Hoſ. 7. 16. Revertentur, vel, ut ipſi volunt, convertebantur, לֹא עַל non propterea. Sed ſatius eſt exponere, (ad) עַל excelſum, ſeu altiſſimum; Merc. Nam ibi R. D. ſcribit עַל eſt cum camets; & proinde Toar ſive Adject. ut עֶלְיוֹן excelſus. Idem etiam R. Sal. ſcribit, & A. E. Et eſt ſenſus cum venerit iis afflictio, revertentur ut clament ad Idola ſua; non ad me qui ſum excelſus ſuper omnia. Et R. D. in lib. Rad. locutionem dicit eſſe defectivam; i. e. revertentur non עַל עִוָּרָה ob neceſſitatem, neque עַל דָּבָר propter aliquid. Et A. E. addit; ſed ut detrahant ſuis principibus; & hoc eſt quod ſequitur, fuerunt ut arcus dolofus. 70. converſi ſunt in nihilum; Pag. Revertentur, ſed non ad excelſum, Deum, ſcil. Av. יָשׁוּבוּ לֹא עַל converſuntur; non erectè, non, ut vincant. Nam particula hæc עַל interdum tanquam adverbialiter uſurpatur, ut Eccl. 8. 2. ego, os regis ſerva, עַל & ſummè rationem juris jurandi Dei & Hoſ. 11. 7. Populus meus propendent in averſationem mei, וְאֶל עַל יִקְרָאֻהוּ & ſurſum revocant eum, pariter non erigit eos, ſcil. ullus. Surſum, h. e. ut erecti ſtent. Ità כָּל עַל Iſa. 59. 18. poſteriori loco. τὸ ὕπερ adverbialiter ità ſumitur, 2 Cor. 11. 5, 23. Hinc מֵעַל de ſurſum, vel ſurſum verſus, Pſal. 50. 4. Et Gen. 27. 39. 49. 25. 70. ἄνω, ἄνωθεν. Unde ſimilis ſenſus, Mal. 1. 5. מֵעַל ultra terminum Iſraelis. Hinc duplicato Mem, מִמַּעַל ſuprà, ſupernè, Gen. 22. 9. & 1 Reg. 8. 23. Et Exod. 20. 4. In cœlis ſurſum. Et Job. 3. 4. Nè requiret, vel curet eum Deus מִמַּעַל ſupernè. Deo attribuitur, Summum, pro ſede; 1. quia etiam ſumma continet & gubernat. 2. quia in ſummis locis gloriam ſuam beatificam manifeſtat. Et ſic Job 31. 2. exp. ſurſum? & ibid. v. 28. Nam abnegaſſem Deum מִמַּעַל (qui) ſuprà eſt. Et Pſal. 78. 23. שְׁחָקִים מִמַּעַל ætheri ſummo. Sic etiam redditur, ſuprà, ut Iſa. 14. 13. Jer. 52. 32. Dan. 12. 6. Et Iſa. 6. 2. עוֹמְדִים מִמַּעַל ſtabant ſemoti ab eo; 70. ἑστήκεισαν ἄνωθεν. Targum, בְּרוֹמָא מֶרָמוֹהִי. Kimchi סָמוּךְ לוֹ Syr. לְעֵל מֵהֵי ſupra ipſum, ut ſcil. ulterius remoti. Arab. חַוְלַהْ circa eum, Cocc. Seraphim aſtantes ſupernè (erant) ei, i. e. in eodem loco, celſo & elato, ubi inſpexi ſolium Dei. Seraphim autem dicuntur electi Angeli è cœlo, urentes tanquam ignis, ac proinde purgaturi bonos per vocationem Dei, & conſumpturi malos: Nam viſiones quas Deus exhibet, ad rerum ſuarum argumenta accommodandas eſſe, pro certo habemus: propterea Deum cum judice, Angeloſque flammantes cum ſatellitibus, comparari; Jun. qui etiam ſic exp. locos ſuprà cit. Hoſ. 7. reſertuntur non (ad) excelſum; nempe quòd averſi à Deo ſuis dolis fraudibuſque nituntur; & ſolam perfidiam pro telo habent. Sic cap. 11. populus meus ſuſpenſi hærent averſioni à me; (Hebr. appendent averſioni mei) quamvis ad excelſum revocent eum; (i. e. quamvis hæc omnia, prophetæ ſcil. Lex, adminiſtratio paterna Dei, & verbera, documenta ſint ipſis, ut miſſa omni diſceptatione & hæſitatione, ſe Deo commit-

committant, non possunt tamen gloriam Deo solidè tribuere.) pariter non exaltat; viz. Deum excelsum. Et Eccl.8. (Præstitutum) meum; præstitutum Regis observa; (Hebr. os Regis; ut Exod.17.1.) sed pro ratione juramenti Dei. Quibus verbis exhibetur moderatio obsequii, quod homines debent potestatibus; parendum est, inquit, sed non nisi bonâ fide & conscientiâ; quia non est potestas nisi à Deo; ac proinde jus non habet homines ab obsequio avocandi, quod Deus à suis jurejurando exigit; & illi, fide datâ, se exhibituros receperunt; Jun. Sunt autem duo עַל cum ־, Toarim, sive Adjectiva; viz. in loco cit. Hos.7.16. de quo suprà; & 2 Sam.23.1. & dixit הַגֶּבֶר הָקִם עָל vir (qui) constitutus est excelsus, Christus Dei Jacob. Idem Ab. Ezra. Hieron. dixit, vir cui constitutum est de Christo Dei Jacob. Et R.D. עַל h.e. excelsus & Rex; Pag. Vir, qui constitutus est sursum; Cocc. Dixit David filius Isai, & dixit vir qui constitutus est excelsus; 70. Κύριος ὁ χριστὸς τοῦ θεοῦ Jacob; Av. & sic Bu. Lex. Dictum Davidis filii Jischai; dictum, inquam, viri qui constitutus est excelsus, i.e. evectus ad fastigium regni; ut proximè sequentia verba indicant; viz. unctus Dei Jacobi, & amœnus Psalmis Israelitarum; i.e. Prophera qui suaves Psalmos Israelitis ad laudandum Deum conscripsit; Jun. Item particula hæc עַל interdum sumitur pro quamvis, vel eò quòd; ut Isa.53.9. עַל לֹא חָמָס etsi iniquitatem non fecerit; & Psal.119.136. עַל־לֹא eò quòd non custodierunt legem tuam: scil. pro עַל־כִּי vel עַל אֲשֶׁר; Merc. Est hæc particula עַל cum pathach, inquit R.D. in Michlol: quod certè in hac forma promiscuum est cum cametz, cum quo etiam invenitur & istud, sed illis duntaxat locis ubi nihil superadditur, quod efficiat ut regiminis formam induat. Unde absolutum censeri potest; עַל verò & עָלַי quæ semper aliquid consequitur, ex quo constructa videri possint, in regimine. Ex forma illa cum cametz, Kimchi in l.Rad. censet esse illud, Hos.7.16. de quo suprà. Et Gen 49.25. (cum Mem) benedictionibus cælorum מֵעַל desuper. Idem cap.27.39. & Ps.50.4. Cev. עַל excelsus; ut in locis cit. 1 Sam. & Hos.7. sicut etiam venit adjectivè; ut & in hac forma absol. cum pathach, Hos.11.6. וְאֶל עַל & ad altissimum vocaverunt (Prophetæ scil. eum) 70. πρὸς ὑψιστον (insulsè). Sed frequentiùs in regimine cum pathach, scil. & cum affixis, exponitur convenientiùs, super, suprá, juxta, contra, in, &c. ut Psal.1.3. tanquam arbor plantata עַל super, vel juxta rivulos: & Psal.2.2. fundati sunt unanimiter עַל contra Dominum, וְעַל & contra unctum ejus. Interdum etiam sequitur כֵּן; ut Psal.1.5. עַל כֵּן super sic, i.e. propterea, cùm res sic se habeat, non resurgent, &c. Av. Sed cum affixis venit quasi in forma plur. ut cum affixis levibus; Psal.92.12. עָלַי adversum me; & Psal. 13.6. in pausa, retribuit עָלַי mihi; & Cant.7.10. וְעָלַי & super me desiderium ejus. Gen.45.1. educite omnem virum מֵעָלַי à me; Pag. Et Psal 44.23. Nam עָלֶיךָ super te occisi sumus; i.e. super nomine tuo, vel propter te; 70. ἕνεκά σου. Et Ezech.18.20. justitia justi עָלָיו, & impietas impii עָלָיו super eum erit. Item cum affixis gravibus; ut Ps.115.4. adjiciat Dominus עֲלֵיכֶם super vos, &c. & Ezech.18. penult. abjicite מֵעֲלֵיכֶם à vobis prævaricationes vestras, &c. Av. Et Gen. 45.15. & flevit עֲלֵיכֶם super eos; & Jer.49.14. עָלֶיהָ super eam, vel potius juxta eam, aut per eam; & Psal.7.8. וְעָלֶיהָ & propter eam; Pag. Sic 1 Sam.9.24. sustulerat autem coquus coxam, וְהָעֲלֶיהָ & quod erat scil. super eam. Cev. Isa.60.1. & gloria Domini עָלַיִךְ super te orta est; & sic v.2. bis. Jer.11.15. מֵעָלַיִךְ à te. Sed Ps.116.7. retribuit עָלַיְכִי tibi, vel super te: ubi est Aff. in 2 pers. s. fæm. ex forma Chald. pro עָלַיִךְ. Item Num.16.7 & ponite עֲלֵיהֶן in iis suffitum; &c. Pag. Et sic Lev.4.9. adipem qui est עֲלֵיהֶן super eos, renes scil. &c. Av. Nam quando hæc particula jungitur pronomini, Yajin est cum cametz; Pag. ut in exemplis cit. exceptis scil. secundis & tertiis pluralibus, quæ sunt cum Scheva comp. viz. cum pathach, inquit R.D. in Michlol, præterquam quod dicimus עֲלֵימוֹ super eos, ut Psal.50.12. Cev. Item venit hæc particula עַל sæpe cum jod in fine; Pag. quod scil. nihil addit ad significationem, etsi quidam aliter sentiant; ut suprà etiam fieri dictum est in אַחַר, & אַחֲרֵי post; Merc. Sic Gen.49.17. fit, vel erit Dan serpens, עֲלֵי אֹרַח juxta viam, cerastes עֲלֵי נְתִיב juxta semitam, & v.22. filiæ, i.e. singula filiarum, incedebat עֲלֵי שׁוּר super murum; & Psal. 92.4. עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל in decachordo, & in choro, vulgò cornamusa, Pag. vel super nablo, &c. Av. Interdum etiam ponitur עַל vice אֶל ad; Pag. ut vicissim אֶל reperitur pro עַל ut suprà suo loco dictum est; Merc. Sic Psal.18.42. עַל יְהוָה ad Dominum, & (non) exaudivit eos. Et Gen. 38.12. עַל גֹּזְזֵי ad tonsores ovium. Et Isa. 22.15. עַל ad Sebnah. Et 1 Sam.1.10. & oravit עַל יְהוָה ad Dominum. Item ponitur & pro עִם cum; ut Exod. 35. 22. & venerunt viri עַל הַנָּשִׁים cum mulieribus. Et Isa.7.2. עַל cum Ephraim, inquit R.D. sed Hieron. super Ephraim; sic Job.38.32. & Arcturum עַל בָּנֶיהָ cum filiis suis, i.e. cum stellis minoribus, Gen.30. 40. עַל צֹאן cum pecudibus Laban. Mich.7.13. עַל cum habitatoribus suis. Et Ezech.16.37. Et omnes quos dilexisti עַל cum omnibus quos odio habuisti. Item, vice Beth, i.e. in; ut Isa.38.20. & psallemus &c. עַל בֵּית in domo domini. Item ponitur etiam pro עַד usque ad: ut R. D. exp. illud, Ps.48.15. Ipse ducet aut reget nos, עַל־ מוּת usque ad mortem. Jos.2.7. & persecuti sunt eos עַל usque ad vada. Sic & ponitur etiam vice תַּחַת pro; & בַּעֲבוּר propter, propterea, eò quod; & Lev.4.3. & offeret עַל חַטָּאתוֹ pro peccato suo. Ps.32.6. וְאֶת pro hac (vel, propter hoc; nam fœmineo utuntur pro neutro; Merc.) orabit. Et Lam.5.17. עַל זֶה propter hoc, vel propterea fuit dolens cor nostrum; עַל אֵלֶּה propter hæc, obtenebrati sunt oculi nostri. Et v.18. עַל הַר propter montem Sijon. Et sic, cum דָּבָר tantundem valet: ut Ps.45.5. עַל־דְּבַר־אֱמֶת propter verbum veritatis, i.e. propter veritatem. Quandoque scribitur עַל & legitur אַל non, nè; ut Ezech.9.5. & percute, עַל־ (in margine scribitur אַל) nè parcat oculus vester. Item vice נֶגֶד coram; ut Zach.6.8. ut stent עַל אַרְצִי coram Domino, &c. ubi Targ. habet קֳדָם coram. Interdum etiam ponitur vice Lamed: ut Ps.9.20. judicentur gentes עַל פָּנֶיךָ, pro לְפָנֶיךָ coram te, sive ante faciem tuam. Sic Exod.20.3. עַל פָּנַי pro לְפָנַי coram me. Item pro מִן à, ab, de, ex: ut Zach.4.3. & una עַל שְׂמֹאלָהּ à sinistra illius; ut R.D. inquit. Item venit etiam cum præfixis; ut cum He interrog. 2 Reg.18.27. הֲעַל num ad dominum tuum, &c? & Neh.2.19. הֲעַל num adversum Regem vestrum, &c? Sic cum כְּ præf. Isa.59.18. כְּעַל גְּמוּלוֹת כְּעַל יְשַׁלֵּם: Est locutio defectiva: unde sic

exp

exp. Sicut (vir zelat) ſuper retributiones, ſicut (zelat ut) reddat iram hoſtibus ſuis; ut exp. A.E. & R.D. Pag. Ubi venit quaſi nominaliter: ut fit ſenſus, paria meritis, paria reddet; Cocc. Planè ſecundum facta. planè ſecundum (ea ſcil.) rependet; Jun. Et Iſa.63.7. כְּעַל כֹּל ſicut ſuper omnia quæ retribuit nobis Dominus; Pag. Ubi in כְּעַל duplex eſt ſignum convenientiæ; planè prout de nobis meritus eſt, Cocc. Sic Pſal.119.14. gaviſus ſum כְּעַל כָּל־הוֹן ſicut in omnibus divitiis, &c. Pag. Item, עַל ſæpe eſt debitionis particula notabilis; ut Ezr. 10. 12. עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת nobis incumbit, ut faciamus; & Neh. 13.13. וְעָלֵיהֶם & ipſorum erat impertiri fratribus ſuis. Sic Jud.19.20. כָּל־מַחְסוֹרֵךְ עָלָי omnis tua penuria ſuper me; h.e. ſine me curare nè quid tibi deſit. Pſal.56. 13. עָלַי ſuper me, ſunt ſcil. ô Deus, vota tibi nuncupata; i.e. reus ſum ſolvendorum votorum. Et Prov.7.14. ſacrificia pacifica עָלַי debebam. Et Ezech. 45.17. וְעַל הַנְּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת & principis erit præſtare holocauſta. Vide Lud.de Dieu ad Gen.16.5. חָמָסִי עָלֶיךָ injuria mea eſt ſuper te; h.e.tuum eſt injuriam meam vindicare. Hinc explicamus Pſal.16.2. gratia mea בַּל עָלֶיךָ non eſt ſuper te; h.e. non incumbit tibi præſtanda, ſanctis, qui in terra ſunt; q.d. abſolvo te à debito promerendi ſanctis gratiam Novi Teſtamenti. Coc. Bonum meum non (es ſcil. conditurus) penes te; bonum, i.e. quicquid mihi bono & ſaluti futurum eſt. Sic enim optimè convenire videtur cum Eccleſiæ argumentatione, & Scriptura ſacra; ut infrà Pſal.84.12. Jun. Item עַל etiam eſt inſtrumenti. Ut Gen.27.40. עַל חַרְבְּךָ per gladium tuum vives, h.e. vivendi cauſa erit tibi gladius. Et Deut.8.3. Non עַל הַלֶּחֶם propter panem ſolum vivit homo, ſed עַל כָּל מוֹצָא פִי יְהוָה propter omne id, quod exit ex ore Jehovæ, vivit homo. Ità Græcè διὰ propter, ſæpe dicitur, ubi de inſtrumento ſermo eſt. Nam & inſtrumentum inter cauſas eſt, propter quas res eſt. Item עַל ſæpe eſt convenientiæ; ut Exod. 12. 51. eduxit filios Iſrael עַל juxta exercitus eorum; idem quod לְצִבְאֹתָם. Sic Prov.25.11. דָּבָר דָּבַר עַל אָפְנָיו ſermo dictus ad modulum ſuum; Cocc. Verbum dictum commodè; Hebr. ſecundum modos ſuos; i.e. aptè, habitâ temporis, loci, hominumque ratione; ut Cicero lib. 2. de oratore, definit; Jun. Sic Exod.28.11. cælabis ambos lapides עַל שְׁמוֹת ſecundum nomina filiorum Iſrael; ut ſcil. cælatura iis reſpondeat. Cum affixis plerumque, ut dictum, habet camerz; ut in eo, Iſa.61.1. רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלָי ſpiritus Domini Jehovæ eſt ſuper me; h.e. in me manifeſtatur, ut habitans in me, tanquam capite, quem donem illis, qui mihi dati ſunt; Cocc.

Rad. 63. עָלַז eſt exultare; Pag. geſtire præ gaudio. Idem cum עָלַס & עָלַץ Merc. & ſim. Bu. Lex. ſaliit, exiliit, tripudiavit, ſubſilivit, aſſultavit, tranſultavit: Hinc per metath. Lat. ſalio, ſalto, exilio, &c. Av. Occ. autem in infin. kal, cum ל præf. לָעֲלוֹז exultare, Iſa.23.12. In imper. kal, à ſ.m. עָלֹז, occ. in ſ.f. cum camerz cateph, ſub y ajin, pro chirek, inquit R.D. in pag. poſt ו præf., ſic, וְעָלְזִי & exulta, Zeph.3.14. ſed in pl.m. imper. kal. cum ו cop.præf. occ. juxta normam cum chirek ſub 1. Rad. ſic, וְיַעְלְזוּ & exultare, Pſal.68.5. In fut.kal, 1.ſ.occ. cum ו conv. ante ſægol & cateph ſægol, cui etiam formæ ה parag. eſt add. abſque præf. ſic, וַאֲעַלְזוֹ & exultavi, Jer.15.17. אֲעַלְזוּהָ exulrabo, Pſal.60.8.. 108.8. Hab.3.14. & à 2.ſ.m. fut. kal, תַּעֲלוֹז, occ. in 2.ſ.f. loco ſeq. תַּעֲלוֹזִי exultabis, Jer.11.15. Item in 3.ſ.m. fut.kal, occ. ſimpl. & cum ו conv.præf. וַיַּעֲלֹז exultabit, Pſal.96. 12. וַיַּעַלְזוּ exultavit, Pſal.28.7. & in 2.& 3. pl.m. extra pauſam, occ.cum ſcheva penult. ſed in pauſa 3.pl.m. cum cholem penult. ut ſeq. תַּעֲלֹזוּ exſultabitis, Jer.50,11. יַעְלְזוּ exultabunt, Pſal.149.5. יַעֲלֹזוּ exultabunt, Pſal. 94.3. Jer.51.39. Item in 3.pl.f. fut.kal, occ.ſimpl. & cum ו cop.præf. וְתַעֲלֹזְנָה exultabunt, 2Sam.1.20. וְתַעֲלוּזְנָה & exultabunt, Prov.23.9. Atque inde ſunt nomina, 1. עָלַז m. exultans, Cocc. &c. prout occ. cnm ו cop.Præf. loco ſeq. וְעָלַז & exultabundus, Iſa.5.14. Item, 2. hinc etiam no. עָלִיז idem; Pag.Bu. exultabundus; Cocc. lætus, qui exultat præ gaudio, inſultans; Av. Unde occ. in forma pl.m. abſol. & conſtr. ſic, עֲלִיזִים exultantes, Iſa.24.8. עֲלִיזֵי exultabundi, Iſa.13.3.Zeph.3.11. Item, 3. hinc etiam no. ſ.f. עֲלִיזָה læta, lætabunda, exultans, inſultans.&c. Pag.Bu.Av. Prout occ.ſimpl.& cum ה dem. præf. עֲלִיזָה exultabunda, Iſ.22.2..32.13..23.7. הָעֲלִיזָה exultabunda, Zeph.2.15.

Rad. 64. עָלָשׂ; unde no. Rad. עֲלָשָׁה f. tenebræ, caligo; Pag.Bu. nox-cæca, caligo maxima; Bu.Lex. crepuſculum. Cogn. cum לוּשׁ latuit, illatebravit, Av. obſcurum; Cocc.Eius notat non niſi de nocte dici; ut ex locis apparet. Eſt crepuſculum veſpertinum: quidam ad עֲשָׁה revocant; quòd tunc res tenebris obtegi incipiant, literâ ſcil. Lamed interpoſitâ. Sed aliènè magis ſic etiam referunt הַלְעִיט, tranſpoſitis adhuc literis, Gen.25. q.d. crepuſculare; i.e. crepuſculo reficere: de quo vide לָעַשׂ; Merc. occ. autem hoc. no.ſ.f. cum ב cop. & בָּ pro בָּהּ dem.præf. ſic, וַיַּעֲשָׂה & caligo, Gen.15.17. בַּעֲלָשָׂה in caligine, Ezech.12.6,7,12.

Rad. 65. עָלַם eſt, latere, abſcondere, occultare; Pag. Oculuit, &c, ut Pag. Propriè dicitur de oculis limis, ſeu lippis, qui non clarè vident ob marcorem, vel velamen in illis contractum. Cogn. cum עָלַף velavit. Hinc per aphær. λίμμα, lippitudo, lema, λημάω lippio, cæcutio; & Lat. limus, ut limis oculis aſpicere aliquem; Av. In kal, eſt inuſitatum; Merc.Pag.Bu. Quidam tamen dicant עֲלוּמִים eſſe part. pahul kal, (quaſi à ſ.m. עָלוּם abſconditus, &c.) pl.m. ignorata; unde in Pſal. 90.8. עֲלֻמֵנוּ occulta noſtra, vel occultum noſtrum; ut ſit ſingulare. Vide & infrà עֲלוּמִים inter nomina; Cocc.In Bu.Conc.Rad. hæc tria ſignif. 1.eſt in Niph. נֶעְלַם latitavit, abditus, abſconditus, occultus, vel -tum fuit; Bu. Lex. occultare, vel ri; Bu.Conc. occultatus eſt, Av. ignotum, occultum eſſe, ignorari, λανθάνειν, Cocc. Prout occ. in præt. niph. in 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3.ſ.f. cum ו cop.præf. וְנֶעְלַם abſconditum fuit, 2 Chron. 9.2. וְנֶעֱלָם & abſconditum ſit, Lev,4.13..5.2,3,4. Num. 5. 13. וְנֶעֱלָמָה & occulta eſt, Job.28.21.& in part.niph. ſ.m. eſt, נֶעְלָם abſconditum, 1 Reg.10.3. Eccl.12.14. Unde in pl.m. part.niph. ſumitur pro tectis, i.e. ſimulatoribus, & hypocritis; (prout etiam locus cit. ad ſ.f. intelligi poteſt) Merc. Vel pro viris qui ſunt profundi ad ocultandum conſilium, & quorum opera ſunt in tenebris; Pag. prout occ.loco ſeq. נֶעְלָמִים occultis, Pſ.26.4. Item occ.etiam in forma ſ.f.part.niph. (quaſi pro ea quæ perindè abſcondita eſt, aſi nunquam fuiſſet; Merc.) loco ſeq. נֶעְלָמָה abſcondita, Nah.3.11. In Hiph. הֶעְלִים abdidit, abſcondit, celavit, occultavit; Bu.Lex. occuluit, &c. ut Bu.Av. Ignorari facere, & ignorare facere, pro diverſa conſtructione; abſcondere & diſſimulare; Cocc. pro-

ut

ut occ. in 3.ſ.m. & in 3.pl. præt. hiph. & in part. hiph. ſ. m. ſimpl. & in pl.m. cum ו cop.præf. ut ſeq. הָעֲלִים abſcondit, occultavit, celavit, 2 Reg.4.27. הָעֲלִימוּ occultant, Ezec.22.26. מַעֲלִים occultans, Job.42.3. וּמַעֲלִים & occultans, Prov.28.27. In Infin. hiphil; occ. cum tzere tantùm abſque jod hiph. in ult.ſic, הַעֲלֵם occultando, Lev. 20.4. & in fut. hiph. occ. 1. ſing. ſimpl. & cum ו cop. præf. & in 2.ſ.m. plenè cum jod hiph.in ult. ſic, אַעְלִים occultabo, Iſa.1.15. וְאַעְלִים & occultabo, 1 Sam.12.3. תַּעְלִים occultabis, Pſal.10.1. Sed occ. etiam 2.ſ.m.cum tzere tantùm in ult.ſeq. תַּעְלֵם occultes, Lam. 3.56. Item in 3.pl.m. fut. hiph. (à 3.ſ.m. יַעְלִים abſcondet) occ.loco ſeq. יַעְלִימוּ occultabunt, Lev.20.4. In Hithpael, הִתְעַלֵּם abſcondit, occultavit ſe; Bu.Lex.Av. ſimulavit ſe limum; Av. abſcondere ſe, negligere; Cocc. Prout occ. in præt. hithp. 2. ſ.m. cum ו conv. præf. & in infin. hithp. cum ל præf. וְהִתְעַלַּמְתָּ & occultabis te, Deut.22.1,4. לְהִתְעַלֵּם occultare te, Deut.22.3. In fut. hithp. à 3.ſ.m. יִתְעַלָּם, occ. 2.ſ.m cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. ut & in 3.ſ.m. cum ſægol in ult. ob maccaph ſeq. pro tzere vel pathach; ut ſeq. תִּתְעַלָּם abſcondas te, Pſal.55.2. תִּתְעַלֵּם abſcondes te, Iſa.58.7. יִתְעַלָּם abſcondet ſe, Job.6.16. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. deducitur in Bu. Conc. no. עֲלָמוֹת Alamoth, genus muſicæ; Bu.Conc. Hebræi enim communiter ſentiunt muſicum eſſe inſtrumentum; Pag.prout occ. locis ſeq. עַלְמוֹת Alamoth, genus muſicum, 1 Chron. 15.20.Pſal.46.1. Atque indè etiam eſt no.cum Thau hemant præpoſito; תַּעֲלוּמָה f. abſconditum, occultum; Bu.Lex.Av. arcanum, vel,myſterium,ignoratum; Cocc. Prout occurrit in ſing.fæm. cum ו cop. præf. & in forma pl.f. ſimpl. ſic, וְתַעֲלֻמָה & abſconditum, Job. 28. 11. תַּעֲלֻמוֹת abſcondita, plur. Job. 11. 6. Pſal. 44. 22. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt adoleſcens; adoleſcentula; adoleſcentia; Bu.Conc. idque 1. in no. עֶלֶם m. adoleſcens, puer adultus, qui domi in parentum cura latitat; Bu. Lex. Et qui nondum in publico cœtu comparet; Cocc. Vel qui adhuc ignarus eſt concubitûs matrimonialis, & occultatus à re conjugali, & qui in œconomia, atque publico officio occultatur, i.e. non uſurpatur; Av. Prout occ. cum הָ & ל præf. הָעֶלֶם adoleſcens, 1 Sam.17.56. לָעֶלֶם adoleſcenti, 1Sam.20.22. Item, 2. hinc etiam no. in ſ.f. עַלְמָה adoleſcentula, puella, ſed virgo; ſic appellata, quòd eſſet occulta viro; Pag. Domi viz. adhuc latitans, neque nuptum propalàm educta; Bu.Lex. Virgo innupta, quæ occulta eſt à concubitu viri; Av. Unde Ab. Ezra ad Cant. 1. exp. בְּתוּלָה קְשֻׁנָּה: innupta puella, quæ domi continetur, & viro non eſt cognita: quales κρυπτάλειοι dici ſolebant. Vide 2 Maccab.3.19. & Caſaub. in exerc. 1.23. p.87,88. Quare cæcutit Kimchi, qui negat per עַלְמָה ſignificari virginem, ea ratione, quia & maſc. עֶלֶם dicitur; quum tamen non dicatur בְּתוּל maſculinè, ut בְּתוּלָה fœmininè. Atqui utrumque & עֶלֶם & עַלְמָה notat ſtatum ſolitarium, domi delitescentium; itemque cœlibum ac virginum: ut Gen.24.43. הָעַלְמָה puella, quæ prodibit. Certè innupta. Et Iſa.7.14. הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן ecce virgo concipit (preſſè hoc: ſimul ignara viri, ſimul concipit) & parit filium. Ità Jer.31.22. נְקֵבָה mulier circumdabit marem. Vide נְקֵבָה.Prov.30.19. דֶּרֶךְ גֶּבֶר בְּעַלְמָה via viri in adoleſcentula virgine. Promptiſſimum eſt intelligere vincula amoris, quibus virgo incipit adſtringi futuro ſponſo ſuo. Quæ diligentiſſimè à caſtis & pudicis virginibus tegun-tur, poſtquam diu reſtiterunt; Cocc. Hebræi nomen hoc עַלְמָה ætatis eſſe volunt, non ſtatûs virginei ſimpliciter, ſed notare juvenculam tam tactam quàm intactam. Sed in omnibus quibus legitur locis, multi noſtrorum ubique virginem incorruptam ſignificare volunt. Judæi duo loca excipiunt, Iſaiæ ſcil. & Proverbiorum; illum falsò,hunc probabiliter: ut & noſtrorum nonnulli pro virgine corrupta, virginitatem tamen adhuc profitente, illic exponunt, propter comparationem cum uxore adultera, v.20. quæ marito fidem conjugalem occultè frangit; Bu.Lex. vide de hoc loco ex Prov. ſuprà apud Cocc. In loco autem Cant. 1.3. עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ, virgines dilexerunt te; non notatur ætas, nec cælibatus aut virginitas corporis, ſed animi puritas ac rectitudo. Et Cant.6.8. & virginum nullus eſt numerus, agitur de virginibus ſecundùm literam & jactantiam, quæ ſponſam Chriſti non cognoverunt; Cocc. No. hoc fæm. עַלְמָה de virgine dicitur, quæ nondum hominum aſpectui patuerit; quod nomen ipſum ſonat; ut Iſa.7. in inſigni elogio, de Maria Chriſti matre, ut Evangeliſtæ verterunt παρθένος. Nam nullum eo loco ſignum eſſet,ſi cum Judæis admitteremus nuptam pariturum vulgari more. Itaque propheta & virginem, & adoleſcentulam ætate pariturum voluit dicere; nam ſi בְּתוּלָה virginem duntaxat dixiſſet, ſtatus tantùm non etiam ætatis nomen fuiſſet; Merc. De nomine עַלְמָה, Hieron. ſic ſcribit; Halmah, inquit, non ſolum puella, vel virgo, ſed virgo abſcondita dicitur, quæ nunquam virorum paterit aſpectibus, ſed magnâ parentum diligentiâ cuſtodita ſit. Linguâ quoque punicâ, quæ de Hebræorum fontibus ducitur, proprie virgo עַלְמָה appellatur.Et quantum cum mea pugno memoria, nunquam me arbitror, עַלְמָה de muliere nupta legiſſe; ſed tantùm de ea quæ virgo eſt; ut non ſolum virgo, ſed & virgo junioris ætatis, & in annis adoleſcentiæ. Non ergo R.D. verum ſcribit in lib. Rad. quod, עַלְמָה Iſa.7. ſignificet maritatam, i.e. uxorem prophetæ, aut Achaz. Sic Gen.24.43. patet de puella virgine dici; nam v.16. ſcribitur quod eſſet בְּתוּלָה virgo, & vir non cognoverat eam. Et ad Cant.1.3. in comment. Hebraico, עַלְמוֹת exp. per בְּתוּלוֹת virgines; contra modernos Judæos, qui dicunt nuſquam eſſe pro בְּתוּלָה; imo nuſquam niſi de virgine; Pag. Occurrit autem hoc no. ſ.f. ordine Conc. cum הַ & בְּ præf. הָעַלְמָה adoleſcentula, puella, virgo, Gen.24.43.Exod.2.8.Iſa.7.14. בָּעַלְמָה in virgine.Prov. 30.19. & in forma pl.f.ſimpl.& cum וַ cop.præf. עֲלָמוֹת puellæ, Pſa.68.26.Cant.1.3. וַעֲלָמוֹת & puellarum,Cant. 6.8. Item, 3. hinc etiam no.in forma pl.maſc. עֲלוּמִים pueritiæ, adoleſcentiæ, plur. pro ſing. pueritia; Pag. ætas, ſcil. quæ ſucci plena, firma & integra, nec viribus exhauſta, ut eorum qui jam negotiis ſunt adhibiti. Juventutem etiam complectitur; Merc. Adoleſcentia, pars ætatis occulta, cùm ad officia publica rarò adhibeatur; Bu.Lex. In Hebræo eſt in forma plur. ſed Latinis concinniùs exprimitur per ſing. Av. & in hac ſignif. quidam ſumunt illud ſuprà cit. Pſal.90.8. poſuiſti iniquitates noſtras, coram te, עֲלֻמֵנוּ peccata-adoleſcentiæ-noſtræ,ad luminare vultûs tui; Pag. Vel, occulta noſtra, (ſumitur enim quaſi eſſe in forma pl.m. conſtr. עֲלוּמֵי cum נוּ Aff.)i.e.peccata adoleſcenſciæ noſtræ,quæ nobis

ſu-

sunt incognita & occulta; Bu. Lex. Sed Ab. Ezra exp. occultum noſtrum, at R. D. in comment. dicit deficere jod ſignum plur. vel poteſt eſſe ſingulare (עֲלוֹם cum נוּ Aff.) i.e. iniquitas noſtra occulta; Pag. Eſt ad lumen, i.e. ponitur in lumen, vultûs tui, Cev. & in l.Rad. exp. errores noſtros; quia errores multi ſunt occulti ab hominibus; Pag. Occulta noſtra, i.e. peccata noſtra in adoleſcentia commiſſa; Av. adoleſcentiam noſtram in aprico vultûs tui. Vel ignorata noſtra, quia apponitur in aprico; pro נֶעְלָמֵינוּ; Cocc. ſed occ.etiam forma pl. m. conſtr. עֲלוּמֵי cum יְ & יו Aff. ſic, עֲלוּמֶיךָ adoleſcendiæ tuæ, Iſa 54.4. עֲלוּמָיו adoleſcentiæ ejus, Job.20. 11..33.25.Pſ.89.46.Item hinc etiam ex Rad. in hac ſignif. deducere ſolent;4. עַלְמוּת Almuth;Bu.Conc.vel ut à quibuſdam exp. pueritia, adoleſcentia; Pag.Av. prout occ. Pſal.48.15. Ipſe ducet nos עַלְמוּת (ſicut in) puericia. Nam deficit caph, ſimilitudinis adverbium, i. e. ſicut in diebus adoleſcentiæ, quum eduxit nos ex Ægypto. Et quamvis ſint duæ dictiones ſcriptæ, ſignificatio tamen unius eſt dictionis; Pag. ſicut in puericia. Sed ſecundum quoſdam codices ponitur diverſum, עַל־מוּת ad mortem uſque, & in æternum diriget nos; Av. Et ſic R.D. uſque ad mortem noſtram. Et ſic עַל eſſe vice עַד, ad, ſeu uſque ad. 70. pro occultis: & ità reſert R.D. quoſdam exponere, i.e. ducet nos in abſcondito, juxta illud Pſal.27.5. quoniam abſcondet me in tabernaculo ſuo; Pag. quod etiam, ut & illud,in Pſa.9.1. עַל־מוּת vide ulteriùs inRad. מוּת;Bu.Lex.&Coc. ut & in Rad. לֵבֶן circa finem; Pag. Item huc etiam deducitur à quibuſdam illud Pſa.46.1. in titulo, Victori filiis Corah עַל־עֲלָמוֹת; q.d. ſuper virgines, vel ſuper occulta, Canticum. Sed ſunt qui eo loci putant eſſe muſicum inſtrumentum, ut ſupra dictum; Pag. ſuper Alamoth. Plerique Hebræi nomen volunt eſſe inſtrumenti muſici, aut initium vulgaris cujuſdam Cantici: & quidam muſicam acutæ vocis eſſe volunt, quam virgines, quæ dicuntur עַלָמוֹת, commodè exprimunt: ut eſt muſicorum ſuperior & altus; Bu.Lex. In loco illo poteſt ſuppleri, עַל נְגִינַת עֲלָמוֹת, ſuper melodia virginum. Sed in 1Chron.15.20. בִּנְבָלִים עַל עֲלָמוֹת nomen toni muſici notari videtur; Cocc. vocem עֲלָמוֹת & ejuſmodi alia, in titulis Pſalmorum, quidam ad privatos homines referunt, qui reſponderint iis, qui officio publico præerant, de quibus dicitur לַמְנַצֵּחַ. Sed ego genus quoddam Harmoniæ hodie ignotum eſſe crediderim, ut & alia varia in titulis Pſalmorum; Merc. Deindè, iii. ſignif.3. hujus Rad. eſt, ſeculum, Bu.Conc. idque in No. עוֹלָם m. ſeculum; Pag.Bu. tempus homini abſconditum, tam infinitum,& æternum, quàm finitum; ut Gen.17.8.Exod.21.6. 1 Sam.1.22.& 13.13. 2 Sam. 12.10.&c.Bu.Lex. plerumque eſt perpetuum,æternum, ſempiternum. Sed interdum ſignificat tempus longum aut multum: nonnunquam tempus vitæ alicujus; & aliquando uſque ad Jobel, i.e, Jubilæum, Pag. עוֹלָם eſt tempus longum, cujus finis nobis eſt abſconditus; & ità accipitur tam de ſeculo hujus vitæ, quàm de futuro ſeculo. Nonnunquam etiam uſurpatur de tempore præterito; Av. ut מִן הָעוֹלָם à ſeculo, i.e. jam olim; Bu. Lex. 70.reddunt עוֹלָם ἀιὼν. Notat integrum cujuſque rei, de quaſermo eſt, durationem. Nomen autem ab ignorantia deductum; quia tempora hominibus ſunt incognita; Cocc. Hinc Lat. Olim; Av. Occurrit autem No.hoc frequens admodum in textu, & ordine Conc. ut ſeq. עוֹלָם (vel ſæpè cum cholem tantùm abſque vau) ſeculum,&c.Gen.9.12,16..13.15..17.7,8,13,19..21.33. 48.4. Exod.12.14.&c. Job.22.15..40.28. Pſ.10.16..18. 51..24.7,9..45.7..89.3,5,38..90.2.&c. Prov.10.25..22. 28..23.10. Iſa.9.6..24.5..40.28..54.8..55.3,13..60.19, 20..64.4.&c.Lam.3.6.Dan.12.2.Hab.3.5. Mal.1.4..3.4 &c.in 220.circ.l. Sed occ.etiam cum מִ & מֵ præf. ut ſeq. הָעוֹלָם vel ſine vau, ſeculum,1 Chron.16.37..17. 14. Neh.9.5.Pſa.28.9..41.4..106.48..133.3. Eccl.3.11. Jer.28.8.Dan.12.7.Joel.2.2. מֵהָעוֹלָם à ſeculo, Pſ.41. 14. ſed ſæpiùs multò cum לְ præf. לָעוֹלָם vel cum cholem tantùm abſque vau penult.in ſeculum,&c.Gen.3.22.. 6.3.Exod.3.15,18..19.9..21.6..31.17.. 32.13. Deut.5. 29..23.7..32..40.&c. Pſal.9.8.. 44.9..92.9.. 100.5.. 102. 13..104.31..105.5.&c. Lam.3.31..5.19. Mich.2.9..4.5. &c.in 160.circ.l.cui etiam לְ eſt præf.loco ſeq. וְלָעוֹלָם & in ſeculum, Pſ.119.160.ſed occ.etiam cum הַ, מִ & לְ præf.ut ſeq. הָעוֹלָם num in ſeculum? Pſ.85.6.Zac. 1.5. מֵעוֹלָם à ſeculo,Gen.6.4.Joſ.24.2.1 Sam.27.8. Pſ. 25.6..93.2..103.17..119.52. Prov.8.23. Iſa.42.14..46. 9..63.16,19. Jer.2.20.. 5.15. Ezech. 26.20. וּמֵעוֹלָם & à ſeculo, Pſ.90.2. Iſa.57.11..64.3.ſed occ.etiam cum וּ Aff. loco ſeq. עוֹלָמִי ſeculi ſui,Eccl.12.5. Item in forma pl.m. abſol.occ.ſimpl.& cum לְ & הַ præf. עוֹלָמִים ſecula, 1 Reg.8.13. 2 Chron.6.2.Pſ.61.5..77.6..145.13. Iſa.26.4..45.17.. 51.9.Dan.9.24. לְעוֹלָמִים in ſecula, Eccl.1.10. הָעוֹלָמִים an in ſecula? Pſ.77.8. ut & in forma pl.m.conſtr.loco ſeq. עוֹלְמֵי ſeculi, Iſa.45.17. Item,occ.etiam No.ſecundum aliam formam; viz. עֵילוֹם ſeculum; Pag.Bu.æternum,perpetuum, &c. Prout occ. cum לְ præf. ſic, 2 Chron.33.7. ponam nomen meum לְעֵילוֹם in ſeculum, vel in æternum; Pag.Bu.Av.&c. Alibi autem hæc forma non occurrit. Quidam, teſte Kimchi, à עֲלֵם adoleſcente deducunt, quod perpetuò vireat,& velut in flore juvenili ſit,nunquam intercidens. Alii ab abſconſione deflectunt, quòd magna myſteriorum profunditas in eo ſit abdita. Sed ſimpliciſſimum eſt pro ſeculo exponere; quod & Hebraicè ab abſconſione, ut dictum eſt,dicitur; Merc. Eſt ſicut לָעַד in ſeculum,ipquit R.D.in comment.Pag.Nomine autem præced. עוֹלָם Hebræi ſæpe pro mundo utuntur: ſed non tam ipſam mundi machinam, quàm mundi geſtum, & ea quæ in eo geruntur, ſignificat; ut pro ipſa forma Paulus ad Rom.14. accipit;& Job.22. quidam ſumunt ſemitam עוֹלָם ſeculi; ut & Paulus 2 ad Tit. deſideria ſeculi appellat, & paſſim in N.Teſt. ſit mentio, ubi pro hoc ſeculo ſumitur. Sed obſerva in Scriptura hoc nomen diuturnitatem, & durationem temporis ſonare hominiabſconditam: unde & nomen habet; non, ut quidam volunt, quòd ſeculi duratio,quando ſit deſiturum, nobis ſit abſcondita. Ac nunc æternitatem infinitam qualis in Deo eſt,ſine principio aut fine: nunc longiſſimum, aut longius tempus ſignificat; ut, ab orbe condito, aut ab alio notabili tempore,ad aliud tempus notabile & inſigne, ut uſque ad Legem,vel Chriſtum, vel mundi conſummationem: interdum & brevius, ut ad Jubilæum uſque: ut Græcis ἀιὼν quod nunc ævum, nunc æternitatem etiam ſonat, Seculum verterunt: verùm ne,pro ſpatio tantùm centum annorum,Latino more,ſumito, ſed pro tempore diuturno. Hæc omnia facilè diſtinguet locorum circumſtantia. Et hinc facilè convin-

convincentur Judæi de cæremoniis Legis, quòd eas observare jussi sunt לְעוֹלָם in perpetuum: cùm per Christum suo tempore abrogandæ essent. Suum ergò terminum habuerunt, & tempus. Vanum esse quod Hieron. in Ep.ad Gal.Notat עוֹלָם cum vau,æternitatem, sine eo, tempus finitum, significare, ostendunt passim sexcenta Scripturæ loca. Sunt qui ex Hebræo deductum velint Latinum olim,quod & de præterito & de futuro, sicut Hebr. עוֹלָם dicitur. Sæpe licebit Antiquitatem, vel prisca tempora, vertere. Domus seculi dicitur sepulchrum homini constitutum; ut eò revertatur, & ibi ad resurrectionem usque maneat,Eccl.12. sicut & Job.30. dicitur בֵּית מוֹעֵד domus constituta ut omnes eò tendant;Notant עַד עוֹלָם usque in seculum; item מֵעוֹלָם à seculo, ab æterno,jam olim; & sequente negatione pro Nunquam; ut in Joan. à seculo non est auditum; plena esse; לְעוֹלָם verò nunc plenum,nunc mancum,in seculum,in æternitatem,quàm diutissimè;Mer.Nomen עוֹלָם, ut dictum,notat integram rei,de qua sermo est,durationem; ut Gen.9.12. לְדֹרוֹת עוֹלָם in ætates seculi, h.e. quoad homines nascentur ex hominibus. Gen. 9. 16. בְּרִית עוֹלָם fœdus seculi, h.e.omnium dierum terræ; cap.8.22. Notatur addictio patientiæ, usque ad novissimum diem & judicium.Ge.17.7.In ætates eorum לִבְרִית עוֹלָם in fœdus seculi, notatur addictio promissionis servandæ suo tempore, nempe de redemptione & regno Dei.v.13. & erit fœdus meum in carne vestra,in fœdus seculi; h.e.signum fœderis erit in carne vestra, donec promissio impleatur.Et v.19. erigam fœdus meum cum ipso in fœdus עוֹלָם seculi, semini ipsius post ipsum. Notatur electio ad vitam æternam Isaaci & fidelis seminis ipsius.Et Exod.12.14,17. & observabitis diem hunc in ætates vestras חֻקַּת עוֹלָם statuto perpetuo. Sic v.24. Significatur omne tempus promissionis usque ad ejus completionem; quamdiu scil. Israelitæ erunt separati à gentibus & circumcisi.Sic Exod.31.16.ut agant Sabbatum per ætates suas; fœdus עוֹלָם seculi. Et v.17. signum hoc לְעוֹלָם in seculum; h.e. usque ad tempus, quo Deus ipsos sanctificaverit, per redemptionem ab omni accusatione Legis. Vide v.13. Et sic Ex. 40. 15. לְכְהֻנַּת עוֹלָם in sacerdotium seculi,per ætates suas; h. e. donec fiat sacerdotii μετάθεσις. Sic in Psa.103.17. & gratia Jehovæ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם à seculo in seculum super timentes eum; non est commensuratio cum duratione finita,sed intelligitur voluntas & studium gratiosum divinæ ὑπάρξει æquatum. Sic 1 Chr.29.10. Pater noster,dicitur Deus æterna prædestinatione,& regeneratione in tempore,& æterna communione. Gen.49.26. גִּבְעוֹת עוֹלָם colles seculi; qui scil. fuerunt ab initio terræ. Sic Deut.33.15. Hab.3.6. & Job.22.15. הַאֹרַח עוֹלָם תִּשְׁמוֹר an iter seculi observabas? h. e. quomodo omni tempore homines consentaneum habuerunt suis operibus exitum? Item in loco suprà cit.cum Aff. Eccl.12.5. nam abit homo אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ, intelligitur אֶל בֵּיתוֹ בֵּית עוֹלָם ad domum suam perpetuam. h.e. homo ad statum æternum,corpus ad pulverem, in quo manet tamdiu dum aliud seculum fiat. In plurali, multa secula,sunt multarum rerum secula sive durationes. Et Isa.26.4. צוּר עוֹלָמִים petra seculorum,est quæ manet & fidelibus est perfugium; etiamsi omnes res & totum schema hujus mundi prætereat. Hæc de hoc nomine; Cocc.

Rad.64. עָלַם est,lætari,exultare; Pag.Bu.Convenit cum עָלַז & עָלַץ. Et est gestire lætitiâ; Merc. exiliit præ gaudio,tripudiavit,motus est exiliendo. Hinc per Metath. σαλεύω moveo,& Lat.salio, cum comp. exilio, exulto,&c. Av. Prout occ.in fut.kal.3.f.m.loco seq. יַעְלֹם exultabit, Job.20.18. In Niphal, נֶעְלָם motus, seu motatus est exultando; Av. Prout occ.in præt.niph. in 3. f.f. pro exultavit, fœm. vel exultans, ut part.niph.f.f.loco seq. נֶעְלָמָה exultabunda, Job.39.13. In hithpael, הִתְעַלֵּם idem quod niph. exultare, exhilarare se; Bu. movit sese exultatione; Av. Unde in fut. hiph.à 3.f.m. יִתְעַלֵּם in 1.pl. נִתְעַלֵּם; occ.cum ה parag.add. loco seq. נִתְעַלְּסָה exhilaremus nos, Prov.7.18.

Rad.66. עָלַע; unde in Piel, עִלַּע vel עִלַּע est, lambere,sorbere; Pag.Bu. diglutivit lambendo; Av. Unde in fut.piel,à 3.f.m. יְעַלַּע, vel יְעַלַּע; occ.in 2.pl.m. fut. Piel; sic, Job.39.33. & pulli ejus, יְעַלְּעוּ דָם lambent sanguinem; Pag.Bu. Seu deglutient; Av. aut sorbent sanguinem,&c.Cocc. De hoc tamen vide etiam suprà in Rad. לוּץ; Merc.Bu.Lex.Nam à paucis ponitur hæc per se Radix; Merc. [עֲלָעִין costæ,Chald. ab Hebræo עֶצֶל, &c. vide in Conc.Chald.]

Rad.67. עָלַף est deficere, & lassari præ labore; ut non possit pedibus quis consistere,sed animum quasi exhalare; Item,regere,operire; Pag. Est enim ejusdem rationis cum עָטַף; propriè, obvelari, obduci, tegi, involvi. Sed postea ad animum translatum est, perturbari, mœstitia obtegi,mœrore obduci, & undiquaque involvi ac obscurari,deficere. Quidam conferunt cum עוּף literis transpositis, quo putant locum inter montes & prærupta arctum significari; Merc.Non occurrit in kal, sed in piel, עִלַּף texit,obtexit; & metaph.est animo deficere; quasi dolore contegi; Bu.Lex.velavit,obtexit, aut operuit velamine aut velamento, contexit velando. Nam propriè est,faciem velare in signum tristitiæ & mœroris: & per metaph.ad animum,est exanimari, aut deliquium pati.Hinc per metath.Lat.velo,-as,velamen,&c. Av.In Bu.Conc.duo signif. 1. deficere animo; Prout occ. à præt.Piel עִלַּף; in præt. pual 3.f.m. עֻלַּף: unde in 3. pl.m.præt.Pual,Isa.51.20. filii tui עֻלְּפוּ lallati sunt; vel, animo defecerunt; Pag.Bu.deliquium animi patiuntur; quasi scil. cooperti tenebris; Cocc. &c. In Hithpael, הִתְעַלֵּף idem cum kal, velavit sese; Av.vel animo deficere, Bu.Prout occ.in 3.f.m.fut.hithp. cum ו conv.præf. & camets in ult.ob pausam, pro Tzere, vel pathach; sic, וַיִּתְעַלָּף & defecit animo, Jon.4.8. & à 3. pl. m. fut. hithp. יִתְעַלְּפוּ, in 3.pl.f.est, תִּתְעַלַּפְנָה deficient animo, Am.8.13. Atque inde ex Rad.in hac 1.signif.est no. עֶלְפָּה m.defectio animi; Bu.Conc. defectum, lassum, Bu.Lex.lassus; est no.adject. à Conjug. Pual cum He in fine; Prout occ.Ezech.31.15.& omnia ligna,aut omnes arbores, i.e. unumquodque lignorum agri propter eum, עֻלְפָּה lassum: vel lassum,pro lassa,scil. erant. Sic R.D. lignorum,seu ligna, i.e. unumquodque è lignis, &c. Pag.Mer.Omnes arbores agri propter eum,involvuntur; ut lugentes scil.He in fine est Paragogicum; Pag. Sed Avenarius facit vocem compositam & Radicem per se; sic, In Pual, עֻלְפָּה velatus est propter tristitiam,circa os,scil.obductus est velamine supra labra oris in signum tristitiæ magnæ. Est verbum compositum ex עָלַף velatus est,& פֶּה, i.e. os oris: ut in loco cit. Arbores, &c. velatæ sunt; & quasi exanimatæ sunt. Est Metaph. ad

inanimata; Av. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, tegere, obtegere; Bu. Conc. idque in Conjug. pual, עֻלָּה tegi, obtegi; Bu. velatus est; Av. co-operiri; Coc. ut Is. 51.20. filii tui pullati, i.e. velati sunt, &c. Av. vide in 1. sign. unde in part. Pual, à f.m. מְעֻלָּה tectus, obtectus; In f.f. מְעֻלָּה operta, &c. occ. in forma cum duplice sægol ante Thau; Cant. 5.14. מְעֻלֶּפֶת tectum, obductum; Bu. seu tectus, opertus sapphiris; Pag. ut alabastrum eburneum, obtectum, &c. Av. eboris cooperti sapphiris; Cocc. Unde in Hithpael, הִתְעַלָּה obtexit, operuit, vel velavit sese; Pag Bu. Atque indè in fut. hithp. à 3. f.m. יִתְעַלָּה obteget se, occ. in 3. f.f. cum ֫ conv. præf. & camerz in ult. ob pausam; sic, Gen. 38.14. & operuit se peplo, aut velamine וַתִּתְעַלָּה & obtexit, seu cooperuit se; Pag. Bu. & velavit se; Av. & involvit se: Cocc.

Rad. 68. עָלַץ est lætari, & exultare; Pag. Bu. Av. Tres Radices, ut dictum, æquantur; per zajin, scil. samech, & tzadi, in fine. Merc. Nam congruit planè cum עָלַז, & עָלַם, i.e. exultavit; tripudiavit, gestiit præ gaudio; & metaphoricè, illusit; hinc λαδαίνω insulto, illudo; & Lat. salio, salto, exulto, &c. in kal, ponitur absolutè, vel cum Dativo; & interdum constr. cum præp. Beth. Av. Occ. autem hoc verbum in pret. kal, 3. f.m. simpl. & in Infin. kal, cum בְּ præf. עָלֹץ exultavit, 1 Sam. 2.1. בְּעָלוֹץ in exultando, Prov. 28.12. In fut. kal, 1. f. est אֶעֱלוֹץ vel אֶעֱלָץ; sed occ. cum ֫ cop. præf. & ה parag. add. sic, וְאֶעֱלָצָה & exultabo, Ps. 9.3. Item occ. etiam in 3. f.m. & f. fut. kal, simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum ֫ cop. præf. יַעֲלוֹץ exultabit, 1 Chron. 16.32. תַּעֲלוֹץ exultabit, Prov. 11.10. יַעֲלֹצוּ exultabunt, Ps. 25.2..68.4. וְיַעֲלֹצוּ & exultabunt, Ps. 5.12. Atque indè est No. עֲלִיצָה f. exultatio, insultatio, &c. Pag. Bu. Av. Prout occ. cum ם Aff. loco seq. עֲלִיצָתָם exultatio ipsorum, Hab. 3.13.

Rad. 69. עָלַק; indè No. עֲלוּקָה f. sanguisuga, hirudo; Pag. Bu. Av. Cocc. vermis in aqua degens, sanguinemque sese lavantium extrahens & exugens; habet enim linguam bisulcam. Hinc ἕλκω ulcus, ἑλκόω ulcero, exulcero: item, ἕλκω, ἑλκύω traho, extraho, &c. ut & Lat. lacio, illicio; Av. Nou dubium est hoc nomine עֲלוּקָה significari hirudinem, cujus similitudine, insatiabilem eorum describit sapiens cupiditatem, qui pauperes opprimunt & devorant. Quidam ad עָקַל reducentes, Gehennam intelligunt, quo descendunt quicunque perversè agunt. Forsan quidem sic hirudo ab obliquitate dicta est. Per duas autem ejus filias, quidam volunt allusum ad ejus linguam bifurcatam. Sed videtur simpliciter insatiabilitatem notasse: ut licèt è cute simul deciderit cruore imbuta: si ad eam rursum admittatur, nec dum expleta, rursum ut priùs, exugat sanguinem. Sic pauperum oppressores eodem subindè redeunt; &c. Merc. Occ. autem hoc No. cum לְ præf. loco seq. לַעֲלוּקָה sanguisugæ, Prov. 30.15. [עַם, præp. Cum, &c. vide sub Rad. seq. עִמָּם, quò pertinet Merc.]

Rad. 70. עָמַם est, abscondere, tegere, operire, inquit R.D. Pag. Bu. vel intransitivè, latere, absconditum esse, seu à conspectu remotum esse. Contraria, scil. ut quidam volunt, significatione præpositioni עִם: quanquam, meo judicio, conformis est significatio; ut hoc verbum significet, operire, obtegere, & obruere multitudine & magnitudine, obscurare & adumbrare; unde & עַם populus, quasi multitudo undiquaque operta, quæ omnia obtegat, & obruat: quasi obtectionem & obumbrationem dicas; i.e. aggregationem, & consociationem plurium hominum societate junctorum, viz. nomine, jure, linguâ, politiâ & religione. Tametsi & ad animalcula transfertur, quæ suam quodammodo inter se quoque habent societatem, & velut politiam: ut infrà habes; Merc. Verbum hoc עָמַם est etiam obscurare; ex usu Chald. Bu. Lex. Obtexit, obruit aliquid multitudine, seu densitate rei, obscuravit, occultravit; conjunctionem & adhæsionem, significat; & est cogn. cum עָבַב densuit, densus fuit; nam Beth & Mem sunt ejusdem instrumenti literæ. Hinc ἄμω, ἀμάω congrego; ἄμμος arena quæ est in magna copia; ἄμα simul, congregativè; item, ἅπτω, apto, jungo; ἅμα & ἅμμα, -τος, vinculum, copula, ἁματίζω ligo, (& Lat. amo, amare, conjunctione scil. affectuum) &c. Av. עָמַם est, cooperire, celare; Coc. Sed videatur verbaliter post No. seq. In Bu. Conc. Rad. hæc duo significat, i.e. est in No. עַם vel עָם (comm. gen. sed masc. sæpiùs; Bu. Lex.) populus; Pag. Bu. &c. i.e. congregatio hominum, communiter. Sed dicitur etiam de aliis rebus; ut de locustis, formicis & cuniculis, &c. Pag. Vide Joel. 2.2. Prov. 30.25, 26. Similia apud profanos scriptores reperiuntur: ut Columella de Apibus, duo populi conjungendi sunt. Et Manilius de Avibus, aerei populi: & idem de Piscibus; populos exponere captos. Et similis etiam locutio est Jer. 15.3. & præficiam eis quatuor familias, gladium, canes, aves, bestias; Bu. Lex. עַם populus copiosus, qui suâ multitudine collectâ obtegit & obscurat superficiem terræ. Græci mutando ע in δ dicunt δῆμος populus: metaphoricè tribuitur & aliis; Av. עַם & עָם m. λαός, populus; est multitudo consociata, vel obiter; magis tamen consociata legibus ad fruitionem communium bonorum. Speciatim, multitudo consociata fœdere Dei ad audiendum verbum ipsius, & bonis ipsius fruendum. Cic. Populus, non omnis cœtus multitudinis, sed cœtus juris consensu & utilitatis communione sociatus. Le. 16.33. וְעַל כָּל עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר & super omni populo seu multitudine, cœtus, expiationem faciet. Et 1 Chro. 16.20. מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר à regno ad alium populum. Populus propriè est, ubi Respublica sive regnum. Ità Psal. 105.13. & Jon. 1.8. אֵי מִזֶּה עַם אַתָּה ex quo populo es. Et Neh. 13.24. וְכִלְשׁוֹן עַם וָעָם & ut quivis populus loquitur, &c. Cocc. Occurrit autem hoc No. frequentissimum in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma f.m. extra pausam cum pathach, עַם populus, -li; -um, &c. Gen. 11.6..23.12, 13..42.6..50.20. Exod. 1.9..5.5..15.13, 16..32.9..33.3, 5..34.9. Lev. 16.33..20.2, 4. Num. 11.29. &c. Deut. 14.20..20.1, 21. &c. Job. 12.24. Psal. 18.28, 44..95.6, 10..105, 13..148.14. Prov. 28.15..30.25, 26. Isa. 10.6.. 13.4..30.5, 6, 9, 19..33.19..34.5..51.7..62.12.. 63.18.. 65.2. Jer. 5.21. &c. ad Zac. 7.5. in 170. circ. l. & in forma cum camerz ob pausam occ. simpl. locis seq. עָם populus, Num. 23.9, 24. Deut. 4.33..32.21..33.5, 21. Jud. 5.2, 13..9.36.2 Reg. 13.7.1 Chron. 17.21. Esth. 3.8. Job. 12.2..34 20, 30. Ps. 3.7..18.44..22.7..45.13..62.9..72.4..107.32. Prov. 11.14..14.28..29.2, 18..26.11. Isa. 42.6..49.8. Lam. 1.1. Ezech. 33.31..36.3. Dan. 11.33. Joel. 2.17. cui utrique formæ ֫ cop. præf. sed priori cum camerz, ֫ est præf. וָעָם & populus, Esth. 4.11..3.12..8.9. Ps. 74.18..102.19. Jer. 37.2..44.21. Ezec. 17.15..26.7. Dan. 8.24..11.15, 32. וָעָם & populus, 1 Sa. 13.5. Hos. 4.14. Am. 3.6. וָעָם idem, Neh. 13.24. Esth. 1.22..3.12..8.9. sed multò frequentiùs cum הָ dem. præf. priori formæ cum camerz, sic הָעָם populus, -li, -lum, &c. Gen. 14.16..19.4..26.10, 11..32.

11..32.7..33.15..35.6..41.52.. 47.21,23. Ex.1.20.. 3.12,21..4.16,21,30,31.&c. Pſal.33.12.. 89.16.. 106.48.. 144.15. Prov.29.2. Eccl.4.16.. 12.9. Iſa.9.1,8,15,18.. 23.13..29.13,14..33.24..40.7..62.10..65.3. Je.6.19,21.. 7.16,35.&c. Mich.2.11. Hag.1.2,12,14..2.14. Zach.8.6, 11,12..14.2. Mal.2.9.&c.in 750.circ. l. ſed occ. etiam cum וְהָעָם præf. huic formæ cum cametz,locis ſeq. & populus, Exod. 19.24.. 24.2..33.1. Num.12.15. Joſ. 3.16..4.19..8.20. Jud.9.32,33,35. 1 Sam.13.16.. 14.3, 43..15.9..26.5,7..30.4. 2 Sam.10.13..15.12..16.18..23. 10,11.1 Reg.1.40..16.15.2 Reg.25.22.1Chron.11.13.. 19.14.2 Chro.14.12..30.3..36.14.Neh.7.4..8.7..10.35. Eſt.3.11.Iſa.9.12. Jer.5.14..14.16..23.34..35.16.Ezech. 33.6.Mal.1.4.ut & cum לָהֶ & מָהֶ præf.formæ cum cametz; Sed cum בָ præf. formæ cum pathach; & rurſus cum בָ præf.ante cametz; ſed cum יִבְ, בְ ante pathach; &,cum כָ præf.formæ cum cametz ; ut ſeq. לָהָעָם populo, 2 Chron.10.7.מָהָעָם de populo, Jud.20.31. 1 Sam.14.29. בָעָם in,cum populo,Num.20.20. Pſ.35.18. בָעָם in populo,populum, Exod.5.6..19.21. Num.11. 33..17.12..21.7. Jud.5.9. 1 Sam.4.17.. 6.19..14.35. 2 Sam.17.9..18.8..24.16,17.1 Reg.5.16..9.23. 1 Chron. 21.14.2 Chron.8.10..17.9..19.4..23.20.Ezr.8.15. Pſal. 94.8.וּבָעָם & cum populo,Ezec.17.9. כָעָם ſicut populus,Joe.2.5. כָעָם ſicut populus,Iſa.24.2.Hoſ.4.9. Item cum כָ præf.formæ cum pathach,occ.locis ſeq.לָעָם populo, in populum, Gen.23.7..34.17,22. Exod.21.8. Deut.4.20..7.6..14.20..26.18..28.9,32.2 Reg.25.3. Pſal. 22.32..74.14. Jer.52.6.Hab.3.15. & cum לָ præf. formæ cum cametz, locis ſeq. לָעָם populo, in populum, Gen. 48.19.Exod.6.7.Lev.26.12.Deut.27.9.. 29.13. 1 Sam. 12.22.2 Sam.7.23,24.2 Reg.11.17. 1 Chron.17.23. 2 Chro.23.16.Jer.7.23..11.4..13.11..24.7..32.38..30.22.. 31.1.Ezech.11.20..14.10..36.28..37.23,27.Zach.2.15.. 8.8. ut & cum לָ præf. huic formæ ; locis ſeq. לָעָם populo, Exod.5.7,22,23..17.4..18.14,19.. 24.3. Lev. 9. 15,18..16.15. Num.14.19..25.2..33.14.Joſ.24.25. Jud. 8.5..20.10.1 Sam.9.12..11.5..14.17.2 Sam.2.26.1 Reg. 12.7,10..19 21.2 Reg.4.41,42,43.2 Chro.10.6,10..12. 3..24.20..29.36..31.4.Neh.4.16..11.24.Pſ.68.36..72.3. Iſa.42.5.Jer.4.10,11..14.10..15.20..16.10.. 23.32..38. 4..42.14..44.11.Hag.1.13. ſed occ. etiam cum וְלְ, וְלָ, & מִ præf.alterutri formæ ; ut ſeq. וְלָעָם & populo, Jer.1.18. וְלָעָם & populo,2 Sam.17.29.2 Chro.18. 2.Jer.5.23..37.18. מֵעָם de populo,Lev. 4. 27. 2 Reg. 25.19.Pſ.114.1.Jer.52.25.מֵעָם è populo, 2 Chron.24. 23.Pſ.89.20.Jer.48.42. וּמֵעָם & de populo,Iſa.18.7.Item,frequenter etiam occurrit cum affixis variis ; cum quibus omnibus,Mem aſſumit dageſch poſt pathach,ob alterum Mem deficiens; & ſic denotando Radicem eſſe עַמ ut cum י Aff. עַמִּי populus meus,-li mei,-lum meum,&c.Gen.19.38..23.11..41.40..49.29. Exod.3.7, 10..5.7,4,16,26.. 9.1,13. &c. Pſal.14.4.. 50.7.. 53.5.. 59.12..78.1..81.9,12,14..144.2.Cant.6.12.Iſ.3.12.. 10. 2,24..19.28..22 4..26.20..32.13,18..40.1..43.20..46.6.. 51.4,16..52.4,5,6,8..57.14..63.8..65.22. Jer.2. 13,31.. 4.11,22..6.14..8.11.&c. Lam.2.11..3.48,14.. 4.3,6,10. &c. ad Zach.8.7..13.9.in 180. circ. l. cui etiam formæ cum י Aff. וְ & בָ ſunt præf. וְעַמִּי & populus meus,Exod.9.27. Jud.12.2.1 Chron.28.2. Eſth.7.3,4. Jer.2.11, 32..5.31..8.7..31.14.Hoſ.11.7. בְעַמִּי in populo meo,populum meum,Exod.9.17.1 Sam.9.17.2 Chron.7.13.Iſa. 65.19.Jer.5.26..6.27.Ezech.21.17. ut & cum בָ, כָ & יִמִּ præf.& cum eod.Aff.ut ſeq. כְעַמִּי ſicut populus meus,1 Reg.22.4.2 Reg.3.7. לְעַמִּי populo meo,ad populum meum,Num.24.14.1 Sam.2.29.2 Sam.7.10.1 Chron.17. 9.Iſ.58.1..65.10.Jer.29.32.Ezec.13.18,19..36.8.מֵעַמִּי & à populo meo,Exod.8.8. עַמֵּנוּ populus noſter, 2 Sam. 10.12.1 Chron.19.13. Jer.46.16. Item ſæpe etiam occ. cum ה, vel in pauſa, הָ Aff. locis ſeq. עַמֹּה vel עַמָּה populus tuus,Ex.5.23..8.19..9.15..15.16..23.11..32.7.. 33.13..34.10. Lev.19.18. Deut.9.12,26,29..21.8..26. 15. 2 Sam.23,24. 1 Reg.3.8,9.. 8.33,34,38,44,51,52. 1 Chron.17.21,22..29.17,18. 2 Chron.1.10..6.24,25, 29,34..20.7.Neh.9.32.Pſ.3.9..28.9..44.13..60.5..68.8.. 72.2..77.16,21..79.13..80.5..83.4..85.3..94.5.. 106.4.. 110.3. Iſa.10.22..14.20..63.14..64.9.Jer.31.7..32.21. Ezech.3.11..13.17..33.2,12,17,30..37.18. Dan.9.15, 19,24..11.14.. 12.1. Joel.2.17. Mich.7.14. Nah.3.18. Hab.3.12. cui etiam utrique, vel alteri utri formæ cum ה Aff. in vel extra pauſam וְ, וְ, בְ, כְ, יִ & לְ ſunt præf. prout ſeq. וְעַמֹּה vel וְעַמָּה & populus tuus, Exod.33. 17. 1 Reg.8.30,36..20.42. 2 Chron.6.21,27..18.3.Neh. 1.10.Pſ.85.7.Jer.27.12..22.2.Dan.9.16.Hoſ.4.4.בְעַמֹּה in populo tuo, Exod.22.27. בְעַמָּה in populum tuum, Exod.32.11.2 Chron.21.14. וּבְעַמֹּה & in populum tuum, Exod.8.4,21. 1 Chron.21.17. וּבְעַמָּה & in populum tuum,Exod.8.3..9.14. כְעַמֹּה ſicut populus tuus, 2 Sam.7.23.1 Reg.8.43. 1 Chron.17.21. 2 Chro.6.33. וְכְעַמֹּה ſicut populus tuus,1 Reg.22.4.2Reg.3.7. וְכְעַמָּה & ſicut populus tuus, 2 Chron.18.3. לְעַמֹּה vel לְעַמָּה populo tuo, ad populum tuum, Exod.32.12. Num.24. 14. Deut.21.8. 1 Reg.8.36,50. 2 Chron.6.27,39. Dan. 10.14. prout occ.etiam cum וְ, מִ, יִמִּ præf. וּמֵעַמֹּה & populo tuo, Exod.8.9. מֵעַמֹּה è populo tuo, 1 Reg.8. 41. 2 Chron.6.32. וּמֵעַמֹּה & à populo tuo,Exod.8.11. Item cum ה Aff.occ.ſimpl.& cum ת & כ præf. עַמֹּה populus tuus, Num.5.21.Ruth.1.16. Pſ.45.11. Ezech.26. 11. Nah.3.13. וְעַמֹּה & populus tuus, Iſa.60.21. לְעַמֹּה ad populum tuum,Ruth.1.10. ſed ſæpiùs cum י Aff. locis ſeq. עַמּוֹ populus ejus, ſuus, Gen.49.16. Exod.1.9, 22..14.6..17.13..18.1.Lev.17.4..20.3,6.Num.21.24,34, 35,37..22.5.Deu.2.32..3.1..2.33..3.2,3 .32.9,37,43 .33. 7. Joſ.8.1,14..10.33.Jud.11.20,21,23.Ruth.1.6.1 Sam. 12.22..13.14..15.1. 2 Sam.5.12..8.15. 1 Reg.8.59,66.. 20.42.1 Chron.14.2..18.14..19.7..21.3..22.18.2 Chro. 2.10..7.10..25.11..31.8,10..32.14,15,16..33.10..35.3.. 36.15,23. Ezr.1.3.Eſth.1.22.Pſ.14.7..29.11..50.4..73. 10..78.52,62,71..85.9.. 94.14..100.3.. 105.24,25,43.. 113.8..116.14,18..135.12,14.. 136.16. Iſa.11.11,16.. 13.14..15.5.. 25.8.. & 28.5..30.26.. 49.13..51.22.. 52. 9..56.3..63.11. Jer.25.19..50.16. Hoſ.10.5. Joel.2.18. Mich.6.2. Zach.9.16. cui etiam formæ cum י Aff. וְ, בָ & לְ ſunt præf.ut ſeq. וְעַמּוֹ & populus ejus, 2 Chro. 13. 17..20.25. Jer.22.4..27.11..49.1.Ezec.30.11. בְעַמּוֹ in populo ejus, ſuo, 1 Sam.27.12. 2 Chron.36.16. Job.18. 19.Pſ.106.40..149.4. לְעַמּוֹ populo ſuo , Exod.32.14. 1 Reg.8.56. 1 Chron.23.25.Eſth.10.3.Pſal.29.11..111. 6,9..125.2..148.14.Joel.2.19..4.16. ut & occ. cum יִמִּ præf.& י Aff.ſic, יִמֵּעַמּוֹ & à populo ejus, Exod. 8.27, 29. Item cum ה, Aff. occ. ſimpl. & cum ת cop. præf. עַמָּה populi ejus, ſui,populum ſuum,Lev.17.10..23.30. Num.5.27..15.30. Jud.14.17.Ruth.1.15. Eſth.2.10,20.. 4.8.Lam.1.7,11. וְעַמָּה & populum ejus,Il.65.18.& cum

ם Aff. occ.locis ſeq. עַמָּם populi ſui, populum ſuum, Lev.18.29..20.5,17,18. 2 Chron.25.15.. 32.17. Item, in forma pl.m. עַמִּים populi, frequens occurrit. Nominantur autem gentes,populi, propter varias conſœderationes,& varium regimen,& varias terras; Cocc. Prout occ.in forma pl.m.abſol.& ſimpl. ſic, עַמִּים populi, -orum, -is, -os, &c. Gen.17.16..27.29..28.3.. 48.4..49.10. Exod.15.14. Deut.32.8..33.3,17,19. 2 Sam. 22.48.&c.Pſal.7.9..18.48..33.10..47.4,10..56.8..66.8.. 68.31..87.6..96.7..99.1..102.23.. 105.20. Prov.24.24. &c. Mich.4.1,3,13. Zeph.3.9. Zach.8.20,22. &c. in 80. circ.l. cui etiam וְ cop.eſt præf.locis ſeq. וְעַמִּים & populi, Pſal.96.13..98.9. Ezech.38.9,15..39.4.ſed ſæpiùs cum הָ dem.præf. הָעַמִּים populi,-orum,&c. Exod.19. 5. Lev.20.24. Deut.2.25..4.6,19..7.6,7, &c. Pſal.47.2.. 49.2..96.3,5,6..99.2..106.34. Iſa.10.14..25.6,7..56.7.. 61.9..62.10. Lam.1.18..3.45. &c. Mich.4. 5. Hab.2.5. Zach.11.10..12.2,3,4,6..14.12.&c. in 80. itidem circ. l. Item occ. etiam forma pl.m. abſol. cum בְּ, כְּ, מִ & וּמִ præf.ut ſeq. בָּעַמִּים in populos, in populis, Deut.4.27. 1 Chro,16.8.Neh.1.8.Pſal.9.12..57.10..77.15.. 105.1.. 108.4.Iſa.12.4. Ezech.27.36..28.19.Hoſ.7.8. Joel.2.17. Zach.10.9. מֵעַמִּים ficut populi, Hoſ.9.1. מֵעַמִּים ex populis,Ezech.38.8. וּמֵעַמִּים & ex populis,Iſa.63.3. Item in forma pl.m. conſtr.occ.ſimpl. locis ſeq. עַמֵּי populi, Deut.28.10. Joſ.4.24 1 Reg.8.43,53,60.1 Chron. 5.25. 2 Chron.6.33..32.13,19.Ezr.9.11. Neh.9.30.Ezech.31.12. Zep.3.20. וְעַמֵּי & populi,Neh.10.32. prout occ.etiam cum בְּ, לְ, כְּ & מִ præf. ut ſeq. בְּעַמֵּי cum populis, Ezr.9.2,14. כְּעַמֵּי ficut populi, 2 Chron.13.9. לְעַמֵּי populis, Neh.10.31. מֵעַמֵּי è,à, populis,Ezr.3.3.. 9.1..10.2,11. Neh.10.29. Eſth.8-17. Item occ. etiam forma pl.m.conſtr. cum הַ Aff. cui & בְּ eſt præf. ut & cum יֵ Aff. cui etiam בְּ & מִ ſunt præf. & cum הָ Aff.ſimpl.& cum מַ præf.ut ſeq. עַמֵּיךָ populi tui,Num. 27.13..31.2. Deut.32.3. בְּעַמֶּיךָ in populis tuis, Lev. 19.16.Hoſ.10.14. עַמָּיו populos ſuos, populorum ſuorum, Gen.25.8,17..35.29.. 49.33. Num.20.24. Deut. 32.50. Ezec.18.18. בְּעַמָּיו in populis ſuis, Lev.21.1,4, 15. מֵעַמָּיו è populis ſuis, Exod.30.33,38.ut & in Lev. 21.14. עַמָּיהָ populorum ſuorum, Ex.31.14.מֵעַמֶּיהָ è populis ſuis, Gen.17.14.Lev.7.20,21,27,25. 19.8.. 23. 29. Num. 9.13. Item occ.etiam forma pl. m. more perfectorum cum duplice Mem; ſic, עַמִּמִּים populi, &c. prout occ. in forma abſol. cum וְ cop.præf. & in forma conſtr.pl.m.ſimpl.& cum בְּ præf.& הַ Aff. ſic, וְעַמְּמֵי & populos, Neh. 9. 22. עַמְּמֵי populos, Neh. 9. 24. בְּעַמְּמֶיךָ in populis tuis, Jud. 5.14. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. עָמַם eſt abſcondere, celare, Bu.Conc.tegere, obtegere, obumbrare, obſcurare, &c. ut ad initium Rad. Prout occ.in 3.pl.præt.kal,cum הּ Aff. poſt ſchurek,ſed cum הוּ Aff.poſt kibbutz pro ſchurek; עָמְמוּהָ celarunt te,Ezec.28.3. עָמְמֻהוּ abſcondebant eam, Ezec. 31.8.unde in Hoph.(quaſi à præt.hiph. הֶעֱלִים vel הֶעֱלִם) cum defectu Yajin Poel, i.e.2.Rad.Mem; Av. הוּעַם obſcuratus eſt ; Av. prout occ.in fut.hoph.3.ſ.m.ſic,Lam. 4.1. quomodo יֵעָם זָהָב obſcuratur aurum ; Bu. vel tegetur,abſcondetur, pro, tectum eſt, aurum : Sed Ab. Ezra, obſcuratum eſt : Nam Targum,in Lev.13.56. pro כֵּהָה obſcura eſt plaga,habet עַמְיָא , aliàs עַמְיָה Merc. Cev. Et eſt formæ inſtar יוּרַק comminuetur,Iſa.28.28. à Rad. רָקַק ; Pag. Quomodo obtegetur, i.e. obſcurabitur aurum ; Av. Contegitur,&c.nempe rubigine, vel ſcoriis,ut non ſplendeat;Coc.In loco 1.cit.ad præt.kal,Ezec. 28. כָּל סָתוּם לֹא עֲמָמוּהָ ſenſus eſt,omne clauſum non abſconderunt ſe à te; i.e.non eſt abſconditum à te ; Pag. Nam eſt pro עָמְמוּ עָמְמָךְ, vel potiùs עָמַךְ, latuerunt te; Merc. Eſt ex kal verbum intranſit.ut R.D.inquit; unde exp.Non ſunt occultata à te ulla clauſa & ſecreta;ut non cognoveris illa. Sed R. Joſ. deducit à עִם cum ; q.d. aliqua non fuerunt tecum clauſa. Targum & Hieron.Omne ſecretum non eſt abſconditum à te ; Pag. Tu es Daniel,omnia abſtruſa non obtexerunt te,&c.Av. Nihil occultum celarunt te, h.e. nihil te latet, nihil tibi non revelatum eſt ; Cocc. Ecce ſapientior es Daniele; (nimirum in oculis tuis; Daniel enim jam eo tempore ſapientiſſimus habebatur , & in Proverbium abierat; v.Dan.1. 17. Sic ſequentia de præſumpta à Rege Tyriorum ſui ipſius opinione accipienda ſunt.) quicquid occultum non abſconditur tibi ; Hebr.abſcondunt,Impersonaliter; Jun.De nomine autem præced. עִם, עַמִּים , &c. Notanda phraſeologia,Exod.30.33. וְנִכְרַת מֵעַמָּיו excindetur (ex populis ſuis,i.e. prout ſæpe no. hoc in plur. ſumitur, pro cognatis & popularibus) ex popularibus ſuis.Sic v.38.& cap.31.14.Lev.7.21.. 25,27.. 19.8.. 23.29. Num.9.13.Ge.17.14.Senſus eſt,non habebit communionem in bonis eorum,qui cum ipſo conjuncti fuerunt carne. Item hoc ſenſu עַמִּים ſumitur pro cognatis & popularibus in hujuſmodi phraſeologiis,Ge.25.8. וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו & aggregatus eſt ad populares ſuos,h.e.eos qui ſunt ejuſdem cum ipſo fœderis,& hæredes ejuſdem civitatis.Sic v. 17.& 35.29..49.33.Nu.27.13..31.2.Deu.32.49.&c.Coc. Item adhanc Rad.à pleriſq;refertur præpoſitio עִם,cum, Bu.Lex.Av.&c. Nam etſi contraria videtur ſignificatio, pertinere tamen ad hanc Rad.עִמָּם oſtendit,dagesh cum affixis. Conjunctionem & adhæſionem ſignificat, in bonum,vel in malum : Unde & interdum licebit pro loci ratione vertere,contra. Atque indè עִם dicitur populus, hominum ſcil.horum cum illis conjunctio & aggregatio. Vide ſuprà ad initium Rad. עִמָּם ; Merc. Quandoque עִם valet,juxta,propè,apud,Gen. 35.4. Cum Mem ab initio,à,ab,è, vel ex,&c. ut Gen. 48. 12. מֵעִם בִּרְכָּיו à vel è genibus ejus,&c. Bu.Lex. עִם, Cum, eſt præpoſitio,quæ, ceu,per vinculum, colligat, & quaſi condenſat multitudinem. Hinc, ſi Yajin ſtrictiùs proferatur, inſtar Latini,c,duri fit,Lat. Cum;Av.paſſim in textu,pro præp. Cum ; ut in Pſ.18.26. עִם חָסִיד cum miſericorde miſericors eris ; aut cum probo probus eris ; עִם גֶּבֶר cum viro perfecto perfectus eris ; Pag. עִם cum, præpoſitio ; σὺν,& μετὰ regens Genitivum,ἅμα.ut 1 Sam. 16.12. עִם יְפֵה עֵינַיִם cum pulchritudine oculorum , concretum pro abſtracto.& in Nah.3.12. תְּאֵנִים עִם בְּכוּרִים exp.ficus cum præcocibus ; i.e. in quibus ſunt præcoces. Pſal.130.4. עִמְּךָ הַסְּלִיחָה tecum condonatio;h.e.penes te;qui habet te,habet condonationem; Coc. Sed ponitur etiam עִם vice בְּ , i.e. in ; ut Gen. 35.4. & abſcondit eos Jacob ſubter quercum, quæ erat עִם שְׁכֶם in Shechem ; Pag. cum Sichem; h.e. apud Shichem ; Cocc. Et cap.25.11. & habitavit Jitzhak עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי In Beer Lachai roi ; Pag.Apud puteum Lachai roi ; Cocc. juxta puteum Lachai Roi ; i.e. videntis,videntis me ; ut ſuprà 16.13,vel 14. Separantur autem hæc duo diſtinctionis notâ, licet unius rei ſint nomina , quia diverſa reſpiciunt : nam puteum viventis

tis vocat reſpectu ſui, quia viva remanſit poſt Angeli conſpectum; videntis verò reſpectu Angeli, propter beneficium ſibi in ea apparitione collatum; Jun ſic & 2 Sam.19.37. & moriar in civitate mea, עִם קֶבֶר in ſepulchro patris mei; Pag. apud ſepulchrum, &c. Cocc. Item pro juxta, prope, ſecus, apud; Jud.18.22. עִם בַּיִת juxta domum Michæ; Pag. vel apud domum Michæ; Cocc. Et cap.19.11. עִם יְבוּס juxta Jebus; Pag. Circa Jebus; i.e. in finibus Jebus; Cocc. Et Joſ. 7.2. עִם בֵּית אָוֶן juxta Beth-Aven; Pag. Cocc. Sed ponitur etiam vice vau, i.e. Et, inquit R.D. ut 1 Sam.16.12. Et erat rufus וְעִם יָפֶה & pulcher oculis. Et Nah.3.12. Omnes munitiones (tuæ) ficus, i.e. tanquam ficus, עִם בְּכוּרִים & primitiva. Illud autem Pſal.72.5. timebunt te עִם שֶׁמֶשׁ, exp. A.E. & R.D. cum ſole, h.e. dum fuerit, aut quamdiu fuerit & duraverit ſol; Pag. cum ſole; i.e. quamdiu erit ſol; Cocc. Quamdiu erit ſol, & durante luna in generationem æternam; Hebr. cum ſole, & ante lunam, generatione generationum; Jun. Item ponitur etiam עִם pro אֵת articulo accuſandi caſus, aut perſonæ patientis; ut 2 Sam. 6.4. וַיִּשָּׂאֻהוּ & tulerunt eam è domo Abinadab, quæ, erat ſcil. in Gibeah, עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים arcam Dei, pro אֶת אֲרוֹן. Et geminatur perſona patiens in hoc verſu, quia ſenex eſt, & tulerunt eam, aut ipſam, arcam Dei è domo, &c. Sicut & Exod.2. וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַיֶּלֶד & vidit eum puerum. Ut & Exo.35.5. יְבִיאֵהוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה adducet eam oblationem Domini. Sed R. Joſ. exp. cum arca Dei; quia Huzzah ibat cum arca Dei, & Achjo ante arcam. Idcirco miſit manum ſuam Huzzah, & mortuus eſt; nam peccavit, quoniam tenuit arcam; quia ferentes arcam, illam non tangebant, ſed vectibus ſuis humeris eam ferre debebant; Pag. ut ſcil. cautum eſt, Num. 4.7. Alii וַיִּשָּׂאֻהוּ ad arculam referunt, ubi donaria pro delicto repoſuerant Palæſtini arcam reducentes in Beth Semes; ſed id coactum eſt. Ego cum R. Joſ. Kimchi non dubito aliquid ſubaudiendum ad explendam orationem, quòd ſcil. Huzzah eſſet cum ſeu juxta arcam, &c. Merc. Et tulerunt eam (arcam) ex domo Abinadab, quæ viz. erat in Gibeah cum arca Dei, h.e. habens arcam Dei; Cocc. Deportaverunt itaque eam è domo Abinadabi, quæ erat in ipſo colle Dei, comitantes arcam Dei; Jun. &, Job. 31.5. Si ambulavi עִם שָׁוְא cum temerario, h.e. temeritatem habens apud me; Cocc. Si ambulavi cum vanitate; Jun. Deut.8.5. וְיָרַעְתָּ עִם לְבָבֶךָ & cognoſceres cum corde tuo, h.e. in corde tuo, cor tuum ſcrutans. Deut.15.9. cave tibi nè ſit verbum עִם לְבָבְךָ cum corde tuo nequam; Cocc. Item venit etiam עִם cum Mem; & tunc quod ad ſenſum, aut redundat, aut eſt juxta; Pag. Latinè, ס, à, redundare videtur, ſed vernaculè commodè dicimus, d'avec, vel d'apres; i.e. de cum, vel de propè. Significationem ergò mutat, vincente eo quod præponitur, ut in מֵעַל & מֵאַחֲרֵי. Sed pro juxta tantùm non invenies, Merc. Cev. Cum Mem ab initio eſt, à, vel è, ex, &c. Bu. Lex. ἀπὸ. ſeparatio is enim eſt; Cocc. ut Gen.48.12. מֵעִם בִּרְכָּיו à genibus ejus; Cocc. vel, è genibus ejus; aut è loco qui erat juxta genua ejus, quod quidam verterunt de juxta, aut prope genua ejus; quod Latinitati non quadrat. Hieron. & eduxit Joſeph eos, de gremio patris; Pag. Sic 1 Sam.20.33. & cognovit Jonathan כִּי כָלָה הִיא מֵעִם אָבִיו quod id decretum patri eſſet, interficere Davidem; q.d. omnino id ex deliberatione abiiſſe, ut certum. Et v. 34. מֵעִם à menſa; Cocc. Et cognovit Jonathan, quòd completum, i.e. decretum eſſet à patre ſuo; ut interficeret, ſeu mori faceret David: Pag. Sic Exod. 8.30. & egreſſus eſt Moſeh מֵעִם פַּרְעֹה à Pharaone; Pag. Cocc. Cum affixis etiam variis & ſæpe occurrit, ut עִמּוֹ cum ipſo, Pſal.91.15. עִמְּךָ tecum, Gen.26.3. ſed in pauſa עִמָּךְ idem, Exod.19.24. & 22.25. & cum Aff. 2. perſ. fæm. עִמָּךְ tecum, ſeu coram te, fæm. 1 Sam.1.26. עִמִּי mecum, Gen.39.12. מֵעָלַי à me, Gen.31.31. מֵעִמּוֹ ab eo, 1 Sam.1.27. עִמָּם cum iis, Gen.29.9. עִמָּכֶם cum vobis, Gen.42.38. עִמָּנוּ nobiſcum, Gen.24.25. & Hoſ.12.4. & ibi loquetur, vel loquebatur nobiſcum; ſed ibi juxta quoſdam ponitur pro עִמּוֹ cum eo; Pag. Ego verò promiſſiones à Jacob factas ad poſteros etiam pertinere puto: ideoque dicit, nobiſcum loquebatur ſcil. cum illo loquens, Merc. Et ibi loquebatur nobiſcum, h.e. mecum & cum Angelo. Verba Dei. R. Saadjah verò explicat עָלֵינוּ, בָּעֲבוּרֵנוּ, h.e. de nobis, viz. de Iſraele. Et R. Joſ. Kimchi, ibi loquebatur nobiſcum, h.e. tecum & mecum Deus. Ut ſint verba Angeli ad Jacobum. Kimchi indicat veteres intellexiſſe Michaelem Angelum aſſertorem; de quo loqui ipſum putârunt, Gen.48.16. Cocc. Et Gen.26.16. recede מֵעִמָּנוּ à nobis. עִמּוֹ cum ea, &c. Gen.3.6. Illud autem, Zach.14.5. & veniet Dominus meus, & omnes ſancti עִמָּךְ tecum. R. Jonah exp. pro עִמּוֹ cum eo. Sed non invenitur, inquit R. D. hæc mutatio. Rectum proinde eſt quòd loquatur de Jeruſchalajim, quia Angeli erunt cum ea ad auxilium ejus; Pag. Sed videtur potiùs eſſe Apoſtrophe Prophetæ ad Deum; neque hæc perſonæ mutatio in Scripturis infrequens eſt; Merc. כָּל־קְרוֹשִׁים עִמָּךְ; ellipſis. ô tu, cum (qua) omnes Sancti. Mercerus vult eſſe Apoſtrophen ad Deum; Cocc. Veniente Jehova Deo meo, omnibuſque ſanctis (angelis ſcil. adminiſtris Dei & eorum qui hæredes ſalutis inſtituti ſunt; ut Dan. 8. 13.) adſtituris tibi; Hebr. tecum; Jun. Eſt etiam ubi עִם notat conflictationem in pugna: ut Pſal.94.16. Quis ſtabit לִי pro me, עִם מְרֵעִים contra maleficos? Quis conſiſtet mihi, i.e. pro me, עִם contra operantes iniquitatem? Job.9.2. מָה יִצְדַּק אֱנוֹשׁ עִם אֵל quid juſtificaretur homo cum Deo? in judicio ſcil. Dei, coram Deo, vel Deo redarguente. Item æquiparationem etiam notat; ut Eccl. 2.16. nam non eſt memoria ſapienti, עִם הַכְּסִיל cum ſtulto, h.e. æquè atque ſtulto: & Eccl.7.11. bona eſt ſapientia נַחֲלָה עִם æquè atque hæreditas ſeu patrimonium. Sic Pſal.73.25. וְעִמְּךָ & tecum non delector in terra, h.e. æquè atque in te; vel præter te. Item ſubjectum, vel objectum etiam notat; ut Eſth. 6.3. לֹא נֶעֱשָׂה עִמּוֹ דָּבָר nihil cum ipſo factum eſt, h.e. non eſt ei honor habitus. Job. 10.17. וְחֹרֶב כַּעֲשׂוֹ עִמָּדִי & multiplicas ægritudinem tuam mecum; h.e. multis ægritudinibus me afficis; Ubi עִמָּדִי eſt pro עִמִּי per epentheſin. Sic Gen.3.12. 20.9. Pſal.23.4. Cocc.

Rad. 71. עָמַד eſt, ſtare, Pag. ſiſtere ſe; conſiſtere, ſubſiſtere, manere. Contrarium verbo מָעַר, literis tranpoſitis, vacillare. Peculiari phraſi ſtare coram aliquo, de miniſtris dicitur, qui dominis ſuis adſtant, vel in privato, vel in publico miniſterio: Unde Zach. 3.7. per ſtantes intelliguntur Angeli qui à Domini juſſa exequendo, præſtò adſunt. Hoc verbum & pro ſilere & conquieſcere, vel deſinere ſumitur. Sed eſt &, perſiſtere, perdurare,

durare, permanere, perſtare; Merc. vel, ſtetit, aſtitit, ſubſtitit, perſtitit, manſit, permanſit. Conſtruitur abſolutè & frequenter cum præp. Beth & עַל; Bu. Lex. ſtetit immotus, perſtitit firmiter; conſtitit ſurſum erectus; nam ſi de ædificiis accipitur, ſignificat, erigi, vel, conſtitui firmamento firmo & ſtabili. Contrarium verbo, מָעַד motus eſt. Hinc per inverſionem Radicis, Ἵστημι, & δόμεω, ædifico, erigo, ſeu conſtituo ædificium; δόμος, domus, ſtans erecta; Av. Occ. autem hoc verbum ordine Conc. ut ſeq. In præt. kal, 3. ſ. m. locis ſeq. עָמַד ſtetit &c. Gen. 19.27..45.1. Lev. 13.4,37. Joſ. 21.44..23.9. 2 Sam. 20.11,12. 2 Reg. 15.20. 2 Chron. 20.20. Eſth. 7.7.. 9.2. Pſal. 106.23. Jer. 23.18..46.15..48.11..52.12. Ezech. 21.21. Hab. 3.5,10. Sed occ. etiam cum camets in ult. ob pauſam; ſic, עָמָד ſterit, Joſ. 10.13. Pſal. 1.1. cui utrique etiam formæ ו cop. vel conv. eſt præf. וְעָמַד & ſtetit, Exod. 33.9. Deut. 25.8. Joſ. 20.4. 2 Sam. 15.2. 2 Reg. 5.11. Ezec. 46.2. Dan. 11.3,7,20,21. Mic. 5.3. וְעָמָד & ſtaret, 2 Sam. 20.12. & in 3. ſ. f. & 2. ſ. m. & 1. ſ. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. וַעֲמָדָה ſtabat, Gen. 30.9. 2 Reg 13.6. Pſal. 26.12. Eccl. 2.9. וְעָמְדָה & ſtet, 1 Reg. 1. 2. עָמַדְתָּ ſteriſti, Deut. 4.10. וְעָמַדְתָּ & ſta, 1 Reg. 19.11. Jer. 17.19. עָמַדְתִּי ſteti, Deut. 10.10. 1 Reg. 17.1..18. 15. 2 Reg. 3.14..5.16. Job. 30.20. Dan. 10.11. וְעָמַדְתִּי & conſiſtam, 1 Sam. 19.3. In 3. pl. præt. kal, occ. cum ſcheva, ſed in pauſa cum camets penult. ut ſeq. עָמְדוּ ſteterunt, Jud. 6.31. 2 Reg. 2.7..10.4. Ezr. 10.15. Neh. 8.5. Job. 32.15. Pſal. 119.91. Jer. 14.5..23.22..48.45. Eze. 46. 10. עָמְדוּ ſubſtiterunt, 1 Sam. 30.9. Job. 29.8. Pſa. 38.12. Jer. 46.21. Hoſ. 10 9. cui etiam ו cop. vel conv. eſt præf. locis ſeq. וְעָמְדוּ & ſiſtent ſe, ſuoſtiterunt, ſtabunt, Deut. 19.17. Neh. 12.39. Iſa. 61.5. Ezec. 44.15. Zach. 14.4. & in 2 pl. m. præt. kal, occ. ſimpl. & cum וַ conv. præf. ut & cum ו conv. præf. ſic, וַעֲמַדְתֶּם inſtitiſtis, Ezech. 33.26. וַעֲמַדְתֶּם & ſtabitis, Jer. 7.10. וְעָמַדְנוּ & ſtemus 1 Sam. 14.9. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ut ſeq. עוֹמֵד, vel ſine vau, ſtans, Gen. 18.8,22..24.30.41.1,17. Exod. 3.5..8.18..17. 6..33.10. Num. 14.14. Deut. 5.5..29.15. Joſ. 5 13,15. Jud. 20.28. 1 Sam. 19.20. 1 Reg. 8.14..7.25..13.1,24,25.. 22. 19. 2 Reg. 9.17..11.14. 1 Chron 21.15,16. 2 Chron. 4.4.. 6.3..23.13. Eſth. 6.5..7.9. Cant. 2.9. Iſa 11.10..21.8. Jer. 35.19. Ezech. 3.23.. 8.11..40.3..43.6. Dan. 8.3,6,15..10. 13.11.16. Zach. 1.8..3.1,5..14.12. cui etiam ו cop. & הָ dem. ſunt præf. וְהָעוֹמֵד & ſtans, Iſa. 3.13. Ezech. 22.30. Zach. 3.3. הָעוֹמֵד ſtans, Deut. 1.38..17.12. 1 Chron. 6. 24. Dan. 10.16.12.1. Zach. 1.10,11. Mal. 3.2. & in forma pl. m. abſol. ben. kal, occ. ſimpl. locis ſeq. עוֹמְדִים ſtantes, Exod. 26.15.. 36.20. Joſ. 4.10..8.33. 1 Sam. 17.3. 2 Sam. 17.17. 1 Reg. 10.19,20..12.6..13.28. 2 Chron. 3.9.. 5.12..7.6..9.18,19..10.6..18.18..20.13. Neh. 7.3. Iſa. 6. 2..66.22. Ezech. 8.11..10.3. Dan. 11.2..12.5. cui etiam ו cop. הָ dem. שֶׁ pro אֲשֶׁר, ſunt præf. וְעוֹמְדִים & ſtantes, Ezech. 40.49. הָעוֹמְדִים ſtantes, Num. 7.2. Deut. 18. 7. Jud. 3.19. 1 Sam. 17.26. 1 Reg. 10.8..12.8. 1 Chron. 6. 33. 2 Chron. 9.7..10.8. Neh. 12.44. Pſal. 132.1. Jer. 28.5.. 35.21. Zach. 3.4,7..4.14. שֶׁעוֹמְדִים qui ſtatis, Pſal. 135. 2. & in forma f. f. עוֹמָדָה, occ. in forma cum duplice ſegol ante Thau, extra pauſam ſcil. ſed in pauſa cum camets penult. ſic, עוֹמֶדֶת, vel ſine vau. ſtans, Eſth. 5.2. Pſal. 19.10..111.3..112.3,9. Hag. 2.5. עוֹמֶדֶת ſtat, Eccl. 1.4. & in forma pl. f. ben. kal, occ. ſimpl. & cum הָ dem. præf. עוֹמְדוֹת ſtantes, Pſal. 122.2. הָעוֹמְדוֹת quæ aſtabant, Joſ. 11.13. Jer. 44.15. In infin. kal, occ. cum camets penult. ſimpl. & cum ו cop. præf. עָמוֹד ſtare, Exod. 18.23. Ezr. 2.63. Neh. 7.65. וְעָמוֹד & ſtare, Eſth. 9.16. Sed cum cateph pathach penult. occ. cum לַ & לְ præf. לַעֲמוֹד ſtare, ad ſtandum, Exod. 9.11,28. Deut. 10. 8..18.5. Jud. 2.14. 1 Sam. 6.20..8.11. 2 Chron. 8.14..29. 11. Ezr. 9.15..10.13. Iſa. 10.32. Jer. 40.10. Ezec. 13.5. Dan. 1.4..8.7..11.15. וְלַעֲמוֹד & ſtare, Num. 16.9. 1 Chron. 23.30. Eſth. 8.11. Sed cum affixis cholem in ult. tranſp. & mut. in cham. chat. ut cum ־ָ, ־ָךְ, & ־ָהּ Aff. cui penult. בְּ & בִּ, & ult. לְ ſunt præf. עָמְדִי ſtare me, Jer. 18. 20. Dan. 8.17,18..11.1. עָמְדְךָ te ſtare, ſtatione tua, Dan. 10.11. עָמְדֶךָ ſtare te, Ob. 1.11. עָמְדוֹ ſtare eum, Num. 35.12. Joſ. 20.6,9. 2 Chron. 34.31. בָּעֲמָדוֹ in ſtare eum, Gen. 41.46. לַעֲמָדָהּ & cùm ſteterit, Dan. 11.4. ad ſtare illud, vel in eo, Ezech. 17.14. & ſic etiam occ. cum ־ָם Aff. cui etiam בְּ & בִּ ſunt præf. עָמְדָם ſtare eos, ſtatione ſua, 2 Chr. 30.16..35.10. Neh. 8.7..9.3..13. 11. בָּעֲמָדָם in ſtare eos, Ezech. 1.24,25.. 10.17. וּבְעָמְדָם & ſtantibus illis, Ezech. 1.21. In imper. kal, ſ. m. occ. cum cholem in ult. ſed ante Maccaph. cum cam. chat. in ult. ſic, עָמוֹד ſta, conſiſte, Deut. 5.31. Jud. 4.20. 1 Sam. 9.27. 2 Sam. 20.4. Job. 37.14. Jer. 7.2..26.2. Ezech. 2.1. עֲמֹד־ ſta, 2 Sam. 1.9. cui priori formæ ו cop. eſt præf. וְעָמוֹד & ſta, Dan. 10.11. & in forma ſ. f. imper. kal, eſt, עִמְדִי ſta, Iſa. 47.12. Jer. 48.19. & in forma pl. m. imper. kal, occ. ſimpl. cum ſcheva penult. ſed in pauſa cum cholem penult. cui priori formæ ו cop. eſt præf. עִמְדוּ ſtate, conſiſtite, Num. 9.8. 2 Chron. 20.17. Jer. 6. 16. Nah. 2.9. עֲמֹדוּ ſtate, Nah. 2.9. וְעִמְדוּ & aſſiſtite, 2 Chron. 38.5. In fut. kal, 1. ſ. occ. cum ו conv. præf. & cum ה parag. add. abſque præf. ſic, וְאֶעֱמוֹד & inſtiti, 2 Sam. 1.10. אֶעֱמוֹדָה ſtabo, Hab 2.1. In 2. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. תַּעֲמוֹד ſtabis, conſiſtes, Gen. 19.17..24.31..45.9. Lev. 19.16. Deut. 24.11. 1 Sam. 20. 38. Pſal. 10.1..102.27. Prov. 25.6. Eccl. 8.3. Jer. 15.19. Obad. 1.14. וְתַעֲמוֹד & ſtabis, Dan. 12.13. & in 3. ſ. m. fut. kal, occ. vel cum cholem, vel cum cam. chat. ante Maccaph in ult. cui priori formæ הֲ interrog. & ו cop. ſunt præf. הֲיַעֲמֹד־ vel יַעֲמוֹד ſtabit, Num. 27.21. Joſ. 10.8. 18.5. 1 Sam. 16.22. 2 Reg. 6.31. Job. 4.16..8.15. Pſal. 76. 8..109.6,31..130.3..147.7. Prov. 12.7..27.4. Eccl. 4.15. Iſa. 66.22. Jer. 15.1..49.19..50.44. Dan. 8.23,25..10.17.. 11.6,8,25..12.1. Hoſ. 13.13. Am. 2.15. יַעֲמוֹד ſtabit, Eſth. 4.14. Job. 14.2. Nah. 1.6. הֲיַעֲמוֹד an perſtabit, Ezec. 22. 14. וַיַּעֲמוֹד & ſtat, ſtabit, Iſa. 46.7. Dan. 11.16. Sed ſæpiùs occ. cum ו conv. præf. locis ſeq. וַיַּעֲמֹד & ſtetit, conſtitit, ſubſtitit, Exod. 14.19..18.13..20.21..32.26. Num. 12.5..17.13..22.24,26. Deut. 31.15. Joſ. 10.13. Jud. 9.7, 35. 1 Sam. 16.21..17.52,8..26.13. 2 Sam. 18 4.30. 1 Reg. 3.15..8.22,55.. 19.13.. 20.38..22.21. 2 Reg. 2.13..4.7.. 5.9,15..8.9..5.25.. 10.9..13.18..18.28.. 23.3. 1 Chron. 21.1. 2 Chron. 6.12,13..18.20..20.5..24.20..34.31. Ezr. 3.9. Neh. 8.4. Pſal. 33.9..106.30. Iſa. 36.2,13. Jer. 19.14. Ezech. 10.6,18,19..11.23. Jon. 1.15. Item in 3. ſ. f. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. תַּעֲמֹד ſtabit, Lev. 13.23,28..18.23. Pſ. 33.11. Iſ. 59.14. Dan. 11.17. וְתַעֲמֹד & ſtetit, ſubſtitit, Gen. 29.35. Ruth. 2.7. 1 Sam. 6.14. 2 Sam. 20.15. 1 Reg. 1.28. 2 Reg. 4.12,15. 1 Chron. 20.4. Eſt. 5.1..8.4. Pſa. 119.90. In 1. pl. fut. kal occ. ſimpl. & cum ה parag. add. ut & in 2. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. & Nun parag. add. וְנַעֲמֹד ſtabimus, 2 Reg. 10.4. נַעֲמָדָה confi-

consistemus, 2 Chron.20.9. Isa.50.8. תַּעֲמֹדוּ consistetis, stabitis, Jos.3.8..10.19. Jer.4.6..51.50. וְתַּעֲמֹדוּ & stetistis, Deut.4.11. Item in 3.pl.m. fut. kal, occ.simpl. vel cum scheva, vel ob pausam cum cholem in penult. cui priori formæ וְ cop.& וְ conv. ut & posteriori וְ conv. sunt præf. יַעֲמֹדוּ stabunt, Num.1.5.Deut.27.12,13. Jos. 18.5.Ezr.10.14.Psal.104.6.Eccl.4.12. Isa.47.13..48.13. Jer.32.14.Ezech.31.14..44.11,24.Dan.1.5..8.4..11.14. וַיַּעַמְדוּ stabunt, Psal.38.12.Isa.44.11. Ezech.1.21..10. 17..27.19.Dan.11. 16,31. וַיַּעַמְדוּ & stabunt, Jos.3.13. וַיַּעֲמֹדוּ & steterunt, Gen.43.15.Exod.9.10..20.18.Lev. 9.5.Num.16.18.Jos.3.16,17. Jud.7.21..9.44. 1 Sam.30. 10. 2 Sam.2.25,28..15.17. 2 Reg.2.7..3.21.. 11.11. 1 Chron. 6.16.. 18.17. 2 Chron. 20.23.. 26.18.. 29.26.. 30.16.. 35. 10. Neh. 9.2. Ezech. 37.10. Dan. 1.19 ..2. 2. וַיַּעַמְדוּ & substiterunt, 2 Sam.2.23. & rursus priori formæ cum scheva penult. הֵ interrog. est præf. הַיַּעַמְדוּ num constent, Esth.3.4. & in 3. pl. f. fut. kal, occ. cum וְ conv. præf. וַתַּעֲמֹדְנָה & stabant, Gen.41.3. Num.27.2. 1 Reg.3.16.Neh.12.40. Dan.8.22. Sed occ. etiam 3.pl.f. fut. kal, cum jod ab initio vice Thau; Pag. cui simile vide in יָשַׁר; Bu.Lex. Nam ejusmodi sunt alia duo, ut Masorethæ notârunt, quæ Androgyna appellârunt, Gen.30. 1 Sam.6. Merc. Prout occ. loco seq. יַעֲמֹדְנָה stabunt, Dan.8.22. In Hiphil, est, stare, subsistere, permanere fecit, stirit, statuit, constituit, instituit, restituit: stabilivit, distinuit; Bu.Lex. erexit sursum; Av. superesse fecit, excitavit, erexit, &c. ut Bu. Cocc. Prout occ. in 3. s.m. præt. hiph. simpl. & cum וְ conv. præf. cui etiam וּ & ־ֶה sunt Aff. ut seq. הֶעֱמִיד stare fecit, stitit, statuit, constituit, 1 Chron.6.16. Esth.4. 5. 2 Chron.19.8. וְהֶעֱמִיד & statuet: constituit, Lev. 14.11..16.7..27.11.Num.5.18,30. 1 Reg.12.32. 2Chro. 33.19.Dan.11.11,13. וְהֶעֱמִידוּ & sistet eum, Lev.27.8. וְהֶעֱמִידָהּ & sistet eam,Num.5.16.& in 2.s.m. præt hiph. occ.simpl.& cum ־ָה parag.add.ut & cum וְ conv.præf.sic, הֶעֱמַדְתָּ constituisti, Neh.6.7. Ps.31.9. הֶעֱמַדְתָּה idem, Ps.30.8. וְהַעֲמַדְתָּ & sistes,Num.3.6..8.13..27.19. Ezec. 29.7. Sic etiam in 1.s. præt. hiph. occ. simpl. & cum ־ִי & הִ Aff. cui ult.etiam וְ conv. est præf. הֶעֱמַדְתִּי constitui, 2 Chron.33.8. Neh.6.1..13.19. הֶעֱמַדְתִּיךָ constitui te, Exod.9.16. וְהַעֲמַדְתִּיהוּ & constituam eum, 1 Chron.17.14. & in 1.pl. præt. hiph. cum וְ cop. præf. occ. loco seq. וְהֶעֱמַדְנוּ & constituimus, Neh.10.33. In part. hiph. f.m. est, מַעֲמִיד subsistens, 2 Chron.18.34. & in infin. hiph. occ. cum לְ, & לְ & יִ præf. ut & cum לְ præf.& וּ Aff.& cum וְ cop.præf.& ־ָה Aff.ut seq. וְהַעֲמִיד & astando, Neh.7.3. לְהַעֲמִיד ad constituendum, 1 Chr. 15.16.Dan.11.14. וּלְהַעֲמִיד & ad stabiliendum, 1 Reg. 15.4.Ezr.9.9. וְהַעֲמִידוּ ad stabiliendum eum, 2 Chron. 9.8.Ezr.2.68. וְהַעֲמִידָהּ & statuendo eam, Ezec.24.11. In imper. hiph. f.m. occ. forma cum tzere in ult. absque jod hiph.sic, הַעֲמַד constitue.Isa 21.6. & in 1. sing. fut. hiph. occ. cum וְ conv.præf. וְאַעֲמִיד Neh 4.13..7.1. cui etiam ־ָה parag. est add. ut & cum ־ֵם Aff. & וְ conv. præf. sic, וְאַעֲמִידָה & constituï, Neh. 12.31.. 13.30. וְאַעֲמִדֵם & statui eos, Neh.13.11.& in 3.s.m. fut.hiph. occ. simpl. & cum וְ cop. & וְ conv. præf. יַעֲמִיד stabiliet, Prov.29.4. וַיַּעֲמִיד & statuet, Neh.13.14,15. וַיַּעֲמֹד & sterit, statuit, constituit, Num.11.24. 2 Reg.8.11. 1 Chron.22.2. 2 Chron.8.14..11.22..19.8..20.21..23.10, 19..29.25.. 31.2..34.32..35.2. Job.34.24. Psal.107.25. Sed occ.etiam 3.s.m. cum וְ conv.præf. & sægol pro tzere, vel chirek in ult. ob Maccaph seq. sic, וַיַּעֲמֶ־ & statuit, 2 Chron.11.15. Item נִי־ Aff. occ. simpl. & cum וְ conv. præf. ut & cum וְ conv. præf. & ־ָהוּ, ־ָהּ, & ־ֶם Aff. ut seq. יַעֲמִידֵנִי statuet me, 2 Sam.22.34. Psal 18. 34. וַיַּעֲמִידֵנִי & statuit me, Dan.8.10. וַיַּעֲמִידֵהוּ & statuit eum, Gen.47.7.Num.27.22. וַיַּעֲמִדָהּ & stabilivit illud, 1 Chron.16.17. Psal.105.10. וַיַּעֲמִידֵם & constituit eos, 2 Chron.25.5,14.Psal.148.6. Prout occ. etiam in 3.s. f. fut. hiph. cum וְ conv.præf. & נִי Aff. וַתַּעֲמִדֵנִי & statuit me, Ezech.2.2..3.24. & in 1.pl. fut. hiph. occ.cum וְ conv.præf. וַנַּעֲמִיד & constituimus, Neh.4.9. ut & in 3,pl.m. fut.hiph. occ. cum וְ conv.præf. וַיַּעֲמִידוּ & statuerunt, Jud.16.25. 1 Chron.15.17. 2 Chro.24.13..30.5. Ezr.3.8,10.Neh.3.1,3,6,13.In Hophal, הָעֳמַד fisti,constitui, distineri, stabiliri; Bu. factus est stare, i.e. constitutus est; Av. Prout ccc. in part. hoph. f.m. sic, מָעֳמָד constitutus, 1 Reg.22.35. Psal.69.3. & in fut. hoph. 3. s.m. est & occ. loco seq. יָעֳמַד statuetur, fistitor, Lev. 16.10. Atque indè ex hac Rad. עָמַד; sunt nomina seq. 1. no. עַמּוּד m. columna; Pag. Bu. dicta, quòd fulciat, sustentetque domum, & stet sub illa; Pag. quasi statuam, vel statumen dicas; Bu.Lex. vel quod in altum stet erecta; Merc. Et ob similitudinem columnæ,vocatur nubes, columna nubis; & ignis, columna ignis; Pag. columna erecta, à stando &c.ut Pag. Av. Occ. autem no. hoc frequenter,& in ordine Conc.sic;In forma s.m.simpl.locis seq. עַמּוּד columna, Exo.13.22..14.19..33.9,10. Jud.20.40. Neh.9.19.cui etiam וְ cop.& הָ dem.sunt præf. idque vel ante schurek, vel pro eo ante kibbutz in ult.sic, וְעַמּוּד columna, Ex.13.22. הָעַמּוּד columna, 1 Reg.7.15,21.2 Reg.11.14..7.21..23.3..25.17. הָעַמּוּד idem, Jer.52.21. Sed occ.etiam cum בְּ, לְ, & יְ præf.& semel cum וּ Aff. ut seq. בְּעַמּוּד in columna.Exo.13.21..14.24.Num.12.5. Deu.31.15.Ps.99.7. וּבְעַמּוּד & in columna,Num.14.14. Neh.9,12. לְעַמּוּד columnæ, 2 Reg.25.17. Jer.52.22. וְלַעֲמוּד & colum.Jer.1.18. עַמּוּדוֹ colum. ejus,2Chr.23. 13.& in forma pl.m.occ.vel cum schurek,vel pro eo cum kibbutz penult. idque vel simpl. vel cum וְ cop. præf. עַמּוּדִים vel עַמֻּדִים columnæ, 1 Reg.7.41. 2 Chro.3. 15..4.12.Ezech.42.6. וְעַמּוּדִים & columnæ, 1 Reg.7.6. Sed fæpiùs occ.cum הָ dem.præf.loco seq. הָעַמּוּדִים vel הָעַמֻּדִים columnæ, Exod.27.10..38.10,11,12,17. Jud. 16.25,26. 1 Reg.7.2,3,6,15,16,17,19,18,20,21,22,41, 42. 2 Reg.25.16. 1 Chron.18.8. 2 Chron. 3.16,17.. 4. 12,13. Jer.27.19..52.20. Sed occ. etiam forma pl.m.absol. cum יִ, לְ, & ob pausam לָ præf. sic, יְהָעַמּוּדִים & columnæ, Jer.52.21. לָעַמּוּדִים columnis, Exod.38.17. לָעַמֻּדִים columnis, Exod.38.28. & sic etiam in forma pl.m. constr. occ. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. idque simpl. & cum וְ & כְ præf. עַמּוּדֵי vel עַמֻּדֵי columnæ, Exod.26.32,37..27.17..36.36..38.17. Jud.16.29. 1 Reg.7.2. 2Reg.25.13. Job.26.11. Cant.5. 15.Jer.52.17. וְעַמּוּדֵי vel וְעַמֻּדֵי & columnæ, Num.3. 37..4.32.Est.1.6. כַּעֲמוּדֵי sicut column.Eze.42.6.Prout occ. etiam cum יִ־, & cum הָ Aff. cui utrique וְ cop. est præf. cum הֶם etiam Aff. cui & וְ cop. est præf. ut seq. עַמּוּדָיו columnas ejus, Exod.35.11,17. עַמֻּדָיו columnæ ejus, Exod.36.38..40.18. Cant.3.10. וְעַמּוּדָיו vel וְעַמֻּדָיו & columnæ ejus, Exo.27.10,11..39.33.Num.3. 36..4.31. עַמֻּדֶיהָ columnas ejus, Exod.39.40. עַמּוּדֶיהָ columnæ ejus, Psal.75.4.Prov.9.1. וְעַמּוּדֶיהָ & colum-

ræ ejus, Job.9.6. עַמּוּדֶיהָ columnæ eorum, Exod.27.12.14,15..38.15..27.16. עַמּוּדֵיהֶם columnæ eorum, Exod.38.10,11,12,14. וַעֲמוּדֵיהֶם & columnæ eorum, Exod.38 19. Item, 2. hinc etiam no. עֲמָדָה (formæ instar חֲמָרָה; Pag.) f. ſtatio, conſtitutio, Pag.Bu.Av. prout occ. in forma ſ. f. conſtr. עֲמָדַת, cum ו Aff. עֲמָדָתוֹ conſtitutionem ſuam, Mic.1.11. Item, 3. hinc etiam no. מַעֲמָד m. (cum Mem hæmant. præpoſito) ſtatus, conſtitutio, ſtatio; Pag.Bu. q.d. ordo ſtantium; Merc. aut locus in quo quis ſtat, vel debet ſtare; Pag. Conſtitutio officiorum, ſeu miniſteriorum; Av. Prout occ. in forma ſ.m. conſtr. cum י cop.præf. וּמַעֲמַד & ſtatus, conſtitutio, 1 Reg.10.5. 2 Chron.9.4. Sed occ.etiam cum ם Aff. ſimpl.& cum ם præf.ante ה Aff.ſic, מַעֲמָדָם conſtitutio eorum, 1Chro.23.28. 2 Chro.35.15. וּמִמַּעֲמָדָהּ & de tua ſtatione, Iſa.22 19. Item, 4.hinc etiam eſt dictio עִמָּדִי mecum, Pſal.23.4. & Job.29.5,6. quaſi apud me ſtans; Bu.Lex. Eſt enim ſicut עִמִּי mecum, Pag.vel, juxta, aut penès me; Merc. Et ſignificatio etiam poteſt deduci ab hac Rad. עָמַד, quaſi in loco ubi ego ſto. Et non invenitur niſi cum hoc pronomine primæ perſonæ; Pag. nec cum aliis affixis; Bu. Lex. Quidam minùs rectè Daleth per pleonaſmum putant interſertum; Merc Sed Aven.vocem ſtatuit per ſe, עָמַד, pro præp.Cum; & componi ait ex עִם cum,& עָמַד ſtetit; q.d. in loco ubi ego ſto. Contractis enim literis iiſdem, fit nomen ſeu præpoſitio, habens tantùm tres literas: & pro quarta ponitur dageſch; Av. Prout occ. cum י Aff. locis cit. ut & in Gen.21.23, &c. Notandus autem locus cit. ad infin.hiph. Neh.7.3. וְהַעֲמִיר & (ſtatuere; Merc.) cuſtodias. Makor, ſeu infin. eſt pro præt. i.e. & ſtatuerunt, ſeu conſtituerunt, (vel certè, ſtatui, conſtituì) cuſtodias. Perperàm autem acceperat Santes pro imper. hiph. cum Ab.Ezra in eum locum notet eſſe Sem. Happohal, i.e. infinitivum, quem ità etiam reſolvere videtur R.Sal. ut expoſuimus. In emendatis exempl. ſcribitur Mem cum Rhebiah. Nec aliàs plenum reperitur, teſte Maſorâ; Merc.Cev.

Rad. 72. עָמַל eſt,laborare,fatigari; pervertere, iniquè agere; Pag. Eſt propriè laborare cum moleſtia & defatigatione; non autem cum voluptate & levamine. Quidam argutè cum מָעַל literis tranſp. tranſgredi, conferunt, quòd anxius ille labor homini ob tranſgreſſionem Divini mandati in horto Eden, contigerit, cui alioqui voluptati fuiſſet. Semper intranſitivum. Nam quòd quidam notant in fine Jonæ tranſitivum eſſe cum accuſativo, falluntur: cùm illic ſequatur Beth. Poſſit tamen cum accuſativo ſuæ actionis, ut paſſim in linguis fit,conſtrui. Significatio perverſitatis & iniquitatis non verbo convenit, ſed nomini indè deducto: ut עָמָל non ſolùm ſit labor moleſtus quem quis excipit; ſed & quem aliis faceſſit; moleſtia quæ alteri exhibetur, fatigatio, improbitas: ut & Græcè πονηρία à labore dicitur. Ac paſſivè etiam pro dolore,ærumna & miſeria ſumitur: ut & Græcum πόνος & vernaculè Peine. Nec ad corpus tantùm, ſed ad animum ſpectat. Ad impios cultus & falſam doctrinam ſunt qui velint interdum referri, ut Num.23. & Pſal.10. ad Moſis imitationem, ut volunt. Sæpe & paſſim hoc ſignificatu poſteriore עָמָל videas junctum cum אָוֶן vanitate: unde tunc A. E. idem cum eo eſſe tradit. Vide & ſuprà in אָוֶן; Merc. עָמַל vel עָמָל laboravit, elaboravit; moleſtiam attulit, vel intulit; Bu. Lex. Pro priè ſignificat, durum laborem exercere, qui corpus & animum defatigare ſolet, ut olim fuit in piſtrinis molere; laboravit cum moleſtia & dolore; deinde tranſfertur & ad alios labores duros. Hinc μάλος labor,& μύλλω molo, μύλη & μύλος mola; item dens molaris, & μύλον, ſeu μύλων, molindinum, piſtrinum, &c. Av. Occ. autem Rad. hæc in præt. kal, 3.ſ.m. & f. & in 2.ſ.m. ſimpl.ſed in 1.ſ.cum שׁ, pro אֲשֶׁר præf.& in 3.pl.ſimpl. ut ſeq. עָמַל laboravit, Eccl.2.21. עָמְלָה laborat, Prov. 16.26. עָמַלְתָּ laborâſti, Jon.4.10. שֶׁעָמַלְתִּי quem laboravi, Eccl.2.11,19,20. עָמְלוּ laborant, Pſal.127.1.& in fut. kal, 3.ſ.m. occ. etiam ſimpl. & cum שׁ, præf. יַעֲמוֹל laborabit, Eccl.8.17. שֶׁיַּעֲמוֹל quem laboraverit, Eccl.1. 3..5.15,17. Atque indè ſunt nomina, 1. no. עָמֵל m. laborans, fatigatus; Pag. laborioſus, ærumnoſus, moleſtus; Bu.Lex. vel, ut alii volunt, eſt in part. ben. kal, in forma cum rzere in ult. Cocc.Av. prout occ. in ſ.m. ſimpl. & cum לְ præf. & in forma pl.m. ſimpl. ut ſeq. עָמֵל laborioſus, laborans, Job.20.22. Eccl.2.22..3. 9..4.8..9.9. Prov.16.26. לָעָמֵל laborioſo, Job.3.19. עֲמֵלִים laborantium, Jud.5.26. Deindè, 2. hinc etiam no. ſubſtant. עָמָל m. labor, fatigatio, perverſitas, iniquitas; Pag.Bu. Defatigatio, ſeu labor defatigans; & ſæpe pro moleſtia accipitur proveniente ex labore; Av. Labor, ærumna, malum, in quo ærumna comparatur; Cocc. Sæpe etiam ut dictum,pro perverſitate,& iniquitate: ut Num.23.21. & non vidit עָמָל perverſitatem ſeu iniquitatem in Iſrael. R.Sal. tranſgreſſionem, ſeu prævaricationem, Pag. Targum, fatigationem falſitatis; i.e. idola; Merc. Non intuetur אָוֶן vanitatem in Jacobo, & non vidit עָמָל ærumnam, (h.e. malum ad miſeriam comparatum) in Iſraele. Senſus, non patitur in Iſraele regnare vanitatem, h.e. idololatriam; & ærumnam, h.e. tyrannidem, & injuſtitiam charitati contrariam. Sed ſanctificat illum, ut Rex ejus. Sic Hab.1.13. intueri אֶל עָמָל ærumnam non poteſ. Pſal.10.7. ſub lingua in corde ejus וָאָוֶן עָמָל ærumna, & vanitas, h.e. omne quod ad ærumnam comparatum eſt, cogitat. Job.4.8. ſeminantes עָמָל, i.e. parantes ærumnam, metent eam; Cocc. Vide etiam Pſal.94. 20.ſuprà,ad יוֹצֵר in יֹצֵר, & ad חוֹק in חָקַק. Item ſæpe pro labore, i.e. pro afflictione, Job.5.7. quia homo לָעָמָל ad laborem natus eſt; Pag. i.e. ad ærumnam, & afflictionem;Kimchi pro perverſitate ſumit, ut alia. Ac ſanè ex peccato originali, & Divina maledictione contractus eſt & innatus homini labor & anxietas. Senſus erit, in peccato naſci hominem, & filium iræ, ut Paulus loquitur; Merc. Occ. antem no. hoc ordine Conc. ſic, In forma ſ.m. abſol.ſimpl. locis ſeq. עָמָל labor, moleſtia, Num.23.21. Job.3.9..4.8..5.6..7.3..11.16.. 15.35..16.2. Pſ.7.15..10.7,14..73.16..90.10..94.20.Eccl.4.4,6.If.10. 1..59.4.Jer.20.18.Hab.1.13. cui etiam לְ, בְ, הַ, וְ & לְ ſunt præf.ſic, וְעָמָל & moleſtia, Pſ.55.11.Pro.24.2.Hab. 1.3. הֶעָמָל labor,Eccl.2.20. בַּעֲמָל labore,Pſal.107.12. וּבְעָמָל & labore, Eccl.2.11. לָעָמָל ad laborem, Job.8. 7. & in forma ſ.m. conſtr. eſt, עֲמַל labor, Pſal.140.10. Eccl.6.7..10.15. cui etiam formæ conſtr. לַ, בַּ & מַ ſunt præf. וַעֲמַל & labor, Pſal.105.44. בַּעֲמַל propter laborem,Jud.10.16.Pſal.73.5. מַעֲמַל ex moleſtia, Iſa.53.11. Item occ. etiam cum י Aff. cui & לַ eſt præf.& cum נִ, הִ, & וְ Aff.cui ult. לַ, בַּ & שֶׁ ſunt etiam præf.ut & cum ם Aff. & בַּ præf. ut ſeq. עֲמָלִי labor meus, Gen.41.51. Eccl.2.10,18,19. וַעֲמָלִי & laborem meum, Pſal.25.18.

עָמָלֵנוּ moleſt.noſtram,Deu.26.7. יְגִיעָמָלֵךְ & in lab.tuo, Eccl.9.9. עָמָלוֹ labor,moleſtia ejus,ſua,Pſ.7.16.Eccl.1.3. 5.17..2.22..3.13..4.8. וַעֲמָלוֹ & moleſtiæ ſuæ, Pro.31.7. בַּעֲמָלוֹ pro labore ſuo,Ecc.2.24..5.14,18..8.15. שֶׁעָמָלוֹ cujus labor, Eccl.2.21. בַּעֲמָלָם pro labore ſuo,Eccl.4.9.

Rad. 73. עָמַס eſt,onerare; Pag. imponere onus,ſcil. Conſtruitur,ultra Accuſativum oneris,cum עַל ſuper, quod onerato præponitur. Item cum ל; ut Pſal.68. 20. Laude dignus Dominus qui in dies יַעֲמָס־לָנוּ imponit nobis onera, ſcil. ſuorum munerum, qui nos onerat, & variè ornat, ac cumulat donis ſuis; Deus, inquam,ſalus noſtra. Et ſic Kimchi intelligit: quanquam ille monet poſſe etiam accipi ſic, Benedictus Dominus, Deus ſcil. ille præpotens, qui nos onerat in dies ſalute noſtra: vel imponit nobis onus, ſeu oneri, ſalutem noſtram; i.e. qui variè multisque nos ſervat rationibus,&c. ut accuſativus non ſubaudiatur, ſed exprimatur eo loco; Merc. עָמָס oneravit, onus impoſuit; Bu. Lex.Av. Eſt Cogn. cum מָסָס liquit: etenim, onerati liqueſcunt, h. e. tabeſcunt ſub onere, Av. Interdum ſcribitur cum שׂ loco ס; Pag.Bu.Lex.prout occ. in part.ben.kal,(quaſi à ſing. עוֹמֵשׂ pro עוֹמֵס onerans) in forma pl. m. ſimpl. cum Sin, ſed cum י cop. præf. cum Samech 3. Rad. ſic, עוֹמְשִׂים onerantes, Neh.4.17. וְעוֹמְסִים & onerantes, Neh.13.15. & in forma pl.m. conſtr. ben. kal, occ. cum הָ Aff. ſic, עוֹמְסֶיהָ onerantes ſe eo,Zac.12.3. & in part. pahul kal,(à ſing. m. עָמוּס oneratus, & in fœm. עֲמוּסָה onerata) occ. in forma pl.m. cum הָ dem. præf. & cum kibbutz pro ſchurek penult. Sed in forma pl.f. ſimpl. & cum ſchurek penult. ſic, הָעֲמָסִים onus facti,portamini, Iſ.46.3. עֲמוּסוֹת onerata,Iſa.46.1. In fut.kal,3.ſ.m. occ. ſimpliciter, cum cam. chat.in ult.ante Maccaph pro cholem, ſed cum י conv. præf. cum cholem in ult. ſic, וַיַּעֲמֹס־ onerat,Pſ.68.20. וַיַּעֲמוֹס & oneravit, Gen.44. 13. In Hiphil eſt idem cum kal; Bu.oneravit onus, ſeu onere; Av.Prout occ.in præt.hiph.3.ſ.m. הֶעֱמִים oneravit, 1Reg.12.11.2 Chr.10.11.Atq; indè eſt No.f.cum Mem heemant. præp. ſignificans impoſitionem oneris, Av. vel bajulationem; Coc. viz. מַעֲמָסָה onus, Zach.12.3.

Rad. 74. עָמַק eſt,profundum eſſe; Pag.Bu.Av.Longè habuit fundum; elongatus eſt in profunditate;remotiſſimus fuit,&c. Av. prout occ. in præt. kal,3.pl. עָמְקוּ profundæ ſunt, Pſa.92.6. In hiphil, הֶעְמִיק profundavit,profundum fecit; Bu.Lex.Av.Sed ſine accuſ.eſt neutrum; & occ. in præt. hiph. 3. ſ.m. cum chirek tantùm abſque jod hiph.in ult.ſed in 3.pl.præt. hiph. plenè, ſic, הֶעְמִיקוּ profundum fecit, Iſa.30.33. הֶעְמִיקוּ profundarunt,Iſa.31.6.Jer.49.8,30.Hoſ.5.2..9.9.In part.hiph.à ſ. m. מַעֲמִיק profundum faciens,&c. occ. in forma pl.m. cum הָ dem.præf.loco ſeq. הַמַּעֲמִיקִים profundantes,Iſa.29.15. & in Imper.hiph.ſ.m.occ.cum Tzere in ult.abſque jod hiph.ſic; הַעְמֵק profundum fac, Iſa.7.11. Atque indè ſunt nomina,1.no.Rad.maſc.occurrens in ſing. ſimpl.& cum י cop.præf.viz. עָמוֹק profundum, Lev.13. 3,25,30,31,32,34. Pſal.64.7. Eccl.7.27. וְעָמוֹק & profundum,Lev.13.4.Eccl.7.27. ſed in forma pl.m. aſſumit dageſch in koph 3.Rad.poſt kibbutz pro cholem penult. ſic, עֲמֻקִּים profundæ,Prov.18.4..20.5. Et ſic etiam in forma ſ.f. eſt cum dageſch poſt kibbutz, & occ. ſimpl. & cum הָ dem.præf. & in forma pl.f.ſimpl.ut ſeq. עֲמֻקָּה profunda, Job.11.8. Prov.22.14.. 23.27. הָעֲמֻקָּה profunda, Joſ.23.32. עֲמֻקוֹת profunda, Job. 12. 22. Item, 2. hinc etiam No. עֹמֶק idem, profundus, &c. unde in forma pl.m.abſol. עֲמֻקִּים profundi,profunda, vel ſubſtantive, profunditates,&c. prout occ. in forma pl. m. conſtr. ſimpl.& cum בְּ præf.ſic, עֲמֻקֵּי profundi, Iſa.33. 19. Ezech.3.5,6. בְּעֲמֻקֵּי in profundis; Prov.9.18. Item, 3. hinc etiam No. עֵמֶק m. vallis, profunda ſcil. & à profunditate dicta; Pag. Bu. Quidam diſtinguunt à גַּי & נַחַל, quòd hoc nomine locus profundus quidem, ſed latior quàm נַחַל intelligatur, ubi per arctum fluit torrens: item qui ad latera non ità præruptos habeat montes, ut גַּי. Sed ego linguæ copiam potiùs eſſe dixerim, etſi varia ſit nominum ratio & etymon; Merc. Locus profundior, vallis: item profunditas; Av. Locus humilis, non-mons; vallis; Cocc. Occurrit autem hoc No. ſ.m.ſimpl.& cum יְ & הָ & בְּ præf. ut ſeq. עֵמֶק vallis profunda, convallis, Gen.14. 3,17. Joſ.7.24.26.. 15.8. 2 Chron.20.2 -. Hoſ.2.17. Joel.4.2,12. יְעֵמֶק & vallis, Gen.14.10. Pſ.60.8..108.8. Iſa.65.10. הָעֵמֶק vallis, Joſ. 8.13..13.19..17.16..19.27. Jud.1.19. 1 Sam.31.7. Jer. 21.13..31.40..48.8. בָּעֵמֶק in valle, Num.14.25. Jud.5. 15..7.1,8,12..18.28. 1 Sam.6.13. 1 Chron.10.7..14.13. Job.39.21.ut & occ.etiam cum בְּ & לְ & כְּ & וּכְ & מִ præf. ut ſeq.בָּעֵמֶק in valle, Gen.14 8. Joſ.10.12.. 17.16..18. 16. Jud.6.33. 1 Sam.17.2,19..21.7. 2 Sam.5.17,21..18. 18..23.13. 1 Chron.11.15..14.9.Pſ.84.7. Iſa.17.8. Hoſ. 1.5. Joel.4.14. וּבְעֵמֶק & in valle, Joſ.13.27. כְּעֵמֶק ſicut vallis, Iſa.28.21. לָעֵמֶק in vallem, Jud.1.34 לְעֵמֶק in valle, 2 Chron.20.26. מֵעֵמֶק ex valle, Gen. 37.14. Joſ.15.7. Item,occ.etiam cum הַ & בְּ Aff. ſic, עִמְקֵךְ vallis tua, Jer.40.15. עֶמְקָם vallis ipſorum, Jer.47.5. & in pl.m.occ,ſimpl.& cum יָ, הָ, וְ & בְּ præf. עֲמָקִים valles, 1 Reg.20.28. Job.39.10. וַעֲמָקִים & valles, Pſ. 65.14. הָעֲמָקִים valles, 1 Chron. 12. 15. Cant. 2. 1. וְהָעֲמָקִים & valles,Mich.1.4. בָּעֲמָקִים per convalles, 1 Chron.27.29. Jer.49.4.& ſemel in forma pl.m.conſtr. cum יְ Aff. loco ſeq. עֲמָקֶיהָ convalles tuæ, Iſa.22.7. Item, 4. hinc etiam No. עוֹמֶק m. profunditas; prout occ.cum לְ præf. loco ſeq. לְעוֹמֶק profunditati,Prov.25. 3. Item, 5.hinc etiam No.in forma pl.m.cum Mem heemant.præpoſito, מֵעֲמָקִים profunditates, (quaſi à ſing. מַעֲמָק; Av.) loca profunda, Pag.Bu.Cocc.&c. Prout occ.in abſol.forma pl.m. cum מִ præf. & in forma pl. m. conſtr.occ.ſimpl.& cum בְּ & מִ præf.ut ſeq. מִמַּעֲמַקִּים de profunditatibus, Pſal.130.1. מַעֲמַקֵּי profunditates, Iſa.51.10. בְּמַעֲמַקֵּי in profunditatibus, Pſ.69.3.Ezech. 27.34. וּמִמַּעֲמַקֵּי & de profunditatibus, Pſal.69.15.

Rad.75. עָמַר meruit,demeruit,meritus eſt,commeritus, demeritus eſt, emeruit,promeritus eſt, &c. Propriè ſignificat, ſtipendia merere,h.e. laborare pro mercede, ut ſolent facere mercenarii. Hinc mereo, & mereor cum compoſitis. Non autem occurrit in kal. Sed piel, עִמֵּר eſt, manipulos fecit; Bu. meruit,laboravit pro mercede; Av.&c. vide part. Piel ad finem Rad. In Bu. Conc. hæc Rad.duo ſignif. 1. eſt in Conjug. Hithpael, הִתְעַמֵּר quod eſt,uti, deſerviri, aut negotiari, vel miniſtrari cum negotiatione, ut R.D.inquit; Pag. id vernaculè dicimus, ſe ſervir, i.e. uti alicujus miniſterio, vel commodo, commodum percipere ex re aliqua, negotiando aut vendendo. Sunt qui exp. merere cum re aliqua, ſeu eam lucri cauſâ proſtituere, & ex ea ſibi lucrum captare & quærere,quæſtum ex re facere; Merc. Ad quæſtum vel lucrum uti, vel abuti; Bu. Conc.Con-

ſtruitur cum præp. Beth; Bu. Lex. Fecit ſe mereri ſtipendia; Av. quæſtum facere; Cocc. Prout occ. in præt. hithp. 3. ſ. m. cum ו conv. præf. & cum ſægol in ult. pro tzere, ob Maccaph ſeq. ſic, וְהִתְעַמֶּר & ad quæſtum uſus fuerit, Deu. 24.7. & in fut. hithp. à 3. ſ. m. יִתְעַמֶּר; occ. in 3. ſ. f. loco ſeq. תִּתְעַמֶּר ad quæſtum utetur, Deut. 21.14. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, homer, menſura; manipulus; Bu. Conc. idque ſcil. in No. עֹמֶר menſuræ genus, continens decimam partem Epha, i.e. modii; Pag. Bu. unde & עֶשְׂרוֹן etiam Hebraicè dicitur, i.e. decima, nomine alioqui generali. Chænicem Atticam fuiſſe credunt, quantum homini in unum diem ſatis erat; Hieronymus verò in lib. de nominibus Hebr. menſuram eſſe ait trium Chænicum Atticarum. Chænicem autem Atticam, tradunt fuiſſe trium Cotylarum, vel ſeſqui ſextarii; Medimnam autem cepiſſe 48. Chænicas. Continebat Hebraica hæc menſura 43. ova, & quintam ovi partem; quum epha dicatur continere 432. ova. Chænicem potiùs eſt vertere, vel Hebraicum retinere, quàm cum aliis, ex ſignificatione præcedentis verbi, Merendam vertere. Aliud autem fuit חֹמֶר, genus maximæ menſuræ, idem cum Coro tam aridorum, quàm liquidorum; ut ex Ezech. 45. colligitur; quum עֹמֶר noſtris Gomer, ſeu Gomor, minima penè ſit menſura; Merc. Sed ſignificat etiam manipulum; Pag. faſciculum ſcil. ſpicarum, inquit Kimchi; Merc. Merges, ſpicarum manipulus. Item genus menſuræ continens, &c. ut Pag. Av. Decimam eſſe partem Ephæ, patet Exod. 16.16, 22, 32, 33.36. Cocc. Prout occ. ſimpl. & cum וְ וֶ וָ & בָּ præf. עֹמֶר Homer, Exod. 16.16. Lev. 23.10, 15. Job. 24.10. Deut. 24.19. הָעֹמֶר Homer, Exod. 16.22, 32, 33. Lev. 23.11, 12. וְהָעֹמֶר & Homer, Exod. 16.36. בָּעֹמֶר Homere, Ex. 16.18. In pl. m. cholem mutatur in chateph cametz; pro manipulis: prout occ. cum הַ & בָּ præf. ſic, הָעֳמָרִים manipulos, Ruth. 2.15. בָּעֳמָרִים manipulos, Ruth. 2.7. Item, hinc etiam, 2. eſt No. in hac etiam ſignif. viz. עֳמִיר manipulus; Pag. Bu. Av. merges; i.e. ſpicarum faſciculus, ad quem demetendum opera mercenariorum conducitur; & ponitur etiam collectivè: Av. Prout occ. ſim pl. & cum בְּ, כְּ & לְ præf. עֳמִיר manipulus, Am. 2.13. בָּעֳמִיר in manipulo, Zach. 12.6. כָּעֳמִיר ſicut manipulum, Mich 4.12. וּכְעֳמִיר & ſicut manipulus, Jer. 9.22. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. pro manipulo, eſt Conj. g. piel, עִמֵּר manipulos colligere; Pag. q.d. manipulare; Merc. manipulum facere; Cocc. Meruit ſeu laboravit pro mercede; Av. Prout occ. in part. piel, ſ. m. ſic, Pſal. 129.7. quo non replet manum ſuam meſſor, nedum ſinum ſuum מְעַמֵּר manipulos colligens; Cocc. Pag. ſeu faciens; Bu. Nec gremium ſuum, merens; Av. Quod meſſor unà vice deſecat, eſt עֳמִיר; quod in agro ſtat, eſt אֲלֻמָּה, & meta frumenti, eſt גָּדִישׁ; Cocc.

Rad. 76. עָמָת; in Bu. Conc. duo ſignif. i: eſt in No. Rad. עָמִית m. quod eſt חָבֵר ſocius, inquit R.D. aut proximus; Pag. Bu. qui ſcil. è regione alicujus, & circa aliquem eſt; Bu. Lex. quaſi ſcil. eſſet ex ſignif. 2. in עָמַת; de quo infrà. Alii abſolutum faciunt עָמִית; etſi neutrum inveniatur. Kimchi formas nominum quieſcentium Lamed He, quo iſtud pertinere videtur, in Michlol referens, tantùm formæ פְּעִית, non פַּעִית, meminit. Quidam hoc nomen ad עַם referunt: unde עַם populus; ut popularem ſignificet; i.e. eum qui eſt ex eodem populo, junctum cum alio, politiâ & legibus. Sed tunc Mem habuiſſet dageſch. Alii ad עָמָה fictam radicem revocant; Merc. עָמִית eſt popularis, ſocius, proximus. Propriè dicitur de illis qui proximè è regione habitant. (à ſignif. vocis עָמַת) quíque communicant conſilia, & ſecreta credunt invicem. Hinc μητιάω, μητίω conſulo, delibero, μήδω ſuadeo, &c. Av. עָמִית, qui juxta quem eſt, ὁ πλησίον, Cocc. Prout occ. cum ־, & ־ָ, vel in pauſa ־ָ. Aff. cui ulnetiam ־ָ eſt præf. & cum ־ִ Aff. cui etiam בְּ eſt præf. ut ſeq. עֲמִיתִי ſocium meum, Zach. 13.7. עֲמִיתֶךָ vel עֲמִיתֶךָ proximus tuus, Lev. 18.20.. 19.15, 17.. 25.14, 15. לַעֲמִיתֶךָ proximo tuo, Lev. 25.14. עֲמִיתוֹ proximum ſuum, Lev. 5.20.. 25.17. בַּעֲמִיתוֹ in proximum ſuum, Lev. 5.20.. 19.11.. 24.19. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, ſecundum, juxta: Bu. Conc. idque in voce עֵמֶת, quod ligatur cum כָּל־; ſicut in lingua Aramæâ, in כָּל־קָבֵל; Pag. juxta, ſecundùm, Bu. Lex. oppoſitum, propinquum alicui rei, juxta, contra, ex adverſo, è regione; Av. עֵמֶת habet formam nominis fœminini in regimine, (quaſi ſcil. à forma abſol. עֵמָה) derivati à themate contracto עֵם. Et ſanè convenit notio ejus, præp. עִם cum; & uſurpatur ad denotandum conjunctionem in ſitu, ut & proportionem; Cocc. Prout occ. ut dictum, junctum cum כָּל־; ſic, Eccl. 5.15. כָּל־עֵמֶת שֶׁבָּא omnia ſecundùm (ut Latinè, ea propter) ut venit, i.e. omnino prout venit, ſic abiit. Caph notat ſimilitudinem, & deberet regulariter dici, כְּנֶגֶד, i.e. כְּנֶגֶד è regione, ex adverſo; vel כַּאֲשֶׁר, prout quemadmodum. Sed diviſæ ſunt voces, ut & aliàs factum; & עֵמֶת nunquam uſurpatur abſque præfixo לְ, ſicut etiam ſemper dicitur לְמַעַן; prout ſcribit Kimchi; Bu. Lex. quemadmodum venit, ſic abit, &c. ſim. Bu. Lex. ex Kim. Pag. Quemadmodum venit, ità quoque tranſibit; Av. Perinde ut venit, ità abit. Videtur עֵמֶת à עִם derivari, ut, mutato Thau ſervili in Radicale, à עִמַּת factum עִמִּית; Cocc. Sunt qui ad עִם etiam עִמַּת reducunt, quòd viciſſitudinem & conjunctionem, ſeu reſpectum & conſequentiam indicet; neque id præter rem. כָּל־עֵמֶת poteſt Latinè reddi in Eccleſ. ſimiliter, ut venit, ſic abit; vernaculè, d'autant qu'il vient, d'autant s'en va. לְעֻמַּת vim habet præpoſitionis, juxta, contra, ex adverſo, è regione. Et ſemel præponitur Mem, ex abundanti; ut Latinè adverſum, & ex adverſo; Merc. Prout occ. cum לְ præf. locis ſeq. לְעֻמַּת è regione, ex adverſo, Exod. 25.27.. 37.14.. 28.27.. 39.20.. 38.18. Lev. 3.9. 1 Chron. 24.30.. 25.8.. 26.12, 16. Neh. 12.24. Eccl. 7.14. Ezech. 3.8.. 40.18.. 42.7.. 45.6.. 48.13, 18, 21. & ſemel ut dictum, cum מִלְּ præf. loco ſeq. מִלְּעֻמַּת è regione, 1 Reg. 7.20. Item cum לְ præf. occ. etiam cum וֹ & ם aff. ſic, לְעֻמָּתוֹ ex adverſo ejus, 2 Sam. 16.13. לְעֻמָּתָם è regione illorum, Ezech. 1.20, 21.. 3.13.. 10.19.. 11.22. & ſemel cum לְ præf. in forma pl. f. ſic, Ezech. 45.7. לְעֻמוֹת אַחַד ex adverſo uniuſcujuſque partium illarum; Bu. Lex. & long tudo, contra (ex adverſo) unam ex partibus. R.D. ait cholem eſſe loco pathach; ut eod. cap. v. 21. ſolennitas שִׁבְעוֹת יָמִים ſeptem dierum; quod eſt ſicut שִׁבְעַת ſeptem (vel certè שִׁבְעַת hebdomadæ) יָמִים dierum. Vide in שֶׁבַע; Cev. Et longitudo contra unam ex partibus; Av. ſeu juxta unam partium, &c. Cocc.

Rad. 77. עָנַן; unde in piel, עִנֵּן obnubilavit, obnupſit, nubem obduxit; item præſtigiis uſus eſt ad obnubilandum

bilandum oculos hominum; circumſtantibus ità oculorum aciem perſtrinxit, ut non animadvertant dolum, ariolatus eſt. Cogn. cum עַיִן oculus; Av. qui ſolus hoc verbum in piel deſcribit ad initium Rad. reliqui poſt No. Rad. ſeq. id explicant; ubi vide. In Bu. Conc. duo habet hæc Rad. ſignif. 1. eſt in No. עָנָן m. nubes, Pag. Bu. Cocc. craſſior ſcil. & major; Cocc. & quæ inducit caliginem; Av. Prout occ. in abſol. forma ſ.m. ſimpl. & cum ו cop. præf. עָנָן nubes, Gen. 9.14. Exo. 13.21. Num. 12.5..14.14. Deut. 4.11..31.15.2 Chro. 5.13. Neh. 9.12. Job. 7.9..26.8..38.9. Pſ. 97.2..99.7..105.39. Iſa. 4.5. Ezech. 1.4..30.3,18..34.12. Joel. 2. 2. Zeph. 1.15. וְעָנָן & nubes. Exod. 14.24..19.17. Nah. 1.3. ſed ſæpiùs occ. cum הֶ (per ſægol ſcil. ob Yajin cametzatum ſeq. pro הָ) dem. præf. locis ſeq. הֶעָנָן nubes, Exod. 13.22..14.19,20.. 19.9..24.15,16,18..33.9,10..40.34,35,36,37. Num. 9.15,16,17,18,19,20,21,22..10.11,12..17.7. Deut. 5.22.. 31.15. 1 Reg. 8.11. 2 Chron. 8.14. Neh. 9.19. Ezech. 10.4. prout occ. etiam cum וַ, וְהָ, בְּ, וּבְ, כְּ & וְכָ præf. ut ſeq. וְהֶעָנָן nubes, Num. 12.10. 1 Reg. 8.10. Ezec. 10.3. בֶּעָנָן in nube, Gen. 9.13,14,17. Exod. 16.10..34.5. Lev. 16.2. Num. 11.25. Pſal. 78.14. Lam. 3.44. Ezec. 1.28..32.7. וּבֶעָנָן & in nube, Deut. 1.33. וְכֶעָנָן ſicut nubes, Exech. 38.9, 16. וְכֶעָנָן & ſicut nubes, Iſa. 44.22. & in forma ſ.m. conſtr. cum char. pat. & pathach occ. etiam ſimpl. & cum וְ & כְ præf. עֲנַן nubes, Exod. 40.38. Lev. 16.13. Job. 37.11. Ezech. 8.11. וַעֲנַן & nubes, Num. 10.3 כַּעֲנַן ſicut nubes, Hoſ. 6.6..13.3. Item occ. etiam cum וְ cop. præf. & הַ Aff. ut & cum וּ Aff. abſque præf. & in forma pl.m. cum כְ præf. ut ſeq. כְּעַנְנֵךְ & nubes tua, Num. 14.14. עֲנָנִי nubem ſuam, Job. 26.9..37.15. כַּעֲנָנִים ſicut nubes, Jer. 4.13. Atque hinc etiam eſt No. ſ. f. idem ſignificans, pro nube, ſcil. aut caligine; viz. prout occ. Job. 3.5. habitet ſuper illam עֲנָנָה nubes; Pag. occupet eam caligo; ut Hieron. vel, ſuperveniat in eum caligo; ut 70. in Pag. Atque indè ex hoc No. עָנַן nubes, deducunt plerique verbum in Piel, עִנֵּן obnubilare; Pag. Bu. Av. prout occ. in Infin. piel, cum כְּ præf. & וּ Aff. (à forma infin. Piel abſol. עַנֵּן) ſic, Gen. 9.14. & erit כְּעַנְנִי עָנָן in obnubilare me: Bu. Conc. i.e. quum obnubilavero nube terram; Bu. Lex. vel nube (aut nubem; Cev.) ſuper terram. Hieron. quumque obduxero nubibus cælum; Pag. & erit quum obnubam nubem ſuper terram; Av. q.d. quando nubifico; Cocc. Atque eſt lene; i.e. ſine dageſch, Cev. viz. pro כְּעַנְנִי Cocc. Bu. Lex. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, præſtigiis uti; Bu. Conc. idque, ut quidam volunt, in verbo ad formam defectivorum Yajin poel, עוֹנֵן, exercuit præſtigias; Av. præſtigiari, præſtigiis uti; Bu. Lex. conjectare; obſervare auguria, divinare; Cocc. prout occ. in præt. Piel, 2 Reg. 21. & 2 Chron. 33.6. & præſtigiis uſus eſt, &c. unde etiam volunt part. & fut. piel ad formam Poel deduci; ſic Av. & Bu. Lex. Videantur autem infrà. Alii verò ſtatuunt עוֹנֵן eſſe nomen, pro præſtigiatore; ſic in Bu. Conc. עוֹנֵן eſt, qui tenet oculos; ut exponunt communiter Doctores; præſtigiator; Pag. vel præſtigiis vacans; Cev. unde & quidam ad עַיִן oculi nomen reducunt, &c. vide in Rad. עַיִן עוֹן. Unde, עוֹנֵן, eſt præſtigiator, augur, obnubens oculos hominum; Av. Divinus, hariolus. Quidam enim deducunt à præced. עָנָן nubes; q.d. obſervantem de cælo, nubium ſpectatorem: alii à עַיִן oculo. Alii à עוֹנָה tempus determinatum, &c. Bonum factum, quod artes illæ ſepultæ ſunt & ignorantur. Ab. Ezra עוֹנֵן deduci vult à עָנָן nubes; pro, ex nubibus hariolari, conjectare & prædicere, hoc ſcil. vel illo die aut tempore, bonum malumve eſſe, illud agere, vel aggredi. R. Sal. derivat à עוֹן tempus, pro tempora obſervare. Sapientes priſci à עַיִן deduxerunt, & עוֹן, ac מְעוֹנֵן eſſe eum qui tenet ac præſtringit oculos ut falſum pro vero videant. Verba; חכמים אומרים זה אוחז את העינים רבי עקיבא אומר זה המחשב עתים שעורת ואומר היום יפה לצאת למחר יפה ליקח i.e. ſapientes dicunt, מְעוֹנֵן eſt qui tenet oculos. R. Akiva dicit; eſt qui ſupputat tempora & horas, dicens: hodiè pulchrum eſt egredi, cras bonum eſt negotiari, &c. Sanh. c. 7. f. 65.2. Horum meminit Rimchi in l. Rad. Poſteriori etymologiâ, curioſos Aſtrologos ſignificat, ex aſtrorum diſpoſitione & operatione, certos dies bonorum vel malorum, triſtium & lætorum, proſperorum & adverſorum, conſtituentes; Bu. Lex. Occ. autem no. hoc in ſ.m. & pl. m. abſol. cum וְ cop. præf. utrique, וְעוֹנֵן & præſtigiator, 2 Reg. 21.6. 2 Chron. 33.6. וְעוֹנְנִים & præſtigiatores, Iſ. 2.6. & in forma pl.m. conſtr. occ. cum כֶּם, Aff. loco ſeq. עוֹנְנֵיכֶם præſtigiatores veſtri, Jer. 27.8. Atque indè eſt nc. in forma ſ.f. עוֹנֶנָה præſtigiatrix, auguratrix, venefica, &c. Pag. Bu. Av. Maga, incantatrix, obſervans δίδυσκαλίας δαιμονίων, Cocc. prout occ. loco ſeq. עוֹנָה præſtigiatrix, Iſa. 57.3. Atque indè ex præt. piel in forma quadrata Poel, עוֹנֵן præſtigiari, &c. occ. part. piel ſ.m. ſimpl. ut & in forma pl.m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic, מְעוֹנֵן præſtigiis utens, Deut. 18.10. מְעוֹנְנִים præſtigiatores, Deut. 18.14. וּמְעוֹנְנִים & præſtigiatores, Mich. 5.11. Unde in fut. piel, vel poel, à 3.ſ.m. יְעוֹנֵן & in 3.pl. m. יְעוֹנְנוּ, occ. in 2.pl.m. loco ſeq. תְּעוֹנְנוּ præſtigiis utemini, Lev. 19.26.

Rad. 78. עָנָב, vel עֲנָב m. eſt, uva; Pag. Bu. Cocc. σταφυλή. Uva ſcil. quæ eſt in racemo, à denſitate; ut quidam volunt: ut ſit cogn. cum עָנָף & עֲבָה. Vel certè עָנָב eſt granum, ſeu acinus uvæ, ut R.D. inquit, Cev. eſt cogn. cum עָנָף, i.e. ramus, racemus; frons frondis; nam vitis primò producit ramos ſeu frondes: deinde uvas. Hinc demptâ literâ mediâ radicali, eſt Lat. uva; Av. occ. autem no. hoc in forma ſ.m. ſimpl. & in forma pl.m. ſimpl. & cum וְ, הָ & כְ præf. ut ſeq. עָנָב uva, Deut. 32.14. עֲנָבִים uvæ, Gen. 40.10.. 49.11. Num. 6.3.. 13.20,23. Deut. 23.25. Neh. 13.15. Iſa. 5.2,4. Jer. 8.13. Hoſ. 3.1. Am. 9.13. וַעֲנָבִים & uvæ, Num. 6.3. הָעֲנָבִים uvas, Gen. 40.11. כַּעֲנָבִים ſicut uvæ, Hoſ. 9-10. & in forma pl.m. conſt. (in quibuſdam exempl. cum dageſch ad movendum ſcheva ſub Nun, euphoniæ causâ; Av. & ſic Merc.) locis ſeq. עִנְבֵי uvæ, Lev. 25.5. Deut. 32.32. quæ forma pl.m. conſtr. occ. etiam defectivè abſque jod plur. & cum tzere tantùm ante poet. Aff. מוֹ, loco ſeq. עִנְבְמוֹ uvæ ipſorum, Deut. 32.32.

Rad. 79. עָנַג eſt delectari, oblectari; deliciari; Pag. Sunt qui conferant cum עָנַק; Chaldaicè reſpondet Radici פָּנַק: ex Piel non reperitur in textu niſi part. fæm. quod ſignificat delicatam, delicatè nutritam. Sed analogicè cætera formari poſſunt; Merc. עִנֵּג delicatè vixit, delicatus ſeu tener fuit, deliciatus eſt, &c. ut Pag. Cogn. cum עָנָק, i.e. gigas; dux, qui ob imperium & honores delicatiùs vivebat cæteris hominibus, ut ſolent Principes teneriores eſſe, & delicatiores aliis. In Piel, עִנֵּג delicatum reddidit. Et hinc per metath. γαν́ω, ἰω, & ώ lætor, delicior, γάν☉ voluptas, lætitia, & Lat. ga-

neo, ganeum,&c. Av. In pual, עֻנַּג deliciari, delicatè nutriri; Bu. voluptatibus & deliciis abundare; Coc. unde in part. pual, à ſ.m. מְעֻנָּג, occ. in ſ. f. cum יְהֹוָה præf. loco ſeq. וּמְעֻנָּגָה & deliciis dedita, Jer. 6. 2. In hithpael, הִתְעַנֵּג oblectare ſe, delicias agere. Conſtruitur cum præp. עַל & בְּ; Bu. Lex. Delicatè ſe habuit, oblectavit ſeipſum; Av. Prout occ. in præt. hithp. 3. pl. & 2. pl. m. cum וְ conv. præf. utrique, & in Infin. hithp. cum מִ præf. ſic; וְהִתְעַנַּגְתָּ & oblectabunt ſe, Pſ. 37. 11. וְהִתְעַנַּגְתֶּם & oblectetis vos, Iſa. 66. 11. תִּתְעַנַּג præ deliciis frui, Deut. 28. 56. & in Imper. hithp. ſ. m. occ. cum וְ cop. præf. וְהִתְעַנַּג & oblecta te, Pſal. 37. 4. In fut. hithp. 2. ſ. m. occ. vel cum pathach, vel ob pauſam cum cametz in ult. ut & in 3. ſ. m. cum cametz, ſed in 3. f. f. cum pathach in ult. & וְ cop. præf. תִּתְעַנַּג oblectabis te, Iſ. 58. 15. תִּתְעַנָּג oblectabis te, Job. 22. 26. יִתְעַנָּג oblectabit ſe, Job. 27. 10. וְיִתְעַנַּג & oblectabit ſe, Iſa. 55. 2. Item, à 3. pl. m. fut. hithp. יִתְעַנְּגוּ oblectabunt ſeipſos,; occ. in 2. pl. m. cum cametz ob pauſam, pro ſcheva penult. ſic, תִּתְעַנָּגוּ oblectabitis vos, Iſa. 57. 4. Atque indè ſunt nomina, 1. No. עָנוּג m. delicioſus, ſuavitatibus affluetus, deliciis abundans, &c. prout occ. cum וְ præf. loco ſeq. וְהָעָנוּג delicatus, Deut. 28. 54. Item, hinc etiam, 2. No. עֲנֻגָּה f. vel עָנֻגָּה f. delicatè vivens, fæm. delicioſa, &c. Poteſt eſſe fæm. à præced. No. maſc. cum kibbutz, ſequente dageſch, quod reſolutum eſt ex cholem; Av. Prout occ. cum וְ & וַ præf. ſic, וְהָעֲנֻגָּה & delicata, Deut. 28. 26. וַעֲנֻגָּה & delicata, Iſa. 47. 1. Item, 3. hinc etiam No. ſubſtant. עֹנֶג m. delitium, delitiæ, voluptas; Pag. Bu. Av. Coc. Prout occ. ſimpl. locis ſeq. עֹנֶג deliciæ, voluptas, Iſa. 13. 22. 58. 14. Item, 4. hinc etiam No. cum Thau heemant. præpoſito; idémque ſignificans cum præced. Coc. viz. תַּעֲנוּג delicium, delectatio, oblectatio, oblectamentum: prout occ. in forma ſ. m. ſimpl. ſed in forma pl. m. abſol. cum בְּ præf. ſic, בְּתַעֲנוּגִים oblectatio, Prov. 19. 10. בְּתַעֲנוּגִים deliciis, Cant. 7. 7. unde in forma pl. m. conſtr. תַּעֲנוּגֵי deliciæ, oblectationes, &c. Prout occ. cum יְ ob pauſam, pro יָ & הָ Aff. ſic, תַּעֲנוּגָיְו deliciarum tuarum, Mic. 1. 16. תַּעֲנוּגֶיהָ deliciarum ſuarum, Mich. 2. 9. Item, 5. hinc etiam No. תַּעֲנוּגָה f. delicium, delitiæ; delectatio, oblectatio, &c. Av. Prout occ. in forma pl. f. cum וְ cop. præf. loco ſequente, וְתַעֲנֻגוֹת & deliciæ, Eccl. 2. 8.

Rad. 80. עָנַד eſt ligare: alligare, annectere; Pag. Bu. nodavit, connodavit, innodavit, ligavit, colligavit nodo quodam ſtrictiſſimo. Cogn. cum עֲנָדָה induit ornatum, quod etiam fit innodando, &c. Item alludit ad עֶרֶן voluptuoſus fuit; nam ornatus induitur & innodatur à multis voluptatis gratiâ. Hinc Lat. nodo, innodo, &c. & Græcè, ἀνάδεω, & abjiciendo Nun, ſimplex δέω ligo, &c. In kal, ligavit nodo; Av. Unde in Imper. kal, עְנֹד liga, alliga, adnecte, &c. ſed cum ם Aff. cholem tranſp. & mut. in cam. char. ſic, עָנְדֵם alliga ea, Prov. 6. 21. In fut. kal, (à 3. ſ. m. יַעְנֹד vel יַעְנָד alligabit) 1. ſ. אֶעְנֹד vel אֶעְנַד ligabo, &c. unde occ. cum נִי Aff. ſic, loco ſeq. אֶעְנְדֵנִי alligabo eum, Job. 31. 36.

Rad. 81. עָנָה eſt, reſpondere; loqui; teſtificari; clamare; canere, cantare, elevare vocem in cantu; (vel etiam in luctu; Merc.) humiliare; rem habere; affligere; jejunare; depauperare; Pag. עָנָה reſpondit, exaudivit; quaſi re vel verbis petenti reſpondit: atque indè latiſſimè ſumitur pro, dixit, locutus, allocutus, prolocutus eſt, fatus fuit; teſtificatus, atteſtatus, conteſtatus fuit; & ſic ferè cum præp. Beth conſtruitur. Clamavit, acclamavit; cecinit, cantavit; item, afflixit, humiliavit, demiſit, depreſſit ſe; afflictus ac depreſſus fuit; Bu. Lex. Animo ſeu mente conſideravit & percepit, deliberavit & cogitavit mente tenus. Per Metalepſin eſt, præoccupata mentis proferre; quod Latini modò per reſpondere, teſtari & proloqui; modò per canere & exaudire reddunt; & modo per affligi, nam afflictionibus reducimur ad mentem, ut cogitemus & conſideremus facta noſtra. Juxta dictum Davidis, bonum quòd afflictus ſeu humiliatus ſum, ut diſcerem mandata tua. In kal, mente percepit; item, reſpondit & protulit animi concepta; ſæpe cum Dat. vel præp. בְּ ponitur. Hinc νοέω, ἔννοια, &c. comp. i.e. cogito, intelligo, conſidero; μετανοέω perpendo animo, redeo ad animum, & ad cogitanda quæ fecerim. Item νοὺς, νῦς, mens, ἔννοια, διάνοια, cogitatio, notitia, ſenſus; μετάνοια pœnitentia, &c. Exponitur ſæpe pro elevatione mentis aut vocis in luctu aut gaudio; Av. Verbum hoc eſt latiſſimè patens; ut tot ejus ſignificata oſtendunt. Quidam ad duo genera revocant omnia; ut unum denotet alicujus reſpectum ad alterum, vel in colloquio aut reſponſione, quæ verbo fit, aut re: vel in cantu, vel exauditione. Unde ſumitur pro alternatim canere, & cantu alteri reſpondere; vel abſolutè, vel cum Dativo. Cum Accuſ. eſt, conferre, vel verba conferre cum aliquo; reſpondere, exaudire; & ſæpe non tam reſpondere, quàm intermiſſum ſermonem proſequi, (ut ἀμοιβεδαὶ, apud Græcos, ut ſæpe apud Homerum) & velut novum ſermonem ſubjicere, ac ordiri, & interdum velut alterius cogitationibus reſpondere, ut planè ſit reſonare, loqui, ſermonem inſtituere, maximè ſequente verbo אָמַר dicendi, ut paſſim in libro Job. Sic verbum reſpondendi paſſim in N. Teſt. ſumitur, ut Mat. 11. Luc. 14. & Matth. ultimo, ubi Angelus mulieribus reſpondere dicitur, qui priùs cum Magdalena collocutus fuerat, Joan. 20. Significat & re reſpondere, ut Latinè, reddere, rependere, vel, recompenſare, cum Accuſativo, ut viciſſitudinem & commutationem denotet, ut de argento quod omnibus rebus reſpondere dicitur, Eccl. 10. Hoſ. 2. ubi elegans gradatio; ubi quidam minùs rectè אֵת articulum accuſandi exponunt pro præpoſitione, Cum. Latinè, pro Accuſativo, Dativo utimur. Alterum ſignificatum eſt neutrum, opprimi, affligi, pati, ut in N. Teſt. reddi ſolet per πάσχειν. Ad prius ſignificatum reducitur ſignificatio Teſtificandi cum Beth, quod vernaculè dicimus, Depoſer contre quelcun. Ad ſecundum, pauperatis & humilitatis; quæ variè intelligitur; ut oppreſſionis & humiliationis variæ ſunt rationes. Uſurpatur hoc verbum & in læto cantu; & in luctu; Merc. עָנָה duo habet præcipua ſignificata; i. eſt, profari, pronunciare, reſpondere; ut Cant. 2. 10. עָנָה דוֹדִי pronunciavit dilectus meus; Deut. 26. 5. וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ & pronunciabis & dices. Jer. 54. 14. וְעָלוּ עָלַיִךְ הֵירֵד & pronunciabunt ſuper te cantilenam vindemiatorum. Exod. 32. 18. אֵין קוֹל־עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה, Non eſt ſonus clamoris vincentium, neque eſt ſonus clamoris victorum. Prov. 15. 28. cor juſti meditatur לַעֲנוֹת ad pronunciandum; &, 1 Sam. 21. 11. Annon huic יַעֲנוּ pronunciabant in choro? ſic cap. 29. 5. Item, reſpondere; & cùm id ſignificat, regit Accuſ. ut Mich. 6. 5. & 1 Sam. 28. 15. Cant. 5. 6. Iſa. 50. 2. vocavi & non, erat ſcil. עָנָה reſpondens

ſpondens, h.e. qui oſtenderet, ſe aurem præbuiſſe vocationi meæ. Sic Iſa.65.12.& Jer.7.13. Iſa.65. 24. & Pſal. 22.21.&c. Item Hoſ.2.23. אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם reſpondebo cælis,&c. h.e. faciam quaſi deſiderium cælorum. Nam cæli facti ſunt ad hoc,ut terræ dent lucem,calorem & madorem utilem. Ideo videntur hoc ſua ſponte petere,ut Deus pluviam opportunam terræ det. Sic & teſtes etiam reſpondere dicuntur, quia vix eſt, ut teſtes teſtimonium perhibeant, niſi interrogati. Deut. 19. 18. 2 Sam.1.16.Iſa.59.12.Mich.6.3. & Exod.20.16.&c.2. עָנָה intranſitivè eſt, inopem,debilem eſſe, vel fieri; ut Pſal. 116.10..119.67.Eccl.1.13.& 3.10.Iſa.31.4. & Zach.10. 2. vel 4.&c. Et ſic in Piel, עִנָּה eſt tranſitivum,debilitare,opprimere,comprimere; ut Pſal.102.24. עִנָּה debilitavit,in via,vires meas; & ſic עִנּוֹת נַפְשׁ eſt ſubigere, vel debilitare animam, h.e. jejunare; &c. Cocc. In Bu. Conc. Rad.hæc quinque ſignif. 1. eſt in dictione לְמַעַן, ut, propter,&c. cujus loca deſunt in Conc. Videatur tamen infrà hæc vox inter nomina. Deindè,ii.ſignif.2.hujus Rad. עָנָה eſt, reſpondere, exaudire,clamare,loqui; teſtificari,canere,&c.Bu.Conc.In qua ſignif.frequens occ. in textu,& ordine Conc.ut ſeq. In præt.kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl.& cum ו conv.præf.ut & cum יִ Aff.ſic,וַיַּעַן teſtificatus eſt, reſpondit, Deut.19.18. Ruth.1.21. 2 Sam.1. 17. Cant.2.10. Jer.23.35. Mich.6.5. וְעָנָה & clamabit, teſtificabitur,Iſa.13.22. Hoſ.5.5. עָנְנִי reſpondit mihi,1 Sam.28.15. 1 Reg.2.30..Pſal.118.8. Cant.5.6. cui etiam formæ cum יִ Aff. ו cop. eſt præf. וְעָנְנִי & exaudivit me, Pſal.34.5.ſed occ.etiam 3.ſ.m.cum הַ, הוּ & ם aff. עָנְךָ reſpondebit tibi,Iſa.30.19. Jer.23.37. עָנָהוּ allocutus eſt eum,reſpondit ei, 1 Sam.9.17..14.39..28.6. 1 Chron.21.28. עָנָם exaudit eos, 2 Sam.22.42. Pſal.18. 42.& in 3.ſ.f.præt.kal, occ.ſimpl. & cum ו conv. præf. עָנְתָה reſpondit, teſtatur, 1 Sam.4.20. Iſa.3.9..19.12. וְעָנְתָה & teſtabitur; proloquetur; canet, Gen.30.33. Deut.25.9..31.21.Hoſ.2.17. & in 2.ſ.m.occ.cum ו conv. præf.& cum יִ & ם Aff. cui ult. etiam ו cop. vel conv. eſt præf. וְעָנִיתָ & aperte loqueris, Deut. 26.5. עֲנִיתַנִי exaudies, exaudiſti me,Pſa.22.22..118.21. עֲנִיתָם exaudiſti eos, Pſ.99.8. וַעֲנִיתָם & reſponderis eis, 1 Reg. 12.7.& in 1.ſ. occ.ſimpl.& cum הַ Aff. עֲנִיתִי exaudiam, Hoſ. 14.9. עֲנִיתִיךָ exaudiam te,Iſa.49.8. Item in 3. pl. præt.kal, occ.ſimpl. & cum ו conv. præf. & in 2.pl.m. ſimpl. ut ſeq. עָנוּ reſponderunt, Jud.8.8. 1 Reg.18.21. 2 Reg.18. 36. Job.32.15,16.Iſa.36.21. Jer.14.7..35.17. וְעָנוּ & loquentur, Deut.21.7.. 27.14,15. Jer. 51. 14. עֲנִיתֶם reſpondiſtis, Iſa.65.12. Jer.7.13. In part. ben. kal,ſ.m.occ.ſimpl. & cum ו cop.& הַ dem. præf. עוֹנֶה vel ſine vau, reſpondens, Jud.19.28. 1 Reg.18.26,29. Job. 32.12. Prov.25.18. Iſ.50.2..66.4. וְעוֹנֶה & reſpondens, Mal.2.12. הָעוֹנֶה qui exaudit,Gen.35.3. cui etiam ſ.m. ben.kal, הַ & הוּ ſunt Aff. עוֹנְךָ qui reſpondeat tibi,Job. 5.1. עוֹנֵהוּ reſpondens ei, 1 Sam.14.41. & in forma pl. m.ben.kal,occ.cum הַ dem. præf. הָעוֹנִים reſpondentes, Jer.44.20. In Infin.kal,occ.ſimpl.& cum לְ & מִ præf. עֲנוֹת clamare: canere,Exod.32. 18. לַעֲנוֹת reſpondere, Gen. 45.3. Deut.19.16.1 Sam.9.8.Prov.15.28. לְמַעֲנוֹת ad teſtificandum contra ipſos, Eccl 1.13.. 3.10. מֵעֲנוֹת à reſpondendo, Job.32.1. In Imper.kal,ſ.m. occ.ſimpl. & cum יִ Aff. cui etiam ult.ו cop. eſt præf. ſed cum נוּ Aff.abſque præf.ut ſeq. עֲנֵה reſponde, teſtificare,Prov.. 26.5. Mich.6.3. עֲנֵנִי exaudi me,1 Reg.18.37. Pſal.4.2. 13.4..69.14,17,18..86.1.. 102.3.. 119.145.. 143.1.7. עֲנֵנִי & exaudi me,Pſal.27.7.. 55.3. 60.8.. 108.7. עֲנֵנוּ exaudi nos, 1 Reg.18.26. & in pl.m. Imper.kal, occ. vel cum categh pathach, vel cum categh ſægol ֫ penult. ſic, עֲנוּ vel עֲנוּ teſtificamini, acclamate,canite, 1 Sam.12. 3.Num.21.18. Pſal.147.7. In fut. kal, 1.ſ.occ. vel cum ſægol & categh ſægol, vel cum pathach, & categh pathach; cui priori formæ ו cop. eſt Præf. אֶעֱנֶה reſpondebo, exaudiam, Job.9.15..13.22..40.5. Pſal.119.67. Prov.1.28. Iſa.65.24. Hoſ.2.23. Zach. 13. 9. אֶעֱנֶה reſpondebo,Job.32.17. וְאֶעֱנֶה & reſpondebo, Job.32.20. Pſal.119.42. Sed cum ו conv.præf.occ. defectivè per Apoc. 3. Rad. He, & cum duplice pathach; ſic, וָאֶעֱנֶ & reſpondi; in Jer.11.5.& Zach.4.4, 11,12.. & 6. 4. Item occ.etiam 1.ſ.cum הַ ob pauſam, & cum הַ Aff.extra pauſ.cui priori ו cop.eſt præf.ut & cum הוּ נוּ & ם Aff.cui ult.etiam ו cop.eſt præf.ut ſeq. אֶעֱנְךָ reſpondebo tibi,Job.14.15..33.12. אֶעֱנֶה exaudivi te, Pſal.81.8. וְאֶעֱנֶךָ & exaudiam te, Jer.33.3. וְאֶעֱנֵהוּ & exaudiam eum, Pſal.91.15. אֶעֱנֵהוּ reſpondebo ei, Job.9. 14,32. אֶעֱנֵם exaudiam eos,Iſa.41.17. וְאֶעֱנֵם & exaudiam eos, Zach.10.6. & in 2.ſ.m. fut.kal, occ. plenè locis ſeq. תַּעֲנֶה reſpondebis, teſtificaberis, Exod. 20.16..23.2. Deut.5.20. 1 Sam.26.14.Job.16.3.Pſal.22.3..38.16.Sed defectivè per apoc. 3. Rad.He, & cum duplice pathach, loco ſeq. תַּעַן reſpondeas, Prov.26.4. Item occ.etiam 2. ſ.m. cum יִ Aff. cui & ו cc nv. eſt præf. & cum נוּ נִי & ם Aff. abſque præf. תַּעֲנֵנִי exaudis me, Job.30.20. Pſal.17.6..86.7. וַתַּעֲנֵנִי & exaudiviſti me, Pſa.119.26.. 138.3. תַּעֲנֵנוּ exaudies nos, Pſal.65.6. תַּעֲנֵנוּ reſpondebis ei,2Reg 4.29. תַּעֲנֵם teſtificaberis contra eos, 1 Reg. 8.35. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. & plenè locis ſeq. יַעֲנֶה reſpondebit, exaudiet, Gen.41.16. Num.35. 30. 1 Sam.8.18. 1Reg.18.24.Job.15.2..16.8..19.16..33. 13..35.12.Prov.18.23. Eccl.10.19.Iſa.15.5..25.5.46.7.. 58.9. Jer.25.30..42.4. Mich.3.4. cui etiam ו conv. eſt præf.loco ſeq. וַיַּעַן & reſpondit, 2Reg.1.10. Sed ſæpiùs ccc.3.ſ.m.defectivè per apoc. 3. Rad. He, & cum ו conv. præf. ante duplex pathach; ſic, וַיַּעַן & reſpondit, &c. Gen.18.26..23.10, 14..24.50..27.37,39..31.31,36, 43.&c. ad Iſa.21.9. Joel.2.19.Am.7.14.Hag.2.14.Zach. 1.10,12,13..3.4..4.6..6.5.&c. in 100.circ.l. Sed occ.etiam 3.ſ.m. cum יִ Aff. cui & ו conv. eſt præf. & cum הַ & הוּ Aff. cui ult. etiam ו conv. eſt præf. ut & cum נִי נָה & ם Aff. cui ult. etiam ו cop. & ו conv. eſt præf. ut ſeq. יַעֲנֵנִי reſpondebit me, Job.20.3.. 23.5..31.35. וַיַּעֲנֵנִי & exaudiverit me, & reſpondit mihi, Job.9.16. Pſ.3.5..104.1. Jon.2.3.Hab.2.2. יַעֲנֵנוּ exaudiat nos,Pſa. 20.10. יַעֲנְךָ reſpondebit tibi,exaudiet te, 1Sam.20.10. Pſal.20.2. יַעֲנֵהוּ exaudiet eum, Pſal.20.7. וַיַּעֲנֵהוּ & exaudivit eum, 1 Sam.7.9..23.4. 1 Chron.21.26. Job. 4. יַעֲנֶנּוּ reſpondebat ei, Exod.19.19. Job.9.3. יַעֲנֶנּוּ reſpondebit ad illud, Job.39.5.Hab.2.11. יַעֲנֵם exaudivit eos, Pſal.99.7. וַיַּעֲנֵם & reſpondebit eis, Pſal.55. 20. וַיַּעֲנֵם & reſpondit eis, 2 Chron.10.13. & in 3.ſ.f. fut kal, occ. plenè loco ſeq. תַּעֲנֶה exaudiet, Hoſ.2.24. Sed defectivè per apoc. 3.Rad. He, & cum duplice pathach, occ.ſimpl. & cum ו conv præf. וַיַּעַן loquetur, Pſ. 119.172. וַיַּעַן & reſpondit, Gen.31.14.Exod.15 21. 1 Sam.1.15. 2 Sam.14.19.Eſth.5.7..7.3. Item occ. etiam 3.ſ.f.cum הַ Aff.loco ſeq. תַּעֲנֶךָ reſponderit tibi,Deut. 20.11. & in 2.pl.m.fut.kal,occ. cum ו conv.præf. וְתַעֲנוּ &

& respondistis, Deut.1.14,41. Itȩm, occ. etiam 2. pl.m. cum הוּ Aff. post kibbutz pro schurek, loco seq. תַּעֲנֶהוּ respondebitis ei, 2 Reg.18.36. & in 3.pl.m. fut.kal, occ. simpl. & cum ן conv præf. יַעֲנוּ respondebunt: canebant, 1 Sam.21.11..29.5. Job.15.6. Isa.14.10. Hos.2.23, 24. וַיַּעֲנוּ & responderunt, Gen.23.5..34.13. Exod.19.8. Num.32.31. Jos.1.16..9.24..22.21. Jud.8.8..18.14. 1 Sam.14.12. Ezr.3.11..10.12. Neh.8.6. Jer.44.15. Hag.2.12,13. Zach.1.11. Item, occ. etiam 3.pl.m. cum הָ pro הַ Aff. loco seq. יַעֲנוּכָה respondent tibi, Jer.7.27. & in 3.pl.f. fut. kal, occ. simpl. cum sægol tantùm absque jod penult. & ante Nun dageschatum. Sed cum ן conv. præf. plenè, (pro more quiescentium 3. Rad. He in 3.pl. f. fut.) cum sægol ante jod penult. sic, תַּעֲנֶינָה respondebant, Jud.5.21. וַתַּעֲנֶינָה & responderunt, 1 Sam.9.12..18.7. In Niph. נֶעֱנָה respondere, exorare, exoratus respondere; exaudiri, exorabilem præbere se, &c. Bu. vel נַעֲנָה consultus est de sententia animi, cognitus est mente tenus. Regit Dat. cum præp. בְּ, in hac scil. signif. Av. Prout occ. in præt. niph. 1.sing.fic, Ezech. 14.4. Ego Dominus נֵעָנֵיתִי לוֹ respondabo ei; Bu. Conc. quasi exorabilem, vel respondentem exhibebo me ei; Bu. Lex. Vel respondi, (aut respondentem me exhibui, sive me induxi ut responderem, exorabilem me reddidi; Cev.) ei; בָּהּ, (prout scribitur cum He, sed legitur cum Aleph בָּא; Merc. Cev.) venienti in multitudine idolorum suorum; Pag. Vel, in hoc, in multitudine stercorum, &c. sensus, quod ego loquor per Prophetas, non est ei, qui accedit cum spurcitiis suis, sapientia & prudentia; sed stultitia. Ideo alia negliget, alia torquebit, nonnulla interpretabitur juxta concupiscentias suas & opiniones falsas. 70. ἀποκεισθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ. Et ibid.v.6. vel 7. (in part.niph.f.m.) נֶעֱנָה לוֹ בִי respondeo ei in me, h.e. contra me. Inest in his significatio causæ, quæ non est in Deo, aut verbo Prophetæ, sed in interrogante; quare Deus illi respondeat, sive respondere videatur, adversa sibi. Nam forma ipsa Niphal notat passionem; Cocc. Ego Dominus consultus sum ei, vel respondi ei, &c. & v.7. ego Dominus patiar ut respondeatur ei; Av. Responsabo ei, eodem tempore scil. de multitudine stercoriorum deorum ipsius; i.e. non de illis rebus quas rogaturus est, sed de hoc uno argumento, quod exponitur versu seq. 5. & v.7. responsabo ei per me. Jun. Responsabo seu responsans ero (part. scil. niph. in v.7.) i.e. finam me induci ut respondeam; Bu. Lex. & sic Cev. vel respondeo, pro respondebo, juxta R.D. (propter me scil. Cev.) ei. Vel exorabilis ero ei, aut exorabilem me faciam ei. Propter me, i.e. propter nomen meum, ut scil. revelem secretum cordis ejus mali. At non requiram illum, (vel potiùs requirar illi, i.e. ab eo exorabor; Merc. Cev.) ut dem illi petitionem ejus: sed oppositum petitionis ejus dabo illi, quia dabo faciem meam, i.e. iram meam in vel super eum, &c. ut R.D. exp. in Comment. Sed in conjug. Niphil significat etiam responsum accipere; prout occ. fut. niph. 1.s. Job.19.7. & non אֵעָנֶה exaudior; Bu. Conc. respondeor; h.e. nemo me dignatur responso, &c. Cocc. Sic etiam in 3.s.m. fut. niph. Job. 11.2. An multitudo verborum לֹא יֵעָנֶה carebit responso? Prov.21.13. Cocc. vel non exaudietur; Bu. Conc. In Pel, עִנָּה cecinit, cantavit; Bu. Lex. cum dat. scil. aut absolutè, significat, respondere, canere; seu animum & mentem attendere; Av. concinere, vel certatim accinere alicui. In Piel significat cum Dat. q. d. facere ut nobis respondeatur. Nam qui alternis canunt aut clamant, socios suos ad respondendum excitant; Cocc. Occ. autem in infin. Piel, simpl. & cum ל præf. sic, לְעַנּוֹת canere, cantus, Exod.32.18. עַנֵּה ad canendum, Psal.88.1. & in imper. Piel, à s.m. עַנֵּה accinito, &c. occ. in pl.m. imper. piel, loco seq. עַנּוּ accinite, Isa.27.2. & in fut. piel, 3.s.m. est & occ. loco seq. יְעַנֶּה respondebit: eloquetur, Job.37.23. Atque indè ex Rad. in hac respondendi, clamandi aut canendi signif. &c. sunt nomina, 1. no. עַנּוֹת f. clamor, juxta quosdam; (sed, ut alii volunt, miseria, afflictio, inopia, &c. referendo ad 3. signif. seq. hujus Rad. ubi etiam vide) prout occ. loco seq. עַנּוֹת clamorem, Psal.22.25. Item, 2. hinc etiam no. cum Mem hæmant. præpositò, מַעֲנֶה m. responsio, responsum, exauditio, loquutio, sermo; Bu. Lex. responsio præmeditata, in mente & animo concepta; Av. loquela, pronunciatio; Coc. prout occ. in forma s.m abs. cum sægol in ult. מַעֲנֶה responsum, exauditio, Job.32.3,5. Pro.15.1..29.19. Eccl.5.19. & in forma s.m. const. occ. sim. & cum בְּ præf. מַעֲנֵה responsum, Prov.16.1. Mich.3.7. בְּמַעֲנֵה in responso, Pro.15.23. sed occ. etiam, juxta quosdam, no. hoc cum לְ præf. & הוּ Aff. (de quo etiam vide infrà ad particulam לְמַעַן) sic, לְמַעֲנֵהוּ propter responsum sui, ut scil. omnia ejus gloriæ respondeant, Prov.16.4. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. עָנָה est, affligere, affligi; Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. Prout occ. in 1.s. præt. kal, simpl. & in infin. kal, cum לְ præf. sic, עֻנֵּיתִי afflictus fui, Psal.116.10. לַעֲנוֹת ad affligendum se, Eccl.1.13..3.10. & in fut. kal, occ. 1.s. simpl. loco seq. אֵעָנֶה affligar, Psal.119, 66. & in 2.s.m. fut. kal, à forma absol. תַּעֲנֶה affliges &c. occ. cum ם Aff. sic, loco seq. תְּעַנֵּם afflixeris eos, 2 Chron.6.26. Item occ. etiam in 3.s.m. & in 3.pl. m. fut. kal; sic, יַעֲנֶה affligit se, Isa.31.4. יְעַנּוּ affligunt se, Zach.10.2. Unde etiam venit Niphal in hac signif. נֶעֱנָה, vel נַעֲנָה affligi: demitti, demittere, seu deprimere se, humiliari, &c. Bu. & sic absolutè positum, significat, affligi; Av. vel, debilitari; Cocc. prout occ. in præt. niph. 1.s. & in part. niph. f.m. & f. sic, נֶעֱנֵיתִי afflictus sum, Psal.119.107. נַעֲנָה affligitur, Isa.53.7. נַעֲנָה afflicta, Isa.58.10. Unde in niph. Inf. juxta normam esset, הֵעָנוֹת: sed cum Lamed præf. occ. defectivè & quasi contractè absque He infin. niphi. & cum ejus puncto rzere, pro scheva sub Lamed: ut pro לְהֵעָנוֹת (cui simile vide in infin. niph. in Rad. רָאָה; Bu. Lex.) sic contractè occurrit, loco seq. לְהֵעָנוֹת affligi, humiliari, Exod.10.3. In Piel, ex hac signif. עִנָּה est, affligere; comprimere, subigere, pudicitiæ scil. violandæ causâ; Bu. Lex. affligere; opprimere jugo servitutis, & tyrannide prosternere: vi humiliare; vi comprimere, quod ad mulieres aut virgines refertur; Merc. & sic in affligendi signif. construitur cum accus. Av. debilitare &c. Cocc. prout occ. in præt. Piel 3.s.m. locis seq. עִנָּה afflixit, compressit, subegit, Deut.22.24,29.2 Sam.13.22. Psal.102.24. Lam.3.33. Ezech.22.11. & in 2.s.m. præt. piel, occ. simpl. & cum נִי, נוּ, & הָ Aff. ut seq. עִנִּיתָ afflixisti, Psal.88.8. עִנִּיתָנִי afflixisti me, Psal.119.75. עִנִּיתָנוּ afflixisti nos, Psal.90.15. עִנִּיתָהּ afflixisti eam, Deut.21.14. ut & in 1.s. præt. piel, occ. simpl. plenè, sed cum ן cop. præf. & הָ Aff. occ. defectivè cum chirek tantùm absque jod in ult. & penult. sic,

ſic, עִנִּיתִי afflixi, Pſal.38.13. וְעִנִּיתָךְ & afflixi te, Nah.1.12. Item in 3.pl.præt.piel,occ.ſimpl.& cum ן conv. præf. & in 2.pl.m.cum ן conv.præf. ſed in 1.pl. ſimpl. ut ſeq. עִנּוּ afflixerunt,compreſſerunt, Jud.20.5. Pſal. 105. 18. Lam.5.11. Ezech.22.10. וְעִנּוּ & affligent, Gen.15.13. Num.24.25. וְעִנִּיתֶם & affligetis, Lev.16.31.. 23.27,32. Num.29.7. עִנִּינוּ affligimus,Iſa. 58.3. In part.piel, ſ.m. מְעַנֶּה affligens, & in pl.m.abſol. מְעַנִּים, & in conſtr. מְעַנֵּי affligentes; prout occ.cum יְ Aff. ſic, מְעַנְּיֵךְ affligentes te,Iſa.60.14. Zeph.3.19. In Infin.piel, occ.vel in forma cum Tzere ante He in ult.vel in forma cum וֹת ult.ſic, עַנֹּתָה affligendo,Exod.22.22. עַנּוֹת affligere,Iſa. 58.5. cui formæ ult.in וֹת, occ.cum לְ præf. & cum הָ vel in pauſa הָ & וֹ Aff. cui etiam utrique לְ eſt præf. ut ſeq. לְעַנּוֹת vel ſine vau, ad affligendum,Num.30.14.Pſ. 88.1. עַנּוֹתְךָ affligere te,Deu.8.2,16. לְעַנּוֹתְךָ ad affligendum te, Jud.16.6. עַנּוֹתוֹ affligere eum,Exod.1.11. 2 Sam.13.32. לְעַנּוֹתוֹ ad affligendum eum, Jud. 16.5, 19. 2 Sam.7.10. In Imper.piel,à ſ.m. עַנֵּה affligo, opprime,&c.occ. in pl.m. cum יְ cop. præf. וַעֲנֵי & affligite, comprimite, Jud.19.24. In fut.piel,1.ſ. אֲעַנֶּה humiliabo, deprimo; unde cum ן cop.præf.pro לְאַעֲנָה occ.cum duplici pathach,& abſque vocali ſub Aleph; ſic, וַאֲעַנֶּה & affligam,1 Reg.11.39. Item occ.etiam 1. ſ. cum הָ aff. ſic, אֲעַנֵּךְ affligam te,Nah.1.12. & in 2.ſ.m.fut.piel, occ. ſimpl.& cum יְ Aff.ut & cum ן cop.præf.& נִי Aff. ſic, תְּעַנֶּה afflixeris, Gen.31.50. Exod.22.22. תְּעַנֵּנִי affligas me, 2 Sam.13.12. וְתְעַנֵּנוּ & affliges nos,Iſ.64.11. Item, in 3.ſ.m.fut. Piel,occ.ſimpl.& cum יְ, הָ, הָ, נִי & ם Aff. &, ex iis, quibuſdam, ן conv. eſt præf. ut ſeq. יְעַנֶּה affliget, Job.37.23. וַיְעַנֵּנִי & afflixit me, Job.30.11. וַיְעַנֵּךְ & afflixit te,Deut.8.3. וַיְעַנֶּהָ & afflixit,compreſſit eam,Gen.34.2. 2 Sam.13.14. וַיְעַנֶּנִּי affliget eum, Pſal.89.23. וַיְעַנֵּם & afflixit eos,2 Reg.17.20. Item,in 3.ſ.f.fut.piel, תְּעַנֶּה affliget, cum ן conv.præf. occ.cum יְ (jod abundante poſt ſægol) pro הָ Aff. loco ſeq. וַתְּעַנֶּיהָ & afflixit eam, Gen.16 6. & in 2.pl.m. fut.piel, occ.ſimpl.& cum Nun parag.add. ut & In 3. pl. m. ſimpl.& cum ן conv.præf.& נָ Aff.ut ſeq. תְּעַנּוּ affligetis, Lev.16.29. תְּעַנּוּן affligetis,Exod.22.21. וַיְעַנּוּ affligebant, Exod.1.12. Pſal.94.5. וַיְעַנּוּנוּ & afflixerunt nos, Deut.26.6. In pual, עֻנָּה affligi, Bu. vel humiliari; Av.debilitari,ſubigi, viribus privari; Cocc. Prout occ. in 1.ſ. præt. pual, ſimpl.& in part.Pual, ſ.m. cum יְ cop. præf. מְעֻנֵּיתִי afflictus fui, Pſ.119.71. מְעֻנֶּה & afflictus, Iſa.53.4. & in Infin.pual, עֻנּוֹת affligi; prout occ. cum יְ Aff.ſic, עֻנּוֹתוֹ affligi ipſum; Bu. Conc. Pſal.132.1. memento,Domini,David, אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ omnis humiliari ejus, aut humilitatis, vel afflictionis ejus. Eſt enim Makor ſeu Infin.hujus Conjug.pual,inquit R.D. vel eſt nomen formæ inſtar זְלוּת; Pag. Sed in hoc Kimchi ſcribit ſchurek ſecundo loco, in ult. ſcil. ſicut ſuprà in זְלֻל dictum.Nec diverſitatem formæ proterea in his agnoſcit, cum ſchurek & cholem paſſim permutentur. Sed quum Radices ſint diverſorum ordinum, variam oportet eſſe rationem: nam in זְלוּת dageſch eſt ob defectum alterius Lamed,In עֲנוּת non item.Infinitum ergò potiùs fuerit, vim habens nominis; Merc.Omnis affligi ejus, i.e. omnium afflictionum ejus; Bu.Lex.Nam eſt Infin.vice nominis; Av. Omne debilitari ipſius; labore ſcil.moleſtiâ, jejunio & pervigilio,&c.Cocc. In fut. Pual,à 3.ſ.m. יְעֻנֶּה, occ.in 3.ſ. f. loco ſeq. תְּעֻנֶּה affligetur, Lev.23.29. In hithpael eſt, affligere ſe; affligi; Bu.afflixit ſeu humiliavit ſe; Av.debilitare ſeipſum, ſe affligere,ſe ſubmittere; Cocc. Prout occ.in 3.& 2.ſ.m. præt.hithp. ſimpl. & in Infin. hithp.cum לְ & יִ præf. ut ſeq. הִתְעַנָּה afflictus fuit.1 Reg.2.26. הִתְעַנִּיתָ afflixiſti te,1Reg.2.26. לְהִתְעַנּוֹת ad affligendum nos,Ezr. 8.21. וּלְהִתְעַנּוֹת & ad affligendum te, Dan. 10.12. In Imper.hithp. à ſ.m. הִתְעַנֵּה, occurrit in ſ.f. cum ן cop. præf. וְהִתְעַנִּי deprime, humilia te, Gen. 16.9. Atque indè, ex Rad. עָנָה in hac 3.ſignif.affligendi,opprimendi,&c. ſunt nomina ſeq. 1. No. עָנִי m. pauper; Pag.humilis; afflictus, oppreſſus; miſer; affine eſt ſequenti עָנָו quod mitem, propriè, ſummiſſum,& manſuetum ſignificat; unde & Matthæi Græcus interpres, עָנִי quod de Chriſto dicitur, Zach.9.reddidit πραΰς, Matth.21.Merc. עָנִי eſt afflictus, pauper; Bu. Lex. Av. miſer, habens crebras afflictiones; Av. debilis, inops; latiùs patet, quam אֶבְיוֹן egenus; cum quo ſæpe jungitur, ut notet aliam inopiæ ſpeciem; & eſt propriè inops, & debilitatus, cui vires nullæ; Iſa.66. 2. אֶל עָנִי וּנְכֵה רוּחַ ad inopem & perculſum ſpiritu,reſpicio; h. e. qui ſe πτωχεύει, & non nititur potentiâ carnali; magiſque ad patiendum, quam ad reſiſtendum malo, eſt paratus,&c.Coc.Occurrit autem hoc No. in ſ.m.ſimpl.locis ſeq. עָנִי afflictus, pauper,Deut.24.12,14,15. 2 Sam. 22.28. Job.24.9,14..29.12..36.15.Pſal.10.2,9..14.6..18. 28..22.25..34.7..35.10..37.14..40.18..69.30..70.6..74. 21..82.3..86.1..88.16..109.16,22..140.13. Pro.15.15.. 22.22..31.9. Iſa.26.6..48.10..66.2. Jer.22.16. Ezec.16. 49..18.12. Hab.3.13. Zeph.3.12. Zach.9.9. cui etiam ן cop. לְ, הָ, לְ & מִ ſunt præf.ſic, עָנִי & pauper, Pſal.25. 16..35.10..72.12.Zach.7.10. הָעָנִי pauper, Exod.22.24. Iſa. 3.14. לָעָנִי pauperi, Lev.19.10..23.22. Pſal.68.11. Prov.31.20. Eccl.6.8. לָעָנִי pauperis, Pſal.102.1. מֵעָנִי à paupere,Ezec.18.17.& in abſol.forma pl.m.occ.ſimpl. & cum יְ & הָ præf. עֲנִיִּים pauperes,Job.34.28..36.6. Pſ. 9.19..12.6. Prov.30.14.Iſa.3.15..32. 7. וַעֲנִיִּים & pauperes,Iſa.58.7. הָעֲנִיִּים pauperes,Iſa.41.17.& forma pl. m.conſtr.occ.ſimpl.locis ſeq. עֲנִיֵּי pauperes, Job.24.4.Pſ. 72.4.Iſa.10.2..15.5.Am.8.4.Zac.11.7,11. quæ forma pl. m.conſtr.abſque Præf.occ.plenè,cum duplice jod penult. ſed cum ן & לְ præf. cum ſimplice jod,penult.ante הָ aff. ut & cum ן cop.præf.cum ſimplice jod,& יֵ, pro יִ Aff. ut ſeq. עֲנִיֶּיךָ pauperes tui,Pſ.74.19. וַעֲנִיֶּיךָ & pauperes tui,Pſ.72.2. לְעֲנִיֶּיךָ & pauperibus tuis, Deu.15.11. וַעֲנִיֵּי & pauperum ſuorum,Iſa.49.13. Atque hinc etiam,2.eſt No. עֲנִיָּה f. afflicta, paupercula, miſera; Pag. Bu. Av. Prout occ.locis ſeq. עֲנִיָּה paupercula,Iſa.10.30..51.21.. 54.11. Item, hinc etiam 3.No. עָנָו m.mitis, manſuetus; humilis,modeſtus; Pag.Bu. Hoc nomen habet notionem verbi עָנָה, & in ſenſu reſpondendi, & in ſenſu ſe ſubmittendi; Cocc. Illud autem nomen עָנָו, Av.facit radicem per ſe, & ab eo, ut à reliquis, exp.manſuetus, mitis,lenis,modeſtus; cogn. cum עָנָה confideravit mente tenus; undè עָנִי miſer, pauper; nam manſuetus is dicitur, qui multis ærumnis & miſeriis exercitatus,conſiderat & noſcit ſeipſum. Hinc ἀννηὶς.ἀννῖ⊙,manſuetus, lenis, ἀνήεια manſuetudo,&c.Av. Occurrit autem hoc No. in ſ.m.ſimpl. ſed in forma pl.m. ſimpl. & cum ן & לְ præf.עֲנָוִים humilis, Num.12.3. עֲנָוִים humiles, manſueti, Pſal.9.13..10.12,17..22.27..25.9..34.3..69.33.. 14.6..149.4. Prov.14.21..16.19. Iſa.29.19.. 61.1. Am.2.

7.וְעֲנָיִים & humiles, Pſ.37.11. וְלַעֲנָיִים & humilibus, Prov.3.34. ut & in forma pl.m.conſtr. occ.ſimpl. & cum ל præf. עֲנִיֵּי humiles, Pſ.76.10.Zeph.2.3. לַעֲנִיֵּי manſuetos, Iſa.11.4. Unde etiam eſt 3. No. עוֹנִי (ſed ſcribitur plerumque cum cholem tantùm, abſque vau) ſubſtant. m. afflictio; Pag. oppreſſio, Græcis πάθημα, (ut παθήματα, Petrus appellat,1.Epiſt.1.) humilitas,humiliatio; noſtri paſſionem dixerunt minus Latinè. Cave tamen No. עֲנָוָה de quo infrà, cum hoc confundas; nam עֲנָוָה eſt modeſtia ſeu demiſſio, ſubmiſſio; manſuetudo; at עוֹנִי eſt dejectio, & humiliatio,humilitas,non pro virtute, ut noſtri indoctè ſumunt, ſed pro abjecta conditione, Græci vocant ταπείνωσιν. Sic diſcrimen eſt inter עֲנָוִים modeſtos; manſuetos; qui ſcil. ſeſe ſubmittunt; & עֲנִיִּים afflictos,humiles,oppreſſos; etſi ſe ſæpe mutuo comitentur; unde paſſim Hebræi variam lectionem in vocibus עֲנָוִים & עֲנִיִּים ſtatuerunt; Merc. עוֹנִי eſt afflictio, miſeria; Av. inopia,paſſio; in pauſa,eſt עוֹנִי (vel,cum cholem tantùm, abſque vau) ſed extra pauſam (cum chateph cametz) עֳנִי, Coc. Occurrit autem hoc No. in ſ.m.ſimpl.cum cholem penult.locis ſeq.עוֹנִי pauperies,afflictio, Deut.16.3. Job.30.16,27.. 36.8. Pſ.88.10. Prov.31.5. Item, 4. hinc etiam, juxta quoſdam,eſt No.in alia forma, viz. עֳנִי m.afflictio,paupertas,Bu.Lex. vel, juxta alios; No. præced. עוֹנִי, in regimine,(ſeu,in forma conſtr.)eſt עֳנִי cum cametz cateph; Pag. Sed quamvis hæc vox ferè in conſtructione uſurpetur; magis tamen propriè, minoris accentus cenſeri debet,ut No.præced. עוֹנִי (vel,cum cholem tantum abſque vau,) eſt pauſæ ſeu accentus majoris; ſic & חֳלִי & חוֹלִי, in Rad. חָלָה; Merc.forma, עֳנִי eſt abſoluta; ſed עוֹנִי, in pauſa,Bu.Lex. Occ. autem No. hoc in hac forma cum chat.cam.ſimpl.locis ſeq. עָנְיִי afflictio,Exod. 3.7. 2 Reg.14 26.Neh.9.9. Pſal.107. 10. Lam.3.1. cui etiam formæ בְּ & מִ ſunt præf.ſic; בָּעָנְיִי afflictionem, 1 Sam.1.11. מֵעָנְיִי ex afflictione,Exod.3.17.ſed occ.etiam cum מִ præf. formæ priori cum cholem,ſic, מֵעוֹנִי vel ſine vau, præ, ab afflictione,Job.36.21.Pſal.107.41.Lam. 1.3. forma autem hujus nominis cum affixis, mutat vel cholem, vel chateph cametz, in cametz chatuph, ſub yajin; 1.Rad. ante ſcheva; ſcil. prout occ. cum יְ. Aff. ſimpl.& cum בְּ præf.ut ſeq. עָנְיִי afflictio mea, Gen.31. 42..41.52. Job.10.15.Pſal.9.14..25.18..31.8.. 119.153. Lam.1.9..3.19. בָּעָנְיִי in afflictione mea; afflictionem meam, Gen.29.32.1 Chron.22.14.Pſ.119.50,92.& ſic etiam cum נִי & הָ. Aff. ſimpl.& cum יִ Aff & בְּ præf.ut & cum הֶ & ם. Aff.ſimpl.ſic, עָנְיֵנוּ afflictionem noſtram, Deut.26.7. Pſ.44.25. עָנְיֵךְ afflictionem ruam, Gen.16. 11. בְּעָנְיֵי in affli tione ejus,Job.36.15. עָנְיָהּ afflictionis ejus, Lam.1.7. עָנְיִם afflictionem ipſorum, Exod.4. 31. Sic & ſ. hinc etiam No. in alia formi, viz. עֳנוּת (cum chateph ſægol in penult.) fæm. miſeria,vel,paupertas; Av.Item, Inopia, afflictio, paſſio, Cocc.prout occ.loco ſeq. עֳנוּת afflictio, Pſal.22.25. Item, 6. hinc etiam No. (fæm.ſcil.ſubſtant. à maſc. Adject. עָנִי, de quo ſuprà) עֲנָוָה, humilitas; manſuetudo; Pag. modeſtia,&c.ut ſuprà exp. in No. עוֹנִי, ubi vide,Merc.abjectio, &c.ut Pag.Bu.Lex.Av. lenitas,mititas, dejectio; Av. Prout occ.ſimpl.locis ſeq. עֲנָוָה humilitas, manſuetudo,Prov.15.33..18.12..22.4. Zeph.2.3. Item, 7.hinc etiam No. עֲנָוָה idem,Bu. manſuetudo, humilitas; Av. Merc. humilitas ſpiritus, inquit R.D. (prout occ. cum יְ cop.præf.)Pſ.45.5.ſuper verbum veritatis, וְעַנָוָה־עֶרֶק & manſuetudinis (&) juſtitiæ;ſubauditur enim vau conjunctio,i.e.&,ut ſæpè aliàs, inquit idem R.D. qui & ait poſſe eſſe He, loco Thau, atque adeo eſſe in regimine, (ſeu forma conſtr. pro עַנְוַת) à forma עֲנָוָה abſol. præced. qualia hujus generis varia adducuntur in Rad.שִׁיל. Cev. ſuper,&c. & manſuetudinis juſtitiæ, Av. propter veritatem,& manſuetudinem, juſtitiam, &c. Cocc. cum verbo veritatis, & proloquere (quaſi eſſet cum vau Epenthetico, inſerto ante 3.Rad.He, ſcil.pro Imper. kal, ſ.m. עֲנֵה) juſtitiam,&c. Jun. Sed occ.etiam forma conſt. ſ.f. vel huius No. עֲנָוָה, vel præced. עֲנָוָה, viz.עֲנָוָה, juxta normam, cum יְ cop.præf. & הָ Aff.ſic, Pſ.18.36. וְעַנְוָתְךָ תַרְבֵּנִי & manſuetudine tua magnificaſti me, aut creſcere feciſti me; Pag. vel, manſuetudo tua me magnificabit, aut augebit; ut Thau 3.ſ.fut.fæm. indicet; Merc.& ſic Targum,& verbo tuo magnificaſti me; eſt enim fut.pro præt. & ſic, עֲנָוָה deducit à עָנָה in 1. ſignif.quod eſt loqui; Pag. Item, 8. hinc etiam, juxta quoſdam,No. עֲנוּת f. idem, cum præced. manſuetudo &c. Prout occ.cum יְ cop.& הָ, Aff. וַעֲנוּתְךָ & manſuetudo tua; Bu.Conc. Nam pro præced.cit.ex Pſa.18.36. legitur,in 2 Sam.22.36. וַעֲנוּתְךָ תַרְבֵּנִי; & eodem modo,ut nomen, à plerisque exp. Vide paulò ante; & quidam etiam, ut verbum,ſic,& reſpondere (ſive, proloqui) tuum fecit me majorem, &c. Cocc. quaſi ſcil. eſſet Infin.kal, עֲנוֹת, in 1.ſignif. Denique,9. hinc &,ex Rad. עָנָה in hac affligendi & humiliandi ſignif. eſt No.cum Thau heemant. præpoſito,& addito etiam in fine, viz. תַּעֲנִית f. afflictio,jejunium; Pag. תַּעֲנִית eſt, jejunium; ab affligendo,ſcil. ità dictum; Bu.Lex. Sic Hebræis;ſed generaliter, videtur notare humiliationem ſui,Coc.Prout occurrit cum מִ præf. & יִ. Aff. ſic, Ezr.9.5.ſurrexi מִתַּעֲנִיָּתִי ab afflictione mea,vel,à jejunio meo; Pag.Bu. Av. ab humiliatione mea,Cocc.Deinde,iv.ſignif.4.hujus Rad. עָנָה eſt negotium,occupatio,res; Bu.Conc. idque in nomine inde ducto, cum jod pro 3.Rad.He,ante Nun heemant.in fine,viz. עִנְיָן m.quod eſt עֶסֶק juxta R.D. i. e. occupatio; Pag.Bu. propriè, quæ affligit; cura, ſolicitudo; Merc. negotium,moleſtum,propriè,quod hominem affligit; Bu.Lex. afflictio, miſeria, occupatio afflictionis,qua homo ad conſiderationem ſui ipſius reducitur; Av. moleſtia, negotium fatigans.Cocc.ut Eccl. 1. 13. hanc עִנְיַן occupationem malam dedit Deus filiis hominum, לַעֲנוֹת בִּי, ut occupent ſe in ea; vel, afflictionem hanc,&c.ut affligant ſe in illa,&c.Pag.ex R.D.& A. E. nam hæc eſt alia ſignificatio verbi עָנָה, qua ab eo quod eſt, ſermonem facere,transfertur eo, ut ſignificet, vacare,occupari,ſed in re moleſtâ propriè; quod tamen ad alteram, affligendi,ſcil. ſignificationem magis accedit; Unde no.hoc, עִנְיָן, negotium,occupatio,propriè, moleſta,& animum arrodens,& affligens; & hæc,non niſi in Eccleſiaſte; Hebræi tamen generaliter ſumunt, pro re,negotio,occupatione; & Grammatici ſpecialiter, pro ſenſu,vel ſignificatione; (vocis,ſcil. aut dicti alicujus) ut & pro tractatu; ſententia; argumento, quod materiam appellant;&c.Merc. Occurrit autem No.hoc,ſimpl. & cum יְ, הָ & בְּ præf.ut & cum יִ, Aff. abſque præf. ut ſeq. עִנְיָן occupatio,Ecc.1.13..2.26..5.2. וְעִנְיָן & occupatio.Eccl.4.8. הָעִנְיָן occupationem, Eccl.3.10.. 8.16. בְּעִנְיָן in occupatione,Eccl.5.13. עִנְיָנוֹ occupatio ejus, Eccl.2.23. Denique,v. ſignif.5.hujus Rad. עָנָה eſt, ſulcus;

eus; jugerum; Bu.Conc. idque,in No.inde ducto, cum Mem hæemant.præpositō; vīz.. מַעֲנָה f. jugerum, Pag. Bu. à subigendo,dictum. cui,scil. potest in die uno, respondere & satisfacere par boum; Av. Nam Plinius ait, jugerum esse & vocari, spatium agri, quod,uno die, ab uno jugo aut pari boum arari possit aut consuevit; Pag. Kimchi,sulcum,exponit,seu lineam,aut liram,quæ aratur bobus,quâ arator vult mensurâ,& quâ absolutâ alteram itidem arat, & dein alteram,&c. donec totum agrum arârit. Etymon afferunt quidam ex eo quòd aratro subigatur; arationem,enim,seu prosciſſionem,vel oppressionem aratri, propriè sonat; & prout etiam, ex hac Rad. עוֹנָה sumitur pro aratione, vel sulco; Hos.10. ut infrà dicetur; Merc. Occ.autem hoc No. מַעֲנָה jugerum,loco seq. 1 Sam.14.14. quasi in dimidio מַעֲנָה jugeri, paris (scil.boum) in agro; Pag. in dimidio jugeri,pari boum,Av. כְּבַחֲצִי מַעֲנָה צֶמֶד שְׂדֵה tanquam in dimidio sulci,jugo agri; h.e. jugero. 70. hic planè hariolantur; Cocc. fermè in dimidio jugero,(id est, bovium) jugatorum actu; Hebr. paris jugo; Jun. Atque hinc etiam est 1. no. itidem cum Mem hæemant.ab initio, & Thau in fine post jod pro 3.Rad.He; viz. מַעֲנִית f. sulcus, Pag. Bu. striga; Bu.Lex. sulcus jugeri, cui potest respondere par boum in exaratione; Av.ductus sulci, Cocc. est ejusdem significatus cum præced.reste Kimchi, pro aratione vel sulco; Merc.prout occ.cum ל præf.& ם Aff. Ps.129.3. prolongaverunt לְמַעֲנִיתָם, sulcum suum; Pag.Cocc. quo scil.terra humiliatur; Coc. Est Metaph. sensus, quòd non dederunt iis requiem à servitute, & oneribus eorum,&c. Pag. In loco cit. scribitur cum vau, לְמַעֲנוֹתָם ac si esset in forma pl. f. pro לְמַעֲנוֹתָם sulcos eorum; sed legendum,juxta Masorethas, cum jod, ut suprà scribitur,& exp. sulcum suum,&c.Bu.Lex. Item, hinc etiam,2.ex Rad. עָנָה in hac ult.signif.est no. עוֹנָה, f. (forma est instar, שׁוֹאָה,à Rad. שָׁאָה, juxta R.D. in Pag.) jugerum,sulcus; Pag.Bu.Cocc. Av. Prout occ. in forma pl.f. עוֹנוֹת, sulci, Bu.&c.Unde,cum ם Aff.Hos. 10.10. לְשִׁתִּי in duobus עוֹנוֹתָם sulcis suis; Bu. Lex. sulcis ipsorum, Bu.Conc.quum ligati fuerint, duobus jugeribus aut sulcis suis; juxta R.D.& A.E. ad ligandum ad duos sulcos eorum,correspondentes scil. Av. ad duos sulcos suos; quando scil.desinunt trahere unum sulcum & unam regulam,sive χάνονα; Cocc. indicat duo regna, Ephraim,& Judah; scribitur autem,cum jod, sed legitur cum vau,& cholem.post Yajin,1.Rad.nam.juxta Hieron. pouitur pro עֲיוֹנוֹתָם, & exp. propter duas iniquitates eorum; Pag. Vide suprà in Rad. עָוָה in nomine עָוֹן; Bu.Lex.sed rectius est exponere sulcos, ex hac Rad. עָנָה.Pag. Quidam autem hucreducunt etiam No. עוֹנָה, Exod.21. ut scil.significet mulieris compressionem; vel donum pro compressione; Merc.pretium,debitum,jus conjugale,quod alicui competit,& respondet; prout occ.in forma f.f. constr. עוֹנַת, cum ו cop. & ה, Aff. Ex.22.10.sic; וְעוֹנָתָהּ & debitum ejus, i. e. jus Conjugale ejus,non minuet,&c.Av.Sed aliter,ex Hebræorum sententia,suprà exposuimus,in Rad. עון; illic vide,Merc. Item,hic,quidam locant מַעַן (quasi esset nomen,ex hac Rad. עָנָה, atque, ex significatione nominis עָנְיָן) occupatio,res quâ quis occupatur; semper usurpatur cum ל præpositō; & significat propter,ut,&c.sic Ps. 130.4. לְמַעַן ut timearis, vel propterea timeberis; & cum י Aff. לְמַעֲנִי propter me, propter me,inquam, faciam,prædicta,scil.Isa.48.11. & Prov.16.4. cum הוּ Aff. לְמַעֲנֵהוּ propter se,&c.Av. propter seipsum; Pag. Vel, q.d.propter negotium suum; ut fit ex מַעֲנֶה (cum הוּ scil.Aff. huic nomini junctō) quod pro negotio sumatur; (ex significatione nominis, עָנְיָן, negotium,&c. ex hac Rad. עָנָה) sed alienum est, & præter morem,quòd in loco cit,scribatur לְמַעֲנֵהוּ (ad responsum suum; h. e. ut convenit.Cocc.)cum pathach sub Lamed; cùm neque à particula לְמַעַן, neque à nomine מַעֲנֶה ità dici possit; Verum id ego emphasi tribuerim; ut interdum He hajediah,seu demonstr.hac de causa cum affixis admittitur. Sanè, לְמַעַן particulam redditionis causæ, fieri per Apocopen,ex לְמַעֲנָה non dubitarim;sicut & יַעַן ejusdem significationis particulam, ad hanc radicem pertinere, certum est,Merc. Sed R. Jonah exp. secundum voluntatem suam, & beneplacitum suum; & R. Himman. ut R. D. propter seipsum. Vel, propter ipsum, scil. opus; dicit enim,quòd pronomen refertur ad opus,sive effectum; ut sit sensus, omne illud quod operatus est, operatus est propter ipsammet rem; quia cujuslibet rei est causa suæ necessitatis ut sit.Sed sensus communior est propter seipsum; i.e propter gloriam suam creavit omnia; ut laudent & exaltent eum; & etiam quum adduxerit impium ad diem malam, erit gloria ejus; quia timebunt eum omnes habitatores orbis, quum ejus viderint judicia; Pag. Omnes operatus est Jehovah propter se, &c. Ætiologia est præcedentium à creationis fine,cujus ipse Deus in singulis rationem habet,& à nobis rationem haberi par est: summus est,inquit, creationis finis, gloria Dei; quæ optimè lucet atque explicatur, tum in salute æterna vasorum misericordiæ, tum in perditione vasorum iræ destinatorum exitio;Rom.9.22. Jun. De Conjugationibus autem hujus verbi עָנָה præcipuè notanda venit differentia Conjug kal,& Niphal, in respondendi scil.& exaudiendi signif. cujus rei summam Kimchi sic tradit.Verbum עָנָה in prima Conjug.kal,duas habet signif.i. est, incipere seu exordiri sermonem; altera respondere loquenti.Quarum respectu Conjug. Niphal duas itidem habet significationes; ut declaret secundum hanc posteriorem, loquentem responderi (ut ità loquar) i.e. responsum accipere & ferre,h.e. exaudiri; & secundum illam alteram, fieri loqui, seu provocari ad loquendum. Quæ quidem significatio Deo convenit in hac Conjug. Niph. altera autem homini: quum in Conjug kal, utraque significatio & Deo & homini conveniat; Cev.Quum ergò dicitur quòd Deus ipse est הָעוֹנֶה exaudiens, sic est accipiendum,quòd Deus respondeat, seu exaudiat invocanti aut clamanti; vel potiùs appellanti & vociferanti, i.e. sermonem exordienti. Sed quando dicitur Deo נַעֲנֵיתִי aut נַעֲנָה,ipse est נַעֲנֶה, h.e.factus loqui, vel impulsus & provocatus ad loquendum; ipsi scil. הָעוֹנֶה, i.e.loquenti ad illum: qui scil. est vocans & clamans, & qui sermonem orditur; Pag. Cev. Itaque נַעֲנֶה erit &, respondere,& responsum referre, seu accipere; Merc. quasi diceret Kimchi, ubi hoc verbum de Deo in Niphal, exponendum est, intelligendum est respectu agentis,qui est הָעוֹנֶה loquens ad eum (seu qui alloquitur Deum) à quo compellitur vel provocatur ad loquendum; ità tamen ut Deus sentiatur etiam compellans & vociferans: ut sensus sit,inductus, vel impulsus alloquor,vel alloquutus sum eum; Cev.&c. Vide suprà Ezech.14.4. ad præt.niph.in 1.signif. Quum autem

discrimen facit Kimchi inter נַעֲנָה & נִרְדָּשׁ; viz. ut hoc sit exorari petenti, illud tantùm, respondere; eò meliùs considerandа modò dicta, quibus exponitur, quomodo נַעֲנָה etiam Deo exaudienti tribuatur, quum homini potiùs exaudito videretur tribuendum; Merc. Cev.

Rad. 81. עָנָף vel עֳנָף m. est, ramus; Pag. Bu. Av. palmes, frons frondis; & plerumque dicitur de vitibus quæ proferunt palmites & frondes, quanquam etiam de aliis arboribus dicatur. Cogn. עֲנָב uva, quæ oritur & succrescit in ramo, seu palmite; Av. Quidam faciunt affine cum עָבָה & עָפָא; ut à frondium densitate sic dicatur; vel potiùs sic vocetur ipsa frondium densitas; Merc. Occurrit autem hoc No. cum cametz, viz. in absol. forma s.m. simpl. & cum ־ cop. præf. עָנָף ramus, Ezech. 17.8, 23..31.3. וְעָנָף & ramum, Mal. 3.19. & in forma s.m. constr. est cum chateph pathach, & pathach; prout occ. cum ־ cop. præf. loco seq. וַעֲנָף & rami, Lev. 23.40. Item occ. etiam cum כֶם. Aff. ex forma scil. cum duplice sægol; עָנְפָכֶם ramum vestrum, Ezec. 36.8. & in forma pl.m. עֳנָפִים rami, &c. prout occ. in forma pl.m. constr. cum ־ cop. præf. & הָ Aff. sic, וַעֲנָפֶיהָ & ramos ejus, Psa. 80.11. Atque indè est No. עֳנָפָה f. Adject. proferens ramos; q.d. ramata, i.e. plena ramis; Pag. vel ramosa, frondosa; Pag. Bu. Prout occ. cum ־ cop. præf. loco seq. וַעֲנָפָה & frondosa, Ezech. 19.10.

Rad. 82. עָנַג cinxit collum, seu guttura: circumdedit collum; ut scil. torques solet circumplecti collum heroum & ducum qui gestant eam collo obtortam. Cogn. cum עָנַג delitiatus est; nam torques gestatur ornatûs & deliciarum causâ; Av. Videatur autem verbaliter post No. seq. Nam indè est No. Rad. עָנָג, vel עָנָג m. torques, seu torquis; Pag. Bu. Av. Item dux, gestans torquem, gigas; Av. Absoluta forma hujus nominis est עָנָק, instar כָּתָב. Et sæpe reperitur pro gigantis nomine, à torque, ut quibusdam placet, quasi torquatum dicas. De quo & ejus filiis Num. 13. Pater ejus אַרְבַּע, in Jos. 15. Unde & עֲנָקִים Gigantes, Enacim in nostro interprete, Deut. 1. Merc. Cev. In Bu. Conc. hoc No. duo signif. 1. est in nomine hoc ut appellativo, prout occ. in s.m. simpl. & in forma pl.m. cum ־ cop. præf. sed in forma pl.f. cum הָ dem. præf. ut seq. עֲנָק torques, Cant. 4.9. וַעֲנָקִים & torques, Prov. 1.9. הָעֲנָקוֹת torques, Jud. 8.26. Atque indè ex hoc No. plerique formant verbum in kal, עָנַק, quod est coronare; aut, ut torque, circundare, & ornare; Pag. torque; seu torquis in modum cingere; Bu. Lex. Unde in 3.f.f. præt. kal, עָנְקָה; prout occ. cum He fæm. mutato in Thau schevatum ante poet. מוֹ; Aff. sic, in loco seq. עֲנָקַתְמוֹ ut torques cingit eos, Psal. 73.6. unde in hiphil, הֶעָנִיק onerare; juxta plerosque, scil. muneribus, munerare, muneribus afficere, quæ aspectui prostent, juxta R. Sal. & Ab. Ezram; Bu. Lex. circumcinxit; i.e. munificè & liberaliter oneravit: Av. vel, adjunxit, juxta quosdam; aut liberaliter imposuit alicui, ut munus aliquod honorabile; prout occ. in Inf. hiph. & in fut. hiph. (à 3.s.m. יַעֲנִיק) 2.s.m. utrumque, loco seq. sic; הַעֲנֵק תַּעֲנִיק munera imponendo collo impones, Deut. 15. 14. Deindè, signif. 2. hujus Rad. est in præced. nomine ut proprio; viz. עֲנָק Anak, No. pr. gigantis celebris; Num. 13.21. quod postea ad omnes Gigantes traductum fuit, qui vel עֲנָקִים Anakitæ, vel filii Anakitarum, indè dicti sunt, Deut. 1. & 2. & alibi; De quibus R. Sal. scribit sic dictos fuisse, שמענוקים המה בקומתן, quòd injicerent terrorem statura suâ; Bu. Lex. Occ. autem No. hoc pr. simpl. & cum הָ dem. præf. עֲנָק Anak, n.p. Num. 13.33. Deut. 9.2. הָעֲנָק Anaki, Num. 13.22, 28. Jos. 15.13, 14. Jud. 1.20. & semel etiam in forma cum cholem in ult. & הָ dem. præf. הָעֲנוֹק Anok, Jos. 21.11. sed occ. etiam in forma pl.m. simpl. & cum הָ, בְ & כְ præf. prout seq. עֲנָקִים Anakæi, Deut. 1.28..9.2. Jos. 11.22.. 14. 12. הָעֲנָקִים Anakæos, Jos. 11.21. בָּעֲנָקִים inter Anakæos, Jos. 14.15. כָּעֲנָקִים sicut Anakæi, Deut. 2.10, 11, 21.

Rad. 83. עָנַשׁ est, mulctare, punire, condemnare; Pag. ut Latinè mulctare, sic Hebr. עָנַשׁ de utraque pœna seu damno tam corporis quàm pecuniæ dicitur. Quidam conferunt cum עָשַׁשׁ, quod mulcta sit corrosio, &c. Mer. punivit, pœnâ affecit, mulctam imposuit; Bu. Lex. & Av. ut Pag. occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3.pl. cum ־ cop. præf. וְעָנְשׁוּ & mulctarunt, Deut. 22.19. & in part. pahul kal, à s.m. עָנוּשׁ mulctatus, damnatus, &c. occ. in forma pl.m. sic, עֲנוּשִׁים mulctati, damnati, Am. 2.8. In Infin. kal, occ. simpl. vel in forma cum cametz, vel cum cateph pathach penult. sed cum בְ præf. cholem in ult. mutatur in cam. char. ante Maccaph; ut seq. עָנוֹשׁ mulctando, Ex. 21.22. עָנוֹשׁ mulctare, Pro. 17.27. בַּעֲנָשׁ in mulctando, Prov. 21.11. In fut. kal, 3.s.m. occ. cum ־ conv. præf. loco seq. וַיַּעֲנשׁ & mulctavit, 2 Chron. 36.3. In Niphal, נֶעֱנָשׁ mulctari; Bu. mulctatus, punitus seu condemnatus est; Av. Prout occ. in præt. niph. 3.pl. simpl. & cum ־ cop. præf. נֶעֱנְשׁוּ mulctati sunt, Prov. 27.12. וְנֶעֱנָשׁוּ & mulctantur, Prov. 22.3. & in fut. niph. 3.s.m. est יֵעָנֵשׁ mulctabitur, Ex. 21.22. Atque indè est No. עוֹנֶשׁ m. mulcta, Pag. Bu. vel pœna corporalis; Merc. Hieron. damnum, vel condemnatio; Pag. pœna, aut punitio; Av. Prout occ. simpl. locis seq. עוֹנֶשׁ mulcta, 2 Reg. 23.33. Prov. 19.19. [עִדָּן Chald. tempus, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 84. עָסַס contracté עַס; est, calcare, contundere; premere; comprimere; Pag. vel exprimere; Merc. expressit calcando; calcavit mustum, quod recens expressum est dulcissimum; Av. Significat premere, vel premendo comminuere, & diffluere; proterere; Coc. & juxta Ab. Ezr. verbi significatio ducitur à עֳסִים musto, quod fit pedibus calcatis uvis; Pag. Prout occ. in præt. kal, 2.pl.m. (more defectivorum, seu duplicantium Yajin; ut סַבּוֹתֶם) cum ־ conv. præf. loco seq. וְעַסּוֹתֶם & conculcabitis, Mal. 3.21. Atque indè est No. עֳסִים mustum; quòd scil. calcando & contundendo educatur, Pag. & quo nomine etiam dicitur quicquid compressione exprimitur; Merc. succus, mustum, à calcando; Bu. Lex. Liquor expressus, mustum expressum à conculcantibus; Av. succus expressus; Coc. Prout occ. simpl. in absol. forma, & cum וְ præf. ut & in forma s.m. constr. cum מִ præf. ut seq. עֲסִיס succus, mustum, Joel. 1.5..4. 18. Am. 9.13. וְעֲסִיס & velut musto, Isa. 49.26. מֵעֲסִיס de expresso succo, Cant. 8.2. [עָעַר; unde quidam formant fut. piel, 3.pl. יְעוֹעֲרוּ boant, reboant, Isa. 15.5. Quidam fut. piel à עוּר faciunt, & exp. suscitant, excitant; & sic prima Radicalis geminata est, quòd aliàs rarum; Bu. man.]

Rad. 85. עָפָא m. est ramus, folium, frons, frondis; Pag. à densitate, ut quidam volunt, quòd affine sit Radici עָבָה. Sed magis Syriacum est. Kimchi mavult pro folio exponere. In loco Psalmorum pro chateph pathach alia exemplaria habent cateph camerz; sicut & in Daniele, in Chaldaicis;

Chaldaicis; Merc.Cev. עֲפָא est ramus densus; idem ferè quod עָנָף: nisi quod hoc significat ramulum & palmitem teneriorem.Cogn.cum עָבָה densuit, densus fuit; Av. Radix potest vel esse עָפָא, vel עָפָה; Bu. Lex. & Cocc. Unde est No.in forma pl.m. pro ramis, foliis aut frondibus,&c.Prout occ.loco seq. עֲפָאִים frondium; Ps. 104.12.

Rad.86. עָפַל extruxit munitionem altam intra scopulos,seu montes angustos, per quos contendere oportet; ædificavit munimentum præpilatum in colle rotundo ad quem non facilè patet accessus; Hinc πιλέω, πιλόω condenso,stipo; item Lat.pila,i.e.columna structilis; πίλιον vel πίλεον galerus præpilatus & acuminatus; item pilula, &c. Av. quomodo autem verbaliter occurrat in Pual & Hiphil, videto post No.seq. Nam indè est No. עֹפֶל m.locus altus & munitus,ut inquit R.D. Arx; Pag. clivus; editior locus fuit urbis Jerusalem, post Templum,versus occidentem, inter Gihonem torrentem & portam piscium; ut apparet ex 2 Chron.33. 14. quem inhabitarunt Nethinæi,Neh.3.26. Quidam nomen arcis in urbe fuisse existimant; alii nomen proprium certi loci,quem Ophlam appellat Josephus,Bell.Jud. l.6.c.6.ubi situm urbis describit.Sed fuit & alius quidam clivus,de quo 2 Reg.5.24.Bu.Lex. עוֹפֶל est pila,columna valde alta ex multis lapidibus compacta, seu conglobata intra fauces montium unde propugnabatur, seu armabatur terra, & poterit reddi,propugnaculum,munitio,arx alta ad polum cæli usque. Hinc Græcè, ὅπλον scutum, pilum, ὅπλα arma,& πίλος pilum, i.e. telum Romanum, ὁπλίζω armo,&c. Duarum autem hujusmodi munitionum fit mentio in bibliis sacris; quarum una fuit Hierosolymis intra arcem & templum;altera in conterminis Israelis & Syriæ; Av. עוֹפֶל est clivus; Belg. Heuvel,Hovel. Quod sono propemodùm cum Hebræo convenit. Ex locis ubi occurrit,patet Ophlam esse partem montis Sion orientalem, Templo adjacentem, ad meridiem; Cocc. Quidam hoc nomine עוֹפֶל putant fauces intelligi,Græcè πύλας; arctum scil. inter montes meatum, quo contendere oportet: ubi cùm ob loci opportunitatem, arces superextruerentur, pro arce & turri ponitur. Conferunt cum אוֹפֶל & עֵלָה: quod in recessu & loco tecto & latente construi solerent; unde & 70. sæpe pro loco obscuro & caliginoso reddiderunt. Duæ celebrantur in Scriptura, una in Templo Hierosolymitano,ex Neh.3. & 11. Nathinæis,ut ibi præsidio essent,data ad custodiendum,nè ad regiam hostibus irruptio pateret. Hinc putant Eusebium Eccl.Hist.lib.2. cap. 23.Jacobum vocasse Obliam,quasi עָפְלָה arcem Domini: quòd ut Nathinæi olim portam tenerent,& præcluderent aditum ad regem,in præsidio collocati; sic tunc Jacobus arcem Hierosolymis occuparet, qua ad Deum accederetur. Altera in finibus Israelis & Syriæ, 2 Reg. 5.est ergò propriè עוֹפֶל appellativum,proArce in monte; etsi pro nomine proprio aliquando sumatur; Merc. Occurrit autem No.hoc simpl. & cum הָ, בָ & לָ præf. prout seq. עוֹפֶל clivus, Isa. 32. 14. Mich.4.4. הָעוֹפֶל clivum, 2 Reg.5.24.2 Chron.27.3. Neh.3.27. בָּעוֹפֶל in clivo, Neh.3.26..11.21. לָעוֹפֶל clivum, 2 Chro.33.14. Atque indè ex hoc No. formant plerique verbum in Hiphil, הֶעְפִּיל in altum contendere, impetuosè conari & contendere; Bu.Lex. Vel significat elevare cor, & roborare illud, sive vim facere illi; i.e. angariare; conari; juxta R.D. Pag. Velut per fauces temerario ausu contendere. Ab Hiphil videtur postea Pual à propheta Habbakuk confictum. Vide id paulò infrà; Merc. Cev. הֶעְפִּיל fecit conglobationem; Av. Ab hoc autem verbo in Infin.hiph. הַעְפֵּל, vel contractè הַעְפֵּיל est in fut.kal, 3.s.m. יַעְפֵּל & contractè יַעְפִּיל; & in 3.pl. m. יַעְפִּילוּ vel contractè יַעְפִּילוּ; prout occ.cum ו conv. præf.& cum chirek tantùm absque jod hiph. in penult. sic, Num.14.44. וַיַּעְפִּלוּ & extulerunt se; Bu. Conc. & roboraverunt se, i.e. cor suum,vel & cònati sunt לַעֲלוֹת ut ascenderent in verticem montis; Pag. i.e. contenderunt quis primus ascenderet, atque ità velut se condensârunt. In Deut.1.ubi eadem historia repetitur,duo verba pro hoc ponuntur: v.41. וַתָּהִינוּ & voluistis,seu impetum fecistis, & v.43. וַתָּזִדוּ & præsumpsistis. Chaldæus hoc loco vertit, אַרְשַׁעְתּוּ improbè egerunt;Merc. Hier. at illi contenebrati ascenderunt in verticem montis; Pag. Et impetuosè contenderunt; R. Sal. obfirmarunt, extulerunt animum suum, i.e. elato animo contenderunt; Bu.Lex. Ecce compilati sunt (in pilam) ut ascenderent,&c. Av. Et conniti sunt (efferentes se scil.contra admonitiones Mosis)ascendere in caput montis: Piscator, Strebeten mit macht :Syr. עֲשִׁיו; Cocc. Item hinc etiam verbum in Pual, עֻפַּל elatum esse; Bu. In pilam compactus est, Av. Prout occ.in præt.Pual, 3.s. f.sic,Hab.2.4. עֻפְּלָה elata est,vel effert se, Bu. Conc. & Lex. Ecce עֻפְּלָה לֹא יָשְׁרָה נַפְשׁוֹ בּוֹ viri superbi non est scil. recta anima ejus in eo; Pag. Forsan in hoc verbo ad Numerorum historiam Propheta allusit; Merc. R. Moses Kimchi ad hunc modum exponit: anima impii quæ non est recta in semetipsa, cui non est fiducia, nec fides in Deo excelso, עֻפְּלָה posuit semetipsam in arce,& munitione. At justus qui fidit Domino & credit, (in fide & fiducia sua; Cev.) vivet & non erit opus ut ponat seipsum in arce,& munitione. In comment. R. D. sic exponit; Is cujus anima non est recta in semetipsa, vel semetipso, & cui non est fides in Deo, exaltata est anima ejus,& extulit se,& non pavebit quòd eveniat sibi malum: sicut fuit anima Nebuchadnetzar & anima Belsatsar filii filii ejus,qui extulerunt se, & superbierunt, contra Deum excelsum. At justus non est talis, quia anima ejus est humilis, & timet jugiter Deum. Idcirco vivet in fide sua in Deo, & à malo eripietur quod venturum est impio. עֻפְּלָה significat elationem cordis, & superbiam; & sic Num.14.&c.ut superiùs ad Conjug. Hiphil; Pag.Merc.Quidam exponunt arcta est in angustia; & hoc esse volunt quod Author Epist. ad Hebræos, ex 70.dixerit, ὑποστείλασθαι, sese subducere, contentione scil. quadam & animi impatientia, sine fide. Sed ego Græcos, ut in eo loco publicè enarrando,aliàs docui,existimo, literis transpositis, legisse עֻלְּפָה deficit; quod dixerunt, ὑποστείλασθαι sese remittere, seu subducere, remissum esse; contrarium fidei, quæ firma est & constans.Item pro נַפְשִׁי anima ejus,per primam personam legerunt נַפְשִׁי anima mea,ut sint Domini verba. Sic volunt,sed incertâ conjectura, Paulum ad Romanos 2 hoc verbum expressisse,ubi ait, τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, iis autem qui sunt ex contentione; Merc. Ecce compacta in pilam & non plana est anima ejus in se, i.e. anima Nebuchadnezar est fastuosa & arrogans instar pilæ aut collis tumescentis: Av.Ecce clivatur, (subint.illius anima,) cujus anima non est recta in ipso; i.e.se effert contuma-

citer, & ad clivum se applicat, in eo salvam se putans, h.e. pro Christo rupe salutis, eligit clivum Templi, ut σωτήριον; 70. ὑποχάλλεται. Id eleganter dicitur, in militia de iis qui succedunt monti aut urbi, ut circuiri non possint; sic utitur Polybius; Cocc. Ecce ebullat, in quo non est rectus animus ipsius: i.e. injustus ex infidelitate & improbitate laborans, etsi in clivum specie videtur assurgere, & permagnus mons effici, ebullat tamen, h.e. non magis est quàm bulla, crepat, & suâ ipsius imbecillitate rumpitur: sic accipiendum esse monstrat oppositi membri comparatio, Jun. Item, No. עָפוֹל m. mariscа, quòd tantùm usitatum est in forma pl.m. עֲפוֹלִים, pro quo etiam legitur טְחוֹרִים 1Sam. 5. 9. & v.6,& 12.ut jam attigimus & habes in Rad. טָחַר. Perspicuam habet ex hac Radice significationis rationem; quòd scil.declaret morbum quo intumescit,& extrinsecùs assurgit anus, seu ficos, aut mariscas in partibus illis prominentes. Vide cætera in טָחַר; Merc.Cev.No. עֲפוֹלִים, pl.m. sunt, Hæmorrhoides,mariscæ, Deut.28. 27. 1 Sam.5. & 6. propriè autem hæc vox est כְּנוּי לְחַחְתּוֹנִיּוֹת cognomen inferiorum partium corporis, quæ scil.obscenè hebræis, ab elevatis clunibus appellantur. Prisci ergò Hebræi pro ea substituerunt aliam pronunciatu honestiorem, nempe טְחוֹרִים, quæ propriè morbum ani denotat, scribit Kimchi in l.Rad. & in Comment.R. Levi notat, טְחוֹרִים est morbusgravissimus in quo egreditur sanguis multus, maximè verò, quando extraordinariè à Deo immissus est. A Talmudicis itaque hæc vox inter eas relata est, quæ honestaris causâ correctæ sunt; in Cod.Megilla, cap.3.in fine. Vide & in שָׁגַל Bu.Lex. עֲפוֹלִים 1Sa.5.6,9,12..6.4.at v.11. טְחוֹרֵיהֶם 70. εἰς τὰς ἕδρας. Deut.28.27. percutiet te Jehovah בִּשְׁחִין ulcere Ægypti, וּבָעֲפוֹלִים (cum וּ præf. & in pl.m.) & mariscis; 70. ἕλκει Αἰγυπτίῳ εἰς τὴν ἕδραν. Ferrar. Almorranas, h. e. Hæmorrhoides. Manifestum est, dici à protuberantia; Cocc. עֲפוֹלִים sunt claustra podicis, ani per quos egeruntur excrementa per contentionem; item ficus in anis. Judæi pro eo legunt טְחוֹרִים i.e. podices, posteriora; cujus puncta illi quoque subscribuntur. Prout occ.in forma pl.m. absol. cum וּ præf. Deut.28.27. וּבַעֲפוֹלִים & ficu,&c. & in forma pl.m.constr. 1Sam.6.4.quinque עֲפוֹלֵי anos vel podices auri,&c.ut & 1Sam.6.5. in pl.m.const cum כֶּם aff.&facietis imagines עֲפוֹלֵיכֶם anorum vestrorum; τῶν ἑδρῶν ὑμῶν. Legitur præterea tantùm 1Sam.5.6,9, & ult. Av.

Rad.87. עָפַר in piel, עִפֵּר sparsit pulveres, excitavit pulverem, friavit, affriavit in pulverem. Cogn.cum no. אָפָר cinis, propriè ex materia adusta; quanquam metaph.etiam sumitur interdum pro pulvere. Hinc φύρω misceò pulverem, contamino pulvere, frio, affrio; & τεφρόω redigo in cinerem. Item per metath. φύτεω, φυτάω squaleo, sordeo, ῥύπος sordes, quibus homo sordidus fit, &c. Av. qui solus ponit hanc Rad. verbaliter ante No.seq. quod reliqui pro No. Radicali statuunt; post id videatur verbum in Piel. In Bu. Conc. hæc Rad. tria signif. 1. est in No. Rad. עָפָר m. pulvis; terra: Pag. Bu. pulviculus, pulveratio. Hinc κόπρος stercus pulverulentum, & τέφρα cinis, &c. Av. עָפָר est propriè, pulvis rarior & tenuior, qualis est in superficie terræ. Est autem ubi ob vicinitatem עָפָר pro אֵפֶר, i.e. pulvis, pro cinere, ponatur; Num.19. unde & utrumque conjungitur Gen.18. ubi se Abraham pulverem & cinerem vocat. Impropriè & cujusvis materiæ pulverem significat, ut differat ab אָבָק. Vide illic. Nam istud terram magis ipsam minutam notat; at אָבָק pulverem & terram excitatam in sublime, &c. Merc. Notandum autem discrimen inter quatuor synonyma, quæ frequens per se singulatim, & sæpe etiam iuncta unum aut alterum cum altero; viz. אֶרֶץ est nomen universale; חֶבֶל terra habitata, עָפָר tenuis, i.e. pulvis comminutus; & sic interdum אַדְמָה; Pag. quanquam rarissimè, ut illo loco, וְאַדְמָה עַל רֹאשׁוֹ & terra super caput ejus; 2 Sam. 15. 32. Merc. Occurrit autem Nomen hoc frequens in textu, & ordine Conc.ut seq In forma absol.s.m. simpl.locis sequentibus, עָפָר pulvis, Gen.2.7..3.19..18.27..26.15. Deut.32. 24. Jos.7.6. Job.2.12..7.5..10.9..17.17.. 19.25.. 20.11.. 21.26..22.24..30.6..34.15..38.38..39.14.. 41.25..42.6. Ps.22.30..30.10..72.9..103.14. Is.2.19..25.12..26.5,19.. 47.1..65.25. Lam.2.10. Ezech.24.7..27.30. Dan.12.2. Mic.1.10..7.17. Hab.1.10. cui etiam לְ, כְּ, בְּ, וְ, הַ, כָּ, וּ, בָּ, לָ, מִ, מֵ & וּמִ sunt præf. prout sequuntur, וְעָפָר & pulvis, Gen.3.14. Lev.14.42. Deut.28.24. הָעָפָר pulvis, Lev. 14.41. Num.5.17.1 Reg.16.2..18.38. Neh.3.34. Eccl.3. 20..12.7. וְהֶעָפָר & pulvis, in Neh.4.4. בֶּעָפָר in pulvere, Lev.17.13.2Sam.16.13. Job.4.19..16.15..40.13. Is.2.10. Lam 3.29. וּבֶעָפָר & in pulvere, Job.14.8. כֶּעָפָר sicut pulvis; Ps.18.43. כֶּעָפָר idem, 2 Reg.13.7. Job.27.16..30. 19. Ps.78.27. Is.41.2. Ze.1.17. Zac.9.3. לֶעָפָר in pulverem, Deu.9.21. 2Reg.23.6,15. לֶעָפָר in pulvere, Job.7.21. Ps. 7.6..44.26..119.25. מֵעָפָר è pulvere, 1 Sam.2.8. Job.5. 6..28.2. Psal.113.7. Isa.52.2. וּמֵעָפָר & è pulvere, Job.8. 19. Isa.29.4. sed occ.etiam in forma s.m. constr cum cat. path. & path. simpl. & cum לְ, כְּ, וְלְ & מִ præf. עֲפַר pulvis, Gen.13.16. Exod.8.12,13. Lev.14.45. Num.23.10. 1 Reg.20.10. Job.14.19. Isa.40.12. & Am.2.7. וַעֲפַר & pulvis, Isa.49.23. כַּעֲפַר sicut pulvis, Gen.13.16..28.14. 2 Sam.22.43.2 Chron.1.9. וְלַעֲפַר & in pulvere, Psal.22. 15. מֵעֲפַר è pulvere, Num.19.17. Item, occ.etiam cum affixis variis: ut cum לְ cop.præf.& הָ Aff. ut & cum וֹ Aff.absque præf.sed cum הָ & ם simpl. & cum לְ cop. præf.utrique; sic, וַעֲפָרֵךְ & pulverem tuum; Ezech.26. 12. עֲפָרוֹ pulverem ejus, Deut.9.21. עֲפָרָהּ pulverem ejus, 2 Reg.23.6. Ps.102.15. Ezec.26.4. וַעֲפָרָהּ & pulvis ejus, Is.34.9. עֲפָרָם pulverem suum, 2 Reg.23.4,12. Psal.104.29. וַעֲפָרָם & pulvis eorum, Isa.34.7. In forma pl.f.absol. עֲפָרוֹת, in pl.f.const.occ.simpl.& cum לְ cop. præf. עֲפָרוֹת pulveres, Pro.8.26. וַעֲפָרוֹת & pulveres, Job.28,6. Atque indè ex hoc No. plerique ducunt verbum in piel, עִפֵּר; q.d. pulverizavit, vel pulveravit, i.e. pulverem excitavit, vel sparsit; Pag. Bu. (vide Av. suprà ad initium Rad.) In piel, est pulverem iacere; Coc. Prout occ.in 3.s.m.præt.piel, loco seq. וַיְעַפֵּר & pulverabat, pulverem jactabat, 2 Sam.16.13. Deindè, ii.signif. 2. hujus Rad.in Bu. Conc. est in nomine indè ducto, cum Thau heemant. in fine; viz. עוֹפֶרֶת f. plumbum; Pag. Bu. quasi pulvereum seu terreum dictum, quod magnam partem terrestrem habeat; Bu. Lex. Ità enim à pulvere plumbum vocatur, quòd cætera metalla à pulvere consumantur, & imminuantur quamdiu in ea sunt; at plumbo etiam aliquid accedit, dum est in pulvere; juxta R.D. Alii, quòd ex pulvere excoquatur & eruatur; Merc.Cev. Occ.autem hoc No.extra pausam cum duplici ægol, sed in pausa cum camets penult. idque vel simpl. vel, cum לְ, הָ & כְּ præf. ut seq. עוֹפֶרֶת plumbum,

Zach.

Zach.5.7. עוֹפֶרֶת plumbum, Jer.6.29. וְעוֹפֶרֶת & plumbum, Job.19.24. וְעוֹפֶרֶת & plumbum, Ezech. 22.18. 20. 27.12. הָעוֹפֶרֶת plumbum, Num. 31.22. הָעוֹפֶרֶת plumbum, Zac.5.8. כָּעוֹפֶרֶת ſicut plumbum, Ex.15.10. Item, iſi.ſignif.3 hujus Rad.eſt in No. עוֹפָר m.hinnulus; Pag.Bu. i.e.filius cervi & capreæ:Kim.habet,vel capreæ; à levitate & celeritate quidam dictum putant; qua, ceu vento agitatus,currendo pulverem commoveat;Mer.Cev. Pullus cervi & capræ; Av. pullus cervini generis,Cocc. Prout occ. in ſ.m.cum לְ præf.locis ſeq. לְעוֹפָר hinnulo, Cant.2.9,17.8.14. & in forma pl.m. cholem mutatur in chat.cam.ſub prima; ſic, עֲפָרִים hinnuli,Cant.4.5..7.4.

Rad. 88. עֵץ m. à pleriſque ponitur ut no. Rad. (licèt Av. referat ad Rad. עָצָה) lignum; Pag.Bu. ſynecdochicè,arbor: Bu.Lex. Lignum eſt, vel viride, i.e. arbor; vel exciſum & aridum.Generale nomen eſt,etiam ad arbuſta, & ad frutices, quorum caudex altiùs excrevit, & caulis ramos produxit; Merc.ſim.Bu.Lex. Occurrit autem no. hoc frequens ordine conc. ut ſeq. In forma abſol. ſ.m. עֵץ arbor, lignum,&c. Gen.1.11,29..2.9,16..3.1,2,8,24..40.19.Exo.9.25..15.25.&c.Pſa.74.5..105.33.. 148.9,Prov.3.18..11.30..15.4.Eccl.2.5..11.3.Iſa.10.15, 19..45.20..56.3..57.5 &c. ad Joel.2.22.Hag.1.8.in 120. circ.l. cui etiam ־ָ, ־ָה & ־ָהּ ſunt præf. ut ſeq. וְעֵץ & arbor, lignum, Gen.1.12..2.9.Lev.14.4,49..26.4,20. 2 Sam.21. 19..23.7.1 Chron.20.5.Neh.9.25.Prov.13.12.Iſa.41.19. Hag.2.19. וְעֵץ & lignum, 1 Chron.22.15. הָעֵץ arbor, lignum, Gen.1.29..3.3,6,11,12,17..18.4,8..23.17.Exo. 10.5,15.Lev.27,30. Deut.19.5..21.23. Joſ.2.6..8.29. 2 Reg.12.12.Eſth.5.14..6.4..7.9,10..8.7..9.13.25.Eccl.11. 3.Iſa.65.22.Jer.3.9..36.30. Sed occ. etiam cum בְּ, כְּ, וְכְּ, מִ &מֵ, לְ, כַּ, כָּ, וְכָ præf. ut ſeq. בָּעֵץ inter ligna,Ezech.15.6. בָּעֵץ in arbore, Exo.10.15.Lam.5.13. וּבָעֵץ & in ligno, Lev.14.52. כָּעֵץ ſicut arbor,Pſal.1.3. Jer.17. 8. כָּעֵץ velut arbor, Job.19.10..24.20. Lam.4.8. לָעֵץ in lignum,ut, Job.41.18. Ezech.37.17,19. לָעֵץ arbori, Job.14.7. Jer.2.26.Hab.2.19. מֵעֵץ de arbore,ligno,Gen. 3.22.Hab.2.11. מֵעֵץ & de arbore, Gen.2.17. Item occ. etiam cum ־ָ, & ־ֹ Aff. cui & ־ָ eſt præf. & cum ־ָהּ Aff. abſque præf. ſic, עֵצָהּ arborem tuam, Deut.28.42. בָּעֵצוֹ lignum ſuum, Hoſ.4.12. עֵצָה arboris ejus, Deut.20.19. Item in forma pl.m. abſol.occ. ſimpl. locis ſeq. עֵצִים ligna, arbores, Lev.1.7..4.12..6.5. Num.15.32,33.Deut.9. 5.Joſ.9.21,23,27..10.26.Jud.9.48. 1 Reg.5.6..17.10,12. 2 Reg.12.13..22.6. 1 Chron.14.1. 2 Chron.2.8,15.Neh. 2.8.Prov.26.20.Eccl.2.6..10.9.Iſ.44.13. Jer.5.14..7.18.. 46.22.Ezech.39.2. cui etiam ־ָ, ־ֶה, ־ָהּ, ־ָךְ & ־ֵךְ ſunt præf. וְעֵצִים & ligna, 1 Chron.22.14. 2 Chron.34.11. Prov.26.21.Iſa.30.33. הָעֵצִים ligna, Gen.22.9.Lev.1.8, 12,17..3.5.Joſ.10.26,27.Jud.9.8,9,10,11,12,13,14,15. 1 Reg.4.33..5.18..18.23,33,34,38. 2 Reg.6.4. 2 Chron. 2.9. Neh.10.35.. 13.31. Iſa.60.17. Ezech.24.10.. 37.2. וְהָעֵצִים & ligna, Gen.22.7. 1 Chron.29.20. בָּעֵצִים in ligna, Zac.12.6. וּבָעֵצִים & in lignis,Exod.7.19. 2 Chr. 2.13. לָעֵצִים in ligna, Gen.22.9. 2 Sam.24.22. 1 Chron. 21.23..29.2.& in forma pl.m.conſtr.occ.etiam frequens; ſic, עֲצֵי ligna, arbores, Gen.6.14..22.3,6. Exod.25.10, 13,23,28.&c.pſal.96.12..104.16.Cant.4.14.Iſa.7.2..55. 12.&c. ad Joel.1.12,19. in 60. circ.l. cui etiam formæ pl.m. conſtr. ־ֲ, ־ַ, ־ִ & ־ֵ ſunt præf. וַעֲצֵי & ligna, Ex. 25.5..35.7. 2 Sam.5.11. 1 Reg.5.10. 1 Chron.14.1..22. 4. בַּעֲצֵי in lignis, Jud.6.26. 1 Reg.5.8..9.11..6.10.Cant. 2.3.Iſa.44.14.Ezech.15.2..31.18. וּבַעֲצֵי & in lignis, 1 Reg.5.8..9.11. מֵעֲצֵי ex lignis,Cant.3.9. Sed occ. etiam cum יו, הָ, נוּ, יךָ & הָ Aff. cui ult.] cop.eſt etiam præf.& cum יַ & הָ Aff. abſque præf. ut ſeq. עֲצֵינוּ ligna noſtra, Lam. 5.4. עֲצֵיךָ ligna tua, Deut.29.11. וַעֲצֵיךָ & ligna tua, Ezech.26.12. עֲצֵיהָ ligna ejus, Lev.14.45.Zach.5.4. עֲצֵיהָ ligna ejus;in 1 Reg.15. 22.& 2 Chr.16.6. De hoc autem nomine ſunt loci quidam notandi: ut Gen.3.24. עֵץ הַחַיִּים arbor vitæ, typus erat germinis, in quo eſt vita æterna;& ſigillum,obedienti,vitæ æternæ,& communionis cum filio Dei qui vivit in æternum, & eſt apud Deum: Prov.3.18. arbor vitæ ipſa eſt apprehendentibus eam. Sapientia, ibi,eſt Chriſtus ipſe. Iſa.57.5. הַמְּחַמְּמִים עֵץ רַעֲנָן qui incaleſcunt in diis, ſub omni arbore frondoſa, i.e. ſub auctoritate hominum, per quam fit, ut non plus lucis ad eum qui eâ tegitur, perveniat; quam ipſa finit ad eum pervenire; quorum ſplendor dor gratus eſt in mundo.Gen.2.9. עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע arbor cognoſcendi bonum & malum, h.e. πειρασμοῦ, & cujus eſu malum erant cognituri, & quantum boni amiſiſſent. Iſa.10.15. כְּהָרִים מַשֶּׂה לֹא עֵץ quaſi tolleret baculus non-lignum,hominem,ſcil. vel Deum,qui minimè eſt lignum. Joſ.2.6. & occultavit eos בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ in lino ligneo, h.e. in lini caulibus. Hoſ.4.12. עַמִּי בְעֵצוֹ יִשְׁאָל populus meus lignum ſuum interrogat; pedum ſcil. paſtorale: nam cui pedum dedit, ut ſignum poteſtatis, eum interrogat. Lam.5.4. עֵצֵנוּ בְּמֶחִיר יָבוֹאוּ arbores noſtræ pretio veniunt, h.e. noſtri docentes & regentes non docent aut regunt abſque mercede & commodo; Cocc. Item venit etiam hoc no. in forma ſ.f. ſic, עֵצָה ligna; Bu.Conc. lignum; Pag.Bu. Eſt no. collectivum; Cocc.prout occ.Jer.6.6. כִּרְתוּ עֵצָה excidite lignum, ſeu arborem: He non habet Mappik punctum. Pag. Cædite materiem, i.e. multum ligni; Jer. 11.19; נַשְׁחִיתָה עֵץ בְּלַחְמוֹ corrumpamus arborem cum fructu ejus; i.e. hominem cum ſermone; Cocc.

Rad. 89. עָצַב in Bu. Conc. duo ſignif. i. eſt,turbare, conturbare: triſtitia aut dolore afficere; Pag.doluit: dolore aut triſtitia affecit,veleſt affectus,vel dolorem intulit;Bu.Lex.Quidam cum עָצַב tranſpoſito conferunt,quaſi ſit, animum ſauciare,& diſcruciare. Legitur & intranſitivum interdum, ut quidam volunt, etſi alii tranſitivè exponunt in kal; Merc. Contriſtavit, mœrore affecit, q.d. animum vulneravit. Nam eſt cogn. cum עָצָע ſauciavit. Sine accuſ. fit neutrum,contriſtatus eſt; Av.prout occ. in præt. kal, 3.ſ.m. cum י Aff. loco ſeq. עָצְבִי dolore, mœrore affecit eum, 1 Reg.1.6. In part. Pahul kal, ſ.m. עָצוּב & in fæm. עָצוּבָה; prout occ. in forma ſ.conſt.cum יַ cop. præf. וַעֲצוּבַת & doleus, mœſta, Iſ.54.6. In infin.kal, עָצוֹב: ſed cum י Aff.chol.tranſp. & mutat.in cam.chat.ſub prima; ſic, עָצְבִי dolore afficere me, 1 Chr.4.10. In Niph. contriſtatus eſt, &c. Av. uti occ. in præt.& fut.niph.3.ſ.m.ut & in 2.pl. m extra pauſ. cum ſcheva, ſed in pau. cum tzere pen. נֶעֱצַב dolore affectus eſt, 1 Sam.20.34. 2 Sam.19.3 יֵעָצֵב dolor.afficiatur, 1 Sam. 20.3. Ec.10.9. תֵּעָצְבוּ dolor.afficiamini,Gen.45.5. תֵּעָצְבוּ dolore afficiamini,Neh.8.10,11. In Piel, עִצֵּב dolore affecit,dolorem intulit; Bu.contriſtavit: item, elaboravit in dolore; Av. uti occ. in præt. piel, 3.pl.cum ־ֽ cop præf.& cum נִי Aff. abſque præf. ut & in fut. piel, (à 3.ſ.m. יְעַצֵּב 3.pl m. cum tzere pro ſcheva penult. ob pauſam; ut ſeq. וְיַעְצְבוּ & dolore affecerunt, Iſa.63.10. עִצְּבוּנִי dolore affe-

affecerunt me, Iob.10.8. יְעַצְּבוּ dolore afficiunt, Pſ.56.6. In Hiphil, הֶעֱצִיב dolore afficere, Bu. contriſtavit; Av. Item, colere, cultum exhibere; ſcil. Idololatricè; Bu. Man. Prout occ. in infin. hiph. cum לְ præf. & ־ָה Aff. poſt Chirek tantùm, abſque jod hiph. in penult. ſic, לְהַעֲצָבָהּ ad mœrore afficiendum eam, Bu.Conc. Idololatricum cultum exhibendo ei; Jer.44.19. vel, idola effingendo, idolorum formam offerendo ei, juxta R.Sal. ſignificatione à nomine עֶצֶב, quod idolum ſignificat, deducta. He in fine eſt pronomen fœm. etſi in quibusdam exempl. Mappik caret, juxta R.D. Bu. Lex. Ad lætificandum eam, juxta R.D. in comment.Pag. Per modum ſcil. cognominationis, inquit Kimchi, i.e. tectè, lætitiam intelligit, quæ mœſtitia potiùs vel, triſtitia dicenda ſit. Quidam, ad commovendum eam ad miſericordiam, ut ſcil.& ipſa condoleat.Sed ſatiùs eſt in ſignif. idoli exponere, ad elaborandum eam, & componendam in idolum; Merc.Ad anxiè faciendum, i.e.ad colendum eam anxio & curioſo animo; Av.Ad colendum eam, h.e.ad Divinum cultum ei præſtandum, εἰς τὸ ἀποδοῦναι αὐτὴν. Sed per myſteriſmum, non ex perſonæ loquentis ſententia, verùm ex veritate, pro, עֲשׂוֹת אֱלֹהִים, dicitur עֲשׂוֹת עֹוֶצֶב, facere dolorem ſive terriculamentum, i.e. idolum: hoc eſt, unâ voce, הַעֲצִיב. Nam à עֹוֶצֶב deduxerim: de quo mox; Cocc. (An abſque præſtantibus viris noſtris facimus illis popana? Vox Hebræa peculiaris eſt hujus Prophetæ; quâ ſignificantur liba quædam ἔκπυπα, i. e. certas formas expreſſas habentia, pro ratione idolorum quibus erant offerenda: quod genus כַּוָּנִים (vide in Rad. כון de hoc no.) Iiborum, Romani & Ægyptii à Græcis deſumptâ voce dixerunt, Popana; eò quod Πόπην, i.e. deorum effigie inſignita eſſent, quibus offerebantur. Juvenal.Sat.6. Scilicet & tenui Popano corruptus Oſiris. Terriculorum cultum exhibendo iis, i.e. tribuendo corporibus illis cœleſtibus cultum, quem imperiti idololatræ ex gentibus tribuunt ſuis ſomniis & diis excogitatis, qui non ſunt in rerum natura. Vide ſuprà, c.10.2. Jun. Item occ.etiam in fut.hiph. à 3.ſ.m. יַעֲצִיב in 3.pl.m. cum הוּ Aff.ſic, Pſal.78.40. יַעֲצִיבוּהוּ; dolore affecerunt eum, Bu. Conc. ſeu contriſtabant eum, in deſerto? Deus dicitur contriſtari peccatis hominum, quos fecit ad gloriam ſuam, quia ipſius חֶפֶץ eſt, ut glorificetur in iis; Cocc. In hithpael הִתְעַצֵּב doluit; Bu. contriſtavit ſeipſum; Av. dolore affici ſeu contriſtari; Cocc. prout occ. in fut. hiph. 3.ſ. & pl.m. cum וַ conv. præf. utriq;, ſic, וַיִּתְעַצֵּב & doluit, Gen.6.6. וַיִּתְעַצְּבוּ & doluerunt, Gen.34.7. Atque indè ſunt nomina ſeq. 1. no. עֹוֶצֶב m. dolor, moleſtia, triſtitia; Pag.Bu. Item, idolum, terriculum: (Locos autem hujus ſignif. vide infrà in hujus Rad.2 ſignif.) ſic dictum, quòd dolorem potiùs & terrorem affert conſcientiis, quàm levamen; Bu. Lex. & ſim. Merc. ex R.D. Vide autem num ab elaborando dicta ſic eſſe poſſunt idola. Nomen autem hoc dolorem etiam corporis ſignificat, non animi tantùm; Merc.Cev. prout occ.ſimpl. & cum בְּ præf. עֹוֶצֶב dolor, Pſa.139.24. בְּעֹוֶצֶב in dolore, 1 Chron.4.9. Sed cum affixis cholem mutatur in cham. chat. ſub Yajin 1. Rad. prout occ. cum מַ præf. & ־ָךְ Aff. ſic, מַעֲצַבֵּךְ à dolore tuo, Iſa.14.3. Item,2.hinc etiam no. עַצָּב vel עָצָב, dolor, labor, moleſtia, triſtitia; item idolum, ſimulacrum; Pag.Bu. ut infrà in 2. ſignif. Quidam notant per ſex puncta bis tantùm occurrere, Pro.15.pro dolore; & Jer.22. pro idolo: ſed repugnant exemplaria. Kimchi ubique per ſex puncta ſcribit. Plurale עֲצָבִים lene, ſeu abſque dageſch, dolores ſeu anxietates notat; at grave, i. e. cum dageſch in Beth, 3.Rad. עֲצַבִּים idola, compenſatione quietis, ſeu vocalis longæ, per dageſch & vocalem brevem; ut ſæpe fit. Sanctes. ut & alii, talia cenſet deduci à ſing.effictо עָצָב: ut גְּמַלִּים à ſing. גָּמָל; Mer. Occ.autem no. hoc ſ.m.in Bu.Conc.cum quinque punctis loco ſeq. עָצֵב dolorem, moleſtiam, Prov.10.22. Sed cum ſex punctis in ſ.m. ſimpl.& cum בְּ præf. עָצָב labor, dolor, Prov.14.23..15.1. בְּעָצָב in dolore, Gen.3.16. & in forma pl.m.abſol.occ.cum הֶ dem. הָעֲצָבִים dolorum, Pſ.127.2.ut & in forma pl.m. conſtr.cum וֵ cop. præf. & ־ָיו Aff. ut & cum כֶם Aff. abſque præf. ſic, וְעָצְבֵיכֶם & labores tui, Prov.5.10. עָצְבֵיכֶם labores veſtros, Iſ.58.3. Item, 3. hinc etiam no. in alia forma cum וֹן heemant.in fine; ſic, עָצְבֹון dolor, labor, fatigatio; Pag.Bu. mœſtitia, mœror; Av. prout occ. in ſ. m. abſol. cum בְּ & וּמ præf. בְּעָצְבֹון in dolore, Gen.3.17. וּמֵעָצְבֹון & de dolore, Gen.5.29. Sed in forma ſ.m. conſtr. eſt cum ſcheva ſub tzade leni, ſeu abſque dageſch; prout occ. cum ־ָךְ Aff.ſic, עָצְבֹונְךָ dolorem tuum, Gen.3.16. Item, 4. hinc etiam no. עַצֶּבֶת f. dolor, mœſtitia; cum Thau ſcil. heemant. in fine; Pag. Bu. prout occ. in ſ.f. ſimpl. cum cametz pro ſægol penult.ob pauſam: ſic, עָצֶבֶת dolorem, Prov.10.10. Sed in forma ſ.f. conſtr. eſt itidem cum ſcheva ſcil. ſub tzade; & occ. cum יְ præf. ſic, וְעַצְּבַת & cum dolore, Prov.15.13. Item in forma pl. f. eſt cum ſægol ſub Tzade dageſchato: prout occ.cum ־ֵי pro ־ָי ob pauſam; & ־ָם Aff.cui ult. etiam לְ eſt præf. ut ſeq. עַצְבוֹתָי dolores mei, Job.9.28. עַצְבוֹתָם dolores ipſorum, Pſal.16.4. לְעַצְבוֹתָם dolores ipſorum, Pſ.147.3.Item,5. hinc etiam no. cum Mem heemant. ab initio; viz. מַעֲצֵבָה f. dolor, mœror, triſtitia; Pag.Bu. Av. prout occ. cum לְ præf. loco ſeq. לְמַעֲצֵבָה in dolore, Iſa.50.11. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt, idolum, &c. idque 1. in no. עֹוצֵב & עָצֵב m. mœror, triſtitia, &c. & per metaph. idolum, cauſa omnis doloris; Av. laborem enim & moleſtiam tantùm adfert ſuis cultoribus, & Deum ad iram commovet; Merc. & in idoli cultu nihil niſi labor, dolor, pudor & ægritudo eſt abſque fructu; Cocc. prout occ. in forma cum cholem, loco ſeq. juxta R.D. in Bu.Conc. ſic, עוֹצֵב idoli: moleſtiæ, Pſal.139.24. & in hac ſignif. occ. etiam cum ־ָי Aff. ſcil.poſt cam.chat. pro cholem ſub 1.Rad.ſic, עָצְבִּי idolum meum, Iſa.48.5. & in forma cum ſex punctis occ. in hac ſignif. cum הַ dem.præf. loco ſeq. הָעֵצֶב ſimulachrum, Jer.22.28.& in forma pl.m.cametz ſemper reſolvitur in pathach, ſequente dageſch; ſic, עֲצַבִּים terricula, ſimulachra; Bu.Lex. idola dolorifica; Cocc. prout occ. in hac forma pl.m. abſol.ſimpl. & cum הַ & לְ præf. עֲצַבִּים idola, Hoſ.4.17..8.4..13.2. הָעֲצַבִּים idola, 2 Chr.24.18.Zac.13.2. לָעֲצַבִּים cum idolis, Hoſ.14.9. Item occ. etiam in hac ſignif. forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum לְ præf.ut & cum הֶם & הָ Aff. cui ult. etiam יְ eſt præf. ut ſeq. עֲצַבֵּי idola, Pſal 135.15. לַעֲצַבֵּי idolis, Pſ. 106.38. עֲצַבֵּיהֶם idola ſua, ipſorum, 1 Sam.31.9. 2 Sam.5.21. 1 Chron.10.9. Pſa.106.36..115.4. Iſa.46.1. עֲצַבֶּיהָ idola ejus, Mic.1.7. וּלְעַצְבֶּיהָ & ſimulachris ejus, Iſ.10.10.Item, in hac ſignif.affertur etiam in Bu.Conc. illud ſuprà cit. ad infin. hiph. cum לְ præf.& ־ָה Aff.ſic, לְהַעֲצָבָהּ ad moleſtandum eam, vel, ad tribuendum ipſi

si honorem idoli, Jer.44.19. Sed notandi etiam sunt loci suprà cit. ad præt. Piel, viz. Isa.63.10. וַיַּעְצְבוּ אֶת רוּחַ קָדְשׁוֹ & dolore affecerunt spiritum sanctitatis ejus: Hieron. & afflixerunt spiritum sancti ejus: vel Spiritum Sanctum ejus: quò Paulus allusit ad Ephes. 4. Merc. Et contristarunt Spiritum Sanctum ipsius, i.e. effecerunt, ut non demonstrarer in ipsis, se lætari super ipsis: ut Eph.4.30. μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε. Ne contristate Spiritum Sanctum Dei, quo obsignati estis, i.e. nec efficite ut occultet à vobis favorem suum, & lucem faciei suæ, ut cogamini tristari; Cocc. Nam ipsis rebellantibus, & dolore afficientibus Spiritum sanctitatis ejus; ut Psal.78. 40. quem scil. Spiritum Sanctum, ex communicatis ipsius donis agnoscebant: nam qui repugnante luce verbi Dei & spiritûs accensa in conscientia ipsius, aliquid perpetrat, is Spiritum dicitur extinguere, in 1 Thes.5.19. & Spiritui mentiri, Act.5.3. & dolore eum afficere, ut hoc loco. Est autem hæc tota narratio imprimis evidens si qua in Vet.Test. alia, ad confirmandum doctrinam Christianam de Deo uno & tribus personis. Nam hic evidenter loquitur Proheta de Spiritu Sancto. Et variè describitur Filius ab initio cap. & versu præced.9. dicitur, Angelus faciei ejus servavit eos; & intelligitur Christus Mediator Dei & hominum, de quo Exod.23. 20. Propterea autem Angelus faciei appellatur, tum quia tanquam Sacerdos æternus ministrat coram facie Dei, & intercedit pro nobis, atque adeò est in sinu patris, Joan.1.18. tum quia nobis est à patre imago Dei invisibilis, Colos.1.15. quem qui vidit, vidit patrem, Joan.14. 9. Jun. Sed in Piel etiam significat elaborare; vel laboriosè fingere: ut Job.10.8. manus tuæ עִצְּבוּנִי dolore afficiunt me; Bu.Lex. elaborârunt me; Cocc. Formaverunt, seu figuraverunt me; Pag. Vel potiùs, elaborârunt & summo cum labore efformârunt; metaphoricè scil. seu figuratè de Deo dictum, inquit R.D. At R. Moseh exp. creaverunt me musculosum, nervosum, & carneum; quòd scil. musculi seu nervi vocentur עֲצָבִים: & sic etiam Arabicè dicuntur, teste Rambap. Sed est coactiùs. Interdum autem in hac conjug. Piel, sumitur pro anxiè & curiosè aliquid eniti, tam in bonum, quàm in malum: sicut quidam locum cit. Psa.56.6. exp. verba mea יְעַצְּבוּ elaborant contra me. Sed præstat verba mea, vel res meas, contristant & conturbant; Merc. Cev. vel (propter) verba mea dolore afficient, scil. me. Sic Ab. Ezr. & R.D. in Pag. Verba mea torquent, i.e. laboriosè fingunt in mentem alienam, & sensum alienum; Cocc. Verba mea conturbabant, &c. Av.

Rad. 90. עָצַר exasciavit, ascià excidit, securi fabricatus est aliquid. Hinc Ascia, asciare, &c. Verbaliter autem non occurrit, sed tantùm indè no. verbale cum Mem heemant. præpositio, מֵעָצֵר m. ascia, securis, dolabra; Pag. Bu. Av. Cocc. Instrumentum, inquit R.D. quo faber ferrarius incidit ligna; vel est קַרְדֻּם securis, Pag. majus scil. instrumentum: nam מֵעָצֵר est minus. Quidam forcipem exp. & per metath. reducunt ad עָצַר; quod est, incedere; quòd forcipe ferrum in ignem, & aliàs ex igne transferatur. R. Sal. scribit esse ex instrumentis officinæ exufflatoriæ, seu fabrorum ferrariorum, ut ex uno loco constat, sed ex altero loco, lignarii fabri est instrumentum; Merc. prout occ. simpl. & cum בְּ pro בְּמַ dem. præf. מֵעָצֵר dolabra, in Is. 44.12. בַּמַּעָצֶר cum ascia, Jer.10.3.

Rad. 91. עָצָה in Bu.Conc. duo signif. i. est, claudere, obthurare, inquit R.D. Claudere leviter, connivere; Bu. Lex. Quidam exp. annuere; Merc. innuit, oculos scil. claudendo; obfirmavit. Cogn. cum עָצַם corroboravit, & עָץ consuluit; Av. De oculis dicitur, & significat claudere; Cocc. prout occ. in part. ben.kal, (pro innuente & demonstrante oculis, &c.) s.m. loco seq. עוֹצֶה claudens, Pro.16.36. Deindè, ii.sig.2. hujus Rad. est in no. עָצָה m. spina dorsi; Pag. Bu. vel extremitas spinæ dorsi; juxta R.D. Pag. dorsum ipsum; ut aliis placet. At quidam exp. renes; & sic deducunt à Rad. עָצַץ consulere, inquit R. D. eò quòd renes consulant; Pag. Sed in loco citando jubetur cauda desuper renes auferri. Alii ad עָץ lignum revocant; quòd ut arbor ramos, sic illa spina, scil. dorsi costas extendat, arboris cum ramis suis figuram referens. Et sanè nomen עָץ lignum ad hanc Radicem pertinet: etsi significatio non respondeat; Merc. Quidam exp. id quod in fine spinæ est; Coccyx & Orropygium dicitur. Et Arabicè עָצְעָץ appellatur os caudæ coccygisque; Cocc. Occ. autem no. hoc cum הֵ dem. (sægol enim est sub He ob Yajin cametzatum seq.) præf. loco seq. הָעָצָה spina dorsi, Lev.3 9. Ad hanc Rad. עָצָה Aven. reducit no. עָץ arbor, lignum habens suos ramos extensos ad formam spinæ dorsi. Sed dicitur non tantùm de ligno stipitis seu arboris; sed etiam de ligno succiso. (De hoc autem & locis ubi no. hoc occurrit, vide suprà in ipsa Rad. עָץ.) Atque indè etiam est no. עֵצָה arbor, lignum, gen.fæm. Jer.6.6. quod etiam vide suprà ibid. Quando autem no. hoc עֵצָה significat consilium, est à Rad. יָעַץ, ibi videatur; Av.

Rad. 92. עָצַל est, pigere, aut pigrescere; Pag. piger fuit. Contrarium habet significationem verbo עָלַץ exultavit, exiliit; nam pigri non exiliunt. Hinc ἀσπάλαξ negligo; & Lat. asellus; animal pigrum & iners; Av. Non autem legitur in kal, sed in niphal, נֶעְצַל pigrari, pigrum esse vel fieri; Bu.Lex. vel piger factus est: Av. unde in fut. niph. à 3.s.m. יֵעָצֵל, & in 3.pl.m. יֵעָצְלוּ occ in 2. pl.m. loco seq. תֵּעָצְלוּ pigri fiatis, Jud.18.9. Atque indè est no. עָצֵל piger, ignavus, desidiosus; Pag. Bu. Cocc. Av. prout occ. in s.m. simpl. locis seq. עָצֵל piger, Prov.6.6,9..13.4..15.19..19.24..26.15..20.4.. 21. 25..22.13..24.30..26.13,16. cui etiam וְ cop. & הַ pro הָ, dem. sunt præf. וְעָצֵל & piger, Prov.26.14. הָעָצֵל piger, Prov.10.26. Atque indè est no. s.fæm. significans pigredinem, vel ignaviam, &c. viz. עַצְלָה pigritia, Pro. 19.15. ut & 2. hinc etiam no. itidem fæm. cum וֹת heemant. in fine, idem significans; viz. עַצְלוּרַת pigritia, Prov 31.27. Item, 3. hinc etiam No. in forma duali, עַצְלַתַּיִם; q d. pigritia duplex, i.e. ambarum manuum, quasi esset עַצְלוֹת יָדַיִם; Bu. Lex. Alii ad claudicationem utriusque pedis referunt; Merc. pigritiæ, seu duplex pigritia in utraque manu; Av. h.e. summa pigritia, &c. Prout occ. cum בְּ præf. loco seq. בַּעֲצַלְתַּיִם pigritia summa, Eccl.10.18.

Rad.93. עָצַם est roborare, fortificare; augere in quantitate, i.e. multiplicare; & qualitate etiam, inquit R.D. Item claudere; Pag. Vel intransitivè potiùs in kal, firmari, consolidari, corroborari, compingi, & condensari accessione. In benoni transitivum est in Isa. pro obfirmare, quod hic Sanctes dicit, claudere; Merc. עָצַם est roborari, potentem esse vel fieri; invalescere, roborare se; multum, plurimum, numerosum esse; & seme[l]

obstipare,

obſtipare, claudere; Bu. Lex. Corroboratus eſt inſtar oſſium robuſtorum: compactus eſt acceſſione; multiplicatus eſt. Dicitur de quantitate & qualitate. Hinc, Græci, σῶμα corpus oſſium. Item per Metath. μείζων major, grandior; &c. Av. עֶצֶם in Bu. Conc. duo ſignif. 1. eſt, validum eſſe, vel fieri, robore, aut numero; Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ֫ conv. præf. & in 2. ſ. m. ſimpl. ut & in 3. pl. cum Schcva, ſed in pauſa cum Tzere penult. וְעָצַם & roborabitur, Dan. 8.24..11.23. עָצַמְתָּ roboratus, potentior es, Gen. 26.16. עָצְמוּ roborata, plura ſunt, Pſal. 40.6, 13..69.5..139.17. Iſa. 31.1. Jer. 5.7..15.8.. 30.14.15. עָצְמוּ roborantur, Pſal. 38.20. In part. pahul ſ. m. occ. ſimpl & cum ֫ cop. præf. עָצוּם robuſtus, fortis, potens, numeroſus, Num. 22.6..32.1. Deut. 9.14..26.5. Pſal. 35.18. Prov. 30.26. Iſa. 60.22. Joel. 1.6..2.5, 11. Mich. 4.7. וְעָצוּם & fortis, Gen. 18.18. Exod. 1.9. Num. 14.12. Dan. 11.25. Joel. 2.2. & in forma pl. m. part. pahul, occ. vel cum ſchurek, vel pro eo cum kibburz penult. cui utrique formæ ֫ cop. eſt præf. & הָ dem. præf. priori; ut ſeq. עֲצוּמִים vel עֲצֻמִים robuſti, Pſal. 135.10. Prov. 18.18. Iſa. 53.12. Dan. 8.24. Mich. 4.3. Zach 8.22. וַעֲצֻמִים vel וַעֲצוּמִים & robuſti, æ, Deut. 4.38..9.1..11.23.. 7.1. Joſ. 23.9. Prov. 7.26. Am. 5.12. הָעֲצוּמִים validæ, Iſa. 8.7. & in forma pl. m. part. pahul, עָצוּמֵי; prout occ. cum בַּ præf. & יו֫ Aff. loco ſeq. בַּעֲצוּמָיו robuſtis ſuis, Pſ. 10.10. Item occ. etiam, quaſi à ſ. f. part. pahul עֲצוּמָה robuſta, &c. in forma pl. f. ſubſtantivè (prout etiam quidam præcedentia in pahul maſc. referunt inter nomina; ut infrà) cum יכֶם֫ & kibburz pro ſchurek ſic, עֲצֻמוֹתֵיכֶם robora, firmamenta veſtra, Iſa. 41.21. In Infin. kal, עָצוֹם roborare ſe; ſed cum יִ præf. cholem tranſp. & mut. in cam. char. ſub Yajin 1. Rad. ante ſcheva & ו Aff. וּבְעָצְמוֹ & in roborando ſe, &c. Dan. 8.8. Item in fut. kal, יַעְצֹם֫ corroborabit ſe; prout occ. in 3 pl. m. fut. kal, cum ֫ conv. præf. ſic, וַיֵּעָצְמוּ & corroborati ſunt, Exod. 1.7, 20. In Piel, עִצֵּם exoſſavit, vel oſſa comminuit, aut contrivit; juxta R. D. & R. Sal. ſignificatione ex nomine עֶצֶם, quod os ſignificat, deducta; Bu. Lex. corroboravit; ſed cum Accuſ. perſonæ, comminuit oſſa fortiter, exoſſavit; Av. Prout occ. in præt. piel, 3. ſ. m. cum ו Aff. loco ſeq. עִצְּמוֹ deroboravit, exoſſavit eum, à nom. ſeq. Jer. 50.17. In hiphil, הֶעֱצִים corroboravit, potentem effecit; Bu. fecit eſſe robuſtum; Av. Prout occ. in fut. piel, 3. ſ. m. cum ֫ conv. præf. & הוּ֫ Aff. loco ſeq. וַיְעַצְּמֵהוּ & corroboravit eum, Pſal. 105.24. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. ſunt nomina; i. juxta quoſdam, No. עָצוּם m. Adject. robuſtus, validus, potens, numeroſus; ſed in forma pl. f. עֲצוּמוֹת ſubſtantivum eſt, robora, fortitudines, &c. Bu. Lex. Sed locos hujus nominis vide ſuprà ad part. pahul: alii enim ſtatuunt eſſe vel part. ipſum, aut No. participiale. Item, 2. hinc etiam eſt No. עֶצֶם comm. gen. ſed fæm. (æpiùs, os oſſis, Pag. Bu. & ſynechdochicè corpus; Pag. Bu. Lex. à robore ſcil. dictum; item ſubſtantia, cui aliquid innititur. Quo reſpexiſſe quidam putant Paulum ad Hebræos 11. ubi fidem definit. Eſt ferè fæm. ut & cætera membrorum nomina, præter cor & caput. Rariſſimè verò maſc. Corpus autem oſſis nomine appellatur, quòd illud ſulciat & roboret; Merc. Atque indè, prout Latini dicunt, ipſemet, ipſummet, ille-ipſe; ſic, apud RR. עַצְמִי ego-ipſe, עַצְמְךָ tu-ipſe, בְּעַצְמוֹ per ſeipſum, &c. nam ſic hoc nomen pronominaliter exprimunt; Bu. Lex. & man. עֶצֶם os oſſis, à robore & ſoliditate; item ſubſtantia corporis; nam oſſa, ut Abi Ezra dicit, ſunt fundamenta corporis. Hinc non ſolùm σῶμα corpus; ſed & per Apoc. ὀστέον, ὀστοῦν os oſſis; ὀστᾶ⊙ oſſeus, &c. Av. Occ. autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. In ſ. m. ſimpl. cum duplice ſægol extra pauſam, ſed cum cametz penult. in pauſa; cui priori formæ בָ֫ & יְ֫ ſunt præ poſteriori verò ֫ eſt præf. ut ſeq. עֶצֶם os oſſis, corpus, ſubſtantia, robur, Gen. 2.23. Lev. 23.14. Joſ. 10.27. Lam. 4.7. Ezec. 2.3..24.2..37.7..39.15. עֶצֶם oſſa, Prov. 15.30. וְעֶצֶם & os, Exo. 12.46. & Num. 9.12. בְּעֶצֶם in robore, in ſubſtantia dici, id eſt, eodem ipſo die, Gen. 7.13..17.23, 26. Exod. 12.17, 41, 51. Lev. 23.21, 28, 29, 30. Num. 19.16. Deut. 32.48. Joſ. 5.11. Job. 21.23. Ezec. 24.2..40.1. בְּעֶצֶם in os, Num. 19.18. וּבְעֶצֶם & ſicut ipſa ſubſtantia, in Exod. 24.10. עֶ֫צֶם oſſibus, corpori, in Prov. 16.24. Item occ. etiam cum affixis variis; ut cum ו Aff. cui etiam ֫ cop. eſt præf. & cum ִ, ֶ, ֵ, ֹ & ֻ, Aff. abſque præf. ut ſeq. עַצְמִי os meum, Gen. 29.14. 2 Sam. 19.13, 14. Job. 19.20. Pſal. 102.7. וְעַצְמַי & oſſa mea, Job. 30.30. עַצְמְךָ os tuum, 2 Sam. 5.1. 1 Chron. 11.1. עַצְמֵכֶם os veſtrum, Jud. 9.2. עַצְמוֹ os ejus, Job. 2.5. Ezech. 37.7. עַצְמָם os eorum, Lam. 4.8. & in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum הָ & כְ præf. הָעֲצָמִים oſſa, Ezech. 24.4. Am. 6.10. הָעֲצָמִים oſſa, Ezech. 24.5. כָּעֲצָמִים ſicut oſſa, Eccl. 11.5. & in forma pl. m. conſtr. occ. cum ֫ & in pauſa ֫ Aff. cui priori ֫ & מִ ſunt præf. עַצְמֵי oſſa mea, Job. 30.17. עַצְמִי oſſa mea, Pſal. 6.3..32.3. וְעַצְמַי & oſſa mea, Pſ. 31.11. בְּעַצְמַי in oſſibus meis, Pſal. 38.4. Hab. 3.15. מֵעַצְמַי ex oſſibus meis, Gen. 2.23. Item cum נִ, יו֫ & הָ Aff. cui ult. etiam ֫ eſt præf. עַצְמֵנִי oſſa noſtra, Pſ. 141.7. עַצְמָיו oſſa ejus, Job. 33.19..40.18. עַצְמֶיהָ oſſa ejus, Ezech. 24.5. לְעַצְמֶיהָ in oſſa ejus, Jud. 19.29. ſed occ. etiam in forma pl. f. abſol. ſidque ſimpl. & cum הָ, וֶ, וַ & ָ præf. ut ſeq. עֲצָמוֹת oſſa, in Pſ. 51.10. Prov. 14.30. & Ezec. 37.1, 7. וְהָעֲצָמוֹת oſſa, 2 Reg. 23.16. Ezec. 37.3, 4, 11. וְהָעֲצָמוֹת & oſſa, Ezech. 24.10. וּבַעֲצָמוֹת & oſſibus, in Job. 10.11. לָעֲצָמוֹת ad oſſa, Ezech. 37.5. Item in forma pl. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum וְ & בַ præf. עַצְמוֹת oſſa, Exod. 13.19. Joſ. 24.32. 2 Sam. 21.12, 13, 14. 2 Reg. 23.14, 18, 20. pſ. 53.6. Jer. 8.1. Am. 2.1. וְעַצְמוֹת & oſſa, 1 Reg. 13.2. 2 Chron. 34.5. בְּעַצְמוֹת oſſa, 2 Reg. 13.21. cui etiam formæ pl. f. conſtr. ֫ & in pauſa ֫ ſunt Aff. עַצְמוֹתַי oſſa mea, Gen. 50.25. Exod. 13.19. Job. 4.14. Pſ. 35.10. Jer. 23.9. עַצְמוֹתָי oſſa mea, 1 Reg. 13.31. Pſ. 22.15, 18. Iſa. 38.13. Lam. 3.4. cui priori ֫ & בַ, & poſteriori ֫ & תָ ſunt præf. וְעַצְמוֹתַי & oſſa mea, Pſ. 102.4. בְּעַצְמוֹתַי in oſſibus meis, Pſ. 42.11. Lam. 1.13. בְּעַצְמוֹתָי in oſſibus meis, Jer. 20.9. מֵעַצְמוֹתָי ex oſſibus meis, Job. 7.15. ſed occ. etiam cum יִנִי֫ & יךָ֫ Aff. cui ult. ִ & ָ ſunt præf. ut & cum יכֶם֫ Aff. ſimpliciter, & cum ֫ cop. præf. & cum יו֫ Aff. ſimpl. & cum בַ præf. ut & cum ם֫ Aff. abſque præf. & יהֶם֫ Aff. ſimpl. & cum ֫ cop. præf. prout ſequuntur, עַצְמוֹתֵינוּ oſſa noſtra, Ezech. 37.11. וְעַצְמוֹתֶיךָ & oſſa tua, Iſa. 58.11. לְעַצְמוֹתֶיךָ oſſibus tuis, Pro. 3.8. עַצְמוֹתֵיכֶם oſſa veſtra, Ezec. 6.5. & oſſa veſtra, Iſa. 66.14. עַצְמוֹתָיו oſſa ejus, 1 Reg. 13.31. 2 Reg. 23.18. Job. 20.11..21.24..33.21. Pſal 34.21. עַצְמוֹתָם בְּעַצְמוֹתָיו in oſſa ejus, Pſal. 109.18. Pro. 12.4. oſſa ipſorum, Ezech. 32.27. Mich. 3.2. עַצְמוֹתֵיהֶם oſſa ipſorum, 1 Sa. 31.13.1 Chr. 10.12. Nic. 3.3. וְעַצְמוֹתֵיהֶם & oſſa ipſorum, Num. 24.8. Item, 3. hinc etiam No. עֹרֶם

m.robur, fortitudo,potentia ; Pag. Bu. fortitudo ossea ; Av.vel ossea coagmentatio & solidatio;Coc.prout occ.in forma ſ.m.absol. cum ֫ & ךָ præf. וְעוֹצָם & robur, Deut. 8.17. בְּעוֹצֶם robore, Job.30.21. Item occ. etiam cum י Aff. ſic, עָצְמִי vel עָצְמִי robur meum; Bu.Conc. Pſa. 139.15. לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ עָצְמִי non eſt occultata fortitudo mea à te, juxta R.D. Sed exponit etiam גִּוִּי corpus meum ; quum ſcil. factus ſui in occulto, in ventre matris meæ. Alii verò ſumunt quaſi à עֶצֶם, quod eſt corpus; Pag. vel maſſa, materia, ſubſtantia, &,ut ſic dicam, eſſeitas mea, h.e. compages mei; Merc. Robur meum, vel vis mea; Bu.Lex. robur meum, i.e. os, vel corpus meum ; Av. Non abſcondita eſt paratio oſſium meorum à te ; vel poteſt etiam verti, invaleſcere meum, quaſi ex infin. kal, עָצוֹם ; Cocc. Item, 4. hinc etiam no. ſ. idem ſignificans cum præced. maſc. robur, potentia,&c.& occ.in forma abſol. ſimpl. & in forma ſ.f. conſt. cum ךָ præf.ſic, עָצְמָה robur,Iſa.40.29.Nah.3.9. בָּעָצְמַת cum robore, valore, Iſa.47.9. Item, 5. hinc etiam no. cum Thau heemant. præpoſito, תַּעֲצוּמָה fortitudo,robur; Pag.Bu. prout occ. in forma pl. ſ. cum ֫ cop. præf. loco ſeq. וְתַעֲצֻמוֹת & vires, Pſ.68.36. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt , claudere, obſtipare ; Bu. Conc. quo ſignificatu Doctores Hebræi utuntur, quum dicunt הַמְעַצֵּם qui claudit oculos mortui ante exitum animæ, ſanè is effundit ſanguinem. Ex priori autem ſignif. eſt עָצוּם præced. quod quidam faciunt pahul kal; alia verò Toar; ſive no. adject. ex qua ſignif.ſumunt illud, Prov.18. inter עֲצוּמִים litigantes, (h.e. roborantes ſe in contentione, & lite juxta R.D.) dividet,ſcil. ſors. Et ſic etiam illud, Pſal.10.& cadet,pro cadent בַּעֲצוּמָיו inter fortes ejus, aut cum fortibus ejus, pauperes. R.D. etiam exp. ut Toar litigantium & certantium in prælio; Pag. Kimchi verò inquit potiùs,verti ; contentionum & pugnarum ejus vehementium & robuſtarum: licèt in Comment. faciat id Toar, membrorum robuſtorum ; Merc.Cev.& ſic ſumunt illud, Iſ.41. afferte עֲצוּמוֹתֵיכֶם lites veſtras, aut cauſas veſtras ; i.e. probationes veſtras, vel argumenta veſtra,juxta R.D. Hieron. afferte, ſi quid forte, i.e. validum habetis; Pag. h.e. robur & firmitudinem litis ſeu diſceptationis veſtræ, & præcipuas demonſtrationes veſtras , quæ pertinent ad confirmationem cauſæ: Latini firmamenta vocant. Et ſic Doctores inquiunt, שְׁנַיִם שֶׁמַּחֲזִיקִים בְּדִין duo qui obſtirmarunt ſeſe, i.e. pertinaces ſunt in judicio, h.e. qui vehementer litigant ; Merc.Cev. In hac autem 2. claudendi ſignif. occ. hæc Rad. in part. ben. kal, ſ.m. cum ֫ cop. præf. וְעוֹצָם & obſtipat, Iſa.33.15. Et in piel, à præt. עִצֵּם obſtirmavit, i.e. clauſit, occluſit,&c. occ. in fut.Piel,3.ſ. m.cum ֫ conv.præf.loco ſeq. וַיְעַצֵּם & obſtipavit,Iſ.29. 10. [עָצַץ; unde נְעָצוּץ; v.ſuprà in Rad. נָצַץ ; Bu. Lex.]

Rad.94. עָצַר eſt,prohibere ; retardare,demorari,immorari ; claudere ; dominari : congregare,aut colligere; Pag.ſig. remorari,retinere,coercere,cohibere, impedire. Atque hinc poſteriora ſignificata,quæ hìc ponit Sanctes, trahuntur.Sunt qui cum Rad. עָרַץ & עָצַץ conferentes, hoc verbo tradant prævaleſcentiam innui, quâ quid concludatur , retineatur,& coerceatur. At propriè tranſitivum eſt ; & conſtruitur cum Accuſ. & interdum cum Beth ; Merc. עָצַר clauſit , concluſit, incluſit, occluſit ; continuit,detinuit ; cohibuit,coercuit imperando,impedivit ; Bu.Lex.obſeravit, prævaluit ; & ſic abſolutè ponitur,vel cum præp. בְּ, עַל & עִם ; ſed cum Accuſ. fit activum , valdè,valide, ſeu prævalidè obſeravit,vel detinuit. Cogn.cum עֶרֶץ deterruit: nam prævalidi,& qui vi omnia agunt, ſunt hominibus terrori ; item cum עֵזֶר auxiliatus eſt.Hinc στερεός firmus , ſolidus; στερόω firmo, &c. item Lat. ſera,quâ quid clauditur ; Av.In Bu.Conc. tria ſignif.hæc Rad. 1.eſt continere ; Cocc.detinere,obtinere,cohibere,claudere ; Bu.Conc. Prout occ.in præt. kal,3.ſ.m.ſimpl.& cum ֫ conv.præf.ut & cum יָ Aff.ſic, עָצַר occluſit,obtinuit, Gen.20.18. 2 Chro.13.20. וְעָצַר & clauſit,Deut.11.17. עָצְרַנִי occluſit me,Gen.16.2. & in 1. ſing. præt.kal, occ. ſimpl.& cum ֫ conv.præf. ſed in 3.pl.ſimpl.ſic, עָצְרָתִי obtinui,Dan.10.8,16. וְעָצַרְתִּי & occludam,Iſa.66.9. עָצְרוּ obtinuerunt ; continebant, 2 Chron.20.37. Job.29.9. & in part.pahul kal, ſ.m.occ. vel cum ſchurek ; vel pro eo cum kibbutz in ult. & in ſ. f.cum kibbutz pro ſchurek penult.ſic, עָצוּר vel עָצֻר occluſus, detentus,Deut.32.36.1 Reg.14.10..21.21.2 Reg. 14.26. 1 Chron.12.1.Neh.6.10.Jer.20.9.. 33.1..39.15.. 36.5. עֲצָרָה incluſa,1 Sam.21.5. & in Infin.kal,occ.cum cametz penult. ſimpl. ſed cum cateph pathach penult. cum ֫ & לְ præf. ſic,לַעֲצוֹר occludendo, Ge.20.18. וַעֲצוֹר & continere, Job.4.2. לַעֲצוֹר ad obtinendum, 2 Chron. 22.8. In fut.kal,1.ſ.eſt, אֶעֱצוֹר claudam, 2 Chron.7.13. & in 2.ſ.m. fut.kal,occ.cum cam.chat. ante maccaph,pro cholem in ult.& cum יָ Aff. חֶעֱצַר inhibeto,2Reg. 4.24. תַּעֲצָרַנִי detinebis me, Jud.13.16. Item in 3.ſ.m. fut.kal,occ.ſimpl.& cum הָ (He ſcil.parag.addito) pro הָ Aff. ut & cum ֫ conv.præf & הִי Aff. ut ſeq. יַעֲצוֹר obtinebit,cohibebit,2 Chr.2.6. Job.12.15. יַעַצְרֶכָּה detineat te,1 Reg.18.44. וַיַּעַצְרֵהוּ & coercuit eum,2 Reg. 17.4. Item in 3.ſ.f.fut.kal,eſt, תֵּעָצֵר obtinebit,Dan.11. 6. & in 1.pl. fut.kal,occ.ſimpl.& cum הָ parag. add. ſic, נַעֲצוֹר obtinebimus, 1 Chron. 29. 14. נַעֲצָרָה detineamus,Jud.13.15.In Niphal, נֶעֱצַר cohiberi,detineri,claudi,Bu.obſeratus eſt,detentus eſt ; Av.vel, נֶעְצָר ; prout occ. in 3.ſ.m. præt.niph.cum cametz ob pauſam pro pathach in ult. vel,ut quidam volunt,in part.niph.ſ.m. & ſic in 3.ſ.f.præt.vel,ut alii, in part.niph.ſ.f.ſic, נֶעֱצָר detentus,1 Sam.21.8. נֶעֱצָרָה cohibita, Num.17.15. In Infin. niph. occ.cum בְּ præt. ſic, בְּהֵעָצֵר incluſi, 1 Reg.8.35. 2 Chron.6.26. & in fut.niph.à 3.ſ.m. יֵעָצֵר, vel יֵעָצֵר ; occ. in 3.ſ.f.cum pathach in ult.& cum ֫ cop. & וַ conv. & cohibebitur, 2 Sa.24.21. 1Ch.25.22. וְתֵעָצֵר & cohibita eſt, Num.17.13..21.8. 2 Sam.24.25. Pſ.106. 30. Atque indè ſunt nomina,i. עוֹצֵר m.clauſtrum, i.e. locus in quo quis vel quid clauditur ; Pag. Occluſio,coarctatio,Bu.Lex.obſeratio,detentio valida, anguſtia ; Av. Cohibitio; vel poteſtas; prout occ. cum ֫ cop. & מַ præf.ſic, מֵעוֹצֵר & cohibitio,occluſio, Pro.30.16. מֵעוֹצֵר præ,à coarctatione, Pſal.107.39.Iſa.53.8. Item, 2. hinc etiam No.cum Mem heemant.præpoſito,& cholem in ult. ſignificans impedimentum, cohibitionem, detentionem, &c.viz. מַעֲצוֹר prohibitio,1 Sam.14.6. Prout etiam, 3. hinc & No.itidem cum Mem heemant. & cametz in ult. ſignificans imperium,coercitionem, vel prohibitionem, aut cohibitionem ; Bu.Lex.Pag. vel detentionem & obſerationem firmam & validam,&c.Av. Cocc. viz. מַעְצָר cohibitio,Prov.25.28. Item,3.hinc etiam ex Rad.in hac 1.ſignif.eſt No. עֲצָרָה interdictio, prohibitio, detentio; Bu.Lex. vel cætus,congregatio ; Pag. Quidam,prævaleſ-

centiam, i.e. tyrannidem & oppreſſionem reddunt; ſed ſolennes conventus videtur potiùs ſignificare; Merc. prout occ.cum ל cop.præf.loco ſeq.וַעֲצָרָה & prohibitio, interdictum,Iſa.1.13. Deindè,ii.ſignif.2. hujus Rad. ex Bu.Conc.eſt,feſtum, feriatus dies; idque in eod. No. עֲצֶרֶת,vel in forma cum duplice ſægol ante Thau,עֲצֶרֶת feria; propriè dies feriatus, ultimus feſti alicujus ſolennis, quaſi clauſula; & metonym. cætus ipſe ferians; dicebatur enim de certis diebus,qualis fuit octavus in celebri Tabernaculorum feſto,Lev.23.36. & ultimus paſchatis,Deut.16.8. unde ad alias ferias ab Eccleſia indictas transfertur,Joel.1.4.2 Reg.10.20. Bu.Lex. Congregatio & collectio hominum in unum; Pag. Cætus coactus,ſynagoga,ſynodus; Merc. vel ſolennitas & feſtum; quia prohibebatur populo nè in illa die fieret opus;Pag. vel, à frequentia populi coacti; Merc. Specialiter tamen octavus dies Tabernaculorum עֲצֶרֶת dicebatur; eò quòd non erat in illo quippiam ad cognominandum eum,ſicut erat in ſolennitatibus infermentatorum,hebdomadarum,ac tabernaculorum; Pag. imò ſic etiam ſeptimus Paſchæ dies; quòd in fine harum feriarum retineretur cætus populi, uno adhuc die,nec dum demitteretur; donec extremum illum diem feſtum tranſegiſſet. Quidam vertunt collectam, quòd adhuc populus collectus eſſet; Merc.Cev. Feſtum prohibitionis ſeu retentionis poteſt reddi; Pag.Cev. Congregatio coacta in unum valida, ut ſit in ſolennitate aut feſto, ubi populus prohibebatur à labore & debebat congregari ad celebrandum feſtum Domino. Eſt enim tam cætus & collectio hominum,quàm locus ipſe populorum detentorum; Av. Abſtinentia,ab opere,ſcil.vel cætus; Cocc. Prout occ. in forma cum duplice cametz locis ſeq. עֲצָרָה feſtum,feriatus dies, 2 Reg.10.20. Joel.1.14. & in forma cum ſægol duplice extra pauſam, occ. locis ſeq. עֲצֶרֶת idem,Lev.23.36.Num.29.35. Deut.16.8.Neh.8.18. Jer. 9.1. Sed in pauſa eſt cum cametz penult. עֲצָרֶת idem, 2 Chron.7.9. Item, hinc etiam ex Rad.in hac ſignif. eſt No. עֲצָרָה f. ſolennitas,conventus populi ad celebranda feſta; Av.Prout occ.in forma pl.f.cum בְּ & יכֶם_ Aff. loco ſeq. בַּעֲצָרוֹתֵיכֶם dies feriatos veſtros,Am.5.21.Item,iii.ſignif.3.hujus Rad. עָצַר eſt,imperare; Bu.Conc. cohibuit,ſeu coercuit imperando; Bu.Lex.Prout occ. in fut.kal,3.ſ.m.ſic, יַעְצֹר imperium obtinebit, in 1Sam.9. 17.2 Chr.14.10.Atque indè ex Rad.in hac ſignif.eſt No. עֹצֶר imperium,regnum,dominium, Pag.Bu. ſic dictum, quòd certis legum vinculis ſubditos concludat,contineat, & coerceat; Merc. Dominium prævalidum, Av. poteſtas imperans & coercens; Cocc.Prout occ.in hac forma loco ſeq.עֹצֶר imperium,Jud.18.7.Item,in hac 3.ſignif.occ. etiam No.juxta R.D.in Bu. Conc. cum duplice ſægol ante Thau; loco ſeq. עֲצֶרֶת imperium,in Jer.9.1. Notandus autem locus cit.ad part.pahul kal.in 1. ſignif. Deut.32.36.& non,erat ſcil. עָצוּר clauſus וְעָזוּב & derelictus; quod juxta R.Joſ.exp.& non erant divitiæ quæ clauduntur domi,neque pecudes quæ relinquuntur in agris; Pag.Sed ſunt qui in neutro intelligant, clauſum & derelictum, pretioſum & vile,cuſtoditum & neglectum. Aliàs collectivè per עָצוּר intelliguntur qui belli tempore domi relinquuntur, vel, concluduntur, ut uxores, ſenes & pueri, quorum cura & ratio habetur, & id genus. At per עָזוּב neglecti, qui non concluduntur. Ego generaliter accepero, Merc.Sed R.Sal.ſic exp.Non erat inter eos עָצוּר ſervatus,aut ſalvus factus,per manus dominantis, qui dominabatur iis; neque עָזוּב roboratus, per manus roborantis. עָצַר enim eſt, dominari populo, nè quum ad militiam pergit, eat diſperſus; & עָצוּר eſt ſervatus poteſtate dominantis.עָצוּר autem eſt מְחֻזָּק roboratus, fortificatus; ut ſuprà in עָזַב. At A. E. ſic exp.quando revertentur,multi ex iis capientur & multi ex iis relinquentur;at modò omnes ferè peribunt. Hieron. clauſi quoque defecerunt, reſiduique conſumpti ſunt; Pag.& ſic etiam locus cit.ad part.pahul ſ.occurrit explicandus;viz.1 Sam.21.5. mulier עֲצֻרָה לָנוּ prohibita à nobis; q.d. prohibita propter nos; Pag. vel certè prohibita, quod ad nos attinet; Merc.ut ſcil.non fuerit nobiſcum,ſicut herì & nudiuſtertius, antea ſcil. quando ego egreſſus ſum.Et fuerunt vaſa puerorum ſanctitas,i.e.ſancta; quod ſi ità eſt,licèt nobis illum panem edere. Et eſt via prophani; h.e. & in ipſo pane non eſt prohibitio alia; quia eſt remotus à facie Domini; quia non eſt prohibitio in pane facierum, poſt ſuffitum;(cochlearium ſcil. h.e. thuris,quod continebatur cochlearibus; Merc.) & quamvis hodie ſanctificaretur in vaſe, non eſt opus ut dicamus hoc; quòd valeamus illum edere; quia etiam hunc qui eſt ſuper menſam, etſi ſanctificetur in vaſe; (menſa enim ſanctificat illum, & toto tempore quo eſt ſuper menſam,eſt prohibitus, & in eo eſt tranſgreſſio)nihilominus tamen poſſemus illum edere, quum ſcil.non ſit tibi alius panis, & nos ſumus famelici; Nihil enim eſt tibi aliquid quod ſuſpendat, & impediat per ſe ſolicitudinem & curam animæ, i. e. vitæ; vel potiùs,quod obſtet penè evolanti animæ ſuccurrere, niſi idolorum cultus & revelatio turpitudinis, i.e. coitus, & effuſſio ſanguinis; Pag. Merc. Vel, quòd tantâ cautione & attentione animi ac vigilantiâ ſit cuſtodiendum, ac,&c. Vel ſic,ubi ſolicitâ cautione & animi vigilantiâ opus ſit,niſi hæc tria,idololatria, inceſtus, ſeu illicitus coitus, & cædes, quæ nullo modo licent.At ceremoniæ ſolvi poſſunt ſi neceſſitas poſtulârit; ut de lotione manuum Chriſtus docet in Evangelio; Merc.Cev. Non, adeſt ſcil.panis communis (Hebr. prophani, uſûs ſcil.) penes me; ſed panis ſacer adeſt, ſi caverint ſibi pueri ipſi, utique à muliere; i. e. ſi ſui ſanctificationi ſtuduerint, adeò ut nè ad uxores ſuas quidem acceſſerint. Quæſtio eſt quam ſumit ſacerdos ex analogia mandati, de quâ Exod.19.15. & ex oraculo Dei,de quo infrà,v.10.& cap.ſeq. v.10. q.d. qui rebus ſanctis ſanctarum (quales ſunt hi panes) uſuri ſunt, hac puritate præditi eſſe debent, quàm Deus à populo ad ſe acceſſuro exegerat, & nunc quoque mandato exigit. Imò verò, inquit David, intercepta eſt nobis, ut herì nudiuſtertius, quum egrederer; i.e. tanta eſt celeritas hujus itineris noſtri, ut cum uxoribus eſſe non licuerit nobis à deſceſſu noſtro; à quo hic tertius dies agitur. Jam erant inſtrumenta ipſa puerorum ſancta; i.e. æquè atque alio pane ſacerdotes eo veſci poſſunt. Hæc verba ſunt Auctoris, ex Lev.24.9. Eſt autem ratione communis, (Hebr.viâ profani) penes ſcil. ſacerdotes, h.e. indè ab ipſo die ſabbathi ineunte,quo reponendi ſunt in ſuis ſcutellis, panes recentes; ibid.v.8. & infrà v.ſeq. præſertim quum eo die ſanctificatur,alius ſcil.in vaſe ſuo; Jun. Mulier nobis eſt retenta: h.e. non potuimus ad uxores accedere; Cocc. qui ſic etiam reddit locum cit. Deut. 32.36. וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב & nullus eſt,qui ſe continet,

&

& qui relictus est ; h.e. qui latet, aut in oppidis se contineat, vel qui hactenus effugit cladem. Sic 2 Reg. 14. 26. & vidit Jehova, &c. non esse qui se contineat, & non esse qui relictus sit, &c. i.e. vix aliquos superesse vel latentes, vel omissos. Alii captivum & liberum explicant. Alii conjugem & cælibem ; ut Doctissimus Lud. de Dieu ad locum ex Deut. Cocc.

Rad. 95. עָקַב est, seducere, decipere, supplantare, pro decipere, per translationem, à supplanto, quod est, pedem superpono quum certo ; fraudare, dolosè & callidè aut astutè agere ; Pag. tenere plantam ; retardare. Hoc verbum à calcaneo deductum est ; & est propriè, calce intorquere, & pessundare ; unde metaphoricè est, circumvenire. Nostri dixerunt, supplantare ; Merc. עָקַב calcaneum tenuit, vel apprehendit, calcaneo suppositio pessumdedit, supplantavit, defraudavit, circumvenit ; Bu. Lex. calcavit pedibus, calcaneo supplantavit, & metaph. decepit. Hinc per Aphær. κύβος, i.e. talus, taxillus, os propè calcaneum ; item cubus ; & κυβεύω ludo taxillis ; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, calce tenere, supplantare, defraudare ; Cocc. Bu. Conc. prout occ. in præt. kal, 3. s.m. & in Infin. kal, ut & in fut. kal, 3. s.m. simpl. & cum ו conv. præf. & יִ Aff. ut seq. עָקַב supplantavit, Hos. 12. 3. עָקוֹב supplantando, in Jer. 9. 3. יַעְקֹב supplantat, Jer. 9. 3. וַיַּעְקְבֵנִי & supplantavit me, Gen. 27. 36. Atque indè nomina, i. No. עָקֹב fraudulentum, pravum, perversum ; Bu. deceptivum, seductivum, fraudulentum, dolosum, &c. fraudulentus, pessundans plantâ, deceptor, qui dolo supplantat homines ; item curvus, concavus, ad formam scil. calcanei seu plantæ ; Av. lamosus, lacunas habens, ut à vestigiis hominum & animalium viæ limosæ, quum induruerint ; q.d. vestigia multa habens ; calcatus ; q.d. vestigiatus, &c. Cocc. Quidam exp. calcatu asperum, vel indomitum. Sed magis placet activè exponere, supplantatorium, versutum, versipelle. Noster interpres passivè, pravum, distortum, obtortum, obliquum, inæquale ; Merc. quasi lamosum, h.e. lacunas & recessus multos habens ; prout occ. simpl. & cum הָ pro הַ dem. præf. sic, עָקֹב pravum, perversum, Jer. 17. 9. הֶעָקֹב quod curvum est, Isa. 40. 4. Item, 2. hinc & No. fæm. cum kibbutz ante dagesch in 3. Rad. עֲקֻבָּה fraudulenta, callida ; vel fædata ; Pag. q.d. vestigiata, calcaneata, plena vestigiis ; Bu. Lex. Conculcata, supplantata ; est Adject. fæm. Av. lamosa, &c ut in masc. Cocc. Prout occ. loco seq. עֲקֻבָּה plantis pedum trita, Hos. 6. 8. Item, 3. hinc & No. עָקֵב vel עָקֵב m. planta, i.e. extrema pars alicujus rei ; prout occ. cum ו Aff. loco seq. juxta R. D. in Bu. Conc. sic, עָקְבוֹ plantam, id est, extremam partem ejus, Jos. 8. 13. Item, 4. hinc etiam No. עֲקֻבָּה f. calliditas, astutia, fraudulentia, fraus, &c. Pag. Bu. supplantatio, dolus, astutia ; Av. Prout occ. cum בְּ præf. (pro, in astutia & dolo, h.e. adverbialiter, astutè, dolosè, &c.) loco seq. בַּעֲקֻבָּה fraudulenter, 2 Reg. 10. 19. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. עָקֵב, vel עֵקֶב, aut עָקֵב m. calx, calcaneus, extremum pedis ; atque indè latiùs, finis, extremum, extremitas ; & extrema pars ; & interdum adverbialiter, extremò, in finem, tandem. Kimchi addit, merces, quia extremum laboris est ; Bu. Lex. Merces, finis, &c. Item, eò quòd, quia, Pag. sæpe enim particulæ vim habet, causam finalem denotantis, cui ferè עַל præponitur, ut sit propter, vel pro mercede ; vel subjungitur אֲשֶׁר vel כִּי ; sic, עֵקֶב אֲשֶׁר, vel עֵקֶב כִּי, pro, eò quòd, propterea quòd, si, pro mercede ejus quòd &c. Est propriè, merces, finis laboris, fructus, & compensatio ; sicut & עֵקֶב calx, est animalis extremitas ; & Græcis τέλος finis, pro operis fructu etiam & compensatione sumitur. Absolutè positum potest verti, finaliter, in finem usque, &c. Merc. עֵקֶב vel עָקֵב planta, calcaneus, &c. metaph. ponitur pro fine. Item pro finali causa ; & Latinis redditur causaliter, quia, propter, &c. Item insidiæ, deceptio ; quâ homo supplantatur ; & pro extremitate cujusque rei ; Av. Item sumitur etiam pro vestigio ; ut Ps. 89. 51. in pl. f. Qui blasphemant עִקְּבוֹת calces, h.e. vestigia, Christi tui ; i.e. vias, adventum & regnum ejus ; & Psal. 72. 20. עִקְּבוֹתֶיךָ vestigia tua. Et Psal. 49. 6. עִקְּבֵי calcaneorum meorum ; Coc. (ut) iniquitas vestigiorum ; Hebr. calcaneorum, meorum circumdet me ? i.e. ut ex infirmitate vitæ meæ, in qua incedo, circumveniar calamitatibus, & malè fit mihi. Allegoria, Jun. Significat etiam vestigia, Psal. 56. 6. ipsi plantas meas, i.e. vestigia mea, observant. Et Cant. 1. 8. egredere tibi in plantas, i.e. vestigia gregis, &c. Av. vel, sensus loci cit. ps. 49. iniquitas calcaneorum meorum circumdabit me, potest esse, merces mala futura mihi in extremo meo, nunc me circundat ; quid ergò est quòd timeam dies pœnæ, quum jam pœnas luam actorum meorum ? Iniquitas pro mercede iniquitatis ; ut Gen. 15. & aliàs. Perperàm quidam exp. contra vocis naturam, supplantantium me, quasi esset nomen participiale ; Merc. Sed est עֵקֶב etiam ἀντιπόδομα, ἀνταμοιβὴ merces ; An quia in calce operis, h.e. in fine operis datur ? Et operis exitus est ? An, quia vestigium operis permanens est ? Cocc. Ab hoc autem nomine עֵקֶב, vel potiùs, juxta alios, à præced. No. עָקוֹב, nomen יַעֲקֹב Jacobi derivatur ; q.d. fraudulentus, supplantator ; quòd in partu calcem fratris tenuit, quasi ipsum in primogenitura supplantare volens ; Bu. Lex. Occ. autem No. hoc simpl. vel cum camets & tzere ; vel cum Tzere & sægol ; ut seq. עֵקֶב calcaneus ; in fine tandem ; Gen. 3. 15. 49. 19. Ps. 41. 10. עֵקֶב eò quòd, propter quòd, quia ; merces ; tandem, in fine, Gen. 22. 18. 26. 5. Num. 14. 24. Deut. 7. 12. 8. 20. 2 Sam. 12. 6, 10. Ps. 19. 12. 40. 16. 70. 4. 119. 33, 112. Prov. 22. 4. Isa. 5. 23. Am. 4. 12. cui priori formæ בְּ est præf. sed cum בְּ præf. ante cateph pathach, & tzere, in forma scil. s.m. constr. sicut etiam est cum chat. pat. sub prima, cum ו Aff. ut seq. בְּעֵקֶב calcaneum, Job. 18. 9. בְּעֵקֶב calcaneum, Gen. 25. 26. עֲקֵבוֹ & calcem extremam partem ejus, Jos. 8. 13. In forma pl. m. עֲקֵבִים, vel cum dagesch euphonico, עֲקֻבִּים plantæ, vestigia, talaria, calcanei ; Bu. Av. Prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. cum dagesch in Koph ; sed cum בְּ præf. absque dagesch ; prout etiam cum יֵ & יְ in pausa, pro יִ Aff. occ. etiam absque dagesch in Koph, & cum cat. par. sub prima ; sic, עִקְבֵי calces, Gen. 49. 17. Jud. 5. 22. בְּעִקְבֵי in vestigiis, Cant. 1. 8. עִקְבֵי vestigia mea, Ps. 49. 6. 56. 7. עִקְבֵיךָ vestigia tua, plantæ tuæ, Jer. 13. 22. & rursus in forma pl. f. occ. cum chirek ante Koph dagesch atum, ornatûs seu euphoniæ gratiâ ; Bu. Cocc. idque simpl. & cum ו cop. præf. & יִ Aff. sic, עִקְבוֹת vestigia, Psal. 89. 52. וְעִקְבוֹתֶיךָ & vestigia tua, Psal. 77. 20. Atque indè ex Rad. in hac signif. deducunt plerique verbum in Piel, עִקֵּב distulit ad extremum, retardavit ; Bu. Lex. supplantavit frequenter ; Av. Idem quod עָכַב apud Chaldæos & R. R. unde est effor marum, permutato scil. כ in

ף; Bu.Lex. Prout occ.in fut.Piel,3.ſ.m. (à forma ſimplice יַעְקֹב) cum ם Aff.loco ſeq.יַעְקְבֵם retardat illa, Job.37.4.

Rad. 96. עָקַר eſt, vincire,ligare, alligare,Pag.Bu.colligavit, propriè artus,ut oves quatuor pedibus colligari ſolent ad mactationem; Bu. Lex. Quidam conferunt cum Rad. עָנַק,quaſi ſit,circumligare, vel circumvincire; Merc. ligavit manus ad pedes; colligavit ut pecudes ſive oves in detonſione, ſeu mactatione colligantur, & dicitur quoque de maculis in cruribus; Av.Conſtrinxit, Cocc. Prout occ.in fut.kal,3.ſ.m. cum יִ conv. præf. loco ſeq. וַיַּעְקֹר & colligavit, Gen.22.9. Atque indè eſt No. עָקֹר m. & ſignificat, alligatum, vel maculis reſperſum in pedibus, i.e. pecus quod erat diverſarum macularum & colorum, in loco ubi alligari ſolet, i.e. in pedibus; quorum unum ponunt ſuper alterum, quum ligantur;ut R.D. inquit; Pag. Varium,maculoſum,propriè cruribus, ubi ligari ſolet pecus; ut ſcribit etiam R. Sal. Bu.Lex. Circulatus, colligatus,circumligatus; dicitur de pecudibus,crura diverſo colore veluti faſciis revincta habentibus, ubi ſolent alligari ad mactandum; Av. maculoſus, varius; ut in quorum cruribus eſt quaſi circulus tanquam funiculi; Cocc. Prout occ.in forma ſ. m. loco ſeq. עָקֹד varium, maculoſum, Gen.30.40.ſed in forma pl.m.cholem mutatur in kibbutz penult.ante daleth dageſchatum; & ſic occ.ſimpl.& cum ה dem. præf.ut ſeq. עֲקֻדִּים varii,Gen.30.39..31.10,12,8. הָעֲקֻדִּים varios, Gen.30.35. Atque hinc etiam eſt עֵקֶר nomen proprium loci (Beth-Heked) à ligatione ſic dicti, quòd oves ibi ad tonſuram ligari ſolerent; Bu.Lex. Vel appellativè ligatio, tonſtrina ovium, ubi ligabantur oves tondendæ; prout occ. locis ſequentibus, עֵקֶר Eked n.p. 2 Reg.10. 12,14.

Rad.97. עָקָה extruxit peribolum in domo,ut ibi tutiùs habitent homines; hinc οἶκος domus,οἰκέω habito, οἰκία domus,familia,&c. Non autem verbaliter legitur hæc Rad. ſed tantùm indè No. cum Mem heemant.præpoſ.viz. מַעֲקֶה m. quod juxta R.D.erat ædificium,quod faciebant in circuitu tecti, (i.e. partis ſuperioris domus, quæ erat plana) nè quis indè caderet; & erat altitudinis decem טְפָחִים palmorum; vel ampliùs ſi opus fuiſſet; Pag. Lorica,loricatio,peribolus, ſeu ſeptum tectorum, quæ ſcil.in Palæſtina plana erant;unde munimento egebant, nè quis decideret; Bu. Lex. ſolarium circummunitum peribolo,&c. ſim.Bu. Av. Prout occ. loco ſeq.מַעֲקֶה lorica, Deut.22.8.

Rad.98. עָקַל eſt, pervertere; Pag. obliquare, intorquere, obtortum reddere; Merc.Unde in Piel, עִקֵּל lubricavit, lubricum fecit, pervertit ſubitò vel lubricè, obliquavit, curvavit.Cogn.cum עָגוֹל rotundus, circularis; & cum עָלַל circinavit,rotulavit; Av. Prout occ.in part. Pual (à præt. עִקַּל) ſ.m. ſignificans tortuoſum,obtortum,&c. loco ſeq. מְעֻקָּל perverſum,Hab.1.4. Atque indè eſt No. עֲקַלָּתוֹן tortuoſus; Pag.Bu. i.e. ambulans in mari tortuoſè; eò quòd non poteſt ſe extendere ob ſuam magnitudinem & longitudinem; Pag.In quibuſdam ſcil.locis maris; ob quam cauſam & בְּרִיחַ dicitur;quòd quibuſdam locis maris, ab extremo ad extremum pertendat Leviathan; vel à ſinuoſis gyris in quos ſeſe contorquet; Merc.Lubricus,obliquus; Av. tortuoſus, curvus; obliquus; qui per occultas vias penetrat ſe accommodans occaſionibus. Corpus docentium non recta, μαζόντων τὰ πρόσωπα intelligitur; Cocc. loco ſcil. ſeq. עֲקַלָּתוֹן tortuoſus,Iſa.27.1. Item, 2. hinc etiam nomen geminatum (quaſi à ſing.fæm. עֲקַלְקַלָּה tortuoſa) in forma pl.f. עֲקַלְקַלּוֹת lubricæ ſive obliquæ; vel ſubſtantivè, lubricitates, ſeu tortuoſæ & obliquæ pravitates; epitheton itinerum tortuoſorum, curvorum & ambagioſorum, vel ut ſubſtant. pro ambagibus ipſis; Coc.vel pro obliquationibus ſeu perverſitatibus obliquis; Merc.Pag. Occ.autem hoc No.in hac forma pl.f. ſimpl. & cum ם Aff.ut ſeq.עֲקַלְקַלּוֹתָם tortuoſis,Jud.5.6. עֲקַלְקַלּוֹתָם tortuoſa ſua,Pſ.125.5.

Rad. 99. עָקַר eſt evellere, eradicare, exſtirpare; enervare; Pag.Bu. eruncavit, evulſit radicitus; & ſi de animaris dicitur,ſignificat ſubnervare, nervos incidere, h.e.ſuffragines ſeu crura incidere;ſunt enim pedes veluti fundamentum & ſtirps animalium:Cog.cum עָרַץ,dirupit diſcidit. Hinc κερατίζω ſcindo,trucido, populor, κερίζω trunco, detrunco; item, ἐρείκω ſcindo; & Lat.runco,erunco; Av.Alii etiam conferunt cum עָכַר turbare; occ. autem in Infin.kal,cum לְ præf. loco ſeq. לַעֲקוֹר ad exſtirpandum,Eccl.3.2. In Niphal, נֶעְקַר extirpari; Bu.eruncatus ſeu eradicatus eſt;Av.unde in fut.niph. à 3.ſ.m. יֵעָקֵר, occ.cum eleganti paranomaſia; Merc. in 3.ſ.f. fic, תֵּעָקֵר exſtirpabitur, Zeph.2.4. In piel, עִקֵּר extirpavit; item enervavit, ſuffragines aut nervos pedum incidit; Bu. eruncavit,& metaph. ſubnervavit; Av. prout occ.in præt.piel, 3.ſ.m. & pl. ut & in fut.piel, 2 ſ.m. ſimpl. & in 3.ſ.m.cum יִ conv.præf. prout ſeq. עִקַּר enervàvit, Joſ.11.9. עִקְּרוּ exſtirparunt, Gen.49.6. תְּעַקֵּר enervabis, Joſ.11.6. וַיְעַקֵּר & enervavit, 2 Sam.8.4.1 Chr. 18.4. Atque indè,i.eſt No. עָקָר ſterilis; Pag.Bu.Av.infæcundus, cui ſcil.enervata eſt vis, ſeu virtus generandi; Av. Prout occ.in ſ.m.ſimpl. & in ſ.f.ſimpl. & cum יִ cop.præf.ut ſeq. עָקָר ſterilis, Deut.7.14. עֲקָרָה ſterilis, Gen.11.30..25.21..29.31. Jud.13.2,3. 1 Sam.2.5. Job. 24.21. Iſa.54.1. וַעֲקָרָה & ſterilis,Exod.23.26. Deut.7. 14. ſed occ.etiam in forma ſ.f. cum duplice ſægol ante Thau,loco ſeq. עֲקֶרֶת ſterilem,Pſal.113.9. Item, 2. hinc etiam eſt No. עֵקֶר radix, ſtirps, progenies: Pag.Bu. vel, in digena; qui ſcil.è familia peregrina ortus,alibi Radices egit & ſtirpem fecit: Bu.Lex. Ad locum autem ubi legitur, Kimchi docet veteres explicaſſe hoc No. per,eradicatum; ut ſcil.omnibus rebus ſuis omiſſis, ſerviat idolo, cædendo ligna, & hauriendo aquam; at Ab. Ezra exp.per שׁוֹרֶשׁ & intelligit eum,qui ex familia peregrini converſus fuerit ad legem Iſraelis; & qui ſcil. eſt tanquam Radix nova plantata in Iſraele.Syrus reddit,natum ex familia peregrini, Cocc.prò hoc autem nomine עֵקֶר Rabbini utuntur עִקָּר pro Radice; variè; Grammatici ſcil.pro Themate aut primigenio, quod & שׁוֹרֶשׁ; item pro fundamento, & eo quod in re aliqua potiſſimum eſt; & ſic, עִקָּרִים vocant capita, vel articulos ſuæ fidei; & ità in rebus aliis quæ ſunt præcipua, & velut cardines. Verbum autem præced. in piel uſitatum in textu,contrarium ſignificat;& ſic etiam à שׁוֹרֶשׁ radice; eſt תְּשָׁרֵשׁ eradicabis,in piel; Talmudici autem locum ſeq.in Levit. de eo intelligunt, qui venditus eſt ipſimet idolo, ut ei miniſter ſit; quòd ſcil.ſit eradicatus ab omnibus negotiis ſuis,&c. ut ſuprà in Cocc.Merc. Occurrit autem hoc No. ſubſtant. cum לְ præf. ſic, לָעֵקֶר indigena, quaſi radix aut ſtirps, Lev.25.47.

Rad.100. עָקַשׁ eſt,pervertere; ſubvertere; Pag.Bu. Av.

Av.depravavit;cogn.cum עָשַׁק defraudavir,& cum עָשַׁק calumniatus eſt,litigavit; hæc enim fiunt à|pravis & perverſis hominibus; Av.Hieron. reddit verbum, in loco ubi legitur,per, pravum comprobare; Pag. Prout occ.in fut.kal,3.ſ.m. à forma ſimpl. יַעְקֹשׁ vel יַעְקֹשׁ, cum וְ conv.præf.& נִי Aff.ſic, וַיְעַקְּשֵׁנִי & pervertit me, Job. 9.20. In Niphal, נֶעְקָשׁ perverſus fuit, depravatus eſt; Pag.Bu.Av. prout occ. in part.niph.ſ.m cum וְ cop.præf. & pathach in ult. quaſi in forma ſ.m. conſtr. pro cametz; ſic, וְנֶעְקָשׁ perverſus, Prov.28.18. In piel, עִקֵּשׁ idem cum kal, ſubvertit,pervertit, depravavit; Pag. Bu. Av. Prout occ.in præt.piel, 3.pl.ſim.pl.& in part.piel,ſ.m.cum וְ cop præf. ut & in fut.piel, à 3.ſ.m. יְעַקֵּשׁ; in 3.pl. m. cum Tzere penult. ob pauſam pro ſcheva; ut ſeq. עִקְּשׁוּ pervertunt, Iſa.59.8. וּמְעַקֵּשׁ & pervertens, Prov.10.9. יְעַקְּשׁוּ pervertunt, Mic.3.9. Atque indè ſunt nomina, i.no. עִקֵּשׁ m.perverſus,pravus; Pag.Bu.Cocc. h.e. non ſincerus,duplex corde;qui ſcil.bonum dicit,& facit,propter malum finem;& ob eandem cauſam,malum quoddam non dicit,nec facit; Cocc.Prout occ.ſimpl.locis ſeq. עִקֵּשׁ perverſus, Deut.32.5.2 Sam.22.27.Pſ.18.27.101.4.Pro. 22.5. Item occ.etiam cum ſægol in ult.ob maccaph ſeq. Pro Tzere; ſic, עִקֵּשׁ idem,Prov.17.20. Item occ.etiam in ſ.m.cum וְ cop.& מֵ præf. & in forma pl.m.abſol. & conſtr.ut ſeq. וְעִקְּשִׁים & perverſus, Prov.8.8. מֵעִקֵּשׁ præ perverſo,Prov.19.1.28.6. עִקְּשִׁים perverſi,Prov.2.15. עִקְּשֵׁי perverſi,Prov.11.20. Atque indè etiam 2.eſt no. ſubſtânt.ſ. ſignificans pravitatem,perverſitatem,& duplicitatem cordis,&c.Pag.Bu.Cocc.i.e. dicere verum, ut falſum incruſtetur,vel dicere falſum cum vero; Cocc.viz. עִקְּשׁוּת perverſitas,Prov.4.24.6.12. Item, 3. hinc etiam No.in forma pl.m.מַעֲקַשִּׁים(formæ inſtar מַעֲקַשִּׁים; à rad. עָקַשׁ; Merc.) perverſitates, i.e. perverſa, aſpera, difficilia; Pag. vel tortuoſa; Cocc.pravitates,&c.Av.Prout occ.cum וּ cop.præf. loco ſeq. וּמַעֲקַשִּׁים & perverſitates, Iſa.42.16.Notandus autem locus ſuprà cit.ad part. niph.Prov.28. ubi ſequitur nomen, דְּרָכַיִם viarum, in duali numero; ut hominem innuat, qui decipiendi cauſa proponit captioſa,ut Phariſæi Chriſto, Matth.22.ut anceps & captioſum dilemma proponunt.Sic quidam ſentiunt verſutum & fallacem hâc Radice ſignificari; quòd ſcil.diſſimulet & ſimulet, recti interim & veritatis ſpecie fallens.Sic pro generatione עִקֵּשׁ perverſa,Mat.16. ἄπιστος incredula;quæ ſcil.à via deflectit,& ſpecie ſanctitatis fallit. Et ad Philip.2. σκολιὰ, quod ibi eſt contrarium τῷ ἀκέραιοι ſinceri,ſine fuco. Sic & Hebraicè opponitur תָּמִים & נָבָר 2 Sam.22.& Prov.11.28.& ſic etiam עִקְּשׁוּת perverſitatem, Mat.22. πονηρίαν dici putant,quæ πανουργία Lucæ 20. & ad Epheſ.4. i.e. verſutia,aſtutia;à Marco verò ὑπόκρισις ſimulatio dicitur;Mer.

Rad.101. עָרַר diruit, deſtruit, depopulatus eſt; & metaph. viduavit,orbavit. Cogn.cum עָרָה nudavit,effudit; nam murum nudare uſque ad fundamentum,eſt eum diruere funditus. Hinc ἀιρέω deſtruo,auſero, ὀρύω, ruo, diruo,&c. unde in forma quadrata Piel per geminationem Radicis עִרְעֵר diruit,&c. Prout occ. Jer.51.v.7. à fine; Murus Babylonis latè עַרְעַר תִּתְעָרְעַר diruendo faciet ſe diruere; vel, omnes ejus muri, ut unus murus diruetur. Prius eſt Infin.piel, & poſterius eſt fut. hithp.3.ſ.f.à 3.ſ.m. יִתְעָרְעַר,& à præt.hithp.הִתְעָרְעַר. ità Aven. qui ſolus hanc Rad.ſic verbaliter explicat. Plerique verò reliqui has voces referunt ad Rad. עָרָה. Et hinc ſolùm deducunt No ſeq.viz. עֲרִירִי m.unicus, abſq; filiis, inquit R.D. Pag. ſolitarius; ἄτεκνος ſine liberis; Bu.Conc.& Lex.orbus,ſterilis; Hinc Vajin ſtrictiùs prolato,fit χήρος viduus, & χήρα vidua; Av.Quidam hoc No.deducunt ab עֵר vigile, Mal.2. pro filio; vide in עִיר. Alii,ab עֲרָעַר myrica; quæ ſcil. in locis deſertis & ſterilibus naſcitur; ut ſit homo ſterilis,infæcundus, orbus & ſolitarius; qui ſcil.vel prorſus liberis caruit, vel eos ſepelivit; Merc. Occ.autem hoc No. in ſ.& pl.m.ſic, עֲרִירִי ſolitarius,Gen.15.2. Jer.22.30. עֲרִירִים ſolitarii, Lev.20.20,21. Atq; hinc etiam Av.alia nomina deducit; viz.1. עָר,m. deſtructor,dirutor, depopulator, hoſtis qui deſtruit & depopulatur; occ.in ſ.m.cum ה ob pauſam, pro ה Aff.1 Sam.28.17. & factus eſt עָרְךָ hoſtis tuus. Et ſic in pl.m. à forma abſol. עָרִים, occ. & in forma conſtr.cum ה Aff. Pſal.139.v.5.à fine; Elati ſunt temerè עָרֶיךָ hoſtes tui. Item,2. hinc etiam, juxta eum, eſt No. עֲרָעָר deſtructus,orbus, dirutus; geminatio Radicis conſtituit vehementiam ſignificationis. Item,myrica in deſerto, cujus nulla habetur ratio, ſed eſt ſpreta ab omnibus, ceu deſtructa. Prout occ.in 1. ſignif. cum ה dem.præf. Pſal.102.18. reſpexit ad orationem הָעֲרָעָר diruti, i.e.miſerrimi; & in ſignif.2. cum כ præf. Jer.17. 6. & is erit כָּעֲרָעָר inſtar myricæ in deſerto,&c. ut & 3. hinc etiam deducit No. עֲרוֹעֵר myrica, cujus nulla eſt cura, ſed habetur tanquam res deſtructa; prout occ. cum כ præf. Jer.48.6.& eritis כַּעֲרוֹעֵר tanquam myrica in deſerto; i.e.ô cives, vos habitabitis in deſerto. Sed eſt etiam nomen civitatis Aroer, Joſ.13.9. cum מִ præf. מֵעֲרוֹעֵר ab Aroer,&c. Av. Reliqui verò hæc locant vel ſub Radic. עור vel עָרָה; ubi etiam ea vide.

Rad.102. עָרַב eſt, i. miſceri, confundi; ut Kimchi exp. הִתְחַבְּרוּת דְּבָרִים confuſionem rerum. Ità videtur explicandum,Iſa.24.11. עֲרָבָה confuſa eſt omnis lætitia; unde in hithp.eſt, ſe miſcere, Prov.14.10.in lætitia ejus non יִתְעָרַב זָר immiſcet ſe aliis; i. e. non fit particeps,&c. 2. eſt, ſpondere; negotium contrahere; in fidem ſuam recipere, ſpondere pro aliquo, &c. unde nomen ſignificans negotium & mercaturam,Ezec. 27.9,13,17,19,25,27,33,34.ubi in v.9.10.& 27. מַחְזִיק בֶּרֶךְ neceſſaria καπηλεύοντες ſuppeditantes, & עוֹרְבֵי מַעֲרָב negotiatores,vel accipientes aut dantes vendenda; diſtinguuntur. Et 3. eſt, ſuavem eſſe; nam quod nobis convenit,& ſe quaſi admiſcet, id ſuave eſt; ut Prov.3.24. וְעָרְבָה & ſuavis erit ſomnus tuus.Sic Jer.31. 26. & ſomnus meus עָרְבָה לִי ſuavis fuit mihi, h.e.mors mea mihi fuit dulcis; quia quum evigilavi, inveni diſcipulos meos cuſtoditos in fide; quod eſt mortis meæ præmium. Chriſti verba; Cocc. עָרַב eſt, fide jubere; Pag, Non eſt Radix apud Hebræos quæ tam latè pateat. Elias tradit decem, vel etiam uſque ad undecim ſignificata habere, ut in progreſſu radicis numerare poteris; quæ meo judicio ad miſcendi ſignificationem & conventionis, vel conjunctionis rerum, ſi propius intueri velis referuntur. Autor Hebraicarum Concordantiarum ad ſex revocavit. At videtur debuiſſe Sanctes à mixtionis ſignificatione,quæ primaria eſt, incipere: niſi quòd ea in Hithpael tantùm reperitur, de quo infrá. Sunt qui ad duos modos, generalem miſcendi, vel congruendi inter res & perſonas, ſignificationem, reducant;unum in pactis, aut commerciis, quæ pignore vel cautione fide

acceptà transiguntur. Cum Accusativo ferè construitur; & reddi potest, in fidem recipere aliquem, vernaculè, Pleger quelcun. Habet & post se Lamed, fide jubere pro, &c. Item, obligare; oppignerare; commutare merces. Alterum extra pacta, cùm ità quid animo vel corpori convenit, ut sensus velut devinciat & obliget; quod illis, qui a mixtum & temperatum est, sit acceptum, & jucundum; non malè dicas, attemperare. Sed ad hæc duo referre omnia, difficile fuerit. vide sigillatim. In kal est, fide jubere, ferè cum Accus. Item congruere, vel dulcescere; & interdum transitivè, aptum reddere. Est & in kal, vesperascere, ab עֶרֶב vespera; Merc. Cev. עָרַב miscuit, commiscuit; unde ad varia transfertur; negotiari; spondere, fidejubere. Et sic construitur cum accus. & præp. עִם, vel, עַל & ל; oppignerare; amænum, suave, gratum, jucundum, dulce esse, & ità dativo jungitur: pertexere: advesperascere, obtenebrari, obscurari; quibus omnibus quædam est commixtio. Sumptæ verò sunt quædam significationes ex nominibus derivatis; Bu. Lex. In Bu. Conc. Rad. hæc sex signif. 1. עָרַב commiscuit res seu personas; & propriè dicitur de commistione, & commutatione aridorum. Si de mistione personarum accipitur, significat, subarrare, fidem interponere, h.e. interposito arrhabone, fide jubere, vadimonium promittere. In kal, sine accus. est neutrum, temperatus est mistura gratâ; aliàs, arravit, subarravit; Av. prout occ. in præt. kal, 3. & 2. sing. m. & f. ut seq. עָרַב fidejussit, Gen. 44. 32. Prov. 11. 15. . 20. 16. . 27. 13. Jer. 30. 21. עָרְבָה obtenebrata est, Isa. 24. 11. עָרַבְתָּ spopondisti, Prov. 6. 1. עָרַבְתָּ miscuisti te, Ezec. 16. 37. & in part. pen. kal, occ. in s.m. simpl. & in pl.m. simpl. & cum בְּ præf. & in forma pl.m. constr. cum ל cop. præf. sic, עוֹרֵב spondens, Pro. 17. 18. עוֹרְבִים oppigneramus, Neh. 5. 3. בָּעוֹרְבִים in spondentibus, Prov. 22. 26. וְעוֹרְבֵי & miscentes negotiantes, Ezec. 27. 27. In infin. kal, cum לְ præf. est, לַעֲרוֹב vel sine Vau, ad advesperascendum, Jud. 19. 9. Ezech. 27. 9. In imper. kal, s.m. occ. Psal. 119. 122. sic, עָרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב spondè pro servo tuo in bonum: prout R. Sal. exp. esto fidejussor vel pignus pro me contra malum; q.d. defende & libera me, nè mali me opprimant; Bu. Lex. Subarra servum tuum in bonum; i.e. spondè pro servo tuo; Av. Sed R. D. exp. עָרוֹב jucunda, seu oblecta, exhilara, & dirige, vel placidè & congruenter compone servum tuum in bono, vel ad bonum. Et sic, in Targum, oblecta servum tuum bono; Pag. Merc. Sed cum נִי_ Aff. cholem transp. & mut in cam. chat, sub 1. Rad. sic, Job. 17. 3. Pone, scil. pignus, quæso, vel nunc, עָרְבֵנִי עִמָּךְ fidejussorem (vadem) da mihi tecum: quis est ad manum meum, qui polliceatur? i.e. quis est qui manum meam tangens polliceatur? Hieron. pone me juxta te, & cujusvis manus pugnet contra me. R. Perutsol, Appone quæso intentionem tuam, & voluntatem tuam, & certa mecum per modum pignoris, (depositò pignore) quòd veris argumentis velis mecum disputare, & rationibus demonstrativis ostendere cur evenerint mihi afflictiones istæ. Et quis est qui certet, vel fidejubeat, pro te, ut disputet mecum? (vel quòd disputaturus sis ordine mecum; Cev.) Vel, pone, quæso, ut sit qui disputet mecum verbis dulcibus. Et hoc est, & dulciter disputare fac mecum; &c. Et sic Isa. 38. 14. Domine, vim fecit mihi, scil, infirmitas; (est enim verbum præt. fem. 3. pers.) עָרְבֵנִי quietcere fac me: sic Kimchi. Sed R. Sal. quod malim, sponde pro me, Garentz moy, vernaculè; vel dirige me, aut jucunda me; Pag. Merc. Sed de hoc & præced. vide etiam in 3. signif. hujus Rad. ex Bu. Conc. In fut. kal, à 3. s.m. יַעֲרוֹב, & in 1. s. absol. אֶעֱרֹב, vel רַב, occ. cum נִי_ Aff. sic, אֶעֶרְבֶנּוּ spondebo pro eo, Gen. 43. 9. In hiphil, הֶעֱרִיב est, vesperare, advesperascere; Bu. fecit miseri diem cum nocte; vesperascebat; Av. prout occ. in infin. hiph. cum ל cop. præf. (infinitivo scil. sumpto adverbialiter; ut Kimchi notat, pro vespere; Bu. Lex.) sic, וְהָעֲרֶב advesperascendo, 1 Sam. 17. 16. In hithp. הִתְעָרֵב spondere; misceri; Bu. fecit se immiscere; vel fecit se ponere arra bonem; Av. prout occ. in 3. pl. præt. hithp. cum ל cop. præf. & in imper. hithp. s.m. ut & in fut. hithp. 3. ll. & m. & in 3. pl. m. cum ל conv. præf. ut seq. וְהִתְעָרְבוּ & commiscuerunt, Ezr. 9. 2. הִתְעָרֵב fide jube, 2 Reg. 18. 23. Isa. 36. 8. תִּתְעָרֵב commiscetо te, Pro. 20. 19. . 24. 21. יִתְעָרֵב miscebit se, Prov. 14. 10. וַיִּתְעָרְבוּ commiscuerunt se, Ps. 106. 35. Atque indè ex Rad. in hac 1. signif. est No. עֶרֶב vel in pausa עָרֶב m. vesper, vespera; sic dicta, quòd tunc lux tenebris commisceri incipiat; Bu. Lex. Vel quòd tunc omnia commiscentur, & confusa sunt, nec facilè discerni possunt. Nam ut se habet בֹּקֶר manè ad diem, sic עֶרֶב vespera ad noctem; Merc. Ab hoc No. עֶרֶב tempus quo dies tenebris commiscetur, fit Græcè ἔρεβος caligo; ἐρεβεννὸς obscurus, &c. Av. No. hoc initium noctis notat; ut בֹּקֶר mane initium diei; & nomen habet à mixtura lucis & tenebrarum, vel à confusione rerum; quia in tenebris non est clara distinctio hominum, rerum aut colorum, &c. Gen. 1. 5. & factus est עֶרֶב vesper, recedente scil. luce; & factum est manè, accedente rursus luce; dies unus; qui dies unus erat cum noctis intervenientis discrimine. Initium diei est manè. Ergò tempus à manè ad mane nominatur unus dies. At in lege placitorum, festa à vespera ad vesperam sunt; ut Lev. 23. 32. מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב à vespera, ad vesperam, agetis otium vestrum. Nihil ea vespera, à qua init ἀρχὴ & festum, censetur ejus diei, qui incepit à matutino præcedente. Ita dies Kippurim est decimo septimi mensis, v. 27. sed cessatio incipit vespere diei noni, v. 32. ratio est quia populus Israeliticus tum erat sub umbris positus, & expectabat lucem: in qua erant festum acturi in veritate; Cocc. Occurrit autem hoc No. vel in pausa vel extra pausam simpl. locis seq. עֶרֶב vel עָרֶב vesper, vespera, Gen. 1. 5, 8, 13, 19, 23, 31. . 8. 11. . 24. 11, 63. Exod. 16. 6. . 18. 14. Lev. 23. 32. Deut. 23. 12. . 28. 67. Job. 7. 4. Psal. 55. 18. . 104. 23. . 141. 2. Isa. 17. 14. Jer. 6. 4. Dan. 8. 14. . 9. 21. Hab. 1. 8. Zeph. 3. 3. Zach. 14. 7. sed cum ו cop. præf. loco seq. וְעֶרֶב & vespera, Psa. 65. 9. Sæpiùs autem cum הַ dem. præf. idque vel ante sægol, vel ob pausam ante came tz penult. locis seq. הָעֶרֶב vel הָעָרֶב vespera, Exod. 18. 13. Lev. 11. 24, 27, 31, 39. . 14. 46. . 15. 10, 19, 23. . 11. 25, 28, 32, 40. . 15. 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16, 17, 21, 22, 27. . 17. 15. . 15. 18. . 22. 6. Num. 19. 7, 8, 21, 22. Jos. 7. 6. . 8. 29. . 10. 26. Jud. 20. 23, 26. . 21. 2. Ruth. 2. 17. 1 Sam. 14. 25. . 20. 5. . 30. 17. 2 Sam. 1. 12. . 11. 2. 2 Reg. 16. 15. 2 Chron. 18. 34. Ezr. 9. 4, 5. Ezech. 30. 5. . 46. 2. Dan. 8. 26. Sed No. hoc est etiam miscellanea turba, aut promiscua; Bu. Lex. Merc. Sic dicta, q.d. mixtura variorum populorum, Jer. 25. 20, 24. Ubi Kimchi scribit Arabes vagos & mistos יוֹשְׁבֵי אֳהָלִים inhabitantes tabernacula, intelligi, qui ob id a Plinio dicuntur Scenitæ. Item Jer 50. 37. Bu. Lex. Hoc autem significatu pro turba promiscua

Maso-

Masoritæ notant semper per quin que puncta scribi; pro vespera verò & Arabiæ populo, per sex. Sed pro Arabia scribitur & עֲרַב ; ut 2 Chron. 9. 14. ubi 1 Reg. 10. 16. est עֲרָב. Sunt qui mixturam etiam exponant: Arabes scil. non perinde celebres, quibus alii hinc indè populi sunt admixti, ut Scenobitæ, Troglodytæ, & alii intra Nilum ad mare rubrum. Sed ego generaliter utroque nomine puto Arabes significari; & appellari sic, quòd permixti primum fuerint ex variis populis; Merc. Occ autem No. hoc in hac signif. cum הָ dem. præf. locis seq. הָעֲרָב miscellanea turba; Arabia, 1 Reg. 20. 24. Jer. 25. 20, 24. . 50. 37. Item in 1. signif. pro vespera, occ. cum בְּ, וְהָ & בָּ præf. sic, וְהָעֶרֶב & vespera, 2 Chr. 31. 3. בָּעֶרֶב vespere, Prov. 7. 9. בָּעֲרָב vel בָּעֶרֶב vesperi, Gen. 19. 1. . 29. 23. . 30. 16. Exo. 12. 18. . 16. 8, 13. Lev. 6. 13. . 23. 32. Num. 19. 18. Deut. 16. 4, 6. Jos. 5. 10. Jud. 19. 16. 2 Sa. 11. 13. 1 Reg. 17. 6. . 22. 35. 2 Chr. 13. 11. Esr. 2. 14. Ps. 30. 6. Ezech. 12. 4. . 24. 18. . 33. 22. Zep. 2. 7. prout occ. & cum לְ, יוֹ, לָ, וּלְ & מִ præf. vel scil. in pausa vel extra pausam, ut seq. וּבָעֲרָב & vespere, Num. 9. 15. Deut. 28. 67. 2 Chron. 13. 11. Ezech. 12. 7. לָעֶרֶב vespere, ad vesperam, Job. 4. 20. Ps. 59. 7, 15. . 90. 6. לָעֲרָב vespere, ad vesperam, 1 Chron. 23. 30. וְלָעֶרֶב & vespere, Gen. 49. 27. 2 Chron. 2. 3. Eccl. 11. 6. וְלָעֲרָב idem, 1 Chron. 16. 40. Ezr. 3. 3. מֵעֶרֶב à vespera, Exod. 27. 21. Lev. 23. 32. . 24. 3. Num. 9. 21. Item occ. etiam no. hoc in duali forma sic, עַרְבַּיִם duæ vesperæ; Cocc. in qua forma, dualiter scil. significat terminum præcedentis diei & initium sequentis; Av. Unde בֵּין הָעַרְבַּיִם inter duas vesperas, Exod. 12. 6. Kimchi exp. à tempore inclinationis solis ad occidentem, quòd est à sexta hora & ulteriùs usque ad noctem. Dicit autem עַרְבַּיִם, quod notat duas vesperas. Nam à tempore, quando sol incipit delinare, ea est vespera una: post occasum solis, est vespera altera. Inter hoc tempus est illud de quo dicitur בֵּין הָעַרְבַּיִם. Per sextum hic non intelligitur nostra sexta vespertina, sed sexta diei Judaici, i.e. ipsa meridies. Dies enim in duodecim horas erat divisus, Joh. 11. 9. Hæc latiùs explicanda. Jusserat Deus agnum paschalem mactari inter duas vesperas, Ex. 12. 6. Jusserat etiam agnos duos quotidie offerri in sacrificium juge & quotidianum, unum mane, alterum vespere, seu inter duas vesperas, Num. 28. Ergò vesperâ Paschatis duo erant mactandi. Agnus Paschalis illum sequebatur: nam ordinario non debebat accidentarium præferri. De agno Paschali traditio priscorum legitur; Si juguletur Pasch ante meridiem, prophanum & illegitimum est, propterea quòd dicitur: & jugulabunt eum inter duas vesperas, Exod. 12. 6. ante sacrificium juge vespertinum, rectum est, maximè si quis misceat sanguinem agni (nè scil. condensetur) usque dum sparsus fuerit sanguis sacrificii jugis; & postea ipse quoque spargatur, tum rectum est: Tractatu Talmudico פְּסָחִים. De Paschate, cap. 5. fol. 6. Bu. Lex. בֵּין הָעַרְבַּיִם inter duas vesperas, dicitur tempus diei, quod post meridiem reliquum est, antequam vesper, secundus scilicet, post vesperam præcedentem, fiat. Sic enim succedunt tempora; vesper, nox, manè, meridies, inter duas vesperas, vesper. Exo. 12. 6. Et mactabunt illum omnis cœtus Israelis בֵּין הָעַרְבַּיִם inter duas vesperas. 70. πρὸς ἑσπέραν, adventante vesperâ. Nemo propterea tam absurdus fuerit, ut cavilletur, si inter vesperam præcedentem & sequentem mactandus agnus; ergò agnum potuisse rectè mactari nocte, aut manè præcedente ante meridiem. Neque enim idem notat quod, à vespera ad vesperam, sed tantùm nomen id datur parti diei, quæ post meridiem supereſt ad vesperam, & non habet nomen aliud, ut Nox, manè, meridies. Chaldæus vocat בֵּין שִׁמְשַׁיָּה, & Talmudici בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת inter soles; sine dubio eandem ob rationem, quia hoc diei tempus reliquum est inter solem clarum matutinum & meridianum, qui abiit, atque matutinum, qui veniet. Scitum est à Græcis dici δείλην πρωΐαν, & δείλην ὀψίαν. Non tamen propterea duæ δείλαι dicuntur: sed eadem δείλη vocatur prima & sera ratione profectûs. Quòd si duas vesperas unius diei distinguamus, quod erit inter duas vesperas medium tempus? Nisi dicas primam vesperam appellari inclinationem primam solis ad occasum, (עַרְנָא דְּמַתְחִיל שִׁמְשָׁא לְמֵעֲרַב, ut est in Gemara Pesachim) & secundum ipsum occasum, ut tempus medium dicitur inter duas vesperas. Quæ videtur esse Kimchi sententia. Sed, si tempus pomeridianum in duas partes dividas, & duas vesperas voces, non invenio, quid sit, inter duas vesperas. Gemaræ auctores hinc effecerunt divisionem vesperæ: ut in medio pararetur juge, unâ horâ; nempe ut duæ horæ & dimidium antecederent, sequeretur tantundem. Vesperam igitur à sexta hora inchoant. Vide Pesachim cap. 1. ab initio. Sed in re non est difficultas. Nam lex voluit Agnum mactare vespere, כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ quum sol occidit, Deut. 16. 6. h.e. quum sol à Meridie vergit ad occasum: 70. πρὸς δύσμας ἡλίου. De his vide ampliùs in Etymol. Martinii, Lexico Buxtorfii, Bocharti Hierozoico. Cæterùm, Lex id tempus notavit, quo Christus exspiravit, agnus Dei, portans peccata mundi. Qui legitur circa nonam, animam posuisse; Mat. 27. 46. Cocc. Occ. autem hoc no. in hâc forma & phrasiologia extra pausam cum pathach; sed in pausa cum cametz penult. locis seq. הָעַרְבַּיִם vel בָּיִם vesperæ duæ, Exod. 12. 6. . 16. 12. . 29. 39, 41. . 30. 8. Lev. 23. 5. Num. 9. 3, 5, 11. 28. 4. Item occ. etiam hoc no. in vesperæ signif. in forma pl. f. loco seq. Jer. 5. 6. lupus עַרְבוֹת vesperarum, i.e. vespertinus, nocturnus, vastabit eos; juxta R. D. quanquam sunt, inquit, qui exp. solitudinum aut desertorum; Pag. Alii campestrium; de quo infrà. Quidam, Arabiæ; ut & Hab. 1. 8. ubi est in sing. lupis עֶרֶב vesperæ; qua formâ pro deserto nusquam occurrit. Ad prædam vesperi excurrunt lupi, post totius diei inediam acriores, & avidiores prædæ familici. Pro qua expositione facit vaticinium Jacob, Gen. 49. de Benjamin, & locus Psal. 104. de feris nocte ad prædam exeuntibus, quæ orto sole sua se in lustra recipiant. Sic vertit & Jonathan; Merc. Lupus campestrium vastabit eos, (quasi esset forma pl. f. à sing. עַרְבָה) vel lupus vespertinus; Av. Item, 2. hinc etiam no. cum quinque punctis עֵרֶב m. miscellanea turba; item trama, subtegmen; quasi mixturam dicas; quòd stramini ex transverso intexitur & immiscetur; Bu. Lex. Merc. Nam filum staminis est tenue, subtegminis verò crassius; sed permiscentur; Mer. mistio, promiscuum vulgus; item, in tela, subtegmen, ubi fila staminis admiscentur; Av. Cocc. Occ. autem hoc no. in 1. signif. simpl. & in 2. cum הָ, בְּ & בָּ præf. ut seq. עֶרֶב turba mixta, Ex. 12. 38. Neh. 13. 3. בָּעֵרֶב trama, subtegmen, Lev. 13. 52, 56, 58, 59. הָעֵרֶב Lev. 13. 48. בָּעֵרֶב in trama, Lev. 13. 49, 51, 53, 57. Item 3. hinc etiam no. עָרוֹב m. quod est missio diversorum

forum animalium, aut beſtiarum; Pag. ſerarum ſcil. diverſi generis: alii, inſectorum hominibus infeſtorum: ſicut & 70. teſte Hieron. reddiderunt κυνομυῖαν communem ſeu generalem muſcam; etſi vulgò exemplaria habeant κυνομυῖαν muſcam caninam: ut autem עֵרֶב populorum mixturam, qui alii præcipuo ſunt admixti, notat: ſic עָרוֹב inſectorum commixtionem diverſi generis; Merc. Mixtura inſectorum, vel variorum animalium; Bu. Lex. Ut ſunt veſpæ, crabrones, locuſtæ, ſcarabæi, Av. Inſecta omnis generis: 7. κυνόμυια, quod ſe Bocharto magis probat: ſive à veſpere, ſive à corvo, ſive ab Arabia ſic appelletur; Cocc. Occurrit autem no. hoc ſimpl. & cum ה dem. præf. עָרוֹב colluvies, mixtura, Ex.8.22,24. Pſal.105.31. 78.45. הָעָרוֹב colluvies, Exod.8.21,24,29,31. Item 4. hinc etiam no. עֵרָבוֹן m. unde Græci arro ἀῤῥαβὼν, arrabo, arrha; pignus, vadimonium; Pag.Bu.Av. Arrhabonem etiam Græci & Latini dixerunt: quâ voce Paulus aliquoties utitur. Eſt pacti ſymbolum; hypotheca, cautio: arra, pignus; oppigneratio. Chaldæis eſt מַשְׁכוֹנָא & מַשְׁכוֹן unde verbum in kal, pro oppignerare; ut ſuprà in ben. kal; Merc. Hinc ab hoc no. 2 Cor.1.22..5.5. ὁ ἀῤῥαβὼν τῦ πνεύματος, h.e. πνεῦμα, ὃ ὅτιν ἀῤῥαβὼν, ſpiritus, qui eſt arrhabo, per quem ſcil. Deus nobis, ut in fidem ſuam receptis, ſpondet hæreditatem, ut Epheſ. 1.14. ὅς ὅτιν ἀῤῥαβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν. Heſych. ἀῤῥαβὼν προδόμα, h.e. quod antè datur fiduciæ cauſâ; Cocc. prout occ. hoc no. ſimpl. & cum ה dem. præf. עֵרָבוֹן pignus, Gen.38.17. הָעֵרָבוֹן pignus, Gen.38.18.20. Item, 5. hinc etiam no. עֲרֻבָּה f. ſponſio, Item arrha, pignus, fidejuſſio; Pag.Bu.Av. arræ pignus; Av. teſſara, &c. & ut R. Levi exp. eſt pignus vel chirographus eorum qui debitum contraxerunt; vereres intelligunt libellum repudii pro uxoribus; Cocc. prout occ. in abſol. forma ſ.f. & in forma ſ.f. conſtr. עַרְבַּת, cum ם Aff. ſic, עֲרֻבָּה ſponſio, Prov.17.18. עַרְבָתָם arrham ipſorum, 1 Sam. 17.18. Sic & 6. hinc & no. heemant. cum Mem præpoſit. מַעֲרָב m. commercium, negotiatio; Pag.Bu. commiſtio, miſtura; Av. Item occidens, i.e. pars occidentalis; cæli ſcil. regio quæ ad veſperam ſpectat; nam convenit cum עֶרֶב veſpera; Merc. & dicitur quaſi veſpertina; quòd, ſole illic occidente, veſpera fiat; aut שהצורות מתערבות באותה שעה quòd rerum formæ eo tempore commiſcentur; Bu. Lex. Si tribuitur plagis terræ, ſignificat occaſum ſolis ſpectantem ad veſperam, ubi dies cum nocte commiſcetur. Porro in Ezec. cap.27. tributum mercatoribus & negotiatoribus ſignificat commercium, ſive negotiationem quæ conſiſtit in commiſcendis ſeu commutandis mercibus; Av. No. hoc duo ſignif. i. à; עֶרֶב, veſpera, notat Occidentem.2. à עָרַב ſpondere, negotium contrahere; eſt, negotium, mercatura; Coc. prout occ. no. hoc cum ד Aff. ſimpl. & cum בְּ præf. & in forma pl.m. מַעֲרָבִים, & in conſtr. מַעֲרָבֵי, occ. cum י cop.præf. & יָ Aff. ut ſeq. מַעֲרָבֶךָ commercium, negotiatio tua, Ezech.27.13,17,25,27.34. בְּמַעֲרָבֵךְ in commercio tuo, Ezech.27.19. וּמַעֲרָבַיִךְ & commerciorum tuorum, Ezech.27.33. Item in altera ſignif. pro Occidente, occ. in ſ.m. cum הַ, לְ, לַ, מִ & מִן, וְ, וּ præf. הַמַּעֲרָב Occidens ſolis, Dan.8.5. לַמַּעֲרָב ad occidentem, 1 Chron.26.16,18. וְלַמַּעֲרָב & ad occidentem, 1 Chron.7.28..12.15. מִמַּעֲרָב ab occidente, Pſal.103.12. Iſa.59.19. וּמִמַּעֲרָב & ab occidente, Pſal.75.7..107.3. Iſa.43.5. Item, forma hæc ſ.m. abſol. occ. etiam cum ה locali in fine; locis ſeq. מַעֲרָבָה occidentem, verſus, 1 Ch.26.30. 2 Ch.32.30..33.14 Sed occ. etiam in forma ſ.f cum ו cop.præf. loco ſeq. וּמִמַּעֲרָבָה & ab occidente, Iſa.45.6. Item, 7. hinc etiam no. in forma pl.f. cum Thau heemant. præpoſito, תֲּעֲרוּבוֹת (quaſi à ſing. תַּעֲרוּבָה obſes; Pag.) obſides; Pag. vel oppignerationes, i.e. obſides, vel ii qui dantur obſidum loco nè defectio aut rebellio fiat; Merc. fidejuſſiones, ſeu ſponſiones; i.e. obſides; Bu.Lex. arrabones, vades, obſides; Av. Nam qui dantur ut obſides dicuntur filii oppignerationum, i.e. obſides: prout occ. hæc forma pl.f. cum הַ dem.præf. locis ſeq. הַתֲּעֲרֻבוֹת ſponſiones, 2 Reg. 14.14. 2 Chron.25.24. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu.Conc. eſt in no. עוֹרֵב m. corvus; Pag.Bu. à mixto, ut quidam volunt, colore, inter lucidum & nigrum; vel quòd obſcuritatem veſperæ referat, vel quòd veſpere evolet. In Lev.11. volunt quidam nomen corvi ad Picos, picas, monedulas, & id genus aves generale eſſe; Merc. Corvus ità dicitur, à colore veſpertino, i.e. obſcuro & atro; vel à deſertione & aſtorgia parentum, unde Latini pro ע uſurpantes literam C. dicunt, corvus; Av. Occ. autem hoc no. ſimpl. & cum וְ, הָ, כָ & לָ præf. עוֹרֵב corvus, Lev.11.15. Deut..14.14. Pſ.147.9. וְעוֹרֵב & corvus, Iſa.34.11. הָעוֹרֵב corvus, Gen.8.7. כָּעוֹרֵב ſicut corvus, Cant.5.11. לָעוֹרֵב corvo, Job.39.3. prout etiam in abſol. forma pl.m. occ. cum הַ & הָ præf. & in forma pl.m.conſtr.ſimpl. ut ſeq. הָעוֹרְבִים corvi, 1 Reg. 17.4. וְהָעוֹרְבִים & corvi, 1 Reg.17.6. עוֹרְבֵי corvi, Prov.30.17. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. עָרַב, eſt, amænum, ſuave, jucundum, gratum eſſe; promptè accommodare, &c. Bu.Conc. &c. vide ad initium Rad. prout occ. juxta R.D. in Bu.Conc. præt.kal, 3.ſ.m. ſimpl. & 3.ſ.f ſimpl. & cum וְ conv.præf. ut & in 3.pl. ſimpl. ut ſeq. עָרַב ſuaviter, prompte accommodet, Jer.30.21. עֲרֻבָה ſuavis eſt, Jer.31.26. וְעָרְבָה & ſuavis erit, Prov.3.24. Mal.3.4. עָרְבוּ ſuavia ſunt, Jer.6.20. Item in imper.kal, ſ.m. (de quo vide etiam imper. in 1. ſignif.) occ. ſimpl. & cum נִי Aff. ſic, עָרוֹב oblecta, Pſal.119.122. עָרְבֵנִי oblecta me, Iſa.28.14. & in fut. kal, occ. 3.ſ.m. & f. & 3.pl.m. ut ſeq. יֶעֱרַב dulce erit, Pſal.104.34. תֶּעֱרַב ſuave erit, Prov.13.19. יֶעֱרְבוּ ſuavia erunt, Hoſ.9.4. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. eſt no. m. dulcis, ſuavis; Merc.Bu.Lex.Av. gratus; miſtus ſcil. temperaturâ æquâ Av. quod ſcil.occ.locis ſeq. עֶרֶב ſuavis, dulcis, Prov.20. 17.Cant.2.14. Item, ex Rad. in hac ſignif. juxta R.D. in Bu.Conc. eſt no.præced. cum Thau heemant. præp. & הַ dem.præf. quod occ. locis ſeq. הַתַּעֲרֻבוֹת Amænitates, 2 Reg.14.14. 2 Chron.25.24. Item, 4. ſignif. 4. hujus Rad. eſt ſphæra ſuprema cœli, Bu.Conc. idque ſcil. in no.pl.f.quod occ.cum בְּ præf. loco ſeq. בָּעֲרָבוֹת in ſummis cœlis, Pſal.68.5. Item, v. ſignif. 5. eſt, ſolitudo, deſertus locus; Arabia; campeſtria, Bu. Conc. idque vel in no. עֲרָבָה Arabia; dicta à mixtis populis; vel quòd quaſi ſolitudo & deſerta regio eſſet ex ſignificatione nominis עֲרָבָה; quod mox ſequitur. Legitur autem hoc no. ſemel. cum pathach, עֲרַב Arabia. Ezec. 27.21. & in forma pl.m. cum וְ præf. וְהָעֲרָבִים & Arabum, 2 Chron.21.16. ut & cum epentheſi Aleph, וְהָעֲרָבִיאִים 2 Chron.11.11. Ezech.27.21. ſed hæc in plur. poſſunt eſſe à ſing. no. ſeq. עֲרָבִי; Bu.Lex. Occ. autem hoc no. ſ.m. ſimpl. & cum בְּ præf. עֲרַב Arabiæ,

2 Chron.9.14. בָּעֲרָב in Arabia, Iſa.21.13. Atque indè eſt no. gentile עַרְבִּי, ſignificans Arabem; (vel עֲרָבִי prout occ. cum הַ dem.præf. Neh.2.19. Bu.Lex.) quod ſcil. occ.ſimpl. & cum בְּ præf. עֲרָבִי arabs, Iſa.13.20. בָּעֲרָבִי ſicut arabs, Jer.3.2. Atque hinc etiam ex Rad. in hac 4. ſignif. eſt no. ſæpiùs occurrens; viz. עֲרָבָה ſolitudo, deſertum; Pag. Item, locus campeſtris, campeſtria; Bu. Lex. Propriè planitiem ſignificat: ſed non alioqui feracem. Attamen ubi ſint paſcua pecori paſcendo apta & grata: à no. adject. עָרֵב ſuavis, jucundus, congruens, &c. Dicitur ergò, ut quidam volunt, planities ubi creſcit μάγυα, i.e. pabulum animantium, עֲרָבָה; vel potiùs, ab amænitate. Interim, nè mirere ab aliis deſertum verti; quia deſertum, i.e. מִדְבָּר, Hebraicè etiam appellamus paſcuum; ubi nihil creſcit aptum alimento hominum; Merc.Cev. Eſt no. hoc campeſtre, ſolitudo, deſertum, locus vaſtus ubi omnia promiſcuè ſunt confuſa. Hinc fortè dictum eſt arvum; nam & Hieron. ſæpe vertit, planitiem, arvum, &c. Av. Occ. in abſol. forma & f. ſimpl. & cum ו cop. & הַ dem.præf. ut ſeq. עֲרָבָה deſertum, locus campeſtris, Job.24.5..39.6.Iſa.35.1, Jer.2.6. וַעֲרָבָה & campeſtrem locum, Jer.50.12..51.43. הָעֲרָבָה ſolitudo: campeſtria, Deut.2.8..3.17..4.49. Joſ.3.16..8.14..11.16..12.1,3..15.10..18.18. 2 Sam.4.7. 2 Reg.14.25..25.4. Jer.39.4..52.7. Ezec.47.8. Sed occ.etiam cum יְהוָה, בְּ, וּבְ & כְּ præf. ſic, וְהָעֲרָבָה & campeſtria, Deut.3.17. Joſ.12.3. בָּעֲרָבָה in campeſtribus, Deut.1.1,7..11.30. 1 Sam.23.24. 2 Sam.2.29. Iſa.35.6.40.3..41.19. Jer.17.6. וּבָעֲרָבָה & in campeſtribus, Joſ.11.2..12.8. כָּעֲרָבָה ſicut campeſtris locus, Iſa.33.9. Zach.14.10. & in forma ſ.f. conſtr. עַרְבַת, occ. cum ו cop. præf. & ה Aff. loco ſeq. וַעֲרָבָתָה & campeſtria, deſertum ejus, Iſa..51.3. Item occ.etiam cum הַ dem.præf. & ה locali in fine; ſic, Joſ.18.18. & deſcendet הָעֲרָבָתָה ad planitiem; pro אֶל הָעֲרָבָה; Merc. verſus campeſtria; ſed quibuſdam eſt proprium nomen loci, Bu.Lex. Araba; no.pr. Bu. Conc. & deſcendit ad campeſtre; Av. In abſol.forma pl.f. עֲרָבוֹת campeſtria loca, vel ſolitudines aut deſerta: prout quidam, inquit R.D. exp. locum Jer.5.6. Lupus ſolitudinum aut deſertorum; Pag. vel, ut alii, lupus veſperarum; i.e. veſpertinus, nocturnus, &c. ut ſuprà in 1. ſignif. hujus Rad. Item à pulchritudine, & gloria, cœlum appellatur hoc nomine עֲרָבָה, (vel עֵרֶב) juxta R.D. in l. Rad. Pag. Sed pluraliter tantùm fœmininè עֲרָבוֹת dicitur de cœlo. prout occ. cum בַּ præf. Pſal.68.5. ſic, equitanti בָּעֲרָבוֹת ſuper cælos, juxta A.E. qui & explicat per v.34. ubi dicitur לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם qui inſidet cælis cælorum antiquorum; & R.Moſe dixit, cælum ſic appellari, quòd latum & extenſum ſit inſtar loci campeſtris. Kimchi in Comment. & Maimon, in more, accipiunt de cælo ſupremo Dei ſede, ubi amænitas & ſuavitas perfectiſſima; ſic R. Eleezer ſic ſcribit ſeptem firmamenta creavit Deus, ex quibus non elegit thronum glorioſum regale, niſi in hoc quod עֲרָבוֹת dicitur; Bu. Lex. Sunt qui ex ſignificatione deſerti, cælos extimos, ubi Deus verſatur, ſic dictos putent, quòd ſint deſerti, & vacui ſtellis. Alii hoc nomine cælum mixtum & temperatum Eccleſiæ, metaphoricè à Pſalte intellectum putant, ubi velut vehatur, & agat Dominus; ſicut & Salomonem 1 Reg. 8. putant metaphoricè cælum appellare templum Hieroſolymitanum, unde preces exaudiat. Verùm id nimis coactum puto, & ſimpliciter hoc nomine ab amænitate & jucunditate cælum dici: vel certè quòd velut campeſtria referat hac illac expanſa, Merc. exaltate equitantem in cælos. 70. iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum; Hieron. præparate viam aſcendenti per deſerta; vel in cælos, juxta R.Moſeh, qui ſic dictos putat ob latitudinem, & juxta R.D. eſt ſphæra ſuperior qui circuit omnia, & ſuo motu omnes alias ſphæras movet; Pag. ſternite (viam) ei qui inequitat campeſtribus; Metaph. pro ſupremo cælo; Av. סוֹלוּ aggerate ei, qui vehitur in deſertis, h.e. in toto mundo ſterili & infrugifero. R R. volunt ità cælum appellari; quòd quidam imprudenter adoptant. Sed non eſt confundendus verſus Pſalmi quintus cum v.34. & verſ.18. ut & verbum סוֹלוּ oſtendit v.5. intelligi locos campeſtres; Cocc. Extollite eum qui inſidet amænitatibus; i.e. omnia poſſidet amæniſſima, nullis perturbationibus aut angoribus eſt infeſtus, ac proinde eſt omnis amænitatis auctor; Jun. Sed eſt etiam hoc No. in ſing.f. cum הַ dem.præf. pars terræ ſanctæ, Deut.2.8. habitantes in Seir à via הָעֲרָבָה ſolitudinis, ab Elath, &c. Confer Deut.3.17. & 4.49. &c. Cocc. Item occ. etiam hoc No. in forma pl.f. ſimpl. & cum בְּ & מִ præf. ut ſeq. עֲרָבוֹת vel ſine vau, campeſtria, Num.31.12. Joſ.4.13. בָּעֲרָבוֹת vel ſine vau, in campeſtribus, Num.22.1..26.3,63..33.50..35.1..36.13..33.48,49. Deut.34.8. Joſ.5.10..13.32. 2 Sam.17.16. 2 Reg.25.5. Jer.39.5..52.8. מֵעֲרָבוֹת è campeſtribus, Deut.34.1. Denique, vi. ſignif. 6. hujus Rad. eſt, ſalices; Bu.Conc. Nam עֲרָב, vel עֵרֶב eſt ſalix; Pag. quòd ſcil. in campeſtribus locis creſcat; juxta quoſdam. Sed ſingulare non invenitur in textu, in hac ſignif. ſed tantùm ejus forma pl.m. Merc. viz. עֲרָבִים ſalices; ſic dicti ab amænitate; quòd inter prima vireſcentia ſint; vel quòd campeſtribus gaudent locis; Bu. Lex. Salices acidæ ſeu amaræ, capellis tantùm dulces & gratæ, quòd in campeſtribus creſcant; Av. Vel videri poſſunt ſic dici à textura; confer עֵרֶב trama; Cocc. Occ. autem hæc abſol. forma pl.m. ſimpl. & cum הַ & בַּ præf. ut & in forma pl.m. conſtr. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. עֲרָבִים ſalices, Pſ.137.2. הָעֲרָבִים ſalices, Iſ.15.12. כָּעֲרָבִים ſicut ſalices, Iſa.64.4. עַרְבֵי ſalices, Job.40.22. וַעַרְבֵי & ſalices, ut, Lev.23.40. Notanda ſunt inſuper quædam de hac Rad. & 1. de no. regionis proprio, עֲרָב Arabia, 2 Chron.9.14. & Jer.25.24. Arabes enim incolunt deſerta, à quibus & cognominati ſunt; Pag. Suprà aliam nominis hujus cauſam attulimus in ſubtegimine; ſed hæc non diſplicet. Ibi etiam monuimus dici עֵרֶב Merc. & ſic ut No.pr. legitur etiam Iſa.21.13. onus בַּעֲרָב in Arabia; Pag. ſed ע ſcheva nudo in emendatis exempl. ſcribitur; licèt invenitur etiam cum pathach, Ezech.27.21. עֲרָב Arabia, vel Arabs; & omnes principes Kedar. (Nam alia etiam nomine קֵדָר, de quo infrà, vocatur Arabia. Sed ſæpiùs dicitur hoc nomine עֲרָב Arabia; regio dicta à locis campeſtribus & deſertis; & עַרְבִי Arabs, aliquis ex Arabia, qui incolit campeſtria & deſerta loca; Av.) Ubi ergò per camerz ſcribitur, id accentui tribui videtur, ſicut in אֶרֶם fit. Nam Paſeth interdum etiam motiones mutat. Invenitur autem in hac ſignificatione paululùm tamen diſtincta cum ſex punctis, Jer.25.24. & omnes Reges הָעֲרָב Arabiæ ſeu Arabum, qui incolunt deſerta. Atque hoc nomine intelliguntur Arabes illi qui deſerta incolunt; ut inquit R.D. & ſubjungit ſuperius illud עֲרָב, quod etiam eſt initio ejuſdem

versûs, significare Arabes, qui in Tabernaculis commorantur; ut scribitur, Isa. 13.20. & non tendet Tabernaculum ibi עֲרָבִי Arabs. Et verò quædam Arabiæ pars vocatur Arabia deserta. Quæ distinctio ex ipso textu petita videtur. Sunt tamen qui exponunt, Occidentis. Alii, omnes promiscuè Reges in deserto intelligunt; Merc. Cev. Confer Ezech. 27.21. Jer. 25.20, 24. ubi distinctè dicuntur מַלְכֵי עֶרֶב & מַלְכֵי הָעֲרָב; ità ut videatur hoc sub illo genere complecti. Videtur autem Arabia dici, vel à miscella turba variarum gentium; quippe id עֵרֶב notat. Vel à solitudine, עֲרָבָה. Bochartus tamen à vespere appellatam censet ab Assyriis, quia ipsis ad Occidentem posita sit. Sed magis est ad meridiem. Ipsam Babylonem Scriptura locat terræ sanctæ ad Septentrionem, quia in Septentrionali climate est, licèt ad ortum. Si à vespere derivamus, erit oppositio ad בְּנֵי קֶדֶם; Cocc. De nomine etiam עֶרֶב vespera, notandus locus suprà cit. 1 Sam. 20.5. ubi est in gen. fæm. sic, עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִישִׁית usque ad vesperam tertiam, i.e. usque ad tempus vespertinum diei tertii, ut Chaldæus explicat; & Kimchi illic dicit, adjectivum fæminium שְׁלִישִׁית respectum habere ad nomen subauditum עֵת; Bu. Lex. Item ad phrasin istam multùm controversam, Ex. 12.v.6. &c. בֵּין הָעַרְבַּיִם inter duas vesperas; ulteriùs addenda ejusdem phraseos explicatio ex Cev. ut sequitur: unam vesperam intelligunt, ex quo sol ad occasum declinat; alteram ex quo sol occidit, necdum tamen obductæ sunt tenebræ. Præstat ab occasu solis duas vesperas metiri, inter solis occasum & noctis principium, quòd vernaculè dicimus, entre chien & loup. Sed amplius tempus est sumendum. Appellatur & nox, vespera, quòd noctem à die separet. Nimis latè Kimchi vesperam unam à meridie, ex quo sol declinare incipit, metitur; Merc. At verò si verba Kimchi exigas ad expositionem R. Selom. unde & ex cujus verbis petita videtur, non prorsus mala est. Jarchi enim Gallus suis horis Gallicis hujusce modi tempus ità designat, ut velit totum illud spatium intermedium inter duas vesperas esse à sexta pomeridiana (eo viz. anni tempore quo hæc facienda præscribuntur, putà sub æquinoctium vernum) ad noctis usque crepusculum; ex quo nimirum incipit diei vespera, (quod fieri ait sub horæ septimæ initium, i.e. auditâ jam sextâ) & noctis vespera processit. Vesperam autem definit crepusculum, & lucem jam hebetem, & satis obscuram. Atque ità videtur explicare quod Onkelos vertit, inter duos soles; h.e. inter solem occidentem, seu solis corpus disparens, & ejus lucem seu irradiationem evanescentem. Quod & Ab. Ezra prorsus sequitur, (quamvis Jarchii Gallicam horarum supputationem, malè veteri Hebræorum calculo accommodatam, expugnet) unam vesperam solis definiens tempus quo occidit & absorbetur sub terram; alteram, lucis, splendoris, seu irradiationis illius quæ post occasum etiam in nubibus aliquando apparet; durare autem ait hoc tempus, quod est intermedium inter occasum solis, & irradiationem illam ejus in nubibus, ad integram horam, & tertiam partem horæ. Atque suam hanc interpretationem aliis Scripturæ locis probat & confirmat, Cev.

Rad. 103. עָרַב glociavit, glociferatus est; verbum cervorum proprium; Bu. Lex. Sicut enim hinnire est proprium equorum, quum vocem emittunt, & mugire boum, rudere asinorum, & rugire leonum; ità עָרַב proprièe est cervorum. Sed quia verbum proprium Latinum ad exprimendum ejusmodi vocem, non succurrit, exponemus cum R.D. per verba הָמָה & צָעַק clamavit, tumultum fecit, aut sonuit; vel juxta Targum, est רָנַב desiderare; Pag. Hebraica autem verba erant asserenda, viz. סוּס equus, בָּעָה bobus, נָעַר, juxta Talmudicos, asinus; (etsi alii Leoni tribuunt) שָׁאַג & נָהַם Leonibus convenit: non ergò verbum עָרַב est anhelare ad rem aliquam, & desiderio ferri, ut cervi solent vociferantes, nisi figuratè. Unde non cervis, tantùm sed & aliis animantibus tribuitur, dilatatione verbi; Merc. עָרַב appetivit, desideravit, anhelavit, & propriè dicitur de appetitu aquarum ad restinguendam sitim. Hinc ὀρέγομαι & ὀρέγνυμι, ὀρεγάνομαι, &c. desidero, appeto, concupisco, &c. Av. Verbum hoc de cervo dicitur, & de anima hominis pii, Psal. 42.2. de bestiis agri, Joel. 1.20. Sed potest tamen esse cervorum proprium; quemadmodum rugire & rudere, propriè de Leone & Asino dicitur, sed impropriè de aliis. Probabile est, notari vocem quam fitis & fames exprimit animalibus; five id glocitare, five rudere dicas. In Psalmo enim subjicitur fitis, ut causa. In Joele non potest intelligi πόθος. sed quemadmodum corvi ad Deum djcuntur crocitare; ità cervi & animalia sitibunda in aquæ penuria rudere ad Deum; Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, vociferari; prout occurrit in fut. kal, à 3. s.m. יַעֲרֹג, in 3. f.f. locis seq. תַּעֲרֹג vociferatur, Ps. 42.2. Joel. 1.20. Deindè, ii. sign. 2. hujus Rad. est, areola; Bu. Conc. idque scil. in nomine inde derivato; viz. עֲרוּגָה f. quod est, secundum Hebræos, חֵלֶם sulcus. Pag. sive שׁוּרָה linea; i.e. area, certis sulcis & lineis circumscripta, quam faciunt, quum hortum serunt, inquit R.D. in l. Rad. Pag. Cev. Hieron. locum cit. ex Joel 1. sic reddit, & bestiæ agri, quasi area sitiens, suspexerunt ad te: unde videtur verbum ab hoc nomine deduxisse; quòd areolæ in hortis consitæ plaviam sitiant; Pag. Merc. Quidam autem hoc nomen cum עָרַךְ, quod est ordinare, conferunt; quasi esset pro עֲרוּכָה. Sunt enim areolæ ordine consitæ in hortis. Frequens est apud Doctores; Merc. עֲרוּגָה est areola; Bu. sulcus aquarius per quem aqua collecta ducitur, (& à quo quasi sitibundo aqua pluvialis desideratur) Av. Occ. autem No. hoc in forma f.f. constr. cum בְּ præf. loco seq. בַּעֲרוּגַת sicut areola, Cant. 5.13. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum לְ & מִ præf. idque vel cum schurek, vel cum kibbutz pro schurek penult. ut seq. עֲרֻגוֹת areolæ, Ezech. 17.10. לַעֲרוּגוֹת areolis, Can. 6.2. מֵעֲרֻגוֹת ex areolis, Eze. 17.7.

Rad. 104. עָרַר; indè est No. עָרוֹד m. onager, sive asinus sylvestris; Pag. Bu. Av. rude animal. Est cogn. cum רָעַשׁ tremuit: nam onager præ timore tremit, & fugit conspectum hominum. Hinc Latini per Aphær. dicunt rudo, -is, -ere; quod propriè est asinorum; & rudis homo est impolitus, expers disciplinarum; item ruditas, i.e. imperitia, &c. Av. Attamen inter omnia animantia hoc maximè indomitum tradunt. Targum pro פֶּרֶא Hebræo habet עָרוֹדָא; Merc. Et in textu jungitur cum פֶּרֶא ut paralelo; Cocc. Et occurrit loco seq. עָרוֹד Onager, Job. 39.5.

Rad. 105. עָרָה est, effundere, fundere, evacuare; item nudare, discooperire: item adhærere, conjungere; Pag. Pro duobus his significatis postremis alii communem nudandi significationem retinent; Merc. עָרָה nudavit, denudavit, & per translationem, effudit, evacuavit,

vit; ut ſi hydria evacuatur aquâ & liquore ſuo, eſt nuda ſive denudata. Eſt cogn.cum עָרַר deſtruxit, diruit, depopulatus eſt: nam nudata dicuntur ſpoliata & deſtructa. Hinc ἄρης tollo,deſtruo; ἄρης Mars,populator & deſtructor; Av.In Bu.Conc.Rad.hæc 4. ſignif.i.eſt,evacuari,effundi, nudari.Prout occ.in piel, עֵרָה nudavit, evacuavit, deplevit, effudit. Unde in fut. piel, à 3.ſ.m. יְעֶרֶה effundet,&c. in 2.ſ.m.pro תְּעֶרֶה, occ. per Apoc. 3.Rad.He cum ſcheva & pathach; ſic, תְּעַר effundas,Pſ. 141.8. Prout etiam in 3.ſ.f.fut.Piel,cum ו conv.præſ.pro וַתְּעֶרֶה, occ.etiam in eadem forma Apocopata; ſic, וַיְעַר & evacuavit,Gen.24.20. Et in 3.pl. m. fut. Piel, יְעָרוּ evacuabunt,occ.cum ו cop.præſ. (per chirek ſcil. ſub vau, nè duplex ſcheva in initio vocis concurrat) ſic, וַיְעֶרוּ & evacuarent,2 Chron.24.11. In Niphal, נֶעֱרָה nudari, evacuari; effundi; effuſione enim vas quaſi nudatur; Bu.Lex. effuſus eſt; Av.Prout occ.in fut.niph.3. ſ.m.loco ſeq. יֵעָרֶה effundatur, Iſa.32.15. Unde in hiphil, nudavit,effudit; Bu. Av. Prout occ.in 3.ſ.m.præt. hiph. ſic, הֶעֱרָה profudit, Iſa.53.12. Et in hithpael, הִתְעָרָה diffundere ſe,nudare te; Bu.diffudit, ſeu nudavit ſe diſpergendo & dilatando; Av. Prout occ. in fut.hithp.à 3.ſ.m. יִתְעָרֶה,& in 2.ſ.m. תִּתְעָרֶה; in 2.ſ.f. cum ו cop.præſ. וְתִתְעָרִי & nudabis te, Lam.4.21. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad. עָרָה, eſt,nudare,retegere, diſcooperire; Bu. Conc. Prout occ. in Infin. kal, cum ו cop.præſ. præter normam; ſic,Iſa.32.11. exuere, pro exuite vos וְעוֹרָה, & nudare; pro,nudate vos. Sunt enim Infinitiva pro Imperativis; Pag.Nam eſt pro וַעֲרוֹה: vide ſuprà in עוֹר; quo propriè pertinet: Nam hæc Radix in kal inuſitata eſt. Et errant etiam qui putant hoc eſſe paſſivum,in pual; Hæc enim Conjug.Imperativo caret; Merc. & nudando; Bu.Conc. & nudari; Bu. Lex. Eſt pro לְעָרוֹת nudandum eſt: nam eſt infin. loco Imper. nudamini, nudate vos; & formam habet à vicino verbo עוֹר; vel eſt per tranſpoſitionem vocalium, pro עָרוֹה. Vide ſimile in Rad. רָגַז; Bu.Lex. Quidam verò volunt eſſe nomen ſignificans nudationem. Vide infrà inter nomina. In qua ſecunda ſignif. juxta quoſdam, fut. niph.3.ſ.m.eſt, יֵעָרֶה retegetur,Iſa.32.15.& in præt.Piel etiam occ.3.ſ.m.loco ſeq.עֵרָה retexit,Zep.2.14.& in Infin.piel,eſt, עֲרוֹת retegendo, Hab.3.12. ut & in Imper. piel,à ſ.m. עֵרָה, in pl.m.eſt, עֲרוּ retegite,Pſ.137.7. & in fut.piel, 3.ſ.m. occ.loco ſeq. יְעֶרֶה nudabit, Iſa.3.17. & in præt.hiph.3.ſ.m.eſt, הֶעֱרָה nudavit,Lev.20.18,19. ut & in fut.hithp. 2.ſ.f. cum ו cop.præſ. iuxta R.D.in Bu. Conc.occ.loco ſeq. וְתִתְעָרִי & nudabis te, Lam.4.21. Item, in hac ſignif,occ. etiam Infin.piel,& fut. hithp. 3.ſ. f. geminatis in utroque duabus literis Radicalibus; Bu. Lex.loco ſeq. עָרֹעַ תִּתְעָרְעָר nudando nudabitur,Jer. 51.58. Atque indè ex Rad.in hiſce ſignif. præced. ſunt nomina; i. No. עֲרָיָה f. retectio; vel adjectivè, retecta, nudata; vel accipiendum pro בְּעֲרָיָה; Bu. Lex. aut vim habet infinitivi, nudando nudabatur arcus tuus; i.e. planè manifeſtabatur, ſeu exerebatur; Merc. vel nominaliter,nudatio,denudatio; nuditas & denudatio, i.e. vehementer nuda; Av. nuditas; & per ellipſin præp. בְּ, in nuditate; i. e. nudus, ut conſpiciatur ab omnibus, excitabitur arcus tuus; Coc. Prout occ.ſimpl. & cum ו cop.præſ. וַעֲרָיָה retectio, Mic.1. 11. Hab.3.8. וַעֲרָיָה & retectio, Ezech.16.7,22,39..23.29. Item, 2. hinc etiam No. עֲרָוָה f. nuditas; nudatio. Item, turpitudo,probrum; pudenda, verenda; Bu. Lex. turpitudo nuda; nuditas verendorum cujus nos puder; Av. Nuditas enim corporis humani propalàm turpis & pudenda cenſetur, maximè partium genitalium, quas natura tectas voluit; Bu.Lex. & ſim. Merc. Sed transfertur etiam ad alias res turpes, vel actiones fædas,quarum pudet, & quas tectas cupimus; Gen.42. Deut.23. & 24. Merc. In genere, eſt nuditas,h.e. id, quod honeſtum eſt tegere. Unde, retegere nuditatem, eſt concumbere; Cocc. Prout occ. No. hcc,in forma ſ.f. abſol. locis ſeq. עֲרָוָה nuditas, pudenda nuda, Exod.28.42. Lev.18.6. ſed ſæpiùs in forma ſ.f. conſtr.idque ſimpl.& cum ו cop. præſ. עֶרְוַת nuditas pudenda, Gen.9. 22,23.. 42.9,12. Lev.18.7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17..20. 11,17,20, 21. Deut. 23.15..24.1.1 Sam.20.30. Iſa.20.4. Ezech.22. 10..23.29. עֶרְוַת & nuditatem, Ge.9.23.Lev.18.7..20. 19. ſicut etiam cum ־ָה, ־ָהּ, ־ָיו, ־ָם & ־ָן, Aff. prout ſeq. עֶרְוָתְךָ nuditatem tuam, Ex.20.26. Lev.18.10. עֶרְוָתֵךְ nuditas tua, Iſa.47.3. Ezech.16.8,36,37. עֶרְוָתוֹ nuditatem ejus, Lev.20.17. עֶרְוָתָהּ nuditatem ejus, Lev.18.7, 11,15,16,18,19..20.17,18. Lam.1.8. Ezech.23.10,18. Hoſ. 2.11. עֶרְוָתָן nuditatem earum,Lev.18.9,10. Item, 3. hinc etiam, juxta quoſdam, eſt No. עִוָּרָה f. nudatio; prout occ.Iſa.32.11.cum ו cop.præſ. expoliatio, וְעִוָּרָה & denudatio,&c. Av. Alii verò verbaliter ſumunt; ut ſuprà. Item, 4. hinc etiam No.tum Mem heemant.præpoſito, & 3.Rad.He abjectâ; viz. מֵעַר m. nuditas; i.e. ſpatium nudum & vacuum. Vel ut Kimchi exp. pro adhæſione cujuſque; i.e. prout unum alteri adhærebat & conjunctum erat. Et ſic verbum in piel pro adhærere quidam exponunt.Alii verò hoc No.cœlaturam vertunt; quod cælando & exſculpendo, res antea tecta denudetur & retegatur; Bu.Lex. Eſt nuditas ſpatii vacui, nudatio; Av. nuditas, i.e.ſpatium cujuſque vacuum; Coc. Vel etiam nuditas in altera ſignif.pro turpitudine; Cev. Pag. Prout occ.cum כְּ præf.& cum ־ָה Aff. abſque præf. ſic, כְּמַעַר ſicut nuditas, 1 Reg.7.36. מַעֲרֵךְ nuditatem tuam, Nah.3.5. Item, 5. hinc etiam No. in forma pl. m. מְעוֹרִים nuditates; Bu.Lex. Prout occ. in formi pl.m. conſtr. cum הֶם Aff.loco ſeq.מְעוֹרֵיהֶם nuditates eorum, Hab.2.15. Deindè, iii. ſignif.3.hujus Rad. עָרָה eſt, adhærere,cohærere: Bu.Lex. Prout occ.in præt.Piel,3. ſ.m. loco ſeq. עָרָה cohæret, Iſa.22.6.& in fut. Niphal, (à præt. niph. נֶעֱרָה adhærere factus eſt) juxta quoſdam in hac ſignif.occ.3.ſ.m.loco ſeq. יֵעָרֶה fiet ut adhæreat, Iſa.32.15. & ſic etiam quidam volunt ex hac ſignif. eſſe No.præced. מַעַר pro adhæſione aut cohærentia,&c.Prout occ.cum כְּ præf.כְּמַעַר ſecun.cohærentiam,1Reg.7.36. Denique,iv. ſignif.4.hujus Rad. עָרָה eſt, graminetum; virens; Bu.Conc.idque in No. pl.f. עֲרוֹת (quaſi à ſing. עָרָה graminetum; Pag.) gramineta; Pag. Quidam ripas intelligunt à nuditate, & cavitate; quòd alluvione excaventur; Merc. Eſt epitheton olerum & herbarum virentium; q.d. herbæ virides adhærentes rivis flumínibúſque; & eſt formæ inſtar בָּלוֹת vetera; Pag.ex R. D. A quibuſdam autem exp. עֲרוֹת papyri; quaſi pellicolæ dicti; ex ſignif. ſcil. nominis עוֹר cutis, pellis; nam papyri in prætenues & multiplices membranulas acu dividebantur: ut docet Plin.l.13.c.11. Hebræi gramineta, vel virentia explicant, Bu.Lex.Cocc. diffuſiones herbarum vireſcentium; herbæ virentes ad rivos & juxta littus rivi; &c. Av vel germina apud amnem;

&c. Cocc. Prout occ.loco ſeq. עָרוּת Gramineta, Iſa.19. 7. Atque hinc ex Rad. in hac ſignif. quidam formant Conjug. hithp. pro diffundere, ſeu explicare ſe,vel vireſcere,virens more herbarum vireſcentium,&c.Bu.Lex. Prout occ.in part.hithp.ſ.m. cum ־ cop. præf. loco ſeq. וּמִתְעָרֶה & vireſcet,Pſal.37.35.Item hinc ex Rad.in hac ſignif. eſt No. מַעֲרֶה m. graminetum; vel locus graminum atque herbarum, ſeu herbis vireſcentibus abundans, &c. Cev Pag.Vel, ut aliis placet, eſt nuditas, denudatio; unde denudatio urbis, explicatur, poſtquam præſidio denudata eſt.Sed R.Levi exponit vallem,ſeu ſpeluncam, quaſi ſit idem cum nomine מְעָרָה; Bu. Lex. מַעֲרֶה eſt locus herboſus ubi diffundunt ſeſe herbæ virentes; Av. vel denudatio, i.e. ea pars qua nudatur locus aliquis; prout occ.in forma ſ. m. conſtr. per Tzere ſcil. in ult. cum מִ praef.loco ſeq. מִמַּעֲרֵה è gramineto, Jud.20.33. Item hinc etiam ex hac Rad.quidam ducunt No. עוֹר m. cutis, pellis; à nuditate ſic dicta; Bu.Lex. Cocc. Et interdum pro corpore; ut Gen.3. 21. כָּתְנוֹת עוֹר tunicas corporis; al. pelliceas. Et ſic Ex.22. 16. שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ tunica ejus corpori ipſius neceſſaria. Et Job.18. 13. יֹאכַל בַּדֵּי עוֹרוֹ comedet ramos,i.e. artus, corporis ejus.Et Job.2.4. עוֹר בְּעַד עוֹר membrum pro membro,&c.Cocc. Videantur autem reliqui de hoc No. ſuprà in ipſa Rad. עור vel עיר. Sic etiam hinc & ex hac Rad. עֲרָה, deducunt quidam No. cum Mem heemant. viz. מְעָרָה f. ſpelunca, foſſa; quaſi locum nudum & evacuatum dicas; Bu.Lex Cocc. Sed hujus nominis thema alii faciunt inuſitatum מָעַר; Bu.Lex. ubi illud vide. Denique hinc etiam à quibuſdam ducitur No. geminatum, עַרְעָר m. nudatiſſimus; vel ut alii,myrica; virgultum, tenue, humile & fragile; Bu. Lex. Cocc. Prout occ. cum ה dem.præf. Pſal.102.18. reſpexit ad orationem הָעַרְעָר nudatiſſimi, i.e. omni ope deſtituti,& derelicti ab omnibus.R.Sal.exp.vociferantis,clamantis; ex ſignif. וְיַעַרְעֵר vociferantur, Iſa.15.5. Ab. Ezra, ad precationem populi qui eſt veluti myrica ſolitudinis; Bu.Lex. ad orationem myricæ. Comparat ſe Eccleſia cum re vili, parva & invalida; Cocc. Item occ.etiam in forma ſ. m.conſtr. cum כְּ præf.Jer.17.6. כְּעַרְעַר ut myrica in ſolitudine; vel, ut locus nudatus deſerti; in quo ſcil. nihil creſcit. R. Sal. ut arbor ſolitaria; quaſi à עֲרִירִי; vel,ut locus vaſtus. Sic etiam juxta quoſdam, כַּעֲרוֹעֵר ſicut arbor nuda in deſerto, Jer.48.6. aliàs Aroer eſt proprium nomen loci; Bu.Lex. ut myrica in deſerto; Cocc. Hæc autem alii referunt ad Rad.עָרַר; vel עור; ubi ſuprà vide, vel infrà inter quadratas dictiones.

Rad. 166. עָרַךְ, ut inquit R.D. eſt סָרַר (vel potiùs סִדַּר) ordinare; Pag. ſuo ordine ſingula diſponere, ratione, & proportione collocare. Quidam faciunt contrarium verbo עָכַר, literis tranſp. quod eſt turbare rei ordinem. Per inſtruere verti poteſt; & eſt interdum rem cum re conferre, æſtimare, æquiparare; maximè ſcil. in Hiphil; Merc. Ordinavit, diſpoſuit, aptavit, ſtruxit; æſtimavit, taxavit, comparavit, æquiparavit, par æſtimatus fuit; Bu.Lex. Direxit, inſtruxit in ordinem juxta æſtimationem & æquitatem ſeu dignitatem cujuſque à primo ad ultimum. Hinc rego, rectum, rectifico; & per metath. creo, i.e. ordino: & Græcum ὀρχατὸς ordo, (eu locus arboribus aut vitibus conſitus, apto ſcil. ordine. In kal, cum accuſ. ordinavit, & ſine accuſ. neutraliter ordinatus eſt; Av. vel tranſitivè ſc. ſignificat ſtruere, diſponere ordine, parare; vel intranſitivè, ſe parare, inſtructum comparare, è regione alterius ſtare; & quaſi uno jugo cum alio ſtare; æquiparare,Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. i. eſt, ordinare, diſponere; prout occ. in præt. kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו conv.præf. & in 3.ſ.f. ſimpl. ut & in 2.ſ.m. cum ו conv. præf. & in 1. ſ. abſque præf. ut & in 3.pl. ſimpl. & cum ו conv. præf. וַיַּעֲרֶךְ ordinavit, Job.32.14. וְעָרַךְ & ordinabit,Lev.1.12. 6.5. עֹרֶכֶת ordinat, Prov.9.2. וְעָרַכְתָּ & ordinabis, Ex. 40.4. עָרַכְתִּי ordinavi, Num.23.4. Job.13.18. Pſal.132. 17. עָרְכוּ diſpoſuerunt aciem, Jud.20.22. וְעָרְכוּ & diſponent, Lev.1.7,8. Jer.50.9. In part.ben. kal, à ſ.m. עוֹרֵךְ ordinatus, diſponens, &c. occ. in abſol. forma pl. m. cum ה dem. præf. & in forma pl. m. conſtr. abſque præf. הָעוֹרְכִים ordinantes, Iſa.65.11. עוֹרְכֵי ordinantes, 1Chro.12.8,33,38. & in pahul kal,occ. ſ.m. vel cum cametz penult. vel in conſtr. cum cateph ſægol penult. ut & in ſ.f. ſimpl. & in forma pl.f. cum ה dem. præf. עָרוּךְ ordinatus,a,um, Iſa.30.33. Jer.6.23.50.42. Ezec. 23.41. עָרוּךְ diſpoſitus, Joel.2.5. עֲרוּכָה ordinata, 2 Sam.23.5. הָעֲרֻכוֹת diſpoſitæ, Joſ.2.6. In infin.kal, occ. cum camerz penult. ſimpl. loco ſeq. עָרוֹךְ ordinando, Iſa.21.5. ſed cum cateph pathach penult. occ. ſimpl. & cum לְ præf. לַעֲרוֹךְ ordinare, Pſal.40.6. diſponere, Jud.20.22. 1 Sam.17.8. 1 Chron.12.37.Pſal.78.19. In imper. kal, ſ.m. עָרוֹךְ; ſed cum ה parag. add.cholem tranſp.& mut. in cam.chat. ſic, עָרְכָה diſpone, Job. 33.5. & in pl.m.imper. kal,eſt, עִרְכוּ diſponite, Jer.46. 3.50.14.fut.kal,1.ſ.occ.cum cam.chat.procholem,in ult. ob maccaph ſeq. ut & cum ה parag.add. ſimpl. & cum ו cop.præf. אֶעֱרֹךְ diſponam, Pſal.5.4. אֶעֶרְכָה diſponam, Job.23.4. וְאֶעֶרְכָה & diſponam, Pſal.50.21. & in 2.ſ.m. fut. kal, eſt, תַּעֲרוֹךְ, diſpones, Pſal.23.5. Item, in 3. ſ.m. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum נוּ Aff. abſque præf.ut & cum ו cop.præf. & הָ Aff. ut ſeq. וַיַּעֲרוֹךְ diſponet, Ex.27.21.Lev.24.3,4.Pſ.89.7. וַיַּעֲרוֹךְ & diſpoſuit, Gen.22.9.Exod.40.23. 2 Sam.10.9,10. 1 Reg.18.33. יַעַרְכֶנּוּ diſponet illum, Lev.24.8. וְיַעַרְכֶהָ & ordinet illud, Iſa.44.7. & in 3.ſ.f. fut.kal, occ. cum ו conv.præf. ſed in 1. pl. ſimpl. ſic, וַנַּעֲרוֹךְ & ordinavit, 1 Sam.17.21. נַעֲרוֹךְ diſponemus, Job.37.19. Item, in 3.pl. fut.kal, occ. cum ו conv.præf.ut & cum יִ Aff.abſque præf ut ſeq. וַיַּעַרְכוּ & diſpoſuerunt, Gen.14.8. Jud. 20.20,30,33. 1 Sam.4.2..17.2. 2 Sam.10.8,17. 1Chro. 19.9. יַעַרְכוּנִי diſponunt aciem contra me, Job.6.4. Atque indè ex Rad. in hac 1.ſignif. ſunt nomina; 1.no. עֶרֶךְ ordo; inſtructio, diſpoſitio,æſtimatio; Pag.Bu.Av. æſtimatio ſcil. juxta æquitatem & valorem rei; Av. ſtrues, apparatus, &c. ut Pag.Bu.Cocc. prout occ. ſimpl. & cum ו cop.præf. ut & cum יִ Aff. ut ſeq. עֶרֶךְ ordo, ordinatio, diſpoſito, Exod.40.23. וְעֶרֶךְ & ordinem, Jud. 17.10. עֶרְכוֹ diſpoſitio ejus, Exod.40.4. Item, 2. hinc, etiam no. מַעֲרָךְ m. diſpoſitio, &c. Cev. unde in forma pl. m. מַעֲרָכִים; ſed occ. in forma pl.m. conſtr. loco ſeq. מַעַרְכֵי diſpoſitiones, Prov.16.1. Sic & 3. hinc etiam no. מַעֲרָכָה f. ordo, aptatio, acies, ſtrues; Bu.Lex. ordinatio, diſpoſitio; acies ordinata, ſeu inſtructa & diſpoſita; Av. Cocc. prout occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. מַעֲרָכָה acies, ordinatio, ſtrues, 1 Sam.17.21. 1 Chron.12.38. הַמַּעֲרָכָה idem, Exod.39.37. 1 Sam.4 16..17.20,22,48. Sed occ. etiam cum בְּ pro הַ dem. & מִ præf. ſic, בַּמַּעֲרָכָה cum ſtrue, in acie, Jud.6.26.

1 Sam.4.2. מֵהַמַּעֲרָכָה ex ipſa acie, 1 Sam.4.12. Item, hinc etiam no. in forma cum duplice ſægol ante Thau; מַעֲרֶכֶת ordo, diſpoſitio, ordinatio, inſtructio veri ordinis; Pag. Bu.Av. Unde dicuntur panis, ſeu panes; הַמַּעֲרֶכֶת ordinis, ſeu ordinationis; i.e. propoſitionis; Cev. Occ. autem no. hoc in ſ.f. ſimpl. & cum הַ dem. præf. idque vel cum ſægol, vel cum cametz penult. ob pauſam; ſic, הַמַּעֲרָכַת aciem, 1 Sam.17.8. vel הַמַּעֲרֶכֶת ordo, diſpoſitio, Lev.24.6,7. 1 Chron. 9.32..23.29. 2 Chron.29.18. Neh.10.34. & in abſol. forma pl.f. eſt, מַעֲרָכוֹת ordines, Lev.24.6. Item in forma pl.f. conſtr.occ.ſimpl.& cum מִ præf.ut ſeq. מִמַּעַרְכוֹת aciem, 1 Sam.17.10,26,36,45..23.3. ex aciebus, 1 Sam.17.23. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. עָרַךְ eſt, æſtimare, taxare, & comparare; Bu. Lex. &c. vide ad initium Rad. Occ. autem in hac ſignif. in infin. kal, ſimpl. & in fut.kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum הַ interrog. præf.& cum נָּ Aff.abſque præf.ut &(à 3.pl.m. יַעַרְכוּ) in 2.pl.m. ſimpl. ut ſeq. עָרוֹךְ æſtimari, Pſal.40.6. יַעֲרוֹךְ æſtimetur, Pſal.89.7. הֲיֵעָרוֹךְ an æſtimabit, Job.36.19. יַעַרְכֶנָּה æſtimabit eum, Job.28.17,19. חֲעֻרָכוּ comparabitis, Iſa.40.18. In Hiphil, idem cum kal, Bu. taxavit, &c. prout occ. in præt. hiph. 3.ſ.m. ſimpl. & cum וְ conv.præf. cui etiam ult. וֹ eſt Aff. ut ſeq. הֶעֱרִיךְ taxabat, 2 Reg.23.35. וְהֶעֱרִיךְ & æſtimabit, Lev.27.8,12. וְהֶעֱרִיכוֹ & æſtimabit eum, Lev.27.14. Item, in fut.hiph. 3.ſ.m.occ. ſimpl. & cum נּוֹ Aff. ſic, יַעֲרִיךְ æſtimabit, Lev.27.14. יַעֲרִיכֶנּוּ & æſtimabit eum, Lev.27.8. Atque indè eſt ex Rad.in hac ſignif.no. עֶרֶךְ æſtimatio, &c. Vide idem no. in 1.ſignif. quia enim res quæ taxantur, ſolent hæ juxta illas ordinari, hinc ordinatio pro æſtimatione, æquiparatione, & pretio ſumitur. Semper autem per ſ. puncta ſcribitur: contrà quàm quidam ſentiant Exod.40. per ſex ſcribi; Merc.Occ. autem no. hoc in hac ſignif. tantùm cum præf. & Aff. ut cum כְּ præf. & וֹ Aff. pro æquali, ſeu pari mihi: vel ejusdem aut æqualis ordinis mecum; Merc.Cev. loco ſcil. ſeq. כְּעֶרְכִּי juxta æſtimationem mei, Pſal.55.14. Item cum הָ, vel in pauſa הָ., occ. ſimpl. & cum הַ & בְּ præf. עֶרְכָּהּ vel עֶרְכָּהּ æſtimatio tua, Lev.27.3,4,5,6,7,13,15,16,19, 25. הָעֶרְכָּהּ idem, Lev.27.23. בְּעֶרְכָּהּ cum æſtimatione tua, Lev.5.15,18,25.. 27.2,27. & Num. 18.16. ut & cum כְּ & מִ præf. ſic, כְּעֶרְכָּהּ juxta æſtimationem tuam, Lev.27.12,17. מֵעֶרְכָּהּ ex æſtimatione tua, Lev. 27.8,18. Item occ. etiam cum וֹ Aff. cui & כְּ eſt præf. & cum הָ Aff. abſque præf. ut ſeq. עֶרְכּוֹ æſtimatio ejus, 2 Reg.12.4. Job 41.1. כְּעֶרְכּוֹ juxta æſtimationem ſuam, 2 Reg.23.35. עֶרְכָּהּ æſtimationem ejus, Job.28. 13. De ultimo autem hoc no. in hac ſignif. notandus locus ſuprà cit. Lev.27.16. & erit עֶרְכָּהּ æſtimatio tua; quam ſcil. impones ei: alloquitur enim ſacerdotem; ubi ultimum Caph eſt ſignum pronominis ſecundæ perſ. & non redundat ut putaverunt multi, inquit R.D. ſed v.23. & ſupputabit ei ſacerdos numerum הָעֶרְכָּהּ æſtimationis tuæ, uſque ad annum Jobel: & dabit הָעֶרְכָּהּ æſtimationem tuam, &c. Ibi aggregatur He præter normam; in priori הָעֶרְכָּהּ; quia prior dictio eſt in regimine Genitivi; & ſic He videtur redundare. Et eſt ſicut illud Jof.7.21. בְּתוֹךְ אָהֳלִי tabernaculi mei; Pag. Imò in utroque הָעֶרְכָּהּ, He emphaticum abundat. Nam ratio quam ſubjungit Sanctes, nulla eſt. Siquidem generale eſt, He emphaticum non præponi nomini habenti affixum. Nec tamen He redundabit, ſed ad ampliorem notionem erit adjectum: etſi jam affixum ſit notio; nec ex linguæ uſu duæ notiones conjungi ſoleant. Sed fit interdum ſecùs; Merc.Cev.

Rad. 107. עָרַל eſt, præputiatum cenſere; præputium auferre; Bu.Conc. præputiatum, obthuratum habuit vel cenſuit; juxta Hebræos qui per אָטַם exponunt; vel, præputium abſtulit, quaſi depræputiare dicas; Bu.Lex. Præputium habuit incircumciſum, præputiatum æſtimavit, vel cenſuit; i.e. immundum judicavit. Eſt autem præputium, pellis tegens glandem in ſumma parte colis, quam Judæi circumcidebant, & gentibus incircumciſis improperabant præputium, tanquam immunditiam ipſam: Atque ità Metaph. ad arbores tranſlatum, ſignificat arbores immundas, unà cum fructibus quibus veſci licitum non erat; Av. prout occ. Lev.19. 23. וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ אֶת פִּרְיוֹ & auferetis præputium ejus, fructum ejus; Pag. quaſi præputiabitis. Metaphoricè ſic appellat luxuriem arborum excutere. Sic enim jubebantur fructus trium annorum ut immundos excutere, nec ſinere creſcere; Merc. & obthurabitis obthurationem ejus; juxta R.Sal. i.e. arborem impuram & fructus ejus pollutos & abominabiles cenſebitis, ſicut præputium ſeu curis obthurans Membrum virile. Vel, depræputiabitis, i.e. auferetis præputium ejus, h.e. fructus ceu impuros decutietis: ut Chaldaicè תְּרַחֲקוּן רָחֲקָא יָת אֲבִיהּ removendo removebitis fructus ejus, i.e. abjicietis tanquam immundos; Bu.Lex. Et præputiatum, i.e immundum cenſebitis præputium ejus, &c. h. e. tribus annis erunt vobis arbores quaſi præputiatæ, i.e. immundæ; Av. & auferetis, &c. ut Pag. 70. μειχθήσεται τὴν ἀκροβυστίαν αὐτῶν. Ferv.exp. quaſi clauſuram ſignificaret. Primi fructus oneri ſunt arbori novæ, & ejus vires exhauriunt: Igitur in flore tollendi. Subeſt doctrina. Nè ſint νέοι & νεόφυτοι, qui docent: ſed ſubacto judicio; Cocc. Omnino putabitis præputium ejus, (præputium ſcil.) fructûs ejus: tribus annis ſunto (ſingulæ) vobis præputiatæ, nihil (earum) comeditor; Jun. In niphal, נֶעֱרַל præputiatum ſe oſtendit; præputium retexit; Bu.nudatus, diſcoopertus eſt præputio, Pag. Av. Prout occ. in imper. niph. ſ.m. cum וְ cop. præf. Hab.2. 16. bibe etiam tu, וְהֵעָרֵל (aliàs וְהֵעָרֶל) & ſis diſcoopertus; ut ſcil. diſcooperias turpitudinem tuam: juxta illud Gen.9.21. & inebriatus eſt, & diſcooperuit ſe; Pag. quaſi fit, præputiatus appareas; i.e. turpis & abominabilis. Affine eſt verbo רָעַל, ut ſequitur, quod juxta quoſdam de calice dictum, vacillationem cum turpitudine conjunctam ſignificat. Vide ſuo loco; Merc. Vel dicitur per metath. quaſi à Rad. עָרַל; quod eſt ſopire, pro וְהֵרָעֵל & conſopire; ut Hier. reddit, & hoc eſt rectum, inquit R.D. in l.Rad. ſed in comment.exp. & videatur præputium ruum: Targum, וְהִתְעָרַשׁ & nudare, ſive nuda, aut diſcooperi te. Ab.Ezr. & apparebit, vel appareat, præputium tuum, ac ſi eſſet וְתֵעָרֵל. Eſt enim imper. vice fut. ſicut illud Deut.32.50. וּמוּת & morere; pro, morieris; Pag. Et præputiatus appare; Bu.Conc. Præputium retege, præputiatum te oſtende, pudendis nuda te, ut ebrii ſolent, juxta Ab.Ezram. Sed R.Sal. exp. obthurator ſtupore cordis; Bu.Lex. Bibe etiam tu, qui ſcil. in Chaldæa es, & nudare in præputio, i.e. oſtende pudenda tua. Quidam exp. pro וְהֵרָעֵל eſto temulentus, ut vacilles hinc indè; Av. & oſtende te

præpu

præputiatum; Cocc. Bibe tu quoque & retege præputium, i.e. eadem perfer judicia, adeòque omnium gravissima, Jer.25.26. Jun. Atque inde 1. est no. עָרֵל, m. præputiatus, præputium habens, incircumcisus; Pag.Bu. Av. obthuratus; cujus membrum genitale, obducto præputio, obthuratum est; Bu.Lex. & metaph. immundus; Av. ἀκρόβυστος; i.e. habens aliquid abundans, superfluum, & inutile; Cocc. Figuratè, præputium ad aures, labia, & cor transfertur, & etiam ad alia, notans quicquid gravat, & impedimento est. Balbus, supervacua verba habet, donec ad id perveniat, quod vult loqui; sic auris, velut gravis, & superabundans carne, quasi non sit satis excavata ad audiendum; & cor velut pinguedinem habet obductam, ne possit intelligere; juxta illud, incrassa cor populi hujus, &c. quod & ad gravitatem iniquitatum, & superabundantiam peccatorum cor præpedientium refertur; sicut & præputium in glande generationem impedit; Merc. præputiatus labiis, Exod.6. est linguam habens parùm idoneam ad loquendum, & tanquam sarcinâ aliquâ onustam. Et Ezec. 44. qui corde præputiatus est, dicitur & carne præputiatus, licet manu circumcisus sit; præputiatus autem corde, est, cujus cor gravatum est vanis cogitationibus, & concupiscentiis; & Jer.6. præputiata dicitur auris eorum, i.e. gravata impedimento, ut non possint attendere. Item, Lev.19. Tres annos, erunt vobis (arbores scil.) præputiatæ; h.e. fructus earum habebitur nimius & noxius; Cocc. Occurrit autem no. hoc, in absol. forma s.m. cum cametz & tzere, simpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. & in forma s.m. constr. cum cateph pathach, & pathach, simpl. ut seq. עָרֵל præputiatus, incircumcisus, Exod.12.48.Isa.52.1. וְעָרֵל & præputiatus, Gen.17.14. הָעָרֵל præputiatus, Lev.26.41. 1 Sam. 17.26,36. עָרֵל præputiatus, Exod.6.12,30. Item, hinc etiam, 2. no. עֵרֶל m. idem, præputiatus, incircumcisus, gravis, & superfluus, &c. Pag.Bu. vel substantivè, præputium; & per auxesin, ponitur pro præputiato; Av. prout occ. simpl. & cum ו cop.præf. עָרֵל præputiatus, Ezech.44.9. וְעָרֵל & præputiatus, Ezech.44.9. Sed occ. etiam, in pl.m. ex forma scil. priori præced. sing. cum cametz & tzeri; Pag.Bu. idque simpl. & cum ה & מ præf. עֲרֵלִים præputiati, incircumcisi, Lev.19.23. Jos. 5.7 Jer.9.25.Ezech.28.10..31.18..32.19,24,25,26,28, 29,30,32. הָעֲרֵלִים præputiati, Jud.14.3.. 15.18. 1 Sam.14.6..31.4. 2 Sam.1.20. 1 Chron.10.4.Ezech.32. 21. מֵעֲרֵלִים ex præputiatis, Ezech.32.27. cujus etiam forma pl.m. constr. simpl.& cum ו cop. præf. עֲרֵלֵי præputiati, Jer.9.25.Ezech.44.7. וַעֲרֵלֵי & præputiati, Ezech.44.7. Sicut & 3. hinc etiam no. in sing. fæm. ex ead. prima forma, viz. עֲרֵלָה incircumcisa, Jer.6.10. Item, hinc & 4. est no. substant. עָרְלָה f. præputium; Pag.Bu.Av.Cocc. h.e. pellis, quæ glandem, i.e. summam colis, h.e. hastæ membri virilis, partem tegit: dictum, quòd membris putentibus præmineat. Pag. pellicula tegens glandem in membro virili; Av. ἀκροβυσία; supervacuum notat; Cocc. prout occ. in forma absol. f.f. simpl. & cum בְ præf. עָרְלָה præputium, Gen.34.14. בְּעָרְלָה cum præputio, Jer.9.24. & in forma s.f. constr. est, & occ.simpl. & cum כֶ ,, וֹ, & ָ Aff. sic, עָרְלַת præputium,Exod.4,25.Deut.10.16. עָרְלַתְכֶם præputium vestrum,Gen.17.11. עָרְלָתוֹ præputii sui,ejus,Gen. 17.14,24,25.Lev.12.3..19.23. עָרְלָתָם præputii illorum, Gen.17.23. cujus etiam forma absol. pl.f. occ.cum הָ dem. præf. loco seq. הָעָרְלוֹת præputia, Jos.5.3. ejusque forma pl.f. constr. occ.simpl. & cum יהֶ ,, Aff. ut seq. עָרְלוֹת præputia, 1 Sam.18.25. 2Sam.3.14.Jer. 4.4. עָרְלוֹתֵיהֶם præputia illorum, 1Sam.18.27.

Rad. 108. עָרַם, in Bu.Conc. quatuor signif. i. est, callidum & astutum esse; callidè & astutè agere, calliditate aut astu usus fuit; Pag.Bu. item, coacervare; Pag. (Sed hoc ult. vide in 3.signif.) callidè & concinnè composuit, seu coacervavit decenter, aptè coagmentavit, ut solent homines callidi & prudentes magno judicio & astu quodam concinnare sua consilia & deliberationes, hanc ob rem sæpe redditur callidus, astutus, &c. Hinc ἁρμόζω coapto, compono congruenter, ἁρμονία harmonia, ὁρμῶ, ὁρμάομαι paro, &c.Av. Quidam conferunt עָרַם cum עוּר, ut sit, excitatum esse, attentum providum, versutum, vafrum & callidum. Sumitur autem in utramque partem. Potest absolutè sumi in Hiphil sine casu. In Niphal est, coacervari, & erat addenda mudandi significatio; tametsi ea in verbo nusquam reperiatur. Quidam omnia quæ nuditatis significatum habent, ad Rad. עָרָה, sed frustrà referre conantur: quasi in illis Mem non radicale sit, sed servile. Observo autem עָרוֹם per cholem Job.1.& aliàs significare nudum: unde plur. cum dagesch עֲרֻמִּים nudi. At עָרוּם per schurek, callidum, unde plur. עֲרוּמִּים lene. Sed est & עָיוּם nudus adject. vel nuditas substant. unde plur. עֲיוּמִּים, ac adject. עֵירוּם interdum etiam est fæm. Ezech.16. Sed illic potest Beth subaudiri, ut sit substant. In nuditate; Merc. Occurrit autem hæc Rad. in hac 1. signif.pro callidum esse,&c. in infin.kal, loco seq. עָרוֹם callidè agendo, 1 Sam.23.22. In Hiphil, הֶעֱרִים astutè agere, Bu. astutè, vel callidè agere, callidum esse; Pag. Bu. callidè egit, & cum accus. concinnavit; Av. prout occ. in fut. hiph. à 3.s.m. def. cum chirek tantùm absque jod hiph. in ult. & in 3. pl. m. plenè cum jod hiph. penult. ut seq. יַעֲרִים callidè agit, 1 Sam.23.22. Prov. 15.5..19.25. יַעֲרִימוּ callidi fuerunt, Psal.83.4. Atque indè ex Rad. in hac 1. signif. est 1. no. s.m. significans versutum; Av. vel prudentem; Cocc. quod scil. occ.in sing.simpl.& cum ו cop.præf. עָרוּם callidus,astutus, Gen.3.1. Prov.12.16,23..13.16.ה14.5..22.3..27.12. וְעָרוּם & astutus, Prov.14.15. & in forma pl.m. occ. simpl.cum dagesch in Mem,licèt post schurek: sed cum ו cop. præf. absque dagesch in Mem post schurek; sic, עֲרוּמִּים callidi, Job.5.12..15.5. וַעֲרוּמִּים & callidi, Prov.14.18. Item, 2. hinc etiam no. in s.f. significans vafritiem; Av. vel prudentiam; Cocc. prout occ. simpl. & cum בְ præf. עָרְמָה calliditas, astutia, Prov.1.4..8.5, 12. בָּעָרְמָה callidè, Exod.21.14.Jos.9.4. forma autem hujus no.s.f. constr. esset עָרְמַת; unde cum בְ præf. & ם Aff. plenè & juxta normam esset בָּעָרְמַתָּם: sed occ. pro eo quasi contractè absque Thau,s.f. constr. (ut כְּחִבּוּנָם Hos.13.2.pro כְּחִבּוּנָתָם; Pag.Dictum autem in quo no.hoc sic legitur, Paulus,1 ad Cor.3. cirans, reddit παπαργίαις, Merc.) loco seq. בָּעָרְמָם in astutia sua, Job.5.13. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est nudum; Bu.Conc. idque scil. in no. 1. עָרוֹם m. nudus, sine vestibus; Pag.Bu.Av.Cocc. prout occ. in s.m.simpl.& cum ו cop. præf. vel plenè cum Vau, vel def. cum cholem tantùm absque Vau, in ult. ut seq. עָרוֹם, vel sine Vau, nudus, 1 Sam.19.24. Job.1.21..24.7,10..26.6. Eccl.5.14. Isa.

Iſa.20.2,3,4-58.7. Am.2.16. עֵרֹם & nudus, Job.1.21. עָרֹם & nudus, Mich.1.8. & in forma pl.m. occ. cum Mem dageſchato poſt ſchurek penult.ſic, עֵרֻמִּים nudi, Gen.2.25. Job.22.6. Atque indè, 2. no.ſ.f. adject. cum kibbutz penult. ante Mem dageſchatum loco ſeq. עֵרֻמָּה nuda, Hoſ.2.5. ut & 3. hinc etiam ex Rad. in hac 2. ſignif. eſt no. cum jod penult. quieſcente in tzere; quod vel eſt adject. vel ſubſtant. ut dictum ad initium Rad. & occ. ſimpl. plenè, ſed cum וְ cop. præf. cum tzere tantùm abſque jod penult. & cum וּבְ præf. rurſus plenè cum jod penult. ut ſeq. עֵירֹם nudus, nuditas, Gen.3.10,11. Ezec.16.7,22,39-23.29. וְעֵרֹם & nudus, Ezech.18.7,16. וּבְעֵירֹם & in nuditate, Deut.28.45. cujus formæ pl.m. occ. cum kibbutz penult. ante Mem dageſchatum, loco ſeq. עֵירֻמִּם nudi, Gen.3.7. & 3. hinc etiam no. cum Mem heemant. præpoſ. quaſi à ſing. מַעֲרוֹם, vel מֵעֲרוֹם, nuditas; formæ inſtar סַנְעוֹל ſerra; Pag. in forma pl. m. מַעֲרֻמִּים denudationes; Cocc. vel nuditates, ſubſtantivè; Merc. vel per auxeſin, adjectivè, nudi; Av. prout occ. in forma pl.m. conſtr. cum הֶם Aff. loco ſeq. מַעֲרֻמֵּיהֶם nudos eorum, 2Chr. 28.15. Deindè, iii. ſignif. 3. hujus Rad. עָרַם, eſt acervus; Bu.Conc. unde in Niphal, נֶעֱרַם coacervari; Pag. Bu. concinnatus eſt in harmoniam, coacervatus eſt aptè; Av. prout occ. in præt. niph. 3.pl. loco ſeq. נֶעֶרְמוּ coacervatæ ſunt, Ex.15.8. Atque inde ſunt no. 1. quaſi à ſing. m. עֶרֶם acervus; in forma pl.m. ſignif. acervos manipulorum, qui aptè & concinnè componuntur; Av. & occ. loco ſeq. עֲרֵמִים acervi, Jer.50.26. Et 2. hinc etiam no. ſ.f. idem ſignificans, viz. acervus aptè & in harmoniam quandam concinnatus ſeu congregatus; Av. & occ. ſ.f. abſol. cum הָ dem. præf. ſed in forma ſ.f. conſt. ſimpl. ut & in forma pl. f. ſimpl. & cum הָ & מֵ præf. הָעֲרֵמָה acervus, Ruth.3.7. עֲרֵמַת idem, Cant.7.3. Hag. 2.16. עֲרֵמוֹת acervi, 2Chron.31.6. הָעֲרֵמוֹת acervi, 2Chr.31.7,8,9. Neh.13.15. מֵעֲרֵמוֹת ex acervis, Neh.3. 34. Denique, iv. ſignif. 4. hujus Rad. עֶרֶם eſt caſtanea arbor; Bu.Conc. quæ ſcil. facilè poteſt nudari, i.e. decorticari; Av. vel à denſa & cumulata figura; ut quidam volunt; Merc. idque in no. עַרְמוֹן m. quod quidam volunt eſſe Platanum arborem; ſed Hebræis eſt caſtanea arbor; Cocc. Bu.Lex. prout occ. in ſ.m. & pl. m. cum וְ cop. præf. utrique; ſic, וְעַרְמוֹן & caſtanea, Gen. 30.37. וְעַרְמוֹנִים & caſtaneæ, Ezech.31.8.

Rad. 109. עָרַס; unde eſt no. עֲרִיסָה f. conſperſio, h.e. farina cum aqua; vulgò paſta; Pag.Merc. Oryza; genus leguminis. Judæi vocant paſtam; h. e. farinam cum aqua ſtratam, ſeu conſperſam. Hieron. vertit, pulmentum, item cibum, &c. Sed procul dubiò eſt ὄρυζα oriza; ex qua fit pulmentum, & cibus inſtar paſtæ; & per aphær. vulgò dicitur, Riſum, Germanicè, Reis; Av. Quidam conferunt cum עֶרֶשׂ lecto ſeu ſtrata, quaſi ſit ſtratum farinæ. Sed nuſquam per Sin ſemel invenio; Merc. 70. φύραμα, σῖτος, & reddi poteſt maſſa; Cocc. ſeu maſſa farinæ; Bu.Conc. quod aliàs dicitur בָּצֵק; Merc. Non autem in textu venit ſingulare; ſed in forma pl. f. occ. cum יוֹ & יָם Aff. ut ſeq. עֲרִיסֹתֵינוּ maſſarum noſtrarum, Neh.10.38. עֲרִסוֹתֵיכֶם maſſarum veſtrarum, Num.15.20,21. עֲרִיסוֹתֵיכֶם maſſarum veſtrarum, Ezech.44.30.

Rad. 110. עָרַף incidit ſeu diſſecuit cervicem, jugulavit, amputavit collum; & ſi liceret dicere, decervicavit, ut ſanguis indè deriveretur & profluat copioſè; nam cervice amputata abundanter ex omnibus venis fluit ſanguis. Et ſi tribuitur pluviæ aut rori, ſignificat defluere, non aliter quàm cervice amputatâ ſanguis profluit. Cogn. cum רָעַף defluxit, ſtillavit; Av. Videatur autem verbaliter poſt no. ſeq. עוֹרֶף, quod no. reliqui ad initium Rad. locant, & indè verbum derivant. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor ſignif. i. eſt, cervix; cervicem abſcindere, decollare; Bu.Conc. Nam indè eſt no. עוֹרֶף m. poſterior pars faciei, inquit R.D. ſive colli; Pag. Latinè cervix; ex vertebratis oſſibus in orbem conſtans, ut faciliùs huc illuc obvertatur. Unde qui flecti nequunt, contumaces & indomabiles, Scriptura duros cervice appellat. Per hanc medulla è cerebro in ſpinam dorſi delata, oſſa rigat & humectat, ut è cœlo ros & imber hæc inferiora. Unde quidam putant per metaph. verbum indè factum, quod propriè contrario ſignificatu eſt decervicare; ſi ad rorem & pluviam transferatur, ſignificare, defluere, & diſtillare: Sicut per cervicem medulla è cerebro in ſpinam dorſi, & cætera deinceps oſſa ad ea riganda & alenda defluit: & tum quidem convenit cum רָעַף, literis tranſpoſitis; Merc. עוֹרֶף eſt cervix; poſtica colli pars; Pag.Cocc. Et ſimul etiam ſinciput; Av. Et occ. in ſ.m. ſimpl. & cum בְּ & כְּ præf. עוֹרֶף cervix, Exod.23.27-32.9-33.3-34.9-33.5. Deu. 9.6,13. Joſ.7.8,12. 2 Sam.22.41. 2 Chron.29.6. Pſal.18. 41. Prov.29.1. Jer.2.27-18.17-32.33-48.39. בְּעוֹרֶף in cervice, Gen.49.8. כְּעוֹרֶף juxta cervicem, 2Reg.17.14. Sed cum affixis cholem mutatur in cam. char. ut cum כָּ præf. & יָ. Aff. ut cum הָ, vel in pauſa הָ, & כֶם, ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum וֹ & ם Aff. cui ult. etiam וְ cop. eſt præf. prout ſeq. כְּעָרְפִי cervicem meam, Job. 16.12. עָרְפְּךָ cervicem tuam, Deut.31.27. עָרְפֶּךָ cervix tua, Iſa.48.4. עָרְפְּכֶם cervicem veſtram, 2 Chron. 30.8. וְעָרְפְּכֶם & cervicem veſtr. Deut.10.17. עָרְפּוֹ cervicis ejus, cervicem ſuam, Lev.5.8. 2 Chron.36.13. עָרְפָּם cervicem ſuam, 2 Reg.17.14. Neh.9.17. Jer.7. 26-19.15. וְעָרְפָּם & cervicem ſuam, Neh.9.29. Atque indè ex hoc no. deducunt, ut dictum, verbum in kal, עָרַף, decollavit; q.d. decervicavit; Bu.Lex. torquere collum, ſive cervicem torquendo frangere; Pag. incidere, ſeu ſecare cervicem animanti, gladio vel ſecuri; percutere ex adverſo cervicis; Merc. Unde in 2.ſ.m. præt. kal, עָרַפְתָּ; prout occ. cum וְ conv. præf. & וֹ Aff. ſic, וַעֲרַפְתִּיו & decollabis ipſum, Exod.13.13-34.20. & in part. ben. kal, ſ.m. eſt, עוֹרֵף decollans, Iſa.66.3. ſed occ. etiam in 3.pl.m. præt.kal, cum וְ conv. præf. וְעָרְפוּ & decollabunt, Deut.21.4. & in part. Pahul, kal, à ſ.m. עָרוּף decollatus; prout occ. in forma ſ.f. cum הָ dem. præf. הָעֲרוּפָה decollata, Deut.21.6. Deindè, ii. ſignif.2. hujus Rad. עָרַף, eſt deſtruere, diruere; Bu.Conc. De altaribus dicitur, pro, confringere; ad verbum, decervicare, eleganti metaphorâ; quòd & altaria ſuas cervices habere viderentur, & cornua; Merc. Prout occ. in fut.kal, 3.ſ.m loco ſeq. יֵעָרוֹף diruet, Hoſ. 10. 2. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. עָרַף, eſt, ſtillare; Bu. Conc.Cocc. ſeu diſtillare, &c. Vide ad initium Rad. Prout occ. in fut.kal, 3.ſ.& pl.m. ſic, יַעֲרוֹף ſtillabit, Deut.32.2. יַעַרְפוּ ſtillabunt, Deut.33.28. Denique, iv. ſignif.4. hujus Rad. עֶרֶף eſt, cælum viſibile; Bu. Conc. idque in No.pl.m. indè ducto, viz. עֲרָפִים; quo nomine vocantur cæli; quia ſtillant & influunt pluviam & rorem in

in hæc inferiora, inquit R.D. Pag. Vel, influentiæ cæli, aut pars cæli, polus, &c. Vel no. hoc pl.m. reddi potest, ruinæ; ex significatione verbi, Hos.10.2. Prout occ. in forma pl.m. constr. cum בְּ præf. & הָ Aff. sic, Isa.5.30. & lux obtenebrata est, בַּעֲרִיפֶיהָ in cæli ejus; Pag. quasi influentias dicas; Merc. Hieron. in caligine ejus; Sed Ab.Ezra, in destructionibus ejus; Pag. obtenebrescet, lux scil. in influentiis; i.e. in ea parte cœli sub qua est terra regum Judah; Av. In ruinis ejus, nempe terræ; quò Aff. fæm. referendum est. Alii, in stillationibus ejus; scil. lucis, & tunc discrepantia generis est in affixo; Bu. Lex. צַר וְאֹר חָשַׁךְ בַּעֲרִיפֶיהָ arctum & lux quæ scil. tenebricosa est, in distillationibus ejus. Ipsa lux gratiæ per Evangelium annunciatæ, erit tenebræ, per effusum super Judæos spiritum socordiæ & stuporis; Coc. Quumque intuebitur in hanc terram, ecce tenebras, tenebras scil. angustiæ simulac colluxerit, offundentes se (Hebr. contenebrantes) in ruinis ejus; in quibus scil. istæ tenebræ diu perduraturæ sunt; Jun. [עֲרָפֶל caligo, &c. vide inter voces quadratas.]

Rad.111. עָרַץ est, conterere, frangere; & frangi animo, consternari, pavere, formidare; roborare, fortificare; Pag Significat terreri, absterreri, maximè sequente præp. מִן à, vel ab. Sunt qui putent per Græcum σπουδαῖα expressum à Paulo ad Philip.1. Non abludit à עָרַץ; & quidam conferunt cum עָצַר, sed longiùs; & ex adverso cum עָצַר, contrariæ significationis, imminui scil. quum istud fit, prævalere; & interdum transitivè, quasi prævalidare dicas, i.e. vim afferre, cum impetu terrere, & consternare; confringere; nam qui prævalidus est, alii est terrori. Hinc duæ hæ significationes, terroris scil. & prævalescentiæ in hoc verbo afferuntur: etsi meo judicio terroris seu confractionis sit primaria, quicquid velint quidam; Merc. עָרַץ violentiâ usus fuit, violenter exagitavit, confregit, vel contrivit, fortem & aut violentum se exhibuit; expavit, consternatus fuit; terruit; Bu. Lex. Concussit cum terrore, deterruit concutiendo, exercuit potentiam in aliquem, ut postea sit formidabilis; item, sine Accus. formidavit concutientem, vel alicujus potentiam. Cogn. cum רָעַץ contrivit, collisit, &c. & עָצַר prævaluit; Av. In Coc. tria signif. i. commovere; ut Isa.2.ad commovendum terram: 2. commoveri, formidari; ut Job.31.34. timebam multitudinem magnam; & Deut.7.21. nè commoveare. Sic Jos. 1.9. ut & Deut.23. & nè commoveamini coram illis, vel minimâ scil. commotione. Ubi gradatio videatur. Et Job. 30.6. in tremendo vallium, &c. Et 3. est, obtinere potentiam; 70. ἰσχύειν, ut Isa.47.12. vel 14. fortasse obtinebis, &c. Videtur i.e. idem cum עָצַר. Et Psa.10.18. Non addet, potens esse homo ex terra; Coc. Sed in Bu. Coc. duo tantùm sunt hujus Rad. signif. 1. est conterere, confringere; expavescere, formidare. Prout occ. in Infin. kal, cum לְ præf. לַעֲרוֹץ conterere, formidine terrere, Psa.10.18. Isa.2.19,21. Et in fut. kal, à 3.s.m. יַעֲרֹץ occ. in 1.s. loco seq. אֶעֱרוֹץ reformidarim, Job.31.34. Sed occ. etiam in 2.s.m & f. fut. kal, simpl. ut & in 2. pl. m. simpl. & cum Nun parag. add. ut seq. תַּעֲרוֹץ vel sine vau, expaveſcas, conteres, Deut.7.21. Jos.1.9. Job.13. 25. תַּעֲרֹצִי terribilem te exhibueris, Isa.47.12. תַּעֲרֹצוּ expaveſcatis, Deut.20.3.. 31.6. תַּעֲרֹצוּן formidabitis, Deut.1.29. In hiphil, הֶעֱרִיץ formidavit; Bu. Av. & sine Accus. est intransit. expavit, &c. Av. Prout occ. in part. hiph.s.m. cum בֶּ Aff. sic, מַעֲרִיצָם terrens vos, terror vester, Isa.8.13. & in fut. hiph. à 3.s.m. יַעֲרִיץ, & in 3.pl.m. יַעֲרִיצוּ, in 2.pl.m. est, & occ. loco seq. תַּעֲרִיצוּ expaveſcite; Isa.8.12. Atque indè juxta quosdam ex Rad. in hac signif. est i. No. עָרֻץ, vel aliàs עָרוּץ horriditas, formido; Av. fractura; Pag. ruptura, concavitas; Bu. Lex. Alii, prævalescentia; cum cholem erit formæ infiniti; sed in nostris exempl. scribitur cum schurek in ult. formæ גִּבּוֹל. Rimam & fossam fluminum alluvione factam intellige; Merc. Prout occ. cum בְּ præf. loco seq. בָּעָרוּץ in fractura, Job.30.6. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. מַעֲרָצָה f. fortitudo, Pag. vel violentia; Merc. Bu. Lex. Formido, pavor; Av. vis, το ἰσχύς, Coc. Prout occ. cum בְּ præf. loco seq. בְּמַעֲרָצָה cum tragore, violenter, Isa.10.33. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. עָרַץ est, formidabilem, fortem, validum se exhibere; Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. Prout occ. in fut. kal, à 3.s.m. יַעֲרֹץ & 2.s.m. תַּעֲרֹץ, in 2.s.f. loco seq. תַּעֲרֹצִי validam te præbueris, Isa.47.12. In Niphal, נַעֲרָץ terribilis, formidabilis, vel fortis fuit; Av. Bu. Unde in part. niph.s.m est, נַעֲרָץ fortis, formidabilis, Psal 89.8. Et in hiphil, הֶעֱרִיץ formidavit; Bu. Av. Pavere significat in hiph. vel se expavefacere; Coc. Prout occ. in fut. hiph. à 3.s.m. יַעֲרִיץ, & 2.s.m. תַּעֲרִיץ, in 2. & 3.pl.m. sic, תַּעֲרִיצוּ formidetis, Isa.8.12. יַעֲרִיצוּ formidabunt, Isa.29.23. Atque indè ex Rad. in hac signif. est No. עָרִיץ violentus, tyrannus, formidabilis; Bu. Lex. Av. robustus, cujus fortitudinem alii timent; Av. timendus; & sic dicitur potens & fortis; eò quòd homo timeat ab illo, inquit R.D. Pag. Prævalidus, qui alios prævalet, & terrori est, in malum plerumque sumitur; sed Deo etiam interdum tribuitur, ut Jer.20.11. quod malis sit terribilis; unde eo loco jungitur cum גִּבּוֹר, quod robustum significat, utramvis in partem. Locum Isa.49. 24, &c. de præda potenti eripienda, Christus in Luca imitatus est; Merc. Cev. Robustus, viribus agens, &c. Coc. Prout occ. hoc No. s.m. simpl. locis seq. עָרִיץ validus, robustus, fortis. Psa.37.35. Isa.29.20.. 49.28. Jer.20.11. cui etiam לְ (cum Segol, ob camerz sub gutturali seq.) est præf. loco seq. לָעָרִיץ forti, Job.15.20. & in forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum וֹ cop. præf. cujus forma etiam constr. occ. simpl. ut seq. עָרִיצִים potentes, fortes, Job.6. 23..27.13. Psa.86.14. Isa.13.11..25.3,4,5.. 29.5. Jer.15. 21. וְעָרִיצִים & fortes, violenti, Psal.54.5. Prov.11.16. עָרִיצֵי fortissimos, Ezech.28.7.. 30.11.. 31.12.. 32.12. Item, 2. hinc etiam ex Rad. in hac signif. No. cum Mem heemant. (quod etiam allatum fuit in 1. sign.) Prout occ. cum בְּ præf. sic, בְּמַעֲרָצָה cum valore, validè, Isa.10.33. Sicut etiam quidam hic ponunt nominaliter מַעֲרִיץ m. pavor, terror, formido; Pag. Bu. Av. Est forma participii, ut מַכְבִּיד; sed nominaliter sumptum: nam præced. מוֹרַאֲכֶם timor vester, sive causa quare quis timeat, vel commoveatur; Coc. Prout occ. cum כֶּם Aff. loco seq. מַעֲרִיצָכֶם formido, terror vester, Isa.8.14.

Rad.112. עָרַק est, fugere; unde Targum pro וַיָּנָס, & fugit, habet וַעֲרַק Ex.4.3. Pag. Bu. & propriè Chaldaicum est; Bu. Lex. arcuit, coercitus fugit, exercitus est in fugam, abarcitus est. Item, exercuit. Cogn. cum עָקַר subnervavit, & קָרַע dirupit; nam arceri est fugere, & se abripere à loco ad alium. Hinc ἐρύκω & ἐρυκάνω, i.e. Lat. arceo, abarceo; h.e prohibeo, &c. Av. Occ. autem in part. ben. kal, à s.m. עוֹרֵק, in pl.m. cum הָ dem. præf. loco seq הָעוֹרְקִים

הָעוֹרְקִים fugientes, Job.30.3. Atque indè juxta plerosque est No. à ſ.m. עוֹרֶק m. nervus, vel arteria; Pag. Bu. pulſus, aut vena; Pag. Unde in forma pl.m. עוֹרְקִים & in conſtr. עוֹרְקֵי Occ.cum ! cop.præf.& ' _ Aff.Job.30.17. וְעוֹרְקַי & nervi mei, ſeu pulſus mei, aut venæ ſcil. pulſatiles, non quieſcent, pro quieſcebant; Pag.& arteriæ meæ, &c. Bu.Lex. Venæ meæ non conquieſcunt. Arabicè namq; עֹרֶק eſt vena & arteria; Cocc. qui etiam illud præced. in plur. maſc. abſol. ibid.v.3. nominaliter ſumit, & exp. הָעוֹרְקִים צִיָּה venæ ariditas; Coc.Alii verò rurſus hoc, in v.17. verbaliter exponunt idque in priori ſignif. juxta R.Moſeh & ſic eſt ſenſus, Noctu flagella fero, & perſecutores mei impii non dormient (ſeu dormire ſolent, aut dormiunt; Cev.) ſuper lectum ſuum,&c. Verbum enim עָרַק non ſolum feſtinare fugiendo, verùm etiam feſtinare perſequendo ſignificat; ut & Rad. בָּרַח Neh.13. 28.&c.Pag. Unde quidam exponunt tranſitivè, fugantes me:Sed nervorum ſignificatio præſtat; Merc.Cev.R.Perutſol,nervi mei,i.e. nervi motus, h.e. venæ pulſatiles: nam Arabicè nervus vocatur אֶלְעֹרֶק, inquit R.D. Pag. Sed Kimchi habet, אַל עָרוֹק; Merc.Cev.Sed Aven.Verbaliter exp. hoc etiam in v.17. quaſi eſſet part.ben.kal,pl.m. cum Aff.ſic, & abercentes me non cubabunt, ſeu dormient; 70. καὶ τὰ νεῦρά μου. & ſic Judæi exponunt, & arteriæ, ſeu nervi mei non quieſcent; i.e.non definent pulſum agere propter terrorem; Av. Et arteriæ meæ; Bu. Conc. [עָרַר diruit,&c.Av. Unde עָרְרִי ſolitarius,&c. Bu.Lex. Vide ſuprà ante Rad.עָרַב. Item, עָרָר. vide ſuprà in Rad. עָרָה; Bu.Lex.]

Rad.113. עֶרֶשׂ f. Eſt lectus, ſponda,Pag.Bu.Av.grabbatus,ſtratum; Av. Prout occ. extra pauſam cum duplice ſægol,ſed in pauſa cum cametz penult.ſic, עָרֶשׂ lectus, Deut.3.11.Pſ.41.4..132.3. עָרֶשׂ ſpondæ,Am.3.12. ſed cum affixis,pro more talium, prius ſægol mutatur in pathach, alterum in Schevah: ut cum ־ָי, ־ָנִי & ־ָו Aff. ut ſeq. עַרְשִׂי lectus meus, Job.7.13. Pſ.6.7. Prov.7.16. עַרְשֵׂנוּ lectus noſter,Can.1.16. עַרְשׂוֹ ſponda ejus,Deu. 3.11. ſed occ.etiam in forma pl.f.cum ־ֶם Aff. loco ſeq. עַרְשֹׂתָם in ſpondis ſuis, Am.6.4.

Rad.114. עָשַׁשׁ eſt, contabeſcere, vetereſcere; Bu. Conc.vel rodere, arrodere; unde tinea ab arroſione עָשׁ dicitur; Merc. contabeſcere, vel erodi; Bu.Lex. Cocc. עָשַׁשׁ æruginoſus fuit, arroſus, corroſus eſt ab ærugine,vermiculis aut tineis; & metaph. eſt contabeſcere, & perire inſtar veſtimenti,aut ligni, à tineis corroſi. Hinc ἰὸς ærugo,rubigo;& per Aphær. σής tinea,quod etiam à סָס deduci poteſt; Av. Occ.autem verbaliter in præt.kal,3.ſ.f. & in 3.pl.cum Tzeri ob pauſam pro ſcheva penult.ſic, עָשְׁשָׁה inveteravit, Pſ.6.8..31.10. עָשְׁשׁוּ contabeſcunt,Pſ.31.11. Atque indè eſt No. עָשׁ m.tinea, à depaſcendo dicta (aliam autem ſignificationem hujus No.viz.pro Arcturo,vide ſuprà in Rad.עוּשׁ)Bu.Lex.ærugo, vel tinea, quæ aut ſitu aut pulvere aut putredine naſcens, veſtes aut libros corrodit,perrodit, & perdit. Quum autem ſignificat Arcturum,eſt à עוּשׁ; Av. Occ. autem No.hoc ſimpl.& cum בְּ præf. ut ſeq. עָשׁ tinea; arcturus, Job.4.19..9.9..13.28. Iſa.50.9..51.8. עָשׁ ſicut tinea, Job.27.18. Pſal.39.12.Hoſ.5.12.

Rad.115. עֵשֶׂב m.No. Rad. eſt herba, Pag. Bu. ſativa propriè,& culturâ, vel ex ſemine ſuo rurſus proveniens; Bu.Lex. herba quæ produxit germen,& adolevit;& differt à דֶּשֶׁא, quod germen, ſeu gramen ſignificat, ſive herbam tenellam producentem ſemen, Av. Occ. autem No.hoc ſimpl. locis ſeq. עֵשֶׂב herba, Gen.1.11,12,29, 30..2.5..3.18.. 9.3.Exod.9.22,25.. 10.12,15. Deut.11. 15..29.23..32.2.2 Reg.19.26.Pſ.92.8..105.35.. 106.20. Prov.19.12.Iſa.37.27.Jer.14.7. Am.6.2.Mich.5.7. Zac. 10.1.cui etiam !, יִךְ, כְּ & כַ ſunt præf. & ſemel ם_ Aff.ut ſeq. וְעֵשֶׂב & herba, Pſal.104.14.Jer.12.4. וּבְעֵשֶׂב & in herba,Exod.10.15. כָּעֵשֶׂב ſicut herba, Job.5.25. Pſ.72.16. כֶּעָשֶׂב ſicut herba, Pſ.102.5,12. עִשְׂבָּם herbam ipſorum,Iſa.42.15. Sed in forma pl. f. Sin eſt cum dageſch,euphoniæ gratiâ,inquit R.D. Pag. Prout occ.loco ſeq. עִשְׂבוֹת herbæ,Prov.27.25.

Rad.116. עָשָׂה eſt,facere,aptare; parare, præparare; item frangere,confringere; Pag.vel contundere. Differt à פָּעַל, quod proprie eſt agere. Jungitur utrumque, Iſa.41.4. ubi prius verti poteſt,operari. Hoc verbo innuitur effectio quâ aliquid exiſtit re ipſâ, vel alio ſtatu quàm fuerat. Sed Hebraicè latiùs patet quàm facere; ut uſus & exempla docebunt. Eſt interdum,ſacrificare, ut & Latinis verbum faciendi: & eſt interim, comparare, ornare,adornare,inſtruere; item,conficere, ut Ezec.23. conficere ubera;& conficere contrariâ ſignificatione,i.e. conſumere,ut aliquid non ſit in priſtino ſtatu, Zeph.3.in fine;hìc dicit Sanctes frangere; interdum ornatûs magis eſt quàm effectionis; ut, qui fecit Moſen & Aharonem; ſic, facere ungues,pro aptare. Sed hæc facilè pro ſenſu & ſententiæ ratione diſcernes;Merc.Cev. עָשָׂה fecit, effecit, paravit,apparavit; comparavit; acquiſivit; magnifecit,magnificavit; curavit, aptavit; item confecit, ſubegit,compreſſit, conſumpſit;quomodo cum עָסַס convenit, ut notat R.Sal. Mal.4.3.Bu.Lex. עָשָׂה fecit,confecit, perfecit,paravit faciendo. Et aliquando ſignificat etiam ſacrificare,præſertim quando regit Accuſativum, vitulum ſeu agnum; juxta Virgil. Cùm faciam vitulam pro frugibus,ipſe venito; Av. In Bu.Conc.Rad.hæc duo ſignif. i. eſt facere,agere; Cocc. In qua ſignif. frequens admodum venit in textu,& ordine Conc.ut ſeq. In præt. kal,3.ſ.m. עָשָׂה fecit,effecit,&c. ut in Bu. Lex. Gen.1. 31..2.2..3.1..5.1..6.6,22..8.6..9.6,24..13.4..18.8..21.6, 26..24.65..31.1.&c. Job.21.31..27.18.Pſ.9.17..15.3..22. 32..66.16..78.4,12..96.5..98.1.. 103.10.. 104.19.. 105. 8..111.4..115.3..118.24..135.6..147.20. Pro.8.26..20. 12..24.29. Ecc.3.11,14..7.14,29.Cant.3.9,10.Iſa.12.5.. 38.15.. 40.23..44.17.23..53.9..55.11..58.2. Jer.2.13.. 5.19.&c. Lam.2.17.Ezech.3.20.&c. Joel.2.26. Am.3.6. Jon.1. 9..3.10.Hab.3.16..Zac.1.6. Mal.2.15.&c. in 360. circ.l. cui etiam ! cop.vel conv.eſt præf. וְעָשָׂה & fecit, fecerit,vel faciet,&c.Gen.37.3. Exod.12.48.. 36.1. &c. Job.14.9.Iſa.25.6..37.31..41.4.&c. ad Mich.7.9. in 6c. circ.l. ſed occ.etiam 3.ſ.m. præt.kal, (abjectâ ſcil. He 3. Rad.) cum הוּ, ־ָהּ, ־ָנִי (cui ult. ! conv.eſt præf.) & ־ָם Aff. ut ſeq. עָשָׂנִי fecit me, Iſa.29.16. עָשָׂנוּ fecit nos, Pſ.100.3. עָשָׂךְ fecit te, Deut. 32. 6. עָשָׂהוּ fecit eum, Deut.32.15.Job.31.15.Pſ.95.5.Iſa.44.15.Hoſ.8.6. וְעָשָׂהוּ & faciet,parabit illum,Lev.16.9. עָשָׂם fecit eos, Iſa.48.5. & in 3.ſ.f.præt.kal,occ. vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum cametz penult.ut ſeq. עָשְׂתָה fecit, Deut. 22.21.Ruth.2.19. 2 Sam.21.11. 1 Reg.15.13.2 Chron. 15.16. Eſth.1.9,15..5.5..6.14.Job.12.9 Prov.31.22,24. Iſ.41.20. Jer.3.6..18.13..50.15,29.Ezec.16.48. עָשְׂתָה fecit,Gen.27.17. 2 Sam.13.10.Eſth.2.1..5.12. Iſa.66.2.

cui etiam priori formæ ו cop. vel conv. eſt præf. (ubi præcipuè locus, Deut. 21.12. Notandus, וְעָשְׂתָה & aptabit ungues ſuas; Pag. quod R. Akibah exp. creſcere ſinet; ut ſcil. turpis ei videatur, neque eam ducat. Et ſic radet caput ſuum; quia capilli pulchritudo eſt mulieris. Sed R. Eliezer contrà, detrahet; argumento loci, 2 Sam. 19. Merc. Cev. & alet ungues ſuos; Cocc. Jun. Hebr. faciet; Jun.) locis ſeq. וְעָשְׂתָה & fecit, fecerit, faciet, Deut. 20.12..21.12.2 Sam. 13.5. Lev. 5.17. Ezech. 22.3. Dan. 8.12. ſed occ. etiam ſemel 3. ſ. f. cum ו conv. præſ. ante duplex cametz, & per Apoc. abjectâ He notâ 3. ſ. f. in fine; ſic, וְעָשְׂתָ & faciet, Lev. 25.21. Prout ſemel etiam 3. ſ. f. occ. cum נִי Aff. ſed pro עָשְׂתַתְנִי, contractè, Cocc. ſic; עָשְׂתָנִי fecit me, Job. 33.4. & in 2. ſ. m. præt. kal, עָשִׂיתָ feciſti, effeciſti, &c. Gen. 3.14..4.10..12.18.. 19.19.. 20.6, 9, 10. &c. Job. 10.12..14.5. Pſal. 9.5..39.10..40.6..50.21.. 52.11..71.19..86.9..89.4..104.24..119.65. Iſa. 25.1..37. 16. Lam. 1.21. Obad. 1.15. Jon. 1.10, 14. &c. in 70. circ. l. cui etiam 2. ſ. m. He parag. eſt add. locis ſeq. עָשִׂיתָה feciſti, 1 Sam. 14.45..15.6..24.18, 19. 2 Sam. 3.24..12.21.. 16.10. Ezech. 35.11. ſed ſæpiùs occ. 2. ſ. m. cum ו conv. præſ. וְעָשִׂיתָ & facies, ſeu efficies, aptabis, comparabis, &c. Gen. 40.14..47.21. Ex. 20.9.. 23.22.. 25.11, 13, 17, 18, &c. ad Zach. 6.11. in 90. circ. l. ſed occ. etiam 2. ſ. m. cum נִי, ה & ם Aff. cui ult. ו conv. eſt præf. עָשִׂיתָנִי feciſti me, Job. 10.9. עָשִׂיתָה feciſti hoc, Pſal. 109. 26. עָשִׂיתָם feciſti eos, Neh. 9. 31. וְעָשִׂיתָם & facies ea, Exod. 4.21. & in 2. ſ. f. præt. kal, occ. locis ſeq. עָשִׂית feciſti, Gen. 3.13. Ruth. 2.11, 19. Jer. 2.23. Ezech. 16.48, 54, 59, 63..22.4, 13. quæ 2. ſ. f. occ. etiam cum jod parag. add. ſic, עָשִׂיתִי idem, Ezech. 16.31, 43, 47, 51. ſed ſæpiùs in 1. ſ. præt. kal, עָשִׂיתִי feci, effeci, aptavi, &c. Gen. 7.4..8. 21..20.5..21.23..27.19..28.15.. 40.15. Exod. 19.4. &c. Job. 40.15. Pſal. 7.4..51.6..119.121, 166..139.15. Eccl. 2. 5, 6, 8. Iſa. 33.13..37.26..38.3..48.12..46.4..48.6..57.16. Jer. 7.12, 14..27.4. &c. ad Mich. 6.3. Zach. 7.3. in 80. circ. l. cui etiam 1. ſing. ו cop. vel conv. eſt præf. locis ſeq. וְעָשִׂיתִי & faciam, & feci, 2 Sam. 7.9. 1 Chron. 17.8. Jer. 7.14. Ezech. 5.8, 9, 10..11.9..17.24..22.14.. 36.36.. 37. 14..24.14..25.16..30.14, 19..35.11..36.27..37.22. Mic. 5.14. ſed occ. etiam 1. ſ. cum ו conv. præf. ſed defectivè per Apoc. cum chirek tantùm abſque jod 1. ſ. in ult. ut & cum chirek tantùm abſque jod penult. ante נִי Aff. ſic, וְעָשִׂיתִ & faciam, Ezec. 16.59. עָשִׂיתִנִי feci mihi, Ezec. 29.3. ſed rurſus occ. plenè cum jod 1. ſing. ante נִי Aff. cui etiam ו conv. eſt præf. ut & ante הוּ Aff. cum ו conv. præf. atque iterum defectivè cum chirek tantùm abſque jod in ult. ante ם Aff. cui etiam ו conv. eſt præf. ut ſeq. עָשִׂיתִיו feci eum, Iſa. 43.7. Ezech. 31.9. וְעָשִׂיתִיו & faciam illud, Ezech. 12.25. וְעָשִׂיתִיהוּ & faciam, parem illud, 1 Reg. 17.12. עָשִׂיתִם feci eos, Gen. 6.7. Il. 42.16. וְעָשִׂיתִם & faciam ea, Ezech. 37.19. Sed frequentiùs multò occ. in 3. pl. præt. kal, עָשׂוּ fecerunt, &c. Gen. 12.5..14.2.. 18.21. Exod. 1.17..7.6..11.10.. 12.28, 35, 39, 15.. 32.8, 20, 35. &c. Pſal. 9.16. Prov. 22.28..31.29. Eccl. 8.10. Iſa. 2.5, 20.. 17.8..31.7..37.11. &c. ad Hoſ. 2.10..6.9..8.4. &c. in 150. circ. l. cui etiam 3. pl. ה cum ſægol, ob Yajin cametzatum ſeq. eſt præf. loco ſeq. הֶעָשׂוּ quam fecerunt, Job. 41.24. ſed ſæpiùs occ. cum ו cop. vel conv. præf. locis ſeq. וְעָשׂוּ & facient, fecerant, Exod. 25.8, 10.. 28.4, 3, 7.. 31. 6. Lev. 4.13. Num. 11.8..15.38..17.3..19.24. Deut. 5.31. 2 Chron. 29.6. Job. 1.4. Ezec. 11.19..16.41..23.25, 29..25 14..37.24..43.11..46.2. Dan. 11.32. Am. 9.14. Prout etiam occ. 3. pl. cum שׁ præf. pro relativo אֲשֶׁר; & cum מ & הוּ Aff. abſque præf. ſic, עָשׂוּ quæ fecerunt, Eccl. 2.11. עָשׂוּנִי fecerunt me, Pſ. 119.73. עָשׂוּהוּ fecerunt illud, Eccl. 2.12. Item occ. etiam in 2. pl. m. ſimpl. locis ſeq. עֲשִׂיתֶם feciſtis, Gen. 44.5, 15. Deut. 9.16, 21. Joſ. 2.10.. 23.8. Jud. 2.2..9.16, 19. Ruth. 1.8. 1 Sa. 12.17, 20. 2 Sam. 2. 5, 6. Iſa. 22.11. Jer. 44.22. Ezec. 5.7..11.12..20.43. Am. 5.26. quæ 2. pl. m. occ. etiam cum ו conv. præſ. locis ſeq. וַעֲשִׂיתֶם & facietis, Lev. 19.37..20.8, 22..22.31..23.12, 19..25.18..26.3. Num. 15.3, 39, 40.. 29.2. Deut. 4.6, 16, 23, 25..7.12..19.19..31.5. Joſ. 2.12. 1 Sam. 6.5.. 11.10. Neh. 1.9. Jer. 11.4, 6. Ezech. 24.22..36.27. & in 2. pl. f. eſt עֲשִׂיתֶן feciſtis, Exod. 1.18. Ezech. 33.26. Item, in 1. pl. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. עָשִׂינוּ fecimus, Gen. 26.29. Exod. 14.5. Deut. 3.6. Joſ. 22.24. Iſa. 28.15. 44.19. Jer. 44.17. וְעָשִׂינוּ & faciamus, Ex. 10.25. Deut. 5.27. Joſ. 2.14. Jud. 1.24. Jer. 42.20. In part. ben. kal, ſ. m. עוֹשֶׂה faciens, efficiens, aptans, parans, &c. Gen. 1.11, 12.. 18.17..21.22..31.12..39.3, 22, 23..41.25, 28. Exod. 18.14, 16. &c. Job. 5.9..9.9, 10..25.2..37.8. Pſal. 37.7..52. 4..72.18..103.6..104.4..106.21..146.6, 7. Eccl. 8.12. Iſa. 5.5..10.23..43.19..44.24..45.7..66.22. &c. ad Am. 9.12. Nah. 1.9. Zeph. 3.9. Zach. 10.1. Mal. 2.17..3.17, 21. vel 4. 3. &c. in 80. circ. l. Item occ. etiam non rarò part. ben. kal, ſ. m. cum Tzere in ult. ut in forma ſ. m. conſtr. locis ſeq. עֹשֵׂה faciens, Exod. 15.11. Deut. 18.12..22.5.. 28. 16. 1 Reg. 11.28..12.21..20.40. 1 Chron. 23, 24. 2 Chro. 11.1..24.12..34.10, 13. Ezr. 3.9. Neh. 2.16. Pſ. 14.1, 3.. 53.2, 4..15.5..31.24..77.15..101.7..106.3..115.15..121. 2..124.8..134.3. Prov. 22.2. Jer. 10.12..51.15. Ezec. 38. 12. Am. 4.13..5.8. Joel. 2.11. Mal. 3.19. cui etiam utriq; formæ vel cum ſægol, vel cum Tzere ו cop. ה dem. ל & ך ſunt præf. ut ſeq. וְעֹשֶׂה & faciens, Ex. 20.6. Deu. 5.10.2 Sam. 22.51. Pſ. 18.51..86.10. Jer. 33.18. וְעֹשֵׂה & faciens, Iſa. 64.4. הָעוֹשֶׂה qui facit, Exod. 31.14, 15..35. 2. Num. 32.13. 2 Sam. 12.5. Eccl. 3.9. הָעֹשֶׂה faciens, Ezech. 17.15. לָעוֹשֶׂה facienti, Num. 15.29. לְעֹשֵׂה idem, 2 Sam. 3.39. לְעוֹשֵׂה idem, Pſ. 136.4, 5, 7. Item occ. etiam part. ſ. m. cum נִי, הּ, נוּ & ו (cui ה eſt præf.) & הוּ Aff. ut ſeq. עוֹשַׂנִי factor meus, Job. 31.15.. 32.23. עוֹשֵׂנוּ factore noſtro, Pſ. 95.6. עוֹשֵׂהוּ factor ejus, Il. 44. 2..51.13. הָעוֹשֶׂהוּ qui fecit ipſum, Job. 40.19. עוֹשֵׂהוּ factor ejus, ſuus, Prov. 14.31..17.5. Iſa. 17.7..27.11. Hoſ. 8. 14. cui etiam ult. cum הוּ Aff. ל & מ ſunt præf. לְעֹשֵׂהוּ factori ſuo, Iſa. 29.16. מֵעֹשֵׂהוּ præ opifice ſuo, Job. 4. 17. Item, cum הּ Aff. cui ſimpl. & cum ו cop. præf. עֹשָׂה faciens eam, Jer. 33.2. וְעֹשֶׂה & faciens eam, Iſa. 45.18. & in forma pl. m. עֹשִׂים facientes, efficientes, &c. Gen. 24.49..39.21. Exod. 5.8..36.4. Deut. 12.8. &c. ad Ezech. 33.31. In 50. circ. l. cui etiam formæ pl. m. abſol. ו cop. & ה dem. ſunt præf. וְעֹשִׂים & facientes, Ezech. 33.32. הָעוֹשִׂים qui faciunt, Exod. 36.4. 1 Reg. 5.16..9.23. 2 Reg. 12.12. & in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. locis ſeq. עֹשֵׂי facientes, Exod. 35.35. 2 Reg. 12.12..22.5, 9.. 24. 16. 1 Chron. 22.15..27.26. 2 Chron. 24.13.. 26.11, 13.. 34.10, 17. Ne. 11.12..13.10. Eſt. 3.9. Pſ. 103.20, 21..107. 23. Iſa. 19.10. Mal. 3.15. cui etiam formæ pl. m. conſtr. ו, בְּ & ל ſunt præf. ſic, וְעֹשֵׂי & facientes, Eſth. 9.3. Prov. 12.22. בְּעֹשֵׂי in facientes, Exod. 36.8. Pſ. 34.17..37.1. לְעֹשֵׂי facientibus, 2 Reg. 12.15, 16..22.5. Item occ. etiam pl. m. conſtr. (de Deo ſcil. in plur. ſequentibus quatuor

tuor locis, Cocc.cum) יְ pro יֶ ob pausam, יֵ, יוֹ (cui הָ est præf.) הֶ & הֶם Aff.ut seq. עֹשַׂי factores mei, Job.35.10. עֹשַׂיִךְ factores tui, Isa.54.5. בְּעוֹשָׂיו in factoribus suis, Ps.149.2. עוֹשֶׂיהָ factores ejus, Isa.22.11. עוֹשֵׂיהֶם factores ipsorum, Ps.111.10.. 115.8.. 135.18. & in forma s.f.ben.kal, occ.locis seq. עוֹשֶׂה faciens, Deu. 20.20. Esth.2.19. Ps.118.15,16..148.8. Eccl.2.22. ut & in forma pl.f. ben.kal cum הָ dem.& וְ cop.præf. הָעֹשׂוֹת facientes, Lev.18.29. וְעֹשׂוֹת & facientes, Ezech.13. 18. Item, in part.pahul kal, (instar גָּלוּי) s.m.occ.simpl. & cum וְ & הָ præf. ut & in forma pl.m. simpl. & cum הָ dem.præf. עָשׂוּי factus, a, um, Ezech.40.17..41.19..46. 23. וְעָשׂוּי & factum, Ezech.41.18. הֶעָשׂוּי factum, Exod.3.16..38.24. עֲשׂוּיִם facti, Ps.111.8. Ezech.41.20, 25. הֶעָשׂוּיִם quæ facta fuerant, 2 Reg.23.4. Sic etiam in s.f. part.pahul kal,occ.simpl. & cum וְ & הָ præf. ut & in forma pl.f.simpl. idque cum kibbutz pro schurek penult. ut seq. עֲשׂוּיָה facta, Ezech.21.2. וַעֲשׂוּיָה & facta, Ezec.41.25. הֶעָשׂוּיָה quæ facta fuit,Num.28.6. הֶעָשׂוּיוֹת idem, Neh.3.16. עֲשׂוּיוֹת paratas, 1 Sam.25. 18. In Infin.kal, cum camerz penult.& cholem in ult.ante הּ, occ. locis seq. עֲשׂוֹת faciendo, facere, 1 Sam.26.25.2 Sam.9. 7. 2 Reg.3.16. Prov.23.5. Jer.44.17,25. Ezech.23.30. ut & cum chateph pathach penult. idque vel ante וֹה, vel ante וֹ absque He; quomodo etiam occ. cum camerz penult.& cum וְ cop.præf.primæ formæ absol.ut seq. עֲשׂה facere,Gen.50.20. Ps.101.3. Prov. 21.3. עֲשׂוֹ facere, Gen.31.28. עֲשׂוֹ faciendo, Jer.7.5..22.4.Ezech.31.11.. 4.18. וַעֲשׂה & faciendo, Esth.9.17,18.Jer.44.25. Item occ.etiam Infin.kal, formâ cum cateph pathach penult. ante וֹת in ult. simpl.locis seq. עֲשׂוֹת facere, Gen. 2.4. Lev.18.30..26.15. Jud.8.3. 2 Reg.17.15. Job.42.8. Ps. 109.16. Prov.10.23..16.12..21.15. Eccl.12.12.Isa.7.22.. 58.13. Jer.7.10..17.24. Ezech.25.12,15..33.15.Am.3. 10. Mic.6.8. Sed sæpiùs multò occ. cum לְ præf. huic formæ; sic, לַעֲשׂוֹת, vel sine vau,facere,vel agere,faciendum, agendum,(idque interdum est, pro officio debito agendo; ut Isa.5.2.)vel,ad faciendum aut agendum, &c. Gen.2.3.. 11.6.. 18.19.. 19.22.. 31.29.. 34.14,19.. 39.11.Exod.8. 22..31.5,16.&c. Job. 28.25. Psal.40.9.. 119.112,126.126.2,3..143.10..149.7,9. Prov.2.14..3. 27..21.7,25.Eccl.2.11..4.17..8.11..9.10.Isa.5.2,4.. 28. 21..30.1..32.6.63.13,14.&c. ad Hab.2.18.Zach.1.6..2. 4.in 220. circ. l. cui etiam formæ לְ & מֵ sunt præf. וְלַעֲשׂוֹת & facere, Deut.24.8..28.13. Jos.23.6. 1 Sam.8. 12. 2 Sam.7.23..19.19. 1 Chron.29.19.2 Chron.7.17.. 14.3. Ezr.7.10.Neh.4.2..8.12..10.30.Esth.5.8. Eccl.3. 12. מֵעֲשׂוֹת à faciendo, Gen.18.25..44.7,17.Lev.9.22. Jud.6.27. 1 Chron.11.19. Isa.56.2..58.13. Jer.17.8. Ezech.8.17. Item, occ. etiam hæc forma cum בְּ præf. & יִ. Aff.fic, בַּעֲשׂוֹתִי in facere me, Ezec.5.15..20.44..28. 22,26. ut & cum מִ præf.& יִ. Aff. loco seq. מֵעֲשׂוֹתִי à facere me,2 Sa.23.17. quæ eadem forma occ. etiam cum הָ & הֶ. Aff. & cum בְּ præf. utrique; & cum כֶם. Aff. cui & לְ est præf. ut seq. בַּעֲשׂוֹתְךָ in facere te,Isa.64.2. בַּעֲשׂוֹתֵךְ in facere te, Ezech.16.30. עֲשׂוֹתְכֶם facere vos, Jer.7.13. לַעֲשׂוֹתְכֶם ad facere vos, Deut.4.14. & semel etiam occ. in forma cum chat.path. & cholem penult.ante הוּ Aff.fic, עֲשׂוֹתוּ facere illud, Exod. 18. 18. sed sæpiùs in forma cum וֹת penult.ante וֹ Aff. cui etiam בְּ & לְ sunt præf. ut & ante הּ Aff. cui itidem בְּ & לְ sunt præf. & cum ם Aff. & לְ præf.ut seq. עֲשׂוֹתוֹ facere eum, Jer.23.20..30.24. בַּעֲשׂוֹתוֹ in facere ipsum, Job. 23.9..28.26. לַעֲשׂוֹתוֹ facere eam, illud, Gen.41.32. Ex. 12.48. Deut.30.14.2 Chron.30.3. Jer.1.12. עֲשׂתָה facere illud, Jer.3.7..11.15. בַּעֲשׂתָהּ in faciendo illud,Le. 4.27. לַעֲשׂתָהּ facere illud, Deut.11.22..19.9. לַעֲשׂתָם facere illa, Deut.5.1..7.11..17.19. Ps.103.18. In Imper. kal, s.m.occ.locis seq. עֲשֵׂה fac, Gen.6.14..31.16.Exod. 32.1,23.Num.10.2..21.9. Jos.5.2. Jud.10.15.. 11.36. 1 Sam.10.7..14.7,37,42. 2 Sam.7.3. 1 Reg.2.31..20.24. 2 Reg.10.5. 1 Chron.17.2.2 Chron.25.9.Ps.83.10.. 86.17.. 109.21..119.124. Pro.6.3..20.18. Eccl.9.10. Jer.14.7.. 18.23..27.1..39.12. Ezech.7.23..12.3. Dan.1.13. cui etiam וְ cop.est præf. locis seq. וַעֲשֵׂה & fac, Gen.24. 12.. 27.4,7..35.1. Exod.25.19,40..28.42. Lev.9.6,7. Ruth. 4.11. 2 Sam.7.25..19.28,38.1 Reg.22.22. 1 Chron.17. 23..22.16..28.10,20.2 Chron.18.21. Ezr.10.4. Esth.6. 10. Ps.34.15..37.27,3. Jer.50.21. Dan.9.19. & in Imper.kal, s.f. occ.simpl.& cum וְ cop.præf. וַעֲשִׂי fac, Gen. 16.6. 1 Sam.1.23.1 Reg.13.17. Isa.16.3. Jer.6.26.. 46. 19. וַעֲשִׂי & fac,Gen.18.6. 2 Sam.13. 7.Sicut etiam occ. in Imper. kal, pl.m. simpl.& cum וְ cop. præf. עֲשׂוּ facite, Gen.42.18..43.11..45.17,19. Ex.5.16. Num.4.19.. 16.6. Jud.9.48. 2 Sam.3.18. 2 Reg.18.31..23.21.Isa.36. 16. Jer.22.3..26.14.. 45.9..50.15,29. Zach.7.9. וַעֲשׂוּ & facite, Gen.19.5.. Jud.19.8. 1 Sam.6.7. 1 Reg.18.25. 2 Chron.19.7,11. Ezr.10.11. Isa.56.1. Ezech. 18. 31.. 20.19. Hag.2.4. Item frequens etiam occ. in fut. kal; ut in 1. s. אֶעֱשֶׂה faciam, agam; parabo,aprabo,&c.Gen. 2.18..18.29, 30..27.37,&c. Job.31.14.Ps.66.15.Pro.24. 29. Isa.10.11..44.19..46. 10..48.11..65.8. Jer.4.27.. 5. 18..9.6. &c. ad Hos.11.9. Am.4.12. Mich. 1. 8. in 80. circ. l. cui etiam 1.s. fut.kal, pleně וְ cop.& וְ conv. sunt præf. וְאֶעֱשֶׂה & faciam, Gen.27.9..35.3. Exod.32.10. Num.14.12. Deut.9.14..12.30.1 Sam.20.4. 2 Sam.9.1, 3..24.12.1 Chron.21.10.Neh.6.13. וְאֶעֱשֶׂה & feci, Ezech.20.14. Dan.8.27. sed occ. etiam 1. s. cum וְ conv. præf.in forma ante duplex pathach,& per Apoc.3.Rad. He; sic, וָאֶעֱשֵׂ & feci,Deu.10.3. Ezec.12.7..20.9,22.. 24.18. Item,occ.etiam 1.s. cum הָ, Aff. simpl. & cum וְ cop.præf. ut & cum נָה Aff.absque præf.sic, אֶעֱשֶׂךָ faciam te, Ezech.35.6. וְאֶעֱשֶׂךָ & faciam te, Gen.12.2. אֶעֱשֶׂנָּה faciam illud, 1 Reg.11.12. Isa.46.11. sed sæpiùs occ. 2.s.m.fut.kal, תַּעֲשֶׂה facies, ages, parabis, aptabis,&c. Gen.6.14,15,17..18.5..21.23.. 30.31. Exod.4. 17..8.15..15.26..18.23.. 20.4,10,24,25. &c. Deut.5.8, 14..12.14,28,31..14.29.&c. Job.9.12..35.6. Psa.88.11.. 119. 84. Prov. 24. 7.. 25. 8. Eccl. 8. 4. Isa. 45. 9. Jer. 2. 17.. 12.5. Ezech. 46. 13, 14. in 140. circ. l. Sed occurrit etiam in forma cum tzere in ult.locis seq. תַּעֲשֶׂה facies, Gen.26.29. Jos.7.9, 2 Sam.13.12. Jer.40. 17. Cui etiam priori formæ cum sægol in ult. וְ conv. est etiam præf. וְתַעֲשֶׂה & feci sti, 1Reg.14.9. Jer.32.20. Hab.1.14. Sed occ. etiam 2.s.m. fut. kal, in forma cum duplice pathach, & abjectâ,per apoc. 3. Rad. He, idque simpl.& cum וְ conv.præf.ut & cum נִי Aff.absque præf. ut seq. תַּעַשׂ facias,Gen.22.12. Job.13.20..39.12. וְתַעַשׂ & feci sti, 1 Sam.15.19.Neh.9.10.Ezec.28.4. Dan.9.15. תַּעֲשֶׂנּוּ facies illud, Exod.28.15. & in 2.s.f. fut.kal,occ. simpl. & cum Nun parag.add.ut & cum וְ conv. præf.ut seq. תַּעֲשִׂי facies,Gen.20.13. 1Sam.25.17. 1Reg.17.13. Jer.4.30. וְתַעֲשִׂי facies, Ruth.3.4. וְתַעֲשִׂי & feci sti, Jer. 3.5.Ezech.16.16,17,24. Sed sæpiùs multò in fut.kal,3.

ſ.m. יַעֲשֶׂה faciet, aget, parabit, aptabit, efficiet, &c. Gen.18.25..34.31..41.34. Exod.9.8.. 14.13.. 21.9,11. Deut.3.21,24..7.19..17.2. &c. Job.1.5. Pſal.1.3..37.5.. 56.5,11..118.6..140.13..145.19. Pro.13.16..14.17. Ecc. 3.14..7.20..8.3..11.8. Iſa.5.6..19.15..27.5..32.6..38.7.. 48.14..56.2..64.3. Jer.21.2.28.6.&c. Hoſ.10.3. Am.3.7. Nah.1.8. Zeph.1.18..3.5.&c. in 140. circ.l. cui etiam 3. ſ.m. plenè יְ cop. & הַ interrog. ſunt præf. וַיַּעַשׂ & fecit, 1Reg.16.25. 2Reg.3.2..13.11. Ezec.18.19. הֲיַעֲשֶׂה an faciet? Jer.16.20. Item occ. etiam 3.ſ.m. cum duplice pathach, & cum apoc. 3. Rad. He; idque ſimpl. & cum יְ cop. præf. יַעַשׂ faciet, Ruth.1.8. 2Sam.2.6. וַיַּעַשׂ & faciet, 1Chron.21.23. Dan.11.16. Sed frequentiùs multò occ. eadem forma apocopata cum יְ conv. præf. ſic, וַיַּעַשׂ & fecit, effecit, &c. Gen.1.7,16,25..3.21..6.2..7.5..19. 3..21.1,8.&c. ad Job.15.27. Iſa.5.2,4..20.2. Jer.36.8..38. 12..40.3..52.2. Eze.18.27..40.14. Jon.4.5. in 240. circ.l. Sed occ. etiam eadem forma apocopata cum יְ conv. præf. ante camerz, ob pauſam, pro pathach penult. loco ſeq. וַיַּעַשׂ & fecit, Job.23.13. Item occ. etiam 3.ſ.m. fut. kal, cum הִ Aff. (viz. faciet, pro fecit, vel facit, aut, facere ſolet; nam ſic futurum paſſim in hac lingua ſumitur; Mer. Cev.) idque ſimpl. & cum יְ cop. & יְ conv. præf. ut & cum הַ Aff. & יְ conv. præf. ut & cum נָ Aff. abſq; præf. ut & cum ם Aff. cum יְ cop. præf. יַעֲשֶׂה facit illud, Iſ.44. 13. וַיַּעֲשֵׂהוּ & faciet illud, Iſ.46.6. וַיַּעַשֵׂהוּ & fecit illud, Ex.32.4. Jud.17.4.2Ch.24.14. Iſ.44.13. Jer.18.4. וַיַּעֲשֵׂהָ & paravit illud, Lev.9.17.2Sam.12.4. יַעֲשֵׂנָּה faciet illud, Prov.6.32. Mal.2.12. וְיַעֲשֵׂם & facit illos, Eccl.6.12. Item occ. etiam in 3.ſ.f. fut. kal, ſimpl. & cum יְ conv. præf. ut & in forma apocopata, abjectâ 3. Rad. He, & cum יְ conv. præf. ante duplex pathach; ut ſeq. תַּעֲשֶׂה faciet, Lev.23.30. Num.15.30. 2 Reg.19.31. Iſa.9.6..37. 32. וַתַּעַשׂ & fecit, 1 Reg.17.15. וַתַּעַשׂ & fecit, Gen. 27.14..41.47. Ruth.3.6. 1Reg.14.4. 2 Reg.8.2. Prov.31. 13. Ezech.17.6. In 1.pl. fut.kal, occ. ſimpl. & plenè locis ſeq. נַעֲשֶׂה faciemus, faciamus, Gen.1.26. Exo.19.8.. 24.3,7. Num.32.31. Joſ.1.16..9.20..22.26. Jud.11.10.. 13.8..20.9..21.7,16. 1Sam.5.8..6.2. 2Sam.16.20. 2Reg. 4.10..6.15..10.5. 2 Chron.20.12. Neh.5.12. Pſal.60.14.. 108.14. Cant.1.11..8.8. Iſa.26.18. Jer.18.12..42.3,5..44. 17,25. Jon.1.11. cui etiam formæ plenæ, הַ interrog. יְ cop. & יְ conv. ſunt præf. הֲנַעֲשֶׂה an facturi ſumus, 2 Sam.17.6. וְנַעֲשֶׂה & faciamus, faciemus, Gen.11.4. Jud. 13.15.2Reg.6.2. וַנַּעֲשֶׂה & fecimus, Joſ.9.24. & ſemel etiam occ. 1.pl. in formâ apocopatâ, abſque 3.Rad.He: & cum יְ conv. præf. ante duplex pathach; ſic, וַנַּעַשׂ & fecimus, Jer.35.10. ut & cum יְ cop. præf. & נָ Aff. 1. pl.m.eſt, וְנַעֲשֵׂנָה & faciamus illud, Deut.30.12,13. Item in 2.pl.m. fut.kal, תַּעֲשׂוּ facietis, efficietis, &c. Gen.19. 8..41.52. Exod.20.23..25.9,19. &c. Iſa.10.3. Jer.5.10, 31..7.5. Hoſ.9.5. Zach.8.16. Mal.2.13.&c. in 60. circ.l. cui etiam 2.pl.m. יְ conv. eſt præf. & Nun parag. add. abſque præf. ut ſeq. וְתַעֲשׂוּ & feciſtis, 2Chron.13.9. Iſa.65. 12. Jer.34.15..35.18. תַּעֲשׂוּן facietis, Exod.4.15..20. 23. Num.32.20,23. Deut.1.18.. 12.4,8.. 29.9. Jud. 7. 17..15.7. 1 Sam.2.23. 2 Reg.11.5. 2 Chron.19.9,10. Item, in 3.pl.m. fut. kal, occ. ſimpl. locis ſeq. יַעֲשׂוּ facient, Exod.12.47..27.8..28.4..31.11..36.6. Num.5.6..9. 11,12..32.25. Jud.14.10. 1 Sam.2.14..13.19. Eſth.5.14. Pſal.106.19. Eccl.2.3. Iſa.5.10. Ezech.31.11..33.31..43. 25,27..46.15. Zeph.3.13. cui etiam יְ cop. eſt præf. locis ſeq. וְיַעֲשׂוּ & facient, Exod.5.9..35.10. Num.9.2. Sed ſæpiùs occ. 3.pl.m. cum יְ conv. præf. וַיַּעֲשׂוּ & fecerunt, effecerunt, &c. Gen.3.7..31.46..42.20..45.21..50.12. Ex. 7.10,11,20,22. &c. ad Job.42.9. Pſal.107.37. Iſa.66.4. Hoſ.13.2. Hag.1.14. &c. in 80. circ.l. cui etiam 3.pl.m. Nun parag. eſt add. abſque præf. ſed rurſus occ. cum נִ Aff. & יְ conv. præf. ut & cum הֶ Aff. abſque præf. ut ſeq. יַעֲשׂוּן facient, Exod.18.20. 1 Sam.2.22. 1 Reg.19.2.. 20.10. Hoſ.9.16. וַיַּעֲשׂוּנִי & fecerunt me, Job.10.8. יַעֲשׂוּהָ faciant illud, Mic.2.1. Denique, in 3.pl.f. fut.kal, occ. ſimpl. & cum יְ conv. præf. תַּעֲשֶׂינָה facient, Deut. 1.44. Job.5.12. Jer.44.25. Ezec.23.48. וְתַעֲשֶׂינָה & fecerunt, Ezech.16.50. In Niphal, נַעֲשָׂה, vel נֵעָשָׂה fieri, factus eſt, agi, perfici, effici, &c. Bu. Av. Cocc. prout occ. in præt. niph. 3.ſ.m. ſimpl. locis ſeq. נַעֲשָׂה factum eſt, Lev.7.9. Jud.16.11. 1 Reg.10.20. 2 Reg.23.22,23.2 Chron.9.19..35.18,19. Eſth.4.1..6.3. Eccl.1.13..4.3..8. 9,11,14,16,17..9.3,6. cui etiam שֶׁ pro relat. אֲשֶׁר, & יְ conv. eſt præf. שֶׁנַּעֲשָׂה quod factum eſt, Eccl.1.9..2. 17. וְנַעֲשָׂה apparabitur, Ezec.15.5. & in 3.ſ.f. præt. niph. occ. in forma cum ſægol, & in quibuſdam exemp. Thau eſt ſene, locis ſeq. נַעֲשְׂתָה factum eſt, Num.15. 24. Deut.13.14..17.4. 2 Sam.17.23. Neh.6.16. Dan.9.12. Mal.2.11. Sed occ. etiam eadem forma 3.ſ.f. in pauſa cum duplice camerz in penult. ſcil. & ult. poſt cateph ſægol; loco ſeq. נַעֲשָׂתָה facta eſt, Dan.11.36. & in 3.pl. præt. niph. occ. ſimpl. & cum שֶׁ præf. ſic, נַעֲשׂוּ facta ſunt, Lev.18.30. Neh.5.18. Pſal.33.6. Iſa.46.10. שֶׁנַּעֲשׂוּ quæ facta ſunt, Eccl.1.14. Item in part. niph. occ. ſ.m. ſimpl. ſed in pl.m. ſimpl. & cum יְ cop. præf. ut & in pl.f. cum הַ dem. præf. ut ſeq. נַעֲשָׂה factum, paratum, Neh.5.18. נַעֲשִׂים fiunt, Eccl.4.1. וְנַעֲשִׂים & fiant, Eſth.9.28. הַנַּעֲשׂוֹת quæ fiunt, Ezech.9.4. In infin. niph. occ. cum לְ præf. ut & cum וּ Aff. abſque præf. ſic, לְהֵעָשׂוֹת ut fierer, Eſt.9.1,14. הֵעָשׂוֹתוֹ fieri illud, Ezech.43.18. & in fut. niph. 3.ſ.m. occ. ſimpl. locis ſeq. יֵעָשֶׂה fiet, Gen. 29.26..34.7. Exo.2.4..12.16..21.31..31.15. Lev.2.8.. 24..11.32.. 13.51.. 24.19. Num.4.26.. 6.4.. 15.11,34.. 28.15,24. Deut.25.9. Jud.11.37. 1Sam.11.7..17.26,27. 2Sam.13.12. 2Reg.12.14 Ezr.10.3. Eſt.2.11..6.9,11. Iſ. Jer.3.16..5.13. Ezech.12.11..15.8..44.14. Obad.15. cui etiam 3.ſ.m. יְ cop. & שֶׁ ſunt præf. וְיֵעָשֶׂה & fiet, Eze. 12.25,28. שֶׁיֵּעָשֶׂה quod fiet, Eccl.1.9. & in 3.ſ.f. fut. niph. occ. plenè, vel pro more cum tzere tantùm ſub Thau; vel cum jod abundante, poſt Thau, ſeu quieſcente in tzere; ſic, תֵּעָשֶׂה, vel תֵּיעָשֶׂה fiet, Exod.25. 31..35.2. Lev.2.7,11..6.14..23.3. Neh.6.9. ſed occ. etiam eadem 3.ſ.f. cum יְ cop. præf. & in forma apocopata abſque 3.Rad.He; ejuſque vocali ſægol præced. ſic, וְתֵעַשׂ & fiet, Eſth.5.6..7.2..9.12. & in 3. pl.m. fut niph. occ. loco ſeq. יֵעָשׂוּ fient, Gen.20.9. ut & in 3.pl.f. fut.niph. occ. locis ſeq. תֵּעָשֶׂינָה fient, Lev.4.2,13,22,27..5.17. Atque indè, ex Rad. in hac 1. ſignif. eſt no. frequens etiam in textu, cum Mem heemant. præpoſ. pro factura, vel opere facto, &c. quod occ. in abſol. forma ſ.m. ſimpl. & cum הַ, & בְּ, pro בַּהַ dem. præf. ut ſeq. מַעֲשֶׂה factum, opus, opificium, Num.31.51. 2Chron.16.14..31.21. Job. 33.17. Eccl.8.9.. 9.10..12.14. Iſa.3.24.. 19.15.. 29.16. הַמַּעֲשֶׂה factum, opus, Gen.44.15. Ex.18.20. Jud.2.10. 1 Sam.20.19. 1 Reg.13.11. Eccl.2.17..3.11,17..4.3,4..8. 17. Ezec.46.1. כְּמַעֲשֵׂהוּ ſicut opus, 1Reg.7.8. Sed ſæpiùs occ. in forma ſ.m. conſtr. cum tzeri in ult. ſic, מַעֲשֵׂה o-

pus,

pus, operis, factum, facti, opificium, opificii, factura, ræ, ram, &c. Gen. 40.17. Exod. 26.1, 31, 36.. 27.4, 16. &c. in 30. circ. l. Num. 8.4.. 31.20. Deut. 2.7.. 4.28.. 11.7.. 14.29.. 16.15.. 24.19.. 27.5.. 28.12.. 30.9. Ios. 24.31. Iud. 2.7. &c. in 15. circ. l. ád Iob. 1.10.. 34.19. Psal. 8.4.. 28.5.. 115.4.. 135.15. Eccl. 5.5.. 7.13.. 8.11, 17.. 11.5. Cant. 7.2. Isa. 17, 8.. 29.23.. 32.17.. 37.19.. 60.21. Jer. 10.3, 9, 15.. 51.10, 18. Lam. 4.2. Ezec. 16.30. Hos. 13.2. Mich. 6.16. Hab. 3.16. Hag. 2.14, 17. cui etiam formæ s.m. constr. וּ cop. est præf. locis seq. וּמַעֲשֵׂה & opus, 1 Reg. 7.33. 1 Chron. 23.28. Psal. 19.2.. 90.17.. 102.26. Isa. 5.12.. 19.25.. 64.7.. 65.22. Item occ. etiam ead. forma, sing. m. constr. cum בְּ, כְּ, וְ, & לְ præf. ut seq. בְּמַעֲשֵׂה opere, per opus, Deut. 31.29. 1 Reg. 16.7. Psal. 143.5. Jer. 25.6, 7.. 32.30. כְּמַעֲשֵׂה sicut opus, Exod. 24.10.. 28.15.. 38.9.. Lev. 18.3. 1 Reg. 7.26, 33. 2 Chron. 4.5.. 17.4. Psal. 28.4. Eccl. 8.14. Lam. 3. 64. וּכְמַעֲשֵׂה & sicut opus, Lev. 18.3. Jer. 25.14. לְמַעֲשֵׂה opus, operi, Job. 14.15. Isa. 2.8. Hos. 14.4. Mic. 5.12. prout etiam occ. cum מִ præf. & נִי aff. & cum הָ, ob pausam, pro הַ, Aff. absque præf. sic, מִמַּעֲשֵׂנִי ab opere nostro, Gen. 8.29. מַעֲשֶׂךָ opere tuo, Deut. 15.10. Sed sæpiùs, cum הוּ Aff. simpl. scil. & cum וּ, כָ, & לָ præf. ut seq. מַעֲשֵׂהוּ opus ejus, suum, Jud. 19.16. 2 Reg. 16.10. 2 Chron. 32.30. Job. 37.7. Psal. 33.4. Prov. 16.11. Isa. 5.19.. 10.12.. 19.14.. 28.21. וּמַעֲשֵׂהוּ & opus ejus, Jud. 13.12. 1 Sam. 25.2. Psal. 64.10. כְּמַעֲשֵׂהוּ juxta opus ejus, suum, Exod. 28.8.. 39.5. Psal. 62.13. לְמַעֲשֵׂהוּ ad opus suum, Isa. 54.16. cujus forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum הַ dem. præf. מַעֲשִׂים opera, Gen. 20.9. הַמַּעֲשִׂים opera, 1 Sam. 8.8. 2 Reg. 23.19. Eccl. 1.14. Jer. 7.13. & in forma pl. m. constr. occ. simpl. locis seq. מַעֲשֵׂי opera, 2 Chron. 34.25. Psal. 107.24. 111.2, 7.. 118.17.. 138.8. Isa. 59.6. cui etiam formæ pl. m. constr. בְּ & לְ sunt præf. בְּמַעֲשֵׂי in opera, Psal. 8.7.. 92.5. Jer. 44.8. לְמַעֲשֵׂי operibus, Jer. 1. 16. Sed occ. etiam forma pl. m. constr. frequens cum affixis; ut cum יַ, & in pausa יָ, Aff. sic, מַעֲשַׂי opera mea, Psal. 45.2. Eccl. 2.11. מַעֲשָׂי opera mea, Eccl. 2.4. & cum נִי Aff. simpl. & cum בְּ præf. & cum יְהָ, & יָהּ, vel in pausa יָהּ, Aff. cui ult. בְּ, & priori כְּ est præf. & cum כֶּם Aff. absque præf. ut seq. מַעֲשֵׂינוּ opera nostra, Isa. 26.12. בְּמַעֲשֵׂינוּ propter opera nostra, Ezra. 9. 13. מַעֲשֶׂיךָ opera tua, Exod. 23.12, 17. 2 Chron. 20.37.. Psal. 66.3.. 92.6.. 104.13, 24.. 139.14.. 145.4, 10. Prov. 16. 3. Eccl. 9.7. מַעֲשֶׂיךָ vel יְךָ operum tuorum, Isa. 57.12. Ezech. 27.16, 18. בְּמַעֲשֶׂיךָ in operibus tuis, Jer. 48.7. כְּמַעֲשֶׂיךָ secundum opera tua, Deut. 3.24. Psal. 86.8. מַעֲשֵׂיכֶם opera vestra, Gen. 46.33.. 47.3. Exod. 5.13. Ezech. 6.6. Sic etiam occ. cum יו Aff. simpl. & cum בְּ, כְּ, & מִ præf. מַעֲשָׂיו facta, opera ejus, sua, Deut. 11.3. 1 Sam. 15.4. Psal. 103.22.. 106.13.. 107.22.. 111.6.. 145.9, 17. Dan. 9.14. בְּמַעֲשָׂיו in operibus suis, Psal. 104.31. Eccl. 3.22. כְּמַעֲשָׂיו secundum opera sua, Neh. 6.14. מִמַּעֲשָׂיו ab operibus suis, Exo. 5.4. ut & cum הֶם Aff. occ. simpl. locis seq. מַעֲשֵׂיהֶם opera ipsorum, Psal. 33.15.. 106. 35. Isa. 29.15.. 41.29.. 59.6.. 66.18. Am. 8.7. Jon 3.10. cui etiam cum הֶם Aff. וּ & בְּ sunt præf. & cum הָ Aff. occ. absque præf. ut seq. וּמַעֲשֵׂיהֶם & opera ipsorum, Ezec. 1.17. בְּמַעֲשֵׂיהֶם operibus suis, Psal. 106.39. Isa. 59.6. מַעֲשֵׂיהָ opera ejus, Prov. 31.31. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. עָשָׂה est, conficere, subigere, comprimere, Bu. Lex. & Cocc. confecit compressione; Av. vel contrectavit, Cocc. In piel significationem auget, ut sit, conficere, vel conficiendo comprimere, vel comprimendo confícere: & sic covenit cum עָסַס; Merc. &c. vide ad initium Rad. In hac autem signif. occ. in infin. kal, cum בְּ præf. loco seq. בַּעֲשׂוֹתָ in comprimendo, Ezech. 23. 21. Et in Piel, עִשָּׂה occ. etiam in hac signif. viz. in 3. pl. præt. piel; sic, עִשׂוּ compresserunt, Ezech. 23.3, 8. Item occ. etiam in hac 2. signif. conjug. Pual, עֻשָּׂה fieri; Bu. factus est, perfectus est, confectus est; Av. unde in præt. Pual 1. sing. Psal. 139.15. עֻשֵּׂיתִי factus sum: Bu. Lex. Av. Cocc. Formatus sum in occulto: effectus sui, seu compressus & confectus in abscondito. Embrionis in utero formationem innuit. Kimchi in lib. Rad. & in comment. compressus & contusus sum; Merc. Cev. Hæc autem conjugatio Pual deest in Bu. Conc.

Rad. 117. עָשַׁן fumavit, Pag. Bu. Cocc. Av. infumavit, fumigavit, fumum immisit, & metaph. dicitur de ira fumante, i.e. excandescente. Est cogn. cum עָנַשׁ mulctavit: nam mulcta privata plerumque ex ira imponitur; Av. fumare autem dicitur pro irasci; Fag. quia ira est calor, & per ignem cognominatur: atque indè per fumum etiam designatur; Merc. Occ. autem in præt. kal. 3. s.m. & in 2. s.m. sic, עָשַׁן fumabat, Exod. 19.18. עָשַׁנְתָּ fumasti, Psal. 80.5. & in fut. kal, 3. s.m. יֶעְשַׁן; sed occ. contractè cum simplice scheva, pro scheva composito; sic, יְעַשַּׁן fumabit, Deut. 29.20. Psal. 74.1. Unde etiam in 3. pl.m. fut. kal, occ. cum וְ præf. & cum camets penult. ob pausam; sic, וְיֶעְשְׁנוּ & fumant, Psal. 104.32.. 144.5. Atque indè sunt nomina; 1. no. masc. adject. significans fumidum, fumosum, &c. Av. quod quidam faciunt part. ben. kal, formæ חָפֵץ; prout occ. in s.m. simpl. & in pl. m. cum הַ dem. præf. sic, עָשָׁן fumans, fumigans, Exod. 20.18. הָעֲשָׁנִים fumigantes, Isa. 7.4. Item, 2. hinc etiam no. s.m. substant. occurrens simpl. locis seq. עָשָׁן fumus, Gen. 15.17. Jud. 20.40. 2 Sam. 22.9. Job. 41.12. Psal. 18. 9.. 68.3. Cant. 3.6. Isa. 6.4.. 9.16.. 15.4.. 65.6. Joel. 2.3. cui etiam וְ, כְ, בְ, הֶ, לְ, & יְ sunt præf. ut seq. וְעָשָׁן & fumus, Isa. 4.5. יַעֲשָׁן fumus, Jud. 20.38. בָּעָשָׁן in fumo, Psal. 37.20. Nah. 2.14. כָּעָשָׁן sicut fumus; alii legunt בְּעָשָׁן Psal. 102.4. כָּעָשָׁן sicut fumus, Isa. 51.6. וְכָעָשָׁן & sicut fumus, Prov. 10.26. יִכְעָשָׁן & sicut fumus, Hos. 13.3. Item occ. etiam in forma s.m. constr. cum chat. path. penult. idque simpl. & cum יַ & הָ Aff. sic, עָשָׁן fumus, Ios. 8.20, 21. עָשָׁנוֹ fumus ejus, Exod. 19.18. עָשָׁנָה fumus ejus, Isa. 34.10. Item, 3. hinc etiam No. s.m. substant. cum duplice sægol. & idem significans: prout occurrit eum כְּ præf. loco seq. כְּעָשָׁן sicut fumus, Exo. 19.18.

Rad. 118. עָשַׁק est, vim facere, opprimere: defraudare, vi, fraude detinere, occupare; Bu. Conc. Significat, usurpare, i.e. bona aliena occupare, & occupare, i.e. vi capere. R.D. ponit discrimen inter עָשַׁק & גָּזַל: quia עָשַׁק est nolle reddere, aut restituere rem proximi sui, quæ pervenit ad manus cujuspiam per depositum, per mutuum, aut per obligationem; ut est merces mercenarii, quam quis tenetur illi reddere. Sed גָּזַל est rapere, vi auferre. Ab. Ezra ad Lev. 6.2. ait גָּזַל est vi apertà rapere aut capere; עָשַׁק verò occultè, seu occultâ fraude. & R. Sal. negare, aut non restituere, vel fraude intercipere mercedem mercenarii. Hieron. sæpe vertit calumniari: sed calumniari, est, verbis, עָשַׁק verò in factis; Pag. Merc. non incommodè quidam reddunt per verbum defraudandi; ut גָּזַל sit eripere vi apertâ,

pertâ, prædari; at עָשַׁק fraude & dolo abalienare. Putant huic respondere συκοφαντεῖν, Lucæ 3. Quidam conferunt cum עָקַשׁ perversò: ego per opprimere aptè reddi posse puto. Est enim generale ad oppressionem quæ vi fit; ut apparet ex Jer.22.3. & eripite גָּזוּל direptum è manu עָשׁוּק opprimentis. Nam haud dubiè sub עָשָׁק, inquit Kimchi, comprehenditur גְּזֵלָה. Si oppressio non est permissa, quæ dolo fit, multò minùs rapina manifesta. Aliàs inter hæc manifestum facit discrimen Scriptura; ut per עוֹשֶׁק intelligatur circumventio quoquo modo fiat: per גָּזֵל semper vis aperta. Possit hoc verbum verti per surripere; גָּזַל per eripere, aut rapere. גָּזַל vim apertam indicare colligunt, ex illo loco 1Chron.11.23. וַיִּגְזֹל & eripuit hastam è manu Ægyptii; inter pugnandum scil. jungitur cum accus. rei, vel personæ; ut & גָּזַל; Merc. עָשַׁק oppressit, vi scil. vel fraude aut injuriâ; fraudavit, fraudem fecit, fraude vel oppressione detinuit; Bu.Lex. Defraudavit, fraude circumvenit aliquem, vel abstulit aliquid, rapuit vi, fraudulentis verbis decepit aliquem, sycophantiâ usus ad evertendum aliquem, &c. Cogn. cum עקשׁ depravavit, pervertit; & cum עשׂ litigavit, calumniatus est; &c. Hinc per Aphær. συκάζω & συκοφαντέω calumnior, defraudo; συκοφαντία calumnia, συκοφάντης calumniator verbis & factis; Av. In genere עָשַׁק significat, fraudare, vel jure suo privare, Cocc. prout occ.in præt. kal, 3.s.m. cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. ut & in 3.f.s. simpl.sic, עָשַׁק defraudavit, Lev.6.2.Ezec.18.18. עָשָׁק fraudavit, Lev.6.4. עֲשָׁקָה vis fit, Isa.38.14. Item, occ. etiam 3.s.m. cum י Aff. loco seq. עָשְׁקוֹ oppressit eum, Isa.52.4. & in 2.s.m. præt.kal, occ. cum נִי Aff. & in 1. s.simpl. ut & in 3.pl. simpl. & cum וְ cop.præf. עֲשָׁקָנוּ defraudasti nos, 1 Sam.12.4. עָשַׁקְתִּי defraudavi, 1Sam. 12.3. וְעָשְׁקוּ fraudant, Ezech.22.29. & opprimunt, Mich.2.2. In part.ben. kal,s.m. occ. simpl. & cum וְ cop.præf.ut & in forma pl.m.constr.(ab absol. עוֹשְׁקִים opprimentes, &c.) occ. cum יְ præf.ut & cum לְ præf.& ־ָ ob pausam, pro ־ַ Aff. & cum הֶם Aff. absque præf. ut seq. עוֹשֵׁק, vel sine Vau, opprimens, Psal.72.4.Prov. 14.31..22.16.Jer.21.12. וְעֹשֵׁק & opprimens, Prov.28. 3. וּבְעוֹשְׁקַי & in vi detinentes, Mal.3.8. לְעוֹשְׁקַי oppressoribus meis, Psal.119.121. עוֹשְׁקֵיהֶם opprimentium eos, Eccl.4.1. Et in forma pl.f. ben. kal, (à sing. עוֹשָׁקָה opprimens, quæ opprimit) occ. cum הָ dem. præf. loco seq. הָעוֹשְׁקוֹת quæ opprimunt, Am.4.1.Et in part. Pahul kal, s. m. occ. vel cum schurek, vel Pro eo cum kibburz in ult. sic, עָשׁק vel עָשׁוּק Deut. 28.29,33.Prov.28.17.Hos.5.11.Cujus part.pahul, forma pl.m. occ. simpl.& cum לְ, הָ & לַ præf. ut seq. עֲשׁוּקִים oppressi, Job.35.9.Psa.103.6.Jer.50.33. וַעֲשׁוּקִים & oppressi, Am.3.9. הָעֲשֻׁקִים oppressi, Eccl.10.7..4.1. לָעֲשׁוּקִים oppressis, Psal.146.7. In infin. kal, occ.cum לַ præf. & cholem in ult. loco seq. לַעֲשׁוֹק opprimere, Hos.12.7. Sed cum ם Aff. cholem in ult. transpon. & mutatur in cametz cateph post לַ præf. sic, לָעֲשָׁקָם opprimere eos, ut in 1 Chron. 16. 21. Psal.105. 14. In fut. kal, occ.in 2. & 3.s.m. ut & 2. pl.m.simpl. & in 3. p.m.cum נִי Aff.post kibburz pro schurek penult.ut seq. תַּעֲשׁוֹק fraudem facies, opprimes, Lev.19.13. Deut.24. 14.Job.10.3. יַעֲשׁוֹק vim facit, Job.40.18. תַּעֲשׁוּקוּ opprimite, opprimitis, Jer.7.6.Zach.7.10. יַעֲשְׁקֻנִי opprimant me, Psal.119.122. In pual, עָשַׁק oppr.mi; Bu. oppressus est, à piel, scil. עָשַׁק vim intulit, defraudavit violenter; Av. Unde in part.pual à s.m. מָעֳשָׁק fraudatus, oppressus, vi in potestatem redactus, occ.in s.f.part. pual, cum הַ dem. præf. loco seq. הַמָּעֳשָׁקָה oppressa, Isa.23.12. Atque indè nomina, 1.no. substant. s.m. significans occupantem aliena; & oppressorem; Cev. fraudator, raptor; Cocc. & est formæ קָרוֹב & גָּדוֹל propinquus, magnus; Pag. ejusque significatio eadem est cum signif. part.ben.kal. עוֹשֵׁק; Merc. prout occ. loco seq. עָשׁוּק oppressor, Jer.22.3.Item 2.hinc etiam no. עֹשֶׁק m. occupatio, aut detentio rei alienæ; Pag. fraudatio, occupatio alienorum bonorum; calumnia, sycophantia; Av. Vis, raptus; Cocc. Et sumitur etiam pro re interversa, vel fraude aut iniquis artibus parta: ut Lev.5. Eccl.7.& Psal.62. Merc.Cev. Occ. autem hoc no. in s.m. simpl. & cum הָ, בְּ, בַּ & מִ præf. ut seq. עֹשֶׁק oppressio, fraus, Psal.73.8.Eccl.5.7. Isa.59.13.Jer.6.6.Ezech. 18.18..22.29. הָעֹשֶׁק oppressio, Eccl.7.7. Jer.22.17. בָּעֹשֶׁק in oppr.Ps.62.11.Is.30.12. בַּעֹשֶׁק cum fraude, Ezec.22.7,12. מֵעֹשֶׁק ab oppress.Ps.119.134.Isa.54.14. Item, hinc etiam quidam volunt nomen illud suprà cit. pro 3.f.s. præt.kal,Isa.38.14. esse nomen substant. s.viz. עֲשָׁקָה fraus, defraudatio; עֲשָׁקָה לִי עָרְבֵנִי defraudatio mihi fit, fide jube pro me; Av. vis mihi (fit) recipe me in fidem tuam. Scribitur tamen cum Metheg ante Scheva; foret tertia fœminina: fortè impersonaliter. Kimchi vult esse imperativum; Cocc. Sed potiùs est 3. f.s.præt.kal,& passivè exp. vis, vel oppressio fit mihi. Sed juxta R.Sal.est Imper.s.m. (cum ה, scil. parag. unde cholem transp. & mut.in cam.chat. sub 1.Rad. Yajin, ab absol. עָשׁוֹק opprime, &c.) oppressionem fac, vel opprime me; & quibusdam est nomen subst. cum cametz chatuph ab initio, oppressio, &c. Bu.Lex. Item, hinc etiam est No. in forma pl.f. cum Mem heemant. præpos. (quasi à sing.f. מַעֲשָׁקָה oppressio, rapina, occupatio rei alienæ; Pag.) viz. מַעֲשָׁקוֹת fraudes, fraudationes, defraudationes, opes collectæ fraudibus; Av. Oppressiones; Bu. raptus,pl.scil. Prout occ.Prov.28.16. נָגִיד וְרֹב מַעֲשָׁקוֹת dux (deficiens prudentiis scil. vel intelligentiis) multiplicabit rapinas; aut occupationes bonorum alienorum, &c. Pag. Vide in נָגִיד; Pag. vel multus est in oppressionibus; nam vau more linguæ abundat; Merc. Hieron. dux indigens prudentiâ, multos opprimet; Pag. Princeps multus fraudatione, vel raptu: ad verbum, fraudibus,&c. Cocc. Dux deficiens intelligentiis multiplicabit fraudes; Av. Sed occ. etiam Isa.33.15. sic, reprobans seu spernens in avaritia מַעֲשָׁקוֹת occupationes bonorum alienorum, aut oppressiones; Pag. Vel, spernens avaritiam oppressionum; i.e. quâ aliena interveruntur, & fraudulenter ac malis artibus occupantur; juxta Kimchi in Comment. Merc. Hieron. qui projicit avaritiam ex calumniis; Pag. Qui repudiat avaritiam defraudationum; Av. vel lucrum fraudationum, cum injuria scil. alterius conjunctum; Coc. Illud autem paulò suprà cit. Is.38.sic exponi potest; Domine, עֲשָׁקָה לִי vim fecit mihi, aut oppressit me, scil. infirmitas. Hieron. vim patior. Nam Ab.Ezra subaudit quod præmiserat, רָעָה ægritudo aut infirmitas. Est enim verbum 3. pers. fœm. & sic R. D. subaudit מַחֲלָתִי infirmitas mea. Et sunt, inquit, nonnulli qui putent esse Imper. kal, quanquam Yajin non est cum cametz chateph, sed scribitur cum accentu Marich; sicut Psal.86.2. שָׁמְרָה נַפְשִׁי custodi animam meam;

am; ubi etiam Metheg.eſt anteſcheva. Et exponunt, ade mihi; ſcil. ſuper dies meos, & ſic in addendi ſenſu utuntur Doctores hoc verbo; Pag. Item, locus ſuprà cit. ad pahul kal, ſ.m. cum kibbutz pro ſchurek, notandus; homo עָשָׁק oppreſſor, Prov.28.17. aut alienorum bonorum occupator, in ſanguine animæ, &c. Eſt enim, juxta R.D. nomen, ac ſi eſſet part.ben.kal, עוֹשֵׁק, quanquam eſt cum ſchurek; Pag. pro cholem ſcil. ut & ſupra ponitur No. עָשׁוֹק cum cholem in ult. pro oppreſſore; ſicut alia nomina Toarim ſubſtantiva, inveniuntur cum ſchurek; & ſic R.Joſ.exp. Cev. Sicut etiam eſt illud, Jer.9.8. ſagitta שְׁחוּטָה extenſa, lingua eorum; quaſi ſit no. ex ben.kal, שׁוֹחֵט occidens; Cev. Hieron. vulnerans. & ſic hoc exp. homo qui opprimit alios, aut aliorum bona occupat, in ſanguine animæ; i.e. qui occidit homines. Sed, R. Joſ.K. ſic exp. homo oppreſſus, i.e. quem opprimit cogitatio, aut concupiſcentia mala, & occidit animam, donec deſcendat in Gehennam, uſque ad ſepulchrum fugiet; non ſufficient, i.e. non juvabunt eum homines, & dixit fugiet, eo quòd omnibus diebus vitæ ſuæ, eſt in pavore. Et R. Himman. exp. homo oppreſſus, i.e. carceri mancipatus, eò quòd occidit animam, non erit è numero illorum, de quibus dictum, Prov. 24. 11. erue eos qui capti ſunt ad mortem; ſed dimittent eum, ut currat ad occiſionem, & ad ſepulchrum ſeu infernum; neque illius erit qui miſeratur, neque amici ejus juvabunt eum, ut eruatur à pœna; & dixit, fugiet, ob pavorem ſcil. de loco ad locum, nè inveniat illum propinquus ſanguinis. & ſic עָשָׁק eſt part.paſſivum, pro activo, ut Ezech.9.3. הַלָּבֻשׁ, & v.11. לָבֻשׁ indutus, i. e. induens ſe, lineis, &c. & Cant.3.8. univerſi ipſi אֲחֻזֵי חֶרֶב tenentes gladium. Pag. Sed R. Levi, exp. paſſivè, homo opprimitur, ab omnibus ſcil. ob fuſum ſanguinem, etiam ab iis quos non læſit; id quod ſono vocis magis convenit: ſed orationis filum magis ſenſum priorem admittit; ut ſcil. עָשׁוּק ſit No. Toar ſubſtant. pro עָשׁוֹק & activè ſumatur. Merc. Homo עָשַׁק דָּם נֶפֶשׁ qui rapitur (conatus hic notatur) à potentiore ſcil. ob ſanguinem animæ, ut ſcil. ſanguis ejus fundatur, ad caveam vel foveam fugiat; ne teneant eum; Cocc. Homo oppreſſus propter ſanguinem hominis, (Hebr. animæ) ad foveam uſque fugiat, ne ſuſtentanto eum. Senſus, nemo homicidæ miſeretur, aut privatè publicè ve foveto; ut Gen.9. 7. & Exod.21.14. Jun. & ſic in forma pahul, pl.m. Eccl. 4.1. & vidi omnes הָעֲשָׁקִים bonorum occupationes, aut oppreſſiones, quæ fiunt ſub ſole; & ecce lachryma הָעֲשָׁקִים illorum quorum bona occupabantur, ſeu oppreſſorum, aut eorum qui opprimuntur: & non erat iis conſolator; &c. Pag. hic prius, nomen ſubſtant. à ſing. עָשׁוּק, formæ גְּבוּל; poſterius pahul, à ſing. עָשׁוּק. prius etiam in pleriſque exempl. habet dageſch in koph. Merc.

Rad.119. עָשַׁק, cum Sin ſiniſtro, eſt, litigare, contendere; Bu.Conc.Eſt ſicut, פָּעַל; Pag. Quidam cum Rad.præced. Conferunt, quaſi ſcil.jurgium fraudulèntum & calumnioſum ſignificet, & verbum fraude agere. Kimchi, turbationem exponit, & contentionem. R R. generaliter utuntur pro quacunque occupatione, ſeu interpellatione, per Samech; & verbo in Hithpael, pro occupari, interturbari, impediri; Merc. In Piel, עָשַׁק jurgavit contumelioſè, litigavit cum calumnia, contendit calumniis & jurgiis, contumeliis affecit. Cogn. cum עָשַׁק defraudavit, vim intulit: nam jurgia oriuntur inter illos quibus eſt vis aut fraus illata. Hinc & ab hac Radice fit συκοφάντης calumnior, contumeliis afficio: Av. In hithpael, הִתְעַשֵּׁק Item habere, vel movere, litigare; Bu. Lex. Cocc. Prout occ. in præt.hithp.3.pl. loco ſeq. הִתְעַשְּׁקוּ contendebant, Gen.26.20. Atque indè eſt No. עֶשֶׂק m. lis, litigium; Pag.Bu. jurgium, calumnia; Av. Eſt autem nomen proprium fontis propter quem litigarunt; Bu. Lex. prout occ. loco ſeq. עֶשֶׂק Eſek; lis, Gen. 26. 20.

Rad.120. עָשַׁר eſt, locupleto, dito; Pag. vel potiùs, intranſitivè, diteſcere; ditari, in kal; in Hiphil verò tranſitivum, ditare; & interdum ſine caſu, neutrum. Quidam ſequenti Radici per Sin lævum affine faciunt, quaſi decimas ferre dicas, & ſic ampliari. Videas autem huic opponi הוֹרִישׁ, ad paupertatem redegit; Merc. עָשַׁר dives fuit, ditatus eſt, locupletatus eſt. Cogn. cum עָשַׂר decimavit; nam ditari eſt decem partibus præ aliis locupletatum eſſe: Contrarium רָשׁ pauper, inops; Av. In kal ſignificat, divitem factum eſſe; Cocc. Prout occ. in præt.kal, 1.ſ. loco ſeq. עָשַׁרְתִּי ditatus ſum, Hoſ.12.9. Et in fut.kal, 3.ſ.m. יַעֲשֹׁר, ſed occ. contractè cum ſcheva ſimplici pro compoſito ſub 1.Rad. ſic, יְעַשֵּׁר diteſcet, Job.15.29. In hiphil, הַעֲשִׁיר ditare; diteſcere; Bu. fecit diteſcere; & abſolutè, diteſcebat; Av. Prout occ. in præt.hiph. à 2.ſ.m. הַעֲשַׁרְתָּ; in 2.ſ.f. ſic, הַעֲשַׁרְתְּ ditaſti, Ezech.27.33. & in 1.ſing.præt.hiph.eſt, הֶעֱשַׁרְתִּי ditavi, Gen.14.23. & in part.hiph.ſ.m. occ. cum ו cop. præf. ut & in Infin.hiph.cum ל præf.ut ſeq. וּמַעֲשִׁיר & ditat, 1 Sam.2.7. לְהַעֲשִׁיר ad diteſcendum, Prov.23.4.. 28.20. In fut.hiph. à 3.ſ.m. יַעֲשִׁיר, vel contractè יַעְשִׁיר diteſcet, dives effectus erit: unde in 1.ſ.fut.hiph. אַעֲשִׁיר diteſcam, locupletabor: atque indè cum vau copulativo pro more eſſet וְאַעֲשִׁיר, vel contractè, וְאַעְשִׁיר, i.e. quòd diteſcam; Merc.Cev. vel locupletatus, aut dives effectus ſum: ſed in loco ubi venit Zach.11.5. ſic defectivè, cum chirek tantùm abſque jod hiph.in ult.& contractè; ſic, וְאַעְשִׁר quòd ditatus ſum: Bu.Conc. ubi Aleph quieſcit juxta R.D. & A.E. & revertitur ad Vau; & idcirco occultatur; prout occultatur Aleph in וְאַעֲנֶה & afflixi ſemen David, 1 Reg.11.39. Pag. Vel potiùs, וְאַעֲנֶה & affligam; nam vau per patach ob contractionem ſcribendum eſt, nec eſt vau Hahippuch ſeu converſivum; Merc.Cev. Benedictus Dominus, locupletatus ſum; Aleph per contractionem quieſcit; Av. Item occ. etiam in 3.ſ.m. fut.hiph.ſic, Pſal.49.17. Nè timeas, quum יַעְשִׁיר ditatus fuerit vir; Pag. vel quum diteſcet aliquis; Av. Ubi eſt cum chirek tantùm abſque jod hiph. in ult. vel, ut alii ſcribunt, cum Tzere in ult. viz. pro chirek magno nota hiphil. Sed Prov.21.17. plenè ſcribitur cum jod in ult. ſic, Diligens vinum, & pingue, pro pinguia, non יַעְשִׁיר ditabitur; Pag. vel diteſcet; Av. Cocc. Et ſic etiam plenè ſcribitur, Dan.11.2. & quartus יַעֲשִׁיר עֹשֶׁר גָּדוֹל diteſcet divitiis magnis; Coc. Item, occ. etiam tranſitive in 3.ſ.m. fut.hiph.cum כִּי Aff. ſic, 1 Sam 17.25. vir qui percuſſerit illum יַעְשְׁרֶנּוּ ditabit eum Rex; Pag. Av. Cocc. Ubi ponitur contractè pro יַעֲשִׁירֶנּוּ; Pag. Sed occ. etiam in 3.ſing.f.fut.hiph.ſic, Prov.10.4. & manus ſolicitorum, ſcil. mercatorum, תַּעְשִׁיר ditabit, ſcil. eos. Pag. Sed Kimchi connumerat hoc inter intranſitiva, & exp. diteſcet; Merc. Hieron. manus autem fortium divitias parat; Item ibid.v.22. benedictio Domini ipſa תַּעֲשִׁיר ditabit;

bit; Pag.Av. manus diligentium--& benedictio Jehovæ ditat; Cocc.Item, occ.etiam in 2.ſ.m. fut. hiph. à forma ſimplici תַּעֲשִׁיר; contractè cum נָה Aff.ſic, Pſa.65. 10. Multùm תַּעֲשִׁרֶנָּה locupletabis, ſeu ditabis eam; Pag.Av. רַבַּת admodum ditas eam; Cocc. Eſt contractum pro תַּעֲשִׁירֶנָּה, inquit R. D. Pag. Et ſic Cocc. Item occ. etiam in 3.pl.m.fut.hiph.cum וְ conv. præf. ſic, Jer.5.27.Idcirco magnificati ſunt וַיַּעֲשִׁירוּ & locupletati, ſeu ditati ſunt; intranſitivè ſcil. Pag. & divites evaſerunt; Cocc. In hithpael, הִתְעַשֵּׁר ditem ſe jactare, Bu fecit ſe eſſe divitem, i.e. ſimulavit ſe divitem; Av. Prout occ.in part. hithp.ſ.m ſic, Prov.13.7.eſt מִתְעַשֵּׁר ditem-ſeipſum-præ-ſe-ferens,& non eſt, ſcil.illi, quicquam; Pag. Divitem ſe jactans, vel fingens; Bu.Lex. Eſt qui ſimulat ſe divitem,& nihil tamen illi eſt; Av.Eſt, qui ſe pro divite gerit, & nihil, ipſi ſcil.eſt; Cocc. Atque indè ſunt nomina, i. No.Toar Adject. עָשִׁיר m. dives; Pag.Bu.&c. Locuples, abundans divitiis, copiosus opibus; Av. Prout occ.in ſ.m. ſimpl. & cum הַ, לְ & præf.ut ſeq. עָשִׁיר dives, Ruth.3.10.2 Sam. 12.1. Job. 27.19. Pſal.49.3.Prov.10.15..14.20..18.11..22.2,7..28. 6,11. Eccl.10.20. Iſa,53.9. Jer.9.22. וְעָשִׁיר & dives, Prov.18.23. הָעָשִׁיר dives, Exod.30. 15. 2 Sam. 12. 4. לְעָשִׁיר diviti, 2 Sam.12.2. Prov.22.16. לָעָשִׁיר diviti, Eccl.5.11.& in forma pl.m. abſol. occ. cum וְ cop. præf. Sed in pl.m.conſtr.ſimpl.& cum הָ Aff.ſic, וַעֲשִׁירִים divites,Eccl.10.6. עֲשִׁירֵי divites, Pſal.45.13. עֲשִׁירֶיהָ divites ejus, Mic.6.12. Item, 2. hinc etiam No. עוֹשֶׁר m. divitiæ, opes; Pag. Bu. Opulentia; Av. abundantia omnium rerum; Cocc. Prout occ.ſimpl.locis ſeq. עשׁר divitiæ 1 Sam.17.25. 1 Reg.3.11,13. 1 Chr.29.28.2 Chro. 1.11..17.5..18.1..32.27.Eſth.1.4. Prov.3.16.. 8.18.. 11. 16..22.4. Eccl.4.8..5.12,18..6.2..9.11. Jer.17.11. Dan. 11.2. cui etiam וְ & לְ ſunt præf. וְעֹשֶׁר & divitiæ, 2 Chr. 1.12. וְעֹשֶׁרְ & divitiæ, Pſ.112.3. Prov.30.8. ſed occ. etiam cum וְ, הָ & מִ præf.ut ſeq. הָעֹשֶׁר divitiæ,Gen. 31.16. Eccl.5. 11. וְהָעֹשֶׁר & divitiæ, 1 Chron.29. 12. לְעֹשֶׁר divitiis, 1 Reg.10.23. 2 Chron,9.22. מֵעֹשֶׁר præ divitiis, Prov.22.1. ſed cum affixis cholem mutatur in cam.chat. ut cum וֹ Aff. cui & בְּ eſt præf & cum ם, aff. abſque præf.ut ſeq. עָשְׁרוֹ divitiarum ſuarum, in Eſt.5. 11. Pſal.52.9. Prov.13.8. בְּעָשְׁרוֹ in divitiis ſuis, Prov. 11.28. Jer.9.22. Dan.11.2. עָשְׁרָם divitiæ eorum,Prov. 14.24. Pſ.49.7.

Rad. 121. עָשַׁר, cum Sin ſiniſtro, eſt, decimare; Bu.Conc. dare decimam, & accipere decimam, Pag. accipere ſcil.in kal; aliàs ferè,dare. Hanc quoque Rad. ſuperiori affinem faciunt; quòd denarius numerus ſit plenus,& ſic quaſi dives: unde quum ſit terminus ultimus numeri monadici, indefinitè, paſſim videas decem pro aliquot, vel multis ſumi; Merc. עָשַׂר decimavit,dedit, vel accepit, vel detraxit decimam partem; Av. In kal, decimavit, i.e. decimas accepit; Bu.Lex.prout occ. in fut.kal,3.ſ.m.(à plena forma, יַעְשׂוֹר) contractè cum ſcheva ſimplice ante pathach; ſic, יַעַשׂ decimabit, 1 Sam.8.15,17. In Piel, עִשֵּׂר idem cum kal, decimare, aut decimas accipere: item, decimas dare; Bu. Decimavit, decimam partem detraxit; Av. Unde in part. piel ſ.m. מְעַשֵּׂר decimans, i.e. decimas capiens; Pag. prout occ. in forma pl.m. part. piel cum הַ dem. præf. ſignificans decimatores; Cocc. ſeu decimantes, i.e. decimas capientes; Pag. vel qui decimaturi ſunt; Bu.Lex. loco viz. ſeq. הַמְעַשְּׂרִים decimantes, Neh.10.37. In infin. piel, eſt, עַשֵּׂר decimando, Gen.28.22. Deut.14. 22. & in fut. Piel, à 3.ſ.m. יְעַשֵּׂר decimabit, occ.in 1.ſ. (à forma ſimplice, אֲעַשֵּׂר) cum נִי Aff.& in 2.ſ.m. ſim. ſic, אֲעַשְּׂרֶנִּי decimabo eum, Deut.28.22. תְּעַשֵּׂר decimabis, Deut.14.22. In Hiphil, הַעֲשִׁיר decimas dare; Bu. decimavit, fecit decimare; Av. Unde in infin.hiph. הַעֲשֵׂר, vel cum tzeri in ult. abſque jod hiph. הַעֲשִׂיר, decimare, decimas dare vel accipere; prout occ. cum בְּ, & לְ præf. contractè, ſic, Neh.10.39. בְּעַשֵּׂר in decimando; Bu.Conc. & erit ſacerdos filius Aharon, cum Levitis; quando decimas accipient Levitæ; Pag.in decimando,i.e. quando dabunt decimas, Bu.Lex. in decimare Levitas; i.e. quando ipſi decimas accipiebant;Av. decimantibus Levitis; Cocc. quando dabunt decimas Levitæ; Jun. Eſt autem pro בְּהַעֲשֵׂר, Pag. Nam He characteriſticum patitur repulſam; Av. & ſic, Deut.26. 12. quum perfeceris לַעֲשֵׂר decimare, &c. i.e. dare decimam, vel decimas, &c. Pag.Bu. quum abſolves decimare; i.e. quando curriculum decimationis abſolves, tertio anno; Cocc.quum abſolveris dare omnes decimas, &c. Hebr. decimare decimas, &c. Jun. & hoc etiam eſt contractum,pro לְהַעֲשִׂיר, vel ר, nam He eſt in potentia pathach, ſub Lamed, ut R.D. inquit; Pag. Atque inde,nomina, 1.no. עֶשֶׂר, m. decem,decimus; Pag. Bu.Cocc. jungiturque ſemper nomini numerali,articulum, ut vocant Arithmetici, denotanti; ut Deut.1.2. אַחַד עָשָׂר יוֹם, undecimo die; & Gen.37.9. וְאַחַד עָשָׂר &undecim ſtellæ, &c. Bu.Lex. & ſic, 1 Chro.24. 12. שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה undecim; (pro jakim,ſcil.Mer.) שְׁנֵים עָשָׂר duodecim,&c. Joſ.3.12.accipite vobis, שְׁנֵי עָשָׂר duodecim viros,&c.Pag. Occurrit autem hoc no. in hac formâ cum duplice camerz, frequens in textu; & ordine Conc. ut ſeq. עָשָׂר decem, decimus,&c. Gen.7.11..8.4.. 14.14.. 17.20..25.16.. 35.22..37.9.. 42.13,32..46.22.. 49.28.Exod.12.6,18..16.1..24.4. &c. Pſa.60.2.Hoſ.3.2. Zach.1.7. &c. in 190. circ. l. cui etiam הָ (cum ſægol, ob gutturalem Yajin camerzatum ſeq.) dem. præf. ſic, הָעֶשֶׂר decem, Joſ.4.4. 1 Reg.19.19. Item, 2. hinc etiam no. עֲשָׂרָה m. decem; Pag.Bu. &c.eſt numerus cardinalis, gen. maſc. Pag.Av. & quia numerus denarius, eſt limes, & terminus, & finis omnis ſupputationis, ſeu numerationis; (nam à decem & ſuprà, ſunt denarii numeri repetitiones) idcirco, cāpitur indifferenter pro quolibet numero; & non pro ipſo determinato numero; ut 2 Sam.18.3. quia nunc ſicut nos, עֲשָׂרָה אֲלָפִים decem millia, i.e. multa millia; & ſic Eccl.7.20. Nonne ſapientia roborabit ſapientem, מֵעֲשָׂרָה שַׁלִּיטִים plus quàm decem principes, i.e. multi principes; &c. Pag.& ſic varia veniunt hujuſmodi ſignificationis,Merc. Occurrit autem hoc no. ordine Conc.ut ſeq. עֶשְׂרֵה decem, Gen.18.32..24.10,22..32.15.42.3..45.23.Exo.27. 12. &c. ad Hag.2.16.Zach.8.23. in 60. circ. l. cui etiam וְ cop. הָ dem. & מִ ſunt præf. ut ſeq. וְעֶשְׂרֵה & decem, Joſ.22.14. 1 Sam.17.18. 2 Reg.13.7..25.25.Ezr. 1.10..8.12.Jer.32.9..41.1,8. הָעֲשָׂרָה decem, Gen.18. 32.Neh.11.1. מֵעֲשָׂרָה præ decem, 1Sam.1.8.Eccl.7.19. Cujus etiam forma conſtructa, eſt cum duplice ſægol,ante Thau, ſic, עֶשְׂרֵת decem; Bu.Av. ut Eſth.3.9. & decem millium talentorum i.e. decem millia talenta; Av. & 1 Sam.17.18. עֲשֶׂרֶת חַרְצֵי הַחֵלֶב הָאֵלֶּה decem hoſce caſeos; Cocc.& eſt quidem hæc forma,in regimine,

gimine, à forma præced. absol. עֲשָׂרָה inquit R.D. Sed etiam substantivi nominis instar acciperes; ut significet decadem, aut decussim; & decuriam ut Gen.31.7. & mutavit mercedem meam עֲשֶׂרֶת מוֹנִים decade vicium; h.e. decem vicibus; & idem v.41. & sic in plur. Ex.18.21. & principes עֲשָׂרוֹת decadum; h.e. decem, vel potiùs, decuriarum principes, i.e. decuriones; idem v.25. Cev. Hæc forma instar substantivi est; quasi decadem dicas; ut עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים decas verborum, decem verba; decalogus; &c. Exod.34.28. Bu. Lex. Occ. autem hoc no. in hac forma, simpl. locis seq. עֲשֶׂרֶת decem, Gen. 31.7,41. Exod.34.28. Lev.27.5. Deut.4.13..10.4. Jud. 1.4..4.6,10..17.10..20.34.1 Sam.17.19.1 Reg.5.14..11. 35. 2 Reg.14.7..24.14. 1 Chron.29.7. 2 Chron. 25.11.. 27.5..30.24. Neh.5.18. Esth.9,10,12,13,14. Isa. 5.10. Jer.42.7. Ezech.45.3,14..48.9, 10,13, 18. cui etiam וַ cop. & בָ pro הָ dem. sunt præf. ut seq. וַעֲשֶׂרֶת & decem, Jud.4.14..7.3. 1 Sam.15.4. 2 Reg.13.7.2 Chron.25.12.. 27.5..36.9. Est.3.9. Jer.41.2. Ezec.45.5..48.18. בַּעֲשֶׂרֶת quasi decem, Jud.3.29. 1 Sam.25.38. & in forma pl.f. significat decurias, & præfectos decuriarum, i.e. decuriones; Bu. Lex. prout occ. locis seq. עֲשָׂרוֹת decem, Ex. 18.21,25. Deut.1.15. Item,3. hinc etiam No. עֶשֶׂר f. decem, Pag. Bu. Av. Cardinalis numerus, gen. fæm. Av. Prout occ. simpl. locis seq. עֶשֶׂר decem, Gen.5.14..16.3. Ex.26. 1,16..36.8,21. Lev.26.26. Num.14.22. Jos.15.57.. 21.5, 26. Jud.12.11.2 Sa.15.16..19.44..20.3.1 Reg 6.3,23,24, 26..7.10,23,24,27,37,43.2 Reg.5.5..15.17..20.9,10,11. 2 Chron.4.2,3,7..13.23. Neh.4.12. Job.19.3. Isa.38.8.. 40.1..41.2..42.4. Dan.1.20. Zach. 5.2. cui etiam ! כְ, יָ & לְ sunt præf. ut seq. וְעֶשֶׂר & decem, Gen.45.23.1 Reg. 6.25.2 Reg.5.5. 2 Chron.4.1. וַעֲשֶׂר & decem, Gen.50. 22,26. Jos.24.29. Jud.2.8. כְּעֶשֶׂר quasi decem, Ruth.1. 4. לְעֶשֶׂר decem, 1 Reg.7.38. Item,4. hinc etiam est No. multò frequentiùs occurrens; viz. עֶשְׂרֵה f. decem; decimus; Pag. Bu. Semper alii nomini numerali postponitur; ut, אַחַד עָשָׂרָה undecimo, 2 Reg.9.29. & שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה duodecim, Gen.5.8. Bu. Lex. Sic עַשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת undecem cortinas facies, &c. Pag. Occ. autem, ut dictum, frequens, & ordine Conc. ut seq. עֶשְׂרֵה decem, decimus, &c. Gen.5.5,10..7.20..11.25..14.4..17.25.. 31. 41..36.2..46.18..47.28. Exo.15.26..24.4..26.6,8, &c. ad Jon.4.11. in 140. circ. l. Item,5. hinc etiam No. in forma pl.m. עֶשְׂרִים viginti, vigesimus; Pag. Bu. Nam utriusque seu comm. generis est, & tam Cardinalis, quàm ordinalis numeri; Av. Et est quasi pro עֶשְׂרַיִם bis dena; Bu. Lex. Nam in plur. bis dena complectitur; ficut & sic reliqui articuli usque ad centum, tot denarios significant in plurali, quot unitates denotabat ejus singulare. Hoc tamen non duali forma est effictum, sed plurali, ut cæteris responderet; שְׁלֹשִׁים triginta, &c. Merc. Occ. autem frequens etiam in textu & ordine Conc. ut seq. עֶשְׂרִים viginti, vigesimus, &c. Gen.18.31..31.38, 41..32.14,15. Exod.26.19,20..27.10,11,17. &c. ad Zac. 1.7..5.2. in 180. circ. l. cui etiam ! cop. est præf. וְעֶשְׂרִים & viginti, &c. Gen.6.3..8.14..11.24..23.1. Exod.12.18.. 26.2..36.9..38.18,24. Num.3.39,43. &c. ad Ezech. 48. 9,10,13,15,20,21. in 90. circ. l. cui etiam הָ, כְ, בָ & לְ sunt præf. ut seq. הָעֶשְׂרִים viginti, Gen.18.31. 1 Chro. 24.16. Ezech.42.3. בָּעֶשְׂרִים pro viginti, in vigesimo, Gen.37.28. Num.10.11.2 Reg.25.27. Ezr.10.9. Neh.6. 15. Jer.52.31. Ezech.8.16..29.17.. 40.1. Hag.2.1,10, 20. כְּעֶשְׂרִים quasi viginti, 1 Sam.14.14. לְעֶשְׂרִים in vigesima, 1 Chron.25.27. Item, 6. hinc etiam No. עֶשֶׂר vel עֲשׂוֹר m. decem, decimus; Bu. Lex. nomen adject. ad formam נָבֶל; Av. Item, decachordum, Bu. Lex. seu nomen instrumenti decachordi; Av. Seu Toar instrumenti musici, viz. à denario Chordarum, Merc. ut Psal. 33.2. In Cythara, in choro (instrumento scil. quod vulgò dicitur, piva, aut cornumusa) עָשׂוֹר; decachordo, i.e. & decachordo. Deficit enim vau copulativum, &, juxta Hebræos, Pag. Merc. De hoc autem nomine in numeri denarii significatione, locus, Gen.24.55. notandus; maneat puella nobiscum עֲשׂוֹר אוֹ יָמִים dies, vel decem; i.e. per annum, vel decem menses. Vide in Rad. יוֹם in plurali; Pag. Quidam vertunt, denario. Kimchi inquit esse Toar temporis. Est ergò sæpiùs idem quod עֲשִׂירִי decimus, ut sit ordinis. In loco autem hoc ex Gen. Kimchi inquit esse Toar complectens omnem numerum dierum, mensium, vel annorum: sed hoc loco specialiter significare decem menses; Merc. Dies, h.e. periodum dierum, mensem, scil. aut decem, dies scil. Cocc. Resideat hæc puella nobiscum, dies, aliquot, scil. saltem decem. Hebr. decadem, dierum scil. Jun. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. simpl. & cum וּ & וּבְ præf. ut seq. עָשׂוֹר decem, decachordum, Gen.24.55. Ps.33.2..92.4..144.9. בֶּעָשׂוֹר vel בְּעָשׂוֹר in decimo, Exo.12.3. Lev.16.29..23.9.. 23. 27. Jos.4.19. 2 Reg.25.1. Jer.52.4,12. Ezech.2.1..24.1.. 40.1. וּבֶעָשׂוֹר & in decimo, Num.29.7. Item, 7. hinc etiam No. עֲשִׂירִי m. decimus; Pag. Bu. est enim No. numerale, ordinis scil. Merc. seu numerus ordinalis masc. gen. Av. Prout occ. simpl. & cum הָ dem. præf. idque vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm absque jod penult. sic, הָעֲשִׂירִי decimus, Deut. 23. 3, 4. הָעָשִׂירִי vel הָעָשִׂרִי decimus, Gen.8.5. Num.7.26..27.32.2 Reg.25. 1. 1 Chron.12.13..24.11..25.17..27.13. Ezr.10.17. Est. 2.16. Jer.39.1..52.5. Ezech.24.1. Zach.8.19. prout etiam occ. cum בָ præf. vel plenè cum jod vel def. cum chirek tantùm penult. sic, בָּעֲשִׂירִי in decimo, Gen.8.5. בָּעָשִׂרִי in decimo, Ezech.29.1..33.22. sic etiam,8. hinc & No. עֲשִׂירִית f. decima pars; Pag. femininum est superioris; etsi interdum sumatur absolutè, ut & Latinè, decima; ut & disertè illud exprimit ad הָעֲשִׂירִית Jer.32.1. Merc. Cev. Decima; vel pars decima; Bu. Lex. Av. Coc. Est ordinalis numeri; f.g. Av. Occ. autem simpl. & cum ! & הָ præf. idq; vel plenè cum duplice jod, vel def. cum chirek tantùm absq; jod, vel in ult. vel in pen. עֲשִׂרִית decima, Exod.16.36. עֲשִׂירִת decima, Lev. 5.11.. 6.13. Num.5.15. וַעֲשִׂירִית & decima, Num.28.5. וַעֲשִׂירִת & decima, Ezech.45.11. הָעֲשִׂירִית decima, Jer. 32. 1. הָעֲשִׂרִית decima, Ezech.29.1. Item, 9. hinc etiam No. עֲשִׂירִיָּה f. decimatio, decimæ; Bu. Lex. decima pars. Adject. est fæm. sed potest etiam substantivè usurpari; Av. Prout occ. Isa.6.13. & adhuc in ea עֲשִׂירִיָּה, aut decima; vel denarius numerus. Est enim, juxta R.D. nomen Toar, comprehendens omnem numerum; (vel potiùs universitatem numeri, denarii scil. Cev.) i.e. quia adhuc erunt in ea decem Reges ante captivitatem nam in diebus Huzzijahu dicta fuit hæc Prophetia; & ab illo usque ad captivitatem fuerunt decem Reges super Jehudah: & sic exp. Ab. Ezra in Comment. alii dicunt, decima pars remanebit in ea. Sed secundum Grammaticam est nomen Toar, sive Adject. & non substantivum; Pag. Et adhuc erit decima pars; & revertetur, & erit, &c. Av. Sed adhuc decimæ in ea, &c. Consolatio est ad electas populi reducis reliquias pertinens, à minis antecedentibus,

tibus. Decimæ, i.e. partis illius è Judæorum gente, quæ ex Babylonia in ſuam hanc regionem reditura eſt: nam hæc vix, ac nè vix quidem, ſuit decima pars populi deportati; Jun. Item, 10. hinc etiam no. עֶשְׂרוֹן m. decima pars; decimum; Pag. nam de decima parte Ephæ, quæ Gomer dicta eſt, ferè dicitur; etſi nomen alioqui generale eſſe poſſit; Merc. Decima pars; Bu. Lex. Av. Eſt no. ſubſtantivum; Av. Eſt nomen menſuræ: fortè עוֹמֶר, qui eſt decima pars Ephæ; Ex.16.36.Coc. Occ. autem no.hoc ſimpl. & cum ו cop. præf. עֶשְׂרוֹן decima pars, Num.15.4..28.13,21,29.. 29.10,15. וְעֶשְׂרוֹן vel ſine vau, & decima pars, Exod.29. 40. Lev.14.21.Num. 28.13..29.4,15.Item,11. hinc etiam eſt No. in forma pl. m. עֶשְׂרוֹנִים decimæ partes; Bu. Lex. vel decimæ; Av. Quidam volunt eſſe formam plur. No. præced. & idem; ut Pag.& Av.Coc.& idem ſignificare; nomen ſcil. menſuræ עוֹמֶר, ſeu decima pars Ephæ, Coc. prout occ. No.hoc in forma pl.m.locis ſeq.עֶשְׂרוֹנִים decimæ partes, Lev.14.10.. 23.13,17..24.5. Num.15.6,9..28.9,12, 20,28..29.3,9,14. Denique, 12. hinc etiam No. cum Mem heemant. præpoſito; viz. מֵעֶשֶׂר m.decima; Pag. Bu. decimæ; & ſi diceretur,decimatio: Av.Decima autem duplex erat; primam dabant coloni Levitis, de qua ipſi rurſus dabant decimam ſacerdotibus; Num.18. 26,28. Reliquum Levitarum fuit proprium, & liberum, v.31. Deinde rurſus,Colonus Levitis dabat decimam ſecundam, quæ ſacra erat, & à Levitis in atrio templi conſumebatur; Deut.14.23.Bu.Lex.Atque indè Deut. 26. 12. שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר annus decimationis; dictus erat annus tertius, quo domi diſtribuebantur decimæ, & proindè nominatim annus decimationis appellatur, quia abſolvit decimationem triennii; Cocc. Occurrit autem No. hoc in forma abſol.ſimpl.& cum הַ & וְהַ præf.מַעֲשֵׂר decima,æ,Gen.14.20. Num. 18. 21, 26. הַמַּעֲשֵׂר decimæ, Num.18.26..26.12. Neh.10.39. Mal.3.8, 10. וְהַמַּעֲשֵׂר & decimæ, 2 Chron.31.12. ut & in forma ſ. m.conſtr. occ.ſimpl. locis ſeq. מַעֲשַׂר decimæ, Lev. 27. 30, 32. Num.18.24.Deut.14.23,28..26.12. 2 Chro.31.6. Neh. 10.39..13.12. Ezech.45.11,14. cui etiam formæ conſtr. ו cop.eſt præf. ut & מ præf.& ו Aff. ut ſeq. מֵעֲשַׂר & decimæ,2 Chron.31.5,6.Neh.10.38..13.5. מִמַּעֲשְׂרוֹ de decimis ſuis, Lev.27.31. Item, occ.etiam No. hoc (quaſi à ſff.מַעֲשָׂרָה decima,decimæ;Av.)in forma pl.f.cum לְ præf.ut & cum יכֶם Aff. abſque præf. וְלַמַּעֲשְׂרוֹת & ad decimas, Neh.12.44. מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם decimæ veſtræ, Num.18.28. Deut.12.6,11. Am. 4. 4. [עָשַׁשׁ depaſci, contabeſcere,erodi; Bu.Cocc.Av.&c.Unde עָשׁ tinea, à depaſcendo,&c. vide ſuprà ad initium עָשׁ. Item, עָשׁ Arcturus,vide in Rad. עוּשׁ; Bu.Lex.Av.]

Rad.121. עָשַׂת in kal eſt צח; juxta R.D. i.e. niteſcere, candeſcere; Pag. terſum, & politum eſſe. Quidam etiam alteram hujus verbi ſignificationem, propriè Syriacam,cum hac conferunt: quaſi ſit pulchrè & ſplendidè cogitare. Et in hithpael, ſerenum ſeſe & ſplendidum exhibere; & quaſi עֲשָׂתוֹנוֹת eſſent pulchræ & elegantes imaginationes, ac ſplendidæ cogitationes;quòd ſplendor corporis & hominis ſit ex mente. Hinc עֲשָׂשִׁית Hebræi perſpicillum Chalibeum vocant, vel aliud corpus diaphanes; Merc. עָשַׂת æſtimavit,cogitavit, ſenſit. Et Metaph. tribuitur cogitationibus candidis. Hinc *διάνοια*, *διάνοιαι* ſentio, *διάνοια* ſenſus, &c. In kal, עָשַׂת nituit, nitidus fuit; Av. Cocc.In Bu.Conc.Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt nitidum eſſe; & metaph. impinguari. Divites enim plerumque ſunt pingues; & quia pinguedo nitorem & munditiem cutis carnis efficit; indè eſt, candidum eſſe; ut ebur,&c. Targum etiam exp. per dikari; & Hieron. per impinguari; Pag. Prout occ. in 3.pl.præt.kal; loco ſeq. עָשְׂתִי nitidi ſunt, Jer.5.28. Atque indè ex Rad. in hac 1. ſignif. ſunt nomina, i. No. עָשׁוּת m. candidus, nitens, purus, terſus; aut politus; Pag.Av. Unde ferrum, purum & terſum, dicitur, juxta R. David; Chalybs, vel cuprium, aut cyprium æs; Eſt formæ inſtar קָרוֹב propinquus, & רָחוֹק longinquus; Pag. Prout occ.loco ſeq. עָשׁוּת nitidum, Ezech. 27.19. Item,2. hinc etiam No.ſubſtant.עֶשֶׂת m. quod eſt, זְכוּת vel זָכוּת inquit R.D. nitor, polities, puritas, munditia; Pag.Av. vel candor; unde nitor eboris dicitur,quod eſt inſtar candidi eboris; Av. vel vas eburneum candidum, ſic dictum, quòd ſit nitidum; Pag. prout occurrit loco ſequente, עֶשֶׂת Nitor, in Cant.5.14. Sic & 3. hinc etiam No. עֲשָׂתוֹת f. idem; viz.puritas, vel decor & nitor; Pag. qualis ſcil.eſt nitor & ſplendor proſperè & tranquillè agentis; Cev. Alii verò, pro cogitatione, in altera, ſcil. ſignif. ſumunt; & quidam legunt עֲשָׂתוֹת in pl.f. (à ſing. עֲשָׂתָה) cogitationes tranquilli hominis,&c.Merc.Sic etiam Av. legit עֲשָׂתוֹת, & ab eo exp. cogitationes ſerenæ & nitidiores; &c. Plerique verò legunt in ſing. עֲשָׂתוֹת, & exp.nitor, nitela, &c. Cocc. prout occ.cum לְ præf. loco ſeq. לְעֲשָׂתוֹת ad nitorem, Job.12.5. Deindè, ii. ſignif.2. hujus Rad. eſt,cogitare; item undecim; Bu. Conc. Nam ab hac Rad. dicitur עַשְׂתֵּי; quod compoſitum cum עֶשְׂרֵה aut עֶשְׂרֵה, quod eſt decem,ut unum additum facit, undecim; & ſic nomen appellatum ob cogitationem; Pag.Nim. numerantis, quæ ſcil.ſubit ejus animum de principio numeri qui ſequitur,finito denario; Cev. Nam עֶשְׂרֵה, ut dictum eſt ſuprà,eſt finis numeri; Pag. omni ſiquidem ratione caret, dicere cum R. Jonah, eſſe compoſitum ex עַשְׂתֵּי; quum תֵּי tantùm fœmineum ſit; at עַשְׂתֵּי commune. Ut autem Sanctes verterat, finis, legerat apud Kimchi הַסּוֹף; ſed ipſe R.D. habet הַסּוֹפֵר. Sic 1 Chron.12.3. Machbannai, עַשְׂתֵּי עָשָׂר unus (&) decimus,i.e. undecimus; idem c.24.v.12. Merc. Cev. עַשְׂתֵּי unum, unus; ſed ſemper additur nomini numerali ſignificanti decem; pro undecim, vel undecimus; Bu.Lex. עַשְׂתֵּי pinguedines, nitores; ſed ſemper præponitur nomini עָשָׂר, vel fœm. עֶשְׂרֵה; & cum eo conſtituit numerum undecimum, h.e. pinguiorem decimo; Av. Nunquam enim venit ſolùm; ſed unitatem ſuprà denarium notat; Coc. Prout occ.ordine Conc.ſimpl. & cum בְּ & לְ præf.ut ſeq. עַשְׂתֵּי unum; ſed ſemper cum decem, facit undecim, undecimus, Ex.26.7..36.14. Num. 7.72..29.20. 2 Reg.25.2. 1 Chron 12.13.. 24.12.. 25. 18..27.14. Jer.1.3..52.5. Ezech.40.49. בְּעַשְׂתֵּי in undecimo, Deut.1.3. Jer.39.2. Ezech.26.1. לְעַשְׂתֵּי ad undecim, Exod.26.8..36.15. 1 Chron. 27. 14. Zach.1.6. Atque indè ex verbo hoc in kal, עַשְׂתֵּי; in hac 2.ſignif. eſt verbum in Hithpael, הִתְעַשֵּׂת cogitavit; Ex Chaldaico ſcil.uſu; aut cogitationem ſuſcepit; vel ſecundum quoſdam,nitidum,i.e. amicum ſe exhibuit; Bu.Lex. Et ſic,juxta R.D.in l.Rad. eſt velle,complacere; vel cogitare; nam in lingua Aramæa ſeu Chald.Rad.hæc eſt, cogitare, ut Dan.6.4. & rex עֲשִׂית cogitabat conſtituere eum ſuper totum regnum; Pag.Bu. Lex. הִתְעַשֵּׂת fecit ſe nitidum,ſive ſerenum; (& metaph. placidè cogitavit, ſerenam ſeu placidam cogitationem habuit de ali-

quo,

quo, ſeu de re aliqua) Av. ſerenum ſe exhibuit, vel ſerenatus fuit; Coc. Prout occ. in fut. hithp. 3. ſ. m. loco ſeq. יִתְעַשֵּׁת cogitabit, Jon. 1.6. Atque indè ex Rad. in hac 2. cogitandi ſignif. eſt No. עֲשִׁתּוֹנָה f. cogitatio; Pag. Nitida ſcil. & quaſi terſa & polita, i.e. placida, ſerena; Av. Unde in plur. exp. cogitationes ſplendidæ; Coc. Prout occ. in forma pl. f. cum יו Aff. loco ſeq. עֲשִׁתּוֹנוֹתָיו cogitationes ejus, Pſ. 146.4. Item, ad hanc 2. cogitandi ſignif. referunt etiam quidam No. ſuprà allatum ad 1. ſignif. viz. עֲשִׁתּוֹת cogitatio, Bu. Lex. Prout occ. cum לְ præf. loco ſeq. לַעֲשִׁתּוֹת ad cogitationem, Job. 12. 5. עַשְׁתָּר; unde עַשְׁתָּרָה f. grex; & in plur. עַשְׁתָּרוֹת greges, &c. Vide inter vocabula quadrata.

Rad. 122. עָתַת opportunus, ſeu tempeſtivus fuit; vel in tempore fuit. Cogn. cum עוֹר, adhuc, quod eſt Adverbium temporis; Av. עָתַת eſt, tempeſtivè eloqui; Bu. Lex. Unde in Infin. kal, עוֹת eſt, q.d. tempeſtivare; h.e. tempeſtivè inſtituere; vel opportunè, & commodè loqui; Coc. Prout occ. hoc Infin. kal, cum לְ præf. ſic, in Iſa. 50.4. לָעוּת ad tempeſtivè loquendum; vel ad opportunè, & commodè loquendum; q.d. לֵאמוֹר; Bu. Lex. vel לְדַבֵּר; Coc. דָּבָר בְּעִתּוֹ loqui rem, Bu. Lex. ſeu ad loquendum verbum; Coc. in tempore ſuo; ut Kimchi exp. Et ſchurek in ult. eſt loco cholem, pro לָעוֹת (ut לָסוּב, à סָבַב) cui ſimile vide in חָלַל; Bu. Lex. Atq; indè, juxta pleroſque, ducitur No. עֵת comm. gen. tempus; Bu. Lex. Av. Coc. opportunum ſcil. & ſuum, in quo viz. quid fieri convenit, aut decet; Coc. Opportunitas temporis. Hinc ♄ annus, ſpatium ſeu tempus unius anni; item Lat. ætas; quod etiam ſæpe pro tempore accipitur. Reperies autem nomen עֵת in utroque genere uſurpatum; Av. Quidam autem reducunt hoc No. עֵת tempus ad Rad. עָוַת; ſic Pag. Ibi refert quærendum. Kimchi verò Radicem ejus facit עוּת, de quieſcentibus Yajin. Quòd Iſa. 50.4. inveniatur לָעוּת. Verùm ob dageſch in plur. & affixis, ſatius videtur Radicem nominis עֵת ponere עָתַת. Cæterùm עָוַת eſt per ſchurek, pro cholem, ut עָבַר à עֶבֶר, Eccl. 8.18. Merc. At juxta Ab. Ezram Radix ejus eſt עָנַת; ſicut Rad. x nominis eſt חָנַשׁ; pro חָנְשָׁה; ſic עֵת, & in pl. f. עִתּוֹת quaſi pro עִנְתּוֹת. Unde & in lingua Aramæâ ſeu Chal. utrumque ſcribitur cum Nun; Pag. Occ. autem no. hoc frequens in textu; & ordine Conc. ut ſeq. עֵת tempus, &c. Gen. 29.7. Exo. 18.22, 26. Lev. 16.2. Joſ. 8.29. 2 Sam. 24.15. &c. Pſal. 10.5..34.2..62.9..69.14..102.14..105.19..106.3..119.20, 126. Pro. 5.19..6.14..8.30..17.17. Eccl. 3.2, 3. &c. 8.6..9.8, 11. Cant. 2.12. &c. Dan. 11.24, 38..12.2, 4, 9..13.13. Am. 5.13. Mic. 2.3..5.2. in 80. circ. l. Sed interdum cum ægol ante Maccaph ſeq. ſic, עֶת tempus, Lev. 15.25. Hag. 1.2. Item, cum tzere in ult. occ. cum יְ, הֶ, & הַ (interrog. ſcil.) יְהִ & בְּ præf. ut ſeq. וְעֵת & tempus, Ec. 3.1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8..8.5. Jer. 30.7. Hoſ. 10.12. הָעֵת tempus, Ne. 6.1..13.21. Ezech. 7.7, 12. Dan. 12.2. הָעֵת an tempus, 2 Reg. 5.26. Hag. 1.4. וְהָעֵת & tempus, Ezr. 10.13. בְּעֵת in tempore, Gen. 31.10..38.27. Jud. 10.14. 1 Sam. 18.19. 2 Chron. 24.11. Job. 6.17. Pſa. 37.19, 39. Iſa. 33.2..49.8. Jer. 2.17, 28..6.15..8.12..10.15..51.18..11.12, 14..14.8..15.11..18.23..20.16..50.16. Ezech. 21.30, 34..35.5. Zach. 10.1. Sed ſæpiùs cum בְּ præf. ſic, בָּעֵת in tempore, Gen. 21.22..38.1. Num. 22.4. Deut. 1.9, 16, 18, &c. Eccl. 10.17. Iſa. 18.7, 22..39.1. &c. ad Zeph. 3.19, 20. in 60. circ. l. Item occ. etiam cum וּבְ & וּכְ præf. ſic, וּבָעֵת & in tempore, 2 Chron. 20.22..28.22..29.27. Neh. 9.27. Jer. 2.27 Dan. 11.40. וּבָעֵת & in tempore, Jud. 14.4. 2 Chron. 16.7. Jer. 33.15..50.4, 20. Dan. 12.2. Joel. 4.1. Zeph. 3.20. ut & cum כְּ, לְ, וְכְ, וּכְ, כְּ, מִ & מִי, לְ præf. ut ſeq. כָּעֵת juxta tempus, Dan. 9.21. כָּעֵת juxta tempus, Gen. 18.10, 14. Ex. 9.18. Num. 23.23. Joſ. 11.6. Jud. 21.22. 1 Sam. 9.16..20.12. 1 Reg. 19.2..20.7. 2 Reg. 4.16, 17..7.1, 18..10.6. Job. 39.18. Iſ. 8.24. וּכְעֵת & juxta tempus, 1 Reg. 4.20. 2 Chron. 21.19. וְכָעֵת & juxta tempus, Jud. 13.23. לָעֵת ad tempus, Gen. 8.11..24.11. Deut. 32.35. Joſ. 10.27. Ruth. 2.14. 2 Sam. 11.1, 2. 1 Reg. 11.4..15.23. 1 Chron. 12.22..20.1. 2 Chron. 18.34. Eſt. 4.14. Job. 38.23. Pſal. 21.10..32.6..71.9. Eccl. 9.12. Iſa. 17.14. Jer. 8.15. Dan. 8.17. Zach. 14.7. וְלָעֵת & ad tempus, Jer. 14.19. מֵעֵת à tempore, 1 Chron. 9.25. Pſal. 4.8. Iſa. 48.16. Ezech. 4.10, 11. וּמֵעֵת & à tempore, 2 Chron. 25.27. Dan. 12.11. Item occ. etiam cum variis affixis; cum quibus omnibus Thau ſumit dageſch poſt Chirek parvum: ut cum הּ, in pauſa pro הִ Aff. (quod etiam occ. juxta quoſdam cum jod parag. in ſing. ante Aff. ità Bu. Conc. Aliis verò forma pl. m. conſtr. temporum tuorum, notatur per jod ante Aff.) ךָ & יךָ Aff. cui etiam ult. בְּ eſt præf. ut ſeq. עִתֵּךְ tempus tuum, Eccl. 7.18. עִתֵּךְ temporis tui, Iſa. 33.6. עִתֵּךְ tempus tuum, Ezech. 16.8. עִתּוֹ tempus ſuum, Eccl. 9.12. בְּעִתּוֹ in tempore ſuo, Deut. 11.14..28.12. Job. 5.26..38.2. Pſa. 1.3..104.27. 145.15. Prov. 15.23. Eccl. 3.11. Jer. 5.24. Ezech. 34.26. Hoſ. 2.11. Item occ. etiam cum הּ (idque ſemel cum ה abſque Mappik) & ם Aff. cui utrique etiam בְּ eſt præf. ſic, בְּעִתָּהּ (ſine Mappik) tempus ejus, Iſa. 14.22. עִתָּהּ tempus ejus, Ezech. 22.3. בְּעִתָּהּ in tempore ſuo, Iſa. 60.22. עִתָּם tempus ipſorum, Pſal. 81.16. בְּעִתָּם in tempore ſuo, Lev. 26.4. Jer. 33.20. & in forma pl. m. Thau itidem aſſumit dageſch poſt chirek parvum penult. & ſic, ut dictum, deſignando Rad. עָתַת: ut occ. ſimpl. & cum יךָ, לְ, לָ, וּכְ, בְּ, בָ, וְהָ, הָ præf. ut ſeq. עִתִּים tempora, Neh. 9.28. Job. 24.1. הָעִתִּים tempora, Eſt. 1.13. Dan. 9.25..11.13. וְהָעִתִּים & tempora, 1 Chr. 29.30. בְּעִתִּים in temporibus, Neh. 13.31. בָּעִתִּים in temporibus, Dan. 11.6. וּבָעִתִּים & in temporibus, 2 Chron. 15.5. Dan. 11.14. לָעִתִּים temporibus, 1 Chron. 12.32. לְעִתִּים ad tempora, Ezr. 10.14. Neh. 10.35. וּלְעִתִּים & ad tempora, Ezech. 12.27. Item, forma pl. f. (ſignificans tempora opportuna, ſive opportunitates temporis; Av.) occ. cum לְ præf. & יָ pro יַ ob pauſam Aff. ſic, לְעִתּוֹתַי temporibus, Pſal. 9.10..10.1. עִתּוֹתַי tempora mea, Pſal. 31.16. Atque indè eſt, 1. no. עִתִּי m. opportunus, tempeſtivus; Bu. Lex. Av. vel commodus; Coc. & quaſi ad hoc, vel ad hanc rem paratus: jod à tergo conſtituit adjectivum ordinis; Av. prout occ. loco ſeq. עִתִּי tempeſtivus, Lev. 16.21. Item, 2. hinc etiam eſt particula adverbialis עַתָּה nunc, jam, modò; Bu. Lex. Av. Coc. q.d. hoc tempore, vel momento; Bu. Lex. Adverbium temporis, unde Græci νῦν, ὀλίγον nunc ὅτε, ὅταν, &c. Av. Occurrit autem hæc particula frequens admodum in textu & ordine Conc. ut ſeq. עַתָּה vel in pauſa עָתָה jam, nunc, modo, &c. Gen. 19.19..22.12..26.22, 29..27.32..29.32, 34..31.13, 28, 42..32.4. Joſ. 14.11. &c. Job. 3.12..4.5..6.3, 21..7.21..8.6..13.19..14.16..16.7, 19. Pſal. 12.6..17.11..20.7. Iſ. 29.22..30.8..33.10..36.5..37.26..43.19..48.7..49.19. &c. ad Joel. 2.12. Mich. 7.4, 10. Hag. 2.3. & Zach. 9.8. in 160. circ. l. cui etiam ſæpe admodum עַתָּה cop. eſt præf. ſic, וְעַתָּה & nunc,

Gen.3.22..4.11..11.6..12.19..20.7..21.23..24.49..27.3, 8,43..30.30..31.16,30,44..32.10. &c. Job.37.21..42.5. Pſal.2.10..27.6..39.8..74.6..119.67. Prov.5.6..8.32. Iſa.5.3.5..16.14..28.22..36.8,10..37.20..43.1..44.1..47. 8..48.16..49.5..52.5..64.7. &c. ad Zach 8.11. Mal.3.9.. 2.1.3.15. in 290. circ. l. Item occ. etiam cum מִ præf. (ſignificans, ex nunc, i.e. ab hoc tempore, hinc; Bu. Lex. vel, præ nunc, abhinc, &c. Cocc.) idque ante pathach, ſed ſemel ante cametz ob pauſam penult. ut ſeq. מֵעַתָּה à nunc, 2 Chron.16.9. Pſal.113. 2.. 115. 1.. 121.8.. 125.2.. 131.3. Iſa.9.6.. 48.6.. 59.21. Jer.3.4. Dan.10.17. & Mich.4.7. מֵעַתָּה à nunc, in Hoſ.2.9. De nomine autem præced. עֵת tempus, loci quidam ubi occurrit, adnotandi; viz. Prov.15 23. דָּבָר בְּעִתּוֹ ſermo in tempore ſuo quàm bonus. Eccl.3.11. omnia fecit יָפֶה בְּעִתּוֹ pulchrè in tempore ſuo. Pſ.102. 14. עֵת ὁ καιρὸς, tempus opportunum eſt miſerandi eam. Sic Eccl.3.2,3,4,5,6,7,8,17. עֵת לְכָל־חֵפֶץ tempus ſive opportunitas eſt omni voluntati; Et cap.7. 17. בְּלֹא עִתֶּךָ in non tempore tuo; h.e. quare morieris intempeſtivè, quum poſſes vivere, & gratiâ Dei frui, ejúſque gloriam illuſtrare? Job.27.10. בְּכָל־עֵת in omni tempore, h.e. in omni temporis qualitate. Et Ezr. 10. 13. וְהָעֵת גְּשָׁמִים & tempus, erat ſcil. pluvium; h.e. hæc erat qualitas illius temporis. Hoſ.10.12. וְעֵת לִדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה & ὁ καιρὸς tempus opportunum eſt conſulendi Jehovam. Hag. 1. 2. לֹא עֵת־בֹּא עֵת־בֵּית יְהוָה Non, eſt ſcil. tempus, i.e. non eſt tempeſtivum & commodum, ut veniat tempus domûs Jehovæ, ut ædificetur. Latiùs autem Iſa.48. 16. מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אֲנִי antequam id fieret, eram. Ezec.21.30. בְּעֵת עָוֹן קֵץ in tempore peccati finis; peccati, cum quo finis connexus eſt. Sic v.34. & cap.35.5. Item Gen. 18.10. כָּעֵת חַיָּה hoc eodem tempore; vel ut tempore præſente; quum redierit eadem temporis forma, qualis nunc eſt. Sic v. 14.70. κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. Sic 2 Reg.4.15,16. לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה Joſ.11.6. מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת cras, circa hoc tempus. Et ſic 1 Sam.9.16. כָּעֵת מָחָר hoc ipſo tempore, cras. Item, Job.39.18. כָּעֵת, h.e. ſtatim. Et cap. 22.16. קָמְטוּ וְלֹא עֵת corrugari ſunt ſine tempore, i.e. ſine mora. Dan.9.25. וּבְצוֹק הָעִתִּים & in anguſtia, erunt ſcil. quædam tempora. Et c.11.13. וְלֵקֵץ הָעִתִּים שָׁנִים &, finitis temporibus quibuſdam annis; &c. Hæc de hoc No. ex Cocc. Locum autem ex eo cit. Gen. 18. 10. ſic reddit Junius; Certè revertar ad te, quum vigebit hoc ipſum tempus, &c. Hæc interpretatio confirmatur v.14. Vox enim viventis, alioquin propria animalium, ità tempori tribuitur; ut alibi etiam ſtructuræ, 1 Chron.11.9. & lapidibus, Neh.4.2. & ſic 2 Reg.4.16. hâc ipſâ tempeſtate; quum hoc tempus vigebit, &c. Hebr. hoc tempore vivente. Jun.

Rad.123. עָתַר in kal, (cujus pahul habes infrà, poſt עָתִיד; Merc.) unde in Piel, עִתֵּר eſt, parare, præparare; Pag.Bu.Quidam exp.inſtare, urgere, imminere incumbere. Unde & עָתִיד exponunt promptum, intentum & incumbentem rei peragendæ. Hinc & Grammatici, & paſſim Hebræi, futurum tempus vocant עָתִיד, quaſi imminens dicas. Radix frequentior eſt in Syro ſermone. Hebræi per יִמֵּן parare exponunt; Merc. עִתֵּר in piel, eſt parare, inſtruere; Cocc. expediit; paravit feſtinanter, urſit, &c. Av. In Bu.Conc. Rad. hæc duo ſignif. i eſt parare; prout occ. in Inper. Piel, à ſ. m. ſimpl. עָתֵר cum וְ cop. præf. & ה֫ Aff. ſic, וַעֲתָרָה & para illud, Prov.24.27. In hithpael, הִתְעַתֵּד paratum eſſe, parare ſe; Bu. fecit ſe feſtinare promptum; prout occ. in præt. hithp. 3. pl. loco ſeq. הִתְעַתָּרוּ paratæ erant, Job.15.28. Atque indè eſt No.1. עָתִיר paratus, Pag.Bu. promptus, paratus, inſtructus, inſtans; Cocc. Expeditus in rebus agendis; ἐπιτηδὲς, ἐπιτήδειος idoneus, commodus. Ab hac enim Rad. per Aphær. eſt, τηδεύω, ἐπιτήδευω, exerceo, do operam, &c. Av. Prout occ. hoc No. in ſ.m. fimpl. in pl.m. ſimpl. & cum ה֫ dem. præf. עֲתִידִים paratus, Job.15. 24. עֲתִידִים parati, Eſth.3.14.. 8.13. הָעֲתִידִים parati, Job.3.7. Item, hinc etiam, 2.No. in forma pl.f. עֲתִידוֹת parata, i.e. quæ eventura ſunt; Bu. Lex. præparata; Pag. vel repoſita in futurum; Merc. quæ parata ſunt; Pag. vel imminent. Sic enim dicuntur ultiones & punitiones quibuſdam paratæ; ut R.D. inquit; Pag. vel ſubſtantivè expeditiones, feſtinationes; quaſi à ſing. עֲתִידָה ἐπιτήδευμα ſtudium, exercitium; Av. Prout occ. cum chirek tantùm abſque jod penult. loco ſeq. עֲתֻדוֹת parata, Deut.32.35. Item, hinc etiam No. in forma pl. f. עֲתוּדוֹת; (quaſi eſſet in forma part. paſſ. pahul kal, à ſ.m. עָתוּד paratus, & in fæm. עֲתוּדָה parata; Merc. Cev.) parata, i.e. theſauri parati, divitiæ comparatæ, juxta Kimchi; Bu.Lex. expeditiones, vel promptuaria; Av. Conſtituta & fixa; quæ ſcil. populi paraverunt & exapraverunt; Cocc. Sic enim appellantur theſauri quos quilibet ſibi parârunt, juxta R.D. Pag. vel quibus incubuerunt, & ſibi repoſuerunt; Merc. Prout occ. hæc forma pl.f. cum יֵ cop. præf. & יהֶם Aff. Sed in medio cum jod, quod legendum, juxta Maſorethas, per vau cum ſchurek poſt Thau; Bu.Lex. loco ſeq. וַעֲתוּדוֹתֵיהֶם parata ipſis, Iſa.10.13. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt, Hirci; nam indè dicuntur עֲתוּדִים (qui ſcil. alio nomine appellantur חֲזָקִים; Merc.) hirci majores, qui præcedunt capras, Pag. Quòd ſcil. capris incumbant, & illis grex totus incumbat; ſunt enim mares caprarum. Quidam putant in Gen.31. nomen generale eſſe ad hircos & arietes; ſicut & No. עֵז gregem tam ovium quàm caprarum ſignificat; quod tamen non puto æquale eſſe. Majores hirci ſic dicuntur עֲתוּדִים vel חֲזָקִים, teſte Kimchi; at minores שְׂעִירִים, vide in Rad. שָׂעִיר; Merc. Cev. עֲתוּדִים ſunt hirci, majores propriè, qui gregis duces ſunt, ut in Num. cap.7. ſæpe. Item Metaphoricè, duces: ut in Iſa. 14. 9. עַתּוּדֵי אֶרֶץ duces terræ; Bu. Lex. hirci terræ; i.e. Reges & Principes; Pag. Et ſic in Zach.10. Merc. Hirci majores (duces ſcil. gregis. τράγοι, κριὰι; Cocc.) qui viz. expediti ſunt ad præcedendum gregem, & metaphoricè accipitur pro majoribus & magnatibus qui populum præcedunt, Av. Prout occ. hoc No. pl.m. vel cum chirek, vel cum kibbutz penult. ſimpl. & cum יֵ, יָ, & יוֹ præf. in forma abſol. ut & ſemel in forma pl. m. conſtr. ut ſeq. עַתּוּדֵי vel עַתֻּדֵי hirci, Num.7.17,23,29,35,41,47, 53,59,65,71,77,83,88. Pſ.50.9,13..66.15. Prov.27.26. Jer.51.40. וְעַתּוּדִים & hirci, Deut.32.14. Iſa.1.11..34.6. Ezec.27.21..39.18. הָעַתֻּדִים hirci, Gen.31.10,12. Zac. 10.3. כְּעַתּוּדִים ſicut hirci, Jer.50.8. וּכְעַתֻּדִים & hircos, Ezech.34.17. עַתּוּדֵי hirci, Iſa.14.9.

Rad. 124. עָתַם vaporavit, evaporavit, ſuffivit; obſcuratus eſt ſuffitu & vapore. Hinc ἀτμὶς, ἀτμὸς, ἀτμὴ, ἐτμὴ vapor; ἀτμίζω vaporo; & per aphær. Τμιάω vaporo, Τμίαμα incenſum, ſuffitus. Item, Τμίαμα

ομαι, Συμβόομαι irascor: ut cùm animus tanquam fumus exhalat vaporem; Av. Non autem occurrit hæc Rad. in kal, sed in Niphal significat, obscurari, obtenebrari; Pag.Bu.Cocc. vaporatus est, i.e, obscuratus est vapore; Av. Ab.Ezra dicit esse idem quod עָרַר, vel חָשַׁךְ; & sic Arabicè juxta Kimchi; Bu.Lex. prout occ. in præt. niph. 3.s.m. loco seq. נֶעְתָּם obscurata est, Isa.9.19.

Rad.125.עָתַק est veterascere,senescere: crassescere; Pag. multiplicare,magnificare: perdurare,perseverare in kal; quidam addunt,in loco; sed generale est.In Niph.& Hiphil contrarium est,viz.è loco transferre vel transferri: dimovere, vel dimoveri. Kimchi significationem senii ex Chaldæo petit, & propriè putat hanc Rad. significare, crassum esse; vel durum; & robustum. Sed omnia sunt vicina; Merc.Cev. עָתַק est, consenescere; item transferri; Bu.Lex.translatus est,provectus est; & activè transtulit, provexit. Est cogn. cum נָתַק abrupit, & cum עָקַץ fixit; & est, transferendo aliorium, fixit tabernaculum. Sed usurpatur etiam de ætate provecta: Atque indè interposito, n, fit Lat. antiquus; Av. In Bu.Conc. duo signif. 1. veterascere; prout occ.in præt. kal, 3.ſ.f. & in 3.pl.sic, עָתְקָה veterascit,Psal.6.5. עָתְקוּ veterascunt, Job.21.7. Atque indè ex Rad. in hac 1.signif. sunt nomina, 1. no. עָתָק durum, perversum, detortum; Bu. Lex. durum, rancidum; viz. à vetustate; Cocc. vel subſtantivè significat verbum provectum; i.e. durum: nam quicquid est provectioris ætatis, est quoque durius; & potest exponi, provectio, &c. Av. Vel potiùs adjectivè, durabile, seu vetus, pro duro. Sumitur autem hoc no. etiam in bonam partem, pro valido & diuturno. Quidam,in malum cùm sumitur, exponunt, quòd animus diu inhæret & infigitur, vel diu infixum est & perdurat; noramque infamiæ infigit. Sed simplex sensus est quem dixi; Merc. prout occ. hoc no. ſ.m. locis seq. עָתָק durum, 1 Sam.2.3. Psa.31.19..75.6..94.4. Item, 2. hinc etiam no. עָתָק multus, magnus; prout R. D. exp. רַב־וְגָרוֹל; Pag. vel diuturnus & ſtabilis. Hæc altera forma in bonum sumitur: prout præcedens cum duplice kametz in malum; ut exempla ostendunt. Sed si usus postulet, non dubitem in utramque partem uti; Merc. No. hoc in forma cum cametz & tzere est, durans, durabile, ſtabile: quasi antiquum dicas; Bu. Lex. Omne scil.quod provehitur in ætatem longam, & non citò disperit; Av. Manens,permanens; Cocc. prout occ. loco seq. עָתָק durabile, Prov.8.18. Item, 3. hinc etiam no. עָתִיק, m. densus,pretiosus, durabilis,seu optimus: ut integumentum densum & pretiosum, &c. juxta R.D. R.Sal. & Targum; Cev. Idem est cum no. præced. durans,&c. Bu.Lex. durabilis, seu durans in ætatem provectiorem; in bonam partem sumitur; Av. Permanens quasi transiens in tempus; Cocc. prout occ. loco seq. עָתִיק durabile, Isa.23.18. Item, 4. hinc etiam forma dageschata post pathach; pro longa vocali cametz; viz. עָתִיק, antiquus; Pag.Bu. Ut legitur in Chaldaicis Danielis in ſing. Merc. In Dan. ſcil. cap. 7. 13. Bu.Lex. Provectus ætate, antiquus, qui in multos annos est translatus,provectus dierum,i.e.ætate,antiquissimus; Av. Vetus; q.d.procedens in longum, in tempus diuturnum: Unde Dan.7. עַתִּיק יוֹמַיָּא v.13. (vel יוֹמִין v.9. Bu.Lex.) antiquus dierum; Bu. Lex, vel permanens diebus, dicitur is, cujus dies manent, non finiuntur, sed semper pergunt; Cocc. In Hebraicis autem venit hoc no. hoc sensu tantùm in forma pl.m. abſol. (pro rebus antiquis; Cocc. Vetera, antiqua, obsoleta, Pag. Bu.) loco ſcil. seq. עַתִּיקִים antiqua, 1 Chr.4.22. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, transferri; Bu. Conc. de loco ſcil. in locum; discedere, vel se transferre; Cocc. vel refigi; Bu.Lex. removeri seu eradicari: unde R.D. exp. per זוּר & נֶעְקָר; Pag. prout occ. in fut.kal, 3.ſ.m. simpl. & cum ו cop.præf. sic, וְיַעְתֵּק transfertur, Job.14.18. וְיַעְתֵּק & tranferetur, Job.18.4. In Hiphil, הַעְתִּיק tranſitivè sumitur pro transferre; Cocc. transcribere; Item refigere; Bu.Lex. הֶעְתִּיק transtulit; & sine accuſ. translatus est; Av. vel intransitivè discedere in alium locum; vel quasi reciprocè, se transferre: & de verbis dictum; discedere: i.e. deficere; Cocc. In Hiphil est transferre; h.e.transcribere, de libro,originali ſcil. & quasi removere; & eradicare verba, e libro uno, ad librum alium; idque, quanquam verba libri prioris non sunt ex illo amota, & eradicata; unde ſcriba dicitur מַעְתִּיק, quia est tanquam translator; Pag. Quin & Interpretem, qui ex una lingua transfert in alteram, sic appellant. Unde & הַעְתָּקָה dicitur translatio; etsi hoc nomine etiam exemplar appelletur; vernaculè,copiè. Et, ut dictum, de verbis seu sermonibus, est eradicari, vel removeri; Pag. vel potiùs evellere, impersonaliter, more Hebraico: ut, hâc nocte animam tuam tollent à te; Merc. Transtulerunt, impersonaliter, pro translati sunt sermones; Bu.Lex. Discesserunt ab aliquibus verba; dicitur,pro deficiunt eos verba.Vel,translati sunt ab aliquibus sermones, i.e. sermones illos defecerunt, Av. prout occ. in præt.hiph. 3.pl. ſimpl. & in part. hiph. ſ.m. cum ה dem.præf. ut & in fut.hiph. 3.ſ.m. cum ו cop.præf. הֶעְתִּיקוּ transtulerunt, Job.32.16.Pro. 25.1. מַעְתִּיק transferens, Job.9.5. וַיַּעְתֵּק & transtulit, Gen.12.8..26.22. Atque indè ex Rad. in hac transferendi, vel avellendi signif. est no. עָתִיק m. translatus, i.e. avulsus, & quasi eradicatus; Pag.Bu.Av. recedens, unde dicuntur recedentes ab uberibus, Cocc. i.e. ab iis translati & sic ablactati; Av. vel avulſi, aut amoti ab iis; Pag.prout occ. in forma pl.m.(ab abſ.עֲתִיקִים)const. idque etiam in regimine pl.m. ante literam deservientem; Cev. sic, עֲתִיקֵי translati, avulſi,Isa.28.9.

Rad. 126. עָתַר est, רָצָה placere, complacere; & הִתְפַּלֵּל orare, rogare, precari: & דִּבֵּר loqui; & multiplicare preces, juxta R.D. & R.Sal. Pag. Vel, conciliare & ſupplicare verbis suavibus ad aliquid impetrandum, deprecari, in kal ſcil.& Hiphil. In Niphal autem est exorari, orationem ſuscipere; nam usus Scripturæ est ut נֶעְתַּר de Deo, qui exoratur; & עָתַר ac הֶעְתִּיר de orante dicantur; Merc. Deprecatus est, in kal, vel ſupplex oravit; Bu.Lex. Rogavit vehementer, precatus est valde, exoravit amicis, ſcil. verbis,exhortatus est. Cogn. cum עָרַר congregavit, diſpoſuit in gregem;est enim exorare, verbis diſpositis & convenientibus aliquem rogare. Hinc per Metath. ἱρτάω rogo, interrogo; & inde derivata: ut & Lat.hortor, exhortor, &c. Av. Constituuntur autem verba hujus Rad. cum אֶל & ל; duobus exceptis; Pag. quæ ſcil. non orationis, aut exorationis significationem retinent,quorum unum in Hiph. cum עַל conſtruitur, Ezec.35. alterum in benoni Niphal, Prov. 27.6. viz. נַעְתָּרוֹת, in contraria potiùs, ut videtur ſignificatione; unde quidam prius per exacerbare; ſecundum vertunt, acerba ſunt oſcula oſoris; Kimchi, con-

denſa

denſaſtis; & denſa ſunt & copioſa quidem, ſed non fida, ut ſunt ictus, ſeu verbera amici. Alii, placata & blanda, exponunt, ſed in ſpeciem. R.D. notat etiam, poſſe omnia ex eodem ſignificatu exponi, pro multiplicare preces, propriè, & ſupplicia verba; ſed & poſtea alia, dilatato verbo; unde fit, ut interim in malum ſumatur, pro obtundere; & in proverb. pro importunis, immodicis, & falſis oſculis, &c. ſic, denſitatis, vel copiæ ſignificationem, nomina, hinc deflexa, retinent. Hoc autem alterum ex Prov. omiſſum eſt à Sancte; nec poteſt illud eſſe, ubi ſequitur, בְּעַד pro; Exod.8. nam, orare pro aliquo, intelligitur ad Deum ſcil. ubi ſubauditur אֶל־, vel Lamed. נֶעְתָּרוֹת potes exponere, fortia, intenſa, vehementia; & denſa, &c. Mèrc. עָתַר in kal, eſt multis orare, inſtanter orare; Cocc. prout occ. in fut. kal, 3.ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. וַיֶּעְתַּר ſupplex oraverat, Job.33.26. וַיֶּעְתַּר & ſupplex oravit, Gen.25.21. Exod. 8.26..10.8. Jud.13.18. In Niphal, vel eſt cum ſægol ſub Nun, & in ult. parhach, נֶעְתַּר; vel cum cholem in ult. poſt pathach ſub Nun. Pag. Bu. Av. (cui formæ cum cholem, vide ſimilem in Niphal, ex Rad. הָפַךְ; Bu. Lex.) placari; placabilem, ſeu exorabilem eſſe; Pag. exoratus fuit; Bu. Lex. ſive, propitius fuit, facilem ſe præbuit; Merc. exorari, Av. Cocc. Item, deprecari; Bu. Conc. & Lex. Cocc. prout occ. in præt. niph. 3.ſ.m. cum ו cop. (ſut quidam) vel conv. (ut alii) præf. utrique formæ, ſic; וְנֶעְתַּר & exoratus fuit, Iſa.19.22. וְנֶעְתַּר & exoratus fuerat, 1 Chron.5.20. Unde in part. niph. à ſ.m. (in priori ſcil. forma cum pathach in ult. præt. Merc.) נֶעְתָּר vel נֶעְתָּר; & in fæm. ſing. נֶעְתָּרָה; occ. in forma pl.f. ſic, Prov.27.6. וְנֶעְתָּרוֹת & multiplicata, ſeu crebra, ſunt, ſcil. oſcula odio proſequentis; inquit R.D. & A.E. qui etiam exp. & firma, ſeu conſtantia, vel etiam vehementia. Sed poteſt & exponi, & pacata; vel etiam exorabilia; vide, ut ſuprà, ad initium Rad. Merc. & exorata; Bu. Conc. vel deprecanda, precibus avertenda, quia infida; Bu. Lex. deprecanda oſcula inimici; Cocc. at exorata, i.e vehementia, &c. Av. deprecanda verò oſcula oſoris; quia ſcil. ſunt infida; & ad perniciem ſpectantia; ut habentur Joabi exempla; 2 Sam.3.27. & 20.9. Jun. Item occ. etiam in infin. niph. הֵעָתֵר cum ו cop. præf. ſic, 2 Chr.33 19. & oratio ejus, וְהֵעָתֵר־לוֹ (cum ſægol, pro תַר־ ob Makkaph ſeq.) & exorari, Bu. Conc. & oratio ejus, & orationi ipſius indulgere (Dei, ſcil.) Cocc. oratio autem ejus, quum exoratus eſt illi Deus, &c. Jun. Sed occ. etiam in fut. niph. 3.ſ.m. cum ו conv. præf. idque vel cum tzeri, ut quædam exempl. vel cum pathach, ut alia; vel ante maccaph. cum ſægol, in ult. locis ſeq. וַיֵּעָתֵר vel וַיֵּעָתֵר & exoratus eſt, Gen.25.21. 2 Sam. 1.14..24.25. 2 Chr.33.13. Ezr.8.23. In Hiphil, הֶעְתִּיר Cocc. vel, הֶעְתִּיר Bu. Av. orare, ſupplicare; Bu. Pag. Item, loqui, multiplicare verba; nam R.D. ſcribit, hoc verbum, in hiphil, ſignificare etiam durorum verborum multiplicationem; Pag. fecit orare; & ſic habet dativum vel אֶל; ſed conſtructum cum עַל ſignificat, exhortari, vel inſtare & urgere verbis; Av. deprecari, multis orare; Cocc. prout occ. in præt. Hiph. 1. ſing. cum ו cop. & in 2. pl. m. cum ו conv. præf. ſic, וְהַעְתַּרְתִּי & ſupplex orabo, Exod.8.25. וְהַעְתַּרְתֶּם & multiplicaſtis, Ezech. 35.13. & in imper. kal, à ſing.m. הַעְתֵּר, vel, contracte, הַעַתֵּר in pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. הַעְתִּירוּ ſupplices orate Exod.8.8,24..9.28. וְהַעְתִּירוּ & ſupplices orate, Exod.10.17. Item in fut. hiph. à 3.ſ.m. יַעְתִּיר & in 2.ſ.m. תַּעְתִּיר & 1.ſ. אַעְתִּיר; vel, contracte יַעַתִּיר &c. occ. in 1.ſ. & in 2. ſ.m. contracte, ſic, אַעְתִּיר ſupplex orabo, Exo.8.5. תַּעְתִּיר ſupplex orabis, Job.22.27. Atque indè, eſt No. עָתָר m. multiplicatio, denſitas; Pag. Alii ſuavitatem, exponunt; quæ in Ezechiele, ſuffitus tribuitur, qui orationis ſit ſignum; ut enim ſuffitus ſuavis eſt & gratus; ſic Deo, oratio. Atque hoc loquendi genus, piorum orationibus accommodatum, crebrum in Scriptura occurrit; ſed à ſimplicitate non recedendum. Merc. Cev. עָתָר eſt abundantia; Bu. Cocc. vel oratio, deprecatio, ſupplicatio; Av. Prout occ. in forma ſ.m. conſtr. cum ו cop. præf. ſic, Ezech.8.11. וַעֲתַר & denſitas nubis ſuffimenti, aut ſuffitûs, ſeu incenſi, aſcendebat; Hieron. & vapor nebulæ de thure conſurgebat; Pag. & abundantia nubis ſuffitus, &c. Bu. Lex. & abundantia fumi thymiamatis, &c. Cocc. & deprecatio nubis ſuffitus, &c. Av. Ità ut abundans nubes ſuffitûs aſcenderet; Jun. Item, hinc etiam, No. in ſing. fæm. עֲתֶרֶת, idem, abundantia; Bu. Lex. Cocc. vel, oratio; Pag. exoratio, deprecatio, Av. Prout occ. Jer.33.6. & revelabo iis, עֲתֶרֶת orationem (aut, exorationem, juxta quoſdam; ſeu ſuavem & ſupplicem orationem, vel concionem; quod & R. D. in Rad. ſequitur; Merc. Cev.) vel, multiplicationem, pacis, & veritatis; nam R.D. in comment. exp. רֹב, multitudinem; & hoc pacto, quæ ſignificant, orare, ſignificant multiplicare orationes & preces; Targum, oſtium pœnitentiæ; Pag. & revelabo iis exorationem pacis & fidei; i.e. exorabunt à me pacem & omnem proſperitatem, & ego exaudiam; Av. & manifeſtabo iis abundantiam pacis & veritatis, &c. Cocc. Bu. Lex. Jun. Item, hinc etiam eſt No. in forma pl. m. עֲתָרִים, & in pl. m. conſtr. עָתְרֵי, ſupplices; Unde, cum י Aff. Zeph.3.10. עָתָרַי ſupplices meos, &c. quod multis eſt No. pr. populorum; Hatharai; Bu. Lex. Sed Targum interpretatus eſt, quaſi Deus Iſraelem vocaverit Hatharai, quia placabilis & exorabilis erat illi Deus; & appellaverit illos Putzai, eò quòd diſperſi ſint in captivitate; Hieron. ſupplices mei filii diſperſorum meorum, deferent munus mihi; Pag. Alii, per Accuſ. ſupplices meos, filiam diſperſorum meorum, adducent, &c. Merc. Sed R.D. Hatharai, filia putzai, afferent munus meum; & dicit eſſe nomen pr. gentis ſeu familiæ, quæ eſt trans flumen Æthiopiæ; Pag. Ad locum etiam ſuprà cit. in fut. niph. viz. Ezr.8.23. וַיֵּעָתֶר לָנוּ, & placatus eſt nobis: notandum quòd Deo tantùm, propriè, ut ſuprà dictum, conveniat Niphal hujus Rad. Unde, R.D. in lib. Rad. perſtringit Neotericorum Hebræorum, poetarum præcipuè, abuſum, ſeu abuſionem; quòd ſcil. hoc verbum in Conjug. Niphal, hominibus etiam accommodent; ut cùm ſalutantes dicunt, תַּחֲנָה וְתֵעָתֵר exaudiaris, & ſuſcipiatur oratio tua; & ſic, ut ii dicantur נֶעְתָּרִים vel נַעֲתָרִים, quorum vota ſunt exorata, quaſi ſcil. illi Deum exorabilem habentes, ab eo exorati dicantur, taleſque evaſerint, quorum vota ſint exorata. Atque hoc inde factum videri ait, quòd in verbo עָנָה, quod eſt affinis ſignificationis, aliquid ejuſmodi reperiatur; nam in Conjug. Niphal, נֶעֱנָה, Deo ſicut & hominibus tribuitur, & ſignificandi ratione, ab hac non prorſus diſſimili; Vide Rad. עָנָה, in Niphal. Merc. [עָתַת & עת &c. vide ſuprà, ad initium radicum, cum עת.]

Vocabula

Vocabula Quadrata, i.e. *Plurilitera*, (*quæ ſcil. habent plures quàm tres Literas Radicales*) *incipientia à Literâ* y *yajin.*

1. עַבְשִׁישׁ denſum, lutum. Componitur ex עָב denſum, & שִׁישׁ lutum; & ſemel tantùm reperitur, viz. Hab. 2.6. væ multiplicanti non ſuum: uſque quo? & aggravanti ſuprà ſe עַבְשִׁישׁ lutum denſum; Av. Eſt periphraſis divitiarum vel pecuniæ; Bu. Lex. &c. Explicatur à quibuſdam רִבּוּי שִׁישׁ multiplicatio luti. Sed, quum ſimplex vox ſit, & locus potiùs exigat mutuum, vel as alienum, (viz. à עָבַט pignus dare, mutuum accipere; (unde עָבוֹט pignus) id præferimus; Coc. &c. Vide in Rad. עָבָה & עָבַט, atque adeò in Rad. שִׁישׁ; Merc. Cev.

2. עַשְׁלָה m. eſt veſpertilio; Pag. Bu. Cocc. νυκτέρις, Cocc. Quidam à עָשַׁשׁ, literâ Lamed interſertâ, deflectunt, quòd in obſcuro volitet; Merc. Alii explicant, quaſi eſſet שַׁל עָף; quod eſſet, avis umbræ, pro עוֹף צֵל; Cocc. עַשְׁלָה eſt veſpertilio quæ in caligine & obſcuritate volitet, & interdiu ſeſe velat & abſcondit. Eſt comp. ex עוּשׁ volavit, & עָלַף velavit. Hinc per Aphær. talpa; animal quod etiam fugit conſpectum hominis, & ſeſe velare ſolet intra latibula terræ; Av. Occurrit in ſing. m. cum הַ & וְהַ præf. & pl. m. cum וְ præf. ut ſeq. הָעַשְׁלָה veſpertilio, Lev. 11.19. וְהָעַשְׁלָה & veſpertilio, Deut. 14.18. וְלָעַשְׁלָפִים & veſpertilionibus, Iſa. 2.20.

3. עַכְבָּר m. eſt mus, Pag. Bu. Cocc. quidam à עָכַר, Beth inſerto, deflectunt; quòd domi & in agro mus fodiendo & corrodendo res turbet; Merc. Mus, glis, animalculum eſt immundum. prout occ. in ſ. m. cum וְהַ præf. וְהָעַכְבָּר & mus, Lev. 11.29. Iſa. 66.17. & in forma pl. m. עַכְבָּרִים mures, glires, &c. prout occ. in pl. m. conſtr. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum כֶּם Aff. abſque præf. ut ſeq. עַכְבְּרֵי mures, 1 Sam. 6.4, 11. וַעֲכָבְרֵי & mures, 1 Sam. 7.18. עַכְבְּרֵיכֶם mures veſtri, 1 Sam. 6.5.

4. עַכָּבִישׁ m. eſt araneus, ſive aranea, Pag. Bu. Cocc. Av. tam animal ſcil. quam rete ejus, quod ſolet texere, ſignificat; Av. Et appellatur ejus tela domus ſeu domuncula ejus; Pag. Av. prout occ. ſimpl. locis ſeq. עַכָּבִישׁ aranei, Job. 8.14. Iſa. 59.5.

5. עַכְשׁוּב m. eſt aſpis, vel ſpecies aſpidis, inquit R. D. Græcè πλιάς, illud ſcil. genus aſpidis quod venenum procul expuit; Bu. Lex. Animal eſt venenatum; Av. prout occ. loco ſeq. עַכְשׁוּב aſpidis, Pſal. 140.4.

6. עַפְעַף; unde עַפְעַפִּים palpebræ circumvolitantes; Av. nam à vibratione & motu qui volatui comparatur, ſic dicuntur; Bu. Lex. &c. vide in Rad. עוּף; ubi omnes hoc nomen locant.

7. עַקְרָב m. eſt ſcorpio; Pag. Bu. ſcorpius σκορπίος. Sed in plurali flagella notat 1 Reg. 12.11. Bochartus putat dici q. עִקֵּר רב, quia μαχαιρυντρος, Cocc. Scorpio habens aculeum venenatum, quo ſolet extirpare & eruncare homines. Nam eſt comp. ex עָקַר extirpavit, & רַב. Hinc Yajin in, S, mutato, fit Scorpio: item per metath. ctabro; & Græcè κάνθαρος. Germanicè Krebs; Av. Quidam Reſch inſertum putant ab עָקַב calcaneo, quòd calcatus pungat & feriat; Merc. Notandi autem loci quidam ubi in plurali legitur: ut Num. 34.4. per aſcenſum עַקְרַבִּים ſcorpionum. Ipſe aſcenſus, inquit R. D. erat locus ſerpentum atque ſcorpionum; Pag. Multis autem hoc in loco eſt nomen proprium loci; Bu. Lex. Quidam à ſpinis locum dictum putant, quæ acritate ſcorpionum aculeos referunt. Fuit autem locus ille Akrabbim, terminus terræ Canaan à meridie orientem verſus; Merc. Item Ezech. 2.6. וְאֶל עַקְרַבִּים & cum ſpinis, aut inter ſpinas, tu habitas. Vel, cum ſcorpionibus, inquit R. D. quod & Hieron. ſequitur; Pag. Et apud ſcorpiones; Bu. Lex. Apud, vel juxta ſcorpiones tu habitas, &c. Av. Item 1 Reg. 12.11. Et ego corripiam vos, בָּעַקְרַבִּים ſcorpionibus, vel ſpinis; Pag. Scorpionibus, i.e. flagellis aculeatis; baculi erant pleni ſpinis, qui pungebant & dolorem afferebant graviſſimum, ſcribit R. Levi; Bu. Lex. 70. ἐν σκορπίοις, Av. Ego autem caſtigabo vos flagellis aculeatis; Jun. Occ. autem hoc no. ordine Conc. in ſ. m. cum וְ cop. præf. & in forma pl. m. ſimpl. & cum בְּ præf. ut ſeq. וְעַקְרָב & ſcorpio, Deut. 8.15. עַקְרַבִּים ſcorpiones, Ezech. 2.7. בָּעַקְרַבִּים ſcorpionibus, 1 Reg. 12.11, 14. 2 Chron. 10.11, 14.

8. עַרְעָר m. eſt myrice; aut juniperus, inquit R. D. Pag. Nudatiſſimus, juxta quoſdam, aliis myrica, &c. vide Bu. Lex. & Cocc. in Rad. עָרָה; ad quam Rad. vocem hanc referunt. Deſtructus, orbus, &c. vide Av. in Rad. עָרַר ubi hanc vocem ille deſcribit, ut & עֲרוֹעֵר ibid. Et Kimchi in l. Rad. vernaculè, inquit dici עֲרָעָר Joncheri, & junci genus intelligere videtur. Addunt quidam ex Strabone hoc nomine etiam regionem arenoſam & ſterilem vocari, quam Arabes Scenitæ camelorum paſtores habitent, quæ frequentes ἄκανθοι & myricas profert, Arabicè Albahal; & tranſlatitiè dicitur de populo Iſrael, qui in captivitate ſit inſtàr myricæ. Et quidam locum Pſ. 102.18. intelligunt per Myricam, eccleſiam, ob ſolitudinem & abjectionem. Afflictum autem & abjectum hominem pſaltes intelligit; Merc. Cev. Vide etiam in Rad. עוּר; Cev. עַרְעָר eſt myrica, virgultum ſylveſtre; Bu. Conc. prout occ. cum הָ & כְ præf. ſic, הָעַרְעָר myricæ; humilium clamantium, Pſal. 102.18. כְּעַרְעָר ſicut myrica, Jer. 17.6. Item hinc etiam eſt No. cum cholem & Tzere, עֲרוֹעֵר; quod Iſa. 17.2. pleriſque eſt Aroer, nomen proprium urbis. Derelictæ civitates עֲרוֹעֵר Aroer, Bu. Conc. Haroher; Pag. &c. vide ut ſuprà in Rad. עָרָה & עָרַר. Sed cum כְ præf. juxta pleroſque venit appellativè, Jer. 48.6. & eritis כַּעֲרוֹעֵר ſicut myrica, Bu. Conc. ſicut myrice in deſerto; Pag. ex R. D. & Hieron. Illud autem ſuprà cit. Jer. 17.9. כָּעֲרָעָר, Targum vertit, ſicut עַקְבִיתָא, quod eſt genus ſpinæ, vel potiùs arboris, inquit R. Hai, cujus fructus extrinſecùs eſt ſpinoſus, & intrinſecùs eſt comeſtibilis; Pag. Cev. Kimchi inquit, exteriùs eſt ſpina; interiùs, fructus edulis; Merc. &c. vide ibid. in Rad. עִיר, עָרַר, vel עָרָה.

9. עֲרָפֶל m. eſt caligo, ſive denſæ tenebræ; Pag. Bu. Cocc. vel opaca nubes, aut ſpiſſa; Cocc. caligo ſtillans, tenebræ denſiſſimæ. Eſt comp. ex עָרַף defluxit, ſtillavit; & אֹפֶל, i.e. caligo, Av. & Cocc. etiam reducit ad Rad. עָרַף ſtillare. Alii verò non ità aptè reducunt ad עָרַל, ut ſit denſa caligo quâ res obducuntur. Nonnulli, teſte Eliâ, ſplendorem ſpeculi pellucentis exponunt, in quem creatura intueri non poteſt; Sed denſam potiùs eſſe obſcuri-

ſcuritatem, Scripturæ loca oſtendunt, & nubem caliginoſam, in qua Deus ſuæ Majeſtatis ſpeciem exhibebat Iſraelitis, paſſim in Scriptura, ſicut & diſertè monet Dominus, Lev.16. ſe in nube appariturum ſuper propitiatorium, &c. Merc. Sic Exod.20.18. & Moſes accedebat ad ſpiſſiſſimam nubem, ubi erat Deus. Sic Deu.4.11. & 1 Reg. 8.12. Dominus dixit, ſe habitaturum in nube ſpiſſa; h. e. miſsâ nube occupaturum domicilium ſuum, vide Lev. 16.2. Sic & 2 Chron.6.1. Cocc. Occurrit autem No. hoc ſimpl. & cum ל cop. præf. עֲרָפֶל caligo, Job.22.13. וַעֲרָפֶל & caligo, Deut.4.11. 2 Sam.22.10. Job.38.9. Pſ.18.10.. 97.2. Iſa.60.2. Ezech.34.12. Joel.2.2. Zeph.1.15. Item, occ. etiam cum הַ, וְהַ, בַּ & לַ præf. ut ſeq. הָעֲרָפֶל caligo, Exod.20.21. וְהָעֲרָפֶל & caligo, Deut.5.22. בָּעֲרָפֶל in caligine, 1 Reg.8.12. 2 Chron.6.1. לָעֲרָפֶל in caligine, Jer.13.16.

10. עֲשְׁתָר; indè עֲשְׁתָּרָה f. grex; Pag.Bu.vel caula; Pag. Plurale abſolutum, eſt עֲשְׁתָּרוֹת; atque adeò cum literis ſervilibus, ut infrà patet. Sed in forma pl. f. conſtr. eſt cum ſcheva penult. prout occ.cum ו cop.præf. וַעֲשְׁתָּרוֹת & greges, vel & caulas ovium tuarum; Pag.Bu. Deut.7.13..28.4,18,& 51. Sunt ex Rabbinis qui dicunt ſignificare tantùm fœmellas gregis ovilli; ac deducunt ab עָשַׁר ditavit; quòd illæ ſuos Dominos caſeo, lana & agnis ditent, inquit R.D. in l.Rad. Sed forma nominis repugnat. Dicunt, inquit Kimchi, eſſe fœminas ovium. Etymon nominis Talmudici afferunt, שְׁמִיעֲשְׁרוֹת, quòd ditent ſuos dominos qui vendunt caſeos, lanam & agnos. Nonnulli proles ovium eſſe exiſtimant; unde & Dea Sidoniorum ſit dicta Aſtarte, ſicut & ſacerdotis ejus meminit Joſeph. l. 1. contra Appionem Grammaticum; creduntque Veneris multimammiæ ſimulacrum fuiſſe; quæ ob prolis fœcunditatem coleretur, & omnium viventium nutrix haberetur. Hebraicè nunc ſingulariter, nunc plur. effertur. Kimchi ſimulacrum ovis figura factum fuiſſe putat, ut nomen ſonat. Ab idolo illo urbs nominata videtur, quòd illic coleretur; etſi illius malit idolum ab urbe dictum, quòd forſan illic eſſent artifices illud fabricantes. Duæ autem ejus nominis urbes fuiſſe videntur; una Aſteroth Karnajim, Gen.14. ubi erant Gigantes; altera Aſteroth Edrehi, Deut.1. quæ aliàs vi detur abſolutè Aſtaroth dici, in poſſeſſione dimidii tribus Manaſſeh, ultra Jordanem, Levitis aſſignata; 1 Chron.6. quæ Joſ.21.27. בְּעֶשְׁתָּרָה nominatur. Forſan utraque eadam eſt. Nam & Deut.1. Aſtaroth in Edrehi dicitur, ubi fuit Og Rex Baſan, è numero Gigantum. Sed eſt & nomen urbis inſignis (ut notatio nominis declarat) gregibus (vel etiam fœmellis ovium) eximiè cornutis; Merc.Cev. Apud Talmudicos legitur עַשְׁתְּרוֹת dici greges, quòd ditant dominos ſuos, Chald. vertit עֲדָרֵי עֲדָרִין greges. Sed eſt & nomen imaginum, ovium formam habentium, ut Kimchi notat, quas pro deabus colebant Sidonæi & Philiſtæi, Jud.2.13. 1 Sam.31.10. Et eſt etiam nomen proprium urbis, Deu.1.4. unde עַשְׁתָּרָתִי Haſtaræteus 1 Chr.11.44. Bu.Lex. Veteres intelligebant בְּהֵמָה רַקָּה parvas pecudes: volebant enim dici ab הִתְעַשֵּׁר diteſcere. Satis autem apparet ex locis, notari fœturam. Poteſt autem ad duas Radices עָשַׁר & עָתַר commodè referri; עֲשְׁתָּרוֹת autem eſt Deus, vel dea Sidoniorum, 1 Reg.11.33. 2 Reg.23.13. & עַשְׁתֹּרֶת Jud. 2.23. &c. Aſtarte, Venus multimamma; fœcunditatis ſc. datrix. Sed eſt & nomen loci; Gen.14.5. &c. fortè ab idolo nomen, aut à loci fœcunditate; Cocc. Aſtoreth Dea erat Sydoniorum. Eſt comp. ex עֵשׁ Arcturus, & תּוֹר, i.e. ordo gyrans. Judæi exp. ſimulachra quæ habebant effigiem ovium. Hinc ἀστὴρ aſtrum ſtella; ἀστάρτη Syrorum Venus: & per aphar. ſydus, ſyderis, &c. Capricornus. Hinc German. ein ſtier; ſignum cæleſtum. Si præponitur in reglm. nomini צֹאן, ſignificat aſtra, ſive ſydera ovium, h.e. multitudinem ovium congregatarum in ordinem, inſtar aſtrorum vel ſyderum; Av. Occurrit autem no. hoc ordine Conc. pro nomine idoli in forma ſ.f. cum cholem pen. & ſægol in ult. ſimpl. & cum ל præf. לְעַשְׁתֹּרֶת Aſtarot, nomen proprium idoli, 1 Reg.1.5. לְעַשְׁתֹּרֶת Aſtarot idolo, 1 Reg.11.33. 2 Reg.23.14. & in forma pl.f. cum camets penult. ſimp. & cum הַ & וְהַ præf. עַשְׁתָּרוֹת Aſtaroth, 1 Sam.31.10. הָעַשְׁתָּרוֹת Aſtaroth, Jud.10.6. 1 Sam.7.4.. 12.10. וְהָעַשְׁתָּרוֹת & Aſtaroth, 1 Sam.7.3. Sed in forma conſtr. cum ſcheva penult. habet בְּ præf. ſic, בַּעֲשְׁתָּרוֹת in Aſtaroth, Gen.14.5. Deut.1.4. & rurſus in forma cum camets penult. habet לְ præf. loco ſeq. וְלַעֲשְׁתָּרוֹת & Aſtarotis, Jud.2.13.

Radices, & Dictiones derivatæ, incipientes à Literâ פ *Pe.*

פא require in Rad. פֶּה, Merc. vel פּוֹת, aut פּוּה, Bu.Lex.

RAD.1. פָּאָה disjecit per angulos, diſperſit in angulos; & ſi liceret loqui, angulavit, i.e. relegavit in angulos. Cogn. cum פָּנָה reſpexit: nam angulus ad plures extremitates ſeſe extendit, & reſpicit; Av. In textu non legitur hæc Rad. in kal; & conjug. hiphil vide poſt No. ſeq. ab hac enim Rad. eſt No. פֵּאָה f. quod eſt extremitas, finiſque cujuſlibet rei, inquit R.D. Angulus; plaga, latus; item coma; item dux, princeps; undè & hodie Helvetiorum duces vocantur Anguli, vulgò, Cantoni; Pag. Quidam reducunt ad פָּנָה. Eſt enim propriè, angulus, quòd aliò ſe vertat; אַרְבַּע פֵּאוֹת quatuor anguli, ſunt quatuor orbis plagæ; Merc. Cev. פֵּאָה eſt angulus, latus, plaga; Bu.Lex. vel ora, limes, extremitas alicujus rei. Tribuitur multis rebus, frequentiùs tamen partibus ſeu plagis mundi, & mari; & metaph. ſemel tributum hominibus, ſignificat proceres, qui ſcil. ſunt angulares ſeu capitanei in populo; Av. In genere, eſt extremum quodlibet. Differt à פִּנָּה angulo; latiùs enim eſt; & angulum & latus extremum notat. Kimchi ad Jer.9. dicit פִּנָּה & פֵּאָה idem eſſe; Cocc. Occurrit autem hoc No. in abſol. forma ſimpl. & cum ל & לַ præf. פֵּאָה angulo, Jer.9.25..25.23..49.32. לְפֵאָה in angulum, Neh.9.22. לַפֵּאָה angulo, Exod.27.9. ſed in forma ſ.f. conſtr. ſæpiùs; & ſimpl. locis ſeq. פְּאַת Angulus, Lev.19. 9,27..23.22. Num.34.3..35.5. Joſ.18.14. Jer.48.45. Ezech.41.12..47.17,18,19,20.. 48.1,2,3,4,5,6,7,8, 16, 23,24,25,26,27,28,32,34. cui etiam formæ conſtr. ו, בְּ, לְ, מִ, וּמִ & וּמִן ſunt præf. ut ſeq. וּפְאַת & angulus, Lev. 21.5. Joſ.18.15. Ezech.47.18,19,20..48.16,33. בִּפְאַת in latere, Am.3.12. לִפְאַת ad latus, Exod.26.18, 20.. 27.11..36.25..35.11..27.9,12,13..36.23.. 38.9. Joſ.15. 5..18.12,14,20. Ezech.47.15. וְלִפְאַת & ad latus, Exo.

38.12,13. מִפְאָה ex parte, à latere, Lev.13,41. Ezech. 45.7..48.2,3,23,30,24,25,26,27. וּמִפְאָה & à latere, Ezech.45.7..48.16.. & in forma pl. f. absol. occ.cum ה dem.præf.sic, הַפְּאֹת anguli, Exod.25.26.. 37.13. Atque hinc ex forma s.f. constr.formatur No. quasi in forma duali פַּאֲתַיִם ; Av. vel in plur. masc. פַּאֲתִים; Bu. Lex. latera, anguli, vel duces,&c.Pag.Bu.Av. Prout occ. in forma du. vel pl.m.constr.sic, Num.24.17. Et transfiget, seu defliget, vel vulnerabit aut cruentabit, &c. פַּאֲתֵי latera, vel angulos Moab ; Bu.Lex.vel duces (ad verbum,angulos ; Merc.) Moab. Et sic Targum, רַבְרְבֵי duces vel principes ; Pag. Angulares Moab ; i.e. duces seu capitaneos ejus; 70. ἀρχηγὸς μωὰβ; Av. vel extrema Moabi, i.e. totam Moabitidem ; Cocc. Atque hinc ex hoc No. plerique formant verbum in hiphil, הִפְאָה; quod est, dispergere in angulum, aut extremitatem : Pag. q.d. angulare , i.e. in angulum relegare : Merc. In angulos relegavit, vel ex angulis ejecit ; Bu. Disjecit in angulos; Av. Unde in fut.hiph. 1.s. à forma simplice אֶפְאֶה (quasi à 3.s.m. יִפְאֶה) occ.cum הֶם Aff. sic, Deut.32.26. Dixi vel dicebam אַפְאֵיהֶם dispergameos-in-extremitatem, scil. terræ; Pag. Angulabo eos ; i. e. angulatim profligabo eos, vel in angulos & extremitates terræ relegabo eos : aut ex omnibus angulis ejiciam eos ; Bu.Lex.Disjiciam eos in angulos ; Av. exterminabo eos ; nempe ab extremo ad extremum penitùs delebo ; 70. διασπερῶ ; sed id non satisfacit.Sequitur enim,faciam cessare ab hominibus memoriam eorum; & nisi ægritudinem inimici metuerem. Ergò אַפְאֵיהֶם significat ampliùs quàm dispersionem , quæ evenit,Coc. Est autem cum jod quiescente interposito post Aleph, ut affixum הֶם rectiùs cohæreat ; Av. vel jod est loco tertiæ Rad.He ; quasi pro אַפְאֵה אוֹתָם, ut R.Sal.exp. Bu.Lex. vel est pro אַפְאֵהֶם , aut אַפְאֵם ; Coc. Sed sunt qui dictionem hanc dividunt in tres ; & exp. dixi in furore meo, dabo seu ponam eos. ac si non essent ; ut dicant illos videntes אַף־אִי־הֵם; ubi ipsi sunt ? Pag. Sed Onkelos ex libro Siphræ exp. ac si אַף esset pro בְּאַף in ira,seu בְּאַפִּי in ira mea ; אַי ubi,pro אַיֵּה ; & הֵם ipsi, i.e. sunt. Sed id coactius est ; attamen, nomen אַף ira, potest etiam hâc voce notari,quasi iratus eos propellam, &c.Merc. De nomine autem præced. loci quidam notandi; ut Jer. 9. 26. קְצוּצֵי פֵּאָה extremati angulo ; i.e.Arabes in extremis angulis deserti habitantes, ut Kimchi & R.Sal. exponunt ; Bu.Lex. Et visitabo &c.cunctos, qui in extremis oris habitant ; Av.vel truncatos extremo , h.e. circumcisos ; est ἐντελισμὸς circumcisionis à gentibus susceptæ ; nam præcedit genus, v.25. super omnem circumcisum, cum præputio; Cocc. Et super omnes קְצוּצֵי דִּסְפָּרָה פֵּאָה, i. e. לְפֵאָה in angulum, seu extremum, &c. i.e. habitantes in extremitate anguli aut plagæ, h. e. regionis; q.d. longinquos in deserto; res enim longinqua vocatur פֵּאָה & קָצֶה extremitas,& finis , vel angulus ; quæ scil. sunt longinqua termino in qualibet re. Hieron. attonsos in coma ; Pag.Sumpsit pro angulo capitis ; q.d. præcisos angulo ; quod forsan præstat : Merc. Nam & R.D. ex hac Rad. exp. & illud Isa.3.17. & Dominus פֹּתֶהָ, i.e.comam;(ad verbum,angulum ; Merc.) earum nudabit ; Hieron. crinem earum ; require in Rad. פות ; Pag. Item, Neh.9. 22.וַתַּחְלְקֵם לְפֵאָה & distribuisti eos juxta extremum; i.e. ab extremo ad extremum distribuisti eos, possidentes portiones suas,&c.Cocc.

Rad.2. פָּאַר ; unde in piel, פֵּאֵר est, glorificare,decorare,ornare;Pag.Bu. Vel, cohonestavit , honorificum reddidit. Cogn.cum פָּרָא & פָּרָה fructificavit ; fructus decoros protulit.Hinc per metath. πρέπει decet;πρέπον decens, decorum ; Av.semel autem ex significatione nominis derivati,est, ramos scrutari, vel, ramos sigillatim recognoscere, & fructus decutere; Bu.Lex.in Bu.Conc. duo signif. i.est ornare ; gloriari. Prout occ.in præt.piel, 3.s.m.cum ה, ob pausam pro ה Aff.sic, פֵּאֲרָהּ ornaverit te, Isa.55.5..60.9. Et in Infin.piel,cum ל præf.est, לְפָאֵר ad ornandum, Ezr.7.27.Isa.60.13. In fut. piel, occ.in 1.sing. & in 2.& 3.s. m. ut seq. אֶפְאָר ornabo,Isa. 60.7. תְּפָאֵר dedecorabis omnia, scil.decutiendo, Deut. 24.20.יְפָאֵר ornabit,Ps.149.4.unde in hithpael, הִתְפָּאֵר gloriari ; Bu. fecit se gloriosum, attribuit sibi gloriam; Av. Prout occ.in Infin. hithp. cum ל præf. (pro, ut glorificer, scil.in illis,Merc.) sic, לְהִתְפָּאֵר ad gloriandum, Is.6.21..61.3.& in Imper.hithp.s.m.est, הִתְפָּאֵר glorifica te, Ex.8.5. fut.hithp. 1.s.cum cametz in ult.ob pausam; אֶתְפָּאֵר gloriabor,Isa.49.3. sed 3. s.m. occ.simp. & cum ה interrog.præf. יִתְפָּאֵר gloriabitur,Isa.44.23. Jud.7.2. הַיִתְפָּאֵר num gloriabitur ? Isa.10.15. Atque, ex hac 1. signif. sunt nomina,i. No. פְּאֵר m.gloria, decor, pulchritudo ; Pag. ornatus, ornamentum,decus ; Bu.Lex.Item, tiara; Pag.Bu. Capitis scil. ornamentum; Bu.Lex ornatus vittarum , seu pileorum ; Contrarium est, אֶפֶר cinis ; Av. Quidam mitram intelligunt, ornamentum scil. adhiberi solitum tiaræ. Ea sunt capiti ornamento; & tota tiara sic dicitur. מִגְבָּעוֹת , aliàs dicuntur;etsi utrumque interdum conjungatur : Merc.Occ.autem hoc No. in s.m. simpl.& cum ה, Aff. פְּאַר decus,ornamentum, tiara, Isa.21.3. 61.10.פְּאֵרְךָ ornatum tuum, Ezech. 24. 17. & in absol. forma pl.m.occ.cum ה dem.præf. & in pl. m. constr.simpl.& cum ו cop. præf. & כֶם Aff. sed hoc cum Tzere tantùm absque jod plur. in penult. ut seq. הַפְּאֵרִים tiaræ, Isa.3.20. פְּאֵרֵי tiaræ, Exod.39.28. Ezech.44.18. וּפְאֵרְכֶם & tiaræ vestræ, Ezech.24.23. Item, 2. hinc etiam No. cum Thau hecmant. præpositio ; & He in fine addito; significans ornatum, & quamvis magnificentiam ; Av. viz. תִּפְאָרָה decor, decus, ornamentum, gloria, Isa. 28.5. Jer.48. 17. Sed frequentiùs occ. 3.no. itidem cum Thau heemant.præpositio; sed in forma cum duplice sægol ante Thau in fine ; תִּפְאֶרֶת idem cum præced.ornatus , ornamentum, decor, gloria, Bu.Lex.Av. Græcis μεγαλοπρέπεια dicitur ; splendor; magnificentia ; Chaldæo interpreti תֻּשְׁבַּחְתָּא. Paulus, juxta quosdam,nunc coronam, nunc gloriam reddidit, nunc utroque simul. Addit & interdum gaudium ; imitatus locum, Ezech.24. ut ad Philip.4. & 1 ad Thess.2. Occ. autem hoc No.extra pausam cum sægol,sed in pausa cum cametz penult.idque simpl.locis seq. תִּפְאֶרֶת vel תִּפְאֹרֶת idem, Esth.1.4. Ps.89.18.Prov.4.9..16.31..20. 29..28.12. Isa.3.18..10.12..13.19..62.3.. 63.4. Lam.2. 1. Ezec.16.12..23.42. Zach.12. 7. cui etiam alterutri formæ וְ, כָ, לְ & וּלְ sunt præf. ut seq. וְתִפְאֶרֶת & ornatus,Zach.12.7. Ps.96.7. Prov.17.6. וְהוֹדְךָ תִּפְאָרֶת & gloria, 1Chron.29.11. כְּתִפְאֶרֶת juxta ornatum, in Isa.44.13. לְתִפְאֶרֶת ad ornatum , 2 Chron.3.6. וּלְתִפְאֶרֶת vel וּלְתִפְאָרֶת & ad ornatum, Exod.28.2,40. Deut.26.19.1 Chron.22.5. Isa.4.2. Jer.13.11..33.9. sed occ.etiam cum affixis variis ; ut, scil. cum ־ִי, ־נִי, ־ָךְ, ־ֵךְ, ־ָם, ־ֵם, ־ָן, ־ֵן, ־וֹ & ־ָם Aff. cui 2.& 6. Aff.ו cop. & 4. ל est præf. ut se-

quuntur, תִּפְאַרְתִּי ornatus meus, Isa. 46. 13.. 60. 7. וְתִפְאַרְתֵּנוּ & ornatus noſtri, Iſa. 64. 10. תִּפְאַרְתֵּךְ gloria tua, Jud. 4. 9. 1 Chron. 29. 13. Pſ. 71. 8. וְתִפְאַרְתֵּךְ & ornatus tui, Iſa. 63. 15. תִּפְאַרְתֵּךְ ornatus tui, Iſa. 52. 1. Ezech. 16. 17, 39.. 23. 26. לִתְפְאַרְתֵּךְ ornamento tibi; Iſa. 60. 19. תִּפְאַרְתְּכֶם ornatus veſtri, Jer. 13. 18. תִּפְאַרְתּוֹ ornatus ejus, Iſa. 28. 1, 4.. 63. 12. וְתִפְאַרְתּוֹ & ornatus ejus, Pſ. 78. 61. Prov. 19. 11. תִּפְאַרְתָּם ornatus ipſorum, Iſa. 20. 5. Ezech. 24. 25. Item, 4. hinc etiam, juxta quoſdam, No. geminans ultimam lteram Rad. viz. פְּאֵרוּר m. gloria, elegantia, nitor, decor, &c. Pag. Bu. Merc. Prout occ. Joel 2. 6. & Nah. 2. 11. קִבְּצוּ contraxerunt פְּאֵרוּר gloriam; Pag. ſive retraxerunt decorem; i. e. nitorem ſuum amiſerunt, & velut introrſum receperunt; Merc. Eſt pro fut. contrahent, ut eod. cap. v. 10. & ſtellæ אָסְפוּ retraxerunt ſplendorem ſuum; Pag. Ab aliis verò ſenſu contrario redditur hoc No. ſic, פְּאֵרוּר eſt forma execrabilis, luridus ſcil. ollæ color, nigredo. Nam componitur juxta eos ex פְּאֵר decor, & אָרוּר maledictus; nam ollæ decor eſt nigrities, quam tamen in aliis rebus execramur. Unde in locis cit. omnes facies contraxerunt luridum ollæ colorem; vel ollæ ſpeciem, &c. Av. Alii verò referunt hoc No. ad Rad. פָּרַר; ubi etiam vide; Bu. Lex. & tunc, juxta eos qui exponunt, congregaverunt nigredinem ſicut olla, Aleph non eſt Radicalis litera, ſed abundat; unde & ſcribitur etiam ſine Aleph; ut habes in Rad. פָּרַר, Pag. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, ramus; & verbaliter, ramos ſcrutari; Bu. Conc. &c. vide Bu. Lex. ad initium Rad. vel, dejicere, Pag. vel, potiùs, contrariâ ſignificatione à priori; pro dedecorare; quod ſæpe fit in hac lingua. Sic עוֹלֵל, racemandi verbum, quidam contrario ſenſu accipi volunt; Merc. In hoc ſenſu verbum פָּאַר exp. ramos excutere; Cocc. prout occ. in fut. piel, 2. ſ. m. ſic, Deut. 24. 20. quum excuſſeris, aut quando excuties olivam tuam, pro olivas tuas, non תְּפָאֵר אַחֲרֶיךָ (vel, ut plerique legunt, cum pathach, תְּפָאַר) non dejicies poſt te; id ſcil. quod remanet in ramis poſt te: ut R. D. exp. à פְּאֵרָה quod eſt ramus. Et eſt Pe cum pathach: ut idem ait, diſcernendæ ſignificationis gratiâ; h. e. ut differat à תְּפָאֵר quod eſt, glorificabis. Hieron. quicquid remanſerit in arboribus, non reverteris ut colligas. Doctores tamen, ut etiam R. D. ait exp. in priori ſignif. non glorificabis; i. e. non dejicies gloriam ejus ab illo; & ſic R. Sal. exp. Pag. Vel potiùs, ut dictum, contrariâ ſignif. non dedecorabis; nihil ſcil. pauperibus relinquens. Simplicius tamen eſt ut ſit quod vernaculè dicimus, ebrancher; etſi פְּאֵרָה ramus, propriè, juxta Kimchi, ſuperior & altior in arbore, ſic dicatur, quòd ejus decor ſit & ornatus, &c. Merc. Targum non auferes, aut tolles, poſt te; i. e. quæ remanent poſt te; Pag. non ſcrutaberis ramos poſt te, poſtquam ſcil. olivas tuas decuſſeris; Eu. Lex. Cum decuſſeris oleam tuam, non excuries ramos poſt illam operam tuam; Cocc. non dedecorabis poſt te; i. e. nè diligentiùs ſtringes poſt te, ut arbor ſcil. ſit planè ſine fructibus; Av. nè ramos ſigillatim recognoſcito, poſtquam excuſſeris: Hebr. poſt te: & ſic in ſequentibus; Jun. Unde ex Rad. in hac ſignif. eſt i. no. פְּאֵרָה f. ramus; quia ornamentum arboris, ſive, quòd rami ſint gloria & decor arboris: Pag. Ramus decorus, termes; Coc. vel, ferens fructus: eſt enim comp. ex פְּאֵר decus, & פֶּרִי fructus protulit: aleph enim relinquitur quieſcens ad inſinuandam hanc compoſitionem: Av. Protrocc. hoc No. ſic, Iſ. 10. 33. abſcindet, ſeu deramabit פְּאֵרָה ramum in terrore: & A. E. excidet ramum; pro ramos. Idem etiam R. D. Pag. מְסָעֵף detruncans, ſeu detruncat פְּאֵרָה ramum decorum: Coc. Ecce Dous Zebaoth, amputat ramum (בְּמַעֲרָצָה) violentiâ, Av. Collucaturus eſt ramum violenter; Jun. Item, hinc etiam 2. eſt no. in forma pl. f. eum cholem (quaſi à ſing. פְּאֵרָה f. Bu. Lex.) occurrens ſcil. ſimpl. & cum י Aff. cui etiam ך eſt præf. ut ſeq. פְּאֹרוֹת Rami, Ezech. 17. 6. פְּאֹרֹתָיו rami ejus, Ezech. 31. 5, 6, 12, 13. כְּפוּרֹאתָיו ſicut rami ejus, Ezech. 31. 8.

Rad. 3. פָּגָג; à quo פַּג m. eſt ficus immatura, aut non matura, quantum opus eſt; juxta, R. D. Pag. Scribendum in ſing. cum pathach; פַּג; niſi ad פּוּג cum Elia referre vis: tunc enim eſſet פָּג; quòd fructus non ſatis maturus, ſit infirmior, & ejus odor remiſſior. Eſt generale nomen fructuum non ſatis maturatorum. Hinc puto Beth-phage, בֵּית־פָּגֵי locum Hieroſolymæ vicinum dictum; quaſi locum groſſorum. Ficus nomen Latinum hinc quidam deflexum putant; alii ad פָּגַם revocant, à deliciis & teneritudine. Rabbini hâc voce pro re non ſuo tempore facta utuntur; Merc. Non autem legitur in textu hoc No. in ſing. ſed in forma pl. m. פַּגִּים, & in conſtr. פַּגֵּי groſſi, ſeu groſſuli; i. e. ficus immaturæ; Pag. Bu. groſſi ficuum, ficus nondum maturæ; Av. ſeu immaturæ; Cocc. Prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum יָ aff. ſic, Cant. 2. 13. הַחְאֵנָה חָנְטָה ficus, ſeu ficulnea dulceſcere fecit, i. e. maturavit; Pag. vel protruſit; Av. aut condivit; Cocc. פַּגֶּיהָ groſſos, ſeu groſſulos ſuos; Pag. Bu. i. e. ficus ſuas immaturas; Pag. ità ſcil. ut in illis dulcedo eſſe incipiat; Cocc. Et quia in plur. dageſchatur, rectum eſt ut ſit à פָּגַג. Ab. Ezra ſcribit ſignificare fructum antequam matureſcat, & ſic eſſe in lingua Arabica. Groſſi, Latinis fici ſunt, vel ficus antequam matureſcant, vel qui non matureſcunt; unde Martialis, In millibus tot ficorum non videbis groſſum; Pag.

Rad. 4. פָּגַל; indè No. Rad. פִּגּוּל m. eſt caro cujus odor aſpectúſque mutati ſunt, & idcirco abominabilis; Pag. fætorem potes vertere, à quo nares obſtruuntur; ſed de carne quæ fætere jam incipit, propriè dicitur. Hebræi inquiunt, פִּגּוּל עוֹרֵב טָעוּן צוֹרָה, h. e. oportet, ut fit פִּגּוּל, formam eſſe mutatam; nec ante comburitur, quàm colorem ſeu figuram amiſerit. Quidam vertunt, inquinamentum; & per metath. dictum putant quaſi פִּלּוּג, quod ab uſu & eſu ſeparatum eſt. Alii, abominationem reddunt; figuratè hoc nomine carnem immundorum animalium appellant, quòd tanquam fœtens haberi debeat; Merc. Unde & omne abominabile dici poteſt פִּגּוּל; Pag. h. e. abominatio, res abominanda; ſed propriè dicitur de carne fætoris & coloris tetri; Bu. Lex. inquinatio, immunditia, inquinamentum, abominatio; ut eſt caro animalium vetitorum. Cogn. cum גָּלַל volutavit; & גֶּלֶל ſtercus in platea volutatum; Av. Significat fædum quodvis, &c. 70. μίασμα, Cocc. res fætida & abominanda, vel abominatio; Bu. Conc. Prout occ. in ſ. m. cum ſchurek in ult. & in pl. m. cum kibbutz pro ſchurek penult. ſic, פִּגֻּלִים res fætida, Lev. 7. 18.. 19. 7. Ezech. 4. 14. פִּגֻּלִים rerum abominabilium, Iſa. 65. 4.

Rad. 5. פָּגַע eſt, occurrere; obviare, ſive obviam ire; incurrere, irruere; i. e. contra quempiam currere, aggredi; item, rogare, precari, interpellare; incidere in aliquem; offendere, obviàm fieri, intervenire, &c. Pag. Bu. conſtr.

constr. cum præp. Beth & אֶל; Bu. Lex. Significat occurrere in utramque partem, vel scil. nocendi causâ, vel obsecrandi, aut alia de causa. Constructur etiam cum Accus. q.d. obviam, sive obvium habere aliquem. Sed reperies etiam constructum cum Beth simul & Lamed; ut Gen. 23. quod significat, orate mihi Ephronem, seu pro me apud eum intercedite, orate, deprecamini; Merc. Cev. פָּגַע impegit occurrendo, incurrit & incidit in aliquem impellendo, obviavit alicui, impingendo; vel impegit in aliquem precibus seu intercessionibus. Sed usurpatur quoque de limitibus conterminis & se mutuò excipientibus & compactis. Est cogn. cum נָגַע attigit, pertigit. Impingere in aliquem, est eum attingere sive in bonum, sive in malum; Av. Prout occ. in præt. kal, 3. s.m. simpl. & cum ו cop. præf. cui etiam ו est Aff. ut & in 2. s. m. simpl. & cum ו conv. præf. וַיִּפְגַּע incurrit, Jos. 19. 34. 1 Reg. 2. 32. וַיִּפְגַּע & incurrit, Jos. 16. 7. . 19. 11, 22, 26, 27, 34. וַיִּפְגְּעוּ & occurrat ei, Am. 8. 19. וַיִּפְגְּעֻהוּ occurristi, Isa. 64. 5. וַיִּפְגְּעֵךְ & occurras, 1 Sam. 10. 5. & in Infin. kal, occ. cum לְ præf. ut & cum בְּ præf. & ו Aff. sic, לִפְגֹּעַ ad irruendum, 1 Sam. 22. 17. בִּפְגֹּעוֹ in incidere eum, Num. 35. 19, 21. & in Imper. kal, occ. in s.m. simpl. & cum ו cop. præf. ut & in pl. m. cum ו cop. præf. פְּגַע irrue, 2 Sam. 1. 15. 1 Reg. 2. 29. וּפְגַע & incurre, Jud. 8. 21. 1 Sam. 22. 18. 1 Reg. 2. 31. וּפְגָעוּ & intercedite, Gen. 23. 8. Item, in fut. kal, occurrit 1. sing. & 2. sing. masc & fæm. simpliciter; sed in 3. sing. m. cum יַ conv. præf. ut & cum נִ Aff. absque præf. אֶפְגַּע occurram, Isa. 47. 3. תִּפְגַּע occurreris: intercedas, Exod. 23. 4. Jer. 7. 16. תִּפְגְּעִי occurras, adverseris, Ruth. 1. 16. וַיִּפְגַּע & incidit, irruit, Gen. 28. 11. 1 Sam. 22. 18. 1 Reg. 2. 25, 34, 46. יִפְגָּעֵנוּ occurrat nobis, Exod. 5. 3. Item, in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & in 2. pl. m. cum Nun parag. add. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum יַ conv. præf. & cum Nun parag. add. absque præf. ut seq. נִפְגַּע intercedemus, Job. 21. 15. תִּפְגְּעוּן incurretis, Jud. 15. 12. יִפְגְּעוּ incurrant; intercedant, Jos. 2. 16. Jud. 18. 25. Ruth. 2. 22. Jer. 27. 17. וַיִּפְגְּעוּ & obvenerunt, Gen. 32. 1. Exod. 5. 20. יִפְגָּעוּן incidunt, Jos. 17. 10. In hiphil, הִפְגִּיעַ incurrere fecit; intervenit, interfecit; Bu. Lex. Fecit se impingere, seu incidere: & cum Dat. est, intercedere pro aliquo, seu bonum alicui rogare: Av. In hiphil significat, 1. incurrere facere; 2. intercedere, i.e. adire rogandi causâ, rogare; nam tum in kal tum in hiphil usurpatur de intercessione, sive occursu vel aditu aliquid petentis & deprecantis, pro se vel alio: Græcè, ἐντυγχάνειν: Cocc. Prout occ. in præt. hiph. 3. s.m. & in 1. s. ut & in 3. pl. ut seq. הִפְגִּיעַ incurrere fecit, Isa. 53. 6. הִפְגַּעְתִּי intercessi, Jer. 15. 11. הִפְגִּיעוּ intercesserunt, Jer. 36. 25. Item, in part. hiph. s.m. occ. simpl. & cum בְּ præf. מַפְגִּיעַ intercedens, Isa. 59. 16. בַּמַּפְגִּיעַ per intercedentem, Job. 36. 32. & in fut. hiph. 3. s.m. est, יַפְגִּיעַ intercedet, Is. 53. 12. Atque indè sunt nomina, i.no. s.m. quod occ. simpl. & cum יַ cop. præf. פֶּגַע occursus, casus, 1 Reg. 5. 4. וָפֶגַע & casus, Eccl. 9. 11. Et 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. ab initio, מִפְגָּע m. occursus, scopus, Pag. Bu. offendiculum, seu offensiculum: id scil. in quo, vel in quod quis incurrit aut impingit; Av. Cocc. Prout occ. cum לְ præf. & pathach in ult. quasi in forma constr. loco seq. לְמִפְגַּע in occursum, scopum, Job. 7. 20. De verbo autem præced. unus aut alter notandus locus: viz. Isa. 47. 3. ultionem capiam, & non אֶפְגַּע אָדָם suscipiam preces, petitionesque hominum: scil. pro iis: sive, & non suscipiam occursum hominum: Pag. i.e. non orabo quenquam. Kimchi inquit. R. Jonam discrimen facere: cùm hoc verbum habet adiunctum Beth, esse orare, sed si te Beth, exorari, placari, preces admittere: ut etiam expenit locum Isa. 64. Merc. Suppliciam sumam de te scil. & non impingam in te, ut homo, &c. Av. vel ultionem accipiam de malo quod fecerunt Israeli: non occurram scil. iis, sicut homo; i.e. sicut cæteri hominum (deficit enim Caph similitudinis adverbium) sed ultionem perfectam de illis capiam: Pag. Et non occurram homini, qui scil. mihi resistere conetur: Cocc. ultionem sumam: neque feram obstare quempiam mihi: Hebr. neque occurram homini: Hypalage, pro eo quod est, Occurret mihi homo; Jun. Item Isa. 53. 6. Et dominus הִפְגִּיעַ בּוֹ אֶת עֲוֹן כֻּלָּנוּ Occurrere fecit ei pœnam omnium nostrûm: vel, & Dominus rogare fecit (eum scil. Merc.) pro iniquitate omnium nostrûm. Hieron. Et Dominus posuit in eo iniquitatem omnium nostrûm; Pag. Incurrere fecit in eum, &c. Bu. Lex. & Jehovah fecit impingere (i.e. incidere) in eum, iniquitates nostras omnes; Av. fecit in eum incurrere pravitatem omnium nostrûm, h.e. illi ut sponsori peccata nostra imputavit; Cocc. Et Jehovah facit ut incurrat in eum pœna (Hebr. iniquitas) omnium nostrûm; Jun.

Rad. 6. פָּגַר; unde in piel, פִּגֵּר piger, lassus, defectus viribus fuit; Bu. Lex. In Piel, est, lassari, fatigari, debilitari, juxta R. D. & juxta alios, pigrescere, aut pigrum esse, Pag. ut cum Latinâ voce conveniat. Faciunt contrarium verbo עָרַף per metath. quod volubilitatem designat; cum hoc tarditatem & immobilitatem seu defatigationem indicet; Merc. Piger fuit, valde pigruit, torpuit lassuit, defessus fuit. Hinc Lat. piger, pigresco, pigror; Av. in piel significat pigrari, vel potiùs, destitutum esse viribus, vel non habere vires; Cocc. Videatur autem verbaliter in 2. signif. post No. seq. Nam in Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. & 1. est in nomine indè derivato, viz. פֶּגֶר, quod est cadaver; Pag. Bu. corpus scil. viribus defectum: Bu. Lex. & ferè humanum: nam נְבֵלָה morticinium magis bestiis convenit, juxta Eliam, qui addit פֶּגֶר de impiis solùm dici. Sed aliud colligo ex Jer. 41. Vide in Rad. נָבַל. Animâ destitutum corpus, pigrum & immobile jacet. Unicum de bestiis reperitur Gen. 15. juxta Eliam: Merc. Significat corpus exanime & pigrum, quod immobile jacet, ut hominum cadaver: Av. Cadaver, & collectivè cadavera; Coc. Occurrit autem hoc No. s.m. simpl. cum sægol, sed in pausa cum camerz penult. ut & cum הַ dem. & בְּ præf. priori formæ; ut seq. פֶּגֶר cadaver, 1 Sam. 17. 46. פֶּגֶר cadaverum, Nah. 3. 3. הַפֶּגֶר cadaver, Am. 8. 3. כְּפֶגֶר sicut cadaver, Isa. 14. 20. & in absol. forma pl. m. occ. simpl. & cum ו cop. & הֶ dem. præf. פְּגָרִים cadavera, 2 Reg. 19. 35. 2 Chr. 20. 24. Isa. 37. 36. וּפְגָרִים & cadavera, 2 Chron. 20. 25. הַפְּגָרִים cadavera, Gen. 15. 11. Jer. 31. 40. sicut & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum ו cop. præf. & בְּ, וּ & וּבְ præf. ut & cum כֶם Aff. cui & ו cop. est præf. ut & cum הֶם Aff. & ו cop. præf. ut seq. פִּגְרֵי cadavera, Lev. 26. 30. Jer. 33. 5. . 41. 9. Ezec. 6. 5. וּפִגְרֵי & cadavera, Ezech. 43. 9. בְּפִגְרֵי in cadavera, Is. 66. 24. וּבְפִגְרֵי & cadaveribus, Ezech. 43. 7. פִּגְרֵיכֶם cadavera vestra, Lev. 26. 30. Num. 14. 29, 33. וּפִגְרֵיכֶם & cadavera vestra, Num. 14. 32. וּפִגְרֵיהֶם & cadavera ipsorum, Isa. 34. 3. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est in piel, ut dictum, פִּגֵּר pigrum, lassum esse, Bu. Conc. &c. Videad initium

Rad. Prout occ. in præt. piel, 3. pl. פִּגְּרוּ sunt lassi, defecti viribus, 1 Sam. 30. 10, 21. ubi, juxta quosdam, est præt. pual 3. pl. cum chirek loco schurek, sicut & in Isa. 60. 11. וּפִתְחוּ & aperientur portæ tuæ; &c. sed juxta alios est præt. piel intransitivum; præ se ferebant lassos, &c.

Rad. 7. פָּגַשׁ est, occurrere, obviare, aut obviàm ire, obviàm habere; Pag. Bu. obviavit, obviàm venit, obviàm vel obvium habuit, Av. Cocc. Idem quod פָּגַע; nisi quod illud latiùs pateat. Constr. cum Accus. ut illud, & semel cum Beth, Prov. 17. Merc. Est cogn. cum נָגַשׁ accessit, & accipitur tantùm de consociatione hominum; quòd concurrentes condensantur. Hinc παχὺς crassus, densus, compactus cum alio, πυκάζω condenso, stipo; &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 1 sing. loco seq. וַיִּפְגְּשֵׁנִי occurri, Gen. 33. 8. ut & in 3. pl. præt. kal, cum ו conv. præf. וַיִּפְגְּשׁוּ & occurrent, Isa. 34. 14. & in Infin. kal, occ. simpl. plenè cum cametz penult. sed cum כְ præf. ante scheva penult. sic, פָּגוֹשׁ occurrere, Prov. 17. 12. כִּפְגוֹשׁ juxta occurrere, Jer. 41. 7. In fut. kal, à 3. s. m. יִפְגּוֹשׁ, vel יִפְגַּשׁ occurret; & in 1. s. אֶפְגּוֹשׁ, vel אֶפְגַּשׁ, occ. in 1. sing. cum ם Aff. & in 3. s. m. cum הָ & הוּ Aff. cui ult. ו conv. est etiam præf. ut & in 3. s. f. cum ו conv. præf. & in 3. pl. m. cum ם Aff. & ו conv. præf. ut seq. אֶפְגְּשֵׁם occurram iis, Hos. 13. 8. יִפְגְּשֵׁךָ occurrerit tibi, Gen. 32. 17. וַיִּפְגְּשֵׁהוּ & occurrit ipsi, Ex. 4. 24, 27. וְיִתְפַּגֵּשׁ & ipsa occurrit, 1 Sam. 25. 20. וַיִּפְגְּשׁוּם & occurrerunt ipsis, 2 Sam. 2. 13. In Niphal, נִפְגַּשׁ idem cum kal, Bu. obviam factus est; Av. vel invicem occurrere; Cocc. Prout occ. in præt. niph. 3. pl. cum cametz, ob pausam, pro scheva penult. locis seq. נִפְגְּשׁוּ occurrerunt sibi, Ps. 85. 11. Prov. 22. 2. 29. 13. In piel etiam, פִּגַּשׁ idem cum kal; Bu. obviàm venit continuè, assiduè occurrere; Av. vel obviàm habere; Cocc. vel incurrere: prout occ. in fut. piel, à 3. s. m. יְפַגֵּשׁ, in 3. pl. m. loco seq. יְפַגְּשׁוּ incurrent, Job. 5. 14.

Rad. 8. פָּדָה est, redimere; Pag. Bu. Av. Cocc. liberum facere emendo sibi, Cocc. liberare, asserere, à discrimine, angustia vel captivitate. Quando in lege dicitur de Redemptione quæ fit intercedente pretio, tum Græci reddunt per ἀπολυτρῶν. unde פְּדְיוֹן redemptio, sumitur pro pretio quo quis redimitur, Græcè λύτρον; Matth. 20. Ad Rom. 3. & 1 ad Tim. 1. vernaculè, ranson: Merc. est idem quod פָּרַע redemit, ab interitu liberavit. Hinc φείδω, φείδομαι, parco, misereor, & Lat. vito, devito; quorum enim nos miseret, illos redimimus, ut devitent malum: Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3. s. m. simpl. & cum ו conv. præf. ut & (abjectâ, scil. 3. rad. He, pro more talium in forma affixa) cum הָ & ם aff. ut seq. פָּדָה redemit, 2 Sam. 4. 9. 1 Reg. 1. 29. Job. 33. 28. Ps. 55. 19. Isa. 29. 22. Jer. 31. 11. וּפָדָה & redimet, Lev. 27. 27. פָּדָךְ redemit te, Job. 5. 20. פָּדָם redemit eos, Ps. 78. 42. & in 2. s. m. occ. simpl. & cum ה parag. add. ut & in 1. s. cum הָ Aff. cui & ו conv. est præf. & cum ם Aff. absque præf. ut seq. פְּדִיתָ redemisti, Deut. 9. 29. 21. 8. 20. 3. 1 Chron. 17. 21. Neh. 1. 10. Ps. 71. 23. פָּדִיתָה redemisti, Ps. 31. 6. פְּדִיתִיךָ redemi te, Mic. 6. 4. וּפְדִתִיךָ & redimam te, Jer. 15. 21. פְּדִיתִים redemi eos, Zach. 10. 8. In part. ben. kal, s. m. occ. simpl. & cum הָ præf. & הָ Aff. פּוֹדֶה redimens, Psal. 34. 23. וְהַפּוֹדֶךָ & qui redemit te, Deut. 13. 7. Et in part. pahul kal, à s. m. פָּדוּי, & in constr. פְּדוּי redemptus, ab interitu liberatus, aut à servitute, &c. & in pl. m. פְּדוּיִים occ. in absol. forma pl. m. cum הַ dem. præf. sed simplici, pro duplice jod; sic, הַפְּדוּיִם redempti, Num. 3. 51. & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum ו cop. præf ut & cum ֵי pro יֵ Aff. & ו cop. præf. ut seq. פְּדוּיֵי & פְּדוּיֶיהָ redempti, Num. 3. 46, 48, 49. וּפְדוּיֶיהָ & redempti ejus, Num. 18. 17. In Infin. kal, occ. simpl. cum cametz penult. & in forma quasi perfectorum, cum cholem scil. ante 3. Rad. He. Sed cum לְ præf. ante scheva penult. & in forma quiescentium 3. Rad. He, cum cholem ante Thau in ult. sic, פָּרוֹת redimendo, Num. 18. 15. Psa. 49. 8. לִפְרוֹת ad redimendum, 2 Sam. 7. 23. 1 Chron. 17. 21. & in Imper. kal, s. m. occ. simpl. & cum נִי & נִי aff. cui ult. ו cop. est etiam præf. פְּרֵנִי redime, Ps. 25. 22. פְּרֵנִי redime me, Ps. 26. 11. 69. 19. 119. 134. וּפְדֵנוּ & redime nos, Ps. 44. 27. In fut. kal, 1. s. occ. simpl. & cum ם Aff. ut & in 2. s. m. simpl. sic, אֶפְרֶה redimam, Exod. 13. 15. אֶפְרֵם redimam eos, Hos. 7. 13. 13. 14. תִּפְדֶּה redimes, Exod. 13. 13. 34. 20. Num. 18. 15, 16, 17. & in 3. s. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ל conv. præf. & הָ Aff. יִפְדֶּה redimet, Ps. 49. 8, 16. 130. 5. וְיִפְדֵּךְ & redimit te, Deut. 7. 8. 15. 15. 24. 18. ut & in 2. pl. m. cum נִי Aff. & in 3. pl. m. cum ל conv. præf. תִּפְדְּוּנִי redimetis me, Job. 6. 23. וַיִּפְדּוּ & redemerunt, 1 Sam. 14. 47. In Niphal, נִפְדָּה redimi; Bu. Av. &c. liberatus est à servitute & interitu, &c. Prout occ. in præt. niph. 3. s. f. cum camerz, ob pausam, pro scheva penult. sic, נִפְדָּתָה redempta, Lev. 19. 20. & in fut. niph. occ. in 3. s. m. & f. simpl. sic, יִפָּדֶה redimetur, Lev. 27. 29. תִּפָּדֶה redimetur, Isa. 1. 27. In hiphil, הִפְדָּה redimi curavit; Bu. vel הֶפְדָּה fecit, vel sivit redimi; Av. accepto scil. & reddito pretio; Cocc. Prout occ. in 3. s. m. præt. hiph. cum ל conv. præf. & in forma cum segol penult. ante ה Aff. loco seq. וְהֶפְדָּה & redimere faciet eam, Exod. 21. 8. In hophal, הָפְדָּה idem cum niph. redimi; Bu. vel factus est redimi; Av. prout occ. in Infin. hoph. cum ל cop. præf. loco seq. וְהָפְדָּה & redimendo, Lev. 19. 20. Atque indè sunt nomina, i. No. פְּרוּת f. vel cum kibbutz pro schurek, פְּרֻת redemptio, liberatio; λύτρωσις, ab interitu, scil. & servitute manumissio: Coc. Prout occ. simpl. in utraque forma, & cum מ præf. in plena forma cum schurek in ult. פְּרֻת redemptio, Exod. 8. 19. פְּרוּת redemptio, Ps. 111. 9. 130. 7. מִפְּרוּת à redemptione, Isa. 50. 2. Et 2. hinc etiam No. פְּדְיוֹן idem; redemptio, vel redemptionis pretium; Bu. Lex. Av. λύτρον lytron, h.e. pretium redemptionis; Cocc. Prout occ. simpl. locis seq. פְּדְיוֹן redemptio, Exod. 21. 30. Psal. 49. 9. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem finali heemant. pro Nun, & idem significans cum præced. pront occ. cum הַ dem. præf. loco seq. הַפְּדְיוֹם redemptio, Num. 3. 49. Item, hinc etiam quidam formant, quasi esset, No. substant. in forma part. pahul kal; viz. פְּרוּי m. redemptio; Pag. Bu. Av. liberatio; formæ scil. instar כְּסוּי operimentum; juxta R. D. Pag. Av. & sic in forma pl. m. exponunt, redemptiones, redemptionum, &c. locos autem vide suprà ad part. pahul; quo referuntur in Bu. Conc.

Rad. 9. פַּדָּן Paddan, est nomen proprium loci: Bu. Lex. Plerumque jungitur cum אֲרָם: Cocc. Ut Gen. 25. 20. ex Paddan-Aram, i.e. ex campestri Syria: nam פַּדָּן Arabicè est ager, campus: ut Ab. Ezra & R. Sal. tradunt: Bu. Lex. פַּדָּן est Mesopotamia: Chaldæis enim פַּדָּן significat, duo: unde pro eo quod habetur 1 Reg. 19. 21. וַתִּרְדֵּנִי פַּדָּן אֶת־צֹאן הַבָּקָר, Targum reddidit, par i. e.

par boum. Dicitur autem Μεσοποταμία συρίας, quòd sit sita inter duo flumina, Tigrim videlicet & Euphraten: Av. Legitur etiam non addito אֲרָם Aram; & videtur esse Græcum πέδιον. Hebræi exponunt per שְׂדֵה agrum. Et Hos.12.13. dicitur, & fugit Jacobus שְׂדֵה אֲרָם in agrum Mesopotamiæ. Animadvertit Bochartus agrum Arabicè פראן dici. Chaldæis פַּדָּן est jugum. An id affine τοῖς λεπάδνοις? Nunquid fluvii juncti jugi similitudinem facere videntur? Cocc. פַּדָּן Mesopotamia, absolutè reperitur Gen.48.7. aliàs semper adjunctum habet אֲרָם; Merc. Cev. vocatur autem sic de nomine פַּדָּן; quod significat par & jugum, ut dictum est; cò quòd sunt duo loca quæ vocantur אֲרָם; scilicet, 1. אֲרָם נַהֲרַיִם; i.e. Aram duorum fluviorum, inter quos est sita, viz. Tigrim & Euphratem; ut dictum est. Et 2. אֲרָם צוֹבָה Aram, i.e. Syria, Tzobah. Sed est & אֲרָם דַּמֶּסֶק Aram Dammesek, i.e. Syria Damasci, & Aram, i.e. Syria, Beth-rechob; Pag. quæ sunt duæ aliæ Syriæ ab illis, quarum una propinqua est alteri, atque ob id binas illas jungat; Cev, Aram verò, quæ est trans flumen, appellatur אֲרָם גַּחֲרִים; Pag. Et certum est, inter duo flumina revera sitam fuisse quandam Syriam, quæ & propterea à Græcis & Hebræis sic fuit appellata; Merc. Occurrit autem hoc No.pr.cum בְּ præf. ut & cum מִ præf. vel ante duplex pathach, vel ante cametz in ult. ob pausam, בְּפַדָּן in Paddan, Gen.31.18..46.15. מִפַּדָּן de Paddan, Gen.25.20..33.18..35.9. פַּדָּנָה idem, Gen. 48. 7. Item, occ. etiam eum ה locali add. idque post sægol, pro pathach penul. (& signif. ad vel in Mesopotamiam Syriæ; Pag.) locis seq. פַּדְּנָה Paddanem, Gen.28.2,5,6,7. Item, huc etiam ad hanc Rad. quidam referunt No.cum Aleph hemant. vel abundante ab initio: viz. אַפַּדְנוֹ palatium, augustale; Bu.Pag. Prout occ.cum וֹ Aff. sic Dan.11.45. & plantabit, aut figet tabernacula אַפַּדְנוֹ palatii sui; Pag.Bu. juxta R.D. qui exp. אַרְמוֹנוֹ. Et sic אַרְמוֹן palatium, vocatur in verbis Doctorum אַפַּדְנָא Pag. Baal Haruch exponit חָצֵר atrium; Merc. & Aleph in hoc No. redundat, juxta R.D. sed secundum R. Jos. Kimchi Aleph est radicalis litera, & Nun redundat. Et sic require in Rad. אָפַר, in fine; Pag. Ad istam enim Rad. pertinet; Cocc.

Rad.10. פָּרַע est, redimere; Pag.Bu. abstinuit, pepercit; vel abstinuit parcendo, devitavit; Cogn. vel idem est cum פָּרָה redemit; Av. ut suprà הִתְחַבֵּל, juxta Eliam, idem est cum הִתְחַבָּלָה; Merc. Occ. autem hoc verbum in Imper.kal, f.m. (à forma absol. פָּרַע) cum הוֹ Aff. loco seq. פָּרְעֵהוּ redime eum, Job.33.24.

Rad.11. פֶּרֶר m. est nomen Radicale; & juxta R. D. exp. חֵלֶב adeps; Pag. vel intestina, juxta R.D. Bu.Lex. Cor, scil. jecur, pulmo & lien; nam hæc omnia conjuncta vocantur uno hoc nomine; & exponi potest pro extis; Av. Adeps; 70. σέαρ; & sic ferè antiqui & recentiores; nisi quòd Jonathan semel vertit, גּוּף corpus; quomodo & Mercerus accipit pro trunco; Cocc. i.e. pro animalis corpore, dempto capite, intestinis & cruribus; ut quidam exponunt; Merc. Sed ex locis ubi legitur sacris patet non posse per פֶּרֶר truncum intelligi; nam truncus in partes dissectus distinguitur à פֶּרֶר, & intestinis & cruribus & capite; Cocc. Prout occ. in forma absol. cum ה dem. præf. ante cametz, ob pausam, pro sægol. penult. sic, הַפָּרֶר adipem, Lev.1.8..8.20. & cum וֹ Aff. prius sægol, pro more, mutatur in chirek, & posterius in Schewa; ut sequitur, פִּרְרוֹ adipem ejus, Lev.1.12.

Rad. 12. פֶּה m. est os, oris; Pag.Bu. &c. Metaphoricè, acies, quum de gladio dicitur, & variis deinceps rebus accommodatur: Radix est פִּיָּה; unde כִּפָּה, פִּיָּה, formæ גְּאָה, à גָּאָה; ut Kimchi ponit in Michlol; Bu.Lex. sunt qui reducant ad פָּנָה; Nun literâ per syncopen resectâ, quod respectum includat: ut scil. differat à פָּנִים facie, sicut pars à toto. Sumitur pro sermone, jussu & mandato quod ex ore procedit. Transfertur ad inanimata per similitudinem, sicut & græcis στόμα, pro acie, ab incidendo & mordendo; unde & pro foramine sumitur, quod ori est simile, sive aspectui pateat, sive non. Item pro sectione, parte, seu portione, ut os facici pars est. Pro angulo poni quidam notant; quum dicitur ab ore ad os. Ego pro extremitate potiùs, seu ingressu & ora, seu limbo; ut metaphora sit sumpta à vasis. Quia respectum includit, ei præponitur Lamed, vel Caph: item עַל: unde לְפִי est secundum, & כְּפִי juxta; עַל־פִּי idem: vide infrà. Nam idem plenè valent etiamsi diversus sit eorum usus. Semper masculinum: nam quod Elias citat fæmineum, Prov.12.6. fallitur, cùm eo loco יְצִיאוֹלָם, non חֲצִיאוֹלָם scribatur; Merc. Est Cogn. cum פָּנָה aspexit, vertit faciem ad aliquod: unde פָּנִים est facies; nam os est pars faciei. Hinc ὄπω dico: nam ore dicimus & loquimur. Item φάω loquor, & πίω bibo, πίνω pino, propino; ore enim sumitur & absorbetur potus; Av. In Bu.Conc. autem, Rad. hæc tria signif. & 1. est pars, portio; juxta, secundum; Bu.Conc. idque scil. in vocula seu particula פִּי; quæ occ. hoc sensu simpl. locis seq. פִּי pars, portio, Deut.21.17. 2 Reg.2.9. Zach. 13.8. Item occ. etiam cum עַל (vide suprà; Merc. ad initium Rad.) locis seq. עַל פִּי juxta, secundum, Gen. 43.7. Exod.34.27. Lev.27.8,18. Num.26.56. Prov.22. 6. Sed occ. etiam cum כְּ & לְ & עַל præf. ut & cum לְ præf. & הַ Aff. prout sequuntur, כְּפִי juxta, secundum, Exo. 16.21. Lev.25.52. Num.6.21..7.5,7,8..35.8. 2 Chron.31. 2. Mal.2.9. לְפִי secundùm, pro ratione, Gen.47.12. Ex. 12.4..16.16,18. Lev.25.16..27.16. Num.26.54. Jos.18.4. Prov.12.5..27.21. Ier.29.10. וְלִפְי & pro, juxta, Lev.25. 16. Num.9.17. לְפִיהֶן secundum eos, Lev.25.21. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est hîc, huc, Bu.Conc. idque scil. in particula פֹּה vel פֹּא. Item, פֹּו adverbium loci, hîc, &c. & sic est cogn. cum פַּאָה angulus, & פָּנָה aspexit. Frequentiùs autem legitur cum He post cholem; Av. & sic occ. simpl. locis seq. פּוֹה hîc, huc, Gen.19. 12..22.5..40.15. Num 22.5..32.6,15. Deut.5.31..12.8.. 29.15. Jos.18.6. Jud.4.20..18.3..19.9. Rut.4.1,2. 1 Sam. 16.11..23.3. 2 Sam.20.4. 1 Reg.2.30..19.9,13..22.3. 2 Reg.2.27..3.11..7.3,4..10.23. 1 Chron.29.17. 2 Chron. 18.6. Ezra.4.2. Job.35.11. Psal.132.14. Isa.22.16. Ezec. 8.6,9,17. cui etiam וֹ cop. est præf. idque vel cum He, vel cum Aleph in ult. post cholem; sic, וּפוֹה & hîc, Jos.18.8. וּפוֹא & hîc, Job.38.11. Item cum מִ præf. occ. vel cum cholem in ult. ante He; vel cum vau cholem tantùm absque He; ut seq. מִפּוֹה indè, Ezec.40.10,39,41, 48,49..41.1. מִפֹּו inde, Ezech.40.21,26,34,37,39,48.. 41.1,2,15,19,26. cui etiam formæ cum Vau cholem absque He, וּמִפּוֹ est etiam præf. locis seq. וּמִפּוֹ & indè, Ezec.40.10,34,37..41.15,26. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est, in no. פֶּה, os, oris; Bu. Cor. &c. vide ad initium Rad. quod no. in absol. forma occ. simpl. locis seq. פֶּה os, Exod.4.10,11. Num.12.8. Jos.9.2. 1 Reg.22.13.

2

2 Reg.10.21..21.16. 2Chron.18.12. Ezr.9.11. Job.21.8. Pſal.115.5..135.16. Prov.4.24..6.12. Iſa.9.11..10.14..57.4. Ezech.16.63..21.27..29.21. Mich.7.16. Cui etiam formæ abſol. וֹ, לְ, בְּ, הַ, & מִ ſunt præf. ut ſeq. וָפֶה & os, Pro.26.28. הַפֶּה os, 1 Reg.19.18. בְּפֶה ore, Prov.11.9. לְפֶה pro ore, ori, Exod.4.16. Prov.30.32. מִפֶּה ad os, 2 Reg.10.21..21.16. מִפֶּה ab ore, Ezr.9.11. In forma autem ſing. m. conſtr. & in forma juncta cum affixis ſemper eſt cum chirek & jod; Bu.Lex. vel in regimine פִּי eſt per י paragogicum, ſcil. pro פֶּה; Cocc. quomodo in hac forma conſtr. frequentiùs legitur; ſic, פִּי os, eris, &c.Gen.29.2,3,8,10..43.7..45.21.Exod.14.2,9,11.&c. Deut.1.26,43..8.3..9.24.&c. Pſal.37.30..63.12..109.2..133.2.Prov.10.11,31. Eccl.8.2..10.12,Iſa.1.20..19.7.. 40.5..58.14..62.2. Jer.9.11. Mich.4.4.Nah.3.12.&c. in 90.circ.l. Cui etiam formæ ſ.m. conſtr. י cop. eſt præf. locis ſeq. וּפִי & os, Exod.39.23. Pſal.109.2. Prov.8.13..10.6,11,14,32..12.6..15.2,14,28..19.28.ſed occ. eriam eadem forma cum בְּ, וּבְ, & כְּ præf. ut ſeq. בְּפִי in ore,Gen.42.27..43.12,21..44.1,2,8.Num.23.5.2 Sam.14.19.1Reg.22.22,23. 2Chr.18.21,22..36.21,22. Job.32.5.Pr.14.3..26.7,9.Jer.44.26. וּבְפִי & ore, Prov.11.11. כְּפִי juxta os,Ex.28.32..39.23.1Chr.12.23. כְּפִי ſicut os, ora, Job.30.18. Sed ſæpiùs cum לְ præf. locis ſeq. לְפִי in ore, acie, Gen.34.26. Exod.17.13.Num.21.25..35.30.Deu.13.15..20.13.Joſ.6.21..8.24..10.28,30,32,35,37,39.. 11.11,12,14.. 19.47. Jud.1.8,25.. 4.15,16..18.27..20.37,48..21.10. 1 Sam.22.19.2 Sam.15.14. 1 Reg.17.1. 2Reg.10.25.Job.1.15. Pſal.141.7.Prov.8.3. Jer.21.7. Item cum מִ præf. occ.locis ſeq. מִפִּי ex ore, Deut.31.21. 2Chron.35.22..36.12.Ezr.1.1.Eſt.7.8. Job.36.16.Pſa.8.3..22.22.Jer.23.17..36.4,27,32..45.1. Lam.3.38. Item, cum י Aff. pro פִּיו, Bu. Lex. occ. tantùm cum ſimplice jod poſt Chirek ſic & locis ſeq. פִּי os meum, Gen.45.12.Num.2.24..27.14.Deut.32.1.Jud. 11.35. 1 Sam.2.1. Job.7.11..9.20.. 16.5..19.16.. 33.2.. 40.4. Pſal.17.3..19.15..39.10.. 49.4..54.4..63.6..66.14,17.. 71.8,15..78.1,2..119.108,131..145.21. Fr.4.5..5.7..7.24..8.8.Iſ.6.7..34.16..49.2.Jer.1.9.Eze.3.2..33.22. Dan.10.3,16.Hoſ.6.6. cui etiam formæ cum י Aff. 1. perſ.occ.cum י cop.& בְּ præf. וּפִי & os meum, Job.23.4. Pſal.51.17. Iſa.30.2. וּבְפִי in os meum, ore meo, Num. 22.38..23.12.Pſa.34.2..40.4..89.2..109.30.Ezech.3.3..4.14. ut etiam cum כְּ, מִ & וּמִ præf. ut ſeq. כְּפִי juxta os meum, Jer.15.19. לְפִי ori meo, Job.31.27.Pſa.39.2..119.103..141.3. מִפִּי ex ore meo, Pſa.119.43.Iſa.45.23..55.11. Jer.36.6. Ezech.3.17..33.7. וּמִפִּי & ex ore meo, Iſa.48.3. Item, occ. etiam,ut dictum,in forma juncta cum aliis affixis,ſemper cum jod poſt chirek ante affixa: ut cum נוּ Aff. cui & מִ eſt præf. פִּינוּ os noſtrum, Pſal.126.2. מִפִּינוּ ex ore noſtro, Jer.44.17. Sed ſæpiùs cum הָ Aff. cui & בְּ eſt præf. פִּיהָ os tuum, Gen.41.40. Exo.4.12,15..23.13. Joſ.1.18.Jud.9.38..11.36..18.19. 2 Sam.1.16. Job.8.2,21..15.5,6..39.27. Pſal.50.16,19.. 81.11..119.13,72,88..138.4.Pr.6.2..27.2..31.8,9.Eccl. 5.1,5.Jer.34.3.Ezech.2.8..3.27..24.27. Obad.1.12.Mic. 7.5. בְּפִיךָ in ore tuo, ore tuo, Exod.13.9.Deut.23.24.. 30.14. 1Reg.8.24..17.24. 2 Chron.6.15.Iſa.51.16..59.21.Jer.1.9..5.14. & ſemel cum בְּ præf. & הָ Aff. & cum כְּ præf. & הָ Aff. ut ſeq. בְּפִיהָ in ore tuo, Ezech.16.56.כְּפִיךָ juxta os tuum, Job.33.6. Item, cum מִ præf. & הָ Aff. occ. locis ſeq. מִפִּיךָ ex ore tuo, Joſ.1.8. Jud. 11.36. Job.15.13.Iſa.59.21. Sed occ. etiam cum כֶם Aff. poſt בְּ & מִ præf. בְּפִיכֶם ore veſtro, Jer.44.25.Ezech.35.13. מִפִּיכֶם ex ore veſtro, Num.32.24. Joſ.6.10.1Sam.2.3. Joel.1.5.Sed ſæpiùs cum ן Aff.idq; ſimpl. & cum ן, לְ, בְּ, & מִ præf.ut ſeq. פִּיו os ejus, ſuum, Num. 27.21. 1Sa.14.27,28. 2Reg.4.34.Job.15.30..23.12.Pſ. 33.6..36.4..38.14..55.22..105.5. Pr.8.29..13.3..15.23.. 16.10..21.23..26.15.Iſa.11.4..53.7.Jer.9.19..32.4. וּפִיו & os ejus, Prov.18.6. בְּפִיו in ore ejus, in os ejus, ore ſuo,Gen.28.28.Ex.4.15.Num.23.16.Deut.18.18.2Sam. 17.5..18.25. 1Reg.8.15.2Chron.6.4.Job.20.12.Pſal.38. 15..62.5.Iſ.29.13..53.9.Jer.9.7. לְפִיו ore illius,Exo. 28. 32..39.23. מִפִּיו ex ore ipſius,ſuo,Num.30.3.1 Sam.17. 35. 2 Sam.22.8. Job.22.22.. 37.2..41.11,13. Pſal.18.9. Prov.2.6.Jer.36.17,18..51.44.Zach.9.7. Item occ. etiam cum הוּ Aff. idque ſimpl. & cum ן, בְּ, לְ, & מִ præf. פִּיהוּ os ejus, ſuum, Exod.4.15. 1Chro.16.12.Job.2.14.. 35.16..40.23. Pſal.10.7. Prov.16.23,26..19.24..20.17.. 24.7.Ecc.10.13.Cant.1.2.Lam.1.18..3.29. וּפִיהוּ & os ejus, 1 Reg.7.31.Jer.34.3. בְּפִיהוּ in ore ejus, Pſal.5.10. Mal.2.6. לְפִיהוּ ori ipſius,Eccl.6.7. מִפִּיהוּ ex ore ejus, Mal.2.7. ut & cum הֶם Aff.ſimp. etiam & cum ן, בְּ, לְ, & מִ præf. פִּיהֶם os ipſor. ſuum,Deut.21.5.Jud.7.6. 1Chr. 12.32.Pſ.22.14..35.21..73.9..144.8,11.Iſa.52.15.Lam. 2.16..3.46. Mich.3.5. וּפִיהֶם & os ſuum, Job.29.23, בְּפִיהֶם in os, ore ipſorum, ore ſuo,Deut.31.19.Ezr.8. 17.Job.16.10. Pſal.49.14..59.8..78.30,36..135.17. Jer. 12.2. Ezech.33.31.Mich.6.12. Zeph.3.13. Zach.14.12. לְפִיהֶם ad os ſuum, Job.29.9. מִפִּיהֶם ab ore eorum, Neh.9.20.Job.5.15.Jer.7.28.Ezec.34.10.Item occ. etiam cum poetico מוֹ (pro הֶם Aff. Cocc.)ſimp.& cum בְּ præf. בְּפִימוֹ os ſuum, Pſa.17.10..59.13. in ore ipſorum,Pſ.58.7.& cum הָ Aff.occ.locis ſeq. פִּיהָ os ſuum, Gen.4.11..24.57..16.30,32..26.10.Deut.11.6. 1Sam.1. 12.1 Reg.7.31.Job.5.16. Pſal.69.16..107.42. Prov.30. 20..31.26.Iſa.5.14.Zach.5.8. cui etiam cum הָ Aff. ן, בְּ & מִ ſunt præf. וּפִיהָ & os ejus, 1Reg.7.31. בְּפִיהָ in ore ejus,Gen.8.11. 2 Sam.14.3. מִפִּיהָ ab ore ejus, Hoſ.2.19. Et in forma pl.m. plenè, eſſet פְּיוֹם ora, ſed occ. cum ſimplice tantùm jod; ſic, 1Sam.13.21. & erat הַפְּצִירָה פִּים, lima ora habens multa; Pag.Bu. ad verbum, lima orium; i.e. valde obtuſa; vernaculè vocamus,Breſches, rupturas; Merc. Unde R.D.Exp. שִׁישׁ לָהּ פִּים רַבִּים cui erant ora multa;Hier.retuſa erat acies vomerum;Pag. lima cui ſunt פִּים רַבִּים ora multa, h.e.plena inciſuris. ad meliùs acuendum ferrum; Bu.Lex. Et facta eſt obtuſio (in) oribus, i.e. in aciebus, &c. Av. הַפְּצִירָה פִּים eſt lima; vide Rad. פָּצַר; Cocc.Alioquin, i.e. ſi nolebant aut non poterant Peliſtæos adire; adhibebatur, Hebr. erat, lima, pro rutris, &c. Jun. Item occ. etiam pl. m. gen. quidem maſc. ſed terminatione, in forma pl.f. ſignificans ora gladii, i.e. acies, ab incidendo & mordendo; Av. idque ſcil. vel cum tzere penult.ſic, Jud. 3.16. Et fecit ſibi Ehud gladium, וְלוֹ שְׁנֵי פְּיוֹת & ei erant ſcil. duo ora, i.e. duæ acies; Pag.Bu. vel duo acumina; Pag. Ancipitem, δίστομον, intellige gladium; Coc. Vel in hac forma pl.f.occ. etiam cum chirek penult. ſic, Pro.5.4. acuta כְּחֶרֶב פִּיּוֹת veluti gladius acierum, i.e. bipennis; Bu.Lex. vel, gladius duarum acierum,i.e. biceps; Pag. gladius anceps; Cocc. acutum ceu gladius acierum; Av. Item occ. etiam hæc forma pl. f. cum Pe, vel פִּי geminato; Pag.Bu. ſignificans ſcil. aciesa cutiſſimas;

tissimas; nam geminatur Radix ob majorem vim significationis; Av. prout occ. Psal.149.6. & gladius פִּיפִיּוֹת acierum; Bu. Lex. vel duarum acierum, i. e. Biceps, in manu eorum; Pag.Av. gladius anceps; Cocc. Et sic Isa. 41.15. מוֹרַג, tribulam, בַּעַל פִּיפִיּוֹת habentem acumina; Cocc. Ecce dispositurus sum te, in tribulam, stylis recentibus, bipennem, Hebr. Dominam στόμα πρὸς στόμα, ut Psa. 149.6. bipennem, i.e. stylorum pinnas utrinque habentem, ut quamcunque in partem verteris, adversarios teras; Jun.Ad hanc etiam Rad. refer vocem פִּימָה; quam vide infrà; Cocc. De hoc autem nomine פֶּה scil. os phraseologiæ quædam adnotandæ.ut Ex.4.10. כְּבַר־פֶּה gravis ore; h. e. tardus ore; ad loquendum scil. & Num.12.8. פֶּה אֶל פֶּה ore ad os; i.e. coram, sine medio, sine internuncio, non per somnium, &c. Cocc. Sic Græcè, στόμα πρὸς στόμα 2 Jon.1.12. Sed aliter venit פֶּה לָפֶה ore ad os, 2 Reg.10.21. i.e. confertim, adeò plenè,ut ora hominum se invicem contingerent; Bu.Lex. vel, ab ora ad oram. Et sic 21.16. & Ezræ 9.11. plenius, מִפֶּה אֶל פֶּה, Cum verbo מָלָא implere; Cocc. Item פִּי שְׁנַיִם os duorum, Deut.21.17. dicitur portio duplex, Bu.Lex. Item, פֶּה, vel פִּי os, pro dicto, vel edicto oris: ut Exod.17.1. עַל־פִּי־יְהוָה juxta os, h.e. dictum, vel edictum Jehovæ. Sic Num.4.37,45. Conser Num.27.21. & Jos.15.13. אֶל פִּי יְהוָה ad dictum Domini, h.e. juxta. Sic cap.17.4. & Eccl 8.2. פִּי מֶלֶךְ שָׁמוֹר os Regis observa, h.e.dictum vel edictum ejus,Et Num.35.3. לִפְנֵי עֲרִים juxta dictum testium: conf Deut. 17.6.&c. Item, פֶּה, vel פִּי os, pro sermone, jussu,propósito,&c.oris: ut Pro.2.6. Jer.15.19.Ecc.10.13. 2Sam. 13.32. &c. & Job.31.27. וְתִשַּׁק יָדִי לְפִי & osculum tulit manus mea ori meo, h.e. adoravi; qui adorat, osculatur manum: vide נָשַׁק; Cocc. Item פִּי sæpe est particula expletiva, seu syllabica adjectio. modum & æstimationem significans; ut, עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה juxta verba hæc, Gen.43.7. Et לְפִי חֶרֶב ore gladii, Jos.6. 21. i.e. acie gladii, h.e. per gladium. Item לְפִי secundum, juxta, pro ratione; & כְּפִי idem: quomodo etiam expletivum est, Exod.16.21. & Exo.4.5. לְפִיהֵן secundum illos, Lev.25.51. Bu.Lex. Metaphoricè etiam sæpe venit; ut Gen.29.2. עַל פִּי הַבְּאֵר super ore putei. Et Exod.28.32. & erit פִּי רֹאשׁוֹ os capitis ejus, i.e. apertura ejus ad inferendum caput, in medio ejus, ora vel fimbria erit, לְפִיו ori ejus undiquaque texta, כְּפִי תַחְרָא ut os loricæ erit ei. Sic Exod.39.13. Job.30.18. Illud suprà cit. פִּי שְׁנַיִם τὸ δίμοιρον, h. e. duæ partes, q.d. os & portio duorum. Item, כְּפִי os pro particula, ut dictum, de עַל לְפִי, כְּפִי, secundum, juxta, &c. ut Prov.27.14. וְאִישׁ לְפִי מְהֻלָּלוֹ & quodque secundum gloriationem suam, i.e.quodque instrumentum satisfacit nomini suo. Et Jer.29.10. לְפִי מְלֹאת לְבָבֶל juxta impleri Babyloni septuaginta annos,visitabo vos; i.e. quum Babylon impleverit septuaginta annos. Et Num.9.17. לְפִי הָעֲלוֹת הֶעָנָן, juxta elevari nubem à tentorio; Cocc. Item de particula פֹּה hîc, huc, notandus ejus usus cum præfixis, vel præpositis aliis particulis: ut מִפֹּה indè, Ezech.40.39. עַד פֹּה huc usque; Job.38. 11. Sed sæpe etiam est, ut dictum, cum Vau loco He: ut tres מִפֹּו hinc, ut tres מִפֹּו illinc, Ezech.40.21. & sic מִפֹּו וּמִפֹּו hinc & indè, utrinque, v.24. Item occurrit etiam cum quæsitivo אַי, ab initio אַיפוֹה ubinam? Job. 34.8. qualisnam? Jud.18. Item absque, jod אֵפוֹ jam nunc. Job.9.24. & אַיֵּה אֵפוֹ ubinam nunc est, Job.17 15. רְעוּ אֵפוֹ scirote nunc, Job.19.6. Et sic cum א in fine ut מִי אֵפוֹא הוּא quis nunc ille, Gen.27.33. & sic est quasi expletiva particula; Bu.Lex.

Rad. 13. פּוּג, vel גּוּג, in præt. kal, פָּג; est, remissum esse, quiescere; debile esse, aut debilitari, lassari, lassescere; Pag.Merc. intermittere, cessare; deficere, deliquium pati; Bu.Lex. remissio fuit, remisit, debilitatus est; Cogn. cum מוּג, liquefactus est; nam, פ, & מ sunt literæ ejusdem instrumenti: & affinitate accedit ad פּוּק, vacillavit; nam genua remissa & debilia solent vacillare; פּוּג est neutrum & intransit.verbum; Av. intermittere, subsistere,non procedere,non moveri;Cocc. opponitur firmitati & constantiæ. Unde huic verbo putant quidam respondere quod Paulus ad Rom.4. inquit, infirmari fide; unde per remitti, i.e. infirmari, reddi potest; quomodo crebrum est hoc verbum apud Rabbinos; Merc. In fut.kal,3.s.m. יָפוּג, vel יָפֻג debi/tabitur,&c. Sed cum vau conv.præf.cholem, vel schurek mutatur in cam.chat. in ult. sic, וַיָּפָג & debilitatum fuit, Gen.45.26. & in 3.s.f.fut.kal, est, תָּפוּג & debilitatum intermittebat, intermittitur,Ps.77.3. Hab.1.4, In Niphal, נָפוּג debilitari; Bu.vel remissus fuit; Av. prout occ. in præt. niph. 1.s. in forma cum cholem penult. sic, נָפוּגוֹתִי debilitatus sum, Ps.38.9. Atque indè sunt nomina,i.No. פּוּגָה f. remissio,intermissio,relaxatio, lassatio, cessatie, Pag.Bu. Merc. Prout occ.in forma s.f. constr. loco seq. פּוּגַת intermissio,Lam.2.18. Item, 2.hinc etiam No.in forma pl. f. cum ה heemant.ab initio, significans requies,aut remissiones, scil.à fletu; Pag. prout occ. loco seq. הַפְּגוֹת intermissiones,Lam.3.49.

Rad. 14. פּוּחַ est, נָפַח, flare, spirare, sufflare, aspirare; Pag.Bu. Item, illaqueare; loqui. Vicinum est verbum, יָפַח; de quo suprà; Cev. Cæterùm,altera significatio in hoc verbo,illaqueandi scil.est à no. פַּח laqueus; de quo infrà. Quæ autem exponi solent per illaqueare, in Hiphil, quidam ad primam signif.reducunt, pro sufflare; seu inflammare,exsufflare, inflare, ac velut vento propellere. Itaque in universum exponunt efflare;cum spiritu & confidentia loqui, pronunciare, vel agere in utramque partem; Græcè est, παῤῥησιάζεσθαι. Sed illaqueandi significatio certis locis admittenda est: licèt quidam in hac signif. non bene referant ad פַּח: quòd pateat laqueus ad capiendum,fossæ scil.superpositus; Merc. In kal, idem est hoc verbum quod יָפַח & נָפַח, flavit, spiravit; &c. nisi quòd פּוּחַ in præt. kal, פָּח, plerumque de aura accipitur; & יָפַח de efflatu verborum; Av. In Bu.Conc Rad. hæc 4. signif. i. est, afflare, aspirare, perflare: prout occ. in fut. kal, 3. s.m. cum שׁ præf.sic, שְׁיָפוּחַ aspiret, Cant.2.17.4.6. Et in hiphil, הֵפִיחַ efflavit, perflavit, sufflavit, exsufflavit, conflavit, &c. & metaph. efflatus, eloquutus est; quia sermo nihil aliud quàm flatus & spiritus est, unde & spiritus oris aliis vocatur; Bu.Lex. In imper. hiph. s.m. הָפִיחַ; unde in s. f.est & occ.loco seq. הָפִיחִי perfla, Cant.4.16. Et in fut. hiph.3.s.m. occ.simpl. & cum ו cop.præf.ut &in 3.pl.m. simpl. ut seq. יָפִיחַ efflabit, Ezech.21.36.Psal.10.5.Prov. 6.19. וְיָפִיחַ & efflabit, Prov.14.5..19.5,9. יָפִיחוּ sufflant Prov.29.8. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, illaqueare; Bu.Conc.Nam, in hiph. הֵפִיחַ vel הֲפִיחַ est, illaqueavit à significatione scil. nominis derivati quod laqueum significat; Bu.Lex. prout occ. in infin. hiph. in forma

cum tzere pro jod hiph.penult. יָפַח illaqueando, Iſa.42.22.& in fut.hiph.occ.(in hac ſignif.vel cum quibuſdam, in altera ſtandi, &c. ſignif.) 3.ſ.m. ſimpl. plenè, ſed cum ו cop.præf. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph.penult. & rurſus in 3.pl.m. fut. plenè, cum jod penult. ut ſeq. יָפִיחַ laqueum tendit: ſufflat, Pſal.10.5..12.5.Prov.12.17. וְיָפַח & qui efflat, Prov.14.25. יָפִיחַ ſufflant.flatu incendunt, Prov.29.8. Unde ex Rad. in hac 2. ſignif. ſunt nomina, 1.no. ſ.m.cum pathach,locis ſeq. פַּח laqueus.Pſ.119.110..140.6..141.9..142.4.Hoſ.5.1..9.8.Am.3.5. Item, 2. hinc etiam no. m. itidem idem ſignif. ſed cum cametz in ult. vel, ut alii,eſt idem no.præced. cum cametz pro pathach, ob pauſam: prout occ. ſimpl.& cum ו cop. præf. פָּח laqueus, Job.18.9.Prov.7.23. וָפַח & laqueus, Iſa.24.17. Jer.48.43. Item, occ. etiam cum הַ, לְ & מִ præf. priori formæ cum pathach, ſed cum בַּ & לָ præf. alteri cum cametz; ut ſeq. הַפַּח laqueus, Pſ.124.7. בָּפַח in laqueo, Eccl.9.12.Iſa.24.18. Jer.48.44. לָפַח in laqueum, Joſ.23.13. Iſa.8.15. לָפָח in laqueum, Pſ.69.23. מִפַּח è laqueo, Pſ.91.3..124.7. ſed in forma pl. m. occ.cum pathach penult.idque ſimpl.& cum ו cop.præf. וּפְחִים laquei, Job.22.10.Pſ.11.6. Prov.22.5. וּפְחִים & laqueos, Jer.18.22. Item,iii. ſignif.3.hujus Rad.eſt,laminæ, pl. Bu.Conc. Nam, eadem forma nominis pl.m. cum pathach penult. פַּחִים ſignificat non tantùm laqueos; ſed & laminas,& bracteas: vel ſunt laminæ extenſæ,aut diductæ; vel diductiones laminarum: quæ ſignif.ex priori etiam eſt deflexa, per tranſlationem ab expanſione, ſeu extenſione laqueorum; Merc. Prout occ.hoc No.in hac ſignif. & forma pl.m.abſol.& conſtr.ut ſeq. פַּחִים laminæ,Num.17.3. פַּחֵי laminas, Exod.39.3. Item, iv.ſignif.4.hujus Rad.eſt, favilla, Bu.Conc.in No.ſcil. פִּיחַ m. cinis, aut favilla; quæ ſufflantibus follibus elevatur in aere, Pag.& facili flatu excitatur & efflatur è fornace; quam ob cauſam, ſunt qui huc revocent פִּחָם carbonis nomen, quòd ſuffletur; ſed hoc erit radix infrà per ſe; Merc. פִּיחַ eſt favilla alba, nondum plenè verſa in cinerem, quâ ſemimortui carbones teguntur, & ſic dicitur, quòd flatu excitetur; Av.Coc.Prout occ.bis in eod.verſu ſeq. פִּיחַ favilla, Ex.9.8,10. Notandum autem, quòd à quibuſdam referatur ad hanc Rad. in 1. ſtandi ſignif. illud,Ezec.21.31. in fut.hiph. 1.ſing. in igne furoris mei אָפִיחַ ſufflabo,aut ſufflare faciam,ſuper, vel contra te; ſicut ſcil. coqui, vel alii ſufflant in igne, folle ſcil. parvo, qui eſt inſtrumentum quo attrahitur aer & ventus, atque emittitur, ad excitandum,ſeu accendendum aut ſuccendendum ignem, &c. Pag.Merc. Et exufflabo contra te; Cocc. vel afflabo,aut evomam contra te,&c.Av. [פּוּט eſt Africæ pars, Lybia, à tertio filio Cham,filii Noe;Merc. Put, ſcil. à quo ea pars Africæ quam incoluit, dicta eſt Pythea, eámque Hieron.vocat Lybiam; Prout occ.Gen.10.6. & filii Cham erant Chus & Mizraim,& Phut & Canaan.Et Jer.46.9.& prodeant fortes,Ethiopia,& Pythia, ſive Lybia: 70. οἱ λίβυες,&c.Av.]

Rad.15. פּוּךְ, juxta Hieron.eſt, ſtibium,quo ad venuſtandos oculos peculiariter utebantur. In argenti enim metallis invenitur lapis ſpumæ candidæ, atque nitentis, quem alii ſtybium, alii alabaſtrum, alii turbaſin appellant; cujus vis principalis eſt circa oculos, quos dilatat, quorumq; fluitiones,& exulcerationes inhibet;quòd proinde Græci platyophthalmon dixere, ab oculorum dilatatione. Sed ſunt qui putant ſtybium ab herba ſtibe nominatum, ex qua componitur; quam Dioſc. ſcribit oculis auferre rubedinem. R.D. ſcribit eſſe הָרָכוֹל הַשָּׁחוֹר i.e. ſtibium nigrum, aut fucus niger, ſive thuſſia nigra; Pag. Non malè,Lat. Fucus, convenit cum Hebræo; 70. σίβι, Cocc. Stibium vel fucus, qui venuſtandæ faciei adhibetur; Bu.Lex.vocatur פּוּךְ, Phuch, phucus, ſive fucus,medicamen quo mulieres faciem tingunt,ut candorem aut ruborem inducant, aut ut vitia corporis occultent. Et juxta Plin.eſt ſanies purpuræ,ſeu purpuriſſa,aut ceruſſa. Hinc φυκιόω fuco, φῦκος, φύκη, φυκίον fucus, &c. Av. Nonnulli ad Rad. הָפַךְ referunt, quòd eo vertatur color faciei;Merc.In Bu.Conc.duo ſignif. hæc Rad. 1. eſt ſtibium, fucus;prout occ.cum בַּ pro בְּהַ dem. præf. locis ſeq. בַּפּוּךְ in fuco,2 Reg.9.30. Jer.4.30. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad.eſt carbunculus; Bu.Conc. Nam idem No. פּוּךְ puch eſt & lapidis pretioſi nomen,quem alii carbunculum, alii rubinum eſſe volunt.Bu.Lex.R.D. vocat carbunculum; Pag. Et ſic etiam reducunt quidam hoc No.ad Rad. הָפַךְ & expon.R.rubinum,pretioſum lapillum, à coloris mutatione; qui lapis Ezec.28.dicitur & נוֹפֶךְ; quod vide ſuprà; Merc. Eſt lapis pretioſus,ruber, & fuco ſimilis; Av.Occ. autem hoc No. in hac ſignif.ſimpl.& cum בַּ pro בְּהַ dem.præf.ut ſeq. פּוּךְ carbunculi, 1 Chron.29.2. בַּפּוּךְ carbunculo,Iſa.54.11.

Rad.16. פּוֹל m.eſt,faba; Pag. vel ervum, aut ervilia, genus ſcil. leguminis, folio longiore quàm faba, ex quo fit pulmentum. Atque hinc eſt No. puls, pultis; pulmentum,ex fabis ſeu ervis,&c.Av. פּוֹל autem per ſchurek, nomen erat Regis Aſſyriorum; 2 Reg.15 Merc. Occ.autem No.hoc in fabæ ſignif.cum ו cop. præf. ſic, וּפוֹל & fabas, 2 Sam.17.28.Ezech.4.9. [פּוֹם, vel פֻּם Chald.os,&c. Vide in Conc.Chald.]

Rad.17. פִּין, in Bu.Conc.duo ſignif. 1. eſt in פֶּן vel פֵּן nè fortè,&c. Vox indeclinabilis, cujus locus in Conc, deficit.Eam tamen vide poſt verbum ſequens. Nam ſignif.alterum hujus Rad.eſt,animi dubius,Bu.Conc. idque ſcil.in verbo פִּין; quod eſt animi pendêre, dubium,ſolicitum,anxium eſſe,vel hæſitare,aut dubitare; Pag.Bu. Attonitus eſt minis & ſævitiâ plagæ,ità ut planè ſit dubius animi nè pereat. Hinc, panicus terror, qualis eſt lymphaticus metus; & ἀπηνὴς ſævus, minax, ἀπήνεια ſævitia; & Lat.minor,aris; minæ,&c.Literâ m,pro p,literâ ejuſdem inſtrumenti poſitâ; Av.Deducitur hoc verbum פִּין à פֶּן; nam qui metuit,& ſollicitus eſt, cogitat, nè fortè hoc,aut nè fortè illud eveniat,&c.Cocc.Unde in fut.kal,à 3.ſ.m. יָפִן, & in 1.ſ. אֶפְנֶה; occ. cum הָ parag.add.ſic, Pſal.88.16. tuli, ſeu portavi terrores tuos אֶפְוֶנָה, vel אֶפְיְנָה animi dubius ſum,vel animi pendeo; Bu.Conc.& Lex.Cocc. hæſitabo, addubitabo; quia ſcil. ut R.D.exp. jugiter timeo à te; nè fortè uſu veniat mihi ſic & ſic propter iniquitates.Qui enim timet, dicit in corde ſuo, nè fortè ſit hoc & hoc,vel nè fortè ſit ſic & ſic. Et eſt formæ inſtar אֶקְוֶמָה ſurgam.Require alias expoſitiones in אֶפֶן; Pag.portavi terrores tuos; Ità ut ſim planè attonitus, i.e.dubius animi,Av. Senſus, metuo omnia ingruentia mala. Significatur autem hîc Chriſti ἐυλάβεια, Hebr. 5.7. ſive juſtus metus, quo ſolicitus fuit de corpore ſuo Eccleſia, videns omnes tentationes ejus; Cocc. Atque indè eſt particula פֶּן nè fortè; Pag. Bu.nè,ut nè, ut non; quandoque hæſitantis ſive ſimpliciter negantis particula; Gen.3.3.Conſtruitur cum futuro,ſed ſemel abuſivè cum præterito,quod pro fut. ponitur;

nitur; 2 Sam. 20. 6. Bu. Lex. per ſægol פֶּן ſcribitur, ſequente Maccaph, quo ferè modo reperitur. Græcè reſpondet, μήποτε nè quando. Verbum autem præced. juxta pleroſque ab hac particula fit; quod verbum quidam exponunt, conſternatâ eſſe facie, neſcire quo te vertas, quod Græci dicunt ἀπορεῖν & ἀπορεῖσθαι, quod noſter interpres Græcizans, alicubi dixit, aporiari, i.e. perplexum eſſe, & conſilii inopem præ anguſtia. Quidam cum פֶּנָּה conferunt. Kimchi duas particulæ hujus affert acceptiones; unam, forſan, quod R R. dicunt שְׁמָא; i.e. malè ominantis, ac metuentis; nam אוּלַי eſt etiam forſan, ſed in bonum, bene ſperantis; alteram verò pro שֶׁלֹּא nè, ut non, &c. Gen. 3. 24. Merc. Et v. 22. Confer Deut. 4. 9. & Prov. 5. 6. & Iſa. 27. 3. &c. Pag. פֶּן eſt adverbium dubitandi; nè fortè, nè quando, &c. vide locos cit. Av. Nè fortè, ut ne. Quidam dubitantis eſſe dicunt; ſed non ità eſt: Notat intentionem præcavendi mali; 70. ἵνα μὴ. Gen. 11. 4. פֶּן נָפוּץ nè diſpergamur. Et Am. 5. 6. פֶּן יִצַּת nè pervadat tanquam ignis. Locus autem cit. 2 Sam. 20. 6. פֶּן־מָצָא לוֹ עָרִים בְּצוּרוֹת וְהֵעִיל עֵינֵנוּ ſic reddi poteſt; nè, ſi ſcil. invenerit ſibi oppida munita, eripiat oculum noſtrum, h.e. faciat ut ipſum non habeamus in poteſtate, & ſub manu; Verbum prius obtinet locum antecedentis; Vau verò eſt conſecutivum & converſivum præteriti in ſignificatum futuri; Cocc. Nè ſi invenerit ſibi civitates, ſubducat ſe oculis noſtris, &c. Av. Illud autem, Iſa 27. 3. פֶּן יִפְקֹד עָלֶיהָ nè fortè viſitet, R. Jonah exp. pro שֶׁלֹּא; q. d. ut non viſitet, Pag. nè (quis) invitat eam; Jun. Et ſic illud Prov. 5. 6. ſemitam vitæ פֶּן תְּפַלֵּס nè fortè ponderet; &c. R. D. admirativè legendum cenſet; ſic, ſemitam vitæ num fortè ponderabit? q. d. putas fortè, ponderabit ſemitam vitæ? Non faciet, ſed mobiles fuerunt greſſus illius; non ſciet, i.e. non ſentiet, donec moveantur greſſus ejus ad, vel in mortem. Sed R. Jonah exp. etiam pro שֶׁלֹּא; q. d. ut non. Pag. Sed quid ſi in ſecunda perſona legas, ponderabis? ego, cùm, פֶּן alibi quod ſciam interrogativè non legatur, malim ſimpliciter exponere, ut taciturè objectioni occurrat, ſemitam vitæ nè fortè libres, & appendas, cum ea ſcil. verſans, q. d. nè fortè tibi perſuadeas, ut exitium vites, & vitam conſequare apud eam; Longè aberras; vagi namque ſunt ejus greſſus, neſcies, i.e. uſque adeò ut neſcias quò illa tendat, nec advertas donec illa te unà ſecum in exitium traxerit. Tendunt enim in orcum ejus greſſus. Alienius hic locus à R R. ad legem. refertur; Merc. Iter vitæ nè expendas; i.e. toto conſilio calidè providet, nè ad vitam reſpectes, aut animadvertas fraudes ſuas; Jun.

Rad. 18. פוץ, vel פרץ, in præt. kal, פָּץ eſt diſpergere; & conterere, vel confringere cum diſperſione; Pag. Ispargere ſe; ſpargi. diſſipari, diſilire; diſpergi; Bu. Lex. Nam eſt intranſitivum in kal. Conterendi autem ſignificatio ad cognatam Radicem נָפַץ magis accedit. Quidam בַּת־פּוּצִי Zeph. 3. 10. filia diſperſorum meorum; faciunt pahul kal. Sed cùm kal ſit neutrum, præſtat Toar Adject. eſſe. Alii gentis eſſe nomen putant, Puteos; Merc. ſignif. hæc Rad. diſpergi, vel diſſipari; quod ſcil. collectum erat; nam idem eſt quod נָפַץ; & eſt cogn. cum פֶּצָה diſtendit os. Hinc πάσσω ſpargo, vario. Et per metath. Rad. ſipo; unde diſſipo, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in Imper. kal; (à ſ. m. פּוּץ diſpergitor, vel diſperge te) in pl. m. cum kibbutz pro ſchurek penult. loco ſeq. פּוּצוּ diſpergite vos, 1 Sam. 14. 35. & in fut. kal, à 3 ſ. m. יָפוּץ, תָּפוּץ, אָפוּץ, &c. occ. in 1. pl. loco ſeq. נָפוּץ diſpergamur, Gen. 11 4. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. vel cum ſchurek, vel pro eo cum kibbutz penult. cui ult. ו cop. & י conv. ſunt præſ. יָפוּצוּ diſpergentur, Pſ. 68. 2. יָפֻצוּ ſpargent ſe, Prov. 5. 16. Ezech. 46. 18. וַיָּפֻצוּ & diſpergantur, Num. 10. 35. וַיָּפֻצוּ & diſperſi fuerunt, 1 Sam. 11. 11. 2 Sam. 20. 22. & in 3. pl. f. fut. kal, occ. ſimpl. cum ſægol abſque jod penult. ſed cum ו cop. præſ. cum ſægol & jod penult. ante termin. finalem ן pro נָה, & cum י conv. præſ. plenè cum jod poſt ſægol penult. ut ſeq. תִּפּוֹצֵנָה diſpergentur. Zach. 1. 17. וּיִתְפּוֹצְצוּ & diſpergentur, Zach. 13. 7. וְיִתְפּוֹצְצוּנָה & diſpergæ ſunt, Ezech. 34. 5. In Niphal, נָפוּץ idem cum kal, Bu. diſſipatus eſt, vel diſperſus eſt, Av. Cocc. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. f. loco ſeq. נָפוּצָה diſperſum eſt, Jer. 10. 21. & in 3. pl. præt. niph. occ. ſimpl. & cum ו conv. præſ. ut & in 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. נָפוּצוּ diſperſi, æ, ſunt, Gen. 1 . 18. 2 Reg. 25. 5. Jer. 52. 8. Ezech. 28. 25. . 34. 7, 12. וְנָפוּצוּ & diſpergentur, Jer. 40. 15. נָפוּצוֹתֶם diſperſi eſtis, Ezech. 11. 16. . 20. 34, 41. In part. niph. à ſ. m. נָפוּץ diſperſus, in fæm. נְפוּצָה diſperſa, occ. in forma cum ſægol ante Thau, pro He fæm. ſic, נְפוּצַת diſperſum, 2 Sam 18. 8. & in forma pl. m. part. niph. occ. locis ſeq. נְפוּצִים vel ſine vau, diſperſi, 1 Reg. 22. 17. 2 Chron. 18. 17. In piel, quadratâ ſcil. formâ poel, פּוֹצֵץ, vel in duplicatâ formâ, geminatis ſcil. duabus Radicalibus, פֻּצְפֵּץ diſpergi, ſeu diſſilire fecit, diſſipavit, vel diſperſit, activè, Pag. Bu. Av. Prout occ. in fut. piel, 3. ſ. m. in forma ſcil. poel, ſic, יְפוֹצֵץ diſſipat, Jer. 23. 29. & in altera forma duplicata ſcil. à fut. piel, 3. ſ. m. ſimpl. יְפֻצְפֵּץ, occ. cum ו conv. præſ. & נִי Aff. loco ſeq. וַיְפֻצְפֵּנִי & diſſipavit me, Job. 16. 12. In hiphil, idem cum piel, diſſipavit, diſperſit, &c. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. cum ו conv. præſ. locis ſeq. וְהֵפִיץ & diſperget, Deut. 4. 27. Iſa. 24. 1. . 28. 25. Item, occ. etiam præt. hiph. 3. ſ. m. cum ה Aff. idque ſimpl. & cum ו cop. præſ. ut & cum ם Aff. abſque præſ. ut ſeq. הֻפִיצָךְ diſperſit te, Deut. 30. 3. וְהֻפִיצָךְ & diſperget te, Deut. 28. 64. הֻפִיצָם diſperſit eos, Gen. 11. 9. & in 1. ſing. præt. hiph. occ. cum ו conv. præſ. idque plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantùm abſque jod ante Tzade; ſic, וְהֻפִיצוֹתִי vel פֵּץ & diſpergam, Ezec. 22. 15. . 29. 12. . 30. 23, 26. ſed occ. etiam 1. ſing. cum ה & ם Aff. cui ult. etiam ו conv. eſt præſ. הֻפְצוֹתִיךְ diſperſi te, Jer. 30. 11. הֻפְצוֹתִים diſperſi eos, Ezech. 11. 17. וְהֻפִיצוֹתִים & diſpergam eos, Jer. 9. 16. & in 3. pl. præt. hiph. occ. cum ו conv. præſ. idque defectivè, cum chirek tantùm abſque jod hiph. in antepenult. & cum kibbutz pro ſchurek in penult. ſic, וְהֻפָּצוּהוּ & diſſipant eum, Job. 18. 11. & in 2. pl. m. præt. hiph. occ. vel def. cum chirek tantùm, vel plenè cum jod hiph. in antepenult. ſic, הֻפַּצְתֶּם diſperſiſtis, Jer. 23. 2. הֻפִיצוֹתֶם diſperſiſtis, Ezech. 34. 21. In part. hiph. occ. ſ. m. ſimpl. & in pl. m. cum ו cop. præſ. ſed cum chirek tantùm abſque jod hiph. penult. ſic, מֵפִיץ diſpergens, Prov. 25. 18. Nah. 2. 1. וּמְפִצִים diſpergentes, Jer. 23. 1. In Infin. hiph. occ. cum ל præſ. ut & cum בְּ & כְּ præſ. ante י. & נִי Aff. ut ſeq. לְהָפִיץ ad diſpergendum, Ezec. 20. 23. בְּהָפִיצִי in diſpergere me, Ezech. 12. 15. לְהָפִיצֵנִי ad diſpergendum me, Hab. 3. 13. In Imper. hiph. ſ. m. occ. cum Tzere, pro jod hiph. in ult. loco ſeq. הָפֵץ diſperge, Job. 40. 11. In fut. hiph. 1. ſing. occ. ſimpl. & cum ו conv. præſ. ut & cum ם Aff. cui etiam ו cop. eſt præſ. ut & in

2.ſ.m. à ſimpl. חָפִיץ occ. cum ו cop.præf.& ם_ Aff. ut ſeq. אֶפִיץ diſpergam,Neh.1.8. וַאֲפִיץ & diſperſi,Ezec. 36.19. אֲפִיצֵם diſpergam eos,Jer.18.17. וַאֲפִיצֵם & diſpergam eos,Gen.49.7. Jer.13.24. וּתְפִיצֵם & diſperge eos, Pſ.144.6. & in 3.ſ.m.fut. hiph. occ. ſimpl. vel cum jod, vel cum Tzere in ult. ſed cum י conv. præf. occ. ſimpl.cum ſægol in ult. at, cum ם_ Aff. plenè cum jod Penult. & in 3.ff.ſimpl.ut ſeq. יָפִיץ diſperget, Job.37. 11.יְפִיץ diſperget,Job.38.24. וַיָּפֵץ & diſperſit, Gen.11. 8.Exod.5 12. 1 Sam.13.8. וַיְפִיצֵם & diſperſit eos , 2 Sam 22.15. Pſ.18.15. חָפִיץ diſperget,Iſa.41.16.In hithpael,ex forma poel, הִתְפּוֹצֵץ diſſipari; Bu. diſſipavit ſeſe; Av. diſſilire, Cocc. Prout occ. in fut.hithp.à 3.ſ. m. יִתְפּוֹצֵץ diſſipabitur, in 3.pl.m cum י conv.præf. loco ſeq. וְיִתְפּוֹצְצוּ & diſſipati ſunt,Hab.3.5. Item,ex Conjug.kal hujus verbi quidam faciunt part.pahul kal, quaſi à ſ.m. פּוּץ diſperſus, in forma pl.m. פּוּצִים ,& in conſtr. פּוּצֵי diſperſi; unde cum ו_ Aff. ſumunt illud Zeph.3. 10. filiam פּוּצַי diſperſorum meorum , h.e. cætum filiorum meorum , ex diſperſis in tota terra ; Cocc. Alii verò ſumunt quaſi pœnitentiæ retur in ſing.cum ו_ Aff. & exponunt ſubſtantivè פּוּץ diſperſio ; unde filiam פּוּצֵי diſperſionis meæ,&c. Sic in Bu.Conc. ſed vide ſuprà Merc. ad initium Rad. Atque indè ex hac Rad. eſt No. cum Thau heemant.præpoſ. תְּפוּצָה f. (formæ inſtar תְּקוּמָה reſurrectio; Pag.) diſperſio, contritio,diſſipatio; Pag. Av. Prout occ.in forma pl.f.cum י cop.præf.& יכֶם_ Aff.ſic, Jer.25.34. וּתְפוּצוֹתֵיכֶם & diſperſiones veſtræ,ſcil.completæ ſunt. Eſt cum duplici vau cholem; Bu.Lex.Nam venit hæc dictio juxta R.D. præter morem ; nam ſecundum normam Pe debebat eſſe cum Schurek , & Thau cum Tzere ; ſic, תְּבוּוֹתֵיכֶם inſtar תְּבוּוֹתֵיכֶם , & תְּשׁוּבוֹתֵיכֶם , &c. Et venit Thau cum chirek, ut & שְׁאָרִיתֵךְ reliquiæ tuæ,in bonum;Pag.Vide in Rad. שְׁאָר. Scribitur autem שְׁרוּתֵךְ per vau , ſed legitur per jod penult. juxta Maſoram; Merc.Cev. Item, hìc etiam locant No. cum Mem heemant. מְפִיץ m. malleus, marculus; quaſi diſpergens ; Pag.Bu.Sed alii ſumunt pro part. hiph. ſ.m. ubi illud vide.

Rad.19. פּוּס vel פּוֹס , in præt. kal, פָּס,eſt impingere, offendere; ruere,cadere; item, educere, producere ; Pag. Utraque ſignificatio impingendi ſcil. & educendi, ſeu eliciendi, deſumendi, auferendi , aut depromendi, vicina eſt ; quia quod educitur loco ſuo,movetur,& qui impingit , ſuoloco non ſatis firmiter conſiſtit. Quod tam danti quàm accipienti , quidam hoc verbum tribuunt,ut in utramque partem ſumatur, in kal,ſcil.de dante in malum , pro eructare , ſicut & exponunt in Iſaia, tranſitivè , alienius puto. Malim,dimoti ſunt à judicio,ſeu impegerunt in judicio ; intranſitivè ſcil.ut poſtea in hiphil pro more fiat tranſitivum. Ac nonnihil vicinum eſt verbo Chald. אֲפִיק , à נָפַק exiit, niſi quod hoc lene eſt, Chaldæum verò habet dageſch ; Merc. פּוּס titubavit, vacillavit ; Bu.Lex.Av.tanquam ebrius ſcil. cujus pedes hinc indè nutant ; vel activè, eructavit vacillanter,effudit vacillando, evomit ebrius ; & metaph.produxit,deprompſit ; prolicuit. Cogn.cum כוּס evacuavit; Av. Sed in kal ſignificatio potiùs eſt intranſ. pro offendere, titubare ; Cocc.In Bu.Conc. hæc Rad. duo ſignif. ſ. eſt titubare,vacillare ; prout occ.in præt.kal,3.pl.ſic, Iſa.28. 7. פָּקוּ impegerunt, ſeu offenderunt , in, ſcil. judicio ; nam deficit Beth,in,juxta R.D. qui exp. בְּמִשְׁפָּט. Sed Ab.Ezr.ſcribit, פָּקוּ eſt verbum tranſitivum ; Pag.hoc eſt , judices diſſolverunt,vel dimoverunt, aut mutare fecerunt judicium; Merc. Vel intranſitivè, & ſic deficit dictio דְּבָרִי verba ; Pag. hoc ſenſu; diſſoluta ſunt verba judicii,Merc.Cev. Eructaverunt judicium; vel intranſit. vacillaverunt in decernenda ſententia judiciali ; Av.Titubant judicio ; ut ſcil.ebrii;Coc.In hiphil, הַפִּיק , vacillare fecit, vel fivit ; Bu.vel intranſitivè, cadere,vacillare ; Pag. vel fecit vacillare ſeipſum, aut abſolutè,vacillavit,Av. titubavit ; Cocc. Prout occ. in fut.piel,3.ſ.m.ſic,Jer.10.4. & malleis roboraverunt eos,& non יָפִיק cader,i.e.non egredietur à ſua diſpoſitione,vel è loco ſuo ; Pag. vel vacillabit ; & hoc ſolùm eſt intranſitivum in hiphil ; Merc. ut non vacillet ; Bu.Lex. Non vacillabit; Bu.Conc. & non titubat, aut vacillat, Cocc. nè vacillet,hinc indè ſcil. Av. Atque indè ex Rad.in hac 1.ſignif.eſt No. פִּיק vel defectivè פֵּק m. Bu. Lex. vacillatio,titubatio; Bu.Lex.Cocc. luxatio,motio, ſeu eductio è loco; Merc. nutatio ; diſſolutio, colliſio; vel complosio.; Av.Cocc.Prout occ. cum ו cop.præf.loco ſeq. וּפִיק & vacillatio, Nah.2.11. Item, 2.hinc etiam No. פּוֹקָה f.idem ; Bu.vacillatio , offenſio,Av.Coc.quæ ſcil. angit & torquet animum ; Vel offendiculum aut offenſio ; Merc. prout occ. cum לְ præf. loco ſeq. לְפוֹקָה titubationi, 1 Sam.25.31. Deindè,ii. ſignif. 2. hujus Rad. פּוּס eſt tranſitiva ; viz.in Conjug. hiphil, הַפִּיק proferre, educere , perficere ; Bu.Conc. protulit, produxit, provexit,eduxit,exprompſit; quæ ſignificatio propriè Chaldaica eſt ; Bu.Lex. &c. vide ſuprà, Merc. ad initium Rad. In hiphil ſignificat etiam, educere, à Chaldæo פּוּס , vel נְפַק ; Cocc.prout occ.in part.hiph.à ſ.m. מַפִּיק educens, in forma pl.m. ſic,anguli noſtri pleni, Pſal.144. 13.מַפִּיקִים proferentes,Bu.Conc.profetunt;Bu.Lex.vel educentes de (una) ſpecie in ſpeciem, i.e. ſpecies omnis generis, h.e. varia frumentorum & penuum genera in copia; vide ſuprà in Rad.צוּן; Cocc. promptuaria noſtra plena,eructantia de genere ad genus ; Av.proferentes,h.e. ſuppeditantes , de cellis penuariis ; Cocc.Item, in fut.hiph. in hac 2.ſignif.occ.2.ſ.m.ſimpl.& cum י cop. vel conv.præf. idque cum Tzere pro jod hiph. ſed in 3. ſ.m.plenè cum jod hiph. in ult.ſed cum י conv.præf.cum ſægol in ult.pro tzere vel jod hiph; ut ſeq. יָפֵק educat, perficias,Pſal.140.9. וְיַפֵּק & proferis,Iſa.58.10. יָפִיק profert,Prov.3.13..12.2. וַיָּפֵק & protulit,obtinuit,Prov. 8.36..18.22.

Rad.20. פּוּר eſt, irritare, ſeu irritum facere; frangere, confringere, conterere ; Pag. In hiphil, Kimchi exp. per בִּטֵּל caſſum reddidit, ſuſtulit, abolevit,infregit. In poel & aliàs per conterere,confringere;quæ vicina ſunt. Quidam intranſitivum per labi, illabi, labefactari; activum verò, per labefactare vertunt. Quod ex Num. 30. colligunt ; ubi huic verbo contrarium ponitur הֵקִים ſtabilire,ratum habere,vel facere,confirmare; & קָם ratum eſſe ; ſicut & utrumque verbum Paulus ad Rom.3. opponit,irritum facere, & ſtabilire; & aliàs. Græcè Paulus reddidit, καταργεῖν. Latinè poteſt dici,abrogare. In Ecc.12. neutrum videtur, quod quidam reddunt per ἐκτίλλειν excidere,apud Paulum, ad Rom.9. & 1 ad Cor.13. Latinè irritum eſſe,vel fieri; Merc. פּוּר in kal eſt diſrumpi,Bu.Lex.vel פֹּר , & in præt.kal, פָּר labefactavit , fregit,irritum fecit,ſeu irritavit: idem quod פָּרַר & cogn.cum נָפַר perforavit, quod fit effringendo.& labefactan-

befactando. Hinc πτύω frango, mutilo, πύρ & fractus, mutilatus, πτῶμα, vel πτῶσις mutilatio, depravatio, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc פּוּר quatuor signif. 1. est, irritum reddere, vel facere, vel frangere; Bu. Conc. idque in Conjug. hiphil, הֵפִיר, vel הֵפֵר vel הֵפַר fregit, irritum fecit; Bu. Lex. labefactavit; irritavit, mutilavit; & sine Accus. neutrum est; irritatus est; Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. s.m. idque vel cum tzere, vel cum pathach, vel cum jod in ult. cui primæ formæ cum tzere in ult. ׳ copulatur præf. & ם Aff. absque præf. ut seq. הֵפַר irritum fecit, Isa. 33.8. Ezech. 17.16. הֵפַר irritum fecit, Gen. 17. 14. Num. 15.31. הֵפִיר irritum fecit, Psal. 33.10. Ezech. 17.19. וְהֵפַר & irritum fecit, Num. 30.9. Deut. 31.16, 20. Ezech. 17.15. הֵפָרִם irrita fecit illa, Num. 30.13. & in 2. s.m. præt. hiph. occ. cum ׳ conv. præf. & ה parag. add. sic, וְהִפְרִיחָה & irritum facies, 2 Sam. 15.34. Item, in 3. pl. præt. hiph. הֵפִירוּ, sed occ. in forma cum tzere penul. absque jod; sic, הֵפֵרוּ irritum fecerunt, Psal. 119.126. Isa. 24.5. Jer. 11.10. 31.32. In part. hiph. s.m. מֵפִיר; sed occ. etiam in forma cum duplice Tzere; sic, מֵפֵר irritum reddens, Job. 5.12. Isa. 44.25. & in Infin. hiph. הָפִיר, sed occ. cum tzere in ult. simpl. locis seq. הָפֵר irritum faciendo, facere, Num. 30.13, 17. Prov. 15. 22. cui etiam formæ ל est præf. idque vel cum tzere tantùm, vel cum jod abundante post tzere in ult. sic, לְהָפֵר ad irritum faciendum, Lev. 26.44. 2 Sam. 17.14. Ezr. 4.5..9.14. Ezech. 16.58..17.17..11.14. לְהָפִיר idem, Zach. 11. 10. Item cum ל præf. & בֶם Aff. pro לְהָפִירְכֶם occ. cum duplice scheva in medio, & Scheva itidem sub Lamed; sic, Lev. 26.15. לְהָפְרְכֶם ut irritetis pactum meum; Pag. ubi committitur Metathesis priorum vocalium; ità ut scheva literæ He, transeat ad Lamed, & pathach Lamed ad He; idque ob leviorem & expeditiorem dictionis pronunciationem; unde & jod Characteristicum Conjug. hiph. omnino deperditur; juxta R. D. in Michlol; Cev. Ut irritum faciatis fœdus meum: mollioris soni causâ est pro הָפְרְכֶם; Cocc. ad irritum facere vos; Bu. Conc. Item, in Imper. hiph. s.m. הָפֵר; pro quo occ. etiam in forma cum Tzere in ult. idque simpl. & cum ׳ cop. præf. ut & cum ה parag. add. ut seq. הָפֵר irritum fac, 2 Chron. 16. 3. וְהָפֵר & irritum fac, Ps. 85.5. הָפֵרָה irritum fac, 1 Reg. 15.19. In fut. hiph. à 3. s.m. יָפֵר, vel יָפֵר, occ. in 1. s.f. fut. hiph. simpl. vel cum tzere, vel cum jod in ult. ut & in 2. & 3. s.m. simpl. cum tzere in ult. sed cum ׳ conv. præf. cum sægol in ult. ut & cum נָה Aff. post tzere & scheva; ut seq. אָפֵר irritum faciam, Jud. 2.1. אָפִיר irritum faciam, Ps. 89.34. הָפֵר irritum facies, Job. 15.4..40. 8. Jer. 14.21. יָפֵר irritum faciet, Num. 30.13, 16. Isa. 14. 27. וְיָפֵר & irritum fecit, Neh. 4.15. יְפֵרְנוּ irritum reddet illud, Num. 30.14. Item, in 3. s.f. fut. hiph. cum ׳ cop. præf. ut & in 2. pl. m. simpl. & in 3. pl. m. cum ׳ conv. præf. omnia sunt cum tzere absque jod in ult. vel penult. sic, וְהָפֵר & irritum faciet, Eccl. 12.5. חָפֵרוּ irritum facietis, Jer. 33.20. וְיָפֵרוּ & irritum fecerunt, Ezech. 44.6. In hophal, הוּפַר irritum fieri; Bu. Cocc. labefactus, vel labefactatus est; Av. unde in fut. hoph. יוּפַר, יְיוּפַר, חוּפַר, &c. sed occ. in 3. ff. cum kibbutz penult. ante dagesch, pro longo vocali schurek; idque simpl. cum pathach in ult. sed cum ׳ cop. præf. cum camets pro pathach ob pausam; sic, תָּפֻר irritum fiet, Jer. 33.21. וְתָפֻר & irritum fiet, Isa. 8.11. וַתָּפֻר & irritum factum est, Zach. 11.11. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. פּוּר, est, dissrumpi, conteri; Bu. Conc. &c. Vide ad initium Rad. in qua signif. occ. Infin. kal, loco seq. פִּיר, dissrumpendo, Isa. 24.19. In piel, ex forma quadrata poel, פּוֹרֵר; vel ex geminatis duabus Radicalibus, sic; פָּרְפַּר; est transit. dissrumpere, confringere; Bu. labefactavit; Av. rupit, conquassavit; Coc. prout occ. in priori forma, poel scil. 2. s.m. præt. & in posteriori duplicatâ formâ in fut. piel, à 3. s.m. simpl. יְפָרְפֵר; cum vau conv. præf. & נִי Aff. פֹּרַרְתָּנִי dissrupisti, Psal. 74. 13. וַיְפָרְפֵרֵנִי & contrivit me, Job. 16.12. In hithpael, ex forma poel, הִתְפּוֹרֵר dissrumpi, dissrumpere se; Bu. confregit seu labefactavit seipsum; Av. Prout occ. in præt. hithp. 3. s.f. loco seq. הִתְפּוֹרְרָה dissrupta est, Is. 24.19. Atque indè ex Rad. in hac 2. signif. est juxta quosdam No. פָּרָה fractura, ruptura, Pag. Prout occ. in forma pl. f. פְּרוֹת rupturæ, fossæ; Bu. Conc. Isa. 2.20. לַחְפֹּור פְּרוֹת fodienti, vel potiùs, ad fodiendum fracturas, seu scissuras, & foveas; ut פָּרָה in sing. sit fovea, quasi ruptura, seu fractura, & fissura; Pag. Merc. Cev. De hoc autem vide etiam in Rad. חָפַר & פָּרָה; Cocc. Pag. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est, torcular, Bu. Conc. idque in No. scil. פּוּרָה s. à confringendis uvis scil. sic dictum torcular, Bu. Lex. eò quòd calcant & confringunt uvas vel olivas in medio ejus; Pag. Merc. dolium est in quod injiciuntur uvæ calcandæ & confringendæ; prælum frangendis uvis adaptatum; Cocc. Prout occ. locis seq. פּוּרָה torcular, Is. 63. 3. Hag. 2.17. Denique, iv. signif. 4 hujus Rad. est, sors; Bu. Conc. idque scil. in No. פּוּר m. quod Persicum est vocabulum; Bu. Lex. & ob eandem causam sic dicta videtur sors, פּוּר; quòd scil. in dolium seu vas aliquod cadat & injiciatur, juxta quosdam. Sed Etymologia Hebraica Persico vocabulo alienior videtur, Merc. פּוּר est sors proveniens ex labefactatione consiliorum adversariorum, eorumque dissruptione & mutatione fortunæ; Av. In Esth. 3.7. Explicatur per Hebraum גּוֹרָל; Cocc. Occurrit autem hoc No. in s.m. simpl. & cum הַ dem. præf. ut & in forma pl.m. simpl. & cum הַ dem. præf. idque vel ante schurek, vel pro eo ante kibbutz penult. ut seq. פּוּר sors, Esth. 3.7. הַפּוּר sors, Esth. 9.26. פּוּרִים sortes, Est. 9.26. הַפּוּרִים sortes, Esth. 6.24. הַפֻּרִים sortes, Esth. 9.29, 31, 32. De hac autem Rad. in 1. signif. notandus locus suprà cit. ad fut. hiph. Eccl. 12. 5. וְתָפֵר הָאֲבִיוֹנָה & irritabis concupiscentiam, scil. mulierum, i.e. irritam eam facies: (& sic esset 2. s.m. fut. hiph. quanquam in priori editione scripsi, dissipabitur (in 3. s.f. fut. hiph.) concupiscentia; Pag. id quod rectiùs videtur; nisi cum Kimchi in Rad. אָבָה, placet subaudire, & solvet anima concupiscens, fœdus scil. suum cum corpore; Merc. & irritabitur, i.e. labefactabitur, aut dissolvetur appetitus; Av. Et abrumpit se acquiescentiâ; Cocc. Irritam faciet (animus) iste appetens; i.e. quum jam abhorrebit tuus iste animus; qui nunc istarum rerum delectationumque est cupidissimus; Jun. Hæc autem forma Hiphil, הֵפַר cum duplice Tzere est tanquam à Rad. פָּרַר; forma namque Hiphil, solita à פּוּר est הָפִיר. In forma autem cum tzere in ult. venit Infin. hiph. loco etiam suprà cit. Zach. 11.14. לְהָפֵר אֶת הָאַחֲוָה, ad irritam faciendam fraternitatem. Ecclesia Christiana habuit fraternitatem sub Chobelim, naucleris; quando autem illa virga fracta est, h.e. regimen nauclerorum & Episcoporum in communi consulentium, mutatum est, cum & dogmata novata sunt, propter quæ alii alios damnarunt, & propter ambitionem & affectationem primatûs, se invicem ca-

perunt odisse. Ità & desierunt plerumque agere ut fratres, & schisma factum est, quale inter Ephraim & Judam: Cocc. [פַּר bos, juvencus, &c. Vide in Rad. פָּרָה; Av.]

Rad. 21. פוש, vel פושׁ, in præt. kal, שָׁפָ, est, abundare, vel multiplicare; redundare, multum esse, augescere; Pag. Bu. Cocc. multiplicari, diffundi, crescere, excrescere, luxuriare. Chaldæus pro פָּרָה fructificandi verbo passim habet hoc verbum; unde metaph. pro lascivire, & ex petulantia expatiari seu divagari sumitur, vernaculè s'esgayer, in Malach. & Jer. Merc. ampliatus est, dispersus est in amplitudinem, & metaph. luxuriatus est. Cogn. cum פּוּץ dissipatus est, & cum פָּשָׂה progressus est. Hinc φύσσω, ἐπιφύσσω excrescо, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3. pl. cum ו cop. præf. & in 2. pl. m. cum י conv. præf. idque ante chirek sub prima; sic, וּפָשׁוּ plurimi sunt, Hab. 1. 8. וּפְשָׁחֻם plurimi eritis. augescetis, Mal. 3. 20. Et in fut. kal, à 3. f. m. יִפּוּשׁ, חָפוּשׁ, &c. occ. in 2. pl. m. loco seq. (ubi scribitur cum jod, sed legendum cum vau in ult. Cev.) חָפִּשׁוּ augescitis, Jer. 50. 11. In Niphal, נָפוּשׁ diffundere se, diffugere, dispergi; quasi idem cum נָפוּץ per commutationem Schin & Tzade; Bu. quomodo etiam quasi per Tzade scriptum esset, à Chaldæo redditur; nam in Niphal in malum sumitur, & est pænæ: pro diffundi, dispergi, &c. Merc. Dispersus est in amplitudinem, seu multitudinem; Av. prout occ. in præt. niph. 3. pl. loco seq. נָפְשׁוּ abundabunt, Nah. 3. 18. Atque indè est No. פֶּשׁ m. multitudo, abundantia; Pag. Bu. quidam lasciviam nimiam, & petulantiam exponunt; Merc. luxus, luxuria; excessus enormitatis, &c. Av. Multùm valdè; Pag. vel auctum valde. Est autem cum pathach pro פַּשׁ cum camerz; ut בָּז pro בָּזַז, Zach. 4. 10. & שַׁח pro שָׁחַח Isa. 44. 18. Cocc. Prout sunt etiam varia alia cum pathach in nominibus quorum secunda radicalis quiescit; Pag. Occ. autem hoc No. cum בַּ pro בְּהַ dem. præf. Job. 35. 15. Et non cognovit בַּפֶּשׁ מְאֹד in multitudine valdè, vel multùm valdè; vel, non cognovit multitudinem, scil. peccatorum suorum, valdè. Vel juxta R. D. Non cognovit Job multùm valde vias Domini, atque judicia ejus; &c. Pag. Neque cognitionem habuit in luxuria, i. e. in excessu enormitatis, & non advertit ad auctum valdè; Cocc. Quia non agnoscit (Deum scil.) hac recreatione admodùm; i. e. hac enunciatione Divini verbi (quo scil. virum bonum oportet errantem resipiscere, atque afflictum recreari) non admodum afficitur; vide suprà 33. 23. & seq. Jun. Quidam tamen volunt hoc פַּשׁ cum patach, esse s. m. constr. à שָׁפָ, sic Av. Item, ab hac Radice potest deduci פִּישׁוֹן nomen fluvii, Gen. 2. 11. Pison, unus ex quatuor fluviis paradisi, qui Indiam circuit, & à nostris Ganges dicitur, nomen habens ab inundatione & plenitudine aquarum; Av. quia scilicet aquæ ejus sunt multæ, seu multiplicantur & crescunt præ aliis fluminibus; Pag. Et Ganges esse putatur, de quo etiam Plin. hist. lib. 5. quòd in eum influant undeviginti amnes; Merc.

Rad. 22. פות m. est cardo ostii; Pag. cardo scil. fœmina; ferramentum nimirum cavum, januæ affixum; Bu. Lex. Kimchi inquit esse velut speciem parvæ crumenæ ferreæ, super quam circumagitur cardo januæ, ut in Mishnah scribitur פּוּתָה, quæ est sub צִיר cardine; Merc. Mihi credibile videtur hoc nomine notari omne id quo janua & cohæret parieti, & vertitur. Conferendus versus 22. c. 4. in 2 Chron. Djodati judicat, notari cardines vertentes in utroque limine, non inhærentes uno; Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, cardines; idque scil. in forma hujus nominis פּוֹת pl. f. פּוֹתוֹת; quomodo quidam cardines sic dici putant, quasi angulos è quibus valvæ pendent; & sic reducunt ad Rad. פֵּאָה; sicut & פֵּאָה indè flectunt, de quo suprà; Merc. Occ. autem hoc No. in forma pl. f. cum וַהַ præf. loco seq. וְהַפּוֹתוֹת & cardines, 1 Reg. 7. 50. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. sunt, nates, vel pudenda; Bu. Conc. Nam præced. No. פּוֹת cardo fœmina, metaphoricè etiam pudendum dicitur muliebre; Bu. Lex. Merc. Etsi Ab. Ezra podicem intelligat; sicut & nos fundamentum appellamus vernaculè; Merc. In hac autem signif. occ. hoc No. cum הַ Aff. ante quod cholem mutatur in cam. chat. sic, Et Dominus הַפֶּתְהֵ, (vel potiùs הַפֶּתְהֵן; Merc.) turpitudinem earum nudabit, ut R. D. exp. vel potest etiam deduci à פֵּאָה; ut idem etiam ait; & sic significabit Cæsariem; & juxta hoc Hieron. vertit, crinem earum; vide in Rad. פֵּאָה Pag. q. d. nudabit angulum capitis earum; Merc. pudendum earum nudabit; Isa. 3. 17. Bu. Lex. Cocc. nempe per hostes, qui eas nudas in captivitatem abducent. Ab. Ezra, אַחוֹרֵיהֶן posteriora ipsarum; vel, ut ex aliis exp. פֵּאָתֵיהֶן angulos capitis ipsarum, quos scil. solent alienis crinibus ornare; Bu. Lex. Nates earum, Bu. Conc.

Rad. 23. פזז est, חָזַק roborare, fortificare; Pag. vel consolidari, confirmari, obfirmare se; vicinum verbo עָזַז; Merc. roborari, corroborari, solidari; Bu. Lex. Cocc. פָּזַז deauratus est, obductus est auro optimo, sive Topazio, nam plerumque conjungitur aurum cum Topazio & Margaritis. Hinc πάζιον, & præpositio articulo τὸ, quod deinde per incuriam Bibliographorum contractum est τοπάζιον lapis pretiosus. R. D. exp. pro roborare, fortificare; Av. In Bu. Conc. Hæc Rad. פָּזַז, contractè in præt. kal, פָּז, duo signif. i. roborari, prout occ. in fut. kal, à 3. f. m. יָפֻז corroborabitur, in 3. pl. m. (ut יָסֻבּוּ) cum לַ conv. præf. (pro, deaurata, vel consolidata sunt, &c. Av.) loco seq. וַיְפֻזּוּ & roborata sunt, Gen. 49. 24. In piel, פִּזַּז est, viriliter agere; Pag. vel sese obfirmare, toto scil. robore, Merc. vel subfilire, saltare, Bu. Lex. exerere vires; Bu. Conc. Mos enim saltantium est, inquit R. D. ut roborent cingulum lumborum suorum; quum saltare volunt; Pag. vel topaziis ornatus est, Unde part. piel, quod plerique reddunt roborantem, vel gnaviter saltantem, vertere possumus, topaziis ornatum, Av. vel, omnibus viribus utentem; Cocc. prout occ. in s. m. loco seq. מְפַזֵּז exerentem vires, 2 Sam. 6. 16. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, fundi; depurari; Bu. Conc. Pag. vel solidari, consolidari, Bu. Lex. Idque scil. in Conjug. hophal, הוּפַז; quasi à hiphil, הַפַּז consolidavit, ut plerique, vel deauravit, aut topazio ornavit, Av. unde in part. hoph. s. m. מוּפָז fusum, depuratum, Bu. Conc. vel solidum, consolidatum; quod auri optimi est epitheton; Bu. man. prout occ. 1 Reg. 10. 18. & texit illud auro מוּפָז depurato, aut roborato; Pag. auro solido, i. e. optimo & depuratissimo; juxta Kimchi in comm. Talmudici, זָהָב מוּפָז שֶׁרוֹמָה לָפַז quod simile est Margaritæ, Jonah fol. 44. nempe fulgore; Bu. Lex. auro solidissimo; pro quo 2 Chron. 9. 17. est זָהָב סָהוֹר auro mundo, quod scil. optimè excoctum est & purgatum. Nam tale aurum est solidius: Merc. Obduxitque illud topazio, i. e. auro mundo; Av. auro solidato; 70. Χρυσίῳ solidum enim aurum

aurum eſt ſui plenum, nullum metallum heterogeneum admixtum habens; ſolidatum, quod purgatum eſt admodum. Kimchi, מְזֻקָּק וּמְחֻזָּק. Coc. Atq; indè ex Rad. in hac ſignif. ſunt nomina, i. No. פָּז vel פָּזָּ m. aurum optimum & purificatum, à fortitudine ſcil. fic dictum, quia fortius eſt; Pag. Sic videlicet dicitur à ſoliditate, quod cæteris auri generibus ſit ſolidius; ità ut igni non minuatur, nec conſumatur prorſus. Quidam à loco ubi effoditur, de quo in fine Rad. Alii gemmam, alii margaritam putant; Merc. פָּז eſt aurum ſolidum, i.e. bene purgatum: quantò enim purius, tantò ſolidius eſt. Vide זָהָב; Bu. Lex. Topazion, ſive aurum puriſſimum; Av. Occ. autem hoc No. ſemper cum cametz, & in pauſa, idque ſimpl. & cum יוֹ & מֵ præf. ut ſeq. פָּז aurum purum, Job. 28. 17. Pſal. 21. 4. Cant. 5. 11, 15. בְּפָז auro puro, Lam. 4. 2. מִפָּז præ auro puro, Iſa. 13. 12. וּמִפָּז & præ auro puro, Pſ. 19. 11. 119. 127. Prov. 8. 19. Item, hinc etiam 2. No. cum Aleph abundante ab initio, ut inquit R. D. viz. אוֹפָז aurum purum & optimum; Pag. Vel, Uphaz eſt nomen proprium loci, qui aliàs Ophir dicitur 1 Reg. 9. 28. ubi auri optimi fuit copia, Bu. Lex. Idem videtur eſſe Uphaz quod Ophir, locus ubi aurum optimum foditur; Av. Nomen regionis; Coc. Prout occ. ſimpl. ſic; Dan. 10. 5. & lumbi ejus accincti בֻּכָּתָם אוֹפָז auro puro, vel optimo; Hieron. auro obryzo; Pag. Auro inſigni Uphaz, i.e. præſtantiſſimo; quidam tamen faciunt primitivum; Bu. Lex. Ego autem nomen loci eſſe arbitror; quia legitur, Jer. 10. 9. cum מִ ſcil. præf. ſic, Argentum extenſum de Tarſis adducetur, & aurum מֵאוֹפָז de Uphaz; Targum, de Ophir, ubi & R. D. loci ſcribit eſſe nomen, ità dictum quòd auro abundet optimo; Pag. Præ Uphaz, vel auro puriſſimo; Bu. Conc.

Rad. 24. פָּזַר eſt, diſpergere; Pag. Bu. Quidam conferunt cum פָּרַץ; quaſi ſit, diſtrahere, dirumpere. Latiùs patere videtur quàm פּוּץ ſuprà. Conferunt cum פָּרַם & בָּזַר; Merc. diſſeminavit. Coga. cum בָּזַר diſtraxit, diſperſit; & nihil differt, niſi quòd ut Pe eſt litera durior quàm Beth, ità etiam ſignificationem vehementiorem importat. Hinc per Metath. σπείρω ſpargo, Av. Occ. autem part. pahul kal, (à ſ.m. פָּזוּר diſperſus, vel abactus; Coc. Jſ. loco ſeq. פְּזוּרָה diſperſum, Jer. 50. 17. In Niphal, נִפְזַר diſpergi, Pag, Bu. diſſeminatus eſt; Av. vel diſjici; Coc. prout occ. in 3. pl. præt. niph. loco ſeq. נִפְזְרוּ diſperſa ſunt, Pſal. 141. 7. In piel activum eſt, diſpergere, diſperſit vehementer; Av. vel disjecit, Coc. prout occ. in præt. piel, 3. & 2. ſ.m. & 3. pl. fic, פִּזַּר diſperſit, Pſal. 53. 6. 112. 9. פִּזַּרְתָּ diſperſiſti, Pſal. 89. 11. פִּזְּרוּ diſperſerunt, Joel. 4. 2. Et in part. piel ſ. m. eſt, מְפַזֵּר diſpergens, Prov. 11. 24. In ſut. piel à 2. ſ.m. תְּפַזֵּר diſperges; vel in diverſum ages, &c. occ. in 2. ſ.f. cum וֹ conv. præf. & in 3. ſ.m. ſimpl. fic, וַיְפַזְּרֵהוּ & ſparſiſti, Jer. 3. 13. יְפַזֵּר diſpergit, Pſal. 147. 16. In pual, פֻּזַּר idem quod niph. diſpergi, vel paſſim habitare. & ſparſim, Coc. prout occ. in part. pual, ſing. m. loco ſeq. מְפֻזָּר diſperſus, Eſth. 3. 8.

Rad. 25. פָּחַד eſt, pavere, formidare, timere; Pag. Bu. expaveſcere, trepidare metu mali; vel reverentiâ, ſtupore, ſeu admiratione. Conferunt cum פָּחַז: de quo infrà. Conſtruitur cum Mem, à vel ab; item cum אֶל ad eodem ferè ſenſu: etſi quidam cum eclipſi intelligant, Jer. 36. 16. pro, cum, aut præ favore converti ad te, &c. quod ego ſimpliciter expoſuerim, quòd illi ſe invicem exhorruerunt; Merc. Significat obſtupeſcere, præ pavorementis; Av. Oppoſitum eſt בָּטַח ſecurum eſſe; Cocc. prout occ. in præt. kal, 3. ſ.m. ſimpl. & cum וַ conv. præf. ut & in 2. ſ.m. cum וַ conv. præf. & in 1. ſ. ſimpl. ſic, פָּחַד paver, Pſal. 119. 116. יִפְחַד & pavebit, Iſa. 19. 16. 60. 5. וּפָחַדְתָּ & pavebis, Deut. 28. 66. פָּחַדְתִּי expavi, Job. 3. 24. Item, in 3. pl. præt. kal, occ. extra pauſam cum ſcheva comp. ſeu cateph pathach; ſed in pauſa cum cametz penult. cui priori formæ extra pauſam וַ conv. eſt præf. פָּחֲדוּ expaveſcunt, Pſal. 14. 5. 53. 6. Iſa. 33. 14. Jer. 36. 16. פָּחֲדוּ expaverunt, Jer. 36. 23. Pſal. 78. 53. וַיִּפְחֲדוּ & expaveſcent, Jer. 33. 9. Hoſ. 3. 5. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimp. & cum וְ cop. præf. & in 2. & 3. ſ.m. ſim. ſed cum cametz pro pathach ult. in utroque ob pauſam. ut & in 2. & 3. pl.m. ſimpl. ut ſeq. אֶפְחָד pavebo, expaveſcam, Pſal. 27. 1. Iſa. 12. 2. וְאֶפְחָד & expaveſco, Job. 23. 15. תִּפְחָד pavebis, Deut. 28. 67. Prov. 3. 24. יִפְחָד pavebit, Iſa. 19. 17. יֶחְפְּחֲרוּ expaveſcatis, Iſa. 44. 8. יֶחֶרְדוּ expaveſcent, Iſa. 44. 11. Mich. 7. 17. In piel, פִּחֵד idem cum kal, pavit, expavit; Bu. Lex. valdè ſcil. vel frequenter; Av. pavitare; Cocc. prout occ. in part. piel ſ.m. & in fut. piel à 3. ſ.m. יְפַחֵד pavitabit, &c. occ. in 2. ſ.m. cum וַ conv. præf. וַתְּפַחֵד & expaviſti, Iſa. 51. 13. In hiphil, eſt terrere, exterrere; Bu. Pag. fecit expaveſcere, ſeu pavere; Av. Cocc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ.m. loco ſeq. הֶפְחִיד expaveſecit, Job. 4. 14. Atque indè eſt no. ſ.m. ſignificans timorem, &c. & ſæpe refertur ad cauſam, vel objectum; Cocc. prout ſcil. occ. ſimpl. & cum duplice pathach locis ſeq. פַּחַד pavor, metus, 1 Sam. 11. 7. 2 Chron. 14. 13. 17. 10. 20. 29. Eſth. 8. 17. 9. 3. Job. 3. 24. 4. 14. 22. 10. 31. 23. Pſ. 14. 5. 36. 2. 53. 6. Iſa. 2. 10, 19, 21. 24. 17. Jer. 30. 5. 48. 43. Lam. 3. 47. Sed in pauſa occ. cum cametz penult. fic, פָּחַד idem, Job. 39. 16. 53. 6. Item in priori forma extra pauſam, & cum duplice pathach, occ. cum וְ, וַ, הַ, בְּ, וְ & מִ præf. ut ſeq. וּפַחַד & pavor, Gen. 31. 42. Pſal. 31. 12. וְפַחַד & pavor, Exod. 15. 16. Job. 25. 2. הַפַּחַד pavor, Iſa. 24. 18. Jer. 48. 44. בְּפַחַד pavore, Gen. 31. 53. לְפַחַד ad pavorem, Job. 39. 22. מִפַּחַד à pavore, Deut. 28. 67. Pſal. 64. 2. 91. 5. Prov. 1. 33. 3. 25. Cant. 3. 8. cum quo ult. מִ præf. occ. etiam in pauſa cum cametz penult. loco ſeq. מִפָּחַד à pavore, Job. 21. 9. Item occ. etiam cum variis affixis cum quibus omnibus poſterius pathach mutatur in ſcheva ante affixa; ut cum הָ, Aff. cui & מִ eſt præf. & cum כֶם, וֹ & ם Aff. ut ſeq. פַּחְדְּךָ pavor tuus, Deut. 2. 25. מִפַּחְדְּכֶם à pavore tui, Pſ. 119. 120. פַּחְדְּכֶם pavor veſter, Deut. 11. 25. Pr. 1. 26, 27. פַּחְדּוֹ pavor meus ejus, 1 Chron. 14. 17. וּפַחְדּוֹ & pavor ejus, Job. 13. 11. פַּחְדָּם metus ipſorum, Eſt. 9. 2. Pſal. 105. 38. Et in forma pl.m. ſignificans pavores, metus ſeu timores quoſvis, & occ. ſimpl. loco ſeq. פְּחָדִים pavorum, Job. 15. 21. Item, in forma pl.m. conſtr. occ. cum יְ pro יֵ Aff. loco ſeq. פַּחְדֵי pavorum ejus, Job. 40. 12. Sed indè occ. etiam in forma ſ.f. פַּחְדַּת, in conſtr. ſ.f. פַּחֲדַת idem cum maſc. pavor, metus, prout legitur cum יְ Aff. loco ſeq. פַּחְדְּתִי pavor mei, Jer. 2. 19. Item, idem no. פַּחַד m. in forma pl.m. eodem etiam in loco, Job. 40. 12. occ. in alia ſignificatione; juxta pleroſque pro teſticulis ſc. ſic, Nervi פַּחֲדֵי, pro פַּחֲדֵיו teſticulorum ejus; Pag. Bu. pavorum ejus i.e. teſticulorum, vel genitalium ejus; Av. Cocc. Quo ſenſu Chaldæus utitur pl.m. פַּחֲדַיָּא; Lev. 21. 20. Sed Bochartus mavult, femorum, ex Arabico; Cocc.

Cocc. Hanc vocem ſic citat Kimchi cum ſcheva ante cametz penult. ſed in noſtris exemplaribus ſcribitur פַּחֲדָיו ut non ſit à forma פָּחַר; ſed פָּחַד; vel certè, ut Scriptura oſtendat variatam eſſe ſignificationem. (quaſi ſc. in forma vocalium alia, diverſam notaret ſignificationem; Bu.Lex.) Et ſic ſanè Lev.21.20. pro מָרוֹחַ אָשָׁךְ. Onkelos habet, מְרִיס פַּחֲרִין. Quos quidam dictos conjectant, quòd ſint pavoris ſedes, & ad periculum exhorreant. Sed ego Hebræum eo ſignificato eſſe non puto; Merc. Et in hoc ſenſu ſi ſit, eſt quidem ex uſu Chaldaico, qui פַּחֲרִין vocant teſtes virilitatis, ſeu teſticulos; Bu.Lex. Nervis teſtium ejus in ramos abeuntibus; Jun. De hac autem Rad. unus aut alter locus ulterius notandus; viz. Hoſ.3.5. וְיִפְחֲדוּ אֶל יְהוָה & timebunt Dominum, i.e. & timuerunt à Domino, & cucurrerunt ad eum, & ad bonum ejus, juxta R.D. in l. Rad. Pag. Sed omnia reddit per futurum; eſt enim de Chriſti temporibus prophetia: prout confert Kimchi locum Jer.33.9. ubi fore pollicetur Dominus ut expaveſcant & trepident propter omne bonum & pacem, quam illis ſit invecturus; i.e. ut cohorreſcant præ ſtupore. Et ſic patet hoc verbum in utramque partem ſumi; Merc. Et pavebunt ad Dominum, i.e. pavidi accedent ad eum; Bu.Lex. vel cum pavore ad dominum accurrent. Et ſic Mic.7.17. אֶל יְהוָה יִפְחָדוּ ad dominum pavebunt, i.e. cum pavore reſpicient, & occurrent. Confer יִחְרְדוּ Hoſ.11.10,11. Item Jer.36.16. פָּחֲדוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ pavebant quiſque ad alterum; i.e. cum pavore alter alterum aſpiciebat; Coc. Item de nomine locus cit. Gen.31.42. notandus, פַּחַד & pavor, Jitzchak, i.e. is quem expavit Iſaac, fuiſſet mecum, h.e. Deus Iſaac: Deo namque timor debetur & reverentia: & ſic timoris nomine Targum Deum appellat, ſed externum, ferè diſcriminis causâ דְּרַחֲלֵהּ: ſicut & Rabbini, יִרְאָה. Vide Eliam in Tiſbite. Aliàs appellant עֲבוֹדָה זָרָה cultum externum, idôlum, Merc. Niſi Deus patris mei, &c. & pavor Iſaaci, i.e. is qui pavori fuit Iſaaco, meus, fuiſſet; ſic v.53. Coc.

Rad.26. פַּחָה, unde פֶּחָה dux, princeps, præſes, præfectus; Pag.Bu.Av. dives, craſſus, pinguis; nam duces plerumque ſplendidè vivunt; Av. Pe eſt cum ſægol, & eſt ex dageſchatis; quanquam non dageſchatur; quia Heth non eſt ſuſceptibile dageſch. Et He eſt ſignum fœmineum, quanquam eſt gen. maſc. ut uſu venit in nominibus numeralibus, ut שְׁלוֹשָׁה tres, חֲמִשָּׁה quinque, &c. Vel He in talibus non eſt ſignum fœm. ſed redundat, inquit R.D. Unde 3.Rad. deficit; Pag. ſignificat autem hoc no. פַּחָה prætectum Provinciæ, ſive præſidem, ut appellant provincialem, ſub Monarcha. Et eſt formæ שִׁשָּׁה ſex in numeralibus; Merc. Hinc πάχεες, παχεῖς, i.e. proceres, πάχυς pinguis, &c. Av. Occ. autem hoc no. in forma abſ. cum הַ dem.præf. הַפֶּחָה principis, Neh. 5.5,18..12.26. Item, hinc etiam no. in alia forma cum duplice pathach ante Thau, viz. פַּחַת m. idem præfectus, unus ex proceribus: & utrumque eſt no. maſc. licèt prius in He, & hoc in Thau, ut in term. fam. deſinat: vel ut alii volunt hoc no. eſt tantùm forma conſt. præced. no. פַּחָה, licèt etiam abſolutè venit interdum: in 2 Reg.18. Bu.Lex. Occ. autem hoc no. in hac forma ſimpl. locis ſeq. פַּחַת dux, princeps, 2 Reg.18.24. Ezr. 2.6..8.4..10.30. Neh.3.7,11..10.15. Iſa.36.9. Hag.1.14.. 2.2,21. Item, occ. etiam cum לְ præf. & ךָ, Aff. poſt ſægol & cametz; ſic, פָּחָתְךָ duci tuo, Mal.1.8. Sed cum ם Aff. occ. contractè pro פַּחָתָם; Bu.Lex.Coc. ſic, פָּחָם dux eorum, Neh.5.14. Item, occ. etiam in forma pl.f. quoad terminationem; idque vel cum ſimplice Vau cholem ante Thau, pl.f. & in hac forma venit ſimpl. & cum וֹ & יָהּ præf. ut ſeq. פַּחוֹת principes, proceres, 1 Reg.20.24. Jer.51.23. Ezech.23.6,23. וּפַחוֹת & principes, 1 Reg.10.15. 2 Chron.9.14. וְהַפַּחוֹת & principes, Neh.5.15. Eſth.8.9..9.3. vel etiam cum Vau mobili poſt cat. path. & ante וֹת term. pl.f. fæm. idque ſimpl. & cum וֹ cop.præf. פַּחוֹוֹת principes, Neh.2.7,9. וּפַחֲוֹוֹת & principes, Ezr.8.36. Sed cum יָהּ Aff. occ. in priori forma poſt ſimplex וֹת term. pl.f. ſic, פַּחוֹתֶיהָ principes ejus, Jer.51.28,57.

Rad. 27. פָּחַז eſt, feſtinare, accelerare; levem, velocem mobilemque eſſe, juxta R.D. Pag. Sunt qui conferunt cum פָּחַד; ut utrumque præcipitantiam ſuo modo indicet; פָּחַד quidem ex metu, aut reverentia, at פָּחַז ex temeritate, & levitate in agendo; Merc. Levis animo fuit, inconſtans fuit ex temeritate & levitate agendi. Cogn. cum חָפַז feſtinavit, præceps fuit. Sunt nimirum leves homines, qui ſubitò & temerè mutant animum; Av. prout occ. in part. Benoni kal, (à ſ.m. פּוֹחֵז levis, inſtabilis, futilis, &c. Av.Cocc. Item, temerarius, audax diſſolutus & effrænis: vernaculè, debauché: quo ſenſu Targum vertit; Merc.) In forma pl.m. ſimpl. & cum וֹ cop.præf. פּוֹחֲזִים leves, Zeph.3.4. וּפוֹחֲזִים & leves, Jud.9.4. Atque indè ſunt nomina, 1.no. פַּחַז m. levitas, velocitas, ut no ſubſtant. Pag. vel rapiditas; aut Adjectivè rapidus; Bu.Lex. Plerique enim ex noſtris faciunt Toar adject. ut ſignificet præcipitem, levem, qui ſuo affectu temerè fertur & inconſideratè; Merc. levis, velox, feſtinus; Av. Vel ſubſtantivè poteſt exponi, futilitas, ut aquæ, inconſtantia: prout occ. loco ſeq. פַּחַז levitas, Gen.49.4. Item, 2.hinc etiam no. ſubſtant. פַּחֲזוּת f. levitas, feſtinatio, inſtabilitas, rapiditas; Pag. Bu. vel temeritas; Cocc. prout occ. cum יְ præf. & ם Aff. loco ſeq. וּבְפַחֲזוּתָם levitate ſuâ, Jer.23.32.

Rad.28. פָּחַח illaqueatus eſt, irretitus eſt laqueis. Cog. cum נָפַח ſufflavit, nam illaqueatus ingemeſcit & ſeipſum torquet, ut ferè animam exufflet. Hinc πάγη, πάγις, laqueus, πηγνύω illaqueo; Av. In Hiphil, הֶפַח illaqueavit, fecit illaqueari. prout occ. in infin. hiph. Iſa.42.22. vel ut alii in imper. hiph. quidam vertunt efflare; cum flatu ſcil. & contemptu aliorum loqui, quaſi eſſet à Rad. פּוּחַ; Av. Qui ſolus hanc Rad. verbaliter ſic hîc locat. Reliqui hoc referunt ad פּוּחַ Atque inde tam juxta Av. quàm juxta Cocc. ducitur no. פַּח m. laqueus, πάγη, πάγις, & bis accipitur pro laqueo metallico in laminam ſeu bracteam diducto; Av. Ut in forma pl. m. פַּחִים non ſolùm venit pro laqueis, ſed etiam pro laminis: ut Num. 17.3. רַקֲעֵי פָּחִים expanſiones laminarum dicuntur laminæ tenues, & expanſæ; ut & Exod.39.3. in forma pl.m. conſtr. פַּחֵי הַזָּהָב ſunt laminæ aureæ, Cocc. vel laquei auri, i.e. bracteæ aureæ; Av. Sed hæc etiam de hoc nomine referuntur à reliquis ad פּוּחַ; vòi vide.

Rad. 29. פֶּחָם m. eſt carbo, pruna, Pag.Bu. pruna ſcil. extincta; Av. Nam in hoc differt à גֶּחָל; quòd פֶּחָם ſit extinctus, aut marceſcens carbo; ut גֶּחָל ardens, h.e. pruna: ut ille locus indicat Prov.26. פֶּחָם לְגֶחָלִים carbo ad prunas, & ligna ad ignem, &c. Suprà nonnulli à quibuſdam deduci ab exufflando, h.e. à פּוּחַ

פּוּחַ. Quidam etiam illud Pſal.11.6. pluet ſuper impios פַּחִים, hinc exponunt, i.e. carbonem; ut Mem fit radicale, pro פַּחָם, in alia ſcil. forma: quia mox ignis & ſulphuris meminit. Sed præſtat plurale, ut ſonat, exponere laqueos, à ſing. פַּח, de quo in פּוּחַ; q.d. res in quibus impingant, ut in laqueum impingit, qui eo capitur; Merc. פַּחָם autem dux eorum, vide paulò ſuprà in Rad. פָּחָה; Pag. Av. Hoc autem no radicale, פַּחָם eſt cogn. cum פּוּחַ & נָפַח ſufflavit; nam carbones igni appoſiti ſufflando incenduntur; Av. Occ. autem no. hoc ſimpl. & cum בַּ pro בְּ dem. præf. ut ſeq. פֶּחָם carbo, Prov. 26.21. Iſa. 54.16. בַּפֶּחָם prunis, Iſa. 44.12. [פֶּחָר Chald. figulus, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 30. פַּחַת eſt fovea, foſſa; Pag. Bu. Cocc. cavum, præruptum; Cocc. fodina, fovea aperta, foſſa putida, ſeu puteus ſine aquis; Av. Quidam reducunt ad פָּתַח, literis tranſpoſitis; quaſi fovea ſeu foſſa patens, hiatus, vorago. Sed ex Targum potiùs eſſe videtur quod hanc vocem habet pro Hebræo שׁוּחָה; Merc. Eſt quidem cogn. cum פָּתַח aperuit; Av. in Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt fovea, foſſa; idque in hoc no. quod occ. in pauſa cum cametz pro pathach penult. loco ſeq. פַּחַת fovea, Jer. 48.28. Sed cum הַ cop. & ה dem. præf. ante pathach penult. extra pauſam; ſic, וְפַחַת & fovea, Iſa. 24.17. Jer. 48.43. Lam. 3.47. הַפַּחַת fovea, 2 Sam. 18.18. Iſa. 24.18. Jer. 48.44. & in forma pl.m. occ. cum ה dem. præf. הַפְּחָתִים fovearum, 2 Sam. 17.9. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt imminutio; Bu. Conc. in nomine ſcil. פְּחָתָה f. confoſſio; Pag. ſeu depreſſio, concavitas, corroſio, Merc. vel juxta R.D. defectus eſt: in qua ſignif. frequens venit apud Doctores: ut cum dicunt לֹא פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר non minus, neque plus, & id genus multa; Pag. פְּחָתָה eſt corroſio, plaga, corrodens; Bu. Lex. putor; & accipitur pro labe, ſeu corroſione quæ introrſum Radices agit, & graſſatur in imum, ità ut ſoveam putidam in carne efficiat, cui inſederit; Av. prout occ. Lev. 13.55. פְּחָתָה הִיא confoſſio eſt, ſcil. lepræ; Pag. putor, vel corroſio eſt in calvitio capitis; Av. Kimchi, חִסָּרוֹן imminutio: nam Rabbinis familiaris eſt פּוֹחֵת minuens; & פָּחוּת minus, &c. Cocc. Res eſt diminuens, exteriore aut interiore parte ejus. Hebr. loco calvo & recalvo ejus; quod aliis ità accipi placet ſive res trita ſit, ſive nova, Jun.

Rad. 31. פֶּשֶׁר; unde No. פִּשְׁרָה, quod eſt lapis pretioſus, viridis, inquit R.D. & juxta R. Jonah, in lingua Arabica vocatur צְמֻרָּד, Smaragdus; ſed Hieron. Topazius; Pag. Eſt gemmæ nomen; Cocc. Et videtur vel eſſe Smaragdus, vel Topazius; Chaldæus ubique vertit lapidem viridem, i.e. Smaragdum; Bu. Lex. & ſim. Av. de quo ſic Kimchius; Dicunt eſſe אֶבֶן יְרָקָה gemmam viridem. Et R. Jonah ſcribit, eam eſſe quæ Arabicè dicitur, זְמֻרָּד id eſt Smaragdus. Topazius, quidem veterum viridis fuit gemma & diaphana, ut ait Anſelmus Boetius. Plinius l. 37.8. egregia etiamnum Topazio gloria eſt, ſuo virenti genere, & cùm reperta eſt prælata omnibus. Id accidit in Arabiæ inſula, &c. Cocc. Occ. autem hoc No. in forma abſol. & in forma conſtr. f.f. ſic, פִּשְׁרָה Topazius, Exo. 28. 17. 30. 19. Ezech. 28. 13. פִּטְרָת Topazio, Job. 28, 19.

Rad. 32. פָּטַר, eſt שָׁלַח mittere, emittere, dimittere; unde & pro שִׁלַּח Targum ſæpe vertit פִּטַּר; ſed eſt & פָּתַח aperire; Pag. Dimittere, laxare aperiendo, quod priùs clauſum tenebatur. Unde פָּשׁוּר, apud Talmudicos, laxatus, liber, immunis; quomodo ſumitur etiam 1 Chron. 9. in plur. & apud Hebræos הַפְטָרָה eſt dimiſſio, quâ populo poteſtas fit abeundi, poſt prælectam ſectionem ex propheris in ſynagogis; & הַפְטִיר illis eſt, diſcedendi facultatem concedere; ut & מַפְטִיר eſt is qui talem ſectionem legit; Merc. פָּטַר dimiſit, emiſit, laxavit, exemit, diſceſſit, abſceſſit; Bu. Lex. propriè ſignificat concluſos emittere ſeu dimittere cum apertione loci in quo concluſi erant; Aperuit, dimiſit, ſed ſine Accuſ. eſt neutrum, dimiſſus eſt; Av. hinc apud Rabbinos נִפְטָר eſt dimiſſus è vivis, h.e. mortuus; & פָּטוּר licitum, permiſſum; Bu. Lex. Et eſt cogn. cum פָּתַר interpretatus eſt, concluſa & obſtruſa verba expoſuit & aperuit. Hinc per metath. πράτ]ω facio; & Lat. patro, impetro, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3.ſ.m. & in part. ben. kal, ſ.m. ut & in part. pahul kal (à ſ.m. פָּטוּר dimiſſus, &c.) in forma pl.m. ſic, פָּטַר dimiſerat, 2 Chron. 23.8. פּוֹטֵר aperit, laxat, Prov. 17.14. פְּטוּרִים dimiſſi, immunes, 1 Chron. 9.33. Sed in fut. kal, 3.ſ.m. cum וַ conv. præf. venit intranſitivè pro diſcedere, vel emitti, aut declinare; vel abducere ſe, reciprocè; Bu. Lex. Av. Cocc. loco viz. ſeq. וַיִּפְטַר & diſcedebat, 1 Sam. 19. 10. In hiphil, הִפְטִיר dimiſit, laxavit, diduxit, Bu. Latè aperuit vel diſtorſit, labium ſcil. vel cum labio, ad ſubſannandum: Merc. fecit apertionem; Av. deducere labia, dicitur pro apertè inſultare, profundentes omnia labiis apertis; Cocc. Prout occ. in fut. hiph. à 3.ſ.m. יַפְטִיר, in 3.pl.m. loco ſeq. יַפְטִירוּ laxant, diducunt, aperiunt, Pſal. 22.8. Atque indè ſunt nomina, i. פֶּטֶר m. emiſſio, apertio; & quia primogenitus, quum emittitur ab utero, illum aperit, & dividit primus, vocatur פֶּטֶר; Pag. i.e. Quicquid matricem primò aperit, ſeu ex ea primò emittitur, h.e. primogenitum; Bu. Lex. Quicquid ſcil. aperit uterum matris; Av. Nam פֶּטֶר רֶחֶם emiſſio matricis, h.e. primogenitus, per quem fit ut deſinat quis, aut matrix, claudi & cohiberi; Coc. Prout occ. hoc No. ſimpl. & cum וּ cop. præf. פֶּטֶר laxatio, dimiſſio, apertio, Exod. 13.2, 12, 13, 15. 34.19. Num. 3.12. 18.15. Ezech. 20.26. וּפֶטֶר & apertionem, Exod. 34.20. Item, 2. hinc etiam No. פִּטְרָה f. idem, apertio, laxatio; & apertura, &c. i.e. primogenitus, Bu. Lex. Av. Merc. Cocc. Prout occ. in forma ſ.f. conſtr. loco ſeq. פִּטְרַת apertione, Num. 8.16. Item, 3. hinc etiam No. in forma pl.m. פְּטוּרִים dimiſſi, immunes; 1 Chron. 9. & ità eſt part. pahul kal, ubi id vide, ſed venit etiam ſubſtantivè apertiones, florum ſcil. Pag. i.e. calaturæ florum patulæ; Bu. Lex. emiſſiones; tribuitur tantùm floribus qui erumpuntur & emittuntur; Av. Prout occ. in forma pl.m. conſtr. cum וּ cop. præf. locis ſeq. וּפִטְרֵי & apertiones, 1 Reg. 6. 18, 29, 32, 38.

Rad. 33. פָּטִישׁ; indè no. פַּטִּישׁ m. malleus; Pag. Bu. magnus ſcil. Pag. & ponderoſus quo viz. peculiariter diſtenditur ferrum ſeu lamina; Av. Quidam conferunt cum פָּשַׁשׁ & פָּשַׁשׁ tranſpoſitis, ob craſſitiem & magnitudinem qua expanſus eſt. Mirum eſt Germanicè Patſcher etiam dici. Item, quòd eo res conquaſſentur & detrahuntur; Merc. Eſt cogn. cum פָּשַׁשׁ expanſus eſt; & cum לָשַׁשׁ exacuit cudendo. Hinc πλήσσω percello, collido, πατάσσω vel πατάζω percutio cum magno ſonitu; & German. Patſchen; Av. Occ. autem hoc No. ſimpl. & cum הַ præf. ut ſeq. הַפַּטִּישׁ malleus, Iſa. 41.7. Jer. 50. 23.

וכַפַּטִּישׁ & ſicut malleus, Jer. 23.29.

Rad.34. פִּיד m. eſt אֵיד, inquit R.D. h.e.contritio,afflictio,eventus malus,aut caſus malus,infortunium, calamitas,oppreſſio; Pag.Bu.Av.Cocc. Vel, exitium,interitus, perditio. Hinc φυϑῶ perdo; Av. Quidam ad פָּרָה reducunt,ut tale exitium & interitum ſignificet unde quis redimi non poſſit. Talmudici mihi videntur per Onomatopœan hoc nomen morſui ſeu roſioni roſtri Gallinæ accommodare. Unde gravis caſus ſic metaphoricè dicitur; Merc. Occ.autem hoc No.cum י & ך præf. וּפִיד & calamitatem, Prov. 24. 22. בְּפִיד in calamitate, Job. 31.29. Item,juxta quoſdam, occ. hoc No.cum לְ pro לֵהּ dem.præf.ſic, Job.12.5. לְפִיד ad calamitatem, Bu.Conc. לַפִּיד בּוּז ad calamitatem ignominia parata eſt nutantibus pede; Cocc Alii verò exponunt Lampas, aut tæda, contempta,&c. Vide in Rad. לָפַד. Sed R.Levi ſumit ex hac Rad. ità ut Lamed ſit litera deſerviens; & exp. ad contritionem. Utroque modo exponit R. Peruſol, prior tamen interpretatio communior eſt; Pag. Tæda contempta eſt, ſcil. ad cogitationem tranquilli, is qui conſtitutus eſt in mutationibus pedis. Senſus eſt,virum integrum ad multas mutationes & caſus totâ hâc vitâ comparatum eſſe; & proinde ad opinionem eorum qui tranquillè vivunt, quaſi abſumptam tædam abjectum eſſe. In mutationibus, i.e. calamitatibus, quæ parum abeſt quin ipſum hominem proſternant; elegans Metaphora, ut Pſal.18.37. Jun. Item, occ.etiam cum בְּ præf & י Aff. loco ſeq. בְּפִידוֹ in calamitate ejus, Job.30.24. [פִּיחַ fa vilia; de hoc vide Rad. פּוּחַ; Av.]

Rad. 35. פִּים eſt, labium, vel os: unde פִּימָה f. ora; i.e. ſtrigæ, ſeu plicæ pinguedinis; Bu.Conc. Plicatura, ſtrigæ, curis propter pinguedinem conduplicatio; Bu.Lex. Omentum, arvina, pinguedo iliorum. Hinc ὄπμ֍ opimus, a,um; & verbum ὀπάω, i.e. pinguefacio: item πμελὴ adeps, &c. Av. פִּימָה eſt lumbricus qui ſit in ventre viri pinguis; Pag. à פִּים plurali nominis פֶּה, Mem facto radicali, ſit פִּימָה, quaſi orium multitudinem dicas, ſeu quod vernaculè dicimus, Emboucheure, reduplicationem in morem oris. Rectè omentum vel arvinam vertes. Sic in Rad. פָּנָה, à פָּנִים plurali, Mem facto radicali, ſit פְּנִימִי intimus, &c. Et huc referunt quidam פִּימוֹ, Pſal.17.10. præ ſcil. pinguedine ſua,loquuntur faſtuoſè: quod alii,ore ſuo; cum ſit Milhel; Merc. Occ.autem no.hoc Job.15.27. & fecit פִּימָה lumbricum in iliis. Hieron. & de lateribus ejus arvina dependet. Sed R.Moſeh, Ab.Ezra,& R.Levi exponunt פֶּה os,aut פִּיוֹת ora, i.e.fecit ora & rugas in iliis & lumbis præ multitudine pinguedinis. Quum enim pinguedo, inquit R.Moſeh, eſt geminata facit inſtar os, vel, oris; Pag. Et fecit omentum ſuper iliis; Av. & effecit ſtrigas; Bu.Lex. vel,ſtrias ſuper ilia. Confer Pſa.17.10. 73.7. Cocc. Quidam à plurali פִּים ora deducunt, de quo in פֶּה, quaſi orificationem dicas, per Metaphoram; Bu.Lex. R.Peruſol & Kimchi פִּיוֹת וּקְמָטִים ora & rugas. Belg. Rimpelen. Curis conduplicationem ob pinguedinem intelligunt; quo loco accommodum eſt. Bocharto eſt πμελὴ,& derivat ab Arabico פִּים, quod vertitur, pinguiſcere; Cocc. [פִּיק vacillatio, nutatio, &c. vide in Rad. פִּיק; Av.]

Rad. 36. פָּנָה; unde in piel, פִּנָּה; eſt egredi,exire, inquit R.D. Pag. Diſtillare, effluere, manare, diffluere; Merc.Bu.Lex. Defluxit copiosè & frequenter inſtar rivi, ſeu fontis cujusdam; Av. De effuſione liquoris dicitur; Merc. Stillare, ſeo guttarim profilire ſignificat in piel; Cocc. Eſt cogn. cum בָּכָה flevit, effudit lachrymas defluentes. Hinc πηγὴ fons, πηγάζω rigo, diſluo, πηγαῖος fontanus,&c. Av. Unde in part. piel à ſ.m. מְפַנָּה defluens, vel difluens,&c. occ. in forma pl.m. ſic, Ezech.47.2. Et ecce aquæ מְפַכִּים, manantes, fluentes erant, vel manabant; Bu.Conc. & Lex. egrediebantur è latere dextro. Hieron. redundantes; Pag. Defluebant de humero dextro; Av. ſtillabant, i.e. guttatim profiliebant; Cocc. Atque indè derivant no. פַּנָּה m. lenticula, Pag.Bu. &c. vas olearium, quòd ex illo educant & evacuant oleum,ſic appellatum; Pag. Vas in quod colligitur oleum defluens & diſtillans; Av. Sive vas anguſto orificio, ad ſervandum oleum, & ex eo guttatim effundendum; Cocc. prout occ. hoc no.locis ſeq. פַּנָּה lenticulam, 1 Sam. 10.7. 2 Reg.9.1,3.

Rad. 37. פָּלַל eſt, judicare, & orare, Pag. Sunt qui exponant, propriè, ex circumſtantiis vel conjecturis cauſam conſiderare, cognoſcere & judicare: ut cum נָפַל nonnihil conveniat, incidere in mentem ſcilicet. Unde faciunt contrarium verbis פָּלָא & פָּלָה Hinc in Hithpael exponunt,oratione cauſam iuam, vel negotium ad Deum referre, ſeu deferre: quod Latinè per deprecandi, obſecrandi, vel interpellandi, non longè abludens verbum reddi poteſt: ubi nunc abſolutè ponitur, nunc cum אֶל vel עַל vel ל pro, ad, reperitur conſtructum, item & cum בְּעַד pro. Sed & tres priores particulas invenias ſumptas pro præpoſitione, pro. Sed, loci ratio & ſenſus id te facilè docebit. Hinc תְּפִלָּה precatio, quâ Deo cauſa noſtra exponitur. Quidam opponunt Battologiæ; Merc. Non autem venit hoc verbum in kal, ſed in piel, פִּלֵּל judicavit, adjudicavit, judicium exercuit; Bu.Lex.Cocc. Appellavit in jus; vel compellavit; interpellavit tanquàm advocatus. Nam cum dat. ſignificat appellatione alicui aſſiſtere. Item, ſignificat, in judicium provocare, & appellare ad Judicem; nam eſt vocabulum juridicum. Cogn. cum נָפַל cecidit; nam qui ad aliquem appellat,ille ceu procidens implorat ejus patrocinium. Hinc appello,as, &c. compello, interpello, &c. Av. In Bu.Conc. Rad. hæc duo ſignif. i. eſt orare, precari, rogare: prout occ. juxta quoſdam, in fut. piel 3. ſ.m. cum ו conv.præf. Pſal.106.30. וַיִּפְלֹל & precatus eſt, Bu.Conc. & ſic Targum, וְצַלִּי & oravit, aut precatus eſt Pag. Et ſtetit Phineas, & interpellavit, i.e. appellatione uſus eſt puniendo impios; Av. Nam plerique exponunt, judicavit, vel judicium exercuit; vel arbitrum egit; Bu.Lex. Cocc. &c. Et ſic ad 2. ſignif. hujus Rad. pertinet: ubi etiam vide. Sed ſæpiùs multò venit hæc Rad. in hac 1. orandi ſignif. conjug. Hithpael, הִתְפַּלֵּל precatus eſt, oravit, ſupplex oravit, ſupplicavit, &c.Bu. Pag. Interpellavit oratione pro aliquo: fecit ſe appellatum, ſeu advocatum alicujus; Av. In Hithpael eſt precari,orare; ſed proprie ad Judicem,deprecando,vel excuſando, &c. Coc.Uſurpatur abſolutè,ſed ſæpiùs cum ל vel dat. aut cum præp. בְּעַד, אֶל, עַל & לִפְנֵי; Av.Ut & cum אֶל quando autem cum עַל,id idem valet quod אֶל; Bu.Lex. Occ. autem in hac conjug. hithp. ordine concut ſeq. In præt.hithp. 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו conv. præt. ut & in 2. & 1. ſ. ſimpl. & in 3. pl. & 2. pl. m. cum ו conv. præf. utrique: ut ſeq. וְהִתְפַּלֵּל & oravit, 2 Chro. 30.18. וְיִתְפַּלֵּל & orabit, 1 Reg.8.42. 2 Chron.6.28.

הִתְפַּלַּלְתִּי orasti, 2 Reg.19.20.Iſa.37.21. הִתְפַּלָּלְתָּ rogavi, 1 Sam.1.27. וְהִתְפַּלְּלוּ & orabunt, 1 Reg.8.33,35, 44,48.2 Chron.6.24,26,32,34. וְהִתְפַּלְלֶתֶם & oraveritis, Jer.29.12. In part.hithp. occ. ſ.m. ſimpl. & cum ו cop.præf. ut & in forma pl.m. cum ו cop. etiam præf. ſic, מִתְפַּלֵּל orans, 1Reg.8.28. 2 Chron.6.18. Neh.1.6. & Jer.42.4. וּמִתְפַּלֵּל & orans, Neh.1.4. & Dan.9.20. וּמִתְפַּלְלִים & orantes, Iſa.45.20. Et in infin. hiph. occ. cum וכ, ל & ב præf. cui ult. ו eſt etiam Aff.ut ſeq. וְכַהִתְפַּלֵּל & juxta orare, Ezr. 10.1. לְהִתְפַּלֵּל ad orandum, 1 Sam.1.12,26..12.23. 2 Sam.7.27. 1 Reg 8.54.1 Chron.17.25. 2Chron.7.1. Iſa.16.12. בְּהִתְפַּלְלוֹ in orare ipſum, Job.42.10. In Imper.hithp. ſ.m. occ.ſimpl. vel cum Tzere ; vel cum ſægol ante maccaph in ult. ut & cum ו cop.præf.tam in ſing.m.quàm in pl.m. ſic, הִתְפַּלֵּל ora, Num.21.7. 1 Sam.12.19. Jer.42.20. הִתְפַּלֵּל— ora, Jer.37.3. וְהִתְפַּלֵּל & ora, 1 Reg. 13. 6. Jer. 42. 2. וְהִתְפַּלְלוּ & orate, Jer.29.7. In fut.hithp. 1.ſing. occ. ſimpl.cum cametz in ult.ob pauſam, ſed cum ו cop. & ו conv.præf. cum tzere in ult.ut & occ.etiam cum ו conv. præf. & ה parag. add.ut ſeq. אֶתְפַּלֵּל orabo, Pſal. 5.3. וְאֶתְפַּלֵּל & orabo, 1 Sam.7.5. וָאֶתְפַּלֵּל & oravi, Deut.9. 21,27. Neh.2.4. Jer.32.16. וָאֶתְפַּלְלָה & oravi, Dan.9. 4. & in 2.ſ.m.fut.hith p.eſt, תִּתְפַּלֵּל ores, Jer.7.18..11. 14..14.11. Item,in 3.ſ m.fut. hithp. occ. ſimpl. vel cum tzere, vel ante maccaph ; cum ſægol in ult. cui priori formæ ו cop.& ו conv.ſunt præf.ut ſeq. יִתְפַּלֵּל orabit, 1 Reg.8.29. 2 Chron.6.20. Job.42.8. Pſ. 32. 6. יִתְפַּלֵּל— orabit,1 Sam.2.25. וְיִתְפַּלֵּל & orabit, Gen. 20.7. Pſal. 72.15.Iſ.44.17. וַיִּתְפַּלֵּל & oravit,Gen.20.17. Num.11. 2..21.8.1 Sam.8.6. 2 Reg.4.33..6.17,18..19.15..20.2. 2 Chro.32.20,24..33.13. Iſa.37.15..38.2. Jon.2.2..4.2. Item, occ.etiam in 3.ſ.t. & in 1.pl.fut.hithp. cum ו conv. præf. utrique; ut & in 3.pl.m. ſimpl. & cum ו cop.præf. ut & cum cametz ob pauſam pen.ſimpl. ut ſeq. וְיִתְפַּלֵּל & oravit, 1 Sam.1.10..2.1. וְנִתְפַּלֵּל & oravimus, Neh. 4.9. יִתְפַּלְלוּ orabunt, 1 Reg.8.30..6.21. וְיִתְפַּלְלוּ & orabunt, 2 Chron.7.14. יִתְפַּלָּלוּ orabunt, Iſa.45.14. Atque indè ex Rad. in hac precandi ſignif.eſt No.frequens etiam in textu,cum Thau heemant. præpoſito; viz. תְּפִלָּה precatio, oratio ; Pag.Bu. oratio ſcil. interpellans Deum, deprecatio; Av. prout occ.abſol. forma ſimpl. & cum ו, הַ, בְּ & לְ præf. ut ſeq. תְּפִלָּה oratio, precatio, preces, 1 Reg.8.38. 2 Reg.19.4.2 Chron.6.29. Pſ.17.1.. 42.9..68.3..86.1..90.1..102.1..109.4.. 142.1. Iſa.1.15.. 37.4..56.7. Lam.3.44.Dan.9.3. Hab.2. 21. וּתְפִלָּה & oratio,)er.7.18..11.14. הַתְּפִלָּה oratio, 2 Sam. 7.23. 1 Reg.8.28,29. 2 Chro.6.19,20. בַּתְּפִלָּה in oratione,Dan. 9.21. לַתְּפִלָּה in oratione, Neh.11.17. Item, occ. etiam forma hujus No.ſ.f. conſtr.ſimpl. & cum ו, בְּ & לְ præf. ſic, תְּפִלַּת oratio, 1 Reg.8.28. 2 Chron.6.19. Neh.1.6, 11..22.18. Dan.9.17. וּתְפִלַּת & oratio, Prov. 15.8,29. בִּתְפִלַּת in oratione, Pſal.80.5. לִתְפִלַּת ad orationem, 2 Chron.6.40..7.15. Item occ. etiam cum affixis variis ; ut cum ו Aff. cui & cop.eſt præf. & cum הָ ob pauſam, pro הָ, & cum ו (cui & ו cop.eſt præf.)& ם aff. abſque præf. prout ſequuntur, תְּפִלָּתִי oratio mea, Pſal. 4.2..6.7..17.1..39.13..54.4..55.2..61.2.. 66.19,20.. 69. 14..84.9..86.6..88.3,14..102.2..141.2..143.1. Iſa.56.7. Lam.3.8. Jon.2.8. וּתְפִלָּתִי & oratio mea, Job.16.17.Pſa. 35.13..141.8. תְּפִלָּתְךָ oratio tua, 1 Reg.9.3.2 Reg.20. 5. 2 Chron.7.12. Iſa.38.5. תְּפִלָּתוֹ oratio ejus, Prov.28. 9. וּתְפִלָּתוֹ & oratio ejus, 2Chron.33.18,19. Pſal. 109. 7. תְּפִלָּתָם oratio ipſorum, 1 Reg.8.45,49. 2 Chron.6 35,39..30.27. Pſal.102.18. Item ſemel, occ.in forma pl. f. תְּפִלּוֹת orationes, precationes; Pag.Bu. &c. Pſal.72. 20. perfectæ ſunt orationes David ; Pag. Finiuntur orationes Davidis filii Iiſchai, i.e. hanc ultimam orationem moribundus habuit; vide 2 Sam.23.1. etſi haud ſcio annon hic locus meliùs poteſt accipi in hanc ſententiam ; hìc finis orationum, i.e. Pſalmorum hymnorumque, ſynecdochicè ; quos ſcil.David congeſſit in hunc librum, & congeſtos depoſuit hoc ordine in Eccleſia Dei,& quarum omnium auctor eſt David per Spiritum Dei. Qui autem ſequuntur, per alios, temporibus variis, collecti ſunt. Atque hæc ſententia mea ; Jun. Hoc autem loco in textu tantùm venit hæc forma pl.f. Sed Hebræi,in gen maſc. תְּפִלִּין cum Nun pro Mem, ligacula appellant, quæ fronti & brachio alligant oratuti; ut his admoneantur Dei mandatorum. Phylacteria dicuntur in N.Teſt. ſed in Ver.Teſt. שׁוֹטָפוֹת. Vide ſuprà in טָטָפָת, Merc. Deindè,ii. ſignif.2. hujus Rad.eſt, judicare, adjudicare;Bu.Conc.&c. Vide reliquos.ad Piel in initio Rad. Et in hac ſignif.occ. præt.piel (à forma ſimpl. פָּלַל) 3 ſ.m. cum ו conv.præf. & ו Aff. ut & (à 2.ſ.m. פָּלַלְתָּ) in 2. ſ. f.ſimpl.& in 1.ſing.cum cametz in pauſa pro pathach penult. & in fut.piel, 3.ſ.m. cum ו conv.præf.ut ſeq.וּפִלַּלוּ judicabit eum, 1 Sam.2.25. פָּלַלְתָּ adjudicaſti,Ezech.16. 52. פָּלַלְתִּי judicavi, Gen.48.11. וַיִּפְלַל & judicabat,Pſ. 106.30. In Niphal eſt,judicari ; Pag.Bu.prout occ.in 3. ſ.m.præt.niph. cum ו conv.præf.ſic,Ezech.28.23. וְנִפְלַל & judicabitur vulneratus in medio ejus; Pag. Bu. Cocc. Quidam verò derivant id à נָפַל ; Cocc. Nam poteſt eſſe verbum geminatum à נָפַל ; ut dictum eſt in Rad.נָפַל ; & ſic exponi poteſt,& corruet,&c. Pag. Et judicabuntur confoſſi,&c.Jun. Atque indè ex Rad. in hac 2. judicandi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1.No.in forma pl.m. פְּלִילִים judices; Pag.Bu.Av. arbitri, qui in appellatione dijudicant controverſias forenſes ; Av. Advocati, vel arbitri aut judices; veritatis ſcil. æſtimatores & teſtes; Cocc. Unde Job.31.11. עָוֹן פְּלִילִים pravitas judicum, dicitur pravitas digna, quæ ad judices deferatur, æſtimaturos, & decreturos pœnam,&c. Cocc. Et eſt עָוֹן iniquit.s פְּלִילִים judicum; i.e. digna judicibus ; Pag. ubi ſubaudiendum nomen in regimine עָוֹן iniquitas, inquam ; Merc.Et hæc iniquitas de qua arbitri,judicabunt ſc.Av. Nam פְּלִילִים ſunt arbitri, judices, cognitores,diſceptatores,quibus res cognoſcenda defertur cum ſuis circumſtantiis ; Merc.Unde iniquitas judcum, eſt iniquitas pro judicibus ; Mer.Cev.Occ.autem hoc No.in hac forma pl. m. plenè, ſimpl.ſed cum הָ præf. defectivè cum chirek tantùm abſque jod penult.ſic,פְּלִילִים judices, Deut.32. 31. Job. 31. 11. בִּפְלִלִים per judices, Exod. 21. 22. Item, 2. hinc etiam No. פְּלִילִי m. judicatus; Pag. judex ; vel judicialis ; Bu.Lex. appellandus ad judicium; dignus ut provocetur in jus, Av. judiciale ; Bu. Conc. Prout occ. Job.31.28. עָוֹן פְּלִילִי iniquitas judicata, aut judicanda ; vel judice digna ; Pag. vel judiciaria ; i. e. inſignis ; Merc.vel iniquitas judicis, i.e. judiciaria, quæ ad judicem pertinet ; Bu. Lex. (Qui hoc nomen פְּלִילִי facit ſ.m. à quo format præced. No. פְּלִילִים judices.) Quidam intelligunt ut in præced. No.pl.m. iniquitas judicis, ſeu pro judice; Merc. Cev. Eſt & hæc iniquitas digna appellatione, i.e. ut provocetur in jus ; Av. Pravitas judicialis ; h.e. animadvertenda, & punienda ; Cocc. Sic & 3. hinc etiam No. פְּלִילָה f. judic-

um; Pag.Bu.Cocc.æqua ſcil.cauſæ aut hominis defenſio; Cocc. Appellatio, decretum quod in appellatione plurium decernitur; Av. prout occ. in Iſa.16.3. facite,vel fac, (eſt enim duplex lectio) פְּלִילָה judicium; Pag. Facite judicium, tuendo ſcil. fugitivos, vel,propulſos; Cocc. Fac appellationem, vel decretum; Av. Item,4. hinc etiam No. פְּלִילִיָּה f. judicium; Pag.Coc. vel judicatio, Bu. appellatio,ubi quilibet cauſam ſuam profert,per advocatum, ſeu appellatum ſuum; Av.prout occ.Iſ.28.7. פְּקִי פְלִילִיָּה impegerunt(in)judicio;nam deficit בְּ; Pag. offendnnt judicio; Coc.Eructaverunt judicium Dei; Av.

Rad.38. פָּלָא eſt, mirificare, mirabile eſſe; difficile eſſe; abſconditum eſſe; ſegregare, ſeparare; Pag. vel, mirificari; arduum eſſe, & excelſius, quàm quod homines ratione aſſequi poſſunt, aut re præſtare; eſſe ſuprà naturæ curſum, & mentem hominum,& hoc eſt,mirum eſſe. Affine eſt verbo פָּלַה per He; unde & ſicut illud, pro ſeparari ſumitur; quia quæ ſunt admiranda, à nobis ſunt ſeparata. Per ἀδυνατεῖν, Lucas cap.1.reddidit, quod infrà Jer.32.reperies; & Gen.18. non erit impoſſibile apud Deum omne verbum, i.e. quicquam; Merc. פָּלָא velatus fuit, abſconditus fuit; & quia quæ nobis velata aut ignota ſunt, videntur nobis mira,& mirifica, hinc etiam exponitur, mirificatus eſt, mirabilis fuit. Arduus & excelſus fuit ultra captum noſtrum. Idem quod פָּלַה. Hinc φωλεύω lateo velatus; item Lat. velo, velamen,&c. Av. In textu non venit in kal, ſed in Niphal, נִפְלָה mirum,admirabile eſſe, vel fieri, in admirationem rapi; occultari,occultum eſſe; Bu.Lex. velatus eſt, Av. Admirabilem eſſe; h.e.exceſſivè magnum eſſe, excedere alicujus captum, ſpem, æſtimationem, vel facultatem; ut quando quid inexpectatum, & inſperatum,ſuprà id quod judicaveramus,accidit; Cocc. Conſtruitur plerumque cum præp. מִן; Bu.Lex. Av. In Bu. Conc. Rad.hæc duo ſignif. i. in Niphal,mirum,admirabile, occultum eſſe; Bu.Conc. Prout occ.in præt.niph. à 3.ſ.m. נִפְלָא & in 3.ſ.f. נִפְלָאָה pro quo, ut Kimchi notat, contractè venit cum Thau in fine pro He fæm. ſic, נִפְלַאת mirabilis eſt; Bu.Conc.Hoc admirabile fuit,Bu. Lex. Pſal.118.23. Item, pro נִפְלָאָה in 3.ſ.f. præt. niph. occ.cum duplice ſigno fæm. Thau viz. & He; Bu. Lex. vel cum Thau pro He fæm.& tunc cum ה parag.add.ſic, נִפְלַאתָה mirabilis eſt,2 Sam.1.27. Item,occ. etiam juxta pleroſque in 1.ſ.præt. niph. pro נִפְלַאתִי, cum jod in medio loco Aleph 3.Rad.Bu.Lex. more ſcil.quieſcentium 3.Rad.He; &, quaſi eſſet à Rad. פָּלָה; Cocc. ſic, נִפְלֵיתִי admiratione abripior, Pſal.139.14. & in 3. pl. præt.niph.eſt, נִפְלְאוּ occulta ſunt, Prov. 30.18. unde in part.niph. à ſ.m. נִפְלָא mirabilis; occ.in forma pl.m. loco ſeq. נִפְלָאִים mirabilia,Pſal.139.14. & in part.niph. ſ.f.pro נִפְלָאָה mirabilis fæm. vel occulta,&c.occ.in forma cum Tzere, in ult. ante Aleph quieſcens, & Thau in fine, quaſi eſſet forma contracta pro נִפְלַאת; ſic, נִפְלַאת occultum, Deut.30.11. Item in abſol.forma pl.f. part.niph.occ. ſimp.vel cum cholem tantùm,vel cum vau chol ante Thau in ult.cui etiam וְ & וּ ſunt præf.ut ſeq. נִפְלָאת mirabilia,Ex.34.10. נִפְלָאוֹת idem, Joſ.3.5. Job. 5.9..37.5..42.3. Pſal.72.18..86.10.. 98.1..106. 22..119. 18..136.4.Dan.11.37 Mic.7.15. וְנִפְלָאוֹת &mirabilia, h.e.mirabiliter,Dan.8.24. וּבִנְפְלָאוֹת & mirabilibus, Pſa. 131.1. Et in forma pl.f.conſt.cum Scheva penult.occ.ſim. & cum יְ, יִ, יֵ (cui etiam בְּ eſt præf.) & יֶ Aff.ut ſeq. נִפְלְאוֹת mirabilia,Job.37.14. נִפְלְאֹתַי mirabilia mea, Exod.3.20. נִפְלְאֹתַיִךְ mirabilia tua, Neh.9.17. Pſ.9.2.. 26.7..40.6..71.17..75.2..106.7.. 145.5. בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ de mirabilibus tuis, Pſal.119.27. נִפְלְאֹתָיו mirabilia ejus, ſua, Jud.6.13.1 Chron.16.9,12..17.24. Pſ.96.3.. 105.2, 5. Jer.21.20. cui etiam ult. cum יו Aff. וֹ, לֹ & בֹ ſunt præf. ut ſeq. וְנִפְלְאֹתָיו & mirabilia ejus, Pſal.78.4,11.. 107.8,15.21,31,24. לְנִפְלְאֹתָיו mirabilibus ſuis, Pſ.111. 4. בְּנִפְלְאֹתָיו mirabilia ejus, Pſal.78.32. & in fut. niph. 3.ſ.m.occ.ſimpl.& cum וֹ conv.& הַ interrog. præf. יִפָּלֵא occulta erit res, Deut.17.8. Jer. 32. 17, 27. Zach.8.6. הֲיִפָּלֵא & mirabile, occultum fuit, 2 Sam. 13. 2. הֲיִפָּלֵא num occultum erit? Gen.18.14. Et in 3.pl.fut.niph.plenè,eſſet, יִפָּלְאוּ occulti erunt; ſed juxta quoſdam, cum וֹ conv.præſ. occ. defectivè abſque 3.Rad.Aleph, & quaſi ex forma quieſcentium 3.Rad.He; à Rad. פָּלָה; loco ſeq. וַיִּפָּלוּ occulti fuerunt, Neh.6.17. In hiphil, הִפְלִיא mirificè, mirabiliter, mirifica agit. Mirificum reddidit, vel effecit; Bu.Lex.mirificè fecit,arduum fecit ultrà captum,humanum; Av.prout occ.in 3. præt.hiph. plenè locis ſeq. הִפְלִיא mirificum effecit, 2 Chr.26.15.Pſ.31.22. ſed occ.etiam def.cum chirek tantùm abſq; jod in ult.ante A eph; loco ſeq. הִפְלֵא idem, Iſ.28.29. In part.hiph.ſ.m. מַפְלִא, vel מַפְלֵא, mirificans, &c. ſed cum וּ cop.præſ. occ.ut in præt.cum chirek tantùm abſque jod in ult.ante Aleph; loco ſeq. וּמַפְלֵא & mirificè agens, Jud.13.19.Et in Infin.hiph. הַפְלִיא: ſed occ.cum Tzere, ante Aleph quieſcens; idque ſimpl.& cum וְ cop. præf. ſed cum לְ præf.plenè cum jod in ult.ante Aleph; ſic, לְהַפְלֵא mirificè agere,Iſa.29.14. וְהִפְלֵא & in admirationem rapere, mirificare, 2 Chron.2.9. לְהַפְלִיא mirificè agere,mirificum facere, Iſa.29.14. Joel.2.26. In hithpael, הִתְפַּלֵּא mirificum exhibuit ſe,Bu.mirificatus fuit, vel mirificavit, aut mirificum, mirabilemque ſe fecit; Pag. mirabilem & arduum ſe exhibuit; Av. i.e. ſupra ſpem, ſupra ſolitum,ut non ſuſtineri poſſit; Cocc. Prout occ. in fut.hithp.à 3.ſ.m. יִתְפַּלֵּא, pro יִתְפַּלֵּא, in 2.ſ.m. loco ſeq. תִּתְפַּלֵּא mirificum te exhibes, Job.10.16.Atque indè ſunt nomina, 1.No. פֶּלֶא m.mirum,miraculum, mirabile; Pag.Bu.arduum, ab oculis noſtris velatum; admirandum; Av.vel adjectivè,mirabilis; Cocc. admirabilis; Bu.Lex. Sic ea vocantur quæ contra naturæ curſum & ordinem, ſupra artem & facultatem humanam, ſolâ Dei fiunt omnipotentiâ, nec ullis cauſis aut circumſtantiis cognoſci aut judicari, ſed ſolâ fide comprehendi poſſunt. Hoc nomen ſæpe collectivè ſumitur & Iſa.9. inter Chriſti epitheta ponitur, velut Toar Adject. pro arduo, admirabili,mirifico; ſicut & Chaldæus reddit eo loco, מַפְלִיא עֵצָה conſilium reddens admirabile.q.d.rebus ſuſcipiendis & gerendis admirabilis. Aliàs eſt magis abſtractum, etſi eo quoque loco abſtractum prorſus non negârim,ſed emphaticè pro concreto poſitum. Quo in loco etiam quidam per quinque puncta ſcribunt: Sed pleraque exemplaria impreſſa habent ſex. Et Kimchi etiam diſerte dicit ſcribi per ſex puncta; ut & in hoc loco noſtri codices habent; Merc. Cev. Occ. autem hoc No. in ſ.m.ſimpl. & cum וֹ cop.præf. ut & cum הָ, & in pauſa, הּ Aff. idque pro more talium, poſt chirek pro primo ſægol, & poſt Scheva pro ſecundo; ut ſeq. פֶּלֶא mirum,mirabile,miraculum, Ex.15.11. Pſal.77.15.. 78. 12..88.11. Iſa.9.5..25.1. וָפֶלֶא & mirabile, Iſa.29.14. פִּלְאֲךָ mirabile tuum,ſcil. opus, Pſal.89.6. פִּלְאֵךְ idem, Pſal.77.12..88.13. Item,occ.etiam hoc No.in forma pl. m. ſimpl. & in forma pl. f. ſimpl. & cum הֵ dem. præf. פְּלָאִים

פְּלָאִים mirabilia, Lam.1.9. פְּלָאוֹת mirabilia, Pſal.119.129. הַפְּלָאוֹת mirabilia, Dan.12.6. Item,2. hinc etiam No. פְּלָאִי (quod juxta Maſorethas legendum פְּלָי abſq; Aleph; Bu.Lex.) Mirabilis, admirabilis; Pag. Bu. vel juxta quoſdam, ſcribitur per metath. pro פַּלְיָא; & ſic ſcribit Av. Nam ſecundum punctа legendum eſt פְּלָי, at ſecundum literas, פַּלְאָ, vel פַּלְיָא; Av. Eſt autem Toar Adject. ut R.D.inquit, Pag. Cujus ſubſtantivum eſt nomen (Dei ſcilicet) admirabile; Cev. ac ſi dicat, nomen meum eſt mirabile, & excelſum ac occultum, ut non oſtendam, aut oſtendere poſſum illud tibi; Pag. Prout occ.loco ſeq. פַּלְאִי mirificus, Jud.13.18. Item, 3. hinc etiam No. פַּלְאָיָה f. admirabilis, admiranda; Bu.Lex. occulta, vel mirabilis; Pag. ardua, res mirabilis & velata captui noſtro. Prout occ. Pſal.139.6. פְּלָאָיָה דַּעַת מִמֶּנִּי mirabilis eſt cognitio præ me, divina namque cognitio præſentium & futurorum eſt homini incomprehenſibilis; Cocc. Mirifica: Bu. vel occulta & admirabilior ſcientia à me; vel præ me, hoc eſt, quàm ego; Pag. Mirabilis eſt ſcientia tua à me, i.e. velata & abſcondita à me; Av. Hoc autem in loco legendum juxta Maſoreth, Aleph & jod tranſpoſitis; ſic, פַּלְיָאָה; & ex hac forma fæm. præcedens maſc. legi poſſet פַּלְיָא, vel פָּלְיָא; Bu.Lex. Eſt enim duplex lectio: nam tertia Radicalis eſt aut Aleph aut jod in eadem ſignificatione; Av. Scribitur inquit R.D. פַּלְאָיָה, & legitur פַּלְיָאָה: & idem eſt ſenſus, quanquam ſunt duæ ſpecies & פַּלְאָיָה eſt fæm. à פַּלְאִי ſuperiùs memorato; Pag. Sed ſic eſſet propriè efferendum, פַּלְאָיָה; ut עִבְרִיָּה, à עִבְרִי: nam maſculeum ſic erat enunciandum פַּלְאִי; Merc. פַּלְיָאָה verò eſt f. à פָּלְיָא, inſtar נְבִיאָה prophetiſſa fæm. à נָבִיא prophetа; Pag. Item,4. hinc etiam No. in forma pl.f. cum Mem heemant. præpoſito; viz. מִפְלָאוֹת mirabilia; Pag. Bu. admiranda; vel miracula; Cocc. Av. Prout occ. in forma pl.f.conſtr. (quaſi à ſing.fæm. מִפְלָאָה, & in conſtr. מִפְלָאַת; Pag.) ſic, Job. 37. 16. מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים mirabilia perfecti (ſcil.Dei) ſcientiis; Pag. Bu. miranda, ejus ſcil. qui, perfectâ cognitione & judicio eſt; Cocc. Num intelliges libramenta nubium, & miracula perfecti, &c. Av. Item, huc etiam quidam referunt No. פְּלוֹנִי; nomen innominati, cujus proprium nomen reticetur; Bu.Lex. Græcè, ὁ δεῖνα quidam: ut Mat.26. πρὸς τὸν δεῖνα ad quendam. Sed ad פָּלָה rectiùs referetur, cujus nomen occultatur; ſic, פַּלְמוֹנִי compoſitum ex פְּלוֹנִי & אַלְמוֹנִי, vide ſuprà in Rad. אָלַם; Merc. Occurrit autem priùs hoc No. Peloni ſimpl. locis ſeq. ut & alterum compoſitum פַּלְמוֹנִי cum ל præf. ut ſeq. לְפְלוֹנִי ploni, fictum alicujus nomen, quod volumus eſſe occultum, Ruth. 4.1. 1 Sam.21.3. 2 Reg.6.8. לְפַלְמוֹנִי palmoni, idem, Dan. 8.13. Deindè, ii. ſignif.2. hujus Rad. eſt, ſeparare, ſegregare; Bu. Conc. idque in piel, פָּלָא, vel פָּלֵא, diviſit, diviſionem & diſtinctionem fecit; Pag. vel ſegregavit, aut ſeparavit; Merc. Quidam tamen etiam hanc Conjug. piel in 1. ſignif. ſumunt, & exponunt, mirabiliter & arduè fecit, unde phraſis ad arduè faciendum votum, i.e. ad ſolvendum; vel perſolvendum votum, &c. Av. Alii verò in hac ſegregandi ſignif. ſumunt. Prout occ. in Infin. piel cum ל præf. ut & in fut.piel, 3.ſ.m. ſic, לְפַלֵּא ad ſegregandum, Lev.22.21. Num.15.3, 8. יַפְלִא ſeparaverit, Lev.27.2. Item, in hac ſeparandi ſignif. venit Conjug. hiphil, הִפְלָא ſeparavit, ſegregavit; Bu. Conc. Sed hæc & quædam alia ex hujus verbi forma pro ſegregare, pertinent ad Rad. פָּלָה; ubi ea vide; Bu. Lex. Prout etiam quidam hîc in hac Rad. cum Aleph, quædam locant cum 3. Rad. He; quæ itidem videnda in פָּלָה. Sic autem in hac ſeparandi ſignif. occ. præt. hiph. 3.ſ.m. cum ו cop. vel conv. præf. loco ſeq. וְהִפְלָא & ſeparaverit, Deut. 28.59. & in fut. hiph. 3.ſ.m. occ. cum chirek tantùm abſque jod in ult. ante Aleph; ſic, יַפְלָא ſeparaverit, Num. 6.2. Item, quidam ad hanc Rad. in hac ſegregandi ſignif. referunt No. (pr. licèt defectivè ſcribatur abſque Aleph 3. Rad.) פֶּלֶתִי Pelethi, quaſi ſegregatum, & ſeorſim ſeparatum dicas ad munus aliquod obeundum. Prout occ. cum הַ & וְהַ præf. locis ſeq. הַפְּלֶתִי Peleti, n. p. 2 Sam. 15.18..20.23. & וְהַפְּלֶתִי & Peleti, 2 Sam 8.18.. 20.7. 1 Reg.1.38,44. & in 1 Chron.18.17. De hac etiam Radice, viz. in 1. præcipuè ſignificatione, pro mirabilem eſſe, aut exceſſivè magnum eſſe, &c. loci quidam citati ulteriùs adnotandi. Ut Deut.30.11. ad part. niph. ſ.m. לֹא נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ non mirabile eſt præ te, h.e. ignotum, & non in conſcientia tua ſcriptum. Nam præceptum fidei ad juſtitiam dictat conſcientia, quando de cælo deſcendit, & ex Abyſſo redit filius Dei. Vide Rom. 10.8,9,10. Dan. 8. 24. וְנִפְלָאוֹת יַשְׁחִית & mirabilia perdet, i.e. mirabilibus modis. Talis conſtructio, Pſal. 139.14. נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי tremenda, h.e. tremendis modis, ſeparatus ſum. Et in hiphil eſt, mirabile, aut mirabiliter facere. ut 2 Chron.26.15. כִּי הִפְלִיא לְהֵעָזֵר mirabiliter ſibi auxilia comparavit. Et Iſa.28.29. הִפְלָא עֵצָה mirabile admirandumque conſilium fecit. Et Jud 13.19. מַפְלִא לַעֲשׂוֹת mirabiliter agens. Et Iſa.29.14. Ecce ego is, qui addit לְהַפְלִיא אֶת mirabilem facere populum hunc, vel mirabiliter agere cum populo hoc, הַפְלָא וְפִלְאוֹ mirabiliter faciendo mirabile. 2 Chron.2.9. Nam domus hæc quam ego ædifico, גָּדוֹל וְהַפְלָא magna. & quidem exceſſivè. Et Joel.2.26. Qui עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא fecit vobiſcum ad miraculum uſque. Item ad No. pl. Lam. 1.9. וַיֶּחֱרַד פְּלָאִים & deſcendit mirabilibus modis, &c. Cocc. Item, in 2. ſeparandi ſignif. locus cit. Lev.27.2. notandus, Vir, quum יַפְלֵא נֶדֶר ſeparaverit votum, בְּעֶרְכֶּךָ in æſtimatione tuâ, animas Domino. Hieron. homo qui votum fecerit, & ſpoponderit Deo animam ſuam, ſub æſtimatione, dabit pretium. Targum, vir qui ſeparaverat votum in æſtimatione animarum coram Domino. R.Sal.& R.D.exp. vir qui ſeparaverit, vel declaraverit ori ſuo votum, in æſtimatione animæ, i.e. ut det æſtimationem animæ ſuæ. Et ſic בְּעֶרְכֶּךָ eſt ſicut בְּעֶרֶךְ in æſtimatione. Et ſenſus eſt, qui voverit votum, dicens, ſi Dominus fecerit mihi ſic, redimam animam meam ſecundum æſtimationem mei, aut filiorum meorum, ſuper me; vel æſtimationem animalis. Nam Caph ultimum ſeu finale ך Aff. ſecundum opinionem Grammaticorum abundat; & ſenſus eſt ut dictum, quaſi eſſet בְּעֶרֶךְ. Sed alii volunt Caph eſſe ſignum pronominis, i.e. ſecundum æſtimationem tuam, ô Sacerdos. Animarum autem, inquit, tam hominum quàm aliorum animantium. Sic Num. 6.2. Vir ſive mulier, quum יַפְלֵא expoſuerit, (ſegregaverit, aut ſelegerit; Merc.) vel declaraverit, vovendo votum Naziræi. Hieron. Vir, ſive mulier, quum fecerint votum, ut ſanctificentur, & ſe voluerint Domino conſecrare. Sed Ab. Ezra in altera ſignificatione; ſic, Quum expoſuerit, aut declaraverit; vel fecerit rem mirabilem, ſeu miram, aut miraculoſam; quia multitudo mundi vadet poſt deſiderium ſuum; &c. Pag.

Rad.39. פָּלַג est dividere, separare; Pag. divisus est, dispartitus est, in multas obliquas partes; & propriè dicitur de aquis seu fluminibus, quæ fluendo sæpe dividuntur obliquæ. Cogn. cum פָּלַח dirupit; Av. unde ab hac Rad. Gen.10.25. nomen unius filiorum Heber, fuit פֶּלֶג Peleg, quia in diebus illius divisa fuit terra; Pag.Av.&c. In diebus ejus, i.e. circa nativitatem ejus; & divisa fuit terra, h.e. cæperunt familiæ in diversas partes abire; Coc. Peleg. i.e. divisio; diebus ejus, h. e. quo tempore natus est; nam alioqui cæteri eodem tempore vixerunt, sed non eodem tempore sunt nati; Jun. Hinc πέλαγος pelagus, profundum maris quod currendo aliquando in multas partes obliquas diffunditur; πελαγίζω exundo, in diversa flumina divido, &c. Av. In kal, non invenitur, sed in Niphal, נִפְלַג est, dividi; Bu. Pag. Av. Prout occ. in præt. niph, 3.f.f. locis seq. נִפְלְגָה divisa est, Gen.10.25. 1 Chron.1.19. In piel, est activum, dividere; Pag. Bu. prout occ. in præt. piel, 3.f.m. & in Imper. piel, f.m. sic, פַּלֵּג divisit, Job.38.25. פַּלֵּג divide, Psal.55.10. Atque indè sunt nomina, i, No. פֶּלֶג m. rivus, Pag. Bu. &c. sic dictus, quòd à suo fonte dividatur, Pag. quasi divisum aut divergium fontis; Bu. Lex. partitio aquarum; πέλαγος, quod in suas varias plicas dividitur; nam indè etiam ab hac Rad. potest esse πλέκω plico; ut & πλάγιος obliquus, & πλαγιάζω obliquo, dividor obliquè; Av. Occ. autem hoc No. in forma absol. s. & pl. m. simpl. sic, פֶּלֶג rivus, Psal.65.10. פְּלָגִים rivi, Isa.30. 25. ut & in forma pl.m. constr. simpl. & cum לְ præf. ut & cum יְ Aff. absque præf. ut seq. פַּלְגֵי rivi, Job.29.6. Ps. 1.3..119.136. Prov.5.16..21.1. Lam.3.48. כְּפַלְגֵי sicut rivi, Isa.32.2. פַּלְגֵיו rivi ejus, Psal.46.5. Item. 2.hinc etiam No. פְּלָגָה f. divisio; Pag. vel potiùs פַּלְגָה: nam in sing. non legitur, & in plur. cametz in pathach cum dageseh mutatur; Merc. In forma enim pl.f. est פְּלֻגוֹת divisiones; Pag. vel partes; Item rivi; Bu. Lex. seu rivulorum divisiones; Av. & quasi partitiones dicas fluviorum & torrentium; unde per rivos mellis ac butyri, ingens ubertas & copia denotatur. Hinc pelagus Græcis & postea Latinis dictum putant; quòd in multas terræ partes sit dispertitum; quum ex eo, ut est Eccl. 1. manent omnia flumina, & rursus in illud ex omnibus terræ partibus refluant, & sese exonerent. Sic forsan initio Japetus linguâ & voce Hebraicâ mare nominavit; Merc. Occ. autem hoc No. in hac forma pl. f. cum בְּ & לְ præf. בִּפְלֻגוֹת partes, Jud.5.15. Job.20.17. לִפְלֻגוֹת ad partes, Jud.5.16. Item.3. hinc etiam No. פְּלֻגָה f. classis, divisio; portio, functio; Pag. Bu. Prout occ. juxta quosdam in forma f.f constr. cum לְ præf. sic, 2 Chron.35. 5. & state in sanctificatione, i.e. sanctuario, seu templo לִפְלֻגַת in divisione seu portione, aut functione divisa, domus scil. patrum. Quia erant divisiones, partésque in sacerdotes & Levitas, secundum custodias eorum; Pag. Sed in plerisque exemplaribus pluraliter legitur in forma pl.f. פְּלֻגוֹת distributiones, classes, divisiones aut partitiones; Bu. Av. Cocc. Unde cum לְ præf. לִפְלֻגוֹת ad partitiones, seu divisiones, vel in classes aut secundum distributiones; Merc. Cocc. Av. Vel in classibus in quas scil. sacerdotes & Levitæ, juxta vices, & excubias suas, dispertiti erant, jam indè à Davidis tempore, 1 Chron. 24. & seq. cap. Merc. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. præpositio, מִפְלָגָה idem cum præced. partitio, divisio, classis, &c. Unde in forma pl. f. מִפְלָגוֹת sunt classes seu distributiones; Bu. Lex. Coc. Ordines distincti, classes distinctæ & divisæ; Av. Prout occ. cum לְ præf. loco sequente, לְמִפְלָגוֹת classibus, 2 Chron. 35. 12.

Rad.40. פָּלָה m. est, lampas, fax, aut tæda, Pag. Bu. Nam juxta R.D. dicitur per metath. à לְפִיד; Pag. Elias facit sing. פַּלְדָה, vel פִּלְדָה, ut in צַרְקָה, vel שִׁמְלָה; Merc. Non autem invenitur ejus singulare in textu; sed occ. in forma pl.f. פְּלָרוֹת lampades, faces, tedæ; Cocc. Bu. vel potiùs peltæ, scuta brevia, in modum lunæ, jam mediæ, vel semiplenæ. Hinc πάτταλος, πέλτη pelta; πελτασὴς scutatus, πελτασικὸς pugnans peltis, πελτάριον parva pelta, καταπέλτης catapulta, καταπελτάζω oppugno, jaculor; καταπέλτικος missus ex catapulta, &c. Av. Occ. autem hæc forma pl.f. sic, Nah. 2. 4. בָּאֵשׁ פְּלָרוֹת הַרֶכֶב in igne facum currûs. Est pro לַפִּידִים; à rotarum vertigine quasi faces existunt; Cocc. In igne tædarum; ad quem locum Ab. Ezra sic scribit; Currus, acsi ignis tædarum egrederetur in cursu ejus. Forsan est inversum, ut idem inquit ex לְפִידוֹת Et R.D. in comment. sensum esse ait; currus est acsi iret in igne, aut cum igne tædarum: quia rotæ currûs erant ferreæ, & in cursu illarum in viis super lapides, ignis egrediebatur in medio illarum, vi scil. ac violentiâ cursus; & videbatur, quòd currus esset in igne, aut cum igne tædarum; Pag. Viri belli purpurati sunt in igne, i. e. splendore peltarum. Judæi exponunt, in igne facum, seu lampadum; & legunt פְּלָרוֹת, pro לְפִידוֹת, i. e. lampades; Av. Bellatores coccinati, cum igne tædarum, erunt scil. currus, quo die instruet, viz. prælium; i.e. tantâ rapiditate ferentur, ut ignis ex rotis versantibus emicet, qui tædas accensas æquare videatur, & eas accendere posse; hyperbole quæ exponitur sequente versu. Jun.

Rad.41. פָּלָה est, dividere, segregare, Pag. tanquam excellens & eximium, eximere, seligere; ideo cum פָּלָא convenit. Græcè ἀφορίζειν, sicut & ἀφορισμὸς Medici selectas sententias & axiomata appellant. Sic Paulum hoc alludere quidam volunt, quum se ἀφωρισμένον dicit, ut ipse respiciat etiam ad nomen suum שָׁאוּל: ideo utrumque conjunxisse; vocatus ad munus Apostolicum, & segregatus in Evangelium Dei, quòd eum Deus secreverit ut organum electum, &c. Merc. פָּלָה velatus fuit, absconditus fuit, miraculum fuit in oculis hominum, arduus & excellens fuit suprà captum hominis. Idem quod פָּלָא, & propter cognationem arctissimam quam hæ duæ Radices habent, sæpe una ponitur pro altera. Hinc φωλεύω lateo velatus, & Lat. velo, velamen; Av. Non autem venit hoc verbum in kal, sed in Niphal, נִפְלָה segregari; separari; vel, separare se; Pag. Bu. Distinctum esse, insignem, eximium esse, Cocc. Velatus est, mirificatus est, arduus fuit; Av. Prout occ. in præt. niph. 1.s. sic, Psal.139.14. eò quòd mirificatus sum, i.e. miris modis creatus sum, נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי tremendis modis separatus sum; Cocc. Alii autem hoc referunt ad Niph. ex Rad. פָּלָא; nam hæ duæ Radices formas inter se commutant; Bu. Lex. Item, occ. etiam in 1.pl. præt. niph. cum ן conv. præf. (mirificabimur, vel mirabiliter eximii erimus; Av. Cocc. &c.) sic, וְנִפְלִינוּ & separabimur, Exod.33.17. In hiphil, הִפְלָה segregavit, separavit; separationem, aut discrimen fecit; Bu. mirificavit, mirabiliter egit, vel tractavit; Av. In hiph. est, distinguere, separare; Coc.

prout

prout occ.in præt.hiph. 3.ſ.m.ſimpl.& cum ו conv. præf. loco ſequente הִפְלָה ſeparavit, Pſal.4.4. וְהִפְלָה & ſegregabit, Exod. 9. 4. In imper. hiph. ſing. m. הַפְלֵה ſegrega; Pſal.17.7. Item, in hac Rad. Aleph venit interdum pro He; prout occ. in præt.hiph. 3. ſ. m. cum ו conv.præf.loco ſeq. וְהִפְלָא &ſeparatas,diſtinctas efficiet, Deut.28.59. Item, occ.etiam in 1.ſing.præt. hiph. cum ו conv.præf. & in fut.hiph.3.ſ.m ſimpl.ſic, וְהִפְלֵיתִי & ſeparabo, Exod.8.22. יַפְלֶה diſcrimen fecit, Exod.11.7. פְּלוֹנִי Peloni vox quæ pro nomine diſtincto & expreſſo uſurpatur; & ſignificat perſonam aut locum aliquem alicui ipſi notum & nominatum; vel nomen aliquod ipſum,ſibi notum.ſed alteri non revelandum,&c. Coc. Vide ſuprà in Rad. אֶלֶא, viz.ad finem 1.ſignif.illius Rad.]

Rad.42. פָּלַח; inquit R.D.eſt בָּקַע ſcindere, dividere, findere; Pag. In fruſta diſcindere, diſſecare,dirumpere. Vicinum eſt verbo פָּלַג ſuprà poſito; Merc. diſcidit, proſcidit, jaculo emiſſo tranſverberavit, transfixit. Diſcidit in particulas. Hinc βολέω percutio, tranſverbero, βόλη jactus,ictus,percuſſio; βολὶς jaculum, πελεκέω vel -ίζω, ſecuri percutio, &c. Av. פָּלַח eſt,ſecare, diſſecare, arare; Coc. Prout occ. in part.ben.kal.ſ.m.loco ſeq. פּוֹלֵחַ diſſecans,Pſal.141.7. In piel, פִּלַּח idem cum kal; Bu. diſcidit,proſcidit,diſſecuit; Coc.Av.Prout occ.in fut.piel,3.ſ.m.ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3.pl.f.fut.piel, ut ſeq יְפַלַּח diſſecabit, Job.16.13.Pro. 7.23. וַיְפַלַּח & conſcidit,2Reg.4.39. תְּפַלַּחְנָה diſſecant, Job.39.6. Atque indè eſt No. פֶּלַח m. fruſtum, pars diſſecta, fragmentum; quaſi diſſectionem, aut divulſionem, vel fiſſionem dicas; Merc.Fragmentum diſciſſum ab alio, fruſtum; &c.Av. Prout occ. hoc No. ſimpl. & cum כְ præf.ſic, כְּפֶלַח fragmen, ſegmentum, Jud.9.53. 1 Sam.30.12. 2 Sam.11.21. כְּפֶלַח ſicutfragmen,| Job.41. 15. Cant.4.3.

Rad. 43. פָּלַט eſt, evadere, effuge re, eripere; Pag. Bu. Salvum ſcil. è periculo vel malo. Idem cum מָלַט, ut ibi dictum. Illud in Niphal, hoc in kal ſolùm eſt intranſitivum.In Piel & Hiphil tranſitivum eſt, facere evadere, eruere, &c. Merc. Sed eſt & projicere, elongare; juxta R.D.Pag. פָּלַט evaſit, liberatus,ereptus eſt ut poſſit evadere in locum latiorem. Cogn.cum מָלַט ereptus eſt. Hinc πλατύνω dilato, πλατεῖα, platea: item φυλάττω cuſtodio à periculis; Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3. pl. cum ו conv.præf. וּפָלְטוּ & evadent, Ezech.7.16. In piel, פִּלֵּט evadere fecit, liberavit, eripuit; item peperit,enixa fuit; Bu. cuſtodivit à periculis; Av. In piel eſt, effugium præſtare, facere ut quis effugiat; Coc. prout occ. in part.piel, ſ.m. (à forma ſimplice מְפַלֵּט liberans, liberator, &c.) cum י Aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. וּמְפַלְּטִי faciens evadere me, Pſal.18.49. וּמְפַלְּטִי & liberator meus, 2 Sam.22.2. Pſal:18.3..40.18..70.6.. 144.2. In infin. piel, ſ.m. occ. vel cum tzere vel ob maccaph ſeq. cum ſægol in ult. ut & in imper. piel ſ.m. à forma ſimplice פַּלֵּט; occ. cum ה parag. add. & cum נִי Aff. ſicut etiam in pl.m.ſimpl. ut ſeq. פַּלֵּט liberare, liberatio, Pſal.32.7. פַּלֵּט idem, Pſal.55.8. פַּלְּטָה libera, Pſal.17.13. פַּלְּטֵנִי libera me, Pſa.71.7. פַּלְּטוּ liberate, Pſa.82.4.In fut.piel 3.ſ.m. יְפַלֵּט liberabit: unde in 1. ſing. אֲפַלֵּט liberabo: prout occ. cum ו cop. præf. & ה parag. add. ut & cum הוּ Aff. ſic, וַאֲפַלְּטָה & liberabo,ſcil. cauſam meam, evadam, Job.23.7. וַאֲפַלְּטֵהוּ & liberabo eum, Pſal.91.14. Et in 2.ſ.m. fut. piel, occ. ſimpl. & cum נִי Aff. cui etiam ו cop. eſt præf. ut & cum ו conv.præf. & מוֹ poetico,pro ם Aff. ut ſeq. תְּפַלְּטֵנִי liberabis, Mich.6.14. תְּפַלְּטֵנִי liberabis me, Pſal.43.1..18.44. וּתְפַלְּטֵנִי & liberabis me, 2 Sam.22.44.Pſal.71.2. וַתְּפַלְּטֵמוֹ & liberaſti eos, Pſal. 22.5. & in 3.ſ.m. fut.piel occ.etiam cum הוּ, & ם Aff. cui ult. ו conv. eſt etiam præf. יְפַלְּטֵהוּ liberet eum, Pſa. 22.9. יְפַלְּטֵם liberabit eos, Pſal.37.40. וַיְפַלְּטֵם & liberavit eos, Pſal.37.40. Sed in 3.ſ.f. occ. in altera enitendi, ſcil. aut pariendi ſignif. in loco ſeq. תְּפַלֵּט liberat, ſcil. fœtum, h.e. enititur, Job.21.10. Et in Hiphil, הִפְלִיט eripuit, liberavit, Bu. fecit evadere, cuſtodivit; Av. prout occ. in fut. hiph. 3.ſ.m. cum ו cop. præf. & in 2.ſ.m. ſimpl.ſic, וַיְפַלֵּט liberabit, Iſa.5.29. תְּפַלֵּט liberabis, Mich.6.14. Atque indè nomina, 1. no. פָּלִיט m. evaſor, i.e. qui evadit, & effugit, fugitivus; Item figuratè, abjectus; Pag. Merc. evadens, profugus, effugiens; qui evaſit aut elapſus eſt; Bu. Lex. Qui effugiendo periculum, ſeipſum cuſtodit; Av. Effugiens, ſeu qui per fugam ſalvus eſt; Coc. Scribitur etiam aliquoties פָּלֵט; Av. In ſing. ſcil. ſemper eſt cum chirek magno; ſed plur. nunc chirek habet, nunc tzere; ab inuſitato ſing. פָּלֶט nunc cum jod, nunc ſine jod; Merc. Occ. autem hoc no. ſ.m. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. פְּלֵיטָה profugus, qui evadit, aut evaſit, elapſus, 2 Reg.9.15. Jer.44.14.Lam.2.22.Am.9.1. וּפָלֵיט & profugus, Joſ.8.22. Jer.42.17. הַפָּלֵיט profugus, Gen.14.13. Ezec.24.26,27..33.22,23. & in forma pl.m. abſol. occ. in formis ſuprà nominatis, ſimpl. & cum ו cop. præf. פְּלֵיטֵם, vel פְּלֵיטִים & פְּלָטִים profugi, evadentes, Num.21.30. Iſa.66.19. Jer.44.14..51.50. וּפְלֵטִים & profugorum, Jer.50.28. & in forma pl.m. conſtr.ſimpl. & cum ו cop.præf. ut & cum כֶם & יו Aff. ut ſequitur, פְּלֵיטֵי profugi, Jud.12.4,5.Iſa.45.20.Ezech.6.8. וּפְלֵיטֵי & profugi, Jer.44.27. פְּלֵיטֵיכֶם profugi veſtri, Ezech. 6.9. פְּלֵיטָיו elapſos ejus, Obad.1.14. פְּלֵיטָיהֶם elapſi ipſorum, Ezech.7.16. Item, 2. hinc etiam no. ſubſtant. פְּלֵיטָה vel פְּלֵטָה f. nam tria ſunt ſic ſcripta abſque jod in medio; liberatio,evaſio, effugium. Item; reſiduum, reliquiæ; Bu.Lex. evaſio, h.e. multitudo eorum qui evaſerunt, Coc. prout occ. cum jod in medio ſimpl. locis ſeq. פְּלֵיטָה effugium, evaſio, reſiduum, Jud.21.17. 2 Sam.15.14. 2 Chron.20.24.Ezr.9.8,10,15.Jer.50.29. Ezech.14.21.Joel.2.3..3.5.Obad.1.17. cui etiam formæ cum jod ו cop. eſt præf. וּפְלֵיטָה & reſiduum, 2Reg.19. 31.Ezr.9.14.Iſ.37.32.Jer.25.35. Sed cum ה dem.præf. occ.in utraq; forma,cum vel ſine jod poſt tzere,& cum ל præf.cum jod in medio,ut ſeq. הַפְּלֵיטָה vel הַפְּלֵטָה evaſio, qui evaſerunt, Exod. 10.8. 1Chr.4.43. 2Chro.30. 6.Neh.1.2. לִפְלֵיטָה in evaſionem, liberationem, effugium, Gen.32.8..48.7. 2 Chron.12.7. Dan.11.42. Item in forma ſ.m. conſtr. occ. ſimpliciter & cum ו & ל præf. פְּלֵיטַת reſiduum, 2 Reg.19.30. Iſa.37.31. וּפְלֵיטַת & reſiduum, Iſa.10.20. לִפְלֵיטַת reſiduo, Iſa.4.2..15.14. Item,3. hinc etiam no. cum Mem hæmant. præpoſito, idem cum præced. evaſio, liberatio, effugium, &c. prout occ. loco ſeq. מִפְלָט effugium, Pſal.55.9. In hac autem Rad. notandus locus ſuprà cit. ad infin. piel: Pſal. 32.7. רָנֵי פַלֵּט clamoribus eripiendi, ſeu liberandi; pro ereptionis & liberationis, &c. circumdabis me; Pag. Nam quidam nomen faciunt, Merc. Cantionibus liberandi, pro liberationis; Bu.Lex. Ovationibus ſeu jubi-

lis

lis eripiendi circumcinges me; Av. Jubila evaſionis præſtitæ; Cocc. Sic etiam in alio loco cum Maccaph Pſal. 56.8. עַל אָוֶן פַּלֵּט־לָמוֹ (num) propter iniquitatem evadere, pro evaſio & deliberatio, iis, h.e. erit iis? Vel juxta R.D. projectio & elongatio iis; ſed prius rectum eſſe ſcribit, & legendum, admirativè; Pag. Nam hanc affert Kimchi ſecundam hujus verbi ſignificationem, pro elongare, aut projicere; quæ ad Syrum ſermonem propiùs accedit, quo hæc Rad. ſignificat, expuere, evomere, effutire, effundere. Unde Jon. 2.11. pro וַיְקִא, Jonathan dicit, וּפְלַט & expuit, ſeu evomuit. Huic ſimile apud Talmudicos, נִדָּה שֶׁפָּלְטָה שִׁכְבַת זֶרַע menſtrua patiens quæ effutiit effuſionem ſeminis. Sic Mic. 6. & Job. 21. pro fœtum excludere, eniti. Prior tamen ſignificatio ubique retineri poteſt, ut locis poſterioribus ſit, fœtum ſalvum eniti; Merc. Alii verò ſumunt ibi pro imper. Piel, parito iis; vel potiùs ut in infin. nominaliter ſumpto, liberare, ſeu liberatio iis? Admirativè juxta Kimchi; Bu. Lex. Ob iniquitatem evadendi ſibi, ſpem faciunt ſcil. Av. Super vanitate liberatio ipſis; i.e. confidunt vanitati, quòd ea ſitipſis præſtitura effugium; Coc.

Rad. 44. פֶּלֶךְ in Bu. Conc. Duo ſignif. i. eſt in no. Rad. פֶּלֶךְ ſcipio, i.e. baculus; ſuper quo quis innititur & fuſus, juxta R.D. Pag. Sed kimchi colum videtur ſignificare, baculum inquiens, quo nent mulieres; Merc. Cev. פֶּלֶךְ eſt complexio, complicatio, res plicaitlis; & uſurpatur quoque de fuſo & fuſte, ſeu baculo quem manibus amplectimur. Hinc πλέκω & Lat. plico, complico, &c. Av. Occ. autem hoc no. ſimpl. cum cametz pro ſægol penult. ob pauſam; & cum בַּ pro בָּהַ dem. præf. ante ſægol penult. ſic, פֶּלֶךְ fuſum, colum, Prov. 31.19. בַּפֶּלֶךְ Scipionem, 2 Sam. 3.29. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt tractus; Bu. Conc. idque ſcil. in eod. no. פֶּלֶךְ quod eſt etiam מָחוֹז, juxta R.D. h.e. provincia, regio, terminus, confinium; Pag. vel tractus; R. Sal. ducatum reddit; vernaculè, contreè, place, quod Hebræo ipſo vicinum eſt. Sed hoc ſignificatum magis Chaldæum eſt: nam pro שְׁלוֹשֶׁת הַנְּפָתֹת Joſ. 7.11. Targum habet, תְּלָתָא פַּלְכִין tres regiones, Merc. vel reddi poteſt vicus aut pagus; Pag. Ex ſignif. Chald. hoc no. eſt tractus; Bu. Lex. Unde Neh. 3. Rephaia filius Hur, princeps dimidii פֶּלֶךְ vici aut pagi; Pag. vel dimidiæ complexionis Jeruſchalaiim. Populus enim Jeruſalem erat diſtributus in certas claſſes ſeu regiones, ut Roma quoque olim; & dimidiæ parti iſte præfectus erat, Av. Provincia non incommodè vertitur, vel tractus, regio; quidam volunt in Neh. 3. partes Hieroſolymorum eſſe deſcriptas. Sed non convenit partes Hieroſolymorum denominari ab aliis urbibus, & unam partem dici tractum Hieroſolymorum; Cocc. Occurrit no. hoc in hac 2. ſignif. ſimpl. locis ſeq. פֶּלֶךְ tractus, Neh. 3.9,12, 14,15,16,17,18. Informa autem cum affixis prius ſægol pro more mutatur in chirek, poſterius in ſcheva; ut cum לְ præf. & וֹ Aff. eſt, לְפִלְכוֹ ad tractum ſuum, Neh. 3.17.

Rad. 45. פָּלַס in piel, פִּלֵּס eſt, librare, ponderare, appendere: item dirigere, rectificare; Pag. Bu. Conc. quaſi regulare dicas, juxta quoſdam, qui פָּלַס regulam in bilibrio exponunt. Sic & Kimchi rectitudinem bilancium ſeu æquitatem exponit; id ſcil. quod manu ſuâ tenet qui ponderat, in cujus medio eſt lingula bilancium; etſi alii aliter ſentiant; vide infrà: Merc. פָּלַס libravit, appendit; & Metaph. expendit, conſideravit; Bu. Lex. In ſtatera trutinavit, libravit ſine lancibus; nam eſt aliud genus libræ quàm מֹאזְנַיִם bilances. Hinc πλάσσω ξ trutina; per tranſlat. eſt, adæquare, ad libellum ſeu trutinam expendere, applicare ad trutinam. Hinc πλησιάζω applico, πλησία, πλησίον, i.e. propè, & πλήσιος propinquus, &c. Av. פָּלַס eſt ad libellam dirigere, librare; Cocc. prout occ. in part. piel ſ.m. & in fut. piel 2. & 3.ſ.m. ſimpl. ut & in 2.pl.m. (à 3.pl.m. יְפַלְּסוּ) cum Nun parag. add. ut ſeq. יְפַלֵּס librat, Prov. 5.21. פֶּלֶס libra, Prov. 4.26. תְּפַלֵּס librabis, Prov. 5.6. Iſa. 26.7. יְפַלֵּס librabit, Pſal. 78.50. תְּפַלְּסוּן appenditis, Pſal. 58.3. Atque indè eſt no. פֶּלֶס ſtatera, trutina; aliud ſcil. genus libræ quàm bilanx eſt; Av. ſtatera, bilances; lingula amuſſis, i.e. ferrum indicans æquilibram: vel ut R.D. inquit, פֶּלֶס eſt ſtateræ, ſeu ſtaterarum rectitudo: & eſt illud quod ponderans ſua capit manu, in cujus medio eſt lingula ſtaterarum. Et ſunt qui dicunt quòd פֶּלֶס vocatur virga ferrea ſignata ſignis ad ſciendum pondera. In quibus ſignis ponitur lapis, vel aliud pondus; Pag. Kimchi inquit, & ſuſpendunt ſuper puncta ſignorum, lapidem ponderis: vulgò Romanam vocant in Gallia Narbonenſi; Merc. Cev. Bilances autem Latinis ſunt quæ duas habens lances, ſtateræ verò quæ ſunt ſine lancibus. Et ſic etiam R. Himman. ſcribit manifeſtum eſt quod פֶּלֶס & מֹאזְנַיִם ſunt nomina impoſita inſtrumentis quæ ſunt facta ad elevandum ponderabilia. Et פֶּלֶס quidem eſt ſicut virga ferrea, quæ eſt apta atque diſpoſita ad ponderandum magna pondera: at מֹאזְנַיִם eſt inſtrumentum ad pondera parva; & lapides ponderales ſunt in una parte, venalia verò in altera. Et inter pondera, præcipua ſunt, כִּכָּר talentum, & partes talenti; לִטְרָא libra & partes libræ; אוּנְקְיָא uncia, &c. Pag. פֶּלֶס dicitur vel ſtatera, vel bilanx, à librando; Bu. Lex. libra, libella perpendiculum; Cocc. prout occ. hoc no. ſimpl. & cum בַּ pro בְּהַ dem. præf. פֶּלֶס ſtatera, Prov. 16.11. בְּפֶלֶס ſtaterâ, Iſa. 40.12.

Rad. 46. פָּלַץ ut inquit R.D. eſt, terreri, formidare, tremere; Pag. In piel, פִּלֵּץ. Perculſit cum timore & fragore magno: quemadmodum fulmen ſolet ictu ſuo proſternere & decorticare quicquid attingit. Cogn. cum פָּצַל decorticavit. Hinc πλήσσω percutio, frango, πλῆξις percuſſio, ἀποπλήσσω, percutio, ἀποπληξία apoplexia, ſtupor, &c. Av. Quidam conferunt hoc verbum cum לָפַר, Merc. In textu venit tantùm hujus verbi conjug. Hithp. הִתְפַּלֵּץ tremere, contremiſcere; Bu. Lex. fecit ſe tremere, perculſus eſt tremore; Av. In Hithp. eſt, ſe movere; Cocc. prout occ. in fut. Hithp. à 3.ſ.m. יִתְפַּלֵּץ percelletur; vel movebit ſe, &c. in 3.pl.m. cum Nun parag. add. & camerz ob pauſam, pro ſcheva penult. loco ſeq. יִתְפַּלְּצוּן contremiſcant, Job. 9.6. Atque indè ſunt nomina, 1. no. פַּלָּצוּת f. horror, perculſio animi; Bu. Av. &c. prout occ. locis ſeq. פַּלָּצוּת tremor, horror, Job. 21.6. Pſ. 55.6. Iſa. 21.4. Ezech. 7.18. Item, 2. hinc etiam no. cum Mem heemant. præpoſito; viz. מִפַּלֶּצֶת f. horror, horriculum, terror, tremor; Pag. Bu. Item idolum, Bu. Lex. Nam quia idola ſuis cultoribus ſunt terrori aut tremori; aut per modum ſubſannationis, ſic appellantur; Merc. vel ut R. Levi ſcribit, שֶׁהוּא מֵבִיא פַּלָּצוּת וְצָרוֹת רַבּוֹת לְעוֹבְרָיו Quia adducit horrorem & calamitates multas cultoribus ſuis. Et omnino ab horrore idolum ſic dictum, ſicut aliàs à terrore: ut in Rad. אֵימִים; Bu. Lex.

Unde

Unde אֵימִים dicuntur, i.e. terrores, &c. Merc. Sic hoc no. ſignificat terriculamentum; & tremendum Idolum; vel idolum, quod non niſi tremorem parere poteſt; Cocc. Et ſic dici putatur ſimulachrum Priapi, nomen habens à tremore & timore, quòd idololatræ Deos ſuos timeant, & revereantur; Av. prout occ. hoc no. ſimpl. cum ſægol, ſed in pauſa cum cametz penul. ut & cum ה Aff. ut ſeq. מִפְלֶצֶת idolum, ſtatua. 1 Reg. 15. 13. מִפְלֶצֶת ſtatuam, 2 Chron. 15. 16. מִפְלַצְתָּהּ ſtatuam ejus, 1 Reg. 15. 13. 2 Chron. 15. 16. Sic & 3. hinc etiam no. cum Thau heemant. præpoſito, viz. חִפְלֶצֶת idem, idolum, vel terror, tremor, &c. perculſio animi; Pag. Bu. Et id quidam exponunt, idolum, ſuperſtitio, &c. Av. terribilitas, Cocc. prout occ. cum ךָ Aff. loco ſeq. חִפְלַצְתְּךָ horror tuus, Jer. 49. 16.

Rad. 47. פָּלַשׁ eſt, involvere ſe cinere, aut pulvere; Pag. In Piel, פִּלֵּשׁ. Volutavit, ſeu provolvit in pulvere, vel polluit & ſædavit pulvere aut cinere. Cogn. cum לוּשׁ ſubagitavit paſtam provolvendo. Hinc παλάσσω ſubigo, ſædo, inquino; Av. Unde in hithpael, הִתְפַּלֵּשׁ eſt volutare, ſeu volvere ſe, vel conſpergere ſe, aut operire ſeipſum; Bu. Involvere ſe pulvere aut cinere; Pag. Ut ſcil. ſolent lugentes; Av. ut occ. imper. hithp. pl.m. cum ו cop. præf. ut & in 2. ſ.f. cum ו cop. itidem præf. וְהִתְפַּלָּשִׁי operite vos pulvere, Jer. 25. 34. וְהִתְפַּלָּשִׁי & voluta te, Jer. 6. 26. Prout occ. etiam in ſ.f. imper. hithp. cum Thau redundante ante jod term. fæm. in fine, ut Maſorethæ notant; Bu. Lex. ſic, Mich. 1. 10. הִתְפַּלָּשְׁתִי conſpergi te; Bu. involve te pulvere; Pag. Ubi deſignatur varia lectio: nam ſcribitur ſecundum literas, ut in præt. hithp. 1. ſ. הִתְפַּלָּשְׁתִּי volutavi me, Merc. vel inquinavi me, quaſi in præt. hithp. Av. Sed ſecundum punctа legitur in imper. hithp. pulvere te inquinato; Av. Et ſic, ſi eſſet in imper. hithp. ſ.f. nulla habetur ratio literæ Thau in ult. ante jod; Merc. Conſpergere; Bu. Conc. Item, occ. etiam in fut. hithp. à 3. ſ.m. יִתְפַּלָּשׁ in 3. pl.m. cum cametz penult. ob pauſam, pro ſcheva, loco ſeq. יִתְפַּלְּשׁוּ operient ſe, Ezech. 27. 30. Atque hinc ab hac Radice dicti ſunt פְּלִשְׁתִּים Philiſtæi, Paleſtini; nomen gentis involuti curis & cineribus hujus ſeculi, & omnibus ſordibus pleni, gensque inquinata idolorum cultu; Av. Philiſtæi ità dicti ſunt, quaſi in cinere volutati: quod quidam myſticè, curis ſeculi implicatos exponant. Et פְּלֶשֶׁת Palæſtina, terra & regio fertiliſſima; item pro habitatoribus ejus, &c. Av. maritima erat regio ad occidentem Judææ; ubi quinque ſuere Satrapæ, ſeu urbes & Metropoles; viz. Gath, Aſcalon, Azotus, Gaza & Accaron. De quorum origine, vide Gen. 10. & 1 Chron. 1. Am. 9. & Jer. 47. Merc.

Rad. 48. פָּלַשׁ eſt idem cum פָּלַס ponderavit, libravit; nam Sin ſiniſtrum æquivalet ipſi Samech; Bu. Lex. Atque indè eſt no. cum Mem heemant. præpoſito, מִפְלָשׁ m. extenſio, expanſio; vel differentia, vel pondus; ut alii exp. inquit R.D. per commutationem literarum ſcil. à פָּלַס quod eſt pondus, libramentum. Unde in forma pl.m. מִפְלָשִׁים expanſiones differentiæ, vel pondera; Pag. aut libramenta; Bu. Lex. Aut librationes: prout occ. in forma pl.m. conſtr. Job. 37. 16. הֲתֵדַע עַל־מִפְלְשֵׁי עָב num tu cognoſces aut ſcies, pro cognoviſti, expanſiones, aut differentias, vel pondera nubis? pro nubium. Vel potiùs libramenta nubium exponas. Nam qui expanſiones vertunt, putant poſitum pro מִפְרְשֵׁי, quod ante Job. 30. 29. poſitum fuerat. Ubi alii Schin dextrum per inadvertentiam legentes, differentias expoſuerunt; Merc. Sed Ab. Ezra exp. pondera, à פֶּלֶס, ut dictum, q.d. Numquid tu noſti pondera nubium, quomodo ſunt libratæ, & ponderatæ, quaſi ſtaterâ & bilancibus; Pag. Num tu de libramentis nubis, Bu. Lex. Num habes ſcientiam ſuper libramenta nubis; i.e. quomodo in aere permaneant nubes; Av. De librationibus nubis; Cocc. [פְּלָטִי eſt populare nomen, (quaſi ab inuſit. Rad. פָּלַט) ut כְּרֵתִי; id vide. Junius putat eſſe Japhlethæos. Joſ. 16. 3. Sed id ſcribitur יִפְלֶטִי; Cocc. Item פֶּן ne fortè, &c. vide ſuprà in פֵּן; Pag. Bu. ubi etiam quære אַפּוּנָה, Pag.]

Rad. 49. פָּנָן; indè no. פִּנָּה f. angulus, extremitas; Pag. Bu. Nam quanquam communiter ponitur hoc no. in Rad. פֵּן, i.e. פִּין, eadem cum פֵּן; quia tamen habet dageſch, rectum eſt, inquit R.D. ut ſit ab hac Rad. פָּנָן; Pag. Merc. פָּנָן contractè פֵּן occupavit pinnam, in anteriore loco ſedit, ubi aliquis poteſt ad omnes mundi plagas circumſpicere, & ſe vertere. Nam eſt cogn. cum פָּנָה reſpexit, vertit. Hinc Lat. pinna, pinnaculum. Verbaliter autem non uſurpatur hæc Radix, ſed tantùm nomina indè derivata; Av. Qui hoc nomen פִּנָּה angulus, reducunt ad פָּנָה, putant quod non ſit receſſus, ſed flexus, ſeu acies exterior ædificii; quòd proſter, vel quòd in varia loca reſpiciat. Pinnas etiam muri, Latini dicunt; πλευρῶν in Evangeliſtis, aliàs γωνία reddi ſolet; Mer. Putem quidem derivatum hoc nomen à פָּנָה; ibi enim eſt angulus, ubi ſe vertit ædificium ad aliud latus; Cocc. Occurrit autem hoc No. in abſol. forma ſ.f. ſimpl. & cum ל & ה præf. פִּנָּה angulus, 2 Chron. 28. 24. Pſal. 118. 22. Prov. 7. 12. Zach. 10. 4. הַפִּנָּה angulus, 2 Reg. 14. 13. 2 Chron. 26. 9. Neh. 3. 24, 31, 32. Jer. 31. 38. לְפִנַּת ad angulum, Jer. 51. 26. Item, in forma ſ.f. conſtr. occ. ſimpl. locis ſeq. פִּנַּת angulus, Prov. 21. 9. 25. 24. Iſa. 19. 13. 28. 16. Jer. 31. 40. ut & cum ה locali add. loco ſeq. פִּנָּתָה in angulum, Job. 38. 6. Item, 2. hinc etiam No. פִּנָּה m. idem, angulus, Pag. pinna, pinnaculum, angulus exterior in ſummitate ædificiorum, culmen & faſtigium domorum, eò quòd ibi ad diverſa loca circumſpicere poſſumus; Av. & eſt formæ inſtar קֵן nidus, à Rad. קָנַן; Pag. Prout occ. juxta quoſdam, ex hac forma mutans Tzere in chirek ante Nun dageſchatum, ad Nun abjectum compenſandum, & ה Aff. hic, Prov. 7. 8. tranſit per plateam apud פִּנָּה angulum ejus; Pag. ad angulum illius; Av. vel, ut alii volunt, eſt præced. No. פִּנָּה, in forma conſtr. פִּנַּת; contractè ſcil. pro פִּנָּתָה ità Bu. Lex. & Cocc. cui ſimile vide in Rad. זוּר inter nomina; Bu. Lex. Item ex hac forma ſ.m. פֵּן, quidam ducunt formam pl.m. anguli, &c. Prout occ. Zach. 14. 10. cum ה dem. præf. Uſque ad portam הַפִּנּוֹת angulorum; Pag. Av. Alii verò volunt hoc eſſe formam pl.m. à præced. No. פִּנָּה; ità Bu. Cocc. &c. Item, occ. etiam No. præced. ex 1. forma ſ.f. פִּנָּה angulus, in forma pl.f. פִּנּוֹת pinnæ, anguli, & metaph. pro angularibus & primaribus populi; Av. ut Jud. 20. & ſteterunt פִּנּוֹת, anguli populi, i.e. principes, aut majores populi; Pag. Primores aut capita populi; ut Chald. explicat; quòd ipſi ſint urbi, quod angulus ſummus ſeu lapis angularis muro; ut Kimchi ſcribit 1 Sam. 14. 38. Bu. Lex. Sed videri poſſit ex eo quod ibi ſubjungitur Jud. 20. ipſas tribus ſic dici, apud Hebræos, ut apud Paleſtinos Satrapiæ, Cev. Et conſtiterunt anguli totius populi;

puli; h.e. totus populus collectus in unum, atque ità formam domûs angulos habentis exhibens, constitit; Cocc. Item sic dicuntur etiam turres angulares, Zeph. 1.16. Bu. Lex. Occ. autem hæc forma pl. f. simpl. & cum ה dem. præf. ut & cum י֫ & ם֫ Aff. ut seq. פִּנּוֹת anguli, Jud. 20.2. 1 Sam. 14.40. 1 Reg. 7.34. Job. 1.19. Ezec. 43.20.. 45.19. הַפִּנּוֹת anguli, 2 Chron. 26.15. Zep. 1.16. פִּנּוֹתָיו angulis ejus, Exod. 27.2. פִּנּוֹתָם anguli ipsorum, Zeph. 3.6. Item ex Rad. פָּנַן plerique deducunt No. in forma pl.m. פְּנִינִים lapides pretiosi; gemmæ rubeæ, forsan qui vocantur rubini; Pag. Alii uniones aut margaritas esse volunt; sicut & R. Sal. voce corruptâ effert מַרְגָּלִיּוֹת, quas in summo pretio fuisse testantur, & externi etiam Scriptores, ut Plinius; & ità esse patet etiam ex Apoc. cap. 17. ubi gradatio est rerum pretiosarum, quarum alia subindè aliam excellit. Sunt qui etiam ad פָּנָה revocent; quòd sint in anteriore parte concharum, ut dicunt. Vel quòd magnus earum habeatur respectus; nam & inter eas genus quoddam memorat Plinius, quæ primæ dicantur. Alii ex eo quòd in intima & abstrusissimo loco recondantur, vel indè perantur. Singulare inusitatum est; Merc. & juxta plerosque sunt Margaritæ, aut carbunculi, lapides pretiosi in ignitum rubentes; ut patet Lam. 4.7. Bu. Lex. Margaritæ quæ in anteriore parte concharum nascuntur, & occupant primas partes inter omnes gemmas. Unde Plin. l. 9. cap. 35. Principium ergò & culmen omnium rerum pretii Margaritæ tenent; Av. & Cocc. sim. Bu. Lex. In loco autem Prov. 3.15. scribitur cum duplice jod post primum Nun. Sed juxta Masoreth legendum cum Nun posteriore post primum jod, Cev. Occ. autem hoc No. pl.m. simpl. & cum מ֫ præf. sic, מִפְּנִינִים Margaritæ, Prov. 20.15. מִפְּנִינִים præ margaritis, Job. 28.18. Prov. 3.15.. 8.11.. 31.10. Lam. 4.7.

Rad. 5. פַּנַּג vel פַּגַּג. Sunt qui dicunt esse nomen loci; Pag. Et sic מִנִּית Minnith; quod cum eo jungitur. Alii volunt esse genus ficûs delicatissimi; quòd videatur affine voci פַּג & Radici פָּגַג; Merc. Sed, juxta Targum, est genus oleris; Pag. quod ejus lingua קוֹלְיָא dicitur. Elias idem esse credit cum Hebræo קָלְיָא, polenta: sed legit קַלְיָא; Merc. At juxta Josephum est, balsamum; Pag. quod scil. invenitur in Jericho. Kimchi, inquit, in contextu Ezech. illo loco צוֹרִי exponi oleum seu resinam apharsemon, quod est id quod vocatur Balsamum. In Jud. 11. fit mentio loci מִנִּית; Merc. Pannag est Phænicia, nomen regionis ut quibusdam placet. Kimchi notat Gorionidem explicare אַפַּרְסְמוֹן, quod vocant Balsamum. Idem tradit R. Sal. ejus in Jericho fuit copia. Unde & à רֵיחַ ab odore bono nomen accepit; Bu. Lex. & sim. Cocc. פַּנַּג videtur esse Panicum, frumenti species; unde Cæsar 2. Bell. Civil. Panico vetere, atque hordeo corrupto omnes alebantur. Est cogn. cum פָּגַם delicatè vixit, & cum עָגַג seu עָגַג delicatus est. Hinc Panicum, genus frugis. Prout occ. cum ו cop. præf. sic, Ezech. 27.17. Jehudah & terra Israel fuerunt negotiatores tui, tritico Minnith וּפַנַּג & panico, melle, oleo & resina, &c. Av. & balsamum; Bu. Conc. Bochartus sequutus Kimchi & Gorionidem resinam aut balsamum esse contendit; licèt plerique volunt esse nomen regionis, τὴν φοινίκην, Coc. è Jehudæa & regione Israelitarum erant mercatores tui, tritico Minnithæ (vide Jud. 11.35.) & Phænicia, &c. Hebr. Pannagi; unde corruptè profluxit Phæniciæ nomen, Jun.

Rad. 52. פָּנָה est, aspicere, respicere, spectare, vertere se, divertere, declinare; avertere, convertere; Pag. Bu. quomodo pro diversa constructione reddi poterit. Construitur autem præcipuè cum præp. אֶל, לְ, מִן & עַל; Bu. Lex. Item est etiam, verrere, scopare, mundare; aptare, præparare; Pag. In genere significat convertere vel avertere faciem ad rem vel personam, vel ab ea; nam generale est. Advertere, divertere, aspectum vel respectum habere. Semper est converti ab uno ad alterum; sed Latinè variè redditur; sicut & de סוּר dictum est, & de שׁוּב dicetur. Verrere autem, & quæ sequuntur significat in piel, contrario modo, pro, è conspectu removere, quod expurgando fit, & evacuando, seu locum præparando, &c. ideo per repurgare etiam vertitur; Merc. פָּנָה aspexit, versus est facie tenus, vertit faciem seu partem anteriorem ad aliquem; respexit, versus est, absolutè scil. Sed cum Accus. est transitivum, vertit. Est cogn. cum פָּנַן occupavit pinnam; & cum פִּנָּה pinna, pinnaculum; anterior scil. pars ædificiorum; unde ad omnes plagas terræ circumspicere possumus. Hinc φαίνω, φαίνομαι, &c. Av. Generaliter significat hoc verbum obvertere se, ad aliquid versum esse, averti; item inclinare, ut Jer. 6.4. פָּנָה הַיּוֹם inclinavit dies; & Psal. 90.9. כָּל־יְמֵינוּ פָּנוּ omnes dies nostri inclinarunt, h.e. tenebrantur, non sunt sereni & lucidi. Et Gen. 24.63. ante vesperam לִפְנוֹת עֶרֶב ante vesperam; q.d. adveniente, vel advertente se vesperâ. Et Exod. 14.27. לִפְנוֹת בֹּקֶר ante mane, h.e. imminente diluculo. Sic Jud. 19.26. Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor signif. 1. est, respicere, aspicere; inclinare, &c. ut Pag. Bu. ad initium Rad. & sic occ. in præt. kal, 3.f.m. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2.f.m. modo cod. & in 1. sing. cum ו conv. præf. sed in 3.pl.& 1.pl. simpl. ut seq. פָּנָה respexit, inclinavit, &c. Deut. 31.18. Psal. 40.5. Can. 6.1. Jer. 6.4. וּפָנָה & respiciet, vertet se, Deut. 31.20. Isa. 8.22. פָּנִיתָ respexisti, 2 Sam. 9.8. וָאֶפֶן & respicies, vertes te, Deut. 16.7. 1 Reg. 8.28.. 17.3. 2 Chron. 6.19. וָאֶפְנֶה & vertam me, respexi, respiciam, Lev. 26.9. Eccl. 2.11, 12. Ezech. 36.9. פָּנוּ verterunt se, declinarunt, Psal. 90.9. Isa. 56.11. Jer. 2.20. פָּנִינוּ respeximus, Isa. 53.6. In part. ben. kal, f.m. occ. simpl. & cum ה dem. præf. פּוֹנָה respiciens, Deut. 29.18. Jos. 15.7. Ezech. 43.1. הַפּוֹנָה vel sine vau, respiciens, spectans, Jos. 15.2. 2 Chron. 25.23. Ezec. 8.3.. 11.1.. 44.1.. 46.1, 12.. 47.2. & in forma pl.m. occ. simpl. sed in forma pl.f. cum ה dem. præf. פּוֹנִים spectantes, respicientes, 1 Reg. 7.25. 2 Chron. 4.4. Hos. 3.1. הַפּוֹנוֹת spectantes, Ezech. 46.19. In Infin. kal, forma absol. cum cametz penult. & cholem ante He 3. Rad. more perfectorum, occ. loco seq. פָּנוֹת respicere, Hag. 1.9. sed more quiescentium 3. Rad. He, Infin. kal, cum Scheva penult. ante ת in ult. occ. simpl. & cum ל præf. ut & cum ב præf. & ם֫ Aff. ut seq. פָּנוֹת respicere, Ezech. 43.17. Mal. 2.13. לִפְנוֹת ad aspicere, aspectum, Gen. 24.63. Exod. 14.27. Deut. 23.12. Jud. 19.26. Psal. 46.6. Ezech. 17.6. בִּפְנוֹתָם in respicere eos, Ezech. 29.16. In Imper. kal, occ. f.m. & pl. simpl. utrumque; sic, פְּנֵה respice, Psal. 25.16.. 69.17.. 86.16.. 102.18.. 119.132. פְּנוּ respicite, vertite vos Num. 14.25. Deut. 1.7, 40.. 2.3. Jos. 22.4. Job. 6.28.. 21, 5. Isa. 45.22. In fut. kal, 1. sing. occ. plenè cum י֫ cop. præf.. sed cum ו conv. præf. occ. defectivè per Apoc 3. Rad. He, & cum Tzeri penult. & ségol in ult. sic, וְאֶפְנֶה & vertam me, Gen. 24.49. וָאֶפֶן & verti me, Deut. 9.15.. 10.5. ut &

in

in 2.m.occ.simpl.plene ; & defectivè etiam per Apoc. 3.Rad.He ; ut ſeq. תִּפְנֶה reſpicies,vertes te, 1 Reg.2.3. Job.5.1. תִּפֶן reſpicias, Num.16.15. Deut.9.27. Job.36. 21. Item,in 3.ſ.m.fut.kal, occ.ſimpl. & plenè, locis ſeq. יִפְנֶה reſpicier,vertet ſe, Deut.30.17. 1 Sam.13. 17,18.. 14.49. Job.24.18.Prov.17.8. Ezech.10.11. ſed cum וַ conv.præf.occ.etiam defectivè per Apoc.abjectâ 3.Rad. He, ſed cum chirek penult.ante ſægol ; ſic, וַיִּפֶן & reſpexit,vertit ſe,Exod.2.12..7.23..10.6..32.15. Num.12.10. Jud.6.14..18.26..20.9.2 Sam.1.7..2.20. 2 Reg.2.24.. 5. 12..13.23..23.16. 2 Chr.26.20. ut & in 3.ſ.f.occ. ſimpl. plenè , ſed cum וַ conv.præf.ante Tzere & ſægol, abjectâ 3.Rad.He per Apoc.prout etiam occ. def.in 1.pl.cum וַ conv.præf. ſed in 2.pl.m.plenè, ut ſeq. תִּפְנֶה verterit ſe,Lev.20,6. וַתִּפֶן & vertit ſe.1 Reg.10.13. וַנִּפֶן & vertimus nos,Deut.2.1,8..3.1. תִּפְנוּ reſpiciatis,Lev.19.4,31. Item,in 3.pl.m.fut.kal, occ.plenè, ſimpl. & cum וַ conv. præf. יִפְנוּ vertent,reſpicient, Joſ.7. 12. Iſa.13.14. Jer. 15.16. וַיִּפְנוּ & verterunt ſe, Gen.18. 22. Exod.16.10. Num.17.7..21.34. Deut.1.24. Joſ.8.20. Jud.18.21.. 20. 42,45,47. 2 Chron.13.14..20.24. Jer.32. 33. In hiphil, הִפְנָה aſpicere fecit, faciem advertit , avertit , vel obvertit , reſpexit, vertit ſe ; Bu.Lex. Fecit reſpicere, i. e. vertit ; & abſolutè etiam reſpexit, Av. In hiphil,eſt vertere , obvertere ; & vel tranſitivè,ut Jer.48.39. 1 Sam.10.9. vel intranſitivè , vertere ſe; ut Jer. 49. 24.. 46.5..47.3. & Nah.2.8.& non eſt qui ſe vertat, &c,Cocc. Occurrit autem in præt.hiph. 3.ſ.m & f. & in 3. pl. & in part.hiph.ſ.m. omnia ſimpl.ut ſeq. הִפְנָה obvertit, Jer.48. 39. הִפְנְתָה vertit ſe, Jer.49.24. הִפְנוּ verterunt ſe,reſpexerunt, Jer.46.5,21..47.3. מַפְנֶה reſpiciens,vertens ſe, Neh.2.8. ſed in Infin.hiph. occ.cum בְּ præf.& וֹ Aff.loco ſeq. כְּהַפְנוֹתוֹ in vertere ipſum, 1 Sam.10. 9. In fut. hiph. à 3.ſ.m. in forma plena, יַפְנֶה obvertet ; occ.cum וַ conv præf. ante duplex ſægol (pro וַיִּפְנֶה) defectivè per Apoc.3 Rad.He ; ſic, וַיִּפֶן & obvertit, Jud.15.4. In hophal, הָפְנָה averti,obverti;Bu.factus eſt reſpicere,i.e. averſus eſt ; Av. Prout occurrit in præt. hoph. 3. pl. & in part. hoph. ſ. m. ſic, הָפְנִי reſpicere facti ſunt, averſi ſunt, Jer. 49. 8. מָפְנָה verſa, Ezech. 9.2. Atque indè ex hac Rad. פָּנָה in 1. aſpiciendi ſignif. eſt No. frequentiſſimum in textu;in forma pl.m. פָּנִים (Nam plurale tantùm eſt, ut Lat.divitiæ) facies ; ſic dicta,quòd aſpiciat huc atque illuc, inquit R.D. Et quia ira apparet in facie , nomine faciei ſignificatur ira; ut idem R. D. inquit; Pag. פָּנִים pl.m.facies, aſpectus, conſpectus; item ſuperficies ; & quælibet externa & anterior rerum ſpecies. Et ſicut facies eſt anterior rei pars , indè ſumitur pro,ante,à fronte ; ut Ezech.2.10. cum Lamed ab initio temporis eſt, ante,antea, prius ; ut לְפָנִים antea, Joſ.14.15. quomodo accedit etiam ipſi Mem, מִלְּפָנִים ab ante, à ſuperiore tempore , ab antiquitate,Iſa.41.26. Venit etiam in forma pl.conſtr.cum עַל præcedente ; ut Gen.1.2. עַל פְּנֵי תְהוֹם in ſuperficie abyſſi. Et ſic eſt interdum, coram, è regione, ex adverſo ; in conſpectu,à fronte,&c. Gen.11.28..25.9,18. Sed frequentiſſimè ſuperaddito Lamed ab initio , לִפְנֵי ad conſpectum, coram,ante , &c. ut Gen.27.7. לִפְנֵי מוֹתִי ante mori me, i. e. antequam ego moriar ; & ſic מִלִּפְנֵי à facie, è conſpectu, aut præſentiâ, Jon.1.3. Quo modo eſt,etiam,propter, 2 Chron.32.7. ut etiam מִפְנֵי à facite , à conſpectu, propter ; & מִפְנֵי אֲשֶׁר propterea quòd, Exod.19. 18. Semel eſt fœmininum ; ut פְּנִיוֹת מְעָרוֹת quo facies tuæ comparatæ ſeu conſtitutæ ſunt ; Bu.Lex. In gener. No.hoc pl.eſt facies,quæ ſc.ad aliquid vertitur & aſpicit: item pro vultu & perſona. Deinde , ut facies eſt anterior pars, ità quoque pro loco & tempore anteriore accipitur ; Av.Nomen hoc פָּנִים plurale certè ſemper eſt terminatione, ſeu inflexione ; ſignificatione tamen nunc ſingulari , nunc plurali, ut uſus poſtulabit. Metaphoricè aſpectum,vel partem anteriorem rei cujuſvis,& externam rerum ſpeciem, habitum vel geſtum ſignificat , quod Græci nunc πρόσωπον , nunc σχῆμα vocant ; à reſpiciendo & advertendo. Hinc & Hebræi פָּנִים pro modis dicunt,quaſi reſpectus dicas. Hoc nomine commodè reddes , quas perſonas in ſacro ſancta Triade appellamus, ut tres Hypoſtaſes ſeu ſubſiſtentiæ notentur , non nuda nomina,ut quidam impiè שֵׁמוֹת reddunt. Subſtantias autem intelligimus,quæ mutuum inter ſe reſpectum important , ut vox Hebræa ſonat , ſed ejuſdem interimeſſentiæ,&c. Eſt ubi aptè vertes, Perſonam ; eſt ubi habitum vel ſtatum; item, aſpectum, ſuperficiem. Si faciei Dei, verbum lucis adjungatur , & interim ſine eo, lætitia ſignificatur, favor,benevolentia & benedictio , tam interna quàm externa. Rariùs in malum ſumitur , pro ira, ut & אַף naſus : quòd in naribus & facie conſpiciatur. Ponere faciem ad aliquid,eſt animum ad aliquid agendum obfirmare. Sic in Evangelio Lucæ 9. Panes faciem, ſpecialiter dicuntur, qui coram Domino apponebantur in menſa,quæ erat in Sancto , ante aditum.Græci dixerunt , πρόσωπα vel προθέσεως , ſicut & Hebraicè interdum, הַמַּעֲרָכָה ordinationis, quòd in menſe ordinarentur. Facie ad faciem, ſignificat mutuam inter præſentes actionem,(Græcè πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor.13.12. Bu.Lex.) Gen.32.30. Latiſſimè patet hoc nomen , ut etiam aquis tribuatur; item cælo in N.Teſt. Lucæ 12. item aciei gladii, ſicut & פֶּה os , ut Eccl. 10. 10. Adverbialiter ſumitur pro antè, cui contrarium אָחוֹר rerro ; nam facies eſt pars anterior, quæ aſpectui patet. מִפָּנִים quaſi ab antè. לְפָנִים antè,adverbium temporis,olim,priùs. Pſal.102.quod in Epiſt.ad Hebræos,1. vertitur,initio. מִלְּפָנִים quaſi ab antè, antehac, Iſa.41. Merc.Cev. Occurrit autem hoc No.ordine Conc.ut ſeq. In forma abſol.pl.m.ſimpl.locis ſeq. פָּנִים facies, vultus, ſuperficies, Gen.32.30. Exod.25.30..33.11.Deut.1.17.. 5.4.10.17..16.19..28.50..34.10. Jud.6.22. 2 Reg.5.1.. 14.8,11. 1 Chron.19.10. 2 Chron.13.14.. 19.7.. 25.17, 21..30.9..32.21. Ezr.9.7. Job.13.10.. 22.8.. 24.15.. 34. 29. Pſal.104.15.prov.15.13..24.23..28.21.Eccl.7.5..10. 10.Iſa.3.3..9.14..25.8..53.3..59.2. Jer.2.20..18.17..30. 6..32.33. Ezech.16..2.3,10..7.18.. 10.14,21.. 20.35.. 21.3..27.35..41.18. Dan.8.23. Joel.2.6.Mal.1.9..2.9.cui etiam formæ abſol. pl.m. יִ cop. הֶ dem. בָ, לָ, לָהּ pro לְ & מִ ſunt præf.ut ſeq. וּפְנֵיהֶם & vultum,Prov.25.23. הַפָּנִים facies, Exod.35.13..39.36. Num.4.7.1 Sam.21.7.1 Reg. 7.48. 2 Chron.4.19. Prov.27.19. Ezech.10.22. Dan.9. 7,8. בְּפָנִים ad faciem,Deut.5 4. לְפָנִים faciei, Prov.27. 19. לִפְנֵי à fronte, Jer.7.24. מִפְּנֵי à fronte, 2 Sam. 10.9. ſed frequentiùs multò occ. hoc No.in forma pl.m. conſtr. פְּנֵי facies, ſuperficies, anterior pars, &c. Gen.1. 2,20,29..2.6,14..6.1,7..7.3,4,18,23..8.8,13.. 11. 4,8,9, 28..18.16..19.27,28..23.3,19..25.9,18..27.30.. 30.40.. 31.2,5. &c. Job.1.12..2.7..4.9. Pſal.18.43 ..34.17.. 42. 3..44.10..104.30..132.10. Prov.6.35.. 8.27. Eccl.11.1. Iſa. 13.8.. 14.21..18.2..19.8.. 23.17..25.7.. 27.6.. 36.9. &c. ad Hoſ.10.7. Am.5.8..9.6,8. Zeph.1.2,3. Zach.5.3..

7.2..8.21,22..14.4.Mal 1.9.in 300.circ.l. cui etiam formæ pl.m.constr. יְ cop.& בְ sunt præf. וּפָנַי & facies, 1 Sam.13.12.2 Sam.14.24,28. 1 Chron.12.8. Esth. 7. 8. Job.38.30. Pl.82.2. Prov.15.14. Isa.3.15. Ezech.1.10..10.14..1.19..41.21. Nah.2.11. בְּפָנַי in conspectu, ante, Ezech.42.12.sed frequentiùs admodum occ.pl.m.constr. cum לְ præf. לִפְנֵי ad conspectum; ante,coram,Bu.Conc. anterior pars, sive oppositus locus,&c. Av. Gen. 6. 11.. 10.9..18.22..23.12,17..27.7..33.14..41.6. &c. Job.15. 4..21.18.. 34.19.Psal.34.1..35.5..56.14..61.8..68.4..72. 17..80.3..83.14..95.6..96.13.. 98.9,& 6..106.46.. 116. 9..147.17.Eccl.2.26..5.1,5..7.26. Isa.8.5..17.13..18.5.. 23.18..36.14. 53.7.&c. ad Am.9.4. Zach.3.1,3,9.. 14. 20. Nah.1.6..4.7. in 600.circ.l. Sed occ.etiam hæc forma pl.m.constr. cum לְ, וְלִ & וּמִלְ præf. ut seq. וְלִפְנֵי & in conspectu, & ante,Ex.7.10.Lev.16.14,15..19.14. Num. 8.13,22..9.6..27.2,19,21,22..36.1. Jos.17.4. 1 Sam.28. 25.1 Reg 6.20.1 Chron.22.18.2 Chron.14.11,12. Neh. 13.4.Pl.72.5.102.1.Pr.18.16.Jer.44.10..49.37.Eze.42. 4. מִלִּפְנֵי ab ante, è conspectu,à, Gen.4.16.. 41.46.. 47. 10. Exod.35.20..36.3. Lev.9.24..10.2..16.12.Num.17. 11,24..20.9.Deut.17.18. 1 Sam.8.18.. 18.12.. 21.7. 1 Reg.8.54.1 Chron.16.33..19.18.2Chro.1.13..19.2..20. 7..33.12,23..34.27..36.12. Ezr.10.6. Esth. 7. 6.. 8.15. Psal.97.5..114.7. Eccl.8.13..10.5. Ezech.40.19. Jon.1. 3,10. וּמִלִּפְנֵי & à conspectu,propter, 2 Chron.32.7. sed frequentiùs occ.cum מִ præf.sic, מִפְּנֵי à facie, à conspectu; propter,&c. Gen.3.8..7.7.. 16.8.. 27.46.. 35.1,7.. 36.6,7..41.31..47.13. &c. Job.17.13..19.29..23.17..35. 12..37.19..39.22. Psal.3.1..17.9..38.4,6..44.17.. 55.4.. 57.1..60.6..61.4..68.3,9..102.11.Pr.30.30.Isa.2.10,19, 21..7.2,16..10.27..16.4..17.9..19.16,20..20.6.. 21.15.. 30.17..31.8.. 37.6..51.13..57.1.&c.ad Lam.2.3.. 5.9,10.. Ezech.14.14..16.63. Hos.10.15. Mich. 1.4. Zeph.1.7. Hag.1.12. Zach.2.13..14.5. Mal.3.14.in 180.circ.l. Denique occ.etiam hæc forma pl. m. constr. cum כְּמִ & וּמִ præf.sic, וּמִפְּנֵי & à facie,propter, Isa.21.15. Jer.23.9.. 25.38..35.11.Mal.2.5. כְּמִפְּנֵי tanquam à, Lev.26.37. Item, occ.etiam hujus nominis forma pl.m.constr.cum affixis variis; ut cum יְ vel in pausa, ֶי Aff. simpl. locis seq. פָּנַי vel פָּנָי vultus, facies mea,Gen.32.20.. 43.3,5.. 44.23,29. Exod.10.28..20.3..23.15..34.20.. 33.14,20. Lev.17.10..20.3,5,7..26.17.Deut.5.7..31.17,18..32.20. 2 Sam.2.22..3.13. 1 Reg.2. 16,20..9.7. 2 Reg.23.27. 2 Chron.7.14,20. Ezr.9.6. Neh.2.3. Job.4.15.. 9.27.. 16. 17..29.24.Psa.27.18..42.12..43.5..44.16..69.8.Isa.1.12.. 50.6,7.. 54.8..65.3. Jer.3.12.. 6.7..7.15.. 15.1.. 21.10.. 23.39. 32.31..33.4..44.11. Ezech.1.28..3.23..11.13..7. 22..9.8..14.8..15.7.. 39.23,24,29.. 43.3.. 44.4. Dan.8. 17,18..9.3..10.9,15.Hos.5.15..6 2. cui priori formæ extra pausam cum pathach in ult. יַ & בְ sunt præf. וּפָנַי & facies mea, Exod.33.23. 2 Sam.14.24.Dan.10.9.בְּפָנַי in facie mea,Job.16.8.sed utrique formæ tam cum pathach quàm cum cametz in ult. est præf. locis seq. לְפָנַי vel לִפְנֵי in conspectum meum,ante me, Gen.6.13..7.1.. 17. 1..24.12..27.20..30.30.. 32.16,20..33.14..40.9. Exod. 25.30.Num.22.33.Jud.11.9.1 Sam.2.28, 30.. 9.19.. 10. 8. 2 Sam.5.19..19.14..16.22..25.19.1 Reg.2.4..8.25..9. 3,4..11.36.2 Reg.22.19. 1 Chron.22.8. 2 Chron.6.16.. 7.17..34.27. Neh.5.15..6.19.Job.33.5..41.2.Pl.5.9..23. 5.. 57.7. Cant.8.12. Isa.65.6..66.22,25.Jer.2.23.. 3.10.. 15.1,19..30.20..31.36..34.15,18..35.19..49.19..50.44.

Ezech.1.10..8.1..13.24..16.50..20.1..22.30..36.17-44. 15.Jon.1.2.Hag.2.14. sicut etiam utrique formæ מִלְ, & וּמִ sunt præf.ut seq. מִלְּפָנַי vel מִלִּפְנֵי à, è, conspectu meo,Gen.23.8. Lev.22.3. 1 Reg.8.25..21.29. 2 Chro.6. 16.Isa.48.19..57.16. Jer.16.17..31.36..33.18.Ezec.30. 9. מִפָּנַי vel מִפָּנָי è conspectu meo, Exod.10.3.Num.22. 33 Job.30.11. Jer.4.1.. 5. 22. Ezech.38.20. וּמִפָּנַי & à conspectu meo, Job.23.17..30.10.Item cum נִי Aff. occ. simpl. & cum לְ & מִ præf. פָּנֵינוּ faciem nostram, Jer.51. 51. לְפָנֵינוּ in conspectu nostro, ante nos, Ex. 32. 1,23. Deut.2.33,36. Jos.8.6.Jud.20.32,39.1 Sam.8.20..9.27.2 Sam.2.14.2 Chron.14.6. Dan.9.10. מִפָּנֵינוּ è conspectu nostro, Jos.2.24..4.23..24.18.Jud.11.24. Isa.30. 11. & cum הַ aff.occ.simpl.locis seq. פָּנֶיהָ facies tua, Gen.19. 21..33.10..46.30..48.11.Exod.10.29.. 33.15. Jos.7.10. Neh.2.2. Job.1.11..2.5..11.15,19..13.24..22.26.Pl.4.7.. 9.20..13.2..17.15..21.7,10..24.6..27.8,9..30.8..31.17, 21..44.4,25..45.13.. 51.11..69.18.. 80.4,8,20,17.. 88. 15. 89.15,16.. 90.8..102.3..104.29..119.58, 135.. 140. 14.. 143. 7. Prov. 7. 15. Isa. 64. 6. Jer. 17. 16. Ezech.3.8.. 4.3,7.. 6.2.. 12.6.. 13.17.. 21.2,7.. 25.2.. 28. 20.. 29.2.. 35. 2.. 38. 2. Dan. 9. 17. & Mal. 1. 8. cui etiam יְ & בְ sunt præf.sic, וּפָנֶיהָ & facies tua, 2 Sam. 17.11. בְּפָנֶיהָ in conspectu tuo, Deut. 7.24. Jos.10.8. Sed sæpiùs cum לְ præf. לְפָנֶיהָ in conspectu tuo, ante te,&c. Gen.13.9..17.18..20.15.Ex.17.6..23.20,23,26, 28..32.35..33.2,19. Deut.1.21..7.2,23.&c. Psal.19.15.. 22.28.. 41.13..76.8.. 79.11.. 86.9..89.3..102.29.. 119. 169,170..141.2..143.2. Prov.23.1. Isa.9.3..38.3..45.2.. 55.8.Lam. 1.22.&c. ad Mich.6.4. & Zach.3.8. in 110. circ.l.Item cum cum וְ & מִ præf.& הַ aff. וּלְפָנֶיהָ & in conspectu tuo,coram te,2Chr.20.9. מִלְּפָנֶיהָ à, è conspectu tuo, Ex.23.28.Deut.9.4.,28.31..31.3. 2Sam.7.15. 1 Chr.29.12.Ne.3.37.Pl.17.2..51.13.Jer.18.23.ut & cum מִ & וּמִ præf. & הַ Aff. occ.locis seq. מִפָּנֶיהָ à facie tua, Gen.31.35. Exod.23.29,30,31..34.11,24. Num.10.35.. 33.27.Deut.2.25..4.38..6.19..7.1,20,22..9.4,5.. 12.29, 30..18.12..20.19. 2 Sam.7.9. 1 Chron.17.8. Job.13.2. Psal.9.4..139.7. Isa.26.17..63.19.. 64.1,2. וּמִפָּנֶיהָ & à conspectu tuo, Gen.4.14. Item cum יְ, vel in pausa יָ Aff. occ. locis seq. פָּנֶיךָ vel פָּנֶיךָ facies tua, 1 Sam. 25.35.1Reg.2.17,20.Jer.13.26.Ezech.21.16.Nah.2.1.. 3.5. Item, cum כֶם Aff. occ. simpl. & cum בְ, לְ, מִ & מִ præf. prout seq. פְּנֵיכֶם facies vestra, Gen.40.7.Exo. 10.10..20.20.Job.6.28.Jer.42.15.Ezec.14.5.Dan.1.10. Mal.2.3. בְּפְנֵיכֶם in conspectu vestro, Deut.1.25. Jos. 23.9. Ezech.20.43..36.31. לְפְנֵיכֶם in conspectu vestro, coram vobis, Gen.34.10.. 45.5. Lev.18.27,28,30.. 26.7,8.Num.32.29.Deut.1.8,30,33..4.8..11.26,32..31. 5.Jos.3.11..24.12. 1 Sam.12.2. 1 Reg.9.6. 2 Chron.7. 19.. 19.11. Isa.52.12.. 55.12. Jer.21.8.. 26.4.. 44.10. מִלְּפְנֵיכֶם è conspectu vestro, Deut.11.23.Jos.23.5,13. מִפְּנֵיכֶם à conspectu vestro,Lev.18.24..20.23. Num.33. 52,55.Deu.8.20.Jos.2.9,10,11.. 3.10..4.23..9.24..23.3, 5,9..24.8,12.Jud.2.3..6.9. Sed sæpiùs cum יְ, Aff. פָּנָיו facies ejus,vel sua,&c. Gen.4.5..17.6,10..31.21..32.20, 31.&c. Job.13.15..14.20.Psal.10.11..17.13..22.28..42. 6..67.2..95.2..105.4.Eccl.8.1.Isa.6.2..8.18..29.22..38. 2..52.2..63.9.&c. ad Mich.3.4. in 90. circ.l. Cui etiam יְ, Aff. יְ cop. הַ interrog. & בְ sunt præf. ut sequitur, וּפָנָיו & facies ejus, 2 Chron.32.2. Ier.1.13.Dan.10.6. הַפָּנָיו an faciem ejus, Job. 13.8. בְּפָנָיו in faciem ejus, Deut.

Deut.4.37..2.9. Prov.21.29.Hoſ.5.5..7.10. Sed ſæpiùs cum ל præf. לְפָנָיו ad faciem ejus, ante eum. coram eo, &c. Gen.24.33,40..32.3..41.43..43.33.&c. Job.13.16.. 23.4..35.14. Pſal.18.7..22.30..50.3..62.9..68.5..75.9.. 85.14..96.6..97.3..100.2..106.23..142.3.Pro.8.30.Ecc. 2.26.Iſa.40.10..41.2..45.1..53.2..65.11 &c. ad Hoſ.6.2. Joel.2.3,10.Hab.3.4.Zach.3.4. Mal.3.16. in 100. circ.l. Cui etiam מִל & יל ſunt præf. ſic, וּלְיָנָיו & in conſpectu ejus, coram eo, Job.21.33..41.14. מִלְּפָנָיו à facie, conſpectu ejus, 2 Reg.5.27.. 6.32. 1Chro.16.30. Eſt.1.19.. 4.5.Eccl.3.14..8.12.Dan.11.22. ut & cum מ præf. locis ſeq. מִפָּנָיו à facie ejus, ſua, Gen.45.3. Exod.4.3..23.21. Num.32.21.Jud.9.40. 1 Sam.18.11,15..19.8. 2Sam.10. 13. 2 Reg.1.15..17.20. 1 Chron.19.14.Job.23.15.Pſal. 68.2..89.23..96.9.Ecc.8.3.Iſ.19.1..42.11.Joel.2.6.Nah. 1.5.Hab.2.20. Item occ. etiam cum ה Aff. ſimpl.& cum י, ך, & מ præf. פָּנֶיהָ facies ejus, ſua, Gen.38.15.Ex. 25.37.Ruth.2.10. 1 Sam.25.23. 2 Reg 21.13.Ezec.40. 45,46. Prov.7.13.Iſa.24.1..28.25. וּפָנֶיהָ & facies ejus, 1 Sam.1.18. בְּפָנֶיהָ in faciem ejus, Num.12.14. לְפָנֶיהָ in conſpectum ejus, Eſth.4.8.Ezech.23.41. מִפָּנֶיהָ à facie ſua, Hoſ.2.2. ut & cum הֶם Aff. ſimpl. locis ſeq. פְּנֵיהֶם facies ipſorum, ſua, Lev.5.24.Num.14.5..16. 22..17.10..20.6.Deut.11.4. Jud.13.20..18.23. 1 Reg.2. 15..6.7..18.39. 1Chron.12.8..21.16. 2Chron.29.6.Job. 40.13. Pſal.21.13..83.17.Iſa.3.9..5.21..13.8. Jer.5.3..7. 19..42.17.. 44.12..50.8. Ezech.1.10..3.8..10.22..14.2.. 32.10.Hab.1.9.cui etiam הֶם Aff. י cop & ב ſunt præf. וּפְנֵיהֶם & facies ipſorum, Gen.9.23. Exod.25.20.. 37. 9. 2Chron.3.13. Pſal.34.6. Ezech.1.8,11.. 8.16..40.44. בְּפְנֵיהֶם ante faciem ipſorum, Joſ.21.44. Eſth.9.2.Ezech.6.9. Sed ſæpiùs cum ל præf. לִפְנֵיהֶם in conſpectum eorum, coram eis, ante eos, Gen.18.8..33.3..34. 21. Exod.13.21..19.7..21.1. Num.10.33.&c. Job.21.8. Pſal.69.23..105.17. Eccl.9.1.Iſa.42.16. &c. ad Mich.2. 13.Zach.12.8. in 60. circ. l. Sed occ. etiam cum וְ, מ & וּמ præf. ante הֶם Aff. ut ſeq.וְלִפְנֵיהֶם & in conſpectu eorum, ante eos, 1Sam.10.5. 2Chr.25.14. מִפְּנֵיהֶם à conſpectu, facie eorum, ab iſtis, Gen.6.13.Exod.14. 19. Deut.2.12,21,22.. 7.19,21 ..20.3..31.6..28.60. Joſ. 11.6. Jud.2.21. 2 Reg.3.24..17.11. 1 Chron.5.25. Neh. 4.3,8. Pſal.78.55. Iſa.63.12. Jer.1.8,17..22.25.. 39.17.. 41.18.Ezech.3.9.Hoſ.11.2.Am.2.9. מִפְּנֵיהֶם & à facie ipſorum, Ezech.2.6.Denique ſemel etiam occ. hæc forma pl. m. conſtr. cum מִי Aff. poetico, ſic, Pſal.11.7. פָּנֵימוֹ facies ipſorum; Bu. Conc. יָשָׁר יֶחֱזוּ פָּנֵימוֹ rectum videbunt facies eorum; Pag. rectum, (h.e. rectorum cætum) quod attinet, videbunt facies ſuas; i.e.non disjicientur ampliùs. Facies eſt id, quod conſpicitur, oculi conſpiciunt; Cocc. Rectum aſpicit vultus ipſius, i.e. rationem illius habet, & ſingularem ejus curam gerit, non autem, ut improbos, averſatur & perdit; Jun. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in hoc cod. no.pl.m. פָּנִים adverbialiter ſumpto, pro ante, coram, antea,Bu. Conc. &c. vide Bu.Lex. ad initium, idque cum ל præf. locis ſeq. לְפָנִים antea, Deut.2.10,12,20. Joſ. 11.10.. 14.15..15.15. Jud.1.10,11,23..3.2.Rut.4.7. 1Sam.9.9.1 Chr.9.20. 2Chr.9.11.Ne.13.5. Job.17.6..42.11.Pſ.102. 26.ut & cum וּמ præf.loco ſeq. וּמִלְּפָנִים & ab antea,ab antiquitate,Iſ.41.26.prout occ.etiam ſic adverbialiter in forma pl.m.conſtr. cum ל & וְל præf. ut ſeq. לְפָנֵי ante, antequam, Gen.13.10.. 27.7,10..29.26.. 33.14..36.31.. 48.20..50.16.Num.13.22.Deut.33.1. 1Sam.9 15. 2Sam. 3.13,35. 1 Chron.22.5. 2 Chro.33.19. Neh.13.19.Pro. 8.25..16.18..18.12.Iſa.37.27. Ezech.28.9..33.22. Joel. 2.11..3.4.Am.1.1. Zach.8.10. Mal.3.23. וְלִפְנֵי & ante, antea, antehac, Neh.13.4.Job.8.12..15.7. Prov.15.33.. 16.18..17.14..18.12. & ſic etiam cum variis aff. ut cum ־ in pauſa ׳, & נו Aff. cum ſcil. ל præf. utrique, & ſemel cum מִל præf. & נו Aff.ſed defectivè cum tzere abſque jod pl. in penult. ſic, לְפָנַי vel לִפְנֵי ante me, Neh 5.14.Eccl.1.16..2.7. Iſa.43.10. Jer.28.8. לְפָנֵינוּ ante nos, Deut.1.22. מִלְּפָנֵינוּ ab ante nos, Eccl.1.10. Item, cum ךָ Aff.cui etiam ל & יל ſunt præf. & cum כֶם Aff. cui etiam ל eſt præf. ſic, לְפָנֶיךָ ante te, Deut.4.32. 1 Reg.14.9. 1 Chro.17.13. 2 Chro.1.12.Jer.34.5. וּלְפָנֶיךָ & ante te,Jer.28.8. לִפְנֵיכֶם ante vos,Gen.45.5,6. Lev. 18.27,28,30.Jer.44.10. ut & cum יו Aff. cui etiam ל & יל ſunt præf.ſic, לְפָנָיו ante ſe, eum, Gen.46.28.Ex. 10.14.Joſ.10.14. 1 Reg.16.25,30,33. 2 Reg.16.2..18. 5..21.11..23.25. 1Chro.29.24. Joel.2.3. וּלְפָנָיו & ante eum, Job.21.33. Denique occ.etiam in hac 2.adverbiali ſign.cum ל præf. & הֶם Aff.ſic,לִפְנֵיהֶם ante eos,2Reg. 4.31,Eccl.4.16. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt, intra, interius, intimum; Bu.Conc. idque, 1. in voce פְּנִי cum ל præf. ſic, לִפְנִי anterior, ſive oppoſitus; Av. anterius; Bu.Lex.interior, Cocc. prout occ. 1 Reg.6.17. & quadraginta cubitos habuit ædes quæ eſt templum לִפְנִי oppoſitum; Av. Interius, anterius; Bu.Conc.הוּא הַהֵיכָל לִפְנִי templum intimum; parte ſcil. interiori; Cocc.ipſa eſt templum לִפְנִי, (pro הַפְּנִימִי) intrinſecùs, vel interiùs,inquit R.D.& vocat illud intrinſecùs,quamvis eſſet extra oraculum, quia erat intra porticum; Pag. Vel, interius reſpectu porticûs. Ingredientibus enim in templum, primum ſeſe offerebat veſtibulum, ſeu porticus, Hebraicè, אוּלָם Ulam: deindè, הֵיכָל Hechal, h. e. templum; poſtremo aditum, ſeu Sanctum Sanctorum, quod hic Sanctes oraculum. Erit autem לִפְנֵי Toar adject. eâ formâ, quæ כִּילִי; ſed camerz pro pathach eſt ob ſilluk in fine verſûs. Jod ſic varia format adjectiva, & dicitur ab Hebræis,jod הַיְחַשׁ proſapiæ, ſeu habitudinis; Merc. Vel ponitur hîc לִפְנֵי pro לִפְנֵי ante,quia erat ante oraculum; Pag.Quaſi dicas anterius: & ſic quoque Toar erit. לִפְנִים appellant adytum; לִפְנֵי verò ipſum Hecal. לִפְנִים ſonat interius; vel intimum, לִפְנֵי verò anterius potiùs exponendum videtur; Merc.Cev. vel eſt ſicut לִפְנִים antea; Pag. vel potiùs, ut לִפְנִים de quo infrà; Merc.Cev. Eſt autem לִפְנֵי, vel לִפְנֵי cum pathach vel camerz,ut חֲשׁוּפֵי & חֲלוֹנֵי & חוֹרֵי, &c.ſuis in locis; Pag. לִפְנֵי anterius, pro פְּנִימִי, ut in loco cit. & quadraginta cubitorum fuit domus: ipſum æ difficium לִפְנֵי anterius, viz. ante Sanctum Sanctorum; Forſt. Quadraginta autem cubitorum erat domus illa; illud templum anterius; Jun. Item in hac 3.ſignif. eſt etiam no. פְּנִים ſing. maſc. interius, intimum, quaſi anterius dictum; quòd introrſum pergenti, interiora ſint ante, exteriora verò, retrò; Bu.Lex. Hoc autem no. פְּנִים Avenarius facit Radicem per ſe peculiarem, & exp. interius,intrinſecùs, in parte interna. Eſt nomen, inquit,ſingularis numeri, & Mem in fine eſt Radicale. Cogn. cum פָּנָה reſpexit: Significat enim reſpectum interiorem. Semper habet literas ſerviles, aut à fronte, aut à tergo ſuperadditas; Av. prout ſcil.occ. cum מִל præf. in 1 Reg.6.29. & apertiones, i. e. ſculpturæ, ſtorum מִלִּפְנִים intrinſecùs

secùs: מִלְּפָנִים וְלַחִיצוֹן introrsum, & exterius, Cocc. פָּנִים sine augmento literarum non est usitatum, at in compositione usu venit: ut in hoc מִלְּפָנִים, & sic fungitur officio adverbii, ad locum, denotantis, i.e. antrinsecus, seu anterius, h.e. intrinsecus, ut in loco cit. Forst. In quo loco venit adverbialiter, pro internè, intus, intrinsecùs, quasi dicas. Sic enim Hebræi, quod est interius, dicunt anterius, quod introrsum pergentibus exteriora sint retrò: non autem quòd, ut quidam volunt, in ædificiis conclavia in recessu respexerint introrsum, non foras extra domos, versus vias urbis. Discriminis autem causâ Fe in פָּנִים scheva habet, nè cum פָּנִים (cametzato scil.) facie, confunderetur: & quia licèt jod & Mem sunt signa plur. dictio tamen פָּנִים velut sing. habetur; ut Mem jam sit velut Radicale. Atque hinc fecerunt Toar adject. פְּנִימִי, internus, & plurale indè, masc. & fæm. ut sequitur. Sed venit etiam cum He adjecto, quod signum motus ad locum dici potest; Merc. Cev. Nam indè ab hoc no. פָּנִים cum ה locali add. est, פְּנִימָה, intùs, intrò, intrinsecùs; Bu. Lex. Av. Coc. Cum He litera in fine פְּנִימָה motum ad locum importat, i.e. anterius; & h.e. quod Latini vocant, interiùs, Forst &c. ut suprà ex eo; Merc. Cev. ut Psal. 45.14. tota inclyta, seu gloriosa filia Regis פְּנִימָה intrinsecùs. Est enim, inquit R. D. sicut בְּפָנִים intrinsecùs, sc. manens. 70. omnis gloria filiæ Regis ab intus. Hier. omnis gloria filiæ Regis intrinsecùs; Pag. vel ad intra, i.e. intrinsecùs est. 70. ἔσω θεν, Av. introrsum; Coc. Intrò, Jun. In hac autem forma cum ה locali, occ. simpl. & cum ל & מ præf. פְּנִימָה intrinsecus, Lev. 10.18. 1 Reg. 6.18. 2 Reg. 7.11. 2 Chr. 29.18. Psal. 45.14. לִפְנִימָה intus, 1 Reg. 6.30. 2 Chr. 29.16. Eze. 40.16, 17.. 41.3. מִפְּנִימָה ab intra, intrinsecùs. 1 Reg. 6.19, 21. 2 Chr. 3.4. Atque inde etiam ex פָּנִים est no. cum jod heemant. in fine; viz. פְּנִימִי m. interior, intimus; Bu. Lex. Av. Nomen masc. generis, ordinem significantis; Av. Et est quidem Toar, adject. scil. ordinis, quasi anteriorem dicas; Latinè verò vertendum per interiorem, internum, vel intimum; Merc. prout occ. hoc no. habens jod à fine cum ה & ב pro הָ dem. præf. ut seq. הַפְּנִימִי intimus, a, um, 1 Reg. 6.27..7.3. Ezech. 40.15, 19, 22, 23, 27, 44..41.15, 17..42.3, 15..43.5. בַּפְּנִימִי in interno, Ezec. 41.17. Item, occ. etiam in forma pl.m. (interna vel intima denotans) cum ה dem præf. loco seq. הַפְּנִימִים interiora, 1 Chron. 28.11. Ut & in forma f.f. cum Thau post jod, פְּנִימִית interior, nomen etiam ordinale, fæm. Av. prout occ. in hac forma f.f. cum ה dem. præf. locis seq. הַפְּנִימִית interius, 1 Reg. 6.36..7.12. Est. 4.11..5.1. Eze. 8.16..10.3..42.4..44.16, 21, 27..45.19..46.1. Unde etiam ex hac forma f.f. formatur pl.f. (significans interna, interiora, &c.) & occ. cum ה dem. præf. loco seq. הַפְּנִימִיּוֹת intima, 2 Chr. 4.22. Deniq; iv. signif. 4. hujus Rad. פָּנָה est, amovere; expedire, præparare; expurgare; Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. in qua signif. occ. in præt. piel, 3.f. m. simpl. & cum י conv. præt. ut & in 2.f.m. & 1.sing. simp. at in 3.pl. cum י conv. præf. ut seq. וַיְפַנֶּה expurgavit, Zeph. 3.15. יְפַנֶּה & expediet, Mal. 3.1. פִּנִּיתָ expedivisti, Psal. 80.10. פִּנִּיתִי expedivi, Gen. 24.31. וַיְפַנּוּ & expurgabunt, Lev. 14.36. Item in imper. piel, à f.m. פַּנֵּה præpara, expedi, &c. occ. in 2.pl.m. locis seq. פַּנּוּ expedite, parate, Isa. 40.3..57.14..62.10. Loci quidam, in hac Rad. ordine Conc. citati, ulterius explicandi; ut ad part. ben. kal, 2 Chron. 25.23. usque ad portam הַפִּנָּה quæ respicit, &c. Pag. Intelligit portam angularem; sicut & loco Regum respondente, 2 Reg. 14.13. dicitur porta הַפִּנָּה anguli; sic autem angulus dicitur, quòd huc illuc sit conversus, seu respiciat, ut הַפִּנָּה & הַפִּנָּה inter se alludant, Merc. usque ad portam angularem; Jun. Item de sensu phraseos, עַל־פְּנֵי coram, ante; ut, Gen. 25.9. sed ibid. v. 18. עַל־פְּנֵי coram omnibus fratribus suis cecidit; sic exp. cecidit sors ejus in sorte fratum suorum; juxta R. David, in lib. Rad. Pag. Ex adverso omnium fratrum suorum, accidit (ei habitatio.) Hic enim ab interpretatione R. D. K. (quam priùs amplectebamur, discedimus; quia hanc ellipsin simpliciorem judicamus. Jun. Item, Gen. 11.28. & mortuus est Haran, עַל־פְּנֵי coram Therach patre suo; i.e. in vita patris sui, seu superstite adhuc patre suo; ut exp. R. D. Et sic Num. 3.4. & sacerdotio functus est Elhazar, & Ithamar, עַל־פְּנֵי coram Aharon patre suo; i.e. in vita Aharon; h.e. superstite adhuc Aharon; Cev. Ante Terachum; Cocc. in conspectu Therachi, &c. i.e. vivo, & presente patre; ut Num. 3.4. Jun. Interdum pro, ergà, versùs; Gen. 19.28. & prospectabat, Sodomam versùs. Et pro, præ; ut Deut. 21.16. præ filio ejus quam odit, &c. Cocc. sic & לִפְנֵי coram, ante; Gen. 23.12. variè usurpatur; ut, Gen. 29.26. לִפְנֵי הַבְּכִירָה ante primogenitam; Pag. Non locum solùm, sed & tempus significat. Et est ubi valeat, apud, juxta. Notant & sumi pro מִפְּנֵי, vel מִלִּפְנֵי; cum verbis scilicet, recedendi egrediendi & fugiendi. Addunt & illud, Job. 4. in fine, לִפְנֵי־עָשׁ à facie tineæ; quod Kimchi exponit, quamdiu Arctūrus durabit; i.e. in æternum; ut & eo loco dicitur, לְנֵצַח. Sic Psal. 72.17. לִפְנֵי ante solem; i.e. quamdiu Sol duret aut existat. Sic & alia cum עַל & cum Beth, Kimchi ita exponit; & cum אֶל, vivente illo, &c. אֶל פְּנֵי cum facie, אֶת פְּנֵי ad, pro eodem reperias cum לִפְנֵי. & Ezec. 40. עַל־לִפְנֵי ex adverso, è regione, idem quod עַל־פְּנֵי ante, contra, &c. Merc. In quo cap. v. 15. sic legitur, &, עַל־פְּנֵי ante portam introitus, עַל־לִפְנֵי usque ad ante vestibulum portæ interioris, &c. h.e. à fine portæ usque ad initium portæ. Cocc. à fronte autem hujus portæ ingressus, usque ad frontem vestibuli, portam interiorem, &c. i.e. ab ipso ingressu hujus ambitus, usque ad ingressum primarii atrii, erant omnino, 50. cubiti; &c. Jun. venit etiam ut dictum, פָּנִי cum Mem & Lamed simul; ut Jon. 1.3. & surrexit Jonah, ut fugeret, (in Tarsis) מִלִּפְנֵי יְהוָה à facie Domini; &c. Idem v. 10. Pag. non autem planè idem est quod מִפְּנֵי; ut ibi docent Hebræi; nam מִפְּנֵי יְהוָה, à facie Domini, fugere nemo potest; ut est Psal. 139. quem, viz. nihil latet. Sed מִלִּפְנֵי יְהוָה, est à loco ubi se præsentem exhibebat Dominus suis assistens; ubi scil. coli volebat; ex terra Judæa, inquam, ubi peculiariter notus erat Deus, fugere statuerat Jonas. Est tamen, ubi hæc confundi videantur. Merc. Et id genus multa veniunt; licet מ, & ל, contrariæ videantur significantiæ; nam מ, distantiam, ל, autem propinquitatem connotat. Sed sensus est, à facie Domini, i.e. à loco, qui est coram Domino; & est locus receptionis propheriæ. Et sic, Psal. 114.7. à facie Dei Jaakob, &c. Pag. Vel, propter præsentiam Dei Jakob, &c. vel, varia hujusmodi explicari possunt, ut sequitur, ut Gen. 4.16. & exivit Cajin à coram Jehovah, i.e. inde, ubi Jehovah cum eo locutus erat. Lev. 9.24. & exivit ignis à coram Jehovah; i.e.

ex

ex Sanctuario, ſic, Lev.10.2.16.12. & 2 Chron.33.23. & non flexus eſt, מִלִּפְנֵי יְהוָה à coram Jehovah; q.d. propter eſſe coram domino. Et ſic, מִפְּנֵי ſæpe eſt, à, ab, vel coram, &c. & interdum propter, &c. ut Iſa.10.27. וְחִבַּל עוֹל מִפְּנֵי שֶׁמֶן & corrumpetur jugum propter oleum, h.e. jugum legis abolebitur propter effuſionem Spiritûs Sancti. (immo diſturbabitur jugum, propter oleum; i.e. propter Chriſtum liberaberis, in quo quieſcit Spiritus Jehovæ, quia unxit eum; infrà 61.1. Sic interpretatur Jonathan Chaldæus; Jun.) Et Mal.2.5. וּמִפְּנֵי שְׁמִי נָחַת הוּא & propter nomen meum conſternabatur ipſe. Job.17.12. ponunt lucem propinquam ex facie, h.e. præſentia tenebrarum; & cap.23.17. Non excisus ſum, מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ à facie tenebrarum; h.e. ob præſentiam tenebrarum; quum viz. nihil niſi tenebræ mihi occurrerunt. Item, de hoc nomine cum affixis variis etiam loci notandi: ut Exod. 33.14. פָּנַי יֵלֵכוּ facies mea ibit, h.e. ego adero, & me conſpiciendum præbebo. (facies mea, i.e. aſpectabilis præſentia mea; q.d. visnè ità fieri: ſtatui enim tibi gratificare; Jun.) 2 Sam. 17.11. פָּנֶיךָ הוֹלְכִים בַּקְּרָב, & tu ipſe inibis prælium, præſens, ſcil. Exo.33.23. פָּנַי לֹא יֵרָאוּ facies mea non conſpicietur, non enim conſpicitur Deus, aut cognoſcitur perfectè. Jer.15.19. לְפָנַי תַּעֲמוֹד ſtabis coram me, h.e. ſervus eris meus, cognoſcens meam voluntatem, & certus mei favoris. Cant.8.12. vinea mea לְפָנַי, coram me, eſt, ſcil. h.e. cognoſco eam & curo. Pſal 27.8. בַּקְּשׁוּ פָנַי quærite faciem meam; date operam, ut me cognoſcatis, & voluptatem ex mei cognitione capere poſſitis: ſic Pſ.24.6.105.4. Et Pſ.95.2. נְקַדְּמָה פָנָיו occurramus faciei ipſius, i.e. venientem ad nos excipiamus cum lætitia & honore. Et Pſal.31.17. הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ illumina faciem tuam erga ſervum tuum; i.e. fac ut te cognoſcam amantem mei, & exhilaratum ad mihi benefaciendum. Confer Pſ.80.4,8,20.119.135 & Pſ.42.6. יְשׁוּעוֹת פָּנָיו ſalutes, h.e. ſalutem omnimodam, quam faciet oſtendendo faciem ſuam, Iſ.63.9. וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם & angelus faciei ipſius ſalvabat eos. Qui ità eſt à Deo, & venit ad homines, ut, quæ viderit, teſtetur: & in ipſo cernatur ipſe Deus. Jer.3.12. לֹא אַפִּיל פָּנַי בָּכֶם non dejiciam faciem meam in vos, h.e. non intuebor vos vultu irato. Iſa.57.16. רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטֹף ſpiritus à coram me operiet; h.e. effundetur Spiritus, qui eſt ante faciem meam, & is quaſi inundabit omnes. Hæc ex Cocc. Item locus citatus, Deut.4.37. venit inſigniter notandus, & duxit te בְּפָנָיו in facie ſua, aut per faciem ſuam. R.D. in in l. Rad.exp. per vitam ſuam; ac ſi diceret, juramento ſuo. Et ſic Job.21.31. quis annunciabit עַל פָּנָיו דַּרְכּוֹ in vita ejus, ſeu per vitam ejus, viam ejus? (ego tamen ſimpliciter, intelligo, in faciem ipſius, eum ſcil. non reformidans, h.e. audaciter, Merc.) Targum, קֳדָמוֹי coram illo. R. Moſeh in comment. in vita ejus viam ejus malam; Ab. Ezra. Senſus eſt, quis annunciabit illi viam illius, quòd ſit ità? Ipſe facit quicquid vult, & non eſt qui reddat ei. Sed poteſt etiam exponi, inquit R.D. & eduxit te in ira ſua, quâ ſcil. iratus eſt contra Ægyptios; Pag. Hoc No. פָּנִים facies variis in locis ſic accipitur in malam partem, pro diſplicentia & ira; quia ſcil. in facie appareat & conſpiciatur. Sic Lev.17. Pſal.21. & 34. Jer.44. & Ezech.14. &c. Sed ſæpiùs, ut dictum, facies pro ipſa perſona; ut in locis cit. 2 Sam.17. & facies tua abeat in prælium, i.e. tu ipſe tuâ perſonâ. Sic Lucas, obſervatâ hâc phraſi, dixit, cap.9. facies ejus erat vadens, i.e. volebat ibi eſſe ſua perſona. Præterea verò de facie Dei, ſive Domini annotandum eſt, quod dupliciter uſurpetur; 1. pro ipſa eſſentia divina, ut eſt Deus, in ſua Majeſtate & gloria; & hanc nulla creatura humana videre, cognoſcere, aut apprehendere poteſt, niſi ſuſtentetur à Deo; ſicut Deus dicit Exod.33. Non poteris videre faciem meam, quia non videbit me homo, & vivet. Et iterum, videbis poſteriora mea, ſed facies mea non videbitur. Hanc verò vident ac contemplantur Angeli & beati in altera vita; Sicut Chriſtus ait Matth.18. Angeli eorum in cælis ſemper vident faciem patris mei qui in cælis eſt. Et Paulus, 1 Cor.13. cernimus nunc per ſpeculum in ænigmate, tunc autem à facie ad faciem, &c. & 1. Joan.3. ſcimus autem quòd ſi apparuerit, ſimiles ei erimus, quoniam videbimus eum ſicuti eſt, &c. Secundo autem modo accipitur pro apparentia, ſeu forma quam ipſe Deus induit, & quâ vult apprehendi, ut ſunt verbum Dei, columna ignis & nubis, propitiatorium, vel, alia ſacramenta & res externæ, quæ ſunt tanquam externæ facies, quibus Deus præſens eſt, & vult conſpici. Et de hac facie Dei ſæpe etiam loquitur Scriptura; ut Deut. 33. & dixit Jehovah, facies mea ibit, & requieſcere te faciam. Et cap.4. & eduxit te in facie ſua, i.e. columnâ. Et Pſal.24. quærentes faciem tuam. Et ſic Jacob vocat locum illum ubi ei Deus apparuit, פְּנִיאֵל faciem Dei; Gen.32. Et Gen 4. egreſſus eſt Cain à facie Jehovah; ubi Scriptura ſic vocat locum in quo ſonabat promiſſio de ſemine mulieris, & ubi erat vera Eccleſia, & verus Dei cultus, &c. Ità ut facies Dei dicantur, res externæ, quibus Deus ſe verbo ſuo alligavit, & ubi vult eſſe præſens, conſpici & coli. Nomen autem hoc פָּנִים voce, pluralis tantùm eſt numeri; ideoque ſemper cum nominibus aut verbis pluralis numeri conſtruitur; at ſignificatione eſt utriuſque numeri; &c. ut ſuprà dictum ex Forſtero, in Merc. Prout quæcunque peculiaria, Merc. in Pag. annotat, ex Forſtero planè ſunt deſumpta.

Rad.53. פָּנַג; unde in Piel, פִּנֵּג eſt, delicatè nutrire, vel enutrire; Pag. Bu. delicatè educavit; Bu. Lex. Huic reſpondet Hebræum עָנַג. Nam hoc, ut ſequitur, Chaldæum magis eſt; Merc. Delicatè pavit; tenerè & ſuaviter cibavit: ut malis punicis, dactylis, aliiſque dapibus ſeu ferculis exquiſitis. Cognatum פַּנָּג panicum, genus frugis ſplendidæ & ſuavis. Hinc φοίνιξ Phænix palma, arbor nobilis quæ cotylas ſeu dactylos profert eſu ſuaves. Græci φοινικας appellant; φοινικῶς palmeus, puniceus, mala punica, quæ cum ſint rubei coloris, ſæpe uſurpatur Punicus pro colore rubeo. Pro Hebr. עָנַג ſæpe ſcribitur Chaldæum פַּנַּג; Av. Unde Gen.49.20. pro dabit מַעַדְנֵי מֶלֶךְ delicias Regis, Targ. habet, תִּפְנוּקֵי מַלְכָּא (& ſic quidem citat Kimc. ſed in noſtris exem. eſt מַלְכִין Regum; Merc.) & Deut.28.54. pro וְהָעָנוּג & delicatus Targum habet, וְרִי מְפַנַּג; Pag. Occ. autem Rad. hæc in part. piel, ſ.m. loco ſeq. מְפַנֵּג pelicatè educans, Pr.29.21.

Rad.54. פָּסַס contractè in præt. kal, פָּס defecit, imminutum fuit; Bu. Lex. Vel ut R.D. inquit, ſignificat, finire, vel finiri; Pag. Deficere, tolli; Bu. Conc. Vel abbreviari, imminui; Cocc. Paſſim ſparius eſt, in varia loca disjectus eſt, diſperſus eſt in varietates multiplices; ſparſim & variis modis diſſeminatus eſt. Hinc πάσσω, πιπάσσω ſpargo, vario; & Lat. paſſim. Av. Occurrit autem verbum hoc in præt. kal, 3. pl. ſic, Pſal.12.2. quoniam

כִּי פָּסוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם quoniam finitæ ſunt veritates à filiis hominum; vel finiti ſunt fideles; 70. diminutæ ſunt veritates. Hieron. imminutæ, Ab.Ezra, excifi ſunt fideles. Sed R.D. deſecerunt, conſumpti, aut finiti ſunt viri veraces fideleſque; nam exponit, פָּסוּ ſicut אָפְסוּ, finiti ſunt; & ait quod deficit Aleph. Et ſic etiam Ab.Ezra & R.Himman.exp. Sed rectum eſt idem R.D. inquit; ut ſit verbum geminatum. Et eſt ſenſus, נֶחְתְּכוּ excifi ſunt è mundo, &c. Pag. Defecerunt veraces; Bu.Lex. quia ſparſi, i.e. disjecti & attenuati ſunt fideles, &c. Av. Abbreviati ſeu imminuti ſunt fideles ex filiis hominum, h.e. vix pauci fideles, & non mentientes Deo & Eccleſiæ ſuæ, inter filios hominum ſuperſunt. Hinc Chaldæis פְּסַפֵּס eſt, comminuere; Cocc. Atque indè eſt No. פְּס m.Chald. pars, particula, quaſi minutum, vel partem deſectam dicas; Bu.Lex. Prout habetur in Dan.5.5,24. ubi יְדָא eſt pro כַּף. Et ſic 1 Reg.18.44. in Targum פִּסַּת יַד גֶּבֶר ponitur pro כַּף אִישׁ; Cocc. vel, פְּס eſt, multicolor; juxta R. D. Pag. Sed eſt propriè No. ſubſtant. pro particula; ut Dan.5 פְּס יְדָא particula manûs, in Chald. q.d. manus ſine corpore; Merc. Atque hinc eſt No. in forma pl.m. פְּסִים particulæ, fruſta, Bu.Lex. Vel maculæ verſicolores; Cocc. Varietates multiplices, ut ſunt in tunica figurata & picta multorum & variorum colorum, h.e. ex variis & diverſis liciis, ſeu filis confecta; qualem poſſis vocare tunicam diverſitatum, i.e. diverſi coloris & polymitæ; Av. Nam כְּתֹנֶת פַּסִּים tunica fruſtorum; dicitur variis particulis diverſorum colorum conſuta; h.e. tunica verſicolor; 70. χίτων ποικίλος, Bu.Lex. Coc. vel tunica particularum, ubi ſcil. quæque particula ſit peculiaris per ſe coloris (vel tunica talis dicitur polymita, eò quòd eſt è multis & diverſorum colorum filis contexta; ex Græco ſcil. πολὺ multum, & μίτος filum, licium; Pag.) Sunt qui veſtem filorum exponant, à tenuitate, eodem ſenſu; quia ſcil. פָּסַס verbum eſt, attenuari, rarum eſſe, deficere; idem cum אָפַס. Neſcio quid eos moverit, qui Pſal.72. פִּסָּה in contraria ſignificatione expoſuerint, pro denſitate ſcil. & copia; quòd id forſan ſenſus poſtulare videretur. Sed à vocis ſimplicitate recedendum non eſt, Merc. Occ. autem No. hoc pl.m. ſimpl. & cum ה dem. præf. ſic, הַפַּסִּים fruſtorum, Gen.37.3.2 Sam.13.18. הַפְּסִיסִים fruſtorum, Gen.37.23,32.2 Sam.13.19. Item, hinc etiam 2. eſt No. פִּסָּה f. idem, particula; Pag. Bu. Vel, ut quidam volunt, eſt palma, ſeu vola; Pag. pugillus; Cocc. Prout occ. in forma ſ.f. conſtr. ſic, Pſa.72.16. erit פִּסַּת בַּר particula frumenti, Pag. Bu. i.e. pugillus, parum, minimum; Bu.Lex. & ſic R.D. & R.Joſ. vola, aut palma frumenti, i.e. plena manus frumenti. Et Senſus eſt, erit frumentum ad ſaturitatem in terra, in diebus Regis memorati, idque etiam in ſummitate montium ubi eſt locus aridus. Sed à Doctoribus פִּסַּת exponitur חֲתִיכַת fruſtum, particula. At R.Sal. in comment. exp. erit abundantia, additio & multiplicatio frumenti; Pag. Sed Rabbinica hæc eſt ſignificatio; Vide Lexicon Chaldaicum. Addit Doctores exponere, de tortis panum; Merc. Qui idem R.Sal. ait Doctores intelligere de tempore Maſiach, i.e. Chriſti; & totum Pſalmum exponunt de Rege Maſiach, i.e. Chriſto. Alii verb exp. erit contentatio frumenti, quia creaturæ erunt contentatæ à Deo, qui dat abundantiam mundo; Pag. pugillus frumenti; Cocc.

Rad.55. פָּסַג; unde in piel, פִּסֵּג eſt, roborare, munire; P. g. extulit, ſuſtulit, elevavit; Bu.Lex. vel in piel ſignificat, diſtribuere, diſtinguere; Cocc. Conjugavit, ſaltuatim aliquid ædificavit inſtar collium magnorum, graduatim ædificiis adhibuit palos ſeu ſcapulas quæ murum conſervant; propriè ſignificat in muris & mœniis per intervalla pinnas altas facere, & muros exaltare inſtar collium ſublimium; roboravit ſaltuatim ædificando; nam eſt cogn. cum פָּסַח tranſiliit; Av. Unde in Imper. Piel à ſ.m. פַּסֵּג, occurrit in 2.pl.m. fic, Pſal.48.14. פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ roborate, munite, palatia ejus; 70. diſtribuite domos ejus: Hieron. ſeparate; R.Sal. exaltate, & Ab. Ezra, aſpicite palatia ejus, quæ ſunt veluti colles; & ſic R.Himman. vide palatia ejus quæ ſunt fortia ſicut Piſgah, i.e. collis; Pag. Roborate, robuſta prædicate & extollite; Bu.Conc. Conjugate; Av. Diſtribuite, vel diſtinguite palatia ejus. Chaldæis פְּסַג reſpondet Hebræo גָּתַח & נָתַח. Notatur, animadvertendas eſſe omnes palatiorum partes, ut explicari & poſteris narrari poſſint. R.Sal. הַגְבִּיהוּ. Kimchi, חַזְּקוּ וּבְצְרוּ; Coc. attollite palatia ejus; Ab.Ezra, הַבִּישׁוּ intueminì; oculos attollite in ea; Bu.Lex. Attollite (oculos ad) palatia ejus; Jun. Atque indè eſt No. פִּסְגָּה f. quod eſt גִּבְעָה coll s; Pag. Bu. Cocc. collis eſt jugoſus, & major quam גִּבְעָה; nam dicitur à jugorum gradatione; Av. Unde Moabitarum montem contra Jericho quidam dictum volunt Piſgah; Merc. Occ. autem hoc No. cum ה dem. præf. locis ſeq. הַפִּסְגָּה collis, Num.21.21..23.14. Deut. 3.17..4.49..3.27..34.1, Joſ.12.3..13.20.

Rad.56. פָּסַח eſt, tranfire; ſeu tranſilire; Pag. Bu. Merc. Per intervalla; ſcil. è loco in locum; vel à latere in latus: ſubſilire, tranſcendere; idem quod דָּלַג; Merc. præteriit, tranſultavit, ſeu tranſiit, aut tranſiliit per intervalla, &c. ut Merc. Cogn. cum פָּשָׂה proceſſit: ſed hoc de ſcabie tantùm accipitur; & cum עַ פָּשַׂע digreſſus eſt. Hinc βάσκω; & Lat. paſſus, & Ger. Paſſiren Conſtruitur cum עַל; Av. Item, claudicavit; Bu.Lex. פָּסַח in kal eſt, gradi, gradum facere; Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſing. maſc. ſimpliciter; & cum וּ conv. præf. ut & in 1. ſing. etiam cum וּ conv. præf. ut ſequitur, פָּסַח tranſiit, Exod.12.27. וּפָסַח & tranſibit, Exod.12.23. וּפָסַחְתִּי & tranſibo, Exod.12.13. Unde in part. ben. kal, à ſ.m. פּוֹסֵחַ ſubſiliens, claudicans, occ. in forma pl.m. fic, 1 Reg.18.21. uſque quo vos פּוֹסְחִים ſubſilientes, claudicantes; Bu.Conc. i.e. claudicatis in duas, aut inter duas cogitationes? R.D. explicat, Quia non permanetis, neque eſtis ſtabiles in una ex illis, ſed ſaltatis ſuper utramque; Pag. Quouſque tandem tranſilitis, i.e. claudicatis in duas partes, i.e. opiniones; Av. אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִים vos claudicatis in utrumque latus. Claudus altero pede longiores greſſus facit curtiore, & in id latus quaſi ſe projicit; Cocc. Quouſque claudicaturi eſtis in duabus iſtis cogitationibus? i.e. quouſque in dubio erunt conſcientiæ veſtræ quem cultum ſequamini, &c. Jun. Et in Infin. kal, occ. in forma plena cum camets & cholem; ſic, Iſa.31.5. פָּסוֹחַ וְהַמְלִיט tranſeundo, & eripiendo. Vel, tranſiliendo, aut ſaltando; quia ſaltavit Angelus ſuper Jeruſalem quando venit ut perderet caſtra Aſſyriorum; Pag. Tranſiliendo, & evadere faciet; Av. gradum faciet, & præripiet; Cocc. tranſeundo etiam liberabit; q.d. nocte una, ſicut in Ægypto factum eſt, Exod.12.21. Nam nocte unâ ſimiliter dejectum eſt Babyloniorum regnum ad liberationem populi; Dan. 5. 30. Jun. In Niphal, נִפְסַח claudus redditus fuit; Bu. factus eſt, claudus ut tranſiliat de uno latere, Av. coactus fuit

fuit claudicare; Cocc. claudus effectus est; Pag. Quidam ad verbum exponunt, & transilire factus est, sed rectiùs dicetur deflexum esse verbum hoc in hac claudicandi signif. ex nomine פֶּסַח, quod sequitur, claudus; Merc. Prout occ. in fut. niph. 3. s.m. cum יִ conv. וַיִּפָּסַח & subsiliens, claudus factus est, 2 Sam. 4. 4. Et in piel, פִּסַּח transiliit, vel transultavit frequenter; vel, Grandi gradu incessit; Av. Prout occ. in fut. piel, 3. s.m. יְפַסֵּחַ insiliet, grandi gradu incedet; & in 3. pl. m. cum יֽ conv. præf. loco seq. וַיְפַסְּחוּ & insilierunt, 1 Reg. 18. 26. Atque indè sunt nomina, 1. פֶּסַח transitus, transitio, propriè; sed metonymicè agnus qui mactabatur & comedebatur ab Israelitis in Ægypto, cùm Angelus Ægyptiorum primogenitos occidens, Israelitarum domos, sanguine istius agni conspersas & signatas transiret, & Israelitis parceret. Hinc agnus iste vocatur Pæsah, pascha, phase: i.e. transitus, quòd sanguis ejus domibus aspersus tantùm esset signum istius transitûs, Exod. 12. 11. Item festum Paschatis, quo agnus iste comedebatur, 2 Reg. 23. 21, 22. Bu. Lex. פֶּסַח Pæsah, quod Græci πάσχα, Latini pascha vocant, festum erat Judæorum in memoriam, quòd transiliit seu præteriit Dominus ædes filiorum Israel, & non percussit primogenitos eorum; Av. Nomen פֶּסַח Pesah, quod nos pascha dicimus, veteres phase dixerunt; & sonat, transitum, vel transilitionem, aut præteritionem; celebratur enim in memoriam ejus, quod Deus, cum Ægyptiorum primogenitos per singulas domos percuteret, domos Israelitarum sanguine signatas transilierit. Unde & agnus qui 14. die primi mensis in hujus rei symbolum mactabatur, eodem nomine dictus est; typus veri paschæ Christi; Merc. Sic enim agnus, qui mactabatur eâ die ante vesperam appellatur ab effectu; quia agni istius sanguis postibus & superliminari aspersus, faciebat ut Angelus trucidator pergeret præter domos Israelitarum. Et quid πάσχα significet, docet Apostolus 1 Cor. 5. 7. significabatur enim, sanguis Christi agni immaculati fundendus, ad abolitionem peccati & commemorationis peccati; & lætitia ac libertas indè consequens. Et novitas, oppositа παλαιότητι & carnis & χρίσματι, significata fuit per azyma; Cocc. Occurrit autem hoc No. in sing. m. simpl. locis seq. פֶּסַח transitus; pascha; agnus paschalis, Exod. 12. 11, 27, 48. Lev. 23. 5. Num. 9. 10, 14. 28. 17. Deut. 16. 1, 2. 2 Reg. 23. 22. 2 Chron. 30. 1, 5. 35. 1, 18. & cum ה dem. præf. vel ante sægol, vel ob pausam ante cametz penult. occ. locis seq. הַפֶּסַח vel הַפָּסַח Pesach, Pascha, Exod. 12. 21, 43. 34. 25. Num. 9. 2, 4, 5, 6, 12, 13, 14. 33. 3. Deut. 16. 5, 6. Jos. 5. 10, 11. 2 Reg. 23. 24. 2 Chron. 30. 2, 15, 18. 35. 1, 6, 11, 13, 16, 17, 19. Ezr. 6. 19, 20. Ezech. 45. 21. ut & cum כְּ pro כַּהַ dem. præf. sic, כְּפֶסַח sicut pascha, 2 Reg. 23. 23. 2 Chron. 35. 18. Item, venit etiam in forma pl. m. פְּסָחִים paschæ, seu paschata; i.e. agni paschales; Bu. Lex. qui viz. in hoc festo immolabantur & comedebantur. Prout occ. cum ה dem. & לַ pro לָהַ dem. præf. sic, לַפְּסָחִים paschata, 2 Chron. 30. 17. לַפְּסָחִים in sacrificia paschalia, 2 Chr. 35. 7, 8, 9. Item, hinc etiam 2. est No. פִּסֵּחַ m. claudus, Pag. Bu. quasi transilitor dictus, quod ex uno pede in alterum transiliat; Merc. vel qui ad latus alterum declinat, & quasi saltat, Av. prout occurrit hoc no. in sing. masc. simpliciter, locis seq. פִּסֵּחַ, claudus, Lev. 21. 18. Deut. 15. 21. 2 Sam. 9. 13. 19. 27. Isa. 35. 6. Mal. 1. 8. cui etiam וְ, לַ, & מִ sunt præf. וּפִסֵּחַ & claudus, 2 Sam. 5. 8. Jer. 31. 8. הַפִּסֵּחַ claudus, Mal. 1. 13. לְפִסֵּחַ claudo, Job. 29. 15. מְפִסֵּחַ à claudo, Prov. 26. 7. In forma pl. m. venit absque dageschi; Bu. Lex. & sic est lene; Merc. Prout occ. simpl. & cum ה & וְהַ præf. sic, פִּסְחִים claudi, Isa. 33. 23. הַפִּסְחִים claudi, 2 Sam. 5. 8. וְהַפִּסְחִים & claudi, 2 Sam. 5. 6. Notandus autem locus suprà cit. in Piel, 1 Reg. 18. 26. וַיְפַסְּחוּ & transiliebant, vel saltabant super altare; vel quia transibant juxta altare; Pag. tanquam claudi, scil. quia non erat mens eorum sedata & stabilis in ea. Jonathan vertit, & insanos egerunt, &c. q. d. more suo super altaria sua saltitabant; ut R. D. in Rad. & in Comment. exp. erant ut claudi, & dolentes. Quod addit, quod fecerat; Ahab intellige, vel Israel, vel quisquis tandem illud fecerat; Merc. Cev. Et transilierunt, Bu. Lex. & transultabant altare quod fecerat, unus scil. eorum; Av. Et grandi gradu incesserunt apud altare, quod fecerat; Cocc. Insultârunt in altare, quod fecerat, Elijah, sc. nam post meridiem furorem propheticum simulantes insultârunt in altare Elijæ, ut ipsum everterent; versu 30. provocati viz. sarcasmo Elijæ; nam proleptics hic versus tribus sequentibus exponitur, Jun. Item de nomine etiam hoc ult. præced. in pl. m. 2 Sam. 5. 6. nisi abstuleris cæcos וְהַפִּסְחִים & claudos. Idem cum אֶת־ ver. 8. Pag. כִּי אִם הָסִירְךָ הַעִוְרִים וְהַפִּסְחִים nisi amoveris cæcos & claudos. הָסִירְךָ est Infinitivus; ut הָבִיאָךְ 2 Sam. 3. 13. Idola gentium puto irrideri; Cocc.

Rad. 57. פָּסַל est, dolare; sculpere; Pag. Bu. & dicitur tam de lapidibus quàm de lignis; Pag. Sed crebriùs dedolationem lapidum significat; Merc. dedolavit, vel exsculpsit, aut sculpsit lapides aut ligna. Cogn. cum סַפָּל phiala; vas dedolatum & exsculptum. Hinc ψιλόω nudo, ψιλὸς tenuis, nudus, levis; nam vasa dedolata sunt lævigata, & fiunt leviora & exiliora; Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3. s.m. cum וַ Aff. loco seq. פָּסְלוֹ sculpsit illud, Hab. 2. 18. In Imper. kal, s.m. פְּסוֹל, sed ante Maccaph cholem mutatur in cam. chat. sic, פְּסָל dola, Exod. 34. 1. Deut. 10. 1. Et in fut. kal, 1. s. & 3. sing. m. ut & in 3. pl. m. occ. cum יִ vel יֽ conv. præf. sic, וְאֶפְסוֹל & dolavi, sculpsi, Deut. 10. 3. וַיִּפְסֹל & dolavit, Exod. 34. 4. וַיִּפְסְלוּ & dolabant, 1 Reg. 5. 18. Atque indè sunt nomina, 1. No. פֶּסֶל m. sculptile; Pag. Bu. simulachrum dedolatum è lapide, vel ligno; Merc. Av. Idolum exsculptum, aut dolatum; Av. Bu. Prout occ. simpl. locis seq. פֶּסֶל sculptile, idolum sculptum, Exod. 20. 4. Deut. 4. 16, 23, 25. 5. 8. 27. 15. Jud. 17. 3, 4. 18. 18, 31. 2 Reg. 21. 7. 2 Chro. 33. 7. Psal. 97. 7. Isa. 40. 20. 44. 9, 15. Nah. 1. 14. Hab. 2. 18. cui etiam formæ simpl. s.m. הַ, בַ & מִ sunt præf. וּפֶסֶל & sculptile, Lev. 26. 1. Jud. 18. 14. Isa. 44. 10. הַפֶּסֶל vel הַפָּסֶל sculptile, Jud. 18. 17, 20, 30. Isa. 40. 18. בַּפֶּסֶל in sculptili, Isa. 42. 17. מִפֶּסֶל à sculptili, Jer. 10. 14. 51. 17. Item occ. etiam cum וַ cop. præf. & וַ Aff. & cum לַ præf. & וַ aff. ut & cum ם Aff. absque præf. ut seq. וּפְסִלֵי & sculptile meum, Isa. 48. 5. לְפִסְלוֹ in sculptile sibi, Isa. 44. 17. פִּסְלָם sculptilis sui, Isa. 45. 20. Item, 2. hinc etiam no. פְּסִיל, vel פָּסִיל idem; Pag. Bu. Sed in textu non venit sing. sed in forma pl. m. פְּסִילִים sculptilia, idola sculpta; item loci ubi dolabantur lapides, latomiæ, seu lapicidinæ; Pag. Av. Ut Jud. 3. 19. & ipse reversus est מִן הַפְּסִילִים à lapidicinis; & v. 26. & ipse transivit אֶת־ הַפְּסִילִים lapidicinas, aut latomias; Pag. Av. Alii verò, à sculptilibus; Bu. Lex. Av. Occ. autem hoc No. in forma pl. m. absol. plerumque cum duplice jod penult. & ult. sed interdum cum chirek tantùm absque jod penul.

Idque

idque ſimpl.& cum ם & ל & ה & ו praef. ut ſeq. פְּסִילִים ſculptilium, lapicidinæ, Jer.50.38. הַפְּסִילִים ſculptilia, Jud.3.19,26. 2 Chron.33.22. וְהַפְּסִילִים & ſculptilia, 2 Chro.33.19..34.3,4. לַפְּסִילִים ſculptilibus, Iſa. 42.8. וְלַפְּסִלִים & ſculptilibus, Hoſ.11.2. ut & in forma pl.m. conſtr.ſimpl.& cum ו cop.praef. פְּסִילֵי ſculptilia, Deut. 7.25. Iſa.21.9..30.22. Jer.51.47. וּפְסִילֵי & ſculptilia, Deut.12.3. Item, occurrit pl.m. conſtr. cum ה & הֶם Aff. cui ult. ו, ב & וּב ſunt praef. ut & cum ה Aff. abſq; praef.ut ſeq. פְּסִילֶיךָ ſculptilia tua,Mic.5.12. פְּסִילֵיהֶם & ſculptilia ſua, 2 Reg.17.41. וּפְסִילֵיהֶם & ſculptilia illorum, Deut.7.5. Iſa. 10. 10. בְּפְסִילֵיהֶם ſculptilibus ſuis, Jer.8 19. וּבְפְסִילֵיהֶם & ſculptilibus ſuis, Pſal.78. 58. פְּסִילֶיהָ ſculptilia ejus, Jer.51.52. Mich.1.7.

Rad.58. פָּעָה in Bu.Conc. duo ſignif. i. eſt, clamare, exclamare; Pag. Bu. Quidam per ſibilare reddunt, unde & viperam, dictam cenſent. Apud doctores crebrius hoc verbum; ut Kimchi docet; Merc. Sibilavit,ſeu clamavit ut vipera, ut ſerpens. Cogn.cum פוּחַ efflavit, & בָּעָה eruit, elicuit: nam ſerpentes ſuſurro levi, efflant & eliciunt halitum. Hinc ἀπύω clamo, reſono, ſibilo; Av. Occ. autem hoc verbum in fut. kal, à 3.ſ.m. יִפְעֶה exclamavit,vel ſibilavit; in 1.ſ.loco ſeq. אֶפְעֶה exclamabo, Iſ.42.14.Deindè,ii.ſig.2. hujus Rad.eſt,vipera; Bu.Conc.idq; ſc. in no. אֶפְעֶה ſerpentis genus, regulus; Pag. ὀφὶς ſerpens,vipera; à ſibilando nomen habens. In qua etiam ſigni.quidam etiam locum præced.ubi verbaliter occurrit, exponunt, ſic; כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה velut parturiens exclamabo, juxta Ab.Ezram & pleroſque, ſed juxta alios,ut parturiens viperam; Bu.Lex. De hoc autem nomine vide etiam ſuprà in Rad. אֶפְעֶה; Pag. Bu. Lex. Occ.autem hoc no. ſimpl. locis ſeq. אֶפְעֶה vipera, Job.20.16.Iſa.30.6..59.5.

Rad. 59. פָּעַל eſt, operari, agere, facere; Pag.Bu. agere ſcil. cum energia, ut quidam dicunt, vel, effectu. Et reſpondet Græco ἐργάζομαι, Merc. Operatus eſt poliendo, vel expoliendo aliquid, operatus eſt politè; perpolivit, expolivit, interpolavit; confecit, perfecit, expolitè: nam propriè perfectionem actûs ſeu operis denotat, unde omnes perfectiones antiqui politiones appellabant. Hinc φαλὶς politus, φαλύνω, &c. ut & Lat. polio, expolio; Av. פָּעַל eſt, agere, moliri, machinari, parare; Cocc. prout occ. in præt. kal, in 3. ſ.m. ſimpl. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum cametz in ult. ut & in 1. forma cum ו cop. præf. & in 2.ſ. m.& 1. ſing. ſimpl. ut ſeq. וָפָעַל operatur, Num.23.23. Deut.32.27. Prov.16.4. Iſa.41.4. פָּעַל idem, Pſal.11.3. וּפָעַל & operatur, Iſa.44.12. פָּעַלְתָּ operatus es, Exod. 15.17. Job.36.23. Pſal.31.20..44.2..68.29. Iſa.26.12. פָּעַלְתִּי operatus ſum, Job.34.32.Prov.30.20.& in 3.pl. præt.kal, occ. vel cum cateph pathach, vel in pauſa cum cametz penult. fic, פָּעֲלוּ operari ſunt, Pſal.119.3. Hoſ. 7.1. פָּעֲלוּ operantur, Zeph.2.3. Et in part.ben.kal, ſ.m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ל præf. & ו. Aff.fic, פּוֹעֵל operans. Pſal.74.12.Hab.1.5. וּפוֹעֵל & operans, Pſal.15.2. וּלְפוֹעֲלִי & opifici meo, Job.36.3. In forma pl.m. abſol. פּוֹעֲלִים: ſed occ. tantùm in forma pl.m. conſt.idque ſimp.locis ſeq. פּוֹעֲלֵי operantes,operarii, Job.34.8,22.Pſa.5.6..6.9..14.4..53.5..28.3..36.13.. 64.3..92.8,10..94.4,16..101.8..125.5..141.4,9. Iſa.31. 2. Hoſ.6.8. cui etiam pl.m. conſtr. ben. kal, ו, ל & מ ſunt præf. וּפוֹעֲלֵי & operantes, Mich.2.1. לְפוֹעֲלֵי operariis, Job.31.3.Prov.10.29..21.15. מְפוֹעֲלֵי ob operariis, Pſal.59.3. In fut.kal, 1.ſing. occ. ſimpl. locis ſeq. אֶפְעַל agam, operor, Job.7.20.Iſa.43.13. & in 2.ſ.m.fut. kal, ex forma cum cholem in ult. תִּפְעֹל occ. cum cholem mutato in cam.char. ante Maccaph; ſic, תִּפְעָל־ operaris, Job.35.6. Sed ex forma cum pathach in ult. תִּפְעַל operaberis, facies; occ. cum cametz in ult. pro pathach ob pauſam; ſic, תִּפְעָל agas, Job.11.8. Item in 3.ſ.m. fut.kal, extra pauſam eſt cum pathach, ſed pro eo in pauſa cum cametz in ult.ſic, יִפְעַל faciet, Job.22. 17.33.29.Iſa.44.15. יִפְעַל idem, Pſal.7.14,16. & in 2. pl.m. fut.kal, occ. cum cametz penult. pro cam.chat.ante Nun parag. in ult. ſic, תִּפְעָלוּן operamini, Pſal.58.3. Atque indè ſunt nomina, 1.no. פֹּעַל m. opus, Pag. Bu. & metonymicè, quod pro opere debetur, merces ſcil. operis; Merc.Bu.Lex. Opus expolitum; Av.Actio,ſtudium, molitio, opera; item opus in quo quis occupatur, ſive res quæ tractando paratur; & fructus operis; Coc. prout occ. hoc no. ſ.m. ſimpl. & cum ו & בְּ præf. פּוֹעַל opus operis merces, Job.34.11.Pſal.44.2..64.10.Prov. 21.6.Iſa.5.12..45.11.Hab.1.5. וּפוֹעַל & opus, Deut.33. 11.Iſa.59.6. בְּפוֹעַל opere, Pſal.9.17. Sed cum affixis, cholem in prima mutatur in cametz catuph, ante cateph cametz; ut cum ־ Aff. loco ſeq. פָּעֳלִי opus meum, Pſal.95.9. Quomodo etiam venit cum ה Aff. poſt ſægol penult. ob pauſam: ut & cum ה, & ה־ Aff. ut & cum ו cop. & בְּ præf. & ה, in 1. & ה־ ob pauſam in 2. ſicut etiam cum ו cop. præf. & כֶם־ Aff. ut ſeq. פָּעֳלֶךָ opus, tuum, Pſal.77.13..90.16..143.5. פָּעֳלָךְ idem,Hab. 3.1. פָּעֳלֵךְ opus tuum,Ruth.2.12. וּפָעֳלֵךְ & opus tuum, Iſa.45.9. בְּפָעֳלֵךְ opere tuo, Pſal.92.5. וּפָעֳלֵכֶם & opus veſtrum, Iſa.41.24. Item occ. etiam cum ו Aff. cui ו, ל & ל ſunt præf. ut ſeq. פָּעֳלוֹ opus ejus, ſuum, Deut. 32.4. Job.7.2..36.24.Pſ.111.3. Pro.20.11..21.8. וּפָעֳלוֹ & opus ejus, Iſa.1.31. Jer.22.13. כְּפָעֳלוֹ ſecundum opus ejus, Prov.24.12,29. לְפָעֳלוֹ ad opus ſuum, Pſ.104. 23. & cum ל præf. & ה־ Aff. fic, כְּפָעֳלָהּ juxta opus ejus, Jer.50.29. Denique cum ם־ Aff. cui בְּ, ל & ל ſunt præf.ut ſeq. פָּעֳלָם opus eorum, Job.36.9. בְּפָעֳלָם ad opus ipſorum, Job.24.5. כְּפָעֳלָם ſecundum opus ipſorum, Pſal.28.4. Jer.25.14. לְפָעֳלָם de opere iſtorum, Job.37.12. & in forma pl.m. occ. cum ſcheva, & cametz formæ inſtar רוֹמֵחַ à רָמָחִים, & בּוֹקֵעַ à בָּקָרִים ut inquit R.D. Pag. prout occ.ſimpl.locis ſeq. פָּעֳלִים opera, 2 Sam.23.20. 1 Chron.11.22. Item, 2. hinc etiam no. פְּעֻלָּה f. idem cum præced. no. m. opus, actio, Av. Opera,vel actio; item operæ pretium,Merc. compenſatio operæ; Cocc. prout occ. in forma ſ.f. conſtr. ſimpl. locis ſeq. פְּעֻלַּת opus, Lev.19.13.Pſal.109.20.Prov.10. 16..11.18. Quæ etiam forma ſ.f.conſtr.occ. etiam cum ל præf. & כֶם Aff. & cum ו præf. & cum ־ Aff. cum ל præf. & ךָ־ Aff. ut ſeq. לְפָעֳלַתְכֶם operi veſtro, 2Chro. 15.7. וּפְעֻלָּתִי & opus meum, Iſa.49.4. לְפָעֳלָתֵךְ operi tuo,Jer.31.16. Sic & cum ו Aff. cui & ו cop. eſt præf. & cum ם־ Aff. abſque præf. ſic, פְּעֻלָּתוֹ opus ſuum, Ezech.29.20. וּפְעֻלָּתוֹ & opus ejus, Iſa. 40. 10.. 62. 11. פְּעֻלָּתָם opus eorum, Iſa.61.8..64.7. Et in forma pl.f. occ. ſimpl. & cum ל præf. פְּעֻלוֹת opera, Pſal. 28. 5. לְפְעֻלוֹת ad opera, Pſal.17.4. Item, 3. hinc etiam No.in forma pl.m. (quaſi à ſing. מִפְעָל opus; operatio Pag. Av.) מִפְעֲלִים, & in pl.m.conſtr. מִפְעֲלֵי opera,ſtudia, molitiones,conſilia & decreta;Coc.occ.cum ־ Aff.Pro.

8.22.

8.22.ante מִפְעָלָיו opera ſua;vel opera ejus; Hier. antequam quicquam faceret; Pag.Bu. ante opera ejus, eram; Av. Ante molitiones & ſtudia ejus, h.e. ante decreta ejus. Diſtinguuntur enim hîc מִפְעָלִים à terræ & cæli creatione; Coc. Item,4. hinc etiam No. מִפְעָלָה f.idem; opus, operatio; Pag.Bu. molitio,conſilium, decretum; Coc. Prout occ.in forma pl.f. Pſal.46.9. & 66.5. in forma ſcil.conſtr. pl.f. Venite & videte מִפְעָלוֹת אֱלֹהִים opera Dei; Pag.Av. opera Domini; Bu. Lex. Actiones Dei & conſilia ejus. Atque ità,ut dictum,Rad.hæc, verbaliter,ſignificat, moliri, machinari, ſtudio ſcil. & intentione; ut Iſa. 41.4. מִי פָעַל וְעָשָׂה, quis paravit & perfecit? prius eſt conſilii,decreti,incepti; alterum effectionis ſeu perfectionis. Ità & Latinè agere quippiam pro moliri dicitur. Sic, Pſal. 11.3. צַדִּיק מַה־פָּעָל juſtus quid egit? i,e.facta ſunt hæc juſto nihil molienti. Et Mich. 2.1. חוֹשְׁבֵי אָוֶן וּפֹעֲלֵי רָע בְּאוֹר הַבֹּקֶר יְעָשׂוּהָ cogitantes vanitatem, & parantes ſeu molientes malum, quod lucente mane faciunt,& exequuntur. Pro. 16.4. כָּל־פָּעַל יְהוָה לְמַעֲנֵהוּ omnem tractat & gubernat Jehovah,ad reſponſum ſuum; h.e. convenienter & ut conſentaneum eſt; etiam improbum ad diem mali;Coc. Omnes operatus eſt Jehovah propter ſe, &c. Senſus; Summus eſt,inquit, creationis finis, gloria Dei; quæ optimè lucet atque explicatur, tam in ſalute æternâ vaſorum miſericordiæ; tum in perditione vaſorum iræ deſtinatorum exitio; Rom.9.21. Jun.Item,notio hæc molitionis & ſtudii, &c. patet in nominibus: ut Job.34.11. פֹּעַל אָדָם יְשַׁלֶּם לוֹ opus hominis reddet illi, h.e.retaliat ſtudium & molitionem hominis; qualia ſcil.egerit, talia reddit; bona bonis;&c.& Deut.32.4. הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ rupi, cujus opus eſt integrum, h.e. omnis operatio, imprimis qua facit, ut Eccleſia in ſe ædificetur.Id opus ſolidum eſt,totum, non ex parte facit, & omni actione ſibi ſimilis eſt. Pſal.64.10. פּוֹעַל אֱלֹהִים וְיַעֲשֶׂהוּ molitionem Dei & opus ſeu effectum ejus.Quando פּוֹעַל à מַעֲשֶׂה diſtinguitur, præparationem & molitionem ſine dubio ſignificat; Cocc.

Rad.60. פָּעַם per vices egit, per vices agitavit,viciſſitudine percelluit ſeu percuſſit; mutuis vicibus aliquid egit. Hinc per Metath. ἀμείβω alterno, permuto, vices pro vicibus reddo, ἀμοιβὴ retributio,viciſſitudo; ἀμοιβαὶ ſibi ſuccedentes,&c. Av.Rad.hæc in Niphal & Hithpael eſt, conterere,contundere,inquit R.D. ſive contundi, aut conteri, aut contritum & contuſum eſſe; Pag.percelli, agi, ſeu agitari,moveri,impelli, duci, commoveri. Tribuitur autem ſpiritui, in loco, Jud.13. Sunt qui ità accipiunt quaſi tum primùm Sampſon, velut præludiis quibuſdam, expectationem de ſe apud omnes reliquerit, fore eum aliquando virum fortiſſimum, & magnum heroa,&c. unde quum is Chriſti typus fuerit, idem & de Chriſto conjectant, complexa eum initio ſigna edidiſſe privatim, unde & parentes & pii omnes deprehendere potuerint fore eum Servatorem; nec ſine cauſa ei matrem dixiſſe, vinum non habent. Nam quod ſequitur in Evangeliſta, illud fuiſſe initium ſignorum Jeſu in Cana, de publicis ſignis, quæ poſt baptiſmum edidit, poſtquam ingreſſus eſſet in miniſterium ſuum, accipiendum eſſe. פָּעַם volunt tribui Samſoni adhuc privato, quum præludia tantùm ſuæ fortitudinis exhiberet; צָלַע autem, poſtquam judex eſſet, quum jam heroicâ virtute omnia perrumperet, ſtupenda deſignans facinora. Et hoc eſſe volunt quod Paulus ad Rom. 8. dicit; Spiritu Dei agi; quòd qui eo aguntur, & percelluntur, opera exerant quibus ſe Dei filios declarent; nec in illis ſit otioſa virtus Spiritus Dei, ſed ſpecimina edant certiſſima præſentiæ Spiritûs divini; ut eſt in ep. Joan. 1. cap.3. Nunc filii Dei ſumus, ſed nondum apparuit id quod futuri ſumus.Subtiliter dicta.Puto tamen verbum פָּעַם generalius eſſe.Porrò in loco Judicum פָּעֲמוֹ non in kal,ſed in pihel eſſe putârim. Neſcio unde quibuſdam in mentem venerit, eo loco contrariâ ſignificatione exponere, pro roborare, quum ſit pulſare, impellere, quod noſtri dicunt afflare. פַּעַם hinc deductum,propriè ictum, pulſum ſeu impetum ſignificat; unde pro vice ſumitur, ut & vernaculè dicimus, un coup, pro unâ vice. Sumitur autem adverbialiter פַּעַם pro Nunc geminato, quod vernaculè dicimus, par foys; & הַפָּעַם, pro זֹאת הַפָּעַם hâc vice, nunc.Nam in זֹאת הַפָּעַם minùs rectè quidam putant perculſionem animi denotari,quaſi ſit interjectio; appage.Eſt autem utriuſque generis,etſi ſæpiùs fœmineum. Sumitur & hoc idem nomen pro incude, juxta quoſdam, ubi metalla cuduntur; vel juxta alios,pro malleo. Item in plurali interdum pro plantis,vel pedibus, per Synecdochen,quibus terra quatitur & pulſatur. Et omnium horum eſt eadem forma,פַּעַם; non ut Sanctes voluit, poſteriorum,פָּעַם; Merc.Cev.פָּעַם eſt, tundere,pulſare; Cocc. Sed de verbo vide poſt No.ſeq. Nam in Bu.Conc. Rad.hæc tria ſignif.1. eſt, vice, idque in voce,vel No. פַּעַם comm.gen. ſed ſæpiùs fœm. ictus, pulſus, concuſſio: item vice, Bu. Lex. contritio; vel malleus quo aliquid conteritur. Sed & vicem ſignificat, Pag.Notat hoc No propriè vicem,& veſtigium ſeu greſſum qui fit per vices, alternatis pedibus; & metaph.notat incudem ſuper quem metalla alternis ictibus feriuntur; Av. פַּעַם eſt, 1. veſtigium ab ictu; ut Iſa. 41.7. אֶת־הוֹלֵם פָּעַם eum, qui ferit notam; h.e. qui feriendo facit notam in metallo; atque ità paulatim malleo format ſimulachrum; Cocc. Cum percuſſione contritionis, Pag. Alii,percuſſuram incudis; Merc. Vel,percuſſione mallei; & ſic habet Targum, & R.D. in comment. exp. ad percuſſionem incudis; i.e.ad percutiendum cum malleo bracteas, aut laminas ſuper incudem; & אֹרֶת eſt loco Lamed; Pag.Ad percuſſionem incudis, vel ſuper incude; Bu.Lex. Av. Item,2. in plurali פְּעָמִים inceſſus,greſſus; item pedes; quaſi à ſing. פָּעַם; Bu. Lex. ſignificat pedes, veſtigium facientes,ut Pſa.85.14. & 74.3..17.5. Iſa.26.6. ità Jud.5.28. אֲחֹרֵי פַּעֲמֵי מַרְכְּבוֹתָיו tardant pedes curruum ejus; h.e. equorum junctorum curribus ejus.Confer 2Chr.1.17.ubi מֶרְכָּבָה notat quadrigas. Et 3.No.hoc vicem notat; Cocc.Prout occ. in hac ult.ſignif. pro vice, ſimpl.locis ſeq.פַּעַם vice, Joſ.6.3,11,14..10.42.1Sam.26.8.Neh.6.5.. 13.20. Prov.7.12.Iſa.66.5. Sed cum הַ & בְּ præf. occ. vel cum pathach, vel ob pauſam cum cametz penult. fic, הַפָּעַם vel הַפָּעַם vice, hac vice,Gen.2.23..18.32.. 29.34, 35.· 30.20..46.30. Exod.9.27..10.17. Jud.6.39.. 15.3.. 16.18,28. בְּפַעַם vel בְּפָעַם in vicem, vice, Num. 24.1· Jud.16.20..20.30,31.1 Sam.3.10..20.25. 2 Sam.23.8. 1 Chron.11.11.ſed cum בְּ pro הַ dem.& כְּ præf.in priori forma cum pathach penult.ſic, כַּפַּעַם in vice,Exod. 8.28..9.14. Deut.9.19..10.10.Joſ.6.16. 2 Sam.17.7.Jer. 10.18..16.21. כְּפַעַם juxta vicem, Num.24.1. Jud.16.20..20.30,31.1 Sam.3.10..20.25.Item in hac ſignif.occ.

etiam in forma duali; idque vel cum pathach extra pausam, vel cum cametz in pausa,penult. sic, פַּעֲמַיִם vel פַּעֲמָיִם vicibus duabus,Gen.27.36..41.32..43.10.Num. 20.11.1 Sam.18.11.1 Reg.11.9. Job.33.29. Eccl.6.10. Neh.1.9. sed sæpiùs hoc sensu occ.in forma pl.m. pro vicibus,&c.locis seq. פְּעָמִים vices, Gen.33.3. Exod.23. 17..34.23,24.Lev.4.6,17..14.16,27..8.11..14.7,16,27.. 8.11..14.7..14.51..16.14,19..25.8. Num.14.22.. 19.4.. 16.16..24.10.Deut.1.11. Jos.6.4,15..6.15.Jud.16.15. 1 Sam.20.41. 2Sam.24.3. 1 Reg.7.4,5..9.25..17.21..18. 43..22.16.2Reg.4.35..5.10,14..13.18,19,25.1Ch.21.3.2 Chron. 8. 13.. 18. 15. Neh.4.6.. 6.4. Job.19.3. Psal. 106.43. Eccl. 7. 22. Ezech. 41. 7. Deindè, ii. significatio 2. hujus Radicis פָּעַם est, agitare; concutere,pulsare;Bu.Conc.Nam in Piel, פָּעַם est, egit, agitavit,impulit,concussit,pulsavit; Bu.Lex. Prout occ.juxta quosdam in Infin.kal,Pag.Av.Vel,juxta alios in Infin.Piel (forma enim utrique Infin.convenire potest)Bu.Lex. Cocc.cum לְ præf. & ־ִי Aff.sic, Jud.13.25.& cæpit Spiritus Jehovæ לְפַעֲמוֹ agitare eum; Bu.ad agitandum eum per vices; h.e.primâ vice; Av.vel conterere eum, aut illum contundere; vel ut R.D. exp. incepit Prophetia venire illi vice primâ. Et sic Hieron. cæpitque Spiritus Domini esse cum illo, scil.primâ vice. Vel enim significatio potest esse à No. פַּעַם quod vicem significat. Vel à verbo פָּעַם quod est,conterere. Doctores autem, inquit R.D. ducunt significationem in hoc loco à פַּעֲמוֹן quod est tintinnabulum, h.e. pulsare eum, & quasi tinnitum facere illi; unde sic exponunt, & Spiritus Prophetiæ pulsabat,aut tinniebat ante illum sicut tintinnabulum; Pag.Vel pulsare eum, h.e.injicere in ipsius animum cogitationes bonas,& de rebus magnis,ut quasi vestigia impressa motus ipsius haberet; Coc. Cæpit autem Spiritus Jehovæ agere eum, &c.mirum,latente quodam vehementissimo amoris igne. Sensus est, Deus adolescentiæ Samsonis impetu uti cæpit ad ea ordinanda, quæ ei contendendi cum Philistæis occasionem darent: ut malâ voluntate fratrum Josephi usus est, ad implendum ea, quæ per somnium prædixerat,Gen.37. & 50. v.20. Jun. In Niphal נִפְעַם concuti, impelli; Bu. perculsus est vicibus continuis; Av.tundi,Cocc. Conteri,Pag. vel concuti,&c. prout occ.in præt.niph.1.sing.loco seq. נִפְעַמְתִּי concutior, Psal.77.5. & in fut.niph. à 3.s.m. יִפָּעֵם concutietur, vel tundetur; i.e.stimulos & impulsiones sentiet; Cocc. In 3.s.f. occ. cum ! conv. sic, וְתִפָּעֵם & concussus fuit, Gen.41.8. Dan.2.3. In hithpael, הִתְפָּעֵם idem,Bu.vel הִתְפָּעֵם percelluit se, perculsus est à seipso; Av. Contritus est; Pag. pulsavit se,&c.Cocc. Prout occ. in fut.hithp.à 3.s.m. יִתְפָּעֵם concutietur, vel consternabitur, &c. in 3. s.f. cum ! conv. præs. loco seq. וְתִתְפָּעֵם coneussus fuit, Dan.2.1. Atque indè ex Rad. in hac 2.pulsandi signif.est No.s.m. פַּעַם; de quo pro ictu, pulsu, &c. vide ad initium Rad. Prout occ. in s.m. cum cametz pro pathach,ob pausam in penult. & in forma pl.m. (à simplice פְּעָמִים de quo etiam vide ibid.) constr.sic, פַּעֲמֵי ictus, pulsus,Isa.41.7. פַּעֲמֵי pulsus, incessus, Jud.5.28. Item,2. hinc etiam No. פַּעֲמוֹן,tintinnabulum, Pag.Bu.sic dictum, quòd concussione personet; Bu.Lex. à percellendo viz.mutuis vicibus, & quòd hinc indè attactum pensili suo, vel linguâ suâ edat vocem; Av.A percussione sic vocatur; Pag.quòd concutiatur & personet ferro, quod est intra ipsum, quod Rabbini appellant עֻגְבָּל. Alii Nolam,cymbalum, vel crepitaculum reddunt. Nec musicum fuit instrumentum,meo judicio; Merc.Prout occ.in s.m.simpl.sed in absol. pl. m. cum ה dem. præf. הַפַּעֲמוֹן tintinnabulum, Exod. 28.34.. 39.26. הַפַּעֲמֹנִים tintinnabula, Exod.39.25. & in forma pl.m. constr.occ.simpl.& cum ו cop.præf. פַּעֲמֹנָיו tintinnabula, Exod.39.25. וּפַעֲמֹנֵי & tintinnabula, Exod.28.33.Item, iii.signif.3. hujus Rad.est,vestigia; incessus; pedes;anguli; Bu.Conc. idque scil.in No. פַּעַם. Prout occ.à forma pl.m.absol. פְּעָמִים; (de quo etiam vide ad initium Rad.) in forma pl.m. constr. simpl. sic, פַּעֲמֵי incessus, Jud.5.8. Isa.26.26. sed occ.etiam hæc forma pl. constr. cum ־ֵי vel ob pausam ־ֶי Aff. cui ו. לְ est etiam præf. & cum הָ, יְ, ־, & יו־ Aff. absque præf. ut seq. פְּעָמַי vel פְּעָמָי pedes mei,2 Reg.19.24. Ps.17.5.. 119.133.. 140. 5. Isa.37.28. לְפָעֲמָי pedibus meis,Psal.57.6. פְּעָמֶיךָ pedes tuos, Ps.74.3. פְּעָמַיִךְ pedes tui, Cant. 7. 2. פְּעָמָיו pedes suos,ejus, Ps.58.11..85.14. Prov.29.5. Item, occ. etiam in forma pl.f. פַּעֲמוֹת anguli; Pag. Bu. Alii verò pedes vel bases exponunt; Merc. Cev. Pedes, vel bases in angulis; Av.Notat angulos, h.e. extremas partes laterum, ubi bases subjungi solent; Cocc. Alii impages reddunt, Bu.Lex. & sic Junius vertit; de quibus Festus. Impages dicuntur quæ à fabris in tabulis figuntur, quo firmiùs hæreant; Cocc.Prout occ, hoc No. pl.f.cum יו־ Aff. locis seq. פַּעֲמוֹתָיו angulos ejus, Exod.25.12.. 37. 3. 1 Reg.7.30.

Rad.61. פָּעַר est פָּתַח aperire; Pag. Sed ori peculiariter verbum tribuitur. Per hiare reddi potest; etsi sit transitivum; liberam apertionem significat.Sunt qui cum פָּרַע nudare,transposito conferant; Merc. פָּעַר aperuit,distendit.Nam dicitur tantùm de apertione oris; Bu.Lex.Av.Cogn.cum פָּרַע liberavit, feriatus est liberè. Hinc, aperio; item fores,quæ aperiuntur; Av.Significat hoc verbum pandere os, valdè multum aperire;Cocc. Item,juxta quosdam, significat nudare; Bu.Conc.Sed de hac signif.vide in nomine פְּעוֹר post verbum.Occ.autem verbaliter in præt.kal, 3.s.f. cum ו cop. præf. & in 1.s. & 3.pl.simpl. ut seq. וּפָעֲרָה & distendit os suum, Isa.5.14. פָּעַרְתִּי aperui,Ps.119.131. פָּעֲרוּ distendunt, Job.16.10.. 29.23. Atque indè ex hac Rad. est nomen פְּעוֹר Peor; nomen idoli Moabitarum; quibusdam putatur esse Priapus, ab apertione & nuditate pudendorum.Est enim gentibus Deus libidinis; Av. בַּעַל פְּעוֹר & בַּעַל, ut dictum in בַּעַל; idolum fuit apud Moabitas; ab apertione & nuditate; quòd Deus esset turpitudinis & libidinis, quæ in hac lingua nuditatis nomine significatur.Priapum, voce nonnihil detortâ, nostri appellârunt; cujus cultus in commessationibus,& omni lascivâ & effreni libidine versabatur; Num.25. Jos.22. Unde & monti in Moabitide nomen fuit Pehor, ubi & Templum Dei istius fuit,& cultus,Num.23. & aliàs. In nostro Interprete Beel-Phegor dicitur; Merc. Est nomen loci, & quidem montis,Num.23.28.ut & oppidi, Deut.3.29. Confer Jos.13.20. Item idoli nomen; Cocc. Prout occ. simpl.locis seq. פְּעוֹר Pehor,n.p.Num.25.3,5,18..31.16. Deut.3.29..4.46,3.. 34.6. Jos.13.20..22.17. Ps 106.28. Hos.9.10. & cum ה dem. præf. loco seq. הַפְּעוֹר Pehor, Num.23.28.

Rad.62. פָּעָה est, aperire; Pag. oris etiam amplam & liberam apertionem notat; sed latiùs patet verbo superiori, quod ad cibum propriè pertinebat, & ad devorandum

vòrandum. Istud etiam ad lætitiam, cachinnum, vel ad loquendum. Duobus tantùm locis ori non tribuitur; sed amplam tamen & apertam liberationem seu redemptionem, & vinculorum solutionem significat; Psa.144.bis. Quidam conferunt cum פָּעָה & נָפַץ & פּוּץ: item cum עָפָה transpositò; quod est, prospicere, circumquaque speculari; & liberè & amplè & apertis oculis; Merc. פָּעַר aperuit, pandit, dilatavit, diduxit, distendit; & ex usu Chald. liberavit, Bu.Lex. distendit os, aperuit os quàm latissimè & immodicè. Cogn. cum פּוּץ & נָפַץ dissipatus est, dispersus est; ut cùm labra dissipantur. Av.Notat apertionem oris, qualis fit in loquela, diducere os; Coc. Prout occ.in præt.kal,3.ſ.ſ. simpl.& cum ו conv. præf. & in 2.ſ.m. cum He parag.add. sic, פָּצִיתָה aperuit, Gen. 4.11. Deut.11.6. וַיִּפְעָתָה & aperiet, Num.16.30. פָּצִיתָה aperuisti, Jud. 11.36. Item occ.etiam in 1.sing.& 3.pl.præt. kal,simpl. ut & in part.ben.kal, sing.m. cum ו cop. & ה dem.præf. פָּעֻתִי aperui, Jud.11.35. פָּעוּ aperuerunt, Psa. 22.14..66.14. Lam.2.16..3.46. וּפוֹעֶה & aperiens, Isa.10. 14. הַפּוֹעֶה qui redimit, Psa.144.10. & in Imper.kal,ſ.m. occ.simpl.& cum נִי præf. ut & in fut.kal, 3.ſ.m. sic, יִפְעַר aperi, Ezech.2.8. פְּעָנִי libera me, Psal.144.7, 11. יִפְעֶה aperiet, Job.35.16.

Rad.63. פָּצַח est, elevare vocem, inquit R. D. Item, frangere, confringere; Pag. reddi potest, personare, vel resonare, aut erumpere in vocem lætam. Nam lætam propriè oris seu labiorum apertionem indicat; sicut & פָּעַח infrà, alacrem oculorum vel aurium apertionem. Atque hoc significatu etiam in Michæa exponi potest, pro, cum sonitu seu crepitu conquassare. Ego, rumpere cum fragore putârim propriè significare hoc verbum. Cogn.cum superiori, sed paulò alio usu: ut exempla satis docent; ubi non cum ore construitur; sed cum laude; q.d. rumpere, eum fragore emittere laudem; i.e. in laudem & jubilum prorumpere; lætam & exultabundam vocem personando edere; Merc. fragorem, sonum edidit, personuit; Bu.Lex. Erupit in vocem lætam, prorupit in Jubilum, edidit sonum lætum & candidum: ut Terent. Jamne erumpere licet hoc mihi gaudium; Cogn.cum פָּתַח aperuit, & פָּצַח candidus fuit, & cum פָּצָה voluit. In kal venit absolutè, vel cum Accus.& est, erupit, seu prorupit; Av. rumpere, erumpere: Ut Virgil. Æn.2. Compositò rumpit vocem. Et Æn. 3. rupitque hanc pectore vocem. Nisi potiùs est, se rumpere cantu, erumpere cantu; ut Æneid.11.v.609. subito erumpunt clamore; Cocc.In Bu.Conc.duo signif.i. est, personare præ lætitia. Prout occ.in præt.kal,3.pl. & in Imper.kal, à 2.ſ.m. פְּצַח; in 2.ſ.ſ. & in 2.pl.m.simpl. & cum ו cop.præf. ut & in fut.kal,à 3.ſ. m. יִפְצַח, in 3. pl.m.ut seq. פָּצְחוּ personant, Isa.14.7. פָּצְחִי personato, Isa.54.1. פִּצְחוּ personate, Isa.44. 23.. 52.9. Psal.98.4. וּפִצְחוּ & personate, Isa.49.13. יִפְצְחוּ personabunt, Isa. 55.12. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, diffringere; Bu.Conc. idque in piel, פִּצַּח diffregit; propriè cum fragore & sonitu, Bu.Lex.dirupit omnino, i.e.contrivit, vel confregit; Av.Pag.In piel est, frangere, rumpere; prout occ.in præt.piel, 3.pl.loco seq. פִּצְּחוּ diffringunt, Mich.3.3.

Rad.64. פָּצַל; unde in piel, פִּצֵּל est, decorticare; Pag.Bu.Av. deglubit, detraxit cortices in virgis, denudavit virgas, ut albor seu candor, qui subest est cortici appareat. Cogn.cum נָצַל liberavit, eruit; nam decorticare virgas est, cortices illarum eruere. Hinc φιλόω nudo, φιλὸς nudus, tenuis, φίλωσις denudatio, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præt.piel, 3.ſ.m.simpl. & in fut.piel, 3.ſ.m. cum יְ conv. præf. פִּצַּל decorticavit, Gen. 30. 38. וַיְפַצֵּל & decorticavit, Gen. 30.37. Atque indè est No. quasi à sing. פְּצָלָה Coc. decorticatio, vel cortex; Pag. Bu. unde in forma pl.f. פְּצָלוֹת decorticationes, cortices; Bu.Lex. decorticationes virgarum, ut detractis corticibus, appareat album; Av. Prout occ. Gen.30.36.& decorticavit in iis פְּצָלוֹת cortices albos; Pag. decorticationes albas, denudationem albi, &c. Av. Quo in loco plurale simul cum verbo contrariæ significationis legitur; ut à שׁוּרֵשׁ, Radice; verbum in piel שָׁרַשׁ eradicavit. Singulare autem hujus nominis vel potest esse פְּצָלָה, vel פְּצָלָה, ut גִּבְעָה cortex, adhuc scil. virens; nam verbum à Kimchi exp. detrahere corticem è ligno adhuc viridi: Merc. Cev.

Rad.65. פָּצַם est, rumpere, scindere, dissrumpere; aperire; Pag. Diffregit; diffidit; Bu. dirupit seu discidit in frusta parva & multa; Cogn.cum פָּצַח prorupit. Hinc φωμὸς, φώμιον frustum, buccella. Quemadmodum, panis in offulas inciditur; φωμάω, φωμίζω nutrio buccellis offularum, vel pane inciso, &c. Av. Hoc verbum, juxta Kimchi, habet עֵינַיִן פְּתִיחָה וּבְקִיעָה significationem apertionis vel fissionis, &c. Cocc. Et apud Talmudicos פָּצִים est בֶּקַע fissura. Et sic hoc verbum est, findere, vel diffindere. Quidam dispergere vertunt; ut idem valeat cum Rad. פּוּץ; sicut putant עוּג & עָגַם idem valere; Merc.Cev. Prout occ.in præt.kal,2.ſ. m. in omnibus exemplaribus nostris; Merc.Cev. cum scheva scil. sub 1. Rad.& absque dagesch in 2. (vel,ut alii scribunt,in præt. piel, cum chirek ante Tzade 2. Rad. dageschatum, פִּצַּחְתָּה; sed contra fidem, ut dictum, omnium nostrorum exemplarium; Merc.) ante ה Aff. 3.ſ.ſ.sic, Ps.60. 4. tremere fecisti terram, פִּצַּמְתָּה scidisti, aut dissrupisti eam, vel aperuisti,&c. quod idem est. Terræ namq; motu aperitur & scinditur terra; Pag. Diffideras eam; Bu.Conc. vel diffregisti eum; Bu.Lex. Concusseras terram, diruperas vel discideras eam; Av. Fidisti eam; Cocc.

Rad.66. פָּצַע est, vulnerare; percutere; usque ad sanguinis effusionem; Pag.Bu.sauciare. Targum Hierosol. pro וַיִּבְקַע & fidit, Gen.22.3. habet וּפְצַע de lignis holocausti. Est ergò ità findere, ut sanguis exeat. Quidam conferunt cum בָּצַע, & transpositis literis, cum עָבַץ; de quibus suis locis; Merc.Vulnus inflixit, laceravit ad sanguinem. Cogn.cum בָּצַע rasit, abrasit; & ut Pe est litera durior quàm Beth, ità quoque duriorem constituit significationem. Hinc ῥάω rado; Av. 70. τραυματίζειν, Cocc.prout occ. in præt.kal, 3.pl. cum נִי Aff. loco seq. פְּצָעוּנִי vulneraverunt me, Cant.5.7. & in part. pahul kal, à forma absol. פָּצוּעַ, occ.in forma ſ.m.constr.sic, פְּצוּעַ vulneratus, Deut.23.2. Et in Infin. kal, in forma plena cum cametz & cholem, occ.cum ו cop.præf.sic, וּפְצוֹעַ & vulnerando, 1 Reg.20.37. Atque indè est No. פֶּצַע m. vulnus; Pag.Bu. Av. plaga inflicta, sauciatio, vulneratio; Av. Prout occ.extra pausam cum sægol, sed in pausa cum cametz penult.sic, פָּצַע vel פָּצַע vulnus. Exod.21. 25. Prov.20.30. Isa.1.6. Item, occ. etiam cum לְ præf. & י. Aff. sic, Gen.4.23. quia virum occidi, vel occiderem; Pag.Merc. לְפִצְעִי ad vulnus meum, Bu.Av. vel in vulnere meo; nam Lamed ponitur vice Beth, juxta A.E. &

R. D. Pag. In vulnus meum; h.e. ità ut mihi pro eo vulnus infligatur; Cocc. Nam virum interfecero, ad vulnus meum; h.e. si quis mihi porrò negotium faceſſerit, quiſquis tandem ille ſit, ſtrenuò vindicaturus ſum, ſive prudens, ſive imprudens, ſive magnus ſive parvus, ſive gravem, ſive levem injuriam mihi fecerit; prout ſequitur, etiam adoleſcentem, ad tumicem meum, i.e. ſi me vel leviter quiſquam offenderit, ut quum baculi percuſſione tumidi livores in cute naſcuntur, quos priſci Latini tumices appellabant. Gradatio vehementiſſima; Jun. In forma pl.m. abſol. ſcil.& conſtr.occ.ſimpl.& cum יְ Aff. ut ſeq. פְּצָעִים vulnera, Prov.23.29. פְּצָעַי vulnera, Pro. 27.6. פְּצָעָי vulnera mea, Job.9.17. [פִּצְפֵּץ verbum geminatum in piel, diſſipavit; de eo vide in Rad. פּוּץ; Av.]

Rad.67. פָּצַר eſt, cogere, vim facere, inſtare, urgere, Pag.Bu. tranſgredi voluntatem alicujus, inquit R.D. Conſtruitur cum Beth; unde Latinè verti ſolet, inſtare alicui. Conferunt cum פָּרַץ, quod etiam conſtruitur cum Beth, quum quis velut veſte quempiam abrumpit, alioqui invitum, &c. Merc. Compulit, impulit; perſeveravit in exorando aliquem; coegit verbis aſſiduis & ſeveris, inſtitit rogando, irruit in aliquem flagitationibus, aut eſflagitando. Cogn. cum פָּרַץ rupit. Hinc φαίρω accelero, ἀειπρὸς celer; & Lat. per metath. ſeverus, aſſevero, perſevero; Av. Occ. autem in fut. kal, 3. ſ. & pl. m. cum יְ conv. præf. utrique; prout ſeq. וַיִּפְצַר & urſit, inſtitit, &c. Gen.19.3.. 33.11. Jud. 19.7. 2 Reg. 5. 16. וַיִּפְצְרוּ & inſtiterunt, Gen. 19. 9. 2 Reg. 2. 17. Atque indè, 1. eſt No. פְּצִירָה f. lima; Pag.Bu. ab inſiſtendo dicta, Bu.Lex. Perſeverantia obtuſionis in aciebus inſtrumentorum ferreorum, ut vomerum, ſecurium, &c. ſevera obtuſio; Av. Prout occ.cum הַ dem.præf.ſic, 1 Sam.13.21. & erat הַפְּצִירָה פִּים lima habens ora, vomeribus, &c. Pag. Et erat perſeverantia, i.e. obtuſio, in aciebus, &c. Av. Nomen hoc à ruptura dicitur, quòd multas habeat lima rupturas. Significat fuiſſe vomeres limis magis ſimiles, crebris rupturis it à obtuſos, ut votis agricolarum non reſponderent in terra proſcindenda. Unde alii exponunt, & erit ruptura acierum vomeribus; Merc. Hieron. retuſæque erant acies vomerum; Pag. Hebraici nominis ratio eſt, quia lima multis oribus inſtat & διάζεται. Duo ſunt nomina quaſi unum; Cocc. Vide etiam in Rad. פֶּה; Pag. Item, ex hac Rad. etiam juxta quoſdam venit Conjug. hiphil, הִפְצִיר perſeveravit, inſtitit pertinaciter; Av. Reſiſtere, repugnare; Bu. Coc. vel reniti, ἀντερβιάζεσθαι, Cocc. Prout occ. juxta eos in Infin. hiph. in forma cum pathach pro tzere in ult. abſque jod hiph. pro הַפְצִיר; ſic, 1 Sam.15.23. quia peccatum divinationis (eſt ſcil.Merc.) rebellio, & iniquitas, aut idolum, & Teraphim, i.e. imagines in quibus futura reſpiciebant, הַעֲבַר tranſgredi, ſcil. voluntatem Dei, juxta R. D. Hieron. nolle acquieſcere, Pag. Ubi Infin. hiph. eſt loco nominis; inſtare, ſcil. pro inſtantia, repugnantiâ, reſiſtentiâ, &c. Bu. Lex. Quia peccatum magiæ eſt rebellio, & iniquitas atq; peccatum idololatriæ, eſt, הַפְצַר perſeverare, h.e. pertinacia in peccando eſt tam grave peccatum quàm idolatria; Av. quin (ſicut) peccatum divinationis, eſt ſcil. rebellio, & (ſicut) ſuperſtitio & idola, eſt ſcil. repugnantia; Jun.

Rad.68. פָּקַד eſt, viſitare; recordari; reſpicere; deficere, deeſſe; numerare; præcipere, conſtituere; deponere; præficere; Pag. Verbum Hebraicum auguſtius eſt, quàm ut Latinè commodè exprimi queat. Nam non viſitare ſolùm; ſed requirere, recenſere, cenſere, rationem & curam habere ſignificat. Eſt ſuperioris in inferiores, quos ad aliquod opus recenſet, vel demandat, ut aliquid muneris obeant. Sed latiùs etiam patet, ut ex ſignificatis, quæ dextrè hîc in unum collegit, videre licet. Quidam in univerſum exponunt, certâ ratione perſonæ vel rei adeſſe, vel abeſſe, tam in bonum quàm in malum. Eſt enim vel beneficii & gratiæ, vel iræ & pœnæ. Item vel augmenti vel defectûs, ut in cenſu, ubi vel additur vel detrahitur. Per ſingulas conjugationes penè varia ſignificandi ratio obſervanda fuerit, ut ſigillatim dicetur. In bonum ſi ſumatur, Accuſativum habet; in malum verò conſtruitur cum עַל; quaſi Latinè dicas, animadvertere in aliquem, pœnas ab aliquo depoſcere, recordari delicti alicujus ut puniatur, ut etiam eſt, recordari in bonum: quanquam & cum nudo Accuſativo ſic ſumi videas. Variè in kal ſumitur, ut omnes penè in ea conjugatione ſignificandi rationes inveniantur: etiam intranſitiva pro deeſſe, Iſa.34.16. quum aliàs ſit tranſitivum. Pro præcipere ſeu jubere eſt magis Chaldæum; etſi Chaldæi in Pihel magis efferant. Sed vide exempla; Merc. פָּקַד viſitavit, tam conferendi boni, promiſſi, quàm inferendi denunciati mali cauſâ. Indè latiſſimè ſumitur; pro inviſit, revifit, recognovit, rationem habuit, animadvertit; numeravit, recenſuit, luſtravit; præfecit; commiſit, depoſuit; requiſivit, deſideravit, de defectu ſcil. uſurpatum, defuit. Conſtructionis ratio ſæpe ſignificata diſtinguit. Conſtruitur cum Accuſ. & cum præp. עַל, אֶל & ל & ב; Bu. Lex. Viſitavit recenſendo, requiſivit, inviſendi curam ſuſcepit; & accipitur tam in bonam quàm in malam partem. Atque pro varia viſitationis ratione, variè quoque à Latinis reddi poteſt, ut pro recordari, reſpicere, numerare, conſtituere, mandare, &c. In kal, viſitavit, requiſivit, &c. uſurpatur, vel abſolutè vel cum Accuſ. Porrò cum עַל, אֶל & בְּ ferè in malam partem accipitur. Græci plerumque reddiderunt per verbum ἐπισκέπτεσθαι quòd ab hac Radice Hebræa deſcendat per Proſthefin literæ S; & per metathefin, ut σκέπτω. Hinc etiam eſt Lat. Præfectus, factus, &c. Av. In Bu. Conc. dividitur hæc Rad. פָּקַד in 4. ſignificata: 1. eſt, viſitare; Bu. Conc. Cocc. Venire ſcil. ad aliquem, five ad videndum, five ad conſpectum ſui præbendum, ſive ad beneficio afficiendum, ſive ad puniendum; Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ.m. ſimpl. locis ſeq. פָּקַר viſitavit, Gen. 21. 1. Exod. 4. 31. Ruth. 1. 6. 1 Sam. 2. 21. Job. 35. 15. Lam. 4. 22. Zach. 10. 3. & in 2. ſ.m. præt. kal, occ. ſimpl. & cum וּ conv. præf. פָּקַרְתָּ viſitaſti, Pſal. 17. 3.. 65. 10. Iſ. 26. 14. וּפָקַרְתָּ & viſitabis, reviſes, Job. 5. 23. ut & in 1. ſing. occ. etiam ſimpl. & cum וּ conv. præf. ſicut etiam cum וּ & מ Aff. abſque præf. ut ſeq. פָּקַרְתִּי viſitavi, Exod. 3. 16. 1 Sam. 15. 2. Jer. 44. 13.. 50 18. Zeph. 3. 7. וּפָקַרְתִּי & viſitabo, Exo. 32. 34. Pſ. 89. 33. Iſa. 13. 11. Jer. 9. 25.. 21. 14.. 23. 34.. 30. 20.. 36. 31.. 44. 13.. 51. 44, 47, 52. Hoſ. 1. 4.. 2. 15.. 4. 9. Am. 3. 14. Zep. 1. 8, 9, 12. פָּקַרְתִּיו viſitabo eum, Jer. 49. 8. פָּקַרְתִּים viſitabo illos, Jer. 6. 15. & in 3. pl. præt. kal, à forma abſol. פָּקְדוּ occ. cum ה Aff. ſic, וּ viſitarunt te, Iſa. 26. 16. Item, in 2. pl. m. præt. kal, occ. loco ſeq. פְּקַרְתֶּם viſitaſtis, Jer. 23. 2. In part. ben. kal, ſ. m. occ. locis ſeq. פּוֹקֵר vel ſine vau, viſitans, Exod. 20. 5. 34. 7. Num. 14. 18. Deut. 5. 9. Jer. 11. 22.. 23. 2.. 29. 32.. 44. 29.. 46.

29..46.25..50.18. & in Infin.kal; occ.vel cum cametz, vel cum Scheva penult. cui formæ ult.cum ſcheva ֶ & לְ ſunt præf.ut ſeq. פָּקוֹד viſitando, Gen.50.24,25. Exod. 3.16..13.19. 1Sam.20.6. פְּקוֹד Pekod n.p. Jer.50 21.Ezech.23.23. לִפְקוֹד ad viſitandum, Pſal.59.6. Iſa.26.21. וְלִפְקוֹד & ad viſitandum, Hoſ.12.3. In infin. kal, à forma abſoluta פָּקוֹד cum י. Aff. cholem in ult.tranſp. & mut.in cam.chat.penult.ſic, פָּקְדִי viſitare me, Exod.32. 34. Jer.27.21..32.8. Am.3.14. Item, occ. etiam forma Imper.kal,ſ.m.cum ſcheva penult.poſt י cop.præf. וּפְקוֹד & viſita, Pſal.80.15. & rurſus cum נִי Aff.cholem ut ante tranſp. & mut.in cam.chat.ſub 1.Rad. idque ſimpl. & cum י cop.præf. וּפָקְדֵנִי viſitato me, Pſal.106.4. וּפָקְדִנִי & viſitato me, Jer.15.15. In 2.pl.m.Imper.kal,eſt, פִּקְדוּ viſitate, 1 Sam.14.17.2 Reg.9.34. In fut.kal,1.ſing.occ. ſimpl. & cum ו conv.præf. אֶפְקוֹד vel ſine vau,viſitabo, Iſa.10.12.Jer.5.9,29..25.12..27.7..29.10..49.19..50.44. Hoſ.4.14. Am.3.2. Zach.10.3. וָאֶפְקוֹד & viſitavi, Lev. 18.28. ut & in 2.ſ.m.occ.ſimpl. & cum ו conv.præf.ut & cum נִי Aff. cui & ו conv.eſt præf. ſicut etiam in 2. ſ. f. cum ו conv.præf.ut ſeq. תִּפְקוֹד viſitabis, 1 Sam.17.18. & viſitaſti, 2 Sam.3.8. תִּפְקְדֵנִי viſites eum,Pſa. 8.8. וַתִּפְקְדֵנוּ & viſites eum, Job.7. 18. וַתִּפְקְדֵנִי & reviſis, Ezech.23.21. & in 3.ſ.m.fut.kal,occ.ſimpl. locis ſeq. יִפְקוֹד vel ſine vau, viſitabit, Gen.50.24,25. Exod.13. 19. Job.31.14.Iſa.23.17..24.21..27.1,3..Jer.13.21.Hoſ. 9.9. Zach.11.17. cui etiam 3.ſ.m. ו cop. & ו conv. ſunt præf.ut & נִי & ם ſunt Aff. וְיִפְקוֹד & viſitabit,Jer.14. 10. Hoſ.8.13. וַיִּפְקוֹד & viſitavit, Gen. 40.4. Jud.15.1. יִפְקְדֵנִי viſitabit me, 1 Sam.20.6. יִפְקְדֵם viſitabit eos, Zep.2.7.Item, in 3.pl.m.fut.kal,occ ſimpl.& cum ו conv. præf. יִפְקְדוּ viſitabunt, Jer.3.16. וַיִּפְקְדוּ & viſitarunt, 1 Sam.14.17. Item,in hac 1. viſitandi ſignif. veniunt etiam niph.hiph. hoph. & hithp. Nam in Niphal, נִפְקַד eſt viſitari,animadverti; Bu.Coc.requiſitus eſt; Av. prout occ.in præt.niph.2.ſ.m. cum ו conv.præf. וְנִפְקַדְתָּ & viſitaberis,1 Sam.20.18. & in fut.niph.occ.2.ſ.m.ſic, תִּפָּקֵד viſitaberis,Ezech.38.8. ſed in 3.ſ. m. fut.niph. occ. vel cum tzere, vel cum ſægol in ult. ſed in 3.ſ. f. cum Tzere in ult.ſeq. יִפָּקֵד viſitabitur, Num.16.29. 1 Sam.20.18. יִפָּקֵד viſitabitur,Pr.19.23. תִּפָּקֵד idem,Iſ.29.7.& in 3 pl. m. fut.niph.occ.cum tzere pro ſcheva penult.ob pauſam, יִפָּקְדוּ viſitabuntur, Iſ.24.22.Jer.23 4. In hiphil, הִפְקִיד eſt,viſitando præficere,&c.ut occ.in præt.hiph.3.ſ.m.loco ſeq. הַפְקִיד viſitatorem, præfectum fecit,Gen.39.5. & in hophal, eſt viſitari; prout occ.etiam in præt. hoph. 3.ſ. m. loco ſeq. הָפְקַד viſitabitur, Jer. 6. 6. In hithpael, הִתְפַּקֵּד numerari,recenſeri; Bu. vel viſitavit ſeipſum. Prout occ.in fut.hithp.3.ſ.m. cum ו conv. præf. (de cujus forma vide infrà, in notis huic Rad. adjectis) ſic, וַיִּתְפָּקֵד & viſitavit,recenſuit ſe, Jud.21.9. Atque indè ex Rad.in hac viſitandi ſignif.eſt No. ſ. f. ſignificans inſpectionem,&c. Av.& occ. ſimpl.& cum ה dem.præf. in forma ſc.abſol.ſic, פְּקֻדָּה viſitatio,Iſ. 10.3. הַפְקֻדָּה viſitationis,Hoſ.9.7. ſed occ.etiam in forma ſ.f.conſtr. cum י cop.præf. ut & cum ךָ & ם Aff. abſque præf. וּפְקֻדַּת & viſitatione,Num.16.29. פִּקְדָּתְךָ viſitatio tua, Mic.7.4. פָּקְדָתָם viſitationis ipſorum, Jer.10.15..11.23..23.12.. 46.21..50.27..48.44. ut & in forma pl. f. occ. loco ſeq. פְּקֻדוֹת viſitationes,Ezech.9.1. Deindè,ii. ſignif. 2. hujus Rad.eſt,deeſſe, deſiderare; Bu. Conc. In recenſione ſcil.deſiderare, non invenire. Vel in genere, deſtitui, privari,defici,Cocc.&c. Vide ad initium Rad. Et in hac ſignif.occ. in 1. pl. & 3.pl.præt.kal,ut & in 3.ſ.m.fut.kal, ut ſeq. פָּקַדְנוּ deſideravimus, 1 Sam.25. 15. פָּקְדוּ deſiderabunt, Iſa.34.16. יִפְקוֹד deſideret, Iſa.27.3.In qua etiam ſignif.venit in Niphal,pro deeſſe, deſiderari; Bu. Nam quum abſentes requiruntur, vel de iis requiritur, fit ut ſæpe exponatur pro deſiderari, deficere, deeſſe; Av. In recenſione deſiderari,non inveniri,deeſſe; ut qui citatus non reſpondet ad nomen; Cocc. Prout occ. in præt.niph.3.ſ.m.locis ſeq. נִפְקַד deſideratus fuit, Num. 31.49.1 Sam.25.7,21.& in 2.ſ.m. præt.niph. occ. cum ו conv. præf.loco ſeq. וְנִפְקַדְתָּ & deſideraberis, 1 Sam.20. 18. In Infin. niph. occ.ſimpl. & cum לְ præf. הִפָּקֵד deſiderando,1 Reg.20.39. לְהִפָּקֵד ad deſiderandum, Jud. 21.3. & in fut.niph.3.ſ.m. occ.ſimpl.& cum ו conv.præf. יִפָּקֵד deſiderabitur, 1 Sam.20.18. 1 Reg.20.39. 2 Reg. 10.19. וַיִּפָּקֵד & deſideratus fuit,1 Sam.20.25,27.ſed in 3.pl.m. fut.niph. occ.ſimpl. cum Tzere ob pauſam, pro ſcheva penult.at cum ו conv. præf. cum Scheva penult. יִפָּקְדוּ deſiderentur,Jer.23.4. וַיִּפָּקְדוּ & deſiderati fuerunt,2 Sam.2.30. Item venit Pual in hac deſiderandi & deficiendi ſignif. פָּקַד privari; Bu.defici,deſtitui, Cocc. Prout occ. in 1.ſ. præt. Pual,loco ſeq. פֻּקַּדְתִּי deſiderare factus,i.e. privatus ſum,Iſa.38.10.Item,iii. ſignif.3.hujus Rad.eſt, numerare, recenſere, luſtrare; Bu.Conc. & Cocc.&c. vide inter reliquos ad initium Rad. Prout occ. in præt.kal, 3.ſ.m. & 3.pl.locis ſeq. פָּקַד recenſuit,Num. 1.44..2.39..4.37,41,45,46,49.1 Reg.20.15. 1 Chro.21. 6. פָּקְדוּ numerarunt,Num.26.63,64. & in Infin.kal,occ. cum בְּ & לְ præf. ante ſcheva penult. בִּפְקוֹד in numerando,Exod.30.12. לִפְקוֹד ad recenſendum,2Sam.24.4. & in Imper.kal, occ. ſ.m. ſimpl.& pl.m. cum י cop. præf. פְּקוֹד recenſeto,Num.3.15,40. וּפִקְדוּ & recenſete, 2 Sam.24.2.Item,in fut.kal,2.ſ.m.occ.ſimpl.& cum ם aff. ut & in 3.ſ.m.cum ו conv.præf.ſimpl. & cum ם Aff. ut ſeq. תִּפְקֹד recenſebis, Num.1.49.. 4.23, 29. תִּפְקְדֵם numerabis eos, Num.3.15.. 4.30. וַיִּפְקֹד & recenſuit, Num.3.16,42..4.34. Ezech.8.10. 1 Sam.13.15. 2 Sam. 18.1. 1 Reg.20. 15,26. 2 Reg. 3. 6. וַיִּפְקְדֵם & recenſuit eos, Num.1.19. 1 Sam.11.8.. 15.4. 2 Chron. 25.5. & in 2.pl.m. fut. kal, eſt, תִּפְקְדוּ recenſebitis, Num.1.3. 4.32. In Pual viſitatus eſt recenſendo, Av. Numeratum eſt; Bu.Lex. prout occ.in præt.pual 3.ſ.m.loco ſeq. פְּקֻד quod numeratum eſt, Exod.38.21. In Hiphil, הִפְקִיד idem cum kal, numeravit, recenſuit, &c. prout occ. in imper. hiph. ſ.m. in forma cum tzere in ult. abſque jod hiph.loco ſeq. הַפְקֵד recenſe,Num.1.50.Item venit etiam conjug. Hithp.in hac 3. numerandi ſignif.ſed præter normam, cum cam. longâ vocali pro pathach & dageſch, quaſi à præt.hithp.3.ſ.m. הִתְפָּקֵד; (pro הִתְפַּקֵּד) & ſic ubiq; in hithp. ut in fut. etiam יִתְפָּקֵד (pro יִתְפַּקֵּד) in medio cametz eſt; Bu. Lex. In hac autem conjug. ſignificat,numerari, recenſeri; Bu. q.d. viſitavit ſeipſum; h.e. viſitatione dedit nomen ſuum, fecit videri ſe, & arma ſua ad probandum ea, &c, Av. הִתְפָּקֵד recenſendum ſe præbuit; luſtrationem obiit, &c. Cocc. prout occ. in 3.pl. præt.hithp. ſic, הִתְפָּקְדוּ numerati fuerunt, Jud.20.15,17. Item occ. etiam quaſi in voce paſſiva Hithp.Av.vel in forma quaſi compoſita ex Hoph.& hithpael, הָתְפָּקֵד viſitatus eſt, recenſitus fuit, Av. In qua forma cum cametz catuph ſc. ſub He, occ.in præt.hithp. 3. pl.m. ſic, הָתְפָּקְדוּ recenſiti fuerunt, Num.1.47..2.

33 .26.62. 1 Reg.20.27. Et in fut.hithp. à 3.ſ.m. ut dictum, יִתְפָּקֵד, occ. in 3.pl.m. cum וְ conv.præf. loco ſeq. וַיִּתְפָּקְדוּ & numerati fuerunt, Jud.20.15. Atque indè ex Rad. in hac numerandi ſeu recenſendi ſignif. ſunt nomiua, 1. פָּקִיד m. viſitatus, recenſitus, numeratus; &c. Eſt in forma part. pahul, kal: ſed pro nomine uſurpatur, Av. Unde in forma pl.m. פְּקוּדִים, vel פְּקֻדִים, ſunt recenſiti, vel numerati, Av.Cocc. ſed videtur plur. פְּקֻדִים interdum ſubſtantivè dici pro recenſione, ut Exod.30.13. Quicunque tranſit עַל הַפְּקֻדִים juxta recenſionem: & ſic v.14. & Num.7.2. ſtantes ſuper recenſione,&c. Coc. Item Ex.38.26. alioqui ſumitur פְּקֻדִים pro recenſitis; qui ſic dicuntur, q.d. viſi, viſitati, cogniti, inſpecti; Cocc. Ut Exod.38.21. Hæc ſunt פְּקֻדֵי הַמִּשְׁכָּן numerata tabernaculi, i.e. partes tabernaculi quæ ad numerum ſunt commiſſæ Levitis,&c. Av. Occurrit autem hoc no. in hac forma pl.m. abſol. cum ה dem. præf.locis ſeq. הַפְּקֻדִים numerati,Ex.30.13,14..38.26. Num.1.44,46..2.9,16,24,31..4.46..7.2. Et in forma pl. m.conſt.occ.ſimpl.& cum וּ & מִ præf. וּפְקוּדֵי numerati, Exod.38.21,25.Num.1.45..2.32..3.39..4.37,41,45..26. 51,57,63. וּפְקוּדֵי & numerati, Num.4.38,42. מִפְקוּדֵי ex numeratis, Num.26.64. Sicut etiam hæc forma pl. m. conſtr. venit cum כֶם & יו Aff. cui ult. וּ cop. eſt etiam præf. ſic, פְּקֻדֵיכֶם numerati veſtri, Num.14.29. פְּקֻדָיו numerati ejus, Num.1.22..26.54. וּפְקֻדָיו & numerati ejus,Num.2.6,8,11..4.49. Et cum הֶם Aff.idque vel cum kibbutz, vel cum ſchurek in medio, occ. ſimpl. locis ſeq. פְּקֻדֵיהֶם, vel פְּקוּדֵיהֶם numerati eorum, Num.1.21,23,25,27,29,31,33,35,37,39,41,43.. 3.22.. 4.36,40,44,48..26.7,62..cui etiam cum הֶם Aff. וּ cop. & לְ ſunt præf. ut ſeq. וּפְקֻדֵיהֶם & numerati ipſorum, Num.2 .4,13,15,19,21,23,26,28,30..3.34.. 26.34,41, 50.לְפְקֻדֵיהֶם per numeratos eorum,Ex.30.12.Num.3. 43.. 26.18,22,25,27,37,43,47. לְפְקוּדֵיהֶם idem, 1 Chron.23.24. Item, 2. ex Rad. in hac ſignif. eſt no.cum Mem heemant. præpoſito, in ſ.m. cum pathach in ult. ſignificans viſitationem, aut ſupputationem quæ fit in viſitatione militum; Av. recenſio,luſtratio; Cocc.Quod occ. ſimpl. locis ſeq. מִפְקָד cenſus, numeratio, 2 Sam. 24.9. 1 Chron.21.5. Sed occ. etiam in forma cum camets in ult. cum ה dem. præf. loco ſeq. הַמִּפְקָד cenſus, Neh.3.31. Deindè, iv. ſignif.4. hujus Rad. eſt, committere, mandare; deponere; præficere; Bu. Conc. mandare; actum & rem perſonæ commendare; item perſonam præficere,& conſtituere ad aliquid curandum; Cocc. &c. Vide inter reliquos ad initium Rad. prout in hac 4. ſignif. occ. in præt.kal, 3. ſ.m. ſimpl. & in 1.ſing. 3.pl. & 2.pl.m. cum וּ conv. præf. in omnibus; ut ſeq. וַיִּפְקֹד commiſit, 2 Chron.36.23. Ezr.1.2. Job.34.13..36. 23. וּפָקַדְתִּי & præficiam, Jer.15.3. וּפָקְדוּ & præficient, Deut.20.9. וּפְקַדְתֶּם & committetis, Num.4.27. Unde in part.pahul kal, à ſ.m. פָּקִיד præfectus, &c. & in forma pl.m. פְּקוּדִים, occ. in forma pl.m. conſtr. ſimpl. vel cum ſchurek, vel cum kibbutz penult. ſic, פְּקוּדֵי vel פְּקֻדֵי præfecti,Num.31.14.2Reg.11.15.2Ch.23.14. & in forma pl.m. abſol. pahul kal,occ.cum ה dem.præf. loco ſeq. הַפְּקֻדִים præfecti, Num.31.48. Item in forma pl.ſ. Pahul kal, venit potiùs ſubſtantivè, pro præfecturis: prout occ. loco ſeq. פְּקוּדוֹת præfecturas, 2Reg. 11.18. & in imper. kal, à ſ.m. פְּקוֹד præficito, occ. in pl.m. loco ſeq. פִּקְדוּ præficite, Jer.51.27. Item, in fut. kal, 2.ſing.m. eſt. תִּפְקוֹד præficito, Num.3.10. & in 3. ſ.m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. cui ult. etiam הִ eſt Aff. ut ſeq. יַפְקִיד præficiet, Num.27.16. וַיַּפְקֹד & commiſit, depoſuit, Gen.40.4. 2 Reg.5.24. וַיַּפְקְדֵהוּ & præfecit eum, Gen.39.4. In Niphal, נִפְקַד eſt, præfici; Bu.Cocc. mandatum accipere de re aliqua, Cocc. prout occ.in fut.niph. à 3.ſ.m. יִפָּקֵד præficietur, conſtituetur, &c. in 3. pl. m. cum וְ conv. præf. locis ſeq. וַיִּפָּקְדוּ & conſtituti, præfecti ſunt,Neh.7.1..12.44. & in Piel, פִּקֵּד eſt luſtrare, Cocc. prout occ. in part.piel ſ.m. loco ſeq. מְפַקֵּד luſtrans, Iſa.13.4. In Hiphil,fecit viſitare; i.e. præfecit,conſtituit ducem qui alios viſat & numeret; commendavit aliquam rem ſive perſonam viſirandam; Av. In hac enim Conjug.hiph. eſt, 1.rem alicujus curæ committere,deponere apud aliquem, commendare; vel,2. aliquem rei curandæ præficere; Coc. Præfecit, depoſuit, commiſit; Bu.man. prout occ. in præt.hiph.3.ſ.m.ſimpl.& cum וְ cop.præf. הִפְקִיד præfecit, Gen.39.5.2 Reg.7.17..25.23. Jer.40.5..41.2.. 40.7, 11..41.10,18. וְהִפְקִיד & depoſuit,2 Chron.12.10.unde in 2.ſ.m. à forma abſol. הִפְקַדְתָּ, occ. cum וְ Aff. ſic, הִפְקַדְתָּנִי præfeciſti eum, 1 Sam.29.4. & in 1.ſing. præt. hiph.occ.ſimpl.& cum וְ conv.præf. ut & cum הִ Aff. & in 3.pl.ſimpl.ut ſeq. הִפְקַדְתִּי præfeci,Iſ.62.6. וְהִפְקַדְתִּי & præficiam,Lev.26.17. הִפְקַדְתִּיךָ præfeci te, Jer.1.10. הִפְקִדוּ depoſuerunt,Jer.36.20. In imper. hiph.ſ.m.pro הַפְקֵד occ. in forma cum tzere in ult. abſque jod hiph. ſic, הַפְקֵד præfice, Pſa.109.6. & in fut.hiph. occ. 1ſing. ſimpl.loco ſeq. אַפְקִיד committam, deponam, Pſal.31. 6. Sed in 3.ſ.m. occ. ſimpl. plenè cum jod hiph. in ult. ſed cum וְ cop. & יַ conv. præf. occ. cum tzere tantùm abſque jod hiph. in ult. ut & rurſus cum וְ conv.præf. & ם Aff. plenè cum jod hiph. penult. ut ſeq. יַפְקִיד deponet, Iſa.10.28. וַיַּפְקֵד & præficiat, Gen.41.34.Eſth. 2.3. וַיִּפְקֹד & præfecit, 1 Reg.11.28. 2 Reg.25.22. וַיַּפְקִידֵם & præfecit eos, 1Chron.26.32. Item in 3.pl. m.fut.hiph.occ.cum וְ conv.præf.& chirek tantùm abſq; jod hiph. in penult. loco ſeq. וַיַּפְקִדוּ & depoſuerunt, Jer.37.21. In Hophal, eſt, deponi, præfici; Bu. conſtitutus eſt, commiſſus eſt ad viſitandum; Av. deponi; h. e. curæ alicujus, & fidei committi: prout occ. in præt. hoph. 3.ſ.m. loco ſeq. הָפְקַד depoſitum fuit; Lev.5.23. Unde in part. hoph. à ſ.m. מָפְקָד vel מֻפְקָד præpoſitus, præfectus,&c. occ.in forma pl.m. cum kibbutz pro cam. chat.ſub Mem,idq; ſimpl. & cum ה dem.præf. מְפֻקְדִים præpoſiti, 2 Chron.34.12. הַמְּפֻקָדִים præfecti, 2 Reg. 12.12..22.5,9. 2Chron.34.10,17. Atque indè ex Rad. in hac ult. præficiendi ſignif. ſunt nomina,1. פָּקִיד præpoſitus, præfectus; commiſſarius, qui aliquid in commiſſione habet; Av. Commiſſarium vulgò appellant, cui ſcil. aliquid exequendum commiſſum eſt; Merc. Cujus curæ aliquid commiſſum eſt: deligatus; Coc. prout occ. in forma abſ.ſ.m.ſimp.& cum וְ cop.& ה dem.præf. פָּקִיד præfectus, 2 Reg.25.19. Neh.11.9. Jer.20.1.. 52.25. וּפָקִיד & præfectus, Neh.11.14. הַפָּקִיד præfectus,Neh. 12.42. & in forma ſ.m. conſtr. occ. cum וְ cop. præf. cui etiam וְ eſt Aff. ſic,וּפְקִידֵי & præfectus, 2 Chron.24.11. Neh.11.22. פְּקִידוּרִי præfectus ejus, Jud.9.28. Et in forma pl.m. occ.vel cum chirek tantùm abſq; jod penul.vel plenè cum jod penult.ut ſeq. פְּקִידִים præfecti, Gen.41. 34. Jer.29.26. פְּקִידִים præfecti, 2 Chron. 31.13. Eſth.2.3. Item, 2. hinc etiam eſt nomen, פְּקוּד, vel

פְּקֻדָּה m. commissio, commissum, mandatum; Av. Non autem textualiter venit in sing. sed in forma pl. m. פְּקוּדִים mandata, commissa, commissiones, ut vulgò loquuntur; Bu. Lex. prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. locis seq. פְּקוּדֵי mandata, Psal.19.9..119.128. Item cum ה Aff. occ. vel cum schurek, vel pro eo cum kibburz in antepenul. locis seq. פְּקוּדֶיהָ vel פְּקוּדֶיהָ mandata tua, Ps.119.4.27,45,56,63,69,87,93,94,100,134, 141,159,168,173. cui etiam cum ה Aff. בְּ, לְ, מִ & וּמִ sunt præf. ut seq. בְּפִקּוּדֶיךָ de mandatis tuis, Psal.119. 15,78. לְפִקּוּדֶיךָ mandata tua, Psal.119.40. מִפִּקּוּדֶיךָ ex mandatis tuis Psal.119.104. וּמִפִּקּוּדֶיךָ & à mandatis tuis, Psal.119.110. Item occ. etiam cum יו Aff. modo eod. cum kibbutz vel cum schurek penul. sic, פְּקֻדָיו פְּקוּדָיו mandata ejus, Ps.103.18..111.7. Item, 3. hinc & ex Rad. in hac præficiendi significat. venit etiam No. פְּקֻדָּה f. visitatio, animadversio; item præfectura; recensio, depositum, Bu. Lex. commissio; item depositum; & à visitando sic dicitur, Av. No. hoc 1. ut dictum in 1. signif. est visitatio, ἐπισκοπὴ. 2. recensio; ut 1 Chron. 23. 11. quomodo propriè pertinet ad 3. numerandi signif. Et 3. ex hâc 4. signif. est, curatio, officium curandi, ἐπισκοπὴ etiam; ut 70. reddunt hoc No. Psal.109. 8. Cocc. Prout occ. hoc No. in forma s.f. absol. cum לְ præf. loco seq. לִפְקֻדָּה in præfecturam, 2 Chron. 23. 11. sed sæpiùs in forma s.f. constr. idque simpl. & cum וְ cop. præf. cui ult. etiam ה, est Aff. sed cum הָ & וְ Aff. absque præf. & cum ם Aff. simpl. & cum וְ & לְ præf. ut seq. פְּקֻדַּת præfectura, Num. 3. 32..4. 16. 1 Chron. 26. 30. 2 Chron. 23. 18..24. 11. וּפְקֻדַּת & præfectura, Num. 3. 36.. 4. 16. וּפְקֻדָּתְךָ & præfectura tua, Job. 10. 12. פְּקֻדָּתְךָ præfecturam tuam, Isa. 60. 17. פְּקֻדָּתוֹ præfecturam ejus, Psal. 109. 8. פְּקֻדָּתָם præfectura illorum, 1 Chron. 24. 19. 2 Chron. 17. 14..26. 11. Jer. 51. 18. וּפְקֻדָּתָם & repositum eorum, Isa. 15. 7. לִפְקֻדָּתָם in præfecturam suam, 1 Chro. 24. 3. Item in forma pl. f. occ. simpl. & cum הַ dem. præf. פְּקֻדוֹת præfecturæ, Ezec. 44. 11. הַפְּקֻדוֹת præfecturæ, Jer. 52. 11. Sic & 4. hinc etiam No. פְּקֻדִּים f. idem cum præced. commissio, vel curatio; unde בַּעַל פְּקֻדַּת dicitur qui habet commissionem, vel curam; Cocc. Prout occ. cum chirek tantùm absque jod penult. & kibburz pro schurek in ult. loco seq. פִּקְדַּת præfectura, Jer. 37. 13. Item, 5. hinc etiam No. פִּקָּדוֹן m. depositum, Bu. Av. quod scil. alicui committitur ut visu accurato illud conservet; Av. 70. παραθήκη, Cocc. Prout occ. cum בְּ, הַ & לְ præf. ut seq. הַפִּקָּדוֹן depositum, Lev. 5. 23. בְּפִקָּדוֹן in depósito, Lev. 5. 20. לְפִקָּדוֹן in depositum, Gen. 41. 36. Item, 6. hinc etiam No. cum Mem beemant. præpos. מִפְקָד m. mandatum, præfectura, census; Bu. Lex. visitatio; h.e. supputatio quæ fit in visitatione militum; præfectura; Av. recensio, lustratio; vel commissio aut delegatio. Item locus aliquis destinatus, vel constitutus alicui rei; unde & porta lustrationis dicitur, Neh. 3. Cocc. sim. Bu. Lex. | Prout occ. in forma s.m. absol. cum הַ dem. præf. & in forma s.m. constr. cum בְּ præf. & pathach in ult. הַמִּפְקָד mandatum, Neh. 3. 31. בְּמִפְקָד per mandatum, in loco constituto, 2 Ch. 31. 13. Ezec. 43. 21. Varia veniunt in hac copiosa rad. adnotanda, & textus quidam explicandi: ut Job. 35. 15. & nunc quia אַיִן פֶּקַח אַפּוֹ paululùm (ad verbum non, vel nihil, i.e. penè nihil; Merc.) visitavit, scil. eum, furor ejus, non cognovit eum in multitudine, vel propter multitudinem, scil. peccatorum suorum, valdè. R.D. exp. ac si diceret, gratis, id est, sine causa, frustrà, ipse irascitur, & excitat furorem suum; quia non cognovit vias Domini, atque ejus judicia. vel sic, q.d. Nunc postquam noluisti justificare judicem, idcirco iratus est tecum, & visitavit furor ejus, & prolongavit morbum tuum, aut ægritudinem tuam: quia non novit multitudinem justitiarum tuarum, quia viz. non fecisti illas. Vel, visitavit furor ejus Ijob, eò quòd non scivit, neque agnovit Ijob multitudinem bonorum quæ olim elargitus est ei Deus. Vel, quia non novit multitudinem iniquitatum suarum, ideo iratus est furor ejus; Pag. Sed R. Moseh sic explicat. & nunc, quia adhuc, vel hactenus, nihil est: paululum enim visitavit furor Dei ipsum Ijob, i.e. animadvertit ira Dei in ipsum Ijob; & non cognovit Ijob multitudinem; i.e. quàm multùm adhuc adaugebit Deus iram atq; excandescentiam; secundum sc. illius peccata. Idcirco timeat ab ultionibus; vel potiùs solicitus & anxius esse deberet de ultionibus, &c. Pag. Merc. Vel juxta R. Perutsol, sensus est; ac si dixisset Elihu de clamore Ijob super malis quæ cadunt in specie humana. Et nunc quia nihil est, & parva res est furor quo visitat Deus mundum, respectu multitudinis bonorum, quæ Deus facit in mundo, quæ multò plura sunt quàm mala quæ eveniunt in mundo. Et sic ejus misericordia excedit judicium. Vel dixit de malis quæ hominibus usu veniunt, de quibus conqueritur. Et nunc quia nihil est, Pag. aut minimum, quod Deus ira sua animadvertit in Ijob per has plagas, quæ puacæ sunt, respectu earum quibus dignus esset Ijob, ob opiniones suas falsas, contra Deum; Merc. Et non cognovit Ijob multitudinem peccati sui, quod admodum grave est; Pag. In ira & judicio, visitatio sæpe notatur; ut hoc in loco; quia id non est, visitavit ira ejus: & sic sæpe alibi; Cocc. Nunc enim quia nihil, istorum, scil. est, visitat ira ejus; i.e. neque rectè judicas, neque expectas à Deo, ut pium hominum decet; Jun. Sed alio in sensu venit hoc verbum, Ijob. 36. 23. מִי פָקַד עָלָיו דַּרְכּוֹ Quis memoravit ei viam suam, &c? viz. tanquam Dominus sit oblitus, ut exp. R.D. vel, ut quis dicat ei, operatus es iniquitatem? Pag. Vel potiùs, Quis injunxit aut præscripsit ei, viam suam? ut Ezræ 1. 3. Sic enim hoc verbum præcipere, cum עַל construitur; ut & Chaldaicè; Merc. Vel, juxta R. Moseh, Quis visitavit viam Dei, ut scil. videat an sit bona? Pag. vel sic, Quis præsecit judicem supra Deum; aut quis est præfectus est super Deum? ut scil. ipse sit Dominus ac præses; Deus autem sit ab ipso præfectus, & quasi ei subditus. Et sic juxta R. Perutsol, quis invenietur qui sit constitutus & ordinatus super Deum, ut illum doceat viam regiminis & gubernationis quam sequatur? juxta illud, Isa. 40. 13, 14. Pag. Merc. Simpliciter exponi potest in mandandi signif. Quis mandavit ei viam suam? sicut etiam dicitur, Ijob 34. 13. מִי פָקַד עָלָיו אֶרְצָה Quis mandavit ei usque ad terram, quicquam scil. eorum quæ ipse facit in terra, Cocc. Vel, Quem præfecit sibi super terram? h.e. quem præposuit aut constituit, vel præfecit, pro se, super terram? Pag. R.D. sic exp. Quis memorabit ei opera atque judicia ejus in terra? vel, quis est in terra qui præcipiat, ut faciat aliquid parvum vel magnum, quum mundum ipse creaverit? Targum; quis mandavit ipsi, nimirum Deo, ut faceret terram? aut quis imposuit ut faceret orbem totum? Interpretatur פָּקַד עָלָיו mandavit, vel præcepit, ei, de Deo; ac si diceret Nonne voluntate sua fecit terram? Merc. Quis commi-

ſt ei terram? Probatio à mero imperio & auctoritate Dei: q.d. nè ab ullo quidem ad injuriam faciendam adigi poteſt. Et ſic in altero loco, Quis commiſit ei viam, ejus? Jun. Hujus verbi part.paſſ. Pahul kal, in textu venit tantùm plur. & ſignificat recenſitos, præfectos, commiſſos, quos vulgò appellant commiſſarios; Merc. ut in locis cit. apparet. Item Imper.& Infin. kal, interdum venit ut nomen proprium loci; viz. in Jer.50.21. ſuper vel adverſus terram rebellionum, i. e. rebellantium, aſcende ſuper eam, (ſcil. Dari) & ſuper habitatores פְּקוֹד Pekod; q.d. viſitationis, h.e. Babel; quæ ſic appellatur, inquit R.D. eò quòd tempus viſitandi illam venerat. Sed ſecundum Jonathan, erat una ex urbibus Babel. Et ſic Ezech.23.23. filii Babel & omnes Caſdim, i.e. Chaldæi פְּקוֹד Pekod, & Soah,&c. nam juxta Targum ſunt nomina provinciarum; Pag. Quidam verò פְּקוֹד pro præfecto exponunt, juxta linguæ Chald. formam;ut ſit idem cum Heb.פָּקִיד, de quo ſuprà in nominibus.Mer.In Niph.communiter eſt deficere,deeſſe;Pag. Sæpe tamen ſignificatione cum activo convenit, ut ſit requiri; recenſeri: præfici: in memoriam venire. Sæpiùs verò contrarium activo ſignificat: ut ſicut illud erat recenſere, quod fit per præſentiam, ſic hoc ſit detrahi de numero, de ſumma ſubduci, quod Latinè dicimus, deſiderari, abeſſe, vacare, idem quod נֶעְדָּר; ſicut & utrumque Iſa.34.16. conjungitur. Verum hoc in voce activa idem cum paſſiva. Luc.22. ὑστερεῖν huic reſpondere quidam credunt; Merc. Sic etiam Pual, ſenſu deficiendi venit: ut Iſa.38.10. פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי carere ſeu deficere factus ſum, aut privatus ſum, dimidio annorum meorum. Nam in hac conjug.juxta Hebræos omnes paſſivum eſt. R.D. defeci, i.e. carui reſiduo, &c. Sed ſunt inquit A.E. qui exponunt פֻּקַּד מִמֶּנִּי defecit à me,i.e. mihi, reſiduum annorum meorum: ſicut illud Jer.10.20. filii mei יָצְאוּ מִמֶּנִּי pro יָצְאוּ egreſſi ſunt ex me; Pag. In conjug. autem Hiphil, de homine dictum, ſignificat eum præficere alicui adminiſtrationi, & ſæpe ſequitur עַל ſuper. Eſt item, recenſere, vel facere, recenſere, ut Iſa.10. juxta quoſdam. Sed crebrius eſt commendare, deponere, & bona fide ſervandum alicui quidpiam tradere, ſuo tempore requirendum; Merc. ut ex locis in hiph. citatis patet. Sic etiam in Hophal ſignificat paſſivè, deponi. Ut Lev.6.4. אֵת הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד depoſitum quod depoſitum eſt ſecum, h.e. apud eum, vel in uſitata viſitandi ſignif. ut Jer.6.6. Eſt civitas הָפְקָד (quæ) viſitata eſt tota ipſa: i.e. cujus iniquitas viſitata eſt: quanquam eam illi prolongaverit in fine; Pag. i.e. ad finem, uſque vel diu; Merc. Cev. Sed venit etiam in forma compoſita conjug. Hophal cum Hithpael; ut Num.1,47. & Levitæ per tribum patrum ſuorum, non הִתְפָּקְדוּ fuerunt numerati in medio eorum ſive inter eos. Idem 2.33. &c. Pag. Et quidem hoc ex Hophal & Hithp. eſt comp. niſi quòd Pe præter morem, habeat cametz; & Koph lene eſt; ut ſuprà videre eſt ad locos in reliquo Hithpael; Merc. Nomen etiam ab hoc verbo deductum, viz. פְּקֻדָּה ſignificatione latè patet; ut ſuprà videre eſt ex Cocc.Eſt enim inſpectio; requiſitio; ſeu officium inſpectionis ſeu requiſitionis; officium demandatum, adminiſtratio commiſſa alicui, delegatio, epiſcopatus,munus Epiſcopi; ἐπισκοπὴ, בִּי 1 ad Tim.1. & ἐπισκοπὴ,3.Merc.ut in loco illo Pſal. 109. פְּקֻדָּתוֹ præfecturam ejus accipiat alter, 70. & Hieron.epiſcopatum ejus.Sed R.D.exp. uſorem ejus; vel ſubſtantiam ejus,ſic ſcil appellatam, quod illi homo ſit præfectus; Pag. Interdum autem ſimpliciter eſt viſitatio; ſicut etiam quidam ſumunt hoc in loco. Vel,ut alii, animadverſionem ejus: quomodo accipitur Num.16.29.& animadverſione omnis hominis.Senſus eſt poteſtatem animadvertendi in eum accipiat alter; ut ſcil.mors ejus ſit in manu, ſeu poteſtate cujuſvis hominis; Cev. & ſic etiam A.E. dicit quoſdam exponere animam ejus; quæ ſcil.eſt ſicut פִּקָּרוֹן depoſitum; Pag. Item locus unus aut alter notandus de No.pl.m. פְּקוּדִים mandata,&c. viz.Pſal.19.9. פִּקּוּדֵי præcepta Domini recta lætificantia cor. Ubi A.E.ſic ſcribit, פִּקּוּדֵי dicuntur à פִּקָּרוֹן, quod eſt depoſitum; nam ſunt, præcepta,quæ inveniuntur in potentia animæ, i.e. ingenita animo, in quolibet homine, dum non eſt in illo præceptum; h.e. dum adhuc eſt abſque præcepto; nam Deus conſtituit & depoſuit ea in corde. Et recta vocat,quia omnes intelligentiâ præditi eruditiuntur illis, aut de via recta, in qua non eſt offendiculum.Pag.Merc.Cev. Et dixit, lætificantia cor, quia propter illa homo ſapiens æternam adipiſcitur lætitiam; Et ſic R.D.inquit פִּקּוּדֵי ſunt præcepta intellectûs quæ Deus conſtituit,& depoſuit in corde; & intellectus docet illa:Item, Pſal. 119.128. כָּל־פִּקּוּדֵי כָל־יְשָׁרְתִּי פִּקּוּדֵי omnia præcepta omnium (ſcil. præceptorum Legis) direxi. Et eſt ſicut illud Ezec. 44.30. & primitivum omnium primitiarum omnium, ſcil. fructuum.Direxi,i.e. recta eſſe docui illos qui ea contemnebant.Et R.Himman. ſic exp. eo quòd omnia præcepta omnium, i.e. univerſæ Legis,direxi; i.e. ſcrutatus ſum, & inveni illa recta in corde meo, & in corde hominum, & oſtendi illis fructum eorum, &c. Sed ſunt inquit ille qui exp, יְשָׁרְתִּי pro אִשַּׁרְתִּי beatificavi; cum permutatione ſcil. Jod in Aleph. i.e. beata eſſe prædicavi; & & beatos qui illa cuſtodiunt, &c. Pag. כָּל־פִּקּוּדֵי כוֹל omnia mandata omnium; h.e. de omnibus rebus, Cocc. Propterea quòd omnia mandata de omnibus recta agnoſco; Hebr.rectifico, Jun. Item loci de nomine cum Mem heemant. notandi; viz. Neh.3.31. ante portam הַמִּפְקָד Miphkad; quod eſt præceptum; Pag. Sed præſtat portam cenſûs, alii præfecturæ; Merc. Sic pro cenſu ſumitur, 2 Sam. 24.9. & dedit Joab numerum מִסְפַּר־הָעָם numeri,ſeu cenſus populi, Regi. Idem 1 Chron.21.5. At 2 Chron.31.13. בְּמִפְקַד exp. præcepto Jehizkijahu Regis. Et Ezech.43.21. & comburet eum בְּמִפְקַד הַבַּיִת præcepto domûs,i.e. Templi, extra ſanctuarium,h.e. quemadmodum præceptum erat de domo; ut ſc.facerent ſacerdotes; Pag. cuique enim rei cujus uſus eſſet in Templo, ſeparata erant ſua loca; Cev. Vel ſic, in loco domûs,aut Templi in quo juſſum erat ſacerdotibus, ut comburèrent illum; Pag.& ſimul etiam reliqua ſacrificia quæ cremanda erant; Cev. Nam ſic R.D.exp. in lib.Rad.& in comment. Pag. In loco deſtinato domûs extra ſanctuarium; Cocc. ut comburat ipſum (ſacerdos) in loco deſtinato domûs, extra locum ſanctum. Domûs,i.e.ſtructuræ maximæ ſive ambitus; erat enim in eo deſtinatus locus ex analogia Legis, Lev.4.12. Jun. Verbum hoc in 1.ſignif. viſitare, ſæpe pro,rationem habere, ſumitur ut Iſa.23.17. יִפְקֹד viſitabit Jehova Tyrum, i.e. rationem ejus habebit, ſanabit eam.Pſal.106. 4. פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ viſita me cum ſalute tua, i.e.cum redemptione, annunciatione Evangelii, ſanctificatione ſpiritus

ſpiritus & liberatione à malis. Sic Zach.10.3. פָּקַד יְהוָה אֶת עֶדְרוֹ viſitavit Jehovah gregem ſuum, Infigniter autem & veriſſimè dicitur de viſitatione qua Deus manifeſtatus eſt in carne, facie ad faciem, ore ad os, oculo ad oculum: ut Pſal.8.5. Quid eſt filius hominis כִּי תִפְקְדֶנּוּ ut viſites ipſum, h.e. venias ad ipſum, ità nempe, ut propter tuam ἐπιείκειαν dici poſſit, filium hominis pauliſper minoratum infrà Deum & deos, honore atque gloriâ coronatum eſſe, & ejus pedibus omnia ſubjecta eſſe; quod non potuit fieri, niſi in Chriſto. Hinc κατ' ἐξοχὴν dicitur פְּקֻדָּה viſitatio, ἢ τῷ υἱῷ ἐπισκοπία. De nomine autem פָּקוֹר notandum, quòd ſit, formæ inſtar שָׁחוֹק, ut in loco cit. Jer.5. contra terram; terram inobedientiæ, aſcende contra eam, & ad habitantes פקור viſitationem; h.e. locum ad quem Deus venit. Chaldæus retinet פָּקוֹר ut nomen civitatis. Kimchi tamen mavult ad verbum פָּקַד reducere, in Imper. ſcil. vel Infin. Nos in comment. noſtro oſtendimus, notari hoc loco Hieroſolymam; Cocc.

Rad.69. פָּקַח eſt, aperire; Pag.Bu. peculiariter oculorum, & interdum, aurium apertionem denotat, in quo differt à פָּתַח quod generaliter eſt aperire, & à פָּעָה quod de ore dicitur; Merc. פָּקַח aperuit oculos, pexit oculos; nam proprie dicitur de oculis explicatis, ſeu pexis, qui perſpicatiores ſunt; & ſemel accipitur de auditu, vel de auribus aptis. Hinc, Græci acceperunt πήκτω & τεκτέω, τήκω; & Lat. pecto, is, ere. πείκω, apto, tondeo; nam impexi oculi, per Metaphoram Hebræis dicuntur, quorum acies eſt obfuſcata; Av. de oculis hoc verbum dicitur; pro, acuere; acutos & intentos oculos habere. ut & de auribus, Iſa.42.20. פֹּקֵחַ אָזְנַיִם acuendo (acuit) aures; h.e. diligenter auſcultat; Cocc. רָאוֹת רַבּוֹת videre multa, וְלֹא תִשְׁמֹר & non ſervabis aperire aures, וְלֹא יִשְׁמָע & non audiet; i.e. non prodeſt videre multa; niſi cuſtodias; nec aperire aures, niſi ſit qui audiat; Pag. Vel, niſi audias; ſed ſic eſt Enallage perſonæ; Merc. Vel ſunt Infinitiva, vice futurorum; i.e. videbis multa, &c. Unde R.D. ſic exp. Videbitis multa, i.e. multas afflictiones; at non obſervabitis oculo cordis veſtri, ut, (vel ob, vel propter, Mer.) quòd vobis evenerint afflictiones iſtæ; & ecce, oculi veſtri vident, attamen cæci eſtis; quid enim prodeſt videre, niſi cuſtodiatis vias veſtras? & ſic, aures veſtræ apertæ ſunt, ſed non audiet quiſpiam ex vobis increpationem; & ſic eſtis eriam ſurdi. & dixit in ſing. cuſtodies, audiet; perinde ac unus ex illis, non cuſtodiret, nec audiret, ut ſcil. rediret ad bonam viam, & dixit, cuſtodies; in 2.perſ. ſed, audiet, in 3.perſ. eodem verſu; ſicut & 1 Reg.22.28. שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם audite populi univerſi ipſi; & id genus varia. Pag. Videre multa & non ſervabis, pectere, i.e. aperire, aures, &c. Av. Videndo multa, tamen non obſervas, aperiendo aures, tamen non audit. Hæ frequentes Apoſtrophæ, in hoc & 19.18. v. præced. augent pathos. Jun. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ut ſeq. In præt. kal, 3.& 2.ſ.m. & in part. ben. kal, f.m. ſimpl. ſic, פָּקַח aperuit, Job.27.19. פָּקַחְתָּ aperuiſti. Job.14.3. פֹּקֵחַ aperiens, Pſa.146.8. ut & in part. pahal kal, à f.m. פְּקוּחָה apertus, & in ſ. f. פְּקוּחָה aperta; occ. in forma pl.f. loco ſeq. פְּקוּחוֹת aperti, Jer. 32.19. & in Infin. kal, occ. plenè, cum camets & cholem; ſed cum ל præf. cum Scheva penult. ſic, לִפְקוֹחַ aperiendo, Iſa.42.20. לְפָקְחוֹ ad aperiendum, Iſa.42.7. in Imper. kal, ſ.m. occ. locis ſeq. פָּקַח aperi, 2 Reg.6.17,20.19.16. Pro.20.13. Iſa.37.16. Dan.9.18. In fut. kal, occ. in 1.ſing. ſimpl. ſed in 3.ſ.m. cum ל conv. præf. אֶפְקַח aperiam, Zach.13.4. וַיִּפְקַח & aperuit, Gen.21.19.2 Reg.4.35..6.17,20. In Niphal, נִפְקַח aperiri, aperire ſe; Bu. pexus eſt, apertus eſt; Av. perſpicax, acutus & intentus eſt, oculis, ſcil. Cocc. Prout occ. in præt. niph. 3.pl.cum ל conv. præf. loco ſeq. וְנִפְקְחוּ & aperientur, Gen.3.6. & in fut. niph. à 3. ſ.m. יִפָּקֵחַ, חִפָּקֵחַ, aperietur, &c. & 3.pl.m. יִפָּקְחוּ, &c. occ. in 3.pl.f. ſimpl. & cum ל conv. præf. תִּפָּקַחְנָה aperientur, Iſa.35.8. וְתִפָּקַחְנָה & aperti fuerunt, Gen. 3.8. Atque indè, ſunt nomina, 1.No. פִּקֵּחַ n. apertus, ſcil. oculis, h.e. videns; Bu. Lex. quaſi apertus, i.e. apertos habens oculos. Et ſic, Chaldaicè, פִּקֵּחַ dicitur, cui oculorum vel aurium meatus obſtructi non ſunt, quo minùs cernat vel audiat; quomodo & Chriſtus, in Evangelio, dixit, אִפָּתַח quaſi apertus eſto, viſum vel auditum recipe; nam utrique ſenſui ex æquo convenit. Merc. פִּקֵּחַ eſt, pexus, ſeu purgatus oculis, videns, apertus viſu; Av. claré videns; Cocc. alacer viſu; Forſt. prout occ. in ſing. & pl.m. (ſed plur. in textu venit lene, i.e. ſine dageſch, inquit R.D.Pag.) ſimpl. ſic; פָּקֵחַ apertus, videns, Exod. 4.11. פִּקְּחִים videntes, Exod.23.8. Item, 2. hinc etiam nomen geminatum, Pag. viz. פִּקֵּחַ־קוֹחַ, maſc.q.d. omnimoda apertio; Bu. Lex. apertio latiſſima; nam duplicatio themaris auget ſignificationem; Av Prout occ. Iſa.61.1. & vinctis, פִּקַּחְ־קוֹחַ apertionem carceris, inquit R.D.Pag. ſed apertionem ſimpliciter ſonat; i.e. plenam liberationem, quâ omnia patent, quaquâ oculos verteris; Merc. quamvis enim ſcribatur ut duæ dictiones, una tamen eſt ſignificatio. Sed poteſt & ut duæ dictiones exponi; & קוֹחַ erit Makor, ſeu Infin. à לָקַח quod eſt accipere; i.e. ad aperiendum (eis, ſcil. vel ad ſolvendum eos, &c. Cev.) ad accipiendum eos è carcere, vel captivitate. Sed R. Joſ. ſcripſit, quòd קוֹחַ eſt carcer, ſic appellatus, quòd capti & clauſi ibi ſint. At A.E. ſcribit, unam eſſe dictionem, geminantem literam 2. & 3. Rad. ut in יִרְקָרַק, סְחַרְחַר, & אַרְמְדִּים &c. Pag. quâ geminatione literarum, gemina, i.e. omnimoda apertio denotatur. licet R.Sal. vult קוֹחַ eſſe nomen ſeparatum, carcer, captura, à Rad. לָקַח. Bu. Lex. & vinctis, in tenebris carceris; clarum viſum. R.D. comparat cum פַּתַּלְתֹּל. Alii קוֹחַ, à קָחַ derivant. Sed non bene convenit פִּקֵּחַ; quod notaret acutum cerne, vel, cernere. Cocc. ad prædicandum captivis libertatem, & vinctis apertionem. Av. & vinctis aperturam ergaſtuli; Jun.

Rad.70. פָּקַע vel עָקַע m. eſt colocynta, vel colocyntis; cucurbitæ agreſtis forma, oblonga inſtar ovi, aut fici agreſtis; & legitur de colocyntis cælatis aut ſculptis; Av. In textu non legitur in ſing. ſed in forma pl.m. פְּקָעִים colocynthidæ, cucurbitæ ſylveſtres, vel fungi; Bu. Lex. cucurbitæ agreſtes, formæ rotundæ; Bu. Con. minores ſunt agreſtes cucurbitæ ſativis; juxta Dioſc. & Plin. Græci κολοκύνθην vocant cucurbitam. Unde, 1 Reg.6.18. legitur, מְקֻלַּעַת פְּקָעִים (ſculptura) inſtar fundæ, cucurbitarum-agreſtium; Pag. ſculptura ſcil. ſeu cælatura, more fundæ facta, cucurbitarum. Folliculos quidam vertunt; figura ſcil. in more colocynthæ, vel ovi oblonga. Merc. & ſic, cap.7.24. & פְּקָעִים, cucurbitæ agreſtes; i.e. figuræ cucurbitarum agreſtium, ſub labio ejus; Pag. Sed 2 Chro.4. appellantur boves; forſan, quòd cucurbitæ facie eſſent bubulâ, bubus, non quidem corpore, ſed facie,

ſimiles; nam corpore,ovorum, juxta Chaldæum interpretem,ſpeciem referebant. Sunt autem colocynthydæ amaræ valdè; & ex earum ſemine,oleum,inquit Kimchi, apud Doctores Hebræos celebratur. Arabicè, juxta Haggaon, dicuntur Albagan,& oleum chantal. Merc. In 1 Reg.6.7. Chaldæus פְּקָעִים vertit, בֵּיעִין ova; pro quo, 2 Chron.4.3. legitur בְּקָרִים; quod Kimchi conciliare conatur; ſed apparet,per פְּקָעִים, notari,omnis generis figuras extantes, quæ ornatui ſunt. Cocc. Occurrit autem hoc No. pl. m. ſimpl. & cum וֹ cop.& הַ dem. præf. פְּקָעִים cucurbitæ,1 Reg.6.18. וּפְקָעִים & cucurbitæ,1 Reg.7.24. הַפְּקָעִים cucurbitæ,1 Reg.7.24. Atque hinc etiam eſt No.in ſing.f. פַּקְעָה, coloquintida; cucurbita agreſtis; Pag. Sed nec hoc legitur in ſing. ſed in forma pl.f. פַּקְעוֹת, idem cum præced.No.pl.m. Bu.Lex. colocyntides, cucurbitæ agreſtes, (veræ,ſcil & naturales,non artificiales, ſed ſativæ,&c.) vel fructus colocyntarum amari;Av.prout occ.2 Reg.4.39.& collegit ex ea, פַּקֻּעוֹת שָׂדֶה cucurbitas aut coloquintidas agreſtes; Pag. & invenit vitem agreſtem, & collegit ab ea colocyntidas. Av.Aruch dicit eſſe כְּעֵין אֲבַטִּחִים קְטַנִּים ut pepones parvos; inde fieri,oleum memoratum veteribus;id Arabicè dicitur חַנְטַל, quod vertitur colocinthis; Saadjah explicat per Arabicum אֶלְבַאנ; Hæc apud Kimchi qui interpretatur fungos.Planta hujus fructus ferax,dicitur גֶּפֶן הַשָּׂדֶה vitis agreſtis; prout dicitur etiam Græcis ἄμπελος ἀγρία. Sed Hebræos latiùs hoc vocabulum extendere apparet.Cocc. In Targum pro præced. No.maſc.eſt, figuræ בֵּיעִין ovorum, quia ſcil. erant rotundæ, ut ova & cucurbitæ agreſtes, in Italia, ut ſæpiùs vidimus,ſunt ferè figuræ rotundæ,ut figura ovi; Pag.

Rad..71 פַּר; m. eſt juvencus; Pag.Bu. imo ſenex,juxta R.D. vocatur פָּר; ſed,ex textu,videtur, quòd non eſſet magnus in annis; parvus vocatur עֵגֶל, vitulus; Pag. Quidam ad פָּרָה referunt, qui ſcil.jam fructificet,ubi vitulus eſſe deſiit.Talmudici,ait Kimchi, faciunt triennem; vulgò vertitur,taurus; ſed eſt nomen ætatis mediæ, inter vitulum & bovem; eſt potiùs de duplicatis, vel quieſcentibus Yajin; etſi per pathach,ob ultimam Reſch, affinem gutturali, ſcribatur; deinceps enim,ubi quid additur,kametz ubique retinet; Merc. פָּר eſt filius bovis,juvencus; à fructificando; qui ſcil. deſiit eſſe vitulus,& jam cæpit fructificare; Av.qui hoc nomen locat, ſub Rad. פָּרָה.Major eſt quàm עֵגֶל vitulus; Cocc. Occurrit autem hoc No. in abſol.forma ſ.m. ſimpl. idque vel cum pathach,vel,ob pauſam cum cametz,ſic,& locis ſeq. פַּר vel פָּר juvencus,Exod.29.1. Lev.4.3,14,8.. 8.2,14..16.6,11,27. Num.7.15,21,27,33,39,45,51, 57, 63,69,75,81..8.8..15.24..29.2,8..23.2,4,14,30.. 29.36. Jud.6.25. Pſal.50.9..69.32. Ezech.43.23..45.18..46.6.. 45.22. cui priori formæ,cum pathach,וֹ cop. alteri cum cametz, הַ dem & priori etiam בְּ, alteri vero בַּ ſunt præf.ut ſeq. וּפַר & juvencus, Exod.29.26. Lev. 23. 18. Num.8.8. Jud.6.25.Ezech.43.19,28.הַפָּר juvencus, Ex. 29.3,10,11,12,14.Lev.4.4,5,7,11,12,15,16,21.. 8.17.. 16.14,18,15.Jud.6.26,28. 1 Sam.1.25. 1 Reg.18. 23, 25,26,33. Ezech.43.21.בְּפַר cum juvenco,Lev.16.3. 2 Chron.13.9.בְּפַר cum juvenco,Ezech.43.22. & ſic etiam priori, לְ & alteri לַ eſt præf. ſic,לְפַר juvenco, Lev.4.20. לַפָּר juvenco,Lev.4.20.Num.28.20,28..29.3, 9..28.12,14..29.14,37. Ezec.45.24..46.7,11. & in forma abſol.pl.m.occ.ſimpl.locis ſeq. פָּרִים juvenci, Exod. 24.5. Num.7.87,88..23.1,29..28.11,19,27.. 29.13,17, 14,20,23,26,29,32. 1 Reg.18.23. 1 Chron.15.26.. 29. 21. 2 Chron.29.21..30.24. Ezr.8.35. Job.42.9. Pſa.22. 13..51.21. Iſa.1.11.Ezech.39.18..45.23. Hoſ.14.3. cui etiam formæ pl.m. abſol. וֹ, הַ, לְ & בְּ ſunt præf. וּפָרִים & juvenci,Gen.32.15. Iſa.34.7. הַפָּרִים juvenci, Num. 8.12. לַפָּרִים in juvencos, Num.29.18,21, 27,30, 33, 24. בְּפָרִים cum juvencis,1 Sam.1.24. Item, in forma pl. m.conſtr. פָּרֵי juvenci,occ. cum הַ Aff. loco ſeq.פָּרֶיהָ juvencos ejus, Jer.50.27. Atque,hinc etiam, eſt No.פָּרָה f. junix, vacca,juvenca; Pag.Bu. Av. quæ ſcil. deſiit eſſe vitula; & jam cæpit eſſe fæcunda; Av. Occ. autem hoc No. in abſol.forma ſ.f.ſimpl. & cum וֹ, הַ & בְּ præf.פָּרָה juvenca, vacca, Num.19.2. וּפָרָה & vacca, Iſa. 11. 7. הַפָּרָה vacca, Num.19.5,6,9,10.בְּפָרָה ſicut vacca,Hoſ. 4.16. In forma ſ.f. conſtr.eſt פָּרַת, juvenca; & occ.cum וֹ Aff.loco ſeq. פָּרָתוֹ vacca ejus, Job.21.10. & in forma pl.f. פָּרוֹת juvencæ; retinet cametz,etiam in regimine; Cocc. ut Gen.32.15. פָּרוֹת הַבָּשָׁן vaccæ Baſan,h.e.præpingues; & metaphoricè, ſic appellantur delicatæ, primariæ, & petulantes fœminæ,juxta Kimchi,Am.4.1.ſicut & aliàs,invenies tauros populorum, appellari potentes & duces populorum.Merc.Occ.autem hæc forma pl.f.ſimpl. locis ſeq. פָּרוֹת vaccæ, Gen.32.15..41.2,3,18,19,26. 1 Sam.6.7,10. Am.4.1.cui etiam הַ dem. eſt præf.locis ſeq. הַפָּרוֹת vaccæ, Gen.41.3,4,20,27. 1 Sam.6.7,12,14.

Rad.72. פָּרַר inde פָּרוּר m.olla, lebes,cacabus; Pag. quidam ad פּוּר revocant,quod exponunt labi, illabi,&c. ut ſuprà dictum; quòd in eam illabantur & injiciantur carnes; Merc. Sed venit ;etiam cum Epentheſi literæ Aleph,ſic, פָּארוּר nigror ollaris, pallor livens; juxta R.Sal. at juxta A.E. eſt à פָּאַר, ibi etiam vide; Bu.Lex. פָּארוּר eſt nigror; ſed A.E.à Rad. פָּאַר exponit, decus & ſplendorem; Cocc. prout occ.cum Aleph Epentheticò, locis ſeq. פָּארוּר olla, Joel.2.6. Nah.2.11.ſed abſque Aleph Epenthetico, in penult.occ.cum בְּ pro הַ dem. præf.locis ſeq. בְּפָרוּר in olla,Num.11.8. Jud.6.19.1Sam. 2. 14.

Rad.73. פָּרָא fructus protulit, fructificavit; idem quod פָּרָה; & hinc φέρω & Lat.fero,profero,affero; ut arbor fert fructus; Item,fruor, frueris,&c. Av. Non autem verbaliter venit in kal; ſed in Conjug.hiphil,quam vide poſt No.ſeq. Nam indè, ex hac Rad. פָּרָא eſt No. פֶּרֶא m. Onager; i. e. aſinus ſylveſtris; & metaph. homo ſylveſtris, eo nomine appellatur; Pag. feræ nomen Latinum quidam reſpondere putant, ſed onagri voce redditum, quòd ferarum hæc ſit notiſſima; ſed ſpeciale nomen eſſe non dubitarim; Iidem ad פָּרָה quoque reducunt; quòd feræ, domeſticis animantibus fœcundiores eſſe ſolent.Merc. פָּרָא eſt fera, onager, à fructificando, ſeu fœcunditate; hinc ferus,fera,ferum; Av. Græcis eſt ὄνος ἄγριος; onager. Bochartus à velocitate dictum putat; quia פָּרָא Hieroſolymis uſurpatum fuit pro currere; Cocc. Occurrit autem hoc No. in hac forma ſ.m.cum Aleph 3.Rad.ſimpl. locis ſeq. פֶּרֶא Onager, Gen.16.12. Job.6.5..11.12.. 39.5. Hoſ.8.9. ſed ſemel etiam occ.cum He pro Aleph, 3.Rad. Pag. Bu. quomodo pro fœmina uſurpatur; Bu.Lex. loco ſeq. פֶּרֶה idem, Jer.2.23. & in forma pl.m.occ.ſimpl.& cum וֹ cop. præf.ſic, פְּרָאִים Onagri, Job.24.5. Pſal.104.11. Iſa.32. 14. וּפְרָאִים & Onagri, Jer.14.7.Atque indè ex hoc No. plerique deducunt verbum in Hiphil,הִפְרִיא, à kal,פָּרָא eſt,

eſt,multiplicare,augere,fructificare,inquit R.D.in l.Rad. Pag. fecit fructus, protulit fructus; Av.Qui duo pro Radice ponunt verbum. Alii qui ex No. præced. derivant, in Hiphil exponunt, fero modo agere; efferari; ut indocilis, indomitus & incoercitus graſſari; Cocc. Sed unicum tantùm verbaliter per Aleph reperitur, per communicationem ordinum. Aliàs verbum eſt de quieſcentibus Lamed He, פָּרָה ſcil.de quo infrà; Merc.Verbum in hiphil eſt,onagro ſimilem eſſe; Bu.Conc.Prout occ.in fut.hiph.3.ſ.m. ſic, Hoſ.13.15. יַפְרִיא multiplicabitur,aut multiplicabit ſe, vel creſcet; Pag.Vel potiùs, amplificabatur,& creſcebat; Cev. i.e.Ipſe Ephraim,quamdiu non fecit (vel antequam faceret,ut Kimchi; Merc.) vitulos, inter fratres ſuos multiplicabatur; Pag. Vel.amplificabatur, & creſcebat, atque adeo fœtificabat indies; Cev. Sicuti prædixerat Jacob de illo, Gen.48.19. & profectò frater ejus minor, major erit illo, & ſemen ejus erit, &c. Sed R. Jonah deducit verbum hoc à פֶּרֶא, quod eſt Onager; i.e.erit ut Onager.Hieron. dividet; Pag. ut ſit idem cum יַפְרִיד; de quo mox; Merc. Onagro ſimilis erit; Bu.Conc. quia ipſe inter fratres fructificabit; i. e. proferet fructus; Av. vide de hoc in Rad. פָּרָה; Bu. Lex.fero modo aget; i.e. efferabitur,&c.ut ſuprà. Quidam à פָּרָה derivant; quod probare non poſſum. Cocc.

Rad.74. פָּרַר eſt, dividere,ſeparare, disjungere,diſſipare; Pag.Bu. vel dividi,ſeparari; quum in kal non inveniatur; niſi fortè in Pahul fæm. plur. quod & nomen eſſe poteſt, Merc.Cev. diſpanſus eſt; Cocc.partitus eſt, diſpartitus eſt; partivit,diſpertivit,impertivit,&c.Cognum פָּרַשׂ ſpecialiter ſeu partitivè oblectatus eſt. Hinc partior, diſpertio, diſpertior,&c. Av. occ. autem hoc verbum,juxta pleroſque in part.pahul kal, à ſ. m. פָּרוּר ſeparatus,& in ſ.f. פְּרוּדָה: in forma pl. f. cum kibbutz pro ſchurek penult. loco ſeq. פְּרֻדוֹת ſeparatæ,Ezech. 1. 11. In Niphal, נִפְרַד dividi,disjungi,ſeparari,ſeparare ſe; Bu.Lex. diviſus eſt in varias partes, &c.Av. Sejungi,&c. Cocc.Prout occ.in præt.niph. 3. pl. cum ſcheva; ſed in pauſa cum cametz penult. נִפְרְדוּ ſeparatæ, diviſæ ſunt, Gen.10.5,32. נִפְרָדוּ ſeparati ſunt, 2 Sam.1.23. In part. niph.ſ.m. vel, ut alii volunt,in 3.præt.niph. ſ.m. cum cametz ob pauſam pro pathach in ult.occ.locis ſeq. נִפְרָד ſeparatus erat, Jud.4.11. Prov.18.1. & in forma pl.m. part.pahul,occ.etiam cum cametz pro ſcheva penult.ob pauſam,loco ſeq. נִפְרָדִים ſeparati, Neh.4.19. In Infin. Niphal, ſed quod pro præt.ponitur, dividi aut dividere ſe, pro diviſus eſt,aut diviſit ſe,&c. Pag. occ.cum ſægol in ult. ob Maccaph ſeq.ſic, הִפָּרֵד־ ſeparari, Gen. 13. 14.Item,in Imper.niph.ſ.m.occ.etiam cum ſægol obMaccaph ſeq. pro Tzere in ult.ſic, הִפָּרֵד־ ſepara te, Gen. 13.9. In fut.niph.3.ſ.m.occ.ſimpl.& in 3. pl.m.ſimpl.cum tzere penult.ob pauſam,ſed cum וֹ conv. præf.cum ſcheva penult.extra pauſam; ut ſeq. יִפָּרֵד dividit ſe,Gen.2. 10.Prov.19.4. יִפָּרְדוּ dividentur, Gen.25.23. וַיִּפָּרְדוּ & ſeparaverunt ſe,Gen.13.11.In piel פִּרֵּד ſeparavit, ſeparationem fecit; Bu. partitus eſt, partitionem habuit; Av. ſeparavit ſe; Cocc. Prout occ. in fut. piel, à 3. ſ.m. יְפָרֵד dividet, ſeu ſeparabit ſe, &c. in 3.pl.m. cum Tzere ob pauſam, pro Scheva penult. loco ſeq. יְפָרְדוּ dividentur,Hoſ.4.14.In pual, פֹּרַר diſſipatus ſeu diviſus erat; &c.Prout occ.in part. pual ſ.m.cum וֹ cop.præf. loco ſeq. וּמְפֹזָר & diſſipatus,Eſth.3.8. In hiphil, ſeparationem fecit, diſſipavit,disjunxit,diremit; Bu.Lex. fecit partitionem; ſeu ſeparavit ſeorſum in partes; Av. In hiphil eſt, ſecernere, Cocc.Prout occ.in præt.hiph. 3.ſ.m. & in part.hiph.ſ.m.ut & in Infin.hiph.cum בְּ præf.& וֹ Aff. & in fut.hiph.3.ſ.m. plenè,ſed in 3.pl.m. cum וֹ conv. præf. defectivè cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penul. ut ſeq. הֶפְרִיד ſeparavit,Gen.30.40. מַפְרִיד ſeparans,Pro. 16.28.17.9. בְּהַפְרִידוֹ in diſſipare eum, Deut. 32. 8. יַפְרִיד ſeparabit,divider, Ruth.1.17. Prov.18.17. וַיַּפְרִידוּ & ſeparationem fecerunt, 2 Reg. 2. 11. In hithpael, הִתְפָּרֵד disjungi, diſſipari; Bu. diſpertivit ſeipſum. In hac Conjug.legitur tantùm in plur. quià multi tantùm poſſunt ſe diſtrahere & ab invicem ſeparare; Av. Prout occ.in 3.pl.præt.hiph.cum וֹ cop.vel conv. præf. & in fut. hithp.à 3.ſ.m. יִתְפָּרֵד dividet ſeu ſeparabit ſe, in 3.pl.m. vel cum ſcheva, vel cum cametz ob pauſam in penult. ut ſeq. יִתְפָּרְדוּ & disjungunt ſe, Pſ.22.15. יִתְפָּרְדוּ ſeparant ſe, Pſal.92.10. יִתְפָּרָדוּ ſeparantur, Job.4.11..41. 9. Atque indè ſunt nomina, 1. No.in forma pl. f. פְּרוּרוֹת (quaſi à ſing. פְּרָרָה f. granum,&c.Pag.) grana; Bu.Lex. Joel.1.16.computruerunt grana ſub pulveribus ejus.Pag. vel ſub glebis ſuis; Merc.grana cujuſcunque ſeminis ità dicuntur juxta R.D.& A.E. quia diviſa, & diſperſa ſub terra; Pag. vel quia ſeparatim in terram cadunt; Merc. Semina, grana ſeparatim in terram cadentia,vel partitiones,ſeminum ſcil.vel granorum; Av.Et eſt hoc No. pl. f. in forma quaſi ex participio in nomen converſo,& grana ſic ſunt dicta, quaſi hinc indè ſeparata & diſſita: Nam in hac eadem forma ſuprà fuit part. pahul kal, pl.f. pro, ſeparatæ, i.e. alæ exporrectæ & expanſæ ſeu extenſæ; Pag. Ad verbum ſeparatæ; Merc. Unde liquet hoc verbum in kal ſignificare etiam, extendere, expandere, ex loco cit.in Ezech. 1. Pag. Item,2. פֶּרֶד m.mulus. Pag.Bu. &c. ἡμίονος; Cocc. burdo; ſpecies equorum nata partim ex aſino,& partim ex equo; Latini vocant plerumque mulum. Hinc fortè pardus, Leopardus; ut & Lat. Burdo,& German. Pferd; Av Quidam ſpeciem equi putant aliam à יְמִים ex aſino & equa natis, quos mulos appellant.Germani equum generaliter Pferde vocant,à ſeparatione & ſubjugatione dictum volunt. R.Hai dictum vult, quòd non gignat, & ſeparatus ſit; Merc.Vide Bochartum; Coc. Occurrit autem hoc No.ſ.m.cum יְהֹ, הַ, וַ & כְּ præf.ut ſeq. וָפֶרֶד mulus,1 Reg.18.5. הַפֶּרֶד mulus,2 Sam.18.10.Zach.14.15. וְהַפֶּרֶד & mulus, 2 Sam.18.10. כְּפֶרֶד ſicut mulus, Pſal.32.9. Item, occ.etiam ſ.m.cum וֹ Aff.priori ſægol,pro more talium, mutato in chirek altero in Scheva ante Aff.ſic, פִּרְדוֹ mulo ſuo, 2 Sam. 13. 29.& in forma pl.m.abſol.occ.ſimpl.& cum וֹ & יַ præf. פְּרָדִים muli,2 Reg.5.17. וּפְרָדִים & muli, 1 Reg.10 25. 2 Chron.9.24. Ezech.27.14. וּבְפִרְדִים & mulis,1 Chro. 12.40. Iſa.66.20. & in forma pl.m.conſtr. cum הֶם Aff. eſt, פִּרְדֵיהֶם muli eorum,Ezr.2.66. Neh.7.68. Item,3. hinc etiam No. in ſ.f.quod occ. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַפְּרָדָה mula, 1 Reg.1.33. cujus forma ſ. f. conſtr. eſt, prout ſeq. פִּרְדַת־ mula, 1 Reg. 1.38,44. Locus autem ſuprà cit. ad part. niph. verbi præced. venit in hac Rad. præcipuè notandus; viz.Prov.18.1. לְתַאֲוָה יְבַקֵּשׁ נִפְרָד deſiderium quæret diviſus; in omni ſapientia miſcebitur, ſeu miſcebit ſe, i. e. ſecundùm deſiderium ſuum quærer,ſcil. ſapientiam qui ſe dividit ſcil ab aliis;Pag. נִפְרָד eſt, ſeparatus, h. e. qui animo eſt abalienato; Merc. Diſparans, vel ſeparans ſe, i.e. qui animo

est ab omnibus alieno, & se ex omnium consortio subducit, ut in suo proposito, & animi sententia persistat; Bu.Lex.& prudenter, gravibusque & justis de causis id fecisse præ se ferat; Merc. Ob desiderium quæret (sapienti am scil.) separatus; viz. ab hominibus; Av.Secundum concupiscentiam quærit separatus; intelligitur homo ἰδιογνώμων, Cocc. Expositio Kimchi inter omnes placet; nisi quòd generalibus intellexerim, de omni eo qui sese à studio aliquo aut re bona, vult subducere; quòd,ut id faciat,suo ducatur vano desiderio, & animi libidine: etsi prudenter,ut dictum, id fecisse videri velit; Merc. Nam R.D.in l.Rad. sic exp. Qui est divisus in opinione sua, & consilio suo, & non credit consilio aliorum, quæret desideria; & in omni sapientia, miscebit se, vel miscebitur; i.e. ostentabit seipsum mistum omni sapientiâ, licèt non ità sit; sed vadat post desiderium cordis sui. Et sic R.Saadjah, qui est separatus à multitudine populi, & relinquit fidem illius, vel eorum, i.e. populi, vadit post desiderium suum; & propterea separat se à sententia Ecclesiæ suæ & fide illius: in omni sapientia,miscebit; Pag.Merc.Cev. h.e. adversus quodvis argumentum, aut quamlibet rationem, quam adduxeris, disputabit tecum, & refellet te,aut falsi te arguet; unde statim subjicitur versui seq. Non acquiescet stultus in intelligentia, sed in contentione aut disceptatione suâ,ut prodat malitiam cordis sui; Cev.Sed Ab.Ez. in alium sensum sic exp.propter desiderium quod habet discendi, quæret sapientiam qui separatus est à loco suo, h.e. qui peregrè vagatur; & in omni sapientia, i.e. & cum omnibus viris sapientiæ, seu sapientibus, miscebit se, & consuetudinem habebit; Pag.Merc. Pro desiderio quærit cerebrosus,Hebr.disparans se; omnibus quæ sunt, Hebr. in omni essentia,immiscet se; i. e. vit ἀνδάδης, pervicax, in sensu animi sui conquiescens, & aliena consilia spernens, seque ab omnium consortio & communicatione subducens, denique nihil non fastidiens præ se,nihil procurat nisi pro libito; omnibus, &c. Immiscet se, nimirum pro desiderio suo vano, rebus æquè alienis ac suis; qualis cerebrosus & pervicax stolidus est, nec delectatur in veræ intelligentia, sed iis quæ existunt in animo ipsius,i.e.omnibus quæ ipsi veniunt in mentem; Hebr. revelantibus se cordi suo. Infin. pro part. &c. ut in versu sequente; Jun.

Rad.75. פָּרָה est, crescere, fructificare, fœtare, fœtificare; fructuosus fuit,fructum edidit, &c. Pag.Bu. generale namque est,ad cujuscunque rei fructificationem;fructum facere,seu edere,fructuosum esse. Quidam cum פָּאַר decorare,conferunt.Neutrum est in kal propriè, etsi interdum cum Accus.fructus reperiatur; ut in benoni Deut. 29. quo allusum videtur Ep.adHebr.12.Merc.fertilis seu ferax fuit, fructificavit; idem quod פָּרָא; & cogn.cum פַּאַר decoravit, nam fructus decent arborem, & decus arborum sunt fructus: hinc φέρω & φορέω, i.e. fero fructus, fero ornatum, & φορὸς fertilis, prosper.In kal protulit fructus; sine Accus.sit neutrum, & potest exponi, crescere,augescere, & fœcundum esse; Av.Prolificum esse; Cocc. Prout occ. in præt.kal, 3. pl. simpl. & cum ו conv.præf. ut & in 2.pl.m.& 1.pl.cum ו conv.præf.utriq; פָּרוּ fructificaverunt, Exod.1.7. וְיִפְרוּ & fructificent,Gc. 8.17. Jer.23.3.Ezech.36.11. וּפָרִיתֶם & fructuosi eritis, Jer.3.16. וְיָפָרִינוּ & fructuosi sumus,Gen.26.22. In part. ben.kal,s.m.occ.loco seq. פּוֹרֶה fructum edens,Deut.29. 18. & in s.f.ben.kal,pro פּוֹרָה, cum He 3. Rad. mutato in jod; Bu.Lex. vel cum jod inserto, ut appareat tertia Rad.He,Merc. Cev. Sic venit locis seq. פּוֹרִיָה fructifera, Psal.128.3.Isa.17.6.32.12.Ezech.19.10. Item,occ. etiam s.f.ben.kal, ut quidam scribunt, cum pathach,sed ut in plerisque exemplaribus cum camets præter morem ante Thau; unde Kimchi notat Thau poni loco 3.Rad. He; Cev.sic, Gen.49.22. בֵּן פּוֹרָת ramus crescens Joseph, ramus crescens juxta fontem; Pag.Filius fœcundus seu fructifer, scil. arboris,i.e. ramus fœcundus, Joseph; Bu.Lex. Sed in Pag.Av. & Bu.Conc. scribitur cum pathach, פּוֹרַת fœcundus; Bu.Conc. Vide Av. Inter nomina.In Cocc.verò & Bu.Lex.cum camets בֵּן פּוֹרָה surculus frugifer,Cocc. In loco autem citato part. ben. s. m. Deut. 29. שֹׁרֶשׁ פּוֹרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה radix fructuosa veneno & absynthio, Coc.vel fructificans venenum,&c. Pag. Intelligitur cogitatio & sententia gignens consequentias amaras & lethales; Cocc. Radix fructificans, sel vel absynthium; Av. seu proferens cicutam aut absynthium. Sensus,nè animus vester sit ullius Idololatriæ, perditæve vitæ seminarium; metaphora, Jun.In Imper. kal,occ.s.& pl.m.simpl.sic, פְּרֵה fructuosus esto, Gen.33. 11. פְּרוּ fructuosi estote, Gen.1.22,28.9.1,7. In fut.kal, occ.2.& 3.s.m. simpl.sed in 3.pl.m. cum ן cop. & ן conv. præf. ut seq. תִּפְרֶה fructuosus factus fueris, Exod.23.30. יִפְרֶה fructuosè crescet, Isa. 11. 1. וְיִפְרוּ & fructumedent, Isa.45.8. וְיִפְרוּ & fructuosi fuerunt, Gen. 47.27. In hiphil, הִפְרָה fructuosum reddidit,fœcundavit,fœtificare fecit; Bu.Lex. Vel fecit crescere, fructificavit; Av. frugiferum fecit; Cocc. Prout occ. in præt.hiph. 3.m. cum נִי Aff. sic, הִפְרַנִי fructuosum effecit me, Gen.41. 52. Et in 1.sing. præt.hiph.cum ן conv.præf. occ.vel defectivè cum Tzeri tantum absque jod,vel plenè cum jod (more quiescentium 3. Rad. He) post Tzere in penult. prout sequuntur, וְהִפְרַיתִי & fœcundabo, Gen.17. 6. וְהִפְרִיתִי fructuosum reddam, Gen.17.20. Lev.26.9. In part.hiph. à forma s.m. absol. מַפְרֶה fructificans, occ. cum ךָ Aff. loco seq. מַפְרְךָ fœcundans te, Gen.48.4. Item, in fut. hiph. pro 3.s.m. juxta morem quiescentium 3.Rad.He,esset יַפְרֶה,sed occ.juxta quosdam,pro eo cum Aleph loco 3.Rad.He,& post jod in alt.more quiescendum 3.Rad.Aleph,(de quo tamen vide supràetiam in Rad. פָּרָא) sic, יַפְרִיא fructificabit, Hos.13.15. Item, in 3.s. m. fut. hiph. cum ן conv. præf. occ. per apoc. usit. cum duplice sægol post ן præf.& absque 3.Rad. He; sic, וַיַּפֶר & fructuosum reddidit, Psal.105.24. prout etiam occ. in 3.s.m. fut hiph. cum ן conv. præf. & ךָ Aff. loco seq. וְיַפְרְךָ & fructuosum reddat te, Gen.28.3. Atque indè ex hac Rad. sunt nomina, 1. no. frequens in textu פְּרִי vel in pausa cum sægol penult. פֶּרִי, vel פֶּרִי fructus; Pag.Bu.Av. fertilitas, emolumentum, &c. Av. Et interdum figuratè pro mercede sumitur; ut Psal58.12.Prov. 31.31.Isa.10.12. sicut & Græcis φόρος, Hebræo vicinum, significat emolumentum,tributum,&c. Merc. prout occ. hoc no. cum scheva penult. simpl. locis seq. פְּרִי fructus, Gen.1.11,12,29..30.2. Exod.10.15. Lev. 23.40.Num.13.26.Deut.7.13..26.2,10..28.4,18,33,51, 53.2Reg.19.30.Neh.10.36.Psa.58.12..105.35..107.34. 37..127.3..148.9.Pr.11.30.Ca.4.13,16.Il.3.10..10.12. 26.9..37.31.Je.6.19..7.20..11.16.Eze.36.30.Hos.9.16. 10.1,13.Mic.7.7.Mal.3.11. & cum sægol penult. ob pausam locis seq. פְּרִי fructus, Eccl.2.5. Jer.12.2..17.8.Ezech.

zech.17.8,23. cui priori formæ cum ſcheva penult. וֹ, וּ, בָ, וּבְ & מִ & מֵ ſunt præf. ut ſeq. וּפְרִי & fructus, Deut.7.13..28.4,18.. 42.51.Neh.10.38. Iſa.4.2..13.18. Am.6.12. בִּפְרִי in fructu, Deut.28.1..30.9. וּבִפְרִי & in fructu, Deut.28.11..30.9. כִּפְרִי juxta fructum, Jer.17. 10..21.14. וְכִפְרִי & juxta fructum, Jer.32.19. מִפְּרִי de fructu, Gen.3.2..4.3..Lev.27.30.Num.13.20.Deut.1.25. Pſ.104.13..132.11. Pr.1.31..12.14..13.2..18.20..31.16, 31.Mic.7.13. וּמִפְּרִי & de fructu,Gen.3.3.Item occ.etiam cum affixis variis: ſic cum יְ Aff. poſt chirek ſub 1.Rad. ſed cum הָ Aff. poſt ſægol ſub 1. Rad. & rurſus cum הָ poſt chirek, ſed cum וְ cop. præf. & כֶם Aff. poſt ſægol ſub 1. Rad. ut ſeq. פִּרְיִי fructus meus, Prov.8.19. פִּרְיֵךְ fructus tuus, Hoſ.14.9. פִּרְיֵךְ fructus tuus, Ezechiel.25.4. וּפִרְיְכֶם & fructum veſtrum, Ezech.36.8. Sed ſæpiùs occ. cum וֹ Aff.poſt chirek ſub 1. Rad.ſimpl. locis ſeq. פִּרְיוֹ fructus ejus, ſuus, Lev.19.23,24,25..26. 4,20.Pſa.1.3..72.16.Cant.8.12.Ezec.34.27..47.12.Joel. 2.22.Am.2.9. cui etiam cum וֹ Aff. וּ, בָ, לָ & מִ ſunt præf. & fructus ejus, Cant.2.3. Iſa.15.2. בְּפִרְיוֹ pro fructu ejus, Cant.8.11. לְפִרְיוֹ fructus ſui, Hoſ.10.1. מִפִּרְיוֹ de fructu ejus, Gen.3.6. Item cum הּ Aff. occ. locis ſeq. פִּרְיָהּ fructus ejus,ſuus,Lev.25.19.Num.13.27. Neh.9.36. Prov.18.21..27.18. Jer.2.7. Ezech.17.9..19. 12,14. Zach. 8.12. Ut & cum ם Aff. & pro eo cum מו Aff. poetico, ſic, פִּרְיָם fructum eorum, 2 Reg.19. 29.Iſa.37.30..65.21.Lam.2.20. פִּרְיָמוֹ fructum eorum, Pſal.21.11. Item occ. etiam cum הֶם & הֵן Aff. ſic, פִּרְיָהֶם fructum eorum, Am.9.14. פִּרְיָהֶן fructum earum, Jer.29.28. & cum ן Aff. occ. loco ſeq. פִּרְיָן fructum eorum, Jer.29.5. Item hinc etiam juxta quoſdam 2. eſt no. פְּאֵרָה f. ramus, à fructibus. Et in forma pl.f. פְּאֵרוֹת, &c. In quibus juxta R.D. Aleph eſt quaſi redundans, inſerta ex hac Rad. Bu.Lex. Sed de iis vide ſuprà in Rad. פָּאַר; Pag.Bu. Sed hinc plerique deducunt no. cum Aleph hæmant. præpoſito, & Nun in fine addito poſt Vau Cholem, & jod pro 3.Rad. He, ſic, אַפְרִיוֹן m. lectus quo deferuntur ſponſæ, inquit R.D. quem nonnulli carrucam vocant; Pag. Thalamus nuptialis; Bu.Conc. thronus, thalamus, lectus conjugalis; à fœcunditate, ſcil. ſic dictus; Merc. Bu.Lex. Nam & ſic lectus, à Talmudicis פַּרְיָא dicitur. Lecticæ genus fuit, & R.Sal. exp. חַפְּרֵי הַכָּבוֹד thalamus honorificus; Merc. Kimchi explicat, מִטָּה שֶׁנּוֹשְׂאִים בָּהּ מְלוּכוֹת lectus, qualis, in quo geſtant ſponſas. Plerique à Rad. פָּרָה deducunt; Coc.prout occ.ſic,Cant.3 9. אַפְרִיוֹן lectum fecit ſibi Rex Selomoh; Pag. &c. vide ſuprà etiam ſub Rad. אפר.

Rad. 76. פָּרַז: indè 1. juxta quoſdam no. in forma pl.m. פְּרָזִים, Pagi; vel ut Kimchi explicat עָרֵי הַמִּישׁוֹר שֶׁאֵין לָהֶם לֹא מְצָר וְלֹא חוֹמָה oppida plani, campi ſcil. quæ non habent munitionem aut murum; Cocc. Unde in forma pl.m. conſtr. cum יְ pro יֵ Aff. ſic legitur, Hab.3.14. Caput פַּרְזוֹ (cum defectu jod pro פַּרְזָיו Bu. Lex.) Urbium ejus; Pag. caput ſive initium pagorum ejus; Cocc. Vel potiùs, ut alii volunt, paganorum, ſeu villicorum ejus; ut juxta Kimchi; Mer. Paganorum ejus; Bu.Lex. Qui ſumit pro plur. m. cum Aff. à ſing. פַּרְזִי paganus: pagorum ejus; Bu.Conc. Item, 2.hinc etiam no. in forma pl.f. פְּרָזוֹת urbes abſq; munitione & muro, in planitie conſtitutæ, juxta R.D. Pag. Quidam conferunt cum פָּרַץ; quod vici pagi & villæ facilè irruptioni pateant; Merc. Oppida non munita, civitates quæ carent muris à Rad. פָּרַז.Cogn. cum פָּזַר diſperſit; Item cum פָּרַץ irrupit; irruit; nam villæ, pagi & caſtella ſine muris exponuntur irruptioni & diſperſioni, habéntque caſas & domos non ordine contiguo extructas, ſed paſſim hinc indè diſperſas; Av. Occ.autem hoc no. pl.f.ſimpl. & cum הַ dem.præf. הַפְּרָזוֹת pagi, Ezech.38.11.Zach.2.8. הַפְּרָזוֹת pagi, Eſth.9.19. Item, 3. hinc etiam no. פְּרָזִי paganus, Bu.Lex. Cocc. Av. villicus: item oppidum ſine muris quod irruptioni patet; Av. prout occ. in ſ.m. cum הַ dem. præf. ſic, הַפְּרָזִי paganus, Deut.3.5. 1 Sam.6.18. & in forma pl. m. plenè eſſet פְּרָזִיִּים pagani; inhabitantes ſcil. civitates ſeu pagos abſque muro. Nam ut R.D. inquit, etiam ipſi pagi,ſeu civitates abſque muro; & qui inhabitant pagos, ſeu civitates, abſque muro, dicuntur פְּרָזִים, in forma pl.m. ſcil. contracta, pro duplice jod, ſcil. cum ſimplice, Bu.Lex. Merc. adeò ut hoc nomen univerſale ſit omnibus, Pag. qui ſcil. Pagos incolunt; vel etiam pagis ipſis, ſeu villis collectivè, prout ſuprà juxta quoſdam occurrebat Hab.3.in pl.m.conſt.cum aff.& in forma pl.abſol.cum הַ dem.præf.loco ſeq. הַפְּרָזִים pagani,Eſt. 9.19. Item, 4. hinc etiam no. פָּרָזוֹן m. pagus; urbs aut villa abſque muro; & metonymicè paganus; q.d. paganitas, i.e. homines inhabitantes pagos; Bu.Lex. pagus, villa, inurbanitas, &c. item pro hominibus in pagis; Av. Collectivum eſt nomen, Cocc. prout occ. in ſ. m. ſimpl. & cum וֹ Aff. ut ſeq. פָּרְזוֹן pagus, Jud.8.7. פִּרְזוֹנוֹ pagorum, vel, paganorum ejus, Jud.5.11.

Rad. 75. פָּרַח eſt, florere, efflorescere; oriri, germinare; Item volare; Pag. efflorvit, refloruit, regerminavit, &c. ut Pag. Bu.Lex. verbum hoc latè patens eſt; ut etiam de pilorum & plumarum ortu, & excreſcentia, ut ſic dicam reperiatur paſſim. Sumitur pro emergere, pullulare, enaſci; prodire, exiſtere, apparere, diffundi. Sed pro volare Chaldæum magis eſt, in Ezec. 13. ubi tamen quidam etiam exp. pro germinare; Merc. פָּרַח viruit, virens fuit, pullulavit, &c. ut Pag.Nam propriè de arboribus & herbis & metaph. de lepra efflorente. Cogn. cum פָּרָא & פָּרָה fructificavit, crevit, & cum רָחַף agitatus eſt, motitavit: nam res virescentes agitantur, & motantur tanquam animatæ. Hinc βρύω, βρυάζω floreo, & Lat. vireo, vireſco; Av. Rad. hæc eſt, virere, gemmas protrudere, germinare, &c. ut Pag.Coc. In Bu.Conc. Rad. hæc duo ſignif. i. eſt, efflorescere; prout occ. in præt. kal, 3. ſ.m. ſimpl. & cum וַ conv.præf. פָּרַח efloruit, Lev.13.39.Num.17.23.Ezec. 7.10. וַיִּפְרַח & efflorescet, Lev.14.43. Iſ.27.6. Hoſ.10.4. & in 3.ſ.f. præt. kal, occ. extra pauſam cum ſcheva, ſed in pauſa cum cametz penult.cuipriori formæ הָ interrog. eſt præf. ut ſeq. הֲפָרְחָה floreat, Cant.7.13. פָּרְחָה efloruit, Lev.13.20,25. הֲפָרְחָה an floreſceret, Cant.6.11. In part. ben. kal, ſ.m. eſt, פּוֹרֵחַ efflorescens, Exod.9. 9,10. & in ben. kal,ſ.f. pro פּוֹרְחָה, occ. cum duplice pathach pro ſægol ob gutturalem Heth ante Thau in fine, idque ſimpl. & cum כְּ præf. פּוֹרַחַת efflorescens, Lev.13,42.57. כְּפוֹרַחַת quaſi florens, Gen.40.10. In infin. kal, occ. ſimpl. plenè cum cametz & cholem, ſed cum בְּ præf. ante ſcheva ſub 1. Rad. ſic, בְּפָרוֹחַ efflorescendo, Lev.13.12.Iſa.35.2. בְּפָרוֹחַ in florendo, Pſa.92. 8. In fut.kal,3.ſ.m.& f.occ.vel cum pathach,vel cum cametz ob pauſam in ult. cui priori formæ 3. ſing.f. cum pathach

ṗathach ׀ cop. eſt præf. ut ſeq. יִפְרַח florebit, Pſal. 72.7. merſerit; Mer c.) אֲפְרוֹחִים pulli avium; à plumarum flore ſic dicti, Bu. Lex. Pulli avium vireſcentes, ſeu producentes pennas & plumas quibus ſeſe agitant, & motant volando. Cogn. cum רָחַף motavit, &c. Av. Occ. autem hoc no. pl.m. in abſol. forma ſimp. & cum הַ dem. præf. הָאֲפְרוֹחִים pulli avium, Deut. 22.6. הָאֲפְרוֹחִים pulli, Deut. 22.6. & in forma pl.m. conſtr. אֲפְרוֹחֵי pulli, &c. occ. cum ׀ pro יַ & הָ Aff. ſic, אֲפְרוֹחָו pulli, ejus, Job. 39.30. אֲפְרוֹחֶיהָ pullos ſuos, Pſal. 84.4. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt volare, avolare; Bu. Conc. Unde in part. ben. kal, ſ.m. פּוֹרֵחַ, & in fæm. פּוֹרַחַת volans, avolans. Prout occ. in forma pl.f. cum לְ præf. ſic, Ezech. 13.20. quibus vos venamini eò animas לְפוֹרְחוֹת ad avolantes, ſive, ut avolent; Bu. Conc. ut volent, ſcil. extra corpora; ſive ut ſint volantes, ſecundum R.D. Eſt enim propriè part. plur. fæm. Targum, ut pereant, Pag. Vos venamini ibi animas vireſcentes; Hieron. volantes; Av. Ecce ego contra culcitras veſtras, in quibus venamini animas לְפוֹרְחוֹת in avolantes ut ſcil. diſſipentur plumæ, & à vento auferantur; & lacerabo eas à brachiis veſtris. Kimchi explicat מְעוּפוֹת & refert ad נְפָשׁוֹת animas. Id in primo colo non difficet, ità tamen, ut in 2. referatur ad כְּסָתוֹת culcitras. Primò מְצוֹדְדוֹת לְפוֹרְחוֹת: & deindè וְקָרַעְתִּי לְפוֹרְחוֹת; Cocc. Alii verò ſumunt פּוֹרְחוֹת pro nomine pl.f. hoc in loco & exp. floralia. Alii verò volantes exponunt; Bu. Lex. Ecce me contra pulvillos veſtros, quibus vos illic venamini animas, abducturæ ſcil. לְפוֹרְחוֹת in floralia; & lacerabo illos à brachiis veſtris, &c. illic, i.e. in Judæa, ubi Prophetiſſæ tenues Judæos explebant ſpe, & exhauriebant domos. Abducturi, &c. i.e. ut eas abducatis in hortos veſtros floribus conſitos, & in lucos veſtros, ubi ſunt Lupanaria ad perditionem animarum conſtituta. Ejusmodi hortos floralia appellari, teſtis eſt Varro l.1. De re ruſt. c.23. Jun.

Rad. 77. פָּרָשׁ; unde No. Radicale פֶּרֶשׁ m. quod ſignificat grana particularia, ſeu ſingularia quæ decidunt tempore vindemiæ, juxta R.D. in lib. Rad. Pag. Addit que ex ſententia Doctorum duo grana hoc nomine appellari, non autem tria. Quidam cum פָּרַשׁ conferentes exponunt collectivè, baccas ſeu grana avulſa aut decerpta; & verbum in Amos, pro, chordas fidium tactu digitorum carpere, ſeu vellere. Modulari ſignificanter Latinè reddi poſſit; quod per imminutionem tonorum, dum inter ſe conciliantur, & ut ſic dicam accommodantur, fieri ſolet; quaſi particularizare dicas; i.e. particulatim applicare. Frequens apud Rabbinos, qui כְּלָל univerſale & particulare appellant; Merc. וּפֶרֶשׁ eſt particularitas; acini decidui quaſi uvarum particularitates; Bu. Lex. Granum ſparſim relictum in vindemiatione exhilerans animum; Av. Prout occ. cum ׀ cop. præf. ſic, Lev. 19.10. וּפֶרֶשׁ & granum, pro, grana vineæ tuæ non colliges; Hieron. & grana decidentia non congregabis. Nam פֶּרֶשׁ apud Hebræos dicitur particulare, ſingulare; Pag. Et particularitatem; Bu. Conc. Et granum vineæ tuæ, ſparſim ſcil. relictum; Av. Singularia h.e. ſingulares uvas vineæ tuæ non colliges. R. Sal. explicat גַּרְגְּרֵי עֲנָבִים הַנּוֹשְׁרִים בְּשָׁעַת בְּצִירָה h.e. acini, qui defluunt in vindemia; Cocc. Et deciduos acinos vineæ tuæ nè relegito, Jun. Atque indè juxta pleroſque ex hoc nomine eſt verbum in kal, פָּרַשׁ act inere, modulari; Pag. Cantillare; Cocc. A venarius autem verbum facit Radicem, unde No. præced. derivatum; ſic, פָּרַשׁ

ex

exhilaravit ſpecialiter, lætificavit, exhilaravit ſe, oblectatus eſt; oblectavit peculiariter. Cogn.cum פָּשַׂר aperuit, & פָּרַר partitus eſt; nam exhilarare eſt, gaudium aperire & impertire. Hinc per metath.Radicis, τέρπω delecto, τέρπομαι oblector. Item Lat. Trophæum; Av.Occ.autem hoc verbum in part.ben.kal, à ſ.m. פּוֹרֵשׁ, in forma pl.m.cum הַ dem.præf. ſic, Am.6.5. הַפּוֹרְשִׁים עַל פִּי הַנָּבֶל modulantes, ſeu particulatim canentes; Bu. Conc. qui uniunt ſe ſecundùm Chorum, vulgò, cornamuſam.Unde R.D.exp. מִתְאַחֲדִים uniuntur, aut uniunt ſe; Pag. vel potiùs, qui accinunt aut concinunt, i.e. qui conſenſu vocum & ſymphoniâ inter ſe uniuntur; Cev. Sed ponit & aliam expoſitionem; qui ſolvunt vel(aperiunt, aut minutim concidunt) cantica & cantiones ſuas; Pag. Merc. h.e. qui cantiones ſuas vocibus minutim conciſis, & ſono vibranti atque frequentato, ad concentum Nebel accinunt. Vel, aperiunt, i.e. aggrediuntur cantica ſua ad rationem Nabli: Merc. Qui exhilarant ſe, vel oblectantur ſuper ore nabli; i.e. concentu nabli; Av. modulantes; h.e. vocibus ſcil.minutim & in particulas quaſi conciſis, &c. ut Merc.Cev.Apud R R. פָּרָשִׁי & פָּרָשׁ eſt particulare, & ſpeciale; סִפּוּר פָּרָשִׁי particulariter, לְפָרָשׁ חָשְׁוֹן prædicatio particularis; פְּרוּטָה nummulus; Bu.Lex.Qui minutiunt in ore Nablii; delicatè ſcil. fractis tonis & celeri rythmo canentes. Frequentamenta varia dicit Gellius, lib.1.11.&c.Coc. Modulantibus ad præſcriptum Nablii, Hebr. ſecundum os Nablii, Jun.

Rad.78. פֶּרֶךְ; in Bu.Conc.duo ſignif.i. eſt, duritia, ſævitia; Bu.Conc.idque in No.ſcil. פֶּרֶךְ m. quod eſt aſperitas, ſævitia, Bu.Lex.Cocc. קְשִׁי duritia, crudelitas; Pag. juxta R.D.& רִיצוּץ contritio, attritio, confractio. De convulſione quæ ungue fit; Doctores hinc effecto verbo utuntur. Quidam cum ferocia, voce Latinâ conferunt; Merc. פֶּרֶךְ ferocia, quæ non poteſt expiari, ſeu placari. Contrariam habet ſignificationem verbo כָּפַר co-operuit, oblevit, expiavit operiendo, &c. Hinc φρίξ, φρίκη, horror, φρικώδω horrifico; & Lat. ferox, ferocia, & verbum ferocio, &c.Av. Cum Beth adverbiaſcit hoc No.per ſævitiam, h.e. ſæviter; unde Talmudicis בְּפֶרֶךְ dicitur Ex.1. quaſi בְּפֶה רַךְ ore leni, & blandis verbis traxerunt eos ad operas; aliàs dixit, בְּפָרִיכָה per ſævitiam; Sota, f. 11.2. Bu.Lex. Prout occ. hoc No.cum בְּ præf.idque vel extra pauſam ante ſægol, vel in pauſa ante cametz penult.& cum וּבְ præf.ante ſægol penult. ut ſeq. בְּפֶרֶךְ per ſævitiam, Lev.25.53. בְּפָרֶךְ per ſævitiam, Ex.1.13,14. Lev.25.43,46. וּבְפָרֶךְ & per ſævitiam, Ezech.34.4. Deindè, li. ſignif.2. hujus Rad.eſt, velum; Bu. Conc. idque ſcil.in nomine פָּרוֹכֶת f. velum, cortina, quæ ſcil.dividebat arcam à tabernaculo Eccleſiæ; Pag. Quidam per literarum metath.ad כָּפַר reducunt, quòd eſſet velum contextum de Hyacintho, purpura, coccino & byſſo retorta; ſive aulæum obtentum inter Sanctum & Sanctum ſanctorum; cujuſmodi fuit ſiparium à comicis dictum, quod & à כָּפַר deduci volunt, aulæum ſcil.ſcenicum. In Mat. & Epiſt.ad Hebr.9. redditur, καταπέτασμα, velum ſcil. obductum, quod conſpectum arceret. Veteſtiores Hebræi tradunt denſum fuiſſe quatuor digitis; ità ut nulli poſſet eſſe perſpicuum. Unde non ſine magno miraculo in Chriſti paſſione ſciſſum eſt; quo ſignificaretur Chriſtum morte ſuâ omnibus credentibus aditum patefeciſſe ad Sanctum ſanctorum: ut in Epiſt.ad Hebr.docetur, maximè cap.5. & ad Rom.5. Sed fuit & aliud velum in templo, dictum מָסָךְ; de quo ſuprà in Rad. כָּכַךְ; Merc. In Ep.ad Hebr. cap.9.3. hoc velum obductum Arcæ, & dividens inter Sanctum & Sanctum ſanctorum, appellatur, δεύτερον καταπέτασμα velum ſecundum; nempe reſpectu veli prioris ſeu anterioris, quod dividebat atrium populi à ſancto Sacerdotum; Bu. Lex. פָּרוֹכֶת eſt velum durum & ferox, tantæ denſitatis, ut nemini perſpicuum eſſet, quod pendebat ante propitiatorium; at כַּפּוֹרֶת fuit operculum propitiatorii poſt velum; Av. Significat hoc No. פָּרוֹכֶת velum diſterminans inter Sanctum, ſcil.& Sanctum ſanctorum, Exod.26.31,33. & c.35.12. וְאֵת פָּרוֹכֶת הַמָּסָךְ & diſtinctionem veli. Erat & מָסָךְ in aditu tabernaculi; quod dicitur מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן velum oſtii, oſtii, inquam, Tabernaculi. Satis apparet Radicem פָּרַךְ; unde hæc vox deſcendit agnatam eſſe verbo פָּרַם avellere; Cocc. Occurrit autem hoc No. ſimpl. & cum הַ, לַ & לְ præf.ut ſeq. פָּרוֹכֶת velum, Exod.26.31..35.12..39.34.. 40.21. Lev.4.6. Num.4.5. הַפָּרוֹכֶת velum, Exod.26.33.. 30.6..36.35..28.27..40.3,26. Lev.4.17..21.23.2 Chron. 3.14. לַפָּרוֹכֶת ad velum, Ex.26.33.35..27.21.. 40.22. Lev.16.2,12,15. Num.18.7. לְפָרוֹכֶת idem, Lev.24.3.

Rad.79. פָּרַם eſt, ſcindere, & propriè in loco futuræ, juxta Doctores Hebræos, Pag. id nos diceremus diſſluere. Nam קָרַע eſt ſcindere alio loco quàm futuræ. Alioqui ſono vocis, & ſignificatu nonnihil convenit cum Radicibus ſeq. פָּרַם, פָּרַץ & פָּרַשׁ; Merc. Diſcidit, diſſuit, ſecundum futuram; Bu.Lex. Diſſuit, diſcidit ſeu dirupit cum fremitu & dolore. Accipitur tamen de ſciſſura, & dilaceratione veſtimentorum, quæ cum fremitu, & præ indignatione dilaniantur: hinc βρέμω, ἐμβρέμω, φρυμάσσω, & Lat. fremo; Av. Significat hoc verbum, פָּרַם diſſuere veſtem, futuras veſtis ſcindere; nam, ut Kimchi monet, veteres diſtinguunt inter קְרִיעָה & פְּרִימָה, Coc. Occurrit autem verbum hoc in part. pahul kal, à ſ.m. פָּרוּם diſciſſus, in forma pl.m. cum kibbutz pro ſchurek penult.ut ſeq. פְּרֻמִים diſciſſa, Lev.13.45. Item occ. etiam in fut.kal, 3.ſ.m. & (à 3. pl.m. יִפְרְמוּ diſcindent) in 2.pl.m.cum cholem ob pauſam pro ſcheva penult. ſic, יְפֹרוּם diſcindat, Le.21.10. תְּפֹרְמוּ diſcindetis, Le.10.6.

Rad.80. פָּרַס eſt frangere; in truſta concidere; ſcindere, dividere; Pag. findere; rumpere, diſrumpere, incidere manibus; hinc פְּרוּסָה fruſtum Rabbinis; Merc. Verbum hoc, פָּרַס, partitus eſt, diviſit; quandoque ס in ש Sin ſiniſtrum commutat; ut, in præt. kal, 3. pl. cum וְ cop.præf.Mich.3.3. וּפָרְשׁוּ & dividunt; Bu.Lex. & fregerunt, ſeu conciderunt, &c. Pag. & in part. ben. kal, ſ.m. פּוֹרֵשׁ, frangens; qui frangeret; Pag. partiens, qui partiatur; Lam.4.4 Bu.Lex. licet enim ſcripta ſunt cum Sin, ad hanc tamen Rad. פָּרַס pertinent; juxta R.D. Pag. Alii vero hæc ad Rad. פָּרַשׂ referunt; ubi ea vide. פָּרַם diviſit, dirupit, dilaceravit; Cogn. cum פָּרַשׂ expandit; & פָּרַץ rupit; nam vehementer expanſa, ſive extenſa, facilè rumpuntur; Av. Occ.autem hæc Radix, in Infin.kal, plene, cum cametz, & cholem; & in fut.kal, (à 3.ſ.m. יִפְרוֹס partietur, ſcil. cibum, Bu.Lex.) in 3.pl. m.ſic; פָּרוֹס partiendo, Iſa.58.7. יִפְרְסוּ impartientur panem, Jer.16.7. In hiphil, הִפְרִיס, idem cum kal, dividere, partiri; Bu. fecit diviſionem, diviſit ungulas; Av. dividere; findere ungulam; Pag. In hiph. ex ſequente No. פַּרְסָה ungula, eſt ungulas habere; Cocc. pro-

ut

ut occ. in præt. hiph. 3.s.f. & in 3.pl. m. sic; הִפְרִיסָה findit, Lev.11.7. הִפְרִיסוּ findunt, Deut. 14.7. In part. Hiph. sing. m. occ.simpl. & cum ו cop.præf. מַפְרִיס findens, Lev.11.4,7. Deut.14.8. ומַפְרִיס & findens, Psal. 69.32. & in pl.m.part.hiph. à forma absol. מַפְרִיסִים, occ.in forma pl.m.constr.cum cop.præf.& cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. sic, ומְמַפְרְסֵי & findentes, Lev.11.4. Deut.14.7. & in part.hiph.f.f. מַפְרֶסֶת, sed occ.in forma,cum duplice sægol, ante Thau, מַפְרֶסֶת findens,Lev.11.3,26.Deut.14.6. In fut.hiph.3.s. m. occ. loco seq. יַפְרִיס findit,Lev.11.5. Atque inde,No. פַּרְסָה, fæm. ungula; Pag.Bu.&c. & propriè dicitur de fissa; Cocc. quæ scil. supernè,& infernè discissa est; Av. Sic enim dicitur ungula, à fissura, divisione & distentione: Merc.Av. Sensum autem illius loci, Lev. 11.3. affert Kimchi, sic; omne findens פַּרְסָה ungulam; quòd scil. habet geminam, seu bifidam ungulam; & insuper exponit, וְשׁוֹסַעַת שֶׁסַע פְּרָסוֹת & scindens sciffuras ungularum; cujus scil.ungulæ sunt ut supernè, sic & infernè, sciffæ.Est enim animans,cujus ungulæ supernè discissæ sunt.at infrà continuæ,ut dicit vers.26.eod.cap. i.e. quod attinet ad omnem animantem quæ ungulam quidem dividet, sed sciffuram non discindit, &c. Cujusmodi sunt ursus,canis & felis. Diffindunt verò infernè & supernè, h. e.in totum,oves,capræ,vaccæ & vituli; ità ut eorum ungulam bifidam, & bisulcam appellare possis; Merc. Cev. Sed in Isa.5.28. ubi dicitur ungulæ equorum ejus; puto esse notionem latiorem propriâ.Coc. Occurrit autem hoc No. in sing.f.simpl.& cum ו cop. & ה dem. præf. פַּרְסָה ungula fissa,Exod.10.26. Lev.11.2,7,26. Deut.14.6,8. וּפַרְסָה & ungulam, Lev.11.4,5,6. Deut.14.7. הַפַּרְסָה ungulam,Lev.11.4.Deut.14.6. & in absol. forma pl.f. est, פַּרְסוֹת ungulæ,Lev.11.3.Deut.14.6. Item in forma pl. f. constr.occ.cum ו & בְ præf. ut & cum יוֹ Aff. & ו cop.præf. פַּרְסוֹת ungulæ,Isa.5.28. Jer.47.3. וּפַרְסוֹת & ungulas,Ezech.32.13. בְּפַרְסוֹת ungulis, Ezech.26.11. וּפַרְסוֹתֶיהָ & ungulas tuas,Mich.4.13. & in forma pl. m. quasi ab absoluta פַּרְסִים occurrit in forma plur. masc. constr.cum ו cop.præf. & הֶן Aff. loco seq. וּפַרְסֵיהֶן & ungulas eorum,Zach.11.16.Item hinc etiam ex hac rad. est No. פֶּרֶס m.nomen avis magnæ quæ deserta incolit, inquit R.D.Pag. Ab ungulis fissis dictæ. Alii accipitrem, vel aquilæ genus putant; alii gryphum malunt; Merc. Quibusdam est Ossiphraga, Aquilæ species immunda; alii aliter; Bu.Lex. Accipiter,qui in ungulas suas accipit prædam; Av.Bocharto etiam est Aquilæ species; Ossiphraga; 70. vertunt τὸν γύπα, Cocc. Prout occ. cum ה dem.& וְה præf. sic, הַפֶּרֶס Accipiter,avis rapax,frangens & lacerans prædam,Lev.11.13. וְהַפֶּרֶס & accipiter, Deut.14.12.Item huc etiam reducitur פָּרָס Persia; nomen proprium gentis & Provinciæ; Av. Persis regio; Esth.1.3. quod & פָּרַס Persis dicitur, Ezec.27.10. Per pathach; unde & פַּרְסִי Persa; Merc.Cev. Locus autem suprà cit.ad verbum in fut.kal, Jer.16.7.notandus.Et non יִפְרְסוּ extendent se iis super luctum ad consolandum eum, i.e. singulum eorum, super mortuo; Pag. Vel potiùs, non confringent, manus scil.& corpus, ut in luctu fieri solet; infrà dicit Sanctes expandere manus. Sed Kimchi,confringere intelligit, præ dolore, & lacerare. Masoritæ norant hoc significatu per Sin ubique scribi præter duo; unum est ipsum Makor seu Infin. & secundum est istud. Significationem ergò frangendi, ubi est & laceratio ob luctum,Kimchi à signif. Conjug.hiphil,dividere scil.seu findere, distinguit. Sed quæ Kimchi ex Piel hìc citat, per Sin semel, videntur magis extensionem seu expansionem sonare; & ad Rad. פָּרַשׂ propriè pertinere, Jer.4.& Lam.1. Unde illic reponentur opportunius; Merc. Cev. R.D. exp. Non venient ad consolandum eum super mortuo,q.d.non plangent super mortuis, neque viventes consolabuntur.Sed sunt,inquit, qui exp. & non frangent iis, scil. panem.Mos enim consolantium est ut lugenti panem frangant, inquit R.Jos.Kimchi, & sic Hieron.Sed in comment.R.D. exp. expandere manus in luctu, & percutere manum ad manum; Pag. i.e. non expandent manus,easque expansas complodent; & non incident cutem suam super mortuis, neque consolationem accipient à viventibus; Cev.

Rad.81. פָּרַע est, deficere, i.e. rebellare; elongare; cessare,definere; denudare,discooperire; ulcisci, vindicare; occultare; retrocedere; Pag. Nudavit,retexit; abstraxit, abjecit, rejecit,deseruit; abstraxit se à re aliqua, recessit,avertit se,retrocessit: item, ultus est ex usu Chald. Bu.Lex. Privavit,liberum reddidit; liberum demisit; & sine Accus. potest exponi, feriatus est,à laboribus & oneribus publicis; ità ut liberè & sine jugo & absque labore vivat. Cogn. cum פָּעַר aperuit libere. Hinc privo,privilegium, & privatus, i.e. exemptus jure communi,cui non est aliquid commune cum aliis. Germ. free. Item ferior.German. ich feire.Liber sum ab operibus, & legibus publicis; Av. Qui hoc verbum פָּרַע cum פָּעַר per Metath. conferunt, si absolutè ponatur,generaliter exponunt vacuum,otiosum & liberum esse à lege, disciplina,labore,vel obedientia; transitivè,otiosum, vacuum & liberum reddere à re quavis, quâ quis antea obstrictus erat,& velut cohibitus,vacuum relinquere,nudare. Putant mysticâ significatione,qua in lege sæpe occurrit, maximè arreptâ occasione,ex Exod.32. Paulum interpretatum esse Græcè καταργεῖν,ad Rom.3.& ad Gal. 5.Ego per aversari,refugere, vitare, irritum facere, vel averti,& abhorrere converterim.Quibus accedit nudandi significatio; quâ id,quo eras amictus, abjicis; ulciscendi autem signif. est magis Chald. à jugi abjectione & excussione oritur,quod Latinè dicimus,liberare,in libertatem asserere,vendicare,libertate donare, liberum reddere; Merc.In Bu.Conc.tria signif.1. est abjicere, rejicere, deserere,&c.prout occ.in part. ben.kal,f. m. sic, פֹּרֵעַ rejiciens,Prov.13.18..15.32.In Imper.kal,à forma simpl. פְּרָעֵהוּ, vel פְּרַע, occ.cum הוּ Aff.loco seq. פְּרָעֵהוּ desere eam, Prov.4.15. In fut.kal, à 3.f.m. יִפְרַע, & in 3. pl. m. יִפְרָעוּ, &c. occ.in 1.sing.simpl. & in 2. pl.m.simpl. cum camets ob pausam pro scheva penult. sed cum וְ conv.præf.extra pausam cum Scheva penult.ut seq. אֶפְרַע rejiciam, Ezech. 24.14. תִּפְרָעִי rejicietis, Prov. 8.33. וְתִפְרָעִי & rejicitis, Prov.1.25.In Niphal, נִפְרַע abstrahi, avertere se; Bu.privatus est disciplinâ, feriatus est; Av. Nudari; Cocc.prout occ.in fut.niph. 3.s.m.sic,Prov. 29.18. ubi non,vel quum non fuerit visio, יִפָּרַע disjicitur, distrahitur; Bu.Conc. deficiet,i.e. rebellabit seu rebellis erit populus; Pag. Potes vertere, rerò agitur; alii, liber & vacuus redditur; suis ornamentis spoliatur. Priùs magis placet,Merc.Cev. Abstrahitur, avertit se; Bu. Lex. Alii, nudabitur, discooperietur, aut manifestabitur, vel contemptibilis erit; Pag. Ubi non est visio,i.e. prophetia,privabitur populus, disciplinâ scil. vel feriabitur

abitur populus,à vera ſc.religione,& ſtudio pietatis,Av. Denudatur populus; h.e.fit impudens, & prorumpit ad aperta flagitia; Conſer in kal,Exod.32.25.Coc. Quum non eſt viſio; (i.e. doctrinæ Dei ex lege & prophetis prædicatio) nudatur populus,Jun. In hiphil, הִפְרִיעַ abſtractionem, vel averſionem fecit; Bu.Lex.fecit feriari, privavit omni diſciplinâ; Av. Fecit deſiſtere, vel abſiſtere; Coc.Prout occ.in fut.hiph.à 3.ſ.m. יַפְרִיעַ, & in 3.pl.m. יַפְרִיעוּ, &c. in 2.pl.m. loco ſeq. תַּפְרִיעוּ abſtrahitis, Exod.5.4. Deindè,ii. ſignif.2.hujus Rad.eſt,nudare,retegere; Bu.Conc. prout occ.in præt kal, 3. ſ.m. cum ו conv.præf. ut & cum וה (He ſcil. abundante aut parag.addito) pro ו Aff.ſic, וַיִּפְרַע & reteget,Num.5.18. פָּרְעָה nudavit eum,Exod.32.25. & in part.pahul kal, occ.vel cum kibbutz, vel cum ſchurek penult. ſic, פָּרֻעַ nudatus,Exod.32.25. פָּרוּעַ nudatum,Lev.13.45. & in fut.kal, occ.3.ſ.m.cum cametz pro pathach in ult. & in 2.pl.m.cum cametz pro ſcheva penult.ob pauſam; ſic, יִפְרָע reteget,Lev.21.10. תִּפְרָעוּ nudate,Lev.10.6.Item, juxta quoſdam,in hac ſignif.occ.præt.hiph. 3.ſ.m. loco ſeq. הִפְרִיעַ nudaverat,2 Chron.28.19. Atque indè ex Rad.in hac ſignif. eſt No. פֶּרַע m. nudatio, vel coma; quia quò magis nutritur, eò magis retegitur; Bu.Lex. Unde nudatio capilli, ſeu capilliorum capitis, eſt quaſi nutritio comæ; quia cùm nutritur coma, eſt nudata ſub pileo, ut R.D.inquit. Alii comam liberam à forcipe, ſic appellatam putant; Merc.Capillus promiſſus; qui ſcil. non tegitur; Coc. libertas; & ſi tribuitur capillo,ſignificat,comam omninò liberè nutrire; Av.ut occ.hoc No.ſim. & cum ו cop.præf. וּפֶרַע coma,cæſaries,Num.6.5. וּפְרַע & cæſariem,Eze.44.20.Item, iii.ſign.3.hujus Rad. פָּרַע eſt, ulciſci; Bu.Conc.&c. (reliquos vide ad initium Rad.) prout occ.in Infin.kal, cum בְּ præf. ante ſcheva penult. loco ſeq. בְּפָרְעָ in ulciſcendo, Jud.5.2. Item,occ.etiam juxta quoſdam, in hac ulciſcendi ſignif.præt. hiph. 3.ſ. m.2 Chron.28.19.quia הִפְרִיעַ ultus fuerat; Bu. Conc. ultionem fecit in Jehudah, juxta R.D.Alii,inquit,exp. manifeſtationem fecit; Pag. Quidam,libertatem reſtituerat; eodem penè ſenſu; Merc. Abſtractionem, vel averſionem fecerat, ſcil. rex Ahaz; Bu.Lex. Nam libertatem,i.e.licentiam conſtituerat in Jehudah; Av.Nam fecerat,quoſdam ſcil.in Judah abſiſtere,& prævaricari in Dominum; Coec.Quia abſtraxerat Jehudam,&c.Jun.Arque indè ex Rad. in hac ulciſcendi ſignif. eſt No. פָּרְעָה ultio, vindicta; Pag.Bu. In textu tamen non venit ſing. hujus nominis, ſed in abſoluta forma plur. fæm. פָּרָעוֹת ultiones: Pag. Bu.&c. libertates, privilegia, orivationes, Av. Prout occ. Jud. 5. 2. בִּפְרֹעַ פָּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל quum ulciſceretur ultiones in Iſrael; vel eò quòd ultus eſt ultiones, &c. juxta R.D. Quidam tamen exp. in manifeſtando manifeſtationes, &c. ut idem ait; Targum pro נָקָם quod eſt ulciſci,habet פְּרַע; Pag. maximè ſcil.in Conjug. Ithpehal, אִתְפְּרַע. Quidam exp.in liberando libertates. Sed vim verbi ab initio expoſui; Merc. In dando libertates in Iſrael; vel cum feriæ illis eſſent ab oppreſſione; Av. Plerique locum exponunt ſenſu נְקָמָה vindictæ. Eſt enim Rabbinis uſitatum הִפְרַע exigere, & ſic ultionem ſumere. Chaldæis ultio dicitur פּוּרְעָנוּת exactio. Sed mihi magis arridet explicatio Chaldæi & R.Sal.& R.Levi: quorum tamen illi explicant, פָּרְצוֹת. Hic הַשְׁבָּתָה וּבְטוּל. Sic verterim, Dum factæ ſunt nudationes in Iſrael, vel dum evenerunt receſſiones *in Iſrael*, Coc. Quandoquidem ſumit ultiones per Iſrael.i.e. non toto Iſraele,ſed iis qui Barakum ſecuti Siſeram fuderant: de quibus cap.4.10.& inf. v.18.Nam eo nomine dicuntur ſponte ſe obtuliſſe,quòd Barakum priùs in ſe nullum imperium habentem, ſecuti ſunt, Jun.Item, occ.etiam in forma pl.f conſtr.ſic, Deut.32.42. à capite, i.e.ab initio פָּרְעוֹת אוֹיֵב ultionum inimici; Pag.Alii,liberationum inimici; i.e.ab inimico Nec nudationis capitis,ut volunt, hic mentio fit. quaſi regni & ſacerdotii ablationem ſignificet. Imò verò hoſtibus ſui populi ultionem hîc comminatur; Merc. A capite privationum, i.e. denudationum inimici; i.e. gladius meus nudabit & ſauciabit capita inimicorum; Av. Sed Coec. exp. פָּרָעוֹת nuditates; vel denudationes; ut ſuprà ex eo; ad Jud.5. 5. Et in regimine hoc in loco deducit quaſi eſſet pl.f. a ſing. פֶּרַע coma; unde ſic exponit, מִרְאֵשׁ פָּרָעוֹת אוֹיֵב de capite comarum, vel receſſionum, inimici. Si illud. confer Pſal.68.22. Si hoc, eſt caput ἀποστασιῶν καὶ ἀνομιῶν. Coec. Indè à principio ultiones inimici, futura ſunt ſcil. i.e. quum ultionem ſumam de inimicis, nihil impunitum relinquam eorum quæ indè à principio contra me commiſerunt, Jun. Hîc autem adnotandum, videri etiam ab hac Rad. commune nomen Regum Ægypti פַּרְעֹה, i.e. Pharaonis deductum; non à Pharo inſula vetuſtiſſima Alexandriæ obverſa, ut quidam crediderunt. Joſephus putat id vocis Ægyptiorum linguâ Regem ſonare, ac illis eſſe poteſtatis nomen. Alii ſic dictos volunt quaſi otioſos, & immunes ab opere omni. Nonnulli,quòd à populo tributa & opera exigerent,quaſi exactores,non ſatis certo etymo.Non deſunt qui,quoniam verbum פָּרַע propriè cenſent eſſe, impedimenta exuere, expedire ſeſe & præparare ad [illegible]us,vel ad bellum;ſic Reges Ægypti nuncupatos velint,ut poſtea Græcis ſunt vocati Ptolemæi, quaſi bellatores.Speciosè quidem, ſed minùs aptè; cuum פָּרַע contrarium potiùs ſignificet,ut dictum. Ex Gen.41.apparet, ubi Pharaoh Joſephum compellat, regiæ dignitatis & poteſtatis commune fuiſſe hoc nomen diu; quia illic hoc ſibi remanere vult Rex,& alterum nomen dat Joſepho. Conjectant quidam etymon nominis eſſe, quòd liberi eſſent ab oneribus quibus cæteri omnes in regno ſunt obnoxii;vel à cæſarie libera à forfice; unde & quidam Cæſares dictos putant. Sed malim cum Joſepho, antiq 8.6. Ægyptium nomen eſſe, cujus origo ſit nobis ignota; licet eâ linguâ Regem ſignificare videatur, & appellativum ſit,etſi à quodam primùm ità dicto, ſubſequentes deinceps ſic dictos veriſimile ſit.Sed eſt & prænominis loco,ubi Pharaoh Nechoh, & Pharaoh Hophrah dicitur, proprio nomine poſtpoſito, & adjuncto ad commune, ut Julius Cæſar; Merc.Notandus etiam locus ſuprà cit.Exod.32. 25. ad præt.& pahul kal; & vidit Moſes populum, כִּי פָרַע הוּא כִּי פָּרְעָה אַהֲרֹן quòd denudatus eſſet; quòd denudaverat eum Aharon in infamiam inſurgentibus contra ipſos.Aharon enim ſuppeditaverat populo medium per quod patefacerent animum ſuum, propenſionem ſuam ad ſuperſtitionem & vacuitatem fidei, ut id eſſet ipſis infamiæ inter hoſtes; quòd ſcil.non aliter agerent atque ipſi, quum tamen ſoli populus Dei, & populus ſapiens audire vellet. Infigniter autem uſurpatur hoc verbum פָּרַע pro recuſare, non ſuſcipere,aut recipere, atque ità ſe nudare aliqua re. Sic Prov.13.18. פּוֹרֵעַ מוּסָר excutiens diſciplinam, h.e.

non recipins Confer c.15.32.& Prov.8.33. וְאַל תִּפְרָע֑וּ & nè rejicite, nempe מוּסָר disciplinam. (Et nè, vos ſcil. abſtrahite, Jun.) Pro.1.25. וַתִּפְרְעוּ כָל עֲצָתִי & rejicitis omne conſilium meum. Prov. 4.15. פָּרְעֵהוּ rejice illud (iter ſcil. improborum) nè gradiaris in eo. Item, omittere rem; ut Eze.24.14. venit, & feci אֶעֱשֶׂה וְלֹא אֶפְרַע & non omittam. quin ſcil. perficiam, & non parcam; Cocc.

Rad.82. פָּרַץ, eſt rumpere, diſrumpere, dividere; erumpere; irrumpere, perrumpere, rupturam facere; &c. effringere, diruere, deſtruere; Pag.Bu. Item, cogere; multiplicare, augere, creſcere; tranſire terminum; Pag. vel rumpi; pro loci ratione, cum compoſitis; ſæpe ſimul vim & copiam innuit, quâ, quid excreſcens, obvia quæque veluti perrumpit; ubi ſcil. non ſatis loci habet quo capiatur. Cum Beth, eſt irrumpere in rem, vel perſonam; etſi & perrumpere verti poſſit: & eſt etiam, ubi idem cum פָּצַר videri queat; ut 2 Sam.13. & 2 Reg. 5. Merc.Cev. urſit, inſtitit; & tum conſtr. cum præp. בְּ; & per metath. Significatio ejus petita eſt, à rad. פָּצַר, quum eſt copiæ, ſignificat, erumpere in multitudinem; Metapho: à ab exundantibus aquis petitâ; Bu.Lex. rupit tranſeundo; irrupit, ſeu erupit violenter, & cum impetu; ut aqua, ſcil. quæ tempore inundationis ſuæ, ripas alvei ſui perrumpere ſolet; & metaph. tribuitur quoque aliis rebus. Cogn. cum פָּרַם diffidit; & פָּרַץ vim fecit, violentus fuit; & cum פָּצַר urſit, &c. In kal, dirupit, &c. ſed ſine Accuſ. fit neutrum; erupit; & conſtr. ferè cum præp. מִן, בְּ, & אֶל &c. Hinc, πρήσσω, tranſeo vi quadam; πρίζω & πρίω; ſeco, diſſeco perrumpendo; unde Homerus οὐ γὰρ πρήσσουσι κέλευθον; ſecant viam, i.e. perrumpunt; &c. Av. Occurrit autem hæc Rad. ordine Conc. ut ſeq. In præt. kal, 3.ſ.m. ſimpl. & cum ה conv. præf. פָּרַץ rupit, 2 Sam.5.20.6.8. 1 Chron.13.11.14.11.15.13. 2 Chron. 20.37. Job.1.10.28.4. וַיִּפְרָץ & perrumpet, Neh. 4.3. & in 2.ſ.m. præt. kal, ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum נוּ Aff. abſque præf. & in 3.pl.cum Scheva, ſed, ob pauſam, cum camerz penult. ut ſeq. פָּרְצוּ perrupiſti, diffregiſti, Gen.38.29.Pſ.80.13.89.40. וּפָרַצְתָּ & perrumpes, Gen.28.14. פָּרַצְתָּנוּ diſruperas nos, Pſal.60.3. פָּרָצוּ eruperunt, 1 Chron.4.38.2 Chro.24.7. Mic.2.13. פָּרָצוּ perrumpunt, Hoſ.4.2. In part.ben.kal, ſ.m.occ. cum ה cop.& הַ dem.præf. וּפֹרֵץ & rumpens, Eccl.10.8. הַפּוֹרֵץ effractor, Mich.2.13. & in part.pahul kal, à ſing. m. פָּרוּץ diſruptus, &c.occ.in forma pl.m.& in ſing.f.ſimpl. & cum הַ dem.præf.utrique; ſic, פְּרוּצִים perrupti, Neh.2.13. הַפְּרֻצִים perrupta, Neh.4.7. פְּרוּצָה rupta, Prov.25. 28. הַפְּרוּצָה perrupta, 2 Chron.32.5. In Infin. kal, occ. ſimpl. plenè, cum camerz & cholem; ſed cum כְּ & לְ præf. ante formam cum ſcheva penult. ſic; פָּרוֹץ diſrumpendo, Iſa.5.5. וְכִפְרוֹץ & juxta erumpere, 2 Chro.31. 5. לִפְרוֹץ rumpendi, Eccl.3.3. In fut.kal, a 2.ſ.m. תִּפְרוֹץ occ. in 2.ſ.f. cum cholem ob pauſam pro ſcheva penul. ſic, תִּפְרוֹצִי prorumpes, Iſ.54.3. & in 3.ſ.m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. idque vel, plenè, cum cholem, vel ante maccaph, cum cam.chat. pro cholem ult. in utroque; ut & cum נִי Aff. abſque præf. ut ſeq. יִפְרֹץ erumpet, Exod.1.12.19.22. יִפְרָץ irrumpat, Ex.19.24. וַיִּפְרֹץ & erupit, irrupit, Gen.30.30.43.2 Reg.14.13. 2 Chron. 11.23.25.23.26.6. וַיִּפְרָץ idem, 2 Sam.13.25,27. 2 Reg.5.23. יִפְרָצֵנִי irrumpit in me, Job.16.14. Item, occ. etiam, in 3.ſ.f. fut.kal, à ſimplice forma תִּפְרֹץ perrumpet, ſ.cum ! conv. præf. & cam.chat. ob makkaph ſeq. pro cholem, in ult. ſic, וַתִּפְרָץ & irrupit, Pſ.106.29. & in 1. pl. fut. kal, à forma ſimplice, נִפְרֹץ vel נִפְרָץ, diſrumpemus; occ. cum ה parag. add. loco ſeq. נִפְרְצָה perrumpamus, 1 Chron.13.2. Item, occ. etiam, in 3.pl.m. fut. kal, ſimpl. cum cholem, ob pauſam, pro ſcheva, in penult. ſed cum ! conv. præf. cum Scheva penult. ſic, יִפְרוֹצוּ erumpent, Prov.3.10. Hoſ.4.10. וַיִּפְרְצוּ & irruperunt, 1 Sam. 28.23. In Niphal, נִפְרַץ erumpi, perrumpi; Bu. eruptus eſt in publicum; Av. ruptus, diffuſus fuit; vel, neutraliter erupit: Merc. prout occ. in part. niph. ſ.m. loco ſeq. נִפְרָץ erupta, aperta, 1 Sam.3.1. In pual, ex forma poel, פּוֹרַץ diſrumpi; Bu. ab activo ſcil. in piel פִּרֵּץ vel פָּרֵץ, aut in poel, פּוֹרֵץ, dirupit, Av. unde in part. pual, à ſ. m. מְפוֹרָץ dirutus, diruptus, deſtructus; & in ſ.f. מְפוֹרָצָה, occ. in forma cum duplice ſægol, ante Thau; ſed, ob pauſam, cum camerz pro ſægol penult. ſic, מְפֹרָצַת diſruptus, Neh.1.3. In hithpael, הִתְפָּרֵץ, abrumpere ſe, deficere; Bu. Av. prout occ. in part. hithp. à ſ.m. מִתְפָּרֵץ abrumpens ſeſe, deficiens, &c. in forma pl.m. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַמִּתְפָּרְצִים præfractè erumpentes, 1 Sam.25.10. Atque indè, ſant nomina, 1.No. פָּרָץ m. effractor, violentus; fur, latro; Pag.Bu. à diruendis, deſtruendiſque domibus, ſic dictus; Pag. Vel, quia leges & jura, præfractâ audaciâ perrumpit; Bu. Lex. ruptor, perruptor, qui facit irruptionem violentam; Av. indomitus; petulans, non incedens ſecundum regulam; Coc. vernaculè vocamus, Voleur; λῃστής; Joan.10. Hinc autem non ſunt dicti Phariſæi; ſed à Rad. פָּרַשׁ Nam, פְּרוּשִׁים ab Hebræis dicuntur, quaſi ab aliis ſeparati; Chaldaicè, פְּרִישָׁאֵי & פְּרִישָׁיִן. Ad nomen tamen phariſæorum videtur Chriſtus alluſiſſe, cum in eos adduxit, Jer.7.11. eleganti paronomaſia inter פְּרוּשִׁים & פָּרִיצִים; ab infringendis autem legibus, & omni jure, videntur ſic dicti latrones; quaſi exleges; Merc. Occurrit autem hoc No. in ſ.m. ſimpl. cum chirek tantum, abſque jod; vel plenè cum jod in ult. idque ſimpl. & cum ה cop. præf. פָּרְצָה effractor, Pſal.17.4. פָּרִיץ effractor, Ezech.18.10. וּפְרִיצָה & præfracta, ſæva, Iſa.25.9. Sic & in abſol. forma pl.m. occ. vel def. cum chirek tantùm, vel plenè cum jod penult. ſic, פָּרִצִים effractores, graſſatores, Jer.7.11. פְּרִיצִים graſſatores, Ezech.7.22. & in forma pl.m. conſtr. eſt & occ. loco ſeq. פָּרִיצֵי graſſatorum, Dan.11.14. Item, hinc etiam, 2.No. פֶּרֶץ m. ruptura, eruptio, irruptio, ruptio, diviſio; apertura; Pag.Bu. lacuna, Coc. Item, perculſio; multiplicatio; Pag. & pro hiatu & voragine ſumitur, 1 Reg.11.27. quæ ſcil. erat inter arcem Sion, & murum Hieroſolymæ. Merc. Et Pſ.144.14.R.D. ſumit pro ſterilitate; quia ſterilitas eſt פֶּרֶץ diviſio, percuſſio; Hieron. interruptio; & 70. ruina maceriæ; ut & Ab.Ezra ibi, ſumit pro ruptura, ſeu apertura, ſcil. in muro; Pag. Occ. autem hoc No. in ſ.m. ſimpl. vel cum ſægol, vel, ob pauſam, cum camerz penult. locis ſeq. פֶּרֶץ vel פָּרֶץ ruptura, Jud.21.15.2 Sam.6.8. 1 Reg.11.27.1 Chro.13.11. Neh. 6.1. Job.16.14. Pſ.144.14. Iſa.58.12. cui etiam priori formæ, cum ſægol penult. בְּ & כְּ ſunt præf. ſic, בְּפֶרֶץ in ruptura, Pſ.106.23. Ezech.22.30. כְּפֶרֶץ ſicut irruptio, 2 Sam.5.20.1 Chron.14.11. Job.30.14. Iſa.30.13. & in abſol. forma pl.m. venit vel ut nomen proprium loci; vel appellativè, pro rupturis, diviſionibus, aut percuſſionibus, &c. Pag.Bu. idque ſimpl. & cum ה cop. præf. פְּרָצִים Peratzim no.pr. 2 Sam.5.19. 1 Chro.14.11. Iſa.28.21. & per rupturas, Am.4.3. & in forma pl.m. conſt. וּפְרָצִים

cum

cum הֶן Aff.occ.loco seq. פִּרְצֵיהֶן rupturas earum, Am. 9.11. Item,occ.etiam in forma pl.f. (quasi à sing f. פִּרְצָה divisio,ruptura,aut apertura,in muro,scil.quomodo Doctores utuntur hoc No.in sing.f.formæ scil.instar, בְּרָכָה in pl.f. בְּרֻכוֹת; vel est à sing.m. פֶּרֶץ, ut אַרְצוֹת ab אֶרֶץ; Pag. Merc.) cum בַּ pro בְּהַ dem. præf. בְּפִרְצוֹת per rupturas,Ezech.13 8. Item, hinc etiam 3. No. cum Mem heemant. מִפֶּרֶץ m. ruptura,fractura,irruptio; Pag. unde in pl.m. מִפְרָצִים & in constr. מִפְרְצֵי, rupturæ; vel, erupriones; fracturæ; aperturæ; Pag.Bu. vel, ut quidam exp. portus; Pag. quòd illuc irrumpant, & illinc, (ex portubus,scil.) erumpant naves; sed R.R. sumit, pro loco ubi diffunduntur flumina; & alii, pro locis fractis urbium; Pag ruptiones,irruptiones; sumitur pro urbibus devastatis, & semidirutis; Av. vel pro laceris & ruptis civitatibus, in quibus, scil. quis desidet & delitescit præ metu; Cocc. Prout occ. hæc forma pl. f.constr.cum יְ Aff.loco seq. מִפְרָצֵיו in præruptis suis, Jud.5.17. Radix hæc פָּרַץ in Cocc. quatuor signif. 1. perfringere; 70. διαῤῥηγνυναι, ut Ecc. 10.8. פּוֹרֵץ גָּדֵר qui perfringit maceriem, eum mordebit serpens. Et Eccl.3.3.tempus לִפְרוֹץ perfringendi. 2 Sam.5.20. פָּרַץ dirupit Dominus inimicos meos, coram me, כְּפֶרֶץ מָיִם ut rupturam aquæ;ut aqua scil.semel erumpens omnia repagula,omnes aggeres sternit.Confer 2 Chron.20.37. & Mich.2.13 ascendit הַפּוֹרֵץ effractor,tollens scil. & diffringens obices, coram ipsis. Et Neh.4.1. vel 7. quòd הַחֵלּוּ הַפְּרִצִים לְהִסָּתֵם inciperent rupta sarciri. Deinde 2. est, erumpere,ut aqua, victis obicibus. (Ad hanc autem signif.locus cit.2Sam.5 videtur propriè pertinere)Sic 2Sam.6.8. פָּרֹץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּה eruperat Dominus rupturâ in Uzzam; vel ruperat rupturam in Uzzah.Confer 1 Chro. 15.13.& Exod.19.22. Item,3.est erumpere, copiâ scil. h.e. se effundere; ut Job. 1. 10. וּמִקְנֵהוּ פָּרַץ בָּאָרֶץ & pecus ejus erupit, h.e. se effudit in terra Confer Gen.28.14. Isa.54.3. Et 2 Chro.31. 5. כְּפָרוֹץ הַדָּבָר quum erupisset verbum, h.e. divulgatum esset. Denique,4. est etiam erumpere, seu prorumpere,viz. studio; ut Gen.38.29. מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ quid erupisti? super te rupura. 1 Chron. 13.2. נִפְרָצָה וַיִּפָּרֶץ cum diligentia mittamus.2Sam.13.25. בּוֹ & instiit illi.Et v.27.ubi 70. ἐβιάσατο. Et 2 Reg.5. 23. ut & 1 Sam.28.23. וַיִּפְרְצוּ בּוֹ & institerunt ipsi servi ejus.Confer פָּצַר. Sic in niph. 1 Sam.3. 1. אֵין חָזוֹן נִפְרָץ non erit visio frequens. Chald. בְּלָיָא. R. Esaias נִבְוְאָה מְרֻבָּה R.D. הָיָה נִגְרָר וְסָתוּם; & sic R. Levi; Cocc.

Rad.83. פָּרַץ est rumpere, abrumpere, discindere,disrumpere,dilacerare; divellere; abstrahere rem à re; conterere,frangere,confringere; dividere,separare;Pag. Bu. Item,salvare,aut salvum facere; Pag.eripuit,liberavit, asseruit; quomodo Chaldæis frequens est;Bu.Lex. Metaphoricè sumitur pro servare; unde & Targum, pro הוֹשִׁיעַ, habet פְּרַק; atque inde, פֻּרְקָן est redemptio, liberatio,salus,&c. פָּרַץ fricuit,defricuit: confregit: abrupit fricando: quemadmodum pecudes affricantes arbori seu parieti detergunt & atterunt juguin, liberando se: ideoque, sæpe accipitur & exponitur pro eripuit: est cogn.cum פָּרַק detersit: nam ferrugo & immundities non potest abstergi nisi defricatione.Hinc frico,affrico, fricatio,fricatio,&c.Av. In Bu.Conc.tria signif. hæc Rad. פָּרַץ; 1.est,vellere,avellere; Cocc.rumpere, abrumpere, &c. ut ad initium Rad. prout occ.in præt. kal, 2.s.m.cum יְ conv.præf. & in part.ben.kal,s.m.sic, וּפֹרֵץ & rumpes, Gen.27.40. פּוֹרֵץ dilacerans, Psal.7.3. In piel, פִּרֵּץ perfringere, perrumpere, abrumpere,&c. Bu. fricuit vehementer, perfricuit; Av.divulsit;Coc.prout occ.in part. piel,s.m loco seq.מְפָרֵץ perfringens, 1 Reg.19.11. Item. occ.etiam in præt.piel, 3.pl. & in fut.piel,3.s.m.sic, פִּרְקוּ abstraxerunt,abruperunt, Exod. 32. 2. יִפָּרֵץ rumpet, Zach.11.16. In hithpael, הִתְפָּרֵץ, rumpi, abrumpi, frangi; abrumpere,detrahere se; Bu. defricuit se,fecit se defricare; Av.vulsit, vel avulsit se; Coc. prout occ. in præt.hithp. 3.pl.cum scheva,vel, ob pausam cum cametz penult. abstraxerunt,seu abruperunt sibi,&c. vel,ut quidam volunt, hoc ult. cum cametz penult. est Imper. hithp.pl.m.sic; הִתְפָּרְקוּ diffregerunt se, Ezech.19 12. הִתְפָּרְקוּ abstrahite,abrumpite vos, Ex.32.24. & in fut. hithp.à 3.s.m. יִתְפָּרֵק abstrahet se,&c. occ.in 3.pl.m.cum וְ conv.præf. וַיִּתְפָּרְקוּ & abstraxerunt se; Exod.32.3. Atque,ex rad. in hac signif.est 1.No. פֶּרֶץ m.frustum,fragmen; prout occ.in forma s.m.constr. cum וּ cop.præf.Is. 65.4. וּפֶרֶק פְּגָלִים & fragmen, sive frustum carnium abominandarum,&c.ubi,juxta Masoret. pro eo legendum, וּמֶרֶק: quod vide suprà in מֶרֶק. Bu.Lex.Sed malo retinere literas, & exp. exuviæ abominabilium, &c. vide Rad. פֶּגֶל: Cocc. Item,2.hinc est No. פֶּרֶץ masc.fractio, contritio; laceratio; rapina; dilaceratio; diruptio; laceratum; Pag.Bu.& in Obad.ab Hebræis exp.compitum; quasi viæ disruptio. Eu.Lex.ubi scil.viæ dividunrur;Coc. bivium appellamus,quasi abruptum, vel abruptionem dicas; ubi scil.via abrumpitur; Merc. פֶּרֶץ est fractio, sive fricatio; h.e.laceratio; contritio ut fit in fricatione; Av.Occ.autem hoc No.simpl.& cum הַ dem. præf. sic; פֶּרֶץ laceratum,Nah.3.1. הַפֶּרֶץ compitum, viæ laceratio, Obad.1.14. Deinde,ii.signif.2. hujus Rad. פָּרָה est, salvare,eripere; liberare; Bu.Conc. Cocc. &c. Vide ad initium Rad. Occ.autem in hac signif.part.ben.kal, s.m. sic, פּוֹרֵק eripiens, Lam.5.8. & in fut.kal, 3.s.m. יִפְרֹק liberabit,&c. occ.cum וְ conv.præf.& נִי Aff.sic, וַיְפַרְקֵנִי & liberavit nos, Ps.136.24. Item,iii. signif.3.hujus Rad. est,cervix:Bu.Conc.in nomine scil. cum Mem heemant. præpositio,viz. מִפְרָקָה f. quod est os colli, inquit R.D. sive post collum; Pag.Sed forma absoluta hujus nominis apud Doctores, reperitur מִפְרֶקֶת; & est ea cervicis pars quæ à trunco abrumpitur. Appellant autem עֶצֶם הַמִּפְרֶקֶת os abruptionis, quòd varias interruptiones & nodos habeat; unde & פֶּרֶק pro nodo sumunt: Merc. Cev. מִפְרֶקֶת cervix,dicitur compages vertebrarum cervicis, à nodis & interruptionibus,sic appellata;Bu.Lex. pars cervicis quâ solemus nos fricare; Av. Occ. autem hoc No.cum וּ Aff. loco seq. מִפְרַקְתּוֹ cervicem suam, 1 Sam.4.18.In hac autem Rad.præcipuè notanda venit in 1.signif.Conjug.Hithpael,in locis scil.ubi legitur; viz.Ezech.19.12. הִתְפָּרְקוּ וַיִּבָּשׁוּ fracti sunt,rami,scil. ejus; & aruerunt; Pag. confricuerunt (i.e. convulserunt) se, & aruerunt virgæ,&c.Av. rupti,fracti sunt rami ejus,Bu. Lex. vellendos se præbuerunt, vel avellerunt se (palmites) & exaruerunt; Cocc. defregerint sese, & aruerunt scipiones robusti ejus; Jun. Item, Exod.32.24. & dixi iis,cui (est) aurum? הִתְפָּרָקוּ; quod quibusdam est præt.hithp. 3.pl.abruperunt sibi, sive detraxerunt inaures aureas,&c. Bu. Lex. rumpentes itaque detraxerunt sibi,&c. Jun. Aliis vero, est Imper. hithp.2.pl.m.

cum cametz pro Scheva penult.ob pausam; & sic exp. facite vos defricare, i.e. abrumpite, Av. vel, separate vos, aut separemini; subaudi, juxta R. D. ab inauribus, quæ sunt in auribus vestris; & idcirco est in hithpael, quia magno, & prompto animo fecerunt, & complacuerunt, ut separarent se ab inauribus suis; ut illas non haberent ampliùs,&c.Pag.& sic, ib.v.3. וַיִּתְפָּרְקוּ אֶת־נִזְמֵי & separaverunt se omnis populus ab inauribus aureis, &c.ubi אֶת ponitur vice מִן, ab; ut R.D.inquit, Pag & fecerunt se totus populus defricare inaures auri,&c. Av. & avellerunt sibi monilia aurea,&c.Cocc. rumpentes ergo detraxerunt sibi, totus ille populus, inaures aureas, &c. Jun. [פָּרַר, unde quidam deducunt הַפֵּר, vide suprà in Rad. פּוּר, Coc.Item, פָּרוּר cacabus,olla,&c.quod hinc etiam quidam ducunt; vide suprà,ad initium radicum, cum, פר, Pe & Resch incipientium.]

Rad.54. פָּרַשׁ est exponere,explicare, explanare, declarare; dividere, separare; Item, pungere; Pag. huic verbo nonnihil cum פָּרַשׂ per Sin lævum convenit,quod est expandere; ut sit fusius & clariùs explicare,quod fit partium distributione, & veluti expansione. Convenit & cum פָּשַׁר, de quo infrà. De pungendi significatione, infrà in hiphil, & in nomine equitis, פָּרָשׁ dicetur. In significatione dividendi,seu separandi, non nisi in Niphal,& hiphil invenitur; tametsi Rabbini פְּרוּשִׁים forma pahul kal,dixerint Pharisæos,quòd,ab aliis,vitæ sanctimoniâ,& munditiæ,sejuncti videri vellent; non, ut quidam dicunt, quòd legem interpretarentur populo; tum enim in benoni scribendum fuerat פּוֹרְשִׁים. Hanc nominis etymologiam sequuntur omnes Hebræi, teste Bahal haruch.Sic &,quod quidam recentiorum פְּרוּשִׁים Pharisæos dictos putant, quasi expositos,claros,& conspicuos,& cæteris antecellentes, unde & phylacteria dilatabant,&c. quæ Christus illos facere dicit,ut ab hominibus viderentur, & magis conspicui essent;nimis videtur novum & coactum. Merc. פָּרַשׁ exposuit verbis distinctis, declaravit distinctè, per singularum partium declarationem.Cogn.cum פָּרַם divisit; & פָּרַשׂ expandit; item,cum פָּשַׁר explicuit.Hinc φράζω, παραφράζω, μεταφράζω; interpretor,expono,&c. atque hinc etiam φαρισαῖος, pharisæus, quasi expositor legis,secundum periphrasin.Av. Sed,hi quidem, etsi eruditiùs cæteris legem exponerent, juxta Josephum de bello Jud. l. 1.c. 4. non tamen voluit, inde nominis rationem ductam; hoc enim est, ut suprà explicatur; Merc.Cev. Verbum hoc,in kal,est declarare,distinctè dicere: Cocc. In Bu. Conc. Rad.hæc tria significat; 1.est,exponere, explicare; dispergi; prout occ.in Infin.kal, cum לְ præf. Lev. 24.12. לְפָרֹשׁ לָהֶם עַל פִּי יְהוָה ut exponeret iis juxta sermonem Domini; Pag. vel ad exponendum; q.d. donec illis, seu sibi,exponeretur quid de illo fieret.Doctores,pro exponere,sæpius utuntur conjug. piel; quæ, in textu, non nisi in part.pahul piel, (vel in part. pual) occurrit; & in piel etiam,Doctores, pro separare, præter scripturæ usum.Merc.Ad declarandum ipsis,juxta os Domini; Cocc. ut exponeret iis (moscheh,scil. quid faciendum) ex præstituto (Hebr.secundum os) Jehovæ. Jun. In Niphal, נִפְרַשׁ separari,dispergi, dissipari, dividi,&c. Pag.Bu.distinctus est,divisus est. Av.Unde in part.niph.à s.m. נִפְרָשׁ dissipatus, dispersus; & in s.f. נִפְרָשָׂה, occ. in forma pi.f.loco seq.cum cametz pro scheva penult.ob pausam,sic,Ezec.34.12. in medio צֹאנוֹ נִפְרָשׁוֹת ovium suarum dispersarum,seu dissipatarum; Pag.Bu.Cocc.prout R.Sal.exp. נְפוּצוֹת; & R.D. נְפֻרְרוֹת Cocc. In pihel, פֵּרַשׁ exposuit distinctè; & in pual, פֹּרַשׁ, expositus est distinctè; Av. Prout occ.in præt.pual,3.s.m.Num.15. 34.& posuerunt eum in custodia, i.e. in carcere, quia non פֹּרַשׁ expositum seu declaratum,erat, vel fuit,quid esset illi faciendum; Pag.Bu.&c. Ubi cholem compensat dagesch (cujus Resch non est capax) & chirek & kibutz, pro more talium,in piel,& pual; Merc.Sic etiam in part. pual,s.m. Neh.8.8.& legerunt in libro, in lege Dei, מְפֹרָשׁ exposito,seu declarato; i.e. verbo exposito; juxta A.E. ubi,adverbialiter sumitur; q.d. diserte, clarè, enucleatè, Merc.expositum; Bu. Conc. explanatum; loco scil. adverbii, pro explanatè; (sic Chald. מְפָרַשׁ, explicatè, Ezr.4.18.) Bu.Lex.expositè, vel distinctè: Av. distinctè,clarè; Coc. Jegebant enim librum illum, legem Dei,explanatè: & exponendo sensum, dabant intelligentiam,per scripturam ipsam: Jun. Atque indè,ex Rad.in hac 1.signif.est No. פָּרָשָׁה f.& in constr. פָּרַשַׁת declaratio, expositio,explicatio, Pag. Bu. Av. declaratio,definitio; Coc. Prout occ.in forma f.f.constr. sic, Esth.4.7. & nunciavit ei Mordechai,omnia quæ acciderant illi; וְאֵת פָּרָשַׁת & expositionem argenti, &c. Pag.Bu. Av.definitionem argenti; Cocc. & præstitutam (suprà,scil. cap.3.9.) pecuniæ summam, quam dixerat Haman,&c.Jun. Sic cap.10.2. cum ו cop. præf, וּפָרָשַׁת & expositio magnitudinis Mordechai; Pag. & explicatio amplitudinis Mord. Bu.Lex.Cocc. Deinde, ii. signif.2. hujus Rad. פָּרַשׁ est, pungere; Bu.Conc.ex usu scil.verbi Chaldæo; Bu.Lex. In qua pungendi signif. venit, in Conjug.hiphil, הִפְרִישׁ, fecit declarationem, pupugit; Av. (unde Chaldæi dicunt פְּרִישִׁין calcaria; Coc.) prout occ.in fut.hiph. 3.s.m. pro pleno יַפְרִישׁ, defectivè, cum chirek tantum,absque jod hiph.in ult, sic, Prov. 23. 32. & sicut regulus, יַפְרֹשׁ, punget; juxta R. D. & R. Levi; Pag. & velut aspis,exponet,i.e. punget; nam serpens seu aspis,tantùm pungendo, potest loqui & exponere sententiam suam; Av.punget; unde Jud.3.31.pro, מַלְמָד, Chald.haber, פָּרַשׁ תּוֹרְנָא stimulum boum;& 1 Sam.13.20.pro מַחֲרֵשְׁתּוֹ, Chald. פַּרְשֵׁיהּ; Cocc. Sed Hieron. venena diffundet; Pag. & sic quidam recentiorum,Hieronymum secuti, hoc ab aliorum significatione non dimovent; ut scil.perinde ac per Sin sinistrum, fit, expandere,seu diffundere,venenum scilicet.Kimchi exp. per סַם Syriacum verbum,Talmudicis usitatum, quod serpentum mordentium & pungentium proprium est; & hinc reperitur & nomen,Is.28.penult. פָּרָשִׁים pro dentibus tribulæ acutis,hoc est,pro instrumento quo fruges excutiuntur, & teruntur; Merc. Sic,70. &, tanquam à cerasle διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰὸς;diffunditur ejus venenum; Pag.Av.mordebit,scil.te; A.E.in Pag. Atque, ex Rad. in hac 2.signif.est No. פָּרָשׁ m.eques; ἱππεύς Pag. Bu. Coc.Sic dictus propter הַפָּרִישִׁים quæ sunt in pedibus ejus,Pag. quibus, scil.equum pungit,& stimulat; Merc.& sim.Bu.Lex. Av.Alii autem, ex recentioribus, ab extensione Hebraicè equites dici putant פָּרָשִׁים; etsi hoc nomine equos etiam,& collectivè,equitatum intelligi putent; (sicut & nomen רֶכֶב currus, collectivè etiam sumitur; nam pro ipso vectore sumi, non ausim cum illis dicere.) qui scil.liberè excurrant,non alligati curribus,ad depopulandum agros,& ad latrocinia, vel in usum alium, equis scil.jugalibus, vel vectoribus tantùm, longè præstanti-

ſtantiores, ut ſunt equi militares. Sed ego cum Hebræis, nomen hoc, equites tantùm, ſonare puto, qui viz. alii erant ab iis, qui curribus vehebantur; nam ut ex multis Scripturæ locis apertum eſt, & è curribus pugnabatur, & equis; & alii erant פָּרָשִׁים; alii currus & illis vecti. Mer. פָּרָשׁ eques, ſumitur etiam, pro equitatu; præcipuè in plur. ut Gen. 50.9. & aſcendit cum eo, tam currus, (collectivè, i.e. multitudo curruum, ſeu multi currus) וּפָרָשִׁים & equites; i.e. equitatus; 70. ἱππεῖς; Av. Locum autem ſuprà cit. Prov. 23. R. Imman. ſic exp. & ſicut regulus, יִפְרֹשׁ; h.e. יָכְאִיב dolore afficiet; & dixit, dolore afficiet, in verbo hoc, quod eſt, dividere, ſeparare, eo quod dolor ſeparet conjuncta, ſicut accidit in inciſionibus, ſive inciſis, & vulneratis; in quibus, propter ſeparationem partium conjunctarum carnis, contingit dolor. Et etiam, in loco, ubi fit diviſio, conſpicitur virus, ex quo cauſatur dolor; &, idcirco, dixit, יִפְרֹשׁ, pro יַכְאִיב. Et in alio comment. יִפְרֹשׁ deducitur à פָּרָשׁ quòd eſt eques, eo quòd eques ambulare facit equum curſim, vi calcarium, quæ ſunt in pedibus ejus, quibus pungit eum; unde & ſtimulus bovis in Targum dicitur פַּרְשָׁה; Pag. Nomen autem hoc præced. occ. plenè cum duplice cametz; ſic, Jer. 4.29. à voce פָּרָשׁ equitis, & jaculantis arcum, &c. Av. & Nah. 3.3. פָּרָשׁ equitis, aſcendere facientis (lanceam ſcil.) & ferrum gladii; pro equitum, aſcendere facientium lanceam, & ferrum gladiorum; Pag. Vel, eques vibrat, lanceam ſub. & laminam ferri; vel, vau hic abundat, Merc. Juxta R. D. ut Gen. 22.4. die tertio; וַיִּשָּׂא levavit Abraham oculos ſuos; ut ſit, aſcendere facientis ferrum, &c. Hier. & equitis aſcendentis, &c. Pag. eques, ut ſuſtulit (brachium) tam laminam gladii, quàm fulgur lanceæ, &c. Av. vel eſt locutio defectiva, & ſubauditur, lanceam, vel clypeum, vel id genus armorum; ut ſit, aſcendere facientis lanceam, & ferrum, &c. Pag. eques inducens & flammantem gladium, & coruſcam haſtam, &c. Hebr. & flammam gladii, & fulgorem haſtæ, &c. Jun. Sed occ. etiam hoc No. in ſ.m. cum pathach in ult. (ex forma ſcil. dageſchata, פַּבַּג, &, שַׁדַּי &c. Bu. Lex.) ex forma ſcil. Chaldaica, ut Kimchi etiam notat; Merc. ſic, à voce פָּרָשׁ, equitis, & rotæ, & currus, Ezech. 26.10. pro, equitum, rotarum, & curruum, &c. Pag. Item, in forma pl. m. occ. locis ſeq. פָּרָשִׁים equites, Gen. 50.9. 1 Sam. 13.5. 2 Sam. 8.4..10.18. 1 Reg. 4.26..10.26. 2 Reg. 13.7. 1 Chr. 18.4. 2 Chron. 1.14..9.25..12.3. Iſa. 21.7,9.. 22.6.. 31.1. Ezech. 23.6,12. cui etiam formæ pl. m. ו cop. eſt præf. locis ſeq. וּפָרָשִׁים & equites, 1 Reg. 1.5..10.26..20.20. 1 Ch. 19.6. 2 Ch. 1.14. Ob 8.22. Neh. 2.9. Iſ. 22.7. Eze. 27.14. 38.4. Item, occ. etiam forma pl. m. cum ה dem. וְ, וְכ, וּב, וּל praf. ut הַפָּרָשִׁים equites, Exod. 14.28. 2 Sam. 1.6. 1 Reg. 9.19. 2 Chron. 8.6. Jer. 46.4. וּבַפָּרָשִׁים & cum equitibus, Joſ. 24.6. Ezech. 26.7. Dan. 11.40. Hoſ. 1.7. וְכַפָּרָשִׁים & ſicut equites, Joe. 2.4. וְלַפָּרָשִׁים & propter equites, 2 Reg. 18.24. 2 Chr. 16.8. Iſ. 36.9. Item, dentes quoque raſtrorum, ſeu tribularum, dicuntur פָּרָשִׁים, quòd ſint inſtar calcarium, & ſtimulorum; inquit R. D. in lib. Rad. Iſa. 28.28. וּפָרָשָׁיו & dentes ejus, i.e. unuſquiſque ex dentibus ejus, non comminuet eum; vel, ut idem in comment. & dentibus ſuis, non comminuet eum; ſcil. tribula. Vel, & dentibus, ſeu cuſpidibus ſuis, ſuæ, ſcil. tribulæ, non comminuet illud; nam ſubauditur Beth miniſterii. Noſter interpres vertit ungulas; Merc. Cev. Alii, in communi ſignificatione, & equitibus ſuis; Sed Kimchi, cuſpidibus, ſive dentibus illius, ſc. הַחָרוּץ tribulæ, quæ ſunt acutæ & pungentes; atque ſic eſſet pronomen affixum abſque antecedente ſubſtantivo; nam tribulæ nomen non antecedit; Bu. Lex. Impulerit rotam plauſtri ſui, וּפָרָשָׁיו לֹא יְרַקְּנוּ & equos ſuos, non comminuet eum, &c. Virgilius etiam, equitem, pro equo, dixit. Sed tamen non impellitur equus niſi quis inſideat. Sic & alibi, quidam docti putant, equos notari; ut Iſa. 21.7. & 2 Sam. 1.6. בַּעֲלֵי הַפָּרָשִׁים ubi 70. οἱ ἱππάρχαι; Cocc. Uti quaſſit rota plauſtri ſui, equitibus ſuis non comminuit ipſum; Jun. Et in priori & communiori ſignif. viz. pro equitibus, occ. in forma pl. m. conſtr. cum יֵ Aff. ſimpl. & cum יְ & יִ præf. ut ſeq. פָּרָשָׁיו equites ejus, Exo. 14.26. Hab. 1.8. וּפָרָשָׁיו & equites ejus, Exod. 14.9,23. 1 Reg. 9.22. 2 Reg. 2.12..13.14. 2 Chron. 8.9. Iſa. 28.28. & Hab. 1.8. וּבְפָרָשָׁיו & in equitibus ejus, Exod. 14.17,18..15.19. 1 Sam. 8.11. Denique, iii. ſignif. 3. hujus Rad. פָּרַשׁ ex Bu. Conc. eſt, in nomine indè ducto; viz. פֶּרֶשׁ m. fimus, ſtercus; Pag. Bu. quòd ſcil. ſeparetur, & egeratur ex alvo animantis; ut & Lat. excrementum appellatur. Alii, q. d. expoſitum & explicatum; Merc. quaſi, ventris expoſitum, dicas; Bu. Lex. An dicitur, à פָּרַשׁ recedere; ut, זוּר à מָזוֹר? Nam in Chald. פְּרַשׁ & פְּרַשׁ in peal, & pael, ſignificat recedere. Licet frequentiùs אַפְרַשׁ & פָּרַשׁ, in pael, & aphel, ſit, diſtinguere, ſeparare; Coc. no. hoc, eſt, ſtercus, excrementum, quod exponitur & excernitur, ut occ. ſimpl Mal. 2.3. & ſpargam פֶּרֶשׁ ſtercus, i.e. victimas veſtras illegitimas, ig faciem veſtram; &c. Av. prout exp. ibid. פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם ſtercus ſolennitatum veſtrarum; Pag. cum affixis prius ſægol, pro more talium, mutatur in chirek, & in alterum ſcheva; ut cum ִי, ה,, & ם,, Aff. ut ſeq. פִּרְשׁוֹ fimum ejus, Exod. 29.14. Lev. 8.17. וּפִרְשׁוֹ & fimum ejus, Lev. 4.11. פִּרְשָׁהּ fimum ejus, Num. 19.5. פִּרְשָׁם fimum ipſorum, Lev. 16.27.

Rad. 55. פָּרַשׁ, (cum Sin ſiniſtro) eſt, expandere, extendere, explicare, diſtendere; diſpergere; &c. Pag. Bu. Av. διαπετάννυμι, expandere, Cocc. eſt cogn. cum פָּרַשׂ expoſuit, & פָּרַס diviſit; ita ut ſæpe unum pro altero ponatur; atque ſic fit confuſio radicum; hinc, per metath. σπείρω, διασπείρω, ſemino, diſſemino; Av. In Bu. Conc. hæc Rad. duo ſignif. i. eſt, expandere, extendere; prout occ. in 3. ſ.m. præt. kal, locis ſeq. פָּרַשׂ expandit, Job 36.30. Pſal. 105.39. Lam. 1.10 13. cui etiam 3. ſ.m. ו conv. eſt præf. ſic, וּפָרַשׂ & expandet, 1 Reg. 8.38 2 Chron. 6.29. Jer. 48.40 & in 3. ſ. f. præt. kal, eſt; פָּרְשָׂה pandit, Prov. 31.20. Item occ. etiam in 2. ſ.m. & in 1. ſing. præt. kal, cum ו conv. præf. utrique; ut & in 3. pl. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut ſeq. וּפָרַשְׂתָּ & expandes, Ruth. 3.9. Job. 11.13. וּפָרַשְׂתִּי & expandam, Ezech. 12.13..17.20..32.3. וּפָרְשׂוּ expanderunt, Pſal. 140.6. Iſa. 33.23. וּפָרְשׂוּ expandunt, Num. 4.6,8,13,14. Deut. 22.17. In part. ben. kal, ſ.m. occ. ſimpl. & abſol. forma pl.m. ſimpl. & cum ל præf. ut & in forma pl.m. conſtr. ſimpl. & cum ו cop. præf. פּוֹרְשׂ expandens, Prov. 29.5. פּוֹרְשִׂים expandentes, 1 Reg. 8.7. 2 Chron. 3.13..5.8. לְפוֹרְשִׂים pandentibus, 1 Chron. 28.18. פֹּרְשֵׂי pandentes, Exod. 25.19..37.9. וּפֹרְשֵׂי expandentes, Iſa. 19.8. In part. pahul kal, occ. ſ.m. cum kibbutz pro ſchurek in ult. & in ſ.f. plenè, cum ſchurek penult. & rurſus, in forma pl.f. cum kibbutz, pro ſchurek

rek penult. sic, פָּרְשׂ expansa, Joel.2.2. פְּרוּשָׂה expansum, Hos.5.1. פְּרֻשׂוֹת expansæ, 1 Reg.8.54. In fut.kal, 1.s. occ. simpl. & cum ו conv.præf. cui etiam ult. ה parag. est add. sic, אֶפְרוֹשׂ expandam, Exod.9.29. Hos.7.12. וְאֶפְרוֹשׂ & expandi, Ezech.16.8. וְאֶפְרְשָׂה & expandi, Ezr.9.8. & in 3.s.m. fut. kal, occ. etiam simpl. & cum ו cop. & ו conv.præf. cui ult etiam, ה֫ est Aff. ut seq. יִפְרוֹשׂ expandet, Deut.32.11. Prov.13.16. Job. 39.26. וַיִּפְרוֹשׂ & expandet, Jer.49.22. וַיִּפְרוֹשׂ & expandit, Exod.9.33..40.19. 1 Reg.8.22. 2 Reg.8.15. 2 Chron.6.12,13. Ezech.2.10. וַיְפָרְשֵׂהוּ & explicavit eas, 2 Reg.19.14. Isa.37.14. Item, in 3.s.f. & 1.pl. fut.kal, occ. cum ו conv. præf. utrique, sic; וַתִּפְרוֹשׂ & expandit, 2 Sam.17.19. וַנִּפְרוֹשׂ & expandimus, Psal.44.21. sic & in 3.pl.m. fut. kal, occ. simpl. & cum ו conv.præf. יִפְרְשׂוּ expandent, Num.4.7,11. וַיִּפְרְשׂוּ & expanderunt, Jud.8.25. 1 Reg.6.27. Ezec.19.8. In Niphal נִפְרַשׂ dispandi, dispergi; Bu. expansus est; Av. divisus est; Coce. prout occ. in fut.niph. à 3.s.m. יִפָּרֵשׂ expanderur, dividetur, dispergétur, Bu.Coc.Av. in 3.pl.m. cum tzeri, pro scheva penult. ob pausam, loco seq. יִפָּרְשׂוּ dispandentur, Ezech.17.21. In piel, פִּרַשׂ idem cum kal, Bu. vel, expandit continuè & vehementer; Av. prout occ. in præt. piel, 3. s.m. cum ו conv. præf. & in 3.s.f. & 1.s. simpl. ut seq. וּפִרַשׂ & expandet, Il.25.11. פֵּרְשָׂה pandet, Lam.1.17. פַּרְשִׂתִּי expandi, Psal.143.6. Isa.65. 2. Zach.2.6. In infin. piel, occ. cum בְּ & לְ præf. cui ult. etiam כֶם֫ est Aff. idque post chirek, pro pathach parvo, h.e. segol, (juxta R.D. & A.E.) sub Resch, Pag. ut seq. בָּפָרְשָׂם in expandendo, Psal.68.15. וּבְפָרְשָׂכֶם & in expandere vos, Isa.1.15. In fut. piel occ. 3.s.m. & f. simpl. sic, יְפָרֵשׂ expandit, Isa.25.11. תְּפָרֵשׂ expandit, Jer.4.31. Atque inde, ex Rad.in hac i.expandendi signif. est no. cum mem heemant. מִפְרָשׂ, m. expansio, extensio, dispansio; Bu.Av. Merc. vel expansum velum, Bu.Conc.ut occ.in s. m. cum ךָ Aff.& à pl.m. absol. מִפְרָשִׂים, in forma pl.m. constr. sic, מִפְרָשֵׂךְ velum & expansum tuum, Ezec.27.7. מִפְרָשֶׂיהָ expansiones, Job. 36.29. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, concidere, discindere; Bu.Conc. prout occ. in præt. kal, 3.pl. cum ו cop.præf. & in part.ben. kal, s.m. simpl. sic, וּפֹרְשׂוּ & discindunt, Mich.3.3. פֹּרֵשׂ discrindens, Lam.4.4. Item juxta quosdam, occ. in hac signif.fut. kal, 3.pl.m. (licet alii referant ad Rad. פָּרַם, ubi etiam vide) cum Samech pro Sin sinistro, loco seq. יִפְרְסוּ discindent, cibum sc. Jer.16.7. prout occ.etiam, juxta quosdam, in hac excindendi signif. præt. piel, 3. s.f. simpl. & infin. piel, cum בְּ præf. sic, פָּרְשָׂה discindit, Lam.1.17. בְּפָרֵשׂ in concidendo, excidendo, Psal.68.15.

Rad. 86. פְּרָת m. est, Euphrates; Pag.Bu.Coce. &c. quartus scil. paradisi fluvius; Gen.2.14. Pag.Bu. ubi ex duabus vocibus, הוּא פְּרָת, Græci primùm videntur unicam fuisse, Εὐφράτης. Euphrates, & postea Latini. Mer. Bu.Lex.Talmudici verò, sic scribunt; quare vocatur פְּרָת? שֶׁמְּמֵימָיו פָּרִים וְרִבִים; quia aquæ ejus fructificant, & crescunt; Bu.Lex. fuit autem terræ sanctæ limes, Gen.15. 18. & aliàs in lege; Merc. terminus erat terræ datæ semini Abrahami; Deut.1.7.11.24. Jos.1.4. Totam terram à torrente Ægypti, usque ad Euphratem, ademit Assyrius Ægypto; 2 Reg.24.7. Cocc. Oritur Euphrates, Ptolemæo, in Armenia majore, in monte Periade, ad Orientem Septentrionem flexus; Merc. פְּרָת Phrat, sive Euphrates, quartus erat paradisi fluvius, qui inde profluens, circundat terram Chanaan, & nonen habet ab exundando ferventer, & crescendo; ideoque est cogn.cum פָּרָה, crevit fructificando. Hinc προφθάω, & Latinum fretum; προφθάω, i.e. transfero, trajicio Euphratem; deinde pro trajectione, ultra quamlibet aquam, sumitur; Av. Occurrit autem hoc nomen, simpl. & cum בְּ præf. locis seq. פְּרָת Euphrates, Gen.2.14..15.18. Deut. 1.7..11.24. Jos.1.4. 2 Sam.8.3. 2 Reg.23.29..24.7. כִּפְרָת in Euphrate, Jer.13.5. Item, occ. etiam cum ה֫ locali, sic, פְּרָתָה Euphratem versus, Jer.13.4,6,7. Atque inde, est no. (quasi à sing. פָּרָתִם, Pag.) in forma pl.m. פַּרְתְּמִים, proceres, præfecti, dominatores; Bu. Lex. principes, nobiles; Cocc. Secundum R. Joseph Kimchi, duces habitantes juxta flumen Perath, dicuntur Partemim, quasi Perathæi; i.e. Euphratæi; alii dicunt majores significare principes; Pag. R. Sal. scribit, linguâ Persicâ, idem esse quod שלשונים, dominatores; Bu. Lex.sic R.D.exp.in Rad. פָּרָתָם, Pag.ubi etiam ponitur, inter quadrata; illic vide; Merc. Ubi etiam vide Av. de hac voce. Occurrit autem in pl.m. cum הַ dem.præf. locis seq. הַפַּרְתְּמִים proceres, principes, Esth.1.3..6.9. Dan.1.3.

Rad. 87. פָּשָׂה est, crescere, expandi, diffundi; diffundere, vel, expandere se; Pag.Bu. scribendum ubique per Sin sinistrum; etsi alioqui cum פּוּשׂ significatione conveniat; nisi quod hoc arctiùs, de diffusione seu irruptione plagæ, scabiei aut lepræ dicitur. Nos dicimus serpere; quidam vertunt luxuriare; Moses opponit verbo עָמַד consistendi; Merc. פָּשָׂה est, progredi, serpere; διαχεῖσθαι; Cocc. processit, successit, luxuriavit, diffusus est; usurpatur tantùm de scabie & lepra diffundente se; Cogn. cum פּוּשׂ ampliatus est, dispersus est; hinc per Metath. est, sipo dissipo; &c. Av. In textu tantum legitur in Levit. ex Bu.Lex. quo in libro occ. præt.kal, 3. s.m. locis seq. פָּשָׂה diffudit se, creverit, Lev.13.5,6,32,34,36,51,53,55..14.39,44,48. & in 3.sing.f. præt. kal, occ. extra pausam cum scheva, sed in pausa, cum camets penult. sic, פָּשְׂתָה diffudit se, Lev.13.8. פָּשְׂתָה diffudit se, Lev.13.23,28. In infin. kal, est, פָּשֹׂה diffundendo se, Lev.13.7,22,27,35. & in fut. kal, occ. in 3.s.m. & f. sic, יִפְשֶׂה diffundet se, Lev. 13.35. תִּפְשֶׂה diffuderit se, Lev.13.7,22,27.

Rad. 88. פָּשַׁח; in piel, פִּשַּׁח est, scindere; Pag. diffindere, dissecare, Merc. discerpsit, discidit; Bu. Lex. concidit in micas minutissimas; attenuavit, scidit in buccellas parvas; dissecuit in frusta; hinc, connexis prioribus literis, fit, ψίχω, ψώχω, attenuo, attero; ψίχα, ψίχιον, mica; ψάω & ψῶ, attenuo, scindo; ut & πάσσω, edo bu eillas parvas; item, Latinum piso, is, ere, & pisare; Av. Occ. autem in fut. 3.s.m. (à simplice forma, יְפַשֵּׁחַ) cum ו conv. præf. & יִ Aff. sic, Lam. 3.11. vias meas pervertit, וַיְפַשְּׁחֵנִי & scidit me; Bu.Pag. & contrivit me; Pag. & concidit me; vel, dissecuit me me in frusta; Av. & discerpsit me; Bu.Lex. & abrupit me; verbum enim hoc, significat abrumpere; Cocc. propriè est chaldaicum verbum; Bu. Lex. Nam, Targum, 1 Sam.15.33. pro Hebr. וַיְשַׁסֵּף, & scidit, vel discerpsit Samuel Agagum; habet וּפַשַּׁח & discidit; Pag.Bu.Lex. & in Misnah, אוֹכֶל שֶׁנִּפְשַׁח, dicitur arbor, quæ scissa est, Pag. & Syrè נְפַשְּׁחוּנֵהּ discerpent eum; Luc.3.11. & alibi; Bu.Lex. Sic etiam Syrus, Rom. 11.17.

11.17. אִתְּשָׁה ponit pro ἐκκλαδῶσαι; & Chaldæus etiam idem ponit, פְּרַק & שְׁפַּח; &c. Sed in hoc loco Lam.3. ordo quærimoniæ evidens est; vias meas fecit retrogradas, & abrupit me, viz. ab omnibus hominibus; posuit me desolatum; Cocc. & discerpsit me; Bu. Conc.

Rad. 89. פָּשַׁשׁ; exuere, expoliare; excoriare; irrucre, irrumpere; grassari; ire ad exspoliandum, prædandumque, prædari; Pag. Verbum hoc, lenius est, quum de suis vestibus dicitur; sed sæpe vim & impetum simul includit; & tum est, exspoliare, excurrere ad prædam, grassari; sese diffundere, &c. ut hic habes; tumque nonnihil convenit cum שָׁסַף, transposito, quod etiam imperum indicat; Merc. exuit, detraxit, nudavit; spoliavit; diffudit se, &c. ut Pag. Constructur cum Accus. & præp. עַל, אֶל, & Beth; Bu.Lex. extraxit,exuit, sc.cum expansione vestium; sed sine Acc. in kal,fit neutrum; expansus est, extendit se; ut scil. vestis si extrahitur, solet expandi; & tunc plerumque gaudet istis præp. עַל, אֶל, & בְּ, cum quibus etiam reddi potest irruit, &c. Av. In Bu. Conc. & Cocc. Radix hæc duo signif. i. est, exuere, nudare, detrahere; ἐνδύειν, ἐκδύειν; prout occ. in præt. kal, 3. s.m. cum וַ conv. præf. & in 1. s. simpl. sic, וּפָשַׁט & exuet, Lev.6.4.16. 23. פָּשַׁטְתִּי exui, Cant.5.3. In part. ben. kal, à s. m. פּוֹשֵׁט, exuens,&c. occ.in forma pl.m.absol.sic, פּוֹשְׁטִים exuentes, Neh.4.17. In infin. kal, פְּשׁוֹט exuere; sed occ. cum ה parag. add. post cholem præcedens, præter normam, & est pro לִפְשׁוֹט, sic, Isa.32.11. פְּשׁוֹטָה spoliare; est autem infin. pro imper. פְּשׁוֹטָנָה spoliate; simile in עֲרֵה; Bu.Lex. exuere, & nudare; pro exuite vos, & nudate vos; Makor. seu infin. pro imper. licet Hannagid scripsit esse imperativa; ut & R.D. in comment. scribit hujusmodi imperativa fœminea pluralia, quandoque venire cum Nun & He,in fine; & interdum cum Nun tantùm, ut קָרָאן, vocate me amaram; Ruth. 1.20. & interdum, cum He tantùm, ut hoc in loco; Pag. פְּשׁוֹטָה est pro, פְּשׁוֹטָנָה; aut terminatio ה, est pro וַ, (quod in חֲרֵרוּ, ibid.) ut fœminina; Cocc. Aliis autem, פְּשׁוֹטָה est nomen; & exp. extractio vestium, expansio vestium à se; nomen scil. ad infinitivi formam, cum ה, locali, in fine; expavescite opulentæ, ad tremorem confidentes, פְּשׁוֹטָה ad extractionem; &c. sed 70. ἐκδύσασθε; Av. In fut. kal, 3.s.m. occ. cum יַ conv. præf. & pathach in ult.& in 3.pl.m. simpl.extra pausam cum scheva, sed in pausa cum cholem penult. ut seq. וַיִּפְשַׁט & exuit, 1 Sam.19.24. יִפְשְׁטוּ exuent, Ezech. 44.19. יִפְשׁוּטוּ exuent, Ezech.26.17. In piel, פִּשֵּׁשׁ spoliare; Bu. exuit vestes, expoliavit occisos; Av. prout occ. in infin. piel, cum לְ præf. sic. לְפַשֵּׁשׁ ad extrahendum, spoliandum, 1 Sam.31.8. 1 Chron.10.8. In Hiphil, הִפְשִׁיט exuere fecit vel jussit, detraxit, nudavit, spoliavit; si de pelle, excoriavit, vel excoriare fecit; Pag.Bu. fecit se extrahere, detraxit, exuit; Av. prout occ. in præt.hiph. 3. s.m. & 3.pl. simpl. & cum וַ conv. præf. utrique; cui etiam ult. ךָ, est Aff. ut seq. הִפְשִׁיט detraxit, nudavit, Job.19.9. וְהִפְשִׁיט & detrahet pellem, Lev.1.6. הִפְשִׁיטוּ detrahunt, nudant, Mic.3.3. וְהִפְשִׁיטוּ & exuent, Ezec.16.39. וְהִפְשִׁיטוּךְ & nudarint te, Ezech. 23.26. In part. hiph. à sing.m. מַפְשִׁיט, exuens, &c. occ. in pl.m. loco seq. מַפְשִׁישִׁים nudantes, detrahentes, 2 Chron.35.11. In infin. hiph. cum לְ præf.occ.plenè,cum jod hiph.in ult.sic, לְהַפְשִׁישׁ detrahere pellem, 2 Chron.29.34. Sed in imper. hiph. s.m. cum יַ præf. occ.cum tzere in ult. pro jod hiph.sic, וְהַפְשֵׁשׁ & exue, Neh 20.27. In fut.hiph. 1.s. occ. cum נִי, Aff. & in 2. s.m. simpl. & plenè, cum jod hiph. in utroque; sed in 3.s.m. cum יַ conv. præf. & tzere, pro jod hiph. in ult. ut & in 2. pl.m. cum Nun parag. add. post chirek tantùm, absque jod hiph. in penult. ut seq. אַפְשִׁישָׁנָּה denudem eam, Hos.2.3. חִפְשִׁישׁ detrahes, Job.22.6. וַיַּפְשֵׁשׁ & exuit, Num.20.28. חַפְשִׁשׁוּן detrahitis, Mich.2.8. Item, in 3. pl.m. fut. hiph. occ. cum יַ conv.præf. cui etiam הוּ, est Aff.post kibbutz,pro schurek, penult. sic, וַיַּפְשִׁישׁוּ & exuerunt, Gen.37.23. 1 Sam.31.9. וַיַּפְשִׁישֻׁהוּ & exuerunt eum, 1 Chron.10.9. In Hithpael, הִתְפַּשֵּׁשׁ exuit se; expandit vestes suas à se; Bu.Av. detraxit sibi vestem, &c. Cocc. prout occ. infut. hithp.3.s.m. cum יַ conv.præf.loco seq. וַיִּתְפַּשֵּׁשׁ & exuit se, 1 Sam.18.4.Deinde, ii.signif. 2.hujus Rad. פָּשַׁשׁ, est irruere, irrumpere; grassari; Bu.Conc. sic, scil. de multitudine, dicitur, intransitivè; effundere se, irruere, impetum facere; διαχεῖσθαι, ἐφορμᾶσθαι; Cocc. &c. vide ad initium Rad.& sic occ. in præt.kal, 3.s.m. simp. & in 2.s.m. cum וּ conv.præf. ut & in 3.pl. simpl. ut seq. פָּשַׁשׁ irruit, Hos.7.1. Nah.3.16. וּפְשַׁשְׁתָּ & irrues, Jud. 9.33. פָּשְׁשׁוּ irruerunt, Jud.9.44. 1 Sam.23.27.30.1. 2 Chron.28.18. Item, in 2.pl.m. præt. kal, sic legitur, 1 Sam.27.10. & dixit Achis, אֶל־פְּשַׁשְׁתֶּם הַיּוֹם; quò irruistis, vel, invistis ad prædandum, grassari estis, hodiè? ubi אֶל ponitur pro אָן quò; juxta R. D. & ita habet Targum, לְאָן quò. Sed R. Jonah, vult, א poni pro ע i. e. אֶל pro עַל super; & subaudiendum מִי; h. e. אֶל־מִי super, vel contra quem? At A. E. sumit אֶל propriè, pro non; & exp. interrogativè, non, vel non ne, annon grassati estis, aut invistis ad prædandum hodie? & ipsi responderunt,sic grassati sumus in tali,& tali loco; Pag. in quem irruistis hoc tempore? Jun. & in 1. pl. præt.kal, occ. loco seq. פָּשַׁשְׁנוּ irruimus, 1 Sam.30.14. In fut.kal à 3. s.m. יִפְשַׁשׁ irruet, grassabitur, &c. occ. in 3.pl.m. cum יַ conv.præf.locis seq. וַיִּפְשְׁטוּ & irruerunt, Jud.20.37. 1 Sam.27.8. 1 Chron.14.9,13. 2 Chron.25. 13.Job.1.17. Item, juxta quosdam, occ. in hoc 2. grassandi, & & irruendi signif. infin. piel, cum לְ præf. loco seq. לְפַשֵּׁשׁ ad grassandum, 2 Sam.23.10.

Rad. 90. פָּשַׁע est, deficere, i.e. rebellare; prævaricari; & fic, juxta R.D. est, מָרַד rebellare, & exire à voluntate, vel potestate domini, vel à præcepto, idque ex superbia, Pag.Bu. Kimchi dicit,à potestate Domini, vel ejus qui præcepit tibi quippiam; nec addit ex superbia, quod vult dicere, destinatò, de industriâ, בְּרָיוֹן. Facit ille discrimen inter tria, עָוֹנוֹת, iniquitates, quæ destinatò committuntur; פְּשָׁעִים, quæ sunt, rebelliones; & חַטָּאִים, peccata, quæ sunt propriè errata; ut patet,Lev.4.2. ubi dicitur, anima quum peccaverit per errorem. Itaque, in universum, פָּשַׁע est, transgredi legem,pactum, vel præceptum alicujus, per seditionem, aut alio modo, quum perfidè quis in alterum agit; unde & qui depositum, bonâ fide, & quâ debet diligentiâ, non servat, in eum etiam cadit פָּשַׁע ut habes infrà; latiùs enim patet hoc verbum, quàm מָרַד rebellare. Construitur, sicut & verba synonyma, מָרַד, חָטָא, מָרָה, & סָרַר, vel cum עַל, maximè cum casu rei,vel Beth, vel cum Mem, cum casu personæ.

næ, quod nos diceremus, rebellare in, vel contrà, &c. desciſcere ſeu deficere à, &c. vel tranſgredi in aliquem. Sunt qui conferunt cum פָּשַׁע, Rad. ſeq. quæ ſignificat gradi, vel digredi, retrocedere; &c. Merc. Cev. Ab. Ezr. ſcribit, Hoſ. 14. 10. פּוֹשְׁעִים eſſe, שֶׁיּוֹצְאִים מֵהֶרְשׁוּת qui egrediuntur ex poteſtate; i.e. qui ex poteſtate legitimi magiſtratus ſe eximunt, eique ſe opponunt. vide Kimchium, Pſal. 25. 7. Bu. Lex. פָּשַׁע tranſgreſſus eſt legem malitioſè, perfidè egit, prævaricatus eſt malignè, malicioſus fuit in transgrediendo, &c. poteſt reddi, per deficere; Av. 70. ἀφίστασθαι, ἀνομεῖν. eſt, rejicere dominum, legem domini non recipere, nolle eſſe in poteſtate domini; Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. locis ſeq. פָּשַׁע prævaricatus eſt, defecit, 2 Reg. 3. 7. 8. 20. 2 Chro. 21. 8. & in 2. f. f. præt. kal, occ. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum cametz penult. ſic; פָּשָׁעָה prævaricata es, Zeph. 3. 11. פָּשָׁעְתָּ idem, Jer. 3. 13. ut &, in 3. pl. præt. kal, occ. itidem, extra pauſam, cum Scheva, ſed in pauſa cum cametz penult. ſic, פָּשְׁעוּ prævaricati ſunt, 1 Reg. 8. 50. Iſa. 1. 2. 43. 27. Jer. 2. 8. 33. 8. Ezech. 2. 3. Hoſ. 7. 13. פָּשְׁעוּ prævaricati ſunt, Hoſ. 8. 1. & in 2. pl. m. eſt, פְּשַׁעְתֶּם prævaricati eſtis, Jer. 2. 29. Ezech. 18. 31. Item, in 1. pl. præt. kal, occ. loco ſeq. פָּשַׁעְנוּ prævaricati ſumus, Lam. 3. 42. In part. ben. kal, ſ. m. occ. cum ו cop. præf. ſed in forma pl. m ſimpl. & cum וּ, הַ, וְ & לְ præf. ut ſeq. וּפֹשֵׁעַ prævaricator, Iſ. 48. 8. פּוֹשְׁעִים vel ſine vau, prævaricatores, Pſ. 51. 15. Iſa. 46. 8. 53. 12. וּפוֹשְׁעִים & prævaricatores, Hoſ. 14. 10. הַפֹּשְׁעִים prævaricantes, Iſa. 66. 24. Dan. 8. 23. וְהַפּוֹשְׁעִים & prævaricantes, Ezech. 20. 38. וְלַפֹּשְׁעִים & pro prævaricatoribus, Iſa. 53. 12. In Infin. kal, occ. ſimpl. plenè, cum cametz & cholem; ſed cum לְ præf. venit cum Scheva & cholem, ſic; לְפָשׁוֹעַ prævaricando, Iſa. 59. 13. לִפְשׁוֹעַ prævaricando, Ezr. 10. 13. Am. 4. 4. In Imper. kal, ſ. m. פְּשׁוֹעַ vel פְּשַׁע; unde, in pl. m. cum וּ cop. præf. eſt; וּפִשְׁעוּ & prævaricamini, Am. 4. 4. In fut. kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl. & cum וַ conv. præf. & in 3. f. f. ſimpl. ſed in 3. pl. m. rurſus, cum וַ conv. præf. ut ſeq. יִפְשַׁע prævaricatur vir, Prov. 28. 21. וַיִּפְשַׁע & prævaricatus eſt, defecit, 2 Reg. 1. 1. 3. 5. 8. 22. 2 Chron. 21. 10. חִפְשַׁע defecit, 2 Reg. 8. 22. 2 Chron. 21. 10. וַיִּפְשְׁעוּ & prævaricati ſunt, 1 Reg. 12. 19. 2 Chr. 10. 19. In Niphal, נִפְשַׁע deficere factus, ad defectionem provocatus eſt; Bu. prævaricatione offenſus eſt; Av. præfractum eſſe, Pag. prout occ. vel, in præt. niph. 3. ſ. m. & tunc cametz eſſet pro pathach in ult. vel, in part. niph. ſ. m. ſic; Prov. 18. 19. אָח נִפְשָׁע frater durior, ſcil. eſt, civitate forti; & lites ſicut vectis fortis; ut R. D. exp. Pag. puto in Niphal idem valere quod in kal: ut &, in ſynonymo בָּגַד diximus; ut ſit ſenſus; frater rebellat, magis, viz. quam civitas munita, in ſuum ſcil. principem, & contentiones, inter fratres, ſcil. ſi eos diſſidere contigerit; ſunt, ut vectis arcis. Innuitur irreconciliabilem, & longe graviſſimum eſſe fratrum ſimultatem, & diſcordiam. Quidam etiam Hebræorum exp. paſſivè; frater rebellione, ſeu, tranſgreſſione, offenſus licèt, eſt tamen adhuc fratri vice urbis munitæ, imo & ſupra eam, ſi opus ſit; ſed non placet, etſi ſic exp. R. Levi. Paſſiva tamen vox poteſt reddi, per, dimoveri. ſeu digredi, ſeparari ab aliquo; ut ſit, frater à fratre, dimotus, &c. vernaculè dicimus, s'eſtant rebellé; Merc. frater, prævaricatione offenſus, vel prævaricans; Bu. Conc. defectione læſus, vel, offenſus; vel, frater deficiens, rebellans; Bu. Lex. Coc. frater offenſus tranſgreſſione, civitate fortitudinis, (durior eſt) i.e. frater, ſi perfidè deſeritur, ira ejus fit vehementior civitate fortiſſimâ; Av. frater defectione provocatus, (firmior eſt) urbe munitâ, & contentiones, (horum ſunt) ut vectis arcis; i.e. fratrum offenſorum iræ ſunt acerbiſſimæ & violentiſſimæ, quæ non citiùs domari poſſint, quam expugnari munita oppida; aut citiùs frangi, quàm vectes validiſſimi; Jun. Sæpe tamen, evenit, ut R. Levi exp. quòd frater, contra quem prævaricatur frater ſuus, melior ſit & firmior ipſi fratri prævaricanti, quàm civitas fortis, ſcil. ad eripiendum & juvandum illum, tempore neceſſitatis; non enim tunc recordabitur prævaricationis ſibi factæ, quia os & caro ejus eſt; & ſic vir qui ſuſcitat lites contra fratrem ſuum, eſt tamen, nihilominus, fratri ſuo tanquam vectis palatii, qui tranſit à pariete ad parietem, quia ligat parietes, & ædificium firmat; ſic ipſe eſt cauſa firmitatis fratris ſui, & cuſtodit illum ab illo qui vult eum perdere, &c. Pag. Atque indè, ex hac Rad. פָּשַׁע in kal, eſt No. פֶּשַׁע m. rebellio, tranſgreſſio, defectio, prævaricatio; contumacia, &c. Av. Pag. Bu. Kimchi, Pſ. 25. 7. explicat, per מֶרִי rebellionem; i.e. peccatum, quod ſcienter & contumaciter committitur; Bu. Lex. defectio: ἀποστασία, ἀνομία; Exod. 34. 7. נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה condonans pravitatem & defectionem & peccatum; h. e. qui condonat, non tantùm, quod perperam agitur, ut multa etiam à piis, ſed etiam abjectionem jugi, & legis, imo etiam oblivionem Dei, & volutationem in malo. Conſer Num. 14. 18. & Dan. 9. 24. לְכַלֵּא פֶּשַׁע ad coercendam defectionem, & ad finiendum peccatum, & ad expiandam pravitatem; i.e. ut ceſſet populus Dei nominari, qui deficit à lege, & qui nihil niſi peccabant, ignorantes Deum, reſipiſcant, & pravitas filiorum Dei non amplius deſtituatur ἱλασμῷ. Iſa. 53. 8. מִפֶּשַׁע עַמִּי ob defectionem populi mei; qui ſcil. illum regem agnoſcere nolebant. Job. 34. 37. nam adderet עַל חַטָּאתוֹ פֶּשַׁע ad peccatum ſuum defectionem. Exod. 22. 9. עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע ſuper omni ratione, vel cauſa ἀνομήματος, (i.e. facti adverſus legem patrati) circa bovem, circa aſinum, &c. Coc. ſuper omnem rem פֶּשַׁע prævaricationis; i.e. prævarications in depoſito, quia non cuſtodivit illam ſecundùm morem cuſtodum; & quamvis non ſit hic rebellio, quia tamen debitam non adhibuit diligentiam, perinde eſt, ac rebellaſſet contra deponentem, & feciſſet contra mandatum illius; inquit R. D. Pſ. 36. 2. נְאֻם פֶּשַׁע dixit prævaricatio, aut dictum prævaricationis, impio, in medio cordis mei. Quod A E. exp. Hoc cogito in medio cordis mei, perinde ac prævaricatio impium alloquatur, (vel potiùs, quòd rebellio ſit perinde, acſi alloqueretur ſe homo improbus, & diceret, Cev.) Ne paveas; idcirco non eſt pavor Dei ante oculos ejus. Et R. D. exp. Dico in medio cordis mei, quòd prævaricatio, i.e. cogitatio mala dicit ad impium, fac quicquid vis; quia non eſt pavor, &c. & dixit פֶּשַׁע prævaricatio, &c. ſicut dictum eſt, Gen. 4. 7. ad oſium peccatum cubat. Targum; dixit rebellio ad improbum, &c. R Himman. dixit, prævaricatio, i.e. verbum prævaricationis, vel cogitatio habens prævaricationem, ad impium. Eſt manifeſtum, & notum cordi meo, quia quamvis non audit auris, novit tamen cor meum, quod dicit illi, non eſſe pavorem ante oculos ejus: & eſt ſenſus, quòd in

in ſuperbia & temeritate cordis ſui ambulat, & non timet à Deo, quòd retribuat ſibi malum pro malo ſuo, Pag. Et R. Sal. ſic ſcribit; Scriptura eſt diverſo ordine legenda; vel, ecce, ut ille ait, hic textus eſt tranſpoſitus; Eſt in medio, &c. h.e. in medio cordis mei verſatur; quòd rebellio, ſeu prævaricatio, i.e. concupiſcentia mala, dicit impio, ut non ſit timor Domini; Merc. Cev. Occ. autem No. hoc frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. in ſing. m. ſimpl. vel cum ſægol penult. vel ob pauſam cum kametz penult. locis ſeq. פֶּשַׁע vel פָּשַׁע defectio, prævaricatio, Gen. 50. 17. Exod. 22. 8. Job. 33. 9..34. 6, 37. Pſa. 32. 1..36. 2. Pr. 10. 19..17. 9, 19..19. 11..28 24..29. 16, 22. Iſa. 57. 4..59. 20. Mich. 1. 5..7. 18. cui etiam utrique formæ ו cop. eſt præf. וּפֶשַׁע & prævaricatio, Exod. 34. 7. 1 Sam. 24. 12. וָפֶשַׁע idem, Num. 14. 18. Item, formæ priori cum ſægol penult. הַ dem. וְ & בְּ ſunt præf. ut & alteri formæ cum kametz penult. בְּ eſt etiam præf. & rurſus לְ & מִ ſunt præf. priori formæ, ut ſeq. הַפֶּשַׁע prævaricationem, Dan. 9. 24. וְהַפֶּשַׁע & prævaricationem, Dan. 8. 13. בְּפֶשַׁע in prævaricatione, Prov. 12. 13..28. 2.. 29. 6. Mich. 1. 5. בְּפָשַׁע ob prævaricationem, Dan. 8. 12. לְפֶשַׁע prævaricationem, Gen. 50. 17. 1 Sam. 25. 28. מִפֶּשַׁע à prævaricatione, Pſal. 19. 14. Iſa. 53. 8. cum affixis No. hoc, pro more talium, ſægol mutat in chirek, & pathach in Scheva: ut cum י Aff. locis ſeq. פִּשְׁעִי prævaricatio mea, Gen. 31. 36. Job. 7. 21..13 23..14. 17. Pſ. 59. 4. Mich. 6. 7. Item cum ך præf. & כֶם Aff. eſt לְפִשְׁעֲכֶם prævaricationem veſtram, Exod. 23. 21. Joſ. 24. 19. Item, occ. etiam cum הֶ & ם Aff. ut ſeq פִּשְׁעוֹ defectionem ipſius, Mic. 3 8. Ezech. 33. 12. פִּשְׁעָה prævaricatio ejus, Iſa. 24. 20. פִּשְׁעָם prævaricatio ipſorum, ſua, Job. 8. 4. Pſal. 89. 33..107. 17. Iſa. 58. 1. In forma pl. m. abſol. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. וּפְשָׁעִים prævaricationes, Prov. 10. 12 Iſa. 1. 28. וּפְשָׁעִים & prævaricationes, Pſal. 37. 38. & in forma pl. m. conſtr. eſt & occ. locis ſeq. פִּשְׁעֵי prævaricationes, Am. 1. 3, 6, 9, 11, 13..2. 1, 4, 6..3. 14. Mic. 1. 13. quæ forma pl. m. conſtr. cum variis venit affixis; ut cum י_ vel in pauſa ׳_ Aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. & cum נִי Aff. ſimpl. & cum מִ præf. ut ſeq. פִּשְׁעַי vel פִּשְׁעָי prævaricationes meæ, Job. 31. 33. Pſ. 32. 5.. 39. 9.. 51. 2, 5. Lam. 1. 14, 22. וּפִשְׁעַי & prævaricationes meæ, Pſal. 25. 7. פִּשְׁעֵינוּ prævaricationes noſtræ, Pſ. 65. 4..103. 12. Iſa. 59. 12. Ezech. 33. 10. מִפִּשְׁעֵינוּ à prævaricationibus noſtris, Iſa. 53. 5. Item, occ. etiam hæc forma pl. m. conſtr. cum הַ & כֶם Aff. cui ult. etiam יִ eſt præf. פִּשְׁעֵיכֶם prævaricationes tuæ, Job. 35. 6. Iſ. 43. 25.. 44. 22. פִּשְׁעֵיכֶם prævaricationes veſtræ, Ezech. 18. 30, 31..21. 29. Am. 5. 12. וּבְפִשְׁעֵיכֶם & propter defectiones veſtras, Iſa. 50. 1. Item, occ. etiam cum יִ_, הַ & הֶם Aff. cui ult. etiam יִ & וּ præf. prout ſequuntur, פִּשְׁעָיו defectiones ejus, ſuæ, Prov. 28. 13. Ezech. 18. 22, 28. פִּשְׁעֵיהָ defectionum ejus, Lam. 1. 5. פִּשְׁעֵיהֶם defectiones ipſorum, ſuæ, Lev. 17. 21. 1 Reg. 8. 50. Pſal. 5. 11. Jer. 5. 6. Ezech. 14. 10..37. 23. וּפִשְׁעֵיהֶם & defectiones ipſorum, Job. 36. 9. וּכְפִשְׁעֵיהֶם & ſecundum defectiones ipſorum, Ezech. 39. 24. וּמִפִּשְׁעֵיהֶם & à prævaricationibus ipſorum, Lev. 16. 16.

Rad. 91. פָּשַׁע cum Sin ſiniſtro, eſt incedere, deambulare, gradiri; ingredi; Pag. Bu. gradum facere; Cocc. Paſſibus mutuis progreſſus eſt; Ir. ſtatus eſt, magnis paſſibus digreſſus eſt cum conflictu, paſſus magnos emenſus eſt, extendit pedes in progrediendo. Hinc Græcè, βάτνω gradior, & Lat. paſſus; ut & German. Paſſiren. Av. In Bu. Conc. hæc rad. duo ſignif. 1. Eſt incedere, ingredi; prout occ. in fut. kal, à 3. ſing. m. יִפְשַׁע inceder, gradietur, &c. in 1. ſing. אֶפְשַׁע; unde cum הָ parag add. eſt & occ. loco ſeq. אֶפְשָׁעָה gradiar, Iſa. 27. 4. Atque indè eſt No. פֶּשַׁע, m. greſſus, inceſſus, paſſus, gradus; Pag. Bu. Cocc. Av. Extenſio pedum in progrediendo, Av. prout occ. cum כְּ præf. loco ſeq. כְּפֶשַׁע quaſi greſſus, paſſus, 1 Sam. 20. 3. Item, indè etiam eſt No. cum Mem heemant. מִפְשָׁעָה f. gradatio, gradificatio propriè; item coxendix, quòd ibi greſſus incipit, Bu. Lex. Significatur hoc nomine pars ea corporis ſub natibus, qua greſſus incipit; honeſtè; ſicut & pedum nomine eadem pars appellatur, ut ubi dicitur, tegit pedes ſuos, pro eo quod eſt, alvum exonerat. Et, fecit pedes ſuos, pro pilum pudendorum; Merc. No. hoc eſt digreſſio pedum uſque ad nates; item ipſæ nates; Av. prout occ. cum הַ dem. præf. ſic, 1 Chro. 19. 4. & præcidit veſtimenta eorum per medium עַד הַמִּפְשָׁעָה uſque ad nates; Pag. Av. uſque ad coxendicem, h.e. ad eam uſque partem ubi in paſſu faciendo primus eſt motus; Cocc. uſque ad coxendices; i.e. nates, quæ pro more Scripturæ, ſic honeſtè appellantur. In 2 Sam. 10. 4. pro hac voce eſt עַד שְׁתוֹתֵיהֶם; quod idem eſt; Bu. Lex. & Cocc.

Rad. 92. פָּשַׁק eſt aperire; Pag. divaricare; Bu. diſtendere; Cocc. Significat aperire, petulanter, ſcil. os, vel pedes, aut crura: quod noſter interpres in Ezech. doctè vertit, & ſignificanter, divaricare; Merc. diſtendit labia aut pedes; aperuit os ſufficienter; Eſt enim cogn. cum שָׁפַק ſufficiens fuit. Hinc βάτνω, quod etiam de labiis & pedibus uſurpatur; unde exponitur dico, maledico, item vado, -is, -ere; Av. occ. autem verbum hoc in part. ben. kal, f.m. ſic; Pro. 13. 3. qui cuſtodit os ſuum, cuſtodit animam ſuam; פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו aperiehti labia ſua, contritio vel terror, eſt ſcil. ei; Pag. pandens labia ſua; Cocc. Qui divaricat labia ſua, i.e. qui temerè aut petulanter aperit labia ſua, loquendo inutilia, aut maledicendo alteri; conſternatio ſeu contritio illi erit; Av. In piel, פִּשֵּׂק divaricavit pedes aut crura; Av. unde in fut. Piel, 3. ſ. m. יְפַשֵּׂק atque indè à 2 ſ. m. הְפַשֵּׂק occ. in 2. ſ. f. cum וְ conv. præf. ſic, Ezech. 16. 25. וַתְּפַשֵּׂקִי & aperuiſti; Pag. & divaricâſti pedes tuos; Bu. Av. & diſtendiſti pedes tuos omni tranſeunti, &c. Cocc.

Rad. 92. פָּשַׁר eſt interpretari; Pag. Bu. Idem quod פָּרַשׁ tranſpoſitum; vel פָּתַר, Thau & Schin invicem permutatis, ut in חָרַשׁ & חָרַת. Frequens eſt hoc verbum in lingua Chaldaica; Merc. Nam פָּשַׁר eſt Chald. interpretatus eſt; ab Hebræo פָּרַשׁ per Metath. vel פָּתַר, per commutationem literarum Schin & Thau; Bu. Lex. In textu autem ſolùm eſt ab hac Rad. No. פֶּשֶׁר vel פֵּשֶׁר m. interpretatio; Pag. Bu. Proſa, declaratio, expoſitio. phraſis. Cogn. cum פָּרַשׁ expoſuit, & affinitate alludit ad פָּתַר interpretatus eſt. Hinc proſa, oratio ſolura & ptoſuſa; Av. Occ. autem hoc No. Eccl. 7. 31. aliàs 8. 1 ſic; & quis cognoſcet פֵּשֶׁר דָּבָר interpretationem verbi? Hieron. ſolutionem? Pag. vel expoſitionem verbi; Av. Ita eſt ex פֵּשֶׁר Chaldæo, Dan. 2. 4..5. 7. unde פְּשַׁרְא interpretatio, Dan. 2. 7. Pag. Alioqui פֵּשֶׁר eſt הָמָם: Exod. 16. 21. Qui novit rem liquidam, planam, claram, quantus eſt? Ab. Ezra, à פָּרַשׁ derivat. 70. λύσιν ῥήματος, Cocc. &c. vide in Conc. Chald. ulteriùs de hoc verbo & nomine ex Chald. Dan. & Ezra.

Rad.94. פִּשְׁתָּה indè No. פִּשְׁתָּה f. linum, linteum, λῖνον: Pag.Bu.Cocc. Quidam ad פּוּשׁ reducunt, quòd in folliculos luxurier. Hujus in profanis usus erat; nam in sacris usus erat lini quod dicitur בַּד; Merc. No. פִּשְׁתָּה est cogn cum פּוּשׁ ampliatus est, crevit, &c. Nam linum luxuriosè succrescit. Hinc Lat. vestis lintea, & vestis ex lino, vestimentum, &c. Item συρεῖον, σύρριον stupa, stypa, vel stuppa, per Metath. Av. Occ. autem hoc No. cum ו cop. & וַיְ praef. sic, וּפִשְׁתָּה & linum, Isa.42.3. וְהִפְשִׁתָּה & linum Ex.9.31. Item occ. etiam cum כַּ pro הַ dem. praef. loco seq. כַּפִּשְׁתָּה sicut linum, Isa.43.17. Item, occ. etiam cum ו cop praef. & יִ. Aff. sic, Hol.2.7. vel 9. & 11. וּפִשְׁתִּי & linum meum; Pag.Bu.&c. In qua dictione abjicitur ה, nota gen. fœm. nec ullum apparet ejus vestigium; nam juxta normam (à forma scil. constr. פִּשְׁתַּת) esset פִּשְׁתִּי. Hoc autem forsan eò fit, quò vitetur concursus similium literarum. Aut certè vox hæc, ut & forma pl.m. sequens, est à forma פִּשְׁתָּה: quod esset instar לִבְנָה populus arbor; Sic R.D. in Michlol; Cev. פִּשְׁתִּי est contractè pro פִּשְׁתָּתִי cui simile vide in Rad. בּוּן; Bu. Lex. Sed Av. facit No. in forma absol. s. m. פִּשְׁתִּים limum, unde format hoc No. cum Aff. in sing. ut & formam pl. m. quæ sequitur. In absol. forma pl.m. est & occ. simpl. & cum ו cop. הַ dem. בְּ, כְּ & לְ praef. ut seq. פִּשְׁתִּים lina, linea, Lev.13.47. Isa.19.9. Jer.13.1. Ezech.40.3..44.17, 18. וּפִשְׁתִּים & lina, Deut.22.11. Prov.31.13. הַפִּשְׁתִּים lina, Lev.13.59. בַּפִּשְׁתִּים in lino. Lev.13.52. כַּפִּשְׁתִּים tanquam linea, Jud.15.14. לַפִּשְׁתִּים in lineis, Lev.13. 48. Item in forma pl.m. constr. occ. cum בְּ praef. sic, Jos.2. 6. בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ in linis ligni; i.e. in stipulis lini, per Hypallagen; & hæc forma pl.m. est, ut dictum, quasi à s. m. פִּשְׁתָּה; Bu. Lex. vel פִּשְׁתִּים; Av. In linis ligni seu arboris: R.D. exp. in lignis, i.e. culmis, linorum, quia adhuc linum erat in culmo, qui vocatur lignum, seu arbor aut arbustum. Nam in lingua sancta inveniuntur hujusmodi conjunctiones; ut scil. idem sit conjunctum, i.e. existens in regimine, & id cui conjungitur; (ità etiam viz. ut transponantur; Merc.) sic Ex.25.4. וְתוֹלַעַת שָׁנִי & vermiculo cocci. Et contrà ut Lev. 14. 4. וּשְׁנִי תוֹלַעַת & coccum vermiculi. Pag. Quidam conjectant fuisse limum quod à Plin.l.19.c.1. sic describitur. Superior, inquit, Ægypti pars ad Arabiam vergens, gignit fruticem, quem aliqui Gossopion vocant, plures Xylon, & ideo lina indè facta, Xylina, &c. Merc.

Rad.95. פָּתַת, contractè פַּת, est frangere, confringere; Pag.Bu. in frusta scil. aut fragmenta: Merc. comminuere in frustula; Cocc. concidit in fragmenta parva; & propriè dicitur de frustulis panis aut cibi, quæ dentibus conciduntur; comminuit in frusta parva, seu frustillatim; Av. Specialiter quidem dicitur de pane, teste Elia, sicut & No. פַּת indè ductum; unde & habet adjunctum לֶחֶם panis, frustum, seu fragmentum; vernaculum Pieſſe ab Hebræo non abludit; Merc. Hinc est πάτσω & πάσσω, edo buccellas, πάσσομαι edere, mandere, & German, Peiſſen, Peiſs; nam ת declinat quodammodo ad sonum literæ, S. Av. Occ. autem hoc verb. פָּתַת in Infin. kal, more perfectorum cum kametz penul. & cholem ante 3. Rad. sic, Lev.2.6. פָּתוֹת frangendo; Bu. comminuere; Av. פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים franges illud in frusta, & fundes super illud, (scil. sacrificium, vel illam, scil. oblationem) oleum. Et est Makor, h e. Infin. vel Imper. vice futuri; sicut Deut.32.50. וּמֻת & morere pro moriegis, in monte. Vel sic; frange illam (qu. esset Imperkal) vel illud, in frusta, & fundes, pro funde. Hieron. divides eam minutatim. Pag. comminuendo, subaudi commnues illud, h.e. munus, in frustula. Cocc. Atque indè quidam ex hac rad. פָּתַת contractè פַּת deducunt verbum in hiphil, הִפְתַּת idem cum kal, confringere; Bu. fecit frustula, momordit; Av. prout occ. in præt. hiph. 2.f.m. cum ו conv. præf. sic, Prov.24.28. Nè sis testis gratis, h.e. sine causa, in amicum seu socium, i.e. proximum tuum, וְהִפְתִּיתָ בִשְׂפָתֶיךָ & confringes, pro, ut confringas eum, labiis tuis. q.d. si fueris testis sine causa, confringes & comminues, Kimchi, percuries, Merc. illum labiis tuis. In quo loco est cum chirek in medio, loco cholem. Nam juxta normam esset הַפְתּוֹת (more scil. duplicantium, ut סַבּוֹת à סָבַב) Pag. Bu. vel est compositum ex hujus verbi forma duplicantium, & פָּתָה, ex forma scil. 3. Rad. He; Bu. Lex. nam juxta formam suam ad Rad. seq. פָּתָה pertinet; ubi etiam vide. Merc. Nè sis testis falsus in proximum tuum, & nè confringas, atteras; Bu. Lex. vel, & nè mordeas labiis tuis. Est comp. ex פָּתַת concidit, & פָּתָה decepit; q.d. nè decipias & mordeas labiis; Av. Atq; indè est No. פַּת frustum, buccea, buccella, portio; Pag. Bu. quasi fragmentum dicas; Bu. Lex. Et præcipuè dicitur de fragmentis seu frustulis panis; ac proinde fere semper habet No. לֶחֶם junctum in textu; prout videre est locis seq. פַּת frustum, buccella, Gen.18. 5. Jud.19.5.1 Sam.2.36..28.22.1 Reg.17.11. Prov.17. 1..28.21. Dan.1.13,15. Atque huc etiam quidam referunt No. פִּתְבָּג m. frustum cibi, portio escæ. Nam componitur ex פַּת i.e. frustum, & בָּג esca, cibus, à Rad. בָּגָה comedit cibos lautiores; Av. &c. vide suprà No. Rad. בָּגַד ubi plerique hoc No. collocant. Occ. autem simpl. Dan.1. 13,15. Item occ. etiam cum בְּ & מִ præf. ut & cum ו & ם Aff. absque præf. ut seq. בִּפְתִבָּג frusto cibi, Dan.1. 8. מִפִּתְבַּג de frusto cibi, Dan.1.5. פִּתְבָּגוֹ frustum cibi ejus, Dan.11.26. פִּתְבָּגָם frustum cibi eorum, Dan. 1. 16. Item, No. præced. simplex פַּת buccella, frustulum, &c. occ. etiam cum יִ., הָ_, וְ_ & ו Aff. post scil. chirek, more talium solito, pro pathach penult. & huic ult. ו Aff. est præf. ut seq. פִּתִּי buccellam meam, Job.31.17. פִּתָּהּ bucceam tuam, Prov.23.8. פִּתָּהּ idem, Ruth.2.14. מִפִּתִּי de frusto ejus, 2 Sam.12.3. Sic etiam in forma pl.m. pathach mutatur in chirek penult. prout occ. simpl. & cum כְּ præf. sic, פִּתִּים frusta, Lev.2.6..6.14. כְּפִתִּים sicut frusta, Psal.147.17. Item hinc etiam est No. perfectum פְּתוֹת idem cum defectivo פַּת frustum; buccella; unde in forma pl.m. פְּתוּתִים constr. פְּתוּתֵי frusta, fragmenta, buccellæ, &c. ut occ. cum יִם præf. loco seq. וּבְפִתְתֵי & frustulis, Ezech.13.19.

Rad.96. פֶּתִי m. fatuus, stolidus, simplex, imperitus, qui facilè decipitur, & cui subito possumus persuadere ut quodlibet credat. Est cogn. cum פָּתָה persuasit, decepit; hinc fatuus, qui ineptè fatur, & fatuor, i.e. ineptè loquor, fatuitas, &c. legitur autem hoc No. in forma pl.m. פְּתָאִים simplices, &c. vide sub Rad. seq. פָּתָה. Item inde est particula adverbialis, vel nominaliter etiam usurpata, viz. פִּתְאוֹם repentè, subitò, repentinùm, illicò, fatum, ex fato, fataliter, &c. Av. De hac autem particula vide etiam rad. seq. פָּתָה, ad quam plerique reliqui eam cum No. præced. referunt, per א scil. pro ה 3. rad.

Rad.97. פָּתָה seductus, pellectus, persuasus fuit; tam in bonum quàm in malum; Bu. Lex. suasit, persuasit, decepit

cepit persuadendo, induxit suadendo ad credendum aliquid, illexit; hinc πείθω suadeo, persuadeo, credo, &c. Item ἀπατάω decipio persuadendo. In kal autem est neutrum; suasibilis, persuasus est vel fuit; Av. decipi, errare; Cocc. פָּתָה est נָטָה inclinare, declinare cor ad ea quæ sunt præter rationem & veritatem, inquit R.D. Pag. vel seducere cor præter ipsius sensum ad ea quæ sunt præter rationem veritatis, atque suæ intelligentiæ; Cev. hoc est, illici, pellici blanditiis, verbis lactari, induci, adduci, pertrahi; Græcis πείθεσθαι, quod hinc ductum videtur; & activum πείθειν ex piel פִּתָּה; suadere, persuadere; sed in kal & niph. persuaderi. Contrarium est מָרַר Græcè ἀπειθεῖν, ut & à Paulo redditur. Erit ergo hoc verbum, illicientem aut suadentem sequi, obtemperare; flecti; seduci, &c. Et licet sit Hebraïs verbum μέσον h.e. in utramque partem; sæpiùs tamen in malum sumitur; Merc. Occ. autem hoc verbum ordine Conc. ut seq. In part. ben. kal, s. m. occ. cum וְ cop. & לְ præf. ut & in s.f. ben. kal, simpl. sic, וּפֹתֶה & seducens, fatuus, seducibilis, Job. 5.2. וּלְפוּתָה & seducibili, prov. 20. 19. פּוֹתֶה fatua, Hos. 7.11. & in fut. kal, 3.s.m. simpl. occ. plenè, sed cum ! conv. præf. defectivè per Apoc. 3. Rad. He; sic, יִפְתֶּה seducatur, seducat vos, Deut. 11.16. וַיִּפְתְּ & pellectus est, Job. 31.27. In niph. est seduci, pellici, persuaderi, decipi persuadendo; Bu. Cocc. Av. Prout occ. in 3.s.m. præt. niph. loco seq. נִפְתָּה pellectus fuit, Job. 31.9. In fut. niph. à 3.s.m. יִפָּתֶה seducetur, pellicietur; in 1. s. esset plenè אֶפָּתֶה decipiar, pelliciar; sed cum ! conv. præf. occ. defectivè, absque 3. Rad. ה & ejus vocali præced. sic, וְאֶפָּת & pellectus sum, Jer. 20.7. In piel, פִּתָּה pellexit, allexit, decepit blandiendo; persuasit, seduxit; Bu. Lex. Av. In piel significat suadere, persuadere, veris scil. rationibus; vel falsis, & sic est decipere, seducere; πείθειν, ἀπατᾶν, Cocc. prout occ. in 2.s.m. præt. Piel, cum נִי Aff. loco seq. פִּתִּיתָנִי pellexisti me, Jer. 20.7. Item, juxta quosdam, occ. 2.s.m. præt. piel, cum הַ interrog. præf. sic, Prov. 24.28. וְהִפְתִּיתָ & nunquid pellecturus es-ses? q.d. minimè debes pellicere quenquam labiis tuis, ut det falsum testimonium; at negat Elias Levita copulam vau ante He interrogativum poni; vide etiam suprà in פֶּתַח Bu. Lex. Etne allicito; Bu. Conc. & an persuasisti labiis tuis? i.e. an eloquentiâ tuâ tam potens es, ut omnia persuadere & veritatem occultare possis; Cocc. Hoc in loco He est vice אִם, si; & est sensus, ne sis testis gratis, (ob nullam scil. noxiam, i.e. immeritò, vel abs re, i.e. falsus; Merc. Cev.) in amicum tuum, וְאִם פִּתִּיתָ & si, seu quamvis, declinare feceris, seu verbis pellexeris, ejus adversarium, & testificatus est ille pro te testimonium falsum; nè tamen, propter hoc, testificeris tu, pro illo, falsum testimonium. Et hoc est quod dixit postea, nè dicas, quemadmodum fecit mihi, sic faciam ei; Pag Cev. vel, & si pellexisti eum qui illi adversatur, & dixit pro te, &c. Sed ego publicè aliter exposui, quia sequens versiculus, meo judicio, in malum sonat; Et num induces labiis tuis quenquam? ut sit præt. pro fut. vernaculè, Amenerôys tu? q.d. nec ipse in quenquam falsò testificari debes, nec quenquam verbis pellicere, ut id faciat, ductus scil. ulciscendi desiderio, Merc Nè sis testis temere contra proximum tuum, וְהִפְתִּיתָ aut fatuum agito labiis tuis. Huic verbo, quod licenter à nomine (intelligendum No. פֶּתִי fatuus, &c. de quo infrà) ductum est, & sine exemplo, novam interpretationem tribuimus; pro eo quod est, neque publicè, neque privatim, ita desipito, aut otium habero à rebus tuis, ut in proximum tuum inveharis verbis; hoc & seq. versu, Jun. Item occ. etiam in 1. sing. præt. piel, cum jod quiescente in Tzere penult. sic, פִּתִּיתִי pellexi, Ezech. 14.9. unde in part. piel. sing. m. מְפַתֶּה seducens, pelliciens, sed cum הָ Aff. pro מְפַתֶּה, Cocc. legitur, cum jod vel abundante, ante Aff. vel loco He 3. Rad. quæ alias solet abjici; Bu. Lex. & sim. Pag. ex R.D. ut loco seq מְפַתֶּיהָ pelliciens eam, Hos. 2.14. In Infin. piel, occ. cum לְ præf. & הָ Aff. post formam Infin. in וֹת more verborum, in 3. Rad. He; sic, לְפַתְּוֹתָהּ ad pelliciendum te, 2 Sam. 3.25. In Imper. piel, s.m. פַּתֵּה seducito; unde in s.f. est פִּתֵּי pellicè, Jud. 14.16..16.5. In fut. piel, 1. sing. plenè אֲפַתֶּה seducam, occ. pro more, abjectâ 3. Rad. He ante נִי Aff. sic, אֲפַתֵּנִי pelliciam eum, 1 Reg. 22.21. 2 Chron. 18.20. & in 2.l.m. fut. piel, est, תְּפַתֶּה pellicies, 1 Reg. 22.22 Chron. 18.21. Item, in 3.s.m. occ. simpl. sed in 3.pl.m. cum הֶ Aff. ut & cum ! conv. præf. & הוּ Aff. ut sec. יְפַתֶּה pellexerit, Exod. 22.16. 1 Reg. 22.20. 2 Chron. 18.19. Prov. 16.29. יְפַתֶּהוּ pellexerint te, Prov. 1.10. וַיְפַתְּוּהוּ & deceperunt eum, Psa. 78.36. In pual, פֻּתָּה pellici; Bu. persuasus est; Av. decipi, persuaderi, Cocc. ut occ. in fut. pual, 3.s.m. יְפֻתֶּה pellicitur, Pr. 25.15. Je. 20.10. Eze. 14.8. Item hîc etiam quidam formant Conjug. hiph. in alia significatione, viz. à פֶּתַח in kal, הִפְתַּח in hiph. pro dilatare; Pag. Bu. quæ tamen dilatandi significatio; Syriaca magis est; etsi quidam in hac signif. occurrere putant in hiph. Merc. viz. Gen. 9.27. ubi à fut. hiph. 3.s.m. plenè, יַפְתְּ אֱלֹהִים occ. per Apocopen, 3. Rad. He, sic, יַפְתֵּ֫ה לֵיפֶת dilatet Deus Japheth; Pag. juxta Paraphrasten Chaldæum & plerosque Hebræos; nam ità hoc verbum Chaldæis usurpatur; Bu. Lex. Pag. Quidam tamen in propria hujus verbi signif. alliciendi, scil. exponunt, sic; alliciet; viz. ut suo tempore, Japheth ad cultum Dei, & tentoria Sem, i.e. Ecclesiam, accedat; Bu. Lex. persuasibilem faciet Deus Japheth, & habitabit in Tabernaculis Sem; h.e. persuadeat illi Deus nè invideat fratri Sem juniori licet natu, honorem primogenituræ; Av. & nasciturum ex eo Christum; ut sic ejus posteritas Christo quoque & Ecclesiæ, ex posteris Sem, i.e. ex Hebræis, collectæ, adjungatur prædicatione Evangelii; Merc. ex Forstero; unde etiam יֶפֶת Jepheth, nomen filii Noah maximi natu, qui à gentibus Japetus dictus est, idem sonat, ut hic notatum ex Conjug. hiph. quod persuasibilis, passivè. Hic enim & tota eius posteritas persuasa est voce Evangelii, ut habitaret in habitaculis Sem, cui promissus erat Christus, & veniret etiam in societatem spiritualium, & æternorum bonorum, quæ filius Dei attulit in hunc mundum, remissionem, scil. peccatorum donationem Spiritûs sancti, & vitam æternam; Forst. de quo etiam No. Japheth; i.e. Japetus; vide etiam suprà in lit. Jod. Av. Sed alii à dilatatione potiùs, & propagatione sic dictum esse volunt Japheth, Japetum gentibus dictum, ut dilatatum potiùs soner, quàm persuasibilem, Merc. Item in hac dilatandi significatione quidam illud exp. Prov. 20.19. in part. ben. scil. kal, sic, וְלִפְתֵה שְׂפָתָיו & cum dilatante labia sua, i.e. os suum, ad loquendum verba vana & opprobria, vel convitia, adversum hominem, nè misceas te; i.e. nè socies te; Pag. Hoc autem dilatandi significatum, si hîc sequare, malim intransitivè dicere, sic, ei qui latus est labiis; eodem sensu. Vel sic

poteſt exponi; & declinanti, ſcil. ad te, labiis ſuis (nam deficit Beth, i.e. in) ne miſceas te, h.e. & cum declinante ad te labiis ſuis, (qui ſcil. aſſentitur tibi, & tametſi blandè loquatur, cjus tamen cor non eſt rectum, ſeu ſincerum, erga te; Merc.) nè miſceas te; ut exp. R. D. Pag. qui ſenſus potior videtur; h.e. ei qui ad te verborum ſuavitate inclinat, &c. Quo etiam ſenſu quidam etiam tranſitivè ſumunt, ſic, ſuadenti, adulanti, blandienti, &c. vel potes reddere, blando labiis ſuis, h.e. ei qui ſe labiis ad blanditiem componit; Merc. Et ſic Targum, & cum blandiente, aut ſuadente labiis ſuis, nè miſceas te. Sed Ab. Ezra ſic exp. Et ſtolido, quem alii facilè ſeducant, nè miſceas te; quia revelabit ſecretum tuum; & eſt dilator, ambulatque fraudulenter. Pag. Merc. Vide פּוֹתָה etiam inter nomina; Bu. Lex. Ei, qui errat labiis ſuis, h.e. cujus verba ſunt levia, temeraria, vana, inconſtantia, ne admiſceas te; Cocc. Et ei qui ſeducitur labiis ſuis, &c. Senſus totius verſus eſt; Conſilia ini cum ſapientibus; cave à malitioſis detractoribus, & ab imperiris futilibuſque viris; Jun. Qui textum etiam ſuprà cit. in perſuadendi ſignif. ſumit; ſic, alliciet Deus Japhetum; i.e. erit tandem ut virtute Spiritus Dei, poſteritas Japhethi alliciatur ad Dei ejuſdem cultum, cum poſteritate Shemi, & gentes Iſraelitis coaptentur; ut ſic habitent in tentoriis Shemi; i.e. in Eccleſia, quæ per illud tempus in tentoriis oberrabat; &c. Jun. Atque hinc ex hac Rad. פֶּתִי ſunt nomina ſeq. 1. juxta quoſdam, No. פּוֹתֶה m. ſimplex, fatuus, imperitus; qui facilè, ſcil. pellicitur, & blanditiis ſeducitur; ut cum ל cop. præf. Job. 5.2. ſic & cum לְ præf. in loco ſuprà cit. Prov. 20.19. & ſimplici labiis ſuis, &c. (vide locum hunc pleniùs ſuprà explicatum) unde in ſ.f. hoc No. legitur, Hoſ. 7.11. יוֹנָה פּוֹתָה columba ſimplex, fatua, &c. Bu. Lex. Plerique verò hæc referunt ad part. ben kal, ubi ea vide. Item, 2. hinc etiam No. פֶּתִי m. idem cum præced. פּוֹתֶה, Bu. Lex. Simplex, qui credens omnibus perfacilè ſuadetur, qui declinat & flectitur ad omne verbum; Hieron. inſipientem, ſtultum, vel parvulum, vertit; Pag. Et ſic interdum hoc No. ſignificare, locus, Prov. 14.18. oſtendit. Qui verborum blanditiis facilè ineſcatur, & capitur, rerum imperitus, qui ſe facilè perſuaderi & decipi ſinit. Opponitur nomini עָרוּם, callidus, aſtutus, ut incallidum non impropriè vertas. Fere in malum ſumitur, & ſatui nomen Latinum ab Hebræo non abludit; interdum tamen in bonum; ut videre licet in Proverbiis; & in Novo Teſt. ubi parvuli ſapientibus opponuntur; ut Mat. 11. & aliàs. Eſt ubi in No. ſubſtant. degeneret, quaſi ſimplicitatem dicas. פִּתִי פֶּתִי propriè ſcribi videtur, formâ יְרִי; ſed ferè פֶּתִי quaſi in forma diſtinctionis ſeu pauſata invenies. In forma plur. propriè eſt פְּתָיִם, & cum Aleph loco He 3. Rad. interjecto פְּתָאִים; quanquam eſt potiùs protractionis, ut jod ſit pro He, & Jod plurale deſit; nam invenitur & פְּתָיִים geminato Jod. At פְּתָאִים cum Aleph mobili non invenitur, in emendatis exemplaribus, teſte Kimchi, qui proinde loca omnia, quæ Aleph interjectum habent, cum Aleph quieſcente legit. Sed alia exemplaria lectionem alteram, viz. cum Aleph mobili rectiùs agnoſcunt. Mer. Cev. פִּתִי vel פֶּתִי in plur. פְּתָיִים, & פְּתָיִם & פְּתָאִים; eſt fatuus, vanis opinionibus deluſus, erroribus implicatus, credulus, ſimplex, i.e. deceptu facilis; 70. νήπιος, ἄκακος, ἄφρων, ἄνους; Cocc. Prout ordine Conc. hoc No. occ. viz. cum ſægol penult. ſimpl. & cum ו & וּ præf. ut ſeq. פֶּתִי ſimplex, fatuus; ſimplicitas, Pſal. 19.8. Prov. 1. 22..9.4, 16..14.15..21.11. וּפֶתִי & fatuus, Prov. 19.25. וּמְפֻתֶּה & de fatuo, Ezech. 45.20. & in forma pl. m. cum Epentheſi Aleph; פְּתָאִים Prov. 9.6. Bu. Lex. vel ut alii legunt cum chirek ſub Aleph, & jod quieſcente, ſic; פְּתָאִים ſimplices, Pſal. 116.6. Prov. 8.5..9.6..14.18..27. 12. Sed occ. etiam, ut dictum, vel cum duplici jod, vel cum ſimplici, abſque Aleph, in pl. m. ſic, פְּתָיִים ſimplices, Pſal. 119.130. פְּתָיִם idem, Prov. 1.22, 32. cui priori formæ cum duplici jod ו cop. eſt præf. loco ſeq. פְּתָיִים & ſimplices, Prov. 22.3. ut & formæ cum Aleph interjecto cum בְּ & לְ præf. ſic, בִּפְתָאִים inter fatuos, Prov. 7.7. לִפְתָאִים fatuis, Prov. 1.4. In loco autem ſuprà cit. Prov. 1.22. ſecundum pleroſque hoc No. in ſing. venit ſubſtantivè, ſic, uſque quò, ſimplices, diligetis פֶּתִי ſimplicitatem? Pag. vel fatuitatem; Bu. Lex. Quouſque fatui, amabitis fatuum, h.e. fatuitatem? Cocc. Item quia ſimplex celeriter omnia operatur, & quia nihil habet penſi, à ſimplicitate deducitur, 3. dictio quæ celeritatem notat, Pag. viz. פֶּתַאם vel פִּתְאֹם quod eſt, mox, repentè, ſtatim, ſubitò, opinione citius; Pag. Bu. Cocc. 70. ἄφνω, ἐξάιφνης, ἐξαπίνης, ἐξάπινα, ἐυθέως; Cocc. Quidam cum No. Subſtantivo faciunt hoc Adjectivum, pro repentino; ut Prov. 3.25. & Iſa. 29.5. Cum verbo ſine nomine putant adverbiaſcere, ſed Latinitati ſerviunt. Ego propriè Subſtantivum eſſe puto, pro celeritate, &, ut ſic dicam, ſubitaneitate, quum quis non ſentit rem donec fiat; Latinè per adverbium redditur; Merc. Aleph autem eſt loco ultimæ rad. He, & Mem redundat; omnia autem ſunt ſine Vau, præter unum, Pſal. 64.8. ubi etiam quædam exemplaria carent Vau; Pag. Quidam referunt hanc particulam Adverbialem ad radicem per ſe cum Aleph pro 3. Rad. פָּתָא, ſic Bu. Lex. Av. ut ſuprà in Av. videre eſt. Alii verò referunt ad Rad. פָּתָה; ſed Mem in fine utroque modo eſt formativum; Bu. Lex. Et eſt formæ inſtar שִׁלְשׁוֹם nudiuſtertius; Pag. Bu. Lex. interdum autem & cum alia dictione idem ſignificante, viz. פֶּתַע repentè, jungitur, ut habes, Num. 6.9. Iſa. 29.5. & 30.13. q.d. ſtatim repentè: vel repentè ſubitò, &c. Pag. Merc. Cev. Cocc. Occ. autem hoc No. adverbialiter plerumque expoſitum, ſimpl. locis ſeq. פֶּתַאם ſubitò, repentè, Num. 6.9..12.4. Joſ. 10.9..11.7. Job. 5.3..9.23..22.10. Pſal. 64.5,8. Prov. 3.25..6.15..7.22..24.22. Eccl. 9.11. Iſa. 29.5..30.13..47.11..48.3. Jer. 4.20..6.26..15.8.. 18.22.. 51.8. cui etiam ו cop. & כְּ ſimilitudinis ſunt præf. ſic, וּפֶתַאם & ſubitò, Mal. 3.1. כְּפֶתַאם quaſi ſubitò, 2 Chron. 29.37. Denique, 4. hinc etiam No. ſubſtant. פְּתָיוּת f. ſimplicitas, fatuitas, perſuaſio, Pag. Bu. Cocc. Av. prout occ. Prov. 9.13. ſic; mulier ſtultitiæ, i.e. ſtulta, tumultuatur, פְּתָיוּת ſimplicitatis, (i.e. mulier ſimplicitatis; h.e. ſimplex) & non novit quicquam. Pag. Mulier ſtoliditate prædita, perſtrepit פְּתָיוּת fatuitatem, & non novit, quid? Cocc. Mulier ſtultitiæ eſt tumultuoſa פְּתָיוּת & eſt ipſa fatuitas &c. Av. Quædam exemplaria ſcribunt pathach ſub Thau ante Jod dageſchatum; alii verò habent kametz, & cum Jod leni. Errant autem qui dicunt eſſe plurale, quaſi ſcriberetur cum יוֹת, plur. fæm. Merc. פֶּתָא m. Chald. latitudo, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 97. פָּתַח eſt aperire; ſolvere; Pag. quæ ſignificatio priori vicina eſt; Merc. aperuit; & Metaph. ſolvit, retexit, pandit, explicavit; item ſtrinxit, cum ſcil. de gladio dicitur; Bu. Lex. latiùs enim patet verbum hoc Hebræum,

bræum, quàm Latinum aperire; ut docent exempla. His etiam accedit cælandi, ſeu ſculpendi aut inſculpendi ſignificatio, hiſce etiam vicina; & fodiendi: quæ in Piel uſitata eſt; ſicut & ſere ſolvendi: quanquam nonnulla & in kal & niph. ſolvendi ſignificatu occurrunt; & in piel quædam. pro aperire. Sanè qui ligatum educit aut ſolvit, aperit; Merc. פָּתַח aperuit, patere fecit, patefecit, id quod claſum, & ligatum erat, recluſit ut pateat introitus. In kal, ſine Accuſ. fit neutrum, patuit. Eſt cogn. cum מָתַח aperuit expandendo, explicuit. Hinc πετάω, πετάννυμι extendo; & Lat. pateo, patulus, &c. Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. i. eſt aperire; ſolvere, prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum kametz penult. cui priori formæ ו cop. eſt etiam præf. יִפְתַּח aperuit, 2 Reg. 15. 16. 2 Chron 29. 3. Job. 2. 14. Pſal. 105 41. Iſa. 14. 17. . 50. 5. Jer. 50. 25. פָּתַח aperuit, Pſ. 78. 23. וּפָתַח & aperuerit, Iſa. 22. 22. Ezech. 46. 12. Sic & in 3. ſing. f. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. פְּתָחָה aperuit, Prov. 31. 26. וּפָתְחָה & aperiat, Deut. 20. 11. ut & in 2. ſ. m. occ. cum ו conv. præf. ſed in 1. ſ. ſimpl. ut ſeq. וּפָתַחְתָּ & aperies, 2 Reg. 9. 3. פָּתַחְתִּי aperui, Job. 33. 2. Cant. 5. 6. Item, in 3. pl præt. kal, occ. extra pauſam cum Scheva; ſed in pauſa cum kametz penult. ſic, פָּתְחוּ aperuerunt, eduxerunt, Pſa. 37. 14. פָּתָחוּ aperuerunt, Pſ. 109. 2. & in part. ben. kal, ſ. m. eſt, & occ. locis ſeq. פּוֹתֵחַ aperiens, Jud. 3. 25. Pſ. 145. 16. Jer. 13. 19. Iſa. 22. 22. Ezech. 25. 9. . 37. 12. In part. pahul kal, occ. in ſing. m. & f. plenè; & in forma pl. f. cum kibbutz, vel cum Schurek penult. ut ſeq. פְּתוּחִים apertus, -a, -um, Num. 19. 15. Job. 29. 19. Pſal. 5. 10. Jer. 5. 16. פְּתוּחָה aperta, -um, Joſ. 8. 17. Neh. 6. 5. Ezech. 21. 33. פְּתֻחוֹת aperti, 1 Reg. 8. 29, 52. 2 Chron. 6. 40. פְּתוּחוֹת aperti, 2 Chron. 6. 20. . 7. 16. Neh. 1. 6. & in Infin. kal, occ. ſimpl. & cum ל præf. idque vel cum cholem tantùm, vel cum vau cholem penult. ſic, פְּתוֹחַ vel ſine vau, aperiendo, Deut. 15. 8, 11. Nah. 3. 13. לְפָתוֹחַ vel ſine vau, ad aperiendum, Cant. 5. 5. Iſa. 45. 1. Ezech. 21. 27. ſed cum בְּ & יְ præf. ante י, & ו Aff. cholem tranſp. & mutatur in chirek ante Scheva penult. ſic, בְּפִתְחִי in aperire me, Ezech. 37. 13. וְיִפְתְּחוּ & juxta aperire eum, Neh. 8. 5. In Imper. kal, occ. ſing. m. & f. & pl. m. ſimpl. ut ſeq. פְּתַח aperi, 2 Reg. 13. 17. Prov. 31. 8, 9. Zach. 11. 1. פִּתְחִי aperito, Cant. 5. 2. פִּתְחוּ aperite, Joſ. 10. 22. Pſal. 118. 19. Iſa. 26. 2. Jer. 50. 26. In fut. kal, 1. ſing. occ. ſimpl. vel cum pathach extra pauſam, vel, in pauſa cum kametz in ult. cui priori cum pathach ו conv. eſt præf. ut & cum ה, parag. add. abſque præf. ut ſeq. אֶפְתַּח aperiam, Job. 32. 20. Pſal. 39. 10. . 49. 5. Iſa. 41. 18. Ezech. 3. 27. Mal. 3. 10. אֶפְתָּח aperiam, Job. 31. 32. וְאֶפְתַּח & aperui, Ezech. 3. 2. אֶפְתָּחָה aperiam, Pſa. 78. 2. ſic & in 2. ſing. m. occ. vel cum pathach, vel cum kametz in ult. תִּפְתַּח vel תִּפְתָּח aperies, Deut. 15. 8, 11. Pſal. 81. 17. . 104. 28. & in 3. ſing. m. fut. kal, ſimpl. occ. locis ſeq יִפְתַּח aperiet, Exo. 21. 33. Deut. 28. 12. Pſal. 38. 14. Prov. 24. 7. Iſa. 53. 7. Item, occ. etiam 3. ſing. m. cum ו cop. & ו conv. præf. וְיִפְתַּח & aperiet, Job. 11. 5. וַיִּפְתַּח & aperuit, Gen. 8. 6. . 29. 31. . 30. 22. . 41. 56. . 42. 27. Num. 22. 28. Jud. 19. 28. 1 Sam. 3. 15. 2 Reg. 9. 10. . 13. 17. Neh. 8. 5. Ezech. 33. 22. ut & in 3 ſing f. fut. kal, occ. & ſimpl. & cum ו conv. præf. תִּפְתַּח aperiet, Pſal. 106. 17. Iſa. 45. 8. וְתִפְתַּח & aperuit, Exod. 2. 6. Num. 16. 32. . 26. 10. Jud. 4. 19. & in 1. pl. fut. kal, à ſimplici forma נִפְתַּח occ. cum ה parag. add. idque poſt ו cop. & ו conv. præf. וְנִפְתְּחָה & aperiemus, Am. 8. 5. וְנִפְתָּחָה & aperuimus, Gen. 43. 21. Denique in 3. pl. m. fut. kal, cum ו conv. præf. occ. vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum cametz penult. ut & cum ם, Aff. abſque præf. ut ſeq. וַיִּפְתְּחוּ & aperuerunt, Gen. 44. 11. וַיִּפְתָּחוּ idem, Jud. 3. 23. יִפְתָּחוּם aperiunt eas, Neh. 13. 19. In Niph. ſignificat aperiri, ſolvi, explicari; Pag. Bu. apertus eſt, ſolutus eſt ut pateat à ſeipſo; Av. prout occ. in præt. niph 3. ſing. m. (ſcil. pro futuro, prophetiarum more; Merc.) loco ſeq. נִפְתַּח ſolvetur, Iſa 5. 27. Item occ. etiam vel præt. niph. 3. ſing. m. cum cametz in ult. ob pauſam, ut quidam volunt; vel ut alii in part. niph. ſing. m. loco ſeq. נִפְתָּח aqertus, Zach. 13 1. Sic in 3. pl. præt. niph. occurrit vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum cametz penult. ſic, נִפְתְּחוּ aperti ſunt, Ezech. 1. 1. Nah. 3. 13. נִפְתָּחוּ aperti ſunt, Gen. 7 11. Iſa. 24. 18. Nah. 2. 7. & in infin. niph. occ. cum ל præf. loco ſeq. לְהִפָּתַח ad ſolvendnm, ut ſolvatur, Iſa. 51. 14 In fut. niph. 3. ſing. m. occ. in pauſa cum tzere penult ante pathach furtivum ſub Cheth; ſed extra pauſam cum pathach tantùm in ult. ante Cheth; idque ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3. ſing. f. ſimpl. ut ſeq. יִפָּתַח aperietur, Job. 12. 14. . 32. 19. Ezech 44. 2. . 46. 1. יִפָּתֵחַ aperietur, Ezec. 24. 27. וַיִּפָּתַח & apertum fuerat, Eze. 37. 22. תִּפָּתַח aperiet ſe, Jer. 1. 14. Item, in 3. pl. m. & f. fut. niph. occ. ſimpl. ſic, יִפָּתְחוּ aperientur, Neh. 7. 3. תִּפָּתַחְנָה aperientur, If 35. 5. In Pihel ſignif. idem cum kal, aperire, ſolvere; Bu. aperuit ut latè pateat; & ſine Accuſ. fit neutrum, & exp. apertus eſt, vel patuit; Av. prout occ. in præt. piel, 3. ſing. m. in pauſa cum tzere penult. ante pathach furt. ſic, פִּתַּח ſolvit, Job. 12. 18 39. . 41. 6. Sed extra pauſam venit cum pathach in ult. ante Cheth, idque vel tranſitivè, Job 30. 11. quia funem meum, vel funem ſuum, (eſt enim duplex lectio) ſolvit, & afflixit me; vel intranſitivè, ut Cant. 7. 12. videbimus an viruerit, vel floruit vitis, פִּתַּח, aperuit ſe, ſeu ſolvit ſe, uva minuta; Pag. vel an patuerit uva recens; Av. Eſt enim intranſit. quanquam quidam putant, inquit R. D. Chirek loco Schurek, & eſſe ex pual paſſivo; id eſt, (pro פִּתַּח) aperta, aut ſoluta eſt; Pag. aperuit ſe prima uva: quaſi pro פָּתַח poſitum; & ſic accipiendum tradunt, Iſa. 48. 8. & 60. 11. Bu. Lex. Item, occ. etiam in præt. piel, 3. ſing. f. ſimpl. ſed in 2. ſing. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. at in 1. ſing. cum הָ Aff. abſque præf. & in 3. pl. cum ו conv. præf. ut ſeq. וַתְּפַתַּחְנָה aperuit, Iſa. 48. 8. פִּתַּחְתָּ ſolviſti, Pſal. 30. 12. . 116. 16. וּפִתַּחְתָּ & ſolviſti, Iſa. 20. 2. פִּתַּחְתִּיךָ ſolvi te, Jer. 40. 4. וּפִתַּחְתִּי & aperient, If. 60. 11. In part. piel, ſ. m. occ. cum בְּ præf ſic, כְּמִפַּתֵּחַ ſicut ſolvens, diſcingens, 1 Reg. 20. 11. Et in infin. piel. occ. ſimpl. & cum ל præf. לְפַתֵּחַ ſolvere, Iſa. 58. 6. לְפַתֵּחַ ad ſolvendum, Pſal. 102. 21. In fut. piel, occ. 1. ſing. & 2. ſing. m. ſimpl. ſed in 3. ſing. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui ult. etiam הוֹ, eſt Aff. ut ſeq. אֲפַתֵּחַ ſolvam, Iſa. 45. 1. חֻפַּתַּח diſſolves, Job. 38. 31. יְפַתַּח ſolvit, ſulcat, Iſa. 28. 24. וַיְפַתַּח & ſolvit, Gen. 24. 32. וַיְפַתְּחֵהוּ & ſolvit eum, Pſal. 105. 20. In Hithpael, הִתְפַּתֵּחַ vel הִתְפַּתָּחַ explicare, ſolvere ſe; Bu. fecit ſe aperire; i. e. ſtuduit aperire; Av. exolvit te; Cocc. prout occ. in imper. Hithp. à 2. ſing. m. הִתְפַּתֵּחַ, in 2. ſing. f. loco ſeq. הִתְפַּתְּחִי ſolve te, Iſa. 52. 2. Atque indè ex hac Rad. פֶּתַח, in 1. aperiendi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. no. פֶּתַח m. janua, oſtium, fores; & ſemel cum tzere פֵּתַח, aditus, ingreſſus, Pſal. 119. 130. Bu. Lex. apertio

tio verborum tuorum illuminabit; Pag. apertio, h. e. primus ingreſſus, verborum tuorum lucem affert; 70. ἡ δήλωσις, Av. Hoc in loco per tzere ſcribitur, ut diſtinguatur à no. per ſægol; Merc. viz. פֶּתַח oſtium apertum & patulum; Av. Sed vicina ſunt; Utrumque enim per ingreſſum reddi poteſt. Vocatur autem nomine פֶּתַח id propriè quod eſt à porta, extra valvas. Id enim totum appellatur שַׁעַר porta, tam quod intus, quàm quod foris eſt cum valvis & limine exteriori, uti eſt cum poſtibus & ſupero limine. Ac vocatur פֶּתַח, apertio, quod jugiter pateat, & etiam cùm valvæ clauduntur, remaneat apertum; Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. in ſing. m. extra pauſam cum ſægol penult. פֶּתַח janua, oſtium, fores; aditus, ingreſſus, &c. Gen.18.1,10..19.11..43.19. Exo. 29.4,11.. &c. Job.31.9. Pſal.119.130. Prov.5.8. Jer.37. 10.&c. ad Ezech.46.1. in 100.circ.l. Sed in pauſa occ. cum cametz penult. loco ſeq. פָּתַח porta, Job.31.34. Item forma prior cum ſægol occ. etiam cum ו cop. locis ſeq. וּפֶתַח & oſtium, Gen.6.16. Lev.8.35. 2Chr.4.22. Ezech.41.11. Sed cum ה dem. præf. occ. extra pauſam cum ſægol, ſed in pauſa cum cametz penult. & rurſus cum וַ præf. ante ſægol penult. ut ſeq. הַפֶּתַח oſtium, Exod.12.23..35.15..40.5,28. Ezech.41.2,3,17. הַפָּתַח oſtium, Gen19.11. וְהַפֶּתַח & oſtium, Ezech.41.3. Item occ. etiam cum הַ dem. præf. & ־ֶ locali add. loco ſeq. הַפֶּתְחָה ad oſtium Gen.19.6. Item occ. etiam cum בְּ præf. ante ſægol penult. ſed cum בָּ præf. tum ante ſægol extra pauſam, tum ante cametz in pauſa, ut ſeq. בְּפֶתַח in oſtio, Gen.38.14. Jer.26.10..43.9. Ezec.11. 1. בַּפֶּתַח per oſtium, 1 Reg.14.6. בַּפָּתַח in oſtio, 2 Reg.4.15. Sic & cum לְ præf. ante ſægol locis ſeq. לְפֶתַח oſtio, Exod.27.37..35.15..36.37. Num.11.10. 1 Reg.6. 32. Prov.9.14. Ezec.40.40. Hoſ.2.15. Ut & cum לַ pro לְ, dem. præf. loco ſeq. viz Gen.4.7. לַפֶּתַח חַטָּאת ad oſtium peccatum cubat; Pag.Cocc.Av. i.e. adjacet malum & inſidiatur; Cocc. vel ſenſus, punitio in foribus eſt; Av. Præ foribus, (i.e. proximum eſt, ac præſentiſſimum; ſic ὀλίγου δεῖν, Matth. 24.33.) eſt ſcil. peccatum (h. e. pœna peccati; Metonymicè; ut iniquitas infrà verſ.13, atque hanc Metonymiam in Hebræo textu indicat generis Enallage;) excubans? elegans metaphora, ut Deut.29.19. Jun. Item occ. etiam cum מִ & וּמִ præf. ante ſægol penult. ſic, מִפֶּתַח ex oſtio, Gen.18.2. Exod.12.22. Neh.3.21. וּמִפֶּתַח & ex oſtio, Lev.8.33..10.7. Cum affixis ſægol pro more mutatur in Chirek, & pathach in ſcheva; ut cum ו & ־ֶ Aff. cui ult. etiam י cop. eſt præf. פִּתְחוֹ oſtium ſuum, Prov.17.19. וּפִתְחָה & oſtium ejus, Ezech.40.38. & in abſol. forma pl.m. occ. ſimpl. & cum הַ demonſtr. præf. פְּתָחִים oſtia, Prov.8.3. הַפְּתָחִים oſtia, 1 Reg.7.5. ut & in forma pl.m. conſtr.ſimpl. & cum בְּ, וּבְ & וְ præf ut ſeq. פִּתְחֵי oſtia, 1 Sa.24 7.9. Iſa.13 2. Mic.7.5. בְּפִתְחֵי in oſtiis, Prov.1.21. וּבְפִתְחֵי & in oſtiis, Ezech.33.30. וּכְפִתְחֵי & ſecundum oſtia, Ezech.42.12. Quæ forma pl.m. conſtr. occ. etiam cum variis affixis; ut cum ־ַ, ob pauſam pro ־ֵ & נוּ Aff.ſimpl. ſed cum הַ Aff.ſimpl. & cum בְּ præf. ut & cum וּ præf. & הֶם Aff. & cum וְכְ præf. & הֶן Aff. prout ſeq. פִּתְחִי oſtia mea, Prov.8.34. פִּתְחֵינוּ oſtia noſtra, Cant.7.14. פִּתְחֶיהָ oſtia ejus, Iſa. 3.26. בְּפִתְחֶיהָ in oſtiis ejus, Mich.5.5. וּפִתְחֵיהֶם & oſtia eorum, Ezech.42.4. וּכְפִתְחֵיהֶן & juxta oſtia earum, Ezech.42.11. Item 2. hinc etiam no. ſing.m. cum Nun heemant. in fine poſt Cholem, viz. פִּתְחוֹן apertio, apertura, Ezech.16.63..29.21. Item, 3. hinc etiam no. cum Mem heemant. ab initio & pathach ſub ſe, מַפְתֵּחַ m. clavis, ab aperiendo, Bu.Av. quaſi apertorem dicas vel more Latino, apertricem; Merc. prout occ. ſimpl. & cum הַ dem. præf. הַמַּפְתֵּחַ clavis, Iſa.22.22. הַמַּפְתֵּחַ clavis, Jud.3.25. 1 Chron.9.27. Sic & 4. hinc itidem no. cum Mem heemant. & chirek ſub ſe, מִפְתָּח m. apertio, Pag.Bu. prout occ. cum ו cop.præf. in forma conſtr.cum pathach in ult. ſic, וּמִפְתָּח & apertio labiorum meorum, rectitudines; Pag.Av. i.e. ſermo meus eſt de rectis; Av. Prov.8.6. & aperturâ labiorum meorum (eloquar) recta. Jun. Deinde, ii. ſignif. 2.hujus Rad. פָּתַח, eſt, ſculpere, exſculpere, inſculpere; Bu.Conc. in qua ſignif. occ. in Conjug. piel פִּתַּח & ſculpſit, ſulcavit; Bu. Lex. prout occ. in præt.piel 3.ſ.m. cum ו cop. præf. & in 2.ſ.m. cum ו conv. præf. ſic, וּפִתַּחְתָּ & ſculpſit, 2 Chr. 3.7. וּפִתַּחְתָּ & inſculpes eis, Exo.28.9,36. In part.piel ſ.m. eſt, מְפַתֵּחַ exſculpens, Zach.3.9. & in infin. piel occ. cum לְ & לָ præf. לְפַתֵּחַ ſculpere, 2 Chron.2.6. וּלְפַתֵּחַ & ſculpere, 2 Chron.2.13. Item in fut.piel occ. 2.ſ.m.ſimpl. ſed in 3.ſ.m. cum יְ conv. præf. יְפַתֵּחַ inſculpes, Exod.28.11. וַיְפַתֵּחַ & inſculpſit, 1 Reg.7.36. In pual, פֻּתַּח ſculpi, Bu. inſculptus fuit; cælari; Cocc. unde in part.pual à ſ.m. מְפֻתָּח inſultus, cælatus; & ſ. f. מְפֻתָּחָה inſculpta; occ. in forma pl.f. ſic, Exod.39. 10. & fecerunt lapides onychinos, circundatos, paliſ ſeu capſellis aureis, מְפֻתָּחוֹת ſculptos, ſeu inſculptos, vel cælatos, ſculpturis ſigilli; Pag. Bu.Cocc. Et fecerunt lapides, &c. apertos, i.e. exſculptos ſculpturis ſigillorum; Av. Atque inde ex Rad. in hac 2. ſculpendi ſignif. ſunt nomina ſeq. viz. 1. no. פְּתוּחַ vel פִּתּוּחַ m. ſculptura, cælatura, pictura, γλυφή; Pag.Bu.Cocc. apertura vehemens, & penetrans; ut eſt cælatura & ſculptura in lapides & ligna; Av. prout occ. in ſ.m. ſimpl. plenè; ſed cum ־ָה Aff. poſt kibburtz pro ſchurek penul. ſic, פְּתוּחָה ſculptura, 2 Chron.2.13. פִּתּוּחָה ſculptura ejus, Zach.3.9. Et in forma abſol.pl.m.ſimpl.ſed in pl.m. conſtr. ſimpl. & cum הָ Aff. ut ſeq. פְּתוּחִים ſculpturæ, 2 Chron.2.6. פִּתּוּחֵי ſculpturæ, Exod.28.11,21..39.6, 14,30. 1 Reg.6.29. פִּתּוּחֶיהָ ſculpturæ ejus, Pſ.74.6. Item 2. hinc etiam ex Rad. in hac 2. ſculpendi ſignif. eſt no. פְּתִיחָה gladius; Pag. enſis apertus, i.e. patens, & extractus è vagina; Av. non autem legitur hoc no. in ſing. ſed in forma pl.f. ſic occ. Pſal. 55.22. & ipſa ſcil. verba ſunt פְּתִיחוֹת, gladii; Pag. ſtricti gladii; Bu. Lex. ſtricti enſes; Av. fortè ſcalpella, aut (nudi) enſes i.e. ſtricti; Cocc. Denique 3. hinc etiam, juxta quoſdam, no. præced. in 1. ſignif. פֶּתַח apertio; eſt etiam enſis patens; i.e. ſtrictus, & eductus ex vagina; Av. ab evaginando ità gladius appellatur; Pag. prout occ. in forma pl.m. conſtr. cum בְּ præf. & הָ Aff. ſic, Mich.5.6. & terra Nimrod בְּפִתְחֶיהָ in gladiis ejus; Pag. in oſtiis ſuis; prout R. Sal. exp. in oſtiis provinciarum; ſed Ab. Ezra, enſibus ſuis; Bu.Lex. quaſi gladios aperros & ſtrictos dicas; quidam gladios ſic dictos volunt, quòd aperiant & vulnerent. Sic enim hoc verbum in Conjug. piel ſignificat ſculpere: quod ſculptura fiat apertione materiæ, in quam quid inſculpitur. Prout etiam de ſulcatione, ſeu aratione quæ fit terræ apertione, reperies juxta quoſdam, Iſ.28.24. & aliàs; Merc. Rad. hæc verbaliter

ballister sic explicatur in Cocc. פָּתַח, in kal, est 1. aperire; ἀνοίγειν; ut Job.2.14. vel 3.1. aperuit Job os suum, i.e. liberè incepit loqui. Et Isa.53.7. & non יִפְתַּח aperiebat os suum, ut scil. vociferaretur & indignaretur. Item 2. est proferre; ut Isa.14.17. captivos suos non פָּתַח בֵּיתָה produxit (ex carcere scil. ut abirent) domum. (vinctos suos non solvebat, scil. reversuros domum; Jun.) Ezech.21.28. vel 33. gladius פְּתוּחָה strictus, i.e. evaginatus ad mactandum. Psal.37.14. חֶרֶב פָּתְחוּ gladium strinxerunt. Psal.49.5. אֶפְתַּח proferam cum cythera ænygma meum; & Am.8.5. וְנִפְתָּחָה בָר & proferamus frumentum; i.e. venalia exponamus. Sic & in Niph. est 1. aperiri; ut Isa.35.1. aures surdorum aperientur. 2. est proferri, patere, Jer.1.14. ab Aquilone תִּפָּתַח proveniet malum; & Zac.13.1. מָקוֹר נִפְתָּח fons apertus, i.e. retectus, non velatus. 3. solvi. De nodo, scil. aut vincto, ut Is.5.27.non נִפְתַּח non solutum est cingulum lumborum ejus. Isa.51.14. מְהֵר עֲצֻרָה לְהִפָּתֵחַ festinavit, progrediens solvi. Item in piel est 1. solvere, ut Job.12.18. vinculum regum solvit, & cap.30.11. יִתְּרִי פִתְּחוּ nervum meum solvit, & cap. 39.5. vincula onagri quis solvet? id est, quis eum liberum & indomitum fecit? & 2. est sulcare, cælare. Ut Isa.28.24. יְפַתַּח וִישַׁדֵּד sulcabit & arabit tellurem suam, Zach.3.9. ecce ego מְפַתֵּחַ cælo cælaturam ejus. Et 3. est se aperire, apertum esse; ut Cant.7.13. פִּתֵּחַ nova uva prodiit. Isa.60.11. וּפִתְחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד יוֹמָם וָלָיְלָה, & patebunt portæ tuæ semper. Isa.48.8. Non פָּתְחָה אָזְנְךָ patuit auris tua, h.e. celatum est aurem tuam, vel q.d. ei verbo non aperta fuit auris tua: nunquam audivisti; Cocc.

Rad. 98. פָּתַל est, pervertere: luctari, conari; Pag. vel distorqueri. Nam in Niph. tantùm legitur, vel Hithpael; unde ad luctandum transfertur, quòd complicatione & distortione membrorum se invicem subvertere conentur, calliditate magis & versutiâ quàm virtute & robore. In Novo Test. vocatur διαστρέφεσθαι, ut Matth.17. & ad Philip.2. & quod est Deut.32. natio perversa יִפְתַּלְתּוֹל & distorta; redditur διεστραμμένη; & Actor.20. loquentes διεστραμμένα; distorta & implicata. Duplicatio literarum Hebrajcè duplicem, versutiam, & insignem distortionem notat; q.d. distortissimum; vide etiam infrà; Merc. פָּתַל vertit duabus vicissitudinibus, distorsit versutiâ magis quàm robore, commutavit vices duarum rerum, pervertit summum in imum, & contrà. Propriè enim dicitur de commutatione & versura duarum personarum, aut rerum. Hinc per Metath. διπλόω duplico, διπλοῦς, & διπλοῦς duplex, versutus, fraudulentus, qui duplici corde est, prout simplex pro sincero sumitur, qui sine dolo est; διπλοῦν fraus, versutia, perversio, cum scil. una res pro altera verâ obtruditur; Av. Non autem occurrit hoc verbum in kal; sed in Niph. נִפְתַּל luctari, contorqueri, intorqueri, ut fit luctando; Bu. Lex. commutatus est duplici vicissitudine; Av. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. 1. est, luctari; contortum, distortum esse. Prout occ. in præt. niph. 1. sing. loco seq. נִפְתַּלְתִּי luctata sum, Gen. 30.8. Item, in part. niph. occ. in sing. & pl. m. simpl. sic, נִפְתָּל contortum, Prov.8.8. נִפְתָּלִים reluctantes, Job. 5.13. In hithpael, הִתְפַּתֵּל eluctari, vel distortum se exhibere; Bu. versavit se, perverrit se; Av. unde in fut. hithp. à 3.s.m. יִתְפַּתֵּל vel תֵּל eluctabitur; occ. in 2.s.m. sic, Psal.18.27. & cum perverso תִּתְפַּתָּל (cum kametz scil. ob pausam pro Pathach in ult.) eluctaberis. Bu. Conperversus eris; Pag. eluctaris; i.e. luctaris cum eo, donec deviceris; ut A.E. exp. vel juxta significationem participii (qua נִפְתָּל significat, contortum, distortum; & in plur. נִפְתָּלִים sunt obtorti, reluctantes, perversi, &c.) R.Sal. sic exp. cum perverso distortum te exhibes; h.e. reddis ipsi juxta vias ipsius distortas, ut Pharaoni, sic, derisores ipse derideat, Prov.3.34. i.e. reddit ipsis, ut in suâ derisione corruant, Bu. Lex. & cum perverso exhibebis te versutum seu perversum, Av. Cum duplici distorques te; ut scil. frustra sit, dum sperat se tibi imponere posse. Sic in loco suprà cit. עֲצַת נִפְתָּלִים נִמְהָרָה consilium versutorum præcipitatur, Job. 5.13. versuti scil. dicuntur, qui se in omnes formas fingere norunt, ut nullum præbeant ἀφὴν vel λαβὴν ei, cum quo ipsis rei est; vel consilium obluctatorum, &c. sic prov. 8.8. אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ non est in eis contortum & perversum, Cocc. Non, est scil. in eis pravum aut perversum; Pag. h.e. distortum, vafrum, varium, subdolum, iniquum, Merc. sic Job.1. & consilium perversorum infatuatum est; Pag. (qui prehendit sapientes in astutia ipsorum) adeo ut consilium reluctantium præcipitetur; Jun. & consilium versutorum præcipitatur, i.e. irritum redditur, Av. Sed pro תִּתְפַּתָּל hoc in loco ex Ps.18.in 2Sa.22. 27. sic legitur וְעִם עִקֵּשׁ & cum perverso תִּתְפַּתָּל perversus eris; & est pro תִּתְפַּתָּל; cujus forma regularis est תִּתְפַּתֵּל, inquit R.D. Translata enim est 2. litera rad. Thau; Pag. viz. in locum primæ literæ radicalis Pe; atque litera servilis תְּ per dagesch absorpta est, ut fieri solet. Itaque Thau radicale per dagesch geminatum, est instar duorum, acsi scriptum esset תִּתְתַּפָּל. Atque sic, ipsa etiam voce, Dei in perversos, callida & invicta denotatur retortio; q.d. intorquebis te, seu distortum te præbebis; Merc. Cev. Scribitur autem תִּתְפַּתָּל sic irregulariter, in gratiam etiam præcedentis verbi, cujus formam planè induit, licet non sit ejusdem ordinis; nam præcedit תִּתְּמֹם i.e. integrum te exhibebis, Av. Vox תִּתְפַּתָּל est tanquam à תָּפַל; q.d. fatuum & insulsum te præbes, agendo scil. præter spem hominis distorti, cujus rationibus te non accommodas; 1 Cor.1.23. Cocc. at cum perverso eluctaris; i.e. ità certas, ut eum suâ ipsius perversitate corruentem vincas; Jun. Atque indè ex hac Rad. sunt Nomina seq.1.no. נִפְתּוּל (viz. cum Nun heemant. ab initio) perversitas; lucta, conatus; Pag. colluctatio, & quasi distortio; Merc. Occ. autem hoc No. tantùm à forma pl. absol. נִפְתּוּלִים, in pl.m. constr. נִפְתּוּלֵי luctationes; Pag. Bu. vel colluctationes; & metaph. technæ, versutiæ, artes ad capiendum & vincendum; ac velut prosternendum; Merc. prout legitur, Gen.30.8. & dixit Rachel נִפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי luctationibus Dei, i.e. maximis; Pag. Bu. Lex. vel colluctationibus Dei, i.e. conatibus maximis, vel vehementissimis, luctata seu conata sum, cum sorore mea, ut scil. superarem illam; Pag. Merc. Nomen enim Dei est additum augendæ significationis gratiâ; sicut & variis aliis locis, vide in Rad. אֵל & in voce שַׁלְהֶבֶת. Pag. Cev. Bu. Lex. duplicatis nibus, i.e. versutis commutationibus Dei, commutata sum; 70. συστρέφω; ubi nomen ponitur in regimine cum אֱלֹהִים sicut colluctantes distorquentur. Av. Unde R. D. exp. נִתְהַפַּכְתִּי וְנִשְׁתַּרְבַּלְתִּי (tales enim voces Rabinis sunt usitatæ, partim scil. ex Niph. partim ex Hithpael

pael conflaræ; Merc.) verti me, more viz. luctantium & conatum feci cum ſorore mea ut illam vincerem, & etiam invalui. Nam, ut inquit A.E. qui cum altero luctatur contorquet ſe, atque adeo invertit ut ruere faciat adverſarium, & vincat; eſt enim ab hac Rad. פָּתַל pervertere, ſubvertere. Meminit autem Dei, ut idem inquit, quia ad honorem Dei dederat ancillam ſuam; vel quia Dominus adjuverat eam in luctatione ſua. Et ſic etiam exp. R.Sal. conatibus multis contendi, & luctata ſum cum ſorore mea, ut eſſem æqualis illi; Pag. Merc. Item hinc etiam eſt no. geminatum פִּתְפֵּתוֹל perverſiſſimus, contortiſſimus; Pag. Bu. perverſus valdè, detortus vehementer, obliquus; Av. tortuoſus, διεστραμμένος; Coc. prout occ.cum ו cop.præf.ſic,Deu. 32.5. generatio prava וּפִתְפֵּתוֹל & perverſa; Pag. & diſtorta valdè; Av. geminatio radicalium pro more auget ſignificationem. Generatio perverſa & contorta eſt; Jun. contortiſſima, Bu.Conc. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu.Conc. eſt in nomine indè derivato, viz. פָּתִיל m. filum, funiculus, panniculus contortus; vitta, ſudarium; Bu. Lex. faſcia ex duobus filis complicata in modum reſtis, filum duplum ſeu duplicatum; Av. filum; & panniculus, ex filis factus; Cocc. juxta R.D. eſt fruſtum panni parvum. Pag. Alii faſciam, ſeu vittam, ex filis intortis, ligulam, vel alligationem ex multiplicibus filis, qua quid alligatur, vel quæ alligatur, exponunt, & in univerſum ſignificat propriè filum intortum, Sed ſpecialiter in loco, Num.19.15. pro operculo quod vaſi alligatur; ego ex filis fuiſſe putarim, ut Kimchi exponit, & ita ſæpe ſolemus fruſtis panni vaſa operire; ſic etiam עָמִיר putant fuiſſe quippiam vaſi affixum; ſed de eo vide rad. עָמַר; Merc. Occ. autem hoc No. in forma abſol. ſ. m. ſic, Num.19.15. Et omne vas apertum ſuper quo non eſt עָמִיר פָּתִיל עָלָיו conjunctum fruſtum panni ſuper eo, Pag. conjunctus panniculus ſuper eo; Bu. Lex. ſuper quo non eſt tegmen ligatum, פָּתִיל Adjectivè; pro, filo alligatum; Cocc. & in forma ſ.m. conſtr. pro filo, ſcil. vel vitta, &c. occ. ſimpl. & cum ו cop. & בְּ præf. ut ſeq. פְּתִיל filum, Exod.28.37. 39.31. Num.15.38. Jud.16.9. וּפְתִיל & funiculus, Ezech.40.3. בְּפְתִיל cum filo, Exod.28.28. 39.21. Item, occ. etiam cum ו cop.præf. & ךָ, ob pauſam pro ךָ, Aff. ſic, Gen.38.18. & dixit, annulum tuum, וּפְתִילֶךָ & pallium tuum, vel, faſciam tuam; aut tegmen (ſeu cidarim vel pileum, Merc.) quod eſt ſuper caput tuum; Pag. Targum שׁוּשִׁיפָךְ velum ſeu peplum tuum, veſtem extimam, ideo pallium, inquit Kimchi; ſed poteſt & lineum eſſe. Kimchi pro peplo quod diximus habet, צָנִיף cidarim, tiaram; nam de viro ſermo eſt, cui cidaris magis quàm peplum convenit. Alii cum vulgato armillam ex filis aureis vel argenteis fuiſſe putant; Merc. Cev. & ſudarium tuum; alii lenteum capitis; alii pallium explicant; Bu. Lex. & faſciam tuam, dabis mihi; Au. & faſciolam tuam vel ſudariolum; Cocc. & panniculum vel ſudarium tuum; Bu.Conc. Item occ. etiam in forma pl.m. ſimpl. & cum וְהַ præf. ſic, פְּתִילִם filamenta, Exo 39.3. וְהַפְּתִילִים & panniculi, ſudaria, Gen.38.25

Rad. 99. פֶּתֶן, m. eſt, aſpis; Pag.Bu. python; aſpis, genus ſerpentis venenatiſſimi; Av. quidam ad Rad. פָּתָה revocant, quòd ſit ſerpentis genus venenatiſſimum, rabioſum maximè, quod ab incantatore nulla arte perſuaderi queat; per Antiphraſin; ſicut limen, quod ſequitur eodem reducunt, quòd ſtet immorum. Aſpidis ſurdæ notanter in Pſalmo, ſit mentio ut vim malitiæ ejus denotet, inquit Kimchi, quòd incantationi apud eam locus non ſit; Mer. eſt cog. cum פָּתָה perſuaſit; quòd viz. minimè ſit perſuaſibilis. Hinc πύθων, python; item, φθονέω invideo, & φθόνος invidia, &c. de veneno aſpidum, vide Deut.32.33. Job.20.14,16. Inde periculum ſummum, aſpides calcare Pſal.91.13. & 58.5. comparantur improbi calumniatiores, doctores falſitatis, cum פֶּתֶן חֵרֵשׁ aſpide ſurdâ quæ aurem obturat ne audiat vocem incantatoris; h.e. cujus venenum nulla arte domari poteſt. Iſa.11.8. & ſe oblectabit lactens apud cavernam aſpidis, h.e. ita contereretur Satanas ſub pedes eccleſiæ, ut puero volupe ſit peſtilentes tyrannos ludificari. Πύθωνα indè eſſe, qui πυθῶ nomen dedit, apparet: qui plura de aſpide, & incantatatione deſiderat laboribus doctis Bocharti fruatur. Cocc. In Bu.Conc. Rad. hæc duo ſignif. i. eſt, aſpis, ſerpens; in nomine ſcil. hoc, prout occurrit in ſ.m. ſimpl. cum duplice ſægol, ſed in pauſa cum cametz penult. ut & cum ָ cop.præf. & in pl.m. ſimpl. ut ſeq. פֶּתֶן aſpis, Pſal.58. 8. פֶּתֶן idem, Iſa.11.8. וְפֶתֶן & aſpidem, Pſal.91.13. פְּתָנִים aſpides, Deut.32.33. Job.20.14.16. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu.Conc. eſt in No. indè ducto cum Mem heemant. viz. מְפֶתָּן, m. limen; inferius Pag.Bu. quod ſcil. calcatur; inquit R.D. Pag. Nam ſuperum limen dicitur מַשְׁקוֹף vulgò ſuperliminare; vide in Rad. שָׁקַף; Merc. מְפֶתָּן eſt limen inferius, ubi aliquando nidulantur ſerpentes; Av. Zeph.1.9. & viſitabo in omnem inſilientem in limen; i.e. qui temerè accedit ad domum Dei. Ezech.9.3. ad limen domûs, &c. ibi deſcribitur filius deſcendens de cœlo, qui apparuit in limine domûs, accedens ſcil. ad templum ſuum. Sic cap. 10.4. & verſ.18. exivit gloria Domini à limine domûs, & ſtetit ſuper Cherubinis; h.e. aſcendit rurſus in cœlum; Cocc. Ordine verò Conc. occ. hoc no. in in forma ſ.m. abſol. ſimpl. & cum הַ dem.præf. ſed in forſ.m. conſtr. cum pathach in ult. ſimpl. ut. ſeq. מִפָּתָן limen, 1 Sam.5.4. הַמִּפְתָּן limen, Zeph.1.9. מִפַּתַּן 1Sam. 5.5. Ezech.9.3..10.4,18..46.2..47.1.

Rad. 100. פֶּתַע eſt, mox, ſtatim, protinus, repentè, ſubitò, momentò, ad momentum, derepente, ex improviſo, inopinatò; Pag.Bu.Cocc. פֶּתַע eſt fatum, fatale quiddam, caſus fatalis quī de improviſo contingit. Cogn. cum פִּתְאֹם ſubitò, repentè, quod fit præter opinionem, quæ duo conjuguntur interdum; Av. Ut Iſa.30.13. & 35.22. & ſic rem maximè improviſam denotant, q.d. ſubitò, repentè, vel repentè, ſubito, &c. Exponi ſolet abverbialiter; quidam volunt eſſe No. pro caſu ſubito & inopinato; ſed ſæpe adverbiaſcere, pro fortuitò, caſu; & ſic Kimchi exp. בְּלֹא כַוָּנָה abſque intentione; Merc. occ. autem hæc particula nominalis & adverbiaſcens, ſimpl. & cum בְּ & לְ præf. ut ſeq. פֶּתַע repentè, Prov.6.15..29.1. Hab.2.7. בְּפֶתַע repentè, in momento, Num.6.9.. 35.22. לְפֶתַע ad momentum, Iſa.29.5..30.13.

Rad. 101. פָּתַר eſt, interpretari, exponere, declarare ſomnia; Pag. interpretationem fecit, explanavit; Av. ſignificat interpretari inſomnium; Cocc. Sed etſi de ſomniis in Scriptura tantùm dicatur, Hebræi tamen generaliter utuntur pro פָּרַשׁ exponere. Idem eſt cum פָּשַׁר, per cognationem literarum ut & illic dictum eſt

Merc.

Merc. Nam פָּשַׁר eſt expoſitio; item eſt etiam cogn. cum פָּשַׂר aperuit. Hinc per Metath. pretor, quod tantùm in compoſitione uſurpatur, interpretor, interpretatio, &c. Av. Occ. autem verbum hoc in præt.kal, 3.ſ.m. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum camets penult.ſic, פָּתַר interpretatus fuit, Gen.40.22..41. 13. פָּתַר interpretatus eſt, Gen.40.16..41.12. & in part. ben.kal, ſ.m.occ.ſimpl.& cum ו cop. præf. & in Infin. kal, cum ל præf.ut ſeq. פּוֹתֵר interpres, Gen.41.8. וּפוֹתֵר & interpres, Gen.40.8..41.15. לִפְתֹּר interpretari, Gen.41. 15. In fut.kal, 3.ſ.m. יִפְתֹּר interpretabitur, exponet, &c. ſed cum י conv.præf. Cholem mutatur in kam.chat.ante maccaph, ſic, וַיִּפְתָּר— & interpretatus eſt, Gen.41.12. Atque indè eſt nomen פִּתְרוֹן m.interpretatio; Pag.Bu. Cocc.expoſitio, explanatio ſomniorum; Av. prout occ. cum בְּ præf.ſic, כִּפְתְרוֹן juxta interpretationem, Gen.40. 5..41.11. Item, occ.etiam cum ו Aff.abſque præf. פִּתְרוֹנוֹ interpretatio ejus, Gen.40.12,18. & in forma pl. m. occ. loco ſeq. פִּתְרֹנִים interpretationes, Gen.40.8.

Vocabula Quadrata, i.e. *Plurilitera*, (*quæ ſcil. habent plures quàm tres Literas Radicales*) *incipientia à Literâ* פ, *Peb.*

1. פִּלֶגֶשׁ vel פִּילֶגֶשׁ f.eſt, ancilla unita, ſeu conjuncta, viro, ejuſque propria effecta, ad uſum thori, abſque ſcriptura, i.e. contractu dotali & ſponſalibus, inquit R. D. Pag. Merc. Pellex; παλλακή; i.e. ancilla quæ eſt uxoris loco. Sed non ſemper notat alteram uxorem; ità Abraham ſolâ Keturâ uſus eſt; 1 Chron.1.32. Gen.35.22. Cocc. In quibuſdam exemplis Lamed habet dageſch; ſed cùm ferè plenum ſit, nempe ubique cum jod (poſt chirek, duobus exceptis, ut notat Maſoreth, Gen.35. (in Bu.Conc.verò ſcribitur ſine jod in quatuor locis, viz. Jud.9.1.2 Sam.21.11.1 Chron.1.32.& 2.46.) rectiùs ſine dageſch ſcribatur; uxor quidem fuit & legitima; (cùm nuptias conſenſus faciat) ſed non juſta, ſecundaria ſcilicet quædam uxor, primariæ adjuncta & ſubdita; cujus liberi legatis tantùm, non etiam hæreditate paternâ fruebantur, ut apertum eſt ex Gen.25, initio. Literæ nominis hebraici פִּילֶגֶשׁ præ ſe ferunt Latinum pellex; nam x eſt gs vel cs, veriſimile enim eſt, pellicis nomen idem veteribus cum Hebræo primùm valuiſſe; etſi poſtea, teſte juriſconſulto, aliò ſit detortum. Quidam compoſitum volunt ex פָּלַח & נָגַשׁ quaſi ea ſit ad quam vir ab uxore ſegregatus accedat. Alii à פָּלַשׁ, literâ gimel interpoſitâ, quòd coitu volutetur; ſicut & שָׁגַל conjux regia, à ſubagitando dicta eſt. Sed hæc ſunt alieniora. Probabiliùs, à פָּלַג & אִשָּׁה, quaſi uxor diſpertita; vel, quaſi פָּלַג אִשָּׁה, dimidium mulieris, ex Chaldæo & Hebræo, ſi Eliam audimus. Putatur à quibuſdam vox peregrina; Hierón. ubique reddidit concubinam. Merc. Cev. Eſt concubina uxor, quæ uxor quidem erat, ſed non legitima, nec hæra, ſed ſerva; unde & liberi earum non fiebant hæredes paternorum bonorum, ſed dono emittebantur, Gen.21.24. & 25.6. In jure veterum legitur; quæ ſunt נָשִׁים uxores, & quæ ſunt פִּילַגְשִׁים uxores concubinæ? R. Jehudah dixit: נָשִׁים ſunt, quæ ſcripto & inſtrumento dotali, & ſolennibus ſponſalibus ducuntur; פִּילַגְשִׁים quæ neutro; Sanhedrin cap.2.f. 21. Vide Kimchi 2 Sam.5.14. Quidam vocem compoſitam volunt ex פָּלַג diviſit, & אִשָּׁה uxor, quaſi uxor diviſa, vel dimidia. Bu.Lex. Eſt pellex, pallax, pallaca, concubina; & propriè Hebræis eſt, ancilla viro in concubitum, abſque ſcripto & ſubarratione, & legitimis ceremoniis addicta; & proles, ex tali nata conjugio, non ſuccedit patri in hæreditatem, ſed muneribus dotari poteſt. Eſt enim comp.ex פָּלַג diviſit, & אִישׁ vir, quòd videlicet, concubina erat diviſa à legitima uxore & marito, nec ſuccedebat in hæreditatem; Hinc, πάλλαξ, παλλακή, παλλακὶς; & Latinum, pellex, pallax; παλλακεύομαι, pallaco; ſed quia Chriſtianis non licet præter unam uxorem ducere, factum eſt ut hoc nomen pellex, & παλλακεύομαι, accipiatur tantum de ſcortis. Av. Occurrit autem hoc No.ordine Conc.ut ſeq. In forma ſimplici, vel cum jod, vel cum chirek tantùm abſque jod, poſt, vel ſub Pe; locis ſeq. פִּילֶגֶשׁ vel פִּלֶגֶשׁ concubina, Gen.35.22..36.12. Jud.19.1. 2 Sam.3.7..21.11. 1 Chro. 1.32..2.46,48. cui etiam formæ cum jod in prima י etiam eſt Aff.idque ſimpl.& cum ו & בְ præf. ſic, פִּילַגְשִׁי concubinam meam, Jud.20.5. וּפִילַגְשִׁי & concubinam meam, Jud.20.4. בְּפִילַגְשִׁי concubinam meam, Jud.20. 6. ut & cum ו Aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. & cum הִ Aff.etiam poſt ו cop. præf. & rurſùs cum ו Aff. poſt בְ præf.ut ſeq. פִּילַגְשׁוֹ concubina ejus, Jud.19.2,27.1 Chro. 7.14. וּפִילַגְשׁוֹ & concubina illius, Gen.22.24. Jud.8.31.. 19.9, 10. וּפִילַגְשֵׁהוּ & concubina illius, Jud. 19. 24. בְּפִילַגְשׁוֹ concubinam ejus, Jud.19.25,29. In plurali autem venit cum dageſch in gimel (ſicut etiam gimel in ſ. cum affixis ſcribitur in Bu.Conc.cum dageſch; ſed in reliquis ſcribitur lene, ſeu abſque dageſch, etiam cum affixis) & in forma plur.maſc. idque etiam vel cum chirek tantùm, vel cum jod etiam in prima; viz. ſimpl. & cum ו cop.& הַ dem.præf. פִּלַגְשִׁים vel פִּילַגְשִׁים concubinæ, 2 Sam.5.13..15.16.. 20.3. 1 Chron.3.9. Cant.6.8. וּפִילַגְשִׁים vel וּפִלַגְשִׁים & concubinæ, 1 Reg.11.3. 2 Chron.11.21. Cant.6.9. הַפִּלַגְשִׁים concubinæ, Gen.25. 6. Eſth.2.14. ſicut occ.etiam in forma pl.m.conſtr.ſimpl. & cum הַ & יְ (viz.poſt ו cop.præf.) Aff. ut ſeq. פִּלַגְשֵׁי concubinæ, 2 Sam.16.21, 22. פִּילַגְשֶׁיךָ concubinæ tuæ, 2 Sam.19.6. וּפִילַגְשָׁיו & concubinis ſuis, 2 Chro.11.21. Item, occ.etiam cum הֶם Aff.ſic, Eze.23.20. Et adamavit פִּלַגְשֵׁיהֶם ſervos eorum, &c.ut R.D.exp. Sed poſtea ſcribit, rectum eſſe, ut exponatur, concubinas, aut pellices eorum. Vel, cum pellicibus eorum; עַל enim, ait, eſſe ſicut עִם cum; q.d. Adeò eos adamaſti, ut facta ſis iis, ut illorum pellices; (& non principes fœminæ eorum uxores. Atque huc, inquit, inclinat Targum; Et aſſimulata es, inquiens quaſi eſſes relicta illis; Merc.) ſed in comment. inquit, quidam exp. ſervos eorum; quia פִּלַגְשִׁים hoc loco ſunt viri, non mulieres; prout oſtendit quod ſequitur, Quorum membrum, &c. Sed hoc non obſtat, quia caro, i.e. membrum dicitur etiam de muliere, ut habes, Lev.15.19. Erit fluxus ejus בִּבְשָׂרָהּ in carne, i. e. in turpitudine ejus. Unde ipſe in lib. Rad. exp. ut dictum, cum pellicibus eorum, Pag. Sed poſſis etiam exponere, & deperiit concubinas eorum. Hoc enim uno in loco de maſculis dicitur amatoribus, per contemptum.

Noſter interpres, pro abſtracto ſumpſit; & inſanivit libidine ſuper concubitum eorum. Kimchi autem contendit, de mulieribus dici more ſolito; Merc. Cev. Semel viz. hoc loco dicitur de maſculis; Et flagravit amore ad pellices ſuos; Av. Et Amaſiam agit, cum concubinis eorum; i.e. ut alii populi Ægyptio adjuncti; ſimiliter fœdera conjungit cum illo; certatimque omnes inter ſe exercent rivalitatem apud Ægyptium; quod amplius explicatur infrà, verſ. 42. Jun.

2. פַּעְנֵחַ eſt nomen Toar; & ſignificat מְגַלֶּה revelatorem; ſecundum R. D. Pag. Nomen Ægyptiacum ſignificans interpretem, ſeu revelatorem; juxta Chaldæum Paraphraſten. Et hinc fortaſſe πᾶν Pan, Deus paſtorum gentibus celebratur, & illi omnium rerum ſcientia tribuitur; item παιὼν, i.e. Apollo; & παιὰν laus; unde παιανίζω laudo, carmine celebro. Av. Occ. autem hoc No. ſic, Gen. 41. 45. Et vocavit Pharaoh nomen Joſeph צָפְנַת פַּעְנֵחַ occulti revelatorem; & eſt inſtar פַּרְשֵׁז כְּרְבֵּל vel כְּרְסֵם. Nam פַּרְשֵׁז habet pathach, Chaldaico magis more; ſic & iſtud. In pleriſque exempl. ſub Yajin eſt nudum ſcheva. Ægyptiæ potiùs videntur ambæ voces; etſi radix צָפְנַת cum Hebræa conveniat. Sed פַּעְנֵחַ ad quam radicem Hebræum revocetur, non video. Itaque conjecto ex idiomate eſſe Ægyptio; ac utraque voce dignitatis, & eminentiſſimi honoris nomen ſignificatum eſſe; quale cùm aliquem patrem patriæ dicimus, vel ſimile quippiam. Merc. Alii dixerunt, inquit Kimchi, quòd eſt præt. ex piel; & quòd Pe debuerat eſſe cum chirek, ſecundùm normam. Sed Hieron. ſic ſcribit; Licet Hebraicè hoc nomen abſconditorum repertorem ſonet, tamen interpretatur, ſermone Ægyptio, ſalvator mundi, eo quòd orbem terræ ab imminente famis excidio liberaverit. Targum; & vocavit eum, virum cui abſcondita ſunt revelata; & R. Sal. vertit, expoſitorem abſconditorum, Pag. &c. Vide Bu. Lex. in Rad. צָפַן.

3. פַּרְבָּר; vide infrà in פַּרְכָּר Cev.

4. פַּרְדֵּס m. eſt, παραδεισος paradiſus, pomarium voluptatis & amœnitatis cauſâ conſitum; Bu. Lex. Eſt hortus, domeſticis arboribus conſitus; Pag. ſeu hortus conſitus arboribus eſûs, i.e. fructiferis. Hinc, inquit Elias, gentes hortum Eden paradiſum appellarunt. Sed Græci, ut Hebræam ſoatem occultarent, quaſi ſuâ linguâ compoſitum nomen efformarunt, παραδεισος. גַּן generale eſt, hoc verò ſpeciale; ut ſi pomarium aut viridarium dicas; vernaculè, un vergier. Merc. At Neh. 2. 8. R. Sal. exp. ſylvam, ſaltum; quo nomine, totam regionem comprehendi volunt interpretes à Libano ad Antilibanum, arboribus præſtantiſſimis amœniſſimam, in cujus extremitate fuit oppidum nomine Paradiſi, cujus meminit Ptolomæus, & Plin. l. 5. cap. 23. Ad Eccl. 2. 5. Ab. Ezra notat גַּן eſſe hortum qui varias habeat ſpecies arborum; פַּרְדֵּס verò, qui unicam tantùm; ut, hortus malorum Punicorum, Cant. 4. in quo tantùm fuerunt mala punica. Sed aliis aliter placet, Bu. Lex. פַּרְדֵּס Paradiſus; i.e. hortus amœniſſimus, conſitus arboribus fructiferis, & præſertim Myrtinis, ferentibus fructus præcipui ſaporis. Eſt comp. ex פָּרָה protulit, fructificavit, & הֲדַס myrtus, &c. Av. Occ. autem hoc No. ſ.m. ſimpl. & cum דַ dem. præf. ut & forma pl. m. cum ים cop. præf. ut ſeq. פַּרְדֵּס hortus, Cant. 4. 13. הַפַּרְדֵּס hortus, Neh. 2. 8. וּפַרְדֵּסִים & horti, Eccl. 2. 8.

5. פַּרְוָר m. eſt, מִגְרָשׁ ſuburbium, ſuburbanum; inquit R. D. Pag. Bu. &c. In ſ. textualiter non venit; ſed in forma pl. m. פַּרְוָרִים ſuburbia, ſuburbana loca, in quibus ſcil. alebantur pecora, & quæ fructum ferebant copioſum poſſeſſoribus ſuis; eſt enim comp. ex פָּרָה fructificavit, protulit fructus, & עִיר civitas; vel ex פָּרַר, diſſolvit, labefactavit; nam ſuburbia ſunt civitates carentes muris ſeu mœniis, quæ ob hoc facilè diſſolvuntur & labefactantur; quidam cenſent eſſe proprium nomen loci, &c. Av. prout occ. cum בַּ præf. ſic, 2 Reg. 23. 11. Ad, vel juxta, cubiculum Nethanmeleck Eunuchi, qui (erat, ſcil.) בַּפַּרְוָרִים in ſuburbanis; Pag. In ipſis ſuburbiis; Bu. Lex. In conclavi Nethanmelechi aulici, quod (erat) in exterioribus. Hoc enim ferè conjiciunt interpretes, hoc vocabulo notari; quia Chaldæis ita venit, Ezech. 27. 8. ubi No. פַּרְוָרַיָּא ponitur pro מִגְרָשׁוֹת ſuburbiis; Cocc. Bu. Lex. Et ſic hoc in loco Targum vertit דְּבְפַרְוָרַיָּא qui in ſuburbanis; Bu. Lex. i.e. qui erat præpoſitus, ac præfectus in ſuburbanis urbium, atque villarum; ut R. D. inquit; Pag.

6. פַּרְכָּר, ut inquit R. D. eſt nomen domûs; ut habes 1 Chron. 26. 18. ubi bis occurrit cum לְ præf. ſic; לַפַּרְכָּר ad domum inſtrumentorum ad occidentem quatuor, ad viam (aut pro via) duo לַפַּרְכָּר pro domo (i.e. per ſingulas domos inſtrumentorum, Pag. Vel, quatuor ad viam (vicinam ſcilicet ipſi Parbar) & duo ad ipſum Parbar [cuſtodiendum], Merc. Cev. Quidam codices habent לַפַּרְכֹּר cum Caph, & eſt rectum; alii, cum Beth, Pag. Hoc ubique ſcribendum tertiâ literâ Beth, non Caph, Parbar. Quidam volunt idem eſſe cum præcedenti, elementis Beth & Vau permutatis, ut fit in תָּאֲוָה & תַּאֲבָה. Sed rectiùs eſſe diverſa dicemus, Ex 1 Chron. 26. intelligimus locum fuiſſe; ut & Talmudici ſentiunt, in templo, ſed extra illud, ac juxta ſanctum ſanctorum. Nam etymon afferunt, quaſi כְּלַפֵּי בַר foras verſus. Quidam putant locum fuiſſe inſtrumentorum templi vel armorum, quaſi Armarium, vel Armamentarium dicas. Noſter interpres reddit cellulas. Forſan Hebræum relinquere ſatius fuerit; quia cui uſui eſſet deſtinatum, ignoramus hodie. Merc. Cev. Hieron. In cellulis quoque janitorum ad occidentem quatuor in via; binique per cellulas. Pag. Sed ſcribitur in Bu. Conc. cum daleth in fine, ut nomen proprium loci; Parchad, Lapparchad.

7. פַּרְעוֹשׁ m. eſt, pulex; ψύλλα; Pag. Bu. Cocc. i.e. vermiculus arrodens cutem hominis; nam eſt comp. ex פָּרַע liberè crevit, & עָשַׁשׁ arrofit; pulex enim liberè homines arrodit, & in magna copia creſcit. Av. Bochartus derivat à פָּרַע &, רָעַשׁ q. ſit פּוֹרֵעַ בְּרַעַשׁ recedens, (ſeu vitans, effugiens) ſaltu; Cocc. Quidam à radice פָּרַשׁ deducentes, putant Yajin inſertum, quòd inſiliat & excurrat ad depopulandum, & ſeſe expandat ac explicet. Extenuandi ſe cauſâ, David ſeſe cani aut pulici comparat; ſicut & Targum reddit, imbecillum quempiam, &c. Merc. Frout occ. hoc No. ſimpl. locis ſeq. פַּרְעֹשׁ pulex, in 1 Sam. 24. 26. 26. 20.

8. פַּרְשֶׁגֶן m. eſt, exemplar, exemplum, copia, duplum Scripturæ. Bu. Lex. Merc. Idem eſt cum פַּתְשֶׁגֶן; quod etiam vide. Cocc. Hoc paſſim occurrit in Chaldæo ſermone, atque adeò frequentiùs quam פַּתְשֶׁגֶן; quamvis utrumque merè Chaldæum ſit; & utrumque ſignificat exemplar. Poteſt ergò illud, Ezr. 7. וְזֵה פַּרְשֶׁגֶן הַתִּגְשְׁתָּן reddi; Atque hæc eſt ſcil. ſumma, vel tenor exemplaris

C

C'eſt un double des lettres, vernaculè ſeu Gallicè. Nota autem, & per Thau & per Reſch, פַּרְשֶׁגֶן inveniri, quod ult. Sanctes omiſerat; & שֶׁגֶן in fine ubique ſcribendum, non גֶּשֶׁן ut quidam corruptè ſcribunt. In Chaldaicis invenitur per Reſch, Ezr. 7. ſed in Targum occurrit per Thau, ut Deut. 17. 18. Chaldaicis vocibus ſæpè invenias præpoſitum פַּת. Sed de hac re aliàs. Merc. Cev. Occ. autem hoc no. ſimpl. locis ſeq. פַּרְשֶׁגֶן exemplar, Ezr. 7. 11. 4. 11.

9. פַּרְשׁ; unde פִּרְשׁוֹנָה f. ſtercus; Pag. vel podex; Bu. Lex. excrementum, vel podex; à פָּרַשׁ; Coc. ſtercus ſeu excrementum cum viſceribus pollutis. Eſt enim comp. ex פֶּרֶשׁ i.e. ſtercus, & רוֹמֶן, pollutio ſtercoroſa, ſimus, &c. Mem ad evitandum ſyllabarum numerum omittitur, & He à tergo eſt term. fæm. Av. Juxta Targum eſt comp. ex פֶּרֶשׁ ſimus, & שְׁרֵי, vel שָׁרָה, effudit; q.d. locus effuſionis excrementi, vel, ſimpliciter, excrementum; ut Chaldæus אוּכְלֵיהּ, quod ſic aliquando cibum concoctum, & excrementum digeſtum, ſignificat: Bu. Lex. Occ. autem hoc No. cum הַ dem. præf. ſic, Jud. 3. 22. Et egreſſum eſt הַפַּרְשׁוֹנָה ſtercus. Hieron. Statimque per ſecreta naturæ alvi ſtercora proruperunt. Pag. Per podicem; Bu. Conc. Et egreſſum eſt ſtercus (per vulnus ſcil. inflictum) &c. Av. Sed, ſecundum R. D. eſt nomen loci; & ſic exp. Egreſſus eſt, Ehud ſcil. in Parſedon; vel ad locum manſionis equitum; ut exp. in comment. ubi Nun & He in fine, inquit, redundant, ſicut in מְסִרוֹנָה, à Rad. סָרַר. Vel utrumque eſt formativum nominisfæm. ſicut in רִאשׁוֹנָה & אַחֲרוֹנָה, prius, poſterius; licet, juxta normam, eſt breve, ſi He ſit ſignum fæm. Sed, juxta Targum, eſt ſicut פֶּרֶשׁ ſtercus; & daleth redundat. Pag. Putant & quidam duas poſtremas literas paragogicas eſſe. Kimchi ſcribit nonnullos putare fuiſſe locum ubi ſederent equites, i.e. פָּרָשִׁים, ut מְסִרוֹנָה locum ubi ſeriatim, & per ſubſellia ordine diſpoſita, ſederet populus, qui ad regem veniebat. Sed Chaldæa interpretatio ſequenda videtur, ubi notabis, אָכְלָא cibum effuſum, excrementum, & ſtercus appellari. Merc. Ac ſi dicat; infixo gladio in ejus ventre, ſtercus egreſſum eſt de ventre ejus. Et ſecundùm ejus verba, videtur dictio compoſita ex פֶּרֶשׁ, quod eſt ſtercus; & שְׁרוֹנָה, à שָׁרָה quod eſt effundere. Sic enim habet Targum; & egreſſum eſt אָכְלֵהּ—שַׁפְיִד ſtercus ejus effuſum; Pag.

10. פָּרַשׁ eſt in Piel, expandere; Pag. Bu. Nam eſt ſicut פָּרַשׂ expandit, zain redundante. Prout occ. juxta quoſdam in præt. piel, 3. ſ. m. ex forma quadrata; ſic, Job. 26. 9. פָּרַשׂ עָלָיו עֲנָנוֹ expandit ſuper eum nubem ſuam; Pag. Bu. ex aere enim condenſato fit nubes; Pag. ubi pathach eſt loco chirek; ex forma Chald. cui ſimile vide in קִיר. Bu. Lex. Sunt autem qui dicunt, dictionem compoſitam eſſe ex tribus, viz. פָּרַשׂ שַׁדַּי זִיו. Expandit omnipotens ſplendorem, ſuum ſcil. Pag. Sed ſuum, non eſt in Hebræo. Merc. Atque fieri poteſt inquit R. D. ut pathach ſit loco chirek, ut evenit in קָרַקַּר, de quo in קִיר; & ſic eſſet præt. piel; vel, ſi pathach retineatur, erit Makor in Conjug. ead ut idem ait; Cev. Targum; expandit, ſicut cortinam, ſuper eum, nubem gloriæ ſuæ. Pag. Qui conſtruxit faciem ſolii, exponendo (ut in Inſin.) ſuper illo nubem ſuam; à præt. piel פָּרַשׂ expoſuit, ſeu explicuit ſplendidè & copioſè; expandit uberrimè; nam eſt comp. ex פָּרַשׂ expoſuit, explicuit; & זִיו, copia cujuſlibet rei. Av. Eſt pro פָּרַשׂ expandit; 70. ἐκτείνων, &c. Cocc.

11. פַּרְתֹּם, Pag. vel potiùs, פָּרְתֹּם m. Merc. Optimas, dux, princeps, provincialis, gubernator; eſt comp. ex פָּרָה crevit, & תָּמַם integer fuit; nam & פָּר, i.e. taurus, juvencus, ſæpè per metaph. ſumitur pro fortibus & excellentioribus in populo. Hinc מ & ן mutato, euphoniæ cauſâ, eſt πρυτανεύω, magiſtratum exerceo, moderor; πρυτάνης, quaſi πρυτάμις gubernator; πρυτανεία magiſtratus, &c. Av. Non autem occ. in ſ. ſed in forma pl. m. פַּרְתְּמִים principes magni; juxta R. D. Pag. Proceres, præfecti, dominatores; Dan 1. 3. & Eſth. 1. 3. R. Sal. ſcribit, linguâ Perſicâ eſſe idem quod שַׁלְטוֹנִים dominatores; Bu. Lex. R. Joſeph Kimchi putat ſignificare duces & primates juxta flumen Euphratem, quaſi Euphraræi dicti; Av. Prout occ. forma pl. m. cum הַ dem. præf. locis cit. & Eſt. 6. 9. Et ſignificat principes nobiles. Cocc. Duces qui ſunt trans flumen פְּרָת, i.e. Euphratem; require ulterius in פְּרָת, Pag.

12. פַּתְגָּל; indè פְּתִיגִיל m. faſcia pectoralis; R. D. ſcribit eſſe genus veſtis, quam induebant ad gloriam & decorem, ſed quidam exp. cingulum, quo ſe accingebant mulieres; & A. E. ſumit pro veſte tenui ac ſubtili, (atque arte Phrygionica acu-picta; Cev.) quæ ponebatur ſuper omnes veſtes; Pag. Toga mulieris exterior, &c. ut Pag. & Merc. ex A. E. Sed, R. Sal. cum Talmudicis, ſemicinctum, ventrale, exponit; Iſa. 3. 24 Bu. Lex. Faſcia exultationis, cujus uſus eſt in diebus lætitiæ & ſolennitatum. Eſt enim comp. ex פָּתִיל faſcia, & גִּיל exultavit; atque ex duobus Lamed, ſit unum per craſin ſeu contractionem, nè ſyllabarum numerus excreſcat. R. Sal. dicit eſſe comp. ex פּוֹת i.e. cardo, & גָּלָה revelavit; ſed ſignificatio minùs huc convenit. Av. R. D. exp. pro cingulo ſerico lato. Pag. Quidam divinant fieri ex פָּתִיל i.e. faſcia ex filis multiplicibus contexta, ut ſit quod Latini clavum latum dixerunt; & ut opponatur cincturæ ſacci, i.e. vili cingulo, ſeu cinctorio, Merc. פְּתִיגִיל, an, quaſi פָּתִיל גִּיל filum gaudii, h.e. filum ſubtile, cujus uſus, in gaudio, lætitia, triumpho, conviviis, &c. in Iſa. 3. oppoſitum מַחֲגוֹרַת שָׂק cinctus ſacci; Cocc.

13. פִּתְגָם m. eſt verbum, ſermo, narratio, res, negotium; Merc. Bu. Lex. latè ſumitur ut דָּבָר; Bu. Lex. Executio ſententiæ, decretum. Eſt Chaldæum propriè; & ſignificat verbum, res, &c. Av. Sententia, decretum; Coc. verbum decretum, Bu. Conc. Prout occ. Eccl. 8. 11. Quia non eſt factum פִּתְגָם verbum; vel, negotium aut res. Atque in regimine retinet kametz, Eſth. 1. 20. פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ verbum, ſeu res, regis. Porrò, Chaldæis idem eſt fermè uſus hujus vocis, qui Hebræis vocis דָּבָר; adeò ut illa pro iſta in Targ. ferè ſemper uſurpetur. Chaldæum omninò eſt, latiùs eriam interdùm patens Hebræo דָּבָר, vide Lexica Chaldaiac. In Eſther tantùm, & in Eccl. 8. reperitur in Hebraicis. Falſum ergò eſt, quod in ſequenti radice ſcribit Kimchi, in libris dunraxat captivitatis hanc vocem reperiri; ſicut & פִּתְשֶׁגֶן & נִשְׁתְּוָן; quod de his quidem verum eſt, ſed non de פִּתְגָם, Merc. Cev.

14. פַּתְשֶׁגֶן m. eſt, exemplar, exemplum, ſumma, aut copia, ſcriptura, duplum ſcripturæ; Pag. Bu. idem quod פַּרְשֶׁגֶן; Bu. Lex. Exemplum apographum; 70. ἀντίγραφον, Cocc. copia deſcripta ex alicujus autographo. Eſt propriè Chald. juxta R. D. Av. ait enim R. D. Hebræa dictio non eſt: ſed Aramæa; unde non invenitur niſi in

libris captivitatis, ut Esth.3.14. פַּתְשֶׁגֶן exemplar, aut duplum scripturæ, ut ponatur lex, &c. Idem, cap.4.8. Unde, in Deut.17.18. pro, & scribet sibi אֶת־מִשְׁנֶה; Targum habet פַּתְשֶׁגֶן duplum legis, &c. Pag.

Radices, & Dictiones derivatæ, incipientes à Literâ צ *Tzade.*

RAD.1. צָאַל m.est arbor aut virgultum, arbustum, vel germen juxta aquam aut lutum, magnam faciens umbram; Pag.Kimchi addit, crescens juxta aquam, aut paludem, arbor umbrifera; Merc.Non autem occ.in sing. sed in forma pl.m. צְאֵלִים umbrosa, umbrosæ arbores; Bu.Lex. arbores umbriferæ, umbracula ex arboribus, arbusta umbrosa. Cogn.est cum צָלַל obtectus est umbrâ. Hinc Græcè ξύλον lignum, arbor, ξυλομανεῖν sylvescere; de arboribus & vitibus dicitur; Av. à צָאַל analogicè diceretur צְאָלִים; ergo tum צְאָלִים erit analogiæ expers, etsi à צָאַל formaveris. Non alienè quidam ad צָלַל referunt, ut sonet umbracula, seu umbrositates. Ut Aleph sit loco geminandæ literæ, ut aliàs volunt Grammatici; vel, ordinum confusione, duplicatum transeat in quiescentia Yajin, apparente literâ quæ quiescere debuerat, ut fit nonnunquam. Merc. Si literas spectes, צְאָלִים umbrosæ arbores; est à Rad. צָאַל; sed videtur à צָלַל derivari; nam solent verba imperfecta derivata sua permutare; Cocc. Quidam non alienè referunt ad צָלַל; ut Aleph sit loco literæ geminandæ quod & aliàs fit; vide etiam illic; Bu.Lex. occ. autem hoc No. in hac forma pl. m. locis seq. צְאֵלִים umbrosæ arbores, Job.40.16.17.

Rad.2. צֹאן com.gen. πρόβατα; oves; Bu.Coc.grex, greges, ovium scil.& caprarum, minorum pascualium utriusque speciei; & semper collectivè sumitur. Indè & cum plurali construitur; ut Jer.50.6. צֹאן אֲבֵדוֹת oves pereuntes, perditæ, &c. Bu.Lex. grex ovium; est No.collectivum carens plurali numero, & aliquando etiam de capris dicitur; significat enim propriè pecudes lanigeras quæ detondentur, vel quarum vellus usui esse potest. Idem est quod צוֹן, עוֹנָה sive עוֹנָה. Hinc ξαίνω tondeo, quia grex ovium tondebatur, &c. Av. Bochartus μῆλα vertendum censet. Rabbini explicant per בְּהֵמָה דַקָּה pecus minimum. Collectivum est; & comprehendit oves & capras, ut Gen.38.17. גְּדִי עִזִּים מִן הַצֹּאן hædum caprarum ab ovibus; h.e. à minoribus pecudibus. Confer Gen.27.9. Lev.1.10. Jer.50.8. ramen 1 Sam.25.2. videntur צֹאן & עִזִּים distinguì; sed nomen generis, cùm certa species adjungitur, notionem specialiorem habet, Gen.12.16. צֹאן וּבָקָר oves & boves, h.e. minores & majores pecudes, Coco. Hinc etiam anomalum venit cum Aleph mobili, & transposito, sic עוֹנָה idem; unde illud לְעֹנֹתֵכֶם pro gregibus vestris, Num.52.24. & aliter etiam cum He loco Aleph צוֹנָה oves, greges, Psa.8.8. Bu. Lex.& sim.Coco. Sed de hoc nomine צֹאן pecus; vide in Rad. צוֹן. Pag. Bu.Conc. Aleph enim abundat; vel potiùs ponitur pro Vau; ut literæ אהוי sunt permutabiles; sic רוּשׁ pro רֹאשׁ caput, quod vide suo loco; Merc. Ab hoc autem No. צֹאן, est Nomen צֹאנִי m.q.d. pecoro-

sus locus; Mich.1.11. ubi proprium nomen est urbis; Bu. Lex.&c. vide ordinem Conc. hujus rad. in צוֹן.

Rad.3. עֶבֶא m. est operimentum lecticæ aut currûs; Pag. seu instrumentum quod constat ex vasis simul compositis, quibus vehunt (ea quæ vehere volunt, Cev.) homines suprà dorsum animalium aut jumentorum, inquit R.D. in lib.Rad. Pag. Kimchi dicit instrumenta compacta quibus, &c. Quidam ad עָבָה intumescere revocant; quasi Num.7. dicas currus, seu plaustra timoris, i.e. tumentia superne tecta, & speciem tumentis uteri præ se ferentia. Sed dageschobstat nè ad eam radicem reducatur; ut ad עָבַב geminatum, inusitatum sit potiùs reducendum. Nisi ad formam עָוָה, & מַן vis referre, quæ teste Kimchi in Grammatica, dageschi, ubi quid additur, habuerit; argumento affixi מָנֶךָּ manna tuum, Neh. 9.20. Vide Kimchi in formis quiescentium Lamed He; Merc. עֶבֶא est tumidum, tumens; & metaph. cameratum; Num.7.3. Item bufo, testudo, quia ejus operimentum est cameratum: unde est etiam juxta quosdam sing.f. עֲבָה tumens; Num.5.22. Bu.Lex. qui hæc sub Rad. עָבָה collocat. עֶבֶא lectica, tumba, currus obtectus, plaustrum tumidum in quo multi possunt capi seu contineri; Rad. est עָבַב, quæ est cogn.cum עָבָה, i.e. tumuit, & עָבָא militavit, in exercitu fuit; nam horum plaustrorum sive lecticarum in militia non fuit parvus usus; Av. In Bu.Conc.rad.hæc duo signif. 1. est tectum cameratum; idque scil.in No.hoc cum kamerz, ut quidam volunt, ob pausam, sic, Num.7.3. & attulerunt, &c. sex עֲגָלוֹת plaustra, עֶבֶא operimenti; i.e. operta; Pag. vel, instrumenti quod constat ex vasis simul compositis; & dorso animalium impositis; Cev. ut exp. R.D. Pag. sex plaustra lecticarum, Av. plaustra tecta, Cocc. sex plaustra camerata; Jun. In forma pl.m. עֲגָלִים, sunt currus camerati; Bu.Lex. prout occ. cum יָבַל præf.sic, Isa.66.20. & adducent, &c. in equis & in curru, pro curribus; וּבָעֲגָלִים & in plaustris opertis; aut lecticis, juxta Hieron. Sed A.E. in plaustris, Pag. & in lecticis; Av. in carpentis; seu plaustris cameratis; Cocc. & in pilentis, Jun. & in pilentis, vehiculo tecto, Bu.Conc. Deindè, ii. signif. 2. est ex Bu.Conc. testudo; viz. in eod. nomine עֶבֶא m. bufo, testudo, &c. vide Bu.Lex. ad initium rad. bufo, vel juxta Hieron. crocodilus; sed videtur potiùs esse bufo, à tumescendo; Av. qui cum Bu.Lex. refert id ad Rad. עָבָה. Videtur esse lacerti species; Arabicè عب, vide Bochartum; Cocc. est species reptilis, Pag. prout occ. cum וְהָ præf.sic, Lev.11.29. וְהָעָב & crocodilus, secundum speciem suam, ut vertit Hiero. & 70. Pag. & bufo juxta speciem suam, Av. & testudo; Bu.Conc. Jun. quod No. huic animanti, & plaustro tecto commune est; quia hoc animal, puta minibus suis, tectum repræsentat camerati plaustri; Jun.

Rad.4. עָבָא est militare, ministrare, turmatim concurrere, Bu.Lex. militavit, stetit, seu excubuit in militia seu exercitu; item stetit in ordine & functione suâ tanquam miles in exercitu militantium. Est cogn. cum עָבָה tumuit, & יָצַב stetit, ut si quis, tumidus, i.e. erectus, & alacer stat ad exequendum officium suum. Hinc ξίφος ensis, quo utimur in militia & exercitu; & Deus Zebaoth dicitur Deus exercituum, cujus exercitus est Sol, Luna & stellæ, &c. qui excubias agunt in ordine suo; Av. עָבָא est agminatim ire; quemadmodum in militia ἐπισάτης, πεζέτης sequitur in στίχος, Cocc. Id est stare in militia, ordine scil. & tempore constituto (nam

צָבָא No. eſt, & exercitus; & tempus determinatum) unde & Metaph. pro, ſtare ordine, & Deo militare, de Levitis paſſim in Moſe. Ubi obſerva, ingredi in militiam, eſſe, fungi ſacro miniſterio; Num.8.& 4. quò alludens Paulus, 1 ad Tim.1. eum ad hanc militiam hortatur; ſic, arma militiæ noſtræ dicit non eſſe carnalia, 2 ad Cor.10. egredi verò in militiam, eſſe, in bellum proficiſci, Num. 1. & aliàs. Metaphoricè ergo eſt & ordine, & ſtato tempore miniſtrare; Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. i. eſt militare, convenire, miniſtrare turmatim. Prout occ. in præt. kal, 3. pl. locis ſeq. צָבְאוּ turmatim conveniebant, Exod.38.8. Zach.14.12. unde in part. ben. kal, à ſ.m. צֹבֵא militans, pugnans, &c. occ. in forma pl. m. cum ה dem. præf. locis ſeq. הַצֹּבְאִים militantes, Num. 31.42. Iſa.29.7,8. & in forma pl. m. conſtr. צוֹבְאֵי militantes, pugnantes; unde cum ה Aff. plenè eſſet צוֹבְאֶיהָ, pro quo occurrit defectivè abjectâ Aleph 3. Rad. juxta R. D. Pag. Bu. Idque pro צוֹבְאִים עָלֶיהָ; Cocc. loco ſcil. ſeq. צוֹבְאֶיהָ militantes contra eam, Iſa.29.7. & in forma pl. f. occ. cum ה dem. præf. ſic, Exod.38.8. Et fecit concham, &c. בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד de ſpeculis congregantium ſe, ſeu agminatim conventientium, quæ congregabant ſe, ſcil. inſtar exercitus, (ad) oſtium Tabernaculi. Nam congregabant ſe filiæ Iſrael ad oſtium Tabernaculi, & afferebant, aut offerebant ſpecula ſua pro oblatione ſpontanea Tabernaculi; ut exp. R. D. Pag. vel militantium, quæ militabant. Loquitur enim de honeſtis matronis, & viduis, quæ religionis ſtudio Deo militabant ad Tabernaculum, precibus, jejuniis & aliis officiis. Talis fuit Hanna Prophetiſſa, Luc.2. ad quam veterem conſuetudinem, & Paulus alludere videtur, viduas deſolatas adhortans, 1 ad Tim.5. Merc. Cum, vel ex ſpeculis (æneis ſcil. aut vitreis, vel ex alia materia perpolita, quibus tunc temporis utebantur, teſte Ab. Ezra in Pag.) mulierum miniſtrantium, ſive turmatim convenientium, quæ turmatim congregabant ſe, &c. Bu. Lex. De ſpeculis agminatim venientium (fœminarum, ſcil.) quæ agminatim veniebant ad oſtium tentorii conventûs. Sic & 1 Sam.2.22. cum mulieribus, הַצֹּבְאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד quæ alia poſt aliam accedebant (ad) oſtium tentorii conventûs; Cocc. Item, occ. etiam in Infin. kal, cum ל præf. ſic, לָצָבָא ad militandum, Num.4.23.. 8.24. לָצָבָא ad militandum, Iſa.31.4. Et in fut. kal, à 3. ſ.m. יִצְבָּא militabit, occ. in 3. pl. m. cum ו conv. præf. loco ſeq. וַיִּצְבְּאוּ & militarunt, Num.31.7. In hiph. הִצְבִּיא eſt exercitum conſcribere, militem facere; Bu. fecit militare, in militia ſeu ad militiam conſtituit; Merc. militatum duxit, &c. Cocc. prout occ. in part. hiph. ſ.m. cum ה dem. præf. ſic, הַמַּצְבֵּא militiam conſcribens, 2 Reg. 25.19. Jer. 52. 25. Atque inde ex hac Radice eſt nomen צָבָא maſc. exercitus, militia, item tempus militiæ; Bu. Lex. militia, exercitus, ſtatio, quæ certo ordine & tempore conſtituitur, ſive in bello, ſive in eccleſia. Et nota, quòd ingredi ſeu venire in militiam, ſit fungi miniſterio eccleſiaſtico, cum quadam alacritate & diligentia; juxta D. Paulum, milita bonam militiam; nam milites oportet eſſe gnavos & vigiles, quando in exercitu contra hoſtes ſunt, item egredi ad militiam, eſt abire in bellum, vel ad functionem ſuam; Av. צָבָא eſt, agmen, ordo hominum; ut militum; exercitus, ſtatio; tempus fungendi; Cocc. Nomen ergo hoc militiam ſonat, ſeu exercitum; i.e. ſtationem quæ certo ordine, ac tempore conſtituitur in bello, aut prælio propriè: & metaphoricè in Domini miniſterio. Unde & pro tempore ad rem perficiendam, ut ad merendum, conſtituto, ſumitur. Item pro poteſtate, ſeu potentia, vi, & copia, quâ conſtat exercitus, ſicut & Latinè copias dicimus. De cultu & miniſterio eccleſiaſtico paſſim dicitur, ubi decenter omnia, & ſuo fiunt tempore, ac vicibus. Unde & pro tempore cultus & miniſterii Levitici uſurpatur, Marc.1. impletum eſt tempus; eſt alluſum ad Iſai.40. ubi dicitur, impleta eſt militia ejus. Cum nomine cœli, Angelos ſignificat, qui Deo militant, & Adminiſtratorios qui dicuntur ſpiritus, 1 Reg.22. & 2 Chron. 18. Item ſolem, lunam & ſtellas. Plurale fœmineum tantùm, tribuitur Deo, & non ſingulare, quòd Deo omnia miniſtrent, pareant, ac militent, ut exercitus, & copiæ ſuo duci; & quamvis robore valeant, ipſe tamen omnibus imperet, & ſuperior ſit, nec niſi ipſius virtute, & voluntate quicquam illis ſuccedat. Angeli Deo militant, eum glorificando, & ejus eccleſiæ miniſtrando. ſtellæ luce, calore & influentiâ: filii Dei pro ejus gloria, & ſua ſalute adverſus Saranam, &c. Ob quod myſterium videtur monuiſſe Hieronimus. Non eſſe in aliam linguam transferendum, quum nec Spiritus Sanctus, aut Apoſtoli mutarint. Lucæ.2. fit mentio militiæ cœleſtis laudantium Deum, &c. Elias notat, Tempus hoc nomine notari, quòd ejus cauſæ ſint cœleſtes copiæ; Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. in forma abſol. ſ.m. locis ſeq. צָבָא exercitus, militia, Num.1.3,45.. 26.2.. 1.20,22,24, 26,28,30,32,34, 36,38,40,42.. 4.23.. 8.24.. 31.5.. 32.27. 2 Sam.2.8.. 19. 14. 1 Reg.16.16. 1 Chron. 5.18.. 7.11.. 12.8,24,63,36.. 19.8.. 27.34. 2 Chron.17.18.. 25.5.. 26.11,13. Job.7.1. Pſal.68.12. Jer.52.25. Item occ. etiam cum וְ, בְּ, הַ & לְ præf. ut ſeq. וְצָבָא & exercitus, Job.10.17. Dan.8.12, 13.. 10.1. הַצָּבָא exercitus, Num.31.21,32,48,53. Joſ. 4.13. 1 Sam.17.55. 2 Sam.3.23.. 8.17.. 10.7.. 17.25.. 20. 23. 1 Reg.1.19,25.. 2.35.. 4.4.. 11.15,21. 2 Reg.4.13.. 25. 19. 1 Chron.12.14.. 18.15.. 19.18.. 20.1.. 25.1.. 26.26.. 27.5. 2. Chron.26.14.. 28.9,12.. 33.11. Jer.52.25. Dan.8. 10,11. בַּצָּבָא cum exercitu, Num.31.36. Deut.24.5. 1 Chron.7.40.. 12.21. לַצָּבָא ad militiam, Num.4.3,30, 35,39,43.. 31.3,4,6,27,28. Joſ.22.12,33. 1 Sam.28.1. 1 Chron.12.23,25. Item cum מִ præf. occ. cum He loco Aleph, pro מִצָּבָא ſic, Zac.9.8. מִצְּבָה propter exercitum; Bu. Lex. ab exercitu; Pag. propter exercitum; Bu. Lex. vel adverſus exercitum; ut ſcil. ne ſit ultra exercitus conſtitutus, &c. Merc. Item in forma ſ.m. conſt. cum ſcheva penult. occ. ſimpl. locis ſeq. צְבָא exercitus, Num.10, 15,16,19,20,23, 24,26,27. Deut.4.19.. 17.3. Joſ.5 14,15. Jud.4.7. 1 Sam.12.9. 2 Sam.10.16. 1 Reg. 2.32.. 22.19. 2 Reg.5.1.. 17.16.. 21.3,5.. 23.4,5. 1 Chr.7.4; 12.37.. 19.16. 2 Chr.18.18.. 25.6.. 33.3,5. Il.13.4.. 24 21.. 34.4. Jer.8.20. 19.13.. 33.22. Dan.8.10. Cui etiam formæ conſt. ו, ל & מ ſunt præf. ſed occ. etiam cum aff. variis, ut cum ו, & ךָ Aff. cui ult. etiam ל eſt præf. & cum ו Aff. cui etiam ו cop. eſt præf. וְצָבָא & exercitus, Neh.9.6. לְצָבָא ad exercitum, Zeph.1.5. מְצָבָא à militia, Num 8.25.. 31.14. צְבָאִי militiæ meæ, Job.14.14. צְבָאֶךָ exercitus tuus, Jud.9.29. לְצִבְאֶךָ exercitui tuo, Jud 8.6. צְבָאוֹ exercitus ejus, Gen.21.22,32.. 26.26. Num 10.14,18,22,25. Jud.4.2. 1 Sam.17.52.. 26.5. 2 Sam.10. 18. וְצִבְאוֹ idem, Num.2.4,13,15,19,21,23,26,28,30.

6'8,11. Item occ. etiam cum ה֫ & ם֫ Aff. ſic, צְבָאָה֫ exercitus ejus, Jer.51.3. צְבָאָם֫ exercitus ipſorum Gen.2.1.Neh.9.6. Pſal.33.6. Iſa.34.2,4..40.26..45.12. & in forma pl.m. צְבָאִים֫, & in conſtr. צְבָאֵי֫ exercitus, plur. prout occ.cum יו֫ vel pro eo, יֽ֫ Aff. ſic, צְבָאָיו֫ exercitus eius, Pſal 103.21..148.2. Sed ſæpiùs multò occ. in forma pl.f. צְבָאוֹת֫ exercitus, copiæ militantium,& ſtrenuè perficientium functiones ad quas ſunt vocati; ita & ſtellæ ordinatæ tanquam in militia dicuntur exercitus Domini; ut 2Sam.5.10. יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת֫ Jehova Deus exercituum; 1Reg.19.10,14.Pſ.89.9.Hoſ. 12.6.Am.4.13. & 5.16. יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת֫ אֲדֹנָי֫ Jehova, Deus exercituum Dominus. Et hanc denominationem aſſumit maximè, quia eſt Deus, qui vult habere magnum populum,qui ſunt non tantùm צְבָאוֹת֫ יִשְׂרָאֵל֫; exercitus Iſraelis,ſed & צְבָאוֹת֫ גּוֹיִם exercitus gentium, Jer.3.19. Et eſt Deus ordinis & omnia ſunt ipſius ϛρατόματα, quæ ſunt, & ordinata ſunt, & ſuum tempus & locum ſervant, ipſo ordinante & dirigente. Per Ellipſin dicitur יְהוָה צְבָאוֹת֫, 1 Sam.1.3,11..4.4. item, יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת֫ Pſa.80.5,.5.8,15,20..84. 9.&c.ut & אֲדֹנָי֫ יְהוִה֫ צְבָאוֹת֫; Dominus Jehova Zebaoth,ut Iſa.22.12,15..28.22. Jer.2.19.Atque hæc poſſunt etiam per Appoſitionem explicari.Deus ipſe eſt exercitus omnis populi ſui, φρυρὰ & ϛρατόματα; quemadmodum Elias ab Eliſæo dicitur currus & equites Iſraelis; Coc.Deus dicitur Dominus צְבָאוֹת֫ exercituum; h.e.copiarum tam inferiorum,quàm ſupernarum,&c.cujus ratio nominis ſuprà expoſita eſt;Merc.Cev.Occ.autem hoc no. in forma pl.f. frequenter admodum in textu (& paucis tantùm locis exceptis, ſomper ferè cum nomine יְהוָה֫ præcedente) ſic, צְבָאוֹת֫ exercitus, exercituum, &c. Deut. 20.9. 1 Sam.1.3,11.. 4.4.15.2.. 17.45. 2 Sam.5. 10..6.2,18.. 7.8,26,27. 1 Reg.19.31. 1 Chron.17.24. Pſal.24.10..46.8,12..48.9..59.6.. 68.13..69.7.. 80.5,8, 15,20..84.2,4,9,13..89.9. Iſai.1.9,24..2.12.. 3.1,15..5. 7,9,16,24..6.3,5.. 8.14,19..14.22,23,24,27.. 17.3. &c. Hag.1.9,14..2.4,8, & 23 bis. Zach.1.3. ter & 6.9. &c. ad Mal.2.12. in 250. circ.l. Item hæc forma pl.f. abſol. occ. cum ה dem. præf. locis ſeq. הַצְּבָאוֹת֫ Exercituum, 1 Chr.27.3.Hoſ.12.6. Am.3.13..6.14.. 5.14..9.5.Et in forma pl.f. conſt. eſt & occ. cum chirek ante ſcheva penult. ſic, צְבָאוֹת֫ exercitus,Ex.12.41. 1Reg.2.5.Jer. 3.19. Sed occ. etiam hæc forma pl.f. conſtr. cum יֽ֫ Aff. & cum בְּ præf. & יְנוּ֫ Aff. & cum כֶּם֫ & ם֫ Aff. cui ult. etiam לְ eſt præf. ut ſeq. צְבָאֹתַי֫ exercitus meos, Ex.7.4. בְּצִבְאֹתֵינוּ cum exercitibus noſtris,Pſa.44.10. 60.12..108.12. צְבָאוֹתֵיכֶם֫ exercitus veſtros, Exod. 12.17. צְבָאָתָם֫ exercitus ipſorum, Exod.6.26..12.51. לְצִבְאֹתָם֫ per exercitus ipſorum, Num.1.3,52..2.3,9, 10,16,18,24..10.14,18,22,25,28..33.1. Deinde ii.ſignif. 2. hujus Rad. eſt ex Bu.Conc. tempus præfinirum, ſeu determinatum, & definitum,&c. vide ſuprà ad initium Rad. & ad initium hujus nominis; prout occ. item hoc nomen in hac ſignif.ſimpl. & cum וְ præf. ut & cum יֽ֫ Aff. ut ſeq. צָבָא֫ tempus, Job.7.1. וְצָבָא֫ & tempus certum, Job.10.17.Dan.8.12..10.1. צְבָאִי֫ definiti temporis mei, Job.14.14. צְבָאָה֫ tempus ejus,Iſa.40.2.

Rad. 5. צָבָה֫, eſt צ tumeſcere, intumeſcere, inflari; Pag.Bu.Av. ſtetit ſurſum tanquam tumidus & inflatus; ideoque eſt cogn. cum צָבָא֫, militavit, ſtetit in militia juxta ordinem debitum; & cum צָצַב֫, ſtetit,rectus. Hinc φυσάω, inflo,ſpiro, φύσα,veſica,&c. Av.In Bu.Conc. hæc Rad. duo ſignif. i. eſt, intumeſcere, prout occ. in 3. ſ.f. præt.kal,cum וְ cop.præf. וְצָבְתָה֫ & intumuit, Num. 5.27. In Hiph. הִצְבָּה֫, tumidum reddere, Bu. ſecit intumeſcere; Av. unde in infin. Hiph. הַצְבּוֹת֫, ſed cum Lamed præf. plenè eſſe לְהַצְבּוֹת֫, at pro eo occ. defectivè & contractè, abjectâ ſcil. He notâ hiph. ejuſque vocali infin. pathach, ſub Lamed pro ſcheva, poſitâ, ſic loco ſeq. לַצְבּוֹת֫ ad tumidum reddendum, Num.5.22. Atque indè eſt no. צָבֶה֫ m. tumens, tumeſcens, unde in ſing.f. eſt & occ. loco ſeq. צָבָה֫ tumens, Num.5.21. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu.Conc. eſt in Nomine צְבִי֫ m. decus, gloria, ornamentum; ſic dicta, quòd hæc animum tumidum reddant; Bu.Lex. jucunditas, gloria, alacritas tumeſcens; item capreolus, ſeu capreola, ab alacritate, Av. hoc nomen צְבִי֫ eſt 1. decus, amabilitas. 2. caprea, ἀραιὰς; Coc. Sic etiam dicitur terra Iſrael; Pag. καλὴ ἐξοχήν ſcil. & alicubi de Hieroſolymâ peculiariter dici videtur; Merc. Item voluntas, deſiderium, amor; Pag. atque hic non jam locum habet præcedens ſignificatio, ut quidam putârunt, violenti nimium, quaſi ità generaliter dicatur res omnis pulchrè ſurſum ſtans, & jucundè conſtituta, ſenſum & animum inflans, dilatans, & erigens ſuâ jucunditate & elegantia; ſic & capreolus,quòd excelſus ſtet,& jucundus ſit. In his enim omnibus communicat Hebræus cum Chaldæo, apud quem hæc Radix eſt placere, jucundum eſſe. No.ergo hoc jucunditatem ſonat; Merc. atque inde gloriam, decorem, amorem, deſiderium, &c. occ. autem hoc no. in ſ.m. ſimpl. locis ſeq. צְבִי֫ ornamentum, Iſa.13.19..26.9..24.16..28.1,4,5. Jer.3.19. Ezech.20.6,15..25.9..26.20.Dan.11.48. cui etiam וְ cop. & הַ dem. eſt præf. idque vel ante ſcheva, vel in pauſa ante ſægol penult. ut & cum כַּ pro כָּהַ֫ præf. ut & cum כְּ & לְ præf. ut ſeq. וְצִבְי֫ & caprea: decus, Deut.14.5. 1 Reg.4.23.Ezech.7.20. הַצְּבִי֫ caprea, decus, Deut.12. 22. 2 Sam.1.19.Dan.11.16,41. הַצְּבִי֫ decus, Dan.8.9. כַּצְּבִי֫ ſicut capreæ, Deut.12.15..15.22. כְּצְבִי֫ ſicut caprea, Prov.6.5.Iſa.13.14. לְצְבִי֫ capreæ: gloriæ, Cant.2. 9,17..8.14.Iſa4.2. Et in forma pl.m. צְבָיִם֫ capreoli,capreæ; & eſt cum ſimplici jod; nam deficit in eo jod ſignum pluralis, pro צְבָיִים֫ iuquit R.D. Pag. occ. autem in forma pl.m. cum הַ dem. præf. & ſimplici jod in ult. ſic, הַצְּבָיִם֫ capreæ, 2 Sam.2.18. Ezr.2.57. Item occ. etiam cum הַ dem. præf. & plenè cum duplice jod loco ſeq. הַצְּבָיִים֫ capreæ, Neh.7.57. Sed occ. etiam in forma pl.m. cum Epenth. Aleph; cui ſimilem flectionem vide ſuprà in no. פְּתָח֫, de quo in פְּתָחָה֫; Bu. Lex. nam ſcribitur & forma pl. cum Aleph quieſcente; vel ut alii volunt cum Aleph moto, i.e. punctato & pronunciato; quædam enim exemplaria ſcribunt צְבָאִים֫ ubi etiam jod plurale deficit, juxta R.D. Pag. alii verò ſcribunt צְבָאִים֫ capreoli, &c. prout occ. cum יְ præf. loco ſeq. וְכִצְבָאִים֫ & ſicut capreæ, 1 Chron.12.9. Atque inde eſt No. in forma ſing.fæm. צְבִיָּה֫ caprea; Pag. Bu.Coc. &c. viz. Cant.4.5.& 7.3. ſicut duo hinnuli gemelli צְבִיָּה֫ capreæ; Merc.Av. Etſi maſculina vox utrumque ſexum complectatur, & ſit epicœna, Merc. In forma pl.f. interponitur Aleph, Av. vel jod 3. Rad. mutatur in Aleph. Sic, לְבָאוֹת֫ capreæ; Pag. quæ forma plur.fæm. eſt inſtar לְבִיָּא֫, licet per Aleph, in plur. לְבָאוֹת֫ ut ſuprà in Rad. לָבָא֫; Merc.Cev. occ. autem hæc

hæc forma pl.f. abſol. cum בְּ præf. loco ſeq. בִּצְבָאוֹת cum capreis, Cant.2.7.3.5. Item occ. etiam juxta quoidam in forma pl.f. conſtr. cum chirek & ſcheva, ſic, Jer.3.19. hæreditatem צְבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם gloriæ capreārum gentium, &c. vel exercituum gentium; utroque enim modo exp.R.D. Pag. Sed prius illud non quadrat, nec id voluit Kimchi; ſed potius deſiderii deſideriorum, ſeu jucunditatis jucunditatum gentium; q.d. hæreditatem longè optatiſſimam & pulcherrimam inter gentes omnes & nationes; quod & Jonathan ſecutus eſt, gaudii laudum, &c. Vel quam optant exercitus gentium; ſi ſcil. à צָבָא deducas. Eſt elogium & encomium terræ Iſrael; Merc. Cev. & ſic in ſing. m. 2 Sam.1.19. הַצְּבִי, ô terra Iſrael, in excelſis tuis occiſus eſt. Et appellatur ſic terra Iſrael, inquit R.D. quòd, ut capreolus, ſeu caprea cæteris animantibus velocior eſt pedibus; ità terra Iſrael eſt levis, ac facilis ad maturandum ſeu ad decoquendum fructus ſuos, præ cæteris terris, juxta doctores Hebræos. Vel quia aliis eſt deſiderabilior; Pag. Id quod potius eſt. Quidam ad juventutem referunt, quæ florens eſt, & jucunda ætas. Chaldæus ſolet reddere חַדְוָא, gaudium. At capream reddit שְׁבַיְיָא: unde שְׁבַיְיָתָא, in Novo Teſt. Act.9.36 ταβιθα, ἀφρασ, Tabitha, Dorcas; Merc. & ſic Dan.11.16. & ſtabit in terra הַצְּבִי Iſrael ſeu deſiderii, i.e. deſiderabile; Pag. in terra decoris; h. e. in terra Iſrael, in qua verbum & domicilium Dei. Et ſic verſ.41. & veniet in terram הַצְּבִי decoris; h.e. in terram eccleſiæ veritatem confitentis; Cocc. ſic & Dan.8.9. ad meridiem, & ad orientem וְאֶל הַצְּבִי & ad terram Iſrael; quæ ſcil. eſt deſiderabilis & amabilis omni homini; Pag. & ad decus, ſeu ad decorem; terram, ſcil. illuſtrem ſingulari excellentia; Cocc.

Rad. 6. צָבַט, eſt, dare, porrigere, inquit R.D. Pag. Bu.Av. hoc, argumento Talmudicorum, colligit Kimchi. Et Arabicè idem valere notat R. Joſ. Kimchi, cum puncto ſuper Tzadi; quidam teſte Eliâ cum צָבַת conferunt, ut ſit, colligere; Merc. præbuit porrigendo; propriè ſignificat buccellam intinctam porrigere, ſeu aliquid cibi porrigere ad comedendum. Eſt cogn. cum צָבַת collegit. Habet, inquit Kimchi עֲנִין נְתִינָה וְהוֹשָׁטָה nationem tradendi & porrigendi. Ita ex loci argumento; Cocc. prout occ. in fut. kal, à ſimplici forma 3.ſing. m. יִצְבּוֹט porriget, cum ו conv. præf. & cam.chat. in ult. pro cholem, ob Maccaph ſeq. pro more ſolito; ſic, וַיִּצְבָּט & porrexit, Ruth.2.14.

Rad. 7. צָבַע eſt tingere, pingere, colorare; Pag. Bu. Chaldæis uſitatius eſt; Bu. Lex. colorandi & tingendi ſignificatio, teſte R.D. ex ſcripris doctorum colligitur. Quidam tamen cum צָעַע & צָעַב conferunt, & exponunt vulnerare, ſeu rubricare, diſcindere, ſeu diffindere in partes rubro colore diſtinctas. Et צָבַע rubricatum exponunt, vel veſtem in partes diſciſſam. Sed eſt propriè, tinctura, color; ut ab Hebræis exponitur, per גְּוָן Mer. צָבַע, coloravit lineas oblongas inſtar digitorum, ſeu fecit lineas coloratas in modum digitorum tranſverſim digeſtorum; diduxit & pinxit colore lineas extenſas. Eſt cogn. cum צָבַע ſauciavit, nam ſaucius vel, vulneratus perinde eſt, ac tinctus rubro colore; & cum צָפַע aſpis habens coloratas lineas ad longitudinem digitorum; Av. In Bu. Conc. hæc Rad. tria ſignif. i. eſt Nomen cujuſdam animalis aut viperæ. Viz. in no. quod occ. in forma pl.m. ſcil. צְבוֹעִים, tzeboYim; Bu.Conc. vel ZeboYim nam juxta Hieron. eſt proprium loci; ſed juxta alios ſignificat Regulos; Av. prout legitur cum הַ dem.præf. (quaſi à ſing. צִבְוַע vipera vel baſiliſcus;) ſic, 1 Sam.13.18. ſupra vallem הַצְּבוֹעִים, baſiliſcorum, quòd ſcil. variegati ſint; ut exp.R.D. ex Targum & Doctoribus. Vel, ut alii volunt viperarum; ſicut & Jonathan reddidit, אַפְעָיָא. Traditur autem in Bereſchith rabbah, nominis hujus cauſa, cur צָבוּעַ, quaſi tinctus, vocetur Regulus, quòd fiat ex gutta alboris ovi hujus animantis, ubi ſint colorum ſpecies totidem, quot anni dies. Vulgò autem ut proprium nomen loci ſumitur; Merc. Cev. Bochartus Hyænam intelligit. Idem citat Judæum; qui צְבוֹעִים & generaliter uſurpat, pro חַיּוֹת טוֹרְפוֹת, hoc eſt animantia rapacia; & in ſpecie certam feram ità appellat; Cocc. & exp. Qui conſpicit ad vallem Zeboim vel regulorum; Av. Qui ſpectat verſus vallem Tzeboemorum, &c. in tribu ſcil. Benjaminis, verſus deſertum Jordanis; de eodem legitur etiam Neh.11.34. Jun. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, coloratum, color; Bu.Conc. nam à præt.kal, צָבַע, tinxit, coloravit, part.ben. kal, eſſet צוֹבֵעַ tingens, colorans; atque indè occ. part. pahul kal, צָבוּעַ, tinctus, coloratus, Jer. 12.9. nunquid avis צְבוּעַ tincta, ſeu colorata, hæreditas mea mihi? & dicunt, inquit R.D. quòd ſit avis quædam colorata, i.e. multis coloribus reſperſa, ad quam congregantur aliæ aves, ut illam edant, ac devorent; eò quòd illam odio habeant. Alii verò exp. avis tincta; i.e. fædata ſanguine; Pag. & ſic exp. R.Sal. vel digitata, h.e. rapax, uncis unguibus in prædam involans, ex ſignif. no. אֶצְבַּע, quod ſequitur; Bu. Lex. הַעַיִט צְבוּעַ nunquid, ut avis colorata (ad formam digitorum) eſt hæreditas mea? h.e. ut avis varicolor, quam cæteræ perſequuntur; Av. צָבוּעַ exp. digitatus; & ſenſus loci eſt, nunquid ales unguibus prædita, hæreditas mea mihi? Cocc. Avis digitata, (i.e. rapax, uncis unguibus, tanquam digitis, in prædam involans. Sic vocat Plin.11. 47. Nat.hiſt.) eſt ſcil. mea poſſeſſio mihi; Jun. Atque indè ex Rad. in hac tingendi & colorandi ſignif. eſt no. צֶבַע, color, tinctura, verſicolor, coloratum; Bu. Lex. linea colorata ad formam digitorum deducta; Av. & in forma pl.m. צְבָעִים, colores, prout occ. hoc No. in ſing. & in pl. m. ter, in uno verſu; Av. viz. Jud.5.30. שְׁלַל צְבָעִים לְסִיסְרָא שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם ſpolium colorum, ſcil. diverſorum, ipſi Siſera, ſpolium colorum, polymitum, color, duo polymita. Exponitur in comment. Spolium colorum, i.e. veſtes factæ è diverſis ſpeciebus colorum: רִקְמָה verò, i.e. polymitum vel opus phygionicum (vulgò recamatum) eſt quod in panno (veſte) figuris quæ ex diverſis coloribus conſtent, acu pingitur, & intexitur. Utitur autem רִקְמָתַיִם duali illius ſuperioris, ſignificans veſtes utrinque ex æquo acu pictas, & intertextas; Merc. Cev. hoc in loco שְׁלַל צְבָעִים eſt præda verſicolorum; Bu.Lex. An non invenient & divident, &c. ſpolium varicolorum veſtium Siſaræ, ſpolium varicolorum veſtium, phrygianam veſtem, colorem acu pictum utrinque, i.e. exterius & interius; Av. שְׁלַל צְבָעִים exuviæ varii coloris, & צֶבַע רִקְמָתַיִם color acupictorum, 70. σκῦλα βαμμάτων, βάμματι ποικιλτοῦ; Cocc. præda verſicolorium (eſt) Siſaræ, præda verſicolorium, Phrygionicum opus: verſicolor operis Phrygionici utrinque, (i.e. Barbarici, & utram-

que

que in partem figurati operis, quam operis formam bifacem dixerunt veteres, i.e. δίπρόσωπον; vide in Exo. 25.1.) ad colla prædantium; Hebr. ad colla (virorum) prædæ. Jun. Denique, iii. signif. 3. hujus rad. est in No. in iè ducto, cum Aleph heemant. ab initio; viz. אֶצְבַּע f. digitus, δάκτυλος; Pag. Bu. Coc. à pingendo sic dictus; Bu. Lex. & est ceu linea deducta, sive extensa in longitudinem; Av. Scribitur per pathach, ob gutturalem; etsi ubi quid additur, resumat kametz, digitus, quo, scil. pingimus, & operamur; unde digitus Dei, pro, divina energia & efficacia; sicut & Luc. 11. Christus digitum Dei appellat. Spiritum Dei, quo dæmonia ejiciebat. Esse verò Aleph Adjectitium, confirmat Kimchi, ex eo, quòd Hebræi Doctores sine eo, forment in Hiph. הֶצְבִּיעַ pro digitos proferre ad numerum, quod est genus lusûs; & veteres dixerunt, micare digitis. Merc. Occ. autem hoc No. in sing. m. simpl. & cum בְּ præf. cui etiam ult. ךָ ob pausam, pro ךָ Aff. sic, אֶצְבַּע digitus, Exo. 8. 15. Isa. 58. 9. בְּאֶצְבַּע digito, Exod. 31. 18. Deut. 9. 10. בְּאֶצְבָּעֲךָ digito tuo, Exod. 29. 12. sed occ. etiam cum וֹ Aff. cui itidem בְּ est præf. ut seq. אֶצְבָּעוֹ digitum suum, Lev. 4. 7, 17. . 9. . 14. 16. בְּאֶצְבָּעוֹ digito suo, Lev. 4. 30, 34. . 8. 15. . 14. 16, 27, 19. Num. 19. 4. & in forma plur. f. est, & occ. simpl. & cum וֹ cop. præf. sicut etiam cum יִ Aff. cui etiam וֹ cop. est præf. & cum יךָ Aff. abs q; præf. ut seq. אֶצְבְּעוֹת digiti, וְאֶצְבְּעוֹת & digiti, 2 Sam. 21. 20. אֶצְבְּעוֹתַי digiti mei, Psal. 144. 1. וְאֶצְבְּעוֹתַי & digiti mei, Cant. 5. 5. אֶצְבְּעוֹתֶיךָ digiti tui, Psal. 8. 4. Prov. 7. 3. Item; occ. etiam hæc forma pl. f. cnm וֹ cop. præf. & יכֶם Aff. ut & cum יו Aff. cui etiam וֹ & בְּ sunt præf. ut seq. וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם & digiti vestri, Is. 59. 3. אֶצְבְּעוֹתָיו digitis ipsius, Isa. 2. 8. . 17. 8. וְאֶצְבְּעוֹתָיו & digiti ejus, 2 Chron. 20. 6. בְּאֶצְבְּעוֹתָיו digitis suis, Prov. 6. 13. Notanda hæc veniunt digitorum nomina, quæ apud Talmudicos hæc recensentur; זֶרֶת minimus, קְמִיצָה annularis, אֶמָּה medius, אֶצְבַּע index, גְּדֶל Pollex. Quærunt etiam; quare sint, מְשׁוּפּוֹת כּיתְרוֹת acuti instar clavorum? respondent שֹׁאם ישמע אדם רבר שאינו הגון יניח אצבעותיו באזניו, Quòd si audiat homo verbum inhonestum, infigat digitos suos in aures suas, nè illud audiat; Ketubh, fol. 5. 2. Bu. Lex.

Rad. 8. עָבַר, est congregare, coacervare; fundere aggerem; Pag. congessit, collegit, &c. ut Pag. Bu. Lex. coacervavit in formam orbicularem, congessit in aggerem circularem, contraxit in acervum, seu in spiram. Cogn. cum עָבַר, transp. in piel, בִּצֵּר, munire; Av. quæ significatio non abludit; Merc. occ. autem in fut. kal, 3. f. m. simpl. & cum וֹ conv. præf. יְעִבּוֹר coacervaverit, Job. 27. 16. Psal. 39. 7. וַיְּעִבּוֹר & congregavit, Gen. 41. 49. Hab. 1. 10. & in 3. f. f. fut. kal, cum וֹ conv. præf. occ. cum kam. chat. pro cholem, in ult. ob maccaph seq. sic, וְתֶעְבַּר־ & congregavit, Zach. 9. 3. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum וֹ cop. & וֹ conv. præf. וְיִעְבְּרוּ & congregent, Gen. 41. 35. וַיִּעְבְּרוּ & colligebant, Exod. 8. 14. Atque indè est No. עִבּוּר m. congregatio, coacervatio, cumulus: acervus; Pag. Bu. in orbem, scil. convolutus, congeries contracta; Av. Hebræi hoc nomine utuntur, pro universitate, cum dicunt שְׁלִיחַ הָעִבּוּר pro legato universitatis, seu procuratore, Merc. sing. non legitur in textu, sed in forma pl. m. occ. cum kibbutz pro schurek penult. loco seq. עִבֻּרִים acervi, 2 Reg. 10. 8.

Rad. 9. עֶבֶת, m. est manipulus, fasciculus, mergus; Pag. Bu. manipulus calamorum segetis, quantùm scil. mess or uno pugillo potest complecti. Cogn. cum עָבָה tumuit, est enim manipulus, ceu densitas tumescens. Hinc στεῖνω superbio, intumeo, στάτημα densitas, &c. Av. Targum pro מַלְקָחַיִם forcipibus, habet עִבְּתִין, quòd illis res accipiatur, colligatur & constringatur; & sunt, juxta Talmudicos, fasciculi non ligati; sed עֲמָרִים, vel אֲלֻמִּים fasciculi ligati; etsi illi, sua lingua כְּרִיכוֹת vocent. Et hoc nomine etiam עֶבֶת, utuntur in sing. Mer. Sed in textu occ. tantùm in forma pl. m. cum הַ dem. præf. sic, Ruth. 2. 16. etiam projiciendo projicietis ei de הָעֲבָתִים fasciculis, seu, manipulis; Pag. despoliando despoliabitis ei de manipulis; i.e. extrahetis ei, de industria, è manipulis, & relinquetis ei colligendas ut spolium; Av. Confer עָבַשׁ. Sed in loco cit. ex appositio verbo חָשׁוֹלּוּ, videtur apparere, magis notari acervos frugum, quàm manipulos manu comprehensos, Cocc.

Rad. 10. צָרַר inde No. defectivum צַר, m. latus; Pag. Bu. Cocc. cujusvis, scil. rei; Merc. radix inusitata est צָרַר Cogn. cum צָרָה, insidiatus est ex latere. Cum pathach usurpatur tantùm in sing. idque etiam in forma constr. Hinc German. Seirte. Av. Occ. autem No. hoc in f. m. sing. & cum בְּ & מִ præf. צַר latus, Isa. 60. 4. . 66. 12. בֶּצַר in latere, 2 Sam. 2. 16. Ezech. 34. 21. מִצַּר à latere, Deut. 31. 26. Jos. 3. 16. . 12. 9. Ruth. 2. 14. 1 Sam. 20. 25. . 23. 26. 2 Sam. 13. 34. Sed cum affixis, pathach muratur in chirek sub Tzade, ante Gaesch, ut, cum מִ præf. & ךָ, vel וֹ Aff. sic, מִצָּרֶךָ à latere tuo, Psal. 91. 6. מִצָּרָיו à latere ejus, 1 Sam. 6. 8. Sed cum ה Aff. occ. simpl. cum He leni, i.e. fine, sive, cum defectu Mappik; Pag. Bu. Sed cum בְּ & מִ præf. plenè cum He Mappikatò, sic, צָרָה latus ejus, 1 Sam. 20. 20. בְּצַרָּה in latere ejus, Gen. 6. 16. מִצַּרָּה à latere ejus, Exod. 25. 32. . 36. 18. In forma pl. m. absol. occ. cum לְ præf. sed in pl. m. const. sim. & cum בְּ præf. & כֶם Aff. ut seq. לְצִדִּים ad latera, Jud. 2. 3. צִדֵּי latera, Exod. 26. 13. בְּצִדֵּיכֶם in lateribus vestris, Num. 33. 55. Ezech. 23. 13. Item, occ. etiam pl. m. constr. cum יו Aff. ut & cum מִ præf. & הָ Aff. sic, צִדָּיו latera ejus, Exod. 30. 4. . 37. 27. מִצְּדָיהָ è lateribus ejus, Exod. 25. 32. . 37. 18. In loco autem cit. ad plur. Jud. 2. 3. & erunt vobis לְצִדִּים ad latera; sensus est, erunt in spinas ad latera, vel, in lateribus; Pag. Quidam autem exp. in latera; i.e. in retia; quòd insidiæ, & retia à latere tendantur, non in conspectu; juxta illud, Prov. 1. 17. frustra expanditur rete ob oculos alatorum; Et conferunt cum seq. rad. צָרָה, & cum צוּר; Merc. Est autem locutio defectiva, seu abbreviata, inquit R. D. Sed R. Jonah scripsit, quod dagesch est loco Hannach; i.e. loco jod, vel vau, literæ quiescentis; nam deducit à צִיר vel צוּר; & exp. in retia, in quæ scil. cadetis; Pag. in latera; i.e. in spinas pungentes latera; Av. ad latera, i.e. in flagella ad latera vestra; ex Jos. 23. 13. alii, in verpris ad latera; alii, in retia; quasi pro צָרִים vocali longâ, in brevem & dagesch, conversâ; ut fit, quoq; in צִנִּים à sing. צִנִּי; Bu. Lex. & erunt vobis in latera, trudentia, scil. ut, Ezech. 24. 31. Plenior autem locutio est Num. 33. 55. sudes aut spinæ in lateribus vestris, Cocc. Sederunt vobis ad latera, & dii eorum vobis in tendiculam futuri sunt. Confer Exod. 23. 32. & 34. 12. cum Jud. 7. 2. &c. Jun.

Rad. 11. צָרָה est, insidiari; venari; studio quærere; Bu. Conc. includit certum consilium & propositum; Bu. Lex. construitur cum Accus. Quidam cum Rad. præced. confe-

conferunt,& exp.ad verbum, laterare, i.e. à latere petere insidiis aliquem; item, cum צוּר,quasi venari à latere In Niph.etiam exponunt,laterari, i.e.ad latera oppugnari, vel expugnari; unde & מְצוֹרִים, putant esse recessus; unde urbes expugnentur. Sed est potiùs ex Syra lingua, quâ צְרָיָא significat vastum, vel vastitatem. Sed de מְצוֹרִים, vide in Rad. מָצַר, & in צוּר, Merc. עָרָה, insidias struxit, seu tetendit. Est cogn. cum עָרַר ad latus fuit, & cum עוּר venatus est; nam insidiæ struuntur ex latere; i.e.clàm,ad venandum, vel capiendum aliquem.Hinc Lat. insidior, insidiæ,& Gr.ἐξετάζω inquiro; Av. rad.autem hæc in Bu.Conc.duo signif. i.est,insidiari,&c. ut ad initium Rad. vel, intentionem habere, quærere,ad noxam,scil.vel deditâ operâ quærere.Affine est עוּד; & Gr. ζητῶ; Cocc. prout occ. in præt. kal,3.s.m. & in part.pen.kal, s.m. sic, עָרָה insidiatus fuerit, Exod.21.13. עוֹרֵה venaris, 1 Sam.24.11.Atque indè ex rad.in hac signif.est No. עֲרֵיָה, f.insidiæ;Pag.industria, propositum; studium certum quo aliquid agere conamur; Bu. Lex. data opera; Cocc. Sic Chald. הַעֲנָא, num de industria? an certo consilio? Dan.3. 14. vel, verúmne est, verène? juxta A.E. Bu.Lex. Occ. autem No.hoc simpl. & cum בְּ præf. sic, בַּעֲרִיָה insidiæ, Num.35.22. בַּצְרִיָה per insidias, ex proposito, Num. 35.20. Deinde ii. signif.2.hujus rad. ex Bu.Conc. est in Conjug. Niph. נֶעֱרָה vastari,desolari; Pag. Bu.Cocc. ex usu, scil. Chaldaico; Bu.Lex. insidiis captus, seu desolatus est; Av.prout occ.in præt.niph 3.pl.loco seq.נֶעֱרוּ desolatæ sunt, Zeph.3.6.

Rad.12. צָרַק est, justificare; Pag.vel, potiùs, justificari,in kal; justum esse, justam causam habere, approbari,scil.de facto: quidam putant δικαιῶσθαι Græcum, hinc esse deflexum, aliquâ literarum immutatione; & norant in Novo Test. justificari,esse,argui,corripi; Luc. 7. justificata est sapientia ab omnibus filiis suis; i.e. qui, ut filii,debuerant Sapientiæ subjici,& obedire, eam tanquam Magistri, & ut sapientiores reprehendunt; quasi, justificari eo loco sit,judicari, i.e. condemnari. Merc. צָרַק, est justificari, justum esse,haberi, vel asserere se; Bu. Lex. justus fuit,justam causam habuit. Hinc per Apharesin, δικαιῶω justum puto, justifico; δίκαι☉ justus,&c. Av. Verbum צָרַק est justè egisse, justum esse; Cocc. Prout occ.in præt.kal,3.s.f. & in 2.s.m.simpl.ut &, in 1.s.simpl.& cum ו conv.vel cop.præf.& in 3. pl. simpl. ut seq.צָרְקָה justa est, Gen.38.26. צָדַקְתָּ justus es, Job. 33.12..35.7. צָדַקְתִּי justus sum, Job.9.15..34.5. וְצָדַקְתִּי & justus sum, Job.10.19. צָדְקוּ justa sunt, Psal.19.10.In fut.kal,1.2.& 3.s.m.occ. omnia vel,cum pathach, vel,ob pausam,cum kametz in ult. אֶצְדַּק justus fuero, Job.9. 20.אֵצְדָּק justus ero, Job.13.18. תִּצְדַּק justificeris, Ps. 51.6. תִּצְדָּק justificas te, justificeris, Job.22.3..40.3. Is. 73.27. יִצְדַּק justus erit, Job.9.2..15.14..25.4.Psal.143. 2. יִצְדָּק justus erit, Job.4.17..11.2. & in 3.pl.m.occ.etiam simpl.cum Scheva penult. sed cum ו cop. præf. cum kametz penult.ob pausam; sic, יִצְדְּקוּ justificabuntur,Isa.45.25. וְיִצְדְּקוּ & justificentur,Isa.43.9. Item, in 3.pl. f.fut.kal est, & occ.loco seq. תִּצְדַּקְנָה justiores sunt,Ezech.16.52. In Niph. est,justificari,repurgari,vel emundari;Av.Merc.prout occ.in præt.niph.3.s.m.cum ו conv. præf.sic,Dan.8.14. וְנִצְדַּק קֹדֶשׁ & justificabitur,seu justa erit, sanctificatio, i.e. sanctuarium; Pag.h.e. emundabitur ab omni impuritate, impietate, & idololatria. Quo modo usum quidam putant hoc verbo Paulum,1 ad Cor.6.cùm aliàs ex foro sumptum sit hoc verbum,& significet,pro justo habere, absolvere,ut ubicunque de justificatione nostra per Christum, agitur; quo,sanè,modo illic etiam sumi potest. Et sic etiam verbum hoc Hebræum, ut dictum est, in kal est neutrum, seu intransitivum, ut Isa.43.26. narra tu,ut תִּצְדָּק justificêris,aut justifices te; & 45.25. in Domino, aut per Dominum, יִצְדְּקוּ, justificabuntur, aut justi erunt; sic & 43. 9. dent testes eorum, וְיִצְדָּקוּ & justificabuntur,vel justificabunt se, aut justi erunt; Pag. vel, dent testes suos, & justificent sese; h.e. ostendant justitiam suam, seu causæ suæ bonitatem; Merc. in kal hoc verbum est neutrum; & proinde passivum niph. respondet τῷ piel, aut hiph.ut in loco cit. Dan.8.& justificabitur sanctuarium; Cocc. i.e. purgabitur Sanctum; Av. tunc justè restituetur, Hebr. justificabitur, sanctitas. Sensus est; præcisè, hoc elapso tempore (de quo, scil. in verbis præced.) cultus Dei instaurabitur; ut ex 1. Macchab.4. in verbis præced. ostensum est; Jun. In piel, צִדֵּק, justificavit, justum asseruit; Pag. Bu. &c. prout occ. in præt.piel, 3.s.f.loco seq. צִדְּקָה justificat,Jer.3.11.In Infin.piel, צַדֵּק justificare: prout occ. cum ךָ, ob pausam, pro ךְ & ו Aff.sic,צַדֶּקְךָ justificare te,Job.33.32. צַדְּקוֹ justificare ipsum, Job.32.2. Item, occ.etiam Infin. piel,cum בְּ præf. & ךָ Aff. sic, Ezech.16.52. בְּצַדֶּקְתֵּךְ in justificare te,i.e.cùm justificaveris sorores tuas; Pag. ubi Infin.piel est,ex forma cum ה parag. צַדְּקָה, pro צַדֵּק; & tunc, He mutatur in Thau ante Aff. Bu. Lex. prout simile habetur in Makor, sive Infin. kal, ex Rad. אָהַב; ubi vide; Pag.dum justificas,&c.Cocc. Et in fut. Piel, à 3.s.m. יְצַדֵּק justificabit, & in 2.s.m. תְּצַדֵּק, justificabis; occ. in 2.s.f.cum ו conv. præf. sic, וְתִצְדַּקְנִי & justificasti, Ezech.16.51. In hiph. הִצְדִּיק, justificavit, justum pronunciavit, absolvit; Bu.Lex. fecit esse justum, reputavit justum; Av. In hiph. est justum pronunciare, reum absolvere, dictum aut factum alicujus approbare, justum aliquem declarare. Forense verbum est,ad nostram religionem translatum, cum Christus nobis imputare justitiam dicitur, &c. Sed in 2 Sam.15. sunt qui exp. pro justitiam administrare, jus reddere;Merc. Cev. Occ. autem in præt.hiph. 1. sing. cum ו cop. vel conv. præf. & ו Aff. ut & in 3. pl. cum ו conv. vel cop. præf.sic, וְהִצְדַּקְתִּיו & justum pronunciarem istum, 2 Sam.15.4. וְהִצְדִּיקוּ & justum pronunciant, Deut. 25.1. In part.hiph. s.m.occ.simpl. & cum י Aff. ut & à forma pl.m.absol. מַצְדִּיקִים, occ. in forma pl.constr.simpl. & cum י cop.præf.ut seq. מַצְדִּיק justum pronunciat, Prov. 17.15. מַצְדִּיקִי justificans me, Isa.50.8. מַצְדִּיקֵי justificantes, Isa.5.27. וּמַצְדִּיקֵי & justificantes, Dan.12.3. In Infin.hiph.occ.cum לְ præf. וּלְהַצְדִּיק & ad justificandum,1 Reg.8.32.2 Chron.6.23. & in Imper.hiph.à s.m. הַצְדִּיקִ justifica, in pl.m.est, הַצְדִּיקוּ justum pronunciate, Psal.82.3. In fut.hiph.occ. 1.s.& 3.s.m.sic, אַצְדִּיק vel justum absolvam,Exod.23.7. Job.27.5. יַצְדִּיק justificabit,Isa.53.11. In hithp. pro הִתְצַדֵּק Thau & Tzadi transponuntur, & tunc Thau, pro more verborum Pe Tzadi, mutatur in Teth post Tzadi, sic, הִצְטַדֵּק justum se asserere; Bu. justificavit se(ipsum; Av. vel sese; i.e. excusationem, aut purgationem intendere,adversus crimen quod objicitur; Merc. Prout in fut. hithpael, à 3.s.m. יִצְטַדֵּק, justificabit sese; in 1.pl.est, & occ. loco

seq. נִצְטַדָּק justificabimus nos, Gen. 44.16. Atque indè ex hac Rad. sunt nomina seq. i. No. צַדִּיק, m. justus, habens causam justam; unde per Aphær. Δίκαιος, justus; Av. h.e. innocens, non rectè accusatus, aut jus habens agendi judicio; rectè agens; non culpabilis; jus habens viræ æternæ; Cocc. Græcè Δίκαιος justus, & Chald. זַכַּי vel זַכָּאָה, dicitur, qui culpâ vacat, aut reatu, cujus factum approbatur. Sæpe judicialiter sumitur, pro eo qui sententiâ judicis absolvitur. Insontem dicimus; ut contrà רָשָׁע, qui damnatur, sons, reus, (etsi rei nomen aliter Latini sumant) cùm aliàs רָשָׁע, sit impius, improbus. Sic, justum apud Paulum, sumimus, cui justitia propter Christum imputatur. Deo attributum, essentiâ, & naturâ suâ justum significat semper; &, ut quidam volunt, etiam effectu, quòd credentes justificet, ut de Christo, Zach. 9.9. utrumque disertè expressit Paulus ad Rom. 3. justus, & justificans, &c. Sic Jer. 23.5. germen justum dicitur. Ab hominibus & personis transfertur & ad res alias; ut Deut. 4.8. jura justa, sicut & Latinè. Et Isa. 49.24. שְׁבִי צַדִּיק, præda justi, juxta Kimchi, est præda justè erepta: ubi verba sunt gentium, quòd justè ceperint Israelitas; at Dominus id negat; & tyrannicè potiùs extortam ait, & injuriâ partam, ideo illis eripiendam. Item, justus pro verace interdum sumitur; qui scil. quum futura prædixerit, ea evenerint, Isa. 41.26. sic passim Hebræi justum pro vero, certo, necessario & indubitato sumunt; Merc. Occ. autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc ut seq. in sing. m. צַדִּיק justus, justi, justum, &c. Gen. 6.9..7.1..18.23,25..20.4. Deut. 32.4. &c. Job. 12.4..17.10..32.1..34.17. Psal. 5.13..7.10,12..11.3,5,7..14.5..31.9..34.20,22..37.25..64.11..72.7..112.6..119.137..129.4..141.5..145.16. &c. Isa. 53.11. Lam. 1.18. Ezech. 3.20,21. &c. ad Dan. 9.14. Zeph. 3.5. Zach. 9.9. Mal. 3.18. in 140. circ. l. cui etiam sing. m. ה cop. ַה dem. ל, לְ, ב & מ sunt præf. ut seq. וְצַדִּיק & justus, Exod. 23.7. Job. 27.17. Psal. 37.21..112.4..116.5. Prov. 10.25..21.26..29.6. Ezech. 33.12. Hab. 2.4. הַצַּדִּיק justus, Exod. 9.27. Deut. 25.1. Eccl. 3.17. Isa. 57.1. Ezech. 18.20..33.12. Hab. 1.4. כְּצַדִּיק sicut justus, Gen. 18.25. לָצַדִּיק justo, Prov. 9.9. לַצַּדִּיק justo, Psal. 37.12,17,32..55.23..58.12..97.11. Prov. 12.21..13.22..17.26..21.15,18. Eccl. 9.2. Isa. 24.13..26.7. Ezech. 33.14. מִצַּדִּיק à justo, Job. 36.7. & in forma pl. m. absol. occ. vel plenè vel def. absque Jod plur. vel sine Jod penult. sic, & locis seq. צַדִּיקִים vel צַדִּקִים & צַדְּקִים justi, Gen. 18.24,26. Exod. 23.8. Deut. 4.8..16.19. 1 Reg. 2.32. 2 Reg. 10.9. Job. 22.19. Psal. 1.5,6..32.11..33 1..34.16..37.17,29,39..52.8..69.29..97.12..118.15,20..140.14..142.8..146.8. Prov. 2.20..3.33..4.18..10.24,28..11.9,10,21,23,28..12.3,5,7,12..13.9,21..15.29..28.12,28..29.2,27. Eccl. 8.14. Isa. 5.23..60.21. Lam. 4.13. Ezech. 23.45. cui etiam formæ pl. m. וְ cop. & הַ dem. sunt præf. sic, וְצַדִּיקִים & וְצַדְּקִים & justi, Psal. 68.4. Prov. 28.1..29.16. Hos. 14.10. הַצַּדִּיקִים justi, Gen. 18.24,28. Psal. 125.3. Eccl. 8.14..9.1. Item, 2. hinc etiam No. צֶדֶק justitia; Pag. Bu. &c. Δικαιοσύνη; h.e. 1. recta actio, 2. jus, Cocc. quod No. justitiam tam politicam & publicam, quàm privatam significat, i.e. justam causam, quâ quis se, in sua conscientia, & coram hominibus inculpatum agnoscit. In Deo etiam effectum notare potest, ut justitia Dei sit, quâ justi efficimur propter Christum, & ejus obedientiam, non nostris viribus, &c. quæ & Dei misericordia dicitur; Merc. Atque hoc No. frequens etiam legitur in textu, & ordine Conc. ut seq. in sing. צֶדֶק; m. justitia, justitiæ, justitiam, &c. locis seq. צֶדֶק justitia, Lev. 19.36. Deut. 1.16..16.18,20..33.19. Job. 8.3..29.14..31.6..36.3. Psal. 4.6..9.5..15.2..17.1..23.3..40.10..45.5,8..48.11..51.21..52.5..58.2..85.11,14..89.15..94.15..97.2..110.4..118.19..119.75,138,142,144,172..132.9. Prov. 1.3..2.9..8.15,16..12.17..16.13..31.9. Isa. 1.21..11.5..16.5..26.9,10..41.2..45.8,19..51.1,7..58.2..64.4. Jer. 11.20..22.13..31.23..50.7.. Ezech. 45.10. Dan. 9.25. Hos. 10.12. Zeph. 2.3. Cui etiam וְ, לְ, בְ, הַ, בַ & לַ sunt præf. ut seq. וְצֶדֶק & justitia, Psal. 85.12. וְצֶדֶק & justitia, Deut. 25.15. Psal. 119.121. Eccl. 5.7. הַצֶּדֶק justitia, Eccl. 3.16. Isa. 1.26..61.3. בְּצֶדֶק in, cum justitia, justè, Lev. 19.15. Psal. 9.9..17.15..65.6..72.2..96.13..98.9. Prov. 8.8. Isa. 11.4..42.6..45.13..59.4. Hos. 2.21. בַּצֶּדֶק in justitia, Pro. 25.8. לְצֶדֶק ad justitiam, justè, Isa. 32.1. Item, occ. etiam cum affixis variis, ob quæ, prius sægol, pro more talium, mutatur in Chirek, & posterius in scheva, ut cum י Aff. cui & כְ est præf. & cum נִי Aff. absque præf. ut seq. צִדְקִי justitia mea, Job. 6.29..35.2. Psal. 4.2..38.27. Isa. 41.10..51.5. כִּצְדָקִי secundum justitiam meam, Pf. 7.9..18.21,25. צִדְקֵנִי justitia nostra, Jer. 23.6..33.16. Item cum ךָ ob pausam pro ְךָ & ֵךָ Aff. sic, צִדְקֶךָ justitia tua, Job. 8.6. Psal. 35.28..37.6..119.7,62,106,123,160,164. Isa. 58.8. צִדְקֶךָ justitiam tuam, Isa. 62.2. ut & cum כְּ præf. & ךָ Aff. loco seq. כְּצִדְקֶךָ secundum justitiam tuam, Psal. 35.24. sed occ. etiam cum י Aff. cui כְּ & מִ sunt præf. & cum ֶהָ Aff. absque præf. ut seq. צִדְקוֹ justitia ejus, sua, Psal. 50.6..97.6. Isa. 42.21. בְּצִדְקוֹ in justitia sua, Eccl. 7.15. כְּצִדְקוֹ secundum justitiam ejus, Pf. 7.18. מִצִּדְקוֹ à justitia sua, Ezech. 3.20. צִדְקָה justitia ejus, Isa. 62.1. Item, 3. hinc etiam No. Substant. fæm. צְדָקָה justitia; Pag. Bu. &c. tam politica, scil. quàm Theologica; Δικαιοσύνη; Av. &, apud R.R. etiam est Eleemosyna, quòd, justum fit, & justitiæ symbolum, pauperibus succurrere; Bu. Lex. idem est hoc No. cum superiore. Sæpe pro externa obedientia, & politica. Opponitur hypocrisi, Mal. 3.3. Sæpe pro privata beneficentia, quæ alicui exhibetur; etsi non sit juris publici. Unde pro eleemosyna sumitur; & bono opere, 1. Joann. 3. Qui facit justitiam; i.e. charitatem exercet, &c. De Deo sumatur, ut suprà in צֶדֶק. Pluraliter, beneficta significat, justa, & bona opera, misericordiæ opera; beneficia, tam de Deo, quàm de hominibus. Merc. Occurrit autem hoc No. frequens etiam in textu, & ordine Conc. ut seq. in forma f. f. simpl. locis seq. צְדָקָה justitia, Gen. 15.6..18.19. Deut. 24.13. 2 Sam. 19.29. Job. 37.23. Psal. 33.5..106.3. Prov. 8.20..11.18,19..12.28..13.7..14.34..15.9..16.33..21.3,21. Isa. 10.22..45.23..56.1.. 58.2.. 59.9,17.. 60.17.. 61.10,11. Jer. 33.15. Am. 6.13. Mal. 3.20. cui etiam formæ f. f. absol. ה cop. הַ dem. בְ, לְ & מִ sunt præf. ut seq. וּצְדָקָה & justitia, Deut. 6.25.2 Sam. 8.15. 1 Reg. 10.9. 1 Chron. 18.14. 2 Chron. 9.8. Neh. 2.20. Psal. 24.5..99.4. Prov. 8.18..10.2..11.4. Isa. 28.17..32.16..33.5..45.8..59.14. Jer. 9.23..22.3,15..23.5..33.15. Ezech. 18.5,19,21,27..33.14,19,16..45.9. Am. 5.7,24. הַצְּדָקָה justitia, Isa. 32.17. Dan. 9.7. בִּצְדָקָה in justitia, Psal. 72.3. Prov. 16.8,12. Isa. 1.27..5.16..48.1.. 54.14.. 63.1. Mal. 3.3. וּבִצְדָקָה & in justitia, 1 Reg. 3.6. Isa. 9.7. Jer. 4.2. Zach. 8.8. לְצִדְקָה ad justitiam, Psal. 106.31. Isa. 5.6. Hos. 10.12. Joel. 2.23. מִצְּדָקָה à justitia, Isa. 46.12. & in forma sing. f. const.

ſ.conſtr.eſt & occ.ſimp.locis ſeq. צְדָקָה juſtitia, Deut.33. 21.Pr.11.5,6.Eze. 18.20..33.12. cui etiam formæ ſing.ſ. conſtr. וְ cop.eſt præf.ſic, וְצִדְקָת & juſtitia, Iſa.5.26. Item occ.etiam hæc forma ſ.ſ. conſt.cum aff.variis,ut cum יְ Aff. cui & וְ, בְּ & כְּ ſunt præf. צִדְקָתִי juſtitia mea, Gen.30.33.Iſa.46.13. וְצִדְקָתִי & juſtitia mea, Iſa.51.6, 8..56.1. בְּצִדְקָתִי propter juſtitiam meam,Deu.9.4.Job. 27.6. כְּצִדְקָתִי ſecundum juſtitiam meam, 2 Sam.22. 21,25.& cum הָ, vel in pauſa הָ֫ & cum הָ֫ Aff. צִדְקָתְךָ juſtitia tua, Pſal.36.7..40.11..71.16.. 119.142. וְצִדְקָתְךָ juſtitia tua, Job.35.8. Pſal.11.16..71.24. צִדְקָתֶךָ juſtitiam tuam,Iſa.57.12. cui etiam,cum הָ, Aff. יְ & בְּ ſunt præf. וְצִדְקָתֶךָ & juſtitia tua, Pſal.36.11..71.19.. 72.1.. 88.13..145.7. Iſa.48.18. בְּצִדְקָתֶךָ propter juſtitiam tuam,Deut.9.5,6.Pſal.31.2..71.2..119.40..143.11. Sicut & in pauſa cum הָ֫ Aff. בְּ etiam (ſignificans,in juſtitia tua, vel,in,per, aut,propter juſtitiam tuam, &c.) eſt præf. ſic, בְּצִדְקָתְךָ idem, Pſal.5.9..69.28..143.1. ut & rurſus cum הָ, Aff. יְ eſt præf. loco ſeq. וּבְצִדְקָתֶךָ & in juſtitia tua, Pſal.89.17. Item,occ.etiam cum יְ Aff. cui & וְ, בְּ & מִ ſunt præf. ut ſeq. צִדְקָתוֹ juſtitia ejus,ſua, 1 Sam. 26.23. Job.33.26.Pſal.22.32..98.2..112.9. Ezec.33.14, וְצִדְקָתוֹ & juſtitia ejus, Pſal.103.17..111.3..112.3. Iſa. 59.16. בְּצִדְקָתוֹ in juſtitia ſua,ejus, Ezech.18.22. Mich. 7.9. כְּצִדְקָתוֹ ſecundum juſtitiam ejus, 1 Reg. 8.32. 2 Chron.6.23. מִצִּדְקָתוֹ à juſtitia ſua, Ezec.18.24,26..33. 18. Item,occ.& cum מ֫ Aff.cui etiam וְ & בְּ ſunt præf. ſic,וְצִדְקָתָם & juſtitia ipſorum,Iſ.54.17. בְּצִדְקָתָם juſtitiâ ſuâ,Ezech.14.13,19. & in forma pl. ſ. abſol. occ. ſimpl. locis ſeq. צְדָקוֹת juſtitiæ,Pſal.11.7..103.6. Iſ.33. 15..45.24. ſed in forma pl.ſ.conſtr.occ.ſimpl.& cum יִ֫ & וֵ֫ pro יִ֫ Aff. ut ſeq. צִדְקוֹת juſtitiæ, Jud.5. 11. 1 Sam.12.7. Mich.6.5. צִדְקוֹתֵינוּ juſtitiæ noſtræ,Iſ. 64.5.Jer.51.10. Dan.9.18. צִדְקוֹתֶיךָ juſtitias tuas,Dan. 9.16. צִדְקוֹתָו juſtitiæ ejus, Ezech.3.20..18.24.. 33.14. De hoc autem, No.præced. viz. צְדָקָה juſtitia; notandum,quòd ſæpè jungatur cum No. מִשְׁפָּט, judicium. Et tunc judicii nomine, plerumque ea juris pars intelligitur, quâ nocentes & facinoroſi puniuntur; juſtitiæ,verò, quâ boni defenduntur ab injuria malorum; utrumq; enim, hoc eſt ex officio judicis; & utrumque fecit Salomon in judicio mulierum, de puero vivo concertantium; & ſic Jehu, in occidendis falſis Prophetis,&c.Ità & nos civiliter jubemur, judicium & juſtitiam facere; i. e. juſta juſtificare, & injuſta damnare. Theologicè,verò, & ſpiritualiter, judicium ad legis prædicationem referri poteſt, quæ jubet malum vitare, & Dei ſervare mandata; juſtitia verò,ad Evangelium,quòd nos docet Dei miſericordiæ in Chriſto promiſſæ fidere. Et quidam huc referunt illud dictum, declina à malo,& fac bonum Merc.Cev. Item,notandum etiam,quòd, nomen צַדִּיק in forma pl.m. צַדִּיקִים, in lege, ſeu Pentateucho, ſemper veniat defectivè, ſine Jod,ſigno plur. ſic, צַדִּיקִם, unico tantùm loco excepto, viz. Exod.23.8. & pervertet רִבְרֵי, verba צַדִּיקִים juſtorum; Pag.ubi R.Sal. exp.juſta; quaſi רִבְרֵי conſtr.eſſet pro abſol. רַבָּרִים; ut aliquando reperies. Sed Kimchi exp.juſtorum; i.e. eorum qui rationes habent, quibus ſeſe tueantur. In loco autem Ezech.21.ubi comminatur Dominus ſe exciſurum juſtum ſimul & impium, Jonathan vertit, emigrare faciam juſtum tuum,ut excidam impium tuum; vel in plur.tuos juſtos, tuos impios,&c. Merc. Item,locus, Dan.12.3. notandus; וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים, & juſtificantes multos, ſicut ſtellæ in ſeculum; Pag. h.e.qui doctrinâ,ſcil. Evangelii, multos ad juſtitiam perducent, & abſolvent à peccatis eorum, remiſſionem illis, propter Chriſtum, annunciantes; Merc.Hieron.qui ad juſtitiam erudiunt plurimos; Pag. Deinde, de hiſce tribus nominibus præced. loci quidam notandi, prout in Cocc.ſunt explicati. Ut 1.de No. צֶדֶק, Pſal.4.6. ſacrificate ſacrificia juſtitiæ, intelligè veram ſententiam de Deo & juſtitiâ ejus, fidem,charitatem; nam,qui ſacrificium juſtitiæ offert, confitetur Deum eſſe juſtitiam ſuam; verſ.2. Et Pſal. 51.21. tunc delectaberis ſacrificiis juſtitiæ; h.e. obedientiâ ſacerdotis veri,& ſervatoris.Pſal.40.10. evangelizavi צֶדֶק juſtitiam in cœtu magno; h.e. jus meum Redemptoris, & juſtitiam, ſive jus vitæ paratum in me,credentibus in me. Pſal.45.5. propter veritatem,&c. צֶדֶק juſtitiam; perfectam, ſcil.obedientiam & meritum.Pſa.85.12. juſtitia ex cælo proſpectat; h. e. jus Chriſti ex cælo manifeſtatur per divinam potentiam. Pſal.97.2. juſtitia & judicium ſtatumen throni ejus; h.e.obedientia Chriſti, & judicium, quo, ſcil.damnatum eſt peccatum, ſunt duo ſtatumina regni Dei, quod habet in Eccleſia,& per ea,Eccleſia conſervatur, ut Deus perpetuò in ipſa regnet. Pſal. 132.9. Sacerdotes tui induentur juſtitiâ, h.e. jure filiorum, quum Chriſtus ſe obtulerit.Sic de No.fæm. צְדָקָה. Gen.18.19. ad faciendum juſtitiam & judicium. Juſtitiam facere, eſt, quod verum, rectum & juſtum eſt, facere; amare Deum,eum glorificare,etiam imprimis, ut eum, qui juſtificat improbum; proximum amare, & ejus juſtificationi operam dare. Judicium facere eſt, diſcernere veritatem & mendacium, & facientibus veritatem agglutinari, recedere autem, à facientibus mendacium. Iſa.64.5.ut veſtis ſordida, omnes juſtitiæ noſtræ; h.e. omnia recta dicta & facta ſunt valde contaminata.Ezec. 18.26. quum revertitur, vel avertitur juſtus à juſtitia ſua; h.e. à rectè dictis & factis, ob quæ laudabatur, Iſa. 10.22. כָּלִיוֹן חָרוּץ שׁוֹטֵף צְדָקָה conſumptio deciſa eſt, redundans juſtitiâ,h.e.vindicta ſpreti doni juſtitiæ Dei, Rom.3.25,26. δικαιοσύνη dicitur ea virtus Dei, per quam,ut odit peccatum, ità non poteſt communionem habere cum peccatore, & contra eum non teſtari, neque peccatum remittere, niſi ſecundum ſententiam legis, ſcil.cum condemnatione peccati, & juſtificatione peccatoris; nempe in Chriſto. Remittit enim peccata,ut juſtus, & non ſimilis peccatori; non verò impunitum dimittens peccatum, & ut juſtificans in Chriſto ſecundum legem.Iſa.45.23. יָצָא מִפִּי צֶדֶק exivit ex ore meo juſtitia, dictum verum, dictum juſtum, quod abnegare & retractare non poſſum. Deut.6.25. וְצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ & juſtitia erit nobis, quum obſervabimus facere omne præceptum hoc, coram Domino Deo noſtro, quemadmodum præcepit nobis; i.e. 1. rectitudo noſtra, ut ſimus ſancti, quemadmodum Deus Sanctus eſt, ſi nempe peccata noſtra & impotentiam confiteamur, abnegemus juſtitiam propriam, confiteamur & recipiamus juſtitiam à Deo donatam, & ſpem noſtram bonis operibus confirmemus. 2. Medium juris petendi à Deo vitam, & argumentum juſtificationis. Nam ſumma præcepti eſt fides & charitas.Gen.15.6. וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה & imputavit eam ipſi juſtitiam, ad jus vitæ; vel reputavit, ut medium accipiendi juris ad petendum vitam. Hinc Apoſtolus, Rom.4.5. conficit.1.Abrahamum non fuiſſe juſtificatum,

ſcil. juſtum dictum ex operibus, ut poſſet gloriari coram Deo. 2. Fidem Abrahami fuiſſe eam, qua creditur, Deum juſtificare improbum. Nam, ſi credidiſſet, ſe aliquo opere juſtificatum iri, non fuiſſet ei ſua fides imputata ad juſtitiam. Et, ſi credidiſſet, Deum remittere peccata abſque δικαιώματι ſive cauſâ juris ad vitam, non fuiſſet fides imputata ad juſtitiam. Ubi enim eſt juſtitia, ſive jus ad mercedem, ibi eſt ſententia legis, mercedem, h.e. vitam adjudicantis. Ergo & δικαίωμα. Iſa. 54. 14. בְּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי, in juſtitia confirmaberis, vel, confirma te, h.e. in jure Dei & Chriſti ejus; & in fide, quâ juſtitia Dei apprehenditur & Deus glorificatur. Joel. 2. 23. הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה doctorem ad juſtitiam. Juſtitia Dei eſt jus vitæ æternæ datum à Deo; cujus cauſa eſt in Deo; quod Deus addicit ſecundùm legem in Chriſto; jus, quod habet Deus ad ſalvandum peccatorem; rectitudo & veritas Dei, quâ dat Filio hæreditatem & eam ipſi ſervat. In veritate tua reſponde mihi בְּצִדְקָתֶךָ in juſtitia tua, & ne intres in judicium cum ſervo tuo; quia non juſtificabitur coram te omnis vivens. Juſtitiam ſuam abnegans, ad juſtitiam Dei, h.e. jus vitæ, quod donat Deus, confugit. Denique, de nomine צַדִּיק, juſtus; Gen. 6. 9. vir juſtus, integer; hoc eſt, ſincerè & ſeriò, recta faciens, & in fide coram Deo ambulans; ſic, Job. 12. 4. Gen. 18. 25. juſtum cum injuſto; צַדִּיק עִם רָשָׁע h. e. abſolvendum cum condemnando. Zeph. 3. 5. Jehova juſtus in medio ejus; h.e. demonſtrans & prædicans juſtitiam ſuam, quâ obſervat legem ſuam, tum in condonatione peccati, tum in judicio de falſa juſtitia. Pſal. 11. 7. quia צַדִּיק juſtus eſt Dominus, juſtitias diligit, h.e. rectas cogitationes, rectos ſermones & actiones hominum amat & procurat. Eccl. 7. 16. אַל תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה, nè ſis juſtus multùm, in reprehendendis, ſcil. & caſtigandis aliis, ut non conniveas & condones. (Ne eſto juſtus nimiùm; Hebr. multùm, ſic verſ. ſeq. ſenſus verborum eſt; temperato judicio tuo, nè aut plus æquo tibi tribuas, quod capitale eſt; neque plus æquo te abjicias, quod deſperantis eſt; nè ſis juſtus nimiùm; tuo, viz. judicio, ut in ſeq. verſu, qui hujus eſt Antitheſis; nimirum, ne faſtu & arrogantiâ tuâ ruaris in perniciem præceps. Jun.) Ezc. 3. 20. וְיָשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקוֹ, & quum recedit juſtus (qui ſcil. bona fecerat) à juſtitia ſua. Sic Ezec. 18. 24, 26. 33. 18. Tenuis illa denominatio juſti eſt ab externis dictis & factis. Melior, Hab. 2. 4. צַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה juſtus in fide ejus vivet; confer Iſa. 53. 11. Hæc de hiiſce tribus nominibus ex Cocc. Notandum etiam, quòd No. עֶרֶק interdum addi ſolebat Regum nominibus; ut מַלְכִּי־צֶרֶק Gen. 14. & אֲדֹנִי־צֶרֶק Joſ. 10. 1. Ubi Hebræi ſcribunt, fuiſſe tunc commune nomen Regum Jeruſalem, ut aliquando, פַּרְעֹה Ægyptiorum. Bu. Lex.

Rad. 13. צָהַב; indè צָהֹב, m. flavus, ſeu fulvus; aut aureus color, ſeu color propinquus colori auri, inquit R. D. Pag. vel fulgens; Jonathan, ſplendens ut aurum; nam convenit cum זָהָב, auri nomine; commutatis ſcil. Zajin & Tzadi; ut in עָלַז & עָלַץ; Bu. Lex. Kimchi addit, eſſe colorem pulli columbini, ubi primam plumam abjecit; Merc. eſt à זָהָב aurum, No. hoc derivatum; Cocc. occurrit autem ſimpl. & cum ה dem. præf. ſic, צָהֹבֶת fulvus, Lev. 13. 30, 32. צָהֳבֻהוֹב fulvus, Lev. 13. 36. Atque ab hoc No. Doctores utuntur verbo in kal צָהַב, pro flaveſcere; lucere; Merc. flavus, ſeu fulvus fuit inſtar aurei coloris; & in hiph. הַצְהִיב fulfit inſtar auri fulvi; nam eſt cogn. cum זָהָב aurum, Av. Atque indè quaſi part. pahul hiph. Pag. vel part. hoph. Bu. Lex. in ſ.m. ſic occ. Ez. 8. 27. & vaſa æris (pro ærea) מְצֻהָב deaurati aut colorati, inſtar fulvi, vel, aurei coloris; Hieron. & vaſa æris fulgentis optimi, &c. Pag. i.e. æris flavi; Av. & vaſa æris ſplendidi boni, duo, &c. Cocc. & inſtrumenta ex orichalco (Hebr. æris fulgentis) præſtante, duo, pretioſa ut aurum. Ex orichalco; i.e. electri præſtantiſſimo genere, quod Feſtus vocat aurichalcum; Jun. æris ſplendidi, q.d. χαλκὲ χρυσίζοντ☉; 70. χαλκᾶ εἱλεοῦ☉; Cocc.

Rad. 14. צָהַל, eſt עָלַז, exultare; Pag. equorum proprium eſt; hinnire; quod eſt ex lætitia & laſcivia; unde per Metaph. hominibus etiam tribuitur; pro, claram, lætam vocem edere, jubilare; lætari & geſtire; Merc. Bu. Lex. & in hiph. pro exhilarare. Includit affectum & motum ad rem aliquam; erit ergo, Metaphoricè, exclamare præ gaudio & petulantia. Tribuitur etiam bobus mugientibus; Merc. hinnivit, vel lætitiâ, vel petulantiâ; eſt enim propriè equorum & taurorum, & tranſlativè de hominibus dicitur; hinc per Metath. λάζω laſcivio, petulans ſum, ἀλαλάζω jubilo, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3. ſ.f. & 3. pl. fic, צָהֲלָה exultabat, Eſth. 8. 15. צָהֲלוּ exultabant, Iſa. 24. 14. & in Imper. kal, à ſ.m. צָהֵל; occ. in ſ.f. ſimpl. & cum ך cop. præf. ut & in pl.m. cum ך cop. præf. ut ſeq. צָהֲלִי exulta, Iſa. 10. 30. 12. 6. וְצָהֲלִי & exulta, Iſa. 54. 1. וְצָהֲלוּ & exultate, Jer. 31. 7. In fut. kal, à 3. ſ.m. יָצְהַל hinniet, exultabit; & in 2. ſ. m. תָּצְהַל exultabis, hinnies, &c. occ. in 2. pl. m. cum ך cop. vel conv. præf. & in 3. pl. m. ſimpl. ſic, וְתָצְהֲלוּ & exultaveritis, Jer. 50. 11. יְצָהֲלוּ adhinniunt, Jer. 5. 8. In hiphil, הַצְהִיל clarum, nitidum, efficere; Bu. fecit hinnire, fecit nitere ſeu lætari; Av. mundare, illuſtrare, exhlarare; Pag. prout occ. in Infin. hiph. cum ל præf. ſic, Pſal. 104. 15. לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן ut mundet aut illuſtret faciem præ oleo; i.e. lætitiâ; 70. ut exhilarat faciem in oleo. Hieron. ad exhilarandam faciem oleo; & Ab. Ezra, ut ſplendere, ſeu lucere faciat, Pag. nitore, ſcil. læto; quaſi vultûs lætitiam proclamet, oleo vel unguento delibutus. Sunt qui exponant quaſi לְהַצְהִיר. Proprium eſt, exhilarare; quia, hinnitus in equo hilaritatis indicium eſt; Mer. ad exhilarandum; Bu. Conc. ad faciendum nitere faciem ab oleo, ſeu præ oleo; 70. τῷ ἱλαρύναι, ut exhilaret faciem, &c. Av. lætam efficiendo faciem; Bu. Lex. ut faciat hinnire faciem ab oleo; h.e. ſplendere; πρόσωπον ἀγεράλλον, cum lætâ voce comparatur; Cocc. Atque indè eſt No. cum Mem hœmatit. מְצַהֲלָה, f. hinnitus; Pag. Bu. & c. equorum, ſcil. Av. prout occ. in forma pl. f. ſimpl. & cum יך Aff. ſic, מְצַהֲלוֹת hinpitus, Jer. 8. 16. וּמְצַהֲלוֹתַיִךְ & hinnitus tui, Jer. 13. 27.

Rad. 15. צָהַר prælucidus & limpidus fuit inſtar olei; unde & charta oleo perfuſa redditur perlucida, ut ſol faciliùs penetret. Eſt cogn. cum זָהַר fulgidus fuit, & זָהַר mundus fuit. Hinc σειριάω, σειραίνω luceo, σείριος☉, Sirius, pro ſole, & σεὶς σείριος☉, ſol, ſolis, &c. Av. qui ſolus hanc rad. in kal ſic deſcribit; nam verbaliter tantùm venit in hiphil, de quo vide ad finem Rad. reliqui verò radicem incipiunt à nomine radicali, viz. צֹהַר, m. lumen, ſplendor; feneſtra, ſic dicta, quòd lucem tranſmittat, & lux per illam ingrediatur; Pag. Bu. Verbum צָהַר lucere, Chaldæis uſitatum eſt; Bu. Lex. unde צֹהַר eſt feneſtra, per quam illabitur lux diei; Av. In Bu. Conc.

Rad.

Rad.hæc duo signif. i.est lumen,fenestra; meridies, id-que scil. in nominibus seq. viz. 1. No.hoc jam descripto; prout occ.Gen.6.16. צֹהַר fenestram facies arcæ; Pag. Av.nam lumen est,vel fenestra admittendo lumini; Coc. Atque indè 2.est No. in forma duali, m. viz. צָהֳרַיִם, meridies; Pag.Bu.Av. & est tempus quo lux diei est fortis, & venit in forma duali, eò quòd,ut R.D. inquit,dies dividitur à luce ejus in duo; nam, à manè usque ad dimidium diei,pergit,seu procedit,& lucet,vel est lux;& à dimidio diei,& deinceps,pergit, & renebrescit, vel est vesper: צָהֳרַיִם autem,est tempus,in quo lux est fortis ex utroque latere; Pag. Merc.Cev. & statum obtinet inter duas diei partes, atque ex utrisque constat; quasi, geminam lucem dicas; quum scil. in medio cælo,sol inter ortum & occasum clarissimè fulget; Merc.Cev.Meridies sic dicitur in forma duali, quia diem in duas partes æquas dividit, & geminæ lucis, ante meridianæ,scil.& vespertinæ medium est interstitium & terminus. Bu. Lex. No.hoc in duali dicitur meridies,& est sol in medio cæli positus, & clarissimè splendens; Av.est, autem, hoc No. formæ instar אָזְנַיִם, ac proinde, primum cametz est breve; Bu.Lex.Occ.autem no.hoc,in duali,simpl.cum cametz penult.ob pausam,sic, צָהֳרַיִם meridies, Ps.91. 6.Isa.16.3.Jer.20.16. sed cum לְ, בְּ, כְּ & וּמִ præf. vel cum pathach penult.extra pausam, vel cum cametz penult.in pausa,prout seq. וְצָהֳרַיִם & meridies, Ps.55.18. הָצָהֳרַיִם vel רַיִם meridies, 2 Sam.4.5. 1 Reg. 18. 26, 29. & 2 Reg.4. 20 כַּצָּהֳרַיִם vel, רַיִם in meridie, Gen. 43.16,25. Deut.28.29. & in 1Reg.18.27. 20.16. Job.5.14. Cant.1.7. Isa.59.10. Jer.6.4..15.8.Am. 8.9.Zeph.2.4. כַּצָּהֳרַיִם sicut meridies,Psal.37.6.Isa.58. 10. וּמְצָהֳרַיִם & præ meridie, Job.11.17. Deinde, ii. signif.2.hujus rad.ex Bu.Conc.est,in No.indè ducto,cum Jod heemant.ab initio,viz. יִצְהָר m.oleum; Pag.Bu.&c. à pellucido,scil. colore; Bu.Lex. oleum lympidum & perlucidum: Av. ἔλαιον; specialius,quàm שֶׁמֶן;Coc. sic autem, præcipuè dicitur recens adhuc oleum, mox ut calcatum est; à claritate,puritate & lympiditate;unde & Zac.5.4.13. purius & splendidius oleum,aurum vocatur; Alioqui,generale nomen olei est שֶׁמֶן, etiam quod ex oleis non fit,ut suo loco dicetur.Est autem in ratione olei, יִצְהָר, id quod mustum,h.e. תִּירוֹשׁ in vini atione; unde & passim hæc conjungi videas; Merc. Cev. in loco etiam,Zach.4.14.sic legitur; isti (sunt) duo filii הַיִּצְהָר olei. Quibus verbis,prophera intelligit Zerubbabel,filium Sealtiel, & Jehosua,filium Jehotzadak; qui sacro unctionis oleo uncti sunt,ille ad regnum,hic verò ad sacerdotium; juxta R.D.in lib.rad. & in comment. Cev. Hoc in loco duo filii olei,dicuntur,duo testes,per quorum verba, le spiritus communicat hominibus; Cocc. Hæ (sunt)duæ oleosæ; Hebr. filii oleæ. q.d.duæ istæ arbores figurant omnimoda Spiritûs dona à Deo in æternum ad Ecclesiam perventura per Christum.Atque hinc etiam facilè eruitur secundæ quæstionis Interpretatio, nempe, duas baccas tubósque significare demensum Spiritus abundans, & in Ecclesiam à plenitudine Christi, suis modis, tanquam tubulis,indesinenter defluens. Proinde, dicitur in seq.verbis; quæ permanent apud Dominum totius terræ; h.e.quæ in Christo sunt,& per Christum,Ecclesiam perfundunt benedictionibus æternis; Jun.Occ. autem hoc No. ordine Conc.simpl. & cum לְ cop. יְהֹ dem.& וַיְהִי præf.ut seq. וַיִּצְהָר oleum,Num.18.12.2 Reg.18.32. Jer. 31.11.Joel.1.10. וַיִּצְהָר & oleum, Deut.28.51. 2 Chro. 31.5..32.28. Neh.10.38. Joel.2.24. הַיִּצְהָר oleum, Hos. 2.24. Hag.1.11.Zac.4.14. וְהַיִּצְהָר & oleum, Neh.5.11.. 10.40..13.5,12.Hos.2.10. Joel.2.19. Item, occ. etiam cum לְ cop.præf.& לָ ob pausam pro לְ, Aff.& semel cum Jod (in quibusdam exemplaribus) abundante ante לָ Aff.ut seq. וַיִּצְהָרָךְ & oleum tuum,Deut.11.14..12.17.. 14.23..18.4. וְיִצְהָרְיֹךָ & oleum tuum,Deut.7.13. Atque indè ex hoc No.plerique derivant verbum in Conjug hiphil, הַצְהִיר oleum facere vel exprimere; Pag.Bu.Av. verbum hoc in hiphil, à No. יִצְהָר oleo, formatum, est quasi oleificare diceres; Merc.prout occ. in fut. hiph.à 3.s.m. יַצְהִיר oleum faciet,seu exprimet; in 3.pl.m. sic, Job.24.11. בֵּין שׁוּרוֹתָם, inter, vel intra muros suos, vel eorum יַצְהִירוּ facient, pro fecerunt,oleum.Ac si dicat,calcabunt olivas, & facient oleum. Alii sic exp.inter trapeta facient oleum; Hieron.inter acervos eorum meridiati sunt; à meridie, scil.formans verbum meridior, quod Latinis propriè est, cibum,aut somnum meridianum capio; Pag. inter ordines ipsorum oleum exprimunt; Cocc.Ab.Ezra scribit, sic dici hoc verbum, pro oleum exprimere,quia oleum accensum lucem facit, ut meridies; Bu.Lex.

Rad.16. צָוָא. Indè צוֹאָה, f. sordes; stercus; Pag. Sed צוֹא potiùs esset dicendum in ipsa radice; & ad יָצָא potiùs pertinere videtur.Est excrementum,ani propriè; sed & oris,Isa.28. egressio,& vomitus; & ad sordes alias quæ ejiciuntur & extruduntur,ac propelluntur, transferrur.Si autem צוֹאָה ad צוֹא referretur; esset formæ טוֹבָה à טוֹב. Sed verborum ordines interdum confunduntur; Merc.Cev.in Bu.Conc. Rad. hæc est excrementum, fimus.Et ordine Conc. sic describitur. Nominibus sequentibus. Indè enim 1. est No. quasi à sing. צוֹא, Pag.vel צוֹאִי; Cocc. In forma pl.m. צוֹאִים, excrementosa, sordida; Bu.Conc.sordidi; Bu.Lex. Av. excremento commaculati, conspurcati; Av. nam quia צוֹאָה est sordes,appellantur vestes sordidæ צוֹאִים; Pag. Alii sic putant dictas vestes, quasi, exuendas seu exuidignas, quòd sint sordidatæ; prout occ.in forma pl.m. simpl.sic,Zac.3.3.& Jehosua erat לָבוּשׁ בְּגָדִים צוֹאִים indutus vestibus sordidis; Pag.Av. & sic ibid. vers. 4. cum הַ dem. præf. removete הַבְּגָדִים הַצוֹאִים vestes sordidas; Pag. vestimenta sordida,& quasi excremento infecta; Bu.Lex. 70. ἱμάτια ῥυπαρά; Cocc. perfecta forma hujus nominis esset יְצוֹאִים; Pag. qui illud locat cum Rad. יָצָא; ubi etiam, tum ab eo, tum à plerisque reliquis, Nomina etiam sequentia in Bu. Lex. Av. & Cocc. collocantur. Item,2.hinc etiam, juxta R.D. in Bu. Conc.est No. צֵא, m. excrementum, sordes; Bu.Lex. prout occ.Is.30.22. צֵא, exitus,vel excrementum,sordes, dices ei; Pag.ad quem locum Masoretharum glossa est, significare שִׁנּוּף, inquinamentum; quibusdam verò,est Imper. interjectionis vim habens,apage.Bu.Lex Et quidem,potest esse Imper.kal,f.m.ex יָצָא; nam sic Hieron. vertit, egredere; scil.foras; dices ei, viz. sculptile; ut R.D. exp. in Comment. Licet sint, inquit, qui exponant per צוֹאָה, sordes, stercus,& projicies illud foràs. Tagum, quemadmodum abominantur immunditiem, sic abominaberis ea. In Hammasoreth dicitur, quod non reperitur alibi significationis שִׁנּוּף, Pag. Merc. ut aut in Sanctes scripserat, (non est sermo שִׁנּוּף) perperam intellexerat verba Masoreth; nam Masoreth non hoc vult sed non aliàs occurrere in Scriptura, צֵא pro stercore. Id enim valet לֵ cum puncto supernè; h.e. לֵית, i.e.non

occurr

ecurrere simile. Merc. Sic & 3. hinc etiam est No. צֵאָה f. exitus; Pag. excrementum, sordes, stercus; Pag. Bu. Quod scil. ex alvo egeritur & exit; Av. κόπρος, ἀπόπατος, Cocc. prout occ. in forma f. constr. sic, Ezech. 4.12.& illud in stercoribus צֵאַת אָדָם excrementi, seu stercoris hominis, i.e. humani, coques, seu ustulabis; &c. Pag. Bu. Av. Item, occ. etiam cum ךָ Aff. sic, Deut. 23.14. & operies אֶת־צֵאָתֶךָ excrementum, vel stercus tuum; Pag. Bu. &c. Item, hinc etiam 4. No. צוֹאָה, f. idem, excrementum; Bu. Cocc. Av. egestio, quicquid ex alvo, sive per anum, sive per vomitum ejicitur; Av. nam ex loco Isaiæ seq. non ani tantùm excrementum, seu egestionem, sed & oris, i.e. vomitum significare videtur, ut suprà dictum ad initium Rad. ubi exponendum puto, vomitu sordium, i.e. vomitu fœtido & olido; Merc. Prout occ. in forma f. absol. sic, Isa. 28.8. omnes mensæ p‹ plenæ sunt קִיא צוֹאָה vomitu sordis seu stercoris; Pag. vomitu (&) excremento sive sordibus; Bu. Lex. vomitu excrementi; Av. vomitus stercoris; Cocc. Item, occ. etiam hoc No. in sing. f. constr. idque simpl. & cum מִ præf. & ו Aff. ut & cum ם Aff. absque præf. ut seq. צוֹאַת excrementum, Isa. 4.4. וּמִצֹּאָתָהּ & à stercore suo, Prov. 30.12. צוֹאָתָם excrementum suum, 2 Reg. 18.27. Isa. 36.12. Sed de hoc ultimo cum ם Aff. vide suprà sub Rad. חור. Scribitur enim in Reg. & Isa. ut comedant. אֶת־חֹרְאֵיהֶם, sed legitur צוֹאָתָם stercus suum; ut habes in Rad. חור; Pag. Merc. hæc autem omnia in hac rad. צוא hîc, juxta ordinem, Bu. Conc. plerique, ut dictum, referunt ad Rad. יָצָא. Item צוֹאר collum, vide infrà sub Rad. צור; Bu. Lex.

Rad. 17. צוד vel צור in præt. kal, צָד, est venari; Pag. Bu. Cocc. &c. quidam conferunt cum צָדַר, unde צַד latus; quasi sit à latere insidiari, ut solent venatores, tensis retibus. Per, venari, captare seu capere redditur. Sed est & cogn. cum מָצַד; Merc. venatus est, quæ sivit prædam, indagavit, insidiatus est feris. Cogn. cum צָרָה insidiatus est hominibus, & cum צָרַר latus, nam rete non exponitur ob oculos ferarum, sed ex latere tenditur. Hinc venari est quærere feras capiendas; unde ζητεύω mendico, i. e. quæro panem, ἐπιζητέω inquiro, ζήτημα, ζήτησις quæstio, inquisitio, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc צוד duo significat. i. est venari; prout occ. in præt. kal, à 3.ſ.m. צָד, in 3. pl. (vel, ut quidam volunt, quoniam est Milrah præter morem quiescentium Yajin in 3.pl.præt.kal, à Rad. צָדָה; Bu. Lex. Merc.) loco seq. צָדוּ venati sunt, Lam. 4.18. In part. ben. kal, ſ.m. occ. cum הַ dem. præf. (qui venatus est, &c.) sic, הַצָּד venans, Gen. 27.33. Item, occ. etiam 3. pl. præt. kal, cum נִי, Aff. ut & cum וְ conv. præf. & ם Aff. sic, צָדוּנִי venati sunt me, Lam. 3.52. וַיְצוּדוּם & venabuntur eos, Jer. 16.16. In Infin. kal, occ. simpl. cum cholem, sed post לְ præf. cum Schurek; sic, לָצוּד venari, venando, Lam. 3.52. לָצוּר ad venandum, Gen. 27.5. In Imper. kal, ſ.m. occ. cum וְ cop. præf. & הָ parag. add. וְצוּדָה & venare, Gen. 27.3. ‹ fut. kal, occ. 3. ſ.m. simpl. sed in 2. ſ. m. cum הַ Interrog. præf. יָצוּד venabitur, Lev. 17.13. הֲתָצוּד num venaberis? Job. 38.39. Item, occ. etiam 2. ſ. m. fut. kal, cum נִי Aff. & 3. ſ.m. cum נּוּ Aff. sic, תְּצוּדֵנִי venaberis me, Job. 10.16. יְצוּדֶנּוּ venabitur eum, Pſ. 140. 12. & in 3 ſ.f. fut. kal, occ, simpl. sic, Prov. 6.26. & mulier אִישׁ viri animam pretiosam תָּצוּד venabitur. Pag. Ubi vox אִישׁ est cum pausa Athnach; unde Hebræi vulgò distinguunt, &, ad vocem sic exponunt; mulier אִישׁ viri, h.e. mulier viro nupta, vel, quæ virum appetit. Sed ut notamus in nostra Gramm. Hebr & Syr. Athnach ità in tribus libris, quos vocant, (intellige libros אמת Emeth, h.e. Job. Prov. & Psal.) notam admirationis supplet & sententiam sistit, ut vocem, quæ propriè ad posterius Hemistichium pertinet, afficiat; etsi etiam ad prius accommodanda sit, Merc. Cev. & mulier viri animam charam (i.e. pretiosam) venabitur, & uxor viri נֶפֶשׁ יְקָרָה תָּצוּד animam pretiosam venatur; Cocc. etiam uxor viro (juncta, h.e. maritata; ideoque adultera) animam pretiosam venatur; i.e. venatione intercipit; ut Ezech. 13.28. Jun. In piel venit in forma quadrata poel צוֹדֵד, idem cum kal; Bu. venatus est diligenter; Av. prout occ. in part. piel, à ſ.m. מְצוֹדֵד, in ſ.f. מְצוֹדָה venans, in forma pl. f. sic, מְצוֹדָדוֹת venantes sunt, Ezech. 13.20. Item, occ. etiam in Infin. piel, sive poel cum לְ præf. לְצוֹדֵד ad venandum, Ezech. 13.18. & in fut. piel seu poel, à 3.ſ.m. יְצוֹדֵד venabitur, & in 2.ſ. m. תְּצוֹדֵד venaberis, & in 3.pl.m. יְצוֹדְדוּ venabuntur, & 2.pl.m. תְּצוֹדְדוּ, in 2. pl.f. est, & occ. sic, תְּצוֹדְדָנָה venabimini, Ezec. 13.18. Atque indè ex rad. in hac 1. venandi signif. sunt nomina seq. 1. No. צַיִד, m. venator; Pag. Bu. Av. &c. h. e. indagator ferarum, insidians feris; Av. prout occ. in forma pl.m. loco seq. צַיָּדִים venatores, Jer. 16.16. Et 2. hinc etiam est No. צַיִד m. venatio; Pag. Bu. &c. insidiatio ferarum, &c. prout occ. hoc No. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. sic, צַיִד vel צָיִד venatio, Gen. 10.9..25.27,28..27.3,5,7,33. Neh. 13. 15. & in forma ſ.m. constr. (instar בַּיִת, constr. בֵּית) est cum jod quiescente post Tzere; prout occ. simpl. & cum מִ, præf. cui ult. etiam י est Aff. ut & cum וֹ Aff. cui etiam מִ est præf. ut seq. צַיִד venationem, Lev. 17. 13. מִצַּיִד de venatione, Gen. 27.25,31. מִצֵּידִי de venatione mea, Gen. 27.19. צֵידוֹ venationem ejus, suam, Job. 39.3. Prov. 12.27. מְצֵידוֹ à venatione sua, Gen. 27.30. Item, hinc etiam 3. No. cum Mem heemant. מָצוֹד, m. rete; Pag. Bu. &c. propriè venatorium; Bu. Lex. instrumentum venatorium, à venando dictum; Av. prout occ. in forma ſ.m. constr. cum וֹ cop. præf. & וֹ Aff. sic, וּמְצוֹדוֹ & rete suum, Job. 19.6. sic & 4. hinc etiam No. item idem cum Mem heemant. ab initio, viz. מָצוֹד, m. idem cum præced. rete, seu venatorium instrumentum; Pag. Bu. Av. & sic exp. Ab. Ezra; sed, juxta R. Sal. est præsidium, munitio; Bu. Lex. prout occ. in ſ.m. constr. sic, מְצוֹד rete, vel munitio, Prov. 12.12. & in forma pl.m. absol. occ. loco seq. מְצוֹדִים retia, Eccl. 7.26. Item, 5. hinc etiam No. cum Mem heemant. ab initio, & He in fine, viz. מְצוֹדָה idem etiam cum præced. rete; Pag. Item, sagena; Pag. Bu. vel instrumentum piscatorium, quo scil. homines venantur pisces; rete piscatorium; vel hamus; Av. prout occ. cum בְּ præf. loco seq. בְּמְצוֹדָה in reti, Eccl. 9.12. Item, 6. hinc etiam No. מְצוֹדָה idem etiam, juxta quosdam, cum præced. rete; Pag. vel laqueus, aut muscipula; Cocc. vel juxta alios, venatio; item sagena; Bu. Lex. Av. vel rete venationis, seu piscationis; Av. prout occ. in forma ſ.m. absol. cum לְ præf. & kibburz pro schurek penult. sic, לְמְצוֹדָה in venationem, Ezech. 13.21. cujus forma ſ.f. constr. מְצוֹדַת rete, vel laqueus, &c. occ. cum בְּ præf. & י Aff. loco seq. בְּמְצוֹדָתִי in reti meo, Ezec. 12. 13. Hæc autem Nomina cum Mem heemant. ab initio hîc ex Bu. Conc. & reliquis descripta, videantur etiam sub Rad. מָצַד, suprà, ubi etiam, licet in alia significatione, quasi Mem ab initio esset radicalis, à quibusdam describuntur,

scribuntur, proinde, ibi videantur; Bu. Lex. Merc. Item, juxta quosdam, hinc etiam est No. צִיר, m. spina; vel rete, aut venabulum; Pag. Merc. Prout occ. in forma pl. m. cum ל præf. sic, Jud. 2.3. & erunt vobis לְצִדִּים in lateribus; i.e. in spinas lateribus, &c. sed de hoc, vide Rad. צָרַר; licet R.D. hic etiam citet; & dicit, quod dagesch est loco literæ raphandæ (seu longa vocalis chirek magni) ficut צְצִים flores, à sing. צִיץ flos, &c. Pag. Sed, rum, Kimchi videtur velle vocem hanc exponere, retia; vel, venabula; vel certè, spinas, seu hamos piscatorios, qui aliquando spinarum nomine veniunt. Cev. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. est in No. צֵדָה vel צֵידָה, f. viaticum, commeatus, esca, cibus; Pag. Bu. venatio, annona, cibus; Cocc. victus, &c. ut reliqui præced. nam non tantùm significat cibum ex venatione captum, sed & alium quemlibet cibum. Hinc σιτεύω, σιτίζω, σιτεία nutrio, satio; &c. Av. Occ. autem hoc No. simpl. vel cum Tzere ante Jod, vel cum Tzere absque Jod, penult. locis seq. צֵדָה vel צָדָה viaticum, Gen. 42. 25..45.21. Exod. 12.39. Jos. 1.11..9.11. Jud. 7.4.. 20.10. Ps. 78.25. sed cum ו cop. præf. ante Tzere tantum in penult. loco seq. וְצֵדָה & viaticum, 1 Sam. 22.10. Atque hinc est etiam in hac signif. No. צִיר, m. idem, esca, cibus, viaticum, commeatus; Pag. Bu. Merc. venatio; (ut suprà in 1. signif.) item, cibus, ex venatione seu feris captis, paratus, Av. Prout occ. in forma s.m. absol. cum cametz penult. pro pathach, ob pausam, loco seq. צֵיד commeatus, Neh. 13.15. In forma s.m. constr. (ut חַיִל à חַיִל, & עַיִן à עַיִן: Pag.) est צֵיר, esca, viaticum, &c. prout hæc forma constr. occ. cum ה, & ם, Aff. cui ult. ם est etiam præf. ut seq. צֵידָה viatico ejus, Psal. 132.15. צֵידָם viatici eorum, Jos. 9.5. מְצֵידָם de viatico ipsorum, Jos. 9.14. Atque indè ex hoc nomine צִיר, in hac 2. signif. plerique formant verbum in hithpael הִצְטַיֵּד; vel, הִצְטַיֵּר (nam, pro more verborum Pe Tzadi, h.e. cum Tzadi 1. Rad. in hithp. ע & ת, hithp. transponuntur, & tunc ת, nota hithp. mutatur in ט post ע 1. Rad. idque Euphoniæ gratiâ, pro הִתְצַיֵּר, ad vitandum sonum sibilantium) quod est in escam parare; Pag. seu in venationem, aut viaticum accipere; à No. scil. צִיר, vel צֵידָה quæ Catachresticῶς etiam escam generaliter significant, & viaticum; Kimchi inquit cibi sufficientiam; Merc. in hithp. signif. fecit se venari, seu accepit sibi viaticum; Av. sumere commeatum; σιτίζεσθαι; Cocc. prout occ. in præt. hithp. 1. pl. loco sequente, הִצְטַיָּדְנוּ in viaticum sumpsimus, Jos. 9.12.

Rad. 18. צָוָה, unde in Piel צִוָּה, præcipere; Pag. jubere, mandare; interdum decernere, ordinare. Sunt & qui exponunt per commendare, Psal. 68. præcepit, i.e. commendavit Deus tuus robur tuum, i.e. regnum. Item pro, promittere, Psa. 42. & aliàs in Psal. Sed omnia ad significationem mandandi: & decernendi pertinent. Construitur cum Accusativo sæpiùs. Interdum cum Lamed, i.e. Dativo: sed est ubi Lamed sumatur pro De, ut Thren. 1. Psal. 91. & Esth. 3. Item cum עַל, vel אֶל. Sed videndum itidem ne עַל, rem denoret, de qua jubetur: Isa. 45. ubi simul cum Accusativo & עַל, construitur, jubete mihi de filiis meis, &c. Merc. צִוָּה, præcepit, mandavit, jussit, commendavit; Bu. Av. Aben Ezra notat cum עַל, denotare, interdictum & prohibitionem; vide Gen. 2.16. 1 Reg. 2.43. & Isa. 5.6. Bu. Lex. verbum hoc est, potestatem & authoritatem habentis; Av. 70. ἐντέλλεσθαι, διατάσσειν, ἐπιτάσσειν, προστάσσειν. Cocc. Hinc ἀξιόω, jubeo, dignum puto, ἀξία, & ἀξιότης, dignitas, authoritas; nam quæ præcipiuntur, debent habere authoritatem, & esse digna factu. Item hinc & Lat. præt. jussit, item, jussus, Nomen, & alia multa; Av. Occurrit autem hoc verbum frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in præt. piel, 3. sing. m. צִוָּה præcepit, mandavit, jussit, ordinavit, decrevit, &c. Gen. 6.22..7.9,16..21.4..47.11..50.16. Exod. 7.6,10,20..12. 50. &c. Psal. 33.9.. 48.29.. 78.5.. 105.8.. 111.9..133.3.. 145.5. Isai. 23.11..34.16. Jer. 13.5..26.8. &c. ad Lam. 1. 17..2.17. & 3.37. in 200. circ. l. Cui etiam 3. s.m. præt. piel, ו conv. est præf. locis seq. וְצִוָּה & præcipiet, Lev. 13.54..14.4,5,36,40. 1 Reg. 11.10. Nah. 1.14. Item, occ. etiam 3. s.m. præt. Piel cum variis aff. ante quæ pro more quiescentium Lamed He, 3. Rad. He abjicitur; ut cum נִי Aff. extra pausam post pathach; sed in pausa, post cametz, ut & cum נִי Aff. post cametz penult. ut seq. צִוַּנִי præcepit mihi, Deut. 4.5..10.4. 1 Sam. 21.3. צִוָּנִי præcepit mihi, 2 Sam. 14.20. Ezech. 37.10. עִוָּנִי præcepit nobis, Deut. 1.41..62.5. Ezr. 4.3. Jer. 35.8,10. Sic etiam cum ךָ extra pausam, pro quo, in pausa, est ךָ, Aff. & & priori ךָ, Aff. ו conv. est præf. sic, צִוָּךְ præcepit tibi, Deu. 4.23..5.16,12..20.17..5.15..13.5. Jos. 1.7.1 Sam. 13. 14. 1 Reg. 13.21. צִוָּךְ præcepit tibi, Deut. 6.17..28.45. 1 Sam. 13.13. וְצִוָּךְ & præcipiet tibi, Exod. 18.23. 1 Sam. 25.30. prout occ. etiam cum הוּ & ם, Aff. ut seq. צִוָּהוּ præcepit ei, Gen. 7.5. Exod. 4.28..19.7. Num. 20. 9. 1 Sam. 17.20. 2 Sam. 5.24. 1 Reg. 15.5. 1 Chron. 14. 16..24.19. Jer. 36.8. צִוָּם præcepit eis, Gen. 50.12. Isa. 48.5. Jer. 35.16. Item, in 3. s.f. præt. piel occ. vel præter morem cum pathach penult. ante Dagesch in Thau, vel pro more cum scheva penult. ante Thau lene; sic, צִוַּתָה præceperat, Ruth. 3.7. צִוָּתָה idem, Esth. 4.17. & in 2. s. m. præt. piel occ. simpl. & cum ה, parag. add. cui utrique ו conv. est etiam præf. sed cum נִי, & נִי Aff. absque præf. ut seq. צִוִּיתָ præcepisti, Ezra. 9.11. Neh. 1.7,8.. 9.14. Job. 38.12. Psal. 7.7..71.3..119.138. צִוִּיתָה præcepisti, Psal. 119.4. Jer. 32.23. Lam. 1.10. וְצִוִּיתָה & præcipies, Num. 27.19. וְצִוִּיתָ & præcipies, Jer. 27.4. צִוִּיתַנִי præcepisti mihi, Deut. 26.13,14. Ezech. 9.11. צִוִּיתָנוּ præcepisti nobis, Jos. 1.16. Sic & in 1. s. præt. piel occ. vel cum tzere ante jod, vel cum chirek parvo ante jod in penult. cui ult. etiam ו conv. est præf. ut seq. צִוִּיתִי præcepi, Lev. 8.31..10.18. Deut. 3.21. Isa. 13. 3..45.12. צִוִּיתִי præcepi, Exod. 29.35. Deut. 17.3..31.5, 29. Jos. 7.11..8.8..22.2. Jud. 2.20. Ruth. 2.9. 1 Sam. 20.29. 2 Sam. 7.7,11..13.28. 1 Reg. 1.35..2.43..11.11..17.4,9. 2 Reg. 17.13. 1 Chro. 17.6,10. Jer. 7.23,31..11.4,8. 17. 22..19.5. Zach. 1.6. Mal. 3.22. וְצִוִּיתִי & præcipiam, Lev. 25.21. Sed occ. etiam cum ךָ Aff. idque vel plenè post jod penult. vel def. cum chirek tantùm absque jod in penult. ante Aff. locis seq. צִוִּיתִיךָ vel צִוִּיתִךָ præcepi tibi, Gen. 3.10,17. Exod 23.15..31.6,11..34.18 Deut. 12.21. Jos. 1.9..13.6. 1 Sam. 21.3. 1 Reg. 9.4. 2 Chron. 7. 17. Jer. 13.6..26.2..50.21. Item occ. etiam 1. s. præt. piel, cum יו & הָ Aff. plenè, sed cum ם, Aff. vel plenè, post jod, vel def. post chirek tantum, absque jod 1. sing. in ult. locis seq. צִוִּיתִיו præcepi ei, Deut. 18.20. צִוִּיתִיהָ præcepi ei, Jud. 13.14. צִוִּיתִים vel צִוִּיתִם præcepi eis, Exod. 32.8. Deut. 9.12..24.8. 2 Reg. 21.8. 2 Chron. 33.8. Jer. 7.22..14.14..23.31..29.23..32.35. Am. 2.12. In

Part. piel ſ.m. in forma abſol. occ. locis ſeq. מְצַוֶּה præcipiens, Num.32.25. Deut.4.2..11.13,22,27,28..12.11, 32..27.4.. 28.14..27.1. Jer.32.22. Am.6.11..9.9. & in forma ſ.f. loco ſeq. מְצַוָּה præcipiens ſum, Gen.27.8. Ut & in forma ſ.m. conſtr. cum tzere ſcil. pro ſægol in u.t. occ. cum ו cop. præf. loco ſeq. וּמְצַוֶּה & præcipiens, Iſa.55.4. Sed occ. etiam part. piel ſ.m. cum ה Aff. (abjecta, ſcil. 3.Rad.He,pro more)locis ſeq. מְצַוְּךָ præcipiens tibi, Exod.34.11. Deut.4.40..6.6..7.11..8.1,11.. 10.13..11.8..13.18..15.5,11,15..19.7,9..24.18,22.. 26. 16..27.10..28.1,13,15..30.2,8,11,16. prout etiam occ. ה, ob pauſam, Aff.idque vel cum Caph leni.pro more, vel cum dageſch in Caph,præter morem; ſic מְצַוָּךְ præcipio tibi,Deut.6.2..12.14. מְצַוָּךְ præcipio tibi[cum dageſch in Caph] Deut.12.28. In Infin.piel, צַוּוֹת præcipere: prout occ.cum בְּ & לְ præf.ut & cum וּ Aff.ſimpl. & cum ו. Aff.& בְּ præf.ut ſeq. בְּצַוּוֹת in præcipiendo,2 Sam.18.5. לְצַוּוֹת præcipere, Gen.49.33. 2 Sam.6.21. צַוּוֹתִי præcipere eum, Lev.7.35. בְּצַוּוֹתִי in præcipiendo me,Ezec.10.6. In imper. piel occurrit vel plenè, cum He 3.Rad. vel def. per apoc. 3. Rad. He,ejuſque vocalis; idque ſimpl. & cum ו cop.præf. ut & in pl.m. cum ו cop. præf. ut ſeq. צַוֵּה præcipe, Joſ.4.17. 1 Reg.5.6. Pſal.44. 5. צַו præcipe,Lev.6.2..24.2.Num.5.2..28.2..34.2..35.2. Deut.2.4. 2 Reg.20.1. Iſa.38.1. וְצַו & præcipe, Deut.3. 28. וְצַוֵּה & præcipite, Joſ.1.11..4.3. Sic & in fut. piel 1. ſ. occ. plenè, ſimpl.& cum ו conv. præf. ſed ſemel cum ו conv. præf. defectivè per apoc. 3. Rad. He, ſic, אֲצַוֶּה præcipiam, Exod.25.22. 2 Sam.14.5. 2 Chron.7.13. Iſa.5.6. Jer.7.23..11.4. Am.9.3,4. וָאֲצַוֶּה & præcepi, Deut.1.16,18. Ezra.8.17. Neh.7.2. Jer.32.13 וָאֲצַו & præcepi,Deut.3.18. Item occ. & 1.ſ. fut. piel cum ה, vel, in pauſa ה, idque vel cum ה leni, vel, præter morem dageſchato, ut & cum נּוּ Aff.ſimpl. & cum ו cop. præf, ut ſeq. אֲצַוְּךָ præcipiam tibi, Jer.1.7. אֲצַוֶּךָ præcipiam tibi,[cum dageſch in Caph] Exod.7.2. Jer.1.17. אֲצַוֶּךָ præcipiam tibi, 1 Reg. 11. 38. אֲצַוֵּנּוּ præcipiam ei, Deut.18.18. Iſa.10.6. וְאֲצַוֵּנּוּ & præcipiam ei,Deut. 31.14. Item,in 2.ſ.m.fut.piel,occ.ſimpl.& cum נּוּ & ם Aff.ſic, תְּצַוֶּה præcipies, Ex.27.20. Joſ.3.8. תְּצַוֵּנּוּ præcipies ei, Joſ.1.18. תְּצַוֶּם præcipies illis, Deut.32.46. & in 3.ſ.m.fut.piel,occ.locis ſeq. יְצַוֶּה præcipiet, Gen. 18.19. Num.9.8.2 Sam.9.11. Pſal.42.9..91.11. cui etiam 3.ſ.m. plenè, ו conv.eſt præf.ſic, וַיְצַוֶּה & præcepit, 2 Reg.16.15. Jer.36.5,26..37.21..38.10.ſed ſæpiùs occ. 3.ſ.m. fut.piel,def. per Apoc.3.Rad. He,ejuſque vocalis; idque ſimpl.& cum ו conv. præf. ut ſeq. יְצַו præcipiet, Deut.28.8. וַיְצַו & præcepit, Gen.2.16..12.20.. 26.11.. 28.7..32.4,17,19..42.25..44.1..49.29..50.2. Exo.1.24.. 5.6..36.6. Num.32.28..34.13..36.5. Deut.27.1,11..31. 10,23,25. Joſ.1.10..4.17..8.4.. 18.8. Ruth.2.15. 1 Sam. 18.22.2 Sam.4.12..11.19..13.28..17.23..18.5. 1 Reg.2. 1,46..5.17. 2 Reg.11.15..17.27..22.12..23.4,21. 1 Ch. 22.17. 2 Chron.19.9..34.20. Job.36.32. Pſal. 78. 23. Jer.39.11. cui etiam cum ו conv. præf. נּוּ & הוּ ם ו ה ו ן ו ם ו ו ו

præcepta mea, 1 Reg. 3.14. 11.33.2 Chron. 7.19. Pſal. 89.32. Prov. 2.1. 7.1. 3.1. לְמִצְוֹתַי adpræcepta mea, Iſa. 48.18. Item, occ. etiam cum יְ, vel abſque Jod penult. cum ה Aff. cui priori plenæ formæ cum Jod penult. בְּ & לְ ſunt præf. ut & מִ eſt præf. utrique, cum plenæ formæ cum Jod, quàm defectivè abſque jod, poſt ſegol in penult. ut ſeq. מִצְוֹתֶיךָ præcepta tua, 1 Chron. 29.19. Ezr. 9.10,14. Neh. 9.16,34. Pſal. 119.6, 19,32,35,48,60,73,86,126,143,151,172,176. מִצְוָתֶךָ præcepta tua, Pſ. 119.98. וּמִצְוֹתֶיהָ & præcepta tua, Pſ. 119.166. בְּמִצְוֹתֶיךָ in præceptis tuis, Pſa. 119.47,66. לְמִצְוֹתֶיךָ præceptis tuis, Neh. 9.29. Pſal. 119.131. מִמִּצְוֹתֶיךָ a præceptis tuis, Deut. 26.13. Pſ. 119.10,21. מִמִּצְוֹתֶיךָ a præceptis tuis Dan. 9.5. Item occ. etiam forma hæc pl. f. cum יָ Aff. ſimpl. locis ſeq. מִצְוֹתָיו præcepta ejus, Deu. 4.9. 7.9. 8.2,11. 13.4,18. 27.10. 28.15, 45. 30.8,10,16. Joſ 22.5. 1 Reg. 8.58,61. 2 Reg. 18.6. 23.3. 2 Chron. 34.31. Neh. 1.5. Eccl. 12.13. Jer. 35.18. Dan. 9.4. cui etiam formæ pl. f. cum יו Aff. בְּ, כְּ, לְ & ? ſunt præf. ut ſeq. מִצְוֹתָיו & præcepta ejus Deut. 6.2. 11.1. 26.17. 1 Reg. 3.3. Pſ. 78.7. בְּמִצְוֹתָיו præceptis ejus, Pſ. 112.1. וּבְמִצְוֹתָיו & in præceptis ejus, 2 Chron. 17.4. לְמִצְוֹתָיו præceptis ejus, Exod. 16.28.

Rad. 1. עָוַח eſt עָעַק, clamare, vociferari: Pag. R. D. inquit ob malum ſuperveniens & ingruens: ſed reperitur & in bonum, teſte Elia & in conſolatione Iſ. 42. Sunt qui exp. clarè vociferari, exclamare ſublata & clara voce, qualis eſt quærulorum: & conferunt cum עָתַק: niſi quod utrum ad colorem, alterum ad vocem referatur. Merc. עָוַח exclamavit clarà & lympidà voce: ſignif. enim acutiſſimum clamorem. Hinc ἰάζω clamo, vociferor, lamentor &c. Av. Occ. autem, in fut. kal, 3 ſ.m. יָעוּחַ, exclamabit, in 3. pl. m. cum cametz pro ſcheva penult. ob pauſam, loco ſeq. יְעוֹחֲתוּ vociferentur, Iſa. 42.11. Atque inde eſt No. עֲוָחָה, f. vociferatio. querela, clamor: Pag. Bu. exclamatio: ſemper autem accipitur de clamore luctuoſo: Av. ἀφανγὴ: doloris, fere eſt: Cocc. prout occ. in abſol. forma f.f. ſimpl ſed in forma f.f. conſtr. cum ! cop. præf. cui etiam ? eſt Aff. ut ſeq. עֲוָחָה vociferatio, clamor, Pſ. 144. 14. Iſa. 24.11. וְעִוָּחַת & vociferatio, Jer. 14.2. וְעִוָּחֲךָ & clamore tuo, Jer. 46.12.

Rad. 2. עוּל: inde, עוֹלָה, f. multitudo atque profunditas aquarum: i.e. abyſſus, vorago, juxta R. D. Pag. profundum, profunditas: Bu. Lex. quidam revocant hoc No. ad עָלַל: quaſi ſit. profunditas aquis obtecta & obumbrata. Sed tunc עֲלָה, ut סֻכָּה, à סָכַךְ dicendum fuit. Invenitur tamen עָלַל, in hoc ſenſu: Mer. עוּלָה, eſt locus aquoſus & demiſſus &c. ut Pag. Radix eſt עוּל: & eſt cogn. cum עָלַל obtectus eſt umbrâ: nam in profunditatibus eſt umbra, & ipſa obſcuritas. Hinc ἐλλὰ & ἔλλος tempeſtas, turbo procella. Av. eſt quidem à עָלַל: ſed imperfecta ſua derivata permutant: Cocc. Occ. autem hoc No. cum לְ, pro לָהּ dem. præf. loco ſeq. לְעוֹלָה profundo, Iſa. 44.27. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. מְעוֹלָה, f idem: Bu. profundum, locus profundus: 70. βάθος, βυθὸς, ἄβυσσος: Cocc. profunditas opaca aquarum: Av. prout occ. hoc No. in f.f. ſimpl & cum בְּ & בַּ pro בָּהּ dem. præf. ut & in forma pl. f ſimpl. plenè, ſed cum בְּ & מִ præf. cui etiam kibbutz pro ſchurek penult. ut ſeq. מְעוֹלָה profundum, Job 41.22. Pſal 69.3,16. Jon. 2.4. בִּמְעוֹלָה in profundo, Pſal. 107.24. בְּמְעֻלָה in profundo, Zach 10.8. מְעוּלוֹת profunda, Zach. 10.11. בְּמְעֻלוֹת in profunditates Mic. 7.19. מִמְּעוּלוֹת ex profunditatibus. Pſal. 68.23. Item, 3. occ. etiam No. quaſi à ſing. f. מְעוּלָה cum cholem penult idem, profundum &c. in forma pl. f מְעוּלוֹת, profunditates opacæ & aquoſæ: Av prout occ hæc forma pl. f. cum בְּ præf. idque vel cum vau cholem plenè, vel cum cholem tantùm, abſque Vau, ut ſeq. בְּמְעֻלוֹת in profunda, Exod 15.5. Neh. 9.11. vel ſine vau, in penult. in profundis, Pſ 88.7.

Rad. 21. עוּם in præt kal עָם eſt jejunare: Pag. Bu. &c. 70. νηστεύειν ἀσιτίζειν: Cocc. abſtinuit ſe à cibo & potu: jejunus fuit, jejunavit, cogn. cum מוּץ emulſit: eò quòd jejunium exugat ſuccum: emulgeat venas, & exhauriat vires corporis. Græci mutant מ in ν, & per Metath. dicunt νηστεία, jejunio. νηστεία, jejunium: Av Occ. autem hoc verbum in præt kal, 2 ſ.m. & 1. ſing & 2. pl m ſic, עָמְתָּ jejunaſti, 2 Sam 12. 21. עָמִתִּי jejunavi, 2 Sam. 12.22. צַמְתֶּם jejunaſtis Zach 7.5. quæ ult. perf. 2. pl m præt kal, occ. cum נִי Aff. ſic, Zach. 7.5 numquid jejunando צַמְתֶּם אֲנִי jejunaſtis mihi ego? vel, propter me? juxta R D. eſt enim q.d. num צַמְתֶּם בַּעֲבוּרִי, vel לִי jejunaſtis propter me? aut ad gloriam meam? ut R D & A E exp. & eſt verbum intranſit. Dicit autem אֲנִי ego: q d num ego præcepi vobis ut jejunaretis? Pag. numquid jejunando jejunaſtis mihi, mihi inquam: Bu. Lex. & Conc. An jejunando jejunaſtis me? h. e. An veſtrum jejunium eſt meum jejunium: Coc. An ullo pacto (Hebr. an jejunando) mihi mihi inquam, jejunatis: Jun Item, occ etiam in 1. pl. præt. kal. loco ſeq צַמְנוּ jejunavimus Iſa 58.3. & in part. ben. kal, ſ.m. eſt, צָם jejunans, 2 Sam 12.23. Neh. 1.4. In Infin kal, occ. cum ה Interrog. præf. הַצוֹם an jejunando? Zach. 7.5. & in Imper. kal à ſ.m. צוֹם jejuna: occ. in pl. m. cum ! cop. præf. וְצוּמוּ & jejunate Eſth. 4.16. In fut. kal. 1. ſ.m. eſt, אָצוּם jejunabo, Eſth. 4.16. & in 3. ſ.m. fut kal, cum ! conv. præf. occ. vel pro cholem, cum cam. char. vel plenè cum ipſo cholem in ult ſic יָצֹם & jejunavit, 2 Sam. 12.17. & וַיָּצוֹם & jejunavit, 1 Reg. 21.16. Item occ. etiam in 1. pl. fut kal cum ! conv. præf. & ה parag. add. ut & in 2. pl. m. ſimpl. & in 2. pl. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. idque vel cum ſchurek, vel pro eo cum kibbutz penult. ut ſeq. וַנָּצוּמָה & jejunavimus Ezr. 8.23. תָּצוּמוּ jejunabitis Iſa. 58.4. יָצֻמוּ jejunabunt, Jer. 14.12. וַיָּצוּמוּ vel וַיָּצֻמוּ & jejunarunt Jud. 20.26. 1 Sam. 7.6. 31.13. 2 Sam. 1.12. 1 Chron. 10.12. Atque inde eſt No. צוֹם m. jejunium, νηστεία: Pag. Bu. &c. inedia: Judæi jejunantes nihil comedunt uſque ad ſolis occaſum: Av. in loco autem, Iſa. 58.6. duplex jejunium deſcribitur, hypocritarum, & verè piorum. Quibuſdam etiam locis, ut 1 Reg. 21.9. & Jer. 36.6. No. hoc צוֹם jejunium, quidam exp. cœtum, ſeu congregationem: licet autem per conſequens Nomen jejunii ſumi poſſet pro congregatione, quòd in jejunio convenire ſolerent: genuina tamen ſignificatio hujus No צוֹם eſt jejunium: Merc prout abſtinentia cibi, vel ad vacandum meditationi & orationi, vel ad humiliandum ſe & confitendam indignitatem ſuam, ſuſcipi ſolebat: Cocc. Occurrit autem hoc No in ſ.m. ſimpl. & cum וְ, בְּ, כְּ & מִ præf. eaque omnia plenè ante cholem in ult. ut ſeq. צוֹם jejunium, 2 Sam 12. 16.1 Reg. 21.9,12. 2 Chron. 20.3. Ezr. 8.21. Iſa. 58.5, 6. Jer. 36.6,9. Joel. 1.14. 2.15. Jon. 3.5 Zac. 8.19. וְצוֹם

& jejunium, Eſth.4.3. Zach. 8. 19. בְּצוֹם in jejunio, Neh.9.1. Dan.9.3. בְּצוֹם jejunio, Pſal.35.13.. 69.11. וּבְצוֹם & in jejunio. Joel.2.12. מִצוֹם à jejunio, Pſal. 109.24. Item, occ.& cum cholem tantùm abſque vau ante כֶם, Aff. loco ſeq. צוֹמְכֶם jejunii veſtri Iſa.58.3. Item,occ.etiam in forma pl.f.cum הַ dem.præf. הַצּוֹמוֹת jejunia, Eſth.9.31.

Rad.22. צוּן, ſcribitur Rad. hæc communiter cum Aleph quieſcente in cholem,ſic, צאן, & proinde legitur cum vau. Significat autem communiter minuta animalia, ut oves & capras: ſed ut R.D. inquit, capitur interdum pro particulari aliqua ſpecie, ut puta, pro ove tantùm: aut ſolùm pro capra: quandoque complectitur utrumque:interdum eſt commune nomen omnium Minutorum animalium: quandoque & de grandioribus,ut puta,de bobus dicitur, ut exempla communſtrabunt. Pag. At nuſquam tamen pro una ove, aut capra reperias: ſed de una ove diceres שֶׂה & de una capra עֵז. Singulariter ergo ſemper eſt collectivum,nec in plurali unquam invenitur. De minutis propriè dicitur paſcualibus animantibus utriuſque ſpeciei, capris, viz. & ovibus: cùm בָּקָר majora paſcualia complectatur,ut boves, camelos,aſinos: uno autem loco, generaliter ſumptum videtur: Merc. Nam interdum complectitur boves cum aliis minutis animalibus, & ſignificat pecus quodlibet; ut 1 Sam. 8.17. צאנכם pecora veſtra addecimabit: capiendo,ſcil.pecus, ut eſt commune nomen omnibus prædictis: ut eſt etiam Latinis; nam pecus, udis,vel pecus, oris, Latinis eſt, omne animal quod ſub hominis imperio, è pabulo terræ paſcitur, ut boves, aſini equi, cameli,oves,capræ & hujuſmodi: Pag. Sed id magis, meo judicio, per ampliationem fit,ut ſub צאן contineatur, & בָּקָר boves. Nos, greges, & armenta dicimus. Ergo per gregem vertere potes Latinè; niſi, ubi numeris jungitur, ut,cùm dicitur שְׁתֵּי אַרְבַּע, vel מֵאָה צאן, duæ, quatuor, vel centum oves,&c. Eſt autem fœmineum, etſi ſub fœm. comprehendatur & maſc. Quia autem collectivum eſt, jungitur cum plur. nomine aut verbo: ut צאן אוברות oves pereuntes, vel perditæ: Jer. 50. 6. & וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן, Gen.30.39. & incaluerunt oves: ubi vox quidem eſt maſc. ſed ea perſona etiam de fœm.interdum reperitur ut docet R.D. Quando de fœminis ſpecialiter dicatur, ſenſus ipſe ſatis docebit. Transfertur autem hoc No.& ad populum, ut gregem, cui ſcil. gubernatores ſunt, quod paſtores ovibus: Merc.&c. Vide Bu. Lex. Av. & Coc.ad Rad. צאן ſuprà ſuo loco,ibi enim pleriq;hoc no. rad.collocant.Hic autem in Bu.Conc.deſcribitur.Prout occ.ſimpl. צאן grex, greges,oves, ovium, pecudes, pecudum,&c Gen.4.2..12.16..13.5.&c.Pſalm.78.70.. 114.4,6.&c.ad Zach.10.2..11.4,7.in 80.circ.l. Item, occ.etiam cum He abundante in fine & cum cholem tantùm abſque Aleph poſt Tzade: vel.cum He in fine, pro Aleph, poſt Sægol, idque per Metath.literarum Aleph & Nun; Pag. ſic ſcil.loco ſeq. צֹנֶה greges Pſ.78. 8. ſed regulariter cum Aleph & cholem poſt Tzadi occ.cum ו cop. extra pauſam. & cum ו cop.in pauſa, ut & cum הֲ Interrog.præf. ut ſeq. וְצאן & greges, Ex.12. 38. 2 Sam.17.29. 1 Reg.1.19,25..8.63.. 2 Reg.5.26.1 Chron.5.21..12.40. 2 Chron.7.5..15.11..29.33..30. 24.Pſal.79.13..95.7..100.3. וְצאן & greges, Lev. 27. 32. Num.22.40. 2 Chro.31.7.Eccl.2.7. הַצאן an greges? Num.11.22. ſed ſæpius occ.cum הַ dem.præf.ſic; הַצאן grex,gregis, gregem; oves ovium, pecudes,pecudum,&c.Gen.21.28..27.9..29.3,6,7,8,9.&c.Pſ.65, 14. Cant. 1.8.&c. ad Am 7.15. Zach.11.7,11,17.. 13, 7.&c.in 90.circ.l. prout occ. etiam cum præfixis aliis variis,ut cum וְ & ל, יְ, כְּ, בְּ, חֲ, בַּ, לָ & מֵ præf. prout ſequuntur, וְהַצאן & grex, Gen.31.43..33.19. בַּצאן in grege. Gen.30.40.Pſ.74.1. בְּצאן cum,in grege, Gen. 37.2. Lev.22.21.. 1 Sam.16.11,19..17.34. Job.1.16. וּבְצאן & in grege, Exod.9.3. Deut.14.26. בְּצֹאן ut gregem,pecudes Pſ.44.12,22. Jer.12.3. Ezec.36.38. Mich.2.12. Zach.9.16. כַּצֹּאן ſicut grex, Num.27.17. 1 Reg.22.17.. 2 Chron.18.16. Job.21.11. Pſal.49.15.. 77.21..78.52..80.2. 107.41. Iſa.53.6. Ezech.36.37. וְכַצאן & ſicut grex, Iſa.13.14. לְצֹאן gregi, Gen.47. 4. מֵצֹאן è grege Am.6.4. Item. occ.etiam hoc No. cum affixis variis: ut cum ו, וֹ, וֵ & וּ ſunt præf. & cum נִי Aff. cui etiam וֹ & בִּ ſunt præf. ut ſeq. צֹאנִי grex meus, Gen.31.43. Job.30.1. Jer.23.2,3. Ezec.34. 6,8,10,11,12,15,17,31. וְצֹאנִי & gregem meum. Ezec.34.19. לְצֹאנִי gregem meum, Ezec.34.22. צֹאנֵנוּ grex noſter,Pſa.144.13. וְצֹאנֵנוּ & greges noſtri,Neh. 10.37. בְּצֹאנֵנוּ cum grege noſtro, Exod. 10.9. prout occ.etiam cum הֵ, vel in pauſa, הֶ, Aff. cui etiam וֹ, יוֹ, בּוֹ & מִ, לְ, יְ, כְּ, בְּ & יִם ſunt præf. ut ſeq. צֹאנְךָ vel צֹאנֶךָ grex tuus, Gen.30.31,32..31.38. Exod.20.24.Deut.7. 13..15.19..18.4..28.4,18,51,31. Prov. 27. 23. Jer.5. 17. וְצֹאנֶךָ & gregis tui, Gen. 45. 10. Deut. 8. 13, בְּצֹאנֶךָ pro grege tuo,Gen.31.41. וּבְצֹאנֶךָ & in grege tuo, Deut. 15.19. לְצֹאנֶךָ gregi tuo, Exod.22,29. מֵצֹאנֶךָ de grege tuo,Deut 15.14. וּמֵצֹאנֶךָ & de grege tuo, Deut,12.21. & cum כֶם, Aff.occ.ſimpl.& cum ו cop.præf. צֹאנְכֶם grex veſter, Exod.10.24..12.32. 1 Sam.8.17.Iſa.61.5. וְצֹאנְכֶם & gregis veſtri. Deut. 12.6. Sed occ.& cum ל præf. & כֶם Aff.pro לְצֹאנְכֶם ſic, cum He,verſo in Aleph, & Aleph tranſpoſito poſt Nun, (quaſi eſſet à עֹנֶה ſupra cit. in Pſal.8.) viz. ſic, loco ſeq, לְעֹנַאכֶם pro gregibus veſtris, Num.32.24. Item,occ.etiam cum ו Aff. cui & מִ eſt præf, & cum הֶ, Aff.ſimpl. & cum ו, בָּ præf.ut ſeq. צֹאנוֹ gregis ſui, &c.Gen.4.4..31.4,19..38.12,17.Joſ.7.24.1 Sam.25.2, 4. Iſa.53.11.Ezech.34.12. מִצֹּאנוֹ de grege ſuo, 2 Sa. 12.4. צֹאנָם greges eorum, Gen.24.28. Exod. 2.17. Jer.3.24. וְצֹאנָם & greges eorum,ſui, Gen.46.32..50. 2. Jer.49.29. בְּצֹאנָם cum gregibus ſuis, Hoſ. 5.6. לְצֹאנָם pro gregibus ſuis, 1 Chron.4.39.41.

Rad.23 צוּף eſt natare,enatare: Pag. inundare,fluctuare, ſuperfluere. Et de aquis dicitur alluentibus,& de rebus aliis, quæ aquis innatant. Sunt qui conferant cum נוּף; nam utràm que radicem infrà in nomine reperias conjunctam, quaſi dicas ſtillationem fluorum, ſeu favorum. Nam favus mellis utràque radice dicitur à fluere, ut ſic dicam, & diſtillatione. In Ezech,ſunt qui ſubſtantivè exponant, inundatione tui, nimirùm ſanguine tuo: ut עֲפָה ſit formæ סָגָה. Ego ita verterim; Irrigabo terram inundantem ex te, tuo ſanguine; i.e. efficiam,ut te,nempe, cruore tuo, aſperſa inundet. Conferunt & rurſum, cum נָאַף, quòd ſcortator libidine inundet, &c. Merc. צוּף vel צוּף, in præf,ſcal צָף, fluxit,effluxit,exundavit,ſupernatavit,inundavit: fluctuavit ſuperne: fluidus fuit,enatavit: Bu.Lex,Av. Cogn.cum סוּף mare juncoſum, & cum פּוּץ diſſipatus

eſt

est: quòd in mare juncoso submersus est Pharaoh; Av. In Bu. Conc. duo signif. hæc Rad. i. est, fluere, natare: de aquis, scil. dicitur: Coc. prout occ. in 3. pl. præt. kal, loco seq. צָפוּ exundàrunt, Lam. 3. 24. Unde, in part. ben. kal s.m. צָף, & in s.f. צָפָה, fluens, natans, &c. prout occ. cum He, ſ f mutato in Thau ante ה, Aff. sic, צָפָחְתָךְ natantem tuam, vel nominaliter, natationis tuæ: Bu. Conc. fluentem ex te, i.e. ex sanguine tuo, ut sequitur illic, Ezech 32. 6. Bu. Lex. Et irrigare faciam terram צָפָחְתָךְ natantem tuam, sanguine tuo super montes. Est part. fæm. i.e. terram tuam, super quam natabant aquæ, h.e. planitiem tuam, nunc irrigare faciam sanguine tuo, viz. occisorum tuorum: & natabit sanguis super eam, sicut aqua; atque etiam, super montes: h.e. adeò quòd pertinget ad montes. Et est Hyperbole (Hieron & irrigabo terram fætore sanguinis sui) & sic R. D. exp. q.d. loca super quibus natabant aquæ, nunc rigare faciam sanguine tuo, & natabit sanguis super illis, adeo ut ascendat ad montes. Vide etiam in Rad צָפָה, Pag. Vide etiam Merc. de hoc loco ad initium rad. Alii vero, ut dictum, vocem hanc substantivè sumunt, nam ex hac rad. in hac natandi signif. deducunt No. צֶפֶת, f in constr. צֶפֶת, fluctuatio, inundatio: vel natatio supernatatio: Av. Bu. Coc. Et sic hoc No. esset in forma s.f. constr. cum ה, Aff & exp. irrigabo terram צָפָחְתָךְ fluctuationis tuæ, sanguine tuo Av. vel natationis tuæ; Bu. & potabo terram supernationis tuæ, sanguine tuo usque ad montes; Cocc. & irrigans terram natationis tuæ, sanguine tuo usque ad ipsos montes: i.e. faciens ut terra in qua, tanquam balæna, natas ipsa natet in sanguine tuo: elegantissima Hyperbole: Jun. Atque inde verbum in hiphil fecit fluctuare, seu inundare, vel fluere aut supernatare: Pag. Bu. Av. Cocc. prout occ. in præt. hiph. 3. s.m. loco seq. הַצִיף exundare fecit. Deut. 11. 4. & in fut. hiph. 3. s.m à forma simplice יָצִיף vel יָצַף natare faciet: cum ! conv. præf. occ. cum ſægol in ult. sic, וַיָּצַף & fecit ut nataret, 2 Reg 6. 6. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine צוּף m. favus mellis; Bu Conc. Favus à fluendo: Bu. Lex. fluor ut favus mellis exundantis: Av. Mel fluens, ἄκοιτον; Cocc. Prout occ. Prov. 16. 24. צוּף דְּבַשׁ אִמְרֵי נוֹעַם favus mellis, eloquia pulchritudinis seu jucunditatis: i.e. pulchra, jucunda, delectabilia &c Sed R. D. exp placenta mellis: i e tanquam favus, juxta Hieron vel tanquam placenta mellis: R. D Pag. fluor mellis est amœnus sermo, Av. mel liquens dicta suavitatis: Cocc Ut favus mellis sunt. scil. sermones amœni: i e sermones pii sunt jucundi, utiles & necessarii animæ & corpori; Jun. Item. occ. etiam No hoc in forma pl.m. sic Psa 19 11. & dulciora melle: וְנוֹפֶת & favo scil mellis, צוּפִים placentis, i.e. & placentis, scil. mellis: nam R. D. exp צוּפִים per חַלּוֹת הַדְּבַשׁ placentas mellis 70 super mel & favum; Hieron. & favum redundantem. Alii, favo (vel distillatione vide & in נוֹף Merc) favorum: Pag & distillatione favorum: Bu Lex. Et dulciora melle, & favo fluorum: Av ac dulciora melle, & quidem acæto melle, (Hebr distillatione favorum) i e maxime laudabili, quod per se fluit, & non sidit suo velut cubili: sed ultrò è favo stillat, ut mustum vel oleum: quod genus mellis appellari propriè ἄκοιτον docet, Plin l 11. c 13 Jun.

Rad. 24. צוּק est צוּר, angustiis afficere, coarctare affligere: Pag Sed id significat in hiphil, premere: angere: nam quæ ex kal inveniuntur, quæ quidem, pauca sunt, ad significationem verbi צָקַק pertinent, & fere significant fundere; dempto eo ex Psal. 41. quod est, arctatur, in eo arctè illi adhæret. intransitive. At pro fundere, activum est. Sunt qui arctandi sensum etiam in kal retineant, quasi exprimere dicas, seu extorquere; quod ad fundendi sensum accedit: quum, scil. compressione quid funditur & exprimitur: Vide in rad. צָקַק, sed est & opprimere: adhærere: & statuere. צָקוֹן, vide & in יָצַק. צוּק est coarctari, arctè cohærere: Bu. Lex. צוּק in præt. kal, צָק, torsit, contorsit, detorsit, extorsit, compressit. tribulavit, contristavit, contorquendo compressit angustè. Est cogn. cum יָצַק, i.e. fudit metalla, ut contorqueantur, & compingantur in solidum Hinc ζιχνῶν tristor; nam quæ torquentur & tribulantur non carent tristitiâ; Av. In Bu. Conc. Rad hæc duo signif. i est arctari: arctè adhærere. Prout occ. in fut kal, 3. s.m. sic. Psal. 11 9. verbum vel res impietatis, יָצוּק בּוֹ adhærebit illi: Pag. arctè, seu tenaciter adhæret ei; Bu Lex. est formæ instar יָקוּם, surget, à קוּם. R D exp. infirmitas gravis, ac difficilis, & pessima adhæsit illi, & non surgit ultrà de lecto aut cubili suo: quia morietur de sua infirmitate. Vel sic, verbum, aut res &c. h.e. iniquitas magna adhæsit illi: unde par est: ut & pœna sit magna: idcirco non surget ultrà è cubili suo Require nonnulla alia quæ possunt esse ex hac Rad in Rad יָצַק. Pag. Nam quædam hic in צוּק, commutant formam cum יָצַק: Bu. Lex. In hiphil הֵצִיק arctavit, coarctavit anxit pressit angustavit. angustiis seu afflictionibus affecit; Pag. Bu fecit torsiones alicui, torsit; habet Dat vel Accus Av. prout occ. in præt. hiph. 3. s.f. simpl. loco seq הֵצִיקָה premeret. Jud 16. 16. quæ 3. pers. s. f mutat He in Thau ante נִי & הוּ Aff. sic, הֵצִיקַתְנִי coarctat me, Job. 32. 18. הֵצִיקַתְהוּ premebat eum Jud. 14. 17. Item. occ etiam in 1. s. f præt. hiph. cum ! conv. præf sic, וַהֲצִיקוֹתִי & angustabo, Isa. 29. 2. & in part. hiph. s.m. occ. cum הַ dem. & in forma pl.m. cum וֵ præf ut seq הַמֵּצִיק angustiâ afficiens Isa 51. 13. וְהַמְּצִיקִים & angustantes Isa 29. 7. & in fut. hiph. occ. in 3 s.f. & pl.m. sic, יָצִיק premet. Deu. 28. 52. 55. 57. יָצִיקוּ angent. Jer 19. 9. In hophal, הוּצַק angustari vel angustiari; Bu. Cocc. Prout occ. in part. hoph s.m. sic, Job. 26. 16 & etiam removit (vel removisset, aut propulisset, Merc.) te ab ore angustiæ (in) latitudinem מֻצָּק, coarctatam sub ea vel angustatam: Bu. Lex. רַחַב לֹא מוּצָק תַּחְתֶּיהָ latitudo (regionis scil tuæ) non angusta limitum ejus: Cocc Sic etiam averterat te ab ore angustiæ. in latitudinem, cui non suberat pressura: Jun. Et sic Isa 8. 24 alias 9. 1. לַאֲשֶׁר מוּעָק לָהּ, secundum quod coarctata: vel, est nomen inquit R. D. i.e secundum quod angustia fuit ei &c. Pag vel cui est angustia. Et sic præcedens in latitudinem. sub qua non est angustia, seu pressura Merc Quia non obtenebratus erit, i.e. non condolebit ei cui torsio infertur: Av. cui allata fuerat angustia: Cocc. nam non obscurabitur quæ affecta fuerat angustiâ, Hebr. non erit obscuratum cui fuerat angustatum: impersonaliter, scil i.e postquam multa incomm da fuerint perpessa, terra promissa tota non semper manebit in illis, ac velut perpetuis tenebris obruetur:

ſed liberabitur tandem Eccleſia per adventum Chriſti: Jun. Item occ. etiam hoc part. hoph. ſ. m. juxta pleroſque etiam nominaliter ſumptum cum ב præf ſic Job 37.10. בְּמוּצָק in anguſtiam: Bu. Conc. & latitudo aquarum, in anguſto, &c Cocc. Atque inde, ex Rad in hac 1. arctandi, ſeu premendi, ſignif. ſunt nomina ſeq 1. No. עוֹק m anguſtia, afflictio: Pag Bu tormentum, tortura, tribulatio: Av. prout occ, cum יִ præf loco ſeq. יְעוּקָה & in anguſtia, Dan 9.25. Item, 2 hinc etiam No. עוּקָה f idem: anguſtia, &c. Pag. tribulatio, tortura, Av. prout occ. Iſ 8.23. & obſcuratio עוּקָה anguſtiæ: Pag מְעוּךְ vertiginoſum anguſtiæ: h.e. anguſtia vertiginem faciens, intellectum auferens: Cocc & circumvelans tortura: Av. obſcuratio anguſtia, & caligine impulſo: i.e verſanti in denſiſſimis & confertiſſimis miſeriis, atque exagitato ab illis magis ac magis, &c. Jun. Item, occ. etiam cum ! cop. præf loco ſeq יְעוּקָה & anguſtia, Prov. 1.27. Iſa 30.6. Sic &, 3. hinc etiam No. cum Mem hæmant ab initio, viz מָעוֹק m. preſſura, anguſtia: Bu. Lex. preſſus, oppreſſus coarctatus, anguſtiis affectus: Pag. Sed alii, quod ſatiùs fuerit, in loco, 1 Sam. 22. Subſtantivum faciunt, & exp. vir preſſuræ, &c. ſicut & Deut. 28. reperitur: Merc Occ. autem hoc No. ſimpl. & cum יִ cop & יְ præf. ſic, מָעוֹק preſſus, preſſura, 1 Sam 22.2. יִמָּעוֹק & preſſus: & anguſtia, Pſal. 119.143. יִבְמָעוֹק & in anguſtia, Deut 28.52, 55, 57. Jer. 19.9. Item, 4. hinc & No. מְעוּקָה, fæm. Anguſtia, afflictio: Pag. Bu tortura, preſſura: Av. prout occ. in ſ.f cum יִ cop. præf. ſic, יִמְעוּקָה & anguſtia, Job. 15.24. Zeph. 1.15. & in forma pl. f. occ. cum מ præf. & י Aff. loco ſeq. מִמְּעוּקוֹתַי de anguſtiis meis, Pſal 25.17. ut & cum מ & יִמ præf. ante יהֶם Aff. ſic, מִמְּעוּקוֹתֵיהֶם de anguſtiis ipſorum, Pſal. 107.6, 17, 19. וּמִמְּעוּקוֹתֵיהֶם & de anguſtiis ipſorum, Pſal 107.28. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt conſiſtere, collocari: fundere: fundi: firmari, durescere: Vide & Rad. יָצַק: Bu. Conc. Vide etiam ad initium hujus Rad. In hac autem, fundendi, ſignif juxta quoſdam, occ. in præt. kal, à 3. ſ. m. צָק: (formæ inſtar קָם à יקוּם:) fudit, Cocc. torſit, extorſit, &c. Av In 3 pl m. cum Nun parag add. ſic, Iſa. 26.16. In anguſtia, צָקוֹן לָחַשׁ, extorſerunt murmur: Av. fundebant delinientem ſermonem: Coc. Alii vero, ut dictum, referunt hoc ad יָצַק: ubi vide. Item, occ. in hac fundendi, vel conſiſtendi ſignif. in fut. kal, 3. ſ. m. locis ſeq. יָצוּק fundebat, conſiſtet, Job. 28.2. 37.10. 41.14. Item in hac ſtatuendi, ſeu collocandi ſignif. Conjug. Hiphil venit in forma dageſchata, ſic, הִצִּיק ſtatuit, collocavit: Pag Bu. Conc. ſed videbitur potiùs ad יָצַק pertinere: de defectivis Pe Jod: fundere, pro collocare: vide illic: quanquam ob ordinum viciniam, Kimchi exponit מָצוּק, pro ſtatione. Quidam conſtitutum exponunt, volentes eſſe part. pahul kal, ab inuſit. Rad. מָצַק: ſed citra neceſſitatem: Merc. Sed juxta quoſdam, ut dictum, conjug. hiph. in forma dageſchata, (pro longa vocali Tzeri, in הַצִּיק) in fut. à 3. ſ. m. (pro יָצִיק, loco longæ vocalis cametz cum pathach & dageſch, eſt) יַצִּיק fundet, ſtatuet, conſtituet, &c. Pag. Coc. in 3. pl. m. cum ! conv. præf. & cum chirek tantùm, abſque Jod hiph. in penult. cui etiam formæ ם, eſt Aff. poſt kibbutz pro ſchurek in ult. ut ſeq. וַיַּצְקֵם & ſtatuerunt ea, Joſ. 7.23. וַיַּצְקוּ & collocarunt, 2 Sam. 15.24. Atque inde ex Rad. in hac 2 ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. No. מוּצָק m. vel, ut Adject. fuſus, firmus: vel, ut ſubſtant. firmitas, conſiſtentia, &c. Alii vero volunt eſſe part. hoph. vel pahul hiph. ſ. m. Pag. Alii vero in hac ſignif, referunt ad יָצַק, ubi etiam vide: Av. Bu. Lex. &c. prout occ. in hac forma ſ. m. ſimpl. & cum לְ pro לָהּ dem. præf. ſic, מוּצָק fuſum, firmum, Job. 37.18. לְמוּצָק in conſiſtentiam, Job. 38. 38. Item, 2. hinc etiam eſt No. מָצוּק m. ſitus, conſitus: Bu. vel, ſubſtantive, idem quod מָעֳמָד: inquit R. D. ſtatus, ſtatio, columna; Pag. tormentum: fundamentum firmiter compactum ſeu compreſſum & contortum: Av. firmamentum &c. Cocc. prout occ. pro ſtatione, aut firmamento: vel adjective ſic, מָצוּק conſtitutus, ſitus, 1 Sam 14.5. & in forma pl m מְצוּקִים ſitus cardines: R D. עַמּוּדִים columnæ: Pag Bu. fundamenta: Av. firmamenta &c Cocc. prout occ. in forma pl. m. conſtr. loco ſeq. מְצֻקֵי ſtatumina; cardines, 1 Sam. 2.8.

Rad. 25. צוּר: eſt obſidere: coarctare: anguſtiis & afflictionibus afficere: ligare: formare, figurare: roborare, fortificare: Pag. coanguſtare, conſtringere, concludendo premere: angere. Convenit cum צָרַר & nonnihil cum אָצַר & עָצַר, vide in illis. Cum Accuſativo reperitur & cum עַל vel אֶל, pro, obſidionem cingere in vel adverſus aliquem, vel aliquid; illum vel illud obſidione cingere, aggeribus ſcil. vallis & id genus munitionibus; pro, formare, vel figurare convenit cum יָצַר, unde infra צוּרָה figura impreſſa. Roborandi ſignificatio in verbo non invenitur, ſed in nomine צוּר pro petra. infra, Merc. צוּר obſedit: arctavit, inimicatus eſt, hoſtiliter egit, hoſtiliter preſſit: ligavit, colligavit: quod à צָרַר mutuatum eſt: formavit, quod à יָצַר habet. Conſtruitur cum Dat. & Accuſ. Item cum עַל & אֶל: Bu. Lex. צוּר anguſtavit, coanguſtavit, in anguſtum coarctavit, conſtrinxit, afflixit, arctè contraxit, compreſſit, arctè colligavit, & civitatem ſeu homines in ea anguſtare, eſt civitatem obſidere & hoſtiliter oppugnare, idem eſt quo צָרַר anguſtavit, afflixit. יָצַר formavit arctè comprimendo aliquid: nam formare eſt modulo quodam arctè comprimere. Av. In Bu. Conc. multiplicantur derivata ex hac Rad. צוּר, in præt. kal צַר in ſignificata ſex: quorum quædam à יָצַר petita ſunt, & alia à צָרַר. eorum autem ſex, 1. eſt. obſidere: ligare: formare: rupes, &c. Bu. Conc. In Cocc. 1. eſt includere, colligare, 2. eſt urbem obſidere & oppugnare: & 3. eſt formare: a יָצַר. prout occ. in præt. kal, 2 ſ m. cum ! conv. præf. ut & cum יִ Aff. abſque præf. ſed in 1. ſing. rurſus, cum ! conv. præf. ut ſeq. וָאָצֻרָה & ligabis, obſidebis, Deut. 14.25..20.12. Ezech. 4.2. צַרְתָּנִי obſediſti me Pſ. 139. 5. וְצַרְתִּי & obſidebo. Iſa. 29.3. In part. ben. kal. à ſing. m. צָר obſidens, qui obſidet, &c. occ. in forma pl. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. צָרִים obſidentes, Jud. 9.31. 1 Re. 15.27. 2 Reg. 6.25..24.11. Jer. 32.2. הַצָּרִים obſidentes, Jer. 21.4..37.5. In Infin. kal eſt, צוּר obſidere; prout occ. cum לְ præf. loco ſeq. לָצוּר ad obſidendum, 1 Sam. 23.8. In Imper. kal, à ſ.m. צוּר, obſideto: occ. in ſ.f. loco ſeq. צוּרִי obſide Iſa. 21.5. In fut. kal. à 3. ſ.m. יָצוּר, obſidebit: occ in 2. ſ.m. loco ſeq. תָּצוּר obſidebis Deut. 20.19. Sed, in 2. ſ.m. fut kal, cum ! conv. præf. Occ. in forma cum pathach in ult. locis ſeq. וַיָּצַר & obſedit, formavit: ligavit, Exod. 32.4. 1 Reg. 7.15..20. 1. 2 Reg. 5.23..6.24..17.5..18.9. 1 Chron. 20.1. Dan. 1.1. In 1. pl. fut. kal eſt, נָצוּר obſidebimus, Cant. 8.9. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum ! conv. præf. id que vel cum ſchurek, vel, pro eo, cum kibbutz penult. locis ſeq. וַיָּצֻרוּ vel וַיָּצוּרוּ & obſederunt: ligarunt, 2 Sam. 11.1..20.

15.1

15.1 Reg.16.17.2 Reg.12.11..16.5. Jer.39.1. In Niphal, נָצוֹר obsideri: Pag.Bu. prout occ. in part.niph. ſ.m cum הַ præf.ſic, Ezech.5.12. וְהַנָּצוּר & obſeſſus: ubi ſchurek eſt loco cholem. Unde in ſ.f. part.niph. Iſa 1.8. ſicut civitas נְצוּרָה obſeſſa: ubi ſchurek eſt etiam loco cholem. Vel eſt part.paſſ. ſive pahul kal, à נָצַר: (ibi vide.) i.e. civitas deſolata, & deſtructa: ut R.D & A.E.exp Pag Atque inde ex Rad.in hac ſignif. ſunt nomina ſeq. 1 No. צֵר, m. rupes: petra. aut ſilex: eſt cum pathach pro ſchurek: Pag. Cócc. prout occ. cum בַ pro כְּ dem præf loco ſeq. כַּצֵּר ſicut rupes Iſa. 5.28. Item, 2.hinc etiam eſt No.cum cholem,pro ſchurek: צוּר, m.acies,culter acutus: item rupes: Pag.Bu. prout occ.ſimpl. & cum מִ præf.ſic, מִצוּר,culter acutus, Exod. 4.25 מְצוּר præ rupe. Ezec.3.9. Sed,3.frequentiùs multo,venit No.cum ſchurek,viz. צוּר, m. Rupes, ſaxum,petra: & tranſl.fortis: fortitudo: Deus: Pag. In quo ſcil.adverſum omnes injurias tuti conſiſtimus Dicitur autem generaliter hoc No. צוּר rupes, de re, quâ quis fidit & nititur, ut ſunt opes,&c. Transfertur autem ad rem ſuapte naturâ ſiccam, ſterilem, & infæcundam: ut Iſa.51. de Abrahamo centenario, &c. etſi allegoriæ rationem ego aliam putem, de qua in Rad. חָצַב, Sæpiùs legitur per ſchurek: ſed interdum per cholem: & aliquando per pathach צַר aciem ſignificat, ſeu cultrum acutum, quaſi dicas petram acutam: etſi alii צַר ad צרר referant: צוּר ad צור reducant. עוּר Exod 4.& צַר Iſa.5. juxta quoſdam: petram anguſtam & acutam dictam putant proprie. Item nomine צוּר,dicta eſt & Tyrus,nobilis urbs Phœnices: quod in petra fuerit conſtructa, inſtar promontorii mari oppoſita.Et ad hoc alluſit, eleganti paranomaſiâ, Zacharias propheta, cap.9. ſub initium: & conſtruxit צור Tyrus, מָצוֹר munitionem; propugnaculum ſibi:& Aulus Gellius autor eſt, olim dictam fuiſſe Saram, nomine vicino Hebræo: Merc.No צוּר, eſt petra rupes:Bu Lex. Av. petra habens aciem anguſtam & acutam, & ſæpe tribuitur Deo qui eſt petra noſtra, ut Deut 32.39. כִּי לוֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם: nam non ſicut rupes noſtra, rupes eorum eſt: ſic &, 1 Sam 2.2 non eſt צוּר.petra ut Deus noſter. & Pſ 72.v.antepen.petra cordis mei---eſt Deus in æternum; & Pſ 18 Dominus eſt צוּרִי rupes mea &c.Av. Sed צוּר, eſt etiam acies, acumen: cultri ſcil vel gladii: ut Pſal.89.44 retudiſti צוּר חַרְבּוֹ aciem gladii ejus: Bu Lex. Occ autem hoc No ordine Concut ſeq. In ſ.m. ſimpl.locis ſeq. צוּר rupes Deut.32. 13,15,18,37.1 Sam.2.2.2 Sam.22.32,47 .23.3. 2 Chro. 14.7. Neh 3.16. Job 18.4..24.8. Pſal 18.32..62.8..73. 26..78.20..89.44..105.41. Prov.30.19. Iſa. 26.4.. 30. 29..44.8..48.21..51.1. Jer.21.13. cui etiam in ſ m וְ, וֹ, וְ, וֹ, בְּ, בַּ, מִ, וּל, לְ, וְךָ, בַּ, בְּ, וְ, וֹ & וּ ſunt præf ut ſeq צוּר & rupes. Job 14.18..29.6. Pſ 89.27. Iſa 17.10. Hab.1.12. לַצּוּר rupes, Exod:17.6..33.21,22. Deut.32.4. Jud.6. 21..13.19. 2 Sam 21.10. 1 Chron 11.15. Pſal 114.8. בְּצוּר in rupe, rupem, Pſ.27.5..61.3. Iſa.10.26. בַּצּוּר idem.Exod 17.6. Job 19.24. Iſa.2.10. וּבַצּוּר & pro rupe, Job.22.24. לְצוּר in rupem, Pſ.31.3..71.3..94.22.. 95.1. וּלְצוּר & in rupem, Iſ. 8.14. מִצּוּר è rupe, Deut. 8.15. Iſa.48.21. Jer.18.14. וּמִצּוּר & è rupe, Pſ. 81. 17. ſed occ.etiam ſ.m. cum וֹ. Aff. & cum כָ præf.& נוּ Aff & cum ם, Aff.abſque præf.ſic, צוּרִי rupes mea, 2 Sam.22.3,47. Pſal. 18.3,47..19.15..28.1.. 62.3,7.. 92. 16..144.1. צוּרֵנוּ ſicut rupes noſtra, Deut. 32. 31. צוּרָם rupes eorum, Deut. ;2.30,31. Pſal.78.35. In forma pl.m.venit cum kibbutz pro ſchurek penult. idque vel pro rupibus; vel pro aciebus, cultrorum ſcil. ſeu gladiorum acutorum &c. prout occ. ſimpl. in utraque ſignif ſic, צֻרִים rupes Num 23.9. Pſal 78.15 Iſa.2.18. צָרִים acies, Joſ.5.2,3. Et huic etiam formæ pl.m. הַ & יְ ſunt præf.ſic, הַצֻּרִים acies,acuti gladii: rupes, 2 Sam.2.16 Iſa 2.21. וְהַצֻּרִים & rupes.Nah.1.6. Item, 4. hinc etiam No. צוּרָה, f forma: Bu. Cocc. figura, exemplar: Pag forma, ſcil.impreſſa: ſic formam appellant Hebræi philoſophi: atque hinc faciunt verbum in piel, צִיֵּר figuravit: ſed inuſitatum eſt in Scriptura: Merc.No. hoc צוּרָה, habet ſignificationem à יָצַר: Cocc. eſt forma,ſeu figura, arcte comprehenſa, ſeu ſtylo exarata: Av.prout occ.in forma ſ.f. conſtr.ſimpl. & cum וֹ Aff.ſic, צוּרָתוֹ formam, Ezech.43.11. צוּרָתוֹ formam ejus, Ezech.42.11. Sed occ.etiam hæc forma ſ.f conſtr. juxta pleroſque, cum וֹ cop præf.& ם, aff. ſic.Pſal.45.15. וְצוּרָתָם & forma eorum.Bu.Conc,& formam eorum: Bu. Lex. Sed ponitur contractè pro כְּתָבוֹנָם: ut כְּתָבוֹנָם pro צוּרָתָם: ut habes in Rad. בִּין inter nomina & huic ſimile vide etiam in Rad. פָּשַׁט: ſcribitur autem cum Jod, ſed juxta Maſoram, legendum cum Vau ſchurek in penult. Pag. Merc. Bu. Lex. Sed illud צוּרָם Pſ.49. refero ad צוּר; Coc.Nam poteſt צוּר eſſe No.maſc.idem,quod צוּרָה forma; unde cum Aff. ם, etiam juxta normam, וְצוּרָם exp.& forma eorum inveteraſcet,&c. Sed eſt dupla lectio, alia ſecundum puncta, alia ſecundum literas: Av. Item, occ. etiam forma pl.f. cum בַ præf. in altera rupium ſignificatione: loco ſeq. בַּצּוּרוֹת in rupibus, Job.28.10. Et rurſus, occ. forma pl.f. cum וֹ, pro יָ, Aff. in formarum ſignificatione ſic, צוּרוֹתָיו formis ejus, Ezech.43.11. Item.5.hinc etiam eſt No.cum Mem heemant.viz. מָצוֹר maſc.obſidio: & munitio: aut civitas munita: dicta ſic, inquit R.D quod vi non capiatur: ſed obſidione, fame, & ſiti: cum pronomine, & in plurali, mutatur cholem in ſchurek: Pag. מָצוֹר eſt anxietas, obſidio: munitio: propugnaculum, præmunitio obſidionalis: Agger. machina obſidionalis &c. Bu Lex,Av. Occ.autem hoc No.in abſol. forma ſ.m. ſimpl. locis ſeq. מָצוֹר obſidio: munitio,Deut 20.20. 2 Reg. 19.24. 2 Chron. 8.5. Pſ.31.22..60.11 Iſa 19.6. Ezech.4.2. Mich.7.12.. .12. Nah.3.14. Hab.2.1. Zach.9.3. cui formæ etiam, הַ, בָּ, לָ & בְ ſunt præf. ut ſeq. הַמָּצוֹר obſidionis, Ezec.5.2. בְּמָצוֹר in obſidione Deu 28.53,55,57.2 Chr. 32.10 Jer.19.9. בַּמָּצוֹר in obſidionem, Deut.20.19. 2 Reg.24.10 .25.2. Jer.10.17..52.5. Ezech.4.2.Zac.12. 2. לְמָצוֹר ad munitionem, 2 Chron.11.9. & in forma ſ.m.conſtr.eſt cum Scheva penult.& occ.loco ſeq. מְצוֹר obſidionem, Ezech.4.7. Sic & 6. hinc etiam No. cum ſchurek,in ult. מָצוֹר & in forma conſtr. מְצוֹר m.idem: obſidio: Bu. prout occ.cum וֹ, ob pauſam pro וְ Aff. ſic, Ezech.4.8. donec compleas tu, i.e. compleantur, ſeu perficiantur, dies obſidionis tuæ; ubi multi codices impreſſi, habent jod ſignum multitudinis, מְצוֹרֶיךָ ex forma pl.m. conſtr. cum Aff. i.e. obſidionum tuarum: Pag.Bu,Lex. obſidionis tuæ: Bu. Conc. Av. Sed Pag.& Av. non faciunt novam formam pro hoc nomine: volunt enim id eſſe tantum in forma conſtr.nominis præced. מָצוֹר, cum ſchurek pro cholem ante Aff.Item, 7.

hinc.

hinc etiam No. מְצוּרָה f. idem; munitio; Pag. Bu. obſidio, munitio, unde anxietas infertur civitati obſeſſæ. Av. & in plur. fæm. ſignificat munitiones & obſidionalia munimenta: Bu. Lex. prout occ in forma ſ. f. ſimpl. ſed in forma p'. f. ſimpl. & cum ה dem. præf. idque vel cum Schurek, vel, pro eo, cum kibbutz penult. ut ſeq. מְצוּרָה munitio, 2 Chr. 14.5. Nah. 2.1. מְצוּרוֹת munitiones, 2 Chron 11.10. 21.3. מְצֻרוֹת munitiones, Iſa. 29.3. הַמְּצֻרוֹת vel הַמְּצוּרוֹת munitiones, 2 Chro. 11.11, 23. 12.4. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu. Con. eſt hoſtiliter agere, premere, anguſtare, angere, &c. Vide ad initium Rad. prout occ. in præt, kal, à 3 ſ. m. צָר hoſtiliter invaſit, &c. In 1. ſing, cum ו conv. præf. loco ſeq. וְצַרְתִּי & angam, Exod. 23.22. & in part. ben kal, à ſ. m. צָר, hoſtiliter premens, &c. occ. in pl. m. cum ה dem. præf. ſic, הַצָּרִים hoſtiliter invadentes, Eſth. 5.3. In fut. kal, 3. ſ. m. vel eſt יָצוֹר cum cholem: vel cum pathach יָצַר, vel cum Tzeri & pathach יֵצַר hoſtiliter premet ſeu invadet, & c. unde occ. in 2. ſ. m. fut. kal, in forma cum pathach in ult. ſic, תָּצַר hoſtiliter agas. Deut. 2.9. ſed à forma juxta normam fut. kal, cum cametz & ſchurek (inſtar יָקוּם) viz. יָצוּר anguſtabit, &c. occ in 2 ſ. m cum ם Aff. poſt kibbutz pro ſchurek penult. תְּצֻרֵם hoſtiliter agito in eos, Deu 2.19. & à forma cum Tzeri ſub Ethan, occ. in 2. ſ. f. fut kal, ſic, תֵּצְרִי anguſtaberis, Iſa. 49.19. Item, in 3 l. m. fut. kal, occ. ſimpl. in omnibus tribus formis, viz. vel cum cametz ante cholem, vel pathach, vel, cum Tzeri & pathach, & cum ו conv. præf. ante cametz & pathach, vel, ante Tzeri & ſægol pro pathach: ut & in 3 ſ. f. in eadem forma ult. cum Tzeri & ſægol, poſt ו conv. præf. prout ſequuntur: יָצוֹר anguſtiabit, Iſ. a 11.13. יָצַר anget, 1 Reg. 8.37. 2 Chron 6.28. יָצַר arctabit, Prov. 4.12 וַיָּצַר & anguſtiavit, 2 Chron. 28.20. וַיֵּצַר & anguſtia fuit, Gen. 32.7. Jud. 2.15. 2 Sam 13.2. וַתֵּצַר & anguſtia fuit, Jud. 10.9. 1 Sam. 30.6. In hiphil, הֵצִיר vel הֵצַר aut הֵצַר, preſſit, anxit, anguſtavit, anguſtiâ affecit; intulit anguſtiam alicui; Bu. Lex. Av. Sed quæ hîc ex hiph. afferuntur, poſſunt ad hiph. ex צָרַר referri: Av. & quidem hæc verba formam hiphil, inter ſe, confundunt: Bu. Lex. In hiphil, eſt arctare, comprimere, compingere: concludere. cum Dat. ferè conſtruitur, qd. facere anguſtiam. Item, cum עַל contra, ut in kal, pro obſidere: Mer. Occ, autem in præt. hiph. 3 ſ m cum ו conv. præf. ante formam cum pathach in ult. ut &, in 1. ſing cum ו con. vpræf. & cum cholem in penult. ſic, וְהֵצַר & premet, Deut 28.52. וְהֵצַרְתִּי & anguſtabo, Jer. 10.18. Zeph 1.17. In part. hiph. ſ. m juxta normam eſſet מֵצִיר vel מֵצַר, ſed cum ה dem. præf. הַמֵּצַר, vide in Rad. יָצַר circa finem: Merc. vel in Rad. צָרַר Bu. Lex. Atque in eo Tzeri mutatum videtur in pathach, propter Reſch. Prout apparet in part. hiph. ſing fæm. Jer 48.41. & 49.22. מְצֵרָה anguſtans: Bu Conc. Sicut cor mulieris מְצֵרָה affectæ, ſeu afflictæ, comprehenſæ anguſtiis; ſcil. partûs; ut R. D. exp. poſt Targ. Ubi etiam addit, vocem hanc eſſe benoni hiphil, & tamen, ſignificationis immanentis. Poſſis & illud exponere, mulieris mæſſæ, & verſantis in anguſtia, ſeu poſitæ in anxietate, &c. neque enim tranſitive ſumitur, quamvis ſit vocis activæ participium; Merc Cev. ut animus mulieris perpetientis anguſtiam; Jun. Sic duo ſequentia, etſi ex Infin. hiph, intranſitivè Kimchi exp. quumque ei arctum, ſeu anguſtia, eſſet, &c. Merc Cev. Nam occ. in Infin. hiph. in forma cum cametz & tzeri, ſimpl. & cum יְ præf. הָצַר anguſtiâ afficere, 2 Chr. 28.22. וְהַצַּר & juxta anguſtare, 2 Chron. 32.12. In fut. hiph. à 3. ſ. m. יָצִיר vel יָצַר, anguſtiâ afficiet, &c. occ. cum ו conv. præf. & cum Tzeri penult. ſic, וַיְצָרוּ & angerent Neh. 9.27. Atque inde ex Rad in hac 2. ſignif. ſunt nomina ſeq. viz. 1. No. צַר, m. (quod etiam extra regimen ſcribitur cum pathach, צָר, Cev.) arctus, anguſtus: hoſtis, inimicus: & interdum anguſtia afflictio: Pag. Arctus: vel arctator: i. e. adverſarius: ſed ſumitur & ſubſtantive arctum, anguſtum, pro anguſtia, ut Pſ. 4.2. בַּצַּר in arcto latitudinem feciſti mihi: quâ antitheſi ſæpe Paulus utitur: ut. 2 Cor. 8. ubi etiam de rei familiaris anguſtia loquitur; Item. 2 Cor 6. & 2 Theſſ. 2. ſicuti in 2 Sam 24.14. ubi David optione ſibi trium datâ, ſe admodùm arctari queritur; volunt Paulum imitari, ad Philip. 1. Coarctor ex hiſce duobus, &c, Merc. Cev No. צַר vel צָר eſt anguſtus, arctus; & ſubſtantivè, anguſtia: Item, hoſtis, quaſi angens & arctator dictus: Bu. Lex. צַר anguſtia, afflictio: quando autem eſt Adject. Anguſtans, oſor: pertinet ad part, ſed ſi habuerit pathach, eſt à Rad. צָרַר, ejuſdem ſignificationis, Av. Ubi Cocc. hoc nomen etiam locat. Sed ex Bu. Con. ſic hic eſt deſcribendum: prout occ, in forma cum cametz, ſimpl. locis ſeq. צַר anguſtus: anguſtia: hoſtis, Num 22.25. Job. 3.23. 36.16. 38.23. 41.7. Pſ. 74.10. 78.61. 107.2. Iſa 59.19. Lam. 1.5, 7, 10. & in forma cum pathach, occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. צַר idem 2 Reg. 6.1. Eſth. 7.6. Prov. 24.10. Iſa. 49.20. Lam. 4.12. Am. 3.11. הַצַּר hoſtem, Num. 10.9. & rurſus, forma cum cametz, occ. cum ה & ך præf. ut & cum ו aff. ut ſeq. הַצָּר hoſtis, Eſth. 7.4. Zach. 8.10. כְּצָר velut hoſtis Lam. 2.4. צָרַי hoſtis meus Job. 16.9. In forma pl. m. abſol. occ. loco ſeq. צָרִים hoſtes, Lam. 1.7. & in forma conſtr. pl. m. locis ſeq. צָרֵי hoſtes, Ezr. 4.1. Iſa. 9.10. Jer. 48.4. Ezech. 30.16. ſed ſæpius venit pl. m. conſtr. cum affixis variis: ut cum ו vel in pauſa ־ Aff. cui etiam לְ & מִ ſunt præf. formæ ſcil. pauſatæ ſic, צָרָי vel צָרַי hoſtes mei, Pſ. 3.2. 13.2. 27.2. 12. 119.139. וְצָרַי & hoſtes mei, Pſ. 119.157. לְצָרַי hoſtibus meis, Deut. 32.41. 1 Chr. 12.18. מִצָּרַי ab hoſtibus meis, Iſa. 1.24. & cum נוּ Aff. cui etiam לְ & מִ ſunt præf. צָרֵינוּ hoſtes noſtri, Neh. 4.11. Pſ. 44.6. 60.14. 108.14. Iſa. 63.18. לְצָרֵינוּ hoſtibus noſtris, Joſ. 5.13. מִצָּרֵינוּ ab hoſtibus noſtris, Pſ. 44.8. 136.24. ut & cum ךָ Aff. ſ. mpl. & cum לְ præf. & cum ךָ ־ vel in pauſa ־ֶךָ Aff. ut ſeq. צָרֶיךָ hoſtes tui, Gen. 14.20. 2 Sam. 24.13. 1 Chron. 21.12. Iſa. 26.11. Mich. 5.8. לְצָרֶיךָ hoſtibus tuis, Iſa. 64.1. צָרֶיךָ hoſtes tui, Jer. 30.16. צָרֶיךָ hoſtes tui, Lam. 2.17. Item, cum יו ־ Aff. cui & לְ, כְּ & מִ ſunt præf. צָרָיו hoſtes ſuos, ejus, Num. 24.8. Pſa. 78.66. 89.24. 43. 97.3. Lam. 1.17. בְּצָרָיו in hoſtibus ſuis. Pſ. 112.8. כְּצָרָיו ſicut hoſtes ſuos Job. 19.11. לְצָרָיו hoſtibus ſuis, Deut. 32.43. Iſ. 59.18. Nah. 1.2. מִצָּרָיו ab hoſtibus ejus ſuis, Deut. 33.7. Pſ. 105.24. Jer. 46.10. & cum ה Aff. occ. loco ſeq. צָרֶיהָ hoſtes ejus. Lam. 1.5. Sed cum הֶם occ. ſimpl. vel plenè cum vel def. abſque iod plur. in penult. ante Aff. cui & plenæ formæ ו cop. eſt præf. & femel cum מו poet. Aff. ut ſeq. צָרֵימוֹ vel צָרֵיהֶם hoſtium ſuorum, ipſorum Neh. 9.27. Pſ. 31.12. 106.11. Ezec. 39.23. וְצָרֵיהֶם & hoſtes eorum Jer. 50.7. צָרֵימוֹ hoſtes illorum, Deut. 32.27.

32.47. Et 2. hinc etiam No. צָרָה f. Æmula, infesta, inimica, adversaria, &c. Bu, Lex. Cocc. quasi arctatricem, vel angentem dicas: 1 Sam. 1. 6. æmula ejus; Bu. Lex. Infesta ipsius: h.e. consors cubilis mariti: confer Lev. 18.18. Cocc. Aliis est No. Substant. Bu, Lex. Sed, ut Toar, sive Adject. fæm. pertinet ad benoni kal, sing. f. Merc. & sic, ut No. Adiect. f. f. occ. simpl. loco seq. צָרָה angusta, Is. 28.20. In forma f. f. constr. est צָרַת æmula: unde cum ה Aff. est & occ. loco seq. צָרָתָה inimica, æmula ejus 1 Sam. 1.6. Item. 3. hinc etiam in Bu. Conc. (ut &, in Pag. & Bu, Lex. licet ab aliis referatur ad Rad. צָרַר: ut à Cocc. & Av.) est no. צַר (cum pathach) vel (in pausa) צָר m. angustia, afflictio, oppressio: Pag, Bu. (vide etiam Merc & Av. supra, ad no. 1. in hac 2. signif.) prout occ. in forma cum pathach, simpl. locis seq. צַר angustia. Jud. 11.7. 1 Sam. 2.32. 13. 6. 28. 15. 2 Sam. 1. 26. 2. 14. 1 Chron. 21.13. Job. 15.24. Psal. 31. 10. 59.17. 59.18. 102.3. 119.143, Is. 5.30. 30.20. Lam. 1.20 & in forma pausata cum cametz, locis seq. צָר angustia, Ps. 44.11. 78.42. Is. 63.9. cui priori formæ cum pathach בַ, & בַ, ut & alteri cum cametz, בָ & מִ sunt præf. ut seq. בָּצַר in angustia. Job. 7.11. בְּצַר in angustia, Deut. 4.30. 1 Sam. 22.7.2 Chron. 15.4. Psal. 18.7. 66.14. 106. 44. 107.6, 19.28. Is. 25.4. 26.16. Hos. 6.1. בַּצַר in angustia, Ps. 4.2. מָצַר ab angustia, Ps. 32.7. 60.13. 108.13. Atque inde etiam 4. est No. substant. fæm. viz. צָרָה; angustia, oppressio, afflictio; Pag. anxietas; pressura, arctatio; Merc. Av. angor; obsidio: Av. Prout occ. in absol. forma f. f. simpl. locis seq. צָרָה angustia, 1 Sam. 26.24. 2 Sam. 4.9. 1 Reg. 1.29.2 Reg. 19.3. Job. 27.9. Psal. 20.2. 22.12. 37.39. 50.15. 54. 9. 116.3. 138.7. Prov. 1.27. 23.27. 24.10. 25.19. Is. 8.23. 30.6. 33.2. 37.3. Jer. 4.31. 6.24. 14.8. 15.11. 16.19. 30.7. 49.24. 50.43. Dan. 12.1. Obad. 1.12 14. Nah. 1.9. Hab. 3.15. Zeph. 1.15. Zach. 10.11. cui etiam formæ f. f. absol. לְ, בְ, הַ, וּ & יוּ sunt præf. וְצָרָה & angustia, Ps. 78.49. הַצָּרָה angustia, Gen. 42.21. בַּצָּרָה in angustia, Ps. 9.10. 10.1. 81.8. בָּצָרָה in angustia, Ps. 91.15. וּבְצָרָה & in angustia, Neh. 9.37. sed occ. etiam hoc No. cum בַ præf. & duplici signo fæmineo (Thau scil. & He) Pag, Bu. sic, Psal. 120 1. Ad Dominum, בַּצָּרָתָהּ לִי in tribulatione aut angustia, mihi, i.e. mea, aut quæ mihi erat, clamavi, &c. ubi additio Thau, inquit R.D. auget & intendit significationem; q.d. in multitudine seu magnitudine angustiæ, aut multiplici afflictione, &c. Pag. in maxima angustia mea, &c. simile vide in Rad. צָרַר: Bu. Lex. Item, occ. etiam in forma simplice, cum לְ & מִ præf. sic, לָצָרָה in angustia, Prov. 17.17. מָצָרָה ex angustia, Ps. 43.11. Prov. 11.8. 12. 13. Jon. 2.3. In forma f. f. constr. est, & occ. loco seq. צָרַת angustia. Gen. 42.21. & huic etiam formæ יְ, כֶם, יְ (cui etiam מִ est præf.) & ם sunt Aff. ut seq. צָרָתִי angustia mea, Gen. 35.3. Ps. 77.3. 86. 7. 142.3. צָרַתְכֶם angustia vestra, Jud. 10.14. מִצָּרָתוֹ ab angustia ipsius, Is. 46.7. צָרָתָם angustiæ suæ, Neh. 9.27. Is. 63.9. Item, in forma pl. f. occ. simpl. & cum וּ, הַ, & מִ præf. cui ult. יוּ est etiam Aff. ut seq. צָרוֹת angustiæ, Job. 5.19. Ps. 25.17. 71.20. וְצָרוֹת & angustiæ, Deut. 31. 17, 21. הַצָּרוֹת angustiæ, Is. 65.17. בַּצָּרוֹת in angustiis, Psal. 31.8. 46.2. מִצָּרוֹת ab angustiis, Prov. 21.23. מִצָּרוֹתַי ex angustiis nostris, 2 Chron. 20.9. sed occ. etiam in pl. f. cum יְ cop. præf. & יֵכֶם Aff. ut & יוּ & ם Aff. absque præf. sic, וְצָרוֹתֵיכֶם & angustiis vestris, 1 Sam. 10.19. צָרוֹתָיו angustiis ejus, Ps. 25. 22. 34.7. צָרוֹתָם angustiis ipsorum, Ps. 34.18. Item, 5, juxta quosdam, hinc etiam est No. cum Mem. heemant. viz. מָצַר m. idem cum præced. angustia, anxietas, afflictio, &c. (plerique vero referunt id ad Rad. צָרַר, ubi etiam vide.) prout occ. in sing. & pl. m. absol. cum הַ dem. præf. & in pl. m. constr. cum יְ cop. præf. ut seq. הַמְּצַר angustia, Psal. 118.5. הַמְּצָרִים angustiæ, Lam. 1.3. וּמְצָרַי & angustiæ, Ps. 116.3. sic etiam, juxta R.D. in Bu. Conc. ex Rad. in hac 2. signif. est, 6. No. cum Mem heemant. in alia forma, cum cametz & cholem, idemque significans cum præced. viz. מָצוֹר angustia, 2 Reg. 19.24. Is. 19.6. 37.25. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine inde derivato, viz. צִיר m. Missus, legatus: An, quia est velut cardo, cui se committit, qui eum mittit, & ἐπ' ἄντῳ σαλεύει? Cocc. No. צִיר est dolor; legatus: cardo ostii: Pag. Est propriè angustia, dolor, ut superiora, simplici significatu; quæ autem sequuntur sunt Metaphorica: cardo, locus arctus, in quo janua volvitur: Kimchi, inquit, pes Januæ: & non, ut quidam volunt, sculptura in limine, in quam pes Januæ ingreditur: quæ à Doctoribus appellatur צִנּוֹר. Hinc, figuratè, juxta quosdam, vertebræ dicuntur, in quibus junctura volvuntur, velut cardines: 1 Sam 4. & Dan. 10. quæ tamen etiam, pro doloribus, exponuntur. Dicuntur autem proprie hoc nomine, tormina parturientium: & figuratè, idola, conscientiis & cultoribus suis, nihil aliud afferentia, quam angustiam. Item, legatus, super quo velut cardine res vertitur: Merc. צִיר est, angustia: irem cardo: locus angustus, in quo volvitur Janua: sed tribuitur quoque matrici: & aliquando vertebris ossium, seu compagibus: Av. Atque ex nomine, צִיר legatus: plerique formant verbum in hithpael: transponendo scil. Thau hithp. post Tzade, & mutando illud Thau transp. in Teth: (pro more scil. talium verborum Pe Tzade, in hithp. sic;) viz. הִצְטַיֵּר: ostendere se legatum: Pag. legatum agere: legatum se facere, seu simulare, &c. Merc. legationem decernere, seu legatos eligere: Cocc. Prout occ. in fut. hithp. à 3. s.m. יִצְטַיֵּר: in 3. pl. m. cum vau conv. præf. sic, Jos. 9.4. & iverunt, וַיִּצְטַיְּרוּ (cum Cametz penult. ob pausam, pro scheva) & ostenderunt se legatos: Pag. & legatos se simulârunt: Bu. Conc. & legationem decreverunt, vel legatos elegerunt: Cocc. Hieron. tulerunt sibi cibaria. Ubi hallucinatus est, pro Resch, legendo daleth, à Rad. צוּר. Sed omnes codices habent Resch, & ita legunt omnes Hebræi: Pag. Nomen autem ipsum significans legatum: In s.m. occ. simpl. & cum יְ cop. præf. & in pl. m. simpl. ut & à pl. m. constr. צִירֵי; cum יְ aff. ut seq. צִיר legatus, Prov. 25.13. וְצִיר & legatus, Pro. 13.17. Jer. 49.14. Obad. 1.1. צִירִים legatos, Is. 18.2. צִירֶיךָ legatos tuos, Is. 57.9. Item, iv. signif. 1. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in eod. no. צִיר: prout significat dolorem, tormen: & cardinem januæ, &c. vide ad initium signif. 3. præced. prout occ. hoc No. in s.m. cum ה Aff. loco seq. צִירָה cardine suo, Prov. 26.14. In forma pl.m. צִירִים sunt tormina, cruciatus, dolores: gravissimi, propriè, quales parturientium: sic dicti, quod coarctent & constringent corpus: item, imagines, idola, ex formandi signif. Bu, Lex. Idola, dolores appellantur: an ad צוּרוֹת alludit? Ita, עֲצַבִּים: Cocc. fi-

bricatores dolorum, dicuntur fabricatores idolorum, & simulachrorum, quæ scil. angustias asserunt. Av. Occ. autem hoc No. in absol. forma pl. m. simpl. sed in pl. m. constr. cum ךָ præf. & cum יו Aff. absque præf. sed cum הָ Aff. est cum chirek tantùm, absque Jod post Tzade: ut sc. צִרֵי Tormina, Isa. 13.8. 21.3. צִירִים imagines: [idem quod צוּרוֹת supra] Isa. 45.16. בְּצִירֵי sicut tormina Is. 21.3. צִירַי dolores mei, Dan. 10.16. צִירֶיהָ dolores ejus, 1 Sam. 4.19. Item, v. signif. 5. hujus Rad. ex Bu. Conc. est, sol: in No. scil. צַר: m. prout occ. Isa. 5. 30. צַר angustia, & lux: ubi quidam, inquit R.D. exp. sol, & luna. Sed potest etiam verti: hostis: i.e. & tenebræ hostis aut inimici: Pag. Quum que intuebitur in hanc terram, ecce tenebras, (tenebras) angustiæ, simulac collustraverit. &c. Sensus: quum ergo intuebitur: i.e. fermè ad solum aspectum ejus, inhorrescet terra tenebris: ut repetitio docet exegetice. Tanta, inquit, hostis hujus crudelis, potentia est, ut non solùm fremitu consternaturus sit, sed etiam solo velut aspectu perditurus & obruturus gravissimis calamitatibus, (quæ cum tenebris in Scriptura plurimùm comparantur) universam Judæorum gentem: &c. Jun. Denique, vi. signif. 6. hujus Rad. צוּר, ex Bu. Conc. est in No. inde, juxta plerosque, ducto, cum Aleph protractivo: Pag. viz. צְוָאר m. collum: 70. τ. ἀχηλες: Pag. Cocc. Bu. &c. à robore & firmitate: ut quidam volunt: Merc. vel, ita dictum, quòd oneribus arctatur & premitur. Aleph in eo, est Epentheticum, vel, protractivum, ut Hebræi vocant: Bu. Lex. est pars angustior in corpore humano: ideoque No, hoc est cogn. cum צוּר vel צור angustavit: Av. qui nomen hoc facit novam, per se, radicem. Occ. autem, in absol. forma s. m. simpl. & cum בַּ & בְּ præf. צְוָאר collum, Isa. 8.9. 30.28. Hab. 3.13. בְּצַוָּאר in collum, Job. 15.27. בְּצַוָּאר collo, Psal. 78.6. & in forma s. m. constr. est & occ. locis seq. צַוַּאר collum, Jer. 28.10. 11, 12, 14. Item, occ. etiam in s. m. cum יִ, נִי, הָ, & הֶ Aff. sic, צַוָּארִי collum meum, Lam. 1. 14. צַוָּארֵנוּ collum nostrum, Lam. 5.5. צַוָּארֵךְ collum tuum, Gen. 27.40. Deut. 28.48. Isa. 10.27. Jer. 27.1.. 30.8. צַוָּארֵךְ collum tuum, Cant. 1.10. 4.4. 7.5. Isa. 52.2. Item, occ. etiam cum וֹ Aff. cui etiam בְּ est præf. & cum הּ Aff. absque præf. sic, צַוָּארוֹ collum ejus, suum, Gen. 41.42. Job. 39.19. Jer. 2.7. 10. בְּצַוָּארוֹ in collo ejus, Job. 41. 13. צַוָּארָהּ colli ejus, Hos. 10.11. sed cum ם Aff. occ. absque Aleph epenthet. sic, צַוְּרָם collum suum, Neh. 3. 5. In forma pl. m. absol. צַוָּארִים; sed occ. tantum, in pl. m. constr. idque simpl. & cum בְּ & לְ præf. ut & cum כֶּם, הֶם, יו & הֶם Aff. ut seq. צַוָּארֵי colla, Gen. 45.14. Jos. 10. 24. Ezec. 21.34. בְּצַוָּארֵי in collis, Jud. 8.21, 26. לְצַוָּארֵי ad colla, Jud. 5.30. צַוָּארֵיכֶם colla vestra, Jer. 27.12. צַוָּארָיו colla ejus, Gen. 27.16.. 33.4.. 45.14.. 46.29. צַוָּארֵיהֶם collis ipsorum, Jos. 10.24. Item, occ. etiam in form. pl. f. cum כֶּם Aff. צַוָּארוֹתֵיכֶם colla vestra, Mi. 2.3. Item, hinc etiam No cum Nun abundante seu heeman. in fine, viz צְוָרוֹן m. idem, collum: Pag. collulum: Bu. Lex. Unde forma pl. m. צְוָרוֹנִים & constr. צְוָרוֹנֵי: colla, partes vel latera colli; Av. prout occ. cum ם præf. & יִךָ in pausa pro ךָ Aff. sic, Cant. 4.9. in uno torque, מִצְּוָרוֹנֶיךָ de collo tuo, Bu. Conc. de collis tuis, i.e. collorum tuorum: Pag. è collulis, vel faucibus tuis: Bu. Lex. de collaribus tuis: h e. de ornamentis cervicis tuæ: Cocc. uno torque à faucibus tuis: Hebr. à collulis tuis: ὁ περιδεραιος. Jun. Sed à No præced. in Rag. צַוָּאר collum; Kimchi volt deformari duale צַוָּארַיִם propter colli duo latera, dextrum scil. & sinistrum: Merc. Unde illud cum Aff. & irruit in צַוָּארָיו colla ejus, Gen. 33.4. i e. utrumque latus colli ipsius. Scribitur autem defective, juxta Masorethas, pro צַוָּארָיו: ut legitur, Gen. 45.14. Bu Lex. Item, ex hac Rad verbaliter sumpta, quidam formant piel, seu quadratum poel צוֹרֵר ligavit, &c Unde illud, Jos. 9.4. quasi esset part. ex poel quadrato in pahul: מְצֻרְרִים & ligatos: quidam consutos &c Sed de hoc vide in Rad צָרַר: nam utroque pertinere potest: Merc Sicut & illud, Is. 8.16 צוֹר תְּעוּדָה liga testimonium: potest etiam esse Imper kal ex צָרַר: ut סוֹב, a סָבַב &c Pag locus etiam Ps. 89.44. Notandus, etiam תָּשִׁיב עוֹר תְּרֹבוֹ redire fecisti i e. retudisti aciem gladii ejus: Pag Bu Lex vel est Toar Adject. i e acutum gladium ejus: h e gladium ejus acutum: Pag Atque sic quidem Kimchi sentit ubique posse esse: sed coactum est. Merc. Ab hoc autem nomine, dictus est locus quidam. 2 Sam 2.16. חֶלְקַת i. e. ager, הַצֻּרִים fortium: Pag. quia hi juvenes fortes erant in morem petrarum. Cùm enim essent sibi invicem oppositi, non se mutuò vicerunt, sed simul occubuerunt; Merc Item ab alio No ex hac Rad ducto: viz מָצוֹר, Ægyptus seu terra Ægypti, vocatur Matzor: in 2 Reg 19.24 & siccavi, plantà pedum meorum omnes rivos, vel, omnia flumina, מָצוֹר Ægppti: juxta R.D à munitione sic appellatæ: Pag. per paronomasiam, viz. nominis מִצְרַיִם Mitzrajim: (quod Ægypto proprium est) ab arcibus & munitissimis civitatibus, quas passim habuit ad aquas. Merc Cev Idem, Isa. 37 25. & sic cap 19. v.6 & siccabuntur rivi מָצוֹר Ægppti. &c. Pag No. מָצוֹר Matzor, munitio obsidio, &c. est etiam Ægyptus à munitione, sive ab aggeribus rivorum, sic dicta: ut Isa 19.6. & exiccabuntur omnes rivi aggeris, seu munitionis vel Ægypti; Av. præterea, de hac Rad duo præcipuè, loci veniunt specialiter notandi, ubi insigniter occurrit: primus est, Psal 139.5. Retrò & antè, צַרְתָּנִי, formasti, seu figurasti me: juxta R D. Pag Alii, compegisti me: nam efformatio seu conformatio, fit compressione quàdam: ut dictum ad initium Rad. Merc. Sed R.D. insuper, in comment. pater meus, inquit sic explicat; retrò, & antè formasti me, in utero matris meæ, & posuisti super me manum tuam, quemadmodum faciunt caseo; juxta illud Job 10.10 & sicut caseum coagulabis me pro coagulasti me & sic R. Iuman. formasti me; vel, quod rectius videtur, inquit, obsedisti me; i.e. circundedisti me undique scientia tuà, instar exercitûs, qui manet in obsidione contra civitatem, & circumdat illam, ne fugiant homines, neque ex illis quispiam evadat; & sic Ab. Ezr. obsedisti me, ut Deut. 20.12. sed ne mireris, quod non dixerit, תְּצָרֶנָּה עָלֶיהָ; quia simile habes Deut. 2.15. ne תְּצָרֵם obsideas eos &c. Sensus ergo est, obsedisti me retrò & antè; Pag. & posuisti super me manum tuam: neque est obsidio, aut angustia, vel coarctatio, qualis est hæc. Sensus est, inquit R.D. exponens A E. quod non est mihi statio, neque profectio absque te; h e neque consistere, neque ambulare possum, nisi te cinctus &c Mer. Cev. includis, vel obsides me, & ponis &c Cocc. Retrò & ante obsides me & imponis mihi manum tuam; i.e. omni ex parte me circumtenes, antrorsum retrorsum, super.

ſuperne, inferne, dextrorſùm, ſiniſtrorſùm; ſynecdoche: ut quinque verſibus ſeq. exponitur; Jun. Locus deinde alter explicandus, eſt. Iſa 63.5. In omni צָרָתָם anguſtia eorum, לֹא צָר: ei anguſtia: ſcribitur enim לא cum Aleph; quod eſt, non: ſed legitur לו cum vau, quod eſt, ei: Unde A.E. inquit, veritas eſt cum Vau, & eſt Metaphorica locutio, ac ſi ipſe eſſet in anguſtia: idcirco feſtinavit, ut illos ſalvos faceret. Et R D inquit, Scriptura eſt cum Aleph: i.e. non multiplicavit eis anguſtiam: ſed ab illa ſervavit eos. Lectura autem eſt cum Vau, לו, ei; ſcil. Deo eſt anguſtia in anguſtia eorum; Juxta illud Jud. 10.16. & coluerunt Dominum; & anguſtiis affecta eſt, i.e. doluit, anima ejus in labore, ſeu propter laborem Iſrael. Metaphorice dictum; nam Scriptura ſæpe loquitur ſecundum morem filiorum hominum. Sed R. Jonah ſcribit eſſe verbum tranſitivum; & exponit; In omni fortitudine (vel, juxta illum, anguſtia; ſed poſterius exponit ex ſignificatione צור rupis & מָצוֹר munitionis; Merc.) eorum eum roboravit; ſcil. Iſraelem. Pag. In omni anguſtia eorum, (i.e quà ii Deum indigniſſimè affecerunt: humanitus dictum, ut verſu ſeq.) non affecit (eos) anguſtia: i.e non malum, ſed bonum rependit pro malo. Jun. De nomine etiam צור quidam obſervandi loci; viz. Pſ 18.32. מִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ. Quæ rupes, præter Deum noſtrum? Pſ. 73.26. צוּר לְבָבִי rupes cordis mei. Iſ. 26.4. צוּר עוֹלָמִים rupes ſeculorum. Deut. 32.15. וַיְנַבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ & contumelia affecit rupem ſalutis ſuam: ad quem ſcil confugere debebat, ut ad rupem, ut in eo ſalvus eſſet. Pſ. 89.27. אֵלִי וְצוּר יִשׁוּעָתִי Deus meus & rupes ſalutis mea. Deut. 32.4. הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ rupes, cujus opus integrum eſt. Pſ. 95.1. צוּר יִשְׁעֵנוּ rupes ſalutis noſtra vel noſtræ. Pſ 19.5. צוּרִי וְגֹאֲלִי petra mea & aſſertor meus Deut. 32.31. כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם nam non, ut rupes noſtra, rupes ipſorum. In his Chriſtum intelligendum eſſe patet quia dicitur, lapis & ſalvator, & ad quem receptus eſt. Paulus, 1 Cor. 10.4. petra autem erat Chriſtus. Hab. 1.12. וְצוּר לְהוֹכִיחַ יְסַרְתָּהוּ & petram ad demonſtrandum poſuiſti eum: cotem. Iſa. 8.4. לְצוּר מִכְשׁוֹל in petram offendiculi, Pſ 114.8. הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם qui mutat rupem in ſtagnum aquarum, ex corde ſaxeo facit carnea & mollia. Cocc.

Rad. 26. צוּת: Hinc hiphil. הֶצִית ſuccendit. incendit; unde in fut. hiph. a 2. ſ. m. יָצִית, in 1. ſ. אָצִית; atque inde cum נָה. Aff. Iſa. 27.4. אַצִיתֶנָּה יָחַד incendam id pariter; vide יָצַת, Cocc. ad quam radicem plerique id referunt.

Rad 27. צָחָה: unde in piel. צִחָּה, limpidus & omnino ſiccus fuit: ſiccuit. Idem quod עָצַח. hinc, ζέω ferveo, comburo: & Lat. ſicco, -as, -are: proprie candorem & nitorem ſignificat. prout occ. Iſa 5.13 in præt piel, 2. ſ. m. ſic: & multitudo ejus צִחֲה צָמָא ſiccuit, pro ſiccefcet. ſiti: i.e peribit ſiti: vel eſt nomen in regimine, cujus ſtatus abſolutus eſſet צִחָה limpidus &c. Av. qui hanc facit ſpecialem per ſe radicem: reliqui vero referunt ad Rad. ſeq. ubi vide.

Rad 28. צָחַח: inde No. צְחִיחַ, m. locus elevatus, & altus in petra, ſic appellatus, quod ſit aridus & ſiccus: inquit R.D. Pag. candorem proprie & nitorem denotat hæc radix: unde ad editum locum ſignificandum transfertur, qui ſuapte natura aridus, glaber eſt, & nitidus: Interdùm ariditatem denotat, cui loca ejuſmodi nitida & edita, ſunt expoſita: quod in illis ſit velut calvities: nec illic herbæ creſcant aut gramina, & ejuſmodi, Merc. In Bu. Conc. Rad hæc צָחַח, duo ſignif. 1. eſt, ſiccum, ſiticuloſum, aridum: idque in No inde ducto, viz. צָח, m. ſiccus: juxta R.D in Bu. Conc. Jer. 4.11. רוּחַ צָח ventus nitidus: Bu. Lex. ventus limpidus in excelſis: id eſt, ventus ſiccus & candeſcens: Av. ventus nitidi, vel nitorum שְׁפָיִים culminum, (eſt) in deſerto: h.e. ventus vehemens, montes ſpolians ſylvis, & faciens nitere rupes: Cocc. ventus ſerenus (erit in) excelſis locis in deſerto: vel ventus ſiccus & aridus, juxta R.D. ventus ſcil. vehemens, & proinde inutilis ad ventilandum aut purgandum, quia eſt nimis vehemens: & hoc eſt quod dicit ſequenti verſu: ventus vehementior his, (viz. ventis qui ſunt ad ventilandum aut purgandum) veniet mihi. Metaph. de exercitu Babylonico valido & vehementi, venturo contra Jeruſalem; Pag. Atque inde ſunt nomina, 1. צְחִיחַ m. (de quo vide Pag. & Merc. ad initium Rad.) nitor, nitidum: aridus, arduus & eminens locus, petræ, ſcil. vel montis, qui ſua natura aridus & glaber exiſtens, nitorem refert. Bu. Lex. limpitudo: Av. nitens: petra ſcil. h.e. nudus lapis: Cocc. ubique in Ezech. Senſus eſt, quòd, quemadmodum publicitùs, ſeu publicè peccavit, effundendo ſanguinem innocentem, ac ſi poneret illum in ſummitate petræ, ut ab omnibus conſpiceretur; ita publice punietur. Pag. prout occ. in ſ.m. ſimpl. & cum לְ præf. & in pl. m. cum בְּ præf. ut ſeq. צְחִיחַ ariditas, Ezec 24.7,8. לְצַחִיחַ in ariditatem, Ezech 26.4,14 בַּצְּחִיחִים in ariditatibus, Neh. 4.13 Item, 2 hinc etiam No. צַחִיחָה fæm. ariditas, locus aridus & ſiticuloſus, quaſi nitidus dictus: Bu. Lex. limpitudo; Av. terra arida, & nuda, omni fructu & fruge carens ſic dicitur. Arida autem nitent: Coc. prout occ hoc No. ſ.f. loco ſeq. צְחִיחָה ficcitas, ſiticuloſus locus, Pſal 68.7. Sic & 3. hinc etiam No. Toar Adject. צָחֶה m. arens, aridum: quaſi nitidum, dictum: pro צְחִיחָה, formæ לִבְנָה inquit Kimchi; Bu. Lex. vel, eſt inſtar אָשֵׁה ab אָשַׁשׁ; Pag &c. Vide Av. in Rad præced Occ autem hoc No. in ſ.m conſtr. loco ſeq. צָחֶה arens, Iſa. 5.13. Item, 4. hinc etiam Nomen geminatum (quaſi à ſing. f. צְחָצָחָה) in forma pl. f. צַחֲצָחוֹת, ficcitates: Pag. Bu. i.e. ſumma ariditas: Bu. Lex. limpitudines magnæ, ficcitates, quæ inducunt caritatem annonæ: Av. nitores; h.e ariditas, ficcitas: quando nihil, niſi lapis aut area nitens, in agro cernitur: Cocc. prout occ. hæc forma pl. f. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּצַחֲצָחוֹת in ficcitatibus, Iſa. 58.11. Deinde, ii. in Bu. Conc. ſignif. 2. hujus Rad. צָחַח, contracte, in præt kal, צַח; eſt, nitens, nitidum, candidum, ſerenum eſſe. Bu. Lex. mundum eſſe, purificari, ſplendeſcere, clareſcere: Pag. limpidus & clarus fuit: nituit; & Metaph. ſiccuit: Av. ſplendere, nitere: Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. pl. (ubi eſſet cum dageſch, ſi litera Cheth eſſet dageſchabilis; ſed cametz ſupplet vicem brevis vocalis pathach & dageſch: Pag. licet in quibuſdam exemplaribus ſcribatur cum pathach, quod etiam ante Cheth eſſe ſolet. Merc.) loco ſeq. צָחוּ nitidiores erant. Lam. 4.7. Atque inde, ex rad. in hac ſignif. eſt No. צַח m. mundus, purus, nitidus, clarus, ſerenus, candidus, ſplendidus, limpidus; Pag. Bu. Av. Coc. eſt nomen participiale: Av & in Iſa 18. ſic legitur: כְּחוֹם צַח עַל

אור ſicut aer clarus, ſeu ſerenus, propter lucem, aut ſolem; Pag. Vel ſicut calor nitidus ſuper pluviam: juxta alios, ab effectu, qui ſcil. exiccat, & glabritiem inducit, nec ſinit pluviam humectare terram: vide mox: Merc ut æſtus ſerenus, &c. Bu. Lex Sed Ab. Ezra ſicut aer ſerenus poſt pluviam. אור enim eſt lux, ſol, luna, pluvia: ut ſuo loco dictum. & ſic R D ſicut quando ſol eſt clarus ſuper terram poſt pluviam, eſt optimus germinibus: ſic nubes rorida in æſtu meſſis, eſt optima: Meſſis enim tempore, magnus eſt calor: & quum tranſit nubes rorida, aerem refrigerans, fructibus terræ magnoperè prodeſt. Dixit autem rorida, & non pluviæ, quia pluvia in meſſe nocet. Pag. Targum: ſicut calor luminoſus, (ſcintillans, & quaſi maculis grandineis diſperſis, oculos perſtringens) propter ſolem: Cev. perinde, ac calor ſiccus, i.e. exiccans, poſt pluviam: Av. ut calet ſudum circa lucem: Cocc. Totus verſus ſic ſe habet. Nam ita ait Jehovah alloquutus me: quieſco: (i.e. in præſentia ſuperſedeo, ab efficiendo Judicio, tanquam otioſus ſpectator:) ſed intueor in locum meum: (i.e. populo meo, & ſedi meæ, proſpicio tamen:) ut æſtum ſerenum ſuper olus, ut denſum rorem in æſtu meſſis, (hunc eſſe:) i.e. animadverto, Aſſyrium hunc, planè adverſum eſſe populo & ſedi meæ: atque ita damnoſum, ut torrens æſtus oleribus, aut denſæ nubes irrorantes meſſem, quum æſtus tempeſtivus eſſet. Sic Prov. 25.13. & 26.1. &c. Jun. Occ. autem hoc No. in ſ.m. locis ſeq. צַח candidum, ſerenum, Cant. 5.10. Iſa. 18.4. Jer. 4.11. Item, hinc etiam 2. Nomen, (quaſi à ſing. f. צָחָה limpida, ſicca, nitida: Av.) in forma pl. f. ſic: & lingua balborum feſtinabit loqui צַחוֹת nitida: ſcil. eloquia: nitida verba: Pag. Bu. In exemplaribus emendatis, per pathach ſcribitur: q.d. eleganter, diſertè, perſpicuè. Merc. nitida, explanata verba: Bu. Lex. Hieron. velociter loquetur, & planè: i.e. verba plana & clara. Pag. limpida, i.e. nitida: Av. לְרַבֵּר צַחוֹת loqui nitida: i.e. clara, diſtincta, articulata: Cocc. Iſa. 32.4. expeditè eloquetur (verba, ſcil.) explanata: Jun. Item, huc etiam, in hac 2. ſignif. hujus Rad. quidam referunt No. geminatum, in pl. fæm. cum בָּ præf. viz. בְּצַחֲצָחוֹת in nitidis, ſplendidis, Iſa. 58.11.

Rad. 29. צָחַן: Inde, No. radicale צַחֲנָה f. fætor: putor, putredo: Pag. Bu. Av. hinc Lat. cænum, cænoſus: Av. In forma ſ.f. conſtr. צַחֲנַת: unde cum י Aff. eſt & occ. loco ſeq. צַחֲנָתִי putor ejus, Joel. 2.20.

Rad. 30. צָחַק eſt. ridere: arridere: irridere: deridere, ſubſannare. Pag. Bu. eſt μέσον. Idem erit infrà שָׂחַק: nam שָׂחַק aliud eſt. Elias notat in hac Radice, quinque ſignificata inveniri, ex uno ducta fonte, viz. ridere ore: lætari: jocari; ludere: & ſubſannare. reperitur conſtructum cum I amed: q.d. ridere de aliquo. alicui illudere, vel alìquem: & de re aliqua etiam dici videas. Item cum Beth in piel: ubi ferè ſignificat luſum: vel ſubſannationem: magis quàm riſum oris: Merc. idem eſt ferè cum שָׂחַק luſit: tam in bonam quàm in malam partem ſumitur. Cogn. cum צָעַק exclamavit: ſignificat enim riſum ſonorum. In kal, ponitur abſolute: vel cum Dat. illuſit, corriſit: hinc, σικχάζομαι, & σιγχάζομαι: Av. צָחַק eſt. ridere: γελᾶν. Coc. prout occ. in præt. kal, 3.f.f. ut & (à 2.ſ.m. צָחַקְתָּ) in 2. ſ.f. & 1.ſ.ut ſeq. צָחֲקָה riſit, Gen. 18.12. צָחַקְתְּ riſiſti, Gen. 18.15. צָחַקְתִּי riſi, Gen. 18.15. In fut. kal, occ. 3.ſ.m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & in 3.ſ.f. cum ! conv. præf. יִצְחַק ridebit, Gen. 21.7. וַיִּצְחָק & riſit, Gen. 17.17. וְתִצְחַק & riſit. Gen. 18.12. In piel, צִחֵק: irriſit: luſit, illuſit, colluſit, jocatus eſt: conſtr. cum בְּ & לְ. Bu. Lex. riſit frequenter, luſit, illuſit: benè & malè exponitur: Av. prout occ. in part. piel, ſ.m. ſimpl. & cum לְ præf. & in Infin. piel, cum לְ præf. ut & in fut. piel, 3.ſ. m. cum ! conv. præf. ut ſeq. מְצַחֵק ridens, Gen. 21.9. 26.8. לְצַחֵק ſicut ludens, Gen. 19.14. לְצַחֵק ad illudendum, ludendum Gen. 39.14.17. Exod. 32.6. וַיִּצְחָק & luſit; Jud. 16.25. Atque inde Nomen יִצְחָק maſc. riſus: & luſum, ſignificans: & eſt etiam μέσον: Merc. Prout occ. ſimpl. & cum לְ præf. ſic. יִצְחוֹק riſus, Gen. 21.6. לִצְחוֹק in riſum, Ezec. 23.32. In loco autem ſuprà cit. ad fut. kal. Gen. 21.6. omnis qui audierit, יִצְחַק לִי corridebit mihi: Pag. Vel ridebit de me: Latinè ridebit me. Scriptio vocis notanda; nam Scheva ornatûs cauſa, ſub Tzadi præter morem aſciſcit pathach: Merc. Item locus. Gen. 17.17. Notandus & proſtravit ſe Abraham &c. וַיִּצְחָק & riſit: nam indè, יִצְחָק Iſaac (à riſu, Bu. Lex.) ut ibidem ſequitur, dictus eſt. jubente Domino. Nec hoc alioqui fuit dubitantis; ſed admirantis, & exuberantis gaudii: ſicut & utriuſque fidem inſignem oſtendit Paulus, ad Rom. 4. Item, ad Hebr. 11. tam Abrahæ quàm Saræ. Et ad hunc locum volunt quidam reſpexiſſe Chriſtum, Joh. 8. quum diceret, Abraham exultavit ut videret diem meum: vidit & gauviſus eſt. Judicium Lectori relinquo: Merc. Item, Gen. 18.12. dicitur וַתִּצְחַק & riſit Sara intra ſe: in corde ſuo: nè ſcil. quiſpiam videret illam ridentem: Pag. Kimchi, verò, non dicit, nè, &c. Sed quia non vidit eam quiſquam ridentem: riſit intra ſe: non quòd ore quicquam protulerit: ideò negavit præ timore, eam enim apud ſe ridere deprehendit is qui cordium eſt ſpectator, vel ex geſtu id colligi poterat. pro יִצְחָק reperitur & יִשְׂחָק Iſaac: Am. 7. & aliis tribus locis, ut Maſorah notat: à riſu & gaudio: Merc.

Rad. 31. צָחַר nitidus, albus, lucidus, candidus fuit; Av. צָחַר & שָׂחַר ſunt oppoſita; illud enim candorem notat; hoc atrorem. Quidam ad שָׂחַר auroram referunt. Atque, hinc צָחַר m. candor, nitor; Cocc. Bu. Lex. prout occ. Ezec. 27.18. cum cametz penult. ob pauſam: & lana צָחַר alba: Pag. candida: Bu. Cocc. Av. Sed potiùs videtur eſſe No. Subſtant. Merc. וְצֶמֶר צָחַר & lana candoris: 70. ἔριια σιλβὰ: Cocc. Conferunt cum שַׁחַר aurora: quod candorem nitentem & lucentem ſignificet. Sed à nigrore potiùs infrà dicetur, quòd ſit ſubnigra: Merc. Cev. Item hinc etiam צְחוֹר nitidus, albus, candidus: Merc. Cocc. & in fæm. צְחוֹרָה alba candida: Pag. Prout occ. in forma pl. f. ſic. Jud. 5.10. equitantes aſinas צְחוֹרוֹת albas: Hieron. nitentes. Pag. candidas: Bu. רוֹכְבֵי אֲתֹנוֹת צְחוֹרוֹת vecti aſinabus nitidis: h.e. jumentis bene habitis. Innuitur abundantia omnium rerum & pax, Cocc.

Rad. 32. צִיָּה: In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt in No. inde ducto; viz. צִי, m. navis: 70. πλοῖον: Pag. Bu. Cocc. eſt ex צִיָּה (de quo infrà juxta quoſdam) quod ſiccitatem proprie ex æſtu & ardore ſolis ſignificat: Affine radicibus צִית, & וָצַת, quæ inflammare, & ſuccendere ſignificant. Quòd navis ſit veluti quippiam ſiccum in mari aut fluvio: quaſi inſula, quæ אִי dicitur: quod in mari velut volitet, avis more, & natet;

tet: ut ſuo loco dictum. In plur. eſt צִיִּים, cum ſimplici jod: aliàs cum Jod gemino. Synecdochicè ſunt, qui ſicca & deſerta loca incolunt homines, vel beſtiæ. Quidam putant verti, per ſpiritus immundos. Apoc. 18. Alii, Lamias, vel Dracones, vel catos marinos: Noſter Interpres Dæmonia, & ubi de hominibus dicitur, Æthiopes. Merc. צִי eſt ſiccitas, ariditas. Item, trieris, navis magna & ingens, quæ eſt pars ſicca in mari, ceu inſula quædam parva, & Synecd. ponitur pro inſulanis, ſeu pro hominibus, & beſtiis ibi contentis: Av. Prout occ. cum ! cop. in ſing. m. loco ſeq. וְצִי & navis, Iſa. 33. 21. In formâ pl. m. contractè צִיִּם vel integrè צִיִּים naves: Item loca deſerta & arida: Metonymicè, feri, barbari, deſertorum locorum incolæ: Bu. Lex. Occ. autem formâ hâc pl. m. contractâ cum ſimplici Jod, poſt ! & בְּ præf. ſic, וְצִיִּם & naves, Num. 24. 24. בְּצִיִּים navibus, Ezech. 30. 9. Item, juxta quoſdam, occ. etiam in hâc ſignif. pro navibus: in forma pl. f. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּצִיּוֹת in navibus, Pſ. 105. 41. Deindè, ii. f. gnif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in nomine צִיָּה f. ſiccitas, ſi cum, ariditas: deſertum: aut locus deſerti, ſiticuloſus, ſiccus & aridus: Pag. Bu. 70. ἄνυδρος ἔρημος, aridus locus, Cocc. ſiccitas, ariditas, quæ provenit ex æſtu nimio & ardore ſolis, ut ſolet eſſe in Inſulis & locis deſertis. Cogn. cum צִיָּה & צָיָה ſuccenſus eſt, exarſit. Hinc ζέω ferveo ζέσις fervor: Av. Prout occ. hoc No. in f. f. ſimpl. locis ſeq. צִיָּה ſiccitas, Job. 24. 19. . 30. 3. Pſal. 63. 2. . 107. 35. Iſa. 41. 18. . 53. 2. Jer. 2. 6. . 3. 12. . 51. 43. Ezec. 19. 13. Hoſ. 2. 5. Joel. 2. 20. Zeph. 2. 13. cui etiam formæ f. f. ! & בְּ ſunt præf. וְצִיָּה & ſiccitas, Iſa. 35. 7. בְּצִיָּה in terra ſicca, Pſ. 78. 17. Item occ. etiam juxta quoſdam, in hac ſiccitatis ſignif. formâ pl. f. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּצִיּוֹת per ſiticuloſa, Pſ. 105. 41. Atque hinc plerique formant Nomen in forma pl. m. צִיִּים: tanquam à ſ. m. צִיִּי: hoc eſt, מְרַבְּרֵי eremivagus: id de animalibus dicitur, Iſa. 13. 21. 70. δάσπετα, & cap. 34. 14. צִיִּים אֶת אִיִּים: ubi 70. δαιμόνια ὀνοκενταύροις. Bochartus ſeles agreſtes: qui Arabicè עִיָּאנָא. Item, de hominibus dicitur, in Metaphora, Pſ. 72. 9. Coram ipſo incurvabuntur צִיִּים deſerticolæ, i. e. alieni à politiâ Iſraelis. Sic Pſ. 74. 14. לְעָם לְצִיִּים populo deſerticolis. Et Iſ. 23. 13. Aſſur fundavit eam לְצִיִּים barbaris: h. e. alienis à Chriſti nomine: Cocc. &c. Vide Bu. Lex. & Av. ad initium Rad. Occurrit autem hoc No. in forma pl. m. ſimpl. & cum ל præf. ut ſeq. צִיִּים barbari, vaſtorum locorum incolæ. Pſ. 72. 9. Iſa. 13. 21. . 34. 14. Jer. 50. 39. Dan. 11. 30. לְצִיִּים barbaris. Pſ. 74. 14. Iſa. 23. 13. Item, hinc etiam No. צִיִּן m. ariditas, ſiccitas: locus aridus & ſiticuloſus, inſula arida: Av. prout occ. cum בְּ præf. ſic, בְּצִיִּן in arido loco, Iſa. 25. 25. . 32. 2. Atque hinc etiam ex hâc Rad. & hoc ejus nomine deducitur צִיּוֹן Sion: vel Tzion proprium nomen montis. à ſiccitate loci nomen habentis: Merc. Bu. Lex. In ejus montis vertice, arx eodem nomine conſtructa eſt, quæ à Davide capta, vocata eſt civitas Davidis: 2 Sam. 5. ad latus hujus montis Aquilonare fuit Templum: Pſ. 48. ad hanc quoque radicem ſunt qui ſequens צִיִּן, revocent, Merc. Av. plerique verò id nomen ſtatuunt Radicem per ſe ſpecialem.

Rad. 33. צִיִּן vel צִין indè nomen radicale צִיִּין, m. ſtatua: Titulus, aut ſignum ſeu monumentum ſepulchrale, quod ſcil. ponitur ſuper, vel juxta ſepulchra, aut vias: Pag. Bu. στήλη: Merc. 70. σημεῖον, σκόπελον Coc. Monumentum poſitum ſuper ſepulchrum, aut juxta viam, ſive ex lapidum acervis, ſive ex aliis Notis, &c. Nun à tergo eſt tertia Radicalis litera. Hinc ξυνὸς truncus ſtipes: ξόανον ſtatua, &c. Av. Occ. autem hoc No. in ſing. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ut & in formâ pl. m. cum kibbuts pro ſchurek: ut ſeq. הַצִּיִּן monumentum, Ezech. 39. 15. הַצִּיִּן monumentum, 2 Reg. 23. 17. צִיִּנִים monumenta, Jer. 31. 21.

Rad. 34. צִיץ vel צִיִּץ: eſt florere efflorere, Pag. Bu. ἀνθεῖν. Cocc. efflorescere, in florem erumpere, vel in aliquid ei ſimile, figuratè. Prodiit in florem piloſum, pullulavit: Merc. Av. Cogn. cum יָצָא exivit, prodiit: & cum נָצָא evolavit, ut & cum נָצַץ emicuit. Dicitur autem proprie de flore fructus, non de virore & eruptione foliorum. Hinc ἀνζηὸς juvenis, florens: Item ζιζάνιον, Zizanium, herba nihil proferens præter florem: Av. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor ſignificata habet, i. eſt, florere &c. prout occ. in præt. kal, 3. ſing. m. loco ſeq. צָץ floruit, Ezech. 7. 10. In hiphil, הֵצִיץ fecit florere, produxit florem, pullulavit: Av. prout occ. in fut. hiph. 3. ſing. m. ſimpl. plene: ſed cum ! conv. præf. in forma cum Sægol pro Jod hiph. in ult. ut & in 3. pl. m. cum ! cop. & ! conv. præf. plene cum Jod hiph. in penult. ut ſeq. וַיָּצִיץ floreſcet Pſal. 90. 6. . 103. 15. . 132. 18. Iſa. 27. 6. & וַיָּצַץ & floruit. Num. 17. 23. וַיָּצִיצוּ & florebunt, Pſal. 72. 16. וַיָּצִיצוּ & floruerint, Pſal. 92. 8. Atque indè ex Rad. in hâc florendi ſignif. eſt No. צִיץ m. flos: Pag. Bu. Apertus proprie: Bu. Lex. & è folliculo natus: unde & pro alâ ſumitur in volucri plumatâ: ut & pro laminâ in alæ morem extenſa: Merc. Bractea, lamina: & penna, pennata ala: Bu. Lex. Sed de hiſce vide in ſequentibus ſignificatis. Occ. autem hoc No. pro flore in ſ. m. ſimpl. & cum ! & בְּ præf. צִיץ flos, Num. 17. 23. Iſa. 40. 7, 8. וְצִיץ & flos, Iſ. 28. 1. כְּצִיץ ſicut flos, Job. 14. 2. Pſal. 103. 15. Iſa. 40. 6. In formâ pl. m. Jod eſt abſorptum in dageſch: inquit R. D. Pag. Nam eſt cum dageſch loco vocalis longæ. Euphoniæ cauſa: Bu. Lex. prout occ. locis ſeq. צִיצִים flores, 1 Reg. 6. 18, 29, 32, 35. Item, hinc etiam No. צִיצָה f. idem, flos: Pag. Bu. folliculus florum: Av. Prout occ. in forma f. f. conſtr. ſic, Iſ. 28. 4. צִיצַת efflorescentia: Bu. Conc. Et erit צִיצַת נוֹבֵל flos cadens, decor gloriæ ejus. Eſt No. in fæm. conſtr. licet jungatur cum ſequente voce maſc. Nam ſic conjunctum i. e. poſitum in regimine, eſt Subſtantivum cum Adjectivo: ſicut Gen. 50. 22. & vidit Joſeph ipſi Ephraim בְּנֵי שִׁלֵּשִׁים filios trium-generationum: Pag. Ad verbum tertiorum i. e. tertios: atque hoc perinde eſt ac ſi Latinè diceres, lanæ nigrarum, quod dici ſolet nigræ lanarum: Merc. vel eſt conjunctum pro abſoluto ſicut Iſa. 15. 5. עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה vitulam triennem; & Lam. 2. 18. Nè des פִּיגַת לָךְ requiem tibi. Pag. vel ſic poteſt exponi flos caduci, i. e. caducus, decidens vel marceſcens: Bu. Lex. Et erit flos emarceſcens gloria decoris ejus: 70. τὸ ἄνθος. Av. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. צִיץ eſt in Conjug. hiphil, הֵצִיץ proſpectare: Prout occ. in part. hiph. f. m. מֵצִיץ proſpectans: Bu. Conc. In hiphil ſignificat proſpicere, oſtendere ſe: ut in part. hiph. Cant. 2. c. מֵצִיץ proſpiciens e cancellis: q. d. oſtendens ſeipſum & apparens, inſtar florum, quum egrediuntur & oſtendunt ſeipſos: ut R. D. exp. Pag. eruptionem ſignificat facultatis viſoriæ extare prominere,

nere, emicare, promicare: Merc. efflorescens, i.e. emicans, promicans. è calathris vel cancellis: Bu. Lex. prospiciens per cancellos: i.e. quemadmodum flos erumpendo prospicit: 70. ἐκκύπτων. Av. em cans de cancellis Cocc. sunt etiam inquit R.D. qui exp. ostendens cincinnos capitis sui: ex signif. No. צִיצִית: de quo infrà: Pag. Sic etiam, juxta quosdam, in hàc signif. occ. in fut. hiph. 3. s. m. יַצִּיץ conspicuum est juxta R. D. in Bu. Conc. Psal. 132. 18. וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ & super eum florebit corona, aut diadema ejus: Sed Ab. Ezr. exp. super ipsum scil. Davidem, conspicietur aut conspiciatur (ut Cant. . . quod suprà citatum) diadema ejus; & sic etiam exp. R. D. in comment. Pag. Et super eo virebit corona ejus: Cocc. &c. in 1. signif. Deindè, iii. signif. 3. hujus Rad. est in No. צִיץ m, bractea, lamina: Bu. Conc. &c. vide ad idem nomen in 1. signif. Nam No. צִיץ flos, quando tribuitur auro aut alii metallo, significat laminam contusam in tenuitatem instar florum: Av. Unde צִיץ זָהָב flos aureus. Dicitur folium aut lamella aurea: πέταλον, Cocc. Prout occ. hoc No. in hàc signif. locis seq. צִיץ laminam, Exod. 28. 36. 39. 30. Lev. 8. 9. Item, juxta quosdam, in hàc signif. venit fut. hiph. 3. sing. m. loco suprà cit. Psal. 132. יָצִיץ rutilabit instar laminæ politæ: Bu Conc. i.e. plenum sit laminis aureis diadema ejus: ut quidam exponunt in R. D. Pag. &c. Vide suprà in significatione 2. Denique, iv. signif 4. hujus Rad. est in eod No. צִיץ penna, alæ; Bu. Conc. &c. Vide Bu Lex. ad idem No. in 1. Signif. Nam צִיץ flos, est etiam ala, seu flosculus plumarum, ut solet enasci in pullis; Av. Prout occ. Jer. 48. 9. Date צִיץ alas, pennas; Bu. Conc. vel alam, ipsi Moab; scil. ad volandum; Pag. Date plumas Moabo; ut scil. ocyssimè avolet; Av. quidam verò exp. in 1. signif. date florem Moabo. pappos: Cocc. Atque ad hanc signif. in Bu. Conc. refertur No. ductum ex hàc Rad. cum Thau Heemant. in fine: viz. צִיצִית vel cum Chirek tantùm absque Jod in ult. צִיצַת f. fimbria vestimenti: i.e. extremitas, quæ cæsuratim recisa, dissecatur. Est, inquit R.D. Ala, h.e. extremitas vestis aut panni: illud, scil. quod remanet de texturâ, & quod est suspensum in eâ, aut in eo, scil. panno, vocatur צִיצִית. Et ideò appellat fila: quæ præcipit scriptura, ut suspendantur in alà vestis, צִיצִית; Pag. In Kimchi scribitur עֲנָף ramus; ut scias rami aut floris speciem habere hujusmodi fila, è nodo egredientia. Hodiè Judæi vocant hoc nomine fila octo ex lanà contexta, quatuor angulis certâ quàdam lege in panno quadrangulari quem טַלִּית appellant, quæ quidem vinciunt. Vide Eliam in Tisb. in ט, et in טַלִּית. Kimchi tamen mox dicit כְּנַף ala. i. limbus. Sub finem tamen radicis repetit, צִיצִית à similitudine עָנָף rami, dici: quùm et ipsum, צִיצִית, juxta Hebræos doctores, nihil sit aliud quam ramus. Plura fila in fimbriâ sunt velut rami suspensi in arbore. Hinc et capellitium hoc nomine dictum est, quasi ramum aut frondes capitis dicas, le fueillage, vernacule, Merc. צִיצִית est cincinnus; item peniculamentum, peniculatus filorum textus; Bu. Lex. Fimbria; à filorum resolutione instar florum: Nam extremitas vestis recisa solet cæsuratim dissecari. Capiti verò tributum, pro cincinno accipitur, i.e. pro extremitate pilorum: Av. Peniculus aut fimbria: 70. κρόσπεδα. Item capillus capitis: Cocc. Nam sic cincinni, seu capilli (vel potiùs capillitium: Merc.) capitis, pendentes sicut ala vestis, vocantur. Pag. Prout occ. hoc No. in hac signif. simpl. et cum בְּ & לְ præf. ut se לְ, צִיצָת Cincinnus: Fimbria: Num. 15. 38. בְּצִיצָת Cincinnis Ezec. 8. 3. לְצִיצָת In fimbriam, peniculamentum, Num, 15. 39. Notandus autem ulteriùs locus suprà cit. Ex. 28. 36. & facies צִיץ laminam (ex) auro puro: idem 39. 30. & Lev. 8. 9. Pag. Alii coronam, ut Exod. 28. 6. et capite sequenti vocatur Diadema sanctitatis. Sed utrumque simul invenies, Ex. 29 30. אֵת צִיץ נֵזֶר קָדְשׁוֹ. quasi alam dicas Coronæ sanctæ, i.e. laminam: sic ut & Chaldæus vertit טַס, quod nomen à volando deducitur. Et פָּרַח quoque florendi verbum suprà monuimus, pro, volare sumi. Ornamentum capitis in morem floris, Græcus vertit πέταλον, folium. Lamina fuit duorum digitorum ab aure, ad aurem pertingens. Chaldæus pro סְנַפִּיר bronchia piscis, seu pinnula, habet צִיצִין. Pro laminà quidam dicunt frontale. Merc.

Rad. 35. צִיר Ablegatus fuit in aliquâ angustiâ, pro auxilio et liberatione impetrandà, amandatus est, ut constitutus in angustiâ opem quærat. Cogn. cum עוּר angustavit. Unde in Hithpahel הִצְטַיֵּר fecit se esse ablegatum, simulavit se esse missum: Av. legatum se finxit: Bu. Lex. Prout occ. in fut. Hithp. 3 pl. m. cum וַ conv. præf. sic: Jos. 9. 4. abierunt וַיִּצְטַיָּרוּ et simulaverunt se missos: i.e. finxerunt se venisse legatos: Av. Bu. Lex. &c. vide ad finem Rad. עור. Ac indè ex Rad. in hàc signif. est No. צִיר m. nuncius, legatus, qui in angustiâ emittitur, ut subveniens opem quærat: ut Prov. 25. 13. sic fidus צִיר legatus: 70. ἄγγελος πιστὸς, &c. Quando autem significat angustiam, et cardinem, pertinet ad Rad. צור vel עור: Av, No. צִיר m. est cardo: item legatus: quod in eo rerum agendarum cardo vertatur: &c. Bu. Lex. Qui hoc nomen facit Radicale: et ab eo deducit verbum suprà in Hithpahel. Locos autem hujus nominis & verbum Hithp. Vide suprà sub Rad. צור: Ubi plerique locant.

Rad. 36. ציח est יָצַח accendere, succendere, Pag. in Conjug. scil. Hiphil הֵצִיחַ incendit, succendit, Bu. Av. Unde in fut. Hiph. à 3. Sing. m. יָצִיחַ succendet: Occ. in 1. Sing (אָצִיחָה) cum נָּ. Aff. sic: Isa. 27. 4. אַצִיחֶנָּה succendam eam: Bu. & succenderem eam pariter: Av. incendam id pariter: Cocc. comburam eam, &c. Est forma quiesc. Yajin: nam à יָצַח scriberetur אַצִיחֶנָּה: in formâ scil. Deficientium Pe Jod: Merc. Cev.

Rad. 37. צָלַל: est, obumbrari tegumento: obtegi, defensionis causâ, obmuniri: occludi, cùm scil. quid supernè applicatur. Hinc & umbra Metaph. pro tegumento: munitione, defensione & protectione, sumitur. Quidam conferunt cum נָצַל: Merc. צָלַל obumbrari: est etiam profundum petere: item tinnire, palpitare. Bu. Lex. inumbratus, adumbratus est, ut quid supernè applicatur, quod umbram affert & nos tegit. Est cogn. cum הִצִּיל liberavit, protexit: affinitate respicit ad עוֹלָה & מְעוּלָה profunditas: ut si quis ex profundis aquis liberatur. Hinc est ψάλλω, psallo, proprie de sonitu fidium; cytharam pulso: Item ψαλάσσω, attrecto, quatio &c. Av In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor signif. 1. est. obumbrari, obscurari, umbro-

umbrosum heri, opacari: Cocc. prout, occ. in præt. Kal 3. pl. fic: Neh. 13.19. Et fuit כַּאֲשֶׁר עָלְלוּ שַׁעֲרֵי quùm inumbrassent portæ Jerusalem: i. e. quùm Sol ad Vesperam occubuisset, & portæ inumbrassent, h.e. fecissent umbram: Pag. Quidam male exp. cùm obtegendæ, i.e. occludendæ essent: Merc. & R Sal. exp. quùm inclinatæ essent umbræ Vespertinæ Sabbathi in portis Jerusalem. Et Ab. Ezra: quum attigissent umbræ portas: aut quùm pervenissent umbræ ad portas, &c. Pag. Quùm obumbrarentur portæ: Bu. quùm obumbratæ essent: Av. quùm umbrarentur i. e. opacarentur portæ, scil. Jerusalem: Kimchi שֶׁהָעֲרִיב הַשֶּׁמֶשׁ Sole ad Vesperem inclinante. An ab oppositis Montibus? An in Meridiè, quùm Sol non jaceret Radios suos per Portas? Narrat sacra Historia, Mercatores per noctem mansisse extra Muros: quòd citiùs solitò portæ essent clausæ. Diod. Quando les ombres du soir tomboyent sur les portes Cocc. fuit itaque quùm obumbrarentur portæ, &c. i. e. quum Sol vergens ad Occasum, dispareret à portis Jerusalem, h.e. tempestivè admodùm: quia Sol propter adversos Montes celeriùs illorum conspectu occultabatur: Hoc autem præcepit rationem habens legis; Lev. 23. 32. Jun. In Hiphil. הִצִּיל vel הִצֵּל, umbram facere: Av. Cocc. vel umbrosum esse; Bu. Lex. Adumbrare; Av. Prout occ. in part. Hiph. sing. m. מַצִּל vel מְצַל umbram faciens: Umbrosa: Bu. Ezech. 31.3. Assur, Cedrus, i.e. tanquàm cedrus, in Libano, pulcher Ramo, pro, ramis. i.e. pulchros habens ramos: וְחוֹרֶשׁ מַצַּל & ramo, pro ramis. (vel ramus, sylva, Merc.) inumbrans: vel obumbrans: i. e. faciens umbram. Targum, & densitate suâ inumbrans: Pag. Et ramus adumbrans: Av. Et ramo umbram faciente: Cocc. est autem, inquit R.D. עָלַל à מָצַל ex part. Hiph. quod vel est cum Tzeri, vel cum Pathach: Ut habes in מָסַב & סָבַב, in Rad. סבב: Pag. Atque ex Rad. in hàc 1. significant nomina seq. 1. No. in formà pl. m. cum Aleph loco Lamed 2. Rad. viz. עֲצַלִּים, umbræ: Bu. Conc. Job. 40.16. & 17. al. v. 21.22. umbrosa seu umbrosæ arbores: Bu. Lex. Umbracula: Cocc. Item 2. hinc etiam No. עֵלֶל m. umbra. Bu. Lex. Av. obtegens res quaslibet: Av. prout occ. cum י Aff. loco seq. עִלְלַי umbrà suâ Job. 10.17. unde in formà absol. pl. m. occ. cum ה dem. præf. & in forma pl. m. constr. simpl. fic, הַצִּלְלִים Cant. 2.17. 4.6. עִלְלֵי umbræ Jer. 6. 4. Item, 3. hinc etiam No. def. abjectâ 2. Rad. ל viz. עַל idem, umbra: Pag. Bu. &c. Prout occ. simpl. & cum ה & ב præf. ut seq. עַל umbra, Jud. 9.36. Job. 7.2. 8.9. Isa. 25. 4. 28.8. Jon. 4.6. הָעַל umbra, 2 Reg. 20.9, 10, 11. בְּעַל in umbra Gen. 19.8. Ps. 17.8. 36.8. 91.1. Eccl. 7.12. Is. 25.5. 30.2, 3. 49.2. Jer. 48.45. Ezech. 17.23. Item occ. etiam hoc No. cum בְּ, כְּ, וּבְ, ל & לְ præf. ut seq. בְּעַל in umbra Jon. 4.5. וּבְעַל & in umbra, Psa. 57.2. 63.8. Isa. 51.16. כְּעַל sicut umbra Ps. 102.12. 109.23. 144.4. Isa. 32.2. כְּצֵל sicut umbra, 1 Chron. 29.15. Job. 14.2. 17.8. Eccl. 8.12. 9.12. לְעַל in umbraculum. Isa. 4.6. לְצַל umbræ. 2 Reg. 20.6. Item occ. etiam hoc No. cum variis affixis: ut cum כְּ præf. & י Aff. & cum ה & ך Aff. ut & cum י Aff. cui etiam בְּ, וּבְ & מִ sunt præf. & cum ה Aff. cui etiam כְּ est præf. sed cum ם Aff. absque præf. prout ordine sequuntur: בְּצִלִּי in umbra mea, Jud. 9.15. צִלָּהּ umbra tua, Ps. 121.5. עֲלֵהּ umbra tua. Isa. 16.3. בְּצִלּוֹ in umbra ejus, Cant. 2.3. Lam. 4.20. Ezec. 31.17. Hos. 14.8. וּבְצִלּוֹ & in umbra ejus, Ezech. 31.6. מִצִּלּוֹ ex umbra ejus, Ezech. 31.12. צִלָּהּ umbra ejus, Psal. 80.11. Hos. 4.13. בְּצִלָּהּ in umbra ejus, Isa. 34.15. עִלָּם umbra ipsorum, Num. 14.9. Item, 4. hinc etiam Nomen ex duabus 1. Rad. geminatis viz. עַלְעַל m. umbrosa densa: Bu. Lex. inumbrans, vel obumbrans & faciens umbram; Pag. obumbratus vel, tum: Cocc. prout occ. in formà constr. sing. m. fic Isa. 18.1. Væ Terræ, vel O Terra עַלְעַל כְּנָפַיִם inumbranti seu obumbranti, alis: i. e. umbram facienti mundo, ob magnitudinem, aut multitudinem alarum suarum. Metaph. indicat multitudinem negotiorum seu negotiationum & mercium, & species varias rerum, quæ ad alias terras ex illà egrediebantur: ut exp. R.D. vel ut idem exp. O terra inumbrans alis: ob multitudinem, scil. navium, in quibus vela obumbrantia tenduntur, quùm ambulant, similis erat avibus volantibus suis alis: Pag. Alii substantivè exp. umbræ alarum, per appositionem: Merc. Targum, Væ Terræ ad quam veniunt cum navibus è terrâ longinquà, & vela sua extendunt, ut Aquila volans alis suis. Est autem No. geminatum à præced. No. עַל. quod est umbra: Pag. væ terræ obumbratæ alis, quæ sunt ultra fluenta Cush: i.e. terræ, quæ spem habet in Æthiope Tirhakah: Cocc. Umbrosa, (aljs scil.) Bu. Conc. Deinde 11. signif. 2. hujus Rad. עָלַל est tinnire: palpitare: Bu. Conc. Prout occ. in præt. Kal. 3. pl. fic: Hab. 3.16. Ad vocem: vel propter vocem, aut sonitum, scil. rumoris hujus עָלְלוּ, vel, עָלְלוּ tinnierunt, vel palpitârunt labia mea: Pag. Bu. In vocem, tinnierunt labia mea: viz. Ut sonarent: Cocc. Nam ipse tinnitus est, juxta R.D. & A.E. quùm ob pavorem nimium contingunt & percutiunt sese labia: Pag. Ad vocem, tinnierunt, i.e. trenuerunt, &c. Av. Quidam autem conantur retinere 1. signif. & exp. occlusa sunt, ut loqui non potuerim. Sic & de auribus dicitur. Et sanè talis tinnitus velut occludit. Kimchi motum concussionis & commotionis exponit: Merc. In quibusdam autem exemplaribus scribitur hæc vox cum ע in formà gutturalium; sed in correctioribus est cum simplici Scheva. In Niphal נָעַל est etiam tinnire, Bu. Ma. tremefactus est, tremuit, motus est: Av. Prout occ. in fut. Niph. à 3. sing. m. יֵעָל, tinniet, & in 2. pl. m. יֵעָלוּ: in 3. pl. f. תֵּעָלֶנָה tinnient: Bu. Conc. 2 Reg. 21.16. & Jer. 19.3. quod vel ut qui audiret, movebuntur, seu movebunt se; vel contremiscent, i. e. tinniunt ambæ aures ejus: Pag. Bu. Av. qui hanc vocem sumunt in fut. niph. ut dictum. Quidam verò sumunt eam in fut. kal, aliâ scil. formâ, tanquam ex Chaldaismo, Dageshatâ primâ Radicali: Ita Cocc. Si autem sit ex fut. Niph. Dagesh in Lamed excidit Av. ut sæpè scil. fit in literâ Schevatâ. In Hiphil הֵעַל vel הַעַל umbram facere: ut in 1. signif. item tinnire: Bu. Av. Cocc. Unde in fut. Hiph. 3. sing. m. יַעַל vel יְעַל, tinniet, & in 3. pl. m. יְעִלּוּ; atque inde in 2. sing. f. occ. 1 Sam. 3.11. תְּצַלֶּינָה, tinnient, ambæ aures ejus. Bu. Cocc. Av. Atque inde ex Rad. in hàc tinniendi signif. sunt nomina seq. viz. 1. No עָלִיל vel עֲלִיל auditus — tremoris, rumor vel strepitus: Pag. Av. prout occ. Jud. 7.14. somnium somniavi, & ecce עֲלִיל auditus — tremoris aut strepitus, panis hordeacei, volventis se in castra Midian: ut exp. R.D. Pag. Av. In lib. Rad. Kimchi exp. tostum

panis

panis hordeacei: nam à עָלָה derivat, utהֲגִיגּ ab הָגָה. At idem in Comment. exp. שִׁמַּע רַעַשׁ ſonum ſtrepitus: & ſic R. Levi. קוֹל הַבָּרָה ſonus tinnitus: Cocc. Nam ſecundum puncta legitur עֲלֵי Av. ut à Rad. עָלָה: Pag. Ubi etiam id Vide. Bu. Lex. item 2. Hinc etiam No. in formà pl. m. geminatà viz. צֶלְצָלִים cymbala, à tinnitu Bu. Lex. tintinnabula. ob quorum pulſum aures tinnire ſolent: Av. poſterius Tzadi, in noſtris exemplaribus cum Kateph-Sægol ſcribitur & prius cum Sægol: ut etiam Elias notavit: ſingulare citat ex Talmudicis Kimchi צִלְצַל vel עֲלָצַל, plurale autem hoc in regimine ſcribitur cum Scheva ſub ſecundo Tzadi & Chirek ſub primo; Merc. ſcribit autem R. D. quòd erant duo inſtrumenta ærea quæ ſe invicem percutientia, ſeu collidentia ſonum reddebant: Pag. occ. autem hoc No. pl. m. in formà abſol. cum וְ, & in formà conſtr. cum בְּ præf. ut ſeq. וּבְצֶלְצְלִים cymbala 2Sam. 6. cymbalis Pſal. 150. 5. ſic & 3. huc quidam reducunt ad Rad. in hàc 2. ſignif. No. præced. in 4. ſignif. viz. צֶלֶל, cymbalum: Bu. Conc. & ſic Hieron. exp. ejus locum Iſa. 18. 1. væ terræ cymbalo alarum: Pag. ſed rectiùs refertur ad 1. ſignif. ubi id pleniùs vide. Item 4. Hinc etiam No. ſine geminatione, ſed cum Mem Heemant. ab initio, viz. מְצִלְתַּיִם tintinnabula: Pag. Bu. Av. vel cymbala: Cocc. Av. aut ſiſtra duplicem ſonum præbentia: Av. Nam eſt in formà Duali, quia duo ſunt inſtrumenta: ut ex R. D. dictum eſt: Pag. occ. autem. hoc No. in hac formà duali ſimpl. loco ſeq. מְצִלְתַּיִם tintinnabula Neh. 12. 26. Cui etiam formæ Duali י Cop. eſt præf. idque, vel in pauſa cum Kametz, vel extra pauſam cum pathach penult. cui formæ ult. cum pathach בַ & בָּ ſunt præf. ſed cum וּ præf. venit in utràque formà, ut ſeq. וּמְצִלְתַּיִם Et tintinnabula 1Chron. 15. 16. וּמְצִלְתַּיִם Et tintinnabula 1Chr. 16. 42. בְּמְצִלְתַּיִם tintinnabulis, 1 Chron. 15. 19..25. 6. & 2 Chron. 5. 12..29. 25. בְּמְצִלְתַּיִם tintinnabulis, ut in 1 Chr. 16. 5. Ezr. 3. 10. וּבְמְצִלְתַּיִם vel תַּיִם & tintinnabulis, 1 Chron. 13. 8..15. 28..28. 1. 2Chron. 5. 13. Deindè, iii. ſignif. 3. hujus Rad. צָלַל eſt, profundum petere: Bu. Conc. mergi: βύπτειν: Cocc. Submergi, demergi, &c. juxta quam ſignif. R. Juda exp. illud ſuprà cit. ex Neh. 13. Sic; quandò demerſæ erant portæ tenebris ſcil. ità ut diſpararent: ne quis ingrederetur per portas, &c. q.d. cùm eſſet veſpera: Pag. Merc. Sed ſuperior expoſitio (in 1. ſcil. ſignif.) rectior eſt: Pag. In hàc autem 3. ſignif. occ. præt. kal, 3. pl. ſic, צָלְלוּ profundum petunt, Ex. 15. 10. Neh. 13. 19. Ex quâ 2. ſignif. ducitur etiam no. præced. geminatum, viz. צַלְצַל fuſcina: Bu. Lex. Cocc. fiſcella piſcaria, quæ in profundum mergitur: Av. inſtrumentum ſcil. quo tranſfigitur caput piſcis exiſtentis in àquà: & facit ipſum ex aquà aſcendere: i.e. hamus vel cultер piſcatorius aut aliquid hujuſmodi. Alii verò dicunt quod ſit inſtrumentum è virgis confectum, in quod cùm caput piſcis intraverit, capitur: i.e. Naſſa: Pag. fiſcella piſcatoria quod in profundum demergatur, ut quidam volunt: Merc. Cocc. occ. autem hoc no. in hàc ſignif. cum וּ præf. in formà ſcil. conſtr. cum pathach in ult. וּבְצַלְצַל & fuſcina, Jo. 40. 31. Denique, iv. ſignif. 4. hujus Rad. eſt locuſtæ ſpecies: Bu. Conc. Idque in No. etiam geminato צֶלֶל m. quod juxta quoſdam, eſt, ſideratio, arborum vitium: vel ut quidam, rubigo ærugo. Aliis verò, eſt locuſta: P. Sal. ſcribit eſſe locuſtam clamoſam, à ſtrepera voce ſic dictam: Bu. Lex. Species locuſtæ, in tam magnà copiâ, ut terram adumbret: Av. Et ſic Chaldæus & Arabs locuſtæ ſpeciem faciunt. 70. ἐρυσίβη: & vulgò Rubigo: ſed aliene. Vide Bochartum, Cocc. Quibuſdam autem hoc No. eſt quadriliterum: Bu. Lex. Id proindè quære inter quadrata nomina. Pag. Occ. autem hìc in Bu. Conc. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַצְּלָצָל locuſta, Deut. 28. 42. Item huc etiam ad hanc Rad. in 2. tinniendi ſignif. reducendum erat No. (quod in Bu. Conc. deeſt) cum Mem. Heemant. ab initio, (quaſi à ſing. f. מְצִלָּה) in formà pl. f. מְצִלּוֹת tintinnabula: Pag. Bu. Av. quæ ſcil. phaleris equorum appenduntur ſonitum edentia: Av. prout. occ. Zach. 14. 20. In die illà erit עַל־מְצִלּוֹת ſuper tintinnabulis equi, pro, equorum, ſanctitas domino. Præceptor Hieronymi, ſuper phaleras equorum & ornamentum bellicum. Et R. D. exp. Tintinnabula quæ ſuſpenduntur in collis equorum, & ſonitum edunt, ſeu ſtrepitu tinniunt, erunt ſanctitas Domino: Pag. Merc. Quia, inquit ille, ex illis fient ollæ ad coquendum in domo ſanctitatis: ſeu ſanctuarii, Pag. Atque ab hoc nomine in pl. f. deformatur No. in Duali מְצִלְתַּיִם de quo ſuprà. Quæ nomina ex tinniendi ſignif. deducuntur, de quà ſuprà in Niph. & Hiph. in vocibus ſcil. תִּצַּלְנָה ex fut. Niph. & תְּעַלֶּנָה; prout ſcribitur in Pag. Sed in noſtris exempl. additur Jod poſt Lamed, ut ſuprà videre eſt. Hæc autem Nomina eò poſſunt referri, quòd ſtrepitu ſuo aures velut obthurent. Merc. Sed & huc etiam quidam reducunt nomina צַלְמָוֶת tenebræ, caligo: & צַלְמָוֶת umbra lethalis, &c. Bu. Conc. de hiſce autem duobus Vide in Rad. צֶלֶם vel צָלַם: Ubi plerique ea locant [עָלָא Chald. orare, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 3. עָלָה: eſt, aſſare: Pag. Bu. Cocc. &c. 70. ἅπτειν: Cocc. lixavit, elixavit, ad ignem coxit, &c. Hinc per Metath. literarum priorum, lixo & elixo: nam Latini mutant Tzadi in X. Av. Verbum hoc proprie eſt, ad prunas aſſare, vel, ad ignem torrere carnem, vel aliud quid. Merc. Eſt cogn. cum עָלַל adumbratus eſt profundè, demerſus eſt in fundum: Av. & quidam conferunt cum קָלָה quod eſt frigere, torrere: Sed longiùs cum עָהַל clamare, hinnire: quòd ſcil. quæ igni torrentur crepitent; Merc. Occ. autem hoc Verbum in Infin. Kal. cum לְ præf. & in fut. Kal. 1. ſ. & 3. ſing. maſc. prout ſequuntur, לְעָלוֹת, ad aſſandum. 1 Sam. 2. 15. אֶצְלֶה, aſſabo, Iſa. 44. 19. וְיִצְלֶה aſſabit, Iſa. 44. 16. Atque inde eſt No. עֲלִי & in conſtr. עֲלֵי, aſſatum, aſſum, aſſatura, coctio, ad ignem. 70. ὄπτημα. Pag. Bu. Cocc. Av. prout occ. in formà tam abſol. quàm conſtr. ſimpliciter, ut ſeq. in abſol forma ſing. m. עֲלִי aſſatura Iſa. 44. 16. עָלִי aſſum, aſſatura; Ex. 12. 8, 9. Item hinc etiam quidam derivant. No. עֲלִיל m. toſtum, torta, ut vulgò vocant: panis ſcil. ſubcineritius, aut torta ſubcineritia: vel panis coctus aut aſſatus, aut torta cocta ſuper prunas: Pag. In loco autem ubi occurrit, Jud 7. 13. Sic ſe habet: עָלוּל ſubcineritius, aut aſſatus, panis hordeaceus, &c. Ubi ſcribitur cum Vau, ſed legitur cum Jod, ut inquit R. D. Et idem eſt, quia literæ Ehevi invicem permutantur. Eſt autem formæ inſtar הֲגִיגּ Meditatio, locutio: ab הָגָה meditari, loqui, &c. Pag. & ſim. Bu. Lex. Alii verò referunt hoc No. ad צָלַל: ubi etiam Vide.

Rad.

Rad. 38. עָלַח: eſt proſperare, ſive proſperari, deponens; i. e. proſperum fieri: ſecundare, i. e. proſperare, tranſitivè: tranſire: Pag. proficere: findere: ſcindere. In Hiphil videlicet tranſitivè uſurpatur, licet & illic intranſitivè ſæpè ſumatur. ſeu abſolutè, ſubaudiendo aliquid; הַעְלִיחַ ſecundavit, ſcil. דַּרְכּוֹ viam ſuam, &c. Eſt autem propriè generaliter, perrumpere, pervadere: pertranſire: liberè, validè, & ſine impedimento vim ſuam exerere: ſicut & in Chaldæâ linguâ eſt ſcindere, ut infra habet. per, proficere, promovere, vertitur ſæpiùs in bonam partem, pertranſire feliciter: ſed & in malum, ut apud Paul. 2. ad Tim. 2. & 3. peculiariter in Kal, cùm ſpiritui tribuitur, ſignificat Spiritus motum præclarum, quo virtus ſeſe ſtatim exerat heroica, omnia perrumpens, & vincens: ut de Samſone, Saule, Davide, & aliis. Et tum ferè cum עַל vel אֶל conſtruitur. Ut oſtendatur eam energiam cœlitùs eſſe immiſſam, & inditam, non humanitùs comparatam. In novo Teſtam. id dicitur per id, quod eſt, Spiritum Sanctum ſupervenire, advenire, gratiam Dei proficiſci, &c. Vide & ſuprà in פָּעַם. Conferunt cum עָנַח & עָנָה: Merc. Cev, עָלַח proſperari, ſecundari, proſperum, ſecundum eſſe: ſuccedere: proficere, prodeſſe, utile eſſe: Item irruere, invadere, pervadere, tranſire, & ita ferè cum אֶל & עַל conſtruitur. Bu. Lex. proſperè ſucceſſit, fæliciter proceſſit. Cogn. cum חָלַץ relaxatus eſt, nam cui omnia ex voto ſuccedunt, relaxationem habet. Hinc eſt, per inverſionem Radicis, ἀλεξέω, & auxilior, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt procedere, proficere, fælices ſucceſſus habere: proſperari: item trajicere, pervadere, tranſire, &c. Cocc. Bu. Conc. prout occ. in præt. Kal. 3. ſ. f. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2. pl. cum ו Cop. præf. ut ſeq. עָלְחָה proſperata eſt, Jer. 12. 1. וְעָלְחָה tranſibit, irruet 1 Sam. 10. 6. וְעָלְחוּ Et tranſiverunt, 2 Sam. 19. 18. In imper. Kal, ſ. m. eſt, עְלַח proſperare, Pſal. 45. 5. In fut. kal, à 2. ſ. m. תַּעְלַח proſperaberis: occ. in 2. f. f. cum ו conv. præf. loco ſeq. וַתַּעְלְחִי & proſperata fuiſti, Ezech. 16. 13. & in 3. ſ. m. fut. kal occ. ſimpl. vel cum pathach extra pauſam, vel cum kametz in ult. in pauſa, ſic, יַעְלַח proſpere cedet, aget: proderit, pertranſeat, Jer. 12. 1. 3. 7, 10. 22. 30. Am. 5. 6. יַעְלַח proſperabitur, Iſa. 53. 10. 54. 17. cui etiam 3. ſ. m. cum pathach in ult. הַ Interrog. eſt præf. ſic, הַיַּעְלַח an proderit? proſperabitur? Ezech. 17. 4. 17. 15. Item, in 3. ſing. f. fut. kal. occ. ſimpl. cum kametz in ult. ob pauſam: ſed cum הַ Interrog. & ו conv. præf. cum pathach in ult. extra pauſam: ut ſeq. תַּעְלָח ſuccedet, proſperabitur, Num. 14. 41. Ezech. 17. 9. Dan. 11. 27. הַתַּעְלָח an proſperabitur? Ezech. 17. 10. וְתַעְלָח & irruit, Jud. 14. 10, 19. 15. 14. Sam. 10. 10. 11. 6. 16. 13. 18. 10. In hiphil eſt, ſecundare, proſperare, proſperum efficere: Item neutraliter; ſecundatus, proſperatus eſt: Pag. Bu. Av. Procedere, ſuccedere fecit: Cocc. Sed ubi de re dicitur, abſolute ſumitur; ubi verò de perſonâ, poteſt aliquid ſubaudiri: ut initio Radicis dixi: Merc. Occ. autem in præt. hiph. 2. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. & הַ Interrog. præf. ut & cum ו Aff. prout ſeq. הִצְלִיחַ proſperavit, ſecundavit Gen. 24. 42. 2 Chr. 7. 11. וְהִצְלִיחַ & ſecundabit, Gen. 24. 40. 2 Chron. 31. 21. Iſa. 48. 15. 55. 11. Dan. 8. 24, 25. 11. 36. הַהִצְלִיחַ an proſperarit? Gen. 24. 21. הִצְלִיחוּ ſecundavit eum, 2 Chron. 26. 5. Item, in 3. ſ. m. & 2. ſ. f. & 2. ſ. m. occ. cum ו conv. præf. utrique ſic, וְהִצְלִיחָה & proſperabitur, Dan. 8. 12. וְהִצְלַחְתְּ & proſperaberis, 1 Chron. 22. 11. In part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. ſic, מַצְלִיחַ ſecundans, Gen. 24. 42. 39. 2, 3, 23. בְּמַצְלִיחַ in proſperantem, Pſ. 37. 7. Item, in Imper. hiph. ſ. m. plene, eſt, הַצְלִיחַ: ſed cum ו cop. præf. occ. cum pathach in ult. abſque Jod hiph. ſic, וְהַצְלַח & proſperare, 1 Reg. 22. 12, 15. 2 Chr. 18. 11. Sed cum ה parag. add. occ. plenè cum Jod hiph. in penult. ut & occ. etiam plenè in Imper. hiph. pl. m. cum ו cop. præf. הַצְלִיחָה proſpera, Pſ. 118. 25. וְהַצְלִיחָה & ſecunda, Neh. 1. 11. וְהַצְלִיחוּ & proſperamini, 2 Chr. 18. 14. 20. 20. In fut. hiph. occ. in 2. ſ. m. & f. ut & in 3. ſ. m. ſimpl. plenè: ſed cum ו conv. præf. 3. ſ. m. occ. cum pathach in ult. abſque Jod hiph. prout ſeq. תַּצְלִיחַ proſperabis, Deut. 28. 29. Joſ. 1. 8. 1 Chron. 22. 13. תַּצְלִיחִי ſecunderis, Jer. 2. 37. יַצְלִיחַ ſecundabit, proſperabitur, Neh. 2. 20. Pſ. 1. 3. Prov. 28. 13. וַיִּצְלַח & proſperatus fuit, 1 Chron. 29. 23. 2 Chr. 32. 30. Item in 3. ſ. f. fut. hiph. occ. cum הַ Interrog. præf. & cum chirek tantùm abſque Jod penult. loco ſeq. הַתַּצְלִיחַ an proſperabitur? Jud. 18. 5. & in 2. pl. m. fut. hiph. occ. ſimpl. ſed in 3. pl. m. cum ו cop. & ו conv. præf. ut ſeq. תַּצְלִיחוּ proſperabimini, 2 Chron. 13. 12. 24. 20. Jer. 32. 5. וַיַּצְלִיחוּ & proſperantur, Jer. 5. 28. וַיַּצְלִיחוּ & proſperati ſunt, 2 Chron. 14. 7. Deindè, ii. ſiguif. 2. hujus Rad. eſt, Paropſis, ſcutella; Bu. Conc. Idque ſcil. in No. 1. צַלּוֹחִית paropſis, patina; Bu. Lex. Scutella; Pag. frixorium, ſcutella, ſeu vas, in quo carnes proſperè torrentur. Av. Sed ſine authoritate putatur eſſe frixorium, in quod, ſcil. immiſſa celeriter tranſeunt, & torrentur. Et ſic etiam ſentiunt de ſequente No. in Prov. Et exp. Condit manum ſuam piger in frixorium; ut ſit ſenſus: citiùs patitur in Caldario cibum corrumpi, quàm ut ſtatim in os regerat: Quòd quæ friguntur, mox incaleſcant: Ac niſi ſtatim excipiantur, aduſtione pereant. Sed malim pro ſcutellâ, aut pro ſinu, id nomen eo loci in Prov. ſumi: Nam ſinus, lebetis more concavus eſt: Lebes autem quidam erat lancis formam referens. Indè lancis & lebetis nomen vicinum, aut idem. Merc. Dicitur autem ſic Paropſis ſeu patina, indè, quod per menſam, vel de manu in manum procedat: Cocc. Occ. autem hoc No. cum cholem penult. loco ſeq. צַלּוֹחִית paropſidem, 2 Reg. 2. 20. Item 2. hinc etiam No. צַלַּחַת f. gabata ſcutella: vel lebes, juxta quoſdam, ad figuram gabatæ formatus: Item manica ſinus: qui, Prov. 19. Ironice ſic appellatur, quòd lebetis modo concavus ſit. Sed Hebræi in 1. ſignif. exponunt: Bu. Lex. Frixorium, ſcutella, lebes: Av. vel paropſis; male autem 70. Prov. 19. & 26. reddunt κάλαθος: Coc. Occ. autem hoc No. ſ. f. cum הַ dem. præf. & pathach in ult. extra pauſam: ſed cum בַּ præf. & kametz penult. ob pauſam: ſic, הַצַּלָּחַת ſcutellam, 2 Reg. 21. 13. בְּצַלָּחַת in ſcutella; ſinu Prov. 19. 24. 26. 15. Item 3. hinc etiam No. in forma pl. f. צַלָּחוֹת gabatæ: Bu. Lex. frixoria, ſcutellæ, lebetes: Av. prout occ. cum בַּ præf. loco ſeq. וּבַצַּלָּחוֹת & in lebetibus, 2 Chron. 35. 13.

Rad. 39. עֶלֶם; m. (nomen radicale) eſt, imago: Pag. Bu. ſimilitudo, tam corporea, quam incorporea: Pag. Av. quidam ad עָלַל revocant, quod imago: ſit velut umbra, ſeu adumbratio corporis. aut rei primariæ. Sane, ex Pſal. 39. In imagine, nihil aliud eſt quàm

in umbra: Sed non ideò radices ſunt confundendæ: Merc. eſt cogn. cum צֶמֶל, ſimile: & cum צֵל, adumbratus eſt: nam imago eſt, quaſi umbra alicujus rei: Av. eſt ſimilitudo ad Archetypum expreſſa: 70. εἰκών. Gen. 1.26. faciamus hominem בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ in imagine noſtrâ ſecundum ſimilitudinem noſtram: h. e. imagine ſimilitudinem habente: ut, qui hominem, quâ homo eſt, & differt à cæteris animalibus, cognoſcit, in eo recognoſcat Typum creatoris ſui, & vitæ ejus, nempe veritatis bonique amantem, atque ita rectam bonamque voluntatem, & ſic ſermonem atq; operationem; Sic Gen. 1.27..9.6. quia homo, & in eo poſteri ejus, factus eſt ad Imaginem Dei, Deus eſt ejus Dominus: ideòque nemo impunè eum interficiet: nemo debet ei maledicere, & eum judicare: Jacob. 3.9. & Pſa. 39.7. אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֶּךְ־אִישׁ, in imagine ambulat vir: h. e. non in verâ ſapientiâ, nec cognitione ejus, quod eum beatum facere poſſit, nec in beatitudine, ſed in tenui quâdam adumbratione, aut in ſolâ ſpecie externâ. Pſ. 73. 20. בָּעִיר צַלְמָם תְּבוּזֶה. In civitate imaginem eorum ſpernis: i. e. non feres imaginem beſtiæ in civitate tuâ, viz Eccleſiâ: Apoc. 13.14,15. In loco cit. Pſal. 39. verumtamen בְּצֶלֶם in imagine tranſibit vir: R. Jona, & R. Joſ. Kimchi exponunt בְּחֹשֶׁךְ in tenebris, quia, ut R.D. exp. ignorat, ſeù neſcit diem mortis ſuæ. Alii verò exp. In imagine: quia homo mutatur de die in diem, de tempore in tempus, in ſuâ imagine: ſicut flumen, quod mutatur & ambulat, ſtante ejus imagine aut ſimilitudine. Pag. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, imago in hôc ſcil. nomine, prout occ. cum בְּ præf. itque ſimpl. & cum נִי & ו aff. ut &. cum ם aff. abſque præf. ut ſeq. בְּצֶלֶם in imagine Gen. 1.27..9.7..5.7. בְּצַלְמֵנוּ in imagine noſtra Gen. 1.26. בְּצַלְמוֹ in imagine ſua, Gen. 1.27.. 5.3. צַלְמָם imaginem eorum, Pſal. 73. 20. In forma pl. m. צַלְמֵיהֶם prout occ. in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & ־ cop. præf. ut & cum כֶּם & יהֶם aff. prout ſeq. צַלְמֵי imagines, Num. 33.52. 1 Sam. 6. 5, 11. Ezek. 16.16.. 23.14. וְצַלְמֵי & imagines, 1 Sam. 6. 5. Ezek. 7. 20. צַלְמֵיכֶם imagines veſtræ, Am. 5.26. צַלְמֵיהֶם imagines ejus. 2 Reg. 11.18. 2 Chr. 23.17. (&c. vide 2. ſignif. ſeq.) Deinde 11. ſignif. 2. hujus Rad. eſt: tenebræ, & umbra mortis: Bu. Conc. idque 1. in eod. Nomine צֶלֶם; Prout occ. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּצֶלֶם in umbra, Pſal. 39.6. Item 2. Hinc etiam, No. cum Nun Heemant. in fine צַלְמוֹן m. tenebræ, caligo: Pag. Bu. Tzalmon eſt mons qui ſemper albet Hybernis nivibus, non procul à Sichem: vel eſt No. comp. ex צֵל umbra, & מוֹן ſpecies: eſt enim mons umbroſus: Av. Et fuit ſanè mons non procul à Sichem eo nomine: ut patet ex Jud. 9.48. ab arborum umbroſitate, ut videtur, dictus: Unde ubi venit in Pſal. 68. videtur transferri ad tenebras calamitatum, & obſcuram umbram: alii ad mentis Caliginem & Dei ignorationem, per Chriſtum, in divulgatione Evangelii, candefiendam & illuſtrandam nivis more. At non à צֵל, ſed à צֶלֶם deduxerim, tametſi ſit Nominum alluſio: Merc. Metaphorice & ænigmaticè ſignificat hoc No. Eccleſiam Electorum in mediâ multitudine vocatorum poſitam: Cocc. prout occ. cum בְּ præf. ſic Pſa. 68.15. תִּשְׁלַג בַּצַּלְמוֹן, albeſcit in tenebris: q. d. inquit R. D. Alæ columbæ albeſcent, ut nix, & ſicut argentum conflatum in tenebris: Pag. Merc. albeſces, niveſces in caligine: Chaldæus בְּשׁוֹלָא דְמוֹתָא, in umbra mortis. Aliis eſt No. propr. Montis noti cis Jordanem, ut Jud. 9.48. Bu. Lex. candeſcit in Zalmon: Av. Ningebat in Zalmon: Coec, niveus eris (i.e. circumfulgebis puritate & gloriâ) in Tzalmone: Jun. Item 3. Hic etiam ſub hac Rad. in tenebrarum ſignificatione ponitur No. צַלְמָוֶת f. Umbra lethalis: Bu. Lex. Umbra mortis: Pag. Av. Quâ ſcil. indicantur denſiſſimæ tenebræ. Av. ſed eſt dictio compoſita è duabus: viz. ex צֵל hoc eſt, צַל, umbra; & מָוֶת Mors: Pag. Bu. Av. Unde ſignificat mortis imaginem triſtiſſimam: Av. 70. σκιὰ θανάτου, ἅδης: Chald. שׁוֹלָא דְמוֹתָא. Cocc. & rectè ſic dicitur hæc vox compoſita, ut talem umbram, ſeu imaginem ſignificet quæ morientium oculis obverſatur, mortis ſcil. imaginem triſtiſſimam, &c. Allegoricè, præſentiſſimum periculum ſignificat, ſcripturæ more: Merc. Prout occ. hoc No. ſimpl. locis ſeq. צַלְמָוֶת umbra mortis, Job. 10.22.. 12.22.. 16.16.. 17..34.22..38.17. Pſ. 23.4. Iſa. 9.1. Am. 5.8. cui etiam ו, ב & ל ſunt præf. ut ſeq. וְצַלְמָוֶת & umbra mortis, Job. 3.4..10.21..28.3. Pſ. 107.10.14. Jer. 2.6. בְּצַלְמָוֶת umbrâ mortis, Pſ. 44.20. לְצַלְמָוֶת in umbram lethalem, Jer. 13.16.

R d. 40. צָלַע: vel צֶלַע: com. gen. eſt. coſta: Synechdochicè, latus: item claudicatio: quaſi lapſum lateris dicas: item ſubſtructio, vel trabs ſubſtructionis, quæ lateribus ædificii adhæret: quaſi ſtructuram lateralem dicas: cella, cubiculum laterale, ſeu ad latus templi extructum: Bu. Lex. No. hoc eſt Coſta: & quia coſta eſt in latere hominis, ſæpè uſurpatur pro latere cujuſlibet rei, & ſi de ædificiis, vel domibus dicitur, ſignificat exedras, & conclavia, quæ, in latere templi, & domorum, ſunt extructa ex trabibus. Eſt cogn. cum אֶצִיל axilla. Hinc צ reſoluto in, Ts, fit per Metath. latus. Av. ſcribitur autem hoc No. nunc per Kametz ſub Lamed, nunc per Pathach, ob gutturalem: Sed quùm eſt Milhel, utpotè in Syntaxi poſitum nonniſi per Sægol & Pathach ſcribitur. Quòd coſta ſit in latere, transfertur ad rem quamvis, quæ eſt in latere, ſignificandum, ut tabulam: valvam: exhedram: & latus cujusvis rei. Item loci eſt nomen, in Tribu Benjamin: 2 Sam. 21. צָלַע per Kametz, maximè in diſtinctione ſcribitur: Merc. Ab hoc autem nomine quidam formant verbum in kal צָלַע claudicare: 70. χωλεύειν, ἐπισκάζειν, q.d. in latus lapſare: Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc dicitur eſſe latus: coſta: trabes: claudicatio, &c. Prout occ. in part. Ben. kal, (de quo etiam videantur nomina) ſ.m. ſimpl. ſed in ſ.f. cum ה dem. præf. & Tzeri pro Sægol penult. ob pauſam. צוֹלֵעַ claudicans Gen. 32.31. הַצּוֹלֵעָה claudicans Mic. 4.6, 7. Zeph. 3.19. No. autem ſuprà deſcriptum, pro latere vel coſta, &c. occ. ſimpl. & cum ו cop & ה dem. ut & cum ב præf. eaq; vel cum Kamets, ob pauſam, vel cum pathach, extrà pauſam, in ult. prout ſequuntur, צֶלַע latus Ezek. 41.5. וְצֶלַע & צֶלַע latus, Exod. 25.12, 26, 27, 35.. 36.31, 32. וְהַצֶּלַע & latus, Joſ. 18.27. הַצֶּלַע coſtam, Gen. 2.22. וְהַצֶּלַע latus, 1 Reg. 1.8. Ezek. 41.5, 11. בְּצֶלַע in latere, 2 Sam. 16.13. בְּצֶלַע Tzelan. p. 2 Sam. 21.14. Item idem nomen, pro, claudicatione & quaſi pro, in alteram latus lapſatione: occ. cum ל, כ & וּל præf. ut & cum ו aff. cui & וּב eſt præf. & cum ו aff. (pro latere, ſcil.) cui etiam כ eſt præf. prout ſequuntur, לְצֶלַע ad claudicationem

onem, Pſ.18.18. לְצַלָּע ſubſtructioni laterali, Ezech. 41.9. וּלְצַלָּעַי & lateri, Exod.26.27.. 36.25. צַלְעֵי claudicationem meam, Jer.20.10. וּבְצַלְעִי & in claudicatione mea, Pſal.35.15. צַלְעִי latus ejus, Pſa.25.12..37. 3. לְצַלְעוֹ ad latus ejus, Job.18.12. in forma pl.m. occ. loco ſeq. צְלָעִים latera, valvæ, 1 Reg.6.34. ſed ſæpius venit in forma pl.f. צְלָעוֹת coſtæ, quæ ſunt in lateribus; item pro exedris, ſeu thalamis, qui ſunt in lateribus Templi: & tranſl. pro trabibus, quæ ſunt coſtæ domorum: Av. prout occ. ſimpl.& cum ה dem.præf. צַלְעוֹת ſubſtructiones laterales 1 Reg.6.5.Ezec.41.9. הַצְּלָעוֹת trabes, contabulationes, 1 Reg.7.3. Ezech.41.8. cui etiam formæ pl.fæm. abſol. וֹת & ל, pro לָהּ dem. ſunt præf. לַצְּלָעוֹת & וְהַצְּלָעוֹת & ſubſtructiones, Ezec.41.6. לַצְּלָעוֹת ſubſtructionibus, Ezech.41.5,7. Item, occ. etiam in forma pl.f. conſtr.cum pathach ſcil. & Scheva: ſimpl. & cum ו & בְּ præf. ut & cum יי Aff. cui etiam מ eſt præf. prout ſeq. צַלְעוֹת latera. Exod.25.14..27.7..37. 5..38.7. & וְצַלְעוֹת & ſubſtructiones, Ezech.41.25. בְּצַלְעוֹת trabibus. 1 Reg.6.15,16. צַלְעוֹתָיו latera ejus, Exod.30.4..37.27. מִצַּלְעוֹתָיו ex coſtis eius, Gen.2.21. Item, hîc etiam quidam ponunt, ut Nomen Toar ſive Adject. participiale, viz. צוֹלֵעַ m.claudicans, claudus; q. d. in latus labens; Bu.Lex.ad latus declinans: i.e.claudus, qui ſcil. in alterum latus labitur: Av. Nam qui claudicat, alteri duntaxat lateri innixus, incedit; Bu. Lex. Et ſic etiam עוֹלֵעָה claudicans, clauda, &c. Sed utrumque juxta Kimchi poteſt eſſe benoni kal, Merc. Cev. Ubi vide ſuprà in part.ben.kal.

Rad.41. עָמָם; Inde No. צָמָּה f. eſt, coma, crines: Bu.Lex. cæſaries; πλόκαμος comæ: Coc. cæſaries capillorum, cincinnus, crines, juxta R.D. qui ſcil. trahuntur à mulieribus ante faciem, vel aptantur, ſuper faciem. Sed R. Jona ſcribit eſſe מַסְוֶה velamen: Pag. Quidam, quòd tantùm reperiatur צַמָּתֵךְ in Cant.& Iſa. putant Tau eſſe Radicale, quaſi à עָמַם, quod exponunt conſtringere, quaſi conſtrictorium dicas: i.e. faſciam, quâ capillus conſtringitur, nè defluat: Sed Dageſch in Mem oſtendere videtur fictam eſſe radicem עָמַם: Tau verò eſt ex He fæm. in formâ conſtr. Merc. Videatur hoc No.fæm. poſt ſeq.maſc.nam indè plerique ducunt No. עַמִּים m horridus: quaſi crinitum dicas: i.e. prædo, latro: nam hi comam alere ſolent, ut horridi incedere videantur: ut ſcribit R.Levi, Bu.Lex. Hirſutus, hiſpidus, comatus, intonſus: Cocc. Fur, latro: Quidam exponunt latrones deſerta incolenſes: nudi incedentes, capillis oblongis, quos nutriunt, verenda tegentes: prout mos eſt in terra Iihmael, ut ſcribit R.D. Eſt autem formæ inſtar כַּבִּיר, אַדִּיר, &c. Pag. vel עַמִּים exponi poteſt, ſitibundus, ſiticuloſus: Nam Radix ejus עָמַם, licet non uſurpetur verbaliter, eſt cogn. tamen cum עָמָא, & עָמָה ſitivit: Av. Et ſic etiam 70. exp. διψῶντας: tanquam à עָמָא: Cocc. Prout occ. hoc No. f. m. locis ſeq. עַמִּים comatus. Job.41.24.. 18.9. præcedens autem No.fæm. צָמָּה in formâ ſing.f.conſtr. עָמַּת coma, crinis, occ.cum ד Aff.ſimpl. & cum ל præf. ut ſeq. עָמָּתֵךְ comam tuam, Iſ.47.2. לְצַמָּתֵךְ ad comam tuam: Cant.4.1,3..6.7.

Rad.42. עָמָא vel עָמַם; eſt, ſitire, Pag. Bu. ſitibundus, ſiticuloſus fuit, idem quod צָמָה, ſitivit. & עָמֵם. Unde eſt No. צְמִים: ſitibundus. Eſt cogn. cum מָצָץ & מָעָה, emulſit liquorem ad ſiccitatem: nam ſiccitas, vel locus emulſus liquore dicitur ſitire. Hinc per Metath. μάσσω, ἐκμάσσω, ſicco emulgeo: Av. Verbum עָמָא, 70. reddunt per διψᾶν, ſitire: Cocc. Quidam conferunt cum עָמַת conſtringere; quòd ſitis conſtringat; item cum מָעָה vel מָצָץ, exugere: quòd id cupiat qui ſitit aut id faciat. Conſtruitur cum Lamed: q.d. ſitire ad aquam, &c. i.e. ſiti aquæ teneri, ſitire aquam, &c. Merc. Ponitur hoc verbum abſolutè, vel cum Dativo, aut אֶל: Av. poteſt hæc radix ſcribi, ut חָפֵץ voluit, יָרֵא timuit, ſub forma ſcil. pahul. עָמָא; ut videre eſt in loco, Jud.1. Ubi pro עָמַתִּי ſcribitur עָמֵתִּי, ſine Aleph, ex Maſorâ, quæ notat alibi mancuni non eſſe; Merc. Occ. autem hoc verbum ordine Conc.ſic, In præt. kal, 3.ſ.f.eſt: צָמְאָה ſitit, Pſ.42.3..63.2. In 2.ſ.m.præt. kal, צָמָאתָ & in ſ.fæm. צָמְאַתְּ ſitiviſti: ſed cum ו conv. præf. occ. more verborum quieſcentium 3. Rad. He cum chirek in ult. ſed abſque jod & chirek tantùm pro יִ: ſic loco ſeq. וְצָמְתִּ & cum ſities, Ruth.2.9. Item, occ. etiam in 1.ſ. & in 3.pl. præt. kal, ſic, צָמְאתִי ſitio, Jud.4. 19. צָמְאוּ ſitiunt, Iſa.48.21. Et in fut. kal, 3.ſ.m. occ. cum ו conv. præf. Et in 2.pl, m. ſimpl. ut & in 3.pl.m. ſimpl. & cum ו conv. præf. Eaque omnia in plur. cum kametz, ob pauſam, pro Scheva in penult. ut ſeq. וַיִּצְמָא & ſitivit, Exod.17.3. Jud.15.18. תִּצְמָאוּ ſitietis Iſ.65.13. יִצְמָאוּ ſitient. Iſa.49.10. וַיִּצְמְאוּ & ſitiverunt. Job.24.11. Atque inde ſunt nomina ſeq.1. No. participiale ſ.m. quod occ. ſimpl.& cum ו cop.& הַ dem.præf. צָמֵא ſitiens, ſitibundus, Prov.25.21. Iſ.5.13..21.14..32.7..44.3..55.1. וְצָמֵא & ſitibundus, 2 Sam.17.29. הָעָם צָמֵא ſitiens Iſ.29. 8. unde etiam in forma ſ.f. occ. cum הַ dem.præf. Deut. 22.19. לְמַעַן סְפוֹת הָרְוָיָה אֶת־הַצְּמֵאָה ad addendum ſatiatam cum ſitiente. 70. ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. Ineptè. Sitiens non eſt ἀναμάρτητος. Satiatus non eſt peccator. Si eſt ſatietas concupiſcentiæ, (quæ nulla eſt) ſitis erit concupiſcentia. Eſt recta ſitis ex promiſſione: cujus expletio fit per promiſſi exhibitionem. Vide Jer.31.12,25. Satiatus eſt is, cujus cor circumciſum eſt a carnali ſervitute, à timore, à conſcientiâ peccati, & à ſiti ac deſiderio cum triſtitiâ. Deut.30.6. Hebr.10.22,23. peccatum quod vitari vult Moſes. eſt non diſtinguere inter ſtatum eorum quibus contigit promiſſio. & Evangelium prædicatur, & ſtatum eorum, qui ſolam promiſſionem habebant. Vide & מַפָּה & רְוָיָה) Cocc. Et in forma pl.m. eſt, & occ. loco ſeq. צְמֵאִים ſitibundi, Pſa.107.5. Item, 2. hinc etiam No. Subſtant.m. ſignificans ſitim, ſeu defectum & inopiam potûs: Av. prout occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. צָמָא ſitis, Am.8.11. וְצָמָא & ſitis, Ezech.19.13. Prout etiam occ. hoc No.ſ.m. cum בְּ & כְּ præf. ut & cum יִ Aff. & וְ præf. & cum ם Aff. cui etiam הַ eſt præf. ut ſeq. בַּצָּמָא in ſiti, Exod.17.3. Jud.15.18. Iſ.41.17..50. 2. Jer.48.18. Lam.4.4. Hoſ.2.5. Am.8.13. כְּצָמָא & in ſiti, Deut.28.48. 2Chro.32.11. וְלִצְמָאִי & in ſiti mea, Pſ.69.22. לְצָמָאִם ſitim ſuam, Pſ.104.11. לְצָמְאָם ad ſitim eorum, Neh.9.15,20. Item, 3. hinc etiam No.ſ.f. idem cum præced. ſignificans: & occ. cum מ præf. loco ſeq. מִצָּמְאָה à ſiti, Jer.2.25. Sic & 4. Hinc etiam No. cum Nun heemant. a fine, & cum Dageſch in Mem, ſignificans idem cum præced. Et occ. cum ו & ל præf. ſic, וְצָמָאוֹן & ſitis, Deut.8.15. Iſa.35.7. לְצִמָּאוֹן ad ſitim, Pſ.107.33.

Rad.43. עָמַד: Eſt, conjungere, ſociare, adhærere, conglutinare: Pag.vel conjugari, combinari,colligari.Merc. conjugatus,conjunctus, colligatus, ſeu combinatus eſt: ut ſcil.unum alteri adhæreat. Cogn. cum עָפַד cohæſit. Hinc Græce per metath. ἵστμι,ἱστμόω, ligo, colligo,&c.Av.Ad hoc verbum Paulus allufit, 2 Cor.6. Nolite jugum ducere: i.e. conjugari, cum infidelibus: reſpiciens ad locum, Pſ.106.28.Merc. Non autem legitur in Textu hoc verbum in kal, ſed in Niphal, נֶעְמַד, conjugavit, copulavit ſe; Bu.Lex. Unde in part.niph.ſ.m. נֶעֱמָד copulatus: Occ.in forma pl. m. cum ה dem.præf. ſic, הַנֶּעֱמָדִים qui copulati ſunt, Num.25.5. Et in fut.Niph.3.ſ.& pl.m.occ.cum ו conv. præf. utrique; וַיֵּעָמֶד & copulavit ſe,Num.25.3. וַיֵּעָמְדוּ & copularunt ſe,Pſ.106.25. In piel, עִמֵּד conjugavit, adjunxit,ligavit: Unde in pual עֻמַּד copulatus, conjugatus eſt; Atque inde in part.pual,ſing.m. מְעֻמָּד, conjugatus: & in ſ.f. מְעֻמָּדָה conjugata. Sed occ.in formâ cum duplici ſægol ante Thau,loco ſeq. מְעֻמֶּדֶת copulatus 2 Sam.20.8. In hiphil, הֶעֱמִיד, conjugavit, concinnavit, copulavit: prout occ. in fut.hiph. à 3.ſ. m. יַעֲמִיד copulabit: in 2. ſ.m. loco ſeq. תַּעֲמִיד copulas, concinnas, Pſ.15.19. Atque hinc ſunt nomina ſeq. 1. No. Adject. עָמִיד, conjunctus, ſociatus, copulatus: Pag.Bu. vel Subſtantive; additamentum: illudque 1. operculum: ἐπίθεμα,πῶμα: 2. ornamentum, עָמִיד eſt, conjugatio: ornamentum manibus conjugatum. Hieron.vertit, armillam; & ſemel accipitur de operculo vaſi alligato; Av. viz.in loco, Num.19. 15. Ubi plerique exp. עָמִיד, Adjectivè, copulatus, conjunctus: Bu.Conc.& Lex.Et omne vas apertum ſuper quo, aut cui, non eſt עָמִיד פָּתִיל, conjunctum fruſtum,panni parvi: ſcil,ad claudendum illud. פָּתִיל enim, ut dictum in Rad. פָּתַל, eſt fruſtum panni. Vas enim teſtaceum intrinſecùs efficitur immundum, non forinſecùs: & idcirco, opus eſt ut habeat operculum, Hieron.vas, quod non habuerat operculum, neque ligaturam deſuper,&c.Pag. Et omne vas apertum ſuper quo non eſt conjugalis faſcia: 70. ὅσα ἐχὶ ἱσμῷ καταδέσται ἐπ' αὐτῳ. Av.operculum alligatum: Cocc. Item, 2. hinc etiam No Subſtant.viz.idem No.præced. עָמִיד m. quod eſt genus ornamenti: Quòd manibus, aut brachiis, ſit conjunctum, ſic appellatum, inquit R.D. i.e. armilla, quam viri mulieresque in ſiniſtris brachiis gerere conſueverant; Pag. Sed cur non & in dextris: Cùm Scriptura ambarum hîc manuum paſſim mentionem faciat? Geſmeid,dicunt Germani, voce Hebræa affini; Merc.Cev.Armillam plerique hoc No.reddunt: prout occ. in ſ.m.cum ו cop. præf. Et in forma pl. m. ſimpl.& cum ה & וַה præf. ut ſeq. וְעָמִיד armilla, Num. 31.50. עֲמִידִים armillæ, Gen.24.22. Ezech.16.11..23. 42. הָעֲמִידִים armillæ Gen. 24. 30. וְהָעֲמִידִים & armillæ, Gen.24.47. Item, 2. hinc etiam No. Subſtant. עֲמָד m. par, Pag. Quaſi copulationem aut conjugium dicas: jugum etiam dici poteſt: Merc.Copulatio, copula, copulatum, jumentum conjugatum, jugum, par.Bu.Lex. Conjugatio duorum, combinatio duorum animalium, ad jugum unum ſeu currum trahendum.Et ſi terræ tribuitur, ſignificat jugerum: ſpatium ſulci ducti à pari boum ſive equorum, colligatorum ad unum jugum: Av.vel jugerum ità dicitur quod ſit quantum arare poteſt par boum in die: ut dicunt nonnulli, inquit R.D.Pag. צֶמֶד eſt jugum, ſive par, h.e. bina: Belg. ein paar: ζεῦγος: ein joct. Unde par vel jugum boum aut aſinorum &c. ſunt bini boves, aſini vel equi,&c. Duo boves, vel equi, i.e. Bijuges, Cocc. Av. Occ.autem hoc No.in ſ.m.ſimpl.& cum ו cop.præf. עֲמָד par,jugum, jugatum, Jud.19.10. 1 Sam.11.7..14.14. 1 Reg.19.21.2 Reg.5.17. Job.1.3..42.12. Iſ.21.7,9. וְעֶמֶד & par, Jud.19.3. 2 Sam.16.1. Cum affixis hoc No.pro more talium,mutat prius ſægol in chirek & poſterius in Scheva: prout occ. cum ו cop.præf. & ו Aff. loco ſeq. וְעִמְדוֹ & jugum ejus. Jer.51.23. Et in forma pl.m.abſol.eſt, עֲמָדִים pares juncti; Bu.Conc. Jugis,paribus boum, 1 Reg.19.19. Bu.Lex.& arabat (cum) duodecim עֲמָדִים jugis, ſeu paribus ante ſe: Pag. & ipſe arabat,12. Juga ante illum erant: Av.70. ἐλάυνεν ζεύγη ἐναντίον αὐτοῦ; duodecim Juga: Cocc. Et 2 Reg. 9.25. Ego & tu רוֹכְבִים עֲמָדִים אֶת equitantes paria, ſeu Juga, i.e. ambo nos, pari ordine, & quaſi ſub eodem jugo vincti, equitabamus: h.e. quo equitabamus: vel אֶת ponitur pro עִם; h. e. cum equitantibus pari ordine,& quaſi ſub eodem jugo vinctis; Cev. Nam quando ſignificatur perſona patiens tantùm, non eſt opus particulâ אֶת: licet interdum additur ad majorem declarationem: ut Deut.20.8. Quis eſt vir pavidus-- vadat,-- & non diſſolvat אֶת־לְבַב אֲחָיו cor fratrum ſuorum: Pag. vel potiùs, diſſolvetur cor fratrum ejus: nam נָמַס verbum præcedens eſt paſſivum. Satis,ſi אֶת perſonam patientem, aut rem ſignificet,ſive ſit nominativi,ſive Accuſativi caſus; Sæpiùs tamen Accuſativo inſervit: Merc. Et ità Num.26.55. verùm tamen per ſortem יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ dividetur terra: Et Jer.38.4. & dixerunt principes ad regem, moriatur, vel interficiatur nunc אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה vir iſte. Et cap.35.14. firmatum eſt אֶת־דִּבְרֵי verba, i.e. unumquodque verborum, Jehonadab. Et paſſim dictio אֶת perſonam deſignat patientem, ſive Accuſandi ſive Nominandi caſu, efferatur, ſecundum verbi exigentiam, juxta R.D. ut Exod.10.8. וַיָּשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה & redire juſſus eſt Moſeh & Aaron ad Pharaoh: ubi verbum eſt ſing. quia jungitur cum אֶת־, ac ſi dicat עִם ipſemet Moſeh & Aharon.Sed ſæpiùs,ut dictum, אֶת־ ſervit Accuſandi caſui, ut Gen.1.1. In principio creavit Deus אֵת הַשָּׁמַיִם cælum & terram, & verſ.27. Et creavit Deus אֶת־הָאָדָם hominem, &c. Pag. רוֹכְבִים עֲמָדִים Equitabamus bini: Cocc. Equitantes pares, bini,pariter: Bu.Lex. Item occ.etiam in forma pl.m. conſtr. (in ſignif.jugeri)ſic,Iſ.5.10. Quia decem צֶמֶד כֶּרֶם jugera vineæ facient batum unum. Pag.Av. decem jugera vinearum: Bu.Lex. decem juga vineæ: Cocc.

Rad.44. עָמַח, eſt,germinare,pullulare; oriri: creſcere,ſuccreſcere: efflorescere,reflorescere, provenire. exoriri: Pag.Bu.Merc. Germinavit,ſuccrevit,frondut: & proprie accipitur de plantis arboribus & terrâ naſcentibus: Sed tranſl. de aliis etiam rebus dicitur. cum Accuſ. ſit activum produxit,&c. Hinc σαμαξ gramen: Av. 70. vertunt hoc verbum per ἀνατέλλειν φύσσαι, βλαστάνειν: germinare,naſci: Cocc. Juxta quoſdam,interdum eſt tranſit.ut Eccl.2.6. Ut irrigaret, vel ad rigandum ex iis ſylvam עוֹמֵחַ עֵצִים germinare, ſeu creſcere facientem arbores: Pag. Sed quidſi intranſitivè accipias, ſylvam germinantem arboribus,

pro,

pro, ubi germinant & ſuccreſcunt arbores? ſic ut Iſa. 1. 30. ulmus defluens foliis, dicitur ratione foliorum defluentium: Pag. pullulans: Bu. Lex. Ad irrigandum ex iis ſylvam germinantem, i.e. producentem arbores: 70. βλαστῶν τὰ ξυλά. Av. Sylva germinans arboribus: h.e. in qua naſcuntur arbores: Cocc. Plerumque verò juxta omnes eſt Intranſ. in kal; prout occ. in præt. kal, 3.ſ.m. ſimpl. & in 3.pl.cum ו conv. præf. צָמַח efflo-ruit, Lev. 13. 27. וְצָמְחוּ & efflorescent. Iſa. 44. 4. & in part. ben. kal ſ.m. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. צוֹמֵחַ germinans, Eccl. 2. 6. הַצּוֹמֵחַ germinans, Exod. 10. 5. & in forma pl.f. (à pl.m. צוֹמְחִים) eſt, צוֹמְחוֹת germinantes, Gen. 41. 6, 23. In fut. kal, 3.ſ.m. occ. ſimpl. vel cum kametz in pauſa: vel cum pathach extra pauſam in ult. idque ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3.ſ.f. cum kametz in ult. pro pathach, ob pauſam ut ſeq. יִצְמַח germinabit, Gen. 2. 5. Zach. 7. 12. יִצְמַח efflorescet. Job. 5. 10. וַיִּצְמַח & germinavit, Ezech. 17. 6. תִּצְמַח germinabit, Pſal. 85. 12. Iſa. 42. 9. 45. 8. ſic & in 3. pl. m. occ. cum kametz, ob pauſam, pro Scheva pen. loco ſeq. יִצְמְחוּ germinabunt, Job. 8. 19. & in 3. pl. f. fut. kal, eſt, תַּצְמַחְנָה germinent Iſa. 42. 9. In piel, idem eſt cum kal, Bu. crevit, germinavit frequenter: nam intranſitivè accipitur: Av. vel in piel quandoque eſt intranſitivum, plerumque tranſitivum. Pag. Imò verò nullum profertur tranſitivum exemplum in piel: hoc de hiphil rectiùs dixiſſet, etſi rarò ſit intranſitivum illic quoque: Merc. Cev. Occ. autem in præt. pihel, 3.ſ.m. ſimpl. & in Infin. piel, cum ל præf. ut & in fut. pihel, 3.ſ.m. ſimpl. ut ſeq. צִמַּח germinaverat, Ezech. 16. 7. לְצַמַּח refloreſcere, Jud. 16. 22. יְצַמַּח refloreſcat. 2 Sam. 10. 5. 1 Chron. 19. 5. In hiphil, הִצְמִיחַ, germinare fecit, produxit, protulit; Bu. Eſt tranſitivum; Av. proferre germen, germinare, vel naſci, vel oriri facere: Cocc. Et ſunt quidem in hiphil tranſitiva in tertiam: Quòd ſcil. Deus author ſit ut terra herbas producat. De terrâ verò ipſâ producente, dicitur hiphil, actione in ſecundum tranſeunte. De ipſis autem plantis enaſcentibus, in Conjug. kal uſurpatur hoc verbum. Ità hæc ſunt diſtinguenda; Merc. Occ. autem in præt. hiph. 3.ſ.m. cum ו cop. vel conv. præf. & cum ה Aff. וְהִצְמִיחָה & facit germinare ipſam, Iſ. 55. 10. & in part. hiph. ſ.m. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. ut & in Infin. hiph. cum ל præf. ſic, מַצְמִיחַ germinare faciens, Pſ. 104. 14. הַמַּצְמִיחַ germinare faciens, Pſal. 147. 8. וּלְהַצְמִיחַ & ad germinare faciendum. Job. 38. 27. In fut. hiph. occ. 1. ſing. ſimpl. locis ſeq. אַצְמִיחַ germinare faciam, Pſ. 132. 17. Jer. 33. 15. Ezech. 29. 21. & in 3. ſing. m. fut. hiph. ſimpl. occ. plene cum jod hiph. ſed cum ו conv. præf. abſque jod hiph. & cum pathach tantum in ult. ſed rurſus in 3.ſ.f. occ. plenè cum Jod: ut ſeq. יַצְמִיחַ germinare faciet, 2 Sam. 23. 5. Iſa. 61. 11. וַיַּצְמַח & germinare fecit, Gen. 2. 9. תַּצְמִיחַ germinare faciet, Gen. 3. 18. Deut. 29. 23. Iſa. 45. 8. 61. 11. Atque indè eſt No. צֶמַח m. germen; Pag. Bu. Av. 70. ἀνατολὴ βλαστὸς. Sym. βλάστημα; germen: Cocc. quod ſcil. ſuccreſcit è terrâ: Av. q.d. ſuccreſcentia, ſurculus. Et ità ſæpe in Prophetis Chriſtus dicitur; Merc. ut Zach. 6. 12. Ecce vir, צֶמַח germen nomen ejus, & ſub eo (vel, deſubter ſe, i.e. loco ſuo) יִצְמָח germinabit. Ac ſi dicat, inquit R. D. Ecce vir populi tui, qui erit caput Iſrael, i.e. Zerubabel qui vocatur germen (incrementum) quia dignitas ejus erit ſicut germen terræ, quod paulatim creſcit, ſic ejus dignitas paulatim aſcendet, donec admodum creſcat. Et ſub eodem germinabit, i.e. è loco ejus ubi eſt, i.e. ex Jeruſalem perveniet illi dignitas. Idem fere R. Abr. Pag. pro populi tui צַמְּךָ legendum videatur צִמְּךָ, in Kimchi, tecum; nam alloquitur Jeſum ſummum ſacerdotem. Uterque Chriſti Typus, in quem utrumque concurrit: regnum & ſacerdotium. Hic germen appellari ſolet. Sicut & pro eo Jonathan reddere ſolet מְשִׁיחָא Meſſiam, quaſi ſucrreſcentiam dicas, quod ex tenuibus initiis ad ſummum uſque excreverit, &c. Mer. Iſ. 4. 2. צֶמַח יְהוָה germen Domini. Luc. 1. 78. ἀνατολὴ ἐξ ὕψους. Jer. 23. 5. צֶמַח צַדִּיק germen juſtum. Jer. 33. 15. צֶמַח צְדָקָה germen juſtitiæ: Zach. 3. 8. Ecce ego adduco ſervum meum, צֶמַח germen. Zach. 6. 12. אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח, vir, cujus nomen eſt germen, qui deſubter ſe germinabit. Filius, qui ſuâ voluntate & poteſtate naſcetur homo. Vide & נִיב. Cocc. Ordine verò Conc. occ. hoc No. ſimpl. & cum ו & ל præf. ut ſeq. צֶמַח germen Iſa. 4. 2. Jer. 23. 5. 33. 15. Hoſ. 8. 7. Zach. 3. 8. 6. 12. וָצֶמַח & germen, Gen. 19. 25. כְּצֶמַח ſicut germen, Ezech. 16. 7. Item. occ. etiam cum ה Aff. (poſt chirek & ſcheva, pro more talium, cum Aff. pro Sægol & pathach) locis ſequentibus, צֶמַחּ germen ejus, Pſal. 65. 11. Iſa. 61. 11. Ezech. 17. 9, 10. Notandus hic venit locus ſuprà cit. ad fut. hiph. viz. 2 Sam. 23. 5. Quia non יַצְמִיחַ germinare faciet vel germinabit. R. D. in comment. locum ſic exp. Quia omnis voluntas, & omnis ſalus mea eſt, ut non ſit ſicut germen agri, quod areſcit: ſed ſalus mea nunquam deficiet. Et Rabbi Selomoh, hæc Scriptura eſt abbreviata. Quia non germinabit ultrà in regem poſt regnum meum. Vel, quia pactum perpetuum poſuit domui meæ, ut regnum meum ſit ſtabile, &c. Et R. Levi in Com. Quia pactum perpetuum poſuit mihi diſpoſitum in omnibus & cuſtoditum: Pag. Vult dicere regnum meum erit diſpoſitum omni tempore, & aſſervatum ſemini meo: tametſi recedat ab illis quibuſdam temporum intervallis Cuncta enim ſalus mea & voluntas: tametſi non germinet. Senſus eſt quod regnum erit diſpoſitum omni tempore, quia præſens aderit populo Iſrael omnis ſalus, & omne deſiderium: nimirùm quando incedent in viis legis. Veruntamen quando non germinabit ſemen eorum dando (ut dent) fructum ſuum (quod futurum eſt cum ipſi recedent à Deo) tunc aſſervatum (erit) regnum (meum) quia rectum non eſt ut retineant regnum. Viſum eſt totum locum ex ipſo Authore transferre (ſervatis Pagnini verbis, quantùm fieri potuit) quia ſic mutilatus erat, ut à nemine poſſet intelligi: Cev.

Rad. 45. צָמַק: eſt, arere, areſcere, ſiccare, vel ſiccari, flaccescere; Pag. Bu. Merc. flaccidus fuit; affine eſt cum קָמַץ emarcuit, macer fuit. Uvas paſſas, Simuki Venetiis vulgò dicunt: Av. Apud Doctores Hebræos legitur in hithpael, הִתְצַמֵּק exſiccatus eſt; Merc. Et in Targum, אִצְטַמָּק areſcere: Coc. In textu autem occ. tantum part. ben. kal, à ſ.m. צוֹמֵק areſcens, in pl.m. Hoſ. 9. 12. שְׁרִים צוֹמְקִים ubera arentia; Pag. flaccescentia: Bu. Conc. flaccida: Bu. Lex. vel marcida; 70 μαστοὺς ξηρούς: Chald. תְּהִין יְבֵשִׁין; Cocc. Atque indè eſt No. in forma pl. m. צִמּוּקִים uvæ paſſæ vel ſiccæ, maſſæ Uvarum paſſarum à flacciditate: Pag. Bu. flac-

cidæ uvæ, quæ ſcil.in clibano, aut ad ſolem ſunt exſiccatæ: Av.Quidam paſſulas vocant. Smmuki etiam venetiis vulgò dicunt: Merc. Occ. autem hoc No. pl. m. vel cum ſchurek, vel, pro eo, cum kibbutz penult. ſimpl.& cum ! cop.præf.ut ſeq. צְמוּקִים uvæ paſſæ,five flaccidæ. 2 Sam.16.1. צִמֻּקִים uvæ paſſæ,1 Sam.25.18.. 30.12. וְצִמּוּקִים & uvæ-paſſæ, 1 Chron.12.40.

Rad.46. צָמַר; indè No.Rad. צֶמֶר m.lana: 70.ἔριον. Pag.Bu. Cocc. Lana,quæ in arboribus maturè & feſtinanter creſcit. Ideóque eſt cogn. cum צָפַר acceleravit,maturavit.Hinc σμαράττω albeſcoinſtar lanæ in arboribus.Av. In Bu.Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt in No. indè ducto cum Thau heemant. in fine, viz. צַמֶּרֶת ramus ſummus; Bu.Conc. vel ſummitas arboris: Pag. Bu. Lex. vel calamus, ſurculus,ſic dictus, quaſi lanuginoſus: Bu.Lex.vel à lanâ, quaſi lanuginem dicas: quòd lanuginoſæ illis locis ſunt arbores: Merc. Vel eſt à זָמַר amputavit, quòd ad inciſionem amputari,& avelli ſoleat: & ità ז & צ permutantur.Bu.Lex. צַמֶּרֶת eſt חֲסָעִיף הַגְּבוֹהַּ ramus altus,inquit R.D. Pag. Surculus,vel, calamus ſummus: Bu.Lex.Lanugo, ramus laneus, qui eſt in cacumine, ſeu faſtigio, arboris: Av.vertex arboris: à mollitie: Ramus tener: Coc.prout occ.hoc No.ſimpl. & cum מ præf. ut & cum י & ם Aff. abſque præf. ut ſeq. צַמֶּרֶת ramum ſummum, Ezec.17.3. מִצַּמֶּרֶת de ramo ſummo, Ezec.17.22. צַמֶּרֶתֹו ramus ſumnus ejus, Eze. 31.3,10. צַמֶּרְתָּם ſummum calamum ſuum, Ezec.31.14. Deindè,ii. Signif.2. hujus rad. in Bu. Conc.eſt in No.ad initium Rad.deſcripto. Quod ſcil.occ.ſimpl. cum ſægol; vel,ob pauſam,cum camets penult. צֶמֶר lana, Lev. 13. 47. Deut.22.11.Prov.31.13. Ezech.44.17. צֶמֶר lanæ, 2 Reg.3.4.cui etiam כְּ,בְּ,וְ & לְ ſunt præf.ut ſeq. וְצֶמֶר & lana,Ezec.27.18. הַצֶּמֶר lana, Lev.13.59. Jud. 6.36.Ezech.34.3. בַּצֶּמֶר in lana. Lev.13. 52. כַּצֶּמֶר ſicut lana,Iſa.1.18. וְכַצֶּמֶר ſicut lanam,Pſ.147.16. & ſicut lanam,Iſa.51.8. וְלַצֶּמֶר & lanæ,Lev.13.48.cum affixis prius ſægol mutatur in chirek,alterum in Scheva, juxta morem talium: ut cum י Aff. loco ſeq. צַמְרִי lanam meam,Hoſ.2.5,9.

Rad.47. צָמַת; juxta R.D.eſt, כָּרַת, excidere, ſuccidere; exſcindere: Pag.Bu. planè tollere. 70. ἀφανίζειν,ἐξολοθρύειν, ἐκδιώκειν: Coc.conſtrinxit,exterminavit, diſperdit: idem quod צָמַר: niſi quod hoc tribuitur jugo: at צָמַת ad exterminandum, colligare ſignificat.Hinc σμώττω verbero, σμώχω turbo, diſturbo, conſtringo,& δεσμόω ligo,colligo: Av.Occ.autem hoc verbum in præt.kal. 2.pl. ſic, Lam.2. 53. צָמְתוּ בַבּור exſcindunt:Bu ſuccidерunt in carcere vitam meam: vel,intranſitive, excíſa eſt in carcere vita mea: Hier. Lapſa eſt in lacum vita mea. R.Sal conſtrinxerunt: juxta illud Doctorum, צוֹמֶת הַגִּידִין conſtrictio, aut contractio nervorum: conſtrinxerunt in ciſternà, vel foveà animam meam: Av. planè incluſérunt in foveam,vitam meam i.e. mancipárunt me foveæ: Coc. In Niphal, נִצְמַת exſcindi, ſuccidi: Pag. Bu. profligatum eſſe: ita ſcil.ut aptum ſit de aliquo: Coc. conſtrictus eſt; Av. Prout occ.in præt.niph.1.ſ. cum pathach ante dageſch in pen.juxta normam;& in 2.pl.cum kamets pro ſcheva pen.ob pauſam: נִצְמַתִּי excíſus ſum, Job.23 17. נִצְמְתוּ excinduntur, Job.6.17.In piel, צִמֵּת exſcidit:Bu. ſuccidit: Pag.Conſtrinxit frequenter: Av. Exſcindere, i. e. conſumere, vel profligare,tantùm non tollere: Coc. unde in 3.ſ.f.præt. piel, צִמְּתָה: prout occ. cum He fæm. verſo in Thau, ante נִי Aff.loco ſeq. צִמְּתַתְנִי ſuccidit me,Pſ.119.139. & in 3.pl.præt.piel, צִמְּתוּ ſuccidérunt; unde cum נִי Aff.pro צִמְּתוּנִי occ. cum geminatà tertià Radicali: Bu.Lex.Av. vel pathetice ultimà verbi ſyllabà ingeminatà: Cocc. i.e. cum ſyllabâ תוּ duplicatà: Sed cum kibbutz pro ſchurek, ſub priori Thau: ſic Pſ.88.17. Terrores tui צִמְּתַתְנִי ſuccidérunt me; Pag. Quidam ob geminationem exponunt, pro, ita arctare & conſtringere, ut reſpirare aut evadere nequeat: Merc. Exſcindunt me: Bu. Conſtrinxerunt me: Av. profligárunt me, i.e.tantùm non ſuſtulerunt me: Coc. Quidam putant compoſitum eſſe; inquit R.D. viz.ex 3.& 2.pl. Nam ſi eſſet tantùm tertiæ perſonæ, dicendum erat צִמְּתוּנִי; et ſi tantùm ſecundæ eſſet צִמְּתָתְוּנִי. Sed probabiliùs talis geminatio facta eſt corroborandæ rei gratiâ: Pag.In hiphil. הִצְמִית idem cum pihel & kal: exſcidit:Bu. ſuccidit; Pag.fecit conſtringere, conſtrinxit; Av. profligare: expellere: Coc. Prout occ.in 2.ſ.m.præt.hiph. cum He parag.add.ſic, הִצְמַתָּה exſcindis, Pſ.73.27.In part.hiph. ſ.m. מַצְמִית ſuccidens. Et in pl.m. מַצְמִיתִים,& in conſt. מַצְמִיתֵי exſcindentes: unde cum י Aff. eſt, מַצְמִיתַי ſuccidentes me, Pſal.69.5. In Imper.hiph. ſing. m. occ. cum ם Aff.ſic, הַצְמִיתֵם ſuccide eos. Pſ.141.7. In fut. hiph.1.ſ.occ.ſimpl.& cum ם Aff.cui ult.etiam ! cop.eſt præf.ſic, אַצְמִית exſcindam, Pſ.101.5,8. אַצְמִיתֵם exſcindam eos, Pſ.18.41. וְאַצְמִיתֵם & exſcindam eos, 2 Sam.22.41. ut & in 2.ſing.m.fut.hiph. occ.ſimpl. ſed in 3.ſ.m.cum ם Aff. ut ſeq. תַּצְמִית exſcindes, Pſal.143. 12. יַצְמִיתֵם exſcindet eos, Pſ.94.23. Atque inde ex hoc verbo eſt No. צְמִיתַת f. excíſio; Pag.Bu. Mancupium: Cocc. Conſtrictio: hæreditas quæ ementi adſtringitur, nec anno Jubilæo redditur Av. Unde ad excíſionem eſt abſolutè,& ſimpliciter non ad tempus tantùm: Unde A.E.exp.præciſe, i.e.cum præciſione,ſeu ad præciſionem: h.e. ad venditionem præciſionis perpetuæ: ſeu ad ceſſationem vel ruptionem. Pag. Merc. Prout occ.cum לְ & לַ præf. ut ſeq. לְצִמְתַת ad excíſionem abſolutè, Lev. 25. 23. לַצְּמִיתֻת idem, Lev. 25.30.

Rad. 48. צָנַן: eſt, frigeſcere: Pag. ſed verbum in textu non invenitur: licet apud Rabbinos frequens ſit: unde צוֹנֵן frigens,& in hithp. הִתְצַנֵּן refrixit. quidam conferentes cum שָׁנַן acuere, exponunt צָנָה quicquid peracutum eſt, & perforat aut penetrat, ſive pelta ſit acuminata, ſive quid aliud: unde quidam, parùm Latinè, ſpadam vertunt, Hinc frigus eodem nomine dictum volunt, quòd more illius pungat & penetrat, Merc. צָנַן acutus fuit, acuatus fuit: cogn. cum שָׁנַן acuit. Hinc ἀξύνω, acuo. verbaliter autem non uſurpatur hæc Radix, ſed nomina ab eâ duóta: Av. Nam in Bu. Conc. Rad. hæc tria ſignif. 1. eſt frigus, idq; in No. pl. m. צִנִּים quod occ. Prov.22.5. & exp. ab R. D. frigora, vel frigiditates, &c. Pag. Atque inde ex Rad. in hâc ſignif. eſt No. צִנָּה f.frigus: Pag. Cocc. prout occ. in forma conſtr. cum כְּ præf. loco ſeq. כְּצִנַּת ſicut frigus, Prov.25.13. Deinde ii. ſignif.2.hujus Rad. eſt etiam in No. pl. m. צִנִּנִים, vel עִנִּנִים: ſpinæ, aculei: Pag. Bu. ſudes præacutæ, pali acuminati, lanceæ aculeatæ, aculei, ſpinæ: Av. Prout occ. hoc No. pl.m. cum לְ præf. idque vel cum Jod mediano, vel

Jod

Jod plur. deficiente, & cum chirek tantùm: vel in penult. vel in Ult. ut seq. וְלַעֲנִנִים & in spinas, Jos. 23. 13. וְלַעֲנִינִם & in aculeos, Num. 33.55. Atque hinc etiam est No. itidem pl. m. quasi contractum ex præced. viz. עֲנִים idem: spinæ, aculei: Pag. Bu. vel vepres: ut in sepibus, apud quas refrigerium quærunt viatores lassi: Cocc. sudes præacutæ instar spinarum, spinæ densiores: Av. Prout occ. hoc No. pl. m. simpl. & cum מ præf. מֵעֲנִים spinæ, Prov. 22.5. מְעֻנִים ex spinis, Job. 5.5. Item occ. etiam in hàc spinarum, seu aculei signif. hoc No. in forma pl. f. עֲנוֹת idem cum præced. pl. m. spinæ, aculei: prout occ. cum בְּ præf. sic, Am. 4.2. Et tollit vos (scil. inimicos) בְּצִנּוֹת in spinis: Pag. vel aculeis, aut hamis aculeatis: Bu. cum spinis, i. e. aculeis seu instrumentis acuminatis: Av. sensus: trahent vos quemadmodum piscatores trahunt pisces spinâ aut hamo: juxta illud, Job. 40.21. & hamo perforabis maxillam ejus? Pag. Item iii. signif. 3. hujus Rad. צָנָן: est clypeus, scutum: navicula: Bu. Conc. idque scil. in No. indè ducto, viz. צִנָּה f. scutum, aut clypeus, umbo: Pag. Bu. Hebræi volunt hoc nomine majorem clypeum significari, qui totum ferè hominem obtegat: ut colligunt ex fine Psal. 5. Merc. scutum autem & clypeus Latinis nonnihil habent discriminis. Nam clypei sunt scuta majora, & tantùm peditum, ut docet Servius: Scuta verò sunt equitum. R. D. vulgò vocari scribit טַרְגִּן Thargon; (Kimchi verò habet טַרְגָּא Targe; Merc.) Sed hoc No. צִנָּה significat & genus naviculæ piscatoriæ, instar scuti, aut clypei factæ, inquit R.D. Ut habes in plur. fæm. Pag. Alii contum exponunt, quo scil. nautæ vel piscatores in rebus percontandis utuntur; Ad locum in plur. f. Am. 4. צִנָּה est lancea acuta instar spinarum: item parma, seu scutum parvum habens acumen prægrande: Av. (item ex Chald. signif. hujus nominis: est etiam frigus: Bu. Lex. Sed de hoc vide suprà ad initium Rad.) Buxtorf scutum: majus est quàm מָגֵן: Nam singula Scuta Salomonis (צִנּוֹת) pendent sexcenta auri: At clypei (מָגִנִּים) tres minas auri, h.e. trecenta auri. 1 Reg. 10.16. 17. 2 Chron. 9.15, 16. Majus autem esse etiam indè apparet, quia potest esse refrigerio. Nam à frigore dicitur: Nomen enim צִנָּה est etiam ψύχος frigus, ut suprà dictum: Cocc. Occurrit autem hoc No. in f.f. pro clypeo &c. simpl. & cum ה cop. הַ dem. בְּ & כְּ præf. prout seq. צִנָּה clypeus, 1 Reg. 10.17. 1 Chron. 12.8, 24. 2 Chron. 9.15, 16. 14.7. Psal. 91.4. Ezech. 23.24. 26.8. 38.4. וְצִנָּה & clypeus 2 Chron. 25.5. Psa. 35.2. Jer. 46.3. Ezech. 39.9. הַצִּנָּה clypeus, 1 Sam. 17. 7, 41. 1 Reg. 10.16. 2 Chron. 9.15. בְּצִנָּה cum clypeo, 1 Chron. 12.34. כְּצִנָּה sicut clypeo, Psal. 5.13. Item, occ. etiam hoc No. in eâdem signif. in formâ pl. f. simpl. loco seq. צִנּוֹת clypei, 2 Chr. 11.12. sed cum בְּ præf. occ. juxta quosdam in altera Navicularum signif. sic, Am. 4.2. Et tollit vos בְּצִנּוֹת in Naviculis: Bu. Conc. Pag. Instar scil. scutorum factis, ut R.D. exp. Pag. &c. vide suprà ad initium hujus signif. & in signif. 2.

Rad. 59. עָנָא vel עָנָה: indè עוֹנָא vel עוֹנָה: grex ovium lanigerarum, quæ solent detonderi. Idem quod עָנָה: de quo suprà: Hinc ξαίνω detondeo, lacero. prout occ. in forma cum sægol ante He: Psal. 8.8. Et cum Aleph pro 3. Rad. occ. cum ל præf. & כֶם Aff. post pathach pro sægol sub Nun: ob gutturalem Aleph, cum chateph pathach, Num. 32.24. Sed de hisce vide suprà in Rad. עָנָא, ubi reliqui hæc locant: Nam Sokus, Av. hìc hanc facit Radicem peculiarem.

Rad. 50. עָנַח: est figere: & jactare, aut projicere se: Pag. Ita vehementer ut infigatur, vel quasi infigatur humi. Prius quidam transitivè exponunt pro defigere, demittere, imprimere: sed utrumque præstat intransitivè exponi, pro demitti, infigi, delabi cum impetu proprie sese demittere. Radix Chaldæa quam hìc ponit, significat inclinari, inclinare sese, i.e. delabi. Nomen עָנָח clavi Hæbraicè fæmineum est, ideò rectè ad illum refertur Judic. 4. in lib. Jos. tantùm & Judic. reperitur hoc verbum & Radix idque ter. Merc. עָנַח defiliit, infiliit infixus fuit, demissus est delapsus est: & transitivè demisit. Cogn. cum נָנַח & נָנַק demisit & נָנַק profiliit: Av. in Bu. Conc. est infigi: desilire, prout occ. in fut. kal: (à 3.f.m. יַעֲנַח defiliet, infigetur, &c.) In 3. sing. f. cum לָ Conv. præf. locis seq. וַתַּעֲנַח & defiliit: infixus fuit: Jos. 46.18. Jud. 1.14. 4.21.

Rad. 51. עָנַם: gracilis fuit, tenuis fuit, attenuavit, acuminavit in tenuitatem. Av. Qui solus verbaliter hanc Rad. describit. Reliqui verò tantùm nomen inde ductum. viz. עָנוּמָה f. parva, minuta, gracilis, tenuis: Pag. Bu. vel sicca: Pag. prout occ. in forma pl. f. cum Kibbuts pro Schurek penult: sic: Gen. 41. 23. Et ecce septem שִׁבֳּלִים spicæ: Pag. Bu. &c. עֲנֻמוֹת, parvæ: Pag. graciles; Bu. 70. στάχυες λεπτοὶ spicæ tenues: Coc. & sic R.D. exp. קְטַנּוֹת parvæ prout doctores dicunt פַּת־עֲנוּמָה Buccella parva in scutella: Pag quæ sc. in minutissima fragmenta dissecatur, & conciditur. doctores, inquit, עוֹנְמָא rupem vocant. porrò spicæ, quæ in rupibus crescunt ita siccæ sunt ut præ siccitate sint minutæ. Atque ita פַּת־עֲנוּמָה apud illos est buccella sicca: quia sicca buccella facilè in parvula frusta dividitur, quæ jure in Paropside madefiunt: Merc. Et proinde quidam, exp. illud in textu: spicæ siccæ. Et R. Sal. in Comment. scribit, עֲנוּמָא in lingua Aramæa est סָלַע petra, q. d. spicæ, absque humore, & siccæ instar petræ. Targum hoc loco habet, רֵעָן inanes vel habentes flores: i.e. Non habentes nisi flores: Ut alii etiam exponunt. Pag spicæ acuminatæ: Av. Qui sumit hanc vocem quasi esset part. pahul. kal. à s. m. עָנוּם acuminatus, &c. reliqui verò sumunt pro No. Toar sive Adject.

Rad. 52. עָנַע: est שָׁפַל vel סָתַר, inquit R.D. i.e. humiliare: vel abscondere. Pag. Kimchi Notat עֲנוּעִים esse eos qui sese, præ animi summissione, & modestiâ, abscondunt. Et quidem apud doctores reperitur, הַמְעַנְיֵע זֶרַע qui recondit semen. Quidam conferunt cum כָּנַע. quasi sit sese provolvere; verecundiam propriè & demissionem animi, scil. aut vultûs. sonat Hebræis hoc verbum quod frequens apud illos in pahul kal: Merc. עָנַע submisse ambulavit. humilis fuit, verecundus, submissus, fuit. Cogn. cum עָנָה humiliatus est, supplex fuit, &c. Et cum עָנַח demissus est. Hinc στένω, στένομαι, gemo, spiro: Av. atque indè est, ut quidam volunt, part. Pahul Kal, vel, ut alii, nomen participiale: viz. עָנֻוּעַ humiliatus: Pag. modestus, humilis; 70. ταπεινὸς oppositum עָרִיץ ferocia: Coc. submissus: Av. prout occ. in forma pl. m. loco seq. עֲנוּעִים humiles, modesti. verecundi, Prov. 11.2. Atque inde verbum in hiphil, הֶעֱנִיעַ humiliter, modestè agere: Bu. fecit humilem; humiliter incessit seu submisse egit:

git; Av. humiliavit ſe, ſeu humilem ſe fecit; modeſtè ſe geſſit, &c. Cocc. prout occ. infin. Hiph. cum ו cop. præf. Et in forma, cum Tzeri, pro Jod Hiph. ſive pro chirek magno in penult. loco ſeq. וְהַצְנֵעַ humiliter agere, Mic.6.8.

Rad. 53. צָנַח eſt, סָבַב vel הָפַךְ vertere: volvere: circuire, circundare, inquit R.D. convolvere, circumvolvere, volutare. Bu. Conc. & Lex. Item obvolvit, obtexit: Bu. Lex. circumligando convolvit, amicivit, circumligavit. Cogn. cum צָפַן abſcondit: nam convolvendo, ſeu circumligando abſconditur res ligata & convoluta. Hinc per Metath. στεφανόω, corono: &c. Av. occurrit autem hoc verbum in infin. kal, (cum fut. ſcil. & No. inde ducto) Iſ.22.18. צָנוֹף יִצְנָפֵךְ צְנִיפָה כַּדּוּר circumdando, circumdabit te circuitu: aut vertendo, vertet te verſione, ſicut pila: Pag. quidam, cidarizando cidarizabitte cidari: ut ſit ſarcaſmos, & alludatur ad morem, quo honoratis viris, quùm eſſent mortui, imponebatur cidaris: Merc. volutando volutabit te, &c. Bu. Lex. Et ſic. R.D. exp. volvendo volvet te volutione. i.e. ſicut involvet homo הַמְצְנֶפֶת cidarim, (vulgò turbant, quam longà faſcià involvunt, ut nos quandoque vidimus) et projicit illam in locum longinquum: Et ſicuti projicit homo pilam in terram latam locis, ubi ſcil. non eſt ſepes, vel quippiam illam retinens, quæ vertit ſe & vadit, donec inveniat obicem ſeu obſtaculum; Pag. convolvendo convolvet te convolutione inſtar pilæ in terram: Av. rotando rotabit te rotatione, globum in terram latam ſpatiis: 70. ρίψει σε: Cocc. In fut. kal, 3. ſing. m. (pro circumligetur, i.e. amiciatur: Av. vel obtegitor: Bu. Lex. involvet ſe, vel ſe circumdabit: Coc.&c.) occ. ſimpl. cum cholem in ult. ſed cum ה aff. cholem mutatur in Kam. Cat. penult. fic. יְצַנִּיף circumvolvet, Lev. 16.4. יִצְנֹפֶף volutabit te, Iſa.22.18. Atque inde ex hac Rad. צָנִיף ſunt nomina ſeq. viz. 1. No. צָנִיף cidaris: Pag. Bu. Ornamentum Capitis: Hieron. nunc vertit Tiaram, nunc cidarim, & aliquando vittam. Hinc eſt στέφανος, Corona, quæ Caput ornat: Av. Cidaris, vel Tiara fuit, ut quidam volunt, pileolum rotundum, non acuminatum, quo Reges, Sacerdos, & Judices Capite redimiti erant & Inſigniti. Quidam conferunt cum כָּנָף, quod alam veſtis ſignificat incurvam, in qua aliquid contrahitur. Ego צָנִיף diadematis genus, h.e. faſciæ, ſeu teniæ fuiſſe puto, quo caput redimeretur: Merc. 70. reddunt per κίδαρις, μίτρα: διάδημα: στέφανος. Cocc. occurrit autem hoc No. in forma abſol. ſimpl. & cum ה & ו præf. ſed in forma conſtr. cum Scheva penult. poſt ו cop. præf. ut ſeq. צְנִיף cidaris Zach.3.5. הַצְּנִיף cidarim, Zach.3.5. וְצָנִיף & cidaris, Job.29.14. וְצָנִיף & cidaris, Iſa.62.3. Item occ. etiam 2. no. in forma pl. f. (quaſi à ſing. f. צְנִיפָה idem cum præced. m. cidaris, mitra &c.) cum וַה præf. loco ſeq. וְהַצְּנִיפוֹת & mitras, Iſa.3.23. Sic & 3. hinc etiam no. צְנִיפָה volutatio: Pag. Bu. Convolutio, perindè ut Tiara ſeu vitta ligatur circum caput: Av. Rotatio, ut ſphæra; Cocc. prout occ. loco ſuprà cit. Iſa.22.18. ubi vide ad initium Rad. Item 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. ab initio & Thau in fine, viz. מִצְנֶפֶת idem cum 1. No. maſc. cidaris: Pag. Bu. &c. Tiara pileus ſeu vitta, quæ capiti circumvolvitur inſtar coronæ. Av. prout occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. (viz. vel cum ſægol pen. extra pauſ. vel cum cam. pen. in pauſa) ut & cum וְ præf. מִצְנֶפֶת cidaris, Ex.28.4,39. הַמִּצְנֶפֶת vel הַמִּצְנָפֶת cidari, Ex.28.37..29.6..39.28,31. Lev.8.9. Ezech.21.31. וּבְמִצְנֶפֶת & cidari, Lev.16.4.

Rad. 54. צָנַק: inde No. Rad. צִינוּק m. eſt carcer. inquit, R.D. Pag. Alii, inquit Kimchi, hæc duo מַהְפֶּכֶת, & צִינוּק exponunt: illud quidem cippum, vel nervum duo, ſcil. ligna, inter quæ, ut locus interſerendo collo: hoc verò inſtrumentum includendis manibus i.e. manicis, manicas, Hebraicè ambo כְּבָלִים dicuntur, item & compedes, quidam ad צוק revocant, Nun interjecto, vinculi genus, á coarctando, ſeu conſtringendo: Et putant non abludere זִקִּים catenas. vertunt autem cippum, alii, truncum. Merc. eſt nervus, cippus, truncus habens manicas, quibus captivi includuntur & torquentur: Av. Occ. autem hoc No. cum ה dem. præf. ſic: Jer.29.26. Et penes eum in הַמַּהְפֶּכֶת nervo aut compedibus: וְאֶל־הַצִּינוֹק & in carcere: alii exp. in manicis ferreis: Pag. nam juxta R. D. ſignificat vincula manuum vel manicas: & juxta R. Sal. eſt nervus aut vinculum, quo pedes, vel etiam cervices impediuntur. Sunt qui No. putant comp. ex עֵץ & יָנַק: quaſi naviculum ſugentem dicas. refert autem Plu. in Artax. fuiſſe olim cruciatus ſe: carceris quoddam genus, quo duæ Scaphæ, pari commenſu ſibi reſpondentes ita compingebantur, ut hominis corpus illis inditum, quaſi in vagina eſſet, cui præbebatur mel temperatum cum lacte, ac invito etiam infundebatur in os, undè viveret, &c. Bu. Lex.

Rad. 55. צָנַר: Indè No. Rad. צִנּוֹר m. fiſtula, canalis, per quam aqua è tecto ejicitur, inquit R.D. Pag. emiſſarium, tubus, per quem aquæ emittuntur: Bu. Lex. Cataracta, è quâ delabitur aqua fluvialis. Eſt cogn. cum כִּנּוֹר, cythara, quæ eſt canalis chordarum, & edit ſtrepitum inſtar decurſûs aquarum, Av. aquæductus &c. ut Pag. Cocc. prout occ. cum בְּ præf. ſic, 2 Sam.5.8. Omnis, qui percuſſerit Jebuſæum & tetigerit בַּצִּנּוֹר fiſtulam: Pag. Canalem. Bu. Conc. Et tetigiſſet domatum fiſtulas: Hieron. in Pag. Et pervenerit ad aquæductum. R. Sal. exp. per גּוֹבַהּ הַמַּגָּל Cocc. quiſquis pertingens ad illud emiſſarium percuſſerit Jebuſæum: &c. Jun. in forma pl. m. צִנּוֹרִים & in conſtr. צִנּוֹרֵי: prout occ. cum ה aff. ſic, Pſal. 42.8. לְקוֹל ad vocem, ſeu ſonitum, ſtrepitum, &c. צִנּוֹרֶיךָ fiſtularum tuarum. Pag. Canalium tuorum: Bu. cataractarum tuarum: Av. & 70. i.e. nubium tuarum. comparantur enim nubes fiſtulis, eò quod effundunt aquas, ut fiſtulæ, i.e. ad ſonitum afflictionum, & anguſtiarum, quæ veniunt ſuper me, ſicut aquæ è nubibus, vel ut aquæ tectorum è fiſtulis. Pag. ad ſonum emiſſariorum tuorum, &c. i.e. canalium, tuborum, & ſalientium, è quibus aquæ deorſum ruunt præcipites. Eſt enim hic Metaphorica afflictionum deſcriptio, ab exundante nimborum & procellarum vi: quùm dicit, abyſſus abyſſum inclamat ad ſonum &c. Jun.

Rad. 56. צָעַד eſt: incedere, deambulare gradi, progredi, procedere, itare: Pag. Bu. cum pompa, propriè: ſed ſæpè generaliter ſumitur, pro, gradi: Merc. Cev. proceſſit cum pompa & ornatu: inceſſit; hinc Lat. cedo, incedo, procedo, &c. 70. διαβαίνειν, gradi: ingredi, progredi. Cocc. quæ eſt ſignif. 1. in hâc Rad. ex Bu. Conc. prout occ. in præt. kal, 3. ſing.

f. i.e. Gen.49.22. בָּנוֹת צָעֲדָה עָלֵי־ שׁוּר filiæ, i.e. unaquæq; filiarum, juxta R.D. & A.E. deambulavit, seu incessit, super murum. vel est sing. pro plur. i. e. filiæ deambulabant, seu incedebant: (viz. partitive, h.e. unaquæque ordine incessit, una post alteram: Merc.) super murum. Hieron. discurrebant צָעֲדָה incedunt; Bu. Conc. procedit: Bu. Lex. i.e. unaquæque filiarum incessit super murum: Av. Palmites, progredientes in murum; i.e. scandentes, in murum. Est formà Chaldaicà plurali: Cocc. Totus versus sic se habet: Ramus fœcundus (Hebr. filius fœcundæ) Joseph, ramus fœcundus secus fontem: (Josephum, ex cujus posteritate duas tribus constituit, ut suprà 48.5. cum bifido ramo comparat, i.e. geminam a se propaginem efferente, & velut perenni fonte benedictionibus irrigato) ramis (duobus scil. suis) procedit ultra murum. Allegoricè: i.e. adeo in latitudinem & altitudinem excrescit, ut murum superet juxta quem situs est, q.d. Utraque ejus tribus sese longe latéque diffundit: Cujus rei complementum, vide Jos. 16.17. Jun. Item occ. etiam in 3.pl.præt.kal, loco seq. צָעֲרוּ progressi essent, 2 Sam.6.13. In Infin. kal, יָעוֹד progredi, procedere, gradi: sed occ. cum בְּ præf. & cholem mutato in Scheva ante דְּ Aff. sic, בְּצָעְדָּ in procedere te. Jud.5.4. Ps.68.8. In fut. kal, occ. 2.f.m. & 3.f. & pl.m. ut seq. תִּצְעָד progredieris, Hab.3.12. יִצְעָד progre. lietur, Prov.7.8. יִצְעָדוּ incedunt, Jer.10.5. In hiphil, הֶצְעִיד incedere fecit, duxit, adduxit, deduxit: Bu. Av. prout occ. in fut. hiph. à 3.f.m. יַצְעִיד: in 3.sing.f.cum ו cop. vel conv. præf. & הִ Aff. loco seq. וַתַּצְעִירֵהוּ & facit ut procedat, Job. 18.14. Atque indè ex hac Rad. sunt Nomina seq. 1. No. צָעַד m. vel in pausa, צָעַד incessus; passus, gressus, processus: Pag. Bu. Av. 70. διάβημα: Cocc. prout occ. in sing.m. simpl. cum kametz penult. ob pausam, loco seq. צָעַד incessus, gressus, Prov. 30.29. Occ. etiam f.m. cum י, & דְּ ob pausam pro דִּ: & ו Aff. sic צַעֲדִי gressum meum 2 Sam. 22.37. Ps.18.37. צַעֲדֶךָ gressum tuum, Prov.4.12. צַעֲדוֹ gressum ejus, Prov.16.9. Jer. 10.23. & in pl.m. occ. in forma absol. & constr. simpl. ut & cum י, נוּ, יו, & הָ Aff. prout seq. צְעָדִים gressus, 2 Sam.6.13. צְעָדַי gressus. Job.18.7. צְעָדַי gressus mei, Job.14.17. 21.5, 3. צְעָדֵינוּ gressus nostri. Lam.4.18. צְעָדָיו gressus ejus Job.3 .21. צְעָדֶיהָ gressus ejus, Pro. 5.5. Item, 2. hinc etiam No. צַעֲרָה f. passus, incessus deambulatio: Pag. Bu. Incessus cum strepitu: Av. progressio; Coc. occ. simpl. & cum הַ dem. præf. הַצַּעֲרָה incessus, 2 Sam.5.24. הַצַּעֲרָה incessus, 1 Chr.14.15. Item 3. hinc etiam No. cum Mem heem. מִצְעָד m. idem: passus gressus. incessio, &c. unde in pl.m. מִצְעָדִים incessus, passus, gressus: plur. q.d. incessiones, &c. prout occ. in forma pl.m. constr. simpl. & cum בְּ præf. & יו aff. sic מִצְעֲדֵי gressus, Psal.37.23. Prov.20.24. בְּמִצְעָדָיו in gressibus ejus, Dan.11.23. Deinde ii. signif. 2, hujus Rad. est, armillæ periscelides ornamenta crurum: Bu. Conc. Idque 1. in no. cum Aleph heemant. præposito: viz. אֶצְעָדָה ornamentum, manûs vel brachii: juxta R.D. armilla: Licet quidam, inquit ille, volunt esse ornamentum pedis, à צָעַד incedere, denominatum. Hieron. Periscelides: Græcis autem περισκελὶς, -ίδος, periscelis est ornamentum cruris aut brachii: ἀπὸ τοῦ περὶ, circum, & σκέλος, εος, τὸ, quod est crus vel brachium. Ex Textu autem patet, quod erat ornamentum brachii. Pag. Rationem Hebraicæ vocis quidam afferunt, quod velut in brachiis incedant & inducantur: Merc. Cev. Ornamentum erat, quod cruri vel brachiorum vel tibiarum appendebatur: 70. χλιδῶν: armilla, periscelis: Coc. prout occ. hoc No. simpl & cum ו cop. præf. אֶצְעָדָה periscelides, Num. 31.50. וְאֶצְעָדָה & armillam, 2 Sam. 1.10. Item 2. hinc etiam ex Rad. in hac 2. signif. est no. in forma pl.f. צְעָדוֹת (quasi à ſ. f. צְעָדָה; Merc.) periscelides: vel juxta A.E. armillæ: Bu. Lex. Tibialia ornamenta crurum: Av. nam illud no. pl. f. sine Aleph est potiùs pedum, aut crurum ornamentum, seu circumferentia in parte inferiore vestis circa crura, ea ratione factum, ut ad incessum facere videatur: unde & Periscelidas, h. e. tibialia, vertit Hieron. Quidam Fimbrias. 70. περιπόρφυρα, vestes scil. clavatas, ex purpureis fimbriis factas. At Ornamentum brachii, erit אֶצְעָדָה, sic dictum, teste Kimchi, quod sit factum, ad similitudinem illius, quod pedibus adhibetur. Merc. Occ. autem hoc No. cum הַ præf. loco seq. וְהַצְּעָדוֹת & armillas, Isa.3.20.

Rad. 57. צָעָה: est migrare, & ire de loco ad locum, inquit R.D. Pag. Quidam exp. volutare, vel volutari humi: ut nonnihil conveniat cum יָצַע: sicut & per, sternere, vertit Hieron. in Jeremiah: Merc. peragravit, peregrinatus est, peregre egit: Bu. Lex. contentis viribus, vel magnis passibus, ambulare: διαβαίνειν: grandire gradum. ἐν βίᾳ πορεύεσθαι: Coc. discurrit vagus, vagatus est, volutatus est de loco ad alium, tanquam vagus & exul. cog cum יָצַע, sternere. Hinc σείω, moveo, traho, item cieo: Av. occ. autem hoc verbum in part. Ben. kal, sing. m. & f. Ut & in pl. m. sic, צוֹעָה peregrinans, Isa. 51.14..63.1. צוֹעָה peragras, Jer. 2.20. צוֹעִים peregrinantes, Jer. 48.12. In Pihel צִוָּה peregrinari fecit. peregre abduxit: Bu. dimovit in varia loca, fecit divagari: Av. facere incedere grandi gradu: Ut cùm impetuosi hostes compellunt. magno gradu, in exilium ire. Cocc. Prout occ. in præt. pihel 2. pl. cum ו conv. præf. & הוּ aff. post Kibbuts pro Schurek: loco seq וַיְצַוֻּהוּ & peregre agant eum Jer.48.12.

Rad. 58. צַעַם, m. No. Rad. cruor, læsio, vulnus cruentum, sauciatio. cogn. cum זַעַם, indignatus est immaniter. Hinc ζημία damnum, læsio, ζημιόω damnum infero. Prout occ. cum יְ præf. sic: Am.9.1. vel 8.15. וּבְצַעֲמֵם & in læsione caput omnium istorum percutiant scil. alii exp. pro imper. & percute, vel & sauciа, eos. Av. qui hanc sic hîc solus statuit peculiarem Radicem: reliqui verò sumunt (prout hic intelligit) pro imper. sing. m. à בָּצַע vulneravit. Unde in imper. Kal, f. m. בְּצַע cum ם aff. juxta Normam esset בְּצָעֵם vulnera eos, sed hîc præter Normam voluit scribi, cum duplice pathach, pro Kamets & Tzeri, &c. Vide ibi in Rad. בָּצַע.

Rad. 59. יָצַע: est, transferre: Pag. transferri, dissipari, disrumpi: Bu. quidam exp. pro, volutari, seu sterni: eodem sensu ut suprà in Rad. צָעָה: sicut & Hebræorum quidam exp. ut non abludat, à יָצַע: Merc. translatus est peregre, aut in hospitium peregrinum, peregrinatus est ad locum extraneum; hospitium alibi extruxit, seu exceptus est hospitio in loco peregrino. Hinc ξερόω peregrinus, seu in peregrinō hospitio sum, ξενίζω hospitio excipio, ξένος & ξενικὸς externus, peregrinus, &c. Av. Occ. hoc verbum in fut. kal, 3.s.m. sic: Tabernaculum non יִצַּע (vel pons

potiùs יְצַע: nam Maſoreth notat ſcribi per Kametz: Merc.Bu.Lex.) transferetur: Pag. diſſipabitur: Bu. Lex. Non peregrinabitur, i. e. Non transferetur in locum peregrinum: Nec proficiſcetur, i. e. non dimovebitur nullus clavorum ejus, in perpetuum. Av. Iſa.33. 20. אֹהֶל בַּל־יִצָּעֵן tentorium, quod ſcil. non movebitur. R. Joſeph, à יָצַע derivat; & ſic exp. tentorium, quod ſemper erit erectum, nunquam erit יָצַע in terram ſtratum. Chald. מְשַׁכְנָא דְּלָא מְתְפָרֵק Cocc. i.e. Tabernaculum, quod non deponitur: Pag. vel potiùs diſſolvitur, rumpitur vel diſrumpitur: Merc.

Rad. 60. יְצָעָה inde No. Rad. יְצִיעָה m. operimentum, aut velum, quo mulieres faciem operiunt, inquit R.D. Pag. peplum: 70. περιστρον; Bu. Cocc. operimentum mulierum, quod alii volunt eſſe tegmen capitis, ſeu peplum: alii verò eſſe genus veſtis, ut pallium: Hieron. vertit Theriſtrum. Av. id autem Græcè dicitur; quod ἐν θέρει, h.e. in æſtate & kaumate, corpora protegat fœminarum; quibuſdam autem eſt peplum, aliis pallium: quo Thamar ita velata fuit, ut non cogno ſceretur à Juda ſocero. Cocc. quidam cum יְצִיעַ Ornamento Capitis, de quo ſupra, conferunt. Alii reddunt calyptram, linteum, vel ſindonem, quo caput tegunt mulieres, ſeu peplum, quo obvolvuntur: Merc. Occ. autem hoc No. cum הַ־, & בַּ pro בָּהּ dem. præf. ut & cum הּ aff. abſque præf. ut ſeq. הַיְצָעִיף peplum: Gen.24.65. בְּיְצָעִיף peplo, Gen.38.14. יְצָעִיפָהּ peplum ſuum, Gen.38.19.

Rad. 61. יָצַע: eſt, clamare, exclamare, inclamare, vociferare: Pag. Bu. vel vociferari: quidam addunt, ex animi dolore. Sæpe abſolutè ponitur: ſed videas & conſtrui cum אֶל־ ad: Merc. exclamavit quærulâ voce, vociferatus eſt conquerendo: idem quod יָצַק; vel clamavit, ex oppreſſione aliquâ: nam eſt cogn. cum יעק compreſſit & יק arctavit. Hinc per Metath. ἀιακζω, i.e. voco. Av. in genere hoc verbum eſt, clamare, viz. præ dolore: 70. βοᾶν, κράζειν: Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. & f. & in 1. ſing. ut & in 2. pl. extra pauſam cum chateph pathach, ſed in pauſa, cum Kametz penult. ut ſeq. יָצַע clamavit, 1 Reg. 20.39. Lam. 2.15. יָצְעָקָה clamavit. Deut.22.24,27. 2Reg. 4.1..6.26. יָצַקְתִּי clamavi, Pſal.88. 2. יָצְעוּ clamarunt Pſal.34.18. Iſa.33.7. יָצְעָקוּ clamarunt, 2Reg.4.40. In part. Ben. kal, á ſing. m. יוֹצֵעַ & f. יוֹצַעַת occ. ſing. f. in forma cum duplici Sægol ante Thau: & in forma pl. m. ſic: יוֹצְעָקִים clamans, 2 Reg.8.5. יוֹצְעָקִים clamantes Gen.4.10. Ex.5. 8. In infin. kal ſimpl. occ. plenè cum cholem poſt kamets, penult. ſed cum לְ præf. ante Sheva penult: ſic; לְיָעֵק clamando. Exod. 22.22. לְצְעוֹק ad clamandum, 2Reg.8.3. In imper. kal. á ſ. m. יְצַע vel יְצַע exclama, occ. in ſing. f. vel cum Chateph-Kamets ſub Tzadi; Pag. Et proinde Vau. cop. præf. eſt per Schurek: Merc. vel cum pathach, & chateph-pathach, & tunc Vau cop. præf. eſt cum Scheva, i.e. vel cum וְ vel וַ cop. præf. ſic. וְיָעֵק & clama, Jer.22.20. וְעָצְקִי & clama, Jer.22.20. Item occ. etiam á pl. m. צְעָקוּ in pl. f. imper. kal, loco ſeq. צְעָקָנָה clamate, Jer.49. 3. In fut. kal, 1. ſing. occ. cum וַ cop. præf. & הָ paraadd. Sed in 2. & 2. ſ. m. ſimpl. ut ſeq. אֶצְעָק clamabo, Job.19.6. וְאֶצְעָקָה & clamabo, Pſal. 77. 2. תִּצְעָק clamabis, Exod. 14. 15. יִצְעָק clamabit, Exod. 22. 13, 26. Iſa. 42.2. 46. 6. Item occ. etiam 3. ſ. m. fut. kal, cum וַ conv. præf. locis ſeq. וַיִּצְעָק & clamavit, Gen. 27.34..41.55. Ex. 8.8..15.25..17.4. Num. 11.2..12.13, 2Reg. 6.5. ſic & in 1. pl. cum וַ conv. præf. eſt; וַנִּצְעָק & clamavimus Num.20.16. Deut.26.7. Et in 2.& 3. pl.m.occ.itidem ſimpl.& cum וַ conv. præf.ut ſe. וַתִּצְעָקִי clamabitis, Iſa.65.14. וַתִּצְעָקִי & clamaſtis, Jud. 10. 12. יִצְעָקוּ clamabunt, Neh.9.27. Job.35.12. Iſa.19.20. וַיִּצְעָקוּ & clamarunt, Ex.5.15..14.10. Joſh.24.7. Jud. 4.3.2 Chr. 13. 14. Pſ. 107. 6. In niphal נִצְעַק congregati; Pag. vel convocatus eſt: Bu. Lex. conclamatus eſt: Av. Nam ad verbum, & proprie in niphal, eſt, conclamari, convocari: Unde, ex conſequenti, exp. per congregari: Merc. Ad clamorem vel claſſicum concurrere: βοηθεῖν, βοηδρομεῖν. Ex hoc verbo: apud Hebræos, actor, qui querelam affert in judicium, יָצַק (ſcil. in Benoni kal,) dicitur: reus verò נִצְעַק: (viz. in part. niph.) Cocc. Occurrit autem in fut. niph. 3. ſ. & pl. m. cum וַ conv. præf. utrique ſic. וַיִּצָּעֵק & convocatus eſt, Jud.7.23..21.. 12.1. וַיִּצָּעֲקוּ & convocati ſunt, Jud. 10.17. 1 Sam. 13.4. 2 Reg.3.21. In pihel יַצֵּק clamitare, Bu. Av. vociferari: Cocc. prout occ. in part. pihel ſing. m. loco ſeq. מְצַעֵק clamans, 2Reg. 2.12. In Hiphil הַצְעִיק convocavit: Bu. congregavit: Pag. ſed proprie eſt conclamavit, convocavit: Merc. Av. Et deinde congregavit: ut ante dictum in Niph. Merc. Prout occ. in fut. hiph. 3. ſing. m. cum וַ conv. præf. & in formà abſque Jod Hiph. & pro eo cum Tzeri in ult. loco ſeq. וַיַּצַּע & convocavit, 1Sam.16.17. Atque inde ex hàc Rad. eſt No. צְעָקָה clamor: 70. κραυγή: Pag. Bu. Cocc. Av. exclamatio, vociferatio, ob anguſtiam & anxietatem animi: Av. in loco infra cit. eſt elegans paronomaſia inter hoc nomen & עָנָקָה ſic: expectavit לְצָדָקָה juſtitiam, & ecce צְעָקָה clamor: i.e. querela: Merc. Cev. Occ. autem hoc No. in forma ſing. f. abſol. locis ſeq. צְעָקָה clamor, Gen.27.34. Exod.11.6..12.30. Iſa.5.7. Jer.48.3..49.21. Zeph. 1. 10. Et in formà ſ. f. conſtr. occ.ſimpl.& cum וַ cop.præf. צַעֲקַת clamor, Ex.3.9, Neh. 5.1. Job. 34.28. Pſal. 9. 13. Jer.25. 36.. 48.5. וְצַעֲקַת & clamor, Job.34.28. Item occ. etiam hæc formà ſing. f. conſtr. cum יְ Aff. cui & הַ interrog. eſt præf. ut & cum הֲ interrog.præf. & הּ aff. & cum בְּ aff. abſque præf. ut ſeq. צַעֲקָתוֹ clamor ejus; Exod. 22.22. 1 Sam.9.16. הַכִּצְעָקָתָהּ an clamorem ejus, Job. 27.9. הַצַּעֲקָתוֹ an juxta clamorem ejus, Gen. 18.21. צַעֲקָתָם clamor ipſorum, Gen.19.13. Exod.3.9.

Rad. 62. עָצַר: eſt minui, diminui, minus eſſe, parvum aut exiguum eſſe vel fieri: Pag. Bu. minor fuit, minoratus eſt: viluit, &c. cogn. cum עֲזַיר, i.e. parvum, puſillum, &c. 70. ἐλαττοῦσθαι: ὀλιγοῦσθαι: Cocc. vilius & contemptius eſſe vel fieri, habitâ ſcil. ratione honoratiorum & nobiliorum: Ut apponatur שִׁפְכָּר נִכְבָּר. Quidam conferunt cum עָצַר tranſpoſito: Merc. Cev. Occ. autem hoc verbum in fut. kal, à 3. ſing. m. יִעְצַר diminuetur, in 3. pl. m. ſimpl. cum kamets, ob pauſam, pro chat. path. in penult. prout eſt, extra pauſam. cum וַ cop. præf. ſic: וַיֶּעְצְרוּ minuentur, Jer.30.19. וַיֶּעְצְרוּ & diminuantur, Job. 14.21. Atq; inde ſunt nomina ſeq. 1. No. à ſing. עוֹעֵר m. minor; vel parvulus, exilis, &c. prout occ. in forma pl. m. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַצְּעִירִים minores, parvuli,

Zach.

Zach.13.7. Item hinc etiam No. צָעִיר, idem, minor; parvus, exiguus, qualitate & quantitate: Bu. Lex. Junior, minimus, &c. Av. In loco, Gen.25.23. opponitur τῷ רַב, quod amplitudinem, eminentiam, autoritatem, & dignitatem significat: utrumque est qualitatis. Paulus per μείζων, ἐλάσσων reddit, ad Rom.9. Est tamen, ubi ad ætatem simpliciter referatur, & quantitatem, sicut מָעַט: Merc. occ. autem hoc No. in sing. m. simpl. & cum הַ & וַיְ præf, ut & cum וּ aff. cui יִבְ est præf. ut seq. צָעִיר parvus, exiguus, Gen. 25.23. Job.32.7. Ps.58.28..119.141. Mic.5.1. הַצָּעִיר minor natu, Gen.48.14. Jud.6.15. וְהַצָּעִיר & minimus Gen.43.33. Isa.60.22. צְעִירוֹ natu minimi sui, 1 Reg. 16.34. וּבְצָעִירוֹ & in minimo suo, Jos. 6.26. Et in pl. m. forma absol. occ. simpl. sed forma constr. pl. m. simpl. & cum הַ & הֶם aff. ut seq. צְעִירִים minores, Job.30.1. צְעִירִי minimi, Jer.49.20..50.45. צְעִירֵיהָ minimi ejus, Jer.48.4. צְעִירֵיהֶם minores suos, Jer.14. 3. sic & 3. hinc etiam No. צְעִירָה f. minor natu; vel substantivè, minorennitas: Bu. Lex. parva: vel parvitas seu minoritas: Av. prout occ. cum הַ & וַיְ præf. sic. הַצְּעִירָה minima natu, Gen.19.31,34,35. 29.26. 1 Sam.9.21. וְהַצְּעִירָה & minor natu, Gen.10. 28. Item hoc No. fæm. in forma constr. esset צְעִירַת sed, ut dictum, substantivè sumitur pro minoritate: Pag. Cocc. prout occ. cum כְּ præf. & וּ aff. sed def. cum chirek tantùm absque Jod post Ajin, (quod 70. reddunt κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ; Cocc. Av.) loco seq. בְּצָעְרָתִי juxta minorennitatem suam, Gen. 42. 33. Item 4. hinc etiam No. cum Mem Heemant. מִצָּעִיר m. res perexigua, perexiguum, paucitas: Bu. Lex. & adverbialiter parum, exiguum: Av. aliquid parvi aut exigui momenti. Unde nomen צוֹעַר Zoar, oppidi, Gen.19. Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum בְּ & לְ præf. ut seq. מִמְּעַר perexiguum minimum. paucum, Gen. 19. 20. Job. 8. 7. Psal. 42. 7. cum paucitate. 2Chr.24.24. לִמְעַר ad minimum, Isa.63.18. Sic & 5. hinc etiam est No. מְצָעִירָה f. perparvum: Bu Lex. parvitas: Av. parvulum: Cocc. est cum Dagesch redundante & Mem Heemantico: Bu. Lex. Nam Tzade est cum Dagesch, Euphoniæ gratiâ, inquit R.D. Pag. vel potiùs Dagesch est propter duplicem lectionem: Ut Mem quoque sit præpositio: Av. Occ. autem hoc No. in hâc formâ, sic, Dan. 8.9. Egressum est cornu unum מְצָעִירָה parvum: Pag. perparvum: Bu. Lex. Cornu unum parvitatis: Av. Cornu unum parvulum: q.d. minùs quàm parvum: ut sit compositum a מִן: quod & comparationi cum majore infervit: ut מֵהֶבֶל minus, quàm halitus vel vanitas, Psal.62.10. Cocc. Et ab uno ex ipsis (i.e. à Seleuco Nicanore) prodiit cornu unum perparvum Ut supra 7.8. Hæc autem de Antiocho Epiphane dicta sunt. ut suprà Cap.7. Jun. Ab hoc nomine, ut dictum, Zoar oppidum: Gen. 19. apellabatur; quod Loth á parvitate, seu vilitate sic vocavit: cum antè Bale diceretur: nostri segor. Merc. De nomine etiam præced. locus venit ulteriùs notandus, viz. Psal.42. 7. Et chermonium à monte מְצָעַר parvo: Pag. vel potiùs, a monte Mitzhar: ut sit nomen proprium montis, sicut & chermon; quomodo etiam accipiunt R.Abrah. & R.D. in Comment. qui quidem in libro Rad. superiora illa omnia substantiva efficere videtur, pro paucitate. potes vertere, parum, modicum; Kimchi his annumerat illud Jesah. 63. 18. לִמְצַעַר ad modicum: h.e. ad exiguum tempus, (seu, parum diu) ut inquit ibidem. Hanc autem illius opinionem confirmat illud in regimine, 2Chr.24.2.4. Quoniam בִּמְצַעַר in paucitate hominum: h.e. cum paucis viris, exiguâ manu, seu comitatu. Merc. Cev.

Rad. 63. צָפַר; est, adhærere, cohærere, concretum esse: Pag. Bu. cohæsit individuè, adhæsit conjugatus: nam est cogn. cum צָמַר conjugatus est. Av. est idem cum רָבַק; apud doctores est constringere, ut, hic citat Kimchi, de aceto: Merc. occ. autem in præt. kal.3.sing. m.loco seq. צָפַר cohæret, Lament. 4.8.

Rad. 64. צָפָה: est, speculari, prospicere: expectare: operire: speculando expectare, explorare, observare: Pag. Bu. infixis oculis aspexit: cum observatione aperuit oculos ad speculandum objectum, contemplatus est. Cogn. cum פָּצָה aperuit os: hoc de latâ apertione oris: illud de apertione oculorum dicitur. Hinc Lat. specio, aspicio: Au. 70. reddunt per σκοπεύειν, ἐπισκοπεύειν, ἐπιβλέπειν, καταυδειν. Cocc. Dicitur de liberâ oculorum apertione, quâ quis passim speculatur: unde, pro exspectare fumitnr, quòd qui expectat, hàc, illàc circumspiciat. Sed contrariam significat in piel, viz. pro obducere laminis aliquid nè appareat: & sic vicinum est verbo צָפַן absondere. Observa autem, pro, præstolari, esse etiam in piel; Merc. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. 1. est explorare, speculari: exspectare. Prout occ in part. ben. kal, s. m. simpl. & cum הַ & וַיְ, & לְ pro לַיְ dem. præf. ut seq. צוֹפֶה speculans, speculator, Psl.3 .32. Cant.7.5. Hos.9.8. vel sine vau, speculans, Ezech.3.17..33.7 הַצּוֹפֶה speculator, 2 Sam.13.34..18.24,25,26.27.2 Reg.9.18,20. Ezec.33. 6. לַצּוֹפֶה & speculator, 2 Reg 9.16. Ezec.32.6. וְהַצּוֹפֶה speculatori, Ezech.33 2. 'tem, occ. etiam ben. kal, in formâ pl.m.simpl.&cum הַ dem.præf. צוֹפִים Tzophæ in.p. Speculatores, Num.23.14. 1 Sa.1.1. Jer.6.17. הַצּוֹפִים speculatores, 1 Sam.14.16. & in formâ pl. m. constr. צֹפֵי speculantes: prout occ.cum וֹ. & יַ, pro יִ Aff. sic, צוֹפַיִךְ speculatores tui, Isa.52.8. צוֹפָיו speculatores ejus. Isa 56.10. & in part.sing.fæm. צוֹפָה speculans speculatrix, sed occ in forma cum Jod dagesh.ato, post chirek, & cum kamets sub se ante He, 3. Rad. sic, צוֹפִיָּה speculans est, Prov.31.27. Item in formâ pl.f.ben. kal est, & occ.loco seq. צוֹפִיּוֹת speculantes Pro.15.3. Item occ etiam in part.pahul kal, sing,m. (ad formam instar גָּלוּי) cum וֹ cop.loco seq. וְצָפוּי & exploratus est Job.15.20. In Infin.kal,occ.plenè cum kamets penult. & cholem in ult. ante He 2. Rad.loco seq. צָפוֹה speculando, Is.21.5. In fut kal, 3.sing.m.plenè est יִצְפֶּה; sed occ. def. abjectà 3. Rad. He per Apoc. & cum ejus vocali ségol sub 2. Rad. Tzadi; יָצֹף speculetur Gen.31.49. Item à 7.pl.m. fut. kal, יִצְפּוּ speculabuntur, occ. in 3. pl. f. תִּצְפֶּינָה speculantur, Ps.66.7. In piel צִפָּה, idem cum kal, prospectare; Cocc. speculatus est: prout occ. in 1. pl. præt.piel: sic, צִפִּינוּ speculamur, Lam.4.17 & in part. piel, s.m.occ.simpl.& cum הַ dem.præf. מְצַפֶּה speculans, 1 Sam.4.13. הַמְצַפֶּה speculatorem, Isa.21.6. & à formâ pl.m. absol. מְצַפִּים speculantes: occ.in forma pl.m. constr.cum הַ Aff. מְצַפֶּיהָ speculatorum tuorum, Mic 4. In Inper piel, occ.s.m. simpl. sed sing. f. cum וַ cop. præf. צַפֵּה speculare, Nah.2.2. וְצַפֵּי, & speculare. Jer.

48.19. In fut. piel, a 3. ſ. m. יְצַפֶּה ſpeculabitur; occ. in 1. ſing. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. וְאֶצְפֶּה ſpeculabor, Mic. 7.7. וְאֶצְפֶּה & ſpeculabor, Pſ. 5.4. Hab. 2.1. Atque indè ex Rad. in hâc 1. ſpeculandi ſignif. ſunt nomina ſeq. ſcil. 1. No. צְפִיָּה f. ſpeculatio: Bu. Lex. vel ſpecula, lucerna: Av. vel eſt no. Toar ſive Adject. ſpeculandum, ſpeculabile, candelabrum: Pag. &c. הַצְפִיָּה ſpeculatio, Iſa. 21. 5. Vide Notas ad finem Rad. Item, 2. hinc etiam eſt no. צָפָה, f. ſpeculatio; juxta R. D. in Pag. Prout occ. formâ conſtr. ſ. f. (צְפַת) cum ה, Aff. loco ſeq. צָפָתְךָ ſpeculationis tuæ, Ezech. 32. 6. ſic & 3. hinc etiam No. צְפִיָּה f. idem etiam, ſpeculatio; Bu. Lex. vel ſpecula: Av. proſpectatio: Cocc. prout occ. forma ſ. f. conſtr. (צְפִיַּת) cum בְּ præf. & נִי Aff. loco ſeq. בְּצִפִּיָּתִנִי in ſpeculatione noſtra, Lam. 4. 17. Item 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. viz. מִצְפֶּה m. ſpecula, ſpeculatio; Pag Bu. Av. σκοπία, πρεσβυτή: Coc. Prout occ. ſimpl. & cum הַ dem præf. הַמִּצְפֶּה ſpecula, Iſa. 21. 8. הַמִּצְפֶּה ſpecula, 2 Chron. 20. 24. Item hoc No. in formâ ſing. m. conſtr. occ. ut nomen proprium: ſic, מִצְפֶּה Mitzpa, n. p. 1 Sam. 22. 3. Sic & 5. inde etiam No. מִצְפָּה fæm. idem cum præced. ſpecula: Pag. Bu. ſed ferè ſemper eſt nomen proprium loci: Bu. Lex. ſed appellativum facit Jonathan in targum, Hoſ. 5. Nam laqueus fuiſtis לְמִצְפָּה ad Mitſpah, montem ſcil. ubi vertit, doctoribus veſtris: Ex illo loco, Ezec. 3. 17. Merc. Occ. autem in Bu. Conc. ut loci Nomen proprium, cum הַ & וְהַ & לְ præf. הַמִּצְפָּה Mitzpa. n. p. Neh. 3. 15, 19. וְהַמִּצְפָּה & Mitzpa, Gen. 31. 49. Neh 3. 7. לְמִצְפָּה in Mitzpa, Hoſ. 5. 1. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in Conjug. piel, pro operiri, tegere obtegere, Bu. Conc. &c. vide Merc. ad initium Rad. obducere, vel inducere, tegmine, ſcil. incruſtare: Nam qui tectorium inducit, aſpectum & vultum rei facit; Coc. Prout occ. in præt. piel, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in 2. ſ. m. cum ו conv. præf. prout ſeq. צָפָה obduxit, Exod. 36. 34. 1 Reg. 6. 15, 22, 30. 2 Reg. 18. 16. 2 Chron. 4. 9. וְצָפָה & obduxit, Exod. 36. 38.. 38. 28. 1 Reg. 6. 32, 35. וְצָפִיתָ & obduces, Exo. 25. 11, 13, 28.. 26. 37.. 30. 5. 25. 24.. 30. 3.. 26. 29.. 27. 2, 7. Et in fut. piel, à 3. ſ. m. יְצַפֶּה obducet, occ. 2. ſing. ſimpl. & cum נִי Aff. תְּצַפֶּנִּי obduces, Exod. 26. 29. תְּצַפֶּנִּי obduces eam Exod. 25. 11. Item occ. etiam 3. ſ. m. fut. piel, cum ו conv. præf. (pro וַיְצַפֶּה) per Apoc. 3. Rad. He: ſic, וַיְצַף & obduxit. Exo. 36. 34.. 37. 4, 15, 26, 11, 25.. 38. 2, 7. 1 Reg. 6. 15, 20, 21, 28. 2 Chron. 3. 6. Item, occ. etiam ead. 3. ſ. m. cum ו conv. præf. & cum הוּ & ם Aff. ut & in 3. pl. cum ו conv. præf. וַיְצַפֵּהוּ & obduxit eam, Exod. 37. 2. 1 Reg. 6. 20, 21.. 10. 18. 2 Chron. 3. 4.. 9. 17. וַיְצַפֵּם & obduxit eas, Exod. 36. 36. וַיְצַפּוּ & obduxerunt. 2 Chron. 3. 10. In pual, צָפָה obductus fuit, inductus fuit, tectorio ſcil. vel tegmine: Coc. prout occ. in part. pual ſ. & pl. m. ſic; מְצֻפָּה obducta, Prov. 26. 23. מְצֻפִּים obducta, Ex. 26. 32. Atque indè ex Rad. in hâc 2. obtegendi ſeu operiendi ſignif. eſt no. ex formâ pahul kal, ductum, & ſignificans obductionem, ſeu operimentum, quod ex metallo inducitur imagini alicui, vel aliis rebus: Av. Quod ſcil. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. צִפּוּי obductio, tectorium, Num. 17. 3, 4. Iſ. 30. 22. וְצִפּוּי & obductio, Ex. 38. 17, 19. Notandi inſuper veniunt loci quidam de nominibus hujus Rad. ut de 1. No. in 1. ſignif. Iſa. 21. 5. צָפוֹה הַצְּפִית ſpeculare ſpeculam, vel ſpeculare ſpeculandum: vel, erige candelabrum, juxta R. Sal. Pag. Prius eſt Makor ſeu Infin. pro Imper. Merc. Hier. Contemplare in ſpeculâ: at juxta R. D. הַצְּפִית eſt Toar, h. e. No. Adject. ſpeculantis: & Thau eſt loco He 3. Rad. vel Tau redundat: (aut eſt addititium, ſeu heemanticum: hoc ſequere: Merc.) inſtar דָּלִית ramus à דָּלָה: & זַוִּית. Angulus à זָוָה: q. d. O ſpeculator, ſpeculare quod eſt ſpeculandum. Formidabant enim Medos atque Perſas. Sed in Bereſcith Rabbah exp. ordina מְנוֹרָתָא i. e. candelabrum. Eſt locus quem vocabant צְפִיתָא candelabrum ſpeculationis: Pag. vel certè ut ſonant verba Kimchi, eſt locus, ubi vocant candelabrum, צְפִיתָא: q. d. ſpeculum, ſeu ſpeculatorium. Facem intelligunt è ſpeculâ ardentem, ad procul ſpeculandum, Merc Cev. Targum ſtatuite ſpeculatores; Pag. (adornare mænſam) ſpeculari ſpeculam, vel circumſpicere lucernam: Av. (ſtruitur menſa) ſpeculatur (quis in) ſpeculâ. editur bibitur. Surgite principes, ungite clypeum. Quidam pro צִיפָּה accipiunt: Coc. Inſtrue menſam: ſpeculetur ſpeculator: Hebr. Speculetur ſpeculatio: Jun. Item, Iſa. 21. 8. & clamavit Leo ſuper מִצְפֶּה ſpeculam Domini ego ſto: Pag Vel potius, poſtquam nullum eſt regimen: Super ſpeculam Domine mi, ego ſto. Et ſic Kimchi etiam diſtinguit. Et clamavit ſpeculator ſcil. leo eſt ſuper ſpeculam: Quod Propheta videns, ſubdit vocandi caſu, domine, ego ſto, &c. Merc. Cev. Deindè loci quidam notandi de piel hujus verbi in ſignif. ſpeculandi pro, expectare vel ſperare viz. Mic. 7. 7. Et ego בַּיהוָה אֶצְפֶּה Dominum exſpectabo: aut in Domino ſperabo. Hieron. Ego autem ad Dominum aſpiciam. Hab. 2. 1. וְאֶצְפֶּה & ſpeculabor ut videamquid loquatur in me. Pſ. 5. 4. Manè præparabo לְךָ tibi (ſcil. orationem) וְאֶצְפֶּה & ſpeculabor, vel, expectabo te, aut ſperabo in te, vel fidam tibi. Dictio enim לְךָ quæ præceſſit, ſubaudienda eſt, inquit A. E. ut ſit, וְאֶצְפֶּה לָךְ & ſic R. D. & R. Himman. exp. manè: antequam negotiis mundanis ſim occupatus, præparabo tibi orationem meam: Et expectabo, vel. expectabo te: ut illam exaudias, & ut largiaris mihi petitionem meam. Pag. Item, Notandum etiam hîc. Nomen unum aut alterum, ſub hâc Rad. à quibuſdam poſitum: ſed in Bu. Conc. hic non deſcriptum: viz. 1. No. צָפַח f. Caput ſive capitellum columnæ: quòd ſit operimentum ipſi columnæ? Pag. Quaſi obductionem dicas: Idem cum No. צִפּוּי; Merc. Coronamentum, ab obtegendo: Bu. Lex. prout occ. cum הַ dem. præf. 2 Chr. 3. 15. וְהַצַּפַּחַת & capitellum quod erat ſuper caput ejus, &c. Pag. Vel & obductio, quæ erat &c. Av. Eſt autem No. cum Thau vice 3. Rad. He: vel redundante: (vel potiùs Heemantico: Merc.) Inſtar שִׁקֹּת (quod dicitur etiam שִׁקֹּת; Merc.) canale, à שָׁקָה: Sed R. Jonah ponit hoc nomen Radicem per ſe, (& ſic illud vide in Bu. Conc.) Pag. Et 2. no. צַפְצָפָה: vide infra inter quadrata.

Rad. 65. צָפַח: Rad. hæc in Bu. Conc. duo ſignif. 1. eſt in No. indè ducto, צַפַּחַת f. Scyphus lecythus: ampulla: urceus: Pag Bu. Cocc. Scyphus, i. e. vas concavum & latum, ad capiendum liquorem aquæ ſeu olei tantùm: Quibuſdam eſt vas factum ex conchâ marinâ; Av. vaſculum eſt aquæ, vel olei velut lanx, inquit R. D. ſeu paropſis, quæ Hebr. dicitur עֲלוֹחִית. Quidam reddunt cantharum. Merc. Occ. autem hoc No. ſ. f. ſimpl. & cum ו & בְּ præf. ut ſeq. צַפַּחַת ampulla, 1 Sam. 26. 11, 12, 17. וְצַפַּחַת & ampulla, 1 Reg. 16. 14.. 17. 17.. 19. 6. בַּצַּפַּחַת in ampulla, 1 Reg. 17. 12. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in No. 2. indè ducto, viz.

viz. צְפִיחִית vel צַפִּיחִית f. laganum, placenta, vel crustula mellita: Bu. Conc. & Lex. Laganum frixum cum oleo & melle: vulgò (i.e. Italicè) Fritella mellata: R. Haggaon, nomen deducit à צַפַּחַת præced. quòd laganum fieret ad illius similitudinem: Pag. Scyphi, scil. vel lecythi, ficut & variis figuris effingi solent. Pro עַנְחֶרוֹת fistulis, Zach. 4. 12. Habet Jonathan idem No. Chald. quod hic ponitur. Fuerunt vasa in morem canalium; צְפִיחִית verò, placenta fuit: vel crustulum oleo & melle pistum & conditum: Merc. placenta ad formam Scyphi seu lenticulæ paratæ ex melle & oleo: vel ex Similà frixà in melle: Av. Prout occ. cum כְּ præf. loco seq. כְּצַפִּיחִת sicut placenta, Exod. 16. 31.

Rad. 66. צָפַן: est, abscondere, occultare: recondere: Pag. reponere, & reponendo conservare, adservare, reservare. Aliquando pro, insidiari, Prov. 1. & Psalm. 10. Potest cum סָפַן conferri, & cum זָפָה, obducere, paulò anté posito. Sed hoc generale est & aliter sumitur: Merc. quandoque est intransitiv, abscondit se, delituit: Bu. Lex. est cogn. cum סָפַן contabulavit, & עָנַף circumligavit: nam tabulæ affixæ parieti, abscondunt superficiem ejus: & circumligando Tiaram, abscondimus pilos, tegendo eos. Hinc ζόφος, caligo, obscuritas, ἀφεγγὴς, idem; ζοφερὸς ater, obscurus. In kal, צָפַן abscondit, regit accus. sed cum solo dat. est, intendere insidias in absconditio: alicui clam insidiari, &c. Av. 70. reddunt hoc verbum ἐνεδρεύειν, κρύπτειν, σκεπάζειν. Cocc. in Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, ut suprà in Pag. Prout occ. in præt. kal, 3. s. m. sic: Prov. 27. 16. צָפְנָה abscondentes eam, (i.e. singulus abscondentium eam) צָפַן רוּחַ abscondit ventum: Pag. Ubi potest hoc verbum exponi per, asservare: Merc. Cev. Hieron. qui retinet eam, quasi qui ventum teneat. Et R. Hinm. quisquis voluerit abscondere eam, i.e. Mulierem litigiosam, ut non faciat stultitiam & ut foris non audiantur ejus mala verba & opera, perinde est, ac si vellet abscondere ventum, qui abscondi non valet: Pag. qui recondit eam, recondit ventum: i.e. mulier rixosa non magis componi potest, quàm ventus in Apothecam condi. Cocc. Occ. etiam in 2. & 1. sing. m. præt. kal, sic, צָפַנְתָּ abscondisti, Job. 10. 13. 17. 4. Pſ. 31. 20. צָפַנְתִּי abscondi, Job. 23. 12. Psal. 119. 11. Cant. 7. 14. In part. ben. kal, à sing. m. צָפוּן & in f. צְפוּנָה abscondens, & in pl. m. צְפוּנִים & in constr. צְפוּנֵי, occ. cum הָ Aff. loco seq. צְפוּנֶיהָ abscondentes eam, Prov. 27. 17. Item, in part. pahul s. m. occ. cum וְ cop. & schurek in ult. pro more; sed cum הָ dem. præf. & יְ Aff. occ. juxta Hebræos, cum cholem pro schurek penult. sic, וְצָפוּן & reconditum, Prov. 13. 22. הַצָּפוּנִי reconditum meum, Joel. 2. 20. Item, in part. pahul s. f. occ. loco seq. צְפוּנָה reconditum est, Hos. 13. 12. ut & rursus sing. m. part. pahul kal, occ. cum וְ cop. præf. & הָ Aff. sic, וְצָפוּנְךָ & recondito tuo, Psa. 17. 14. Et in forma pl. m. part. pahul kal, צְפוּנִים abscondita, reconditi, &c. Occ. in forma pl. m. constr. cum הַ Aff. ut & cum לְ præf. & יֵ Aff. sic, צְפוּנֵיךָ recondita tua, Pſ. 83. 4. לִצְפוּנֵיו repositis ejus, Job. 20. 26. In fut. kal, 2. s. m. occ. simpl. sed 3. s. m. occ. simpl. & cum נִי Aff. ut & in 3. s. f. (à simplice תִּצְפֹּן abscondet f.) occ. cum וַ conv. præf. & הוּ & וֹ Aff. ut & cum ם Aff. absque præf. prout sequuntur, תִּצְפֹּן recondes, Prov. 2. 1. 7. 1. יִצְפֹּן recondet, Job. 21. 19. Prov. 2. 7. יִצְפְּנֵנִי recondet me, Pſ. 27. 5. וַיִּצְפְּנֵהוּ & abscondit eum, Exo. 2. 2. וְהִצְפִּנוּנִי & abscondit quemque, Ezech. 2. 4. תִּצְפְּנֵם abscondit eos, Pſ. 31. 21. Item, in 1. pl. fut. kal, à simplice נִצְפֹּן; occ. cum הָ parag. add. loco seq. נִצְפְּנָה abscondemus nos, Prov. 1. 11. Item, in 3. pl. m. fut. kal, extra pausam, occ. cum Schevà, sed in pausa cum cholem penult. sic, יִצְפְּנוּ abscondunt, Prov. 1. 18. 10. 14. יִצְפֹּנוּ delitescunt, Pſ. 10. 8. 56. 7. In niphal, est abdi, abscondi; Pag. Bu. Prout occ. in præt. niph. 3. s. m. & 3. pl. ut seq. נִצְפַּן absconditum est. Jer. 16. 17. נִצְפְּנוּ absconditi sunt, Job. 15. 20. 24. 1. In hiphil, הִצְפִּין idem cum kal, abdere, abscondere: Pag. Bu. Prout occ. in Infin. hiph. cum וֹ Aff. loco seq. הַצְפִּינוֹ abscondere eum, Exod. 2. 3. est cum dagesch in Tzadi, (ad ornatum, seu euphoniam, ut in מְקֻרָּשׁ pro מְקֻרָשׁ, de quo in Rad. קָרַשׁ, ut R. D. inquit: Merc.) In fut. hiph. à 3. s. m. יַצְפִּין abscondet: occ. in 2. s. m. cum נִי Aff. sic, תַּצְפִּינֵנִי abscondes me, Job. 14. 9. Atque indè, est No. quasi à sing. m. cum Mem heemant. viz. מַצְפּוֹן; absconditum absconsio; Pag. In formâ pl. m. מַצְפֻּנִים & in constr. מַצְפֻּנֵי abscondita, res repositæ & absconditæ: Bu. Lex. Absconsiones, recondita: Av. prout occ. pl. m. constr. cum יֵ Aff. loco seq. מַצְפֻּנָיו absconditæ ejus, Obad. 1. 6. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est Septentrio, Aquilo; Aquilonaris: Bu. Conc. Idque scil. in no. צָפוֹן m. quod est Aquilo: i.e. pars Aquilonaris: sic dictus, quòd sit locus occultus & hominibus non appareat: aut quòd iter Solis non est ad plagam ejus, sed ad plagam meridianam, acsi ejus plaga Soli esset absconditа, inquit R. D. Pag. Quidam putant, respectu habitantium in Judæâ tantùm nomen esse inditum; quibus scil. pars Aquilonaris sit ignota & recondita: Sicut & Septentrionalibus, Australis mundi pars. Sed quæ Kimchi affert malo sequi. Nam & חַדְרֵי תֵימָן penetralia Austri, in libro Job, dicuntur, loca Australia, à nostrâ habitatione remotiora, & propiùs polum alterum sita. צָפוֹן est. pars mundi læva, inquit Kimchi: Merc. plaga mundi Septentrionalis, quasi abdita dicta, nempe à Sole, quia ad eam non accedit. Unde R. Bechai scribit. Deut. 3. 23. נקרא צפון על שם שהשמש צפן ומתעלם שם h.e. vocatur Tzaphon, quia Sol abditus & absconditus est illic: Bu. Lex. vel, quia plaga Aquilonaris habitantibus in terrâ Judæâ, absconditа est. Hinc ζέφυρος, & Favonius, i.e. ventus Occidentalis, quia iter Solis non est ad plagam Aquilonarem, sed meridianam. Av. Occ. autem hoc No. in forma s. m. absol. simpl. locis seq. צָפוֹן Aquilo, Exod. 26. 20.. 36. 25.. 26. 35.. 27. 11.. 38. 11. Num. 34. 7, 9.. 35. 5. Job. 26. 7. Pſ. 89. 13. Eccl. 1. 6. Cant. 4. 16. Isa. 14. 14. Jer. 1. 14.. 6. 22.. 10. 21.. 16. 15.. 31. 7.. 50. 9.. 25. 9.. 46. 10, 24. Ezec. 1. 4.. 9. 2.. 32. 30.. 38. 6, 15.. 39. 2.. 45. 6.. 47. 17.. 48. 17, 30. Zeph. 2. 13. Zach. 2. 10.. 6. 6, 8. cui etiam וְ cop. & הַ demonst. sunt præf. ut seq. וְצָפוֹן & aquilo, Jos. 13. 27. Ezec. 47. 17. הַצָּפוֹן Aquilo, Jer. 25. 26. Ezech. 1. 4.. 40. 35, 20, 44, 46.. 42. 1, 2, 13, 17.. 44. 4. Da. 11. 6, 7, 8, 11, 13. 15, 40. & aquilo, Ezech. 40. 19. Item, occ. etiam ead. hæc absol. formâ s. m. cum בְּ, מִ, & יִמִּ & præf. בַּצָּפוֹן ad Aquilonem, Eccl. 11. 3. לַצָּפוֹן Aquiloni, Isa. 43. 6. Ezech. 40. 23.. 42. 4. מִצָּפוֹן ab aquilone, Jos. 11. 2.. 16. 6.. 17. 9, 10.. 18. 5, 12, 17.. 19. 14. Jud. 7. 1. 1 Sam. 14. 8. Job. 36. 22. Pſ. 107. 3. Isa. 15. 4.. 41. 25.. 49. 12. Jer. 1. 14.. 4. 6.. 6. 1.. 13. 20.. 15. 12.. 46. 20.. 47. 20.. 50. 3, 41.. 51. 48. Ezech. 8. 5.. 26. 7. וּמִצָּפוֹן & ab aquilone, Dan. 11. 44.

Am.8.12. In forma ſ.m.conſtr. eſt cum Scheva penult. prout occ.cum מִ præf. locis ſeq. מִצָּפוֹן ab Aquilone, Joſ.8.11,13..15.6..24.30. Jud.2.9. Item occ.etiam cum ה locali add. ſic, צָפוֹנָה, vel cum cholem tantùm abſque vau; Aquilonem verſus, ſeu ad Aquilonem: Pag. Bu.&c. Gen.13.14. Exod.40.22. Lev.1.11.Num.2.25.. 3.38. Deut.2.3. &c. ad Zach.14.4. in 6ᵒ.circ.1. cui etiam formæ cum ה locali add. וְ, הַ & לְ ſunt præf. וְצָפוֹנָה & aquilonem verſus, Gen28.14. Deut.3.27. Joſ.15.7..17.10. Dan.8.4. הַצָּפוֹנָה ad aquilonem, Ezech.8.14..40.40. לַצָּפוֹנָה ad ſeptentrionem, 1 Chro. 26.17. Item,cum מִ præf.occ.etiam cum ה non locali, ſed parag.tantùm, ſídque vel cum kamets ſubTſadi tanquam in forma abſol. vel cum Scheva, poſt præf. tanquam in forma conſtr.ſic, מִצָּפוֹנָה ab Aquilone, Joſ.15. 10. מִצָּפוֹנָה ab aquilone, Jud.21.19. Atque inde eſt no. Toar, ſive Adject. cum jod heemant.in fine; Quod ſcil. occ.ſimpl.& cum הַ dem. præf. prout ſequuntur, צְפוֹנִי aquilonaris, Ezec.7.22. הַצְּפוֹנִי aquilonarem, Joel.2.19. Item, ſub hâc Rad. in abſcondendi ſignif. ponunt quidom nomen participiale ex part.pahul kal, viz. צָפוּן m. reconditum, abſconditum, res recondita, reconditus theſaurus: Bu.Lex.Av. Prout occ. cum מִ Aſſ. Ezech. 7.22. Et violabunt, ſeu polluent, aut profanabunt אֶת־צְפוּנִי reconditum meum, h.e. templum: Coc.abſconditum meum, ſcil.locum: i.e. adytum meum: Pag. Bu. Et ſic R.D.exp.& polluent,alieni ſcil.locum abſconditum meum,in domo, (i.e. Templo,) cui eſt דְּבִיר adytum ſeu oraculum, quod eſt ſanctitas ſanctitatum ſeu ſanctum ſanctorum: ubi eſt Arca, &c.Pag. In loco autem ſuprà cit. ad part.pahul kal Pſ.17.14. Vox וּצְפוּנְךָ in textu ſcribitur cum Jod,& exp. & abſcondito tuo, implebis ventrem eorum,i.e. Et bono abſcondito quod habes,implebis eos etiam in hoc mundo;inquit Ab.Ez. Pag. Et recondito theſauro tuo &c. Bu.Lex. Item,huc etiam ad hanc Rad. referunt no. צָפְנַת occultum,occultatio,abſconſio: eſt Ægyptiacum: Av.Tſophnath, eſt cognomentum Joſephi, Gen. 41.45. Qui hinc dictus Ægyptiacè, צָפְנַת פַּעְנֵחַ occultorum revelator vel interpres,ſicOnkelus, גַּבְרָא דְּשַׁמְרִין גָּלְיָן לֵיהּ vir cui occulta revelata ſunt. Sic etiam Jonathan.& communiter Hebræi.R.Bechai citat hoc loco, in quâdam precatione legi חמפענח נעלמים qui revelat abſcondita.In Bereſhit Rabba Sect.90. docuerunt Rabbini eſſe idem quod צפונות מדפיע occulta declarans: Et R. Chiſchia dixit, צפונות מופיע ברעה occulta illuſtrans per ſcientiam. Sapientes per notationem primarum literarum explicarunt, צופה פורה נביא תומיך פותר ערום נבון חוזה ſpeculator, redemptor, propheta, tenens ſceptrum, interpres, aſtutus,intelligens, videns futura,Hæc illic; Bu.Lex.

Rad. 67. צָפַע: Rad. hæc in Bu. Conc. duo ſignif. 1. eſt in No. indè ducto צֶפַע m.i.e. regulus, aut baſiliſcus: Pag. Bu. vel hæm orrhois,venenatiſſimi ſerpentis genus: Bu. Lex. alii aſpidem, aut viperam exp. Et ſunt qui à vulnerando deducant à צָפַע, per Metath. Quòd & matris alvum egrediens, ut ajunt, vulneret,& alia deindè animantia inficiat & enecet: Merc. Eſt nomen reptilis venenatiſſimi: cogn. cum צָעַף ſauciavit. & צָבַע, coloratus eſt variis líneis, ut ſolent eſſe Aſpides & Serpentes, qui veneno ſuo graviter ſauciare ſolent: Av. occ. autem, Iſa.14.29. Quia de Radice Serpentis egredietur צֶפַע regulus vel baſiliſcus: Pag. egreditur, i.e. naſcitur aſpis: Av. Atq; hinc eſt No. cum Nun & Jod Heem.in fine, viz. צְפָעוֹנִי m. idem cum præced. aſpis, regulus, baſiliſcus: Pag. Bu. Av. צֶפַע & צְפָעוֹנִי m. immane genus ſerpentum: 70. κεράστης, ἀσπὶς καὶ ἔγγονα ἀσπίδων, ὄφεις θανατῶντες. Aquila βασιλίσκον explicat: Hieron. regulum: Junio eſt Hæmorrhois. Bochartus Aquilam ſequitur. Baſiliſci longitudinem eſſe ſpithamam, ex Nicandro & Æliano docet. Cocc. Occurrit autem hoc ult. No. in ſ. m. ſimpl. & cum וֹ præf. & in forma pl. m. ſimpl. צְפָעוֹנִי regulus, Iſ.11.8..59.5. וְיִצְפְּעֵנִי & ſicut regulus Pro.23. 32. צְפָעוֹנִים regulos, Jer. 8.16. Deinde ſignif.2. hujus Rad. eſt, excrementa: Item fructus ventris: Bu. Conc. quorum 1. eſt in No. צֵפִי ſtercus, fimus, excrementum; Pag. prout occ. in pl. m. à formâ ſimplice צְפִיעֵי egeſta,excrementa: Bu. Lex. Av. colorata ſcil. variis lineis inſtar Aſpidum: Av. quidam conjectant Prophetam ita verecundè ſtercora vocaſſe, à ſimilitudine Aſpidum, viz. è ventre matris erumpentium: ſicut etiam, צְפַרְעוֹת, putant, genimina dici ab Aſpidum generatione, quæ, ut non niſi ſuæ matris utero vulnerato, fit: ſic, nec proles aliter è matris exit utero. Sed vix puto neceſſe; nam multæ paſſim in linguis voces ſunt polyſemæ, nec omnium appellationum hodiè cauſæ ſunt notæ. Merc. Occ. autem hoc No. in forma pl. m. conſtr. loco ſeq. צְפִיעֵי excrementa, Ezek. 4.15. Alterum antem membrum hujus 2. ſignif. eſt in No. צְפִיעָה f. filia, vel neptis: Pag. prout occ. in forma pl.f. צְפִיעוֹת, vel, cum chirek tantum abſque Jod penult. צִפְעוֹת; Nepotes, Neptes juxta Chald. & R.Sal. quaſi egreſſiones dicas: Bu.Lex. Progenies Viperarum, genimina Aſpidum, quæ in magnâ copiâ naſcuntur & generantur: Et tranſl.tribuitur hominibus: Av. Prout occ. hæc forma pl. f. cum יְהֹוָה præf. ſic. Iſa..2.24. Et ſuſpendent in illo ſeu ab eô omnem gloriam domûs patris ſui, הָעֲצָאִים filios וְהַצְּפִעוֹת & filias juxta R.D. & A.E. Pag. quaſi dicas egreſſiones, & genimina: h.e. meo judicio, natos, & nepotes; progeniem potes vertere, ſicut & ab aliis exp. pro פְּרִי בֶטֶן fructu ventris: Merc. Targum & filios filiorum: i. e. Nepotes. Pag. & pendebunt ab eo —— ſtirpes & genimina: Av. filiorum & Nepotum: Kimchi explicat per בָּנִים וּבָנוֹת ſera poſteritas ſignificatur, Cocc. Et nepotes, vel poſteri: Bu. Conc. [צְפִצָף &c. id Vide inter vocabula quadrata.]

Rad.68. צָפַר Rad.hæc, in Bu.Conc.5.ſign.1. manè ſurgere, aut diſcedere, Pag. maturè, ſcil. aptè quidam reddunt per maturandi verbum, ex Chald. Merc. evolavit: maturavit, chaldaicum eſt, Bu. Lex. acceleravit, feſtinavit; velox fuit: & propriè dicitur de unguibus, qui in avibus celerrimè creſcunt & producuntur. cogn.cum צָפַר compulit: nam compellere non procul abeſt ab urgendo & accelerando. Hinc ταχὺς, velox: ταχίω, accelero, feſtino: ἀνταχρῶ, celer, &c, Av. exponi poteſt hoc verbum; per, verti, ſeu revertit: Cocc. prout occ. in fut. kal, 3. ſing. m. cum וְ cop. præf. ſic: Jud. 7.3. revertatur וְיִצְפֹּר & manè diſcedat: Bu. Conc. Et manè ſurgat: aut abeat. Targum, Gen.1.5. pro, & fuit בֹּקֶר manè, habet צָפַר. ſunt tamen, qui exp. inquit R.D. revertatur, aut gyret: vel vertat ſe, aut circum-

circumeat. Pag. unde & צְפִירָה, doctores circuitum ſeu ambitum appellant. Merc. utroque etiam modo exp. R.D. in Comment. Surgat manè: vel יִסְבּוֹב gyret à monte Gilead & redeat: Et ſic vocatur הַמִּצְנֶפֶת, cidaris aut corona, צְפִירָה, eò quòd circuire faciant illam ſuper caput ſuum, i.e. revolvant aut circumvolvant. Pag. & evolet, &c. Bu. Lex. & celeret: Av. & vertatur, quaſi, ſcil. in orbem, à monte, &c. aliqui, avolet, ex Chald. Atque indè ex Rad. in hàc 1. ſignif. eſt No. צְפִירָה f. manè, matutinum tempus: Bu. vel ſententia matutina: Pag. ſignificat manè, ut dictum, ex chaldæo, ubi צְפַר vel צְפָרָא eſt manè: Bu. Lex. maturatio alicujus rei citò venientis: Av. Prout occ. hoc No. cum הַ dem. præf. ſic. Ezec. 7.7. venit הַצְּפִירָה ſententia matutina tibi, i. e. contrate: & ſic ver. 10. egreſſa eſt הַצְּפִירָה, ſententia matutina. vel, ut idem R.D. exp. סִבָּה, cauſa: q.d. cauſa eſt à Deo, ut veniat contra te inimicus; ſed Targum exp. in utroque loco אִתְגְּלְיָאַת מַלְכוּתָא revelatum eſt Regnum. format enim hoc nomen à צְפִירָה in ſignif. cidaris, aut coronæ; quæ eſt Signum Regni: Pag. venit & prodiit maturatio feſtinans, &c. Av. venit circulus ad te, περίοδος, ſic vers. 10. Sed R. Sal. ex Chald. occidit manè. Ut בוֹא de ſole dicitur ſenſu occidendi. Cocc. ſupervenit matutinum illud tibi, & ver. 10. prodiit matutinum illud: viz. Conſtituti & denunciati Judicii: &c. Jun. Quidam hoc nomine folliculum intelligi putant, quòd maturè & citò protrudatur: quaſi maturationem, ſeu, ut ſic dicam, manicationem voces. id forſan voluit noſter interpres, vertens hoc no. per, ſertum. Sed nihil tale apud Hæbreos reperio. Merc. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt, circuire: circuitus. Idque ex R.D. in eod. verbo & no mine. Prout verbum occ. in fut. kal, 3. ſ.m. cum וַ cop. præf. loco ſeq. וַיִּצְפֹּר & circumeat. Jud. 7.2. Et in eod. No. præced. cum הַ dem. præf. viz. vel plenè, cum chirek magno, vel def. cum chirek tantùm abſque Jod: ſic הַצְּפִיָּה circuitus, ordo circularis pœnæ, Ezec. 7.7. הַצְּפִירָה circuitus, Ezec. 7. 10. Quod No. צְפִירָה eſt etiam cidaris, vel corona: aut diadema: Pag. Bu. viz. à cingendo: verbi ſignif. Chald. Bu. Lex. Sed Av. etiam in loco ubi reliqui exp. coronam, ſumit itidem ibi in maturationis ſignificatione: maturatio gloriæ, &c. Et Cocc. exp. in circulum (i.e. diadema) ornatûs: Et Bu. Lex. pro cidari decoris. Et in cidarim gloriæ. Hieron. Corona gloriæ & ſertum exultationis: Pag. &c. Vide quæ ſuprà dicta ſunt in 1. ſignif. Occ. autem hoc No. in hàc Coronæ ſignif. in formâ ſing. f. conſtr. cum וְ præf. loco ſeq. וְלִצְפִירַת & in corollam, Iſa. 28. 5. Deindè iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt, avis aves. paſſer, volucris: Bu. Conc. in No. ſcil. inducto צִפּוֹר avis: commune nomen omnibus avibus. Sed interdum ſpecialiter, pro paſſere. Quidam Etymon nominis afferunt, quod, ſtatim ex ovo excluſa, ſecum plumas & ungues, producat. Significat autem minutiores aves & interdum, ut dictum, ſpeciem inter homines frequentiſſimam, viz paſſerem: Ut Pſalm. 84. Ubi ex דְּרוֹר, hirundinis nomine quod ſubjicitur: intelligimus & prius certæ ſpeciei nomen eſſe, viz. paſſeris, עוֹף autem generaliter eſt avis. צִפּוֹר Latinè inverſum eſt, paſſer. Merc. avicula: generale No. omnium, quibus eſt ala; juxta A.E. Sed Synechd. paſſer. Bu. Lex. & Av. ut ſuprà ex Merc. 70. ὄρνεον. Aves, collectivè; & Avis; aliquando 70. vertunt στρουθίον, paſſerem: è Job. 40.24. vel 29. verti ſolet paſſer. Sed notatur Avis quævis, quæ in deliciis eſt, & luſûs cauſâ habetur. Et Pſalm. 84. 4. vertimus Aviculam. Debile enim quippiam intelligi, patet: Et ſic Pſalm. 102. 8. verteram ut paſſer ſolitarius: ſed forte meliùs: ut avis ſolivaga in tecto. Et Pſalm. 104. 17. videtur generali vocabulo notare aves diſtinctas à magnis, ut ciconia: Item Thren. 3. 52. Avem quamvis potiùs notat, quam paſſerem. Vide porrò de his Bochartum in Hieroz. part. 2. c. 22. 23. Cocc. occurrit autem hoc No. ordine Conc. in ſing. m. ſimpl. & cum וְ, הַ, וְכְ, כְ, וְכְ, & לְ præf. prout ordine ſequuntur. צִפּוֹר Avis, Gen. 7.14. Deut. 4.17..14. 11..22.6. Pſal. 8.9..11.1..84.4. Prov. 7.22. Ezec. 17. 23..39.4. Amos. 3.5. וְצִפּוֹר & Avis, Pſal. 148. 10. הַצִּפּוֹר vel ſine Vau, Avis, Aves Gen. 15.10. Lev. 14. 5,6,7,50,51,52,53. Eccl. 12.4. וּכְצִפּוֹר & avicula, Lev. 14.52. לְצִפּוֹר ſicut avicula, paſſer, Pſal. 102.8..124. 7. Prov. 27.8. Hoſ. 11.11. כְּצִפּוֹר ſicut Avis, Job. 40. 29. Prov. 29.2. Lam. 3.52. וּכְצִפּוֹר & ſicut Avis, Prov. 6.5. לְצִפּוֹר Avi, Eze. 49.16. In forma pl.m. צִפֳּרִים Lev. 14.4. Bu. Lex. Sed ſæpiùs imò ſemper in pleriſque libris, cum (ו) pro cholem penult. ſic, צִפָּרִים Aves, Aviculæ, paſſeres, &c. vide ad ſing. prout occ. in pl.m. ſimpl. & cum וְ, כְ & וּכְ præf. ut ſeq. צִפָּרִים Aves, Lev. 14.4..49. Pſal. 104.17. וְצִפָּרִים & Aves, Neh. 5. 18. וּכְצִפָּרִים ſicut Aves, Iſa. 31.5. & ſicut Aves, Pſal. 9.12. Item iv. ſignif. 4. hujus Rad. eſt in No. inde ducto, viz. צְפִיר m. hircus, τράγος: Pag. Bu. Cocc. a pilis & unguis, quæ maturè & feſtinanter matureſcunt: Av. eſt Mas Caprarum, Caper, dictus ut quidam volunt, quod ſtatim villos, cornua & ungulas producat. In loco. Dan. 8.21. Alterum hirci Nomen, viz. שָׂעִיר, quaſi hiſpidus, ad declarationem, teſte Kimchi, hujus additur: quòd שָׂעִיר ſit notius quam צָפִיר: hoc enim Chaldeæ magis eſt linguæ: quæ pro שָׂעִיר dicit צְפִירָא. Sic duo Synonyma ex abundanti, paſſim in hàc linguâ conjunguntur. Merc. Et ibid. vers. 5. legitur, צְפִיר הָעִזִּים hircus Caprarum: h. e. recens à matre: notatur puer animoſus: Cocc. occurrit autem hoc No. in abſol. forma ſing. m. cum הַ præf. Et in forma ſing. m. Conſtr. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & in pl. m. (à formâ abſol. צְפִירִים) conſtr. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut ſeq. וְהָצָפִיר & hircus, Dan. 8. 5,21. צָפִיר hircus, Dan. 8.5. וְצָפִיר & hircus, Dan. 8.8. צְפִירֵי hirci, Ezr. 8.35. וּצְפִירֵי & hirci; 2 Chr. 29.21. Denique v. ſignif. 5. hujus Rad. in Bu. Conc. eſt in No. inde ducto cum Nun Heemant. à fine, viz. צְפִירֶן m. unguis, ungula, Onyx: Pag. Bu. Cocc. Av. Qui ſcil. ſtatim & maturè producitur, & feſtinat ſuccreſcendo: Av. Metaph. eſt ſtylus, ſcalprum; ferramentum, quo lapides cæduntur & veluti ſcalpuntur: Bu. Lex. prout occ. hoc No. ſ.m. cum בְּ præf. ſic: Jer. 17.1. peccatum Jehudâ ſcriptum eſt ſtylo ferreo, בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר in ungue adamantino: Pag. ubi, teſte Kimchi, unguis appellatur ſtylus, quòd eo non ſecùs ac unguibus ſcalpatur. שָׁמִיר autem, quòd hîc adamantem vertit Sanctes, Kimchi durius & robuſtius ferrum exponit. Vide ſuo loco in Rad. שָׁמַר Merc. Ungue, Bu. Conc. vel ſcalpro lapidis ſervabilis ſeu diuturni, aut ſtylo adamantis:

Rn.

Bu. Lex. Ungue Adamantino: Av. Coc. Et ſic 70. ὄνυχι ἀδαμαντίνῳ. Eſt Metaphora. derivatur a צְפוֹר: Coc. In forma pl.m.cholem mutatur in Kam. Chat.ſic: Deut.21.12. צִפָּרְנַיִם Unde in formâ pl.m. conſtr.oc. cum ה aff. ſic, וְעָשְׂתָה & aptabit: Pag. & purgabit: Av. צִפָּרְנֶיהָ ungues ſuos: Pag. Bu. &c.

Rad. 69. צָפָה: Inde No. Rad. צֵפָה capitellum: Pag. Obductio, capitellum obductum: Av. Coronamentum: Bu. Conc. Prout Occ. cum וַ præf.2Chr. 3.15. וְהַצֵּפָה & capitellum, quod erat in faſtigio ejus, quinque cubitorum. Id, 1 Reg.7.16. & Jer.52.22. dici videtur כּוֹתֶרֶת. Kimchi refert ad צָפָה, vel צִפָּה, quia ſit צִפּוּי לָעַמּוּד tegmen columnæ: Cocc. de hoc autem No. Vide ſupra in Rad. צָפָה: Pag. Bu. Av. &c. צִיצִים flores piloſi; &c. De hoc, Vide in Rad. צִיץ, effloruit; prodiit tanquam flos ex folliculis. Av.

Rad. 70. צָקַל: Inde No. צִקְלוֹן m.gluma: folliculus grani frumentarii: Bu. Lex. vel, ut alii volunt, eſt veſtis: Pag. Brachium, veſtis brachialis, manica, mantile: Nun à tergo eſt Heem. ſed Radix ejus צָקַל non legitur in Textu. Hinc σκέλος: brachium; item crus ad formam brachii oblongi. Av. occ. autem hoc No. cum בְּ præf. & וַ Aff. ſic: 2 Reg. 4.42. Et attulit, &c. וְכַרְמֶל & pultem: Pag. Et frumentum: Av. Et frumentum novum: Hieron in Pag. בְּצִקְלוֹנוֹ in veſte ſuâ; ut & Targum habet בְּלִבּוּשֵׁהּ in veſte ſuâ: Pag. 70. ἐν τῷ πέρα αὐτοῦ. Alii folliculum grani frumentarii intelligunt. Erit frumentum non fractum: Cocc. in vel cum glumâ ſuâ: Bu. Conc. & Lex. In manicâ ſuâ: Targ. in veſtimento ſuo: (Hieron. in perâ ſuâ) Av. Quod tamen Kimchi in Comment.non de veſtimento, ſeu indumento viri, ſed de folliculis ipſius ſpicæ exponit, ut ſit ſenſus, & ſpicam plenam, viridem (recentem) in(cum) folliculo ſuo (thecâ ſuâ) vel, ſpicam adhuc recentem (vide in כַּרְמֶל) in ſuo folliculo, qui ei velut veſtis eſt: ut Jonathan vertit: cujus mens eſt, teſte Elia, quòd poſtquam igni toſta eſt ſpica recens, frangatur: Sicut & R. Selom. ſentit unde & גֶּרֶשׁ כַּרְמֶל dicitur contuſio ſpicæ novæ, quòd interim dum eſt recens, comminuatur molâ. Vide in גָּרַם. Merc. Cev.

Rad. 71. צָרַר: eſt ligare: anguſtiis, afflictionibuſque afficere: Pag. arctare, angere, conſtringere, coanguſtare, coarctare: colligare: concludendo premere. convenit cum צוּר; unde &, ſicut illud, cum עַל interdùm conſtruitur. צוּר eſt propriè arctare, צָרַר ligare: ſed hoc propter vicinitatem ſæpè pro illo ſumitur, ut ſit adverſari, moleſtare, &c. Unde utraque Radix conjungitur: Exod. 23. Merc. צָרַר ligavit, colligavit: Item hoſtiliter egit, oppugnavit, &c. ut Pag. Bu. Lex. coarctavit ligando, vel premendo, & Metaph. afflixit, coarctando, ſcil. & in anguſtum ſtringendo. Idem quod צוּר: eſt cogn. cum יָצַר anguſtus fuit, item, formavit premendo: Av.in Coc. duo ſignificat, 1. conſtringere, colligare, continere. Et 2. impugnare, oppugnare, & ita convenit cum צוּר: Cocc. perfectè & imperfectè conjugatur: Av. Occ. autem in præt. kal, 3.ſ.m.ſimpl. & in 3.pl.m. cum וְ conv. præf. ut & cum נִי aff. abſque præf. ſic: צָרַר ligavit, Job. 26.8. Prov.30.4. Hoſ.4.19. וְצָרְרוּ & anguſtabunt, Num.33.58. צָרְרוּנִי anguſtarunt me, Pſal.

129.1,2. Et in part. Ben. kal, ſ, m. occ. ſimpl. & cum הַ dem. præf. Et in abſol. formâ pl.m.ſimpl. ut ſeq. צוֹרֵר anguſtans, hoſtis, Eſt. 3.10..9.10..8.1.,9.24. הַצּוֹרֵר anguſtantem, Num.10.9. צוֹרְרִים angunt, Num. 25.18. Item occ. etiam formâ ſ.m. cum יְ aff. צוֹרְרַי hoſtem meum, Pſ.7.5. Item in formâ pl. m. conſtr. occ. ſimpl.& cum וְ cop. præf. ut & cum יַ vel in pauſa ָי aff. & cum הָ & יו aff. ut ſeq. צוֹרְרַי angentes, Pſal.143. 12. Am. 5.12. וְצוֹרְרֵי Et hoſtes, Iſa.11.13. צוֹרְרַי vel צוֹרְרָי hoſtes mei, Pſal.6.8..7.6..23.8..31.12.42. 11..69.20. צוֹרְרֶיךָ hoſtes tui, Exod. 23.22. Pſal. 8. 3..74.4,23. צוֹרְרָיו hoſtes ſuos, Pſ.10.5. Item in part. pahul kal, occ. ſ.m. & f. ſimpl. & in formâ pl. f. cum Kibbuts pro Schurek penult. ſic: צְרוּר colligata eſt, Hoſ. 3.12. צְרוּרָה ligata eſt, 1 Sam. 25.29. צְרוֹרוֹת ligatæ, Exod.12.34. 2 Sam. 20.3. In infin. kal, occ. ſimpl. plenè & cum kamets penult. ſed cum כְּ & לְ præf. ante Scheva penult. ut ſeq. צָרוֹר hoſtiliter invadendo, Deut.25.17. כְּצָרוֹר juxta ligare, Prov.26.8. לְצָרוֹר anguſtia afficiendo, Lev. 18.18. In Imper. kal, ſ. m. plenè eſſet צָרוֹר: ſed occ. defectivè, (ut סָבַב à סוֹב) loco ſeq. צוֹר liga, Iſa.8.17. In pihel ſeu in formâ quadratâ pohel, עוֹרֵר. colligavit: unde in pual עוֹרַר colligatus fuit, &c. Atque indè in part. puhal, à ſ.m. מְצוֹרָר, colligatus, occ. in formâ pl. m. cum וּ cop. præf. loco ſeq. וּמְצוֹרָרִים & colligatos, Joſh. c. 4. atque indè eſt No. צְרוֹר m.ligamen: lapis: Pag. faſciculus, loculus, quaſi ligamen dicas: Bu. Lex. in quo ſcil. aliquid ligatur, & conſtringitur. Item per Synechd. pro ipſo lapillo, calculo aut ſcrupulo, qui in faſciculo ligari poteſt: (vel pro lapide ſeu ſcrupulo acuto & ſtringente ſeu anguſtante aliquem in calceis: Av.) pro grano in Hamos, quòd grave ſit, ut ſcrupus: ad diſcrimen paleæ, quæ vento abripitur. Kimchi revocat צְרוֹר ad ſignificationem צוּר vel עוֹר, pro petrâ: quia vicinæ ſunt radices צוּר & צָרַר. verùm צְרוֹר nonniſi minutum lapillum ſignificat: Quidam autem ſumunt illud, Prov. 26.8. pro infin. kal, cum כְּ præf. & exp. כְּצָרוֹר ſicut ligare, i.e. ſicut qui ligat lapidem in fundâ, &c. Sed malim nomen hoc eſſe pro ligamine, ſacculo, &c. Ut ſi ligamen lapidis pretioſi, i.e. pala, aut ſimile quippiam, ubi expoſitus eſt lapis pretioſus, ponatur in acervo lapidum cum aliis lapidibus vulgaribus, ſic qui ſtulto dat gloriam. Vide & infrà in גָּנָם: Merc. No.hoc צְרוֹר eſt, faſciculus, crumena: item fruſtum, non,ſcil.in particulas diſſipatum: Coc.prout occ. hoc no.ſ.m.ſimpl.& cum בְּ præf.ut ſeq. צְרוֹר faſciculus, ligamen: loculus; lapillus, Gen.42.35.2 Sam.17.13. Prov.7.20. Cant.1.13.Am.9.9. Hag.1.6. בְּצְרוֹר in faſciculo, 1 Sam.25.29. Job.14.17. Item, hinc etiam no. in forma pl.f. צְרוֹרוֹת: ligationes anguſtæ, colligationes in faſciculos arctatos: Av. faſciculi: Bu. Conc. prout occ. Gen.42.35. Ipſis evacuantibus ſaccos ſuos, ecce unicuique ſuberat, צְרוֹר—כַּסְפּוֹ ligamen argenti ſui, ſeu pecuniæ ſuæ, in ſacco ſuo, & viderunt אֶת צְרוֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם ligamina, i.e. crumenas pecuniarum ſuarum: Pag. Et viderunt colligationes, i.e. faſciculos &c. 70. τὰς δεσμὰς: Av. Crumenas argenti ſuas: Coc. Qui etiam ſic exp. locum ſuprà cit. Prov.26.8. כְּצָרוֹר אֶבֶן בַּמַּרְגֵּמָה ut, (qui dat) fruſtum lapidis in acervum: h.e. in honorem Mercurii: Ita qui dat honorem ſtolido: Coc. ut qui applicat lapidem baliſtæ, &c.

i.e,

i.e. qui ſtolidi perſonæ aut verbis, honorem habet indebitum, gladium porrigit manui furioſi, & ei quodammodo arma ſubminiſtrat ad nocendum, eumque confirmat in malo: perinde,ac ſi quis lapidem aut miſſile quodvis graviſſimum imponeret tormento illius, qui temerè ejaculaturus eſſet. Eſt autem Hebr. ut ligare, i.e. qui gravem lapidem alligat; quem baliſtæ imponat: Synecdochicè: Eſt autem Infinitum pro finito tempore: Jun. Item, huc etiam quidam referunt No. מֵצַר m. angustia: Pſ.118.5. & in pl.m. abſol. Lam.1.3.& conſtr. Pſal.116.3. ſicut & huc revocant Conjug. hiphil, הֵצַר, vel הֵצַר coarctare: & nomen צַר in pausâ צָר arctus, arctum, & in fæm. צָרָה arctum.angustia &c.Bu.Lex. Coc.Av. Sed de hiſce vide ſuprà ſub Rad. צור: ubi locantur in Pag.& Bu.Conc.

Rad.72. צָרַב: eſt,incendere,accendere,urere,comburere,ardere: Pag. quidam conferunt cum שָׂרַף quod eſt urere: alii cum צָרַף: niſi quod hoc mollius putant,& exp. uſtulari: Merc. צָרַב aduſſit, inuſſit. cogn. cum צָרַף exuſſit, excoxit argentum: item cum זָרַב aduſtus eſt calore Solis, ſeu fulgure, & cum סָרַב urtica: denique cum שָׂרַף concremavit. combuſſit. Hinc per Metat. πρήσσω unde πρηστὴρ, preſter,cæleſtis flamma & Serpentis adurentis Nomen: Av. Non autem venit hoc verbum textualiter in kal, ſed in Niphal נִצְרַב aduſtus fuit: Bu.Lex. Av. comburi,aduri: Bu.Conc. prout occ. in præt. niph.3.pl.m.cum ו conv. præf. loco ſeq. וְנִצְרְבוּ & adurentur,Ezech.2 .47. Atque indè eſt No. צָרֶבֶת f. adurens, Prov.16. Eſt no. Toar ſive Adject. formæ שְׁשֶׁבֶת attenta: Item aduſtio, juxta Kimchi, Lev.13.At juxta R.Sal.eſt cicatrix aduſtionis: Bu. Lex.cruſta ulceris: ſimile aduſtioni eſt.Cocc. Inuſtio, aduſtio, cicatrix adurens aliquem doloribus, vel quæ naſcitur ex humoribus aduſtis: Av. Quidam exp. pus uſtulatum: i.e. cruſtum, quæ ex pure induruit. Alii cicatricem, quæ fit ex combuſtione: alii, corticem. Kimchi ſimpl citer exp. שְׂרָפָה, i.e.aduſtionem;Merc. Occ.autem hoc no.extra pauſam, cum duplice ſægol; ſed in pauſa, cum cametz pro ſægol in penult. ut ſeq. צָרֶבֶת inflammatio, Lev.13.23,28. צָרֶבֶת idem,Prov. 16.27.

Rad.73. צָרָה; indè No. צֳרִי, vel צְרִי, aut צוֹרִי, m. Opobalſamum: Bu.Conc. & Lex.Hieron. communiter vertit reſinam: alii Balſamum: alii Theriacam; Pag. צְרִי vel צֳרִי & in pausa צוֹרִי: eſt reſina: humor ex arboribus defluens & in iiſdem reſidens. Græcis eſt ῥητίνη: hinc Lat.per Metath. reſina; Av. Scribitur per cholem proprie in pauſa. Reſina probatiſſima fuit, quæ inter aromata thymiamatis adhibebatur. Haghghaon, teſte Ab.Ezr. ſcripſit ex 72. Radicibus ſeu rebus præcipuis componi. Id ego vix putarim. Joſephus fructum vel oleum ex arbore Jerichuntina eſſe tradit. Humor meo judicio laudatiſſimus fuit, ex arboribus defluens, & in imo reſidens,quale forſan fuit Balſamum. Liquor ſtillans ex arboribus inciſis vel lignis קְשַׁף, i. Balſami,inquit R.Simeon filius Gamaliel; pro צְרִי Chaldæus habet קְשַׁף. Valet ad leniendos vulnerum dolores & alia, Merc. Occ.autem hoc no. ſimpl. cum chateph-camets penult.locis ſeq. צָרִי Opobalſamum Gen.43.11. Jer.46.11.51.8. ſed cum ו cop.præf.ante Scheva penult.& cum ל præf. ante cholem penult. ob pauſam & rurſus cum ה Interrog.ante kateph-camets ſub Tzadi: ut ſeq. וְצָרִי & opobalſamum, Ge.37.25. וְצוֹרִי & opobalſamum, Ezec.27.17. הַצָּרִי an opobalſamum? Jer. 8.22.

Rad.74. צָרַח; eſt elevare vocem cum clamore, inquit R.D. vociferari: clamare,exclamare; 70. βοᾶν, Pag.Bu. Coc. Quidam conferunt cum חָרַץ & רָצַח tranſpoſitis, quaſi ſit durè, & fortiter exclamare gigantum more, qui cum fortia habeant latera, clamoris vehementia alios velut enecant. Allutio longior. Hinc & locus fortia velut & præruptа utrinque habens latera dicitur צְרִיחַ. Munitionem licebit reddere.Sunt ex Hebræis, qui exponunt dentem rupis; alii Turrim altam. Sed locus vel arte vel naturâ præruptus & munitus accipi poteſt.Merc. צָרַח in altum extulit vocem, exclamavit altè,voce ſcil. extorta & acerrimâ, & cum clamore ingenti.Cogn.cum חָרַץ incîdit, concîdit: Av. Occ.autem hoc verbum in part.ben. kal, ſ.m.loco ſeq. צוֹרֵחַ clamans,Zeph.1.14. In hiphil, הִצְרִיחַ idem cum kal, exclamavit: Bu. Altè ſcil. fecit ſeu edidit clamorem altum: Av. Prout occ. in fut. Hiph.3.ſ. m. loco ſeq. יַצְרִיחַ exclamabit, Iſa. 42.13. Atque indè eſt No. צְרִיחַ m.ædificium, elevatum, aut altum, ut Turris, vel arx; eò quòd ſpeculator manens in turri vociferatur,& exclamat, ſic appellata, juxta R.D.Pag. arx, propugnaculum, turris munita: &c. ut Pag. Bu. Lex. ædificium altum, unde ſpeculator ſolet clamare: Item locus præruptus, & altus arte vel naturâ. Hinc Lat. Arx, arcis: Av. Turris ſeu Arx ſic dicitur a clamore vigilûm, ut vult Kimchi, prout Occ. hoc No. in ſ.m.ſimpl. & cum ה dem.præf. ut & in pl.m. cum יִם præf. ſed def. cum chirek tantùm abſque Jod penult.ut ſeq. צְרִיחַ arx, turris, Jud.9.46. הַצְּרִיחַ propugnaculum, Jud.9.49. וּבַצְּרִיחִים & in turribus,arcibus, 1 Sam.13.6.

Rad. 75. צָרַךְ eſt, neceſſarium eſſe, oportere: indigere, opus eſſe. Eſt frequens apud Hebræos in kal, Niphal, Hiphil & Hith-pahel: Pag. At in kal, adeò rarum eſt apud eos, ut Elias reperiri neget. Sed Kimchi citat locum ex doctoribus: Merc. in textu autem verbaliter non venit: ſed indè eſt No. צוֹרֶךְ m. neceſſitas indigentia: Pag. Bu. Av. ut verbum, propriè ſignificat, opus habere: hinc per Metath. χρήίζω, χρίζω, opus habeo, indigeo: Av. No. autem hoc in textu occ. cum ךָ ob pauſam pro ךָ aff. Et cum kamets-chatuph ſub Tsadi pro cholem, ob aff. loco ſeq. צָרְכָּךְ neceſſitatem tuam, 2 Chron. 2. 17.

Rad.76. צָרַע: Leproſus fuit laboravit pſorâ lepræ ſcabioſæ: percuſſus eſt leprâ: Av.Inde i. no. צָרוּעַ vel potiùs צָרוּעַ: m.leproſus: Pag.Bu. Ex verbo non invenitur niſi duplex participium, kal & piel,idem omninò valens.Etſi quidam citra rationem putent מְצוֹרָע eſſe veré leproſum: צָרוּעַ verò, ſcabioſum; forſan quia Scriptura in Levitico, maxime 13. cap. omnem ſcabiem & pruriginem lepræ ſimilem, vel ex qua lepra naſci poteſt, tantiſper lepram vocat, dum à ſacerdote dijudicata fuerit. Sed hæc tantùm eſt judicii ſuſpenſio. Pſoræ nomen inquiunt ab Hebræo non abludere. Hinc צָרְעָה infecti genus,cum צָרַע conferunt alluſione,quòd prævalidum habeat aculeum: quo perforans inficit & enecat: Merc.Occ.autem hoc no. ſimpl. & cum ה dem. & יה præf. ut ſeq. צָרוּעַ leproſus, Lev.13.44.. 22.4.

Num.

Num.5.2. הַצָּרוּעַ leprosus, Lev.14.3. וְהַצָּרוּעַ & leprosus, Lev.13.45. Item.2. hinc etiam no. cum Mem heemant. viz. מְצוֹרָע, idem cum præced. leprosus, leprà affectus vel laborans: Pag.Bu.Av. Quidam autem volunt hæc duo nomina esse vel participialia: vel ipsa participia: 1. scil. צָרוּעַ esse part. pahul kal: & hoc esse part. pual, quasi à præt. piel, צָרַע fecit leprosum, percussit leprà: Av. Et in pual צוֹרַע leprà percussus fuit; leprosus factus fuit; unde hoc volunt, ut dictum, esse part. pual s.m. leprà percussus, &c. prout occ. simpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. ut seq. מְצוֹרָע leprosus, 2 Reg.5.1,27..15.5. 2 Chron. 26. 20,21, 23. וּמְצוֹרָע & leprosus, 1 Sa.3.29. הַמְּצוֹרָע leprosus, Lev.14.2.2 Reg. 5.11. Quilocus ult. cit. sic se habet: וְאָסַף הַמְצוֹרָע & colliget leprosum: i. e. efficiet, ut is, qui, ob lepram, reliquorum consuetudine abstinet, ad eorum cætum admitti, & aggregari deinceps debeat: h.e. curabit, & sanabit. Nam אָסַף ita explicandum videtur, ubi lepræ & leprosis tribuitur. Vide Kimchi in Rad. Merc. Atque hinc etiam est No. participiale s.f. מְצוֹרָעָה: prout occ. in formà cum duplici Pathach ante Thau fæm. scil. extra pausam: sed in pausâ cum Kamets penult. sic: מְצוֹרַעַת vel מְצֹרַעַת leprosa. Exod. 4. 6. Num. 12.10. Et in formà pl. m. occ. simpl. & cum ה dem. præf. הַמְצוֹרָעִים leprosi, 2 Reg. 7. 3. הַמְצֹרָעִים leprosi, 2 Reg. 7.8. Item 3. Hinc etiam No, substant. צָרַעַת f. lepra: Pag. Bu. Av. psora sive scabies mala: Resch transfert Dagesch suum ad precedentem vocalem pathach, ex quâ fit Kamets: Est enim ex conjug. pihel formatum: Av. Prout occ. hoc No. simpl. extra pausam cum duplice pathach. sed in pausâ cum Kamets penult. sic: locis seq. צָרַעַת vel צָרַעַת lepra, Lev. 13.2,3, 20,27,8,9,11,15,28, 30, 42, 43, 46, 49, 51, 52.. 14.32, 34, 44. Cui etiam וְ, וַה, וַיְ, & לְ sunt præf. ut seq. וְצָרַעַת & lepra, 2 Reg. 5. 27. הַצָּרַעַת vel הַצָּרָעַת lepra, Lev. 13. 12, 13..14.3, 6, 54, 55. Deut. 24. 8. וְהַצָּרַעַת & lepra, 2 Chron. 25. 19. וּלְצָרַעַת & lepræ, Lev. 14. 55. Item occ. etiam hoc No. cum מִ præf. & וֹ aff. sic. מִצָּרַעְתּוֹ à lepra ejus, 2 Reg. 5. 3, 6, 7. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est, crabro, crabrones: Bu. Conc. in nomine scil. צִרְעָה f. nomen reptilis alati percutientis oculos, & venenum infundentis, & occidentis, juxta R.D. & R.Sal. quod in Haruch exponitur apis, aut vespa: Hieron. crabronem vertit: Pag. 70. σφηκία: vespa: crabro: Bu. Conc. Av. insecti genus est vespis simile, quod spiculum habet acutissimum, quo perforando inficit, & necat homines, vel accersit lepram: Av. est, inquit R.D. in Comment. species muscæ malæ emittentis venenum, quo oculos percutiebat & afficiebat, ut sic non potuerint pugnare. Et sic veniebat Israel & occidebat illos: ut dictum, Jos.24. Non gladio tuo, neque arcu tuo, &c. Pag. Sed Ab. Ezra exp. in signif. No. preced. צָרַעַת lepræ: Merc. Sed omnibus ferè interpretibus est, crabro vel vespa; Bochartus deducit à Rad. עָצַר hoc No. צִרְעָה à sterilitate scil. & gracilibus iliis. Coc. Prout occ. hoc No. cum ה dem. præf. locis seq. הַצִּרְעָה crabrones, Exod.23.28. Deut.7.20. Jos.24.12.

Rad. 77. צָרַף: est fundere ad purificandum: purificare: Pag. purgare, conflare: Bu. Conc. propriè est igni metalla excoquere, examinare, expurgare à scoriis; urere, ut nonnihil cum שָׂרַף conveniat, indè ad alia transfertur, maximè ad Deum, & ejus verbum, pro, probare, explorare, & examinare velut igni: Merc. defæcavit, Metalla, propriè; & Metaph. probavit, &c. ut Merc. Bu. Lex. exussit, excoxit, examinavit per ignem, ut argentum igni exustum excoquitur & examinatur. Cogn. cum צָרַב & זָרַב, adussit, hinc, &c. ut suprà in Rad. צָרַב ex Av.70. καυσῦν, πυροῦν: conflare metallum: ut scil. a scoriis purgetur, & bonitas ejus cognoscatur: Coc. prout occ. hoc verbum in præt. kal, 2. s. m. loco seq. צָרַף conflat, Jer.6.29. Et in 3. s. f. præt. kal, צָרְפָה purgavit, f. sed ante הִי aff. he fæm. mutatur in Thau: sic: עֲרָפַתְהוּ expurgavit eum, Psal. 105. 19. Item occ. etiam 2. s. m. præt. kal, cum נִי & נוּ aff. ut & 1. s. cum תִּי aff. simpl. sed cum ם aff. habet וּ conv. præf. ut seq. צְרַפְתָּנִי conflasti me, Psal. 17. 3. צְרַפְתָּנוּ conflasti nos, Psal.66.10. צְרַפְתִּיךָ conflavi te, Isa.48.10. וְצָרַפְתִּים & conflabo eos Zach.13.9. Item in part. ben.kal s.m. sumitur pro Aurifice, vel argentario fusore, seu purificatore, &c. Pag. Prout occ. simpl. & cum וְ & לְ præf. צוֹרֵף vel sine vau, conflans, conflator, aurifaber, Isa. 40.19..41.6..46.6. Jer.10.9,14..51.16. וְצוֹרֵף & aurifaber, Isa.40.19. לְצוֹרֵף vel sine vau, aurifabro, Jud. 17. 4. Prov. 25.4. Item occ. etiam, juxta quosdam pro artifice, cum ה dem. præf. & Jod parag. add. הַצּוֹרְפִי aurifabri, Neh.3.31. Sed occ. præterea Ben.kal, s. m. cum ם aff. loco seq. צוֹרְפָם conflo eos, Jer. 9. 7. Et in forma pl.m. Ben. kal, occ. simpl. & cum ה dem. præf. sic: צוֹרְפִים aurifabri, Neh. 3. 8. הַצּוֹרְפִים aurifabri Neh. 3. 32. Sic etiam in part. pahul kal, occ. s. m. & f. ut seq. צָרוּף צָרוּפָה purgatum, Psal. 12. 7. צְרוּפָה purgatus, 2 Sam. 22. 31. Psal. 18.31..119.140. Prov. 30.5. In infin. kal, occ. plenè cum kamets & cholem: sic: Jer.6.29. In vanum צָרוֹף צָרוֹף conflat conflando, Bu. Lex. frustra facta est conflatio: Coc. in vanum exussit excoctor. 70. ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ: Av. fudit fusor, seu purificavit purificator. Hieron. frustra conflavit conflans. Nam צָרוֹף est Makor seu infin. vel esse potest Toar, vel No. Adject. formæ, instar גָּדוֹל magnus: juxta R.D. Ut scil. idem valeat quod צוֹרֵף: Merc. conflando: Bu. Conc. Sed occ. etiam Infin. kal, cum כְּ & לְ præf. ante Scheva penult. Idque in 1. cum cholem mutato in kam. chat. in ult. ante Maccaph: sed in 2. cum cholem in ult. sic: לְצָרוֹף־ juxta conflare, Psal.66.10. ad conflandum, Dan. 11.35. In imper. kal, s.m. צָרוֹף; sed occ. cum cholem mut. in Kam. Chat. & transp. pro Scheva sub Tzadi, ob ה parag. add. loco seq. צָרְפָה conflato, probato, Psal. 26. 2. In fut. kal, á 3. s. m. יִצְרוֹף purificabit, occ. in 1. s. cum וְ cop. præf. cui etiam נִי est aff. ut seq. וְאֶצְרוֹף & expurgabo, Isa. 1.25. וְאֶצְרְפָנִי & purgabo eum, Jud. 7.4. In niphal נִצְרַף conflari; Bu. exustus est, examinatus est: Av. Prout occ. in fut. niph. a 3. s. m. יִצָּרֵף purificabitur: in 3. pl. m. cum וְ cop. præf. loco seq. וְיִצָּרְפוּ & purgabuntur: Dan. 12.10. In pihel צָרַף, exussit continue: Av. conflavit seu purificavit accuratè, ut aurum in igne, &c. prout occ. in part. pihel. s.m. sic: מְצָרֵף conflans, conflator, Mal. 3.2,3. Hinc etiam est no. itidem cum Mem-Heemant. sed substant. viz. מַצְרֵף m. nomen vasis, in quo fundunt, aut purificant aurum vel argentum Pag. Quasi fusorium seu conflatorium dicas vel

catinus conflatorius: Quidam uſtrinam vertunt: Merc. Hieron: fornacem reddit: Pag. fuſorium vas: Bu. Lex. uſtrina, fornax, in qua conflatur metallum; Av. χωνευτήριον conflatorium, catinus: Cocc. prout occ. hoc No. locis ſeq. מַצָּרָף fuſorium vas, Pro. 17.3..27.21. Item, hinc etiam ex hàc Rad. deducunt No. pr. צָרְפַת Sarepta, civitas Sidoniorum, nomen habens ab uſtrinis, i.e. Officinis, quibus metalla excoquuntur; fuit enim civitas metallica: ſed eſt & alia Civitas in terra Canaan: Av. Oppidum Sidoniorum; Sarepta; à fuſione vitri deducit nomen Bochartus: Obad. verſ. 20. 1 Reg. 17.9,10,11. Cocc. Tzorphath nomen urbis, in Obad. Rabbini Franciam, ſeu Galliam interpretantur: & indè צָרְפָתִי, Gallus: Bu. Lex. Et ſic in Obad. verſ. penult. Et tranſmigratio hujus exercitus filiorum Iſrael, qui ſunt inter Cananæos, uſque ad Sareptam: juxta Rabbinos, exp. uſque ad Galliam, Av.

Quadrata Vocabula, ſeu Dictiones pluriũ quàm trium Literarum, quæ incipiunt à Literâ צ *Tzadi.*

1. צֵל; umbra denſa: ſive umbroſa; item fuſcina, &c. item צַלְצַל, צַלְצָלִים & צִלְצָלֵי, &c. quære ſuprà in rad. צָלַל: Pag. ſed עַלְעָל m. eſt ſpecies locuſtæ: inquit R.D. Pag. cicada videtur ex Hebræorum deſcriptione. Dicunt enim conſcendere arbores, & exugere earum folia. Addit Elias rationem eſſe quòd ſtrepitum dat cymbalorum more, quæ צַלְצָלִים & מְצִלְתַּיִם dicuntur. Alii à צֵל umbra quam volatu ſuo obducit, vel quâ terram occupat. Omninò ergò ad צָלַל reducitur: Merc. עַלְעָל quibuſdam eſt, ſideratio, arborum vitium: aliis, rubigo, ærugo: aliis locuſta. Fortè alterius originis eſt, quam à צָלַל. R. Sal. ſcribit 1 Chron. 12.8. eſſe locuſtam quandam clamoſam, à ſtrepera voce ſic dictam: & ſic eſſet à Rad. צָלַל in tinniendi ſignif. Bu. Lex. Pleriſque eſt quadriliterum; ex Bu. Lex. Videtur eſſe ſpecies locuſtæ in magna copia, ut terram obumbret: Av. 70. ἐρυσίβη: vulg. rubigo: alienè. Chaldæus & Arabs locuſtæ ſpeciem faciunt: vide Bochartum: Coc. Occurrit autem hoc No. geminatum, cum ה dem. præf. Deut. 28.42. ſic: Omnem arborem tuam, & fructum terræ tuæ, depauperabit הַצְלְצַל locuſta; & ſic Targ. סַקְמָא locuſta: quem R. Sal. ſequitur. Pag. Locuſta: Av. Omnes arbores, &c. hæreditario jure obtinebit ſideratio. Jun.

2. צִנְצֶנֶת: No. item quadratum ſeu geminatum: unde no. fæm. cum Thau hæmant. poſt dupiex ſægol, viz. צִנְצִנֶת: quod eſt, צְלוֹחִית, ſcutella, Pag. Quidam vertunt urnam: ac, ab acuminato & anguſto orificio, deducunt à צִנָּה, quod idem faciunt cum שָׁנִי, ut ſit vas ventre lato, ore anguſto. Merc. urna; utrumque Targum reddit צְלוֹחִית, paropſis, ſcutella: R.D. deducit à צִנָּה. Bu. Lex. Significat vaſculum cui venter eſt latus, & orificium acuminatum & ſtrictum. Av. Occurrit autem hoc no. f.f. ſic, Exod. 16.23. Cape צִנְצֶנֶת ſcutellam unam, &c. Pag. Accipe vaſculum unum, &c. Av. 70. σάμυθον, Jer. 9.*. Cocc.

3. צַנְתֵּר m. inde צַנְתֶּרֶת f. quod eſt, virga: juxta R. Jonah. Sed R.D. vaſa ſcribit eſſe ad ſimilitudinem fiſtularum: Pag. hæ. צִנּוֹרוֹת, vel צִנּוֹרֵי, i.e. canales: unde & quidam Thau, per epentheſin, interjectum putant. Merc. Occ. enim tantùm in forma pl. f. צַנְתֶּרוֹת; tubi, fiſtulæ: A.E. ſcribit eſſe vas, in quo calcantur olivæ: Bu. Lex. fiſtulæ in candelabro, ad ſimilitudinem fiſtularum ſeu canalium: Hieron. vertit roſtra. Eſt comp. ex צִנּוֹר i.e. canalis: & תּוֹר rotundum; Av. 70. μυξωτῆρες. Non χοιλώματα τῆς ῥίνος: ut Pollux explicat: ſed emunctoria, h.e. inſtrumenta comprimentia oleas, & oleum exprimentia. Abarb. inſtrumenta quibus fit oleum, Coc. Prout occ. Zach. 4.12. Quid ſunt duæ ſpicæ olivarum, quæ ſunt inter duas צַנְתְּרוֹת fiſtulas aureas evacuantes a ſe aurum? Targ. אַסְקְרִיָּן roſtra: ut quidam exp. Alii, vaſa inſtar Scyphi; Pag. (ad 'atus duarum) fiſtularum vel roſtrorum auri: Cocc. צִנּוֹר eſt canalis, è qua delabitur aqua pluvialis de tectis: unde in pl. m. plur. maſc. צִנּוֹרִים; Pſ. 42. In voce canalium tuorum, i.e. cataractarum, quas è cælo tanquam per canales, cum ſonitu effundis. Atque indè hoc No. pl. f. צַנְתְּרוֹת fit per epentheſin, interpoſitâ literâ Thau, in loco cit. Zac. 4. quæ inter duas canales auri, &c. Forſt.

4. צַעֲצַע; inde no. צַעֲצוּעִים quod eſt ſicut צַאֲצָאִים filii, h.e. יְלָדִים pueri; juxta R.D. Pag. varii ductus: ambages artificioſæ: Av. motiones: Bu. Lex. Prout occ. cum kibbuts pro ſchurek penult. 2 Chron. 3.10. fecit, &c. duos Cherubim מַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים opere puerorum: quia ſcil. eorum facies erant. ut facies puerorum: Pag. Hieron. Opere ſtatuarii. Et ſunt, inquit R.D. qui exp. opere כְּרוּב circuitûs, rotunditatis, Pag. qui Arabice vocatur צַנְעַת; Merc. (Et fecit in domo ſancti ſanctorum Cherubinos duos) opus variorum ductuum: Av. Fecit duos Cherubim, quaſi ſe moventes. Kimchi exp. per צַאֲצָאִים, nempe fuiſſe ſactos inſtar יְלָדִים juvenum. Sed hoc alienum, melius ad צָעָה movere ſe refertur: 70. ἔργον ἐκ ξύλων: quaſi eſſet מַעֲצִים. Quidam explicant mobiles, alii, ſolutiles: Ferrar. Puerorum inſtar: Coc. opere motionum: i.e. mobili: vel quòd artificio ſuapte ſponte mobile eſſet, & vagari videretur, vel quòd propter magnitudinem & gravitatem à ſe invicem dimoveri, eximi ac divelli poſſet. R. Sal. opere puerorum: i.e. ad imaginem puerorum facto. Et ſic eſt idem quod צַאֲצָאִים pueri, literarum ע & א permutatione: Bu. Lex. (Aliis eſt quadriliterum: ex Bu. Lex.) unde & כְּרוּבִים dictos putant. ut ſuo loco dictum eſt, quaſi כְּרַבְיָא, h.e. כְּבָרִים ſicut pueri, vel, tanquam pueri. Sed mihi durius videtur, ut ita Aleph commutetur in Ajin. Ego potiùs à Rad. צָעָה quæ ſignificat diſcurrere, evagari, migrare, deduxerim: ea forma qua שַׁעֲשׁוּעִים à שָׁעָה dicitur pro deliciis, quaſi dicas, opere motationum, ſeu motorio. ut opus intelligatur artificio quodam ſuapte ſponte mobile, quod Græci αὐτόματον appellant. Sic facti videbantur Cherubim quaſi alas ſponte movere.nt & illis veherentur, unde & כְּרוּבִים quaſi רְכוּבִים ſuo loco dici conjectabamus: ut enim Caph cum Hebræis Doctoribus ſervile ſit, mihi quidem durius videtur. Quidam, opere moventium, exponunt: ut ſic dicantur qui metalla diſcurrere & movere faciunt: quod ab Hieron. non procul diſcedit, qui vertit, opere ſtatuario; ut artifici-

um metallarium intelligas. Sanè cùm hæc vox, alibi non occurrat, conjectandum quid propriè significet: sicut & in plerisque aliis scripturæ locis. Græci שְׁטִים legisse aut intellexisse videntur, qui verterint, ἔργον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, opus ex lignis putredini non obnoxiis. Kimchi hîc addit, quòd ad aspectum Cherubim mutuum spectat, ut duo scripturæ loci inter se pugnantes concilientur; unus quòd sese mutuò respicerent, Exod. 25. alter quòd facies eorum essent introrsum conversæ, 2 Chron. 3. dicendum esse ex traditione Onkeli proselyti, quòd sese mutuò à latere respexerint: & unus in alterum ita faciem obverterit, ut cùm à magistro discedit Discipulus. Id ego curiosius existimo. Neque enim per omnia Salamonios Cherubos Mosaicis respondere potuit, sicut nec dimensiones utrisque fuerunt eædem: Merc. Cev.

5. צִפְצַף quadratum seu geminatum in Piel est, garrire more avium. Sicut enim רִבֵּר loqui, est hominum: sic צִפְצַף garrire, est avium: inquit R. D. Pag. contra Analogiam omnem, quidam à Rad. צָפָה deducunt, quasi sit, ore seu rostro aperto liberè stridere, seu sonare, ut grues, anseres, hirundines, striges, & id genus aves: non gemere, aut mussitare, ut columbæ & turtures: Merc. garruit more avium, stridit frequenti mussitatione instar volucrum, mussitavit. Radix inusitata est צָפַף. Hinc ψοφέω strepo, ψόφος strepitus, stridor: & Germ. zippen, zipffen, Av. Notatur hoc verbo צִפְצַף vox avium quærula: pipire: Belg. piepen, Luth. pheifen: 70. φωνεῖν, τρουθίζειν: Coc. Sic hirundo garrula à Virgilio appellatur: -antè- Garrula quàm tignis nidum suspendat hirundo. Pag. Occurrit autem hoc verbum in part. piel s.m. cum ו cop. præf. Isa. 10. 14. וּמְצַפְצֵף & garriens: Hieron. & garriret: Pag. & pipiens; Bu. Lex. Coc. & stridens: 70. καὶ τρουθίζων: Av. (Neque est qui agitet alam, viz. ad evolandum aut involandum, aut aperiat os: viz. ad impetendum me:) aut pipiat: viz. ad implorandam opem, aut expostulationem faciendam: Jun. & in pl. m. cum ה dem. præf. sic, Is. 8. 19. הַמְצַפְצְפִים qui garriunt & loquuntur: Hieron. qui stridunt in incantationibus suis: Pag. qui pipiunt: Bu. Lex. Qui mussitant: Av. 70. κενολογοῦντες: pipientes: h. e. loquentes non ex fiducia & lætitia, sed per querimoniam, ex angustia, cum mala conscientia. Confer Isa. 52. 5. מוֹשְׁלָיו יְהֵילִילוּ principes ejus (ululant, cum querimonia mussitant) ejulant. &c. Coc. Qui pipiunt (& qui mussitant,) ut pulli scil. vix dum exclusi suo putamine: aut si quid voce efferunt, illud tantùm mussant seu mussitant: non autem palàm, & voce clarâ, coram populo, quæ sentiunt, explicare audent: Jun. Item, in fut. piel, à 3. s.m. יְצַפְצֵף, occ. in 1. s. sic, Is. 38. 14. כְּסוּס עָגוּר sicut grus, hirundo, i. e. & hirundo, כֵּן sic אֲצַפְצֵף, garriam; Pag. pipio: Bu. Lex. mussitabo, vel stridam: 70. ὅτως φωνήσω: Av. Ut grus, hirundo, sic pipiebam: Coc. Ut grus (aut) hirundo, ita pipiebam: ut scil. vix possim proloqui, quippe corpore & animo adeò infirmatus, ut proindè paucis supplicare sim coactus. Jun. Et Isa. 29. 4. occ. etiam in 3. s. f. fut. piel, sic, וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ & è pulvere aut terra, eloquium tuum תְּצַפְצֵף garriet, Hieron. mussitabit: Pag. Av. pipiat: Bu. Lex. Et è pulvere dictum tuum pipiet: Coc. (adeò ut dejecta, è terra loquaris, &c.) & è pulvere sermo tuus pipiat: i. e. humillimus sit sermo tuus & submississimus: ut ii faciunt, qui corpore & animo abjecti sunt. Jun. Atque indè ex hoc verbo, in hac forma quadrata seu geminata piel, צִפְצַף quidam deducunt no. geminatum etiam, viz. צִפָּה f. quod est, species salicis vilis inquit R. D. ex R. R. Pag. Aliis verò est, speculatio, circumspectio acuratissima: (nam geminatio radicalium auget significationem) Bu. Lex. (qui refert hoc No. ad Rad. צָפָה speculatus est, exploravit, observavit, &c) stridor, mussitatio aquilæ & aliarum avium: Av. (qui huc refert.) Prout occ. hoc No. Ezech. 17. 5. sic, צַפְצָפָה שָׂתַהוּ salicem posuit illud: i. e. ut salix humilis ponitur. Hieron. In superficie posuit illud. Pag. Deduxit Hieron. à צוּף, quod est natare supernatare: Sed, referente Kimchi, צַפְצָף Arabicè est parva salix, & contempta, quæ inter montes crescit, Merc. Hoc in loco illud No. per subauditam præpositionem Beth, (בְּצַפְצָפָה) est adverbium, circumspectissimè. Bu. Lex. stridore posuit illud: i. e. stridore & sibilo emisso, posuit semen, quod ore susulerat Aquila. Av. Curatè illud, vel curationem, observationem, posuit illud: h. e. observandum sibi posuit. 70. ὀπτὸς πέμπειν ἔταξεν αὐτῷ; á צָפָה: Cocc. Circumspectissimè posuit. Hebr. Circumspectione acuratissimâ. Jun.

6. צָרְפַת f. est, Gallia, seu Francia: inquit R. D. in Obad. v. 20. עַד־צָרְפַת usque ad Galliam: Hieron. (satis convenienter & appositè, Merc.) usque ad Sareptam. Nam est & nomen urbis in terra Sidon: 1 Reg. 27. 4. Surge, vade צָרְפָתָה, in Tsarphath. Idem vers. 10. Pag. In nostris exempl. Pe est cum pathach. Non dubium quin sit Sarepta Tsidoniorum, in medio inter Tyrum & Tsidonem spatio sita: cujus vinum Sidonius poeta celebrat, vina mihi non sunt Gazetica, Chia, Falerna, quæque Sareptano palmite missa bibas. Quidam ab ustrinis, i. e. officinis, seu fornacibus ad conflandum metalla comparatis, deflectunt á צָרַף. Judæi recentiores sine authoritate & ratione ullâ; in Abdia. Galliam seu Franciam interpretantur. Forsan quia Jonathan nomen alterum סְפָרַד quod est eo loco, vertit Hispaniam, de quo suo loco: qui tamen Hebræum hoc nomen illic non mutavit, sicut nec veteres interpretes. Kimchi etiam hoc non asserit, sed tantùm monet quòd dicant esse Franciam. Solent autem Judæi plus nimio sequaces esse, ubi quid á suis quoquo modò dictum fuerit, Merc. Cev. צָרְפַת Tzorphath, est nomen urbis in locis cit. ex Reg. & Obad. Franciam. Galliam, Rabbini interpretantur: & inde צָרְפָתִי, Gallus. Bu. Lex. צָרְפַת Sarepta, civitas Sidoniorum, nomen habens ab ustrinis i. e. officinis quibus metalla excoquuntur: fuit enim civitas metallica. Sed est & alia civitas in terra Canaan, de qua in Obad. vers. penult. usque ad Sareptam, vel, juxta R R. usque ad Galliam, Av. Sed Sarepta oppidum fuit Sidoniorum: & á fusione vitri deducit nomen Bochartus, Cocc. (Et deportatæ copiæ istæ, Hebr. deportatio copiarum istarum, Israelitarum, quod fuit Cenanæorum:) Tzarphatham usque &c. i. e. Ecclesia hæc instaurata, justos suos terminos, omni ex parte obtinebit, qui hîc ab antiquis finibus describuntur, nam Israelitarum terminus; à Septentrione, fuit Tzarphatæ, quod oppidum fuit maritimum ad Sidonem, de quo 1 Reg. 17. 9. Judæorum verò terminus fuit in civitatibus australibus, de quibus Jos. 15. 21. & seq. Jun.

Quòd

Quòd autem Judæi interpretantur voceshic posítas, viz. Tzarphath & Sepharad, pro Gallia & Hispania, de eo vide suprà ulteriùs post rad. סָפַר, vel in quadratis vocibus ad finem literæ Samech.

, 7. עַפְרֹרַע (nomen quinque literarum, Pag.)comm. gen.est, βατραχος, Cocc.rana: Pag.vel, ranæ collectivè: Bu.Lex. Est nomen Ægyptiacum: vel, componitur ex עָפַר acceleravit: & רַע scientia, notitia, à יָדַע novit, scivit, &c. nam pluviam præsentiunt ranæ. Reperitur tantùm in Exodo & Psalmis: Av. ut Exod. 8.6. cum ה dem.præf. Et ascendit הַצְפַרְדֵּעַ rana: pro, ascenderunt ranæ: est enim nomen speciei. Pag. Et sic cum ו cop.præf. Psal.78.45. וּצְפַרְדֵּעַ & ranam: Pag. Av.&c. ut & in forma pl.m. occ. simpl. Exod. 8. 3. Et producet fluvius צְפַרְדְּעִים ranas: & v. 4. cum ה dem. præf. Ascendent הַצְפַרְדְּעִים ranæ: ut & v. 2. cum בַּ pro הַ dem.præf. sic, בַּצְפַרְדְּעִים ranis: Pag. Et legitur præterea tantùm, Ps.105.30. & Exod.5.7, 8,9, 11,12 13. Av. Extat tamen in pl.m. etiam in Exod. 7. 27,28,29. Etymologiam Arabicam vide apud Bochartum, Cocc. Vox videtur Ægyptia, potiùs quàm Hebraica. Nimis enim Etymologici sunt, qui à עָפַר manè, & רַע scientia deflectunt: quem enim sensum, quæso, habet matutini temporis cognitio, in rana? ubique in nostris exempl. Tzadi est sine dagesch, & ה dem. cum retinaculo metheg in plurali: unum Kimchi post Masoram, notat habere dagesch, nempe, in fing. Exo. 8.6. potest autem collective sumi in singulari, ut alia nomina animantium in hac lingua, Merc.

Radices, seu Voces Radicales & derivatæ, incipientes à Literâ ק *Koph.*

RAD.1. קָא: indè אָקָה vel אָקָת f.est Ibis: sed juxta Hieron. est Onocrotalus: quæ est Avis cygno similis, adunco rostro. Est cogn. cum קוא & קָיָה: i.e. evomuit: nam Avis illa demergit collum in aquam & spirando, atque evomendo aquas, ceu ruditum Asini edit. Av. & sim. Pag. Unde Græcis nomen est; ὄνος enim iis est asinus & κρόταλος est crepitaculum, crepitus. Alii Pelecanum esse putárunt. Et idem est, quod Onocrotalus. Sunt enim duo Pelecanorum genera, ut docet Hieron. Unum volatile, alterum aquaticum; & Latinè, à Græcis, Onocrotali dicuntur. Pag. Avis est immunda & lege vetita: Merc. 7c. πελεκαν: pelecanus. Avomendo dici apparet: & ad Rad. קוא evomere, referri potest. Unde Arist. Hist. An. 9. 10. Pelecan conchas hiantes revomit, & exemptis carnibus vescitur. Quidam etiam Ardeam, ἐρωδιὸν, conchas evomere dicitant: Onocrotalum quidam explicant. Vide Bochartum, lib. 2.24. In Psal. 102. Similis factus sum pellicano deserti: Id Beza reddit, Butor: laudatus à Bocharto, Cocc. In textu, semper venit hoc Nomen cum Thau in fine: interdùm post pathach, etiam extra regimen; & interdùm post kametz. In Bu. Conc. exp. Avis nomen: platea, pelicanus. Prout occ. in formâ absol. simpl. & cum הַ & וַה præf. ut & in formâ s. f. constr. cum לְ præf. ante Scheva penult. ut seq. קָאַת platea, Isa. 34.11. Zeph. 2.14. הַקָּאַת platea, Lev. 11.18. & וְהַקָּאַת & platea, Deut. 14.17. לְקָאַת plateæ, Ps. 102.7.

Rad.2. קָאָה est vomere, evomere: Pag. Bu. Conc. Quidam alludendo, conferunt cum כָּהָה: quasi obscuro, & perturbato, i.e. fastidiente esse stomacho: Merc. (plerique verò omnia sequentia in hàc Rad. ex Bu. Conc. & Pag. referunt ad, & locant sub, Rad. קוא vel קוא: ubi etiam vide.) Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3.s.m. sic, Lev. 18.28. Quemadmodum קָאָה אֶת־הַגּוֹי evomuit gentem, quæ fuit ante vos: Pag. ut nomen אֶרֶץ terra, fit masc. sicut & aliàs interdùm, etsi rarissimè. Sed potest & esse benoni kal fæm. teste Kimchi, à Rad. scil. קוא evomit. Nondum enim tunc plenè ejecti erant è terrâ Canaan illi populi: Merc. Cev. In Imper. kal, s.m. juxta normam esset קְאֵה evome, & in plur.m. קְאוּ: sed cum ו cop. præf. sic venit, Jer. 25.27. וְקִיאוּ & evomite. Ubi jod est vice Aleph, juxta R.D. Pag. & proindè Av. statuit Rad. hujus vocis esse קָיָה: quam etiam ex eo vide. In hiphil, omnia quæ hic locantur in Bu. Conc. & Pag. ut & nomina inde derivata videantur infra in Rad. קוא, ubi magis propriè & juxta Analogiam Grammaticam à reliquis locantur.

Rad.3. קָבַב est maledicere, exsecrari: 70. ἀρᾶσθαι καταρᾶσθαι: Pag. Bu. Coc. imprecari, malè precari. Quidam conferunt cum קָפַץ, & נָקַב, quasi cavitatem, seu evacuationem honoris & boni significet. Et sanè נָקַב non ab eo abludit. Synonyma sunt קָלַל & אָרַר de quibus suo loco, Merc. קָבַב contractè, in præt. kal, קַב, cavavit, excavavit aliquem imprecando, seu maledictis perfodiendo, levem reddidit, exsecratus est: Constr. cum Accus. Idem quod קָבָה & נָקַב. Estque cogn. cum קָפַץ evacuavit. Hinc Lat. cavo, -as, -are: Av. In Bu. Conc. duo signif. 1. est exsecrari: prout occ. præt. kal contractum 3.s.m. (קָבַב) cum He parag. post cholem, seu cum וה pro ו Aff. sic, Num. 23.8. מָה אֶקֹוב לֹא קָבוֹה אֵל quid, pro, cur, maledicam cui non maledixit ei (ei, abundat Latinè) Deus? Pag. Quid exsecrabor, quem non exsecratur Deus? Bu. Lex. Quomodo maledicam ei, cui non maledixit Deus? He cum cholem post קַב, est pro vau cholem affixo: Av. quem non execratur Deus: i.e. In quem non pronunciat diras sententias, seu cui constituit benefacere. Cocc. In voce אֶקוֹב, dagesch est loco Hannach: i.e. longæ vocalis camets: (viz. pro אָקוֹב, ut אָסוֹב 1.fut. kal à סָבַב) nam malè ponunt in 1.fut. Niphal: Merc. Item, in 2.s.m. præt. kal à simplice קְבוֹתָ (ut סְבוֹתָ) occ. cum ו conv. præf. & ו Aff. sic, וְקִבּוֹתִי & exsecreris eum, Num. 22. 17. In Infin. kal (formæ, סוֹב à סָבַב) occ. simpl. & cum לְ præf. sic, לָקוֹב exsecrando, Num. 22.25. לָקֹב ad exsecrandum, Num. 23.11..24.1. Sic & in Imper. kal, s.m. juxta normam in simplice forma קוֹב, unde cum ה parag. add. esset קָבָה sed in textu venit sic, Num. 22.11, 17. קָבָה־לִי אֹתוֹ execrare mihi ipsum; Coc. Bu. Lex. vel maledic propter me illum. Ubi Beth debuerat juxta normam dagesh hari: sed quia dagesch aufertur, kamets-chatuph transivit in kamets latum: inquit R. D. Pag. Et sic est cum camets loco camets chatuph & dagesch: Bu. Lex. Nam est pro קָבָה: (forma קָבָה cum ה parag. à simplice סוֹב) Sed dagesch tollitur ad emolliendam pronunciationem: Cocc. Item, occ. etiam Imper. kal, s.m. cum נ Aff. sic, Num. 23.13. vel 17. וְקָבְנוֹ־

לִי מִשָּׁם & maledic illi mihi, propter me, inde. Ubi R.D. inquit Nun redundare, ante Aff. vel esse loco literæ geminandæ: ut dictum est in מָעֻזֵּנִיָּה fortitudines ejus, in Radice עָזַז; Et sic legitur חֲמֹנוֹ pro חַמּוֹ à rad. חָמַם: Pag. & sic eàdem formà dicitur יֶשְׁנוֹ est ipse, vide in rad. יָשָׁה: Merc. sed juxta normam erat dageshandum: Pag. Sed tum vau esset cum schurek: Merc. Nam est pro סָבְּנוֹ (ut סָבְּנוֹ) Bu. Lex. Cocc. In fut. kal, juxta normam (ut יָסוֹב, תָּסוֹב) est יָקוֹב, תָּקוֹב execrabitur; &c. Sed in 2. s. m. cum נִי Aff. venit cum dagesch in 1. Rad. Koph post chirek sub Thau: Num. 23.25. תְּקֻבְּנִי execraberis, seu execrator, eum. Bu. Conc. Sed hoc potiùs est fut. kal. 2. s.m. á Rad. נָקַב: Cocc. Et sic etiam illud suprá cit. אֶקּוֹב Num. 23.8. potest esse 1. s. fut. kal, ab eàd. Rad. נָקַב: cui similem formam vide in Rad. קָרַר; Bu Lex. Item. יָקוֹב, תָּקוֹב, יִקְבֶּהוּ, יִקְבוּ, &c. videantur suprá in fut. kal, á Rad. נָקַב. Ad quam Rad. potiùs pertinent; Merc. Bu. Lex. Deindè, ii. signif. 2. hujus rad. est Lupanar: venter; ventriculus: Bu. Conc. Idque, 1. in No. קֵבָה f. lupanar: dictum, quasi execrabile; Hebræi tamen exponunt, אֹהֶל tentorium: Bu. Lex. Quidam cavernam exponunt, á נָקַב: & sic sequentia pro ventre, vel ventriculo, á concavitate, itidem: Merc. קֵבָה est, fornix á concavitate; cavea, taberna: Av. prout occ. cum ה dem. præf. sic, Num. 25.8. Et ingressus est post virum Israel אֶל הַקֵּבָה ad Tabernaculum: juxta R. D. Sed Hieron. in lupanar: Pag. in fornicem, vel in caveam, aut in tabernam: Av. 70. εἰς τὴν καμινον: Symmachus, πυρίνιον. Nobilius, balneum fuisse, conjectat. Aquila τόγος. In fornicem; fornicatum opus dicitur מְקוֹבָב; Vide Buxt. Lex. Talm. Arabicè קֻבָּה est concameratum opus: eo refert Ab. Ezra. Sed R. Saadjah: אלי אלחבא: id Golius explicat tabernaculum campestre, Arabibus scenitis usitatum, lanâ vel pilis camelinis, non caprinis, constans, duobus vel tribus palis innitens; quod ùltra est, בית Beiton dicitur. Videri possit allusum ad חֻפָּה, per paranomasiam: ut notetur locus exsecrandæ conjunctionis. Hinc, Lupanar vertit vulgatus, rem dicens. A.E. R.Sal. & R.D. explicant per אֹהֶל: & syrus קְלִיתָא Cubiculum. videtur notari tabernaculum ad excipiendum sponsam erectum. Cocc. venienisque post illum Israelitam, (Hebr. virum Israelis) in Lupanar ipsum, &c. Sic vox est affinis, Deut. 18. 3. Quod enim vulgò exp. ad ipsum tentorium, sine exemplo est: Jun. Item 2. hinc etiam No. in aliâ formâ sine Dagesch: Pag. viz. קוֹבָה f. idem; Bu. Lex. lupanar, vel venter: Bu. Ma. ventriculus, à concavitate: Av. quidam volunt idem esse cum קֻבָּה: Alii ventrem mulieris, aut Muliebria ejus, notari putant. 70. διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς: Coc. prout occ. in forma s.f. constr. (sed cum cholem mutato in kateph-kamets, quasi à forma simplice constr. קֻבַת) cum ה aff. sic: Num. 25.8. Et perfodit ambos, &c. אֶל־קָבָתָהּ in tabernaculo ejus, scil. mulieris. vel, in ventre ejus: ut & targum exp. Pag. in lupanari ipsius: Onkylos, per ventrem ejus, לְמֵעָהָא; Bu. Lex. vel בְּמֵעָהָא, ut Kimchi habet; in visceribus ejus: Nam in Chald. scribitur plur. cum affixo. & sic erit ex signif. No. seq. קֵבָה. Et tunc dicetur Metaph. de Muliere: quùm propriè, de loco seu receptaculo dicatur, in viscеribus bestiæ, in quo congregatur adeps exugens. & concrescit. vel ita etiam est, inquit Kimchi, in viscеribus hominis: Merc. Cev. Item 3. hinc etiam est No. in alia forma cum Tser sub 1. Rad. viz. קֵבָה f. ventriculus, ingluvies: quod, ut & præcedens formam habet quasi à קוּב vel קוּב: Bu. Lex. 70. ὑστερον; sacerdoti cedebat de Sacrificio, armus, maxillæ, ventriculus: Cocc. קֵבָה Aven. facit radicem per se, sive nomen radicale: & ab eo exp. ventriculus, à concavitate: nam æquipollet radicibus קֵבָב & נָקַב, ut in juit Av. Occ. autem hoc No. cum יְהֹוָה præf. sic: Deut. 18.3. וְהַקֵּבָה & ventriculum; Bu. Conc. Av. Kimchi sic hoc No. explicat הכיס שבמעי הבהמה שבו כנוס חלב היונק וקרוש בו sacculus, qui est in viscеribus pecudis, in quo lac lactentis colligitur & coagulatur. Arab. קֻפָּה & קֻבָּה Gol. vertit. Echinus, seu ilia pelliculata ovis. ἐχῖνον & ὑστερον distinguit Aristoteles. Cocc. Vide etiam de hisce nominibus in Rad. קוּב. Item, huc etiam, ad hanc radicem קֵבָב, à quibusdam, referri solet No. קַב cabus, mensura frumentaria continens sextam partem sati: Merc. Av. mensura frumentaria parva 24 Ovorum: 70. κάβος. Kimchi שִׁשִּׁית הַסְּאָה sexta pars Sati: Coc. Græcis etiam id attestantibus: Merc. occ. autem hoc No. cum ה dem. præf. sic: 2 Reg. 6.25. Et quarta pars הַקַּב, Cabi, i.e. viginti quatuor Ova: Merc. Av. Nam Satum est centum quadraginta quatuor Ovorum. Merc. Hoc autem No. pertinere ad hanc Rad. קָבַב, docet Dagesch in ejus plurali: Pag. viz. קְבִים, Cabi quo plurali doctores sæpissimè utuntur: Merc. Cev. in textu autem cit. sic se habet וְרִבְעַ הַקַּב חֲרִיוֹנִים Et quarta pars cabi stercoris columbini. 2 Reg. 6. 25. Quidam scribunt. eo usos fuisse loco lignorum. Alii intelligunt contenta in ingluvie. i.e. frumentum, quod columbæ in agris collegerant. videatur Kimchi. porrò, Cabus est sexta pars Seæ sive Sati, ut scribit Kimchi in lib. Rad. De hâc & aliis quibusdam mensuris antiquis, ita scriptum reperi in opere R. Alphes, tractatu de paschate, cap. 5. fol. 176. רְבִיעִית Quadrans sive quartarius logi, (i.e. quarta pars mensuræ sacræ in liquidis) continet sesqui-ovum: לוֹג Log sive sextarius, quatuor quadrantes, i.e. sex Ova: קַב Cabus, quatuor logos, sive sextarios, i.e. 16 Quadrantes, 24 Ova; הִין 12 Logos, i.e. 48 Quadrantes, 72 Ova: סְאָה Sea, Satum, sex Cabos, h.e. 24 Sextarios, duo Hin, 92. Quadrantes, 144. Ova. אֵיפָה Epha, tres Seas, i.e. 18. Cabos, 6 Hinnos, 72 Logos. 288 Quadrantes, 432 Ova. עֹמֶר Homer decimam Ephæ, i.e. 43 Ova, & quintam partem Ovi. Hæc ibid. Vid. R. Sal. Exod. 16.36. Et Aruch in קַב. Bu. Lex.

Rad. 4. קָבַל: In pihel קִבֵּל est, suscipere, recipere, acceptare, acquiescere, accipere; Pag. Bu. excipere quasi obviam euntem 70. ἀντιδέχεσθαι, προσδέχεσθαι. Job. 2.10. Simul bonum נְקַבֵּל excipiemus à Deo, & malum non excipiemus? q. d. non convenit Deo tantùm gratias agere in bonis & non etiam in malis. quùm æstimanda sit potiùs manus dantis & animus ejus, quàm res data. Omnia enim in bonum cooperantur amantibus Deum. Coc. קִבֵּל capulavit, decapulavit, accepit, excepit, suscepit: & proprie est aliquid capere manubrio & ansâ suâ: ut gladium capere, est, non ensem seu laminam, sed capulum & manubrium apprehendere. Cogn. cum גָּבַל terminavit, limitavit. Hinc capulus,

capulus, capulum: capulo, decapulo, &c. Av. significat hoc verbum, excipere, perceptum ab alio habere; unde Cabala, Doctrina, per manus accepta, & ore tenus ab aliis ad alios transfusa. Sic volunt Paulum ad Galat. 1. dicere, si quis vobis aliud Evangelium annunciarit, præter id quod accepistis. Et rursum: neq; enim ego ab homine accepi. Interdùm est, in se recipere. Plus significat quam לָקַח, quod est tantùm accipere. Syriacum est: Unde fere nonnisi in libris Captivitatis invenitur; præterquam semel in Proverbiis, & bis in Jobo, eodem versiculo. At in lege aut Prophetis nusquam. Hinc non est dubium ut dixi, קַבָּלָה dictum, quasi receptionem, h. e. receptam Doctrinam dicas. Doctrinæ genus, quod non literis mandabatur, sed vivâ voce tradebatur. παράδοσιν, i.e. Traditionem videntur postea Græci appellasse. Hæc de rebus seriis erat, & toto Dei cultu, & Mysteriis magnis, quam posteri & recentiores Hebræi magnâ ex parte in nugas & curiosiores ac superstitiosiores numeros, Pythogareorum more, & literarum, aut nominum inversiones, transmutationes, seu transformationes, & anagranatismos, mutarunt: Ne quid de impio deinceps, invecto abusu dicam. Sic primum Cabalæ nomine, quod vivâ voce a primis illis Patribus, & deinceps à viris sapientibus acceptum erat, vocarunt; Ut nomine Midras quod in scripta redigebatur. Quidam sunt qui Cabulam, i.e. קַבָּלָה proferunt: atque hinc Sibyllæ nomen deflectunt: quasi Græci ad fabulas comminiscendas ingeniosi nimium, fœminam quandam fuisse finxerint, quæ diu vixerit, & Patrum Gnomas de Religione, & rebus, haud dubie magnis tradiderit, & in medium protulerit, velut προφήτεις: jam inde à Patrum tempore conservatas: etsi multa injuriâ temporum corrupta sint. Ac ad suæ sententiæ confirmationem afferunt, quòd Samhethen veteres Sibyllarum antiquissimam, nomine ex Sem, & Japheth ducto appellarint, & quòd Sibyllam Erithræam, Berosi filiam fuisse sint commenti, quod à Chaldeis utpote Abrahamo, & ejus successoribus Theologia fluxerit. Hinc forsan κοβαλεία, Græcis pro deceptione, quòd jam illis temporibus in abusum ea ars venisset: Merc. asserunt Hebræi doctores Cabalam, seu Cabulæ doctrinam à Deo Mosi in Monte Horeb revelatam: Deinde á Mose septuaginta senioribus populi, voce viuâ traditam, & ita deinceps ordine perpetuo á senioribus aliis, aliisque piis communicatam. Atque ejusmodi esse scientiam definierunt, quæ á terrenis ad cælestia, á corporalibus ad spiritualia, ab infimis ad suprema, ab humanis ad divina, & á temporalibus denique ad æterna abducat. Porrò Judæi recentiores antiquioribus illis plus ineptientes, Cabulam in literarum syllabarumque transpositione, & symbolica mutatione, &c. posuerunt, & finxerunt. Ut autem, meam piis piam de Cabula sententiam exponam: existimo patrum seu Patriarcharum Doctrinam Religionis antiquitùs hoc nomine dictam, quæ Græcâ voce postea παράδοσις, i. e. traditio, vocata fuit, & hanc equidem non literis mandarunt: sed ut eam Adam á Deo, ita ipsi liberi, ex prædicantis patris ore, acceperunt; postea verò iidem ad Noachi usque tempora propagarunt, qui & tres suos filios, & alios docuit usque ad diluvium. A diluvio vero postquam tres ejus filii in mundi tres partes dispersi sunt, suis similiter Ecclesiis, eam, quam a patre receperant Cabulam, tradiderunt: atque ita ex Doctrina ab Adamo primitùs recepta, perpetua serie, duravit, quousque duraverunt pii. Tandem verò, ubi sancti Patres vitâ defuncti sunt, ecclesiis Dei decrescentibus, simulatque Doctrina illa patrum vera, verusque Dei cultus decrevit; contra gliscente ejus loco falsa Doctrina & Idololatria, adeo tandem vetus illa patrum Kabula extincta est, ut paucæ solùm & breves sententiæ ceu Apophthegmata quædam, in vulgo, reliquæ manserint; quæ tamen partim antiquitatem, quæ non parum, vel dictis, vel rebus autoritatem parit, partim etiam propter vaticiniorum veritatem & certitudinem, quæ nonnulli tamen pii observabant, religiosè semper & habitæ & veneratæ sunt: verùm cum temporum jam longissimo intervallo, Græcis (ut de Japethi tantùm successoribus, qui Europæ partes anteriores occupaverant, nunc dicam) ampliùs non constaret, quo autore illæ sententiæ natæ essent, nudaque tantùm ac vidua Kabulæ vox, rei jamdudùm antiquatæ & exoletæ extaret, ejusque vocis peregrinæ significatio Græcè loquentibus ignota esset, pro ingenio suo, quo ad fabulas fingendas paratissimo erant, fœminam Sybillæ nomine fuisse commenti sunt, quæ multa secula vixerit, atque ejusmodi (ceu Deorum vates) sententias protulerit. Postremò autem; ut plures sententiæ aliis aliisque in locis repertæ sunt, plures esse Sibyllas finxerunt. Proinde quoties de Sibyllis, aut folio Sibyllæ, aut vaticiniis ejus audieris, aliud cogites esse nihil, quam Kabulæ, sive libros, sive vaticinia, quæ ex Kabylla, i.e. patrum doctrinâ, recepta sunt, & conservata: quanquam pleraque temporum injuriâ corrupta extare certissimum est, &c. Forst. Vide etiam supra, ex eo, Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc קבל duo significat. 1. est, accipere, recipere, suscipere. prout Occ. in præt. pihel 3. s. m. simpl. & cum ו cop. præf. ut & in 3. pl. m. cum ו cop. præf. idque vel cum Schurek, vel pro eo cum kibbuts, in ult. ut seq. קִבֵּל accepit, Est. 4.4. וַיְקַבֵּל & recepit, Esth. 9. 23. וְקִבְּלוּ & recepernnt, Ezr. 8.30. וַיְקַבְּלוּ & receperunt, Esth. 9. 6. In imper. pihel 3. m. simpl. occ. cum Sægol in ult. ob Maccaph. seq. pro Tseri: prout est cum ו cop. præf. sic. קַבֵּל־ accipe tibi, 1 Chron. 21.11. וְקַבֵּל & accipe. Prov. 19.20. In fut. kal. á simplice 3. s.m. יִקְבַּל accipiet, suscipiet, &c. Occ. cum ו Conv. præf. & ם aff. Sed in 1. pl. simpl. & in 3. pl. m. cum ו conv. præf. sic; וַיִּקְבְּלֵם & suscepit eos, 1 Chr. 12.18. וְנִקְבַּל accipiemus, Job. 2.10. וַיִּקְבְּלוּ & receperunt, 2 Chron. 29. 6, 22. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est, coram, ex adverso: Bu. Conc. idque scil. in voce קִבֵּל: Bu. Lex. vel קוּבֵל i.e. coram, contra, è Regione: Pag. Potest esse nomen, receptio; sed Latinis exponitur adverbialiter, &c. ut Pag. Av. hæc vox, ut & radix ipsa, Chaldæa magis est quàm Hebræa. Sed altera ejus forma קָבוּל, Hebræis est familiaris: in quâ servatur Kamets in prima, tam in regimine quàm in affixis. Atque excidente vau, mutatur cholem secundæ syllabæ in kamets-chatuph: Cev. prout occ. 2 Reg. 15.10. Et percussit eum קָבָל־עָם coram populo, i.e. percussit eum palam: Pag. Atque sic, inquit R.D. in nostris exemplaribus, ק cum kamets lato scribitur, & lamed est sine scheva, ut sit à קָבוּל

sicut

ſicut in ſequente vides, ubi kamets permanet cum affixo: at cholem in kamets chatuph, ſequente Dageſch, vertitur; ut in קָטְנִי à קָטֹן Merc. Item occ. etiam hæc adverbialis vox cum ו aff. poſt Dageſch, ut dictum, & cam. chat. ſic: Ezec. 26.9. Et baliſtam, pro baliſtas, קַבְלוֹ contra eam, ponit: Pag. vel potiùs contra ſe. ex adverſo ſui. Sed poteſt etiam exponi, ictum oppoſitionis ſuæ, ſeu tormenti, quo ſcil. percutiet contra murum: ut dictum eſt in Rad. מָחָה: Merc. Nam quidam putant eſſe inſtrumentum quo percutiunt murum, &c. Pag. Adverſum ſibi, ſeu id quod ex adverſo ſitum eſt: de quo vide etiam in מָחָה: Bu. Lex. Et machinam è regione ejus dabit in muris tuis: 70. ἀπέναντί σου. Av. וּמַחֵי קַבְלוֹ & arietem ſuam dabit, &c. Cocc. Atque hinc ex hàc Rad. formatur etiam conjug. hiphil, הִקְבִּיל, accepit, excepit: Av. vel eſt ex hàc præced. particulà in ſenſu oppoſitionis. Prout occ. in part. hiph. a ſ. m. מַקְבִּיל & fæm. m. מַקְבִּילָה; In formà pl. f. מַקְבִּילוֹת excipientia. h. e. continentia unum cum altero: Bu. Lex. excipientibus (ſeſe) mutuò anſulis. Hieron. ut anſa contra anſam veniat, & altera alteri poſſit adaptari; Av. Occurrentes laqueolos unum alteri: h. e. reſpondentes: ſic Cap.35.12. 70. ἀντιπρόσωποι, ἀντιπίπτουσαι. Coc. Oppoſiti, ſcil. erunt, laqueoli alter alteri: Pag. ex ſignif. dictionis mox præced. Chald. uſitatiſſimæ: Unde malè exp. à quibuſdam, accipientes, qui dicunt id eſſe coram, quod eſt acceptum oculis vel manibus. Sed quid procul diſtantia conjungere neceſſe eſt? mutuum quidem reſpectum illam includere, ſicut & verbum non inficior. Ac ſanè qui recipit, velut ex adverſo eſt ejus à quo recipit. Merc.

Rad. 5. קָבַע: eſt, גָּזַל, rapere, & vi capere, diripere, ſpoliare: Pag. Bu. Quidam cum tranſpoſitis בָּקַע, & עָקַב, conferunt, quaſi ſit peſſundare, conculcare, ſupplantare, opprimere. Alii exp. per עָשַׁק fraudare, circumvenire, injuriâ afficere, vim inferre. Chaldæi & Rabbini utuntur pro, figere, quod noſter interpres eſt ſecutus: Merc. ſupplantavit, peſſundedit calcaneo: Et Metaph. dolo & impoſturâ oppreſſit, decepit, doloſe & fraudulenter ſpoliavit, defraudavit. Idem eſt quod עָקַב & cogn. cum בָּקַע perrupit, diſſecuit. Hinc κύβος, cubus, talus, taxillus, os propè calcaneum ſeu plantam: κυβόω, ludo taxillis, κύβαξ, verſutus, veterator: Et Lat. cubus, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc tria ſignif. 1. eſt, defraudare, ſpoliare, privare, Coc. prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ֫ Conv. præf. & in 1. pl. cum ה aff. ſic: וְקָבַע & rapiet, Prov.22.23. קָבְעֵנוּךְ ſpoliamus te, Mal. 3. 8. In part. Ben. kal, קוֹבֵעַ ſpolians: diripiens, &c. prout occ. in abſol. formà pl. m. ſimpl. ſed in pl. m. conſtr. cum הֶם aff. ſic: קוֹבְעִים ſpoliatis, Mal.3.8,9. קוֹבְעֵיהֶם rapientes eos, Prov.22.23. In fut. kal, 3. ſ. m. occ. cum הַ interrog. præf. loco ſeq. הֲיִקְבַּע an ſpoliet, Mal.3.8. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in No. inde ducto קוֹבַע m. galea: Pag. Bu. Av. 70. περικεφαλαία; Coc. Armatura capitis: Av. Eſt idem quod כּוֹבַע, Caph & Koph commutatis: Bu. Lex. Quidam faciunt affine nomini גֻּבַּע, quod rotunda in morem colliculi in capite deſideat, Merc. occ. autem hoc No. ſimpl. & cum ֫ cop. præf. ut ſeq. קוֹבַע galeam, 1 Sam.17.38. וְקוֹבַע & galeam, Ezec.23.24. Item iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt in No. קֶבַע fæculentum, fæx Pag. Bu. &c. quæ ſcil. in imo ſubſidet: Merc. Av. & ſic eſt in fundo quaſi ſupplantata: Av. & ſic R. Sal. ſcribit quòd שְׁמָרִים fæces ſint קְבוּעִים fixæ in fundo calicis, idem ſequitur Kimchi: Cocc. legitur autem hoc No. locis ſequent. קֶבַע fæculentum, Iſa. 51. 16, 22.

Rad. 6. קָבַץ: eſt, colligere, congregare, aggregare, comportare, contrahere: Pag. Bu. 70. συνάγειν, ἐπισυνάγειν, εἰσδέχεσθαι: Coc. dicitur proprie de re diſperſa: אָסַף de re non diſperſa. Sic rectè dicitur אָסוֹף יָדְךָ retrahe manum tuam, ſeu recollige, 1 Sam. 14.19. vel 20. Non autem קָבוֹץ. Item וַיֶּאֱסוֹף & retraxit pedes ſuos in lectum: Gen.49.33. Non autem וַיִּקָּבוֹץ: ſic Kimchi ad Joel. 2. 6. Bu. Lex. generale hoc verbum eſt, non ad animalium tantùm, ſed & ad rerum quarumvis congregationem. Ut differat ab אָסַף, illic dictum. Sunt qui differre tradunt, ut congregandi verbum, Latine, á colligendi. Merc. congregavit magnam copiam hominum: Nam proprie eſt, homines congregare, eoſque non ſingulatim ſed turmatim, ut numerus ferè videatur intumeſcere ſeu turgeſcere: ideoque eſt cogn. cum בָּצַץ intumuit, turguit; Et cum קָמַץ comprehendit. Conſtr. cum accuſ. Av. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. loco ſeq. קָבַץ congregavit, 1 Reg.20.1. Et in part. Ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ֫ cop. præf. קוֹבֵץ congrego, Ezec.22.19. וְקוֹבֵץ & congregans, Prov. 14. 11. In part. pahul kal, ſ. m. קָבוּץ congregatus: unde in formâ pl. m. eſt, קְבוּצִים congregati, Neh. 5. 16. In Infin. kal, קְבוֹץ congregare: ſed cum Aff. cholem tranſp. cum Scheva & mutatur in kam. chat. prout occ. cum ל præf. & י Aff. ſic, לְקָבְצִי ad congregare me, Zeph.3.8. In Imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. ſed in pl. m ſimpl. & cum ֫ cop. præf. קְבוֹץ congrega, 1 Reg. 18, 19. קִבְצוּ congregate, Joel.2.16. 1 Sam.7.5. וְקִבְצוּ & congregate, 2 Chron.24.5. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ֫ cop. & ֫ conv. præf. & ה parag. add, ut & cum ֫ conv. præf. & ם Aff. ſic, אֶקְבְּצָה congregabo, Ezec.22.20. וְאֶקְבְּצָה & congregabo, 2 Sam. 3. 21. וָאֶקְבְּצָה & congregavi, Ezr.7.28. Neh.7.5. וָאֶקְבְּצֵם & congregavi eos, Ezr.8. 15. & in 2. ſ. m. fut. kal, eſt, תִּקָּבוּץ congregabis, Deut. 13.16. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. cum kam. chat. ante maccaph pro cholem in ult. ſic, יִקָּבֵץ congregabit; Pſ. 41. 7. ſed cum ֫ conv. præf. occ. cum cholem in ult. locis ſeq. וַיִּקָּבוּץ & congregavit, Gen.41.48. Jud. 12.4. 1 Sam.28.4.2 Sam.2.30.1 Reg.11.24..18.20..22. 6. 2 Reg.6.24..10.18.2 Chron.15.9.. 18.5..24.5..25.5. Hab.2.5. Item, occ. etiam 2. ſ. m. fut. kal, cum נִי Aff. ut & cum ֫ conv præf. & ם Aff, ſicut etiam in 2. pl. m. cum ֫ cop. & ֫ conv. præf. ut ſeq. יִקָּבְצֵנִי congregabit eam, Prov.28.8. וַיִּקָּבְצֵם & congregavit eos, 2 Chron. 32.6. & congregent, Gen. 41. 35. Eſt. 2.3. וַיִּקָּבְצוּ & congregarunt, 1 Sam.28.1..29.1.2 Chr.23.2. In Niphal נִקְבַּץ congregatus, collectus eſt: Bu. Av. Prout occ. in præt. niph. 3. pl. ſimpl. & cum ֫ conv. præf. extra pauſam, ſcil. cum Scheva, ſed in pauſa, cum kametz penult. ut ſeq. וְנִקְבְּצוּ congregantur, Joſ.10.6. Eccl.2 10. Ezr.10.1. Iſa.34.15..43.9..49.18..60.4. וְנִקְבְּצוּ & congregabuntur, Hoſ.1.11. וְנִקְבְּצוּ & cum congregati fuerint, Joel.3.11. In part. niph. á ſ. m. נִקְבָּץ congregatus: occ. in pl. m. cum ה dem. præf. & á formâ ſimp. pl. m. conſt. נִקְבְּצֵי

נִקְבָּצִי occ.cum ל præf.& יִ Aff. ſed cum kametz pro Schevà, penult. in utroque, ob pauſam : ſic, הַנִּקְבָּצִים congregati, Jer.40.15. לִנְקָבָּצָיו ad congregatos ejus, Iſa.56.8.In Infin.niph.occ.cum בְּ, וּבְ & לְ præf. בְּהִקָּבֵץ in congregando ſe, Pſ.102.23. וּבְהִקָּבֵץ & in congregando ſe, Eſth.2.8,19. לְהִקָּבֵץ ad congregandum ſe, Ezr.10.7. & in Imper. niph.à ſ. m. הִקָּבֵץ congregare tu, in pl.m.eſt, הִקָּבְצוּ congregate vos, Gen.49.2. Iſa. 45.20.48.14. Ezech.39.17. In fut.niph. á 3.ſ.m. יִקָּבֵץ congregabitur, occ.in 2.ſ.& pl.m. ſimpl. ſed in 3.pl. m. ſimpl.& cum ן cop.& ן conv.præf.ut ſeq. תִּקָּבֵץ congregaberis, Ezech.29.5. תִּקָּבְצוּ congregabimini, Neh. 4. 20. יִקָּבְצוּ congregabuntur, Iſa. 60.7. וְיִקָּבְצוּ & congregabuntur, 1Chron.13.2. וַיִּקָּבְצוּ & congregarunt ſe, 1Sam.7.6..25.1..28.4. Ezr. 10.9. 1 Chron. 11. 1. 2Chr.13.7..15.10..20.4..32.4.In pihel קִבֵּץ idem cum kal, collegit : Bu. congregavit frequenter : Av.prout occ. præt.piel, 3.ſ.f.cum kametz pro ſcheva penult. ob pauſam , loco ſeq. קִבְּצָה collegit.Mich.1.7. Item,occ. etiam 3.ſ.m.præt.piel cum ן conv.præf.& וַ Aff. ut & cum ם, & וּ Aff. abſque præf. וְקִבְּצָם & colliget te, Deut.30.3. קִבְּצָם congregavit eos, Pſ.107.3.Mich.4. 12. קִבְּצָן congregavit ea. Iſa.34.16. & in 1.ſ.præt.piel, occ.cum ן conv. præf. cui etiam ם eſt Aff. & in 3.pl. ſimpl.ut ſeq. וְקִבַּצְתִּי & congregabo Jer.29.14.Ezech. 11.17..16.37..20.34,41..36.24..37.21..39.27. Joel.4. 2.וְקִבַּצְתִּים & congregabo eos, Jer.31.8.Ezec.34.13. קִבְּצוּ colligent , contrahent , Joel.2.7. Nah. 2.11.In part.piel, f.m.occ.ſimpl.& cum ם, Aff. ſic, מְקַבֵּץ congregans. Iſa.13.14..56.8. Jer 49.5. Ezech. 16.37.Nah. 3.18. מְקַבְּצָם congrego eos, Jer.32.37. Et in pl.m.abſol. מְקַבְּצִים: prout a ſimplice pl. m. conſtr. : מְקַבְּצֵי occ.cum ן cop.præf. & יִ Aff. (& exp. congregantes eos: Pag. vel illud : Merc.) loco ſeq. וּמְקַבְּצָיו & congregantes hos, Iſa.52.9. In Infin.piel occ.ſimpl.& cum לְ præf.ut & cum וּ, aff.cui etiam בְּ eſt præf.ut ſeq. קַבֵּץ congregando Mich.2.12. לְקַבֵּץ congregando. Iſa.66. 18. קַבְּצִי congregare me , Zeph. 2.2 . בְּקַבְּצִי in congregare me. Ezech.28.25. In Imper.piel,á ſ.m.in ſimplici formâ קַבֵּץ occ.cum ן cop. præf. & נִי aff. וְקַבְּצֵנוּ & congrega nos. 1 Chron.16. 35. Pſal.106.47. In fut. pihel 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ה, parag.add. ut & cum הָ ob pauſam pro הַ aff. & cum הָ.. & ם aff. cui ult. etiam ן conv.& ן cop.ſunt præf.ut ſeq. אֲקַבֵּץ congregabo Iſa.56.8. Jer.23.3. Ezech.29.13.Mich.2.12.Zep.3.19. אֲקַבְּצָה congregabo , Mich. 4.6. אֲקַבְּצָךְ congregabo, te; Iſa.42.5. אֲקַבְּצֵךְ congregabo te, Iſa.54.7. אֲקַבְּצֵם congregabo eos, Neh.1.9. Hoſ. 8.10. Zach.10.10. וַאֲקַבְּצֵם & congregavi eos , Neh.13.11. וַאֲקַבְּצֵם & congregabo eos, Zach.10.8.Item,occ. etiam 3.ſ.m, fut. piel,ſimpl.& cum הָ, & וּ aff. ut & in 3.ſ. f. cum ם aff.& in 2.pl.m.cum ן conv.præf. ut ſeq. יְקַבֵּץ congregabit, Iſa.11.12..40.11. וְקַבָּצָה congregabit te. Deut. 30.4. יְקַבְּצֶנּוּ congregabit eum , Jer. 31. 10. תְּקַבְּצֵם congregabit eos. Hoſ.9.6. וְנִקְבְּצוּ & colligiſtis, Iſ.22. 9.In pual, קֻבַּץ idem cum Niphal, congregari : Bu.unde in part pual,á ſ.m. מְקֻבָּץ congregatus,& f. מְקֻבָּצָה occ.in forma ſ. f. cum dupiice ſægol aute Thau : loco ſeq. מְקֻבֶּצֶת congregata , Ezech. 38. 8. In hithpael, הִתְקַבֵּץ congregare vel colligere ſe: Bu.Av.Coc.prout occ.in præt. hithp. 3.pl. ſic: הִתְקַבְּצוּ congregarunt ſe, Jud.9.47. 1 Sam.7.7.In imper.hithp.à ſ.m. הִתְקַבֵּץ: in pl. m. eſt : הִתְקַבְּצוּ congregate vos, Jer. 49. 14. Item in fut. hithp. à 3.ſ.m. יִתְקַבֵּץ congregabit ſe: occ. in 3.pl.m.ſimpl. & cum ן conv. præf. יִתְקַבְּצוּ congregabunt ſe, Iſa. 44. 11. וַיִּתְקַבְּצוּ & congregarunt ſe, Joſ.9.2. 1 Sam.8.4..22.5. 2 Sam.2.25. Atque hinc ex hac rad.eſt 1.No. קְבֻצָה f.collectio,congregatio:Bu. Av.vel Maſſa congregata:Merc.Prout occ.in ſ.f.conſtr. loco ſeq. קְבֻצַת congregatio, Ezech.22.20. Et 2. Hinc etiam eſt No. קִבּוּץ m.idem, congregatio; Pag. Av. Et in pl.m. קִבּוּצִים collectiones, congregationes,catervæ : Bu.Lex. prout occ. á ſimplice formâ pl. m. conſtr. קִבּוּצֵי cum יִ aff. ſic, Iſ.57.13.Quum clamaveris,liberent te, קִבּוּצַיִךְ congregationes tuæ : Pag,Av. catervæ tuæ : Bu. Hieron. congregati tui : Pag. quaſi eſſet pro part.pahul kal : Merc. Copiæ tuæ congregatæ : Coc. Atque hinc ex hoc No. Grammatici ſumpſerunt nomen puncti vocalis, dicti קִבּוּץ kibbuts: quòd collectis & contractis labiis proferatur, ut Y ante U, Gallicum : Et quòd conſtet punctis collectis invicem tranſverſim ſubjectis : Merc. Av. Item,notandus venit ulteriùs locus ſupra cit, ad præt.piel, Mic.1.7.Quia de mercede meretricis קִבְּצָה congregata eſt ; juxta R. D. Pag. collecta eſt : Bu. Lex. Eſt enim hirek loco ſchurek , pro קִבָּצָה , in præt.pual : juxta Kimchi & R. Jonah : Pag.Bu.Lex. Sed poteſt etiam eſſe præt. piel, & exp. quia ex mercede meretricià collegit : ex Bu. Lex. Et ſic eſſet pro קִבָּצָה (cum tzeri ſcil.pro ſcheva penul. ob pauſam:) de quæſtu meretricis coacervavit, & ad quæſtum meretricis redibunt : h.e. quæ coacervavit,fient quæſtus Idololatrarum : Coc. Si eſſet ex pual ſimile habetur in Rad. פָּתַח & in voce יִפְתְּחִי , de quo idem quod de hoc, ſentit Kimchi, niſi quod intranſitivum eſſe vult : Merc. Item illud ſupra cit. ad præt. niph. Joel.3.11. vel 16. Quidam volunt eſſe imper. niph. & exp. וְנִקָּבְצוּ & congregamini : juxta R. D. Quaſi eſſet imperativum perfectum : h.e. cum Nun characteriſticà conjug. Niph. Cev. Alii verò ſumunt pro præt .niph. cum ן conv. & congregabuntur , &c. Pag.

Rad.7. קָבַר eſt ſepelire : Pag.Bu. θάπτειν, κατορύττειν : Cocc. ſepeliit, occultavit ſub terra : & tranſl.abſcondit : Cogn.cum קָבַב putruit : Nam in ſepulchro eſt putrefactio corporum : & in illud cadaver corruptum, vel corrumpendum infertur : Av. Merc. Item eſt cogn cum חָפַר foravit perforavit : quia ſepelire eſt in foramine terræ occultare corpus, &c. Hinc per Metath. κρύβω occulto, κρύβεις mortui qui ſunt abſconditi in ſepulchro κρύπος & κρύπιος occultus,&c.Av. venit autem hæc Rad.frequens in textu & ordineConc. ut ſeq. In præt.kal.3.ſ.m.ſimpl. & in 2.ſ.m. (á ſimplice קָבְרָתָּ ſepeliviſti) cum ת conv. præf. & נִי & יִ Aff. ut & in 1.ſ.ſimpl. ut ſeq. קָבַר ſepelivit, Gen.23.19. וְקָבְרַנִי & ſepelies me, Gen.47.30. וְקָבְרָתִנִי & ſepelito eum, 1 Reg.2.31, קָבַרְתִּי ſepelivi, Gen.49.31. Item, in 3.pl. præt.kal. occ.ſimpl.& cum ן conv.præf.ut & cum הוּ aff. poſt kibbutz pro ſchurek : ſicut & cum וּ conv.præf. & ם Aff.& in 2.pl.m.cum וּ conv.præf.ut ſeq. קָבְרוּ ſepeliverunt, Gen.49.31. Num.11.34. Joſh.24.32. 2Sam. 2.4. Ezec.39.15. וְקָבְרוּ & ſepelient, ſepeliverunt. 1 Reg.14.13, Jer.7.32. Ezech.39.11,13. קָבְרוּהוּ ſepeliverunt eum, 2 Chron.24.25. וְקָבְרוּם & ſepelient eos Ezech,39.12. וְקָבְרוּם & ſepelietis . 1 Reg.13.31. In

part.

part. ben. kal, occ. ſ. & pl. m. ſimpl. ſicut & in part. pahul kal, ſ. m. ſimpl. & pl. m. cum kibbutz pro ſchurek; ſic, קוֹבְרִי vel ſine vau, ſepeliens, 2 Reg. 9. 10. Pſal. 79. 3. קוֹבְרִים ſepelientes. à Reg. 13. 21. קָבוּר ſepultus, 1 Reg. 13. 31. קִבְרִים ſepulti, Eccl. 8. 10. In Infin. kal ſimpl. occ. plenè cum camets penult. ſed cum לְ & מִ præf. ante ſcheva penult. ſic, קָבוֹר ſepeliendo, Deut. 21. 23. לִקְבוֹר ſepelire ad ſepeliendum, Gen. 23. 8.. 50. 7, 14. Jer. 19. 11. מִקְבּוֹר à ſepeliendo, Gen. 23. 7. quæ forma cum Scheva penult. ob affixa, mutat cholem in kam. kat. & tranſp. ante ſcheva penult. ut cum וּ aff. cui & לִ eſt præf. & cum לְ præf. & הָ Aff. ſic, קָבְרוֹ ſepelire ipſum, Gen. 50. 14. 1 Reg. 13. 31. לִקְבָרוֹ & ſepilire eum 1 Reg. 13. 29. לִקְבְרָהּ ad ſepeliendum eam 2 Reg. 9. 35. In Imper. kal ſ. m. occ. ſimpl. & cum וּ cop. præf. ut & in pl. m. ſimpl. & cum וּ cop. præf. & הָ Aff. קִבְרוּ vel ſine vau, ſepelito, Gen. 23. 6, 11, 15. וּקְבוֹר & ſepelito, Gen. 50. 6. קִבְרִי ſepelite, Gen. 40. 20. וּקְבוֹרִיהָ & ſepelite eam 2 Reg. 9. 34. In fut. kal, 1. ſ. (à formâ ſimplice אֶקְבּוֹר) occ. cum וּ cop. præf. & הָ parag. add. ut & cum וּ conv. præf. & הָ aff. וְאֶקְבְּרָה & ſepeliam, Gen. 23. 4, 13.. 50. 5. וְאֶקְבְּרֶהָ & ſepelivi eam, Gen. 48. 7. Et in 2. ſ. m. fut. kal, (à formâ ſimplice תִּקְבּוֹר) occ. cum נִי & נּוּ aff. ut & in 3. ſ. m. & 2. pl. m. cum וּ conv. præf. & in 3. pl. m. ſimpl. ut ſeq. תִּקְבְּרֵנִי ſepelies me, Gen. 47. 29.. 50. 5. תִּקְבְּרֶנּוּ ſepelies eum, Deut. 21. 23. וַיִּקְבֹּר & ſepelivit, Deut. 34. 6. 2 Reg. 21. 26. וַתִּקְבְּרוּ & ſepeliſtis 2 Sam. 2. 5. יִקְבְּרוּ ſepelient, Jer. 19. 11. ſed ſæpius occ. 3. pl. m. fut. kal. cum וַ conv. præf. וַיִּקְבְּרוּ & ſepelierunt, Gen. 25. 9.. 35. 29.. 50. 13. Joſ. 24. 30, 33. Jud. 2. 9.. 16. 31. 1 Sam. 31. 13. 2 Sam. 3. 32.. 4, 12.. 21. 14. 1 Reg. 14. 18.. 15. 8.. 22. 36. 2 Reg. 9. 28.. 10. 35.. 12. 22,. 15. 7. 1 Chron. 10. 12. 2 Chron. 13. 23.. 25. 28.. 26. 22.. 27. 9. Cui etiam cum וַ conv. הוּ eſt etiam aff. poſt Kibbuts pro Schruck, locis ſeq. וַיִּקְבְּרֻהוּ & ſepeliverunt eum, 1 Sam. 25. 1,. 28. 3. 2 Sam. 2. 32. 2 Reg. 13. 9, 20.. 23. 30. 2 Chron. 9. 31.. 16. 14.. 22. 9.. 24. 16, 25.. 28. 26.. 32. 33. In niphal נִקְבַּר ſepeliri: Bu. Av. Prout occ. in fut. niph. 1. ſ. ✱ 2. ſ. m. ſimpl. ut & in 3. ſ. m. ſimpl. & cum וַ conv. præf. & in 3. ſ. f. cum וַ conv. præf. Sed in 3. pl. m. ſimpl. at cum Tseri, ob pauſam, pro Scheva penult. prout ſequuntur. אֶקָּבֵר ſepeliar, Job. 1. 16. תִּקָּבֵר ſepelieris. Gen. 15. 15. Jer. 20. 6. יִקָּבֵר ſepelietur, Jer. 22. 19. וַיִּקָּבֵר & ſepultus fuit, Deut. 10. 6. Jud. 8. 32.. 10. 2, 5.. 12. 7, 10, 12, 15. 2 Sam. 17. 23. 1 Reg. 2. 10, 34.. 14. 31,. 15. 24.. 22. 51.. 16. 6, 28. 2 Reg. 8. 24.. 15. 38.. 16. 20. 33. 13.. 14. 16, 20.. 21. 18. 2 Chron. 12. 15.. 21. 1. וַתִּקָּבֵר & ſepulta fuit, Gen. 35. 8, 19. Num. 20. 1. יִקָּבְרוּ ſepelientur, Job. 27. 15. Jer. 8. 2.. 16. 4, 6. 25. 33. In pihel קִבֵּר idem cum kal, ſepelire: Bu. vel ſepelivit diligenter: Av. prout occ. in part piel. ſ. m. ſimpl. & in pl. m. ſimpl. & cum הָ dem. præf. מְקַבְּרִים ſepeliens, Jer. 14. 16. מְקַבְּרִים ſepelientes, Num. 33. 4. Ezec. 39. 14. הַמְקַבְּרִים ſepelientes, veſpillones, Ezec. 38. 15. In Infin. piel, occ. cum לְ præf. ſic, לְקַבֵּר ad ſepeliendum, 1 Reg. 11. 15. In fut. piel à 3. ſ. m. יְקַבֵּר occ. 3. ſ. f. תְּקַבֵּר cum מ Aff. loco ſeq. תְּקַבְּרֵם ſepeliet eos, Hoſ. 9. 6. In pual, idem cum Niph. ſepeliri: Bu. vel ſepultus eſt diligenter: Av. prout occ in præt. pual 3. ſ. m. loco ſeq. קֻבַּר ſepultus fuit, Gen. 25. 10. Atque indè ſunt nomina, i. קֶבֶר m. ſepulchrum: locus ſepulturæ: 70. τάφος: Pag. Bu. Av. Cocc. Unde Germ. & Belg. ein Grab,

per metath. literarum: Av. Occ. autem hoc No. ſimpl. ſ. m. extra pauſam cum duplice ſægol, ſed in pauſa cum kamets penult. cui priori formæ הָ dem. eſt præf. & utriqne formæ בְּ & בַּ ſunt præf. ut & cum כְּ & לַ priori; ut ſeq. קִבְרָם ſepulchrum, Gen. 23. 4.. 50. 13. 2 Sam. 3. 32.. 19. 38. 1 Reg. 13. 22.. 23. 6. Pſal. 5. 10.. 88. 6. Ezech. 39. 11. קֶבֶר ſepulchrum, Gen. 23. 9, 20.. 49. 30. 1 Reg. 13. 13. Job. 30. 21.. 5. 26. Iſa. 22. 16. הַקֶּבֶר ſepulchrum, 2 Reg. 23. 17. בְּקֶבֶר in ſepulchro, Jud. 8. 32.. 16. 31. 2 Sam. 4. 12.. 17. 23. & in 19. 38.. 21. 14. 2 Reg. 13. 21. בְּקֶבֶר in ſepulchro, Num. 19. 16 בְּקֶבֶר in ſepulchro, 1 Reg. 13. 31. Pſa. 88. 12. בַּקֶּבֶר in ſepulchro, Num. 19. 18. כְּקֶבֶר ſicut ſepulchrum: Jer. 5. 16. לַקֶּבֶר ad ſepulchrum, Job. 10. 19. cum Affixis in hoc No. prius ſægol mutatur in hirek, poſterius in Scheva, pro more talium: ut cum יִ aff. cui etiam בְּ eſt præf. & cum הִ, ob pauſam pro הָ, ſicut venit cum מִ præf. ut & cum וּ Aff. cui etiam בְּ eſt præf. Sed cum ם aff. abſque præf. ut ſeq. קִבְרִי ſepulchrum meum, Jer. 20. 16. בְּקִבְרִי in ſepulchro meo, Gen. 50. 5. קִבְרֵךְ ſepulchrum tuum, Nah. 1. 14. מִקִּבְרֵךְ ex ſepulchro tuo, Iſa. 14. 19. קִבְרוֹ ſepulchrum ſuum, Gen. 23. 6. Iſa. 22. 16.. 53. 9. בְּקִבְרוֹ in ſepulchro ſuo 1 Reg. 13. 30. קִבְרָם ſepulchrum ipſor. Pſal. 49. 12. In formâ pl. m. abſol. occ. ſimpl. & cum הַ & בַּ præf. ſic: קְבָרִים ſepulchra. Ex. 14. 11. Job. 17. 2. בַּקְּבָרִים ſepulchra. 2 Reg. 23. 16. בְּקִבְרִים in ſepulchris. Iſa. 65. 4. ut & in formâ pl. m. conſtr. ſimpl. & cum לְ præf. ut & cum נִי aff. abſque præf. ſed cum הֶם aff. & מִ præf. ſic, מִקִּבְרֵי ſepulchra, Ne. 3. 16. 2 Ch. 32. 33. Jer. 26. 23. לְקִבְרֵי in ſepulchris, 2 Chr. 28. 27. קִבְרֵינוּ ſepulchra noſtra, Gen. 23. 6. מִקִּבְרֵיהֶם è ſepulch. ipſorum. Jer. 8. 1. Item 2. hinc etiam No. קְבָרָה f. idem cum præced. ſepulchrum, locus ſepulturæ: Av. non autem occ. in ſing. ſed in abſol. formâ pl. f. cum לְ præf. loco ſeq. לִקְבָרוֹת in ſepulchra, Job. 21. 32. ſed ſæpiùs occ. in forma pl. f. conſtr. cum Scheva penult. poſt chirek ſub 1. Rad. idque ſimpl. & cum בְּ, וּ & מִ præf. ſic; קִבְרוֹת ſepulchra, Num. 11. 34. Neh. 2. 3, 5. בְּקִבְרוֹת in ſepulchris, Num. 33. 16. 2 Chron. 21. 20.. 24. 25. וּבְקִבְרוֹת & in ſepulchris, Deut. 9. 22. מִקִּבְרוֹת vel ſine Vau, è ſepulchris, Num. 11. 35.. 36. 1. Item occ. etiam hæc formâ pl. f. conſtr. cum הַ aff. ſimpl. ſed cum הֶם aff. ſimpl. & cum מִ præf. ut & cum יו, Aff. cui etiam בְּ eſt præf. ut & cum הָ Affixo idque vel plenè cum Jod, vel def. abſque Jod penult. ante aff. ut ſeq. קִבְרוֹתֵיכֶם ſepulchra tua, 2 Reg. 22. 20. קִבְרוֹתֵיכֶם ſepulch. veſtra, Ezec. 37. 12, 13. מִקִּבְרוֹתֵיכֶם è ſepulchris veſtris, Ezec. 37. 12, 13. קִבְרוֹתָיו ſepulchra ejus, Ezec. 32. 22. בְּקִבְרוֹתָיו in ſepulchris ejus, 2 Chron. 16. 14 קִבְרוֹתָיו ſepulchra ejus, Ezec. 32. 23, 26. קִבְרוֹתֶיהָ ſepulchra ejus, Ezec. 32. 25. Item 3. hinc etiam No. קְבוּרָה vel cum kibbuts pro ſchurek קִבְרָה f. ſepultura, ſepulchrum: Pag. Bu. Coc. &c. prout occ. in abſol. forma ſ. f. ſimpl & cum הַ dem. & בְּ præf. קְבוּרָה ſepultura, Eccl. 6. 3. הַקְּבוּרָה ſepultura, 2 Chron. 26. 23. בְּקְבוּרָה in ſepultura, Iſa. 14. 20. Sed ſæpiùs in formâ ſ. f. conſtr. vel ſcil. cum kibbuts, vel cum Schurek penult. idque ſimpl. & cum יִ aff. cui ult. etiam בְּ eſt præf. ut & cum הִ, & ם aff. cui ult. etiam בְּ eſt præf. ut ſeq. קִבְרַת vel קִבְרַת קְבוּרַת ſepultura, ſepulchrum, Gen. 38 20. 1 Sam. 10. 2. Jer. 22. 19. קִבְרָתִי ſepulturam ejus, Deut. 34. 6. בְּקִבְרָתוֹ in ſepultura ejus, 1 Reg. 21. 26.. 23. 30. קִבְרוֹת

קִבְרָתָהּ sepulchrum ejus, Gen.35. 20. Ezec.32.23,24. בְּקִבְרֹתָם in ſepulchro eorum, Gen. 47.30. Locus unus aut alter venit in hác Rad. notandus, Pſal.5.10. קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם ſepulchrum apertum, guttur eorum: h.e. multos ſeducunt, enecant, indurant. Iſ.53.9. וַיִּתֵּן אֶת־רְשָׁעִים קִבְרוֹ & dedit (populus ſcil. meus) cum impiis ſepulchrum ejus, (viz. in cruce) & cum divite, viz. in Monumento Joſephi, obſignantes & cuſtodientes illud. Job.17.1. קְבָרִים לִי ſepulchra mea ſunt: h.e. nihil mihi ſupereſt niſi cæmiterium. Iſa. 65. 4. הַיּוֹשְׁבִים בַּקְּבָרִים ſedentes in ſepulchris: h.e. qui, religionis cauſà, apud reliquias & memorias Martyrum, agunt conventus: Coc. Qui ſedent ad ſepulchra, (i.e. Necromantias, de quibus, Deut 18.11. & ſuprà, Cap. 8.19.) Et apud cuſtodita pernoctant: h.e. apud Idola: quæ ita per contemptum vocantur, propterea quòd ipſa non cuſtodiunt cultores ſuos, ſed cuſtodibus habent opus; Ut ſupra Cap. 46. Contrà quam ſe facere Deus prædicat, Deut.32.10. Jun. Item illud ſuprà cit. Pſalm.49.12. In textu ſcribitur קִרְבָּם, i.e. medium eorum: juxta pleroſque interpretes: ſed quidam ſumunt quaſi eſſet pro קִבְרָם ſepulchrum eorum: atque ita exp. R.D. in Bu. Conc. Eccleſ.6.3. Et etiam קְבוּרָה, ſepultura non fuit ei: Pag. i.e. neceſſaria ad ſepulturam, involucra, quæ חֲבָרִיכִין appellant. Merc.

Rad. 8. קָבַר: eſt, adorare, incurvare ſe, humiliare verticem: inquit R.D. Pag. inclinavit, incurvavit verticem verſus terram, honoris exhibendi causà: Unde R.Sal. ſcribit, Gen.43.28. קידה כפיפת קדקד השתחויה משמש לארץ: i.e. verbum קָדַד ſignificat incurvationem verticis: הִשְׁתַּחֲוָיָה, procubitum in terram. Vide Rad. בָּרַךְ. Bu. Lex. Unum eſt hoc verbum ex adorationis, ſeu reverentiæ generibus: Vide in Rad. עָרַץ & שָׁחָה, & בָּרַךְ. Hinc, ab inclinatione, vertex dicitur, ut infrà videre eſt. Verbum in fut. tantùm kal, occurrit. Neque enim eſt Niphal, ut quidam putant, quia eſt Dageſch loco Hannach: Merc. Cev. קָדַד, inclinatus eſt vertice incurvatus eſt ſuppliciter, ſupplex fuit. Cogn. cum נָקַר punctio notavit, pupugit: Nam inclinatio & ſupplicatio debent fieri compuncto corde, i.e. in vera humilitate cordis. Hinc ἱκέτης ſupplex, ἱκέτις, ſupplicatrix, ἱκετεύω, ſupplico, &c. Av. explicant hoc verbum per כְּפִיפַת קָדְקֹד flexionem verticis: Coc. In Bu. Conc. tria ſignif. hæc Rad. 1. eſt, inclinare, &c. ut ex Bu. Lex. Legitur autem tantùm in futuro, viz. juxta quoſdam ex Niphal: ita Coc. ſed juxta pleroſque in fut. kal, ubi Dageſch, poſt vocalem brevem, ſub Ethan eſt loco vocalis longæ camets; Cui ſimile vide in דָּמַם. Ita Bu. Lex. & ſic Pag. & Av. Ult & ſuprà ex Merc. Unde (pro יָקוֹר, חָקוֹר, אָקוֹר, יְקוֹדוּ, &c. juxta formam חָסוּ, יָסוֹב, אָסוֹב &c. á סָבַב) in fut. kal, 1. ſ. & 3. & 2. ſ. m. ut & in 3. pl. m. occ. cum וְ conv. præf. 1. perſ. & ! conv. præf. reliquis: prout ſequuntur. וָאָקוֹר & inclinavi me, Gen.24.28. וַיָּקוֹר & inclinavit ſe, Gen.24. 26. Exod.12.27.34.8. Num.22.31.1 Sa.24.8.28.14. 2Ch.20.18. וַיִּקֹּד & inclinavit ſe, 1 Reg.1.16,31. וַיִּקְדוּ & inclinarunt ſe, Gen.43.28. Exod.4.31. 1 Chr. 29. 20. 2Chron.29.30. Neh.8.6. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in No. geminato קָרְקֹד m. vertex capitis: i.e. ſummæ capitis pars, in quâ capilli dividuntur: parte unâ ad dextram, alterâ ad ſiniſtram, tendente: inquit R.D. (ſic enim dicitur vertex capitis ab inclinando: Av. 70. κορυφὴ: Coc.) ut Pſal. 68. 22. Transfiget caput inimicorum ſuorum, קָרְקֹד שֵׂעָר verticem capilli (pro capillorum: i.e. dividentem capillos, ad dextram, & ad ſiniſtram,) ambulantis in delictis ſuis: Pag. verticem comatum, qui ambulat in reatibus ſuis: Hominem intellige abundantem copiis & aſſeclis, qui ab eo, ut à capite, dependent. confer, Deut. 32.41. in Rad. פָּרַע: Coc. verticem comatum indeſinenter ambulantis in reatibus ſuis: comatum. i. e. horrentem comâ, ferociam hominis teſtante: ut, Job.5.5. Jun. Occ. autem hoc No. ordine Conc. ſimpl. & cum ! & יְ præf. ut & cum וְ ob pauſam pro וַ, & ו aff. ut ſeq. קָרְקוֹר vertex, Deut. 33.20. Pſal.68.22. Iſa. 3.17. Jer. 2. 16. וְקָרְקוֹר & vertex, Jer.48.45. וּלְקָרְקוֹר & vertici, Gen.49.26. Deut.33. 16. קָרְקָרְךָ verticem tuum; Deut. 28. 35. קָרְקָרוֹ verticem ejus. 2Sam.14.25. Job.2.7. Pſal.7.17. Item iii. ſignif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in No. קָרָה f. quod Hebræis eſt קְצִיעָה, ketsi ע ah: i.e. caſia: Pag. Chald. קְצִיעָתָא: i. e. 70. ἴρις. In Exod. 30. Quatuor ſpecies memorantur aromatum conficiendo unguini: viz. Myrrha, calamus odoratus, Cinnamomum & Kiddah. Vide קְצִיעָה Coc. genus eſt aromatis, creſcentis vertice inclinato: Targum pro eo habet Caſſiam. Av. prout occ. ſimpl. & cum ! cop. præf. ut ſeq. קָדָה caſia, Ezec.27.19. וְקִדָּה & caſiæ, Exod. 30.24.

Rad. 9. קָרַח eſt, ardere, incendere, ſuccendere: Pag. vel incendi, &c. Merc. Nam invenitur tranſit. & intranſit. Pag. accendit, accenſus fuit, conflagravit, Bu. Lex. Ferbuit, efferbuit: inflammatus eſt: & cum Accuſ. incendit, inflammavit: Av. cogn. cum יָקַר canduit, incanduit: hinc Latini, interponendo, n dicunt, cendo: unde comp. incendo, accendo, &c. Av. Accendere, ignem ſcil. ardere, exardeſcere: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt accendere. — di: prout occ. in ?. ſ.f. & in 2. pl. m. præt. kal, ſic, קְרַחְתֶּם accenſus eſt, Deut. 32.22. Jer. 15.14. קְרַחְתֶּם accendiſtis, Jer. 17. 4. In part. ben. kal, ſ.m. קוֹרֵחַ accendens: & in pl.m. קוֹרְחִים; prout occ. in formâ pl.m. conſtr. loco ſeq. קוֹרְחֵי accendentes, Iſa. 50.11. & in Infin. kal, cum כְּ præf. eſt, כְּקָרְחָה juxta exurere, Iſa. 64.1. Atque indè eſt No קַרַחַת f. ægritudo exurens præ nimiâ caliditate, quam appellant אֵשׁ שֶׁל־עֲצָמוֹת ignis oſſium inquit R.D. Pag. Quidam cárbunculum, alii ſacrum ignem eſſe putant. Hebræi: & Hieron. Febrim: ab ardore ut Græci πυρετὸν, & Latini, à fervore, Febrim, vocarunt: Merc. Ardor, febris ardens: Morbus inflammans corpus: Av. καῦσος, πυρετὸς; febris ardens: Bu. Cocc. Prout occ. cum הַ & וּבְ pro וּבַהַ dem. præf. ſic, הַקַּרַחַת febris ardens, Lev. 26.16. וּבַקַּרַחַת & febri ardente, Deut. 28.22. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in No. cum Aleph heem. præpoſito: viz, אֶקְרָח m. genus lapidis pretioſi, ſic dicti, juxta R.D. quia illius aſpectus eſt, ut ignis: Pag. Carbunculus: Pag., Bu. Av. lapis ſplendens ſeu rutilans colore ignis: Av. Prout occ. Iſa. 54.12. וְשַׁעֲרֵיךְ לְאַבְנֵי אֶקְרָח & portas tuas è lapidibus carbunculi: vel ſimpliciter, lapides Carbunculi. Nam R.D. in comment.

Scribit Lamed significare, ipsos, i.e. ponam ipsos lapides: vel est ut אֹתָם, signum Accus. sicut Exod. 27.3. לְכָל־כֵּלָיו omnia vasa ejus facies ænea: Et 2 Sam. 3.30. Occiderunt לְאַבְנֵר ipsum Abner: Pag. Et portas tuas (fundabo) ex lapide Carbunculo: Av. ut lapides Carbunculi. Ità forsan dicitur, quia ignis speciem refert. pyropus. Porta Ecclesiæ est Christus: qui est lux & ignis, h.e. Zelus & charitas: Cocc. Et portas tuas lapidibus carbunculi. Est in hoc & versu præced. locus promissionum, de gloriâ & salute Ecclesiæ: quæ per Allegorias & Hyperbolas exprimitur; Jun.

Rad. 10. קָדַם, unde in piel (quod quidam formant à קֶדֶם, de quo infrà, ante, antequam, &c.) קִדֵּם, quod est, prævenire, præoccupare: Pag. præcedere, antevertere, anteire, priorem esse, occurrere: alicubi potest reddi, obruere, ut Job. 30. & Psalmo 18. Tam in bonum quàm in malum: & loci & temporis. pro, succurrere potest interdum reddi, ut Psal. 59. & 69. sed Hebraicæ vocis vim non censerem mutandam, quà antevertere variè sumitur: ut aliquando sit etiam excipere, ut Job. 3. Oppugnare, 2 Reg. 19. Paulus ad Galat. 6. per προλαμβάνεσθαι reddit. Et sanè, qui, vel quod, occurrit, prævenit, ut Kimchi docet: Merc. קִדֵּם antevertit, anticipavit, præivit, prævenit, obvenit: Bu. Lex. præoccupavit, antecessit, anterior fuit, &c. ut Bu. est aliquando temporis, & aliquando loci: perindè ut sol præoccupat Orientales partes, tam loco quàm tempore. Hinc κοδομεύω ficco, torreo: nam Sol aut ventus, in Orientalibus locis, est multò calidior & magis exiccat atque torrefacit, quàm in cæteris regionibus: κοδομεία siccatio: κοδομεὺς fictor, qui fruges torret, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc tria signif. 1. est obviam ire, &c. ut Bu. Cocc. Prout occ. in præt. piel, 1. s. & 3. pl. ut seq. קִדַּמְתִּי præveni, anteverti, Psa. 119. 147. Jon. 4. 2. קִדְּמוּ prævenerunt, occurrerunt, Deut. 23. 5. Neh. 13. 2. Psal. 68. 26. . 119. 148. Isa. 21. 14. Item, occ. etiam 3. pl. præt. piel. cum יְ Aff. idque vel post schurek vel kibbutz; sic, קִדְּמוּנִי vel קִדְּמֻנִי prævenerunt me, 2 Sam. 22. 6. Job. 3. 11. . 30. 27. Psal. 18. 6. In Imper. piel, s. m. (à formâ simplici קַדֵּם prævenito, cum irâ tuâ scil. ut loci sensus est: Pag. Av.) cum ה parag. add. loco seq. קַדְּמָה anticipa, Psal. 17. 13. In fut. piel, á 3. & 2. s. m. יְקַדֵּם, præveniet, תְּקַדֵּם, prævenies, &c. Occ. in 1. sing. simpl. & cum הַ Interrog. & נִי Aff. Ut & in 2. s. m. itidem cum נִי Aff. & in 3. s. m. cum יְ & נָּה Aff. & in 3. s. f. cum הָ ob pausam pro הּ, Aff. ut seq. אֲקַדְּמָה occurram, Mich. 6. 6. הַאֲקַדְּמֶנּוּ num præveniam eum? Mich. 6. 6. תְּקַדְּמֶנּוּ prævenies eum, Psal. 21. 4. יְקַדְּמֵנִי prævenit me, Psal. 59. 11. יְקַדְּמֶנּוּ præveniet eum, 2 Reg. 19. 32. Isa. 37. 33. תְּקַדְּמֶךָּ præveniet te, Ps. 88. 14. & in 1. pl. fut. piel, á simplice formâ נְקַדֵּם prævenimus anticipemus, &c. cum ה par. add. est, נְקַדְּמָה prævenimus, Psal. 95. 2. Item, occ. etiam in 3. pl. m. fut. piel. simpl. & cum יְ Aff. vel post schurek, vel pro eo, post kibbuts, ut & cum נִי Aff. post schurek penult. ut seq. יְקַדְּמוּ præveniunt, Psal. 89. 15. יְקַדְּמוּנִי vel מֻנִי prævenient me, 2 Sam. 22. 19. Psal. 18. 19. יְקַדְּמוּנוּ præveniant nos, Psal. 79. 8. In hiphil, הִקְדִּים, prævenit, antevertit: Pag. Bu. prout occ. in part. hiph. 3. s. m. cum נִי Aff. Job. 41. 2. מִי הִקְדִּימַנִי וַאֲשַׁלֵּם quis præveniet me, (pro, prævenit, præcessit, aut prævenire faciet me) Et perficiam? Pag. verùm ordo potius immutandus, prævenit, pro veniet? sunt qui intelligant, quis mihi prior dat, ut retribuam? Sed ad certamen potius provocantis esse verba videntur: Merc. Hieron. Quis antè dedit mihi, ut reddam ei? Targum, quis prævenit me in operibus Beresith, (i.e. Creationis) & perficiam. Et R.D. in Comment. sic exp. dixit ad Jobum, ut quid adversùm me murmuras? Quis est qui, pervenerit me in misericordiâ, (vel potiùs in benignitate,) i.e. qui aliquid misericordiæ aut benignitatis impertitus sit mihi, & reddam illi? Et hoc dixit: quoniam Deus etiam in Utero Matris facit misericordiam & benignitatem; & idcircò non est qui possit illum prævenire. Pag. Quis prævenit mę: i.e. Quis prior mihi dedit, ut retribuam? Av. vel, ut rependam? Confer, Rom. 11. 35. Jun. In fut. hiph. à 3. s.m. יִקְדִּים occ. in 3. s. f. cum וְ cop. præf. sic: Am. 9. 10. לֹא תַגִּישׁ non accedet וְתַקְדִּים בַּעֲדֵינוּ neque prævenit propter nos malum: Pag. Nam negatio repetenda est, more Hebraico. vel super nos: ut Chald. Latinè, nos non antevertet, neque incautis superveniet; quidam, obruet. בְּעַד, est aliquando, super: ut in עַל dictum. Merc. & obvenet: Bu. non adventabit, neque antevertet nos malum: Av. non accedet, neque progredietur ad nos. Notio reciproca: Cocc. qui dicunt, non asse quetur, aut obveniet nobis hoc malum; confer suprà Cap. 5. vers. 3. Jun. Atque indé ex Rad. in hàc 1. signif. juxta plerosque (nam quidam statuunt hoc nomen Radicale seu radicem ipsam: atque inde, ut dictum, formant verbum in Piel suprà descriptum: & sic est in Pag. & Coc.) sunt nomina seq. viz. 1. nomen, vel nominalis particula: viz. קֶדֶם m. ante, antequàm, priusquàm: prioritas: antiquitas: initium: principium: oriens: i.e. plaga, aut pars Orientalis: Pag. Nunc loci est: nunc temporis & idem quod עוֹלָם seculum: vetustas, antiquitas, prima rerum origo, tempora superiora, seu prisca: De Deo, est æternitas. Si loci est, Orientalem mundi plagam seu partem aut regionem, quæ anterior est, denotat. Ex Opposito, plaga Occidentalis dicitur אָחוֹר, vide suo loco. Merc. קֶדֶם antiquitas æternitas, si de Deo dicatur: antiquum, priscum: & adverbialiter: antiquè, antè, pridem, olim: antrorsum: principium anterius: item Oriens, quasi anterior dicta: ferunt enim Adamum creatum facie versus Orientem dispositâ, ut lucem & Solem Mundi Orientem aspiceret: undè Oriens ipsi fuit Kedem, anterior Mundi pars: R. Bechai, Deut. 3. 23. Ab eo situ reliquæ deinceps Mundi plagæ nominantur: viz. Occidentalis pars, posterior: Australis, dextra: & Septentrionalis, sinistra. Bu. Lex. קֶדֶם ante: Nominis formam habet & usum: q.d. quod antè est. Dicitur & ratione loci, & ratione temporis; τὸ πρὸ, τὸ πρόσω. Coc. Occurrit autem, pro ante: vel pro antiquitate, &c. simpl. locis seq. קֶדֶם ante: antiquitas, Deut. 33. 15, 27. 2 Reg. 19. 25. Job. 29. 2. Psal. 44. 2. . 55. 20. . 68. 34. . 74. 2. . 78. 2. . 119. 152. Prov. 8. 22. Isa. 23. 7. . 37. 25. . 51. 9. Jer. 46. 26. Lam. 1. 7. . 2. 17. Mich. 7. 20. Item, occ. etiam cum ל ob pausam pro לְ cop. & cum כְ, מִ & וּמִ præf. ut seq. מִקֶּדֶם & ante, Psal. 139. 5. כְּקֶדֶם sicut ante, Jer. 30. 20. Lam. 5. 21. מִקֶּדֶם ab ante, antiquitate, Neh. 12. 46. Ps. 74. 12. . 77. 5, 12. . 143. 5. Isa. 2. 6. . 45. 21. Mich. 5. 1. Hab. 1. 12. וּמִקֶּדֶם & ab antiquitate, Isa. 46. 10. In formâ pl. m. קַדְמֹנִים prout occ. in

in pl. m. conſtr. cum מִ præf. ſic, Prov. 8. 23. מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי אָרֶץ á capite, á primis, terræ: Cocc. á principio, ab initiis (i.e. ante primordia) terræ: Hieron. ab antiquis, antequam terra fieret: Pag. ab Antiquitatibus: Bu. Conc. Ante primordia, ſeu á primordiis terræ; Bu. Lex. (ab æterno ordinata ſum,) & ab initio ante terram: 70. ἐν ἀρχῇ: Av. Item, 2. hinc etiam no. קַדְמָה f. idem cum præced. maſc. Bu. prioritas initium, antiquitas: antè, antequàm &c. Av. Prout occ. in forma f.f. conſtr. cum שֶׁ præf. pro Relativo אֲשֶׁר: ſic Pſal. 129. 6. שִׁקְּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ, quod antequam &c. Bu. Conc. Quæ antequam prodierit, ſeu emerſerit, aut egrediatur, &c. Pag. Bu. Lex. Quod antequam evulſum fuerit, areſcit; Av. In ante ejus, quòd ſtrinxit, h.e. antequàm ſtrinxit: Cocc. Erunt tanquam fœnum ſeu gramen tectorum, quòd antequàm exſeratur (falx) exaruit: i.e. ſtatim exareſcit, non exſpectato tempore fœniſecii: Allegoria á gramine; ut Job. 11. 12. Hebr. antequam exſerat, vel extrahat: Jun. Subaudi quis: vel impersonaliter priuſquam exſeratur, viz. falx ab aliquo. Quo in loco No. hoc in regimine adverbialiter ſumitur, etiam ſequente verbo: aliàs originem vel priſtinum ſtatum ſignificat. Et ſemper eſt temporis. Sed cum chirek ſub primâ קַדְמָה eſt loci: ut infrá videbitur: Illud autem per pathach quidam exp. priſtinum locum: ſed malo, ſtatum: Merc. Item, occ. etiam hæc formâ ſ.f. conſtr. cum לְ præf. & כְ, Aff. ut & cum הָ Aff. abſque præf. & cum לְ præf. & לָ Aff. ut ſeq. לְקַדְמָתָן ad antiquitatem, antiquum ſtatum veſtrum Ezech. 16. 55. קַדְמָתָהּ antiquitas ejus, Iſ. 23. 7. לְקַדְמָתָן ad antiquum ſtatum ſuum. Ezec. 16. 55. cujus etiam forma pl.f. occ. cum כְ præf. & יכֶם Aff. (pro, ſicut priſcis temporibus veſtris: Bu. Lex. vel ſecundum priora veſtra, &c. Cocc.) loco ſeq. כְּקַדְמוֹתֵיכֶם ſicut antiquitatibus veſtris, Ezech. 36. 11. Sic & 3. hinc etiam No. in formâ pl.m. viz. קַדְמוֹנִים antiquitates: Pag. Bu. vel anticipationes: Cocc. Prout occ. Jud. 5. 21. נַחַל קְדוּמִים torrens Antiquitatum: Pag. Av. vel torrens anticipationum: h.e. vetus, qui non per intervalla ſed ſemper fluit, dicitur Keiſhon. Forma autem nominis eſt ut שִׁקּוּצִים, עֲלוּמִים, & ſimilium: Cocc. Item, 4. hinc etiam No. Toar ſeu Adject. קַדְמוֹנִי m. antiquus, priſcus; antiquum; Item, Orientalis; Pag. Bu. Eſt enim tam loci, quàm temporis: Merc. Av. pro No. hoc Rabbini etiam dicunt קַדְמוֹן: Et eo ſæpè utuntur pro עתר: & pro æterno: unde etiam f.em. קַדְמוֹנָה: & pl.m. קַדְמוֹנִים: Quæ tamen forma plur.m. poteſt etiam (ut in talibus fieri ſolet) eſſe contracta ex, & pro קַדְמוֹנִיִּים, á ſ.m. præced. קַדְמוֹנִי Merc. antiquus, antiquior: & anterior: illud ratione temporis: hoc ratione loci: Cocc. prout occ. hoc No. ratione temporis, in ſ.m. cum הַ dem. præf. & in formâ pl.m. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & in formâ pl f. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut ſeq. הַקַּדְמוֹנִי antiquus. 1 Sam. 24. 13. קַדְמוֹנִים antiquis, priſcis, Ezech. 38. 17. וְקַדְמוֹנִים & antiqui, priores, Job. 18. 20. קַדְמוֹנִיּוֹת antiqua, priſca, Mal. 3. 4. וְקַדְמֹנִיּוֹת & antiqua Iſa. 43. 18. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in No. קֶדֶם m. Oriens Orientalis plaga, &c. vide idem No. in 1. ſignif. prout occ. ſimpl. & cum מִ præf. loci ſeq. מִקֶּדֶם Oriens, Orientis, Gen. 10. 30. .25. 6. .29. 1. Num. 23. 7. Jud. 6. 3, 33. .7. 12. .8. 10. 1 Reg. 4. 30. Job. 1. 3. .23. 8. Iſa. 11. 14. Jer. 49. 28. Ezech. 25. 4, 10. מִקֶּדֶם ab Oriente, Gen. 2. 8. .3. 24. .11. 2. .12. 8. .13. 11. Num. 34. 11. Joſ. 7. 2. Jud. 8. 11. Neh. 12. 46. Iſa. 2. 6. .9. 11. Ezech. 11. 23. Jon. 4. 5. Zach. 14. 4. Quod No. venit etiam cum הָ locali: Bu. ſive cum He in fine loco Lamed, vel אֶל in principio: Pag. & interdum jungitur ſuo Synonymo: Ex. 27. 13. קֶדְמָה מִזְרָחָה ad anteriorem plagam, Orientem verſus: cui ſimilem locutionem vide Exod. 26. 18. Bu. Lex. Ad Orientem, ad Orientem aut ortum viz. Solis: Pag. vel antrorſùm ad Orientem: poſterius ad explicationem prioris additur: ut נֶגְבָּה תֵּימָנָה ad Auſtrum, meridiem verſus: & הָעַתּוּד הָשָּׂעִיר caper, hircus: &c. id genus. Merc. Occ. autem hoc No. in hâc formâ cum He locali vel parag. ſimpl. & cum וְ cop. præf. locis ſeq. קֶדְמָה Oriens, ad Orientem, Gen. 25. 6. Exod. 27. 13. .38. 13. Lev. 1. 16. .16. 14. Num. 2. 3. .3. 38. .10. 5. .34. 3, 10, 11, 15. .35. 5. Joſ. 15. 5. .19. 12, 13. 1 Reg. 7. 39. .17. 3. 2 Reg. 13. 17. 2 Chron. 4. 10. Ezec. 8. 16. .45. 7. .48. 4, 5, 23. וְקֶדְמָה & ad Orientem; Gen. 13. 14. .28. 14. cujus etiam forma ſ.f. quaſi conſtr. vel cum Thau pro He locali poſt chirek ſub primâ & pathach in ult. pro, verſus Orientem, &c. Occ. locis ſeq. קַדְמַת ad Orientem, Gen. 2. 14. .4. 16. 1 Sam. 13. 5. Ezech. 39. 11. Atque hinc etiam eſt No. cum Jod in medio inter ſecundam & tertiam Rad. viz. קָדִימ m. Oriens; idem cum præced. maſc. Oriens, plaga Orientalis mundi: Bu. Lex. plaga anterior cæli: Coc. Prout occ. ſimpl. & cum הָ, מֵ, לְ & וְ præf. ut ſeq. קָדִים Oriens, Orientalis, Ezech. 43. 1. .44. 1. .46. 1, 12. .47. 18, 1, 2, 3. .48. 1, 2, 6. .46. 7, 8. .48. 16. הַקָּדִים idem, Ezech. 40. 10, 22. 32. .42. 10, 12, 15. .43. 1, 4. .40. 19, 44. .42. 16. .43. 2. מֵהַקָּדִים ab Oriente, Ezech. 42. 9. לַקָּדוֹם ad Orientem Ezech. 41. 14. וְלַקָּדִים & ad Orientem, Ezech. 40. 23. Quæ etiam forma occ. itidem cum הָ locali add. ſimpl. locis ſeq. קָדִימָה ad orientem, Ezech. 11. 1. .45. 7. .47. 1, 18. .48. 3, 24, 25, 26, 27, 18, 21, 32. Hab. 1. 9. atque huic etiam formæ cum הָ locali, וְ cop. & הַ dem. ſunt præf. ſic, וְקָדִימָה & Orientem verſus, Ezech. 48. 10, 17. הַקָּדִימָה Orientem verſus, Ezech. 40. 6. Item, occ. etiam in hâc ſignif. pro Orientali plagâ, No. Toar præced. in 1. ſignif. ratione temporis: hæc autem ratione loci, &c. Vide in 1. ſignif. ſcil. קַדְמוֹנִי: quod ſcil. occ. cum הַ dem. præf. locis ſeq. הַקַּדְמוֹנִי Orientalis, Ezech. 10. 19. .11. 1. .47. 18. Joel. 2. 20. Zach. 14. 8. cujus etiam forma ſ.f. eſt, קַדְמוֹנָה Orientalis, anterior, vel juxta quoſdam antiqua: Bu. Av. prout occ. cum הַ dem. præf. loco ſeq. Ezec. 47. 8. Aquæ iſtæ quæ exeunta tractum, vel regionem. הַקַּדְמוֹנָה orientalem. Denique iii. ſignif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in eod. No. præced. in 2. ſignif. viz. קָדִים m. eurus, ventus Orientalis: Pag. Bu. Av. vel ſubſolanus ventus: qui in terrâ ſanctâ vehementiſſimus eſt & ardentiſſimus: Av. Merc. Valdè ſcil. exſiccans & torrefaciens: Av. Ventus Orientis, Eurus: ut Hoſ. 12. 2. Et perſequitur Eurum: h.e. affectat nihilum. Ubi 70. νότον. An, quia omnem calidiorem ventum νότον vocant? veteres quidem ſolitos fuiſſe duos ventos diſtinguere, frigidiorem, quem Aquiloni attribuerent, & calidiorem quem Auſtro; ſatis probatur ex Ariſtot. Polit. 4. 2. ἐπὶ τῶν πνευμάτων λέγεται τὰ μὲν βόρεια, τὰ δὲ νότια, τὰ δ' ἄλλα τούτων παρεκβάσεις. Et in Scripturis ita Aquilo & Auſter diſtinguuntur, ut quod paulò altiùs eſt ſitum in Climate Boreali, etiam ad Ortum, tamen Aquiloni attribua-

tur. Hæc tamen non efficiunt, ut omne, quod flat ab Auſtro, קְדִים poſſit appellari: Coc. Ventus, qui flat ab Oriente, vocatur קָדִים Subſolanus, Eurus, Vulturnus: Græci Apelioten appellant, quòd à Sole ſpirat. Unde & à Latinis eàdem ratione Subſolanus appellatur: Sed Subſolanus eſt ab Oriente Equinoctiali: ad Septentrionem, Vulturnus: ad meridiem, Eurus. Hi ſunt calidi & ficci: quia ſub Sole diù morantur. Et in ortu diei ſalubres ſunt: quia veniunt ab aere temperato: prædicti tres flant ab Oriente. Pag. In textu plerumque additur huic nomini nomen רוּחַ ventus, ut Exod. 10.13. & 14.21. Jer. 18.17 &c. Pag. occ. autem hoc No. ordine Conc. ſimpl. & cum ה dem. præf. locis ſeq. הַקָּדִים Eurus, Gen. 41.6, 23. Exod. 10. 13..14.21. Job. 27.21..38.24. Pſal. 78.26. Iſa. 27.8. Jer. 18.17. Hoſ. 12.2..13.15. Jon. 4.8. הַקְּדִים Eurus, Gen. 41.27. Exod. 10.13. Ezech. 17.10.. 19.12.. 27.26. Locus autem unus aut alter de hàc Rad. inſigniter venit notandus, viz. 1. De No. in formâ pl.m. quod occ. Jud. 5.21. Torrens Kiſon traxit eos, torrens קְדוּמִים, antiquitatum, &c. (calcabas ſeu calcaſti, fortitudinem, vel, in fortitudine, i.e. fortiter; O Anima mea! Cev.) Targum: Torrens Kiſon traxit eos, torrens in quo facta ſunt ſigna & fortitudines, ab initio Iſraeli (vel ante Iſrael) eſt torrens Kiſon. Et in Comment. exponitur torrens Antiquitatum, i. torrens qui fuit ibi ab initio, acſi creatus fuiſſet ibi ab initio, ad ulciſcendum de inimicis (inimicos) eorum: juxta illud, Prov. 16. 4. Omnia operatus eſt Dominus propter ſeipſum. Hier. torrens Cadumim. Et R. Levi in Comment. torrens Antiquitatum, i.e. aquarum antiquarum, quæ ſcil. fuerant in torrente Kiſon. Pag. Hæ verò licet anteà paucæ fuiſſent; ſtatim tamen ita creverunt. ut prævaluerint Siſeræ, ejuſque copiis, dum illàc tranſirent. Calcabis (calcare ſoles, vel certè calcabas, ſeu calcaſti) (O) Anima mea, robur: (vel, in robore, vel in torrente, ſcil. aquarum perennium) quibus verbis innuit, aquas (Kiſon) non prævaluiſſe Iſraelitis, dum (illum) trajicerent, ita ut eos emoverent, ut abriperent è loco ſuo: ſed ipſi calcabant, ſeu incedebant ibi in robore & fortitudine (vel, valenter, & fortiter) adeò ut miraculum hoc tam ſtupendum proximè accederet ad illud, quod illi experti ſunt ad marè caricoſum, ſive Suph: Merc. Cum ex Ægypto egreſſi ſunt. Et ſicut in Mari Ægyptii: ita in hoc torrente, ſubverſa eſt multitudo excercitùs Siſera, reliquâ multitudine territâ. Non eſt ergò Nomen Fluminis Proprium, ſed Subſtantivum: Pag. Item 2. eſt de verbo in Piel ex loco ſuprà cit. ad fut. piel 2.ſ.m. cum נִי viz. Pſal. 59. 11. אֱלוֹהֵי חַסְדּוֹ יְקַדְּמָנִי Deus miſericordiæ meæ præveniet me. In ipſo textu Hebræo, nomen אֱלוֹהֵי, Deus, eſt (in forma conſtructa, ſive) in regimine Genitivi. Sed adverte quod חַסְדּוֹ ſcribitur cum Vau, & legitur cum Jod: quia duplex eſt lectio. ſcil. חַסְדִּי miſericordia ejus, & legitur חַסְדֵּי miſericordiæ meæ. Et ſenſus eſt idem, inquit R. D. in Comment. Scriptura eſt de Deo faciente miſericordiam, lectio eſt de David recipiente miſericordiam. Literæ enim de ſervientes, tam activè quam paſſivè deſerviunt, ſicut, Pſal. 2.6. Et ego regnare feci, מַלְכִּי regem meum, i.e. regem quem ego regnarè feci. & 74.12. Et Deus מַלְכִּי Rex meus ab initio; Præveniet me miſericordia: Pag. Kimchi hic ex contextu primum repetit, præveniet me: & ſubdit exponens, præveniet me miſericordia nominandi caſu: Merc. Cev. Et R; Abrah. in Comm. Deus miſericordiæ meæ: i. e. qui eſt cauſa miſericordiæ meæ, (novit enim quòd in illos non ſine prævaricatus) ipſe præveniet me reddendo illis ſecundum opus illorum. Et R. Himman. in Comment. Deus miſericordiæ meæ, i.e. Deus qui conſuevit facere miſericordiam mecum præveniet me, i.e. præveniet me ſalus ejus, quanquam illam non mereor. Et idcircò dixit, præveniet me, i.e. præveniet ipſe ut mecum bonum faciat. vel, præveniet me, i.e. ibit ante me, ut ſalvum me faciat: Juxta illud Micah, 2.13. Et tranſivit Rex eorum ante eos, & Dominus in capite illorum: Pag.

Rad. II. קָדַר eſt tenebreſcere, nigreſcere: pullitis, i.e. nigris indui veſtibus: Pag. Obſcurum, ſeu atrum eſſe vel fieri: obtenebrari, tetrum ſeu pullatum incedere vel ire: & Metaph. triſtem eſſe, humilem, & mæſtum: ut & Latinè atrati dicuntur lugentes: Pag. Bu. Merc. Coc. Av. propriè ſignificat atrà & funebri veſte indutum eſſe, ut ſolent eſſe funeſti & triſtes. Conſtr. ſæpè cum עַל: & eſt cogn. cum קָטַר ſuffiit, ſuffumigavit: ut olim in funeribus conſuetudo fuit: Nam & fumus ſeu ſuffitus atram formam habet, & aliis inducit. Atque cùm pullati & funeſti ſolebant deflere mortuos: Hinc Græcè per Metath. δάκρυ, & δάκρυον, lachryma, δαχρύω, lachrymor, δαχρυόεις, lachrymoſus: Item Lat. tetricus, tetrici, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3. ſ.m. cum ו conv. præf. Et in 1. ſ. ſimpl. ut & in 3. pl. vel cum Scheva extra pauſam, vel cum camets penult. in pauſa: cui etiam priori formæ ו cop. eſt præf. ut ſeq. וְקָדַר & obtenebreſcet, Mic. 3.6. קָדַרְתִּי atratus ſum vel incedo, Jer. 8 21. קָדְרוּ obſcuratæ ſunt, Jer. 14.2. יֶקְדָּרוּ obſcurabuntur, Joel. 2.10..4.15. וְקָדְרוּ & atrati erunt, Jer. 4.28. In part. Ben. kal, ſ.m. occ. ſimpl. ſed in pl. m. cum ו cop. & ה dem. præf. ſic: קוֹדֵר vel ſine Vau, atratus, pullatus, Job. 30.29. Pſal. 35.14..38.7..42.10. 43. 2. וְקוֹדְרִים & pullati, Job, 4. 11. הַקּוֹדְרִים qui tetri, ſunt, Job. 6.17. In Hiphil הַקְדִיר atratum reddidit, obſcuravit: Bu. fecit atrum, vel fecit obtenebreſcere, ſeu obſcurari: Pag, Bu. Av. prout occ. in præt. hiph. 1. ſ. cum ו conv. præf. & in fut. hiph. (à 3. ſ.m. יַקְדִיר, tenebreſcere vel obſcurari faciet: i.e. obſcurabit:) 1. ſ. cum ו conv. præf. ut & cum ם. aff. abſque præf. וְהַקְדַּרְתִּי & atratas reddam, Eze. 32.6. וַאַקְדִירֵם & atratum reddidi, Eze. 31.15. אַקְדִירֵם atrata reddam; Eze. 32.8. In hithp. הִתְקַדֵּר obtenebratus fuit: Pag. fecit ſe atrum, obſcuravit ſe: Av. ater factus fuit: Coc. prout occ. in præt. hithp. 3. pl. loco ſeq. הִתְקַדְּרוּ obſcurati fuerunt, 1 Reg. 18.45. Atque hinc ſunt nomina ſeq. 1. קֵדָר: Kedar, viri No. pr. Iſmaelis filius, Abrahæ nepos, Gen 25. Qui nomen dedit regioni Arabiæ petræ: cujus regionis populus ab Hagar ancillà Abrahæ, Hagareni dicti ſunt: corpore ob Solis æſtum fuſco, pecuarii, ex rapto viventes, & populo Dei infenſiſſimi, Pſal. 120. Merc. Kedar fuit filius ſecundus Iſmaelis, filii Abrahæ ex Hagar: Et nomen habet à luctu. Et hinc eſt per Metath. Turca: Germ. ein Turck. Turcæ enim Arabiam occupàrunt, Nam ſunt Iſhmaelitæ, qui initio vocabantur Hagareni. Av. occ. autem

autem hoc No. ſcil. pro nepote Abrahæ Kedar, Gen. 25.13. 1 Chron. 1.29. Sed eſt etiam Regio Arabiæ, Pſa.120.5. Cant.1.5. Iſa. 42.11..61.7. Ezec. 27.21. Jer. 2.10. Coc. Av. Item hinc etiam eſt 2. No. קִדְרוֹן Kidron, torrentis nomen ab opacitate ut vultHier. Jer. 31. Merc. Fluvius atratus, prope Jeruſalem, nomen habens ab atritate aquarum: 2Sam. 15.23. & 2 Reg. 23.5. Av. Hieroſolymam præterfluit ad Orientem, & à monte Oliveti dividit. Et fic.etiam, vallis per quam fluit, eodem nomine dicitur. paſſim in Vet. Teſt. hujus ſit mentio, & in Evangelio, Joan. Cap. 18. Merc. Item hinc etiam 3. No. cum Thau Heemant.in fine poſt Schurek, viz. קְדֵרוּת f.nigredo,tenebræ,obſcuritas: Pag. atror,atritas: Bu.Coc.Av. prout occ. קְדֵרוּת atrore, Iſ. 50.3. Item Hinc etiam No. cum נִית Heemant à fine: viz. קְדֵרְנִית atritas: adverbialiter exp. atrè, nigrè, obſcurè, Av. Mal.3.14. Quòd ambulaverimus atratè vel obſcurè, i. e. humiliter: Pag. Bu. Eſt autem no. ſubſtant.ut præced.juxta R.D. ſed adverbialiter. Vel poteſt etiam eſſe Toar, ſivè adject. fæm. & exp. in obſcuro: pro obſcurè, mæſtè: Merc. Hieron. triſtes: Pag. Et quòd inceſſimus atrè, viz. ut tetrici: 70. ἐκτεῖ: Av. Quum ambulaverimus luridi: i.e. in triſtitiâ, luctu, ſqualore: & ſine pompâ, nitore,ſignis lætitiæ: propter Jehovam (Deum) excercituum, &c. Coc. Sed Notandus venit ulterius locus ſuprà cit. ad Ben. kal, pl.m. viz. Job.6.16. הַקּוֹרְרִים Qui (ſcil. torrentes) denigrantur à glacie (vel, propter glaciem.) Pag. vel, ut inquit R.D. in lib. Rad. Torrentes qui atri ſunt (vel, fiunt) ab initio temporis (ſtatim ubi incipit concreſcere)gelu: quod (tunc) multiplicari ſoleant aquæ, atque ingredi in eos alluviones terræ, unde, ſcil. nigreſcant aquæ, adeò ut nix quando delabitur in eos, (velut) illis obruatur (ejus candor, addit liber manuſcriptus) tantus eſt eorum atror. (Porrò) quamvis (ita) creverint aquæ, nihilominùs tamen ad tempora (certis temporibus) intercidunt, (atque exareſcunt:) quo fit ut (vana et) falſa ſit eorum ſpes, qui per illos iter faciunt. Et verò eodem prorſus modo vana & falſa eſt ſpes mea, in iſtis ſociis meis. Malè quidam participium ad homines referunt; exponentes, triſtes. Merc.Cev. Hebræi etiam, ab hâc Radice, vas in quo aliquid coquitur, vocant קְדֵרָה, caldariam, lebetem. ob nigredinem, propter ignem. qui ſit ſub illâ. Pag. Sed legunt potiùs קַדָּרָה, teſte Eliâ in Tiſbite.

Rad. 12. קָדַשׁ, eſt, ſanctificare: præparare: item immundum eſſe: Pag. vel potiùs in kal, intranſitivè, parari, præparari, deſtinari, ad aliquid generaliter; in ſpecie, ſacrari, conſecrari, ſanctificari, ſanctum, ſacrum eſſe vel fieri: Bu. Lex. Merc. Sæpè eſt conſecrari. h. e. á communi & profano uſu ſegregari, & deſtinari in uſum ſacrum; divinis uſibus accommodari, ut ad Dei cultum,& miniſterium. Unde interdùm ad externa tranſlatum eſt, in certum uſum deſtinari, & præparari. Id quod propriè generaliter ſignificat hoc verbum, etſi uſu factum ſit, ut divinis rebus ſpecialiter accommodetur, magnâ ex parte. Unde in malam partem interdum ſumitur, ut infra videbis. Quod hic exponit immundum eſſe, ſcito in Chagh. 2. ita ab Hebræis exponi: quia ut rei ſacræ contactus eſt probibitus, ſic & rei immundæ; Merc. Hinc per Metath. & literâ ף leniter prolatâ, ſit ἁγιστία, ἁγιστίω, purifico, ſanctifico, veneror, ἁγισία, purificatio, ἁγίζω, purifico: ἁγιάζω, ſanctifico: Et Lat. etiam per Metath. caſtus, a, um. Item Gr. ἁζάζω. coniug. kal, in diſtinctione, ſeu in pauſâ, eſt cum Tseri קָדֵשׁ, ſanctus, purus, caſtus fuit. In Bu. Conc. duo ſignif. hæc Rad.1. eſt ſanctum eſſe, ſanctificari: &c. Prout occ. in præt. kal, 3.ſ.m. cum ֫ conv. præf. & in 1.ſ. cum ה aff. ut & in 3. pl.cum Tseri pro Scheva pen. ob pauſam; ſic: וַיְקַדֵּשׁ & ſanctus erit, Exod. 29.21. קְדֵשָׁתִיךְ ſanctior ſum te, Iſa.65. 5. קָדֵשׁוּ ſancta ſunt, Num. 17.2. In fut. kal, 3.ſ.m.ſimpl. occ. vel cum pathach extra pauſam; vel cum Kamets in ult. ob pauſam, cui ult. הַ interrog. eſt præf. ſic; יִקְדַּשׁ ſanctificabitur, 1Sam.21.7. יִקְדַּשׁ ſanctus eſto, erit, Exod. 29. 37. 30.29.Lev.6.11,20. הֲיִקְדָּשׁ an ſanctificabitur,Hag.2. Item occ. etiam 3. ſ. f. fut. kal, ſimpl. ſed in 3. pl. m. cum ֫ conv. præf. & cum kamets, ob pauſam, pro Scheva in penult: ſic: תִּקְדַּשׁ ſanctus ſit, Deut.22. 9. וַיִּקְדָּשׁוּ & ſancta eſſent, Num.17.3. In niphal eſt ſanctificari, conſecrari: Bu. Av. Prouf occ. in præt. Niph. 2.ſ.m.ſimpl. & cum ֫ conv. præf. ut & in 1.ſ. cum ֫ conv. præf. ſic: נִקְדַּשׁ ſanctificatur,Iſa.5.16. וְנִקְדַּשׁ & ſanctificetur, Exod.29.43. וְנִקְדַּשְׁתִּי & ſanctificer, Lev. 22. 32. Ezec. 20. 41..28. 22,25..39.27. In infin. niph. à ſimplice formâ, הִקָּדֵשׁ, cum בְּ præf. & י, aff. eſt, בְּהִקָּדְשִׁי in ſanctificari me. Ezec.36.23. 38.16. In fut. niph. occ. 1.ſ. ſimpl. ſed in 3. ſ. m.cum ֫ conv. præf. אֶקָּדֵשׁ ſanctificabor, Lev.10.3. וַיִּקָּדֵשׁ & ſanctificatus fuit Deut.20.13. piel, קִדֵּשׁ, קָדַשׁ ſacrare, conſecrare, ſanctificare reparare, reſtaurare ad ſanctum uſum: Item preparare, edicere, indicere, cùm ſcil. de bello aut jejunio dicitur: Bu. Lex. ut Mich.3. 5. יְקַדְּשׁוּ עָלָיו מִלְחָמָה & præparabunt adverſus illum bellum (aut prælium.) ſanctificandi verbo in bello utitur ſcriptura quòd bella etiam apud gentes certis ritibus ac ſolennitatibus ſuſciperentur, etiam jurisjurandi ſacramento interpoſito. Vide Deut. 20. Ubi jura belli commemorantur. Vide & exempla. 2Sam.15. & 18. Adde quod bella fuerint piorum etiam excercitium, & cultus Deo gratus. Sed eo non reſpicitur in verbo ſanctificandi. Latinè potes vertere, ſacrare bellum. Nam & apud Romanos, ſacris interpoſitis per fœcialem indicebatur; vel, comparare, indicere bellum, fancire, &c. Denique erit in pihel, & hiphil, in certum uſum deſtinare. ſegregare. conſecrare, comparare; & in rebus divinis ab uſu prophano ſemovere, & ad Dei cultum, aut uſum accommodare, ſeponere. ac emundare, luſtrare, transferre. & præparare certo & ſolenni ritu ad divinum Miniſterium. Merc. Prout occ. in præt. piel 3. ſ.m. ſimpl. & cum ֫ conv. præf. Cui etiam ult. ֫ eſt aff. & in 2. ſ. m. cum ֫ conv.præf. ut ſeq. קִדְּשָׁנִי ſanctificavit 1 Reg.2.64. וְקִדַּשְׁתִּי & ſanctificabit, Num.6.11. וְקִדַּשׁ & ſanctificabit ipſum, Lev. 16.19. וְקִדַּשְׁתָּ & ſanctificabis, Exod.28.41..29.27,37.. 30.29,30..40.9,10,11,13.. Item, occ. etiam ead.hæc 2. perf.ſ.m. cum ֫ conv.præf. & ֫ & ם aff.ut & in 1.ſ.cum ֫ conv.præf. abſque Aff.ut ſeq. וְקִדַּשְׁתִּי & ſanctificabis illum, Lev.2 .8. Exod.19.22. וְקִדַּשְׁתָּם & ſanctificabis eos Exod.19.20. וְקִדַּשְׁתִּי & ſanctificabo, Exod. 29.44. Ezech.36.23. Et in 3.pl.præt.piel,occ.ſimpl.& cum הוּ Aff. ut & in 2.pl. m.ſimpl. & cum ֫ conv. præf.

קִדְּשׁוּ sanctificarunt, 1 Sam.7.1. קִדְּשׁוּהוּ sanctificarunt eum, Neh.3.1. קִדַּשְׁתֶּם sanctificastis, Deut. 32. 51. וְתִקַּדַּשְׁתֶּם & sanctificabitis, Lev.25.10. Jer.17.22. In part. piel. ſ.m.occ.ſimpl.& cum ־ֵי, ־וֹ & ־ָם, Aff. ut & à formâ pl.m. abſol. מְקַדְּשִׁים in forma pl. m. conſt. cum הֶם Aff.ut ſeq. מְקַדְּשֵׁי ſanctificans, Ezech. 37.28. מְקַדִּשְׁכֶם ſanctificans vos, Exod.31.13. Lev.20.8..21. 8..22.32. מְקַדְּשָׁם ſanctificans eum, Lev.21.15. מְקַדְּשָׁם ſanctificans eos, Lev.21.23.. 22.9.16. Ezech. 20.12. מְקַדְּשֵׁיהֶם qui ſanctificant ipſos, Ezech.7.24. In Infin. piel, occ.cum לְ & יִלְ præf. ut & cum לְ præf.& ־ֵי & ־ָם, Aff.ut ſeq. לְקַדֵּשׁ ſanctificando ad ſanctificandum, Exod.29.1.33.2 Chron.29.17. Neh.13.22. Jer.17.27. Ezech.46.20. וּלְקַדֵּשׁ & ſanctificando, Jer.17.24. לְקַדְּשׁוֹ ad ſanctificandum eum, Exod.20.8..28.3..29.36. Lev. 8.11..Deut.5.12. לְקַדְּשָׁם ad ſanctificandum ea, Lev. 8.11. In Imper.piel,ſ.m. קַדֵּשׁ: ſed occ.cum ſægol.pro Tzeri penult. ob maccaph ſeq.ſic loco ſeq. קַדֶּשׁ־ ſanctifica, Exod.13.2. Et in pl.m.Imper. piel, occ.ſimpl. cum Tzeri penult. ob pauſam; ſed cum ֽ cop.præf.ante Scheva penult.extra pauſam; ſic, קַדְּשׁוּ ſanctificate, Ezech.20.20. וְקַדְּשׁוּ & ſanctificate. 2 Chron.29.5. In fut.piel, 1.ſ.occ.ſimpl. ſed in 3.ſ.m. cum ֽ conv.præf. אֲקַדֵּשׁ ſanctificabo, Exod.29.44. וַיְקַדֵּשׁ & ſanctificavit Gen.2.3. Lev.8.10. Num.7.1..8.30. 2 Chron. 7.7. cui etiam 3.ſ.m.cum ֽ conv.præf.הִ & ם ſunt Aff.ſic, וַיְקַדְּשֵׁהוּ & ſanctificavit eum, Exod.20.11. Lev.8.15. וַיְקַדֵּשֵׁם & ſanctificavit eos, Job.1.5. Item, in 3.pl.m. fut.piel, occ.ſimpl.cum Scheva penult. extra pauſam; ſed cum Tſeri penult.ob pauſam, cui priori ֽ conv.eſt etiam præf.ut ſeq. יְקַדְּשׁוּ ſanctificabunt, Ezech.44.19. יְקַדֵּשׁוּ ſanctificabunt, Ezech.44.24. וַיְקַדְּשׁוּ & ſanctificarunt 2 Chron.29.16. In pual, קֻדַּשׁ ſanctificari, conſecrari, &c. Pag. Bu. Prout occ.in part.pual, ſ.& pl.m. cum הַ dem.præf. utrique, הַמְּקֻדָּשׁ ſanctificatus, Ezech.48.11. הַמְּקֻדָּשִׁים ſanctificati, 2 Chron. 26.18.. 31.6. Ezr.3.5. & in formâ pl. m. conſtr. מְקֻדְּשֵׁי; prout occ.cum לְ præf. & ־ֵי pro ־ִי Aff.poſt camets pro Scheva penult. ſic, Iſa.13.3. Ego præcepi לִמְקֻדָּשַׁי ſanctificatis meis: Pag.Bu.Cocc. h.e. delectis meis militibus, & in Catalogo meo deſcriptis, ut mihi, qui ſanctus ſum, ſervient. Cocc. Sanctificatis meis, i. e. Medis & Perſis, quos ego deſtinavi atque comparavi ad exſequendum judicium meum: Jun. In hiphil, הִקְרִישׁ ſacrare, &c. ut in piel: Bu. Fecit eſſe ſanctum, ſanctificavit, conſecravit, &c. Av. Prout occ.in præt.hiph.3.ſ. m.ſimpl. & cum הַ relativo (pro אֲשֶׁר: Pag.) præf. ut & in 1.ſ.ſimpl. & cum ֽ cop.præf. ut & cum הִ Aff.abſq; præf.ut ſeq. הִקְרִישׁ conſecravit, ſanctificavit, 2 Sam.8. 11.1 Chr.18.11..26.26.2 Chr.30.8.. 36.14. הֶהֱקְרִישׁ qui conſecrabat, 1 Chron.26.28. הִקְרַשְׁתִּי conſecravi, ſanctificavi, Num.3.13..8.17. Jud.17.3. 1 Reg.9.3.7. 2 Chron.7.20. וְהִקְרַשְׁתִּי & conſecravi, 2 Chron.7.16. הִקְרַשְׁתִּיךָ ſanctificavi te, Jer.1.5. ſic & in 3.pl. præt. hiph.occ.ſimpl. & cum ֽ conv. præf. & in 1. pl. cum ֽ cop.præf. idque cum camets, ob pauſam, pro Scheva penult.ſic, הִקְרִישׁוּ conſecraverunt, 2 Reg.12.19. 1 Chron.26.27. וְהִקְרִישׁוּ & ſanctificabunt, Iſa. 29. 23. וְהִקְרַשְׁנוּ & ſanctificavimus, 2 Chron. 29.19. In part. hiph.ſ.m. occ.cum הַ dem.præf. & in pl.m.ſimpl. & cum ֽ cop.præf. ſed in plur.def.cum chirek tantùm abſque Jod penult.ut ſeq. הַמַּקְרִישׁ ſanctificans, Lev.27.15,19. 1 Chr.26,28. מַקְרִישִׁים ſanctificantes, Lev.22.2. Neh. 12,47. וּמַקְרִישִׁים & ſanctificantes, Neh.12,47. In Infin. hiph.occ.ſimpl.cum Tzeri, ſed לְ cop. præf. plenè cum Jod hiph. vel cum chirek magno in ult. ſic, לְהַקְרַשׁ ſanctificando, Jud.17.3. לְהַקְרִישׁ ad ſanctificandum, 2 Ch. 2.3..30.17. cui etiam plenè formæ Infin. hiph. cum לְ præf. ־ֵי & ־ִי ſunt Aff.ſic, לְהַקְרִישֵׁנִי ad ſanctificandum me, Num.20.12..27.14. לְהַקְרִישׁוֹ ad ſanctificandum eum, 1 Chron.23.13. Item, in fut.hiph.occ.2.& 3.ſ.m.ut & 2.pl.m.ſimpl.ſed in 3.pl.m.ſimpl.etiam, plenè, ſed cum ֽ conv.præf. def. cum chirek tantùm abſque Jod penult.ut ſeq. תַּקְרִישׁ ſanctificabis, Deut.15.19. יַקְרִישׁ ſanctificabit, Lev.27.14.16,17,18,22,26. תַּקְרִישׁוּ ſanctificabitis, Iſa.8.14. יַקְרִישׁוּ ſanctificabunt. Exod.28. 38. Lev.22.3.Iſa.29.23. וַיַּקְרִישׁוּ & ſanctificarunt. Joſ. 20.7. In hithpael, הִתְקַדֵּשׁ ſanctificari, ſanctificare, ſeu conſecrare ſeipſum, parare, præparare ſe ad ſanctitatem: Bu.Av. prout occ.in præt.hithp.3.ſ.m.ſimpl.cum ſægol pro Tzeri in ult.ob maccaph ſeq. & in 1.ſ. cum ֽ conv.præf. ut & in 3.pl.extra pauſam cum Scheva, ſed in pauſa cum camets penult. Et in 2. pl.m.cum ֽ conv. præf.ſic, וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם־ ſanctificatur. Iſ. 30.29. וְאֶתְקַדָּשׁ & ſanctificabo me, Ezech.38.23. הִתְקַדָּשׁוּ ſanctificati fuerunt, 2 Chron.30.3. הִתְקַדָּשׁוּ idem, 2 Chrn. 30.17. וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם & ſanctificetis vos, Lev.11.44..20. 7. In part.hithp.ſ.m. מִתְקַדֵּשׁ ſanctificans ſe, ſanctificatus, &c.& in ſ.f. מִתְקַדֵּשָׁה: ſed occ.in forma cum duplice ſægol ante Thau: loco ſeq. מִתְקַדֶּשֶׁת ſanctificata, 2 Sam.11.4.& in formâ pl.m.part.hithp. cum הַ dem. præf.eſt, הַמִּתְקַדְּשִׁים qui ſanctificant ſe, Iſa.66.17. In Infin.hithp. occ.cum לְ præf. & in Imper.hithp.à ſing.m. לְהִתְקַדֵּשׁ (ſanctifica te) in pl.m. ſimpl. ſic, לְהִתְקַדֵּשׁ ad ſanctificandum ſe, 2 Chron.29.34. הִתְקַדְּשׁוּ ſanctificate vos, 1 Chron.15.12. 2 Chron.29.5. Imfut. hithp. à 3.ſ.m. יִתְקַדֵּשׁ ſanctificabit ſeipſum: in 3. pl. m. occ. ſimpl.cum camets ob pauſam in penult. Sed extra pauſam cum Scheva penult.ſimpl. & cum ֽ conv. præf. ut ſeq. וְיִתְקַדְּשׁוּ ſanctificabuntur, Exod.19.22. וְיִתְקַדֵּשׁוּ idem, 2 Chron.29.34..31.18. וַיִּתְקַדְּשׁוּ & ſanctificarunt ſe, 1 Chron. 15. 14. 2 Chron.29.15.. 30.15,24. Atque indè ex Radice in hàc 1. ſignif.ſunt Nomina ſeq.1. No. קָדוֹשׁ m. ſanctus: ἅγιος, ſacer, caſtus: Pag. Bu. Cocc, Av. Sæpè opponitur טָמֵא: (pollutus) ut ſit purus, caſtus, in contaminatus, impollutus, exors vitiorum, & ſordium. Quo nomine Theologicè vocatur quiſquis baptizatus, & fide in Chriſtum renatus, & purificatus, 2 ad Cor. 1. de Deo dictum non ſolùm ſignificat eum, qui eſſentiâ ſuâ, & per ſe talis ſit: ſed & effectu, quòd nos ſanctificet, & à peccatorum ſordibus emundet, & tales eſſe velit, qualis ipſe eſt, Lev.11. Merc. ſanctus, eſt, 1. Deus, ab omni impuritate & vilitate ſecretus. 2. Deo ſimilis in puritate, h. e. in amore & cultu veritatis. 3. Qui, vel quod Deo dicatum conſecratumque & proprium factum eſt. à communi aut communiori ſeparatum. Coc. Occurrit autem hoc No. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In abſol. formâ ſ. m. ſimpl. locis ſeq. קָדוֹשׁ vel ſine Vau, ſanctus, Exod.19.6..29.31. Lev.6.9,19,20.. 7.6..10.13..11.44,45..19.2..20.25..21.8..16.24..24.9. Num. 6. 5. Deut. 7.6.. 14. 2,21.. 23.15..25.19..28.9. 1 Sam.2.2. 2 Reg.4.9. Neh.8.10,11. Job.6.10. Pſ.22. 4.. 99.3,5,9..111.9. Eccl.8.10. Iſ.4.3..5.3. Ezec.39.7..

42.13. Dan.8.13. Hoſ.11.9. Cui etiam formæ abſol. cop. & ה dem. ſunt præf. וָקָדוֹשׁ & ſanctus, Iſa.57. 15. Hab.3.2. הַקָּדוֹשׁ ſanctus, Num.16.5,7. 1Sam.6. 20. Iſa. 5.16. Et in formâ ſ.m. conſtr. cum Scheva ſcil. penult.occ.ſimpl. locis ſeq. קָדוֹשׁ vel ſine Vau, ſanctus, 2Reg.19.22. Pſal.46.5..65.5..71.22..106.16. Iſa. 1.4..5.19,24..10.20..12.6..17.7..29.23..30.11,12,15.. 31.1..37.23..41.14..43. 3,14..45.11..47. 4..48.17..49. 7..54.5..60.14. Jer.50.29. Cui itidem formæ ſ.m.conſtr. cop. בְּ, לְ, & מִ, ſunt præf. ut ſeq. וְקָדוֹשׁ & ſanctus, Pſal.78.41. Iſa. 41. 20. בְּקָדוֹשׁ in ſancto, Iſa.29.19..41.16. לְקָדוֹשׁ ſancto, Iſa. 58.13. וְלָקָדוֹשׁ & ſancto, Pſal. 89. 19. Iſa. 55.5..60.9. מִקָּדוֹשׁ à ſancto, Jer. 51.5. Sed occ. etiam ead. forma ſ. m. conſtr. cum ם, כֶּם & aff.cui ult. etiam cop. eſt præf. ſic: קְדוֹשִׁי ſanctus meus, Hab. 1.12. קְדוֹשְׁכֶם ſanctus veſter, Iſa.43.15. קְדוֹשׁוֹ ſanctus ejus, Iſa.49.7. וּקְדוֹשׁוֹ & ſanctus ejus, Iſa. 10.17. Et in formâ pl.m.occ. ſimpl. & cum הָ, לְ & מִ præf. ut ſeq. קְדוֹשִׁים, vel ſine Vau, ſancti, Lev.11.44, 45.. 19.2.. 20.7,26..21.6. Num. 5.17..15.40..16.3. Joſ.24.19. Pſal.85.6,8.Prov.9.10.. 30,3. Dan.8.24. Hoſ.12.1. Zac.14.5. הַקְּדוֹשִׁים ſancti,2Chron.35.3. לְקְדוֹשִׁים ſanctis, Pſal.16.3. מִקְּדוֹשִׁים è ſanctis, Job.5.1. Item in formâ pl. m. conſtr. קְדוֹשָׁי prout occ. cum יו aff. ſimpl. & cum בְּ præf. ſic: קְדוֹשָׁיו ſancti ejus, Deut.33.3. Pſal.34.10. בְּקְדוֹשָׁיו in ſanctis ſuis. Job. 15.15. Item 2. hinc etiam No. ſubſtant. קֹדֶשׁ m. ſanctitas: ſanctificatio: res ſancta: ſanctum, ſacrum: Pag. Bu. ſanctimonia: mundities. Item pro eo, quod ſanctum eſt, ſacrum, ſeu conſecratum: abſtractum pro concreto, more linguæ. Merc. Item ſanctuarium, &c. ut præced. Av. ἁγιότης, ἁγιωσύνη. Unde, Exod.3. אַדְמַת־קֹדֶשׁ terra ſanctitatis: h. e. ſancta: propter præſentiam Dei. Ideòque jubetur exuere calceos; q. d. relinquendam eſſe converſationem priſtinam, ei, qui ad Deum accedit: Et Pſal.51.13. רוּחַ קָדְשְׁךָ ſpiritum ſanctitatis tuæ, h.e. ſpiritum ſanctum tuum. Et Pſ.2.6. עַל צִיּוֹן הַר־קָדְשִׁי ſuper Sione monte ſanctitatis meæ, ſeu monte ſancto meo. Rom.1.4. κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης: ſecundum Spiritum ſanctitatis: h.e. Divinam Naturam, quæ eſt patris, ſeu perſonam, quatenùs eſt filius, &c. Coc. Occurrit autem hoc Nomen, frequens admodùm in Textu: & ordine Conc. ut ſeq. In formâ ſ. m. ſimpl. קֹדֶשׁ ſanctitas, res ſancta, ſanctum, &c. ut ſuprà: Exod. 3. 5.. 12. 16.. 16.23..22.30..26.33..28.2,4,36.. 29.22,34.45,&c. Deut. 33.2. Joſ.5.15..6.19..28.18, 25, &c. Pſal. 29.2.. 87. 1.93. 5.. 96. 9..110.3..134.2. Prov.20.25. Iſa.6.13..23.18..43.28. Jer. 2.3. Lam.4. 1. Ezec.22.26. &c. Dan.8.14..9.20,24..11.28,30,48.. 12.7. Joel.4. 17. Ob. 1. 17. Zeph. 3. 4. Hag. 2. 12. Zach.14.20,21. Mal.2.11.&c. in 150.circ.l. Cui etiam formæ ſ.m. cop.eſt præf. וְקֹדֶשׁ & ſanctitas, Dan.8.13. Sed ſæpiùs multò cum ה dem. præf. ſic: הַקֹּדֶשׁ, ſanctitas, - tis- tem : ſanctum, - ti, &c. Exod.26.33,28.. 29.35..29.6,29..30.13,24..31.10, &c. Iſa. 27.13.. 35. 8..48.2..52.1..62.12. Jer.31.23. Ezec.41.21..&c. ad Zach.2.17..8.3. in 100. circ. locis. Sed occ. etiam idem No. ſ. m. cum בְּ, לְ, כְּ, מִן, וְ, הַ & מִ præf. prout ſequuntur. וְהַקֹּדֶשׁ & ſanctum, Dan. 9. 26. מֵהַקֹּדֶשׁ è ſancto, Ezec. 42.14. בַּקֹּדֶשׁ in ſancto, Exod.26.34. Num. 4. 16.. 18. 10. בְּקֹדֶשׁ ſancti tate

Ex.15. 11.. 28.43.. 29.30..35.19..39.1,41.Lev.6.23. 10.18..16.16,27. Num.4.12..28.7. 2Chron.29.7.35. 5. Pſal. 63. 3.. 68. 18, 25.. 74. 3.. 77.14. Ezec.44.27. לְקֹדֶשׁ ad ſanctum, 1 Reg. 6.16..7.50. 2Chron.4.22. לְקֹדֶשׁ ad ſanctum, Exod.31.11. וְלַקֹּדֶשׁ & ſancto, Ezec.41.23. מִקֹּדֶשׁ de ſancto, Num.18.9.Ezr.2.63. Neh.7.65. Pſal.20.3. Sed cum affixis cholem mutatur in Kam.Chat. ut cum aff.locis ſeq. קָדְשִׁי ſanctitatis meæ, Lev. 20.3..22.2.32. Pſal.2.6..89.21, Iſa. 11.9.. 56.7..57.13..58.13..62.9.. 65.11,25..66.20. Ezec.20. 39,40..36.20,21,22..39.7,25..43.8. Joel. 2. 1.. 4. 16. Amos. 2. 7. Obad.1.16. Zeph.3.11. Cui etiam cum aff. ךָ eſt etiam præf. ſed cum נִי aff.occ. abſque præf. ſic: קָדְשֵׁנִי per ſanctitatem meam, Pſal.89.36. קָדְשֶׁנוּ ſanctitatis noſtræ, Iſa.64.10. Item cum, ךָ vel in pauſâ, ךָ aff. occ. locis ſeq. קָדְשְׁךָ vel קָדְשֶׁךָ ſanctitas tua, Exod.15.13. Num.26.15. 1Chron.16.35..29.16. Neh. 9. 14. Pſal. 5. 8..15.1..28.2..43.3..51.13..79.1.. 106. 47.. 138. 2. Iſa. 63.15,18..64.9. Dan. 9. 16, 24. Jonah. 2. 5, 8. Ut & cum aff. occ. ſimpl. locis ſeq. קָדְשׁוֹ ſanctitas ejus, ſua, 1 Chron. 16. 10. 2 Chron. 30.27. Ezr.9.8. Pſal. 3 5.. 11.4..20.7..24.3..30.5..33. 21..47.9..48.2..68.6..78.54..97.12..98.1..99.9..102. 20..103.1..105.3,42..145.21. Iſa.52.10..63.10. Jer. 23.9..25.30. Mic.1.2. Hab.2.20. Zach.2.17. Cui etiam cum aff. בְּ & לְ ſunt præf. ſic: בְּקָדְשׁוֹ per ſanctitatem ſuam, in ſancto ejus, Pſal.60.8..108.8..150. 1. Am.4.2. לְקָדְשׁוֹ ſanctitatis illius, Pſal. 114. 2. In formâ pl.m. קָדָשִׁים ſanctitates, &c. Pag. Bu. Sed Exod. 30. 10. ſic ſcribitur, קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים ſanctitas ſanctitatum eſt Domino. Pag. Ubi eſt per camets longum ab initio præter Analogiam: primùm, propter adjunctum Metheg: deindè, quia caret duobus punctis, ſine quibus kateph-camets nunquam ſcribitur: quod hîc Analogia etiam poſtulavit, ut plerumque ſcribitur cum cateph-camets: Bu. Lex. Hoc autem nomine ſancti ſanctorum. ſcriptura nunc ſacratiorem, ſeu ſacratiſſimum Templi locum deſignat, ubi erat arca, unde reſponſa edebantur, quod & דְּבִיר noſtris adytum dicitur, quaſi ſacro-ſanctum dicas: Nunc altare, Exod.29. Nunc panes propoſitionis; & holocauſta. & ſacrificia, quæ in loco tantùm ſancto edebantur à ſacerdotibus, Levit.2. Unde & leviora ſacrificia, quæ ubique edi poterant, Hebræi קָדָשִׁים קַלִּים ſancta levia apellant, ad diſcrimen קָדָשִׁי קָדָשִׁים quæ erant ſanctiſſima. Nunc verò vaſa, veſtes, & alia quibus ſacerdotes tantùm in Dei Miniſterio, & cultu utebantur. Item quæ planè dicata erant Domino. ita ut redimi non poſſent, ut חֵרֶם, invenio ſignificari hoc nomine, ut Lev. 27. & 2 Chron. 31. meo judicio. Merc. In Dan.9.24. Sic legitur וְלִמְשׁוֹחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים ad unguendum ſanctum-ſanctorum. Intellige Eccleſiam Novi Teſtamenti, cujus πλήρωμα eſt in Cœlo quæ reſpondet Sancto-Sanctorum, h. e. Adyto Templi. Nam ἡ σκηνὴ ἡ δευτέρα, vocatur ἁγία ἁγίων: Heb.9.3. Coc. Et ſic etiam venit cum Kamets lato, Ezek.36.38. & Lev. 22. 3, 4. &c. Pag. occ. autem hoc No.pl.m. in hac alterutrâ formâ (vel ſcil. cum camets lato vel cam. chat. ſub Koph 1 Rad.) ſimpl. & cum הָ, וְהַ & לְ præf. ut ſequuntur, קָדָשִׁים vel קֳדָשִׁים res ſanctæ, ſancta, Exod.29.37..30.10,29,36..40.10. Lev. 2, 3, 10.. 6. 10, 18, 22..7.1,6..10.12,17.. 14.13..

24.9..27.28. Num.18.9. 1 Chron.22.13. Ezec.36.28.. 43.12..45.3..48.12. Dan.9.24. הַקָּדָשִׁים ſancta, ſanctorum, Exod.26.33,34..28.38. Lev.21.22..22.3,6,7, 12. Num.4.4,19..18.9, 10,19. 1 Reg.5.16..7.50..8.6. 2Reg.12.5,19. 1Chron.6.34..26.20,26..28.12. 2Chr. 3.8,10..4.22..5.7..31.6.14. Ezr.2.63. Neh.7.65. Ezec. 41.4..42.13..44.13. מְקֻדָּשִׁים & ſancta, conſecrata, 2 Chron.29.33..31.12..35.13. בַּקָּדָשִׁים de rebus ſacris, Lev.22.4. לַקָּדָשִׁים & ad res ſacras, Neh.10. 34. Item in formâ pl.m.conſtr. cholem vel kateph-camets mutatur in kamets-chatuph : prout occ.ſimpl.locis ſeq. קָדְשֵׁי reſ ſanctæ, Lev. 22.15. Num.5.9..18. 32. 1 Reg. 7. 51..15.15. 2 Chron.4. 23..15.18..24.7. Ezec.42.13..44. 13. Cui etiam formæ pl. m. conſtr. cop. & מִ præf. ſic : וְקָדְשֵׁי & reſ ſacræ, 1 Reg.15.15. 2Chron.31.14. מִקָּדְשֵׁי de ſacris rebus, Lev.5.15..21. 22..29.2. Item occ. etiam cum variis aff. cum quibus vel habet kamets latum, vel chateph-kamets vel interdum Scheva ſimplex, vel camets chatuph ſub Koph 1.Rad.ut cum ־ָי, vel in pauſa ־ֶי aff.& cum ה, כֶם, יו, & הֶם ſic קָדָשַׁי reſ ſanctas meas, Ezec. 22. 8, 26.. 44.13. קָדָשָׁי rerum ſanctarum mearum, Ezec. 41. 8. קָדָשֶׁיךָ reſ ſanctæ tuæ, Deut.12.26. קָדְשֵׁיכֶם rebus ſanctis veſtris, Ezec. 20. 40. קָדָשָׁיו reſ ſanctæ ejus, Num.5.10. 2 Reg 12.19. וְקָדָשָׁיו & reſ ſanctæ ejus, 2Chron.15.18. קָדָשֶׁיהֶם rerum ſanctarum ipſarum Exod.28.38. Lev.22.16. Item 3. hinc etiam No.cum Mem Heemant. (& interdum cum Koph Dageſchato. Euphoniæ gratiâ : juxta R. D. Pag.) viz. מִקְדָּשׁ vel מִקְדָּשׁ (cum Dageſch ſcil.redundante: Bu. Lex.) m.ſanctificatio : ſanctuarium, domus ſanctitatis : Pag. Ædes, ubi ſacra reponebantur, & peragebantur: Merc. Item palatium regium : ſic dictum quòd ſit ut ſanctuarium, in quod non ingreditur niſi notus: juxta R. D. Sed eſt etiam locus ad quem homini eſt refugium : Pag. Sanctuarium : Palatium ſanctitatis, ſacrarium : Bu. Av. Item Aſylum, locus ſacer, in quem quis fugit, ut tutus ſit : juxta Ab. Ezra, Iſa.8.14. τὸ ἅγιον : ſanctuarium : locum notat ſanctum. Interdùm ornatûs cauſâ Koph habet dageſch : Coc. Occurrit autem hoc No. frequens etiam in Textu & ordine Conc.ut ſeq. In abſol.formâ ſ.m. vel cum,vel ſine dageſch in Koph, ſimpl. & cum ־ִי, לְ & לַ præf.ut ſeq. מִקְדָּשׁ ſanctuarium, Ex. 15.17..25.8. 2Chron.20.8. וּמִקְדָּשׁ & ſanctuarium, Ezec.45.4. 2Chron.25.8. הַמִּקְדָּשׁ ſanctuarium, Lev. 12.4..21.12..3.38. Num.10.21..18.1. 2Chron.26.18. 29.21. Neh. 10. 40. Ezec. 44.1,5..45.3,4,18..47.12.. 48.8. Dan.11.31. לְמִקְדָּשׁ in ſanctuarium, Iſa. 8. 15. Ezec. 11.16. לַמִּקְדָּשׁ pro ſanctuario, 1Chron. 28. 10. Ezec.42.21..45.4. Item in formâ ſ.m. conſtr. cum pathach ſcil. in ult. occ. ſimpl. & cum ־ִי, & בְּ, præf. ſic : מִקְדַּשׁ ſanctuarium, Lev.16.33..21.12. Num.19.20. 1Chron.22.19. Ezec.48.10. Am.7.13. וּמִקְדַּשׁ & ſanctuarium, Ezec.48.21. בְּמִקְדַּשׁ in ſanctuario, Joſ.24. 26. Lam.2. 20. Quæ forma ſ. m. conſtr. occ. etiam cum affixis variis : ut cum ־ִי aff.cui etiam וּ, בְּ & מִ ſunt præf. & cum נִי, ה vel in pauſâ ה aff. abſque præf. ut & cum ־ִי aff, vel poſt kamets, ob pauſam, vel poſt Scheva penult. extra pauſam : cui etiam בְּ & לְ ſunt præf. &, denique, cum הּ & ם aff. abſque præf. prout ordine ſequuntur. מִקְדָּשִׁי ſanctuarium meum, Lev.20.3. Iſa. 60. 13. Ezec.5. 11..8.6..23.38,39..24. 21..25.3..37.25,26..44.9,15,16. וּמִקְדָּשִׁי & ſanctuarium meum, Lev.19.30..26.2. בְּמִקְדָּשִׁי in ſanctuario meo, Ezec. 44. 7,8,11. וּמִמִּקְדָּשִׁי & à ſanctuario meo, Ezec.9.6. מִקְדָּשֵׁנוּ ſanctuarium noſtrum, Jer. 17.12. מִקְדָּשְׁךָ ſanctuarium tuum, Dan.9.17. מִקְדָּשׁוֹ ſanctuarium tuum Iſ.63. 18. מִקְדָּשׁוֹ ſanctuarium ejus ſuum, Pſ.78.69.Iſa.16.12. Lam.2.7. Dan.8.11. מִקְדָּשׁוֹ rem ſanctam ejus, Num.18.29. בְּמִקְדָּשׁוֹ in ſanctuario ejus; Pſ.96.6. לְמִקְדָּשׁוֹ in ſanctuarium ejus, 2 Chron.30.8. מִקְדָּשָׁיו ſanctuarium ſuum, Lam.1.10. מִקְדָּשָׁם ſanctuaria ipſorum 2Chron.36.17 Item in formâ pl. m. abſol.occ. ſimpl. ſed in pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ־ִי cop. præf. ut & cum ־ֵי pro ־ֶי & ה aff. cui etiam מ eſt præf. ut ſeq. מִקְדָּשִׁים loca ſancta, ſanctuaria, Ezec. 21.7. מִקְדָּשַׁי ſanctuaria Pſ.73.17. Jer.51.51. וּמִקְדָּשַׁי & ſanctuaria, Am.7.9. מִקְדָּשָׁי ſanctuaria mea, Lev.21. 23. מִקְדָּשֶׁיךָ ſanctuaria tua. Pſal.74.7. Ezech. 28,18. מִמִּקְדָּשֶׁיךָ è ſanctuariis tuis, Pſal.68.36. Deindè,ii, ſignif.2.hujus Rad.eſt,præparare inſtituere,indicere : Bu. Conc. (&c.vide ſuprà ad initium Rad.) ut præparare,i. e. indicere bellum,vel jejunium &c. Nam jejunia ſicut & bella certis quibuſdam ritibus ſuſcipiebantur, &peragebantur, cætu convocato & precibus publicis extraordinem indicti. Et ut piel ad bellum accommodatur : ſic Hiphil in Jer.& Zeph.ſpecialiter à ritu immolantium & mactantium ad cædem, quæ in bello fit transfertur. Nam impiorum cædes in Scripturâ dicitur Domini ſacrificium, ut Iſa.34. & Jer.46. quòd eorum interfectio perinde habeatur ac publicum ſacrificium,quo terra expiatur. Simile penè Exod.32. Ubi jubentur Levitæ manus ſuas implere,i.e.conſecrare, quiſque in filio, & fratre ſuo, illorum ſcil. trucidatione manus tingentes, non ſecus ac ſacerdotes conſecrabantur. Hoc in Scripturis frequens eſt,Merc. In hâc autem 2. ſignif. occ.in præt.piel, (à 3.ſ.m. קִדֵּשׁ indixit, &c. vide ſuprà piel,in 1.ſignif.) 3. plur. cum ! cop. præf. ut & in 2 ſ.m. cum ! conv.præf. & ם Aff.ſic, וְקִדַּשְׁתֶּם & indicunt, Mic. 3.5. וְקִדַּשְׁתֶּם & præparato eos, Exod.19.10. In Imper.piel,ſ.& pl.m.eſt, קַדֵּשׁ præpara. Joſ. 7. 13. קַדְּשׁוּ indicite,præparate, 2 Reg.10.20. Jer.6.4.. 51.27,28. Joel.1.14..2.15.16..4.9. & in fut.piel, 3.ſ.m. occ.cum ! conv.præf.ſic, וַיְקַדֵּשׁ & præparavit, Exod.19.14.1 Sa. 16.5.In hiphil,idem cum piel,præparare,&c.prout occ. in præt.hiph. 3.ſ.m.ſimpl.& in Infin. hiph. cum ! cop. præf.& ם Aff.poſt chirek tantùm abſque Jod hiph. in penult.ſic, הַקְרִישׁ præparavit, Zeph.1.7. וְהַקְרִשָׁם & præparando eos, Jer.12.3. In hithpael eſt, præparare ſeipſum : prout occ.in præt.hithp.3.ſ.m.cum ſægol pro Tſeri in ult.obMaccaph ſeq.Et in Imp.pl.ſimpl.vel cum Scheva.vel,ob pauſam,cum kamets penult. cui priori ! conv. eſt etiam præf. ut ſeq. הִתְקַדֵּשׁ præparatur, Iſa. 30.29. הִתְקַדְּשׁוּ præparate vos, Num.11.18. Joſ.7. 13. 1 Sam.16.5. הִתְקַדְּשׁוּ idem, Joſ.3.5. וְהִתְקַדְּשׁוּ & præparate vos, 2 Chron.35.6. In fut. hithp. à 3. ſ. m. יִתְקַדֵּשׁ præparabit ſe : occ.in 3.pl.m. cum camets ob pauſam,proScheva pen. יִתְקַדָּשׁוּ præparent ſe,Ex.19. 22.Atqhinc ex hâc Rad.etiam ſunt nomina ſeq. 1. No. קָדֵשׁ m. (ſemper ſcil.in vituperium, ſumptum : Pag.) ſcortum maſculum : ſic dictum,inquit R.D.quod ſit paratus ad concubitum : Cinædus : Pag.Bu.meritorius : qui ſcil. ſe proſtituit, & quaſi conſecrat libidini, Bu. Lex. Impurus,non caſtus, catamitus,&c. Pag.Bu. Hæc con-

contraria signif. perinde est atque Latinum: ut Virgilius. Quid non mortalia pectora cogis, Auri sacra fames? Et hinc etiam Græcè eodem modo usurpatur in malam partem, ἀγιστὴς contumeliosus: Av. Sic autem Cinædus dicitur, ut Kimchi ait, in Pag. paulò antè. Non alioqui per Antiphrasin, quasi communis, prostibulum, pollutus, impurus, à sanctitate conjugali alienus: Nam & sponsalia Hebræi, (juxta Doctores eorum, & Talmudicam authoritatem) a sanctitate & castitate קְדוּשִׁים appellant: & verbo קָדַשׁ utuntur pro desponsare. Sed linguæ usus est, ut קָדַשׁ pathicum, קְדֵשָׁה meretricem sonet. Latinè utrumque per prostibulum rectè verteris, quasi destinatum & omnibus expositum ad concubitum. Non est ergò קָדַשׁ scortator, seu meretricarius: sed gravius sonat: & קְדֵשָׁה plus etiam est quàm זוֹנָה meretrix: Merc. Est hoc No. קָדַשׁ meritorius, scortum: q.d. Veneri consecratus, victima publicæ libidinis: Coc. Prout occ. hoc No. s.m. simpl. & cum ה dem. præf. ut & in forma pl.m.cum ים & ב pro בְּהַ dein. præf. ut seq. קָדֵשׁ meritorius, Deut. 23.18.1 Reg. 14.24, הַקָּדֵשׁ meritorii, 1 Reg. 22.47. הַקְּדֵשִׁים meritorii, 1 Reg. 15. 12. 2 Reg. 23.7. בַּקְּדֵשִׁים cum meritoriis, Job. 36.14. Et 2. hinc etiam No. קְדֵשָׁה f. meretrix, scortum: Pag. Bu. prostibulum publicum, quod cuilibet obvio se prostituit: sed זוֹנָה meretrix est, quæ cum delectu, & magis privatim peccat, etsi etiam publica fiat: ut Ab. Ezra scribit: Bu. Lex. Occ. autem hoc No. s.f. simpl. & cum ה dem. præf. ut & in formâ pl. f. cum הַ dem. præf. ut seq. קְדֵשָׁה meretrix prostituta, Gen. 38.21, 22. Deut. 23.18. הַקְּדֵשָׁה meretrix, Gen. 38.21. הַקְּדֵשׁוֹת meretricibus. Hos. 4.14. Varii etiam loci de hàc Rad. uberiùs & pleniùs sunt notandi: prout sequuntur, Isa. 65.5. nè appropinques ad me, quia קָדַשְׁתִּיךָ sanctior sum te, nam R.D. & A.E. scribunt verbum hoc in loco esse intransit. Unde exp. קָדַשְׁתִּי מִמְּךָ: vel, אֲנִי־קָדוֹשׁ מִמֶּךָּ sanctior sum te. Pag. & sim. Bu. Lex. & Av. Sanctus sum tibi, vel ad te: h.e. purus & Deo proximus. à te autem discretus. Cocc. &c. vide in Rad. קרב, ad Imper. kal. s.m. 1 Sam. 21.5. וְאַף כִּי הַיּוֹם יִקְדַּשׁ בִּכְלִי & quantò magis hodiè sanctificabitur in vase? vide expositionem in חֻלִּי, ad dictionem חול; & in עֲצֶרֶת ad dictionem עֲצֶרֶת. Pag. Et quantò minùs hodiè sanctum erit in vase? Coc. (jam erant instrumenta ipsa juvenum sancta: h.e. quibuscunque ad iter hoc conficiendum instructi sunt. Est autem ratione communis, Heb. viâ prophani, viz. penes sacerdotes; i.e. æquè atque alio pane sacerdotes eo vesci possunt: Hæc autem sunt verba autoris, ex Lev. 24.9.) præsertim, quum eo die sanctificatur (viz. panis alius) in vase suo, i.e. indè ab ipso die sabbathi ineunte quo reponendi sunt in suis scutellis recentes panes: ibidem vers. 8. & infrà versu sequente. Jam &c. h.e. ut heri nudiustertius: quùm egrederer: ex tunc enim, ut antea dixit, mulier intercepta est nobis: h.e. tanta est celeritas hujus itineris nostri, ut cum uxoribus esse non licuerit nobis à discessu nostro, à quo hic tertius dies agitur. Sic autem respondit David sacerdoti quærenti vers. 5. si caverint sibi pueri ipsi, utique à muliere, i.e. si sui sanctificationi studerint, adeo ut nè ad uxores quidem suas accesserint. Quæstio autem est, quam sumit sacerdos ex Analogiâ mandati, de quo Exod. 10.15. & ex Oraculo Dei, de quo infrà vers. 10. & cap. seq. vers. 10. Quasi dicat qui rebus sanctis sanctarum, quales sunt hi panes, usuri sunt, hàc puritate præditi esse debent, quam Deus à populo ad se accessuro exegerat, & nunc quoque mandato exigit. Jun. Hag. 2.13. vel 12. Si acceperit, vel portaverit, quispiam carnem sanctitatis, seu sanctam in ora, vel potiùs ala, vestimenti sui: & tetigerit orà, seu alà suà panem & pulmentum, vinumque oleumque, ac omnem cibum: הֲיִקְדָּשׁ. nonne, vel num sanctificabitur? Pag. Cev. Simplicem hunc verbi sensum sequi malim, quum oppositum ponatur in sequenti interrogatione: quicquid Hebræi velint. In nostram sententiam inclinat Ab. Ezra: quia quod immundum & pollutum est, dum tangi prohibetur, eo redit, ut esse sanctum videatur: non quòd alioqui sanctificandi, & polluendi verba confundantur: verùm ego adhuc carnem sanctam propriè sumpserim. Merc. Alii autem exp. per oppositum. nonne immundus erit? scil. cibus: juxta R. D. Pag. Et si tetigerit alà suà, &c. aut ullam escam, num sancta erit? Av. En, tulerit aliquis carnem sanctam in ala vestis sui, vel tetigerit alà suà panem, &c. an sanctificabitur? ipse, scil. ex gestatione, aut contactu suo. Typi hîc duo gradatim á Prophetâ exponuntur: unus est, hominem ex contactu rei sanctæ non trahere sibi sanctitatem ullam, hoc versu: alter est, si immundus erit, tantùm abfore, ut sanctitatem indè percipiat uc contrà, rem sanctam impuraturus sit: quibus typis innuit Deus illorum judiciorum causas, quæ in Judæa hactenus excercuerat: nimirùm, quòd nullam sanctitatem ex altari sancto, aut rebus sanctificatis Deo percepissent, quia impuri animis suis fuerant, non secùs quàm illi qui ex cadavere impuritatem contraxerunt: vide Num. 5.2. & Lev. 23.25. Jun. De Nomine etiam מִקְדָּשׁ, locus, Num. 18.29. Notandus, ubi venit hoc No. punctatione Anomalum; sic, אֶת־מִקְדָּשׁוֹ sanctificationem ejus: i.e. partem optimam, seu opimam: quod á forma inusitata מִקְדָּשׁ esse potiùs videtur: quàm a מִקְדָּשׁ; videtur autem variatum punctis, nè, si מִקְדָּשׁוֹ scriberetur quis sanctuarium fortè, h.e. ædem sacram intelligeret, quùm nihil sit aliud quàm קָדְשׁוֹ sanctitatem ejus. De decimis decimarum loquitur, quas Levitæ dabant Sacerdotibus: Merc. Cev. Item. Am. 7.9. sic legitur מִקְדְּשֵׁי quod exp. & palatia Israel destruentur, juxta R.D. Pag. vel, & Sanctuaria seu templa instar palatiorum: habet enim Kimchi, Sanctuaria ista sunt Bethel, Gilgal, & Dan; Nam his in locis summa sua excelsa habuerunt, atque amplissimas ædes, exædificarunt, quæ illis erant in excelsa: unde palatiorum nomine intelliguntur: dicitur enim eod. cap. vers. 13. & Bethel &c. quia &c. Confer etiam Isa. 16.12. Cev. Item, hic etiam quidam locant ut No. Substant. מִקְדָּשׁ. m. idem, quod מִקְדָּשׁ sanctuarium: Pag. Bu. unde in forma pl.m. מִקְדָּשִׁים; prout occ. in forma pl.m. constr. cum הֶם Aff. sic, Ezech. 7.24, & cessare faciam superbiam fortium. & polluentur מִקְדָּשֵׁיהֶם sanctuaria illorum: Pag. Bu. Nam est sicut, vel pro מִקְדָּשֵׁיהֶם; inquit R.D. Sed est alterius speciei: nam ejus sing. est, ut dictum, מִקְדָּשׁ, instar מִקְדָּשׁ. Pag. De verbo etiam & de nomine קָרוֹשׁ loci quidam adnotandi. Gen. 2.3. & benedixit diei septimæ, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ & sanctificavit eam: dum scil. quievit vel cessavit plura condere, majorem ei dignitatem dedit. & sibi, qui est sanctus eum vindicavit. Nam sanctificare est, vel sanctum declarare

clarare, vel ſancto proprium facere, vel, ſancto ſimilem facere: per accidens autem notat ſeparationem ab impuro aut communi: ut Ezech. 7.24. וְנַחֲלוּ מִקְדָּשֵׁיהֶם & profanabuntur, quæ ipſos ſanctificant, h. e. ſeparant & diſtinguunt á gentibus impuris. Mic. 3.5. וְקִדְּשׁוּ עָלָיו מִלְחָמָה & ſanctificant contra eum bellum, h. e. prædicant tanquam ſacrum bellum, contra eum: quaſi, ſcil. Deo autorante. Confer Jer. 6.4. & Jer. 51.27. Sanctificate contra eum gentes: h. e. ſacramento obligatas ducite. Alio autem ſenſu, 2 Reg. 10.20. קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבָּעַל ſanctificate ocium, i. e. ſolennitatem Baali: & præconiarunt. Et Iſa. 13.3. אֲנִי צִוִּיתִי לִמְקֻדָּשָׁי ego præcepi ſanctificatis meis: h. e. delectis meis militibus, & in Catalogo meo deſcriptis, ut mihi, qui ſanctus ſum, ſerviant. Num. 3.13. & 8.17. הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָּל־בְּכוֹר ſanctificavi mihi omne primogenitum; feci ut meos jure ſingulari vindicare poſſem. Iſa. 29.23. וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ & ſanctificabunt ſanctum Jacobi. Sanctum dicent, & non facient blaſphemari nomen meum. Iſa. 8.13. Ipſum תַּקְדִּישׁוּ ſanctificabitis, dabitis operam, ut in vobis cognoſcatur Sanctus, & ſanctificans vos, & eum omni ſuâ gloriâ afficiatis. & in hithpael, Iſa. 30.29. כְּלֵיל הִתְקַדֶּשׁ־חָג, ut noctis, quâ ſanctificatur feſtum: i. e. quâ feſta lætitia in honorem Dei agitur. Magis paſſivè ex Chaldaiſmo, aut reciprocè, per Metonymiam. Iſa. 66.17. הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל הַגַּנּוֹת qui ſe ſanctificant & purificant ad hortos, h. e. qui ſe dedicant ſive conſecrant & omnibus modis comparant, ut in hortis faciant voluntatem unius, tanquam vicarii, & eum, &, quod ille colit, colant. De nomine etiam קָדוֹשׁ inſignis legitur locus, Iſ. 6.3. Sanctus, ſanctus, ſanctus Dominus (Deus) exercituum, plenitudo totius terræ, gloria ejus. Nam quando Chriſtus apparet, Dei qui vult Deus Judæorum & gentium vocari, ſanctitas manifeſtatur, ut gentibus ſanctus & glorioſus prædicari poſſit. & Num. 16.7. vir, quem elegit Dominus, הוּא הַקָּדוֹשׁ is (eſto) ſanctus, i. e. habeat jus accedendi ad Deum. Exod. 29.31. בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ in loco ſancto: i. e. in quo ſacræ functiones exercentur. Sic Lev. 6.9. 19.20. Pſal. 34.10. timete Dominum, קְדוֹשָׁיו ſancti ejus: quos ſcil. ipſe ſanctificavit & elegit ſuos: qui vos ipſi addicitis. Aharonidæ legaliter ſancti: ſed verè, qui per cognitionem & fidem veritatis purificati: habentes remiſſionem peccatorum in fide. Job. 15.15. בִּקְדֹשָׁיו לֹא יַאֲמִין ſanctis ſuis. (angelis, viz. electis) non credit: ſed ipſe eos ſanctificatos conſervat in ſanctitate. (Eh ſanctis ſuis non crediturus eſſet firmitatem. Eàdem comparatione naturæ humanæ cum divinâ, uſus fuerat Eliphaz, ſuprà 4.17. & ſequentibus: ubi in v. 19. planiùs proſequitur hanc comparationem, ſic, Quantò minùs inhabitantibus domos argillaceas? i. e. ſpiritibus humanis inhabitantibus corpora, quæ domus luteæ per circumlocutionem dicuntur: ut 2 Cor. 5.1. Jun.) Dan. 9.24. וְלִמְשׁוֹחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים & ad ungendum ſanctum Sanctorum: h. e. Eccleſiam Novi Teſtamenti, cujus πολίτευμα eſt in cœlo, quæ reſpondit Sancto Sanctorum, h. e. adyto Templi: nam ἡ σκηνὴ ἡ δευτέρα vocatur ἅγια ἁγίων: Hebr. 9.3. Confer Exo. 26.33. omnis terminus ejus, ſcil. montis, circumquàq; ſanctum ſanctorum: h. e. effuſo ſpiritu filiorum, tota Eccleſia eſt uncta ſanctum ſanctorum. Pſ. 68.18. סִינַי בַּקֹּדֶשׁ Sinai in Sancto, h. e. eſt in regno Chriſti: confer Zac. 14.20. Erit in tintinnabulis equi, קֹדֶשׁ לַיהוָה ſanctum domino. Nam in regno Chriſti omnia pura, & omnia Sanctorum Deo ſancta. Ezech. 45.4. וְהַמִּקְדָּשׁ מִקְדַּשׁ לְמִקְדָּשׁ & ſanctuarium pro ſanctuario, ſcil. erit. Ità nominatur, quæ & domus Jehovæ dicitur. Per Sanctuarium ſanctificantur, qui ad id accedunt. Dei habitatio in hominibus eſt cauſa ſanctificationis ipſorum. Ut Iſa. 8.14. וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ & (Dominus erit) Sanctuarium: h. e. erit ipſe id, per quod ſanctificantur homines, & per ſe ipſum manifeſtabitur, ut habitans in hominibus. Confer Apoc. 21.22. Am. 7.13. כִּי מִקְדַּשׁ־מֶלֶךְ הוּא nam hoc eſt ſanctuarium Regis: à Rege ſcil. conditum: Pſ. 73.17. Donec intrabam אֶל־מִקְדְּשֵׁי אֵל in ſanctuaria Dei. q. d. in Dei ſecretarium, & conſului libros Dei [Hæc de hàc Rad. ex Cocc.] Donec ingreſſus eſſem in ſanctuaria Dei fortis: i. e. donec contuliſſem me ad doctrinam cœleſtem percipiendam, quæ in locis ſacris, & Prophetarum Scholis tradebatur: Sic enim Davidem à Saule Najothas ad Schemuelem fugiſſe, ubi conventus Prophetarum habebatur: legimus 1 Sam. 19.8. & tunc, ut ſequitur, animadverſſem finem iſtorum: h. e. exitum, quem improbis tribuit Deus, obſervaſſem. Jun.

Rad. 13. קָהָה eſt obſtupeſcere: obtuſum fieri, i. e. ſine acie; Pag. Bu. hebeſcere, hebetari, De dentibus & ferro proprie, quùm infirma ſunt, ad ſcindendum, ſecandum, vel mordendum. Elias etiam cum קָהָה, quod eſt obſcurari, & turbari, per literarum גִּיכָּץ cognationem, confert. per Metaph. videtur dentibus tribui, quùm ex immaturo fructu, velut retuſio dentium oritur. Quidam de ferro dictum, vertunt rubiginoſum eſſe, Merc. hebes, hebetatus eſt, caruit acumine, &c. Cogn. cum כָּאָה & כָּהָה obtuſus fuit oculorum acie, caligavit: Hoc enim de oculis, illud de dentibus uſurpatur: Av. 70. ἀιμωδᾶν, ſtupere, de dentibus: in locis ubi kal, occurrit, Senſus hic videtur: quod, qui ſteterunt ad montem Sinai, deliquerunt, id luerunt poſteri. Hoc ceſſaturum Proverbium, declarat Deus: Quia onus legis auferendum erat à fidelibus. Judæi tunc putárunt. & nunc putant etiam, ſe plecti ob delicta majorum. Ezechiel teſtatur, id verum non eſſe; eumque ſtatum rerum futurum eſſe, ut, qui convertatur ad Deum, optimo ſtatu eſſe poſſit: Cocc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal, á 3. ſ. m. יִקְהֶה obſtupeſcet, & 3. pl. m. יִקְהוּ: in 3. pl. f. locis ſeq. תִּקְהֶינָה obſtupeſcent, Jer. 31.29, 30. Ezech. 18.2. In piel eſt hebetare: Bu. obtuſum facere: ἀμβλύνειν: Cocc. obtuſum fieri, i. e. ſine acumine: Pag. hebuit vehementer, hebes fuit valdè: Av. prout occ. in præt. piel, 3. ſ. m. ſic, Eccl. 10.10. Si קָהָה obtuſum, aut hebetatum fuerit ferrum: i. e. ſi debilitata fuerit acies ferri: h. e. acumen ejus, &c. Pag. Si hebetavit: Bu. Conc. & Lex. Si obtuderit ferrum: Coc. Si obtuſum fuerit, vel hebuerit ferrum, nec habuerit aciem, &c. Av. Si poſtquam hebetaverit ferrum, is aciem non exacuit, &c. i. e. Si imprudenter, & inconſideratè, fodiat, ſubruat, tollat, findatque tanquam non curato ferro, quod fuerit hebetatum &c. Jun.

Rad. 14. קָהַל eſt congregare: Pag. Bu. Av. & propriè dicitur de congregatione hominum, ceu per convocationem factà: ideóque eſt cogn. cum קוֹל; i. e. vox, & לְהַקָּה: i. e. collectio. Hinc καλέω voco: unde ἐκκλησία,

גזל, Eccleſia, concio, congregatio hominum: ἐκκλησιάζω congrego, &c. Av. Ex hàc Rad. eſt part. f. קוֹהֶלֶת congregans, congregatrix, ſcil. Anima, nempe regis Salomonis Eccl. 7. 2. 8. Aliàs, ſemper in maſc. uſurpatur, pro perſonà integrà, congregantis cœtum Eccleſiaſticum, & ita eſt ἐκκλησιαστὴς Eccleſiaſtes. Atque ſic dicitur, לִפְנֵי שֶׁהִיה מְקַהֵיל קְהִלוֹת בְּרַבִּים, h. e. propterea quòd congregaret cœtus Eccleſiaſticos publicos: ut ſcribit A. E. in libro Tſeror Hammor, h. e. faſciculus Myrrhæ: Bu. Lex. &c. vide etiam infrà inter nomina. part. hoc præſens eſt fæm. gen. ex kal, Eccl. 7. 28. אָמְרָה קוֹהֶלֶת dixit congregans (congregatrix.) Atque ſic dicitur Solomon rex, quòd ejus anima artium & ſcientiarum velut chorum ſibi comparaſſet: ut notat R. D. in Michlol. Unde & hæc eadem vox conſtruitur cum verbo maſculino, Eccl. 1. 2. אָמַר קוֹהֶלֶת dixit congregans (congregatrix:) vox ipſa ſonat ἐκκλησιάζουσα, quo fieri potuit, ut ſic etiam ſe Salomon appellarit, ſapientiæ rationem habens, per quam populum convocaret, & ſuas ad eum conciones haberet de rebus gravibus: vel, certè, animæ, præcipuæ in homine partis. Non ſoli enim ſacerdotes ac Levitæ ſunt concionati, ſed & alii interim, ut reges & prophetæ: tametſi hoc illorum ordinarium fuit & peculiare munus. Græci & noſtri ab Hebræorum phraſi abhorrentes, ἐκκλησιαστὴν concionatorem dixerunt. Hæc ergo vox per Syntheſin maſculino verbo jungitur paſſim, & ſemel fæmineo, illo Eccleſiaſtæ 7. Alii, libri potiùs quàm Authoris putant nomen. At utriuſq; videtur. Sonat propriè aggregatricem: poſſit dici Toar ex kal: ut verbum non legitur: Merc. Cev. part. ben. kal, ſ. m. eſſet קוֹהֵל congregans, convocans: m. & in fæm. קוֹהֶלֶת convocans, congregatrix, &c. Sed occ. in formâ f. ſ. cum duplice ſægol ante Thau, ſimpl. & cum ה dem. præf. ut ſeq. קוֹהֶלֶת Eccleſiaſtes, Eccl. 1. 1, 2. 12.. 7. 27.. 12. 9, 10. הַקּוֹהֶלֶת Eccleſiaſtes, Eccl. 12. 8. In niphal, נִקְהַל congregari, colligi, aut congregare ſe: Pag. Bu. Av. Aggregari ad concionem. De hominum tantùm collectione: Merc. de tota multitudine dicitur, cujuſmodi eſſet: five ſit populus, five pars populi, aut alioqui conſentiens multitudo: Cocc. Prout occ. in præt. niph. 3. pl. locis ſeq. נִקְהֲלוּ congregaverunt ſe, 2 Chro. 20. 26. Eſth. 9. 2. 16, 18. In part. niph. à ſ. m. נִקְהָל congregatus; unde in formâ pl. m. occ. loco ſeq. הַנִּקְהָלִים congregati, Ezech. 38. 7. In Infin. niph. occ. cum בְּ & לְ præf. ſic. בְּהִקָּהֵל in congregari, Num. 17. 7. לְהִקָּהֵל ad congregandum, Eſth. 8. 11. In fut. niph. occ. 3. ſ. m. & f. et 3. pl. m. cum ו conv. præf. in omnibus: ut ſeq. וַיִּקָּהֵל & congregatus fuit, Exod. 32. 1. Jer. 26. 9. וְתִקָּהֵל & congregatus eſt, Lev. 8. 4. Jud. 20. 1. וַיִּקָּהֲלוּ & congregati ſunt, Num. 16. 3.. 20. 2. Joſ. 18. 1.. 22. 12. 2 Sam. 20. 14. 1 Reg. 8. 2. 2 Chron. 5. 3. Eſth. 9. 15. In hiphil, הִקְהִיל congregare, ſeu congregare facere, colligere: Pag. Bu. Av. 70. συνάγειν: congregare univerſam multitudinem: Cocc. Prout occ. in præt. hiph. 2. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. וְהִקְהַלְתָּ congregaſti, Ezech. 38. 13. וְהִקְהַלְתָּ & congregabis, Num. 8. 9. הִקְהִילוּ congregarunt, Num. 1. 18. In Infin. hiph. occ. cum יְ præf. loco ſeq. יְהַקְהִיל & in congregando, Num. 10. 7. In Imper. hiph. ſ. m. pro plena forma הַקְהֵיל, congrega, occ. ſimpl. vel cum Tzeri in ult. abſque Jod hiph. vel cum ſægol pro Tzeri ob Maccaph ſeq. cui priori ו cop. eſt etiam præf. & in pl. m. ſimpl. ut ſeq. הַקָּהֵל congregato, Lev. 8. 3. Deut. 31. 12. וְהַקְהֵל congregato, Deut. 4. 10. וְהַקְהֵל & congrega, Num. 20. 8. הַקְהִילוּ congregate, Deut. 31. 28. In fut. hiph. 3. ſ. m. occ. ſimpl. vel cum Jod hiph. vel pro eo, cum Tzeri tantùm in ult. ſic, יַקְהִיל congregabit, 2 Chron. 5. 2. יַקְהֵל congregabit, 1 Reg. 8. 1. cui plenæ formæ cop. eſt præf. ſed formæ def. cum Tſeri in ult. abſque Jod ו conv. eſt præf. ut & in 3. pl. m. occ. cum ו conv. præf. ſed def. cum chirek tantùm abſque Jod in penult. ſic, וַיַּקְהֵל & congregabit, Job. 11. 10. וַיַּקְהֵל & congregavit, Exod. 35. 1. Num. 16. 19. 1 Reg. 12. 21. 1 Chron. 13. 5.. 15. 3.. 28. 1. 2 Chron. 11. 1. וַיַּקְהִלוּ & congregarunt, Num. 20. 10. Atque indè ex hàc Rad. ſunt nomina ſeq. 1. No. קָהָל m. congregatio, cœtus: Pag. Bu. Eccleſia, concio, multitudo populi; Av. Multitudo, congregata univerſim: 70. ἐκκλησία: Quod eſt cœtus concio, comitium. Coc. Idem valet hoc No. cum עֵדָה: ac utrumque interdum ſimul reperitur, ut Prov. 5. 14. ubi cœtus frequentiſſimus & celeberrimus deſignatur. Idem utrumque valere apparet, ex Lev. 4. 13. & deinceps: etſi quidam eo loco putent ſubindicari diſcrimen inter קָהָל & עֵדָה, ut inter partem & totum. Poteſt reddi per nomen Eccleſiæ vel concionis: Etſi quidam Eccleſiæ nomen in Novo Teſt. malunt reſpondere ſequenti קְהִלָּה: Sicut & ſuas Synagogas hodiè Judæi vocant hoc Nomine. Sed utrumque idem eſt. Elias notat קָהָל etiam de mulierum aggregatione dici, Jer. 44. Merc. Occurrit autem hoc No. frequens in textu: ut ſeq. In abſol. formâ ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. קָהָל congregatio, cœtus, 1 Reg. 8. 65. 2 Chron. 7. 8.. 30. 13.. 31. 18. Ezr. 10. 1. Pſa. 22. 23. Prov. 5. 14. Jer. 31. 8.. 44. 15. Ezec. 16. 40.. 23. 46, 47.. 38. 4, 15. Joel. 2. 16. & cum ו cop. præf. loco ſeq. וְקָהָל & congregatione, Ezech. 26. 7. ſed ſæpiùs cum ה dem. præf. ſic, הַקָּהָל congregatio, Exod. 16. 3. Lev. 4. 13, 14, 21.. 16. 33. Num. 10. 7.. 15. 15.. 16. 33.. 17. 12.. 19. 20.. 20. 6, 10, 12.. 27. 4. Deut. 9. 10.. 10. 4.. 18. 16. Jud. 21. 8. 1 Sam. 17. 47. 1 Chron. 13. 4.. 29. 1, 10, 20. 2 Chro. 1. 3.. 20. 14.. 23. 3.. 28, 14.. 29. 28, 31, 32.. 30. 2, 4, 23, 25. Ezr. 2. 64.. 10. 12, 14. Neh. 5. 13.. 7. 66.. 8. 2, 17. ſed occ. etiam eadem hæc abſol. formâ ſ. m. cum וַ, בְּ, כְּ, וְ, לְ & כְּ præf. ut ſeq. וְהַקָּהָל & congreg. 2 Chro. 1. 5.. 24. 6.. 29. 23. בְּקָהָל in congregatione, Pſal. 22. 26.. 35. 18.. 40. 10. Prov. 26. 26. בַּקָּהָל in congregatione, Jud. 21. 5. 2 Ch. 30. 17. Job. 30. 28. Lam. 1, 10. וּבְקָהָל & in congregatione, Ezech. 17. 17. לְקָהָל congregationi, Pſal. 40. 11. לַקָּהָל congregationi, 2 Chron. 30. 24. In formâ ſ. m. conſtr. eſt cum Scheva & pathach; prout occ. ſimpl. & cum ו, & בְּ præf. ut ſeq. קְהַל congregatio, Exod. 12. 6. Lev. 16. 17. Num. 14. 5.. 17. 3.. 20. 4. Deut. 31. 30. Ezech. 8. 35. 1 Reg. 8. 14, 22, 55.. 12. 3. 1 Chron. 13. 2.. 28. 8. 2 Chron. 6. 3, 12, 13.. 30. 25. Pſ. 26. 5. Jer. 26. 17.. 50. 9. וּקְהַל & congreg. Gen. 35. 11. בִּקְהַל in congregatione, Deut. 23. 2, 3, 4, 9. Jud. 20. 2. 2 Chron. 20. 5. Neh. 13. 1. Pſ. 89. 6.. 107. 32.. 149. 1. Prov. 21. 16. Ezech. 32. 3. Mich. 2. 5. Sed occ. etiam ead. forma ſ. m. conſtr. cum יְ, בְּ & מִ præf. ſic, וּבִקְהַל & in congregatione Ezec. 23. 24. לִקְהַל in congregat. Gen. 28. 3.. 48. 4. מִקְהַל a congregatione, Ezr. 10. 8. cui etiam formæ; הַ (ob pauſam, pro הָ), הֶ, כֶם, & ם, ſunt aff. & huic ult. בְּ eſt præf. prout ſeq. קְהָלְךָ congregatione tua, Ezec. 38. 7, 13. קְהָלֶךָ congregatione tua, Ezech. 27. 27,

34. קְהִלָּתָם congregat. veſtra, Deut. 5. 29. קְהָלָה congreg. ejus, Ezech. 32. 22, 23. בְּקְהָלָם in congreg. ipſorum, Gen. 49. 6. Item hinc etiam, 2. No. קְהִלָּה f. idem, cum præced. maſc. Congregatio, cœtus, concio, Eccleſia, cœtus Eccleſiaſticus: Pag. Bu. Av. prout occ. hoc No. in formâ abſol. & conſtr. f. f. ſic, קְהִלָּה congregatio, Neh. 5. 7. קְהִלַּת congregatio, Deut. 33. 4. Item, 3. hinc etiam No. quaſi à f. m. cum Mem heemant. ab initio: מַקְהֵל, & in fœm. מַקְהֵלָה idem cum præced. cœtus, congregatio, &c. Pag. Prout occ. in forma pl. m. & f. cum בְּ præf. ſic, בְּמַקְהֵלִים in congregationibus, ſeu Eccleſiis, Pſal. 26. 12. בְּמַקְהֲלוֹת in congregationibus. Pſal. 68. 27.

Rad. 15. קוא vel קיא, in præt. kal קָא; eſt, vomere, evomere, vomitum reddere, ἐξεμεῖν: Pag. Bu. Cocc. Unde in part. ben. kal, f. m. קָא evomens. maſc. prout occ. in part. f. f. ſic, Lev. 18. 28. Quemadmodùm terra קָאָה vomens, i. e. vomit, evomuit gentem, quæ fuit ante vos: Pag. Bu. Cocc. Eſt autem formæ inſtar בָּאָה veniens ſeu venit: 1 Sam. 25. 19. part. ben. f. f. à בוא, in præt. & part. kal בָּא. vel, ut quidam volunt, eſt à Rad. סָאָה; & ſic eſſet in 3. ſ. m. præt. kal; inſtar עָשָׂה fecit: Pag. Sed potiùs eſt benoni f. Nam tertia fœm. præteriti (ex hàc Rad. קוא in præt. 3. ſ. m. קָא) eſt milhel: etſi pauca inveniuntur Milrah, ſed ferè præeunte vau converſivo. Merc. Cev. Item, ex hac Rad. קוא plerique ſumunt illud, Jer. 25. 27. וְקִיְּוּ & evomite; 70. ἐξεμέσατε: quaſi eſſet Imper. kal, pl. m. cum וְ cop. præf. à ſing. m. קִיָּה & quaſi à Rad. inuſit. קָיָה: vel eſt quaſi à Rad. קאא pro, קָאָה: mutato ſcil. Aleph in Jod. Ex Bu. Lex. Pag. & Cocc. In hiphil, הֵקִיא, idem cum kal, vomere: Bu. Cocc. fecit vomitum, evomuit. Prout occ. in præt. hiph. 2. ſ. m. (à ſimplice formâ הַקְאַתָּ, vel הַקְאוֹתָ) cum וְ conv. præf. & וֹ Aff. ſic, Prov. 25. 16. Nè fortè ſatieris illo, ſcil. melle: וְהַקְאוֹתוֹ vel, ut in nonnullis exempl. ex altera forma, וְהַקְאַתּוֹ, & evomas illud; Pag. Bu. Coc. Merc. &c. 70. ἐξεμέσῃς, Av. Item, occ. etiam in fut. hiph. (à 3. ſ. m. יָקִיא, evomet, & 2. ſ. m. תָּקִיא evomes;) in 2. ſ. m. cum נָּה Aff. ſic, Prov. 23. 8. Buccellam tuam comediſti, תְּקִיאֶנָּה, evomas, vel evomes illam: Pag. Coc. &c. Item occ. etiam in fut. hiph. 3. ſ. m. cum וְ conv. præf. & Tzeri tantùm abſque Jod hiph. in ult. ut & cum chirek tantùm abſque Jod hiph. & ante נִי Aff. ſic, Jon. 2. 11. & dixit i. e. præcepit Dominus piſci וַיָּקִא & evomuit ipſum Jonah in aridam: Pag. Bu. &c. & Job. 20. 15. ſubſtantiam abſorbuit, וַיְקִאֶנִּי & evomuit illam. Sic etiam in 3. ſ. f. fut. hiph. occ. ſimpl. plenè: ſed cum וְ conv, præf. habet chirek tantum abſque Jod hiph. in ult. ſic, Lev. 18. 28. 20. 22. Et non תָּקִיא evomet, vel evomat vos terra. Et ibid. 18. 25. וַתָּקִא & evomuit terra habitatores ſuos. Atque indè ex hac Rad. קוא ſunt nomina ſeq. 1. No. קִיא m. vomitus; ἔμετος: Pag. Bu. Coc. Iſa. 28. 8. Omnes menſæ repletæ ſunt, vel plenæ ſunt קִיא צוֹאָה vomitu ſtercoris: Cocc. vomitu & ſordibus: Av. h. e. ad omnes menſas ſermo inſulſus & vanus habetur: Coc. Quod etiam No. venit cum בְּ præf. & וֹ Aff. ſic Iſa. 19. 14. ut titubat ebrius בְּקִיאוֹ in vomitu ſuo. ſic, Jer. 48. 16. Pag. Bu. Cocc. &c. 70. ὁ μισῶν καὶ ὁ ἐμῶν. Av. Item, 2. hinc etiam No. קָא m. idem, vomitus, &c. prout occ. cum וֹ Aff. ſic, כֶּלֶב שָׁב עַל־קֵאוֹ ſicut canis rediens, ſeu redit aut revertitur ad vomitum ſuum, &c. Prov. 26. 11. Pag Bu. Cocc. Item, componitur hoc No. קִיא cum altero nomine, viz. קָלוֹן ignominia; ſic, Hab. 2. 16, קִי קָלוֹן, vomitus ignominiæ, ſeu ignominioſus &c. De quo vide plenius in rad. קָלָה; Merc. Bu. Lex. Item nomen קָאָה & קָאַת platea, pelicanus, &c. vide ſuprà in Rad. קאא.

Rad. 16. קוּב: quæ ſolent à nonnullis citari in hac radice, quidam referunt ad קָבַב, quidam ad קָבָה, quidam etiam huc. Et verò quod attinet ad קָבָה, ex Analogiæ ratione, quam etiam uſu confirmant Rabbini vel Talmudiſtæ, ut dictum eſt ſuprà ad קָבַב, huc pertinet. Ventriculum verò ſonat, ſeu receptaculum ubi adeps exugens aggregatur, & concreſcit, propriè in viſceribus beſtiæ: ſed & Metaphoricè de muliere dici poſſit, ut jam, in קָבַב. attigimus Kimchi hoc ex ſuis confirmare, Deut. 18. 3. brachium (armum) & maxillas, וְהַקֵּבָה & ventriculum. Quæ de ſtatu conſtructo & affixo ex R. R. uſu dici poſſent, habes ad קָבַב. Ubi & de קָבָתָה quàm fuſiſſimè: quaſi & ibi repoſitum ſit, quòd videatur à קָבָה detortum, ſubſtituto kam. kat. pro kibbuts. Illud etiam ibidem huc revocari poſſe dictum eſt, quaſi cholem in kamets-kateph tranſiret: ſicut & in Rad. קמה & בָּמָה פּוּת evenire notavimus. Quod ſi quis ad קָבָה revocare malit, autorem etiam habebit Kimchi, non ſolum in Libro Rad. ſed & in Grammat. Michl. Cev. plura quære in קָבַב; Pag.

Rad. 17. קָוָה eſt præſtolari, expectare, expectationem habere: ſperare. Item congregare: Pag. Bu. 70. μένειν, ἀναμένειν, περιμένειν, ὑπομένειν, προσδεχᾶν: Coc. expectavit incumbendo, ſeu incubando, incubuit: præſtolatus eſt, congregatus eſt manendo & expectando. Hinc κέω, κέεμαι, unde κεῖμαι, ἴσχεῖμαι, incumbo, adjaceo, ſpero: &c. Av. verbum hoc, קָוָה, eſt magno animi deſiderio in aliquem intentum eſſe, & reſpicere, ac ex eo pendere. In kal, tantum reperitur Benoni. In niphal eſt congregari, de aquis propriè. Undè ad populorum confluentiam, vel hominum, Metaphoricè transfertur. Quidam, ut priorem tueantur ſignificationem, exponunt aſſectari, aſſectare: apprehendere, amplecti, intendere; vel potiùs intentum eſſe, circumquàque reſpicere, volunt eſſe: ac obſervant de animi & voluntatis motu, & inclinatione, proprie dici. Atque id eſſe quod Paulus verbo Græco dicat ἀποκαραδοκεῖν. quaſi capite intento contemplari: ut fit geſtus diligenter intuentium, & avidè atque anxiè expectantium. Conſtruitur cum Lamed vel אֶל: Et tunc potes vertere, ſpectare in aliquem, vel aliquid. vel intentum eſſe alicui. Interdum cum Accuſativo. Interim & abſolutè. Item cum verbo infinito, præpoſitâ ei Lamed, ex literis Bichlam: Merc. In Bu. Conc. hæc Rad. tria ſignif. 1. eſt, expectare, præſtolari. Prout occ. in part. Ben. kal, à ſ. m. קָוֶה expectans, &c. Et in pl. m. abſol. קָוִים: in formâ pl. m. conſtr. cum וְ cop. præf. ſic: Pſal. 37. 9. וְקֹוֵי יְהוָה & expectantes dominum, ſivè ſperantes in domino, &c. Sed in Iſa. 40. 31. pro hoc ſcribitur præter normam, Bu. Lex. ſic: וְקִוֵּי & expectantes, &c. Ubi juxta R. D. ponitur pro וְקֹוֵי; nam mutatur Vau in Jod, ut idem inquit; Et Jod, quod deficit in Scripturâ, remanſit in pronunciatione. Scribitur enim cum uno Jod tantùm, quod eſt loco Vau Radicalis literæ: Jod autem ſignum pluralis latet, & eſt in pronunciatione; prout idem ſcribit in Comment. Pag. Quæ forma

ma pl.m. conſtr. occ. etiam cum ־ (pro ־, ob pauſam) ה & ו, pro יו aff.cui ult, ל eſt etiam præf.ut ſeq. קַוֵּי expectantes me, Iſa.49.23. קַוֶּיךָ expectantes te, Pſal.25.3..69.7. לְקַוִּים expectantibus eum, Lam. 3.25. In piel. קִוָּה, idem cum kal, expectationem habere: Bu. expectavit ſedulò: Av. conſtruitur cum Dat. & Accuſ. & præp. אֶל: Bu. Lex. Av. & interdùm etiam abſolutè ponitur: Av. prout occ. in præt. piel 3.ſ.f. & in 1.ſ.ſimpl. & cum ו conv. præf. cui etiam ה eſt aff. fic, קִוִּיתָה expectat, Pſ.130.5. קִוִּיתִי expectavi. Gen.49.18. Job. 30. 26. Pſa.25.5.. 39.8..40.2.. 130.5.Iſa.5.4. וְקִוִּיתִי & prætolabor, Iſa.8.17. קִוִּיתִיךָ expectavi te, Pſal.25.21. Item occ. etiam in 3. pl. præt. piel ſimpl. ſed in 2. pl. m. cum ו cop. vel conv. præf. ut & in 1. pl. ſimpl. & cum ה & הוּ aff. quod ult. aff. eſt poſt kibbuts pro ſchurek penult. & cum שׁ (pro אֲשֶׁר relat.) præf. ut ſeq. קַוּוּ expectarunt, Job.6.19. Pſal.56.7..119.95. וְקִוִּיתֶם & expectaſtis, Jer.13.16. קִוִּינוּ expectavimus, Iſa.25.9..33.2. קִוִּינוּךָ expectamus te, Iſa.26.8. שִׁקִּוִּינֵהוּ quem expectamus, Lam.2. 16. In infin. piel occ. vel cum cholem vel cum Tseri in ult. ante 3. Rad. He: ſic: קַוּוֹת expectando, Pſal.40. 2. קַוֹּת expectare, Jer,8.15..14.19. & in imper. piel ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. קַוֵּה expecta, Pſal. 27.14..37. 34. Prov.20.22. וְקַוֵּה & expecta, Pſal.27. 14.Hoſ.12.7. In fut. piel. 1. ſ.occ. ſimpl. & cum ו cop. vel ו conv. præf. אֲקַוֶּה expectabo, Job. 17. 14. וְאֲקַוֶּה & expectabo. Pſal.52.11. וַאֲקַוֶּה & expectavi, Pſal. 69. 21. & in 3.ſ. m. ſimpl. plenè, eſt: יְקַוֶּה expectabit, Job.7.2. Mic.5.6. ſed occ. etiam 3. ſ. m. fut. piel def. per Apoc. 3. Rad. He: idque ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic: יְקַו expectet, Job.3.8. וַיְקַו & expectavit, Iſa.5.2.7. Item in 1. pl. fut.piel occ.ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed in 3. pl. m. ſimpl. ut ſeq. נְקַוֶּה expectabimus, Iſa.59.9,11..64.2. וְנִקְוֶה & expectabimus, Jer.14.22. יְקַוּוּ expectabunt Iſa.51.5.. 60. 9. Atque indè ex Rad. in hàc 1. expectandi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. No. cum Mem Heemant viz. מִקְוֶה m. expectatio, id quod expectatur: Coc. ſpes expectans & incumbens alicui: Av. prout occ. in abſol. formà ſ. m. ſimpl. ſed in conſtr. cum Tseri in ult. ſimpl. & cum ו cop. præf. מִקְוֵה expectatio, ſpes, 1 Chron, 29. 15. Ezr.10.2. מִקְוֵה idem, Jer.14.8..17.13. וּמִקְוֵה & expect. Jer.50.7. Item 2. hinc etiam No. fæm. cum Thau Heemant. ab initio idem ſignificans cum præced. maſc. & occ. in abſol. formà ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. תִּקְוָה expectatio, ſpes, Ruth. 1. 12. Job 5.16.. 7.6..11.18. 14.7. Pro.11.7..19.18..26.12.. 29.20. Jer.31.17. Lam.3.29. Hoſ.2.17. וְתִקְוָה & ſpes, Jer. 29. 11. הַתִּקְוָה ſpei, Zach. 9.12. Hoc No.ut & præced. 70. vertunt ὑπομονὴ, ὑπόστασις, ἐλπὶς; vel utrumque reddi poteſt: προσδοκὴ, ἀπεκδοχὴ, &c. Coc. ſed occ. etiam hoc No. cum Thau Heemant. in formà ſ. f. conſtr. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ־ו, ־ה, ־ם, & ־ם aff. vel ſcil. ſimpl. vel cum ו cop.præf. in quibuſdam ex iis; prout ſequuntur. תִּקְוַת ſpes, Job.27.8. Pſal.9.19. Prov. 11.23. וְתִקְוַת & ſpes, Job. 8. 13.. 14.19. Prov. 10. 28. תִּקְוָתִי ſpes mea, Job. 17. 15..19. 10. Pſal.62.6..71.5. וְתִקְוָתִי & ſpes mea, Job.6.8..17.16. תִּקְוָתֵנוּ ſpes noſtra, Ezec. 37.11. תִּקְוָתְךָ ſpes tua, Job. 4.6. וְתִקְוָתְךָ & ſpes tua, Prov.23.18..24.14. תִּקְוָתָהּ ſpes ejus, Ezec. 19. 8. תִּקְוָתָם & ſpes ipſorum, Job. 11. 12. ſed ſignif. 2. eſt in niphal, נִקְוָה: congregari, & confluere, ſi de aquis dicitur: congregare ſe, ſi de hominibus: Bu. Lex. congregatus eſt expectando: collectus eſt: Av. colligi, confluere, ut Jer. 3.17. & confluent, &c. Cum quo loco confer. Iſa. 2. 2. Ubi pro niphal ex hàc Rad. eſt, וְנָהֲרוּ. Videtur autem hæc confluendi ſignif. eſſe à No, קָו linea; ut ſit tanquam concurſus linearum ad centrum ſuum: Coc. occurrit autem in hâc ſignif. præt. niph. 3. pl. cum ו conv. præf. ut & in fut. niph. à 3. ſ. m. יִקָּוֶה confluet, colligetur, &c.in 3.pl.m. ſimpl. ut ſeq. וְנִקְווּ & confluent, Jer.3. 17. יִקָּווּ confluant, Gen.1.9. Atque indè ex Rad. in hac ſignif. eſt 1. No. מִקְוֶה f. conceptaculum aquarum: Bu. Lex. vel aquarum congregatio, Pag.Merc. Av. vel lacus ad excipiendas aquas: Av. Foſſa, ad concipiendas aquas: Cocc. prout occ. hoc No. ſ.f. cum ו cop.præf. loco ſeq. וּמִקְוֶה confluens concept aculum confluentis Iſ.22.11. Item, 2. in hac colligendi ſignif. venit etiam No. præced. maſc.in 1.ſignif.viz. מִקְוֶה; quod eſt etiam congregatio: Pag.Bu.Av.Confluens, confluentia, conceptaculum: Bu. Lex. receptaculum confluentium aquarum: Cocc. Quidam utramque ſignif. ſimul complectentes, comprehenſionem exponunt: vel ſcil. Spiritualem, & animi: i.e.ſpem: vel corporalem aggregationem & congeriem: Merc. Collectio per expectationem: Av. Prout occ.hoc No. in hac ſignif. in formà ſ.m. conſtr.ſimpl.& cum יְ præf.prout ſeq. מִקְוֵה idem, Exod.7.21. Lev.11.36. וְלִמְקֵוֵה & confluentes, Gen.1. 10. Item iii.ſignif. à hujus Rad. קָוֶה eſt; netum filatum, Bu. Conc. Prout occ. juxta quoſdam in hac ſignif. fut. piel, 1.ſ.fic Job.17.14. Si אֲקַוֶּה ad filum, vel lineam examinavero omnia: juxta R.D. in Bu, Conc. Alii verò exp. in 1.ſignif. ſi expectavero, vel ædificavero: infernus, vel ſepulchrum, domus mea. Eſt tranſlatio á No. קָו linea aut filo, quo in ædificando extenditur, ut R. D.exp.in lib.Rad. Pag. Et ſic poſſis in hoc ſenſu vertere: ſi ædificavero, velut regulâ ſtructoriâ, ſepulchrum domum meam. Vide infrà nomen יְקָו. Sed ſenſus ſimpliciſſimus eſt: ſi ſpe munire me velim, hoc vanum eſt: cùm mihi ſepulchrum domus ſit futura. Merc. Si expectem: infernus domus mea: h.e.nihil expecto, vel ut certum vel ut poſſibile niſi mortem: Confer mox infrà verſ.15. תִּקְוָתִי. Cocc. Si expectem ſepulchrum domus mea, ſcil.eſt: h.e. reſtitutionem mei, quam proponitis, fruſtra expectavero; Jun. Atque inde ex Radice in hàc 3.ſignificatione ſunt nomina ſequentia, 1.No. קָו vel קַו m. linea, delineatio, regula amuſſis, filum menſorium: Bu. Lex. linea, qua utuntur operarii inter laborandum, funiculus ſtructorius: linea cui incubant, vel ad quam ſpectant fabri lignarii, & cæmentarii: Av. Funiculus in longum protractus dicitur קָו: qualis in ſtructurâ demetiendâ adhibetur: קַדְמוֹן: 70. μέτρον, σπάρτιον γεωμετρίας: Aquila, κανών. Qui expectat, extendit animam ſuam ad futurum bonum, & ei quaſi κανόνα & lineam dat. Job. 38.5. Quis poſuit menſuras ejus, ut ſcias? aut. quis tetendit ſuper eam, קָו, lineam? Nam ut recta ſit ſtructura, opus eſt lineâ extenſâ: ut Iſa.44.13. Faber lignarius נָטָה קָו extendit lineam: &c. Coc. Nomen hoc non exſpectationem ſignificat, in Iſa. 28. ut quidam putant, ſeu applicationem animi ad aliquid; ſed nor mam

normam, regulam. Directorium quod ædificiis, vel materiæ, admovetur: quidam, funiculum menſorium reddunt: Sed errant, qui credunt, hujus ad terram metiendam, uſum fuiſſe, cùm ſit proprie regula ſtructoria: etſi figuratè, Prophetæ in contrarium interdùm uſurpant, viz. ad deſtruendum: ut Iſa. 34. Merc. Cev. Sic Lam. 2. 8. נָטָה קָו extendit lineam &c. h. e. lineâ deſignavit modum deſtructionis. At Zac. 1. 16. (in ſenſu reſtaurandi) קָו יִנָּטֶה linea extendetur, &c. ut ſc. diſtinguantur fora, vici, & domus certis menſuris: Cocc. Scribitur autem hoc Nomen, vel per kamets; vel per pathach, etiam in ſtatu abſoluto, ſed id. præſertim ubi geminatur: ut Iſa. 18. 2. fortaſſe ad dipthongum variandam: Merc Cev. Occurrit autem hoc No. cum Kamets ſimpl. & cum ו cop. præf. קָו filum menſorium, linea, amuſſis, Job. 38. 5. Iſa. 18. 2, 7.. 44. 13. Jer. 31. 38. Lam. 2. 8. וָקָו & filum, 2Chron. 4. 2. Ezec. 47. 3. Item occ. etiam cum ו cop. præf. & cum He abundante; Bu. Lex. vel cum He parag. in fine: Pag. locis ſcil. ſeq. וְקָוֶה & filum, 1Reg. 7. 23. Zach. 1. 16. Item occ. etiam ead. forma in cametsׂ cum בְּ, לְ, & כְּ præf. בְּקָו ad amuſſim Iſ. 34. 11. לְקָו ad lineam, Iſa. 25. 17. כְּקָו ad lineam. Iſa. 28. 10, 13. In formâ autem cum pathach occ. etiam ſimpl. & cum ם aff. ſic: קָוֵי linea, 2Reg. 21. 13. Iſa. 18. 2, 7.. 28. 10, 13.. 34. 11. קָוִּים linea, delineatio ipſorum, Pſal. 19. 5. Item occ. etiam in hàc 3. ſignif. No. præced. in 1. ſignif. cum Thau Heemant. viz. תִּקְוָה f. quod eſt etiam funiculus: Bu. Lex. Coc. Cui ſcil. incumbimus, Av. Nam Kimchi monet hoc no. pro filo poſſe exponi, Job 7. 6. quia texturæ meminerat. Filum tramæ in radio textoris, omnium celerrimè prætercurrit. In Metaphorâ ſic permanetur, תִּקְוָה utrumque ſignificante: quod Latina vel alia lingua aſſequi non poſſit; Merc. Cev. Et ſic Joſh. 2. 21. & ligavit אֶת תִּקְוַת filum coccini, i. e. coccinium in feneſtrâ: Pag. ubi quidam vertunt funiculum: ab applicatione: ſed ego, glomus, malim dicere, à collectione, quod eſt alterum hujus Radicis ſignificatum: Merc. In qua ſcil. ſignif. occ. in forma abſol. juxta R. D. loco ſeq. תִּקְוָה funiculus menſorius, Job. 7. 6. Et in forma ſ. f. conſtr. locis ſeq. תִּקְוַת funiculum, Joſ. 2. 18, 21. Sic etiam in hàc 3. ſignif. occ. itidem no. præced. in 1. & 2. ſignif. cum Mem Heemant, viz. מִקְוֵה m. quod ſignif. etiam filum: ſive netum, filatum: Bu. Lex. netum: Cocc. Bu. Conc. Sed venit hoc No. in forma conſtr. cum Tseri, pro abſoluta cum Sægol, inquit R. D. Merc. In loco ſcil. 1Reg. 10. 28. Et exitum equorum, qui erat ipſi Selomoh ex Ægypto וּמִקְוֵה & netum negotiatores regis capient, pro capiebant: מִקְוֵה netum בְּמְחִיר pretio. (Sed 2 Chron. 1. 16. in eadem ſententia per Aleph pro He ſcribitur: ut infrà videbitur: Merc. Cev.) vel ſic ſecundum alteram ſignificantiam: Et exitum equorum, qui erant Solomoni, & congregationem proventus exitus, negotiatores accipiebant precio. In priori Editione hoc modo vertimus: & exitus equorum ipſi Selomoh erat ex Ægypto, & congregatio negotiatorum Regis accipiebant netum in pretium: Pag. ſeu telam: ſed malo pro equorum collectione בְּמְחִיר pretio, nt ſequentia oſtendunt, etiam 2 Chro. 1. ſub fin. R. Sal. utrumque pro equorum collectione exponit, ut prius etiam ſit abſolutum: ut ſit repetitio hujus linguæ familiaris, ac ſi ſecundo loco dixiſſet אוֹתוֹ eam. Quidam poſterius accipiunt pro multitudine rerum quarumvis, quæ in negotiationem veniunt. Sed ſententia ſatis oſtendit de equis in genere ſermonem eſſe, Merc, Hieron. & educebantur equi Selomoni de Ægypto, & de Choa, negotiatores enim Regis emebant de Choa, & ſtatuto pretio perducebant. R. D. in libro Rad. exponit, ac ſi dicas quòd negotiatores regis educebant equos ex Ægypto, & accipiebant (afferebant) in Jeruſalaim, in pretium, (vel, pro pretio) eorum, מִקְוֶה netum (filatum à תִּקְוָה prædicto, quod eſt filum, ut dictum eſt ſuperiùs) quod deferebant in Ægyptium Pag. Item hoc no. ſcribitur etiam cum Aleph pro He 3. Rad. ut dictum: ſic: 2Chron. 1. 16. & exitus equorum, qui erat ipſi Selomoh, ex Ægypto, וּמִקְוֵא & netum, negotiatores Regis, מִקְוֵא netum, accipient pro accipiebant, pretio. Et rectum eſt quòd מִקְוֵא netum educerent ex Ægypto ſicut equos: invenimus enim, quòd opus & ars lini erat in Ægypto præ aliis terris: ut Iſa. 19. 9. & Ezec. 27. 7. Dixit autem, accipiebant netum pretio: quia equos non educebant pretio, ſed netum educebant pretio. Nam Pharaoh dedit ipſi Selomoh exitum equorum, ut poſſet ipſe educere equos ſecundùm omnem voluntatem ſuam: & quiſquis educebat (educeret) equos è regibus terræ ex Ægypto, per Selomoh educebat (educeret) & illi dabant (darent) illud quòd dabant Regi Ægypti, propter eductionem equorum. Et dicit Scriptura quod negotiatores Regis Selomoh educebant equos ex Ægypto in Jeruſalaim abſque pretio: Sed netum (h. e. opus lini, quod educebant ex Ægypto) educebant pretio. Et poſtea dicit quantum dabant pro eductione equorum ex Ægypto Reges terræ: & aſcendebat, &c, i. e. per mercatores Regis Selomoh educebant, dato illis pretio quod dediſſent Regi Ægypti; quia (ut dictum eſt) Rex Ægypti dederat illud Selomoni: Pag. vel certè, faciebant aſcendere, i. e. ſubducebant ex Ægypto, & educebant, dato pretio 600 Argenteorum pro quadriga, h. e. in ſingulos equos centenis quinquagenis. Nam quadriga eſt quatuor equorum; Merc. Et in Comment. R. Sal. 2Chron. 1. ſic exponitur: & exitus equorum qui erat Selomoni, non erat niſi, i. e. erat, ex Ægypto: וּמִקְוֵא; i. e. וְאַסִיפַת & congregatio negotiatorum Regis Selomoh, in Ægypto emebant equos pretio: Pag. Sed poteſt & hunc habere ſenſum: quia exitus, vel, ex exitu, equorum, qui erat Solomoni, proveniebat, ex Ægypto: Ita quoque indè proveniebat Solomoni pannus byſſinus, qui erat veſtis Regis: ſeu ex quo veſtes Regiæ conficiuntur. Pag. Merc. Et hoc quia Mercatores Regis accipiebant pannum byſſinum pretio aliquo convenienti, ut daretur Solomoni, propter exitum & ſummam debitam Solomoni; Pag. In Targum ſic exp. atque educebantur equi, qui erant Selomonis, vel quos habebat Selomoh, ex Ægypto: & congregatio Mercatorum Regis emebant congregationem dictam, (collectionem, viz. & ſolidum exitum equorum) pecuniis, ſeu nummis: i. e. certo pretio. Pag. Merc. Niſi utrumque nomen מִקְוֵה vel מִקְוֵא vis per Accuſativum vertere: ut ſecundo loco ſit pro אוֹתוֹ eam. Hebraico more; & tunc Mercatores, in Nominativo legetur. Sed prior

prior ille ſenſus magis placuerit, ut variè ſumatur nomen מְקֻוָּה Merc. Cev. ſenſus eſt: Et collectio, i.e. ſocietas Mercatorum Regis, collectionem accipiebant, per commutationem: &c. Av. וּמִקְוֵה סוֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ יִקְחוּ מְקֻוָּה בְּמְחִיר: Et netum negotiatorum Regis, (qui, ſcil.) parabant netum pretio. Bochartus contendit, notari vectigal: & comparat cum גבה. Sed non intelligo, quid ſit accipere vectigal pretio: & quomodo hoc de negotiatoribus regiis dicatur. Hieron. de Ægypto & de Coa. Cocc. verſ. 28. & vectigal (viz. quoniam ex Ægypto terreſtri itinere, in Syriam proficiſcentibus, per anguſtias tranſeundum erat inter Syriacum & Rubrum Mare, quas anguſtias obtinebat Shelomoh.) equorum (i.e. mercium, quæ equis aut curribus vehebantur: ut ſequens verſus explicat: Metonymia.) ex Ægypto, quod, ſcil. erat, Shelomoni: (viz. quia per ejus regionem tranſibatur,) id eſt, (vectigal) neti: (i.e. mercium netarum & confectarum, ut byſſi, & aliarum, quæ ibi parabantur: De quibus, Vide Prov. 7. 16. & Ezec. 17. 7.) Mercatores Regis, (i.e. publicani ſivè vectigalium redemptores.) accipiebant netum pro pretio. verſ. 29. Nam aſcendens ex Ægypto, exibat (viz è finibus Judeæ & Shelomonis Regni.) currus ſexcentenis ſiclis argenti & equus, centenis quinquagenis. (currus, viz. oneratus Mercibus in quaternos equos: prout equus onuſtus centenos quinquagenos ſiclos pendebat.) & ita pro omnibus regibus —— &c. in manu ſua educebant, i.e. ſecum abducebant, quocunque volebant, penſitatis, ſcil. vectigalibus. Jun. Sed notandi ſunt etiam ulteriùs loci quidam de hac Rad. ſpecialiter ubi legitur No. קָוָ : Ut Iſa. 28. 2. gentem קָוָ־קָוָ lineatim operantem: Pag, & (gentem, ſcil.) conculcationis: Ad verbum, regulæ regulæ, & conculcationis: q.d. velut regulatim ſeu lineatim; i.e. paulatim conculcatam: Merc. Hieron. ad gentem exſpectantem, & conculcatam. R.D. exp. paulatim, paulatim, & eſt Metaphora, vel tranſlatio à cæmentario. Sicut enim cæmentarius extenſa lineâ, ſive extenſo filo, facit ordinem unum (vulgò, un corſo) in muro, & ſupra illum iterùm extendit, ut faciat ordinem, aut curſum, alium, & ſic paulatim, paulatim, donec perficiat parietem: & ſic qui aliquid facit: modò paululùm, ſub inde aliud paululùm molitur, facit, donec tandem illud perficiat. Unde dicitur illud facere קָוָ־קָוָ lineatim, i.e. ad lineas: aut ad curſus. Idem verſ. 7. Et ſic 28. 10. קָוׄ לָקָו קָוׄ לָקָו linea, aut filum, ad lineam, linea ad lineam. Hieron. expecta, re-expecta, expecta, re-expecta. R.D. ut paulò ſuperiùs. Sunt tamen (inquit R.D.) qui exponunt ædificium poſt ædificium. Ac ſi dicat, præcipiebant eis præceptum poſt præceptum, & ædificabant illis ædificium poſt ædificium: Pag. Sic & infrà, Pſal. 19. exponit, קָוׄ norma (i.e. ſtructura) eorum; Antecedens pro Conſequenti. Præceptum verò, & ſtatutum ſunt inſtar ædificii. Atque ab hâc ſignificandi ratione, fundamenti nomine, venit etiam conſilium: ut habes in Rad. יָסַר in Niphal, & ſub finem: Merc. Cev. Item, Iſa. 28. 17. & ponam judicium לְקָו in lineam, & juſtitiam לְמִשְׁקֶלֶת in perpendiculum. Judicio fit diſtinctio, juſtitia opus rectum exhibet. Ædificatur domus Dei per judicium & juſtitiam. Judicio arcetur omne curvum & pravum, & ad ædificationem ineptum: juſtitiâ, rectis cogitationibus, dictis, & factis, creſcit ædificium, & in altum ſurgit. Iſa. 34. 11. Et tendet ſuper eam קָוׄ־תֹהוּ וְאַבְנֵי בֹהוּ lineam ἀνοσμίας & perpendiculum non extructionis. Solet linea duci ad ordinem, perpendiculum adhiberi ad erigendam ſtructuram. Hoc igitur ſignificatur: Ego tollam ordinem & ſtructuram, faciam omnia confuſa, & ut lapis non ſit ſuper lapide, ὀξύμωρον. Vide בּוֹהוּ & תֹּהוּ. Ductum literæ ſignificat, Iſa. 28. 10. קָוׄ לָקָו linea ad lineam, ductus poſt ductum. Quùm pueri diſcunt legere, regula poſt regulam, ductus poſt ductum, traditur, non ſine morâ. Pſalm. 19. 5. בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קָוָּם per-totam terram exivit ductus eorum, q.d. literatura. 70. ὁ φθόγγος αὐτῶν, elementum pronunciabile. Docet cœlum non dictis, non ſermonibus aut ſyllogiſmis, non voce, quæ audiatur, ſed quaſi literis, exquibus exiſtunt verba, quæ conſpiciuntur in toto Orbe. Coc. In omnem terram exivit קָוָּם linea, filum eorum. vel ædificium eorum. 70. & Hieron. ſonus eorum. Sed in totâ Scripturâ non invenitur ſignificare ſonum. Senſûs magis quàm verborum rationem habuerunt. Neque enim eos puto legiſſe קוֹלָם. juxta Græcorum editionem tunc receptam, & uſitatam inter Gentes citat, ut & alias, Paulus ad Ro. 10. Ubi ego non dubitarim relativum, eorum, ut in Pſal. ad cœlos referre, quorum doctrinam nemo non audierit: (ut eo loco docere inſtituit fidem eſſe ex auditu) cùm ex viſibilibus his inviſibilia Dei cognoſcantur: etſi vulgò ad Apoſtolos referant. Hujus rei me vir, noſtrâ ætate doctiſſimus & acerrimo judicio præditus, admonuit. Qui utinam tandem, loca quæ in Novum Teſtamentum obſervavit ſingulari eruditione, edat. Alieniùs quidam putant huc Paulum alludere, 2. ad Cor. 10. Ubi ſe non in immenſum gloriari dicit, ſed juxta menſuram regulæ, &c. Eo enim loco, de Evangelii aut doctrinæ cœleſtis propagatione propriè non eſt ſermo. Figuratè tamen dictum eſt: Merc. A. E. exponit, linea eorum. aut filum eorum, i.e. cœlorum. Et linea eſt הַמִּכְתָּב Scriptura: quia Scriptura eorum legitur ubique: & intelligunt quæ ſit ejus ratio, omnes intelligentes in cunctis locis terræ. R. Sal. linea eorum, i.e. cœlorum, quia ſunt extenſi ſuper faciem univerſæ terræ. R.D. ædificium eorum, i.e. opus aut effectus, ſphæra rum, ſtellarumque, exivit in Orbem terrarum. R. Him. ſimiliter, linea eorum, &c. Pag.

Rad. 18. קוּחַ, contractè in præt. kal, קָחׄ, accepit, tulit, ſuſcepit: idem quod לָקַח: Ezec. 17. 5. vel eſt infin. à לָקַח ut Hoſ. 11. 3. cum ם aff. קָחָם accepit eos ſuper brachio ſuo, & non noverunt, quòd ſanaverim eos; &c. Av. Qui ſolus hanc Rad. per ſe ſpecialem hîc locat: reliqui verò hæc referunt ad Rad. לָקַח. ſed no. קוּחַ vide in Rad. קָחׄ.

Rad. 19. קוּשׁ, juxta Ab. Ezra eſt בָּעַל abjicere, repellere, abominari: faſtidire, faſtidio eſſe vel habere: Pag. Bu. Et juxta R.D. eſt כָּרַח excidere, vel רוּב litigare, contendere: Pag. vel extìdi, diſſecari, præ moleſtiâ & offenſione, quam comitatur tædium, languor, aut dolor, ad animam transfertur, & cognatum eſt verbo קוּץ; quod eſt tædere. Author Epiſt. ad Hebr. cap. 3. illud, Pſal. 95. quod hic habes, reddidit προσώχθησα offenſus fui. Lucas, Act. 13. per τροποφορεῖν, mores tolerare: ſed 5. & 7. per διαπίεσθαι diſſecari.

cari. קְשָׁטָה in ſcriptis doctorum eſt contentio, rixa, jurgium: quod ab altera ſignif. hujus verbi non multùm recedit: teſte Kimchi: eruntque קוּשׁ & קָשַׁשׁ ejuſdem ſignificatus; Merc. קוּשׁ & קוּץ, pertæſus fuit, tædio ſeu moleſtiâ affectus eſt, nauſeavit, graviter ſeu ægrè tulit. Idem quod קָשַׁשׁ: & cogn. cum קוּץ compunctus eſt. Hinc κοτέω, tædio afficior, i.e. iraſcor κοτίεω, invideo: κότος, vel κότον, ira diuturna, ὀχθέω graviter fero, ἔχθω, ὀχθίζω, offendo, doleo: &c. Av. verbum hoc קוּשׁ, tædio affici, ferre cum tædio, &c. eſt affine τῷ קוּץ, Chaldæorum more, mutato Tsadi in Teth: Coc. in Bu. Conc. Rad. hæc tria ſignif. 1. eſt, faſtidio habere, faſtidire: cum faſtidio & odio averſari & abominari: pertæſum eſſe, & veluti diſſectum, & mærore, moleſtiâque confectum eſſe, ob rem aliquam: Merc. Cev. prout occ. in fut. kal, 1. ſ. cum Schurek: ſed in 3. ſ. m. cum cholem in ult. ſic; אָקוּשׁ faſtidio habui, Pſal 95.10. יָקוּשׁ faſtidit, Job.8.14. In niphal נָקוּשׁ faſtidio eſſe: Bu. affectus eſt tædio, ſeu moleſtiâ: Av. prout occ. in præt. niph. 3.ſ.f. ſic: Job.10.1. נָקְשָׁה נַפְשִׁי excita eſt anima mea, in vitâ meâ: Pag. vel, ob vitam meam: q.d. diſplicet mihi quòd vivam. Cum Beth conſtruitur, ſicut & קוּץ; Merc. Eſt autem formæ inſtar נָסַבָּה, de quo dictum in niphal ex סָבַב: Pag. faſtidio ſibi eſt anima mea. Bu. Lex. tædet animam meam vitæ meæ: Coc. Eſt præter morem cum Scheva penult. pro נָקוּשָׁה cum cholem: niſi קוּשׁ & קָשַׁשׁ idem ſint: Coc. faſtidioſa eſt, &c. Bu. Conc. Item occ. etiam in 3. pl. præt. niph. cum ו conv. præf. ſic: Eze. 6.9. וְנָקוּשׁוּ & ſuccidentur à facie eorum propter mala, quæ fecerunt: Pag. vel in facie ſuâ: q.d. offendentur malis ſuis: ut ſint illis tanquam gladii: Merc. Hieron. & diſplicebunt ſibimet ſuper malis, &c. Quidam in R. Sal. exp. litigabunt, contendent cum ſeipſis, eo quòd non obtemperaverunt mihi: ut Pſal. 119. ex conjug. hithpael; Pag. & faſtidio erunt. Bu. Conc. eſt autem cum Dageſch: quaſi à Rad. קָשַׁשׁ ut ſæpè hæc verba formas inter ſe permutant. Bu. Lex. & tædio afficientur בְּפָנֵיהֶם, in conſpectu ſuo: i.e. tædebit eos ſui, quùm ſeipſos & faciem ſuam intuebuntur. Cocc. Sic etiam occ. in 2. pl. m. præt. niph. cum ו conv.præf. Ezec.20.43. & 36.31. וְנִקְשׁוֹתֶם בְּפְנֵיהֶם & faſtidio eritis: Bu. vèl & ſuccidemini. aut eritis ſucciſi, intra vos: q.d. inquit R. D. Quùm malorum veſtrorum recordabimini, in oculis veſtris dignos vos reputabitis, ut è mundo excidamini: & ſic A.E. Sed R.Moſeh, contendetis: ut & R. Sal. Pag. Et tædio afficiemini in faciebus veſtris: q.d. Nauſeabitis ob faciem veſtram: Coc. Av. in Hithpael הִתְקוֹשֵׁשׁ faſtidio torquere ſe; Bu. Fecit ſe pertæſum, affecit ſe tædio: Av. in fut. hithp. 3. ſ. m. יִתְקוֹשֵׁשׁ & in 1. ſ. אֶתְקוֹשֵׁשׁ vel שָׁשׁ - prout occ. ſimpl. cum kamets in ult. ob pauſam: ſic: Pſalm. 139.21. & cum inimicis tuis: vel, inſurgentibus contra te, אֶתְקוֹשֵׁשׁ faſtidio teneor: Bu.Conc. faſtidio torqueo me: Bu. Lex. vel litigabo, vel contendam, &c. juxta R.D. & A.E. Pag. vel ſic, ob inimicos tuos, diſſecabar, h.e. me excruciabam, mihi ipſe diſplicebam: Merc. & inſurgentibus tibi tædio afficiebam me: i.e. tædebat me: Av. & cum iis, qui ſurgunt in te, rixor: Nam Hebræis קְשָׁטָה eſt rixa, contentio: idem quod מְרִיבָה: Coc. & ſic occ. etiam ead. 1.ſ.fut.hithp. cum ו conv.præf. & ה parag. add. poſt camets ob pauſam pro ſchevâ penult. ſic: Vidi prævaricantes: וְאֶתְקוֹשְׁטָה & faſtidio affectus ſum: Bu. Conc. tædio affectus ſum: i.e. tæduit me: Av. vel & litigavi, aut contendi juxta R. D. q.d. plus contentionis cum iis habui, quod tum eloquium non cuſtodiant, quàm quòd ſint mihi nocumento. Pag. Vidi perfidos, & tæduit me: vel et rixatus ſum: &c. Coc. deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. קוּשׁ eſt litigare, contendere: Bu. Conc. idque in iiſdem vocibus & locis ſuprà cit. in 1. ſignif. viz. in 1.ſ.fut. kal, Pſal.95. litigavi, &c. & in 1.f.fut. hithp, Pſal. 139. & 119. contendo, litigo, &c. juxta R.D. in Bu. Conc. &c. Vide ſuprà quæ dicta ſunt de hiſce in 1. ſignif. Item iii.ſignif.3.hujus Rad. קוּשׁ eſt pauxillum: Bu. Conc. idque ſcil. in No. inde ducto קְשָׁת paululùm: Ut Ezec.16.47. & non in viis illarum ambulaſti, nec ſecundum abominationes illarum feciſti, כִּמְעַט קָשָׁת veluti paululum, pauxillum ſuæ, ſcil. foret: ſed corrupta es præ illis in omnibus viis tuis: Pag. Ubi ineptè quidam exp. juxta modicum diſſectionis: etſi inde ſit deductum. Senſus eſt pauxillum admodùm abfuit, quin magis perditè egeris, quam illæ: tantum non, &c. adverbialiter ſumitur pro, paululùm, pauxillùm: Merc. Hieron. pauxillum minùs penè ſceleratiora feciſti illis. R.D. in Comment. ſcribit קָשָׁת eſſe idem quod מְעַט: & quod idem geminatur augendæ diminutionis gratiâ: q. d. breviſſimo tempore ſtetiſti poſt captivitatem Somron, i. e. Samariæ: & corrupta fuiſti præ illis: i. e. plus quàm Sodom & Somron, &c. Pag. Aliis verò No. hoc קָשָׁת eſt faſtidium: Bu. Lex. tædium, moleſtia, invidia: & ſic exp. locus præced. perpuſillum fuit tibi tædium, & corruptè feciſti præ illis: h.e. primò non faciebas abominationes, ſed mox te cepit tædium veræ Religionis, & ſceleratiùs egiſti in viis tuis omnibus, quàm illæ: Av.vel poteſt eſſe verbum: Bu. Lex. tanquam parùm faſtidientis: h.e. non feciſti; ſecundùm illos, tanquam ſi id parùm & tædio eſſet. קָשָׁת igitur pro participio Ben. kal, ſumi poteſt; Coc. (Neque verò in viis earum ambulaſti, & ſecundum abominationes earum feciſti:) tanquam parvum, faſtidio fuit, (hoc ſcil.) &c. eſt amplificatio per gradationem: ut in verſ.45. Jun.

Rad. 20. קוֹל m. (eſt No. Rad.) vox: ſonitus: tonitrus: clamor: concentus, ſtrepitus: Pag.Bu.Av. 70. φώνη: vox, ſonus: Cocc. generaliter ſonum quemcunque: & vocem articulatam, & inarticulatam, & ſtrepitum ſignificat. Quidam plauſibilitèr ad קָלַל reducunt, á levitate, quòd velocitèr feratur. Sed obſtat plurale, & affixa; Merc. Eſt cogn. cum קָהַל convocavit; & cum קָלַל levis fuit: eſt enim vox res leviſſima & velociſſimè fertur. Hinc καλέω, voco: κολωάω, crocito: κέλω, κέλομαι, κελεύω, jubeo, κλαίω, fleo voce editâ & ſonorâ, κλέω, dico; κλείω, laudo, &c. Av. Occurrit autem hoc No. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In ſ.m. ſimpl. ſic: קוֹל vox, vocis, vocem, ſonus, ſonum, &c. Gen.3.8..4.10.. 21.17..27.20.. Exod. 19. 19..20.18..24.3..32.17,18.. 36.6. Lev.5.1.26.36. Deut.1.34..4.12,23.&c. Pſal.6. 9..28.2,6..29.3,4,5,7,8,9..31.23..66.8..68.34..74.23.. 77.18,19..104.7,12..118.15..140.7. Eccl.12.4. Cant. 2.8..5.2.Iſa.6.8..13.2,4..37.23..40.3,6..52.8..66.6.&c.

Lam.

Lam.2.7.&c. Dan.8.16..10.9. Mich.6.9. Nah.2.14..3.
2.Zeph.1.10,14..2.14. &c. in 170. circ. l. cui etiam וְ
& in pauſa וָ, יָ & וַיְ ſunt præf.ut ſeq. וְקוֹל vel ſine vau,
& vox, ſonus, Exod.19.16. 1 Sam.15.14. 2 Reg.7.10.
Job.4.10..33.8. Pſ.98.5,6. Eccl.5.2.Cant.2.12.Iſa.29.
6..31.3..65.19. Je.33.11..6.34..16.9..25.10..33.1..30.
19..42.14..3.1. Ezech.3.13..10.5..23.42..26.13. Dan.
10.6. Nah.3.2. וְקוֹל & vocem, Job.4.16. הַקּוֹל vel ſine
vau, vox, Gen.27.22.Num.4.89. Deut.5.22. 1 Reg.1.
45. Eccl.10.20. וְהַקּוֹל vel ſine vau & vox Gen.45.16.
Ezr.3.13.ſed ſæpiùs occ.cum בְּ præf.ſic, בְּקוֹל voce, ad
vocem,&c. Gen.39.14.Exod.19.19.Num.21.4. Deut.
8.20..13.18.& 30.10..15.5..21.18.&c.Pſ.26.7.. 42.5..
47.2,6..66.19..86.6..103.20..106.25. Prov.5.13..27.
14.Iſa.36.13..48.20..50.10.&c. Ad Hag.1.12..6.15. in
80.circ.l. Item, ccc.etiam cum וּבְ & כְּ præf. ſic, וּבְקוֹל
& voce,Deut.21.18.2 Sam.6.15. 1 Chron.15.25. Job.
40.9. כְּקוֹל ſicut vox,ſonus, Eccl.7.6. Ezech.1.24.. 10.
5..43.2. Dan.10.6. Joel.2.5. Nah.2.8. prout occ. etiam cum לְ & מִ præf.ut ſeq. לְקוֹל vel ſine vau, voci,ad
vocem,Gen.3.17..17.2.Exod.4.8..15.26..18.24. 1 Sa.
225..15.1.Ezr.3.13.Job.21.12..30.31..34.17.Pſ.5.3..
42.8..58.6..130.2. Eccl.12.4.Iſa.30.19, Jer.6.17..10.
13..11.16..18.19..51,17. Ezec.27.28. Hab.3.15. מִקּוֹל
à ſtrepitu, ſono, propter vocem, á voce.&c. Jud.5.11.
Pſal.44.17..55.4..120.6. Iſa.6.4..24.18..30.31.. 33.3.
Jer.3.9..4.29.. 8.16..47,3..49.21.. 50.46. Ezech. 19.
7..26.10,15..31.16.Item occ.etiam hæc forma ſ.m.cum
variis affixis : ut cum ִי Aff. ſimpl. locis ſeq. קוֹלִי vox
mea, Gen.4.23..39.15,18. 1 Sam.26.17. 2 Sam.22.7.
Job.9.16.Pſa.3.5 . 5.4..18.7..27.7..55.18..64.2..77.2..
116.1..119.149..141.1..142.2.Iſa.28.24..32.9. Lam.
3.56. Jon.2.2.cui etiam formæ cum ִי Aff. וְ, וּ, בְּ, לְ &
כְּ ſunt præf.ut ſeq. וְקוֹלִי & vox mea,Prov.8.4. בְּקוֹלִי
voce mea, Gen.22.18..26.5..27.8,43,13..30.6.Exod.4.
1..18.19..19.5. Num.14.22. Joſ.22.2. Jud.2.2, Pſ.130.
2. Jer.7.23..11.7..9.12..11.4.. 18.10..22.21. וּבְקוֹלִי &
voci meæ, Jer.3.13. לְקוֹלִי voci meæ, Jud.2.20. Pſ.81.
12. וּלְקוֹלִי & voci meæ, 2 Reg.10.6. Item, occ.etiam
hoc No.cum נִי Aff.ſimp.& cum בְּ præf,ut & cum הַ vel
ob pauſam ה, & cum לְ Aff.ut ſeq. קוֹלֵנִי vocem no-
ſtram, Num.20.16.Deu.26.7. בְּקוֹלֵנוּ vocem noſtram,
Deut.21.20. 2 Sam.12.18. קוֹלֵךְ vocem tuam Gen.3.
10.Jud.18.25. קוֹלֶךָ vocem tuam, Job.38.34. Prov.2.
3. Eccl.5.5.Iſa.58.1. Mich.7.1. קוֹלֵךְ vox tua, Cant.2.
14. Iſa.10.30..29.4..40.9. Jer.22.20..31.16. cui priori
formæ cum הַ aff. הֲ Interrog.eſt præf.& cum הַ, & לְ
Aff. כְּ & לְ ſunt præf.ut ſeq. הֲקוֹלֵךְ an vox tua? 1 Sam.
24.16..26.17. בְּקוֹלֵךְ voci tuæ, 1 Sam.28.21. Jer.32.23.
Dan.9.11. בְּקוֹלֵךְ voci tuæ, 1 Sam. 25.35. לְקוֹלֵךְ
voci tuæ, Exod.3.18..9.4. לְקוֹלֵךְ voci tuæ, Cant.8.13.
prout occ. etiam cum כֶּם aff. ſimpl. & cum כְּ præf.
קוֹלְכֶם vocem veſtram, Joſ.6.10.Iſ.58.4. בְּקוֹלְכֶם voci veſtræ, Deut.1.45. 1 Sam. 12. 1. Item, occ. etiam
cum ֵי aff.ſimpl.& cum לְ, כְּ & וּכְ præf.ut & cum הַ aff.
ſimpl.& cum וַ & כְּ præf. prout ordine ſequuntur, קוֹלוֹ
vel ſine vau, vox ejus,ſua,Gen.27.38..29.11..45.2.Exod.28.35. Deut.4.36..5.24. Jud.9.7. 1 Sam. 24. 17. 2
Sam.3.32..22.14.Job.37.2,4. Pſal.18.4.Prov.26.25.Iſ.
30.30.42.2. Jer.25.30. Ezech.19.9. Joel.2.11.. 4.16.
Am.1.2..3.1. Hab.3.9. וְקוֹלוֹ & ſonus ejus, Ezech.43.
2. בְּקוֹלוֹ vel ſine vau, voci ejus, vocem ſuam, Exod.5.
2..23.21,22.Deut.4.30..9.23..26.17..30.2,20. 1 Sam.
12.14, Job.37.5.Pſ.46.7..68.34..95.7. Jer.40.3. Dan.
9.14. וּבְקוֹלוֹ vel ſine vau, & voci ejus,Deut.13.4.Joſ.
24.24. קוֹלָהּ vel ſine vau,vox ejus, Gen.21.16. Prov.
8. 1..1.20. Jer.46.22..49.21. וְקוֹלָהּ & vox ejus, 1 Sam.
1.13. בְּקוֹלָהּ vel ſine vau,voci ejus, Gen.21.12.2 Sam.
13.14. Jer.12.8.Denique, occ. & hæc forma ſ. m. cum
ם Aff. cui etiam בְ, לְ & מִ ſunt præf. ut & cum ֶ aff.
abſque præf. ut ſeq. קוֹלָם vocem ſuam, vox eorum,
Num.14.1. Jud.2.4..21.2. 1 Sam.11.4..30.4. 2 Sam.
13.36. Job.2.12.Pſ.19.4..93.3. Iſa.15.9..24.14.Jer.2.
15..6.23..50.42..48.34..51.55. בְּקוֹלָם voci eorum, 1
Sam.8.9,22..15.24.1 Reg.1.40. 2 Chron.30.27. Ezec.
27.30. לְקוֹלָם ad vocem eorum, Num.16.34. 1 Sa.28.
23. 1 Reg.20.25. מִקּוֹלָם à voce eorum, Iſa.31.4. קוֹלָן
vocem ſuam,Ruth.1.9,14. Jer.4.16. Item,in formâ pl.
f.occ.ſimpl.& cum הָ, וָ, יָ & מִ præf. ut ſeq. קוֹלוֹת vel
ſine vau,ſoni : voces, Tonitrua, Ex.9.23,28..19.16.1
Sam.12.17,18. Job.29.26..38.25. הַקּוֹלוֹת ſoni illi, ſo-
nos illos, Exod.9.29,33..20.18. וְהַקּוֹלוֹת & ſonos,Ex.
9.34. מִקּוֹלוֹת præ ſonis,Pſ.93.4.

Rad.21. קוּם contractè in præt. kal, קָם; eſt ſur-
gere, ſtare : ſuſcitare,erigere: ſtatuere : firmare,con-
firmare:Pag.ſurrexit,aſſurrexit,exſurrexit,inſurrexit:
ſtetit, exſtitit, conſtitit,ſubſtitit:præſtitit; Bu, Lex. Eſt
cogn.cum נָקַם vindicavit,ſurrexit ad vindictam:in kal,
eſt neutrum ſeu Intranſ.& uſurpatur plerumque abſolutè : aliquando verò cum præp. עַל aut אֶל; Av.conſtr.
frequenter cum præp. עַל, אֶל, בְּ & לְ : Bu. Lex.cum אֶל vel עַל, hoſtile eſt: q.d. inſurgere in,vel adverſus.
Quum de conſilio dicitur,verbo, doctrinâ,judicio, promiſſione, & aliis id genus ; ſignificat ſtare, conſiſtere,
ratum, firmum & ſtabile eſſe : ſicut Paulus reddit illud Deut.19. יָקוּם ſtabit omne verbum, σταθήσεται,
conſtituetur, ſtabilietur. De oculis dictum exponitur
caligare, quùm ſiſtitur ſcil. videndi facultas, nec diffunditur.vide infrà.In kal ſemper intranſitivum eſt:tametſi quidam tranſitivè ſemel invenire velint, Am. 7.5.
quod non probo. Expono enim,non, quis eriget Jacob ?
ſed, quis, i.e. cujuſmodi ſurget Jakob ? Jonathan,
per Eclipſin, quis ſtabit & rogabit pro eorum peccatis ? Merc. In Bu.Conc. Rad.hæc quinque ſignif. 1.
eſt ſurgere : 70. ἀνίστασθαι : vel ſtare, manere ; Bu.
Cocc. &c. prout occ.in præt.kal,3. ſ. m. ſimpl. locis ſeq
קָם ſurrexit Deut.34.10. Joſ.8.19.1 Sam. 17.48.. 20.
41..24.7.2 Sam.23.10. 1 Reg.8.54.2 Reg.5.21..23.25.
2 Chron.21.9. Eſth.5.9..7.7. Ezech.7.11. cui etiam ן
cop.vel conv. eſt præf. locis ſeq. וַיָּקָם & ſurrexit, ſurget, Exod.33.10. Lev.25.30.. 27.19.Num.25.17.Deu.
19.11..31.16. Iſa.31.2. Item,cum ן cop.præf. occ. cum
Aleph Epenthetico : Bu.Lex.vel cum Aleph in medio
vice vau, 2.Rad. juxta R.D. in Pag. loco ſeq. וָאָקוּם &
exſurgit,Hoſ.10.14.& cum ן ob pauſam,pro ן cop.præf.
loco ſeq. וַיָּקָם & reſurgit, Prov.24.16.In 3.ſ.f.præt.kal,
occ. ſimpl. & cum ן conv. præf. ut & in 2. ſing. maſc.
m. eodem modo: ſed in 1.ſ.occ.ſimpl.vel cum pathach,
vel pro eo, ob pauſam, cum kamets penult. cui priori
cum pathach ן conv.& שׁ ſunt etiam præf. ut ſeq. קָמָה
ſurgebat : inſurgit,conſtabat,&c.Gen.37.7. Joſ.2.11.2
Sam.14.7. Jer.51.29. Mich.7.6. וְקָמָה & perſtabit,ſtabile erit, 1 Sam.24.20. קַמְתִּי ſurrexiſti, 2 Sam.12.21.
וְאָקוּמָה & ſurges, Deut.17.8. Jer. 1. 17. קַמְתִּי ſurrexi,

Ezr.9.5. Job.30.28. Cant.5.5. קַמְתִּי surrexi, Mic.7.8. וְקַמְתִּי & insurgam, Isa.14.22. Am.7.9. שֶׁקַּמְתִּי dum surrexi, Jud.5.6,7. Item, in 3.pl.præt.kal, occ.simpl. & cum ו, vel pro eo ob pausam cum ן conv. præf. sed in 2. pl.m.& 1.pl.simpl.ut seq. קָמוּ surrexerunt, Exod.10. 23. Jos.3.16. Jud.20.33. 2 Sam.18.32. Job.29.8. Ps.27. 12..54.5. 86.14..109.28. Prov.31.28. וְקָמוּ & exsurgent, stabunt, stabilia erunt, Gen.41.30. Num.30.5,8, 12. וַנָּקָם & surgent Isa 49.7. קַמְתֶּם surrexistis, Num. 32.14. Jud.9.18. קַמְנוּ surgimus, Ps.20.9. In part.ben. kal, ás.m. קָם surgens, stans, vel insurgens, scil. cum præp. אֶל vel עַל adversarius: qui in, vel contra, aliquem insurgit; Bu.Lex. Unde in forma pl.m.occ.simpl. & cum ה dem.præf. ante kamets penult. sic, קָמִים insurgunt, Ps.3.2. הַקָּמִים qui insurgunt, Deut.28.7. 2 Sam.18.31. sed occ.etiam juxta quosdam, cum ה dem. præf. ante cholem (quasi á s.m.ben.kal, קוֹם, surgens, &c.de quo vide etiam inter nomina) in penult. Et rursus cum בַּ pro בְּה dem. præf. ante camets penult. sic, בַּקָּמִים qui insurgunt, 2 Reg.16.7. בַּקָּמִים in insurgentes, Ps.92.12. In formâ pl.m.constr. קָמֵי surgentes, insurgentes, adversarii,&c.prout o cc.cum ' vel in pausâ ָ Aff. cui priori formæ יְ est etiam præf. ut & cum נוּ, הּ, יו, & הֶם Aff. quæ ult.est cum בְּ præf. (quæ omnia exp. pro adversariis, quasi pro, קָמַי עָלַי vel עָלָיו, עָלֶיךָ vel עָלֵיהֶם, contra me,te,eum, vel illos, &c.) ut seq. קָמַי insurgentes in me, 2 Sam.22.40. Ps.a. 18.40,49. Lam.3.62. קָמָי idem, Jer.51.1. וּמִקָּמַי & ab insurgentibus in me, 2 Sam. 22.49. קָמֵינוּ insurgentes in nos, Psal.44.6. קָמֶיךָ insurgentes in te, Exod.15.7. Psal.74. 23. קָמָיו insurgentes in eum, Deut. 33. 11. קָמָיהֶם in insurgent.in eos, Exod.32.25. In Infin.kal, vel est cum schurek, vel cum cholem, cui priori formæ יִ, יְ, & לְ sunt præf.ut seq. קוּם surgere, Ps.18.39.. 36.13..127.2. Isa.24.20. Lam.1.14. Am.5.2. קוּם surgendo, Jer.44.29. בְּקוּם in surgendo. Ps.76.10..124.2. Prov.28.28. וּבְקוּם & in surgendo. Prov.28.12. לָקוּם surgere, consistere, Gen.31.35. Jos.7.12,13. 1 Sa.22. 13..24.7. 2 Reg.6.15. Ps.41.9. sed occ.etiam Infin.kal, in formâ cum schurek ante ' aff. simpl. & cum ן cop. præf. ut & cum יִ præf. & ן aff. & cum בְּ præf. ante ' Aff. Ac denique cum יִ præf. ante ה Aff. idque vel post schurek,vel pro eo, post kibbuts in penult. prout seq. קוּמִי surgere me Zeph.3.8. וְקוּמִי & surgere meum, Ps.139.20. יִבְקוּמְךָ & in surgere te, Deu.6.7..11. 19. בְּקוּמוֹ in surgere eum, Isa.2.19, 21. וּבְקוּמָה & in surgere eam, Gen. 19. 33. יִבְקָמָה & in surgere eam, Gen.19.35. In Imper.kal, s.m.occ. simpl. & plenè cum schurek, locis seq. קוּם surge, Gen.13.17.. 19.15..27. 19..28.2..31.13..35.1..44.4. Exod.32.1. Num.22.20.. 23.18. Deut.9.12..10.11. Jos.1.2. Jud.4.14..5.12..7.9.. 8.20,21..9.32. 1 Sam.16.12..23.4. 2 Sam.19.8. 1 Reg. 17.9..19.5,7..21.7,15,18.2 Reg.1.3. 1 Chron.22.16. Ezr.10.4. Jer.1.6..18.2. Ezech.3.22. Jon.1.2,6.. 3.2. Mich.6.1. sed occ.etiam simpl.cum kibbuts pro schurek & cum ן cop.præf.ante schurek: sic, קֻם surge, Jos.7. 10,13. וְקוּם & surge, Gen.27.43. Jos.8.1. 1 Sam.9.3. Jer.13.4. Item,occ.etiam idem Imper.kal, s.m. cum ה parag.add.simpl.& cum ן cop.præf. קוּמָה surge,Num. 10.35. Jud.18.9. 1 Sam.9.26. 2 Chron.6.41. Ps.3.8..7. 7..9.20..10.12..17.13..44.27..74.22..82.8..132.8. Jer. 2.27. וְקוּמָה & surge,Ps.35.2. & in Imper.kal, s.f. occ. locis seq. קוּמִי surge, Gen.21.18. Jud.19.28.2 Sam.13. 15.1 Reg.14.2,12. 2 Reg.8.1. Cant.2.10,13. Is.23.12.. 51.17..60.1. Lam.2.19. Mich.4.13. Item, in Imper.kal, pl.m. occ.simpl.vel cum schurek,vel pro eo cum kibbuts penult. cui priori plenæ formæ ן cop. est etiam præf. קוּמוּ surgite,Ge.19.14. Ex.12.31. Deu.2.24. Jud.7.15, 2 Sam.15.14..16.21. Neh.9.5. Isa 21.5. Jer.5.5..31.. 46.16..49.28.31. Obad.1.1. Mic. 2.10. קֻמוּ surgite, Deut.2.13. וְקוּמוּ & surgite, Gen.43.13. 1 Chron.22. 19. Jer.49.14. & in pl.f. Imper.kal, cum kibbuts pro schurek, est & occ.loco seq. קֻמְנָה surgite, Isa.32.9. In fut.kal, 1.s.occ.simpl.plenè cum schurek, sed cum ן conv.præf. vel def. cum kibbuts, vel plenè cum schurek in ult.sic. אָקוּם surgam Job.7.4. Ps.12.6..119.62. Isa.33.10. וְאָקֻם & surrexi, 1 Reg.3.21..8.20. וְאָקוּם & surrexi,2 Chron.6.10. Neh.2.12..4.8. Ezech.3.23. Dan 8.27. sed occ. etiam 1. s. fut. kal, cum ה parag. add. simpl. & cum ן cop.præf. Et in 2,s.m. simpl, sic, אֲקוּמָה surgam, 2 Sam.3.21. Job. 19. 18. Cant.3.2. וַאֲקוּמָה & surgam,2 Sam.17.1. תָּקוּם surges, Lev.19. 32. Ps.102.14. Prov.6.9. Item, in 3.s.m.fut.kal,occ.simpl. & plenè cum schurek, locis seq. יָקוּם surget, Exod. 21.19. Lev.27.14,17. Num.23.24.. 30.5,12,6. 10,13. Deut.13.1..19.15,16..22.26.. 25.6. Jos.6.26. 1 Reg. 3.12. Job.8.15..11.17..14.12.. 15.29.. 19.25.. 24.14, 22..28.3..31.14. Psal.24.3..68.2..94.16. Prov.24.22. Isa.9.10..28.21..32.8..40.8. Jer.44.28. Am.7.2,5. Nah. 1.16. sed occ.etiam def. cum kibbuts pro schurek simpl. at cum ן cop.præf. vel plenè cum schurek,vel def.cum kam. chat. pro schurek in ult. ut seq. יָקֻם surgat, Gen.27.31. וְיָקֻם & surget, Eccl.12. 4. וְיָקוּם & surget, Job. 22.28. sæpiùs autem multò occ. cum ן conv. præf.& cum cam.cat.pro schurek in ult.sic, וַיָּקָם & surrexit, stetit,vel insurrexit, surrexit contra,&c.Gen. 4.8..19.1..21.32..22.3..23.3,7,17,20..24. 10, &c. ad Job.1.20..16.8..41.2. Jon.1.3..3.3,6.in 100. circ.1. Item, in 3.s.f. fut.kal,occ. simpl.locis seq. תָּקוּם surget, 1 Sam.13.14. Job.41.18. Psal.27.3. Prov.15.22.. 19. 21. Isa.7.7..14.24..28.18..46.10. Jer.51.64. Nah.1.9. quæ 2.pers.s.f.occ. etiam cum ן conv.præf.& kam.chat. pro schurek in ult.locis seq. וַתָּקָם & surrexit,Gen.19. 35..24.61..38.19. Jud.4.9. Ruth.1.6..2.15..3.14. 1 Sa. 1.9..25.41,42. 1 Reg.3.20..14.4,17. 2 Reg.8.2..11.1. 2 Chron.22.10. Esth.8.4. Prov.31.15. In 1.pl.fut.kal, occ.simpl. & cum ן cop.præf. & ה parag.add.ut & in 2. pl.m.vel def.cum kibbuts,vel plenè cum schurek pen. sic; נָקוּם surgemus, Neh.2.18,20. וְנָקוּמָה & surgemus, Gen.35.3. 43.8. Obad.1.1. תָּקֻמוּ surgetis, Jol.8. 7. תָּקוּמוּ surgetis, Jer.28.27. Item in 3.pl.m.fut.kal, occ.itidem simpl. vel plenè cum schurek, vel pro eo cum kibbuts penult. cui etiam ult. ן cop.est etiam præf. & ן conv.est præf. utrique formæ: prout sequuntur, יָקוּמוּ surgent, Exod.33.8. Deut.29.22..32.38. 2 Sa. 2.14. Job.30.12. Ps.88.11..140.11. Isa.43.17. Jer.2. 28..8.4..37.10..44.29. Am.8.14. Hab. 2.7. יָקֻמוּ surgent, Num.30.8. 2 Sam.2.14. Ps.1.5..78.6. Is.14.21.. 26.14..27.9. וְיָקֻמוּ & surgent, Jos. 18.4. וַיָּקֻמוּ vel וַיָּקוּמוּ & surrexerunt,Ge.18.16..22.19..24.54..37.35.. 43.15. Exod.32.7. Num.16.2..22.14. Jos.18.8. Jud.20. 5,18,19. 1 Sam.17.52..23.24..28.25..31.12.2 Sam.2. 15..12.16..13.29.1 Reg.1.49..11.18.2 Reg.3.24..7.5, 7..12.21..25.26. 1 Chron.10.12.2 Chron.2.19..28.12,

15.

15..29.12..30.14.27. Ezr.1.5. Neh.9.3. Jer.26.17. Item, occ. etiam ead. 3. perſ. pl. m. fut. kal, cum Nun parag. add. locis ſeq. יְקוֹמוּן ſurgent, Deut.33.11. 2 Sa.22.39. Pſal.35.11. Iſa.26.19. In piel, occ. in duplice formâ vel ſcil. 1. in formâ dageſhatâ cum Jod loco 2. rad. vau, קַיֵּם vel קַיֵּם; vel 2. in formâ quadratâ poel, קוֹמֵם ſurgere, ſtare facere: erexit, ſtabilivit; ſtatuit, conſtituit, præſtitit: ſtatum reddidit, &c. Bu. In formâ poel, eſt, erexit: & abſolutè inſurrexit, ſtatuit; Av. In hâc formâ ſignif. ſtare facere, in alterâ verò dageſchatâ, eſt ratum facere, ſtabilire: confirmare. Cocc. Pag. prout occ. in 1. formâ piel dageſhatâ, 3. ſ. m. præt. & 3. pl. ſimpl. & in Infin. piel, cum ל præf. ut ſeq. לְקַיֵּם ſtabilivit, Eſth.9.31,32. לְקוֹמוֹ ſtatuerunt, Eſth.9.27,31. לְקַיֵּם ad ſtabiliendum, Ruth.4.7. Eſth.9.21, 29,31. Ezec.13.6. unde in Imper. piel, à forma hac dageſhata ſ. m. ſimplice קַיֵּם; occ. cum נִי aff. Aff. loco ſeq. קַיְּמֵנִי erige me, Pſ.119.28. Item, in fut. piel, à 3. ſ. m. יְקַיֵּם præſtabit, &c. in 1. ſ. ſimplice אֲקַיֵּם occ. cum ו conv. præf. & ה parag. add. ſic, וַאֲקִימָה præſtabo, Pſal.119.106. Item, in altera formâ quadratâ poel, occ. 1. ſ. fut. poel, & 2. ſ. m. ſimpl. ſic, אֲקוֹמֵם erigam, Iſa.44.26. תְּקוֹמֵם eriges, Iſa.58.12. Et in 3. ſ. m. fut. poel, occ. præter morem intranſitivè: Bu. Lex. ſic, Mich.2.8. & heri populus meus in inimicum, יְקוֹמֵם inſurgebat: Bu. Lex. In morem hoſtis, inſurrexit: 70. ἀντέστη: Av. ſtabit, pro ſtabat,: i.e. ut inimicus, alter contra alterum, ſtabat: Eſt enim hoc loco Intranſit. inquit R. D. Sed R. Sal. ſic exp. populus meus ſtatuet me ſibi inimicum: i.e. tanquam inimicum. Item R. D. ſic etiam exp. Quia populus meus hic, heri, (vel, hoc aut. jam heri: i.e. jam olim: Merc.) fuit tanquam inimicus fratribus ſuis debilibus: & ſtetit, ut inimicus pauperum, & exſpoliavit eos: judicium eſt, aut æquum, ſeu par eſt: ut inimicus veniat ſuper eos. Menſura contra menſuram: Pag. he. lege talionis: Merc. ſtatuit, ſcil. me; Bu. Conc. At heri populus meus inimicum ſtatuit, viz. me; Cocc. At qui heri (h.e. his paucis annis, memoriàque recentiſſimâ: Synecdoche, ut Iſa.30.34.) populus meus quaſi hoſtis inſurgebat: Hebr. in hoſtem: i.e. non ſecùs quàm hoſtis &c. Jun. Item, occ. etiam, ſed juxta normam, tranſ. in 3. pl. m. fut. poel cum Tſeri, ob pauſam, pro ſcheva pen. יְקוֹמְמוּ reparant, Iſa.61.4. In hiphil frequens venit hoc verbum in textu, & eſt idem cum piel: ſtatuere, conſtituere. reſtituere, confirmare, ſuſcitare, exſuſcitare: Pag. Bu. q. d. ratificare: nam, Num. 30 & alias in ſimilibus, opponitur hoc verbum in Hiph. הֵפֵר quod eſt irritum facere. Paulus per ἱστάναι & καταγεῖν reddere ſolet ad Rom.3. & alias. Significat & erigere, ſuſcitare, exuſcitare, &c. Merc. Fecit ſtare, &c. ut Bu. Av. ſurgere, facere, excitare; ἀνίστασθαι. vel ſtare, aut manere, facere, ſtabilire: &c. Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. הֵקִים erexit, excitavit, ſtatuit, ſtabilivit, &c. Num. 30.15. Joſh.4.2,9..5.7. Jud.2.18. 1 Sam.15.11..22.8. Prov.30.4. Iſa.14.9. Jer.29.15. Cui etiam ו conv. eſt præf. ſic: וַהֲקִים & ſuſcitabit, Num.30.15. 1 Reg.14.14. Ezech.26.8. In 2. & 1. ſ. m. præt. hiph. venit, vel cum Tſeri, vel cum Chirek tantùm ſub Koph. vel plenè cum Jod hiph. poſt Koph: idque ante Cholem in penult. prout occ. in 2. ſ. m. cum ו conv. præf. Ut & cum נִי aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. Et in 1. ſ. præt. hiph. itidem ſimpl. & cum ו conv. præf. prout ſeq. וַהֲקִמוֹתִי & eriges, Exod.26.30. Deut.27.2. הֲקִמוֹתוֹ ſtabiliviſti eum, Pſal.89.44. וַהֲקִמוֹתִי & ſuſcitabis ipſum, 2 Reg.9.2. הֲקִימוֹתִי ſtatui, וַהֲקִמוֹתִי ſtabilivi, Gen.9.17. Exod.6.4. 1 Sam.15.13. וַהֲקִימוֹתִי vel וַהֲקִמוֹתִי & ſtabiliam, Gen.6.18..9.11..17.7,19..26.9. Lev.26.9.1 Sa.2.35.2 Sam.7.12.1 Reg.6.12..9.5. 1 Chron.17.11. 2 Chron.7.18. Iſa.29.3. Jer.6.17..23.4,5..29.10..33.14. Ezech.16.60,62..34.23,29. Item in 3. pl. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. plenè cum Jod hiph. Sed in 1. pl. def. abſque Jod & cum Tseri tantùm ſub Koph: idque pro more talium, ante cholem penult. ſic: הֵקִימוּ ſtatuerunt, erexerunt, Jud.7.19. Iſa.23.13. Jer.34.18..38.16. וַהֲקִימוּ & erigerent, Num.10.21. וַהֲקִמוֹנוּ & ſuſcitabimus, Mic.5.4. In part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum jod ſeu chirek magno, non aff. ſed parag. Ut & cum ה cop. præf. & cum יֹ aff. abſque præf. ut ſeq. מֵקִים ſtabiliens, erigens, ſuſcitans, Gen.9.9. 1 Sam.2.8. 2 Sam.12.11. Iſa.44.26. Jer.50.32. Am.7.14. Hab.1.6. Zach.11.16. מְקִימִי erigens, Pſal.113.7. וּמֵקִים & erigens, Jer.10.20. מְקִימָהּ erigens eam, Am.5.2. In infin. hiph. occ. ſimpl. vel plenè cum chirek magno: vel cum Jod quieſcente poſt Tſeri: vel cum Tseri tantum abſque Jod Hiph. in ult. ut ſeq. הָקִים erigere, erigendo, ſtabilire Num.6.15. Deut.8.18..9.5..29.13. 1 Reg.12.15. 2 Reg.23.24. 2 Chron.10.15. Jer. 11.5. הָקֵים idem, Jer.44.25. הָקֵם idem, Deut.22.4. Jud. 7.19. Cui etiam formæ plenæ infin. hiph. לְ & לָ ſunt præf. ut & לָ eſt aff. ſimpl. & cum לְ præf. ut ſeq. לְהָקִים erigere, ſtabilire, ſuſcitare, &c. Num. 7.1. Deut. 25.7. Ruth.4.5,10. 1 Reg.15.4. 2 Reg.23.3. 1 Chron.21.18. Iſa.49.6,8. וּלְהָקִים & ſtabiliendo, 2 Sam.3.10. הָקִימוֹ ſtabilire ſe, Jer.23.20..30.24. לְהָקִימוֹ ad erigendum eum, 2 Sam.12.16. Eccl. 4.10. In imper. hiph. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. habet Tſeri tantùm abſque Jod hiph. ſed cum ו cop. præf. venit plene cum Jod hiph ante נִי aff. ut & in pl. m. plenè: ſic: הָקֵם ſtabilito, erige 2 Sam.7.25..24.18. Pſal.119.38. וְהָקֵם & ſuſcita, Gen.35.8. וַהֲקִימֵנִי & exſuſcita me, Pſal. 41.11. הָקִימוּ confirmate, Jer.51.12. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2. ſ. m. ſimpl. & plene: ſed cum ו conv. præf. cum Sægol tantum, ſine Jod hiph. in ult. אָקִים ſtabiliam, ſuſcitabo, erigam. Gen.17.21. Deut. 18.18. 1 Sam.3.12. Jer.30.9. Am.9.11. וַאֲקִים & exſuſcitavi, Am. 2.11. תָּקִים eriges, conſtitues, Exod.40.2. Deut.16.22.. 22.4.. 28.36. וְתָקֵם & ſtabiliviſti, Neh. 9.8. Et in 3. ſ. m. fut. h ph. occ. ſimpl. vel plene. vel cum Tſeri tantùm abſque Jod hiph. ſic: יָקִים ſuſcitabit, præſtabit, eriget, Deut.18.15..27.16. 1 Reg.2.4. Neh.5.13. Eccl. 4.10. יָקֵם præſtabit, 1 Sam.1.22. Pſal. 107.29. Jer. 28.6. Sed cum ו conv. præf. 3. ſ. m. habet Sægol tantùm in ult. locis ſeq. וַיָּקֶם & erexit, excitavit, ſtatuit, præſtitit, Exod. 40.18, 33. Jud.2.16..3.9 15. 1 Reg. 7.21. Deut.8.20..11.14,23..16.32. 2 Reg.21.2. 2 Chr. 3.17..6.10..33.3. Pſal.40.3..78.5. Dan.9.12. Sed occ. etiam cum ו conv. præf. & נִי aff. ut & cum נִי aff. abſque præf. ſed utrumque poſt chirek tantùm abſque Jod hiph. ſic: וַיְקִימֵנִי & ſtatuit me, Job 16.12. יְקִימֵנוּ excitabit nos, Hoſ.6.2. Sed cum ה, נִי, aff. ut & cum ו conv. præf. & הָ aff. 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ple-

nè cum Jod hiph. in omnibus יְקִימֵהוּ ſtabiliet te, Deut. 28.9. יְקִימֶנּוּ ſuſcitabit illum, ſtabiliet illud, Gen. 49. 9. Num. 24.9.. 30.14. יְקִימֶנָּה præſtabit illud, Num. 23. 19. וַיְקִימֶהָ & erexit illum, Joſ. 24. 26. Item in 2. pl. m. fut. hiph. ſimpl. & in 3. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. & cum Nun parag. add. abſque præf. ut & in 2. pl. f. ſimpl. omnia occ. plenè cum Jod hiph. ut ſeq. תָּקִימוּ erigetis, Lev.26.1. Deut.27.4. יָקִימוּ erigent, Num.1.51. וַיָּקִימוּ & erexerunt, Joſh. 7.26..8. 29. Jud.18.30. יְקִימוּן confirmarunt, Job.4.4. תְּקִימֶנָּה præſtitiſtis, Jer.44.25. In hophal, erectus fuit: Bu. Av. prout occ. in præt. hoph.3. ſ. m. cum Schurek, pro more talium, ante Koph lene: vel cum kibbuts & Dageſch in Koph, pro longâ vocali ſchurek: ſic: הוּקַם erectum fuit, præſtitum fuit, Exod.40.17. Jer. 35.14. הָקַם conſtitutus eſt, 2 Sam. 23. 1. In hithpahel הִתְקוֹמֵם inſurgere, erigere ſe, contra aliquem: Bu. Pag. fecit ſe inſurgere: Av.70. ἐπανίστασθαι: ſe erigere: Coc. prout occ. in part. hithp. ſ. m. (à ſimplice formâ מְתְקוֹמֵם) cum מ cop. præf. & ־ aff. ſed in ſ. f. ſimpl. & in abſol. formâ pl. m. cum מ præf. ſed in pl. m. conſtr. (a ſimplice formâ מִתְקוֹמְמֵי inſurgentes, ſeu ſurgentes contra, &c.) cum מ præf. & ־ aff. ut ſeq. מִתְקוֹמְמַי inſurgens in me. Job.27 7. מִתְקוֹמְמָה erigit ſe, Job.20.27. מִמִּתְקוֹמְמִים ab inſurgentibus, Pſal.17.7. מִמִּתְקוֹמְמַי ab inſurgentibus in me, Pſal. 59. 2. Atque indè ex hâc Rad. קוּם contractè קָם: ſunt nomina ſeq. viz. 1. No. קִיָּמָה f. & in formâ conſtr. קִיְמַת, ſurrectio, aſſurrectio, Pag. Bu. &c. prout occ. cum ו cop. præf. formæ ſ. f. conſtr. & ם aff. ſic: וְקִיְמָתָם & ſurrectio ipſorum, Lam.3.63. Item 2. hinc etiam No. קָמָה f. ſeges, antequam metatur: adhuc ſcil. ſtans, & in culmum erecta: Pag. Bu. Merc. ſeu nondum demeſſa, ſed in agris ſtans erecta: Av. 70. στάχυς στάχυες, ἀμητὸς: Coc. prout occ. hoc No. in abſol. formâ ſ. f. ſimpl. & cum ה & בַּ pro בָּהּ dem. præf. ſic; קָמָה ſeges, Jud.15.5.2Reg.19.40. Iſ.17.5..37.27. Hoſ.8.7. הַקָּמָה idem, Exod.22.5. בַּקָּמָה in ſegetem, Deut.16.9. Item occ. etiam in formâ ſ. f. conſtr. ſimpl. & cum בְּ præf. ut & in formâ pl. f. cum בְּ præf. ſic: בְּקָמֵת ſegetem, Deut. 23. 26. בְּקָמֹת in ſegetes, Jud. 15. 5. Item 3. hinc etiam No. קוֹמָה f. erecta altitudo, ſeu ſtatura: Pag. Bu. Av. 70. ὕψος: altitudo, proceritas, ἡλικία, Coc. prout occ. etiam hoc No. in abſol. formâ ſ. f. ſimpl. & cum ו, ה, & בְּ præf. ut & in formâ ſ. f. conſtr. ſimpl. & cum ו præf. ut ſeq. קוֹמָה ſtatura, altitudo, 1Reg.7.35.Ezech.13.18..17.6..31.3. וְקוֹמָה & altitudo, Exod. 27. 18. &, ſine vau in pen. Exod. 38. 18. Ezech. 40. 5. הַקּוֹמָה ſtatura, Iſa. 10. 33. בְּקוֹמָה ſtatura, Ezech. 31. 10. קוֹמַת altitudo, 1Reg.7.15,16.26. 2 Reg. 19. 23.. 25. 17. Iſa. 37. 24. Jer.52.21. וְקוֹמַת & altitudo, 1Reg.7.32. 2Reg.25. 17. Jer.52.22. Item occ. etiam ſ. f. conſtr. cum ־ָ, ו & ה aff. ſimpl. ſed cum ם aff. poſt בְּ præf. ut ſeq קוֹמָתוֹ ſtatura tua, Cant.7.8. קוֹמָתוֹ altitudo, ſtatura ejus, Exod. 25. 10,23..37.1,10..27.1..38.1..30.2.. 37.25. 1 Sam. 16.7..28.20. 1 Reg.6.2..7.2..6.10,20.. 7.23.2Chron.4.1,2..6.13. Ezech.19.11..31.5. קוֹמָתָהּ altitudo ejus, Gen.6.15.1Reg.7.27. בְּקוֹמָתָם ſtaturâ ſuâ, Ezec.31.14.Item,4.hincNo. ex formâ quadratâ poel, & cum Thau heemant. in fine poſt Jod & Shurek. viz. קוֹמְמִיוּת f. ſtabilitas, firmitas, erectio: Pag.Bu.&c. elevatio vultûs: quod eſt ſignum hilaritatis: Av. prout occ. Lev.26.13. Et ambulare faciam vos, קוֹמְמִיּוֹת firmiter aut erectè: Pag. Hoc enim loco ſubaudienda præp. Beth: q.d. cum erectione: i.e. erectè: Bu. Lex. Hieron. ut incederetis erecti: & R.Sal. בְּקוֹמָה זְקוּפָה ſtaturâ elevatâ aut erectâ: Pag. erectè i.e. in ſtatura erecta aut firma. 70. μετὰ παῤῥησίας: Av. Coc. feci ut ambuletis erecti: Hebr. cum erectione, ſcil. cervicum: Jun. Item 5. hinc etiam No cum Thau heem. ab initio: ſcil. תְּקוֹמָה f. ſurrectio, aut erectio: vel conſtantia, aut, ſi Latinè diceretur, conſiſtentia: Av. ſtatio: ſtare, conſiſtere, ſcil. nominaliter: Coc. prout occ. Lev.26.37. & non erit vobis תְּקוֹמָה, reſurrectio: Bu.Conc.& Lex. ſurrectio, aut erectio: Pag. i.e. non poteritis conſiſtere: 70. ἀντιστῆναι: Av. Non erit vobis ſtatio coram inimicis veſtris: i. e. Non ſtabitis coram iis: Cocc. Item hinc etiam 6. juxta quoſdam eſt No. ex forma poel quadrata, ſeu cum Mem 3. Rad. geminata & cum Thau heemant. ab initio, viz. quaſi à ſ.m. קָמַם inſurgens ſeu ſurgens contra, &c. unde in forma pl.m. קָמִים & in conſtr. קָמֵי: prout occ. in pl.m.conſtr. cum יְ præf. & ־ Aff. יְקָמֶיךָ & in inſurgentes In, vel, contra te. Pſal.139.21. Ita nominaliter ponitur in Bu.Conc. quaſi eſſet á præced. No. Subſtant. קְמָה. Reliqui verò plerique ſumunt pro part. hithp.pl.m.conſtr. cum יְ præf. & ־ aff. deperdito ſcil. Mem ab initio ante Thau hithp. Bu. Lex. Seu Eliſa Mem formativa rum part. hithp. alterà: Cocc. Nam eſt pro יְתְקוֹמְמֶיךָ; ſed omittitur Mem ab initio, ad evitandum ſyllabarum numerum. Et ſic exp. & in inſurgentibus, vel opponentibus ſeſe, tibi, tædebat me; Av. & cum (h.e. adverſus inſurgentes) inſurgentibus, ſcil. contra te. contendi, ſeu meipſum excruciavi: prout R.D. exp. Idem tamen ait poſſe eſſe Toar, ſeu No. Adject. formatum, additâ literâ Thau: Cev. Et propter inſurgentes in te &c. Bu. Lex. Locus etiam ſuprà cit. ad part. hithp. ſ. f. notandus, viz. Job.20.27. Revelabunt cæli iniquitatem ejus, & terra לוֹ מִתְקוֹמֶמָה ſtat, ſeu ſurgit. pro ſtabit, aut ſurget contra eum: Pag. ubi á pleriſque ſumitur pro part. hithp. Sed videtur potiùs eſſe Toar, ſeu No. Adject. loco part. Alioqui ſub priore Mem, Scheva juxta normam debuerat eſſe: vel erit ex forma ſ. m. מִתְקוֹמֵם; Merc. vel eſt cum camets penult. propter accentum, pro Scheva: Bu. Lex. Item, 7. huc etiam quidam inter Nomina referunt No. קוֹמִים m. inſurgens, hoſtis, inimicus: unde in pl.m. קוֹמִים hoſtes, adverſarii &c. (formæ inſtar שׁוֹב, שׁוֹבִים bonus, boni) prout occ. cum ה dem. præf. 2 Reg. 16.7. Serva me è manu Regis Aram, h.e. Syriæ; & è manu regis Iſrael הַקּוֹמִים ſurgentium, aut qui ſurrexerunt contra me, Pag. Av. Kimchi verò hanc etiam formam cum cholem ponit in part. ben. kal. ſicut בּוֹשׁ, erubeſcens, &c. vide ſuprá in ben. kal, Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad eſt ſubſtantia: alkum, Bu. Conc. Idque ſcil. 1. in No. קִים m. Subſtantia; Bu. Lex. vel ſubſiſtentia; 70. ὑπόστασις; Cocc. vel, erectio, ſurrectio aut ſtatio; Pag. Prout occ. cum נִי Aff. ſic, Job.22.20. Nonne ſucciſa eſt קִימָנִי erectio, ſeu ſurrectio aut ſtatio noſtra; Pag. Subſtantia noſtra; Bu. Lex. ſtare noſtrum, ſeu ſubſiſtentia noſtra; Cocc. Et eſt cum kamets penult. loco Tſeri: Nam eſt pro קִימֵנִי; (ſicut דְּבָרֵנִי verbum noſtrum)

nostrum) h.e. יְקוּמֵנִי, substantia nostra: q.d. verè non est succisa substantia nostra penitùs in diluvio, quia remanserunt Noah, ac ejus filii: Sed residuum impiorum consumpsit ignis: i.e. impios, qui fuerunt in Sodom: Pag. Quo in loco Kimchi sumit vocem אֵם pro בָּאֵמָּה ut suprà in Rad. אם. Quidam surrectio, seu erectio nostri: ab illis enim est substantia nostra, &c. Merc. vel, קִימָתִי potest esse pro קִימָתִי: Cocc. Quasi scil. esset pro No. fæm. קִימָה in forma s.f. constr. cum נִי Aff. Item, 2. No. in hac 2. signif. אַלְקוֹם, Alkum; h.e. invictus: Bu. Conc. & Lex. De hoc autem prout occ. Prov. 30.31. dictum est suprà in אל. Est enim comp. ex אַל negandi particula nè, non: & קוּם surgere, insurgere: Infin. hujus Rad. in kal; quasi Invictum dicas, & in quem nemo insurgere ausit. Merc. Cev. Et Bu. Lex. Alkum dicitur, cui nemo resistere potest; est enim comp. &c. ut Bu. Av. Cabalici eà voce prophetiam inclusam esse putant nostro tempore implendam seu manifestandam; Merc. Cev. מֶלֶךְ אַלְקוֹם עמו Rex Alcum: Av. Rex non insurgere vel resistere cum ipso: i.e. invictus: in quem, vel contra quem nemo insurgit, bellandi causâ: ut A.E. & R. Levi exp. sic, אַל־מָוֶת non mors, i.e. immortalis: Prov. 12.28. Bu. Lex. &c. vide etiam suprà in אל. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est caligare: Bu. Conc. Nam verbum קָם surrexit, stetit: de oculis dictum exp. pro caligare: quum scil. sistitur virtus visiva: Av. prout occ. in præt. kal, 3. s.f. sic, 1 Sam. 4.15. & oculi ejus, i.e. singulus oculorum ejus קָמָה caligabant: Bu. Conc. caligavit, aut rugavit, defecit, & non poterat videri. R.D. exp. q d. & unusquisque ex Oculis ejus כָּהֲתָה caligaverat, aut rugaverat. Quando enim rugant oculi in senectute, deficcatur humor, & stant, seu eriguntur nervi oculi, & ingreditur oculus foramen suum, Pag. וְעֵינָיו קָמָה & oculi ejus stabant, non poterat videre: h.e. duri & obstipi erant: 70. ἐστάνισαν. קָמָה ex Chald. est pro קָמוּ: Coc. & sic in 3. pl. m. præt. kal, occ. 1 Reg. 14.4. Quia קָמוּ caligabant: Bu. Conc. Caligaverant aut rugaverant oculi ejus. In senectute enim, quum rugant oculi, stat & ingreditur oculus partem superiorem, &c. vide paulò ante: Pag. כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשֵּׂיבָה, quia constiterant oculi ejus, ex quo canuerat: Cocc. Quia steterunt oculi ejus, &c. i.e. præ senectute caligaverunt: Av. Item iv. signif. 4. hujus Rad. est substantia viva & subsistens, Bu. Conc. Idque scil. in No. inde ducto cum Jod heemant. ab initio: viz. יָקוּם m. quod est Nomen generale ad omnia viventia, quæ sunt super terram: juxta A.E. & R.D. Pag. Bu. Lex. ὑπόστασιν apud Paulum, Hebr. 11. 13. quidam huic respondere putant: etsi alii malint מְעָמָד Merc. Subsistens quiddam & vivum: Av. quod stat, quod vivit; 70. ἀνάστημα. ὑπόστασιν reddunt: Coc. Talmudici scribunt in Sanhedrim, fol. 110.1. יְקוּם esse facultates, quæ hominem erigunt in pedes suos: juxta Deut. 11.6. Bu. Lex. occ. autem hoc No. cum הַ dem. præf. locis seq. הַיְקוּם substantia viva, Gen. 7.4, 23. Deut. 11.6. Denique, v. signif. 5. hujus Rad. ex Bu. Con. est in No. inde ducto cum Mem heemant. viz. מָקוֹם m. locus: Pag. Bu. &c. in quo scil. res quæque stat: Merc. vel sic dictus, quòd in eo cuncta creata subsistunt: Bu. Lex. Spatium, in quo aliquid consistit: Av. 70. τόπος, χώρα; Cocc. In utroque genere usurpatur: Av. Nam plerumque est masc. sed interdùm & fæm. Pag. Apud Rabbinos, No. hoc מָקוֹם est inter nomina Dei: & quidem cum Articulo, הַמָּקוֹם per Antiphrasin, quasi illocalis, infinitus, qui nullo loco capitur, sed omnibus rebus locum dat: Bu. Lex. imo sic á quibusdam exp. Esth. 4.14. מָקוֹם אַחֵר, de, sive, è loco alio. Nam qui Doctores cognominant Nomen Domini, sive Dominum מָקוֹם, eo quòd est locus mundi, nec mundus est ejus locus: sicuti vocatur etiam מָעוֹן habitaculum, locus; Deut. 33.27. מְעוֹנָה habitaculum Deus ab initio: vide in Rad. עון: Ideo sunt, inquit R.D. qui istud, Esth. 4.14. respiratio & evasio stabit Jehudæis מָקוֹם אַחֵר, ex loco alio, putant indicare Dominum: Et hoc factum fuisse, nè nomen Domini esset scriptum in libris Medorum ac Persarum, Pag. Kimchi quidem, Dominum innui putat: sed Ab. Ezra non probat, propter adjectum אַחֵר alio. Merc. Occ. autem No. hoc frequens in textu & ordine Conc. ut seq. in absol. formâ s. m. simpl. locis seq. מָקוֹם locus, Gen. 1.9.. 24.23, 25. Exod. 21.13.. 33.21. Lev. 4.12.. 6.4.. 14.30, 41, 45. Num. 18.31.. 23.13. 27. Deut. 1.33.. 12.13. Josh. 1.3.. 20.4. Jud. 18.10.. 20.36. 1 Sam. 9.22.. 27.5. 2 Sam. 7.10. 1 Reg. 8.21. 1 Chron. 15.1.. 17.9. Neh. 2.14. Job. 16.18. Ps. 132.5. Prov. 15.3. Eccl. 3.20.. 6.6. Isa. 5.8.. 7.23.. 28.8. Jer. 7.32.. 19.11. Ezech. 12.3.. 45.4.. 46.19. Am. 5.3. Mal. 1.11. cui etiam יְ cop. est præf. sic, יְמָקוֹם & locus, Gen. 24.31. Job. 28.1. sed multò frequentiùs occ. cum הַ dem. præf. sic, הַמָּקוֹם locus, loci, locum, &c. Gen. 13.3, 14.. 18.26.. 19.12, 13, 14, 27.. 20.13. &c. Is. 49.20. &c. ad Joel. 4.7. 7ep. 1.4. in 130. circ. l. sed occ. etiam cum בְּ præf. locis seq. בַּמָּקוֹם in loco, & cap. 29.31. Lev. 6.9, 19, 20.. 7.2, 6.. 10.12, 14.. 16.24.. 24.9. Num. 19.9.. 22.25. Is. 22.23, 25. sed sæpiùs cum בַּ pro בְּהַ dem. præf. locis seq. בַּמָּקוֹם in loco, Gen. 20.11.. 28.11, 16.. 35.13, 14. Deut. 12.14, 19.. 16.7, 11. & cap. 14.23.. 16.16.. 23.17. Jud. 20.2.. 1 Sam. 12.8. 1 Reg. 13.8, 16, 22.. 21.19. 2 Reg. 22.17. 1 Chron. 21.25. 2 Chron. 7.12.. 34.25. Jer. 7.3, 6.. 22.3.. 7.7.. 14.13.. 26.23.. 19.7.. 32.10, 12.. 42.22.. 44.29. Item, occ. etiam ead. hæc absol. formâ s. m. cum לְ, לָ, לִ, מִ & מִן præf. ut seq. בַּמָּקוֹם & in loco, Hag. 2.9. לַמָּקוֹם loco, locum, Gen. 18.24.. 21.31.. 35.7. Num. 13.24. Jud. 15.17.. 18.12. 1 Sam. 23.28. 2 Sam. 2.16, 23. 1 Chron. 13.11. Neh. 4.13. Jer. 19.6, 12. וְלַמָּקוֹם & loco, Jer. 7.14. מִמָּקוֹם e loco, Esth. 4.14. וּמִמָּקוֹם & è loco, Eccl. 8.10. sic etiam occ. sæpè in formâ s.m. constr. cum scheva penult. idque simpl. locis seq. מְקוֹם locus, Gen. 12.6.. 13.4.. 39.20.. 40.3. Exod. 3.8. Lev. 1.16.. 14.28. Num. 20.5.. 32.1. 1 Sam. 20.25, 27, 37.. 21.3. 1 Reg. 8.7, 30. 10.19. 2 Reg. 6.8. 1 Chron. 21.22. 2 Chron. 3.1.. 9.8.. 9.18. Esth. 1.3. Job. 18.21.. 28.6, 12, 20. Psal. 104.8. Eccl. 1.7.. 3.16.. 11.3. Isa. 18.7.. 33.21.. 54.2.. 60.13.. 66.1. Jer. 17.12. Ezech. 6.13.. 39.11.. 41.11.. 43.7. Zach. 14.10. Cui etiam formæ s. m. constr. בְּ, בַּ, בִּ, וּבְ & מִ sunt præf. ut seq. וּמְקוֹם & locus, Psal. 26.8. Eccl. 3.16. Isa. 60.13. בְּמָקוֹם in loco, Lev. 4.24, 29, 33.. 6.18.. 10.17.. 13.19.. 14.13. 2 Sam. 15.21. 2 Chr. 3.1. Ezr. 9.8. Neh. 4.20.. Job. 34.26. Psal. 24.3.. 44.20. Isa. 45.19. Jer. 22.12. Ezech. 17.16.. 21.35. Hos. 2.10. וּבִמְקוֹם & in loco, Num. 9.17. Prov. 25.6. כִּמְקוֹם sicut locus, Jer. 19.13. מִמְּקוֹם è loco, 2 Chron. 6.21. Item, occ. etiam hæc forma cum scheva sub primâ cum affixis variis: ut cum יְ Aff. simpl. sed cum נִי Aff. post בְּ præf. & cum הָ vel in pausa

pausâ הָ, Aff. simpl. & cum כֶ & מִ præf. & cum כֶם, aff. poſt מִ præf. ut ſeq. מְקוֹמִי locus meus, Gen. 30.25. Jud. 11.19. Jer. 7.12. Hoſ. 5.15. בִּמְקוֹמָנוּ in loco noſtro, Gen. 29.26. מְקוֹמֶךָ locum tuum, Eccl. 10.4. מְקוֹמְךָ locum tuum, Num. 24.11. לִמְקוֹמֶךָ in locum tuum, 2 Sam. 15.19. מִמְּקוֹמְךָ è loco tuo, Ezec. 12.3..38.15. מִמְּקוֹמְכֶם è loco veſtro, Joſ. 3.3. ſic etiam occ. cum וֹ Aff. ſimpl locis ſeq. מְקוֹמוֹ vel ſine vau, locus ejus ſuus, Exod 18. 23. Ruth. 4.10. 1 Sam. 23.22..29.4. 1 Reg. 8.6. 2 Reg. 6.2. 1 Chron. 15.3. 2 Chron. 5.7..24.11. Ezr. 1.4. Job. 7.10..20.9..38.12,19. Pſal. 37.10..103.16. Eccl. 1.5. Nah. 3.17. Cui etiam cum וֹ aff. בְּ, לְ & מִ ſunt præf. omnia ſcil. cum Hirek ſub præf. ne duplex Scheva in initio concurrat. בִּמְקוֹמוֹ vel ſine vau, in loco ſuo, 1 Sam. 3.2.9. 2 Sam. 6.16. 1 Chron. 16.26. לִמְקוֹמוֹ vel ſine vau, in locum ſuum, vel, in loco ſuo, Gen. 18.33..31. 35. Num. 24.25. Jud. 7.7..9.55..19.28. 1 Sam. 2.20.. 5.3, 11..6.2..26.25. 2 Sam. 19.40. מִמְּקוֹמוֹ vel ſine vau, ex, de, vel è loco ſuo, Ex. 16.29. Joſh. 8.19..20. 33. 1 Reg. 20.24. Job. 2.11..8.18..14.18..18.4..27.21, 23..37.12. Prov. 27.8. Iſa. 26.21..46.7. Jer. 4.7. Ezec. 3.12. Mic. 1.3. Zeph. 2.11. Prout etiam occ. cum הָ, aff. ſimpl. & cum כֶ & מִ præf. ut & cum כֶם, aff. eodem modo, ſimpl. ſcil. & cum לְ & מִ præf. prout ſeq. מְקוֹמָהּ locus ejus, Gen. 38.21. Job. 28.23. Nah. 1.5. לִמְקוֹמָהּ in locum ſuum, Gen. 29.3. מִמְּקוֹמָהּ è loco ſuo, Iſa. 17. 12. מְקוֹמָם locum ſuum, Num. 32.16. 2 Reg. 23.14. Iſa. 14.2. לִמְקוֹמָם in locum ſuum, Joſh. 14.18. 1 Sam. 14.48. 2 Chr. 25.10. מִמְּקוֹמָם è loco ſuo, Job. 6.17. Item occ. etiam in forma pl. f. ſimpl. & cum הֵ & וֵ præf. מְקוֹמוֹת loci, loca, Pſal. 103. 22. הַמְּקוֹמוֹת vel ſine vau, in ult. aut pen. idem, Deut. 12.2. Jud. 19. 13. 1 Sam. 7.16.. 30. 31. 2 Sam. 17.9, 12. Ezr. 1. 4. Jer. 8.3..24.9.. 29.14..40.12..45.5. Ezech. 34.12. וְהַמְּקוֹמוֹת & loca, 2 Chron. 33.19. Sed occ. etiam hæc forma pl. f. cum יֵבֶם aff. abſque præf. ſed cum ם, ſimpl. & cum לְ præf. ſic, מְקוֹמוֹתֵיכֶם loca veſtra, Am. 4.6. מְקוֹמוֹתָם locis eorum, Neh. 12.27. לִמְקוֹמוֹתָם per loca ſua, Gen. 36.9. De hac Radice etiam loci quidam veniunt ulteriùs notandi. Ut Jer. 51.1. Ecce ego ſuſcito ſuper Babel וְאֶל־יֹשְׁבֵי לֵב קָמָי רוּחַ מַשְׁחִית & ſuper habitatores cordis inimicorum meorum, i.e. Chaſdim, vel Chaldeæ, ſivè terræ Chaldæorum: unde pro לֵב קָמָי in margine ſcribitur כַּשְׂדִּים, pro אֶרֶץ כַּשְׂדִּים terræ Chaldæorum (juxta eam literarum Alphabeti permutationem, quæ אָת־בֵּשׁ dicitur, quum Aleph in Tau, & Beth in Sin. vel contra, & ſic deinceps eodem ordine reliquæ inter ſe literæ commutantur. Ut & Jer. 25.26. volunt, שֵׁשַׁךְ poſitum pro בָּבֶל Babilone: Merc.) ventum corrumpentem, perdentem. Undè & R.D. exponit, ac ſi dicas, & ſuper habitatores terræ Chaldæorum: Et ſeries eſt, & ſuper cor inimicorum meorum, qui inhabitant terram Chaldæorum. Et ſic etiam vertit Jonathan in Targum. Ecce ego adduco ſuper Babel, & ſuper habitatores terræ Chaldæorum, occidentes eos, populos interfectores, quorum cor eſt elatum, & pulchros in ſtaturâ, ventum corrumpentem. Pag. deeſt ſus; poſt ſequitur, ventus eorum, i.e. quorum ventus corrumpit, perdit, Merc. ecce ego excitaturus ſum contra Babilonam, & contra eos, qui inhabitant meditullium (Hebr. cor) inſurgentium in me, &c. eſt periphraſis Babilonis: tanquam Reginæ ſedentis in medio inimicorum Dei Judæam infeſtantium: Jun. Item Deut. 35.11. transfige in lumbis inimicos ejus, (מָתְנַיִם enim, i.e. lumbis, non eſt in regimine) & odio habentes illum מִן־יְקוּמוּן ne ſurgant, vel, qui ſunt ex iis qui inſurgent contra illos. Eſt enim locutio defectiva. Et ita ſupplet A. E. מִן אֲשֶׁר יְקוּמוּן עָלֶיהָם ſicut Iſ. 11.9. ſicut aquæ mare operientes. Targum, & eos qui odio habent illum, ut non reſurgant. & R.Sal. transfige lumborum percuſſione hoſtes ejus, &c. Ut non ſit iis ſurrectio. Ut 2 Sam. 22.39. Et transfixi eos & non יְקוּמוּן ſurgent, &c. Pag. Item locus ſuprà cit. ad præt. hoph, 2 Sam. 23.1. ſic ſe habet: & dixit vir הֻקַם עָל (qui) conſtitutus eſt עַל, excelſus: Pag. eſt Milhel ob ſequens monoſyllabum עַל, quod quidam incautè exp. erectus ſuper Meſſiah, i.e. certior effectus de Meſſiah. Merc. & ait vir ille, qui erectus ſupernè, i. e. qui conſtitutus eſt in ſublime; Av. Qui conſtitutus eſt ſurſum h. e. in alto: Coc. Vir qui conſtitutus eſt excelſus: h. e. erectus ad faſtigium Regni: ut proximè ſequentia verba indicant. Jun. Et Jer. 35.14. הוּקַם אֶת־דִּבְרֵי conſtabilita ſunt verba Jonadab: h. e. data eſt opera ad ſtabiliendum verba Jonadab. viz. facta ſunt & obſervata, & ita non ceciderunt in terram: Cocc. Preſtatur (unumquodque, ſcil.) verborum Jehonadabi, &c. Jun. Item Deut. 12.11. הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר locus, quem eligit: qui ſcil. eſt locus, in quo Chriſtus debuit ſacrificium offerre, & Spiritum effundere, & Evangelium reſurrectionis ipſius primò prædicandum curare. Job. 34. 26. בְּמָקוֹם רֹאִים in loco ſpectantium: h. e. in publico Theatro. Cocc. in ſtatione videntium: i.e. palam, in exemplum omnibus: Vide Iſa. 26.9. Jun.

Rad. 22. קוֹן, lamentatus eſt, conqueſtus, querulatus eſt. cogn. cum לוֹן oppoſitus eſt, oppoſuit ſe alicui querelis. Hinc κυΐω, moveo, turbo: κυάω, triſtor, &c. Av. Non autem legitur in textu hoc verbum in kal, ſed in piel quadrato ſcil. ſive poel: Pag. קוֹנֵן eſt queri, lamentari; θρηνεῖν, conqueri: Pag. Bu. Cocc. conſtr. cum accuſ. aut præp. עַל & אֶל: Av. doctores notant id verbum eſſe propriè, cùm una præficum orditur, & ceteræ reſpondent. Quidam notant eſſe vocem in longum producere, ut ſolent lamentantes: conferentes, paulo licèt longiùs. cum קָנָה & קָנַן. Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt lamentari: prout Occ. in præt. piel, ſeu poel 3. pl. cum וְ cop. vel conv. præf. cui etiam ult. הָ eſt aff. fc; וְקוֹנְנוּהָ lamentati ſunt, Ezech. 27.32. & וְקוֹנְנוּ lamentabuntur illam, Ezech. 32.16. In part. piel ſ. m. מְקוֹנֵן lamentator: & in fæm. מְקוֹנֶנֶת lamentatrix: unde occ. in formâ pl. f. cum לְ pro לֶהָ dem. præf. loco ſeq. לִמְקוֹנְנוֹת lamentatrices, Jer. 9.16. Item occ. etiam in fut. piel, ſeu poel, 3. ſ. m. cum יְ conv. præf. locis ſeq. וַיְקוֹנֵן & lamentatus eſt, 2 Sam. 1.17..3.33. 2 Chron. 35.25. Unde in 3. pl. m. fut. poel, יְקוֹנְנוּ: atque indè in 3. pl. f. venit cum Tseri pro Sægol penult. ante Nun in ult. Dageſchatum: quod Dageſch eſt loco Nun deficientis: Pag. Nam juxta normam debuerat eſſe cum triplice Nun. Merc. prout occ. ſic: תְּקוֹנֵנָּה lamentabuntur, Ezech. 32.16. Atque indè ſunt nomina, 1. קִינָה, lamentum, leſſus: 2°. θρῆνος: Pag. Bu. Coc. prout occ. hoc No. in ſ.f ſimpl. & cum הַ & לְ præf. ut

ut ſeq. קִינָה lamentatio, lamentum, Jer.7.29.9.9,20. Ezech.19.1,14.26.17.27.2,32.28.12.32.2,17. Am. 5.1. קִינָה idem, 2Sam.1.17. לְקִינָה in lamentationem, Ezech.19.14. Am.8.10. Item occ. etiam (quaſi à ſ.m. קִין idem cum præced. fæm.) in formâ pl.m. ſimpl. loco ſeq. קִינִים lamentationes, Ezech. 2. 10. Sed in formâ pl. f. occ. cum ה dem. præf. ut & cum ב præf. & יהם aff. ſic: הַקִּינוֹת lamentationes, Eze. 35.25. בְּקִינוֹתֵיהֶם in lamentationibus ſuis, 2 Chron. 35.25. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. in Bu.Conc. eſt in No. קִין vel לִין m. quod eſt lancea, aut haſta: aut ferrum lanceæ: Pag. Lancea eſt, viz. producta in morem cannæ: nam cum קָנֶה, cannâ, affinitatem habet, quamvis ſit ex hâc Radice: Merc. Occ. autem hoc No. in hâc ſignif. cum Tseri ſub Koph & cum י aff. ſic: 2Sam.21. 16. & pondus קִינוֹ lanceæ ejus: i. e. ferri lanceæ ejus, ut exp. R. Jonah; ſed R. Joſeph, ſcribit quòd לִין eſt haſta, ſeu lignum: & quum dicit קִינוֹ deficit לַהֲבַת ferrum, vel acies: & ſic R. D. inquit קִינוֹ eſt lignum lanceæ: prout vocatur etiam Arabicè אַלְקַנָה. Non autem dixit pondus, de ligno lanceæ, ſed de לַהֲבַת ferro lanceæ: quia ferrum eſt in univerſitate lanceæ, quæ haſtam ligneam, & ferrum habet, ſeu laminam: undè ſenſus eſt pondus laminæ lanceæ ejus. Alii verò, ut idem R.D. inquit, exp. pondus galeæ ejus æneæ, quæ erat ſuper capite ejus: quæ ſcil. eſt ſicut לִין, i.e. nidus. Sed prius rectius. De hoc autem No. לִין, nidus quære in Rad. לִין: Pag.

Rad. 23. קוּם: Inde piel ſeu poel קִיֵּם, ſuccidere: prout occ. in fut. piel 3. ſ. m. ſic: Ezech. 17. c. fructum ejus יְקוֹמֵם ſuccidet: Convenit cum עָצַם Bu. Lex. Sed vide etiam infrà in Rad. קָמַם, de geminatis: Merc. Nam rectiùs refertur ad קָמַם: quod pro עָצַם uſurpari poteſt: Coc. קָמַם autem, quod quidam ad hanc Rad. קוּם reducunt, infra per ſeß Radixerit; Merc.

Rad. 24. קוּץ m. eſt dux, præſes, princeps, munificus: Av. Sed inter Radices verbum hoc afferri non ſolet. Kimchi verò hanc vocem, Ezec. 23.23. etſi alibi non occurrat, tradit ſignificare principem magnum pro loci ratione, ſicut & alia illic ei adjuncta, viz. שַׁלִּיט & פָּקוּד quæ omnia alii gentium nomina putarunt, ut & Jonathan. Vide infrà in עָצַם & קָעַץ, Merc.

Rad. 25. קוּף: indè No. Radicale קוֹף m. Simia: Pag. Bu. &c. cogn. cum יָקַף, gyravit; nam Simia non conſiſtit in uno loco, ſed continuò circumire ſolet: Av. Merc. Animal eſt facie homini ſimile, manibus palpans ut homo: Merc. In plur. 70. vertunt πίθηκους ſimias: Luth. Affen: Belg. Apen: Bochartus confert cum Cepho Plinii.l.8.19. ex Heſichio citat, κῆπος ζῶον ὅμοιον πιθήκῳ, Ariſtot. Hiſt. 2. 8. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν κῆπος πίθηκος ἔχων οὐράν: Coc. Occurrit autem in forma pl. m. cum ו cop. præf. ſic: וְקוֹפִים & ſimiæ, 1Reg.10.22. וְקוֹפִים & ſimiæ, 2 Chron. 9.21. Quidam autem in hac Rad. locant verbum קוּף: quod eſt סָבַב, circuire: nam יָקַף & קוּף ejuſdem ſunt ſignificantiæ, inquit R. D. Pag. Atque indè ex קוּף vel יָקַף; Merc. circumire: ducunt No. præced. קוּף: Nam Simia volubilis eſt: Bu. Lex. nunquam, ut dictum, uno loco conſiſtens, ſed aſſiduè circumeuns: Merc. Item hinc etiam quidam ducunt No. cum Thau Heemant. viz. תְּקוּפָה f. circulus, circuitus, revolutio, circumactio: converſio: Pag. Bu. ut Exod. 34. 22. Et ſolennitas collectionis הַתְּקוּפַת (in) revolutione, aut circuitu anni: quando, ſcil. Sol revertitur ad circulum ſuum: Hieron: Quando redeunte tempore cuncta conduntur. 2Chron. 24.23. & fuit לִתְקוּפַת in circulo, aut, revolutione anni, aſcendit, &c. excercitus Aram; (i. e. Syriæ.) Pſal. 19.7. Ab extremo cœlorum egreſſio ejus, וּתְקוּפָתוֹ & circuitus ejus uſque ad extremum ipſorum. Hieron. & curſus ejus: 70. occurſus ejus. Sic & 1 Sam. 1.20. Et fuit לִתְקוּפוֹת in circuitibus dierum, וַתַּהַר & concepit Channa, & peperit: i. e. jam, (vel, poſtquam, Merc.) perfecit, ac complevit dies conceptionis, & peperit. Nam Vau in וַתַּהַר, ponitur vice כְּבָר, jam: Pag. q.d. quum jam, vel poſtquàm, concepiſſet, revoluto graviditatis tempore, tandem peperit: Merc. Atque hinc Rabbini Solſtitia, & Æquinoctia vocant Tekuphoth, ſivè Tekuphos: Bu. Tex. Nam quatuor תְּקוּפוֹת anni revolutiones apellant, juxta quatuor Solis introitus diverſos: viz. in Arietem, Cancrum, Libram, & Capricornum: undè, quatuor anni partium oriuntur conſtitutiones: Merc. Sed de hoc No. Vide etiam ſuprà in Rad. יָקַף; Bu. Conc.

Rad. 26. קוּץ contractè in præt. kal, קָץ: eſt צוּק & צוּר, anguſtiis affici, affligi: inquit R.D. item, æſtivare: item expergiſci, evigilare: Pag. Merc. tædere, diſtædere: conſtr. cum præp. מִפְּנֵי & ב Bu. Lex. deteſtatus eſt cum Nauſea, abhorruit nauſeoſus, ſeu nauſeâ affectus: compunctus eſt nauſeâ. In kal, abſolutè vel cum præp. בְּ, nauſeavit, nauſeam habuit: Sed cum Accuſ. deteſtatus eſt cum ſtomacho vel nauſea Cogn. cum קוּשׁ, tædio affectus eſt. Hinc κνίζομαι indignor, deteſtor, iraſcor, &c. Av. 70. προσοχθίζειν, βδελύσσεσθαι: aquila σικχαίνειν, tædio affici: nauſeare: Coc. ſunt qui hoc verbum in univerſum exponant compungi ex ſignificatione קוּץ ſpinæ, infrà: ſicut & per κατανύττεσθαι reddi quidam putant. Act. 2. ubi faſti ſium ſignificatur, & dolor vitæ anteactæ. Cum קוּשׁ ſuprà poſito maximè convenit: Undè & cum Beth ejus more conſtruitur. Significat faſtidium, & nauſeam habere: conſtruitur & cum מִפְּנֵי à conſpectu: & tum poteſt reddi: abhorrere à re aliquâ. In Epiſt. ad Hebræos, Cap. 12. ex Prov. 3. redditur per ἐκλύεσθαι, deficere, deſatigari. Ad hanc ſignificationem quidam reducunt ſignificationem expergiſcendi, quòd qui excitatur, velut pungatur, & extimuletur. In hiphil tantùm, idem quod יָקַץ, ſuprà, intranſitivè ſemper in hiphil: non tranſitivè, ut quidam volunt. Nam excitare per aliud verbum, diceretur, עוֹרֵר, vel הֵעִיר ab עוּר. Merc. Semel tantùm eſt æſtivare, æſtatem tranſigere: ex No. indè ducto, quod æſtatem ſignificat: Bu. Lex. Sed in Bu. Conc. Rad. hæc quinque ſignif. & 1. eſt evigilare, expergiſci: prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in 2. ſ. m. cum ו cop. præf. ſed in 1. ſ. ſimpl. ut ſeq. וַיָּקִץ evigilavit, 2 Reg. 4.31. Ezech. 7.6. וְהֵקִיץ & expergiſcetur, expergefactus. Iſa. 29.8. יְהֵקִיצוּנִי & exper-rectus, Prov. 6.22. הֲקִיצוֹתִי evigilavi, Pſal. 3.6. 139. 18. Jer. 31.26. In infin. hiph. occ. cum בְּ, & מִ præf. ſic: בְּהָקִיץ in evigilando, Pſal. 17. 15. מֵהָקִיץ ab evigilando, Pſal. 73. 20. Et in imper. hiph. à ſimplice forma ſ. m. הָקִיץ, occ. cum ה parag. add. ſimpl. & cum ו cop. præf. & in pl. m. ſimpl. ut ſeq. הָקִיצָה evigila,

vigila, Pſal.44.24. 59.6. Hab.2.19. וְהָקִיצָה & evigila, Pſal.35.23. הָקִיצוּ evigilate, Iſa.26.19. Joel.1.5. In fut. hiph. à 3.ſ.m. יָקִיץ expergiſcetur, evigilabit, occ. in 1.ſ. & 3.pl.m. ſic: אָקִיץ expergiſcar, Prov.23.35. יָקִיצוּ evigilabunt, Job.14.12. Jer.51.39,57. Dan.12.2. Deinde ii. ſignif. 2, hujus Rad. eſt æſtas: æſtivare: Bu. Conc. Nam à No. קַיִץ æſtas: de quo infrà, verbum קוּץ eſt æſtivare: Merc. Coc. Et ſic contrarium eſt verbo חָרַף hibernare: Coc. prout occ. in præt. kal, 3.ſ.m. cum ו conv. præf. loco ſeq. וָקַץ & æſtivabit, Iſa.18.6. Atque inde ex Rad. in hac 2. ſignif. eſt No. קַיִץ m. æſtas: Pag. Bu. &c. Quia terræ naſcentia expergiſci facit, quæ per hiemem videbantur, quaſi ſopore demerſa: Item metonymicè: fructus æſtivus: Bu. Lex. i.e. Qui eſt maturus in æſtate: ut R.D. inquit; Pag. Quidam æſtatem ſic dictam putant, quòd tùm Sol fructus & fruges velut pungat, ac exſuſcitet: i.e. maturet: collectivè autem ſumitur No. קַיִץ pro fructibus æſtivis, & maximè ficubus. Noſter interpres nunc poma vertit, nunc meſſem: ſicut & θέρος Græcis ſumitur. In Iſa.16. vindemiam reddit, quòd ſequeretur nomen meſſis: collectivè etiam vertit maſſas palatharum, ſive carycarum; Merc. Æſtus, & labor facit homines malè habere: ergò à קַיִץ æſtas dicitur קַיִץ. 70. θέρος Et interdum etiam eſt Autumnus, ea ſcil. pars æſtatis, quâ fructus maturi colliguntur, diſtinctè קַיִץ dicitur, Jer.8.20.Coc. Sed occ. hoc No.ſ.m.ſimpl.extra pauſam cum pathach: vel, in pauſa cum kamets penult. ſic: קַיִץ æſtas, æſtivi fructus, 2Sam.16.1. Pſal.32.4. 74.17. Iſa.28.4. Mic.7.1. קַיִץ idem, Jer.8.20. Am. 8.1,2. Cui etiam formæ ſ.m. ו vel in pauſa וֹ, יהָ, יךָ, & ךָ, pro הָ dem. ſunt præf. ut ſeq. קֵיצוֹ & æſtas, Gen.8.22. Jer.40.10. קַיִץ & æſtas, Jer.40.12. הַקַּיִץ æſtas, Am.3.15. וְהַקַּיִץ & æſtas, 2 Sam. 16. 2. בְּקַיִץ in æſtate, Prov.6.8. 10.5. 26.1. 30.25. Zach. 14.8. Item, occ. etiam in formâ ſ.m. (ut plerique volunt) conſt. cum ךָ. Aff. (licet in variis libris eſt cum jod ſigno pluralis ante finale Caph: Pag. Si autem No. eſſet in forma pl.m.conſtr. cum Aff. ſcriberetur, vel ſic ſcribitur pro, קֵיצֶיךָ: ex Bu. Lex. Sed potiùs eſt ſing. & in libris quibus jod inſeritur: ſic, קֵיצֶיךָ: illud Jod ad protractionem tantùm attinet: Merc. Cev.) locis ſeq. קֵיצֶיךָ æſtivos fructus tuos, Iſa.16.9. Jer.48.32. Item, iii. ſignif. 3. hujus rad. קוּץ vel קָצַץ eſt tædere, diſtædere, anguſtiâ affici: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. prout occ. in præt. kal, 3.ſ.f. & 1.ſ. ut & in part. ben. kal, ſ.m. ut ſeq. קָצֵר anguſtiâ afficitur, Num. 21.5. קָצְתִּי tædio afficior, Gen. 27.46. קָצָה tædet te, Iſa.7.16. Item, in fut. kal, à 3.ſ.m. יָקִיץ tædebit, &c. occ. in 1.ſ.cum ו conv. præf. & kibbuts pro ſchurek in ult. ſed in 2.ſ.m. cum cholem in ult. & in 3.ſ.m. cum ו conv. præf. & kam. kat. pro cholem in ult. ut & rurſus in 3.pl.m. cum ו conv. præf. & kibbuts pro ſchurek in penult. prout ſeq. וַתָּקָץ & tæduit, me, Lev. 20.23. תָּקוּץ tædeat te, Prov. 3.11. וַיָּקָץ & tæduit, Num. 22.2. 1 Reg. 11.25. וַיָּקָצוּ & tædio afficiebantur, Ex. 1.12. In hiphil, הֵקִיץ plerumque venit in 1. evigilandi ſignif. ſed interdum in hâc 3. tædio, aut anguſtiâ afficiendi ſeu vexandi ſignif. prout occ. juxta pleroſque in fut. hiph. à 3.ſ.m. יָקֵץ, tædio vel anguſtiâ afficiet: in 1. pl. (à ſimplice formâ יָקִיץ) cum ו cop. præf. & נָה Aff. ſic, Iſa 7.6. aſcendamus in Jehudah, וְנַקִּיצֶנָּה & tædio, vel anguſtiâ afficiamus eam, ſeu defatigemus eam: Bu. Conc. & Lex. Et divexemus eam; h.e. redigamus eam ad ἀπορίαν, & deſperationem: Cocc. Quidam verò exp. etiam illud in 1. ſignif. Conjug. hiph. ſic, & expergefaciamus, eam, ſci. bello: Bu. Lex. vel expergiſci faciamus illam &c. Pag. Atque ſic quidem noſter interpres & R. Sal. Sed R.D. & A.E. faciamus, ut eam tædeat, ut ſcil. afficiatur tædio longæ obſidionis. Id quod rectius puto: quia verbum hoc in evigilandi ſignif. Activè in textu non legitur, nec eo quidem cenſerem nobis ſic uti licere: quicquid Kimchi contrà velit. Merc. ut fatigemus, Hebr. ut tædio afficiamus eam: Jun. Deinde, iv. ſignif. 4. hujus rad. קוּץ, ex Bu. Conc. eſt in No. קוֹץ, m. ſpina: 70. ἀκανθα: Pag. Bu. Coc. Spina ſcil. pungens, à quâ abhorremus & nauſeam habemus: Av. Dicitur enim à tædio, quod pungendo affert, aut quòd celeriter hominem excitat: Bu. Lex. Quidam notarunt ſpinarum decem nomina, & genera eſſe apud Hebræos, alii ſeptendecim: Merc. imò, R. Sal. ad Ezech. 2.6. viginti ſpinarum nomina tradit eſſe: Bu. Lex. Atque inter ea Ab. Ezra dicit hanc קוֹץ eſſe ſpinam majorem: דַּרְדַּר minorem. &c. Pag. Occ. autem hoc No. in ſ.m. ſimpl. & cum וֹ, יהָ, & ךָ præf. ut & in formâ pl.m. ſimpl. & cum ו cop præf. Sed in formâ pl.m. conſtr. ſimpl. ut ſeq. קוֹץ ſpina, Iſa. 32.13. וְקוֹץ & ſpinam: & Kotz; n.p. Gen.3.18. 1 Chron.4.8. Ezech. 28.24. הַקּוֹץ Kotzæi, n.p. Ezr.2.61. Nah.7.63. כְּקוֹץ ſicut ſpina, 2 Sam.23.6. קוֹצִים ſpinæ, Exod.22.5. Iſa. 33.12. Jer.4.3. וְקוֹצִים & ſpinæ. Jer. 12.13. קוֹצֵי ſpinæ, Jud. 8.7,16. Denique, v. Signif. 5. hujus Rad. קוּץ ex Bu. Conc. eſt in No. indè ducto, pl.f. viz. קְוָצוֹת vel abſque dageſch קְוָצוֹת cincinni capitis, capilli, cæſaries. 70. βόστρυχοι, Pag. Bu. Cocc. Cincinni, fines capillorum, extremitates pilorum capitis; Cogn. cum קָצָה & קָצַץ, præcidit extremitates, &c. Av. Qui hoc No. in formâ pl.f. ſtatuit Radicem per ſe: Sic autem à ſuccidendo, capilli dicti videntur, quaſi à קָצַץ: Bu. Lex. ad quam Rad. rectè refertur hoc No: Coc. quòd, ſcil. ſint extremi capilli, qui reſcinduntur. Sed ita interdum fit Radicum confuſio. Apellantur autem cincinni etiam מְחַלְפוֹת: ut videre eſt in Rad. חָלַף; Merc. occ. autem hoc No. pl.f. cum י, & יי, aff. ſic: קְוָצוֹתַי cincinni mei, Cant. 5.2. קְוָצוֹתָיו cincinni ejus; Cant. 5.11. De hâc Rad. etiam venit unus, aut alter locus notandus, ad infin. ſcil. hiph. viz. Pſal. 17.15. אֶשְׂבְּעָה בְּהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ ſatiabor, quum expergefacta fuerit imago tua: i.e. anima mea, quæ eſt imago tua: Pag. vel potiùs, quùm evigilaro, imagine tuâ: Merc. vel ſic tranſitivè poteſt exponi, quum expergiſci feceris imaginem tuam: &c. Vide ſuprà in Rad. מוּן. Pag. Quùm expergiſcar, &c. Bu. Lex. Satiabor, quùm expergefiam, ſpecie tui, h.e. in reſurrectione: Confer Job. 19.26. Cocc. Satiabor, (q.d. non indignè fero illos hîc præſentibus beneficiis ſatiari, atque inferciri: per me licet: Ego in venturorum bonorum futurorumque certiſſimâ conquieſco fiduciâ:) quùm expergiſcar, (Hebr. in expergiſcendo, h.e. quùm reſurgam è mortuis, quos obdormire dicit Scriptura, uſque ad ſecundum adventum Chriſti:) Similitudine tuâ: i.e. videbo te perfectiſſimè ſicuti es, & ſimilis ero tibi, quùm patefactus fuerit Chriſtus glorioſo adventu ſuo: vide

1 Joan. 3.2. Jun. Item, Pſal. 73. 20. כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ ſicut ſomnium experrecto, ſcil. homine, Domine, quùm ſuſcita veris, imaginem eorum ſpernis. A.E. exp. ſicut ſomnium, in quo non eſt veritas, quùm expergefactus fuerit ſomnians, ſic imago eorum erit contemptibilis in Civitate. Et eſt ſenſus, quòd oblivioni traduntur: quia oblivioni traditur illorum memoria. Et R. Sal. ſicut ſomnium, i.e. ſicut ſomnus, cui non eſt finis, quia eſt ſomnus perpetuus. Pag. ſicut ſcriptum eſt, 2 Reg. cap. 19.35. de excercitu Sennacherib: Et Iſa. 37.36. Merc. Cev. Et egreſſus eſt Angelus Domini & percuſſit caſtra Aſſur. Domine in civitate, ſcil. Jeruſalaim, cui nocuerunt, i. raginem ipſorum ſpernes, aut, contemnes; ibi imago ſimilitudinis ipſorum erit contemptui: fuerunt enim combuſti univerſi. Vide in radice עור in makor hiphil. Targum, velut ſomnium à viro, qui expergiſcitur, domine, in die judicii magni quùm expergiſci feceris eos è domo, vel, loco, ſepulchrorum ſuorum, in irà imaginem illorum ſpernes aut calcabis. Pag. Item de nomine קוץ locus notandus, Jer. 4. 3. אַל־תִּזְרָעוּ אֶל־קוֹצִים: Ne ſeminetis in ſpinas: h. e. ne accipiatis ſermonem Dei. inter curas avaritiam, & concupiſcentias: Vide Mat. 13.22. Coc. At ne ſeratis in ſpinis. Hoc verſu comparatur Judæorum populus, cum agro jamdiu inculto & ſpinis horrente: reſipiſcentia verò, cum novatione, & runcatione ſpinarum: ut Hoſ. 10.12. Jun.

Rad. 27. קור &c. contractè. in præt. kal, קָר: eſt fodere venam, propriè aquæ: Pag. fodit, effodit: Bu. Lex. Av. Venas, ſcil. aquarum: perfodit fontem: ſemper enim accipitur de aquis. Cogn. cum קָרַר, frigidus fuit, & קָרָה excidit: Nam exciſiones venarum ſunt frigidiores cæteris aquis. Hinc κρουνὸς, aquæductus. ſcaturigo: κρουνοὶ, fontium emanationes, fontes ſalientes: Av. Quidam conferunt cum חור, quod eſt foramen & קָרָה, vel קָרָא occurrere: quaſi ſit, perfodere, ad occurſum uſque venæ: Sicut & cum קָרַר frigere, quòd frigus quaſi perfodiat penetrando: Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, fodere fontem: prout occ. in præt. kal, 1. ſ. locis ſeq. קָרְתִּי fodi, 2 Reg. 19. 24. Iſa. 37. 25. In hiphil הַקִּיר vel הַקֵּר manare, eructare, ut ſcil. fons vel ſcaturigo, aquam; Bu. ſcaturire fecit: Av. velut fodiendo eructare. ſeu elicere: Merc. ebullire: Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. f. in formà cum duplice Tseri: ſed in infin. pleno cum Jod hiph. poſt ק præf. ſic: הַיְקָרָה manat, eructat, Jer. 6. 7. כָּהֲקִיר juxta manare, Jer. 6. 7. Atque inde ex Rad. קור in hàc ſignif. eſt No. cum Mem heemant. מָקוֹר m. ſcaturigo, fons, profluvium: Bu. Lex. vena aquæ: item vena ſeu fons profluvii ſanguinis: Av. fons. aut quævis ſcatebra. An à קָרַר: quia novam & frigidam ſemper ebullit aquam? 70. ὅδατος ἁλλομένου, πηγὴ, φλὸξ: Coc. prout occ. hoc No. in forma abſol. ſimpl. ſed in forma ſ. n. conſtr. ſimpl. & cum וּ & מ praef. ut & cum ה, וְ & הַ aff. abſque præf. prout ſequuntur. מָקוֹר fons, ſcaturigo, Zach. 13. 1. מָקוֹר fons, Lev. 20. 18. Pſal. 36. 10. Prov. 10. 11. 13. 14. 14. 27. 16. 22. 18. 4. Jer. 2. 13. 8. 23. 17. 13. וּמָקוֹר & fons, Prov. 25. 26. מִמְּקוֹר a fonte, Ezech. 12. 7. Pſal. 68. 27. מְקוֹרֵךְ fons tuus Prov. 5. 18. מְקוֹרוֹ fons ejus, Hoſ. 13. 15. מְקוֹרָהּ vel ſine vau. fontem ejus, Lev. 20. 18. Jer. 51. 36. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt in No. קוּר m. tela, æ: Pag. Undè in formà pl. m. קוּרִים telæ aranei: Av. ſeu telæ araneæ: quas ſcil. texit aranea: & quæ non poſſunt indui pro veſte: quippe: quibus, non eſt utilitas, nec firmitas, aut ſtabilitas: Et ſic ſunt impiorum opera inutilia: inquit R.D. R. Jos. Kimchi expoonit trabes araneæ: i.e. quibus telas ſuas involvunt araneæ: Nam operiunt trabes ſuis telis: Pag. vel quæ ſunt tanquam trabes ad contegendum: & ſic eſſet affine nomini קוֹרָה à קָרָה de quo ſuo loco. Addunt quidam; quòd inde occurrant muſcis, quod & קָרָה ſignificat. Et affine etiam faciunt nomini חוֹרִים, foramina, vel retia: Sed ex Cheth facere Koph. aut contra, alienius eſt: nam hæ literæ non ſunt cognatæ: Merc. Occ. autem hoc No. in forma pl. m. conſtr. cum וְ cop. præf. ut & cum הֶם aff. abſque præf. ut ſeq. וְקוֹרֵי & telæ, Iſa. 59. 5. קוֹרֵיהֶם telæ illorum, Iſa. 59. 6.

Rad. 28. קוּשׁ vel קושׁ: eſt tendiculam ponere: Bu. Lex. laqueavit, illaqueavit, laqueas poſuit, ſeu, tetendit ad capiendum, aucupatus eſt: idem quod נָקַשׁ & נָקַשׁ. Hinc ἰξεύω, illaqueo, aucupor: ἰξευτής, auceps: Av. Unde in fut. kal. à 3. ſ. m. יָקוּשׁ vel יָקוּשׁ tendiculam, vel laqueos ponet, illaqueabit, aucupabitur, &c. occ. in 3. pl. m. cum Nun parag. in fine, in forma cum cholem penult. ſic: Joſ. 29. 21. Et corripienti in portà, laqueos ponent: יָקוֹשׁוּן, tendiculam ponunt: convenit cum יָקֹשׁ: Bu. Lex. Sed R. D. ſcribit hoc eſſe à verbo geminato קָשַׁשׁ: ubi etiam vide: Pag. Bu. Conc. Nam appoſitè ad iſtius Radicis Analogiam pertinere, ibi oſtendetur: Merc. [קָשַׁשׁ excidere, &c. quære in קוּשׁ: Pag. Bu. Conc.]

Rad. 29. קָשַׁב, eſt, כָּרַת excidere: inquit R. D. & juxta Hieron. mordere: Pag. verbaliter autem non venit hæc Rad. in textu Hebr. Sed in linguâ Chald. uſurpatur: Merc. Inde autem eſt No. radicale קֶשֶׁב m. exciſio: Pag. ſuccifio, excidium: lues, exitium: contagium, exterminatio: Cogn. cum קָשַׁף decerpſit, & חָשַׁב, ſuccidit: Av. קֶשֶׁב, eſt venenum exitiale. jungitur cum דֶּבֶר, peſtilentia: Coc. luem ſubitò excidentem, & perimentem ſignificat: ut eſt febris, peſtis, apoplexia, & id genus morbi: Paulus 1. ad Cor. 15. reddit νῖκος, victoriam: ex Hoſ. 13. 70. ſtimulum: Symm. plagam: rectè excidium, ſeu exterminium repentinum, vel luem verteris: quaſi exciſionem, aut. avulſionem dicas: Merc. prout occ. hoc No. ſimpl. cum kamets penult. ob pauſam: ſed cum וְ & מ præf. ante ſægol penult. ſic: קֶשֶׁב excidii, Iſa. 28. 2. וְקֶשֶׁב & lue, excidio, Deut. 32. 24. מִקֶּשֶׁב a lue, Pſal. 91. 6. Item inde 2. eſt No. קָשׁוּב, m. idem cum præced. lues contagium excidium, &c. Av. exciſio, morſus, &c. Pag. prout occ. cum cholem mutato in kam. kat. ante ה, aff. ſic: Hoſ. 13. 14. Ero קָשְׁבָּךְ exciſio tua, (Hieron. morſus tuus) inferne: Pag. exitium tuum: Bu. Lex. Ero lues tua, O inferne! vel. ubi lues tua, inferne? 70. τὸ κέντρον: Av. אֱהִי דְבָרִיךְ מָוֶת אֱהִי קָשְׁבָּךְ שְׁאוֹל ubi peſtes tuæ, mors: ubi exitium tuum, inferne? 1 Cor. 5. 55. πῦ σὸ, ἅδη, τὸ νῖκος: Coc. ſcribitur autem, hoc in loco, Koph cum kamets, præter normam ſuæ ſpeciei. Eſt enim à קָשׁוּב, inſtar כָּבוֹד gloria, שָׁלוֹם, pax: quod ſecundùm normam eſſet קְשׁוּבָךְ: ſed remanſit kamets, ſicut & in קָטַנְתִּי: vide paulò inf. a in Rad. קָטַן: Pag. & ſim. Bu. Lex. Targum Hieroſol.

Deut. 19.5. pro לַחְשׁוֹב ad cædendum ligna, habet לְמַקֵּצָב. & est genus infirmitatis, inquit R. D. quæ repente hominem interimit, Pag.

Rad. 30. קָטַשׁ, tædio affectus est: idem quod קוּשׁ. Hinc κοτέω, tædio afficior, &c. ut suprà in קוּשׁ. Unde in niphal, נִקְוַשׁ idem; tædio affici: prout occ. in præt. niph. 2. pl. cum ו conv. præf. & dageſch Euphonico in Teth: ſic: Ezech. 6.9. וְנָקְוּטוּ & tædio afficientur, in faciebus ſuis, ad mala, quæ fecerunt: 70. καὶ κοτέσονται. Ut & in 2. ſ. f. præt. niph. ſic: Job. 10.1. נָקְטָה, tædio affecta est anima mea, &c. Et est ad formam נָקְבָה: Ezech. 41. Av. Qui ſolus hæc hîc in hâc Rad. locat: reliqui verò ea referunt ad Rad. קוּשׁ: ubi plenius ea vide.

Rad. 31. קָטַל, est, occidere, interficere, interimere enecare; Pag. Bu. 70. ἀποκτείνειν, ἀναιρεῖν: Coc evulſit radicitùs, eradicavit: & transl. excidit, occidit. Est cogn. cum קָלַט circumvolvit, revolvit: quod fit evellendo illa, quæ tenaciùs hærent. Hinc κοτύλλω, evello. Av. Chaldæum magis verbum est קְטַל, quàm Hebræum: & reſpondit Hebræo הָרַג gravius tamen videtur, quaſi necare aut trucidare, dicas: Sicut & quidam diſſecare exponunt. Chaldaicé tamen ſimpliciter est ἀντίσροφον τῷ הָרַג, vel רְצַח: Merc. Occ. autem hoc verbum in fut. kal. à 3. ſ. m. יִקְטוֹל interficiet, in 2. ſ. m. cum cholem in ult. ſed in 2. ſ. m. cum Cam. Chat. pro cholem, ob Maccaph ſeq. ſic: תִּקְטוֹל occides, Pſ. 139.19. — יִקְטֹל occidet, Job. 24.14. Item, occ. etiam 3. ſ. m. fut. kal. cum נִי aff. loco ſeq. יִקְטְלֵנִי occidet me, Job. 13.15. Atque inde est No. קֶטֶל m. occiſio, ſtrages: occidio: Pag. Bu. 70. σφαγή: Cocc. evulſio: Av. prout occ. cum מ præf. & kamets pro ſægol penult. ob pauſam: ſic: Obad. verſ. 9. ut ſuccidatur vir de monte Eſau, מִקֶּטֶל propter occiſionem, ſcil. magnam: Pag. occiſione ſtrage: Bu. Conc. vel. præſtrage: Idem est, quod הֶרֶג: Merc. Eò quod excindetur unuſquiſq; &c. ab evulſione: 70. διὰ τὴν σφαγήν. Av. ob occidionem: Coc.

Rad. 32. קָטֹן: Inde verbum in kal, קָטוֹן: (formæ inſtar יָכוֹל) quod est, parvum, qualitate viz. vel. quantitate Merc.) esſe, minorem, vilemque esſe, aut, ſe reputare. Pag. minus, parum, parvum esſe: Bu. Lex & Av. ſim. Pag. & Merc. 70. σμικρύνεσθαι, οὐκ ἱκανον εἶναι: Coc. Hinc per metath. τέκνον, filius parvus: τεκνόω, parturio: i.e. parvulum infantulum edo. Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 1. ſ. ſimpl. & in fut. kal, à 3. ſ. m. יִקְטֹן vel יִקְטַן parvus erit; occ. in 3. ſ. f. cum ו conv. præf. ſic: וַתִּקְטֹן minor ſum, Gen. 32. 10. וַתִּקְטַן & parum fuit, 2 Sam 7.19. 1 Chron. 17.17. In hiphil, הִקְטִין, minuere, minus reddere: Bu. imminuere, vel fecit imminuere; Pag. Fecit parvum. diminuit: Av. prout occ. in infin. hiph. cum ל præf. loco ſeq. לְהַקְטִין ad minuendum, Amos. 8.5. Atque inde ſunt nomina ſeq. 1. No. קָטָן, m. parvus, minor, minimus: Pag Bu. Av. 70. μικρὸς, νέος, ὀλιγοστὸς: parvus, mole, aut, ætate: Interdum ut ſubſtant. ponitur, ut Iſa. 22.24. Omnia כְּלֵי הַקָּטָן, vaſa parva: ad verbum, vaſa parvi, h. e. vaſa parvitatis: Adjectivum pro abſtracto (Kimchi verò adjectivè exp. vaſa parvi, ſubaudiens ſcil. מִשְׁמֶרֶת Miniſterii: h.e. vaſa uſûs parvi, vel ſimile quippiam: Merc.) Omnia inſtrumenta, etiam minimi: i.e. non tantùm homines curæ futuri ſunt ipſi, & quidem homines tenuiſſimi: ſed etiam minutiſſima ipſorum inſtrumenta, ne quam jacturam faciant ipſi, aut ab aliis damnum patiantur: Jun. Cum Mem præf. venit, Gen. 6.13..31. 34. מִקְּטָנָם à parvo eorum: hoc ſenſu: tam parvus eorum, quàm magnus. Etiam puer in Chriſto (1 Cor. 3. 1.) novit Deum, &c. Cocc. Ordine verò Conc. occ. hoc No. ſimpl. & cum הַ & כַּ pro כְּהַ dem. præf. ut ſeq. קָטָן parvus, minor minimus, Gen. 44.20. 2 Sam. 9.12. 1 Reg. 11.16. 2 Chron. 34.30. Eſth. 1. 5, 20. הַקָּטָן minor, minimus, Gen. 9.24.. 27.15, 42. 1 Sam. 16.11.. 17. 14. 1 Chron. 12.14.. 24.30. Iſa. 22.24. קַטָּן quam parvo, 2 Chron. 31.15. Hoc autem No. in ſimplice formâ, cum duplice kamets in affixis, in plurali, & in fœm. gen. mutat prius kamets in ſcheva, & alterum in pathach, ante dageſch ſequens, Merc. Prout occ. cum מ & לְמ præf. & ם Aff. ſic. מִקְּטַנָּם à minimo eorum, Jer. 6.13. Jon. 3.5. לְמִקְּטַנָּם à minimo eorum, Jer. 31. 34. Item, ſic occ. etiam in formâ pl. m. ſimpl. & cum ו cop. & הֵ & וְהֵ dem. præf. ut & in formâ pl. m. conſtr. ſimpl. & cum מ præf. ut ſeq. קְטַנִּים parvi. 2 Reg. 2.23. Cant. 2.15. וּקְטַנִּים & parvi, Jer. 16.6. הַקְּטַנִּים minimi, 2 Reg. 18.24. Pſal. 115.13. Iſa. 36.9. וְהַקְּטַנִּים & minimi, 2 Chron. 36.18. קְטַנֵּי minima, Prov. 30.24. מִקְּטַנֵּי ex minimis, 1 Sam. 9.21. Sic & 2. Occ. etiam No. in formâ ſ. f. ſimpl & cum ו cop. & הַ dem. præf. ut & in formâ pl. f. eod. modo, ſimpl. & cum הַ dem. præf. prout ſequuntur; קְטַנָּה parva, minor, minima, Num, 22.18.2 Sam. 12.3. 1 Reg. 2. 20. 17.13.. 18.44. 2 Reg. 4.10.. 5.2. Eccl. 9.14. Cant. 8.8. וּקְטַנָּה & parva, Deut. 25.13, 14. הַקְּטַנָּה minor, Gen. 29.16, 18. Jud. 15.2. 1 Sam. 14.51. Ezech. 16.46.. 43.14. קְטַנּוֹת parva, Pſal. 104.24. Zach. 4. 10 הַקְּטַנּוֹת minores. Ezech. 17.61. Item, hinc etiam No. ſ. m. in formâ cum cholem penult. idem ſignificans cum præced. & occurrens ſimpl. & cum מ, כ, וּכ, וְה, הַ & לְמ præf. prout ordine ſequuntur, קָטוֹן parvus, minor, minimus, 1 Sam. 2.19.. 15.17.. 20. 2, 38.. 22.15.. 25.36. 1 Reg. 3.7.. 8.64.. 22.31. 2 Reg. 5.14. 2 Chron. 15.13. Job. 3.18. Iſa. 11.6.. 54.7. Jer. 49. 15. Am. 7.2, 8. Obad. 1. 20. הַקָּטוֹן minor, minimus, -a, -um. Gen. 1.16.. 42.13, 15, 20, 34.. 43.29.. 44.2, 23, 26.. 48.19. Exod. 18. 22, 26. Jud 1.13.. 3.9.. 9.5. 1 Sam. 30. 19. 2 Chron. 18.30.. 22.1. Iſa. 50.22. Am. 6.12. וְהַקָּטוֹן & minimus, Gen. 42.32. וּבַקָּטוֹן & in minimo, Gen. 44. 12. בַּקָּטוֹן tam parvum, Deut. 1.17. 1 Chron. 25.8.. 26. 13. מִקָּטוֹן à parvo, Gen. 19.11. 1 Sam. 5.9.. 30.2. 2 Reg. 25.26. Jer. 8.10.. 42.1.. 44.12. לְמִקָּטוֹן à minimo, 2 Reg. 23.20. Jer. 42.8. Item, occ. etiam hoc No. in formâ ſ. m. conſtr. cum ſcheva, ſcil. in penult. loco ſeq. קְטֹן minimus, 2 Chron. 21.17. Item, occ. etiam hoc No. cum י Aff. ſic. 1 Reg. 12.10. & 2 Chron. 10.10. קְטָנִּי minimus meus, (ſcil. digitus) groſſior est lumbis patris mei; Pag. vel, minimum meum, i.e. minimum membrorum meorum, ac maximè imbecillum, craſſius est, & robuſtius lumbis, &c. In quibus, ſcil. ſitum est robur hominis: Merc. 70. in Reg. ἡ μικρότης μου, & in Chron. ὁ μικρὸς μου δάκτυλος; minimus meus, viz. digitus: Coc. proverbiale dictum est: q. d. nulla est pars mei, tam infirma, quæ non ſit valentior robore patris mei: Jun. Hoc autem loco, Koph est cum kamets longo. ut est in abſoluto. Abſorptum autem est vau, in Nun dageſhato, & verſum est cholem in kamets-kateph, Pag. Et ſic remanet kamets cùm pronomine, ſecundum morem

singularis absoluti, in קָטָבְךָ, ut habes in Rad. קָטַב, telle R.D. Pag.Cev. Licet in קָטָבְךָ dageſch excidiſſe videtur ex Beth, literà ſchevatà. Cev. Sed juxta normam aliorum nominum ſui generis, debuerant eſſe קְטוֹנִי & קְטוֹבְךָ: & quia abſorptum eſt Hannach, i.e. vau, quieſcens litera, Nun eſt cum dageſch: Pag, viz. in קָטָנִּי: ſicut & Lamed in קָבָלּוֹ; de quo in Rad. קָבַל. Cev. In Gen.1.16. הַמָּאוֹר הַקָּטֹן, luminare minus, dicitur, quod minorem lucem præbet: Cocc.

Rad.33. קָטַף: eſt כָּרַת, excidere, ſuccidere: Pag. Non propriè niſi manibus, abſque ferro, quod eſt evellere: vel potiùs, quòd Latinè dicimus, decerpere: de fructibus ſcil.dicitur, aut herbis: Merc. decerpſit, decidit; Bu. abſcidit manibus, decerpſit: & tantùm de terræ naſcentibus dicitur. Cogn. cum חָטַף, rapuit, abripuit: & קָטַב, exterminatio. Hinc per Metath. κόπτω, ἀποκόπτω, amputo, præcido, &c. Av. 70. reddunt קָטַף, per ἀποκτίζειν decerpere: Cocc. Prout occ. hoc verbum in præt.kal, 3.ſ.m. ſimpl. & in 2.ſ. m.cum ו conv.præf. וָקָטַף decidit, Ezech.17.4. וְקִטְּפָתִי & decerpes, Deut.22.26. In part.ben.kal, à ſ.m. קוֹטֵף, decerpens, &c.occ.in formâ pl.m. cum ה dem. præf. ſic, הַקּוֹטְפִים decerpentes, Job.30.4. In fut.kal, à 3.ſ.m. יִקְטוֹף, decerpet: in 1.ſ.eſt, אֶקְטוֹף decerpam Ezec. 17.22. In niphal, נִקְטַף, decerpi: Bu. abſciſſus, ſeu decerptus eſt; Av. prout occ.in ſut.niph.3.ſ.m.loco ſeq. יָקָטֹף decerpetur, Job.8.12.

Rad.34. קָטַר, eſt, ſuffire, ſuffumigare, ſuffitum facere, ſumum facere, adolere: Pag.Bu.Av.i.e. ſacrificare, & quaſi odorem Deo exhibere: juxta illud Virgilianum: verbenaſque adole pingues, & maſcula thura. Latinis autem adolere eſt etiam creſcere: quod huic verbo Hebræo non quadrat. Sed ſignificat etiam, ligare, &c. Pag. קַטֵּר, eſt, odores incendit, incenſum fecit ex thure, aut myrrhâ, Aloe, ſeu aliis fragrantibus Aromatibus, & herbis impoſitis prunis. Cogn. cum קָרַר, atratus fuit: Nam ſuffitus, ſeu ſumus, ex ſuffitu, atras reddit facies: Hinc ἄνθραξ, ἀνθρακία, carbo: κτερίζω & κτερείζω; parento: i.e. exequias ago, quod fiebat ſuffiendo, & aliis ceremoniis faciendis: κτέρεα, parentatio, &c. Av. In Bu.conc.rad.hæc duo ſignif. 1.eſt adolere &c. In qua ſignif. non occurrit in kal, ſed in piel, קִטֵּר, idem, ut ſuprà ad initium Rad. Fumigavit, ſuffivit, incendit odores, &c. Av. θυμιᾶν: adolere: i.e. incendere odoris vel nidoris cauſa: Cocc. prout occ.in præt.piel, 3.pl.& 2.pl.m. ſic: קִטְּרוּ adoleverunt, 2 Reg.23.8. Iſ.65.7. Jer.19.13..32.29. קִטַּרְתֶּם adoleviſtis Jer.44.21,23. In part.piel, à ſ.m. מְקַטֵּר, adolens, occ.in forma pl.m.ſimpl.& cum ו cop.& ה dem. præf. ut & in forma pl.ſ.ſimpl.ut ſeq. מְקַטְּרִים adolentes, 2 Reg.18.4. Jer.11.12..44.19. וּמְקַטְּרִים & adolentes, 1 Reg.22.44.2 Reg.12.4..14.4..15.4,35. Iſa.65. 3. הַמְקַטְּרִים qui adolebant, 2 Reg.23.5. מְקַטְּרוֹת adolentes, Jer.44.15. In Infin.piel, occ. etiam ſimpl. & cum ו & ל præf. קַטֵּר adolendo, 1 Sam.2.16. Jer.44.3. וְקַטֵּר & adolendo, Jer.7.9. Am.4.5. לְקַטֵּר ad adolendum, 2 Chron.28.25. Jer.11.13,17.. 44.3,8,17,18,25. & in fut.piel, 3.ſ.m.occ ſimpl. & cum ו pro ו cop. (nè ſcil.duplex ſcheva concurrat ab initio) & ו conv. præf. יְקַטֵּר adolebit, 2 Chro. 25.14. וַיְקַטֵּר & adolebit, Hab. 1.16. וַיְקַטֵּר & adolevit, 2 Reg.16.4..22.5. 2 Chro.28. 4. Item, in 3.pl.m fut.piel, occ. ſ.mpl. & cum Nun parag.add. ut & cum ו conv. præf. ut ſeq. וַיְקַטְּרוּ adolebunt, Jer.18.15. Hoſ.4.13. יְקַטְּרוּן adolebunt, Hoſ.11.2. & וַיְקַטְּרוּ & adoleverunt, 2 Reg.17.11..22.17. 2 Chron. 34.25. Jer.1.17..19.4. In pual, קֻטַּר, ſuffumigari: unde in part, pual, à ſ.m. מְקֻטָּר, ſuffumigatus, & in fæm. מְקֻטָּרָה: occ. in forma ſ. f. cum duplice ſægol ante Thau: loco ſeq. מְקֻטֶּרֶת ſuffumigata, Cant.3.7. In hiphil, eſt etiam adolere, &c. ut in piel, & ad initium Rad.Bu. Fecit ſuffitum, ex prunis, ſcil.ignitis: ſuffivit, accendit, ſeu, accendendum tradidit, odoris gratiâ, &c. Coc.Av. prout occ.in præt.hiph. 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. cui etiam ו & ם, ſunt Aff. ut & in 2.ſ.m.cum ו conv.præf. & in 3.pl.ſimpl. & cum ו conv. præf.ut ſeq. הִקְטִיר adolevit, Lev.9.10. 2 Chro.28.3. וְהִקְטִיר & adolevit, adolebit, Exod.30.7. Lev.1.9,13, 15..2.9..4.19..7.17..8.2,16..4.31,35..5.12..6.5,8.. 7. 5.31..17.6. Num.5.26. וְהִקְטִירוֹ & adolebit illud. Lev. 3.11. וְהִקְטִירָם & adolebit ea, Le.3.16..4.10. וְהִקְטִירָה & adolebis, Exod.29.13,25,18. הִקְטִירוּ adoleverunt, 2 Chro.29.7. וְהִקְטִירוּ & adolebunt, Lev.3.5. In part. hiph. ſ.m. occ.cum ו cop.præf. & in forma pl.m. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem.præf. At in forma pl.ſ. ſimpl. ut ſeq. וּמַקְטִיר & adolens, 1 Reg.3.3. Jer.33.18..48.35. מַקְטִירִים adolentes, 1 Chron.6.34. וּמַקְטִירִים & adolentes, 2 Chron.13.11..29.11. הַמַּקְטִירִים adolentes, 1 Reg.13.20. מַקְטִירוֹת adolentes, 1 Reg.11.8. In Infin. hiph.cum ו cop.præf. occ.cum Jod quieſcente in, vel, poſt Tſeri: ſed cum ל præf. plenè cum Jod hiph. poſt chirek in ult.ſic, וְהַקְטִיר & adolendo, adolevit, 1 Reg. 9.25. לְהַקְטִיר adolere, ad adolendum, Exod.30.20. Num.17.5.1 Sam.2.28.1 Reg.12.33..13.1.1 Chro.23. 13. 2 Chron.2.3,5..25.16,18,19. In Imper. hiph, ſ.m. occ.cum Tſeri pro jod hiph.in ult.loco ſeq. הַקְטֵר adole, 2 Reg.16.15. In fut.hiph.2 ſ.m.occ. ſimpl. & plenè, ſed in 3.ſ.m. ſimpl. plenè: at cum ו conv. præf. cum Tzeri pro Jod hiph. in ult.ut & rurſus plenè abſq; præf. ſed cum נָה Aff. & in 2.pl.m. ſimpl. & plenè; ſed in 2.pl.m.cum Nun parag.add. poſt chirek tantùm abſq; Jod hiph. in penult. prout ſequuntur, חַקְטִיר adolebis, Num.18.17. Hoſ.2.15. יַקְטִיר adolebit, Lev.4.26.. 16. 25. וַיַּקְטֵר & adolevit. Exod.30.7. Lev.8.16,20,21, 28..9.13.17,14,20. 2 Reg.16.13. יַקְטִירֶנָּה adoleat illum. Exod.30.7.8. תַּקְטִירוּ adolebitis, Lev.2.11. 2 Chron.32.12. יְקַטְּרוּן adolebunt, 1 Sam.2.15,16. In hophal, הָקְטַר vel הֻקְטַר, adoleri, ſuffumigari: Bu. ſuffitus eſt, incenſus eſt; Av. prout occ.in part.hoph.ſ. m. מֻקְטָר, ſuffitum, ſubfumigatum: Bu. Conc. ſuffimentum fiet: vel poteſt & nomen eſſe, ſuffitus: Bu. Lex.Mal.1.11. Et in omni loco מֻקְטָר מֻגָּשׁ, ſuffitur, offertur nomini meo. Vel juxta R. D. eſt nomen, i.e. ſuffitus, aut ſuffimentum, offertur &c. Pag. Sed juxta R.D. exp. offeretur; ſi, ſcil. illis præcepiſſem. Ego autem enunciativè expono: ut gentium vocatio deſcribatur, & de oblatione, ac incenſo ſpirituali intelligatur. Etſi jam ab illis temporibus (velut paraſceve ad Chriſtum) gentes etiam paſſim Deum unum agnoſcebant, & ei, Judæorum more, immolabant. ut habes de Nabuchod. & Dario in Daniele. Cætera autem, quæ hìc affert Kimchi, prudens omitto, quòd Judæi in locis de Chriſto, planè cæcutiant. Merc. Dicit tamen R.D. poſtea, quod poteſt eſſe part. paſſ. i.e. ſuffitur, viz. ſuffimentum: offertur, viz. oblatio: & exp. ſi juſſero

fero iis, ut præcepi vobis, ſuffient, atque adolebunt, nomini meo. Et ſic A.E. utroque modo exp. ſuffitur, vel ſuffimentum; Pag. Suffitur, i.e. incenſum offertur: 70. θυμίαμα προσάγεται: Av. מְקֻטָּר Eſt part. hoph. nominaliter, hoſtia cremanda: 70. θυμίαμα. Unde locus cit. exponi poteſt, hoſtia offertur nomini meo: Cocc. Et in omni loco, ſuffimentum offeretur nomini meo, &c. i.e. cultus meus apud omnes populos inſtituetur legitimè: qui ſpiritualis quidem eſt in Evangelio; ſed legalibus olim typis per prophetas adumbratus: Jun. Item occ. etiam in fut. hoph. à 3. ſ. m. יְקֻטַּר adolebitur in 3. ſ. f. loco ſeq. תְּקֻטַּר adoletur, Lev. 5. 15. In hàc autem Rad. verbaliter ſunt notanda quædam ſunt ulteriùs: præſertim ad Conjug. hiph. ut in loco ſuprà cit. ad præt. hiph. prout occ. Lev. 1. 9. וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה & accendenda tradet ſacerdos omnia in altare. 70. ἐπιθήσουσιν. ſic: v. 13. 15. & cap. 9. 10. &c. Nam verſ. 24. demùm ignis ὑφανοστὰς, omnia impolita altari conſumit, Cocc. Item locus cit. ad Infin. hiph. notandus: viz. 1 Reg. 9. 25. ubi Makor, ſeu Infin. eſt pro præt. hiph. ſic. & obtulit, aut, offerebat, Selomoh; tribus vicibus in anno, holocauſta, atque pacifica ſuper altare quod ædificavit Domino, וְהִקְטִיר אִתּוֹ & ſuffivit, adolevit, ſuper illud quod erat coram Domino, & perfecit domum. Et אִתּוֹ, inquit R. D. et עָלָיו ſuper illud. Et ſic habet Targum, וּמַקְטַר עֲלוֹהִי, & ſuffiebat ſuper illud, ſuffimentum Aromatum, quod, &c. i.e. ſuper altare aureum, quod erat in הַהֵיכָל templo exteriori coram Domino, quod erat altare ſuffimenti. Vel, & adolebat (ſuffiebat) cum illo, ſecundùm propriam ſignificantiam. Dixit, & obtulit, &c. ſuper altare æneum, quod ædificavit Domino, & adolebat cum eo, i.e. ſuper altare alterum (aureum) quod erat cum eo: quamvis non eſſet cùm illo in domo, ſive Templo, quia unum erat in הַהֵיכָל i.e. Templo exteriori, alterum in עֲזָרָה, i.e. atrio orationis ante porticum; erat tamen utrumque in Templo Domini, unde expoſuit, quod erat (inquit) coram Domino. Et R. Sal. & R. D. exponunt de altari aureo ſuper quod ſuffiebant ſuffitum aromatum. Pag. Et ſuffitum adoleri curabat in eo, ubi אִתּוֹ, juxta Hebræos, idem eſt quod עָלָיו: Bu. Lex. Et incenſum faciendo, &c. Av Et ſuffitum adoleri curabat: in eo, quod (erat) coram Jehovah: In eo, i.e. in Thymiaterio: Eſt autem Synecdoche, pro eo quod eſt, cultum Dei exercebat ex lege: ut in Chronicis explicatur, Jun. Atque indè ex hàc Rad. קֹטֶר, in hàc 1. ſignif. ſunt Nomina ſeq. viz.

1. No. קֹטֶר m. ſuffimentum, ſuffimen, ſuffitus: Pag. Bu. Av. adolitio: crematio, victimarum & aromatum: Coc. eadem autem eſt forma hujus No. quæ דֹּבֶר, ſermo, in Rad. דָּבַר Merc. Et ſic שֹׁלֶם & שֹׁחַת: de quibus in שָׁלַם & שָׁחַת Coc. occ. autem hoc No. cum ה dem. præf. loco ſeq. הַקֹּטֶר ſuffitus, Jer. 44. 21. Item 2. hinc etiam No. קִישׁוֹר, fumus, vapor, exhalatio: ſuffitus, ſuffimentum: Pag. Bu. Av. 70. φλὸξ, ἀτμὶς: fumus, vapor: Coc. prout occ. hoc No. ſimpl. & cum וְ, בְּ & כְּ præf. ut ſeq. קִישׁוֹר fumus Gen. 19. 28. וְקִישׁוֹר & fumus, Pſal. 148. 8. בְּקִישׁוֹר in fumo, Pſal. 119. 33. כְּקִישׁוֹר ſicut fumus, Gen. 19. 28. Sic & 3. indè etiam No. קְטֹרָה, ſuffitus, ſuffimentum, 70. θυμίαμα: Pag. Bu. &c. Deut. 33. 10. ponent קְטֹרָה, ſuffimentum, in furore tuo; Pag. Et ſic quidem noſter interpres habet. Sed rectiùs vertes, in nare tua, i.e. ad nares tuas: h.e. coram te: Merc. In furore tuo, vel coram naſo tuo: Av. ponent ſuffitum in naſo tuo: Coc. apponunt (ſacerdotes ſcil.) ſuffitum ad faciem tuam: Hebr. ad naſum tuum: Jun. Sic & 4. hinc etiam No. frequentiùs occurrens: (cum Thau heemant. in fine poſt Sægol, ſic:) קְרוּטֶת, m. idem cum præced. ſuffitus, ſuffimentum: Pag. Bu. Hieron. incenſum, aut Thymiama, vertit: Pag. κνίσσα, θυμίαμα: Coc. prout occ. hoc No. ſ.f. ſimpl. locis ſeq. קְטֹרֶת ſuffitus, Exod. 30. 1, 7, 9. 35. 31. 11. 39. 38. 35. 15. 37. 29. 40. 27. Lev. 4. 7. 10. 1. 16. 12. Num. 7. 14. 20, 26. 32, 38, 44, 50, 55, 62, 68, 74, 80. 85. 16. 7, 17, 18. 17. 5, 11. 1 Sam. 2. 25. 2 Chron. 2. 3. Pſal. 66. 15. 141. 2. Iſa. 1. 13. Cui etiam וְ, הַ, וְהַ, לְ & וְלְ ſunt præf. ut ſeq. וְקְטֹרֶת & ſuffitus, Num. 4. 16. 2 Chron. 13. 11. 29. 7. Prov. 27. 9. הַקְּטֹרֶת ſuffitus, Exod. 30. 27. 31. 8. 35. 15. 37. 25. Lev. 16. 12. Num. 16. 35. 17. 12. 1 Ch. 5. 34. 28. 18. 2 Ch. 26. 16, 19. Ezec. 8. 11. וְהַקְּטֹרֶת & ſuffitus, Exod. 30. 37. לְקְטֹרֶת ad ſuffitum, Exod. 40. 5. וְלִקְטֹרֶת & ad ſuffitum Exod. 25. 6. 35. 8, 28. Cum affixis cholem penult. in hoc No. mutatur in kam. kat. prout occ. cum וְ cop. præf. & וְ aff. ſic: וְקִטְרָתִי & ſuffitus meus, Ezech. 16. 18. 23. 41. Item 5. hinc etiam no. cum Mem Heemant. מִקְטָר m. altare, ſuper quo ſuffiunt, ſeu adolent; Pag. q.d. ſuffitorium: Merc. Thymiaterium: Bu. Lex. vel ſuffimentum: Pag. Bu. Ego autem hoc nomine ipſam potiùs actionem, q.d. ſuffitionem, ſignificari putem, ut, קְטֹרֶת, quod ſubjungitur huic voci, ſit fumus ipſe aſcendens: Merc. ſuffumigatio, ſuffitio: Av. id quod ſuffitui accendendo eſt: θυμιατήριον: Av. prout occ. hoc no. in formâ ſ. m. conſtr. cum pathach in ult. ſic: Exod. 30. 1. Et facies מִזְבַּח מִקְטַר קְטֹרֶת altare ſuffimenti ſuffitûs ſeu incenſi; Pag. Thymiaterium ſuffitûs: Bu. Lex. & facies aram ſuffumigationis ſuffitûs: θυσιαστήριον θυμιάματος: Av. altare, quod ſit accendendo ſuffitui: appoſitio eſt: Coc. facies item altare Thymiaterium ſuffitûs: quod ſic dicebatur à quotidiano ejus uſu: etſi ibidem ſemel quotannis, & alias in certis peccatorum generibus, aſperſione ſanguinis fiebat expiatio: infrá verſ. 10. & Lev. 4. 7. Jun. Sic & 6. hinc etiam No. cum Mem heemant. ab initio, & Thau in fine poſt duplicem ſægol, viz. מִקְטֶרֶת f. Thuribulum: Pag. Bu. ad ſuffiendum, ſcil. aut adolendum: Pag. quaſi ſuffitorium dicas: Merc. vel, ſuffimentum ipſum: Bu. Lex. Suffumigatio, ſuffitio, ſuffimentum: incenſum, acerra: thuribulum: Av. θυσιατήριον, thuribulum: vas, ſcil. in quo ſuffitus, & Aromata, igni altaris infundenda: Coc. prout occ. hoc No. ſimpl. & cum וְ Aff. ſic, מִקְטַרְתּוֹ thuribulum, 2 Chron. 26. 19. מִקְטַרְתּוֹ thuribulum ſuum, Ezech. 8. 11. Item, 7. hinc etiam Nomen in formâ plur. fæm. (quaſi à ſing. מִקְטָרָה inſtar מְזֻמָּרָה juxta R. D.) מִקְטָרוֹת ſuffitoria, ſeu aræ thurariæ; Bu. Lex. vel, inſtrumenta adolendi: Coc. prout occ. cum ה dem. præf. ſic, 2 Chron. 30. 14. Et omnia הַמִּקְטָרוֹת, altaria ſuffimenti removerunt. Pag. Omnia inſtrumenta adolendi: Coc. Et cuncta vaſa quibus adolebant: Av. pro ſuffimentis, minùs rectè quidam exp. Græci vero rectè, καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμίων, i.e. omnia loca ubi adolebant, idolis, ſcil. Merc. Item, hinc etiam quidam duci volunt No. מִקְטָר, m. ſuffimentum,

tum, ſuffitus,&c. De quo ſuprà vide ad part. hophal. Et ſimile quære in Radice שָׁקַף: Pag. Licet ibi ſit per kamets-kateph ſub Mem, pro kibbuts: quòd hæc puncta vicina ſint: Merc. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus rad. קָשַׁר: eſt,ligare: ligatum,Bu.Conc.Idque ſcil.in part. pahul kal,à ſ.m. קָשׁוּר ligatus, & in ſ.f. קְשׁוּרָה ligata: Pag.vel, fumigatum,(viz.ut nomen participiale)caminatum: Bu.Lex.prout occ. in formâ pl.f.pahul kal cum kibbuts pro ſchurek penult.ſic,Ezech.16.22. In quatuor angulis atrii, חֲצֵרוֹת, atria, קְשׁוּרוֹת ligata, aut colligata: Pag. alligata: Bu.Conc. Minùs rectè quidam exp.atria ſuffimentorum: tum enim oportuiſſet eſſe in regimine, non חֲצֵרוֹת cum Tſeri: ſed חֲצֵרוֹת, cum Scheva in penult. Sed non adverterunt ad ſignif.Chald. hujus verbi: nam קְשַׁרְיָן, Dan.5. ſunt vincula,nodi; Hebraicè קְשָׁרִים: Merc.Senſus igitur potior videtur: conjuncta & ligata in angulis atrii, alterum cum altero: Sicut illud, Neh.4.6.Et ligatus eſt omnis murus uſque ad medium ejus. Pag.atria caminata: caminis ſcil. & vaporariis inſtructa, propter ſacrificia, quæ ibi coquebantur. Hebræi: conjuncta,coagmentata:ex ſignif. Chald.quà קְשַׁר, eſt Hebr. קָשַׁר, ligare, alligare, &c.Bu.Lex.In quatuor Angulos atrii, erant atria fumoſa: Judæi,alligata: Av. atria caminata: ſic quidam: ſed neſcio an rectè. Nam poſtea memoratur, culinas in iis fuiſſe: quæ habent caminos. Malim itaque cum Kimchio קְשׁוּרוֹת, h.e. cincta muris: Cocc. In Targum,Deut.6.8.Hebr. וּקְשַׁרְתָּם redditur וְתִקְשְׁרִינוּן, & ligabis ea,in manu tuâ,&c.vide in Lex. Chald.Pag.

Rad.35. קָיָא evomuit: idem quod קִיא. Hinc κῖα ebrietas ciens vomitum. Prout legitur hoc verbum in Imper.kal à ſ.m. קָא; in pl.m.cum ו cop.præf.ſic,Ier. 25.27. bibite,&c. וְקִיאוּ & vomite.&c. Av. Qui ſolus ob hanc vocem, hanc hîc ſtatuit Rad. Reliqui verò referunt ad Rad. קִיא, quam vide; Atque ibi etiam No. קִיא vomitus,&c. קִיץ, m. Chald.æſtas: pro Hebr. קַיִץ: &c. vide in Conc.Chald.

Rad.36. קוּם: inde in piel, ad formam verborum perfectorum, קִים (idem quod קוּם, ſurrexit, unde piel vel poel קוֹמֵם) erexit, ſtatuit. confirmavit,ſtabilivit, &c. prout occ.in præt.piel, 3.ſ.m. & in 3.pl. קִיְּמוּ erexerunt ſuper animas ſuas,i.e. obligarunt animas ſuas,&c. Eſth.9.verſ.ult. antepenult.& penult. & in Infin.piel, cum לְ præf. verſ. antepen. לְקַיֵּם ad confirmandum dies purim,&c. Item in Imper.piel, ſ.m.cum י Aff. Pſa.119. in daleth דְּ קַיְּמֵנִי confirma me,ſecundùm verbum tuum: & in piel præterea legitur tantùm Eſth.9.20,26,28.Atque inde nomina:i. קִים m.ſubſtantia. ſubſiſtens erecte, ſubſiſtentia: prout occ.cum נִי Aff.Job.22.20. Si non occulta,i.e. exciſa,ſit קִיְּמָנִי,ſubſtantia noſtra; 70. ὑπόστασις. Et 2. hinc etiam No. קִיָּמָה ſ. erectio, reſurrectio,&c. prout occ. à forma ſ. conſtr. קִיַּמַת cum ו cop.præf.& ם Aff. ſic,Lam.3.4. à fine. Vides ſeſſionem eorum, וְקִיָּמָתָם & reſurrectionem eorum; 70. καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν: h.e. videbas, quòd tum quando ſedebant, & quando ſtabant, eorum fui Canticum, Av. Sedere eorum, & ſurgere eorum, intuere; h.e.vide, quid agant, quum conſident,&,ad quid agendum, ſurgant.Cocc. Qui ut & reliqui, hoc & præced. No. ut & verbum etiam in piel, præced.ad Rad. קוּם, referunt: ubi ea plenius vide: ſolus enim Av.ob hæc, hanc hîc per ſe ſtatuit Radicem.

Rad.37. קַיִן, m. No. Radicale, lancea, haſta; Bu. Lex. vel abſol.formâ poteſt eſſe קַיִן, conus, acumen ſpiculi, haſta acuta. ſtimulus lanceæ. Cogn. cum קָנָה, i.e. Canna, ſeu calamus productus, ad cujus formam haſtæ ſunt cuneatæ. Hinc ἀκονάω, ἀκονέω, & Lat. cuneo,-as, -are, i.e. acuo, præacuo: item κῶνος, conus galeæ,&c.Av. Occ. autem hoc No.in formâ ſ.m.conſtr. juxta Bu.Lex. vel in ipſâ formâ abſolutâ juxta Av.cum Tſeri, ſcil.penult.& י Aff.ſic, 2 Sam.21.16. וּמִשְׁקַל, & pondus, קֵינוֹ, lanceæ ipſius; Bu.Lex. & pondus coni, i.e. ferri haſtæ ejus, pendebat 300 Siclos æris,Av. 70. ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ, Coc.Atque hinc quidam ducunt קַיִן Cain, proprium nomen filii Adami. Sed de hoc vide in Rad. קָנָה. Av. Apud quem, ut & in Bu. Lex.& Cocc. hæc hîc ſpecialiter locatur Radix: Sed in Pag. & Bu. Conc. refertur ad Rad. קוּן: ubi vide.

Rad. 38. קִיץ, contractè in præt. kal, קָץ, æſtivavit, per æſtatem duravit, æſtatem tranſegit.Cogn. cum קָצַץ, evigilavit: (&c. vide ſuo loco:) Nam in æſtate evigilant, quæ in Hieme videbantur emortua. conſtr. cum עַל, prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. Iſa.18.6. וְקָץ, & æſtivabit ſuper eum, ramum, ſcil. volucris &c. Unde in Hiphil, fecit evigilare: prout occ. in præt. infin. imper. & fut. hiph. variis in locis, (de quibus, vide ſuprà in Hiph. ex Rad. קִיץ, ad quam plerique hæc referunt.) Atque inde eſt No. קַיִץ, m. æſtas: in quâ. ſcil. evigilant omnia, & juveneſcunt ſeu revivifcunt: item pro fructibus æſtivis: &c. Sed de hoc No. vide etiam ſuprà in Rad. קִיץ: Nam ſolus Av. hæc hîc in Radice ſpeciali locat. Item קִיצוֹנָה, extrema.&c. Vide in Rad. קָצָה. Av.

Rad. 39. קִיק, inde קִיקָיוֹן: m. ricinus, frutex: virgultum vel arbuſcula, ramos ſuos in longum extendens, in altum creſcens, & umbram faciens: ut Kimchi ſcribit. Bu. Lex. juxta Hieron. & 70. eſt Hedera: Pag. Etſi ille ſpeciem potiùs arbuſti eſſe dicat: cui vox Latina non reſpondeat. Nos, ex Targum Jonæ, putamus eſſe, quam Latini ricinum appellant: Cev. Alii cucurbitam vertunt: R. Sal. inquit, Arabice vocari, אֶלְכַּרוּעַ: (Elkeroa: quod officinæ hodiè Elkerva cum V conſonante: Cev.) Hieron. in Comment. ſcribit quòd ſermo Latinus hanc ſpeciem non habeat. Naſcitur autem creberrimè in Paleſtinâ. lata habens folia in modum pampini, mirumque in modum, ſi ſementem jeceris, citò confota,conſurgit, in arborem: & intra paucos dies, quam herbam videras, arbuſculam ſuſpicis; Pag. 70. vertunt per, κολοκύνθη, ſed veriſimile eſt ricinum fuiſſe. Nam Dioſc. ſcribit, fruticem qui alias κρότων apellari ſolet, κικι, dici: & Plinius ricinum, cici vocat: שֶׁמֶן קִיק eſt ἔλαιον κίκινον, utile lucernis,in Ægypto uſ tatiſſimum defectu melioris: Coc. occ. hoc No. ſimpl. & cum ה dem. præf. ſic: הַקִּיקָיוֹן ricinus Jon.4.7. קִיקָיוֹן ricinus Jon.1.5,7.9.10.

Rad. 40. קִיר diruit parietem, perfodit parietem, depopulatus eſt parietem. Cogn. cum קָר, fodit, effodit, & cum קָרָה, occurrit, à trabibus, ſcil. occurrentibus: Item cum קִרְיָה, oppidum. Hinc κεράζω, ſcindo, populor: & κρούω, pulſo: Av. Qui ſolus hoc verbum verbaliter in kal, deſcribit: piel verò geminatum videatur infrà poſt nomen ſequens: nam inde eſt No. quod plerique ſtatuunt radicale, ſeu pro radice ipſa: viz. קִיר, m. paries, murus: 70. τεῖ-

τοῖχος: Pag. Bu. Av. Coc. Interſtitium: item, pro præcordiis. Hinc κρίω, lino, oblino parietem: item κῆρ κηρος, & Latinum cor: Nam parietes cordis vocantur præcordia. Av. Non infelici alluſione quidam cum verbo קָרָה (quod eſt occurrere, vel in piel contignare) conferunt: quòd occurrat, & velut obiciatur ad impediendum tranſitum, vel quòd ex tignis, aut, trabibus compingatur, etſi ſæpe ex meris lapidibus, aut aliâ ejuſmodi materiâ, ſicut & קִרְיָה oppidum à domuum contignatione, ſeu coagmentatione, dicta eſt: maſc. eſt, non fæm. ut quidam putant in loco, 2 Re. 4. 10. Nam ibi קִשְׁנָה jungendum eſt cum עֲלִיַּת cœnaculum parietis parvum. Cœnaculum parietis appellat, quod eſt conſtructum parietibus, ſtructura ſcil. lapidum, aut laterum, aut ejuſmodi ſolidæ materiæ, non interſtitio tantum cannarum, aut foliorum Palmæ, aut ejuſmodi levioris materiæ, quod Hebræi generaliter appellant מְחִיצָה. In plurali tamen eſt fæm. Item קִיר eſt etiam Urbis Moabiticæ nomen Kir Moab. reperio & קִיר in Aſſyria, 2 Reg. 15. Tametſi alii Cyrenen putant in Africa: Sicut & Am. 1. ubi cum He locali invenitur, קִירָה in Cyr, vel in Cyrenen, juxta alios: Merc. Et ſic juxta R. D. eſt No. pr. Iſa. 16. 11. & interiora mea, קִיר חָרֶשׁ ad Kir-chareſh: Hieron. ad murum cocti lateris; (quaſi, teſtæ dicas: Cev.) Et ſic in eod. cap. verſ. 7. dicta eſt Kir-chareſeth: Nomen urbis Moab: ubi Hieron. etiam, ſuper muros cocti lateris Pag. vide Rad. חָרַשׁ; Merc. Occ. autem hoc No. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. קִיר paries. Lev. 1. 15.. 5. 9. 2 Sam. 5. 11. 1 Reg. 6. 5. 2 Reg. 4. 10. 1 Chron. 14. 1. Iſa. 15. 6.. 16. 7.. 22. 5.. 25. 4. 59. 10. Jer. 48. 31, 36. Ezech. 4. 3.. 41. 5. cui etiam formæ ſ. m. לְ, לָ, בְ, בַ, בָ, הַ, הָ, וְ & מִ ſunt præf. prout ſeq. וְקִיר & paries, Iſa. 22. 6. Ezech. 41. 12, 20. הַקִּיר paries: Lev. 14. 37. Num. 22. 25. 1 Sam. 20. 25. 2 Reg. 9. 33.. 20. 2. Iſa. 38. 2. Ezech. 3. 10.. 13, 12, 14, 15.. 23. 14.. 41. 9, 17. Am. 5. 19. וְהַקִּיר & paries, Ezech. 43. 8. בְּקִיר in pariete, Joſ. 2. 15. 1 Sam. 25. 22, 34. 1 Reg. 14. 10.. 16. 11.. 21. 21. 2 Reg. 9. 8. Ezec. 41. 6. בַּקִּיר in, ad parietem, 1 Sam. 19. 10. 1 Reg. 4. 33.. 6. 27. 2 Reg. 3, 25. Ezech. 8. 7, 8.. 12. 5, 7, 12.. 13. 15.. 41. 6. וּבַקִּיר & in parietem, 1 Sam. 18. 11.. 19. 10. כְּקִיר ſicut paries, Pſ. 62. 4. לְקִיר ad parietem, 2 Chron. 3. 11, 12. Iſa. 16, 11. מִקִּיר à pariete, Num. 35. 4. Hab. 2. 11. & in forma pl. f. occ. ſimpl. locis ſeq. קירות parietes, 1 Reg. 6. 5, 15, 20. 1 Chron. 29. 4. Jer. 4. 19. cui etiam formæ pl. f. הַ, בְּ & לְ ſunt præf. Sicut etiam יו & ה ſunt aff. & ו cop. eſt etiam præf. utrique: prout ſeq. הַקִּירוֹת parietes, 1 Re. 6. 16. 2 Chron. 3. 7. Ezech. 33. 30. בְּקִירוֹת vel ſine vau, in parietes. Lev. 14. 37, 39. 1 Reg. 6. 6. לַקִּירוֹת parietibus, Ezech. 41. 25. קִירוֹתָיו parietes ejus, Exod. 36. 3.. 37. 26. וְקִירוֹתָיו vel ſine vau, & parietes ejus, 2 Chr. 3. 7. Ezec. 41. 22. וְקִירוֹתֶיהָ & parietes ejus, Ezec. 41. 12. Atque ex hoc no. plerique formant verbum in piel geminatum, קִרְקֵר, vel, קֵרְקֵר, diruere ac deſtruere parietem: Pag. Bu. evertere: Coc. Contrariâ, ſcil. ſignif. à no. קִיר, paries: q. d. exparietare; ut ſuprà, סָעִיף, & infra in Rad. שָׁרַשׁ, & id genus: Merc. Cev. prout occ. in præt. piel 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ſic: Num. 24. 17. וַיְקַרְקַר, & deſtruet omnes filios Seth. & diruet, &c. Av. Et evertet omnes filios Sethi; Chriſtus omnes homines evertit, ut carne abolitâ reſuſcitet novum ædificium: Coc. & deſtruet omnes eos, qui pone ſunt. Hebr. filios ſedis: i. e. Hammonitas, Midianitas, & Orientales cæteros ad Euphraten uſque pertingentes. Hos autem filios ſedis, vel poſticæ partis, videtur appellare Bilham, ratione ſitûs ſui. Nam caſtra habebant Iſraelitæ ad Moabitarum campeſtria, Jericuntem & Jordanem verſus, ſuprà 22. 1. Sic Moabitæ reſpectu Iſraelitarum verſûs Orientem erant, ut narrat Jiphthach Judic. 11. 20. Quum autem hæc omnia Bilham enunciaverit, vulgus ad Iſraelitas converſo, tum certe fuerunt ponè ipſum, Orientales populi, quos Judæi ſuo tempore ſubegerant: itaque eos poſteriorum partium filios appellavit, quæ partes honeſtè appellantur ſedes hîc, ut Jeſchah. 26. 4. Quòd ſi quis, filios obſidionis, interpretari malit, i. e. infeſtos hoſtes per quos Iſraelitæ quaſi perpetuâ obſidione preſſi ſunt, ducto nomine á verbo, quod ſignificat opponere caſtra, ut Pſal. 27. per me licet. Omninò quod ante vertimus, filios Schethi jam improbatur mihi. Utrum ex ſuperioribus volet, pius lector deliget: Jun. Eſt autem cum pathach ab initio ex forma Chald. Bu. Lex. Nam ponitur pro קִרְקֵר cum chirek Pag. Ut ſuprà שִׁרְשֵׁי in quadratis literæ Pe. Talia Chaldaicam formam redolent: Merc. Multis enim in locis puncta hæc permutantur; Pag. vel poteſt eſſe infinitivus, & exponitur pro futuro; Av. Item occ. etiam part. piel ſ. m. ſic: Iſa. 22. 5. מְקַרְקַר קִר, diruens parietem: Pag. Bu. deſtruens, ſeu perfodiens parietem: Av. Quo in loco eſt etiam cum pathach in ult. pro מְקַרְקֵר, cum Tseri. Hieron. ſcrutans murum. Addidit קִר, parietem, explicandi gratiâ. Sufficiebat enim ut diceret, מְקַרְקַר: cò quòd in verbo includitur no. paries: Pag. Quidam autem ſumunt pro nomine, & exp. everſio parietum: Cocc. Quia dies eſt vexationis, &c. (dies) deſtructionis muri, &c. i. e. Dies, quo oppida Judææ tormentis bellicis deſtruuntur: hæc ut ita accipiamus adducimur, tum evidentiâ loci, tum Hebraicis diſtinctionibus: Jun.

Rad. 41. קָלַל: eſt, ſpernere, contemnere, levem, ac velocem eſſe: vileſcere: item, maledicere: Pag. levari, levem, velocem, vilem eſſe vel haberi, vileſcere. Eſt quantitatis & qualitatis: Bu. Lex. pondere, ſcil. vel honore, ſeu exiſtimatione levari, aut allevari, quod dicunt, alleviari. Opponitur verbo כָּבַד. In Chald. eſt intranſ. & vicinum eſt verbo קָלָה, de quo infrà, quùm ſcil. ad honorem refertur, & famam. Merc. levis fuit, celluit, præcelluit, levitate ſcil. item ſprevit. Plerùmque in contumeliam accipitur, niſi tribuatur pedibus, qui propter levitatem commendantur. Cogn. cum קָלָה, torrendo aliquid reddidit levius. Hinc κέλλω, i. e. celero ἀκέλλω, leviter curro, celero, cello, antecello, præcello: Item Lat. celer, celero, accelero, celeres, equi deſultorii, veloces, ſcil. ad currendum. Av. In Bu. Conc. hæc Rad. קָלַל quatuor ſignif. 1. eſt, in Piel קִלֵּל, maledicere, blaſphemare, exſecrari. Regit Accuſ. ut oppoſitum ejus בָּרַךְ, benedixit: Bu. Lex. in Piel eſt detrahere, maledicere, vilipendere. q. d. levifacere, Nec procul abludit ab iſta ſignif. Latina acceptio illa verbi, elevare, quâ ſignificatur, verbis aliquid extenuare, & deprimere. Merc. Cev. fecit levem eſſe, vilipendit, blaſphemavit, maledixit, Av. 70. ἀρᾶσθαι, καταρᾶσθαι, κακολογεῖν, κακῶς; ἐρεῖν κακῶς εἰπεῖν, maledicere, exe-

crari,

crari. Coc. prout occ. in præt. piel 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ני aff. abſque præf. & in 2. ſ. m. ſimpl. ut ſeq. מְקַלֵּל maledixit, Lev. 20. 9. 2Sam.19.22. וַיְקַלֵּל & maledicet, Iſa.8.21. קִלְּלַנִי maledixit mihi, 1Reg.2.8. מְקַלַּלְתָּ maledixiſti, Eccl. 7.22. Et in part. piel ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. מְקַלֵּל maledicens, Prov.20.20. וּמְקַלֵּל & maledicens, Exod.21.17. 2Sam.16.5. הַמְקַלֵּל maledicentem, Lev.24.14,23. Sed cum ני aff. ſcribitur præter normam: ſic: Jer.15.10. Univerſus ipſe, מְקַלְלֻנִי maledicens mihi: Bu. Conc. univerſus ipſe maledicit mihi: Pag. Bu. In quibuſdam exempl. Lamed ult. eſt, cum kamets, ſed in pleriſque cum pathach: Merc. Et eſt, compoſita forma, ex קָלָה & קָלַל: quaſi קִלּוּנִי, ignominiâ afficiunt me, & מְקַלְלֻנִי maledicit mihi quiſque: Bu. Lex. vel q. d. blaſphemat me, & ignominiâ afficit me: Nam eſt comp. ex duabus Radicibus, breviandi gratiâ: viz. ex קָלַל maledicere, & קָלָה ignominiâ afficere: Et mutatum eſt He ipſius קָלָה, in Vau: pro more permutationis harum literarum in multis locis: Pag. univerſi execrantur me: eſt, pro, מְקַלְלֻנִי: Coc. Unuſquiſque maledicit mihi: Jun. Item occ. etiam idem part. piel. ſ. m. cum ה ob pauſam, vel cum ה aff. extra pauſam, cui ult. etiam ו cop. eſt præf. ſic: מְקַלְלֶךָ maledicenti tibi Eccl.7.21. וּמְקַלֶּלְךָ & maledicenti tibi, Gen.12.3. Et in forma pl. m. eſt, & occ. loco ſeq. מְקַלְלִים maledicentes. 1Sam.3.13. In Infin. Piel occ. cum ל præf. ſimpl. & cum ה ob pauſam pro ה aff.ut & cum ךָ & ל præf.ante ו aff.ut ſeq לְקַלֵּל maledicere ad maledicendum, Gen. 8.21. Joſh.24.9. לְקַלְלֶךָ ad maledicendum tibi Deut. 23.5. לְקַלְלוֹ maledicendo ei, 2Sam. 16.7. לְקַלֵּל ad maledicendum ei, Neh.13.2. In imper. Piel ſ. m. eſt, & occ. loco ſeq. קַלֵּל maledic. 2 Sam. 16. 10. In fut. piel 1. ſ. à ſimplice forma אֲקַלֵּל, maledicam: occ.cum ו conv. præf. & ם aff. & in 2.ſ.m. ſimpl. ſic: וַאֲקַלֵּם & maledixi eis, Neh.13.25. תְּקַלֵּל maledices, Exod. 22.27. Lev. 10. 14. Ecl 10.2. Item in 3. ſ. m. fut. piel, occ. ſimpl. & cum ו (ſcil. pro ו, nè duplex Schera concurreret ab initio) cop. & ו conv. præf. ut & cum ה aff. abſque præf. Sed poſt ſægol penult. ob ſchera ſeq. & rurſus cum ו conv. præf. & ם aff. ut ſeq. יְקַלֵּל maledicet Lev.20 9..24.15. 2Sam.16.9,10. Prov,30.11. וַיְקַלֵּל & maledicet. 2 Sam.16.11 וַיְקַלֵּל 2Sam.16.11. וַיְקַלֵּל & maledixit, Lev.24.11. 1 Sam. 17.43. 2Sam.16.13. Job. 2.14. יְקַלָּלְךָ maledicat tibi, Prov.30.10. וַיְקַלְלֵם & maledixit eis, 2Reg.2.24. Item in 3. pl. m. fut. piel occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. יְקַלְלוּ maledicent, Pſal. 62. 5..109.28. וַיְקַלְלוּ & maledixerunt, Jud.9.27. In pual קֻלַּל, maledici: Bu. Coc. Unde in part. pual ſ. m. מְקֻלָּל, maledictus: & in pl. m. מְקֻלָּלִים, & in conſtr. מְקֻלְלֵי, maledicti. Prout occ. forma pl. m. con ſtr. cum ו cop. præf. & י aff. loco ſeq. וּמְקֻלְלָיו & maledicti ejus, ſive ab eo, Pſal.37.22. Item, fut. pual 3. ſ. m. occ. cum kamets in ult. ob pauſam, ſed in 3. ſ. f. cum pathach extra pauſam ſic: יְקֻלַּל maledictus erit, Iſa.65.20. תְּקֻלַּל maledicta erit, Job.24.18. Atque indè ex Rad. קָלַל in hâc 1. execrandi ſignif. eſt No. קְלָלָה, levatio nominis & honoris: i. e. maledictio, execratio: Av.Quaſi levìdicationem dicas, honoris, ſcil. vel bonorum. Opponitur nomini בְּרָכָה benedictionis: ut קָלוֹן contemptus, opponitur כָּבוֹד gloriæ, Merc.70. reddunt per, ἀρὰ, κάταρα, κατάρασιν: Coc. prout occ. hoc No. ſ, f. in forma abſol. ſimpl. & cum ו, ה, וֹ, וָה, לְ (pro ל ob Scheva, ſcil. ſeq.) & לָ præf. prout ſeq. קְלָלָה maledictio, execratio, Gen.27.12. 1Reg.2.8. Pſal.109.17,18. Prov.27.14. Jer. 29. 22. Zach.8.13. וּקְלָלָה & maledictio, Deut.11.26. הַקְּלָלָה maledictio, Deut.11.29..23.6..27.13..29.27. Neh.13.2. וְהַקְּלָלָה & maledictio, Deut.11.28..30.1,19. Joſh.8.34 לִקְלָלָה in maledictionem. Jer.26.6..44.8. וְלִקְלָלָה & in maledictionem, 2Reg.22.19. Jer.24.9..25.18..42.18..44. 22..49.13. Item in formâ ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum ו. & ה aff. ſic: קִלְלַת maledictio. Deut.21.23. Jud. 9.57. Prov. 26.2. קִלְלַתוֹ maledictionis ejus, 2 Sam. 16.12. קִלְלָתְךָ maledictio tua, Gen.27.13. Et in forma pl.f occ.cum ה dem.præf. ſic: Deut.28.15. הַקְּלָלוֹת maledictiones iſtæ: Pag. Av. &c. Notandus autem hìc ulteriùs locus ſupra cit. ad formam ſ.f. conſtr. hujus No. viz. Deut.21.22. Quia קְלֻלַת (ob) maledictionem Dei ſuſpenſus. Unde R. D. exp. q. d. eò quòd maledixit Deo, ſuſpenſus eſt: vel ob contemptum Dei ſuſpenſus: Pag. vel potius, ut habent vulgò noſtra exempl. Lib. Rad. Contemptus Dei eſt ſuſpenſus: Merc. Cev. qui enim vident quempiam ſuſpenſum, dicunt, quia Deum contempſit, aut probris affecit. ſuſpenſus eſt. Pag. Id quod & in Dei contemptum cedit. Multa hìc addit Kimchi, quæ prudens omitto, quòd hæc ad loci expoſitionem ſatis eſſe putem: nam quod ille addit de mortuorum (quibus terra, dùm ſuper eam ſunt, polluitur) ſepulturâ, commune eſt mortuis omnibus, non ſuſpenſorum peculiare. Vide & in Rad. תָּלָה: proprie maledictio Dei eſt ſuſpenſus: Merc. Cev. קְלָלָה אֱלוֹהִים תָּלוּי execratio Dei eſt ſuſpenſus. Vide Gal.3.13. Deus voluit ſuſpendium eſſe ſignum & effectum legalem maledictionis nondum averſæ, & benedictionis nondùm impetratæ, donec juſtus hoc ipſo ſupplicio maledictionem aboleret, & per Obedientiam ſuam benedictionem impetraret. nam juſtus, maledictio factus, maledictionem abolet. Sepultura ejus, qui factus eſt maledictio, eſt argumentum abolitæ maledictionis. Igitur ea neglecta eſt abnegatio ſpei: atque ità fædatio terræ: quæ erat terra ſperantium abolitionem maledictionis, & adductionem benedictionis. Kimchi: Suſpenſus eſt maledictio Dei, quia ob maledictionem Dei, ſivè in Deum effuſam ſuſpenditur homo: q. d. ſuſpenſus eſt blaſphemiâ: abſurde; Cocc. Nam ſuſpenſus execrationi eſt Deo: Hebr. execratio Dei. idque non quidem propter pœnam, ſed propter cauſam reatumque peccati, ut Epiphanius optimè in Manichæos obſervavit. Sed hæc ratio communis eſt ſuppliciorum omnium. nempe maleficos Deo, eſſe execrationi: ac proinde non debere palàm & diu coram Sole exſtare execrationem, ſed potiùs abolendam eſſe ex præcepto Dei, qui nè ullam quidem turpitudinem in propatulo relinqui ſinit, inf. 24. 13. & 17. Quæ ergò ſingularis eſt; duplex: una, quod hoc genus ſupplicii omnium fuit graviſſimum & ignominioſiſſimum, quale graviſſima crimina promerentur, ut Num.25.4. ac proindè damnatum Anathemati, ut 2 Sam. 21. 6. altera, quòd Deus Prophetice voluit deſignare Chriſtum, qui factus eſt pro nobis execratio. Gal. 3. 13. Qua de re plura lib. 2. ſacrorum parallelorum ante expo-

exposuimus; Jun. Item de eod. No. in forma ſ.f. constr, notandus etiam locus Prov. 26.2. Sicut passeris est vagari, sicut hirundinis est volari, sic קְלָלַת חִנָּם לֹא תָבֹא maledictio gratis (gratuita, sine causa prolata; Merc.) non veniet; vel, ei veniet. Est autem duplex lectio לֹא cum Aleph, i.e. non, & לוֹ cum vau, i.e, ei, aut illi; (qui scilicet eam protulit: Merc.) exponit R. Levi, sicut passeris est vagari de loco ad locum cum facilitate, & sicut hirundinis est volare ad domum, è quâ egressa est, sic maledictio gratis non veniet ad maledictum. Sed sicut hirundo revertitur ad domum undè exivit, itidem maledictio ad illum ex cujus ore egressa est. Et R. D. sicut passeris, &c. memoravit passerem & hirundinem, quia habitant in domibus cum hominibus, quæ citò vagantur de loco in locum ob transeuntes, & redeunt. sic citò maledictio gratis illi, scil. stulto qui maledicit, veniet. Et testis est quod posteà dicit, ne respondeas stulto, &c. Et scribitur לֹא cum Aleph; ad denotandum quòd ad maledicentem veniet, & non ad illum qui maledicitur: Pag. maledictio gratis, i.e. immerita: Bu. Lex. Ita execratio temeritatis non eveniet: 70. ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπιλύσεται: Av. maledictio temeraria non venit: Coc. ita maledictio immerita, (Hebr. maledictio gratis) non adventura est, h. e. in aere abibit, ac non incidit in eum, cui immeritò maledicitur: Jun. Deindè ii. signif. 2. hujus Rad. קָלַל, contractè in præt. kal, קַל, est levem esse vel fieri: 70. ἐλαφρὸν εἶναι. Item, levem. h.e. vilem esse, vilescere: Bu. Conc. Coc. &c. Vide ad initium Rad. despectum seu contemptibilem esse. &c. Pag. prout occ. in præt. kal, 2. ſ. m. & 1. ſ. simpl. sed in 3. pl. simpl. & cum ו conv. & הַ interrog. præf. ut seq. הֲקַלּוֹתָ viluisti Nah. 1.14. קַלּוֹתִי vilis sum, Job.39.37. קַלּוּ levatæ, imminutæ essent, leviores facti, Gen. 8. 11. 2 Sam. 1, 23. Job.7.6..9.25. Jer.4.13. וְקַלּוּ & leviores erunt; Hab. 1.8. הֲקַלּוּ an leviores factæ sint, Gen.8.8. In niphal נָקַל levem, vilem, se reputare: abjicere, leviculum, levem fieri aut haberi: Bu. Est vel sic cum pathach, in præt.niph. vel cum Tseri in ult.sic, נָקַל levatus est, vilipensus est, Av. leve esse, facile vile esse: Cocc. Prout occ.in præt.niph. 3.ſ.m.in forma cum Tseri in ult.sic, נָקַל leve est, 2 Reg. 20. 10. Isa. 49. 6. Item, occ. etiam ead. 3.ſ.m.in pausa cum kamets, sed cum ו cop. præf. cum pathach: & rursus cum הַ Interrog. præf. cum Tseri, (quam formam quidam volunt esse part. niph.ſ.m.Bu.Lex.) in ult. ut seq. נָקָל levis, facilis est, Prov.14.7. וְנָקַל & leve est, 2 Reg.3.18. הֲנָקַל nonne leve fuit, 1 Reg.16.31. Ezech.3.17. Item, occ.etiam præt.niph. in 3.ſ.f. (vel,ut quidam volunt,in part.niph ſ.t) simpl.& cum הַ Interrog.præf.sic, הֲנָקְלָה leviculum, Jer.6.14..8.11. הֲנִקְלָה an leve videtur, 1 Sam.18.26. Et in 1.ſ.præt.niph.cum ו cop.vel conv. præf. וְנִקְלוֹתִי & levior, vilior fim.2 Sam.6.22.In fut.niph. juxta normam, in 3.ſ.m.est יִקַּל (ut יִסַּב, à præt. niph. נָסַב, à rad.scil.in præt. kal, סָבַב) sed in plerisque personis fut. niph. in alia forma venit cum Tseri, scil. longâ vocali: pro brevi chirek & dageſch seq. sic; יִקָּל levis erit, fiet, aut habebitur, &c.in qua forma cum tseri scil.sub Ethan, (pro, יִקָּל & אִקָּל, &c.) occ.in 1.ſ.fut. niph.cum ו conv. præf.ut & in 3.ſ.f.cum ו conv.præf.sed in 3.pl.m. in utraq; forma: tam cum Tseri sub Jod idq; ante kamets pro pathach penult. ob pausam: quàm cum chirek antè dageſch seq.& pathach penult.extra pausam; ut seq. וְאֵקַל & vilis habita sum, Gen.16.5. וַיִּקַּל & levis habita est, Gen.16.4. יָקֵלּוּ vilescent, leves sent, 1 Sam 2.30. יָקֵלּוּ leves erunt, Isa.30.17. In hiphil הֵקַל vel הֵקֵל levare, allevare, leve & vile reddere, vilipendere: Bu. Lex. fecit esse levem, &c.ut Bu.Av. In hiph. est oppositum תַּכְבִּיד 70. κουφίζειν: Cocc. prout occ.in præt.hiph.3.ſ.f. in forma cum pathach in ult. sic, Isa.9.1.vel 8.23. הֵקַל alleviare fecit terram Zebulun, i.e.eam demigrare fecit Tiglath-pileser qui, scil, demigrare fecit Reubenitas, dimidiam tribum Manasseh, & Zebulun & Naphtali: Pag. vel allevavit is,scil. qui demigrare fecit eos, viz. Tiglath. &c. nam utramque signif.habet hæc Conjug. hiph. allevandi, scil.& spernendi. Transitiva semper, meo judicio: Merc.Allevavit terram, vel leviùs affecit: Bu.Lex. h.e. leviter afflixit, Av. secundum tempus prius, quod הֵקַל, levavit versus terram Zebulon, &c. at posterius הִכְבִּיד aggravavit h.e. primum tempus angustiæ. quod est captivitatis Babilonicæ, onus & scorias abstulit sceptrum, arcam, legem per adventum Christi: posterius onus imposuit, dispersionem, desperationem, insaniam, exitium, Cocc. Sicut tempus hoc prius, (nimirùm quo mox Tiglath-pileser, rex Assyriæ, ab Achazo conductus, Israelitas erat invasurus, 2 Reg.15.29.) leviùs affecit, (viz. quam sequens tempus affecturum est: nam pars tantùm Israelis deportata, & terræ occupata est: ibidem.) In terra Zebulon &c. (i.e. Israelitis, per Synecdochen: sed horum potissimum fit mentio, quia ab his cæpit tùm calamitas per Assyrios: tum liberatio, per prædicationem Evangelii Christi: versu seq.) Et posterius illud affecit graviùs: (tempus scil. illud quo Shalmanasar totum Israelem invasurus erat, occupaturus, & deportaturus: 2 Reg.17.) via maris &c. Ubi sequitur definitio certissima liberationis per Christum: qua Propheta exponit exortam, ac veluti primam lucem Evangelii, ibi cæpturam esse nominatim, ubi cæperat calamitas: & locum verbis apertissimis circumscribit, prout accommodat Matthæus, cap.4.v. 15.&c. Jun. Item occ.etiam 2.ſ.m.præt. hiph.cum ני. Aff. & 3.pl.simpl.sic, הֲקִלּוֹתָנִי vilipendisti me, 2 Sam. 19.44. הֵקַלּוּ vilipendunt, Ezech.22.7. & in Infin. hiph. occ.cum לְ præf.loco seq. לְהָקֵל ad levandum Jon.1.5. & in Imper.hiph.ſ.m. occ.simpl. locis seq. הָקֵל leva, 1 Reg. 12.4.9.10. 2Chr.10.4 9.10. cui etiam Imper.ſ.m. juxta quosdam ו cop.est præf.sic. Exod.18.22. וְהָקֵל, & leva Bu.Conc. Et allevia à te: Pag. Sed videtur potiùs esse Infin.pro præt. & levabunt à te, té sublevabunt, onus tuum levius reddent: Merc. Sic alleva te, (Hebr. leva desuper te, onere scil.) ut ferant tecum: Jun. In fut.hiph.3.ſ.m. occ. loco seq. יָקֵל allevabit, Ex. 18.22. Atq; indè ex hac Rad. in hac 2.signif.sunt nomina seq.1.No. קַל, vel in pausa קָל, levis, celer, velox: κῦφος, ἐλαφρος, πόδας ὠκὺς: Pag.Bu.Cocc.dicitur tam de tempore celeri adventus quam de motu celeri venientis: Cocc. In Isa.5.26. קַלָּה קָל exp. (in) celeritate: i.e. celeriter, leviter, velox veniet: vel, velociter.ut Adverbiascat.& idem sit quod transp. קָל מַהֵרָה leviter, celeriter, seu celeriter, leviter; Asyndetōs: i.e. quamprimùm, celerrimè. Levis per Metalepsin pro veloci, celeri, Merc.Cev. Occ.autem hoc No. ſ. m. in forma cum pathach simpl.& cum ו cop.præf.sed in pau-

ſa

& cum kamets poſt ה & מ præf. ut ſeq. קַל levis, velox, celer, 2 Sam. 2. 18. Job. 24. 18. Iſa. 5. 26. 19. 1. 30. 16. Jer. 4. 13. מִקַּל & levis, Am. 2. 15. הַקַּל levis, Jer. 46. 6. מִקַּל á levi, Am. 2. 14. In forma pl. m. pro more talium ex duplicatis formatorum, eſt cum dageſch, prout occ. ſimpl. & cum ל præf. קַלִּים leves, celeres, Iſa. 18. 2. Lam. 4. 19. לְקַלִּים levium, Eccl. 9. 11. Item, 2. hinc & No. in ſi quod eſt, & occ. loco ſeq. קַלָּה velox, Jer. 2. 23. ut & 3. hinc etiam No. ſubſtant. ſ. m. קוֹל levitas, facilitas, celeritas: Bu. Av. Cocc. Prout occ. cum מ præf. ſic, Jer. 3. 9. מִקּוֹל, præ levitate: Bu. Conc à levitate: Quidam exp. à voce, ſeu ſtrepitu: ſed rectiùs juxta Hier. à facilitate, &c. Av. præ celeritate ſcortationis ejus &c. Ita quidam, Cocc. vel ob lubricitatem, lævitatem, vel, præ lævitate, ſcortationis ejus, & polluta eſt terra. Hanc autem interpretationem Maſoreth etiam confirmat, aitque hoc unicum in hàc ſignificatione deficiens inveniri. Doctè noſter interpres facilitatem vertit. Doctores tamen Hebræi, ut ſonat, exponunt pro voce, i.e. ſonitu pudendi in muliere, vel, ut ego potiùs cenſeo, pro famâ: Merc. Cev. ſuitque præ famoſa ſcortatione ſuâ, (Hebr. præ voce ſcortationis ſuæ:) ut contaminaret terram: prout, ſcil. adulterio terra contaminari dicitur, Deut. 24. 4. ſic illa idolis lapideis & ligneis terram contaminavit: Jun. Atque indè ex Rad. קָלַל, in hàc 2. ſignif. quidam formant verbum in piel quadratum ſeu geminatum, viz. קִלְקֵל levavit, leve reddidit, levigavit: Av. prout exp. in Ezech. 21. 21. juxta R. D. in Bu, Conc. Sicut etiam in hac ead. 2. ſignif. formant quidam Conjug. hithpael, הִתְקַלְקֵל, allevavit ſeſe, fecit ſe levem: Av. levare, leviter movere ſe: Bu. vel, ad vile ſe redigere: Cocc. Prout occ. in præt. hithp. 3. pl. cum kamets ob pauſam pro Scheva penult. ſic, Jer. 4. 24. & omnes colles הִתְקַלְקְלוּ leves facti, juxta R. D. in Bu. Conc. Levantur, vel leviter aut velociter movent ſe: Bu. Lex. Allevaverunt ſe: i.e. fugiendo fuerunt leves & celeres: Av. Ad vile ſe redegerunt: Cocc. Et omnes iſti colles leviſſimè movent ſe: ſcil. abhorrentes à peccatis & ſeveris Dei judiciis, ac proinde decutientes habitatores ſuos ut ſequens verſus indicat. Jun. Atque indè etiam ex Rad. in hàc 2. ſignif. & ex forma ejus geminata eſt No. קִלּוֹן, m. levis, deſpectus, abjectus: Merc. viliſſimus, Bu. Lex. vel Subſtantivè, levitas ſumma, vilitas ingens: Av. Nam geminatio primæ literæ Radicalis, ſignificationem (contemptum, ſcil.) auget. Merc. Prout occ. hoc No. in hàc forma geminata cum ה dem. præf. ſic, Num. 21. 6. Et anima noſtra קָלְאָה בַלֶּחֶם, nauſeam habet in pane הַקְּלוֹקֵל, levitatis: h.e. in cibo leviſſimo: Av. Faſtidit panem illum vilem: 70. ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διαχένῳ τέτῳ: Coc. Et anima noſtra anguſtiis affecta eſt, vel faſtidit, aut nauſeat, ob cibum ſeu panem hunc levem, aut vilem: Manna autem panis levis appellatur, ut Doctores inquiunt, quòd abſorberetur in membris: Merc. Cev. ſeu quòd, ut illi dicunt, Manna in membra omnia totum diſtributum fuerit; atque id notari per קִלְקֵל: (quaſi ſcil. eſſet cum Caph ex כּוֹל omnis, omne, omnes, omnia, &c.) vide Baal Toarim, & R. Sal. Sed A. E. á קַל derivat. Coc. Et animam noſtram tædet hujus panis viliſſimi: Jun. Item iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt, deſtruere, perdere: Bu. Cocc. Idque in ead. forma præt. piel, & hithp. geminatâ: Nam Rabbini paſſim utuntur קִלְקֵל vel קִלְקֵל pro, diruere, corrumpere, vaſtare, diſſipare, velut levitate quàdam: Merc. Et ſic exp. præt. piel, 3. ſ. m. Ezech. 21. 26. קִלְקֵל, perdidit, deſtruxit, &c. juxta R. D. in Bu. Conc. & Pag. Et ſic in præt. hithp. loco cit. Jer. 4. 24. הִתְקַלְקְלוּ deſtructi ſunt, vel fuerunt, juxta R. D. in Bu. Conc. & Pag. Sed R. Joſ. deducit á levitate: i.e. tremuerunt, propter levitatem ſuam: Pag. & ſic alii quidam exp. levificârunt ſeſe: i.e. fugerunt celerrimè, Sed altera ſignificatio præſtat: quia quum quid corrumpitur, leve & contemptum redditur. Græci dicunt ἀφανίζειν: Merc. Cev. Denique, iv. ſignif. 4. hujus rad. ex Bu. Conc. eſt in ead. forma piel geminata, קִלְקֵל, tergere, expolire, lævigare: Bu. Conc. & Lex. lævigare detergere: Merc. Prout occ. Eccl. 10. 10. וְהוּא לֹא פָנִים קִלְקָל & ipſe non faciem, i. e. ſuperficiem, terſit: Pag. vel, ipſum ferrum, etſi alii malint ad hominem referre. Ego ferro tribui puto, quod erat hominis: q.d. & ferrum ſit rubiginoſum, non deterſa acie. Merc. Si ſtupidum fuerit ferrum, nec acies illi, quam levaſſet, i.e. terſiſſet: Av. & ille non ſuperficiem lævigaverit. Lævor ad celeritatem findendi & ſcindendi facit. Eſt ergò à קַל velox. Ita τὸ ὀξύ, valet & ἄκρον. Coc. Si poſtquam hebetaverit ferrum, is aciem (Hebr. faciem) non exacuat, &c. Jun. Et ſic in loco cit. Ezech. 21. 26. קִלְקַל בַּחִצִּים terſit, i.e. acuit ſagittas; h.e. ferrum ſagittarum, aut illius ſuperficiem, ut adnodùm ſplenderet, & cernerent in illo divinatores, quemadmodum aſpiciunt in pollice manus, in ungue, quùm ſplendet: Et ſic aſpiciebant in gladio, ſpeculo, & hepate, &c. Sed R. Joſeph exp. jecit ſagittas, ac volare fecit in aere, ut videret in quam partem caderent: & ſic iret Nabuchad. vel contra Jeruſalem, vel contrà filios Hammon &c. Pag. Ad divinandum divinationem allevavit. i.e. terſit ſagittas: Av. lævigavit in ſpiculis: Cocc. tergit cultros: Hebr. diviſorios, &c. Ubi ſuperſtitioſos ritus Propheta exponit quibus Nebuchad. Deos ſuos, erat conſulturus: Sacrificia, inquit, faciet quamplurima: quòd Synechdochicè hàc locutione, tergit cultros, denotatur. Præterea, idola ſua conjectis ſortibus conſulet, &c. Jun. Atque indè ex Rad. in hàc tergendi ſignif. eſt No. קַלָּל, terſus, mundus, politus, vel, mundum, politum: læve, primà longâ: Pag. Merc. levis: ſi metallis tribuitur, ſignificat politum, terſum, nam rubigine, ſeu ærugine ſublata ſunt metalla leviora & ſplendidiora: Av. prout occ. Ezech. 1. 7. & Dan. 10. 6. Et ſcintillantes, כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל, ſicut color æris terſi, ſeu politi: Pag. Et ſcintillas evibrabant, ſicut aſpectus Chalybis perpoliti: Av. ut aſpectus æris candentis; Gr. ὡς ὅρασις χαλκου εἰλβοντος. Sed 70. in Ezech. 1. 7. ὡς ἰξασράπτων χαλκὸς. Puto, referendum ad קָלָה, & idem eſſe cum eo, quod Apocalypſis vocat, χαλκολίβανον; q.d. æs inſtar thuris limpidum, Cocc. Scintillanteſque, ut color Chalybis terſi, i. e. tantâ agilitate conficiebant iter, & obſequebantur Deo, ut ſcintillare ipſorum pedes præ celeritate viderentur, neque tamen terrenas ullas ſordes in adminiſtratione ſuâ contraherent, ſed purè agentes, manerent puriſſimi, & puritate prælucerent rebus creatis omnibus: Jun.

Rad. 42. קָלָה eſt, torrere, aſſare, comburere, torrefacere: urere, excandefacere: 70. ὀρύττειν: Pag. Bu. Cocc. Levius reddidit aliquid torrendo, ſeu aſſando ad

ignem : vel ad prunas ignitas, ustulavit; allevavit adurendo. Cogn. cum קָלַל levis fuit, allevatus est. Hinc καλόω comburo, κήλεος ustivus : & Lat. caleo, calesco, calor, caliditas : &c. Av. Est quidem hæc Radix cognata præcedenti, quia quod torretur, levius fit. Et contemptûs etiam significatio (quam, scil. habet in niphal & Hiphil, & in No. Substant. indè orto) cum levitate affinitatem habet : Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, in Conjug. Niphal, נִקְלָה, vilescere, vilem reddi vel haberi, vilipendi : Bu. Allevatus seu alleviatus est, levis est redditus; Av. Ignominiâ affici, vilem, fædum fieri : 70. ἀσχημονεῖν. Significationem hanc Niphal accipit à nomine קָלוֹן; Cocc. In hâc autem signif. occ. in præt. niph. 3. f. m. cum ו cop. vel conv. præf. & in part. niph. f. m. simpl. & cum ו, & וַ præf. ut seq. וְנִקְלָה & vilescat, Deut. 25. 3. Isa. 16. 14. נִקְלָה vilis, -e, Pf. 38. 8. Prov. 12. 9. וְנִקְלָה & vilis, 1 Sa. 18. 23. וַהֲנִקְלָה & vilis Is. 3. 5. In hiph. הִקְלָה, vilipendere, contemnere, spernere; Pag. Bu. fecit esse leveni, ignominiâ affecit, Av. vilem habere non honorare : Coc. Occ. in part. hiph. f. m. cum sægol, vel, ut est in quibusdam libris, cum Tseri in ult. quasi esset in formâ constr. f. m. sic, Deut. 27. 16. מְקַלֵּה vel מְקַלֶּה vilipendens, contemnens, qui spernit, seu allevat, &c. Pag. Bu. Av. Qui vilem habet patrem, &c. h. e. qui non honorat. Confer Ezech. 22. 7. in הֵקֵל. 70. ὁ ἀτιμάζων : h. e. ἄτιμον ἡγούμενος vel ἔχων : Coc. Atque indè ex Rad. in hâc 1. vilipendendi signif. est No. קָלוֹן levitas ignominia, vilitas, contemptus : 70. ἀτιμία : Pag. Bu. Cocc. videtur esse à קָל : ut enim כָּבוֹד à כָּבֵד, ità contrarium קָלוֹן, à קַל : Coc. Prout occ. hoc No. in absol. formâ f. m. simpl. & cum ו & בּ præf. Et in formâ f. m. constr. cum Scheva penult. simpl. & cum ה Aff. ut seq. קָלוֹן vilitas ignominia, Job. 10. 15. Pf. 83. 17. Prov. 3. 35. 9. 7. 11. 2. 12. 16. 18. 3. Hos. 4. 18. Hab. 2. 16. וְקָלוֹן & ignominia, Prov. 6. 33. 13. 18. 22. 10. בְּקָלוֹן in ignominiam, Hos. 4. 7. קְלוֹנִי ignominia, Isa. 22. 18. קְלוֹנֵךְ ignominia tua, Jer. 13. 26. 46. 12. Nah. 3. 5. Item, 2. hinc etiam No. comp. קִיקָלוֹן, vomitus ignominiæ; i. e. ignominiosus : Pag. Bu. vel levitas vilissima, prout occ. cum ו cop. præf. Hab. 2. 16. Bu. Conc. Et ignominia vilissima super gloriam tuam : intelligitur, vel maxima ignominia, 70. ἀτιμία : vel vomitus ignominiæ : q. d. קִיא קָלוֹן : Cocc. Nam est comp. ex קִי vel קִיא (sed Aleph in compositione aufertur, compendii & commoditatis causâ : Merc.) quod est vomitus : de quo vide in Rad. קיא : & קָלוֹן ignominia : Pag. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. קָלָה est assare, torrere; Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. prout occ. in præt. kal, 3. f. m. cum ם Aff. (abjecta scil. pro more talium, 3. Rad. He, ante Aff.) sic, Jer. 29. 22. קָלָם, torrefecit eos : Bu. combussit, seu assavit eos : Hieron. frixit : Pag. Quos ustulavit, i. e. frixit. &c Av. Quos torruit Rex Babel igne i. e lento igne enecavit : Cocc. Atque indè occ. etiam in part. pahul kal, (instar נָלוּי) f. m. tostus, ustulatus, frixus, &c. prout occ. simpl. & cum ו cop. præf. sic, קָלוּי tostum Lev. 2. 14. וְקָלוּי & tostum, Ezech. 5. 11. Item ex niphal hujus Rad. formatur part. vel No. participiale, נִקְלֶה adustum, ardor; Bu. Conc. Prout occ. hæc forma part. niph. sic, Psal. 38. 8. Quoniam ilia vel interiora mea plena sunt vel fuerunt, נִקְלֶה, ardore, vel pruritu, juxta R. Jos. Sed R. D. plaga contemptibili, & A. E. re abominabili, quam scil. non est fas o-

re memorare. Sed R. Levi sic exp. in cogitationibus meis sum vilis in oculis mei ipsius. Targum, plena sunt קְרִיטָתָא, ardore : Hieron. ignominiâ : Pag. vertebræ, i. e. coxendices meæ impletæ sunt levitate, h. e. contemptu : Av. כְּסָלַי, ilia mea plena sunt fædo : Coc. vilitate : Jun. Atque indè ex Rad. in hac 2. torrendi signif. est No. cum Jod loco 3. Rad. He, viz. קָלִי m. tostus, tostum, frixum, &c. Pag. Bu. tostum far, polenta ex frumentis tostis, ut sunt legumina, aut spicæ torrefactæ : polenta, quæ sic præparatur : hordeum initio madefactum, deindè siccatum & tostum, molis frangunt, fumantque in multos dies, ex quo polentam faciant : Av. Et sic R. Sal. exp. farinam factam è spicis plenis, aut teneris virentibus, quam siccant in furno. Unde Hieron. vertit polentam : quæ fiebat, inquit, communiter ex hordeo aqua perfuso, & una nocte siccato, ac postera die frícto, deindè molis fracto. Pag. קָלִי; fruges tostæ : 70. ἄλφιτον : Cocc. Scribitur etiam cum Aleph in fine : קָלִיא : & sic est more desinentium in Aleph, ut נָגִיא, propheta, נָשִׂיא princeps, vel Aleph est loco 3. Rad. He juxta R. D. Pag. Occ. autem hoc No. simpl. & cum ו cop. præf. sic, קָלִי tostum, Ruth. 2. 14. 1 Sam. 25. 18. וְקָלִי & tostum, Lev. 23. 14. 2 Sam. 17. 28. sed cum ה dem. præf. in forma cum Aleph parag. Av. in fine, sic, 1 Sam. 17. 17. accipe, &c. Modium הַקָּלִיא הַזֶּה, tosti hujus : Hieron. polentæ hujus : Pag. Av. Accipe, &c. Epham hanc aristarum tostarum, &c. Jun.

Rad. 43. קַלַּחַת : indè No. cum Thau heemant. קַלַּחַת f. ahenum : i. e. caldaria : lebes, olla : Pag. Bu. caldarium seu ahenum, in quo est aqua calida ad prunas. Cogn. cum גָּחַל : i. e. pruna. Hinc χλιαίνω tepefacio. χλιαίνεμαι tepesco &c. & Lat. caleo, calesco, calor, unde & caldarium : item χαλκεῖον, i. e. ahenum : Av. Elias idem facit cum צַלַּחַת, elementis scil. Koph & Tsadi inter se permutatis : Atque equidem significatione hæc duo Nomina consentiunt. Nonnulli transpositum putant ex לָקַח acceperit, quasi vas, in quod carnes coquendæ recipiuntur : caldare : Merc. Occ. autem No. hoc simpl. cum kamets penult. ob pausam : sed cum בַּ pro בַּה dem. præf. in pathach penult. extra pausam : sic, בְּקַלַּחַת olla, Mich. 3. 3. בַּקַּלַּחַת in olla, 1 Sam. 2. 14.

Rad. 44. קָלַשׁ; contraxit, contrahendo concluserit. Est cogn. cum קָשַׁל, evulsit, nam contractio membrorum, est convulsio nervorum, perindè ac si quid esset ademptum aut cujus soleæ sunt contractæ, aut cujus cotylæ non sunt fissæ, κοτυλὴ cavum in coxâ. Hinc κλώθω destruo, circumvolvo. Av. Doctores Hebræi hoc verbo utuntur pro, continere, recipere, colligere & velut contrahere, capere. Quidam conferunt cum לָקַשׁ colligere : Merc. verbaliter autem in textu non occurrit : præterquàm in part. pahul kal : vel, ut quidam volunt, est No. participiale, f. m. viz. קָלוּשׁ is, cujus pes est contractus, juxta R. D. Pag. contractum, curtum, membro uno : Onchelos exp. חָסִיר deficiens : cujus oppositum שָׁרוּעַ, redundans. Doctores, teste Kimchi, eum exp. cujus pedum plantæ sunt contractæ, ut sunt pedes equi vel asini. Sed intelligunt potiùs, cujus soleæ sunt contractæ in pedibus equi, vel Asini : mancus, curtus : κολοβός. Cocc. prout occ. cum ו cop. præf. sic, Lev. 22. 23. Et bovem, & pecus, auctum, וְקָלוּשׁ & contractum :

i. e.

i.e. habens coxam, aut pedem nimis protractum, & excrescentem: & contractum, seu retractum habens pedem. Contrahere est constringere, & retrahere: ut quùm nervi contrahuntur & colliguntur rigore aut metu, ut extendi nequeant. Pag. Et bovem, & pecudem שָׂרוּעַ, enormem, וָקָלוּשׁ, aut contractam, membris, scil. aut nervis: Av. Et bovem & ovem, abundantem, aut mancum: 70. κολοβοκερῆν. Hebræis מָקָלַט, est, contrahere, Cocc. Atque indè est No.cum Mem heemant. מִקְלָט, m. asylum, receptus, refugium, aut locus refugii: quasi retractum dicas: Pag.Bu. Sic enim appellatur, quòd illic contrahantur, colligantur, & congregentur fugitivi: Pag. Quasi collectionem, seu receptionem, dicas: vulgò asylum: Merc. vel receptus: 70. φυγαδεῖον, φυγαδυτήριον, καταφυγὴ. Cocc. Contractio, locus refugii, quo homicidæ (seu occisores, qui scil. aliquem percusserint, per errorem: Jun. in Num. 35.6.) sese contrahere solebant: Av. prout occ. hoc No. simpl.& cum הַ & לְ præf. ut & cum יִ aff. absque præf.ut seq. מִקְלָט retractus, refugium, receptus, Num. 35.11.13,14. Jos.21.13,21..27.32,38. הַמִּקְלָט refugii, Num.35.6. Jos.20.2. 1 Chron.6.55, 52. לְמִקְלָט in refugium, Num.35.12,15.Ezech.20.3. מִקְלָטוֹ receptus sui, Num.35.25,26,27,28,32.

Rad.45. קָלַס est subsannare, spernere: inquit R.D. vilipendere extenuando: Merc. In textu autem non legitur in kal, sed in piel קִלֵּס, vilipendit subsannando: Av. ludificavit, elusit; Bu.Lex. Cogn.cum קָלָה & קָלַל, levis fuit. vilis fuit. Hinc χλευάζω, subsanno, χλευασμὸς, irrisio,&c. Av. Hebræi in suis precibus utuntur hoc verbo in hithpael, pro Laudari וְיִתְקַלֵּס & extollatur, & celebretur. Quod R. Gaon non probat. Diversum potiùs sonat, ac in piel, in rem propriè cadit: quantum ex uno Scripturæ loco licet colligere: In hithpael verò in eum qui subsannat, & eludit alterum. Et construitur cum Beth. Hithpael notat assiduam illusionem, vel ut vernaculè dicimus, se Gaber,ou Mouquer de quelcun. Et hoc loco Ezech.magis quadrat Merc. In Bu.Conc.Rad.hæc קָלַס, duo signif.i. est, ludificare, eludere: Ironicè, celebrare, & magnificare,h.e. irridere,Cocc. prout occ.in Infin. piel,cum לְ præf.sic, Ezech. 16.31. Et non fuisti sicut meretrix לְקַלֵּס אֶתְנָן ad ludificandum, &c. Bu.Conc.spernendo mercedem, à fornicante, scil. tibi datam.Hieron. ut irrideres pretium, ante scil.tibi datum ut viz. illud augeres: sicuti quidam exp. Unde R.D. bifariam exp. 1.sic, ut laudares pretium, quod accipiebas; 2.ut subsannares & sperneres mercedem. Meretrix enim, acceptà mercede, subsannat spernitque fornicantem in corde suo: eò quòd verbis suis dulcibus illum seduxit, persuasitque vel subsannat, ac spernit mercedem ipsam, viz.coram fornicante, ut illam augeat.Pag.eludendo mercedem: Bu.Lex. subsannando mercedem, viz. ut exiguam: Av. Et non extitisti, ut meretrix, ad pretium (viz. oblatum, pro vili) irridendum: ut nimirùm amplius mererèris.Solent,qui magnum mereri volunt, illudere offerenti pretium; quod non satisfacit. Illusio plerumque fit per Ironicam exaggerationem: Merc. Nec dum es, ut scortum ludificaturum mercedem; i.e.Ne cum adulterà illà quidem comparari debes, quæ non exercet quæstum meritorium, sed gratis prostituit se, percita studio libidinis: ut exponitur in sequentibus: Jun. In hithpael, הִתְקַלֵּס, illudere; Bu. fecit se subsannare: Av. vel illusorem præbuit se,irrisit, subsannavit, &c. Pag. Bu.Conc. Construitur cum Beth: Av. prout occ. in fut.hithp. 3.s.m.simpl. sed in 3.pl.m.simpl.& cum יְ conv. præf. יִתְקַלֵּס illusorem præbet, Hab.1.10. יִתְקַלְסוּ ludificabuntur, Ezech. 22.5. וַיִּתְקַלְסוּ & illusores præbuerunt se,2 Reg.2.24. Atque indè ex Rad.in hàc ludificandi seu eludendi signif.est, 1.No. s.m. קְלָס significans subsannam, subsannationem, illusionem,&c.quod occ.cum יְ & לְ præf. לְקַלֵּס &ludificatio, Ps.44.14. וּלְקָלָס ludificationi, Jer.20.8. Et 2.hinc etiam No.s.f. קְלָסָה idem, illusio, subsannatio, &c. prout occ.cum יְ cop.præf. loco seq. וּקְלָסָה & ludificatio, Ezech.22.4. Deindè,ii.signif.2. hujus Rad. קָלַס est laudare: Bu.Conc.Prout occ.in Infin.piel, (de quo vide etiam in 1.signif.) cum לְ præf. loco seq. לְקַלֵּס ad laudandum, Ezech.16.31.& in fut.hithp. 3. s. m. (pro jactabit se,&c.de quo etiam vide suprà in 1. signif.) loco seq. יִתְקַלֵּס laudatur, Hab.1.10.

Rad.46. קָלַע: est, fundà torquere, lapidemque, vel aliud quippiam instar lapidis projicere,& ad similitudinem fundæ aliquid sculpere, aut pingere: Pag. Sculpsit, incidit: item fundà mittere vel projicere: ex nomine petita significatione: Bu.Lex.Fundà torsit seu rotavit, fundà circumrotanda jecit, seu jaculatus est aliquid: & transl. est sculpere, seu pingere rotulas fundæ, vel, sculpere quid ad formam fundæ. Cog.cum עָגַל involvit & cum עָגוֹל rotundus.Hinc κυλίνδω, κυλίνδω volvo: ἀγκυλος curvus &c. Av. Quidam exponunt hoc verbum קָלַע in gyrum circumrotare lapidem, vel rotulas sculpendo vel nendo facere: unde קֶלַע rotulam, i. e. fundam qua rotantur lapides, exponunt. Verbum á nomine potiùs, ut sæpè alias, effectum videtur. Unde & juxta Kimchi sculpendi significatio sumpta videtur; quòd velut fundibulario opere fiant sculpturæ in gyrum, quasi rotare dicas, vel fundibulare, h.e. sphærulis quibusdam in morem ovorum (juxta Chaldæum paraphrasten) cælare, vel floscul.rum & herbarum campi. Hinc cortinæ, aut tentoria vela & panni ita depicti קְלָעִים, dicuntur: Merc. In locis ubi legitur hoc verbum,videtur observanda differentia inter קֶלַע & פְּתָח quod propriè notat,sculpere,cælare. sed קֶלַע explicemus, variegare, per plagulas,scil.& spatia distincta.vide 1 Reg.6.29. & v.31,35.Cocc. In Bu.Conc. Rad.hæc duo signif. 1. est,incidere,sculpere: cortinæ.Prout occ. in præt. kal,3.s.m.simpl. cum kamets in ult.ob pausam, sed cum לְ cop.præf. cum pathach extra pausam: sic, וַיִּקַּע sculpsit, 1 Reg.6.29. וְקָלַע & sculpsit, 1 Reg.6.32, 35. Atque indè ex Rad. in hac 1. sculpendi signif. est 1. No. in forma pl.m. קְלָעִים, tapetes ocellati: Bu. Lex. Est quasi à s. m. קֶלַע quod inter alia, est etiam יְרִיעָה cortina. inquit R.D. Sic forsan appellata, quòd esset picta figuris fundarum: Pag. vel tapes: á rotulis intextis: Merc. Oportet, in hac tapetis vel cortinarum signif.aliquid fundæ simile notari: nempe aul.orum plagulas, tanquam fores, latitudine forsan ulnæ dependentis á suis virgis argenteis inter columnas. Vide Exod.27.9,11,12,14.15. Ubi notandum vers.15. dici חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה קְלָעִים quod dicitur v.14. חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה קְלָעִים quòd nisi Ellipsin אַמָּה statuamus, videtur ostendere totidem fuisse, quasi dependentes texti fundas: Cocc.quidam conjectant cortinas sic dici

quòd in profectione, à Levitis involverentur; Sed ratio ſuprà dicta potior eſt: Merc. Item עֶלַע, eſt etiam, inquit R.D. עֵלַע, h. e. latus: undè in pl. m. עֲלָעִים, ſunt latera oſtii: ſic dicta quòd erant opere fundarum, ſeu rotularum facta, ut idem R.D. inquit: Pag. Merc. valvæ januæ, inciſæ, ſcil. Cocc. Bu. Lex. ut in Reg. 6. 34. Duæ januæ, duo עֲלָעִים, aſſeres, q. coſtæ, janua una, volubiles: & duæ קְלָעִים q. fundæ, janua altera, volubiles. Singulæ januæ in cardinibus ſuſpenſæ, præterea habebant duas fores in contrarium verſatiles: quæ & עֲלָעִים & קְלָעִים apellantur. Nempe januà in cardine ad parietem verſa, replicabatur ſuper eam foris altera, & ſuper hanc tertia. Confer Ezec.41. 23.24. 70. στυχαὶ. Coc. Occurrit autem hoc No. in abſol. forma pl. m. ſimpl. ſed in pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. וְקִלְעִים ſculpturæ, cæſuræ, cortinæ, Exod.27.9,11,12,14,15. 38.12,14,15. 1 Reg.6.34. קִלְעֵי cortinæ, Exod.38.17, 9,16,18. 39.9. Num.4. 26. וְקִלְעֵי & cortinæ, Num. 3.26. Item 2.Hinc etiam No. cum mem heemant. in forma cum duplice pathach ante thau: ſic: מִקְלַעַת, f. inciſura, ſculptura, in modum fundæ: Pag. Bu. rotulatio, ſculptura rotularum in modum fundæ rotulata; Av. cæſura, variegatio: Av. prout occ. hoc No. ſ. f. ſimpl. & in forma pl. f. vel cum Kamets ob pauſam penult. vel extra pauſam cum ſcheva penult. ſic: מִקְלָעֹת ſculptura, 1 Reg.6.18. מִקְלָעוֹת ſculpturæ, 1Reg.7.31. מִקְלָעוֹת ſculpturæ, 1Reg.6.29,32. Deinde ii. ſignif 2, hujus Rad. eſt fundà projicere: Bu. Conc. Fundà rotare: σφενδονᾶν: Cocc. prout occ. in part. ben. kal, ſ.m. קוֹלֵעַ fundà mittens, Jud. 20.16. Jer.10.18. Sic & in piel קִלַּע, eſt fundà mittere, vel projicere: Bu. Et jecit lapidem per fundam: Av. fundam rotavit: Coc. prout occ. in fut. piel 2. ſ. m. cum ו conv. præf. loco ſeq. וַיְקַלַּע & fundà miſit, 1Sam. 17.49. Item occ. etiam ead. 3. perſ. ſ. m. fut. piel cum נָה aff. ſic: 1 Sam.25.29. Et animam inimicorum tuorum, יְקַלְּעֶנָּה (ut fundà lapidem) projiciet eam, (nam dictio eam, quantùm attinet ad ſenſum, redundat) in medio כַּף הַקֶּלַע ſedis fundæ: ſic autem dicitur כַּף, ſedes, quòd ſit inſtar palmæ manûs. inquit R.D. Targum, & animam, &c. volare faciet, ſicuti volare facient (viz. funditores, aut fundibularii) lapidem fundà. Pag. fundà petet eam: Bu. Conc. Et animam ——— rotabit, i. e. projicet fundà eam: Av. jactabat eam in medio volæ fundæ; כַּף, cavum fundæ eſt, cui lapis inditur: Cocc. At vitam inimicorum tuorum ejaculabit è medio cavo fundæ; Hebr. volæ fundæ, i.e. violenter illis ereptam animam aut vitam, quam longiſſimè abjiciet, ut lapidem emiſſum fundà: Metaphora à re præſenti: i.e. ab armis Davidis & ſociorum ejus. Jun. Atque indè ex Rad. in hàc ſignif. eſt 1. No. קֶלַע, m. σφενδόνη funda: Pag. Bu. Cocc. quæ ſcil. rotatur, vel in quà lapides rotantur, & abjiciuntur: (& per Synecdochen in plur. ſunt tapetes, cortinæ, ſivè aulæa, in quibus pictæ ſunt rotulæ, ſeu fundæ aut cortinæ. Sed de hac cortinarum ſignif. vide ſuprà in 1. ſignif. hujus Rad.) Av. Occ. autem hoc No. ſ. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. in forma ſcil. cum kamets ob pauſam pro ſægol penult. Sed cum בַּ præf. ante ſægol penult. extrà pauſam, ut ſeq. בְּקֶלַע funda, Job. 41. 19. Zach. 9. 15. בַּקֶּלַע funda, 1Sam.25.29. בְּקֶלַע cum funda. 1Sam.17.50. Cum affixis hoc No. (pro more talium) prius ſægol mutat in pathach, & ipſum pathach in Scheva, ut cum ו cop.præf. & ו aff. loco ſeq. וְקַלָּעוֹ & funda ejus, 1 Sam.17.50. Item occ. etiam in forma pl. m. abſol. loco ſeq. קַלָּעִים fundæ, 2Chron.26.14. Item 2. hinc etiam No. קַלָּע, m. funditor, fundibularius: Pag. Unde in pl. m. קַלָּעִים, funditores, ſivè fundibularii, qui ſcil. fundà lapides mittunt: Pag. Bu. Av. 70. σφενδονῆται: Coc. prout occ. hæc forma pl. m. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַקַּלָּעִים funditores, 2 Reg.3.25.

Rad. 47. קָלַשׁ: inde No. cum Nun Heemant. in fine poſt cholem, viz. קִלְשׁוֹן, m. tridens, fuſcina, aut furca tres habens dentes: inquit R.D. Unde No. ſignificans tria, ei adjungitur: q. d. furca tres habens dentes: Pag. Inſtrumentum ut ſcribit Kimchi ferreum, habens dentes, quo fimus & palea, ſive ſtramen remoretur, לִשְׁלֹשׁ קִלְשׁוֹן, triplici ſeu tridente furcâ: 1Sa.13. 21. i. e. קִלְשׁוֹן שֶׁלֹשׁ הַשִּׁנַּיִם furca trium dentium: Bu. Lex. & ſim. Av. videtur nomen inſtrumenti integrum eſſe שֶׁלֹשׁ קִלְשׁוֹן: Coc. Sunt qui inter quadrata reponunt: Sed Nun potius eſt ſervile, ut in זְכוֹר Et proinde affine faciunt Radici נָלַשׁ, ut à levitate & politie nomen ſit ductum, vel per Antiphraſin, ut inquiunt, quod minime ſit politum. Alii ligonem, alii furculum, exponunt. קִלְשׁוֹן ipſum inſtrumenti nomen eſt: שֶׁלֹשׁ autem ad explicationem additur: quòd pauciorum aut plurium dentium eſſe poſſit, ut nos bidentem aut tridentem: &c. vocamus: textus autem ſuprà cit. ſic exp. & tridenti, aut furcæ tres dentes habenti: vel, tridenti (trifurco) furcæ: Merc. Cev. Et pro tridente &c. Jun.

Rad. 48. קֶמַח, m. eſt, farina: 70. ἄλυσον: Pag. Bu. Coc. farina, ſcil. ex quolibet frumento. Cogn. cum מָחַק, i. e. divulſit, protrivit: Nam farina fit ex frumento contrito: Av. Quo modo verò קֶמַח differat à סוֹלֶת, vide ibi: Merc. occ. autem hoc No. ſimpl. vel cum ſægol, vel ob pauſam cum kamets penult. locis ſeq. קֶמַח vel קָמַח farina, Gen.18.6. Num. 5. 15. Jud.6.19. 1Sa. 1.24. 28.24. 1 Reg.4.22. 17.12. 2 Reg. 4. 41. 1 Chron. 12. 40. Iſa. 47. 2. Hoſ. 8.7. Cui etiam ו cop. & הַ dem ſunt præf. ſic: וְקֶמַח & farina, 2Sa.17.28. הַקֶּמַח farinæ, 1 Reg.16.14. 17.16.

Rad.49. קָמַט; eſt, rugare, i.e. rugas contrahere. ſeu obducere, corrugare: Pag. Bu. defatigare aliquem ærumnis & calamitatibus: oppreſſit laboribus: laborioſum reddidit, ita ut cutis præ ærumnis emacietur, & in rugas contrahatur. Hinc κάματος, defatigo, κάματος, labor, defatigatio. &c. Av. Ab hàc Rad. apud Hebræos, קְמָטִין, ſunt rugæ. Sunt qui conferant cum קֶמַח, de quo paulò inferiùs, apud doctores uſitatiuseſt: in textu autem reperitur tantùm in Job. Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc exp. corrugari contrahi, item ſuccidi. prout occ. in fut. kal, (a 3. ſ. m. יִקְמֹט & in 2. ſ. m. תִּקְמֹט) 2. ſ. m. cum ו conv. præf. & נִי aff. ſic: Job. 16. 8. וַתִּקְמְטֵנִי, & corrugaſti me: Bu. Conc. & rugare feciſti me: Pag. Et rugas obduxiſti mihi: Bu. Lex. Et defatigaſti me, ærumnis, ſcil. & morbis: Av. Et corrugaſti me: i.e. emaciaſti: nam ſequitur כַּחְשִׁי maciesmea: Coc. propter maciem enim carnis, rugat cutis, ſivè pellis: & ſic rugæ ſunt teſtimonium maciei, ac tenuitatis: prout ſequitur eodem verſu; In teſtem fuit,

fuit, (quòd ſcil. corrugati me, teſtimonio eſt: Merc.) & ſtetit contra me: macies mea in facie mea reſpondebit, vel teſtificabitur: Pag. Quòd rugas obduxiſti mihi, pro teſte eſt: quantopere, ſcil. fatiget me dolor, &c. Jun.

In pual, קְמַשׁ: corrugari: Bu. defatigatus eſt: Av. vel fuccidi: Pag. Bu. Conc. prout occ. in præt. pual, 3. pl. Job. 22.16. Qui קְמְשׁוּ, corrugati ſunt: Bu. Lex. Coc. defatigati ſunt: Av. vel qui נִכְרְתוּ, excifi ſunt ex hoc mundo, ſcil. per diluvium, juxta ab Ezra, & R. Levi. Solent autem cadavera hominum aquis merſa corrugari: Bu. Lex. Qui fuccifi ſunt: (Pag. Bu. Conc.) & non erat tempus: i. e. ante tempus. Ad verbum ſonat qui rugati ſunt: & tranſl. juxt R.D. ſuccifi ſunt in tempore non ſuo, ac ſi, in juventute, venaſſet tempus ſenectutis illorum, ut morerentur. Et tempus ſenectutis, eſt tempus rugationis, Vel eſt per Metath. à קֶשֶׂם, quod apud doctores eſt, ſuccidere: Hieron. qui ſublati ſunt ante tempus ſuum. Pag. Qui corrugati ſunt quùm nondùm (eſſet) tempus: i.e. intempeſtiâ morte abrepti ſunt, & diluvio merſi: prout ſequitur: fluvio effuſo (in) fundamentum eorum: h.e. aquis diluviiterram inundantibus. Corrugantur autem hominum merſorum, & diù in aquis fluctuantium corpora: Synecdoche: Jun.

Rad. 50. קָמַל vel cum Tseri קֵמַל: eſt, excidere, ſuccidere, inquit R.D. Pag. vel potiùs intranſitivè, ſuccidi; Merc. exſcindi, Bu. Conc. languere: exareſcere marceſcere, marcidum fieri: Bu. Lex. calamitoſus fuit, ſuccifus eſt in calamo, ſeu culmo: eſt cogn. cum קָלַם, calumniis proſciſſus eſt. Hinc per Metath. κάλαμος, καλάμη & lat. calamus, culmus: κάλαθος, arundinetum, καλαμὼν arundinens, &c. Av. Quidam opponunt verbis חָמַל, & גָּמַל: quaſi ſit ſuccidi abſque commiſeratione. Ego putarim reſpondere verbo marceſcendi, quod Græcis eſt μαραίνεσθαι, idem penè cum נָבַל: niſi quòd mihi gravius videtur, ut ſit plane exareſcere: ideò exponunt per, excidi. Merc. prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. ſic: Iſa. 33.9. Erubuit Lebanon, קָמַל, ſuccifus eſt: Pag. Bu. Conc. languebat: ſed juxta R. Sal. exaruit, ac proinde excifus fuit: Bu. Lex. Calamitoſus fuit: Av. elanguit: 70. ἐχλόασε ἄνθος: Coc. ubi Maſora notat Mem eſſe cum pathach: quod ſcil. eſt præter normam, nam propter Athnach debuerat eſſe cum kamets: ut R. D. inquit: ſcribit tamen R. Jacob filius Elhazar, quòd in libro Salem, i.e. perfecto, venit cum pathach, eo quòd abſque accentu diviſivo eſſet קָמַל cum Tseri: ut apparet ex loco ſeq. in Iſa. 19. Sed verſum eſt Tseri propter Athnach in pathach: ſi verò eſiet à קָמַל cum pathach, tum Athnach eſſet cum kamets. Et ſic etiam ſcribit R. Jonah. Et quòd hæc eſt ratio in omnibus locis in quibus cum Athnach & Soph Paſuk invenitur pathach, tam in nominibus quàm in verbis: Et hæc eſt etiam opinio aliorum doctorum & grammaticorum; Pag. Item occ. etiam in præt. kal, 3. pl. cum Tseri penult. ſic: Iſa. 19.6. calamus & juncus קָמְלוּ, ſuccifi ſunt: Pag. excifi ſunt: Bu. Conc. marceſcent: Hiero. in Pag. languebant: Sed R. Sal. exareſcent, exſiccatis, ſcil. fluminibus: Et Ab. Ezra, exſcindentur. Bu. Lex. calamitoſi fuerunt: Av. קָנֶה וָסוּף arundo & alga קָמְלוּ, elanguerunt: deficiente ſcil. humore: Coc.

Rad. 51. קָמַץ: eſt, קָבַץ, congregare, & אָסַף colligere: juxta R. D. ſed ſecundum doctores, inquit, eſt, capere pugnum cujuſpiam rei: Pag. Kimchi vero non dicit ſecundùm doctores, ſed ipſemet ita exponit, i. e. vult dicere plenitudinem pugni, cùm quis digitos colligit & contrahit in volam manus: pòſt tamen juxta doctores dicit, quo id modo fieret. Extendebantur, inquiunt, tres digiti in plantam, ſeu volam manus deindè ille idem deſuper radebat pollice, infernè verò minimo digito. Hinc Grammatici motionem קָמַץ, formà tamen Benoni Chaldaici appellàrunt, quod contractis labiis ſonum efferendum indicet, quaſi contractorem dicas. Quidam hanc Radicem conferunt cum קָמַשׁ antè poſitâ. Plenum pugillum accipere, quaſi Latinè dicas pugillare, i. e. pugillo menſurare, tantum capere quantum pugno complecti queas: &c. Merc. collegit in pugillum, q.d. pugillavit: Bu. Lex. contraxit, apprehendit: collegit manu contractâ, comprehendit pugillo, portavit in pugillo: Hinc κομίζω porto in manu, κομίζομαι capio, recupero. Av. ſignificat hoc verbum pugno capere: 70. θράσσειν Coc. prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. locis ſeq. וְקָמַץ & colliget, prehendet, Lev. 2. 2.. 5. 12. Num. 5. 26. Atque indè eſt No. קֹמֶץ, m. pugnus, pugillus: manipulus: à colligendo: Pag. Bu. pugillus: h.e. manus ſeu vola contracta ad prehendendum: 70. δράξ. Cocc. Av. Eſt autem forma hujus No. inſtar גֹּרֶל, Pag. Et ſignificat q.d. contractionem, volæ ſcil. Merc. occ. autem hoc No. ob Aff. cum cholem mutato in kibbuts ſub primâ: (inſtar גֻּרְלוֹ à גּוֹרָל: Pag.) ut cum ו aff. Cui etiam בְּ eſt præf. ſic: בְּקֻמְצוֹ pugillum ſuum, Lev. 2. 2.. 5. 12. בְּקֻמְצוֹ pugillo ſuo, Lev. 6. 8. In formâ pl. m. eſt. קְמָצִים, pugilli, manipuli: congregationes: formæ inſtar בְּקָרִים à ſ. m. בּוֹקֶר: Pag. Merc. Prout occ. hæc forma pl. m. cum ל præf ſic: Gen. 41. 47. Et fecit terra in ſeptem annis ſaturitatis, ſeu abundantiæ, לִקְמָצִים, ad congregationes: i. e. congregavêrunt homines terræ frumentum ad congregationes: i. e. ut congregarent, (vel, ita ſcil. ut, &c. vel, quia congregârunt: Merc.) atq; colligerent fruges multas - vel. & fecit: i. e. protulit terra fructum multum: Pag. Ita ſcil. ut ex uno grano, pugilli ſeu manipuli provenerint. In Kimchi verò pro, פְּרוּטָה, obolo, puto ſcribendum פְּרוּדָה, quod eſt granum: quanquam idem & illà voce poteſt accipi, ut ſit idem cum פֶּרֶשׂ, Hebræo: Merc. In vel ad, manipulos; Bu. Conc. & Lex. vel manipulatim: h.e. copioſos manipulos frumenti: Bu. Lex. Ad pugillos: i, e. ad congregationes vel ad acervos abundantes, ita ut ex uno grano fierent pugilli: Av. produxit verò terra ſeptem illis annis ſaturitatis manipulatim: Hyperbole: ad maximum proventum ſignificandum; ut verſ. 49. q. d. ex uno grano, integer manipulus colligebatur: Jun. Targum in theſauros, i. e. horrea: Et R. Sal. exp. קֹמֶץ עַל־קֹמֶץ pugno ad pugnum, יָד־עַל־יָד הָיוּ אוֹצָרִים manu ad manum, aut mox, mox, fuerunt theſauri: Pag. Sed videtur potiùs legendum אוֹצָרִין (viz. in part. Ben. kal, pl. m.) recondebant, reponebant identidem pugillatim ac acervatim fruges: Merc.

Rad. 52. קָמַשׁ: inde קִמּוֹשׁ, m. vel קִימוֹשׁ: urtica: Pag. carduus, chamæleon, cardui ſpecies: quibuſdam

buſdam eſt urtica: Bu.Lex. paliurus, carduus: cogn. cum מָשַׁק. undè מְמַשָּׁק i.e. vepres, vepricetum. Item cum שָׁקַם; ſicamorus, juxta quam arborem plerumque ſuccreſcunt paliuri. Hinc καμάττω, concutio, nam carduus concutit & lædit attingentes: Av. eſt ſpinæ ſpecies: Bu. Conc. prout occ. in ſ. m. ſimpl. vel cum chirek parvo ante dageſch, vel cum chirek longo, ſic: קִמּוֹשׁ ſpina, Iſa.34.13. קִימוֹשׁ ſpina, Hoſ.9.6. Atque inde eſt No. קִמְשׁוֹן, m. vel קִמְשׂוֹן, urtica; formæ inſtar יְקִלּוֹן, veſtis: de quo vide in יָקַל; Pag. Merc. Undè in pl.m. occ. Prov. 24. 31. Et ecce aſcendit, pro, aſcendèrunt, per totum ipſum, viz. agrum, vel totam ipſam, viz. vineam: קִמְשׂוֹנִים urticæ: vel, & ecce aſcendit. &c. urticæ, i.e. ſingula ſpecies urticarum. Pag. Cardui: Bu. Lex. Av. Nam diſtinguitur hîc a חָרוּל urtica, ut quidam reddunt: Bu. Lex. ſpinæ: Bu. Conc. junguntur ibi קִמְשׂוֹנִים & חָרִלִּים, notanda appoſita: עָלָה, increvit carduis: tecta erat ſuperficies ejus urticis. videtur per קִימוֹשׁ, extantiùs aliquid ſignificari: Coc.

Rad. 53. קָנַן: unde in piel קִנֵּן, eſt, nidificare, Pag. Bu. &c. Nidulatus eſt, fecit nidos; & propriè dicitur de avibus: tranſl. autem poteſt quoque de hominibus uſurpari: Cogn. cum קָנָה, acquiſivit: nam nidificare eſt, ſibi acquirere nidulos. Av. Quaſi eſſet parare nidum, ſeu manſiunculam: Merc. 70. νοσσεύειν: nidulari: Coc. prout occ. in præt. piel 3.ſ.f. & 3. pl. ut & in fut. piel, á 3.ſ.m. יְקַנֵּן: in 3.ſ.f. ſimpl. & in 3. pl.m. cum Tseri, ob pauſam, pro Scheva penult. ut ſeq. קְנָנָה nidificat, Iſa. 34.15. קִנְּנוּ nidificarunt, Ezech.31.6. תְּקַנֵּן nidificabit, Jer.48.28. יְקַנְּנוּ nidificabunt, Pſal. 104.17. In pual קֻנַּן, nidificare, ſeu nidulari factus eſt. Bu. Undè in part. pual מְקֻנָּן, nidificare factus, & in ſ.f. מְקֻנָּנָה, vel in formâ cum duplice Sægol ante Thau, מְקֻנַּנְתָּ: ſed occ. cum Jod parag. poſt duplex ſcheva & pathach: ſic: Jer. 22. 23. Quæ habitas in Lebanon, מְקַנְּנָתִי, nidificans, ſeu nidificas in cedris: Pag. Nidificare facta: Bu. Conc. quæ facta es ut nidificares: Bu. Lex. nidulata: Av. ſeu nidulans in Cedris; ſic præcedit יְשַׁבְתִּי. videtur comp. ex מְקֻנָּנַת, & pronomine 2. verſ.ſ.f. אַתְּי, tu fæm. Coc. vel eſt forma ex præt. & part. pual compoſita: & cum Jod abundante: Bu. Lex. Av. ratio autem hujus compoſitionis eſt, ut indicet illam jam olim nidificaſſe: & nunc nidificare in cedris. Pag. Av. i.e. Nidum ſuum: h.e. habitationem ſuam poſuiſſe, & ponere in domibus excelſis, tectis cedro. Pag. Atque indè eſt No. קֵן, m. nidus, nidulus, καλιά: 70. νοσσία: Pag. Bu. Coc. Manſio avis, ſeu avium: Merc. Av. ut ab Hebræis exp. מְרוֹר הָעוֹף: Merc. occ. autem hoc No. in ſ.m. ſimpl. vel cum Tseri, vel in forma cònſtr. aut ante Maccaph cum Pathach: cui priori formæ cum tseri כֵּ pro כָּהּ dem. eſt præf. ſic: קֵן nidus, Pſal. 84. 4. Iſa.16.2. קֵ nidus, Deut.22.6. כְּקֵן ſicut nidus, Iſa. 10.14. Cum affixis, & in pl. m. Tseri vel Pathach mutatur in Chirek parvum ante Dageſch, ob alterum Nun abjectum: ut cum יִ, הִ ob pauſam pro הָ, וּ, & הֶ aff. ut ſeq. קִנִּי nido meo, Job. 29. 18. קִנֶּךָ nidum tuum, Num. 24. 21. Jer. 49. 16. Obad. 1. 4. קִנּוֹ nidum ſuum, Deut. 32. 11. Job. 39. 27. Hab. 2. 9. קִנָּהּ nido ſuo. Prov. 27. 8. In forma pl. m. ſumitur pro cellulis: Cocc vel pro, manſiunculis, aut, manſionibus: Pag. Bu. prout occ. ſimpl. loco ſeq. קִנִּים nidi, Gen. 6. 14.

Rad. 54. קָנָא: undè in piel, קִנֵּא, eſt, zelari, zelare, zelotypum eſſe, æmulari; Zelo affici, aut proſequi: ad Zelum movere, vel commovere: Pag. Bu. Cum præp. לְ conſtr. in bonum ſumitur: cum בְּ, fere in malum: ut A.E. notat, Zach. 1. 14. Hinc eſt etiam æmulari, h.e. invidere, nam æmulationis affectus, ex invidiâ plerumque naſcitur. Bu. Lex. Zelotes fuit, æmulatus eſt, provocavit, zelum habuit, vel ex invidiâ vel favore: indignatus eſt, ægrè tulit. Cum Dat. eſt in bonum, pro aliquo æmulari: cum Accuſ. perſonæ vel præp. בְּ eſt, invidere. Hinc ἀγανακτέω, ἀγάνημαι, indignor, ſtomachor. &c. Av. קִנֵּא zelare: notat in genere, flagrare affectu: In ſpecie, diverſa ſyntaxi, flagranti affectu eſſe, pro aliquo, vel, in aliquem, iræ ſcil. aut invidiæ: 70. ζηλῶν. Cocc. In univerſum eſt, zelum habère, ſeu zelo, ſtudio, & æmulatione, ac ſingulari affectu duci: vel in bonum, & favoris cauſâ, dum rem nobis charam omnibus modis tueri ſtudemus: vel in malum, quod invidere, vel æmulari dicimus. Cum Lamed eſt favoris, præterquam, Pſal. 106. v. 16, & inviderunt Moſi, &c. Alioqui in malum cum Beth conſtruitur, & interdùm cum Accuſat. in bonum etiam reperio, accuſativo ſcil. ſuæ actionis, quaſi dicas zelare zelum: i.e. zelum habere, ſeu Zelo duci. De Phineas, Num. 25. Latinè etiam, æmulari accuſativum habet, etſi in bonum interim ſonat. Num. 5. de Zelotypia viri in uxorem dicitur cum Accuſativo. In Piel tantùm, & in hiphil invenitur, ſed in hiph. eſt ad zelum accendere, irritare, provocare. Nam Zelum, & invidiæ, & iræ complectitur hoc verbum. Quidam ſubtiliùs conferunt cum קָנָה, quaſi ſit habere Zelum. Reperitur & unum ex pihel tranſitivum in tertium, ut notat Kimchi, quod hîc habes, Deut. 32. Merc. Occurrit autem hoc verbum in præt. pihel 3. ſ.m. ſimpl. & cum וְ conv. præf. קִנְּאָ zelotypus fuit, Num. 25. 13, וְקִנְּאָ & zelotypus ſit, Num. 5. 14. Et in 1. ſ. præt. piel, occ. etiam ſimpl. & cum וְ conv. præf. ſed in 3. pl. cum נִי aff. abſque præf. (at cum Nun leni vel levi, i.e. ſine Dageſch, leniendi gratiâ: vel, ut levior, lenior & celerior ſit pronunciatio, juxta R.D. id quod & in aliis ſeq. videre licebit: Pag. Merc, Cev.) prout ſeq. קִנֵּאתִי zelotypus fui, 1 Reg. 19. 10, 14. Pſal. 73. 3. Zach. 1. 14. 8. 2. וְקִנֵּאתִי & zelotypus ero, Ezech. 39. 25. קִנְּאוּנִי ad zelum commoverunt me, Deut. 32. 21. In part. piel ſ.m. occ. cum הַ interrog. præf. loco ſeq. הַמְקַנֵּא nunquid æmularis, Num. 11. 29. In infin. piel eſt vel cum tseri in ult. קַנֵּא, vel cum Thau in fine poſt cholem, קַנְאוֹת, vel, קַנֵּאת: aut abſque dageſch in Nun קַנְאַת: vel cum cholem in ult. tantùm abſque Thau, in quâ formâ ult. occ. ſimpl. ſed ex formâ cum Tseri & וֹת, occ. cum בְּ præf. & וֹ aff. utrique ſic: קַנְּאוֹ zelando, 1 Reg. 19. 10, 14. בְּקַנְּאוֹ in zelando ipſum, Num. 25. 11. בְּקַנְּאוֹתוֹ in zelando ipſum, 2 Sam. 21. 2. In fut. piel, occ. 2. ſ.m. ſimpl. ſed 3. ſ.m. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & in 3. ſ. f. cum וְ conv. præf. ut ſeq. תְּקַנֵּא æmuleris, Pſal. 37. 1. Prov. 23. 17. וַיְקַנֵּא 24. 1, 19. יְקַנֵּא æmuletur, Prov. 23. 17. Iſa. 11. 13. וַתְּקַנֵּא & zelotypus eſt, Joel. 2. 18. וְתִקְנֵא & æmulata eſt, Gen. 30. 1. Item occ. etiam 3. pl. m. fut. piel, cum וְ conv. præf. & cum הוּ aff. poſt kibbuts pro Schurek penult.

penult. & cum Nun leni, ut ſuprà dictum, ob leviorem & celeriorem pronunciationem: ſic: וַיִּקְנְאוּ & inviderunt, Gen.26.14..37.11. 1Reg.14.22. Pſal.106.16. וַיְקַנְּאוּ & inviderunt ei, Ezec. 31.9. In hiphil הִקְנִיא, æmulare fecit, ad zelotypiam commovit, concitavit, provocavit: Bu. Lex. fecit æmulari: Av. παραζηλῶσι: &c. ut Bu. Coc. Undè in part. hiph. ſ. m. juxta normam eſſet, מַקְנִיא, vel, מַקְנֵא: ſed cum ה dem. præf. occ. cum He loco Aleph 3. Rad. & poſt Sægol pro Tseri ad formam quieſcentium tertiæ He: Pag. Bu.ſic: Ezech.8.3. Ubi (erat) habitatio ſeu ſedes, מוֹשַׁב הַסֵּמֶל הַקִּנְאָה, idoli zeli, הַמַּקְנֶה zelare facientis: Pag. malè quidam exp. pro poſſeſſore, Merc. Targum, ubi erat imago zeli רַמְרִין, iraſci facientis, Pag. ad zelotypiam provocans: Bu. Lex. Ubi erat ſimulachrum Zelotypiæ, quod Zelotypiam concitat. 70. ὁ ζηλωτὴς τοῦ κτήσεως: ſed videtur dici pro מַקְנִיא: Kimchi in Rad. ſcribit מַקְנֵא: videtur etiam ſubeſſe Antanaclaſis aut paronomaſia, h. e. ſimulachrum, quod Deum facit zelare, facit Iſraelitas ſervos tradi hoſtibus, Coc. ubi (erat) ſedes idoli Zelotypiæ, quod provocat ad Zelotypiam. i. e. Idoli Baalis illius cui Achaz altare Damaſceno ſimile fabricandum curaverat, & altare æneum Jehovæ adhibuerat ſuo Aquilonem verſus, denique totum cultum Dei à ſacerdote in illo exhiberi mandaverat. 2Reg. 16.10. & ſequentibus. quæ poſtea per Chizkjiam everſa omnia, per Menaſchem fuerunt reſtituta. 2 Reg. 21.3. & ſequentibus: iterumque poſt Joſchijam inſtaurata ſunt per Joachazum & fratres, 2 Reg. 23. 31. & ſequentibus Capitibus: Jun. ad ad zelum provocans: Bu. Conc. In fut. hiph. á 3. ſ.m. יַקְנִיא: occ. in 1.ſ. cum ם aff. & in 3. pl. m. vel poſt Kibbuts, vel poſt Schurek penult ut ſeq. אַקְנִיאֵם ad zelotypiam commovebo eos Deut.32.21. יַקְנִיאוּהוּ ad zelotypiam, commoverunt eum, Deut.32.16. יְקַנְּאוּהוּ idem, Pſal.78.58. Atque indè ſunt nomina ſeq. 1.No. קַנָּא. m. Zelotes: Pag. Bu. &c. æmulator: Pag.Av. qui ſcil. ægre fert injurias: in bonam & in malam partem ſumitur: Av. ut in loco 1. cit. Exod. 20.5.34.14. כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא nam Jehovah, nomen ejus eſt Zelotes, qui, quemadmodum ſuas perfectiones & virtutes manifeſtat, ita etiam ſolus honorari, amari, metui vult, & ſortationem à ſe non dimittit impunitam: Coc. Occ. autem hoc No. præterea locis ſeq. קַנָּא Zelotes, Exod.20.5..34.14. Deut.4.24..5.9.. 6.15. Item 2. Hinc etiam No. cum cholem in ult. idem ſignificans. viz. קָנוֹא. Zelotes, Joſh. 24.19. Nah.1.2. Atque indè 3. hinc etiam No. ſubſtant. קִנְאָה, f. zelus, æmulatio, invidia, invidentia, zelotypia. i. e. æmulatio, ζῆλος: Pag. Bu. Coc. ſingularis quidam & ardens eſt affectus, ac ſtudium ex eo proveniens, quòd quis timeat ne alter habeat, aut eo fruatur, quod ſibi cum nemine velit eſſe commune: ut inter conjuges ex forma uxoris: Merc. Ut Prov. 6.34. קִנְאָה חֵמַת גָּבֶר, Zelotypia eſt ardor viri, h. e. facit virum ardere. Et Cap.27.4. Quis ſtabit coram קִנְאָה, zelo? h.e. Æſtu, quem quis concipit ex violatione rei amatæ? Et Cant. 8.6. valida eſt, ut mors, אַהֲבָה, dilectio, vehemens ut infernus, קִנְאָה, zelus, &c. Coc. Paulus ad Rom. 13. gemina voce, hoc No. pleniùs expreſſit, per contentionem, & æmulationem, ut quidam volunt. Sic ad Philip 1. Kimchi monet Radicis hujus ſignificationem vicinam eſſe deſiderio: Merc. Græcum eſt ζηλοτυπία: Pag. Occ. autem hoc No. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. קִנְאָה Zelus, Zelotypia, invidia, Num. 5.14. Job. 5.2. Prov.6.34..14.30..27.4. Cant.8.6. Iſa.42.13..59.17. Zach.1.14..8.2. וְקִנְאָה & Zelus, Ezech.16.38. הַקִּנְאָה Zelotypia. Ezech. 8. 3,5. Et in formâ ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum י aff. cui etiam בְּ & יְ eſt præf. Ut & cum הָ, vel in pauſâ הָ֫ aff. cui priori cum Scheva penult. יְ eſt præf. ut & cum י aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. Sed cum ם֫ aff. abſque præf. prout ordine ſequuntur קִנְאַת Zelus, Pſal.69.10. 2Reg.19.31. Eccl.4.4. Iſa.9.6..11. 13..26.11..37.32. קִנְאָתִי Zelotypia mea, Num.25.11. Pſal.119.139. Ezech.16.42.. 23.25.. 36.5. Zeph.3.8. בְּקִנְאָתִי Zelotypia mea, Num.25.11. 2 Reg.10.16. Ezech.5.13..36.6. וּבְקִנְאָתִי & Zelotypia mea, Ezec. 38.19. קִנְאָתֶךָ Zelus tuus, Iſa.63.15. קִנְאָתֶךָ Zelus tuus, Pſal. 79.9. וּכְקִנְאָתֶךָ & juxta Zelum tuum, Ezech.35.11. קִנְאָתוֹ Zeli ejus, Zeph. 1.18. וְקִנְאָתוֹ & Zelus ejus, Deut.29.20. קִנְאָתָם invidia ipſorum, Eccl.9.6. Item in forma pl. f. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. ſic: קִנְאֹת Zelotypiæ, Num.5.15,18. הַקִּנְאֹת iidem, Num.5.25.29.

Rad. קנה. eſt. acquirere, comparare: emere: & acquiſitum poſſidere: Pag. Bu. utrumque ſignificat hoc verbum ut κτᾶσθαι Græcis, & parare, ſeu comparare labore, ſeu induſtria, vel precio: Et in poteſtate ſuâ habere, quod & abſolutè dicimus, habere. Merc. nactus eſt, adeptus eſt, acquiſivit generando, emendo, comparando, educando, vel quàcunque aliâ ratione fieri poteſt. Hinc γεννάω, gigno, γονεὺς, γεννήτης, genitor; item Lat. genero, gigno, pro quo veteres uſurpabant. geno: undè præt. genui: & ſup. genitum. Av. קָנָה, eſt, habere: viz. generatione, potentia, labore, cura, pretio: emere. Ut Gen. 4.1. קָנִיתִי אִישׁ, peperi, virum: habeo ex partu: Et Deut.32.6. אָבִיךָ קָנֶךָ, pater tuus, qui ſcil. genuit te: ſic Prov.8.22. יְהוָה קָנָנִי, Jehova habuit me (viz. genitam: vide verſ. 24.) principium viæ ſuæ, prima Dei progreſſio eſt filius: qui eſt ſapientia. Gen. 14.19,22. קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, cujus eſt cœlum & terra. 70. ὃ ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Atque ita etiam vertunt, Prov.8.22. ἔκτισέ με: quùm, ſi rem probè conſideraſſent, debuiſſent vertere, ἐγέννησέ με. quod ponunt, Zac.13.5. æquè ineptè. Sirachides ſimiliter cap. 1.4. πρώτη πάντων ἔκτισε σοφία, καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος v.8, 9. κύριος αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν, καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν, καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, &c. vide & cap.24.8,9. Is videtur intelligere ſapiens decretum, ſecundum quod Deus tùm omnia facit, tùm Eccleſiam ſanctificat & ſalvat: ſed in Proverbiis agitur de ſapientiâ, quam Deus habuit ante decreta: Coc. In Bu.Conc. Rad. hæc duo ſignif. i. eſt, acquirere emere, &c. ut Pag.Bu. prout occ. in præt. kal 3.ſ.m. & f. ſimpl. ſic, קָנָה emit, Gen.28. 10..47.22..49.30..50.13. Joſ.24.32.2 Sam.12.3. קָנְתָה acquiſivit, Pſal. 78.54. Item, occ. etiam, 3.ſ.m. præt. kal, cum נִי, הָ֫, & הוּ֫ Aff. ſic, קָנָנִי poſſidebat me, Prov. 8.22. קֹנֵהוּ poſſeſſor, emptor tuus eſt, Deut.32.6. קָנָהוּ emit illum, Lev.27.24. Sic etiam in 2. ſ. m. præt. kal. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. & in 1. ſ. & 1. pl. ſimpl.

simpl. ut seq. קָנִיתָ acquisivisti, Exod.15.16. Ruth.4.5. Psal.74.2..139.13.Is.43.21. Jer.13.4. וְקָנִיתָ & comparato, Jer.13.1..19.1. קָנִיתִי acquisivi, emi, comparavi, Gen.4.1..47.23. Rut.4.9,10. Ecc.2.7. קָנִינוּ comparavimus, Neh. 5.8,16. In ben. kal, s. m. occ. simpl. & cum הַ, בְּ & לְ præf. ut & cum הוּ Aff. sic: קוֹנֵה possidens, possessor, emptor, Deu.28.68 Prov.15.32..19.8.constr. קוֹנֵה idem, Gen.14.19.22. vel sine vau, emens, emptor, Lev.25.28. Pro.20.14.Eze.7.12. כַּקּוֹנֶה sicut emptor, Isa.24.2. לְקוֹנֶה emptori, Lev. 25.30. קוֹנֵהוּ Emptore suo, Emptorem, possessorem suum, Lev.25.3.Isa.1.3.Et in forma pl.m. קוֹנִים, qui acquirunt, possidentes, &c. prout occ. in formâ pl. m. constr.cum הַ Aff.loco seq. קוֹנֵיהֶן possessores earum, Zach.11.5. In Infin.kal,occ. vel plene cum He 3. Rad. post cholem, vel def. cum cholem tantùm, & post camets in utroque: ut & rursùs cum He post cholem & cum Scheva sub primâ: sic, קָנוֹה emendo.Lev.25.14.1 Chron.21.24. קָנוֹ emendo,2 Sam.24.24. קָנוֹה comparare, Prov.16.16. Item,occ.etiam Infin.kal juxta normam quiescentium 3.Rad.He cum Scheva, scil. penult. & Thau post vau cholem: idque cum וְ cop. pro לְ scil. ob Scheva seq. לְ & לִ præf itidem pro לְ, ob Scheva seq.sic, וְקָנוֹת & comparare.Pro.16.16. לִקְנוֹת emere, comparare, 2 Sam.24.21.2 Chron.34.11. Prov.17.17. Isa.11.11. Jer.32.7. Am.8.6. וְלִקְנוֹת & ad emendum, 2 Reg.12.12. קְנוֹתְךָ emere te, Ruth.4.4.In Imper.kal, s.m.occ.simpl. קְנֵה eme, Gen.47.19. Ruth.4.4.8.Pro. 4.5,7.. 23.23. Jer.32.7,8,25. In fut.kal,1.s. occ.simpl.& cum וְ conv.præf. & in 2.& 3.s.m. in forma plena simpl. ut seq. אֶקְנֶה emam,2 Sam.24.24.1 Chro.21.24. וְאֶקְנֶה & emi comparavi, Jer.13.2..32.9. תֶּקְנֶה emeris,Exod. 21.2. Lev.25.15. יִקְנֶה emet,comparabit, Lev. 22.11. Prov.1.5..18.15. sed occ. etiam 2.s. m. fut. kal, cum וְ conv.præf. defectivè,per Apoc. 3.Rad.He: & cum chirek penult. & sægol in ult. pro more talium: sic, וַיִּקֶן & emit, Gen.32.19..47.20.2 Sam.24.24.1 Reg.16.24. ut & rursus, 3.s.m. fut.kal, occ.cum וְ conv. præf.& הוּ Aff. & in 2.& 3.pl.m. simpl.ut seq. וַיִּקְנֵהוּ & emerat eum, Gen. 39.1. יִקְנוּ acquiretis Lev. 25.44, 45. יִקְנוּ comparabunt,Jer.32.44. In Niphal, נִקְנָה comparari, emi: Bu. acquisitus seu comparatus est emptione: Av. prout occ.in præt.niph. 3.s.m.cum וְ conv. præf. loco seq. וְנִקְנָה & comparabitur, Jer.32.43. Et in fut. niph. à 3.s.m. יִקָּנֶה, comparabitur &c.occ. in 3.pl.m.simpl. sic, יִקָּנוּ comparabuntur, Jer.32.15. In hiphil, הִקְנָה, acquirere, possidere fecit: fecit emere: i.e. acquisivit, emit: Av. prout occ in 3.s.m.præt. hiph. cum נִי Aff. sic. Zach.13.5. vir colens terram, seu cultor terræ sum, quia Adam הִקְנָנִי, possidere fecit me,ab adolescentia mea: Pag. scil.terram possidere fecit me: juxta A.E vel pecuarium fecit me.pecoribus custodiendis præfecit me,juxta R.Sal.ex sign.sc.nominis derivati מִקְנֶה,de quo infra Bu. Lex. est, q.d. inquit R.D. docuit me ut possiderem pecus, pro pecora: & colerem terram: i. e. ut essem pastor, & agricola: Pag. Homo docuit me pecuariam artem: vel pecuarium me fecit, (ducitur enim in hac signif. à מִקְנֶה, pecore:) homo quidam, scil. Merc. Hieron. quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.Et R.D.in Comment. quoniam Adam docuit me, ut pascerem pecora, & excercerem culturam terræ: & sic R. Menachem, pascere fecit me pecora: Pag. fecit me emere: Coc. Sed dicat, non sum Propheta: vir agricola sum: nam instituit me aliquis, (Hebr. homo)à pueritia mea. Nec sum, &c. viz. ampliùs: q.d. discessi ab illo vivendi (in prophetando scil.) genere, & me ad justum laborem contuli, quem Deus imperavit, & me amici antè docuerunt. Jun. pecuariam docuit me: Bu. Conc. Atque indè juxta quosdam hîc locatur illud Ezech.8.3. Quasi esset part. hiph. s. m. cum הַ dem. præf. ab hac Rad. קָנָה sic: Ubi erat sedes simulachri zelum, הַמְקַנֵּא acquirentis: 70. κτωμένου. Av. Sed de hoc videsupra ad part. hiph. קָנָא: Coc. Bu. Conc. Atque indè ex hàc Rad. קָנָה, sunt nomina seq. 1. No. cum suis heemant. á fine, post Jod loco 3. Rad. He, viz. קִנְיָן m. possessio, acquisitio, negotiatio, emptio, &c. Pag. Bu. videtur esse generalius quàm No. seq. מִקְנֶה: ut sit quævis possessio, seu res parta, substantia: arctatur tamen ad rem pecuariam. Merc. emptio, acquisitio: pecus, peculium, res pecuaria, quadrupedia animalia: Av. res acquisita. sivè, quam quis habet à se: Coc. prout occ. hoc No. in absol. formâ s.m. cum וְ cop. præf. sed in forma s. m. constr. cum pathach scil. in ult.simpl. & cum הַ, vel in pausa, הָ.., וְ & ם Aff. cui ult. etiam וְ cop. est præf. ut seq. וְקִנְיָן & acquisitio, possessio, Ezech.38.12,13. קִנְיָן emptio, Lev.22.11. קִנְיַן possessio tua, Prov. 4.7. קִנְיָנְךָ possessione tua, Psal.104.24. קִנְיָנִי possessionem suam, Gen.36.6. Ps. 105.21. וְקִנְיָנָם & possessio eorum, Gen.34.23. Item 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. viz. מִקְנֶה m. possessio: maximè pecuaria: emptio: pecus, &c. Pag. Bu. acquisitio: quicquid acquiritur emendo, generando, educando, laborando &c.κτῆνος, pecus,&c. Av. Cocc. acquisitio, peculium: Græcè, κτῆσεις, ut reperies, 1 Petri 2. Item ad Ephes.1. & 2 Thes. 2. Et aliquanto specialiùs. Acquisitio pecoris, vel animalium, quæ in pascuis aluntur: pecus industriâ nostrâ, labore,vel pretio partum. Est autem collectivum. Ratio nominis est, quòd veteres bonam partem suæ possessionis in pecore collocarent, sicut & nostri indè pecuniam dixerunt. Kimchi in libro Radic. notat hoc nomine tam majora, quàm minuta pecora contineri. Josue tamen 14.4. וּמִקְנֵיהֶם וּקְנִינָם exponit, pecoribus eorum crassioribus, & minutioribus, ut מִקְנֶה sit crassius; קִנְיָן verò minutum pecus: sicut & eo loco Jonathan convertit לְבָעִירֵיהוֹן וּלְבַחֵיהוֹן jumentis, & pecoribus eorum. Sic enim in nostris exemplaribus inveni, non ut Elias dicit, in posteriori וּלְקִנְיָנֵהוֹן & possessioni eorum. Sanè idem Kimchi in libro Rad. illud Genesis 34.23. מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם prius exponit de bestiis, posterius de reliquis facultatibus; id quod magis placet. Atque illic Onkelos reddit בְּבַעֲוָתְהוֹן וְקִנְיָנֵהוֹן, pecora eorum, & possessio (seu, res) eorum. Exempla satis ostendunt מִקְנֶה non de minuto tantùm dici pecore. Merc.Occurrit autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in forma absol. s. m. simpl. & cum וְ, הַ, בְּ & וּבְ præf. ut seq. מִקְנֶה pecus: peculium: possessio, acquisitio, Gen.46.32,34..47.6. Exod.12.38. Num.32.1,4. Deut. 3.19. 2Chron.14.14..26.10. Job.36.33. Jer.9.9. Eze. 38.12,13. וּמִקְנֶה & pecus, Gen. 4. 20. Num. 32. 1. 1Chron.28.1. הַמִּקְנֶה pecus, Gen.29.7. Jud. 18. 21. 1Sam. 30.20. בַּמִּקְנֶה pecore, Gen.13.2. וּבְמִקְנֶה & præf.

(præf eſt בְּ i.e.) cum pecore, Joſ.22.8. Item in formaſ.m. conſtr. cum tseri, in ult. occ. ſimpl. & cum וֹ, יִ, מִ & יְמִ, præf. ut ſeq. מִקְנֶה pecus, Gen.13.7..26.14..31.9, 18..49.32. Exod.9.4,6. Eccl.2.7. וּמִקְנֶה & poſſeſſio, Gen.47.18..26.14. 2 Chron.32.29. וּבְמִקְנֶה & pro poſſeſſione, Gen 47.17. מִמִּקְנֵה de pecore, Exod.9.7. וּמִמִּקְנֶה & de pecore, Ex.9.6. Sed occ. etiam hoc No. cum affixis variis: ut cum וֹ aff. ſimpl. & cum וֹ cop. præf. & cum יו aff. ſimpl. & cum לְ præf. ut & cum הוֹ aff. cui priori בְּ eſt præf. & alteri מִ & לְ ſunt præf. ut ſeq. מִקְנִי pecus meum, Ex.17.3. וּמִקְנִי & pecus meum, Num.20.19. מִקְנֵנוּ pecus noſtrum. Exod.10.26. Num. 32.26. לְמִקְנֵנוּ pecori noſtro, Num.32.16. מִקְנֵךְ pecus tuum, Gen.30.29. Exod.9.19..34.19. בְּמִקְנֵךְ in pecus tuum, Exod. 9.3. מִקְנֵהוּ pecus ejus, ſuum, Gen. 31.18..34.5..36.6. Exod. 5.20,21, Job. 1.3. וּמִקְנֵהוּ & pecus ejus, Job. 1.10. וּלְמִקְנֵהוּ & pecori ſuo, Gen. 33.17. In formà pl. m. מִקְנִים, & in conſtr. מִקְנֵי; poſſeſſiones, pecora, &c. prout occ. in pl. conſtr. cum הַ aff. ſimpl. ſed cum הֶם ſimpl. & cum וֹ cop. præf. idque cum וֹ cop. vel plenè cum Jod. plur. vel def. cum Tseri tantum abſque Jod penult. & rurſùs cum בְּ præf. plenè, ut ſeq. מִקְנֵיךְ pecora tua, Iſa.30.23. מִקְנֵיכֶם pecora veſtra, Gen.47.16. וּמִקְנֵיכֶם & pecora veſtra, Joſh.1.14. 2 Reg.3.17. וּמִקְנֵכֶם & pecora veſtra, Deut.3.19. בְּמִקְנֵיכֶם pro pecoribus veſtris. Gen.47. 16. Item occ. etiam pl. m. conſtr. cum הֶם aff. idque itidem ſimpl. vel plenè cum Jod pl. vel def. cum Tseri tantùm penult. Sed cum וֹ & לְ præf. formæ plenæ: ut ſeq. מִקְנֵיהֶם vel, מִקְנֵהֶם pecus eorum, pecora ſua, Gen.34.23..36.7..46.6..47.17. Num.31.9. 1 Sam. 23.5. 1 Chron.5.9,21..7.21. Jer.49.32. וּמִקְנֵיהֶם & pecora eorum. Jud.6.5. Pſal 78.48. לְמִקְנֵיהֶם pecoribus eorum, Joſh. 14.4. Item 3. hinc etiam No. מִקְנָה, f. acquiſitio, poſſeſſio, emptio, comparatio: Pag Bu. Av. Item res acquiſita jure quodam: Av. ὥρη: emptio: Cocc. prout occ. hoc No. in abſol. formà ſ. f. cum הַ dem. & לְ præf. Sed in forma ſ. f conſtr. ſimpl. & cum וֹ cop. præf. ut & cum וֹ aff. abſque præf. prout ſeq. הַמִּקְנָה emptio, poſſeſſio, Jer. 32.11, 12, 14 16. לְמִקְנָה in poſſeſſionem, Gen. 23.18. מִקְנַת emptio, Gen.17.23. Exod.12.44. וּמִקְנַת & emptio, Gen.17.12,13,27. מִקְנָהוֹ emptio ejus. Lev.25.16,51.. 27.22. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, ex Bu. Conc. in nomine inde ducto. viz. קָנֶה, m. Canna, calamus; tam menſuræ, quàm aromaticus, qui vulgò dicitur קִנֵּילָה, canella, inquit R.D. culmus, arundo, calamus menſorius vel odoratus: item ſcapus in ſtatera, unde ſcil. bilances dependent. Pag. Bu. Coc. arundo: item calamus aromaticus, quem ſcil. mercatores vendebant, & olim magnam acquiſitionem & negotiationem cum eo excercebant. Sed eſt & nomen menſuræ ad formam cannæ, ſeu calami, factæ. Av. arundo habens internodia. A longitudine quidam nomen ductum putant. Eſtque duplex, naturalis & artificialis. Item naturalis duplex: vulgaris, & aromatica, ex cujus ſucco per decoctionem fit ſaccharum juxta quoſdam, ſed malo cum Kimchi eſſe vulgò canelam. Eſt & calamus menſorius, vulgus etiam cannam vocat. Eſt & artificialis calamus per ſimilitudinem, qualis in candelabro deſcribitur, Exod.25. Item dicitur etiam hoc nomine, Lancea, quòd longitudine cannam referat, Pſ. 68.31. Item, ſtatera, cui hinc inde filis appenduntur bilances, Iſa.46.6. Alii regu'am transverſam exponunt. cui hinc indè appenduntur pondera, ſicut & noſter interpres ſtateram reddit. Doctores faciunt tres bilancium partes, animam earum quæ in aere pendeat tribus palmis, & totidem á terra attollatur, item calamum, & lumbos duodecim palmis; Merc. Occurrit autem hoc No. abſol. ſ. m. ſimpl. & cum וֹ, הַ, בְּ, & לְ præf. ut ſequuntur. קָנֶה arundo; &c. Job.40.21. Pſal.68.31. Iſa.19.6.. 42.3..43. 24. Ezech.29.6..40.5,6,7,8. וְקָנֶה & calamus, Jer.6. 20. Ezech. 27. 19.. 40. 7,8. הַקָּנֶה arundo, calamus, 1 Reg. 14. 15. 2 Reg. 18.21. Iſa. 36.6. Ezech. 41. 8. בְּקָנֶה in calamo, Gen. 41.5,22. Exod. 37. 19. בַּקָּנֶה in calamo, Exod.37.19, Iſa.46.6. לְקָנֶה arundini, Iſa. 35.7. Item occ, etiam hoc No. in forma ſ. m. conſtr. cum Tseri ſcil. in ult. poſt ſcheva penult. ſimpl. & cum וֹ & בְּ præf. ſic, קְנֵה calamus, Ezech. 40.5. וְקָנֵה & calamus, Exod.30.23. Ezech.40.3. בְּקְנֵה calamo, Ezech. 42.16,18,15,17. Item, occ. etiam hoc No. cum וֹ cop. & מִ præf. & הַ Aff. ſic, Exod.25.31. & 37.17. וְקָנֵהּ: & calamus ejus: Bu. Et rami ejus: Jun. Sed in alio ſenſu, Job.31.22. מִקָּנֵהּ, de calamo ſuo: Bu. Conc. Et brachium meum, à cannâ ſuâ confringatur. Pag. de canna ſua, vel lacerto ſuo: & ſic vocatur os longum brachii, inſtar calami, à junctura cubiti, uſque ad junctura humeri: ut R.D. ſcribit: Bu.Lex. In pleriſque autem libris litera He hoc loco eſt lene, ſeu quieſcens: Pag.Merc. h.e. abſque mappik, quod Chaldæus expreſſit; Bu.Lex. Nam juxta normam mappikandum erat, inquit R.D. ut notaret pronomen fæm. Pag.Cev. Quidam autem faciunt hoc Nomen per ſe, in formà ſ. f. קָנָה, canna, calamus: item canna brachii: Pag. Av. Os ſcil. oblongum à flexurà cubiti uſque ad humerum, inſtar cannæ: Av. plerique verò ſtatuunt id eſſe No. præced. m. cum Aff. ut ſupra explicatum eſt, Quod No. præced. m. occ. etiam in abſol. formà pl. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ſed in forma pl. m. conſtr. ſimpl. קָנִים calami, rami Exod. 25.32..37.18. Ezech. 42.16..17.18, 19. הַקָּנִים idem, Exod. 25. 32.. 37. 19.. 37. 21.. 25.35. קְנֵי idem, Exod. 25.32..37.18. ſed occ. in formà pl. f. (ab abſol. ſeu ſimplice קָנוֹת) cum וֹ cop. præf. & ם Aff. ſic, וְקָנוֹתָם & calami, rami eorum, Ex. 25.36.. 37.22. Notandus autem hìc ſpecialiter locus ſuprà cit. ad 1. ſ. præt. kal Gen. 4.1. & peperit Cain, & dixit, קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה acquiſivi virum à Domino. Ubi אֶת־ ponitur vice מִן־, à, vel ab: & ſic Targum habet: vel eſt vice עִם־, cum: juxta R. Sal. Pag. Nam quod alii per Accuſ. exponunt ipſum Dominum, mihi alienum videtur: etſi huc ſciam inclinare nonnullos, juxta ſententiam Cabalicorum, quaſi Chavva putaret ſe peperiſſe Meſſiam. Sed אֶת־ mihi videtur idem valere cum מֵאֵת־, à: ſicut & Græci dicunt ξὺν θεῷ: Merc. Hier. per Deum: Pag. Acquiſivi virum (à) Jehova. Ellypſis eſt particulæ. ut infrà, 44.4. & Deut. 14.1. niſi forte, ut Hier. interpretemur, σὺν θεῷ: Jun. ſed mihi videtur locus ille ſic reddendus, acquiſivi, h.e. peperi, virum, nempe Jehovam. Sive quod putaret, promiſſionem ſeminis victoris Satanæ jam eſſe impletam, non intelligens eum ex virgine debere naſci, non intervenientе voluntate peccatoris: ſive quòd in hoc partu ſignum putaret eſſe veritatis: aut quaſi patrem promiſſi ſe-

minis ſuſcepiſſet, aut quod promiſſione ſe ſolata ſit, contra dolores partus & mortem. Neque enim facilè adducor, ut credam, ibi אוֹת notare, cum: ut dicere ſolemus, ξὺν θεῷ: (id enim potius dicitur בַּיהוָה in domino: Vide Pſal.18.30. Et עָשָׂה אֶת־אֱלֹהִים 1 Sam.14.46. potiùs ſignificat, cum Deo fecit, h. e. pro Deo ſtetit. Denique Phraſis Scripturæ eſt. dicere, Deum facere cum Hominibus, & ipſis adeſſe.) Nedum ut ſit pro, מֵאֵת, à vel ab. Sic etiam aliàs particula hæc אֵת, vel אֶת, inter nomen indefinitum & proprium, ſive ſpecificativum, valet δηλονότι, nempe: ut Ezech.34.23. & excitabo iis רוֹעֶה אֶחָד אֶת־עַבְדִּי דָוִד, paſtorem unum, & paſcet eas, nempe, ſervum meum Davidem. Sic Iſa. 7.6.. 8.2. Ezech.4.1. & Pſal.84.4. Prout etiam hæc particula hoc in loco idem valere videtur. Hæc Coc. de hoc loco, Gen.4.1. in explicandà hàc particula אֵת vel אֶת.

Rad. 56. קָנָם: Indè No. cum Nun Heemant. poſt cholem in fine, viz. קִנָּמוֹן, m. κιννάμωμον, cinnamomum: Pag. Bu. Coc. Canna Aromatica. præſtantiſſimum exudans odorem, Rad. inuſit, eſt קָנַם, cogn. cum קָנָה, acquiſivit, emit, Nam mercatores ſolent illud acquirere, & ad alias regiones transferre. Hinc Lat. & Græcum ejus nomen: ſed magis cum Hebræo convenit קִנָּמוֹן, Cinnamum. Quo etiam utitur Ovid. l.3. Faſt. Cinnamum primum, captivaque Thura dediſti. Av. Eſt cortex ligni odoriferi. Sed non eſt Aloe, ut Kimchi putat, cùm utrumque conjungatur, Prov. 7. Occ. autem hoc No. cum וְ cop. præf. idque vel cum cholem in ult.vel,pro eo,cum kam. chat.ob maccaph ſeq.ſic, וְקִנָּמוֹן & cinnamomum, Prov. 7.17. Cant. 4.14. וְקִנָּמוֹן & cinnamomum, Exod. 30 23.

Rad. 57. קָנֶץ, m. eſt, finis: Cogn. cum קָצַץ præſcidit extrema, ſeu, in fine: Prout occ. in forma pl. m. conſtr. ſic: Job.18.2. Uſque quo vel quando, tandem ponetis, קִנְצֵי, fines ſermonibus? Pag. Av. Vel quo uſque ponet s vellicationes, i.e. ſugillationes ſermonibus. Hinc κνίζω vellico: Av. Non autem ponitur à Kimchi hæc Rad. nec ab aliis: & meritò: quia, more Chaldaico, dageſch in Nun reſolvi ſolet: Merc. nomen etiam קֶנֶץ, finis, quia cum pronominibus affixis poteſt eſſe ex hàc Rad. & dageſch tunc eſſet loco Nun deficientis. Quære in Rad. קָצַץ. Alii verò dicunt quòd Nun in קִנְצֵי, eſt loco literæ geminandæ, i.e. Tſadi: Et ſic Radix eſſet קָצַץ; Pag. Ad quam Rad. plerique illud referunt: ubi proinde id vide.

Rad.58. קָסַם: eſt, קָצַץ, excidere ſuccidere. Pag. Sed Kimchi exp. per קָשַׁף, decerpere. Quidam exp. pungere, ad Radicem קוֹס, pro, קוּץ, reducentes: קוּץ autem ſuprà erat ſpina pungens. Merc. Non autem legitur hoc verbum in kal, ſed in piel ex formà quadrata poel, קוֹסֵם decerpſit: ſuccidit. Cogn. cum קָצַץ, præcidit extremitatem. Hinc ξέω rado, & ξύω attero. Av. Occ. autem in fut. piel, ſeu poel, 3.ſ.m. ſic: Ezech. 17.9. Et fructum ejus יְקוֹסֵם ſuccidet. Hieron. diſtrinxit. Pag. decerpſit: Av. &c. vide ſuprà Rad. קוֹס: ubi reliqui hoc locant.

Rad.59. קָסַם: eſt, divinare: 70. μαντεύεσθαι: Pag. Bu. Cocc. pro divino oraculo habuit. Eſt verbum μέσον: Nam modò in bonam, modò in malam partem accipitur: Av. Et ſi ferè in malam ſumatur: de quo infrà in nomine. Kimchi notat hàc voce contineri omnem artem quæ exercetur ad ſciendum futura: Unde Elias obſervat hoc intereſſe inter קֶסֶם & קְשָׁף. quòd faſcinatio fit ad nocendum. Divinatio verò tantùm ad ſciendum futura: quod ipſi Balaam tribuitur. Quidam recentiorum inconſideratè, Mich.3, 11. קוֹסְמוּ divinant exponit, docent: de ſacerdotibus, cùm de Prophetis dicatur qui pretio adducti divinarent, h.e. falſa prædicerent. etſi in univerſum poteſt accipi pro vaticinari. Sed divinandi verbum odioſe & invidioſe elegit: Merc. Comprehendit hoc verbum quicquid fit ad ſciendum futura. Pag. Prout occ. in part.ben.kal, ſ.m. (pro divinatore ſive pro illo, qui præ ſe fert futura prædicere, &c.) ſimpl.& cum וְ cop. & הַ dem. præf. ut & in abſol.forma pl.m. ſimpl.& cum וְ, וְהַ & לְ præf. At in formà pl.m.conſtr.cum סֵם Aff. cui etiam וְ cop. eſt præf. prout ſeq. קוֹסֵם divinans Deut.18.10. קוֹסֵם & divinus Iſa.3.2. הַקּוֹסֵם divinus, Joſ.13.22. קוֹסְמִים divini Deut.18.14. וְקוֹסְמִים & divini, divinantes, Iſa.44.25. Ezech.22. 25. הַקּוֹסְמִים divinatores Mich.3, 7. וְהַקּוֹסְמִים & divinantes, Ezech.13.9. Zach.10.2. וְלִקוֹסְמִים & divinos, 1 Sam 6.2. קוֹסְמֵיכֶם divinos veſtros. Jer.27.8. וְקוֹסְמֵיכֶם & divini veſtri, Jer.29, 8. In Infin. kal plenè קָסוֹם, vel cum Scheva penult. קָסֹם, divinare futura prædicere, &c. Sed cholem in ult. mutatur in kam.kat.ob maccaph ſeq. prout occ. in formà cum Schevà penult. cum בְּ præf. Sed cum כְּ præf. vau venit abundans poſt kam. kat. & ante Maccaph: Et rurſus cum לְ præf. & kam.chat. in ult. ſed cum מִ præf. abſque Maccaph: & cum cholem in ult.ut ſeq. לִקְסֹם in divinando, Ezech. 21.29 בִּקְסֹם juxta divinare, Ezech.21.23. לִקְסֹם ad divinandum, Ezech.21.21. מִקְסוֹם à divinando Mic.3.6. In Imper.kal, ſ.m. קְסוֹם vel, קְסֹם; ſed in ſ.f.ſi venit: 1 Sam. 28.8. קְסֻמִי; vel קְסָמִי, divina quæſo mihi, &c. ubi Koph eſt cum kamets lato, & Samech cum kam.kat. Pag. Idque ad ornatum & Euphoniam, inquit R.D. Unde Maſoreth vau abundare annotat: Cev. In fut. kal, à 3. ſ m. יִקְסוֹם, vel יִקְסֹם, divinabit, &c. unde in 3. pl. m. occ. ſimpl. cum cholem pro Scheva penult. ob pauſam: ſed cum וְ conv. præf. cum Scheva penult. extra pauſam, & in 2. pl. f. ſimpl. ut ſeq. וְקִסְמוּ divinant, Mich. 3.11. וְיִקְסְמוּ & divinarunt 2 Reg.17.17. תִּקְסְמָנָה divinabitis, Ezec 13.23. Atque inde ex hàc Rad. ſunt nomina ſeq. 1. No. קֶסֶם, m. Divinatio: 70. μαντεία, μαντεῖον, Num. 23.23. & non קֶסֶם, divinatio in Iſrael. Ubi divina Prophetia, (aut, divini verbi vera prædicatio) eſt non opus eſt divinatione per ſigna, auguria, & ſimilia, 1 Sam.15.23. כִּי חַטַּאת־קֶסֶם מְרִי, nam peccatum divinationis (eſt) in obedientia. Qui enim attendit ad ſigna non naturali a, dæmonum doctrinis attendit. 70. διὸ ἀπείθησα. Cocc. In bonum interdum hoc No. ſumitur: & tunc dici poteſt, ſagacitas: oraculum. At ferè in malum uſurpatur: Sed Prov. 16. 10. in bonum ſumi videtur, pro ſapientiâ humanâ & civili, quæ conjecturis, ſignis & circumſtantiis conſtat & comparatur. plurimùm valens in cauſis alioqui obſcurioribus dijudicandis: quâ & Salomon uſus eſt, 1 Reg.3.cùm judicium ferret inter duas mulieres. Eſt enim Dei donum. Divinatio quoque veteribus Romanis judicii genus fuit, ut eſt apud Gellium & alios. Divinare quodamodo judicem oportet, in ambiguis quam ferat ſententiam. At in di-

vinis

vinis, divinare mera eſt Idolatria, 1 Sam. 15. cùm de Deo & rebus ſacris extra Dei verbum pro imaginatione & libidine animi imaginamur, aut judicamus: Merc. Occ. autem hoc No. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. Et in forma pl. m. ſimpl. ut ſeq. קְסָמִים divinatio, Num. 23. 23. 1 Sam. 15. 23. Prov. 16. 10. Ezech. 21. 27. וְקֶסֶם & divinatio, Jer. 14. 14. Ezech. 13. 6, 22. הַקְּסָמִים divinatio, Ezech. 21. 27. קְסָמִים divinationes, Deut. 18. 10. 2 Reg. 17. 17. Item, occ. et iam forma pl. m. cum ו cop. præf. ſic, Num. 22. 7. וּקְסָמִים בְּיָדָם & divinationes erant in manibus ſuis: Bu. Lex. Et divinationes i. e. pretium vel pretia divinationis, in manu eorum, erat, ſcil. Merc. Av. In 2 Pet. 2. Merces iniquitatis appellantur: Merc. Et merces divinationis, in &c. Coc. cum divinationum honorariis, in manibus ſuis: Hebr. Et divinationes in, &c. Jun. Item 2. hinc etiam No. cum mem heemant. מְקֶסֶם, m. divinatio; Pag. Bu. prout occ. in forma ſ. m. conſtr. cum ו cop. præf. & pathach in ult. ſic: וּמִקְסָם & divinatio, Ezech. 12. 24. 13. 7.

Rad. 60. קֶסֶת, m. eſt, atramentarium: Pag. Bu. &c. vas in quo continetur atramentum, & pennæ, quod ad formam ciſtæ parvæ erat factum. Hinc κίστη, ciſta, &c. Av. 76. vertunt hoc No. ζώνη σκριφείου: ſed aliene. Coc. Jonathan vertit voce Græcà פִּנְקָס, quod eſt πίναξ tabula: ſicut & quidam pugillarem vertunt, reducentes ad קוּם, quod iis eſt קוּץ, pungere. Kimchi Græcæ linguæ ignarus, פִּנְקָס, papyrum, membranam vel tabulam exponit: quòd hæc cum Atramentario in lumbis ſcribæ pendeant: Etſi illius loci ratio & ſenſus magis poſtulet atramentarium: quia atramento magis opus erat, quàm tabulâ, inquit ille: cùm ſubjungat וְהַחוֹתֶמֶת חָתוּ, & ſignabis notam. &c. Merc. Occ. autem hoc No. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. ſic: הַקֶּסֶת atramentarium, Ezech. 9. 3. וְקֶסֶת & atramentarium, Ezech. 9. 2. הַקֶּסֶת atrament. Ezech. 9. 11.

Rad. 61. קעע: icit, impreſſit Stigma, ſeu notam cuti. Hinc Lat. ico, icis, icere & ictus. Non autem uſurpatur hæc Radix, niſi tantùm duplicata ſeu geminata. Av. Nam inde eſt No geminatum קַעְקַע, vel קַעֲקַע, m. ſtigma: Bu. Coc. Av. nota impreſſa ſcil. in carne ictus; prout occ. Lev. 19. 28. וּכְתֹבֶת קַעֲקַע & ſcripturam ſtigmatis, non ponetis in vobis. Bu. Lex. Av. 70. γράμματα στικτὰ: Kimchi חֲרוּת שֶׁיַּחֲרוּת עַל־בְּשָׂרוֹ inciſura, quam quis facit ſeu incidit in carne ſua. Confer Galat. 6. 17. ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Coc. Alii verò referunt hoc No. ad Rad. קָעַע ibi etiam require: Pag. Rectum eſt autem ut ex hac Rad. ſit, inquit R. D. קוּץ, m no. Toar. ſeu Adject. epithetum, viri honorabilis: Pag. ſeu viri inſignis, aut inſigniti notis quibuſdam: ut quidam putant, viris principibus apud Babilonios (quorum, illic ubi legitur, meminit Propheta) moris fuiſſe, ut notis in carne impreſſis inſignirentur: undè No. præced. קַעֲקַע, ſignum, ſeu ſtigma in corpore impreſſum & velut inciſionem, ſignif. Merc. קוּץ eſt, dux, præſes, princeps, munificus &c. Av. Occ. cum ו cop. præf. ſic, Ezech. 23. 23. וְשׁוּעַ, & principem: וְקוֹץ, & ducem: vel, & divitem, & honorabilem. R. D. priùs dicit eſſe Toar, ſeu Epitheton, liberalis magni: alterum, i. e. קוּץ, eſſe Toar principis magni; ſed ſecundum Targum ſunt nomina gentilia, Schoitas, & Kohitas. Pag.

Rad. 62. קָעָר: indè No. קְעָרָה, f. ſcutula, aut ſcutella; Pag. Bu. Av. phiala, catinus, crater, trulla, genus vaſis capacioris, quæ in libationibus & ſolennioribus epulis, uti ſolent, ad commiſcendos ſeu temperandos cibos, vel etiam ad diluendum vinum. Hinc κεράω, κεραννύω, κεραίνω, miſceo, tempero: item crater, κρατὴρ, & cratera: &c. Av. Quidam conferunt cum קָעַע, diducere, diſtendere: ut ſit patina, à latitudine. Sic & in Germaniâ ſuperiori, magaam ſcutellam vocant, ein kar. Merc. hoc No. 70. vertunt τρυβλίον. Minùs מִזְרָק, φιάλη: adhuc minus, כַּף θυίσκη: Coc. occurrit autem hoc No. in abſol. forma, ſ. f. cum ה dem. præf. loco ſeq. הַקְּעָרָה ſcutella, Num. 7. 85. Et in forma f. f. conſtr. occ. locis ſeq. קְעָרַת ſcutella, Num. 7. 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79. In forma pl. f. juxta normam eſt cum pathach ſub 1. & kateph-pathach. ſub 2. prout ſcribitur in loco 2. cit. ſed cum ה dem. præf. & cum י aff. abſque præf. occ. cum Scheva ſub 1. & kamets, ſub 2. præter normam pro pathach ſub 1. & kat. path. ſub 2. Rad. Pag. Coc. prout ſeq. הַקְּעָרוֹת ſcutellas, Num. 4. 7. קְעָרוֹת ſcutellæ, Num. 7. 84. קְעָרוֹתָיו ſcutellas ejus, Exo. 25, 28. 37. 16.

Rad. 62. קָפָא: eſt, coagulare, congelare: Pag. vel potiùs, concreſcere. coagulari, condenſari, compingi: Merc. Bu. Lex. In kal, coagulatus eſt, condenſuit, conglomeratus, compactus eſt, &c. Hinc per Metath. πήγω, πηγνύω, coagulo, congelo, & πυκνὸς, denſus; πυκάζω, πυκόω, denſo, condenſo, &c. Av. 70. reddunt per, πήγνυσθαι: coagulari: Coc. prout occ. in præt. kal, 3. pl. & in part. Ben. kal, (a ſ. m. קוֹפֵא, concreſcens &c.) in forma pl. m. cum ה dem. præf. ſic: הַקְּפָאוּ concreverunt, Exod. 15. 8. קְקֻפָאִים qui concreti ſunt. Zeph. 1. 12. In hiphil הִקְפִּיא, coagulare: Bu. vel fecit coagulare. coagulavit: Av. prout occ. in fut. hiph, (a 3. ſ. m. יַקְפִּיא, coagulabit) 2. ſ. m. cum נִי aff. loco ſeq. הַקְפִּיאֵנִי coagulaſti me, Job. 10. 10. Atque indè eſt No. cum Nun heemant. poſt cholem in ult. viz. קִפָּאוֹן, m. concretio, denſitas, coagulatio, congelatio, ſpiſſitudo: Pag. Bu. Av. Cocc. Prout occ. cum ו cop. præf. ſic, Zach. 14. 6. In die illâ non erit lux יְקָרוֹת gloriarum, (aut. prætioſitatum: i. e. glorioſa, aut pretioſa: eſt enim No. Subſtantivatum à יָקָר) וְקִפָּאוֹן & congelationis, i. e. juxta R. D. הַשִּׁלֶג הַקּוֹפֵא, h. e. Nix congelata: quod in comment. ſic exp. per Metaph. ſignificat, quòd non erit lux diei illius ſplendida quæ eſt lux pretioſa, aut glorioſa: (juxta Job. 31. 26. & Lunam glorioſam ambulantem) neque lux קִפָּאוֹן coagulationis, h. e. coagulata, & denſa, quæ eſt ſicut tenebræ. Senſus: non erit dies illa tota, neque ſicut lux, neque ſicut tenebræ: i. e. Nec erit in refrigerio, neque in anguſtia: quia utrumque erit in illa. Et ſic dicit verſu ſeq. neque dies neque nox. Et ſic קִפָּאוֹן coagulatio, eſt res denſa: vel pro Adject. coagulata, tenebroſa, denſa, ſicut glacies, quæ eſt coagulata & congelata: ut in Job. 10. 10. Pag. Non erit lux clara, aut ſpiſſa: Cocc. vel. lux pretioſitatum, & coagulationis: Av. Hoc autem in loco ſcribitur hoc No. cum Jod ab initio, ſed legitur cum vau: Pag. Nam ſecundùm puncta legitur nominaliter וְקִפָּאוֹן, & coagulatio: ſed ſecundum literas verbaliter יִקְפָּאוֹן coagulabuntur. Av. Et erit die illo, (ut) non ſit lux pretioſa & denſa: Hebr.

pretiorum & denſitatis: i.e. ut dies non ſit varius, & inſtabilis modoſerenus, modò nubilus. Jun. Quidam exp. nec lucem nimium excellentem fore, nec denſiorem, ſed juſti & jucundi ſplendoris: quod putant per Prophetam in ſequentibus declarari. Sed ſenſus Hebræorum magis placet, medium quoddam tempus fore: Merc.

Rad. 64. קָפַד: In Bu. Conc. duo ſignif. i. eſt in piel, קִפֵּד, vel קָפַד eſt, excidere ſuccidere, incidere præcidere abrumpere: Pag. Bu. Merc. præcidit filum intercapedine quàdam, in medio operis ſuccidit filum ut neceſſe ſit interponere ſpatium ſeu intercapedinem in curſu aut labore. Cogn. cum קָשַׁף decerpſit, abſcidit: & ſic hoc verbum in piel, eſt etiam præcidit, abrupit. Hinc κόπτω cædo, ſcindo: Item Lat. capedo: Av. Occ. autem hoc verbum in præt. piel, 1. ſ. ſic. Iſa. 38. 12. קִפַּרְתִּי כָאוֹרֵג חַיָּי, præcidi, vel abrupi ſicut texens, aut textor, vitam meam: i.e. quemadmodum textor perfectà telà celeriter eam præcîdit; (ſcil. è liciatorio: i.e. מָנוֹר: Merc.) Itidem & ego meam præcîdi vitam. Pag. i.e. ad finem perduxi vitam meam, ut textor telam pertextam præcîdit, Bu. Lex. velociter tranſmiſi, ut textor, vitam meam. Sequitur, מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי præ peniculo abſolvit me. Confer Job. 7. 6. Dies mei leviores exſtiterunt textu. Alii, incîdi, præcîdi. Cocc. Ad. excidium perduxi, ut textor (ſtamen) vitam meam: i.e. ut textor eo uſque perducit telam, donec ſit tempus ſtaminis præcîdendi, quod involutum eſt jugo ſic ego pertexui vitam meam: Jun. Atque inde eſt No. קְפָדָה f. quod eſt, קְרִיחָה: juxta R.D. i.e. præciſio, vel excidium, exciſio, abruptio: Pag. Bu. Av. Ut in Ezech. 7. 25. קְפָדָה בָּא, præciſio venit; ut R. Sal. exp. ex Iſ. 38. ſuprà cit. Dictio autem eſt longa, inquiunt R.D. & A. E. quoniam dictioni monoſyllabæ בָּא eſt conjuncta, vel He abundat, quia בָּא eſt in gen. maſc. Pag. Nam quia jungitur verbo maſc. videtur He eſſe parag. ut R. D. ſcribit. Et habet etiam accentum in penult. vel ob vocem monoſyllabam ſeq. vel, quòd He ſit parag. & ita maſc. eſſe poſſit קָפָד vel קָפַד: Bu. Lex. Excidium venit: Av. Sollicitudo venit: 70. malè, ἐξιλασμὸς: cæcutientes, quaſi eſſet כְּפָרָה. Rabbinis verò verbum hoc notat ſollicitudinem & iracundiam: Cocc. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, Avis feræ nomen: Bu. Conc. ſcil. In No. indè ducto, קִפּוֹד, m. Ericius, Pag. vel eſt Anataria, aquilæ ſpecies lacus amans: Kimchi ſcribit eſſe avem deſerta loca incolentem. Sed R. Sal. exp. nunc. Ericium, nunc, noctuam: Bu. Lex. juxta Hieron. eſt Ericius: ſed aliis, eſt, fiber: mihi autem videtur eſſe nomen volucris nobis ignotæ, in hàc regione. Av. Sed R. D. in Comment. ſcribit animal eſſe, quod vulgò dicitur שַׁאֲרְשׁוּגָא, Tartouga, h.e. teſtudo animal: quod invenitur in loco aquarum: nam ejus ſunt varia genera: teſtudines enim ſunt marinæ, paluſtres, terreſtres, & lutariæ, quæ in dulci aquà diverſantur: Pag. Sic R. Joſeph exp. teſtudinem: alii, Caſtorem, alii, fibrum, animal horrendà morſûs vi, eſſe putant. Quidam conjectant Cypſelum eſſe, avem quæ, ſuper paludes & maria rapidiſſimo volatu fertur, ex hirundinum ſpecie, quæ Apodes vocantur, aliàs, Cypſeli, teſte Plinio: voce non abludente ab Hebræa; Merc. R. Sal. ſcribit Avem eſſe, quæ noctu volat, & vulgò dicitur צוֹאִיטָא chovette Gallicè, & Italicè Sivetta, aùt Civetta: latinè, noctua: Pag. & R. Joſeph inquit, lingua Iſmaelitica, h.e. Arabica, קִנְפָּאר dici Noctuam. Merc. Ex Zeph. 2. videtur probari, Kippod avem eſſe: non quòd cum Avibus nominetur: Nam ſic etiam ſit in Iſa. 34. ſed, quòd ei cum Avibus pernoctatio tribuatur in cacuminum pomis ſive ſphærulis. Si קָפַד notat velociter tranſmittere, pernicitate inſignem avem notari, veriſimile eſt. Anatariam, quidam, Ericium, multi eſſe volunt. Sanè Arabica Ericii Nomenclatura קנפר valde affinis eſt. Luth. Aquilam, Belg. Noctuam exp. Coc. Occurrit autem hoc No. ſimpl. & cum ך cop. præf. lectis ſeq. קָפוֹר Anataria, Iſ. 14. 23. Zeph 2. 14. וְקָפוֹר & anataria, Iſa. 34. 11.

Rad. 65. קָפַז: indè No. קִפּוּז, m. meru'a, avis ſaltitans: Bu. Conc. & Lex. Nam קָפַז Rabbinis, & in Targum, eſt ſubſilire, ut & ſequens Rad. קָפַץ, in piel: Merula autem eſt Avis ſaltuatim incedens: Bu. Lex. vel eſt Cypſelus, avis maritima: & non multùm abludit à præcedente. Hinc κυψέλος cypſelus: hirundinum ſpecies: Av. Occ. autem hoc No. Iſa. 34. 15. ibi nidificavit קִפּוּז Ericius, juxta Hieron. & R. D. ut & R. Sal. ſcribunt eſſe idem quod præced. קִפּוֹד: Pag. ſcil. propter literarum ז & ד, cognationem: præſertim cùm Hebræa tranſeunt in Chaldæa: Merc. Unde & Targum habet קִיפּוֹדָה: ſed juxta A. E. eſt avis altera: Pag. Ibi nidificavit cypſelus, & fecit evadere: i.e. peperit ova: Av. Bochartus vult eſſe ſerpentem aconteam: favet conjecturæ Etymon, & Arabicum nomen illius Serpentis. Jaculus latinè dicitur: Luth. Igel: Belg. Wilde meerle: Cocc.

Rad. 66. קָפַץ: eſt מָנַע, & סָגַר vel סָתַם. inquit R. D. h.e. prohibere: obturare, ſeu claudere Pag. occluſit, obdidit: Bu. Lex. ſtrinxit, aſtrinxit, conſtrinxit: contraxit: ſtrictè clauſit vel obturavit. Cogn. cum קָבַץ, collegit, & קָמַץ, contraxit manum in pugillum. In his enim, mediæ literæ ſunt ejuſdem inſtrumenti. Hinc per Metath. σφιγγω, i.e. ſtringo, obſtruo & σφίγγω, conſtringo, &c. Av. Quidam exp. contrahere: ut congruat cum קָבַץ: Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, occludere, quaſi, repagulo: Coc. prout occ. in præt. kal, 2. ſ. m. & f. & in fut. kal, (à 3. ſ. m. יִקְפֹּץ, occludet &c.) 2. ſ. m. & 3. pl. m. ut ſeq. יָקְפוּ occludet, Pſal. 77. 10. סָגְרָה occluſit, Job. 5. 16. Pſal. 107. 42. תִּקְפּוֹץ occludes, Deut. 15. 7. יִקְפְּצוּ occludent. Iſa. 52. 15. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, ſubſilire: Bu. Conc. idque 1. juxta quoſdam, in Conjug. Niphal, נִקְפַּץ, tranſilire, ſcil. e loco ſuo, Bu. Conc. conſtrictus eſt, contractus eſt: Av. vel, ex 1. ſignif. eſt, occludi: Bu. Sed Kimchi exp. Niphal in hac exiliendi, ſeu tranſiliendi ſignif. Merc. prout occ. in fut. niph. (à 3. ſ. m. יִקָּפֵץ) 3. pl. m. cum Nun parag. add. ſic: Job. 24. 24. ſicut omnes יִקָּפְצוּן, tranſiliunt, viz. è loco ſuo: Bu. Conc. vel claudentur, clauſi erunt: Pag. vel contrahentur, ſupprimentur: Merc. vel, in altera ſaltandi ſignif. feſtinanter deficient, ita ut non cognoſcatur locus eorum, ſicut ſaltantis: juxta R.D. Et ſic R. Moſeh: & omnes filii hominum, ſaltabunt è loco ſuo; Pag. h.e. Omnes illi, inſtar reliquorum omnium mortalium, ſubitò excidentur è loco ſuo. Merc. q.d. excidentur, h.e. claudetur os eorum, & repentè occidentur, nè fortè voce ſuâ clament: ut R. Perutſol exp. Pag. Occludentur, ſcil. ſepulchro: Bu. Lex. Utque alii omnes, conſtrin-

ſtringentur, vel, contrahentur: Av. כָּבוֹל, ut quidvis, contrudentur: quaſi ſcil. ex alto: confer Job. 34. 26..40. 7, vel 12. Cocc. planè omnes decutiuntur: i.e. nullo negotio deturbantur. Jun. Item in hac 2. ſignif. venit Conjug. piel קִפֵּץ, ſaltare, ſubſilire, ſubſultare: Pag. Bu. Saltando feſtinare: juxta R.D. tranſilire juxta Hieron. Pag. Bu. ſalire: 70. ἁλεῖσθαι; Coc. contractis pedibus exiliet. ſtrictis pedibus properabit: Av. ſignificatio hæc exiliendi, in piel, ſeu tranſiliendi, ex priori contrahendi pendet, juxta quoſdam: ducta á reptilibus, quæ contractione celeriùs prorepunt: Merc. Occ. autem in hac ſig. ſignif. part. piel, ſ.m. loco ſeq. מְקַפֵּץ ſubſiliens, Cant. 2.8.

Rad. 67. קָצַץ contractè in præt. kal, קָץ eſt, גָּזַר, & חָתַךְ: inquit R. D. h. e. incidere, præcidere, ſuccidere: Pag. amputavit, truncavit, mutilavit: de extremitate propriè dicitur: Bu. Lex. Nam convenit cum קָצָה: reſecare ab extremo: q. d. extremare: ut חָצַץ, eſt. dimidiare: Merc. præſecuit extrema, præſcidit, reſecuit, ſuccidit, propriè, ſcil. q. d. extremavit, præſcindendo fecit finem: idem quod קָצָה: & cogn. cum חָצַץ, dimidiavit, & cum חָצָץ, abraſit. Hinc ξέω & ξύω, abrado extremitates: & per Metath. Lat. ſeco, ſecare, &c. Av. 70. ἀποκόπτειν: amputare; Coc. in Bu. Conc. hæc Rad. duo ſignif. 1. eſt. truncare, amputare. Prout occ. in præt. kal, 2. ſ.m. cum ו conv. præſ. & He parag. add. loco ſeq. וְקִצִּיתָה & amputabis. Deut. 25. 12. Atque indè eſt part. pahul kal. קָצוּץ, amputatus, truncatus, præciſus, &c, viz. extremitate: prout occ. in pl. m. (à forma abſol. קְצוּצִים:) conſtr. ſic: קְצוּצֵי amputati, Jer. 52. 25..25. 23..10. 22. In piel קִצֵּץ, idem cum kal. Bu. præſcidit, abſcidit: Av. amputavit: Coc. prout occ. in præt. piel, 2. ſ. m. ſimpl. vel cum pathach, vel cum Tſeri in ult. cui formæ cum Tseri ו cop. eſt etiam præſ. ut ſeq. וַיְקַצֵּץ truncavit, 2 Reg. 18. 16. קִצֵּץ truncavit, Pſal. 29. 10. וַיְקַצֵּץ & amputavit, Exod. 29. 12. Pſal. 45. 10. Et in fut. piel occ. in 2. ſ. m. & in 3. pl. m. cum ו conv. præſ. utrique ſic; וַיְקַצֵּץ & truncavit 2 Reg. 16. 17..24. 13. 2 Chron. 28. 24. וַיְקַצְּצוּ & amputarunt, Jud. 1. 6. 2 Sam. 4. 12. In pual קֻצַּץ, mutilari: Bu. præciſus fuit: Av. amputatus fuit: Coc. abſciſſus erat: Pag. prout occ. part. pual (a ſ. m. מְקֻצָּץ abſciſſus, præciſus, &c.) in pl. m. ſic: Jud. 1. 7. & pedes (vel potiùs, & pedum ſcil. pollices: Cev.) eorum מְקֻצָּצִים, amputati: Bu. Conc. mutilati, Bu. Lex. abſciſſi erant: Pag. Et pedes (i.e. pollices pedum) eorum, præciſi erant: Av. בְּהוֹנוֹת, pollicibus manuum & pedum eorum amputatis. Coc. Notanda autem hîc phraſeologia, in loco ſuprà cit. ad part. pahul kal, viz. Jer. 9. 26. קְצוּצֵי פֵאָה, attonſi comâ: i.e. inciſam, aut attonſam habentes comam: Pag. Ad verbum, præciſos angulo, Merc. Nam juxta quoſdam dicitur à קָץ, quod eſt finis: פֵּאָה autem eſt angulus vel plaga: ſenſus igitur: ſuper habitantes in fine terræ habitatæ, i. e. urbis in angulo mundi: ut exp. R. D. Pag. amputati latere vel angulo: i.e. attonſam, & circumraſam habentes comam: ut mos fuit Arabum. Aliam expoſitionem vide in פֵּאָה: Bu. Lex. Omnes extremos anguli: Av. In omnes amputatos latere: i.e. Arabes: quos eodem modo Propheta nominat infrà 25. 23. & 49. 32, de qua conſuetudine ita ait Herodotus in Thalia: dicunt Arabes tondere ſui capillamenti comam, ut ipſe Dionyſius tonſus eſt; tondentur autem in ſubrotundam formam; circumradentes tempora. Jun. Præfecti extremitatem. per ἐξωτελισμὸν: ita nominat circumciſos. Eam eſſe mentem oſtendunt, quæ præcedunt & ſequuntur. Præcedunt; viſitabo omnem circumciſum cum præputio, ſivè præputiatum. Sequuntur: Nam omnes gentes præputiatæ ſunt, & omnis domus Iſrael præputiati corde. Notat autem, non tantùm Judæos in eis gentibus habitantes, ſed etiam ſaltem Proſelytos earum. ſic igitur & Jer. 25. 23. & 49. 32. Herodotus teſtatur in Euterpe c. 104. plurimos populos circumciſione uſos; ſub Perſis ſcil. ſcribens. At R. Sal. הַמְקֻצִּין בִּפְאַת מִדְבָּר, abſciſſi in angulo deſerti. h. e. remotiſſimè in deſerto habitantes. Hoc & Kimchius ſequitur, Coc. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. eſt, in nomine defectivo, indè derivato, viz. קָץ, m. finis, terminus, extremum: τὸ τέλος; Pag. Bu. Coc. finis eſt, tam in principio, quàm in fine. Av. finis temporis præciſus, & determinatus terminus, Pag. Eſt autem tam temporis, quàm rei præciſio, & extremum: & demiſſionis ſervorum. Merc. hoc autem No. קָץ, ad hanc Rad. קָצַץ pertinere, oſtendit Dageſch cum pronomine affixo: (quòd Dageſch notat alterum Tsadi abjectum) Pag. Occurrit autem frequens in textu: ut in abſol. formâ ſimpl. locis ſeq. קָץ finis, Gen. 6. 16. Job. 22. 5.. 28. 3. Pſal. 119. 66. Eccl. 3. 11, 12..12. 12. Iſai. 9. 6. Ezech. 7. 2, 6..21. 30, 34.. 35. 5. Dan. 8. 17, 19..9. 26..11. 27, 35. 40..12. 4, 6, 9. Cui etiam ה interrog. ה dem. ל, כ, וּל & מ ſunt præf. prout ſeq. הַקֵּץ an finis, Job. 6. 11. הַיֵּשׁ קֵץ finis, 2 Chr. 21. 15. Ezech. 7. 2, 3, 6. Amos. 8. 2. קֵץ ad finem 2 Chron. 18. 2. Dan. 12. 12. לְקֵץ idem, Dan. 12. 13. Hab. 2. 3. קֵץ & ad finem, Neh. 13. 6. Dan. 11. 6, 13. מִקֵּץ a fine, Gen. 4. 3.. 8. 6.. 16. 3..41. 1 Exod. 12. 41. Num. 13. 25. Deut. 9. 12..19. 1..31. 10. Jud. 11. 39. 2 Sam. 14. 26..15. 7. 1 Reg. 2. 39..17. 7. 2 Chron. 8. 1. Eſth. 2. 12. Iſa. 22. 15, 18. Jer. 3. 6..34. 14..42. 7. 50. 26. Ezech. 20. 13. Cum affixis ut dictum. Tſadi eſt cum Dageſch poſt chirek pro Tſeri: ut cum ני aff. eſt: קִצִּי finis meus, Job. 6. 11. Pſal. 39. 5. Sed occ. etiam cum נוּ & ךָ aff. ſic: קִצֵּנוּ finis noſter. Lam. 4. 18. קִצֵּךְ finis tuus, Jer. 51. 13. Item cum ו aff. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. pro quo ו aff. venit etiam cum He poſt Cholem loco Vau ſub Cholem ut ſeq. קִצּוֹ finis ejus, ſuus. Iſa. 36. 24. Dan. 11. 45. קִצֹּה extremitates ejus. Reg. 19. 23. וְקִצֹּו & finis ejus Dan. c. 25. Illud autem in Job. 18. 2. קִנְצֵי, fines &c, Eſt in forma pl. m. conſtr. (quaſi ab abſol. קִנְצִים, pro קִצִּים) cum nun loco dageſch, more Chaldaico: Chaldæi enim reſolvunt dageſch in nun ſhevatum; cui ſimile vide in Rad. אָבַד, & יָרֵא Bu. Lex. Nam eſt pro, קִצֵּי: Coc. de quo etiam vide ſuprà pleniùs in Rad. קָצָה Pag. Item juxta quoſdam huc refertur illud, Iſa. 2. 7. קָצֶה, vel קָצֵה, Nah. 2. 10. & 3. 6. finis, &c. quaſi eſſet cum He abundante juxta R D. in Pag. ſicut in לַיְלָה, nox: & idcircò eſt dictio longa: Pag. h. e. Milhel ſive penacutum, propter He paragogicum: ut ſcribit Ab. Ezra. Bu. Lex. in exemplaribus autem ſcribitur קָצֵר. Et verò novum non eſt, He paragogicum quieſcere in ſægol: Cev. De hoc autem vide in Rad. קָצָה. Coc.

Rad.

Rad. 68. קָצַב: eſt, excidere, incidere: tondere: præcidere: decurtare ſuccidere: cædere: Pag. Bu. Merc. Coc. ſuccidit enſe, vel ſcalpſit enſe ceu dolando æqualiter præcidit lignum: propriè enim eſt, ſcalpere, tanquam dolando, ut lignum fiat concinnum & glabrum, dolavit ſecuri ſeu bipenni. Hinc ξίφος, enſis, gladius, διαξιφίσομαι, digladior, &c. Av. verbum hoc קָצַב cum præced. & ſeq. verbo convenit; niſi quòd hoc, æqualitatem & menſuram in præcidendo, inſuper denotat. Hinc R.R. Hoc verbo utuntur pro præfinire, præſcribire, limitare: & in Piel etiam eo utuntur: Atque inde מְקֻצָּב vocant lanium, qui carnem incîdit & vendit. Merc. occ. autem hæc Rad. in part. pahul kal, (à ſ. m. קָצוּב, præciſus, &c.) pl. f cum הַ dem. præf. ſic: Cant. 4.2. dentes tui ſicut grex הַקְּצוּבוֹת, i.e. tonſarum, viz. Ovium: nam deeſt ſubſtantivum, caprarum ſcil. aut ovium. Sed R. D. exp. æqualium in altitudine (ſeu ſtatura. Merc.) ſuâ, aut, in menſurâ ſuâ, ac ſi fuiſſent exciſæ æqualiter. Pag. Sicut grex præciſarum Ovium, i.e. tonſarum: Bu. Lex. vel ſculptarum: i.e. detonſarum ovium, 70. κεκαρμένων: Av. קְצוּבוֹת, ſunt, pares, æquales: q. d. ad unam menſuram præciſæ. Coc. dentes tui ſimiles gregi æquarum, ſcil. pecudum, &c. Hoc in verſu dentium laus triplex ſignificatur: prima eſt. omnium inter ſe æqualitas: ſecunda. nitor: tertia perfectus & abſolutus numerus, duobus dentium ordinibus inter ſe reſpondentibus. Jun. In fut. kal, יִקְצוֹב, præcidet, &c. Sed cum ! conv. præf. cholem in ult. mutatur in kam. kat. ante maccaph ſeq. ſic: 2 Reg. 6.6. וַיִּקְצָב, & præcîdit lignum æqualiter: q. d. inquit R. D. & præcîdit lignum in menſura, ut eſſet manubrium ferro. Pag. Et ſcalpſit vel dolavit lignum: &c. Av. Et cecîdit lignum: Coc. Atque inde eſt No. קֶצֶב, vel in quibuſdam exempl. קֵצֶב m. præciſio æqualis aut ejuſdem menſuræ: inciſura. cæſura, exciſio, inciſio, ſculptura: Pag. Bu. &c. proceritas: q. d. ſectio: Metaphora á virgâ reſectâ. Ubi ſectio, ibi longitudinis terminus. Ut in 1 Reg. 7. fuſio una, menſura una, proceritas una omnibus. Menſura, de partibus: terminus de altitudine præcipuè: Coc. cæſura eadem: i.e. eadem & æqualis proportio, omnibus erat, Bu. Lex. præciſio æqualis, vel inciſio, aut inciſura, vel ſculptura una: &c. Pag. Av. prout occ. hoc No. in ſ. m. ſimpl. & cum ! cop. præf. מְצֶב cæſura, 1 Reg. 7.37. וְקֶצֶב & cæſura, 1 Reg. 6.25. In forma pl. m. קְצָבִים, præciſiones, &c. prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum לְ præf. ſic: Jon. 2.7. לְקִצְבֵי ad cæſuras, aut inciſiones montium. deſcendi; Hieron. ad extrema, vel ad fines, i.e. ad radices montium, quæ pavimentum ſunt maris: juxta R. D. & ſic nomina, קֶצֶב, & קֵץ idem ſunt. Unde & Targum לְעִקְרֵי ad radices; & A. E. ad loca ubi exciſi ſunt montes; & R. Sal. ad finem menſuræ montium, qui fixi ſunt juxta Abyſſum, aut voraginem. Pag. ad præciſiones montium; i.e. ad radices, ubi montes præciſi videntur: Bu. Lex. ad æquamenta montium deſcendi: vel, ad altitudines vel terminos montium. Mare, in deſcenſu, altum dicitur: 70. σχίσμα, ubi ſcil. incipiunt dividi montes, h.e. ad fundum: Coc.

Rad. 69. קָצָה: eſt, incidere, ſuccidere, præcidere: ſcindere, abſcindere, amputare; abradere; decurtare detruncare, propriè finem, & extremitatem: Item decorticare: Pag. Bu. Coc. Extrema præcidit, præſecuit extremas partes, proſcidit. Item quod קָצַץ: & cogn. cum קָצַע, i.e. abraſit ſuperficiem alicujus rei. Hinc ξέω rado: & Lat. per Metath. ſeco, -as, -are. In kal, eſt, trucidare præcidendo: Av. Kimchi videtur dicere קָצַץ, קָצַב, & קָצָה, idem ſignificare: extrema, ſcil, præſcindere, & q.d. extremare: ut חָצָה eſt, dimidiare. Sed קָצַב, non uſque adeò commode, cum his, teſte Elia, confertur: ſic שָׁגַג, & שָׁגָה, idem ſunt, Merc. In Bu Conc. hæc Rad. קָצָה, duo ſignif. 1, eſt, abſcindere, abradere excidere; prout occ. in Infin. kal, loco ſeq. קְצוֹת exſcindendo, Hab. 2.10. In piel, קִצָּה, idem cum kal; Bu. præcîdit continuè, &c. Av. prout occ. in part. piel ſ.m. ſimpl. & in Infin. piel, cum לְ præf. ſic, מְקַצֶּה abſcindens, Prov. 26.6. לְקַצּוֹת excidere, 2 Reg. 10.32. In hiphil, הִקְצָה, deçidere, abradere: Bu. præcidendo abraſit, præcîdit: ſeu præcidere fecit: Av. prout occ. in præt. hiph. 2. pl. loco ſeq. הִקְצוּ abraſerunt, Lev. 14.41. In Infin. hiph. juxta normam eſſet הַקְצוֹת idem cum הַקְצִיעַ, de quo in Rad. קָצַע: Merc. ſed occ. cum chirek pro pathach, cognationis gratiâ, in hiſce punctis: Merc. Av. & c. viz. loco ſeq. הַקְצוֹת abradere, Lev. 14.43. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. et Bu. Conc. eſt in No. קָצֶה, m. finis, extremum extremitas, pars, terminus: quaſi præciſum dicas: ubi enim res præciditur, ibi eſt ejus finis: Bu. Lex. Coc. &c. idem eſt hoc No. cum קָץ: de quo ſuprà in קָצַע: Av. Prout occ. hoc No. in abſol. forma ſ.m. ſimpl. & cum הַ & מִ præf. קָצֶה finis, extremum, Iſa. 2.7. Nah. 2.10, 3. 3, 9. הַקָּצֶה extremitas, Exod. 26.28..36.33. מִקְּצֵה ab extremitate, Gen. 19.4. Jer. 51.31. In forma ſ.m. conſt. kamets mutatur in ſcheva & ſægol in Tſeri: pro more talium: prout occ. ſimpl. locis ſeq. קְצֵה extremitas. Exod. 16.35. Num. 20.16..22.41. Deut. 4.32..12.7..28.64. Joſ. 3.8..13.27..15.5..18.16, 19. Jud. 6.21..7.11. 1 Sam. 14.28. 2 Reg. 7.5, 8. Pſal. 46.10. Iſa. 7.3..43.6..49.6.. 62.11. Jer. 12.12..25.23, 31. cui etiam formæ ſ.m. conſt. וּקְצֵה, יִקְצֵה & יִמְ, וּמִ, וּבְ, בִּ ſunt præf. prout ſequuntur, בְּקֵצֵה in extremitate, Gen. 23.9. Ex. 13.20..26.5..36.12. Num. 11.1..22.36..33.6, 37. Deut. 30.4. Joſ. 3.15.. 4.19.. 15. 8. Jud. 7.16, 19. Ruth. 3.7. 1 Sam. 9.27..14.2, 45. Neh. 1. 9. Prov. 17.24. Iſa. 7.18. וּבְקֵצֵה & in extremitate, Pſ. 19.5. מִקְּצֵה ab extremitate, Gen. 8.3..47.21. Exo. 26. 4..36.11. Num. 34.3. Deut. 13.7..28.64..14.28. 28.49. Joſ. 3.2..8.16.. 15.1, 2, 5, 21..18. 15.2 Sam. 24.8. 1 Reg. 9.10. 2 Reg. 8.3..18.10. Pſal. 19.7..61.3..135.7. Iſa. 5. 5.26..13.5.. 42.10..43.6. Jer. 10.13..12.12..25.33..31. 16. Ezech. 3.17..39.14..48.1. וּמִקְּצֵה & ab extremitate, Gen. 47.2. וּלְמִקְּצֵה & ab extremitate. Deut. 4.32. Item occ. etiam hoc No. cum הִ Aff id que ſimpl. & cum בְּ & מִ præf. קְצֵהוּ extremitas ejus, Gen. 47.21. Num. 23.13. בְּקְצֵהוּ finem ejus, Exod. 19.12. מִקְּצֵהוּ ab extremitate illius, Iſa. 56, 11. Ezech. 25.9. In forma pl. m. eſt, קְצִים: conſtr. קְצֵי, extremitates: prout occ. p. m. conſtr. cum מִ præf. & הֶם Aff. (ſed in exemplaribus dageſch excidit, ſeu deficit in Koph: Pag. Bu.) loco ſeq. מִקְּצֵיהֶם ab extremitatibus ſuis. Ezec. 33.2. Atque hinc ſunt nomina ſeq. 1. No. in formâ pl. m. קְצִים extremitates extrema, ſeu, termini extremi: Pag. Bu. &c. In qua forma pl. m. tertia Rad. He exprimitur per vau, inquit R. D. & ſing. ejus videri poſſit eſſe קְצָו, terminus

minus, extremitas &c. ejuſdem formæ cum שָׁלָו & חָנָו de quibus in חָנָה & שָׁלָה: Cev. prout occ. hoc No. in formâ pl. m. conſtr. locis ſeq. קְצָוֵי extremitates, Pſ. 48. 11. 65. 6. Iſa. 26. 15. Item, 2. hinc etiam No. קָצֶה, f. extremum, extremitas, finis: Pag. Bu. Av. terminus: Coc. prout occ. cum מ præf. ſic, מִקְצֵה ab extremo, Exod. 25. 19. 37. 8. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem heemant. מִקְצָה: f. pars: vel finis. Pag. Sed nominis hujus abſoluta forma in textu non legitur. Nota autem regimen per kamets ante Thau, in libris emendatis ſcribi: ſic, מִקְצָת: & Latinè poteſt reddi per, aliquis; pro ratione loci, inflexione ſcil mutatâ. Eſt autem interdum temporis: ut Dan. 1. 18. pro, מִקֵּץ, vel, מִקְצֵה. Merc. Alii verò volunt hanc formam cum kamets ſub Tſadi, & ante Thau, eſſe ipſam formam abſolutam; ſic, מִקְצָת, pars, finis: Bu. Lex. Extremitas i.e. pars exterior, ſeu extrema: Latinis verti poteſt per, ali quot. Poteſt eſſe in abſoluta forma מִקְצָה: licet in regimine præter normam habet kamets in ult. pro pathach: Av. Aliis autem forma ſimplex hujus nominis, ſeu abſoluta, eſt קָצֶה, & in reginime, cum kamets pro pathach קָצַת: terminus, pars. (Et ſic Mem ab initio eſſet præpoſitio) ut in Neh. 7. מִקְצַת, q.d. à fine capitum patrum: h. e. pars patriarcharum, &c. Cocc. pars capitum paternarum familiarum: i.e. aliqui, quidam è primoribus: quomodo Rabbinis eſt familiare. Et ſic Dan. 1. מִקְצָתָם à fine iſtorum, i.e. exactis illis annis: juxta R. Saad. Alii, pars iſtorum, vel aliqui, aut, quidam ex illis. Bu. Lex. Ordine verò Conc. occ. hoc No. (quod ſic variè accipi poteſt) cum ו, ול & יִמ præf. ſic, וּמִקְצַת & pars & à fine. Neh. 7. 70. Dan. 2, 15. וּלְמִקְצַת & à fine, Dan. 1. 18. וּמִקְצָתָם & à fine illorum Dan. 1. 5. Item, 4. hinc etiam No. in forma pl. f. cum vau mobili, ſcil. קְצָוֹת (quaſi ſ. f. קָצָה finis, extremitas) termini fines, &c. Prout occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. הַקְצָוֹת extremitates, Pſal. 65. 9. הַקְצָוֹת extremitates, Exod. 38. 4. ſicut etiam hinc & 5. No. in forma pl. f. (quaſi ſ. f. קָצָה extremitas, terminus) קְצוֹת. idem cum præced. fines, extremitates &c. quæ forma pl. f. eſt quaſi conſtr. à קָצוֹת, & occ. ſimpl. & cum ל & מ præf. ſic, מִקְצוֹת idem, Exod 25. 18. 37. 7. 28. 22, 26. 39. 16. 28. 24. 29. 17. 28. 25. 30. 18. 39. 19. 1 Reg. 6. 24. Job. 26. 14. Iſa. 40. 28. 41. 5. Jer. 9. 25. לִקְצוֹת ad extrem. Job. 28. 24. מִקְצוֹת ab extremo, 1 Reg. 6. 24. 12. 31. 13. 33. Iſa. 41. 9. Sed cum יִ aff. occ. vel pro more cum vau cholem penult. vel cum vau abundante, poſt vau cholem: ſic, קְצוֹתָיו vel קְצֹתָיו extremitates ejus. Exod. 5. 19. 27. 4. 28. 7. 37. 3. 39. 4. Ezech. 15. 4 ſed rurſus cum ֵ. Aff. hæc forma pl. f. occ. juxta normam non cum gemino vau ſed cum ſimplice vau cholem: idque ſimpl. & cum מ præf. ſic, מִקְצוֹתָם extrem. eorum, Pſal. 19. 7. מִקְצוֹתָם de finibus ſuis, Jud. 18. 2. 2 Reg. 17. 32. Item, 6. hinc etiam No. cum Nun heemant. in fine poſt vau cholem: ſic, קִיצוֹן m. extremus: inſtar אֵיתָן ab אֵתָה: Bu. Lex. Pag. &c. prout occ. in forma ſ. f. cum הַ dem. præf. locis ſeq. הַקִּיצוֹנָה extrema exterior, Exod. 26. 4, 10. 36. 11, 17. Item, hinc etiam juxta quoſdam eſt No. aliud cum Mem heemant. ſcil. מִקְצֶה m. extremitas: prout occ. cum וּ cop. præf. in formâ ſ. m. conſtr. cum Tſeri, ſcil. in ult. ſic Gen. 47. 2. וּמִקְצֵה & extremitatem fratrum ſuorum accepit, &c. Av. Plerique verò ſumunt hoc pro formâ ſ. m. conſt. nominis præced. קָצֶה cum יִמ præf. ut ſuprà ibi ſuo ordine collocatur. Item hìc etiam quidam ponunt No. קָצֶה, extremum, finis, extremitas: idem quod קָצֶה. Prout occ. Iſa. 2. 7. & non eſt קָצֶה, finis, theſauris ejus, &c. Av. Sed de hoc vide ſuprà in קָצֶה, ad finem Rad. קָצַץ. Merc.

Rad. 70. קֶצַח m. No. Rad. eſt, Gith, melanthion, nigella: 70. μελάνθιον: Pag. Bu. Cocc. nigella Romana, vicia, genus leguminis optimi, quod commendatur a ſuavi odore & nigredine: Av. A. Ezra ſcribit ejus ſemen eſſe cymino minus & nigrum. Bu. Lex. Columella, l. 7. Interdum faſtidio ciborum langueſcit pecus: ejus remedium genus ſeminis, quod Gith appellatur. Plinius ſcribit alios Melanthion alios Malaſpernion appellare: optimumque & excitatiſſimi odoris, & quàm nigerrimum. Nigella alio nomine dicitur, lolium, inter frumenta naſcens. Pag. Occ. autem hoc No. locis ſeq. קֶצַח nigella Iſa. 28. 25, 27.

Rad. 71. קָצִין; indè No. קָצִין: m. quod eſt הָרֹאשׁ וְהַמַּנְהִיג, dux, ſeu capitaneus: vel rector, gubernator, ductor: princeps: magiſtratus, 70. ἄρχων, ἀρχηγὸς, ἡγούμενος, βασιλεὺς: Pag. Bu. Cocc. Ingenuus ſeu præfectus qui aliis proſpicit victu iiſque ſuppeditat ſtipendia & ſuſtentationem: unde accipiunt pro Gubernatore, ſeu principe, pro antiſtite qui aliis præeſſe ſolet. Hinc γνήσιος legitimus ingenuus. Av. Occ. autem hoc No. in formâ abſol. ſ. m. ſimpl. & cum ל & וְל præf. & in formâ ſ. m. conſtr. cum ſcheva ſcil. penult. ſimpl. ut ſeq. קְצִין dux ductor, Prov. 6. 7. 25. 15. Iſa. 3. 6. Dan. 11. 18. קָצִין in ducem, Jud. 11. 6. וּקְצִין & in ducem Jud. 11. 11. קְצִין ducem, Iſa. 3. 7. In forma pl. m. קְצִינִים, principes: gubernatores &c. prout occ. in formâ pl. m. conſtr. ſimpl. & cum וּ cop. præf. ut & cum יִ aff. ut ſeq. קְצִינֵי duces Joſ. 10. 24. Iſa. 1. 10. וּקְצִינֵי & duces, Mich. 3. 1, 9. קְצִינַיִךְ duces tui, Iſa. 22. 3.

Rad. 72. קָצַע: In Bu. Conc. deo ſignif. 1. eſt, abradere: juxta R. Sal. decorticare, i. e. removere corticem, vel lituram complanationem muri: Pag. in ſuperficie ſcil. ſeu ſuperficiem: ut & Targum vertit per קְלַף decorticavit corticem, aut extimam faciem abraſit: Merc. exaſciavit, abraſit in ſuperficie: cogn. cum בָּצַע, truncus abraſus & abſciſſus, cui ſuperior pars eſt amputata: item cum קָצָה præcidit extremitatem. Hinc ξύσις, ξέσις, ratio abrado: & Lat. per Metath. aſcia, aſciare, exaſciare, i. e. dolare: Av. Conjug. autem kal, non legitur in textu: ſed in Hiphil הִקְצִיעַ, tectoria nudavit, lituram vel ſuperficiem muri abraſit: Bu. Lex. fecit vel juſſit abradere: Av. 70. ἀπoξύειν: tectoria nudare: Cocc. prout occ. in fut. hiph. 3. ſ. m. def. per chirek tantèm abſque Jod penulte. ſic: יַקְצַע abradet, Lev. 14. 41. In Piel, קִצַּע. exaſciavit: & in pual קֻצַּע. exaſciatus fuit, unde, juxta quoſdam, eſt part. pual מְקֻצָּע, exaſciatus, & in fæm. מְקֻצָּעָה, exaſciata: prout occ. in forma pl. f. cum ל præf. ſic: Exod. 26. 22. & duos aſſeres facies, לִמְקֻצָּעוֹת, exaſciatis (ſcil. angulis) Habitaculi: Av. qui ſolus hanc vocem ſumit pro part. pual, reliqui volunt eſſe No. Participiale quoad formam: licet ſubſtant. ſit, quoad ſignif. viz. à ſ. f. קְצָעָה, angulus: unde in forma pl. f. conſtr. cum ſcheva penult. loco cit. angulis, vel in angulis tabernaculi: Pag. Bu. Coc. prout occ. etiam, Exod. 36. 28. Item in

conjug.

Conjug. hophal הָקְצַע. exaſciatus fuit, Av. angulatus ſeu, angularis fuit: Pag. Bu. Unde in part. hoph. pl. f. (quaſi à forma minus uſitatà in part. hoph. cum mem ſcil. præpoſito ante he hoph. ſic: מְהֻקְצָע & in fœm. מְהֻקְצָעָה: atque inde, ut dictum in forma pl. f. eſt, in Ezech.46.22. menſura una eadem que erat iſtis quatuor) מְהֻקְצָעוֹת, exaſciatis, ſcil. angulis: ubi part. paſſ. hoph. pro nomine uſurpatur. Av. ad verbum ſonat. angulatis: i.e. habentibus angulos ſuos, juxta R. D. qui dicit eſſe part. paſſ. hophal: Pag.vel eſt No. participiale pl. f. angulata, angularia: Bu. Lex. & Conc. In loco autem cit. hæc dictio eſt una ex quindecim vocibus ſuperne punctatis: Pag. Quas ſcil. connumerant Maſoritæ, punctis pluribus ſuperne inſigniri, vel inferne, præter motiones, i.e. vocales: Merc. Atque inde ex hac Rad. eſt, 1. No. מִקְצוֹעַ m. (ſed plerùmque venit cum cholem tantùm abſque Vau ſuſtentante, in penult.) angulus: Pag. Bu. &c. exaſciatus ſcil. Av. in quo, nim. velut abſciditur ſuperficies, & definit: Merc. Et proinde uſurpatur etiam pro extremitate & parte: Av. 70. γωνία: latiùs patet, quàm פִּנָּה: á quo diſtinguitur, in Neh.3.24. (& verſ. 25. bis ſit mentio מִקְצוֹעַ, anguli in muro Hieroſolymæ meridionali:) ibi enim verſ. ſcil. 24. dicitur aliquis ædificaſſe angulum פִּנָּה, è regione anguli מִקְצוֹעַ Inde colligere eſt, מִקְצוֹעִים fuiſſe angulos introrſum recedentes. Potuit Mons Sion in latere Auſtrali habere ſinum in duos angulos obtuſiores deſinentem, à quorum Orientaliori non longé abfuit angulus muri rectior, à quo procedens murus reſponderit angulo finûs, quem diximus: Coc. Occurrit autem hoc No. in forma ſ. m. cum הַ dem. & בְּ præf. בַּמִּקְצוֹעַ vel ſine Vau, angulus, 2 Chron. 26. 9. Neh.3.2,19,24,25. בְּמִקְצוֹעַ in angulo, Ezech. 46. 21. Et in forma pl. m. מִקְצוֹעֵי: prout occ.in pl.m.conſtr.loco ſeq. מִקְצוֹעֵי Ezech. 46. 21. Item in forma pl' f. occ. ſimpl & cum הַ dem. præf. ut & cum וּ cop. præf. & יו aff. ut ſeq. מִקְצוֹעוֹת anguli, Ezech.46. 22. הַמִּקְצוֹעוֹת anguli, Exod.26.24..36.29. וּמִקְצוֹעוֹתָיו & anguli ejus, Ezec. 41.22. Item hinc etiam 2. No. מַקְצֻעָה, f. idem cum præced. juxta quoſdam: viz. angulus: Bu. Lex. & Conc. aliis autem eſt nomen inſtrumenti, quo faber lignarius decorticat, & complanat, lenitque, vel, lævigat. & dedolat lignum: h. e. dolabrà, ſeu planulá: Pag. Merc. Norma, aut amuſſis: dolabram, quidam volunt: Coc. undè in forma pl. f. מַקְצֻעוֹת, dolabræ, quibus ſcil. aliquid abraditur, inſtrumentum ferreum aſcia. Av. prout occ. in hàc formà pl. f. cum בַּ, pro. בָּהּ, dem. præſ. ſic: Iſa.44. 13. faber lignarius, &c. faciet illud, i. e. diſponet, aptabit, בַּמַּקְצֻעוֹת, dolabris, vel planulis: quæ ſcil. ſunt inſtrumenta fabrilia, quibus aſſamenta lævigantur & poliuntur: dolabræ namque à dolando dictæ, idem videntur eſſe, quòd aſciæ: & dolare eſt, aſcià cædere: inquit Donatus. Dixit autem in Num. plur. quia ad hoc opus duo ſunt inſtrumenta: dolabra, ſcil. aut planula major, & minor: quæ inſtrumenta, inquit R.D. ſunt ſimilia novaculis: & ſic Targum vertit, cum novaculis, בְּאוּמַיְלְיָא. Pag. Alii vero ſic exp. aptat illud in angulos ſuos: Bu. Lex. in Angulis: Bu.Conc. R. Sal. dolabris: ſed R. Jonah, regulà, amuſſi: Bu. Lex. ſcribit enim R. Jonah hoc inſtrumentum eſſe שִׁרְטוּט, i.e. regulam, ut ea quà lineare ſolemus chartam, ita fabri lignarii non ſolùm habent ad ſignandum filum Phœnicium, ſed & regulas ligneas. Pag. aptat illud in angulos ſuos, &c. Jun. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in No. indè ducto, viz. קְצִיעָה, f. caſia: Pag. Bu. 70. κασία, caſſia: aromatis ſpecies: Coc. frutex aromaticus, cujus (teſte Plinio Hiſt. l. 12. c. 20.) cutis abraditur, Merc. occ. autem in forma pl. f. Pſal. 45. 9. קְצִיעוֹת, caſiæ, vel caſſiæ: Bu. Av. arbuſcula aromatica, undè abraditur cutis: Nam caſſia ſolo cortice eſt commendabilis. Av. Chaldæus utitur hàc voce pro Hebr. קְדָה, de quà ſuprà in קָדַר: Bu. Lex. & ſic exp. R. Sal. קְדָה, i.e. caſia: & R.D. ſcribit eſſe קוּשְׁטָא, i e. coſtum, quod eſt Radix magni odoris, & arbuſcula aromatica. Pag.

Rad. 73. קָצַף, eſt, fervere, aut bullire, irà, ſcil. juxta R.D. Pag. efferveſcere, ſpumare: & Metaph. tantùm de irato dicitur, pro, irà efferveſcere, quòd graviùs irati aliquandò ſpument. Bu. Lex. iratus eſt vehementer, indignatus eſt valdé, ita ut cogitet aliquem enſe ſuccidere: efferbuit irà, cogn. cum קָעַב ſuccidit, ſculpſit. Hinc per Metath. βασκαίνω, iraſcor, indignor, invideo, faſcino: βάσκανος, iratus, invidus, & βάσκω, maledico: Av. conſtr. hoc verbum abſolutè & cum præp. עַל: Bu. Lex. Av. 70. reddunt per. ὀργίζεσθαι; θυμοῦσθαι, &c. efferveſcere: Coc. prout occ. in præt. kal, 3. & 2. ſ. m. & 1. ſ. ut ſeq. קָצַף efferbuit, Gen.41.10. Deut.9.19. Eſt,2.21. Zac. 1.2. קָצַפְתָּ efferbuiſti, Iſa. 64. 4. Lam.5.22. קָצַפְתִּי efferbui, Iſa.47.6..57.17. Zach.1.15. In part. ben. kal, ſ. m.occ. קוֹצֵף efferveſco, Zac.1.15. Et in infin.kal,occ. cum מִ præf. מִקְצוֹף ab efferveſcendo, Iſ.54.9. In fut. kal. 1.ſ.occ. ſimpl.& cum וְ cop.præf. & in 2 ſ.m. ſimpl. ſed in 3.ſ.m.ſimpl. & cum וַ conv.præf. ut & in 3.pl.m, cum וַ conv.præf. prout ſeq. אֶקְצוֹף efferveſcam,Iſa.57. 16. וְאֶקְצוֹף & efferveſcam,Iſa. 57.17. תִּקְצוֹף efferveſces, Num.16.22. Iſa.54.8. יִקְצוֹף efferveſcet. Lev.10. 6. Joſ.22.18. Eccl.5.5. וַיִּקְצוֹף & efferbuit, Gen.40.2. Exod.16.20. Lev.10.16.Num.31.14.Deut.1.34.2 Reg. 5.11..13.19. Eſth.1.12. וַיִּקְצְפוּ & efferbuerunt,1 Sam. 29 4. Jer.32.15. In hiphil, הַקְצִיף, ad iram provocavit: irà efferveſcere fecit: Bu. fecit indignari, provocavit ad iracundiam: irritavit Av.Cocc, prout occ. in præt.hiph. 2 ſ.& pl.m.ſic. הַקְצַפְתָּ efferveſcere feciſti, Deut.9.7. הַקְצַפְתֶּם efferveſcere feciſtis. Deut.9. 8. Et in part.hiph. á ſ.m, מַקְצִיף irà efferveſcere faciens,occ. in formà pl.m. def. cum chirek tantùm abſque Jod hiph.in penult.ſic, מַקְצִפִים efferveſcere facientes, Deut.9.22. In Infin.hiph.occ. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּהַקְצִיף in efferveſcere faciendo, Zach.8.14. & in fut. hiph.á 3.ſ.m. יַקְצִיף efferveſcere faciet: occ.in 3.pl.m. cum וַ conv.præf. ſic. וַיַּקְצִיפוּ & efferveſcere fecerunt, Pſal.106.32. In hithpael, הִתְקַצָּף, vel הָ_: efferbuit, iratus eſt vehementer,vel indignatus eſt: Pag,Bu. &c. fecit ſe indignari, vel invidere: Av. prout occ. in præt.hithp. cum וַ conv.præf. & in formà cum pathach in ult.loco ſeq. וְהִתְקַצָּף & efferbuerit, Iſa,8.22. Atque indè ſunt nomina ſeq.1.No. קֶצֶף, m. ira: Pag.Bu.fervens, ſcil. & quaſi ſpumans: Bu.Lex. fervor,efferveſcentia ſubita. Unde pro bulla ſeu ſpuma in ſuperficie aquæ ſumitur, in Hoſ.10, quò etiam alluditur in Iſa. 54. brevitatem iræ divinæ,dùm bullæ, ſeu ſpumæ comparat

parat: ubi etiam eſt alluſio inter קֶצֶף & שֶׁצֶף: de quo infrà in Rad. שָׁצַף, Merc. קָצַף, indignatio, ira, iracundia; quando aquis tribuitur, ſignificat ſpumam maris, quod iratum efferveſcit & ſpumare ſolet. Av. 70. reddunt hoc No. vocibus, ὀργὴ, παροξυσμὸς θυμὸς, χόλος. Tam in verbo, quam in nomine, videtur ineſſe notio רְתִיחָה, fervendi: ut, ſcil. aquæ ſuper igne, aut maris emoti: Cocc. Occurrit autem hoc No. ſimpl. locis ſeq. קֶצֶף fervor, fervens ira, Num. 1.23..18.5. Joſ. 9.20. 2 Reg. 3.27. 1 Chron. 27.24. 2 Chron. 19.2,10.. 24.18..29.8..32.25,27. Iſa. 34.2..54.8. Zach. 7.12. Item occ. etiam hoc No ſimpl. cum kamets penult. ob pauſam ſic, קָצָף idem. Joſ. 22.20. Zach. 1. 2. cui priori formæ cum duplice ſægol ֶ, & alteri in pauſa ָ cop. eſt præf. & rurſus, priori הַ dem. יִ, כְ & מִ ſunt præf. ut ſeq. וְקֶצֶף & fervor, Zach. 1.15. וָקֶצֶף & fervore iræ, Eccl. 5.16. Eſth. 1.18. הַקֶּצֶף fervens ira, Num. 17.11. וּבְקֶצֶף & fervore, Deut. 29.28. Jer. 21.5.. 32.37. כָּקֶצֶף ſicut fervor, ſpuma, Hoſ. 10.7. מִקֶּצֶף à fervore, Jer. 50.13. cum affixis autem, pro more talium prius ſægol mutatur in chirek & alterum in Scheva: prout occ. cum בְ præf. & י. Aff. & cum ךָ cop. præf. & הָ.. ob pauſam pro הָ, extra pauſam, quo modo occ. cum בְ præf. ut & cum מִ præf. & י Aff. prout ſeq. בְּקִצְפִּי fervore meo Iſ. 50.10. וְקִצְפֶּךָ & fervorem tuum Pſal. 102.11. בְּקִצְפֶּךָ in fervore tuo, Pſal. 38.2. מִקִּצְפִּי à fervore tuo, Jer. 10.10. Et 2. hinc etiam No. קִצָּפָה, f. ſpuma: Bu. Lex. Coc. vel ſecundùm alios eſt, decorticatio: Pag. ſpuma, indignatio efferveſcens: vel decorticatio: Av. prout occ. Joel 1.7. cum לְ præf. ſic: poſuit vitem meam in deſolationem, & ficum meum לִקְצָפָה, in ſpumam: i.e. rem nihili: juxta Ab. Ezra. Quidam in clavum vel fungum, qui ſcil. efferveſcentia quædam & ſpuma eſt in arbore: q. d. in decorticationem: Bu. Lex. h.e. ac ſi diceret quòd decorticata eſt, ob multam ſiccitatem. Sed poteſt etiam exponi in iram, aut maledictionem: inquit R. D. Pag. ex prima ſcil. & propriâ Radicis ſignif. quidam autem exp. tuberem, qui eſt velut efferveſcentia & ſpuma in arbore: Merc. A. E. in ſpumam: h. e. quia nihil habebat intra ſe: Pag. vel, potiùs, quia in eo non eſt quicquam. Merc. Et ficus mea in clavum &c. ſic interpretamur Hebræam vocem à candeſcente ſpumâ derivatam: eſt enim clavus (quem etiam fungum, ſeu patellam vocant) tuber illud adnaſcens imis arboribus quæ, aut vetuſtate, aut alio vitio, fructum afferre deſinunt: quùm viz. humor, ut vocàtur, Radicalis & crudus, circa imam arborem ſubſidit, & clavos, tubera, aliaque vitia tanquàm deſpumans, excreat. Jun.

Rad. 74. קָצַר: eſt, anguſtare, ſtringere, arctare; breviare. abbreviare: item metere. Pag. decurtare. abſcindere: demetere, Sed ſumitur & intranſitivè in kal, pro arctari, arctum eſſe, breviari, &c. Merc. abbreviari, decurtari, breve aut curtum eſſe. aut fieri: anguſtari: imminui: Bu. Lex. decurtavit, abbreviavit cultro ſeu falce, demeſſuit, abſcidit: in kal, cum Accuſ. eſt Activum, ſed ſine Accuſ. neutrum: decurtatus eſt. Eſt cogn. cum קָרַץ, excidit: & cum חָצִיר, gramen abſcindendum, vel quod falce ſeu enſe demetitur. Hinc ξυρέω, -ἐω. ύω, derado, abſcindo: ξυρὸς gladiolus, quo aliquid abſciditur: & ξυρὸς novacula: item per Metath. Lat. curto, decurto, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, breve, curtum, anguſtum eſſe: prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum הַ Interrog. præf. & in 3. ſ. f. ſimpl. ut ſeq. הֲקָצְרָה abbreviavit, brevior eſt, Iſa. 23.20. הֲקָצְרָה an anguſtatus eſt, Mic. 2.7. קְצָרָה abbreviata eſt. Iſa. 50.2.. 59.1. In part. pahul kal, à ſ. m. קָצוּר, & in fæm. קְצוּרָה breviatus, arctatus, -ta, &c. prout occ. in formâ pl. f. cum kibbuts pro ſchurek penult. ſic, קְצֻרוֹת abbreviatæ, contractæ, Ezech. 42.5. In Infin. kal, occ. cum הַ Interrog. præf. ſic: הֲקָצוֹר num anguſtando, Iſa. 50.2. In fut. kal, à 3. ſ. m. יִקְצֹר, abbreviabitur, &c. occ. in 3. ſ. f. vel cum kamets in ult. ob pauſam, vel extra pauſam cum pathach in ult. idque ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & (à 3. pl. m. יִקְצְרוּ, decurtabuntur) in 3. pl. f. ſimpl. ut ſeq. תִּקְצַר abbreviata eſt, Num. 11.23. תִּקְצַר anguſtaretur, Job. 21.4. וַתִּקְצַר & anguſtatus eſt, Num. 21.5. Jud. 10.16.. 16.16. Zach. 11.8. תִּקְצוֹרְנָה decurtantur, Prov. 10.27. In piel, קִצֵּר vel, קִצַּר, decurtare, Bu. decurtavit aſſiduè: Av. abbreviavit: Cocc. prout occ. in præt. piel, 3. ſ. m. in forma cum pathach in ult. loco ſeq. קִצַּר curtat, Pſal. 102.24. In hiphil, הִקְצִיר, idem cum piel decurtavit: Bu. fecit curtiorem: Av. Abbreviavit: Cocc. prout occ. in præt. hiph. 2. ſ. m. loco ſeq. הִקְצַרְתָּ decurtaſti, Pſal. 89.45. Atque indè eſt 1. No. קָצָר, vel, קֶצֶר, m. brevis, curtus, contractus, abbreviatus: præceps. Pag. Bu. &c. unde brevis irarum, vel iris, dicitur iracundus, ſeu præceps ad iram: qui, ſcil. citò iraſcitur, ſeu facilis eſt ad iraſcendum: Pag. Bu. 70. ὀξύθυμος: Coc. Et ſic opponitur τῷ ἀργίζεσθαι, longanimi, patienti, tardo ad iram: Merc. 70. hoc reddunt μακροθύμους, longanimis; & ſic opponuntur, in Prov. 14.29. אֶרֶךְ אַפַּיִם q. d. longus irarum: i. e. longanimis, & קְצַר־רוּחַ, brevis ſpiritu: 70. ὀλιγόψυχος: impatiens, iracundus. Cocc. præceps animo: Bu. Lex. occ. autem hoc No. in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva, ſcil. & pathach: idque ſimpl. & cum י cop. præf. קְצַר brevis, Job. 14.1. Prov. 14.17. וְקָצַר & brevis, Prov. 14.29. Et in formâ pl. m. קְצָרִים vel, קְצֵרִים; unde in pl. m. conſtr. eſt, קִצְרֵי breves, curti, 2 Reg. 19.26. Iſa. 37.27. Item, 2. hinc etiam ex Rad. in hâc 1. ſignif. eſt No. Subſtant. קוֹצֶר, m. brevitas, decurtatio, abbreviatio: imminutio: afflictio, anguſtia: Pag. Bu. Av. Prout occ. cum מִ præf. (ubi 70. reddunt ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας: Cocc. propter brevitatem, i.e. afflictionem ſpiritûs, &c.) loco ſeq. מִקּוֹצֶר præ anguſtia, Exod. 6.9. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. קָצַר, eſt, metere, demetere: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. 70. διαζεύγνυμι: Cocc. prout occ. in præt. kal, 3. pl. cum kamets pro ſcheva penult. ob pauſam: & in 2. pl. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. קָצְרוּ meſſuerunt, Jer. 12.13. קְצַרְתֶּם meſſuiſtis, Hoſ. 10.12. וּקְצַרְתֶּם & meſſueritis, Lev. 23.10. In part. ben. kal ſ. m. occ. ſimpl. & cum הַ & בַּ præf. ut & in formâ pl. m. ſimpl. & cum הַ & לַ præf. ut ſeq. קוֹצֵר meſſor Pſal. 129.7. הַקּוֹצֵר meſſorem, Jer. 9.21. בַּקּוֹצֵר meſſorem: Am. 9.13. קוֹצְרִים metentes 1 Sa. 6.13. הַקֹּצְרִים vel ſine vau, meſſores, Ruth. 2.3,5,6,7,14. 2 Reg. 4.18. לַקֹּצְרִים meſſoribus, Ruth. 2.4. In Infin. kal, formâ cholem in ult. occ. cum לְ & וְלְ præf. ſic, לְקָצוֹר ad metendum, Lev. 19.9. וְלִקְצֹר & ad metendum. 1 Sam. 8.12. ſed cum affixis cholem juxta normam tranſp. & mutari ſolet in cam. chat. ſed cum בְּ præf. & הָ.. Aff. ut & cum בְּ præf. & בָּם, Aff. cholem mutatur in kibbuts

pro cam.chat.ſub 1.Rad.ſic,בְּקִצְּרֵךָ in metere te, Lev. 23.22. וּבְקִצְרְכֶם in metere vos, Lev.19.9..23.22. In Imper. kal. á ſ. m. קְצוֹר, demetito: occ.in pl.m. cum ו cop.præf. וְקִצְרוּ & metite, 2 Reg.19.29. Iſa. 37.30. Hoſ.10.12.In fut.kal, 2.ſ.m.eſt,cum cholem in ult. ſic, תִּקְצוֹר vel ſine vau, metes,Lev.25.5.Deut.24.19.Mic. 6.15. & in 3.ſ.m.fut.kal, occ.vel cum cholem vel pro eo cum cam.chat.in ult.ob Maccaph ſeq.ſed in 2. pl.m. cum Scheva penult.ſic, יִקְצוֹר metet,Eccl.11.4. Iſa.17. 5. יִקְצֹר metet, Prov.22.8. תִּקְצְרוּ metetis, Lev.25. 11.Item, in 3.pl.m.fut.kal, occ. ſimpl. & cum Nun parag.add.idque poſt cholem penult.in utroque pro Scheva ob pauſam: ſed cum הוּ Aff. cum Scheva ante kibbuts pro Schurek penult.ut ſeq.יִקְצְרוּהוּ metent Job.24. 6. Pſ.126.5. Hoſ.8.7.יִקְצֹרוּ metent Rut.2.9. יִקְצְרֻהָ metent eam, Job.4.8.Atque indè ex Rad.in hàc 2.ſignificeſt No. קָצִיר, m.meſſis: item, ramus, ab amputando: vel decurtando: Pag.Bu.decurtatio: ut fit demetendo ſegetes,& amputando ramos meſſis: Av.propriè eſt meſſis,ſeu demeſſio: atque indè ſumitur pro omni eo, quod ſupernè excreſcit, amputandum: ut pro palmite, aut ramo qui demetitur, ſeu reſecatur. Merc.70.θερισμὸς,ἀμητὸς,τευχητὸς,Cocc.Prout occ. hoc No. in abſol.formà ſimpl. locis ſeq. קָצִיר meſſis: ramus, Joſ.3.15.2Sam.21.9,10..23.13. Job.14.9.Pro. 25.13. Iſa.17.5,11..18.5.Jer.5.24..8.20..50.17. Hoſ. 6.11. Joel.4.12. cui etiam formæ abſol. לְ, הַ, בְּ, יְ, & כְּ ſunt præf.ut ſeq. וְקָצִיר & meſſis, Gen.8.22.. 45.6. הַקָּצִיר meſſis. Exod.23.17. Ruth.2.21. Jer. 51.33. בַּקָּצִיר in meſſe.Prov.6.8..10.5.. 20.1..26.1. Iſa.9.2. וּבַקָּצִיר & in meſſe, Exod.34.21. לַקָּצִיר ad meſſem Am.4.7. Item in forma ſ.m.conſtr.cum Scheva ſcil.penult.occ.ſimpl.& cum ו cop.præf. קְצִיר meſſis,Gen.30. 14. Exod.34.22. Lev.19.9..23.22. Jud.15.1. Ruth.1. 22..2.23. 1Sam.6.13..12.17. 2 Sam.21.9. Iſa.23.3. Joel.1.11. וְקָצִיר & meſſis Ruth.2.23. prout occ. etiam cum Affixis variis: ut cum בְּ præf.& י, Aff. & cum הָ vel in pauſâ הָ֫, & ךָ, כֶם, וֹ & הּ, Aff. eaq; omnia abſque præf. prout ſeq. בְּקְצִירִי in meſſe mea: ramos meos, Job.29.19.קְצִירְךָ vel קְצִירֵךְ meſſis tua,Le. 19.9..23.22..25.5.Deut.24.19.Jer.5.17. קְצִירֵךְ meſſis tua, Iſa. 16.9. קְצִירְכֶם meſſis veſtra, Lev. 23.10. קְצִירוֹ meſſis ejus, ſua, 1 Sam.8.12. Job. 5.5.. 18. 16. קְצִירָהּ meſſis ejus, Lev.23.10 & Iſa. 27.11. In forma pl. m. קְצִירִים, & in conſtr. קְצִירֵי, rami, vel palmites: Pag. Bu. Av. 70. τὰ κλήματα: Coc. prout occ. in pl.m. conſtr. cum הַ aff. ſic: Pſal. 80. 12. mittet. pro, miſit, ſeu, emiſit, קְצִירֶיהָ, ramos ſuos: Pag. Bu. emittet, vel extendet palmites ſuos: Av. promittebat meſſem ſuam, h.e. ramos ſeu palmites ſuos, ad mare,Et ſic in ſing. Job.29.19. & ros pernoctabat.in ſegete meà.h.e. in ramis meis. Nam comparat ſe cum arbore. Hoſ.6.11.שָׁת קָצִיר לָךְ, ponens meſſem tuus eſt. Conſer Apoc.14.16. Coc.Item juxta quoſdam venit hoc No. קָצִיר (formæ, inſtar שְׁרִיר ſuperſtes) pro, meſſore, viz. in Iſa.27.5. quùm collegerit קְצִיר meſſor ſegetem: Pag. alii autem exp. ut ſonat,pro. ipſa meſſe: & ſic ſubaudiunt (meſſor in) meſſe ſegetem ſtantem: vel, meſſem ſegetis: ut ſic ſubaudiatur regimen, קָצִיר. Durius enim eſt quod alii vertunt, meſſem ſtantem: Merc. vel ſic poteſt exponi כְּאֵסוֹף קָצִיר קָמָה, ut aufert meſſis ſegetem. Coc.Ac ſi colligeret meſſor (Hebr.meſſis, ſcil. vir) ſegetem: Jun. Et ſic ibid. verſ.11. גַּל קָצִיר בְּיוֹם נַחֲלָה acervus meſſis in die infirmitatis: Coc. acervus meſſis erit, ſcil. die ægritudinis: Hebr. ægræ viz. plagæ: h.e. die obſidionis, vaſtationis & ruinæ tuæ per Aſſyrim. Tunc enim quicquid, quocun que ſtudio, & quantàcunque copiâ præparaveris adventu Aſſyriorum momento uno conſumetur; tan quàm ſi numeroſa caſtra nanciſcerentur parvulum acervum tritici undè tolerarent vitam. Jun. Alii verò ſic exp. גַּל קָצִיר, commotio rami, (vel. commotus eſt, ſcil. i.e. commovetur ramus, ſeu planta, nam גַּל Toar ſivè adject. videtur eſſe loco Benoni: Merc.) in die percuſſionis infirmantis. Hoc R.D. per totum verſum ſic explicat. In die plantationis tuæ creſces (vel. creſcebas, ſeu propagabaris) i.e. multiplicaſti filios & magnificaſti (vel, educaſti, evexiſti) & proſperata es in operibus tuis. At modo Dei ſalutis tuæ oblita es, & Dei fortitudinis tuæ non es recordata. Idcircò movebitur ſeu, emovebitur, ramus tuus in die: &c,ac ſid. quòd celeriter peribunt. Pag. Et conſumentur. ſeu, deficient. Atq; ſenſus vocis עַל־כֵּן idcirco,quæ ſuperiore verſu poſita eſt, omninò cohæret cum his, commotio. ſeu, emotio, rami, q.d. plantationes. ſeu plantæ, illæ amænæ, quarum & ſuperiore illo verſu meminerat, quas ab initio plantaſti, & proſperitas illa magna quæ tibi accidit: totum hoc (inquam) conſumetur, ſeu, deficiet quia oblita es Dei ſalutis tuæ: & idcircò commovebitur, ſeu emovebitur. ramus tuus: Cev.

Rad.75. קָרַר: eſt, frigeſcere: Pag. apud Chald. & RR. uſitatum verbum: Bu. Lex. friguit, frigidus fuit vehementer.Cogn.cum קוֹר, effodit venam aquæ frigidæ. Hinc κρύος frigus, κρυώεις & κεκρυός,frigidus gelidus,&c. Sed non ita rectè hujus Radicis vocabula quidam reducunt ad קוֹר vel קָרָה: quaſi frigus perfodiat & occurrat penetrando: cùm Chaldæi integrâ radice utantur dicentes, מַיָּא קְרִירֵי, aquæ frigidæ,& קְרִירוּת vel קְרִירוּתָא pro, frigore,Merc. Hæc autem Rad, verbaliter non uſurpatur: ſed tantùm nomina defectiva hinc deducta. Av. Nam 1. hinc eſt No. קָר, m.frigidus, gelidus: Bu.Av. vel in ſing.poteſt ſcribi cum pathach: קַר: 70. ψυχρός: Cocc. Sed potiùs קָר eſt Toar, ſive Adject.formæ חָם, cujus plur. קָרִים, ut חַמִּים, ſed kamets eſt pro pathach & dageſch, ob Reſch ſequens, quod non recipit dageſch, & ſic in ſequentibus nominibus. קָר autem pro קָרֵי malè quidam putant poni,Pro. 17.27.cùm ſit illic duplex lectio, Merc. Occ. autem hoc No.in forma pl. m.ſic, קָרִים frigidæ, Prov.25.25. Jer.18.14. Item,2.hinc etiamNo.cum cholem,ſubſtant. viz. קוֹר, m.frigus: 70.ψύχος.Hinc χρόος: Cocc. frigus,ſci.ingens: Av.(eſt formæ inſtar תּוֹם à תָּמַם:Mer.) Occ. hoc no.cum ו cop.præf.וְקוֹר & frigus,Gen.8.22.Item,3.hinc eſt no.Subſtant. קָרָה, f. frigus: Pag.Bu.&c. (eſt formæ inſtar חַמָּה,calor,à חָמַם:Mer.)frigida:ſed ſumitur in abſtracto pro frigore: Av. prout occ.hoc no ſimpl.& cum בְּ pro הָ dem.præf. קָרָה frigus, Job. 37.9.Pro.25.20.Nah.3.17. בַּקָּרָה in frigore, Job.24.7. קָרָתוֹ In formà ſ.f.conſtr. קָרַת: occ.cum וֹ Aff.loco ſeq. frigus ejus,Pſal.147.17. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. viz. מְקָרָה,f. refrigeratio: refrigerium, refrigeratorium: Pag.Bu.Coc.Eſt formæ מַחֲוָיָה conſternatio,à Rad. חָתַת: ſed Tferi eſt loco hirek & dageſch.

dageſch. Sed poteſt etiam ex part.fæm.hiphil, factum eſſe: at quia præcedit regimen בַּעֲלִיַּת, præſtat eſſe No.Subſtant. Merc. Prout occ. hoc No. cum ה dem. præf. Jud. 3.20. & ipſe ſedebat in cænaculo, הַמְקֵרָה refrigerii: i.e. æſtivo, in quo flabat ventus: quod factum erat pro tempore æſtivo, refrigerandi gratiâ: undè & Targum habet in cænaculo domûs æſtivæ. Idem, verſ.24. Hieron. in cænaculo æſtivo: Pag. & ſim. Bu. Lex.&Av.in cænaculo ἀναψύξεως refrigerationis:Coc. i.æſtivo: Bu.Lex. [קְרָרָה,vide in Rad. קור: Bu.Lex. vel, in verbo geminato ex קיר; Pag.]

Rad.76. קָרָא: eſt, vocare, appellare: invocare:clamare: legere: occurrere;obviam ire: evenire,accidere, contingere. Pag.vocavit advocavit, accerſivit,convocavit,invitavit: invocavit: clamavit, exclamavit, inclamavit, proclamavit: propriè voce ſignificativâ, conceptis & expreſſis verbis: quo modo ab aliis clamandi verbis differt. item evenit,obvenit occurrit;quæ ligaif.ad קָרָה pertinet. Item, legit; cum ad Scripturam vel librum refertur. Conſtruitur cum ל ſive Dat. & Accuſ. & cum præp. ב, אֶל & עַל: Bu. Lex. In kal, abſolute eſt intranſ. vocatus eſt. Cum Dat.eſt nomen alicui imponere: item cum Accuſ. סֵפֶר, מְגִלָּה & תּוֹרָה eſt, legere librum,volumen aut legem: poſtremò cum בְּשֵׁם, ſæpè eſt,invocare, prædicare,celebrare.Item occurrit alicui clamore nominis,& verbi expreſſi. Nam eſt cogn.cum קָרָה, occurrit, incurrit; Hinc κράζω clamo, κηρύττω voco, prædico: Item, χράω,- ομαι, vaticinor, χραίω jubeo &c. Av. In genere קָרָא notat, ſonum edere: φωνεῖν: ſed in Phraſeologiâ diſtinctâ, ea ſignificatio nonnihil variat. Eſt enim 1.vocare: h.e,adeſſe jubere: καλεῖν: ut Lev.9.1. 2 Reg.8.1. & 9.1. Item,Iſa.49.1.ex utero קָרָאנִי, vocavit me: h.e. juſſit vel voluit me naſci. Et Iſa.42.6. vocavi te cum juſtitiâ: i.e.feci, ut venires & juſtitiam adduceres. Item, 2.eſt. nominare: 70. καλεῖν,ὀνομάζειν, ut Gen.1.5. & nuncupavit Deus lucem diem, & tenebras vocavit, h.e. nominavit,noctem: i.e.tenebras, ita voluit vices ſuas obire, ut ab omni homine ſuo nomine (quale eſt nox, &c.) appellarentur. Item, Gen.11.9. קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל vocavit, viz. quiſque paſſim, nomen ejus Babel. Et ſic Gen.19.22.25.Ideò קָרָא שְׁמוֹ אֲרוֹם vocarunt nomen ejus Edom. Nam Num.ſing.imperſonaliter,utuntur Hebræi, ut Latini plurali.Item, 3.phraſis קָרָא בְּשֵׁם, notat generatim Nomen alicujus nuncupare, ſive pronunciare. Ut Exod.35.30.& 33.19.& Iſa.42.1. vocavi, i.e. nominavi, nomen tuum,meus tu. Sic de nominatione nominis divini, quùm homo eum nominat Deum ſuum, vel eum invocat. ut 2 Reg.5.11.& 1 Reg.18.24.& 25. Et Pſal.79.6.& in regna quæ בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ nomen tuum non nominant: &c. Et 4.eſt, clamare: 70. βοᾶν,κράζειν: ut Iſa.6,2.&c.paſſim. Denique, 5.eſt.legere: q.d.pronunciare de ſcripto ἀναγιγνώσκειν,ut Deu. 17.19. Hab.2.2.&c. Cocc. Verbum קָרָא eſt, in genere, vocare nomine,aut verbis. Differt ab aliis verbis quæ clamationem tantùm ſeu vociferationem ſignificant, abſque rei nominatione, neque ad perſonam aut rem habent reſpectum, ut hoc. Sæpe conſtruitur cum Dativo, quaſi dicas,nomen dare, ſeu indere,imponere nomen rei alicui. Conſtruitur hoc ſenſu & cum Accuſativo rei,vel perſonæ: vel vocare aliquem aut aliquid. Item cum Dativo & Accuſativo שֵׁם, vocare nomen alicui, i.e.indere. Vocare nomen peculiari phraſi, Rut. 4.eſt nomen, & famam conſequi, celebrem reddi: ubi malè quidam verbum maſculinum, ratione adjuncti frivulà,pro fæmineo ſumptum putant. videas cum Accuſativo conſtrui, & nomine שֵׁם, præpoſito Beth, בְּשֵׁם vocare aliquem nomine. Si reperias vocare in nomine Domini, ſignificat invocare ejus nomen, prædicare, publicè profiteri, glorificare, & celebrare, in quibus Dei cultus exterior præcipuè conſiſtit; his inquam quatuor, invocatione, gratiarum actione, prædicatione verbi Dei, & confeſſione; eſt tamen ubi aliquando vocari de nomine Domini ſignificet, ut notavimus in libello noſtro de polit. Jud.ad illud Gen.4.v.26. de quo vide & Rad. חָלַל. Eſt aliquando proclamare,indicere:& tum vel cum Accuſativo nudo, vel cum Accuſ. & Dat. conſtruitur; proclamare vinctis libertatem, Iſa.61. Eſt ſæpè abſol. clamare. Conſtruitur & cum אֶל, vocare, ſeu clamare ad aliquem: i.e. aliquem vocare, ſeu inclamare: quo ſenſu et cum Lamed conſtrui queat. Eſt & legere,clarè pronunciare, ubi libri, legis & ſimilium fit mentio. pro occurrere, vicinum eſt verbo קָרָה, ut ex ſubjectis exemplis, et ſi qua alia ſuperſunt, diſces: Merc.Cev.In Bu.Conc.hæc rad.tria ſignif.1.eſt,vocare, advocare, conv.inv.&c.clamare, exclamare: legere. prout occ.in præt.kal,3.ſ.m.ſic, קָרָא vocavit, Gen.1.5, 10..11.9..16.14..19 22..21.31..25.30..26.18.. 27.36.. 29.34..31.47,48..33.17..35.18..41.52..50.11. Exod. 15.22..35.30. Lev.9.1. Num.13.24.Deut.15.2. Joſ.7. 26..8.34,35. Jud.15.19.1 Sam.3.8. 2 Sam.5.19.1 Reg. 1.10,19,26..13.4,32. 2 Reg.3.7,13..8.1..9.1.. 22.17.. 23.16. Pſal.34.7. Jer.11.16..20.2. Lam.1.15. Zach.7. 7,13. cui etiam ו cop.vel conv.eſt præf.ſic, וְקָרָא & vocavit: invitavit invocavit,&c.Exod.33.7..34.15.Deu. 15.9..17.19. 2 Reg.5.11. Iſa.6.3. Item, occ.etiam cum נִי & ךָ Aff.ſic. קָרָאנִי vocavit me, Iſa. 49. 1. קָרָאךָ vocavit te, Iſa.54.6. & in 3.ſ.f.limpl.occ.plenè & juxta normam: ſic, קָרָאָה vocavit Gen.29.35..30.6.1 Chro. 4.9. ſed cum ו conv.præf. 3.ſ.f. præt.kal,venit cum He fæm.mutatà in Thau,poſt 3.rad.Aleph quieſcens in kamets: loco ſeq. וַתִּקְרָאתְ & vocabit,Iſa. 7.14. Item, in 2.ſ.m. præt.kal occ. etiam ſimpl.& cum ו conv. præf. קָרָאתָ vocaſti, Jud.12.1.1 Sam.3.5,6,8..26.14.Pſa.81. 8.Iſa.42.22. Jer.36.14.Lam.1.21. וְקָרָאתָ & vocabis, clamabis,leges,Gen.17.19. Deut.20.10.1 Sam.16.3.Iſa.58.12. Jer.2.2..3.12..7.27..19.2..26.6..51.61. ut & in 2.ſ.f. occ.etiam cum ו conv.præf. Aleph quieſcente in kamets ante Thau fæm.ſic, וְקָרָאת & vocabis,Gen. 16.11.Iſa.6.8. ſed in 1.ſ.præt.kal occ.itidem ſimpl. & cum ו conv.præf. ut & cum ה & י Aff. ut ſeq. קָרָאתִי vocavi,invocavi,&c. Exo.31.2.1Sam.3.5,6..9.24. Job. 9.16..17.15..19.16. Pſal.66.17..118.5..119.145..120. 1..138.3. Prov.1.24.Iſ.13.3..30.7..43.1..50.2.65.12.. 66.4. Jer.3.4.Lam.1.19..3.55. Hoſ.11.1. Jon.2.3. Zac. 11.7. וְקָרָאתִי & vocabo,invocabo. Exod.2. 7.. 33.19. Iſa.22.20.Ezec.36.29..38.21. קָרָאתִיהָ vocavi te,Num. 24.10..17.6..31.18..88.10..119.146..130.1..141.1.Iſ. 41.9..12.6. קָרָאתִיו vocavi eum, Cant.5.6. Iſa.48. 9.. 51.2. Item,in 3.pl. præt.kal,extra pauſam, occ. cum Scheva, ſed in pauſa cum kamets penult. cui priori formæ cum Scheva ו conv.eſt præf. & in 2.pl.m.occ.etiam ſimpl.& cum ו conv. præf. ut ſeq. קָרָאוּ vocarunt, Jud.18.12.1 Sam.23.28. 1 Chron.11.7..14.11.. Chr.

20.27.34.24. Eſth.9.27. Pſal 49.12. Jer.6.30.. 12.6.. 30.17..31.6..36.9..45.17. Lam.4.15. Hoſ.11.2. Zach. 1.4. קָרְאוּ vocarunt, invocarunt Pſa.14.4..53.5..79.6. Jer.10.25. Hoſ.7.11. וְקָרְאוּ & vocabunt, advocabunt, accerſent, Deut.23.8. Eſth.6.9. Job. 1.4. Iſa.50.14.. 62.12. Jer.49.20. Ezech.3.18..39.11. Am.5.16. Mich.2. 5. Mal.1.4. קָרְאתֶם vocatis, Jud.14.15. וקראתם & vocabitis, Lev.23.21..25.10. 2 Reg.18.24. Jer.59.12. In part.ben.kal ſ.m.occ.ſimpl.locis ſeq. קוֹרֵא vel ſine vau, vocans, invocans &c. Job.12.. .Pſ.42.8. Iſ.21.7..40. 3..41.4.. 46.11.. 48.13.. 59.4..64.5. Jer.1.15..25.29.. 34.17. Hoſ.7.7. Joel.2.32. Am.7.4. Hab.2.2. cui formæ ſ.m. ה dem.eſt præf.ſic, הַקּוֹרֵא vocans, invocans, Jud. 15.19. Iſ.6.4..45.3. Am.5.8..9.6. & in forma pl. m. abſ. occ.ſimpl. ſed in pl.m.conſtr.cu n ך præf.ut & cum ה & יו Aff. קוֹרְאִים invocantes, Pſ.99.6. בְּקוֹרְאֵי in invocantibus, Pſ.99.6. קוֹרְאֶיהָ invocant. te, Pſ.86.5. קוֹרְאֵיהוּ invoc. eum, Pſ 145.18. Item, in part.pahul kal, ſ.m.occ. ſimpl. ſed in pl.m. ſimpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. vel ſcil.cum kibbuts, vel cum ſchurek penult. ſic, קְרוּא vocatus, invitatus, Eſth.5.12. קְרוּאִים vocati, 2 Sam. 15.11. וקרואים & vocati, celebrati, Jer. 23.23. הַקְּרוּאִים vel הַקְּרוּאִים vocati, invitati, 1 Sam.9.13. 22. 1 Reg.1.41,49. Item, in formâ pl. m. conſtr. occ. ſimpl.ſic, Num.1.16. Iſti, קְרוּאֵי הָעֵדָה, majores congregationis: Hieron. Nobiliſſimi principes multitudinis: Pag. vocati cætûs: i.e. convocati é cætu nempè, tanquàm præclpui & celebriores, qui ad conſilia capienda, ardua peragenda, & negotia publica, eligi ſolent. Scribitur autem cum jod: ſed legendum cum vau, (ſchurek, ſcil.) in medio: Bu.Lex. Sed in Num. 26.9. Scribitur cum vau, ſed juxta Maſoreth legendum cum Jod. Eſt enim ibi duplex lectio: vel, ſcil. קְרוּאֵי in part.pahul: vel, קְרִיאֵי: quod eſt No.Toar ſive Adject. à ſ.ſcil. קְרִיאָה vocatus, evocatus, &c. vide infrà inter nomina:) Et idem ſignificant in utroque loco, Pag. Sed occ.etiam formâ hæc pl.m. conſtr.cum יו & ה aff. idque cum kibbuts pro ſchurek ante Aleph; ſic, קְרִאֵיו invitatos ſuos, Zeph.1.7. קְרִיאָיָה invitati ejus, Prov. 9.18. In Infin.kal,occ.ſimpl.in formâ, vel cum cholem ante Aleph, 3.Rad, vel cum וּת poſt Aleph 2.Rad. ſic, קְרֹא vocare, convocare, 1 Sam.3.5,8. Iſa.1.13..8.5. קְרֹאוֹת vocare, Jud,8.1. cui priori formæ cum cholem ante Aleph כְּ, בְּ & לְ ſimt præf.ut ſeq. בִּקְרֹא in legendo, Jer. 36.13. לִקְרֹא juxta legere, 2 Reg.5.7. Jer. 36. 23. לִקְרֹא vocare, invocare, promulgare, legere, Gen. 4.26. Exod.10.16. Num.16.12..22.5,20,37.1 Sam.22. 11.1 Reg.22.13.2 Chron.18.12. Neh.6.7. Prov.9.15. Iſa.61.1,2. Jer.34.8.15,17..36.8..51.63. Dan.2.2. Zep. 3.9. ſed cum affixis cholem illud in ult.mutatur in kam. kat. & tranſp. ſub koph, 2.Rad. prout occ.cum בְּ præf. & י Aff. ut & cum נִי & ם Aff. abſque præf. ut ſeq. בִּקְרֹאנִי in invocare me, Pſal.4.2,4..59.1..141.1. קָרְאֵנוּ invocare nos, Deut.4.7. Pſal.20.10. קָרְאָם invocare, clamare eos. 1 Reg.8.52. Jer.11.14. In Imper.kal,ſ.m. occ.ſimpl.locis ſeq. קְרָא voca,clama, Deut.31.14. Jud. 7.3.2 Sam.17.5. 2 Reg.4.12,15,36. Job.5.1. Iſ.8.1..29. 11,12..40.6..58.1. Jer.11.6..33.3. Hoſ.1.4,6,9. Jon.1. 6. Zac.1.14,15. ſed cum ו cop. præf. occ. ſimpl. & cum נִי & נָה. Aff.ſic, וּקְרָא & voca, Ruth.4.11. Job.13. 22. Jon.1.2..3.2. וּקְרָאנִי & invoca me, Pſal. 50. 15. וּקְרָאֵנוּ & lege illud, Jer.36.15. In pl.m. Imp.kal, occ. ſimp.& cum ו cop. קְרָאוּ vocate, Jud.16.25.1 Reg.1.28, 32..18.25..21.9,12.2 Reg.10.19.1 Ch.16.8. Pſ.105.1. Iſ.12.4. Jer.4.5. Joel.1.14..2.15..4.9. וְקִרְאוּ & vocate, 1 Reg.18.25. Iſ.9.2. Jer.3.13.6. Am.4.8. ſed occ. pl.m. Imper. kal, in formâ cum Scheva ſub 1.Rad. & kamets ſub 2.viz.ob pauſam, ſeu majorem accentum: Pag. Idque cum ו cop præf. & cu n ה etiam Aff, poſt kibbuts pro ſchurek penult. ſed abſque præf.ſic, וּקְרָאוּ & legite. Iſa.34.16. קִרְאוּהוּ invocate eum. Iſa. 55.6. Item. in forma pl.f. Imper.kal, plenè eſſet קִרְאֶנָה: ſed occ.def. ſic, Exod.2.20. קְרָאן לִי, vocate eum, &c. Ubi Aleph eſt cum ſægol, ſed ante unicum duntaxat ſignum fœm. quod eſt Nun, alterum verò, viz. He, deficit: Pag. Et in Ruth. 1.20. ſic legitur קְרָאן לִי מָרָא vocate me Mara, i.e. Amaram. Ubi eſt cum utroque ſigno fœm. plur. viz.cum Nun quod exprimitur: & He, quod latet, ſeu eſt in potentiâ pronunciationis cum longâ vocali kamets. prout R.D. inquit: Pag.In fut.kal, 1.ſ.occ.ſimpl. locis ſeq. אֶקְרָא clamabo, invocabo, Deut.32.3.1 Sam. 12.17. 2 Sam.22.4,7. 1 Reg.18.24. Pſal.3.5.. 18.4,7.. 22.3..27.7..28.1..30.9..55.17..56.10..57.3..61.3..86. 3..102.3..116.2,4,13,17. Prov.8.4. Iſa.40.6. Jer.20. 9. Joel.1.19. cui etiam ו conv. eſt præf. idque ſimpl. & ה parag.add.ſed cum ה Aff.abſq; præf. ut ſeq. וְאֶקְרָא & clamavi proclamavi, Gen.39.14,15,18. Ezr.8.21. Neh.5.12, Iſa.45.4. Jer.7.13..35.17.. 36.6. Hag.1.11. & וְאֶקְרָאָה & clamavi, 1 Sam. 28.15. אֶקְרָאֲךָ invocabo te, Pſal.86.7. Lam.3.27. ſic & in 2.ſ.m.occ.ſimpl.& cum cum ם Aff. ſed in 2. ſ.f. ſimpl. הִקְרָא vocabis, invocabis, leges Gen.17.15. Job.14.15. Deut.31.11. Prov.2. 3..7.4. Iſa.55.5..58.5,9. Lam.3.22. תִּקְרָאִם leges illa, Jer.36.6. תִּקְרָאִי vocabis, Jer.3.10. Hoſ.2.18. Item, in 3.ſ.m.fut.kal,occ.ſimpl.locis ſeq. יִקְרָא vocabit, clamabit, invocabit, Gen.2.19..46.33. Lev.13.45. Deut.24.15. Joſ.21.9..22.11. 1 Sam.3.9.1 Reg.8.43. 2 Chro.6.33. Job.27.10. Pſ 50.4..147.4. Prov.12.23..18.7..20.7.. 21.13..27.17. Iſa.34.14..40.26..41.25..44.5,7..65.15. Jer.33.16..36.18. Joel.2.32. Mich.6.9. Zach.13.9 ſed frequentiùs multò, 2.ſ.m.fut.kal, occ. cum ו conv. præf. ſic, וַיִּקְרָא & vocavit: invocavit; clamavit, exclamavit: vel, & legit, &c. Gen.1.5,8,10..2.20..3,9,20..4. 17,26..5.2,3,29.12.8,18..13.4..21.17,33..22.11,14. 15..25.26. &c.2 Reg.20.11.1 Chron.4.10. &c. Pſal.50. 1.. 105.16. Iſa.9.5..21.8..22.12..36.13. &c. ad Dan.8. 16. Jon.3.4. in 230.circ.l. Item occ. etiam 2.ſ.m.cum נִי Aff.ſimpl. ſed הוּ Aff.ſmp.ut & cum ה & ם. poſt ו conv. præf. ut ſeq. וַיִּקְרָאֵנִי vocabit, invocabit me, Pſal. 89.25..91.15. וַיִּקְרָאֵהוּ vocabit eum. Iſ.41.2. וַיִּקְרָאֶהָ & legit eum illud, 2 Reg.22.8,10. Iſa.37.14. וַיִּקְרָאֶהָ & advocavit eam, legit illud, 2 Reg.4.36. Jer.36.21. וַיִּקְרָאֵם & legit eas. 2 Reg.19.14. Item, in 3.ſ.f. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſed in 1.pl. & 2.pl.m.ſimpl.ut ſeq. תִּקְרָא clamabit, clamat, vocat; Prov.1.21..8.1..9.3. וַתִּקְרָא & vocavit, invocavit, Gen. 4.25..16.13..19.37,38..27.42..29.32,33..30.8,11,13, 18,20,21,24..35.18..38.4,5..39.14. Ex.2.8,10. Jud.4. 7.. 13.24..16.18,19. 1 Sam.1.20..4.21. 2 Sam.20.16.2 Reg.4.22..11.14. 1 Chron.7.16. Eſth.4.5. נִקְרָא vocabimus, invocabimus, Gen.24.57. Pſ.80.19. תִּקְרְאוּ vocabitis, Lev.23.2,4,37. Zach.3.10. Item, in 3.pl.m. ſimpl. fut.kal,occ.extra pauſam cum Scheva penult. locis ſeq. יִקְרְאוּ vocabunt, vocabant: Deut.2.11,20..3.9,

Jud.10.4.1 Chron.6.50.Iſa.47.1,5.. 62.24. Jer.3.17.. 22.7.Zach.7.13.ſed in pauſa,eſt cum kamets penult.ſic, יִקָּרְאוּ vocabunt,Deut.33.19. Pſal.147.9. Prov. 24.8. Iſa.34.12. qui priori formæ extra pauſam,& cum Scheva penult. ! conv.& ! cop.ſunt præf. & alteri cum kamets penult. ! conv. eſt etiam præf. ut ſeq. וַיִּקָּרְאוּ & vocarunt,clamarunt,invocarunt,legerunt, Gen. 19.5.. 24.58..25.25..41.43. Exod.16.31. Num.32.38. Joſ.19. 47..22.34. Jud.2.5.. 7.20.. 16.25..18.23,29..21.13. 1 Sam.6.2. 2 Sam.9.2..1 Reg.12.3,20.. 18.26,28.2Reg. 7.10..18.18.2 Chron.10.3..32.18. Neh.8.8..9.3. Jon. 1.14..3.5. וַיִּקְרְאוּ & clament. Jon.3.8. וַיִּקְרְאוּ & proclamarunt, 2 Reg.10.20.ſed occ.etiam eadem 3. pl.m. cum יְ Aff. poſt Scheva, & poſt aliud Nun Epentheticum, ſeu abundans; Pag.ex R.D. ut & cum הּ Aff. & cum kibbuts pro ſchurek in utroque : ſic, יְקָרְאֻנִי invocabunt me, Prov.1.28. יִקְרָאֻהוּ invocant ipſum,Pſ. 145.18. Hoſ.11.7. Denique,in 3.pl.f. fut.kal.occ.ſimpl. & cum ! conv.præf.ſic, תִּקְרֶאנָה vocabitis, Ruth. 1.20, 21. וַתִּקְרֶאנָה & vocarunt, Ruth.4.17.. Num.25.2. In loco autem hoc ult. cit. Num. 25. ſcribitur 2. pl. f. defectivè, cum kamets tantùm. ſub Nun abſque He altero ſigno fæm. ſic: וַתִּקְרָאן לָעָם & vocaverunt populum : &c. Pag. Item in loco ſupra cit. ad 1. ſ. fut. kal. cum ! conv.& He parag. 1Sam.28.15. ſcribitur, ut ibi videre eſt, cum He præter normam, poſt ſægol: cui ſimile vide in Rad. לָשַׁן : ex Bu. Lex. Ibi enim He parag. ut & aliquando, alias, habet ante ſe pathach parvum i. e. Sægol, loco kamets magni : ut R.D. inquit : Cev. & ejuſmodi eſt יִרְשָׁנָה, ſupra in לָשַׁן : Merc. In niphal נִקְרָא, vocari, invocari : Bu. item, nominari, pronunciari ; Coc. ſed eſt etiam obviam fieri: Av. de hoc autem ult. vide in 3. ſignif. hujus Rad infrà. In hac autem 1. vocandi, ſeu invocandi, &c. ſignif. occ. præt. niph. 3. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. נִקְרָא invocatum eſt, Deut.28.10. 2Sam.6.2. 1 Reg. 8.43. 1Chron.13.6. 2 Chron.6.33..7.14. Neh. 13. 1. Eccl.6.10.Iſa.63.19. Jer.4.20..7.10,11,14.32..32.34. 14.9..15.16..25.29..34.15..14.26. Dan.9.18,19..10.1. Amos.9.12. Sed occ. etiam eadem 3. perſ. ſ. m. & 3. ſ.f præt. niph. cum ! conv. præf. ſed in 1. ſ. & 3. pl. ſimpl. ut ſeq. וְנִקְרָא & vocabitur. Deut.25.10. 2Sam. 12.28.. וְנִקְרָאָה & vocabitur, Eſth. 2.14. Zach. 8. 3. נִקְרָאתִי vocata ſum, Eſth. 4. 11. נִקְרָאוּ vocantur, Iſa.48.2. Et in part. niph. ſ. m. occ. cum הַ dem. præf. ſed in forma pl. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ſic: הַנִּקְרָא qui vocatur, Iſa. 43. 7. נִקְרָאִים vocati, Eſth. 6.1. הַנִּקְרָאִים qui vocantur, Iſa.48. 1. Item in fut. niph. 3. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ! cop. & ! conv. præf. ut ſeq, יִקָּרֵא vocabitur, Gen.2.23..17.5.. 21.12..35. 10. Deut.3.13. 1Sam.9.9. Eſth.4.11. Prov.16.21.Iſa. 1.26..4.1..14.20..31.4.. 32.5.. 35.8.. 54.5..56.7..62.4. 12. Jer.19.6. וְיִקָּרֵא & vocabitur, Gen.48.16. Ruth. 4.14. וַיִּקָּרֵא & vocatum fuit, vocatus, eſt, 2Sam.18. 9,18. Ezr.2.61. Neh.7.63. Ezech.20.29. Sed in 2. pl. m. fut. niph. occ. ſimpl. at in 3. pl. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ſic: תִּקָּרְאוּ vocabimini, Iſa.51.6. יִקָּרְאוּ vocabuntur, Gen. 48.6. 1 Chron. 23. 14. וַיִּקָּרְאוּ & lecti fuerunt, Eſt.3.12..8.9. In piel קֵרָא, vocavit, appellavit: Av. unde in pual : קוֹרָא , idem quod niphal : Bu. vocatus eſt, nominatus eſt, Av. nominari, vel, nomen aliquod imponi, aut indi, &c. Merc. Coc. punctatur autem pual cum cholem pro kibbuts, & dageſch,ob Reſch ſeq. quod non recipit dageſch. Prout occ. in præt. pual 3. ſ. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. קֹרָא vocatum fuit, vocatur, Iſa.48.8..65.1. Ezech. 10.13. וְקוֹרָא & vocabitur. Iſa. 58.12..61. 3..62. 2. Unde in part. pual ſ. m. מְקוֹרָא , vocatus, nominatus, &c. prout occ. cum ' . aff. ſic: Iſa.48.12. audi me Jaacob & Iſrael, מְקוֹרָאִי; vocatus meus : i. e. vocatus, & appellatus à me : Pag. h. e. qui nomen habes à me, & meum nomen præfers : Merc. ſim. Bu. Lex.70. ὃν ἐγὼ καλῶ : Av. Iſrael,vocate mi : quem ſcil. ego vocavi. Coc. conferendus etiam locus ſuprà cit. ad conjug. niph. in præt. viz. Deut. 28. 10. Quia nomen Domini, נִקְרָא, invocatum eſt ſuper te. Pag. vel potiùs, vocatum eſt, ſuper te : hæc enim locutio ſignificat ſortiri nomen, ſeu appellationem ab aliquo,vocari de nomine alicujus, & dici eſſe illius. Merc. כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ quòd nomen Jehovæ nominatum ſit ſuper te : h. e. quod revera populus Jehovæ dicaris: Coc. invocatur ſuper te : Bu. Lex. 70. ἐπάκλητόταί σοι : Av. (unde videntes omnes populi terræ,) nomen Jehovæ invocari in te: &c. Jun. Et ſic, 1 Reg. 8. 43. & ad cognoſcendum, quod (verè, ſcil.) nomen tuum, viz. qui es Jehova; נִקְרָא, nominatum ſit ſuper domo hàc. h. e. quòd, quando dicta eſt, domus Jehovæ, non ſub eo nomine dicta ſit domus alterius, velut Molochi : ut Am.5.25.27. Coc. Et ad cognoſcendum nomen tuum invocari ſuper domum hanc. Jun. Item 2 Sam.6.2. arcam : אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים עָלָיו , ſuper quà nominatum eſt at nomen, Jehovæ, (Dei) exercituum, habitantis (inter) Cherubim. Coc. Ad quam invocabatur (i. e. colebatur : uſitatâ Synechdoche, ut Gen. 4. 25.) nomen, nomen, Jehovæ exercituum, inſidentis Cherubinis : e quorum ſcil. medio, reſponſa dabat : Num.7. 19. Jun. Atque indè ex Rad. in hàc 1. vocandi, clamandi, &c. ſignif. ſunt nomina ſeq. viz. 1. No קוֹרֵא, m. quod eſt, perdix : Pag. Bu. à vocando. Sed ratio mihi ignota eſt : Merc. R. Sal. cuculus, à clamando dictus: Bu. Lex. eſt Avis nomen, quod 70. reddunt, νυκτίκοραξ, πέρδιξ. Coc. prout occ. ſimpl. ſic: Jer.17. 11. קֹרֵא , perdix, collegit. & non peperit, faciens divitias, & non in judicio. 1. e. ſicut perdix colligit alterius avis ova, & cubat ſuper ea, ac ſi forent ſua : ſic qui facit divitias, & non in judicio. Quidam exp. de perdice maſculo, qui cubat ſuper Ova, quæ peperit perdix fæmina : & hoc eſt, & non peperit : quia ipſe non parit Ova. Et verum quidem eſt, quod maſculus, ſicut & fæmina, cubat ſuper Ova. Quia verò eſt nomen ſpeciei, utrumque comprehendit ſexum. Pag. קֹרֵא הָגָר וְלֹא יָלָד : Kore incubando excludens, quod non peperit, (eſt,) qui parat divitias non rectè. Ut enim pulli excluſi relinquunt eam avem, quæ excluſit : ita divitiæ eum, qui eas injuſtè paravit. Bochartus mavult eſſe gallinaginem : quæ σκολόπαξ dicitur, σκόλοψ enim קוֹרֵא videtur dici : Coc. perdix incubat ſed non parit ova, ſcil. ſic,qui opes parat, &c. Av.(ut) perdix colligit ova, ſed non excludit : (Hebr. parit) ita comparans divitias, ſed injuriâ : ſenſus eſt : quemadmodùm perdicem videmus ova multa collectim ponere, ut ea foveat & excludat ſimul : perſæpè tamen accidere, ut aut ipſa intercipiatur ab aucupe : aut

ova frangantur à mare pruriente, aut à cucullo, denique aliquâ ratione impediatur nè collecta ova per justum tempus fovere possit, ut excludantur pulli; sic etiam accidit iniquis providentiâ Dei, ut homines dementes congestis suis thesauris spolientur tempestive, & rebus partis abuti non possint pro exspectatione sua. Jun. Item occ. etiam hoc No. cum ה dem. præf. loco seq. 1 Sam. 26. 20. quemadmodùm persequetur (viz. Auceps, seu venator, הַקּוֹרֵא, perdicem in montibus: Pag. Av. Ut venantur Core in montibus: Cocc. ac si persequeretur perdicem in montibus: Jun. Item 2. hinc etiam No. קָרִיא, m. celebris, inclytus, cujus nomen quàm latissimè patet: Av. unde in forma pl. m. קְרִיאִים vocati: Bu. celebres, inclyti: Av. prout occ. in formâ pl. m. constr. sic: Num. 16. 2. קְרִאֵי מוֹעֵד (cum chirek tantùm absque Jod penult.) majores (seu magnates, celebres, vel etiam convocati) concilii: vide plura in Rad. יָעַד: Cev. celebres cœtûs, &c. 70. σύγκλητοι βουλῆς: Av. vocati cœtûs seu conventûs: i. e. ad conventum, viz. ex senioribus populi: Coc. Sic. & Num. 1. 16. & 26. 9. קְרִיאֵי הָעֵדָה vocati cœtûs, i. e. è cœtu, in quo loco ult. scribitur cum Vau, sic, קְרוּאֵי sed, juxta Masorethas, legendum cum Jod in medio: Bu. Lex. Sed è contra Num. 1. 16. isti קְרִיאֵי majores congregationis; Pag. Ibi enim scribitur cum Jod, sed juxta Masore: h. legendum cum Vau in medio: Merc. Est enim duplex lectio; juxta namque literas legitur קְרִיאֵי: sed secundum puncta קְרוּאֵי vocati, nominati. Av. in iis duobus locis partim scribitur קְרִיאֵי, & legitur קְרוּאֵי: partim verò scribitur קְרוּאֵי & legitur קְרִיאֵי: eodem scil. sensu: Cocc. &c. vide suprà ad part. pahul, pl. m. Item. 3. hinc etiam no. קְרִיאָה, f. vocatio: proclamatio, prædicatio: Pag. Bu. Av. præconium; 70. κήρυγμα, ut Mat. 12. 41. Prophetia, lectio, &c. Pag. Av. ut occ. hoc no. cum ה dem. præf. sic. Jon. 3. 2. וְקְרָא, & prædica in ea, vel, ad eam אֶת־הַקְּרִיאָה־, prædicationem, quam ego loquor tibi; idem Hieron. & Targum, propheta in eâ prophetiam, &c. Pag. voca, vel, prædica, &c, ut Pag. Av. promulga (q. d. clama) ei præconium: Cocc. & proclama in eam proclamationem illam, quam ego edico tibi: Jun. Item, 4. hinc etiam no. cum Mem heemant. viz. מִקְרָא m. convocatio, vocatio: locus in quo congregantur: Pag. Conventus, Synodus. Sed sumitur & pro lectione, Neh. 8. unde Hebræi sic vocant Scripturam sacram, quæ assiduè legitur; Sicut & nos absolutè Scripturam appellamus, post Hebræos, qui eam appellant, הַכָּתוּב Merc. Sancta autem Scriptura appellatur מִקְרָא, quasi lectura, dicta: quòd omnibus hominibus, quibus salutis suæ causâ, data est, legi debeat. Bu. Lex. Est hoc no. in genere, præconium, indictio: Coc. Convocatio: concio, locus in quo congregantur homines: item lectio, collectio literarum, vel, pronunciatio vocalis verborum: Av. Prout occ. hoc no. in s.m. simpl. & cum בְּ & לְ præf. מִקְרָא convocatio: Scriptura sacra, quasi Lectura dicta, Exod. 12. 17. Lev. 23. 3, 7, 8, 24, 27, 35, 36. Num. 28. 18, 25, 26. 29. 1, 7, 12. Isa. 1. 13. בְּמִקְרָא in Scriptura, Neh. 8. 8. לְמִקְרָא ad convocationem, Num. 10. 2. In pl. m. מִקְרָאִים, prout occ. in formâ pl. m. const. locis seq. מִקְרָאֵי convocationes, Lev. 23. 2, 4, 37. Item, occ. etiam hæc forma pl. m. constr. cum ה Aff. sed in plerisque codicibus cum sægol tantùm, absque Jod plur. in penult. sic: Isa. 4. 5. & super מִקְרָאֶהָ loca ejus, (viz. in quibus congregantur, juxta R. D. h. e. super loca congregationis) nubem per diem, &c. Quod sic R. D. explicat. Ab initio manfit nubes gloriæ Dei in Tabernaculo, & in domo sanctuarii: sed quando revertetur captivitas, conspicietur nubes gloriæ super domibus sapientum, magnatum & misericordium, sive proborum. Et hoc est quod dixit, super omnem locum montis Tsijon, & super מִקְרָאֶיהָ, loca ejus, i. e. Tzijon: sic dicta quod vocetur illuc congregatio coram sapientibus. Pag. 70. τὰ περὶ κύκλῳ αὐτῆς. Retulerim ad קָרָא, quod usurpatur, pro, קָרָה, pro obvenire: & sic loci sensus est: & super conventibus ejus: h. e. locis in quibus unus cum altero congreditur. Coc. Et super convocationes ejus: h. e. cœtus ejus convocatos: Bu. Lex. i. e. super singulos cœtus Ecclesiasticos, qui omnes ad Tzijonem spiritualem pertinent. Jun. Deinde ii, signif. 2. hujus Rad. קָרָא est obviam, in occursum: Bu. Conc, idque scil. in No. inde ducto (quoad formam, scil. licet quoad significationem pertineat potiùs ad Rad. קָרָה, in obveniendi signif. & proinde in Bu. Lex. & Av. ibi, sub istâ Rad. קָרָה locatur.) viz. קָרְאָה & in forma constr. (quæ scil. tantùm legitur in textu: sed Kimchi in Michlol genuinam hujus nominis etiam in statu absoluto, formam definit esse cum Thau in fine, Cev. sic:) קְרָאת, f. occursus: Pag. Bu. Av. absolutè autem non venit hoc No. sed tantùm in regimine, & cum affixis: quia nullus potest esse occursus, nisi incidat in alterum: Et semper ei præponitur litera servilis Lamed: Av. prout occ. in hac forma cum לְ præf. לִקְרָאת, in occursum, obviam, contrà, ex adverso. Pag. Bu. Coc. 70. εἰς ἀπάντησιν, εἰς συνάντησιν, ἐναντίον, ἀντιστὴ, ἐξ ἐναντίας, ἐπὶ, &c. Et sic venit ordine Conc. simpl. locis seq. לִקְרָאת in occursum, obviam, Gen. 14. 10. 46. 29. Exod. 4. 27. 18. 7. 19. 17. Num. 21. 24. 24. 1. Jos. 8. 14. 11. 20. Jud. 4. 18. 7. 24. 20. 31. 1 Sam. 4. 1, 2. 13. 12. 17. 2, 21, 55. 18. 6. 21. 2. 23. 28. 30. 21. 2 Sam. 6. 20. 10. 9, 10, 16. 18. 6. 19. 16, 17, 21, 25, 26. 1 Reg. 18. 16. 21. 18. 2 Reg. 1. 3. 8. 8. 9. 21. 16. 10. 1 Chron 19. 10, 11, 16. Job. 39. 21. Psal. 35. 3. 7. 3. 14. 9. 21. 14. Jer. 51. 31. Amos. 4. 12. Cui etiam ל cop. est præf. loco seq. וְלִקְרָאת & obviam, 1 Sam. 30. 21. Sed sæpiùs cum affixis legitur: ut cum ־י, ־נִי, ־ךָ, ־כֶם, ־הּ, & ־ם, aff. ut ord. seq. לִקְרָאתִי obviam mihi, Num. 22. 34. 23. 3. Jud. 11. 31. 1 Sam. 25. 22, 34. 1 Reg. 2. 8. Psal. 59. 5. לִקְרָאתֵנוּ obviam nobis, Gen. 24. 65. Deut. 2. 32. 3. 1. 29. 7. Josh. 8. 5. 2 Reg. 1. 6. לִקְרָאתְךָ obviam tibi, Gen. 32. 6. לִקְרָאתֶךָ obviam tibi, Exod. 4. 14. Num. 20. 18. 2 Reg. 5. 26. Prov. 7. 15. לִקְרַאתְכֶם obviam vobis, Deut. 1. 44. 2 Reg. 1. 7. לִקְרָאתוֹ obviam ipsi, Gen. 14. 17. 29. 13. 30. 16. 33. 4. Exod. 7. 15. 14. 27. Num. 20. 20. 22. 36. Jud. 4. 22. 11. 34. 14. 5. 15. 14. 19. 3. 1 Sam. 10. 10. 1 Sam. 13. 10. 16. 4. 2 Sam. 15. 32. 16. 1. 1 Reg. 18. 7. 2 Reg. 2. 15. 4. 31. 5. 21. 8. 9. 9. 18. 10. 15. 23. 29. 2 Chron. 35. 20. Prov. 7. 10. Zach. 2. 7. לִקְרָאתָהּ obviam ei. Gen. 24. 17. 1 Sam. 25. 20. 1 Reg. 2. 19. 2 Reg. 4. 26. לִקְרָאתָם obviam ipsis, Gen. 18. 2. Exod. 5. 20. Num. 21. 34. 31. 13. Josh. 8. 22. 9. 11. Jud. 6. 35. 20. 25. 1 Sam. 9. 14. 2 Sam. 10. 5. 1 Reg. 20. 27. 2 Reg. 9. 17. 1 Chron. 19. 5. Jer. 41. 6. Item iii. signif. 3. hujus Rad. קָרָא est, quando usurpatur pro קָרָה, obvenire; 70. συν-

arrãv: Coc. accidere, incidere, evenire, obvenire; Bu. Conc.&c. Vide ſupra ad initium Rad.& in 1.ſignif. prout occ in præt.kal, 3.ſ. m. cum יִ aff. ut & cum וּ cop. præf. & הוּ aff. ſic: קָרָאנִי accidit mihi, Job. 4. 14. יִקָּרֶנִי & obvenerit ipſi Gen. 42. 38. Item in 3. ſ. f. præt. kal, קָרְאָה obvenit: ſed in hac ſignif. venit tantum hæc 3. perſ. f. cum he mutato in thau poſt aleph 3. Rad.quieſcentem in kamets: idque cum וַ cop. præf. fic: וַתִּקְרָאתָ & obveniet, Deut.31.29. Iſa.60. 18. Item occ. etiàm in 3. pl. præt. kal, cum נִי aff. poſt kibbuts, pro ſchurek penult. loco ſeq. קָרָאנִי obvenerunt iſta, Jer. 13.22. In part. Ben. kal, à ſ. m. קֹרֵא & in fæm. קוֹרֵאָה, occ. in hac ſignif. forma pl. f. cum יךָ aff. loco ſeq. קוֹרְאוֹתַיִךְ accidentia tibi, Iſa.51.19. & in fut. kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl. & cum וַ conv. præf. ut & cum נִי aff. abſque præf. ut ſeq. יִקְרָא eveniet, obvenerit, Gen. 49. 1. וַיִּקְרָא & occurrit, 2Sam.18.8. יִקְרָאנִי obveniat ei, Gen. 42. 4. & à 3.pl. m. fut. kal, יִקְרְאוּ, evenient: in 3. pl. f. occ. ſimpl. & cum וַ conv. præf. תִּקְרֶאנָה evenerint, Exod. 1.10. וַתִּקְרֶאנָה & acciderunt, Lev.10.19. In niphal, obviam fieri; occ. in præt.niph.3.ſ.m.locis ſeq. נִקְרָא obvenit, evenit, obtulit ſe, Exod. 5. 3. 2Sam.20.1. Jer.4.20. Et in 1.ſ. præt. niph. occ. vel, cum Jod loco 3. Rad. Aleph; (ad formam, ſcil. verborum quieſcentium 3. Rad. He) vel, juxta normam cum Aleph 3. Rad. quieſcente in tseri penult. ſic: נִקְרֵיתִי incidi, 2Sam.1.6. נִקְרָאתִי incidere facta ſum, Eſth.4.11. In infin. niph. occ. forma minùs uſitata cum Nun charact. præt. & cum cholem in ult. ex formâ kal, (cui ſimile vide in Rad. שָׁאַל: Bu. Lex.) loco ſeq. נִקְרוֹא incidendo, 2Sam.1.6. In fut.niph. 3. ſ.m. eſt: יִקָּרֵא obviam fiet, Deut. 22.6. Item in hac 3. obveniendi ſignif. venit etiam conjug. hiphil. הִקְרָא, vel, הַקְרִיא, fecit occurrere: vel evenire fecit: Pag.Bu. &c. 70. ἐπίπιπτον συμβῆναι: Coc. prout occ. in fut. hiph.à 3.ſ.m. יַקְרִיא, vel, יַקְרֵא, evenire, vel obvenire faciet: in 2. ſ. m. cum וַ conv. præf. formâ, ſcil. cum tseri in ult. ſic: Jer.32.23. וַתַּקְרֵא אֹתָם, & evenire feciſti iis omne malum hoc: Pag. Coc. & feciſti, ut eveniret illis: Bu. Lex. vel & fecit (quaſi eſſet 3.ſ.f. fut.hiph. cum וַ conv. præf.) illis occurrere omne malum hoc. Av. feciſti ut eveniret iis tota afflictio hæc. Jun. Item ulteriùs Notandus textus unus aut alter in hac Rad. ſpecialiter ad fut. kal, & niph. in 1. ſignif. ut Prov.20.6. Multitudo hominum יִקָּרֵא prædicabit unuſquiſque miſericordiam ejus. (vel potius, ſuam: Merc) i.e. prædicabit, & dicet miſericordiam ejus, vel potiùs ſuam; & opus bonum, quod facit. Sed, virum fidelitatum, aut veritatum, quis inveniet? i.e. virum qui faciat miſericordiam fideliter, & veracitèr propter Deum, non ut ſe magnificet, & jactet in oculis creaturarum, quis inveniet? i.e. difficilis eſt inventu. Pag. Multitudo hominum prædicabit beneficientiam ejus: Av. Maxima pars hominum, (Hebr. multitudo hominum) prædicat quiſque benignitatem ſuam: virum autem uſque quàque veracem, (Hebr. fidelitatum: i.e. qui quantùm de ſe prædicat, tantundem bonâ fide præſtet) quis inveniat? Jun. & Pro. 27. 16. Et oleum aut unguentum, dextræ ſuæ, יִקְרָא, prædicabit: (vel, dextræ ejus: niſi vis repetere, abſcondit unguentum, quod tenet manu dextrâ, quod ſuo ſe odore declarat, & velut loquitur: Mer.) Quod eſt unguentum aromatarii. & quod factum eſt dextrâ ſuâ, &c. Pag. וְשֶׁמֶן יְמִינוֹ יִקְרָא, & unguentum (quod) dextram ſuam præconiat; h. e. recondit unguentum, quod, quæ condidit dextera, odore ejus proditur. Coc. (abſcondentium eam, quiſque. ſcil. abſconderit ventum:) ut unguentum dexteræ ipſius, ſeſe prodit, (Hebr. proclamat) illa, ſcil. h.e. nulla ratione poteſt cohiberi malum iſtud, (mulieris contentioſæ) aut ignominia contineri, quin pervagetur in aures omnium: h.e. citiùs ventum pugno detinueris, aut odorem unguenti compreſſeris, ne ad alios perferatur, quàm ignominiam hanc, quæ ſcil. à muliere contentionum infertur, averteris, ne latè diffundatur. Jun. Item ad fut. niph. locus, Gen. 2.23. notandus לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה huic nomen —— erit, viriſſa: vel, propter hoc vocabitur viriſſa: Pag. Aut potiùs vira: nomine, ſcil. fæm. formato à vir, ut ſubjungitur. Virago, verò, quod noſter interpres vertit, aliud Latinè ſonat. Merc. Hæc vocabitur Vira: hoc vocabulo utendum fuit, quia omninò huic loco ſignificatione & forma convenit: ut quàm proximè conſpicua eſſet quodamnodo Hebræarum dictionum conjugatio, & cauſa nominis impoſiti planiùs intelligeretur. Nam ut à viro deſumpta eſt, ita nomen obtinuit, vira, à viri nomine derivatum, & ſexus totius in ſpecie humana commune. Alioquin hujus mulieris proprium fuit nomen Chavva: inſrà 3. 20. Hoc autem nomine viræ priſci latini utebantur, ut Feſtus autor eſt, & fœminas quas nunc appellamus dicebant viras, i.e. ἀνδρίδας. ut interpretatur Symmachus. Sic enim Romæ uſus obtinebat: ut querquetulanæ viræ ipſo adhuc Varronis tempore dicerentur, quibùs ſacellum erat in Æſquilina regione ad querquetulanam portam: Jun. Item in Gen. 17. 5. & non יִקָּרֵא עוֹד אֶת שִׁמְךָ, vocabitur ultra nomen tuum Abram, &c. dictio אֶת non eſt ſignum caſûs accuſandi ſed (ut alibi ſæpè poſt verba paſſiva) eſt ut He demonſtr. ante nominandi caſum. Pag. Item in Jer. 23.6. יִקְרָאוֹ eſt, pro, יִקְרָאהוּ. Is locus dupliciter accipi poteſt: 1. ut ſit nomen Chriſti, vel, ut nominati, vel ut vocantis. Ut nominati hoc modo: וְזֶה־שְּׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוֹ יְהוָה צִדְקֵנוּ Hoc eſt Nomen quo appellabunt (impersonaliter) ipſum (ſemen Davidis) Jehovah juſtitia noſtra. Ut vocantis Iſraelem, hoc modo: Et hoc eſt nomen ejus, qui vocabit eum, Iſraelem, Jehovah juſtitia noſtra. Conſer. Mich.6.5. Vox Jehovæ auditur, qui civitatem vocat vel civitati prædicat. 2. Ut ſit nomen Iſraelis vel Hieroſolymæ: hoc modo: Et hoc eſt nomen ejus, qui vocabunt eum Iſraelem: Jehovah juſtitia noſtra. Conſer. Jer.33.16. וְזֶה אֲשֶׁר יִקְרָא לָהּ, Et hic qui vocabit eam: Jehova juſtitia noſtra. vel: & hoc quo vocabunt eam. J. J. N. Et ſi ſenſus omnes jungendi ſunt. Quando ſemen juſtum exſtat, tum Jehovah, qui eſt juſtitia noſtra, vocat Iſraelem & Hieroſolymam, & tum Iſrael & Hieroſolyma nominatur: Jehovah eſt juſtitia noſtra. Quippe hæc eſt veri Iſraelis & Hieroſolymæ profeſſio & gloriatio. Qui autem Jehovah nominat juſtitiam ſuam is credit, in ſemine juſto eſſe juſtitiam ſuam: Coc. item loci, in quibus occ. No. מִקְרָא (pro, præconio, aut. indictione, &c.) notandi, prout à Coc. explicantur: viz, Iſa.12.13. קְרָא מִקְרָא indicere indictionem: 70. ἡμέ-

ἡμέραν μεγάλην. Ex. 12, 16. in die primo מִקְרָא־קֹדֶשׁ dictio ſancti, &c. h. e. præconis voce aut tubâ ſignificabitur, eos dies ſanctos eſſe. Sic Lev. 22, 3, 7, 8, 24, 27, 35, 36. Et ibid. verſ. 2. מוֹעֲדַי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ dies ſtati Jehovæ, quos indicetis indictionibus ſancti. & Num. 10 2. Et erunt tibi לְמִקְרָא הָעֵדָה & erunt tibi ad vocandum cœtum. Sed, in alio ſenſu: Neh. 8. 8. וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא & attendebant lectioni: i. e. populus attente auſcultabat; præcedit, verſ. 7. מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה, jubebant populum attendere ad legem: h. e. operam dabant, ut attenderent. Attenderunt igitur quùm diſtinctè legeretur lex. &, ubi opportunum erat, explicaretur. Idcircò, quùm intelligerent, plorabant. Coc. verſ. 7. ſimiliter Jeſchua & Bani, &c. aliique Levitæ docebant populum legem: populo manente in ſtatione ſua. h. e. ſingulis è populo in ſuis ſedibus ſe continentibus: erant enim plures cœtus, & conciones inſtituta, ibidem, & eodem tempore, propter populi frequentiam. verſ. 8. Legebant enim librum illum, legem Dei explanatè: & exponendo ſenſum, dabant intelligentiam (בַּמִּקְרָא) per ſcripturam ipſam: Jun.

Rad. 77. קָרַב: eſt, appropinquare: accedere: item, offerre: item bellare. Pag. Sunt qui putent differre à נָגַשׁ, ut Latinè appropinquandi verbum ab accedendo. Addunt non tam de perſonis, quàm de rebus dici: ſed hoc ſine diſcrimine reperias. Cum עַל verbum eſt caſtrenſe, & ſignificat in acie congredi, cominùs pugnare: manus conſerere, &c. Alioqui, pro pugnare, verbum non invenies: ſed nomen קְרָב, Chaldaico more pro, pugnâ aut bello; Merc. In kal, appropinquavit, propinquus fuit, acceſſit, proceſſit, congreſſus eſt: Conſtruitur cum præp. ל, vel אֶל: & interdum cum עַל, pro אֶל uſurpato. Bu. Lex. קָרַב, vel (ex forma pael) קֵרֵב, ponitur abſolutè, acceſſit, appropinquavit, congreſſus eſt propiùs: vel, cum אֶל: porrò cum præp. עַל eſt, congredi contra aliquem, i. e. pugnare: congreſſus eſt in bello, &c. Hinc χεραίω appropinquo, & χείωστω appropinquo: Item κυρηβάω pugno, congredior in bello, κυρεβάζομαι & κυρηβάττω pugno, appropinquo ad bellum. Av. verbum קָרַב, propinquum eſſe, appropinquare: 70. vertunt ἐγγίζειν, ἅπτεσθαι, προσέρχεσθαι, προπορεύεσθαι, προσάγεσθαι, προσέρχειν, προσομολλᾶσθαι, &c. Cocc. In Bu. Conc. hæc rad. duo ſignif. 1. eſt, appropinquare, accedere, prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. locis ſeq. קָרַב acceſſit, Gen. 20 4. Exod. 14. 20. . 32. 19. Lam. 4. 18. In 3. ſ. f. præt. kal, occ. vel cum ſcheva penult. ſic: קָרְבָה appropinquat, Deut. 15. 9. vel cum tseri penult. in pauſa: ſic: Zeph. 3. 2. & ad Deum ſuum non קָרְבָה appropinquavit, vel, appropinquat. Ubi reſch cum tseri, in majore diſtinctione, indicat vocem hanc deducendam à formâ פָּעַל, pael, ut notat R. D. A qua etiam forma deducitur nomen Toar ſivè Adject. quod vice participii ponitur, de quo infrà: Merc. Sed prior forma cum ſcheva penult. in 3. ſ. f. occ. etiam cum ו conv. præf. loco ſeq. וְקָרְבָה & accedat, Deut. 25. 11. Item occ. etiam in 2. ſ. m. præt. kal, itidem, vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets penult. cui priori, cum pathach ו converſivum eſt etiam præfixum; ut & in 1. ſing. cum ו converſivo præfixo, & in 3. pl. ſimpl. & cum ו converſivo præfixo, prout ſequuntur: קָרְבָה appropinquaſti, Lam. 3. 57. קָרְבָתְּ idem, Deut. 2. 37. וְקָרַבְתָּ & accedes, Deut. 2. 19. וְקָרַבְתִּי & accedam, Mal. 3. 5. קָרְבוּ appropinquarunt, Deut. 31. 14. 1 Reg. 2. 7. Pſ. 119. 150. Iſa. 41. 5. Ezech. 9. 1. . 12. 23. וְקָרְבוּ & accedent, Ezech. 42. 14. In part. ben. kal, ut dictum vel, ut alii volunt, No. participiale, venit cum Tſeri ſub 2. Rad. ex forma pael. prout occ. in ſ. m. cum ו cop. & ה dem. præf. & in formâ pl. m. itidem ſimpl. & cum ה dem. præf. קְרֵבִי & appropinquabat 1 Sam. 17. 41. 2 Sam. 18. 25. הַקָּרֵב appropinquans, Num. 1. 51. . 3. 10, 38. . 18. 7. . 17. 28. 1 Reg. 4. 27. הַקְּרֵבִים proceditis, Deut. 20. 3. הַקְּרֵבִים qui appropinquant, Ezech. 40. 46. . 45. 4. In Infin. kal, occ. ſimpl, & cum ב præf. idque vel cum cholem, vel cum cholem mutato in kam. kat. ante maccaph ſeq. ſic, קְרוֹב appropinquare. Pſal. 32. 9. בְּקָרוֹב in appropinquando, Pſal. 27. 2. בְּקָרְבָ in appropinquando, 2 Sam. 15. 5. ſed cum ל præf. cholem Infin. tranſp. & mutatur in cam. chat. ante Scheva, ob ה parag. add. ſic, לָקְרָבָה ad accedendum, Exod. 36. 2. at cum בְּ vel, ut quidam libri habent, cum כְּ præf. occ. iterùm cum cholem infin. mutato in cam. cat. penult. ante, & ob כֶם aff. ſic: בְּקָרְבָכֶם in procedere vos, Deut. 20. 2. Item forma infin. cum He parag. viz. קָרְבָה, in affixione mutat He in Thau: quaſi jam non ſit parag. ſed fœmin. Cev. prout occ. (pro בְּקָרְבָם) cum בְּ & יִ præf. ſic: בְּקָרְבָתָם in accedere eos, Lev. 16. 1. וּבְקָרְבָתָם & in accedere eos Exod. 10. 32. In Imper. kal, ſ. m. occ. cum ſcheva & pathach, ſic, קְרַב accede, Lev. 9. 7. Deut. 5. 27. 2 Sam. 20. 16. Iſa. 65. 5. Loci autem hujus ultimo cit. in Iſa. 65. notanda phraſeologia, quæ ſic ſe habet: qui dicunt אַל־תִּגַּשׁ קְרַב, q. d. ſta in teipſo, ne appropinques mihi: prout R. Sal. R. D. & A. E. exp. Pag. Niſi quod hic A. E. exponit, ad verbum, ut ſonat: viz. appropinqua ad te; i. e. cede: Merc. Cev. Hieron. recede à me: Targum elonga te illùc: Pag. appropinqua ad te, nè attingito me; h. e. contine te, mane in loco tuo, nè accedas ad me. Bu. Lex. Accede ad te: h. e. ad locum tuum recede. Cocc. Qui dicunt, appropinqua ad tuos, &c. Hebr. ad te; arrogantes, & faſtuoſos arguit hypocritas: quibus etiam integerrimi Prophetæ, & germana Eccleſiæ membra, præ ipſis ſordent. Jun. in loco etiam ſupra cit. ad infin. kal, dictio notanda, viz. Pſal. 32. 9. Nè קְרוֹב appropinquet ad te: Pag. בַּל קְרוֹב אֵלֶיךָ non appropinquare ad te: vel ut adducas, vel nè impetum in te faciat: Coc. nè appropinquet ad te: ore ſuo, ſcil. nè mordeat, noceatve tibi: Jun. Item occ. etiam imper. kal, ſ. m. cum cholem mutato in cam. cat. ob ה parag. ad. ſic: קָרְבָה appropinqua. Pſ. 69. 19. & in imper. kal, pl. m. eſt, & occ. locis ſeq. קִרְבוּ accedite, Exod. 16. 9. Lev. 10. 4. Joſh. 10. 24. Iſa. 34. 1. . 48. 16. . 57. 3. In fut. kal, 1. ſ. occ. cum ו conv. præf. & אֶקְרַב & acceſſi, Deut. 22. 14. Iſa. 8. 3. ſed in 2. ſ. m. occ. ſimpl. vel cum pathach: vel, ob pauſam cum kamets in ult. ſic: תִּקְרַב accedes, accedas, Exod. 3. 5. Lev. 18. 19. Deut. 20. 10. Prov. 5. 8. תִּקְרַב idem, Lev. 18. 14. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. itidem, vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets in ult. ſed cum ו conv. præf. priori cum pathach ult. ut & in 3. ſ. f. occ. ſimpl. & cum ו cop. & ו conv. prout ſeq. יִקְרַב accedet, accedat, Gen. 37. 18. Exod. 12. 48. Lev. 21. 17. . 22, 3. Num. 17. 5. . 18. 4. Joſh. 7. 14. Pſal. 91. 10. יִקְרַב accedet, Lev. 21. 18. Ezec. 18. 6.

6. וַיִּקְרַב & acceſſit, Lev.9.8. 1Sam.17.48. 2Sam.20. 17. 2Reg.16.12. Jon.1.6. תִּקְרַב appropinquabit, Lev. 20.16. Joſh.7.14. Pſal.119.169. Iſa.54.14. וְתִקְרַב & appropinquabit, Iſa.5.19. וַיִּקְרַב & appropinquavit, 1Reg.20.29. Eſth.5.2. Job.33.22. Item in 1. pl. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ה֫ par. add. idq; vel cum Scheva, vel, ob pauſam, cum kamets pen. cui priori formæ cum Scheva pen. ! cop. eſt etiam præf. נִקְרַב appropinquabimus, Joſ. 8.5. נִקְרָבָה accedamus, 1Sam.14.38. נִקְרְבָה appropinquabimus, Iſa.41.1. וְנִקְרְבָה accedamus, Jud.19.13. Et in 2. pl. m. fut. kal, ſimpl. eſt: תִּקְרְבוּ accedetis, Lev.18. 6. Joſ.3.4. In 3. pl. f. fut. kal, juxta normam eſſet תִּקְרַבְנָה, appropinquabunt: ſed cum ! conv. præf. venit, Eze.17.7. וַתִּקְרַבְנָה & appropinquaverunt oſſa; Pag. pro וַתִּקְרַבְנָה ut Kimc. inquit; eſt enim 3. perſ. f. pl. ejuſdem prorſus formæ cum 2. perſ. maſc. plur. ut idem R. D. ait. Ita ut unicum tantùm habeat ſignum generis fæm. cujus ſimile Vide in Rad. בָּשַׁח: Cev. Et accedebant oſſa, &c. pro, וַתִּקְרַבְנָה: Coc. & acceſſèrunt, &c. Bu. Conc. Item occ. etiam 2. pl. m. cum ! conv. præf. & Nun parag. add. locis ſeq. וַתִּקְרְבוּן & acceſſiſtis. Deut.1.22.. 4.11..5.23. Et in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & in 3. pl. f. cum ! conv. præf. ut ſeq. יִקְרְבוּ accedent, Gen.27.41. Num.18.2,22. Ezech.44. 15,16. וַיִּקְרְבוּ & appropinquarunt, Gen.47.29. Lev. 9.5..10.5. Num.31.48..36.1. Joſh.10.24. Jud.20.24. 1Reg.2.1. וַתִּקְרַבְנָה & acceſſerunt, Num.27.1. Joſh. 17.4. In niphal נִקְרַב, propè accedere: ſiſtere ſe: Bu. adductus eſt, oblatus eſt: Av. ſiſti: Coc. prout occ. in præt. niph. 3. ſ.m. & 2. pl. m. cum ! conv. præf. utrique, ſic: וְנִקְרַב tunc ſiſtetur, Exod. 22.8. וְנִקְרַבְתֶּם & ſiſtetis vos, Joſh. 7.14. In piel קֵרַב, appropinquare fecit, ſeu, accedere fecit: admovit, applicuit: Item, quandoque, ſed rariùs, intranſitivè appropinquavit: Bu. Lex. adduxit, & ſine Accuſ. appropinquavit: Av. admovere, propè adducere: Coc. Prout occ. in 1. ſ. præt. piel, ſic: Iſa.46.13. vel 47.2. קֵרַבְתִּי צִדְקָתִי feci, ut propinqua ſit juſtitia mea, h.e. jus meum, ut regnum libertatis habeam in mundo, feci propè adeſſe, vel, feci exſtare. Coc. Adduxi juſtitiam meam neque longè aberit: Av. admovebo: Bu. Conc. Sed in 3. pl. præt. piel, occ. Ezech. 36.8. ſic, quia קֵרְבוּ לָבוֹא appropinquaverunt ut veniant. Eſt intranſit. ut R. D. inquit, Pag. Significatio tamen intenſior videtur, h.e. omni conatu & ſtudio appropinquârunt: Merc. applicârunt, ſcil. animum: Bu. Conc. cùm appropinquaverint venire: i.e. cùm propè advenerint: Bu. Lex. appropinquavêrunt ad veniendum: Av. Nam propè abeſt, ut venient: q.d. profecerunt jam multùm in viâ, ut veniant ad montes ſuos. Confer, Gen.12.11. Coc. Sed rurſùs, juxta quoſdam, tranſitivè venit ead. 3. perſ. pl. præt. piel, Hoſ. 7.5. ſic: quia קֵרְבוּ כַתַּנּוּר לִבָּם accedere fecerunt ſicut clibanum cor ſuum: h.e. accedere fecerunt cor ſuum, accenſum ut clibanus ad opus malum. q.d. ad malè cogitandum poſuerunt cor ſuum, ut malum, quod cogitaverunt, perficerent. Pag. viz. ad Idololatriam, clibano adjungit, ut ardorem innuat: Ubi quidam paronomaſiam eſſe volunt verbi קָרַב, cum חָרַב, quod eſt æſtu exareſcere. Nam & mox propheta ſubdit eos omnes incaleſcere more clibani. Merc. R. Sal. ſic explicat, quia præparavêrunt, & comparârunt cor ſuum, in opere inſidiarum ſuarum, velut eum clibanum, quem ſuccendunt ad coquendum. Targum intranſitivè vertit acceſſèrunt ad conſilium peccatorum. Pag. Merc. Applicârunt, ſeu applicânt, ſcil. animum: Bu. Conc. & Lex. hoc in loco, de tempore, tanquàm de ſpatio loci Propheta loquitur. Nam, commiſerunt inſtar fornacis cor ſuum: h.e. cor ſuum ad tempus uſque opportunum claudunt. Coc. Nam ad inſidias ſuas applicârunt animum (Hebr. cor) ſuum, ſimilem fornaci. Jun. In imper. piel, ſ.m. קָרַב: appropinquare fac, &c. Sed pro eo cum ! cop. præf. venit cum pathach in ult. formæ inſtar פַּלֵּג divide: licet Koph ſit cum kamets propter Reſch ſeq. indageſchabile: Pag. Prout occ. loco ſeq. וְקָרַב & admove, Ezech. 37.17. & in pl. m. imper. piel, eſt, קָרְבוּ admovete, Iſa.41.21. In fut. piel, a 3. ſ. m. יְקָרֵב, appropinquare faciet &c. occ. in 1. ſ. (à ſimplice formâ אֶקְרַב) cum נִי֫ aff. ſic: Job.31.37. Numerum greſſuum eorum nunciabo, aut nunciare faciam, illi: tanquàm ducem אֶקְרָבֶנּוּ, appropinquare faciam illum: Pag. Admovebo illum: Bu. Conc. vel, accedam illum: Bu. Lex. adibo, vel conveniam, eum: Av. tanquam principem, admitterem illum: cum honore, ſcil. & gratulatione: Coc. indicarem illi, (viz. ut adverſario meo:) ut anteceſſor appropinquarem ad illum, fretus, ſcil. æquitate cauſæ meæ. non ut affinis culpæ. ſed ut princeps ſecurus accederem. Jun. Item in 2. ſ. m. fut, piel, occ. cum ! cop. vel conv. præf. ſic: Pſal.65.5. Beatus (eſt, ſcil. is quem) elegeris, וּתְקָרֵב, & appropinquare feceris, viz. tibi. 70. aſſumpſiſti. Hieron. ſuſceperis: Pag. & appropinquare feceris tibi: Av. (Beatus, quem ſcil. eligis) & admoves: h.e. adducis ad te, & jubes propè accedere. Coc. vel, quem ex electione tua adjungis tibi & Eccleſiæ. Jun. In hiphil הִקְרִיב, appropinquare fecit, vel juſſit, &c. ut in Conc. Bu. Lex. propinquum eſſe facere, offerre, ſiſtere. LXX. προσφέρειν. προσάγειν: Cocc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. vel plenè cum Jod hiph. vel def. cum chirek tantùm in ult. ſic: הִקְרִב vel הִקְרִיב appropinquare fecit, obtulit, admovit, Gen.12.11. Exod.14.10. Lev.7.8,35. Num.7.18, 19..9.13. Sed occ. etiam cum ! conv. præf. plenè locis ſeq. וְהִקְרִיב & offeret, Lev.1.13,14..3.3,7,9,14.. 4.3..5.8..7.12,14..14.12..16.6,9,11,20. Num. 5.16, 25..6.14,17..15.4,9..16.5. Cui etiam cum ! præf. וְ, & ה֫ ſunt aff. ſic: וְהִקְרִיבוּ & adducet, offeret ipſum, Lev.1.15..3.12..17.7. וְהִקְרִיבָהּ & offeret illam, Lev.2.8. Item occ. etiam in 3. ſ. f. præt. hiph. ſimpl. & cum ! conv. præf. ſic: הִקְרִיבָה obtulit, Jud.5. 25. וְהִקְרִיבָה & offeret, Num.15.26. Ut & in 2. ſ. m. occ. cum ! conv. præf. ſimpl. & cum ם aff. ut & in 1. ſ. cum ! conv. præf. & ו aff. ut ſeq. וְהִקְרַבְתָּ & offeres, Exod.29.3,10..40.12. Num.8.9,10. וְהִקְרַבְתָּם & offeres eos, Ezech.42.21. וְהִקְרַבְתִּיו & accedere faciam eum, Jer.30.21. Item in 3. pl. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ם aff. ſed poſt kibbuts pro ſchurek, in ult. & def. cum chirek tantùm abſque Jod hiph. in penult. Ult & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. prout ſeq. הִקְרִיבוּ obtulerunt, Lev. 10.19. Num.17.4. Ezr.8.35. וְהִקְרִיבוּ & offerent, Lev. 1. 5..4.14. Num. 15.33. הִקְרִבוּם obtulerunt ea, Num. 16.38. וְהִקְרַבְתֶּם & offeretis, Lev.23.8 25,26,16,18, 36. Num.16.16..28.19,26..29.8,13.36. In part. hiph.

ſ. m. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. מַקְרִיב offerens, Lev. 3. 1, 7, 8. 12. 8. הַמַּקְרִיב offerens Lev. 7. 8, 9, 18, 29, 33. Num. 7. 12. 15. 4. Et in formâ pl. m. abſol. occ. def. cum chirek tantùm abſque Jod plur. in ult. ſed in pl. m. conſtr. plenè; ſic, מַקְרִיבִם offerentes, Lev. 21. 6. מַקְרִיבֵי offerentes Num. 16. 35. In Infin. hiph. occ. ſimpl. & cum ל præf. לְהַקְרִיב offerre, Num. 9. 7. לְהַקְרִיב offerre, ad offerendum, Lev. 7. 38. 17. 4. 21. 17, 21. 23. 27. 15. 13. 16, 9, Num. 28. 2. Jud. 3. 18. 2 Chron. 35. 12. Ezech. 44, 15. Item, occ. etiam Infin. hiph. cum בְּ & כְּ præf. & כֶּם aff. ut & cum י Aff. ſimpl. ſed cum ם aff. poſt בְּ præf. idque vel plené cum Jod hiph. vel def. cum chirek tantùm in penult. ſic. בְּהַקְרִיבָכֶם in offerendo, vos, Num. 28. 26. כְּהַקְרִיבְכֶם juxta offerre vos Ezec. 44. 7. בְּהַקְרִיבוֹ offerre eum, Lev. 7. 16. בְּהַקְרִיבָם vel בְּהַקְרִבָם in offerre eos, Num. 3. 4. 26. 61. In Imper. hiph. ſ. m. in formâ cum Tſeri in ult. abſq; Jod hiph. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed cum הִי Aff. plenè poſt jod hiph. in medio: ut ſeq. הַקְרֵב accedere jube, offer. Exod. 28, 1. Lev. 6. 7. Num. 3. 6. 18. 2. וְהַקְרֵב & offer, Lev. 9. 2. הַקְרִיבֵהוּ offer illud, Mal. 1. 8. In fut. hiph. 2. ſ. m. occ. itidem, vel plenè cum Jod hiph vel def. cum chirek tantùm in ult. Sed in 2. ſ. f. plenè cum ו conv. præf. ſic, תַּקְרִיב vel תַּקְרֵב accedere jubebis, offeres, Exod. 29. 4, 8. 40. 14. Lev. 2. 4, 14. 5. 14. Num. 15. 7, 10. Ezec. 43. 22. וַתַּקְרִיבִי appropinquare feciſti, Ezech. 22. 4. Item, in 3. ſ. m. ſimpl. fut. hiph. occ. itidem vel plenè, vel def. ſed cum ו conv. præf. in formâ cum Tſeri in ult. ut ſeq. וַיַּקְרֵב vel וַיַּקְרִיב offeret, Lev. 1. 2, 3. 7. 3. 11, 13, 25. 22. 18, 21. Num. 16. 5. Ezech. 44. 27. 46. 4. וַיִּקְרַב & obtulit, accedere fecit, Lev. 8. 6, 13, 18, 22, 24. 9. 15, 16, 17. Num. 16. 10. 25. 6. 27. 5. Joſ. 7. 16, 17, 18. Jud. 3. 17. 1 Sam. 10. 20, 21. 2 Sam. 16. 14. Item, occurrit etiam cum נִי Aff. ſic. וַיַּקְרִיבֵנִי offeret illum Lev. 1. 3. 10. 3. 1, 6. 7. 2. & in 3. ſing. fœm. occurrit plenè, ſed in 1. pl. cum ו conv. præf. & in formâ cum Tſeri in ult. ſic; תַּקְרִיב offeret, Lev. 2. 1. Iſa. 26. 17. וַנַּקְרֵב & obtulimus, Num. 31. 3. Item, in 2. pl. m. fut. hiph. ſimpl. occ. plenè: ſed cum Nun parag. add. def. cum chirek tantùm penult. תַּקְרִיבוּ offeretis, Lev. 1. 2. 2. 11, 12. 22. 20, 22, 24, 25. 23. 36. 28. 3, 11. הַקְרִבוּן referetis, Deut. 1. 17. Denique, in 3. pl. m. fut. hiph. ſimpl. occ. plenè, ſed cum ו conv. præf. vel plenè cum Jod hiph. vel def. cum chirek tantùm penult. ut ſeq. יַקְרִיבוּ offerent, Lev. 22. 18. 27. 9, 11. Num. 5. 9. 7. 11. 18. 15. Pſal. 72. 10. Iſa. 5. 8. Hag. 2. 14. וַיַּקְרִיבוּ vel וַיִּקְרְבוּ & obtulerunt, Lev. 9. 9. 10. 1. Num. 7. 2, 3, 10. 9. 6. Joſ. 8. 23. 1 Chron. 16. 1. Atque inde ſunt nomina ſeq. 1. No. קָרוֹב, propinquus, vicinus: propinquum propè: Pag. Bu. Eſt autem tam loci quàm temporis: Merc. Bu. Lex. propinquus, ſcil. loco propior tempore. Av. 70. ἐγγὺς ὢν, ὁ ἔγγιστα, φίλος, Cocc. prout occ. hoc No. in ſ. m. ſimpl. locis ſeq. קָרוֹב propinquus, propinquum, propè, Gen. 45. 10. Exod. 13. 17. Num. 24. 17. Deut. 22. 2. 30. 14. 32. 35. Ruth. 2. 20. 3. 12. 2 Sam. 19. 43. 1 Reg. 21. 2. Neh. 13. 4. Job. 17. 12. Pſ. 34. 9. 35. 10. 119. 151. 145. 18. Prov. 27. 10. Iſa. 13. 6. 50. 8. 51. 5. 55. 7. Jer. 12. 2. 48. 16. Ezech. 7. 7. 30. 3. Joel. 1. 15. 4. 14. 2. 1. Obad. 1. 15. Zeph. 1. 7, 14. Cui etiam formæ ſ. m. abſol. י, ה, הָ, וְ, בְּ, & לְ & מִ ſunt præf. prout ſequuntur. קָרוֹב & propinquum, רָקוֹב propinquus, proximus, Exod. 12. 4. Lev. 21. 2. 25. 25. Num. 27. 11. וְהַקָּרוֹב & propinquus, Eſth. 1. 14. Eze. 6. 12. בָּקָרוֹב in propinquo, Ezech. 11. 3. וְקָרוֹב & propinquo. Iſa. 53. 19. מְקָרוֹב vel ſine vau, è propinquo, Deut. 32. 17. Job. 20. 5. Jer. 23. 23. Ezec. 7. 8. & in formâ ſ. m. conſtr. eſt cum Scheva penult. קְרוֹב, propinquus, &c. ſed occ. tantum cum י aff. ſic: קְרוֹבוֹ propinquum ſuum, Exod. 32. 27. Pſal. 15. 3. 148. 14. Item in formâ pl. m. abſol. occ. ſimpl. & cum הַ demonſtr. præf. קְרוֹבִים vel, ſine Vau, propinqui, Deut. 4. 7. Joſh. 9. 16. 1 Reg. 8. 59. Iſa. 33. 13. Ezech. 23. 5, 12. 42. 13. הַקְּרוֹבִים vel ſine Vau, propinqui, Deut. 13. 7. 21. 5. 1 Chron. 12. 40. Eſth. 9. 20. Jer. 25. 26. Ezech. 43. 19. Dan. 9. 6. Cujus formæ pl. m. conſtr. קְרוֹבֵי, occ. tantum cum ־ in pauſa, vel ֑ extra pauſam: cui ult. cum pathach י & בְּ ſunt præf. ſic: קְרוֹבַי propinqui mei, Job. 19. 14. וּקְרוֹבַי & propinqui mei. Pſal. 38. 12. בִּקְרוֹבַי in propinquis meis, Lev. 10. 3. Item occ. etiam hoc No. in formâ ſ. f. (pro, vicina, proxima, &c.) ſimpl. & cum הָ dem. præf. קְרוֹבָה vel ſine Vau, propinqua, Gen. 19. 20. 1 Reg. 8. 46. 2 Chron. 6. 36. Pſal. 22. 12. Prov. 10. 14. Iſa. 56. 1. הַקְּרוֹבָה vel ſine Vau propinqua, Lev. 21. 3. Deut. 21. 3. Ut & in formâ pl. f. cum הַ & וְהַ præf. הַקְּרוֹבוֹת propinquiorâ, Ezec. 22. 8. וְהַקְּרוֹבוֹת & propinqua, Jer. 48. 23. Item 2. hinc etiam eſt No. cum Nun Heemant. in fine: viz. קָרְבָּן m. oblatio: Pag. Bu. &c. Sacrificium quod appropinquando affertur Domino. Hinc corbis, vas vimineum, in quod mittitur Corbanum. Germ. ein Korb: & Corban. Av. Eſt hoc No. προσφορὰ: oblatio: 70. δῶρον. Vide & Matth. 15. 5. & Marc. 7. 11. Coc. Nomen eſt generale cujuſvis doni, vel donarii quod Deo offertur. δῶρον in Evangel. dicitur. Quanquam Chriſti tempore, videtur etiam ipſum donariorum locum ſignificaſſe, h. e. ſacrum ærarium, ſeu gazophylacium, uti Marci 12. appellatur, ubi repetitur eadem hiſtoria, quæ Luc. 22. Vide & Marci. 7. Merc. Occurrit autem hoc No. in ſ. m. abſol. ſimpl. & cum הַ dem. præf. קָרְבָּן oblatio, Lev. 1. 20. 7. 14. 17. 1. 27. 9, 11. הַקָּרְבָּן oblatio, Ezech. 40. 43. & in formâ ſ. m. conſtr. (viz. cum parhach in ult.) occ. ſimpl. vel cum cam. cat. vel pro eo cum kibbuts ſub Koph: cui priori formæ ל, & alteri cum kibbuts וּל eſt præf. לְקָרְבָּן oblatio, Lev. 2. 1, 4, 12, 13. 6. 13. 9. 7, 15. 23. 14. Num. 7. 7, 23, 29, 35. 41, 46, 53, 59. 65, 71, 77, 83. 9. 7, 13. 31. 20. לְקָרְבָּן idem, Neh. 10. 35. וּלְקָרְבָּן in oblat. Lev. 22. 27. וּלְקָרְבָּן & in oblat. Neh 13. 31. Sed occ. etiam cum ־ ה (ob pauſam pro הָ) & כֶם aff. ſic: קָרְבָּנָהּ oblationem meam, Num. 28. 2. קָרְבָּנְךָ oblatio tua, Lev. 2. 5. 7, 13. קָרְבָּנְכֶם oblationem veſtram, Lev. 1. 2. ſed ſæpiùs cum י aff. idque ſimpl. locis ſeq. קָרְבָּנוֹ oblatio ejus, ſua, Lev. 1. 3, 10, 14. 2. 1. 3. 1, 2, 5. 5, 7. Lev. 3. 12, 14. 4. 23, 28, 32. 5. 11. 7. 13, 15, 16, 29. Num. 5. 14, 21. 7. 12. 25, 31, 37, 43, 49. 55, 61, 67, 73, 79, 85, 19. 15. 4. Cui etiam י aff. וְ cop. eſt præf. loco ſeq. וְקָרְבָּנוֹ & oblatio ejus, Num. 7. 13. ſed cum הָ & ם aff. occ. abſque præf. ſic: קָרְבָּנָהּ oblationem ejus, Num. 5. 15. קָרְבָּנָם oblationem ſuam, Num. 7. 3, 10, 11. 15. 28. 18. 9. Ezech. 20. 28. In formâ pl. m. קָרְבָּנִים oblationes, &c. prout occ. in pl. m. conſtr. cum כֶם aff. ſic: קָרְבָּנֵיהֶם oblationes ſuas, Lev. 7. 38. Item 3. hinc etiam No. ſubſtant. קִרְבָה f. inſtar בִּרְכָה, benedictio: Pag. appropinquatio, acceſſus, pro-

propinquitas, congressio: Pag. Bu. Av. prout occ. in forma ſ. constr. ſic: Pſal. 73. 28. קִרְבַת אֱלֹהִים לִי־טוֹב, appropinquatio Dei mihi bonum: 70. mihi autem adhærere (Hieron. appropinquare) Deo, bonum eſt: Pag. accessus: Bu. Conc. accessu Dei, vel, ad Deum. Bu. Lex. Et ego, appropinquatio Dei, ſum, i. e. appropinquo Deo: Av. 70. προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ. Sed ad verbum eſt: accedere Deum mihi bonum. Coc. De me itaque, propinquum eſſe Deo, mihi bonum, eſt, ſcil. Jun. Et ſic Iſa. 58. 2. קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן, appropinquationem Dei volent, pro, volunt; Pag. Quidam, imprudentiùs pugnam exponunt. q. d. pugnam cum Deo inſtituere videntur. Sed vult eos externà quidem ſpecie, Deo appropinquare, ſed reipſà procul abeſſe. Merc. Appropinquationem Dei cupiunt: i. e. volunt ut Deus illis ſit propè. Av. accedere Deum volupe ipſis eſt. Dicunt quare jejunavimus & non vidiſti? &c. Eſt igitur accedere ad Deum in poſtulatione tanquam bonæ conſcientiæ. 70. ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι. Jacob. 4. 8. ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. accedite amore & affectu. Heb. 7. 19. ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ; introductio melioris ſpei, per quam propè accedimus ad Deum, h. e. meliores Novi Teſtamenti promiſſiones ἀπόβως, ſine metu, ſine δουλείᾳ, ſine exhibitione Chirographi petimus. Coc. Acceſſu Dei edicentur. Dei. i. e. Templi, in quo ſedem collocaverat Deus. Sed ſpeciem tantùm præ ſe ferunt eorum, quæ toto hoc verſu dicuntur. Jun. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. קָרַב eſt in No. indè ducto, viz. קֶרֶב, m. medium, intimum: item venter, inteſtinum: item, in, iqter, intra: Bu. Lex. Medium: venter. ſic dictus, quòd ſit in medio corporis: Item Metaph. hoc No. eſt interdum, cogitatio. Pag. Internum intimum. intra: item inteſtinum: Av. intimum rei, animalis, hominis. 70. μέσον, κοιλία, ἐγκοιλία, γαστὴρ, ἐνδοσθία. Coc. Sic appellatur generaliter quicquid eſt propinquiſſimum & intimum, ut cor. & exta, ac viſcera. Unde ad mentem & cogitationem humani cordis, quæ in homine intima eſt, ſignificandum transfertur: ſicut & Autor Epiſt. ad Hebr. vertit διάνοιαν. Transfertur & ad cujuſvis rei intimum, & medium ſignificandum, Pſal. 49. קִרְבָּם ſunt qui referente Kimchi, exponant quaſi tranſpoſitum קִבְרָם ſepulchrum eorum. Sed errant: nam ſenſus eſt: intimum (i. e. cogitatio) eorum eſt, quòd domus ipſorum per petuò ſint duraturæ. Merc. Sic Pſalm. 5. 9. קִרְבָּם הַוּוֹת quod intra ipſos eſt, (h. e. cogitationes eorum) nequitiæ. Pſal. 36. 2. Dicit defectio ad improbum, בְּקֶרֶב לִבִּי in corde meo h. e. animus meus videt, quid impietas dictet ei, qui juſtitiâ Dei caret: Exod. 23. 21. כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ nomen namque meum eſt in eo: h. e. novit & amat nomen meum, & id in ipſo manifeſtatur. Hab. 3. 2. פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ operatio tua eſt in medio annorum vita ejus, (quem) in medio annorum notificaſti, aut cognoſcendum propoſui? i. qui ante finem anni prioris, ingruente anno alio. anno, (h. e. acceptationis, & Chriſtum cognoſcendum propoſuiſti, & ex mortuis excitaſti. Coc. Jehova. opus tuum interea tempore (Heb. in medio annorum, bis eod. verſ.) conſerva, (Hebr. vivifica) interea temporis notum fac. Opus tuum, h. e. factum in populo tuo, quem comparaſti tibi: ut Iſ. 45. 11. q. d. niſi populum tuum conſervaveris, perierint opera tua antecedentia. interea, &c. i. e. toto illo deportationis tempore quod conſtituiſti. Notum fac: viz. tum apud exteros, magnificis operibus, tùm apud tuos, ſalutari verbo: Jun. Occurrit autem hoc No. cum ו, ה, & והַ præf. ſic: וְקִרְבּ & intimum, Pſal. 64. 7. הַקֶּרֶב intimum, inteſtinum, Exod. 29. 13, 22. Lev. 3. 3, 9, 14. 4. 8. 6. 3. 8. 16, 21, 28. 9. 14. וְהַקֶּרֶב & inteſtina, Lev. 1. 13. ſed ſæpiùs cum בְּ præf. locis ſeq. בְּקֶרֶב inmedio, Gen. 45. 6. 48. 16. Exod. 8. 18. Num. 8. 27. 14. 14. Deu. 4. 5. 11. 6. 17. 20. 18. 2. 19. 10. 21. 8. 23. 15. 29. 11, 16. Joſh. 1. 11. 3. 2. 6. 25. 13. 13. 16. 10. Jud. 1. 32, 33. 3. 5. 18. 20. 1 Sam. 16. 13. 1 Reg. 20. 39. Pſal. 36. 2. 48. 10. 74. 4, 12. 78. 25. 82. 1. 101. 2, 7. 110. 2. 138. 7. Prov. 15. 31. Iſa. 5. 8, 28. 6. 12. 7. 22. 19. 24. 24. 13. 10. 23. Lam. 3. 45. Joel. 2. 27. Amos. 7. 8. 4. 10. Mic. 5. 6, 7. Hab. 3. 1. Item occ. etiam cum יְ & מִ præf. ſic, וּבְקֶרֶב & in medio, Prov. 14. 33. מִקֶּרֶב è medio, Exod. 31. 14. Lev. 17. 4, 10. 18. 29. 20. 5, 18. Am. 20. 3, 6. 23. 30. Num. 14. 44. 15. 30. Deut. 2. 14, 15, 16. 4. 34. 15. 11. 17. 15. 18. 18. Pſal. 74. 11. Jer. 6. 1. Item occ. etiam cum variis affixis; ut cum ו Aff. & יְ & בְּ præf. ut & cum בְּ præf. & נִי Aff. ut ſeq. וְקִרְבִּי & intima mea, Iſa. 16. 11. בְּקִרְבִּי in medio mei, Deut. 31. 17. Joſ. 9. 7. Pſal. 39. 4. 51. 12. 55. 8. 94. 19. 109. 22. Iſa. 26. 9. Jer. 23. 9. Lam. 1. 15, 20. בְּקִרְבֵּנוּ in medio noſtri. Exod. 17. 7. 34. 9. Joſ. 9. 22. 1 Sam. 4. 3. Jer. 14. 9. Mich. 3. 11. Sicut etiam cum בְּ præf. & הָ vel in pauſa הָ Aff. occ. locis ſeq. בְּקִרְבָּהּ vel בְּקִרְבָּהּ in medio tui, Ex. 33. 3, 8. 34. 12. Deut. 6. 21, 25. 13. 1, 11, 14. 16. 11. 17. 20. 23. 17. 26. 11. 28. 43. Joſ. 7. 13. Pſal. 147. 13. Hoſ. 11. 9. Am. 5. 17. Mich. 6. 14. ſicut occ. etiam cum בְּ præf. & הָ Aff. & rurſus cum מִ præf. & הָ in pauſa pro הָ Aff. ſic, מִקִּרְבָּהּ in med. tui, Iſa. 12 6. Jer. 4. 14. Nah. 3. 13. Zeph. 3. 12, 15, 17. Zach. 14. 1. מִקִּרְבָּהּ è medio tui, Exod 23. 25. Deut. 4. 3. 13. 5. 17. 7. 19. 19. 21. 21. 22. 21, 24. 24. 7. 13. 13. 18. 15. 21. 9. Mich. 5. 9, 12, 13. Zeph. 3. 11. Item, occ. etiam cum כֶם Aff. cui בְּ & מִ ſunt præf. בְּקִרְבְּכֶם in me. veſtri, Num. 11. 20. 14. 42. Deut. 1. 42. Joſ. 3. 5, 10. 4. 7. 18. 7. 24. 23. Jer. 20. 8. Ezec. 11. 19. 36. 25. 27. 27. מִקִּרְבְּכֶם è med. veſtri Joſ. 7. 12, 13. & cum ו Aff. cui etiam וְ, יְ, בְּ & מִ ſunt præf. ut ſeq. קִרְבּוֹ inteſtinum, medium ejus, Ex. 12. 9. 29. 17. 1 Reg. 17. 21, 22. וְקִרְבּוֹ & inteſtina ejus, Lev. 1. 9. 4. 11. בְּקִרְבּוֹ in medio ejus, Gen. 24. 3. Ex. 3. 20. 10. 1. 23. 21. 24. 10. Num. 11. 4, 21. 14. 11. Deut. 31. 16. Joſ. 24. 5. Jud. 1. 29, 30. 1 Sam. 25. 37. 1 Reg. 3. 28. Job. 20. 14. Pſ. 109. 18. Iſa. 19. 1. 25. 11. 29. 23. 63. 11. Hab. 2. 19. Zach. 12. 1. וּבְקִרְבּוֹ & in medio ejus. Joſ. 9. 16. Pro. 26. 24. Jer. 9. 7. מִקִּרְבּוֹ è medio ejus, Num. 14. 13. Jer. 20. 21. Item occ. etiam cum הָ Aff. cui בְּ & מִ ſunt præf. & cum ם Aff. cui etiam בְּ, יְ & מִ ſunt præf. ſed cum הָ aff. abſque præf. prout ſeq. בְּקִרְבָּהּ in medio ejus, Gen. 18. 12, 24. 25. 22. Jud. 18. 7. Pſ. 46. 6. 55. 11, 12. Jer. 6. 6. 45. 21. Lam. 4. 13. Am. 3. 9. Zeph. 3. 3, 5. מִקִּרְבָּהּ è medio ejus, Iſa. 4. 4. Am. 2. 7. קִרְבָּם medium ipſorum, Pſ. 5. 10. 49. 12. בְּקִרְבָּם in medio ipſorum, Joſ. 8. 35. 10. 1. 24. 17. Pſ. 55. 16. Jer. 31. 33. Hoſ. 5. 4. יִבְקִרְבָּם & in medio ſui. Pſal. 62. 5. מִקִּרְבָּם è medio ſui. Jud. 10. 16. קִרְבָּנָה in medium ventrem iſtarum. Gen. 41. 21. In formâ pl. m. קִרְבִּים, intima, interiora, &c. Et in pl.

m.constr.occ.cum י. Aff.loco seq. קִרְבַּי interiora mea, Psal.150.1. Item iii. signif.3.hujus Rad. קָרַב est, belligerare, in bello confligere: undè No. significans prælium bellum, &c.Bu.Conc. prout occ. juxta quosdam ut verbum: in Infin.kal cum בְּ præf.Psa.27.2. בְּקָרֹב,in belligerando: juxta R.D.in Bu. Conc. vel, quùm bellant adversus me maligni,&c. Sed alii in 1.signif. exponunt: dùm vel quùm appropinquant mihi, vel adversùm me.Pag. Dum congrediuntur mecum malefici: Cocc. In appropinquare contra me: Av. Accedentibus ad me,&c.Bu.Lex. Belligerantibus contra me maleficis &c. Jun.Atque indè,ut dictum,est No. קְרָב m.prælium bellum; Pag.Bu. proprie congressum seu conflictum denotat: estque magis Chaldaicum: Bu.Lex.Appropinquatio partium congredientium, q. d acierum congressus, conflictus, prælium: Av. πολεμὸς: Cocc. prout occ. hoc No.s.m.simpl. locis seq. קְרָב prælium conflictus, Job.38.23. Psal.78.9.Eccl.9.18. Zach.14.3. cui etiam ל, בְּ, & מִ sunt præf.prout sequuntur, וּקְרָב & bellum, Psal.55.22. בְּקֶרֶב in conflictum, 2 Sam. 17.11. לְקֶרֶב ad prælium,Ps.144.1. מִקְרָב à bello,Pf.55. 19. Item, occ. etiam in formâ pl.f. (quasiâ f.f. קְרָבָה idem cum m.congressio,&c. Av.) fic,Pf.68.31. dispersit populos, qui scil. חָפְצוּ קְרָבוֹת prælia volunt seu cupiunt: Pag.Bu.Merc.Qui congressiones, i.e. prælia volunt: Av. seu diligunt.Cocc. Item hîc etiam quidam locant, ut No, participiale, in forma pael: קָרֵב m. propinquus, appropinquans,accedens: vicinus: Pag. Bu.Av. Est participium degenerans in nomen: Av.De quo in sing.& plur. vide suprà ad part.ben.kal, Notandi hic ulteriùs veniunt loci quidam de 1.No. in 1.signif. viz. קָרוֹב propinquus,&c. Quod signanter venit in locis seq. Deut.30.14. קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד, propinquum est tibi id verbum valdè: 1. Quia Deus tibi id significavit, 2. Quia conscientia attestatur ei verbo, quòd sit verum & bonum & Deo dignum, 3. Quia suo tempore ex cælo veniet filius Dei,& ex mortuis resurget, verbi hujus confirmationem afferens. Job.17.12. אוֹר קָרוֹב מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, lucem præsentem ex facie tenebrarum,i.e.ex tenebris præsentissimis.Isa.50.8. קָרוֹב מַצְדִּיקִי, propinquus est, qui justificat me, h.e.in procinctu stat, ut justificet me. Et cap. 51. 5. קָרוֹב צִדְקִי propinqua est justitia mea. h.e. jus meum mox manifestabitur. Confer Isa. 56.1. Item,Isa.55.6. בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב dum propinquus est: h.e.dùm vocat,dùm expectat vestram resipiscentiam. (vel, quùm se vobis facilem & benignum exhibet: humanitùs dictum. Jun.)Psa.75.2. וְקָרוֹב שִׁמְךָ & propinquum est nomen tuum, h.e.opera tua, quibus testatam fecisti perfectionem tuam,& virtutes tuas, à quibus nominari voluisti, exstant ante omnium oculos. (nam propinquum nomen tuum, enarrant mirabilia tua, i.e.multa nobis suppeditasti publica, & privata Argumenta celebrandi nominis tui; ex quibus cognoscimus te nobis adesse, etiam his turbulentis & calamitosis temporibus: In his enim miraculis Dei, non tantùm respicit David, ad prisca jam olim in populo facta: sed etiam ad singularia Dei opera erga ipsum, quùm scil. profugus esset, restitutus, evectus &c. Jun.) Isa. 57. 19. שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, pax longinquo & propinquo: h.e. ei, qui accedit ad Christi fideles,& ei, qui ab iis recedit, pax religionis intelligitur: q.d. cessat persecutio & bellum propter religionem. (Summam pacem, Hebr.pacem pacem, h. e. perpetuam & constantissimam quietem ab antecedentibus malis: factâ scil. reconciliatione per Christum: nam regnum Dei est justitia & pax,& gaudium per Spiritum sanctum. Rom. 14.17. longinquo & propinquo: i.e.æquè alienigenis ac Judæis ipsis: ut supra 56.3.Confer Act.2.39.& Ephes.2.17. Jun.)Deut.32.17. Dii novi, מִקָּרוֹב בָּאוּ, à propinquo veniunt: h.e. nuper exstiterunt. (novis qui scil. è propinquo advenerant: Jun.)Jer.23.23. הֵאֱלֹהֵי מִקָּרוֹב אֲנִי נְאֻם יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחוֹק an Deus ex propinquo sum ego, & non Deus ex longinquo? h.e.an mea scientia aut potentia est determinata ad locum: ut minus sciam aut in eo minus possim, quod longiùs est. (putatisne, inquit Deus, humani aliquid de majestate mea? Si existimatis me velut longinquum, & residentem in cælo, res vestras ignorare, Quùm è contra cælos & terram impleam majestate meâ,&c. Jun.) Job.20.5. כִּי רִנַּת רְשָׁעִים מִקָּרוֹב namque jubilum improborum à propinquo, h.e.lætitia improborum est in rebus, quæ non habent radices.(cantum h.e. prosperitatem [Metonymicè] improborum à propinquo,esse, scil. h.e.modo tantùm, & recens cæpisse,ac mox desinere: Jun.) Psal.148.14. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ filiis Israel populo propinqui sui: Confer Zach.13.7. Populum Christi filii Dei notat. (Sensus:evehit Ecclesiam suam in maximum robur & gloriam per Christum: Hoc enim versu causa laudationis sumitur, à singularibus Dei operibus in Ecclesiâ suâ, cujus restitutionem res omnes creatæ expectant exerto capite,& Angeli ipsi cupiunt introspicere: Rom.8. 19.& 1 Pet.1.12. Jun.) Lev.10.3. בִּקְרוֹבַי אֶקָּדֵשׁ, in propinquis meis sanctificabor:h.e.in sacerdotibus qui accédunt ad me. (Sacerdotes intelligit, quibus solis licuit in Tabernaculum propiùs ad Deum accedere. Sanctificabor, viz. exercendo judicia mea coram populo in peccantes. Jun.) Prov.27.10. שָׁכֵן קָרוֹב, vicinus,qui præsto est. (melior est vicinus propinquus, fratre longinquo. propinquus: i.e.qui præsto semper est & velut ad manum, ut difficultates tuas sublevet. Jun.) Ruth.2.2. קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ, propinquus est nobis ille vir: h.e.cognatus est noster,Num.24.17. אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב videbo eum,& non propinquum.(videbo illud,non tamen nunc,contemplor illud, sed non propinquum. Videbo illud, quod, scil.mox dicturus sum: procedit stella,&c. Sic relativa interdùm,apud Hebræos,antecedentibus præeunt. Jun.) Hæc de hoc No.ex Cocc.& Jun. Locus autem supra cit. Psal.148.14. sic etiam potest reddi; filiis Israel populo qui propinquus est ei. Quo Epitheto, populi Deo propinqui, in memoriam reducit gratuitum fœdus, quod cum Abraham Deus pepigerat. Calv.

Rad.78. קָרָה: est, contignare: i.e. tignis, h.e. trabibus tecta conjungere, & operire: item contingere, evenire, usu venire: occurrere: Pag. Verbum hoc, non nisi in piel significat contignare: ubi quidam falluntur putantes hoc significatu in kal inveniri,2 Chro. 34.& Neh.2. cum illic לְקָרוֹת fit Infin.piel, nam in kal, diceretur לִקְרוֹת. Cæterùm hæc significatio ex posteriori sumpta videtur: quia qui tignis aut trabibus tabulata conjungit, aut tecta, facit ut illa occurrant & invicem coaptentur, ac coagmententur. Est autem huic vicinum verbum קָרָא, quòd & pro eo sæpe sumitur, ut illic dictum est. Ac sicut קָרָא vocationem denotat, quæ

ad

ad perſonam vel rem refertur: ſic, קָרָה de occurſu dicitur, aut eventu rei. In hiphil ſemel pro, contignare, & coagmentare occurrit, de urbium conſtructione, verbo deflexo à קִרְיָה, urbe, oppido, Num.35. Vide infrà. Obſerva autem hoc verbum etiam in kal, cum Accuſativo conſtrui, Merc.Cev. קָרָה, in kal: evenit, obvenit, occurrit. Sæpe pro He habet Aleph. Conſtr. cum Accuſ. & ſemel cum Dativo: Bu.Lex. קָרָה & aliquando קָרָא occurrit, incurrit, obviam factus eſt: evenit, accidit: & quando de ædificiis dicitur, ſignificat contignare: i.e. facere ut tigna ſeu trabes ſibi invicem occurrant & coaptentur. Cogn.cum קָרָא vocavit: hoc de curſu vocis, illud de occurſione reali, accipitur. Hinc, κυρέω, κύρω, κυρόμαι incido, incurro: item, Lat.curro, occurro, & currus: &c. Av In Bu.Conc.Rad. hæc קָרָה tria ſignif. 1.eſt in Conjug. piel, קֵרָה, contignare, contabulare: Pag.Bu.&c. fecit trabes ſeu tigna invicem occurrere: Av. prout occ.in præt.piel, 2. pl. (cum Tſeri ſub 1,Rad. Koph pro chirek, ob Reſch ſeq. indageſhabile: Pag.) cum הוּ Aff.ſic, קֵרוּהוּ contigaarunt eam, Neh.3.3,6. unde in part.piel, ſ. m. occ. cum ה dem.præf.ſic, Pſ.104.3. חַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו qui contignat aquis cœnacula ejus.vel ſuperiora ejus aut ſua; 70. qui tegit in aquis ſuperiora ejus. Et Ab. Ezra qui contignas, vel contignat, cœnacula ejus, i. e. nubes.&c. Et R.D. exp. qui contignas aquis ſuperiora ejus: i.e. nubes ſuperiores, quæ ſunt veluti contignatio ſuper terram. Pag. qui contabulat aquis cœnacula ſua. 70. ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Cocc. Qui contignat in aquis cœnacula ſua: h e. regionem aeris, velut in cœnacula nubibus diſtinctam. Confer Gen.1.6. Eſto expanſum,&c. i.e. ſpatium vaſtiſſimum, & mediana illa regio,cis æthera,& ignis elementum poſita, aeris denſioris & aquarum ſedes. Confer etiam Pſal.135.6. & 148.4. Jun.Item occ,etiam Infin.piel.(in forma cum וֹת in ultimo) ſimpl. & cum לְ præf. לָקְרוֹת ad contignandum,Neh.2.8. וּלְקָרוֹת & ad contignandum, 2 Chron.34.11. Atque inde ex Rad.in hâc 1.ſignif.eſt 1.No. קוֹרָה, f.tignum,trabs, Pag.Bu.Av. 70. δοκὸς: Cocc. Ratio nominis eſſe videtur: quòd tigna, vel trabes in ædificiis inter ſe occurrant: Merc. Eſt enim hoc No. lacunar, ab occurrendo,quòd in ædificiis exſtructis ita aptentur ut tigna ſe mutuò occurrentia excipiant.Hinc ἴκριον tignum: &c. Av. Occ,autem hoc No,in ſing.f.ſimpl.& cum ה dem.præf.קוֹרָה trabs, tignum: 2 Reg.6.2. הַקּוֹרָה tignum, 2 Reg.6.5. Et à formâ ſ.f.conſtr.קוֹרַת: occ.cum י Aff. loco ſeq. קוֹרָתִי tabulati mei, Gen.19.8.Item, in forma pl. f. occ. etiam ſimpl.& cum ה dem. præf. קוֹרוֹת tigna, Cant. 1.17. הַקּוֹרוֹת trabes, 2 Chron.3.7. Item. 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. מִקְרֶה contignatio: Pag.Bu.Coc. eſt nomen univerſale: Pag. vel certè, ad comprehendendam univerſam contignationem vel etiam exædificationem: Cev. quo, ſcil.ſignificatur, tota tignorum inter ſe compages,tabulatum,contignatio, Merc.Prout occ.cum ה dem.præf. ſic, הַמִּקְרֶה contignatio, Eccl.10. 18. Deinde,ii.ſignif. 2. hujus Rad. קָרָה, eſt civitas: Bu. Conc.idque ſcil.1. in No. קִרְיָה, f. urbs,oppidum, civitas: Pag.Bu.à tignorum conſtructione nomen habet: Av. vel à mutuo hominum occurſu, vel à plurimorum tignorum contabulatione,aut plurium ædificiorum contignatione: Bu.Lex.eſt autem Thau in fine loco He ſigni fæm. aut loco 3.Rad.He: ut inquit R.D.Pag. Inpauſâ prius ſægol mutatur in kamets: prout occ. locis ſeq. קָרַת civitas, Job.29.7.Prov.8.3..9.3,14..11.11.Item, ex Rad.etiam in hac 2. ſignif.eſt No. קָרְיָה, f. idem, oppidum, urbs,civitas: á tignis & trabibus occurrentibus invicem: Av. ſive, á complurium tignorum ſtructurâ & compage,quaſi contignationem dicas:Mer. Vel ita dicitur urbs: quia ibi, ex agris ſibi invicem occurrunt homines:(70. πόλις) unde ad No.præced. dicitur,Pro.8.3. לְיַד שַׁעֲרִים לְפִי קָרֶת juxta portas,apud civitatem: ubi,ſcil. homines conveniunt, intrant, exeunt. Cocc. In loco portarum, in oſtio civitatis.Appellatur antem oſtium פִּי, os, per Metaph. ut enim verbum ex ore itidem & homines è civitate,(ſeu oſtio, aut portâ civitatis Merc.) egrediuntur, Pag. In ore urbis: i.e. in aditu,ingreſſu vel porta civitatis: Bu. Lex. Hinc Chaldæis frequens eſt קַרְתָּא pro urbe ſeu civitate: unde Carthago,linguâ Phœnicum,nomen eſt nacta,Merc.Item de hoc nomine קִרְיָה: in forma conſtr. ſic legitur: Num.22.39. & venerunt קִרְיַת חֻצוֹת ad urbem vicorum: 70. εἰς πόλεις ἐπαύλεων: urbem multorum Vicorum & domorum. Alii proprium volunt. Sed Iſa.24.10. קִרְיַת תֹּהוּ dicitur, urbs vanitatis: h. e. ordine & ornatu carens.Et Iſa.29.1. קִרְיַת חָנָה דָוִד urbs, (quà) habitavit David: Subintelligitur אֲשֶׁר; Syntaxis, ut תֵּ֫ מָקוֹם ante אֲשֶׁר: Cocc. Civitas (in quà) manſit David. Ubi Thau eſt loco He. Vel eſt in regimine: & deficit הַנִּסְמָךְ, inquit R.D. h.e. relativum אֲשֶׁר, quod ſolet regimini locum dare. Merc. Sed R.D. in Comment. קִרְיַת, inquit, non eſt conjunctum, i. e. in regimine genitivi, ſed ת eſt loco He abſoluti: ſicut Lev. 8,26. accepit חַלַּת מַצָּה אַחַת placentam infermentatam unam: pro חַלָּה, ut dictum eſt in חַל. Et Pſalm.58.5. חֲמַת לָמוֹ venenum eis: pro, חֵמָה, ut etiam notatum eſt in יַחַם. Cev.Targum, væ altari, altari quod ædificavit (vel potius, ædificatum [eſt,] in pahul kal, Merc.) in Civitate in quà manſit David. At R.D. in Comm. ſcribit eſſe in regimine, & deficere dictionem אֱמֶת veritatis (aut. fidei, i. e. fidelis) aut quippiam ſimile, in qua manſit David. Vel ſic eſt conſuetudo linguæ ut dictionem in regimine exiſtentem verbo jungant præterito: (ut Gen.1.1. בְּרֵאשִׁית בָּרָא in principio [quo] creavit Cev.) & Hoſ.1.1.2. תְּחִלַּת דִּבֶּר־יְהוָה principium (quo) locutus eſt dominus per Hoſeam. R.Sal. quæ fuit ædificata, vel quod fuit ædificatum, in civitate, in qua manſit aut habitavit David. Hieron. civitas, quam expugnavit David: Pag. nam חָנָה eſt, caſtrametari: Merc. Urbs (in qua) caſtra metatus eſt David: i. e. ubi David militiam ſuam forenſem, & totum comitatum ſuum habuit: Nam urbs Davidis ex eo dicta eſt. Jun. Occurrit autem hoc No. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum ה dem. & מ præf. ut ſeq. קָרְיָה civitas, Deut.2.36..3.4. Job.39.7. Prov.11.10..29.8. Iſ.1.21,26..22.2..32.13..25.2..26.5.La.2.11.Hab.2, 12. מִקְרְיָה civitas, 1Reg.1.41,45. מִקְרְיָה ex kiria, Mic.4.10. ut & in forma ſ.f. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum בְּ & מִ præf. קִרְיַת civitas; & n. p. Num.22. 39. Joſh. 15. 15. Jud. 1.11. Neh. 7. 29. Ezra. 2. 28. Iſa.24.10. Pſal.48.3. Prov.10.15..18.11. 23.3..29.1. 33.20. Jer.49.25. Hoſ.6.8. בְּקִרְיַת in civitate in kiriath, Gen.23.2. Neh.11.25. מִקִּרְיַת ex kiriath, civitate

vitate. Jer. 26.20. Num.21.29. Prov.18.19. In Duali קִרְיָתַיִם vel in pausa ־ַיִם : Kirjathajim : & in formâ pl.f. קִרְיוֹת ־, Kerijoth : Jer. 48.1,23,24.40. Ezech.25.9. & Am.2.2. sunt tantùm nomina urbium propria : Bu.Conc. & Lex. Kiriathaim nomen erat civitatis,unde gentes corruptè vocarunt Carthaginem : Av.Atque inde ex Rad. in hac 2 civitatis signif. in Bu. Conc. ponitur conjug. hiph. הִקְרָה, q.d. fecit accidere urbes : prout occ. in præt. hiph. 2. pl. m. cum ו cop. vel conv. præf. sic : Num.35.11. וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים & feciltis accidere vobis urbes : Bu. Conc. vel, & constituetis vobis civitates. Est enim verbum ductum à קָרְיָה, civitas : ut inquiunt R D. & A. E. Hieron. decernite quæ urbis esse debeant, &c. Sed R. Sal. & præparabitis, &c. ut Gen. 27.20. quia הִקְרָה occurrere fecit Dominus Deus coram me. Hieron. quia voluntas Dei fuit, ut citò occurreret mihi quod volebam : & R Sal. præparavit. Sic Gen. 24.12. הַקְרֵה נָא לְפָנַי occurre quæso ante me. Vel occurrere, aut obviam venire fac. Targum זַמִּין, præpara nunc, &c. Pag. facietis ut obveniant vobis, i.e. fortè constituetis, & sic Gen. 24. Fac ut occurrat nunc mihi : Bu. Lex. Et facietis occurrere, id est, constituetis vobis civitates, &c. Aven. Tunc deligetis vobis obvias civitates : q.d. facietis vobis esse obvias, Coc. postquam sortiti eritis civitates obventuras vobis, &c. Confer, Deut.19.1. Jun. Item iii. signif. 3. hujus Rad. קָרָה est, accidere, evenire ; obvenire, occurrere : obviam fieri : Bu.Conc. & Coc. &c. Vide ad initium Rad. prout occ. in 3. s.m. præt. kal, abjecta 3. Rad. He, ante ה & הִ aff. cui ult. etiam ו cop. vel conv. est præf. sic : קָרָהּ obvenit tibi, Deut. 25.18. קָרָהוּ evenit ei, Esth.4.7.6.13. וְקָרָהוּ & obvenerit ei, Gen.44.29. sed pro hoc ult. קָרָהוּ cum ו cop. vel conv. præf. venit cum Aleph loco 3. Rad. He, (quasi á קָרָא) ante הוּ aff. loco se. וּקְרָאָהוּ & obvenerit ei : Gen. 42.38. In fut. kal, 3. s. m. occ. simpl. & plenè, locis seq. יִקְרֶה eveniet, Eccl.2.14.9. 11. Dan.10.14. Sed cum יְ conv. præf. occ. def. per Apoc. 3. Rad. He & cum ejus vocali sægol transp. sub 1. Rad. Koph post Chirek Ethan, sic, loco seq. וַיִּקַּר & accidit, Ruth. 2.3. Item occ. etiam ead. 3. pers.s.m. fut.kal, cum נִי aff. simpl. sed cum הַ aff. post הֲ interrog. præf. & cum ל aff. absque præf. ut. seq. יִקָּרֵנִי eveniet mihi, Eccl.2.15. הַיִּקָּרֵהּ utrum eventurum sit tibi, Num.11.23. יִקָּרֵהּ obveniet tibi, 1 Sam. 28.10. Item à 3. pl. m. fut. kal, יִקְרוּ evenient, obvenient, &c. in 2. pl. f. est, & occ. loco seq. תִּקְרֶינָה obventura sunt. Isa.41.22. In niphal נִקְרָה, vel, cum Aleph loco He 3. Rad. נִקְרָא obviam factus est, evenit, occurrit : Av. Obvium exhibuit se, obvium fieri : Bu. Coc. prout occ. in præt. niph. 3. s. m. & in 1. s. fic : נִקְרָה obviam factus est, Exod.3.18. נִקְרֵיתִי incidi, incurri : Sam.1.6. Item in fut. niph. 1. s. occ. loco seq. אֵקָּרֶה obvius fiam, Num.23.15. Item in 3. s. m. fut. niph. occ. simpl. plenè, sed cum יְ conv. præf. defective, per Apoc. 2. Rad. He : cujus quoque vocalis sægol abjicitur etiam cum ipso He : sic, יִקָּר obviam fiet, Num. 22.3. וַיִּקַּר & obviam factus Num.22.4.16. In hiphil הִקְרָה, vel, cum Aleph loco 3. Rad. He, הִקְרִיא fecit occurrere : Av. obvenire fecit : Bu. Lex. offerre, &c. ut Av. Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. s. m. & in imper. s. m. (de quibus vide etiam suprà ad præt. h ph. in ־ signif.) ut seq. הִקְרָה fecit ut obveniret, Gen 27.20. הַקְרֵה fac ut obveniat, Gen.24.12. Atque indè ex Rad. in hac 3. eveniendi seu obveniendi signif. sunt nomina seq. 1. ut quidam volunt nomen, vel, ut alii, part. ben. kal, aut No. participiale. (quasi à sing.m. קוֹרֶה accidens, eveniens, & in sing. f. קוֹרָה, quod accidit &c.) in pl.f. קוֹרוֹת accidentia quæ eveniunt, &c. prout occ. cum הַ dem. præf. sic, Gen.42.29. Et exposuerunt ei omnia הַקּוֹרוֹת אוֹתָם quæ sibi evenerant. Merc. Bu. Lex, Accidentia. Bu. Conc. Contingentia : τὰ συμβάντα ἀυτοῖς, Hebræi passim nominis loco utuntur pro eventis : Merc, Item, 2. hinc etiam No. קָרִי (formæ, instar פְּרִי fructus) & in pausa קָרֶי m. accidens, casus, eventus : Pag. Bu. Contingens : item, ex adverso, contra, contrarium, ex oppositio. Pag. Av. ut Lev.26.21. אִם תֵּלְכוּ עִמִּי קָרִי si ambulaveritis mecum per accidens : i.e. temerè, ut ut accidat : ponitur que pro בְּקָרִי ut est vers. 24. Sægol autem est propter pausam : Bu. Lex. vel, si ambulaveritis mecum קְרִי (ex) adverso : juxta Hieron : Pag. Nam adverbialiter sumitur : Merc. Unde R.D. exp. per accidens aut contingenter. q.d. si dixeritis quòd flagella quæ super vos adduco, eveniunt contingenter, &c. (Et non in retributionem, seu compensationem, iniquitatum vestrarum ; Cev.) Targum, בְּקַשְׁיוּ, dure, aut duriter. Sed Ab. Ezra scribit : quòd juxta quosdam dictio hæc significet robur aut fortitudinem & victoriam : sicut quùm quispiam roborat cor suum, & non pavet ne superetur aut vincatur. Et sic potest exponi, pertinaciter. Alii verò exp. accidentaliter : deficit autem Beth, quod suppletur in locis parallelis : vel subaudiendum est הֲלִיכַת קָרִי ambulatione pertinaci, aut contingenti. R Menachem (ut refert R.Sal.) deducit à יָקַר quod est prohibere : ut Prov.25.17. הוֹקַר רַגְלְךָ prohibe pedem tuum á domo proximi tui ; & 17.27. וְיָקַר־רוּחַ (&) prohibens Spiritum vir intelligentiæ : cui astipulatur & Targum, habens (ut dictum est) durè. Et est sensus, & indurant (vel, ut indurent) cor suum, prohibendo ne mihi appropinquet. Scribitur Prov.17.27. יָקַר, quod sonaret, & frigidus spiritu : à קָרַר, q.d. sedatus, sedato animo est vir prudens. At legunt יָקַר pretiosus, Merc. Vide & קָרַר : Cev. Si ambulaveritis mecum ex oppositione vel ex adverso : Av. Vel temerè : q.d. per casum aut secundum casum : non ἀκριβῶς (accuratè) in timore & tremore, de industria, & regulam non observando. Sic vers. 24. ambulabo etiam ego vobiscum בְּקָרִי in casu, h.e. non habens rationem vestri, & ver. 28. בַּחֲמַת־קָרִי ira casuali : ut scil. nullam vestri rationem habeam. Cocc. Et ambulabo etiam ego vobiscum בְּקָרִי ex adverso : Pag. vel, in contrario, aut in oppositione : Av. vers. 21. Quòd si ambulaveritis mecum, temerè : h.e. sine discrimine. ὁπότερ' ἔτυχεν, ut ut accidat : i.e. si modo fueritis secuti studia vestra, & non voluntatem meam ; sic deinceps in hoc cap. & ver. 24. utique ambulavi etiam ego vobiscum temerè : h.e. sine ullo personarum discrimine, & non adhibitâ plagis moderatione, habenas iræ meæ in vos laxabo : humanitus dictum. Jun. Occ. autem hoc No. hoc in sensu & ordine Conc. simpl. & cum בְּ præf. locis seq. קָרִי accidens, casus. Lev.26.21,23,28. בְּקָרִי per accidens casu. Lev.26. 24,27,40,41. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem hee-

mant. viz. מִקְרֶה m. casus, eventus, accidens, contingentia: Pag. Bu. Occursus, i.e. eventus, aut casus, qui alicui contingit & occurrit, fortuna quæ casu obvenit: Av. Id quod non fit consilio, neque de industria. 70. σύμπτωμα, συμβίντημα; Cocc. Hàc voce utuntur Logici Hebræi ad significandam postremam ex quinque vocibus Porphyrianis, τὸ συμβεβηκος. Merc. Occ. autem hoc No. ordine Conc. absol. & constr. simpl. & cum וְ, שֶׁ & כְּ præf. prout sequuntur, מִקְרֶה accidens, casus, eventus, 1 Sam. 6. 9.. 20. 26. Eccl. 3. 19.. 9. 2, 3. וּמִקְרֶה & eventus, Eccl. 3. 19. שֶׁמִּקְרֶה quòd eventus, Eccl. 2. 14. כְּמִקְרֶה juxta eventum, Eccl. 2. 15. Item occ. etiam hoc No. cum הַ aff. sic: Ruth. 2. 3. וַיִּקַר & accidit מִקְרֶהָ accidens, seu casus ejus: i. e. casu ipsi contigit: Pag. Bu. Et incidit occursus ejus, in partem agri Boaz: Av. Et casu oblata est ei portio agri Boaz: Cocc. accidit casu ei, (Hebr. accidit casus ejus: Enallage. h. e. ipsa hàc de re nihil cogitante, sed Deo, pro ipsa, sic dirigente;) possessio agri, viz. pertinentis, ad Boazum. Jun. Item 4. Hinc etiam, juxta quosdam est No. קָרֶה m. idem cum præced. accidens, casus, Merc. Bu. Lex. prout occ. in forma s.m. constr. (cum Tseri, scil. pro sægol in ult. &,) cum מִ præf. sic, Deut. 23. 10. מִקְרֵה לָיְלָה ex accidente seu eventu noctis aut casu nocturno: Merc. Bu. Lex. vel propter accidens aut eventum noctis: Nam Mem est litera deserviens, ut ostendit Koph cum dagesch, inquit R. D. Unde est formæ שְׂדֵה, ager, inquit, A. E. Merc. Alii verò volunt hoc esse formam constr. Nominis præced. cum Mem heemant. & sic exp. מִקְרֵה לָיְלָה eventu nocturno: est autem quod Doctores Hebræi appellant קֶרִי (ex No. 2. præced.) fortuitam seminis effusionem. Kimchi putat Mem esse ex מִן præpositione, ut dagesch sit loco nun: quod non sequor. Nam potiùs subaudio בְּ servile, quasi בְּמִקְרֵה per eventum, &c. Ad hoc est dagesch in Koph ad ornatum; Mer. Accidente nocturno. Dagesch est Euphonicum. Coc. Casu, nocturno, &c. De quo vide Lev. 15. Ubi lex traditur de purgandâ immunditiâ viri Gonorrhææ laborantis: seu profluvio seminis: quod interdùm etiam accidit in somniantibus, seu in somno aut in somnio. Jun. Notandus etiam locus suprà cit. Eccl. 3. 19. כִּי מִקְרֵה בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְרֵה הַבְּהֵמָה וּמִקְרֶה אֶחָד לָהֶם (tria hæc sunt cum sægol, & absoluta inquit R. D. in lib. Rad.) i, e. quia accidens (scil. sunt in mundo) filii hominum, & accidens (est in mundo) animal, & accidens unum eis (est in ipsorum morte.) Pag. Uti scribuntur: sic dicendum omninò fuerit. Sed hîc malim veteres sequi, & per Tseri, sensûs commoditate ita postulante, legere: par est omnium horum eventus. Merc. Et A. E. sic exp. Hic versûs est secundum cogitationes filiorum hominum, qui non habent sapientiam, nec intelligentiam: qui videntes accidens unum esse homini & animali, putârunt illa habere eundem spiritum, nec præstare hominem animantibus cæteris. Pag. Quod accidit filiis hominis & pecudi. &c. Est in absol. forma cum sægol pro מִקְרֵה cum Tseri in formâ constr. seu in regimine: Coc. Eventum filiorum hominis similem esse eventui ipsius bestiæ & eundem eventum illis esse, q.d. ex factorum similitudine similem naturisque eventum esse statuebam, eandem mortem, eadem quæ mortis consequentia. Jun. Item hìc etiam in hac Rad. קָרָה, quidam locant No. in formâ pl.m. קוֹרִים, telæ araneorum, quæ, scil. sunt instar tignorum & contignationum: prout occ. in formâ pl. m. constr. cum וְ cop. præf. Isa. 59. 5. Ova reguli excludent, וְקוֹרֵי & telas aranei texent. Ut & cum הֶם Aff. ibid. vers. 6. קוֹרֵיהֶם telæ eorum non erunt in vestes: i. e. ex iis non fient vestes. Av. qui solus hæc hic habet, reliqui vero referunt ad Rad. קוֹר: ubi etiam vide.

Rad. 79. קָרַח: in Bu. Conc. duo signif. 1. est, decalvare, depilare caput, abradere: glabrare se, calvitiem sibi inducere: Pag. Bu. Av. vel decalvari, &c. pilos vellere. 70. ξυρᾶσθαι, Cocc. Est cogn. cum קָחַח elongavit. Hinc κείρω tondeo, κουρεὺς tonsor, κουρὰ cæsaries, tonsura: item καρὰ, κράς; &c. In kal, קָרַח est, vel intransit. fuit calvus: vel cum Accus. transit. decalvavit: Av. Significat autem tam naturalem, quam fortuitam calvitiem, vel quùm crines forcipe removentur, Merc. Unde in Imper. kal. s.m. קָרֹחַ: decalva te, &c. sed in s.f. cholem transp. cum Scheva & mutatur in kam. kat. sub kophi: sic, קָרְחִי decalva, glabra te, Mich. 1. 16. Et in fut. kal à 3. s.m. יִקְרַח, decalvabit, occ. in 3 pl.m. cum kibbuts pro schurek in ult. ante He parag. vel cum He in fine loco schurek: Pag. Bu. sic, יִקְרְחָה calvitium faciant, Lev. 21. 5. In Niphal, נִקְרַח, glabrari, calvitiem induci, calvitiem fieri: Pag. Bu. Cocc. decalvatus est, depilatus est in capite, Av. prout occ. in fut. niph. 3. s.m. loco seq. יִקָּרֵחַ calvus fiet, calvitiem inducet sibi, Jer. 17. 6. In hiphil, הִקְרִיחַ glabrum calvum effecit, Bu. calvitium fecit: Av. decalvavit, aut decalvare fecit: Erat autem decalvatio, luctûs indicium: unde Sueton. Apud antiquos barbæ, capitisque rasura indicium fuit luctûs. Pag. Occ. autem in præt. hiph. 3. pl. cum וְ cop. vel conv. præf. loco seq. וְהִקְרִיחוּ & calvitium fecerunt. Ezech. 27. 31. In hophal, הָקְרַח, vel cum kibbuts pro kam. kat. הֻקְרַח, decalvatus, depilatus fuit &c. Prout occ. in part. hoph. s.m. sic, מָקְרָח calvum, Ezech. 29. 18. Atque inde ex Rad. in hac signif. sunt nomina seq. 1. No. קָרַח m. calvus: φαλακρὸς: Pag. Bu. Cocc. calvus in occipitio. Nam differt à גִּבֵּחַ calvaster, qui naturâ in fronte tantùm calvus est: Av. Prout occ locis seq. קָרַח calvaster, calvus, Lev. 13. 40. 2 Reg. 2. 23. Item 2. hinc etiam No. קָרְחָה vel קָרֶחָה: & semel, Ezech. 27. 31. cum Aleph loco He קָרְחָא: f. calvities, calvitiùm: Pag. Bu. Coc. calvitium factum forcipe, aut manu evulsum: & est signum luctûs: κουρὰ: Av. prout occ. hoc No. simpl. locis seq. קָרְחָה calvitium, Lev. 21. 5. Deut. 14. 1. Isa. 3. 24.. 15. 2. Jer. 47. 5.. 48. 37. Ezech. 7. 18.. 27. 31. Am. 8. 10. cui etiam formæ s.f. absol. יִ est præf sic, וְיִקְרְחָה & ad calvitium, Isa. 22. 12. & in formâ s.f. constr. קָרְחַת, calvitiei, &c. prout occ. cum דָּ Aff. loco seq. קָרְחָתָּ calvitium tuum. Mic. 1. 16. Item, 3. hinc etiam No. קָרַחַת, f. calvities, calvitium; calvum, locus calvus aut decalvatus: Pag. Bu. Calvities in toto capite. Av. Occipitis videtur esse calvities: ut גַּבַּחַת est sincipitis calvities: Coc. R Sal. notat, קָרְחַת esse glabritiem occiput versûs: A. E. totius capitis: גַּבַּחַת autem, esse calvitiem summi capitis sive verticis. Hæc autem duo nomina ejusdem sunt formæ; sed in priori; Koph est cum kamets ob Resch sequens indageschabile. Bu. Lex. Occ. autem hoc No. cum בְּ præf. sic: Lev. 13. 42. Et si fuerit בְּקָרְחַת אוֹ בְּגַבַּחַת in calvitie vel recalvatione: ut Hier. R. D. in Rad. גָּבַח, גַּבַּחַת,

&

& קָרַחַת hoc pacto differunt, quia גִּבְחַת est locus, in quo non fuerunt capilli (aut, pili:) sed קָרַחַת est locus, in quo fuerunt capilli, sed defluxerunt, & proinde locus decalvatus & depilatus est. Pag. Sic quoque גִּבְחַת recalvatio vestis dicitur, quùm vestis adhuc nova est, & non habet pilos propter plagam Lepræ. קָרַחַת vero, i. e. calvities vestis, quando defluxit ab ea pilus propter vetustatem, & plagam lepræ. Et sic Targum, Lev.13.55. בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגִבְּחָתוֹ in calvitio (calvitie) ejus, aut in recalvatione ejus: quod de veste dicitur, transtulit, in vetustate ejus, vel in novitate ejus. Atque ita etiam interpretantur in (libro) Siphra, בְּקָרַחְתּוֹ in calvitio ejus: hæ sunt veteres vestes. בְּגִבְּחָתוֹ in recalvatione ejus: hæ sunt novæ. Ibidem quoque calvitium, & recalvationem capitis sic exponunt, ut calvitium esse dicant defluxum pilorum, à vertice versus cervicem, seu occiput; recalvationem verò à vertice versus frontem. Cev. Alii volunt גִּבְחַת calvitiem fortuitam significare in anteriore tantùm parte capitis: at קָרַחַת tam fortuitam, quàm naturalem, etiam in occipitio. Sed de hàc re vide & in גָּבָח. Nota insuper discrimen inter קָרַחַת & קָרְחָה quod præcessit. per voces Latinas facilè distingues, calvitiem & calvitium. קָרַחַת est, calvities Naturalis, aut fortuita: at קָרְחָה propriè calvitium manu, aut forcipe factum. Merc. Ex R. D. sic verti potest v. 42. in loco decalvato, vel in loco in quo non fuerunt pili. Sed ex textu differentia liquidò constat. Dicitur enim paulò superiùs, Et vir, quùm depilatum fuerit caput ejus (scil. totum, secundum A. E.) קָרַח calvus est, mundus est. Et si è latere, vel, cincinno, faciei ejus depilatum est caput ejus, גִּבַּח הוּא recalvaster est, i. e. fronte calvus: non toto capite, ut calvus. Undè potest & sic verti, si fuèrit in calvatione, i.e. in toto capite, vel in recalvatione, i. e in fronte. At secundum A.E. קָרַח est, cujus vertex capitis est depilatus, גִּבַּח is cujus frons est depilata. Pag. Imò vero in Comment.in Lev. 13. vult קָרַח esse, cujus totum caput depilatum fuerit, גִּבַּח verò cujus summus capitis vertex. Cev. Et R.Sal. Depilatio verticis versus faciem, est גִּבְחַת: Depilatio verò quæ est hinc. & indè (i.e. antè & retrò) est קָרַחַת: Pag. In Comm. R. Sal. in Lev. 13. גִּבְחַת definitur glabrities, seu depilatio verticis faciem versus, etiam in his, qui ex Leprâ hic & illic, vel omninò depilati fuerint: at קָרַחַת glabrities, seu depilatio verticis occiput versus: Cev. Item occ. etiam hoc No. cum בְּ præf. & וֹ aff. sic: Lev.13.43,55. בְּקָרַחְתּוֹ in loco calvo ejus: Bu. Conc. & Lex. Lepra germinans est in calvatione ejus: vel בְּגִבְּחָתוֹ in recalvatione ejus: Pag. In calvitie ejus, aut calvastri loco ejus: Av. &c. vide suprà fuse in Pag. & Merc. deinde ii. signif. 2. hujus Rad. קָרַח: est, gelu, glacies: Bu. Conc. in No. scil. indè ducto 1. קֶרַח, m. gelu: Pag. Bu. Quòd scil. plantas decalvet, & velut lugere faciat. Merc. Nam terram gramine, & arbores plantasque, foliis dejectis, quasi glabrat. Item, glacies, crystallum: Job. 6. 16. Ezech.1.22. Bu.Lex. (Hinc κρύος frigus.) Significat autem non tantùm gelu: sed & crystallum gelu frigoreque concretum. Av. Nam Græcum κρύσταλλος, crystallus, est comp. ex κρύος, frigus, & στέλλω, contraho: ita ut gelu concretum dicatur crystallum. Nam, ut scribit Plinius, ex gelu vehementiore concreto nascitur: & non alibi certè reperitur, quàm ubi hyeme nives rigent: glaciemque esse certum est. Pag. In pausa seu majori accentu hoc No. habet kametz pro segol penult. prout occ. simpl. & cum וְ, הַ, & לְ præf. prout seq. קֶרַח glacies, Job.6.16..37.10, & gelu, Gen,31.40. הַקֶּרַח glacies, Ezech.1.22. הַקֶּרַח glacies, Job.38.29. וְקֶרַח & gelu, Jer.36.30. Atq; hinc 2. est No. קוֹרַח, m. idem, glacies, &c. Sed cum וֹ aff. cholem mutatur in kam.kat. sic: Psal. 147. 17. mittit, seu emittit aut projicit קַרְחוֹ glaciem suam: Pag. Bu. Av. Coc. i. e. grandines. Bu.Lex. 70. crystallum suum. Pag. Quidam putant grandinis esse speciem: non autem dubium quin idem sit cum præced. Merc. gelu suum: Bu. Conc. Locus autem suprà cit. Job. 37.9. sic explicandus, á flatu (aut, propter flatum) Dei (i.e. vehementem) dabit קֶרַח glaciem. Vel sic. A voluntate Dei dabitur glacies. Pag. Ad verbum, dabit (dans scil.) gelu, i. e. dabitur. Sic interdum loquuntur Hebræi, ut suprà notavi sub initium Rad. קָרָא in locum: Gen.16. Merc. Hieron. flante Deo concrescit gelu. 70. & à vento forti dabit glaciem. Targum à verbo Dei (i.e. jussu Dei) dabitur glacies. R.Levi, à voluntate Dei. Et R.Abr. Perusol, à voluntate, i. e. ordine voluntatis Dei datur glacies super terram tempore, quo congelantur aquæ: vel ros & stillæ nocturnæ, tempore quo descendunt paulatim paulatim, atque ita evenit ut generetur glacies: Pag. Hæc verò posteà diducuntur (seu, liquefiunt & dissolvuntur) ita ut evadant aquæ diffluentes, & effusæ quàm copiosissimè: Cev. Item de loco, Job.6.16. Qui (viz. torrentes) denigrantur, מִנִּי קֶרַח á glacie; aut, propter glaciem: vide suprá in Rad. קָרַר: Merc. Qui turbidi sunt, á glacie: Av. 70. plerùmque crystallum vertunt. prout plerique reddunt illud, Ezech. 1. 22. כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא tanquam glacies illa terribilis: 70. κρυστάλλου: Cocc. sicut color glaciei, aut crystalli. Hieron. quasi aspectus crystalli: Pag. Et similitudo aspectûs glaciei, i.e. crystalli terribilis: Av. Quasi specie crystalli formidabili, &c. Hebr. gelu formidabilis, i.e. vehementissimi: Periphrasis crystalli, vide Plin.37.2. & Gell. Sensus: pellucidus erat, sive διαφανὴς, & nitens: undè tum ipse omnia inferiora prospectabat: tum angeli. & res omnes creatæ, suo modulo, majestatem ejus gloriamque poterant contemplari. Jun.

Rad.79. קָרַם: est tegere aut operire carnem, scil. pelle aut cute, inquit R. D. Pag. Superindere, vel superindi, superinducere, obducere. Bu. Lex. Obduxit carnem pelle, appendit cuti carnem. Cogn. cum קָשַׁם, intertexit variis filis diversorum colorum, ut solent acu-pictores. Hinc κρεμάω, κρεμέω, κρεμόω, κρεμίζω, appendo, suspendo, κρέμαμαι pendeo, Av. קָרַם, est, superindere, obducere: Bu. Conc. prout occ. in præt. kal, 1.s.cum ! conv.præf. Ezech.37.6. וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר & operiam vos cute aut pelle. Hiero. & extendam super vos cutem. Pag. & superindam vobis cutem, vel ducam, aut obducam super vos cutem: Bu. Lex. & Conc. Et inducam vobis cutem: 70. ἐκτενῶ: Coc. Et obducam vobis carnem: Jun. Item, occ. etiam in fut. kal, 3.s.m.cum ! conv. præf. Ezech.37.8. וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר, & obduxit, vel obducta fuit, &c. Bu. Conc. Et operta est, seu operuit se super eos cutis: est enim in-

transit.

transit. ſuperius verò tranſit. inquit R.D. Pag. Et ſuperindita vel ducta eſſet ſuper ea cutis: aut, obduxiſſet eis (Deus) cutem. Bu. Lex. Et inducebat iis cutem, 70. ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ πῆμα ἕτερον: Intranſitivè; Coc. Quidam verò tranſitivè exponi poſſe credunt, & diſtenderat cutem, &c. Sed magis placet Kimchi. Hebræi Doctores hoc verbo utuntur etiam ad incruſtationem quæ plagæ ſupervenit, item ad panis in furno incruſtationem deſignandam. Mer. Hier. & extenta eſt in iis cutis; Pag. ſuperindita eſſet iis cutis ſupernè: Jun. Rad. 80. קָרַן; eſt, radiare, ſplendere: Bu. Ma. radiavit, crinivit, immiſit radios habentes formam cornuum. Hinc κεραυνάω, κεραυνόω fulmino, ſplendeo, radios diſpergo: κεραυνὸς, fulmen, κορωνάω, glorior. Item Lat. corono; habet enim corona ſuas laminas inſtar cornuum: Item crinis, ut crinita ſtella. Av. verbaliter autem videatur hoc verbum apud reliquos, infrà poſt nomen: ubi verbum locant tanquam à nomine derivatum: Nam pro ipſa radice plerique ſtatuunt nomen (cum ſex punctis: Pag.) קֶרֶן, in com. gen. ſed ſæpius fæm. Bu. Lex. Coc. cornu: & tranſl. ſeu Metaph. fortitudo, poteſtas, robur: Fag. Bu. quòd cornuta animalia, in cornibus, robur ſuum habeant. Bu. Lex. præſidium, potentia: fiducia: Merc. Item regnum: Pag. quòd prædura ſint & robuſta animantium cornua, in quibus & fiduciam ſuam collocant, & vim repellunt, vel impetum faciunt in alia. Transfertur & ad alias res per ſimilitudinem. Sic cornua altaris in Templo dicta, manubria angularia: Item radii, quos lux, cornuum more, ex ſe diffundit: de quo infrà. fœmineum eſt. Affines ſunt voces Latina & Græca, κέρας, cornu; Merc. Quod Metaphorice ponitur pro robore & potentia: item pro, regno, ſeu imperio accipitur, nam animalium robur eſt in cornibus ſitum. Hinc κέρας, cornu, & Germ. Horn: κεραιόω, cornutus, κέρατον cranium: κεραΐζω, caput projicio: κάρη, caput. fortitudo: κοίρανος, dominus, imperator: κορανέω, impero. &c. Av. In 1 Sam. 16. 13. קֶרֶן הַשֶּׁמֶן cornu olei: dicitur vas ex cornu factum: & ſic in verſ. 1. imple cornu tuum, &c. fortaſſe omne vas & ἀλάβαστρον ſub hoc nomine intelligi poteſt. In duali קַרְנַיִם, Dan. 8. 3. duo cornua: ſunt duo regum ordines. Medus unus & Perſæ multi: ſic Dan. 7. 24. Decem cornua, decem Reges, h. e. decem Regum ordines. Et in Ezech. 27. 15. קַרְנוֹת שֵׁן, 70. vertunt, ὀδοντὰς ἐλεφαντίνους: cornua quæ videntur eſſe dentes, & appellantur שֵׁן, ebur. Et Exod. 29. 12. קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ cornua altaris: notant omnipotentiam ejus, in quo eſt reconciliatio; ut, quòd ſanguis ejus aſpergitur, poſſit notare. τὴν δύναμιν τῆς ζωῆς τῆς ἀκαταλύτου, quæ eſt in Chriſto, vim & efficaciam dare ſanguini ipſius. Coc. Occurrit autem hoc No. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In forma ſ. m. ſimpl. vel, extra pauſam, cum duplice ſægol: vel in pauſâ, cum kamets penult. locis ſeq. קֶרֶן vel קָרֶן cornu, 1 Sam. 2. 10. 16. 13. 1 Reg. 1. 39. 1 Chron. 25. 5. Pſ. 75. 5. 132. 17. 148. 14. Jer. 48. 25. Lam. 2. 3, 17. Ezec. 29. 21. Dan. 8. 5, 9. Zach. 2. 4. Cui etiam priori formæ, ־ cop. ־ַ dem. ־ָה & ־ְב ſunt præf. וְקַרְנָן & cornu, 2 Sam. 22. 3. Pſal. 18. 3. הַקַּרְנָן cornu, Dan. 8. 8. וְהַקַּרְנָן & cornu, Dan. 8. 21. בְּקַרְנָן cornu, Joſh. 6. 5. Iſa. 5. 1. Cum affixis in ſing. prius ſægol mutatur in pathach, & alterum in ſcheva, pro more talium: ut cum ־ִי, ־ֵנוּ, ־ֶךָ, ־ָךְ, ־ָם, & ־ֹו aff. prout ſequuntur. קַרְנִי cornu meum, 1 Sam. 2. 1. Job. 16. 15. Pſal. 92. 11. קַרְנֵנוּ cornu noſtrum, Pſal. 89. 18. קַרְנֵךְ cornu tuum, 1 Sam. 16. 1. קַרְנֵךְ idem, Mic. 4. 13. קַרְנְכֶם cornu veſtrum, Pſal. 75. 6. קַרְנוֹ cornu ejus, Pſal. 89. 25. 112. 9. In Duali, vel eſt cum ſcheva & kamets: קָרְנַיִם, vel cum pathach & ſcheva קַרְנַיִם, duo cornua: quæ propriè animalia geſtant: Bu. Sed in Hab. 3. 4. R.D. & A.E. reddunt, ſplendores, vel radios ſplendentes: Pag. Bu. Hoc enim in loco priùs dixerat: & ſplendor ſicut lux erit, pro erat: & idem repetens ſub aliis verbis, ait, ſplendores, vel radii ſplendentes, &c. Pag. Occ. autem hæc forma Dualis hujus No. ſimpl. & cum ־ָה & ־ָו, præf. ut ſeq. קַרְנַיִם cornua, Dan. 8. 3. קַרְנַיִם cornua, Hab. 3. 4. קַרְנַיִם cornua, Amos. 6. 13. הַקְּרָנַיִם cornua, Dan. 8. 6, 20. וְהַקְּרָנַיִם & cornua, Dan. 8. 3. Item occ. etiam in forma pl. vel du. m. ſimpl. & cum ־ָי cop. ־ָיו & ־ָיִו præf. cui ult. ־ָם etiam eſt aff. ſic: קַרְנָי cornua, 1 Reg. 22. 11. 2 Chron. 18. 10. Pſal. 75. 11. וְקַרְנָי & cornua, Deut. 33. 17. וּמַקְרְנֵי & de cornibus. Pſal. 22. 22. וּבְקַרְנֵיהֶם & cornibus veſtris, Ezec. 34. 21. occ. etiam cum ־ָי aff. ſimpl. & cum ־ְב præf. ſic: קַרְנָיו cornua ejus, Deut. 33. 17. קַרְנָיו idem (ex forma duali) Dan. 8. 7. בְּקַרְנָיו cornibus ſuis, Gen. 22. 13. & in forma pl. f. abſol. occ. ſimpl. & cum ־ָה dem. præf. קַרְנוֹת cornua, Zach. 2. 1. הַקְּרָנוֹת cornua, Ezec. 43. 15. Zach. 2. 2, 4. ſed ſæpius in forma pl. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum ־ָךְ, & ־ָיִךְ præf. ut & cum ־ָי aff. prout ſeq. קַרְנוֹת cornua, Exod. 29. 12. Lev. 4. 7, 18, 25, 30, 34. 8. 15. 9. 9. 16. 18. Pſal. 75. 11. 118. 27. Ezech. 27. 15. Amos. 3. 14. Zach. 2. 4. בְּקַרְנוֹת cornua, 1 Reg. 1. 50. 2. 28. 1. 51. וּבְקַרְנוֹת & cornibus, Jer. 17. 1. קַרְנוֹתָיו cornua ſua, ejus, Exod. 27. 2. 30. 2, 3. 37. 26. 38. 10. 27. 25. 38. 2. Ezech. 43. 20. Atque indè, ut dictum ad initium Rad. ex hoc No. præced. plerique formant verbum in kal, קָרַן, ſplendere, radiare, radios ſplendoris inſtar cornuum emittere: per Metaphoram: Bu. Lex. coruſcare: Coc. prout occ. Exod. 34. 29. ſic: Et Moſeh neſciebat quòd קָרַן ſplenderet cutis vultus ſui, aut faciei ſuæ, dum loquebatur cum illo: Pag. i. e. quòd radiaret: jubar, ſeu ſplendorem emitteret radiorum, qui cornua referunt: vel quòd ſplendida reddita eſſet interim dum colloqueretur cum Domino: Me c. radiavit, &c. Bu. Conc. Nam inſtar cornuum e facie illius egrediebantur ſplendores. aut, radii ſplendentes. Unde A. E. ſcribit: neſciebat &c. eò quòd apparuit gloria ante faciem illius. Idcircò ſplendere fecit eum, vel, eam, ſecundum ſplendorem firmamenti. Et R. Sal. ſcribit, quòd lucem emittebat inſtar cornu. Et Targum: neſciebat quod creviſſet ſplendor gloriæ faciei ſuæ. Quem ſenſum ſequitur Paulus, 2 ad Cor. cap. 2. Adeò ut non poſſent oculos intendere filii Iſrael in faciem Moſeh, propter gloriam vultus ejus &c. Pag. Quòd ſplenderet, vel ſplendida facta eſſet cutis faciei ejus: Bu. Lex. Quòd criniebat, i.e. radiabat cutis &c. Av. Quòd coruſcaret cutis faciei ſuæ. 70. δεδόξασαι ἡ ὄψις τῦ χρωτὸς τῦ προσώπου αὐτῦ. Sic ibid. verſ. 30. 35 Coc. Ut ignoraret Moſhe, ſplendidam eſſe factam cutem faciei ſuæ: Unde dicitur verſ. 33. Donec verò abſolviſſet Moſhe loqui cum iis: impoſuit faciei ſuæ

velamen. Hujus autem interpretationis autorem Apoſtolum ſecuti ſumus, 2 Cor. 3. 7. Idque ex ſequentium verborum fide: quæ Ab. Ezra quoque obſervavit. Dicitur enim verſ. 35. Reſpiciebant autem filii Iſraelis in faciem Moſchis, quòd, &c. Hoc eſt, ſic afficiebantur contuitu faciei illius, ut timerent propiùs eum accedere, neque ad ea quæ agebantur attenderent. Jun. Atque indè etiam formatur verbum in conjug. hiphil; הִקְרִין cornua produxit: Bu. facere cornua: Pag. produxit cornua crinientia: Av. cornua habuit: Cocc. prout occ. in part. hrph. ſ. m. cum chirek tantùm abſque Jod hiph. in ult. loco ſeq. מַקְרִן cornua producens, Pſal. 69. 32.

Rad. 81. קָרַס: in Bu. Conc. duo ſignif. 1. eſt: כָּפַף, & כָּרַע: incurvare, juxta R.D. vel, incurvari: repandum eſſe, inclinare ſeſe: arctius eſt quàm כָּרַע quod crurum incurvationem propriè ſignificat. Utrumque in utroque Textûs loco conjunctum eſt. Merc. Curvum, reflexum eſſe. Bu. Lex. curvari: Coc. corruit repandus, concidit devaſtatus & deſolatus. Hinc χερσόω, devaſto, deſolo: χερσύειν: incultum eſſe, χέρσος terra inculta: χερσεία, ſolitudo: χερσαίος, incultus: & χερσόννησος, Cherſonneſus, peninſula, &c. Av. Occ. hoc verbum in præt. kal, 2. pl. ſic, Iſa. 46. 2. קָרְסוּ curvaverunt ſe: Pag. reflexi ſunt; Bu. & c. Item, occ. etiam in part. ben, kal, ſ. m. ſic, Iſa. 46. 1. קֹרְסִים incurvans, ſeu incurvat ſe: Pag. reflexus eſt, ſeu reflectens ſe, Bu. Lex. & conc. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. קֶרֶס, eſt anſula, Bu. Conc. à forma ſc. reflexa: Bu. Lex. Idque viz. in No. indè ducto קֶרֶס, aut קֶרֶס, m. uncinus curvus: Pag. Nam ſingulare ejus non invenitur: ſed in forma pl. m. קְרָסִים ſunt fibulæ: Coc. Av. Uncini repandi, quibus aliquid ad aliud conjungitur, ut illis incidat. Av. Habent capita recurva, ad apprehendendum laqueolos, qui Hebraicè dicuntur לוּלָאוֹת. Noſter interpres, nunc annulos, nunc fibulas, nunc circulos vertit. (Sunt enim vel uncini: vel circuli: Coc.) Græci κρίκους appellant. Eſt proprie hamus: gallicè, crochet, Anelet, ex Exod. 35. 11. Merc. Cev. prout occ. hoc No. in abſol. forma pl. m. cum ־ָה, & ־ֶה, pro בְּהַ dem. præf. Et in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ־יו aff. prout ſeq. קַרְסֵי anſulæ, Exo. 26. 11, 33. בַּקְּרָסִים in anſulas, Exod. 26. 6.. 36. 13. קַרְסֵי anſulæ, Exod. 26. 6, 11.. 35. 13, 18. קָרְסָיו anſulæ ejus, Exod. 35. 11.. 39. 33.

Rad. 82. קָרַע: eſt ſcindere, lacerare, rumpere: Pag. Bu. Item aperire: Pag. ut ſcil. qui pannum aut aliquid ejuſmodi, continuum dirumpit & dilacerat: quaſi diſcontinuare dicas dirumpere, diſcindere. Sunt qui opponunt verbo עָקַר tranſpoſito, quod eſt, diducere: Merc. Conſcidit, diſcidit, diſrupit: in duas partes dilaceravit, quemadmodùm veſtimentum diſrumpitur. Cogn. cum עָקַר, extendit, expandit. Hinc χεραίζω, ſcindo, & per Metath. ῥαχίζω, diſcindo: Item ῥαχῦμαι laceror, &c. Av. Occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. ut & in 2. ſ. f. cum kamets, ob pauſam, pro Scheva penult. קָרַע laceravit, 1 Sam. 15. 28. 2 Reg. 5. 8.. 17. 21. וַיִּקְרַע & lacerabit, lacerat, Lev. 13. 56. Jer. 22. 14. קָרְעָה laceravit. 2 Sam. 12. 19. Et in 2. ſ. m. præt. kal. occ. ſimpl. ſed in 1. ſ. ſimpl. & cum ו conv. præf. Ut & in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. קָרָעְתָּ laceraſti, 2 Reg. 5. 8. Iſa. 63. 19. קָרָעְתִּי laceravi, Ezr. 9. 3, וְקָרַעְתִּי & lacerabo, Ezec. 13. 20, 21. קָרְעוּ lacerarunt, Num. 14. 6. Pſal. 35. 15. Jer. 36. 24. In part. Ben. kal, ſ. m. eſt, & occ. loco ſeq. קוֹרֵעַ lacerans, 1 Reg. 11. 31. & in part. pahul kal, occ. in ſ. m. plene cum ſchurek: Sed in pl. m. abſol. cum kibbuts pro ſchurek penult. & in pl. m. conſtr. tam cum kibbuts, quàm cum ſchurek penult. Cui priori cum kibbuts, ו cop. eſt etiam præf. ut ſeq. קְרוּעַ laceratus, 2 Sam. 15. 32. קְרָעִים laceratas, 1 Sam. 4. 12. 2 Sam. 1. 2. קְרֻעִי lacerata, 2 Sam. 13. 31. קְרוּעֵי lacerata, 2 Reg. 18. 37. Iſa. 36. 22. וּקְרֻעֵי & lacerata. Jer. 41. 5. In infin. kal, occ. ſimpl. plene cum kamets: ſed cum ל præf. cum Schera ſub ר. Rad. ſic: לָקְרוֹעַ lacerando, 1 Reg. 11. 11. לִקְרוֹעַ ad lacerandum, Eccl. 3. 7. Sed cum יִ præf. & ־ aff. cholem infin. tranſp. & mutatur in kam. kat. ſic: וּבְקָרְעִי & in lacerare me, Ezr. 9. 5. In imper. kal, à ſ. m. קְרַע, lacera: occ. in pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. קִרְעוּ lacerate, 2 Sam. 3. 31. וְקִרְעוּ & lacerate, Joel. 2. 13. In fut. kal, 1, ſ. occ. cum pathach, ſed in pauſa cum kamets in ult. cui priori formæ cum pathach ו cop. & ־ conv. ſunt præf. Sicut etiam occ. cum ־ָה aff. abſque præf. ut ſeq. אֶקְרַע lacerabo, 1 Reg. 11. 11. אֶקְרָע lacerabo, 1 Reg. 11. 12. וְאֶקְרַע & lacerabo, Hoſ. 13. 8. וְאֶקְרָע & lacerabo, 1 Reg. 14. 8. אֶקְרָעֶנָּה lacerabo illud, 1 Reg. 11. 12. & in 2. ſ. m. fut. kal, occ. cum ־ conv. præf. Sed in 2. ſ. f. ſimpl. ſic: וַתִּקְרַע & laceraſti, 2 Reg. 22. 19. 2 Chron. 34. 27. תִּקְרְעִי lacerabis, Jer. 4. 30. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. cum ־ conv. præf. Cui etiam ־ָה & ־ם ſunt aff. ut ſeq. וַיִּקְרַע & laceravit, Gen. 37. 29, 34. Joſh. 7. 6. Jud. 11. 35. 1 Sam. 28. 17. 2 Sam. 13. 31. 1 Reg. 21. 27. 2 Reg. 5. 7.. 6. 30.. 19. 1.. 22. 11. 2 Chr. 34. 19. Eſth. 4. 1. Job. 1, 20. Iſa. 37. 1. יִקְרָעֶהָ laceravit illud, Jer. 36. 23. וַיִּקְרָעֶהָ & laceravit eam, 1 Reg. 11. 30. וַיִּקְרָעֵם & laceravit ea, 2 Sam. 1. 11. 2 Reg. 2. 12. Item occ. etiam in 3. ſ. f. fut. kal, & in 3. pl. m. cum ־ conv. præf. utrique ſic: וַתִּקְרַע & laceravit, 2 Reg. 11. 14. 2 Chron. 23. 13. וַיִּקְרְעוּ & laceraverunt, Gen. 44. 13. Job. 2. 12. In niphal. נִקְרַע rumpi, findi, lacerari: Bu. Diruptus eſt à ſeipſo, diſciſſus eſt: Av. laceratum eſſe: Coc. prout occ. in 3. ſ. m. præt. niph. cum kamets, ob pauſam, pro pathach in ult. ſic: נִקְרַע findetur, 1 Reg. 13. 3, 5. & in fut. niph. 3. ſ. m. occ. ſimpl. plenè cum tseri ante pathach: ſed cum ו conv. præf. cum pathach tantùm in ult. וְנִקְרַע laceretur, Ex. 28. 32.. 39. 23. וַיִּקָּרַע & laceratum fuit, 1 Sa. 15. 27. Atq; indè ex hac Rad. קֶרַע eſt No. קֶרַע, m. ſciſſio: Pag. vel potius קֶרַע, ruptura, ſciſſura: pannus diſciſſus: Merc. ῥῆγος, veſtis vilis: Av. In ſing. autem non legitur in textu: ſed tantùm in pl. m. קְרָעִים, rupturæ, ſciſſiones, lacerationes: veſtes laceræ: Av. fragmenta: lacera veſtimenta: Bu. Lex. prout occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: קְרָעִים fragmenta, fruſta, 1 Reg. 11. 30, 31. 2 Reg. 2. 12. וּקְרָעִים & lacera, Prov. 23. 21. De hac autem Rad. קֶרַע, notandum, quod dicatur etiam de loquace, qui ob nimiam loquendi continuationem, videatur carnem ſcindere: cachinnare, juxta R.D. ut Pſal. 35. 15. קָרְעוּ, cachinnaverunt, (ad verbum, diripuerunt, Merc.) & non דָּמוּ, vel, ſic; דָּמוּ, ſiluerunt. Nam in Comment. R.D. ſic exp. aperuerunt os ſuum præ multitudine riſûs, & non ſiluerunt à ſuo riſu, aut ſua deriſione, adverſus me. Vel oblocuti ſunt contra me, ac

ſi carnem meam ſcinderent. Vel effudèrunt linguam in verbis: Pag. Sed potiùs, juxta Kimchi, vertas conciderunt: Nam in lib. Rad. tradit, verbum hoc quod ſcindere, aut dirumpere ſignificat, competere poſſe, hoc in loco, vel in linguam, quæ minutim verba, inter loquendum, concîdat: vel in os, quod ſubindè, & ſupra modum aperiamus, ubi alicui illudere, eumque deridere ſtatuimus: Cev. Sed R. Joſeph. exp. ſciderunt: viz. illud quod nequibant ſuere: Pag. Vel quod nequeant ſuere, quantumvis pœnitentiâ ſe concîdant, & conficiant: Cev. Et A.E. exp. Metaphoricè: ſcidèrunt carnem meum: quia ſcil. loquebantur mala de illo. Vel ut alii, ſcidèrunt cor meum, & non ſiluerunt; i. e. non ceſſaveruut illud ſcindere; Pag. Lacerant; (viz. veſtimenta ſua; ac ſi mentis dolor afficeret illos graviſſimè: Vide Gen.37.34.) ac non ſilent; i. e. omnia cómplent planctibus, quaſi bonos conſolatores agerent; &c. Jun. Nam in luctu lacerare ſolebant veſtes, in ſignum ſummi doloris; 2 Reg. 5.8. Confer. etiam Jer. 36.2. Joel. 2. 13. &c. Coc.

Rad. 83. קָרַץ; eſt. excidere, ſuccidere; Item annuere, innuere; Pag. Incîdit, concîdit; nictavit, annuit; Bu. Lex. Evulſit, eraſit; & Metaph. oculis attributum, eſt, nictare, h e. breviter & raptim movere oculos; Av. Sic enim quidam exp. conferentes cum קָצַר tranſpoſito, (decurtare) pro. raptim movere, nictare oculo. Sed generaliter eſt incidere, excidere: ut in oculorum nictatione, aut labiorum motatione, eſt velut frequens inciſio ac ſubindè & repentè repetita. Et labia etiam, ſubſannandi aut contemptûs cauſâ, ſic motari ſolent; Merc. Generaliter eſt movere: Coc. Atquè hinc Græcè, κερσῦν, radere, κορσὸς truncus abſciſſus, κορεζέω, lacero: &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc קָרַץ duo ſignif. 1. eſt, incidere, concidere: Idque in pual קוּרָץ, excîdi, decîdi: Bu. Eraſus eſt, exciſus eſt: Av. Emotus eſt; Coc. prout ccc. in præt. pual 1. ſing. ſic: Job. 32. 6. קוֹרַצְתִּי (è luto) excîſus: i. e. formatus ſum, etiam ego. Et ſic Hieron. de eodem quoque luto formatus ſum; Pag. decîſus ſum: Bu. Lex. eraſus, ſeu exciſus ſum; Av. emotus ſum; Chald. אִתְקְלַשְׁתִּ, evulſus ſum: An exſculptus? An ex limo per agitationem effictus? Coc. è luto decîſus ſum etiam ego: Jun. Eſt autem pual cum cholem pro kibbuts, ob reſch ſeq. indageſhabile. Atque indè ex Rad. in hac 1. ſignif. eſt No. קֶרֶץ, inciſio, exciſio, vel excidium, propriè repentinum: Merc. Nam apud doctores etiam ſignificat jugulationem & occiſionem: Pag. Exciſio, excidium. evulſio; Av. prout occ. Jer.46.20. Vitula formoſa Ægyptii. Coc. ſeu Bucula ſpecioſa eſt Ægyptus; Av. קֶרֶץ, excidium, ab Aquilone venit; Av. exciſio ab, &c. Pag. Motus à Borea venit: poſteà, ver. 21. Dicitur: etiam conducti ejus, ut vituli ſaginati; etiam illi converſi fugérunt. Ex his conjecturam facio, non notari jugulationem, ſed agitationem. Nam & ver. 19. dicit: Vaſa exilii fac tibi. Comparat eam cum junice benè ſaginata, quæ æſtro vel aſilo exagitatur, ut paſſim fugiat, & nullibi conſiſtat. De aſilo Virg. 3. Georg. Aſper, acerba ſonans, quo tota exterrita ſylvis, diffugiunt armenta. 70. ἀπόσπασμα. R.Sal. explicat per חִתּוּךְ, & ſic R. D. Uterque ſuam explicationem probat ex Job. 33. 6. Luth. Der Schlachter; Belg. Slachter. Ut vitula ſpecioſiſſima (eſt) Ægyptus: (ſed) קֶרֶץ, excidium ab Aquilone omninò venturum eſt: Hebr. venturum venturum eſt: Jun. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. קָרַץ; eſt, nictare, annuere; Bu. Conc. i. e. agitare, motitare, ut de oculis uſurpatur. Vel q.d. incidere ſermones, ſi de labiis dicitur: h. e. doloſe & mutilè ſua conſilia proponere, ſed celare & quaſi amputare contraria quæ in animo habet; Bu. Lex. Prout occ. in part. Ben. kal, ſ. m. locis ſeq. קוֹרֵץ nictans, Prov. 6.13..10.10.. 16.30. Item in fut. kal, à 3. ſ. m. יִקְרֹץ, nictabit, annuet, oculo ſc. occ. in 3. pl. m. loco ſeq. יִקְרְצוּ nictent, Pſ. 35.19.

Rad. 84. קֶרֶשׁ: Indè no. Rad. קֶרֶשׁ m. quod eſt, לוּחַ, tabula Pag. Vel aſſer; Merc. Bu. Lex. Coc. aſſeres, tabulatum: Bu. Conc. Aſſer, Tabula, quâ ſc. fit contabulatio & conjunctio. Cog. cum קָשַׁר, ligavit, colligavit, conjunxit. Hinc per Aphær. ἵκελον, aſſer, lignum, tabula, conjunctio aſſerum. Av. occ. autem hoc No. ſ. m. cum duplice ſægol, extra pauſam, ſed in pauſa cum kamets penult. idque ſimpl. & cum ה dem. & ך pro לָה dem. præf. קֶרֶשׁ aſſeres, Exod. 26. 18. קֶרֶשׁ aſſeres, Ex. 26. 20. הַקֶּרֶשׁ vel הַקֶּרֶשׁ aſſer, Ex. 26. 16, 19, 21, 25.. 36. 21, 24, 26, 30. קָרֶשׁ aſſeri, Exod. 26. 17.. 36. 22. Cum affixis autem, pro more talium, prius ſægol mutatur in pathach, poſterius in ſcheva, prout occ. cum ךָ aff. loco ſeq. קַרְשֶׁךָ aſſeres tuos, tabulatum, Ezech. 27. 6. In forma plur. maſc. abſol. occurrit locis ſequentibus, קְרָשִׁים aſſeres, Exod. 26. 22, 23. 25.. 36. 23, 25. 27, 28, 30. ſed occ. ead. forma pl. m. abſol. cum ה dem. præf. locis ſeq. הַקְּרָשִׁים aſſeres Exod. 26. 15, 18, 28, 29.. 36. 20, 23, 24, 33, 34. In forma pl. m. conſtr. ſim. ut in ſing. cum aff. prius ſægol mutatur in pathach, & alterum in ſcheva, prout occ. in pl. m. conſtr. f. mpl. & cum ךְ præf. קַרְשֵׁי aſſeres. Ex. 26. 17.. 36. 22. Num. 3. 36.. 4. 31. לְקַרְשֵׁי pro aſſeribus, Exod. 26. 26, 27.. 36. 32. Et in forma pl. m. conſtr. cum יו Aff. eſt & occ. ſic, קַרְשָׁיו aſſeres ejus, Exod. 35. 11.. 39. 33.. 40. 18. De hoc autem No. viz. קֶרֶשׁ tabula, aſſer, Notandum: quòd in Ezechiele ſumatur pro, tranſtris quæ ſunt tabulata Navis: & ſunt qui exponant etiam incaſtraturam, &c. Merc.

Rad. 85. שָׁשַׁשׁ: proprie eſt colligere, congregare: Pag. viz. minutatim ſtipulas, aut ligna, atque adeò quiſquilias cujuſvis materiæ: unde minutiſſima quæque in aliquo contumelioſe perſcrutari, & ingerere: atque adeò, increpare, ſignificat propter pohel, & futurum kal: Cev. Alii malunt Radicem eſſe שׁוּשׁ vel קוּשׁ, quæ ſit idem cum יָקוּשׁ illaqueare, complicare velut laqueos, quod eſt colligere. Itaque à Radice geminatâ non putant verbum inveniri niſi in Imper. kal: Zephan. 2. יָשְׁשׁוּ quod Sanctes citat incommode: videtur etiam hic omiſiſſe kal. Sed ego illaqueandi ſignificationem, à colligendi, diſtingui puto: & קוּשׁ quidem idem eſſe cum יָקוּשׁ, at שָׁשַׁשׁ eſſe colligere. Unde שֵׁשׁ ſtipula, ſeu Quiſquilia cujuſvis materiæ, quæ facile vento abripitur, aut igne conflagrat, & minutatim colligitur: Verbum hoc minutatim propriè colligere ſignificat, efformatum, ut Kimchi vult, à שֵׁשׁ Stipula, ſeu palea minuta. In Imper. kal, יָשְׁשׁוּ vide in fut. hithp. Merc. שָׁשַׁשׁ, recollegit, excuſſit, inquiſivit: juxta Kimchi. Sed propriè eſt, ſtipulas colligere: id fit accuratâ diſquiſitione, atque hinc fit ut dicatur de qualibet diligenti inquiſitione: Bu. Lex. Collegit minutatim cum

difficultate & ex variis locis. Cogn. cum קָשָׁה durus ſeu difficilis fuit: Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, ſcrutari, inquirere, quærere: Stramen, ſtipula: idque in forma poel ex Conjug. piel. קוֹשֵׁשׁ inquirere, conquirere, colligere: Bu. Man. Collegit magno ſudore & difficultate: Av. paſſim qnærere, colligere: Coc. Prout occ. in præt. piel, ſeu poel. 3. pl. cum ו conv. præf. loco ſeq. וְקִשְּׁשׁוּ conquirant, Exod. 5. 7. unde in part. piel, formæ poel ſ. m. eſt: מְקַשֵּׁשׁ conquirentem, Num. 15. 32, 33. & in part. piel ſeu poel, ſ. f. מְקוֹשֶׁשָׁה, colligens, f. & c. Sed occ. in forma cum duplice ſægol ante Thau, ſic, מְקוֹשֶׁשֶׁת conquirens, 1 Reg. 17. 10, 12. Item, in Infin. piel, ex formâ poel, occ. cum ל præf. loco ſeq. לְקַשֵּׁשׁ ad conquirendum, Exod. 5. 17. Atque indè ex Rad. קָשַׁשׁ in hac 1. colligendi ſignif. eſt No. קַשׁ m. ſtipula, ſtramen: Pag. Bu. vel palea minuta, ſeu lignum minutum: Pag. Stipula minuta ſeu quiſquilia, quæ colligitur in agris & areâ, atque à vento facilè propellitur: 70. καλάμη, χόρτος. φρύγανον: Av. Coc. Eſt no. collectivum: unde ejus ſing ponitur pro plur. Pag. Non enim uſurpatur in plur. nec cum Affixis. Occ. autem hoc No. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum kamets: cui priori formæ cum pathach בְּ, בַּ, & לְ ſunt præf. Alteri verò cum kamets בָּ eſt præf. ut ſeq. קַשׁ ſtramen, ſtipula, Exod. 5. 12. Job. 13. 25. קַשׁ idem, Iſa. 5. 24. 33. 11. Joel. 2. 5. כְּקַשׁ ſicut ſtipula Job. 41. 20. Pſal. 83. 14. Iſa. 41. 2. 47. 14. Jer. 13. 24. Nah. 1. 10. כַּקַּשׁ ſicut ſtipulam, Exod. 15. 7. Iſa. 40. 24. לָקַשׁ in ſtipulam, Job. 41. 20. לְקַשׁ in ſtipulam. Obad. 1. 18. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, ſcrutari maculas aut vitia, convitiari: Bu. Conc vel colligere, inquirere: Bu. Lex. Coc. Idque vel in kal, קָשַׁשׁ, contracte קַשׁ, collectus eſt: vel in hithp. ex forma poel, הִתְקוֹשֵׁשׁ collegit ſeipſum: Av. Excuſſit ſeipſum: Bu. Lex ſcrutatus eſt ſeipſum: Pag. ſeu perſcrutatus eſt ſe; Coc. Prout occ. in Imper. kal pl. m. cum ו cop præf. (pro ו ob pauſam) & in Imper. hithp. pl. m. ſic, Zeph. 2. 1. הִתְקוֹשְׁשׁוּ וְקֹשׁוּ (vel, ut quidam ſcribunt cum dageſch, licet poſt cholem וְקֹשְּׁשׁוּ vel וְקֹשׁוּ excutite vos, iterumque excutite: Bu. Conc. vel, ſcrutamini vos ipſos, & ſcrutemini: Pag. Seu colligite, &c. Et collecti eſtote: Sed Hebræi aliter, ut infrà: Merc. Colligite vos ipſos & colligimini: Av. perſcrutamini vos & perſcrutamini, ſeu inquirite: Coc. Hieron. & convenite, congregamini. 70. Congregamini & colligamini. Sed R. D. exp. q. d. ſcrutamini vos à maculis veſtris malis, & ſubindè ſeu poſteà ſcrutemini alios: Eſt enim tranſlatio à קַשׁ: i. e. minutis paleis: quæ exactiſſimâ egent perſcrutatione: unde dicunt ſcrutare, aut juſtifica, ſeu emenda teipſum, & deinde ſeu ſubindè alios. Hoc autem in loco Schin in וְקֹשְׁשׁוּ eſt cum dageſch, ob defectum literæ deficientis, i. e. alterius Schin: ſicut & in סֹבּוּ Imper. kal, pl. m. à Rad. סָבַב: Pag. Alterum autem eſt Imper. hithp. pl. m. à ſ. m. הִתְקוֹשְׁשׁ. Excutite vos iterumque excutite: Judæos compellat torpentes, & omni ſanctimoniæ cogitatione & ſtudio vacuos, hoc verſu, & v. 2. Alios verò in quibus aliquæ pietatis & humanitatis ſcintillæ adhuc emicabant: verſ. 3. Jun. Item occ. etiam, juxta quoſdam, in fut. kal, 3. pl. m. cum Nun parag. add. in fine: ſic, Iſa. 29. 21. & increpantem in porta יָקוֹשׁוּ increpabunt: ut R. D. exp. Et increpantem ſe, increpabunt. Hujus autem vocis Radicem, R. Jonah putat eſſe קוּשׁ: Sed R. D. vult eſſe hanc Rad. קָשַׁשׁ. Pag. Ut quies (i. e. longa vocalis cholem ſit loco dageſch, pro יְקֹשׁוּן: ut יְסוֹבּוּ, יְסֹבּוּן, &c.) ſit loco dageſch: Sed malim Radicem eſſe קוּשׁ vel קוּשׁ, ut ibi dixi: Merc. Alii verò deducunt à יָקַשׁ illaqueare: i. e. laqueos tendent increpanti ſe Et ſic poſſit eſſe ex קוּשׁ illaqueare: Nam יָקַשׁ & קוּשׁ ejuſdem ſunt ſignif. Qui autem deducunt á קָשַׁשׁ exp. probris afficient. Sicut enim colligens ligna, aut ſtipulas, colligit hinc indè, & pariter congregat: itidem qui probris afficit hominem, colligit maculas ejus hinc indè, & illas objicit ipſi. Et ſic ait, & increpantem in porta probris afficient, pro afficiebant illum: quia probra hinc inde colligentes, dicebant illi, nonne tu ipſe ſic & ſic feciſti in tali & tali loco, in tali tempore, &c. Pag. Convitiabuntur: Bu. Conc. In eum, qui rediarguit in foro, inquirunt: Coc. Et corripienti ponentes tendiculam in porta: Jun. Qui ſic, cum pleriſq; Rad. ſtatuit eſſe יָקַשׁ vel קוּשׁ.

Rad. 86. קָשָׁא: indè No. קִשּׁוּא vel קִשְׁאָה, m. Cucumis: Pag. Quidam hoc No. reducunt ad קָשָׁה. He mutato in Aleph: nam & in ſequente nomine cum mem ab initio, eſt He in fine. Quod exponunt quaſi perplexitatem, pro cucumerario: In quo ſcil. ſtipite è terra producto ſubinde in latum propagines pertinaciter expanduntur, ubi flores, germina, folia & fructus excreſcunt. Sed id ſubtilius videtur: Merc. Nomen autem hoc קִשּׁוּא legitur tantùm in forma pl. m. קִשָּׁאִים cucumeres: Pag. Bu. Av. Coc. Fructus comeſtibiles qui rigidè creſcunt: Av. 70. vertunt σικύους: Belg. Konkommeren: Coc. Eſt cogn. cum קָשָׁה, difficilis ſeu rigidus fuit. Hinc Græcè, per Metath. σίκυος, σίκυον, cucumer, σίκυς cucumis. συκέα cucurbita, & σικύδιον cucumerarium: &c. Av. Ab. Ezra ſcribit Aleph eſſe loco He, á Rad קָשָׁה. Hinc apud Talmudicos: Quare vocatur nomen ipſum, קִשְׁאִים? Et Reſp. מִפְּנֵי שֶׁקָּשִׁין לְגוּפּוֹ שֶׁל אָדָם כַּחֲרָבוֹת: h. e. propterea quòd graves ſunt corpori hominis inſtar gladiorum: Berach. fol. 57. 2. Bu. Lex. Occ. autem hoc No. pl. m. cum הַ dem. præf. Num. 11. 5. Recordamur piſcium, &c. הַקִּשָּׁאִים cucumerum, &c. Pag. Bu. Av. Atque inde No. cum Mem heemant. præpoſito, & He pro Aleph 3. Rad. in fine: cognationis gratiâ: Av, viz. מִקְשָׁה, m. cucumerarium: Pag. Bu. Coc. Locus ubi creſcunt cucumeres; Av. 70. σικυήλατον: Sed ſcribitur, σικυηράτω: Coc. prout occ. cum בְּ præf. ſic: Iſa. 1. 8. Sicut tugurium ſeu diverſoriolum nocturnum בְּמִקְשָׁה in cucumerario: Pag. Av. &c. Ubi R. D. ſcribit He eſſe loco Aleph, ſicut in מִכְלָה, i. e. Ovile: á Rad. כָּלָה. Et plurale eſſe מִקְשָׁאוֹת ut מִכְלָאוֹת. Meminit autem Iſaias tugurii in cucumerario, ut R. D. inquit: q. d. ſicut tugurium cuſtodis cucumerarii, quod, collectis cucumeribus, deſolatum remanet: Sed non ſic tugurium horti: quia uno fructu collecto, alius remanet: unde diù in tugurio permanet holitor, Pag. Merc.

Rad. 87. קָשַׁב: eſt, attendere, intendere: Pag. Animum ſcil. ſimul & aurem intendere: Merc. Auſcultare, inteatum eſſe: Bu. Animi cogitationem intendit: eſt enim cogn. cum חָשַׁב, cogitavit, & שָׁקַף, proſpexit. Hinc σκοπέω, ἐπισκοπέω attendo, intendo: σκάπτω incumbo, ſuperintendo. &c. Av. Notatur etiam in hoc verbo, geſtus: ut fit auribus arrigendis. Conſtr. cum Accuſ. interdum nudo: interdùm cum Accuſ. auris, & parti-

particulâ אֶל vel עַל; item cum Beth vel Lamed: Mer. Occ. autem in fut. kal, á 2. ſ. m. יִקְשָׁב auſcultabit: & 3. pl. m. יִקְשְׁבוּ: in 3. pl. f. ſic, Iſa. 32. 3. & aures audientium תִּקְשַׁבְנָה, auſcultabunt: Bu. Conc. Intentæ erunt: Bu. Lex. Audient: Pag. i. e. attendent: Merc. Attentæ erunt: Av. h. e. Non obiter, perfunctoriè, & oſcitanter audient, qui audient: Coc. In hoc autem loco Schin eſt cum pathach, præter normam: Pag, quia ſcil. in Soph-paſuk, ſeu fine verſûs, ſub hac pauſa maxima; Merc. In hiphil, הִקְשִׁיב, idem cum kal, Bu. Attendit, auſcultavit: &c. ponitur aliquando abſolutè: uſitatiùs autem cum præp. בְּ, לְ, אֶל & עַל: & rariùs cum Accuſ. jungitur; Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. הִקְשִׁיב attendit, Pſal. 66. 19. Jer. 23. 18. וְהִקְשִׁיב & attendit, Iſa. 21. 7. Item, occ. etiam in 2. ſ. m. 1. ſ. & 3. pl. præt. hiph. ut ſeq. הִקְשַׁבְתָּ attendiſti, Iſa. 48. 18. הִקְשַׁבְתִּי attendi, Jer. 8. 6. הִקְשִׁיבוּ attenderunt, 2 Chron. 33. 10. Neh. 9. 34. Jer. 6. 19. Zach. 1. 4. in part. hiph. occ. in ſing. & pl. m. ſic, מַקְשִׁיב attendens, Prov. 1. 24.. 17. 4.. 29. 12. מַקְשִׁיבִים attendentes, Can. 8. 13. & in Infin. hiph. cum ל præf. eſt, לְהַקְשִׁיב attendere, 1 Sam. 15. 22. Prov. 2. 2. Jer. 6. 10. Zac. 7. 11. In Imper. hiph. ſ. m. ſimpl. occ. cum Tſeri tantùm abſque Jod hiph. in ult. Sed cum ה parag. add. plenè cum Jod hiph. in penult. idque ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in 2. ſ. f. ſimpl. Sed in 2. pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. prout ſeq. הַקְשֵׁב attende, Job. 33. 31. הַקְשִׁיבָה attende, Pſ. 5. 3.. 17. 1.. 61. 2.. 142. 7. Pro. 4. 20.. 5. 1. Jer. 18. 19. Dan. 19. 19. וְהַקְשִׁיבָה & attende, Pſ. 86. 6. הַקְשִׁיבִי attende, Iſa. 10. 30. Mich. 1. 2. הַקְשִׁיבוּ attendite, 2 Chron. 20. 15. Job. 13. 6. Iſa. 28. 24.. 34. 1.. 51. 4. Jer. 7. 17. וְהַקְשִׁיבוּ & attendite, Prov. 4. 1.. 7. 24. Iſa. 49. 1. Hoſ. 5. 1. In fut. hiph. occ. in 2. & 2. ſ. m. ſimpl. plenè: ſed cum ו conv. præf. 3. ſ. m. occ. def. cum Tſeri tantùm abſque Jod hiph. in ult. & rurſùs in 1. pl. plenè cum Jod hiph. idque ſimpl. & cum ה parag. add. ut ſeq. תַּקְשִׁיב advertes, Pſ. 10. 17. יַקְשִׁיב attendet, Iſa. 42. 23. וַיַּקְשֵׁב & attendit, Mal. 3. 16. נַקְשִׁיב attendemus, Jer. 6. 17. נַקְשִׁיבָה attendemus, Jer. 18. 18. Atque inde, ex hac Rad. קֶשֶׁב, ſunt nomina ſeq. 1. No. Toar. ſeu Adject. fæm. idque ſine maſc. inquit R. D. Pag. Merc. Quo ſignificatur attenta attendens f. auſcultatrix, &c. Av. vel quaſi auris arrecta: Cocc. Quaſi eſſet á maſc. קָשֵׁב attendens, attentus, auſcultator: Cocc. viz. קְשֻׁבַת attenta, Neh. 1. 6, 11. Item, 2. hinc etiam No. quaſi à ſ. f. קְשׁוּבָה idem cum præced. קְשֻׁבַת, attendens, auſcultatrix: auris attenta & quaſi arrecta: i. e. ad audiendum parata & intenta: Cocc. prout occ. in forma pl. f. locis ſeq. קְשֻׁבוֹת attentæ, 2 Chron. 6. 40.. 7. 15. Pſ. 130. 2. Item, 3. hinc etiam No. Subſtant. ſ. m. cum duplice ſægol, ſed in pauſa cum kamets penult. ſignificans auſcultationem: quâ ſcil. quis operam dat & vacat intentus ad excipiendam vocem, etiam ſubmiſſam: Cocc. Quod ſcil. eſt & occ. locis ſeq. קֶשֶׁב vel קָשֶׁב attentio, 1 Reg. 18. 29. 2 Reg. 4. 31. Iſa. 21. 7. De hac Rad. קָשַׁב, ad Conjug. hiphil venit locus unus aut alter præcipuè notandus; viz. 1. ad præt. hiph. cum hoc No. ult. præced. Iſ. 21. 7. וְהִקְשִׁיב קֶשֶׁב רַב־קָשֶׁב & attendet, (aut attendere faciet. viz. aurem ſuam) attentione, multâ attentione. Hieron. & contemplatus eſt diligenter multo intuitu. Pag. & ſic quidem in hoc verbo ſupplendum interdùm videtur ſecundum agens, quod eſt אֹזֶן auris ubi ſcil. eſt tranſitivum: ut R. D. notat; Merc. Et ſic Jer. 23. 18. מִי הִקְשִׁיב דְּבָרוֹ, quis attendit verbo ejus? vel, quis attendere fecit, ſcil. aurem ſuam verbo ejus, &c. Confer etiam Jer. 8. 6. & 6. 19. Prov. 1. 24. &c. Pag. verùm Elias obſervat, verba in hiphil, quæ in kal non reperiuntur, perinde exponenda atque in kal, i. e. abſolutè ſeu intranſitivè: Sunt tamen etiam tranſitiva: Merc. Cev. Et auſcultavit auſcultationem attentiſſimam: q. d. abundantem auſcultatione, ut, qui verba alterius ſuffurari geſtit. Cocc. Quum itaque vidiſſet &c. Et attendiſſet attenté, attentiſſimé: Hebr. attentione, multitudine attentionis: Jun. Item ad fut. hiph. notandus locus, Pſa. 10. 17. תָּכִין לִבָּם præparare facies cor eorum, תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ, attendere facies aurem tuam. 70. præparationi cordis eorum attendit auris tua. Hieron. præparaſti cor eorum, audiat auris tua. R. D. præparabis cor eorum: i. e. juvabis eos, ut præparent cor ſuum tibi in intentione, & tunc attendere facies aurem tuam (vel. potiùs, aures tuas: Merc.) precationi illorum: h. e. facies ut aures tuæ ſint intentæ precationi illorum. R. Himm. præparaſti cor eorum ut ſit paratum ad precandum te, ut os cordi, & cor ori conveniant: & auris tua erit intenta, ut illorum precationes exaudiat. Et ſic Thau in תַּקְשִׁיב eſt ſignum fœmineum. Si verò ſit ſignum maſculeum, ſenſus eſt, pones aurem tuam attentam illorum precationibus. Secundum A. E. eſt ſignum fœmineum: Pag. Confirma animum horum, adverte aurem tuam: Jun.

Rad. קָשָׁה eſt durum, aſperum; grave; ac difficile eſſe: indurare, obdurare: gravare aggravare: Pag. Quidam conferunt cum קוּשׁ: quod idem eſſe diximus cum יָקוּשׁ & cum קָשַׁשׁ: quaſi ſit ita rigidum, implicatum & perplexum eſſe, ut flecti, explicari, ſolvi, tractarive nequeat. In piel, tranſitivum fiet & in hiphil, Merc. Rectè vertetur per durum eſſe, ſeu indurеſcere, vel difficile eſſe: Merc. Bu. Lex. Durus, difficilis fuit: criſpus ſeu perplexus fuit. Cogn. cum קָשַׁח crudelis fuit: Hinc σκληρὸς, durus: per reſolutionem literæ Schin in σκ; &c. Av. verbum hoc eſt χαλεπὸν εἶναι: 70. σκληρύνεσθαι: Coc. occ. autem hoc verbum קָשָׁה in præt. kal, 3. ſ. f. cum ſcheva; ſed in pauſa cum kamets penult. ſic: קָשָׁתָה dura eſt, 1 Sam. 5. 7. קָשָׁתָה durus, ſævus fuit, Gen. 49. 7. & in fut. kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl. plenè: ſed cum ו conv. præf. defectivè, per Apoc. 3. Rad. He, cujus antecedens vocalis ſægol ſub 2. Rad. Schin, tranſit proinde ſub 1. Rad. Koph: ut ſeq. יִקְשֶׁה difficilis erit, Deut. 1. 17.. 15. 18. וַיִּקְשׁ & durior fuit, 2 Sam. 19. 44. In niphal נִקְשָׁה, difficultatibus premi: Bu. indurari; Pag. Av. difficultatibus implicitum eſſe; Coc. prout occ. in part. niph. ſ. m. loco ſeq. נִקְשֶׁה difficultatibus preſſus, Iſa. 8. 22. In piel, קִשָּׁה, difficilem. durum reddidit: Bu. vel intranſitivè, valdè difficilis fuit: Av. vel tranſitivè, aggravare, indurare; Pag. Prout occ. in fut. piel à 3. ſ. m. plenè יְקַשֶּׁה, & 3. ſ. f. תְּקַשֶּׁה; cum ו conv. præf. defectivè in 2. ſ. f. per Apoc. 3. Rad. He, ejuſque vocalis præcedentis ſægol; ſic: Gen. 35. 16. & peperit Rachel וַתְּקַשׁ בִּרְחָהּ & induravit dum pareret; vel aggravavit, ſcil. partus, animam ejus, juxta A. E. & R. D. Pag. Qui ſic etiam exp. infin. hiph. tranſitivè: ſed utrumque intranſitivè poni poteſt; viz. in hoc loco: ſic; difficilis fuit in pariendo, ſeu laboravit in partu,

&

& ita in infin. hiph. dum laboraret, vel difficilis esset, &c. Sic transitiva interdum fiunt intransitiva: Nisi aliquid placet subaudire. Sic etiam veniunt quædam in hiphil; Merc. Et deficilem reddidit partum suum, vel difficilis fuit in partu suo; Bu. Lex. difficilis fuit, vel difficulter egit in partu, &c. Av. Et difficili partu usa est; 70. ἐν τῷ σκληρῶς ἀυτὴν τίκτειν: Coc. In hiphil הִקְשָׁה, induravit; vel intransitivè, durum difficilem præbuit se; Bu. Man. Fecit difficilem seu durum; & sine Accus. difficulter egit; Av. difficilem facere, se præbere; Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. & 2. ſ. m. ut & in 3. pl. ut ſeq. הִקְשָׁה induravit, obfirmavit. grave effecit, Exod. 13. 15. Deut. 2. 30. 1 Reg. 22. 4. 2 Chron. 10. 4. Job. 9. 4. הִקְשִׁיתָ difficultatem objecisti, 2 Reg. 2. 10. הִקְשׁוּ obdurarunt, Neh. 9. 29. Jer. 19. 15 In part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. מַקְשָׁה obdurans, Pro. 29. 1. וּמַקְשָׁה & obdurans, Pro 28. 19. In infin. hiph. occ. cum ב præf. & ה affi. Gen. 35. 17. Et fuit בְּהַקְשׁוֹתָהּ בְּלִדָתָהּ Quum aggravasset eam (ſc. partus ad mortem) dum pareret. Pag. Vide ſupra in piel quid notatum ſit; Merc. Cùm ipſa difficulter agebat in partu ſuo: Av. In difficultando eam, ſeu, cum difficultate uteretur, &c. Bu. Conc. Potest enim ut ſuprà dictum, aut transitivè aut intransitive exponi. In fut. hiph. à 3. ſing. masc. יַקְשֶׁה, indurabit occ. in 1. ſ. ſimpl. loco ſeq. אַקְשֶׁה indurabo, Exod. 7. 3. & in 3. ſ. m. cum ! conv. præf. pro plenâ formâ וַיַּקְשֶׁה occ. in forma def. per Apoc. 3. Rad. He, & cum duplice ſægol pro more taliùm in fut. hiph. per Apoc. ſic: וַיַּקְשׁ & obduravit, 2 Chron. 36. 13. Item in 2. pl. m. fut. hiph. occ. ſimpl. Sed in 3. pl. m. cum ! conv. præf. ſic: תַּקְשׁוּ obdurabitis. obduretis: Deut. 10. 16. 2 Chron. 30. 8. Pſal. 95. 8. וַיַּקְשׁוּ & obdurarunt, 2 Reg. 17. 14. Neh. 9. 17. Jer. 7. 26. 17. 23. Atque indè ex hàc Rad. קָשָׁה ſunt nomina ſeq. 1. No. קָשֶׁה m. durus, difficilis, gravis, χαλεπὸς; Pag. Bu. Coc. &c. Si ad animum transfertur ſignificat contumacem, pertinacem, obſtinatum, &c. Pag. Bu. Merc. Prout occ. hoc No. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. הַקָּשֶׁה durus, difficilis. gravis, Deut. 26. 6. 1 Sam. 25. 3. Iſa. 19. 4. 48. 4. הַקָּשֶׁה idem, Exod. 18. 26. Deut. 31. 27. Et in formâ ſ. m. conſtr. viz. cum Scheva & Tseri occ. ſimpl. & cum ל præf. ſic: קְשֵׁה durus, Exod. 32. 9. 33. 3, 5. 34. 9. Deut. 9. 6, 13. לְקָשֵׁה duro. propter durum, Job. 30. 25. Cujus forma pl. m. abſol. eſt & occ. loco ſeq. קָשִׁים duriores, firmiores ſunt, 2 Sam. 3. 39. & in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. קְשֵׁי duri, Ezech. 2. 4. וּקְשֵׁי & duri, Ezec. 3. 7. Item 2. Hinc etiam No. Adj. f. cum duplice kametz, quod vel Adjectivè uſurpatur pro, durâ, difficili, fæm. vel ſubſtantivè, ſeu in Abſtracto pro, duro, duritie, &c. Av. Occ. autem in hac forma ſ. f. ſimpl. & cum ! cop. & ה dem. præf. קָשָׁה dura, difficilis. gravis, Exod. 1. 14. 6. 9. 1 Sam. 20. 10. 2 Sam. 2. 17. 1 Reg. 12. 13. 14. 6. 2 Chron. 10. 12. Pſal. 60. 5. Cant. 8. 6. Iſa. 21. 2. וְקָשָׁה & dura fuit, Jud. 4. 24. הַקָּשָׁה dura, Jud. 2. 19. 1 Reg. 12. 4. 2 Chron. 10. 4. Iſa. 14. 3. 27. 1, 8. cujus etiam forma ſ. f. conſtr. eſt & occ. loco ſeq. קְשֵׁת dura, 1 Sam. 1. 15. & in forma pl. f. eſt: קָשׁוֹת dura, Gen. 42. 7, 30. Item 3. Hinc etiam No. ſ. m. ſubſtant. cum Jod in fine loco 2. Rad. He, viz. קְשִׁי, duritia, durities, pertinacia; Pag. Bu. Av. In quibuſdam exempl. ſcribitur cum Chateph-pathach: Alii legunt, cum kamets katuph, forma קָשְׁיִ. Abſolutum, atque adeò in pauſa eſſet קוּשִׁי; (ut עוֹנִי) quod paſſim apud Rabbinos occurrit: & duritiem ſonat, i. e. pertinaciam, pervicaciam, &c. Merc. Occ. autem hoc No. loco ſeq. קְשֵׁי durities, Deut. 9. 26. Item 4. Hinc etiam No. cum Mem heemant. viz. מִקְשֶׁה, f. quod eſt שֶׁוֶה æqualis, planus; Pag. aut שֶׁוֶה æquale, planum; Alioqui fæmineo genere legendum eſſet, plana. Sed ſubſtantivum eſſe crediderim, quali complanationem dicas: ſeu æqualitatem: i. e. opus omni ex parte æquale. At ſequens No. cum ſægol ante he eſt Toar, ſeu adject. ut locus ſatis arguit. Quidam cum Hieron. vertunt criſpitudinem, ſeu perplexitatem: quicquid ſcil. eſt naturâ aut arte implexum ſeu perplexum & criſpum; ut patina, capillitium, cucumerarium, de quo ſupra in קָשָׁא: Item candelabrum templi. ad ſimilitudinem cucumerarii, ſeu palmæ arboris affabre factum. Opus ductile ſolent vertere: tali etiam artificio affabre fiebant ſimulachra: Jer. 10. ad quod Eſaias allud t cap. 44. Merc. מִקְשָׁה eſt ſoliditas, firmitas: continuitas, continens opus; i. e. ut R. Sal. ait, factum ex fruſto uno, ſeu materia ſolida & continenti, &c. (aliam autem ſignif. Vide ſupra in Rad. קָשָׁא.) Bu. Lex. Indiſſolubile quiddam: durities & ſoliditas auri: quod non facilè poteſt diduci, niſi conflatum. Quando autem ſignificat cucumerarium, eſt à Radice קָשָׁא; de quo ſupra: Av. Occ. autem hoc No. ſ. f. locis ſeq. מִקְשָׁה implexum, ductile, ac difficile, viz. in Ex. 25. 18, 31, 36. 37. 7, 16, 22. ſic & in Num. 8. 4. 10. 2. Jerem. 10. 5. Item, 5. hinc etiam eſt No. מִקְשָׁה m. idem cum præced. fæm. pexum: æquale: vel implexum criſpum. Chaldæus נְגִיד tractum, ductum: Bu. Lex. Prout occ. Iſa. 3. 24. ſic Et pro מַעֲשֶׂה מִקְשָׁה מְרֻחָה diſpoſitione æquali, crinium, ſcil. calvitium. Hieron. & pro criſpanti crine calvitium. מַעֲשֶׂה eſt diſpoſitio, aptatio, compoſitio: Nam עָשָׂה eſt, diſponere, aptare. Non autem eſt מַעֲשֶׂה in regimine, quùm ſit cum Sægol: & rectum eſt ut מִקְשָׁה ſit Toar, i. e. Adjectivum ipſius מַעֲשֶׂה, diſpoſitione æquali capillorum: ut ſcil. eſſent pulchri & æquales: Pag. vel quæ fuit pulchra & æquabilis ſeu complanata. Cev. pro coma bene compoſitâ, ut opus ſolidum referat, erit calvities: Coc. De hac Rad. etiam in Conjug. hiphil locus unus aut alter adnotandus: ut, Job. 9. 4. Quis הִקְשָׁה אֵלָיו induravit, ſcil. cor ſuum, ei & pacem habuit, ſeu, & fuit pacificus, aut ſtetit cum illo in pace? juxta R. D. & R. Levi. Pag. Quis difficilem ſe præbuit ei, & pace fruitus eſt? Coc. Quis obdurans (animum) adverſus eum, proſperitate utitur: Jun. 2 Reg. 2, 10. הִקְשִׁיתָה לִשְׁאוֹל difficilis fuiſti poſtulando: i. e. rem difficilem poſtulaſti, ut R. D. exp. Pag. Rem difficilem petiviſti: Coc. Jun. Hebr. difficultatem injeciſti petendo: i. e. rem, quæ non humanitùs datur ſed divinitùs, & rarò contingit. petiiſti: Jun. Exod. 13. 15. כִּי הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ, quum induraſſet Parhoh, ſcil. cor ſuum, juxta R. D. ut dimitteret nos: aut in dimittendo nos, &c. Pag. Quum difficilem ſe præberet Pharaoh ad dimittendum nos: ut ſcil. non promptè nos dimitteret, ſed dimiſſioni reſiſteret: Coc. Neh. 9. 21. עָרְפָּם הִקְשׁוּ, cervicem ſuam difficilem præbuêrunt: i. e. non facilè ac promptè receperunt jugum: Prov. 29. 1. אִישׁ תּוֹכָחוֹת, vir increpationum,

nuta, i.e. dignus increpationibus, מַקְשֶׁה עוֹרֶף qui indurat cervicem, ſubitò conteretur, & non erit ſanitas. Hieron. viro qui corripientem durâ cervice contemnit, repentinus ei ſuperveniet interitus, & eum ſanitas non ſequetur. R. Himm. hoc pacto exponit, vir qui increpatus indurat cervicem ſuam, & increpanti non obtemperat, ſubitò conteretur, &c. Vel vir increpationum, i.e. qui alios, ut à via ſua mala convertantur, increpat, & ipſe indurat cervicem ſuam, in his de quibus alios increpat, ſubitò conteretur, &c. vel vir increpationum i.e. qui indiget increpationibus multis, eò quòd admodùm ſuam induravit cervicem, & non erudiatur increpatione unâ, neque ſe corrigit, ſubitò, &c. Targum, vir qui non ſuſcipit increpationem, & indurat cervicem, ſubitò conteretur, & non erit ei ſanitas. R. Levi. in Comm. vir increpationum, i. e. qui increpatur malis & moleſtiis à Deo immiſſis, ut viam ſuam (h.e. depravatos ſuos mores: Cev.) aut opinionem ſuam malam deſerat, & indurat cervicem ſuam, nolens viam ſuam relinquere, ſubitò conteretur: Et non erit illi ſanitas ab illa, vel potiùs, ab illis. Et Prov.28.14. וּמַקְשֶׁה לִבּוֹ & qui indurat cor ſuum, corruet in malum; Pag. item de nomine קָשֶׁה, phraſeologia notanda, Iſa.19.4. Et tradam Ægyptum בְּיַד אֲדוֹנִים קָשֶׁה in manu, vel in manum dominorum duri, pro, durorum: Targum, domini duri: & ſic R.D.exp.eſt enim אֲדוֹנִים domini, plur. pro ſing. Pag. Quia viz. agitur de perſona in dignitate conſtituta: Cev. Et ſic Exod 21.4. Si אֲדוֹנָיו domini ejus, pro, dominus ejus dederit illi uxorem: Pag. In manum dominorum difficilis: i. e. non unius difficilis domini: Coc. in manum dominorum dure dominantium, Hebr. dominorum duri, viz. Cujuſque; Jun. Dominorum duri i. e. Domini duri: ubi R.Sal. ſcribit כל לשון אדנות קרוי בלשון רבים אפילו יחיד, i e. Omne nomen dominii dicitur numero plurali etiam de unico: Bu. Lex. Job.30.25. בָּכְתִי לְקֹשֵׁה־יוֹם deploravi eum cui diei difficilis: i.e. qui tempore duro & calamitoſo utitur: Coc. de no. קָשִׁי dictum ſupra quòd Kimchi illud ſcribit cum kateph kamets קָשִׁי & inde Rabbini notant קוּשִׁי, literâ ו vocalem o indicante. Hinc etiam apud R. R. קָשֶׁה קוּשְׁיָה Quæſtio, objectio argumenti vel quæſtionis difficilis: הקשָׁה Quæſtionem movit, objecit argumentum oppoſuit dubium: מַקְשֶׁה opponens quæſtionem dubiam aut difficilem movens: מַקְשֶׁה, idem, Bu. Lex.

Rad. 89. קָשָׁה, f. eſt no. rad. ſcutella: juxta quoſdam; Bu. Lex. vas concavum quod ponebant in ſummitate panis propoſitionis: ut ingrederetur ventus ſeu aer inter ipſos panes, ne mucidi efficerentur. A nonnullis accipitur, pro mediis calamis vacuis ſeu dimidiatis fiſtulis, inſtar calami in duas partes ſecti. Inde in plur. fæm. קְשׂוֹת, medii calami, &c. Pag. Nam R.Sal. ſcribit fuiſſe quaſi dimidiatos calamos cavos per medium in longitudinem ſciſſos, qui inter panes poni ſolebant, ut aer tranſire poſſet: & ita à mucore conſervarentur: Bu. Lex. Hæc autem forma eſt regimen, ſeu forma conſtr. pl. f. cujus ſtatus abſolutus, licet non inveniatur, eſſet קְשׂוֹת à ſing. ficto præced. קָשָׂה. Sed reperitur etiam plur. fæm. cum vau mobili קְשָׂוֹת (ſcutellæ, quibus ſcil. panes juges tegebant, ut mundi conſervarentur: Bu. Lex. dimidiatæ fiſtulæ; &c. Av. patera aut cantharus; 70, σπονδεῖα: Coc.) formæ inſtar קְצָוֹת, extrema; viz. à Rad. קָצָה, ubi vide. Quidam putant fuiſſe vaſa libatoria ex auro mundo, in Tabernaculo, & poſtea in Templo. Alii cantharos, vel ſcyphos reddunt: noſter Interpres, Thuribula. Sed hæc deſcriptioni Hebræorum non quadrant. Eſt ubique per Sin lævum ſcribendum, tametſi interdum repugnent exemplaria; Merc. R.Sal. ut dictum, ſcribit, קְשׂוֹת ſeu קְשׂוֹת, aut קְשָׂוֹת fuiſſe medios calamos vacuos, ſciſſos per longitudinem, in quorum ſimilitudinem fiebant & aurei qui manebant ſuper dorſum unius panis: (vel potiùs, juxta verba R. Sal. eorum formam faciebat ex auro, & ordine diſponebat tres ex illis ſuper faſtigium cujuſque panis: ita ut poſtea quilibet panis ſubſiſteret, & incumberet in dorſa calamorum iſtiuſmodi: Cev.) & dividebant inter panem, & panem, ut inter illos ingreſſus aer, ne mucidi efficerentur, prohiberet. Pag. Scutellæ ad operiendum, opercula; Bu. Conc. prout occ. hoc No. in forma pl. f. ſimpl. cum ſcheva penult. loco ſeq. קְשׂוֹת & ſcutellæ, Num. 4.6. Sed in forma cum vau mobili loco 3. rad He; Bu. Lex. poſt kamets penult. & ſcheva antepen. occ. cum ה dem. & הָ præf. ut & cum ו cop. præf. & יו aff. ut ſeq. הַקְּשָׂוֹת ſcutellas, Exod.37.16. וְהַקְּשָׂוֹת & pro ſcutellis, 1 Chro.28.17. וְקְשָׂוֹתָיו & ſcutellas ejus, Exod. 25.29.

Rad.90. קָשַׁח: eſt, obdurare, durè habere vel tractare: Bu.Conc.crudelis fuit, horridus fuit. Eſt cogn. cum קָשָׁה durus fuit: Av. In hiphil, ſcil. הִקְשִׁיחַ eſt crudele & durum eſſe; crudeliter relinquere: elongare à corde: Pag. Alii nec incommode, exp.abhorrere; ſed in hiphil potiùs eſt, abhorrere facere. Unde locus in Jobo exponendus: Facit (Deus ſcil.cujus mox fit mentio, & paſſim ad eum omnia in eo libro ſpectant) ut illa natos ſuos abhoreat, &c. Niſi in eodem verſiculo, genus mutatum eſſe velis. Sic in Iſa. Errare, ſeu abhorrere facis, &c. Merc. In hiphil eſt obdurare, duriter tractare: Bu.Lex. Fecit crudelem, tractavit dure: Av. prout occ. in præt.hiph. 3. ſ. m. ſic, Job. 39. 19. הִקְשִׁיחַ בָּנֶיהָ לְלֹא־לָהּ reliquit crudeliter filios ſuos. Hieron. duratur, i.e. induratur, ad filios ſuos. 70. Induravit filios ſuos. R. Moſeh: induravit cor ſuum ad filios ſuos, & aliis illos reliquit. Vel, ut exp. R. Perutſol crudeliter relinquere fecit (eam ſcil. Deus) filios ſuos: quia Deus ordinavit ut ſecundùm naturam ſuam eſſet crudelis, & filios ſuos relinqueret: Pag. ut ejus ampliùs non ſint: Cev. & Ab. Ezra: crudelis eſt ſuper filios ſuos, perinde ac ſi non eſſent ſui: R. vero Levi, Removit à ſimilitudine ſua appoſitionem cordis ſui, i.e. Non appoſuit cor ſuum ad filios ſimiles ſibi: & ſic verbum hoc in hiphil eſſet, cor alienare. Targum שַׁיְחִנָא calefecit filios ſuos: Pag. Sed Targum potiùs exponendum, oneri habet natos ſuos, non ſecus ac hulcus quoddam: Et eſt quidem שַׁיְחִנָא hulcus: ſed Haruch docet, Arabicè, ſic ſarcinam vocari. Porro vox ipſa vel nomen eſt: vel Toar potiùs, quàm verbum: Merc. Duriter tractat pullos ſuos tanquam non ſuos: Confer verſ. 17. Bu. Lex. Crudeliter agit cum pullis ſuis: i.e. horridè tractat pullos ſuos: Av. Duriter tractat, vel duriter tractari facit pullos ejus, quaſi non eſſent ipſius: 70. ἀπεσκλήνωσε τὰ τέκνα αὐτῆς: Coc. (Deus) torrefaciens excludit pullos ejus (Hebr. torrefacit pullos) alienâ operâ, Hebr. per non ejus, viz. operam aut laborem: h.e. Deus ſo-

lis æſtu

li
ſæſtu fovet ova, quæ Struthio-camelus in arenâ po-
uerat, donec excludantur pulli. Jun. Duriter tractat,
&c. Bu, Conc. Item, occ. etiam hoc verbum in fut. hiph.
à 3. ſ. m. יַקְשִׁיחַ obdurabit, &c. In 2. ſ. m. fic, Iſa. 63. 17.
ut quid errare facies nro, errare feciſti, nos Domine de
viis tuis? תַּקְשִׁיחַ לְבֵנוּ מִיִּרְאָתֶךָ, indurabis, pro, induraſti,
aut, indurare feciſti, aut permiſiſti cor noſtrum à ti-
more tuo? Quod ſic R.D. exp. viſâ impiorum proſpe-
ritate, & longitudine captivitatis noſtræ, atque
contemptu noſtri, induratum eſt cor noſtrum, ac ſi errare
feciſſes nos de viis tuis, & indurare feciſſes cor no-
ſtrum à timore tuo: Pag. vel à timore tui. Sed Judai-
zat Kimchi, referens ad præſens Judæorum exilium,
Merc. Sed A.E. exp. תָּסִיר removebis, ſeu. removes?
Et ſic illud Job. 39. Hic autem R. Sal. exp. Roboraſti, in-
duraſti? Pag. Atque ad cor proprié referri notat: Cev.
Obdurares animum noſtrum; & affine eſt verbo קָשָׁה:
Bu. Lex. Quare fines cor noſtrum abhorrere à timore
tuo? 70. ἐσκλήρυνας; Av. Durum facis, vel ſinis, eſſe
cor noſtrum à timore tui? Cocc. Quare fineres aber-
rare nos, Jehova, á viis tuis? (i.e. ab obſequio, fide,
& cultu tuo, quem obſervari vetant adverſarii, & tua
gloria flagitat;) Torrefaciens obdurares animum no-
ſtrum á reverentia tui? Senſus; torrefaciens &c. viz. mi-
ſerâ ſervitute, quâ ſervitur Satanæ, peccato, & omni-
bus inimicis Dei, tanquam in fornace ferri: ex quâ
incommodorum conſuetudine, fere exuitur pietas & in-
duitur obduratio, Jun.

Rad. 91. קֹשֶׁט: indè No. Rad. קוּשְׁטָא m. veritas: per-
fectio: Pag. Bu. Av. firmitas, certitudo, firmamentum,
fides: ut & Gellius, firmamentum dicit pro fide: Sed
Chaldæum magis eſt: ut infrá dicetur: Merc. Rectitas,
caſtitas verborum, in quibus nihil mendacii ſeu fu-
tilitatis eſt. Hinc caſtus, -a, -um, caſtitas, &c, Av. No.
hoc eſt rectum, verum: 70. ἀληθὴς λόγος: Cocc. pro-
ut occ. Pſal. 66. Dediſti timentibus te ſignum. &c. A fa-
cie קוּשְׁטָא veritatis: aut propter veritatem. Targum
pro אֱמֶת habet קוּשְׁטָא. Et Gen. 20. 5. pro בְּתָם habet
בְּקִשְׁיוּת in perfectione, ſeu integritate, habet בְּקִשְׁיוּת. Pag.
propter veritatem: Coc. Av. &c. 70. ut fugiant á facie
arcûs: & ſic Hier. pro קוּשְׁטָא, inſulſe vertentes קֶשֶׁת
arcum: Pag. Item, occ. etiam cum duplice ſcheva, ſic:
Prov. 22. 21. ut ſcire facerem te קְשׁוֹט veritatem elo-
quiorum veritatis; Hieron. ut oſtenderem tibi firmi-
tatem & eloquia veritatis: Pag. Ad faciendum te ſci-
re caſtitatem, i.e. veritatem verborum &c. Av.

Rad. 92. קָשַׁט: hujus Rad. Sin eſt cum puncto in ſi-
niſtro cornu: Pag. Unde imprudenter quidam per
Schin dextrum legentes á præcedenti deducunt: quòd
Nummus ſit ſignum & firmamentum contractûs: Merc.
In Bu. Conc. ſignif. hujus Rad. eſt. nummi ſpecies, agnus.
Nam indè tantùm eſt No. קְשִׁיטָה f. quod eſt מֵעָה nu-
mus: inquit R.D. Pag. Sed Hebræi magis מָעוֹת effe-
runt in plur. per kamets: nummos ut dixi in Rad. מֵעָה,
ſub finem: Merc. קְשִׁיטָה eſt agnus: vel nummus, ſub
agni figura: Bu. Lex. Nummus, groſſus: & ſic quo-
que nominatur in lingua Arabica. Chaldæus vertit o-
vem ſeu agnum: Bu. Lex. Av. Pag. Quidam conjectant
fuiſſe nummum cum imagine ovis: Cocc. Occ. autem
hoc No. locis ſeq. קְשִׁיטָה agnus, nummus ſic dictus, &
pecus, Gen. 33. 19. Joſ. 24. 32. Job. 42. 11.

Rad. 93. קָשַׁר; eſt, ligare, colligare, conjungere:
conjurare: Pag. Alligare, ſicut & Chald. vertit per קָשַׁר,
verbum huic reſpondens. Quidam audaciter ni-
miùm credunt, Job, 40. ſub finem ad ornamentorum
adhibitionem referri: quod ego ſimpliciter accipi ma-
lim, ut intelligas alligari in luſum puellarum. Transfer-
tur poſtea ad animorum colligationem, quod dicimus
conſpirare conjurare, ſicut & vulgò dicunt, facere li-
gam. Chaldæus vertit per מָרַד, rebellare, Pertinet
tamen & ad annexionem ornamentorum Iſa. 49. Unde
infrá קְשָׁרִים ornamenta quæ ſibi annectunt, & qui-
bus ſe ornant virgines, & ſponſæ, &c. quaſi alligamen-
ta. Chaldæus קְשׁוּטִין reddit: quidam Tænias: Merc.
קָשַׁר, ligavit, alligavit, colligavit, devinxit: conjura-
vit, conſpiravit, ligam fecit, ut vulgò loquuntur. Con-
ſtruitur cum Accuſ. & præp. ב, ל, & עַל: Bu. Lex. 70.
vertunt δῆσαι, ἁφάπτειν; ligare: Cocc. & cum עַל eſt,
conſpirare, conjurare: Nam uſurpatur ſæpe de ani-
morum colligatione &c. Av. In Bu. Conc. Rad, hæc duo
ſignif. eſt, ligare colligare, &c. prout occ. in præt. kal,
3. ſ. m. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum
kamets in ult. ſic, קָשַׁר vel קָשָׁר ligam fecit, conſpira-
vit, 1 Reg. 16. 16, 20. 2 Reg. 15. 15. Am. 7. 10. & in 2. ſ. m.
קָשַׁרְתָּ ligaſti, &c. cum ו conv. præf. & ם Aff. eſt & occ.
loco ſeq. וְקָשַׁרְתָּם & ligabis ea, Deut 6, 9. Item, occ.
etiam in 1. ſ. præt. kal, ſimpl. & in 2. pl. m. ſimpl. & cum ו
conv. præf. קָשַׁרְתִּי conſpiravi, 2 Reg. 10. 9. קְשַׁרְתֶּם
conſpiraſtis, 1 Sa. 22. 8, 13. וּקְשַׁרְתֶּם & ligabitis, Dent.
11. 18. In part. ben. kal, á ſ. m. קוֹשֵׁר, ligans, colligans,
conſpirans, &c. occ. in forma pl. m. cum הֵ & בֵּ, pro בֵּהֵ
dem. præf. ut & in part. pahul kal, à ſ. m. קָשׁוּר ligatus,
&c. occ. in ſ. f. ſimpl. ut ſeq. הַקְּשָׁרִים conſpirantes, 2
Reg. 21. 25. 2 Chron. 33. 25. בַּקְּשָׁרִים inter conſpiran-
tes, conjuratos, 2 Sam. 15. 31. קְשׁוּרָה ligata eſt, Gen.
44. 30. Prov. 22. 15. In Imper. kal ſ. m. קְשׁוֹר, liga, &c.
Sed cum ם aff. cholem tranſp. & mutatur in kam. chat.
ſic, קָשְׁרֵם alliga ea, Prov. 3. 3. .6. 21. .7. 3. In fut. kal, á
2. ſ. m. יִקְשׁוֹר ligabit, conſpirabit, &c. Occ. in 2. ſ. m.
ſimpl. & cum הֲ Interrog. præf. ut & cum ו cop. præf. &
נִי Aff. ſed in 2. ſ. f. ſimpl. ut ſeq. תִּקְשׁוֹר alligabis, Jer.
51. 63. הֲתִקְשׁוֹר num ligabis? Job. 39. 13. וְתִקְשְׁרֵנִי
& ligabis eum, Job. 40. 24. הִקְשְׁרֵי ligabis, Joſh. 2. 18.
Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. cum ו conv. præf. idque
vel cum cholem. vel ante Maccaph cum kam. kat. in
ult. ut & in 3. ſ. f. & 3. pl. m. cum ו conv. præf. utrique
prout ſeq. וַיִּקְשׁוֹר & conſpiravit, 1 Reg. 15, 10, 25, 27.
16. 9. וַיִּקְשֹׁר & conſpiravit, 2 Reg. 15. 30. וְתִקְשֹׁר
& ligavit, Gen. 38. 28. Joſh. 2. 21. וַיִּקְשְׁרוּ & conſpira-
runt, 2 Reg. 12. 21. .14. 19. .21. 23. 2 Chron. 24. 21. .25.
27. .32. 24. Neh. 4. 8. In niphal נִקְשַׁר, ligari, alligari:
Bu. Pag. Compactus eſt, &c. Av. Alligatum eſſe;
Coc, prout occ. in præt. niph. 3. ſ. f. loco ſeq. נִקְשָׁרָה
ligata, devincta fuit, 1 Sam. 18. 1. Unde in fut. niph.
à 3. ſ. m. יִקָּשֵׁר, &c. occ. in 3. ſ. f. cum ו conv. ſic:
וְתִקָּשֵׁר & colligatus fuit. Neh. 4. 6. In piel, קִשֵּׁר, con-
ſtrinxit, colligavit: Bu. ligavit frequenter, Av. prout
occ. in fut. piel, à 2. ſ. m. יְקַשֵּׁר, alligabit. colliga-
bit, &c. occ. in 2. ſ. m. cum הֲ interrog. præf. & in 2.
ſ. f. cum ו cop. præf. & ם aff. ſic: הֲתְקַשֵּׁר an colli-
gabis, Job. 38. 31. וְתִקְשְׁרֵם & alligabis ea, Iſa. 49. 18.
In hithpael הִתְקַשֵּׁר: colligare ſe invicem: conjurare:
Bu. conſpirationem facere: Av. prout occ. in præt.
hiph. 3. pl. Et in part. hiph. à ſ. m. מְתַקְשֵׁר, conſpi-
rans:

rans, conſpirationem faciens, &c. In forma pl. m. cum ה dem. præf. ut & in fut. hithp. 3. ſ. m. cum י conv. præf. ut ſeq. הִתְקַשְּׁרוּ conſpirarunt inter ſe, 2Chron. 24.25. הַמִּתְקַשְּׁרִים conjurantes inter ſe, 2 Chron. 24.26. וַיִּתְקַשְּׁרוּ & conſpirarunt inter ſe, 2 Reg. 9.14. Atque indè ex hàc rad. קֶשֶׁר ſunt nomina ſeq. 1.No. קֶשֶׁר conſpiratio, conjuratio, colligatio: Pag. Bu. Av. 70. σύστεμμα: Coc. prout occ. ſimpl. extra pauſam cum duplice ſægol, ſed in pauſa cum kamets penult. cuj priori formæ ה dem. eſt præf. קֶשֶׁר vel קֶשֶׁר ligatio, conjuratio, conſpiratio, 2 Reg. 11.14..12.21..14.19.. 15.30..17.4.2 Chr.23.13..25.27. Iſa.8.13. Jer.11.9. Ezech.22.25. הַקֶּשֶׁר conſpiratio, 2 Sam.15.12. Item occ. etiam hoc No. cum ו cop. præf. & ו aff. ſic: וְקֶשְׁרוֹ & conſpiratio ejus, 1Reg.16.20.2Reg.15.15. Item 2. Hinc etiam No. (quaſi a ſ. m. קְשׁוּר) in forma pl. m. קְשׁוּרִים: ornamenta capitis & colli, ut torques: eò quod capiti aut collo, vel gutturi alligentur: Pag. ut initio Radicis attigimus: Merc. redimicula alligamenta: Ornamenta colli: Bu. Lex. ligamenta, ligacula, faſciæ quibus alligantur monilia, torques: &c. Av. ut occ. hoc no. in forma pl. m. abſol. cum יְהֹ præf. ſed in pl. m. conſtr. cum ה aff. abſque præf. & cum kibbuts pro ſchurek ſub ſchin in utroque ſic: וְהַקְּשָׁרִים & redimicula, Iſa. 3.20. קִשְׁרֵיהָ alligamentorum ſuorum, Jer.2.32. Deinde, ï. ſignif. 2. hujus rad. eſt, primi partûs pecudes: Bu. Conc. idque in no. adject. pl. m. vel in part. pahul kal, aut No. participiale pl. m. viz. קְשֻׂרִים, primitiva pecora: ſic appellata ob fortitudinem: ligamen enim eſt fortitudo, Pag. vel potiùs, ut Kimchi habet, validum. Undè quidam, in locis Gen. 30. exp. ligatæ oves erant ipſi Jacob: i.e. habentes maculas ligantes gregem. Chaldæus vertit בְּכִירַיָּא primogenita: quæ ſunt robuſta & velut colligata: Merc. Cev. Et erant, inquit R.D. quæ naſcebantur in menſe Niſan: i.e. Martii: quæ oves erant robuſtiores, cæteriſque pinguiores: Pag. Occ. autem no. hoc pl. m. cum יְהֹ præf. loco ſeq. וְהַקְּשָׁרִים primogenitæ oves, quæ ſunt robuſtiores, Gen 30.42. Item occ. etiam in hac 2. ſignif. juxta Bu. Conc. conjug. Pual, קָשַׁר ligari, colligari: Bu. Man. &c. Nam indè eſt part. pual ſ. m. מְקֻשָּׁר, colligatus: & in ſ. f. מְקֻשָּׁרָה, colligata. Prout occ. in forma pl. f. cum ה dem. præf. ſic: Gen. 30.41. Quoties coibant oves הַמְקֻשָּׁרוֹת, primogenitæ: Bu. Conc. ligatæ: i.e. primitivæ: Pag. Ut paulò antè in part. pahul kal, vel no. participiali inde ducto: Merc. In omni conceptu ligatarum. i. e. robuſtiorum ovium: Av. Nam הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת ſunt oves colligatæ: i e. juxta Chaldæum, primitivæ, robuſtæ, & compactæ corpore: Bu. Lex. ſic paulò antè הַקְּשָׁרִים dicuntur oves compacti ores: cujus oppoſitum eſt עֲשׁוּפִים: Coc. pecudes compactæ corpore; Jun. Notandus etiam ſenſus unius aut alterius loci ſuprà cit. viz. ad fut. niph. Neh.4.6. vel 3. 38. וַתִּקָּשֵׁר כָּל־הַחוֹמָה עַד חֲצְיָהּ & colligatus eſt murus uſque ad dimidium, altitudinis ſcil. i.e. conſertus, continuatus: Coc. Et colligatus fuit. i. e. conſtructus vel compactus totus murus, &c. Bu. Av. Item ad fut. piel, Job. 38.31. הֲתִקְשֹׁר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה; Num ligabis, i. e. matureſcere facies fructus delicatos vergiliarum. Vide in Rad. כִּימָה: Pag. vel potiùs, num conſtringes, retardabis, &c. R. Joſ. Kimchi exp. in ſignif. קְשָׁרִים primogenitorum: de quo ſuprà; q.d. Num antevertes, præmaturare facies: quia כִּימָה, juxta illum, fructus præcoces reddit: כְּסִיל autem ſeriùs maturat. Vide in Radicibus כִּימָה, עֵרֶן, & כְּסִיל. Merc. Cev.

Rad. 91. קָשַׁת: indè eſt No. Rad. קֶשֶׁת, arcus: Pag. Bu. &c. unde ſcil. ſagittæ emittuntur: Av. Eſt comm. gen. ſed ſæpiùs fæm. Bu. Lex. Sunt qui ad קֶשֶׁת reducant; a rigiditate, & pertinaciâ, quòd ſcil. rigeſcat in ambo cornua diſtentus. Merc. 70. τόξον. Cocc. Eſt autem ſemper fœmineum: Merc. Eſt cogn. cum קָשָׁה difficilis ſeu durus fuit, nam arcus eſt inſtrumentum rigidum & durum, quod in utraque cornua diſtenditur. Affinitate alludit ad יָקוּשׁ & קוּשׁ illaqueavit, nam feris & hominibus inſidiamur arcubus ad interimendum eos ſagittis emiſſis. Hinc per Metatheſin literarum & connexis שׁק fit Græcum ξ, ut τοξεύω ſagitto, jaculis peto, τόξον arcus, telum, τόξευμα ſagittatio, ſagitta, τοξικὴ ars ſagittandi, τοξεύτης ſagittarius. Uſurpatur autem hoc nomen in utroque genere: Av. Occ. autem hoc No. extra pauſam cum duplice ſægol, ſed in pauſa cum kamets penult. idque ſimpl. locis ſeq. קֶשֶׁת vel קֶשֶׁת arcus, Gen.21.16. 1 Sam.2.4. 2 Sam.1.18,22..22.35. 2 Reg.13.9. 1 Chron.5.18..8.39..12.2.2 Chr.14.7..17. 17. Job.20.24..41.20. Pſal.11.2..18.35..46.10.. 76.4.. 78.9. Iſa.21.15,17..66.19. Jer.4.29..6.26.. 46.9.. 49. 35..50.14,29,42. Hoſ.1.5. Zach.9.10,13..10.4. cui formæ alterutri ו, ה, ב, בְ, וּבְ, כְ & מִ ſunt præf. ut ſeq. וְקֶשֶׁת, & arcus, Hoſ.2.20. הַקֶּשֶׁת arcus, Gen.9.14,17. 2 Reg.13.16. Ezech.1.28. Am.2.15. בְּקֶשֶׁת arcu, Ezech. 30.9. Hoſ.1.7. בְּקֶשֶׁת vel בְּקֶשֶׁת arcu, 1 Sam.31.3. 1 Reg.22.34. 2 Reg.9.24.1 Chron.10.3..12.2. 2 Chron. 18.33. וּבְקֶשֶׁת & arcu, Iſa.7.24. כְּקֶשֶׁת ſicut arcus, Pſ. 78.57. Hoſ.7.16. מִקֶּשֶׁת ab arcu, Iſa.22.3. Item, occ. etiam cum variis affixis; cum quibus omnibus prius ſægol mutatur in pathach, & alterum in Scheva; ut cum י Aff. cui etiam בְ & וּבְ ſunt præf. & cum ה, vel in pauſa ה֫ Aff. Cui etiam ו, בְ & וּבְ ſunt præf. ſed cum ו & ם Aff. abſque præf. prout ſeq. קַשְׁתִּי arcum meum, Gen.9.13. וְקַשְׁתִּי & arcum meum, Job.29.2. בְּקַשְׁתִּי in arcu meo, Pſal.44.7. וּבְקַשְׁתִּי & arcu meo, Gen.48. 22. קַשְׁתְּךָ arcum tuum, Ezech.39.3. קַשְׁתְּךָ arcu tuo, Hab.3.9. וְקַשְׁתְּךָ & arcum tuum, Gen. 27.3. בְּקַשְׁתְּךָ arcu tuo, Joſ.24.12. וּבְקַשְׁתְּךָ & arcu tuo, 2 Reg.6.22. קַשְׁתּוֹ arcus ejus, ſuus, Gen.49.24. 1 Sam.18.4. Pſal,7. 13. Iſa.41.2. Jer.51.3. Lam.2.4..2.4. קַשְׁתָּם arcum ſuum, Pſ.37.14. Jer.9.2. In forma pl.f. abſol. eſt cum Scheva ante kamets pen. prout occ. cum י cop. & יְהֹ præf. ſic, וְקַשְׁתוֹת & arcus, 2Chr.26.14. וְהַקְּשָׁתוֹת & arcus, Neh.4.10. ſed in forma pl.f. conſtr. eſt ut in forma ſing. affixa cum pathach ante ſcheva penult. prout occ. cum ו cop. præf. ut & cum יו & ם Aff. cui ult. etiam ו eſt præf. ut & cum יְהֹם aff. & ו cop. præf. ut ſeq. וְקַשְׁתוֹת & arcus, Iſa. 13. 18. קַשְׁתוֹתָיו arcus ejus, Iſa.5.28. קַשְׁתוֹתָם arcus ipſorum, Jer. 51.56. וְקַשְׁתוֹתָם & arcus eorum, Pſal.37.15. וְקַשְׁתוֹתֵיהֶם & arcus ipſorum, Neh.4.7. Atque indè ex hoc no. Subſtant. eſt No. Toar, viz. קֶשֶׁת m. Gen.21.20. ſagittarius, arcitenens: Bu. Av. Arcuarius, peritus faciendorum arcuum, vel potiùs, ejaculandi arcu, nos ſagittarium dicimus. Alii Subſtantivum faciunt pro Arcu, formæ שִׁבֶּת: alii pro arte arcuariâ, Gen.21.20. Et fuit רוֹבֵה קֶשֶׁת ejaculator arcuarius, i.e. qui arcu ſagittas emitteret; ſagittarius.

tarius. Ex eo Kimchi plurale putat efformari, Iſa.5.& Pſal.27. quæ hic citantur: verùm ipſe per dageſch in Sin ſcribit, שְׁשָׁתוֹתָיו & יְשַׁשְׁתוֹתָם. Sed ſatius eſt dageſch ornatûs cauſa adjectum eſſe, ut & idem Kimchi ſubjungit. Eritque שָׁשׁ Toar (Græcè, τοξότης) ut גָּבַב. Merc. Cev.

Quadrata Vocabula, ſeu Dictiones pluriùm quàm trium literarum, quæ incipiunt à Literâ ק *Koph.*

1. קָרְקֹר m. vertex capitis, ab inclinando dict. Av. &c. vide in קָרַד.

2. קַעֲקַע m. eſt, nota, ſignum, ſtigma: Pag. Bu. &c. nota impreſſa in carne, ictus: Av. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſic, Lev. 19.28. וּכְתֹבֶת קַעֲקַע & ſcripturam ſtigmatis, ſeu notæ non ponetis in vobis: Pag. 70. γράμματα στικτά: Kimchi, שֶׁיַּחֲרוֹת עַל בְּשָׂרוֹ inciſura, quam quis facit in carne ſua. Confer Gal. 6.17. ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω: Cocc. Hebræi utuntur hac rad. verbaliter in piel: & rectum eſt inquit R.D. ut hoc No. ſit ex rad. עָקַע: Pag. (licet aliis eſt à יָקַע: ex Bu. Lex.) icit, impreſſit ſtigma ſeu notam cuti, &c. Av. Atque hinc etiam Doctores faciunt verbum עָקְעַק in quadrato piel, pro ſubvertere: ſignificatione conveniens cum יָקַע, quod eſt luxatum eſſe. Quidam autem putant ei contrarium eſſe, quia ſtigma infigatur, ſeu imprimatur, & ſic conferunt cum עָקַץ infigere, & עָקַשׁ demergere. Sed inciſione velut ſubvertitur caro, &c. De קוּעַ, jam ad קוּעַ & עָעַק ſuprà, ſuis locis: Merc. Cev.

3. קָרַר, vel קָרֵר, in quadrato ſeu geminato piel, deſtruere, diruere, proprié parietem, &c. nam eſt à rad. קִיר, paries; ubi vide: Pag. Bu. Cone. &c.

4. קַרְדֹּם m. vel קַרְדֻּם, eſt ſecuris: Pag. Bu. &c. 70. ἀξίνη: Cocc. quà ſcil. quid concutitur & quaſſatur: nam eſt comp. ex קָרַר, i.e. concuſſit aliquid ſecuri, licet verbaliter non reperiatur: (hinc autem κραδαίνω, κραδαίνω, κροτέω, pulſo;) & ex דָּמַם domitus eſt: nam ſecuri conquaſſata domantur, h.e. efficiuntur nobis ſubjecta, ut pro noſtra voluntate ſint. Av. Non eſt hoc No. idem quod קָר, i.e. ligo, juxta R. Jonah: ſed Inſtrumentum ad findendum ligna: cùm illud ſit ad fodiendum, & Hebraicè dicitur אֵת. Quidam Daleth putantes interjectum deflectunt á קָרַם, ab extenſione, ſeu diſtenſione. In Jud. 9.48. noſtra exempl. in plur. fæm. habent Mem lene: ſed malo ubique cum dageſch: Merc. nam in reliquis locis in ſ.m. cum aff. & in pl. m. & f. Mem ſemper eſt dageſchatum, poſt kibbuts pro cholem in penult. prout occ. in ſ.m. cum ו Aff. loco ſeq. קַרְדֹּמוֹ ſecurim ſuam, 1 Sam. 13.20. & in forma pl.m. occ. etiam cum וְלַה קַרְדֻּמִּים præf. loco ſeq. וְלַהַקַּרְדֻּמִּים & pro ſecuribus, 1 Sam. 13.21. Item, in forma pl.f. (ſignificans ſecures, quibus aliquid domamus cædendo, Av.) occ. ſimpl. & cum ה dem. & יִב præf. prout ſeq. קַרְדֻּמוֹת ſecures, Pſ. 74.5. הַקַּרְדֻּמוֹת ſecures, Jud. 9.48. וּבְקַרְדֻּמוֹת & ſecuribus, Jer. 46.22.

5. קַרְסֹל: inde קַרְסוֹל: (vel potiùs, קַרְסֹל maſc. Bu. Lex.) talus ſeu malleolus pedis: aut crus: Pag. Bu. &c. In textu autem non venit hujus No. ſing. ſed in duali קַרְסֻלַּיִם: (vel, ut alii, in forma pl.m. קַרְסֻלִּים Bu. ma.) tali duo: eſt comp. ex קָרָה occurrit, & סָלַל ſtravit: quia ſunt ita ſtrati & ordinati in pedibus, ut inter ſe occurrant, Av. In forma du. vel pl. m. conſtr. קַרְסֻלֵּי tali, &c. unde cum ֻ, ob pauſam pro ֻ. Aff. ſic occ. 2 Sam. 22.37. & Pſ. 18.37. Et non nutaverunt, ſeu declinaverunt, קַרְסֻלָּי tali mei: vel crura mea: ſed R.D. in l. rad. exp. אַרְכּוּבוֹתַי genua mea: Pag. ſeu poplites. At Kimchi talos intelligit potiùs: nam dicit eſſe clavos, ſeu palos, qui ſunt ſupra pedes. Quidam efferunt in duali: ſed nihil neceſſe puto: nam ſatiùs opinor efferri in plur. maſc. Targ. enim ad Lev. 11.21. habet קַרְסְלִין, & Kimchi ut dictum, exp. יְתֵדוֹת, palos, ſeu paxillos: & verba etiam R. Sal. ferunt קַרְסֻלִּים eſſe pedes, (i.e. partes pedum) à malleolis, ſeu clavis & palis, & infrà: ut viz. ſint tali ipſi, ſeu calces, atque adeo plantæ: ut & tam in 2. Sam. quam in Pſal. ille idem interpretatur. Alii namque junctûram tibiæ & pedis, i.e. talum: alii verò genu, i.e. poplitem exponunt, ſed primum eſt potius, Merc. Dilatas greſſui meo locum meum: (i.e. facis ut liberè incedam, ſublatis adverſariis:) neque vacillant malleoli pedum meorum: ut ſcil. ſolent trepidi. Jun.

6. קַרְקַע m. eſt ſolum, fundum, pavimentum: 70. ἔδαφος, Pag. Bu. Cocc. pavimentum, fundamentum, ſeu firmamentum inferius ædificiorum. Eſt enim comp. ex קִיר, i.e. paries: & רָקַע, expandit: nam pavimentum eſt inſtar parietis expanſi. Av. Quidam autem revocant hoc No. ſolummodo ad רָקַע, quaſi Firmamentum dicas, ædificiorum ſcil. non illud ſupernum: literâ ſecundâ initio repetitâ: quod eſt contra omnem analogiam. Hebræi pro fundo & ſolo utuntur: Merc. Unde Rabbinis קַרְקָעִים ſunt bona immobilia. Bu. Lex. Occ. autem hoc No. ſ.m. ſimpl. & cum הַ, בְּ, ut & מֵהַ & מִ præf. ut ſeq. קַרְקַע ſolum, 1 Reg. 6.15, 30. הַקַּרְקַע ſolum, 1 Reg. 6.16. הַקַּרְקָע idem, 1 Reg. 7.7. בַּקַּרְקַע in ſolo, Num. 5.17. Am. 9.3. מֵהַקַּרְקַע á ſolo. 1 Reg. 7.7. מִקַּרְקַע á ſolo, 1 Reg. 7.15. Sed eſt etiam hoc No. קַרְקַע, loci no. pr. Carca: Pag. Av. viz. in tribu Juda: Merc. Prout occ. cum ה dem. præf. & ה, locali in fine loco ſeq. הַקַּרְקַעָה ad karka, n.p. Joſ. 15.3.

7. קַשְׂקַשׂ: unde קַשְׂקַשֶּׂת f. ſquama: Pag. Bu. &c. ſquamatura: á rad. inuſit. קָשַׂשׂ, ſquamoſus fuit. Eſt cogn. cum קָשָׁה, durus ſeu difficilis fuit. Duplicatur autem radix propter vehementem geminationem ſquamarum, quæ adeo tenaciter cohærent, ut difficulter aliquid poſſit penetrare. Av. Quidam licet per ſin lævum ſcribatur, á קָשָׁה tamen deflectunt, viz. à perplexitate, & pertinacia, inquiunt: quòd pertinaciter corpori adhæreat ſquama: quòd difficilè penetretur. Sed dicitur & de ſquamis in lorica, á ſimilitudine piſcium: in forma ſcil. maſc. plur. quæ forma per dageſch ſcribitur in poſteriore ſin: Merc. Occ. autem hoc No. in forma ſ.f. cum ֶ cop. præf. locis ſeq. וְקַשְׂקַשִּׂים & ſquama, Lev. 11.9, 10, 12. Deut. 14.9, 10. In forma pl.m. ut dictum, exp. ſquamæ ferreæ, ut ſunt in lorica: Av. Prout occ ſimpl. ſic, 1 Sam. 17.5. וְשִׁרְיָן קַשְׂקַשִּׂים & loricâ ſquamarum, i.e. ſquamatâ, erat indutus: i.e. loricâ, quæ erat facta opere ſquamarum:

h.e.

h.e. squamis ferreis, ad claudendum foramina annulorum loricæ, ne sagitta ingrederetur per annulum, Pag. 70. reddunt θώρακα ἁλυσιδωτὸν: Cocc. Item, in forma pl.f. קַשְׂקְשׂוֹת squamæ piscium &c. Prout occ. hæc forma pl.f. cum בְּ præf. & יךָ aff. sic, Ezech. 29.4. Et adhærere faciam piscem, pro, pisces, fluminum tuorum בְּקַשְׂקְשׂוֹתֶיךָ squamis tuis: Pag. Bu. Av. In squamis tuis: Coc. (Indam enim hamos maxillis tuis,) faciamque ut adhæreat multitudo piscium rivorum tuorum squamis tuis: ut deducam te è medio rivorum tuorum, & totam multitudinem piscium rivorum tuorum בְּקַשְׂקְשׂוֹתֶיךָ, nam bis eodem venit versu: Bu. Conc.) squamis tuis adhærentem. Ubi Allegoricé, per comparationem balænæ, ostendit Deus se consilio suo, velut adhibitis hamis, eductum esse ipsum cum copiis, extra terminum Ægypti: Jun.

Radices, seu Voces Radicales, & derivata, incipientes à Literâ ר *Resch.*

Rad. 1. רָאָה: vidit, invisit: prævidit, providit: aspexit, inspexit, prospexit, perspexit, respexit, circumspexit. Est & animi & aliorum sensuum; experiri, animadvertere, percipere, frui. Constr. absolutè & cum accus. & præp. בְּ & לְ. Bu. Lex. intuitus est, vidit, aspexit oculis & animo comprehendit aliquid. Cogn. cum אוֹר luxit, à lucendo. Nam videre est apprehendere lucem. Hinc ὁράω, ἐφοράω: i.e. video, ὅραμα, ὅρασις, visus, visio, ὁρατὸς, visibilis &c. In kal, cum Dat. significat providere, seu prospicere alicui: & cum Beth inspicere: Av. Græce redditur hoc verbum, ὁρᾶν, ἰδεῖν, ὄπτεσθαι, ὀπτάνεσθαι, ὀπτάζεσθαι, βλέπειν, θεάσασθαι, θεωρεῖν, καταναεῖν; Coc. רָאָה, est, cernere, intueri, videre: Pag. Ad animum etiam transfertur, ut Latinè. Quidam affine faciunt verbum אוֹר lucendi, & contrarium verbo יָרֵא timendi, quod est oculis & animo rem objectam aversari: ut videre est, animum, vel oculos in eam intendere, & eam apprehendere. Dicitur & de spirituali, h.e. prophetică visione. Construitur cum accus. & sæpe cum Beth, tam in bonum, pro, videre optata cum voluptate; quàm in malum, pro, videre adversa cum tristitia: quanquàm & in bonum absolutè, vel cum accus. invenias. Verùm, & simpliciter pro, videre quovis modo cum Beth passim invenitur. Est & despicere; ut יִרְאוּ בִי, Psal. 22.18. respiciunt in me; vel, me libenter & suaviter afflictum contemplantur. Si Dativus adjungatur, est providere, Gen. 22. 1 Sam. 16. 1. & alias. Imperativus kal, peculiariter pro demonstrandi adverbio usurpatur, ut & Græcè ἰδοὺ ἐν, ecce: Merc. In Bu. Conc. hæc Rad. quinque signif. 1. est, videre, aspicere, inspicere, respicere. &c. prout occ. in præt. kal, 3. f. m. locis seq. רָאָה vidit, Gen. 29.10, 30.. 31. 42. Exod. 4. 31. Lev. 5. 1.. 13. 56. Num. 23. 21. Jud. 20. 41. 1 Sam. 9. 17. 2 Sam. 14. 24, 28.. 17. 23.. 20. 12. 2 Reg. 2. 12.. 9. 27.. 13. 4.. 14. 26. 1 Chron. 21. 15. Esth. 7. 7. Pf. 10. 11.. 33. 13.. 37. 13.. 114. 3. Prov. 22. 3.. 27. 12. Eccl. 1. 16.. 4. 3.. 6. 5, 6. Isa. 66. 8. Lam. 3. 1, 36. Ezech. 20. 21. Hab. 3. 5. Hag. 2. 3. Item in 3. f.f. præt. kal, occ. extra pausam cum scheva comp. seu chateph-pathach penult. locis seq. רָאָתָה vidit, Gen. 38. 14. 2 Reg. 11. 1. 2 Chr. 22. 10. Job. 13. 1.. 28. 10.. 29. 11. Psal. 35. 21.. 54. 9.. 96. 4. Lam. 1. 10. Sed ob pausam. occ. cum kamets penult: loco seq. רָאֲתָה vidit, Isa. 64. 3. & cum הָ aff. 3. rad. he mutatur in thau fæm. ante aff. sic: רָאָתְךָ vidit te, Job. 42. 5. Item occ. etiam 3. f. m. præt. kal, cum וְ cop. vel conv. præf. locis seq. וְרָאָה & vidit, videbit, Ex. 12. 23.. 33. 10.. 34. 10. Le. 13. 3, 6, 8, 10, 13, 15, 20, 25, 30, 32, 34, 39, 43, 50, 51, 55.. 14. 3, 37, 39, 44, 48.. 20. 17. Num. 21. 9. 1 Sam. 14. 54. Eccl. 3. 13. Isa. 21. 7. Jer. 22. 10. Ezech. 33. 3.. 39. 15. sed cum affixis 3. rad. he, pro more talium, abjicitur; ut cum הָ & הוּ aff. cui utrique וְ conv. est præf. ut & cum הּ & ם aff. absque præf. ut seq. וְרָאֻהוּ & videbit te, Exod. 4. 14. רָאֻהוּ vidit eum, 1 Sam. 23. 22. 2 Reg. 2. 12. וְרָאֻהוּ & inspiciet eum, Lev. 13. 3, 5, 17. 27, 36. רָאֻהּ vidit illam, Job. 28. 27. רָאֻם vidit eos, Gen. 32. 2. Jer. 39. 4. Item 2. f. m. præt. kal occ. cum he parag. add. idque. vel plenè cum jod, vel. def. cum chirek tantùm absque jod penult. cui priori plenæ formæ וְ cop. vel conv. est etiam præf. רָאִיתָה vel רָאֲתָה vidisti, 2 Sam. 18. 21. Psal. 10. 14. Lam. 3. 59, 60. וְרָאִיתָה & aspexeris, Num. 26. 13. sed occ. etiam 2. f. m. juxta normam, plenè cum jod penult. & absque he parag. in fine, locis seq. רָאִיתָ vidisti, Gen. 20. 10. Deut. 1. 31. 1 Sam. 19. 5. 2 Sam. 18. 11. Psal. 31. 8.. 35. 22.. 50. 18. Prov. 26. 12. Isa. 58. 3. Jer. 33. 24. Dan. 8. 20. Ult & in 2. f. f. est & occ. loco seq. רָאִית vidisti, 1 Sam. 28. 13. Item occ. etiam 2. f. m. præt. kal, cum וְ cop. vel conv. & cum הֲ interrog. præf. ut & cum וְ cop. præf. & יְ aff. ut seq. וְרָאִיתָ & videbis, videas, videris, Exod. 33. 23. Deut. 4. 19.. 20. 1.. 21. 11. Jer. 51. 61. הֲרָאִיתָ nunquid vidisti, 1 Reg. 20. 13.. 21. 29. Jer. 3. 6. Ezech. 8. 12, 15, 17.. 47. 6. וַיַּרְאִינִי & vidisti me, 1 Chron. 17. 17. sed sæpius 1. f. præt. kal occ. simpl. locis seq. רָאִיתִי vidi, Gen 7. 1.. 16. 13.. 31. 12.. 32. 30.. 33. 10.. 41. 19. Exod. 3. 7, 9.. 32. 9. Deut. 9. 13. Jud. 6. 22.. 14. 2. 1 Sam. 9. 16.. 13. 11.. 16. 1, 18.. 22. 9.. 25. 25.. 28. 13. 2 Sam. 18. 10, 29. 1 Reg. 22. 17, 19. 2 Reg. 9. 26.. 20. 5. 1 Chr. 29. 17. 2 Chr. 18. 16, 18. Neh. 13. 15, 23. Job. 4. 8.. 5. 3. Pf. 37. 28, 35.. 55. 10.. 65. 18.. 119. 96, 158. Pro. 24. 32. Eccl. 1. 14.. 2. 24.. 3. 10, 16.. 4. 15.. 5. 12, 17.. 6. 1.. 7. 17.. 8. 9, 10.. 9. 13.. 10. 5, 7. Isa. 38. 5.. 44. 16.. 57. 18. Jer. 4. 23, 24, 25, 26.. 7. 11.. 13. 27.. 23. 13, 14.. 30. 6.. 46. 5. Ezech. 3. 22.. 10. 15, 20, 22.. 11. 24.. 16. 50.. 43. 3. Dan 8. 4, 6.. 9. 21. Hos. 6. 10.. 9. 10, 13. Amos. 9. 1. Hab. 3. 6. Zach. 1. 8.. 4. 2.. 9. 8. Item occ. etiam 1. f. præt. kal, cum וְ cop. vel conv. præf. & cum הָ aff. absque præf. sed cum וְ aff. simpl. & cum וְ conv. præf. Ut & cum וְ cop. præf. & הָ aff. ut seq. וְרָאִיתִי & videro, videbo, vidi, Exod. 12. 13. 1 Sam. 19. 3. Esth. 8. 6. Eccl. 2. 13.. 3. 22.. 4. 4.. 8. 17. Ezech. 37. 8.. 41. 8. Dan. 10. 7.. 12. 5. רָאִיתִיךָ vidi te, Job. 8. 18. רָאִיתִיו vidi eum, Gen. 44. 28. Deut. 33. 9. וּרְאִיתִיו & vidi eum, Dan. 8. 7. וּרְאִיתִיהָ & videbo illum, Gen. 9. 16. sed sæpiùs itidem occ. in 3. pl. præt. kal. simpl. locis seq. רָאוּ viderunt, Gen. 9. 23. Exod. 10. 6, 23. Deut. 4. 9.. 7. 19.. 29. 3.. 10. 21.. 11. 7.. 21. 7. Josh. 8. 21. Jud. 2. 7. 1 Sam. 6. 16, 19.. 12. 24.. 13. 6..

24.10. 2 Sam. 10.14. 1 Reg.3.28. 2 Reg.13.21.. 20. 15. 1Chron.19.15. Ezr.3.12. Eſth.9.26. Job.2.13..3. 16..9.25..19.27..37.21. Pſal.48.6..68.25..69.33.. 95. 9..98.3..107.24..139.16. Prov.25.7. Iſa.5.12..65..9. 1..39.4..41.5..52.15..66.19. Lam.1.8. Ezech.12.7..13. 3. Dan.10.7. cui etiam 3. pl. præt. kal, ! cop. vel conv. eſt præf. ut & יִ , הִ , & הָ ſunt aff. abſque præf. ut ſeq. וְרָאוּ & viderunt, videbunt, Exod,34.35. Deut.28.10.. 29.20. Pſal.97.7. Iſa.40.5..52.10..62.2..66.18,24. Eze. 16.37..20.48..29.21. Zach.4.9. רָאוּנִי viderunt me, Job.29.8. רָאוּךָ viderunt te, Pſal. 77. 17, Hab. 3. 9. רָאוּהָ viderunt eam, Cant. 6. 9. Lam.1.7. ſic & in 2. pl. m. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. & הָ interrog. præf. & in 2. pl. f. cum ו cop. præf. ſed in 1. pl. ſimpl. prout ſequuntur. רְאִיתֶם vidiſtis, Gen.45.12. Exod.14.13..19.4..20.22. Deu.1.19..4.15..29.2. Joſh. 23.3. Jud.9.48. Can.3.3. Iſa.22.9,11. Jer.41.2. וּרְאִיתֶם & videbitis, Exod.16.7. Num.13.18..15.39. Jud.21.21. 1 Sam.6.9. 2 Reg.10.3. Iſa.66.14. Ezech.14.21. Mal.3. 18. הֲרְאִיתֶם an vidiſtis, 1 Sam.10.25.. 17.25. 2 Reg. 6.32. וּרְאִיתֶן & videbitis, Exod.1.16. רָאִינוּ vidimus, Gen.26.28.. 42.21. Num.13.28,32,33. Deut.1.28..5. 24. Jud.13.22..18.9. Pſal.48.9..74.9..90.15. Jer.44. 17. Lam.2.16. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. רֹאֶה vel רוֹאֶה videns, Gen.13.15..31.8,43.. 39. 23. Exod.22.9, Jud.9,36. 1 Sam.26.12. 2 Sam.18.27. 1 Reg.22.25. 2 Reg.2.19..7.2,19..9.17..23.17. 2 Chron. 18.24. Eſth. 5.13. Eccl.8.16. Jer.1.11,13.. 7.17.. 20. 12..24.3.. 32.24. Ezech.8.12..9.9..40.4 Amos.7.8..8. 1. Zach.5.2. רוֹאֶה videns, Pſal.54.9. cui etiam formæ ſ. m. ben. kal, ! cop. הָ interrog. & הָ dem. præf. ut & cum ! & נִי , ob pauſam, cum camets pro tseri, & נִי aff. ut ſeq. וְרוֹאֶה & videns, Eccl.11.4. הֲרוֹאֶה vel הָרוֹאֶה an vides, 2 Sam.15.27. Ezech. 8. 6. הָרוֹאֶה videns, Jud.19.20. 1 Sam.9.9,11,18,19. 1 Chro.9.22.. 26.28..29.29. 2 Chron.16.7.10. Iſa.28.4. רוֹאֵנִי videns me, Gen.16.13,14..24.62. רוֹאֵנִי videt me, Iſa.47.10. רוֹאֲנוּ videt nos, Iſa.29.15. Item in forma pl.m. part. ben. kal, occ. ſimpl. & cum הָ & לְ præf & in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum לְ & מְ præf. רוֹאִים videntes, Exod.20.18. Deut.4.12. Jud.13.19,20.. 2 Chron.7,3.. 29,8..30.7. Neh.2.17. Job.34.26. Iſa.32.3. Hag.2.3. הָרוֹאִים videntes, Num.14.22. Jud.16.27. לָרְאִים ad videntes, Iſ.30.10. רוֹאֵי videntes. Eſth.1.14. לְרוֹאֵי videntibus, Eccl.7.11. מֵרוֹאֵי ex videntibus 2 Reg.25.19. Jer.52.28. Item occ. etiam forma pl. m. conſtr. cum יֵ- , הִ , יוּ , יֵ , הָ , & הֶם aff. ut ſeq. רוֹאֵי videntes me, Pſal.22.8..31.12. רוֹאֶיךָ videntes te, Iſa. 14. 16. Ezech.28.18. רוֹאֲיִךְ videntes te, Nah.3.7. רוֹאָיו videntes eum, Job.20.7. רוֹאֶיהָ videntes eam, Eſth.2. 2.15. רוֹאֵיהֶם, videntes eos, Iſa.51.9. Item in forma ſ. f. part. ben. kal, occ. loco ſeq. רוֹאָה videns, Prov. 20.14. Sed ſæpiùs in forma pl. f. ſimpl. ſcil. & cum הָ dem. præf. ut ſeq. רוֹאוֹת videntes, Gen.45.12. Deut. 2°.32. 2 Sam.24.3. 1 Reg 1.48. Iſ.30.20. Jer.20.4..42. 2. הָרוֹאוֹת vel הָרֹאוֹת idem, Deut.2. 21..4.3..11.7. Eccl.12.3. In infin. kal, occ. vel cum ſcheva, vel cum kamets in forma cum cholem ante he in ult. ut & in forma cum kamets ante cholem tantùm in ult. idque ſimpl. & cum ! cop. præf. ſicut etiam ! cop. eſt præf. priori formæ cum he in ult. poſt cholem: ut ſeq. רְאוֹת videre, Gen.48.11. רָאוֹ videndo, Exod.3.6. 1 Sam. 1.11. רָאוֹ videndo Gen.25.28. וְרָאוֹ & videndo, Iſa.6.9. וְרָאוֹה & videndo, Eccl.9.11. Item occ. etiam infin. kal. cum kamets penult. in forma regulari quieſcentium 3. rad. he, cum וֹת , in ult. loco ſeq. רָאוֹת videre, Iſa.42.20. ſed ſæpiùs venit hæc forma cum וֹת , in fine poſt ſcheva penult. idque ſimpl. & cum בְּ , וּבְ , & כְּ וְכְ præf. ut ſeq. רְאוֹת videre, Exod.10.28,29. Num.35.22. 1 Sam.17.28. בִּרְאוֹת in videndo, 1 Chron. 21.28. 2 Chron.26.5. וּבִרְאוֹת & in videndo, 2 Chron. 12.. כִּרְאוֹת vel ſine Vau, juxta videre, Gen.21.30.. 33.10. Joſh.8.14.1 Reg.16.18. 18.17..22.32,33.2 Reg. 4..25..5.22. 2 Chron.18.31,32. Eſth.5.2. Job.10.4. Jer. 41.17. וְכִרְאוֹת & juxta videre, 1 Sam.17.55. Eſth.5. 9. ſed ſæpius occ. ead. hæc forma cum לְ præf. ſimpl. locis ſeq. לִרְאוֹת videre, ad videndum, Gen.2.19..8. 8..11.5..34.1..42.9,12..44.23,26. Exod.3.4..19.5..19. 21. 33.20. Lev.14.36. Num.4.20..32.8. Deut.29.4. Jud.14.8. 1 Sam.3.2..4.15..5.13..15.35..19.15. 2 Sam. 3.12. 1 Reg 9.12..14.4. 2 Reg.8.29.. 9.16. 2 Chron.22. 6. Eſth.3.4. Job.7.7. Pſal.14.2..53.3.. 16.10..27.13.. 34.13..40.13.. 41.7..63.3.. 106.5.. 113.6. Eccl.1.8..2. 12..3.29..11.7. Cant.6.11. Iſa.42.18. Jer.1.12..20.18. Ezech.12.2. Hab.2.1. Zach.2.2. prout etiam occ. cum וְ & מִ præf. וּלְרָאוֹת & videre, Eccl.3.18. 8.16,17. מֵרְאוֹת vel מֵרְאֹת a videndo, Gen.27.1. Pſ.69.24..119. 37. Iſa.21.3..33.15..44.18. Hab.1.13. cui etiam formæ cum ſcheva ante וֹת , הָ , & in pauſa, הָ , כֶם , וֹ , הוּ , & הֶם ſunt aff. quibus etiam בְ , כְ , לְ , & וְכְ ſunt. præf. prout ordine ſequuntur. רְאוֹתִי videre me, Gen.46.30. בִּרְאוֹתִי in videndo me, Dan.8.2,15. רְאוֹתְךָ videre te. Exod.10.28 לִרְאוֹתְךָ ad videndum te, 2 Sam. 13.5. כִּרְאוֹתְכֶם juxta videre vos, Joſh.3.3. בִּרְאוֹתוֹ vel ſine Vau, in videndo ipſum, 2 Sam.24.17. Iſa.29. 23. כִּרְאוֹתוֹ vel ſine Vau, juxta videre ipſum, Gen. 44.31. Jud.11.35. 2 Reg.6.21..23.29. לִרְאוֹתוֹ ad videndum eum, 2 Sam.13.6. כִּרְאוֹתָהּ juxta videre eam, Gen. 39. 13. לִרְאוֹתָהּ videre ipſam, Deut. 28. 68. בִּרְאוֹתָם vel ſine Vau, in videre ipſos, Ex.13. 17. 1 Sa. 13.24. 2 Chr. 15.9. כִּרְאוֹתָם vel ſine vau, juxta videre eos Jud.14.11. 2 Reg.12.11. וְכִרְאוֹתָם & juxta videre eos, 2 Chr.24.11. לִרְאוֹתָם videre eos Ex.18.13. Item occ. etiam infin. kal, cum לְ præf. ante formam, præter normam, cum Vau mobili loco 3. rad. he ante הָ parag. add. in fine: ſic, loco ſeq. לִרְאוֹת ut aſpiciant, Eze. 28.17. In imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. רְאֵה vide, Gen.27.27..31.50..37.14..41.41.. Exod.4.21..7.1..31. 2.. 33.12. Deut.1.8,21. 2.24,31.. 4.5.. 11.26..30.15. Joſh.6.2.. 8.1. 1 Sam.24.11.. 26.16.. 2 Sam.7.2. 15.3.. 24.22. 1 Reg.12.16. 1 Chron. 21.12,23.. 28. 10. 2 Chr. 10.16. Job.40.12. Pſal.9.14.. 25.18,19.. 84.10..119. 153,159. Prov.5.6. Eccl.1.10.. 7.13,14,27,29.. 9.9. Jer.1.10.. 40.4. Lam.1.9,11,20.. 2.20. Ezech.4.15.. 40.4. Zach.3.4.. 6.8. cui etiam ſ. m. imper. kal, ו cop. eſt præf. locis ſeq. וּרְאֵה & vide. Gen. 13.14.. 31.12. Exod.25.40.. 33.13. Num.27.12. Deut.3.27.. 32.49. 1 Sam.24.11.. 2 Sam.24.13. 1 Reg.20.22.. 2 Reg.9.2.. 10. 16..19.16. Job.10.15..22.12..35.5..40.11. Pſa.37.37.. 59.5..80.15.. 128.5,6. 129.24..142.5. Eccl.2.1. Iſa. 37.17..63.15. Lam. 5.1. Ezech. 8.9.. 44.5. Dan.9.18. Zach.5.5. Item occ. etiam imper. kal, ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. præf. וּרְאִי & vide, 1 Sam.25.35. 1 Reg.17.23. Jer.2.23. וּרְאִי & vide, Jud.16.8. 1 Sam. 29.17. Pſal. 45.11.

45.11. Iſa.49.18..60.4. Jer.2.19.. 3.2. Sicut & in pl. m. imper. kal. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. locis ſeq. רְאוּ videte, Gen.39.14. Exod.10.10.. 16.29.. 35.30. Deut.32.39. Joſh.2.1..8.4,8..22. 28..23.4. 1 Sam.14. 30.. 16.17. 2Sam.13.28.. 14.30.. 15.28. 2Reg.6.32. 2Chron. 19.6. Jer. 2.31. Hab. 1. 5. וּרְאוּ & videte, Exod. 14. 13. 1Sam.12.16,17.. 14.17,40..23.22,23. 1Reg.20.7. 2Reg.5.7..6.13..7.14..10.23..30.6. 2Chr. 20.17. Pſalm.34.9.. 66.5. Iſa.6.9.. 40. 26. Jer.2.10.. 5.1..6.16.. 7.12..13.20. Lam.1.12,18. Amos.3.9..6.2. & in pl. f. imper. kal, cum ו cop. præf. eſt & occ. loco ſeq. וּרְאֵינָה & ſpectate, Cant.3.11. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. locis ſeq. אֶרְאֶה videbo, videam. Gen. 21. 16.. 32,20.. 44 34. Num.11.15. Deut.18.16.. 32.20. 2Sam.13.5..14.32. Job.9.11..23.9..31.19,21,26. Pſa. 8.4..73.3..118.7. Eccl.2.3. Iſ.38.11. Jer.4.21.. 11.20.. 20.12. Mic.7.9. cui etiam 1. ſ. ו cop. & וֹ conv. ſunt præf. וְאֶרְאֶה & videbo, Gen.18.21. Exod.3.3.. 4.18. Deut.3.25. 1Sam.20.29. וְאֶרְאֶה & vidi, Joſh. 7. 21. Jud.12.3. Eccl.4.1,7. Iſa.6.1. Jer.31.25. Ezech.1.1,28.. 2.9..8.2,7,10..10.1,9..11.1. Dan.8.2,3..10.8. Zach. 5. 1..6.1. Sed occ. etiam 1. ſ. defectivè per Apoc.3. rad. he: viz. cum tſere penult. ante ſægol in ult. idque itidem poſt ו cop. & וֹ conv. præf. וְאֶרֶא & videbo, Iſa. 41.28. וְאֶרֶא & vidi; Gen.31.10.. 41.22. Deut.9.16. Neh.4.14. Prov.7.7. Jer.3.8. Ezech.1.4,9,15..22,13.. 44.4. Dan.10.5. Zach.2.1..5.9. Item occ. etiam ead. 1. ſ. fut. kal, cum ה aff. ut & cum ו conv. præf. & ה aff. & cum נִי aff. & cum ו cop. præf. at cum ם aff. abſque præf. ut ſeq. אֶרְאֶךָּ videbo te, 2 Reg. 3. 14. וְאֶרְאֶךָ & vidi te, Ezech. 16.6.8. אֶרְאֵנִי videbo eum, Num.23.9..24.17. Jer.23.24. וְאֶרְאֵנִי & videbo eum, Gen.45.23. אֶרְאֵם videbo eos. Jer.18.17. Item occ. etiam 2. ſ. m. fut. kal. plenè; locis ſeq. תֶּרְאֶה videbis, Exod.6.1..23.5. Num. 11.22.. 22.13. Deut.3.28..12. 12..22.1,4.. 28.34,67..32.52. 1Sam.1.11. 2Sam.2.13. 2Reg.2.10. Job.10.4.. 22.11.. 38.17,22. Pſal.25.17.. 37.34..91.8. Eccl.5.7. Iſa.33.19..58.7. Ezech.8.6,13, 15..12.6. Dan.1.12. ſed defectivè, ut ſuprà, per Apoc. 3. rad. he. & cum tſeri & ſægol, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. תֵּרֵא videbis, Prov.22.31. Obad.1.12,13. וְתֵרֵא & vidiſti, Neh. 9. 9. cui etiam 2. ſ. m. נִי, & וֹ ſunt aff. ſic: תֶּרְאֵנִי perſpicis me, Jer.12.2. תֶּרְאֵנִי videbis eum, Num.23. 13. & in 2. ſ. f. fut. kal. occ. vel præter normam, cum kateph pathach: vel cum ſcheva, juxta normam, in penult. ſub reſch ſic: תִּרְאִי videbis, Iſa.60.5. תִּרְאִי idem, Zeph.3. 15. item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. & plenè, locis ſeq. יִרְאֶה videbit, Gen. 22.8,14. Lev.13.31,53. Deut. 1. 35.. 23.15.. 32.36. 1Sam.16.7. 2Sam.14.24..16.12. Job.3.8.. 22.14.. 28. 24..31.4..34.21.. 37.24.. 41.27. Pſal.49.10,11.. 64.6.. 89.49.. 94.7.. 112.8,10.. 138.6. Prov.24.18. Iſa.6.10.. 17.8..21.5..26.10.. 28.4..53.10,11. Jer.12.4..16.6..17. 8..22.12..29.32.. Ezech.12.12,13.. 32.31.. 33.6. Dan. 1.10. Jon. 4.5. Mic.6. 9. cui etiam formæ plenæ ו cop. & וֹ conv. ſunt præf. וְיִרְאֶה & videbit, 2Reg. 6. 17. וַיִּרְאֶה & vidit. 1Sam. 17.42. 2Reg.5.21. Job.42.16. Ezech.18.14,28. Sed occ. etiam ead. 3. ſ. m. fut. kal, defectivè per Apoc. 3. rad. he, & cum tſeri in penult. & ſægol in ult. idque ſimpl. & cum ו cop. præf. וַיַּרְא videbit, Gen.41.33. Exod.5.21. 1Chron.12.17. 2Chron. 24.22. Job.20.17. וַיַּרְא & videbit, 1Sam.24.15. Jer. 23.18. Lam.3. 50. ſed ſæpiùs multò venit cum ו conv. præf. ante pathach & ſcheva, in hac ſcil. forma Apocopata, abſque 3. rad. he: ſic; וַיַּרְא & vidit, aſpexit, intuitus eſt, &c. Gen.1.4,10,12,18,21,31..6.5,12.. 8. 13. &c. ad Pſal.106.44. Iſa.59.15,16. Ezech.18.14. Hoſ.5.13. Jon.3.10. in 140. circ. l. Item occ. etiam 3. ſ. m. cum נִי aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum הוּ & הָ aff. & וֹ conv. præf. utrique. ſed cum נָּה aff. abſque præf. & rurſus cum ו conv. præf. & ם aff. ut ſeq. יִרְאֵנִי videbit me, Exod.33.20. וַיִּרְאֵנִי & vidit me, 2Sam.1.7. וַיִּרְאֵהוּ & vidit illum, Jud.19.3. וַיִּרְאֶהָ & vidit eam, Gen.38.15. יִרְאֶנָּה inſpiciet eam, Lev. 13.21,26. Deut.1.36. וַיִּרְאֵם & vidit eos, 2Reg. 2. 24. & in 3. ſ. f. fut. kal, occ. plenè; ſic: תִּרְאֶה videbit, Lev.20.17. Job.32.28. ſed defectivè per Apoc. 3. rad. he, & cum tseri & ſægol, occ. ſimpl. & cum ו cop. & וֹ conv. præf. ut ſeq. תֵּרֵא videbit. Zach. 9.5. וַתֵּרֵא & videbit, Mic.7.10. וַתֵּרֶא & vidit, Gen.3.6.. 16.4,5.. 21.9,19..24.64.. 30.1,9. Exod.2.2,5. Num.22.23,25, 27. Jud.16.18. Ruth. 1.18..2.18, 1Sam.25.23.. 28.12, 21. 2Sam.6. 16. 1Reg.10.4. 2Reg.11.14. 1Chron.15. 29. 2Chron.9.3.. 23.13. Jer.3.7. Ezech.19.5.. 23.11, 14. ſed occ. etiam 3. ſ. f. cum נִי aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum הוּ aff. & וֹ conv. præf. ſic: תִּרְאֵנִי videbit me, Job. 10.18. וַתִּרְאֵנִי & vidit me, Num.22. 33. וַתִּרְאֵהוּ & vidit eum, Exod.2.6. Item in 1. pl. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. & וֹ conv. præf. ut & cum ו cop. præf. & הוּ aff. ut ſeq נִרְאֶה videbimus, Pſal. 35.10. Cant.7.13. Iſa.5.19. Jer.5.12.. 42.14. וְנִרְאֶה & videbimus, Gen.37.20. 2Reg.7.13. Iſa.41.23.. 66. 5. וְנִרְאֵהוּ & vidimus, 1Sam.10.13. וְנִרְאֶהָ & videbimus eum, Iſa.53.2. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum נִי aff. poſt kibbuts pro ſchurek: ſic: תִּרְאוּ videbitis, Gen.43.3,5. Jud.7. 17. 1Sam.21.15. Reg.2.17. Job.6.21. Iſa.18.3..20.10. Jer.14.13.. 42.18. Ezech.14.23. וְתִרְאוּ & vidiſtis, Deut.29.17. 1Sam.17.12. תִּרְאֻנִי reſpiciatis ad me, Cant.1.6. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. locis ſeq. יִרְאוּ videbunt, Gen.12.12. Exod.16.32. Num. 14.23..32.11. Neh.4.8. Job.21.20..22.19. Pſal.27.18.. 40.4..49.20..107.42..115.5..135.16. Prov.23.33. 29. 15. Iſa 35.2..41.20..44.9..49.7..52.8. Jer.5.21. Eze. 12.3. Joel.3.1. Mic.7.16. Zach.10.7. cui etiam 3. pl. m. ו cop. & וֹ conv. ſunt præf. & nun parag. eſt etiam add. ut ſeq. וַיִּרְאוּ & videbunt, 2 Reg.5. 20. Pſal. 52. 8.. 86.17. וַיִּרְאוּ & viderunt. Gen. 6.2..12.14,15.. 37. 4,18,25.. 42. 35.. 50.15. Exod.5.19.. 16.15.. 24.10. Num.17.24..21.1..32.1,9. Joſh.8.20. Jud.1.24..3.24.. 9.55..16.24..18.7..20.36. 1 Sam.5.7..6.13..10.11..14. 16..17.51..31.7.2 Sam.10.6,19..13.12.2 Reg.3.22,.6. 20.1 Chr.10.7..19.6,19.2Ch.31.8.Neh.6.16.Ezec.20. 28. יִרְאוּן videbunt, Deut.4.28. Item, occ. ead. hæc 3. pl. m. cum נִי & הוּ aff. cui ult. ו conv. eſt præf. & kibbuts eſt pro ſchurek penul. ut & cum הָ Aff. abſq; præf. יִרְאוּנִי videbunt me, Pſ.119.74. יִרְאוּהוּ videbunt eum, Job.37.24. וַיִּרְאוּהוּ & viderunt eum, 2Reg.2.15. יִרְאוּהָ videbunt eam, Num.14.23. Denique, occ. etiam 3. pl. f. fut. kal ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic, תִּרְאֶינָה videbunt, 2 Reg.22.20. 2 Chron.34.28. Iſa.17.7..29.18.. 33.17, 20. Jer.32.4..34.3. Mal.1.5. Mich. 7. 10. וְתִרְאֶינָה & viderunt, Joſ.24.7.1 Reg.10.7.2 Chron.9.6. In niphal, נִרְאָה videndum ſe exhibuit vel oſtendit: viſus, conſpectus,

ſpectus, conſpicuus fuit, apparuit, comparuit, oſtenſus fuit: Bu. Lex. viſus eſt, i.e. apparuit, Av. conſpiciendum ſe præbere; in conſpicuo loco extare: Cocc. verbum enim hoc paſſivum cum Lamed, vel cum אֶל conſtrui ſolet; q.d. deferri viſionem ad aliquem; h.e. apparere alicui, Merc. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ה dem. & ו cop. vel conv. præf. נִרְאָה viſus fuit, apparuit, comparuit. Gen. 48. 3. Exod. 3. 16. 4. 1, 5. 16. 10. Lev. 9. 4. 14. 35. Num. 14. 10, 14. Jud. 13. 10. 1 Reg. 3. 5. 6. 18. 9. 2. 16. 12. 2 Chron. 1. 7. 3. 1. Pſal. 102. 17. Iſa. 16. 12. Jer. 31. 3. Ezech. 10. 1. Dan. 1. 15. 8. 1. הַנִּרְאָה qui apparuit, 1 Reg. 11. 9. Dan. 8. 1. וְנִרְאָה & inſpiciatur, oſtendetur, oſtenſus, viſus fuit, Lev. 13. 19, 7. 1 Sa. 1. 22. Prov. 27. 25. Jer. 13. 26. ut & in 3. ſ. f. occ. etiam ſimpl. & cum ו conv. præf. נִרְאָתָה viſum fuit, Jud. 19. 30. וְנִרְאֹתָה & videbitur, Gen. 9. 14. Item in 3. pl. præt. niph. eſt & occ. locis ſeq. נִרְאוּ viſi, -æ, -a, ſunt, Gen. 8. 5. 2 Reg. 23. 24. 2 Chron. 9. 11. Cant. 2. 12. In part. niph. ſ. m. occ. cum ה dem. præf. ſic. הַנִּרְאָה qui apparuerat, Gen. 12. 7. 35. 1. In Infin. niph. cum ל præf. occ. vel in forma cum cholem ante He in ult. vel in forma uſitata quieſcentium, 3. Rad. He: viz. cum ות in ult. idque ſimpl. & cum ל præf. ſic, לְהֵרָאֹה apparere. Jud. 13. 21. 1 Sam. 3. 21. הֵרָאוֹת apparere, Lev. 13. 14. לְהֵרָאוֹת comparere, 2 Sam. 17. 17. 1 Reg. 18. 2. Ezech. 21. 24. pro quo ult. לְהֵרָאוֹת occ. quaſi contractè, abſque he, Infin. niph. & cum ejus vocali tſeri ſub Lamed ante kamets penult. viz. ſic; לֵרָאוֹת ad comparendum, Exod. 34. 24. Deut. 31. 11. Iſa. 1. 12. plena autem forma hæc Infin. niph. cum ות in ult. occ. etiam cum ו Aff. idque ſimpl. & cum ב præf. ut ſeq. הֵרָאוֹתוֹ oſtendi ipſum, Lev. 13. 7. בְּהֵרָאוֹתוֹ in apparendo ipſum, Mal. 2. 2. Item, in Imper. niph. ſ. m. eſt & occ. loco ſeq. הֵרָאֵה oſtende te, 1 Reg. 18. 1. In fut. niph. 1. ſ. plenè, occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. אֵרָאֶה apparebo, oſtendam me, Lev. 16. 2. 1 Reg. 18. 15. וְאֵרָאֶה & apparebo, Pſal. 42. 3. ſed cum ו conv. præf. occ. etiam 1. ſ. def. per Apoc. 3. rad. He, ejuſq; vocalis ſægol præced. ſic, וְאֵרָא & apparui, Ex. 6. 3. Item, in 3. ſ. m. ſimpl. occ etiam vel plene, locis ſeq. יֵרָאֶה providebitur, conſpicietur, comparebit Gen. 22. 14. Exod. 13. 7. 22. 17. 34. 23. Deut. 16. 4, 16. Jud. 5. 8. Pſal. 84. 8. 90. 16. Iſa. 60. 7. Zac. 9. 14. vel def. per eand. Apoc. 3. rad. he abjectâ cum ſægol præced. loco ſeq. יֵרָא conſpicitor, Exod. 34. 3. Quæ forma def. per hanc Apoc. occurrit etiam cum ו cop. & ו conv. præf. וַיֵּרָא & apparebit, Lev. 9. 6. וַיֵּרֶא & apparuit, Gen. 12. 7. 17. 1. 18. 1. 26. 2, 24. 35. 9. 46. 29. Exod. 3. 2. Lev. 9. 23. Num. 16. 19. 17. 7. 20. 9. 31. 15. Jud. 6. 12. 13. 3. 2 Sam. 22. 11. 1 Reg. 9. 2. 2 Chron. 7. 12. Ezech. 10. 8. 19, 11. ſed in 3. ſ. ſ. fut. niph. occ. plenè ſimpl. & cum ו cop. præf. תֵּרָאֶה apparebit, videbitur, Lev. 13. 57. Iſa. 47. 3. וְתֵרָאֶה & appareat, Gen. 1. 9. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. ſimpl. & cum ו conv. & ו cop. præf. יֵרָאוּ comparebunt, videbuntur, Exod. 23. 15. 34. 20. 33. 23. 1 Reg. 8. 8. 2 Chron. 5. 9. וַיֵּרָאוּ & apparuerunt, 2 Sam. 22. 16. 1 Reg. 8. 8. 2 Chron. 5. 9. Pſal. 18. 16. וְיֵרָאוּ & inſpiciantur, Dan. 1. 13. In puhal (quaſi à præt. pihel) רֹאָה viſus eſt, conſpectus eſt: Bu. Av. prout occ. in præt. puhl 3. pl. loco ſeq. רֹאוּ videbantur, Job. 37. 21. In hiphil הֵרְאָה, vel cum ſægol ſub he hiph. הֶרְאָה videre fecit, i.e. monſtravit: Av. videre, frui, experiri, ſentire, aſpicere fecit vel effecit: videndum exhibuit, oſtendit, oſtentavit, demonſtravit: conſtr. cum accuſ. Bu. Lex. ut & cum gemino accuſ. rei ſcil. & perſonæ: & ſignif. facere, ut quis videat, Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. in forma cum ſægol, ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum נִי aff. poſt kamets ob pauſam, pro pathach penult. ſic: הֶרְאָה videre fecit, oſtendit, Gen. 41. 28. 48. 11. Exod. 27. 8. Num. 8. 4. וְהֶרְאָה & videre faciat, Eccl. 2. 24. הֶרְאַנִי oſtendit mihi, Ezech. 11. 25. & in forma cum chirek ſub he hiph. occ. cum נִי aff. poſt pathach penult. idque ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf ſic: הֶרְאַנִי oſtendit mihi, 2 Reg. 8. 13. Jer. 24. 1. 38. 21. Amos. 7. 1, 4, 7. 8. 1. וְהֶרְאַנִי & faciet ut reviſam, oſtendit mihi, 2 Sa. 15. 25. 2 Reg. 8. 10. & rurſus forma cum ſægol occ. cum נִי, הָ, & ם aff. ut ſeq. הֶרְאָנוּ oſtendit nobis, Deut. 5. 24. Jud. 13. 23. הֶרְאָךְ oſtendit tibi, Deut. 4. 36. הֶרְאָם oſtendit eis, 2 Reg. 20. 13. Pſal. 78. 11. Iſa. 39. 2. & in 2. ſ. m. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum נִי aff. ſic: הֶרְאִיתָ feciſti ut videret, Pſal. 60. 5. הֶרְאִיתַנִי feciſti ut viderem, Pſal. 71. 20. Jer. 11. 18. Item in 1. ſ. præt. hiph. cum ו conv. præf. occ. præter normam cum pathach ſub he hiph. & cum tſeri ante jod quieſcens in penult. loco ſeq. וְהֶרְאִיתִי & oſtendam, Nah. 3. 8. Item ead. 1. ſ. in forma cum ſægol, occ. cum הָ aff. & in forma cum chirek ſub he, & ם aff. idque vel def. cum chirek tantùm abſque Jod, vel plenè cum jod 1. ſ. in ult. ante ם aff. ut ſeq. הֶרְאִיתִיךָ feci ut videres, Deut. 34. 4. הֶרְאִיתִם oſtendi eis, 2 Reg. 20. 15. הֶרְאִיתִים oſtendi eis, Iſa. 39. 4. In part. hiph. ſ. m. eſt & occ. locis ſeq. מַרְאֶה oſtendo, Exod. 25. 9. Ezec. 40. 4. in infin. hiph. cum ל præf. eſt: לְהַרְאוֹת ad oſtendendum, Deut. 3. 24. Eſth. 1. 11. 4. 8. Item occ. infin. hiph. cum הָ vel pro eo הָ aff. cum ה parag. abſque præf. ſic: הַרְאֹתְךָ oſtendere tibi, Exod. 9. 16. הַרְאֹתָהּ oſtendere tibi, Ezech. 40. 4. Item infin. hiph. occ. contractè, abjectâ he, & cum ejus puncto pathach tranſp. ſub lamed præf. & cum הֶם: aff. vel plenè, cum ו aff. & ב præf. vel cum ם aff. abſq; præf. ſic: לְרָאוֹתָם ad oſtendendum vobis, Deut. 1. 33. בְּהַרְאוֹתוֹ in oſtendere ipſum, Eſth. 1. 4. הַרְאוֹתָם oſtendere ipſis, Joſh. 5. 6. Item occ. imper. hiph. 2. ſ. m. a plenâ formâ הַרְאֵה, cum נִי & נוּ Aff. ſic: הַרְאֵנִי oſtende mihi, Exod. 33. 18. הַרְאֵנוּ oſtende nobis, Jud. 1. 24. Pſal. 85. 8. Item occ. etiam imper. hiph. ſ. f. cum jod nota fæm. gen. in penult. ante נִי aff. loco ſeq. הַרְאִינִי oſtende mihi, Cant. 2. 14. In fut. hiph. 1. ſ. a ſimplici forma אֵרָאֶה: occ. cum הָ aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum הוּ aff. & ו cop. præf. ſed cum נִי aff. abſque præf. ut ſeq. אַרְאֶךָּ oſtendam tibi, Gen. 12. 1. Zach. 1. 9. וְאַרְאֶךָּ & oſtendam tibi, Jud. 4. 22. וְאַרְאֵהוּ & faciam ut videas, Pſa. 91. 16. אַרְאֵנִי faciam ut videat, Pſal. 50. 23. Mic. 7. 15. Item in 2. ſ. m. a ſimplici formâ תַּרְאֶה: occ. cum נִי aff. ſic: תַּרְאֵנִי facis ut videam, Hab. 1. 3. Item in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. & plenè, loco ſeq. יַרְאֶה oſtendet, Iſa. 30. 30. Sed cum ו conv. præf. ante pathach & ſcheva, occ. def. per Apoc. 3. rad. he ſic: וַיַּרְא & oſtendit, 2 Reg. 11. 4. Item occ. etiam ead. 3. ſ. m. cum נִי, & נוּ; Aff. יַרְאֵנִי oſtendet mihi, Num. 23. 3. Pſal. 59. 11. וַיַּרְאֵנִי & oſtendit mihi, Zach. 1. 20. 3. 1. יַרְאֵנוּ faciet ut videamus, Pſal. 4. 7. prout occ. etiam cum הוּ & ם aff. cum ו conv. præf. utrique, ſic:

fic: וַיַּרְאֵהוּ & oſtendit ipſi, Deut. 34. 1. 2 Reg. 6. 6. וַיֵּרָאֵם & oſtendit ipſis, Jud. 1. 25. 2 Reg. 20. 13. Iſa. 39. 2. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum ו conv. præf. & ם aff. loco ſeq. וַיַּרְאוּם & oſtenderunt ipſis. Num. 13. 26. In hophal הָרְאָה videri factus eſt, oſtenſus fuit, monſtratus eſt: Bu. Lex. Av. prout occ. in præt. hoph. 3. ſ. m. cum ו conv. præf. loco ſeq. וְהָרְאָה & oſtendetur, Lev. 13. 49. & in 2. ſ. m. præt. hoph. occ. cum jod quieſcente poſt tseri in penult. ſic: הָרְאֵיתָ oſtenſa eſt tibi, Exod. 26. 30. Deut. 4. 35. Unde in part. hoph. ſ. m. eſt & occ. loco ſeq. מָרְאָה videre factus eſt, exhibita eſt tibi videnda, Exod. 25. 40. In hithpael הִתְרָאָה fecit ſe videri; Av. aſpicere ſe mutuò, ſeu invicem: quod interdum eſt, coram dimicare, &c. Bu. Lex. Prout occ. in fut. hithp. à 3. ſ. m. יִתְרָאֶה; in 1. pl. ſic: נִתְרָאֶה videamus nos invicem, 2 Reg. 14. 8. 2 Chron. 25. 17. Item in 2. pl. m. fut. hithp. occ. ſimpl. ſed in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ſic: וְיִתְרָאוּ aſpicitis vos invicem, Gen. 42. 1. וַיִּתְרָאוּ & comparuerunt ſibi, 2 Reg. 14. 11. 2 Chron. 25. 21. Atque indè ex hac Rad. רָאָה ſunt varia nomina derivata, prout ſequuntur: viz. 1. No. רֹאֶה vel רוֹאֶה m. videns, participialiter: & ſubſtantivè, propheta: ut 1 Sam. 9. 9. כִּי לַנָּבִיא הָרֹאֶה nam qui Propheta hodie, antiquitus vocabatur (cum ה dem. præf.) videns: Bu. Lex. Quando autem eſt participium pertinet ad conjug. kal, Av. vel, ut nomen, eſt participium ſubſtantivè poſitum: viſio: Prophetia: Pag. Cocc. Av. vel viſio prophetica, Bu. Lex. & eſt formæ inſtar שׁוֹאָה a rad. שָׁאָה Pag. prout occ. cum בְּ præf. ſic, Iſa. 28. 7. erraverunt בְּרֹאֶה in viſione, id eſt prophetia, inquit R. D. Pag. hoc eſt non vident verum in meditatione Verbi Dei: Coc. Item 2. hinc etiam No. רָאִי vel רֳאִי; & in pauſa רָאי: m. viſus, viſio; aſpectus; conſpectio, conſpectus: Av. Bu. Lex. viſus; h. e. aſpectus, Cocc. prout occ. in alterutra hac formâ, (i. e. vel cum chateph-kamets, vel cum cholem penult.) ſimpl. & cum מ præf. ſic: רְאִי aut מֵרְאִי viſus, viſio, Gen. 16. 13. 1 Sam. 16. 12. Job. 7. 8. מֵרֹאִי à viſione, Job. 33. 21. Item 3. hinc No. רְאוּת idem: aſpectus: viſio: conſpectio: viſus; Pag. Bu. Coc. &c. Eccl. 5. 10. & quid reſtum domino ejus, niſi רְאוּת viſio oculorum ejus: Pag. Av. vel viſus oculorum, &c. 70. ὅταν ἐφθαλμοῖς Coc. hoc autem loco ſcribitur cum Jod punctato ſic; רְאוּת: ſed legitur per Vau Schurek רָאוּת: Bu. Lex. quidam autem ſumunt hoc No. quaſi eſſet conſtr. forma cum ſcheva ex abſol. forma cum kamets penult. רָאוּת: licet hæc forma abſol. non reperiatur in textu: Merc. Item 4. hinc etiam No. רְאוֹת ſ. viſio: i. e. prophetia prout occ. cum בְּ præf. ſic: 2 Chron. 26. 5. in diebus Zachariæ intelligentis בִּרְאוֹת in viſione, i. e. prophetia, Dei; vel in viſionibus Dei: Pag. Av. minus rectè quidam plurale eſſe credunt ſyntacticum ex רָאוּת abſoluto; ſuprà Iſa. 42. in infinito kal; ego nomen putarim factum ex infinito: Merc. qui prudens erat ad videndum deum, h. e. quem non latebant Dei verba & opera; qui mentem Dei, norat & habebat. eſt infin. kal (cum בְּ ſcil. præf.) quidam tamen hic legunt בִּירְאַת: & ſic 70. τῷ συνιέναι ἐν φόβῳ κυρίου: ſed non puto diſſidendum à lectione receptâ, Coc. רְאוֹת pl. f. n. viſio, viſiones: ut in loco cit. הַמַּבִּין בְּרֹאוֹת רֳאֵלֹהִים intelligentia viſionibus Dei. notatum hic à Doctis, in manuſcripto antiquiſſimo exemplari Palatino, eſſe בְּיִרְאַת in timore Dei, h. e. in rebus quæ ad Dei timorem pertinent: ſic quoque legitur & explicatur in R. Sal. & ſic Conc. Hebr. adducunt illud in rad. יָרֵא non in רָאָה; his addo veteres Talmudicos apud quos ſimiliter ſcriptum reperi בירואת, cod. ſotah, c. 9. fol. 48. in Maſorah tamen hæc lectio non eſt annotata; ſed vide eam 1 Chron. 21. 2, 8. & 2 Chron. 26. 5. Bu. Lex. fuit enim intentus quærendo Deo diebus Zachariæ, informantis in rebus pertinentibus ad timorem Dei; Hebr. in timoribus Dei: ſic enim habetur in antiquo manuſcripto exemplari emandatiſſimo bibliothecæ illuſtriſſimi Principis Electoris Palatini: & ſic legit R. Selomo antiquiſſimus in ſuis Commentariis: Jun. Item 5. hinc etiam No. cum Mem hæmant. viz. מַרְאָה m. viſio, viſus, aſpectus, vultus, ſpecies: Pag. Bu. &c. ὅραμα, ὄρασις: Cocc. prout occ. hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. locis ſeq. מַרְאָה viſus, viſio, aſpectus, vultus, Gen 12. 11. 24. 16. 26. 7. 29. 17. 39. 6. 41. 2, 3. 1 Sam. 17. 42. 2 Sam 11. 2. 14. 26. 23. 21. Eſth. 1. 11. 2. 2, 3, 7. Iſa. 53. 2. Dan. 1. 4. cui etiam abſol. formæ ו cop. ה dem. בְּ, כְּ & לְ ſunt præf. וּמַרְאֶה & aſpectus, Num. 12. 8. הַמַּרְאָה aſpectus, viſio, Gen. 41. 4. Exod. 3. 3. Ezech. 11. 24. 41. 21. 43. 3. Dan. 8. 16, 27. בְּמַרְאָה in viſione, Ezech. 11. 24. Dan. 9. 23. 10. 1. כְּמַרְאָה juxta ſpeciem, ſicut aſpectus, Num. 8. 4. Ezech. 8. 4. 41. 21. 43. 3. לְמַרְאָה ad aſpectum, Gen. 2. 9. Joſh. 22. 10. & in forma ſ. m. conſtr. cum tseri ſcil. in ult. pro ſægol: occ. ſimpl. & cum ו & כְּ præf. מַרְאֵה aſpectus, Lev. 12. 12. Eccl. 6. 9. Ezech. 1. 16, 28. 23. 15. וּמַרְאֵה & aſpectus, Exod. 24. 17. Lev. 13. 3, 32. Num. 9. 16. Ezech. 10. 9. Dan. 10. 6. כְּמַרְאֵה ſicut aſpectus, ſpecies, Lev. 13. 43. Num. 9. 16. Jud. 13. 6. Ezech. 1. 13. 14, 26, 27, 28. 8. 2. 10. 1. 40. 3. 42. 11. Dan. 8. 15. 10. 6, 18. Joel. 2. 4. ſed occ. etiam hæc ead. forma ſ. m. conſtr. cum יְ, לְ, מִ & וּמִ præf. וּכְמַרְאֵה & ſicut viſio, Ezec. 12. 3. לְמַרְאֵה ad aſpectum, Iſa. 11. 3. Ezech. 23. 16. מִמַּרְאֵה ab aſpectu, Deut. 28. 34. Ezech. 1. 27. 8. 2. וּמִמַּרְאֵה & ab aſpectu, Deut. 28. 67. Ezech. 1. 27. Item occ. etiam hoc No. cum ו cop. præf. & ־ aff. ut & cum הִ aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. & cum ה aff. eodem modo; מַרְאֵהוּ aſpectus tuus, Cant. 2. 14. מַרְאֵהוּ aſpectus, ſpecies ejus, Lev. 13. 30, 31. 1 Sam. 16. 7. Job. 4. 16. Cant. 5. 15. Iſa. 52. 14. Ezech. 40. 3. Joel. 2. 4. וּמַרְאֵהוּ & aſpectus ejus, Lev. 13. 34. Jud. 13. 6. מַרְאֵהוּ aſpectus ejus, Lev. 13. 4. 20. וּמַרְאֵהוּ & aſpectus ejus, Lev. 13. 25. In forma pl. m. abſol. מַרְאִים viſiones aſpectus pl. &c. Sed occ. tantum in forma pl. m. conſtr. cum יִ præf. ut & cum ־ֵי, ־ַי & ־ֵי aff. & abſque præf. ſed cum הֶם & הֶן aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. utrique; prout ſequuntur, וּבְמַרְאֵי & in aſpectibus, Eccl. 11. 9. מַרְאֵינוּ aſpectus noſter, Dan. 1. 13. מַרְאֵיךָ aſpectus tuos, Cant. 2. 14. מַרְאֵי aſpectus ejus, Job. 40. 28. מַרְאֵיהֶם ſpecies illorum. Ezech. 1. 13. 10. 22. Dan. 1. 15. וּמַרְאֵיהֶם & ſpecies eorum Exec. 1. 16. 10. 10. מַרְאֵיהֶן ſpecies illorum, Ezech. 1. 5. Nah. 2. 5. וּמַרְאֵיהֶן & ſpecies illorum, Gen. 41. 21. Lev. 14. 37. Item, 6. hinc etiam No fem. idem ſignificans cum maſc. præced. ſcil. מַרְאָה ſ. viſio, apparitio conſpectio, &c. Av. prout occ. in forma hac ſ. f. cum ה & בְּ pro בָּהּ dem. præf. ſic, הַמַּרְאָה viſionem, 1 Sam. 3. 15. Dan. 10. 7, 8. בְּמַרְאָה in viſione, Num. 12. 6. Dan. 10. 17. Item, occ. etiam

etiam hoc No. in forma pl.f. simpl. & cum וֹ & בְּ præf. ut ſeq. מַרְאוֹת viſiones, Ezech. 1.1. וּמַרְאוֹת & viſiones, Ezec 43.3. בְּמַרְאוֹת in viſionibus, Gen. 46.2. Ezec. 8.3. 40.2. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus rad. רָאָה ex Bu. Conc. eſt ſpeculum: idque ſcil. in 1. no. רְאִי m. ſpeculum: quia objecta videnda refert: Bu. Lex. prout occ. cum כְּ præf. loco ſequente; כִּרְאִי ſicut ſpeculum, in Job. 37. 18. Et 2. in no. fæm. præced. מַרְאָה: viz. in ejus forma pl.f. מַרְאוֹת, ſpecula: Pag. Bu. &c. prout occ. cum בְּ præf. ſic, Exod. 38.8. & fecit concham æneam, & baſin ejus æneam, בְּמַרְאוֹת הַצֹּבְאוֹת e ſpeculis: Bu. Conc. Pag. ex ſpeculis mulierum: Bu. Lex. ex ſpeculis fœminarum agminatim accedentium: Cocc. è ſpeculis mulierum turmatim convenientium: i.e. ex ſpeculis oblatis à mulieribus, quæ ſtudio pietatis turmatim accurrebant ad offerendum Deo: ſic accipitur verbum, in 1 Sam. 2.22. Jun. Hoc autem in loco Beth ponitur vice præp. Mem i. e. ex: ut R.D inquit: vide ſupra in עָבָא in part. fæm. plur. kal. Pag. & vide etiam ſimilem locutionem, Lev. 8. 22. Bu. Lex. Deindè, iii. ſignif. 3. hujus rad. רָאָה, eſt fædum, deforme viſu, deſpectum: & verbaliter, deſpicere, &c. Bu. Conc. prout occ. in Infin. kal, ex forma præter normam (pro רָאוֹה vel רָאֹה) viz. cum He parag. in fine, & He 3. rad. mutatà in vau mobile, Mer. Bu. Lex. ſic, רָאֲוֹת videre, vel contemnere, &c. Pag. venit autem hæc forma tantùm cum ל præf. ſic, Ezech. 28. 17. ante Reges ponam (ad verbum, poſui, quod & ſonare poteſt Cev.) te לְרָאוֹת בָּךְ ut videant, aut aſpiciant te: vel, ut contemnant te: ut quidam exp. inquit R.D. ſed prius inquit. rectius eſt. & ita Targum & Hieron. exp. ut cernerent te, Pag. in deſpectum tuum: Bu. Conc. nam quidam ſumunt pro nomine: Cocc. ut aſpiciant te: Bu. Lex. ad aſpiciendum te: eſt Infin. kal ad formam אַהֲבָה, יְרֵאָה: mutato ſcil. He in Vau: 70. παραδειγματισθῆναι; Coc. Aliis autem, ut dictum, eſt nomen רָאוֹן f. viſio: & ſic exp. coram regibus poſui te ad viſionem, vel ſpectaculum, &c. Sed poteſt quoque eſſe Infin. kal: ad videndum te, &c Av. regibus expoſui te, ut aſpiciant te: Jun. Item, occ. etiam in hac 3. ſignif. (juxta R.D. in Bu. Conc.) fut. kal, 3. ſ. & pl.m. ut & in 2. pl. m. cum יְ Aff. poſt kibbuts pro ſchurek: ut ſeq. יְרֵאֶה deſpicit, Job. 41. 26. יִרְאוּ, deſpiciunt, Pſal. 22. 18. תִּרְאוּנִי deſpiciatis me, Cant. 1. 6. Item ex rad. in hàc 3. ſignif. in Bu. Conc. locantur nomina ſeq. 1. no. adject. fæm. cum Mem heemant. vel, no. ex part. hophal formatum; viz. מוֹרָאָה f. deſpecta: Bu. Conc. Eſt autem cum cholem loco kam. chat. inquit R.D. Cev. ſi ſcil. ſumatur pro ipſo part. hophal, & ſic exp. in Zeph. 3. 1. Væ מוֹרְאָה fædatæ & inquinatæ civitati, ſpolianti, aut prædanti: Pag. Alii autem exp. monſtroſam: ut vim nominis habeat: ſicut & infrà מְרֹאָה; quod vide; & ſic infrà, רוֹאִי, pro inquinamento & ſordibus: viz. per Antiphraſin: à cujus nimirùm aſpectu quis abhorret; Merc. Cev. Væ monſtroſæ: aut ſpectatu horrendæ: Sed R. Joſhua, Væ rebelli, vel contumaci: quaſi à rad. מָרָה ut Aleph ſit loco 3. Rad. He; alii autem exp. Væ inquinatæ: viz. ex ſignif. nominis רְאִי: illic etiam vide: Bu. Lex. הוֹי מוֹרְאָה וְנִגְאָלָה: Væ viſione affecta, & aſſerta, ſcil. à Rege Chriſto: urbs opprimens: eſt autem pro part. hophal, מָרְאָה: ut הָעֲלָה præt. hoph. pro הֶעֱלָה; 70. reddunt ἡ ἐπιφανὴς καὶ λελυτρωμένη πόλις: q.d. monſtrata: ἐπιδειχθεῖσα: vel poſſit reddi περιστιλμένη: quâ phraſi, dicitur, ut quædam editiones habent, Jud. 13, 13. περιστειλήμεθα τοῦτο πάντα: ſignificatur exhibitio Chriſti promiſſi ad eum videndum: Cocc. 70. ὁ illuſtris & redempta: Hieron. Væ provocatrix, & redempta: ſed R. Sal. Væ fædatæ & inquinatæ: & R. Moſe, fædatæ & redemptæ: Pag. Væ ingluviei, & contaminatæ: civitati huic opprimenti. Vocem autem, ingluviei, ita accipimus, ut Lev. 1. 16. eſt autem metaphorica Jeruſchalaimorum deſcriptio: nam quemadmodum avium ingluvies alimenta concipit, & ſordes cum alimentis plurimas: ita etiam innuit Propheta Jeruſchalaima fuiſſe conceptaculum, quo reges, principes, & ſacerdotes, omneis Judeæ opes & omnes ſordes congeſſerunt: quarum illas ex officio debuerant populoribus diſtribuere, has verò é regno toto tanquam ex alvo ejicere. Quamobrem etiam urbem ſimpliciter ingluviem vocat: qua in appellatione auxeſis eſt elegantiſſima: q.d. eam non cum onocrotalo, ſed cum onocrotali ingluvie eſſe comparandam: Jun. Sed occ. etiam ipſa regularis forma part. hoph. f.m. in loco ſupra cit. Ex. 25, 40. ſic ſecundum exemplar eorum, אֲשֶׁר אַתָּה מָרְאֶה quod tu videre fis: Pag. q.d. quod tibi demonſtratur, Merc. ſecundum formam &c. quæ tibi videnda exhibita eſt: Bu. Lex. Cocc. h.e. quam ut videres, de te factum eſt. Cocc. ſecundum normam illius quam tu factus es videre in monte: Av. Hebr. quam factum eſt ut tu videres: ſic infrà 26. 30. Jun. Item, ad hanc 2. ſignif. in Bu. Conc. refertur etiam 2. no. רְאִי ſpectaculum, videndum ſcil. vel, ut alii, inquinamentum: Pag. Quidam exp. viſum; id eſt monſtrum; Merc. Prout occ. cum כְּ præf. ſic, Nah. 3. 6. & ponam te, כִּרְאִי ſicut ſpectrum, Bu. Conc. tanquam inquinamentum: Pag. vide ſupra in præced. no. ex part. hoph. Merc. ut ſtercus: 70. ὡς παράδειγμα, ut exemplum, Cocc. & diſponam te, ut ſpeculum; i.e exemplum, quod ſcil. omnes intueantur. R. Sal. זֶבֶל fimum, ſtercus: Ab. Ezra עָנִיף inquinamentum, à quo, ſcil. omnes viſum avertunt: hinc juxta quoſdam præced. מוֹרָאָה inquinata, fædata: monſtroſa: quæ fædum ſpectaculum & monſtrum eſt: vide etiam No. ſeq. Bu. Lex. diſponamque te ut ſpeculum: i. e. faciam ut exemplum ſis aliis omnibus in memoriam ſempiternam: Jun. Item, 3. huc etiam refertur No. מְרֹאָה f. veſicula avium, ubi manent ſordes: eſt enim, inquit R. D. פֶּסֶק, id eſt veſicula gutturis: Pag. at à ſordibus potiùs dictam puto, quorum eſt receptaculum: quàm quod proſtet aſpectui, ut quidam volunt: Merc. ingluvies: veſicula gutturis in avibus: quæ & cibi & ſordium receptaculum eſt: unde Ab. Ezra מְקוֹם רְאִי explicat. Chaldaicè & Rabbinicè vocatur פֶּסֶק: Bu Lex. Ingluvies: 70. τὸν πρόλοβον: Cocc. ingluvies fœda, Bu. Conc. in forma f.ſ. conſtr. מְרֹאַת: prout occ. cum וֹ Aff. Lev. 1. 16. ſic: & removebit מְרֹאָתוֹ, veſiculam ejus, &c. Pag. ingluviem ejus: Bu. Lex. Jun. Atque hinc juxta quoſdam Zeph. 3. 1. Væ מוֹרְאָה ingluviei: i. e. urbi Jeruſalem: quæ eſt quaſi ingluvies & receptaculum opum, per avaritiam, fraudem, & vim partarum, &c. Vide etiam ſuprà; Bu. Lex. Deindè, iv. ſignif. 4. hujus rad. רָאָה in Bu. Conc. eſt, conveniens eſſe: prout occ. in part. pahul kal, à ſ. m. רָאוּי, dignus, conveniens, congruus: & ſic deinceps apud Rabbinos frequens uſitatum

usitatum in utroque genere & numero: Bu. Lex. in ſ. f. רְאִיָּה, digna, conveniens, &c. prout occ. in textu forma pl f. cum ה dem. præf. ſic, Eſth. 2.9. & ſeptem puellas הָרְאוּיֹת dignas, ſeu convenientes, ut daret ei è domo Regis: Pag. q.d. viſas: i.e. quæ viſæ eſſent accommodatæ. Rabbini paſſim utuntur hoc participio in hoc ſignificatu. Unde quidam exp. viſendas: i. e. ſpectabiles, ſpecioſas. Kimchi inquit ſignificare חוֹבָה וְחוֹק id eſt debitum, ſeu quod convenit: & ſtatutum, i e, quod ordinarium eſt, & congruum cuique, Merc. R. D. exp. honorabiles: quæ eſſent dignæ, ſeu convenientes, ad miniſtrandum illi: Pag. puellas quas viſum fuit dare ipſi: Bu. Lex. convenientes, dignæ: Bu. Conc. &c. ſim. Denique, v. ſignif. 5. hujus rad. רָאָה in Bu. Conc. eſt No. avis immundæ, videntis in longinquum, viz. in no. רָאָה f. cornix: avis à viſus acumine ſic dicta: ut Hebræi volunt: Bu. Lex. vultur; vel, juxta quoſdam, milvus: eſt genus vulturis: & nomen habet à viſu acuto; quòd procul quodlibet cernat: Av. pro hac voce alibi legitur: רָאָה: milvus, viz. in Lev. 11. 14. quaſi idem hæc duo ſint: Bu. Lex. Literæ enim ſimilis ſcriptionis interdum permutantur: ex Bu. Lex. Occurrit autem hoc Nomen cum יָהּ præf. loco ſequente, Deut. 14. 13. יְהָרְאָה, & Ixon: juxta Hieron. τὸν γύπα: i.e. vulturem: Ixos enim eſt avis de vulturis genere, alba, ſcil. & minor vulture. R.D. exp. הַדָּיָה, vulturem: Pag. Vel milvum: Merc. & cornix: Bu. Conc. Quidam etiam loci ſuprà cit. in hac rad. ſunt ulterius notandi. Ut ad Infin. niph. contractum, Iſa. 1. 12. לְרָאוֹת פָּנָי, ut compareatis in conſpectu meo: ubi פָּנַי eſt pro לִפְנַי, coram me. Sic alias, פָּנַי, cum hoc verbo junctum ponitur pro לִפְנֵי: Exod. 34. 24. Pſ. 42. 3. 1 Sam. 1. 22. &c. Bu. Lex. Item, Exod. 23. 15. לֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם nè conſpiciatur facies mea à vacuo. Abſque munere, abſque vero ſacrificio. Deus quodammodò in tabernaculo ſuo conſpectus eſt. Tamen, qui accedebat nihil videbat, niſi ſtructuram Tabernaculi & altare, &, quæ in eo adolebantur. Si non illa inhabitatio in Tabernaculo fuiſſet typus inhabitationis Dei in meliori tabernaculo, non fuiſſet dictum, Deum in illo Tabernaculo habitare, vel videri faciem ejus, In Tabernaculo Deus videtur oculo in oculum: (ut eſt hic & Iſ. 52. 8. ubi, extante Templo, adhuc, melius aliquid & verius in poſterum promittitur) quando Tabernaculum gerit, à quo verè denominatur filius hominis; Cocc. Item, ad præt kal, locus venit inſigniter notandus, viz. 1 Chron. 17. 17. וַתַּרְאֵנִי (al. תַּ) כְּתוֹר & vidiſti me ſecundum diſpoſitionem hominis dignitatis; Hieron. & feciſti me ſpectabilem ſuper omnes homines. Exponit R. Selom. in comment. æquaſti me, & adduxiſti me ad æqualitatem (ad verbum locaſti in ordine, vel potiùs numero) magnorum. Ac ſi d. parvus eram, & adduxiſti me ad æqualitatem (ad verbum, locaſti in ordine, (vel potiùs, numero) principum populi tui. Quia dixiſti mihi (v. 8.) & faciam tibi nomen magnum, ſecundùm nomen magnorum. כְּתוֹר ſecundùm menſuram (vel certè, ordinem, ſeriem & numerum) & exemplar (aut, ſimilitudinem) &c. R. D. diſpoſitionem. Vide Expoſitionem in rad. תּוֹר. Pag. Merc. Item, notandus locus, Gen. 16. 13. nonne etiam hic vidi אַחֲרֵי רֹאִי poſt videntem me? i. e. illa quæ ſunt poſt videntem mé, Pag. quo eod. verſiculo reperitur etiam cum chateph kamets; רָאִי videns me: ſed id nominaliter etiam quidam exponunt: Merc. vel, poſt. quam conſpectus eſt mihi & vidit afflictionem meam: Juxta R. D. ſed A. E. exp. nonne etiam hic vidi angelum Domini, poſtquam vidit Dominus afflictionem meam, quia ipſe me jugiter videt? & R. Selom nonne? &c. Eſt ſermo admirantis: nonne etiam hic in deſertis vidi nuntium Dei, poſtquam vidi eos in domo Abraham ubi eram aſſueta videre angelos? & ſcies (ſci. as) quòd erat aſſueta videre illos. Nam Manoach vidit Angelum ſemel, & dixit moriendo moriemur, Jud. 13. 22. hæc autem vidit quatuor vicibus, altera poſt alteram, & non expavit. Vel eſt nomen, id eſt, poſt viſionem meam: i.e. Prophetiam meam, ſicut ſcripſit R. Jacob. & eſt rectum (inquit R. D.) & ſic ſcripſit eſſe nomen illud, Iſa. 28. 15. & cum inferno (vel ſepulchro) fecimus חָזוּת viſionem: ad ſimilitudinem שְׁוָאָה quod habes in rad. שָׁאָה; & יוֹרֶה pluvia temporanea, ut ſuopte in loco dictum eſt. Hier. profectò hic vidi poſteriora videntis me: Pag. An etiam hucuſque vidi poſt videntem me: i.e. etiamne ita ex propinquo Deus videns & curans me, voluit mihi ſe conſpiciendum præbere? Cocc. Etiamne jam video poſt videntem me, vel poſt (viſionem) videntis me: i.e. etiamne lucem hanc aſpicio, & vivo? Synecdoche, unius functionis vitæ, pro totâ vitâ; cui ſimilis eſt, Exod. 24. 11. & 1 Sam. 14. 28. miratur enim Hagar ſe poſt Dei viſionem vivere: quia à conſpectu Dei aut Angeli, mortem ſecuturam putabant: ut infrà 32. 30. & Jud. 13. 23. unde Senſus verborum, poſt videntem me, eſt, poſtquam Angelus, cui nota eram, mihi apparuit: Jun. Item, occ. etiam idem hoc part. ben. kal, in uno aut altero loco hic notando, viz, Job. 7. 8. nec aſpiciet me oculus רָאִי videntis me: Pag. Ubi quidem in quibuſdam exempl. vox eſt Milrah: i.e. cum accentu in ult. ſed in exempl. emendatis eſt Milhel; i.e. cum pauſa in penult. & tunc exp. viſionis, ſeu aſpectus. Sed inveni in manuſcriptis Maſoram, duo eſſe penacuta. Milhel potiùs eſt: etſi ferè exemplaria repugnent: quòd primùm quidam crediderint eſſe benoni, cum Affixo. Satiùs autem eſt eſſe nomen abſque affixo, Merc. & ſic exponi etiam poteſt, non aſpiciet me oculus רָאִי (cum Accentu in ult.) viſus, aut viſionis: Hieron. viſus hominis: Confer Job. 33. 21. conſumetur caro ejus מֵרָאִי à viſu, ſeu viſione: i.e. nè videat: atque ita Targum, & R. D. &c. Eſt autem longum, cum accentu ſcil. in ult. quia eſt nomen דָּבָר, Dabar: Pag. i.e. nomen rei: h.e. ſubſtantivum nomen: Merc. Sed ut part. ben. kal, occ. cum affixo: Iſa. 47. 10. dixiſti, non eſt רוֹאֵנִי, videns me: i. e. qui me videat. Ubi Aleph eſt cum kamets, vice tſeri; ut inquit R. D. in Michlol & in lib. Rad. Pag. In libro quidem rad. habet, kamets eſſe loco tſeri: at in Michlol, ſicut & in comment. dicit eſſe pathach loco tſeri, utramque lectionem confirmant noſtra exemplaria, Merc.

Rad. 2. רְאֵם divus Hieron. nunc Unicornem, nunc Rhinocerotem vertit. Eſt autem Rhinoceros animal quadrupes habens in nare unum cornu, ut ait Plinius, genitus hoſtis Elephanto: cornu ad ſaxa limato præparat ſe pugnæ, in dimicatione maximè alvum petens, quam ſcit ſuis ictibus perviam. Solinus dicit repandum eſſe (i.e. recurvum) ejus cornu; & attritum cautibus

in mucronem excitare, pugnare cum Elephantibus, longitudine parem, breviorem cruribus. Pausanias affirmat Rhinocerotem duo habere cornua: alterum insigni magnitudine ex naribus extans; alterum quod supernè erumpit: exiguum quidem, sed validissimum. Compositum nomen a ῥὶν, ῥῖνος, quod nasum significat Græcis, & κέρας, κέρατος quod est cornu. Pag. Hoc malim esse unicornem, animans scil. quod in fronte cornu unum habet sublatum in altum, unde & nomen habet à rad. רוּם, quæ per aleph mobile pro vau interdum invenitur, ut infrà suo loco dicetur. Nam quod Deut.33. pluraliter dicitur, & cornua רְאֵמִים monocerotis: Kimchi pluraliter intelligit, pro monocerotum. R.Saad.ait esse fœminam animalis, quod Hebraicè dicitur אַקְו, de quo suo loco dictum est. Sed mirum sanè fit, inquit Elias, marem quidem esse mundum, non autem fœminam: Animal est ferum, fævum & prævalidum: forsan Hebræa vox tam unicornem, quam Rhinocerotem complectitur: etsi diversas species, ut vel ipsa nomina satis ostendunt. Si quidem Rhinoceros sonat naricornem, itaque cornu habet in naso: at monoceros in fronte, Merc. רְאֵם m. monoceros, unicornis: Bu.Lex. τὸ. μονόκερως: Aquila, ῥινόκερως. Aliis est Urus. Bocharto est capreæ genus aut Oryx: quem vide. Constat esse animal, valore, & proceritate aut elatione cornu præferendum tauro. Chaldæus etiam per רֵימָא exponit רֵישׁוֹן. Et Hebræi volunt esse animal unicorne. Cocc. Prout occ. in hàc forma ſ. m. cum Aleph in medio, locis seq. רְאֵם Monocerotis, Num.23. 22. Deut.33.17. Sed occ. etiam quasi in formà contractà cum jod quiescente in medio, pro Aleph, post Tseri: sic, רֵים Unicornis, Job.39.10,12. Et occ. etiam cum כְּ præf. in formà cum Aleph in medio, sed ante Jod quiescens post Tseri: sic, כִּרְאַיִם sicut monocerotis, Psal.92.11. Item in forma pl.m. occ. vel contractè absque Aleph, & cum Tseri tantùm in penult. vel plenè cum Aleph quiescente in Tseri penult. sic, רְמִים Unicornium, Psal.22.22. רְאֵמִים Unicornium, Psal.29.6. Isa.34.7. Item occ. etiam (sed in alia signif.) forma pl. f. רְאֵמוֹת quod quidam huc referunt, & vertunt corallium, &c. Sed id quære in rad. רוּם infrà, Merc. Cev. Bu. Lex. hic autem, Av. Radicem hanc aliter disponit: ut seq. רָאַם altus fuit, sublimis fuit, elevatus est: idem quod רוּם & רָמַם exaltatus est. Hinc Roma; urbs exaltata. Quomodò, juxta illum, verbaliter etiam venit in præt. kal, 3.ſ.f. cum ו conv. præf. sic, Zac. 14.10. וְרָאֲמָה & sublimis erit, &c. unde in part. ben. kal, à ſ.m. (ad formam quiescentium, 2.Rad.vau: sed cum Aleph quiescente post kamets, sic,) רָאֵם excelsus, & in fœm. רָאֲמָה excelsa: occ. in formà pl.f. sic, Prov.24.7. רָאמוֹת, excelsæ sunt stulto sapientiæ, &c. Atque indè deducit nomina seq.1.no. רְאֵם: Unicornis, habens sublime cornu, quod in altum tendit: Rhinoceros: &c. ut suprà jamjam explicatum est. Et 2. hinc etiam No. רֵים (cum Jod pro 2.Rad.Aleph post Tseri) Unicornis; & juxta nonnullos est Rhinoceros, à cornu sublimi: &c. de quo etiam vide suprà. Et 3.hic etiam locat No in formà pl.f. רָאמוֹת; Ramoth: corallia: lapides pretiosi, coloris viridis, & qui nascuntur in mari: sed de hoc, ut dictum, apud reliquos videnda radix רוּם.

Rad.3. ראשׁ m. est caput: dux, princeps: capitaneus: principium, initium: cacumen, vertex, Pag. summa: quia caput summum est & præcipuum in corpore membrum; hinc res summas, & præcipuas significat: interdum simpliciter pro persona, ut & Latinè, Jud.5. capiti viri, i.e. personæ virili. Pro summitate rei cujusvis, passim. Item pro potissimo rei, metaphoricè attollere caput alicujus, pro, aliquem evehere. Sumitur interdum velut adjectivè; כֹּוהֵן הָרֹאשׁ summus sacerdos. Est interdum temporis pro initio, unde & רִאשׁוֹן primus. Pro summà in numero, vel censu. Levare caput, pro, summam colligere, censum agere. Hinc, quidam putant Paulum verbum fecisse ad Eph.1. ἀνακεφαλαιώσασθαι, ad verbum ut recapitularet, i.e. recolligeret, in caput & summam revocaret omnia, &c. significat & præcipuam amaritudinem in aspide: fel, seu bilem: venenum, & herbam venenatam in agris copiosissimè provenientem, hodié nobis ignotam: de quo infrà in רוֹשׁ. Ex exemplis cuncta hæc, & si qua alia sunt, facile intelliges. Merc. רֹאשׁ: caput: hinc. scil, ut Latinum: vertex, summitas, fastigium: principium: summa: præstantissimum, præcipuum, primarium. Item, venenum, Deut.32.33. Cicuta, herba venenosa, Deut.29.18. Item fel, amaror, Pſ.69.22. Bu. Lex. Caput, κεφαλὴ; capitaneus, Metaph. præcipuus, summus, qui est caput & initium alicui rei: Item, fel quod est in capite serpentis. Hinc ἄριστος optimus, qui est caput rei: ἀρίστᾱω prandeo; i.e. convivium optimum habeo: ἀριστίζω præbeo prandium optimum: Av. In Bu Conc. Rad. hæc duo signif. 1. Caput, latè; & in hac signif. frequens occ in textu & ordine Conc. ut seq. In forma simpl.ſ.m. רֹאשׁ, caput, principium, &c. Gen. 3.15..40.20..47.31..48.14,17. Exod.12.2..17.10..19. 20. &c. Job.20.16..22.12..29.25. Psal.22.8..44.15.. 63.22..83.3..110.6,7..119.160.. 137.6..140.10..141. 5. Isa.1.5,6..7.8..9.13..19.15..28.1,4..30.17..37.22. &c. ad Jon.4.8. Hab 3.12,13, &c. in 150.circ.l. Cui etiam formæ simpl.ſ.m. varia sunt præfixa: prout occ. cum ו cop. præf. locis seq. וְרֹאשׁ & caput, Deut.32.33. Jud. 7.25..9.37.1 Sam.5.4..17.57.2 Sam.15.30. 1 Reg.10. 19. Prov.8.26. Isa.7.8,9. & cum הַ Interrog. præf. loco seq. הֲרֹאשׁ num caput; 2 Sam.3.8. sed sæpiùs cum הַ dem. præf. idque simpl. locis seq. הָרֹאשׁ caput, Lev.1. 8..9.20,13..13.30. 1 Sam.13.17. 2 Sam.15.32.2 Reg. 25.18. 1 Chron.5.7,12..9.17..12.3,9..15.8..23.8,11, 16,17,18,19,20.. 24.21,30.. 26.10,31.. 27.3. 2 Chr. 19.11..24.6,11..26.20..31.10. Ezr.7.5..8.17. Psa.133. 2. Isa.7.20..9.14. Jer.52.24. Ezech.10.11. cui etiam הָ dem.præf. ה parag. est add. loco seq. הָרֹאשָׁה summum, vel capitalem, Zach.4.7. prout occ. etiam cum מֵהָ & וְהָ præf. וְהָרֹאשׁ & caput, 1 Sa.13.18. מֵהָרֹאשׁ & à capite, 2 Sam.16.1. sed sæpiùs cum בְּ præf. locis seq. בְּרֹאשׁ in capite, summitate, vertice, Exod.24.17. Lev. 13.29. Num.20.28. Deut.20.9. Jud.9.7. 1 Sam.9.22.2 Sam.2.16.1 Reg.2.33..21.9,12. Esth.5.2. Psal. 72.16. Prov.1.21..8.2.. 23.34. Isa.2.2..17.6..51.20. Jer.31.6. Lam.2.19..4.1. Ezech.16.31,43..21.24,26..27.22.. 42. 1..42.12. Am.2.7..5.7..9.1,3. Mich.4.1. Nah.3.10. Zac. 6.11. sed occ. etiam cum בָּ, pro בְּהָ dem. præf. sic, בָּרֹאשׁ in capite, principio, 1 Chron.16.7.2 Chron. 13. 12. ut & cum מִ, לְ, יְכְ, וּבְ & מִ & יִ præf. ut seq. וּבְרֹאשׁ & in caput, 1 Reg.2.33..7.35. וּכְרֹאשׁ & velut caput; summum, Job.24.24. לְרֹאשׁ in caput, Gen.49.26. Num. 17.18..

17,18. Deut.28.16,44..33.16. Jud.5.30..10.18..11.8, 9,11. 2 Sam.22.44. 1 Chron.11.6.. 26.10..29.11. 2 Chron.11.22..25.12. Pſal.18.44..118.22. Prov.10.6.. 11.26. Jer.13.20. Lam.1.5.. 2.19. מַרְאשׁ de capite, ſummitate, vertice, Num.23.9. ut & Deut. 32.42. Joſ.15.9. 2 Chron.25.12. Prov.8.23. Eccl.3. 11. Cant.4.8. Iſa.40.21..41.4,26..42.11..48.16. Eze. 17.22. וּמֵרֹאשׁ & á capite, Deut.33.15. quæ forma ſ.m. occ.itidem, cum affixis variis, ut cum י. Aff. ſimpl. & cum ךָ & שׁ præf. & cum נִי Aff. ſimpl. & cum בְּ & לְ præf. ut ſeq. רֹאשִׁי caput meum, Gen.40.16,17. Jud. 16.13,17. 2 Reg.4.19..6.32. Ezr.9.3. Job.10.15..16. 4..19.9..29.3. Pſal.3.4..23.5..27.6.. 38.5.. 40.13.. 60. 9.. 108.9.. 69.5.. 141.5. Cant.8.3. Jer.8. 23. Lam. 3.54. Ezech.8.3. Dan.1.10. לְרֹאשִׁי capiti meo, 1 Sam. 28.2. Pſal.140.8. Cant.2.6. Jon.2.6. שֶׁרֹאשִׁי quòd caput meum, Cant. 5.2. רֹאשִׁנוּ capitis noſtri, Lam. 5. 16. בְּרֹאשֵׁנוּ in caput noſtrum, Joſh.2.19. 1 Reg. 20. 31. לְרֹאשֵׁנוּ in capite noſtro, Pſal. 66.12. Item cum הָ ſed, in pauſa. וֹ & הָ aff. Quibus etiam בְּ & לְ ſunt præf. & cum כֶם aff. ſimpl. & cum בְּ præf. prout ſeq. רֹאשְׁךָ vel רֹאשֶׁךָ caput tuum, Gen. 40. 13,19. Deut.28.23. 1 Sam.17.46. 2 Sam.1.16. 2 Reg. 2.3,5. Eccl.9.8. Ezech.5.1. רֹאשֵׁךְ caput tuum, Cant. 7.6. Jer.2.37. בְּרֹאשֶׁךָ in caput tuum, 1 Reg.2.37, 44. Obad.1.15. בְּרֹאשֵׁךְ in caput tuum, Ezech.16.12. לְרֹאשֶׁךָ capiti tuo, Prov.4.9. לְרֹאשֵׁךְ capiti tuo, Prov.1.9. רֹאשְׁכֶם caput veſtrum, Lev. 19. 27. בְּרֹאשְׁכֶם in caput veſtrum, Joel. 3.4,7. Sed ſæpius occ. cum וֹ aff. ſic: רֹאשׁוֹ, caput ejus, ſuum, &c. Gen.48.18. Exod.12.9..26.24.. 28.32..29.6,7,17, &c. ad Job.1.20..40.31. Prov.25.37. Cant.5.11. Iſa.58.5. Jon.4.6. Zach.2.4.. 3.5. &c. in 80. circ. l. cui etiam cop. eſt præf. ſic: וְרֹאשׁוֹ & caput, faſtigium ejus, 11.4..28.12. Lev.13.45. Job.20.6. prout occ. etiam cum בְּ, לְ & מִ præf. ante וֹ aff. ut ſeq. בְּרֹאשׁוֹ in caput, capite ejus, Lev.6.5..13.44. Num.5.7. Joſh.2. 19. 1Sam. 25.39. 1 Reg.8.32. 2Chron.6.23. Eſth. 6. 8. Pſal.7.17. Eccl.2.15. Iſa.59.17. Jer.18.16. Ezech. 17.19..33.4. לְרֹאשׁוֹ in caput ejus Pſal.21.4. מֵרֹאשׁוֹ à capite ejus, Lev.13.12. Item occ.etiam cum הּ aff. ſimpl.& cum בְּ præf.ut & cum ם Aff.ſimpl.& cum וֹ & בְּ præf. at, cum וֹ aff.ſimpl.abſque præf. רֹאשָׁהּ caput ejus, Gen.28.18. Deut.21.12. 2Sam.13.19. 2Reg. 9.30. Zach.4.2. בְּרֹאשָׁהּ in capite ejus. Eſth. 2. 17. רֹאשָׁם caput ipſorum, ſuum Num.1.49. Joſh.7.6. Jud. 8.28. Neh.3.36. Pſal.100.25. Iſa.38.10..51.11. Jer. 14.3,4. Lam.2.10,15. Ezech.1.25 26..14.18. וְרֹאשָׁם & caput ſuum, Ezech.44.20. בְּרֹאשָׁם in caput, capite ſuo, ipſorum, Lev.21.5. Jud.9.57. 1 Chron.4.42. 2Chron.20.27. Ezech.9.10..11.21. 22.31. Mic.2.13. רֹאשׁ caput earum, Lam. 2.10. Item in forma pl.m. abſol. occ. ſimpl. locis ſeq. רָאשִׁים capita, Gen.2.10. Exod.18.25. Deut.1.15. Jud.7.16..9.34.43. 1 Sam.11. 11..13.17. 1Chron.5.24..7.2,3,8,27..9.13,34..24.4. Ezr.7.28.. 8.15.. 11.13. Job.1.17. Prov.13.23. Cui etiam abſol. formæ pl. m. הָ, & וֶהָ ſunt præf. ſic: הָרָאשִׁים capita, Jud.7.20..9.44. & וְהָרָאשִׁים & capita, Jud.9.14. Sed juxta quoſdam, cum בְּ præf. occ. defective abſque Aleph 2. Rad. loco ſeq. בְּרָשִׁים in capita, Prov.22.7. Item in forma pl.m. conſtr. occ. frequens in textu, & ſimpl. ſic; רָאשֵׁי capita: principia, duces, &c. (prout etiam ſignificat in ſing. & pl. m. abſol.) Gen.8.5. Exod.6.14,25. Num.1.16..7.2.. 10.4. &c. Job.12.24. Pſal.74.13. &c. ad Mic.3.1. & 9. in 90 circ. l. cui etiam formæ pl. m. conſtr. יְ, בְּ, וּבְ, לְ, מִ & וּמִ ſunt præf. ut ſeq. וְרָאשֵׁי & capita Num.31.26. Joſh.14.1..19.51.. 22.30. 1 Chron. 24. 6,30.. 26, 27. 2 Chron. 23.2. Ezr.3.12. Neh.12.24. בְּרָאשֵׁי in capitibus, 1Sam.29.4. 2Sam.5.23. 1Chro. 12.18..14.15. וּבְרָאשֵׁי & in principiis, Num.10.10.. 28.11. לְרָאשֵׁי per capita, 1Chron.7.11.. 24.4..26. 12. מֵרָאשֵׁי de capitibus, Jud.9.36. 2 Chron. 28.12. Neh.11.16. וּמֵרָאשֵׁי & de capitibus, 2 Chron.19.8. Ezr.2.68. Neh.7.71. Sed occ. etiam cum בְּ præf. & נִי aff. & cum כֶם aff. ſimpl. & cum בְּ præf. בְּרָאשֵׁינוּ in capitibus noſtris, i.e. periculo capitum noſtrûm, 1Chron. 12. 19. רָאשֵׁיכֶם capita veſtra, Lev. 10. 6. Deut.29.10. Pſalm.24.7,9. Iſa.29.10. Ezech. 24.23. בְּרָאשֵׁיכֶם in cap. veſtra, Deut.1.13. Item occ. etiam forma hæc pl. m. conſtr. cum יִ aff.ſimpl. & cum יִ præf. & cum הָ aff. abſque præf. ſed cum הֶם aff. ſimpl. & cum בְּ præf. & rurſus הָ aff. abſque præf. ut ſeq. וְרָאשֵׁיו capitibus ejus, Iſa.15.7. וּרְאשֵׁיו & capitibus ejus Joſh. 23. 2.. 24. 1. רָאשֶׁיהָ capita ejus, Mic. 3. 11. רָאשֵׁיהֶם capita ipſorum, ſua, Exod. 36. 38..28.17,19,28. 2Reg.10.7. 1Chron.12.32. Job.2. 12. Pſal.139.17. Ezech.1.22..7.18..27.30..32.27..44. 20. בְּרָאשֵׁיהֶם in capitibus ſuis, 1 Reg.20.32. Ezec. 23.15. רָאשֵׁיהֶן in capit. ipſor. Ezech. 23.42. Atque indè ex hoc no. Radicali רֹאשׁ deducuntur varia nomina: prout ſequuntur; 1. enim, inde eſt no.cum num heemant. poſt cholem in fine, viz. רִאשׁוֹן, m. prior, primus, anterior: πρότερος, πρῶτος, &c. Pag. Bu. Coc. Av. prout occ. in forma ſ. m. ſimpl. & plenè locis ſ.q. רִאשׁוֹן primus, prior, Exod.12.2. 2Sam. 9. 21,44. Iſa.41.4,27..44.6..48.12. ſed occ. etiam ſimpl. cum jod loco Aleph 2. Rad. loco ſeq. רִישׁוֹן priorem, priſcam. Job.8.8. Sed ſæpius in forma plena cum aleph ſcil. 2. Rad. occ. cum הָ dem. præf. ſic: הָרִאשׁוֹן, prior, primus, prioris, priorem, primum, &c. Gen. 25.25.. 26.1..32.16..40.13.. Exod.4.8. &c. Prov.18.17. Iſa. 8.24..43.27. &c. ad Hoſ.2.9. Hag. 2.3,9. & Zach.14. 10. in 70. circ. l. Item cum eod. הָ dem. præf. occ. def. cum cholem tantùm abſque vau in ult. loco ſeq. רָאשׁוֹן primus, Exod.12.15. ſed rurſus plenè cum vau cholem in ult. occ. cum הַ interrog. בְּ, כְּ & מִ præf. ut ſeq. הֲרִאשׁוֹן an primus? Job. 15.7. בָּרִאשׁוֹן in primo, Gen.8.13. Num.9.5. Ezech.29.17.. 45.18,21. Joel.2. 23. בָּרֹאשׁ in primo. Exod. 12. 18. בָּרִאשׁוֹן ſicut primum. Lev.9.15. מֵרִאשׁוֹן à principio, Jer.17.12. cujus etiam nominis forma pl. m. abſol. occ. ſimpl. & cum הָ dem. præf.ut & cum בְּ, & לְ præf.ut ſeq. רִאשׁוֹנִים priores -ra, Lev.26.45. Deut.4.32..19.14. Pſal.78.8. Iſa.61.4. הָרִאשׁוֹנִים priores, priſci, primi, Exod.34.1. Num.6.12. Deut.10.2,10.2 Reg.1.14..17.34.1 Chr.9. 2..18.17..29.29.2 Chron.9.29..12.15..16.11..17.3.. 20.34..26.22..35.27..22.1..25.26..28.26. Neh. 5.15. Pſal.89.50. Eccl.7.10. Jer.11.10..24.5.. 36.28. Dan. 10.13. Zach.1.4..7.7,12..8.11. בָּרִאשׁוֹנִים in primis, 2 Sam.21.9. כָּרִאשׁוֹנִים ſicut priores, Ex.34.1,4. Deut. 10.1,3. רִאשׁוֹנִים prioribus, Eccl.1.11. Item, 2. hinc etiam no. רִאשׁוֹנָה f. prior, prius, primum, Lev.<.8 & ſemel, ut in maſc. גּוֹרָל רִאשׁוֹנָה ſors prima, Joſ

21.10. adverbialiter בָּרִאשׁוֹנָה primùm. Deut.13.9. fic. בָּרִאשׁוֹנָה ficut primùm. pro בָּרִאשׁוֹנָה, ut eſt Jud.20.32. לָרִאשׁוֹנָה primùm, priùs, Gen.28.19. & cum tribus ſervilibus per pleonaſmum, לְמִבָּרִאשׁוֹנָה inde à principio. principio, 1 Chron. 15.13. ſimilem formam vide in הַי: plur. רִאשׁוֹנוֹת priorum, Iſa.43. 18. Bu. Lex. occ. autem hoc No. ordine Conc. ut ſeq. In forma ſ. f. ſimpl. & cum הָ dem. præf. רִאשׁוֹנָה prior, prima, primum, Gen.33.2..38.28. Lev.<.8. Num. 2.9. Joſh.21.10. 1 Reg.18.25. Ezr. 9.2. Eſth. 1.14. Iſa.65.7. Jer.16.18. הָרִאשׁוֹנָה prior, prius, Jud. 20. 39. 1 Sam.13.14. 1 Chron.27.2. 2 Chron.3.3. 29.3. Jer.36. 8. Mic.4.8. Zach.5.2. ſed ſæpiùs occ. cum בָּ pro הָ dem. præf. ſimpl. בָּרִאשׁוֹנָה vel fine vau, in principio, priùs, Gen. 13.4. Num. 10.13, 14. Deut. 13 9.. 17. 7. Joſ. 8.6, 8 33.2 Sam. 7.10..20.18. 1 Reg. 17.13.. 20.9, 17..11.6. 1 Chron. 17.9. Neh. 7.5. Prov. 20.21. Iſa. 52. 4..60.9. Jer. 7.12. Zach. 12.7. item, ſemel, ut dictum, venit hoc No ſ. f. cum lamed redundante, ab initio, ante mem cum pathach pro chirek: Pag. i. e. cum לְמִ pro מִ vel לְמָ præf. loco ſeq. לְמִבָּרִאשׁוֹנָה à principio, 1 Chron. 15.13. Item occ. etiam in ead. forma ſ. f. cum כְּ, כָּ, & לָ præf. ut ſeq. כְּרִאשׁוֹנָה ſicut in principio, Jud. 20.32. 1 Reg. 13.6. Iſa. 1.26. Jer. 33. 7,11. כָּרִאשׁוֹנָה ſicut priùs, Deut. 9.18. Dan. 11.29. לָרִאשׁוֹנָה primò, priùs, Jud. 18. 29. & in forma pl. f. occ. ſimpl. & cum וְ cop. & הָ dem. præf. ſic: רִאשׁוֹנוֹת priora, Iſa. 43.18.. 46.9. וְרִאשׁוֹנוֹת & priora, Iſa. 42. 9. הָרִאשׁוֹנוֹת primæ, priores, ut in Gen. 41.20. Iſa. 41. 22.. 42.9. & cap. 48. 3.. 65.16, 17. Item, 3. Hinc etiam eſt Nomen, רִאשׁוֹנִית fæm. idem cum præced. prior, primus, &c. prout occ. cum הָ dem. præf. loco ſeq. הָרִאשׁוֹנִית primus, Jer. 25.1. Item, 4. hinc etiam No cum וֹת heemant. in fine: viz. רִאשִׁית fæm. principium, initium: primum, præſtantiſſimum: primitivum: primitiæ: Pag. Bu. primordium: 70. ἀρχή: Coc. Eſt & temporis, & dignitatis: ſæpe namque ſumitur pro eo quod præcipuum eſt, & ſummum: Merc. Prout occ. hoc No. ſimpl. locis ſeq. רִאשִׁית principium, primum, primarium, Gen. 10.10. Exod. 23.19.. 34.26. Lev. 2.12..23.10. Num. 15.20..24.21. Deut. 18. 4..21.17..26.10.. 33.21. 1 Sam. 15.21. 2 Chron. 31.8. Neh. 10.38. Job. 40.19. Pſal. 78.51..105.36.. 111.10. Prov. 1.7..4.7. 8.22.. 17.14. Jer. 2.3.. 49.38. Ezech. 20.40..48.14. Am 6.1. Mich. 1.13. & cum לְ & בְּ præf. ſic, לָרִאשִׁית & principium, primitiæ, Gen. 49. 3. Deut. 18.4. Ezec. 44.30. Dan. 11.41. Am. 6.6. בָּרִאשִׁית in principio, Gen. 1.1. Jer. 26.1..27.1.. 28.1.. 49. 34. ſed occ. etiam cum לְ præf. plenè: ſed cum מִ præf. vel plenè cum Aleph 2. Rad. vel def. cum Tſeri tantùm penult. abſque Aleph: & rurſus cum יִמִּ præf. plenè: ut ſeq. לָרִאשִׁית ad primitias, Neh. 12. 44. מֵרִאשִׁית de primitiis, à principio. Num. 15.21. Deut. 26. 2. 1 Sam. 2.29. Iſa. 46. 10. מֵרֵשִׁית à principio, Deut. 11. 12. וּמֵרֵאשִׁית & de primitiis, Prov. 3.9. Item, occ. etiam hoc No. cum הַ Aff. loco ſeq. רֵאשִׁיתְךָ principium tuum. Job. 8. 7. Et cum מִ præf. & וֹ Aff. vel def. cum chirek tantùm, vel plenè cum Jod in penult. Ut & cum בְּ præf. & הּ Aff. Sed cum ם Aff. abſque præf. ut ſeq. מֵרֵאשִׁיתוֹ vel בְּרֵאשִׁיתוֹ præ principio ejus, Job. 42.12. Eccl. 7.8. בְּרֵאשִׁיתָהּ in principio ejus, Hoſ. 9.10. ut & רֵאשִׁיתָם primitias eorum, Num. 18.12.

Item 5. Hinc etiam No. in formâ pl. f. (quaſi à ſing. f. רִאשָׁה principium, &c.) רִאשׁוֹת primordia, principia; &c. Pag. Bu. prout occ. cum מִ præf. & יכֶם aff. loco ſeq. מֵרֹאשֹׁתֵיכֶם præ primordiis veſtris, Ezech. 36.11. Item 6. Hinc etiam No. רֵאשָׁה; quaſi dicas, capitale: i. e. pulvinum, vel cervical, quòd capiti ſupponatur: Merc. Undè in forma pl. f. רְאֵשׁוֹת cervicalia: quaſi capitalia dicas. Sed occ. in forma pl. conſtr. terminatione ſcil. maſculinâ, & cum מִ præf. ab initio: ſic: 1 Sam. 26.12. & tulit David lanceam & Scyphum aquæ מֵרַאֲשֹׁתֵי à capitibus, pro, à capite Saulis: Pag. Vel potiùs à cervicali ſeu pulvino: Cev. à cervicalibus Saulis: Bu. Lex. Ubi mem quæ ſit cum tſeri, eſt litera deſerviens, pro מִ à, inquit R.D. & non eſt conſtitutiva Nominis: Pag. Imò & præter morem nominum fæmineorum conſtructorum, duplex habet indicium pluralis conſtructi: Cev. Item 7. Hinc etiam No. cum mem heemant, ab initio viz. מְרַאֲשָׁה idem cum præced. cervical, pulvinus: Pag. Bu. vel caput ipſum, aut locus capitis: &c. Coc. prout occ. in forma pl. f. cum יו aff. locis ſeq. מְרַאֲשׁוֹתָיו cervicalia ſua, ejus, Gen. 28.11, 18. 1 Sam. 19.13, 16.. 25.7.11, 16. 1 Reg. 19.6. Denique hinc etiam No. cum mem itidem heemant. (Sed cum pathach infra mem: & cum oſtenſione Aleph, i. e. cum aleph punctato & proinde pronunciato: Pag. Cev.) in forma pl. f. (quaſi à ſ. f. מַרְאֲשָׁה: Pag.) מַרְאֲשׁוֹת, principatus, pl. Bu. Lex. magnitudines: Pag. Ornamenta capitis, quæ inſtar cervicalium circundant caput: Av. Regio corporis, aut loci, in qua eſt caput: vel quod juxta caput eſt: quomodò etiam No. præced. cum mem & ſchera poteſt explicari & intelligi: Coc. prout occ. hæc forma pl. f. cum יכֶם aff. ſic: Jer. 13.18. Quia deſcendit מַרְאֲשׁוֹתֵיכֶם magnitudines veſtræ: pro, magnitudo veſtra, ſecundum R.D. Pag. Ad verbum, capitalia veſtra: i. e. dignitas veſtra: Merc. Capitalium quodque veſtrorum: Bu. Conc. principatus veſtri: i. e. quælibet & omnis dignitas veſtra: Bu. Lex. Quia deſcendit ornamentum veſtrum, i. e. principatus veſter deponetur: Conſtruitur No. plur. cum verbo ſing. Av. Nam deſcendit, quod in capite veſtro erat. &c. Coc. Nam deſcenſurus eſt principatus utriuſque veſtrûm, &c. Jun. Deinde ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, cicuta: venenum; fel; Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. idque in eodem nomine radicali רֹאשׁ caput: quod notat etiam venenum: propriè Serpentum: quod in capite: Deindè &, quod naſcitur in agro, herba mala: Coc. prout occ. ſimpl. & plenè cum aleph 2. rad. locis ſeq. רֹאשׁ cicuta, Deut. 29.18. Pſal. 69.22. Jer. 8.14..9.14..23.15. Lam. 3.5. Item occ. etiam cum vau loco Aleph 2. Rad. loco ſeq. רוֹשׁ veneni, Deut. 32.32. cui etiam priori formæ plenæ cum aleph 2. rad. וְ cop. &, in pauſa, וָ, בָ pro הָ dem. & בְ ſunt præf. ut ſeq. וְרֹאשׁ & venenum, Deut. 32.33. וָרֹאשׁ & cicuta, Lam. 3.19. בָּרֹאשׁ inſtar cicutæ, Hoſ. 10.4. לָרֹאשׁ in cicutam, Amos. 6.12. De nomine præced. in 1. ſignif. viz. רֵאשִׁית, locus venit inſigniter notandus, ubi primùm occurrit, in primâ, ſcil. totius textûs voce, Gen. 1.1. ubi ſenſus ejus variè explicatur à variis: pro ut ſequuntur præcipuæ variorum ſententiæ. בְּרֵאשִׁית in principio creavit deus cœlum, &c. ubi non eſt conjunctum, id eſt in regimine genitivi, inquit R.D. & ſic

ſic Iſa. 46.10. annuncians מֵרֵאשִׁית à principio, noviſſimum; ſenſus igitur eſt: בְּרֵאשִׁית (ſeu בְּ) in principio, creavit. Idem etiam 70. & Hier. Sed Ab. Ezra ſic ſcribit: ſapientes dixerunt, quòd beth redundat, ſicut redundat in בָּרִאשׁוֹנָה priùs, ſeu primùm: quia invenitur ſine beth, Num. 2.9. רִאשׁוֹנָה priùs proficiſcentur. Sed ſi ita eſſet, beth fuiſſet cum kamets magno. Sunt itaque qui dicunt quòd רֵאשִׁית ſemper eſt conjunctum, i. e. in regimine genitivi: & ſic ſenſus hic eſſe poteſt, in principio veſperi, vel, noctis aut tenebrarum. Sed iſti obliti ſunt illius Deut. 33.21. & vidit רֵאשִׁית לוֹ principium ſibi. Alii proinde dicunt, idcircò dixiſſe, in principio, &c. ne aſcendat in cor, quòd cœlo ac terræ non ſit principium. Et ſecundùm opinionem meam eſt conjunctum, (i. e. in regimine genitivi) ſicut Jer. 26. 1. (quod ſupra cit.) Et ne mireris quòd ſit conjunctum juxta verbum præteritum. Nam ſimile habes, Hoſ. 1. 2. תְּחִלַּת דִּבֶּר יְהוָה principium loquendi dominum; (i. e. quo loquutus eſt dominus) Et Iſa. 29. 1. Ariel קִרְיַת חָנָה דָּוִד civitas manendi David; (i. e. in qua manſit David.) Et ſic eſt ſenſus, in principio creandi Deum, &c. i. e. in principio [quo] creavit Deus cœlum & terram, terra erat, &c. Et R. Sal. in hoc quod dicit ſcriptura, בְּרֵאשִׁית, non ſignificat ordinem creationis, dicens quòd hæc præceſſerint: quia ſi hoc voluiſſet ſignificare, dixiſſet, בָּרִאשׁוֹנָה priùs, (aut in primis, primùm,) & non eſt רֵאשִׁית in ſcriptura quod non ſit conjunctum ut Jer. 26. 1. & 27. 1. &c. (quæ ſupra cit.) Et ſic, in principio, בָּרָא, ſicut בְּרוֹא creandi &c. Et ſimile eſt illi illud Hoſ. 1. 2. (ut ſupra cit.) & ſi dixeris quòd ſignificat ordinem quo hæc creata ſunt, & exponendum eſt, in principio הַכֹּל omnium, creavit. &c. & quòd ſcriptura eſt abbreviata: ſicut & aliæ ſcripturæ ſunt abbreviatæ, & diminuunt dictionem unam. ſicut Job. 3. 10. quia non cluſit oſtia ventris mei. (i. e. ventris matris meæ:) & non expoſuit quis cluſerit. & ſic, (vel ſicut & nec) Iſa. 8.4. accipiet opes Dammeſek: & non expoſuit quis acceperit (vel, accipiet) eas. ſicut & nec Am. 6.12. num arabit in bobus? & non expoſuit, an homo araret in bobus: ſicut nec, Iſa. 46.10. annuntians à principio noviſſimum: & non expoſuit (expreſſit) annunciantem à principio verbi (vel, rei) quod noviſſimum verbi, (vel, rei.) Si ita eſt, mirandum eſt de te; (vel, admiratio teipſum ſubeat,) nam ecce aquæ præceſſerunt: quia ſcriptura dicit eod. cap. Gen. 1.2. Et Spiritus Dei ſufflabat ſupe. faciem aquarum: & adhuc non manifeſtaverat (declararat) Scriptura (exponens res) ordinem præcedentium, & ſubſequentium, quicquam creationis aquarum, &c. Hæc de hoc loco; ex Pag. & Cev. Porrò quod attinet ad id quod ſuprà notatum eſt, nomen hoc eſſe in regimine genitivi, Elias notat formam ejuſmodi in Thau præcedente chirek, etſi aliquando, licet rarò, abſoluta reperiatur. cum literis tamen בְּ, לְ, לַ ſcheva affectis, ſemper ſyntacti am eſſe. Sed ego Moſem exiſtimarim, Spiritu divino afflatum, hoc initio proponere voluiſſe, quòd initio rerum ſint creata cœlum & terra, ut tolleretur error eorum, qui putare poterant mundum æternum eſſe: in quam ſententiam miſerè delapſi ſunt plerique philoſophorum. Nec quicquam me movet, quòd initio non ſit incluſum he hajedihah: quia id interdum negligitur: nam hìc dubitari non poterat de alio initio ſermonem eſſe quàm de rerum initio, & primi origine: Merc. Cev. (& ſic, in eodem ſenſu, ſumitur etiam No. רֵאשׁוֹן, pro principio, viz. in loco, Jer. 17. 12. מֵרֵאשׁוֹן inde à principio; quod R. Sal. explicat מֵרֵאשִׁית בְּרִיּוֹת עוֹלָם i. e. à principio creationis mundi; Bu. Lex. Hebr. à primo; Jun. nam no. hoc frequentiùs eſt adject. primus: Pag. vel, prior: eſt enim propriè, temporis; vel ordinis; item dignitatis: Merc. ut Job. 15.7. הָרִאשׁוֹן אָדָם תִּוָּלֵד num primus homo naſcebaris, pro natus es? vel num ante hominem natus es? Pag. an prior homine naſcebaris? vel naſceris? Chriſtus natus eſt ut πρωτότοκος τῶν ἀδελφῶν, quippe primogenitus. Coc. an primus hominum genitus es? Jun.) in principio, &c. Puta, univerſitatis rerum: i. e. ἐν ἀρχῇ τῶν κατὰ χρόνον: ut Baſilius optimè interpretatur. Conſer infra Gen. 2.4. Pſal. 33.6. 136.5. Jer. 10.12. 51.15. Act. 14.15. 17.24. Hebr. 11. 3. Jun. In initio, (id eſt primùm omnium) creavit Deus cœlum & terram. Quidam malunt eſſe in regimine. Quum primùm crearet Deus cœlum & terram, terra erat תֹּהוּ וָבֹהוּ ſine ornatu & fundatione. Res eodem recidit. Conſer Prov. 8.22. קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ habuit me genitam initium viæ ſuæ; filii progreſſio ex patre, eſt prima patris progreſſio; ante conſilia ipſius. Conſilium Seculorum fecit in filio, Epheſ. 3.11. Coc. In principio creavit, &c. i. e. ex nihilo fecit, & quidem potentiſſimè ac magnificentiſſimè: nam hæc propria eſt hebræi verbi ſignificatio. In principio creavit Deus. &c. ſcil. unus Eſſentiâ, Perſonæ Tres, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus: ut Hebræâ voce oſtenditur. Sic deinceps in creationis hiſtoria oportet accipi, niſi quum adhibetur aliqua determinatio, ad perſonarum relationem inter ſe, pertinens. In principio creavit Deus cœlum & terram: i. e. tum extimum illum hujus univerſitatis ambitum; cum ſupercæleſtibus incolis illius, & ſpiritalibus formis atque intelligentiis, infra 2.1. Job. 38.7. Joan. 1.3. Coloſ. 1.16. tum materiam illam primam ex qua terra, & res omnes cæleſtes, & terreſtres factæ ſunt. Quamobrem cœli & terræ nominibus articulus hebræus præfixus legitur. Jun.

Rad. 4. רָבַב: contractè רָב vel רוּב: eſt multiplicare: creſcere, augere: magnificare: Pag. vel potiùs multiplicari: quantitate proprie; ſed & qualitate interdùm: & ſemper eſt intranſitivum in kal, hoc ſignificatu: multum eſſe: idem cum רָבָה, de quo infrà. Merc. Cev. Multum, copioſum eſſe: multiplicari: item jaculari, à vicino verbo רָבָה. Ut Pſa. 18.15. יִבְרָקִים רַב, & fulgura jaculatus eſt, juxta A. E. & R. D. Nam priori ſignificatione ſemper eſt intranſitivum; & ſic juxta eoſdem, רָבוּ & jaculati ſunt, Gen. 49.23. &c. Bu. Lex. Et fulgura multiplicavit; vel jaculatus eſt, juxta R. D. Pag. Alii exponunt multum eſt fulgurum, quia verbum eſt neutrum, ut dictum eſt: Merc. Et Ab Ezra in Comment. ſcribit eſſe præteritum inſtar חָסַם à חֹסֶם: Pag. רָבַב, multus fuit, multiplicatus eſt, auctus eſt: uſurpatur de quantitate & qualitate: Av. creſcere, majorem, numero, ſcil. imprimis, fieri, creviſſe, multum aut magnum eſſe: 70. πληθύνεσθαι, πολυπληθῆ, μεγαλύνεσθαι, αὐξάνεσθαι, πολυπλατιάζεσθαι, &c. Coc. In

Bu.

Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt multum eſſe: multiplicari; & quæ hinc dependent: ut ſatis: magnificus, magiſter, magnificentia: myrias: imbres, &c. Bu. Conc. prout occ, (in hac 1. ſignif.) præt. kal, à 3. ſ. m. contracte רַב multus eſt, &c. in 3.pl. vel cum pathach extra pauſam; vel, in pauſa, cum kamets penult. Cui priori formæ cum pathach ֫ cop eſt etiam præf. ut ſeq. רַבּוּ multi, multiplicati ſunt, 1Sam.25.10. Pſal.3.2.. 69.5..104.24. Eccl.5.10. Iſa.59.12. Jer.5.6..14.. 46. 23. רָבוּ idem, Pſal.4.8.. 25.19. Iſa.22.6. וְרַבּוּ & multi, multæ ſunt, Job.35.6. Pſal.38.20. Iſa.65.16. In infin. kal, (formæ, inſtar סוּב à סָבַב) cum לְ, ob pauſam, pro ֫ præf. occ. loco ſeq. לָרוֹב multiplicari. Gen.6.1. Item occ. etiam juxta pleroſque, præt. kal, 3.ſ.f. (voce ſcil. longâ: viz cum accentu in penult. ad differentiam participii fæm. Pag.) fic, רַבָּה, multa fuit, &c. Sed occ. cum kamets penult. ob pauſam: ſic: Gen.18.20. Quia רָבָּה multiplicatus eſt, vel multus eſt: Pag. Bu. Sed illud, Exod.23.29. Ne fortè, &c. וְרַבָּה, & multiplicetur adverſum te beſtia agri: eſt breve: h. e. cum accentu in ultimo: propter vau conv. inquit R.D. Et fic: Iſa.6.12. וְרַבָּה & multiplicabitur derelicta; (vel derelictio: &c. Vide in Rad. עָזוֹב: Merc.) idem etiam occ. breve, i. e. cum accentu in ult. Hoſ.9.7. & Eccl. 6.1. &c. Pag. Atque inde ex hac Rad. רָבַב, contracte רַב ſunt nomina ſeq. 1. No. רַב, & in pauſa, רָב: multus, magnus, major, amplus: item magiſter, qui multis præfectus eſt, aut multos doctrinâ & dignitate antecellit. Quandoque etiam ſubſtantivè: multum, magnum: item adverbialiter, multùm, ſatis: Bu. Lex. Eſt enim, itidem ut verbum vel quantitatis: vel, qualitatis. Item actionis, ſeu operationis: propriè eſt per pathach: ita ut kamets videatur eſſe ex regio & majore accentu. Vel ſubſtantivè, & pro adverbio, ut Latinè multùm: Merc. eſt No. part. kal, multus, major, plurimus, &c. Av. πολὺς, πλεῖων, &c. numeroſior; ſufficiens, &c. Coc. Prout occ. hoc No. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In forma ſ. m. ſimpl. cum pathach רַב, multus, tum, plus, plur. magnus, amplus, magiſter, &c. Gen.24.25 .45.28. Exod.1.9..12.38. Num.16.3,7.. 22. 3..25.56..32.1. Deut.1.6. &c. Pſal.25.11..31.20..123. 3..145.7. &c. Iſa.21.7..63.1..39.13..40.2,5..52.14,19, 24, &c. Joel.2.2,11. Am.6.2 .8.3. Jon.1.5. &c. in 100 circ. l. Item occ. etiam frequens cum kamets pro pathach, ob pauſam & ſimpl. locis ſeq. רָב idem, Gen. 13.6..33.9..36.7..50.20. Exod.19.21. Num.13.18,.21. 7. Deut.31.7. Joſh.11.4..17.14. Jud.7.4. 2 Sam.3.22. 2Chron.13.8.. 20.2..30.13..32.4. Ezr.10.13. 1 Reg. 3.8.. 2Chron.28.8. Eſth.1.7. Job.36.28. Pſal.18.15.. 19.11,12,14..22.25..35.18..40.10,11..48.3,12..119. 162,165, Prov.13.7..15.6,16..22.1. Iſa.13.4..30.25.. 31.1. Ezech.17.9,15,17..26.7.. 38.4,15. Dan.11.11. cui priori formæ cum pathach ֫ cop. eſt etiam præf. locis ſeq. וְרַב, & major: multum, ſatis, &c. Gen.25. 23. Exod.9.28..34.6. Num.14.18. Neh.9.17. Pſal.86. 5.15..103.8..147.5. Prov.28.16. Eccl.6 3. Iſa.54.13. 63.7. Jer.32.19. Ezech.17.7. Joel. 2.13. Jona. 4. 2. Sed ֫ cop. cum kamets, ob pauſam, & הַ dem. ſunt præf. utrique; ut & בַּ eſt præf. formæ cum kamets, & לַ formæ cum pathach prout ſeq. וְרַב & multus. Deut. 2.10,21. וְרַב & multus, Deut.9.14..26.5. 1 Sam.14. 19. 2Sam.15.12. Iſa.19.20. הָרַב multus, Num.35.5. 2Chron.20.12,15. Neh.9.35. הָרָב multus, Iſa.16.14. Jer.13.9. בְּרַב per multos, 1 Sam.14.6. לָרַב multo, qui multum habet, Num.26.54..33.54. Item occ. etiam hoc No. frequens in forma pl. m. ſic: רַבִּים multi, magni, plurimi, æ, à; majores, magnates, &c. Gen. 21.34..36.4. Exod.5.5..23.2. Lev.15.25.&c. Job.4.3.. 11.19..32.9..35.9..38.31. Pſ.3.2,3..4.7..18.17..22.13.. 29.3..31.14..32.6,10,. 37.15..40.4..56.3..77.20..89.51.. 93.4..96.1.. 107.26.. 109.30.. 119.156,157.. 135.10.. 144.7. &c. Eccl. 7.29..10.6. Cant.7.5..8.7. Iſa.2.3, 4..5.9.. 52.14,15.. 53.12..54.1. &c. ad Mic. 4.2,3,11, 13..5.7. Nah.1.12. Hab.2.8,10..3.14. Zach.2.15..8.22. Mal.2.9. &c. in 200 circ. l. Cui etiam formæ pl. m. ֫ cop. הַ dem. וַ, בַּ, לַ, & מַ ſunt præf. ut ſeq. וְרַבִּים & multi, 2 Chron.32.3. Ezr.3.12. Eſth.8.17.. Dan.12.2. Mal.2.6. הָרַבִּים multi, Exod.2.23. 1Reg. 18.2c. 2Reg.9.22. Neh.9.19,27,31.. 13.26. Jer.11. 15. Ezech.26.19. Dan.9.18..12.3. וְהָרַבִּים & multi, Iſa.8.8. בָּרַבִּים in multis, Pſal.55.19. Iſa.53.12. Dan. 11.39. לָרַבִּים multis, Pſal.71.7. Jer.16.17. לְרַבִּים multis, os, Eſth.4.3. Iſa. 53.11. Dan. 9.27.. 11.33. מֵרַבִּים præ multis, Neh.7.2. cujus forma pl.m.conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum ֫ cop. præf. ſic: רַבֵּי præfecti, Jer.39.13. וְרַבֵּי & magnates, Jer.41.1. Item 2. hinc etiam No. adject. fæm. רַבָּה multa, magna, copioſa: item multum, multitudo: Pag. Bu. Av. nam interdum velut ſubſtantivè ſumitur; ut Pſal.62.3. לֹא אֶמּוֹט non dimovebor, Bu. Lex. vel non nutabo רַבָּה multum; vel, ſubaudito nomine ſubſtantivo conjugato viz. מוֹטָה motione, ſeu nutatione multâ ſeu magnâ; Merc. Cev. Bu. Lex. vel multùm adverbialiter ſumi poteſt: Bu. Lex. occ. autem hoc No. in forma abſol. ſ.f. ſimpl. & cum ֫ cop. præf. ut ſeq. רַבָּה multa, plurima, Gen.6.5..7.11..18.20..26.14. Num.11.32. Deut. 25.3. Joſ.11.8..13.25.1Sa.12.17.1Chr.18.8.2Chr.13. 17.. 14.13..17.13..25.14..28.13. Eſt.1.20. Job.1.3..22. 5..31.34. Pſ.36 7..62.3..78.15.. 89.8.. 110.6. Prov.28. 12. Eclc.2.21..8.6. Iſ.51.10. Lam.3.23. Eze.47.9,10.. Joel.4.13. Amos.6.2..7.4. Jon.4.11. Zach.14.13. וְרַבָּה & multa, Exod.23.29. Eccl.6.1. Iſa.6.12. Joſ. 9.7. Prout etiam occ. in forma ſ.f. conſtr. vel adiective etiam, multa, &c. vel adverbialiter, multùm: Pſal.123. 4. & 129.1. vel ſubſtantivè, magna pars, multitudo: vel ut no. neutr. multum, &c. Bu. Lex. prout occ. in hac forma cum thau in fine poſt duplex pathach, ſimpl. & cum ֫ cop. præf. רַבַּת multum, plurimum, multitudo, 2Chron.30.17,18. Pſal.65.10..120.6..123. 4.. 129.1,2. Jer.51.12. Ezech. 22.5..24.12. וְרַבַּת & multa 1Sam.2.5. Quæ forma cum thau in fine occ. etiam cum jod parag add. ſic: רַבָּתִי multa, plurima, Lam.1.1. Item in forma pl. f. conſtr. occ. ſimpl. locis ſeq. רַבּוֹת multæ, ta, plur. Gen. 30.43. Lev. 25.51. Deut.31.17,21. Jud.8.30. 1Reg.11.1. 2Chron.15.5.. 21.3. Neh.9.28,30. Eſth.2.8. Job.16.2..23.14. Pſal. 34.20..40.6..71.20..105.43. Prov.19.21..31.29. Eccl. 6.3..7.22. Iſa.42.20. Jer.28.8. Lam.1.22. Ezech. 16. 41..17.17.. 37.2. Dan.11.40. Amos. 5.9. Zach. 8.20. cui etiam formæ pl. f. ֫ cop. eſt præf. loco ſeq. וְרַבּוֹת & multæ, Dan.11.41. Item 3. hinc etiam No. ſubſtant. רוֹב m. multitudo, maxima pars, amplitudo, magnitudo: Bu. Lex. Pag. πλῆθος; Coc. prout occ. hoc No. in

in hàc forma abſol. cum cholem ſimpl. locis ſeq. רוֹב multitudo, maxima pars, Lev.25.16. Pſal.37.11..106. 7. Iſa.1.11. Jer.20.14,15. Lam.1.5. Hoſ.9.7. Eccl.1. 18. ſed in forma ſ. m. conſtr. ſeu ante maccaph, eſt cum kam. kat. pro cholem ſic : רַב־ multitudo, Pro. 13.23..20.6. cui etiam utrique formæ ! cop. eſt præf. & priori cum cholem הֲ interrog. eſt præf. ut ſeq. וְרוֹב & multum, multitudo, Gen. 27. 28. Eſth. 5. 11. Job.4.14.. 32.7.. 33.19.. 37.23. Pſal.72.7. Nah. 3. 3. וְרַב־ & multitudo, Job. 36. 18. Prov.14.4.. 20.15. הֲרוֹב an multitudini, Job.11.2. Item occ. etiam cum בְ præf. priori formæ, locis ſeq. בְּרוֹב in multitudine, 2Reg.19.23. Pſal. 5.8,11..52.9..66.3..94.19.. Prov.7. 21.. 10.19.. 11.14.. 24.6. Eccl.1.18..5.2,6.. 11.1. Iſa. 37.24..47.9,12,13..57.10..63.1. Jer.13.21. Ezech.14. 3..19.11..27.33..28.5,16.. 31.9. Hoſ.10.13. ut & alteri formæ, cum cam. chat. ante maccaph, בְ eſt etiam præf. locis ſeq. בְּרַב־ in multitudine, Job.30.18. Pſal.33.16.. 69.14.Prov.14.28. & priori etiam cum cholem בְוֹ, alteri vero cum kam. chat. בָּהַב interrog. ſunt præf. ſic : וּבְרוֹב & amplitudine, multitudine, Exo. 15.7. Pſal.33.17.. 49.7. Prov. 5.23.. 15.22. הַבְּרַב־ an amplitudine Job. 23.6. ſed occ etiam cum כְ, לְ & לְ præf. formæ cum cholem, ſic : כְּרוֹב juxta amplitud. vel multitud. Neh.13.22. Pſal.51.3..69.17..106. 45..150.2. Lam 3.32. Hoſ.10.1. וּכְרוֹב & ſecundum amplitudinem; Iſa.63.7. לְרוֹב multitudini, Eſth. 10. 3. ſed ſæpiùs cum לָ præf. locis ſeq. לָרוֹב vel ſine vau, ad multitudinem, plurimum, Gen.30.30..48.16. Deut. 1.10..10.22..28.62. Joſh.11.4. Jud.6.5..7.12.1Sam.13. 5.2Sam.17.11. 1Reg.1.19,25..4.20.. 10.10,27. 1Chr. 4.38..12.40..22.3,4,5, 8,14,15..29.2,21.2Chro.1.15.. 9.27..2.8..4.18. 9.1,5..11,24..14.14..15.9..16.8..17.5.. 18.1..19.2..20.25..24.11,2..27.2..29.35..30.5,13,24.. 32.5,29. Neh.9.25. Job.26.3. Zach.14.14. prout etiam occ. cum מִ & וּמִ præf. ut ſeq. מֵרוֹב præ multitudine, Gen.16.10..32.12.Deut.28.47. Joſh.9.13. 1Sam. 1.16. 1Reg.2.8.. 4.47.. 8.5. 2Chron.5.6. Job. 35.9. Prov.16.8 Iſa.7.22.. 40.26.Ezech.23.41..27.12,16,18.. 28.18.Nah.3.4. Zac.2.8.,8.4. וּמֵרוֹב & præ multitudine, Iſa.24.22. Lam.1.3. cum affixis. cholem vel kam.chat. mutatur in kibbuts, ante dageſch in beth, ob alterum beth abjectum : ut cum כֶּם & ם aff. cui priori בְ & alteri בְ eſt præf. ſic, מֵרִבְּכֶם propter multitudinem veſtram, Deut. 7.7. כְּרִבָּם juxta multitudinem ſuam, Hoſ.4.7. Item in forma pl. m. eſt cum kibbuts penult. pro cholem vel kam. chat. ſic : רִבִּים : (formæ inſtar חִקִּים à חֹק) ſed occ. tantùm in forma pl. m. conſtr. ſic, Hoſ. 8.12. ſcribam ei רִבֵּי תוֹרָתִי honorabilia, ſeu magna, ſcil. verba legis meæ : Pag. vel amplitudines legis : Bu. Lex. ſcribebam ei quantum eſt, legis meæ : hoc eſt totam legem meam ſecundum omnia ejus præcepta, quotquot ſunt, in ſcripto dedi ei : Coc. hoc autem in loco ſcribitur cum vau, ſed juxta Maſoram legitur cum jod in fine : Bu. Lex. Item 4. hinc etiam nomen numerale, רָבָה f. quod decem millia, id eſt myriadem, à multitudine, ſignificat : Pag. Merc. myrias, multitudo decem millium : Bu. Lex. multiplicitas, multitudo magna & indefinita : vulgata verſio habet decem millia : finitus numerus pro infinito : Av. incrementum : 70. μυριὰς, h. e. decem millia: Coc. prout occ. hoc No. in forma ſ. f. ſimpl. locis ſeq. רִבָּה myrias. Gen.24.60. Lev. 26. 8. Deut. 32. 30. Ezech.16.7. cui etiam formæ ſ. f. ִי, ֶל, & מַ ſunt præf. וּרְבָבָה & myrias, Pſal.91.7. לְרִבָּבָה ad myriadem, Jud.20.10. מֵרִבָּבָה è myriade, Cant. 5.10. In plur. fæm. רִבָּבוֹת idem ſignificat, ſicut מֵאוֹת & מֵאָה ſignificant centum : Pag. Sed jam plura centum, ut hic plures myriades; Merc. in forma conſtr. eſt vel, רִבְבוֹת, ut in Num.10. revertere domine, רִבְבוֹת (ad) decem millia millium Iſrael : Pag. ubi denotatur propè innumerabilis multitudo hàc numerorum congeminatione : quo in loco A. E. diſertè pronunciat רִבָּבָה decem millia ſignificare, & idcircò adjungi voci quæ millia ſignificet, atque ita hoc loco quàm maximam & & infinitam multitudinem intelligi; Merc. vel, ut ſæpius venit, forma pl. ſ. conſtr. eſt cum ſimplici ſcheva ſub priori beth ſic, רִבְבוֹת myriades, plura decem millia, &c. Prout occ. hoc No. in abſol. forma pl. ſ. ſimpl. ut & in pl. f. conſtr. cum chateph pathach penult. ſimpl. itidem : ſed in forma cum ſcheva penult. occ. cum בְ & מַ præf. ut & cum בְ præf. & ִי, ֶי, vel pro eo ֵי aff. ut ſeq. רְבָבוֹת myriades, 1Sam.18.8. רִבְבוֹת myriades, Num.10.36. Deut.33.17. מִרְבְּבוֹת in myriadibus, Mic. 5.7. מֵרִבְבוֹת è myriadibus, Deut. 33. 2. Pſa.3.7. מֵרִבְבוֹתָיו cum myriadibus ſuis, 1Sam.18.7.. 21.12.. 29.5. Item 5. hinc etiam No. cum aleph in fine poſt cholem & beth dageſchatum, idem ſignificans cum præced. numerus ſcil. continens decem millia, Av. prout occ. hoc No. in hac forma cum chirek penult. ſimpl. locis ſeq. רִבּוֹא myrias Ezr. 2.64. Neh. 7.66,72. ſed occ. etiam idem hoc No. abſque aleph in fine ſic; רִבֵּי myrias, 1Chron. 29. 7. Jon. 4. 11. cujus forma pl. f. occ. itidem vel, cum aleph poſt beth dageſchatum : vel, quaſi contractè abſque aleph ſic : רִבְּאוֹת myriades, Ezr.2.69. Dan.11.12. רִבְבוֹת idem Neh.7.71. Quomodo etiam, viz. abſque aleph poſt Beth dageſchatum. occ. in forma duali, duo vel bis decem millia ſignificans loco ſeq. רִבֹּתַיִם duæ myriades, Pſal. 68.18. Item juxta quoſdam hæc Rad. רָבַב venit etiam in conjug. puhal רֻבַּב, unde in part. puhal ſ. m. מְרֻבָּב, & in ſ. f. מְרֻבָּבָה : prout occ. in forma pl. f. ſic : Pſal.144.13. oves noſtræ mille parientes מְרֻבָּבוֹת decem millia partæ (vel potius, parere factæ, quaſi multiplicatæ per myriades) in plateis noſtris : à רִבָּבָה quod eſt decem millia, deductum verbum ſecundum R. D. parientes millenos, & decem millia millenos (vel decies millenos, aut, denos millenos:) adeo ut ex illis repletæ ſint plateæ noſtræ : & Targ. parientes mille, multiplicantes decem millia : &c. Et R. Sal. ad millenos, & decem millia millenos (vel, decies, aut, denos millenos, facientes fructum. A E. facientes mille, decem millia partæ (vel potiùs factæ parere edere:) Et ſenſus eſt, oves noſtræ quæ faciebant mille, decem millia partæ ſunt : (vel, eò redierunt ut denos millenos parere, atque fætificare factæ ſint,) Pag. Cev. myridiabuſque auctæ ſint, myriades pariant : quæ ſignificatio à nomine רִבָּבָה petita eſt : Bu. Lex. Oves noſtræ multiplicantur ad Chyliades, ad myriades : quaſi à part. pual, ſ. m. vel No. participiali מְרֻבָּב multiplicatus per myriades : Cocc. & ſic plerique ſumunt pro part. pual : multiplicatæ in plateis : quaſi à præt. piel, רִבֵּב multiplicavit, &c. Av. pecudes noſtræ, &c. myriadibus auctæ ſint in chortibus noſtris, &c. i.e. ſit benedi-

ctio

ctio ria in bona temporaria nostra: Jun. Denique, 6. hinc etiam ex hac Rad. רָבַב est no. רָבִיב gutta, stilla: vel potiùs imber: i.e. pluvia vehemens, juxta R.D.Pag. Sed sunt qui hoc nomine, lentè & assidue cadentem imbrem designari putent: qui scil. nec sit tos, nec densa pluvia: á multiplicatione: Merc. Sed in textu venit hoc No. tantùm in forma pl.m. רְבִיבִים imbres, guttæ imbris, á magnitudine: Bu. Lex. stillæ copiosæ & multæ: destillationes quæ multo numero cadunt: Av. R.D. dicit esse imbres pluviæ temporaneæ, quæ descendit in Octobri, & quæ alio nomine vocatur יוֹרֶה & מוֹרֶה i.e. pluvia temporanea: & sic dicunt Doctores Hebræorum, יוֹרֶה in Octobri (scil descendit,) מַלְקוֹשׁ pluvia serotina in Martio: quia hæc duo tempora sunt tempora pluviarum ob frugum necessitatem. Sed in Octobri major est pluviæ inundatio: & idcirco vocatur mensis גֶּבֶל á מַבּוּל; i.e. inundatione: & vocatur pluvia ipsa רְבִיבִים & יוֹרֶה, Targum רְסִיסַיָּא guttæ; prout occ. hoc no. in forma pl. m. absol. semel def. absque jod medio in penult. sed sæpiùs plenè cum jod medio, idque simpl. & cum כְ & כְּ præf. רְבִיבִים imbres. Jer. 3.3. רְבִיבִים imbres Jer. 14. 22. בִּרְבִיבִים imbribus Psal. 65.11. כִּרְבִיבִים sicut imbres, Pf. 72.6. וְכִרְבִיבִים & sicut imbres, Deut. 32.2. Mich. 5.7. Deindè. ii. signif. 2. hujus rad. בָּבַב contractè רַב, est jaculari: Bu. Conc. Cocc. &c. Vide ad initium rad. prout occ. in præt. kal. 3. s.m. simpl. sed in 3. pl. cum ו conv. præf. fic, וַיָּרָבוּ jaculatus est, Psal. 18.15. וַיָּרֻבוּ & jaculati sint, Gen. 49.23. Atque indè ex rad. in hac 2. jaculandi signif. est No. רַב jaculator: sagittarius: Pag. Bu. Cocc. Prout occ. juxta quosdam in forma s.m. sic, Prov. 26.16. רַב מְחוֹלֵל כּוֹל sagittarius terret omnes: (Alii, magnus terret, &c.) &, qui conducit stultum, &, qui conducit prætereuntes, viz. terret omnes: h.e. quemadmodum terrori est, & facit, ut omnes diffugiant, qui arcum sumit, & sagittam aptat nervo; quia nesciunt in quem jaculaturus sit: ita qui mercedem dat stulto, homini temerario, & otiosis vagisque hominibus; quia tanquàm arcum sumit ad feriendum omnes: Coc. Atque indè in forma pl.m. absol. occ. simpl. & in pl.m. constr. á simplice forma רַבַּי jaculatores; occurrit cum יִ, Aff. sic, רַבִּים jaculatores, Jer. 50. 29. רַבָּיו jaculatores ejus, ut in Job. 16. 13. De nomine autem suprà descripto s.f. viz. רָבָה notandum, quòd reperiatur constructum sine conjunctione i. e. non existens in regimine Genitivi, Psal. 123. 4. רַבַּת multùm saturata est sibi anima nostra. & 129. 1, רַבַּת sæpe (multoties) impugnaverunt me: idem, v. 2. Pag. In nostris omnibus exemp. per pathach sub beth, ut cætera. Est ubi sumatur pro pleraque, seu majori parte alicujus multitudinis, vel universitatis, ut 2 Chr. 30.17. nam רַבַּת major-pars: atque hoc videtur esse quod Gallicè dicimus, beaucoup: Merc. Cev. Et sunt qui dicunt quòd tau est loco He: 1 Sam. 2.5. וְרַבַּת & multiplicatrix filiorum (multa, seu, abundans filiis) infirmata est: Pag. Item de nomine רוֹב notandus locus, Eccl. 1.18. quia בְּרוֹב in magno sapientiâ, i.e. habente magnam sapientiam רַב־כַּעַס multa, aut magna ira: Pag. vel substantivè; in abundantia sapientiæ, est & abundantia iræ; Merc. Cev. Targum: quia vir qui multiplicat, aut anget, sapientiam: quum peccaverit, & non resipuerit, seu pœnitentiam egerit, per intelligentiam: multiplicat, aut auget, iram coram Domino; Pag. Sed ex nostrorum codicum lectione, vertendum videatur, & non converterit se per pœnitentiam: i.e. & non eum seriò & ritè pœnituerit, multiplicat, &c. Cev. R. Sal. exp. homini, qui suæ sapientiæ innititur, & ab illicitis vel prohibitis, non se elongat, veniet in magna a Domino; (quam scil. indè maximam concepperit: Merc.) Apparet autem ex hoc loco quòd cum maccaph, tam in nomine Substant. quam in Toar, Adject. cholem mutetur in kamets chateph: Pag. Deindè, quia multitudini sapientiæ inest multum indignationis, & qui auget scientiam, auget dolorem: h. e. quum animadverterem non historicam scientiam modò, sed Ethicam quoque, humanitûs, nunquam hominem explere: sed, si totâ vitâ nihil velit aliud agere, (ut ait Tullius, L3. de oratore) ipsâ tractatione & quæstione quotidiè ex se gigni aliquid, quod cum delicioso delectatione vestigetur; & agitatione rerum fit infinita cognitio, laborem alium ex alio nectens aut denique fastidium afferens: tum inquam, retuli me ad observationem commoditatum omnium, quæ ad hanc vitam pertinere videbantur, & exploravi si quid tandem earum usûs præstaret homini: &c. prout sequitur in textu: Jun.

Rad. 5. רָבַד est sternere lectum, seu ornare lectum stramentis: aut lectisterniis, &c. Pag. adornavit, instruxit, instravit: Bu. Lex. stravit lectum teniis seu ornamentis: adornavit stragulis superiores lectulos, quibus teguntur homines. Cogn. cum רָפַד stravit lectum inferiorem, cui incumbunt dormientes. Hinc fortè ῥάβδος, i.e. virga; Av. Aquila & Theod. vertunt περιστρωννύναι: insternere Coc. prout occ. in præt. kal, 1. s. רָבַדְתִּי instruxi, Prov. 7.16. Atque indè est No. rad. רְבִיד m. ornamentum colli, & gutturis: i.e. עָנָק vel עֲנָק h.e. torques: juxta R.D. Pag. Bu. stragulum quod sternitur circa collum ornatûs gratiâ: Av. prout occ. in hac absol. formâ cum ו cop. præf. loco seq. וּרְבִיד & torques, Ezec. 16.11. sed in forma s.m. constr. cum scheva scil. penult. occ. simpl. & def. cum chirek tantùm absque jod in ult. loco seq. רְבָדָיו torquem, Gen. 41.42. Item, 2. hinc etiam no. cum mem hemeant. viz. מַרְבַד m. quod est ornamentum quo decoratur lectus; & ex significatione hujus nominis: verbum præced. in kal, exp. ornare & decorare lectum. Pag. Quidam exp. sternere ornatûs causâ: ut sit affine verbis רָפַד, רָצַף, & רָבַץ. Atque hinc deflexa pro stragulis exponunt, ornando lecto, vel collo. Merc. occ. autem hoc No. in textu, tantùm in forma pl. m. מַרְבַדִּים (sed in nostris exempl. scribitur cum beth leni; Merc.) cadurca, tapetes lectorum, lectisternia ornatoria; Bu. Lex. Merc. stragula quibus ornantur lecti: Av. tapetes, 70. χλαῖναι. sed Aq. & Th. περιστρώματα. Sym. ἀμφιτάπτις Coc. prout occ. hæc forma pl. m. locis seq. מַרְבַדִּים cadurca, strata, lectisternia ornata: Prov. 7.16. 31.22.

Rad. 6. רָבָה est multiplicare. (vel, multiplicari, nam absolutum est, in hoc significatu, ut רָבַב suprà; cui planè synonymum est, nisi quòd hoc frequentius est in verbo: Merc.) crescere, augere: item, jaculari, sagittare: Pag. multum esse, magnum esse, augeri, multiplicari, augescere, &c. ut Pag. Bu. Lex. succrevit in multitudinem, auctus est, multus fuit, &c. Cogn. cum פָּרָה fructificavit, protulit fructus. Hinc

Hinc per Metath. ὑπὲρ ſuper, ſupra : ὑπερέχω vinco: ſupero: item lat. uber : Av. In Bu. Conc. hæc rad. רָבָה tria ſignif. 1. majorem fieri vel eſſe, creviſſe, &c. Coc. prout occ. in præt. kal, 3. ſ. f. ſimpl. ſed in 2. ſ. m. cum ו conv. præf. & in 3. pl. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in 2. pl. m. cum ו conv. præf. prout ſeq. רָבְתָה aucta eſt, 1Sam.14.30. וְרִבִּיתָ & augearis, Deut.30.16. רָבוּ multiplicati fuerunt, 1Chr. 4.9,23.. 23.17. Ezr.9.7. Zach.10.8. וְרָבוּ & aucti fuerunt, Gen.8.17. Jer.23.3. Ezech.36.11. Zach.10.8. וְרִבִּיתֶם & augeamini, Deut.8.1. In infin. kal, forma uſitata in וֹת occ. ſimpl. & cum בְּ præf. ſic : רָבוֹת multiplicari. Ex.11.9. בִּרְבוֹת in multiplicando, Pro. 29.2,16. Eccl. 5.10. Item in imper. kal, ſ. & pl. m. occ. cum ו cop. præf. utrique : וּרְבֵה & multiplicator, Gen.35.11. וּרְבוּ & multiplicamini, Gen.1.22,28.. 9. 1,7. Jer.29.6. In fut. kal, a 2. ſ. m. תִּרְבֶּה multiplicaberis : in 2. ſ. f. occ. cum ו conv. præf. loco ſeq. וְתִרְבִּי & multiplicata es, Ezech.16.7. & in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. & plene locis ſeq. יִרְבֶּה multiplicetur, multiplicabitur, Exod. 1.10, 12. Deut.8.13.. 14.24.. 19.6. Job.33.12. Pſal.40.17. ſed occ. etiam ead. 3. ſ. m. def. per apoc. 2. rad. he, & cum ejus vocali præced. viz. ſægol tranſp. ſub 1. rad. reſch, idque ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic : וַיֶּרֶב multiplicetur, Gen.1.22. 1Chron.23.16. וַיֶּרֶב & multiplicatus fuit. Exod. 1.20. Item in 3. ſ. f. fut. kal. occ. plene ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed cum ו conv. præf. in forma def. per Apoc. 3. rad. he, ſed cum tseri pro chirek penult. & ante ſægol in ult. ut ſeq. תִּרְבֶּה multiplicetur, Deut. 7.22. וְתִרְבֶּה & augebitur, Dan. 2.4. וְתֶרֶב & majus, major fuit, Gen.43.34. 1Reg.4.30. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum nun parag. add. ſic : תִּרְבּוּ augeſcetis, Jer.2.16. תִּרְבוּן augeſcetis, Deut.6.2. Item in 3. pl. m. fut. kal. occ. ſimpl. & cum ו cop. & ן conv. præf. יִרְבּוּ multiplicentur, Deut 11.21. Job. 27.14.. 39.4. Pſal.16.4. Prov.9.11..28.28. וְיִרְבּוּ & multiplicabuntur, Prov. 4.10. וְיִרְבּוּ & auctæ fuerunt. creverunt, Gen.7.17,18..38.12..47.27. Exod. 1.7. 1Sam.2.5. Pſa. 107.38. Sed occ. etiam ead. 3. pl. m. cum nun parag. add. idque vel poſt ſchurek tantùm, vel cum epentheſi literæ jod pro 3. rad. he poſt ſcheva penult. & ante ſchurek vel kibbuts pro ſchurek in ult. ſic : יִרְבֻּיוּן plures erunt, Pſal.139.18. יִרְבְּיוּן augeſcant, Deut.8.13. denique in 3. pl. f. fut. kal. cum ו conv. præf. eſt & occ. loco ſeq. וְתִרְבֶּינָה & multiplicabantur, Ezech. 31.5. In pihel רָבָה multiplicare, augere, creſcere facere : item educare : Bu. Lex. vel enutrire : Pag. provehere, evehere, &c. quod ſignificatum Kimchi memorat ut diverſum à præced. multiplicandi ſignif. Merc. prout occ. in præt. pihel 2. ſ. m. & in imper pihel ſ. m. præter normam, cum ſægol pro tseri in ult. ſic : רִבִּיתָ multiplicaſti, Pſal.44.13. רַבָּה multiplica. Jud.9.29. In hiphil הִרְבָּה multiplicavit, fecit eſſe multum, &c. Av. nam ut in præced. piel ſic & in hiph. ſemper activum eſt ; Merc. ut in præt. hiph. 3. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. & conv. præf. & ה ֫ vel in pauſa ה֫ aff. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. ut ſeq. הִרְבָּה multiplicavit, Deut.1.10. Jud.16.24. 2Reg.21.6. 2Chron. 33.6,23. Jer.46.16. Hoſ.8.11,14.. 10.1. וְהִרְבָּה & multiplicavit, Job. 9. 17. Pſal.78.38. וְהִרְבְּךָ & augebit te, Deut.30.5. וְהִרְבֶּךָּ & augebit te, Deu.7.13..13.18. הִרְבָּתָה multiplicaret, 1Sam.1.12. Item in 2. ſ. m. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. ſed in 2. ſ. f. ſimpl. ſic : הִרְבִּיתְ multiplicaſti, Neh.9.23. Iſa.9.2. Ezech.28.5. וְהִרְבִּיתְ & ampliaveris, 1 Chron. 4.10. הִרְבִּית multiplicaſti, Nah. 3.16. Jer. 46. 11. Ult & in 1. ſ. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui ult. etiam ה֫ & ם ſunt aff. ut ſeq. הִרְבִּיתִי multiplicavi, Hoſ.2.10 12. 11. וְהִרְבֵּיתִי & multiplicabo, Gen.17.2..26.4,24. Ex.7. 3. Lev.26.9. Ezech.36.10,11,29,30..37.26. וְהִרְבִּיתִיךָ & augebo te, Gen. 48.4. וְהִרְבִּיתִים & multiplicabo eos, Jer.30.19. Item in 3. pl. & in 2. pl. m. ut & in 1. pl. occ. ſimpl. abſque præf. vel aff. ut ſeq. הִרְבּוּ multiplicarunt ſcil. familiam, 1Chron.4.27..7.4.. 23.11. 2Chron.36.14. Ezech.22.25. הִרְבִּיתֶם multiplicaſtis, Ezech.11.6. הִרְבִּינוּ multiplicavimus, Ezr. 10.13. In abſol. forma part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. ſed in forma ſ. m. conſtr. cum tseri in ult. occ. ſimpl. & cum ל præf. & rurſus in abſol. forma cum ſægol in ult. occ. cum ה dem. præf. & in ſ. f. cum kamets ſcil. in ult. ſimpl. ut ſeq. מַרְבֶּה multiplicans, Prov.28.8. Iſa.33.23. מַרְבָּה multiplicans. Lev. 11.42. לְמַרְבֶּה multiplicanti, Iſa. 9.6. הַמַּרְבֶּה multiplicans, Exod.16.17,18. Habac.2. 6. מַרְבֶּה multiplicat. Neh.9.37. Item in forma pl. m. part. hiph. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. מַרְבִּים & וּמַרְבִּים multiplicant, Exo.36.5. Neh.6.17. Eccl.6.11. & multiplicantes, 1 Chron. 8.40. In infin. hiph. occ. præter normam, cum kamets in ult. idque ſimpl. & cum ו cop. præf. & rurſus, cum ו cop. præf. juxta normam, cum tseri in ult. ſic : הַרְבָּה multiplicando, Gen.3.16.. 16.10. וְהַרְבָּה & multiplicando, Gen. 22. 17. וְהַרְבֵּה & multiplicando, Ezech. 21.15. Sed occ. etiam infin. hiph. in forma etiam uſitata definente in וֹת, idque ſimpl. & cum ל & לְ præf. & rurſus cum מ֫ præf. in forma magis inuſitatâ, viz. cum pathach ante thau in ult. ut ſeq. הַרְבּוֹת multiplicare, Deut. 17.16. Prov.25.27. Am.1.9. לְהַרְבּוֹת multiplicare, 1Chron.27.23. Prov.22.16. & וּלְהַרְבּוֹת multiplicare, Deut.28.63. מֵהַרְבֹּת à multiplicando, 2 Sam. 14.11. Item, in imper. hiph. ſ. m juxta quoſdam : vel, ut quidam volunt. in infin. hiph. forma uſitata venit, cum tseri ſcil. in ult. loco ſeq. הַרְבֵּה multiplica : vel, multiplicando, Ezech.24.10. prout etiam occ. eodem modo vel imper. vel infin. hiph. vel nominaliter : ſcil. ut no. ex infin. in forma, viz. def. cum duplice ſægol & per Apoc. 2. rad. he, ſic : הֶרֶב i.e. multiplica : vel multum : vel multiplicare. Jud 20.38. Pſal.51.4. Item occ. etiam imper. hiph. ſ. f. & pl. m. ſimpl. vel abſque præf. ſic : הַרְבִּי multiplica, Iſa.23.16. הַרְבּוּ multiplicate. Gen.24.12. Amos.4.4. Item in fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. locis ſeq. אַרְבֶּה multiplicabo, Gen. 3.16.. 16.10..22.17. Exo.32.13. Job.29.18. Jer.33.22. Eze. 36.37. cui etiam 1. ſ. ו cop. & ן conv. ſunt præf. & priori cum ו cop. הוּ eſt etiam aff. ſic : וְאַרְבֶּה & multiplicabo. Gen.17.2. וָאַרְבֶּה & multiplicavi, Joſh. 24.3. וְאַרְבֵּהוּ & multiplicabo eum. Iſa.51.2. & in 2. ſ. m. fut. hiph occ. plene ſimpl. ſed in forma def. ſeu per apoc. 3. rad. he, cum duplici ſægol occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in 2. ſ. f. occ. cum ו cop. & ן conv. præf. ut ſeq. תַּרְבֶּה augebis, Lev.25.16. Num. 26.54. Prov.5.35. תֶּרֶב auges. Pſal. 71.21. וְתֶרֶב & auges. Job. 10.17. וְתַרְבִּי & multiplices, Jer. 2.22 וַתַּרְבִּי & auxiſti, Iſa.57.9. Ezech. 16.25, 26,29, 51.

Item in 3. ſ. m. fut. hiph. abſol. forma occ. ſimpl. & cum ה interrog. præf. יַרְבֶּה multiplicabit, Exod. 30. 15. Deut. 17. 16, 17. Prov. 13. 11. Eccl. 10. 14. Iſa. 40. 29. 55. 7. Dan. 11. 39. Hoſ. 12. 2. הֲיַרְבֶּה an multiplicabit, Job. 40. 27. ſed in forma def. cum duplice ſægol & per apoc. 3. rad. he occ. cum ו cop. & וַ conv. præf. ut & cum וְ cop. præf. & וְ ֫ ob pauſam pro וְ ֫, aff. ut ſeq. וְיֶרֶב & multiplicabit, Job. 34. 37. וַיֶּרֶב & multiplicavit. 2Sam. 18. 8. Lam. 2. 5. וְיִרְבֶּה & multiplicabit te. Gen. 28. 3. Item in 3. ſ. f. fut. hiph. occ. cum ו conv. præf. ut & cum נִי ֫ aff. abſque præf. & in 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. וַתִּרְבֶּה & auxit, Ezech. 23. 18. תַּרְבֵּנִי augebit me, 2 Sam. 22. 36. Pſal. 18. 36. תַּרְבּוּ multiplicabitis, Num. 33. 24. 35. 8. 1 Sam. 2. 3. Iſa. 1. 15. atque inde ex hac rad. רָבָה in hac 1. multiplicandi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. no. הַרְבֵּה vel הַרְבָּה (quæ forma eſt etiam imperativi & infinitivi hiphil quandoque talis; Bu. Lex.) multum, plurimum: Bu. Lex. multum, vel multitudo: juxta Kimchi: etſi alii faciunt adjectivum omnis generis, &, numeri, ubique invariatum. Sumitur interdum etiam adverbialiter: & ubique per tseri: etſi in Venetianis mendoſe interdum per ſægol, ut Jer. 42. ſcribatur: nam Maſoreth obſervat, omne הַרְבֵּה per duo puncta ſcribi: at omne אַרְבֶּה, de quo in fine radicis, per tria; Merc. הָרְבֵּה m. eſt multitudo, multum, copia: & ſæpe adverbialiter: Av. nam & No. eſt, & Adv. multus, multùm: Coc. prout occ. ſimpl. ſic, הַרְבֵּה multum, plurimum, Gen. 15. 1. 41. 49. Deut. 3. 5. Joſ. 13. 1. 22. 8. 1 Sa. 26. 21. 2 Sa. 1. 4. 8. 8. 12. 2, 30. 1 Re. 4. 29. 10. 10, 11. 2 Reg. 10. 18. 21. 16. 1 Chr. 20. 2. 2 Ch. 14. 12. 25. 9. 32. 27. Ezr. 10. 1. Neh. 2. 2. 3. 33. 4. 4, 13. Eccl. 1. 16. 2. 7. 5. 6, 11, 16, 19. 6. 11. 7. 16, 17. 19. 18. 11. 8. 12. 9, 12. Iſ. 30. 33. 36. 32. 40. 12. Jon. 4. 11. Hag. 1. 10, 9. cui etiam ו cop. & ל ſunt præf. formæ ſcil. cum tseri: ſic: לָרֹב & multa, Pſal. 130. 7. לָהַרְבֵּה ad multum, 2 Chron. 11. 12. 16. 8. Neh. 5. 18. ſed juxta quædam exempl. מ eſt præf. formæ cum ſægol, loco ſcil. ſeq. מֵהַרְבֵּה ex multis, Jer. 42. 2. Item 11. hinc etiam eſt no. cum mem heemant. viz. מִרְבָּה f. amplum: Bu. Conc. amplus, ampla; magnus, magna: Pag. Bu. multum: Av. amplitudo: Coc. Eſt Toar, ſeu no. adject. juxta R. D. Pag. Et occ. Ezech. 23. 32. ſic כּוֹס calicem ſororis tuæ bibes, &c. מִרְבָּה לְהָכִיל magnus ad capiendum: i. e. magnus, ſcil. calix, ut capiat multum vini: Pag. fæmineum eſt: ut & nomen כּוֹס calicis eſt etiam fæm. Quidam exp. adverbialiter, multùm: Merc. amplum eſt ad capiendum: i. e. capaciſſimum: Bu. Lex. multum ad ferendum, 70. τὸ πλεονάζον: Av. amplitudo ad continendum, h. e. nimis eſt amplus, calix, aut nimis multum, quod infuſum eſt, ut capias, contineas, & non evomas. Coc. Poculum ſororis tuæ bibes profundiſſimum, & latiſſimum; erit capaciſſimum: Hebr. amplum ad capiendum, &c. elegans allegoria poculi, quod miſcet Deus, & ebrietatis maximæ, quâ Judæorum Regnum periturum, & ludibrio apud gentes futurum erat. Jun. Item 2. hinc etiam no. cum mem heemant. ab initio, & thau in fine poſt Jod pro 3. rad. he: viz. מִרְבִּית f. multitudo, amplitudo: Pag. Bu. i. e. major pars: Merc. ſeu pars magna vel multa: 1 Chron. 12. Item fœnus: quaſi augmentum, ſeu auctarium ſortis principalis: in Lev. 25. Bu. Lex. multitudo: item uſura: ut ſi quis plus æquo accipit, Av. ut ſcil. lucrum inde capiatur? Coc. prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. & cum יְ præf. ut & cum ם ֫ aff. abſque præf. ut ſeq. מַרְבִּית multitudo, 2 Chron. 9. 6. 30. 18. וּבְמַרְבִּית & in augmentum, fœnus, Lev. 25. 37. מַרְבִּיתָם mult. ipſorum, 1 Chron. 12. 29. Sic & iv. hinc etiam No. cum thau heemant ab initio & fine; תִּרְבִּית f. fœnus: Bu. incrementum, uſura: Pag. quaſi multiplicatio: quum ſcil. pro uno quis multa accipit: ut Græci τόκον appellant: Merc. ubi ſcil. plus æquo accipitur præter ſortem: quod incrementum & uſura dicitur; Av. vel fœnus, & lucrum: Coc. prout occ. hoc no. cum ו cop. & יְ præf. ſic: וְתַרְבִּית & fœnus, Lev. 25. 36. Eze. 18. 8, 13, 17. 22. 12. וּבְתַרְבִּית & fœnore Pro. 28. 8. Notandus autem hic locus ſupra cit. ad part. hiph. in forma conſtr. cum ל præf. viz. Iſa. 9. 6, ubi plerique ſumunt pro nomine: & eſt cum tseri pro ſægol, quia eſt in regimine, ſic autem ſcribitur לְהַרְבָּה הַמִּשְׂרָה ad multiplicationem imperii: juxta R. D. eſt autem cum mem finali, i. e. clauſo: quod ſcribi ſolet in fine dictionum: & ut ſcribit Ab. Ezra, (ex ſubtiliori ſcribarum perquiſitione & obſervatione: Cev.) mem illud clauſum, indicat ſignum ſolis, cujus umbra reverſa eſt retrorſum. Poteſt autem eſſe, vel nomen, (ut מַעֲשֶׂה opus) multiplicatio: (multitudo, amplitudo: Bu. Lex.) vel poteſt eſſe part. hiph. & ſic exp. ad multiplicantem, aut multiplicanti, principatum: Et ſic R. Sal. exp. cui erit nomen hoc? Regi multiplicanti imperium, aut principatum Domini ſuper ſeipſum, ut timeat à facie ejus. Pag. Quidam volunt part. poni pro infin. לְהַרְבּוֹת ad multiplicandum. Sed malim eſſe nomen. Sunt qui per mem clauſum tempus deſignatum putent adventûs Meſſiæ, nempe 600 annorum, qui ab Iſaiæ tempore eouſque effluxerunt: hunc enim numerum litera mem finalis denotat. Merc. Amplitudini principatûs: ſcribitur autem cum mem clauſo, ſive finali, in medio: at juxta Maſorethas, legendum לְמַרְבָּה, cum mem aperto. De quo mem clauſo videatur Petrus Galatinus. l. 4. c. 19. locus tamen, quem ibi ex Talmudicis adducit, quòd mem clauſum denotet rem clauſam, falſus eſt: nihil enim tale quid in toto iſto capite in Talmud dicitur. Bu. Lex. In amplificationem principatûs: participium eſt in ſenſu abſtracto. Coc. Amplitudini illius principatûs, & paci nullus erit finis: &c. confer. Luc. 1. 32. & 33. Jun. Deindè ii. ſignif. 2. hujus Rad. רָבָה eſt jaculari; Bu. Conc. Coc, &c. vide adinitium rad. prout occ. in part. ben. kal, ſ. m. Gen. 21. 20. ſic: וַיְהִי רֹבֶה קָשֶׁת & fuit jaculans, i. e. jaculator, ſagittarius. Pag. Quidam exp. multiplicans: i. e. extendens arcum; vel, magiſter arcûs. Sed ſatiùs eſſe eſt Toar, pro ſagittario. Alii, teſte Kimchi, puer: ex Targum נַעַר, quod eſt רַבְיָא. Merc. Et fuit copioſus arcuarius, i. e. ſagittandi peritus fuit. 70. ἐγένετο δὲ τοξότης. Av. & evaſit jaculator τοξότης, arcu ſcil. utens. Coc. Eratque jaculator arcitenens: i. e. bellicoſus: ſynecdochicè: ut angelus ibidem prædixerat. Jun. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. רָבָה: in piel רִבָּה: eſt educare. Bu. Conc. &c. Vide ſupra ad initium rad. & ad conjug. piel: occ. enim in hac 3. educandi, ſeu enutriendi, aut provehendi, &c. ſignif. in præt. piel 3. ſ. f. ſimpl. & in 1. ſ. cum ו cop. præf. ſic: וְרִבִּתִּהָ educavit, Eze. 18. 2. וְרִבִּיתִי & educavi, La. 2. 22.

Atque

Atque indè ex rad. in hac 3. educandi ſignif. eſt 1. no. cum thau heemant. ab initio, & in fine etiam poſt ſchurek, viz. תַּרְבּוּת f. educatio; Pag. ſoboles, progenies, indoles; Num.32.14. quaſi educationem dicas: vel, ut alii, turba, multitudo. Bu.Lex. Merc.Av.&c. Item ii. hinc etiam no. cum mem heemant. ab initio (quod etiam vide ſupra in 1. ſignif.) viz. מִרְבִּית idem, ſoboles: 1 Sam.2.33. Bu. Conc. & Lex. vel educatio: juxta R. D. Pag. vel multitudo, aut, major pars: &c. ut ſupra. Vide ad no. 3. in 1. ſignif. Item huc etiam ad hanc Rad. רָבָה in 1. multitudinis, aut, multiplicandi ſignif. quidam referunt no. cum א heemant. ab initio, viz. אַרְבֶּה m. locuſta; vel locuſtæ, collectivè, ſcil. ſic dictæ quòd multæ ſemper ſint, Exod.10.4. Bu. Lex. ſeu quòd ſit ſpecies multa: Pag. vel quòd agminatim, & magnà copià gradiantur: collectivum eſt. Merc. Et nomen habet à multitudine, quòd agminatim veniat. Illud autem genus locuſtarum nobis hic eſt ignotum, quod Judæis eſu mundum permittebatur: quo etiam veſcebatur Johannes Baptiſta; Mat. 3. Av. Alii verò reducunt hoc No. ad ipſam rad. cum aleph radicali אָרַב: ubi illud vide, Coc. & ibi etiam locatur in Bu. Conc. ubi videatur cum locis ejus ſimpl. & cum præf. &c. Item de hac rad. prout verbaliter occurrit, præcipue notandæ veniunt formæ infin. & imper. hiph. Nam ut ſupra Conc. prima forma infin. hiph. eſt cum kamets in ult. formà ſcil. minus uſitatà ſic: Gen. 3.16. הַרְבָּה multiplicando multiplicabo dolorem tuum, & ſic c.22.17. ſemen tuum. Pag. Sed hæc forma eſt pro formis magis uſitatis in infin. hiph. viz. הַרְבּוֹת vel הַרְבּוֹת, quæ forma ult. in וֹת deſinens, fere in geminatione non invenitur. At הַרְבָּה vim magis nominis habet, ut habes ſuprà ad nomina; veruntamen Ezech.21.15. וְהַרְבֶּה & multiplicet offendicula; eſt makor, ſeu infin. formæ הַחֲנֶה & הַזָּנֶה (de quibus ſuo loco) inquit R.D. in comment. & confirmat in libro rad. Merc. Cev. Sed occurrit infin. hiph. in forma etiam minus uſitata, cum pathach in ult. ſic: הַרְבַּת: ut in 2 Sam.14.11. memento quæſo rex, domini Dei tui, מַהֲרְבַּת ne multiplicetur propinquus ſanguinis ad perdendum. q.d. ſunt multi propinqui ſanguinis: & ſi uni jufferis ſeu veueris, & alter veniens, occidet illum, at ſi juraverit rex, audient propinqui juramentum, & illum contingere formidabunt. Pag. vel potiùs, multiplicet redemptor (ſeu vindex, aſſertor, &c.) perdere. Idem eſt quod לְהַרְבּוֹת: ſed fit ex הַרְבָּה, he, ut in fœmineis nominibus ad quæ accedit hæc infiniti forma verſo in tau. In lectione abundat jod adſcriptum. Merc. Deinde ex plenâ & regulari formâ imper. hiph. viz. הַרְבֵּה multiplica, &c. ut Ezech. 24.20. notanda eſt forma defectiva per Apoc. 3. rad. he, & cum duplici ſægol, viz. הַרֶב idem, multiplica, &c. quæ forma ſic ſcribitur, Pſal. 51.4. הֶרֶבּה כַּבְּסֵנִי multiplica, lava me; i.e. multiplica miſericordias tuas, & lava me ab iniquitate meâ. Scribitur cum he ſed legitur ſine he: quia duplex eſt lectio, viz. הַרְבֵּה & הַרֶב: ſicut הַרְפֵּה & הַרֶף ut habes in rad. רָפָה & idem eſt, ſed ſunt duo modi imper. hiph. juxta R.D. & ſic alii exp. multiplica, i.e. miſericordias quas feciſti mecum, fac iterum, etiam nunc: vel utrumque ut nomen, ſive הַרֶב ſive הַרְבֵּה: ſic, multùm, aut valdè, lava me. Sed A.E. ſcribit הַרֶב eſt imper. ſicut הַרֶף, & כַּבְּסֵנִי eſt makor ſeu infin. ac ſi eſſet, multiplica lavare me, ſive ut laves me. Et ſic Jud.20.38. & tempus conſtitutum erat viro Iſrael cum inſidiis, הָרֵב multiplica, vel ut infin. multiplicare, vel nominaliter, multum, ut aſcendere facerent combuſtionem, vel columnam, fumi de civitate. Et ſeries eſt, ut aſcendere facerent multùm, vel valdè, &c. Pag.

Rad. 7. רָבַךְ eſt torrere, frigere: Pag. viz. in conjug. hiphil, הִרְבִּיךְ frixit, in frixorio torrefecit, in ſartagine aduſtulavit. Cogn. cum רָכַב vectus eſt: nam quæ friguntur, ſolent vehi, & natare, in frictorio. Hinc per metath. φρυγίω, φρύγω, καταφρύγω, & lat. frigo, ut & φρύγανον, frictorium, in quo quid frigitur. Av. atque inde in hophal הָרְבַּךְ vel הָרְבַּךְ frictus, torrefactus, aduſtulatus fuit, unde in part. hoph. ſ. m. מָרְבָּךְ vel מָרְבָּךְ frictus, torrefactus, &c. & in fœm. מְרֻבְּכָה fricta, &c. Sed ſubſtantivè accipitur hoc part. hoph. Subaudito ſcil. nomine סוֹלֶת, ſimilæ, quod aliquando exprimitur. Quidam volunt in libro Chron. pro ipſo inſtrumento, i.e. frixorio, ſumi: quod non puto eſſe neceſſe, nam exponetur, & ad frixam, ſcil. ſimilam, non toſtum, quod קָלִיא dicitur, ſed frixum ſignificat. Quidam ſubtiliùs cum tranſpoſitis רָכַב, quod eſt vehi: & בְּרֵכָה, piſcina, conferentes, ſeu natatoria exponunt: quaſi dicas, vectam in olei natatoria: Merc Cev. Exſtat autem, in textu, tantùm hoc part. hoph in ſ. f. & in forma cum duplice ſægol ante thau, מְרֻבֶּכֶת f. bullatum frixum frigendo vel coquendo bullatum factum: ſic Chald. רְבִיכָא frixum. Bu. frixus, frixa Coc. ut occ. in part. hoph. cum thau poſt duplex ſægol ſimpl. & cum לַ præf. מְרֻבֶּכֶת frixum, Lev. 6.14. 7.12. & לְמֻרְבֶּכֶת & in frixum; 1 Chro. 23.29.

Rad. 8. רָבַע quadratum eſſe vel fieri: item coire, inire: & de coitu quadrupedum tantùm dicitur: Bu Lex quadravit, concubuit cum quadrupede; cogn. cum רָבַץ i.e. cubuit contractis quatuor pedibus. Hinc per metath. & ע ajin durius prolato, fit lat. quartus. In kal. concubuit cum quadrupede: & abſolutè quadratus fuit. Av. Convenit cum רָבַץ Nam Chaldæi ץ in ע mutare amant, Coc. In Bu. Conc. hæc rad. duo ſignif. 1. eſt quadratum: quartus, &c. Prout occ. in part. pahul kal, ſ.m. cum ſchurek ante pathach furtivum in ult. & in forma pl. m. cum kibbuts pro ſchurek penult. ut & in ſ. f. eodem modo ut ſeq. רְבוּעַ quadratum, Exod.27.1.28.16.30.2.37.25.38.1.39.9. Eze. 42.16. רְבָעִים quadrati, 1 Reg.7.5. רְבֻעָה quadrata, Ezech.41.21. In piel רִבַּע quadratum fecit. unde in puhal רֻבַּע quadratus fuit. Prout occ. in part. pual ſ. m. ſic: Ezech.45.2. מְרֻבָּע סָבִיב quadrum, aut quadratum, (in) circuitu: Pag. Atque hoc videtur eſſe ſtatûs conſtructi, quaſi ſit, quadratum circuitûs: vel certè habere pathach pro kamets, vel propter gutturalem: Cev. Scribitur pro מְרֻבָּע quàdratum circumquaque: Coc. Av. Et ſic etiam præced. part. pahul kal, exp. quadratum, ſeu quadrum, cujus ſcil. latera quatuor longitudine & latitudine ſunt æqualia. Atque hac voce appellarunt grammatici punctulum quadratum ſupra literam, quod nota eſt ſubdiſtinctionis, ſed in forma Chaldaica רְבִיעַ, rebia; Merc. Atque inde in part. pual ſ. f. מְרֻבָּעָה: ſed occ. in forma cum duplice pathach ante thau: at cum kamets pro pathach in penult. ob pauſam: ut & in forma pl. f. cum kamets itidem ob pauſam pro ſcheva penult. ſic: מְרֻבָּעוֹת qua-

drata, Ezech.40.47. מְרֻבָּעוֹת quadratæ, 1Reg.7.31. Atque inde ex hac rad. רָבַע in hac 1. signif. sunt nomina seq. 1. no adject. רְבִיעִי m. quartus, τέταρτος: Pag. Bu. Coc. quartus in ordine: est enim nomen ordinale masc. Av. prout occ. in forma s. m. simpl plenè: sic: רְבִיעִי quartus, Gen.1.19.. 15.16. sed cum הָ dem. præf. occ. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm absque jod in penult, locis seq. הָרְבִעִי vel הָרְבִיעִי quartus, Gen.2.14. Exod.28.20..39.13. Num. 7.3^{*}..29.23. Josh.19.17. Jud.19.5. 1Chron.2.14..3. 2,15..8.2..12.10..23.19..24.8,22..25.11..26.2,4,11.. 27.10.2Ch.20.26. Ezr.8.33. Jer.39.2..52.6. Zac.8.19. sed cum וְ & בָ (viz.cum kamets, pro בְּהַ dem. per pathach,ob.resch sequens indagescha bile)præf.rursus occ. plenè cum utroque jod sic: וְהָרְבִיעִי & quartus, 2Sam. 3.4. Ezech.10.14. Dan.11.2. בָּרְבִיעִי in quarto. Ezec. 1.1. In forma pl. m. רְבִיעִים quarti, quartani: Pag. Bu. unde בְּנֵי רְבִיעִים dicuntur filii quartorum: h. e. quartæ generationis. Vel filii quarti: ut casus constructus וּבְנֵי sit pro absoluto בָּנִים: quod probat Kimchi: Merc. filii quartorum: scil.majorum, h. e. abnepotes ex quarta generatione: Bu. Lex. 7ο. υἱοὶ τέταρτοι: sed potiùs est filii quartorum: h. e. aliquis abnepotum tuorum, aliquis quintæ ætatis, &c. Coc. Prout occ. hæc forma pl. m. vel def. cum chirek tantùm: vel plenè cum jod etiam in penult. sic: רְבִיעִים quartani, quartæ generationis, 2Reg.10.30. רִבִיעִים quartani, 2Reg.15.12. Item 2. hinc etiam No. s. f. רְבִיעִית: quod & aliquando est quartum, i.e. quarta pars: propriè, quarta: nam est fœmineum masculei superioris: Pag. Merc. Cev. quarta: & substantivè quarta pars: Av. 7ο. τὸ τέταρτον; ut רְבִיעִית הַיּוֹם quarta diei parte: i.e. tribus horis: Neh. 9.2. &c. Coc. occurrit autem hoc no. s. f. vel plenè, cum jod: vel def. cum chirek tantum, absque jod, vel in ult. vel penult. idque simpl. & cum ו cop. הָ dem. & בְ præf. ut seq. רְבִיעִת vel רִבִיעִת quarta, quarta pars,quadrans, Exo.29.40. Lev.23.13. Num.15.5..28.5,7. 1Reg.6.33. Neh.9.3. Eze.48.20. וּרְבִיעִת & quarta pars,Nu.28.14. וּרְבִיעִית & per quadrantem; Neh 9.3. הָרְבִיעִית vel הָרְבִעִית & הָרְבָעִית quarto, Lev. 19.2.4. 1 Reg. 6.1,37. 2Reg.18.9. Jer.25.1..28.1..36.1.. 45.1.. 46. 2..51.59. Zach.6,3. בָּרְבִעִית quarta, Num.15.4. Item 3. hinc etiam no. רְבַע m. quartus: Pag. Av. quartanus, nomen ex 2. conjug. Piel formatum: Av. non verò legitur in textu hoc s. sed in forma pl. m. רְבָעִים quarti, i. e. filii quartæ generationis: Pag. quasi quartanos dicas, i e. quarti ordinis: Merc. 7ο. Hieron. & Targum, quarta generatio: Pag. quarti: i.e. pronepotes ut שִׁלֵּשִׁים tertii sunt nepotes: Coc. prout occ. hæc forma pl.m. simpl. locis seq. רְבָעִים quartani, quartæ generationis, Exod.20.5..34.7. Num. 14. 18. Deut.5.9. Item 4. hinc etiam no. רֶבַע m. quarta pars, quadrans: Pag. Bu.Av. vel, qnadratura: Bu. Av. videndum autem ut in hoc & sequentibus, substantiva distinguas à nominibus Toar, seu adject. Merc. vel, angulus aliquis: aut latus, quadranguli alicujus; Pag. Item, accubitus: Bu. Lex. Av. ex Chald, scil. signif. Bu. Lex. de quo vide in 2. signif. Prout occ. hoc no. in s. m. locis seq. רֶבַע quarta pars. quadrans, quadratura, Exod.29.40. 1 Sam. 9. 8. In forma pl. m. רְבָעִים, & in constr. רִבְעֵי quadraturæ: Pag. Bu. quartæ partes, quadrantes, seu latera, rei alicujus, ut quadranguli,&c. Pag. ex Targum: 7ο. τὰ τέσσερα μέρη, quadrantes: &c. Coc. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum יְ, הָ, & הֵ aff. ut seq. רָבְעָיו quadraturis suis. Ezech.43.17. רָבְעֶיהָ quartis suis, Exec. 43.17. רִבְעֶיהָ quartæ earum, Ezech. 1.17. fic & ς, hinc etiam no. רוּבַע m. idem, quarta pars, quadrans: Pag. Bu. Coc. quartale: quarta pars cujusliibet rei; Av. prout occ. hoc no. s. m. simpl. & cum ו cop. præf. רוּבַע quarta pars, Num.23.10. וְרוּבַע & quarta pars, 2Reg. 6.25. Item 6. hinc etiam No. אַרְבָּעָה masc. quatuor: Pag. Bu. Av. &c. nomen cardinale masculeum: & aleph in fronte est heemanticum: Av. Prout occ. hoc no. in hac forma s. m. simpl. & cum ו cop. præf. frequens in textu ut seq. אַרְבָּעָה quatuor, quartus Gen. 14.9., 46.22. Exod.12.6.. 25.24.&c. Job.42.12,16, Prov.30.24. Isa.17.6.&c. ad Zach.2.3. in 6ο. circ.l. וְאַרְבָּעָה & quatuor, Num.7.88. 1 Sam. 27.7. 1 Reg. 7.30.&c. Prov.30.18,20. &c. ad Zach.1.7. in 5ο.circ.l. Item occ. etiam hæc forma s. m. (licet in terminatione fœm. ut in plerisque aliis numeralibus) cum בְ, יְ, & לְ præf. ut seq. בְּאַרְבָּעָה in quarto Exod, 12.18. Lev.23.5.Num.9.3,5.11..28.16.2Chron.30.15..35.1. Ezr.6.19. Esth.9.17. Ezech.4ς.21. Dan.7.1, וּבְאַרְבָּעָה & in quarto, Esth.9.18. לְאַרְבָּעָה in quatuor, Gen.2. 10. Num.29.15. 1Chron.25,21,31. Prout occ. etiam hoc. no. s. m. constr. (licèt in term. constr.fœm.) cum duplice scil. pathach ante thau; simpl.& cum ו, בְ, כְ, & לְ præf. prout sequuntur. אַרְבַּעַת quatuor, Num.7. 7. Jud.11.40.2Sam.21.22. 1Chron.9.26..12.26.2Chr. 9.25. Jer.52.30. Ezech.1.8,17..7.1.. 10.11.. 14.20.. 43.16,17. וְאַרְבַּעַת & quatuor, 1Reg.7.32. 1Chron. 21.20.. 23.5. Ezech.48.16,30,32,33,34. כְּאַרְבַּעַת in quatuor, Ezec.16.22. כְּאַרְבַּעַת quasi quatuor, 1Sam. 4.2. לְאַרְבַּעַת in quatuor. Ezech.1.15. item occ. etiam hoc no. s. m. constr. (licet in forma & term.s.f. constr.) cum ם, aff. cui etiam ל est præf. ut & cum ל præf. & ן. aff. ut seq. אַרְבַּעְתָּם quatuor illis, Dan.1. 17. לְאַרְבַּעְתָּם in quatuor part. ipsorum, Ezech. 1.8, 10.. 10. 10,12.. 46.22,23. לְאַרְבַּעְתָּן quatuor ipsis, Ezech. 1. 10, 16,18. Sed frequentiùs occurrit autem hoc nomen אַרְבַּע fœm. quatuor: quartus: Pag. Bu. &c. nomen cardinale fœminei generis: (licet in terminatione masc. ut pleraque etiam numeralia reliliqua) Sed aliquando est quoque ordinis. Av. prout occ. hoc no. s. f. simpl. & cum ו cop. præf. frequens in textu, viz, Gen.11.16..15.13..23.15,16., 31.41. &c. Prov 30.15,21,&c ad Zach.2.1.. 6.1,5. &7.1. in 9ο. circ.l. וְאַרְבַּע & quatuor, Gen.11.13,15,16.32.6. &c. ad Zach.1.6. & 10.21. in 3ο. circ.l. Quod idem No.s.f. occ.etiam cum בְ, לְ, כְ, וְכְ, & מִ præf. ut seq. מֵאַרְבַּע in quatuor,quarto, Exod.38.5. Job.1.10. Isa.36.1. Ezech.40.1..42.17. Zach.2.10. וּבְאַרְבַּע & in quatuor, Gen.14.5.2 Reg.18.13. כְּאַרְבַּע quasi quatuor, 1 Sam. 22.2..25.13. 1 Reg.22.6. לְאַרְבַּע in,ad quatuor, Exod. 25.27..37.12. 1 Chron.9.24. Ezech. 42.20. Dan.8.8.. 11.4. מֵאַרְבַּע à quatuor, Isa.11.12. Jer.49.36. Ezec. 37.9. Item occ. etiam frequens plurale hujus nominis in forma & term. quidem masc. viz. אַרְבָּעִים quadraginta: Pag. Bu. &c. 7ο. τεσσαράκοντα Coc. Av. sed est communis generis: Pag. Av. & tam ordinalis quàm cardinalis numeri. Av. Prout occ. sæpe in textu, simpl.

simpl. & cum ו cop. præf. ſic: אַרְבָּעִים quadraginta: Gen.5.13..7.4,12..8.6. Exod.16.35..24.18..34.28. &c. Deut.2.7..8.2,4..9.9,11,18. &c. Pſal.95.10. &c. ad Amos. 2.10..5.25. & Jon.3.4. &c. in 100. circ.l. וְאַרְבָּעִים & quadraginta, Gen.7.4,12..47.28. Exod. 24.18..34.28. &c. ad Job.42.16. in 30.circ.l. Sed occ. etiam hoc no. in forma pl. m. ſed comm. gen. & tam cardinale quam ordinale cum הַ, בְּ & כְּ præf. ut ſeq. הָאַרְבָּעִים quadraginta Gen 18.29. Num.33.38. 1Ch. 26 31. בְּאַרְבָּעִים quadrageſimo, quadraginta, Deu. 1.3. Jud.5.8. כְּאַרְבָּעִים quadraginta, Joſh.4.13. item occ. etiam hoc no. in forma duali אַרְבַּעְתַּיִם: & ſignificat bis quatuor; i. e. octo: juxta R. D. Pag. quadruplum: Bu. Av. quater: ſeu quadruplum: Coc. prout occ. cum kamets pro pathach penult. ſic: & agnam reddet אַרְבָּעְתַיִם quadruplam; i. e. agnas octo. Lex enim jubebat ut qui unam fuiſſet furatus, redderet quatuor: ſed quia dives abſtulerat à paupere, juſſit ut redderet duplum: i. e. octo; Pag. Quadruplum; 2Sam.12.6. cum quo confer. Exod. 22. 1. Iſ.30.26. Bu.Lex. & agnam luet ſeu reddat quadruplo: Coc.Av.Agnam quoq; ipſam rependito quadruplam: ex lege ſcil. Ex.22.1. Jun.ſic accipiendam eſſe vocem: non pro bis quadrupla apparet ex uſu ſimilis vocis Iſ.30.26. Deinde, ii. ſignif.2. hujus rad. רָבַע eſt coire, inire, de quadrupedibus; Bu. Conc.nam de coitu quadrupedum tantùm dicitur; Bu.Lex.&c. vide ad initium rad. Prout occ.in Infin.kal, cum לְ præf.& ה parag.add.ſic Le. 20.16, & mulierem quæ acceſſerit ad quodlibet animal לִרְבָּעָה אֹתָהּ ut coeat cum illo, occides.Pag.vel potiùs ut ineat illam. Nam mulier eſt הַנִּרְבַּעַת inquit A. E. quæ initur. Sic accipe quod ſequitur. Eſt autem infinitum kal. cum He paragogico, & cum chirek, ſicut & cum affix: in ſequenti, ex forma רָבַע per pathach. Deducitur à numero אַרְבָּעָה quatuor, q.d. quaternare. vel quadrupedare: quòd ſic coire bruta animantia ſoleant, innixa quatuor pedibus. Sic enim appellatur eorum coitus. Alii putant eſſe ex Targum quod pro רָבַץ habet רָבַע: ut & Pſal.139.3. dicitur רִבְּעִי pro רִבְּצִי. Sed רָבַץ propriè de accubitu animantium dicitur, qui fit quietis cauſa contractis & compoſitis pedibus; quùm in coitu pedibus innitantur. Noſter interpres & alii verbum Hebræum ad mulierem retulerunt, quaſi ſit ſuccumbere alteri. Aliter Hebræi & Targum. In hac obſcæna ſignificatione ter tantùm invenitur, bis in kal, & ſemel infrà in hiphil: Merc. Ad concumbendum cum ea. Av. Ad ineundum eam: Coc. Item, mulier quùm acceſſerit ad jumentum, ut incubet ſibi: Jun. Ad coeundum: Bu.Conc. Et ſic Lev. 18.23. & mulier non ſtabit ante animal לִרְבָּעָה ut coeat cum illo: Pag. ut ineat eam: Bu. Lex. Ad quadrandum illi: Av. Ad ineundum eam; 70. βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτῆ: paſſivè explicant ut ineatur; ſed activè ponitur pro inire facere. Hinc רָבוּעַ quadratus, τετράγωνος, &c. (de quibus vide ſuprà) Coc. Mulier quoque ne conſtito coram beſtia ut incubet ſibi: Jun. In hiphil, הִרְבִּיעַ eſt facere, vel ſinere, coire: Bu.Lex.fecit quadrare, fecit coire cum quadrupede: Av. Prout occ.in fut. hiph.à 3.ſ.m. יַרְבִּיעַ coire faciet vel ſinet: in 2.ſ.m.ſic. Lev.19.19. animal tuum non תַּרְבִּיעַ coire facies cum altero genere: vel non accumbere facies; Pag. ſines coire: Bu.Conc. non facies quadrare: i.e. coire, cum altera ſpecie: 70. οὐ καταχεύσεις: Av. ne facito vel ſinito coire: Bu.Lex. Atque inde ex rad. in hac 2.ſignif. in Bu.Conc.eſt No. רֶבַע m. accubitus: ex Chald.ſcil.ſignif. Chaldæi enim pro Hebr. רָבַץ accumbere: dicunt רְבַע: literis tſadi & Ajin inter ſe permutatis: Bu.Lex.quadratura: i.e. accubitus: Av. prout occ. hoc No.cum ו cop.præf.& י. Aff.ſic,Pſ.139. 3. ſemitam meam, וְרִבְעִי, & accubitum meum ventilaſti: Pag. Av. iter meum & accubitum meum circumplecteris: Jun Atque indè ſcribit R.D. quòd ſignificatio accumbendi in kal & hiphil hujus rad. deſumpta eſt ex ſignificantia hujus vocis & loci: atque hoc ex Targum, ubi in Num.22.27.pro Heb. וַתִּרְבַּץ & accubuit, ſeu jacuit, ſub Bilham: habetur וּרְבַע &recubuit &c. Pag.

Rad.9. רָבַץ eſt cubare, jacere, accubare, aut accumbere: Pag. ſeu recumbere. Eſt proprium quadrupedum: ut שָׁכַב cubare, hominum. Quidam conferunt cum רָבַד & רָפַד; item עָבַר tranſpoſito: quaſi ſit in cumulum reclinare pedibus, & membris contractis ac compoſitis. Sed dicitur de avibus, quæ ovis & pullis incubant: ut habes infrà, Deut.22. & metaph. de rebus aliis,Merc. Cubare, excubare,incubare,recubare, incumbere, ſuccumbere: Bu. Lex.propriè eſt animalium quadrupedum, quæ reclinando contrahunt pedes; & eſt cogn.cum רָבַע quadravit: Av. Prout occ. in præt. kal.3.ſ.m. & in 3.ſ.f.ſimpl. cum kamets ob pauſam, pro ſcheva penult. ſed cum ו conv. præf.cum ſcheva penult. extra pauſam: ut & in 2.ſ.m. & 3.pl.cum ו conv.præf. utrique, ut ſeq. רָבְצָה cubat,Gen 49.9. recubabat, Ezech.19.2. וְרָבְצָה & incumbet, Deut 29. 20. וְרָבַצְתָּ & recubabis Job.11.19. וְרָבְצוּ & recubabunt,Iſa.13.21,,17.2.Zeph.2.14..3.13. In part. ben. kal.ſ.m.occ.ſimpl.& cum הָ dem præf.ut & in forma pl. m.ſimpl.ut ſeq. רוֹבֵץ cubans, Gen.4.7..49.14. Exod. 23.5. הָרוֹבֵץ quæ cubat, Ezech. 29.3. רוֹבְצִים recubantes Gen.29.2. Item,in ſ.f.ben.kal, רוֹבָצָה: oct.in forma cum duplice ſægol ante Thau: ſic, רוֹבָצֶת recubans. Gen.49.25.Deut.22.6..33.13. In fut.kal,3.ſ. m.occ ſimpl.cum kamets, ob pauſam, pro pathach in ult.ſed in 3.ſ.f.cum ו conv.præf.& pathach in ult.extra pauſam: ut & in 3.pl.m. cum ſcheva. ſed in pauſa cum kamets penult.cui ult. Nun parag.eſt etiam add. ſed in 3.pl.f.ſimpl.prout ſeq. וְרָבַץ recubabit, Iſ.11.6..27.10. & וַתִּרְבַּץ & ſuccubuit, Num.22.27. יִרְבָּצוּ recubabunt, Iſa.11.7. יִרְבָּצוּ cubabunt, Iſa. 14.30. יִרְבָּצוּן cubabunt, Pſal.104.22. Zeph.2.7. תִּרְבַּצְנָה recubabunt, Ezech.34.14. In hiphil, הַרְבִּיץ cubare fecit, collocavit: Bu. facere jacere. vel jacere. (penult.brevi) i.e. ſternere, fundare: ſeu fundamentum ponere &c. Pag.fecit cubare, ſeu jacere, i.e. ſternere: Av.ponere,deponere,vel, recubare facere: Cocc. Prout occ. in part. hiph.ſ.m. plenè cum jod hiph.in ult. ſed in pl. m. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut ſeq. מַרְבִּיץ cubare faciens Iſa.54.11. מַרְבִּצִים recubare facientes, Jer.33.12. In fut.hiph.à 3.ſ.m. ſimpl. יַרְבִּיץ recubare faciet: occ.in 1.ſ.cum ם Aff. ſed in 2.ſ.m. ſimpl. & in 2.ſ.m.cum נִי Aff. ut & in 3.pl.m. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph.in penult. ſic, אַרְבִּיצֵם facſam recubare eos. Ezech.34.15. תַּרְבִּיץ recubare facis. Cant.1.7. יַרְבִּיצֵנִי facit ut recubem, Pſal. 23.2. יַרְבִּצוּ recubare facient, Iſa.13.20. Atque inde ex hac rad. רֶבֶץ ſunt nomina ſeq.1.No. רֶבַץ m.accubitus,recubitus;

cubitus: vel, cubile: Pag.Bu.Av. Item, recubitus metaph. i.e. requies: Cocc. Prout occ. in abſol. forma cum ל præf. ſed in forma ſm.conſtr. cum ו, ה, & ם Aff. viz. poſt ſægol mutatum in ſcheva ſub 2. Rad. & Tſeri mutatum in chirek ſub 1. rad. ut ſeq. לְרָבֶץ in accubitum, Iſa.65.10. רִבְצוֹ accubitum ejus, Pro.24.15. רִבְצָהּ accubitus ejus. Iſ.35.7. רִבְצָם accubitus ſui, Jer. 50.6. Item, 2. hinc etiam No.cum pathach ſub Mem heemant. & tſeri in ult. quod ſignificat idem cum præced. Coc. cubile ſcil. pro beſtia ſeu fera: Av. Et occ.ſimpl. loco ſeq. מִרְבָּץ cubile Zeph.2.15. Item, 3. hinc etiam no. cum chirek ſub Mem heemant. & in abſol. forma cum kamets in ult. מִרְבָּץ m. idem etiam cum præced. Cocc. accubitus, cubile: Av. Prout occ.in forma ſ.m. conſtr. cum pathach ſcil.in ult. poſt ל præf. ſic, לְמִרְבַּץ in cubile. Ezech. 25.5.

Rad. 10. רָבַק eſt ſaginare, pinguefacere: Pag. præſepio adhæſit, vixit ex præſepi. Cogn.cum רָפַק adhæſit conglutinatus, Av. Sed verbum non eſt in uſu Hinc quidam putant רִבְקָה Rebeccam dictam, quòd ſimilis eſſet juvencæ ſaginatæ & expolitæ. Sic עֶגְלָה vitula dicta eſt uxor Davidis, & aliæ item mulieres nominibus animantum, ut יַעֲלָה, vel יָעֵל ibex, רָהֵל, ovis, צְבִיָה caprea: ſicut & viri עֶגְלוֹן Heglon rex Moabitarum à vitulo, &c. Merc Cev. Verbaliter autem ut dictum, non legitur hæc Radix: ſed tantùm inde No. cum Mem heemant. viz. מִרְבַּק m. ſagina, ſaginarium: Pag.Bu.Cocc. præſepe, præſepium, ad quod ſaginantur altilia: Av. Locus ubi vituli impinguantur & ſaginantur, latinis dictus, ſaginarium: unde Varro l.3. pullos anſerum includunt in ſaginario. Atque inde vitulus, ſeu vituli מְרֻבָּק ſaginarii: i.e. ſaginatus, aut ſaginati, pl.quem, vel quos, nutriebant in ſaginario ad ſaginandum & impinguandum: Pag. Prout occ.hoc No.f.m.ſimpl.locis ſeq. מְרֻבָּק ſaginarium, 1 Sam. 28. 24. Jer.46.21. Am.6.4. Mal. 3.20.

Rad.11. רֶגֶב: inde no.rad. רֶגֶב m. gleba: Bu Lex. & Conc. ſed juxta R. Jonah, eſt locus in valle conjunctus torrenti ubi manat aqua: alii dicunt quòd eſt gleba terræ: nonnulli partem torrentis quæ vulgò vocatur, Corrente: Pag. Kimchi ſcribit quoſdam hanc vocem exponere חלקי הנחל, quod malim legere ex Iſa.57.6. חֲלָקֵי הַנַּחַל, vel ut habet & codex manuſcriptus ex 1 Sam.17.40. חֲלוּקֵי הַנַּחַל ſilices (Gall. Calloux) torrentis quàm חֲלָקֵי הַנַּחַל partes torrentis, ut hic noſter legiſſe & expoſuiſſe videtur. atque illam noſtram interpretationem juvat codex ille idem manuſcriptus, qui illam phraſin Hebr. voce eâdem vernaculâ hic explicat, quâ & ſuprà illam eandem in rad. חָלַק. à qua etiam non procul abeſt quæ in noſtris codicibus radicum hîc impreſſa eſt, Cev. Non autem legitur in Textu ſing, hujus nominis, ſed in forma pl m. רְגָבִים glebæ: Pag.Bu.Coc. Alii, luta, vel limi: quod ad expoſitionem R. Jon. accedit: Merc. glebæ, ceſpites glebarum, grumuli terræ, &c. Cogn.cum גָּרַף convolvit, inſtar glebarum convolutarum: & cum גֶּרֶם grumulos fecit: Av. Occ.autem hoc No, in hac forma pl.m.abſol. cum ו cop. præf. & in forma pl. m. conſtr. ſimpl. ſic, וּרְגָבִים & glebæ, Job.38.38. רִגְבֵי glebæ, Job.21.33.

Rad.12. רָגַז eſt רָעַשׁ tremere, contremiſcere: & commoveri pavore, aut irà: Pag. vel etiam loco: ut opponatur quieti tam corporis, quam animi, Merc. hoc eſt, pavere: iraſci: Pag. Tribuitur tam animatis quàm inanimatis. R. Jonah tradit poſſe etiam ad ſonum tonitrui, & terræ motûs referri, ſicut & ei vicinum רָגַשׁ & רָעַשׁ. Unde Iſa.37. & 2 Reg. 19. quod infrà citatur In hithpael, poteſt ad verborum commotionem & roborationem ſeu atrocitatem. ut multiplicationem referri, ut refert Kimchi ſub finem hujus Radicis. Sed ſimplicius eſt iram intelligi: Merc. Cev. Commotus eſt metu, vel irà, contremuit præ metu vel irà. Cognationem habet cum רָגַשׁ tumultuatione & commotione conventum fecit, motum excitavit. Hinc ὀργίζομαι, διοργίζομαι, ἐτερεγάω iraſcor, ὀργίζειν irritare, ὀργὴ ira. Et Lat. per metath. iraſcor, Av. verbum רָגַז eſt contremiſcere, trepidare metu: commoveri: irà ſcil. vel pavore, vel ad iram commoveri: Bu. Lex. & Conc. Cocc. Prout occ. in præt kal. 3.f.m. cum ו conv. præf. ſed in 3.f.f. ſimpl. ut & in 3.pl.m.cum ו conv. præf. ut ſeq. וְרָגְזָה & commoveatur Pro. 29.9. רָגְזָה commovetur Iſa. 14.9. Joel. 2.10. וְרָגְזוּ & contremiſcent, Deut. 2.25. Jer. 33.9. In Imper. kal, ſ m, רְגוֹז vel רְגֹז contremiſcito, &c. unde in forma pl.m. רִגְזוּ commovemini, Pſ. 4.5. Bu. Conc. iraſcimini, vel pavete: & nè peccetis, vel & non peccabitis: i.e. pavete, & non peccabitis: quia ſcil. timor Domini expellet peccatum: & ſic 70. & Hieron. iraſcimini, Pag. Et ſic Paulus ad Epheſ. 4. juxta 70. qui reddunt ὀργίζεσθε: Hebræi, contremiſcite: quod argumento Pſalmi magis quadrat. Merc. Et in Imper. kal, pl.f. (à f.f. רִגְזִי contremiſcito fæm.) juxta normam eſſet רִגְזָנָה; ſed, pro eo. ſic præter normam legitur in Iſa. 32.11. pavete opulentæ, רָגָזָה contremiſcite, quæ fiditis. Eſt enim, inquit, R.D. Imper. fæm. plur. quod alias eſt cum Nun & He, aut cum Nun tantùm. Sed ſunt qui dicunt, quod eſt Makor ſeu Infin. & ſic R. Sal. ſcribit eſſe ſicut רִגְזוֹ contremiſcendo: Pag. vel potiùs ad contremiſcendum: Merc. Infin. cum he parag. רָגָזָה commoveri. forma irregularis: eſt autem Enallage Infinitivi pro Imperativo, commovemini: unde quidam pro, רַגְזָנָה poſitum exiſtimant. Sunt alia duo ibidem ſimilia: vide פָּשֹׁשׁ, Bu. Lex. Vide ſimilia in rad. חָגַר, עוֹר, ſive עָרָה, & פָּשַׁשׁ, in Makor, ſeu Infin. kal, Cev. רָגָזָה בּוֹשְׁחוּת commovemini, fecuræ: pro רַגְזָנָה, Cocc. commovemini ô confidentes; Jun. In fut. kal, 1.ſ.occ.ſimpl. cum kamets ob pauſam, pro pathach in ult. & in 2.ſ.f. (à 2.ſ.m. תִּרְגַּז) cum ו conv. præf. at in 3.ſ.m.ſimpl. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum kamets in ult. cui priori etiam ו conv. eſt præf. ut & in 3.ſ.f. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. אֶרְגַּז commovebor, Hab. 3. 17. וַתִּרְגַּז & commoviſti te, Ezech. 16.43. וַיִּרְגַּז commoveatur, 2 Sam. 7.10. 1 Chron. 17.9. יִרְגַּז commovebitur, Iſa. 28.21. וַיִּרְגַּז & commotus eſt 2 Sam. 18.1. תִּרְגַּז commovebitur, Am. 8.8. וַתִּרְגַּז & commovit ſe, 1 Sam. 14.15. Hab. 3.15. Item, in 2.pl.m. fut. kal, occ. ſimpl. ſed in 3.pl.m. extra pauſam quidem cum ſcheva, ſed in pauſa cum kamets pro ſcheva penult. cui priori etiam vau conv. eſt præf. תִּרְגְּזוּ commoveamini, Gen. 45.24. יִרְגְּזוּ commoveantur, commovebuntur, Joel. 2. 1. Mich. 7.17. יִרְגְּזוּ idem, 2 Sam. 22.8. Pſ. 18 8. Iſ. 64.2. וַיִּרְגְּזוּ & commoti fuerunt, Iſ. 5.25. Sed occ. etiam ead. 3.pl.m. ſimpl. cum Nun parag. add. idque in pauſa cum kamets, ſed extra pauſam cum Scheva penult. ut & 2. pl.f. ſimpl. locis ſeq. יִרְגְּזוּן commovebuntur, Ex. 15.14.

יִרְגְּזוּ commota ſunt, Hab. 3.6. תִּרְגַּזְנָה commovebimini, Iſ. 32.10. In hiphil, הִרְגִּיז commovit, Bu. Lex. & Conc. Av. Cocc. ad iram provocavit: Bu. Lex. fecit contremeſcere: Av. prout occ. 3. ſ. m. præt. hiph. ſimpl. & cum ו conv, præf. ut & in 2. ſ. m. (à formâ ſimplici הִרְגָּזְתָּה cum נִי Aff. ut ſeq. הִרְגִּיז commovit, Iſa. 23. 11. & וְהִרְגִּיז commoveat, Jer. 50.34. הִרְגַּזְתָּנִי commoviſti me, 1 Sam. 28.15. In part. hiph. occ. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. ſed in forma pl. m. conſt. (à formâ abſol. מַרְגִּיזִים) occ. cum ל præf. loco ſeq. מַרְגִּיז commovens, Iſa. 14.16. הַמַּרְגִּיז qui commovet, Job. 9.6. לַמַּרְגִּיזִי commoventibus, Job. 12.6. In fut. hiph. à 3. ſ. m. יַרְגִּיז occ. in 1. ſ. ſimpl. loco ſeq. אַרְגִּיז commovebo, Iſa. 13.13. In hithpael, הִתְרַגֵּז commoveri: Bu. ma. fecit ſe contremiſcere: Av. unde in Infin. hithp. á ſimplici forma הִתְרַגֵּז occ. cum ה, Aff. locis ſeq. הִתְרַגֵּזוֹ commoveri tuum, te, 2 Reg. 19.27, 28. Iſ. 37.28, 29. Atque indè ex hac rad. רָגֵז ſunt nomina ſeq. 1. No. רָגֵז m. trepidus commotus: Bu. pavidus, timidus: includit commotionem & inquietudinem: & eſt formæ, inſtar, גָּנָּב fur; Merc. Cev. contremiſcens: Av. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſimpl. loco ſeq. רַגָּז commotum, trepidum, Deut. 28.65. Item, 2. hinc etiam No. רוֹגֶז terror, commotio, ira: Pag. Bu. eſt contrarium quieti: Merc. commotio præ metu ſeu irâ, tremor, Av. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſimpl. & cum ב & ב præf. ſic, רוֹגֶז commotio, Job. 3.16, 25..14.1. וְרוֹגֶז & commotione, Job. 39.27. בְּרוֹגֶז cum commotione. Job. 37.2. Hab. 3.1. Sed cum Aff. cholem in hoc No. (pro more talium) mutatur in kam. chat. Prout occ. cum מִ præf. & ה ob pauſam pro ה, Aff. loco ſeq. וּמֵרַגְזָה & à commotione tua, Iſa. 14.3. Item, 3. hinc etiam No. cum He fæm. Pag. & cum kam. chat. itidem pro cholem ob He fæm. ſub 1. Rad. viz. רַגְזָה f. tremor: Pag. commotio: Bu. fremitus: Av. vel ira, Cocc. Prout occ. hoc No. ſ. f. cum ב præf. loco ſeq. בְּרַגְזָה cum commotione. Ezech. 12.18. De præced. autem No. maſc. notandus locus ſuprà cit. Job. 3.17. ibi i.e. in ſepulchro, רְשָׁעִים impii, ſeu improbi, חָדְלוּ רוֹגֶז ceſſaverunt (á, vel ab) ira, vel terrore: i.e. ab afficiendo alios terrore aut timore: Pag. vel. activè & paſſivè, quia ultra non commovent alios; nec ipſi in alios commoventur. Contrarium eſt quieti: ut apparet ultimo verſiculo illius capitis: Mer. Hieron. á tumultu: 70. ſedaverunt furorem iræ: R. Moſeh à commovendo terram: Pag. At ſapiens ille (fortaſſe Ab. Ezram intelligit) exponit הָרְשָׁעִים viros laboris & motûs; (i.e. qui in perpetuo labore & agitatione verſantur,) ſicut & Job. 34.29. & ipſe placat, & quis יַרְשִׁיעַ commovebit (exagitabit?) quaſi ſit, ceſſarunt ab exagitatione ſua: ſicut & ibi conquieſcunt feſſi robore: quod ſit idem ſenſus ingeminatus diverſis dictionibus, Cev. Ab. Ezr. ab irâ ſuâ (vel potiùs, commotione, ſeu exagitatione ſua.) R. Levi, á timore: ut Deut. 28.65. & dabit Dominus tibi illic cor רִגְזָה timidum, (pavidum.) Et ſenſus eſt quòd poſt mortem ceſſat timor impiorum ab hominibus: Pag. Deſiſtunt á commotione: Bu. Lex. Ibi improbi non commoventur: Coc. Illic improbi deſiſtunt a commotione inferenda, ſubditis viz. aut vinctis, aut ſervis, de quibus poſtea: Jun. Item, locus cit. ad fut. kal, 3. pl. cum Nun parag. notandus, viz. Hab. 3.7. יִרְגְּזוּן commovebuntur, (pro, commotæ ſunt, concremuerunt) cortinæ terræ Midian. Et R.D. tremuerunt cortinæ, i.e. tabernacula cortinarum, i.e. quæ fiunt expanſis cortinis. Et hoc accidit quando Gideon ivit contra Midian: unde ſcriptum eſt, Jud. 7.13. venitque Gideon: & ecce vir narrabat ſocio ſuo ſomnium, atque dicebat, ecce ſomnium ſomniavi, & ecce torta panis hordacei volvebat ſe in caſtra Midjan, & venit uſque ad Tabernaculum, & percuſſit illud, & cadere fecit, & ſubvertit illud ſuperné & cecidit tentorium. Targum totum verſum hoc modo interpretatus eſt. Quando coluerunt domus Iſrael idola, tradidi eos in manum Chuſan peccatoris (cognomento רִשְׁעָתַיִם:) at cum reſipuerunt (aut, pœnitentiam egerunt) ut facerent (i.e. cuſtodirent, & obſervarent) legem, feci eis ſigna, & fortitudines, ac eripui eos è manu Midianitarum, per manum Gideon filii Joas. Pag. Nomen אַרְגַּז arca ſeu capſa: quod huc quidam referunt, videatur ſuo loco in litera Aleph, vel inter quadrata vocabula iſtius literæ Aleph: Bu. Lex. Merc. Cev.

Rad. 13. רָגַל eſt detrahere, obloqui, obtrectare: accuſare. Pag. Bu. deductum eſt verbum à No. רֶגֶל: quod eſt pes, eò quòd detractores jugiter eant, & narrent verba hujus alteri: ut R. D. inquit; Pag. quaſi diceres pedare; i.e. pedibus deferre. In piel, ſi ad perſonam referatur, vertes deferre, ut 2 Sam. 19. idem quod in kal. Aliàs ſi de loco dicatur, eſt indagare, ſeu explorare. Quidam conferunt hoc verbum cum רָגַז præced. ſed propiùs cum רָכַל & רָגַן quibus eſt pene ſynonymum. Merc. R. Sal. confert quidem hoc verbum cum רָכִיל detractore, famæ ac honoris proximi quaſi nundinatore: & ſic caph & gimel inter ſe permutarentur: Bu. Lex. detulit: pedibus ambulando narravit rem alteri: nam detractores ſolent jugiter ire, & aliquid expiſcari, quod deindè aliis exponunt. Cogn. cum רָכַל detulit merces, negotiatus eſt. In kal conſtruitur cum עַל, Av. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor ſignif. 1. eſt obtrectare, detrahere, calumniari: item explorare, Cocc. Bu. Conc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. loco ſeq. רָגַל obtrectat, Pſal. 15.3. In piel, רִגֵּל idem, cum kal, obtrectare, &c. item explorare: Pag. Bu. Coc. &c. exploravit ad deferendum aliis: & conſtr. cum Beth, detulit. Av. Sed ſæpiùs venit Piel cum Accuſ. in explorandi ſignif. Prout occ. part. piel à ſ. m. מְרַגֵּל qui explorat, explorans ſeu explorator, &c. in forma pl. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. מְרַגְּלִים exploratores, Gen. 42.9, 11, 14, 16, 31, 34. Joſ. 2.1. 1 Sam. 26.4. 2 Sam. 15. 10. הַמְּרַגְּלִים idem, Joſ. 6.22, 23. כַּמְרַגְּלִים ſicut exploratores, Gen. 42.30. prout etiam occ. in Infin. Piel, cum ל & וּל præf. cui etiam ult. ה, eſt Aff. ut ſeq. לְרַגֵּל ad explorandum, Num. 21.32. Joſ. 6.25..14.7. Jud. 18.2, 14, 17. וּלְרַגְּלָה & ad explorandum, 1 Chr. 19.3. וְלְרַגְּלָהּ & ad explorandum eam, 2 Sam. 10.3. Item, in ead. explorandi ſignif. venit Imper. piel, à ſ. m. רַגֵּל explora: in pl. m. cum ו cop. præf. loco ſeq. וְרַגְּלוּ & explorate, Joſ. 7.2. ſed in alterâ detrahendi ſeu traducendi ſignif. venit fut. piel, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. loco ſeq. וַיְרַגֵּל & traduxit, 2 Sam. 19.27. & rurſus in explorandi ſignif. occ. in 3. pl. m. fut. piel, cum ו conv. præf. locis ſeq. וַיְרַגְּלוּ & exploraverunt, Deut. 1.24. Joſ. 7.2. In hiphil, הַרְגִּיל eſt, facere ambulare: ire vel incedere fecit; aſſuefecit: Pag. Bu. pedes ad incedendum aſſuefecit, Av. Sed occ. præter normam cum Thau ab initio. loco He charact. hiph. Bu Lex. Pag. viz. in 1. ſ. præt. hiph ſic.

Hoſ.

Hoſ.11.3. תִּרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם aſſuefeci Ephraimum: q. d. pedavi: i.e. ire vel incedere feci eum. Bu.Lex.ambulare feci ſuper pedes ipſum Ephraim: i.e. ſenſim deduxi eum. Scribitur pro הִרְגַּלְתִּי. Sed R.Moſeh Kimchi dicit eſſe No.heemant. תִּרְגַּלְתִּ; i.e.aſſuefactio pedum ad incedendum: quod cum ׳ Aff. 1.perſ. ſ.habet תִּרְגַּלְתִּי; ad formam תִּפְאַרְתִּ gloria, ornatus: unde תִּפְאַרְתִּי gloria mea, &c.Av. Vel תִּרְגֵּל videtur eſſe verbum, quale תִּחֲרָה: & תִּחֶרָה. Et ſic exp.pedem contuli Ephraimo: 70. συνεπόδισα τὸν ἐφραὶμ. Sed alii explicant per הִרְגַּלְתִּי: nam verbum hoc in hiph.apud R.R. notat aſſueſcere: aliis autem videtur eſſe idem quod רָגַל explorare: q.d. ego exploravi iis, eum, ſcil. qui eos ſuſciperet in brachia ſua: Cocc. Et ego ambulare feci ſuper pedes, Ephraim &c.ubi, juxta R. Moſeh, quia comparavit ipſum puero, uſus eſt hoc verbo: q.d. ſicut puerum aſſuefaciam ad ambulandum paulatim, paulatim, i.e. abſque labore: ſic, quando proficiſci feci eos, de profectione in profectionem, quum eduxi illos ex Ægypto, tunc etiam proficiſci feci eos abſque labore, ſcil. cum nube præcedente in die, & columnâ ignis in nocte; Pag. Senſus igitur eſt, aſſuefeci eum ire ſuper pedes ejus: quemadmodum aſſuefit puer qui tollitur per (vel juxta, vel ad, vel qui aſſumitur ſuper) brachia ejus. Doctores enim paſſim verbo in hiphil utuntur pro aſſuefacere: unde quidam exp. Dedi Pædagogum ipſi Ephraim, Merc. Targum: & ego per Angelum miſſum a facie mea, duxi Iſrael, per viam rectam, & portavi eos tanquam ſuper brachia. Thau, ut dictum, eſt loco He: ſed non eſt illi ſimile in ſcriptura: ut R.Sal.inquit. Pag. Quum ego aſſuefacio (i.e. informo & inſtituo, ut accipiat legem meam) Ephrajimum, accipit illa (Bahal mos. ſcil. & ſculptilia, quorum meminit verſu præced.) in brachiis ſuis, &c. Jun. Deinde, ii. ſignif. 2. hujus rad. רֶגֶל, eſt pes: pedites: Bu.Conc.ſcil.in nomine inde ducto רֶגֶל (comm. gen. ſed ſæpiùs fæm. Bu.Lex.) pes. πεζὸς; Pag.Bu Coc. &c. pes aſſuefactus ad ambulandum alternis paſſibus, Av. Item foramen ani; cauſa: vices. Pag. Sed, quod hic Sanctes dicit, de ani foramine ad eam phraſin ſpectat, quâ Hebræi honeſtè מֵי רַגְלַיִם aquas pedum, appellant lotium: &, tegere pedes, dicunt. pro alvum exonerare. Quære ſupra in rad. סוּךְ. Eſt autem hoc no. ſemper fæm. niſi interdum in plur. ut bis in Proverb. ubi tamen 3.pl.m. futuri, communis eſſe poteſt: ut & Kimchi docet in Michlol, Merc. Cev. Occurrit autem hoc No. frequens in textu: & ordine Conc. ut ſeq. In ſ. m. vel cum fægol, vel ob pauſam cum kamets penult. ſimpl. & cum ו, ב, ל, & יו praef. ut ſeq. רֶגֶל vel רָגֶל pes, Exod.21.24. Lev.21.19. Num.22.25. Deut.2.5.. 19.21. 2Reg 21.8. 2Chron.33.8. Job.12.5..28.4..39. 15. Pſal.36 12. Iſa.1.6..26.6.. 32.20. Ezech.1.7..29. 11.. 32.13. וְרֶגֶל & pes, Prov.25.19. Ezech. 29. 11. בְּרֶגֶל pro pede, Deut. 19.21. בָּרֶגֶל pede, Pſal. 66. 6. Ezech.25.6. לְרֶגֶל ad pedem, Gen.33.14. וּלְרֶגֶל & ad pedem, Gen.33.14. ſed, cum affixis, hoc no. (pro more talium) prius ſægol mutat in pathach, & poſterius in ſcheva: ut cum ׳ aff.ſimpl. & cum ל praef. & cum נו aff. abſque praef. ſic: רַגְלִי pes meus, Job 23. 11..31.5. Pſal.25. 12..38.16..94.18..116.8. לְרַגְלִי ad pedem meum, Gen. 30.30. Pſal. 119.105. רַגְלֵנוּ pes noſter, Pſal.66.9. prout occ. etiam cum ה, vel in pauſa ה, aff. locis ſeq. רַגְלֵךְ vel רַגְלֶךָ pes tuus, Deut.28.34, 65..29.5. Joſ.5.15..14.9. Pſ.68.24..91.12..121.3. Pro. 1.15..3.23..4.26,27..25.17. Ecc.4.17. Iſa.20.2..58.13. Jer. 38. 22. ut & cum ך aff. loco ſeq. רַגְלֵךְ pedem tuum, Jer.2.24. cui etiam priori formæ cum ה vel ה aff. ו, ב & ל ſunt præf. ſed, cum כֶּם aff.occ. abſque præf. ut ſeq. וְרַגְלֶךָ & pes tuus, Deut.8.4. Pro. 3.23. בְּרַגְלֶךָ cum pede tuo, Deut.11.10. Ezec.6.11. לְרַגְלֶךָ pedi tuo. Deut. 33.3. רַגְלֵיכֶם pedis veſtri, Deut.11.24. Joſh.1.3. prout occ. etiam cum ו aff. ſimpl. & cum ב & ל præf. & cum ה, aff. ſimpl.itidem & cum ן præf. ſed cum ם, aff. abſque præf. prout ſeq. רַגְלוֹ pes ejus, ſuus, Gen.41.44. Lev.8.23.. 14.14, 17,25,28. Deut 25.9..33.24. 1 Sam.2 .22. 2 Sam.14. 25. Job.2.7. Pſal.105.18. בְּרַגְלוֹ ad pedem ejus. 1 Sam. 15.18. לְרַגְלוֹ ad pedem ſuum, Iſa. 41. . רַגְלָה pedis ſui, Gen 8.9. Deut.28.56. לְרַגְלָהּ ad pedem ejus, 1 Sa. 25.42. רַגְלָם pes eorum. Exod.29.20. Lev.8.24. Deu. 32.35. Pſ.9.17. In forma duali רַגְלַיִם duo pedes. Job. 29.15. Sed & de pluribus dicitur: Lev. 11.23, & 42. Cocc. pedes bini proprie, ſed quadrupedibus etiam, & inſectis tribuitur, quòd in illis (bis) bini pedes, aut duo ordines pedum loco duorum ſint: מְרֻבֵּה הָרַגְלַיִם multum ſive numeroſum pedibus Lev 11.42. Bu.Lex. multipeda, multos pedes habens. Cocc. Occurrit autem hoc no in duali hac forma, vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets penult. ſimpl. & cum ׳ cop. ה dem. & יה & ב præf. ut ſeq. רַגְלַיִם vel רַגְלָיִם pedes, Lev.11.23.42. Sam.4.4..6.3. Prov.6.18..26.6. Nah.2.1. & pedes. Job.29.15. הָרַגְלַיִם pedes, Iſa. 20. וְהָרַגְלַיִם & pedes. Reg.6.35. בְּרַגְלַיִם pedibus, Prov.19.2. Iſa.28.3. Item in forma duali conſtr. occ. ſimpl. locis ſeq. רַגְלֵי pedes, Joſh.2.13..4.3,9,18. 1 Sam. 2.9..25.41. 2 Reg.6.32. 1 Chron.28.2. Iſa.26.6..52.7. Nah.2.1. cui etiam formæ du. vel plur. conſtr. ו & ב ſunt præf. ſic: וְרַגְלֵי & pedes, Gen.24.32. Joſh.3. 15. בְּרַגְלֵי pedibus, 1 Sam.25.23. quæ forma du vel pl. conſtr. occ. etiam frequens cum affixis variis, ut cum ׳ vel in pauſa ָי aff. ſimpl. & cum ו, ב, & ל præf. ut ſeq. רַגְלַי vel רַגְלָי pedes mei, 2 Sam. 22.34,39. 1 Reg.5.3. Job.13.27.. 30.12.. 33.11. Pſal.18.34,39.. 25.15..31.9..40.3..56.14..73.2..119.59,101. Can.5.3. Iſa.60.13.. 66.1. Ezech.2.2.. 3.24.. 43.7. Hab.3.18. וְרַגְלַי & pedes mei, Pſal.22.17. בְּרַגְלַי pedibus meis, Num.20.19. בִּרְגְלַי pedibus meis, Deut.2.28. Jud. 8.5. 1 Reg. 20.10. לְרַגְלַי pedibus meis. Jer. 18.22. לִרְגְלַי pedibus meis, Lam.1.13. ſic & cum נו aff. occ. vel plene cum jod, vel def. cum tzeri tantùm. abſque jod pl. in penult. ſic: רַגְלֵינוּ, vel רִגְלֵנוּ pedes noſtri, os, Pſal. 47. 4.. 66.9.. 122.2. Item occurrit etiam cum ה & יו aff. cui priori formæ ו, ב, & ל ſunt præf. ut ſequuntur, רַגְלֶיהָ pedes tui, Exod. 3.5. 2 Sam.11.8. Ezech.2.1. רַגְלַיִךְ pedes tui, 1 Reg.14. 12. Iſa.49.23..60.14. Ezech.16.25. וְרַגְלַיִךְ & pedes tui, 2 Sam. 3.34. בְּרַגְלַיִךְ pedibus tuis, Exod. 11.8. Ezech.24.17..32.2. לִרְגְלֶיהָ pedum tuorum. Pſal.110. 1. & cum כֶם aff. occ. ſimpl. & cum ב præf. ſic: רַגְלֵיכֶם pedes veſtri. Gen.18.4..19.2. Joſh. 10. 24. Jer.13.17. Ezech.34.19. Mal.3.21. בִּרְגְלֵיכֶם pedibus veſtris, Exod.12.11. Ezech.24.23..34.18. ſed ſæpiùs occ. cum יו aff. ſimpl. & cum ו, ב, & ל præf. ut ſeq. רַגְלָיו pedes ejus, ſui, Gen.24.32.. 29.

1..49.10,33. Ex.24.10..28.26..37.13. Lev.13.12. Jud. 3,24. 1Sam.14.13..17.6..24.3..25.24. 2Sam.9.13.. 19. 25.. 21.20.. 22.10. 1Reg.15.23. 2Reg.4.37.. 13.21. 1Chron.28.2. Esth.8.3. Pſal.8.7.. 18.10..99.5.. 132.7. Iſa.6.2. Lam 2.1..3.34. Nah.1.3. Zach.14.4,12. וְרַגְלָיו ac pedum ejus, Jud.1.6. Prov.6.23. בְּרַגְלָיו pedibus ſuis, Jud.4.10,15,17..5.15. 2Sam.2.18..15.17. 1Reg. 2.5. 2Reg.4.27. 2Chron.16.12. Job 18.9. Prov.6.13. Iſa.4.3. Amos.2.15. לְרַגְלָיו ad pedes ejus, Exod.4. 25. Lev.11.21. Job.18.11. Hab.3.4. ſed cum ה aff. abſque præf. ſic: רַגְלֶיהָ pedes ejus. Deut.28.57. Jud. 5.27. 1Reg.14.6. Prov.5.5..7.11. Iſa.23.7. Item occ. etiam hæc forma du. vel pl. conſtr. cum הֶם aff. ſimpl. & cum ן, ךָ, & וּךָ præf. prout ſeq. רַגְלֵיהֶם pedes ipſorum, ſui, Gen.43.24. Exod.30.19..40.31. Jud. 19.21. 2Sam.4.12. 2Reg.18.27. 2Chron.3.13. Pſal. 115.7. Prov.1.16. Iſa.30.12..59.7. Jer.14.10. Ezec. 1.7..27.19. וְרַגְלֵיהֶם & pedes ipſorum, ſui, Exod.30. 21. Jud.1.7. Neh.9.21. Ezech.1.7. בְּרַגְלֵיהֶם ad pedes ipſorum, Deu.11.6. Joſh.9.5.2Reg.3.9. וּבְרַגְלֵיהֶם & pedibus ſuis, Iſa.3.16. atque inde ab hoc no. רֶגֶל pes. eſt, 1. no. cum jod heemant in fine, viz. רַגְלַי m. pedes, pedites: פּזּ. Pag. Bu. Coc. pedes: i.e. miles pedeſtris, ambulans ſuper pedes ſuos: Av. Nam forma ſ. m. nominis præced. רֶגֶל cum י aff. ſignificat etiam peditem: i.e. ambulantem ſuis pedibus; ſed cum nominibus numeralibus ſingulare ponitur pro plurali; ſecundum morem linguæ. Ut Num.11.21. ſexcenta millia רַגְלִי peditum, &c. Pag. Prout occ. etiam hoc no. ſ.m. in hac forma cum jod, & in hac ſignif. ſimpl. locis ſeq. רַגְלֵי pedes, pedites, Exod.12.37. Num.11.21. Jud.20.2. 1 Sam.4.10..15.4. 2 Sam.8.4.. 10.6. 1 Reg.20.29. 2 Reg.13.6. 1 Chron.8.4..19.18. reperitur autem (ex nomine ſimplice רֶגֶל) forma pluralis maſc. רַגְלַיִם ſed in hac ſignif. pro peditibus quaſi eſſet plur. forma à רַגְלִי pro רַגְלִיִּם; Merc. Cev. pedites Coc. prout occ. Je.12.5. ſic כִּי אֶת רַגְלִים רַצְתָּ ſi, Cev. Av. quia, Bu. Lex. cum peditibus cucurriſti; Pag. Bu. Av. De nomine autem רֶגֶל in prædicta forma ſ. cum י aff. locus venit notandus, viz. Gen. 30. 30. & benedixit Dominus tibi לְרַגְלִי ad pedem meum, i.e. ad introitum pedis mei. (quidam, per pedem meum, i.e. quòd hac illac currens omnia perluſtrarim. Merc.) Illo pacto dicitur de aliquo, pes bonus eſt tali: R.D. in l. rad. ſed in Comm. Hab.3.5. exp. causâ mei, ſive propter me. R. Sal. cum pede meo. i.e. ad ingreſſum (aut propter ingreſſum) pedis mei venit tibi benedictio. Et A E. propter pedem meum, mos enim eſt ut dicant, pes bonus eſt tali. Et ſenſus eſt, quòd fuit benedictus ex hora quâ ingreſſus eſt domum illius. Targum: בְּדִילִי propter me. Et hæc interpretatio placet: nam & paulò ſuperius dixit Laban v. 27. & benedixit mihi Dominus propter te. Item hinc etiam 2. eſt no. cum mem heemant (quaſi à ſ. מַרְגְּלָה f.) in forma pl. f. מַרְגְּלוֹת ſtragulæ pedales: Bu. Lex. pedamenta, pedalia: Av. quæ ad pedes ſunt, vel locus pedum, aut tegmina pedum: vel regio corporis in qua pedes ſunt: Cocc. ut enim ſuprà מְרַאשֹׁתָיו in ראשׁ, erat pulvinum, quod capiti admovetur: ſic מַרְגְּלוֹת formâ tantum plurali, quod infernè ad pedes admovetur, quaſi pedale ſeu pedaneum dicas. Kimchi ſimpliciter exponit, רַגְלָיו pedes ejus; ut vernacule vocamus les pieds du lict. Merc. Cev. Prout occ. hoc no. in hac forma pl. f. cum יו aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. מַרְגְּלוֹתָיו pedalia, ſtragulæ pedales, ejus: Ruth. 3.5,7,8,14. וּמַרְגְּלוֹתָיו & pedes ejus, Dan. 10.6. Deinde iii. ſignif. 3. hujus rad. רָגֶל eſt in forma pl. m. à no. ſ. præced. רֶגֶל; viz. רְגָלִים: vices temporum, tempora certa: Bu. Conc. vices, Pag. Bu. quaſi dicas repedationes, ſeu remeationes aut greſſus, vel coitiones: aut reiterationes; Bu. Lex. Merc. Av. alias dicitur פְּעָמִים pro vicibus, à פַּעַם: Merc. Chaldæus reddit זִמְנִים tempora: Bu. Lex. Prout occ. hoc no. in hac forma pl. m. locis ſeq. רְגָלִים vices, Exod. 23.14. Num.22.28,32,33. Denique iv. ſignif. 4. hujus Rad. רָגַל: eſt in no. inde ducto, viz. רוֹגֶל m. fullo: Bu. Conc. eſt enim idem quod כּוֹבֵס; juxta R.D. Pag. Rogel, eſt nomen proprium fontis; ſed in Targum eſt קַצָּרָא fullo: ſic dictus à רֶגֶל pede; inquiunt R. Sal. & Kimchi quòd pannos inter lavandum pedibus calcat & conculcet: Pag. Bu. Merc. ſullonem notare videtur quibuſdam, in nomine loci עֵין־רוֹגֵל 2 Sam. 17.17. & 1 Reg.1.9. Cocc. Hic autem Elias miratur omiſſum eſſe à Kimchi נֶרֶגֶל, quod idoli nomen eſt Cuthæorum. Ille putat eſſe תַּרְנְגוֹלֶת הַבָּר gallinam ſylveſtrem; nomen enim convenit cum nomine תַּרְנְגוֹל gallo gallinaceo: ſed quùm ſit externæ linguæ, forſan non eſt à רָגַל, ſed ex quadratis: Merc. Cev. De nomine autem radicali præced. רֶגֶל loci quidam ulterius annotandi: viz. Jud.3.24. מַסִּיךְ הוּא אֶת רַגְלָיו purgat ipſe membrum ſuum: i.e. mingit: vel, ut alii exp. ventrem ſuum. Pag. Tegit ipſe pedes ſuos: i.e. alvum purgat, quod ſic honeſtè per periphraſin dicitur: Vide etiam 1 Sam.24.3. Bu. Lex. Coc. Prov.1.16. רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ: pedes ipſorum ad malum currunt: ubi videtur eſſe maſc. ſed poteſt ſubintelligi præp. beth; pro בְּרַגְלֵיהֶם pedibus ſuis ad malum currunt, ſcil. impii. At Jer.13.16. בְּשֶׁרֶם יַתְגִּפוּ רַגְלֵיכֶם antequam offendentur pedes veſtri: eſt revera maſc. Vide & Prov.7.11. Bu. Lex. Et Pſal.115.7. רַגְלֵיהֶם pedes eorum (exſtant.) & non incedunt: ſed ego in his & talibus malim verbum accipere ut poſitum in com. genere, quàm nomen maſc. ſurpatum dicere. Coc. Gen.49.10. וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו & legiſlator, (qui ſit) ex intra pedes ejus: h.e. ſatus eſt ex ipſo: Ut Deut.28.57. in fœtu ſub, הַיּוֹצֵאת מִבֵּין רַגְלֶיהָ qui exit ex medio pedum ejus: Coc. Legiſlator, i.e. regia authoritas; metonimycè: nam Legiſlator ideò eſt quod princeps & Dynaſta, imperium & dominationem obtinens. E medio pedum ejus: h.e. quia ſemper aliquis ſit ex poſteris a Jehuda genitis, atque educatis. Similis locutio eſt Deut.28.57. ſumpta a parentibus ad quorum pedes educantur liberi: quemadmodum etiam, ad genua dicuntur educati, infrà Gen.50.23. Jun. Gen.33.14. לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים juxta pedem rei, quæ eſt mihi curæ, (h.e. pecoris) & juxta pedem puerorum, juxta vires ad gradiendum, Gen.30.30. וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי & benedixit Dominus tibi ad pedum meum: i.e. per curam meam. Deut.11.20. Ubi ſeminabas ſemen tuum וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ & irrigabas pede tuo, obiens, & perambulans atque aquam afferens. 2 Sam. 1.6.18. אֲשֶׁר בָּאוּ בְרַגְלוֹ מַבָּת qui venerant in pede ejus (cum ipſo, ſequentes ipſum) à Gath. Iſa.41.2.

צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ justitia occurrit ei ad pedem ejus: i. e. quacunque ibat, justitia Christi ei occurrebat, & ei ostia pandebat, ut & posset prædicare Evangelium, & non frustra prædicaret. Isa. 41. 3. אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא iter pedibus suis non ingreditur. Fama Evangelii ipsum prævenit; Vide 1 Thessal. 1.8,9. Job. 18.11. וְהֵפִצֻהוּ לְרַגְלָיו & dissiciunt eum secundùm pedes ejus: i. e. quacunque vadit. 1Sam.25.42. הַהוֹלְכוֹת לְרַגְלָהּ sequentes eam, Coc. Jud.5.15. Et Issachar, sicut (&) Barak in valle (seu in vallem), missus est בְּרַגְלָיו in pedibus (pedibus) suis: h.e. pedes. Ita ut non petierit jumentum quo veheretur, præ nimia festinatione, & desiderio belli gerendi: inquit R. D. & sic 2Sam.15.16. Et egressus est Rex, & tota ejus domus, בְּרַגְלָיו pedibus suis: h. e. pedes, adeo, extimescebat, atque erat perterritus. Idem versu 17. R.D. in Comment. cum eo: ut Targum Hab.3.5. לְרַגְלָיו ad pedes ejus. R. Sal. cum eo. R.D. ejus gratiâ, (sive, propter eum) quomodo etiam sumitur לְרַגְלַי Gen. 30. 30. ut dictum est. Cev. Exod.11.8. בְּרַגְלֶיךָ in pedibus tuis: Pag. A.E. qui in tua potestate est, R. Sal qui tuum consilium, tuaque vestigia sequuntur. R.D. ad 2 Sam. 15.16. & 17. tecum. Quæ sunt sine jod vide in singulari. Cev.

Rad. 14. רָגַם est lapidare, lapidibus obruere: Pag. Bu. ferè adjunctum habet lapidis nomen. Significat undique obruere: & vehementiùs, ut videtur, quam סָקַל. Constr. sæpiùs cum accus. Sed interdùm cum beth, vel עַל. Merc. obruit grumis lapidum, i.e. lapidavit, vel obruit glebis terræ induratis instar lapidum: nam est cogn. cum רֶגֶב gleba, & גָּרַם in grumos contrivit: significat enim propriè frustis lapidum aliquem petere & interficere: vel lapides super vel in aliquem mittere. Hinc. lat. grumus, grumulus. Av. 70. reddunt per λιθοβολεῖν, & καταλιθοβολεῖν: lapidare; Coc. Prout occ. in præt. kal.3.pl. cum ו conv. præf.ut & cum ו conv. præf. & הוּ aff. post kibbuts pro schurek penult. וַרָגְמוּ & apidabunt, Le.24.14.Eze.16. 39..23.47. וּרְגָמֻהוּ & lapidabunt eum Deu.21.21. Item in infin.kal. occ.simpl. & plene cum kamets penult. sed cum לְ præf. ante scheva penult. sic: לָרגוֹם lapidando, Lev.24.16. Nu.15.35. לִרְגוֹם ad lapidandum, Nu.14. 10. In fut.kal, à 3.s.m. יִרְגוֹם vel יִרְגַּם lapidabit,&c. occ.in 3.pl. m. simpl.& cum ו conv. præf. ut & cum הוּ aff. post kibbuts pro schurek in penult. idque itidem simpl. & cum ו conv. præf. ut seq. יִרְגְמוּ lapidabunt, Lev.20.27..24.16. וַיִּרְגְּמוּ & lapidarunt, Lev. 24. 23. Num.15.36. Josh.7.25. 1Reg.12.18. 2 Chron.10.18. יִרְגְּמֻהוּ lapidabunt eum, Lev.20.2. וַיִּרְגְּמֻהוּ & lapidarunt eum, 2Chron.24.21. Atque inde ex hàc rad. רֶגֶם est 1.no. רִגְמָה f. cœtus; Bu. Lex. vel dux; ducatus: vel congregatio. Pag. multitudo, congregatio instar grumorum. Av. Quidam faciunt absolutum רִגְמָה; sed malo רִגְמָה ut רִקְמָה; cum quo idem esse credunt nonnulli: ut sequitur. Merc. Unde in forma ſ.f. constr. est רִגְמַת Prout occ. cum ם aff. sic: Psal.68.28. principes Jehuda רִגְמָתָם duces eorum: ut 70. etiam vertunt: Pag. vel potiùs, ducatus, principatus eorum; Merc. cœtus eorum, i.e. קְהָלָם, ut Kimchi exp. in l. rad. vel קִבּוּצָם congregatio, cœtus collectus ipsorum: ut idem habet in Commeat. Sed alii aliter; Bu. Lex. Congregatio vel multitudo eorum. 70. ἡγεμόνες. Av. Alii exp. obrutio eorum: ut præcesserat רוֹדֵם dominatur illis, subjicit illos: Obrutio scilicet, lapidum, vel grandinis vel tonitrui. Atque hùc Christum putant allusisse, Marci 3. quùm Jacobum & Johannem vocavit בְּנֵי רוּגֶם filios tonitrui: quòd vi evangelii multos essent obruturi. Sed ego putarim בְּנֵי רוּגֵשׁ; vel Chald. רָגַשׁ: id enim magis accedit ad Boanerges. Quidam præcipuam partem, alii interitum, i.e. obrutionem, seu lapidationem exponunt, quod forsan satiùs fuerit in loco Psa. 68. Merc. Hieron. in purpura sua: & sic Ab. Ezra. ad Prov.26.9. ubi citat hunc locum, exponit, gloria eorum: à purpura, quæ est hominum gloria: & sic esset pro רִקְמָתָם purpura sua: seu variegatura aut opus Phrygionicum eorum: i. e. induti vestibus suis purpureis, aut variegatis, atque Phrygionico opere intertextis: quomodo etiam R. Himman. exp. induti vestibus רִקְמָתָם purpuræ suæ: vel vestibus acu pictis, aut Phrygionicis. Sed R. Sal. exp. spargentes in eos lapides. Pag, Cev. Principes Judæ, purpura eorum: h.e. reges eorum. Est ἐξευτελισμὸς: q.d. principes Judæ nihil nisi purpuram gestarunt inter eos. Cocc. Principes Jehuda, (&) cœtus eorum: Jun. Item 2. hinc etiam No. cum mem heemant. viz. מַרְגֵּמָה f. congregatio lapidum paritèr: juxta R.D. alii fundam exponunt. Pag. balista: funda: Bu. Lex. acervus seu congregatio lapidum, vel funda quæ aliquem obruit ejaculando: Av. Prout occ. cum בְּ præf. sic; Prov. 26.8. Ut. qui ligat lapidem, scil. pretiosum, בְּמַרְגֵּמָה in funda: sic, qui dat stulto gloriam: Pag. Perinde ut si quis ligat lapidem in acervo; vel in funda; 70. ἐν σφενδόνῃ; Av. vel, ut scrupulus (seu, ligamen) lapidis pretiosi (ut pala, aut simile quippiam, quo lapis pretiosus includitur) in acervo lapidum &c. quidam intelligunt de lapide pretioso, in funestum lapidum acervum projecto: qui quùm esset destinatus ut eo damnati obruerentur, erat huic populo abominandus. Sed id subtilius est & curiosius: simpliciter enim de congerie vulgarium lapidum intelligo, in quam lapis pretiosus unà cum palâ suâ projiciatur, ubi non est ejus locus. Merc. כְּצָרוֹר אֶבֶן בְּמַרְגֵּמָה secundum ligare lapidem in balista: i. e. sicut aliquis lapidem alligat vel applicat balistæ, ut eum ejaculetur: sic gloria, quæ stulto tribuitur, citò ab illo transit. Chaldæus בְּקַלְעָא. Aliis acervus lapidum, unde A. E. inquit: ut ligamen lapidis pretiosi in acervo lapidum vulgarium; ita honoris exhibitio stolido. Aliis purpura, quasi idem quod אַרְגָּמָן, quem sensum Kimchi adducit. Eodem respexisse videtur R. Levi, inquiens: Ut est ligatio lapidis vilis in re pretiosa: sic honor in stulto. Bu. Lex. Kimchi, ut dictum, exp. in acervo lapidum: & R. Joseph: sicut qui ligat lapidem quempiam platearum in purpura, i.e. in veste purpurea. Et sic Ab. Ezra etiam scribit, quòd socius hujus vocis est אַרְגָּמָן, i.e. purpura. Sed R. Himman. exp. sicut fragmentum parvum testaceum in acervo lapidum, &c. i.e. sicut mansio fragmenti lapidis in acervo lapidum: sic est mansio gloriæ stulto, qui non agnoscit illam. Sicut enim fragmentum parvum testaceum non agnoscitur in magno acervo lapidum: sic non agnoscitur homo qui dat stulto gloriam, qui non est dignus gloriâ, sed probris, & ignominiâ. Vel, quemadmodùm homo

qui

qui ligat lapidem pretiosum, & proficit in acervum lapidum ædificii, qui non est locus illi conveniens, ob suam pretiositatem: sic est qui dat stulto gloriam, quia gloria non est in suo loco. Locus enim ejus est inter viros sapientes. Pag. Ut (dans) frustum lapidis in cumulum: ita, qui dat stolido honorem: i.e. qui stolidum honorat, vel, idololatra est, (ut qui in honorem Mercurii conjicit lapillum in acervum:) vel, adjuvat ejus stultitiam. ut, qui in acervum lapidum conjicit lapillum, eum majorem facit; vel, perdit operam, ut, qui lapidem ad lapides conjicit. Coc. Ut, qui applicat lapidem balistæ: ita, qui præbet stolido honorem, (facit,) &c. Vide Jun. in hunc textum suprà in rad. עָרַר, ad no. עָרוֹר.

Rad. 15. רָגַז est murmurare, susurrare, muscitare, Pag. Bu. quidam conferunt cum רָגַל, & רָכַל, ut notet delationem infamiæ: Merc. infamavit grunniendo, susurravit, detrectavit, &c. ut Pag. Bu. est cogn. cum רָגַל detulit: nam ל & ז sunt literæ ejusdem instrumenti: Hinc per Metath. grunnio, grunnis; & Germ. grunken: item ringo, is, ere: pro murmurare, allatrare. Av. 70. γογγύζειν: susurrare. Cocc. Unde in part. ben. kal, à ſ. m. רוֹגֵז susurrans, murmurans, &c. (h.e. non acquiescens rei vel personæ alicui, &c. ut qui murmurat contra verbum Prophetarum: susurro, murmurator obstreperus: Prout R.Sal. exp. Cocc. Bu. Lex.) occ. in forma pl. m. cum ו cop. præf. loco seq. וְרוֹגְנִים & murmurantes susurrones, Isa. 29. 24. In niphal נִרְגַּז idem cum kal, murmurare, &c. Pag. Bu. Sed neutrum est: ex activo autem, inquit Kimchi, fit passivum, ut continuatio illusionis seu susurrationis, ac delationis designetur; sicut & in aliis, alias observavimus fieri: viz. quædam verba niphal frequentative usurpari. Merc. Cev. rictus est, factus est à seipso grunnire. Av. mussare: ψιθυρίζειν: i. e. in occulto dicere & dissimulanter; Coc. prout occ. in part. niph. ſ. m. (pro murmurante, susurrante, grunniente, &c.) simpl. & cum ו cop. præf. וְנִרְגָּן susurro, Prov. 18. 8. 26. 20, 22. וְנִרְגָּן & susurro, Prov. 16. 28. Item, in fut. niph. à 2. ſ. m. יִרְגַּז mussitabit, & in 2. ſ. m. תִּרְגַּז mussitabis, &c. occ. in 2. & 3. pl. m. cum ו conv. præf. utrique sic: וַתִּרְגְּנוּ & mussitastis, Deu. 1. 27. וַיִּרְגְּנוּ & murmurarunt. Psa. 106. 25.

Rad. 16. רָגַע est מָתַח findere scindere: & transfigere: item נוּחַ, i. e. quiescere: Pag. unde quidam exp. concitare, commovere: quasi hoc verbum duo contraria significet; nam est & quiescere: sed hanc contrariam significationem non probo: nam quòd רֶגַע momentum volunt dictum quasi citum, potius à scissione, quasi minutum & exiguum tempusculum dixeris, deflexerim: & nos quoque, Minuta, in horis appellamus. Nota in primâ significatione nunc transitive, nunc intransitive sumi; sic & in postrema, licet in hiphil; Merc. רָגַע disrupit: disruptus, fissus fuit: disrupit se: Bu. Lex. riguit, obriguit, rigidus fuit, concitatus est subitò in rigorem & quietem. Est cogn. cum גָּעַר increpavit, objurgavit: ut si quis ad increpationem rigescit & stupet. Hinc ῥιγέω, ῥιγόω, & ῥίγω, rigeo: i.e. exhorresco rigidus: ῥῖγος rigor, frigus: ῥίγος rigidus seu horridus: ἐγχέσρυγος, odibilis, horrendus. In kal. est & neutr. obriguit: & activè rigidum fecit: Av. In kal, duo signif. 1. movere: ut Job. 26. 12. viribus suis movet mare: ubi malè 70. vertunt κατέπαυσε. Et sic Isa. 51. qui movet mare, &c. Item 2. est movere se; ut Job. 7. 5. cutis mea discessit; movet se, rupit se, disrumpit se, Coc. Bu. Lex. In Bu. Conc. rad. hæc רֶגַע tria signif. Et 1. est in no rad. inde ducto, viz. רֶגַע m. momentum, brevissimum tempus: item repentè: Pag. nam absolutè positum, adverbiasicit. Sed præponitur ei interdum Beth, vel Caph, item כְּמוֹ sicut, & עֲדֵי, usque ad, ut & כְּמֶעֶט velut exiguo momento: Merc. רֶגַע est momentum, quasi fragmentum temporis minutissimum, Bu. Lex. & adverbialiter citò, subitò, repente. Av. Momentum, i. e. minimum motûs: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum ſægol, sed in pausa cum kamets penult. idque simpl. & cum וְ, בְּ, & וּבְ & כְּ præf. ut seq. רָגַע vel רֶגַע momentum, Exod. 33. 5. Ezr. 9. 8. Job. 20. 5. 34. 20. Psal. 6. 11. 30. 6. Isa. 26. 20. 47. 9. 54. 8. Jer. 4. 20. 18. 7. Lam. 4. 6. וְרֶגַע & momento, Jer. 18. 9. בְּרֶגַע in momento, Isa. 54. 7. וּבְרֶגַע & in momento, Job. 21. 13. כְּרֶגַע quasi momento. Num. 16. 21. 17. 10. Psal. 73. 19. In forma pl. m. cum ל præf. est & occ. locis seq. לְרְגָעִים ad momenta, momentis singulis, Job. 7. 18. Isa. 27. 3. Ezech. 26. 16. 32. 10. In hiphil הִרְגִּיעַ est interdum momento agere: juxta R.D. in Bu. Conc. & Lex. significatione scil. petitâ ex No. præced. רֶגַע momentum, Bu. Lex. prout occ. in fut. hiph. (à 3. ſ. m. יַרְגִּיעַ momento aget, vel momentum transiget. &c.) 1. ſ. simpl. & cum ה parag. add. juxta R.D. in Bu. Conc. ut seq. אַרְגִּיעַ momentum agam, Isa. 51. 4. אַרְגִּיעָה idem, Prov. 12. 19. Jer. 49. 19. 50. 44. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. רָגַע est quiescere, quietum reddere. Bu. conc. idque scil. in conjug. hiphil הִרְגִּיעַ quievit: quietum reddidit: quiescere fecit. Bu. Lex. fecit rigere, pertimescere: absolutè est neutrum. Av. Nam in hiph. non solùm est movere, ut in Isa. 51. 4. & Jer. 50. 34. sed etiam significat vel intransitivè quiescere, ut Isa. 34. & Deu. 28. vel activè aut transitivè: est tranquillare, quiescere facere. Jer. 31. Coc. prout occ. verbum in hâc 2. signif. in præt. hiph. 3. ſ. f. simpl. loco seq. הִרְגִּיעָה quiescit, Isa. 34. 14. & in infin. hiph. occ. simpl. & cum ל præf. & ו aff. הַרְגִּיעַ quietam reddere, Je. 50. 34. לְהַרְגִּיעַ ad quiescere faciendum eum. Jer. 31. 2. Item in imper. hiph à ſ. m. est & oc. in ſ. f. loco seq. הַרְגִּיעִי quiesce, Jer. 47. 6. & in fut. hiph. à 3. ſ. m. יַרְגִּיעַ quiescet, &c. occ. in 1. ſ. simpl. &, juxta R.D. cum ה parag. add. ut & in 2. ſ. m. simpl. ut seq. אַרְגִּיעָה quiescam, Isa. 51. 4. אַרְגִּיעָה quievero parum Prov. 12. 19. Jer. 49. 19. 50. 44. תַּרְגִּיעַ quiesces. Deut. 28. 65. Atque inde ex hâc rad. רָגַע in hac 2. quiescendi signif. sunt nomina seq. 1. venit No. rad. adj. in forma præt. kal. cum kamets ſc. & pathach: quod viz. juxta R.D. in Bu. Conc. est & occ. loco seq. רָגֵעַ quieta, Job. 3. 5. Item 2. hinc etiam No. רֶגַע m. quietus; Bu. Lex. Cocc. cujus plur. in forma absol. est רְגָעִים: Cocc. sed occ. tantum in forma pl. m. constr. itidem juxta R.D. in Bu. Conc. loco seq. רְגָעַי quieti, Psal. 35. 20. Item 3. hinc etiam no. cum mem heemant. ab initio & cholem in ult. significans refectionem seu requiem, aut quietem, proprie momentaneam & subitaneam: Av. prout occ. ſ. m. loco seq. מַרְגִּיעַ requies. Jer. 6. 16. Item 4. hinc etiam No. cum mem itidem heemant. ab initio sed cum terminatione fæm. idem itidem significans cum præced. refrigerium,

ſcil. momentaneum, &c. prout occ. cum ה dem. præf. loco ſeq. הַמַּרְגֵּעָה requies, Iſa. 28. 12. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt rumpi, findi; rumpere, vel ſe rumpere, &c. Bu. Conc. prout occ. in præt. kal. 3. ſ. m. & in part. ben. kal. ſ. m. ut ſeq. רָגֵעַ rupit ſe Job. 7. 5.. 26. 12. רוֹגֵעַ findens, Iſa. 51. 15. Jer. 31. 35. Item in hac ſignif. occ. etiam juxta quoſdam fut. hiph. 1. ſ. cum ה parag. add. loco ſeq. אַרְגִּיעָה findam, Prov. 12. 19. Atque hinc ex rad. in hac ſignif. juxta quoſdam, eſt no. in forma pl. m. conſtr. præced. in 2. ſignif. viz. pro ſciſſionibus, ſeu fiſſuris; ſic. Pſ. 35. 20. וְעַל־רַגְעֵי־אֶרֶץ & in ſciſſionibus, aut ſciſſuris, ſeu fiſſuris terræ: i.e. in locis occultis; juxta R.D verba fraudum, i.e. fraudulenta & doloſa, aut, res doloſas, cogitabunt. Sed, non ità apte ſic videtur reddi: quia cogitatio non indiget loco occulto, ſed ſermo & opus. Proinde alii exp. contra quietos, i.e. humiles ac manſuetos terræ: Pag. Notandum autem quòd præced. forma. 1. ſ. fut. hiph. cum ה parag. add. viz. אַרְגִּיעָה; quibuſdam eſt no. ſ. f. momentum: rigor, timor: nam aleph ab initio eſt heemant. Av. Et ferè venit, ut nomen, viz. in Prov. 12. 19. עַד־אַרְגִּיעָה לָשׁוֹן שָׁקֶר ad momentum, lingua mendacii; q.d. dum moveam quidvis. Jer. 49. 19. כִּי־אַרְגִּיעָה אָרִיצֵנּוּ מֵעָלֶיהָ quum momento fecero eum currere ab eâ: ſic, Jer. 50. 44. Verbum in his quaſi adverbium. Solent autem verba jungi, quorum alterum modum notat. Eſſet אַרְגִּיעָה אָרִיצֵנּוּ celeri motu fecero recedere: 70. ταχὺ, ταχέως: Cocc. אַרְגִּיעַ & אַרְגִּיעָה momentum: citò, ſubitò, Cev. Uti Hieron. vertit locum cit. Jer. 49. quia ſubitò currere faciam eum ad illam, Pag. Seu, momento currere faciam, &c. ſicut etiam adverbiaſcit in Prov. 12. 19. & ſic idem eſt quod רָגַע: quod ſimplicius eſt: Semper autem eſt Milhel, cum Accentu ſcil. in penult. quia He eſt parag. ex אַרְגִּיעַ; ſicut אַכְזִיבָה, ab אַכְזִיב, urbis nomine, Merc. Et ſic R. Jonah exp. q.d brevi tempore erit (vel quando erit vel minimum ex tempore, h. e. intra breve tempus, Merc.) expellam (eos) ab illa. Et ſic Targum, בְּזִמְנָן in tempore, adducam eos in illam. Sed R.D. ut etiam alii quidam verbaliter exp. quieſcere faciam: i. e. quando quieſcere faciam Iſrael, currere faciam eum ab illa, vel, ex ea, h. e. ex terra Edom, in qua ſunt in captivitate. In priori verò ſenſu, ſcil. pro nomine, Aleph abundat ab initio: ſicut in אַכְזִיב & אַכְזִיבָה, quæ ſunt כְּזִיב, ut habes in rad. כָּזַב. Pag. Sed memento fugabo eum ex hac terra: Hebr. momento agam, faciam ut excurrat ex ea. Jun. Confer etiam locum cit. Prov. 12. 19. labium veritatis, i.e. veracis, firmum erit in ſeculum: עַד־אַרְגִּיעָה ſed ad momentum lingua mendacii, h. e. mendacis. At hoc etiam R.D. exp. verbaliter, & in ſeculum quieſcere faciam linguam mendacii: h. e. ne ampliùs lo juatur: Quo ſenſu עַד־עַר eſt ſicut וְעַד־עַר (vel potiùs, וְלַעַר ut eo loco præceſſit: Merc.) & in ſeculum: & אַרְגִּיעָה eſt אַשְׁקִיט quieſcere faciam, Pag. Labium veracis ſtabilitur in æternum: donec momentum tranſigam, lingua falſa, i.e. falſi non amplius momento durant, ut in verſu ſe ſ. Jun. Item, notandus locus ſuprà cit. ad initium hiphil, in 2. ſignif. ſcil. Jer. 50. 34. לְמַעַן הִרְגִּיעַ ut quieſcere faciat terram, juxta R.D. ubi ſcribit, quod הִרְגִּיעַ ſit Mikor ſeu Infin. hiph. quamvis He ſit cum chirek (quaſi e Tet præt. hiph.) pro pathach ſicut & Iſa. 31. 5. Protegendo, וְהַצֵּיל & eruendo, tranſiliendo וְהַמְלִיט & ſervando, ſeu liberando. Vel poteſt eſſe præt. vice futuri: ut idem R.D. inquit. Pag. Quidam volunt præt. eſſe pro Infin. Sane לְמַעַן præterito non jungitur, ſed futuro tantum vel Infinito, Merc, ut quietam reddat hanc terram. Eſt infin. cum chirek pro הַרְגִּיעַ; cui ſimile vide in hiphil ex נָצַל: Bu. Lex. Propterea fecit rigere terram &c. Av. (qui ſumit, uti eſt, in forma præteriti) Ad movendum terram, &c. Eſt Infinitivus cum vocali præteriti: Cocc. Ut quietam reddat hanc terram, & commoveat habitatores Babyloniæ. Ubi cauſæ, ſive fines, judicii ponuntur duo: unus, liberati, & tranquillitas Eccleſiæ: alter Babyloniorum ſupplicium: quæ per ὑστέρησιν deinceps explicantur. Jun. Notanda etiam hîc eſt ſignif. hujus rad. רָגַע in Niphal נִרְגַּע quieſcere, quietum eſſe, Pag. Bu. Nam Niphal participat ex ſignif. Conjug. hiphil: Cev. Rigidus fuit, obriguit. Av. In Niphal venit hoc verbum in notione quieſcendi. Minimum motûs, eſt quaſi quies: dum ſcil. quod movetur, dicitur hic eſſe: Cocc. Unde in fut. Niph. יִרְגַּע quieſcet: & in Imper. niph. ſ. m. הָרָגַע: atque inde in 2. ſ. f. Imper. niph. ſic occurrit, Jer. 47. 6. הֵרָגְעִי יֵרוֹמִי: quieſce & ſile. Hieron. refrigerare, & ſile: Pag. male quidam, concitare. i.e. corripe: cùm repugnet quod ſequitur: Merc. quieſce, quieta eſto: Bu. Lex. rigeſce & quieſce: Av. quieſce, & immobilis eſto: 70. ἀνάπαυσαι: Cocc. Male autem pro hoc Imper. ſ. f. Niph. in Bu. Conc. ponitur & punctatur quaſi Imper. hiph. ſ. f. Sed reliqui omnes ſequuntur textum ubi punctatur ſic, pro Imper. niph. ſ. f. prout hîc explicatur.

Rad. 17. רָגַשׁ eſt, congregare: tumultuare: (vel tumultuari: Merc.) aut tumultum facere: juxta R.D. Pag. tumultuoſe concurrere, vel convenire: Bu Lex. Radix hæc primùm ſignificat congregari, convenire, coitionem facere. Eſt cogn. cum verbo רָגַז. Non coitur ſine ſtrepitu. Hinc & perſtrepere, & tumultuari etiam exponitur: ut 70. verterunt in Pſa. 2. ἐφρύαξαν, fremuerunt, commotæ ſeu concitatæ ſunt gentes. Quidam opponunt verbo tranſpoſito גָּרַשׁ, quod eſt expellere e ſocietate. Merc. רָגַשׁ turmatim convenit ad ejiciendum aliquem, congregarus eſt in magna copia; quæ conventio ſeu congregatio nunquam fit ſine tumultu & commotione: undè exp. tumultuoſe convenire Av. Convenire concorditer: i.e. convenire & conſentire, Cocc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. pl. loco ſeq. רָגְשׁוּ tumultuantur, Pſal. 2. 1. Atque indè ex hac Rad. eſt 1. no. רֶגֶשׁ m. conjunctio, congregatio, ſocietas: Pag. cætus conveniens, frequens conventus, Bu. Lex. Copia, conventus, cætus, turma, tumultus. Av. Conſenſus, vel frequens & ſtipatus cætus unà euntium, Cocc. Prout occ. hoc No. cum בְּ præf. ante kamets ob pauſam, pro ſægol in penult. loco ſeq. בְּרֶגֶשׁ in turma, Pſal. 55. 15. Item, 2. hinc etiam No. רִגְשָׁה vel רִגְשָׁה f. ſocietas, congregatio, tumultuatio. Pag. Bu. Conventio, Conventiculum, conventus, conſortium. Merc. Av. Conſpiratio, concors ſocietas. Cocc. Prout occ. hoc no. in ſ. f. conſtr. cùm מֵ præf. loco ſeq. מֵרִגְשַׁת à tumultuatione, Pſal. 64. 3. (Abſcondes me à ſocietate malignorum.) à ſocietate (conventu, conſortium ſeu conventiculo: Merc.) operantium iniquitatem: Pag.

Rad. 18.

Rad.18. רָדַד eſt, extendere, expandere, diducere extenuare, Pag.Bu.Merc. Metaph. ſtravit, ſubſtravit, ſubdidit: Bu. Lex. quidam ſic exponunt, pro ſubjicere, ut conveniat cum רוד & רָדָה: ut ſignificet actionem ſuperioris in inferiorem, dominari, poteſtatem habere in aliquem ſubditum. In kal & hiphil invenitur: idque fere activé. Non male ex analogia Grammatica huc referas illud, Jud.19.11. & dies רַד extenderat (ſeu, diduxerat, & extenuaverat) ſe, quaſi ſcil. in tenuiſſimam laminam, atque adeo ad ſummum, Pag. Expandit apte extendit ordine ſubjecit expandendo. Cogn. cum רָדָה dominatus eſt, expandit dominium: & cum יָרַד deſcendit, expanſus eſt deo. ſum. Hinc ἀρτάω, διαρτάω, διαρτίζω, appendo, apto, compono, Av. Solent verba imperfecta derivata ſua permutare: unde hoc verbum רָדַד ſternere, eſt etiam deſcendere: ut in Jud.19.11. הַיּוֹם רַד מְאֹד dies deſcenderat admodùm, h.e. parum diei ſupererat. (Et ſic hoc in loco eſſet hoc verbum in præt. kal, 3.ſ.m. contracte) Sed id habet ſignificationem verbi יָרַד: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, extendere, expandere: prout occ. in part. ben kal, ſ. m. cum ה dem. præf. loco ſeq. הָרֹוֵד expandens, Pſal.144.2. Item, in Infin. kal, juxta normam duplicantium Vajin eſſet רוד (ut סוֹבֵב à סוב) expandere ſternere, &c. ſed, cum lamed bachlam, pro לָרוד: ad ſternendum, &c. Coc. venit cum ל præf. ante pathach in ult. loco ſeq. לָרֶדֶת Ad expandendum, Iſa. 45.1. In hiphil הֵרַד diduxit: extendit, aut extendere fecit. Pag. Bu. Merc. fecit expandere: Av ſtravit, i.e. induxit: Cocc. Prout occ. in fut. hiph. 3.ſ.m. cum י conv. præf. ante kamets ſub jod, & ſægol tantùm abſque jod hiph. in ult. loco ſeq. וַיֵּרֶד & extendit 1 Reg. 6.32. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. רָדַד ex Bu. conc. eſt in No. inde ducto, viz. רָדִיד m. velamen, operimentum: Pag. carbaſus, peplum: pallium muliebre: juxta Ab. Ezra, ſeu ornamentum muliebre quod expanditur: Bu. lex. velum, ſeu peplum, ſubtile proprie quo caput velant mulieres. Quidam, teſte Kimchi, exp. vittas ſericas colligandis crinibus. Quidam notant ἐξουσίαν, à Paulo appellari. 1. ad Cor.11. i.e. poteſtatem, velamen ſcil. in capite propter angelos, ut inquit, quod cogit eam demittere oculos. quod ſignificet eam eſſe ſubalterius imperio. Alii veſtem putant, Arabice אַל רַדָא velut peplum quo velabantur deſuper mulieres: Merc. velamen exſpanſum, velum, theriſtrum, (i.e æſtivum veſtimentum, ut Suidas inquit: ſeu tenuis veſtis exterior; Cev.) pallium muliebre, ſtola, &c. Av. Prout occ. hoc No. in ſ.m. cum י aff. & in forma pl. m. abſol. cum הָ præf. ſic: רְדִידִי Peplum meum, Cant. 5.7. וְתַרְדִּידִים, & carbaſa, Iſa. 3.23.

Rad.19. רָדָה eſt, לָקַח accipere: & מָשַׁל dominari: juxta R.D. Sed quando ſignificat dominari, communiter conſtruitur cum beth, &c. paucis exceptis quæ ſunt abſque beth: ut exempla common trant: commanem tamen in ſcribendo conſtructionem ſequi jubemus. Pag. רָדָה eſt, dominari, dominium ſeu dominatum exercere: & ſic fere, (ut dictum) eſt conſtr. cum præp. beth. Item capere, accipere, deſumere: Bu. lex. imperitavit, dominatus eſt, expandit auctoritatem ſuam in ſubjectos. diduxit imperio quoſdam. Cogn. cum רָדַד expandit. Hinc ῥοδάω impetu feror in aliquem, ut ſolent illi qui dominium habent in ſuos ſubditos: item ἐρείδω firmo: ἀδικάζω violo, violenter ago: βίαιος violentus: item hinc lat. autor, autoritas, &c. Av. 70. reddunt verbum רָדָה per κυκεύειν, καταχυριεύειν, κατατείνειν, ἐργοδωκτεῖν; i. e. imperium habere vel exercere, poteſtate uti, &c. Cocc. vicinum eſt hoc verbum præcedenti: niſi quod hæc radix hoc proprie ſignificat, poteſtatem in alterum habere, jus & dominium uſurpare, ac exercere, quod præcedens metaphoricé. Idem infrà רוד. Rarò cum accuſativo conſtruitur: & tùm poteſt verti per ſubjicere. Sæpiùs cum beth, ut hic habes, quod eſt latine dominari in aliquem, &c. Cùm habet poſt ſe præpoſitionem עַל una cum nomine יָד manus, tùm ſignificat in manum vel manus ſumere. Sunt qui conferant cum הוֹרִיד à יָרַד, quaſi demittere e loco ſuperiore, ut hîc de favo mellis, Jud. 14. qui cùm ab apibus in altum defigatur, qui in manus eum accipere velit, demittat oportet, & deſumat. Hæc ſignificatio quicquid nonnulli velint, nonnihil diverſa eſt a ſuperiori. Tunc cum accuſativo conſtruitur. Priori ſignificatu Kimchi accuſativum affixi reſolvit in beth, quòd cum eo ſæpiùs conſtruatur: & in lingua ſit ſumendum, quod frequentius eſt. Reperitur & in Piel conſtructum cum lamed, Jud. 5. Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc רָדָה duo ſignif. 1. eſt dominari; Prout occ. in præt. kal 4. pl. cùm ן conv. præf. & in 2. pl. m. ſimpl. ſic: וְרָדוּ & dominabuntur, Levit. 26.17. 1 Reg. 5.14. 2. תִּרְדּוּתֶם dominamini. Ezech. 34. 4. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ם aff. & in forma pl. m. cum הָ dem. præf. ut ſeq. רוֹדֶה dominator. 1 Reg. 4.24. Iſa. 14.6. רוֹדֵם dominator eorum Pſ. 68.28. הָרוֹדִים dominantes 1 Reg. 5.16. 9.23. 2 Chr. 8.10. In infin. kal occ. ſimpl. in forma plena cum וּת in ult. poſt ſheva penult. more verborum quieſcentium lamed he, loco ſe. רְדוֹת dominari. Ezech. 29. 15. Item juxta quoſdam venit infin. kal ex hoc verbo (licet plerique ſumunt pro infin. kal ex יָרַד ubi vide: ex forma ſcil. def. abſque 1. rad. jod. & cum duplice ſægol ante thau: quæ forma cum aff. prius ſægol mutat in chirek, & alterum in ſheva, &c.) cum chirek & ſheva ante 3. rad. he mutatam in thau cum ה aff. ſic, & loco ſeq. רִדְתָּהּ dominari eam, Deu, 20.20. In imper. kal occ. ſ.m. ſimpl. & in pl. m. cum ן cop. præf. ſic: רְדָה dominare. Pſal. 110.2. וּרְדוּ & dominamini, Gen. 1. 27. In fut. kal à 3. ſ. m. יִרְדֶּה dominabitur: occ. in 2. ſ. m. ſic: תִּרְדֶּה dominaberis Lev.25.43,46. Item 2. ſ. m. fut. kal, cum ן cop præf. (pro plena forma וְיִרְדֶּה) occ. in forma def. per Apoc. 3. rad. he, cum tseri ſcil. ſub jod ante ſheva ſeq. ſic: וְיִרְדְּ & dominabitur, Num. 24. 29. Pſal. 72. 8. item, occ. etiam ead. 3. ſ. m. fut. kal, cum נּוּ aff. ſimp. ſed cum נָה aff. habet vau conv. præf. ſic: יִרְדֵנוּ dominabitur in eum, Levit. 25. 53. וַיִּרְדֶּנָּה & dominatur ei, Lament. 1. 13. Et in 3. pl. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ן Cop. & ן conv. præf. ut ſeq. וְיִרְדוּ dominentur, Jerem. 5. 31. וַיִּרְדוּ & dominentur, Geneſ. 1. 26. וַיִּרְדוּ & dominati ſunt, Nehem. 9.28. Pſal. 49. 15. In Piel רִדָּה dominari fecit: Bu. dominatus eſt, dedit authoritatem &c. Av. Unde in fut. Piel 3. ſ. m. à plena forma יְרַדֶּה dominabitur, occ. def. per Apoc. 3. rad. he, ejuſque vocali præced. ſægol abjectâ, ſic; יְרַד dominatus eſt, Jud. 5. 13.10

13. in Hiphil הִרְדָּה dominari fecit: Pag. Bu. fecit imperitare, dedit authoritatem, &c. Av. Prout occ. fut. hiph. à 3. ſ. m. in forma ſimp'ice & plena יִרְדֶּה; itidem def. per Apoc. 3. rad. he, ejuſque vocali præced. ſægol abjectà etiam, & cum pathach ante ſcheva duplex, ſic & loco ſeq. יִרְדְּ dominari faciet, Iſa. 41. 2. deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. רָדָה; eſt capere, accipere: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. in hac autem ſignif occ. præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & in fut. kal, 3. ſ. m. à forma ſimplicie יִרְדֶּה accipiet, occ. cum ו conv. præf. & הִי aff. & in 3. pl. m. ſimpl. ut ſeq. וַיִּרְדָּה accepit, Jud. 14. 9. וַיִּרְדֵּהוּ & ſumpſit illud, Jud. 14. 9. יָרְדוּ acceperunt, Jer. 5. 31.

Rad. 20. רָדַם eſt, ſoporare, ſive ſopire: Pag. vel potius ſopiri, &c. A quibuſdam obſervatur alluſio radicum רוּד, רָדָה, vel רָדַד, & יָרַד: quaſi ſit, ſopore profundo obrui, opprimi, ſeu detrahi. In Dan 8. exponunt, ſtupore cadere. Sed ſermo eſt conciſus, ut paſſim in hac lingua; ſopiri in terram, pro, ſopitum cadere in terram. Merc. Conſopivit, ſoporavit, inſoporatus eſt, profundo ſomno oppreſſus eſt, obdormivit. Eſt cogn. cum רֶמֶם, & רָמָה domitus eſt, nam inſoporari eſt domari à ſomno. Hinc ῥαθυμέω torpeo; pigreſco præſomnio, vel ſomnolentus: item per Metath. lat. dormio, obdormio, Av. Non autem occurrit hoc verbum in kal: ſed in Niphal. נִרְדַּם: ſomno ſopiri, ſopore obrui: Bu Lex. Conſopitus eſt profundè dormiendo: Av. Soporari, ſenſibus privari: Cocc. Prout occ. præt. Niph. 1. ſ. ſic Dan. 8. 18. Et illo loquente נִרְדַּמְתִּי ſopitus fui ſuper faciem meam in terra: Pag. ſopore obrutus fui: Bu. lex. conſopitus ſum ſuper faciem meam ad terram: Av. ſoporatus eram in faciem meam, i. e. jacebam ſenſibus privatus, facie in terram versà: ſic cap. 10. 9. Cocc. Quùm autem loquente eo mecum, ſopore obrutus jacerem pronus in terra, Jun. Item occ. etiam in part. Niph. ſ. m. locis ſeq. נִרְדָּם ſomno ſopitus, Jud. 4. 21. Pſal. 76. 7. Pro. 10. 5. Jon. 1. 6. Dan. 1. 9. & in fut. Niph 3. ſ. m. occ. cum ו conv. præf. loco ſeq. וַיִּרְדָּם & ſomno ſopitus erat, Jon. 1. 5. atque inde ex hac rad. רֶדֶם eſt No. cum thau heemant. ab initio: viz. תַּרְדֵּמָה f. ſopor, ſomnus: ſcil. fortis, inquit R.D. Pag. ſomnus gravis & profundior, ex quo difficulter quis excitatur: Bu. Lex. dormitatio: ῥαθυμία, ſocordia, profundus ſopor: Av. 7c. ἔξασις, θάμβος, κατάνυξις ſopor, privatio ſenſuum: Cocc. Prout occ. hoc No. in forma ſ. f. abſol. ſimpl. & cum ו copp. præf. תַּרְדֵּמָה ſopor, Gen. 2. 21. Job 4. 13..33. 15. Prov. 19. 15. Iſa. 29. 10. וְתַרְדֵּמָה & ſopor, Gen. 15. 12. & in forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. loco ſeq. תִּרְדֶּמֶת ſopor, 1 Sam. 26. 12.

Rad. 21. רָדַף eſt, ſequi: inſequi, perſequi: Pag. proſequi, tam in bonum, quàm in malum. Conſtr. cum accuſ. item cum אַחַר, vel אַחֲרֵי, poſt: rariùs verò cum lamed; Merc. quùm ſcil. ſignificat inſequi, aut perſequi, communiter conſtruitur cum אַחֲרֵי, poſt: quanquàm in interpretatione omittitur, quia non dicimus. inſequor aut perſequor po't te, ſed, te, &c. Pag. perſequutus, proſequutus, ſecutus, ſectatus, inſectatus eſt. Bu. Lex. Av. Eſt cogn. cum רָדַם oppreſſus eſt ſomno. ut ſi ſocordia aliquem ita proſequatur, donec tandem oppreſſus obdormiſcat. Hinc per Metath. τρέπω perſequor, τροπόω, in fugam verto, ῥαπτεύω fugio: Av. 70. διώκειν, καταπέχειν perſequi: Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ.m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 1. ſ. cum ו conv. præf. וַיִּרְדֹּף perſecutus eſt, perſequitur, Jud. 4. 16, 2 Sam. 20. 10. Pſal. 143. 3. וְיִרַדְּךָ & perſequetur, Exod. 14. 4. Lev. 26. 36. וְיִרְדְּפֵהוּ & perſequar, Jerem. 29. 18. & in 3. pl. præt. kal, occ. vel extra pauſam, cum ſcheva, vel, in pauſâ, cum kamets penult. cui priori formæ ו conv. eſt etiam præf. וַיִּרְדְּפוּ perſecuti ſunt; Geneſ. 35. 5. Joſh. 2. 7. רָדְפוּ perſecuti ſunt, Pſal. 69. 27. וְיִרְדְּפוּ & perſequentur, Levit. 26. 8. ſed occ. etiam ead. 3. pl. præt. kal, cum נִי & הּ aff. cui ult. ו conv. eſt etiam præf. ut & cum ם aff. abſque præf. & rurſus in 2. pl. m cum ו conv. præf. ut ſeq. וַיִּרְדְּפוּנִי perſecuti ſunt me, Pſ. 119. 86, 161. וַיִּרְדְּפוּךָ perſecuti ſunt te, Deut. 30. 7. וַיִּרְדְּפוּם & perſequent. te, Deu. 28. 22, 45. וַיִּרְדְּפוּם perſecuti ſunt eos Joſh. 8. 24. וּרְדַפְתֶּם & perſequemini, Lev. 26. 7. item in part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. & הַ dem. præf. ut & cum ם, aff. abſque præf. ut ſeq. רֹדֵף vel ſine vau, perſequens, Levit. 26. 17, 36. Jud. 4. 22..8. 5. 1 Sa. 24. 14..26. 18. Prov. 21. 21., 28. 1. Lam. 1. 6. וְרֹדֵף & perſequens, Levit. 26. 37. Iſ. 1. 23. Hoſ. 12. 2. הָרֹדֵף perſequens Joſh. 8. 2. רוֹדְפָם perſequens eos, Pſal. 35. 6. ſicut & in forma abſol. pl. m. occ. cum ו cop. & הַ dem. præf. ſed in forma pl. m. conſtr. ſimpl. ut ſeq. וְרוֹדְפִים & perſequentes, Jud. 8. 4. הָרוֹדְפִים perſequentes, Joſh. 2. 7, 16, 22. רוֹדְפֵי perſequentes, Pſal. 119. 150. Iſ. 51. 1. Item occ. etiam forma pl. m. conſtr. cum י extra pauſam, vel in pauſa cum ־, aff. idque vel ſimpl. vel cum בָ, מַ & וּמ præf ut ſeq. רוֹדְפַי perſequentes me, Pſ. 7. 2.. 119. 157. Jer. 17. 18.. 20. 11. רוֹדְפִי idem, Pſal. 35. 3. בְּרוֹדְפַי in perſequentes me, Pſal 119. 84. מֵרוֹדְפַי à perſequentib. me, Pſ. 142. 7. וּמֵרוֹדְפַי idem, Jerem. 15. 15. וּמֵרוֹדְפַי & à perſequentibus me, Pſal. 31. 16. item occ. etiam ead. forma pl. m. conſtr. ben. kal, cum נִי aff. plene ſed cum הּ aff. def. cum ſægol tantùm abſque jod pl. ſed rurſus, cum כֶם, הֶ, & הֶם aff. plene cum jod pl. in penult. ut ſeq. רוֹדְפַנִי perſequentes nos, Lament 4. 19. רוֹדְפֶךָּ perſequentes te, 2 Sam. 24. 13. רוֹדְפֵיכֶם perſequtores veſtri Iſa. 30. 16. רוֹדְפֶיהָ perſequentes eam, Lamentat. 1. 3. רוֹדְפֵיהֶם perſequentes eos, Neh. 9. 11. in infin. kal, occ. cum לְ & מִ præf. ante ſcheva penult. & cholem in ult. juxta normam; ſic: לִרְדוֹף ad perſequendum, Joſh. 8. 16. 2 Sam. 20. 7, 13. מֵרְדוֹף à perſequendo, 1 Sam. 23. 28. 2 Sam. 18. 16. ſed cum affixis cholem tranſp. & mutatur in kam. chat. ut cum ־, aff. ſimpl. ſed cum הּ, aff. habet לְ præf. & rurſus cum ו aff. ſimpl. ſed cum ם, aff. habet בְּ præf. ut ſeq. רָדְפִי perſequi me, Pſa. 38. 21. לְרָדְפָךְ ad perſequend. te, 1 Sa. 25. 29. רָדְפָם perſequi eum, Am. 1. 11. בְּרָדְפָם in perſequi eos, Deut. 11. 4. in imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. רְדוֹף perſequere. Gen. 44. 4. 1 Sam. 30. 8. וּרְדוֹף & perſequere, 2 Sam. 20. 6. ſed cum ו cop. præf. cholem itidem tranſp. & mutatur in kam. chat. ob הִי aff. ſic; וְרָדְפֵהוּ & perſequitor eam, Pſa. 34. 15. ſed in forma pl. m. imper. kal, occ. ſimpl. locis ſeq. רִדְפוּ perſequimini Joſh. 2. 5.. 10, 19. Jud. 2. 28. Pſal. 71. 11. in fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum אֶרְדּוֹף ה parag. add. cui ult. ו cop. eſt etiam præf. perſe-

perſequar, Exod. 15. 9. 1 Sam. 30. 8. Pſalm. 18. 38. אֶרְדְּפָה perſequar, 2 Sam. 22. 38. וְאֶרְדְּפָה & perſequar, 2 Sam. 17. 1. & in 2. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. & נ aff. ſed cum ם aff. abſque præf. ſic תִּרְדְּפֵם perſequeris, Deut. 16. 20. Job. 13. 25. Lam. 3. 65. וַתִּרְדְּפֵנוּ & perſecutus es nos, Lam. 3. 13. תִּרְדְּפֵם perſequeris eos, Pſal. 83. 16. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. plenè, cum cholem in ult. locis ſeq. יִרְדּוֹף vel ſine vau, perſequetur, Deut. 16. 20. 32. 30. Joſh. 20. 5. 1 Sam. 25. 29. Sed ante maccaph cholem mutatur in kam. kat. in ult. loco ſeq. יִרְדָּף idem Joſh. 23. 10. cui priori plenæ formæ cum cholem in ult. ! conv. eſt præf. locis ſeq. וַיִּרְדּוֹף & perſecutus fuit, Gen. 14. 14. 31. 23. Exod. 14. 8. Jud. 8. 12. 1 Sam. 23. 25. 30. 10. 2 Sam. 2. 19. 2 Reg. 5. 21. 9. 27. 2 Chron. 13. 19. Pſal. 109. 16. Item occ. etiam ead. 3. perſ ſ. m. fut. kal, cum ה ob pauſam pro ה aff. & cum י aff. ſi npl. ſed cum הוּ aff. habet ! conv. præf. & rurſus cum ם aff. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut ſeq יִרְדָּפֻהּ perſequetur te, Ezech. 35. 6. יִרְדְּפוּ perſequetur eum, Hoſ. 8. 3. וַיִּרְדָּפֻהוּ & perſecutus eſt eum, Jud. 8. 10. יִרְדְּפֵם perſequetur eos, Iſa. 41. 3. וַיִּרְדְּפֵם & perſecutus eſt eos Gen. 14. 15. Joſh. 10. 10. 1 Reg. 20. 20. 2 Chron. 14. 12. Item in 3. ſ. f. fut. kal, occ. ſimpl. & plenè cum cholem in ult. loco ſeq. תִּרְדּוֹף perſequitur, Job 30. 15. Sed in 1. pl. ſimpl. cholem mutatur in kam. chat. ob maccaph ſeq. ſic: נִרְדָּף perſequemur Job. 19. 28. ſed occ. etiam ead. 1. pl. cum ה parag. add. loco ſeq. נִרְדְּפָה perſequemur, Hoſ. 6. 2. item in 2. pl. m. occ. cum נִי aff. poſt kibbuts pro ſchurek in penult. ſic: תִּרְדְּפֻנִי perſequemini me, Job. 19. 22. Sed in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. vel extra pauſam cum ſcheva, vel in pauſa cum cholem penult. cui priori formæ ! conv. eſt etiam præf. ut & נִי eſt aff. abſque præf ſed cum ם aff. habet ! conv. præf. ut ſeq. יִרְדְּפוּ perſequentur, 2 Sam. 2. 28. יִרְדֹּפוּ perſequentur, Lev. 26. 8. Iſa. 5. 11. וַיִּרְדְּפוּ & perſecuti ſunt, Exo. 14. 9. 23. Deu. 1. 44. Joſh. 8. 16. 17. 21. 6. Jud. 1. 6. 7. 23. 28. Sam. 2. 11. 17. 22. 2 Sam. 2. 24. 2 Reg. 25. 5 Jer. 39. 5. 52. 5. יִרְדְּפֻנִי perſequentur me, Pſal. 56. 3. וַיִּרְדְּפוּם & perſecuti ſunt eos, Joſ. 8. 5. 11. 8. In niphal נִרְדָּף eſt, perſecutionem pati: Pag. Bu. profligatus eſt: perſecutionem eſt paſſus: Av. impelli: Cocc. prout occ. in præt. niph. 1. pl cum kamets ob pauſam pro pathach ante ſcheva penult. ſic: Lam. 5. 5. עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ ſuper cervices noſtras perſequutionem paſſi ſumus: Av. vel, patimur: Bu. In cervicibus noſtris impelluntur: i. e. homines inſidentes cervicibus noſtris impellunt nos. Cocc. Item, in niphal, ſignificat præſens eſſe & inſtans: Pag. conſequens eſſe: Bu. Lex. Præteritum eſſe: Cocc. Prout occ. in part. niph. ſ. m. ſic: Eccl. 3. 15. Et Deus requiret אֶת־נִרְדָּף ſe conſequens: Bu. Conc. conſequens vel conſequentia: Bu. Lex. At Deus quæret profligatum: i. e. paſſum perſecutionem: Av. Tempus-præſens: ut nos vertimus. Hieron. Et Deus inſtaurat quod abiit. Melius 70. Et Deus quæret eum qui perſequutionem paſſus eſt. Et ſecundum Ab. Ezra נִרְדָּף eſt inſtans: i. e. tempus præſens, quod eſt medium inter præteritum & futurum: quod appellavit & הוֹוֶה dicens, illud quod fuit, jam הוֹוֶה h. e. eſt. Et eſt ſenſus quod Deus quæret (pro quæſivit aut quæret) de tempore ut ſit נִרְדָּף inſtans tempus ſequens aliud tempus; & non deficiet quia tempus quod præteriit antea fuit inſtans, aut præſens: & quod futurum eſt fiet etiam præteritum, & efficitur tempus unum, quanquam dividitur in tempus præteritum, & futurum. Pag. Deus requirit præteritum: 70. τὸ διωκόμενον. Cocc. (Id quod fuit jam eſſe, & quod futurum eſt jam fuiſſe;) Deum ipſum denique repetere inter ſe conſequentia: Hebr. conſequens: Enallage numeri. Senſus eſt Deum efficere adminiſtratione ſuâ, ut res aliæ aliis ſuccedant, & per vices revertantur, quaſi in Orbem agerentur. Locutio ſumpta à ſphæra cœleſti, quæ moderatur tempora. q. d. facit ut ita revelvantur quæ ſunt in tempore, quemadmodum tempus ipſum, quod ea continet, revolvitur. Jun. In pihel רִדַּף idem cum kal, perſequi, inſequi, ſectari, inſectari: Bu. Av. frequentativum eſt, perſequi, proſequi, viz. cum ſtudio: Cocc. Prout occ. in præt. pihel 3. ſ. f. cum ! conv. præf. loco ſeq. וְרִדָּפָה & ſectabitur, Hoſ. 12. 7. & in part. piel ſ. m. occ. ſimpl. & cum י cop. præf. מְרַדֵּף perſequens, Pro. 19. 7 וּמְרַדֵּף & perſequens, Prov. 11. 19. 12. 11. 15. 9. 28. 19. In fut. piel, pro 3. ſ. m. juxta normam יְרַדֵּף occ. vel præter normam, cum cholem in ult. (quaſi ſcil. eſſet comp. ex fut. piel, & ex fut. kal, Bu. Lex.) vel ante maccaph cum ſægol pro tſeri in ult. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. juxta normam ut ſeq. יְרִדוֹף perſequetur, Pſ. 7. 7. יְרַדֵּף perſequeretur, Nah. 1. 8. תְּרַדֵּף perſequetur, Pro. 13. 21. In Pual רֻדַּף perſecutionem pati: Pag. Bu. idem quod Niphal, profligatus eſt, &c. Av. impelli: propelli: Cocc. Merc. agitari: Bu. Conc prout occ. in præt. pual 3. ſ. m cum ! cop. וְרֻדַּף & agitatur, Iſa. 17. 13. In hiphil הֵרְדִיף perſequi fecit, perſequendum curavit: Pag. Bu. fecit inſectationem: Av. incitare ſe mutuò ad perſequendum; Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. pl. cum הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek loco ſeq. הֵרְדִיפֻהוּ perſequendum curarunt, Jud. 20. 43. In hophal הָרְדַּף idem quod Niph. & Pual, perſecutionem pati: Pag. Bu. &c. Eſt cum kibbuts pro kam. char. notâ hophal, pro הָרְדַּף. prout occ. in part. hophal itidem cum kibbuts loco kam chat. i. e. pro מְרֻדָּף: ſic: Iſa. 14. 6. Imperitat gentibus in furore, מְרֻדָּף בְּלִי חָשָׂךְ perſequutionem patitur abſque miſeratione; Av. Perſequutionem paſſum non prohibuit, ſcil. ne perſecutionem pateretur: Pag. Incitans, non parcens; i. e. non moderans ſibi. Cocc. Notandi vero hic ſunt loci quidam ex hâc rad. ubi voces quædam derivatæ præter normam veniunt. Ult in loco ſuprà cit. ad infin. kal cum י aff. viz. Pſal. 18. 21. ubi ſic ſcribitur תֹּהַר רָדְפִי־שׁוֹב Eò quod ſequebar bonum; ubi quoniam protrahitur, i. e. longum fit kamets ob accentum; quidam volunt eſſe benoni kal, cum aff. Scribitur autem cum vau, ſed legitur ſine vau: quia duplex poteſt eſſe lectio, viz. רוֹדְפִי־ cum vau: ut ben. kal, & ſic ſenſus eſt: bonum quod ſequor, ſequitur me: Pag. vel potiùs, etiam ex ſententia Kimchi, legendum רְדוּפִי־ h. e. in pahul kal, cum aff. venacule, pource que ſuis ſuyvi du bien: vel. bonum ſignificatur quod David ſummâ contentione perſequatur: quia viz. addit Kimchi. bonum me ſequitur, quòd ego illud ſequar. Sed, רְדוּפִי infinitum cum aff. juxta id quod ſcriptum eſt, præſtat: tametſi ea forma infinitum aff. non ſoleat inveniri. Merc Cev. Et ſic, alte-

ro modo, eſt Makor ſeu infin. h. e. eò quòd ſequor bonum. Pag. pro eo, quòd perſequor bonum: i. e. affecto, ſector: &c. Cocc. (Et reddentes malum pro bono adverſantur mihi:) eò quòd ſector bonum. Jun. deinde locus cit. ad fut. piel 3. ſ. m. notandus, viz. Pſal. 7. 7, vel 5. יְרַדֹּוף (vel potiùs יְרַדּוֹף, ut ſcribitur in pleriſque exempl. Merc.) perſequatur inimicus animam meam: ubi eſt verbum compoſitum ex fut. kal, & fut. piel: nam ſi eſſet penitùs ex kal, ſcriberetur יִרְדֹּוף: ſi autem ex piel, eſſet יְרַדֵּף. Ratio verò compoſitionis, eſt quia locutus eſt Propheta quòd inimicus perſequatur eum, viz. per ſeipſum i. e. ipſemet: & alius etiam perſequi faciat eum: quia in kal actio tranſit ab agente, i. e. ab inimico, in paſſum: i. e. in Prophetam: qui perſecutionem patitur: & proinde יִרְדֹּוף in kal, tranſitivum eſt in ſecundum. Sed in יְרַדֵּף ex piel, ſunt tria: viz. inimicus ipſe, & auxiliatores ejus, ut & anima ipſa perſequutionem patiens: quia eſt tranſitivum in tertium: i. e. perſequi faciat inimicus alios animam meam. Et ſic Saul, per ſeipſum, i. e. ille ipſe, perſequutus eſt David; & juſſit etiam, aliis, i. e. Iſraeli, ut eum perſequerentur; Pag. Cev. Eſt verbum anomalum ex formâ fut. kal & piel, Bu Lex. Nam pro duplice conjug. ſi reſch haberet ſcheva, eſſet ex kal: ſed cum pathach eſt ex piel. Av. proinde eſt forma partim קַל kal partim פִּעֵל piel: perſequatur inimicus, &c. Cocc. Confer. Nah. 1. 8. Et inimicos ejus יְרַדֵּף—חֹשֶׁךְ, ſequetur tenebra, i. e. ſequentur tenebræ: vel, inimicos ejus perſequi faciet tenebram: eſt enim tranſitivum in tertium, inquit R. D. i. e. Deus jubebit tenebris ut perſequantur inimicos ejus. Pag. Et inimicos ſuos, inſequatur tenebrarum obſcuritas. Av. Inimicos ejus perſequuntur tenebræ, Cocc. Et inimicos ejus, (nempe Dei, vide Pſal. 35. 6.) perſequentur tenebræ. Jun. Verbum autem illud רָדַף perſequi, ſtudium & induſtriam plerumque includit: ut Hoſ. 6. 3. וְנֵדְעָה נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת־יְהוָה: Et cognoſcamus, perſequamur ad cognoſcendum dominum: h. e cum animadverſione, & omni ſtudio, in hoc incumbamus ut cognoſcamus dominum. Cocc. In verſ. 2. dicitur vivemus coram ipſo: viz. in verſ. 3. Si cum ſcientia perſequamur (Hebr. ſi agnoſcamus perſequamur:) ad cognoſcendum Jehovam: &c. ubi finis exponitur reſtitutionis noſtræ à Deo effectæ nimirum conſtans agnitio Dei freta benedictionibus ejus. Jun.

Rad. 22. רָהָה eſt pavere, formidare, terreri. Non abludit à Rad. יָרֵא, ſynonyma. Pag. Merc. formidavit, timuit: Bu. Lex. vel, territus eſt, &c. Av. expaveſcere. Bu. Conc. prout occ. in fut. kal, (à 3. ſ. m. יִרְהֶה & in 3. pl. m. יִרְהוּ) 2. pl. m. ſic: Iſa. 41. 8. Ne paveatis, neque תֵּרָהוּ formidetis. Pag. neque timeatis: Bu. Lex. Jonathan explicat per תְּחַבְּרוּן (conſternemini, Bu. Lex.) q. d. confringamini. Sunt, qui referant ad יָרֵא timuit. Tamen putem, aliquid diſtinctionis eſſe inter utrumque verbum, & הִרְהִיבוּ Hottingerus in lexico harmonico Syris attribuit רהא quòd ipſis notet obſervare aliquem nocendi cauſâ. Arabibus autem quòd notet leniter, quiete incedere. Ego cenſeo hunc locum conferendum eſſe cum Iſa. 40. 9. ubi jubentur doctores Hieroſolymæ ſine pavore dicere ad oppida Judæ, Ecce Deus tuus. Ideoque hoc verbo vel ſuſpicionem vel tergiverſationem aut reſpectationem ad homines ſignificari puto. Nam id agit propheta, ut, ſine cunctatione is Jehova & Deus Iſraelis appelletur, qui Deus Iſraelis eſt, & ſe oſtenſurus erat Iſraeli. Coc.

Rad. 22. רָהַב eſt, roborare, fortificare: extolli, elevari: ſuperbire. Pag. corroborare, vel, ri: roborare ſe: Bu. Conc. invaleſcere, prævaleſcere: intumeſcere: excellere: Merc. corroboravit: extulit; vel intranſitivè, corroboravit, extulit ſe: Bu. Lex. huberavit, roboravit, evexit: & neutr. evectus eſt, roboratus eſt: ut & Metaph. ſuperbivit. Cogn. cum אָבַר, uberavit, exuberavit: Item cum רָחַב latus fuit, dilatatus eſt. Hinc lat. roboro, robur: & hubero: & Græc. ὑπέρ per Metath. Av. Verbum hoc ſignificat ferocire; Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum conv. præf. loco ſeq. וְרָהַב & corroborabitur, Iſa. 60. 5. Item occ. etiam in imper. kal, ſ. m. cum ה cop. præf. ſic: Prov. 6. 3. וְהִתְרַפֵּס, proſterne te: הַהַב רֵעֶיךָ: & robora, ſeu conforta amicum tuum: Pag. quidam, prævale proximo tuo: Sed Kimchi diſerte monet eſſe tranſitivum. Merc. Hieron. ſuſcita: To, incita autem & amicum tuum, pro quo ſpopondiſti: R. D. exp. q. d. humilia te coram illo: & conforta illum verbis bonis. Ubi jod in רֵעֶיךָ abundat: vel eſt loco 3. rad. he. Vel eſt numeri pluralis: & ſic deficit beth præpoſitio: i. e. cum amicis tuis, vel per amicos tuos: q. d. multiplica illi amicos. Pag. ſine præpoſitione tamen poteſt exponi, pro, multiplica ſeu robora apud eum amicos tuos. Merc. Et robora amicum tuum, nam juxta R. D. & A. E. eſt tranſitivum: Bu. Lex. (abi ergo, peſſunda teipſum:) & evehe proximum tuum. Av. Et inſta amicis tuis. Eſt ellipſis particulæ אֵת vel בְּ ut יְגוֹר אֶחָיךָ pro יְגוֹר בְּאֶחָיךָ. Cocc. Age, ſubjice te, & interpella proximum tuum. Hebr. Dominum age in proximum tuum: ut Iſa. 3. 5. i. e. urge ut fidem tuam liberet. Jun. Sic etiam occ in fut. kal, à 3. m. יִרְהַב in 3. pl. m. ſic: Iſa. 3. 5. יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן invaleſcent, ſeu roborabunt ſe, aut ſuperbient, puer: i. e. ſinguli è pueris, contra ſenem; juxta R. D. Hieron. tumultuabitur: Targ. dominabuntur ſeu præerunt pueri ſeni; vel, poteſtatem exercebunt in ſenem. Ab. Ezra, ſuperabunt, ſeu vincent ſenem: & R. Sal. extollet ſe. ſeu magnificabit ſe, contra ſenem. Pag. Roborabunt ſe. Bu. Conc. efferent ſe puer quiſque in ſenem. Bu. Lex. evehentur, i. e inſoleſcent juvenes contra ſenem, Av. Feroces erunt pueri adverſùs ſenem. Cocc. Superbient puer in ſenem & vilis in honoratum, &c. Jun. In hiphil הִרְהִיב roboravit, fecit robuſtum: Av. extulit: efferri fecit: Bu. Lex. ferocire fecit: Cocc. vel intranſitivè, robuſtus fuit in aliquem: Av. prout occ. in præt. hiph. 2. pl. cum יְ aff. poſt kibbuts ſic: Cant. 6. 5. Quia ipſi, ſcil. oculi, הִרְהִיבוּנִי robuſtiores fuerunt me, aut ſuperarunt ſeu vicerunt me, prævaluerunt mihi: juxta R. D. imò verò Kimchi in rad. exp. roborarunt amorem meum, ac me in eo corroborarunt. Merc. R. Sal. prævaluerunt mihi: vel, abſtulerunt robur meum, &c. Pag. Extulerunt me, Bu. Lex. corroborant me: Bu. Conc. robuſti fuerunt in me. Av. Nam illi me ferocire fecerunt: Cocc. ut illi (viz. oculi) efferant me: i. e. ut conſolationem & gloriam percipiam, ex fide tua: nam

nam Christus ex dolore Ecclesiæ contristatur, ex ejus lætitiâ verò pariter afficitur. Jun. Item occ. etiam in fut. hiph. a 3. f. m. יַרְהִיב; in 2. f. m. cum נִי aff. sic: Psal. 138. 3. תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז Roborabis me, in anima mea, i. e. & in anima mea, fortitudinem; Pag. feciſti ut efferret me, &c. Bu. Lex. Animas me, i. e. animoſum me facis; in anima mea eſt robur. Cocc. Quo die clamavi, eodem exaudiviſti me: Feciſti ut efferret me animo meo robur, i. e. confirmaſti & roboraſti me. Jun. In emendatis exempl. תַּרְהִיבֵנִי, mancum eſt, juxta maſoram; roborabis me, &c. virtute. Elias inquit radicem hanc per he, juxta Moſoram, duodecies inveniri. Quidam addunt, Iſa. 60. 5. וְרָהַב & roborabitur: quod in noſtris exempl. omnibus per cheth ſcribitur. Et dilatabitur, ut infrà ponetur in רָחַב. R. Juda per he citavit, addens per kamets in primâ ſcribi. ut diſtinguatur a רַהַב de quo infra. Sed a Maſora inter duodecem non connumeratur, etſi Iſa. 30. illis ſubjungatur, quaſi per he videatur ſcribendum, uti & ab authore hebraicarum concordantiarum citatur. R. Jona etiam citat per cheth, atque ita monet Kimchi per manus exceptam eſſe ejus lectionem. Merc. Exponit R. D. roborabis me: quia dabis fortitudinem in anima mea. ut ſis fortis in cultu aut ſervitute tua, vel tui. R. Sal. exp. magnificaſti me: & A. E. roborare feciſti me in anima mea fortitudinem: eſt enim, inquit, tranſitivum in duos Pehulim (ſeu in duos patientes.) Pag. Atque inde ex hac rad. רַהַב eſt 1. No. רַהַב m. elatio ſuperbia; Job. c. 13. item robur, fortitudo: ut in Iſa. 30. 7. רַהַב הֵם שָׁבֶת fortitudo eorum eſt manere: ubi הֵם eſt pro לָהֶם: vel pronomen ſeparatum eſt loco affixi, ut R. Sal. notat, pro רַהֲבָם fortitudo ipſorum, &c. Bu. Lex. fortitudo eorum manſio aut manere. Vide in rad. יָשַׁב ad infin. kal. Vel שָׁבַת dicitur à rad. שָׁבַת, quod eſt ceſſare: q. d. inquit R. D. fortitudo eorum ceſſabit. Dicitque hoc propter Ægyptum, quia erat fortitudo eorum. Vide & in rad שָׁבַת. Sed in comment. R. D. exp. fortitudo eorum eſt manſio eorum in civitate Jeruſalem: & non ut quærant auxilium ab Ægypto: quia non proderit illis. Sed Ab. Ezra, victoria illorum, manere, quia vincet quiſquis manſerit in illa i. e. in Jeruſalem, & non deſcenderit in Ægytum. Pag. Robur ipſi ſunt, ſi fuerint quies; i. e. ſi non deſcenderint in ægyptum. Av. Ferocia illi? ceſſatio Nomen enim hoc רַהַב eſt animus magnus, elatio, ferocia: Cocc. Robur, inſolentia &c. Av. (Num Ægyptii in vanum & inaniter adjuvâbunt: idcirco proclamo de hoc) fortitudinem ipſis fore ut maneant: i. e. ſi fortes & ſalvi eſſe volunt, ne legationem in Ægyptum mittant. Jun. Sed appellatur & Ægyptus hoc nomine propter ſummam ſuam ſuperbiam: Pſal. 87. 4. Iſa. 51. 9. & alibi ſæpiùs: Bu. Lex. Rahab eſt cognomen civitatis Ægypti, à robore ſic dicti. Av. Imo quidam putant ubique hoc nomen Ægyptum ſignificare, & Ægypti cognomentum eſſe, ob ſuperbiam quam in ea prophetæ reprehendunt, quibus tantùm locis exceptis, viz. in Job. 9. & 26. ubi eſt elatio; tumor; prius tamen cap 9 etiam pro Ægypto poni queat. Merc. ſed in Job. 26. 12. ubi dicitur רָהַב מָחַץ, exp. diſcidit elationem, i. e. aquas elatas, mare tumidum, &c. Bu. Lex. (בִּתְבוּנָתוֹ adverſione ſuâ) deprimit ferociam. Cocc. (Virtute ſuâ diſrupit mare, i. e. diviſit maria, fluenta, lacus, ſtagna, &c. ut circumſpiciatur arida;) & intelligentiâ ſuâ diſcidit pelagus, Hebr. ſuperbiam; i. e. ſuperbam aquarum congeriem, ubi conſiſtebat terra. Jun. Et intelligentiâ ſuâ tranſfixit Rahab fortitudinem, vel tumorem, viz. ejus, ſcil. maris. Pag. Occ. autem hoc No. ordine conc. ſic; vel ſcil. in forma ſimpl. & extra pauſam cum duplice path. ſed in pauſa cum kamets penult. ut ſeq. רָהַב ſuperbia, potentia, Fortitudo: Ægyptus ſuperba, Pſ. 87. 4. Iſ. 30. 7. 51. 9. idem Job. 9. 13. 26. 12. Pſ. 89. 11. item 2. hinc etiam No. adject. juxta quoſdam in forma pl. m. viz. רָהָבִים ſuperbi, fortes: Pag. Bu. inſolentes; i. e. faſtuoſi; Av. viz. in Pſal. 40. 5. & n. n. reſpexit, ſeu vertit ſe אֶל רָהָבִים ad ſuperbos: Pag. Bu. aut fortes: ut ſcil. ſint ſibi auxilio: juxta R. D. Pag. Nec reſpexit ad inſolentes, i. e. faſtuoſos; Av. Aliis autem eſt forma pl. m. ſubſtant. ferociæ, animoſitates, elationes, & ſic locus cit. exp. & non reſpicit ad ferocias; φρυάγματα. Kimchio eſt חָזְקָה וְאַמָּץ robur & contentio virium. 70. vertunt μεγαλότητας. Cocc. id eſt in vanitates; & Hier. ad ſuperbias: Pag. quaſi eſſet plur. a. ſ. רַהַב præced. Merc. item 3. hinc etiam No. רֹהַב m. fortitudo, magnitudo; Pag. Bu. vel idem cum præced. רַהַב elatio ſuperbia, &c. Buxtorf. Lexicon. fortitudo, uberius, Av. vel exultatio, &c. Cocc. cum affixo autem hoc No. pro more talium, mutat cholem penult. in kam. chat. ſub 1. rad. & ante ſcheva pro pathach ſub 2. rad. prout occ. cum ! cop. præf. & מ aff. ſic: Pſal. 90. 10. & ſi in fortitudinibus, octoginta anni, וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמֹנִים & fortitudo eorum, perverſitas & iniquitas. 70. & plurimum eorum, Hieron. & quod amplius eſt, labor et dolor. Sed Ab. Ezra, & fortitudo eorum, i. e. dies fortitudinis eorum qui ſunt dies juventutis, univerſi ipſi ſunt labor et dolor: quoniam ſcil. receſſit cito & R. D. exp. q. d. etiam dies ejus qui ſunt in pace aut proſperitate, ſunt labor. &c. Pag. eſt autem vel infin. kal, quaſi excellere: ſeu prævalere eorum: (quomodo ſimplex forma infin. eſſet רָהוֹב; quæ forma in talibus tranſponit cholem & ſcheva, & mutat etiam cholem in kam. kat.) vel eſt nomen prout plerique ſumunt; viz. ab abſoluto רוֹהַב, formæ תֹּאַר; Merc. & robur eorum. i. e. excellentiſſimum quodque, labor & moleſtia eſt. Quod autem quidam velint eſſe infin. kal, iis obſtat dageſch lene in beth, quod in literis begadcephath. in eo modo adhiberi non ſolet. Rectiùs igitur ſumitur pro nomine: vide ſimile in rad אָרַב Bu. Lex. & uberius eorum eſt labor et dolor; i. e. ſi exceſſerit vita noſtra 70. aut 80. annos, tunc eſt ipſiſſima moleſtia. Av. Exultatio eorum, ærumna & vanitas: Kimchi cenſet eſſe infin. cum aff. ut שִׁמְרָם. Cocc. etiam excellentiſſimum eorum, laboriоſum eſt & moleſtum; viz. propter inſtabilitatem vitæ & conditiones hominum.

Rad. 24. רָהַט eſt currere, viz. apud Targum. Atque inde ædificium quod ſit in domibus altis ad currendum, (vel potius, eundum, Merc.) de una domo ad alterum, vocatur רָהִיט, & communiter fiunt è trabibus. Pag. Gallice dicuntur galleries; Cev. quod nomen quadrat verbo רָהַט, quod, ut dictum, eſt cur-

rere. Pag. Quidam conferunt cum רָהַשׁ, & cum רָשַׁשׁ, sed prophe convenit cum רָעַשׁ Merc. רָהַשׁ cucurrit, vesperter excurrit, proprie dicitur de cursu a jumento, & est cogn. cum יָרַד descendit, & יָרַשׁ decurrit. Hinc ῥαδιουργία, ῥαδιουργέω, curro cum impetu, ῥαδίνω irrigo &c. verbaliter autem non reperitur hæc radix in totum. Av. Sed inde est 1. No. רָהִיט ambulacrum juxta Kimchi: Chaldæus & Hebræi pri ci tignum, rigidum exponunt. Bu. Lex. Chaldæis verbum רְהַט in usu est pro רוּץ currere. Cocc. Sed inde est 2. No. præced. מַרְהֶטֶת; quod occ. juxta quosdam in forma f. ch. cum מ aff. sic: Cant. 1. 17. מַרְהִיטֵנוּ ambulacrum nostrum: Bu. Lex. sed plerisque est ex forma pl. m. רָהִיטִים & in pl. m. constr. רְהִיטֵי; canales in tecto per quas devehitur aqua pluvialis. Hieron. vertit laquearia, quæ excurrunt in longitudinem ædificii canalium Av. Puto, subintelligendum esse jod plur. quia præcedit בָּתֵּינוּ. Commode autem intelliguntur pergulæ, ambulacra. Kimchi monet hoc vocabulo veteres notare הַקּוֹרוֹת הַדַּקּוֹת tigna tenuiora. Cocc. מַרְהִיטֵנוּ בְרוֹתִים laquearia nostra abiegna, vel trabes nostræ abiegnæ. Sed R. Sal. scribit, non novi utrum sint tabulæ an vectes: sed novi quod in Mishn. significet trabes tenues; & sic etiam R. D. dicit. Et ego quoque puto, quod sint tigna illa parva quæ ponuntur in tecto, vel in solario, inter trabes magnas; nam de majoribus præmisit tigna aut trabes domorum nostrarum cedrina. Pag. Canales nostræ sunt brutæ. Av. Hoc autem in loco scribitur cum cheth post resch; sed juxta Masoram legitur per he. Merc. Cev. Ambulacra nostra. Bu. Conc. Item 2. hinc etiam No. רָהַט canalis; vel tignum. Pag. Cujus etiam tantum forma pl. m. רְהָטִים, ambulacra; Bu. Lex. vel potiùs canales; Merc. in quibus, scil. aqua currens vehitur. Av. Prout occ. in hac forma pl. m. cum ה dem. præf. sic: Exod. 2. 16. & impleverunt הָרְהָטִים canales: Pag. Bu. Av. Cocc. A currendo autem sic dicuntur, ex Chald. רַהֲטָא currere; Bu. Lex. Sed occ. etiam hæc forma pl. m. cum בְּ præf. sic: Cant. 7. 5. Rex ligatus בְּרְהָטִים in tignis; q. d. inquit R. D. Rex vellet esse ligatus in ipsis tignis; (seu, in laquearibus, vel etiam xystis, & deambulacris: Merc.) i. e. esse in domo ejus præ nimio illius amore; aut præ amoris in illam magnitudine. Sed R. Jona exp. ligatus in fistulis, aut canalibus; i. e. in comis capillorum ejus similibus fistulis. Et dixit quod rex erat ligatus amore ipsarum comarum: & sic A. E. exp. in canalibus, ut in lacunis; i. e. in locis ubi aquæ congregantur; ad quarum similitudinem, dicuntur comæ capillorum, quòd ut aquæ in canalibus, itidem capilli in comis aggregentur. Pag. Rex vinctus inter canales; 70. ἐν πτεριδώμασιν. Et potest explicari, in cursibus. Cocc. & sic etiam Gen. 30. 38. & 41. & statuit virgas quas decorticavit, בְּרְהָטִים in canalibus. Pag. Bu. &c. Ubi Kimchi exp. in loco cursûs aquarum, in piscinis factis in terra, ut ibi biberent animalia. Pag. Cocc.

Rad. 25. רוב, vel ריב in præt. kal, רָב est litigare, disceptare, contendere; (vel privatim, vel coram judice; Merc.) jurgare, seu jurgari; judicare. Merc. De verbali tantùm contentione, seu actione dicitur. Quidam conferunt cum רָבָה & רָבַב multiplicari: quod in lite multiplicentur verba, probationes, & dilationes, &c. Conferunt & cum רָהַב; sed longius. Merc. Est verbum forense, causam egit, contendit; constr. cum accus. & præp. עִם Bu. Lex. litigant verbis rixatus est, causam egit multis verbis & litigationibus coram judice. Idem est quod רִיב: & est cogn. cum רָבָה & רָבַב multiplicatus est; nam is parit verborum multiplicationem. Av. Litem intendere; contendere cum aliquo, &c. Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. f. m. locis seq. רָב contendit, Jud. 11. 25. 1. Sam. 25. 39. Item occ. etiam in 2. f. m. & 3. pl. & in part. ben. kal, f. m. simpl. ut & in infin. kal, cum לְ interrog. præf. ut seq. לְרַב litigatli Lam. 3. 58. רָבוּ contenderunt, Gen. 26. 22. Nu. 20. 13. רָבִים litigans, If 4. 9. Je. 51. 36. הָרֵב an contendendo Jud. 11. 25. Job 40. 2. In hiphil הֵרִיב idem cum kal: litigare, contendere; Pag. Bu. Nunc cum accus. constr. nunc cum ablat. intercedente אֵת, vel עִם, vel בְּ, vel אֶל. Prout occ. in præt. hiph. 2. f. m. (sed defective per aphær. literæ he hiph. cui simile vide in hiph. ex rad. בוּז. Et sic in imper. & infin. paulum; Bu. Lex. & sim. Pag. Coc. unde pro הֲרִיבוֹתָ contendisti, est & occ. loco sequ. רִיבוֹתָ litigasti, Job. 33. 13. In part. hiph. a f. m. מֵרִיב litigans, &c. & ab absol. forma pl. m. מְרִיבִים: occurrit in plurali masculino constructo cum כְּ præf. & cum יְ aff. absque præf. sic: כְּמְרִיבֵי sicut contendentes, Hos. 4. 4. מְרִיבֵי contendentes cum eo, 1 Sam. 2. 10. Item in Infin. hiph. pro plena forma הָרִיב contendere, contendendo, &c. occ. def. absque he nota hiph. idque simpl. & cum לְ præf. vel plene cum jod hiph. vel cum chirek tantùm absque jod in ult. sic: לִיב litigando, Jerem. 50. 34. לָרִיב ad contendendum, litigandum. Jud. 21. 22. Job. 9. 3. Prov. 25. 8. Isa. 3. 13. Amos. 7. 4. Prout etiam occ. in imper. hiph f.m. itidem def. absque he hiph. (pro הָרֵב contende, &c.) idque simpl. & cum ה parag. add. cui ult. ָ cop. est etiam præf. ut & in pl. m. simpl. ut seq. רִיב litiga, Prov. 25. 9. Mic. 6. 1. רִיבָה litiga, Psal. 35. 1. 74. 22. 119. 154. וְרִיבָה & litiga, Psal. 43. 1. רִיבוּ causam agite, Isa. 1. 17. Hos. 2. 4. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. & cum וְ conv. præf. cui ult ה parag. est etiam add. sic: אָרִיב contendam; Isa. 49. 25. 57. 16. Jer. 2. 9. 12. 1. וְאָרִיב & contendi, Neh. 13. 25. וְאֹרִיבָה idem, Nehem. 5. 7. 13. 11. 17. Et in 2. f. m. occ. simpl. & cum יְ, הוּ, & נָה aff. יָרִיב contendito, Prov. 3. 30. תָּרִבְנִי contendes mecum, Job. 10. 2. תְּרִיבֶנָּה contendisti cum eo, Deuter. 33. 8. תָּרִיבְנָה contendes cum ea, Isa. 27. 8. ut & in 3. f. m. fut. hiph. occ. plene locis seq. יָרִיב contendet, Jud. 6. 31. Job. 13. 19. 23. 6. Psal. 103. 9. Prov. 22. 23. 23. 11. Isa. 50. 8. 51. 22. Jer. 50. 34. Mic. 7. 9. Sed occ. etiam ead. 3. f. m. cum tseri tantùm absque jod hiph. in ult. idque vel verbaliter, vel ut nomen proprium, sic: יָרֵב contendat, Jareb n. p. Hos. 4. 4. 5. 13. 10. 6. Sed ante Maccaph. venit cum ségol pro tseri in ult. sic: יָרֶב— contendit, Jud. 6. 31, 32. Sed prior forma cum tseri in ult. occ. etiam cum וְ cop. & וְ conv. præf. וְיָרֵב & litiget, 1 Sam. 24. 16. וַיָּרֶב & contendit, Genes. 31. 36. Exod. 17. 2. Num. 20. 3. 1 Sam. 15. 5. Item in 2. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum נה parag. add. תָּרִיבוּן contendetis, Jer. 2. 29.

conten-

contenditis, Exod. 17. 2. Jud. 6. 31. Job. 13. 8. Ut & in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum ן conv. præf. ſed abſque præf. cum nun parag. add. viz. poſt kibbuts pro ſchurek ſimpl. at cum ן conv. præf. habet ipſum ſchurek ante nun parag. ut ſequitur; וַיָּרִיבוּ & contenderunt, Gen. 26. 20. 26. 21. יְרִיבֻן contenderint, Exod. 21. 18. וַיָּרִיבוּן & contenderunt, Jud. 8. 1. Atque inde ex hac rad. רוּב, ſunt nomina ſeq. viz. 1. no. רִיב m. lis, contentio, cauſa, judicium, rixa, controverſia, &c, Pag. Bu. Coc. 70. μάχη, ἀντιλογία, κρίσις, δίκη, δικαίωμα, λοιδορία, λοιδόρησις, &c. Coc. Prout occ. hoc no. frequens in textu, viz. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod in medio; idque ſimpl. locis ſequent. רָב, רִיב lis, cauſa, controverſia, Geneſ. 13. 7. Exod. 17. 7. 23. 2. Deut. 21. 5. 25. 1. Jud. 12. 2. 1 Samuel. 25. 39. 2 Samuel. 15. 2. 15. 4. 2 Chron. 19. 10. Proverb. 15. 18. 17. 1. 26. 17, 21. 30. 33. Jer. 15. 10. 25. 31. Ezech. 44. 24. Hoſ. 4. 1. 6. 2. Habbak. 1. 3. Quæ forma def. cum chirek tantùm abſque jod, occ. & cum ן cop. præf. loco ſeq. וְרִיב & litem, Job. 23. 16. Sed ſæpiùs plena forma cum jod in medio occ. poſt ן, לִ, לְ, בְּ, הָ, & מֵ, præf prout ſeq. וְרִב & contentio cauſa, Pſal. 55. 10. Iſa. 1. 23. Hoſ. 12. 3. תְּרִיב cauſa, contentio, Deut. 19. 17. Prov. 17. 14. בָּרִיב in contentionem, Prov. 18. 6. לָרִיב ob cauſam, ad contentionem, Iſa. 34. 8. 58. 4. וְלָרִיב & ad litem, 1 Chron. 19. 8. מֵרִיב à contentione, Pſ. 31. 21. Prov. 20. 3. Quæ etiam forma plena occ. cum י aff. ſimpl & cum לְ præf. רִיבִי cauſa mea 1 Sa. 24. 16. Job. 31. 35. Pſ. 43. 1. 119. 154. Jer. 11. 20. 20. 12. Mic. 7. 9. לְרִיבִי ad contentionem meam, Pſal. 35. 23. Prout etiam occ. cum ךָ & in pauſa ךְ aff. locis ſeq. רִיבְךָ, רִיבֵךְ lis tua. Prov. 25. 9. Pſal. 74. 22 Iſa. 41. 11. Jer. 51. 36. Et cum כֶם aff. occ. ſimpl. & cum ן cop. præf. ut & cum בְּ præf. & י aff. & cum ־ֵיכֶם aff. ſimpl. plenè, cum jod: ſed cum בְּ præf. def. cum chirek tantùm abſque jod ante ם aff. ut ſeq. רִיבְכֶם cauſam veſtram, Iſa. 41. 21. וְרִיבְכֶם & lites veſtras. Deut. 1. 12. כְּרִיבוֹ in lite ejus, vel, in cauſa aut controverſia ſua, Exod 23. 2. 23. 6. Prov. 18. 17. Lament. 3. 36. רִיבָם litem cauſam ipſorum, Prov. 22. 23. 23. 11. Jerem. 50. 34. בְּרִיבָם in lite ipſorum, Job. 31. 13. In forma pl. m. רִיבִים controverſiæ, contentiones, &c. vel, juxta quoſdam, adjectivè, contendentes, litigantes, &c. Prout occ. in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum מֵ præf. רִיבֵי lites, Lament. 3. 58. מְרִיבֵי à contendentibus. 2 Sam. 22. 44. Pſal. 18. 44. Item 2. hinc etiam no. à f. f. רִיבָה idem cum præced. maſc. lis, contentio, cauſa, controverſia, &c. in forma pl. f. occ. ſimpl. & cum ן cop. præf. רִיבוֹת controverſiarum, Deut. 17. 8. וְרִבוֹת & contentiones, Job. 13. 6. Item, hinc etiam no. cum jod heemant. ſeu addititio, ab initio: Merc. viz. רִיב m. litigator, litigans, contendens, rixator: item judex: Merc. Bu. Lex. adverſarius: Cocc. unde in forma pl. m. abſol. רִיבִים: & in pl. m conſtr. רִיבֵי contendentes. adverſarii, &c. Prout occ. pl. conſtr. cum י vel in pauſa ־ָי aff. ſic: רִיבַי litigantes mecum. Pſal. 35. 1. רִיבֵי litigantium mecum Jer. 18. 19. Item occ. etiam juxta quoſdam ead. hæc forma pl. m. conſtr. cum ךָ defectivè, viz. abſque jod pl. pro ךָ aff. ſic: Iſa. 49. 25. יְרִיבֵךְ litigantes tecum, &c. Bu. Conc. Sed plerique volunt id eſſe idem no. רִיב in ſ. m. conſtr. cum ךָ aff. juxta formam, ſic; וְאֶת־יְרִיבֵךְ אָנוֹכִי אָרִיב & judicem tuum judicabo: vel, cum litigante, i.e. pugnante tecum, ego litigabo, i. e. pugnabo, Pag. Cum adverſario tuo ego contendam; Cocc. Et cum litigatore tuo ego litigabo. Av. Nam adverſùs contendentes tecum ego contendam. Jun. qui ſumit pro pl. cum aff. ut in Bu. Conc. Denique 4. hinc etiam No. cum mem heemant. ab initio, viz. מְרִיבָה f. lis, contentio, rixa, diſceptatio, litigium, &c. Pag. Bu. Cocc. ſed eſt & proprium nomen loci Meribah, à contentione ſic dicti, Exod. 17. 7. pag. Bu. In ordine verò Conc. hoc No. in abſol. forma ſ. f. occ. ſimpl. & cum ן cop. præf. וּמְרִיבָה contentio, Geneſ. 13. 8. Num. 20. 13, 24. Deut. 33. 8. Pſ. 81. 8. 106. 32. וּמְרִיבָה & contentio, Exod. 17. 7. Item occ. etiam ead. forma abſol. cum בְּ præf. ſic: Pſal. 95. 8. Ne indueretis cor veſtrum. כִּמְרִיבָה, ſicut (ad aquas) contentionis. Bu. Conc. ſicut (in) contentione: Pag. vel ſicut (in loco) Meribah. Merc. Ut (in) litigio: ubi ellipſis eſt מָקוֹם בְּ. Cocc. ut (in) contentione. i. e. ut ſemper majores veſtri, obfirmato animo, contenderunt adverſùs deum, tentarunt, & probarunt illum in deſerto, ſicuti ſequentia verba exegeticè docent, & legitur, Num. 14. 22. Jun. Item, occ. etiam hoc No. in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. & cum בְּ præf. ut & in forma pl. f. ſimpl. ut ſeq. מְרִיבַת contentionis Exo. 27. 14. Deut. 32. 51. בְּמְרִיבֹתָם in contentione, Nu. 27. 14. מְרִיבוֹת vel ſine vau, contentiones. Eze. 47. 19. 48. 28. De rad. autem hac רוּב loci quidam uteriùs notandi: ut in De. 33. 7. ubi, juxta quoſdam venit part. ben. kal, ſ. m. ſic: יָדָיו רַב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה Manus ipſius, patrocinans ipſi, & auxilium ab hoſtibus ejus fiat. Non legend. cum pathach רַב ſed cum camets רָב: ut teſtatur Maſora, emendati codices, verſio Græca. Chaldæa & Samaritana. Cocc. Manibus ejus ſatis (ſit) ei & auxilium ab hoſtibus ejus ſis. Jun. qui ſumit רַב à radice רָבַב: ſed hoc ex hac rad. רוּב. Sic etiam in Job. 33. 13. ubi ſcribitur יְרִיב cum jod, ſed legitur יָרוֹב. Quidam ſumunt ex hac rad. רוּב, & de exp. Et contendet cum oſſibus ejus (dolore) vehementi. Pag. vel judicabit oſſa, &c. Merc. Vel & contendet cum oſſibus ejus quæ ſunt fortia. Pag. ut ſit ſing. pro plur. diſtributivè. Merc. utroque modo exp. R. D. & רִיב, inquit, eſt Makor, vel præteritum inſtar יָכוֹל. R. Levi. & (in) multitudine oſſium ejus, i. e. membrorum ejus, (dolor) fortis: ſubauditur enim dolor, qui eſt in principio verſùs, inquit A. E. & R. D. ſecundum priorem expoſitionem. Et ſcribitur cum cholem ſupra jod quia duplex eſt lectio, וְרוֹב & וְרִיב. Et רוֹב poteſt deduci à רָבַב, & tunc ſignificat multitudinem, & magnitudinem: vel a רוּב, & tunc eſt contendere litigare: in qua radice R. D. citat hunc locum וְרוֹב עֲצָמָיו אֵיתָן hoc in loco אֵיתָן eſt חָזָק: & eſt ſenſus, & magnitudo oſſium ejus fortis: quia dominus non fecit illum ægrotare, niſi propter bonum illius. Et idcirco oſſa, quæ ſunt fundamenta corporis erant fortia. Nam, ſi fuiſſent nimium debilitata, mortuus fuiſſet. Pag. Etiam multitudo oſſium ejus dolore fœti. Jun. Et, quotquot ſunt, oſſa ejus horridum. Cocc. Item locus ſupra cit. ad part. hiph.

etiam explicandus, viz. 1 Sam. 2. 10. Domine conterantur מְרִיבָו עָלָו בַּשָּׁמַיִם (ubi ſcribitur cum ו pro יו aff.) litigantes cum eo: Pag. (vel ſuper ipſum, i. e. unumquemque ex ipſis, vel propter eum ſeu in ejus gratiam: ut R. D. inquit) in vel e. cœlis tonabit, ſeu tonare faciet: Cev. Ubi R. Levi ſic ſcribit. Modo Channah precatur pro filio ſuo, & per modum precationis ait, Domine conterantur litigantes cum illo: (i. e. Samuele filio meo) ſcil. Peliſtim qui venerunt ut pugnarent cum illo, & cum Iſrael propter illum. Super ipſum, (i. e. unumquemque ipſorum. vel, propter ipſum, in ejus gratiam) in cœlis (aut, e cœlis, beth pro מִן e. de) dominus tonabit. Et ſic fuit in primo prælio quo pugnavit Samuel cum Peliſtim. Dictum eſt enim 1 Sam. 7. 10. Et intonuit Dominus ſoniru magno in die ipſa (illa) ſuper Peliſtim, &c. Vel: Dominum formidabunt litigantes cum ipſo, i. e. cum judis, qui enim litigant & pugnant cum juſtis, litigant & pugnant cum Deo: inquit R. D. Pag. Domine, conſternentur litigatores ejus, ſuper eo in cœlis tonabit. Av. יֵחַתּוּ מְרִיבָי conſternabuntur contendentes cum eo. Coc. (ſinguli) contendentes in Jehovam conterentur, contra quemque in cœlis intonabit. Jun. Conſtruitur autem, (ut dictum ad initium rad.) hoc verbum ſæpe cum lamed: Prout ter occurrit: in Jud. 6. 31. Num vos תְּרִיבוּן לַבַּעַל litigabitis pro Bahal? num vos ſervabitis (ſalvum facietis) eum? qui יָרִיב לוֹ litigaverit pro eo, interficiatur (vel interficietur) uſque mané. ſi Deus eſt יָרֵב לוֹ litiget (vel, litigabit) pro ſe, quia deſtruxit aram ejus. Pag. Hinc Gideon eſt appellatus יְרֻבַּעַל quòd contra cives pro Bahal litigantes ipſe litigarit. Merc Hieron. Nunquid ultores eſtis Bahal, ut pugnetis pro eo? qui adverſarius eſt ejus moriatur, antequam lux craſtina veniat; ſi Deus eſt, ſe vindicet de eo qui ſuffodit aram ejus. Pag.

Rad. 2ס. רוד contracte in præt. kal. רָד eſt מָשַׁל dominari. Pag. Bu. In quo convenit cum רָדָה, & affine eſt verbo רָדַד: ſed vide ne imprudenter, ut quidam recentiorum, confundas cum רָדַד, ut illic ante monuimus: illi putant a רוד non reperiri niſi Hiphil, ac הֵרִיד eſſe idem quod הוֹרִיד fecit deſcendere: unde Gen. 27 exponunt excutere, duo illic verba in unum confundentes: & Pfal. 55. exponunt intranſitivè, pro dejici. Sed & imperitos ſe rei Grammaticæ ſatis oſtendunt, cum רָד per kamets, & רָדְנוּ a רָדַד deducunt; Merc. Eſt & נוד conqueri, plangere, migrare, Pag. ſeu vagari: utrumque, ut ſuo loco dictum eſt, ſignificat נוד migrare & movere ſe plangendo, quod dicimus compati, condolere. Merc. רוד eſt obſtinare animo, obſtinate perſeverare. obfirmare ſe: Cocc. firmus fuit, innixus eſt firmiter, vires acquiſivit, firmatus eſt, dominatus eſt. Cogn. cum דוֹר generatio durans per ſeculum. Hinc ἐρείδομαι firmo, ἐρείδομαι firmor &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt dominari. Prout occ. in præt. kal 3. ſ. m. loco ſeq. רָד dominabitur. Hoſ. 12. 1. Item oc. etiam in 1. pl. præt. kal loco ſeq. רָדְנוּ dominamur. Jer. 2. 31. Deinde 11. ſign. 2. hujus rad. רוד in Bu. Conc. eſt, plangere plorare. Bu. Lex. itq; ſcil. in conjug. hiph. הֵרִיד clamare. plangere, conqueri; Pag. fecit eſſe furmum, acquiſivit vires: Av. obfirmare ſe, obſtinare; eſt affine cum רָדָה nam imperium quoddam animi in ſeipſum ſignificare videtur: unde Lud. de Dieu comparat cum רָאַם Arabico i. e. voluit. Cocc. prout occ. fut. hiph. 2. ſ. m. יָרִיד plorabit, clamabit, ſe obfirmabit &c. in 1. ſ. & 2. ſ. m. ſimpl. ſic; אָרִיד plango. Pſal. 55. 3. תָּרִיד planxeris, Geneſ. 27. 40. Item occ. etiam in 3. ſ. f. (a ſimplice forma תָּרִיד cum ה conv. præf. ante tseri in penult. & ſægol abſque jod hiph. in ult. ſic: וַתָּרֶד & planxit, Lament. 1. 9. Sed juxta quoſdam venit hæc conjug. hiphil in forma quieſcentium pe jod (quaſi à rad. יָרַד in hiph. ſic) הוֹרִיד fecit plangere: unde in imper. hiph. ſ. m. a ſimplice forma הוֹרִיד occ. cum ו cop. præf. & הִי aff. poſt chirek tantùm abſque jod hiph ſic: &, juxta R. D. in Bu. Conc. loco ſeq. וְהוֹרֲדָהוּ & fac ut plangat ipſe. Ezech. 32. 18. Item in hac forma quieſcentium ſcil. pe jod, occ. & fut. hiph. 3. ſ. m. cum tseri tantùm abſque jod hiph. in ult. ſic: יוֹרֵד planget Iſa. 15. 2. atque inde juxta quoſdam, ex hac rad. רוד: eſt no. cum mem heemant. מָרוֹד m. planctus, ploratus: Pag. Bu. exilium durum vel firmum: alliſio: item extorris: Av. Prout ſumunt illud in forma ſ. m. conſtr. cum י cop. præf. & ִי aff. ſic: Lam. 3. 19. Recordare afflictionis meæ וּמְרוֹרִי & planctûs mei, ſeu lamentationis meæ vel clamoris aut ululatûs mei; ſed de hoc require in rad. מָרַר Pag. & exilii mei: Av. unde in forma pl. m. מְרוֹדִים deplorati; Bu. Lex. extorres: Iſa. 58. 7. Av. & in forma pl. m. conſt. a ſimplice מְרוֹדֵי: occ. cum י cop. præf. & ָה aff. ſic; Lam. 1. 7. Recordata eſt Jeruſalem dierum afflictionis ſuæ, וּמְרוּדֶיהָ & clamorum ſuorum, ſeu lamentationum ſuarum: Pag. & planctum ejus: Bu. Conc. & exiliorum ſuorum: ſed Hieron. & prævaricationis ſuæ, viz. a rad. מָרַד rebellavit, prævaricatus eſt, &c. Av. & ſic alii utrumque illud in Threnis exponunt. (in migrandi ſignif.) &c: Demigrationis meæ, & demigrationum ſuarum, &c. Pag. atque ſic deſcribuntur voces & loci hujus rad. רוד in Bu. Conc. ſed ulteriùs veniunt conſiderandi, quoniam variant authores in eorum ſenſu, & in radicibus a quibus derivantur: ſic in loco 1. ſupra cit. ad præt. kal, viz. Hoſ. 11. 12. quidam exp. & Jehuda adhuc רָד dominatus eſt cum Deo; (ubi רָד poteſt eſſe benoni kal, dominatur: Merc.) juxta illud inquit R. D. Gen. 32. 28. Quia שָׂרִיתָ princeps fuiſti, aut principatum habuiſti, cum Deo, &c. Pag. vel. memoravit dominium, ſeu meminit dominii, quia cùm rex Deum colebat, etiam populum hortabatur, ſeu, adigebat adcolendum excelſum: ſic contrà, rex alienos colens Deos, ut illos colant, vel colerent, hortatur (ſeu, adigit. vel potiùs, cohortabatur. vel etiam, cogebat ſeu adigebat) populum. Pag. Merc. Dominabatur cum Deo i. e. de dominatu contendebat. Bu. Lex. at Jehuda adhuc firmus eſt cum Deo. ſeu innititur Deo: Av. ſe obfirmat עִם אֵל cum Deo omnipotente, וְעִם קְרוֹשִׁים נֶאֱמָן & cum ſanctis perſeverat. Cocc. Quando Jehuda adhuc dominabatur cum Deo forti. & cum ſanctis fidelis erat: i. e. Quo tempore adhuc regnum Jehudæ legem & cultum integrum ſervabat; adhærens Deo & promiſſionibus patrum per fidem. Dominabatur: i. e. ſtrenuè ſe gerebat in cultu Dei: non autem ſerebat, ut iniquitas, quam Deus damnat, dominaretur ſibi. Cum ſanctis,

i. e.

e. patribus quibus promissiones erant factæ. Jun. Sic Jer.2.31. Cur dixerunt populus meus רָדְנוּ dominati sumus, i. e. nobis est dominium: sunt enim nobis principes, & reges, &c. juxta R. D. in Pag. Firmi sumus. Av. Decrevimus; i. e. animum obfirmavimus, stat sententia, &c. Cocc. Dominamur, &c. Jun. Sed major est varietas interpretum, in locis cit. ad 2. plangendi signif. in hac rad. Ut in Psal. 55.3. אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה Clamabo in sermone meo, & tumultum faciam. 70. Contristatus sum in exercitatione mea. R.D. Plangam, &c. R. Sal. querar, seu lamentabor, in afflictione mea. Sed R. Menachem, Dominabor eloquio meo. Et A. E. Clamabo, seu vociferabor, &c. Pag. Plango in sermone vel meditatione meâ. Bu. Lex. Firmabor, i. e. innitar in querela mea. Av. Obfirmo me, (& pertinaciter pergo) in querimonia mea. Coc. Plango in meditatione mea, & perstrepo. Jun. Sic & in Gen.27.40. Et erit quando תָּרִיד dominaberis, franges jugum ejus à collo tuo. R.D. exp. Quando veniet tempus dominii tibi, quo scil. (vel, quia) transgressi fuerint Israelitæ legem & abruperint a se jugum præceptorum (seu, legis divinæ) etiam franges, seu abrumpes, jugum (imperium) ejus à collo tuo; vel cùm (scilicet) Israelitæ legem transgressi fuerint, & excusserint jugum mandatorum, tunc franges seu excuties. &c. Pag. Merc. Cev. Et sunt qui exponunt. planges, seu lamentaberis. Hieron. Tempusque veniet quùm excutias & solvas jugum de cervicibus tuis. Targ. Et erit, quùm transgressi fuerint filii ejus legem, removebis jugum ejus à collo tuo. R.Salom. q.d. Quùm transgressus fuit Israel legem; erit tibi apertio oris ad lamentandum super benedictionibus quas abstulit. Av. E. ad Psal 55. ubi citat hunc locum, vociferaberis; lamentaberis. Pag. Quùm planxeris. i. e. quùm lamentabilem servitutem aliquandiu sustinueris. Quidam quùm dominari incipies. Bu. Lex. Et quando vires acquisiveris, &c. Av Quum obstinaveris, &c. Cocc. Erit tamen quùm planxeris, ut rumpendo excutias jugum ejus e collo tuo: ut scil. evenit sub Joramo 2 Reg. 8. De וַיָּרַד Lam.1.0. Vide in rad. יָרַד: ut & de nomine מָרוֹר: & מְרוֹרִיָּה Vide in rad. מָרַר. Coc. Sic etiam וְהוֹרִידָהוּ & יוֹרֵד; Ezech.32. & Isa.15. ut & וַיָּרַד Lam.1. Videantur etiam in rad. יָרַד, ubi plerique illa locant.

Rad. 27. רָוָה est; rigare, irrigare: inebriare: satiare: Pag. vel. rigari, &c. Merc. inebriari, ubertim exuberi Irrigare se. Bu. Lex. Rigatus est. irrigatus est, irriguus fuit, corrivatus est humidus fuit, madefactus est, fluxit. Est cogn cum נָהַר fluxit. & cum יָרָה jecit, quod etiam de jactu pluviæ accipitur. Hinc ῥέω quod in fut. habet ῥεύσω: item ῥύσις, ῥόος, ῥοῦς fluo; ut & ὑω, ὑσμός, ῥαίνω, ῥαίομαι fluo. rigo &c. item lat. rivus, rivo corrivo, derivo, &c. Av. רָוָה est, satiari potu: irriguum esse abundare humore. Male confunditur cum שָׁכַר: quanquam Chaldæis & Syris pro eo veniat. Hebræis extra vitium est, & dicitur de omnibus. quæ humore abundare possint, de quibus tamen proprie dici non potest, inebriari. 70. proinde impropriè vertunt, μεθύειν, μεθύσκεσθαι. Cocc. In kal. רָוָה significat madefieri, pluviâ. aut alio humore perfundi humectari: inebriari. Redundantiam importat. Quidam conferunt cum יָרָה, unde יוֹרֶה pluvia quod vide suo loco. Non est discrimen inter hoc verbum & שָׂבַע satiari: nisi quòd hoc de potu tantuùm, seu humore, & liquore dicitur; שָׂבַע, satiari verò, etiam ad esum vel cibum pertinet. Merc. Cev. In Bu. Conc. est. inebriari, irrigari. Prout occ. in præt. kal. 3. s. f. cum ֫ conv. præf. loco seq. וְרָוְתָה & inebriabitur. Jer.46.10. In fut. kal, à 3. s. m. יִרְוֶה & in 3. pl. m יִרְווּ occ. 1. pl. loco seq. נִרְוֶה inebriemur, Prov.7.18. Item in 3. pl. m. fut. kal, pro יִרְווּ cum nun parag. יִרְוְיוּן præter morem, sic venit, Ps.36.9. יִרְוְיוּן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ inebriabuntur, Pag. Uberrimè explebuntur pinguedine domus tuæ. Bu. Lex. Derivabuntur, i. e. madefient, à pinguedine. &c. Av. Irrigui erunt opimitate domûs tuæ: i. e. abundabunt eâ. Cocc. Uberrimè explentur, &c. i. e. omnem victum, necessitatem, & amœnitatem, cùm præsentis, tum venturæ vitæ, subministras credentibus in te: Allegoriæ. Jun. Est autem cum nun parag. post kibbuts pro schurek, & cum 2. rad. he mutatâ in jod mobile: ex Bu. Lex. In piel רִוָּה irrigavit, inebriavit: transitivè; vel. irrigatus, inebriatus fuit, intransitive. Bu. ma. irrigavit, & sine accus. madibus, humidus fuit: Av. Satiavit se: sensu scil. reciproco. Cocc. Prout occ. in præt. piel 3. s. f. simpl. & cum ֫ conv. præf. intransitive; sed in 1. s. cum ֫ couv. præf. & in imper. s. m. transitive ut seq. רִוְיָתָה inebriatus est, Isa. 34.5. וְרִוְיָתָה & inebriabitur, Isa.24 7. וְרִוֵּיתִי & inebriavi, Jer.31.14. רַוָּיָה inebria, irriga, Psal.65.11. sed in 1. s. fut. piel cum ה ֫ aff. sic præter morem legitur, Isa. 16.9. אֲרַוֵּךְ irrigo te. Bu. Conc. irrigabo te lachrymâ meâ. Bu. Lex. Av. irrigo te. 1. e. humecto te: Est pro אֲרַוֵּךְ; sed in verbo affectatur sonus ploratus. Cocc. In voce hac prolongatâ, jod est loco vau, & vau loco 3. rad. he: sægol autem pro tseri, propter accentum in penult. Bu. Lex. Item in 3. pl. m. fut. piel, occ. cum ה aff. post kibbuts pro schurek, sic: יְרַוֻּךְ inebrient te, Prov. 5. 19. In hiphil הִרְוָה idem cum piel transitivo, irrigavit, inebriavit. ubertim explevit seu communicavit. Bu. Lex. Fecit irrigari, madefecit. Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. s. m. simpl. & cum נִי aff. ut & in 2. s. m. cum נִי ob pausam pro נִי aff. & in 1. s. simpl. sed in part. hiph. s. m. cum י cop. præf. ut seq. הִרְוָנִי inebriat, Isa.55.10. הִרְוַנִי inebriat me. Lam.3.15. הִרְוִיתָנִי irrigas me, Isa. 43. 24. הִרְוִיתִי inebriavi, satiavi, Jer. 31. 25. וּמַרְוֶה & irrigans, Prov.11.25. Atque inde ex hac rad. רָוֶה sunt nomina seq. 1. no. רָוֶה m. humectus, irriguus. succosus, satiatus potu, non sitiens, madidus: Cocc. Av. &c. sim. prout occ. locis seq. רָוֶה irriguus, Isa. 58.11. Jer.31.12. Et 2. hinc etiam no. רָוָה f. (vel juxta quosdam est tantum forma fæm. à præced. masc.) irrigua, madida: Av. Prout occ. cum ה dem. præf. loco seq. הָרָוָה ebria, Deut.29.18. Item 2. hinc etiam no. רִוְיָה f. riguum, inebrians, exuberans: Bu. Lex. vel substantive, irrigatio, corrivatio: Av. abundantia: Cocc. prout occ. simpl. loco seq. רְוִיָּה exuberans, Psalm.22.5. Item occ. etiam cum ל præf. sic: Psalm.66.12. Eduxisti nos, לָרְוָיָה ad irriguam, scil. terram, inquit R. D. Pag. Alii abstractum esse volunt. Merc. Kimchi verò, & A.E. volunt esse adject. & supplent Terram. Bu. Lex. In irriguam terram, Bu. Conc. Hieron. In refrigerium. Pag. ad irrigationem,

i. e.

j. e. in terram ſanctam quæ eſt irrigua. Av. Ad ſatietatem, Cocc. Et ſic etiam ſubſtantive exponit abſque præf. in loco præced. Pſal. 23. Calix meus, רְוָיָה abundantia. Cocc. Calix meus eſt irrigatio. Av. Poculum meum exuberans reddis. Bu. Lex. Calix meus ebrius, ſeu inebrians, i. e. plenus, redundans. Pag. Poculum meum exuberans, Jun. Qui tamen ſubſtantive reddit, hanc vocem in altero loco, Pſal. 66. ſic: Tandem eduxiſti nos ad hanc ſaturitatem, i. e. ad hanc bonorum copiam. ex tanta inopia. Jun. Denique 4. hinc etiam No. defectivum abſque 3. rad. he; & cum jod pro vau 2. rad. viz. רִי m. irrigatio. Pag. Bu. & corrivatio: Av. mador. Cocc. Prout occ. cum בְּ præf. ſic Job. 37. 11. אַף־בְּרִי יַשְׁרִיחַ עָב. Etiam propter irrigationem, &c. ut in שָׂרֹחַ. Pag. Etiam pro irrigatione. i. e. ut terram irriget. Ab Ezra dicit id eſſe longè petitum. Vide in rad. בָּרָה. Bu. Lex. Etiam cum irrigatione aggravabit nubem: i. e. pluviis aggravabit nubem, Av. Etiam madore fatigat nubem. Ita כִּי uſtio, &c. ex rad. רָוָה: Iſa. 3. 15. Cocc. Etiam (pro) irrigatione fatigat denſam nubem, viz. huc illuc impellendo: Metaphora à rebus animatis, Jun. De hac radice præcipuè venit nomen רָוָה notandum, in loco illo ubi inſigniter occurrit viz. Deut. 29. 19. לְמַעַן סְפוֹת הָרְוָה אֶת־הַצְּמֵאָה propterea ut addat ſatiatam ſitienti. Hic, fœmineum ſingulare habet ſenſum collectivum. Confer. Mich. 4. 6. Zeph. 2. 19. ut jungat ſatiatos cum ſitientibus. Quæ neceſſitas eſt hoc vertendi Ebriam ſitienti? ſitientes ibi neceſſariò intelliguntur, qui exſpectant ſalutem Dei, & prædicationem juſtitiæ Dei, & ſpiritum promiſſionis: quorum exſpectatio nondum eſt conſummata. Satiati autem, qui promiſſionem obtinuerunt. Confer. Jer. 31. 12, 14, 25. Hos jungere cum illis & in eandem conditionem compingere, eſt id quod Deus, fœdus faciens in futurum, abominatur. Verba ſunt metaphorica. Ex fœdere eſt ſumenda interpretatio. Secundùm fœdus diſtinguenda eſt exſpectatio & deſiderium promiſſionis, & fides evangelii: per quam circumciditur cor à conſcientia mala De qua circumciſione eſt Deut. 30. 6. Qui credunt evangelio, non ſunt retro tradendi in ſtatum exſpectantium. Quis ſtatus exſpectantium eſſet, lex ipſa, quæ eis incumbebat, & ad promiſſionem acceſſerat, ſatis demonſtrabat. 70. ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. Sed quare רָוָה explicabitur ἁμαρτωλὸς, aut צָמֵא ἀναμάρτητον; Certe hæc non eſt verſio, ſed expoſitio. Sine dubio autem noſtra expoſitio eſt accommodatior ad ſenſum fœderis. Si סְפוֹת hîc poſſet ſignificare, conſumere; ſenſus fortè eſſet, ut conſumat ſatiata ſitientem. Satiata igitur ſitientem non debet conſumere; Id contra fœdus eſt. Si hoc ullùm bonum ſenſum habebit, is ille erit, ut, qui contenti ſunt rebus præſentibus, non debeant tollere eos, qui ſitiunt bona regni Dei. Cum quo ſenſu convenit quod eſt Lucæ 1. 53. πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ergò οἱ πλουτοῦντες non debent abſorbere τοὺς πεινῶντας. Sed quid de πεινῶσιν; πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Tamen, ſi & ibi & iſto modo explicabimus, res eadem recidet. Syrus: Addatque ebrietatem ad ſitim. Ferrar. exp. ad adjungendum ſatiatam ad ſitientem. Rectè. Metaphora eſt in verbo ſaturæ & ſitientis. Ex fœderis natura, ut antea demonſtravimus, ſumenda eſt interpretatio. Satietas promittitur, cap. 30. 6. Cavet Moſes 1. ne ad alium Deum reſpiciant. 2. Ne opinione falſa inquinetur, qua fiat ut non obediant ſtipulationi fœderis, ſed ſibi benedicant non relinquentes vias ſuas, ut eſt Iſa. 55. 7. atque ita ſibi non benedicant in Deo, Amen. Iſa. 6. 5. 16. h. e. qui promiſſiones ſuas faciunt & Amen. 2 Cor. 1. 20. Quando improbatur, ſi quis ſibi benedicat in cogitationibus ſuis, exigitur, ut Iſrael ſibi benedicat in bono Dei, & in eo, in quo gentes ſibi benedicturæ erant. Ut igitur in eo ſibi benedicerent, neceſſe erat, ut prius quidem haberent ſitim, deinde verò ſatietatem agnoſcerent. Si verò ſitim non haberent, nec ſatietatem & illius auctorem erant cogniturі: &, eum non cognoſcentes, ipſi, ut ſaturi, in tempore expectationis ſitientes erant oppreſſuri, & deinde ſaturatos erant vexaturi, & perdituri, idque propterea, ut ſatiatos in ſtatum ſitientium retraherent. Nulla igitur eſt recta explicatio, niſi illa. Ad perdendum ſaturam & ſitientem, h. e. credentes evangelio æquè ac credentes promiſſioni: q. d. ut non tantum ſitientes, prophetas & prophetarum diſcipulos, (Iſa. 8. 17.) ſed etiam ſatiatos fide evangelii, filios Dei & filias ejus (ut eſt Deut. 32. 19.) perſequatur & perdere conetur; &, Ad jungendum ſaturam ſitienti: &, ut ſatura perdat ſitientem. Ita verbum סְפוֹת per ἀνταναίλασιν poterit ſumi, partim pro perdere ſive conſumere, (ut Gen. 18. 23.) partim pro jungere & copulare: & particula אֶת partim pro עִם, partim pro accuſativi nota veniet. Jer. 31. 12, 14, 25. non poteſt dubium eſſe quæ ſitis, qui languor & laſſitudo animæ, quæ ſatietas & expletio animæ intelligatur, ſi quis tantùm oculos convertat ad promiſſionem novi teſtamenti, quæ in eodem capite continetur. Quando Chriſtus dicit, Matth. 11. 28. Venite omnes laſſi et onerati, ad me, ego faciam, ut requieſcatis: nemo dubitat, quin etiam ihtelligatur laſſitudo exſpectantium ipſum, & onus legis. Quomodo in verbis Moſis, fœdus cum Iſraelitis facientis, poterit per ſitim non intelligi exſpectatio ſalutis & regni Dei, & per ſatietatem fides Evangelii? Cocc.

Rad. 28. רוּחַ eſt, reſpirare, vel dilatare. Pag. vel dilatari, & relaxari. Quùm hinc ſit רוּחַ ventus. non incommodè quidam exp. flare, efflare, quod eſt reſpirare. Sed impersonaliter ſumitur, relaxatio fuit, vel refrigerium, & reſpiratio, vel, relaxationi fuit. Motum vel agitationem includit. Opponitur angustiæ. Incommodè quidam וּלְרוּחַ Job. 6. ſub finem, verbum exponunt, & ad efflandum verba oppreſſionis, ſeu deſperationis: quum hoc verbum ſemper vau moveat; & ſi verbum eſſet, ut volunt, וּלְרוּחַ per kamets non per ſceva. dicendum foret. Merc. רָוַח Reſpiravit, reſpiratio fuit, & ſic cum Dat. conſtruitur: Bu. Lex. Auram captavit, reſpiravit ad aerem: reſpiratio, vel aura fuit. Eſt cogn. cum רוּחַ efflavit aerem, h. e. ſpiritum. Hinc αὔρα. & Lat. aura, ventus levis; Av. In Bu. Conc. rad. hæc quatuor ſignif. 1. eſt ſpatioſum, latum eſſe, Bu. Conc. nam ſignificat, laxius fieri: laxamentum accipere. Cocc. Prout occ. in præt. kal 3. ſ. m. cum ו conv. præf. & in fut. kal 3. ſ. m.

f.m. cum ו cop. præf. sic וְרוּחַ & dilatatione rat. r Sal. 26.29. וְרֽוּחַ & dilatatio sit, Job. 32.20. Unde in Piel רִוַּח fuit aura continua & spirans valde. Av. Et in Pual רֻוַּח vel רֻוַּח perspiratus, spatiosus. spiritum transmittens fuit, &c. Bu. Ma. Atque inde in part. pual. f. m. מְרֻוָּחָה spatiosus, perspiratus, perflatilis, &c. Bu. Lex. Coc. Prout occ. in forma ph. m. part. pual sic, Jer. 22.14. ædificabo mihi domum mensurarum, scil. magnarum: & cænacula מְרֻוָּחִים dilatata, i.e. ampla & magna, Hieron. spatiosa: vel, vento exposita, i.e. per quæ ingrediebatur ventus h.e. cænacula æstiva. Pag. Atque illud est id quod sequitur eodem versu: & aperuit ei, vel excidit sibi fenestras Vernacule, aerez: quasi perflatilia, apta & composita ad refrigerium. Cave, cum aliis, per genitivum vertas, flatuum, respirationum, Merc. Et juxtà hanc signif. R. Jonah exp. illud Gen. 3.8. Et audierunt vocem Domini Dei ambulantem scil. vocem: vel, ambulantis, scil. Dei; per hortum, לְרוּחַ הַיּוֹם ad respirationem diei: q.d. tempore quo est respiratio, & refrigerium diei: i.e. refrigerium aeris. Et potest exponi, seu referri, inquit R. D. ad ventum flantem; i.e. tempore quo declinat dies, & quo flat ventus. Et dictio, ambulantem, refertur ad vocem לְמִתְהַלֵּךְ ambulantem: Pag. Kimchi quidem dicit referri posse ad ventum, vel ad vocem. Sed quum nomen venti sequatur, id alienius est. Forsan voluit dicere, ad Deum. Tribuitur etiam aliis, ambulare, voci, ut, Jer. 46.22. Merc. Vide in rad. קוֹל. Hieron. Ad auram diei. Et R. Sal. ad ipsum ventum, h.e. horâ vespertinâ: Pag. vel, ad illum ventum quo sol occumbebat ibi ad illam mundi plagam: qui scil. est ventus occidentalis: nam appetente vesperâ sol est ad occidentem: Cev. Perspirata, perflatilia: vel spatiosa, quæ etiam respirationi commoda sunt. Bu. Lex. ædificabo mihi domum mensurarum & superiora respirationum: i.e. cænacula spatiosa per quæ aura æstiva diffabit. Av. וַעֲלִיּוֹת מְרֻוָּחִים Et cænacula spatiosa: 70. ὑπερῷα μετεωρα· μετεωρα, διαπνεόμενα. Hesych à רוּחַ; sed est a רָוַח. Cocc. ædificabo mihi domum amplissimam, (Hebr. mensurarum, ut Num. 13.32.) & cænacula spatiosissima. Jun. Atque inde ex hac rad. רָוַח sunt nomina seq. viz. 1. No. רֶוַח m. dilatatio, respiratio: Pag. Bu. relaxatio: protensio, intercapedo, &c. Merc. Respiratio, quemadmodùm aura lenis solet fessos refrigerare: Av. Sed est hoc no. etiam spatium: Bu. Lex. vel aura, i.e. spatium quod aura occupat. Av. spiramentum, laxamentum, spatium. Coc. Pront occ. hoc no. simpl. & cum ו cop. præf. רָוַח dilatatio, Esth. 4.14. וְרֶוַח & spatium, Gen. 32.16. Item 2. hinc No. רְוָחָה f. idem, respiratio, requies, relaxatio. Pag. Bu. Av. Laxamentum, spiramentum: 70. ἀνάψυξις: item, anhelitus, suspirium emissio spiritûs: Coc. Pront occ. hoc no. in absol forma s.f. cum ה dem. præf. ut & a forma s.f. constr. רִוַּח, cum ל præf. & ־ aff. ut seq. לִרְוָחָה dilatatio. Exod. 8.11. לִרְוָחָתִי ad dilatation. meam, Lam. 3.56. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est רוּחַ est; spiritus, ventus: Bu. Conc. idque scil. in nomine רוּחַ com. gen. scil. spiritus fæm. spiritus, ventus: flatus: atqueinde, animus: plaga mundi, unde ventus spirat: Bu. Lex. Pag. item, voluntas, item, angulus, pars, plaga: Pag. Av. Spiritûs nomen Hebraice latè patet. Dicitur, natura vel res spiritualis quæ nec carnem habet, nec ossa, nec sub sensus externos cadit: idque vel active, quæ spirat, agitat, & movet: vel passivè, quæ spiratur, agitatur & movetur. Cogn. cum נְשָׁמָה, & נֶפֶשׁ. vide suis locis. Sæpè de Spiritu sancto dicitur, tertiâ personâ Triadis: tùmque sæpè adjunctum habet Dei, vel Domini, i.e. יְהוָה, nomen. De angelo tam bono, quàm malo: sed de malo fere cum addito, ut spiritus malus, spiritus immundus. Zach. 13. & passim in Evangeliis pro Diabolo, aut cum aliqua alia additione. De spiritu hominis, i.e. spirituali substantiâ, homini insufflatâ, a deo conditore, quâ vivit, intelligit, movetur, &c. Pro mente, animo: vel animi impetu, motu, seu affectu, & concitatione voluntate, &c. ut & latinè animi nomen. Pro energiâ, virtute, seu efficaciâ vivificante, & carni oppositus, ut quod hìc citatur, Is. 31. unde & pro vita animali & flatu, latinè, anima. Cum nomine חַיָּה est anhelitus, seu flatus vitalis. Cum nomine צִי anhelitum narium: ἐνθουσιασμός etiam de Deo dicitur. Item pro anhelitu qui ex ore, vel labiis procedit: maximè ubi oris vel labiorum nomen adjunctum habet. Jungitur & cum nomine בֶּטֶן ventris, Job. 32. ubi Elihu de sapientia, quâ plenus est, loquitur, quam ipse apud se continere non possit. Communis & primaria significatio est pro aere, vel vento elementari: unde plagas, seu mundi partes significat, a quibus ventus oritur. Metaphoricè pro vanitate. Sæpe pro spiritu prophetico, quod ad jam dicta refertur. Exempla hìc abunde reperies. Merc. In textu verò frequens venit hoc no. & ordine conc. ut seq. in s. m. vel f. simpl. sic: רוּחַ, spiritus, ventus, aer, flatus &c. Gen. 6.16.. 7.15,22. 8.1.. 6.25.. 41.38.. 45.27.. Exod. 6.9.. 10.13, 19.. 28.3.. 31.3.. 35.31. &c. Psal. 1.4.. 18.11, 16, 43.. 34.19.. 35.5..51.9.. 76.13.. 83.14.. 103.16.. 104.3.. 107.25.. 135.7, 15.. 148.8. &c. Is. 7.2.. 11.2.. 17.13.. 19.3.. 25.4.. 26.18.. 29.10, 24.. 31.3.. 32.2, 15.. 37.7.. 40.7.13.. 41.29.. 54.16.. 57.16.. 59.19.. 61.1, 11.. 63.14.. 65.14.. 66.2. &c. ad Zach. 12.1, 10.. 13.2. Mal. 2.15. &c. in 70. circ. l. cui etiam ו cop. est præf. locis seq. וְרוּחַ & spiritus, Gen. 1.2. Exo. 10.13. Num. 11.31. 1. Jud. 5.22. 1 Sam. 16.14. 1 Reg. 18.12, 45.. 19.11. 1 Ch. 12.18. 2 Ch. 21.16. Job. 4.15.. 8.2.. 12.10.. 20.3.. 27.3.. 32.8.. 33.4.. 41.8. Psalm. 11.6.. 51.12, 13, 14. Prov. 17.22.. 18.14.. 25.14. Eccl. 3.19, 21. Isa. 41.16.. 42.5. Ezech. 2.2.. 11.19, 24.. 13.11.. 18.31.. 19.12.. 36.26.. 37.8. Zach. 5.9. Item occ. etiam cum ־ָה, ־ָהּ, ־ָךְ, ־ָךְ, & ־ָיִךְ præf. ut seq. רוּחָהּ spiritus, ventus, Num. 11.17. 25.26. Reg. 19.11.. 22.21. 2 Chron. 18.20. Eccl. 1.6, 8.. 3.21. Ezech. 1.12, 20.. 27.26, 30. Hos. 9.7. וְרוּחוֹ & spiritus. Eccl. 12.7. בְּרוּחַ in vento, spiritu Exod. 14.21. 1 Reg. 19.11.. 10.11. Job. 15.30. Psal. 48.8. Prov. 14.29. Isa. 4.4.. 17.13. Jer. 18.17. Ezech. 11.21.. 37.1. בְּרוּחָהּ idem: in spiritum, 1 Reg. 19.11. 1 Chron. 28.12. Eccl. 8.8. וּבְרוּחַ & spiritu, Exod. 15.8. Psal. 33.6. Isa. 4.4.. 11.4. prout occ. etiam cum ־ָךְ, ־ָךְ, ־ָהּ, ־ָהּ, ־ָנוּ, ־ָכֶם, & ־ָהֶם præf. ut seq. כָּרוּחַ quasi ventus, Job. 30.15. Isa. 61.3. לְרוּחַ ad, in ventum, in spiritum, Gen. 8.1. 2 Chron. 18.21. Jer. 8.13.. 13.24. לָרוּחַ aeri, vento Job. 18.2. Eccl. 5.15. Ezech. 5.2. לִרְוָחַ & vento Job. 6.26. Isa. 28.6. מִרוּחַ a vento, Psal. 55.9. מִרוּחַ & a spiritu, Job. 4.9. item

occ. etiam cum affixis variis: ut cum ׳ aff. simpl. & cum ־ & בְּ præf. ut ſeq. רוּחִי ſpiritus meus, Gen. 6.3. Job. 6.4..7.11..9.18..10.12..17.2..19.17..21.4. Pſal. 31.6..77.4,7..142.4..143.4,7. Prov. 1.23. Iſa. 26.9..30. 1..38.16..42.1..44.3..59.21. Ezech. 2.14..36.27..37. 14..39.29. Dan. 2.3. Joel. 3.1,2. Zach. 6.8. וְרוּחִי & ſpiritus meus, Hag. 2.5. בְּרוּחִי ſpiritu meo, Zach. 4. 6. ſicut occ. etiam cum ה_ & in pauſa ה_ aff. idque vel ſimpl. vel cum ׳, בְּ, & מִ præf. ut & cum ם_ aff. ſimpliciter & cum בְּ præf. ſic, רוּחֲךָ ſpiritus tuus, 1 Reg. 21.5. Pſal. 104.30..143.10. רוּחֲךָ ſpiritum tuum, Job. 15. 13. וְרוּחֲךָ & ſpiritum tuum. Neh. 9.20. בְּרוּחֲךָ vento, ſpiritu tuo, Exod. 15. 10, 2 Reg. 2.9. Neh. 9.30. Eccl. 7.9. מֵרוּחֲךָ à ſpiritu tuo, Pſal. 139.7. רוּחֲכֶם ſpiritus veſter, Iſa. 32.11. Ezec. 11.5..20. 32. בְּרוּחֲכֶם in ſpiritu veſtro, Malac. 2. 15, 16. præterea occ. etiam cum ׳ aff. ſimpl. & cum ׳, בְּ & לְ præf. ſed cum ם_ aff. abſque præf. ut ſeq. רוּחוֹ ſpiritus ejus, ſuus, Gen. 41.8. Exod. 35. 21. Num. 11.29. Deut. 2.30. Jud. 15.19. 1 Sam. 30.12. Ezr. 1.5. Job. 34.14. Pſal. 78.8..106.33..146.4..147. 18. Prov. 29.11. Iſa. 11.15. Dan. 2.1. וְרוּחוֹ & ſpiritus ejus, Iſa. 30.28..32.15..48.16. בְּרוּחוֹ ſpiritu ſuo, in ſpiritu ejus. Job. 26.13. Pſal. 33.6. Zach. 7.12. לְרוּחוֹ in ſpiritum ſuum, Prov. 25. 28. רוּחָם ſpiritus ipſorum, ſuus Jud. 8.3. Pſal. 104. 29. Ezech. 13.3. item occ. etiam cum ה_ locali add. loco ſeq. רוּחָה ad ventum, plagam quamque, Jer. 52.23. & in forma pl. f. occ. etiam ſimpl. plene: ſed cum הָ dem. præf. vel cum ſchurek, vel pro eo cum kibbuts penult. ſic: רוּחוֹת venti ſpiritus. 1 Chro. 9.25. Pſal. 104.4. Prov. 16.2. Ezech. 37.9.. 42.20..49. 36. Dan. 8.8.. 11.4. Zach. 2.10.. 7.5. הָרוּחוֹת ſpiritum, Num. 16.22..27.16. לָרוּחוֹת ſpiritus, Jer. 49.36. Deinde iii. ſignif. 3. hujus rad. רָוַח eſt in no. inde ducto, cum duplice pathach ante thau hee nant viz. רַחַת f. pala: Pag. Bu. vel, ventilabrum aut vannus: juxta quoſdam: ſed potiùs eſt pala, ex R. D. Merc. Cev. inſtrumentum quo ventilando frumentum purgatur à paleis: Bu. Lex. ſeu quo ventilatur & defricatur frumentum: Av. prout occ. cum בְּ præf. loco ſeq. בָּרַחַת vanno, Iſa. 30.24. Item iv. ſignif. 4. hujus rad. eſt in no. inde, juxta quoſdam ducto viz. (quaſi á ſ. m. רִיחַ navis, Pag.) in forma pl. m. cum jod pro vau 2. rad. ſic: רִיחִים naves; Pag. Bu. Conc. quæ ſic appellantur, juxta R. D. quod vadant ad ventum: Pag. ſeu ſpirante & flante vento: Cev. prout occ. in hac forma pl. m. cum בְּ præf. ſic: Iſa. 43.14. Et deſcendere faciam בָּרִיחִים in navibus, &c. Bu. Conc. Pag. ſed R. D. exp. fugitivos: vide in rad. בָּרַח. Targum: בְּמִשׁוּטִים in remis: & ſic R. Sal. etiam exp. Sed A. E. fugitivos: ſcil. Babel; Pag. Imò videtur hoc de vectibus portarum. atque adeo de portis ipſius urbis, accipere. Cev. Et deducam in remis, omnes iſtos. Nam רִיחִים ſunt remi, vel naves celeres inſtar ventorum rapidiſſimorum. Vel beth poteſt eſſe radicalis; & ſic exp. Et deduxi, i. e. detraxi univerſos vectes, &c. Av. Et dejecturus ſum vectes omnes; i, e. munimenta omnia: ſynechdochicè; ut 1 Sam. 23.7. Jun. quomodo ſcil. eſſet ex ſ. בָּרִיחַ de quo ſupra in rad. בָּרַח. Illud autem, Iſa 11.3. וַהֲרִיחוֹ R. Joſeph exponit, Et verbum ejus (erit) in timore Domini: Pag. Quaſi: & loqui faciet eum: prout quidam exp. in Lam. 3. & Prov. 1. Sed ſatius eſt, & odorari faciet eum. De quo & aliis quæ odorem ſignificant, infrà in radice peculiari רִיחַ: quæ alii huc referunt: quia ſunt ejuſdem ordinis, niſi quòd in hac radice ſecunda eſt vau, in illa jod. Merc. Et odorari ejus erit ad timorem domini: h. e. odorabitur timorem domini, ut ſacrificium. & eo ſe oblectabit. Coc. qui hoc, in Iſa. 11. & quædam alia in hac rad. collocat. & deducit a conjug. hiphil הֲרִיחַ odorari: & a nomine רֵיחַ odor, quod hîc in rad. רָוַח etiam locat: prout etiam Coc. hic ponit no. in forma duali, viz. רֵחַיִם mola, ἀ; μύλαι, &c. ſed de illo etiam vide infrà in rad. רִיחַ. Sed Aven. duplicem hic radicem ponit: viz. 1. verbum רָוַח auram captavit &c. unde deducit Piel רִוַּח: & nomina רֶוַח & רְוָחָה: de quibus ſuprà, ad initium rad. deinde 2. hic aliam ponit radicem, viz. רוּחַ, in præt. kal, רָחַ ſpiravit, efflavit, difflavit, ventilavit: efflavit ventum ſeu halitum. Eſt verbum activum: & eſt cogn. cum verbo neutro רָוַח fuit reſpiratio: item cum רֵיחַ odoratus eſt reſpirationem. Atque hinc ἀὴρ, aer. ventus: ἠέρ. ἀήτης, ἠεία, ventus ſecundus: ἠένω, ſpirare facio: & ἠετεῖν vento ſecundo ferri. Sic Av. qui inde ducit illud in infin. kal, Job. 6. 26. וְלִרוּחַ & ad ventilandum verba deſperati: i. e. deſperatè ægroti: atque hinc deducit etiam nomina רוּחַ, רֶוַח, & רְוָחִים. De quibus ſuprà. Et ventilare ſermones (hominis) animo abjectiſſimi. Hebr. Et vento, ſcil. dare. Jun. qui, cum pleriſque, ſumit pro no. præced. רוּחַ ventus, cum præf. ut & ſuprà ponitur ex Bu. Conc.

Rad. 29. רוּם in præt. kal, רָם eſt, levare, elevare, exaltare: Pag. vel, levari, exaltari, extolli, elevari, &c. Merc. Bu. Lex. viz è loco vel conditione inferiore, ſeu humiliore ad ſuperiorem attolli: Merc. efferri, attollere ſe, efferre ſe: altum, elatum, excelſum eſſe, &c. Bu. Lex. altiorem fieri vel eſſe: 70. ὑψοῦσθαι; Coc. idem eſt quod רָאַם & רָמַם altus fuit, &c. Et eſt cogn. cum רָמָה elevando præcipitavit, ejaculatus eſt. In kal, eſt verbum intranſitivum. Av. Habes gradus expreſſos inter tria verba, רָם, נָשָׂא, & גָּבַהּ: Iſa. 52.13. quaſi dicas, Attolli, elevari, ſeu ſuſtolli, & ſublimari. Alioqui ſunt ſynonyma. Author lexici hebraici vocum ſynonymorum, congerit viginti duas, quæ ſublimitatem vel erectionem denotant. Videas interdum duo conjuncta, רָם & נָשָׂא: ut Iſa. 2,4. Merc. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. altum eſſe, &c. ut Bu. Lex. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m, cum ׳ cop, vel conv. præf. וְרָם & efferat ſe, & altus eſt. extollet, &c. Deut. 8.14. Pſal. 99.2. Ezech. 31.10. Dan. 11.12. Item in 3. ſ. f. præt. kal, juxta quoſdam, pro, alta ſeu excelſa eſt, &c. vel juxta alios, part. Ben. kal. (á ſ. m. רָם altus, excelſus, &c.) ſ. f. eſt & occ. ſimpl. locis ſeq. רָמָה excelſa, um, Deut. 32.27. 1 Sam. 2.1. Iſa. 25.11. Sed. cum ׳ cop. vel conv. præf. ead. 3. ſ. f. præt. pro, & exaltata erit, &c. Bu. Lex. vel part. kal, habet aleph epentheticum & mobile cum chat. pat. in penult. ſic, loco ſeq. וְרָאֹמָה & exaltata Zach. 14.10. item in 3. pl. præt. kal eſt, רָמוּ excelſi, elati ſunt, Job. 22.12. Pſal. 121.1. Prov. 30.13. ſed, juxta omnes, occ. in part. ben. kal, ſ. m, ſimp. & cum ׳ cop. præf.

ut & in pl. m. abſol. ſimpl. & cum ה dem. præf. & in pl. m. conſtr. cum ו cop. præf. ut ſeq. רָם excelſus, a, um, Deut. 27. 14. Job. 22. 2. Pſal. 113. 4. 138. 6. Iſa. 6. 1. 57. 15. וְרָם & excelſus, Deut. 1. 28. 2. 10, 21. 9. 2. Iſa. 2. 12. רָמִים excelſi, 2 Sam. 22. 28. Job 21. 22. Pſal. 78. 59. הָרָמִים excelſi, Deut. 12. 2. Iſa. 2. 13, 14. וְרָמִי & excelſi, Iſa. 10. 33. ſic & in ſ. f. part. ben. kal, occ. ſimpl. & cum ה & ך præf. idque ſcil. vel ut nom. loci Ramah: vel appellativè, pro, elata, excelſa, &c. ſic: רָמָה excelſa, um, Exod. 14. 8. Num. 15, 30. 33. 3. Neh. 11. 33. Job. 38. 15. Ezech. 6. 13. 16. 24. 20. 28. 34. 6. הָרָמָה Rama, n. p. excelſa, Ezr. 2. 25. Neh. 7. 30. Ezech. 17. 22. בְּרָמָה in Rama, Jer. 31. 15. Hoſ. 5. 8. Item in forma pl. f part. ben kal, occ. ſimpl. vel juxta normam, cum kamets tantùm penult. vel, cum epentheſi ת aleph quieſcentis poſt kamets: ſic: רָמוֹת excelſi: Pſal 18. 28. Prov. 6. 17. רָאמוֹת excelſi Prov. 24. 7. In infin. kal, occ. ſimpl. & cum כְ & לְ præf. vel ſcil. ante ſchurek, vel pro eo, ante kibbuts in ult. ſic: רוּם e ſ. erri, Deut. 17. 20. לָרוּם juxta extolli, Pſal. 12. 9. לָרוּם ad efferendum ſe, Ezech. 10. 16. ſed occ. etiam infin. kal, cum יִ præf. & ם aff. poſt cholem pro ſchurek in penult. loco ſeq. וּבְרוֹמָם & in extolli ipſos, Ezech. 10. 17. & in imper. kal. ſ. m. occ. cum ה parag. add. locis ſeq. רוֹמָה exaltare, Pſal. 21. 14. 57. 6, 12. 108. 6. In fut. kal. 1. ſ. & 3. ſ. m, occ. ſimpl. cum ſchurek in ult. ſed 3. ſ. m. cum ו cop. habet kibbuts, vel ſchurek, vel cholem; at cum ו conv. kam. chat. in ult. אָרוּם exaltabor, Pſ. 46. 11. יָרוּם extollet ſe, Pſal. 13. 3. 27. 6. 61. 3. Iſa. 30. 18. 52. 13. וְיָרָם & exaltetur; 2 Sam. 22. 47. וְיָרוּם & exaltetur. Pſ. 18. 47. וְיָרוּמוּ & exaltabitur, attollet ſe, Num. 23. 7. וַיָּרָם & extulit ſe, Ezech. 10. 4. Hoſ. 13. 6. & ſic 3. ſ. f. ſimpl. habet ſchurek vel cholem; ſed cum ו conv. habet kam. chat. in ult. ſic: תָּרוּם efferet ſe, Pſalm. 89. 14, 18, 25. 112. 9. Prov. 11. 11. תָּרוּם exaltabitur, Mic. 5. 8. וַתָּרָם & elevata fuit, Gen. 7. 17. Item in 3. pl. m. fut. kal occ. ſimpl. cum ſchurek penult. ſed cum nun parag. addito, habet kibbuts penult. ſic: יָרוּמוּ efferantur, attollant ſe. Pſal. 56. 7. 89. 17. 140. 9. יָרוּמוּן attollentur. Iſa. 49. 11. In pihel venit, pro more talium, in forma poel, viz. רוֹמֵם exaltare, efferre, tollere, extollere, &c. Bu. Lex. altiorem facere: in proceritatem fecit creſcere, vel in altitudinem educare, &c. Coc. evexit, exaltavit, elevavit: Av. prout occ. in præt. poel 3. ſ. f. (à ſimplice forma רוֹמְמָה) cum he fæm mutatâ in thau, cum ſcheva poſt kamets, pro pathach, ob pauſam, & ante הוּ aff. ſic, & loco ſeq. רוֹמְמַתְהוּ extulit eum, Ezec. 31. 4. Item in 1. ſ. præt. poel occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. & in part. poel ſ. m. ſimpl. & cum י aff. ut ſeq. רוֹמְמֵנִי extollo, Iſa. 23. 4. וְרוֹמַמְתִּי & extuli, Iſa. 1. 2. מְרוֹמֵם extollens eſt, 1 Sam. 2. 7. מְרוֹמְמִי exaltans me, Pſal. 9. 14. In infin. poel cum לְ præf. eſt & occ. loco ſeq. לְרוֹמֵם adextollendum, Ezræ 9. 9. In imper. poel, a. ſ. m. רוֹמֵם exalta: in forma pl. m. eſt: רוֹמְמוּ exaltate, Pſal. 99. 5, 9. In fut. poel 1. ſ. (à ſimpl. forma אֲרוֹמֵם) occ. cum הָ aff. vel poſt chirek & ſcheva extra pauſam, vel poſt ſcheva & ſægol in pauſa: (in priore autem forma chirek eſt pro ſcheva ob alterum ſcheva ſeq. ante aff.) ut ſeq. אֲרוֹמֲמֶךָּ extollam te. Pſal. 30. 2. 145. 1. Iſa. 25. 1. אֲרוֹמְמֶךָּ exaltabo te, Pſal. 118. 28. Sed cum ו cop. præf. 1. ſ. occ. cum nun epenthetico & ſcheva poſt ſægol & ante הוּ aff. (viz. pro וַאֲרוֹמְמֵהוּ) ſic, & loco ſeq. וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ, exaltabo eum, Exod. 15. 2. Item in 2. ſ. m. occ. ſimpl. & cum נִי aff. תְּרוֹמְמֵנִי exaltabis, Job. 17. 4. תְּרוֹמְמֵנִי exaltaſti me, 2 Sam. 22. 49. Pſal. 18. 49. Sic & in 3. ſ. m. occ. ſimpl. & cum נִי aff. ut & cum ו (chirek ſeil. ſub vau pro ſchova, nè duplex occurreret ſcheva in initio, pro more, ante jod ſchevandum) cop. præf. & הָ aff. poſt chirek pro ſcheva ob alterum ſequens; ut ſeq. יְרוֹמֵם exaltat. Hoſ. 11. 7. יְרוֹמְמֵנִי attollet me, Pſal. 27. 5. וַיְרוֹמְמֵהוּ & extollet te, Pſal. 37. 34. Sed in 3. ſ. f. fut. poel occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. at cum ו cop. præf. habet הָ aff. ſic: תְּרוֹמֵם exaltabit, Prov. 14. 34. וַתְּרוֹמֵם & exaltat. Pſal. 107. 25. וַתְּרוֹמְמֵךָ & exaltabit te, Prov. 4. 8. Item in 1. pl. fut poel (à ſimplice forma נְרוֹמֵם exaltabimus, &c.) occ. cum וּ cop. præf. & ה parag. add. ut & in 3. pl. m. occ. cum ו cop. præf. & הוּ aff. ſic: וּנְרוֹמְמָה & extollamus, Pſal. 34. 4. וִירוֹמְמוּהוּ, & extollent eum, Pſal. 107. 32. In pual, ex forma poel, רוֹמַם elevatus eſt, exaltatus eſt, &c. Av. prout occ. in præt. pual 3. ſ. m. cum ו cop. vel conv. præf. & kamets pro pathach, in ult. ob pauſam, ſic: Pſal. 66. 17. וְרוֹמָם, Et exaltatus fuit, vel exaltabitur, ſub lingua mea: i. e. exaltavi eum linguâ meâ: ut Kimchi exp. in comm. ubi diſertè exprimit eſſe paſſivæ conjugationis: quamvis in rad. רָם pronunciet eſſe activæ. Merc. Cev. Et exaltatus fuit: Sed R. Sal. nominaliter exp. & elatio, i. e. laus elata; quaſi idem effet & ſignificaret quod רוֹמְמוֹת. Bu. Lex. & (ſui) elatus pro (ſermonibus) linguæ meæ: i. e. ereptus & evectus ex meis calamitatibus: propterea quòd fide invocavi eum. Jun. Item, occ. etiam in part. pual ſ. m. cum ו cop. præf. ſic: Neh. 9. 5. Et benedicant nomen gloriæ tuæ וּמְרוֹמַם tuæ, vel, מָם, & benedictum ſuper omnem benedictionem; Pag. In pathach definit; etſi alii per kamets legant: Merc. Et exultatum. Bu. Lex. Et benedicent nomini gloriæ tuæ, & elevato ſupra omnem benedictionem, Av. Nomen gloriæ tuum, & excedens omnem benedictionem, & celebrationem. Cocc. Et benedicant nomini glorioſo tuo, atque exaltato ſuprà, &c. i. e. omnem benedictionem & laudem ſua amplitudine ſuperanti. Jun. Et exaltatus, &c. Bu. Conc. Item occ. etiam in fut. pual (à 3. ſ. m. יְרוֹמַם. & in 2. ſ. f. תְּרוֹמַם. & 3. pl. m. יְרוֹמְמוּ) 3. pl. f. ſic: Pſal. 75. 11. תְּרוֹמַמְנָה Exaltentur: Bu. Conc. Exaltantur: Bu. Lex. Exaltabuntur cornua juſti. Eſt verbum intranſitivum. Pag. (qui deſcribit illud tanquam ex fut. piel.) Unde & cenſeri poſſit eſſe conjugationis paſſivæ, quæ huic activæ Piel Antiſtropha eſt. Merc. Exaltentur cornua juſti; i. e. confirmentur juſti, ut erecto capite Deum colere, & in regno tranquillè verſari poſſint. Sic 1 Sam. 2. 1. Jun. In Hiphil הֵרִים elevare, exaltare, erigere, extollere: item, offerre, tollere; auferre: Bu. Lex. levavit, ſuſtulit, obtulit, elevavit: Av. extulit; altiorem eſſe fecit, &c. Cocc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2. ſ. m. ſimpl. & cum ה parag. add. ut & cum ו conv. præf. ſed cum tſeri pro jod hiph. in medio ut ſeq. הֵרִים extulit, &c. 1 Reg. 11. 27. 2 Chron. 30. 24. וְהֵרִים et extollet

tollet, Levit. 2. 9.. 6. 10. 15. הֲרִימוֹתָ extuliſti, 2 Reg. 19. 22. Pſal. 89. 43. הֲרִימוֹתָה idem, Iſa. 27. 23. וַהֲרִמֹתֶם & tolles, Num. 31. 28. Sic & in 1. ſ. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum ה aff. ut & in 2. pl. ſimpl. & cum ה præf. (pro אֲשֶׁר: Cocc.) & rurſus in 2. pl. maſc. cum ו conv. præf. occ. cum tseri tantùm abſque jod hiph. in medio ut ſeq. הֲרִימוֹתִי vel ſine vau, & extuli, Geneſ. 14. 22.. 39. 15. Pſal. 89. 20. הֲרִימוֹתִיךָ extuli te, 1 Reg. 14. 7.. 16. 2. הֲרִימוֹ obtulerunt, Num. 31. 52. 2 Chron. 30. 24.. 35. 8, 9. הַהֲרִימוּ quam obtulerunt, Ezr. 8. 25. וְהֲרִמוֹתֶם & offeretis, Num. 18. 26. In part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & a forma pl. m. abſol. מְרִימִים, in pl. m. conſt. cum כ præf. & cum י etiam aff. abſq; præf. ut ſeq. מַרִים offerens, tollens. Exod. 35. 24. Prov. 2. 35.. 14. 29. וּמְרִים & extollens, Pſal. 3. 4. כְּמְרִימֵי ſicut levantes, Hoſ. 11. 4. מְרִימֵיהֶן tollentes eam, Iſa. 10. 15. In infin. hiph. occ. ſimpl. & cum וּ, כְּ & לְ præf. ſic: לָרוּם extollere, Pſal. 75. 7. כְּהָרִים juxta exaltare, Iſa. 10. 15. וּכְהָרִים & juxta attollere, 2 Chron. 8. 13. לְהָרִים extollendo ad extollendum 1 Chron. 15. 16.. 28. 8. Ezr. 3. 12.. 6. 6. Ezech. 21. 27. Item occ. etiam infin. Hiph. cum כְּ præf. & י aff. & cum בְּ præf. & כֶם aff. כַּהֲרִימִי juxta attollere me, Geneſ. 39. 18. בַּהֲרִימָכֶם in tollere vos, Num. 18. 30, 32. In imper. Hiph. ſ. m. occ. vel cum tseri abſque jod hiph. vel pro eo, ante Maecaph, cum ſægol in ult. ut & plene cum jod hiph. & ה parag. add. & cum ו cop. præf. ante formam plenam; ſed in ſ. f. ſimpl. & in pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. prout ſequuntur; הָרֵם attolle, Exod. 14. 16. Iſa. 58. 1. הָרֶם idem, 2 Reg. 6. 7. הָרִימָה attolle, Pſ. 74. 3. וְהָרִים & tolle, Ezech. 21. 26. הָרִימִי attolle, Iſa. 40. 9. הָרִימוּ attollite, tollite. Iſa. 13. 2.. 57. 14.. 62. 10. Ezek. 45. 9. וְהָרִימוּ & tollite, Joſh. 4. 5. In ſut. hiph. 1. ſ. oct. ſimpl. ſed. 2. ſ. m. eſt cum ה interrog. præf. ante plenam formam: at, cum ו conv. præf. habet ſægol pro tseri vel jod hiph. in ult. ſic: אָרִים exaltabo Iſa. 14. 14.. 49. 22. הֲתָרִים num attolles, Job. 38. 34. וַתָּרֶם & extuliſti, Pſal. 92. 11. Item, in 2. ſ. m. fut. hiph. occ. plenè ſimpl. ſed, cum ו cop. præf. habet tseri, & cum ו conv. præf. ſægol. abſq; jod hiph. in ult. ut & in plena forma cum ו cop. vel conv. præf. & הָ aff. ut ſeq. יָרִים attollet, Geneſ. 41. 44. Exod. 17. 11. Levit. 4. 8, 19. 1 Sam. 2. 8. Job. 39. 27. Pſal. 75. 8.. 110. 7.. 113. 7. וַיָּרֶם & attollat, Num. 17. 2, 3 Sam. 2. 10. וַיָּרֶם & ſuſtulit, Exod. 7. 20. Num. 20. 11. 2 Sam. 9. 21. 1 Reg. 11. 25. 2 Reg. 2. 13. 2 Chron. 35. 7. Pſal. 148. 14. Dan. 12. 7. וַיְרִימֵהוּ & erigeret eum, Geneſ. 31. 45. Sed in 2. & 3. pl. m. occ. ſimpl. & plenè, ſic: תָּרִימוּ offeretis, attollatis, Num. 15. 19, 20.. 18. 28, 29. Pſal. 75. 5, 6. Ezech. 45. 1, 13.. 48. 8, 9, 20. יָרִימוּ offerent, Levit. 22. 15. Num. 18. 19, 24. In Hophal הוּרַם elevari auferri, Bu. Ma. elevatus eſt, ſublatus eſt: Av. tolli, auferri, de acervo ſcil. Cocc. prout occ. in præt. hoph. 3. ſ. m. ſic: Exod. 29. 27. (cum kamets pro pathach, ob pauſam) & quod הוּרַם elevatum, ſublatum eſt: Bu. Conc. Av. Et quæ elevata, ſeu oblata, eſt, de ariete, &c. Pag. Et qui elevatur: Bu. Lex. quod ablatum erit; Cocc. Sed occ. etiam in forma cum pathach, licet, præter morem, ante jod abundans & cum kibbuts pro ſchurek ſic: Dan. 8. 11. Et ab eo (pro הוּרַם, ut Maſora notat, in textu ſcribitur) הָרִים, ablatum eſt juge ſacrificium: Pag. Bu. Cocc. Sublatum eſt, &c. Av. ubi in ipſo textu, pro van ſchurek, kibbuts ſuppoſitum eſt: Cev. & quidam, juxta normam, ſcribunt cum path ch tantùm abſque jod in ult. ita Cocc. & Merc. ex Maſora. Item, occ. etiam, in fut. Hoph. 3. ſ. m. cum kamets, ob pauſam, pro prothach in ult. ſic: Lev. 4. 10. Quemadmodùm יוּרַם ablatum eſt, vel, tollitur, de bove: Pag. Merc. tolletur: Bu. Conc. Av. Sicut aufertur: Bu. Lex. Item, juxta quoſdam, ponitur hîc ſub hac rad. Conjug. Hithpael הִתְרוֹמֵם extollere ſe; Bu. Ma. elevavit ſeſe: Av. prout occ. juxta illos in fut. Hithp. 1. ſ. ſed præter normam, ſic: Iſa. 33. 10. Nunc אֵרוֹמָם exaltabor: quod & R. D. & R. Juda ponunt in hac rad. nam, ſi reſch eſſet dageſchabile habuiſſet dageſch: (quod ſcil. ſuppleret vicem thau alterius ſymboli hujus conjug hithpael Merc.) ponitur autem pro אֶתְרוֹמָם, inſtar אֶתְבּוֹנָן (cum kamets ſcilicet in ult. ob pauſam, pro pathach vel tseri) ſed R. Jonah ſcripſit eſſe à verbo geminato רָמַם: & eſſe ex Binjan Niphal perfecto. Pag. ſed juxta alios: Scribitur aleph cum tseri pro אִתְ cum ſægol & thau. Bu. Lexic. pro thau charact. Niph. ponitur tseri magna vocalis; vel, componitur ex Niphal & Pual: Av. ex forma ſcil. Pual. Merc. Item occ. etiam juxta normam, in fut. hithp. 3. ſ. m. cum ו cop. præf. Dan. 11. 36. וְיִתְרוֹמֵם & elevabitur, ſeu extolletur: Merc. Cev. ſed de hiſce, & quibuſdam aliis, hîc in hac conjug. hithp. à quibuſdam poſitis, vide in rad. רָמַם, ubi etiam in Bu. Conc. deſcribuntur. Atque inde ex hac rad רוּם ſunt varia nomina deducta, prout ſequuntur. Nam. 1. inde eſt No. רוּם m. excelſus, elatus; vel, eſt nomen factum ex infin. kal, pro elatione vel elevatione, &c. ut R. D. inquit. Pag. elatio, altitudo, ſuperbia: Bu Lex. Av. גֹּבַהּ: altitudo, proceritas, elatio: Coc. prout occ. in hac forma cum ſchurek locis ſeq. רוּם elatio, altitudo, Pro. 21. 4. 17.. Iſa. 2. 11, 17. 12. Item 2. hinc etiam No. cum cholem, formæ inſtar אוֹר lux: Pag. viz. רוֹם m. idem cum præced. altitudo, ſuperbia, altum: Pag. Bu. elatio, elevatio, Av. vel, adverbialiter in loco Habb. 3. ſumitur, & ſic exp. altè. vel in altum, manus ſuas ſuſtulit, &c. Cocc. prout occ in hac forma loco ſeq. רוֹם altitudo, Habbak. 3. 10. Item, No. præced. cum ו cop. præf. habet kibbuts, pro ſchurek vel cholem: & rurſus cum לָ præf. ſchurek, ſic: לָרוּם & elationem, Jer. 48. 29. לָרוֹם & altitudinem, Prov. 25. 3. Item, 3. hinc etiam No. cum he in fine, inſtar, שׁוֹאָה; viz. רוֹמָה ſuperbia: Pag. elatio: Bu. Lex. Av. erectio, proceritas: Cocc. ſed uſurpatur adverbialiter: Av. ſic: Mich. 2. 3. Et non ibitis רוֹמָה, ſuperbè, altè; (vel, cum, aut in) ſuperbia: Pag. Merc. Non ambulabitis cum elevatione: Bu. Lex. (ubi ſubaudito beth, fit adverbium: ex Bu. Lex.) i. e. elatè: Chaldæus קָקוֹמָה זְקוֹפָה ſtaturâ erectâ; Bu. Lex. elatè. i. e. ſuperbè: Av. & non incedetis, erecti; viz. ut ſolent, qui bono ſunt animo: Cocc. elatio: Bu. Conc. Item, hinc etiam, juxta quoſdam, eſt No. Toar five adject. viz. רָם m. elatus, celſus, excelſus: Iſa. 6. 1. Unde etiam forma pl. m. רָמִים, in conſtr. רֲמֵי excelſi: ut

& ſ.f. רָמָה excelſa; & pl. f. רָמוֹת excelſæ, &c. ſed de his, vide ſuprà, ad part. ben. kal, quod eſt ejuſdem formæ: Pag. Eſt enim proprie part. kal; & in ſ. fœm. uſurpatur pro abſtracto, i. e. pro altitudine, ſeu loco excelſo: Av. ſed in hac ſignif. ponitur ut No. ſubſtant. nam à pleriſque derivatur hinc ex hac rad. רוּם, & ejus part. kal, רָם: No. 4. רָמָה excelſum: Pag. ſuggeſtum; locus editior: Ezech. 16. 24. & 31. ſed eſt & proprium nomen loci, viz. oppidi Rama: Bu. Lex. Cocc. Hujus autem nominis forma ſ.f. conſtr. רָמַת occ. cum ך aff. ſimpl. & cum ־ cop. præf. ſic: רָמָתֵךְ excelſum tuum, Ezech. 16. 25. וְרָמָתֵךְ & excelſum tuum, Ezech. 16. 31. Item, in forma pl. f. occ. hoc no. cum יךָ aff. ſic: Ezech. 16. 39. Et deſtruam רָמוֹתַיִךְ excelſa tua: Pag. Bu. Lex. &c. Notandum autem quòd hoc no. בָּמָה, appellativè ſumptum idem pene ſit quod בָּמָה, ſuprà in בּוֹם: niſi quòd בָּמָה de altari in excelſo conſtructo dicitur, רָמָה verò eo loco Ezechielis de Lupanari, aut loco elevato, vel lecto ad ſcortationem comparato: quod figuratè ad altare idolorum, i.e. בָּמָה refertur, ubi ſcil. ſcortatio ſpiritualis exercetur. Eſt & Ramah urbis nomen in tribu Benjamin, à ſitu forſan dictæ, quòd in colle aut loco edito ſita eſſet. Quo nomine & alia oppida ſunt dicta. Jud. 15. 17. Et vocavit locum illum רָמַת לֶחִי Ramath lechi: h. e. excelſum, ſeu collem, maxillæ: ut exponit R. Levi: at R. D. exponit, Projectio mandibulæ: à רָמָה projecit: quo modo jam explicatum eſt in לֶחִי. Poteſt quoque exponi, Elevatio mandibulæ, Merc. Cev. Item 5. hinc etiam eſt no. cum ſchurek ante thau heemant. à fine viz. רוֹמַת f. excelſum, celſitudo, altitudo, elatio; Pag. Bu. &c. Prout occ. quaſi in plur. conſtr. (formà ſcil. maſculinorum) cum ה aff. ſic: Ezech. 31. 5. Et implebo valles רָמוֹתֶיהָ excelſis, ſeu celſitudinibus. tuis: Pag. Kimchi legit in ſingulari: ſicut & R. Sal. nec in exempl. reperies geminam lectionem: benè in majoribus bibliis anni 1515. invenias in ipſo contextu רָמוֹתֶיהָ, ſed extra contextum nihil de varia lectione. Merc. Cev. Scribitur tamen רָמוֹתֶהָ, ad denotandum quòd duplex eſt lectio, vel in numero ſcil. ſingulari, vel in numero multitudinis. Et ſecundùm R.D. radix eſt רוּם. At R. Sal. deducit à רָמָה. quod eſt projicere ut ſuo in loco ſumus dicturi. Unde exponit, projectionibus tuis, i. e. cadaveribus projectis. Targum; & implebuntur valles cadaveribus exercituum tuorum. Et ſunt qui exponunt, elationibus tuis, i. e. exercitibus tuis, propter quos eras elata. & ſuperba corde. Pag. Altitudo tua. Bu. Conc. Altitudine tua. Bu. Lex Av. i. e. Acervo militum tuorum. Av. præcellentia, i.e. proceritate, Coc. ſeu magnitudine tuâ i. e. cadavere tuo. quamvis. ſcil. immanis ſis & altiſſimus videaris tibi Jun. Item 6. hinc etiam No. Toar, ſeu adject. geminatum, viz. רוֹמָמָה f. excelſa. elata: Pag. Bu. Pſal. 118. 16. Dextera domini רוֹמֵמָה (cum tzeri ſcil. in penult. ob pauſam) excelſa. elata: Pag. Bu. Dextera domini, ſe ſupereffert. Kimchi vult eſſe תּוֹאַר adjectivum. Sed poteſt videri participium à רָמַם. Cocc. Sed ſubſtantivè ſumitur etiam hoc no. pro exaltatione: prout occ. in forma pl. f. ſic; Pſal. 149. 6. רוֹמְמוֹת Exaltationes Dei in gutture eorum. Et ſic 70. αἱ ὑψώσεις: i. e. exaltationes, quanquam corruptè legitur, exultationes: ſed græca dictio dicitur ἀπὸ τοῦ ὑψόω, quod eſt exalto: unde paulò ſuperiùs dicitur, ὑψώσει i.e. exaltabit manſuetos. Pag. Eſt à ſ. f. רוֹמְמָה vel רוֹמֵמָה, Merc. Cev. Exaltationes. Bu. Lex. & Conc. vel, Laudationes exaltantes Deum fortem, in gutture ſuo. Hebr. exaltantia Dei fortis: i. e. decantent ea omnia beneficia, quibus ſingulariter, ac ſuprà omnes populos, ipſum evexit Deus: ut ſuprà Pſ. 148. 14. nominatim verò, verbum; qui gladius eſt oris ipſius, ad eos uſus pertinens, qui deinceps explicantur: ut 2Theſ. 2. 8. Heb. 4. 12. & Apoc. 1. 16. Jun. Item 7. hinc etiam no. geminatum etiam ſubſtant. viz. רוֹמְמוּת f. exaltatio: Pag. Bu. Av. Prout occ. cum מְ præf. & ךָ ob pauſam pro ךָ aff. viz. poſt kibbuts pro ſchurek in penult. ſic: Iſa. 33. 3. מֵרוֹמְמָתְךָ ab exaltatione tua: Pag. Bu. Av. vel propter exaltationem tuam: diſperſæ ſunt gentes: Pag. ab erectione tua, &c. Coc. Item 8. hinc etiam no. cum mem heemant. (formæ inſtar מָקוֹם:) viz. מָרוֹם m. altum: altitudo, celſitudo, elevatio: excelſum, ſublime: Pag. Bu. Av. & interdùm, per Auxeſin, eſt abſtractum pro concreto: Av. locus altus, celſum. Coc. (ſæpè autem in hoc nomine præp. בְּ vel לְ deficit: ut in Iſa. 39. 23. וְתִשָּׂא מָרוֹם & attollis (in) ſublime oculos tuos: pro לַמָּרוֹם Bu. Lex.) prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum הַ, בְּ, לְ, לַ, & מִ præf. prout ſeq. מָרוֹם altum, altitudo: excelſum, celſitudo, Num. 19. 22. Pſal. 10. 5.. 56. 3.. 71. 19.. 92. 9. Iſa. 22. 16.. 24. 4.. 26. 5.. 33. 5.. 37. 23.. 40. 26.. 57. 15.. Jer. 17. 12. Mic. 6. 6. הַמָּרוֹם excelſi, Iſa. 24. 21. בַּמָּרוֹם in altum, excelſum, Job. 39. 21. Pſal. 93. 4. Iſa. 24. 21.. 58. 4. Hab. 2. 9. לַמָּרוֹם in altum, Job. 5. 11. לַמָּרוֹם in altum; Pſalm. 7. 8.. 68. 19. Iſa. 38. 14. מִמָּרוֹם ab, de excelſo, 2Sam. 22. 17. Pſal. 18. 17.. 73. 8.. 102. 20.. 144. 7. Iſa. 24. 18.. 32. 15. Jer. 25. 30. Lam. 1. 2. Item in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva ſcil. penult. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. מְרוֹם altitudo, 2Reg. 19. 23. Iſa 37. 24.. Jer. 49. 16.. 51. 53. Ezec. 17. 23.. 20. 40.. 34. 14. Ob. 1. 3. בִּמְרוֹם in excelſo, Jer. 31. 12. & in abſol. forma pl. m. (viz. pro excelſis: vel pro dignitatibus, ſeu excellentiis, &c. Bu. Lex.) occ. ſimpl. & cum בְּ & מִ præf. ut & in pl. m. conſtr. ſimpl. & cum בְּ præf. & יֵ aff. ut ſeq. מְרוֹמִים vel ſine vau, excelſa. Prov. 8. 2. Iſa. 33. 16. בִּמְרוֹמִים in excelſis, Job. 16. 19. Pſ. 148. 1. Ecc. 10. 6. מִמְּרוֹמִים de excelſis, Job. 31. 2. מְרוֹמֵי excelſa. Jud. 5. 18. Pr. 9. 3, 14. בִּמְרוֹמָיו in excelſis ſuis, Job. 5. 2. Item 9. ex hac rad. רוֹם eſt etiam no. ſubſtant. cum thau heemant, viz. תְּרוּמָה f. oblatio: ſic appellata (ut quibuſdam placet) quòd ſurſum ac deorſum moveretur, aut elevaretur, ut dictum eſt in נוּף, in nomine. Pag. Unde quidam levandam vertunt: quod quis de bonis ſuis domino dicabat, & velut ſeponebat. hoc nomine dicebatur, ſicut & Chaldæus interpres reddidit אַפְרָשׁוּתָא; Græcè dici poſſit ἀφόρισμα, ut & verbum ἀφορίζειν reſpondit verbo hiphil, ubi reddi poteſt per eximere, ſegregare, 2Chron. 30. & alias: unde hoc nomine ſpecialiter interdum primitiæ appellantur. Sæpè generaliter Donaria, ut Anathemata, quæ parietibus, & columnis templi, ornatûs cauſâ appendebantur, Luc. 21. quod etiam vocatur ἀνάθεμα. Merc, Eſt oblatio quæ ſponte dabatur Deo, Sacerdotibus, & Levitis, cui in lege

nec mensura, nec æstimatio. Ditiores postea de quadraginta, mediocres de quinquaginta tenuiores de sexaginta unum dabant. R. Sal. Deut. 18.4. De centum communiter duo. Unde תְּרוּמָה dictum, quasi חֲרִי מֵמָאָה duo de centum, Si quis horreum plenum collegisset manipulis frugum, separabat ex æquo & bono aliquot sacerdoti, & postea totum horreum erat liberum domino suo. De his multæ extant Hebræorum traditiones. Vide Talmud. lib. תרומות Cap. 4. וְיִקְחוּ לִי תְּרוּמָה Ut accipiant mihi oblationem. i.e. acceptam offerant, Exod. 25.2. Bu. Lex. תְּרוּמָה est oblatio, quæ offertur, vel in altum elevatur; significat quarumcunque rerum munificum & liberale donum, quod alicui separatur, vel quod offertur Deo per elevationem: Av. תְּרוּמָה est ablatio, h. e. donum de summa ablatum, decerptum: ἀφαιρέσιμα. 70. ἀπαρχή, ἀφαίρεμα, ἰσφορά, ἀφόρισμα, ἀφορισμός. Coc. ordine verò conc. hoc no. in absol. forma ſ. f. occ. simpl. & cum ו cop. הַ & וַיְ dem. præf. תְּרוּמָה oblatio elevata, separata aut voluntaria, Exod. 25.3.. 29.28..30.13..35.5. Levit. 7.14,32. Num. 5.9.. 15.19,20, 21. Isa. 40.20. Ezech. 45.1.. 48.21. וּתְרוּמָה & oblatio, Exod. 29.28. הַתְּרוּמָה oblatio, Exo. 25.3.. 29.27.. 36.3. Lev. 7.34.. 10.14,15. Num. 6.20..31.52. 2 Chr. 31.10,12. Ezech. 45.13.16.. 48.8,9,20. וְהַתְּרוּמָה & oblatio, Mal. 3.8. Item in forma ſ. f. constr. occ. simpl. locis seq. תְּרוּמַת oblatio, Exo. 30.14,15.. 35.5,21,24. Num. 18.11,26,28,29..31.29,41. Deut. 12.6. 2 Chro. 31.14. Ezr. 8.25. Neh. 10.40. Ezech. 44.30.. 45.6,7.. 48.10, 18, 20, 21. cui etiam formæ ſ. f. constr. ו cop. est præf. vel cum kibbuts, vel cum ſchurek penult. sed בְּ, כְּ, לְ, & מִ sunt præf. plenè cum ſchurek in penult. ut seq. וּתְרוּמַת & oblatio, Deut. 12.11. וּתְרוּמַת idem, Deut. 12.17. Neh. 13.5. בִּתְרוּמַת de oblatione, Lev. 22.12. כִּתְרוּמַת ſicut oblatio, Num. 15.20. לְתְרוּמַת ad oblationem, Exod. 36.6. Ezech. 45.7.. 48.21. מִתְּרוּמַת de oblatione, Ezech. 48.12. Item occ. etiam forma ſ. f. cum יְ, כֶם, & ם aff. ſic: תְּרוּמָתִי oblatio mea. Ex. 25.2. תְּרוּמַתְכֶם oblatio veſtra, Num. 18.27. תְּרוּמָתָם oblatio eorum, Ex. 29.28.. De forma pl. f. תְּרוּמוֹת locus unus aut alter notandus, viz. 2 Sam. 1.21. dicuntur שְׂדֵי תְרוּמוֹת agri oblationum, i.e. de quibus oblationes dari ſolebant. Bu. lex. Agri oblationum: Hieron. reddit, primitiarum. Pag. Ne fit pluvia ſuper vos, וּשְׂדֵי, cum agris donorum, viz. præcipiendorum. Coc. Ne ros, nevè pluvia (decidat) ſuper vos, ô agri editi: Hebr. agri elationum: ſubſtant. pro adject. Jun. Item Prov. 29. 4. dicitur אִישׁ תְּרוּמוֹת vir oblationum: i.e. avarus, injuſtas oblationes colligens, vel iniquas exactiones ſubditis imponens: juxta Ab. Ezra. Bu. lex. Vir oblationum, i.e. qui ſuſcipit oblationes ac dona, deſtruet eam, ſcil. terram. Hieron. Vir avarus deſtruet eam. Pag. Sed præſtat, vir exactionum: ſic enim appellat tributa, quæ à populo exiguntur. Vernaculè, ſeu gallicè, dicimus. lever tailles. Merc. At vir oblationum diruet eam: i.e. quærens dona diruet terram. Av. vir donorum, i. e. avidus donorum. Coc. Vir autem oblatis muneribus ſerviens deſtruet eam: Hebr. Vir oblationum. Jun. Ordine verò conc. occ. hoc no. in forma pl. f. ſimpl. & cum ל præf. ut & cum יְ, ob pauſam, pro יָ, aff. ſimpl. ut & cum יוֹ, aff. & ו cop. præf. ſed cum יוֹ, aff. abſque præf. ut ſeq. תְּרוּמוֹת vel ſine vau oblationes, Num. 18.19. 2 Sam. 1.21. Prov. 29.4. לִתְרוּמוֹת ad oblationes, Neh 12.44. תְּרוּמוֹתַי oblationum mearum, Num. 18.8. וּתְרוּמוֹתֵיהֶם & oblationes noſtræ, Neh. 10.31. תְּרוּמוֹתֵיכֶם oblationes veſtræ, Ezech. 20.40.. 44.30. Denique, 10. hinc etiam no. cum eod. thau heemant. ab initio & jod-hajachas: Pag. viz. ante finalem term. fæm. ה, in fine, ſic: תְּרוּמָה fæm. idem. oblatio: Pag. collativum, collatio. In quo no. jod eſt gentile ſeu patronymicum: Av. collativa, oblativum: ſeparatum, ſeparata pars: Bu Lex. Eſt quaſi oblativum, vel donativum dicas. Jod ad habitudinem quandam ſignificandam interjicitur, vel additur hebraice. Merc. prout occ. hoc no. Ezech. 48.12. Et erit iis, תְּרוּמִיָּה, oblatio מִתְּרוּמַת de oblatione terræ, Pag. Et erit illis hoc collativum de collatione terræ ſacroſanctum. 70. ἡ ἀπαρχή. Av. Hoc in loco תְּרוּמִיָּה, quod alioqui תְּרוּמָה dicitur, eſt terra ſeparata de terra tribuum, pro ſacerdotibus & ſanctuario, pro Levitis, Civitate & Principe. Coc. Erit, in quam, iſtorum collativa ex oblatione terræ, res Sancta Sanctarum: &c. Jun. Collativa? Bu. Conc. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. רוּם: eſt lapidis pretioſi nomen: Bu. Conc. viz. cum aleph quieſcente interpoſito: Pag. ſic: in forma pl. f. Bu. Lex. רְאֵמוֹת quod eſt genus lapidis pretioſi: i. e. coralium, ut quidam exp. inquit R. D. Pag. Sed alii malunt ad רְאֵם vel רֵאֵם, de quo ſuprà, referre: quòd cornu רְאֵם, i. e. unicornis, propè referat. Alii ipſummet unicornu, quod etiam in magno pretio habetur, eſſe credunt. Coralium, dicit Kimchi, aliàs appellari, Almugim: de quo ſuprà in עַלְמֻגִּים & עַלְמֻג, dictum eſt. Merc. רְאֵמוֹת exp. Sandaſtri, juxta quoſdam: gemmæ vel margaritæ pretioſæ ſpecies: quidam, coralia: alii aliter, Lapides fuerunt pretioſi, qui nunc ignoti ſunt: ut ſcribunt Hebræi: Bu. Lex. Gemmæ fuit ſpecies: Chald. סַנְדַּלְכִּין. Coc. prout occ. hoc no. ſimpl. & cum וְ cop. præf. וְרְאֵמוֹת ſandaſtri, Job. 28. 18. וְרְאֵמוֹת & ſandaſtri, Ezech. 27.16. Sunt autem quidam, qui no. quaſi cum aleph heemant. ab initio, viz. אֲרָמוֹן palatium putant eſſe ex hac rad. רוּם: & ſic appellatum, eò quòd ſit elevatum: excelſum. atque altum: Sed de hoc ſuprà in rad. אָרַם: Pag. ubi & vide. Item huc etiam quidam referunt no. רִים m. i.e. exaltatio: juxta quoſdam: Prout occ. juxta eos cum articulo; i.e. cum הַ dem. præf. ſic: הָרִים: Pſa. 75. 7. Sed Chaldæus & Hebræi, exp. montium: Bu. Lex. (ut ſcil. ſit pl. m. à ſ. הָר mons.) Non enim ab exortu, ab occaſu, neque à deſerto. viz. eſt, הָרִים, exaltatio: Hebr. extollere. Jun. Atque ſic ſumitur pro infin. hiph. hujus rad. רוּם ut ſuprà citatur ex Bu. Conc. Item hîc etiam ſub hâc radice רוּם inter nomina quidam ponunt no. geminatum רֻמָּם m. exaltatio, elevatio: prout occ. cum וְ cop. præf. ſic: Pſal. 66.17. וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי Et exaltatio ſub lingua mea, ſcil. erat, i.e. geſtiebam proferre exaltationem. Quod no. poteſt eſſe ſ. m. unde illud in forma pl. f. Pſalm. 149.6. רוֹמְמוֹת exaltationes Dei in gutture eorum, &c. Ita Coc. qui ſolus hoc inter nomina locat, reliqui verò ſumunt רוֹמַם pro præt. pual: ut ſuprà dictum: ubi vide ad conjug. pual. Et exaltatus eſt ſub lingua mea. Av. &c. vide ibi. Item illud

ludetiam ſuprà cit. ad fut. piel, Hoſ.11,7. variè explicatur. Textus ſic ſe habet יַחַד לֹא יְרוֹמֵם ſimul non exaltabit; pro exaltavit, ſcil. caput. Vel ſecundùm R.D. in Comment. Et in omnibus ipſis non erat qui converteretur ad deum, & exaltaret, & magnificaret eum corde ſuo atque ore. Pag. Sed Ab. Ezr. exp. Et omnes, unà viâ, ſeu uno eodemque modo & conſenſu, non attollunt caput; & ſic etiam Targum. Sed inquit R.D. pater meus expoſuit יְרוֹמֵם per tseri, ut idem ſonet atque יְרוֹמֵם, per pathach: non aſcendet, inquit, vel evehetur, (ut ſcil. notetur paſſiva vox ſeu fut. pual, quæ habet pathach) unus eorum ad eum gradum, ad quem cogitat aſcendere. Merc. Cev. Et in rad. רָמַם ubi R. D. citat etiam hunc locum: ſimiliter exponit: Non exaltabit deum, neque magnificabit eum: licèt enim prophetæ hortabantur, & vocabant eos, ut converterentur ad Deum excelſum, & magnificarent eum, atque exaltarent in orationibus ſuis: attamen non erat unus ex iis qui ſic eum exaltaret: Pag. Pariter non erigit: i.e. Deus revocando fugientes demiſſis manibus cernuos in fugam, non obtinet, ut vel erigant ſe, & non ita propenſe fugiant. Cocc. Totus verſus ita ſe habet. Populus meus ſuſpenſi hærent averſioni á me: (Hebr. appendent averſioni mei:) quamvis ad excelſum revocent eum, (i.e. quamvis hæc omnia, prophetia ſcil. lex, adminiſtratio paterna dei, & verbera, documento ſint ipſis, ut, miſſâ omni diſceptatione & hæſitatione, ſe committant Deo, non poſſunt tamen gloriam Deo ſolidè tribuere:) pariter non exaltat, viz. excelſum Deum. Jun. Ad part. hiph. etiam locus cit. notandus, viz. Iſa. 10. 15. Sicut exaltavit virgam, וְאֵת־מְרִימָיו & exaltantes eam, pro exaltantem, aut elevantem eam: i.e. Deum. Dixit autem, numero multitudinis, ſicut dictum eſt. Joſ.24.19. כִּי אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים הוּא Quia, Dii Sancti, pro, Deus Sanctus: eſt: inquit R.D. Pag. Vel ſic exp. Perinde eſt ac ſi virga agitaret elevantes ſe: i.e. eum à quo attollitur: Merc. Cev. Quaſi verò agitaret virga eum qui tollit ipſam. Jun.

Rad. 30. רוּן eſt, ovare, exultare. Hanc rad. hîc quidam interponunt: ſed de ea vide infrà in rad. רָנַן. Merc. רוּן in præt. kal. רָן, exclamavit lætus, ovavit, voce perſtrepuit. Idem quod רָנַן, quod etiam uſitatiùs reperitur. Hinc ὄρνις alès, gallus ovans ad diluculum auroræ, & excitans homines à ſomno: item ὀρνύω & ὄρνυμι, excito clamando. Unde in fut. kal, 3.ſ.m. Prov.29.9. At juſtus יָרִן ovabit, & lætabitur. 70. ἂν χαρῇ ἐσται. Atque inde, à 3. pl. m. fut. kal, יְרוֹנוּ occ. in 3. pl. f. ſic: Prov.1.20. Sapientiæ foris תָּרוֹנָה exclamabunt in plateis, &c. 70. ὑμνεῖται. Av. qui hæc hîc ex hac rad. deducit: reliqui verò, ut dictum, ad רָנַן referunt ubi ea vide.

Rad. 31. רוּץ eſt, malum eſſe: malum videri: diſplicere, item, taratantarizare: vociferari: (ob lucrum ſcil. vel lætitiam: Merc.) item, conterere. Pag. Ex tribus præcipuis quas hîc habes ſignificationibus, ſunt qui putant primam pertinere ad radicem geminatam רָעַע, quam Sanctes ſeorſim non ponit, ſed nec Kimchi: etſi in hac radice ejus mentionem faciant. alteram tantùm huc ſpectare volunt, quæ eſt voce lætâ & plenâ perſonare, vel ore, vel tubâ aut buccinâ. illi vertunt triumphare, ſed ut ſit vocis, non pompæ, aut ſpectaculi: ut nunc ſumitur: hîc dicit taratant arizare, alii jubilare. Poſtrema omninò ad רָעַע referenda eſt, qua Chald. per רָצַץ, mutato (ut ſolent) ע in ע, & Hebræi doctores paſſim utuntur. Eſt, confringere, conterere: etſi alii depaſcere exponant contrariâ ſignificatione verbo רָעָה paſcendi, ut volunt; ut רָעָה in bonum, רָעַע in malum ſumatur, metaphorâ à pecoribus ſumptâ, prata & virentia depaſcentibus. Voluntque eſſe pœnæ, & afflictionem importare. Sed quod dixi tutius eſt. Pro malum eſſe convenit cum יָרַע, à quo uſitatum etiam eſt futurum quod hîc ponit. non autem à רוּעַ, hoc ſenſu, nam אָרוּעַ, יָרוּעַ eſſent à רָעַע confringere. Pro jubilare in kal, non invenitur. Obſerva autem non ſolum eſſe, lætitiæ cauſa vocem attollere: ſed & triſtitiæ, ut ubi quis bello victus eſt, aut clades accepta, non ſemel tantùm, ut quidam volunt, Judic. 7. Sed & aliàs pro loci ratione, ut Mich. 4. &c. quod latini dixerunt claſſicum canere. Kimchi addit quartam ſignificationem aſſociandi. ſed fatetur eam ad רָעָה proprie attinere: etſi interdùm confundantur ob vicinitatem. Vide ergo diligenter ut quatuor radices alioqui voce vicinas, diſtinguas, יָרַע, & רוּעַ, quæ ſignificatu conveniunt; item רָעַע conterere, & רָעָה paſcere, nec temere cum nonnullis confundas. Pro malum eſſe, nunc eſt culpæ: pro, iniquum: durum, aſperum: triſte: adverſum eſſe: nunc pœnæ & afflictionis. Hieron. reddit per diſplicere. Merc. רוּעַ eſt, malum eſſe vel videri: convenit ei יָרַע: Clangendi, & vociferandi ſignificatum vide infrà in רִיעַ: confringendi verò, & conterendi, in רָעַע: & ſociandi, ſocii, & in רָעָה. Formæ & ſignificata hîc confunduntur. Bu. Lex. רוּעַ, in præt. kal, רָע, congratulatus eſt, jubilavit, extulit vocem cum jubilo, triumphavit edidit jubilatum, ſive voce, ſive tubâ, vel buccinâ. Eſt cogn. cum רִיעַ amavit ſocium. & רָעָה ſimul pavit: nam jubilare non eſt unius, ſed quando multitudo vel plures ſocii ſimul congratulantur. Hinc, per Metath. & converſo ע in χ, eſt χαίρω gaudeo, gratulor, cum comp. συγχαίρω-ἐπιχαίρω congratulor, &c. Av. qui hanc ſolam jubilandi ſignif. hîc in hac rad. deſcribit: & pro malum eſſe vel videre: ſicut & ejus derivata in hac ſignif. refert ad רָעַע: ſicut etiam Cocc. clangendi ſignificationem ſolam hîc locat: reliquas verò ſignif. refert ad רִיעַ & רָעַע. in Bu. Conc. rad. רוּעַ tria ſignif. 1. eſt in conjug. hiph. הֵרַע malum facere, male agere, malefacere, malo aut damno afficere. Conſtr. in hac ſignif. communiter cum dat. quandoque cum accuſ. ſemel cum עַל, q.d. inducere malum ſuper aliquem, obruere aliquem malo. Obſervandum autem in hac malefaciendi ſignif. non exprimi jod hiph in medio: quæ verò illud expreſſum habent, pertinent ad רִיעַ. Bu. Lex. In hiphil abſolutè eſt malè agere: cum dat. malefacere, nocere, affligere. Interdùm cum accuſ. male tractare, malè afficere, ut Græcè. εὖ ποιεῖν & κακῶς ποιεῖν. Semel cum עַל, 1 Reg. 17. q.d. ponere malum ſuper, &c. i.e. malo obruere. Conjug. autem hiph. pro malefacere, nunquam per chirek, quod meminerim, in textu ſcribitur. Merc. Occ. autem hæc rad. in hac malefaciendi ſignif. frequens in textu, & ordine conc. ut ſeq. In præt. hiph. 3.ſ.m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: וַיָּרַע malefecit, Ex.5.23. Rut.1.21.

2 Reg.

2Reg.21.11. Pſ.74.2. וְהָרַע & malefecit. Joth.24.20. Et in 2. ſ. m. præt. hiph. ſimpl. & cum ה parag. add. ſed in 1. ſ. 3. pl. & 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. vel ſine vau, Num.11.11. 1Reg.17.20. הֲרֵעוֹתָה malefeciſti, Ez.5.22. הֲרֵעוֹתִי vel ſine vau, malefeci, Num. 16.15. 1Chron.21.17. Mic.4.5. הֵרֵעוּ malefecerunt, Jer. 7. 26..38.9. Mic.3.3.4. הֲרֵעוֹתֶם malefeciſtis, Gen. 43. 6..44.5. Jer.16.12. In part. hiph. ſ. m. ſimpl. eſt cum pathach: ſed cum ֵ cop. præf. habet kamets in ult. pro pathach ob pauſam ſic: מֵרַע malefaciens, malefi-cus, Prov. 17.4. מְרַע & malefi-cus, Iſa. 9. 17. & in forma pl. m. part. hiph. occ. ſimpl. & cum בְּ pro דֵּ dem. præf. ut ſeq. מְרֵעִים malefici, Job.8.20. Pſ.22.17.. 26.8..27.2..37.9..64.3..92.12..94.16..119.115. Iſa.1. 4..14.20..31.2. Jer.20.13..23.14. בַּמְרֵעִים in malefi-cos, Pſal.37.1. Prov.24.19. Item in infin. hiph. occ. ſimpl. & cum ל & לְ præf. ſcil. ante tseri penult. & pathach furt. ut & cum ? præf. quaſi contracte ante pathach tantùm in ult. & rurſus cum לְ & מִ præf. ante tseri & pathach ut ſeq. לְהָרַע malefaciendo, 1Sam. 12.25. Iſa. 1. 16. Jer. 13.22. וְלְהָרַע & malefaciendo 1Chron. 21.17. לְהָרַע ad malefaciendum, Pſal.37.8. Prov.24.8. לְהָרַע ad malefaciendum. Gen.31.7. Lev. 5.4, Pſ.15.4. Je.4.22..25.29 Zac.8.17. לְהָרַע & ad malefaciendum, Jer.31.28. מֵהָרַע à malefaciendo, 1 Sam. 25.34. In fut. hiph. à 3. ſ. m. יָרַע, vel quaſi contracte יֵרַע, malefaciet, occ. in 1. ſ. ſimpl. & in 2. ſ. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ſic: אֵרַע malefaciam, 1 Sam. 26. 21. Jer. 25.7. תָּרַע malo affeciſti, Pſal. 41.3. וַתָּרַע & malefeciſti, 1 Reg. 14.9. Sic & in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum ! conv præf. viz. plenè cum tseri & pa-thach; ſed in 1. pl. ſimpl. cum pathach tantùm in ult. ut & in 2. pl. m. ſimpl. & cum ! cop. præf. & in 3. pl. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut ſeq. יֵרַע malefaciet, Zeph. 1. 12. וַיֵּרַע & malefecit, 1 Reg. 16.25. נָרַע malefaciemus, Gen. 19. 9. תָּרֵעוּ malefacietis, Gen. 19. 7. Jud. 19.23. 1Sam. 12.25. 1Chron. 16. 22. Pſal. 105.15. וְתָרֵעוּ & malefacietis, Iſa. 41.23. יֵרֵעוּ malefecerint, Prov. 4.16. Iſa. 11.9..65.25. Jer. 10.5, וַיֵּרֵעוּ & male-fecerunt, Num. 20.15. Deut. 26.6. Atque inde ex hac rad. רוּעַ in hac 1. ſignif. ſunt nomina ſeq. viz. 1. no. Toar adject. & ſubſtant. רַע vel רַע m. malus: vel ſubſtantivè, malum, malitia: Pag. Bu. Scribitur per pathach, in continuatione ſententiæ ſeu extra pau-ſam, ſed per kamets, in diſtinctione, ſeu in pauſa: & alias etiam, maximè præpoſitis literis וְהַלֵּב; ut vide-re licet in exemplis: & numerata ſunt à Maſorethis. Significat autem, & malum culpæ: & pœnæ ſeu affli-ctionis. Eſt nunc adjectivum: nunc vim ſubſtantivi induit: quæ omnia facile dignoſces pro ratione loci: ut & quùm ad perſonam, vel ad rem refertur. Quidam putant adverbiaſcere, Prov. 11, רַ malè affligetur: ſed aliter ſumi poteſt: opponitur nomini שׁוֹב bonus, vel bonum. Peculiari phraſi, malus oculus hebraicè eſt invidus, malignus: ut contrà, bonus, benignus: Pro. 22. quo loquendi genere & Chriſtus utitur, Mat. 20. Item malus pro triſti: ut contrà, bonus pro læto. Vi-de exempla, ubi & alias mali rationes agnoſcere ac de-prehendere poteris. Merc. Occ. autem hoc No. fre-quens in textu: & ordine conc. ut ſeq. In forma ſ. m. ſimpl. cum pathach locis ſeq. רַע malus: malum, ma-litia, Gen.6.5..8.21..24.50..38.7..41.21. Lev.27.10. Num.11.1..22.34. Joſ.24.15. 1 Chron.2.3. Neh.2.1. Pſal.7.10..41.6..101.4. Prov.20.14.. 22.5.. 28.22. Eccl.2.17. Jer.2.19..4.4. Hab.2.9. Zeph.3.15. Sed ſæpiùs in forma cum kamets, ſic: רָע idem, malus: malum, malitia, &c. Gen.31.24,29.. 48.16. Lev.27. 12,14. Num.11.10. Deut. 15.21.. 17.1.. 22.14,19.. 23.10.. 28.35. &c. Pſal.5.5.. 7.5.. 23.4..34. 16.35.. 49.6.. 52.5.. 64.6.. 94.13.. 96.10.. 109.20.. 119.101.. 121.7.. 140.2,12.. 141.4. &c. Iſa. 3.11.. 5.20.. 31.2.. 45.7.. 56.2. &c. ad Mal. 1.8. & 2. 17. in 100. circ. l. Cui etiam formæ cum pathach ! ſed cum kamets, ! cop. eſt præf. ſic: וְרַע & malum, 1 Sam. 25. 3. Prov. 24.18. וָרַע & malum, Gen. 2.8,17.. 3.5,22.. Deut.1. 39. Pſal.10.15. Sed ſæpiùs cum הָ dem. præf. utriqne formæ ſic: הָרַע, vel הָרָע malus, li, lum, &c. Exo. 33.4. Num.32.13. Deut.1.35..2.25..9.18. &c. Pſal. 4.7. Eccl.4.3. Iſa.65.12..66.4. &c. ad Mic.7.3. in 90. circ. l. Sed occ. etiam utraque hæc forma, vel cum pa-thach ſcil. vel cum kamets, poſt וְ, בְ, בָ, לְ, לָ & מִ & לָמִ præf. prout ſequuntur. וְהָרַע & malum. Pſal.51.6. וְהָרָע & malum, 2Sam.14.17. הָרָע in ma-lo, Exod.5.19..32.22. Lev.27.10. Pſal. 10.6.. 73.8. Prov.13.17..20.30. Iſa.33.15. הָרָע in malo, Gen.44. 34. Iſa.7.15,16. לָרַע in, ad malum, Eccl.8.9. Jer.7.6.. 25.7. לָרַע malum, 2Sam.19.36. 1 Reg.3.9. 2Chron. 18.17. לָרַע malum, ad malum, Lev.27.33. Prov.1.16. Iſa.5.20.. 59.7. לָרָע ad malum, Pſal.56.6. Prov.21. 12..24.20. מֵרַע a malo, Job.28.28. Pſal.34.15..37. 27. מָרַע a malo, Job.1.1,8..2.3. Pſal.34.14. Prov.3. 7..4.27.. 13.19.. 14.16.. 16.7,17. Iſa. 59.15. לְמֵרַע a malo, 2Sam.13.22. לְמָרַע in malum, Dan.11.27. Item in forma pl. m. ſimpl. occ. locis ſeq. רָעִים mali, Gen.13. 13..40.7. Deut.28.59. 1 Sam.2.23.2Reg.2.19..17.11. 2Chro.21.19. Neh.2.2. Job.35.12. Pſal.78.49. Prov. 4.14.. 12.12.. 14.19.. 15.3.15. Iſa.32.7. Jer.15.21. Ezech.30.12. Cui etiam formæ abſol. pl. m. ! cop. & הָ dem. ſunt præf. ſic: וְרָעִים & mali, Gen. 47.9. Deu.6.22. Jer.6.29. הָרָעִים mali, Deu. 7.15. 2Reg. 17.13. 2Chron.7.11. Ezr.9.13. Neh.9.28. Jer.12.14. Ezech.5.19..14.20.. 20.44.. 23.11.. 36.31. Zach.1.4. Et in forma pl. m. conſtr. eſt, & occ. loco ſeq. רָעֵי mali, Ezec.7.24. Item 2. hinc etiam No. רָעָה f. malum, malitia; Pag. Bu. vel adjectivè, mala: ut Gen.37.20. Merc. Bu. Lex. Occ. autem hoc etiam No. frequens admodùm in textu: & ordine conc. ut ſeq. In abſol. forma ſ. f. ſimpl. רָעָה mala, malum &c. Ge.26.29..36.6. 20,33.. 44.4.. 50.16,20. Exo.10.10..21.8. Lev.26.6. Num.13.18..14.36.. 24.13, &c. Pſ.15.3..21.12..27.5.. 34.22.35.12.. 37.19.. 38.21.. 41.2.8.. 90.15..91.10. 107.39..109.8..112.7..144.10. Iſ.3.9.7.8..13.11..47. 11. &c. ad Mic. 2.2.. 3.11. Nah. 1. 11. in 140. circ. l. Cui etiam formæ ſ. f. abſol. ! cop. eſt præf. locis ſeq. וְרָעָה & malus, a, um, Deut. 15.9. 1 Sam. 25.28. 2 Sam. 19. 8. Pſal. 28. 3. Eccl. 2. 21. Jer. 44. 17. Sed ſæpiùs cum הָ dem. præf. ſic: הָרָעָה malus, a, um, &c. Gen.19.19..29.9. 50. 15. Exod. 32. 12,14. Num. 14. 27, 35, &c. Iſa. 57. 11, &c. ad Jon. 4. 2. in 90. circ. l. Item occ. etiam eadem hæc forma ſ. f. abſol. cum וְ, וּלְ, לְ, בְ, בָ, & מִ, præf. prout ſequuntur: הָרָעָה in malo, malum, Geneſ. 44. 29. Exod. 32. 12. 2 Reg. 14. 10. 1 Chron. 7. 23. 2 Chron. 25. 19. Neh. 1. 3. Pſal. 50. 19.. 52. 3.. 107. 26. Prov. 17. 20..24. 16..28.

16..28. 14. בְּרָעָה idem, Nehem. 13. 7. Eſth. 8. 6. רָעָה in malum, Geneſ. 31. 52. Deut. 29. 21. Jud. 2. 15. 2 Sam. 18. 32. 2 Chron. 18. 7. Jer. 21. 10.. 24. 9.. 29. 11.. 38. 4. 39. 16.. 44. 11. 27. 29. Amos. 9. 4. Zachar. 1. 15. לְרָעָה ad malum, Prov. 6. 18. וּלְרָעָה & in malum, Jer. 28. 8. מֵרָעָה à malo, 1 Sam. 25. 28. 1 Chron. 4. 10. Jer. 4. 14.. 9. 2. Item in forma ſ f. conſtr. occur. ſimpl. & cum ־ָ & ַ præf. ſic: רָעַת malum, malitia. Gen. 6. 5. Jud. 9. 56, 57. 1 Sam. 25. 39. Eſth. 8. 3. Eccleſ 8. 6. Jer. 7. 12.. 11. 17.. 32. 32. Hoſ. 10. 15. Zach. 8. 17. וְרָעַת & malum, Zachar. 7. 10. מְרָעָה à malo, Pſal. 107. 34. Jer. 12. 4. Sed occ. etiam hæc forma ſ. f. conſtr. cum affixis variis: ut cum ־ָ aff. ſimpl. & cum ךָ præf. ut & cum ךָ vel in pauſa ךָ ſimpl. etiam & cum ךָ præf. ut ſeq. רָעָתִי malum meum, Pſ. 35. 4, 26.. 38. 13.. 40.. 15.. 70. 3.. 71. 13, 24. Lam. 1. 21. בָּרָעָתִי malum meum, Nu. 11. 71. 15. רָעָתְךָ malum tuum, 1 Sa. 24. 9. 1 Reg. 22. 44. Job. 22. 5. Jer. 2. 28. Nah. 2, 19. בָּרָעָתֶךָ in malo tuo, 2 Sam. 16. 8. Sicut etiam occ. cum ךָ., vel pro eo cum כִּי.. aff. cui priori ךָ., ךָ & יךָ, ſunt etiam præf. ſed cum כֶם, aff. abſque præf. ut ſeq. רָעָתְכֶם malitia tua, Jer. 2. 19.. 4. 18.. 22. 22. Ezech. 16. 23, 57. רָעָתֵךְ malum tuum. Jer. 11. 15. בְּרָעָתֵךְ in malitia tua, Iſa. 47. 10. וּבְרָעָתֵךְ & in malitia tua, Jer. 3. 2. רָעָתְכֶם malum veſtrum, 1 Sam. 12. 17. Hoſ. 10. 15. Sic etiam cum ־ָ aff. occ. ſimpl. & cum ־ָ, ־ָ, ־ָ, & ־ָ, præf. ſed cum ־ָ aff. abſque præf. & rurſus cum ־ָ aff. ſimpl. & cum ־ָ, יךָ & ־ָ, præf. Prout ſequuntur: רָעָתוֹ malum, malitia, ejus, ſua, Num. 38. 23. Prov. 6. 26. Jer. 8. 6. וְרָעָתוֹ & malum ejus, Jer. 48. 16. בְּרָעָתוֹ in malum ſuum, Prov. 14. 32. Eccleſ. 7. 15. Obadia. 1. 13. כְּרָעָתוֹ juxta malum ejus, 2 Sam. 3. 30. לְרָעָתוֹ in malum ejus, Eccleſ. 5. 12. מֵרָעָתוֹ à malo ſuo, ejus, Jer. 18. 8.. 23. 14. Jon. 4. 6. רָעָתָהּ malitiam ſuam. Jer. 6. 7. רָעָתָם malum, malitiam ipſorum, ſuam, Eſth. 9. 2. Jer. 1. 16.. 42. 27.. 11. 12, 14.. 14. 16.. 23. 11.. 32. 5.. 41. 3. 51. 24. Lament. 1. 22. Hoſ. 7, 2.. 9. 15. Joel. 4. 13. Jon. 1. 2. בְּרָעָתָם malitia ſua, Hoſ. 7. 3. וּבְרָעָתָם & propter malum ipſorum, Pſal. 94. 23. מֵרָעָתָם à malitia ſua, Jer. 44. 5. Item in forma pl. f. occ. ſimpl. & cum ־ָ, ־ָה, ־ֶה, ־ָ & ־ָ, præf. prout ſeq. רָעוֹת mali, malæ, mala. Geneſ. 22. 8.. 41. 3, 4.. Deut. 31. 17, 21.. 32. 23. Pſal. 34. 20.. 40. 13.. 55. 15.. 140. 3. Prov. 15. 28. Jerem. 24. 2, 3.. 44. 9. Ezech. 6. 11. וְרָעוֹת & malæ: malitiæ, Geneſ. 41. 19. Pſal. 71. 20. Hoſ. 7. 1. הָרָעוֹת malæ, a malitiæ, Deut. 31. 17. Jer. 2. 32.. 3. 5.. 24. 8. Lament. 3. 38. Ezech. 6. 9.. 8. 9. וְהָרָעוֹת & malæ, Gen. 41. 20, 27. Jer. 24. 3. בָּרָעוֹת malis, Pſ. 88. 4. לְרָעוֹת ad mala. Exod. 13. 2. Quæ forma pl f. occ. etiam cum יכֶם. aff. ſimpl. ſed cum יהֶם aff. habet ־ָ præf. ſic: רָעוֹתֵיכֶם malis veſtris, 1 Sam. 10. 10. Jer. 44. 9. Ezech. 20. 43. בְּרָעוֹתֵיהֶם in malis ipſorum, Pſal. 141. 5. Item 3. hinc & No. ſubſtant. רוֹעַ m. malitia, pravitas malum: item triſtitia, &c. Pag. Bu. prout occ. hoc No. ſimpl. & cum ־ָ, ־ָ, ־ָ, & ־ָ, præf. ut ſeq. רוֹעַ malitia, malignitas: Deut. 28. 20. 1 Sam. 17. 28. Neh. 2. 2. Iſa. 1. 16. Jer. 4. 4.. 21. 12.. 23. 2.. 26. 3.. 44. 22. Hoſ. 9. 15. בְּרוֹעַ malo, triſtitia, Eccleſ. 9. 4. וּבְרוֹעַ & ſecundum malitiam, Pſ. 28. 4. לְרוֹעַ malitiæ, deformitate Gen 41. 19. 8. מְרוֹעַ præ pravitate, malitia Je. 24. 2, 3.. 29. 17. וּמֵרוֹעַ & a malignitate, Jer. 23. 22.. 28. 8. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. רוּעַ eſt in hiphil הֵרִיעַ clangere, vociferari: Bu. Conc. jubilare, barritum facere: in bello, in victoria, & triumpho, clangere, voce ſcil. aut buccinâ: 70. κρότειν, ἀναπτύειν, κραυγάζειν, σαλπίζειν, σημαίνειν, βοᾶν, ἀλαλάζειν, &c. Cocc. fecit jubilum, perſonuit buccinâ ſeu voce jubilum. Ponitur abſolute, & interdum cum præp. עַל aut אֶל: & nonnunquam cum accuſ. ejuſdem ſignif. Av. prout occ. (in hac 2. clangendi aut vociferandi ſignif.) in præt. hiph. 3. plur. ſimpl. plenè, ſed cum ־ֵ cop. præf. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ſic: הֵרִיעוּ vociferati ſunt, Jud. 15. 14. Ezr. 3. 11. וְהֵרִעוּ & vociferati ſunt, 1 Sam. 17. 20. Et in 2. pl. m. præt. hiph. cum ־ֵ Conv. præf. occ. vel cum tseri tantùm ſub reſch, vel cum jod quieſcente poſt tseri, ſic: וְהֵרִיעוֹתֶם & clangetis Nu. 10. 9. וְהֵרִיעוֹתֶם & vociferabimini Joſh. 6. 10. in part, hiph. à ſ. m. מֵרִיעַ vociferans, &c. occ. in forma pl. m. abſol. loco ſeq. מְרִיעִים vociferantes, Ezr. 3. 13. In infin. hiph. ex plena forma הָרִיעַ, vel cum tseri tantùm abſque jod hiph. הָרֵעַ, clangere, vociferari, &c. occ. juxtà quoſdam in forma def. ab ecto ſcil. he notâ hiph. ſic, & loco ſeq. רַע vociferando, Mica. 4. 9. Quæ forma etiam cum tseri & abſque he hiph. occ. & cum ־ָ præf. & יה (cum he ſcil. abundante poſt cholem) pro ־ָ aff. ſic, & loco ſeq. בְּרֵעוֹת in vociferari ipſum, Exod. 32. 17. Sed occ. etiam infin. hiph. in plena forma cum ־ָ & ל præf. ſic: בְּהָרִיעַ in clangendo, 2 Chron. 13. 15. לְהָרִיעַ ad clangendum. 2 Chron. 13. 12. In imper. hiph. à ſ. m. הָרֵעַ vociferare, &c. occ. in ſ. f. loco ſeq. הָרִיעִי clange, Zachar. 9. 9. Sed in pl. m. imper. hiph. occ. ſimpl. & cum ־ֵ cop. præf. הָרִיעוּ vociferamini, clangite, Joſh. 6. 10, 16. Pſal. 47. 2.. 65. 1.. 81. 2.. 98. 4, 7.. 100. 1. Iſa. 42. 23. Jer. 2. 15. Hoſ. 5. 8. Zephan. 2. 14. וְהָרִיעוּ & vociferamini, Joel. 2. 1. In fut. hiph. à 2. ſ. m. תָּרִיעַ clanges, vociferaberis, occ. in 2. ſ. f. loco ſeq. תָּרִיעִי vociferaris Mic. 4. 9. Et in 2. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. plenè, ſed cum ־ֵ conv. præf. (pro תָּרֵעַ.) occ. def. & quaſi contracte cum pathach tantùm in ult. pro tseri & pathach: ut ſeq. יָרִיעַ clanges, Pſal. 41. 12. Iſa. 42. 13. וַיָּרַע & vociferatus eſt, Joſh. 6. 20 Et in 1. pl. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum ה parag. add. & in 2. plur. m. ſimpl. ſic: נָרִיעַ clangamus, Pſal. 95. 2. נָרִיעָה clangamus. Pſal. 95. 1. תָּרִיעוּ clangetis, Num. 10. 7.. 6. 10. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. ſimpl. plenè; ſed cum ־ֵ conv. præf. vel plene cum jod vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut ſeq. יָרִיעוּ vociferabuntur, Joſh. 6. 5. Job. 30. 5. Iſa. 15. 4. וַיָּרִיעוּ, וַיָּרֵעוּ & vociferati ſunt, Joſh. 6. 20. Jud. 7. 21. 1 Sam. 4. 5.. 10. 26.. 17. 52. 2 Chron. 13. 15. Job. 38. 7. In pual רוּעַ triumphatus eſt: Av. jubilatus eſt: Coc. prout occ. in fut. pual 3. f. m. ſic: Iſa. 16. 10. Et in vineis non ovabitur, neque יָרוּעַ (cum kamets ſcil. pro pathach in ult. ob pauſam) vociferatio audietur: Bu. Conc. Triumphabitur, i. e. non erit jubilatus; Av. Neque jubilabitur: Coc. ſeu el mahitur, &c. Pag. Quidam refe id referunt ad rad. רָעַע: ita Bu. Lexicon, &c. ihi vide. In Hithpael הִתְרוֹעַע fecit ſe jubilare, jubilavit: Av.

Coc.

Cocc. clangentem ſe præbuit, Bu. Conc. Prout occ. in imper. hithp. (à ſ.m. הִתְרוֹעֲעִי) in ſ.f. ſic; Pſal.60. 10. Ad me Peleſeth, i e. Palæſtina: הִתְרוֹעֲעִי, clama: vel ſuper me Peleſeth jubila, aut clama præ lætitia. Sed R.Sal. Mihi conjungere, ſeu conjunge te, viz. dominio meo: Gath enim et Hazza, terras Philiſtin, ſubjecit David. Targum: Super Philiſtæos jubila, ô congregatio Iſrael. Sed R Himman. exp. Super me, vel mihi: i.e. animæ meæ, aut congregationi meæ, dicebam: clama ſeu vociferare, clamore ſcil. bellico: quia conjuravit adverſus me Peleſeth: &c. Pag. Clangentem te præbe: Bu, Conc, ſuper me, ô Palæſtina, fac te jubilare, &c. Eſt Ironia: Av. Jubila: Cocc. Contra me Palæſtina, clangentem age. Apoſtrophe eſt Ironica, quâ exprobrat David antiqu m Philiſtæorum inſolentiam, qui contra Iſraelitas, inde á temporibus Schim-ſchonis ferociverant: Vide Jud. 16. & 1Sam.4. & 28. & ſic etiam Iſa. 15. Jun. Sed Pſal.108.10. hoc modo ſcribitur (viz. in fut. hithp. á 3.ſ.m. יִתְרוֹעָע, in 1.ſ.ſic:) ſuper Peleſeth: i.e. Palæſtinam אֶתְרוֹעָע clamabo: clamore ſcil. bellico. R. Sal. Vociferabor, ut timeat á me. Pag. Jubilabo. Coc. Clangorem edam. Bu. Conc. Contra Palæſtinam, Clangentem agam, i,e. triumphabo victor: quod altero pſalmo per Sarcaſmum Philiſtæis exprobraverat. Jun. Hæc verò & alia quædam in hithpael quidam referunt ad Hithpael ex rad. רָעַע ubi etiam vide. Item in 3.pl.m. fut. hithp. eſt, & occ. loco ſeq. יִתְרוֹעָעוּ clangorem edunt, Pſal.65.14. Atque inde ex hac rad. רוּעַ in hac clangendi ſeu vociferandi ſignif. eſt no. cum thau heemant. ab initio, viz. תְּרוּעָה f. vociferatio, clamor, tam lætitiæ quàm luctûs; Pag. jubilatio, triumphus, congratulatio, jubilus, &c. Av. clangor; fractus ſonus, jubilum. ἀλαλαγμὸς, ὀλολυγμὸς: 70. κραυγὴ, σημασία, &c. Coc. Significat ſonitum tubæ inciſum, & inæqualem; atque adeò contuſum; ut cùm claſſicum aut receptui canitur, vulgò Taratantara. Ab hac voce quidam putant non abludere latinum nomen Triumphi, ſeu Triumphationis, pro læta voce, non pro ipſa pompa & ſpectaculo. Jubilum rectè vertas. Significat & clamorem triſtem Jer.20. Reperies item, Nu.10. Lev.23. & ſæpe aliàs in bonum. Et regimen תְּרוּעַת, ut Num. 23. ubi regis jubilum, ſeu triumphum, quidam totum apparatum regium intelligunt, Item Ezr.3. & Jer.4. 1Sam.4.6. תְּרוּעָה גְּדוֹלָה vociferatione (jubilo) magnâ. Num. 10. 5. Et clangetis תְּרוּעָה ſonitu inciſo, ſeu taratantara, & Jerem. 4.19 תְּרוּעָה claſſicum prælii, ſeu bellicum: idem 49. 2. & Num.23. 21. וּתְרוּעַת & jubilus regis in eo: &c. Merc. Jubilatio regis in eo eſt; h. e. habet Iſrael regem, & is ei innoteſcit, & populus cum jubilo eum excipit, ejuſque faciem quaſi videt. & dicta audit. Cocc. Jehovah Deus ejus cum eo eſt, & clangor regius eſt in eo: h. e. Deus illis maximè favet, ſuâ præſentiâ ſanctificans eos, & verbo ſuo, quod in iis veluti buccina perſonat, regit eos. Jun. Ordine verò Conc. venit hoc nō. ſic. In forma ſ. f. abſol. occ. ſimpl. locis ſeq. תְּרוּעָה clangor, vociferatio, Lev.23.24.. 25.9. Num. 10.5,6.. 29.1. Joſh. 6.5,20. Ezr.3.11,13. 1Sam.4.5. Job.8.21. Pſal.27.6.. 89.16.. 150.8. cui etiam formæ ſ. f. abſol. ־ָה, ־ֵה, ־ָב, & ־וּב ſunt præf. ut ſeq. וּתְרוּעָה & vociferatio, clangor, Job.39.28. Jer.20.16. Zeph.1.16. הַתְּרוּעָה clangor, vociferatio, Num.31.6. 1Sam.4.6. 2Chron.13.14. בִּתְרוּעָה cum clangore. 2 Sam.6.15. 1Chron.15.28. Ezra.3.12. Job.33.26. Pſal.33.3.. 47. 6. Ezech.21.27. Amos.1.14..2.2. וּבִתְרוּעָה & clangore, 2Chron.15.14. Item in forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum ־ְ cop. præf. תְּרוּעַת vociferatio, Ezr. 3.13. Jer.4.19.. 49.2. וּתְרוּעַת & clangor, Num. 23.21. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. רוּעַ in præt.kal, רָעַ: eſt, confringere, gi, conterere, ri: Bu. Conc. &c. Vide ad initium rad. Prout occ. in præt. kal, 3. pl. cum ־ָן conv. præf. ſic: וַיָּרֵעוּ & confringent, Jer. 11. 16. Mica. 5. 6. In infin. kal, juxta normam eſſet (ut שׁוּב vel קוּם &c.) רוּעַ vel רֹעַ confringere, &c. Sed juxta quoſdam occ. formâ parùm uſitatâ, in talibus, viz. cum pathach pro ſchurek aut cholem; ut & cum ־ֵה parag add. (de quibus tamen vide etiam in rad. רָעַע; ad quam quæ hîc varia in hac rad. deſcribuntur in Conc. plerique referunt) poſt formam cum cholem; ſic: רָעֹ confringendo, Prov. 11. 15. רוֹעֵה confringendo, Iſa. 24. 19. Prov. 25. 19. In imper. kal, á ſ. m. רוֹעַ vel רֹעַ confringitor, &c. occ. in forma pl. m. cum cholem penult. ſic: רֹועוּ confringimini, Iſa. 8.9. In fut. kal. á 3. ſ. m. juxta normam יָרוֹעַ & in 2. ſ. m. תָּרֹעַ confringet, confringes, &c. occ. in 2.ſ.m. formâ quaſi contractâ, (יָרֵעַ, &c.) cum pathach tantùm in ult. abſque cholem: ſic: יָרַעְתָּ confregiſti. Pſa.44.3. Et rurſùs, á 2. ſ. m. in forma uſitata תָּרוֹעַ, occ. cum ם aff. ſic: Pſ.2.9. תְּרוֹעֵם conteres eos, virgâ ferreâ, & tanquam vas figuli confringes eos: confringendo diſperges eos; & ſic R.Sal.A.E.R.D. & R. Himm. ut & Hieron ſimiliter, franges eos. Sed 70. reges eos. Pag. Alii, depaſces eos: in malum ſcil. pro conterere: 70. ποιμανεῖς, paſces, ſeu reges: quaſi pro תִּרְעֵם: de qua ſignif. infrà in רָעָה. Sed juxta Kimchi, ad Iſa.8. ſignificat fractionem: ad hoc confirmandum, citat hunc locum, ex Pſal.2. Merc. Confringes eos. Bu. Conc. &c. vide etiam in רָעַע. Item occ. etiam in forma juxta normam, plena, 3. ſ. m. fut. kal, ſimpl. & cum ־ֶה interrog. præf. יְרוֹעֵ conterit, Job.34. 24. הֲיָרוֹעַ num franget, Jer.15.12. Item, juxta quoſdam, occ. 3. pl. m. fut. kal, in (forma quaſi à rad. רָעָה, ubi etiam vide, & á 3.ſ. m. יִרְעֶה) cum ־ָה præf. ſic: יִרְעוּךְ frangent tibi, Jer. 7. 16. Sed, juxta quoſdam, in hac confringendi ſignif. occ. etiam conjug. Niphal, in רוּעַ confringi, conteri: Prout occ. in fut. niph. 3.ſ. m. ſic: Prov.11.15. רַע יֵרוֹעַ malus confringetur, &c. Pag. Sed malim, conterendo conteretur, homo, ſcil. quùm fide juſſerit, &c. ut רַע fit infin. kal, á רָעַע: ſicuti דַּד a דָּדַד. Sæpè enim in verborum geminatione activum paſſivo jungitur: Ut Job.6.2. שֶׁקֹּל יִשָּׁקֵל appendendo appendatur. Porrò conterendi ſignificatio, (ut ſuprà dictum ad initium rad.) tota eſt á רָעַע. Quidam incommodiùs, malè afficietur: etſi radicem eandem רָעַע, nobiſcum faciant. Sed conterendi, & mali, ſignificationem in eandem radicem intrudunt: nos cum R. Himm. ſecernimus. Merc. Cev. Confringetur: Bu. Conc. Et ſic in Prov. 13. 20. Et faciens amicitiam cum ſtultis, יֵרוֹעַ conteretur. Amicus ſtultorum ſimilis efficietur: Pag. viz. ex ſignif. rad. רָעָה, quaſi aſſociabatur, illis, ſcil. etſi forma vocis ad duplicatorum ordinem pertinent. Merc. Ab. Ezra. vertit ut nos reddimus: ſed R. Himm. Qui conjungit

git ſe, & facit amicitiam cum ſtultis, conteretur & peribit: quia illorum diſcet opera; Pag. וְרוֹעֵה כְסִילִים qui conſociat ſe ſtolidis, (is) יֵרוֹעַ pejor efficietur: (videlicet, futur. ex niph. hujus rad. רוּעַ in mali ſignif.) ſed vide etiam rad. רָעַע Bu, Lex. Qui verò ſe conſociat ſtolidis, efficietur pejor. Jun. itidem ex hac rad. רוּעַ in mali ſignif. Sed in altero textu, cap. 11. 15. Sic exp. Omninò confringitur, Hebr. confringendo confringitur: (utrumq; ſcil. ſumens ex rad. רָעַע) qui ſpondet pro extraneo: i. e. qui fidem ſuam interponit alienis negotiis; Jun. Confringetur; Bu. Conc. ad utrumque locum: Sic etiam, juxta quoſdam, in in hac confringendi ſignf. venit conjug. hithpael, הִתְרוֹעֲעָה confringi, confringere ſe. &c. Prout occ. in præt. hithp. 3. ſ. f. (ſed de hoc etiam vide in rad. רָעַע Bu. Lex.) & in infin hithp. cum לְ præf. ſic: לְהִתְרוֹעֲעָה confracta eſt, Iſ. 24. 19. לְהִתְרוֹעֵעַ ad conterendum, conteretur tandem, Prov. 18. 24. Item ex hac rad. רוּעַ in hac 3. conterendi ſignif. in Bu. Conc. eſt 1, no. רְעוּת f. confractio, &c. Prout occ. cum וְ cop. præf. locis ſeq. וּרְעוּת & contritio, Eccl. 1. 14.. 2. 11, 17, 25.. 4. 4, 6.. 6. 9. Et 2. hinc etiam in Bu. Con. no. רְעִי m. idem ſignificans pro contritione, ſcil. aut confractione: Eccl. 1. 17. Sed tam hoc, quàm no. præced. plerique potiùs referunt ad rad. רָעָה: uti etiam eorum forma videtur indicare potiùs ordine n quieſcentium lamed he, quam Ayain vau, vel duplicantium Ayain. Item, hic etiam in hac rad. רוּעַ: quidam alia quædam ponunt nomina, quæ hîc in Bu. Conc. inter nomina non deſcribuntur. Ut 1. hinc juxta quoſdam eſt no. רַע m. vociferatio, clamor, tam lætitiæ, quàm luctûs; Pag. Prout occ. cum וְ aff. Job. 36. 33. Annunciabit eam, nempe pluviam, רֵעוֹ, h.e. תְּרוּעָתוֹ: vociferatio ejus, i. e. tonitrus ejus; a תְּרוּעָה quod eſt, clamor, vociferatio. Sed R. Moſeh, Annunciabit pluviam unuſquiſque ſocio ſuo. Qui enim fruges congregavit, & recondidit in horrea. veniente pluviâ, iis qui non congregarunt. ait, Deus fruges eripuit è manu veſtra: juxta illud; Job. 5. 1. Ut ponat humiles in excelſo. Et rectum eſt ut עָלָיו ſit loco אֵלָיו ei. Pag. Vel potiùs, ſic enim faciunt coloni reconditoribus fructuum, (ſeu frugum, Dardanariis) adveniente pluviâ, ut eos ad invidentiam pluviæ illius provocent, & commoveant: & his verbis utuntur, Quinetiam hanc, ſcil. pluviam, (vel id quod ex pluviæ hujus fœcunditate proveniet) eripuit Deus è manu illius. Juxta illud. &c. ut in Pag. Cev. Ille vult colonos hoc dicturos reconditoribus frugum, Liberavit nos Deus è manu veſtra. Merc. Item 2. hîc etiam inter nomina quidam ponunt no. cum mem heemant. viz. מַרַע m. malignus, maleficus, Prov. 17. 4. & Iſa. 9. 17. unde plur. מְרֵעִים Iſa. 1. 4. malefici, &c. eſt autem no. ex forma part. hiph. (de quo proinde ejuſque locis vide ſuprà in part. hiph. in Conc.) ex hac rad. ſed vide & infrà in rad. רָעָה Bu. Lex. Item 3. hîc etiam quidam locant. ut Toar ſive adject. no. in Prov. 25. 19. Dens רוּעָה fractus &c. Pag. Confractus: eſt Toar pro part. paſſ. niſi maluiſſe benoni a רוּעַ, in confringendi ſignif. (confuſo ſcil. ordinibus cum רָעַע) de dente, qui hebraicè eſt gen. fæm. a maſc. רוּעַ. Quidam exp. malè affectus: ſed omnia confundunt. Eſt q. d. labeſcens. vernaculè, qui ſe rompt: Hieron. dens putridus. Sed eſt & רוֹעָה paſcens: bononi ſcil. fæm. Milra, a rad. רָעָה Merc. Item, ead. forma רוֹעָה eſt makor ſeu infin. kal, ex hac rad. רוּעַ: nam eſt longum, (cum accentu ſcil. in penult.) quia he redundat: juxta R. D. in lib. rad. (ſive, eſt pro רוּעַ infin. kal, cum ה, parag.) & ſic venit, Iſ. 24. 19. רוֹעָה הִתְרוֹעֲעָה confringendo confracta eſt terra: Pag. Quidam inconcinniùs, malefiendo depaſta eſt: Merc. quaſi ſcil. prius eſſet infin. kal, ut dictum, ex רוּעַ in malefaciendi ſignif. alterum verò eſſet præt. hithp. ex רָעַע in ſignif. radicis רָעָה: &c. Vide etiam in rad. רָעַע & רָעָה. Bu. Lex. Omninò confringet ſe terra, omninò diſrumpet ſe terra, &c. Heb. confringendo, confringet ſe, diſrumpendo diſrumpet ſe: & ſic ſequentia: ut ſuprà, v. 3. i. e. Poſſundabuntur & ruent omnia: quod hîc exaggeratur congerie verborum, Jun. Item locus, Pro. 18. 24. ad infin. hithp. notandus: אִישׁ רֵעִים לְהִתְרוֹעֵעַ: vir amicorum ad contrahendum amicitias, & eſt amicus conjunctior fratre, Pag. Vel, ad conſociandum ſe, ſcil. ſocios parat. Nam רוּעַ interdùm, cum רָעָה confunditur ob vicinitatem: vel etiam, à רָעָה fit conjug. hithp. ex forma quadrata: ut à שָׁעָה fit שִׁשְׁתַּעְשַׁע, & à שָׁגָה fit שִׁגְשֵׁג & ejuſmodi. Merc. Sed R. Himman, deflectit hoc verbum in hithp. à רָעַע conterere. Merc. Cev. Sic enim exp. Viri amicorum. i. e. qui ſe vertit ad conciliandum amicos multos, finis eſt לְהִתְרוֹעֵעַ, ut conteratur. Qui enim diſpe git opes ad voluntatem hominum, ut illos ſibi conciliet, conſumptis tandem opibus, à ſuis conteritur amicis. Pag. Viro amicorum colenda eſt amicitia: vel. Vir amicorum habendus amicè eſt: forma hinc eſt. ſed ſignificatio à רָעָה. Alia etiam ex hac conjug. hithp. vide in rad. רֵעַ Bu. Lex. Viro cui ſunt amici, (Hebr. viro amicorum) colenda eſt amicitia. Jun. Illud etiam ad infin. hiph. notandum: Pſal. 15. 4. juravit לְהָרַע ſe affligere, ſeu ut ſe affligat, & non mutabit. 10. Qui jurat proximo ſuo, & non decipit. Pag. Et ſic acceperunt ac ſi eſſet רַע proximus: viz. cum he hajediha ſive demonſtr. quod pertinet ad רָעָה; de quo infrà. Merc. R D. verò exp. juravit affligere corpus ſuum jejunio & fletu: & non mutabit illud quod juravit: & ſic A. E. Malefacere jejunando, ut caro ſcil. fiat macilenta: & Targum. Qui jurat ut malefaciat corpori ſuo, & non mutat: & R. Sal. Malefacere ſibi ipſi. Pag. Juratus in damnum ſuum: (Hebr. ad malefaciendum, viz. ſibi) non tamen mutat Jun. Confer. Zach 8. 14. Pag. ſed in altera vociferandi ſignif. illud venit ſic: Mich. 7. 5. ut quid תָּרִיעִי רַע vociferaberis vociferationem? Pag. vel vociferando? poteſt enim eſſe infin. pro לָרֵעַ: voeiferatione, vociferaris vel vociferationem? cum accuſativo ſuæ actionis. Malè quidam, triumphas pro amico. Kmchi verò nomen facit. Merc.

Rad. 32. רוּף eſt, conterere, confringere; h. e. שָׁבַר, inquit R. D. Pag. contundere concuſſione: in paſſivo poel, ut infrà. Merc. Cev. friavit, affriavit; contrivit, contudit: & proprie dicitur de leguminibus friabilibus: & eſt cogn. cum פּוֹר labefactavit. Hinc per Metath. frio, affrio, infrio. Av. Non autem textualiter venit in kal, ſed à piel in forma poel רוֹפֵף concutere, quaſſare; Bu. Lex. in paſſ. pual, ex forma poel, eſt רוֹפַף friatus eſt, concuſſus eſt friando: Pag. Bu. &c. Prout occ. in fut. poal, à 3. ſ. m. יְרוֹפַף

concutietur. in 3. pl. m. cum kamets pro ſcheva penult. ob pauſam, ſic: Job. 26. 11. Columnæ cœli יִרְופָפוּ concutiuntur: Bu. Conc. agitantur: Coc. afſriabuntur: i. e. concutientur; Av. conterentur: ut R. D. exp. vel commovebuntur: ut idem ait poſſe exponi: viz. ex doctoribus, qui in hac ſignif. utuntur hoc verbo geminato רַפַּרְפָּרָה: Pag. ſcil. pro, nictare oculo: & עֵין הֶרֶף eſt nictus oculi, ut & רְפָפוֹרֵי, ſunt feneſtræ in domibus æſtivis factæ ad intromittendum ventum, ut ventus aerem agitet: & hic poſſit exponi, concutientur: nam unum ex altero ſequitur: Merc. Cev. Idem, Targum: A. E. & R. Levi. Et ſic R. Moſeh exp. Columnæ cœli, quæ ſunt ſtabiles, commovebuntur, vel contremiſcent, aut ſtupebunt: & erunt veluti homo qui eſt ſtupidus, & quò eat, ignorat: atque ita indicat tempus terræ-motûs: unde perutſol exp. Interdùm Dei voluntate columnæ cœli, i.e. terra, ac illius partes, aut quatuor elementa, quibus inniti videntur cœli, commovebuntur ac contremiſcent, quùm ſcilicet, venerint, vel venerit terræ-motus: Pag. 70. ἐκτινάσσεται: Aq. διασεισθήσεται: Coc. Atque inde ex hac rad: רוף ſunt no. ſeq. 1. no. רִיפָה f. triticum-contuſum, contritumque in mortario: Pag. quaſi contuſionem ſeu confractionem dicas: grana, vel legumina-contuſa ex ſiliquis; Merc. Unde in forma pl. f. רִיפוֹת contuſa, grana commolita, quæ latini molam dicunt: Bu. Lex. Ptiſanæ friabiles, quæ facile poſſunt contundi: Av. Ptiſana, juxta Hieron. Coc. Prout occ. in hac forma pl. f. cum הַ dem. præf, idque vel plenè cum jod penult. ſic: 2 Sam. 17 19. וְהִשְׁטַח עָלָיו Et expandit ſuper illud: Bu. Lex. Et extendit ſuper eum, ſcil. puteum. Pag. הָרִיפוֹת, molam: Bu. Lex. tritica-contuſa: Hieron. Et expandit velamina ſuper os putei, quaſi ſiccans ptiſanas, i. e. hordea decorticata. Pag. Et ſparſit ſuper ipſum hordea contuſa, Av. Et ſic: Prov. 27. 22. (def. ſcil. cum chirek tantùm abſque jod penult.) Si tundas, Coc. vel, contuderis ſtultum in mortario, בְּתוֹךְ הָרִיפוֹת in medio molarum, Bu. Lex. vel triticorum-contuſorum. piſtillo: Hieron. In pila, quaſi ptiſanas, feriendo deſuper pilo: Pag. In mortario, inter ptiſanas: Av. Inter molas, piſtillo: Ferrar. entre farras: ἐν μέσῳ πτισσομένων, Coc. 70. ἐν συνεδρίῳ ἀτιμάζων: Av. i. e. in medio concilio inhonorans, non tolles ſtultitiam ejus. Et ſic Targ. ſi verberaveris, ſeu percuſſeris, aut contuderis, ſtultum in mortario, in medio סִיעֲתָא, i. e. cœtûs, aut congregationis, &c. Unde R. Levi & R. Himman. Metaphoricè exp. ſic; Quòd ſi multoties erudieris, increpaveris, correxeris, ac monueris virum ſtultum, non tamen recedet ab eo ſtultitia ejus. Pag. Et expandiſſet ſuper illud (tegumentum ſcil. in ſuperficie putei) molam: i. e. grana tuſa & commolita: Sic Jun. priorem textum transfert & explicat. Et ſic etiam alterum exp. Sed ſi contunderes ſtultum in mortario, cum mola, (Hebr. in medio molarum,) piſtillo. &c. Jun. Item hinc etiam 2. eſt no. eum thau heemant. ab initio, viz. תְּרוּפָה f. contritio: Pag. (malè quidam hoc no. revocant ad rad. רָפָא de quo infrà Merc.) ſanatio, curatio: formam enim hinc habet, ſed ſignificatione pertinet ad רָפָא: Bu. Lex. friatio: contuſio; Av. Prout occ. hoc no. cum לְ præf. ſic: Ezech. 47. 12. וְעָלֵהוּ & folium ejus, לִתְרוּפָה pro contritione: i. e. ad contritionem ſanandam: ſeu, ad ſanitatem contritionis; ut R. D. exp. & ſic Hieron. & Targ. לְאַסְיָא, ad medicinam, vel ſanitatem, nempe contritionis; quia ſcil. ponent folia hujus arboris ſuper omni contritione ſeu fractura, & ſanabitur: quod R. Sal. dicit eſſe juxta illud. Jer. 6. 14. Et ſanabunt contritionem filiæ populi mei: Pag. Et folium ejus erit ad friationem, i. e. friabitur in uſum medicinæ, Av. Et folium ejus ſanationi: 70. εἰς ὑγίειαν: Belg. Heelinge: Confer. Apoc. 22. 2. εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. Notio eſt à רָפָא: ſolent enim verba imperfecta ſua derivata inter ſe permutare. Cocc. (Ideo ſunt fructus earum cibo,) & folia earum curationi: Jun. Sanationi, ſeu curationi; Bu. Conc.

Rad. 33. רוּץ: eſt currere, τρέχειν: Pag. Cocc. viz. cum promptitudine & propenſione accurrere, ut quidam volunt: ut, ſcil. affine ſit verbo רָצָה volvit, &c. tribuitur autem corpori: Merc. Currere, accurrere, concurrere, diſcurrere, excurrere, præcurrere, &c. Bu. Lex. In præt. kal, רָץ: properavit currendo cucurrit, decurrit velociter: & dicitur tantùm de hominibus: non autem de aquis, vel aliis rebus. Cogn. cum רָצָה, benevolentiam habuit: nam ad illos currendo properamus, quorum nos tenet deſiderium, & quorum voluntate delectamur. Hinc ῥοῖζος curſo: ῥοιζηµα, ῥοιζῶ, curſus cum ſtrepitu: & ῥοιζδὸν ſubito cum impetu; item Germ. riſch, i. e. velociter: Av. Occ. autem hoc verbum frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In præt. kal, 2. ſ. m. cum he parag. add. & in 1. ſ. ſimpl. ſed in 3. pl. ſimpl. & cum ו conv. præf. רַצְתָּה cucurriſti, Jer. 12. 5. רַצְתִּי cucurri, 2 Reg. 5. 20. רָצוּ cucurrerent. Jer. 23. 21, וַיָּרֻצוּ & current, 1 Sam. 8. 11. & in part. ben kal, occ. in ſ. m, ſimpl. ſed in forma pl. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. (pro quo cum הַ dem. ſemel eſt cum nun pro mem finali ex forma Chakl.) ut & cum לְ & לַ præf. prout ſequuntur: רָץ currens, curſor, Gen. 18. 7. 2 Sam. 18. 22, 24, 26. 2 Reg. 5. 21. Job. 9. 25. Jerem. 51. 31. רָצִים currentes, 2 Sam. 15. 1. 1 Reg. 1. 5. Hag. 1. 9. הָרָצִים curſores, 1 Reg. 14. 27, 28. 2 Reg. 10. 25. 11. 6, 11, 19. 2 Chr. 12. 10, 11. 23. 12. 30. 6, 10. Eſth. 3. 13, 15. 8. 14. הָרָצִין curſorum, 2 Reg. 11. 13. לָרָצִים curſoribus, 1 Sam. 22. 17. 2 Reg. 10. 25. וְלָרָצִים & curſoribus, 2 Reg. 11. 4. Item infin. kal, juxta normam eſt רוּץ currere: ſed, pro eo. præter normam occ. cum kamets penult. ante cholem & aleph in ult. ſic: Ezech. 1. & animalia, aut beſtiæ, (ubi obiter videre eſt non tantùm hominibus hoc verbum tribui, ut ſuprà afferuit, Av.) רָצוֹא currendo: Bu. Conc. Pag. pro currebant: ſed hoc eſt à רָצָה in eadem ſignif. nam aleph eſt loco he 3. rad. quanquam à pleriſque citatur in hac rad. ut arbitror, ratione ſignificantiæ; Pag. Quidam faciunt radicem per ſe רָצָא, quæ ſignificet diſcurrere: Merc. רָצוֹא וָשׁוֹב currebant & revertebantur: eſt pro infin. רוּץ: Coc. Vide etiam rad. רָצָא. Item occ. etiam infin. kal, juxta normam cum לְ præf. ſic: לָרוּץ ad currendum, 1 Sam. 20. 6. Pſal. 19. 6. Prov. 6. 18. In imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. vel def. cum kibbuts, vel plenè cum ſchurek, ut ſeq. רָץ curre, 1 Sam. 20. 37. Zach. 2. 8. רוּץ curre, 2 Sam. 18. 23. 2 Reg. 4. 26. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum הָ parag. add. idque vel cum ſchurek, vel, pro eo, cum kibbuts ult. vel penult. in utroque: cui ult. etiam

etiam cum ה parag. & ſchurek penult. ו cop. eſt præf. ut ſeq. אָרוּץ curram, 2Sam.18.23.. 22.30. Pſal.119. 32. אָרֻץ curram, Pſal.18.30. אָרוּצָה curram, 2Sam. 18.19. אָרֻצָה curram, 2 Sam.18.22. וְאָרוּצָה & curram, 2Reg.4.22. item in 2. ſ. m. occ. ſimpl. loco ſeq. תָּרוּץ curres, Prov.4.12. ſed in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. vel plenè cum ſchurek, vel def. cum kibbuts in ult. ſic: יָרוּץ curret, Job.15.26. Pſal.147.15. Prov. 18.10. Jer.51.31. Hab.2 2.. 4.42. יָרֻץ curret, Job. 16.14. Sed cum ו conv. præf. occ. ſemel cum cholem pro ſchurek in ult. ſed ſæpius cum kam. chat. pro cholem in ult. ut ſeq. וַיָּרָץ & occurrit, 2Sam.18.21. וַיָּרֻץ & cucurrit, Gen.18.2.. 24.17,29..29.13.. 33.4. Num. 11.27.. 17.12. Jud.7.21. 1Sam.3.5.. 4.12.. 17.22,48, 51. 2Sam.18.23. 1Reg 18.46.. 19.20. 2Reg.23.12. Dan.8.6. Sic etiam in 3. ſ. f. fut. kal, à ſimplice forma תָּרוּץ vel תָּרֻץ curret, &c. occ. cum ו conv. præf. & kam. chat. pro cholem, ſchurek, vel kibbuts in ult. locis ſeq. וַתָּרָץ & cucurrit, Gen.24.20,28.. 29.12. Jud.13.10. Eccl.12.6. & in 1. pl. fut. kal, a ſimplice forma נָרוּץ curremus: occ. cum ה parag. add. & cum kamets pro ſcheva in prima ob pauſam, loco ſeq. נָרוּצָה curremus, Can.1.4. in 2.pl.m. fut.kal, occ.ſimpl. & cum ו conv. præf. idque vel plenè cum ſchurek, vel def. pro eo, cum kibbuts penult. in utroque: ut & cum nun parag. add. eodem modo, vel cum ſchurek, vel cum kibbuts penult. ut ſeq. יָרוּצוּ current, Prov.1.16. Iſa.55.5.. 59.7. יָרֻצוּ current, Iſa.40.31. וַיָּרוּצוּ & cucurrerunt. Joſh.8.19. וַיָּרֻצוּ & cucurrerunt, Joſh.7. 22. 1 Sam.10.24. יְרֻצוּן current, Joel. 2. 4, 7. יָרֻצוּן current, Pſal.59.5. Joel. 2.9. Item occ. etiam ead. forma 3. pl. m. fut. kal, cum nun parag. add. & kibbuts penult. viz. poſt ה interrog. præf. ſic: Amos. 6. 12. הֲיָרֻצוּן an, vel num, current בַּסֶּלַע סוּסִים in petra equi? Pag. Bu Conc. An curſuri eſſent in petra equi? docet Deus fieri non amplius poſſe, ut ſtent peccatores: quàm ut in rupe curſus aut aratio fiat. &c. Jun. (quo in loco patet etiam hoc verbum de equis dici) in piel, in forma poel רוֹצֵץ diſcurrere: Bu. ma. curſitavit. frequenter cucurrit: Av. Prout occ. in fut. poel, à 3.ſ.m. יְרוֹצֵץ diſcurret; &c. in 3. pl.m. cum tſeri proſcheva penult. ob pauſam, ſic: יְרוֹצְצוּ diſcurrunt, Nah,2.4. In hiphil הֵרִיץ currere, ſeu excurrere fecit, fugavit: Bu. Lex. fecit currere: ſed ſine accuſ. ſit neutrum. cucurrit: Av. Notat celeritatem actionis, rei, vel perſonæ: & interdùm, currere facere, i. e. curriculo deferre: nam quod quidam volunt in hiphil eſſe abſolutum, id abſque exemplo putant: Merc. Occ. autem in imper. hiph. ſ. m. cum ו cop. præf. & in forma cum tſeri tantùm abſque jod in ult. ſic: 1Sam.17.17. וְהָרֵץ, Et curre (ad) caſtra: Pag. Av. vel potiùs, fac currere, i. e. curriculo defer: Merc. Et currere fac, vel deportato, Bu. Conc. aut, celeriter deporta: Bu. Lex. Et celeriter defer (ad) caſtra: i.e. matura ad caſtra; nam in conjug. hiphil eſt etiam, curſim ferre, vel adducere, celeriter expedire, ſeu maturare, &c. Coc. Et celeriter deportato in caſtra: Hebr. fac currere, &c. Jun. In fut. hiph, à 3. ſ. m. יָרִיץ currere faciet, fugabit, &c. occ. in 1. ſ. cum נִי & ם aff. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. ut & in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ſimpl. plenè: ſed cum הוּ aff. occ. poſt kibbuts pro ſchurek penult. & def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in ante penult. ut ſeq. אַרִיצֵם currere faciam, fugabo eum, Jer. 49.19. אָרִיצֵם fugabo eos, Jer. 50. 44. חָרִיץ celeriter extendet, Pſal. 68.32. וַיָּרִיצוּ & feſtinato tranſtulerunt, 2 Chron. 35. 13. וַיָּרִיצֵהוּ & feſtinato eduxer. eum, Gen. 41.14. accipe inde ex hac rad, רִיץ eſt 1. no. cum mem locemant. מָרוּץ m. curſus: Pag. Bu. &c. 70. δρόμος: Coc. prout occ. cum ה dem. præf. loco ſeq. הַמֵּרוֹץ curſus, Eccl. 9.11. Item 2. hinc etiam no. cum mem itidem locemant. מְרוּצָה f. contritio, confractio: Pag. oppreſſio, conculcatio: quidam exponunt curſum, paſſivè: Merc. concuſſio: forma hinc eſt, ſed ſignificatio à רָצַץ; Bu. Lex. concuſſio: i. e. vexatio innocentum: quaſi à rad. רָצַץ: Coc curſus: incurſio velox, & repentina: Av. Prout occ. in hac abſol. forma & in contritionis ſignif. cum ה dem. præf. ſic; Jer.22.17. וְעַל הַמְּרוּצָה וְלַעֲשׂוֹת; Et ſuper contritionem ad faciendum: Pag. Et ad incurſionem faciendam: viz. proſpiciunt oculi tui: Av. Et ad concuſſionem quam perficias; Jun. Sed ſæpiùs venit hoc no. in ſignif. propria hujus rad. viz. pro curſu. Pag. Bu. &c. prout occ. in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. cum ſchurek penult. ſed cum בְּ præf. cum kibbuts penult. ut & cum ם aff. ſimpl. plenè cum ſchurek; ſed cum בְּ præf. cum kibbuts pro ſchurek in ante penult. ut ſeq. מְרוּצָתוֹ curſus,, 2Sam.18. 27. כְּמְרוּצַת ſicut curſus, 2Sam.18.27. מְרוּצָתָם curſus eorum, Jer.23.10. בְּמְרוּצָתָם in curſu eorum, Jer 8.6. item inter nomina quidam ponunt 3. no. רָץ m. currens, curſor; & in pl. m. רָצִים, & in forma cum nun רָצִין curſores, &c. quæ vide in part. ben. kal. ſupra ex Bu. Conc. ad initium verbi. Item reliqua quæ ex hujus verbi forma confringendi ſignificationem habent; ut in niphal נָרוּץ præt. & תָּרוּץ fut. ut & in hithpael. a præt. הִתְרוֹצֵץ, in fut. יִתְרוֹצָצוּ; & ex hiph. in fut. וַיָּחֶרֶץ, &c. vide infra in rad. רָצַץ; in hiſce ſcil. conjug. iſtius rad. Bu. Lex. Locus autem ad fut. hiph. notandus, viz. Pſal. 68. 32. Chus, i.e. Æthiopia, חָרִיץ יָדָיו לֵאלוֹהִים currere faciet manus ſuas Deo: Pag. i e. celeriter extendet, &c. ad Deum; Merc. Hieron. Æthiopia feſtinet dare manus Deo; & Targ. Filii Æthiopiæ current ad extendendum manus ſuas in oratione coram Deo; vel, currere faciet manus ſuas cum muneribus Deo: ut R.D. exp. Dixit autem de manibus; Currere faciet manus ſuas, quamquam pedes ſunt qui currunt, eò quòd manus ſunt quæ munera ferunt, & offerunt. Pag.

Rad.34. רוּשׁ, vel רָשׁשׁ, in præt. kal, רָשׁ; eſt, pauperari depauperari, pauperem eſſe, fieri, aut effici: egere, indigere; Pag. Bu. Coc. Convenit cum רָשַׁשׁ & יָרַשׁ: quidam etiam conferunt cum גָּרַשׁ, ejicere, & in paſſiva voce, ejici. Poſſeſſione vel hæreditate excuti ſeu deſtitui, exterminari, facultatibus ſeu fortunis everti, Merc. 70. per πτωχεύειν reddunt hoc verbum: Coc. Eguit, inopiam habuit, depauperatus eſt: idem quod רָשַׁשׁ. Et cogn. cum יָרַשׁ poſſedit: nam eſt pauperrimus qui caret poſſeſſione, & quem alii tanquam ſervum detinent ſeu poſſident. Hinc רֵאשׁ pauper, inops: ἀραιὸς tenuis; & retrò lectum hinc etiam στρῶσις privo, στέγνωσις privatio, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 2. pl. loco ſeq. רָשׁוּ pauperantur, Pſalm.34.11. In piel, ex forma ſcil. poel רוֹשֵׁשׁ depauperare: Bu. ma. ad egeſtatem redegit, excidit: Av. ſeu exterminavit

navit, ita ſcil. ut non ultrà civitates habitentur, nec ſint in illis poſſeſſiones aut hæreditates, &c. prout quidam exponunt, Merc. Prout occ. in fut. piel 3. ſ. m. loco ſeq. יְרַשֵּׁשׁ depauperabit, Jerem. 5. 17. In pual רֻשַּׁשׁ depauperari: ad egeſtatem redactus eſt ſeu pauper factus eſt. &c. Pag. Prout occ. in præt. pual 1. pl. loco ſeq. רֻשַּׁשְׁנוּ depauperati ſumus, Mal. 1. 4. In hitpael ex forma poel. הִתְרוֹשֵׁשׁ pauperem ſe fingere: Bu. ſeu oſtendere: pauperem ſeu paupertatem præ ſe ferræ: Pag. ſeu pauperem ſe ſimulare; Coc. prout occ. in part. hithp. ſ. m. (hæc autem geminata poſſunt etiam eſſe à rad. רָשַׁשׁ; juxta R.D. Pag.) loco ſeq. מִתְרוֹשֵׁשׁ pauperem ſe fingens Prov. 13. 7. Atque inde ex hac rad. רוּשׁ ſunt nomina ſeq. 1. no. רָאשׁ vel interdum cum epentheſi literæ aleph, רָאשׁ m. pauper: Pag. Bu. Av. πένης: Coc. indigens; non habens, vel qui licet extra eſt, aut prorſus non habet hereditatem vel poſſeſſionem: Merc. Cev. Av. prout occ. in ſ. m. abſque aleph locis ſeq. רָשׁ pauper, 1Sam. 18. 23. Prov. 14. 20. 18. 23. 19. 1, 7, 22. 28. 3, 6. 29. 12. Eccl. 4. 14. 5. 7. ſed in forma cum aleph epenthetico occ. ſimpl. & cum הַ dem. præf. הָרָאשׁ pauper, 2Sam. 12. 1. Prov. 10. 4. הָרָאשׁ pauper, 2Sam. 12. 4. & rurſus in forma abſque aleph cum הָ, נָ, לָ, & לְ præf. ut ſeq. הָרָשׁ & pauper, Proverb. 13. 8. וְרָשׁ & pauper, Pſal. 82. 3. Prov. 22. 2. לָרָשׁ pauperi, Prov. 17. 5. 28. 27. וְלָרָשׁ & pauperi, 2 Sam. 12. 3. & in forma pl. m. occ. ſimpl. cum aleph penult. ſed cum דִּ præf. cum kamets tantùm, abſque aleph in penult. ſic: דָּרָשִׁים pauperum, Prov. 13. 23. בְּרָשִׁים in pauperes, Prov. 22. 7. item 2. hinc etiam no. רִישׁ, vel רֵישׁ, vel רֵשׁ, vel cum epentheſi aleph רֵאשׁ, pauperias, pauperies, egeſtas, penuria mendicitas: Pag. Bu. &c. Prout occ. in forma cum jod poſt chirek & tseri, vel cum aleph poſt tseri ſimpl. ut ſeq. רִישׁ pauperias, Prov. 28. 19. רֵישׁ pauperias, Proverb. 13. 18. רֵאשׁ idem, Prov. 30. 8. ut & cum הַ, pro הָ, ob pauſam, vel cum jod, vel cum aleph penult. poſt tseri, ſed cum וֹ & ם, aſſ. poſt jod ſequens tseri in penult. ut ſeq. רֵישֵׁךְ paupertas tua, Prov. 24. 34. רֵאשֵׁךְ idem, Pro. 6. 11. רֵישׁוֹ paupertatis ſuæ, Prov. 31. 6. רֵישָׁם paupertas eorum, Prov. 10. 15. item hinc etiam quidam volunt eſſe no. רוּשׁ m. toxicum: juxta R.D. Deu. 32. Uva eorum, vel potiùs, uvæ eorum, uvæ רוּשׁ toxici. Cætera verò ſunt cum aleph, רֵאשׁ idem: ſunt enim qui dicunt, quòd in capite aſpidis eſt venenum, aut toxicum, & propterea appellari רֵאשׁ, quod caput ſignificat. Eſt & toxicum, quod eſt genus herbæ cujus ſuccus toxicatus immiſcetur aquæ, quæ accepta interimit hominem, & appellatur aqua רֵאשׁ, ut habes in radice רֵאשׁ: Pag. Kimchi de miſtione nihil dicit, ſed ſolùm aquam toxici, מֵי הָרֵאשׁ Jer. 8. 14. dici aquam vel ſuccum qui ex hac herba exprimitur, quo eum potionant quem volunt interimere: & ideo appellatur aqua toxici: herba venenatiſſima, noſtris, ut dicunt, terris ignota. Forſan eſt cicuta, vel aconitum, aut ſimilis herba lethalis, Merc. Cev.

Rad. 3ל. רָזָה eſt macere, maciare, i. e. macrere, ſeu macreſcere: h. e. macrum fieri; vel tranſitivè attenuare: Pag ſeu emaciare, & macilentum reddere: Merc. Maciavit, emaciavit, macrum reddidit, ad extremam maciem perduxit. Hinc aſpiratione mutatâ in g, fit gracilis: Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal. 3. ſ. m. loco ſeq. רָזָה emaciavit, Zephan. 2. 11. in niphal נִרְזָה emaciatus eſt, macruit, ſeu marcuit: Pag. Bu. &c. prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. loco ſeq. יֵרָזֶה emaciabitur, Iſa. 17. 4. atque inde ſunt nomina 1. no. á ſ. m. רָזֶה macilentus: inde no. in ſ. f. quod occ. locis ſeq. רָזָה macilenta, Num. 13. 21. Ezech. 34. 20. item 2. hinc etiam no. cum jod poſt chirek pro 3. rad. he, ſignificans maciem, macilentiam, &c. & occ. loco ſeq. רִזִי macies, Iſa. 24. 17. item 3. hinc etiam no. maſc. cum nun beemant. in fine poſt vau cholem ſignificans etiam maciem aut macorem, &c. quod occ. locis ſeq. רָזוֹן macies, Pſal. 106. 15. Prov. 14. 28. Iſa. 6. 17. Mic. 6. 10. Ad hanc etiam rad. רָזָה quidam referunt no. cum thau heemant. ab initio. viz. תְּרָזָה f. Ezech. 44. 14. quod Cedri ſpeciem eſſe putant. á tenuitate, quòd licet procera ſit tamen gracilis, non frondoſa nec reſinâ pinguis: Merc. vel pinus, a gracilitate. Sed Hieron. vertit ilicem: Av. Eſt ſpecies arboris quæ cum אֵלוֹן jungitur: & cupreſſus à quibuſdam vertitur. Coc. Sed de eo vide etiam rad. תָּרַז: Merc. Bu. Lex. ad illam enim rad. ſub thau radicali communiter refertur.

Rad. 36. רָזַח eſt, lugere: unde מְרָזֵחַ luctus: Pag. neſcio unde quidam recentiorum, coctionem, vel elixationem exponant, qualis fit in mortuorum exequiis; unde &, pro taberna transferant: faciunt convenire cum verbis רָחַת & זָרַח. Alii pro convivio exponunt, ut infrà habes: Merc. רָזַח pranſus eſt in exequiis mortuorum, & in luctibus ſuper mortuos. Hinc ἀειστάω prandeo, ἀριστίζω prandium præbeo, & ἄριστον prandium. Non autem venit hæc rad. verbaliter in textu: Av. Sed inde eſt 1. no. illud præced. cum mem heemant. מִרְזַח m. quod eſt אֵבֶל luctus, juxta R.D. vel curator, aut deſignator funebris, juxta quoſdam; qui ſcil. informat de omnibus quæ ad luctum & parentalia pertinent: Bu. Lex. vel ſubſtantivè, prandium convivium quod habetur in exequiis mortuorum, ad conſolandum ſuperſtites: Av. prout occ. hoc no. ſic: Jer. 16. 8. Ne ingrediaris domum מִרְזַח luctus, &c. Sed Hieron. exp. in domum convivii; quod ſcil. fit in exequiis mortuorum. Et ſic R. Sal. exp. in domum מִשְׁתֶּה convivii: Pag. ſcil. funebris: Sed Kimchi exp. in domum אֵבֶל lugentis: idque inquit, juxta priſcos Hebræos: vide Kethuboth, fol. 69. 1. Bu. Lex. Kimchi, בֵּית אֵבֶל domum luctûs: Coc. (In domum) lugentis: Bu. Conc. Item 2. hinc etiam no. cum mem itidem heemant. & chirek ſub ſe (no. autem præced. habet pathach ſub mem) viz. מִרְזָח m. luctus: Pag. luxus funebris: Bu. Lex. Prandium, convivium, ἄριστον prandium ſplendidum: Av. Prout occ. hoc no. in forma ſ. m. conſtr. ſic: Am. 6. 7. וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים Et appropinquabit luctus ſe extendentium (minùs rectè quidam extenſionum vel ſuperfluitatum Mer.) in lectis ſuis, & deliciis affluentium: vide etiam in rad. סָרַח. Pag. Et recedat luxus luxuriantium: & ſic R. Sal. Et amovebitur convivatio luxurioſorum: & probat ex veteribus hanc vocem Mirzach, idem eſſe quod convivium. Sed Ab. Ezra exp. Canticum: quibuſdam eſt, deſignatio, apparatus ſcil. omnis convivalis propter mortuos, Bu. Lex. Et recedet convivium luxurioſorum: Av. vel, recedet epulatio putreſcentium: R. Sal. מִרְזָחִין explicat מִשְׁתָּאוֹת convivia. Is obſervat in Talmude

Talmude id uſurpari de conviviis in honorem divorum inſtitutis; ut in honorem Baalphegor. Cocc. Tunc, amovebitur deſignatio redundantium: i. e. deſcriptio illa quæ in conviviis accuratiſſimè ſolebat fieri à modiperatoribus & magiſtris conviviorum; ordines convivantium, triclinia, fercula, cantiones, pocula, unguenta, coronas, odoramenta, & reliquum luxum moderantibus. Jun. qui priorem textum ſic explicat: Denique (in) domum convivii ne ingreditor: convivii, viz. ullius quod celebretur hilariter inter populares. Nam in verſu præced. prohibentur comites qui funus proſequuti fuerint ut non conficiant filicernium, i. e. cænam, quà veteres funus exſequuti utebantur ad conſolandos proximos & neceſſarios mortui: ſic Ezech. 24. 17. & ſeq. Jun.

Rad. 27. רָמַם per metath. eſt idem quod רָמַז: quod apud doctores Hebræos eſt, annuere, innuere, indicare oſtendere: juxta R. D. & A. E. Unde & Targum, Prov. 10. 10. pro קוֹרֵץ annuit oculo; habet רָמַם qui annuit, &c. Quidam conferunt cum tranſp. זָרַם inundare, & זָמַר pſallere: item cum רָזַח, quod exponunt elixare; quòd hæc tria celerem & raptum motum deſignent: ſed Satis eſt conferre hoc verbum רָמַם cum Chaldæo רְמָא: Merc. Spectavit, collimavit, Bu. Lex. Annuit, repreſentavit, ſignificavit; idem quod רְמָא in Targum & apud R. R. Av. i. e. innuere, nutu deſignare, collimare, &c. Cocc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal, à 3. ſ. m. יִרְוֹם, vel יִרְמֹ in 3. pl. m. cum nun parag. add. ſic; Job. 15. 12. וּמָה־יִרְזְמוּן עֵינֶיךָ. Et quid innuent, pro innuunt, (vel nictant, celeriter ſcil. & ſubtiliter: Merc.) oculi tui? Pag. Et quid collimant, quid innuunt, vel quorſum ſpectant, oculi tui? Bu. Lex. Et cur oculi tui annuent? Av. quò collimant oculi tui? vel, quid deſignant? Chald. יִרְמְזוּן innuunt: nam qui collimat, innuit: Cocc. Aut, quid collimant oculi tui? i. e. quid ſpectas? quo ſtudio tranſverſus rapetis? Metaphora à jaculatoribus ſumpta. Jun.

Rad. 38. רָזַן; inde No. רוֹזֵן quod eſt עָזַר princeps, & מָלַךְ rex; juxta R. D. Pag. רוֹזְנִים ex locorum circumſtantia quidam colligunt proximum à regibus gradum obtinuiſſe, videriquè dictos ab intellectûs ſubtilitate in rebus cognoſcendis, & decidendis cauſis, qui leges etiam & jura conderent, & conſultationibus gravioribus præeſſent: a radice רָזַן. Nam עָזְרִים principes, ut vertuntur, leviorum in aula officiorum putant obtinuiſſe adminiſtrationem, ut laniis, piſtoribus, pecoribus, tributis, & id genus rebus fuiſſe præfectos: quùm רוֹזְנִים eſſent, quales in aulis ſunt conſiliari, legis periti, vel legiſlatores. Sed vera nominis ratio ignoratur: & forſan etiam ſummi hoc nomine ſignificabantur; Singulare tamen non memini me legere: quod eos adjuvat qui priorem ſententiam tuentur: vernaculè, dictione generali, poſſumus reddere, Seigneurs. Merc רוֹזֵן eſt princeps, ſtrenuus, conſiliarius, qui proximus eſt regi; cognatum רָזַן ſereni & ſtrenui duces. Hinc per Metath. τρηχύς, & τραχὺς; i. e. aſper, durus, acutus; & Lat. ſtrenuus, ſerenus, &c. Legitur autem hoc No. tantùm pluraliter, Av. viz. in forma pl. m. רוֹזְנִים principes, dominatores: Pag. Bu. Apparet ex locis ubi legitur, hoc No. pl. latiùs ſignificare, quàm reges: puto notari principes qui ſecundùm regem ſunt, quales & כּוֹתְנִים dicuntur: Cocc. Prout occ. hoc no. in hac forma plur. maſc. ſimpl. & cum ן & וֹ præf. ut ſeq. רוֹזְנִים dominatores. Jud. 5. 3. Iſ. 40. 23. זֹרְזְנִים & dominatores, Pſ. 2. 2. Pro. 8. 15. Hab. 1. 10. וְרוֹזְנִים & dominatorum, Prov. 31. 4. Item hinc etiam ex hac rad. רָזַן quidam ducunt No. רוֹזֵן m. rex, princeps, dominator; plerique vero Hebræorum maciem exponunt, á rad. רָזָה: nempe rex, aut princeps, ſine ſubditis macie atteritur: Bu. Lex. principatus, ducatus: nam in no. רוֹזֵן nun á tergo eſt radicale; Av. 70. vertunt רוֹזֵן & רָזַן σατράπας, ἄρχων, δυνάστας, τύραννον: Cocc. Prout occ hoc no ſic: Prov. 14. 28. בְּאֶפֶס לְאֹם מְחִתַּת ubi non (fuerit) populus, terror רָזַן principis: Pag. & ſic omnes Hebræi hoc no. ſumunt pro præced. רוֹזֵן principe: ſolus R. Levi exp. in notione tenuitatis: qui ſcil. attenuationem afferat: á רָזָה ſuprá. Quidam, timor tenuitatis, i. e. timenda eſt tenuitas: ſed plus dicit. Merc. Ubi verò nullus eſt populus, ibi eſt conſternatio principatûs: Av. In defectu populi, conſternatio principis: præcedit מֶלֶךְ rex: principem ergò notat, á quo multitudo dependet. Cocc. (In multitudine populi, eſt decor regis) at defectu nationis, contritio dominatoris, ſcil. advenit. Jun. vide etiam hoc no. רוֹזֵן inrad. רָזָה.

Rad. 39. רָחַב eſt, dilatare: Pag. vel dilatari; Merc. Bu. Lex. nam ſemper eſt neutrum in kal, latum eſſe, latum fieri. Sunt qui conferant cum רָהַב ſuprá. Opponitur verbo צוּר; de quo etiam ſuprá Merc. 70. vertunt πλατύνεσθαι, vel πλατυνθῆναι, dilatatum eſſe: Cocc. Latus, dilatatus, amplificatus eſt. Cogn. cum רָחַף agitavit, vel movit dilatando ſe; item cum בָּרַח fugit in amplum locum, ſeu in latum campum. Av. In Bu, Conc. hæc rad. duo ſignif. 1. eſt, dilatare, vel ri; prout occ. In præt. kal 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. רָחַב dilatatur, 1 Sam. 2. 1. וְרָחַב & dilatabitur, Iſ. 60. 8. Et in 3. ſ. f. præt. kal cum ו cop. præf. loco ſeq. וְרָחְבָה & dilatabatur, Ezec. 41. 7. In Niphal נִרְחַב idem cum kal, Bu. dilatatus eſt, amplificatus eſt. Av. Prout occ. in part. Niph. ſ. m. loco ſeq. נִרְחָב latum, Iſa. 30. 23. In hiphil, eſt activum, dilatare, Bu. late fecit, dilatavit, amplificavit: & ſine accuſ. exponitur, fecit dilatationem, fecit amplitudinem, &c. Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. vel, plenè cum jod; vel def. cum chirek tantum abſque jod hiph. in ult. Et in 3. ſ. f. plenè; ut ſe. הִרְחִיב dilatavit, Gen. 26. 22. Hab. 2. 5. הִרְחִיב latum fecit, Iſa. 30. 33. הִרְחִיבָה dilatat, Iſa. 5. 14. Item in 2. ſ. m. & fæm. præt. Hiphil occurrit ſimpl. ſed in 1. ſ. cum ו Conv. & rurſus in 2. pl. ſimpl. ut ſeq. הִרְחַבְתָּ latum feciſti, Pſal. 4. 2. הִרְחַבְתָּ dilataſti, Iſa. 57. 8. & dilatabo Exod. 34. 24. וְהִרְחַבְתִּי latum faciunt, Pſal. 25. 17. In part. hiph. ſ. m. occ. loco ſeq. מַרְחִיב dilatans, Deut. 33. 20. In infin. hiph. occ. etiam ſimpl. loco ſeq. הַרְחִיב dilatare, Amos 1. 13. Et in imper. hiph ſ. m. pro plena forma הַרְחִיב, vel cum tſeri הַרְחֵב; occ. cum ſegol in ult. ob maccaph. ſeq. ut & in ſ. f. occ. vel plene cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut ſeq. הַרְחִבִי dilata, Pſal. 81. 11. הַרְחִיבִי Iſa. 54. 2. הַרְחִבִי dilata, Mich. 1. 16. In fut. hiph. occ. 2. & 3. ſ. m. ut & 2. pl. m. ſimpl. ſed in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ut ſeq.

seq. תִּרְחִיב dilatabis, 2 Sam. 22. 37. Pſal. 18. 37.. 119. 32. יִרְחִיב dilatabit, Deut. 12. 20.. 19. 8. Prov. 28. 25. תַּרְחִיבוּ dilatatis, Iſa. 57. 4. וַיַּרְחִיבוּ & dilatarunt, Pſal. 35. 21. Atque inde, ex hac rad. רֶחַב, ſunt nomina ſequentia: 1. no. adject. רָחָב m. latus, amplus, ſpatioſus, πλατὺς: Pag. Bu. &c. prout occ. in abſol. forma ſ. m. ſim. ſed in ſim. conſtr. (cum ſcheva ſcil. & pathach) ſimpl. & cum ו cop. præf. רָחָב latus amplus, Job. 30. 14. רְחַב amplus, Prov. 28. 25. יְרֹחַב & latus, Pſal. 101. 8.. 104. 25. Prov. 21. 4. Et in plur. à forma pl. m. abſol. רְחָבִים ampli, ſpatioſi &c, occ. in forma pl. m. conſtr. ſic: Iſa. 33. 21. יְאֹרִים רְחֲבֵי ſlumina lata locis: Pag. vel, rivi ſpatioſi, lati, ſpatiis: Merc. ſeu ampli ſpatiis: Bu. Lex. Amnium ſpatioſorum: Cocc. Rivorumque amplorum ſpatiis: Jun. Sed ſæpiùs occurrit in forma ſinguläri fæm. viz. ſimpliciter & cum ו, הַ, וְהַ, & בְּ præf. ut ſeq. רְחָבָה latum, Pſal. 119. 96. & lata. Exod. 3. 8. Nehem. 4. 19. Job. 11. 9. הַרְחָבָה lata, Neh. 3. 8.. 9. 35.. 12. 38. Jer. 51. 58. וְהָרְחָבָה & lata, Ezech. 23. 32. בָּרְחָבָה in lata terra, Pſal. 119. 45. Cujus abſol. formæ, forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. locis ſeq. רְחַבַת lata, Geneſ. 34. 21. Jud. 18. 10. 1 Chron. 4. 40 Neh. 7. 4. Iſa. 22. 18. Item 2. hinc etiam No. ſubſtant. רֹחַב amplitudo, ſpatioſitas, &c. Pag. Bu. &c. eſt formæ cum duplici pathach inſtar שַׁעַר porta: Pag. prout occ. in forma ſ. m. ſimpl. & in plur. ab abſol. forma pl. m. רְחֹבִים latitudines: in pl. m. conſtr. ſimpl. etiam ſic; רְחֹב latitudo, Job. 36. 16. רְחֹבֵי latitudines; Job. 38. 18. Item 3. hinc etiam No. itidem ſubſtant. viz. רֹחַב m. idem, amplitudo, latitudo, &c. prout occ. ſimpl. Exod. 26. 16. & 36. 21. &c. Iſa. 8. 9. Ezech. 40. 5, 6. 7. &c. in 40. circ. l. & cum ו cop. præf. וְרֹחַב & latitudo: Exod. 26. 2, 8. 1 Reg. 4. 29. Job. 37. 10. Ezech. 40. 2, &c. in 40. circ. l. Item occ etiam hoc no. cum הַ, וְהַ, & בְּ præf. וְהָרֹחַב & latitudo. Ezech. 42. 2. בְּרֹחַב in latitudine, Exod. 38. 18. Ezech. 42. 10. בְּרֹחַב in latitudine, Ezech. 48. 15. Sed cum affixis, cholem mutatur in kam. chat. & pathach in ſcheva ante affixa; ut cum ו aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ה aff. ſimpl. & cum ו & יִ præf. ſed cum ו, aff. abſque præf. prout ſequuntur: רָחְבּוֹ latitudo ejus, Exod. 25. 10, 23.. 37. 1, 10.. 38. 16.. 39. 9. 30. 2.. 37. 25.. 38. 1. 1 Reg. 6. 2, 3.. 7. 2, 6. 2 Chron. 4. 1.. 6. 13. וְרָחְבּוֹ & latitudo ejus, 2 Chron. 3. 8. Ezec. 40. 20. רָחְבָּהּ latitudo ejus, Ge. 6. 15. Ex. 25. 17.. 37. 6. Deut. 3. 11. 1 Re. 6. 6.. 7. 27. Zac. 2. 2. וְרָחְבָּהּ & latitudo ejus, Za. 5. 2. וּלְרָחְבָּהּ & in latitudinem ipſius, Ge. 13. 17. רָחְבָן latitudo ipſarum, Ezec. 42. 11. Item 4. hinc etiam no. cum mem hœtenant & ſægol ſub ſe, viz. מֶרְחָב m. idem cum præced. latitudo, amplitudo: locus latus, amplus & ſpatioſus: Pag. Bu. &c. prout occ. in ſ. m. cum בְּ & לְ pro הַ & לָה dem. præf. ſic: בְּמֶרְחָב in latitudine, Pſal. 31. 9.. 118. 5, Hoſ. 4. 16. לַמֶּרְחָב in latum, 2 Sam. 22. 20. Pſal. 18. 20. In plur. ab abſol. forma מֶרְחָבִים latitudines, &c. occ. in pl. m. conſtr. cum ל præf. loco ſeq. לְמַרְחֲבֵי pro latitudines, Hab. 1. 7. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. רָחַב ex Bu. conc. eſt in no. רְחוֹב com. gen. platea: Pag. Bu. &c. viz. lata propriè: Bu. Lex. platea ampla, à latitudine nomen accipiens: Av. 70. πλατεῖα: h. e. forum, ſpatioſus locus; platea, locus latus vacuus: quales ad portas erant, in quibus tum res venales, ex agro allatæ, tum judicia, tum conventus populi. Differunt רְחוֹבוֹת, שְׁוָקִים, חוּצוֹת; hoc enim notat latiora ſpatia iſtud compita & vias latiores omnes, etiam in quibus res promercales proponuntur: illud vias & locos extra domos & urbem ipſam, Ideoque primum latiſſimè ſignificat, ſecundum minùs latè, tertium tantùm notat ſpatioſos locos. Cocc. Ordine verò conc. ſic venit hoc no. in forma ſim. ſimpl. & cum ה dem. præf. רְחוֹב platea 2 Chr. 32. 6. Eſth. 4. 6. Ezec. 16. 24, 31. Dan. 9. 25. הָרְחוֹב platea Neh. 8. 1.. 8. 3. Sed occ. etiam hoc no. in forma ſ. m. cum בְּ, כְּ, וְכְּ & מִ præf. ut ſeq. בָּרְחוֹב in platea, Gen. 19. 2. Jud. 19. 20. Job. 29. 7. Iſa. 59. 14. בִּרְחֹב in platea, Jud. 19. 15. 19. 17. Ezr. 10. 9. Eſth. 6. 9, 11. וּבָרְחוֹב & in platea, Neh. 8. 17. לִרְחוֹב in plateam, 2 Chron. 29. 4. מֵרְחוֹב è platea, 2 Sam. 21. 12. Item occ. etiam in forma. ſ. m. cum ה aff. ſimpl. & cum מִ præf. רְחֹבָהּ plateæ ejus Deut. 13. 16. מֵרְחֹבָהּ á platea ejus, Pſal. 55. 12. Et in forma pl. f. occ. etiam ſimpl. & cum ו, הַ, בְּ, וְכְּ & מִ præf. ut ſeq. רְחֹבוֹת plateæ, Prov. 22. 13. Am. 5. 16. וּרְחֹבוֹת & plateæ Zac. 8. 5. הָרְחֹבוֹת plateas, Prov. 26. 13. בָּרְחֹבוֹת in plateis, Prov. 1. 20.. 5. 16. 7. 12. Nah. 2. 5. בִּרְחֹבוֹת in plateis Lam. 2. 11, 12. Zach. 8. 4. וּבָרְחוּבוֹת & in plateis, Cant. 3. 2. מֵרְחוּבוֹת è plateis Jer. 9. 21. Quæ forma pl. f. occ. etiam cum בְּ præf. & יְ aff. ut & cum בְּ præf. ante יְ aff. ut ſeq. בִּרְחוֹבוֹתַי in plateis noſtris, Pſal. 144. 14. Lam. 4. 18. בִּרְחוֹבוֹתֶיהָ in plateis ejus, Jer. 5. 1.. 49. 26.. 50. 30. Zach. 8. 5. וּבִרְחוֹבוֹתֶיהָ & in plateis ejus, Iſa. 15. 8. Jer. 48. 38. De hac radice רָחַב locus primus venit notandus ad præt. hiph. viz. Pſal. 4. 2. In anguſtia, vel anguſto ſcil. loco הִרְחַבְתָּ לִי dilataſti mihi, ſeu dilatationem feciſti mihi; eſt nim. præt. pro fut. inquit R. D. quia res erat ac ſi fuiſſet facta; & ſic ſpiritus ſanctus illuſtrabat ejus linguam, ut diceret. Dilataſti mihi, Pag. vel latum feciſti, conſolando ſcil. & liberando me. Triſtitia animum contrahit, ut lætitia & liberatio cor dilatat & frontem ſeu faciem exhilarat, Prov. 15. Sic Paulus ſæpè inter ſe opponit anguſtiam & latitudinem: ut 2 Cor. 1. Qui conſolatur nos in omni anguſtia noſtra, &c. etſi diſertè verbo dilatandi non utitur; Merc. in arcto dilataſti mihi: Cocc. Bu. Lex. lamed eſt cum dageſch, dicto אֲמֶי מֶרְחָיִם i. e. dageſch veniens á longinquo: quod initiali literæ poſt than penacutum, imprimi ſolet: ex Bu. Lex. Item de hoc verbo notandum quòd interdùm veniat intranſitivè: ut Pſal. 25. 17. צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ Anguſtiæ cordis mei dilatant ſe; Bu. Lex. vel dilatatæ ſunt: Pag. ſe dilatarunt, reciprocè; i. e. auctæ ſunt admodùm timores mei & anxietates meæ. Cocc. Alii verò tranſitivè, ſic, Anguſtiæ, &c. dilataverunt, ſcil. locum & terminum, in corde meo, præ earum multitudine: & ſic R. D. Dilataverunt ſedem ſuam in corde meo: h. e. multæ ſunt. Sed ſunt etiam qui putant לְבָבִי cor meum, eſſe Pahul, i. e. ſubjectum patiens: h. e. Anguſtiæ dilataverunt cor meum. Pag. Dilatant (ſe:) i. e. tam latè occupant ac animus quaſi præfocetur: Jun. Item de no. רֹחַב, locus 1 Reg. 4. 29. notandus: qui ſic ſe habet וְרֹחַב & latitudo cordis

dis ſicut arena, quæ eſt ſcil. juxta littus maris: (vel, & latitudinem & mox, & arenam, vel, arenæ, &c. Merc.) prout exp. R. D. In cunctis rebus, quibus operatur intelligentiâ, erat illi cor latum. Pag. in illis, i. e. ad illa capienda. Nam illud, inſtar arenæ, non eſt ſubjectum, h. e. non refertur, ad latitudinem cordis, ſeu ad cor latum; ſed id quod referendum fuit, ſcil. ad cor ipſum, quod ita latum dicitur, res menſurabilis, ſcil. eſſe debuit: non numerabilis, qualis eſt arena. Atque ſic, aliàs latitudo intelligentiæ, ſeu ſapientiæ tribuitur: ut Job. 11. 9. Et lata, ſcil. eſt Dei ſapientia, magis quam mare. At illud, inſtar arenæ, refertur ad omnes res illas in quibus eſſet neceſſaria intelligentia: Cev. quæ quidem res ſunt ſicut arena, quæ eſt juxta littus maris. Atque ad has omnes erat Salomoni latitudo cordis. Et ſic, Pſal. 147. 5. (Et) intelligentiæ ejus (dandi caſu) non (eſt) numerus: ac ſi dicat, Rebus, de quibus eſt (vel erat) illi intelligentia, non (eſt) numerus. Nam ſubjectum intelligentiæ, ſeu id ad quod refertur intelligentia, eſt inveſtigatio: ut liquet ex Iſa. 40. 28. Non eſt inveſtigatio intelligentiæ ejus: i. e. rebus quas ipſe intelligit. Quod ergo dicit, & latitudo cordis, &c. non refertur ad ſubjectum latitudinis cordis, ſed ad res quas ipſe intelligebat, quæ erant ſicut arena, &c. Arena itaque non eſt ſubjectum menſuræ, i. e. menſurabilis: ſed ſubjectum numeri. Et quamvis ſit ſcriptum, Hoſ. 1. 10. Sicut arena maris quæ non menſurabitur, neque numerabitur: dixit tamen in principio verſûs: Et erit numerus filiorum Iſrael ſicut arena, vel arenæ. Et latitudo dicitur de re menſurabili, non de re numerabili: & eſt ſenſus, quòd erat ei latitudo in omnibus rebus ſapientiæ, i. e. intelligibilibus, quæ ſunt ſicut arena. Et doctores inquit, exponunt, ſicut arena eſt ſepes mari, itidem ſapientia erat ſepes Salomoni. Pag. Merc. Cev. Item notandum quòd quidam ſumunt adject. ſem. ſupra cit. viz. רְחָבָה (á maſc. רָחָב latus, lata &c.) pro no. ſubſtant. viz. pro latitudine: & ſic ſumunt illud cum בְּ præf. in loco, Pſal. 119. 45. Et ambulabo בִּרְחָבָה in latitudine: i. e. in loco lato: Pag. atque ita Kimchi nomen eſſe putat loci lati: ſed quid ſi ſit adjectivum per eclipſin, ut latinè dicimus ambulare recta, via ſcilicet: vel certè & illud ſubſtantivum evaſerit ex adjectivo ut alias ſæpè: Merc. Cev. Item locus, Prov. 28. 25. varie explicatur, ut ſequitur רְחַב נָפֶשׁ latus animo, i. e. animoſus miſcebit litem: Hieron. qui ſe jactat & dilatat, jurgia concitat. A. E. Latus animo, i. e. is cujus animus eſt latus nec timet á Deo, miſcebit litem; R. Levi, Is cujus animus eſt latus cuique concupiſcentia, ut proſequatur concupita, robur præſtat, miſcebit litem ex parte ſui: Pag. vel certè, Illi cujus animus latus eſt: (id eſt, qui ambitioſè atque á vidè multa ardet, & captat,) atque ipſa concupiſcentia, aut vis illa, ſeu impetus, quo ipſe perſequitur concupiſcentias, ſeu optata, illi, inquam, occaſionem præbebit, ut ipſe adversùm ſe litem miſceat. Siquidem illa non ſuppetent: & opus erit dum ille proſequitur earum aſſocutionem, ut admittat adversùs homines, ſeu alios, quod in eum miſcebit litem adversùs ipſum, ſeu ipſi adversùs ipſummet litem miſceat. At qui fidit Domino; & eò confert & dirigit omnia ſua deſideria, ipſe impinguabitur, dum aſſequetur ea in quibus acquieſcet. Porrò ille idem addit & aliam expoſitionem; quâ latum animâ, ambitioſum, & jactabundum, exponit, qui auram captet popularem, vanâ opum oſtentatione; & luxu, ſua temere profundens, & in quoſlibet diſſipans, ut quamplurimos ſibi devinciat. Ille tandem, inquit, conſumptis facultatibus, litem in alios inſtituet, &c. Cev. Targ. Vir latus miſcet lites: Pſal. 101. 5. Elatum oculis, וּרְחַב לֵבָב & latum corde, hunc non potero, (pro, poſſum,) ſcil. ferre, 70. Superbo oculo, & inſatiabili corde, cum hoc non edebam. Vel, ſuperbum oculis, & latum corde, cum hoc eſſe non potero. Pag. Præſtaret in nominativo dicere, ſuperbus, &c. Eſt ubique Hebraiſmus. Merc. R. Sal. Elatum &c. hunc ferre non potero, ut ſit ſocius meus: ne illius opera diſcam. At A. E. hoc pacto exponit; Latum corde, i. e. valde ſapientem, non potero excidere illum, aut, non prævalebo, ut excidam illum; quia ſapientiâ ſuâ, & ſeſe, & ſua cuſtodiet. Et ſunt qui exponunt, Non potero videre illum. Targ. Cum illo qui ambulat in ſuperbia oculorum, non habitabo in ſeculum, i. e. nunquam habitabo. R. D. Elatum, &c. Dixit R. Sal. Prov. 21. 4. Elatus oculis, וּרְחַב־ & latus corde, &c. ut ſuperiùs; i. e. gentem cujus oculi ſunt elati, & elevati, ut concupiſcibilia hujus mundi aſpiciant, cujus cor eſt latum, i. e. quæ cor ſuum in illis dilatat: Pag. h. e. quæ illis locum dilatat, (ſeu, ſpatioſum dat) in corde ſuo, & illa meditatur: &, poſtquam ejus oculi atque cor in illis ſunt, illa perſequitur: Merc. contra illud quod ſcriptum eſt, Num. 15. 39. Et non explorabitis, ſeu inquiretis, poſt cor veſtrum, & poſt oculos veſtros, poſt quos vos fornicamini. Dicunt enim doctores Oculus & cor explorans, ubi aliquid attentiùs ſpeculantur, ſunt licitatores, ſeu proxenetæ, aut mediatores, peccati: Hunc non potero, ſcil. videre, vel ferre: Pag.

Rad. 40. רֵחַיִם eſt, mola, ſcil. piſtrina, conſtans duobus lapidibus molentibus, ſuperiore & inferiore; ideoque eſt dualis numeri: Cogn. cum רוּחַ & רֵיחַ odor: nam mola inſtar venti & a vento velociter movetur, ut & farina etiam quæ molitur odorem ſpirat gratum. Ita Av. qui ſolus hanc vocem hîc ſtatuit radicalem. Reliqui enim referunt ad rad. רֵיחַ, quam vide, cum ejus locis, ibi deſcriptam.

Rad. 41. רָחַל; inde eſt No. רָחֵל f. ovis, fœmina proprie: agna: Pag. Bu. &c. Prout occ. in f. f. cum לְ præf. & in abſol. forma pl m. (licet ſit gen. fœm.) ſimpl. & cum הֵ dem. præf. ſed in forma pl. m. conſtr. (á ſimplice רְחֵלַי) cum וּ aff. ut ſeq. וּרְחֵל & ſicut ovis, Iſa. 53. 7. רְחֵלִים oves, Gen. 32. 14. הָרְחֵלִים ovium, Cant. 6. 6. רְחֵלַיִךְ oves tuæ. Gen. 31. 38.

Rad. 42. רָחַם eſt, miſereri: amare, diligere: Pag. Sunt qui à viſceribus factum verbum exiſtimant, quaſi inviſcerare dicas; h. e. intimo affectu, qui viſceribus inſitus eſt, tangi et commoveri erga aliquem, intimo commiſerationis affectu quempiam proſequi quo ſcilicet matrix, quæ רֶחֶם dicitur. fœtum complectitur, tuendo & fovendo. Ac opponunt verbo גָּרַם, quod eſt devovere ab uſu communi, & è medio ſine commiſeratione tollere. In kal, ſemel invenitur, Pſal. 18. ubi ſignificat diligere, ut Chaldaicè: at in

piel

piel eſt, miſereri. Vide infrà. Illi ubique exponunt, intimis viſceribus amplecti: vel commiſerari. Sed malim, ut dixi, diſtinguere. Mat.9. redditur per, miſericordiæ affectu tangi erga. &c. Luc.15. per, miſericordiâ moveri, quod Græcè eſt σπλαγχνίζεσθαι, in Novo Teſtamento paſſim. unde & in Cantico Zachariæ, per viſcera miſericordiæ, &c. utràque voce conjunctà. Conſtruitur cum עַל, & interdum cum accuſativo. Latinè, miſerari ſeu commiſerari aliquem vel, miſereri alicujus: Merc. Dilexit, propriè ex intimis viſceribus, quaſi ductum à no. רֶחֶם uterus, qui tenerrimo affectu fœtum complectitur; Bu. Lex. intimè diligere: Coc. Mirè dilexit, mirificè adamavit, ſummo ac intimo amoris affectu dilexit; tactus eſt viſcerum commiſeratione. Eſt cogn. cum רָחַם, ferbuit, inſtar vini meraciſſimi. Hinc per Metath. eſt ἱμείρω defiderium; ἱμείρω, -ομαι; amo. cupio mirificè: ἱμερτὸς & ἱμερόεις, amabilis: & lat. mirus, a, um. &c. Av. in Bu. Conc. rad. hæc רֶחֶם tria ſignif. 1. eſt, diligere, miſereri; prout occ. in fut. kal à 3. ſ. m. יְרַחֵם vel יְרַחוּם intimè diliget, &c. in 1. ſ. à ſimplice forma אֶרְחַם vel אֶרְחָם, intime diligam: cum ה aff. ſic legitur, Pſal. 18. 2. אֶרְחָמְךָ diligam te, Domine. &c. ubi cheth eſt cum kam. chat. juxta R. D. ſicut & illud, Pſal. 42. 7. אֶזְכָּרְךָ memor ero tui. A. E. exp. in priori ſignif. viz. miſerendi: & vult eſſe intranſit. hoc ſenſu: Quæram miſericordiam (ſive miſericordiam conſequar, optativè ſcil.) à te: Domine: ſicut in Jer.10.20. Filii mei יָצְאוּנִי egreſſi ſunt ex me: & Jer.20.7. חָזַקְתַּנִי fortior fuiſti me. Sed plerique exp. tranſitivè: diligam te; nam Targum pro Heb. אֹהֵב amavit, habet רְחֵם. Et ſic R. Sal. & Hieron. &c. Pag. Ex intimis viſceribus diligam te: Bu. Lex. ſeu ex intimo viſcerum affectu: Av. intimè amo te: 70. ἀγαπήσω σὲ. Kimchi cenſet legendum אֶרְחָמְךָ, ut in אֶשְׁמְרָךְ, per kamets chatuph: ſed analogia poſtulat Metheg (poſt kamets ſcil. & ante ſcheva, ut ſit kamets longum) אֶרְחָמְךָ. Videtur à רֶחֶם trahere notionem. Coc. In piel (ſæpiùs in textu uſurpatur) רִחֵם vel יְרַחֵם miſereri: Pag Bu. intimo affectu viſcerum proſequutus eſt, miſertus eſt: Av. 70. ἐλεεῖν οἰκτείρειν: ſignificationem primæ formæ intendit: maximus enim amor ſeipſo ſuperatur in miſericordia: Coc. prout occ. in præt. piel 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui ult. etiam ה, extra pauſam, & ה, in pauſa, ſunt aff. ut ſeq. רִחֵם miſeretur, Pſalm. 103. 13. וְרִחֵם & miſerebitur. Jerem.42.12. Lam.3.32. וְרִחֲמָךְ & miſereatur tui, Deut.13.17. וְרִחֲמָךְ idem, Deut.30.3. item in 1. ſ. præt. piel occ. cum ו conv. præf. at cum ה aff. fœm. abſque præf. & rurſus cum ם aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3. pl. cum ו conv. præf. & ם aff. prout ſequuntur: וְרִחֲמֹתִי & miſerebor, Exod.33.19. Ezech. 39.25. Hoſ.2.25. רִחַמְתִּיהָ miſertus ſum tui, Iſa.54.8.. 60.10. רִחַמְתִּים miſertus ſum eorum, Zach.10.6. וְרִחַמְתִּים & miſerebor eorum, Jer.12.15.. 33.25. וְרִחֲמִים & miſereantur eorum. 1Reg.8.50. in part, piel ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו. & ם aff. ſic: מְרַחֵם miſerans, miſericors, Pſal.116.5. Iſa.40.15. מְרַחֲמְךָ miſerator tuus, Iſa.54.10. מְרַחֲמָם miſerator eorum, Iſa.49.10. in infin. piel occ. ſimpl. & cum כ præf. ut & cum ל præf. & בָּם aff. poſt ſægol. ſic: רַחֵם miſerendo, Jerem. 31.20. Hab.3.1. כְּרַחֵם juxta miſereri, Pſa.103.13. לְרַחֲמָכֶם ad miſerendum veſtri, Iſa.30.18. fut. piel occ. 1. ſ. ſimpl. & cum בִּי aff. & 2. ſ. m. ſimpl.: אֲרַחֵם miſebor, Ex. 33.19. Jer.13.13.. 30.18. Hoſ.1.6.. 2.3. אֲרַחֲמֵנִי miſerebor ejus, Jer.31.20. תְּרַחֵם miſereberis, Pſa.102 14. Zach.1.12. item in 3. ſ. m. fut. piel occ. ſimpl. & cum בִּי aff. ut & cum ו præf. & הוּ aff. ſed cum ו conv. præf. habet ם aff. & rurſus cum וֹ aff. abſque præf. at in 3. pl. m. ſimpl. prout ſequuntur: יְרַחֵם miſerebitur, Iſa.9.15.. 14.1.. 49.15. Jer.21.7. יְרַחֲמֵנִי miſerebitur ejus, Iſa.17.11. וְיִרְחֲמֵהוּ & miſerebitur ejus, Iſa. 55.7. וְיִרְחָמֵם & miſertus eſt eorum, 2Reg.13.23. יְרַחֲמֵנִי miſerebitur noſtri, Mich. 7.19. יְרַחֲמוּ miſerebuntur, Iſa.13.18. Jer.5.23.. 50. 42. ubi eſt cum tſeri, pro chateph pathach penult. ob pauſam. Iu pual רֻחַם miſericordiam conſequi, ſeu adipiſci: Pag. Bu. &c. Prout occ. in præt. pual 3. ſ. f. locis ſeq. רֻחָמָה Ruchama n. p. id eſt, miſericordiam conſecuta eſt, Hoſ.1.6,8.. 2.3,25. in fut. pual 3. ſ. m. occ. extra pauſam cum pathach. ſed in pauſa cum kamets in ult. ſic: יֻרְחָם miſericordiâ afficietur, Hoſ. 14.4. יֻרְחָם idem, Prov.28.13. atque inde ex hac rad. רַחַם ſunt nomina ſeq. 1. no. רַחַם miſericors: Pag. Bu. miſerator, commiſerator. eſt unum ex attributis Dei: Merc. 70. vertunt hoc no. οἰκτίρμων, ἐλεήμων: i.e. quem decet miſeris, etiam peccatoribus, ſuccurrere, quique id degentur vult, ut ſalvi ſint ex peccatis ſuis: Coc. (eſt formæ פַּעִיל; Bu. Lex. ſed dageſch quod in cheth ponendum erat, non recompenſatur: Av.) Prout occ. hoc no. in ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. רַחוּם miſericors, Exod.34.6. Deut.4. 31. Pſal.78.38.. 86.15.. 103.8. וְרַחוּם & miſericors, 2Chron.30.9. Neh.9.17,31. Pſal.111.4.. 112.4.. 145. 8. Joel.2.13. Jonah.4.2. item 2. hinc etiam eſt no. רַחַם miſericordia, amor: miſeratio: Pag. Bu. &c. ἔλεος, οἰκτιρμὸς; Coc. Eſt nomen formæ פַּעַל: (dageſch itidem non compenſato, per kamets ſcil. pro pathach:) aut eſt infinitum ipſum piel: Bu. Lex. vel eſt nomen ex infin. piel factum quod ſemel in ſingulari occurrit, Hab.3. Sed in plur. frequentiſſimè. In Novo Teſtamento paſſim, viſcera à matricis nomine, ut & cætera quæ in hac radice ſunt, vel ſola pro affectu miſericordiæ, dicuntur hebræo more, ut ad Phil. 1. item 1 Joan. 3. & Luc. 7. utrumque auxeſis cauſâ conjunctum eſt, viſcera miſericordiæ. Matricis tamen nomen pluraliter non invenitur, ſemel dualiter, Nam רַחֲמַיִם dicendum fuerat: at רַחֲמִים dicitur pro commiſerationibus. Viſcera miſericordiæ, quod eſt in Luca, hebraicè dixerim רַחֲמֵי חֶסֶד, uti hæc duo mox conjunguntur, Jer. 16. Nam חֶסֶד Græci ſoliti ſunt vertere ἔλεος. Quaſi juxta Hebræos diceres, miſerationes beneficentiæ, &c. ſeu miſericordiæ σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, quaſi latinè dicas intimam commiſerationem. Quid ſi etiam hebraicè dicas מְעֵי רַחֲמַי viſcera inſerationum: ut invenies, Iſa, 63. hæc duo ſimul: Merc. ordine verò Conc. occ. hoc no. in forma pl. m. ut ſeq. in abſol. forma pl. m. ſimpl. & cum ו, ל, ב, ה, כ, & יל præf. ut ſequuntur: רַחֲמִים miſericordiæ, Gen. 43.14. Deut.13.17. Iſa.47.6. Jer.42.12. וְרַחֲמִים & miſericordiis, Pſal.103.4. Zach.7.9. מְרַחֲמִיכֶם miſericordias, Jer.16.5. Dan.9.9. כְּרַחֲמִים cum miſericordiis, Zach.1.16. וּבְרַחֲמִים & cum miſericordiis, Iſa.

54.7. Hoſ.2.21. לְרַחֲמִים in miſericordiis, 1 Reg. 8. 50. 2Chron.30.9. Neh.1.11. Pſal.106.46. וְלְרַחֲמִים & in miſericordiis, Dan. 1.9. item in forma pl. m. conſtr. occ. cum ו cop. præf. & cum ה aff. ſic: וְרַחֲמֵי & miſericord. Prov.12.10. רַחֲמֵיהּ miſericordiæ tuæ, Pſal.25.6.. 40.12.. 51.3.. 69.17.. 79.8.. 119.77,156. Dan.9.18. cui etiam ult. cum ה aff. וֹ, וֵ, וְ, & כְ ſunt præf.ut ſeq. וְרַחֲמֵיהּ & miſericordiæ tuæ, Iſa.63. 15. בְּרַחֲמֵיהּ juxta miſericordias tuas. Nehemi.9.19. וּכְרַחֲמֵיהּ & pro miſericordiis tuis, Neheм. 9. 27, 31. כְּרַחֲמֵיהּ juxta miſericordias tuas, Neh.9.28. & ſic cum יו aff. occ. ſimpl. & cum ו & כְ præf. ſed cum הָ aff. abſque præf. רַחֲמָיו miſericord. ejus,Gen.43.30. 2Sa. 24,14. 1Chron.21.13. Pſal.77.10. Lam.3.22. Amos. 1.11. וְרַחֲמָיו & miſericord. ejus, Pſa.145.9. כְּרַחֲמָיו juxta miſericord. ejus, Iſa.63.7. רַחֲמֶיהָ miſericord. ejus, 1Reg.3.26. item 3. hinc etiam eſt no. apud Rabbinos frequens in ſing. maſc. cum nun heemant. in fine: viz. רַחְמָן miſericors: Bu. Le. ſed in textu, ſ.m. eſſet cum jod poſt nun, ſic: רַחֲמָנִי miſericors m. atque inde fœm. eſſet רַחֲמָנִית miſericors, f. Pag. Coc. miſericors fœmina, quæ naturâ eſt mitis: Av. jod in fine eſt hajachas: Pag. i. e. gentile. Av. unde in forma pl. f. ſic legitur, Lam. 4.10. Manus mulierum רַחֲמָנִיוֹת (al. רַחֲמָנִיוֹר) miſericordium, coxerunt infantes ſuos. Pag. Eliæ non placet iſtud eſſe à רַחֲמָנִי (vel יָ) quòd Dei epitheton eſt, & nomen, tam in hebræorum ſcriptis quam apud Arabes & Chaldæos, אֵל רַחְמָן, & רַחֲמָנָא; unde & inquit dici רַחֲמָנִיים, non רַחֲמָנִיִּים; quæ ſola forma in ו, in perfectis in ſcriptura inveniatur, alioqui frequens Rabbinis. Sed tunc רַחֲמָנוֹת dicendum erat. Et quanquam non ſoleant efferre, רַחֲמֵי: hoc tamen non impedit quo minùs ex eo fit & רַחֲמָנִיים pro רַחֲמָנִיִּים, ut paſſim fit in talibus, & omninò רַחֲמָנִיוֹת. Merc. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. רֶחֶם eſt, uterus: puella: Bu. Conc. idque ſcil. 1. in no. רַחַם m. idem cum רֶחֶם, uterus: Pag. Bu. in quo ſunt viſcera: Av. item matrix, vulva: Bu. Lex. Av. 70. μήτρα, κοιλία, γαστὴρ: Coc. Sed ſumitur etiam רַחַם f. pro puella: Pag. Bu. Av. & eſt etiam res amabilis: Av. Coc. cujus ſcil. nos tenet amor vel cupido: Av. Prout occ. hoc no. ſimpl. & extra pauſam cum duplice pathach, ſed cum ו cop. præf. in pauſa cum kamets penult. ſic: רָחַם uterus, Iſa.46.3. Eze. 20.26. Prov.30.16. & וְרָחַם uteri, Gen.49.25. atque 2, hinc etiam eſt no. cum duplice ſægol: viz. רֶחֶם m. idem, ut dictum, cum præced. uterus: vulva, matrix: Bu. Lex. Merc. quam quidam etiam piam matrem appellari volunt, ad ſimilitudinem panniculi illius tenuioris, qui cerebrum tegit, & maternâ velut cuſtodiâ conſervat, nè lædatur. Tale enim officium matricis panniculus etiam fœtui præſtat, &c. Quidam exiſtimant ſemel pro miſericordia ſumi, Job. 24.20. Sed nihil neceſſe eſt. Ab hoc no. quidam verbum formant. Matrix interdùm ſynecdochicè, pars pro toto, pro puella ſumitur in Cantico, Jud.5. Dicitur autem & רַחַם & in diſtinctione רָחַם: Merc. Occurrit autem hoc no. extra pauſam cum duplice ſægol, ſed in pauſa cum kamets penult. idque vel ſimpl. vel cum בְּ vel מִ præf, ut ſeq. רֶחֶם uterus, Gen. 20. 18. Exod.13.2,12,15.. 34.19. Num.3.12.. 8.16.. 18. 15. Job.24.20. Hoſ.9.14. בָּרֶחֶם in utero, Job. 31. 15. מֵרֶחֶם à, ab, ex utero, Num.12.12. Job.3.10.. 10.18.. 38.8. Pſ.110.3. Jer.1.5.. 20.18. מֵרָחַם ab utero, Pſal, 22.11.. 58.4. Jer.20.17. cum affixis autem prius ſægol, pro more talium, mutatur in pathach, alterum autem in ſcheva ante aff. ut cum ־ָהּ aff. locis ſeq. רַחְמָהּ uterum ejus, Gen.29.31.. 30.22. 1Sam.1. 5,6. pro quo cum ו cop. præf. occ. cum defectu mappik in he. ſic: (pro וְרַחְמָהּ) in Jer.20.17. וְרַחְמָהּ Et matrix ejus conceptus (aut gravida, vide in הָרָה Merc.) perpetuitatis: i. e. perpetuus: ubi he quieſcit, quod juxta normam debuerit eſſe cum mappik: inquit R.D. Pag. (Quòd non, &c. fuerit mihi mater mea ſepulchrum meum,) & vulva ejus (ut) gravidæ perpetuò. Jun. Item, ut ſuprà dictum, רַחַם, ſignificat puellam: prout occ. in ſ. & duali Numero, Jud.5.30. Dividunt ſpolium, i.e. ſpolia, רַחַם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גָּבֶר puella, duæ puellæ, capiti, aut pro capite, viri: Pag. Sed per accuſ. licebit vertere, unam vel duas, matrices, i. e. puellas, vel mulieres, quibus potiantur. Hîc ſimul habes duale; ubi pro pathach eſt kamets ſub thau. ob Paſer regium accentum. Fit autem dualis ille numerus, non propriè à ſ. רֶחֶם vel רַחַם: tum enim רַחֲמִים vel רַחֲמִים, erat dicendum: ſed à ſ. fœm. ficto, רַחֲמָה, & in conſtr. ſ. f. רַחֲמַת vel רַחְמַת: unde duale רַחֲמָתַיִם duæ ſeu binæ puellæ vel amicæ: &c. Sed & alia dualia ejus formæ invenias: ut יַרְכָתַיִם, &c. Merc. & vocavit, inquit R. D. puellam רַחַם vulvam, per modum contemptûs: Pag. Matricem unam, aut duas matrices, i.e. puellam unam aut duas: Av. Kimchi exp. עֶלְמָה וּשְׁחִי עֲלָמוֹת; ſed verti poteſt: amabile aliquid, imò amabilia, capiti viri, h. e. ſingulis: Coc. Puellam unam, puellas duas in virum quemque; Hebr. in caput viri: i.e. cujuſque. Jun. Deinde, iii. ſignif. 3. hujus rad רַחַם eſt, nomen avis cujuſdam: Bu. Conc. viz. in no. רָחָם m. nomen avis immundæ, quam alii Porphyrionem, alii Cygnum, alii Pelicanum, vertunt: ab affectu miſericordiæ ſummo in pullos ſuos: inquit R. D. ſicut & חֲסִידָה, Pelargus, in חָסַר, à pio affectu, &c. alii picam exponunt. Merc. vel eſt merops: avis ab amore & miſericordia erga parentes ſic dicta, quòd eos in altiſſimis ſpecubus reconditos alat: ut ſcribit Plin. l. 10. c. 32. Bu. Lex. Jun. vel eſt Pelicanus, &c. ut Merc. Av. Bochartus, ex Arabiſmo, probat eſſe Vulturis ſpeciem. Aliis eſt, Merops, pica, cycnus, &c. Belg. Pellicaen. Kimchi ſic ſcribit: Dicunt, eſſe avem quæ valdè miſeratur pullos ſuos. Coc. occ. autem hoc no. cum הָ dem. præf. Lev.11.18. וְאֶת־הָרָחָם & Porphyrionem, vel cygnum, vel etiam pelicanum, &c. quæ eadem avis appellatur adjecto he (ſive ה) paragogico: רָחָמָה: Prout occ. etiam cum הָ dem. præf. Deut. 14.17. וְאֶת־הָרְחָמָה. Et Porphyrionem, vel cygnum, aut etiam Pelicanum: Merc. Cev. vel, meropem: eſt enim merops avis à pietate in parentes dicta: Bu. Conc. Ad hanc rad. quidam loci pertinentes ulterius explicandi. Ut Pſ.110.3. בְּהַדְרֵי קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם In pulchritudinibus ſanctitatis ex utero, ab aurora, (fuit) tibi ros nativitatis tuæ. (Quidam, ex matrice auroræ ros, ita eſt pueritia tua: i.e. pueri tui: ſed malim, ut hîc reddit: Merc.) 70. In ſplendoribus ſanctorum tuorum, ex utero, ante luciferum genui te. Dixit R. Jeſhua: Ab utero, viz. matris tuæ, faiſti

disposítus ut esses Rex. Vera expositio est de vero Masiach, i. e. Christo Jesu Domino nostro: ut in libro contra Judæos scripsimus, &c. Pag. Vide &. in rad. שָׁחַר: Cer. מְרֻחָם מְשֻׁחָר ab utero auroræ: i. e. à tempore ascensûs auroræ: ut A. E. exp. Bu. Lex. Est pro רָחַם מְשַׁחֵר: nam מִן ἀπὸ κοινοῦ repetendum: præ (rore) uteri auroræ: Coc. Oblationes voluntariæ, &c. in decoris (locis) sanctitatis, (i. e. in ecclesia tua: quæ appellatur Templum Sanctum Domino: allegoria sumpta à figuris veteris ecclesiæ: ut Sam. 29. 2.) inde ab utero, (i. e. quùm primùm, per spiritum tuum, semine incorrupto verbi, regenerati fuerint in ecclesia tua, & revelatus fuerit in ipsis Dei Filius: ut loquitur Apostolus, Galat. 1. 16.) viz. futuræ sunt, tibi (aderit) ros juventutis tuæ; (i. e. innumera multitudo electorum comparebit in ecclesia tua: tanquam stillans ros è cœlo, & sub auroram depluens:) accuratissimè, hebr. matutinâ inquisitione. Jun. De verbo etiam ad infin. Piel, locus notandus, Hab. 3. 2. In ira רַחֵם misereri, vel. ut misereáris, recordaberis: h. e. misericordiæ, vel amoris: i. e. tempore iræ, quod est tempus captivitatis, recordaberis amoris patrum illorum: ut quidam exp. inquit R. D. & dicit esse makor seu infin. piel. Sed rectius est, ut statuatur nomen. Licet R. Sal. exp. ut verbum, sic: cùm iratus fueris adversûs impios, recordaberis ut misereáris timentibus te: & est sicut לְרַחֵם. Sed A. E. exp. tempore iræ, misericordiæ i. e. misericordiæ tuæ recordaberis. Dicunt enim esse nomen Dabar, i. e. rei, h. e. substantivum; ut sit אַהֲבָה amoris recordaberis. Targum, ut R. Sal. sic explicat; ut, seu quamvis ulciscaris de impiis seu impios, qui transgressi sunt verbum tuum: justorum tamen facientium voluntatem tuam, in misericordiis recordaberis. Pag. בְּרֹגֶז in commotione רַחֵם הִזְכִּיר misereri recordare. Coc. (In commotione iræ) misereri recordare. Jun. Item ad 1. præt. & fut. piel, locus signanter notandus: viz. Exod. 33. 19. וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם & miserebor ejus cujus miserebor. h. e. 1. liberè; 2. constanter. Vide Rom. 9. 15. 16. 17, 18. Coc. Et miserebor cujus misertus fuero. Bu. Lex. (Sed gratiosus ero cui fuero gratiosus,) & miserebor cujus misertus fuero. Gratiosus ero; viz. opere, & communicatione mei, cui fuero gratiosus, &, cujus misertus fuero: viz. æterno meo decreto: quasi dicat, neque omninò, neque omnibus hoc tribuo: sed quibus, quando, & quantum, decretum est ab æterno: sic respondet Christus Filiis Zebedæi. Mat. 20. 23. hunc locum Apostolus, Rom. 9. 15. à singulari causa ad universalem optimè accomodat: nam etiam hypothesin hanc thesi confirmat Deus. Jun. Am. 1. 11. וְשִׁחֵת רַחֲמָיו & corrupit misericordiam suam: h. e. misericordiam ex animo expulit. Coc. corrumpens miserationes suas. Jun.

Rad. 43. רָחַף est, inquit R. D. נוּעַ moveri, aut, movere, Pag. se scilicet; agitari, expansione scil. & dilatatione alarum, ut solent gallinæ, aut aves pullis incubantes, licet Metaphoricè etiam sumatur. Quidam conferunt cum רָחַב & רָכַם, item cum transp. פָּרַח quod est interdùm, volare: unde & quidam hoc verbum in Gen. 1. volitare, seu velitare, reddunt: Merc. vel, commoveri, commovere se: hebræi notant verbum proprium esse avium, alas motitantium, dum vel pullos ad volatum provocant: ut Ciconiæ & Aquilæ: vel, se in aere suspendunt, prædæ inhiantes; & inde incubare. Bu. Lex. Agitatus seu motatus, est in aere, perinde ut avis movetur in aere, cum dilatatione & expansione alarum. Cogn. cum רָחַב latus fuit, & cum רוּחַ i. e. spiritus, aura. Si verò hæc radix retrò legitur, habemus græcum φέρω, ὄμαι, φορέω, & lat. fero, feror, &c. Av. Rad hæc est, palpitare: Coc. vel potiùs ut communiter redditur, commoveri, vel, commovere se: Bu Conc. atque inde etiam tremere, contremiscere: Bu. Lex. prout occ. in præt. kal, 3. pl. loco seq. רָחֲפוּ commota sunt: Jer. 23, 9. In piel רִחֵף motitare se more avis: incubare, Bu. ma. motatus est continuè: Av. unde in part. piel à s. m. מְרַחֶפֶת, & in s. f. מְרַחֶפֶת: ecc. in forma s. f. cum duplice ségol ante thau, sic: Gen. 1. 2. Et Spiritus Dei מְרַחֶפֶת morebat se super faciem aquarum: Hieron. Ferebatur, Targum: Et spiritus, vel ventus à conspectu Dei מִנְשָׁבָא sufflabat super faciem aquarum, R Sa. solium gloriæ manebat in aere & incubabat super faciem aquarum spiritu oris domini, & ejus sermone, i. e. jussu, sicut columba incubat super nidum: & A. E. Spiritus, sive ventus Dei, i. e. missus voluntate Dei, ad siccandum aquas, מְרַחֵשׁ h. e. נָשַׁב sufflabat super faciem, &c. Pag. Et Spiritus Dei incubabat superficiei aquarum: Bu. Lex, morebat se: Bu. Conc. viz. כיונה מרחפת על בניה ואינה נוגעת quemadmodum columba incumbit pullis suis, neque eos attingit aut lædit alis suis: ut explicatur Cod. Talmud Chagiga, cap. 2. fol. 15. Bu. Lex. Et spiritus Dei motabatur super aquas: Av. Ferebatur super aquis: h. e. continebat omnia & aptabat ad formationem eorum, quæ erant formanda: 70. ἐπεφέρετο. Kimchi dicit significare, נְדִנוּר וְתְנוּעָה, agitationem & motum. Coc. Et spiritus Dei incubabat superficiei aquarum. Spiritus Dei: h. e. tertia illa persona deitatis à Deo Patre & Filio procedens. Non enim hic aer est aut ventus, quia nondum formati erant: nec ille mundi spiritus quem finxerunt Pythagorei, (nam hic inesse mundo, non incubare, diceretur,) sed ipse Sanctus Dei Spiritus, materiam modo creatam fovens, qui idem essentiâ, unus est cum Patre & Filio æternus Deus, ut infra 5. 2. & 41. 38. & alibi. Incubabat; verbum est translatum ab avibus, pullitiei suæ incubantibus: quo significatur materiam illam fuisse à Spiritu Dei servatam & fotam, formationis ergò, ut foventur pulli ab incubantibus matribus: quamvis spirituali & planè inenarrabili, non autem corporali modo. Aquarum: viz. in materiæ illius superficie (ut Basilius loquitur) supernatantium, & summam illius materiæ cutem sic fermentantium, ut aquea esse videretur: ut Psal. 104. 6. & 2 Pet. 3. 5. 2 Corinth. Jun. Explicationem hujus vocis in hoc textu, Gen. 1. à plerisque usitatam firmat collatio alterius, in Deut. 32. 11. ubi legitur hoc verbum in fut. Piel 3. s. m. sic; sicut aquila suscitabit, pro suscitat, nidum suum, super pullos suos יְרַחֵף movet se: Bu. Conc. incubabit, pro incubat; ut R. Sal. exp. i. e. non aggravat seipsam super illos, sed operit, (& fovet) tangens & non percutiens. Targ. Super filios suos מִיפְרוֹשֵׁי tegmen facit: h. e. pullos suos tegit (& fovet.) Pag. Pullis suis incubat: Bu. Lex. Super pullos suos agitabit: 70. ἐπιπτήσει, ut aquila

super

ſuper pullis ſuis ſe movet: Coc. Pullis ſuisincubat: Jun. Rad. 44. רָחַץ eſt, lavare: Pag. abluere à ſordibus corporis: etſi & de aliis rebus rarò dicatur: in quo differt à כָּבַס, quod eſt generale: ſed tranfertur & ad animum figuratè. Quidam conferunt cum tranſp. צָרַח: quòd ablutio fiat vehementi abſterſione & defricatione: Merc. Cev. Lavit ſe: Bu. Lex. Lavando abluit ſordes. Differt à כָּבַס candidavit, lavit inſtar fullonis, qui non tantùm abluit ſordes, ſed arte ſuâ candorem aſtringit: Av. 70. νίπτειν, λέσθαι, πλύνειν: lavare ſe. Cocc. Prout occ. in præt. kal 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic: וַרָחַץ lavit, laverit, Levit. 8. 21.. 22. 6. Iſa. 4. 4. וְרָחַץ & lavabit, Levit. 14. 8, 9.. 15. 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 16, 21, 22, 27.. 16. 4, 24, 26, 28.. 17. 15. Num. 19. 7, 19. Item occ. etiam in 2. ſ.m. præt. kal cum ו conv. præf. ſed in 2. ſing. fœm. ſimpl. & cum ו conv. præf. at in 1. ſing. ſimpl. & rursùs in 3. pl. ſimpl. & cum ו conv. præf. prout ſequuntur: וְרָחַצְתָּ & lavabis, Exod. 29. 4. 17.. 40. 12. 2 Reg. 5. 10. רָחַצְתְּ lavisti te, Ezech. 23. 40. וְרָחַצְתְּ & lavabis te, Ruth. 3. 3. רָחַצְתִּי lavi, Cant. 5. 3. וָרָחָצוּ laverunt, 1 Reg. 22. 38. וְרָחֲצוּ & lavabunt, Exod. 30. 19, 21.. 40. 31. Levit. 15. 18. In part. ben. kal, a. ſ. m. רוֹחֵץ, & in ſ. f. רוֹחֶצֶת, lavans, m.f. occ. in forma ſ. f. cum duplice ſægol ante thau: & in forma pl. f. ſimpl. ſic: רוֹחֲצוֹת lavantem ſe, 2 Sam. 11. 2. רוֹחֲצוֹת lavantes ſe, Cant. 5. 12. In infin. kal, à ſimpl forma רָחוֹץ lavare, occ. cum בְּ & לְ præf. ut ſeq. בְּרָחוֹץ in lavando, Job. 29. 6. לְרָחוֹץ ad lavandum, Gen. 24. 32. Exod. 2. 5. 1 Sam. 25. 41. Item occ. etiam infin. kal cum לְ præf. & ה parag. add. ſed tunc cholem tranſp. & mut. in cam. chat. ſic: לִרְחָצָה ad lavandum, Exo. 30. 18.. 40. 30. 2 Chr. 4. 6. In imper. kal ſ. & pl. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. priori, & ו cop. alteri, ut ſeq. רְחַץ lava te, 2 Reg. 5. 13. וּרְחַץ & lava, 2 Sam. 11. 8. וְרַחֲצוּ lavate vos. Iſa. 1. 16. וּרְחַצוּ & lavate, Gen. 18. 4.. 19. 2. Item, in fut. kal 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui ult. etiam ה eſt aff. ſic: אֶרְחַץ lavabo me, 2 Reg. 5. 12. Pſalm. 26. 6. וְאֶרְחַץ & lavi, Pſal. 73. 13. וָאֶרְחָצֵךְ & lavi te, Ezech. 16. 9. Sic & in 3. ſ. m. fut. kal occ. ſimpl. cum pathach extra pauſam, & in pauſa cum kamets in ult. cui priori ו conv. eſt etiam præf. ut & in 3. pl. m. occ. ſimpl. vel cum ſcheva comp. ſeu chat. path. vel pro eo cum kamets penult. ob pauſam: cui priori formæ ו conv. eſt itidem præf. יִרְחַץ lavabit, Levit. 1. 9, 13. Deut. 23. 12. Pſalm. 58. 11. יִרְחָץ lavabit, Levit. 17. 16. וַיִּרְחַץ & lavit, Gen. 43. 31. Levit. 8. 6. 9. 14. 2 Sam. 12. 20. יִרְחֲצוּ lavabunt, Exod. 30. 21. Deut. 21. 6. וְיִרְחֲצוּ lavabunt, Exod. 40. 32. וַיִּרְחֲצוּ & lavarunt, Geneſ. 43. 24. Jud. 19. 21. In pual רֻחַץ lavari: Bu. ma. lotus eſt. ablutus eſt: Av. Prout occ. in præt. pual 3. ſ. m. cum kamets pro pathach, ob pauſam, in ult. & à 2. ſ. m. רֻחַצְתָּ ablutus fuiſti; in 2. ſ. f. ſimpl. ſic: רֻחָצְתְּ abluta fuit, Prov. 30. 12. רֻחַצְתְּ lota fuiſti, Ezech. 16. 4. In Hithpael הִתְרַחֵץ vel לָ lavari, lavare ſe; Bu. lotus eſt, abluit ſe; Av. Videtur hoc verbum notare βαπτισμὸν, aut affuſionem aquæ, etiam non ad auferendas ſordes: Cocc. Occurrit autem in præt. hithp. 1. ſ. loco ſeq. הִתְרַחַצְתִּי lavero me, Joh. 9. 30. Atque inde ex hac radeſt 1. No. רַחַץ m. (formæ inſtar נַעַל, Pag.) lotio: Pag. Bu. ſeu ablutio: Av. Prout occ. cum ו aff. ſic: Pſal. 60. 10.. 108. 10. Moab סִיר רַחְצִי olla lotionis meæ: Hieron. lavacri mei: Pag. Bu. olla ablutionis meæ: Av. polubrum meum: (Belg. Waſh-pot) Cocc. Jun. Hebr. olla lotionis meæ: i. e. adeo deſpectus & abjectus eſt mihi Moab, ut eum liberè diffringam quaſi teſtam: & ſi quos voluero ſervare, ad ſordidiſſima miniſteria cogam: vide 1 Sam. 8. 2. Jun. Item 2. hinc etiam No. רַחְצָה f. lavacrum, ablutio: Pag. Bu. Av. Prout occ. cum הַ dem. præf. ſic: Cant. 4. 2. & 6. 6. Tanquam grex detonſarum, ſcilicet, ovium, quæ aſcenderunt מִן־הָרַחְצָה de lavacro: Pag. Bu. Av. ſeu ablutione: Merc. ex lavacro: 70. ἀπὸ τῦ λουτρῦ: Cocc. Hinc Judæi מַרְחֶצֶת balneum appellant, quaſi lotionis, ſeu ablutionis locum. Merc. [רָחַץ Chald. confuſus eſt, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad 45. רָחַק eſt, elongare, vel elongari: longè eſſe; Pag. ſemper intranſitive, procul abeſſe. Opponitur verbo קָרַב appropinquandi. Merc. Procul, longè, longinquum eſſe, abeſſe. exiſtere, vel diſtare, vel longè, vel in longinquum abire, abſcedere, recedere, vel proficiſci. Conſt. ſæpè cum præp. מִן: Bu. Lex. Procul ſeu longè abfuit, elongatus eſt, longinquus abfuit. Hinc ἐκτείνω, prolongo, extendo, ἔκτατος, longus: item ἀρκέω, arceo, abarceo: ἀρύκω ſcindo, &c. Av. 70. μαχεδν, πόρρω, ἀπέχειν, vel γίνεσθαι, μακρύνεσθαι: i.e. longè recedere, vel abeſſe aut diſtare, &c. elongare ſe: Coc. Bu. Conc. Prout occ. in præt. kal 3. ſ. m. & f. ſimpl. ſic: רָחַק procul abeſt, Iſa. 59. 9. Lam. 1. 16. רָחֲקָה longè abeſt, Job. 21. 16.. 22. 18. Iſa. 59. 11. Sed in 3. pl. occ, vel cum chat. path. vel pro eo, ob pauſam, cum kamets penult. cui priori ו cop. eſt etiam præf. ut ſeq. וְרָחֲקוּ longè recedunt, Job. 30. 10. Prov. 19. 7. Jer. 2. 5. Ezech. 44. 10. רָחֲקוּ longè recedunt, Pſal. 119. 150. וְרָחֲקוּ & procul receſſerunt, Iſa. 49. 19. In infin. kal, à ſimplice forma רָחוֹק longè abeſſe, vel recedere, occ. cum כְּ & לְ præf ſic: כִּרְחוֹק juxta longè abeſſe: Pſal. 103. 12. לִרְחוֹק longè recedendi, &c. Eccleſ. 3. 5. Sed cum לְ præf. venit cum kam. chat. ante chat. kam. ob ה parag. add. ſic: לִרְחָקָה ad longè recedendum, Ezech. 8. 6. In imper. kal à ſ. m. רְחוֹק recede longè, occ. in ſ. f. & pl. m. ſimpl. ſic: רְחָקִי procul eſto, Iſa. 54. 14. רְחָקוּ longè abeſte, Ezech. 11. 15. In fut. kal. 2. ſ. m. occ. ſimpl. cum pathach, ſed in pauſa cum kamets in ult. ut & in 3. ſ. m. cum pathach, at in 3. ſ. f. ſimpl. cum kamets in ult. ob pauſam, & cum ו conv. præf. cum pathach ult. extra pauſam: & in 3. pl. m. ſimpl. ut ſequuntur: תִּרְחַק longè abſis, Pſal. 22. 12.. 35. 22.. 38. 22.. 71. 12. תִּרְחָק procul abeſto, Exod. 23. 7. Pſal. 22. 20. יִרְחַק procul aberit, Deut. 12. 21, 14, 24. Prov. 22. 5. Mic. 7. 11. תִּרְחַק longinqua eſt, Iſa. 46. 12. וַתִּרְחַק & procul fuit, Pſ. 109. 17. יִרְחֲקוּ procul abſunt, Job. 5. 4. In Piel רִחֵק, vel רִחַק, elongavit, longè removit: Bu. Av. longè amovere, procul removere. Sic in hiphil. licet in ea ſit aliquando abſolutum, quùm in Piel ſemper ſit tranſitivum: Merc. elongare: Sed interdum accipi poteſt Piel reciprocé: ut in loco 1. cit. Et cor ſuum longè amovit à me; vel, elongavit ſe cor ſuum. Cocc. Prout occ. in præt. Piel 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & à 2. ſ. m. רִחַקְתָּ elongaſti, in 2. ſ. f. ſimpl. ut ſeq.

רָחַק procul amovit, Iſa. 29. 13. וְרָחַק & procul amovebit, Iſa. 6. 12. רִחַקְתָּ procul amoviſti, Iſa. 26. 15. Et in fut. Piel, à 3. ſ. m. יְרַחֵק elongabit, occ. in 3. pl. m. loco ſeq. יְרַחֲקוּ longè amovebunt, Ezech. 47. 9. In hiphil, ut in Piel, longè amovit, &c. vel intranſitivè, receſſit: Bu. ma. fecit elongari ſeu procul abeſſe: Av. Sed interdùm intranſitivè vel reciprocè: ut in Pſal. 55. אַרְחִיק נְדוֹד. In longum fugerem: ex verbo: elongarem fugere: ſic Gen. 44. לֹא הִרְחִיקוּ Non longè proceſſerant; fortè ſuppleas, לְלֶכֶת: ut Exod. 8. 24. vel 28. Tantùm nè procul diſcedite: item Jud. 18. 22. Illi longè abierunt ad domum Michæ: & Gen. 21. 16. רָחַק procul recedens ad jactum arcûs: & ſic Exod. 33. 7. הָרַחַק longè movens á caſtris, &c. Cocc. occurrit autem hæc conjug. hiphil ordine Conc. ut ſeq. in præt. hiph. 3. & 2. ſ. m. ſimpl. ſed in 1. ſ. cum ם aff. & in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. הִרְחִיק procul amovit, abegit: elongavit, prolong. Job. 19. 13. Pſal. 103. 12. Jer. 27. 9. הִרְחַקְתָּ procul amoviſti, Pſal. 89. 9, 19. הִרְחַקְתִּים procul abegi eos, Ezech. 11. 16. הִרְחִיקִי longè abſceſſerunt, Gen. 41. 4. Jud. 18. 22. Item in infin. hiph. ſimpl. occ. cum tſeri abſque jod hiph. in ult. ſed cum ם aff. habet jod hiph. in penult. ſic: הַרְחֵק procul abſcedendo, Geneſ 21. 16. Exod. 8. 28. 33. 7. Joſh. 3. 16. הַרְחֵקִם longè abigere eos, Joel 4. 6. Et in imper. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. vel cum tſeri, vel cum pathach, abſque jod hiph. in ult. ſed cum הוּ aff. habet jod hiph. in penult. ut ſeq. הַרְחֵק longè remove, Prov. 4. 24.. 5. 8.. 30. 8. הַרְחֵק idem, Job. 13. 21. הַרְחִיקֵהוּ procul amove eam, Job. 11. 14. In fut. hiph. á 3. ſ. m. יַרְחִיק elongabit, &c. occ. in 1. ſ. & 2. ſ. m. ſimpl. ſed in 3. ſ. m. cum נָּה aff. & in 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. אַרְחִיק elongabo, Pſal. 55. 8. Joel. 2. 20. תַּרְחִיק procul amovebis, Job. 22. 23. יַרְחִיקֶנָּה procul amovebit eam Prov. 22. 15. תַּרְחִיקוּ longè abeatis, Exod. 8. 28. Joſh. 8. 4. Atque inde ex hac rad. רָחַק ſunt nomina ſeq. 1. no. רָחוֹק longinquus; Pag. procul remotus, aut ſeparatus longè diſſitus, aut poſitus vel diſtans; tam loci eſt, quàm temporis: & ſæpè adverbiaſcit, pro longè, procul, &c. & ſubſtantivè etiam á quibuſdam exp. longinquitas: Merc. vel longinquum, viz. ſpatium, aut longa via, &c. Pag. Prout occur. hoc no. in ſ. m. ſimpl. & cum ו, ה, ך, & ל, præf. ut ſeq. רָחוֹק longinquus, longinquum: longé, procul, Joſh. 3. 4. Pſal. 22. 2.. 119. 155. Proverb. 15. 29.. 27. 10. Eccleſ 7. 24. Joel. 4. 8. Mic. 4. 3. וָרָחוֹק & longinquus, Prov. 31. 10. Jer. 12. 2. הָרָחוֹק longinquus, Ezech. 6. 12. וּבָרָחוֹק longuinquo, Pſ. 10. 1. לָרָחוֹק longinquo Iſa. 57. 19. Sed ſæpiùs cum מ præf. locis ſeq. מֵרָחוֹק, vel ſine vau é longinquo, Gen. 22. 4.. 37. 18. Exod. 2. 4.. 20. 18. 21.. 24. 8. Deut. 28. 49. 1 Sam. 26. 13. 2 Reg. 2. 7. Neh. 12. 43. Job. 2. 12.. 36. 25. Pſal. 38. 12.. 139. 2. Prov. 7. 19. Iſa. 5. 26.. 22, 3, 11.. 23. 6.. 25. 1.. 43. 6.. 49. 1, 12.. 57. 9.. 59. 14.. 60. 4, 9. Jer. 23. 23.. 30. 10.. 31. 3.. 47. 27.. 51. 50. Hab. 1. 8. Item occ. etiam cum לְמ & וּמ præf. ſic: וּמֵרָחוֹק & é longinquo, Job. 39. 25. לְמֵרָחוֹק á longinquo, 2 Sam. 7. 19. 2 Reg. 19. 25. 1 Chron. 17. 17. 2 Chron. 26. 15. Ezr. 3. 13. Job. 36. 3.. 39. 29. Iſa. 37. 26. Et in forma pl. m. occ. etiam ſimpl. & cum ו, ה, & יה præf. ut ſeq. רְחוֹקִים vel ſine vau, longinqui, Joſ. 9. 22. Neh. 4. 13. Pſ. 56. 1.. 65. 6. Iſ. 33. 13. יִרְחוֹקִים & longinqui, Jud. 18. 17. 2 Sam. 7. 19. הָרְחוֹקִים longinqui, Deut. 13. 7. Iſa. 45. 12.. 66. 9. וְיִרְחוֹקִים & longinqui, Eſth. 9. 20. Jerem. 25. 26. Dan. 9. 7. Item 2. hinc etiam no. רְחוֹקָה f. longinqua, procul remota; eſt tam loci, quàm temporis, ut & ſuperius: Av. Prout occ. hæc forma ſ. f. ſimpl. locis ſeq. רְחוֹקָה, vel ſine vau, longinqua, um, Num. 9. 10. Deut. 29. 22.. 30. 11. Joſh. 9. 6. 9. Jud. 18. 28. 1 Reg. 8. 41, 46. 2 Reg. 20. 14. 2 Chron. 6. 32, 36. Eccleſ. 7. 23. Iſa. 39. 3. Cujus etiam forma pl. f. occ. ſimpl. & cum הֶ & יהֶ præf. ut ſeq. רְחוֹקוֹת longinqua, Ezech. 12. 26. הָרְחוֹקוֹת longinquæ, Deut. 20. 15. Jer. 48. 24. וְהָרְחוֹקוֹת & longinqua, Ezech. 22. 5. Item 3. hinc etiam no. quaſi á ſ. m. רָחַק, vel רָחֵק, idem cum præced. longinquus, &c. Pag. Unde ab abſol. forma pl. m. רְחַקִּים, & in conſtr. רְחַקֵּי, occ. in hac forma pl. m. conſtr. cum ך aff. ſic: Pſal. 73. 27. Ecce רְחַקֶּיךָ longinqui tui; (vel, Bu. Lex.) id eſt, á te: Pag. Bu. Longinqui tui, h.e. qui elongant ſe à te: Av. vel recedentes tui: qui ſcil. longé ſecedunt á te, peribunt. 70. οἱ μακρύνοντες ἑαυτὸς ἀπὸ σοῦ: Coc. Item 4. hinc etiam no. cum mem hæmant & ſægol ſub ſe: viz. מֵרָחַק m. longinquitas, diſtantia: remotio, longa diſtantia, longinquum, &c. Pag. Bu. Cocc. Av. Prout occ. hoc no. in ſ. m. ſimpl. & cum הֶ & מְ præf. ſic: מֵרָחַק longinquitas, Prov. 25. 25. Iſa. 13. 5.. 46. 11. Jerem. 6. 20. הַמֵּרָחַק longinquitatis, 2 Sam. 15. 17. Jer. 4. 16. מִמֵּרָחַק é longinquo, Pſ. 138. 6. Pro. 31. 14. Iſ. 10. 3.. 17. 13.. 30. 27. Jer. 5. 15.. 31. 10.. Ezec. 23. 40. In forma pl. m. aſſumit dageſch in koph, pro longia quitatibus, vel longinquis diſtantiis, aut locis longinqué diſtantibus, &c. Prout occ. in abſol. forma ſimpl. cum pathach ſub mem: ſed cum יִ præf. habet ſægol ſub mem: & in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ſægol itidem ſub mem, ut ſeq. מֵרְחַקִּים longinqua, Iſa. 23. 16. Jer. 8. 19. וּבְמֵרְחַקִּים & in longinquis Zach. 10. 9. מֵרְחַקֵּי longinquitates, Iſa. 8. 10.

Rad. 46. רָחַשׁ eſt, eructare, educere, movere. Pag. Eſt proprié ebullire præ calore, aut fervore, ut fit in patella. Doctores hoc verbo utuntur de motione labiorum. Merc. Ebullivit, excogitavit: Bu. Lex. Eructavit, excreavit, é pectore ſuo cum feſtinatione & ſibilo. Hinc eſt Latinum ſcreo, excreo: nam Schin reſolutum valet ſc. Significat hæc rad. fervere verminare: i. e. viviſcere: ut aquæ dicuntur verminare, in quibus incipiunt piſciculi aut animalcula. ſe movere: verbo שָׁרַץ reſpondet Chaldæum רָחַשׁ. Cocc. in Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, excogitare: Prout occ in præt. kal 3. ſm. ſic: Pſal. 45. 2. רָחַשׁ excogitat: Bu. Conc. ebullit: Bu. Lex. eructavit cor meum verbum bonum; R. D. הוֹגִיעַ, & הֵגִיעַ i. e. protulit & movit, aut movere ſeu emovere fecit: q. d. quòd movebat labia ſua, & non audiebatur ſermo: idcirco dixit, Cor meum, quia ſermo cordis non auditur niſi egrediatur per labia: & cor eſt vena verborum atque ſermonum. Cantor autem laudat pulchritudinem verborum ſuorum, quæ ſunt de Maſiach: i. e. Chriſto, de quo dictus eſt Pſalmus. R. Sal. movit: & A. E. Locutum eſt cor meum rem bonam; Pag. Verminat cor meum verbo bono. Kimchi monet, in Talmud uſurpari de motu labiorum, (חְנוּעַת הַשְּׂפָתַיִם) ſine voce. Sed id hoc loco eſt

דְּבַר-

ἀγροδιόρυσον: Cocc. Deinde 11. signif. 2. hujus radicis nomen vasis alicujus: Bu. Conc. viz. in No. cum mem hiemante: מַרְחֶשֶׁת f. Sartago: Pag. patella in qua ebulliuntur farinacea, aut alia cum Oleo. Doctores discrimen faciunt, inter מַרְחֶשֶׁת, & מַחֲבַת: utrumque habes, Lev. 6. 32. vel 7. 9. מַרְחֶשֶׁת profunda est: & ideo, quæ in ea fiunt, ebulliunt: colligitur enim oleum, nec flamma illud comburit: at מַחֲבַת craticula plana est in superficie, & quæ in ea fiunt, indurantur; quia ignis illi dominatur: ideo dicit, In sartagine, quasi intra eam: at super craticulam. Vide supra in חָבָה & חֲבַת. Merc. Sartago Latinis frixorium, est patella in qua caro, aut quippiam aliud frigitur: & Hebraicé dicitur á motu eorum quæ ibi frigebantur: Pag. Ahenum, cacabus: vas in quo aliquid ebullitur: Bu. Lex. Sartago in qua caro, aut quippiam aliud frigitur cum fibilo butyri vel olei. Hinc τραχάρα, τραχαία, craticula. Av. Prout occ. hoc No. simpl. & cum בַּ præf. sic: מִרְחֶשֶׁת cacabus, Levit. 2. 6 בַּמִּרְחֶשֶׁת in cacabo, Levit. 7. 9. רָחַח. Vide supra in רוּחַ: Bu. Lex. Cocc.

Rad. 47. רָטַשׁ est, tremere: Pag. Est cogn. cum רָהַשׁ, רָגַשׁ, vel יָרַשׁ: quòd horror, seu tremor sit cita concussio & concursatio sanguinis vel frigoris per totum corpus. Merc. Non autem venit verbaliter hæc Rad. in textu: sed inde est No. רֶטֶשׁ m. tremor, horror: Pag. Bu. terror, unde fit concursatio sanguinis, vel unde sanguis circumrotatur. Cogn cum רָטָה rotavit, cucurrit; (Chaldæis רְטַשׁ tremere. frequens est: Cocc.) atque inde Lat. terreo; Av. Occ. autem hoc No. cum ו cop præf. loco seq. וְרֶטֶשׁ & horror, Jer. 49. 24.

Rad. 48. רָטַב est, virescere, viride esse: humectare, humidum esse: juxta R. D. Pag. Kimchi inquit esse ex significatione לְחוּת viroris seu humoris: nam לוּחַ non nisi pro tabula invenitur. Est virere; madere, humectari: Merc. Bu. Lex. humidus, humectatus, irrigatus est; Av. Prout occ. in fut. kal, á 3. s. m. יִרְטַב seu יִרְטֹב irrigabitur, madebit: in 3. pl. m. sic: Job. 24. 8. Ab inundatione, seu propter inundationem montium, יִרְטָבוּ (cum kamets fcil. pro scheva penult. ob pausam) humescent, i. e. humidi fient: Pag. madent: Bu. Conc. & Lex. quos imbres montium rigant. Pag. madefiunt: 70. ὑδρεύονται: Cocc. á nimbo montium humescent: i. e. madebunt aquis quæ é montibus defluunt: Av. Atque inde est No. רָטוֹב succosus, humidus: Bu. Lex. humectus, viridis, habens adhuc virorem. Av. Prout occ. hoc No. sic: Job. 8. 16. רָטוֹב הוּא humectus, humidus, seu viridis est, ante solem: Pag. Av. malé quidam substantivé, humor, humectatio: Merc. humidum, vel succosum, illud coram sole. Kimchio est idem cum לַח: 70. ὑγρός: Aq. ὑγικόν. Belg. Sappich: Coc.

Rad. 49. רָטָה, רָהַט: rotavit, circumrotavit: cogn. cum יָרַד & רָהַט: decurrit. Hinc ῥαδίνω irrigo per aquas decurrentes, ῥοδέω curro tanquam rota: ῥοδάω (ó irruo cum strepitu) ῥεῦσον, ῥαδστον; i. e. rhedæ, vehiculum á rotis currentibus: & lat. roto, as, are. Occ. autem in fut. kal, á simplice forma 2. s. m. יִרְטֶה rotabit; cum לִי aff. sic: Job. 16. 11. Tradidit me Deus in injusto, & ad manus impiorum יְרָטֵנִי rotabit me: 70. ἐρρίπτησε με. Av. Hic quidem rad. רָטָה poterat interponi, quòd quidam reducunt יְרָטֵנִי Job. 16. 11. ut supra dictum est in יָרַד. Vide illic. Definat ergo mirari Elias cur Kimchi hic omiserit. Merc.

Rad. 50. רָטַשׁ est allidere; i. e. interficiendi aut scindendi seu disrumpendi causâ contra aliquid jacere, aut projicere: Pag. ut ad lapidem vel parietem. Quidam cum שָׁרַשׁ transp. conferunt, quod est lacerare; licet per fin lævum scribatur: Merc. Allisit ad lapidem seu petram occidendi causâ: collisit seu percussit ad solum. Est cogn. cum שָׁרַשׁ concidit, confregit. Hinc ῥαδάσσω percutio: & per metath. ῥαθάω quasso, debilito: Av. In kal, autem non legitur in textu: sed in Piel רִטֵּשׁ allisit, collisit: Pag. Bu. Av. In Piel est, dilaniare, elidere, rumpere. Videtur notare τὸ διχοτομεῖν. Cocc. Prout occ. in fut. Piel, á 3. s. m. יְרַטֵּשׁ collidet, &c. in 2. s. m. fimpl. &, á 3. pl. m. יְרֹטְשׁוּ in 3. pl. f. sic: תְּרַטֵּשׁ allides, 2 Reg. 8. 12. תְּרֹטַשְׁנָה allident. Isa. 13. 18. In pual רֻטַּשׁ allidi: Bu. ma. collisus est: Av. prout occ. in præt. pual 3. s. f. cum kamets pro scheva penult. ob pausam: & in fut. pual. á 3. s. m. יְרֻטַּשׁ collidetur: ut plerique vertunt: vel, dilaniabitur: ut Cocc. in 3. pl. m. occ. vel cum scheva vel ob pausam cum kamets penult. ut seq. רֻטָּשָׁה collidetur, Hos. 10. 14. יְרֻטְּשׁוּ allidentur, Isa. 13. 16. Nah. 3. 10. יְרֻטָּשׁוּ idem, Hos. 14. 1. Locus autem supra cit. ad 3. pl. f. fut. Piel ulteriùs explicandus; viz Isa. 13. 18. וְקַשָּׁתוֹת נְעָרִים תְּרַטַּשְׁנָה & arcubus pueri ipsorum allidentur: Pag. vel potiùs postquam activum est. etiam transitivum, secundùm omnes interpretes: & arcus pueros allident. Imo & verbum cum sit fæm. non ad pueros sed ad קַשָּׁתוֹת arcus refertur, Merc. unde R. D. exp. Arcubus eorum allidentur parvuli quia arcus allident parvulos: ponebant enim pueros in arcubus loco sagittarum & jaciebant eos super pavimentum & parietes. Sed Targum: & arcus eorum parvulos scindent: (vel arcus eorum adolescentes discindent, Merc.) & R. Sal. & arcus Medorum pueros Babel scindent sagittis suis, quas suis arcubus jaculabuntur. Pag. Allident: Bu. Lex. Collident: Av. Et arcus pueros dilaniabunt; 70. ῥήξουσι, Pag. Sed (ipsorum) arcus pueros alldent: Jun.

Rad. 51. רִיחַ est, odorari, sive odorare: Pag. dic potiùs רִיחַ vel רוּחַ in hiphil tantùm. Ideo radix separata à רוּחַ ponitur: etsi alii eandem faciant radicem. Nam & odor, aut fragrantia spirituûs, est suspiratio, quæ motu & agitatione venti, seu aeris, excitatur. Olfacere est velut inspirare, seu intro spirare, vel respirare, odorem. Malé verbum hujus radicis á quibusdam ponitur רוּחַ. Usurpatur metaphoricé pro, sentire in genere, per dilatationem linguæ (juxta R. D. in loco, Isa. & Job.) & judicare, conjicere: ut & latinè subolfacere. In loco Isa. est infin. & odorari, seu olfactus, ejus erit in, vel cum, timore &c. Alii transitivé: & faciet odorari eum timorem Domini; in tertium transfusâ actione: quod potius videtur, sicut & הֲבִין utroque modo sumitur: licet hoc vix reperias in hoc verbo alias fieri. Construitur hoc verbum cum beth, sicut & alia verba sensuum, ut videndi, & tangendi, A. E. in infin. etiam exponit: Merc. Cev. רִיחַ In præt. kal. רָחַ odoratus est, olfecit: cogn. cum רוּחַ spiravit, quod fit ore: at odorari fit naribus attrahendo spiritum, &c. Av. Jux-

ta

ta plerosque verò, ut dictum, non invenitur conjug. kal, hujus rad. in textu; sed in Hiphil הֵרִיחַ odoratus est, olfecit, sensit. Constr. cum accus. & præp. beth: Bu. Lex. 7c. ὀσφραίνεσθαι; odorari: Cocc. fecit odorari, præbuit odorem, excitavit odorem: Av. in Bu. Conc. Rad hæc duo signif. 1. est, odorari: Prout occ. in infin. hiph. cum ל præf. loco seq. לְהָרִיחַ ad odorandum, Exod. 30. 38. Item occ. etiam infin. hiph. cum ל cop. præf. & י aff. Is. 11. 3. וְהֵרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה, Et odorari ejus (erit) ad timorem Domini: h. e. & odorabitur timorem Domini, ut sacrificium, & eo se oblectabit: Cocc. Et odorabit ipse timorem Domini; i. e. parvo judicio agnoscet illum qui est justus: ut inquit R. D. (vel, quòd ipse justus sit: Merc.) & hoc est quod sequitur: Et non secundùm aspectum seu visionem, oculorum suorum, judicabit. (Odoratus enim sensus est omnium levissimus & subtilissimus: Merc.) Unde odor leviter ac faciliter sentitur: & ideo transfertur ad ista quæ faciliter, seu facilè, ac leviter agnoscuntur. Idem scribit in comment. ubi exp. Parvà cognitione, (seu indicatione) sentiet, i. e. agnoscet bonos & malos. Unde A. E. scribit: sensus auditûs atque visûs, quorum ibi meminit, interdùm errat, sed sensus olfactûs non errat; Pag. Et faciet eum odorari, i. e. olfactus ejus erit, in timore Domini; h. e. præsentiet; Av. Cujus odoratus, (Hebr. odorari. i. e. qui non infirmè, tenuiter, atque humanitùs singula odorabitur, & cognoscet in speciem, sed recto judicio, penitùs omnia cognoscens judicabit;) viz. erit, conjunctus reverentiæ Jehovæ, i. e. & reliquis etiam donis spiritûs, quæ modo dicta sunt: synecdochicè, scil. sic enim Hebræi solent ab ultimo, per ὑστέρησιν, incipere. Jun. Et odorari ejus. &c. Bu. Conc. & Lex. Item occ. etiam rad. forma infin. hiph. cum בְּ præf. & י aff. loco seq. בְּהָרִיחוֹ in odorari eum, Judic. 16. 9. In fut. hiph. occ. 1. s. locis seq. אָרִיחַ odorabor, Levit. 26. 31. Amos. 5. 21. Et in 2. f. f. fut. hiph. occ. vel plenè cum jod hiph. ante path. furt. sub cheth; vel def. cum pathach tantùm ante cheth & absque jod hiph. in ult. idque in hac forma ult. simpl. & cum וַ conv. וַיָּרַח odorabitur, Job. 39. 28. יָרַח odoretur, 1 Sam. 26. 19. וַיָּרַח & odoratus est, Genes. 8. 21.. 27. 27. item occ. etiam in 3. pl. m. fut. hiph. (à simplice forma יָרִיחוּ odorabuntur, &c.) cum nun parag. add. viz. vel post kibbuts, vel plenè post schurek in ult. יָרִיחֻן odorantur, Deut 4. 28. יְרִיחֻן odorantur, Psalm. 115. 6. atque inde ex hac rad. רֵיחַ in hac. 1. signif. est no. רֵיחַ m. odor, odoratus, fragrantia: Pag. Bu. Av. &c. 7c. ὀσμὴ: Av. pront occ. hoc no. f. m. simpl. locis seq. רֵיחַ odor, odoratus, Gen. 8. 21.. 27. 27. Exod. 29. 18. Lev. 1. 9, 13, 17.. 2. 2, 20.. 3. 5.. 23. 18.. 6. 5, 14.. 23. 13. Num. 15. 3, 7, 10, 13, 14.. 28. 8, 24.. 29. 13, 36.. 28. 2, 13.. 29 8. Cant. 2. 13.. 7. 14. Ezech. 6. 13.. 20. 28. cui etiam formæ f. m. יְ, בְּ, כְּ, לְ, & מִ sunt præf. ut seq. וְרֵיחַ & odor, Cant. 4. 10, 11.. 7. 9. Hos. 14. 7. Dan. 3. 27. בְּרֵיחַ in odorem, Levit. 26. 31. Ezech. 20. 41. כְּרֵיחַ sicut odor, Gen. 27. 27. Cant. 4. 11. לְרֵיחַ in odorem, Exo. 29. 18, 41. Lev. 2. 12.. 3. 16.. 4. 31.. 8. 21, 28.. 17. 6. Num. 15. 24.. 18. 17.. 28. 6, 27.. 29. 2, 7. Cant. 1. 3. Ezech. 16. 19. מֵרֵיחַ ab odore, Job. 14. 9. item occ. etiam forma hujus no. f. m. cum נִי & י aff. cui ult. etiam ו cop. est præf. ut seq. וְרֵיחוֹ odorem nostrum, Exod. 5. 21. רֵיחוֹ odorem suum, Cant. 1. 12. וְרֵיחוֹ & odor ejus, Jer. 48. 11. deinde ii. signif. 2. hujus rad. est: molæ, pl. Bu. Conc. viz. in no. רֵחַיִם (in duali) molæ pistrini, quæ sunt duæ, superior & inferior: Pag. vel mola duobus constans lapidibus, superiore scil. & inferiori. Quidam conjectant à vento sic dictam, quem veloci cursu excitat, vel quòd vento rapiatur; vel quòd gratum odorem spiret, dum molitur farina. Merc. & ex duabus illis molis, ut Kimchi subdit, inferior vocatur רֵחַיִם Latinis Meta, eò quòd sit radix, & fundamentum operis, i. e. primas teneat in opere; & est major; at superior est quæ vocatur רֶכֶב currus, latinis catillus. De quibus scribitur. Deut. 24. 6. Non capiet, ullus scil. vel quis, in pignus, רֵחַיִם וָרָכֶב metam & catillum. Rectum est etiam, inquit R. D. ut dicatur, quòd רֵחַיִם dicitur de utraque, & non de inferiori tantùm, quia inferior tantùm, dicitur שֶׁכֶב, quòd subjaceat. (sed hoc in scriptis doctorum, non in contextu, quod sciam) quemadmodum superior vocatur רֶכֶב. Et sic est sensus, Non accipiet in pignus nec utramque molam, imo nec superiorem solam: quia non hæc opus sine ambabus simul. Et memoravit superiorem solam, & non inferiorem: quia superior est levior ad capiendum illam, vel captu: inferior enim est fixa, Pag. Merc. Errant qui putant per רֵחַיִם superiorem, per רֶכֶב inferiorem intelligi: cùm רֶכֶב, ut nominis etymon ostendit, semper sit mola superior. Conjectant & eo loco רֵחַיִם integram videri molam, רֶכֶב autem instrumentum ad molam necessarium, non inferiorem, aut superiorem molam. Sed sequor Kimchi; Merc. רֵחַיִם m. d. mola: μύλη: Coc, molæ: ab odore farinæ perpetuo: dualis forma duas molæ partes indicat, quarum superior dicitur Catillus: inferior, Meta: unde Exod. 11. 5. dicitur, qui est post molas: i. e. ad eas trudendas manibus & corpore toto, labore durissimo, ad quem servi & captivi adhibebantur: ut Deut. 16. Kimchi notat: per synecdochen hoc no. dici pro inferiore parte tantùm, in Deu. 24. רֵחַיִם וָרָכֶב metam & catillum: Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. duale simpl. & cum הָ & בָּ pro הָבָּ dem. præf. ut seq. רֵחַיִם molæ, Deut. 24. 7. Isa. 47. 2. Jer. 25. 10. הָרֵחַיִם molæ, Exo. 11. 5. בָּרֵחַיִם in molis, Num. 11. 8.

Rad. 52. רִיעַ: unde in hiph. הֵרִיעַ clangere: facto sono propriè: (nam aliter etiam clangebant, sono fixo & æquali: Num. 10. 7.) unde deinceps generaliùs sumitur. pro vociferari. In 1. clangendi, (facto, scil. sono.) signif. venit, Num. 10. 9. & in altera vociferandi signif. Jos. 6. 10. & Jud. 15. 14. &c. unde etiam in fut. pual יְרוּעַ vociferatio agitabitur: Isa. 16. 10. & in imper. hithp. Psal. 60. 9. & in fut. hithp. Ps. 108. 10. & 65. 14. omnia ex hithp. in clangendi signif. atque inde duci potest no. רֵעַ vociferatio, Mich. 4. 9. unde cum בְּ præf. & יָהּ (pro יְהוָה nam hæc est parag. vel loco vau) aff. בְּרֵעוֹ in vociferatione sua, Exo. 32. 7. & 2. no. תְּרוּעָה fractus sonus, clangor, Num. 10. 5. item vociferatio, 1 Sa. 4. 5. Bu. Le. qui solus hanc rad. hic in hac signif. describit, hæc autem omnia vide amplius cum locis suis desit ipsa vel supra in rad. רוּעַ, vel infra in rad. רָעַע & רָעַע. Item hic etiam Avenarius describit

hic hanc rad. hic per se, sed in alia signif. sic: רֵעַ fuit amicus, seu sodalis: dilexit socios suos, consociavit in amicitiam: nam propriè dicitur de dilectione sodalium. Cogn. cum רָעָה simul pavit, convixit in eodem pabulo. hinc ἐράω amo: ἑταῖρος, ἑταῖρα & ἔρως amor: nam socius socium diligit. unde in hithp. הִתְרוֹעֵעַ fecit se præstare amicitiam. prout occ. in infin. hithp. cum ל præf. Prov. 18. ult. Vir sodalium לְהִתְרוֹעֵעַ ad præstandum se amicum; atque est amator qui firmiùs hæret quàm frater. Atque hinc est 1. no. רֵעַ amicus, sodalis, socius: prout occ. cum בָּם, aff. Job. 5. 4. à fine: & fodietis עַל רֵעֲכֶם sodali vestro. Item hinc etiam no. cum mem hee. mant. מֵרֵעַ m. idem, sodalis socius. Prout occ. cum הוּ aff. Gen. 26. 26. Et Achuzath מֵרֵעֵהוּ amicus ejus. sic Jud. 15. 2. cum ל præf. & הָ aff. Atque dedi לְמֵרֵעֲהָ socio tuo. & in pl. m occ. Jud. 14. 11. sic: Et acceperunt triginta מְרֵעִים socios, &c. Av. sed de his omnibus vide plenius in rad. רָעָה, ubi plerique hæc describunt.

Rad. 53. רִיק, vacuus fuit, evacuatus fuit, evacuavit: si de gladio dicitur, significat, eum evaginare, ut vagina sit vacua: vel ut gladius sit vacuus, i. e. sine tegumento. Cogn. cum רָקַק tenuis fuit. Hinc ἀργέω, vacuus sum, ἀργὸς vacuus, otiosus, κατεργέω evacuo. Av. In textu non reperitur conjug. kal sed in hiph. הֵרִיק est evacuare: evaginare. Pag. Est prorsus de quiesc. Yajin jod infitatum, scil. in hiph. tantùm & ejus passivo. Cogn. cum רָקַק attenuare; quod exinanitio sit attenuatio. Est exhaurire, effundere: & Metaph. proferre, educere, depromere. Merc. Evacuavit exhausit, effudit, deplevit: protulit, exseruit, evaginavit, evaginare fecit, cum al gladium refertur: Bu. Lex. fecit esse vacuum, i. e. evacuavit evaginavit: Av. evacuare: stringere, promere: ϛ. ἐκκενῶν, ἐκχεῖν. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc וְיִק tria signif. 1. est evacuare, evaginare, exserre, &c. prout occ. in præt. hiph. 1. s. cum ו conv. præf. & in 3. pl. cum ו conv. præf. וְהֵרִיקוֹתִי & evacuabo evaginabo. Lev. 26. 33. Mal. 3. 10. וְהֵרִיקוּ & exserent, Ezech. 28. 7. 32. 11. in part. hiph. à s. m. מֵרִיק evacuans, &c. occ. in forma pl. m. simpl. & cum ה dem. præf. מְרִיקִים evacuantes Ge. 42. 35. הַמְרִיקִים idem, Zach. 5. 10. in infin. hiph. occ. cum ל præf. loco seq. לְהָרִיק evacuando. Isa. 32. 6. in imper. hiph. s. m. occ. cum ו cop. præf. & in forma cum tseri tantùm absque jod hiph. in ult. loco seq. וְהָרֵק & exsere, Psal. 35. 3. in fut. hiph. 1. s. & 3. s. & pl. m. occ. simpl. ut seq. אָרִיק exseram, Exod. 15. 9. Ezech. 5. 2, 12. 12. 14. יָרִיק evacuabit, Hab. 1. 17. יָרִיקוּ evacuabunt, Ecc. 11. 3. Jer. 48. 12. in hophal evacuari, diffundi, transfundi: Pag. Bu. Av. prout occ. in præt. hoph. 3. s. m. loco seq. הוּרַק evacuatus, effusus est. Jere. 48. 11. item in fut. hoph. à 3. s. m. יוּרַק effundetur, occ. 3. s. f. simpl. sic: Cant. 1. 3. שֶׁמֶן תּוּרַק שִׁמְךָ oleum, vel unguentum (quod) effunditur, non non tuum: vel, (ut) unguentum effundetur nomen tuum. Merc. Diffunditur nomen tuum. Bu. Lex. Ut unguentum quod evacuabitur, i. e. effunditur, est nomen tuum. Av. Quibusdam autem est 2. s. m. fut. hoph. & sic exp. Oleum effunderis nomen tuum; h. e. tantus manifestaris quantus es, in omni veritate nominis tui, velut unguentum effunditur cum maxima fragrantia. Coc. (quo autem modo congruant verba versionis ejus, cum hac ejus eorum explicatone vix apparet.) velut unguentum diffunditur nomen tuum. Jun. Aliis autem est no. Toar seu adject. & sic exp. Oleum, aut unguentum effusum nomen tuum, juxta Hieron. & R. D. etiam scribit quòd possit esse tomen Toar, quanquam scriptum est cum pathach: sicut & יָסַר, ut habes in rad. יָסַר. (& sic הַיּוֹתֵל illusorium, deceptorium, à rad. הָתַל. Merc.) Verbum hoc, inquit, R. D. dicitur de vase, aut instrumento, & his quæ egrediuntur ex eo. Et potest etiam esse futurum ex hophal: & sic exp. Sicut unguentum quod evacuabitur, viz. pro, evacuatur, vel effunditur, cujus odor expanditur, augetur & crescit: (vel, fragrans procul propellitur & excellit; Cev.) & ne mireris, quòd dictio שֵׁם hîc affixa, שִׁמְךָ i. e. nomen tuum. vel etiam dictio שֶׁמֶן i. e. oleum seu unguentum sit gen. fœm. quòd verbum ipsum תּוּרַק sit cum thau signo fœm. quia sunt alia nomina, ut עֶגְלָה, בֵּירָה, מַקֵּלוֹת, &c. quæ inveniuntur & in masc. & in fœm. ut suis habes in locis; Pag. Atque inde ex hac rad. רִיק sunt nomina seq. 1. no. cum tseri tantùm absque jod, viz. רֵק, vel רִיק, m. inanis, vacuus: Pag. Bu. & metaph. vanus: Bu. Lex. item, homo nihili: nequam: otiosus Latinis: unde רָקָא formà Syriacà in Evangelio, ubi scribitur Raca. Et viri רֵקִים, & מְרוּקִים otiosi dicuntur & leves, Vaults-neans, vernacule. Merc. רֵק vel רִיק est vacuus, inanis, homo nihili: levis. Av. Atque hinc vox convitii Syra רָקָא, Mat. 5. 22. ῥακά, vanus, cerebro vacuus, mente & judicio carens, vanus, levis & temerarius. Talmudicis familiare ריקא, vel ריקה semper cum jod, quo tseri indicatur & chirek. Bu. Lex. Hebræis frequens est dicere רֵקָה. Minus autem est ῥακά, Mat. 5. quàm dicere μωρέ. Significat animum commotum irà aut fastidio. 70. κενὸς: unde דְּבַר רֵק sermo inanis, seu verbum inane & vacuum. Pag. Coc. λόγῳ ἀργὸς: 70. λόγος κενὸς. Coc. Prout occ. hoc no. s. m. cum tseri tantùm simpl. locis seq. רֵק vacuus, Gen. 37. 24. Deu. 32. 47. Item 2. hinc etiam no. רִיק m. inanitas, vacuitas, inane Psal. 4. 3. Pag. Bu. sæpe adverbialiter, pro inaniter, frustra, Psa. 73. 13. Isa. 49. 4. Bu. Lex. & interdum adverbialiter sumpto præponitur ל vel ך, ut Le. 26. 20. Merc. vacuum, vacuitas: vanitas; vel, vacuè, præterquàm, sine rationibus. Av. Vanum inane, μάταιον, ματαιότης. Coc. Prout occ. nominaliter vel adverbialiter, simpl. plenè cum jod post chirek. sed cum ו cop. præf. vel est cum tseri tantùm absque jod, vel cum jod; & rursus cum ל & ך præf. habet jod post chirek, ut seq. רִיק inanitas, inane, frustra, Psal. 2. 1. 4. 3. 73. 13. Jer. 51. 34. 58. Hab. 2. 13. רֵק & vacuus, Ne. 5. 13. וְרִיק & inaniter, Isa. 30. 7. לָרִיק frustra, Lev. 26. 17, 20. Isa. 65. 23. לְרִיק frustra, Job. 39. 16. Isa. 49. 4. item in forma pl. m. simpl. occ. vel cum jod quiescente post tseri, vel cum tseri tantùm: ut & cum ה dem. præf. habet tseri tantùm absque jod in penult. ut seq. רֵקִים vacui, רֵקִים inanes, Jud. 7. 16. 9. 4. 11. 3. 2 Reg. 4. 3. 2 Chron. 13. 7. Pro. 12. 11. 28. 19. הָרֵקִים inanium, vanissimorum, 2 Sam. 6. 20. item 3. hinc etiam no. רֵקָה vel רִיקָה, f. (vel, ut pleriq; statuunt, est f. m. no. præced. ך m.) vacua, inanis, vana: Pag. Bu. Av. prout occ. hos no. f. s. sim pl. cum tseri tantùm, sed cum ו cop. præf. habet tseri ante jod quiescens in pen. רֵקָה vacuam, Eze. 24. 11. וְרֵקָה & vacua, Isa. 29. 5. Item, 4. huc etiam

etiam ad hanc rad. רִיק vacuum, inane esse, quidam referunt no. in forma pl. m. cum pathach ante koph dageschatum, viz. רִקִּים inanes, vacuæ: (quam tamen formam, ob dageschin koph, plerique referunt ad rad. רָקַק: ubi etiam vide:) prout occ. hæc forma pl. f. cum ו cop. & ה dem. præf. sic: וְרֵקוֹת & vacuæ, Gen. 41.19. הָרֵקוֹת vacuæ; Gen. 41.20. sed occ. etiam forma pl. f. cum ה dem. præf. & cum tseri ante koph lene, seu sine dageschi, (& sic est ex hac rad. & quasi à s. רֵקָה) loco seq. הָרֵקוֹת vacuæ. Gen. 41.27. item, 2. hinc etiam est no. vel particula adverbialis cum ם heemant. à fine, viz. רֵיקָם vacuus, inanis: dicitur tam de masculo, quàm de fœmina. Pag. Quidam volunt esse adjectivum omnis generis, & numeri. Sed Kimchi facit nomen substantivum: & passim subaudies ב, in vacuitate, seu inanitate. Adverbialiter. pro, vacuè, inaniter. Indeclinabile, ut חִנָּם, & alia in hac lingua. Merc. רֵיקָם immeritò: quandoque transit in naturam nominis, vacuus singulariter & pluraliter, utriusque generis; Bu. Lex. vacuè: adverbium est, quod tamen Latini sæpe etiam reddunt per nomen concretum. Av. Proprie est adverbium, κενῶς vacuè, cum inanitate. Sed Kimchi dicit esse nomen ex æquo aptum masculino ac fœminino; Cocc. Ordine verò Conc, venit hoc no. vel adv. simpliciter & cum ו cop. præf. sic: וְרֵיקָם immeritò, inaniter, vacuè, Gen. 31.42. Exod. 3.21. 23.15. 34.20. Deut. 15.13. 16.16. Ruth. 3.18. 1Sam. 6.2. 2Sam. 1.22. Job. 22.9. Psal. 7.5. 25.3. Isa. 55.11. Jer. 14. 2. 50. 9. וְרִיקָם & vacuè, Ruth. 1. 21. deinde ii. signif. 2. hujus rad. רִיק, in hiphil הֵרִיק, est evaginare, exserere; Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. prout occ. in præt. hiph. 1. s. cum ו (pro ו ob scheva comp. chat. pat. seq.) conv. præf. & in 3. pl. cum ו conv. præf. ut & in imperat. hiph. sing. masc. cum ו cop. præf. & tseri tantùm absque jod hiph. in ult. ut & in fut. hiph 1. s. ut seq. וַהֲרִיקוֹתִי & exseram, Lev. 26.33. וְהֵרִיקוּ & exserent, Ezech. 28.7. 30.11. וְהָרַק & exsere, Psal. 35.3. אָרִיק exseram. Exod. 15.9 Ezec. 5.2, 12. 12.14. item occ. fut. hiph. 3. s. m. cum ו conv. præf. ante kamets & sægol tantùm pro tseri absq; jod hiph. in ult. Gen. 14. 14. וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו & armavit, juxta R. Sal. (vel. expedivit, eduxit: Merc.) puerosuos, scil. edoctos à se. R. D. accinxit ad bellum; & Targ. accinxit. i. e. armavit pueros suos, & A. E. Dedit iis arma bellica: & sunt, inquit; qui exp. Et educere fecit eos gladios è vaginâ. Pag. Fecit ut evaginarent vernæ sui gladios: i. e. armavit, armatos reddidit, ad evaginationem exercuit. Bu. Lex. & evacuavit, i e. expediit initiatos suos, &c. Av. Et jussit vernaculos suos arma expedire. Hic verbum gravidum est, transiens in actionem vernaculorum arma expedientium: ut & Kimchi explicat. Coc. Armavit vernas suos instructos à se: Hebr. fecit ut evaginarent instructi sui, i. e. comparavit ad pugnam capescendam. Instructos, viz. cùm de jure hujus expeditionis, tum de religione informatos. Jun. Et evaginare fecit, armavit, &c. Bu. Lex. deinde iii. signif. 3. hujus rad. רִיק est, sordidum habere: Bu. Conc. Prout occ. in fut. hiph. 1. s. cum ם aff. sic: Psalm. 18.43. כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם ut lutum platearum evacuabo eos: Pag. ita, scil. ut nihil eorum superst. 70. λεανῶ αὐτὸς, i. e. delebo eos: aut extenuabo eos: quod magis quadrat Hebræo: & verbum Græcum, utrumq; significat. Hieron. Projiciam eos. R. D. evacuabo eos: ex hac rad. deinde ait hannach, seu longa vocalis, magnum, scil. chirek, est loco dageschi, quia debebat habere dageschi, à רָקַק, quod apud Doctores Hebræos est הֵשִׁישׁ lutum: (unde נָרוּק tenue, seu extenuatum: part. niph. à רָקַק: Merc. Cev.) prout dicunt, avis quæ creata est מִן הָרָקָק è luto. Et sic exp. ponam eos ut lutum. Vel est, inquit, à רָקַק attenuare; & sic A. E. exp. attenuabo eos. Targ. Conculcavi eos: sed si esset à רָקַק, debuisset habere dageschi. Pag. Evacuabo eos; vide latiùs in רָקַק, Bu. Lex. ut lutum platearum evacuabo, i. e. amovebo eos. Av. Ejeci eos, q.d everri eos. Coc. Sordidos habebo eos. Bu. Conc.

Rad. 54. רִיר, in præt. kal, רָר, est, salivare, fluere: Pag. Bu. roravit, irroravit, fluxit, roravit fluendo: defluxit tanquam per fistulam seu canalem. Cogn. cum רָוָה rigavit, rivavit; hinc ῥέω, ῥύω, & ῥόω fluo: ut & lat. roro, irroro, roresco. Av. prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. f. m. sic: Lev. 15.3, (hæc erit immundities ejus in fluxu suo) רָר בְּשָׂרוֹ אֶת־זוֹבוֹ fluit caro ejus (i. e. membrum ejus, juxta R. D. & A. E. qui exp. turpitudo masculi) fluxum suum: Pag. Si salivaverit caro ejus: in Bu. Lex. vel, Si roraverit, i. e. exspuerit, vel emiserit, caro ejus fluxum suum: Av. spuit, salivat caro ejus fluxum ejus. Coc. (Si) salivaverit caro ejus. (honesta pudendorum appellatio: per synecdochen, ut suprà 6. 3. & deinceps:) profluvium ejus. Jun. salivavit: Bu. Conc. atque hinc ex hac rad. רִיר, contractè רָר est no. רִיר m. saliva: Pag. Bu. pituita, sputum: fluor: Merc. unde verbum inde factum reddi potest, perspuere, seu exspuere, effutire, stillare, pituitæ instar. Quidam hinc conflatum volunt כְּנָרִיר; ex סַנְרִיר seu סַנְרִי, quod Chal. est multum, quasi multus fluor: i. e. pluvia abundans. Sed de hoc vide in fine rad. סָנַר. Merc. Cev. Sed no. רִיר per Metaph. est etiam albumen ovi, quod est simile salivæ. Pag. Bu. Lex. fluor, irroratio, saliva: Av. prout occ. hoc no. s. m. cum בְּ præf. sic: Job. 6.6. Num est sapor בְּרִיר חֲלָמוּת in albumine vitelli, Pag. Bu. Coc. (scil. ovi? vide in fine rad. חָלַם. Pag. In fluore albuminis, i. e. in saliva, vitelli? Av. (sed potiùs dicendum videretur, in saliva vitelli. i. e. in fluore albuminis, circa, scil. vitellum.) Estne sapor in albumine vitelli? insipido, scil. cujusmodi sunt verba vestra: Hebr. saliva, à forma & lentore persimili. Jun. In saliva, in albumine: Bu. Conc. item occ. etiam hoc no. s. m. cum ו aff. loco seq. רִירוֹ salivam suam, 1 Sam. 21.14.

Rad. 55. רָכַךְ, contractè in præt. kal, רַךְ, est, mollescere, i. e. molle fieri, (seu esse, & tenerum. Merc.) mollire, i. e. molle reddere, mollifico, mollefacio: teneresco, i. e. tener fio. Pag. Intransitivum propriè est in kal, quidam conferunt cum אָרַךְ produci: quòd mollia facilè extendantur. Opponitur compacto, denso & duro. Conferunt & cum רָפָה attenuari, Merc. Cev. רָכַךְ est, molliri, mollescere, molle esse. Bu. Lex. Mollis fuit instar ceræ, quæ depsendo, vel ad ignem aut solem posita statim liquescit, & diffluit, mollitus, emollitus est, lenis fuit, tener fuit, Coga. cum רָפָה tenuis fuit: hoc ad corpus, illud ad animum pertinet. Hinc per metath. κηρός cera, κηρὸς cera mollita, κηρίον favus, κηριάζειν favos conficere. Av.

70. μαλακύνεσθαι, emolliri: Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. & 3. pl. ſimpl. ſic: רַךְ mollis eſt, 2Reg. 22.19. 2Chron. 24.27. רַכּוּ mollia ſunt, Pſal. 55.22. In niphal נִרְךְ idem cum kal, molliri, molleſcere, &c. mollificatus eſt: Pag. Bu. Av. prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. locis ſeq. יֵרַךְ molleſcat, Deut. 20. Iſa. 7.4. Jer. 51.46. in pual רֻכַּךְ molle reddi, emollire: Bu. Lex. mollificatus eſt: Av. prout occ. in præt. pual 3. ſ. m. loco ſeq. רֻכְּכָה emollitur, Iſa. 1.6. in hiphil הֵרַךְ, vel הֵרַךְ emollire: Pag. Bu. mollificavit, emollivit: Av. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. loco ſeq. הֵרַךְ emollit, Job. 23.16. atque inde ex hac rad. רַךְ eſt 1. no. contractum, viz. רַךְ m. mollis, tener; Pag. Bu. &c. 70. ἁπαλὸς, μαλακὸς. Molle eſt quod cedit tactui. Coc. Occurrit autem hoc no. ſimpl. & extra pauſam cum pathach, ſed cum ֫ cop. præf. habet kamets ob pauſam: & rurſus cum ֫ cop. & ָהּ dem. præf. eſt cum pathach extra pauſam, ut ſeq. רַךְ mollis, tener, Gen. 18.7. 2Sam. 3.39. Prov. 4.3.. 15.1. Ezech. 17.22. רַךְ & tener, 1Chron. 22.5.. 29.1. רַךְ & mollis, Deut. 20.8. 2 Chron. 13.7. רָכָּה mollis, Deut. 28. 54. in abſol. forma pl. m. occ. ſimpl. loco ſeq. רַכִּים teneri, Gen. 33.13. & in forma ſ. fœm. eſt & occ. ſimpl. & cum ָהּ dem. præf. ſed in forma pl. f. ſimpl. ut ſeq. רַכָּה mollis, tenera, Pro. 25.15. Iſa. 47.1. רַכָּה mollis, Deut. 28.56. רָכוֹת teneri, mollia, Gen. 29.17. Job. 40.27. item 2. hinc etiam eſt no. רֹךְ m. mollities, teneritudo: Merc. Bu. Lex. Av. Prout occ. cum וּ præf. ſic: Deut. 28.56. וּמֵרֹךְ & præ mollitie. Sed alii faciunt רֹךְ infin. kal, & ſic exp. Præ teneraſcere, i. e. teneritudine: ſicut præceſſit verbum מֵהִתְעַנֵּג præ deliciis; ad verbum, delicatam eſſe. Merc, Cev. (præ deliciis) & præ teneritudine, ſeu mollitie. Coc. Pro mollitie, Av. Item, 3. hinc etiam no. cum מֵ heemant. viz. מֵרַךְ idem cum præced. mollities, teneritudo, inſtar ceræ liqueſcentis: Pag. Bu. Av. Lev. 26.36. Et inducam מֵרַךְ teneritudinem, teneritatem, mollitudinem, ſeu mollitiem in cor eorum. Pag. Av. וְהֵבֵאתִי & inſinuabo mollitiem in cor ipſorum. Coc.

Rad. 56. רָכַב eſt, equitare: Pag. vehi, ſupervehi, ſuperferri, inequitare: eſt neutrum: conſtruitur cum עַל, vel cum beth. Quidam obſervant hoc verbum etiam interdùm rerum adminiſtrationem, moderationem & præſidentiam includere: quòd qui rerum gubernacula tenebant, curru, aut mulo, aut alio jumento veherentur; vel, quòd ut jumenta habenis reguntur, ſic ſubditus populus legibus, conſilio & prudentiâ. Hinc Scriptura in Ezech. rerum omnium adminiſtrationem quæ penes Deum eſt, quadriga adumbrat. Ad quam & vectorem putant Authorem Epiſtolæ ad Hebræos initio alluſiſſe, quùm & verbo φέρειν utatur, quod videtur reſpondere רָכַב, quaſi agens, movens, & moderans, ut 2Pet. 1. φερόμενοι agitati, impulſi Spiritu Sancto. Et ἄγειν καὶ φέρειν eſt ſuo arbitratu moderari, ut hebraicè רָכַב. מֶרְכָּבָה ergo, vectura, ſeu quadriga, eſt Dei generalis providentia, actio, gubernatio, & omnipotentia. Cabbaliſtæ recentiores de quadriga Ezechielis, & alii Hebræi multa ſcribunt parùm ſolida. Kimchi ſpecialem de ea tractatum ſuis in Ezechielem Commentariis ſubjecit. Hoc verbum poteſt etiam Latinè reddi per inſidere, ferri. Benoni ſumitur & pro nomine Toar, vectore, ſeu ſeſſore: i. e. vecto, equite. Theologis relinquimus quòd inſuper Ezechielis quadriga, Regnum Chriſti, per Evangelii vocem, in quatuor Orbis Terrarum partes divulgandum ſignificabat: Merc. רָכַב equitavit, inſedit equo, vectus fuit, curru, ſcil. vel equo, vel aſino: Bu. Lex. vectus eſt equo, camelo, aſino, &c. ſupervectus eſt: ſedit inſtar equitis qui vehitur, ſeu ſuperpoſitus eſt, equo aut alii jumento ad equitandum. Cogn. cum רֶגֶב unde כְּרוּבִים Cherubim, nubibus inequitantes. Av. 70. reddunt per ἐπικαθίζειν, ἐπικαθῆσθαι. Coc. Prout occ. hoc verbum frequens in textu, & ordine conc. ut ſeq. in præt. kal, 3. & 2. ſ. m. ut & 3. pl. ſimpl. ſic: רָכַב equitavit, Eſth. 6.8. רָכַבְתָּ equitaſti, Num. 22, 30. רָכְבוּ equitarunt, 1Sam. 30.17. in part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ֫ & ָ præf. ut ſeq. רוֹכֵב equitans, Num. 22.22. Deu. 33.26. 2Sam. 18.9. 2Reg. 9.18, 19. Neh. 2.12. Iſa. 19.1. Zach. 1.8. וְרוֹכֵב & equitans. Amos. 2.15. Zach. 9.9. לָרוֹכֵב equitanti, Pſal. 68.5, 34. cui etiam formæ eſt aff. ſimpl. & cum ֫ & יִ præf. ſic: רוֹכְבוֹ eques ejus, Gen. 49.17. וְרוֹכְבוֹ idem, Exod. 15.1, 21. Zach. 12.4. וּלְרוֹכְבוֹ & ad equitem ejus, Job. 39.18. item ben. kal, ſ. f. à ſimplice forma רוֹכֶבֶת equitans, f. in forma ſ. f. cum duplice ſægol ante thau, loco ſeq. רוֹכֶבֶת equitans erat, inſidebat, 1Sam. 25.20. item in abſol. forma pl. m. ben. kal, occ. ſimpl. ſed in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ֫ cop. præf. ante ָהֶם & aff. ut ſeq. רוֹכְבִים equitantes, Jud. 10.4.. 12.14. 2Reg. 9.25.. 18.23. Iſa. 36.8. Jer. 17.25.. 22.4. רוֹכְבֵי equitantes, Jud. 5.10. Eſth. 8.10, 14. Ezech. 23.6, 12, 23.. 38.15. Zach. 10.5. וְרוֹכְבֵיהֶם & ſeſſores ejus Hag. 2.22. וְרוֹכְבֵיהֶם & equites eorum. Hag. 2.22. in infin. kal, occ. cum לְ præf. ſic: לִרְכוֹב ad equitandum, 2Sam. 16.2. 1Reg. 4.24. in imper. kal, ſ. m. occ. in forma cum pathach in ult. loco ſeq. רְכַב equita. Pſal 45.5. in fut. kal, 1. ſing. occ. cum ֫ cop. præf. ſed 2. ſ. m. ſimpl. & 3. ſ. m. ſimpl. & cum ֫ conv. præf. ut & 3. ſ. f. cum ֫ conv. præf. & omnia in forma cum pathach in ult. ut ſeq. וְאֶרְכַּב & inſidebo ei, 2Sam. 19.27. תִּרְכַּב equitabis, Hab. 3.7. יִרְכַּב inſidebit, Lev. 15.9. וַיִּרְכַּב & equitavit, inſedit, 2Sam. 22.11. 1Reg. 13.13.. 18.45. 2Reg. 9.16. Pſ. 18.11. וַיִּרְכַּב & inſedit, 1Sam. 25.42. item in 1. pl. fut. kal, occ. ſimpl. cum kamets, ob pauſam, pro pathach in ult. ſed in 3. pl. m. ſimpl. & cum ֫ conv præf. ut & in 2. pl. f. cum ֫ conv. præf. ſic: נִרְכַּב equitabimus. Iſa. 30.16. Hoſ. 14.4. יִרְכְּבוּ equitabunt, Jer. 6. 23.. 50.42. וַיִּרְכְּבוּ & inſidebant, 2Sam. 13.29. וַיִּתְרַכְּבוּ & inſederunt, Gen. 24.61. in hiphil הִרְכִּיב vehere, vel vehi fecit, vexit, vehendum impoſuit: Bu. Lex. facere vehere, ſeu ſuperimponere animanti: vel rei inanimatæ, figuratè. Hinc הַרְכָּבָה apud R. R. eſt compoſitio. Merc. fecit equitare, ſuperpoſuit: Av. prout occ. in præt hiph. 2. ſ. m. loco ſeq. הִרְכַּבְתָּ feciſti ut equitaret, Pſal. 66.12. item occ. etiam in 1. ſ. præt. hiph. cum ֫ conv. præf. & הִ aff. ut & in 3. pl. cum ֫ conv. præf. & הוּ aff. viz. poſt kibbuts pro ſchurek pen. & in 2. pl. m. cum ֫ conv. præf. ut ſeq. וְהִרְכַּבְתִּיךָ & faciam ut equites, Iſa. 58.14. וְהִרְכִּיבוּהוּ & facient ut equitet, Eſth. 6.9. וְהִרְכַּבְתֶּם & facite ut inſideat, 1 Reg. 1.33. in imper. hiph. ſ. m. occ. cum tseri tantùm abſque jod hiph. in ult. loco ſeq. הַרְכֵּב fac ut inſideat, impone, 2Reg. 13.16. in fut. hiph. à 3. ſing.

m. יַרְכִּיב equitare faciet, &c. occ. in ..ſ.ſimpl. & in 2. ſ. m. cum יִ aff. ſic: אַרְכִּיבֵם faciam equitare, Hoſ. 10.11. יַרְכִּיבֵנִי facies ut equitem, Job.30.12. item in 3. ſ. m. fut. hiph. cum ! conv. præf. occ. cum tſeri tantùm abſque jod hiph. in ult. ſed cum הוֹ aff. ſimpl. cum chirek tantùm abſque jod. hiph in medio: ſed cum ! conv. præf. plenè cum jod hiph. in antepen. & rurſus cum ! conv. præf. & ם aff. habet chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut ſeq. וַיַּרְכֵּב & fecit inſidere. Gen. 41.43. 2 Reg. 13.16. יַרְכִּבֻהוּ fecit equitare eum, Deut. 32.13. וַיַּרְכִּבֵהוּ & fecit equitare eum, Eſth. 6.11. וַיַּרְכִּבֻם & fecit ut inſiderent, Exod.4.20. & in 3. pl. m. ſuf. hiph. occ. cum ! conv. præf. vel plenè cum jod. vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut & cum ! conv. præf. & הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek, occ. modo eod. vel plenè. vel def. ut ſeq. וַיִּרְכִּבוּ vel וַיִּרְכִּיבוּ & fecerunt equitare, impoſuerunt, 2Sam.6.3. 1Reg.1.38,44. 2 Reg.9,28..10.16. 1Chron.13.7. יַרְכִּבֻהוּ vel כִּיב & impoſuerunt eum, 2Reg.23.30. 2Chron.35.24. atque inde ex hac rad. רָכַב ſunt nomina ſeq. 1. no. רֹכֵב m. eques, auriga: Pag. Bu. qui ſcil. equitat cum equite, inquit R. D. & illius fert arma: & proinde, armiger, ita dicitur: Pag. vector, ductor, auriga qui inequitat equo alligato ad currum; item curſor equeſtris, eques: eſt autem nomen à conjug. piel formatum. Av. 70. ἀναβάτης: ſedens in equo, equo vectus, eques; non connotat militem: 2Reg.9.17. ubi occ. ſimpl. ſic: Cape רֹכֵב equitem, & mitte illis obviam: explicatur deinde v. 18. רוֹכֵב הַסּוּס vectus equo, 1Reg.22.34. ubi occ. cum לְ præf. & וֹ aff. ſic: & dixit לְרֹכְבוֹ aurigæ ſuo. 70. τῷ ἡνιόχῳ, 2Chron.18.33. ubi occ. cum לְ præf. ante formam ſimplicem ſic: לְרֹכֵב aurigæ: ſcil. ſedenti in equo, vel gubernatori currûs: ut ſit à רָכַב: Coc. item 2. hinc etiam no. רֶכֶב m. currus: Pag. Bu. Collectivè: item Catillus, molæ pars ſuperior, Deut. 24.6. ſic dicta quòd vehitur ſuper inferiorem, quæ Rabbinis dicitur שָׁכָב, quia cubat infra ſuperiorem, & Latinis vocatur Meta, Hebraicè רֶחַיִם, ut ſuprà in רֵיחַ dictum: Bu. Lex. Colle ſivè plerumque, pro expeditione ſcilicet curruum, ſeu vectura: & ſynecdochicè pro equis curruum; ut quùm currus enervaſſe dicitur David, i.e. equos in curribus, 2Sam.8.4. Sic quidam notant פָּרָשִׁים, quod equites propriè ſonat, interdùm etiam equos denotare. Dicitur & hoc nomine lapis molæ ſuperior, qui vehitur ſuper inferiorem. Curru aliquando vehebantur equites, aliquando qui non erant equites. Ideo Iſa.21. additur nomen equitum, diſtingendi cauſâ: Merc. No. רֶכֶב & in pauſa רֶכֶב eſt, currus, carpentum, vehiculum quo aliquis vehitur ſuperpoſitus: item pro equitatu, ſeu equis curruum: ſi molæ tribuitur, ſignif. lapidem ſuperior. inequitantem inferiori: Av. Eſt. 1. ἅρμα, (ut 70. vertunt) i e. currus: ſed ſæpè capitur collectivè de multitudine. Et 2. catillus: i.e. molæ pars ſuperior. Coc. ut oc. hoc no. frequens, & ſimpl. ut ſeq. רֶכֶב currus, ſ. & pl. Gen.50.9. Ex.14.7,9. Joſ. 17.18. Jud.1.19..4.3,13..9.53. 1Sa.13.5. 2Sa.8.4..10. 18..11.21.1Reg.1.8..10.26.2Reg.2.11,12..7.7,14..13. 7,14.1Ch.18.4..19.6,7,18.2Ch.1.14..12.3..35.24. Pſ. 58.18.Iſ.21.7,9..22.7..31.1..43.17. Eze.23.24. Jer.51. 21. Zach.9.10. cui abſol. formæ ſimpl. vel extra pauſam cum ſægol, vel in pauſa cum kamets pen. ֶ, & in pauſa ָ, & in pauſa ָה ſunt præf. יִרְכַּב & currus, Joſ.13.16. 1 Reg.20.28. 2Reg.6.14,17. Pſ.76.7. יִרְכָּב & currus. De..0.1. Joſ.11.4. וְרָכַב & catillus, Deu.24.6. וְרָכֶב & currus, 1Re.20.21. 2Re.6.14. Eze.26.10..39.20. וְרֶכֶב vel רַהֲרֶכֶב currus, Ex.14.28. Jud.4.15,17.2Sa.1.6..8.4. 1Ki. 9.19..10.25..16.9..20.21.,22.31,32,33,35,38. 2Ki.8. 21..10.2.1Ch.18.4. 2Ch.1.14. 8.6..9.25..18.30,31,32. 21.9. Jer.46.9. Na.2.4,5. בָּרֶכֶב cum curribus, Joſ.24.6. Iſ.22.6. Dan.11.40. בָּרֶכֶב idem, Pſa.20.8. Jer.17.25. 22.4. prout etiam formæ priori cum ſægol pen. וְ, & in pauſa וָ & לַ ſunt præf. יִרְכַּב & cum curribus, Eze. 26.7 וּבָרֶכֶב & cum currib. Iſ.66.20. בָּרֶכֶב ſicut currus 1Re.20.25. לָרֶכֶב propter currus, 2Reg.18.24. 2Ch.16. 8. Iſ.36.9. cum aff. prius ſægol mut. in chirek, poſterius in ſcheva ut cum ' aff. ſimpl. ſed cum ' aff. ſimpl. & cum ָ, ַ, וְ, & לַ præf. ut & cum הֶ aff. ſimpl. & cum לְ præf. ſic: רִכְבֵי curruum meorum, Iſa.37.24. רִכְבּוֹ currus ejus, Exod. 14.6,23,26. Jud. 4.7,13.. 5.28. 1Sam. 8.12. 1 Reg. 9.22. 2 Reg. 9.21. 2 Chron.8.9. Jer.50.37. וְרִכְבּוֹ & currus ejus, Jer. 51.21. וּרְכָבוֹ in curribus ejus, Exod. 14.17,18.. 15.19. 2 Reg. 9.21,24.. 10.17. וּרְכָבָיו & in curribus ejus, 2Reg.5.9. לִרְכֻבּוֹ curruum ejus, Jo.47.3. וְלִרְכֻבּוֹ & curribus ejus, De.11.4. רִכְבָּהּ currum ejus, Na.2.14. לְרִכְבֹתָיו curribus ſuis Eze.27.20. in forma pl.pp. רְכָבִים currus pl. occ. in forma pl.m, conſtr. רִכְבֵי cum curribus, Can.1.9. item 2. hinc no. רָכוּב m. Pag. (ſed abſolutum poteſt eſſe cum ſcheva pen. Merc.) vel רְכוּב potiùs: Bu. Le. currus, vehiculum; carpentum, vectura: Pag. Bu. Av. occ. in forma cum ſcheva ſub prima cu n ' aff. רְכוּבוֹ vehiculum ejus. Pſ. 104.3. item, hinc no. heem. cum mem ſegolato, מֶרְכָּב m. ſagma: i.e. ephippium, h.e. ſella equo impoſita ad inſedendum: juxta R.D qui vulgo ſellam dici ſcribit, ſive equo, ſive cuilibet alteri animali impoſitam. ad equitandum. Sed quia eſt generale nomen poteſt dici ſtratum: nam generaliter omnia quæ mulis, equis, aſinisve inſternuntur, ſtrata dixerunt. Liv.l.7. ſtrata detrahi jubet: & Sen. ad Luc. ſtultus eſt qui equum empturus, non ipſum inſpicit, ſed ſtratum ejus. Pag. (Sed juxta quoddam no. præced רֶכֶב interdùm etiam exp. ephippium; quaſi vectorium dicas: Merc. ut in loco cit. 1Reg. 22.35. Et effundebatur ſanguis plagæ in ſinum, vel ut in Targum, ad medium: הַרֶּכֶב currûs: ſuper quem ſcil. equitabat: ut inquit R. D. in Comment. ſed in l. rad. exp. ſtrati ſeu ephippii. i. e. Sellæ: Pag Inſtrumentum, viz. cui eques inſidet ſuper equum aut aliud animal; סַרְגָּל dicitur à doctoribus: ſed in textu ſic propriè dicitur hoc no. cum מֶ heemant. ut dictum: Merc.) ſedile, ephippium, ſtratum ſeu ſtragulum equi: item equitatus, ut 1 Reg. 4. 26. Bu. Lex. vehiculum, vectura, currus, item ſella, &c. ut ſuprà ex Pag. Av. Generatim hoc no. notat. cui quis inſidet: ita accipio, Lev.15.9. ſed 70. & alii volunt eſſe ἐπίσαγμα. ut equi vel aſini, ſellam equi, ſedile, ephippium. Coc. Prout occ. hoc no. cum הַ dem. præf. ſimpl. ſed cum ' aff. ſimpl. & cum לְ præf. ſic: לַמַּרְכֶּבֶת ſella, ſedile. Lev. 15.9. מַרְכְּבֹתָיו ſtragula ejus, Cant. 3.10. לְמַרְכְּבוֹ ad equitandum ejus, 1Reg.4.26. item 5. hinc etiam no. fem. itidem cum מֶ heemant, viz. מֶרְכָּבָה: idem cum præced. 2. no. currus: Pag. Bu. quadriga vehiculum: Merc. Av. ἅρμα: Belg. Waggen: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. & cum ' cop. & הַ dem. præf.

pref. מֶרְכָּבָה currus, 2Sam.15.1. 1Reg.10.29. 2Chr. 1.17. Hag.2.22. & currus, Nah.3.2. הַמֶּרְכָּבָה & מֵרְכָּבָה currus, Jud.4.15. 1Re.7.33..20.33.2Re.5.21 9.27..10. 15. 1Ch.28.18.2Ch.35.24. Mic.1.13. sed occ. etiam hæc absol. forma f.f. itidem cum בְּ pro הַ dem. & יַ præf. sic: בַּמֶּרְכָּבָה in curru, 1Reg.12.18..22.35.2Chr.10..18. 18.34. Zach.6.2. בַּמַּרְכָּבָה & in curru, Zac.6.2,3. Item occ. etiam hoc no. f.f. in forma constr. cum duplice ſægol ante thau, cum בְּ præf. ante מ (cum chirek pro ſægol) heemant. ſic: Gen.41.43. Et equitare fecit eum בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה ſecundi, i.e. viri ſecundi, qui, erat, ſcil. ei, viz. Parhoni: ut exp. R. D. eſt enim in regimine: & הַמִּשְׁנֶה, ſecundi eſt gen. maſc. unde non poteſt referri ad מֶרְכֶּבֶת quod eſt gen. fem. & ſic opportet ſubaudire הָאִישׁ viri. Unde A.E. exp. הַשֵּׁנִי ſecundi. Rex erat primus, poſt ſecundus à rege, ſubinde tertius à rege, &c. Mem eſt cum chirek. Pag. Sic Elias vult exponi 2 Chron. 35. 24. עַל רֶכֶב הַמִּשְׁנֶה ſuper currum ſecundi. Sed poteſt ſimpliciter accipi, ſuper currum ſecundum. Sic enim regibus bini ſolebant eſſe in prælii currus, ut ex uno in alterum ſi opus eſſet tranſilirent. Merc. Hieron. fecitque eum aſcendere ſuper currum ſuum ſecundum: Pag. In curru ſecundani; Bu. Lex. Et fecit eum vehi in curru poſteritatis, i.e. in curru ſecundo: 70. ἐπὶ τὰ ἅρματος δεύτερον: Av. In curru ſecundo: Cocc. Et juſſit eum inſidere currui ſecundani, (qui ſecundus) à ſe futurus eſſet. Jun. Sed occ. etiam in forma cum מ heemant & ו aff. ſimpl. & cum בְּ præf. מֶרְכַּבְתּוֹ currum ſuum, Gen. 46. 29. 1 Sam. 8. 11. 2 Reg. 5. 26. בְּמַרְכְּבֹתָיו in curribus ſuis, 1 Sam. 8. 11. Item 6. hinc etiam no. à f. f. cum מ heemant: מַרְכָּבָה (idem quod præced. currus, vehiculum, carpentum, quadriga: Pag.) quod occ. in abſol. forma pl. f. ſimpl. & cum ו cop. præf. מַרְכָּבוֹת currus, Joel. 2. 5. Zac. 6. 1. וּמַרְכָּבוֹת & currus, 2 Chron. 9. 25.. 14. 9. Cujus formæ, cum pathach ſub mem, forma pl. f. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum יֹ.. aff. ut & cum יֵ aff. ſimpl. & cum ל præf. ſed cum יהֶם aff. abſque præf. ut ſeq. מַרְכְּבוֹת currus, Exod. 15. 4. 2 Reg. 23. 11. Cant. 6. 12. Iſa. 22. 18. מַרְכְּבוֹתָיִךְ currus tui, Mich. 5. 9. Hab. 3. 7. מַרְכְּבוֹתָיו currus ejus, Exod. 14. 25. Jud. 5. 28. Iſa. 66. 15. Jer. 4. 13. לְמַרְכְּבוֹתָיו curribus ejus. Iſa. 2. 7. מַרְכְּבוֹתֵיהֶם currus ipſorum; Joſ. 11. 6. 9. אַרְכֶּבָה Chald. poples, à vehendo, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 57. רָכַל eſt, negotiari, mercari. Quidam conferunt cum רָגַל & לָגַל. Significat enim proprie mercium delationem, & metaphoricè verborum. Hinc רוֹכֵל delator mercium, inſtitor, qui merces uno ex loco in alium transfert. Item רָכִיל delator, verborum, ſcil. qui hinc inde verba, ut mercator lucri causâ merces, ſic ipſe, ut inde forſan aliquid commodi referat, hinc illinc defert, ſed ſæpè levitate quâdam, aut curioſitate. Sumitur interdum adverbialiter, q.d. Delatoriè. Item ſemel pro abſtracto, Ezech. 22. pro delatione, A. E. ſub finem Nehemiæ & Prov. 11. 13. ſcribit à miſſendo רָכִיל appellatum. Nam רוֹכֵל eſt qui res multas commiſcet, inſtitor, ſic רָכַל qui verba commiſcet. Mercator alias Hebræis dicitur סוֹחֵר à circumeundo; Merc. רָכַל, negotiatum eſt, detulit merces, vel verba, mercatus eſt: & cùm mercatores nonnulli multum fraudis ſoleant exercere, & merces ſuas extrudere dolo, fit ut hoc verbum quoque accipiatur pro, defraudare, detractare, &c. Cogn. cum רָגַל detulit pedibus eundo. Hinc κορδάλιον, & Lat. corallium, nam mercatores inter cætera negotiabantur coralliis vendendis, &c. In textu autem extat tantùm hujus verbi tempus præſens: Av. ſive part. ben. kal: Pag. vel juxta alios nomen tantùm ſubſtant. maſc. Bu. Lex. viz. רוֹכֵל m. negotiator, mercator; item aromatarius: Pag. Bu. 70. ἔμπορος, μεταβολος, κυπροπώλης: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, negotiator; (Pharmacopola, Av. i, e.) aromatarius. Prout occ. hoc part. ben. kal, ſive no. f. m. ſimpl. & in abſol. forma pl. m. ſimpl. & cum הֶ & וֶ præf. ut ſeq. רוֹכֵל aromatarius, Can. 3.6. רוֹכְלִים aromatariorum, Ezech. 17.4. הָרוֹכְלִים idem 1 Reg. 10. 15. Neh. 13. 20. וְהָרוֹכְלִים & aromatariorum, Neh. 3. 31.. 3. 32. Et in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum יְ.. vel in pauſa יְ. aff. ſic: רוֹכְלֵי Negotiatores, Ezec. 27. 23. רוֹכְלַיִךְ Negotiatores tui, Ezec. 27. 15. 24. Nah. 3. 16. רוֹכְלַיִךְ idem, Ezech. 27. 13, 16, 22. Atque hinc 1. hujus part. ben. kal forma f. f. venit cum duplice ſægol ante thau; idque ſimpl. loco ſeq. רוֹכֶלֶת mercatrix, Ezech. 27. 3. Quæ forma cum thau in fine, pro more talium, ante aff. prius ſægol mutat in pathach, & alterum in ſcheva: ut cum ךָ aff. ſic: רוֹכַלְתֵּךְ mercatrix tua, Ezech. 27. 20, 23. Item 2. hinc etiam no. רְכֻלָּה f. (formæ inſtar סְגֻלָּה: Pag.) negotiatio: merx, mercatus, mercatura; Pag. Bu. 70. ἐμπορία: Cocc. cujus forma f. f. conſtr. רְכֻלַּת venit cum ךָ & ךְ aff. cui priori בְּ eſt etiam præf. ut ſeq. רְכֻלָּתֵךְ negotiatio tua, Ezech. 28, 16, 8. רְכֻלָּתֵךְ mercem tuam, Ezech. 26. 12. בִּרְכֻלָּתֵךְ in mercatura tua, Ezech. 28. 5. Item 3. hinc etiam No. cum מ heemant, & thau poſt ſægol in fine; (formæ מִשְׂכֹּרֶת merces, & cum aff. cholem mutato in kibbuts מַשְׂכֻּרְתֵּךְ, merces tua: Pag. Merc.) viz. מַרְכֹּלֶת f. negotiatio, mercatus, commercium. vel merx: Pag. Bu. Cocc. &c. Prout occ. hæc forma f. f. cum בְּ præf. & ךְ aff. loco ſeq. בְּמַרְכֹּלְתֵךְ mercatu tuo, Ezec. 27. 24. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. רָכַל eſt in no. רָכִיל m. detractor, criminator: Pag. Bu. quaſi famæ ac honoris proximi nundinator: Bu. Lex. delator: Mercator enim pro fraudulento & impoſtore accipitur: quòd fere negotiatores dolis & fraude agunt, & proximi jacturâ ſuum negotium conficiunt, inſtitor, &c. Av. obtrectatio, calumniatio: Kimchi מַלְשִׁינוּת: metaphora, eſt enim nundinatio famæ & exiſtimationis proximi: unde אַנְשֵׁי רָכִיל viri obtrectationis dicuntur viri maledici & obtrectatores; fere jungitur ei verbum הֹלֵךְ רָכִיל: ut Prov. 11. 13. obtrectator, מְגַלֶּה סוֹד revelat ſecretum, 70. ἀνὴρ διάλογος: Chald. אֲבַל קְרָצָא, h. e. διάβολος, diabolus, h. e. accuſator: hoc autem verbum הָלַךְ ita uſurpatur, quia plerúmque qui obtrectat, ab uno venit ad alterum, & circuit, quærens, cui vendat fumos, imò proximum ſuum & ſecreta ejus: 1 Pet. 2. 1. ἀποθέμενοι πᾶσαν καταλαλιάς: & Jacob. 4. 11. μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων. Cocc. detractor dicitur רָכִיל: eò quòd ſit veluti סוֹחֵר negotiator, & aromatarius: ut enim aromatarius multas habet aromatum ſpecies, & negotiator multas ſpecies mercium, quas ab aliquibus emit, & aliis vendit: itidem detractor verba, hinc &

ique collecta, aut audita, aliis refert. Lev. 19. 16. Non תֵּלֵךְ ambulabis רָכִיל (ut) detractor, (seu (in) detractatione) in populis tuis: (quasi detractoriè, dicas; non te geres detractoriè, &c. Merc.) Ubi A. E. scribit, sicut Mercator illud quod emit ab uno, alteri vendit; ita detractor, quod ab aliquo audivit, alteri revelat, seu manifestat. Hieron. Non eris criminator, nec susurro, in populis. R. Sal. Propterea quòd omnes, qui serunt contentiones, & referunt criminationes, seu calumnias & accusationes, malas, seu falsas, ambulant per domos vicinorum, seu sociorum, suorum, ad explorandum si quid videant, vel audiant mali, ut illud in platea narrent, dicuntur הוֹלְכֵי רָכִיל ambulantes, h. e. רְגִילָה, quod est exploratio. Et hoc ostendit verbum ambulandi, quod communiter jungitur dictioni רָכִיל, quod est sicut רָגִיל explorator, mutato caph in gimel, & sic רוֹכֵל, i. e. negotiator, aromatarius, est, רוֹגֵל, i. e. explorator: quia est explorator & mercium & venditorum: Pag. vel, & sic רוֹכֵל est הַסּוֹחֵר; i. e. mercator, seu institor, qui circuit & repedat; i. e. subinde redit, & recurrit post quaslibet merces, aut mundinas. Et quisquis vendit aromata quibus mulieres sese comunt, propterea quòd redit subinde ad urbes, vocatur רוֹכֵל, significationis רוֹגֵל repedans, seu recurrens: Cev. Targum: Non תְּהוֹכֵל אַרְעִין accusabis, aut detrahes (ab אֲכַל) nutibus. Pag. Hoc loquendi genus Chaldæorum, quo & Daniel utitur 3. & 6. cap. pro, Deferre; expendendum est, ubi R. Sal. videtur aliam afferre rationem. Sed hæc commodiùs alias in Chaldæo Lexico dicentur. Uno verbo habeto phralim hanc quam reddere possis, Comedere excidium, propriè quadrare in calumniatores, sycophantas, & quadruplatores: Merc. Cev. Sunt enim qui nutibus oculorum (nè alii audiant aut intelligant) suas detractiones & calumnias indicent, & significent. Pag. Cev.

Rad. 58. רָגַם est גָּבַהּ, inquit R. D. elevare, superbire: Pag. efferre: nam transitivum est, ubi legitur: Merc. Ligavit, alligavit; quidam, sustulit, extulit, attollit: Bu. Lex. Connexuit. annexuit per nodulos, conjunxit nodis. Cogn. cum סָגַר clausit: item, herciscere. Hinc ἐρείζω, & lat. arceo, coerceo. Av. Alligavit: Belg. Opwaerts binden, Kimchi, גָּבַהּ: Pomarius; annexit, strinxit. Targ. יְחַר, vel אֲחַר R. Sal. לְשׁוֹן חִבּוּר. In Aruch exponitur, לְשׁוֹן חִבּוּר Cocc. Prout occ. hoc verbum in sut. kal, à 3. s. m. יִרְכֹּם, vel יִרְגַּם, elevabit: vel, annectet, &c. pro varietate dicta: in 3. pl. m. cum וְ cop. & יַ conv. præf. sic: וַיִּרְכְּסוּ & attollent, Exod. 28. 28. וַיִּרְכְּסוּ & sustulerunt, Exod. 39. 21. Atque inde ex hac rad. רָגַם; est no. 1. à s. m. רֶגֶם, vel רָכָם: Pag. in forma pl. m. רָגָמִים perversitates; salebræ, vel salebrosa: Bu. Lex. colliculi, instar nodorum seu nexuum: nodosa loca; i. e. excelsa: Av. Prout occ. in hac forma pl. m. cum יָ præf. sic: Isa. 40. 4. Et erit pravum, seu tortuosum, in rectitudinem, aut planitiem: וְהָרְכָסִים & elata, salebrosa, Bu. Conc. excelsa, i. e. montes excelsi & alti, juxta R. D. in planitiem, aut campestria: & sic exp. etiam in comment. Et pravum, i. e. via tortuosa in rectitudinem, & tumuli viarum, &c. A. E. autem exp. Loca tortuosa: & R. Sal. ad Exod. 28. ubi citat hunc locum, exp. Montes conjuncti alter alteri, Pag. Et salebras in convallem: Bu. Lex. & colliculi, i. e. excelsa, in planitiem; Av. Kimchi exp. הָרִים גְּבוֹהִים: atqui jam dixerat, omnis mons & collis humiliabuntur: convenit igitur: ut עָקֹב oppositum sit רְכָסִים: illud notat tortuosum: hoc, tubera terræ, quæ faciunt iter difficile: בִּקְעָה verò notat planitiem inter montes. In Aruch, Talmudicum רוֹכְסָא exponitur עֲרוּגוֹת קְטַנּוֹת, i. e. fragmina parva: Pomarius, lapillus: Targum, בֵּירֵי גְּדוּדִין locus salebrosus i. e. tumulis, aut tuberibus plenus. R. Sal. exp. Montium nimis propè junctorum difficiles aditus. Cocc. Item 2. hinc etiam no. רוֹכֶס m. elatio, superbia: Pag. sed præstat absolutum esse רוֹכָס: Merc. Bu. Lex. vel רֹכֶס: Bu. Lex. vel רֹכָס: elatio, ad formam nodorum extuberantium: Av. Prout occ. à forma pl. m. absol. רְכָסִים vel רְכָסִים, elationes, &c. in forma pl. m. constr. cum מִ præf. sic: Psal. 31. 21. Abscondes eos in absconditofaciei tuæ מֵרֶכֶס אִישׁ à superbiis, aut elationibus viri, aut hominis, i. e. virorum, aut hominum, &c. ut R. D. exp. R. Sal. A conjunctionibus, aut societatibus impiorum, qui conspirarunt ut illis malefaciant. A. E. A perversitatibus: Pag. Bu. Lex. Ab elationibus: Bu. Conc. i. e. à superbiis viri: Av. A conglomerationibus, i. e. conspirationibus, seu catervis, viri, seu virorum, conspirantibus: Cocc. רָכְסִי est pro רָכְסִי (cum kam. chat. pro cholem) ex ר רוֹכְסָם. Targ. exp. מִגְּדוּרֵי גַּבְרַיָּא á catervis fortium: R. Sal. חִבּוּרֵי רְשָׁעִים הַמִּתְחַשְּׁרִים יַחַד: id solet dici קְבוּצִים: i. e. συστροφαί, συστρέμματα: Coc. (Abdis eos in abdito præsentiæ tuæ,) ab elationibus virorum: i. e. non tantùm ornas eos bonis, sed etiam conservas á malo: Jun.

Rad. 59. רָכַשׁ est, acquirere, comparare, substantiam scil. & opes: Pag. Bu. q. d. substantiare, si esset Lat. Pag. vel. consubstantiare: significat enim, opes congerere, ditari: Merc. comparavit substantiam, paravit opes: comportavit, seu collegit. facultates. Cogn. cum רָגַשׁ, convenire cum impetu seu tumultu: nam facultates, seu opes congeruntur cum magno dolore & tumultu. Av. 70. κτᾶσθαι, πονεῖν, πλεονεκτεῖσθαι: acquirere, &c. Cocc. Prout occ. in hac 1. signif. (nam in Bu. Conc. Rad, hæc duo signif.) Præt. Kal 3. s. m. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum kamets in ult. ut & in 3. pl. in pausa cum kamets, sed extra pausam cum scheva penult. sic: רָכַשׁ comparavit, Genes. 31. 18. 36. 6. רָכְשׁ compararat, Gen. 31. 18. רָכְשׁוּ comparaverant, Genes. 46. 6. רָכְשׁוּ idem, Gen. 12. 5. Atque inde ex hac Rad. רְכוּשׁ in hac 1. acquirendi signif. est. No. רְכוּשׁ facultas, substantia, opes, & quicquid homo acquirit: Pag. facultates, omne acquisitum hominis: Bu. Lex. quidam autem putant absolutè positum mobilia tantùm significare unum in locum collecta & comportata: ut ante sit verbo רָגַשׁ: aliis, si cum aliis jungatur, notare cætera, quæ non sunt expressa. Sed ego generale puto: nomen gallicum. Richesse, ab Hebræo non abludit. Merc. Opum facultas: Av. 70. ὕπαξις, τὰ ὑπάρχοντα (τὸ ὑπαρχόμενον Av.) κτῆσις, substantia, bona, peculium, &c. Cocc. Prout occ. hoc no. s. m. simpl. vel cum schurek, vel pro eo, cum kibbuts penult. ut & cum וְ cop. הָ & וָ dem. præf. utrique formæ,

mæ. ut sequunt. רְכוּשׁ substantia, facultates acquisitæ, 1 Chron. 28. 1. 2 Chron. 32. 29. רְכָשׁ facultates, Gen. 14. 11. וּרְכוּשׁ & facultates, 2 Chr. 20. 25. Dan. 11. 24. הָרְכָשׁ facultates, Gen. 14. 16. הָרְכוּשׁ idem, Num. 16. 32. 1 Chron. 27. 31. 2 Chron. 21. 17. וְהָרְכָשׁ & facultates, Gen. 14. 21. Item occ. etiam cum בְּ præf. utrique formæ: sed cum וּ præf. formæ plenæ cum schurek in ult. sic: בִּרְכָשׁ cum facultatibus, Gen. 15. 14. בִּרְכוּשׁ cum facultatibus, Ezr. 1. 6. Dan. 11. 28. וּבִרְכוּשׁ & cum facultatibus, Ezr. 1. 4. Dan. 11. 13. מִרְכוּשׁ de facultatibus, 2 Chron. 35. 7. Sed occ. etiam ead. hæc forma s. m. cum affixis variis utrique etiam formæ junctis: ut cum נִי (quod aff. in quibusdam exempl. scribitur יְנִי cum jod abundante) יִ, ob pausam pro יִ, ו (cui etiam וּ cop. est præf.) & ם, aff. simpl. scil. & cum וְ præf. in hoc ult. aff. ut seq. רְכוּשִׁי facultatibus nostris, Ezr. 8. 21. רְכוּשְׁךָ facultatibus tuis, 2 Chron. 21. 14. רְכָשׁוֹ facultates ejus, Gen. 14. 12. 31. 18. רְכוּשׁוֹ facultatibus suis, 2 Chron. 31. 3. Ezr. 10. 8. וּרְכָשׁוֹ & facultates ejus, Gen. 14. 16. רְכוּשָׁם facultates suas, eorum, Gen. 12. 5. 13. 6. 36. 7. 46. 6. וְרִכְשָׁם & pro facultat. eorum, Num. 35. 3. Deinde 11. signif. 2. hujus Rad. est, equi species aliqua: Bu. Conc. viz. in No. inde ducto cum sex punctis. רֶכֶשׁ m. Dromedarius; aut mulus. Pag. qui scil. nascitur coitione equi & onagri, ut quibusdam placet. Aliis verò est camelorum species singularis: utut sit, animal est citissimum vecturæ aptum & equitatui. Quidam conferunt cum רָגַשׁ. Sed ex 2 Chron. 9. si conferas cum 1 Reg. 4. comperies pro hoc positum פְּרָדִים mulos. Merc. Equus, vel mulus, levis, & celer, tam ad equitandum, ut hodiè sunt postæ, quam vecturæ celeriori, ut cameratorum curruum: Bu. Lex. Animal magni pretii, quod usurpatur ad equitandum illo, dromedarius, &c. Av. Jumentum celere: Cocc. Prout occ. cum הָ & לְ præf. ante duplex sægol: sed cum לְ præf. ante kamets ob pausam pro sægol penult. sic: רֶכֶשׁ in equis Reches, Esth. 8. 10, 14. לָרֶכֶשׁ equis, Mic. 1. 13. וְלָרֶכֶשׁ & pro equis, 1 Reg. 4. 28.

Rad. 60. רָמַם est, exaltare, elevare: Pag. vel, exaltari, &c. idem quod רוּם, quod usitatius est: Merc. excelsum esse, extollere, efferre se: Bu. Conc. attolli, elevari: Bu. Lex. Altus fuit, exaltatus, elevatus est, turfit, turgidus fuit, tumuit. Cogn. cum רָמָה levando projecit; & idem quod רוּם & רָאַם altus fuit, &c. Av. רָמַם, contracte רָם, præaltum esse aut fieri, se tollere, scil. de loco: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est excelsum esse, &c. ut suprà: Prout occ. in præt. kal 3. pl. sic; Job. 22. 12. Et vide summitatem stellarum, quia רָמוּ excelsæ sunt: est ex tertia forma פָּעוֹל, ut יָכוֹל: Pag. Et vide caput, vel summam, stellarum, quòd longè suprà sunt. In emendatis codicibus legitur רָמוּ (cum kamets magno scil. pro pathach ob pausam;) ut & in manuscripto Bibliothecæ nostræ. Cocc. sed occ. etiam 3. pl. præt. kal in forma cum cholem: Bu. Lex. sic: Job. 24. 24. רוֹמוּ מְעַט recesserunt paululùm: Pag. vel, sublati, elati sunt; aut efferuntur, aliquantùm: sed mox esse desinunt. Ibi sing. pro plur. rectè Hieron. Alii verò sumunt pro imper. & exp. tollite vos, aut recedite paulisper, nec erit impius, i. e. nec ultra invenietis: ut est, Psal. 37. & aliàs: Merc. Hieron. & Av. Elevati; sunt ad modicum. Pag. Attollunt se aliquantulùm: Bu. Lex. vel est imper. (ut סוּבוּ.) Tollite vos pauxillum, & non erit: confer Num. 17. 10. vel 16. 45. הָרוֹמוּ auferte vos, tollite vos, recedite, ex medio cœtûs illius, & consumam eos. Cocc. Sed R. D. in præt. elevati sunt paululùm impii & non erunt: quia universi peribunt. Pag. (Si) attollunt se aliquantulùm, (mox) nemo, viz. supereſt: in versu præced. dicitur, Si quietem impio ad tempus largitur Deus, observat tamen eorum consilia & actiones: nim. ad efficiendum quod hoc versu exponitur; ut scil. nullo negotio deturbentur. Jun. In Niphal נָרוֹם exaltari, exaltare se, tollere se, recedere. Bu. ma. Elevatus est in altum: Av. Prout occ. in imper. Niph. á s. m. הָרוֹם in pl. m. loco seq. הָרוֹמוּ tollite vos, Num. 16. 10. Item in fut. Niph. 3. s. m. juxta normam esset יָרוֹם superesseret se, &c. sed, in forma composita ex Niphal & Pual, Cocc. á יְרוֹמֵם; occ. in 1. s. fut. in hac forma loco seq. אֲרוֹמֵם extollam me, Isa. 33. 10. Sed ex forma fut. Niph. juxta normam, á 3. s. m. יָרוֹם occ. in 3. pl. m. (cum dagesch scil. in mem ob alterum mem duplicatum & deficiens, ut יָסוּבוּ) simpl. & cum וַ conv. præf. sic: וַיְרוֹמוּ & extulerunt se, Ezech. 10. 17. וַיָּרוֹמּוּ extulerunt se. Ezec. 10. 15, 19. In Hithpael הִתְרוֹמֵם extulit seu elevavit se, &c. (sed quæ quidam ponunt in Hiphil, הָרֵם vel הֵרֵם, & in Piel, ex forma Poal, רוֹמֵם elevavit, exaltavit, evexit, &c. Av. ut & in Niphal & hac conjug. hithpael, ex hac rad. Videantur suprà in rad. רוּם; Pag.) Prout occ. in fut. hithp. 3. s. m. cum וַ cop. præf. loco seq. וַיִּתְרוֹמֵם extollet se, Dan. 11. 36. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est. verminosùm fieri; q. d. vermificare, vermes producere: viz. ex signif. nominis seq. Bu. Lex. & Ma. Prout occ. in hac signif. fut. kal 3. s. m. cum וַ conv. præf. & cum kibbuts pro cholem, vel pro kam. chat. in ult. sic: Exod. 16. 20. וַיִּרָם תּוֹלָעִים. Et verminavit: Bu. Conc. & vermiculavit vermes: Hier. & scatere cæpit vermibus. Est cum schurek, inquit R. D. ad differentiam וַיֵּרֶם (fut. kal in altera exaltandi signif.) & exaltata est gloria domini super Cherub: Ezech. 10. 4. nam juxta normam esset cum kamets-cateph. Pag. at verò parùm firma est illa ratio, cùm etiam ejus forma in kibbuts reperiatur in altera etiam signif. Cev. Et vermificavit vermes, i. e. produxit vermes: Bu. Lex. & turgescebat vermibus: est cum kibbuts ad differentiam. Av. & efferebatur vermibus: i. e. fervere incipiebat vermibus, quæ namque fervent, vel etiam quæ verminant, efferuntur & quasi ebulliunt: Cocc. Atque inde ex hac rad. רָמָם in hac verminandi signif. est no. רִמָּה f. vermis, vermiculi: 70. σκώληξ, Pag. Bu. Cocc. vermis qui nascitur ex materia turgida. Hinc ῥεμω putrefacio: item Lat. vermis; & Germ. Wurm. Av. Quidam reducere malunt ad sequentem radicem, quòd elevatione & ejaculatione, seu projectione, gradum promoveat. Elias discrimen ponit inter רִמָּה & תּוֹלַעַת; quòd תּוֹלַעַת generale sit nomen tam parvorum, quàm magnorum vermium: רִמָּה autem proprie parvos significet, qui in carne, vel caseo gignuntur: nec plurale habet, nec affixa recipit, ut illud. Sed ego confundi reperio: Merc. occ. autem hoc no. s. f. simpl.

& cum

& cum ו cop. & ל pro לָהּ dem. præf. ut seq. רַמָּה vermis, Job. 7.5. 24.20. 25.6. Isa. 14.11. וְרִמָּה & vermis, Exod. 16.24. Job. 21.26. לִרְמָה vermi, Job. 17.14.

Rad. 51. רָמָה est, projicere, fraudare, dolosè agere: Pag. Ejaculari in kal: at in piel, eludere, fallere, imponere alicui, quasi aliquem arcûs fallacis more elevare, projicere, & excutere è spe sua, aut re. Paulus juxta quosdam ὑπερβάλλειν dixit, 2 ad Thes. 4. quasi transcendere, i.e. circumvenire ex sententia quæ est, Prov. 26. Quidam conferunt cum רוּם, quòd projectionem talem sonet hoc verbum juxta illos quæ cum præcipiti elevatione & subita excussione fiat: Mercier. dejecit, dejecit, projecit: jaculatus est: Bu. Lex. Levando projecit cum impetu quodam, præcipitavit: jaculatus est, petiit jaculis, seu telis: item petiit aliquem dolis, defraudavit, imposuit. Cogn. cum רָמַם & רוּם, ut & cum רָאַם, altus fuit, elevatus est. Hinc Græci pro mem substituunt פ: ut ῥίπτω, ῥιπτέω, ἔρριπται, &c. projicio, jaculor. Av. 70. ῥίπτειν, βάλλειν, jacere: Kimchi per הַטָּלַת explicat: Coc. in Bu. Conc. hæc rad. duo signif. 1. est, projicere, jaculari: prout occ. in præt. kal, 3. s. m. & in part. ben. kal, ab absol. forma רוֹמֶה jaculans, in forma s. m. constr. cum ו cop. præf. ut &, à pl. m. absol. רוֹמִים, in constr. ut seq. רָמָה projecit, Exod. 15.1, 21. וְרוֹמֶה & jaculantium, Jer. 4.29. רוֹמֵי jaculantes, Psal. 78.9. atque ex hac rad. in hac 1. projiciendi signif. est no. vel propr. vel appel. viz. רָמָה f. (de quo vide ad finem rad.) quod occ. in forma s. f. constr. loco seq. רַמַּת Ramath projectio, Jud. 15.17. Deinde signif. ii. hujus rad. רָמָה est in piel רִמָּה: fallere, decipere, defraudare: Pag. Bu. Conc. & Lex. præcipitavit aliquem dolis; i. e. defraudavit; Av. 70. παραλογίζεσθαι: decipere, &c. Cocc. Prout occ. in præt. piel 3. s. m. simpl. & cum נִי aff. ut & in 2. s. m. & f. & 3. pl. itidem cum נִי aff. sed in 2. pl. m. simpl. ut seq. רִמָּה decepit, Prov. 26.19. רִמָּנִי decepit me, 2 Sam. 19.27. רִמִּיתַנִי decepisti me, Gen. 29.25. 1 Sam. 28.12. רִמִּיתָנִי decepisti me. 1 Sam. 19.16. רִמּוּנִי fefellerunt me, Lam. 1.19. רִמִּיתֶם decepistis, Jos. 9.22. Item occ. etiam in infin. piel cum ל præf. & נִי cum pathach, pro נִי cum tseri; (Pag.) aff. in loco seq. לְרַמּוֹתַנִי ad decipiendum me, 1 Chron. 12.17. Atque inde ex hac rad. רָמָה in hac 2. fallendi, seu fraudandi, signif. sunt nomina seq. 1. No. רְמִיָּה f. projectio, jaculatio: atque inde, fraus, dolus: Pag. falsitas, fallacia, deceptio: Bu. Coc. Av. item. pigrities: quia ignavi, se ipsi decipiunt, & eos, qui ipsis negotium commiserunt, aut iis confidunt: 70. δόλος, δολιότης: fraus. &c. Coc. Item adjectivè, dolosus: Bu. Lex. Est enim ubi hæc vox omninò sit Toar, seu adject. ut in illo, Ps. 120.3. לְשׁוֹן רְמִיָּה, lingua fraudulenta: nam si substant. esset לְשׁוֹן esset in regimine; & est ubi tantùm sit substant. pro, impostura, fallacia, deceptio, cùm quis specie veri vel boni, fiduciâ, vel re quâ niteba tur, dejicitur & excutitur: & est ubi utrumque esse queat. Merc. Occ. autem hoc no. s. f. simpl. & cum ו cop. præf. sic: וְרִמְיָה falsitas, dolus, fraus, Job. 13.7.. 27.4. Psal. 32.2.. 52.4.. 78.57.. 101.7. 104.2, 3. Prov. 10.4.. 12.27.. 19.15. Jer. 8.10. Hos. 7.16. Mich. 6.12. וּרְמִיָּה & doli scil. manus; Prov. 12.24. Item 2. hinc etiam No. cum מ heemant. viz. מִרְמָה f. idem cum præced. dolus, fraus, deceptio, impostura: Pag. Bu. Coc. Av. prout occ. hoc No. in forma s. f. simpl. locis seq. מִרְמָה idem, 2 Reg. 9.23. Job. 15.35.. 31.5. Psal. 17.1.. 34.14.. 43.1.. 50.19.. 52.6.. 109.2. Prov. 11.1. 12.5, 17, 20.. 14.8, 25,. 20.23.. 26.24. Isa. 58.9. Jer. 5, 27.. 9.6, 8. Dan. 8.25.. 11.23. Hos. 12.8. Amos. 8.5. Mich. 6.11. cui etiam ב, כְּ, & ל sunt præf. ut seq. וּמִרְמָה & dolus, Psal. 5.7.. 36.4.. 55.12, 24. Zeph. 1.9. בְּמִרְמָה per dolum, Gen. 27.38.. 34.13. Jer. 9.5. וּבְמִרְמָה & dolo, Hos. 12.1. לְמִרְמָה ad dolum, Psal. 24.4. & in forma pl. f. occ. etiam simpl. & cum ו cop. præf. מִרְמוֹת doli, Psal. 35.20. וּמִרְמוֹת & doli, Psal. 10.6, 28.13. item 3. hinc etiam No. cum תָּ (kam. chat. scil.) heemant. viz. תָּרְמָה (vel תָּ) f. idem cum præced. impostura, fraus, dolus: Av. prout occ. cum בְּ præf. loco seq. בְּתָרְמָה per dolum, Jud. 9.21. Denique 4. hinc etiam No. cum תַּ heemant. viz. תַּרְמִית f. idem cum præced impostura, fraus, dolus, fallacia, deceptio: Pag. Bu. Coc. Av. prout occ. hoc no. vel def. cum chirek tantùm absque jod simpl. vel plenè cum jod in ult. simpl. & cum ו & כְּ præf. ut & cum ם aff. absque præf. ut seq. תַּרְמִת dolus, Jer. 23.26. תַּרְמִיתָם dolus, Zephan. 3.13. וְתַרְמִית & dolus, Jerem. 14.14. בְּתַרְמִיתָם dolose, Jer. 8.5. תַּרְמִיתָם dolus eorum, Ps. 119.118. De hisce autem nominibus, loci quidam, ubi signantiùs occurrunt, adnotandi; ut. 1. in Psal. 32.2. וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמָּיָה, Et in cujus animo non est dolus, vel, simulatio; Av. i.e. qui ex corde loquitur & agit, peccatum suum confitetur, se abnegat, ad Deum confugit, eique gloriam dat. Pro. 10.4. רָאשׁ עָשָׂה כַּף רַמִּיָּה pauper (est) qui agit manu fraudulentâ: i.e. ignavè: Cocc. Paupertatem (Hieron. egestatem) operatur manus fraudulenta: Av. Pauperem facit manus fraudulenta, (vel, remissa Hieron.) Targ. Paupertas humiliat virum dolosum: Ab. Ezr. bifariam exp. Pauper erit quisquis fecerit כַּף lancem bilancis fraudulentam, i. e. ad fraudandum. Vel pauperem, i. e. hominem pauperem facit manus fraudulenta. R. Levi, Pauperem, &c. Quia ob illius pigritiam opus erit ut assuescat fraudibus, ut hominum capiat substantiam: quia pauperi non est ad sufficientiam. R. Himman. Pauperem facit manus fraudulenta: i.e. Quisquis habet manum fraudulentam, & vacat fraudibus, ut ditetur, non adipiscetur illud quod optat, sed erit pauper: tum quia Deus illum sic puniet, tum quia homines ab illo cavebunt ob fraudes illius. Vel כַּף hoc loco indicat lancem bilancis. Et est sensus quòd pauper ob suam inopiam, tum emendo, tum vendendo, in pondere fraudem facit, & idcirco non ditabitur, ut quærit, sed erit pauper: Pag. Opponitur hoc loco יַד חָרוּצִים manus sedulorum: Coc. Pauper (sic) qui agit manu dolosâ: est periphrasis improbi, qui segnis in officio suo, res alienas malis artibus tentat avertere; ut è contrà, prout sequitur, manus sedulorum, (i.e. eorum qui sedulo satagunt rerum suarum, & ab alienis abstinent) ditat, ipsos scil. Jun. Et sic Prov. 12.24. manus sedulorum תִּמְשׁוֹל dominabitur: תִּהְיֶה לָמַס וּרְמִיָּה, sed (manus) fraudis, i.e. pigra, erit obnoxia: Coc. Dolosa autem erit tributaria: Hebr. (manus) doli erit in tributum. Jun. Confer etiam Prov. 12.27. לֹא יַחֲרֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ Non adureret (vit) doli, i.e. ignavus, venationem suam: Sic v. 24. ejusdem Cap. & in loco præced. 10.4. & Cap. 19.15.

39.35. Nam quod labore & industriâ acquirere refugit, id fraude comparare tentat, & sæpe se & alios decipit. Bu. Lex. Non assabit (vir) fraudis, i. e. piger. &c. Coc. A. E. exp. Non assabit vir fraudulentus, & dolosus accipium suum, & non coquet illud, quia auferetur ab illo. Pag. Non assabit dolosus quod venando cepit, &c. i. e. inter os & offam multa illi accident incommoda, & impedimenta fruendi boni quod captaverat. Jun. &c. Vide suprà in rad. חָרַךְ. sic etiam dolus & fraus pro pigritia, aut ignavia, Jer. 48.10. Maledictus, אָרוּר עֹשֵׂה מְלֶאכֶת יְהוָה רְמִיָּה faciens opus Domini, dolosè, i. e. pigrè. Coc. vel fraude: Jun. Item locus; Hos. 7.16. notandus: fuerunt כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה sicut arcus projectionis: aut jaculationis, i. e. jaculantis sagittas: ut R. D. exp. in lib. rad. subinde tamen scribit; & rectum est ut sit, sicut arcus fraudis, aut doli, i. e. projiciens fraudulenter, & dolosè, nè sentiat homo. In comm. scribit quòd est Toar, vel no. Adj. i. e. dolosus, aut doli: q.d. arcus dolosus: quia videtur quòd tendens arcum, jaciat ad latus unum, & mox ad latus alterum, manum suam vertit: & dicitur arcus dolosus, quanquam tendens est, qui facit dolum: quia per ipsum exercet actum, i. e. quia est instrumentum actionis. R. Sal. Sicut arcus dolosus: quia dum volebat cum illo jacere sagittam ad Aquilonem, jaciebat ad meridiem: Pag. הָיוּ extiterunt ut arcus dolosus: & sic, Psal. 78. 57. וַיָּשֻׁבוּ, conversi sunt, ut arcus dolosus; 70. μετεστράφησαν ὡς τόξον στρέβλον: (conversi sunt in arcum pravum, seu perversum aut versutum: hæc enim significat στρέβλον; Pag.) arcus dolosus, qui in necessitate destituit dominum suum & ei nocet: Coc. Sunt velut arcus fallax: Hebr. fallaciæ ut Psal. 78. Conversi sunt &c. i. e. licet prius, sub hypocrisi, præ se ferebant fidem & utilitatem aliquam; tamen momento efficiebantur inutiles: ut quilm arcus, repente aliquo pacto corruptus, fallit expectationem sagittarii. Jun. in Psa. 32.4. Sicut novacula acuta faciens כְּיָה; dolum; Pag. potest, faciens, teste Eliâ, ad Dæg, non ad arcum referri. Merc. Similis es novaculæ acutæ, ô artifex doli: h. e. ita saucias, & occidis linguâ, ut culter rasorius fecit: similitudo elegans, quâ exprobrat David occasionem stragis de quâ 1 Sam. 21.16. Jun. in loco etiam suprà cit. Psal. 120.2. מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה à lingua fraudulenta: repetendum erat לְשׁוֹן: sic, & in vers. 3. Coc. Vide suprà Merc. in hunc textum. Item de No. 2. locus Prov. 14. 8. notandus וְאִוֶּלֶת כְּסִילִים מִרְמָה stultitia stolidorum, fraus, h. e. quam putant esse sapientiam, ea stultitia est. Coc. Stultitia autem stolidorum (ad) dolum, Jun. Confer. Psal. 55.12. Non recedit à foro ejus, חוּכָהּ וּמִרְמָה dolus & fraus: 70. τόκος καὶ δόλος. Vide חוּךְ. quo hîc notatur omnis ars ad homines inescandum, & quæstum faciendum, comparata: per מִרְמָה autem notatur simulatio veri & boni: Coc. Item locus ubi no. 3. occurrit, notandus, viz. Jud. 9. 31. Et misit nuncios ad Abimelech בְּתַרְמָה in dolo: Pag. vel per dolum: i. e. dolosè: Chald: בְּרַז, i. e. secretò, clam: sed R. Sal. notat esse proprium nomen loci, qui vers. 41. dicitur Aruma: Bu. Lex. Clanculò: ut scil. nemo id rescis ceret. 70. ἐν κρυφῇ: Coc. R. Jos. scribit nomen esse loci: eò quod talis forma (viz. cum additione thau, Merc.) non invenitur in dementibus in he, Pag. Item de no. 4. in Jer. 14. 14. scribitur וּתְרַמּוֹת & dolus, cum vau, sed legendum, juxta Masorethas per jod: Bu. Lex. vel, cum vau loco jod, quia potest esse secundùm aliam formam, וְתִרְמִית; Pag. Item in Jer. 8.5. suprà cit. pro בְּתַרְמִית; quomodo male scribitur in Bu. Conc. legendum cum בְּ pro בַּה dem. præf. sic: הֶחֱזִיקוּ בְּתַרְמִית: apprehenderunt dolum: Pag. Tenent fraudem: Coc. Retinent dolum: Jun. Ut etiam suprà dictum no. hoc legitur absque jod: in Jer. 23. 26. וְנִבְּיאֵי תִרְמַת לִבָּם Et Prophetæ doli, cor eorum: Pag. i. e. loquuntur dolum corde suo cogitatum: Merc. Prophetæ fraudis cordis sui: Coc. Prophetæ doli, vel impostutæ, cordis sui, i. e. prophetantes dolum: Av. Imò (sunt) prophetæ doli animi sui. Jun. Confer etiam de hoc no. Psa. 119.118. כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם (Prostravisti omnes errantes. &c.) quia fallax est, impostura eorum: Av. Nam falsitas est, fraus eorum: h. e. non tantùm vera loquuntur fraudulenter: sed etiam sub verbis veritatis tegunt mendacium & abnegationem: Coc. (Conculcas omnes errantes à statutis tuis) quia fallus est dolus eorum: h. e. inanis, vana, est hypocrisis, quæ suos ipsius concinnatores frustratur. Jun. Aliud etiam nomen huic radici adscribit R. Jona: illud scil. Ezec. 32.5. Et implebo valles רָמּוּחֶךָ prostratione tua: h. e. prostratis tuis. q. d. vulnerati ex copiis tuis humi fundentur. & prosteruentur: Videsuprà in rad. רוּם ubi etiam de רָמָה casu constructo nominis רָמָה, quod hîc omisit: forsan quòd nomen sit proprium loci, seu cognomen, quo Samson locum illum vocavit, ubi asini maxillâ Palæstinos percusserat, quasi projectionem mandibulæ: ab absoluto רָמָה ubi tamen nota, more quiescentium Yajin servare kamets invariatum, perinde ac si esset à רוּם, ut קָמָה à קוּם; fortasse propter retroactum accentum, ob illum qui in propinquum etiam retroagendus erat in לְחִי subsequente: Merc. Cev.

Rad. 52. רָמַח; hinc est no. רוֹמַח m. hasta, aut lancea: vel, ut alii scribunt, pegio, gladius: Pag. spiculum, lancea: Bu. Lex. Aliis Romphea: genus ut inquiunt, gladii, habens foramen hastæ: voluntq; à מָרַח transp. deductum, quod exponunt, imprimere, vel potiùs alligare; quod vide suo loco. Merc. Lancea truculenta, hasta, romphæa. Contrariam habet signif. verbo רָחַם misertus est nam hasta est genus armorum crudelium, quibus, sine omni commiseratione, interficiuntur homines. Hinc ἄχμη; i. e. currus, hasta: & Lat. armo, as, are; item arma, orum: ῥομφαία, phramea roncha: Av. 70. ἀγχύη, δόρυ: σιδηροφόρος: hasta, &c. Coc. Prout occ. hoc no. s. m. simpl. & cum וֹ, ob pausam pro ו, cop. & יִ præf. sic: רֹמַח lanceam, Num 25.7. 2 Chron. 25.5. וְרוֹמַח & lanceam, Judi 5.8. 1 Chron. 12.24. 2 Chron. 14.7. וּבְרוֹמַח & cum lancea, Ezech. 39.9. sic & in forma pl. m. occ. cum יְ, הָ, וְהָ, בָּ, לָ & לָ præf. ut seq. וּרְמָחִים & lanceæ, 2 Chro. 11.12. 26.14. הָרְמָחִים lanceas, Jer. 46.4. וְהָרְמָחִים & lanceas, Neh. 4.16. בָּרְמָחִים lanceas, Neh. 4.21. וּבָרְמָחִים & lanceis 1 Reg. 18.28. לָרְמָחִים in lanceas, Joel 4.10. item in forma pl. m. constr. cholem mutatur in kam. chat. prout occ. cum הֶ aff. sic: Neh. 4.13. cum gladiis suis, בְּחַרְבֵיהֶם lanceis suis: Pag. Bu. Cum gladiis suis, lanceis suis & arcubus suis. Satis apparet, esse telum, quod manugeritur

geritur aptum ad pungendum de longè, quod gerens, scuto utitur: חֲנִית vero haſtam potiùs dixero, quæ defigi in terra poteſt. Coc. Cum gladiis ſuis ſpiculis ſuis, &c. Jun.

Rad. 53. רָמַךְ: inde no. רַמָּךְ m. quod eſt equa, juxta R. D. Pag. Bu. mulus; genus equorum nobis in hac provincia ignotum: Av. Prout occ. in forma pl. m. cum הֵ dem. præf. ſic: Eſth. 8. 10. אַחַשְׁתְּרָנִים mulos magnos (ſic enim exponunt hanc vocem, ut ſuprà, in fine literæ aleph dictum eſt, Merc.) בְּנֵי הָרַמָּכִים filios equarum: (exp. enim in plur. equæ: pullæ equarum: i. e. muli: Bu, Conc.) Vide ſuprà in רֶכֶשׁ Pag. Arabice equa vocatur رَمَّكَة, Merc. natos equarum: Bu. Lex. (equitantium Dromedario, veredariis) & pullis mulorum: Av. mulos, filios equarum explicat & Kimchius, & Bochartus: רַמָּכִים eſt ut עַיִם. Coc.

Rad. 54. רָמַן: inde no. radicale רִמּוֹן m. malum punicum, vel, malum granatum: Pag. Bu. vel etiam, malus punica, malo-granatus: eſt enim tam fructus, quàm arboris nomen: & tam naturalis, quàm artificialis. Quidam etymon offerunt, quòd granis ſcateat, reducentes ad רָמָה: (prout in Forſt. ſumitur in ſignif. verminandi, ſeu vermibus ſcatendi, unde רִמָּה, vermis, &c. quam ſignif. plerique ponunt in rad. רָמַם: quam vide ſuprà.) vel, vocem eſſe putant peregrinam: quibus non aſſenſerim: Merc. רִמּוֹן eſt malogranatus arbor: item, fructus malogranatum, malum punicum, viz. non tam naturale, quam artificiale ſeu pictum. Av. 70. ῥοὰ ῥοΐσκ: arbor punica & pomum punicum. Coc. prout occ. hoc no. in ſ. m. ſimpl. & cum ־, הָ, וָ, & לְ præf. ut ſeq. רִמּוֹן vel ſine vau, malogranatum, 2 Reg. 5. 18. Neh. 11. 29. Joel. 1. 12. וְרִמּוֹן & malogranatum, Exod. 28. 34. 39. 26. Num. 20. 5. Deu. 8. 8. הָרִמּוֹן vel ſine vau, malogranatum, 1 Sam. 14. 2. Cant. 4. 3. 6. 7. וְהָרִמּוֹן & malogranatum, Hag. 2. 19. לְרִמּוֹן ad Rimmon n. p. Zach. 14. 10. item occ. hoc no. in hac forma ſ. m. juxta quoſdam, cum ־ aff. ſic: Cant. 8. 2. Propinabo tibi de vino aromatico, מֵעֲסִיס רִמּוֹנִי (&) de muſto mali punici mei: jod, inquit, R. D. eſt ſignum pronom. 1. pers. vel, eſt jod hajachas: q. d. de muſto malogranativo: (& ſic, מֵעֲסִיס à nudo עֲסִיס eſſet, quod alias abſolutum eſſe poſſet עָסִיס: Merc.) nam muſtum non eſt regimen. gen. ſed eſt una ſpecies, cujus abſolutum eſt ſicut conjunctum: inſtar גְּבִיר dominus: vide in גָּבַר Pag. Sed malim eſſe in regimine, nam jod epitheti, non ita paſſim in contextu reperitur, ut apud Rabbinos. Merc. Vel, ut R. D. inquit etiam, mem, ſignum pluralis, deficit: & ſic eſſet ſenſus de muſto malorum punicorum: qualia ſunt multa in textu: Pag. De ſucco granati mei: Av. (bibendum darem tibi de vino aromatite.) de ſucco malogranatorum: i. e. exciperem te hilariſſimè: metaph. à convivio: Jun. (De ſucco) malogratorum: Bu. Conc. Sed occ. etiam in plena forma & abſol. pl. m. idque ſimpl. & cum ־, הָ, וָ, & וְהָ præf. ut ſeq. רִמּוֹנִים vel abſq; vau, malogranata, 1 Reg. 7. 42. 2 Chron. 3. 10. 4. 13. Cant. 4. 13. וְרִמּוֹנִים & malogran. 2 Reg. 25. 17. vel ſine vau, idem, Jer. 52. 22. הָרִמּוֹנִים vel ſine vau, malogran. Ex. 39. 25. Num. 13. 23. 1 Reg. 7. 18, 42. 2 Ch. 4. 13. Can. 6. 10. 7. 13. Jer. 52. 23. וְהָרִמּוֹנִים & malogran. 1 Reg. 7. 20. ut & in forma pl. m. conſtr. ſimpl. locis ſeq. רִמֹּנֵי vel ſine vau, malogran. Exo. 28. 33. 39. 24.

Rad. 55. רָמַס, vel, רָמַשׂ: eſt, calcare, conculcare, proculcare: item, repere, reptare: ambulare: Pag. Bu. per ſamech eſt, calcare, conculcare, proculcare: at per ſin lævum eſt, repere: (proinde plerique conſtituunt duas per ſe radices: viz. 1. cum ſamech, & 2. cum ſin: & ſic Bu. Lex. Coc. & Av. Sed in Bu. Conc. & Pag. ſimul ponuntur;) quæ ſignif. vicina eſt. Quidam conferunt cum רָפַס infrà, quod eſt, pedibus turbare: quùm hoc ſit, pedibus conculcare: iidem reddunt quatere, ſeu, pedibus cum ſono concutere. Sed videas etiam per ſamech in poſteriore rependi ſignif. (& contrà, per ſin in calcandi ſignif. Sed ſic, calcare latè dicitur etiam de ἑρπετοῖς: Coc.) quòd hæ duæ literæ inter ſe permutentur. Significat autem generaliter, gradi: ut in nomine dicetur infrà: Merc. prout occ. hoc verbum in utraque calcandi & rependi ſignif. ordine Conc. ut ſeq. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו cop. vel conv. præf. & in part. ben. kal, ſ. m. in forma cum ſamech & in calcandi ſignif. ſic: וְרָמַס & calcaverit, Mich. 5. 8. רוֹמֵס calcator, calcans, Iſa. 16. 4. ſed occ. etiam in altera rependi ſignif. & cum ſin lævo, part. ben. kal. ſ. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ut & in ſ. f. à ſimp ice רוֹמָשָׂה: cum הָ dem. præf. in forma cum duplice ſægol ante thau, ut ſeq. רוֹמֶשׂ vel ſine vau, repens, Gen. 1. 30. 7. 8. 8. 19. Pſalm. 59. 35. הָרוֹמֶשׂ repens, Gen. 1. 26. 7. 14, 21. 8. 17. Lev. 11. 44. Ezech. 38. 20. הָרוֹמֶשֶׂת repens, Gen. 1. 21, 28. Lev. 11. 46. in infin. kal, occ. ſimpl. loco ſeq. רְמוֹס conculcare, Iſa. 1. 12. & in imper. kal, à ſ. m. רְמוֹס (omnia enim reliqua in kal, á benoni, ſunt cum ſamech vel ſaltem, ſi cum ſin, in calcandi ſignif.) occ. in ſ. f. cum ו cop. præf. loco ſeq. וּרְמָסִי & calca, Nah. 3. 14. in fut. kal. occ. 1. ſ. cum ו cop. præf. & ם aff. ut & in 2. ſ. m. ſimpl. ſic: וְאֶרְמָסֵם & calcabo eos, Iſa. 63. 3. תִּרְמוֹס conculcabis, Pſal. 91. 13. item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. vel cum cholem, vel, ante maccaph; pro cholem, cum kam. chat. in ult. cui priori formæ ו cop. eſt etiam præf. ſed cum ו conv. præf. occ. cum הוּ & יִרְמָסֶנּוּ aff. ut ſeq. יִרְמֹס calcabit, Ezech. 25. 11. proculcabit, Iſ. 41. 25. וְיִרְמֹס & conculcat. Pſal. 7. 6. וַיִּרְמְסֶהוּ & conculcavit illum, Dan. 8. 7. וַיִּרְמְסֶנָּה & conculcavit eam, 2 Reg. 9. 33. ſed in 3. ſ. f. fut. kal, occ. ſimpl. cum ſin, licet in calcandi ſignif. locis ſeq. תִּרְמוֹשׁ calcat, Gen. 9. 2. Lev. 20. 25. Pſalm. 104. 20. & rurſùs cum ſamech ead. 3. ſ. f. habet ו conv. præf. & cum נָּה aff. abſque præf. at cum ו conv. præf. habet ם aff. ut ſeq. וַיִּרְמֹס & conculcavit, 2 Reg. 14. 9. 2 Chron. 25. 18. תִּרְמְסֶנָּה conculcat eam, Iſa. 25. 6. וְתִרְמְסֵם & conculcavit eas, Dan. 8. 10. item in 2. pl. m. fut. kal. occ. ſimpl. ſed in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ſimpl. & cum הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek ut ſeq. תִּרְמְסוּ conculcatis, Ezech. 34. 18. וַיִּרְמְסוּ & conculcarunt, 2 Reg. 7. 20. וַיִּרְמְסֻהוּ & conculcarunt eum, 2 Reg. 7. 17. in niphal נִרְמַס conculcari: Bu. ma. proculcatus eſt: Av. Prout occ. in fut. niph. à 3. ſ. m. יֵרָמֵס, & 3. pl. m. יֵרָמְסוּ, in 3. pl. f. loco ſeq. תֵּרָמַסְנָה conculcabuntur, Iſa. 28. 3. atque inde ex hac rad. eſt 1. no. cum ſin in rependi ſignif. viz. רֶמֶשׂ m. reptile; nomen generale animantium quæ humi reptare ſolent: Av. 70. ἑρπετον: quod ſe movet, reptile: habet enim

notionem & generalem, & ſpecialem: Cocc. quod repit, ſeu reptat: item mobile, quod ambulat: Pag. quicquid ſublatis pedibus terram quatit, greſſile: q.d. calcabile, generale nomen; at שֶׁרֶץ eſt reptile, quod curſitat, ſeu ſeſe motitat rependo; vide infra in rad. שָׁרַץ; Merc. Prout occ. hoc no. ſimpl. & cum ו, ſed in pauſa וֹ, & cum כ & בְ præf. ut ſeq. רֶמֶשׂ reptile, reptilia Gen. 1.25.. 6.7, 20.. 7. 23.. 9. 3. Deut. 4.18. Pſal. 104. 25.. 148. 10. Ezech. 8. 10. וְרֶמֶשׂ & reptilibus, Hoſ. 2. 18. וָרֶמֶשׂ & reptile, Gen. 1.24. הָרֶמֶשׂ reptile, Gen. 1, 25.. 7. 14.. 8. 17. 19.. 1 Reg. 4. 18. Ezech. 38. 20. קָרֶמֶשׂ ut reptile, Hab. 1. 14. Item 2. hinc etiam eſt No. cum מ heemant. (viz. cum ſamech & in conculcandi ſignif.) מִרְמָס m. conculcatio, proculcatio, conculcatum: Pag. Bu. Av. 70. πάτημα, καταπάτημα; conculcatio, conculcatum: Coc. Prout occ. hoc No. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum לְ præf. ut & in forma ſ. m. conſtr. ſimpl. & cum וּל præf. ut ſeq. מִרְמָס conculcatio, Iſa. 10. 6, Dan. 8. 13. לְמִרְמָס in conculcat. Iſa. 5. 5.. 28. 18. Mic. 7. 10. מִרְמָס conculcat. Ezech. 34. 19. וּלְמִרְמָס & in conculcat. Iſa. 7. 25. Hæc autem duo ſignificata in duabus hiſce formis, cum ſamech ſcil. vel ſin, in Av. & Coc. ut diſtinctæ radices, ſic in genere explicantur: (loci enim earum, & nomina, ſuprà ex iis etiam, deſcribuntur.) 1. רָמַס: 70. vertunt πατεῖν, καταπατεῖν, συμπατεῖν; calcare, conculcare, &c. Coc. proculcavit ſerpendo, conculcavit reptando; conquaſſavit, ſeu conculcavit, pedibus quatiendo terram: proprie namque dicitur de animantibus quæ ſuper pedibus reptant: Cogn. cum רָמַשׂ reptavit, ſerpſit: quod de animantibus dicitur, quæ carent pedibus. & reptant ſuper ventrem Hinc ἕρπω, ἑρπίζω, ἑρπύζω; & Lat. per Metath. literæ ſ. eſt ſerpo; nam pro mem eſt פ litera ejuſdem organi: Av. Deinde 2. רָמַשׂ reptavit, ſerpſit: & propriè dicitur de animalibus quæ carent pedibus, ſed gradiuntur ſuper ventre, quatiendo, ut ſerpentes. Cogn. cum רָמַס proculcavit, reptando ſuper pedibus. Hinc per Metath. & converſo מ in פ, ἕρπιζω ſerpo, ἕρπω. Av. רָמַשׂ; eſt 1. calcare: & 2. ſe movere: 70. κινεῖσθαι, διέρχεσθαι, &c. quando autem No. inde ductum רֶמֶשׂ ut generale nomen (viz. pro omni eo quod ſe movet, ut Gen. 9. 3.) additur ſpecialioribus, ſpecialiùs ſignificat id quod contradiſtinguitur expreſſis ſpeciebus: ut Gen. 1. 24. Animal vivens ad ſpeciem ſuam, בְּהֵמָה pecora, וָרֶמֶשׂ & reptile, וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ & feram terræ, &c. Coc.

Rad. 56. רָנַן contractè רָן eſt, clamare fortiter; ſive hoc fiat incantando, ſive ob lætitiam, ſive ob luctum, ſive ob præconium & laudem, ſive in oratione, aut precationibus. Eſt igitur clamare, canere, lætari, aut exultare, lugere, prædicare, præconizare, laudare: item orare, ut inquit R. D. Pag. Eſt & ſæpè ovationis, & acclamationis gratulatoriæ: Merc. Cecinit, cantavit, cantillavit, exclamavit, acclamavit, Bu. Lex. Ovavit, exclamavit præ lætitia, vociferatus eſt, exultavit, perſonuit voce clarâ ac lætâ: idem quod רוֹן & רָנָה: hinc ὄρνις, ales ovans ad diluculum diei, ὄρνυω. excito, incito: Av. רָנַן eſt, ſonare, clamorem tollere; claram vocem edere, ut in lætitia; ſed non tantùm in lætitia uſurpatur. Cocc. Prout occ. hoc verbum in infin. kal, à ſimplice רוֹן (formæ סוּב) canere, exultare, laudare, &c. cum בְּ præf. & kam. chat. pro cholem ante maccaph, ſic: Job. 38. 7. בְּרָנֵן־יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר, Quùm vocem attollerent, unà, ſtellæ matutinæ, & clangerent omnes filii Dei: Cocc. Quùm ovarent pariter, &c. Av. Quùm laudarent pariter: Pag. ſeu, dum acclamarent, ovarent, in lætam vocem prorumperent: A. E. Stellarum motum putat eſſe earum acclamationem, ſeu jubilum, quo velut Deum creatorem ſuum laudent, & concelebrent: Merc. Cev. In canendo: Bu. Conc. Cùm canerent ſimul: Bu. Lex. Quùm canerent ſimul ſtellæ matutinæ, (i.e. lucidæ) & (cui) vociferati ſunt, (i. e. cujus laudes prædicarunt ſuæ & aliorum creationis nomine) omnes filii Dei? i. e. angeli, ut ſuprà cap. 1. 6. ubi dicitur: Advenientibus filiis Dei, ut ſiſterent ſe coram Jehova: filiis Dei; i.e. angelis, divinis ſpiritibus, miniſtrantibus Deo, propter eos, qui hæredes ſalutis futuri ſunt: ſic autem vocantur, διακριτικῶς; ut à filiis hominum diſcernantur; ſunt autem hæc humanitùs dicta, & à terrenis regibus deſumpta. ut 1 Reg. 22. 19. Jun. In imper. kal, à ſ. m. רֹן occ. in ſ. f. cum kam. chat. pro cholem penult. ſed cum ו cop. præf. cum cholem etiam penult. ob pauſam, & rurſus, occ. in pl. m. cum kam. chat. penult. extra pauſam: ut ſeq. רֳנִּי canta, Iſa. 54. 1. Lam. 2. 19. Zeph. 3. 14. Zach. 2. 14. וְרֹנִּי & canta, Iſa. 12. 7. רֳנּוּ cantate, Iſa. 44. 23.. 49. 13. Jer. 31. 7. In fut. kal 3. ſ. m. pro יָרִן, (formæ יָסוּב) occ. cum ſchurek pro cholem in ult. ſed in 3. ſ. f. cum ו cop. præf. habet cholem in ult. ut & in 3. pl. m. ſimpl. & cum וֹ conv. præf. & in 3. pl. f. ſimpl. ſunt cum cholem in ult. ut ſeq. יָרֹן cantabit, Prov. 29. 6. וְתָרֹן & cantabit, Iſa. 35. 6. יְרוֹנְנוּ cantabunt, Pſal. 35. 27. Iſa. 24. 14.. 42. 11.. 51. 7. 65. 14. וַיָּרוֹנּוּ & acclamarunt, Lev. 9. 24. תְּרוֹנֵנָה cantant, Pro. 1. 20.. 8. 3. In piel רֵנֵן, idem cum kal. Bu. ovavit vehementer, exultavit: Av. clarâ voce ſonare, dicere. Cocc. Nunc tranſitivum eſt in piel, nunc abſolutum: Merc. Prout. occ. in præt. piel 3. pl. cum ו conv. præf. ut & in infin. piel ſimpl. & cum ו cop. præf. & in imper. piel, à ſ. m. רַנֵּן canta, in pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. וְרַנְּנוּ & cantabunt, Jer. 31. 12.. 51. 48. רַנֵּן cantando, Pſalm. 132. 16. וְרַנֵּן & cantare, Iſa. 35. 2. רַנְּנִי cantate, Pſal. 33. 1. Iſa. 52. 9. וְרַנְּנוּ & cantate. Pſal. 98. 4. Iſa. 26. 19. In fut. piel, à 3. ſ. m. יְרַנֵּן cantabit, laudabit, &c. occ. in 1. ſ. fimpl. & cum ו conv. præf. & in 3. ſ. f. ſimpl. ut & in 1. pl. (à ſimplice יְרַנֵּן) cum ה parag. add. idque ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. וַאֲרַנֵּן cantabo, Pſalm. 63. 8.. 92. 5. וַאֲרֹנֵן & cantabo. Pſal. 59. 16. תְּרַנֵּן cantabit, Pſ. 51. 16. נְרַנְּנָה cantabimus, Pſ. 20. 6.. 95. 1. וְנִרְנְנָה & cantabimus Pſ. 90. 14. Et in 3. pl. m. fut. piel, occ. ſimpl. vel cum ſcheva, vol, in pauſa cum tſeri in penult. ut & cum ו (chirek ſcil. eſt ſub vau pro ſcheva, ob ſcheva ſeq. ſub jod, quod proinde abjicitur) cop. præf. ut ſeq. יְרַנְּנוּ cantabunt, 1 Chron. 16. 33. Pſal. 84. 3.. 96. 12.. 149. 5. יְרֻנְּנוּ cantabunt, Pſal. 5. 12.. 89. 13.. 132. 9, 16.. 145. 7. Iſa. 52. 8. וַיְרַנְּנוּ & cantabunt, Pſal. 67. 5. Item occ. etiam 3. pl. f. fut. piel ſic: Pſal. 71. 23. תְּרַנֵּנָה cantabunt: Bu. Conc. laudabunt: Pag. per tſeri ſcribitur ſub priori nun in emendatis: & ſcribendum videtur dageſch in poſteriori

riori nun, licet repugnent exemplaria: Merc. Cev. תְּרַנֶּנָה cantabunt, Pſal. 71. 23. In pual יְרֻנַּן cantari, laudari, cantatus eſt ovatione: Pag. Bu. Av. vox tollitur: Cocc. Prout occ. in fut. pual, 3. ſ. m. cum kametz pro pathach in ult. ob pauſam, loco ſeq. יְרֻנָּן cantabitur, Iſa. 16. 10. In hiphil הֵרִנִּין cantare, exultare, fecit; cantavit: Pag. Bu. fecit ovare: ſed abſolutè eſt neutrum: Av. Jubilare facere, tranſitivè, vel, vocem tollere, neutraliter: Cocc. Prout occ. imper. hiph. á ſ. m. הָרִנִּין, in pl. m. ſimpl. & cum ן cop. præf. ut & in fut. hiph. á 3. ſ. m. יְרִנִּין cantare faciet, &c. in 1. ſ. cum chirek tantùm, abſque jod hiph in ult. ſed in 2. ſ. m. ſimpl. & plenè cum jod in ult. ut ſeq. הַרְנִינִי cantate, Deut. 32. 43. Pſal. 81. 2. וְהַרְנִינוּ & cantate, Pſal. 32. 11. אֲרַנֵּן cantare faciebam, Job. 29. 13. יַרְנֵּן facis ut cantent, Pſal. 65. 9. In hithpael (ex forma poel pro הִתְרַנֵּן) eſt הִתְרוֹנֵן vel יָן, cantillare: Bu. ma. exultare: Pag. cantare, Bu. Lex. ſecit ſe ovare; Av. jubilare: Cocc. Prout occ. in part. hithp. ſ. m. ſimpl. loco ſeq מְתָרוֹנֵן cantans, Pſal. 78. 65. Atque inde ex hac rad. רָנָן nomina ſeq. 1. no. in forma pl. m. רָנָנִים cantantes: Bu. Conc. ſed potiùs eſt, nomen avis, á clamore ſic appellati, & pulchritudine vocis: aut quia clamat, & exultat, in pulchritudine alarum ſuarum, ut pavo; & forſan eſt ipſe pavo; ut inquit R. D. Pag. pavones, à clamore ſic dicti: Bu. Lex. ab ovatione, nomen habent: Av. Prout occ. in hac forma pl. m. ſic: Job. 39. 16. (Num dediſti) כְּנַף־רְנָנִים נֶעֱלָסָה alam, pro, alas pavonis, (quâ) exultavit, vel extenſam, ſecundùm A. E. Pag. aut, quâ (vel potiùs, quæ, nam ad pennam refertur verbum) exultat: vel pavonum, eſt enim plurale. Alii putant eſſe Struthiocamelos, à ſtridore & ovatione; vel, à gloria alarum. quas habet criſpas. Sed pavones potiùs eſſe crediderim: Merc. 70. Ala eorum, quâ delectantur, glorioſa. Targ. Ala galli ſylveſtris, quâ ſe jactat & exultat. Et poſſibile eſt quod ſit nomen alæ, & loquitur de ala avis ipſius: Pag. Ala pavonis exultabunda eſt. תְּרָנִים pro רְנָנִים: ut mox, נוֹעָה pro בַּעֲלַת נוֹעָה; quo nomine cùm ſtruthiocamelus liquidò denotetur, non poſſum per primum vocabulum intelligere eundem. Quare non video, cur non cum pluribus, credam, pavonem clamoſum & ſonorum notari: aut etiam gallum Africanum. כְּנַף non ſolam alam hîc notat nam אֶבְרָה diſtinctius ſequitur; & tum נוֹעָה. Sed quod de ſtruthiocamelo accipere poſſumus, id totum poſt ciconiæ mentionem dicitur: Cocc. Alam-- (ne) pavonum exultandam, &c. ſcil. dares, Jun. Ala pavonum motatur exultans, i. e. læta ſeſe agitat. Item 2. hinc etiam No. רְנָנָה f. exultatio, laus: Pag. Semper lætam vocem ſignificat ſeu ovationem: Merc. (cantus, cantio: Bu. Lex. Ovatio, jubilus, exclamatio læta, cantus lætus: Av. Vox elata, cantus, jubilatio: Cocc. Prout occ. hoc No. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum ב præf. & in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. & ut in forma pl. f. itidem ſimpl. ſic: רְנָנָה cantus, Job. 3. 6. בְּרִנָּנָה cum cantu. Pſal. 100. 2. רִנַּת cantus, Job. 20. 9. רְנָנוֹת cantiones, Pſal. 63. 6. Item 3. hinc etiam No. רוֹן m. laus, ovatio, exultatio, cantatio: Pag. Bu. &c. unde in forma pl. m. abſol. רָנִּים, (cum kam. chat. pro cholem, ob dageſch ſequens) exultationes, &c. atque inde in forma pl. m. conſtr. occ. loco ſeq. רִנֵּי cantiones, Pſal. 32. 7. Item 4. hinc etiam No. רָנָה f. clamor; laus, exultatio preconium: item oratio, precatio: Pag. cantus cantio, clamor; Bu. Lex. oratio exclamatio, vociferatio, & precatio: Av. In Ohel Moed, ſic ſcribitur; Explicant hanc vocem per clamorem validum, partim in cantu & lætitia, partim in præconio, partim in ploratu, & partim etiam in oratione: Coc. occ. autem hoc no. frequentiùs quàm reliqua præced. & ordine Conc. ut ſeq. In forma ſ. f. abſol. ſimpl. & cum ה & ב præf. ut ſeq. רָנָה cantus, cantio, clamor, Pſal. 30. 7.. 42. 5.. 46. 2.. 118. 15.. 126. 2. Prov. 11. 10. Iſa. 14. 7.. 44. 23.. 48. 20.. 49. 13.. 54. .. 55 12. Jer. 7. 16.. 11. 14. הָרְנָה clamor, 1 Reg. 8. 28.. 22. 36. 2 Chron. 6. 19. בְּרִנָּה cantus, clamor, 2 Chron. 20. 22. Pſalm. 105. 43.. 107. 22.. 126. 5. 7. Iſa. 25. 10.. 51. 11. Zeph. 3. 17. Item, in forma ſ. f. conſtr. רִנַּת clamor, cantus, precatio, &c. occ. cum ו aff. ſimpl. & cum ך præf. ut & cum ם, aff. abſque præf. ut ſeq. רִנָּתִי clamor meus, Pſal. 17. 1., 61, 2.. 119. 169.. 142. 7. לְרִנָּתִי ad clamorem meum, Pſal. 88. 3. רִנָּתָם clamor. cantus ipſorum, Pſal. 105, 44. Iſa. 42. 14. Jer. 14. 12. De hac rad. loci quidam adnotandi: & 1. ad fut. kal, Prov. 1. 20. חָכְמוֹת בָּחוּץ תָּרוֹנָּה ſapientiæ, i. e. quælibet ſapientiarum, foris, aut in platea, cantant; Bu. Conc. Levabunt vocem ſuam, juxta R. Levi (ut in 3. pl. f.) vel prædicabit, aut clamabit, juxta A. E. verbum enim eſt ſing. 3. ſ. & ponitur pro תָּרוֹן; nam he abundat, inquit R. D Pag. vel eſt 3. ſ. f. cum ה parag. Coc. Bu. Lex. Summa ſapientia foris clamitat: ſimile vide in רָשָׁן: vel, eſt ultima futuri, viz. 3. pl. f. pro תָּרוֹנֶנָה, ſapientiæ foris clamitant: Bu. Lex. Merc. Sapientia in publico vocem tollit: & ſic, Prov. 2. 3. מְבוֹא פְתָחִים תָּרוֹנָּה ad introitum oſtiorum vocem tollit: eſt etiam paragoge pro תָּרוֹן: Coc. Summa ſapientia foris recantat; Hebr. ſapientiæ foris recantant: ubi Shelomo per Proſopopœiam, inducit ſapientiam Dei homines accedentem, & proponentem conſilium Dei. Eſt autem Chriſtus ſumma hæc ſapientia, de qua hîc & cap. 8. agitur; ipſiſſima, ſcil. Dei ſapientiſſimi ſapientia, in qua reconditi ſunt omnes theſauri ſapientiæ & intelligentiæ, & per quam ſapientiæ veræ rivi in homines diffunduntur verbo. Quamobrem honoris cauſa plurali numero dicitur, ſapientiæ: q. d. tota ſapientia, & omnis ſapientiæ auctor. Foris, i. e. ubique & palám. Recantat, i. e. ſubinde & indefinenter proclamat. Jun. Item, ad fut hiph. 2. ſ. m. ſic legitur, Pſal. 65. 9. Exitus, in accuſ. ſcil. pl. matutini, & veſperæ תָּרִנִּין, exultare, aut laudare, facies. Hieron. Exitus, &c laudantes facies. R. D. autem exp. Per ſigna illa, de quibus ibi David; i. e. per exitus matutini temporis & veſperæ; h. e. lunæ ac ſtellarum in nocte, & ſolis in die, exultare facies corda hominum. vel, exitus ipſos, &c. laudare facies: i. e. efficies, ut ipſi laudent, vel exultent, ſeu ovent, in ordine ſuo: ut Job. 38. 7. Quùm laudarent pariter ſtellæ, &c. Sed R. Sal. exp. Laudare facies te, creaturæ, extremos quoſque urbis fines inhabitantes: Pag. Cev. manè, viz. dicunt, Benedictus qui creavit, ſeu creat, luminaria, & veſperi, Benedictus qui adveſperare facit veſperas. Et A. E. Propter exitus, i. e. ſigna quæ ex redun-

egrediuntur, & conſpiciuntur mane & veſperi, laudare facies filios hominum te. R. Moſeh, exitus, &c. i. e. principium diei ac noctis, laudare facies, &c. R. Hiuman. exitus, &c. i. e. homines orientales apud quos mane egreditur ſol, laudare, aut exultare, facies: quia propter bona quæ illis elargiris, illos exultare facies: & dixit, Exitus mane, & veſperi: quia climata ab oriente ad occidentem ſunt habitabilia: quod non uſu venit extremitatibus meridiei & Aquilonis: Pag. Quæ egrediuntur manè & veſperi, facies ovare: Av. Facies ut cantent: Bu. Lex. Exitus manè & veſperè facis jubilare: Coc. Qui facis ut canant exortus matutinos & veſpertinos, &c. i. e. qui totos dies à principio ad finem conſumis in docendis hominibus laudem tuam. Jun.

Rad. 57. רָנַב; inde, juxta R. Jonah ducitur No. cum aleph. heemant: ab initio, & in forma cum duplice ſægol ante thau in fine: viz. אַרְנֶבֶת f. lepus: Pag. ſub gen. fæm. utrumque ſexum complectitur. Fœminea vox ei tribuitur. quòd in mare ſignum ſexûs non appareat, ac mares fiat tanquam fœminæ. Quidam nili putarent, inquiunt, vocem eſſe peregrinam, ab אָרַב deducerent, epentheſi nun, ad nomen formandum: quòd hominum inſidiis pateat, ac ideo lateat. Inter immunda animantia bis in lege connumeratur, ubi tantùm occurrit. Alii faciunt quatuor literarum: Merc. Ita R. D. aleph ſcribit eſſe radicalem literam: Pag. אַרְנֶבֶת lepus: 70. λάγως, φασύπους. Bochartus derivat ab אָרָה & נוב ſeu נִיב: Coc. Prout occ. hoc No. cum הָ dem. præf. locis ſeq. הָאַרְנֶבֶת leporem, Levit. 11. 6. Deut. 14. 7.

Rad. 58. רָנָה perſonuit; cogn. cum רָנַן & רוֹן; i. e. ovavit, exclamavit voce ſonorâ & lætâ. Hinc ὄρνις ales, à ſonando & clamando. Prout occ. hoc verbum in fut. kal, à 3. ſ. m. יִרְנֶה, in 3. ſ. f. ſic: Job. 24. 26. Super eum תִּרְנֶה perſonabit pharetra, &c. Av. Contra ipſum, ſonabit: Bu. Lex. Super ipſo, aut circa ipſum, ſonat, ſeu tinnit, pharetra. Sic apud Virg. Pharetramque fugâ ſenſere ſonantem: Æn. 9. 660. & 661. Et fœva ſonoribus arma. Quibus circumvallatus equis, non tremit: Coc. Super eum ſonabit, ſeu ſtrepet, &c, nam רָנַן eſt רָנַן clamare, ſonare juxta R. D. Pag. & de armorum ſtrepitu loco cit. proprie dicitur: Merc.

Rad. 59. רָמַס in kal רָם eſt, miſcere, effundere, ſtillare, item conterere: Pag. Propriè eſt quod Latinè dicimus macerare: i. e. humectando diſſolvere. Merc. Aſperſit, conſperſit: Bu. Lex. humectavit tanquam rore conſperſo. ſtillavit roſcidè, roſcidus fuit, conſperſit, commiſcuit roſcidà conſperſione. Hinc "ρασσατε conſpergite; "ρασις perroratio; & Lat. ros, roſcidus. Av. macerare, humectare; Symm. ἀμφράνει: Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, conſpergere. Prout occ. in infin. kal (formæ סוֹד) cum לְ præf. loco ſeq. לָרוּם ad conſpergendum, Ezech. 46. 14. Atque inde ex Rad. in hac 1. ſignif. eſt No. רְסִיס m. ſtilla, gutta; Pag. unde in forma pl. m. abſol. רְסִיסִים guttæ, ſtillæ: Pag. conſperſiones: Bu. Lex. affine huic nomini eſt ῥόσος, ros: & in Targ. רְסִיסִין ponitur pro רְבִיבִים, ſtillæ, guttæ: Deut. 32. 2. & alibi, & Chald. רָם eſt ſtillare: Coc. hoc nomine pl. m. deſignatur ſtillæ roſcidæ, guttæ ex rore conflatæ: Av. Prout occ. in forma pl. m. conſtr. loco ſeq. רְסִיסֵי aſperſionibus, Cant. 5. 2. Deinde 11. ſignif. 2. hus rad. eſt in eod. no. præced. pl. m. רְסִיסִים fragmenta: Bu. Conc. conſtrictiones: Pag. fragmenta, ſciſſuræ; Bu. Lex. rupturæ: fortè eſt à רָצַץ: ſic Chaldæis רְסִיס alicubi pro רָחוּץ, alicubi pro רָצוּץ: & ita etiam Talmudici uſurpant; Coc. Prout occ. hæc forma pl. m. in hoc 2. ſignif. ſic: Am. 6. 11. Et percutiet domum majorem רְסִיסִים contritionibus; quaſi, diſtillationibus, quibus diſſolvatur. Qua in ſignificatione in Miſnah invenitur verbum in Poel, ubi dicitur: Et ſi fuerit groſſus, vel denſus ſeu ſpiſſus, ſcil. calamus, arundo; מְרוֹסֵם ſcindat, aut conterat. vel מְרוֹקֵם, in Paul contritus, ut coquat, vel ad coquendum ovum. Hieron. Ruinæ, vel, ut alia exemplaria habent, rimis, hoc eſt, ſciſſionibus. Targ. Et percutiet regnum magnum percuſſione forti. R. D. Sciſſionibus, contritionibus, fractionibus. Pag. Merc. Et percutiet domum majorem ſtillis roſcidis, ſcil. perfluentibus: Av. Rupturis: Coc. Percuſſurus domum majorem (velut) aſperſionibus; i. e. quaſi denſiſſimo lethalium judiciorum imbre perfuſurus: quemadmodum prunas, ignem, ſulphur, &c. depluere dicitur. Pſal. 11. 6. Jun.

Rad. 60. רָסַן; inde No. רֶסֶן frænum, lupatum: Pag. Bu. ut differat à מֶתֶג, vide ſuprà in ea rad. Merc. Rabbini plerúmque volunt eſſe ferrum, ori equi inditum: Bu. Lex. metaphoricè pro gubernatione: Job. 30. & Iſa. 30. ubi רֶסֶן ſignif. gubernacula & adminiſtrationem: unde quidam conjectant alluſione vocis רוֹזְנִים dictos qui reipublicæ gubernaculis admoti ſunt. de quo ſuprà in רָזַן: Merc. No. hoc frænum, capiſtrum, habena, ſumitur etiam pro gubernaculo ſeu timore; quia, ut fræno cohibentur equi, ita homines timore continentur in officio: Av. 70. χαλινὸς, &c. ut Av. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum ֶ extra pauſam, ſed cum ֵ cop. in pauſa præf. ut & cum ַ aff. poſt prius ſægol, more talium. mut. in chirek, & alterum in ſcheva, ut ſeq. וְרֶסֶן & frænum. Job. 30. 11. Iſa. 30. 28. וְרֶסֶן & fræno, Pſal. 32. 9. רִסְנוֹ fræn. ejus, Job. 41. 4.

רָעַע Radix hic erit interponenda, quæ confringere, ſeu conterere, ſignificat: etſi quidam exponant depaſcere, contrariâ ſignificatione verbo רָעָה paſcendi, ut ſuprà monui in רוּעַ, ubi omnia quæ ad eam ſignificationem & radicem pertinent, invenies. ſuis locis fere digeſta: Integrè paſſim apud Chaldæos & Hebræos doctores uſurpatur, cum dicunt כּוֹתֵל רָעוּעַ murus confractus. & ſimilia. In ſcriptura imperfectè ponitur more duplicatorum: Merc. Cev.

Rad. 61. רָעַב five רָעֵב: eſt eſurire, famere, fameſcere: Pag. Quidam conferunt cum בָּעַר: quaſi ſit, fame ardere, ſeu areſcere: Merc. Eſurivit: 70. πεινᾶν: Bu. Lex. Coc. famelicus fuit, laboravit inediâ: aruit, ſeu exarſit fame eſuruit, famelicè devoravit. Cogn. cum בָּעַר exarſit, & cum רָעַם impetuoſus fuit, nam fameliei ſunt impetuoſi donec ſe laverint famem. Hinc ῥοφάω, ῥοφέω, ῥόφω, ſorbeo: & per Metath. lat. voro, devoro: Av. occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3. pl. cum ֻ cop. vel conv. & in forma, cum tſeri in penult. ob pauſam, pro ſcheva comp. ſeu chat. paſ. loco ſeq. וְרָעֲבוּ & eſurient, Pſa. 34.

11. in fut. kal, occ. 1. ſ. cum pathach in ult. & in 3. ſ. m. vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets in ult. ut & in 3. ſ. f. ſimpl. cum kamets, ob pauſam, ſed cum ֫ conv. præf. cum pathach extra pauſam: & rurſus in 1. pl. cum kamets in ult. pro pathach, ob pauſam: ut & in 2, & 3. pl. m. cum kamets itidem pro ſcheva comp. penult. ob pauſam, prout ſequuntur: אֶרְעַב eſuriam, Pſal. 50. 12. יִרְעַב eſuriet, Iſa. 8. 21. יִרְעָב eſuriet, Prov. 6. 30. תִּרְעַב eſuriet, Prov. 19. 15. & fame laboravit, Gen. 41. 55. נִרְעַב eſuriamus, Jer. 42. 14. תִּרְעֲבוּ eſuries, Iſa. 55. 13. יִרְעֲבוּ eſurient, Iſa. 49. 10. in hiphil הֶרְעִיב eſurire fecit: Pag. Bu. Av. eſurire finere ſeu facere: Coc. Prout occ. in fut. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. plenè cum jod hiph. in ult. ſed cum ֫ conv. præf. & ה֫ ob pauſam pro ה aff. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ſic: יַרְעִיב eſurire ſinet, Prov. 10. 3. וַיַּרְעִבֵהוּ & fecit eſurire te, Deu. 8. 3. atque inde ex hac rad. ſunt nomina ſeq. 1. no. רָעָב quod quidam, in locis quibuſdam, ut in Prov. 25. 21. & Iſa. 9. 20. ſumunt pro præt. kal, 3. ſ. m. Si eſuririt odio habens te: in Prov. Et eſuriet, &c. in Iſa. 9. &c. Alii verò volunt eſſe nomen participiale: vel no. adject. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum וֹ, לֹ, הֶ, לָ & יֹמ præf. ut ſeq. רָעֵב eſuriens, famelicus, 2 Sam. 17. 29. Job. 5. 5.. 18. 12. Prov. 25. 21. Iſa. 32. 6.. 44. 12. וְרָעֵב & famelicus, Iſa. 8. 21.. 9. 19. הָרָעֵב famelicus, Iſa. 29. 8. לָרָעֵב eſurienti, Ezec. 18. 7, 16. לָרָעֵב eſurienti, Iſa. 58. 7, 10. וּמְרָעֵב & à famelico, Job. 22.. item in forma ſ. f. occ. ſimpl. locis ſeq. רְעֵבָה famelica, Pſal. 107. 9. Prov. 27. 7. & in forma pl. m. occ. itidem ſimpl. & cum וֹ cop. & לָ pro לָהֶ dem. præf. ut ſeq. רְעֵבִים famelici, 2 Reg. 7. 12. Pſalm. 107. 5, 37. וּרְעֵבִים & famelici, 1 Sam. 2. 5. Job. 24. 10. לָרְעֵבִים famelicis, Pſal. 146. 7. item 2. hinc etiam no. ſubſtant. רָעָב m. fames: Pag. Bu. 70. λιμὸς: item, annonæ charitas, ſeu caritas: ut Job. 5. 20. Coc. Prout occ. hoc no. frequens in textu, & ſ. m. ſimpl. locis ſeq. רָעָב fames, Gen. 12. 10.. 26. 1.. 41. 27, 30, 54.. 45. 11. Deu. 32. 24. Ruth. 1. 1. 2 Sam. 21. 1.. 24. 13. 1 Reg. 8. 37. 2 Reg. 6. 25. 1 Chron. 21. 12. 2 Chron. 6. 28. Pſal. 105. 16. Iſa. 5. 13. Jer. 14. 18. Lam. 4. 9.. 5. 10. Ezech. 5. 17.. 7. 15.. 14. 13. 34. 29.. 36. 29, 30. Amos. 8. 11. cui etiam formæ ſ. m. abſol. ֫ cop. & הָ & יְהִ dem. בְּ & in pauſa בָ, בֵ, בֶ, לְ, & מֵ ſ. m. ſunt præf. ut & in conſtr. cum ſcheva ſub reſch, viz. poſt לְ præf. & ante ם aff. prout ſequuntur: וְרָעָב & fames, 2 Chron. 20. 9. Jer. 5. 12.. 14. 13, 15. Ezech. 5. 16.. 14. 21. הָרָעָב fames, Gen. 12. 10.. 26. 1.. 41. 30, 31, 36, 50, 54, 56, 57.. 42. 5.. 45. 6.. 47. 4, 13, 20. 2 Reg. 25. 3. Jer. 14. 16.. 21. 7.. 24. 10.. 29. 17.. 34. 17.. 38. 9.. 52. 6. Ezech. 5. 16. וְהָרָעָב & fames, Gen. 41. 56.. 43. 1. 1 Reg. 18. 2. 2 Reg. 4. 38.. 7. 4. Iſa. 51. 19. Jer. 32. 24.. 42. 16. Ezech. 7. 15. בָּרָעָב in fame, Deu. 28. 48. 2 Chron. 32. 11. Job. 5. 20. Lam. 2. 19. בְּרָעָב fame, in fame Gen. 41. 36. Exod. 16. 3. Neh. 5. 3. Pſal. 33. 19. Iſa. 14. 30. Jer. 11. 22.. 27. 13.. 29. 18.. 38. 2.. 42. 17, 22.. 44. 12, 13. Ezech. 6. 11, 12. וְבָרָעָב & in fame, Jer. 14. 12, 15.. 16. 4.. 21. 9.. 27. 7.. 32. 36.. 44. 12, 18, 27. Ezech. 5. 12. לָרָעָב fami, ad famem, 2 Reg. 8. 1. Jer. 15. 2.. 18. 21. מָרָעָב à fame, Ezech. 12. 13. לְרַעְבָם ad famem eorum, Neh. 9. 15. item 3. hinc etiam no. cum nun heem. poſt cholem in ult. viz. רָעָבוֹן fames, annonæ caritas: Pag. Bu. Coc. &c. Prout occ. in forma abſol. ſ. m. cum ſcheva ſcil. & kamets, & in forma conſtr. cum patha. h & chat. path. ſic: רַעֲבוֹן fames, Pſ. 37. 19. רַעֲבוֹן idem, Gen. 42. 19, 33.

Rad. 62. רָעַר eſt, tremere. τρέμειν: Pag. Bu. Coc. tremuit, pavidus fuit, veritus eſt exterritus eſt. Cogn. cum רֶגֶשׁ, i. e. terror. Hinc ὀρρωδῶ vereor, horreo: τρέμω, tremo: ὀρρωδία, timor, terror: & Lat. etiam per Metath. terreo, or, terror, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in fut. kal. à 3. ſ. m. יִרְעַר tremet, in 2. ſ. f. cum ֫ conv. & kamets in ult. ob pauſam, loco ſe֫. וְתִרְעַר & tremuit, Pſalm. 104. 33. in hiphil הֵרְעִיד, idem quod kal, tremere: Bu. ma. fecit tremere, & abſolute, tremuit: Av. In benoni tantùm, intranſitivè: etſi tota formari poteſt conjugatio etiam tranſitivè, pro, tremefacere: Merc. Prout occ. in part. hiph. ſ. & pl. m. ſimpl. & plenè ſic: מַרְעִיר tremens, Dan. 10. 11. מַרְעִידִים trementes, Ezr. 10. 9. Atque inde ex hac rad. eſt 1. no. רַעַר m. tremor, terror. 70. τρόμος: Pag. Bu. Coc. Av. ὀρρωδία & ὀρρωδία timor, tremor, &c. Av. Prout occ. hoc no. ſimpl. cum kamets penult. ob pauſam, ſed cum ֫ cop. præf. cum duplice pathach, extra pauſam, ſic: רָעַר tremor, Exod. 15. 15. וְרַעַר & tremor, Pſalm. 55. 6. item 2. hinc etiam no. ſ. f. idem cum præced. tremor, trepidatio &c. Av. Prout occ. ſimpl. & cum וֹ & בָּ præf. ſic: רַעְדָה tremor, Pſalm. 48. 7. Iſa. 33. 14. וּרְעָדָה & tremor, Job. 4. 14. בִּרְעָדָה cum tremore, Pſal. 2. 11.

Rad. 63. רָעָה eſt, paſcere: Pag. ſeſe, ſcil. vel alia; nam & ovibus, & paſtori tribuitur: Merc. paſci, ut deponens verbum: item, affligere: cogitare: frangere. confringere: placere, velle, amare, ſociare. Pag. Tranſitivè, complectitur omnia boni paſtoris officia, quæ ad paſturam pertinent; ut dulci in eas eſſe affectu, agendo, alendo, defendendo, & cæteras conditiones quæ Pſalm. 23. & aliàs in Prophetis, item à Chriſto Joan. 10. deſcribuntur. Faciunt contrarium verbis רוּעַ, & עָרַץ, quæ affectum in alios malum, & ex eo natas actiones ſignificant. Sumitur figuratè pro regere, ut & Græcis ποιμαίνειν. Bonis regibus & doctoribus tribuitur; qui ſalutaribus legibus, & ſanâ doctrinâ populum paſcunt. & regunt. Interdùm in malum ſumitur pro depaſcere, arrodere, ſumptâ à gregibus Metaphorâ herbas depaſcentibus; & tum vicinum eſt verbo עָרַץ, quod eſt ut diximus confringere, quod à quibuſdam diximus exponi pro depaſcere. Ob vicinitatem ergo vocum רָעָה interim videas poni pro עָרַץ. In piel eſt, familiariter aſſociare, & in hithpael aſſociari. Affligendi & confringendi ſignificationem pro eadem habeo, niſi ob vicinitatem רָעָה dicas interdùm gerere ſignificationem verbi רוּעַ, quaſi dicas, malè facere, ſeu malè afficere. Cogitandi, & placendi ſignificatio eſt ex Chaldæo ſermone, in quo רְעָא dicitur pro רָעָה. Reperitur & in kal, pro, aſſociari, juxta Hebræos. Hoc verbum in unum patiens. vel in duo tranſit, juxta Kimchi, paſcere alios, vel paſci herbam, &c. Merc. Paſcere, paſcere ſe: paſci, depaſcere: & metaph. conſociare ſe, ſocium, amicum, ſe præbere: ut inter greges ſimul paſcentes mutua eſt ſocietas & amicitia: Bu. Lex. Pavit, paſcebat, paſtus eſt: activè & neutraliter: propriè autem dicitur de paſtoribus gregem ſimul & una paſcentibus, itemque, de grege paſcente, & complectitur omnia officia boni paſtoris

paſtoris, ut eſt educere oves, regere, tueri, alere, & potare. Cogn. cum רִיעַ ſodalis fuit, conſociatus eſt ex amore. Hinc Latini, mutato ע in g, dicunt, rego, dirigo: nam Paſtor eſt rector Ovium: Av. Paſcere: h.e. in paſtu eſſe: paſtum agere. in paſtu regere: cibare: regere: depaſci, ſive conſumere, aut ad paſtum habere, frui, ut paſtum affectare: Coc. In Bu. Conc. rad. hæc tria ſignif. 1. eſt, paſcere paſci, depaſcere, Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. & in 1. ſ. cum י conv. præf. & ם aff. ut & in 3. pl. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui ult. etiam ם eſt aff. ut ſeq. וַיִּרְעֵהוּ & paſcet, depaſcet. Jer.50.19. Ezech. 34.23. Mich.5.4. יִרְעֻיחִים & paſcam eos, Ezech.34. 13. רָעוּ paverunt, Jer. 6. 3. Ezech.34.8. וְרָעוּ & paſcent, Iſa. 5.17.. 14.30.. 61.4. Jer.3.15. Mich.5.6. וְרָעֻם & paſcent eos. Jer. 23. 4. in part. ben. kal, ſ m. occ. ſimpl. locis ſeq. רוֹעֶה paſcens, paſtor, Gen. 30.36.. 37.2.. 47.24. Exod.3.1. Num.27.17. 1Sam. 16.11.. 17.34. 1Reg.22,17. 2Chron. 18.16. Job. 24. 21. Pſal.80.2. Iſa.44.20. Jer.40.13.. 50.44.. 51.23. Ezech.34.5,8,12,23. Hoſ.12.2. Zach.10.2.. 11.15,16. cui etiam formæ ךָ, לְ, קְ, הָ, & מִ ſunt præf. ut ſeq. וְרוֹעֶה & paſcens, Prov.13.20.. 28.7.. 29 3. Ezech.37. 24. הָרוֹעֶה paſcens, qui paſcit paſtor, Gen 48.15. Cant.2.16.. 6.2. Jer.43.12. Amos.3.12. Zach.13.7. כְּרוֹעֶה velut paſtor, Iſa.40.11. Jer.31. 9. לְרוֹעֶה in paſtorem, Ezech. 24.23. מֵרוֹעֶה a paſtore, Eccl.12. 11. Jer.17.16. & in forma ſ. m. conſtr. cum tseri ſcil. pro ſegol in ult. occ. locis ſeq. רוֹעֵה paſtor, Gen. 4. 2..46.34.. 47.3. Iſa.63.11. ut & cum י aff. (abjecta ſil.3. rad. he, ob aff.) locis ſeq. רוֹעִי paſtor meus, Pſal.23.1. Iſa.38.12.. 44.28. Zach.11.17. 13.7. & in forma pl. m. ben. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. הֶ, וֶהָ, & ָך pro הֶ? dem. præf. prout ſeq. רוֹעִים paſtores, Gen.37.12,16. Num.14.33.. 1 Sam. 25. 16. Iſa.31.4.. 56.11. Jer.3.15.. 6.3.. 12.10.. 22.1,4.. 33.12. Ezec. 34.2. Mich.5.4. Zeph. 2. 6. וְרוֹעִים & paſtores; Iſa. 13.20. הָרוֹעִים paſtores, Exod. 2. 17,19. 1Sam.17. 40.. 21.8.. 25.7.. 2Reg.10.11. 1 Chron. 27.29. Cant. 1.8. 4.2. Jer.10.21.. 23.2.. 25.34,35,36. Ezech.34. 2,8,9,10. Zach.10.3.. 11.3,8. וְהָרוֹעִים & paſtores, Jer.2.8. לָרוֹעִים paſtoribus, Ezech. 34. 2. & in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. locis ſeq. רוֹעֵי paſtores, Gen.13.7. 25.20.. 46.32. Ezech.34.2. quæ forma pl. m. conſtr. occ. etiam cum י_, הּ_, יךָ_, & הֶם aff. cui ult. etiam ו cop. eſt præf. ut ſeq. רוֹעֵי paſtores mei, Gen.13.8. Ezech.34.8. רוֹעֶיךָ paſtores tui, Gen. 13.8. Nah. 3. 18. רוֹעֶיךָ paſtores tuos, Jer. 22. 22. רוֹעֵיהֶם paſtores ipſorum, Jer.50.6. וְרוֹעֵיהֶם & paſtores ipſorum, Zac.11.5. item in part.ben,kal ſ. & plſ. occ.ſimpl.ſic, רוֹעֶה paſcebat, Ge.29.9. רוֹעוֹת paſcentes, Job.1.14. in infin.kal,occ.cum לְ & מִ præf. ut & cum בְּ præf. & ו aff. ut ſeq. לִרְעוֹת ad paſcendum, Gen. 37.12. 1Sam.17.15. 2Sam.7.7. 1 Chron. 17. 6. Pſal. 78.71. Cant.1.7. מַרְעוֹת à paſcendo, Ezech. 34. 10. הִרְעוֹת in paſcere eum, Gen.36.24. in imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum י cop. præf. cui ult. etiam ם_ eſt aff. ut & in ſ. f. cum י cop. præf. & in pl. m. ſimpl. ut ſeq. רְעֵה paſce, Mich. 7.14. Zach.11.4. וּרְעֵה & paſcere, Pſalm.37.3. וּרְעֵם & paſce eos, Pſalm. 28. 9. וּרְעִי & paſce, Cant.1.8. רְעִי paſcite, Gen. 29. 7. in fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum הָ_ aff. ſic: אֶרְעֶה paſcam, Gen.30.31. Ezec. 34.14,15. Zach. 11.9. וְאֶרְעֶה & paſci, Zach. 11.7. אַרְעֶנָּה paſcam eam, Ezech.34.16. item in 2.ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. ſed in 3.ſ.m.ſimpl. & cum ם_ aff. & rurſus in 3.ſ.f. & 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. תִּרְעֶה paſces, 2 Sam.5.2. 1 Chron. 11. 2. Cant. 1. 7. יִרְעֶה paſcet, Prov.15.14. Iſa. 27.10.. 30. 23.. 40. 11. Ezech. 34. 23. יִרְעֵם paſcet, depaſcet eos, Pſal.49.15. Hoſ.4.16.. 9.2. תִּרְעֶה depaſcet, Jer. 22. 22. תִּרְעוּ paſcetis, Ezech. 34. 3, 18. item in 3. pl. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum nun parag. add. abſque præf. ut & in 3. pl. f. ſimpl. & cum ו conv. præf. prout ſeq. יִרְעוּ paſcent, Exod.34.3. Prov.10.21. Iſa.49.9.. 65.25. Ezech.34.2,10. Jon.3.7. Mich.7.14. Zeph.3. 13. וְיִרְעוּ & paverunt, Job.24.2. Ezech. 34.8. יִרְעוּן paſcent, Zeph.2.7. תִּרְעֶינָה paſcent, Iſa.11.7. Ezec. 34.14,19. וְתִרְעֶינָה & paſcebant, Gen. 41.2, 18. in hiphil הִרְעָה pavit: Bu. ma. fecit paſcere: Av. Prout occ. in fut. hiph. 3. ſ. m. à ſimplice יִרְעֶה paſcet, cum ו conv. præf. & ם_ aff. loco ſeq. וַיַּרְעֵם & pavit eos, Pſal.78.72. atque inde ex hac rad. רָעָה in hac 1. paſcendi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. no. רֵעִי m. paſcuum optimum, & pingue: Pag. epitheta addit explicandi cauſa, cùm alioqui vox hebræa paſcuum tantùm ſonet; ſic mox, in loco regum, paſcui boni: Merc. Paſcuum, Bu, Av. ubi ſcil. turmatim vel conſociata paſcuntur animalia: Av. Paſtus: Coc. Prout occ. ſic: 1 Reg.4.12. Et viginti boves רְעִי paſcui boni: i. e. pingues, aut impinguati in optimo paſcuo; juxta R. D. Hieron. Boves paſcuales: Pag. Boves paſcui: Av. Boves paſti: 70. βόες νομάδες: Coc. Item 2. hinc etiam no. cum מְ heemant. viz. מְרֵעָה m. idem, paſcuum, pabulum: Pag. Bu. Av. locus paſcendo pecori, & pabulum; Coc. Prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. הֶ dem. & בְּ præf. & in f. m. conſtr. cum tseri ſcil. pro ſegol in ult. ſimpl. & cum הוּ_ aff. ut ſeq. מִרְעֵהוּ paſcuum, Gen. 47. 4. 1Chron. 4.39,40.41. Lam.1.6. Joel.1.18. וּכְרֵעָה & paſcuum, Ezech. 34 14. Nah. 2. 12. הַמִּרְעֶה paſcuum, Ezech.34.18. בְּמִרְעֵה in paſcuo. Ezech.34.14. מִרְעֵה paſcuum, Iſa.32.14. מִרְעֵהוּ paſcuum ejus. Job. 39.8. item juxta quoſdam occ. hoc no. in ſ. m. cum הֶם aff. poſt jod abundans & quieſcens in tseri penult. ſic: Ezech. 34.18. מִרְעֵיכֶם paſcuum veſtrum: Bu. Conc. Sed, ut alii volunt, eſt ab abſol. forma pl. m. מִרְעִים in forma conſtr. pl. m. cum כֶם aff. ſic: Et reliquum מִרְעֵיכֶם paſcuorum veſtrorum conculcatis: Av. Reliquum pabuli veſtri pedibus conculcatis; Coc. paſcuorum veſtrorum, &c. Jun. Item 3. hinc etiam No. cum מְ heemant. ab initio & thau heemant. in fine poſt jod pro 3. rad. he, viz. מִרְעִית f. paſcuum: Pag. Bu. &c. Pabulum in Campo, item continens pro contento, i. e. pro grege paſcente: Av. paſtus, paſtio; 70. νόμης Coc. Prout occ. hoc no. cum י_, הּ_, ob pauſam pro הָ_, וֹ, & ם_ aff. cui ult. etiam ךָ eſt præf. ut ſeq. מִרְעִיתִי paſcuum meum, Jer. 23. 1. Eze.34.31 מִרְעִיתִךְ paſcuum tuum, Pſ.74.1.. 79.13. מִרְעִיתָם paſcui ejus, Pſalm. 95. 7.. 100. 3. מִרְעִיתָם paſcuum ipſorum, Iſa. 49. 9. Jer. 10. 21.. 23. 2. כְּמִרְעִיתָם juxta paſcuum ipſorum, Hoſ.13.6. deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. רָעָה eſt, cogitatio: Bu. Conc. viz. 1. in No. רֵעַ m. quod ex uſu linguæ Chald. eſt, cogitatio

cogitatio, voluntas; Pag. Bu. Cogitatio familiaris: Av. cogitatio, propriè voluntaria: Av. Quidam exp. voluntatem amicam & propensam: ut scil. cum eod. no. רֵעַ (in tertia signif.) pro amico conveniat. Sed nihil necesse est. quùm ex Chaldæo, ut dixi initio radicis, sumatur: Merc. Prout occ. hoc no. in s. m. cum ל præf. & י aff. sic: Psalm. 139. 2. בִּינָ֣תָּ intellexisti לְרֵעִ֑י voluntatem meam, aut cogitationem meam מֵרָחֹ֣ק è longinquo. Targum autem ex significatione altera, (tertia scil. pro amico, socio, &c.) exp. Societatem meam in congregatione tuâ à populo longinquo. Et sic R. Sal. Intellexisti conjunctionem meam, seu societatem meam ad te: Intellexisti à longinquo ad trahendum me ad amicitiam tuam, & ad societatem tuam, i.e. ad conjungendum me tibi. R. Himm. Intellexisti cogitationem meam à longinquo: id est, etiam quùm esset longinqua ab opere: quia manifesta est coram te, dum est in potentia, antequam in actum exeat. Pag. Intellexisti cogitationem meam procul, i.e. consilium cordis tibi notum est: Av. Intelligis, &c. 70. τὰς διαλογισμούς μου: Coc. è longinquo, i.e. longè antequam animo insederit meo: ut ostendit, v. 4. Jun. In forma pl. m. רֵעִים: unde occ. in forma pl. m. constr. cum ה aff. sic: Psal. 139. 17. וְלִ֣י מַה־יָּקָ֣רוּ רֵעֶ֣יךָ אֵ֑ל cogitationes tuæ: Bu. Lex. Av. Jun. Cogitatus tui: ὁ Deus: 70. οἱ φίλοι σου. Sed ex sequentibus patet, sermonem esse de consiliis Dei: hæc autem vox videtur esse originis Chaldaicæ, ex רְעָא quod ex hebræo רָעָה mutatum est. Coc. Quamobrem apud me, &c. ubi David ostendit se maximis Dei beneficiis adductum eniti ut se totum studiosè committat Deo, amando quod Deus amat: & abhorrendo ab iis quæ odit Deus; ut in sequentibus: Jun. Item 2. hinc etiam No. רְעוּת f. idem cum præced. cogitatio: (juxta quosdam ut) Bu. Conc. & Pag. ex R. D. Alii tamen, ut idem R. D. inquit, exp. Contritio: alii verò exp. pastum aut pasturam: Hieron. afflictio: à רוּעַ quod est malè facere, & affligere: Pag. Unde quidam exp. malum, pœnæ scil. Merc. Afflictio, depastio: quæ signif. est à rad. רָעַע, conterere: unde Chaldæus reddit חֲבִירָא confractio: Bu. Lex. ut in locis ex Eccl. הֲכֹ֥ל יִרְעוּת רוּחַ Cogitatio vel contritio, spiritûs: 70. προαίρεσις, i.e. electio spiritûs: Sed A. E. Sunt qui exp. Et pastus, aut pastura, spiritûs: i.e. vanitatis, h.e. vana: ut Hos. 12. 1. Ephraim רוֹעֶה רוּחַ pascit ventum, qui scil. non prodest, nec satiat: est autem formæ instar דִּמּוּת, similitudo à rad. דָּמָה. Pag. רְעוּת, est societas, sodalitas: ut apud Eccl. Omnia sunt vanitas וּרְעוּת רוּחַ & societas venti: Av. Vanitas & depastio spiritûs: 70. προαίρεσις πνεύματος: voluntas venti: i.e inanis: Coc. (Vidi omnia facta quæ fiunt sub sole, quòd ecce) ista omnia, (viz. tum res, factaque ipsa: tum accurata istorum perveltigatio, naturâ tantùm ducè, ac non præeunte verbo Dei, & præcipiente fide:) sunt, scil. vanitas & afflictio spiritus; ubi, duo de his rebus eorumque scientia prædicantur: unum quòd ipsæ per se vanæ sunt, neque salutem nostram regnumque cœlorum afferunt: alterum, quòd magis animos humanos torqueant, & affligunt: Jun. ad Eccl. 1. 14. & in seq. Occ. autem hoc No. cum ו cop. præf. apud Eccles. locis seq. וּרְעוּת & cogitatio, Eccl. 1. 14.. 2. 11, 17, 26.. 4. 4, 7.. 6. 9. item 3, hinc etiam in hac cogitationis signif. quidam locant etiam no. רַעְיוֹן m. cogitatio: vel pastus: Pag. depastio, afflictio: vel, ut in, & ex Chald. cogitatio: Bu. Lex. societas, sodalitas: pastio, depastio quam ventus absumit depascendo, molestia: Av. Unde apud Eccles. etiam רַעְיוֹן רוּחַ (ut in No. præced.) Cogitatio spiritûs: Sed A. E. & R. D. Contritio; & Hieron. Afflictio spiritûs. Pag. Societas venti: i. e. molestia spiritûs: Av. Depastio spiritûs: i.e. animi consumptio: cruciatus, & tormentum. Unde ex Ecc. 2. 22. In depastione cordis sui: patet, quomodo dicatur רַעְיוֹן רוּחַ, & רְעִיּוֹן רוּח. Et sic apud Hom. il. ϛ. 202. θυμὸν κατὰ δῆσαν: & Cic. Tusc. qu. c. 26. Ipse cor suum edens. Coc. Cognovi etiam hoc esse afflictionem spiritûs. h. e. expertus sum Ethicam etiam, sive moralem doctrinam & scientiam, (viz. absque verbo Dei & fide. &c.) quæ in sapientia vitam informat, & de stultitia monet, eamque fugiendam docet: (hoc enim in versu habetur periphrasis disciplinæ moralis) esse itidem vanam & spiritûs afflictionem: ut supra, v. 14. de historica notitia dictum est. Jun. ad Eccl. 1. 17. Occ. autem hoc no. simpl. & cum ו cop. & יִ præf. sic: וְרַעְיוֹן cogitatio, Eccl. 1. 17. וְרַעְיוֹן & cogitatio, Eccles. 4. 16. וּבְרַעְיוֹן & in cogitatione, Eccl. 2. 22. deinde iii. signif. hujus rad. רָעָה est, consociare se: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. Prout occurrit in hac etiam signif. part. ben, kal, s. m. cum ו cop. præf. locis seq. וְרוֹעֵה & consocians se. Prov. 13. 20.. 28. 7.. 29. 3. Prout occ. itidem in hoc signif. conjug. Piel præt. 3. s. m. רֵעָה consociavit: Bu. Ma. societatem facere: Pag. associavit commensalem: Av. associare: Coc. viz. in Jud. 14. 20. Et fuit uxor Simsonis לְמֵרֵעֵהוּ sodali suo, sive sodalis aut socii sui, אֲשֶׁר רֵעָה לוֹ qui societatem fecerat ei: Pag. vel, quem sibi associarat, adjunxerat, & sibi familiarem fecerat: & sic mox: Quem paverat, Sed videtur R. Levi secutus priorem sensum societatis; Merc, Et sunt qui exp. Qui pavit eum: scil. in diebus convivii: quæ est expositio R. Levi. 70. Et cohabitavit uxor Sampsonis pronubo suo, qui fuit socius illius: i. e. quem Simson acceperat in socium aut amicum. Et sic Targ. & R. Sal. Qui fuerat unus e sociis suis: Pag. Socio ipsius, quem adjunxerat ipsi: impersonaliter, scil. Qui adjunctus ei fuerat: Coc. (Quapropter nupsit uxor Simsonis,) sodali ejus (viz. ex illis triginta numeratis,) quem sibi in sodalem, (i. e. pronubam, sive, ut 70. vertunt νυμφαγωγὸν, quùm uxorem ducturus esset) asciverat. Jun. Associaverat: Bu. Conc. In Hithpael הִתְרֹעֵעַ amicitiam coluit, amicum se præbuit: Bu. Ma. Associavit se: Av. Prout occ. in fut. hithp. à 3. s. m. יִתְרוֹעֵעַ & per Apoc. 3. Rad. he יִתְרַע֫ socium se præbebit, &c. in 2. s. m. (pro תִּתְרֹעֵעַ: Coc. Bu. in hac forma apocopata, abjectâ scil. 3. rad. he ejusque vocali:) loco seq. תִּתְרַע socium te præbeas, Prov. 22. 24. Atque ind: ex hac rad. רָעָה in hac 3. associandi & consociandi signif. sunt nomina seq. viz. 1. no. רֵעַ m. amicus, sodalis, socius, familiaris, proximus, propinquus: Pag. Bu. &c. Formam habet hoc no. ex quiescentibus 2. rad. Bu. Lex. 70. φίλος, ἑταῖρος, γνώριμος, ἕτερος, ὁ πλησίον? Coc. No hoc רֵעַ, ab hac radice est, quemvis more quiescentium Yajin, ubique literi intimat, forsan

forsan ob gutturalem, ne rapiatur: ut Kimchi ait: esse autem ex hac rad. inde patet, quòd interdùm appareat he mutata in jod, ut in voce רֵעִיהָ; quod singulare est: teste Kimchi, Prov. 6. sub initium, & 2 Sam. 12. Merc. Cev. Occ. autem hoc no. s.m. simpl. & cum ֽ cop. (cui & ult. he etiam, juxta Masoreth, scribitur abundans) & in pausa ־ָהּ, ־ָךְ, ־ָךְ, & ־ָהֶ֑ dem. (sed hæc ult. forma juxta R. D. in Bu. Conc. est quasi contractè cum pathach tantùm pro tseri & pathach) præf. prout seq. רֵעַ socius amicus, 2 Sam. 13.3. 1 Chr. 27. 33. Jer. 9 3. Hos. 3. 1. וְרֵעַ & socius, Job. 30.29. וְרֵעֵהוּ idem, Prov. 27. 10. וְרֵעַ & socius, Psal. 88. 19. וְרֵעֶהָ amicus, Prov. 17. 17.. 19. 6. בְּרֵעַ amico, Mich. 7. 5. קְרֵעַ quasi amicus, Psalm. 35. 14. קְהֵרֵעַ amico, Ps 15.4. Item 2.hinc etiam no. רֵעָה m. idem cum præced. amicus: Bu. Conc. sodalis, socius, familiaris. In novo test. vertitur πλήσιος, proximus, qui alteri scil. amico est conjunctus: sed Latinè passim satis fuerit reddi, per alterum: Merc Amicus, &c. ut in Merc. qui scil. cum aliis eàdem mensà utitur, aut in eodem loco vivit: vel qui cum aliis congregatur veluti grex ad pascua sua: Av. φίλος, &c. ut in no. præced. ex Coc. Item alter, altera, alterum, &c. res enim rei similis dicitur socia ejus: Cocc. No. autem hoc etiam in regimine retinet segol, ut vulgò habent exemplaria: licet ex usu quiescentium lamed he. in tseri mutari debuerit, ob constructionem: ut ait R. D. Porrò affixas voces quæ huic nomini tribuere possis & pluralem numerum, vel etiam affixum potes etiam tribuere nomini præced. Cev. Occ. autem hoc no in hac forma cum ségol ante he in ult. simpl. locis seq. רֵעָה amicus: Sam. 15. 37.. 16. 16. 1 Reg. 4. 5. Sed frequentiùs multò occ. vel hoc No. cum he, vel ut dictum No. præced. absque he. (viz. רֵעַ) cum variis affixis, ut cum ֽ aff. sic: רֵעִי amicus meus Job. 31.9. Cant. 5. 16. Sed sæpiùs cum ־ָהּ, vel, pro eo, ob pausam, cum ־ָהּ aff. idque simpl. locis seq. רֵעֲהוּ vel רֵעֵהוּ amicus, socius, רֵעֲהוּ proximus tuus, Exod. 2, 13.. 20. 17.. 22. 25. Lev. 19. 13, 15. Deut. 5. 21.. 13. 6.. 19. 14.. 23. 25, 26. 2 Sam. 16. 17. Prov. 2. 29.. 6. 2. 24. 8. 9, 17.. 27, 10. Item occ. etiam juxta quosdam, ut supra dictum ex Merc. hoc aff. junctum nomini in sing. cum jod abundante post ségol ante ־ָהּ aff. sic; Prov. 6. 3. רֵעֶיךָ proximum tuum; Bu. Conc. vel, ut alii volunt. est in pl. constr. cum aff. Amicos tuos: Pag. Sed singulariter ibi sumitur juxta Kimchi, socium tuum: ut supra monuimus; ut jod sit loco he 3. rad. vide etiam suprà in rad. רָהַב: Merc. Cev. הִתְרַפֵּס וּרְהַב. Subjice te, & interpella: (Hebr. dominum age in) proximum tuum. Jun. &c. vide suprà in rad. רָהַב. Item occ. etiam hæc forma cum ־ָהּ, vel ־ָהּ aff. post ־ָךְ & ־ָךְ, præf. ut seq. קְרֵעֲךָ contra proximum tuum, Exod. 20. 16. Deut. 5. 20.. 24. 10. קְרֵעֶךָ contra prox. tuum. Prov. 24. 28. לְרֵעֲךָ proximo tuo, לְרֵעֶךָ proximum tuum, Exod. 20. 17. Levit. 19. 18. Deut. 5. 21. 1 Sam. 15. 28.. 28. 17. Prov. 3. 28.. 6. 1. Sed ante ־ֶם aff. habet jod abundans, vel quiescens in tseri: (ita ut appareat jod quasi רוֹעַ vel רִיעַ ex genere quiescentium secundi: Bu. Lex. ut interdùm radices confundantur: Merc. viz.) loco seq. Job. 6. 26. עַל וַתִּכְרוּ Et fodietis, pro foditis, (fossam scil. i. e. dolos struitis, &c. Merc.) contra רֵעֲכֶם amicum vestrum: Pag. Bu. Conc. Sed occ. etiam cum ֽ aff. simpl. & cum ֽ cop. præf. sic: רֵעוֹ socius ejus, Job. 36. 33. וְרֵעוֹ & amicus ejus, Jer. 6. 21. Sed sæpiùs cum הוּ aff. sic: רֵעֵהוּ amicus, socius, proximus, ejus, suus, &c. Gen. 11. 3, 7.. 15. 10. Exod. 18. 16.. 21. 14. Deut. 4. 42.. 15. 2. &c. Job. 42. 10. Psal. 12. 3.. 101. 5. Prov. 11, 9.. 16. 29.. 17. 18. &c. Isa. 13. 8.. 34. 14. Jon. 1. 7. Hab. 2. 9. Zach. 8. 16, 17.. 11. 6.. 14. 13. Mal. 2, 16. &c. in 90. circ. l. Cui etiam cum הוּ aff. ־ָהּ, ־ָךְ, & ־ָם sunt præf. prout seq. וְרֵעֵהוּ & amicos ejus, 1 Reg. 16. 11. בְּרֵעֵהוּ in amicum, proximum suum, Jud. 7. 22. 1 Sam. 14. 21. 2 Chron. 20. 23. Prov. 25. 18. Isa. 3. 5. Jer. 9. 4. 22. 13. Zach. 8. 10. לְרֵעֵהוּ amico, proximo suo, Exod. 18. 7.. 21. 8. Deut. 19. 11. Jud. 7. 13. Ruth. 4. 7. 1 Sam. 30. 26. 1 Reg. 8. 31. 2 Chron. 6. 22. Esth. 9. 19, 22. Job. 12. 4.. 16. 21. Psal. 15. 3. Prov. 11, 12.. 14. 20, 21. Jerem. 23. 27.. 34. 15, 17. Zachar. 3. 10. מֵרֵעֵהוּ á socio suo, 1 Reg. 31. 49. Prov. 12. 26.. 19. 4. Eccles. 4. 4. Jer. 9. 4. Item occ. etiam cum מִ præf. & ־ָהּ aff. loco seq. מֵרֵעָהּ ab amico suo, Jer. 3. 20. Item in forma pl. m. absol. occ. simpl. locis seq. רֵעִים amici, socii. Job. 17. 6. Prov. 18. 24.. 19. 4. Cant. 5. 1. Jer. 3. 1. Sed in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum ֽ ob pausam, vel ־ֲ extra pausam; idque simpl. & cum ֽ cop. præf. utrique sic: רֵעַי amici, Job. 2. 11. רֵעַי amici mei, Job. 16. 20.. 19. 21. וְרֵעַי & amici mei, Psal. 38. 12. וְרֵעָי & amici mei, Psal. 122. 8. Item occ. etiam pl. m. const. cum יְ & יֶ aff. cui priori ֽ & ־ָ sunt præf. ut & cum יו ־ֶ, ־ָ & הֶם aff. absque præf. ut seq. רֵעֶיךָ amici tui, Job 32. 4.. 42. 7. רֵעֶיךָ proximos tuos Ezech. 22. 12. וְרֵעֶיךָ & amici tui, Zach. 3. 8. לְרֵעֶיךָ proximis tuis, 2 Sam. 12. 11. רֵעָיו amicos suos, Job. 32. 3. רֵעֶיהָ amici ejus, Lam. 1. 20. רֵעֵיהֶם proximis suis: amicor. suorum, Psal. 28. 3. Jer. 29. 23. Item .. hinc etiam no. רֵעָה f amica, socia, sodalis: Pag. Bu. &c. unde in forma f. f. constr. רֵעֵיתִי: occ cum ֽ aff. locis seq. רֵעָיתִי amica, socia mea, Cant. 1. 8, 15.. 2. 2, 10, 13.. 4. 1, 7.. 5. 2.. 6. 4. Et hinc etiam no. רֵעוּת f. idem cum præced. amica, socia, proxima: Pag. Bu. &c. vel substantive, societas, sodalitas; sed ponitur pro adject. sodalis f. socia, &c. Av Prout occ. cum ־ָהּ aff. simpl. & cum ־ָךְ præf. sic: רֵעוּתָהּ amica socia sua, Exod. 11. 2. Isa. 34. 15, 16. Jer. 9. 19. Zach. 11. 9. לְרֵעוּתָהּ proximæ ejus, Esth. 1. 19. Item hinc etiam no. רֵעָה f. idem cum præced. amica socia, sodalis, proxima, &c. Pag. Prout occ. in forma pl. f. cum ֽ cop. præf. & ־ֲ ob pausam pro ֽ aff. ut & cum יהָ aff. simpl. & cum ֽ cop. præf. ut seq. וְרֵעוֹתֶיהָ & sociæ meæ, Jud. 11. 37. רֵעוֹתֶיהָ amicæ ejus, Psal. 45. 15. וְרֵעוֹתֶיהָ & amicæ ejus, Jud. 11. 38. Item 6. hinc etiam no. cum מַ heemant. מֵרֵעַ m. idem quod רֵעַ. amicus, socius, sodalis, proximus, &c. Pag. Bu. &c. Prout occ. cum לְ præf. & ־ָהּ aff. ut & cum הוּ aff. simpl. & cum לְ præf. & in absol. forma pl. m. simpl. ut seq. לְמֵרֵעֵהוּ sodali tuo, Jud. 15. 2. מֵרֵעֵהוּ amicus socius sodalis ejus, suus, Gen. 26. 26. 2 Sa. 3. 8. Job. 6. 14. Pro. 19. 7. לְמֵרֵעֵהוּ socio suo, Jud. 14. 20.. 15. 6. מֵרֵעִים sodales. Jud. 14. 11. Notandum autem quòd hoc no. præced. juxta quosdam venit etiam cum מִ heemant. cum schéva scil. sub mem, Pag. מֵרֵעַ idem cum præced. amicus, &c. prout volunt sic legi, Prov. 19. 7. Omnes fratres pauperis oderunt:

oderunt eum (quia ſcil. non capiunt ex illo aliquid emolumenti; ut R. Levi ſcribit) quanto magis מְרֵעָיו רָחֲקוּ amicus, h. e. amici, ejus elongaverunt ſe ab illo? verbum eſt plur. & no. ſing. Pag. (Sed plurale eſſe poteſt, á ſuperiori forma tſeri verſo in ſcheva ex emendatiorum codicum fide, atque adeo ipſius Maſoreth: Merc. Cev.) Unde A. E. exp. Unuſquiſque ex amicis ejus, & ſic univerſi elongaverunt ſe; (vel, ita ut donec tandem omnes ipſi elongaverint ſe; Cev.) Pag. Quiſque ſocioram ejus procul abſunt ab illo: vel, poteſt eſſe plurale per defectum literæ jod ante affixum: Bu. Lex. Sic etiam juxta quoſdam variat numerus in loco 2. Sam. 17, 11. Et dabo לְרֵעֶיךָ ſociis tuis; Pag. i. e. uni alicui ex amicis tuis: aut certè, ſcriptum cum jod eſt numeri ſingularis, ita ut jod, ſit loco tertiæ radicis; i. e. amico tuo: ſtatim enim ſequitur verbum in ſ. verſu eod. ubi & huic ſimile facit illud, Prov. 6. 3. de quo ſuprà: Cev. Locum etiam ſuprà cit. Pſal. 139. 17 R. D. exp. Quàm pretioſæ ſunt רֵעֶיךָ cogitationes & voluntates tuæ! prout dixit v. 2. Intellexiſti רֵעִי cogitationem meam: q. d. voluntates tuæ & cogitationes tuæ ſunt prætioſæ i. e. raræ, mihi: quia non valeo cognoſcere illas: cogitationes Dei raræ dicuntur: (ut 1 Sam. 2. 1. Et verbum Domini erat יָקָר rarum) quia ſcil. non valeo attingere illas: & intentiones tuas in creatione. Sic, juxta A. E. ſenſus eſt, Tu noſti cogitationes meas, at ego tuas ignoro; quia elevatæ ſunt ſuprà me, & raræ ſunt ad cognoſcendum illas. Pag. &c. Vide etiam de hoc loco ſuprà. Item de verbo ipſo notandus locus ad imper. kal. viz. Pſal. 37. 3. רְעֵה אֱמוּנָה. Et paſce, pro, paſces veritatem ſeu fidem: Targ. וְחַסֵּן בְּהֵימָנוּתָא. Et roborare, ſeu robora te fide aut veritate. R. Sal. Et paſcêris ſeu comedes nutrieſque te, & reges ac gubernabis te, fide; i. e. mercede fidei quà Domino credidiſti, innitendo illi, & faciendo bonum. At A. E. exp. Cuſtodi fide, vel potiùs fidem; eo prorsùs modo quo dicitur: Iſa. 26. 2. Cuſtos fidelitatum: nam paſtor eſt velut cuſtos. Et ſunt qui exp. Et paſcet, i. e. comedet, fideliter, vel certè, fidelitatem; i. e. res fideliter, & bonâ fide partas; quia non comedet, raptum, nec uſurpatum, aut occupatum, ut iniqui, Pag. Merc. Cev. R. D. autem in comment. exp. Et paſce, pro, paſces. i. e. docebis, fidem; h. e. docebis multos, ut colant Dominum: quemadmodum fecit Abraham. Dictum eſt enim, Gen. 13. 4. Et invocavit ibi Abraham nomen Domini: qui enim homines docet, paſcit eos: ut Jer. 3. 15. Et paſcent vos ſcientiâ & intelligentiâ. Et vau in וְרָעָה eſt ſicut illud, Gen. 22. 4. Die tertia וַיִּשָּׂא levavit Abraham oculos ſuos, &c. non enim copulat, ſed futurum duntaxat vertit in præteritum. R. Himman. Et paſce veritatem: i. e. pone eſcam tuam, vel cibum tuum, veritatem, ut ſis in ſermone & opere tuo verax, & ſtabilis, ut confirmes & perficias ea ad quæ teneris, ea quæ voviſti; paſce fidem, ut Deo vero credas, & legi veritatis, ut apprehendas veritatem, & ab erroribus elonges te: Pag. Et paſce fidem: Av. Et paſcere veritate; i. e. oblecta te veritate & fide. Coc. Et paſcere fide; i. e. ex fide vive: non ex rebus præſentibus vitam quærens, ut improbi faciunt; ut Hab. 2. 4. Jun. Item de part. ben. kal, ſeu de nomine participiali notandum, quòd quædam veniunt cum jod vice he, ut R. D. inquit. Sic Iſa. 38. 12. Sicut tabernaculum רוֹעִי paſtoris: (pro רוֹעָה) quod ſcil. tranſfertur de loco ad locum. Pag. Eſt cum jod parag. propter quod abjecta eſt 3. rad he: Bu. Lex. Quidam volunt eſſe pro רוֹעִים: Merc. & ſic putant deeſſe mem plurale; ut ſuprà fuit, רְמוּנִי. Bu. Lex, Item locus ad part. ben kal etiam notandus, in Jer. 17. 16. Et ego non אַנֹּתִי elongavi (vel potiùs preſſi maceravi, Merc.) meipſum, neque formidavi. מֵרוֹעָה ne, ſcil. eſſem, paſtor; i. e. propheta, poſt te: juxta R D. Pag. Sed Kimchi hoc potius habet; non macerari, ſeu preſſi meipſum, vel etiam inſtiti, neque ſolicitus fui aut laboravi de hac re, vel verbo, ut eſſem paſtor poſt te; i. e. propheta: Cev. Targ. Et ego non tardavi propter verbum tuum, ut vaticinarer illis. Sed. R. Sal. exp. Et ego non feſtinavi ut ſolicitarem te, ne eſſem paſtor bonus poſt te: ut quærerem pro iis miſericordias. Pag. Et ego non feſtinavi ſupra eum, qui paſcit אַחֲרֶיךָ poſt te: h. e. magis quam decet eum, qui te paſtorem ſequitur. & in tuis veſtigiis pabulum & volupta em ſuam quærit: Coc. Atque ego non urſi ne (eſſem) paſtor obſequens tibi, &c. ſenſus, quicquid mihi exprobrant. tu laus mea, & vindex meus es: nam vocatio mea eſt à te, cui ego malui obſequi, quàm ſubterfugiendo officium, vitam mihi expetere à vocatione liberam: hæc enim vita mihi fuiſſet mortifera, ut tu fueras interminatus, ſupra 1. 17. (proinde ſequitur: & diem mortiferum non concupivi) & antea Jonæ exemplo offenderas. Jun. Item ad fut kal. Pſal. 49. 15. dicitur, מָוֶת יִרְעֵם mors ipſos paſcitur; h. e. cibum ſuum facit, depaſcit & conſumit. Ut apud Virg. 4. Georg. de apibus: Paſcuntur & arbuta paſſim. Et glaucas ſalices, caſiamque crocumque rubentem: Coc. (Tanquam pecudes; in ſepulchro diſpoſitos Hebr. diſponunt, ut Job. 7. 3.) mors depaſcet eos; i. e. ut pecudes, morticinas, puta, viz. in cloacis, (foveis) vel puticulis projectas; ellipſis ἀπὸ λόγου. Jun. Cant. 2. 16. הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים qui paſcit in liliis: Coc. Jun. h. e. qui paſtum agit oves ſuas in liliis: Coc. ſenſus: Qui in ſatietate gaudiorum, & amænitatibus, ad dextram ſuam alit ſuos, ut paſtor optimus: Pſal. 23. Jun. Jer. 22. 22. כָּל־רוֹעַיִךְ תִּרְעֶה רוּחַ omnes, qui te paſcunt, vel te proſequuntur, depaſcetur ventus. Jer. 6. 3. רָעָה אִישׁ אֶת־יָדוֹ, Paſtum agunt quiſque ſpatio ſuo, vel, depaſcuntur (cum gregibus ſuis) ſpatium ſuum: de ducibus & exercitibus loquitur: Coc. (Ad eum venturi ſunt paſtores &c.) depaſturi quique ſpatium ſuum: Paſtores cum gregibus ſuis; i. e. reges, principes, duces, cum copiis. Sic infrà 12. 10. Paſtores multi corrupturi ſunt vineam meam, &c. (& ſic etiam in loco cit.) omnes paſtores tuos; (i. e. principes regni) depaſcet ventus: h. e. abibunt omnes in ventum: Jun. Num. 14. 33. Et filii veſtri erunt רוֹעִים paſcentes in deſerto quadraginta annos; i. e. errabunt, tot annos, & vagabuntur in deſerto, ut oves in paſtu: Coc. Filii verò veſtri, paſcentes in deſerto, &c. i. e. incertis ſedibus vagantes, ut grex, paſcui causâ, vagatur per deſertum: ferent pœnam ſcortationum veſtrarum: viz. dum iſtâ 40 annorum morâ, exhibitio terræ promiſſæ, differetur, &c. prout ſeq.

in textu. Jun. Item ad hoc verbum in Pual. (quasi á 3. f. m. præt. pual רֹעָה consociatus est, &c.) refero, quod est Isa. 8. 9. רֹעוּ עַמִּים וְחוֹתּוּ consociamini, populi & consternamini: Chald. אִתְחַבָּרוּ. Est imperativus: qui quidem etsi rarus est, formari tamen potest: ut in Hophal. Sic R. Sal. Kimchi verò derivat à רָעַע quod notat quassare. Sed nostrum, sociamini, melius convenit cum parallelis, הִתְאַזְּרוּ, & עֵצוּ עֵצָה, &c. Coc. Consociamini, (q. d. agite quidlibet, confirmate vos fœderibus, consiliis, auxiliis, & si quid est hujusmodi: id tantùm efficietur quod placet Deo;) ô populi. (id est, Syri cum Israelitis, & Assyrii, cum Judæis) & conterimini: viz. ex decreto Dei, quod propterea enunciat Isaias imperandi modo. Jun. De nomine etiam רָע, vel רֵעַ a nitor, in loco Job. 6. 14. לַמָּס מֵרֵעֵהוּ חֶסֶד etiamne ille cujus amicus (quoad) studium (& pietatem) liquescit, timorem omnipotentis deseret? ut sit pro אֲשֶׁר מֵס מֵרֵעֵהוּ חֶסֶד: &c. Vide in rad. מָסַס. Coc.

Rad. 62. רָעַל est, horrere, tremere. Propriè est Chald. unde רְכוּבִין רְרָעְלָן genua trementia: Bu. Lex. Commotus seu agitatus est, instar ebrii & temulenti, hinc inde vacillantis: Hinc Germ. rollen & per Metath. ἱλαρὸς hilaris, ἱλαρύνω exhilaro: nam ebrii solent esse hilariores: Av. Verbaliter autem in textu tantum venit conjug. Hophal, viz. הָרְעַל tremefieri: vel, operiri, vel, veneno affici: Pag. Tremere factus est: Bu. Ma. Factus est moveri seu agitari: Av. In Bu. Conc. Rad. hæc רָעַל duo signif. 1. est, horrere, tremere. Prout occ. in præt. hoph. 3. pl. cum kametz ob pausam pro scheva comp. seu chat. path. penult. sic: Nah. 2. 3. Et abietes הָרְעָלוּ: horridè agitantur seu agitatæ sunt: Bu. Conc. & Lex. Tremefactæ sunt, juxta A. E. vel. opertæ sunt juxta R. Sal. Sed R. D. Veneno affectæ sunt. &c. Pag. Vel, infectæ sunt; per abietes verò, vel ut alii volunt, fraxinos, intellige hastas abiegnas vel fraxineas: Merc. Et fraxini factæ sunt agitari: i. e. lanceæ ex fraxinis commotæ sunt: Av. Abietes quatiebantur: Coc. Quùm abietes (i. e. abiegna arma, metonymicè) agitabantur horride. Jun. Atque inde ex hac rad. est 1. No. רַעַל m. quod juxta R. Jona est מְבוּכָה, & מְהוּמָה confusio & contritio. Et R. Jos. רְעָדָה tremor; & sic in no. seq. cum thau. Nos inquit R. D. consuevimus exponere, סַם הַמָּוֶת venenum mortiferum. Pag. Quidam conferunt cum רֶעֶם: sed pro tremere; præstiterit conferre cum רָעַר: volunt autem propriè significare tremorem ebriorum. Merc. horror, tremor: Bu. Lex. temulentia: Av. Vertigo, gyratio: σάλος. Coc. Prout occ. Zach. 12. 2. Ecce ego pono Jerusalaim סַף רַעַל calicem veneni: Hieron. Superliminare crapulæ: vide in סַפָּף. 7c. Sicut superliminaria quæ moventur: R. D. Calicem veneni: è quo scil. qui biberit, morietur. Et sic, qui pugnaverint contra Jerusalaim, deficient & consumentur. Et R. Sal. Craterem, aut vas חַרְעָלָה stuporis claudentis cor, & membra: ut scil. non sit robur: sicut homo qui operit se, aut involutus est pallio: est enim רַעַל operimentum: Pag. Ut pelvem horroris: A. E. stuporis: Bu. Lex. In calicem temulentiæ, cunctis populis, &c. Pelvem vertiginis: Hieron. crapulæ; Targ. כּוֹס מָלֵא מְרֵיר calicem plenum inebriante potu: Coc. vel, vas plenum amaritudine, vel mero, ut aliis placet: Pag. imò etiam ebrietate potiùs, vel potu inebriante: Merc. Cev. 7c. πρόθυρα σαλευόμενα: sed סַף ibi non est limen, aut πρόθυρον: Coc. Ecce ego dispositurus sum Jerusalaima: (i. e. ecclesiam) ut pelvem soporiferam; Hebr. soporis: i. e. vas ingens, quo populi omnes poti, ita soporentur, ut dicitur v. 4. Jun. Item 2. hinc etiam no. cum הֵם heemant: viz. חַרְעֲלָה f. idem quod præced. Cev. horror: Bu. Lex. vel sopor: Pag. temulentia tremor: Coc. Prout occ. hoc no. simpl. sic: Psal. 60. 5. bibere fecisti nos vinum חַרְעָלָה horroris: Bu. Conc. & Lex. Alii exp. Soporis: sic, Propinare fecisti nobis יַיִן חַרְעָלָה vinum soporiferum: aut vinum vini, (vel, vinum, inquam, Merc.) soporis: Est enim propriè no. substant. Et sic Hieron. Potasti nos vino consopiente. 7c. compunctionis. Targ. vinum רְיוּשׁ maledictionis. R. D. scribit, quòd deficit Hanniſmach; (h. e. no. in forma constructa) nam יַיִן est absolutum, & non in regim. ac proinde, resumendum est prius nomen sic, יַיִן יַיִן vinum vinum, inquam, soporis aut veneni. R. Sal. Vinum vini claudentis cor, & illud operientis. Alii exp. fletùs, & contritionis: Pag. vel juxta R. Jona, confusionis, vel distractionis. Sed unde hæc ex Sancte transcripta sunt, legisse videtur בָּכָה fletus pro, מְבוּכָה confusio: vel certè istud à radice בָּכָה derivasse. Cev. Potasti nos vino temulentiæ, vel, hilaritatis ebriosæ: Av. Potasti nos, (ut) vino, vertigine. Coc. Dederas bibendum nobis, (tanquam) vinum, horrorem: i. e. tremore nos inebriaveras. Jun. sed occ. etiam hoc no. s. f. eodem etiam sensu, cum ה dem. præf. locis seq. הַחַרְעָלָה horroris. Isa. 51. 17. 22. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. est, ornamenti genus: Pag. bracteolæ tremulæ: Bu. Conc. viz. in nomine usitato tantùm in forma pl. f. sic, רְעָלוֹת bracteolæ: Bu. Lex. tremulæ: h. e. vittæ habentes tremulas: Av. Prout occ. hoc no. in hac forma pl. f. cum וְ sic: Isa. 3. 19. Et armillas, וְהָרְעָלוֹת & mitras: ut Hier. vertit. Pag. quòd scil. bracteis aureis, tremant, juxta quosdam. unde tremulas vertunt. Sed etymon incertum est. Merc. Alii dicunt esse velamina mulierum, quibus, præter oculos, totam faciem operiebant, & inferne erant ligata. Sed A. E. dicit fuisse ornamentum maxillarum: Pag. & Bracteolæ; quæ scil. collaribus, vittis, & peplis muliebribus addi solent: sic dictæ quòd semper tremulæ appareant. Synecdochicè, peplum, velum, quo faciem velant, & bracteolis ornatum esse solet: tenue etiam ac facilè mobile ac tremulum: Bu. Lex. & armillas, & vittas, auferet scil. dominus: Av. & bracteolæ, à tremore: Ferrar. los velos tremblantes, vela tremula Cocc. Et bracteolas: sive rotamenta auri & argenti, ut Capitolinus vocat in Ælio Vero: i. e. tenuia velut foliorum segmenta. ex auro vel argento, quæ vestibus ita appenduntur, ut quasi stellæ in oculis micent continuo motu: unde nomen apud Hebræos habent Jun.

Rad. 63. רָעַם est, tonare, intonare; item irasci, indignari. Pag. Quidam volunt non propriè ipsum sonum, aut fragorem notare, sed commotionem seu concussionem, quæ tonitru comitatur, ut conveniat cum רָעַשׁ, infrà. Sed non commotionem tantùm corporis, ut illi volunt, significat. Transfertur e-

nim ad animi commotionem. hoc eſt, fremitum & indignationem, quæ externâ commotione apparet non abſimili tonitruo. Merc. Tonare, intonare, fremere. perſtrepere, perſonare: commoveri, percelli: Bu. Lex. Turbatus eſt impetuoſe, concitatus eſt magno impetu, impetuoſus fuit, intonuit. Hinc per Metath. ὁ μάω, ὁρμίζω, impetum facio: ὁρμὴ, & ὅρμημα: impetus, turbatio, &c. Av. Verbum hoc eſt, ſonare: cum ſonitu moveri, 70. βομβεῖν. σαλεύεσθαι: Symm. & Theod. ἠχεῖν: Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc רָעַם duo ſignif. 1. eſt, indignari. Prout occ. in præt. kal. 3. pl. ſic: Ezech. 27. 35. רָעֲמוּ־פָנִים, Indignati ſunt vultu: Pag. Non eſt tranſitivum, ut quidam vertunt, commoverunt faciem, ſed abſolutum, commoti ſunt, ſeu intonuerunt vultu: Merc. R. Sal. & R. D. exp. רָעֲמוּ כָעַסוּ indignati ſunt, irati ſunt; i. e. præ ſe tulerunt indignationem & iram. Pag. Percelluntur vultu: Bu. Lex. Indignati ſunt: Bu. Conc. Turbati ſunt vultu; Av. Perculſi ſunt vultibus: h. e. toto anteriore corpore concuſſi ſunt: Coc. Percelluntur vultu: i. e. perculſi expalleſcunt, velut exangues, & exanimati horrore & metu. Jun. 70. ἐξέσεισαν ἐξέστησαν: Av. Item in hac 1. indignandi & iraſcendi ſignif. venit etiam juxta quoſdam conjug. Hiphil. Prout occ. á præt. hiph. הִרְעִים: in infin. hiph. cum ה aff. ſic: 1 Sam. 1. 6. בַּעֲבוּר eò quòd, ſeu propterea quòd הִרְעִיסָהּ iraſci faciebat eam: Pag. ad indignationem provocaverat eam: Bu. Conc. ut ad fremitum commoveret eam: Bu. Lex. Propter concitare eam, i. e. ad irritandum eam: Av. Propterea quòd eam cruciabat, quòd Dominus clauſiſſet ejus uterum: h. e. ægrè ei faciebat altera, quùm videret, eam animo commoveri, eò quòd ſterilis eſſet: Coc. (Nam ipſam valde provocabat æmula ejus: Hebr. & provocabat eam æmula ejus etiam provocatione; æmula, i. e. Femina, altera uxor: nam ita vocantur uxores digamorum, Lev. 18. 18. propter mutuam ipſarum inter ſe zelotypiam: de qua in Gen. 4. 23.) ut commoveret eam: quia occluſerat Jehova, &c. Jun. Hoc autem loco in textu ſcribitur reſch, præter normam, cum dageſch: Pag. Bu. &c. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. eſt, ex Bu. Conc. tonare, &c. ut in Bu. Lex. Prout occ. in præt. kal 3. pl. & in fut. kal. 3. ſ. m. ſic: רָעֲמוּ percelluntur, Ezech. 27. 38. יִרְעַם perſtrepet, 1 Chr. 16. 32. Pſalm. 96. 11.. 98. 7. Et in hiphil eſt, intonare, commovere: Bu. ma. Impetum fecit, intonuit: Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. plenè. at in fut. hiph. 2. ſ. m. ſimpl. ſed in 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. (viz. cum tſeri in ult. abſque jod hiph. in utraque hac 2. & 3. perſ. fut.) ut ſeq. הַרְעִים intonat, Pſal. 29. 3. תַּרְעֵם intonabis, Job. 40. 4. יַרְעֵם intonabit, 1 Sam. 2. 10. 2 Sam. 22. 14. Job. 37. 4, 8. וַיַּרְעֵם & intonuit, 1 Sam. 7. 10. Pſal. 18. 14. Atque inde ex hac rad. in hac 2. intonandi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. no. רַעַם m. tonitu, tonitruum; commotio: Pag. Bu. impetus, concitatio, &c. ut Pag. Av. motus cum ſonitu, ſtrepitu, tonitru: Germ. donner. 70. βροντὴ, κατάγλις. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ו & ב præf. ut & cum ה. aff. abſque præf. ut ſeq. רַעַם tonitru, Job. 39. 28. Pſal. 81. 8. וְרַעַם & tonitru, Job. 26. 14. בְּרַעַם cum tonitru, Iſa. 29. 6. רַעְמְךָ tonitru tui, Pſal. 77. 19.. 104. 6. Item 2 hinc etiam no. רַעְמָה f. idem cum præced. Bu. Lex. tonitru: Bu. ma. vel, tremor, hinnitus, indignatio, fortitudo: Pag. hinnitus inſtar tonitrui magni. Av. Prout occ. in hac forma ſ. f. ſic: Job. 39. 22. Num induere facies collum ejus רַעְמָה tremorem? Hieron. Aut circumdabis collo ejus hinnitum? 70. Induiſti autem collum ejus timorem? at R. Levi exp. robur, & fortitudinem vocis & elevationem. & hinnitum, qui egreditur ex illo. Et A. E. indignationem, iram: aut, hinnitum inſtar tonitrui. Targ. תַּקְפָּא fortitudinem. R. Moſeh. Clamorem quem elevat, i. e. hinnitum. Pag. Num indues collum ejus hinnitu, inſtar tonitrui? 70. φόβον: Av. An amicis collum ejus (equi ſcil.) tonitru? hinnitus intelligitur. Symm. χαυνήν. Belg. donder. Coc. (Dareſne equo robur?) an indueres collum ejus tonitru? i. e. hinnitu vehementiſſimo; qui á fremitûs gravitate cum tonitru comparatur; eſt autem hîc verbis elegantiſſimis deſcriptio generoſi equi, qualem Græci φρυαγματίαν, velut fremibundum vocant. Jun.

Rad. 64. רָעַן, inde geminato nun, fit verbum רָעַנַּן, quod eſt vireſcere; Pag. Bu. Quidam, etſi ad רָעָה, quod eſt paſcere, reducant, quòd paſcua virent, (formæ, ut à שָׁאָה fit שָׁאַנַּן) inter tetragrammata tamen connumerent: Merc. Verbum hoc eſt, virere: 70. & Symm. εὐθαλεῖν: Coc. Prout occ. juxta quoſdam in hac forma geminata, ſeu quadrata, in 2. ſ. f. præt. ſic: Job. 15. 32. וְכַפָּתוֹ & ramus ejus לֹא רַעֲנָנָה non viruit. Eſt præt. inquit R. D. quia eſt longum: (i. e. cum accentu in penult.) Hieron. Et ramus ejus areſcet: Pag. Non vireſcet: Bu. Lex. Jun. Non viret: Coc. i. e. neque facultatibus, neque genere, neque gloriâ ſecundabitur: allegoria arboris hoc & verſu ſeq. Jun. Atque inde ex hac rad. ita verbaliter ſumpta eſt no. adject. ſeu participiale, viz. רַעֲנָן virens, viridis: Pag. Bu. Av. frondoſus: eſt vigoris & humiditatis, non autem coloris; ideoque opponitur arido. Hinc ῥαίνω aſpergo, ῥανὶς aſperſio, ſtilla, &c. Av. virens, frondens: Aquila, εὐθαλὴς: Coc. Prout occ. hoc no. in forma ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in forma pl. m. cum ו cop. præf. at in forma ſing. f. (quod ut ſuprà dictum, quidam ſumunt pro præt. 3. ſ. f.) ſimpl. prout ſeq. רַעֲנָן virens, Deut. 12. 20. 1 Reg. 16. 4.. 17. 10. 2 Chron. 28. 4. Pſal. 37. 35.. 52. 10.. 92. 11. Iſa. 57. 5. Jer. 2. 20.. 3. 6, 13.. 11. 16.. 17. 2, 8. Ezech. 6. 13. Hoſ. 14. 9. וְרַעֲנָנִים & virens, Dan. 4. 1. וְרַעֲנָנִים & virentes, Pſalm. 92. 15. רַעֲנָנָה virens erit, Job. 15. 32. Cant. 1. 16.

Rad. 65. רָעַע: Chald. רְעַע: contractè רַע; fregit, confregit, contrivit. In Targum frequens eſt, factum ex hebræo רָצַץ; literis tſadi & ʿain in permutatis. Prout occ. in præt. kal. 3. pl. cum ו conv. præf. ſic: Jer. 11. 16. וְרָעוּ וַדַלְיוֹתֶיהָ & frangent propagines ejus: ubi kamets compenſativum eſt ejecti dageſch: allás etiam à רָעָה eſt, & tum habet kamets analogum. Et ſic in infin. kal cum ה parag. add. junctо cum præt. hithp. Iſa. 24. 19. הִתְרֹעֵעָה confringendo confringet ſe terra: pro רֹעַע, ut accentus in penultima indicat: inde per crafin. Prov. 11. 15. רַע confringendo confringetur. Et in imper. kal pl. m. Iſa. 8. 9. רוֹעוּ confringimini, ſecundùm A. E. vide etiam ſuprà in רָעָה. Et in fut. kal. 2. ſ. m

ſ. m. cum ם aff. at in 3. ſ. m. ſimpl. & cum הֲ interrog. præf. ſic: הֲרוֹעִים confringes eos, Pſal. 2. 9. יָרֹעַ conteret, Job. 34. 24. הֲיֵרוֹעַ num fracturum eſſet, Jer. 15. 12. In Niphal נִרְעָה unde in fut. 3. ſ. m. יֵרוֹעַ ut paulò antè: fuit idem quoque in רוּעַ: vide illic in Niphal. In pret. hithp. 3. ſ. f. הִתְרוֹעֲעָה ut paulò ante. Alias ſignificationes quæ ex hac forma eſſe poſſunt; vide in רָעָה & רִיעַ. Atque inde ex hac rad. רָעַע, eſt no. רוֹעַ m. fractus, confractus. Prout occ. in forma ſ. f. Prov. 25. 19. רוֹעָה שֵׁן, dens confractus: fuit & eadem forma antea in infinitivo. Bu. Lex. qui hic hanc rad. ſic deſcribit. Eadem etiam rad. hìc à Coc. ſic deſcribitur: רָעַע eſt, conquaſſare: commiuere. Eſt vicinum רָצַץ. Chaldæi enim moris eſt tſadi in Yajin mutare. Prout occ. in fut. kal 3. ſ. m. cum הֲ interrog. præf. ſic: Jer. 15. 12. הֲיָרֵעַ בַּרְזֶל מִצָּפוֹן וּנְחשֶׁת בַּרְזֶל, An quis confringet ferrum, ferrum ex Aquilone, & æs? & in ead. 3. ſ. m. ſimpl. abſque præf. Job. 34. 24. יָרֹעַ כַּבִּירִים לֹא־חֵקֶר conquaſſat magnos, vel plurimos, innumerabiles. Et in fut. kal 2. ſ. m. cum ם aff. ſic, תְּרוֹעֵם בַּשֵּׁבֶט conquaſſabis eos virgâ ferreâ: forma eſt ut תִּסְכֹּם; ſed dageſch non recipitur à gutturali, ideóque longâ, pro parva vocali reſtituitur: 70. ποιμανεῖς: quaſi eſſet תִּרְעֵם: ſic Apoc. 2. 27. 12. 5. 19. 15. dura corda conteri & emolliri neceſſe eſt, ut ſubjiciantur Deo. Sic & ead. 2. ſ. m. fut. kal occ. ſimpl. abſque præf. Pſal. 44. 3. חָרַע לְאֻמִּים conquaſſabas nationes; hoc quidam referunt ad הֵרַע, malo afficere. Et ſic in 3. ſ. m. fut. Niph. Prov. 11. 15. רַע יֵרוֹעַ confringendo confringetur homo, quùm ſponderit pro alio: poteſt enim רַע pro רוֹעַ poſitum videri: & Prov. 13. 20. וְרוֹעֵה כְסִילִים יֵרוֹעַ qui paſcitur ſtolidis, conteretur. Hæc ſunt ad formam יסוֹד. In hithpael infin. cum ל præf. לְהִתְרוֹעֵעַ אִישׁ רֵעִים vir ſodalium, (ad hoc comparatus eſt) ut ſe ipſe confringat; h. e. qui multos ſodales ſibi adjungit, ipſe ſe confringit: eſt Paronomaſia. Et in pret. hithpael 3. ſ. f. Iſa. 24. 19. רוֹעָה הִתְרוֹעֲעָה הָאָרֶץ conquaſſando conquaſſat ſe terra, id eſt, imperium: 70. ταραχῇ ταραχθήσεται. prior vox רוֹעָה eſt ut פּוֹרָה; ſed habet ה parag. add. In hiphil הֵרַע quod habet ſignificationem à רִיעַ: malè agere, malo afficere, lædere. Unde infin. cum ל præf. Pſal. 15. 4. נִשְׁבַּע לְהָרַע. Juravit de male faciendo: h. e. faciendo quod incommodum fuerit. Et part. nominale מֵרַע contractum ex מְרַעֵּע maleficus: 70. κακοποιός. Dan. 11. 27. לְבָבָם לְמָרַע cor eorum ad malignitatem: κακοηθίαν, concretum pro abſtracto. Atque ad hanc rad. רָעַע Coc. reducit nomina ſeq. 1. no. רַע m. malus: 70. πόνηρος, κακός, oppoſitum שׁוֹב, Geneſ. 24. 50. 31. 24. 2 Sam. 13. 22. & Geneſ. 6. 5. וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ רַק רַע; Et omnis forma cogitationum cordis ejus tantùm mala omni die; h. e. ubi non eſt reſipiſcentia, ibi eſt cogitatio tantùm mala, etiam de bonis: malus bonum non niſi malè eligit & facit. Et ſic Prov. 2. 14. Qui lætantur facere רָע malum, gaudent בְּהַהְפֻכוֹת רָע inverſionibus mali: h. e. ut omnibus bonis contrarii ſint, &, ut ex luce faciant tenebras, ludent. (Qui lætantur faciendo malum, exultant in perverſitatibus peſſimis: Hebr. mali: Jun. &c. Vide etiam ſupra in rad. רָגַשׁ.) Et Prov. 19. 23. בַּל־יִפָּקֵד רָע non expers erit mali: q. d. non deſiderabitur quoad malum. Et ſic Iſa. 3. 11. אוֹי לָרָשָׁע רָע væ improbo malo: i. e. infelici; qui non eſt juſtus neque in juſto, contrarium שׁוֹב v. 10. Et cum ה dem. præf. Mich. 7. 3. עַל־רָע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב. Super malo (ſunt) manus ad (id) bonum faciendum: i. e. hoc agunt, ut malum videatur bonum. Sic & cum ב præf. Iſa. 33. 15. מֵרְאוֹת בְּרָע ne aſpiciat malum: i. e. ad id conniveat, eoque paſcatur: & Exod. 5. 19. Et viderunt præfecti filiorum Iſraelis אֹתָם בְּרָע, ſe in malo: i. e. in miſeria: item Pſal. 10. 6. לְדוֹר וָדוֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע; In ætatem & ætatem (eſt) qui non eſt in malo: i. e. afflictione caret; & Exod. 32. 22. Tu noſti populum כִּי בָרָע הוּא quòd in malo ipſe ſit: ſicut 1 Joan. 5. 19. ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. & Pſal. 73. 8. וַיְדַבְּרוּ בְרָע עָשֶׁק, & loquuntur in malo defraudationem: i. e. non tantùm malum, ſed & defraudationem juris in judicio, ut damnentur ſancti & juſti, juſtificentur improbi. Sic Prov. 25. 20. עַל לֵב־רָע. Super corde malo: i. e. ægro, Prov. 23. 6. Ne comedas panem רַע עָיִן ejus, cujus oculus malus eſt: & 28. 22. Præceps fertur ad divitias אִישׁ רַע עָיִן vir cujus oculus malus eſt: i. e. qui oculum malum habet: invidus, immiſericors, non liberalis, confer Matth. 6. 23. & 20. 15. & Marc. 7. 22. Sic Gen. 38. 7. וַיְהִי עֵר רַע בְּעֵינֵי יְהוָה; Et erat Er malus in oculis Domini, & interfecit eum Dominus: i. e. non placuit Deo eum facere Patriarcham. Neh. 2. 1. וְלֹא הָיִיתִי רַע לְפָנָיו; Et non fui malus coram ipſo; i. e. vilis aut ingratus: μείωσις eſt, pro, placui ipſi. Eccl. 2. 17. כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ quia malum apud me erat opus, quod ſit ſub ſole: i. e. non delectabar eo, moleſtum & frivolum videbatur. Pſal. 7. 10. יִגְמֹר־נָא רַע רְשָׁעִים fiat, quæſo, malum improborum. Prov. 20. 30. Livores vulnus מַכְּתֵי רָע abſterſio in malo, & plagæ penetralium ventris. 70. κακῶν. (Tumores, vulneraque) ſtrigiles (ſunt) pro malo, & plagæ (pervadentes) penetralia ventris. ſtrigiles: Hebr. abſterſio: ſenſus eſt: mali graviſſimis pœnis ſunt coercendi, & in officio continendi: ut equis ſtrigoſis diſtringendis & cogendis refractariis, ſtrigiles, calcaria, & alia ejuſmodi adhibentur, ut ſupra 10. 12. Jun.) Et ſic in forma pl. m. abſol. Pſal. 78. 49. Miſſile מַלְאֲכֵי רָעִים angelorum malorum: i. e. per quos mala irrogantur. Prov. 4. 14. Ne gradiaris בְּדֶרֶךְ רָעִים in via malorum: conjungitur רְשָׁעִים: hoc notat expertes juſtitiæ, & ei non dantes operam: illud & noxios. Prov. 12. 12. Appetit improbus מְצוֹד רָעִים laqueum malorum: i. e. qui irretit malis. (Deſiderat improbus præſidium malorum: i. e. adverſùs mala: q. d. vellet quidem ſtabiliri & defendi ab omni malo: ſed inane eſt deſiderium ejus: ut ſupra v. 7. Jun.) In pl. m. conſtr. Ezec. 7. 24. רָעֵי גוֹיִם peſſimas gentium. Malum dicitur, vel quod repugnat voluntati rectæ ut amari abſque pudore & pœnitentia non poſſit ut, quod rectum & ſecundùm veritatem ac juſtitiam non eſt: vel. quod repugnat ſenſui jucundo & lætitiæ, & triſtitiam efficit: ut: dolor inopia ignominia: vel, deſtructio pulchritudinis & integritatis rei, quæ facit, ut res non ametur, nec appetatur, aut cum voluptate ſpectetur: vel, effective, quod eam deſtructionem facit. Ita malum notat

notat id, quod amabile, & approbabile, appetibile non eſt: vel quod noxium eſt. Item 2. hinc etiam eſt No. רָעָה f. ſubſtantivè malum, malitas; ſive forma mali, malitia, h. e. vitium, nequitia. 70. κακία, κάκωσις, λύπη, πονηρία, ἀρρωστία, ἁμαρτία, θλῖψις. Sic Jer.4.14. בַּבְּסִי מֵרָעָה לִבֵּךְ lava à malo cor tuum: i.e. à malitia, vitio: & in forma ſ. f. conſtr. מִפְּנֵי רַעַת רַעֲתְכֶם propter malitatem malitiæ veſtræ; i.e. quia malitia veſtra valde mala eſt: confer. Rom.7.15. Pſa. 141.5. וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם etiam oratio mea in malis ipſorum. ſcil. extat (Retundat me juſtus, benignitas erit, &c. quò ampliùs ſcil. fecerit, eò (ampliùs) oratio mea (erit) in malis eorum: i. e. quæcunque mala ferant ab iis, non exacerbabunt animum meum: ſed potiùs efficiunt ut gratis precibus eos commendem Deo. Jun.) Item 3. hinc etiam No. רֹעַ m. malitas, malitia. Neh.22. אֵין זֶה כִּי־אִם רוֹעַ לֵב Non eſt hæc niſi ægritudo cordis: i.e non alia cauſa eſt faciei malæ, quàm quòd animo malè eſt. & Eccl.7.3. בְּרוֹעַ פָּנִים יִיטַב לֵב in auſteritate (q.d. in malitate) vultûs, benè habet cor. 70. ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία. (Triſtitiâ vultûs melior efficitur animus. Jun.) Atque hæc de hac rad. רעע ejuſque locis & nominibus hîc deſcriptis ex Coc. Item hanc etiam hic radicem ſic explicat Avenarius, viz. tantùm in ſignificatione mali aut malefaciendi: ut ſeq. רָעַע, in præt.kal, רַע malus fuit, male affectus fuit, malè tractavit, incommodavit: diſplicuit tanquam malum: & cum accuſ. ſignificat malè tractare, ut confringendo & conterendo aliquid. Idem, quod יָרַע: hinc ῥαίω deſtruo, corrumpo; ῥέω, perdo: ἀπόλλυμι deſtruo. In niphal נִרְוַע malè tractatus eſt, male affectus eſt. Ut in locis cit. in fut. niph. 3. ſ. m. Prov. 11.15. רַע malus יֵרוֹעַ malè tractabitur, cum ſponderit pro alieno. & ſic Prov.13.20. Et paſcens, vel converſans, cum ſtultis יֵרוֹעַ malè afficietur. In hiphil הֵרַע malè fecit: cum dat. autem & accuſ. malè tractavit, &c. Et in hithpael הִתְרוֹעֵעַ malè ſe præſtitit. Atque inde 1. No. רַע, vel in pauſa רָע malus, malum: tam adjectivè, quàm ſubſtantive uſurpatur. Ut Prov.23.6. Ne comederis panem רַע עַיִן mali oculi: i. e. invidi hominis. Et 2. No. fæm. רָעָה mala: item, malitia: ſeu malum ſubſtantivè, h.e. calamitas: &c. Et ſic etiam 3. No. רוֹעָה malitia malum: eſt No. ſubſtant. & fæm. Prov. 25.19. שֵׁן רוֹעָה Dens mali, i. e. dens malus, & pes vacillans, eſt ſpes, &c. Av. qui hæc hîc ſic deſcribit. Loci autem omnes in quibus hæ voces & earum variæ ſignificationes veniunt, videantur ſuprà, ex Bu. Conc. & Pag. in Rad. רוּעַ. [רַע Chald. infrà ſubtùs, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 65. רָעַף eſt, ſtillare. diſtillare: Pag. Bu. Convenit cum tranſp. עָרַף ſenſim defluere: Merc. Influxit defluxit ſenſim· deſtillavit inſtar ſorbitionis: Av. ſtillas demittere, rorare, ſtillare: Coc. Prout occ. in fut. kal, à 3. ſ. m. יִרְעַף vel יִרְעֹף ſtillabit. rorabit, &c. in 3. pl. m. ſimpl. & cum nun parag. add. ut ſeq. יִרְעֲפוּ ſtillabunt, Job.36.28. Pſa.65.12. Prov. 3.20. יִרְעָפוּן ſtillabunt. Pſal.65.12. in hiphil הִרְעִיף idem cum kal, ſtillare, deſtillare: Pag. Bu. fecit defluere: Av. roravit, Coc. prout occ. in imper. hiph. à ſ. m. הַרְעֵיף rora, deſtilla, ſtilla, &c. in pl. m. loco ſeq. הַרְעִיפוּ deſtillate, Iſa.45.8.

Rad. 66. רָעַץ eſt שָׁבַר conterere, frangere: Pag. confregit: Bu. Lex. Quidam conferunt cum tranſp. עָרַץ & עָצַר: & exp. prævalidè opprimere: vel prævalere opprimendo. Ego autem puto reddendum eſſe atterere, confringere. Merc. Dirupit vehementer, dilaceravit; perrupit, colliſit. Cogn. cum עָרַץ concuſſit prævalidè. Hinc ῥήσσω rumpo, διαῤῥήσσω perrumpo. Av. רָעַץ eſt, quaſſare, terere, vel conſternere. 70. θραύειν, συθρεῖν. Affine eſt רָצַץ & עָרַץ, ſed magis רָעַץ: Ohel Moed in voce שָׁבַר dicit eſſe metathefin רָעַץ: cui aſſentior. Kimchi ſcribit eſſe עֲנָיִן שְׁבִירָה; ſed non omnino ſunt ſynonyma: nam ex Jud.10.8. apparet minus eſſe quam רָצַץ. Coc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal à 3. ſ. m. יִרְעַץ confringet, conteret: in 2. ſ. m. ſimpl. & in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ſic: וַיִּרְעַץ confringit, Exo.15.6. וַיִּרְעֲצוּ & confregerunt, Jud.10.8.

Rad. 67. רָעַשׁ eſt, movere, commovere: (vel moveri, &c. concuti cum impetu: Merc.) item, tremere; Pag. nec à præcedenti verbo abludit: ſed latiùs patet. Confer & cum רָעַם ſuprà: nimis arctant, qui exponunt, commoveri terrore ad fugam: cum de inanimatis maximè dicatur: ut de cœlo & terra. cùm vehementiori motu concutiuntur. רַעַשׁ enim eſt concuſſio, terræ motus, & aliorum elementorum: Græcè σεισμὸς: Merc. Verbaliter eſt, movere, commovere ſe: moveri, commoveri concuti: contremiſcere: Bu. Lex. Commotus eſt cum ſtrepitu ingenti: percrepuit motu: prerſtrepuit, concrepuit. Hinc ῥαΐζω ſono, ſibilo, perſtrepo inſtar decurſûs aquarum ſibilantium: ῥαΐζω, ῥαΐγμα, ſibilus, ſtrepitus, &c. Av. 70. vertunt hoc verbum per σείεσθαι, τρέμειν, πάρτεσθαι: ἔντρομον γίνεσθαι: concuti, commoveri: de terræ motu ſæpè dicitur: per terræ autem motum, in Prophetiis, alicubi intelligitur abolitio politiæ Iſraeliticæ: alibi etiam commotiones regnorum, confer. Apoc.11.13. & 16.18. ſed dicitur & de aliis rebus: ut quando Cedri Libani vento moventur: &c. Coc. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. f. ſimpl. & in 2. pl. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. ut ſeq. וַתִּרְעַשׁ commota eſt, Jud.5.4. Pſalm.68.9. Jer.8.16. 49.21. וַיִּרְעֲשׁוּ commoventur. Joel. 2.10. Nah.1.5. וַיִּרְעַשׁוּ idem Ezech.38.20. Joel.4.16. In part. ben. kal, à ſ. m. רוֹעֵשׁ contremiſcens, &c. occ. in forma pl. m. loco ſeq. רוֹעֲשִׁים & contremiſcent, Jer.4.24. in fut. kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl. ſed in 3. ſ. f. occ. ſimpl. & cum ו cop. & ו conv. præf. ut & in 3. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. & ו cop. præf. at in 3. pl. f. ſimpl. prout ſeq. יִרְעַשׁ commovebit ſe Pſal.72.16. תִּרְעַשׁ commovetur, Jer.10.10. וְתִרְעַשׁ & commovebitur, Iſa.13.13. וַתִּרְעַשׁ & movetur, 2Sam.22.8. Pſ.18.8. 77.19. Jer. 51.29. יִרְעֲשׁוּ commovebuntur. Pſ.46.4. Eze.26.15. 27.28. וַיִּרְעֲשׁוּ & commota ſunt, Iſa 24.18. וַיִּרְעָשׁוּ & commovebuntur, Amos 9.1. תִּרְעַשְׁנָה commovebuntur, Ezech.26.10. in niphal נִרְעַשׁ idem cum kal, commovere ſe, concuti, &c. Bu.ma. conquaſſatus eſt; Av. commotus eſt: Coc. prout occ. in præt. niph. 3. ſ. f. loco ſeq. נִרְעָשָׁה commota eſt, Jer. 50.46. in hiphil הִרְעִישׁ commovere; Pag. Bu. commovit cum ſtrepitu & crepitu magno: Av. prout occ. in præt. hiph. 2. ſ. m. cum be parag. add. & in 1. ſ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic, וְהִרְעַשְׁתָּה commoviſti, Pſal. 60.4.

6044. וְהִרְעַשְׁתִּי commovi, Ezech. 31. 16. & commovebo, Hag 2.7. in part.hiph. ſ. m.occ.ſimpl. locis ſeq. מַרְעִישׁ commovens, Iſa.14.16. Hag.2.6,21. item in fut. hiph. à 3. ſ. m. יַרְעִישׁ commovere ſeu tremere faciet, commovebit, tremefaciet, &c. occ. in 2. ſ. m. cum הַ interrog. præf. & נוּ aff. loco ſeq. הַתַרְעִישֶׁנּוּ an tremefacies eum, Job.39.23. atque inde ex hac rad. רַעַשׁ eſt no. רַעַשׁ m. commotio, concuſſio: motus terræ, per ſynecd. Bu. Lex. item tremor, &c. vibratio, viz. de motione haſtæ ſeu lanceæ: Pag. commotio, ſtrepitus, ſonitus &c. Av. 70. σεισμὸς, motus, concuſſio: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. cum ־ַ, ־ָ, ־ִ, ־ֵ, ־ֶ, ־ֹ, ־ֻ, & מַ præf. prout ſequuntur. רַעַשׁ commotio, motus, 1 Reg.19.11. Ezec.3.12,13. 37.7. 38.19. Nah.2.2. וַרְעַשׁ & commotio. Jer. 10. 22. תִּרְעַשׁ commotionem, 1 Reg. 19.12. Zach.14.8. תָּרְעַשׁ idem. Amos.1.1. בְּרַעַשׁ cum, in commotione, Job.39.27. Iſa.9.4. Eze.12.18. בָּרַעַשׁ in commotione, 1 Reg. 9.11. וּבְרַעַשׁ & cum motu, Iſ.29.6. לְרַעַשׁ commotionem. Job.41.20. מֵרַעַשׁ à commotione, Jer.47.3.

Rad. 68. רָפָא eſt, mederi curare ſanare; & per tranſl. inſtaurare, reædificare: de rebus ſcil. inanimis: item parcere, remittere: Pag. Quomodo conferunt cum רָפָה: nam ſanare eſt lenire, remittere, vel tollere morbum aut dolorem; Merc. Nonnunquam autem more deſinentium in he, habet he in fine; Pag. Sanavit, curavit, medicatus eſt: ſanatus fuit. Conſtr. cum dat. & accuſ. & ſæpè cum rad. ſeq. רָפָה formam commutat: Bu. Lex. Sanavit curavit morbum. Cogn. cum רָפָה i. e. remiſit: nam ſanando morbus fit remiſſior. Hinc ῥάπτω conſuo: eſt enim ſanare, perinde ac conſuere vulnera: item hinc etiam ῥαφὶς, ῥάφιον, acus, fibula quâ aliquid conſuitur: item φαρμάσσω medeor. Av. 70. reddunt רָפָא ἰᾶσθαι, ἰατρεύειν, ὑγιάζειν. σωματοποιεῖν; ſanare, reconcinnare, conſolidare ſanitatem facere. In declinando quædam aſſumit à רָפָה: Coc. In Bu. Conc. rad. hæc tria ſignif. 1. eſt, curare, ſanare: Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ſic: Iſa.6.10. Et convertatur, וְרָפָא לוֹ: & ſanitas ſit illi, h. e. & ſanem eum: Pag. Sed eſt exponendum intranſitivè & imperſonaliter, & ſanitas ſit ei: i.e. & ſanetur: Quidam exp. & ſanet eum: ut ad Deum referatur. Imò & Kimchi per tranſlationem dictum exiſtimat, ut ſit, & remiſſio, ſeu ignoſcentia, aut venia, ſit ei, i. e. ut veniam conſequatur; Merc. Cev. Et ſanitas obveniat ipſi: Bu. Lex. Et revertatur, ac medeatur illi: Av. Et convertatur, & ſanitatem præſtet ei; Coc. וְשָׁב Seque convertat, & ſanitas obveniat ei: i. e. ne converſione ſua recipiat ſanitatem corporis & animi, & á peccatis ſuppliciiſque peccatorum ſuorum liberetur. Jun. Item occ. etiam ead. 3. ſ. m. præt. kal cum ו conv. præf. & ם aff. ut & in 1. ſ. cum ו cop. præf. & ו aff. ſed cum ם aff. ſimpl. plenè poſt jod 1. ſ. at cum ו cop. præf. cum chirek tantum abſque jod in ult. ut ſeq. וּרְפָאֵם & ſanabit eos, Iſa.19.22. וּרְפָאתִיו & curabo eum, Iſa.57. 19. וַרְפָאתִים curavi eos, Hoſ.11.3. וּרְפָאתִם & curabo eos, Jer.33.6. in part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ut & cum הִ iu pauſâ pro הִ aff. abſque præf. ut ſeq. רוֹפֵא ſanans, medicus, 2 Reg. 20.5. Jer.8.22. הָרוֹפֵא ſanans, Pſal. 103.3. 147.3. רוֹפְאֶךָ curator tuus, Exod.15.26. & in abſol. forma pl. m. ben. kal, occ. cum הַ & בַּ præf. ſed in pl. m. conſtr. ſimpl. ſic: הָרוֹפְאִים medici, Gen. 50. 2. בָּרוֹפְאִים medicos, 2 Chron. 16. 12. רוֹפְאֵי medici, Job.13.4. in infin. kal, cum ו cop. præf. occ. in plena forma cum kamets ante cholem; ſed cum לְ præf. habet ſcheva & cholem, ſic: וְרָפוֹא & ſanando, Iſa. 19. 22. לִרְפוֹא vel ſine vau, ad ſanandum, curare, Eccl. 3. 3. Hoſ.5.13. ſed cum ו aff. cholem tranſp. & mut. in kam. chat. poſt כְּ præf. loco ſeq. כִּרְפָאִי juxta curare me, Hoſ.7.1. in imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. vel cum aleph, vel pro eo cum he 3. rad. ſic: רְפָא ſana, Num.12.13. רְפֵה cura, Pſal.60.4. & rurſùs cum aleph 2. rad. occ. etiam imper. kal, ſ.m. cum ־ָ parag. add. ut & cum נִי aff. ſic: רְפָאֵנִי ſana, Pſalm.41.5. רְפָאֵנִי ſana me, Pſalm.6.3. Jer.17.14. in fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum הָ aff. abſque præf. ſed cum הוּ aff. habet ו cop. præf. ut & in 2. ſ. m. eſt cum ו conv. præf. & נִי aff. prout ſeq. אֶרְפָּא ſanabo, Deut.32.39. Jer.3.22. Hoſ.14.5. וְאֶרְפָּא & ſanabo, 2 Chron.7.14. אֶרְפָּאֲךָ curabo te, Jer.30.17. וַאֲרַפְּאֵהוּ & curabo eum, Iſa.57.18. וְיָחַרְפָּאנִי & curaſti me, Pſa. 30.3. item in 2. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ו cop. præf. cum נִי & ם aff. ut ſeq. וְיִרְפָּא ſanabit. 2 Reg.20.8. Iſa.30.26. Lam.2.13. וַיִּרְפָּא & curavit, Gen.20.17. 2 Chron.30.20. וַיִּרְפָּאנִי & ſanabit nos, Hoſ.5.1. וַיִּרְפָּאֵם & curabit ipſos, Pſal. 107.20. item à 3. pl. m. fut. kal, יִרְפְּאוּ ſanabunt, curabunt, &c. in 3. pl. f. juxta normam eſſet תִּרְפֶּאנָה viz. cum aleph 2. rad. ſed pro eo occ. in forma quieſcentium lamed he, viz. abjectâ 3. rad. & cum jod poſt ſægol in penult. ſic: & loco ſeq. תְּרֻפֵּינָה medicantur. Job.5.18. in niphal נִרְפָּא curari, ſanari: Pag. Bu. ſanitas eſt, fit, uel reſtituta eſt: Merc. refecti's eſt. ſanatus eſt: Av. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: נִרְפָּא ſanatus fuit, Lev.13.37. 14.3.48. Iſa.53.5. וְנִרְפָּא & ſanata fuit, Lev.13.18. in 2. ſ. f. præt. niph. juxta normam quieſcentium 2. rad. aleph, eſſet נִרְפָּאָה: ſed pro eo occ. in forma quieſcentium lamed he (inſtar נִגְלָתָה) viz. cum kamets ob pauſam pro ſcheva penult. loco ſeq. נִרְפְּאָתָה curata fuit, Jer.51.9. & in 3. pl. præt. niph. occ. juxta normam cum aleph 3. rad. & ו cop. præf. loco ſeq. וְנִרְפְּאוּ & curantur, Ezech.47.8. in infin. niph. occ. ſimpl. plene, ſed cum לְ præf. occ. vel plenè cum aleph 3. rad. vel pro eo cum he 2. rad. more quieſcentium lamed he, ut ſeq. לְהֵרָפֵא curari, Jer.15.18. לְהֵרָפֵא curari, Deut. 28. 27,35. לְהֵרָפֹה curari, Jer. 19. 11. in fut. niph. à 3. ſ. m. יִרָּפֵא ſanabitur, ſanus fiet, curabitur. &c. occ. in 1. ſ. cum ו cop. præf. & in 2. ſ. & pl. m. ſimpl. ſic: וְאֵרָפֵא & ſanabor, Jer.17.14. תֵּרָפֵא curaberis, Jer. 51.8. תֵּרָפְאוּ ſanabimini. 1 Sam. 6. 3. item in 3. pl. m. fut. niph. occ. ſimpl. vel juxta normam plenè cum aleph. 3. rad. ſed cum ו conv. præf. occ. def. abſque aleph 3. rad. & ad formam quieſcent um 3. rad. he; & rurſùs cum ו cop. præf. plene cum aleph 3. rad. ut ſeq. יֵרָפְאוּ curabuntur, Ezech. 46. 11. וַיֵּרָפְאוּ & curatæ fuere. 2 Reg. 2. 22. וְיֵרָפְאוּ & curantur, Eze. 47.9. in piel רִפֵּא ſanare, curare: Pag. Bu. vel ſanare facere: eſt enim interdùm tranſitivum in tertium, inquit R. D. Pag. Sanavit, & cum dat. medelam ſeu medicinam adhibuit: Av. Conſolidare, medicari: &c. ut Bu. Coc. prout occ. in præt. piel 1. ſ. cum

chirek

chirek (tanquam esset a יָ cum ; rad. he, pro tseri in penult. loco seq. רְפָאתִי shaavi, 2 Reg. 2.21. item occ. etiam à 2. s. m. præt. piel רִפֵּאתָ curasti: in 2. pl. m. juxtà normam cum tseri penult. sed rursus in 1. pl. cum chirek pro tseri penult. vel cum aleph vice jod, ut R. D. inquit: Pag. ad formam scil. quiescentium lamed he, sic: רְפָאתֶם curatis. Ezech. 34. 4. רִפָּאנוּ curavimus, Jer. 51. 9. in infin. piel occ. cum ל cop. præf. & in forma cum cholem pro tseri in ult. loco seq. וְרִפֹּא & curando, Exod. 21. 19. in fut. piel 3. s. m. occ. simpl. & cum ל conv. præf. sed in 3. pl. m. cum ל conv. præf. occ. vel plenè cum aleph 3. rad. vel def. absque aleph. & ad formam quiescentium 3. rad. he ut seq. יֵרָפֵא curabit, Exod. 21. 19. Zach 11. 16. וַיִּרְפָּא & curavit, 1 Reg. 18. 30. וַיִּרְפְּאוּ & curarunt, Jer. 6. 14. וַיִּרְפּוּ & curarunt, Jer. 8. 11. in hithpael הִתְרַפֵּא curari, curare se: Bu. ma. fecit se curari, curavit se sanari: Av. Prout occurrit in infin. hithp. cum ל præf locis seq. לְהִתְרַפֵּא ad curandum se, 2 Reg. 8. 29. 9. 15. 2 Chro. 22. 6. atque inde ex hac rad. רָפָא sunt nomina seq. 1. no. רְפוּאָה vel רִפְאָה f. curatio, medicamentum, medela, sanatio: Pag. Bu. medicina, remedium, sanitas: Av. In textu autem non venit hoc no. in s. sed in forma pl. f. cum kibbuts pro schurek penult. locis seq. רְפָאוֹת curationes, Jer. 30. 13. 46. 11. Ezech. 30. 21. item 2. hinc etiam No. cum thau heemant. in fine post schurek. idem significans cum præced. & occurrens loco seq. רְפוּאוֹת sanitas, Prov. 3. 8. Sed sæpiùs occ. 3. No. cum מ heemant. viz. מַרְפֵּא m. idem cum præced. sanitas, remedium, medicina, Pharmacum: Av. &c. sim. & in hac forma cum aleph 3. rad. quiesc. in tseri מַרְפֵּא medicina, curatio, sanitas, Occ. in 2 Ch. 21. 18. 36. 16. Pro. 4. 22. 6. 15. 29. 1. 12. 18. 13. 17. 14. 30. 15. 4. Eccl. 10. 4. Jer. 14. 19. sed occ. & cum he pro aleph 3. rad. quiesc. in tseri sic; מַרְפֵּה curationis, Je. 8. 15. & rursùs plene cum aleph 3. rad. habet. ו cop. præf. וּמַרְפָּא & sanitas, Pro. 16. 24. Je. 33. 6. Ma. 3. 20 sic, 4. hinc no. cum ה heemant. ab initio, sed cum he. pro 3. rad. aleph post kamets in ult. viz. תְּרוּפָה f. idem cum præced. curatio, medicina, sanatio, &c. (hoc autem No. plerique referunt ad rad. רוּף, ubi etiam illud vide: Bu. Lex.) Prout occ. hîc ex Bu. Conc. cum ל præf. loco seq. לִתְרוּפָה curationi. Eze. 46. 12. deinde ji. signif. 2. hujus rad. רָפָא est, gigas: Bu. Conc. viz. in nomine רָפָא vel רָפָה m. gigas, qui scil. potens est ad sanandum: i. e. ad salvandum homines ab oppressione. Sed accipitur quoque in plurali de mortuis gigantibus: item est nomen vallis: Av. qui cum Conc. & Pag. hoc No. in s. & pl. m. hîc, sub hac rad. locat; Sed Bu Lex. & Coc. id ad rad. seq. רָפָה referunt: ubi etiam eos vide. Ex hac radice est רְפָאִים cujus s. est רָפָא vel רָפָה; & cum he notificativo הָרְפָא vel הָרְפָה; inquit, Pag. Sed id non placet Eliæ. quòd nominibus propriis non præp natur he hajedihah: ideò vult totum illud הָרְפָה, vel cum aleph, esse proprium mulieris quæ cùm esset valens fœmina & robusta, per Antiphrasin & contemptum, fit ita dicta, quasi remissa, & ignava. Sed sæpè appellativa, præfixo he hajedihah, fiunt propria. Item viri nomen est, non mulieris. Hinc enim רְפָאִים sunt dicti gigantes, & hîc κατ' ἐξοχὴν ὁ γίγας. Videtur hoc nomen ad rad. רָפָה proprie pertinere. ab effectu: quòd ad eorum conspectum languescant homines. unde & eadem vox mortuos sonat, in quibus omne robur & vis naturæ elanguit. Neque enim placet quod quidam afferunt, quia gigantes, & tyranni malè audiebant, ut jam certò damnati; hinc vocem hanc ad infernales seu manes esse translatam. Dicuntur & רְפָאִים, ut in rad. עָנַק dictum est; Merc. Cev. In Bu. Conc. hoc No. cum he in fine primò describitur cum הָ & לָה præf. sic: הָרְפָה gigantis cujusdam, 2 Sam. 21. 16, 18. לָהָרְפָה gigantis. 2 Sam. 21. 20, 22. ut & in forma cum aleph 3. rad. itidem cum הָ & לָה dem. præf. sic: הָרָפָא gigas. 1 Chron. 20. 4. לָהָרְפָא giganti, 1 Chron. 20. 6, 8. & in forma pl. m. viz. cum aleph 3. rad. occ. etiam simpl. & cum הָ & וְ præf. prout seq. רְפָאִים gigantes, Gen. 14. 5. Deut. 2. 11, 20. 3. 13. Josh. 15. 8. 18. 16. 2 Sam. 5. 17. 21. 23. 13. 1 Chron. 11. 15. Isa. 17. 5. 26. 19. הָרְפָאִים gigantes, Gen. 15. 19. Deut. 3. 11. Jos. 12. 4. 13. 12. Job. 26. 5. וְהָרְפָאִים & gigantes, Jos. 17. 15. Item iii. signif. 3 hujus rad. est, mortui, pl. Bu. Conc. viz. in eod. No. & in ead. forma pl. m. prout occ. simpl. locis seq. רְפָאִים mortui, Psal. 88. 11. Prov. 2. 17. 9. 17. 21. 16. Isa. 14. 9 26. 14, 19. item occ. etiam ead. forma pl. m. in hac mortuorum signif. cum הָ dem. præf. sic: Job. 26. 5. הָרְפָאִים יְחוֹלָלוּ (fœmina) mortua formabuntur sub aquis. R. D. Mortui, &c. vel, grana, inquit, seminis, quæ sunt sub terra, tanquam mortua, & revivictura sunt postea, & formabuntur: dixit autem, sub aquis, i. e sub terra; quia aquæ sunt causa humoris terræ ex quo germinant semina: Pag. Sed Kimchi sic exp. Et revivifcent postea, & formabuntur, &c. Quidam exponunt, magnos pisces; sed placent Hebræi. Merc. A. E. Mortui manebunt sub aquis, i. e. grana seminis. Et R. Levi, Grana seminis, quæ sunt ut mortui, antequam serantur; invenitur tamen in illis, quum sata fuerint, virtus seu potentia animæ. Hieron. Ecce gigantes gemunt sub aquis. Et 70. numquid gigantes nutrientur sub aquis? Targum; Possibilene est, quòd potentes qui sunt formidini, conterantur, ipsis existentibus sub aquis? Jarcta R. Moseh, he est admirantis: i. e. Num mortui qui sunt sub aquis, verbis tuis formabuntur? & conjungitur cum eo quod dixit. Spiritus cujus egressus est à te; q. d. nec in vita, nec in morte, verba tua alicui prodesunt. (vel potiùs, nec inter vivos, nec inter mortuos, est quisquam cui profuerint verba tua quicquam: Merc.) R. autem Perutsol sic exp. רְפָאִים sunt mineralia, i. e. metalla auri & argenti, coralium, & gemmarum, (vel, gemmæ pl. potiùs Merc.) quæ scil. sunt ut רְפָאִים i. e. mortui: & יְחוֹלָלוּ est, fient, generabuntur, creabuntur: &c. Dicit ergò, Ecce agnovi Dei Opera, (vel, ex operibus Dei, vel etiam, extraxi ex operibus Dei) res mirabiles in mediis corporibus, magis quàm tu: quia vidi quòd הָרְפָאִים res quæ sunt veluti mortui, i. e. inanimata, quorum esse est occultum in terra, formantur, i. e. fiunt & sunt ea quæ inveniuntur sub aquis quæ homines invenientes, ex illis capiunt emolumentum; sicut sunt mineralia & metalla, quæ inveniuntur, vel sunt, in viscеribus terræ. Nam quamvis sint occulta ab aspectu stellarum, transit tamen illuc influxus cælestis & format. seu generat illa, natura Dei, i. e. Deus ipse: & existunt, etiam quòd, vel si, sint sub aquis ut coralia quæ generantur in profundo maris, & margaritæ, Pag. Ipsi expertes vitæ refor-

formarentur: inde ab aquis etiam habitatores earum. ipſi, &c. Ironia eſt hyperbolica: q. d. Mirum fuerit profectò, ſi ad tam feſtivos, opportunos, & ſalutares ſermones tuos, mortui ipſi è ſepulchro excitabuntur, aut ex profundo ipſo emergent. Habitatores, earum: i. e. cadavera jam olim ſubmerſa, quaſi habitationis ejus, longinquitate temporis comparaſſent in profundo mari. Jun. Sed, ut dictum eſt, hoc No. רָפָא vel רָפָה eſt i. gigas, vel potens; ut 1 Chron. 20. 8. Iſti nati ſunt לְהָרָפָא giganti aut potenti in Gath: ſcribitur autem cum lamed deſerviente, ſicut & 2 Chro. 27. לְהָעָם הַזֶּה populo huic. In Samuele autem ſcribitur hoc No. cum he in fine 2 Sam. 21. 16, 18. abſque ל & v. 20. & 22. cum ל ſic: לָהָרָפָה, & ſignificat גִּבּוֹר potentem, gigantem, juxta R. D. unde & Targ. 2 Sam. 21. 20. pro, ſi natus eſt לְהָרָפָה habet לְגִבָּרָא i. e. potenti. & ſic v. 16. & 18. Inter filios הָרָפָה: Targ. גִּבָּרָא potentis, fortis; aut gigantis: quod idem Græcis ſonat, nam γίγας Græcis eſt magnus & fortis: ut eſt in magno Etymo. Item, ut dictum etiam, No. hoc Hebræis ſignificat etiam mortuum. Gen. 14. 5. Et percuſſerunt אֶת־רְפָאִים gigantes. Targ. גִּבָּרַיָּא. Potentes ſeu fortes appellantur ſic Hebraicè, inquit A. E. quia illis qui videbant eos, emoriebatur cor, & putabant ſe è רְפָאִים mortuis. R. Sal. in Deut. 2. ſcribit ſic appellatos, eò quòd manus hominum, qui illos videbant, erant מְרֻפּוֹת debiles, i. e. debilitabantur. Et ſic deducitur nomen à רָפָה cum he in fine. Targum ubiq; aut גִּבָּרַיָּא habet, i. e. potentes, fortes. Et ſecundùm alteram ſignificantiam; Pſalm. 88. 11. Num mortuis facies mirabilia? num רְפָאִים mortui ſurgent, confitebuntur tibi. Hieron. Aut gigantes reſurgent? Targ. Num corpora, quæ diſſoluta ſunt in terra, ſurgent? R. Sal. Num gentes quorum manus רָפֵי debilitatæ ſunt à cultu tuo, & lege tua, ſurgent? & ſic deducit à רָפָה. A. E. & R. D. Num mortui ſurgent è ſepulchris ſuis, & confitebuntur tibi? Prov. 2. 18. Et ad רְפָאִים mortuos, ſemitæ ejus. 70. Et ad infernum cum terrigenis, ſemitas ejus. Hieron. Et ad inferos ſemitæ ejus. A. E. Ad mortuos: à רָפָה debilitando ſic appellatos, quòd illorum debilitetur robur: juxta illud, Job. 4. 10. Et vir morietur, & debilitabitur. R. Levi, & ad mortuos adducent ſemitæ ejus. R. Himman. ac ſidicat; ſemitæ illius ad mortem ducunt homines. Pag. (Nam propendet ad mortem domus ejus: i. e. lethalis eſt & perniciosa: Periphraſis:) & ad expertes vitæ, (i. e. mortuos & ſepultos, ut Pſalm. 88. 11.) orbitæ ejus. Jun.) Pro. 9. 18. Et neſcit quòd רְפָאִים mortui ſunt ibi. Hier. gigantes. 70. Ipſe autem neſcivit, quòd gigantes apud eam pereant. Pag. Sed ignorat ille expertes vitæ illic eſſe, i. e. jam in morte verſari, quùm illam adeunt, & quamvis vivant mortuos eſſe: ut loquitur Apoſtolus, 1 Tim. 5. 6. Jun. & Prov. 21. 16. In congregatione רְפָאִים mortuorum requieſcet. Iſa. 14. 9. Suſcitabit tibi רְפָאִים mortuos. Et 26. 14. Mortui non vivent, רְפָאִים mortui non ſurgent. Item v. 19. וְאֶרֶץ רְפָאִים Et terra mortuos projiciet. Hieron. Et terram gigantum detrahes in ruinam. 70. At terra impiorum cadet. R. D. Et terra ex ſeſe mortuos projiciet extrà. Vel, & terram mortuos projicere facies, Deus. vel mortuos, i. e. impios: Pag. R. Sal. in terram ac pulverem dejicies, vel

vaneſcere facies, terram gigantum, ſeu improborum hominum, (i. e. pulverem, in quem redacta fuerint cadavera eorum:) illorum, inquam, quorum manus remiſſæ ſunt, ac debiles (vel potiùs, qui remiſerunt manus ſuas) à lege tuâ, cadere facies. Dixerat enim ſuperiore verſu, & non cadent habitatores orbis: rurſùs ait, Tu cadere facies eos: quia non eſt juſtitiæ noſtræ, vel juſtitiarum noſtrarum, aut meriti noſtri, ut cadere facias eos. A. E. inquit: Vau in וְאֶרֶץ eſt cum pathach (vel potiùs, cum kamets, ex conſtanti omnium exemplarium fide) ut indicet he hajedihah, i. e. notificationis, vel notificativum, (habet ille הַדֵּעָה cognitionis, i. e. certam rem deſignans) quod hîc deeſt: ponitur enim pro וְהָאָרֶץ, & terram, cadere facies: הָרְפָאִים gigantes ex ea (obſerva Hebraiſmum, pro, ex terra cadere facies, &c.) ſicut cadit abortivus mulieris. Verba A. E. ferre etiam poſſunt, & terra projiciet mortuos ex ſe tanquam abortivum mulieris. Pag. Merc. Cev. Et ſunt qui exponunt, Tu ſolus vivificabis, vel vivificaſti, mortuos tuos: quia natura terræ eſt, ut cadere faciat mortuos ſuos in medio ſui. Targum. Totum verſum hoc modo vertit: tu es qui vivificas mortuos; corpora cadaverum illorum tu ſuſcitas. vivent, & laudes canent coram te, qui fuerunt projecti in pulverem: quia ros lucis, ros tuus, ſervis legis tuæ. At impios, quibus dediſti robur, & tranſgreſſi ſunt ſermonem tuum, gehennæ trades. Pag. (Expergiſcimini (inquis) & cantate, qui inhabitatis pulverem: proſopopœia: quâ Deus inducitur populum ſuum ex anguſtiis, velut è ſepulchro, excitans ad gloriam ſuam.) nam ros olerum, ros tuus eſt, poſtquam in terram expertes vitæ dejeciſti: Ætiologia à potentia verbi Dei: verbum Dei, inquit eccleſia cum cæleſti rore: fideles dejecti malis, cum ſemine in terram projecto, corrupto, & moriente comparantur: quemadmodùm autem ros è corrupto ſemine excitat herbam, ita verbum Dei reſtituit pios cum putri ſemine comparatos. Jun.

Rad. 69. רָפַד eſt, ſternere: inquit R. D. Pag. ſtravit, ſubſtravit; Bu. Lex. inſtravit lectum ſeu ſtratum, ſive inferiores lectulos, cui, ſeu quibus, incumbimus & reclinamus. Cogn. cum רָבַד, ſtravit, adornavit ſuperiores lectos. Hinc ῥάπτω, ῥαπτίω, ῥαπτίζω, projicio, disjicio, viz. ſternendo, Av. 70. στρωννύω, στορβάζειν: ſubſternere: Coc. Prout occ. in fut. kal. 3. ſ. m. ſic: Job. 41. 21. יִרְפַּד חָרוּץ עָלָיו שִׁיט ſubſternit exacutum: Bu. Lex. Sub eo ſunt teſtæ acutæ, ſternet (ſibi) rem acutam in luto: q. d. cutis ejus admodùm dura eſt, nam ubi jacet, innititur rei acutæ, & tamen non læditur: Av. Subſternit acutum ſuper lutum: i. e. perinde habet, ſive in luto, ſive in acuta rupe cubet: Cocc. Vicinum eſt hoc verbum verbis רָבַד & רָבַץ: unde quidam in kal, exp. procubare, ut in loco cit. Cubat ſuper aſperta tanquam ſuper lutum: Merc. Vel, ſternet aurum ſuper lutum. Hieron. Et ſternet ſibi aurum quaſi lutum. A. E. Sternet, i. e. expandet, extendet, יִרְצַץ rem incidentem (ut Job. 14. 5. Si חֲרוּצָיו præciſi ſunt dies ejus) ſuper lutum, quod eſt infra abyſſum, aut voraginem: R. Levi ſternet, & dormiet ſuper illud. חָרוּץ eſt res acuta ſcindens. Targ. Humiliare faciet aurum ut lutum ſuper ſe lem ſuam. R. Moſeh, ſternet חָרוּץ tribulum, ſeu traham, quâ fruges teruntur, (ut Iſa. 41. 15. quod habes in חָרָץ)

ſuper

ſuper lutum. Et dormiet ſuper illam, quemadmodùm dormit quiſpiam ſuper ſtratum ſuum, quia ob duritiem carnis, ac cutis ejus, vel ſuæ, non ſentit acuta. R. Perutſo: ſternet, ſeu proſternet, vi corporis ſui, חָרוּץ rem acutam incidentem. Pag. (Subduntur ei (ut) acumina teſtacea: i. e. vibrati in eum lapides tanquam, diffractæ teſtæ reſiliunt, & in profundum abeunt:) ſubſternit exciſum in luto: i. e. ferrum comminutum in profundum maris dejicit, ubi lutum eſt. Jun. In piel רִפַּד idem cum kal, ſternere, ſubſternere: Bu.ma. inſtravit continuè & diligenter: Av. prout occ. in præt. piel 1. ſ. loco ſeq. רִפַּדְתִּי inſtravi, Job. 17. 14. & in imper. piel à ſ. m. רַפֵּד ſubſterne: occ. in pl. m. cum יְ aff. ſic: Cant. 2. 5. רַפְּדוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת ſubſternite mihi, vel, ſuſtentate me: Bu. Conc. Vel, fulcite, aut roborate me, malis, i. e. pomis arboris quæ dicitur malus, quæ ſternatis coram me: ut R. D. exp. Alii verò: Ponite ſtratum, mala, i. e. malis facite mihi ſtratum: ut Job. 41. &c. R. Sal. Sternite ſtratum meum, in circuitu meo, malis, viz. ob odorem bonum, ſecundum morem ægrotantium, quia ſum ægrota illius amore. Pag. Subſternite mihi mala iſta, ut ſcil. ipſorum fragranti odore recreer. A. E. ſcribit Arabicè idem eſſe quod חַזְּקוּנִי, i. e. roborate me, confortate me, &c. Bu. Lex. Sternite me pomis: Av. facite mihi ſtratum malis. 70. στοιβάσατέ με ἐν μήλοις: Coc. Suſtentate me, (Hebr. ſubſternite mihi,) iſtis malis; i. e. pomis odoratis è penu Chriſti: ut languentibus odoramenta ad nares apponi ſolent. Jun. Atque inde ex hac rad. רָפַד eſt no. רִפְדָּה f. ſtratus, ſtratum: Pag. Bu. ſtratum, pavimentum inſtratum, ſolum: Av.Coc. Prout occ. in forma ſ.f. conſt. (רִפְדַּת) cum תִּ aff. loco ſequente; רִפְדָּתוֹ ſtratum ejus, Cant. 3. 10.

Rad. 70. רָפָה eſt, lene, remiſſum: negligens, otioſumque eſſe, deſinere, ceſſare, declinare: Pag. contrarium verbo חָזַק quod eſt robuſtum eſſe, & tranſitivè, roborare, retinere, apprehendere mordicùs: ſic hoc verbum cum eſt tranſitivum, remittere, dimittere, ſinere, miſſum facere: etſi in kal neutrum, meo judicio, tranſitivè, ſed ſemper abſolutè ſumitur. vicinum eſt verbo רָפָא: etſi aliud ſignificet, & hoc cum illo interdùm confundi, ſuprà in רָפָא oſtenſum eſt. & rursùs hic videbis, ob literarum ehevi cognationem: Merc. Remittere, remiſſum eſſe, remitti, deſiſtere, deficere. Conſtr. abſolutè, & cum præp. מִן; Bu. Lex. Remiſſior, lenior fuit, lenivit, torpuit, torpendo inclinatus eſt, deorſum deverſit: cogn. cum רָפָא ſanavit: nam quando morbus fit remiſſior & lenior, eſt ſignum ſanitatis recuperandæ: Hinc ῥέπω inclino remiſſiùs; & Lat. ה in g mutato, vergo, devergo, &c. Av. 70. παρίεσθαι, παρελύεσθαι, ἐκλύεσθαι, ἐκλύειν· remittere, ſolvi: Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal 3. ſ. m. & f. ſimpl. ſed in 3. pl. ſimpl. & cum וּ conv. præf. ut ſeq. רָפָה remiſſus eſt, Jud. 19. 9. רָפְתָה remiſit ſe, Jud. 8. 3. Jer. 49. 24. רָפוּ remiſſæ fuerunt. Jer. 6. 24. וַיִּרְפּוּ & remittent ſe, Jer. 50. 43. Ezech. 21. 12. In fut. kal 3. ſ. m. occ. ſimpl. plenè, ſed cum וַ conv. præf. def. per apoc. 2. rad. he, & in forma cum tſeri in penult. & ſægol in ult. ſic: יִרְפֶּה debilitatur, Iſa. 5. 24. וַיֶּרֶף & deſtitit, Exod. 4. 26. Item in 3. pl. m. fut. kal occ. ſimpl. & cum וַ conv. præf. ſed in 3. pl. f. ſimpl. ut ſeq. יִרְפוּ remittuntur, 2 Chron. 15. 7. Nehem. 6. 9. Zeph. 3. 16. וַיִּרְפּוּ & remiſſæ ſunt, 2 Sam. 4. 1. תִּרְפֶינָה remiſſæ erunt, Iſa. 13. 7. Ezech. 7. 17. In Niphal idem cum kal נִרְפָּה remiſſum, deſidem eſſe, &c. Bu. ma. remiſſior eſt factus: Av. vacare, negligentem eſſe, &c. Pag. prout occ. in part. Niph. à ſ. m. נִרְפֶּה (remiſſus, otioſus, qui non urgetur, negligens in opere ſuo, vacans, &c. Pag. Coc.) in forma pl. m. ſic: נִרְפִּים remiſſi ſunt, Exod. 5. 8, 17. In piel eſt tranſit. remiſſum, debilem vel debile reddidit, debilitavit, deſtituit, deficere fecit, infirmavit, Bux. Lex. remiſit, remiſſiorem fecit, ſolvit: Av. Merc. Prout occurrit in præt. piel 3. ſ. m. ſimpl. & in part. piel ſ. m. cum aleph loco 3. rad. he, & pl. m. ſimpl. ut & in fut. piel (à 3. ſ. m. יְרַפֶּה remiſſum faciet, remittet, laxabit, delaxabit, demittet, &c. Pag. Merc. & in 3. plur. m. יְרַפּוּ) 3. pl. f. ſimpl. etiam ut ſeq. רָפָה deſtituit, laxat, Job. 12. 21. מְרַפֶּא remiſſas reddit. Jer. 38. 4. מְרַפִּים debilitabant, Ezr. 4. 4. תִּרְפֶינָה remittebant, Ezec. 1. 24. 25. In hiphil הִרְפָּה deſiſtere, abſiſtere, ſinere, remitere, dimittere, deſinere, &c. Pag. Bu. fecit vergere, i. e. dimiſit: Av. & interdùm habet notionem reciprocam: quaſi remittere ſe, i. e. abſtinere, ab aliquo; deſinere urgere aliquem: vel exponendum, ut in Jud. 11. per Ellipſin רֶגֶל, &c. Coc. Prout occ. in imper. hiph. ſ. m. plenè ſic: הַרְפֵּה remitte, deſiſte, ſine, Jud. 11. 37. 2 Reg. 4. 27. Item occ. etiam imper. hiph. ſ. m. (in ead. ſignif. remittendi ſcil. manum: i. e. non ampliùs intendere manum ad agendum, &c. Coc.) def. per apoc. 2. rad. he, & in forma, pro more talium in hiph. cum duplice ſægol, locis ſeq. הֶרֶף idem, Deut. 9. 14. 1 Sam. 11. 3. 15. 16. 2 Sam. 24. 16. 1 Chron. 21. 15. Pſal. 37. 8. Sed occ. etiam imper. hiph. pl. m. ſimpl. & plenè loco ſeq. הַרְפּוּ deſiſtite, Pſalm. 46. 11. In fut. hiphil à 3. ſ. m. יַרְפֶּה omittet, dimittet, &c. occ. in 1. ſ. (à ſimplice forma אֶרְפֶּה) cum הָ, נִי, & הֶ, aff. ſic: אַרְפֵּנִי deſiſtam à te, Joſh. 1. 5. אַרְפֵּנִי ſinam eum, Cant. 3. 4. אַרְפֶּהָ ſinam eam, Neh. 6. 3. Job. 27. 6. Item in 2. ſ. m. fut. hiph. (à ſimplicè forma תַּרְפֶּה,) in forma apocopata, abſque 3. rad. he, & cum duplice ſægol, locis ſeq. תֶּרֶף remittas, finas, Joſh. 10. 6. Pſalm. 138. 8. Prov. 4. 13. Sed occ. etiam ead. 2. ſ. m. (juxta normam talium quieſcentium lamed he in hiph.) cum נִי & 3. ſ. m. cum הָ aff. ſic: תַּרְפֵּנִי ſines me, Job. 7. 19. יַרְפֵּהוּ dimittet, deſeret te, Deut. 4. 31. 31. 6, 8. 1 Chron. 28. 20. In hithpael הִתְרַפֶּה remiſſè ſe gerere, remiſſe agere: Bu. ma. ſeſe remiſſum exhibere: Merc. fecit ſe remiſſiorem: Av. remiſit ſeſe, remiſſum, deſidem eſſe, &c. Coc. Prout occ. in præt. hithp. 2. ſ. m. & in part. hithp. ſ. & pl. m. ut ſeq. הִתְרַפִּיתְ remiſſè te geras, Prov. 24. 10. מִתְרַפֶּה, remiſſè ſe gerens, Prov. 18. 9. מִתְרַפִּים remiſſè agitis. Joſh. 18. 3. Atque inde ex hac rad. ſunt nomina ſeq. 1. no. רָפֶה m. remiſſus debilis: Bu. Lex. Merc. remiſſior, torpeſcens, ſegnis, &c. 70. αἰσθενής. infirmus, pavidus, &c. Av.Coc. Prout occ. hoc no. abſol. forma ſ.m. cum ה interrog. & in forma ſ. m. conſtr. cum וּ cop. præf. ut & (à forma ſ. f. רָפָה remiſſa, debilis infirma, &c.) in pl. f. ſimpl. ut ſeq. הֲרָפָה an debilis. Num. 13. 18. יְרֻפֶּה remiſſus, 2 Sam. 17. 2. רְפוֹת remiſſæ, Job. 4.

3. Isa. 35. 3. Item 2. hinc etiam No. cum jod loco 3. rad. he; ante יִן heemant. in fine, viz. רְפָיוֹן m. remissio: Bu. Av. &c. in tanto scil. gradu ut sit cum consternatione & pavore: 70. ἔκλυσις: Coc. Prout occ. cum מ præf. loco seq. מִרְפָיוֹן præ remissione, Jer. 47. 3. Item 3. hinc etiam, ex hac rad. ducunt No. cum מ heemant. & aleph in fine pro 3. rad. he, viz. מַרְפֵא m. idem cum præced. lenitas, remissio: Pag. Bu. Merc. vel sanatio: vide rad. רָפָא: sed in Jerem. 8. 15. est לְעֵת מַרְפֵּה ad tempus sanationis: ubi juxta plerosque ponitur cum 3. rad. he pro aleph: sed potest esse duplex lectio; ut retineatur he in fine ab hac rad רָפָה, & sic exponi potest, ad tempus remissionis, aut relaxationis, &c. Av. Sed de hoc no. in sanitatis signif. vide suprà in rad. רָפָא: Merc. Prout occ. hoc no. in hac forma cum aleph pro 3. rad. he, ex Bu. Conc. locis seq. מַרְפֵא remissio, lenitas, Prov. 14. 30. 15. 4. Eccles. 10. 4. De hoc autem no. locus hîc ult. cit. in Bu. Conc. viz. Eccles. 10. 4. ulteriùs explicandus; qui in textu sic se habet; יַנִּיחַ חֲטָאִים גְּדוֹלִים מַרְפֵּא. Quia lenitas seu remissio, cessare, seu quiescere, aut dimittere, faciet. pro facit, peccata magna. Hieron. Quia curatio cessare faciet peccata maxima. 70. Idem Sed A. E. exp. Quia remissio, hoc est negligentia & otium, quiescere faciet te cum peccatoribus, vel, relinquet te cum peccatis, magnis: sed rectiùs est, idem inquit, ut sit part. ex hiph. cum aleph loco he, ut suprà in part. piel, Jer. 38. & est sensus: Quod qui dominium dimittit, peccata magna dimittet. Et sunt qui dicunt, quòd vir מַרְפֵּא medicinæ, relinquet peccata magna: sicut medicus, (בַּעַל הָרְפוּאָה hîc exponendum videatur, qui medicinâ utitur, & sanitatem ex medicinæ præscripto tuetur, quanquàm mox apertè medicum dicit: Merc. Cev.) non comedit nociva, sed ab illis cavet. Et exponunt versum, Si Spiritus Dominans, vel Dominantis ascenderit: i. e. si ascenderit super te ira dominantis, ne omittas quærere e sapientiam, & sapiens non irritabit dominantem. Et sensus est, quòd sapiens relinquit omnia quæ ducunt illum ad peccatum, ob quod iratscatur Dominator: quemadmodùm cavet medicus, vel, qui medicinâ utitur, vel curat se, ab escis gravibus. Targ. Si spiritus cogitationis, aut concupiscentiæ malæ, dominatus fuerit tibi, & prævaluerit, ut ascendat in te; locum tuum bonum, in quo consueveras stare, ne dimittas: quia verba legis creata sunt medicina in mundo, ad relinquendum, seu dimittendum, & ad obliviscendum, á facie Domini, peccata magna. Pag. Et remittens, scil. ab ira & contentione, amolitur peccata grandia; (ita ut sumatur pro part. hiph. hoc in sensu.) Sed æquè benè exponitur מַרְפֵּא remedium. Coc. (Quum spiritus ejus qui dominatur se effert contra te, locum tuum ne deserito: i. e. modestè in statione tua te contineto, neque rebellato, ut suprà 8. 2. sed potiùs omnes artes ad curandum sanandumque spiritum ejus adhibeto: quod membrum antitheton supplendum est ex sequenti ætiologia:) nam (vir) sanans sedat magna peccata: sensus est, sanari principem, hoc modo & à magnis peccatis revocari, & præcaveri atque declinari malum alioqui subitò ipsi (personæ scil. irritanti spiritum dominatoris) eventurum, & inevitabile; prout explicatur versibus seq. ad 9. vel 13. Jun. Sed notandus etiam primus locus cit. in Conc. de hoc no. viz. in Prov. 14. Vita carnium לֵב מַרְפֵּא cor lenitatis: i. e. lene, q. d. inquit R. D. habenti cor lene, seu remissionis, i. e. cor remissum, sedatum & mansuetum, est vita carnium. Carnes autem intellige corpus: Pag. Merc. 70. Mansuetus vir, cordis medicus. Hieron. vita carnium, sanitas cordis; (h. e. cor sanum: Coc.) Targ. Qui separat iram cordis sui, medicus est carnis suæ: & sic R. Sal. Cor quod est lene, & mitigat iram suam, est vita carnium. A. E. Cor quod non irascitur neque invidet, est sicut medicina corporibus. Nam & dictio לֵב cor, alteram trahit secum: q. d. Vita corporum ad sanitatem eorum, quùm fuerit iis cor מַרְפֵּא, i. e. jucundum, ac lætum, quod scil. sanat corpus lætitiâ suâ. Sed R. Himman. dicit, quòd causa vitæ hominis est cor lene. quod scil. mundana dimittit, nec illis invidet. Item, de verbo ipso locus 1. cit. in conjug. Hithp. etiam adnotandus: viz. Prov. 24. 10. הִתְרַפִּיתָ remissus, seu negligens fueris, (i. e. si te remissum exhibueris. gallicè, Si tu remonstres lasché; Merc.) in die angustiæ, angusta, erit, fortitudo tua, vel substantia tua. R. Levi sic exp. Si remissus fueris, aut negligens, ut non des operam in acquisitione sapientiæ, (i. e. acquirendæ sapientiæ, Merc.) quùm venerit dies angustiæ, tunc fortitudo tua, & perfectio animi, erit angusta seu arcta, ut non stes in angustia ipsa, quum scil. in mundo evenerit. Pag. Item huc etiam ad hanc rad. cum he, quidam, ut suprà dictum, reducunt no. ibi in rad. רָפָה descriptum: viz. רָפָה, vel רָפָא m. gigas: 2 Sam. 21. 16, 18. Sic dictus, quòd horrendâ suâ staturâ, aliorum animos debilitaret & remissos redderet. Inde R. Becha scribit נִקְרָאִים רְפָאִים עַל שֵׁם שֶׁכּוֹל רוֹאֶה אוֹתָם יִרְפּוּ מֵהֶרְפָּם, i. e. vocantur Rephaim, propterea quòd quicunque eos aspiceret, manus ejus remissæ fierent: metu, scil. unde & אֵימִים (h. e. terrores seu terribiles) vocantur. Sæpiùs est רָפָא; ut 1 Chron. 28. In plur. רְפָאִים. Deut. 2. 11. Item mortui, vitæ expertes, in quibus scil. virtus vitalis defecit, Psal. 88: 11. Sed est & populorum nomen, Gen. 14. 5. Bu. Lex. רְפָאִים in plur. i. e. resoluti, mortui, viz. in pulverem redacti, computrefacti: Psal. 88. 11. ubi 70. ἰατροί. sed ineptè; Isa. 26. 14. רְפָאִים בַּל יָקוּמוּ computrefacti non surgunt: h. e. homines mortui in peccatis. Ponitur & pro מְקוֹם רְפָאִים loco computrefactorum, h. e. inferno; & quidem in notione spirituali, pro inferno cruciatûs æterni; in Prov. 2. 18. וְאֶל רְפָאִים מַעְגְּלוֹתֶיהָ & ad infernum orbitæ ejus. 70. πρὸς τῶν γιγάντων αὐτῆς; & hoc ineptè. Prov. 9. 18. Et non novit quòd רְפָאִים שָׁם infernus ibi; vel, putridi. Respondet in altero colo עֲמֻקֵּי שְׁאוֹל Isa. 14. 9. עוֹרֵר לְךָ רְפָאִים כֹּל עַתּוּדֵי אָרֶץ excitavit tibi infernus omnes arietes terræ. Præcedit parallelum שְׁאוֹל. Job. 26. 5. הָרְפָאִים an manes gignentur desubter aquis & habitatores eorum: Isa. 26. 10. וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל, & terram orcus pariet, (capiat qui capere possit, forsan intelligit, & terra orcum parit.) Isa. 17. 5. בְּעֵמֶק רְפָאִים in valle רְפָאִים. Satis constat, quod per רְפָאִים intelligantur homines magnæ staturæ, ex Deut. 4. 10. Causa nominis in obscuro est. Hebræi putant dici quòd homines ad

eorum conſpectum quaſi emorerentur. Poſſit videri eos ita appellatos, quòd tanquam manes & ſpectra inter homines verſarentur. Andreus Maſius conjicit, eos appellatos inde, quòd in ſpeluncis & antris, (quæ mortuorum ſedes eſt) degerent: quod Homerus attribuit gigantibus Siciliæ, Od. 1. verſ. 113. Αλλ' οἱ γ' ὑψηλῶν ἐρίων ναίουσι κάρηνα —— Ἐν πέτρῃσι γλαφυρῇσιν. Legitur & ſingulare 2 Sam. 21. 16. בְּיִלְדֵי הָרָפָה qui erat in natis Raphah: hîc articulus additur, quod non ſolet fieri in propriis nominibus. Legitur tamen הָאַרְנִי, 2 Sam. 24. 16. Credibile eſt patrem indigitari unum ex רְפָאִים. Coc.

Rad. 71. רָפַס ſive, cum ſin ſiniſtro, רָפַשׂ; eſt, calcare, conculcare: Pag. Bu. vel, conculcando turbare: Merc. Conturbavit, perturbavit, cùm ſcil. ad aquas refertur. Bu. Lex. Vicinum eſt verbo רָמַס; nam mem & pe ſunt literæ ejuſdem organi. Kimchi etiam per רָמַס & דָּרַךְ explicat: Mer. רָפַס ſerpſit, proſerpſit, humiliter inceſſit, quaſi ſerpendo. Idem quod רָפַשׂ conculcavit: cogn. cum רָמַס idem; item cum פָּרַס diffidit ungulas. Hinc ἑρπύζω, ἑρπύζω, ſerpo, repo: & lat. per Metath. ſerpo. Av. 70. καταπατεῖν, συμπατεῖν, conculcare. Chaldeum eſt. Coc. Prout occ. forma cum ſin lævo, in fut. kal, (a 3. ſ. m. יִרְפַּשׂ vel יִרְפּוֹשׂ conculcabit, ſeu conculcando perturbabit, &c.) 2. ſ. m. cum ־ conv. præf. ut & (a 3. pl. m. יִרְפְּשׂוּ, vel ob pauſam יִרְפְּשׂוּ conculcabunt, &c.) in 2. pl. m. cum cholem pro ſcheva, ob pauſam in penult. habet nun parag. add. ſic: תִּרְפְּשׂוּן & conturbaſti, Ezech. 32. 2. תִּרְפְּשׂוּן conculcatis, Ezech. 34. 18. In hithpael venit forma cum ſamech 3. rad. הִתְרַפֵּס ſubjicere, ſubmittere ſe, & quaſi calcandum ſe præbere: Bu. Lex. fecit ſe ſerpere: i. e. humiliter inceſſit: Av. Prout occ. in part. hithp. ſ. m. ſic; Pſa. 68. 31. מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף gloriantem ſe, ut nonnulli exp. in inciſionibus argenteis. Sed A. E. exp. Increpa eos donec ſit unuſquiſque eorum, calcatus, ſeu conculcatus, i. e. calcandum ſe præbeat, coram te in inciſionibus argenti, ut, ſcil. det tributum aliud. (Sed legendum videtur אַחַר non אֲחַר: ut cum ſequentibus jungatur, poſtquàm diſperſerint, &c. Merc.) Et R. D. exp. Conculcatus coram te in inciſionibus, aut fruſtis argenti. Sed R. Sal. exp. Non conculcat ſe omni homini, ſed his quibus vult. Pag. Se ſubjiciens, &c. Bu. Lex. (Increpa feram arundinis, &c.) facientem ſe ſerpere, i. e. incedere, Av. Qui ſibi ſternit laminis argenti; vel, Qui ſibi inſternit laminas argenti, ſeque iis incruſtat: vel, Qui ſe conculcandum præbet pro laminis argenti, Cocc. (Perde catervam arundiferam, &c. Hebr. arundinis; i. e. armatam ſagittis, ſynecdoche, nam ſagittæ olim fiebant ex arundinibus; ut arundinem pro ſagittâ dixit Virgilius, Ænead. 7.) fingentem ſubjicere ſe, (h. e. hypocritam) cum fragmentis argenti; i. e. cum muneribus, ut vocant, homagii. Jun. Item occ. etiam in imper. hithpael ſ. m. ſic: Prov. 6. 3. Vade הִתְרַפֵּס conculca te, i. e. conculcandum te præbe; q. d. projice te ad pedes ejus. R. D. exp. q. d. pone teipſum (inſtar pavimenti) coram illo: i. e. humilia te coram illo, & mollibus verbis robora ac conforta amicum tuum: Pag. ut autem Sanctes verterat, in pavimento, legerat apud Kimchi בְּקַרְקַע: ubi omnia noſtra exempl. habent כְּקַרְקַע quod & ſententiæ & ſignificationi hujus verbi, maximè convenit: Cev. Et ſic A. E. Vade ad illum & humilia te. & eſto illi in conculcationem. Pag. Fac te ſerpere. i. e. quaſi calcandum præbe te, proximo tuo: Av. Abi, humilia te, i e. proſterne te, &c. ut Av. Coc. & ſic Bu. Conc. Proſterne te ad conculcandum, &c. Atque hinc ex hac rad. occ. no. cum מ heemant.: & in forma cum ſin lævo pro ſamech 3. rad. viz. מִרְפָּשׂ m. conculcatio. Pag. conturbatio, conturbatum: Bu. Lex. & conculcatum, pedibus ſcil. Cocc. Prout occ. cum ו cop. præf. in forma ſ. m. conſtr. ſic: Ezech. 34. 19. וּמִרְפַּשׁ, Et conculcationem pedum veſtrorum: i. e. ea quæ conculcatis pedibus veſtris, bibent, pro bibebant: Pag. Et calcatum pedum veſtrorum bibunt. 70. τὸ πεπερασμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν. Coc. Et conturbationem pedum veſtrorum: i. e. aquam turbidam. Buxt. Lex. Rursùs autem hoc in loco hoc no. ſcribitur per ſin ſiniſtrum; & eſt idem quod מִרְמָס in eod. verſu. Sed huc etiam ſunt qui reducant רֶפֶשׁ pro רֶפֶס, Iſa. 57. 20. pro cæno, turbato ſcil. & conculcato, quaſi conculcationem dicas, ſeu turbationem; verùm in noſtris exempl. per ſin dextrum ſcribitur, ut paulò poſt peculiaris radix ſequitur. Exponunt autem illi quaſi eſſet פֶּרֶשׁ tranſp. pro excremento. Sed coactum eſt: Merc.

Rad. 72. רָפַק eſt inniti, adhærere, conjungere, aut conjungi: oblectare ſe: Av. Bu. ſive aſſociare, adjungere ſe: Bu. Lex. Quidam conferunt cum רָבַק, & רָבַב. Opponitur verbo פָּרַק tranſp. h. e. avelli dividi. Kimchi exponit in Cant. מִתְנַעֲנֵעַ deliciatur. Sed hoc innixionem includit. Arabicè רַפִּיק eſt ſocius: & רَفَاقَة ſocia, vel ſocietas: ſed licebit & per he in fine ſcribere. Merc. Eſt cogn. cum רָבַק ſaginatus eſt: nam altilia ſaginanda ſemper adhærent præſepiis. Av. Inniti ſignificat; ut foſſor ligoni innitur: nam רָפַק Talmudicis eſt fodere, ut docet Aruch, qui explicat per חָפַר. Id proximum eſt, quod cam phraſi in Cant. convenit. Et Talmudicis etiam מְרֻפָּק axillam notat: atque inde poſſit explicari paſſis brachiis ſe injicere. Et Arabibus رَفَقَ eſt inter cætera, comitem eſſe: ſed & forma vii. اِنْفَعَلَ notat, inniti cubito, item cervicali. Vide Cl. Golii Lexicon, ut & Shindleri. Coc. Occ. autem hoc verbum tantùm in hithp. הִתְרַפֵּק adhærere, conjungi: aſſociare ſe: Pag. Bu. fecit ſe hærere: Av. unde in part. hithp. à ſ. m. מִתְרַפֵּק adhærens, innitens: & in ſ. f. מִתְרַפֶּקֶת innixa, &c. occ. in forma ſ. f. cum duplice ſægol ante thau loco ſequente; מִתְרַפֶּקֶת aſſocians ſe, Cant. 8. 5.

Rad. 73. רֶפֶשׁ m. eſt cœnum, lutum: Pag. Bu. de hoc vide in fine rad. רָפַס paulo ante, Merc. [רָפַשׂ conculcavit: dicitur propriè, aquas perturbare conculcando pedibus: & non multum abludit á רָפַס ſerpit pedibus quatiendo terram: & eſt cogn. cum רָמַשׂ repſit: Av. qui hic ſic locat rad. per ſe cum ſin ſiniſtro: & ad eam refert quæ reliqui deſcribunt in rad. רָפַס: viz. in fut. kal, תִּרְפַּשׁ & תִּרְפְּשׂוּ: ut & no. מִרְפָּשׂ quod exp. conculcatio pedibus, conculcatio pedum: & c. vide in rad. רָפַס paulò ante.] Occ. autem hoc no. ſ. m. ſic: Iſa. 57. 20. וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וְטִיט Et impellant ſe aquæ ejus cœno & luto. Pag. vel propellent, ejicient, &c. cœnum & lutum. Merc. Expellent, &c. ut Merc. Bu. Lex.

Lex. & Coc. Nomen hoc רֶפֶשׁ eſt, ſtercus, cœnum, lutum: idem quod tranſp. פֶּרֶשׁ excrementum cœnoſum ſeu lutoſum; Av. Item venit etiam juxta quoſdam, hæc rad. verbaliter in conjug. Niphal נִרְפַּשׁ conculcari: conturbari: Bu. Lex. & ma. lutoſum eſſe vel fieri: Bu. Conc. Perturbatus eſt conculcando pedibus: Av. Prout occ. in part. niph. ſ. m. ſic: Pro.25.26. מַעְיָן נִרְפָּשׁ fons, conculcatus, i. e. pedibus conturbatus: Bu. Lex. Rivus conculcatus, i. e. conculcatione turbatus: Coc. Quidam ſcribunt cum ſin ſiniſtro, & deſcribunt in rad. præced. רָפַס tam hoc no. ex Chald. quàm part. ex niphal; ſed contra fidem exemplarium: Merc.

Rad. 74. רֶפֶת m. eſt bovile: i. e. locus ubi manent boves: Pag. Bu. bubule: ſtabulum in quo jumenta remiſſionem habent à labore, & requieſcunt ſtrato incumbentia: ideoque eſt Cogn. cum רָפָה remiſſus eſt, & cum רָפַר ſtravit. Hinc lat. putreo, putreſco: nam ſtabulum eſt plenum ſordibus & putredine: Av. Forſan ſingulare efferri poteſt רֶפֶת, (ut עֶצֶת à עֵצָה,) quo Hebræi Doctores utuntur, dicendo רֶפֶת, vel רָפַת, ſtabulum bovis, &c. Quidam reducunt ad רָפָה quaſi ſit ſtabulum ubi jumenta remiſſionem habent à labore; Merc. Occ. autem tantùm in forma pl. m. cum בְּ pro בְּה dem præf. loco ſeq. בָּרְפָתִים in bubilibus, Hab.2.16.

Rad. 75. רָצַץ eſt frangere, confringere, conterere: Pag. Bu. Quaſſavit, conquaſſavit, collisit, concuſſit. Bu. Lex. Quidam conferunt cum רוּץ currere: quaſi ſit in aliquem currere, i. e. opprimere, conculcare, concutere: putant enim huic reſpondere διασείσητε, Lucæ 3. Ne quenquam concutiatis. Merc. Læſit, &c. ut Pag. Bu. Cogn. cum רָעַץ oppreſſit, & רוּץ cucurrit: nam læſio & concuſſio fit concurrendo: ut quando duo, inter ſe concurrendo, aut aliter, collidunt. Hinc ἀράσσω collido, confringo, &c. Av. רָצַץ, quaſſare, Proprie dicitur de rigidorum concuſſione, quâ ſolvitur rigor, ut erecta ſtare non poſſint: ut Iſa. 2. קָנֶה רָצוּץ arundinem quaſſatam, לֹא יִשְׁבּוֹר non franget: h. e. infirmos non poſternet, ſed potiùs confirmabit: Coc. In præt. kal, eſt רָצַץ; prout occ. in 2. ſ. m. cum נִי aff. & in 1. ſ. ſimpl. ſic: רְצִיתָנִי attriviſti nos 1 Sam.12.4. רָצוֹתִי contriverim, 1 Sam. 12.3. In part. ben. kal. ſ. m. רוֹצֵץ, & in ſ. f. רוֹצָצָה confringens, &c. Prout occ. in forma pl. f. cum הָ dem. præf. loco ſeq. הָרוֹצָצוֹת conterentes. Amos 4.1. Et in part. paul kal. more perfectorum, occ. abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum וְ cop. & הָ dem. præf. ſed in ſ. m. conſtr. ſimpliciter: ut & in abſol. forma pl. m. ſimpl. ut ſeq. רָצוּץ quaſſatum, Iſa.42.3. וְרָצוּץ & quaſſatus. Deu.28.33. הָרָצוּץ quaſſatus, 2 Reg.18.21. Iſ.36.6. רְצוּץ contritus, Hoſ.5.11. רְצוּצִים quaſſati, contriti, Iſa 58.6. In fut kal, 3. ſ. m. occ. cum ſchurek pro cholem ſimpl. ſed in 3. ſ. f. cum וְ cop. præf. habet kibbuts pro ſchurek in ult. ſic: וְיָרוּץ quaſſabit, Iſa.42.2. וְתָרֶץ & atteritur. Eccl. 12.6. in niphal, diſrumpi, confringi, Bu. conquaſſatus eſt, colliſus eſt: Av. quaſſari, ſeu, ut quaſſus ruere: Coc. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. cum וְ cop. vel conv. præf. loco ſeq. וְנִרוּץ confringitur, Eccl.12.6. in fut. niph. à 3. ſ. m. יֵרוּץ conquaſſabitur, conteretur, &c. occ. in 2. ſ. m. loco ſeq תֵּרוּץ quaſſaris, Ezech. 29. 7. in piel eſt tranſit. conquaſſare: Bu. collisit: Av. vexavit, Coc. Prout occ. in præt. piel, more perfectorum, 3. ſing. & 2. ſing. m. ſimpliciter & in fut. piel 3. ſing. m. cum יְ conv. præf. ut ſeq. רִצַּץ quaſſavit. Job.20.19. רִצַּצְתָּ conquaſſaſti, Pſalm. 74.14. וַיְרַצֵּץ & quaſſavit, 2 Chron. 16.10. ſed occ. etiam juxta quoſdam 3. pl. m. fut. piel, more quieſcentium 3. rad. he, (& proinde à pleriſque refertur ad rad. רָצָה: ibi vide) loco ſeq. יְרַצּוּ, atterent, Job.20.10. Item venit etiam ex hac rad. forma quadrata poel, (quaſi ex quieſc. Yajin vau) pro perfecto piel, viz. רוֹעֵץ perrumpere, conquaſſare, &c. Prout occ. in fut. poel à 3. ſ. m יְרוֹעֵץ confringet, &c. in 3. pl. m. ſimpl. cum tseri ob pauſam: ſed cum יְ conv. præf. habet ſcheva penult. extra pauſam, ſic: יְרוֹעֲצוּ perrumpent, Nah.2.1. וַיְרוֹעֲצוּ & conquaſſaverunt, Jud. 10. 8. in hiphil הֵרֵץ collisit, fecit conquaſſatum: Av. unde in fut. hiph. יָרֵץ, vel יָרֶץ confringet, &c. ſed occ. in fut. hiph. 2. ſ. f. cum יְ conv. præf. & chirek pro tseri, vel ſægol in ult. loco ſeq. וְתָרֶץ & confregit, Jud. 9. 53. in hithpael הִתְרַצֵּץ, vel, ex forma def. Yajin poel הִתְרוֹצֵץ collidere ſe: Bu. conquaſſavit, ſeu collisit ſeſe: Av. Prout occ. in fut. hithp. à 3. ſ. m. יִתְרוֹצֵץ in 3. pl. m. cum יְ conv. præf. loco ſeq. וַיִּתְרוֹצְצוּ & conquaſſarunt ſe, Gen.25.22. atque inde ex hac rad. רֶצֶץ eſt 1. no. רֶץ m. inciſio, fruſtum, fragmen: Pag. Bu. Prout occ. ab abſol. forma pl. m. רְצִים fragmenta, in forma pl. m conſtr. cum בְּ præf. ſic: Pſalm. 68. 31. מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף qui ſe conſternit fragmentis argenti; i. e. qui ſe tegit fruſtulis malè coagmentatis Verbi Dei. Coc. &c. Vide ſuprà in rad. רָפַס. Item hinc etiam 2. juxta quoſdam eſt No. מְרוּצָה f. concuſſio, vexatio: Coc. Prout occ. cum הָ dem. præf. ſic: Jer. 32.17. עַל־הָעֹשֶׁק וְעַל־הַמְּרוּצָה defraudatione & vexatione: Coc vel concuſſione: Bu. Conc. &c. vide in rad. רוּץ: à qua hoc no. & pleraque præcedentia ex ipſo verbo, formam habent: licet ſignificationem habeant dubiam, vel ex רוּץ, vel ex רָצַץ.

Rad. 76. רָצָא cucurrit: Bu. Lex. diſcurſavit cum impetu & colliſione. Cogn. cum רוּץ cucurrit, & רָצָה voluit, & רָצַץ collisit, ſive perrupit. Av. occ. autem hæc rad. juxta quoſdam in infin. kal, ſic: Ezec. 1.14. Et animalia רָצוֹא currendo, pro, currebant, excurrebant: idem eſt quod רוּץ: Bu. Lex. Et animalia diſcurſando, & redeundo, velut aſpectus fulguris, &c. Av. Ita hæc animalia excurrebant: i. e. obibant functiones ſuas expeditiſſimè. Jun. Quære etiam in רוּץ, ad infin. kal: vel aleph eſt pro he: & ſic eſt à rad. רָצָה: ibi etiam quære: Merc. Item quidam hîc etiam ponunt illud, Eze. 24. v. ult. quaſi eſſet ex hac rad. רָצָא in præt. kal, 1. ſ. cum וְ conv. præf. quoad formam ſc. vocis: ſed quoad ſignificationem eſt. quaſi à רָצָה, ſic: וְרָצָאתִי Et acceptabo vos, ait Dominus, &c. Eſt pro וְרָצִיתִי (quaſi, ſcil. à רָצָה cum aleph loco 3. rad. he.) Av. qui ſolus hoc hîc locat: reliqui ſub rad. רָצָה, ubi vide.

Rad. 77. רָצַר eſt, ſubſilire, ſaltare: item, humiliare ſe: ut inquit R. D. Pag. Idem eſt quod רָקַד: vel, pro loci ratione, quia ſemel invenitur, deprimere ſeſe: quod ei loco non puto quadrare: nam eſt potiùs exilire præ lætitia, exultare. Merc. In textu autem non venit kal: ſed in piel רִצַּר dejicere, deprimere ſe: vel, ut quidam volunt exilire, exultare: Bu. Lex. Irritavit, provocavit; ad contentionem incitavit. Et à

quibusdam exp. invidit: ab aliis, saltavit, insultavit, ut quùm irritantes insultant de aliorum infortunio: Hier. vertit, suspicatus est. Hinc per metath. ἐθεφίζω, irrito, provoco, &c. Av. Occ. autem in fut. piel (à 3. s. m. יְרַצֵּר, & 2. s. m. תְּרַצֵּר, & 3. pl. m. יְרַצְּרוּ) 2. pl. m. cum nun parag. add. sic: Psalm. 78, 17. Ut quid תְּרַצְּרוּן saltabitis, aut, humiliabitis vos, montes excelsis. 70. Ut quid suspicamini montes coagulatos? Hieron. quare contenditis, montes excelsi? Sed R. Ha', Quid intentis oculis expectabitis? pro expectatis? vel, inspicitis, consideratis usque adeò? & scribit verbum Arabicé hoc significare; nam diligentem rei inspectionem, Arabes אַל רָצַר vocant. Pag. Merc. Cev. Sed R. Menahem saltabitis? & R. Sal. ut quid insidiabimini, vos montes excelsi, ut scil. perdatis montem de quo dixit Deus, quòd habitaret in eo? Et ita exp. R. Haddarsan, i. e. concionator: qui idem significare ait Arabicè. Sed A. E. Humiliabitis vos? Targ. saltatis? Pag. Ut quid dejicitis, humiliatis, vos? Targ. טָפְזִין exilitis: & sic alii Hebræi: Bu. Lex. Quare provocabitis vos montes, quantumvis clivosi? Av. Cur aspicitis, montes? fastigia? 70. ὑπολαμβάνετε. R. Sal. תֵּאָרְבוּן insidiamini. Sed R. D. ex alio R. exp. per עַיִן וְתוּחֲלֶת observationem & spem. Arabicé, רָצַר est obsidere, observare, insidiari. Quod ponitur pro נָקָה: Ps. 37. 34. 119. 95. pro τηρεῖν, quod est in Græco, Gen. 3. 15. & παρατηρεῖν Luc. 6. 7. & προσεδρεύειν, Act. 23. 21. Sensus est: cur invido oculo observatis? Coc. Quare dejiceretis vos, montes frequentes gibbis? est Apostrophe prosopopœtica, ad montes & terram totam Canaan, cujus dignitas explicatur à benevolentia, præsentia & documentis Dei, hoc versu: & à gloria ministrorum ejus, versu seq. Jun. Exilitis? Bu. Conc.

Rad. 78. רָצָה est, velle: placere, complacere: perficere, ambulare. Pag. Sunt qui conferunt cum רוּץ, nisi quòd animi est, quùm illud sit corporis; quasi animo accurrere, inquiunt, prompto esse animo, & propenso in aliquem favore, & benevolentiâ quempiam prosequi; Græcis εὐδοκεῖν. Est interdùm absolutum, pro, gratum, acceptum, & approbatum esse: vel velle. Sæpè cum accusativo, quasi acceptare dicas, i. e. acceptum habere, approbare. Sæpè cum beth, quasi bonam habere voluntatem, & prono esse affectu in aliquem. Et cum עִם Ps. 50. q. d. consentire, & sibi placere; vel currere, cum, &c. Perficere, quod hîc dicit, in idem recidit cum acceptare: & ambulare est currere, idem cum vicino רוּץ. Sic & חָפֵץ, idem penè valens, construitur cum beth, pro, beneplacitum (ut sic loquar) habere Merc. רָצָה est, velle, bene velle, benevolum esse, benevolè prosequi: benevolè accipere vel acceptare, gratum, acceptum esse vel habere, acquiescere, beneplacitum habere in aliquo. delectari re aliquâ: item, perficere, complere, absolvere, exsolvere: quòd in iis acquiescamus. Construitur cum accusativo, & præpos. beth: quandoque cum עִם. In præterito kal, 1 Chron. 28. 4. בִּי רָצָה me voluit: Bu. Lex. Benè placuit, voluit, benevolentiam habuit, &c. ut Pag. Bu. Cogn. cum רוּץ cucurrit: nam ad illa quæ nobis grata sunt, currimus prompto animo & affectu. Hinc ἀρέσκω placeo, placo, gratum facio: ἀρέσκομαι placor. ἀρεσκεύω mansuetè tracto, &c. Av. 70. εὐδοκεῖν, δέχεσθαι, πρόσδέχεσθαι, παραδέχεσθαι, ἀγαπᾶν; ut gratum, velle; bene velle: beneplacitum, gratum, habere. Absolutè, Psal. 40. 14. רְצֵה לְהַצִּילֵנִי habe beneplacitum ut eripias me: vel, gratum tibi sit eripere me: Coc. &c. Vide etiam in notis ad finem rad. Ordine verò Conc. rad. hæc venit ut seq. In præt. kal, 2. s. m. occ. simpl. & cum כָ aff. & in 3. s. f. simpl. & rursùs in 2 s. m. simpl. & cum כֶם aff. cui ult. etiam וּ cop. est præf. ut seq. רָצָה voluit, 1 Chron. 28. 4. Eccl. 9. 7. רָצָם voluit eos, Jer. 14. 10, Hos. 8, 13. רָצְתָה acquievit, perfecerit, 2 Chron. 36. 21. Isa. 42. 1. רָצִיתָ benevolus fuisti, Psalm. 85. 2. רָצִיתָם benevolus eras eis, Psalm. 44. 4. וּרְצִיתָם & gratificaberis eis, 2 Chron. 10. 7. item in 1. s. juxta normam quiesc. 3. rad. he, esset רָצִיתִי sed cum וְ conv. præf. occ. cum aleph pro jod loco 3. rad. he; sic & loco seq. וְרָצִאתִי & acceptos habebo, Ezech. 43. 27. & in 3. pl. m. præt. kal, occ. simpl. sic: רָצוּ delectantur, Psalm. 102. 15. in part. ben. kal, s. m. occ. simpl. & cum כֶם aff. & in paul kal, absol. forma s. m. est cum וְ cop. sed forma s. m. constr. simpl. ut seq. רוֹצֶה accepios habet, Psalm. 147. 11. 149. 4. רוֹצֶם accepto ea, Jer. 14. 12. וְרָצוּי & acceptus, Esth. 10. 3. רָצוּי acceptus, Deut. 33. 24. in infin. kal, occ. cuu בְ & לְ præf. ut & cum בְ præf. habet וֹ & וּ aff. ut seq. בִּרְצוֹתוֹ in acceptando, Prov. 16. 6. לִרְצוֹתְךָ benevolus esse, Psalm. 77. 8. בִּרְצוֹתִי in benevolè existere me, 1 Chron. 29. 3. בִּרְצוֹתוֹ in velle eum, Job. 34. 9. in imper. kal, s. m. occ. simpl. locis seq. רְצֵה velis: accepta, grata habe. Psalm. 40. 14. 119. 108. In fut. kal, 1. s. occ. simpl. & cum וְ cop. & הַ interrog. præf. ut & cum כֶם aff. absque præf. ut seq. אֶרְצֶה acceptos, accepta habebo, Ezech. 20. 41. Amos. 5. 22. Mal. 1. 10. וְאֶרְצֶה acceptam habebo, Hag. 1. 8. הַאֶרְצֶה an acceptum habebo, Mal. 1. 3. אֶרְצֵם acceptos habebo eos, Ezech. 20. 40. & in 2. s. m. fut. kal, occ. simpl. & plenè locis seq. תִּרְצֶה acceptam habebis, Deut. 33. 11. 1 Chron. 29. 17. Psalm. 51. 18. sed cum וְ conv. præf. occ. in forma apocopata, viz. cum chirek & sægol absque 3. rad. he loco seq. וַתִּרְצְ & acquievisti, Psal. 50. 18. & rursùs cum וְ conv. præf. occ. etiam pro more cum יְ aff. loco seq. וַתִּרְצֵנִי benevolè acceptasti, Gen. 33. 10. item in 3. s. m. fut. kal, occ. simpl. & cum הַ interrog. præf. ut & cum הֶ (ob pausam pro הָ,) aff. simpl. sed extra pausam cum הָ aff. habet etiam הַ interrog. præf. ut & cum וְ conv. præf. est cum הִי aff. prout seq. יִרְצֶה perfecerit: acceptabit, Job. 14. 6. Psalm. 147. 10. Prov. 3. 12. הֵיִרְצֶה an accepta habet, Lam. 6. 7. יִרְצֶה bene velit tibi, 2 Sam. 24. 23. הֵיִרְצְךָ an benevolè acceptabit te, Mal. 1. 8. וַיִּרְצֵהוּ benevolè acceptat eum, Job. 33. 26. & in 3. s. f. fut. kal, occ. simpl. plenè, sed cum וְ cop. præf. def. per apoc. 3. rad. he & in forma, pro more talium, cum chirek & sægol; sic: תִּרְצֶה acquiescit, perficiet, Lev. 26, 34. וַתִּרְצְ acquieverit, perfec. Lev. 26. 43. denique in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. locis seq. יִרְצוּ acquiescent. acceptum habent, Lev. 26. 41, 43. Psal. 49. 14. 62. 5. in niphal נִרְצָה acceptari, acceptum, acceptabile, habere: Bu. ma. acceptatus est, acceptabilis fuit: Av. gratum esse, acceptari: Coc. prout occ. in præt. niph. 3. s. m. simpl. & cum וְ conv. præf. נִרְצָה benevolè habita, remissa est, Isa. 40. 2. וְנִרְצָה benevolum sit, Lev. 1. 4. & in fut. niph. occ. 3. s. & pl. m. simpl. sic; יֵרָצֶה acceptum erit, Lev. 7. 18.

19. 7.

197.. 22.23,27. יֵרָצוּ accepta erunt, Lev.22.25. In piel רָצָה fecit esse acceptum, placavit: Av. conciliare conatus, seu coactus est: notat quærere bonam voluntatem: Pag. Merc. gratificari, benevolè habere; Bu.Lex. ambire gratiam alicujus, propitiare: Cocc. Prout occ. in fut. piel à 3. ſ.m. יְרַצֶּה, in 3. pl. m. loco ſeq. יְרַצּוּ benevolos reddent, Job.20.10. In hiphil הִרְצָה est, perficere; Bu.ma. complere: Pag. Fecit esse acceptum, acceptavit: Av. acceptum habuit: Coc. unde in 3. ſ. f. præt. hiph. juxta normam & plenè esset הִרְצָתָה: sed pro eo venit quaſi contracte, abjectâ ſcil. he fæm. in fine, & retentâ ſolâ thau fæm. poſt kamets: (cui ſimile vide ad conjug. hophal in נֻלָּה:) Pag. Bu. Lex. ſic: Lev. 26.34. וְהִרְצָת & acquieſcet in Sabbathis ſuis: Bu. Lex. vel, Perficiet aut complebit (terra ſcil.) Sabbatha ſua: Pag. Bu. vel, accepta habebit: Merc. ut ſcil. ad plenum præſtita: Coc. Acceptabit: Av. Tum quieſcens terra ipſa in Sabbathis ſuis acquieſcet: Jun. In hithpael הִתְרַצָּה benevolentiam conciliare ſibi: Bu.ma. fecit ſe esse acceptum: Av. Prout occ. in fut. hithp. 3. ſ. m. ſic: 1 Sam.29.4. וּבַמֶּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אֲדֹנָיו Et in quo placebit iſte, ſeu beneplacebit, (vel, acceptum esse reddet, aut inibit gratiam á, Merc.Cev.) dominis ſuis, pro domino ſuo? Pag. Quanam in re benevolentiam conciliabit ſibi apud dominum ſuum? Bu.Lex. in quo faciet ſe esse acceptum apud, &c. Av. quâ reconciliabit ſibi dominum ſuum? vel in gratiam redibit cum domino ſuo: vel, faciet ſe gratum apud, &c.Coc. atque inde ex hac rad. רָצָה est no. frequens & ſignanter ſæpè occurrens in textu: viz. רָצוֹן m. voluntas, benevolentia, beneplacitum, ſtudium, placabilitas: Pag. favor, gratia acceptatio, bona voluntas, propenſus animus. εὐδοκία, ut ſæpe in novo Teſtamento exprimitur. Ex Iſa.61. Lucas vertit. δεκτὸν acceptum, placabilem, pro acceptationis: Cap.4. At Paulus 2 Cor. 6. vertit χάριν, ex Iſa. 49. & Cap. 10. ex Pſalm. 40. θέλημα. Sic enim ſæpè voluntatem reddi ſatis est. Sumitur & pro donis, & bonis, bonâ voluntate collatis, Deut. 33. ſicut & Mal. 2. pro munere ex animo oblato. In malum ſumitur, Gen.19.6. pro mala voluntate, vel animi libidine, quâ quid de induſtriâ fit & voluptas in eo capitur: in utramvis partem, ut ſit μεσον. Merc.70. ἐυδοκία, θέλημα, χάρις, ἔλεος, δεκτὸν, ἀρεστὸν, ἐπιθυμία: voluntas acquieſcens, gratia acceptans, &c. Coc. Prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum ל præf. ut ſeq. רָצוֹן voluntas, benevolentia, Deut. 33.23.. Pſalm.5.13.. 69.14.. 145.16. Prov.8.35.. 10. 32.. 11. 27.. 12.2.. 14.9.. 18.22.. Iſa.49.8.. 58.5.. 60.7.. 61.2. Mal.2.13. לְרָצוֹן in, ad benevolentiam, Exod.18.38. Lev.22.20,21. Pſalm. 19. 15. Iſa. 56. 7. Jer.6.20. item in forma ſ.m. conſtr. ſimpl. & cum ו, יְ, & כְ præf. ut & cum וּבְ præf. & ־ aff. ſic: רְצוֹן voluntas, Pſalm.145.19. Prov.14.35.. 16.13. וּרְצוֹן & voluntas, Deut.33.16. בִּרְצוֹן pro benevolentia, Pſal. 106.4. כִּרְצוֹן juxta voluntatem, Eſth. 1. 8. וּבִרְצוֹנִי & pro benevolentia mea, Iſa. 60. 10. ſed occ. etiam hæc forma ſ. m. conſtr. cum ה, vel in pauſa ה֫ aff. cui priori etiam בְּ & וּבְ ſunt præf. ut & cum כֶּם aff. & ל præf. ſed cum ו aff. occ. ſimpl. & cum ו, בְּ, כְּ, & ל præf. ut ſeq. רְצוֹנָךְ voluntatem tuam, Pſalm.143.10. בִּרְצוֹנְךָ & pro benevolentiâ tuâ, Pſal.30.1.. 51.20. וּבִרְצוֹנְךָ & pro benevolentia tuâ, Pſal.89.18. לִרְצוֹנְכֶם pro voluntate veſtra, Lev.19.5.. 22.19,29.. 23.11. רְצוֹנוֹ voluntas ejus, Ezr.10.11. Pſal.103.10.21. Prov.11.1..12.22.. 15.8.. 19.12. וּרְצוֹנוֹ & voluntas ejus, Prov.11.20.. 16.15. בִּרְצוֹנוֹ in benevolentia ejus, Pſal.30.6. כִּרְצוֹנוֹ juxta voluntatem ejus, Dan. 8. 4. 11. 3, 16. לִרְצוֹנוֹ pro voluntate ſuâ, Lev.1.3. item occ. etiam ead. forma ſ.m. conſtr. cum ם aff. ſimpl. & cum וּבְ & כְ præf. ſic: רְצוֹנָם voluntate ſuâ, 2 Ch.15.15. וּבִרְצוֹנָם & pro voluntate ſuâ, Gen.49.6. כִּרְצוֹנָם juxta voluntatem ſuam, Neh.9.24,37. Eſt.9.5. Item, huc etiam ad hanc rad. רָצָה quidam referunt no. cum ת heemant. ab initio, viz. תִּרְצָה urbis nomen in terra Iſrael, ab amœnitate: Joſ.12. & 1Reg.15.16. Merc. prout occ. etiam cum כְ præf. ſic, Cant.6.3. כְּתִרְצָה ſicut Tirzah: Bu.Conc. ex R.D. Pulchra es, amica mea, ut Thirza: oppidum, viz. amœniſſimum in finibus Iſraelitarum, ad Euphratem ſitum, ubi propterea, diſrupto regno, Jarobham conſtituit regiam, ut legitur, 1Reg,14.17. Jun. Item huc etiam quidam referunt no. cum מ heemant. viz. מְרוֹצָה; f. & in forma conſtr. מְרוֹצַת; Prout occ. hæc forma conſtr. cum ם aff. ſic: Jer. 23.10. מְרוֹצָתָם voluntas ipſorum: Bu. Conc. ex R. Jonah; &c. vide hoc ſuprà in rad. רוּץ, ubi reliqui illud collocant. Apud R.R. etiam formatur (ex verbo) Paſt. hithp. מִתְרַצֶּה conciliatus, contentus: Bu.Lex. De verbo autem ipſo loci quidam ulteriùs adnotandi & explicandi: ut ad locum ſuprà cit. in infin. kal, Job.24.9. בִּרְצוֹתוֹ Quùm ambulaverit ipſe ſcil. per viam rectam, עִם־אֱלֹהִים cum Deo: juxta R. Jonah & Himmon. ſenſus, ſcil. verbi hoc in loco, ut in Ezech.1.14. Et animalia רָצוֹא (infin. cum aleph loco 3. rad. he ut ſuprà dictum) eundo, pro ibant, &c. vel juxta R.D. Quùm placuerit ipſe Deo. Hieron. Si cucurrerit cum Deo: & ſic Targ. Et R. Levi, quum cucurrerit ipſe viam quæ est cum Deo: i.e. viam rectam. Et R.Moſeh, ut & A.E. (Et non proderit illi) quum fecerit ipſe voluntatem Dei, &c. Pag. Quando vult cum Deo: i.e. quando habet eandem εὐδοκίαν, quam Deus, & verbo ipſius, viiſque delectatur. Coc. (Quod dixit non prodeſt viro,) ſi volet, ambulare, ſcil. cum Deo: i. e. Deum ducem ſequi: ut Gen.5.22. Hoc autem tantum abſurdum oſtendit Elihu conſequens esse ex propoſitionibus Jobi. Jun. Item huc quidam referunt illud, Pſal. 50.18. Si videbas furem, וַתִּרָץ עִמּוֹ volebas esse cum eo: ſeu, volebas ut eſſet manus tua cum illo, ut R.D. exp. & R. Sal. volebas ire cum illo; & A.E. volebas ſociari cùm eo Est enim pro וַתִּרְצֶה juxta R.D. Hieron. Conſentiebas ei. Sed Targ. & 70. Currebas cum eo. Pag. Beneplacitum habebas cum eo; Av. & conſentis cum ipſo; συνευδοκεῖς αὐτῷ, ut est, Rom.1.32. Coc. Plena autem forma 2. fut. venit. Deut.33.11. Benedic Domine ſubſtantiæ ejus, וּפֹעַל, & in opere manuum ejus חֶרְצָה complaceas pro complace. Sed alii, & opus manuum ejus complaceat, quos in priori editione ſecutus ſum: ſed cùm no. ſit maſc. & verbum 2. maſc. aut 2. fæm, non poſſunt jungi. Vertendum itaque, opus manuum ejus voles: aut complace: fut. ſcil. pro imp. r. quod frequens est. Targ. Et oblationem manuum ejus ſuſtipe voluntariè, aut cum beneplacito. Pag. Et opus manuum ejus acceptabis: Av. grato animo ſuſcipe: Jun. Et molitione n

tionem manuum ejus gratam habebis: Coc. Sed rursùs venit formà apocopatà in altera perficiendi signif. sic: Lev.26.43. וְתֵרֶץ, Et perficiet seu complebit terra Sabbata sua, Hieron. Complacebit sibi in Sabbatis suis. Et Targ. Volet requies suas. In qua etiam perficiendi signif. juxta quosdam ibid. venit 2. pl. fut. kal: sic: Et ipsi יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם Perficient seu complebunt iniquitatem suam, vel pœnam iniquitatum suarum: & sic v.41. ubi A.E. & R.D. & Targ Volent aut placabunt; & R.Sal. Expiabuntur. vel expiabunt, super iniquitatem suam, propter flagella sua, aut per flagella eorum. Pag. Et tunc acquiescent in pœna iniquitatis suæ. Hebr. in iniquitate suâ; metonymicè, hoc versu & deinceps. Jun. Videtur verbum hoc alicubi verti rectè, per, absolvere; ut Job.14.6. עַד־יִרְצֶה כְשָׂכִיר יוֹמוֹ donec absolvat, ut mercenarius, diem suum: Coc. Usque dum exsolverit, ut mercenarius diurnum suum: Hebr. diem suum: i.e. vitam transegerit: Jun. Lev.26.34. אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתוֹתֶיהָ tunc absolvet terra Sabbata sua. vers. 21. וְאָז יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם & tunc absolvent pravitatem suam, h.e. pœnam suam, si nempe flectetur cor eorum præputiatum; quum Deus recordabitur fœderis sui, vers.42. Rursùs, v. 13. Et terra relinquetur ab ipsis וְתֵרֶץ אֶת־שַׁבְּתוֹתֶיהָ (pro וְתֵרֶצֶה) & absolvet Sabbata sua, & illi יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם absolvent pœnam suam, i.e. implebunt in longo exilio, & longâ indurationè. Sic, 2 Chron.36.21. Est & in his significatio τῆς τέρψεως. Nam rem consummatam τέρψουσι, quam, dum finita non est, διατροφὴν. Coc. Item signanter occurrit ead. 3.pl. fut. kal. in loco Psal. 49.14. זֶה דַרְכָּם כֶּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה Hæc via illorum, stultitia illis; & posteri eorum, sicut ipsi ambulabunt. Selah.ut R.D exp.q.d. quòd ipsi ambulant post eos, ad mortem, in itinere illorum & בְּפִיהֶם est sicut כְּפִיהֶם sicut ipsi. Ponit & aliam expositionem secundùm aliam significantiam, & posteri eorum, (ad verbum, post eos) i. e. filii eorum, scil. impiorum secundùm os eorum volent, i.e. volent illud, quod jusserunt iis patres eorum, Et hoc est, secundùm os eorum; i.e. sicut ipsi dixerunt, ac jusserunt. Et in Comment. Et posteri eorum, i.e.filii eorum, post eos current, secundùm sermonem eorum: i.e. quemadmodùm audierunt à patribus suis, qui gloriabantur in divitiis suis, & totis viribus suis adhærebant, sic current ipsi per eandem viam. Et sunt qui exponunt בְּפִיהֶם sicut ipsi, & secundùm mensuram cognitionis suæ. Alii exp. Ac si dicas, Dies novissimus eorum est jugiter in ore ipsorum, & non timent ab illo. A.E. Et posteri eorum volent ire per viam hanc, secundùm os eorum: i.e. quia ipsi ita jusserunt. Quidam exp. Perficient, &c. ut Lev.26.43. suprà cit. Targ. Hæc via eorum est causa stultitiæ illis, & in fine suo. ore suo dabunt peccatum suum, (i.e. luent, dabunt pœnas peccati sui) in seculo venturo. R. Himm. exp. Et ipsi ambulant post illa, scil. jumenta, aut animalia, superiùs memorata, scil. v. 13. comparatus est jumentis, &c. ad mortem, בְּפִיהֶם pro כְּפִיהֶם cum caph, i. e. sicut ipsa jumenta: h. e. Quemadmodùm ipsa vadunt ad mortem, itidem & ipsi ad mortem ambulant, (juxta illa Eccl.3.18. &c.) & יִרְצוּ est יִתְהַלְּכוּ ambulabunt, ut Job.34.9. Psalm.50.18. & Ezech.1.14. suprà cit. Pag. De constructione autem hujus verbi notandum, ut suprà dictum, quòd sæpè veniat absolutè: ut Ecc.9.7. כְּבָר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֶׂיךָ jam pro gratis accepit Deus opera tua, Jer.14.10. וַיהוָה לֹא רָצָם, Dominus eos gratos non habet, Hos. 8.13. Dominus ea grata non habuit. Isa.42.1. Electus meus רָצְתָה נַפְשִׁי quem gratum habet anima mea, h.e. Diligit eum, ut offerat Sacrificium, & fit Dominus Ecclesiæ, & Sacrificium ejus approbat. Psal. 44.4. וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רִצִיתָם & lux faciei tuæ, quùm gratos eos haberes: i.e. quùm invenissent gratiam in oculis tuis, ut fierent hæredes gentium. Psal.147.11. רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יְרֵאָיו gratos habet Dominus eos, qui ipsum timent. Jer.14.12. אֵינֶנִּי רוֹצֵם ego eos non habeo gratos. Prov.16.7. גַּם־אוֹיְבָיו יַשְׁלִים אִתּוֹ etiam inimicos ejus gratos habet Dominus vias viri. Psalm. 119.108. נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא quum gratas habet Dominus vias viri. Psalm. 119.108. voluntarias sponsiones oris mei gratas habe. Ezech. 20.41. בְּרֵיחַ נִיחוֹחַ אֶרְצֶה אֶתְכֶם per odorem fragrantiæ acceptos habebo vos. Confer. Eph.5.2. & 1.6. וַיִּתְרַצֵּנִי & gratum me habuisti. Ps.102.15. כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אַבְנֶיהָ nam gratos habent servi tui lapides ejus: h. e. ipsa rudera eos delectant, quia vident quidem in illis signum iræ tuæ, sed & dum ea vident, recordantur habitationis Dei inter homines & gratiæ Dei Æternæ. Est.10.3. רָצוּי לְרוֹב אֶחָיו gratus fratribus suis omnibus, quotquot erant. Deut. 33.24. רְצוּי אֶחָיו gratus fratribus suis. Ezech.43.27. וְרָצִיתִי אֶתְכֶם & gratos vos habebo. Contrarium est זנוח rejicere, Psalm. 77.8. Cum beth, 1 Chron. 28.4. וּבְבֵנַי אָבִי בִּי רָצָה לְהַמְלִיךְ & in filiis patris mei, in me habuit εὐδοκίαν, sive beneplacitum, ad regem faciendum: q.d. benignam habuit voluntatem erga me. Præcedit וַיִּבְחַר בִּי elegit me. 1 Chron.29.3. בִּרְצוֹתִי בְּבֵית אֱלֹהָי eò quòd bene affectam habeo vountatem erga domum Dei mei. Coc. Ad conjugetiam Niphal loci notandi: Isa.40.2. Quia נִרְצָה perfecta, seu completa, est iniquitas ejus; i.e. pœna iniquitatis ejus: (ut עָוֹן sumitur. Gen.15.16. Vide suprà in rad עָוָה:) juxta A.E. & R.D. qui citant loca alia superiùs adscripta. Pag. Alii Accepta est & grata pœna iniquitatis quam in pœnitentia agnoscunt vel, approbatur ab illis, &c. Existimant sumptum ex Lev.26. ubi in simili sensu voce activâ legitur. Merc. Hieron. Quoniam dimissa est iniquitas ejus: & Targ. Quia remissi sunt peccata ejus: Pag. Acceptata est iniquitas ejus, i.e. expiatio iniquitatis: vel, absoluta, exsoluta est iniquitas ejus: juxta Hebræos: Bu. Lex. (Nam militia ejus expleta est) & iniquitas ejus acceptata; 70. λέλυται, Av. Absolutum est עֲוֹנָה peccatum ejus: h.e. satis compensatum habetur. Coc. (completum esse tempus præfinitum ejus) exsolutam esse iniquitatem ejus, & (ut seq.) eam accepisse è manu Jehovæ, duplum. Hebr. duplicia pro omnibus peccatis suis: i.e. plus satis pœnas luisse ad Dei judicium: ut infrà, 6.7. & Jer.10.18. Deum non ampliùs meritas ab illa pœnas reposcere, atque ita contentum esse iis quas Christus vas & sponsor Ecclesiæ, pertulit, quasi ecclesia ipsa luisset pœnarum duplum, remissionis peccatorum & reconciliationis cum Deo nomine: atque hæc duo sunt officia promissionum evangelii, remissio peccatorum, & reconciliatio in Christo, quæ versibus seq. circumscribuntur, prædicatione Joannis Baptistæ, & sequentium servorum Dei. Jun. Sic

Sic in Lev.1.4. וְנִרְצָה לוֹ Et placabitur ei (vel fiet acceptum ei, i.e. pro eo, Merc.) ſeu placabilis erit ei: vel, & benevolus erit, aut placebit ei: Hier. ad placandum ſibi dominum: 70. Acceptabile ei: Targ. & placabitur, aut acceptum erit ei coram Domino. A.E. Et educet beneplacitum aut benevolentiam à Deo, Pag. ut ſit acceptum ipſi; Bu. Lex. Et acceptabitur ei; Coc. Et nitetur manu ſuâ ſuper caput holocauſti ſui: confer Exod.29.10. ubi ritus ille Aharoni & filiis ejus præſcribitur: quaſi ſcil. ſe ipſi ſiſterent & ſacrificarent Jehovæ, non in ſeſe, verùm in perſona Chriſti, velut ὀστέου καὶ ἀμώμου ſacrificii: & ſic deinceps in omnibus ſacrificiis) ut ſit acceptum pro ipſo, ad expiandum ipſum: i.e. ut offerenti acceptum feratur à Deo, atq; imputetur, tanquam legitimum & gratum ſacrificium: vide infrà 7.8. Jun. Et ſic Lev.7.18. aliàs v.8. Non יֵרָצֶה placebit, ſeu acceptus erit, qui obtulerit illam, vel illud, i.e. carnem, aut ſacrificium. Hieron. irrita fiet ejus oblatio, nec proderit offerenti: Pag. (Tertio die) non erit gratus offerens: Av. Non acceptabitur: Coc, non erit acceptum: ei qui obtulit illud, non imputabitur, &c. i.e. non erit tanquam ſacrificium euchariſticum legitimè oblatum: Jun. Et ſic in 3. plur. fut. niph. Lev. 22.25. Non יֵרָצוּ לָכֶם placeant vobis: vel non erunt ad benevolentiam aut beneplacitum & voluntatem vobis: ut Targ. exp. Hieron. Non ſuſcipietis ea. 70. Non accipientur hæc vobis. Pag. Non acceptabuntur pro vobis: viz. quia vitium eſt in iis: Av. Non acceptabuntur vobis: Coc. Non erunt accepta vobis: Jun. De nomine etiam רָצוֹן varii loci adnotandi, ut ſeq. Deu 33. 23. Naphtali שְׂבַע רָצוֹן ſaturus, vel ſatur voluntate, aut beneplacitò aut benevolentiâ; i.e. erit ſaturus, & repletus benevolentiâ, voluntate, &c. Pag. Satur acquieſcentiâ, i.e. gratiâ Dei & poſſeſſione bonorum ex voto. Coc. Satur beneplacito: ut ſuprà v.16. (Denique à pretioſis rebus terræ cum plenitudine ejus) & beneplacito (Dei) mei inhabitantis rubum, &c. nam omnia hæc effecta ſunt manifeſtò procedentiâ ex beneplacito Dei: Jun. Isa.49.8. In tempore רָצוֹן voluntatis beneplaciti, aut benevolentiæ exaudivi te. Targ. Et R.D. in tempore quo faciebas voluntatem meam, dum clamabas ad me propter afflictionem, quæ ſupervenerat tibi: ego ſuſcipiebam orationem tuam: R. Sal. tempore orationis quo complacebas coram me, Pag. Confer Pſ. 69.14. בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ In tempore acceptationis reſpondi tibi, i.e. quo tempore mihi oblatum eſt ſacrificium boni odoris, quod acceptum habui; & propter quod acceptos habeo hæredes meos, tibi reſpondi & acceptationem meam notificavi: 70. καιρῷ δεκτῷ. Id retinet Paulus, 2Cor.6.2. Tempus dicitur acceptum, quo homines accepti ſunt: quo exſtant, quæ Deus voluit exſtare ad gratiam ſuam præſtandam: quo peccatum abolitum eſt. Oppoſitum eſt עֵת זַעַם tempus iræ Iſa.10.25. Dan.8.19. quo extat, quod per legem, iram operatur, nondum expiatum. Intelligitur tempus καταλλαγῆς. Exo.28.38. Et erit ſuper fronte ejus ſemper לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה in acceptationem ipſis coram Jehova: i.e. ut preces ipſius & oblationes pro populo, ſint acceptæ Domino, & ut populus pro quo ſacerdos accedit ad Dominum, ſit acceptus coram ipſo. Pſal. 19.15. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ſint acceptationi dicta oris mei & meditatio cordis mei coram te, Cocc. Confer. etiam Iſa.61.2. ut vocaret, aut prædicaret annum, רָצוֹן voluntatis aut beneplaciti, Domino: (Hieron. annum placabilem) i.e. annum redemptionis, qui eſt annus benevolentiæ: ut ſcriptum eſt, Iſa.50.10. וּבְרְצוֹנִי & in voluntate mea miſertus ſum tui. Pag. annus acceptationis Domino. Coc. Annum acceptum Jehovæ. Jun. Sic Iſa.58.5. Nunquid iſtud vocabis jejunium, & diem רָצוֹן voluntatis, ſeu beneplaciti Domino. Pag. Diem acceptationis Domino: h.e. quem Dominus acceptum habeat: Coc. Et diem acceptum (Hebr. benevolentiæ) Jehovæ. Jun. Item Iſa.60.7. Offerent עַל־רָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי (Aſcendent,) ad beneplacitum, altare meum. Eſt pro לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי: Bu. Lex. Nam eſt Hypallage, i.e. ſubmutatio, inquit R.D. eſt enim ordo offerent, עַל־מִזְבְּחִי לְרָצוֹן ſuper altare meum, ad voluntatem, ſeu beneplacitum; i.e. adducent oblationem ex illis: quia offerent ex iis oblationem Domino, ſuper altare Domini. Pag. Alterutrum abundat. Kimchi habet, & ſic offerent ex illis ſuper altare meum: qui offerent ex illis oblationem Domino, Merc. vel. Iſrael, aut Iſraelitæ offerent ex iis. Simile habes Ezech. 39.11. Dabo ipſi Gog locum ibi ſepulchri: i.e. locum ſepulchri ibi. Et ſic Targ. Offerent aut afferent ad voluntatem, ſeu beneplacitum, ſupra altare meum. Et A.E. ſcribit, quòd dictio עַל trahit alteram ſecum: & ſic eſt עַל־רָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי ad voluntatem, ſuper altare meum: Pag. (Omnes oves Kedar) aſcendent, propter acceptationem (in) altare meum: h.e. Kedareni; ὑπὲρ εὐδοκίας (confer Phil. 2.13.) fient mihi munus in Chriſto, aut offerent mihi munus in Chriſto. Sic Iſa. 56.6. Holocauſta eorum, & ſacrificia eorum לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי Acceptationi ſuper altari meo. Cocc. Aſcendentes altare meum accepti erunt: Hebr, Aſcendent in benevolentia altare meum: Jun. Mal.2.13. Et non ultrà aſpiciam ad oblationem, neque accipiam רָצוֹן voluntatem, i.e. voluntariam oblationem, de manu veſtra. Targ. Neque accipiam eam בִּרְעָא voluntarie, ſeu in voluntate, aut beneplacito: & R.D. exp. Neque accipiam oblationem, de manu veſtra. quæ ſit ad voluntatem, vel beneplacitum vobis. Pag. וְלָקַחְתִּי & acceptare voluntarium & gratum munus ex manu veſtra. Cocc. (Adeò ut minimè reſpiciat, Deus ſcil. ampliùs ad munus) nec benevolentia ejus, ſcil. recipiat oblationem è manu veſtra. Jun. Pſal. 5.12. Sicut ſcutum, רָצוֹן voluntate coronabis eum, &c. Vide ſuprà in rad עָנָה ad nomen עֲנָה; Pag. Pſal. 145. 16. מַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי Saturare facis omne vivens רָצוֹן (ad) voluntatem: (vel beneplacito: Merc.) 70. & Hieron. Imples omne animal refectione: aut benedictione: Græce ſcribitur εὐδοκίας, i.e. bonâ voluntate, aut beneplacito Targ. voluntate ſuâ: & R.D. ſecundum voluntatem ſuam: & A.E. quantum ſufficit illis. Et ſi dicat quiſpiam, cur iſte triticum, alter hordeum edit? dicendum quod Deus creavit ea, vel eos: & ſcit quæ illis ſunt bona, uti medicus, qui jubet unicuique ut edat quod bonum eſt ſibi: Præterea quicquid Deus elargitur, ex miſericordia eſt, quia nulli debet: idcirco & miſericors dicitur. (Sed hæc dicit A.E. in ſequentem verſiculum, צַדִּיק juſtus, &c. Merc.) R.Sal. Ad placitum: vel. quantum ſufficit ad ejus gubernationem (vel alimoniam: Merc.) ſatiat illud bono ſuo, voluntate ſeu benedictione ſuâ: Pag. Exſatians omne vivens acqui-

acquieſcentiâ vel benevolentiâ: h. e. benevolentiam ſuam exhibens cum vivificâtione ad vitam æternam, Cocc. Et ſaturas quicquid vivit (ex) beneplacito. Jun. Pro.8.35. Et eduxit רָצוֹן voluntatem, i. e. quod vult beneplacitum, benevolentiam, à Domino. R. Levi & eduxit voluntatem ſuam à Domino; quia eſt adjutus ab illo in omnibus quæ vult, &c. vide ſuprà in rad. סוּס: Pag. (Nam qui conſequitur me, conſequitur vitam: Hebr. inveniens me invenit vitam, ut infrà 12.1. i.e. ego ſum vita, Joan.20.15. ac proinde quotquot me acceperint, nempe qui credunt in nomen meum, dat ei hanc dignitatem Deus per Chriſtum: ut filii Dei fiant: Jean.1.12.) ut provenit benevolentia à Jehovah: i.e. quam non ipſius virtus conſequitur, ſed gratia Dei & benevolentia ſalutaris elargitur. Jun. Pſal.145.19. רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה voluntatem timentium ſe faciet: Pag. Bu. Av. i. e. facit, quod volunt timentes ipſum, ad acquieſcentiam ipſorum: Coc. Placitum timentium ſe, efficit: Jun. Deut.33.16. וּרְצוֹן & voluntas (vel & à favore, Merc. Cev.) שׁוֹכְנִי סְנֶה habitantis in rubo; Pag. & benevolentia habitantis rubum. Cocc. Pſalm.106.4. Memento noſtri, Domine בְּרָצוֹן עַמֶּךָ in beneplacito populi tui. Pag. In acceptatione populi tui: Cocc. Recordare mei: Jehova, pro benevolentia quâ proſequeris populum tuum: Heb. benevolentiâ populi tui: i.e. gratuitâ miſericordiâ, quâ duceris in populum tuum: & antehâc in majores noſtros ductus es: prout ſequens narratio explicat: ſimile argumentum eſt ſuprà, Pſa.85.2. Jun. Prov.11.20. וּרְצוֹנוֹ, & voluntas ejus, perfecti ſeu immaculati viâ. Pag. (Abominationi, ſunt, ſcil. Jehovæ, perverſi animo;) accepti verò ei integri viâ: Hebr. beneplacitum ejus, &. Jun. Pſa.36.6. חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ vita in voluntate ejus: Pag. vita eſt in benevolentia ejus; Bu. Lex. Lev.1.3. Oíferet illud לִרְצוֹנוֹ ſecundum voluntatem ſuam: Pag. h.e. ex præſcripto: Merc. pro voluntate ſua coram Jehova: viz offerto illam oblationem. Jun. 2Chro.15.15. Et totâ רְצוֹנָם voluntate ſuâ quæſierunt eum; Pag. Quòd cum toto ſtudio ſuo requiſiviſſent eum: vide ſuprà 14.11. Jun. Lev. 23.11. לִרְצֹנְכֶם ſecundùm voluntatem veſtram: Pag. ad acceptationem veſtri: i. e. ut grati ſitis. At Lev.19.5. juxta beneplacitum veſtrum, i.e. ſponte veſtrâ; ſcil. ſacrificabitis illud, Exod.28.38. Et erit ſuper fronte ejus ſemper, לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה in acceptationem ipſis coram Jehova: i, e. ut preces ipſius & oblationes pro populo ſint acceptæ Domino, & ut populus, pro quo ſacerdos accedit ad Dominum, ſit acceptus coram ipſo. Pſa.19.15. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ſint acceptationi dicta oris mei, & meditatio cordis mei coram te. Prov. 14.35. רְצוֹן מֶלֶךְ לְעֶבֶד מַשְׂכִּיל Benevolentia regis erga Servum ſedulum, i.e. prudenter attendentem. Prov. 16.13. רְצוֹן מְלָכִים שִׂפַת Benevolentia ſeu acceptatio, regum, eſt labium juſtitiæ; Pſ.40.9. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ חָפַצְתִּי facere voluntatem tuam (i.e. quod tibi gratum eſt, in quo acquieſcas ut condones peccata) volupe mihi eſt. Prov.11.1. אֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ pondus perfectum (eſt) ipſi gratum. Pro. 12.21. עוֹשֵׂי אֱמוּנָה רְצוֹנוֹ facientes veritatem grati ipſi ſunt; q.d. res grata & accepta. Prov.15.18. תְּפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ oratio rectorum (eſt) beneplacitum ipſius: h e. id quod gratum eſt ipſi: θέλημα: Rom.2.18.

18. γινώσκειν τὸ θέλημα. Prov.19.12. כָּטַל עַל עֵשֶׂב רְצוֹנוֹ ut ros ſuper herba, benevolentia (i.e. acceptatio) ejus. Oppoſitum זַעַף. Coc. (ut rugitus leonis juvenis, eſt indignatio regis;) ut ros autem ſuper herbam, benevolentia ejus; i.e. lethalis eſt illius indignatio, & vitalis benevolentia. Confer ſuprà cap16,14.& 15. Jun.

Rad. 79. רָצַח eſt, occidere, interficere: Pag. Bu, trucidare. Quidam conferunt cum אָרַר & אָרַץ; quaſi ſit, vitam præſcindere, violenter occidere hominem. Videtur enim ſpecialiter de cæde hominis dici, ut vernaculè, meurtrier. At הָרַג generale eſt, Merc. interfecit violenter, occidit hominem, diſſecuit hominem: nam propriè dicitur de homicidio, quod fit præter jus & equitatem. Cogn. cum חָרַץ incidit, acuit: & cum עָרַץ perforavit, & רָצַץ colliſit. Hinc ἐιρύζω, ἐιρεῖν, occido, ῥυπάζω violo, & ῥύπτω rumpo. Av.70. φονεύειν cædere, occidere: ſed latiùs ſignificat deſtruere, impulſu evertere. Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ.m. cum ו præf. ut & cum י præf. & ת Aff. & in 2. ſ.m. cum ה Interrog. præf. ut ſeq. הֲרָצַחְתָּ & occiderit, Num. 35, 27: וּרְצָחוֹ & occidat eum, Deut.20.26. הֲרָצַחְתָּ an occidiſti, 1Reg.21.19. In part.ben.kal. ſ.m.occ. ſimpl. & cum ה dem. præf.ut ſeq. רוֹצֵחַ occidens, occiſor, Num. 35. 11, 16, 17, 18, 20, 21, 31. רוֹצֵחַ occiſor, homicida, Deut.4.42.. 19.3. Joſ.20.3. Job.24.14. הָרוֹצֵחַ idem, Num. 35. 6, 12, 16. 17, 18, 19, 21, 25, 26, 27.28, 30. Deut 19.4 6. Joſ.20.5,6.. 21.13,21,27,32, 38. Et in infin. kal, in plena forma cum kamets & cholem, occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. לָרֶצַח occidendo, Jer.7.9. וְרָצוֹחַ & occidendo, Hoſ 4.2. In fut. kal, occ. 2.& 3. ſ.m.ſimpl.ſic, תִּרְצַח occides, Exod.20.13. Deut. 5.17. יִרְצַח occidet, Num.35.30. Deut 4.42. In niph. נִרְצַח occidi: Pag. Bu. interfectus eſt: Av. vitâ privari: Coc. Prout occ. in part.niph. à ſ.m. נִרְצָח occiſus, in ſ.f. cum ה dem. præf. & kame s ob pauſam proſcheva penult.loco ſeq הַנִּרְצָחָה occiſæ, Jud 20,4. In fut. niph à 3.ſ.m. יֵרָצֵחַ occidetur, occ. in 1.ſ. ſimpl.loco ſeq, אֵרָצֵחַ occidar, Prov. 22.13. In piel, רָצַח idem cum kal, occidere, interficere: Pag.Bu. & dicitur etiam tantùm de homicidio, ſeu de ſola cæde hominis: nam in kal, præceptum, Exod.20. intelligitur de cæde hominis, ex propriâ libidine: Coc. Occidit multos: Av. Prout occ. in part.piel ſ.m. (quod loco nominis uſurpatur pro homicida: Bu. Lex.) cum ה dem præf. & in forma pl.m.ſimpl. מְרַצְּחִים occiſoris, 2Reg 6.32. מְרַצְּחִים homicidæ, Iſa.1.21. In fut. piel, à 3.ſ.m. יְרַצֵּחַ, ſeu contractè יְרַצַּח, occidet: occ.in 3. pl.m. extra pauſam cum ſcheva, ſed in pauſa, cum tſeri penult. יְרַצְּחוּ occidunt, Hoſ.6.9. יְרַצֵּחוּ occidunt. Pſa.94.6. In pual, רֻצַּח, idem quod niphal, occidi, interfici; Pag. Bu. &c. unde in fut.pual à 3. ſ.m. יְרֻצַּח occidetur: in 2.pl. m.juxta normam eſſet תְּרֻצְּחוּ interficiemini: pro quo filii Naphtali, h. e. Orientales Judæi, legunt cum pathach ſub Reſch, תְּרֻצַּחוּ, quaſi eſſet fut. piel, 2.pl.m. occidetis: Bu.Lex. ex Maſoreth: at non ita bene, ſic legit ben. Naphtali: Coc. Sed filii Alher, ut eſt in noſtris exempl. legunt cum cam. chat. ex pual. loco kibbuts ſub Reſch: Pag.Bu Av.ſic & loco ſeq. תְּרֻצְּחוּ occidemini, Pſal-62.4. Atque inde ex hâc rad. רֶצַח, eſt no. רֶצַח m. occiſio, homicidium; Pag. Bu. item gladius occiſorius: Pag. ſica, gladius, occiſionis ſcil. inſtrumentum:

mentum: Bu.Lex. interfectio, &c. ut Pag. Bu. Av. contuſio, ſive diffractio, tanquàm per arietem impactum: Coc. Prout occ. hoc No. cum ךָ præf. locis ſeq. בִּרְצָחָ cum ſica, cæde, occiſione, Pſal. 42.11. Eze. 21. 27.

Rad. 80. רָצַע eſt, perforare Pag. Bu. Quidam conferunt cum עָצַר & עָרַץ tranſp. quaſi ſit, validè imprimere. Eſt idem quod נָקַב. Merc. perforavit, ſeu perfodit ſubulâ, transfixit. Cogn. cum עָרַץ territ præ valide: & cum צָרַע leproſus fuit: nam leproſus perforatus eſt in corpore ſuo, per plagam lepræ. Hinc ἐρύσσω fodio, διερύσσω perfodio, &c. Av. 70. τρυπᾶν perforare: Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum וַ conv. præf. loco ſeq. וַיִּרְצַע & perforabit, Exod. 21. 6. atque inde ex hac rad. רָצַע, eſt no. cum מ heemant. viz. מַרְצֵעַ m. ſubula: Pag. Bu. &c. à perforando dicta: Bu. Lex. 70. ὀπήτιον: Coc. inſtrumentum quo aliquid perforatur: Av. Prout occ. hoc no. cum הַ & בְּ, pro בַּה, dem. præf. ſic: הַמַּרְצֵעַ ſubula, Deut. 15. 17. בַּמַּרְצֵעַ cum ſubula, Exo. 21. 6.

Rad. 81. רָצַף ſtravit: Bu. Lex. Av. vel, aduſſit: ſtravit pavimentum, ubi ignis fovetur: ſtravit, ſeu paravit locum ignis: Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt pruna, carbo: idque in No. 1. רִצּוּף m. ignitum: Bu. Conc. ex R.D. Prout occ. Cant. 3. 10. juxta quoſdam in part. paul kal. f. m. ſic: הָרוּכוּ medium. vel interius ejus, רָצוּף אַהֲבָה ſtratum amore; Pag. ſtratum eſt amore: Bu. Lex. ſtratum, vel aduſtum erat amore: Av. vel, conſtratum, i.e. perpetuo amore coopertum: Coc. vel, à ſignificatione prunæ, ſeu à carbonibus accenſis, fumi poteſt, ut exponatur, exuſtum ſeu combuſtum, & ardens, amore: vel, à ſternendi ſignif. & pavimenti inde ductâ: q.d. ſtratum & pavimentatum amore: ſed Kimchi potiùs intelligit in ſignif. à carbonibus accenſis & ardentibus, Merc. Cujus (throni, ſcil. parati à rege: vel thalami conjugalis & fœcundi, ut Hebr. ſonat vox:) interiora quaſi pavimentata amore: Hebr. Cujus medium pavimentatum amore: Jun. Atque inde eſt 2. No. רָצָף m. pruna, carbo ignitus: Pag. vel, accenſus, & vivus, ſuper pavimento foci: Av. 70. ἄνθραξ. pruna: Coc. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. ſic: 1 Reg. 19. 6. Et ecce. ad caput ejus, placenta, ſeu panis ſubcinericius, רְצָפִים prunarum: i. e. placenta cocta ſub prunis: Pag. placenta prunarum: Av. placenta carbonibus. toſta. ſcil. Jun. Quidam hoc no. conſtituunt ipſam radicem: & verbum רָצַף inde ductum conferunt cum שָׂרַף & רָפַס: quaſi eſſet, ſterni ad ardendum, vel comburendum; & ipſum no. רָצַף exponunt carbonem accenſum ſeu vivum ſuper pavimentum. Unde & fœm. רִצְפָּה pro pavimento lapideo atrii, in quo ſuper carbones parabantur tortæ, & oblationes: tametſi poſtea generaliter pro pavimento ſumatur. Utrumque autem ſignificat, & ſtrationem carbonum: & lapidum in ſolo terræ. Nos prunas: & pavimenta vocamus. מַרְקָע generalius eſt, etiam ubi non ſunt ſubſtrati lapides, ut nos fundum, vel ſolum vocamus. Paul tamen invenitur in kal, ut ſuprà dictum eſt. Merc. Cev. Item 3. hinc etiam no. רִצְפָּה f. idem cum præced. maſc. pruna, carbo: Pag. Bu. &c. Iſa. 6. 6. Et in manu ejus רִצְפָּה pruna, ſeu carbo ignitus: Pag. Habens in manu ſua prunam: i. e. igniculum virtutis donorumque Spiritûs Dei, ad repurgandum, illuſtrandum & confirmandum me. Jun. deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt, ſternere: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. Prout occ. in nomine participiali: vel in ipſo part. pual kal, ſ. m. רְצוּף ſtratum: Cant. 3. 10. Bu. Conc. ex R. D. &c. vide ſuprà reliquos de hoc loco in 1. ſignif. Atque inde ex hac rad. רָצַף in hac 2. ſternendi ſignif. eſt 1. No. רִצְפָּה f. pavimentum: Pag. Bu. ſtratum ſcil. ad fovendum prunas: item ſemel, continens pro contento; Av. (ad fovendum, &c. hæc addit ob locum, Iſa. 6. ubi no. hoc venit in 1. ſignif. pro pruna, &c. Vide ſuprà in 1. ſignif.) 70. λιθόστρωτον pavimentum: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. in abſol. forma ſimpl. & cum וְ, הָ & וָה, præf. ut & in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. ut ſeq. רִצְפָּה pavimentum, Ezech. 42. 2. וְרִצְפָּה & pavimentum, Ezech. 40. 17. הָרִצְפָּה idem, 2 Chron. 7. 3. Ezech. 40. 17, 18. וְהָרִצְפָּה & pavim. Ezech. 40. 18. רִצְפַּת pavimentum, Eſt. 1. 6. item hinc etiam 2. no. cum מ heemant. & in forma cum duplice ſegol, ante thau in fine: 2 Reg. 16. 17. וַיִּתֵּן & poſuit illud ſuper מִרְצֶפֶת אֲבָנִים pavimentum lapideum: i. e. ſtratum lapidibus; Pag. ſuper pavimento lapidum: Av. Et dedit illud in baſin lapideam: 70. ἐπὶ βάσιν λιθίνην: Coc. Ac impoſuit illum pavimento lapideo: Jun.

Rad. 82. רָקַק eſt, attènuare, aut tenue eſſe: macreſcere: Pag. eſt idem quod רָזַל & רָזַל: Merc. Attenuatus eſt, evacuatus eſt: idem quod רִיק evacuavit: eximanivit: & eſt cogn. cum רָזַק exſpuit ſputum, ut os illo exinaniatur; Av. vel רָקַק juxta alios in præt. kal, רָק eſt, ſpuere. deſpuere: quod ab affini verbo יָרַק mutuatur: Bu. Lex. 70. πτύειν ſpuere: Coc. Prout occ. juxta quoſdam in fut. kal, 3. ſ. m. (formæ inſtar יָסוּב) ſic: Lev. 15. 8. Et quùm יָרוֹק deſpuerit: Bu. Lex. exſpuerit, Gonorrhæa ſcil. laborans, in purum: Coc. &c. Vide ſuprà in rad. יָרַק, ubi plerique illud locant. In Bu. Conc. Rad. hæc רָקַק tria ſignif. 1. eſt, tenue, attenuare: Bu. Conc. non autem venit in textu conjug. kal, ſed in hiphil הֵרֵק attenuare, tenue reddere: Pag. Bu. Prout occ. in fut. hiph. à 3. ſ. m. יָרִיק attenuabit, &c. in 1. ſ. cum ם aff. Pſalm. 18. 42. אֲרִיקֵם extenuabo eos: Bu. Conc. & Lex. vel fricabo eos: Bu. Lex. attenuabo eos: Pag. ubi dageſch in vocalem longam ductum putatur; (eſt enim pro אֲרִקֵם) Ab. Ezra ſcribit eſſe ex ſignif. nominis ſequentis: viz. רְקוֹרֵי tenues: & R. Sal. ſcribit ſignificare כשיח הנורס שאינו עב h. e. ſicut cœmentum tenue. quod non eſt craſſum. Erit ergò רָקַק attenuare, tenue reddere: & ſpuendi ſignif. ex nomine erit efformatum: Bu. Lex. vide etiam ſuprà in rad. רִיק Pag. Bu. Lex. Atque inde ex hac rad. in hac 1. attenuandi ſignif. eſt 1. no. רָקִיק m. laganum, placenta tenuis, cruſtula placentula: ob tenuitatem ſic dicitur: Pag. Bu. Lex. cruſtulum, quod eſt tenue, ſeu intùs vacuum, &c. ut Pag. Av. 70. λάγανον: panis, ſeu placenta. tenuis: Coc. Prout occ. hoc No in forma ſ. m. cum וְ cop. præf. & áforma pl. m. abſol. רְקִיקִים placentæ tenues, &c. in pl. m. conſtr. cum יְ & וְ præf. ut ſeq. וּרְקִיק laganum, placenta tenuis, Exod. 29. 23. Lev. 8. 26. Num. 6. 19. יִרְקִיקֵי & lagana, Exod. 29. 2. Lev. 2. 4. 7. 12. Num. 6. 15. וְלִרְקִיקֵי & in lagana, 1 Ch. 53. 29. item 2. hinc eſt no. quaſi á maſc. רָק tenuis

m. in fem. רַקָּה tenuis ſ. minutus, minuta: Merc. atque inde forma pl. f. occ. cum ו cop. & ה dem. præf. ſic: וְרַקּוֹת & tenues, Gen 41. 15. הָרַקּוֹת tenues, Gen.41.20,27. Deinde iis ſignif. 2. hujus rad. רָקַק contractè רַק eſt, maxilla; genæ, tempora; Bu. Conc. nam inde eſt no. רַקָּה, conſtr. רַקַּת f. tempus, pars faciei ſeu capitis: Pag.Bu. vulgò tempora, & ſunt duo: unum á dextera, alterum á ſiniſtra: ut apud Virg. Æn. 5. Temporibus geminis canebat ſparſa ſenectus: Pag. Eſt pars capitis tenuior: tempus: Av. & ſic appellatur ob tenuitatem carnis: Pag. 70. κρόταφος: tempus: quod ſcil. ſub calvaria, inter oculum & aures interedit: Coc. Prout occ. hoc No. in forma f. f. conſtr. cum ה aff. ſimpl ſed cum י aff. ſimpl. & cum ב præf. ut ſeq רַקָּתֵךְ tempora tua, Cant.4.3. 6.7. רַקָּתָהּ tempora ejus, Jud.5.26. בְּרַקָּתוֹ in tempora ejus, Jud.4.21, 22. deinde iii. ſignif. 3. hujus rad. רָקַק eſt, ſpuere, deſpuere, exſpuere: Bu. Conc. Prout occ. in Lev.15. fut. kal. 3. ſ.m, יָרוֹק deſpuerit, &c. vide ad initium rad. & vide etiam ſuprà in rad. יָרַק. Atque inde ex rad. 3. ſpuendi ſignif. eſt No. רוֹק m. ſputum, ſaliva, Pag. Bu. Coc. 70. πτύελον. Coc. Pront occ. in hac forma cum cholem ſimpl. & cum ו ob pauſam pro ו cop. præf. ſic: רוֹק ſputum, Job.30.10. וְרוֹק & ſputum. Iſa. 50. 6. ſed cum aff. cholem pro more talium duplicantium, mutatur in kibbuts: ut cum ו aff. loco ſeq. וְרֻקִּי ſputum meum, Job.7.19. Item huc etiam ad hanc rad. רָקַק in attenuandi ſignif. plerique referunt רַק: quod eſt, tantùm tantummodò, ſolummodò, duntaxat: Pag.Bu. particula extenuationis, & excluſionis, á ſequentibus: Merc. item, veruntamen: profectò, verè: ut Gen. 20.11. Quia dixi, רַק profectò non eſt timor Dei in loco iſto. Et Cap.14.24. Præter, רַק tantùm, ea quæ comederunt pueri, &c. Pag. 70. vertunt, πλὴν, μόνον: Gen.19.8. δέγε, Num. 12.2. ubi eſt cum ה interrog. præf. ſic: הֲרַק אַךְ num tantùm veruntamen cum Moſe locutus eſt Dominus? quo in loco רַק אַךְ duæ particulæ ſynonymæ conjunctæ ſunt, ad magis extenuandum: ut Latiné tantummodò. Merc. Vide & ſuprà in אַךְ: Merc. Bu. Lex. An tantummodò duntaxat: eſt Pleonaſmus ad majorem extenuationem: Bu.Lex. Occurrit autem præterea hæc particula רַק, Deut.3.11. & 19. Cap.15.5. Pſ.32.6. Job.1.7,12,18. & Jud.11.34. cum ו cop. præf. וְרַק & tantùm ipſa unicâ; Pag. &c. nam deeſt hæc vox indeclinabilis in Bu. Conc.

Rad. 83. רָקַב eſt, putreſcere, putridum eſſe: Pag. Bu. computruit, emarcuit, &c. Cogn. cum קָבַר ſepelivit: nam cádavera ſepulta citò putreſcunt. Hinc mutato ב in μ; fit marceo, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in fut. kal, 3. ſ. m. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum kamets in ult. ſic: יִרְקַב putreſcet. Iſa 40. 20. יִרְקָב putreſcet, Prov. 10. 7. atque inde ex hac rad. eſt 1. No. רָקָב m. putredo: Pag. Bu. &c. vel, teredo, quæ eſt cauſa putredinis: marcedo &c. Av. Prout occ. in hac abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum כ & יכ præf. ut & in forma ſ.m. conſtr. cum ſcheva & pathach poſt ו cop. præf. ut ſeq. רִקְבָּם putredo, Hab.3.15. כְּרָקָב ſicut putredo, Job.13.28. וּכְרָקָב & ſicut putredo, Prov.12.4. Hoſ.5.12. וְרָקָב & putredo, Prov.14.30. Item 2. hinc etiam No. cum nun hœmant. poſt cholem in fine, & cum koph a. rad. dageſchata, viz. רָקָבוֹן m. idem cum præced. putredo, putrefactio: Pag. Bu. &c. unde lignum putredinis dicitur lignum putridum: Pag Coc. loco ſcil.ſeq. רָקָבוֹן putre lo, Job.41.18.

Rad. 84. רָקַד eſt ſubſilire, ſaltare, ſalire; Pag. Bu. exilire. exultare præ lætitia. Merc. exultavit geſtiens, tripudiavit: geſſiit, geſticulatus eſt; ſubſiliit præ lætitiâ. Hinc, præpoſito σ fit σκιρτάω; i. e. ſubſilio, ſalto; Av. Proprie verbum hoc Græcum eſt, exulto: h. e. extra ſalto, ſeu ſalio: juxta illud ex Virg. exultantque vada, atque æſtu miſcentur arenæ. Pag. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3. pl. ſimpl. ut & in infin. kal, cum ſcheva & cholem ſimpl. itidem: ſic: רָקְדוּ ſubſilierunt, Pſalm. 114. 4. רָקוֹד ſaltandi, Eccl, 3. 4. in fut. kal, à 3.ſ.m. יִרְקֹד vel יִרְקַד exultabit, & in 2. pl. m. יִרְקְדוּ occ. in 2. pl. m. loco ſeq. תִּרְקְדוּ ſubſilietis, Pſalm.114.6. in piel רִקֵּד idem cum kal, exultare, exilire, Bu. Coc. frequenter tripudiavit: Av. Prout occ. in part. piel, ſ. m. & f. ſimpl, & in fut. piel, à 3.ſ.m. יְרַקֵּד ſaltabit, in 3. pl. m. ſimpl. cum ſcheva extra pauſam in penult. ſed in pauſa cum tſeri penult, habet nun parag. add. ut ſeq. מְרַקֵּד ſaltantem 1 Chron. 15. 29. כְּרַקְּדָה ſubſiliens Nah, 3. 2. יְרַקְּדוּ ſubſilient Iſa.13.21. יִרְקְדוּן ſubſilient Job.21. 11. Joel.2.5. in hiphil הִרְקִיד ſubſilire. ſeu ſaltare fecit: Pag.Bu. ſalire vel exilire fecit: Av. Prout occ. in fut. hiph. 3. ſ.m. cum ו conv. præf. & ם aff. loco ſequente. וַיַּרְקִידֵם & faciet ut ſubſiliant, Pſalm.29. 6.

Rad. 85. רָקַח eſt, pigmenta conficere, aut coquere, è diverſis ſpeciebus aromatum: Pag. condire: Merc. Bu.Lex. & miſcere unguentariorum & pigmentariorum more: quod plerumque fit coctione: Merc. conficere unguenta, pigmenta, vel condimenta, miſcendo ea artificioſe, ut Apothecarii ſolent: quaſi unguentare vel pigmentare dicas. Bu. Lex. compoſuit aromata varia in unguentum, in odorem ſuavitatis, vel condimentum cibi: ut ſolent Pharmacopolæ. Hinc. Pleniùs prolato & per metath. fit χρίω ungo: χρόα, χροῖα color, χρόομαι coloro. &c. Av. רָקַח eſt, aromata miſcere, temperare, coquendo, ſcil. Prout occ. in part. ben kal, ſ. m. ſimpl. & à forma pl. m abſol. רוֹקְחִים, in pl. m. conſtr. ſimpl. itidem, ut ſeq רוֹקַח vel ſine vau, pigmentarius, unguentarius Exod.30.35. 37.29. Eccl.10.1. רוֹקְחֵי confícientes unguenta, 1 Ch. 7.30. in fut.kal,3.ſ.m. occ. ſimpl. loco ſeq. יִרְקַח confecerit unguentum, Ex 30.33. ſed venit & in piel רִקַּח idem cum kal, pigmentavit, &c. Av. unde in pual, רֻקַּח pigmentari: Pag. Prout occ. in part. pual, à ſ. m. מְרֻקָּח confectus arte pigmentarii, &c. unde, in forma plurali maſc. ſic: מְרֻקָּחִים confecta arte unguentariâ, in 2Chron.16.14. Et accumbere fecerunt illum in lecto, quod impleverat aromatibus, & diverſis ſpeciebus aromatum מְרֻקָּחִים בְּמַרְקַחַת מַעֲשֵׂה pigmentatis pigmentario opere. Pag. Ad verbum, conditurâ operis: quod aliàs integrè dicitur מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ conditura operis pigmentarii. Merc. Confecta arte unguentariâ: Bu. Conc. ſpeciebus pigmentatis: Av. temperatis temperaturâ pollibili: Coc. (Dépoſuerunt eum in cubili, quod impleverat aromaticis ſpeciebus,) paratis unguentario opere: &c.

&c. Jun. In hiphil הִרְקִיחַ, vel contracte הִרְקַח, confecit condimenta: Bu. ma. fecit conficere pigmentum; Av. bullire, fervere, facere; decoquere: ἑψεῖν, ἀναβράσσειν; Coc. Prout occ. juxta quosdam in imper. hiph. f. m. cum ו cop. præf. fic: Ezech. 24.10. Multiplica ligna, & succende ignem. ac consume carnem. וְהַרְקַח הַמִּרְקָחָה & conficere fac pigmentum, ut ossa comburantur. הַרְקַח inquit, R.D. est Makor, vel imperativum ex hiphil. R. Jonah se invenisse scribit in libro Hierosolymitano, hę cum kamets & sic est Makor ex conjug. hophal: & in libro Babylonico invenisse illud cum pathach, & ita nos invenimus in libris correctis. Pag. Sed, ut plerique volunt, est infin. hiph. cum ו cop. præf. & sic exp. condiendo: Bu. Conc. Conficiendo confecturam: Bu. Lex. Et decoquendo decoctionem: (i.e. coquatur etiam atque etiam, donec,) ossa adurantur: Coc. Et confice pigmentum: Av. (quasi esset imper. comtracte scil. cum pathach in ult. pro הַרְקִיחַ vel הַרְקַח in plena forma tam infin. quàm imper. hiph.) (Consumendo carnem;) ut condictura conditissima ossa ipsa adurantur, &c. Hebr. cendire condimentum: infinitivus pro nomine. Jun. Atque inde ex hac rad. רָקָח sunt nomina seq. 1. No. רָקָח m. unguentarius, pigmentarius, apothecarius: Bu. Lex. unde in forma pl. m. רְקָחִים pigmentarii: Merc. Av. unguentarii, condimentarii, pharmacopolæ: Av. 70. μυρεψοί: coctores aromatum: Coc. & in forma pl. f. רְקָחוֹת pigmentariæ, unguentariæ. &c. Av. Prout occ. cum הַ dem. in pl. m. & cum לְ præf. in pl. f. fic: לָרְקָחִים הַרְקָחוֹת pigmentarii. Heb. 3.8. לְרְקָחוֹת unguentariæ 1 Sam. 8.13. Item 2. hinc etiam No. רֶקַח m. conditura: Bu. Av. pigmentum, condimentum: confectio ex diversis aromatum speciebus: Av. temperatura: Coc. Prout occ. hoc No. cum הַ dem. præf. fic: Cant. 8.2. Propinabo tibi de vino הָרֶקַח pigmentato, aut aromatico: est Toar, (seu adject. epitheton) vini. inquit R.D. quasi diceret הָרְקִיחַ. Sed malim esse substantivum, subaudiendo regimen. יַיִן fic: vino inquam, condituræ; i. e. condito: Merc Hieron. Dabo tibi poculum de vino condito. Pag. Propinabo tibi de vino conditurę: Bu. Lex. אַשְׁקְךָ Potabo te מִיַּיִן הָרֶקַח vino pigmenti: i. e. aromatico: Av. De vino temperaturæ: i. e. aromatite. Symm. τῷ ἡτοιμασμένῳ. Est pro מְיֻיָּן: Coc. Bibendum darem tibi de vino aromatite &c. i. e. exciperem te hilarissimè: metaphora à convivio. Jun. Sic & 3. hinc etiam No. רֹקַח m. unguentum, pigmentum: Bu. Lex. unde in forma pl. m. רֹקְחִים, & in pl. m. constr. רֹקְחֵי, pigmenta, decocta: temperata aromata: Coc. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum kibbuts pro schurek ante יְ. ob pausam. pro יֵ. aff. loco seq. רֹקְחֵיךְ unguenta tua, Isa. 57.9. Sic & 4. hinc etiam No. רוֹקַח m. idem cum præced. unguentum, pigmentum, &c. Exod. 30.25. Et facies ex eo, unguentum, &c. רוֹקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ pigmentum unguentarii, &c. Av. Temperatum temperatura opus seplasiarii: vel, decoctum decoctione, qualem facit coctor, scil. aromatum. Confer. v. 35. Coc. (Et parabis ex illo oleum unctionis sacræ,) unguentum unguentariæ operæ (i.e. artificiosissimè paratum) unguentarii: i. e. non tyronis, sed periti artificis. Et sic, v. 35. (Et parabis ex eo fumum,) pigmentum opus pigmentarii. Jun. Item 5. hinc etiam No. cum מַ heemant. viz. מִרְקָחַת m. seplasia, forum ubi venduntur pigmenta & unguenta varia: Av. Prout occ. in forma pl. m. fic: Cant. 5.13. Maxillæ, seu genæ, ejus, ut linea sulci aromatis, מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים (ut) flores aromatum: i. e. qui crescunt inter aromata, aut flores pigmentorum. R D. exp. Ut aromata ex quibus fiunt pigmenta, seu unguenta. Hieron. Genæ illius sicut areolæ aromatum consitæ à pigmentariis. 70. Sicut phialæ aromatis, producentis pigmentaria. Sed A.E. ut circuli pigmentorum, aut aromatum: vide in radice גָּדַל ad nomen מִגְדָּל; Pag. in qua rad. Mercerus ad vocem מִגְדְּלוֹת, sic hunc locum explicat. Ad verbum, turriculæ pigmentorum. Nam Kimchi hoc tanquàm significatu differens non affert. Intelligit autem flores aromatum succrescentes in morem turricularum. Alii, incrementa pigmentorum, i. e. pigmenta succrescentia è terra. Et forsan de industria, voce usus est ambiguâ. Sunt qui pyxides intelligunt. Malè quidam legunt מֶרְחַקִּים longinquitatum, quasi aromata longè fragrantia, pro מֶרְקָחִים. Merc. hic, & in rad. מִגְדְּלוֹת propriè turres: hoc in loco putantur esse crescentes plantulæ, flores: quidam autem in propria signif. sumunt hic etiam pro turriculis: Bu. Lex. in rad. גָּדַל. (Malæ ejus sunt sicut areolæ aromatum.) sicut turres seplasiarum. Av. Viridaria pigmentorum, aromatum contemperatorum: hoc in loco מִגְדְּלוֹת potest reddi; loca, in quibus crescunt aromata & herbæ pigmentariorum. Coc. etiam ibid. (Genæ ejus similes areolæ aromaticæ: Hebr. aromatis: i. e. genæ ejus florentes barbâ convenientissimâ, & odoratissimâ:) adultis plantis unguentariis, Hebr. unguentorum: Jun מֶרְקָחִים sunt unguentarii: Bu. Conc. pigmenta: Bu. Lex. Sic & 6. hinc etiam No. מַרְקַחָה f. pigmentum, vel, vas pigmentarii: Pag. unguentatio, conditura, pigmentum: Bu. Lex. confectio ex pigmentis: Av. vel. cacabus seplasiarii, aut coctura: Aq. μυρεψικήν. Sym. ἀλιρροσμένην ἀφεψητήν: vide in hiph'l: ubi 70. vertunt verbum in hiphil, & hoc No. καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμὸς. sensus: omne jus decoquatur. Coc. Unde locum ex Job. 41. quidam exp. (Mare ponet) sicut pigmentum: alii: sicut vas pigmentarii, in quo scil. decoquuntur pigmenta. Et sic R. Levi, sicut olla, in qua faciunt pigmentum, quæ bullit: & Perutsol: Tanquàm vas in quo decoquuntur pigmenta. Pag. viz. in v. 22. cum בַּ pro הַ dem. præf כַּמַּרְקָחָה ut mortarium unguenti: Bu. Conc. ut pigmentum: Av. יָם יָשִׂים mare reddit simile cacabo seplasiarii, aut cocturæ, &c. ut supra ex Coc. Et mare disponit ut mortarium unguentarii, Jun. In loco etiam cit. ad hiph. viz. Ezec. 24.10. venit hoc No. cum הַ dem. præf. fic: Et conficere fac הַמִּרְקָחָה pigmentum, Pag. &c. vide supra ad imper. hiph. Denique hinc etiam No. cum מַ heemant. ab initio & in forma cum duplice pathach, ob gutturalem cheth, pro duplice ségol, more talium, ante thau in fine, fic: מִרְקַחַת f. unguentum: Pag. Bu. Confectio pigmentorum: Av. Coctio, temperatio: Coc. Prout occ. hoc No. in hac forma simpliciter & cum הַ dem. & בְּ præf. ut sequitur. מִרְקַחַת unguentum, Exod. 30. 25. הַמִּרְקַחַת idem, 1 Chron. 9. 30. בְּמִרְקַחַת unguento, 2 Chron. 16. 14.

Rad.86. רָקַם eſt,acu pingere,ſen intexere varia fila, diverſorumque colorum : vulgò apud nos dicitur recamare, quod verbum Hebræo quadrat. Hæc ars ut inquit Plinius in Phrygia inventa eſt. Unde lib.10.ſic ſcribit, Pictas veſtes jam apud Homerum fuiſſe video : unde natæ triumphales. Acu facere id Phryges invenerunt. Ideoque Phrygiones appellati ſunt. Pag. Quibuſdam placet verbum hoc vertere per, variegare: eſt enim varias figuras multis coloribus effigiare, ut acupictores ſolent varietate diſtinguere. Broder vernaculè & Ouurer,texturà,viz. vel acu Merc. Acupingere, arte ſcil.vel opere Phrygionico : Bu. Lex. Acu pinxit, &c. unde veſtes acupictæ, ſive Phrygianæ,ſunt quæ filis aureis ſunt contextæ,&c.ut Pag.& Merc. Eſt autem רָקַם cogn.cum רָקַם , i e. variis nervis obduxit carnem diſtendit carnem pelle obductà,&c. Hinc eſt Gallicum recamare : i.e. acupingere. diſcoloria ſeu Phrygionica veſtimenta , &c. Av. Prout occ. hoc verbum in part. benikal, (acupingens,ſeu part.loco nominis, acupictor, Phrygianus,&c. Bu. Lex.) ſ.m. ſimpl.& cum ך cop.præf. רוֹקֵם acupictor, Phrygio. Exod.26.36.. 27. 16..36.37..28.39..38.18..39.29. וְרוֹקֵם & acupictor, Exod.35.35..38.23. Unde in Conjug. Pual, רֻקַּם artificioſè confici, vel variegari : Bu. ma. Av. Prout occ.in præt. pual, 1.ſ. ſic, Pſal.139.15. רֻקַּמְתִּי variis membris formatus ſum, (inſtar ſcil. veſtis Phrygionicæ;) in inferioribus terræ ; i.e. in utero quæ eſt ut pars inferior terræ. Unde R.D.in l.Rad. Aſſimulat opus creationis,ſeu formationis , in nervis oſſibus, carne, cute, &c. operi Phrygionico: & uterum matris comparat inferioribus terræ, quia eſt locus abſconditus & caliginoſus : & Targ. exp.Formatus ſum in ventre matris meæ ; Pag. Depictus artificioſè confectus ſum : Metaphora ab acupictoribus, ad formationem corporis humani , in utero materno,tradùcta. Bu.Lex. Variegatus, i.e. variè compactus ſum, &c. i.e. variis membris & nervis diſtinctus ſum,velut opere Phrygio effectus : Av. Variegatus,ſeu variè contextus ſum &c. Coc.(Ex quo factus ſum,in abdito : i.e. in matris utero.) artificioſe confectus, (velut) in imis partibus terræ ; i. e. mirificentiſſimè,ſupra omnem humanam facultatem & artificium : Jun. Atque indè ex hac rad. רָקַם eſt 1. No. רִקְמָה f.veſtis diverſorum colorum aut Phrygiata,vulgò recamata , plumaria polymitaria, Pag. quaſi variegaturam dicas. Broderie vernaculè ; Naturalem autem & artificialem denotat : ut habes de varietate plumarum , Ezech.17.3. & metaph. de varietate membrorum hominis in prima conformatione in utero, Pſa. 139.Merc. רִקְמָה eſt, acupictum, opus Phrygionicum ; Bu. Lex. veſtis diverſorum colorum , & auro intexta : quam nos Phrygianam vocamus : alii, Polymitam. Galli, recamatam : veſtis variegata ; Av.variegatum opus ; 70. ποίκιλμα. ποικιλία : Coc. Prout occ. hæc abſol.forma ſ.f.ſimpl. & cum ך cop. ָהּ dem.& ב præf.ut ſeq. בְּרִקְמָה opus Phrygionicum, Jud.5.30.Ezech.16.10, רִקְמָה & op.phrygion.1 Chron.29.2.Ezec.16.13..27. 16.24. הָרִקְמָה varietas phrygionica, Ezech. 17. 3. בְּרִקְמָה cum phrygiano op. Ezech.27.7.Item,in forma ſ.f.conſt. רִקְמַת , occ.cum ם , Aff. loco ſeq. רִקְמָתָם Operis Phrygionici ipſorum,Ezech.26.16.Et in forma duali f. ſignificat quaſi bis Phrygionicum , h.e. utraque parte figuratum ; Bu. Lex. vel,duæ veſtes.Phrygionicæ : Pag.vel, tinctura, aut color variegatorum : duplicium ſcil. ubi, nimirum, ſit variegatio utrinque par : vel duplici ratione ut in acupictis fit: Merc.Cev. veſtis utrinque acupicta : Av color elegantiſſimè variegatus: vel utrinque pictus; Coc prout occ.hæc forma dualis loco ſeq. רִקְמָתַיִם Opus Phryg. duplex. Jud.5.30. ſed occ etiam forma ſ.f. conſtr. cum ך Aff.ſic, רִקְמָתֵךְ Operis Phrygionici tui, Ezech.16.18. Item,2. hinc etiam no.quali à ſ.f. רִקְמָה idem cum præced. veſtis acupicta , opus Phrygionicum &c. in forma pl.f. cum ך præf. loco ſequente, לִרְקָמוֹת in Phrygionicis, Pſal. 45 15.

Rad 87. רָקַע eſt, expandere; extendere ; Pag. diducere,diſtendere, & diſtendendo rem prius fluidam ac raram continuare (juxta quoſdam) & confirmare,in latum extendendo : ut æs alioquin fluidum,dum liquefit, in latum condenſando diſtenditur , aut res ejuſcemodi raræ & fluidæ. Hinc רָקִיעַ , Græci verterunt στερέωμα firmamentum , quod alioqui ſonat proprie extenſionem , h.e. rem expanſam , quæ compacta,firma eſt,& ſtabilis. Eſt aer,ut exponit A.E. & vertit Targum Hieroſolymitanum , corpus ſcilicet diductum, rarum & expanſum. Aere certe nihil mollius, & fluidius,quem tamen Deus inſignis artifex ita conſolidavit. ut quovis ære & adamante fit durabilior : nec motûs velocitate conſumatur aut pernicitate. Sed plerique cum noſtris firmamentum,i.e. cœlum ipſum ubi ſunt fixæ ſtellæ intelligunt. Ego,cum Hebræis,hoc nomine & cælum & aerem contineri puto , utrumque corpus rarum & expanſum : quùm שָׁמַיִם proprie ſit cælum illud ſuperius, ubi ſunt ſtellæ : etſi ejus nomen etiam aeri inferiori , ut eſt apud Moſen , poſtea donatum ſit. Hîc ergo aliter quàm plerique ſentio , qui hanc vocem de cælo tantùm ſupero dici volunt , etſi ipſi quoque fateantur differre à cœlo , ut totum a parte. quia cœli nomen de unoquoque etiam horizonte dicatur. Merc. Iſa.42.5. רוֹקַע הָאָרֶץ extendens terram quaſi dicat,qui aptavit extenſionem ſeu ſuperficiem ejus , ut eſſent ſuper eam germina. Quidam opponunt hoc verbum verbo פָּרַץ , quod eſt continuum & expanſum dirumpere, ſeu dilacerare. Ezech.25.6. Pro eo quòd מָחָאתָ plauſiſti tu manu, וְרָקַעְתָּ & extendere te (i.e. quòd extendiſti diſtendiſti , & conculcaſti tu) pede : ſcil. terram,aut lutum quod calcabas: eſt Makor, in quo Reſch eſt cum pathach, quia jungitur Infinitivo eorundem punctorum : juxta R.D. Ezech.6.11.Percute manu tua, וּרְקַע & extende pede tuo : lutum ſcil. ut quidam volunt,vel pulverem,ut hîc habes. Sic ſumitur & 25.6. וְרָקַעְתָּ & quòd alliſeris , ſeu percuſſeris,aut calcaris,pede : i.e. ſaltaris præ lætitia. Infin.cum affixo, Hieron. Et alibi. R. D. percute pede tuo : quia percutere terram pede, eſt ac ſi extenderetur illud quod eſt ſub illo, h. e. terra. Idem ſcribit R. Sal. Percute pede tuo ſuper terram. Pag. Merc. Cev. רָקַע expandit, diſpandit, extendit, diduxit : item, plauſit, percuſſit ; locutione ab iis deductâ, quæ tundendo & percutiendo diſtenduntur ; ut pavimenta lutea. Bu. Lex. Eſt ; mallei pulſu ducere in longum & latum ; extendere. Unde phraſis plaudendi pede, vel ſupplaudendi pedem, notat morem eorum qui pavimentum ſtipare volunt ; vel qui diſpandendo , h. e. quaſi calcando complanant. Coc. Eſt cogn. cum פָּרַץ diſtrupit, nam expandendo facilè

facilè diſrumpitur veſtis. Hinc ὀρέγνυμι extendo, ὀρατὸς extenſus: item ὀρύσσω, ὀρύσσω, & ὀρίσω ſcindo, ſeco, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in part. hon. kal pro plena forma ſ. m. רֹקֵעַ quaſi contractè cum pathach tantùm in ult. ſimpl. & cum ל præf. לְרֹקְעָ extendens, Iſa. 42. 5.. 44. 24. לְרֹקְעָ expandentem, Pſalm. 136. 6. In infin kal ſimplex forma eſſet רָקְעָ, & cum aff. vel chirek eſſet pro ſcheva ab initio, vel cholem cum ſcheva tranſponi doberet & cholem mutari in kam. chat. ſic, רָקְעָהּ, ſed pro eo habet pathach, ut ſuprà ex Merc. prout occ. cum ו cop. præf. & ה_ aff. loco ſeq. וְרָקְעָהּ & calcare, plaudere te, Ezech. 25. 6. Et in imper. kal ſ. m. occ. cum ו cop. præf. ſic: וְרָקָע & plaude, Ezech. 6. 11. In fut. kal, a 3. ſ. m. יִרְקֹעַ vel יִרְקָע, occ. in 2. ſ. cum ם_ aff. loco ſeq. אַרְקָעֵם expando eos. 2 Sam. 22. 43. In piel רָקַע, vel contractè רָקַע diduxit, expandit, diſtendit: Bu. Lex. Av. Idem cum kal: Coc. prout occ. juxta quoſdam in infin. piel, à ſimplice forma רָקַע, cum ו cop. præf. & ה_ aff. ſed abſque dageſch in 2. rad. koph (prout ſæpe dageſch excidit è literis ſchevatis) ſic: Ezech. 25. 6. (Propter plaudere te manu) וְרִקַּעְתָּ & diſtendere te pede: Av. qui ſolus hoc ſumit pro infin. piel, reliqui verò pro infin. kal: vide ibi paulò anté. Item occ. etiam fut. piel 2. ſ. m. (à ſimplice forma יְרַקַּע, vel יָקַע, extendet. &c.) cum נוּ_ aff. ut & in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ſimpl. & cum ב aff. ut ſeq. וַיְרַקְּעֵנִי expandit illud, Iſa. 42. 19. וַיְרַקְּעוּ & extenderunt, Exod. 39. 3. וַיְרַקְּעִים & extenderunt ea Num. 16. 39. In pual רֻקַּע diſtentus, diductus, vel expanſus eſt, &c. Prout occ. in part. pual ſ. m. loco ſeq. מְרֻקָּע extenſum, Jer. 10. 9. In hiphil הִרְקִיעַ expandit, fecit diſtendere, extendit. Av. Prout occ. in fut. hiph. a 3. ſ. m. יַרְקִיעַ extendet. &c. in 2. ſ. m. ſimpl. loco ſeq. תַּרְקִיעַ expandes, Job. 37. 18. Atque inde ex hac rad רָקַע eſt 1 no. רְקִיעַ m. extenſio, diductio, &c. Pag. unde in abſol. forma pl. m. רְקִיעִים extenſiones ſeu diductiones: ut laminarum, ſeu bracteorum: Av. i. e. laminæ ſeu bracteæ extenſæ & diductæ: Merc. Prout occ. in forma pl. m. conſtr. loco ſeq. רְקִיעֵי extenſiones, Num. 16. 38. Item 2. hinc etiam no. רָקִיעַ m. cœlum. ſive firmamentum: ita dictum, quòd eſt expanſum, & extenſum ſuper terram: Pag. De hoc no. initio radicis dixi: ſonat diductionem. expanſionem: vel expanſile. ductile, &c. Merc. Expanſum, cæli ſcil. in latum diductio & extenſio, quod Græci dixerunt στερέωμα, & Latini firmamentum: Bu. Lex. firmamentum cœli expanſum, cœlum extenſum, extenſio ſeu diductio cœli: Av. expanſum. 70. στερέωμα; ſed potiùs, ἔπλωμα, vel ἐκπέτασμα: corpus ſubtile, quod eſt ſupra terram & aquam, in quo aves volant, nubes feruntur, meteora ſunt, ſtellæ conſpiciuntur, & quicquid ſupra ſtellas eſt. Cocc. prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum הָ & ךָ pro לְהָ dem. præf. ut & in ſ. m. conſtr. (cum ſcheva pro kametz ſub reſch) ſi npl. & cum בְּ præf. ut ſeq. בָּרָקִיעַ expanſum, firmamentum, Gen. 1. 5. Ezech. 1. 22. בָּרָקִיעַ expanſum, Gen. 1. 6. Pſalm. 19. 2. Ezech. 1. 23. 10. 1. Dan. 12. 3. לָרָקִיעַ expanſum, Gen. 1. 7, 8. Ezech. 1. 25. 25. רָקִיעַ expanſum, Gen. 1. 20. בְּרָקִיעַ in expanſo, Gen. 1. 14, 15, 17. Pſal. 150. 1.

Rad. 88. רָשַׁשׁ eſt, pauperare, depauperare, & in Pual pauperari: Pag. Convenit prorſus cum רוּשׁ, niſi quod in pual tantùm ſemel occurrit: nam Poel & hithpael, ſeu hithpoel à רוּשׁ eſſe etiam poſſunt: Merc. Depauperatus eſt, attenuatus eſt: idem quod רוּשׁ eguit, pauper fuit, &c. & cogn. cum יָרַשׁ poſſedit: ſignificat enim pauperem poſſeſſione, qui caret hæreditate & poſſeſſione, vel, qui ab alio poſſidetur. Hinc ἰῶ pauper, mendicus. Av. In pual רֻשַּׁשׁ depauperari: Bu. Lex. ad inopiam redactus eſt: Av. prout occ. in præt. pual, 1. pl. Mal. 1. 4. רֻשַּׁשְׁנוּ pauperati ſeu depauperati ſumus; Pag. Bu. &c. vide fut. Poel יְרוֹשֵׁשׁ pauperabit, Jer. 5. 17. & part. hithpoel מִתְרוֹשֵׁשׁ pauperem ſe-præ-ſe-ferens, i. e. oſtendens, Prov. 13. 17. ſuprà in rad. רוּשׁ: Bu. Lex. Cocc. Av. ubi paupertatis ſignificatum collocatur: Bu. Conc. Hic autem in Bu. Conc. ſolùm ponitur no. (ab hac rad. רָשַׁשׁ derivatum cum תְּ heemant. viz.) תַּרְשִׁישׁ m. Tharſis: Tharſis: quod eſt nomen lapidis pretioſi cujus color declinat ad colorem hyacinthi; juxta R. D. Pag. Alii volunt eſſe lapidem cærulei coloris, qui vulgò Turcicus dicatur, non abſonante nomine, idque à mari, quod ita generaliter appellatur, altum ſcilicet & magnum, vel internum, vel externum, in quo eunt magnæ naves. Nomen enim יָם, etiam lacus & ſtagna & minores quaſque aquarum collectiones ſignificat. Alii mare à lapide dictum putant, quòd ejus cæruleum colorem referat. Sed hoc nomine proprie Tarſus primùm dicta eſt, Ciliciæ urbs, ortu Pauli Apoſtoli clara, nomen tracta à Tarſi filio Javan, nepotis Noæ ex Japheth. Unde quia illic erat portus totius Orientis celeberrimus è quo in Africam, Indiam, & procul diſſitas regiones navigabatur, factum eſt ut mare magnum hoc nomine deſignatum fuerit; Merc. Occurrit autem hoc no. ſimpl. & cum הָ locali add. ut & cum בְּ, מִ & ךָ præf. ut ſeq. תַּרְשִׁישׁ Tharſis: Tharſus, Exod. 28. 20.. 39. 13. 1 Reg. 22. 49. 2 Chron. 9. 21.. 20. 36, 37. Pſal. 48. 8. 72. 10. Iſa. 2. 16.. 23. 1, 14. 60. 9. Ezec. 1. 16.. 10. 9.. 27. 12, 25.. 28. 13.. 38. 13. Jon. 1. 3. תַּרְשִׁישָׁה Tharſum: Jon. 1. 3.. 4. 2. בַּתַּרְשִׁישׁ Tharſico lapide, Cant. 5. 14. מִתַּרְשִׁישׁ de Tharſis, Jer. 10. 9. לְתַרְשִׁישׁ ſicut lapis Tarſus, Dan. 10. 6. In Gen. 10. 4. ubi legitur Eliſa וְתַרְשִׁישׁ & Tarſis: eſt nomen gentis de cujus nomine fortaſſe dictus eſt locus ille, de quo R. D. in hb. rad. loquitur: cùm dicit Tarſis eſſe nomen gentis & loci. 2 Chron. 9. 21. Quia naves regis ibant תַּרְשִׁישׁ (in) Tarſis: idem 20. 36. Conſet Pſ. 48. 8. Joan. 2. 2. & Ezech. 27. 12. Cev. Pag. תַּרְשִׁישׁ Tarſis, eſt nomen viri ex filiis Javan, Gen. 10. 4. Notat & terram poſterorum ejus, Pſal. 72. 10. מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ reges Tarſis. Jer. 10. 9. כֶּסֶף מְרֻקָּע מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא argentum expanſum à Tarſis affertur. Confer Ezec. 27. 12. Bochartus conjectat, Hiſpaniæ partem notari. Sed & aliam Tarſis fuiſſe circa Taprobanam. 1 Reg. 10. 22. אֳנִי תַרְשִׁישׁ לַמֶּלֶךְ בַּיָּם Claſſis Tarſis fuit Regi in mari, cum claſſe Hiram. Semel triennio veniebat Claſſis Tarſis afferens aurum & argentum. Pro quo 2 Chron. 9. 21. אֳנִיּוֹת הוֹלְכוֹת תַּרְשִׁישׁ. 1 Reg. 22. 49. Joſaphat fecit אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ naves Tarſis, ut irent verſus Ophir. Parabantur hæ naves in mari rubro, apud Eziongeber. 2 Chro. 20. 36. לָלֶכֶת תַּרְשִׁישׁ & v. 37. לָלֶכֶת אֳנִיּוֹת בָּאָה & לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה. Jon. 1. 3. אֶל־תַּרְשִׁישׁ לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה & תַּרְשִׁישׁ ut iret cum ipſis Tarſiſam.

Tarsisam, Is Joppe solvit. Quidam volunt iter hoc fuisse circa Africam. Chaldæus corrè alicubi pro תַּרְשִׁישׁ dicit אַפְרִיקָא. Isa.2,16. וְעַל כָּל & super omnes naves Tarsis, h.e. naves magnas, in mare magnum euntes. Videntur qui navigarent per mare magnum, dicti fuisse ire Tarsisam. Quemadmodum hoc tempore omnes terras novas & longinquas Indiam nuncupamus. Isa.60. 9. Me insulæ expectabunt & naves Tarsis primæ, ut advehant filios tuos a longinquo, argentum eorum & aurum eorum cum ipsis. Psal.72.10. Reges Tarsis & insularum, munus referent. Isa.23.1. Ejulate naves Tarsis, v.6. Transite Tarsis, v, 6. Apud filiam Tarsis non est cingulum amplius. In his ænigma est. Est & gemmæ nomen, Exod.28.20. Cant.5.14. Dan.10.6. Nos potiùs Sardonychem intelligimus quam beryllum thalassium cum Junio, vel Chrysolithum, aliamvé gemmam. Nam corpus sanum & ungues in pulchro corpore cum ea comparantur. Coc.

Rad.89. רְשָׁה: inde No. רְשִׁיוֹן m. facultas, potestas, licentia; (pro quo R.R. dicunt רְשׁוּת; Bu. Lex.) præceptum, jussio, Pag. Bu. רְשָׁיוֹן indulgentia, venia, permissio, &c. ut Pag. Est á verbo inusit. רָשָׁה indulsit, dedit facultatem. Hinc ῥᾳσῶ facultas ῥᾳσωνεύω indulgeo otior; ῥᾴστος ῥᾴστης facillimus. Av. ὀκνηρὸς ἀργὸς. רְשׁוּת sed רְשָׁיוֹן est ἐξουσία potestas; Cocc. Prout occ. hoc no. cum כ præf. sic, Ezr.2.2. Et dederunt argentum &c. כִּרְשָׁיוֹן secundùm præceptum Cores i.e. Cyri, regis Paras, i.e. Persarum, &c. Pag. Secundùm indulgentiam Cores; Av. Secundùm potestatem, (quam dederat) Cyrus, &c. Cocc. Secundùm facultatem á Cyro rege Persidis, ipsis datam: Hebr. Cyri regis Persidis erga eos. Jun. Kimchi in hoc nomine scribit ָ per kamets, monetque sic appellari regnum á רֹאשׁ capite, licet sine Aleph: nam & rex dicitur רֹאשׁ caput, illo loco נְתָנָה רֹאשׁ ponamus caput, Num.14.4. Sed videtur radix omnino רָשָׁה, quà Doctores utuntur. Vide Eliam in Tisb. Quidam censent vocem esse Persicam, רְשָׁיוֹן, & regimen רְשִׁיוֹן, semel duntaxat in Scriptura. Honoris causà d'sceßuri Judæi. vel aliquid operis factùri, vel quippiam dicturi, veniam precantes præfari solent, בִּרְשׁוּתוֹ cum licentia tua, pace tua &c. vel sic, בִּרְשׁוּת הָאֵל, seu הַשֵּׁם, vel בִּרְשׁוּת שָׁמַיִם quod nos dicimus, cum favore vel gratia Dei. Nihil necesse est cum nonnullis, inter quadrata reponere quemadmodum nec רְשָׁעִים in radice sequente: Mer. Cev.

Rad.90. רָשַׁם est signare, notare, imprimere, Pag. Est propriè Chald. רְשַׁם exaravit: signavit; consignavit; Bu. Lex. Cocc. Sermonem habuit, sermocinatus est, sermone decisivo aliquid notavit, sermone habito aliquid ratificavit, sermocinando decrevit. Hinc per Metath. sermo, sermocinor &c. Av. Occurrit autem Hebraicè tantùm part. paul. kal, s.m. cum ַ dem. præf. sic, Dan.10.21. Indicabo tibi אֵת־הָרָשׁוּם quod signatum est בִּכְתָב אֱמֶת in Scriptura veritatis: i.e. vera. Pag. Est paul: non nomen, ut quidam exp. pro signatura; Merc. Hieron. Quod expressum est; Pag. Exaratum: Bu. Quod sermocinatione ratificatum est. &c. i.e. indicabo tibi decretum Dei. 70. ἐπιτεταγμένον, Av. אַגִּיד לְךָ indicabo tibi quod exaratum est in scripto veritatis: Cocc. Sic in Pehil ex Pesh. Chald. Dan.5.25. Scriptura quæ רְשִׁים signata: seu exarata, aut descripta, &c. unde & רָשׁוּם & רוֹשָׁם Chald. signum, nota, impressio. Pag. Sed indicabo tibi quod exaratum est in Scripto veritatis: Hebr. veritatis: h.e. jam verò transibo ad singularem aliquam explicationem eorum, quæ modo dicta sunt, prout relata est in consilium Dei; quod cum scripto veritatis comparatur ex usu forensi: Jun.

Rad.91. רָשַׁע est, impium seu improbum esse; impiè agere: condemnare: pavere, inquietum esse: improbè agere, facere vel se gerere: Pag. Bu. Lex. impius seu improbus fuit; impiè defecit. Est cogn. cum רָעַשׁ commotus est: nam impii moventur subitò. & sunt inconstantes, atque illorum animus semper trepidat, juxta illud Isa.57.8. Non est pax impiis: & cogn. etiam est cum עָשִׁיר dives fuit: nam impii comparant sibi opes, quibus confidunt. Isa.53.9. Et dedit impios sepulchrum suum, & divitem in mortem ejus. Av. 70. reddunt hoc verbum per ἀνομεῖν, ἀνομεῖσθαι: injustum, improbum esse vel fieri, improbè agere. Cocc. Ultima signif. in Sancte, viz. inquietum esse, genuinae est hujus radicis significatio, ut vicina sit voci transpositæ רָעַשׁ. Sed in transitivè semper in kal. Malim Latinè dicere improbum esse. Improbi nunquam conquiescunt: quò etiam respicit Isaiah eos mari agitato & propulso assimilue comparans. Chaldæus per הַב reum, & sontem esse reddit. Opponitur autem verbo צָדַק justum esse & insontem. Et sunt sæpe verba forensia, ut in צָדַק dictum est. Duobus locis cum Mem construitur, 2 Sam.22. & Psal.18. ubi est idem canticum, quasi dicas improbè deficere à Deo. Nam ad Deum fere refertur, etsi homini aptari queat. Alioquin cum Beth construerem, ut synonyma verba, חָטָא peccavit. פָּשַׁע, & ejusmodi, etsi exemplum non succurrat. Absolute enim poni solet. Merc. Occurrit autem hæc Rad. רָשַׁע frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In præt. kal 1.s. simpl. sed 1, pl. simpl. & cum ן cop. præf. habet kamets ob pausam. pro pathach penult. in utroque: sic, וְרָשַׁעְתִּי impius fui, impiè egi, 2 Sam.22.22. Job.10.15. Psal.18 22. רָשָׁעְנוּ improbè egimus, 1 Reg.8.47. Dan.9.15. וְרָשָׁעְנוּ & improbè egimus, 2 Chron.6.37. In fut. kal. à 3.s.m. יִרְשַׁע: occ. in 1.s. cum kamets etiam, ob pausam. pro pathach in ult. sed in 2.s. cum pathach in ult. extra pausam; sic, אֶרְשַׁע improbus ero. Job.9.29. 10.7. תִּרְשַׁע improbus sis, Ecc. 7.17. In hiphil, הִרְשִׁיעַ improbum fecit, seu pronunciavit, improbavit: damnavit, condemnavit: & interdum, improbè agere: item, inquietavit, exagitavit: Bu. Lex. impiè, improbè egit, seu fecit: & cum Accus. est pronunciare impium, condemnare aliquem tanquam impium: Av. In hiphil, est 1. intransit. improbè egit: ut 2 Chron. 20.35. & Dan.12.10. Et impiè agent improbi. Confer Apoc. 22.11. ἀδικησάτω ἀδικησάτωσαν. Vide & 2 Chron.22.3. & Job.34.12. Deus non agit improbè: h.e. præter regulas justitiæ. Item, 2. ut transit. est contrarium τῷ הַצְדִּיק; κατακρίζειν, κατακρίνειν; declarare injustum, condemnare. ut Deut.25.1. Prov.17.15. Psal.37.33. Dan.12.10. &c. Cocc. Occurrit autem hæc Conjug. Hiphil Ordine Concussic; In præt hiph. 2.s. cum simpl. sed in 3.pl. cum ן conv. præf. ut & in ipli in pausâ: cum kamets, sed extra pausam cum pathach penult. ut seq. וְהִרְשִׁיעוּ improbè egit; 2 Chron.22. 38. & improbum pronunciabunt, Deut.25.1. Dan.12.10. וְהִרְשִׁיעוּ improbè

re egimus, Neh. 9. 33. Psal. 106. 6. הִרְשָׁעְנוּ improbè egimus, Dan. 9. 5. Item, in part. hiph. s.m. occ. cum ו cop. præf. ut & à forma absol. pl. m. מַרְשִׁיעִים, occ. etiam in pl. m. constr. cum ו cop. præf. fic, וּמַרְשִׁיעֵי & improbum pronuncians, Prov. 17. 15. וּמַרְשִׁיעֵי & improbè agentes, Dan. 11. 32. In Infin. hiph. cum לְ præf. eſt, לְהַרְשִׁיעַ ad condemnandum, 1 Reg. 8. 32. 2 Chro. 22. 7. In fut. hiph. 2. s.m. occ. ſimpl. & cum נִי aff. ſed 2. f. f. ſimpl. fic, תַּרְשִׁיעֵנִי condemnabis, Job. 34. 17. תַּרְשִׁיעֵנִי condemnabis me. Job. 10. 2. 40. 3. תַּרְשִׁיעֵנִי condemnabis, Iſa. 54. 17. Item, in 3. s.m fut. hiph. occ. ſimpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut & plenè cum jod hiph. habet נִי & נּוּ aff. ſed in 3. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. at cum Nun parag. add. poſt kibbuts pro ſchurek abſque præf. prout ſeq. יַרְשִׁיעַ vel יַרְשַׁע improbè egit, ſuperavit: condemnabit, 1 Sam. 14. 47. Job. 34. 12, 29. Prov. 12. 2. יַרְשִׁיעֵנִי condemnabit me, Job. 9. 20. Iſa. 50. 9. יַרְשִׁיעֲךָ condemnabit te, Job. 15. 6. יַרְשִׁיעֲנוּ condemnabit eum. Pſal. 37. 33. יַרְשִׁיעוּ condemnant. Pſal. 94. 21. & יַרְשִׁיעוּ & condemnarunt, Job. 32. 3. יַרְשִׁיעוּן condemnabunt, Exod. 22. 9. Atque inde ex hac Rad. רָשָׁע ſunt nomina ſeq. 1. No. רָשָׁע m. improbus, ἀσεβὴς: Pag. Bu. impius, præfractus: Av. improbus non juſtus debitor, vel male petens, in judicio humano: in divino, non habens jus accedendi ad Deum, neque Deum glorificans ut juſtum eſt, fide: germ. ungerecht, gotlos: Belg. godtloos; 70. ἀσεβὴς. Sic Rom 4. 5. ἄνομος, ὁσιότης, &c. Coc. No. hoc רָשָׁע eſt, improbus: inquietus: turbator. Chald. ice חַיָּב ſons, reus: damnatus. Opponitur צַדִּיק: á Paulo vertitur ἀδικία. Ex Num. 35. apud. Matth. redditur ἔνοχος θανάτου reus mortis. Joan. 8. κακοποιὸς nocens, malefactor, Prov. 5. 22. & tribus pulchrè nominis etymon explicatur, quòd ii ſint qui, malis animi perturbationibus, aſſidue ad male agendum moventur. Eorum ingenium rurſùs & etymon, Iſa. item 57. depingitur. Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu, ut ſeq. in forma ſ. m. ſimpl. locis ſeq. רָשָׁע improbus impius, Gen. 18. 23. Exod. 23. 1, 7. Num. 35. 31. 1 Reg. 8. 32. Job. 9. 24. 15. 20. 20. 29. 24. 6. 27. 13. 31. 18. 35. 22, 17. Pſal. 9. 5, 17. 10. 3, 4, 13. 32. 2. 37. 10, 12, 32. 35. 39. 2. 55. 4. 71. 4. 109. 2, 7. 112. 10. 139. 19. 140. 5, 9. Pro. 3. 33. 10. 16. 21, 25. 11. 5, 6, 8, 18, 31. 12. 12. 13. 17. 14. 32. 15. 6, 9. 16. 4. 17. 15, 23. 18. 3, 5. 21. 10, 12, 18, 29. 24. 26. 25. 5, 26. 28. 1, 4, 15. 29. 2, 7, 27. Eccl. 7. 15. Iſa. 5. 23. 11. 4. 25. 10. 58. 7. Ezech. 3. 18, 19. 13. 22. 18. 20, 23, 27. 21. 25. 33. 8, 9, 11, 15, 19. Mic. 6. 10. Hab. 1. 4, 13. 2. 4. cui etiam formæ ſ. m. ו cop. eſt præf. ſic: וְרָשָׁע & improbus. Job. 9. 22. Pſalm. 11. 5. Prov. 13. 5. Sed occ. etiam ead. forma ſ. m. cum ה, ob pauſam, pro ו præf. ut & cum הַ dem. הֲ, וְהַ, כַּ, הֵל, וְלַ, לַ, כַּ (interrog.) & מִ præf. prout ſequuntur, וְרָשָׁע idem Ezech. 21. 3, 4. מֵרָשָׁע improbus, Deut. 25. 1, 2. Pſalm. 58. 11. Prov. 5. 22. Eccl. 2. 19. Ezech. 18. 24. 33. 11, 12. וּרְרָשָׁע & improbus, Ezech. 18. 21. כְּרָשָׁע ſicut improbus, Job. 27. 7. רָשָׁע idem, Gen. 18. 23. לְרָשָׁע improbo, improbum, 2 Chr. 6. 23. Pro. 9. 7. 24. 24. Iſa. 3. 11. Mal. 3. 18. לָרָשָׁע idem, Exod. 2. 13. Pſalm. 32. 10. 35. 2. 94. 13. Eccl. 8. 13. Ezech. 3. 18. 33. 8, 14. וְלָרָשָׁע & improbo, Pſalm. 50. 16. Eccl. 8. 2. הָרָשָׁע dum improbo, 2 Chron. 19. 2. מֵרָשָׁע ab improbo, Pſalm. 17. 13. item in abſol. forma pl. m. frequens eſt, & occ. ſimpl. locis ſeq. רְשָׁעִים improbi, 2 Sam. 4. 11. Job. 3. 16. 8. 22. 10. 3. 11. 2. 16. 11. 18. 5. 20. 5. 21. 7, 16, 17, 28. 22. 18. 34. 26. 38. 13. 40. 12. Pſalm. 1. 1, 5, 6. 3. 8. 7. 10. 9. 18. 11. 6. 12. 9. 17. 9. 26. 5. 28. 3. 31. 18. 36. 12. 37. 14, 16, 17, 20, 28, 34, 38. 58. 4. 68. 3. 73. 3, 12. 75. 11. 82. 2, 4. 91. 8. 92. 8. 94. 3. 97. 10. 106. 18. 112. 10. 119. 61, 95, 110. 129. 4. 141. 10. 146. 9. 147. 6. Pro. 3. 25. 4. 14, 19. 10. 3, 6, 7, 11, 20, 27, 28, 32. 11. 10, 11, 23. 12. 5, 6, 7, 10. 26. 13. 9, 25. 14. 12. 15. 8, 28. 19. 28. 20. 26. 21. 4, 7, 12, 27. 24. 20. 28. 12, 28. 29. 12, 16. Eccl. 8. 10, 14. Iſa. 13. 11. 14. 5. 53. 9. Jer. 5. 26. 12. 1. 23. 19. 30. 23. 21. 25. Dan. 12. 10. Mal. 3. 21. Cui etiam abſol. formæ pl. m. יִ, יָ, הֶ, וְהֶ, בָּ, לָ, וְלָ, & מִ ſunt præf. ut ſeq. וְרְשָׁעִים & improbi, 1 Sam. 2. 9. Pſalm. 104. 35. Prov. 2. 22. 10. 30. 12. 21. 14. 19. 24. 16. הָרְשָׁעִים improbi. Exod. 9. 27. Num. 16. 26. Pſalm. 1. 4. 11. 2. 145. 20. Eccl. 8. 14. Jer. 25. 31. Zeph. 1. 3. בְּרְשָׁעִים & improbi. Iſa. 57. 20. בָּרְשָׁעִים in improbos, Prov. 24. 19. לָרְשָׁעִים improbis, Iſa. 48. 22. 57. 21. וְלָרְשָׁעִים & improbis, Pſ. 75. 8. מֵרְשָׁעִים ab improbis, 1 Sam. 24. 13. Job. 38. 15. Pſalm. 37. 40. 119. 53, 155. Prov. 15. 29. Item in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum וְ præf. ſic: וְרִשְׁעֵי improbi, Pſal. 75. 9. 101. 8. 119. 119. וּלְרִשְׁעֵי & improbis, Ezec. 7. 21. item occ. etiam hoc no. in forma ſ. f. pro impia, præfracta: Av. cum הָ dem. præf. ſic: הָרִשְׁעָה improba Ezech. 2. 18, 19. Deinde 2. hinc etiam No. רֶשַׁע m. impietas improbitas: Pag. Bu. Av. 70. ἀσεβὲς, ἀδικία: improbitas: damnabilitas, damnabile factum: Coc Prout occ. hæc forma ſ. m. ſimpl. locis ſeq. רֶשַׁע improbitas, 1 Sam. 24. 13. Job. 34. 8. Pſalm. 5. 5. 45. 8. 52. 5. Prov. 4. 17. 10. 6. 10. 2. 16. 12. Eccl. 7. 25. 8. 8. Iſa. 58. 6. Ezech. 7. 11. Hoſ. 10. 12. Mic. 6. 10. ſed cum הָ dem. præf. extra pauſam occ. cum ſægol. ſed in pauſa cum kamets penult. ſic: הָרֶשַׁע improbitas. Pſalm. 25. 3. Eccl. 8. 10. הָרֶשַׁע idem, Eccl. 8. 14. ſed cum בְּ & מִ præf. occ. extra pauſam cum ſægol penult. ſic: בְּרֶשַׁע per improbitatem in improbitate. Pſalm. 141. 4. Prov. 12. 3. מֵרֶשַׁע improbitas. Job. 24. 20. cum athnach hoc No. (pro more talium) prius ſægol mutat in chirek, & alterum in ſchevà: ut cum נִי, הּ, aff. ſimpl. ſed cum ו aff. ſimpl. & cum בְּ & מִ præf. ut ſeq. רִשְׁעֵנִי improbitatem noſtram, Jer. 14. 20. רִשְׁעָהּ improbitas tua, Job. 35. 8. רִשְׁעוֹ improbitatem ejus, Deut. 9. 27. בְּרִשְׁעוֹ propter improbitatem ejus, Ezech. 33. 19. מֵרִשְׁעוֹ ab improbitate ſua, Ezech. 3. 19. 33. 12. item 3. hinc etiam No. הָרִשְׁעָה f. idem cum præced. impietas, improbitas: Pag. Bu. &c. P. out occ. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. הָ dem. & לְ præf. ut ſeq. רִשְׁעָה improbitas, Iſa. 9. 18. Mal. 1. 4. 2. 15, 19. וּרְשִׁעָה & improbit. Prov. 13. 6. הָרִשְׁעָה improbit. Zach. 5. 8. לְרִשְׁעָה in improbit. Ezech. 5. 6. item in forma ſ. f. conſtr. cum ו, בְּ, & וּבְ præf. cui etiam formæ וּ eſt aff. ſimpl. & cum וּבְ & מִ præf. ut ſeq. וּרְשִׁעַת & improbitas, Ezech. 18. 20. בְּרִשְׁעַת propter improbitatem, Deut. 9. 5. וּבְרִשְׁעַת & propter improbitatem, Deut. 9. 4. רִשְׁעָתוֹ pro improbitate ejus, Deut. 25. 2. וּבְרִשְׁעָתוֹ & in improbitate ſua, Prov. 11. 5. מֵרִשְׁעָתוֹ ab improbitate ſua, Ezech. 18. 23. 33.

19. Item, 4. hinc etiam No. cum מ beemant. & in forma cum duplice pathach ante Thau in fine: viz. מְרִשְׁעָת f. impia, improba; Pag. Bu. improbè se gerens; habet enim vim participii: Bu. Lex. impietas: est nomen abstractum sed per Aüxesin ponitur pro Concreto: Av. occ. cum ה dem. præf. sic, 2 Chron. 24. 7. Quia Hathalyahu חַמִּרְשַׁעַת impia, &c. Pag. Nam Athaliah, impietas ipsa. i.e. impia ista: Av. Athaliah improbitas: q. d. ἡ πανοῦργος. Perr. la mala. 70. ἡ ἄνομος vel, ἡ κατακεκριμένη. Cocc. Hathaliah enim improbissimè se gerente, &c. Jun. Improba; vel improbè corrupta: vel scil. ut part. vel ut No. utrumlibet enim esse potest, juxta R. D. cujus similia habes in בְּלִיַּעַל, שָׁחַת & שָׁחֵת; Cev. Loci autem varii, ad hanc Rad. pertinentes, ulteriùs veniunt explicandi: ut locus ille 1. cit. in Conc. 2 Sam. 22. 22. וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי. Et non impiè egi à Deo meo: sic 70. & Hieron. & R. D. exp. Non feci impiè, & superbè, ut exirem de viis Domini. Targ. Et non ambulavi in impietate, aut impiè coram Deo meo. Idem Ps. 18. 22. Pag. Et non impius fui seu impiè egi: Bu. Conc. neque improbè egi à Deo meo: i.e. defeci. vel averti me, per improbitatem, à Deo meo. Nam, הרשע הוא הנטייה מרבך הראוי והצדק ההלוכה בדרך הראוי i.e. improbitas est declinatio ab eo quod decet & justum est: sed probitas est incessus in via recta & convenienti: ut scribit hìc R. Levi: Bu. Lex. Et non impius defeci à Deo meo: 70. ἀσεβήσα. Av. Et non sum improbus factus à Deo meo: i.e. Non discessi à Justitia Dei mei: Cocc. Neque improbè averto me à Deo meo; Jun. In kal etiam est pavere: occupare se: inquietum esse: vagari: ut Eccl. 7. 18. אַל־תַּרְשַׁע הַרְבֵּה Ne paveas multùm: vel, ne occupes te multùm, scil. in negotiis mundanis. Aut, ne distrahas te multùm, né inquietes te multùm, né vageris multùm. Hieron. Né impiè agas multùm. Idem 70. R. D. Ne vaces multùm negotiis hujus mundi, sed tene medium. R. Sal. Ne &c. Paululùm impiè egisti, ne addas, ut impiè agas. A. E. Ne occupes te in negotiis mundi multùm, sed solùm, quatenus, vel quantum sufficit tibi. Pag. Ne sis impius immodicè. 70. ἀσεβήσης. Av. Ne injustè agas nimiùm, & ne sis stultus: i.e. Ne libertate tuà abutaris, assimilatus hominibus hujus seculi: ita ut etiam insipiens fias: quemadmodum non est consultum, ut quis nimis justus sit, non utens suà libertate, quasi non liceat ea facere, quæ homines alii sine reprehensione faciunt; Cocc. Ne improbus sis nimiùm, nimirùm judicio tuo, ut superiore versu, (cujus hic est antithetos) Ne esto justus nimiùm; Hebr. multùm; i.e. temperato judicio tuo, ne aut plus æquo tibi tribuas, quod capitale est; aut plus æquo te abjicias, quod desperantis est. Jun. Et in hiphil. 2 Chro. 20. 35. Ipse הִרְשִׁיעַ impiè egit faciendo, aut ut faceret. Pag. Quidam putant Paulum ad Titum, hanc phrasin imitatum, ubi ait. & ad omne opus bonum reprobi. Est autem in hiph. idem pene quod in kal. improbè agere: Sæpè, improbum pronunciare, condemnare. Chaldæus vertit per verbum חַיֵּב. Paulus ad Rom. 8. per κατακρίνειν, alludens ad locum, Isa. 10. Sic Mat. 12. utrumque verbum contrarium ponitur, & postea de Ninivitis. Quidam putant hoc verbum interdùm Deo, vel judici sententiam exequenti, tribui: ut fit, non jure, sed facto, condemnare, punire, pœnas sumere: ficut exponunt, 1 Sam. 14. item, Job. 34. & Prov. 12. ut non ut culpæ, sed pœnæ. Verùm id puto subtilius esse. Quando est impiè agere, subauditur מַעֲשִׂים opera, aut quippiam simile: quando dicas improba agere opera: Merc. הוא הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת Ipse improbè egit faciendo: i.e. impiissimè se gessit: Bu. Lex. Improbè egit: ut, scil. expers fœderis & justitiæ Dei. 70. ἀνόμησεν ἐν τῷ ποιῆσαι, Cocc. Dan. 11. 32. וּמַרְשִׁיעֵי בְרִית. Et impiè agentes (in) pactum (h. e. prævaricatores pacti) simulare faciet blanditiis: Pag. Improbè agentes fœderis, i.e. in, vel contra fœdus, Bu. Lex. potest esse vel transit. vel intransit. Et impiè agentes circa fœdus, יַחֲנִיף faciet hypocrisi uti; intransitivè; vel transitivè, fœdus damnantes: semper enim injusti persequuntur justos, qui fœdus cum Deo faciunt. Coc. (Imponentque detestationem desolantem, i.e. militem detestandum, qui desolet magis ac magis cultum Dei, in stativis collocabunt: vide suprà 5. 27.) nam improbe agentes in fœdus (i. e. stationarium illum militem propterea Jeruschalaimis & per Judæam collocabunt. ut malos Apostatas foveant, & bonos crudelissimè persequantur.) contaminabit blanditiis: i. e. in hypocrisi ipsorum confirmet. obduretque magis ac magis. Jun. Item, juxta quosdam, in hiphil significat etiam viriliter agere. superare: ut 1 Sam. 14. 47. Et in omnibus (ad) quæ se vertet, (pro vertebat,) יַרְשִׁיעַ viriliter aget, pro. agebat, Vel, intrepide se gerebat, Hieron. Et quocunque se vertebat, superabat. Et sic A. E. Job. 34. 29. ubi citat hunc locum, exp. vincebat. 70. Quocunque aspiciebat, salvabatur. R. D. Et quocunque se vertebat, יַרְשִׁיעַ h. e. יַחֲרִיד וְיַבְלְבֵל, terrebat, (commovebat, inquietabat. stupescere faciebat) & confundebat. Targ. מְחַיֵּב impiè agebat, seu peccabat, aut, si placet legere מְחַיֵּב, errare faciebat, scil. eos, quia res non succedebant inimicis ad votum. R. Levi, peccare, i.e. errare faciebat inimicos suos, & perdebat illos: juxta illud Job. 10. 2. Dico Deo, scil. meo. ne תַּרְשִׁיעֵנִי perdas me. Vel est sensus, cum omnibus, aut contra omnes, quos aspiciebat sibi facere injuriam, pugnabat. Et hoc est quod postea dixit sequenti versu, & eripuit Israel é manu diripientis eum: quia non pugnabat cum illis. nisi quia diripiebant Israel, & impios dicebant respectu sui. Pag. inquietabat: Bu. Lex. Jun. Et in omni ad quod se vertebat, præfractè agebat 71. ἰσχύετο: Av. Quocunque se vertisset, condemnabat: h. e. pro impiis vincebat & proterebat hostes, Cocc. Item significat, facere divagari: ut Job. 24. 12. Deus non יָרְשִׁיעַ impiè aget, (i.e. præter justitiæ regulas: Cocc.) & versu 29. Et ipse יַשְׁקֵט quiescere faciet, & quis יַרְשִׁיעַ (alias יָרִשַׁע) terrebit, aut divagari faciet, seu confundet? juxta R. D. Hieron. Ipso enim concedente pacem, quis est qui condemnet? 70. Et ipse silentium præbebit, & quis condemnabit? A. E. יְנִיעַ commovebit, (vel, conturbabit, irrequietos reddet. Merc.) i.e. vincet, seu inquietabit: ut in 1 Sam. 14. suprà cit. significat enim oppositum יַשְׁקֵט, quiescere faciet. Tempore enim victoriæ, vel belli, commoventur, seu conturbari solent & irrequieti esse, homines: unde dicitur, Isa. 57. 20. וְהָרְשָׁעִים & impii tanquam mare impulsum, seu agitatum, quod quiescere non potest. Ac si dicas, ipse quiescere faciet: & quis inquietabit suscitando bella? &c. Pag. Ipso tranquillante.

quillante, (ſcil. miſeros afflictos) quis inquietabit? Bu. Lex. Jun. Item, perdere, ut Prov. 12. 2. Et virum cogitationum, i.e. malas cogitationes habentem, condemnabit, aut perdet? Hieron. Qui autem confidit in cogitationibus, impiè agit. R. Himman. & virum multarum cogitationum, i.e. qui cogitat multa ad malefaciendum, perdet illum Dominus. Vel, & vir cogitationum impiè aget, aut, operabitur impietatem, vel, impia faciet opera ſua. Pag. (bonum provehit benevolentia à Jehova) at virum ſceleratum (Hebr. ſcelerum) condemnat. Jun. Pſal. 1. 1. לֹא־הָלַךְ Non ambulavit in conſilium רְשָׁעִים impiorum: ubi ſcribit A. E. quòd רְשָׁעִים ſunt inſtabiles, qui non manent in eadem diſpoſitione: juxta illud ſupra cit. Iſa. 57. 20. & idcirco memoravit cum nomine רְשָׁעִים impiorum, verbum הָלַךְ ambulavit. Pag. In conſilio improborum, ubi A. E. ſcribit improbos ſic dictos, quaſi inquietos, qui nunquàm in eadem conſtitutione permanent, juxta locos ſupra cit. Iſa. 57. 20. 1 Sam. 4. 17. & Job. 14. 19. ubi inquietare ſignificat: quaſi hæc ſit prima verbi ſignificatio. At hæc inquietudo potiùs eſt effectum improbitatis, ſive averſionis à Deo ejuſque verbo, & provenitab eo ſpiritu qui eos agitavit. ut à Deo declinarent; Bu. Lex. 1 Sam. 24. 14. מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשַׁע, Ab improbis egredietur impietas; Pag. Ab improbis prociſcitur impietas. Hoc Proverbio ſe purgare voluit à ſuſpicione & nota ſeditionis: quòd malè feriati, & improbi, ac irrequieti homines, aſſiduè ſeditiones & motus excitent: ſe talem non eſſe qui ſeſe regi opponat: Hic ipſum habes nomen, quod improbitatem inquietudinem, turbationem & motum ſonat: addunt quidam ſeditionem: Mer. ab improbis egreditur improbitas: Bu Lex. Ab impiis egredietur impietas: i.e. ſuo ſe gladio jugulabunt. Ὁ ἐξ ἀνομῶν ἐξελεύσεται πλημμέλεια; Av. Ab improbis exibit injuſtitia: i.e. injuſtum factum, damnabile factum: Cocc. Ab improbis prodeat impietas. Jun.

Rad. 92. רֶשֶׁף: inde no. רֶשֶׁף m. quod eſt pruna; i. e. carbo accenſus: & per tranſl. ferrum ſagittæ; & ægritudo calida inſtar prunæ, quæ citò interficit. ut peſtis. Pag. Rectè monet R. Sal. quicquid volitat hac voce intelligi: ſive aves ſint: ſive ſcintillæ: ſive ſagittæ. Quidam addunt, quicquid volando adurit & inflammat. Unde & fulgetra, aut fulgura, Pſ. 78. intelligi videntur, quæ volando adurunt. Vicinum eſt radici שָׂרַף urere, & שָׂרָף eſt ſerpens ignitus & alatus. Confer & cum רָעַף ſupra. Sed hoc nomine proprie ſcintillam. illo prunam puto intelligi. Hæc autem vicina ſunt. Sunt & qui putent, Job. 5. alludi ad שָׂרָף ſerpentem alatum & ignitum. Ardorem vel jacula ignita potes vertere. Ad quam vocem quidam putant Paulum alludere, ad Epheſ. 6. Mer. c. רֶשֶׁף eſt pruna ignita, ſcintilla: metaph. anthrax, inflammatio vel morbus ardens: Bu. Lex. preſter: cæleſtis flammæ genus, quæ, quicquid attingit, amburit & atterit: item nomen ſerpentis urentis. Cogn. cum שָׂרַף combuſſit: רָצַף ſtravit pavimentum foci, ubi incenditur ignis: & cum עָרַף examinavit per ignem. Hinc per metath. רָשַׁף preſter: Av. Kimchi hoc no. in plur. רְשָׁפִים explicat per גַּחֲלִים carbones, prunas, Cocc. Occurrit autem hoc no. in ſ. m. ſimpl. & in abſol. forma pl. m. cum ה pro ים dem. præf. ut & in pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ה Aff. ut ſeq. רֶשֶׁף lues ardens: pruna: anthrax, Deut. 32. 24. Job. 5. 7. Hab. 3. 4. לְרֶשֶׁפִים prunis, Pſal. 78. 48. רִשְׁפֵי ſcintillæ, Pſal. 76. 4. Cant 8. 6. רִשְׁפֶיהָ ſcintillæ ejus Cant. 8. 6. De hoc autem nomine locus præcipuè notandus eſt, Deut. 32. 24. ubi, juxta quoſdam, hoc no. eſt ægritudo, aut febris calida: ſic, וְיֹקְחֵי רֶשֶׁף & comeſti, ſeu conſumpti ægritudine-calidâ-ut-pruna. Vel, & conſumpti aere calido ut רֶשֶׁף, i.e. prunæ, juxta A. E. qui etiam Hab. 3. exponit. peſte. Sed R. Sal. exp. רְשָׁפִים dæmonibus, qui pugnaverunt cum iis; (Sic enim Metaphorice dæmones dicuntur, ob. aeream & levem naturam: quo & Paulus videtur reſpicere ad Epheſ. 6. Merc.) quia dictum eſt Job. 5. 7. & filii רֶשֶׁף dæmonis, pro dæmonum, elevabunt volatum. Sed R. D. exp. & filii prunæ, i. e. ſcintillæ, elevabunt volatum. Sed ſunt quibus filii רֶשֶׁף, ſunt illi qui ſunt digni gehennâ, i.e. merentur gehennam, qui ſcil. exaltantur in mundo iſto. Sed hæc expoſitio eſt abſque רֶשֶׁף pruna, i.e. ſine calore & frigida. Magis autem propinquum eſt, quòd filii רֶשֶׁף ſint ſcintillæ ignis: vel ſcintillæ prunarum: ut Cant. 8. 6. i.e. homo naſcitur ad laborem, quaſi ſcintillæ volarent ſuper eum jugiter; & ſic dixit Targum: Quia filius hominis ad laborem natus eſt, & finis ejus tanquam ſcintillæ quæ ſaltant è prunis, & elevant ſe ac ſi volarent. Pag. Filii prunæ, i. e. ſcintillæ: Bu. Lex. & filii flammæ elevant ſe ad volandum. Av. filii prunæ, i.e. ſcintillæ יְגַבִּיהוּ עוּף ſublimè volant. Coc. Ut ſcintillæ prunarum in altum evolant: i.e. quum homo ad innatum ſibi peccatum exardeſcat, ut carbones accenduntur igne, ac proinde ſubeant omnibus momentis ex eo calamitates, ut ſcintillæ é prunis emicant, &c. quapropter quum non ſint calamitates acceptæ ferendæ terræ, aut caſibus fortuitis, aut denique earum cauſæ aliò derivandæ, ſed hæreant in ipſo homine propter peccatum ejus: omnibus rebus creatis omiſſis, ad Deum ipſum confugiendum eſſe: (ut ex v. præced. 6. & 8. ſeq. explicatur.) Jun. qui priorem locum, Deut. 32. 24. exponit, Exeſos anthrace: & ſic Bu. Lex. & comeſti, i.e. conſumpti, præſtere: Av. Comeſti á pruna: forte ὑφ' ἀνθρακος. Coc. Item locus cit. Hab. 3. 5. ſic exp. & ibat רֶשֶׁף peſtis propter eum: Hieron. Egredietur Diabolus ante pedes ejus. Targ. Et egrediebatur in flamma ignis verbum ejus. A. E. Peſtis. R. Sal. Angeli רֶשֶׁף (h.e volitantes ſeu ſcintillantes venerunt cum illo in Sinai. Pag. Et egredietur preſter ad pedes ejus: Av. (ante ipſum it peſtilentia & exit) pruna, ſeu carbunculus בְּרֶגְלָיו (h.e mes ipſi. Cocc. (anteivit ipſum peſtis) & præcedit anthrax ad pedes ejus. i.e. omnibus armis lethalibus fuit circummunitus ut judicia ſua præſtaret arbitratu ſuo, quocunque pergeret. Jun. Pſ. 76. 4. Ibi confregit רִשְׁפֵי קֶשֶׁת ferra ſagittarum: inquit R. D. quæ comparantur prunis, ut alibi flammæ & fulguri, eò quòd ſplendent. R. Sal. ſagittas arcûs, quæ ſcil. volant tanquam aves: nam רֶשֶׁף eſt quibuſdam avis in locis cit. ex Deut. 32. Pſ. 78. & Job. 7. & A. E. exp. ſagittas, quæ volant ut ſcintillæ. Pag. Scintillas arcûs; i.e. ſcintillantes ſagittas: Bu. Lex. Ibi contrivit flammas vel preſteres arcûs, i.e. ſagittas urentes; Av. Prunas arcûs, vel ſcintillas: i.e. ὀϊστους πυρπυρωμένους. Sagittæ magnâ vi excuſſæ & ignem concipientes prunæ vocantur; Cocc. Ibi confregit coruſcos arcus: Hebr. prunas vel ſcintillas arcûs, i.e. præ nitore ſcintillantes.

tantes, ave generatrix. Jun. Cant. 8:6. רִשְׁפֵי אֵשׁ flammæ ejus, prunæ ignis. Hieron. Lampades ejus, lampades ignis: 20. volatilia ejus, volatilia ejus, flammæ ejus sunt flammæ ignis. Av. Scintillæ ejus, scintillæ ignis. Charitas facit cor ardere, ut ignis flammam. Cocc. Prunæ ejus, prunæ (sunt) ignis, flammæ divinæ, i.e. zelus est vehementissimus, invictissimus, ardentissimus: ut comparationes hîc indicatæ ostendunt. Jun.

רֶשֶׁת: inde no. רֶשֶׁת f. rete: πλέγμα: Pag. Cocc. Quidam deducunt a רָשַׁת quod recinere, id est, colligere, quæ eo capiuntur: Bu. Lex. Merc. & sic Graecus genus vocant ἀμφίβληστρον, quod undique circumplectatur: Merc. Est cogn. cum רָשַׁת, possedit, nam retinentur & possidentur eo pisces, &c. Hinc per metathesin רָתַשׁ, item, reticulis. Av. Occurrit autem hoc no. simplicis seu רֶשֶׁת rete. Exod. 27. 4. 38. 4. Ps. 9. 16. Prov. 29. 5. Lam. 1. 13. sed occ. etiam cum ב cop. item & מ præf. sic רִשְׁתּוֹ & רִשְׁתָּם Hos. 5. 1. רִשְׁתָּהּ rete Exod. 27. 4. מִרְשֶׁתֶת idem, Prov. 1. 17. רִשְׁתִּי in rete. Job. 18. 8. Psal. 9. 15. מִרְשֶׁתֶת reti. Psal. 25. 15. 31. 5. Cum affixis habet chirek pro more loco וֹ, scheva pro ֶ, segol: prout occ. cum ו Aff. simpl. sed cum י Aff. habet י cop. & ב præf. & cum ם Aff. absque præf. ut seq. רִשְׁתָּם rete meum, Ezech. 12. 13. 17. 20. 32. 3. Hos. 7. 12. 25. 8. בִּרְשָׁתָם in rete suum. Psal. 10. 9. רִשְׁתָּם rete ipsorum, suum. Psal. 35. 7. Ezech. 19. 8. Plurale hujus nominis in textu licet non inveniatur: meminî tamen me in comment. analogicè legisse רְשָׁתוֹת retia: Merc. In loco autem cit. Exod. 27. 4. sic legitur ejus sing. Et facies super הָרֶשֶׁת rete: i.e. cribrum fabricatum opere retis, i.e. reticulato, seu perforato more retis, ut & eodem illo versu dicitur; & facies illi cribrum opere רֶשֶׁת retis: Merc. Cev. In pausa habet kamets pro i, segol in penult. ut scribitur cum ה dem. præf. Prov. 1. 17. Quia frustrà expansum est הָרֶשֶׁת rete ante alatam avem, &c. Av.

Rad. 94. רָחַת est, tremere: Pag. unde Exod. 15. 15. pro, robustos Moab apprehendet (pro, apprehendit.) eos רָעַד tremor: Targ. habet רְחִיתָא tremor. Hos. 13. 1. Quando locutus est Ephraim, i.e. Jeroboam qui erat de Ephraim, רָחַת tremor, (scil. fuit audienti, quando locutus est de vitulis) elevavit ipse, scil. caput suum, in Israel. Pag. Quidam vertunt per Accusativum tremorem, horrorem, doctrinam scil impiam, & idolatricam, quæ conscientias terret, & tremefacit. Sed malim hoc ad amplitudinem & authoritatem ejus referri. Potest cum רָשֵׁט conferri. Merc. Hieron. Loquente Ephraim horror invasit Israel: Pag. No. רַחַת est tremor, terror, horror: Bu. Cocc. Av. Cogn. cum רָשֵׁט. Hinc per metath. τρέω timeo, fugio: Item, ταράττω turbo: Av. qui locum cit. sic exp. Cum loqueretur Ephraim, erat tremor, (in audientibus eum.) & Coc. sic, Quùm loqueretur Ephraim רַחַת tremorem, seu horrorem: h.e. dicta horrorem facientia: Et sic Jun. Quùm eloqueretur Ephraim tremorem: i.e. minas quibus alios percelleret, & tremefaceret.

Rad. 95. רָחַח est, fervere, bullire: Pag. efferbuit, ebullivit coquendo, & insonuit: Merc. Av. perficiendo coctionem efferbuit: Av. Kal autem in textu non legitur, sed in piel רִחַח bullire fecit: Pag. Fervefecit. Bu. Lex. Av. Fervere fecit: Cocc. Prout occ. in Imperv. piel, f. m. cum duplice pathach, sic, רַחַח fervefac. Ezech. 24. 5. In pual, רֻחַח effervefieri: Bu. fervefactus est, Av. bullitus est: seu efferbuit: Pag. Cocc. Prout occ. in præt. pual, 3. pl. loco seq. רֻחֲחוּ effervefacta sunt, Job. 30. 27. In hiphil הִרְחִיחַ idem, quod piel. fervefecit: Bu. bullire fecit: Pag. fecit fervere, seu effervere: Av. Cocc. Prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. sic, תַּרְחִיחַ fervefacit, Job. 41. 23. Atque inde ex hac Rad. רְחִיחַ est no. רַחַת m. ebullitio, fervefactio: Merc. fervor: βρασμός, ζέσις: Cocc. unde in absol forma pl. m. רַחָתִים ebullitiones, fervefactiones: Bu. Lex. bullæ effervescentes: Merc. Av. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum הָ Aff. loco seq. רַחְתֵּיהָ fervores ejus. Ezech. 24. 5.

Rad. 96. רָחַם est ligare: seu sternere: Pag. ligavit, junxit: Bu. Lex. quidam ad No. seq. referunt, ut sit genista ligare. Est autem genista frutex aptus ad ligamina, ex quo, teste Plinio, fiunt lina. Alii juniperum censent, ut hîc habes, cujus ligna, quum putantur extrinsecus extincta, intùs ignem tegunt; sic lingua fraudulenta insidias occultat: ideo illis comparatur, Psalm. 120. Merc. רָחַם ligavit genistâ, colligavit ramis complicatis, conjunxit viminibus, concinnavit. Hinc ἁρμόζω concordo. ἁρμολογέω compono, apto, ἁρμόττω congruo: Av. Occ. autem hoc verbum in impec. kal, f. m. Mic. 1. 13. רְתֹם הָמַרְכָּבָה liga, seu sterne currum; Pag. liga, vel junge currum: Bu. Lex. Av. Coc. Arabice hoc verbum inter alia notat obligare, circumligare: Coc. Atque inde ex hac rad. רֶתֶם est No. רוֹתָם n. genista, juxta R. D. quæ est arbor humilis, cujus pruna (i. e. carbo) est admodùm calida: alii, vero, inquit, exp. juniperum: ut R. Sal. in Comment. Pag. juniperus: Bu. Lex. Coc. genista: arbuscula & frutex ad vincula seu ligamina valde apta, quæ in modum genu flexilis est ad nexus. Cogn. cum חֶמֶר i. e. palma. Est gen. comni. Hinc ῥάδαμνος & ῥόδαμνος, i. e. ramus: Av. In plur. (ut בוֹקֵר à בְּקָרִים, inquit R. D. Pag.) est רְתָמִים Psalm. 120. 4. ubi dubium, an cum prunis juniperi comparetur ira Dei, quia ignis vivax est juniperi, an quia prunæ hæ strepunt & crepant. Ira Dei in improbis est cum strepitu, non silet. Kimchi יונשתא vulgo dici, ait. Arab. רֶתֶם est genista: Elias; Coc. Occurrit autem hoc No. in forma s. m. & pl. m. simpl. sic: רוֹתָם juniperus, 1 Reg. 19. 4, 8. רְתָמִים juniperi, Job. 30. 4. Psa. 104. 4.

Rad. 97. רָחַץ catenis vinxit, constrinxit, ligavit strictim. Inde lat. arctus, arcto, coarcto. Av. Non autem venit hoc verbum in kal, sed in niphal & pual, quæ vide post nomina seq. inde enim est 1. No. רְחוּץ m. catena: funis: Pag. Bu. vinculum, catena: Av. Prout occ. hoc No. s. m. cum הָ dem. præf. loco seq. הָרְחוּץ catena, Ezech. 7. 23. & 2. hinc etiam No. cum cum schurek רְחוּץ m. idem cum præced. catena: sed plur. in textu scribitur cum puncto in gremio jod pro vau schurek; & significat catenas, clausuras, vincula, repagula, pessulas. Av. prout occ. in forma pl. f. (quasi à s. f. רְחוּצָה cum ב præf. loco seq. רְחוּקוֹת catenis, 1 Reg. 6. 21. item 3. hinc etiam no. רְחוּצָה f. idem cum præced. vinculum, ligamen, catena: Av. prout occ. in forma pl. f. cum ו cop. præf. & cum kibuts

buts pro schurek penult. loco seq. וּרְחָקוּת & catenas, Isa. 40.19. Sed, ut dictum, rad. hæc verbaliter venit in conjug. niph. נִרְחַץ alligari: Pag. concatenari, catenis jungi, aut vinciri: Bu. Lex. constrictus est, vinctus est: Av. prout occ. in fut. niph. 3. s. m. sic: Eccl. 12.2. Donec non נִרְחַץ concatenetur, catenæ instar jungatur, &c. sic Masorethæ legendum tradunt pro נִרְחַץ (cum cheth) procul amoveatur, ut in textu scriptum est. Tales voces observatæ sunt undecim, quæ leguntur per ת, & non sunt scriptæ per thau: vide Masoram. Bu. Lex. Donec non (i.e. antequàm, Merc.) יִרְחַץ elongetur funis argenteus: Pag. vel juxta Masoreth נִרְחַץ alligetur. Sed Kimchi exp. in contraria significat. antequàm solvatur, aut abscindatur. vernaculè, soit descheinée: quod alii non adverterunt. Ac Scriptura hùc recidit: Merc. est enim duplex lectio, prior cum cheth, altera cum thau. Et citatur ab R. D. in hac rad. & indicat, inquit, filum spinæ dorsi, quod est album. Et A. E. sumit יִרְחַץ, à רְחִיץ catena: & exp. quando ligabitur funis, (ita, scil. ut concatenetur: & catenæ instar in junctura recipiatur, Cev.) non perveniet ad fontem. Et in ead. signif. est, ut scribitur, יִרְחַץ elongabitur. Fonis autem argenteus est filum spinæ dorsi, dictum argenteum, eò quòd est album. Pag. Quousque non יִרְחַץ constringatur funiculus argenti. Est duplex lectio: nam in textu scribitur יִרְחַץ elongetur, vel subtrahatur. Av. Dum non catenetur, h. e. contrahatur, funis argenteus. Sic Masorethæ legunt, (sed scriptum est יִרְחַץ) Belgæ autem exp. in contraria signif. Dum non solvatur concatenatio funis argentei. Coc. Tantisper dum non procul amovetur funis argenteus: i.e. instrumenta argentea, ut sunt catenæ, lora, cingula & similia. Sensus; Dum adhuc commodum est & integrum: antequàm tibi Deus indignatus, adimat tum ornamenta in quibus exultas, tum subsidia vitæ, hoc versu adeoque vitam ipsam, versu seq. & sic, per orbem aureum, verbis seq. intelliguntur annuli, bullæ, monilia, &c. ejus generis. Jun. Vinciatur: Bu. Con. Sed occ. etiam conjug. pual רֻחַץ vinctus est catenis: Av. concatenari, vinciri compedibus ferreis: Bu. ma. Prout occ. in præt. pual, 2. pl. sic; Nah. 3.10. & omnes majores ejus רֻחֲקוּ alligati sunt, seu catenati sunt compedibus: Pag. Concatenati, vincti sunt compedibus: Bu. Lex. Constricti sunt: Av. Constringuntur. Coc. Notandus autem locus supra cit. ad 1. No. viz. Ezech. 7. 23. עֲשֵׂה רְחוּץ fac catenam: in eo enim loco singulare cum articulo notat multas catenas sufficientes ad abducendum populum in captivitatem. Coc. R.D. exp. Fac catenam, scil. ferream: in ligatum, quòd Chaldæi ducent captivos viros Jerusalaim & catenis ferreis, ut captivis fieri solet. Targ. vertit in plur. Fac שַׁלְשְׁלָן catenas: Pag. Parce funem, &c. Fonis autem typus est tum reorum capitalium, qui dicuntur vincti: tum captivorum qui in servitutem portantur. Jun.

Quadrata Vocabula, seu Dictiones plurium quàm trium literarum, quæ incipiunt à Literâ ר *Resch.*

1. רִשַּׁשׁ est forma quasi quadrata piel: unde in forma quadrata pual, est רֻשַּׁשׁ molle, aut tenerum esse, inquit R.D. Pag. recreatus fuit: Bu. Lex. humectatus est ad crescendum, irrigatus est, ut feliciùs succrescat, vegetata est. Est comp. ex רָשַׁב humidus fuit, rigatus est, & פּוּשׁ crevit, ampliatus est. Ad evitandum autem syllabarum numerum contrahuntur ב & פ in unam literam. Av. prout occ. hoc verbum in hac forma quadrata præt. pual, 3. s. m. sed cùm scheva comp. chat. path. pro scheva simplice in pen. sic: Job. 33.25. רֻטַּשׁ tenerior, seu mollior facta est, pro viet, caro ejus, quàm fuerit in pueritia. Sed sunt, inquit R.D. qui volunt vocem esse comp. ex רשב quòd est virescere, & פּשׁ à פּוּשׁ, quod est crescere: i.e. viridior facta est, & magis aucta, quàm in pueritia. Et sic R. Moseh exp. germinata est, (i.e. germinare facta est, vel potiùs, germinavit: Cev.) & aucta est caro ejus super ossa ejus, quemadmodùm faciebat in utero matris suæ, à puero, ut & R. Perutiol sic exp. Et posthàc, quum resipuerit peccator ab impietate suâ, & expertus fuerit ultiones, (vel ultionem, justam Dei vindictam ob sua scelera: Cev.) Sanabit illum Deus, & virescere faciet, augebitque, (atque habitiorem & vegetiorem redire faciet. Cev.) carnem illius, magis quàm in diebus pueritiæ. Pag. Recreatur caro ejus: R Levi, humidor, retentior est. R.Sal. notat esse comp. ex רָשַׁב fluctuosus, humidus, & פּוּשׁ crescens, augescens. Bu. Lex. humectata, i.e. vegetata est caro ejus, præ pueritia, i.e. recipit caro ejus vegetabilem vim, etiam majorem, quàm in pueritia habuit. Av. Revirescens augescit caro ejus רְטֹבָה præ pueritia. Coc. Recreatur caro ejus plus quàm in pueritia. Jun. Tenera est, Bu. Conc.

2. רַעֲנֵן virescere, &c. vide suprà in rad. רָעַן. Pag. Bu. Conc. & Lex.

3. רַפְסֹר vel potiùs רַפְסוֹר furatis, connexæ trabes: (est formæ חַרְגֹּל cantharus, loculus species: Bu. Lex.) vel potiùs inde רַפְסוֹדָה f. f. ratis; Pag. quæ fit ex trabibus, aut lignis simul coagmentatis. Hinc Græci ῥαφίδιον sumsisse videntur, &c. Quidam putant samech interjectum à רָפַד stravit, quòd aquis sunt superstratæ. In 1 Reg. 5.9. dicuntur דּוֹבְרוֹת à ducendo, quòd per mare aut flumina ducantur. Merc. In textu autem venit tantùm hujus No. forma pl. f. רַפְסוֹרוֹת Raphodes, rates, collectiones lignorum quæ aquis superstratæ & invicem connexæ fuerunt instar navis. Est comp. ex רָפַד instravit, consuit, & יְסוֹד fundamentum. Hinc ῥάβδος vimen, ῥάβδωμα virgultum, & ῥαφανίς coaptatio, compositio. Av. Rates, trabes colligatæ. Coc. Prout occ. hæc forma pl. f. simpl. sic: 2 Chron. 2.16. Et afferemus ea tibi רַפְסוֹרוֹת (in) ratibus, Pag. Av. וְנָבִיאָם לְךָ רַפְסוֹרוֹת & adducemus ea (ligna) tibi rates, sive colligata &

dolis ſublevata in mari Joppæ. Coc. Quas (viz. arbores) devehemus tibi ratibus per mare, Japhuntem: quæ Joppæ? Joſ. 19. 46. Jun.

Radices & Voces derivatæ textuales incipientes à Literâ ש, *vel* ש, *Schin, vel Sin.*

RAd. 1. שֵׁשׁ m. eſt, byſſus, xylinum: Pag. Bu. genus lini ſubtiliſſimi, candidiſſimi, & omnium pretioſiſſimi, à candore, ut quidam volunt: nam & marmor candidiſſimum ita vocatur, quod Parium appellant, quod & שִׁישׁ infrà dicetur. Nomini byſſi magis reſpondet בּוּץ, unde quidam putant hanc vocem eſſe exoticam, שֵׁשׁ autem Hebræum. In ſola autem Ægypto invenitur byſſus: Merc. 70. vertunt hoc No. βύσσος, byſſus: Kimchi, בְּשִׁשָּׁם: Chald. בּוּץ: Coc. Species lini præſtantiſſimi, Ægyptiaci, quod candidiſſimum eſt, nec unquàm coloratum: ut ſcribit, A. E. Bu. Lex. Pro marmore verò, idem nomen שֵׁשׁ pertinet ad rad. שִׁישׁ: & pro ſex, ad ſeq. rad. שָׁשָׁה: (ſed שָׁשׁ, pro exultare, quære infrà in rad. שׂוּשׂ cum שׂ ſiniſtra: Merc.) ibi vide; Bu. Me. c. Av. Occurrit autem hoc No. pro lino, byſſino, (quod vulgò dicitur xylon:) &c. ſimpl. locis ſeq. שֵׁשׁ byſſus: xylinum, Gen. 41. 42. Exod. 26. 1.. 27. ^, 18.. 28. 40. 36. 8.. 38. 9, 17.. 39. 27, 28, 29. Eſth. 1. 6. Prov. 31. 22. Cant. 5. 15. Ezech. 16. 13.. 27. 7. cui etiam nomini in hac ſignif. ־, & in pauſa ׀, cop. ה dem. בְ, & יִ ſunt præf. ut ſeq. שֵׁשׁ & byſſus, Exod. 25. 4.. 26. 31, 36.. 27. 16.. 28. 6, 8, 15.. 35. 6, 22. 36. 35, 37.. 38. 18.. 39. 2, 5, 8. שֵׁשׁ idem. Eſth. 1. 6. הַשֵּׁשׁ byſſus, Exod. 28. 5.. 35. 25.. 39. 3. בְּשֵׁשׁ byſſo, Ezech. 16. 10. יִשֵּׁשׁ & byſſo, Exod. 35. 35.. 28. 22.

Rad. 2. שָׁשָׁא: unde in piel שִׁשֵּׁא ſextavit: (ſi ſic liceret dicere: ſextam partem dedit vel accepit: idem quod שִׁשָּׁה: aleph ſcil. pro he cognato. Av. qui hanc rad. per ſe hîc ſtatuit, ob 1. ſing. præt. piel cum aleph pro he 3. rad. quod vide in ſeq. rad. שָׁשָׁה, ubi pleriq; collocant cum 3. rad. he.

Rad. 3. שָׁשָׁה: unde in piel שִׁשָּׁה: quod eſt, in ſex partes dividere: aut ſextam partem capere, vel auferre; Pag. vel etiam, relinquere, Cev. ſextavit: quod diverſimodè ſumitur: Bu. Lex. ſextam partem abſtraxit, vel dedit aut contulit: Av. Sed prout venit verbaliter, vide infrà poſt nomina ſeq. Nam inde ex hac rad. שָׁשָׁה in hac 1. ſextandi ſignif. eſt 1. no. שֵׁשׁ fæm. nomen cardinale, ſex: Pag. Bu. Coc. Av. vel ſextus: Pag. Atque hoc quidem, junctum aliis numeralibus ſignificat: ſed tunc propriè jod adſcitum habet: ut videre eſt infrà. Cæterùm hujus radicis thema conſtituendum videtur שָׁשָׁשׁ: viz. in deficientibus Vajin; ut ex analogia ſubſequentium (cum literis ſcil. deſervientibus, dageſch ſcil. plerùmque aſſumentium, ad alterum ſchin, pro 2. rad. abjectum, compenſandum:) deprehenditur: Merc. Cev. hanc autem vocem Hebraicam שֵׁשׁ, linguæ ferè retinent omnes, etiam vulgares: Græcè namque dicitur ξξ: viz. per aphær, vel commutando prius Sigma in aſpirationem: & lat. ſex: ut & Germ. Sechs: & Belg. Ses. (& Angl. Six:) &c. Av. Occurrit autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. שֵׁשׁ ſex: Gen. Gen. 5, 11.. 46. 18. Exod. 14. 7.. 21. 2. Deut. 15. 12, 19. Iſa. 6. 2. Jer. 31. 14, &c. in 90. circ. l. Item occ. hoc no. cum ſægol pro tseri, viz. ante maccaph, loco ſeq. שֵׁשׁ־ ſex, Prov. 6. 16. formæ autem plenæ cum tseri ־ֵי cop. eſt præf. ſic: שֵׁשׁ & ſex, Gen. 8. 13.. 16. 16.. 31. 41. &c. ad Jer. 52. 30. Ezech. 40. 12.. 41. 1. &c. in 40. circ. l. ſed occ. etiam cum ׀ (ob pauſam) cop. ut & cum בְ, כְ, & לְ præf. ut ſeq. שֵׁשׁ & ſex, Gen. 45. 26. 2 Sam. 21. 20. 1 Reg. 10. 14.. 16. 8. 1 Chr. 20. 6. 2 Chron. 9. 13.. 16. 1. בְּשֵׁשׁ pro ſex, 1 Reg. 10. 22. 2 Chron. 1. 17. Job. 5. 19. כְּשֵׁשׁ quaſi ſex, Exod. 12. 37. 1 Sam. 13. 14.. 14. 2.. 23. 13. לְשֵׁשׁ in ſex, Exod. 38. 26. item 2. hinc etiam eſt no. שִׁשָּׁה maſc. (licèt cum he notat fæm. prout plerùmque fit in numeralibus:) idem cum præced. no f. ſex: Pag. Bu. vel, ſextus; ut in 1 Chron. 25. 23. לְשִׁשָּׁה עָשָׂר ſexto-decimo: Pag. vel, ſexta-decima, ſcil. obtigit; Merc. Occ. autem hoc No. in hac forma ſimpl. locis ſeq. שִׁשָּׁה ſex, Gen. 30. 20. Exod. 26. 22, 25.. 36. 30.. 28. 10.. 36. 27. Num. 1. 21.. 2. 11.. 26. 22.. 31. 38, 30, 14. 46, 52. 2 Sam. 6. 13. 2 Reg. 15. 9. 1 Chron. 2. 4. 22.. 4. 27.. 8. 37.. 9. 44.. 24. 4, 14.. 25. 3.. 26. 17. 2 Chron. 29. 17. Eſth. 2. 12. Ezech. 9. 2.. 46. 4. Cui etiam formæ cum he in fine ׀ cop. הָ dem. & לְ ſunt præf. ut ſeq. וְשִׁשָּׁה & ſex, Exod. 25. 37.. 37. 18. Joſ. 7. 5. Jud. 20. 15. 2 Sam. 2. 11. 1 Chron. 2. 4.. 7. 4, 40.. 9. 9. Ezr. 2. 13, 14, 22, 40, 66.. 8. 35. Neh. 7. 68. Eſth. 2. 12. Jer. 52. 23. הַשִּׁשָּׁה ſex, Exod. 28. 10. לְשִׁשָּׁה in ſex, 1 Chron. 25. 23. item 3. hinc etiam no. in forma cum tseri & ſægol ante thau in fine: ſed cum ſchin leni, poſt longum tseri compenſans dageſch ejectum: viz. שֵׁשֶׁת quod occ. ſimpl. locis ſeq. שֵׁשֶׁת ſex, Exod. 16. 26.. 20. 9. 11.. 23. 12.. 24. 16.. 31. 15, 17.. 34. 21.. 35. 2. Lev. 23. 3. Num. 3. 24. Deut. 5. 13.. 16. 8. Joſ. 6. 2, 14. 1 Reg. 11. 16. 1 Chr. 12. 24.. 23. 4. Ezr. 20 0^. Neh. 7. ^9. Ezech. 46. 1. Cui etiam formæ cum thau in fine ׀ cop. & ־ֶ ſunt præf. ſic: וְשֵׁשֶׁת & ſex, Lev 12. ^, Num 2. ^. 1 Sam. 12. ^. 2 Reg. 5. 5. Job. 42. 12. Ezech. 46. ^. שֵׁשֶׁת־ ſex illis. Exod. 25. 23, 25.. 37. 10, 21. item 4. hinc etiam no. שִׁשִּׁי m. ſextus: Pag. Bu. &c. eſt ordinale nomen & gen. maſc. Av. Prout occ. ſimpl. loco ſeq. שִׁשִּׁי ſextus, Gen. 30. 19. cui etiam formæ cum jod heemant. in fine pro 3. rad. he, הָ dem. יָה, & בַ ſunt præf. ut ſeq. הַשִּׁשִּׁי ſextus, Gen. 1. 31. Exod. 16. 5, 22, 29. Num. 7. 42.. 29. 29. Joſh. 19. 32. 1 Chron. 2. 15.. 3. 3.. 12. 11.. 24. 9.. 25. 13.. 26. 3, 5, 9. Nehem. 1. 1.. 3. 30 וְהַשִּׁשִּׁי & ſextus, 2 Sam. 3. 5. בַּשִּׁשִּׁי in ſexto: Ezec. 8. 1. Dan. 1. 15. Atque inde 5. eſt No. fæm. cum thau ſcil. poſt jod, שִׁשִּׁית: quod vel eſt adject. ſexta: vel, ſubſtantivè, ſexta, i. e. ſexta pars, ſextarius: Pag. Bu. idque in regimine plerùmque pro ſubſtant. Av. prout occ. hoc No. ſimpl. & cum הָ dem. præf. ſic: שִׁשִּׁית ſexta, ſexta pars, Exod. 4. 11.. 43. 12.. 46. 14. הַשִּׁשִּׁית idem, Exod. 26. 9. Lev. 25, 21. Ezech. 8. 1. item 6. hinc etiam No. in forma pl. m. שִׁשִּׁים ſexaginta: Pag. Bu. &c. eſt no. pl. gen. com. & ali-

quando

quando ordinaliter usurpatur: Av. Occ. autem hoc No. in forma pl. m. simpl. locis seq. שִׁשִּׁים sexaginta, Gen. 25.26.. 46.6. Lev. 27.3,7. Num. 7.88.. 26,27. Deut. 3.4. Jos. 13.30. 1 Reg. 4.13.. 6.2.. 10.14. 1 Chron. 2.21,23.. 16.28.. 26.8. 2 Chron. 3.3.. 11.21. Ezr. 2.13,64.. 8.13. Neh. 7.18,19,72.. 11.6. Cant. 3.7.. 6.8.. Isa. 7.8. Eze. 40.14. Dan 9.25,26. cui etiam ו cop. & יִ sunt præf. sic: וְשִׁשִּׁים & sexaginta, Gen. 5.15,18,20,21,23,27. Lev. 12.5. Num. 1.39.. 2.26.. 3.50.. 26.25,43.. 31.34.39. 2 Sam. 2.31. 1 Reg. 4.22. 2 Reg. 25.18. 1 Chron. 5.18.. 9.13. 2 Chron. 9.12.. 11.21. Ezr. 2.9.. 8.10. Neh. 7.14,66. Jer. 52.25. יְשִׁשִּׁים & cum sexaginta. 2 Chron. 12.3. Atque hinc plerique, ut dictum, ex hoc No. formant verbum in piel שִׁשָּׁה sextavit, &c. vide ad initium rad. Prout occ. in præt. piel 1. s. cum ! conv. præf. & ה aff. sed in forma cum aleph pro 3. rad. he, sic, Ezech. 39. 2. Et conteram te, (i.e. cor tuum, ut egrediaris.) וְשִׁשֵּׁאתִיךָ (ad formam scil. quiescentium lamed seu 3. rad. aleph) & sextavi te: Bu. Conc. Et reliquam sextam-partem ex te: ut quidam exp. inquit R. D. & ut ipse exp. in Comment. Sed R. Jos. K. exp. Et judicabo te sex judiciis; quæ scil. memorantur c. 38. 22. viz. peste, sanguine, imbre inundante, lapidibus grandinis: igne & sulphure. Pag. (& reducam te) & sextabo te: i.e. quinque partes populi tui perdam, & sextam reservabo, quam intactam relinquam: Av. Et sextabo te: i.e. hamo; Bu. Jun. (ut c. 38. v. 4. dixit.) unco, vel harpagone sex-tuplici, h.e. sex uncis digitis ferreis constante extraham te, ex extremis Aquilonis partibus. Triplici harpagone solent res in puteos aut profundas aquas delapsæ, investigari & extrahi: hic sextuplicem nominat ut tanto certius hostem comprehendat, & firmius retineat. Unde etiam ad damnatos aut reos, adhibitos fuisse constat, unde illud Juvenalis, Sat. 10.7. —— impacto Sejanus ducitur unco: & Cic. 1. Philippic. Uncus impactus est fugitivo illi. Confer Ezech. 38.4. Parens R. D. Sextuplici pœnâ afficiam te, i.e. sex pœnas quæ recensentur c. 38. v. 2. R. D. Sextam. i.e. minimam partem, relinquam ex te. Bu. Lex. (ut reducam te,) senario unco trahens te. Hunc locum eodem planè sensu accipimus quo superiorem, 38.4. verbum verò Hebræum (quod perinde sonat quasi sextare dicas, ut Latini decimare, vicesimare & centesimare dixerunt) deducimus ab eo harpagum genere, sive ferrearum manuum, quibus situlæ e puteis hauriri solent, aut naves comprehendi: Propter senos uncorum ordines. Hoc genus lupos appellat Livius l. 8. de bello Punico. Jun. Et sextabo te. Insigniam te senario. Confer. Apoc. 13.18. Coc. Item occ. etiam in 2. pl. m. præt. piel cum ! conv. præf. (idque, pro more, ex forma quiesc. lamed seu 3. rad. he, cum jod scil. ante finalem terminationem 2. pers. pro 2. rad. he,) sic: Ezech. 45.13. וְשִׁשִּׁיתֶם הָאֵיפָה Et settabitis modium, (si latinitas pateretur:) i.e. sextam partem offeretis modii. Pag. Et sextabitis Epha, i.e. sextam partem Ephæ dabitis. Av. In sex partes distribuetis Epham. Coc. Similiter seytam offeretis Ephæ. Jun.

Rad. 4. שָׁשׁ: inde No. שֵׁשׁ m. lilium: sic dict. quod sex constet foliis, seu seu habeat folia: Pag. Bu. 70. κρίνον: lilium: Coc. Av. flos, rosa. Cogn. cum שֵׁשׁ byssus; nam rosa, seu lilium est candidissimum instar byssi: & affine est cum שֵׁשָׁה: i.e. sex: nam Kimchi ait lilium habere sex folia. Hinc σῦσον, σῦσα, lilium; σύσινον, oleum ex liliis confectum. Item nomen Metropolis in Persia: Av. Item Psalm. 61. est hexachordum, seu instrumentum musicum sex chordarum: Bu. Lex. occ. autem vel in forma cum schurek & pathach, vel, ob pausam cum cholem & kamets, sic: שׁוּשָׁן lilium, 1 Reg. 7.19. Pf. 69.1. idem, 1 Reg. 7.22,26. Atque hinc etiam est No. שׁוֹשַׁנָּה f. idem cum præced. m. lilium: Græcè σῦσον: Av. Prout occ. hæc absol. forma s. f. simpl. & cum כ præf. ut & in forma s.f. constr. simpl. ut seq. שׁוֹשַׁנַּת lilii, 2 Chron. 4.5. כְּשׁוֹשַׁנָּה sicut lilium, Hos. 14.6. Cant. 2.2. שׁוֹשַׁנַּת lilium, Cant. 2.1. item in forma pl. m. pro liliis, aut rosis: vel pro instrumentis musicis, præcipuè hexachordis: Av. Bu. Lex. Occ. simpl. & cum בְּ pro בָּהּ dem. præf. sic: בְּשׁוֹשַׁנִּים lilia, Cant. 5.13.. 6.2. בַּשּׁוֹשַׁנִּים in liliis, Cant. 2.16.. 4.5.. 6.3.. 7.3. Sed pro hexachordis instrumentis musicis occ. ead. hæc forma pl. m. simpl. locis seq. שִׁיגְיוֹנִים hexachorda, Pf. 45.1.. 69.1.. 80.1.

Rad. 5. שָׁשַׁר m. nomen radicale: quod est sinopis color, qui rubrica dicitur: quæ primò apud Sinopem (vel, Sinopidem, nobilem urbem Ponti; Merc.) inventa est. Strabo. l. 12. In Cappadocia nascitur ea quæ Sinopica rubrica dicitur omnium optima; rubrica verò est terra rubei coloris, & minio proxima: minium autem similiter dicitur rubrica: foditur ex gleba subrufo colore, & vitiatur admistâ calce. R. D. inquit esse speciem coloris qui dicitur minium. Est autem in utroque textus loco cum pathach in ult. licèt in maxima pausa soph-pasuk: ut idem R. D. inquit. Pag. No. hoc שֶׁשַׁר est Indicum, Indicus color: Bu. Lex. Sinopis, rubrica, color rubeus quo aliquid pingitur: Av. fortè minium: ut Kimchi vult. Coc. prout occurrit hoc No. cum בְּ pro בָּהּ dem. præf. locis seq. בְּשֶׁשׁ minio, Sinopide, Jer. 22. 14. Ezech. 23. 14.

Rad. 6. שָׁאַב est, haurire: Pag. Bu. Quidam conferunt cum שָׁאַף quod est aerem haurire seu attrahere, ut hoc aquam. Merc. Hausit, extraxit, de puteo aquam. Cogn. cum שָׁאַף absorpsit, hausit, seu attraxit spiritum seu halitum; & cum סָאַב potavit. Hinc σκάφη, σκαφεῖον, vas concavum, scapha, pelvis: & σκαφὶς, scyphus, &c. Av. 70. ὑδρεύσεσθαι, ἀντλεῖν, haurire: Coc. Prout occ. in præt. kal, 2. pl. m. loco seq Isa. 12.3. וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם & haurietis aquas, in hilaritate, ex fontibus salutis: i.e. Ex salute Domini, perenne & perpetuum gaudium ac solatium accipietis: & ex verbo salutis, ad sapientiam, prudentiam, & bonam conscientiam indies proficietis: & ex conversione multorum lætitiam magnam percipietis. Coc. Quumque hauseritis aquas cum gaudio è fontibus hujus salutis: (viz. Jah Jehovæ, qui suis semper est saluti, ut in versu præced.) nimirum ex profusis in ecclesiam, beneficiis Christi salutaritus: dicetis, &c. ut versu seq. Jun. In part. ben. kal, s. m. occ. simpl. sed, à forma pl. m. absol. שׁוֹאֲבִים: in pl. m. constr. oc. cum ! cop. præf. ut & à forma s. f. שׁוֹאֲבָה hauriens f. in forma pl. f. cum יֵ dem. præf. ut seq. שׁוֹאֵב hauriens; Deut. 29.11. וְשֹׁאֲבֵי & haurientes, Jos. 9.21,23,27. הַשֹּׁאֲבוֹת haurientes, Gen. 24.11. In infin.

fin. kal, occ. cum ל præf. ante ſcheva & cholem locis ſeq. לִשְׁאֹב ad hauriendum. Gen. 24. 13, 20, 43. 1 Sam. 9. 11, & in imper. kal, à f. m. שְׁאָב vel שְׁאֹב: occ. in ſ. f. loco ſeq. שְׁאִבִי hauri, Nah. 2. 10. in fut. kal, à 3. f. m. יִשְׁאַב hauriet, occ. in 1. ſ. ſimpl. cum kamets ob pauſam pro pathach in ult. at in 3. ſ. f. cum ן conv. præf. extra pauſam occ. cum pathach, ſed in pauſa itidem cum kamets in ult. ut & in 2. pl. m. occ. cum ן conv. præf. & cum nun parag. add. abſque præf. prout ſeq. אֶשְׁאַב hauriam, Gen. 24. 19, 44. וְתִשְׁאַב & hauſit, Gen. 24. 20. וְתִשְׁאַב & hauſit, Gen. 24. 45. וַיִּשְׁאֲבוּ & hauſerunt, 1 Sam. 7. 6. 2 Sam. 23. 17. 1 Chron. 11. 18. יִשְׁאֲבוּן haurient, Ruth. 2. 9. atque inde ex hac rad. מִשְׁאָב eſt, no. cum מ heemant. viz. מִשְׁאָב m. locus ubi hauritur aqua: vel no. pr. loci, in quo hauritur: juxta R. D. Pag. Unde in forma pl. m. מִשְׁאֲבִים dicuntur hauſtra? juxta quoſdam: ſed R. Sal. vult eſſe loca ubi hauriuntur aquæ: Bu. Lex. hauritoria, &c. ut Bu. & R. Sal. Av. Prout occ. hoc No. pl. m. ſic: Jud. 5. 11. Propter ſonitum jaculatium ſagittas, inter מִשְׁאֲבִים loca ubi hauriuntur aquæ: Pag. Quidam, minùs rectè, exp. hauſtores. Merc. A voce jaculatorum inter hauſtra? Av. intellige vaſa, quibus aquæ hauriuntur vel loca, ubi pecudes potantur. Coc. (Liberati) à ſtrepitu ſagittariorum, inter hauſtra, ibi, &c. i. e. pueri & puellæ, qui ad hauriendum aquam diſcrimen vitæ ſubibant ab hoſtium ſagittis, eodem loco convenientes, divinam liberationem prædicent. Jun.

Rad. 7. שָׁאַב eſt, rugire: Pag. Bu. proprie eſt leonum: etſi metaph. voci etiam aliorum animantium tribuatur: Merc. Bu. Lex. rugivit, irrugivit, ut leo ſcil. ſed tribuitur quoque hominibus. Av. 70. vertunt ὠρύεσθαι, rugire: Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum kamets ob pauſam pro pathach in ult. & in 1. ſ. & 3. pl. ſimpl. ut ſeq. שָׁאַג rugit, Amos. 3. 5. שָׁאֲגוּ rugio, Pſ. 38. 9. שָׁאֲגוּ rugiunt, Pſ. 74. 4. in part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ן cop. præf. & in pl. m. ſimpl. ſic: שׁוֹאֵג vel שֹׁאֵג rugiens, Jud. 14. 5. Ezech. 22. 28. וְשֹׁאֲגִים & rugiens, Pſalm. 22. 14. שֹׁאֲגִים rugientes, Pſalm. 104. 21. Zeph. 3. 3. in infin. kal, occ. plena forma cum kamets & cholem, loco ſeq. שָׁאֹג rugiendo Jer. 25. 30. item in fut. kal, 3. ſ. m. extra pauſam occ. cum pathach in ult. locis ſeq. יִשְׁאַג rugiet, Job. 37. 4. Iſa. 5. 29. Jer. 25. 30. Hoſ. 11. 10. Sed in pauſa occ. cum kamets in ult. cui etiam primæ formæ extra pauſam הֵ interrog. eſt præf. ſicut & in 3. pl. m. extra pauſam occ. cum chateph pathach, ſed in pauſa cum kamets penult. ut ſeq. הֲיִשְׁאַג rugiet, Joel. 4. 16. Amo. 1. 2. הֲיִשְׁאַג an rugiet, Amos. 3. 4. יִשְׁאָגוּ rugient, Jer. 2. 15. יִשְׁאֲגוּ idem, Jer. 51. 38. Atque inde ex hac rad. שְׁאָגָה eſt No. שְׁאָגָה f. & in forma conſtr. שַׁאֲגַת rugitus: Pag. Bu. &c. 70. ὠρυσμα, βρυχημα: Coc. fremitus leonis proprie eſt; ſed metaph. hominibus tribuitur: Av. Prout occ. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. ſed in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. & cum ן aff. cui etiam ult. תָּ eſt præf. ac cum ן aff. ſimpl. ut & in forma pl. f. cum ן ob pauſam pro ן aff. ut ſeq. שַׁאֲגָתָה rugitus, Iſa. 5. 29. שַׁאֲגַת rugitus, Zach. 11. 3. Job. 4. 10. שַׁאֲגָתִי rugitus mei, Pſalm. 22. 2. בְּשַׁאֲגָתִי in rugitu meo, Pſalm. 32. 3. שַׁאֲגָתוֹ rugitus ejus, Ezech. 19. 7. שַׁאֲגָתוֹ rugitus mei, Job. 3. 23.

Rad. 8. שָׁאָה eſt, deſolare, vaſtare: ſonare, reſonare, tumultum facere; Pag. vel, deſolari, vaſtari, &c. proprie, cum magno impetu, fragore, & ſtrepitu; obrui, irruptione ſeu impreſſione factâ, ut fit in ſubitis malorum irruptionibus, cum irruptione vaſtari: Merc. Cev. Bu. Lex. Atque inde eſt tumultuari: Bu. Lex. commotus eſt inſtar commotionis aquarum, conquaſſatus eſt ut ſolent fluctus inter ſe collidere, & tranſl. devaſtare, conterere. Cogn. cum שׁוּא deſolatus eſt, יָשַׁח removit, & נָשָׁא decepit, movit aliquem ad vanitatem. Hinc σείω moveo, συσσείω commoveo. Nam in kal, שָׁאָה ſignif. commotus eſt; devaſtatus eſt: Av. Confundi, conturbari: Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. pl. loco ſeq. שָׁאוּ vaſtatæ ſunt, Iſa. 6. 11. & in niphal נִשְׁאָה idem cum kal. vaſtari, tumultuari; Bu. ma. conquaſſatus eſt, devaſtatus eſt: Av. Prout occ. in fut. niph. à 3. ſ. m. יִשָּׁאֶה, in 3. ſ. f. ſimpl. & in 2. pl. m. cum nun parag. add. ſic: תִּשָּׁאֶנָה vaſtabitur, Iſa. 6. 11. יִשָּׁאוֹן tumultuantur, Iſa. 17. 12, 13. in hiphil הִשְׁאָה vaſtare: Bu. fecit conquaſſationem: Av. Prout occ. in infin. hiph. cum ל præf. loco ſeq. לְהַשְׁאוֹת ad vaſtandum, Iſa. 37. 26. in hithpael (1. rad. ſchin. more ſibilantium, tranſp. ante thau hithp. ut pro הִתְשַׁאָה ſit) הִשְׁתָּאָה ſtupere, obſtupeſcere: nam ſtupor, vaſtitas quædam animi eſt: Bu. conquaſſavit ſeſe: i. e. obſtupuit; Av. Prout occ. in part. hithp. ſ. m. ſic: Gen. 24. 21. Et vir מִשְׁתָּאֶה־לָהּ obſtupeſcebat de illa: Pag. ſtupens erat, ſeu ſcupebat ipſi: metaph. ad animum relatum, quaſi animo vaſtari: & ſic ſimilis eſt uſus verbi שָׁמֵם: id vide: Bu. Lex. nam eſt idem quod מִשְׁתּוֹמֵם obſtupefactus, attonitus, & quaſi animo obrutus aut deſolatus. De illa: i. e. ob illam; Merc. Conjuaſſabat ſeſe, i. e. obſtupeſcebat admirando: Av. confuudebatur: animo ſcil. & cogitationibus ſubitis: h. e. ἐπτοεῖτο, ἐκπλήττετο, propter illam. Coc. Atque inde ex hac rad. שְׁאָה eſt No. שְׁוָאָה f. deſolatio: Pag. vaſtatio tumultuoſa, vaſtitas, vaſtum: Bu. Lex. confuſio, ſive ſubita conturbatio, ut à procella: vel vaſtitas: in qua eſt confuſio omnium rerum. Coc. commotio concuſſio, devaſtatio, deſolatio, deſtructio, ſtrepitus: Av. Prout occ. hoc No. in abſol. forma ſimpl. & cum בְּ, כְּ, לְ, & וְלְ præf. ut & in forma ſ. f. conſtr. cum מִ præf. ut ſeq. שׁוֹאָה vaſtatio, vaſtitas, Job. 30. 3, 14. 38. 27. Pſalm. 35. 8. Iſa. 47. 11. Zeph. 1. 15. בְּשׁוֹאָה cum vaſtat. Pſalm. 35. 8. כְּשׁוֹאָה ſicut vaſtatio, Prov. 1. 26. כְּשׁוֹאָה ſicut vaſtatio, Ezech. 38. 9. לְשׁוֹאָה ad vaſtation. Pſalm. 63. 10. וְלְשׁוֹאָה & ad vaſtat. Iſa. 10. 3. מִשּׁוֹאָה & à vaſtatione, Prov. 3. 25. item 2. hinc etiam No. שׁוֹאָה m. concuſſio, turbatio, tumultus, vaſtatio: Av. unde in forma pl. m. שׁוֹאִים vaſtationes, deſolationes, tumultuationes: Pag. Bu. &c. Prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum מִ præf. & הֶם aff. loco ſeq. מִשּׁוֹאֵיהֶם à vaſtationibus eorum, Pſa. 35. 17. Item 3. hinc No. שְׁאָה f. Iſa. 24. 12. vaſtatio, deſolatio, confuſio: Bu. Lex. Coc. commotio, concuſſio, conquaſſatio: perinde ut fluctus & procellæ maris concutiuntur; σεισμὸς commotio: & tranſl. eſt vaſtatio. Av. Ruina quæ fit cum fragore & ſtrepitu. Et ſic reliqua nomina ex hac rad. denotant tempeſtatem, impetum, repentinam eruptionem ſeu graſſationem cum fragore quodam. Quidam putant מְשׁוּאָה plus

ſignificare

gnificare, viz. oppreſſionem: ſed eſt ſynonymum
שְׁאָה, cui adjungitur. Merc. Item 4. hinc eti-
am No. שְׁאוֹן m. ſonitus, tumultus: inundatio, aut
multitudo aquarum venientium cum impetu. Proprie
ſt ſonitus, ſeu ſtrepitus, qui irruptionem & ruinam,
bi eſt profunditas & præcipitium, conſequitur: ſed
rimario, eſt, deſolatio, ruina, interitus: præcipiti-
um ubi eſt ſtrepitus, fremitus, ſeu tumultus: Merc.
s & Bu.Lex. concuſſio, devaſtatio inſtar procellarum
fluctuum maris, ſonitus, tumultus: Coc. Prout occ.
hoc No. in abſol. forma f. m. ſimpl. & cum בְּ præf.
שְׁאוֹן tumultus, ſtrepitus, tumultuatio, Pſ.46.3. Iſ.13.
4..66.6. Jer.25.31.. 46.17..48.48. Hoſ.10.14. בְּשְׁאוֹן
in ſtrepitu, Amos.2.2. ut & in forma f. m. conſtr. cum
ſcheva ſc. pro kametz pen. ſimpl. & cum כְּ cop. & בְּ præf.
ut & cum וּ cop. præf. & הּ aff. ut ſeq. שְׁאוֹנָהּ ſtrepitum,
Pſ.55.8..74.23. Iſa.24.8..25.5. Jer.51.55. וְשְׁאוֹן &
tumultuatio, Iſ.17.12. כְּשְׁאוֹן quaſi tumultua. Iſ.17.12,
13. וְשְׁאוֹנָהּ tumultuatione ſuâ, Iſ.5.14. item 5. hinc No.
cum geminato nun heemant. à fine, juxta R. Jonah: viz.
שִׁשְּׁאוֹן m. ſonitus: Pag. & eſt idem cum præced. tumultus,
ſtrepitus, &c. & ſic Chald. vertit אִתְרַגְּשׁוּת: & Kim-
chi deducit á præced. No. שְׁאוֹן, per geminationem
literæ nun, ad vehementem tumultuationem deſignan-
dum. Bu.Lex. Sed vide etiam in rad. שְׁאָה quieſcere;
ubi etiam hoc No. locant cum geminatione nun 3. rad.
Pag. Bu. Occ. autem hoc No. cum וְ cop. præf. & הּ aff.
ſic, וְשְׁאֹנָהּ & tumultuatio tua, 2 Reg.19.28. Iſa.37.
29. item, 6. hinc etiam no. cum מְ heemant. viz. מְשֹׁאוֹן
m. vaſtitas, ſolitudo vaſta: Bu.Lex. ſed id nomen eti-
am vide in rad. נָשָׁא: Pag. Bu. Occ. autem hoc no. cum
בְּ præf. loco ſeq. בְּמְשֹׁאוֹן in vaſtitate, Prov.26.26. I-
tem, 7. huc etiam quidam referunt No. cum Tſeri pro
duplice ſægol ante Thau in fine; viz. (pro שְׁאֹת) שְׁאֵת
f. vaſtatio: Bu.Lex. (ſed de hoc etiam, vide in rad.
נָשָׁא; Pag. Coc.) Prout occ. hoc no. in hac forma cum
הּ dem. præf. loco ſeq. הַשְּׁאֵת vaſtitas. Lam. 3.47. Item,
8. hinc etiam no. cum מְ heemant. viz. מְשֹׁאָה f. deſo-
latio, deſtructio. Pag. Devaſtatio, pervaſtatum: Bu.
Lex. vaſtitas: locus vaſtus, ſeu vaſtiſſimus & aridiſſi-
mus: Cocc. deſolatio & commotio: (at de eo vide
rad. שׁוּא) Av. ſed occ. hoc no. cum וְ cop. præf. lo-
cis ſeq. וּמְשֹׁאָה & vaſtatio. Job.30.3..38.27. Zeph.1.
15. Item 9. hinc etiam no. cum מְ heemant. quaſi à ſ.f.
מְשׁוֹאָה idem cum præced. vaſtitas, &c. vel deſolatio,
Bu.Lex, Av. Unde in forma pl.f. מְשׁוֹאוֹת confuſiones,
procellæ, tumultus pl. confuſiones ſubitaneæ, Coc. (Sed
de hoc etiam vide in rad. נָשָׁא; Pag.) Prout occ. hoc
no. pl.f. vel cum ſchurek, vel cum kibbuts penult. &
cum ל præf. ſic, לְמַשֹּׁאוֹת vel לְמַשְׁאוֹת in vaſtitates
Pſal.73.18..74.3. Denique, 10. hinc etiam No. תְּשׁוּאָה
f. idem cum præced. deſolatio, commotio: unde in for-
ma pl.f. תְּשׁוּאוֹת tumultus, ſtrepitus; inclamationes,
acclamationes: à confuſione: item, tonitrua à fragore
dicta, Cocc. fragores, acclamationes, fragoſi clamores,
tumultuationes, Bu. Lex. (ſed forma quorundam horum
eſt à rad. שׁוּא. Cocc.) Prout occ. hæc forma pl.f. locis
ſeq. תְּשׁוּאוֹת fragores, clamores, Job.36.29..39.7. Iſ.22.
2. Zach.4.7. Locus autem de hoc No. cit. ult. notandus,
viz. Zach.4.7. תְּשׁוּאוֹת חֵן חֵן לָהּ Acclamationes gratiæ
gratiæ ei ſunt. phraſis in familiaribus Judæorum ſcri-
ptis uſitatiſſima, quando ſummas alicui gratias agere
volunt. Habet autem hoc nomen formam ex ordine
quieſcentium ſecundâ, quaſi à שׁוּא; ſed ſignificatio
ad hanc radicem pertinet Bu. Lex. (& proferet lapi-
dem ſummum) תְּשׁוּאוֹת (cum) clamoribus: gratia, gratia
illi. Cocc. (Nam proferet lapidem ſummum: i.e. ex-
ædificabit invitis vobis; & lapidem ſummum imponet
ædificii:) cum fragoſis acclamationibus, (Hebr. fra-
goribus) gratia gratia ei: i.e. favente & acclamante,
ſumma cum lætitia populo: cujus clamoris ſumma ef-
fingitur à propheta, quum dicit, gratia, gratia, q.d. gra-
tiâ Dei domus perfecta eſt, non merito aut virtute no-
ſtrâ: & gratiâ Dei porrò curabitur, quòd exoptamus
ex animo. Sic jubet propheta populum agnoſcere &
prædicare veritatem ſuperioris typi. Jun. Item, de
nō. 4. præced. שְׁאוֹן, locus verſit notandus, viz. Jer.46.
17. Vocaverunt illuc מִצְרַיִם—מֶלֶךְ שָׁאוֹן regem Æ-
gypti (regem) multitudinis, ſcil. magnæ: inquit R.
D. dictio enim, regem, manet vice duarum: i.e. Re-
gem Ægypti, Regem multitudinis, (ſeu tumultûs,
tumultuationis, aut confuſionis, &c.) Hieron. Voca-
te nomen Pharaonis Regis Ægypti, tumultum. Ubi
Hieron. pro שָׁם, ibi. illic. illuc, videtur intellexiſſe
שֵׁם, i.e. nomen. Sed R. D. in Comment. exp.
Vocaverunt ibi, i.e. dixerunt ibi, per modum voca-
tionis (vel potiùs acclamationis; Merc.) ſuper, vel de
Pharaoh, Rege Ægypti: quòd erat Rex turbæ &
multitudinis magnæ. Tranſire fecit tempus, viz. præ-
ſcriptum & ſtatum, quod. nimirum, dederat regi Bá-
bel, ut egrederetur ad pugnandum cum illo: Pag. Sed
R. Sal. exp. Conclamarunt ibi, i.e. in ipſo prælio:
h.e. per præconem aut fœcialem, promulgarunt, (Pha-
raoh, &c. ita ut) figuratè, & per Sarcaſmum, vel
cum ſcommate, & convitio, (iſtiuſmodi, ſcilicet, per-
ſtringatur Rex Ægypti:) Pharaoh Rex Ægypti,
ſtrepitus: quia videlicet attollebat vocem ſtrepi-
tûs ſui in tumultus & fragores, dum gloriaretur in
copiis ſuis. Tranſire fecit, i.e. præteriit tempus ſta-
tum; nam condixerat diem prælii fixum, & ſtatum,
quo progreſſurus erat in prælium, & pugnaturus:
at verò in prælium non eſt progreſſus, atque ita elap-
ſus eſt dies temporis conſtituti. Cev. (clamantes illic,)
Pharaoh Rex Ægypti ſtreperus, (Hebr. ſtrepitus
eſt ſcil.) prætermittit conſtitutum tempus, i.e. dat
verba, res magnas pollicendo ſtrepit, & promiſſis
perſonat, ſed juſto tempore nihil efficit. Jun. Sic
etiam de No. 1. שׁוֹאָה notandus locus 1. cit. viz.
Job.30.3. Qui fugiebant, (in) ſolitudinem: אֶמֶשׁ
שׁוֹאָה וּמְשֹׁאָה (in) tenebras, deſolationem, & de-
ſertum: vel in locum tenebroſum: deſolatum, & de-
ſertum. Et ſic A.E. exp. Qui fugiebant (vox
enim עֲרָק, apud Chald. antiſtropha eſt voci He-
brææ נָס fugit: Cev.) in ſolitudinem; (& noctu
ſunt, Cev.) in loco deſolationis. Targum: Erant
fugientes, i.e. fugiebant impii in terram ſolitudinis,
tenebras tanquam noctem, (vel, tenebrarum, ſeu te-
nebroſum inſtar noctis, ſeu veſperæ, jam provectio-
ris: Cev.) locum foveæ & deſolationis; & ſic R. Mo-
ſeh, (Fugiebant in locum deſerti,) & tenebrarum &
locum deſolationis, & deſtructionis; (ſeu ſtrepitûs
omnium belluorum ſylveſtrium: Cev.) אֶמֶשׁ eſt,
חֹשֶׁךְ tenebræ: שׁוֹאָה deſolationis, וּמְשֹׁאָה & de-
ſtructionis. Pag. Vaſtationem & pervaſtationem,

i.e.

i. e. in locum vaſtiſſimum: Bu. Lex. אֲמַשׁ, nuper, confuſio & vaſtitas. Coc. (Fugiebant per ficcaneum.) heſternâ nocte vaſtatum & pervaſtatum, locum ſcil. Hebr. heſternæ noctis vaſtationem & pervaſtationem: i.e recentiſſimam & horridam vaſtitatem; ita reipublicæ & omnibus erant exoſi. Jun.

Rad. 9. שָׁאַט eſt בָּזָה, inquit R.D. i.e. ſpernere, deſpicere, contemnere: item, diripere, ſpoliare; Pag. Sicut & בָּזָה, inquit Kimchi, utrumque ſignificat; etſi pro diripere magis dicatur בָּזַז. Quidam conferunt cum שׁוּט, quod eſt flagellum. infrà & exp. pro compungere, ſeu aculeum immittere, ſive ob dolorem; ſive, ob lætitiam & voluptatem, quæ eſt titillatio: quo nodò exponunt in Ezech. juxta Chald. Tutius videtur ex Chaldæa lingua deducere, quæ pro Hebræo בָּזָה deſpicere, habet שָׁט: eritque שָׁאַט & שָׁט idem (ut & in aliis invenias) vel שָׁעַט, aleph quieſcente loco vau ſecundæ radicalis: Merc. שָׁאַט, contractè שָׁאט, eſt, depopulari, ſpernere: verbum eſt irregulare, origine Chaldaicum: nam שָׁט Chaldæis uſurpatur pro Hebræo בָּזָה ſprevit, contempſit: Pſa. 15. 4. & Gen. 25.34. in utroque Targum, Jonathanis ſcil. & Onkeli: Habet aleph quieſcens, uno tantùm loco excepto, quaſi protractionis ſit, ut Hebræi loquuntur, & thema habeat שׁוּט ex ordine quieſcentium ſecundâ, ſitque aleph loco mediæ quieſcentis vau, imitatione Chaldæorum. Sic verba קוּם & רוּם quandoque in medio habent aleph. Vide illic; Bu. Lex. שָׁאַט & שָׁט, circumagitavit, divexavit, exagitavit contemnendo & diripiendo aliiſque modis ægre-faciendo. Cogn. cum שׁוּט circuivit, diſcurſavit. Hinc σκυτίζω flagello, lacero, flagellis aliquem circumagito: (שׁ ſchin ſibilum reſolvitur in σκ:) σκύτελον, quævis virga & ſcutica, σκύτος, corium, flagellum ex corio. Av. In Bu. Conc. rad. hæc שָׁאַט eſt, ſpernere: prædari. Unde in infin. kal, juxta normam eſſet שָׁאוֹט, vel שָׁאַט; ſed cum ב præf. (juxta quoſdam, ut nomen, vel ut makor ſeu infin. nominaliter ſumptum:) ſic venit: cum ſcheva ſcil. & kamets: Ezech. 24.15. Et ulti ſunt ultionem בְּשָׁאַט נָפֶשׁ cum contemnere, i. e. cum contemptu. in animo: vel. quum contemnerent animo. Eſt enim makor ſeu infin. vel nomen; inquit R. D. Pag. Sed nomen potiùs putarim: nam infin. in pathach deſineret, non in kamets. Merc, Hieron. Et ulti ſe ſunt toto animo, R.D. exp. Cum contemptu: quia flocci faciebant eos animis, ut malefacerent illis per modum contemptûs & ignominiæ. Sed Targum בְּעָמוּתַ נָפֶשׁ cum lætitia animi. Idem c. 36. 5. Pag. Cum contemptu; Bu. Conc. Item eod. cap. Ezec. 24. 6. Juxta quoſdam venit idem infin. kal, cum ה aff. vel etiam ut nomen, ſeu infin. nominaliter ſumptum; ſic: Et gaviſa eſt toto, aut omni, שַׁאֲטָה contemnere tuo, i. e. contemptu tuo, in animo: Pag. Sed dic potiùs, gaviſus es: nam es, non eſt, fuit ſcribendum. Merc. Cev. Secundùm autem normam infinitorum kal, ſchin debuerat eſſe cum kamets-chateph, inquit R.D. Sed quia aleph quieſcit, venit cum kamets lato. Pag. Contemptu tuo: Bu. Conc. In part. ben. kal, vel ut no. adject. ſ. m. (juxta normam quieſcentium van 2. rad.) שָׁאַט, vel abſque aleph שָׁט, ſpernens, diripiens, &c. unde in forma pl. m. cum יִם dem. præf. vel habet aleph quieſcens in penult. ſic: Ezech. 28.24. הַשָּׁאטִים אֹתָם qui ſpernunt aut diripiunt eos. Hieron. Qui adverſabantur iis: 70. Qui contumeliâ affecerunt eos. idem etiam v. 26. Pag. Depopulantes: Bu. Conc. ſeu, Qui depopulentur eos: Chald. דְּבָזְזִין qui diripiant eos: Bu. Lex. Vel etiam idem part. ben. kal, vel No. participiale pl. m. cum יִם dem. præf. venit, juxta quoſdam, abſque aleph in penult. ſic: Ezec. 27.25. In aquis multis (tuis) adduxerunt te הַשָּׁטִים אוֹתָךְ diripientes, vel ſpernentes te: quanquàm deficit aleph 2 rad. inquit R. D. Pag. Sed de hoc vide etiam in rad. שׁוּט. Pag. Bu. Lex. Depopulantes te: Bu. Conc. Atque ſic etiam venit part. ben. kal, (quaſi à ſ. f. שָׁטָה) vel ut no. adject. in forma pl. f. cum וֹת dem. præf. ſic: Ezech. 16. 57. Filiarum Peliſtinorum הַשָּׁטוֹת, (vel ut alia exempl. habent, cum aleph quieſcente penult. הַשָּׁאטוֹת) quæ contemnunt, aut diripiunt te. Pagnique cum R. D. & R. Sal. ſumunt hæc pro participiis. inſtar קָמִים & קָמוֹת: Aleph enim quieſcit. Pag. Quæ depopulantur: ſeu prædantur te, vel. quæ ſpernunt te. Bu. Lex. Atque hinc, ut dictum, quidam ex hac rad שָׁאַט deducunt hæc præced. tanquam nomina: ut 1. no. שָׁאַט m. circumagitatio, exagitatio, vexatio, flagellatio: ſcutica: ut in loco cit. cum ה aff. Eze. 25.6. Et lætatus es בְּכָל־שְׁאָטֵךְ בְּנָפֶשׁ in omni flagellatione tuâ in animo. Av. Et lætaris ex animo de tota depopulatione tua. Jun. Vel. In toto contemptu tuo ex animo. Bu. Lex. & 2. hinc etiam, juxta eos, eſt no. שְׁאָט m. circumagitatio, exagitatio, vexatio. Av. aut contemptus: vel, depopulatio: Bu. Lex. Prout occ. cum בְּ præf. ibid. v. 15. בְּשִׁאטַ נָפֶשׁ cum divexatione, ſeu flagellatione. Av. cum contemptu in animo, i. e. ſummo & ignominioſo contemptu, vel depopulatione. Bu. Lex. Et ſumunt ultionem, ex animo, depopulatione: Jun. Et ſic, Ezech. 36. 5. בְּשִׁאטַ נָפֶשׁ Et cum exagitatione, i. e. vexatione, animi. Av. Cum depopulatione animoſa: Hebr. animi; Jun.

Rad. 10. שָׁאַל eſt, poſtulare, petere: rogare, interrogare: item, commodare, accommodare: item, transferre: i. e. per tranſlationem aliquid dicere. Pag. Quidam ſic diſtingunt, ut ad perſonam relatum ſit rogare, conſulere: at de re, ſit petere: utrumque ſit verbis, in quo differt à בָּקַשׁ quærere, quod ſit ambulatione, inquiunt, corporali. Sed ſæpè confundi videas, ut בָּקַשׁ ſit idem quod שָׁאַל: ſicut & in aliis linguis petere & quærere confunduntur. Conſtruitur cum accuſativo, item inſuper cum mem. vel עִם, vel מֵאֵת, ubi dicimus poſtulare quippiam ab aliquo. Quòd ſide re aliquâ quempiam rogare. dicere velint, tum, vel literâ lamed, vel præpoſitione עַל ſuper, utuntur: ut apud Virgilium, Multa ſuper Priamo rogitans, &c. Pro conſulere oraculum, jungitur cum beth, quaſi dicas. interrogare in Deo, vel per Deum; i.e. ex eo ſciſcitari. Eſt & rogare commodatò, vel mutuò, in kal. Pro Metaphoricè dicere, non puto in Scriptura inveniri, ſed tantùm apud Rabbinos, qui Metaphoram appellant הַשְׁאָלָה ex hiphil, quaſi dicas mutuationem, ſeu mutuum. Conſtruitur & cum lamed pro conſulere. Merc. שָׁאַל, vel שָׁאַל, rogavit, interrogavit: petiit, expetiit; conſuluit: quæſivit, requiſivit, percunctatus eſt: item, mendicavit. Conſtr. cum accuſ. & præp. מִן, מֵאֵת, & לְ. Bu. Lex. petivit:

tivit: ſupplicavit, precatus eſt, &c. ut Bu. Conſtr. cum accuſ. dat. & præp. מִן: porrò cum caſibus rei exponitur; petivit, poſtulavit. Hinc per Metath. λίσσω, λίτομαι, ſupplico, &c. Av. שָׁאַל rogare: 70. αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι, ἐρωτᾶν. Notat & interrogare, & petere, & optare. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc tria ſignif. 1. eſt, rogare, &c. ut Bu. Lex. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. extra pauſam cum pachach, ſed in pauſa cum kamets in ult. ſic: שָׁאַל percunctatus eſt, &c. Gen. 43.7.. 44.19. Jud. 4.20. 1 Sam. 2.20. 1 Reg. 3.10. Pſalm. 21.5.. 105. 40. Ezech. 21.21. שָׁאַל petiit, Joſ. 19.3. Jud. 8.28. 1 Chron. 4.10. cui etiam priori formæ cum pathach ! cop. eſt præf. וַיִּשְׁאַל & conſulet, petet, Num. 27.21. Prov. 20.4. ſed occ. etiam ead. 3. ſ. m. cum ו cop. vel conv. præf. & in forma cum tſeri ſub 2. rad. aleph, ante ה & ה aff. ſic: וישאלה & interrogaverit te, Gen. 32.1. וְיִשְׁאָלְךָ & interroget te, Jud. 4.20. & in 3. ſ. f. præt. kal, ſimpl. ob pauſam occ. cum kamets pro chateph pathach penult. ſed cum ! conv. præf. cum chat. path. extra pauſam, ſic: שָׁאֲלָה petivit, 1 Reg. 10.13. 2 Chron. 9.12. וְשָׁאֲלָה & petet, Exod. 3.22. item in 2. ſ. m. præt. kal occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſed in 2. ſ. f. ſimpl. ut & in 1. ſ. ſimpl. & cum הַ interrog. præf. at cum ו & הֲ aff. abſque præf. ut ſeq. שָׁאַלְתָּ petiiſti, Deut. 18.16. 1 Reg. 3.11, 12. 2 Chron. 1.11. Pſalm. 40.7. Eccl. 7.10. וְשָׁאַלְתָּ & percunctatus fueris, Deut. 13.14. 1 Reg. 3.11. שָׁאַלְתָּ petiiſti, 1 Sam. 1.17. שְׁאַלְתִּי petii, 1 Sam. 1.27. Pſalm. 27.4. Prov. 30.7. הֲשָׁאַלְתִּי an petii? 2 Reg. 4.28. שְׁאַלְתִּיו expetivi eum, 1 Sam. 1.20. שְׁאַלְתִּיהוּ interrogavi eum, Jud. 13.6. item in 3. pl. præt. kal, occ. cum chateph pathach, ſed in pauſa cum kamets penult. cui priori formæ ! conv. eſt etiam præf. ut & cum נִי & נ aff. abſque præf. & in 2. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut ſeq. שָׁאֲלוּ petiverunt, Eccl. 2.10. Jer. 36.17. Jud. 4.1. שָׁאֲלוּ interrogàrunt, Joſ. 9.14. Iſa. 30.2.. 65.1. וְשָׁאֲלוּ & interrogabunt, 1 Sam. 10.4. שְׁאָלוּנִי interrogate me, Iſa. 45.11. שְׁאָלוּנוּ petiverunt à nobis, Pſalm. 137.3. שְׁאִלְתֶּם petiiſtis, 1 Sam. 12.13. Job. 21.29. וּשְׁאִלְתֶּם & interrogabitis, 1 Sam. 25.5. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in forma pl. m. cum הַ dem. præf. & in forma ſ. f. à ſimplice שׁוֹאֲלָה, occ. in forma cum duplice ſægol ante thau: & in paul kal, ſ. m. ſimpl. prout ſeq. שׁוֹאֵל vel ſine vau, petens, Deut. 10.12. 2 Sam. 3.13.. 14.18. 1 Reg. 2.17. Jer. 38.14. Mic. 7.3. וְשׁוֹאֵל & interrogans. Deut. 18.11. הַשּׁוֹאֲלִים petentes, 1 Sam. 8.10. שׁוֹאֲלֶת petens, 1 Reg. 2.20, 22. שָׁאוּל rogatus precariò, 1 Sam. 1.28. in infin. kal. occ. plenè cum kamets & cholem, idq; ſimpl. & cum ! præf. ſic: שָׁאֹל percunctando, Gen. 42.7. 2 Sam. 20.18. וְשָׁאוֹל & interrogando, 1 Sam. 22.13. ſed occ. infin. kal, præter normam, cum he in fine poſt duplex camets, ſic: שְׁאֹלָה, petendo, Iſa. 7.11. ſed cum ! præf. occ. in forma cum ſcheva & cholem. at ante maccaph cholem mutatur in kam. chat. ſic: לִשְׁאוֹל vel ſine vau, petere, ad petendum, &c. Joſ. 15.18. Jud. 1.14. 1 Sa. 12.17, 19.. 22.15.. 23.4. 2 Re. 2.10. 1 Ch. 10.13. Ezr. 8.22. Job. 31.20. Jer. 15.5. לִשְׁאֹל idem, 2 Sam. 8.10. 1 Ch. 18.10. Pſ. 78.18. in imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & in ff. ſimpl. & cum ! cop. præf. ut & in pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed cum נִי aff. abſq; præf. ut ſeq. שְׁאַל interroga. pete, &c. Deu. 4.32.. 32.7. Jud. 18.5. 1 Sam. 17.56.. 25.8. 1 Reg. 3.5. 2 Reg. 2.9. 2 Chron. 1.7. Job. 8.8.. 12.7. Pſalm. 2.8. Iſa. 7.11. Hag. 2.11. שַׁאֲלִי pete, 1 Reg. 2.20. 2 Reg. 4.3. Jer. 48.19. וְשַׁאֲלִי etiam pete, 1 Reg. 2.22. שַׁאֲלוּ interrogate, petite, Pſalm. 22.6. Jer. 18.13.. 30.7. Zach. 10.1. וְשַׁאֲלוּ & interrogate. Jer. 6.16. שַׁאֲלוּנִי petite à me, Iſa. 45.11. in fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. ſed cum יֶ parag. add. abſque præf. ut & cum ! cop. præf. & הָ aff. & cum ם aff. poſt ! cop. & ! conv. præf. ut ſeq. אֶשְׁאַל petam, Iſa. 7.12. וְאֶשְׁאַל & rogavi, Gen. 24.47. אֶשְׁאָלָה petam, Jud. 8.24. וְאֶשְׁאָלְךָ & interrogabo te, Job. 38.3.. 40.7.. 42.4 וְאֶשְׁאָלֵם & interrogabo eos, Iſa. 41.28. וָאֶשְׁאָלֵם & interrogavi eos, Neh. 1.2. & in 2. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & cum נִי aff. abſque præf. ſic: תִּשְׁאַל rogabis, Gen. 32.29. Jud. 13.18. וְתִשְׁאַל & petiiſti, 2 Chron. 1.12. תִּשְׁאָלֵנִי interrogas me, 1 Sam. 28.16. item in 3. ſ. m. occ. ſimpl. cum pathach. ſed ob pauſam cum kamets in ult. cui priori ! conv. eſt etiam præf. ſed cum הָ aff. abſque præf. & cum הוּ aff. poſt ! conv. præf. prout ſeq. יִשְׁאַל interrogabit, 2 Sam. 16.23. יִשְׁאַל idem, Hoſ. 4.12. וַיִּשְׁאַל & rogavit, interrogavit, &c. Gen. 32.29.. 38.21.. 40.7.. 43.27. 1 Sam. 14.39.. 17.22.. 19.22.. 22.10.. 23.2.. 28.6.. 30.8, 21. 2 Sam. 2.1.. 5.18, 22.. 11.7.. 12.20. 1 Reg. 19.4. 2 Reg. 8.6. 1 Chron. 14.10, 14. 2 Chron. 1.11. 23. Jon. 4.8. יִשְׁאָלְךָ interrogabit te, Exod. 13.14. Deut. 6.20. Jer. 23.33. וַיִּשְׁאָלֵהוּ & interrogavit eum, Gen. 37.15. Jud. 8.14. Jer. 37.17. & in 2. ſ. f. fut. kal, occ. cum הָ aff. ſed in 1. pl. (à ſimplice forma נִשְׁאַל) cum ! cop. præf. & הָ parag. add. ſic; תִּשְׁאָלָה rogaverit te, Deut. 14.26. וְנִשְׁאָלָה & interrogabimus, Gen. 24.57. item in 2. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & & cum ! conv. præf. & cum nun parag. add. ut & cum נִי aff. abſque præf. ut ſeq. יִשְׁאֲלוּ interrogabunt, Jer. 50.5. וְיִשְׁאֲלוּ & rogàrunt, interrog. Gen. 26.7. Exod. 18.7. Jud. 1.1.. 18.15.. 20.18, 23, 27. 1 Sam. 10.22. Jer. 38.27. יִשְׁאָלוּן interrogabunt, Joſ. 4.6, 21. יִשְׁאֲלוּנִי interrogàrunt me, Pſalm. 38.11. Iſa. 58.2. In niphal, נִשְׁאַל eſt, exorari, precibus obtinere: Bu. Lex. deſiderio impulſus rogavit: Av. petere ſibi: Coc. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. & in 1. ſ. ſimpl. ſic: נִשְׁאַל petito donatus fuit, 1 Sam. 20.6, 28. נִשְׁאֲלְתִּי petito donatus ſum, Neh. 12.. item in infin. niph. juxta normam eſſet הִשָּׁאֵל poſtulando: ſed occ. in forma minùs uſitata, viz. cum ! nota præt. niph. ab initio. & cum terminatione in cholem: (cui formæ ſimilem vide in rad. שָׁלַח; Bu. Lex.) ſic: נִשְׁאֹל petendo, 1 Sam. 20.6, 28. in piel שָׁאַל, vel שׁאל, idem cum kal; rogare. petere. quærere, &c. aſſiduè rogavit, rogitavit: interrogavit: Bu. Av. Prout occ. in præt. piel 2. pl. cum ! conv. præf. loco ſeq. וְשִׁאֲלוּ & petent, Pſalm. 109.10. & in fut. piel, à 2. ſ. m. יְשַׁאֵל occ. in 3. pl. m. loco ſeq. יְשַׁאֲלוּ rogabunt, 2 Sam. 20.18. in hiphil הִשְׁאִיל mutuavit, commodato dedit petenti: Bu. Lex. fecit petitionem, petendo commodavit: Av. utendum dare, viz. tanquàm petenti: Coc. Prout occ. in præt. hiph. 1. ſ. cum הוֹ aff. loco ſeq. הִשְׁאִלְתִּיהוּ mutuo eum, 1 Sam. 1.28. atque inde, ex hac rad. שְׁאֵל in hac 1. petendi, ſeu poſtulandi ſignif. eſt. 1. No. שְׁאֵלָה f. poſtulatio petitio: Pag. Bu. 70. αἴτησις, αἴτημα: petitio, rogatio, interrogatio: Coc. Prout occ. in abſol. forma ſimpl. & cum הַ dem. præf. ut & in ſ. f. conſtr.

(à ſimplice forma שְׁאֵלַת) cum י aff. idque vel cum tseri, vel (quaſi ex abſol. forma שְׁאֵלָה) cum chateph ſægol in antepenult. cui priori formæ cum tseri בֵ eſt etiam præf. ſed cum ךָ aff. abſque præf. pro quo ult. venit etiam def. & quaſi contracte, abſque aleph 2. rad. & cum tseri ſub 1. pro ſcheva & tseri ſub 1. & 2. rad. & rurſus cum ם aff. & cum chateph ſægol in antepen. ut ordine ſequuntur, שְׁאֵלָה petitio, Jud.8.21. 1Reg.2.17,20. הַשְׁאֵלָה petitio, 1Sam.2.20. שְׁאֵלְתִּי petitio mea, 1Sam.1.27. Eſth.5.7,8. שְׁאֵלָתִי petitio mea, Job.6.8. בִּשְׁאֵלָתִי pro petitione mea, Eſth.7.3. שְׁאֵלָתֵךְ petitio tua, Eſth.5.6.. 7.2.. 9.12. שְׁאֵלָתְךָ petitionem tuam, 1Sam.1.17. שְׁאֵלָתָם petitionem eorum, Pſa. 106.15. item 2. hinc etiam No. cum מ heemant. viz. מִשְׁאֵלָה f. idem cum præced. petitio, poſtulatio: Av. Prout occ. in pl.f. (à ſimplice forma מִשְׁאֵלוֹת) conſtr. ſimpl. & cum יךָ aff. fic: מִשְׁאֲלוֹת petitiones, Pſal. 37.4. מִשְׁאֲלֹתֶיךָ petita tua, Pſalm.20.6. deinde ii. ſignif. 2. hujus rad, שָׁאַל eſt, mutuari. mutuo vel commodato accipere: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. Prout occ. in præt.kal, 3.ſ. f. cum וַ conv.præf. ut & in part. pahul kal,ſ. m.ſimpl. ut & in fut. kal, 3.ſ.m. ſimpl. itidem,ſed in 3. pl. m. cum וַ cop.& וְ conv. præf. ut ſeq. וַיִּשְׁאֲלָה & mutuabitur, Exod.3.22. שָׁאוּל mutuatus, 1Sam.1.28. 2Reg 6.5. יִשְׁאַל commodo acceperit, Exod. 22. 13. וְיִשְׁאֲלוּ & commodato accipiant, Exo.11.2. וַיִּשְׁאֲלוּ & commodato acceperunt, Exod.12.35. item in hac 2. mutuandi ſignif. occ. etiam conjug. hiphil הִשְׁאִיל, quod eſt, dare commodato ſeu precariò: (at in kal, rogare:) mutuari: & mutuare, quod vernaculè, ſeu Gallicè, dicimus emprunter & preſter. Merc. Prout occ. in præt. hiph. 1.ſ.cum הִוּ aff. ut & in fut. hiph. à 3.ſ. m. יַשְׁאִיל commodabit, in 3. pl. m. cum וְ conv. præf. & ם aff. ſed def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in pen. fic: הִשְׁאִלְתִּיהוּ mutuo dedi eum, 1 Sam. 1.28. וַיַּשְׁאִלוּם & commodaverunt eis, Exod.12.36. Item iii.ſignif. 2. hujus rad. שְׁאֵל eſt ſepulchrum: Bu. Conc. idque ſcil. in No. inde ducto, viz. שְׁאוֹל ſepulchrum: item, infernus: gehenna: Pag. Locus mortuorum ſub terra: non ita dictus, quòd gravia quæque deorſùm tendant & petant, ſed ab inſatiabilitate, ut perſpicuè oſtenditur, Prov.30. Quidam foſſam, alii mortem ipſam, alii ſtatum mortuorum, alii infernum. locum, ſcilicet, damnatorum, ſignificare dicunt. Sed hoc nomine generaliter loca ſubterranea, tendendo centrum verſus, appellantur: ſicut & aliàs nomine idem ſignificante vocatur אֶרֶץ תַּחְתִּית terra inferior, vel ima. Ezec. 31. & ſæpe cum adjecto invenitur, שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה, velut explanationis cauſâ: etſi Auxeſis etiam causâ adjici queat. Dicitur & אֲבַדּוֹן perditio, quòd ibi res pereant, è noſtro aſpectu ſummotæ. Propriè infernum dixeris, ita ut locum ſignificet. Hinc cum verbo deſcendendi paſſim jungitur. Sunt qui tradant, ubi reperitur deſcendere in infernum, velut adverbialiter ſumi, pro, deſcendere inferiùs, vel deorſùm. Sæpe huic ex adverſo ponitur cœlum. Caret plurali. Sumitur tamen ſæpe metaphoricè, pro horribili conſternatione, & ſenſu iræ Dei ob peccata, quem & ſancti in hac vita experiuntur: quaſi ſe à Deo rejectos, & omni ejus auxilio deſtitutos putarent, damnatorum more: quin & ipſe Chriſtus ſenſit, dum diceret, triſtis eſt anima mea,&c. &, Deus mi quarè me dereliquiſti? ſed ad tempus. Sic quidam exponunt. Pſalm. 16, Non derelinques animam meam in inferno: in illis, ſcil. horrendis doloribus inferorum in cruce; &c. Sed ego ad ſepulchri corruptionem referre malo; & לִשְׁאוֹל in dativo lego: ſepulchro, i. e. in poteſtate ſepulchri, ut ibi me tanquàm ſuum, cæterorum hominum more, detineat & putrefaciat. Merc. שְׁאוֹל com. gen. eſt ſepulchrum: infernus: ſepulchrum autem ſic à petendo dictum & à poſtulando, quòd ore hiante & dilatato, Iſa.5. 14. & Hab.1.5. repleri expetat: unde & inſatiabile dictum, Prov.27.20. & 30. 16. Significat autem, in genere locum corporum humanorum poſt mortem: unde communiter pro ſepulchro, & interdum etiam pro inferno ponitur. Prout dicitur etiam de loco infimo qui altiſſimo opponitur: Job.11.8. ut No. maſc. venit Job. 26. 6. עָרוֹם שְׁאוֹל nudum eſt ſepulchrum: i. e. abditiſſima & intima terræ pars juxta A. E. vel מֶרְכַּז הָאָרֶץ centrum ipſius terræ, ipſi in aperto & propatulo eſt: & ut fæm. Iſa. 5.14. הִרְחִיבָה שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ, dilatat ſepulchrum animam ſuam, i.e. ſeipſum; Bu. Lex. שְׁאוֹל ſepulchrum, locus mortuorum ad quem omnes mortales petunt: item infernus: i.e. locus inferior ſub terra; ſepulchri corruptio. Si de impiis dicitur, ſignificat perditionem, Av. Occurrit autem hoc no. in plena forma cum vau cholem in ult. ſimpl. locis ſeq. שְׁאוֹל ſepulchrum, Deut.32,22. 1Sam.2.6. 2Sam.22.6. 1Reg.2.10 Job. 7.9.. 17 14..21.13.. 24.19.. 26.6. Pſalm.18.6..30.4.. 49.15.. 55.16.. 89.49.., 116.3.. 139.8.. 141.7. Prov. 5.8.. 7.27.. 9.18.. 15.11.. 27.20.. 30.16. Iſa.5.14,9. 11,15.. 28.15,18.. 38.10,18.. 57.9. Ezech.32.21,27. Hoſ.13.14. Jon.2.2. item occ. etiam ſimpl. cum cholem tantùm abſque vau in ult. ſic: שְׁאֹל ſepulchrum, 1Reg.2.6.. 17.17. Pſalm.49.17. cui etiam formæ plenæ cum vau cholem in ult. בְ, לְ, בְּ, & מִ ſunt præf. ut ſeq. בִּשְׁאוֹל in ſepulchro, Job.14.13. Pſalm.6.6. Eccl..9.10. Amos.9.2. כִּשְׁאוֹל ſicut ſepulchrum, Pro. 1.12. Cant.8.7. Hab.2.5. לִשְׁאוֹל in ſepulchro: Pſal 16.10. 31.18.. 49.15.. 88.4. מִשְׁאוֹל præ, è ſepulchro, Job.11.8. Pſalm.86.13. Prov.15.24.. 23.14. item occ. etiam cum ה locali add. idque vel cum cholem tantùm. vel cum vau cholem in penult. locis ſeq. שְׁאוֹלָה vel ſine vau, in ſepulchrum, Gen.37.35.. 42.38.. 44. 29,31. Num.16.30,33. Ezec.31.15,16,17. Cui plenæ formæ cum ה parag. add. לְ eſt etiam præf. (vel iſtud he in fine eſt parag, Bu. Lex.) ſic: Pſalm. 9. 18. convertentur impii לִשְׁאוֹלָה in,vel ad ſepulchrum uſque: Bu. Lex. In infernum, vel gehennam. R.D. In ſepulchrum, vel gehennam. Additur autem lamed in principio, quanquàm he ultimum eſt pro lamed in principio; ad denotandum, inquit R.D. quòd convertentur in gradum inferiorem inferni, aut gehennæ. Pag. Redeunt improbi, ad infernum. Qui expertes ſunt juſtitiæ Chriſti, redeunt ad regnum Diaboli, & patiuntur ſibi legem injuſtitiæ imponi: abeunt ad regnum tenebrarum. Coc. Retroagentur impiobi ad ſepulchrum uſque. Jun. Notandi ſunt etiam loci quidam alii de hac rad, & 1. ut venit adverbialiter ad præt. hal, 1 Sam. 2. 20. Pro הַשְׁאֵלָה אֲשֶׁר שָׁאַל commodato quod commodavit, aut pro donu quod donavit, Domino. Pag. Ex his quæ ſcribit R. D. in Michlol ad vocem

cum שְׁאֵלָה, verbum masc. pro fæm. usurpatur. Ita ut vel referendum velit ad Channam: vel sensum esse, quòd dono, vel commodato, seu commodatione, quod donatum seu commodatum est; Merc. Cev. Totus versus sic legitur. Benedixit autem Heli, (nimirùm Dei verbis, tanquàm sacerdos ejus: quamobrem benedictionem hanc illi acceperunt sic: ut suprà 1.17. & res effecta est. sequente versu:) Elkanæ & Uxori ejus: dicendo, Reponat tibi Jehova semen ex muliere hàc: pro (semine) illo precario, (Hebr. illius petitionis: i.e. pro Samuele; Periphrasis; hæc autem non Heli sed auctoris verba sunt, cum versûs principio conjungenda;) quod exoratum (restituerat) Jehovæ: cum abirent in locum suum. Jun. Verbum hoc שָׁאַל est interdùm usui dare: ut hoc loco: אֲשֶׁר שָׁאַל לַיהוָה quod usui dederat Domino. Kimchi monet explicari per נָתַן dedit, &c. verbum autem refertur ad Elkanam: Sic 1 Sam.1.28. הוּא שָׁאוּל לַיהוָה ipse utendus datus Domino, omnibus diebus quibus fuerit. Coc. (Cunctis diebus quibus fuerit superstes,) est promissus, vel datus, Domino, Av. (Quamobrem ego quoque precariò datum sisto eum Jehovæ omnibus diebus quibus fuerit.) ipse rogatus precariò, est, scil. Jehovæ. i.e. à nobis mancipatur ei & datur, ut ministret ei: Jun. Sic enim conjug. hiphil הִשְׁאִיל usurpatur etiam, viz. pro, utendum dare tanquam scil. petenti, ut in hoc versu cit. ult. הִשְׁאִלְתִּיהוּ לַיהוָה do eum utendum Domino: 70. κιχρῶ ἀυτὸν τῷ κυρίῳ. Coc. (vide Jun. in verbis mox præced.) Atque ego petendo mancipavi eum Domino; i.e. accommodavi Domino. 70. ἠτήσαμην. Av. Omnibus diebus quibus fuerit, seu vixerit, est, שָׁאוּל, commodatus, aut mutuatus, vel donatus Domino: Et etiam ego הִשְׁאִלְתִּיהוּ donavi, i.e. accommodavi, mutuavi, eum Domino. Pag. Voce autem, in hoc versu posità, viz. שָׁאוּל, dictus est primus Rex Israel: quasi à Deo per Samuelem, ad regnum gubernandum commodatus, quo nomine etiam Paulus Apostolus dictus, atque adeò illud ad suam vocationem accommodat. ad Rom. 1. Merc. Sic etiam idem part. paul kal, in sensu dandi ad usum, sumitur, 2 Reg.6.5. וְהוּא שָׁאוּל & commodatò data est. Coc. Est enim commodatum: Hebr. commodatò petitum. Jun. Item ut suprà dictum, rad. hæc שָׁאַל in signif. interrogandi sumitur: ut Isa.65.1. Quæsitus sum לְלוֹא שָׁאָלוּ ab (his qui) non interrogaverunt. R.Sal. Dominus respondet illi, impossibile est quin ulciscar de illis, seu illos, quoniam requisitus sum (vel certè, quærere feci me, Merc.) ab illis, ut increparem illos per Prophetas, & ipsi non interrogabant. A.E. Ecce Domini responsio. quoniam patres vestri irritàrunt me, & ego quæsitus sum. i.e. invenire feci meipsum, in afflictionibus, populo, qui non interrogaverunt, aut postulaverunt, ut invenirer illis. Pag. & R.D. Quærendum, aut interrogandum, me præbui, vel paravi me, patribus vestris, num fortè quæsituri, vel interrogaturi essent me, sed non interrogàrunt me, vel, de me: vel, requisitus fuissem, i.e. me exorari passus fuissem, patribus vestris, si me requisiissent: at non me rogàrunt. Merc.Cev. hîc scil. ad pret. kal, ex שָׁאַל: sed ad pret. niph. ex דָּרַשׁ idem textus à Pag. ex R. R. sic explicatur, ut seq. נִדְרַשְׁתִּי לְלוֹא שָׁאָלוּ Quærere feci me ab iis qui non interrogaverant; (vel potiùs inveniendum me præbui iis qui non interrogabant: Cev.) Hieron. Quæsiverunt me, qui antea non interrogaverant. At verbum primæ est personæ. Si hoc verbum est passivum, ut voluit R.D. videtur textus (ut est in libro Ephod) implicare contradictionem, quia est sensus, quæsitus sum ab iis qui non quæsierunt, aut, interrogatus sum ab iis qui non interrogaverunt: unde activum intransitivum putat: unde & sic potest explicari, interrogavi me ipsum, eò quòd non interrogaverunt me; vel, ut ego verti, quærere feci me, &c. Passivè potest sic explicari, interrogatus sum (nempe, in præsentia) ab iis qui antehàc non interrogaverant: aut, quæsitus sum (modò) ab iis qui antea non interrogaverant, aut quærierant. R.D in lib. rad.exp. נִמְצֵאתִי לְמְבַקְשֵׁי me inveniendum dedi. & obvium: aut נִמְצֵאתִי paratus sum aut invitatus sum, iis qui, &c. Potest & sic verti, juxta hanc significantiam, Occurri, seu obviam ivi, iis, &c. Nam לָקַר est occurrere, obviam ire, præparare, invitare. Pag. לְלוֹא שָׁאָלוּ iis, qui non interrogaverunt. (Ellipsis est אֲשֶׁר vel, respondi non rogantibus. 70. reddunt ἐμαχίσθαι. Est activum, ut נִלְחַם, נִדְבַּר, נִעְנָה. Confer Eze. 14.3. & 20.3. ut & 36.37. sed passivè idem niphal venit, 1 Chron.26.31. Coc. (hîc & in niphal ex דָּרַשׁ.) Expositus sum iis qui non interrogabant, &c. Hebr. quæsitus sum, &c. Confer. Rom.10.20. Sic Psalm.11.2. magna opera Jehovæ, exposita omnibus, &c. Hebr. quæsita; i.e. adeò prompta, ut ea quærere ampliùs non sit opus: Metalepsis: ut hoc in loco, Isa.65.1. ubi ad antecedentem ecclesiæ postulationem, in fine capitis præced. hoc capite respondet Christus: & in hac responsionis ejus prima parte describitur narratio vocationis ecclesiæ ex gentibus, & Judæorum castigatio, &c. Jun. Et Psa.2.8. שְׁאַל מִמֶּנִּי, petè à me & dabo gentes hæreditatem tuam, h. e. faciam, ut quos velis, hæreditatem habeas ex gentibus: vivificabo, quos vules à me vivificari, imò vivifico, quos vis. Intelligitur jus, potestas, & potentia mediatoris. Coc. De hoc etiam verbo variæ ejus punctationis formæ in kal notandæ: nam in Jud.4.20. venit forma cum tseri sub aleph sic: Si quispiam venerit וְשָׁאֲלֵךְ & interrogaverit te. Pag. est à secunda forma pret. kal; Merc. Sic Psalm.137.3. Quia illic שְׁאָלוּנוּ interrogaverunt-nos. Pag. Item in Gen.32.18. וְשָׁאֲלֵךְ & interrogaverit te: est pro שְׁאָלֵךְ: nam in productione τοῦ pathach, syllabà divisâ, diligit tseri. Coc. Sed in pret. kal, venit etiam aleph cum segol pro pathach, ut 1 Sam.12.13. שְׁאֻלְתֶּם petivistis: & sic Job.21.29. & 1 Sam.25.4. & interdùm etiam cum chirek pro pathach sub aleph 2.rad.ut in Jud.13.6. Et non שְׁאִלְתִּיהוּ interrogavi eum: & 1 Sam.1.20. A Domino שְׁאִלְתִּיהוּ petivi eum. Cui simile vide in 1. S. pret. kal, ex rad. יָלַד in Psalm.2. Pag. Bu. Lex. Quomodo etiam venit chirek pro pathach sub aleph in pret. hiph. 1. S. sic: וְהִשְׁאִלְתִּיהוּ, & mutuo eum לַיהוָה Domino, 1 Sam.1.28. i. e. quem precariò ab ipso acceperam, nunc rursùs Domino sisto & consecro, ut ipsius sit minister. Item ad imper. kal, locus Isa.7.11. notandus שְׁאַל־לְךָ אוֹת pete tibi signum: & postea אִשְׁאָלָה pete, vel est Makor sen infin. kal: Pag. Quidam recentiorum audacter nimiùm exponunt, pro שְׁאָלָה in-

infernum: i.e. profundando deorsum: quia sequitur, vel attollendo sursum: ut sint antitheta: sed id non probo, hoc enim lectionem immutaret. Merc. הַעֲמֵק שְׁאָלָה profunda petere (quasi esset Infin. kal, שְׁאַל cum ה parag. & cum kamets, ob pausam, pro chateph pathach, quod haberet pathach ante se,) h.e. pete profundè: est enim cum he parag. pro שְׁאֵלָה. Coc. Item ad præt. niph. Locus notandus. 1 Sam. 20. 28. נִשְׁאוֹל נִשְׁאַל postulando postulavit David à me, (subaudi ut iret) usque ad Bethlehem. Et dixit in Niphal, quia per seipsum postulavit: i.e. postulando postulavit ipsemet David per seipsum, ut iret, &c Targ. & R. D. in comment. q.d. facultatem eundi in Bethlehem habuit à me. Et sic Neh. 13. 6. Et in fine dierum נִשְׁאַלְתִּי postulavi, scil. per meipsum, à Rege: i.e. facultatem accepi à Rege. Hieron. prius vertit, rogavit me obnixè ut iret in Bethlehem: alterum, Rogavi regem. Pag. Quidam exponunt, precibus impetrare: sed obnixam petitionem potiùs indicare videtur, uti alias usurpari solet hæc Conjugatio. Sumitur & reverà passivè, pro, postulari, peti, Neh. 13. 6. נִשְׁאַלְתִּי postulatus sum à Rege: q.d. petiit me, ut irem ad se: quod hîc exponit priori sensu, præter mentem Kimchi. Et sanè sensus illud potiùs postulare videtur, ut, cum ad regem venisset, postea ab eo efflagitârit, ut sibi Hierosolymam redire liceret, ut habes versu seq. Si quis tamen passivè uti velit hâc Conjugatione, id licere videtur; Merc. De nomine etiam שְׁאוֹל, ad genus ejus notificandum, loci notandi, Isa. 15. 14. dilatavit שְׁאוֹל sepulchrum animam suam. Hieron. infernus: & 14. 9. שְׁאוֹל מִתָּחַת infernus infernè commotus est, aut commovit se, tibi in occursum adventûs tui, aut, te veniente, עוֹרֵר לְךָ suscitavit tibi mortuos. Et sic in eodem versu usus est dictione שְׁאוֹל genere fœmineo & masculeo; רָגְזָה enim est fœmineum verbum, & עוֹרֵר masculeum. Pag. Elias non putat idoneum Argumentum sumi ex verbis עוֹרֵר, & הַקִּים illo loco, quòd שְׁאוֹל sit masc. quia עוֹרֵר infinitum esse queat pro לְעוֹרֵר ad excitandum: item ad הַקִּים possit subaudiri הַמְּקִימִים excitavit excitans. Sed locus est ineluctabilis Job. 25. 6. עָרוֹם שְׁאוֹל נֶגְדּוֹ nudus est infernus coram eo. Merc. Sed præcipuè de hoc nomine quæ hîc Cocceius fusè admodum disserit, videntur adnotanda: prout sequuntur. שְׁאוֹל f. sæpiùs: infernus, Germ. & Belg. Helle. 70. ἅδης: quemadmodùm hoc propriè notat τὸν ἀϊδῆ τόπον, in quo qui sunt, non apparent: ita שְׁאוֹל notat eum locum, in quo qui est, in quæstione est, h.e. τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, inferiores partes terræ. Ut enim in superioribus terræ partibus, homines & animalia ambulant ac spirant, fructusque terræ apparent, ita in inferioribus terræ partibus, quæ non versus cœlum patent, sunt partim radices nascentium ex terra, partim cadavera: quæ in eam regionem intrant, plerumque per sepulturam: unde & Chaldæus aliquando explicat בֵּי קְבוּרְתָּא locum sepulchri: ut Job. 7. 9. 21. 13. Pf. 30. 4. 89. 49. 141. 7. Neque tamen propterea, quia quidam per sepulturam veniunt in שְׁאוֹל, locum subterraneum, ideo שְׁאוֹל verti debet sepulchrum: tametsi aliquando rectè intelligatur sepulchrum per שְׁאוֹל: Deut. 32. 22. Ignis exarsit in ira mea, וְתִיקַּד עַד־שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה qui ardet usque ad infernum imum, & comedit terram & proventum ejus, & inflammat fundamenta montium. Ubi patet per שְׁאוֹל intelligi etiam fundamenta montium. Psal. 141. 7. נְפֻזְּרוּ עַצְמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל sparsa sunt ossa nostra juxta infernum: i.e. in superficie terræ, ut pulveri misceantur paulatim. 1 Sam. 2. 6. מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל qui facit descendere in infernum & facit ascendere: i.e qui mortuos & terrâ obrutos resuscitat. Job. 7. 9. Sic, יוֹרֵד שְׁאוֹל qui descendit in infernum, i.e. intra terræ viscera, non ascendit: h.e. nemo redit à mortuis. Job. 24. 19. Siccitas & calor rapiunt aquas nivis, scil. ab oculis, שְׁאוֹל חָטָאוּ infernus (eos qui) peccârunt, scil. aufert à conspectu, sine malo & difficultate. Job. 26. 6. עָרוֹם שְׁאוֹל נֶגְדּוֹ nudus (est) infernus coram ipso: h.e. Quicquid est in toto mundo, etiam in abditissimis locis terræ, oculis ipsius patet; nihil est remotum à Dei scientia, potentia, providentia. Possumus verò & debemus, eo in loco intelligere omnia μὴ φαινόμενα καὶ μὴ ὄντα, quæ Deo apparent ut ea vocare possit tanquam ὄντα. Isa. 14. 9. שְׁאוֹל מִתָּחַת רָגְזָה לְךָ orcus infrà commotus est propter te. De regione mortuorum, tanquàm civitate aliquâ à multis habitatâ & frequentatâ loquitur. Ibi respondet רְפָאִים. Vers. 11. Dejecta est שְׁאוֹל גְּאוֹנֶךָ ad orcum erectio tua, strepitus nabliorum tuorum! subter te sternitur vermis, & tegmina tua lumbricus! Clarum est, sermonem esse de regione cadaverum. Jon. 2. 3. מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי ex ventre inferni imploravi: vers. 2 מִמְּעֵי הַדְּגָה ex viscеribus piscis. Potest tamen intelligi omnis locus mortis, in quo fuit. Jonas. Pf. 16. 10. לֹא תַּעֲזוֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל non relinques animam meam in inferno: h.e. vitam meam, quæ in corpore non apparet, quando id procubuit, mihi reddes. 2 Sam. 22. 6. חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבֻּנִי dolores, vel, laquei inferni circumdederant me: h.e. Cinxerant me dolores mortiferi: mors ferè laqueis me constrinxerat. Isa. 38. 18. לֹא שְׁאוֹל תוֹדֶךָ non infernus confitebitur tibi: h.e. qui terrâ jacent obruti, non confitentur Deum inter vivos. Analogicè etiam usurpatur. Pf. 49. 15. לְבָלוֹת שְׁאוֹל צוּרָם Rupes eorum antiquationi Orci, scil. cedit: h.e. æternæ tenebræ & dolores fiduciam ejus abolebunt. Prov. 5. 5. שְׁאוֹל שְׁעָרֶיהָ יִתְמוֹכוּ Orcum gressus ejus tenent, i.e. non ad vitam, quæ verè vita est, tendunt gressus ejus, sed ad locum tristitiæ æternæ, & 7. 27. דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ viæ inferni (viæ) domus ejus: h.e. viæ tristitiæ æternæ, Isa. 28. 15. עִם שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חוֹזֶה Cum inferno fecimus inducias: h.e. tuti sumus, non imminet periculum nobis, neque quoad statum reipublicæ, neque quod statum salutis & regni Dei: quasi, quum Dei fœdus, & quietem ab eo datam, &c. repudiassent, propitiare, Diabolum, mortem, & infernum, possent: ut vel ipsi vitæ hæredes fierent, vel rem publicam sartam tectam retinerent. Pf. 49. 16. יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל redimet animam meam ex manu inferni: quia accipiet, vel, assumet me, i.e. non sinet me in interitum vel tristitiam abire quia assumet me ad se. Elias in Germanico hîc usurpat גְּהִנֹּם. Pr. 15. 24. לְמַעַן סוּר מִשְּׁאוֹל מָטָּה ad recedendum ab orco infrà: h.e. à condemnatione & morte æterna. Pf. 6. 6. בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ in inferno quis confitebitur tibi? Si sit Ecclesia circumvallata hominibus mortuis in peccato, in errore versantibus, & sit sub potestate hominum legem injustitiæ imponentium, & vetantium confiteri Deo veritatem ejus,

ibi

ibi erit tanquam in Inferno, & hæc verba ei conveniunt. Confer Apoc. 6.8. Hoſ. 13. 14. מִיַּד שְׁאוֹל אֶפְדֵּם ex manu orci redimam eos: h.e. ex poteſtate tyrannorum vetantium vivere Deo, & ei confiteri. Ubi venenum tuum, inferne? Apoſtolus 1 Cor. 15. 54, 55, 56. hinc rectè concludit reſurrectionem: nam Chriſti mors omne venenum inferni extinguit, h.e. tollit omnem poteſtatem inferni: legem enim peccati vicit per legem ſpiritus vitæ: quia Chriſtus peccatum delevit, abſtulit omnem poteſtatem execrationis, mortis inferni. Cant. 8. 6. קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה durus eſt, ut infernus, zelus. h.e. Si tyrannorum vis eſt quaſi irreſiſtibilis, multò magis zelus Dei eſt vehemens & efficax. Confer Jacob. 4. 5. ubi ζῆλος vel πόθος τοῦ πνεύματος opponitur φθόνῳ: uterque affectus amoris & invidiæ, dicitur קִנְאָה utriuſque eadem vehementia. Prov. 9. 18. בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל קְרֻאֶיהָ in profundis orci convivæ ejus: h.e. in ſpiſſiſſimo tenebrarum regno convivantur. Mat. 16. 18. πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, h.e. Diabolus in ipſam non dominabitur, eam non perdet. Etiamſi in civitate magna conſtituta ſit, in qua regnat ſeductio & tyrannis, exibit: & ex ipſa morte & pulvere redibit; Iſa. 57. 9. וַתִּשְׁפִּילִי עַד־שְׁאוֹל & humiliaſti uſque ad inferos; i.e. legatos tuos miſiſti etiam ad homines, longè ultrà mare ſitos, ad quos abire eſt, quaſi inferos adire: eoſque habitantes quaſi in inferis in ſpiſſiſſimis ignorantiæ tenebris. Hæc ex Cocc.

Rad. 11. שָׁאַן in kal textualiter non venit, ſed in quadrata forma piel, geminatà, ſcil. nun 3. rad. שָׁאֲנַן eſt qui ſcere, pacatum eſſe; Pag. Tranquillum eſſe, tranquille agere: Bu. Lex. ſecurus, tranquillus fuit: & per metalepſin, inſolens & ſuperbè tumultuatus eſt; nam tranquillitas plerumque reddit homines elatiores. Nun 3. Rad. geminatur ob majorem Auxeſin. Hinc σαίω turbo, commoveo, tumultuor: item adulor. Av. 70. vertunt verbum in piel, ἀναπαύεσθαι, ἡσυχάζειν, ἐυτάθειν, περισσεύειν ἀγαθῶς. Aquila, ἐυθυρεῖν: tranquillum, felicem eſſe: Cocc. Ad שָׁאָה radicem quidam minùs aptè quæcunque ſubſequuntur revocant, quaſi contraria ſignificatione, quietum & tranquillum eſſe. Quia autem tranquillitas ſecuros reddit, & inſolentes, hinc hoc vocis inſolentem etiam ſonat, & ſecurum. Putant autem שַׁלְהֶבֶת, etſi in quibuſdam exemplaribus per kamets ſcribatur in fine, dictum, ut לַהֶבֶת pro flamma, Cant. 8. 6. ſed alia fuerit ratio, in uno lamed interjectum, in altero ſchin præpoſitum; Merc. Oc. autem hæc forma geminata in præt. piel, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic; וַיְשַׁאֲנֵן tranquillus eſt, Jer. 48. 11. וְיִשְׁאֲנֵן & tranquillus ſit, Jer. 30. 10. 46. 27. Pro 2. ut & in 3. pl. præt. piel, ſic occ. Job. 3. 18. Simul vincti שַׁאֲנְנוּ (al. שָׁ) pacati fuerint. Eſt per kamets ad nun, in penult. etiam ſine pauſa, inquit R. D. ob ſcheva ad aleph. Forſan vult dicere, etiam ſine ſoph-paſuk, non athnach, quod illic habent noſtra exemplaria: ſic quoque dicendum, alioqui שַׁאֲנַנִּי dicendum erat; Merc. Cev. Tranquille agent: Bu. Tranquilli fuerunt; Av. tranquilli ſunt. Hinc inſolentem eſſe περισσεύειν, ὑβρίζειν: 2 Reg. 19. 28. & Iſa. 37. 29. שַׁאֲנָנְךָ (videtur pro Infin. Piel geminati ſumpſiſſe; q.d. inſolefcere tuum: i.e. ſumpto Infin. nominaliter pro) inſolentiam tuam, Coc. (propter commovere te ad me) & tumultuari te, &c, Av. Atque inde ex hoc verbo geminato eſt etiam 1. no. geminatum, viz. שַׁאֲנָן m. quietus, tranquillus, pacatus pacificus, ſecurus, felix, &c. Pag. Bu. Coc. Av. Prout occ. hæc forma ſ. m. ſimpl. locis ſeq. (שַׁאֲנָן tranquillus, Job. 12. 5. Iſa. 33. 20. Item, 2. hinc etiam vel, juxta quoſdam, aliud no. vel ut quidam volunt, idem no. præced. cum Epentheſi תּ Lamed ſic, Job. 21. 23. שַׁלְאָנָן וְשָׁלֵו quietus & pacificus. Lamed, inquit R. D. redundat, Pag. vel potiùs, juxta Kimchi, eſt vox comp. ex שָׁלֵו, & שַׁאֲנָן; & notatur eo ſummè tranquillus, i.e. tranquilliſſimus: Bu. Lex. Hieron. dives & felix: 70. benè affectus, & abundans. Pag. Totus ipſe tranquillus (ſeu ſecurus, aut opulentus:) & fortunatus, ſeu felix. 70. εὐταξῶν. De hac autem compoſitione, vide infrà cum שׁל. Av. בֵּיתוֹ שַׁלְאָנָן וְשָׁלֵו totus tranquillus & quietus, i.e. totus & ſecurus, neque in rebus ſuis malum aut damnum expertus, neque animi ullà nubeculà inquietatus. Alludit ad שָׁלֵו. Cocc. (Hic moritur in robore perfectionis ſuæ) totus tranquilliſſimus & quietus, i.e in perfectiſſima fecilitate, quanta apud homines eſſe poteſt: Jun. Item, hoc no. præced. שַׁאֲנָן tranquillus, &c. venit etiam ut ſubſtant. tranquillitas &c. Bu. Lex. Prout occ. juxta quoſdam, ut no. ſubſtant. cum ו cop. præf. & ה Aff. ſic, 2 Reg. 19. 28. & Iſa. 37. 29. וְשַׁאֲנָנְךָ & tranquillitas tua: vel, tumultuatio tua: Bu. Conc. i.e. inſolentia, ſeu ferocia quam tranquillitas tibi parit: Bu. Lex. Vide etiam in rad. שָׁאָה: Pag. Bu. (vide etiam paulò ante ad Infin. kal.) Item, occ. etiam hoc No. in forma pl. m. cum ה dem. præf. & in forma pl. f. ſimpl. ſic, הַשַּׁאֲנַנִּים tranquilli, Pſa. 123. 4. Am. 6. 1. Zac. 1. 15. שַׁאֲנַנּוֹת tranquillæ, Iſ. 32. 9, 11, 18.

Rad. 12. שָׁאַף eſt, reſpirare, attrahere aerem anhelare: abſorbere, deglutire: reſpicere: expectare: Pag. inhiare. Metaph. ad animum transfertur. Conferri poteſt cum שָׁאַב, quod eſt haurire aquam è puteo, ut dictum: ſic hoc hauſtionem oris, vel animi, denotat. Interdum aeris attractionem ad nares, interdùm verò ad os notat, inquit R. D. metaphoricè intentum eſſe alicui rei; Merc. שָׁאַף haufit. proprie aerem vel ventum, anhelavit, aſpiravit: & metaph. abſorbuit, deglutivit: Bu. Lex. abſorpſit anhelando: item appetivit: Cogn. cum שָׁאַב, nam ſorbere eſt haurire anhelitum: item cum נָשַׁף flavit exhalando. Hinc retrò lectum eſt φυσάω, φυσιάω, & ῶ, abſorbeo, fuſflo appeto: & hinc Germ. ſuppen. Av. Kimchi explicat verbum שָׁאַף per הַרְחָבַת הָאֲוִיר אֶל־הָאַף odoris & auræ tractum ad nares; i.e. auram haurire, anhelare, aſpirare: Coc. Bu. Conc. Prout occ. in præt. kal, 2. ſ. m. cum ו cop. vel conv. præf. & in 3. f. f. ſimpl. ut & 3. ſ. m. cum י Aff. & in 3. pl. m. ſimpl. ut ſeq. שָׁאַף & exhaurit, Job. 5. 5. שָׁאֲפָה haurit, Jer. 2. 24. שָׁאֲפוּנִי anhelat contra me, Pſal. 56. 2. שָׁאֲפוּ anhelant: hauriunt, Pſal. 56. 3. Jer. 14. 6. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum י Aff. ut & in forma pl. m. cum ה dem. præf. ſic, שׁאף aſpirans. Eccl. 1. 5. שׁוֹאֲפִי anhelans contra me, Pſal. 57. 4. הַשּׁוֹאֲפִים qui anhelant, Am. 2. 7. 8. 4. & in Infin. kal, occ. plenè in forma cum kamets & cholem, poſt ו cop. præf. loco ſeq. וְשָׁאוֹף & exhauriendo, Ezec. 36. 3. Item, in fut. kal, 1. ſ. occ. cum ו cop. præf. ut & cum ו conv. præf. & ה parag. add. ſed in 2. & 3. ſ. m. ſimpl. ut ſeq. וְאֶשְׁאָף & exhauriam, Iſa. 42. 14. וְאֶשְׁאָפָה & anhelo, Pſal. 119. 131. תְּשַׁאֲפָה aſpires. Job. 36. 20. יִשְׁאָפוּ anhelat, Job. 7. 2. Loci autem quidam ſuprà cit. in hac

rad.

rad. aduocandi & ulteriùs explicandi, nam in loco 1. cit. Iob. 5. 5. duplex est lectio, licèt idem sit sensus: vel enim legitur cum vau וְשֹׁאֲפָהּ, & absorbebit latro divitias eorum: vel, ut scribitur cum Iod, quasi esset יְשֹׁאֲפֶנָּה absorbebit, &c. Pag. Et exhaurit, seu absorbet: Bu. Lex. שָׁאַף & anhelat עֲמוּם הֵילָם comatus, (i.e. hirsutus, hirsutus homo, latro,) opes ipsorum, metonymia: i.e. anhelans deglutit: Cocc. Deniq; exhaurit horridus facultatem eorum: horridus, i.e. prædo, aut hostis, sic dictus, tum quia plerumque ita constituti sunt, συνεδοχικὲ: tum, quia horrorem incutiunt obvijs: metonymicè, ut Psal. 68. 22. Jun. Item Ps. 56. 2. ubi occ. cum aff. sic. Miserere mei, Deus, quoniam שֹׁאֲפַנִי אֱנוֹשׁ absorbuit me homo: Pag. Absorbet me; i.e. anhelus persequitur ad deglutiendum me: Bu. Lex. Affectat me, captat me, anhelat me: Ferrar. intuetur: & sic Kimchi per הִבִּיט contemplari explicat. Cocc. R. Sal. Deglutivit me: i.e. expectavit, & intentus fuit, ut deglutiret me: & R.D. Aspexit me homo: i.e. Achis cum servis suis, quando insanum me præferebam in manibus eorum. Sed R. Himman. desideravit me interficere homo: i.e. Saul, &c. Pag. Nam anhelus persequitur me mortalis: viz. tum Saul, & administri ejus, á quibus fugiebat David, tum Philistæi ad quos confugerat. Jun. Jer. 14. 6. Et onagri, &c. שָׁאֲפוּ attraxerunt, & c. 2. 14. & onager, &c. שָׁאַף attraxit, רוּחַ ventum, i.e. aerem: Pag. Ducunt, &c. vel trahit, &c. spiritum, vel auram. Cocc. Eccl. 1. 5. Et oritur, & occidit Sol, וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף & ad locum suum transit, ubi oritur. R. Himman. Et locum suum desiderat: vel, ad locum suum anhelat, aut respicit. Pag. q.d. cum anhelitu currit. Cocc. Ad locum suum (i.e. ad Orientem; periphrasis: vide Ps. 19. 6, 7.) aspirat, ubi oriatur: Hebr. oriatur ipse ibi. Jun. Ps. 57. 4. Et salvum faciet me á probro שׁוֹאֲפַי absorbentis: i.e. absorbere volentis, me. Pag. vel potiùs, si spectetur Analogia Hebraica, probris affecit, vel afficiet, aut etiam, afficit absorbens me: i.e. qui me absorptum, deglutitum, & absumptum vult; Cev. R. Sal. Ab opprobrio absorbentis me, aut expectantis me, ut perimat; Pag. Vel potiùs, proponentis me deglutire; R.D. Atque hoc est auxilium Dei quod spernit, vel, atque hoc auxilium Dei spernit, iste qui me deglutit: i.e. absumptum vult. Cev. R. Himman. desiderantis perdere me: Pag. חֵרֶף שׁוֹאֲפַי (quem) blasphemat captans me: vel, anhelans ad deglutiendum me. Cocc. Mittet é cælis ut servet me, afficiens eum probro, qui me anhelus persequitur. Jun. Item, Am. 2. 7. הַשֹּׁאֲפִים qui absorbent (seu deglutiunt, capientes dolo, aut vi, pauperum substantiam, aut facultates) super pulverem terræ, in capite pauperum. R.D. Judices sunt qui deglutiunt aut expectant, (vel potiùs spectant, & despiciunt; Cev.) ac intendunt, ut sit pulvis terræ in capite pauperum: quia constituunt præfectos loco sui, qui, nisi dent pauperes in ære suo, i.e. ex eorum præscripto, vel, juxta eorum postulatum, capient eos per capillos capitis eorum, & dejicient eos in terram, conculcabuntque; & sic est terra in capite pauperum. Et est Sensus juxta illud, Mich. 3. 5. Et qui non dederit in ore ipsorum, præparaverint adversùs illum prælium. Hieron. Qui conterunt super pulverem terræ, capita pauperum. Et Am. 8. 4. הַשֹּׁאֲפִים absorbentes pauperem, i.e. pauperum bona. Hieron. Qui conteritis pauperem. Targum. qui contemnitis, sicut pulverem terræ, caput pauperum. Pag. הַשֹּׁאֲפִים עַל־עֲפַר־אֶרֶץ בְּרֹאשׁ דַּלִּים qui calcant in pulvere terræ super capite tenuium: i.e. qui caput eorum posterunt in terra. Ex שׁוף significatum habet. Sic 70. alicubi vertunt, πατέω, καταπατέω. Am. 8. 4. שֹׁאֲפִים אֶבְיוֹן qui conculcatis egenum. Cec. Qui anhelant in caput tenuium (de jecturi) in pulverem terræ. Has voces, obscuriorem paulò ἑρμηνείαν habentes in Hebræo Textu, evidentiæ causâ transposuimus: Jun. Ezec. 36. 3. Pro eo quòd desolaverunt, שָׁאַף & absorbuerunt vos. Est Makor, seu Infin. vice præteriti. Hieron. Pro eo quòd desolati & conculcati estis, Pag. Quandoquidem vastant, & absorbent vos. Av. יַעַן בִּיעַן שַׁאֲפוּת וְשַׁאֲפוּךְ אֶתְכֶם מִסָּבִיב quia, quia, (inquam) vastati estis, & anhelando calcant vos undequàque. Videtur hîc utraque significatio convenire, Cocc. Ps. 119. 131. Os meum aperui, וְאֶשְׁאָפָה & respiravi, vel, attraxi, scil. spiritum, aut, aerem, viz. respirandi gratiâ. Pag. & spiritum duco: i.e. anhelo: Cocc. Os meum distendo & anhelo: i.e. omnibus nervis contendo ut assequar: metaph. ab anhelis, & fessis viatoribus. Jun. Job. 7. 2. Sicut servus יְשַׁאֵף צֵל desiderabit. pro, desiderat, aut, aspicit umbram. Pag. ut servus anhelabit ad umbram: Av. vel captat umbram: i.e. anhelat ad umbram; Coc. vel adspirat ad umbram: Jun. (videtur notio umbræ, hîc junctæ cum verbo שָׁאַף non male congruere cum notione noctis, in loco seq. junctæ cum verbo eod. ut scil. servi labore diurno defessi. solent noctem ad quietem anhelare, seu appetere.) Sic & Job. 36. 20. אַל־תִּשְׁאַף nè desideres, aut anheles, noctu excidere populos. Ubi R. Levi, ne aspicias, vel exspectes noctem, ut excidas populos é loco ipsorum: vel, in loco ipsorum. Pag. Ne appetes noctem ad perdendum populos in loco suo: Av. Ne captes הַלַּיְלָה noctem: i.e. nè anheles ad noctem; Cocc. Ne aspires ad illam noctem, quâ abeunt populi (in) locum suum. Illam noctem: i.e. mortem, quam omnes expetunt, & tu jam toties dixisti tibi imminere, & teipsum ultrò ad eam aspirare. Est dehortatio á desperatione: Jun.

Rad. 13. שָׁאַר est relinquere: Pag. viz. in hiphil, in kal, autem est relinqui ex alio: Merc. remanere, superesse, reliquum esse. Pag. Construitur cum beth: unde Kimchi vult Ezra 1. 4. mem cum verbo sequenti non præcedenti jungi: Merc. Residuus fuit, reliquus mansit, vel remansit posterior, in posterum fuit. Hinc ὕστερον, posterius, ὑστερίζω post tempus venio. Av. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est, reliquum, residuum esse, superesse, 70. καταλείπεσθαι: Bu. Lex. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. loco seq. שָׁאָר reliquus est, 1 Sam. 16. 11. in niphal נִשְׁאַר idem cum kal, residuum esse vel fieri, relinqui; superstitem manere, remanere: Bu. Lex. relictus est in posterius: Av. Frequenter constr. cum præp. ב, quæ quandoq; per è, vel ex, est explicanda. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. extra pausam juxta normam, cum pathach in ult. locis seq. נִשְׁאָר relictus, residuus, reliquus factus fuit, Gen. 47. 18. Exod. 8. 27. 10. 19. 14. 28. Lev. 25. 52. Deut. 3. 11. Jos. 8. 17. 13. 12. Jud. 4. 16. 1 Sam. 5. 4. 1 Reg. 22. 47. 2 Reg. 10. 21. 17. 18. 24. 14. 2 Chron. 21. 17. Job. 21. 34. Isa. 24. 12. Dan. 10. 8. sed in pausa

cum

cum kamets in ult. loco seq. נִשְׁאָר reliquum est, Gen. 42.38. cui priori formæ cum pathach ו conv. est præf. loco seq. וְנִשְׁאַר & relinquetur, Isa. 17.6. 24.6. Zac. 9.7. Item hæc 3. pers. s. m. præt. niph. cum ו cop. præf. venit anomala, seu præter normam, cum epenthesi א aleph post nun notam niph. Bu. Lex. sic: Ezec. 9.8. Quum percuterent, aut percussissent eos וַנִּשָּׁאֵר אֲנִי & remansi, seu relictus sum ego: Pag. & reliquus fui ego: Bu. Lex. unde R. D. exp. נִשְׁאַרְתִּי אֲנִי remansi ego. Nam est dictio comp. ex נִשְׁאַר præt. niph & אָשַׁר fut. kal. Et ratio compositionis est: dixit: quum percuterent, posui oculos meos, ut viderem quis נִשְׁאַר remaneret, seu relinqueretur, in atriis, quem non percuterent, & vidi quòd non remansit quisquam præter me: Pag. quasi dicere Propheta voluerit: cùm, percutientibus illis, videre vellem, מִי נִשְׁאַר quis reliquus maneret? animadverti כִּי אֶשָּׁאֵר אֲנִי, quòd ego tantùm reliquus essem. Non dissimile vide in rad. שָׁחָה in hithpael. Bu. Lex. Vel est pro (part. niph. sic) וְנִשְׁאַר אֲנִי & reliquus eram ego. א videtur esse à fut. niph. נֶאֱשָׁאֵר. Coc. Fuit autem percutientibus ipsis, quum reliquus essem ego, &c. Jun. Item in 3. s. f. præt. niph. occ. extra pausam cum chat. path. sed in pausa cum kamets penult. & in 1. s. simpl. sic: נִשְׁאַרָה relicta est, Jos. 13.1. Dan. 10.17. נִשְׁאָרָה idem, 2 Sam. 14.7. נִשְׁאַרְתִּי relictus, a fui Isa. 49.21. Dan. 10.8. sic etiam in 3. pl. præt. niph. extra pausam habet scheva comp. sed in pausa, kamets penult. cui priori formæ cum chat. path. ו cop. est præf. & in 2 pl. m. occ. cum ו conv. præf. sed in 1. pl. s. in npl. ut seq. נִשְׁאַרְנוּ residui fuerunt. 1 Sam. 11.11. 2 Reg. 6.13. Neh. 1.2, 3. Jer. 34.7. 38.22. נִשְׁאָרוּ superfuerunt. Jos. 11.22. Jud. 7.3. וְנִשְׁאֲרוּ & reliqui fuerunt, Jer. 37.10. וְנִשְׁאַרְתֶּם reliqui fietis. Deut. 4.27. 28.62. נִשְׁאַרְנוּ residui facti sumus, Ezr. 9.15. Jer. 42.2. item in part. niph. s. & pl. m. occ. cum ה & הֶ dem. præf. utrique ut seq. הַנִּשְׁאָר reliquus, residuus, a, um, &c. Gen. 32.8. 1 Sam. 9.24. 2 Reg. 25.22. Ezr. 1.4. Isa. 4.3. Hag. 2.3. וְהַנִּשְׁאָר & reliquus um Lev. 5.9. Eze. 6.12. הַנִּשְׁאָרִים reliqui, residui, Deut. 7.20. Josh. 23.4, 7, 12. 1 Sam. 11.11. 2 Reg. 7.13. 10.11, 17. 25.11. 1 Chron. 13.2. Jer. 8.3. 21.7. 24.8. 38.4. 39.9. 40.6. 41, 10. 52.15. וְהַנִּשְׁאָרִים & residui, Gen. 14.10. Lev. 26.36, 39. Deut. 19.20. Ezech. 17.21. & in part. niph. s. f. occ. cum הַ dem. præf. & cum kamets in penult. sub aleph ob pausam pro chat. pat. ut & in forma cum duplice ségol, ante thau, vel, ob pausam, cum kamets pro ségol penult. & post הַ dem. præf. in utroque, ut & in forma pl. f. cum kamets itidem penult. ob pausam, pro scheva comp. idque etiam post הַ & הֶ præf. prout seq. הַנִּשְׁאָרָה residuum, 2 Reg. 19.30. Isa. 37.31. הַנִּשְׁאֶרֶת residuum, Exod. 10.5. הַנִּשְׁאֶרֶת relicta, Jos. 13.2. הַנִּשְׁאָרוֹת reliquæ, Zac. 12.14. וְהַנִּשְׁאָרוֹת & reliquæ, Zach. 11.9. in fut. niph. occ. (cum pathach in ult.) 3. s. m. & f. simpl. & cum ו conv. præf. utrique; ut & in 3. pl. m. simpl. itidem & cum ו conv. præf. sed in 3. pl. f. simpl. prout seq. יִשְׁאַר reliquus erit. Isa. 1.9. וַיִּשָּׁאֵר & relictus est, Gen. 7.23. תִּשָּׁאֵר relinquetur, Exod. 10.26. וְנִשָּׁאֲרָה & superstes relicta est, Ruth. 1.3, 5. יִשְׁאֲרוּ reliquæ factæ fuer. Ezech. 36.36. וְנִשְׁאֲרוּ & remanserunt, Num. 11.26. תִּשְׁאַרְנָה relinquentur, Exod. 8.9, 11. in hiphil הִשְׁאִיר reliquit, reliquum, residuum, superstitem fecit, vel reliquit; Bu. Lex. Av. &c. Prout occ. in præt. hiph. 3. s. m. simpl. locis seq. הִשְׁאִיר reliquit, reliquum, residuum fecit, Exod. 10.12. Num. 21.36. Deut. 3.3. 28.55. Jos. 8.22. 10.28, 30, 33, 37, 39, 40. 11.8. 1 Reg. 15.29. 16.11. 2 Reg. 3.25. 10.11, 14. 13.7. 25.12, 22. Jer. 39.10. 52.16. cui etiam ו conv. est præf. loco seq. וְהִשְׁאִיר & relinquet, Joel. 2.14. sed occ. etiam in 1. s. præt. hiph. cum ו conv. præf. & in 3. & 1. pl. simpl. sic: וְהִשְׁאַרְתִּי & reliquos feci, faciam, 1 Reg. 19.18. Zeph. 3.12. הִשְׁאִירוּ reliquum fecerunt. Jos. 11.14. הִשְׁאַרְנוּ reliquum facimus, Deut. 2.34. in infin. hiph. occ. cum ל præf. לְהַשְׁאִיר relinquendo, Ezr. 9.8. item in fut. hiph. occ. 1. s. & 2. s. m. & f. ut & in 1. pl. & 3. pl. m. simpl. absque præf. & aff. in omnibus: sed 1. pl. est def. cum chirek tantùm absque jod hiph. in ult. prout seq. אַשְׁאִיר reliquum faciam. 1 Sam. 25.22. Jer. 50.20. יַשְׁאִיר reliquum faciet, Deut. 28.51. הַשְׁאִיר reliquos faciet, Am. 5.3. נַשְׁאִיר reliquum faciemus, 1 Sam. 14.37. יַשְׁאִירוּ relinquent: Num. 9.12. Jud. 6.4. Jer. 49.9. Obad. 1.5. Atque inde ex hac rad. שָׁאַר sunt nomina seq. 1. No. שְׁאָר m. residuum, reliquiæ, &c. ut seq. ante Conc. Pag. Bu. &c. quod No. in forma constr. retinet kamets, nec illud (pro more talium) mutat in pathach: Pag. Bu. Lex. Prout occ. hoc No. s. m. simpl. & cum ו, בְּ, & לְ præfi. ut seq. שְׁאָר reliquus, residuus, reliquum, residuum, reliquiæ, 1 Chron. 11.8. 2 Chron. 24.14. Isa. 10.20, 21, 22. 11.11. Zeph. 1.4. יִשְׁאָר & reliqui, &c. 1 Chron. 16.41. 2 Chron. 9.29. Ezr. 3.8. 4.3, 7. Neh. 10.29. 11.1, 20. Esth. 9.16. Isa. 7.3. 10.19. 14.22. 17.3. 21.17. Mal. 2.15. בִּשְׁאָר in reliquis, Esth. 9.12. לִשְׁאָר reliquo, Isa. 11.16. 28.8. item 2. hinc etiam No. substant. cum thau heemant. post jod in fine. viz. שְׁאֵרִית f. (& interdùm contractè, absque aleph 2. Rad. sic: שְׁרִית) idem cum præced. ut substant. relictio, reliquum, residuum &c. Pag. Bu. numerus reliquorum, reliquiæ: 70. λειμμα, καταλειμματε: Coc. Prout occ. hoc No. s. f. plenè cum aleph, locis seq. שְׁאֵרוֹת residuum, reliquiæ, Gen. 45.7. 2 Reg. 19.31. 21.14. 1 Ch. 4.43. Neh. 7.72. Ezr. 9.14. Psalm. 77.11. Isa. 37.32. 46.3. Jer. 6.9. 23.3. 24.8. 28.20. 31.7. 39.3. 40. 11, 15. 41.10, 16. 42.2, 15. 43.5. 44.7, 12, 28. 47. 4, 5. 50.26. Ezech. 9.8. 11.16. 25.15. 36.5. Amos. 1.8. 5.15. 9.12. Mic. 2.12. 5.6, 7. Zeph. 2.9. 3.3. Hag. 1.12, 14. 2.2. Zach. 8.6. sed, ut dictum occ. etiam def. & contractè, absque aleph 1. rad. loco seq. שְׁרִית residuum, 1 Chron. 12.38. sed rursùs occ. hoc No. s. f. plenè, cum aleph 2. rad. post ה, ל, & וְל præf. ut seq. וּשְׁאֵרִית & superstes, 2 Sam. 14.6. Jer. 31.23. הַשְׁאֵרִית residuum, 2 Reg. 19.4. Isa. 37.4. Jer. 8.3. 42. 2. לִשְׁאֵרִית reliquiis, Jer. 44.14. Ezech. 25.3, 4. Mic. 4.7. 7.18. Zeph. 2.7. Zach. 8.11. וְלִשְׁאֵרִית & residuo, Isa. 15.9. Prout occurrit etiam cum הַ, ob pausam, simpl. sed cum ו cop. præf. extra pausam cum הַ, aff. ut & cum ו & ם aff. post ו cop. præf. utrique sic: שְׁאֵרִיתָךְ reliquias tuas, Ezech. 5.10. וּשְׁאֵרִיתָךְ & residuum tuum, Isa. 14.30. וּשְׁאֵרִיתוֹ & residuum ejus, Isa. 44.17. וּשְׁאֵרִיתָם & residuum illorum, Jer. 15.9. deinde ii signif. 2. hujus rad. שָׁאֵר est, caro, corpus: propinquus, a; proximus. Bu. Conc. idque scil. 1. in No. שְׁאֵר m. quod est בָּשָׂר caro;

&

& קָרוֹב propinquus secundùm carnem: Pag. passim in lege Mosis de consanguinitate, quasi reliquum dicas, seu reliquias, aliàs fere caro, quæ scilicet est, ut quidam inquiunt, reliqua pars animalis, post animam. Sed priùs ex posteriori ductum est proprie; ut quis propinquum, carnem suam appellet: ut & nos consanguineum vocamus. Sic Paulus Judæos vocat carnem suam, ex eadem nimirùm carne. seu eodem natos sanguine, ad Rom. 11. Est autem utriusque generis, & sine plurali, itaque malim pro substantivo sumere, quasi propinquitatem, seu consanguinitatem vertere possis, & carnem, unam scilicet: subjungitur tamen & nomen carnis. Merc. No. hoc שְׁאֵר, caro, est generaliter etiam, alimentum: item propinquus. propinqua, de eadem carne vel sanguine existens: & sic eodem genere masc. de utroque sexu dicitur: Bu. Lex. reliquiæ carnis: h. e. consanguinitas & propinquitas, &c. Hieron. vertit carnem, aliquando cognatum. Hinc שְׁאֵרָה caro: Av. Ex Prov. 5. 11. בְּכַלּוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ quum consumatur corpus tuum & caro tua: videtur בָּשָׂר latiùs patere, quàm שְׁאֵר; quod No. ponitur etiam: ut dictum, pro cognato: Levit. 18. 6. אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ quisque ad ullam carnem carnis, vel corporis sui, non accedetis: h. e. cum cognata propinqua, quæ est ut caro ejusdem corporis, non commiscebimini! & Lev. 21. 2. כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרוֹב אֵלָיו nisi propter carnem suam propinquam sibi; viz. patrem, matrem, filium, filiam, fratrem, & sororem virginem. & Cap. 25. 49. אוֹ מִשְׁאַר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ aut (aliquis) de carne corporis ejus, de familia ejus, asseret eum. & Num. 27. 11. Si non habeat filios, dabitis hæreditatem ejus לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרוֹב אֵלָיו carni ejus, h. e. cognato ejus, proximo de familia ejus. Coc. Occurrit autem hoc No. ſ. m. simpl. locis seq. שְׁאֵר propinquus, Lev. 18. 6, 12, 13. Psalm. 78. 20, 27. Mic. 2. 3. cui etiam formæ simpl. מִ est præf. loco seq. מִשְׁאַר è propinquis, Lev. 25. 49. Sed occ. etiam idem No. invariatum, (viz. in forma cum scheva & tseri.) cum וְ aff. simpl. & cum וַ cop. præf. & cum הַ, ob pausam, pro הָ aff. post וַ cop. præf. sed cum וְ aff. simpl. & cum לְ præf. & cum הֶ aff. simpl. at cum ם aff. post וַ cop. præf. prout seq. שְׁאֵרִי caro mea, Psalm. 73. 26. וּשְׁאֵרִי & caro mea, Jer. 51. 35. וּשְׁאֵרְךָ & corpus tuum, Prov. 5. 11. שְׁאֵרוֹ propinquum suum: carnem suam, Lev. 20. 19. Prov. 11. 17. לִשְׁאֵרוֹ pro proximo suo, Lev. 21. 2. Num. 27. 11. שְׁאֵרָה carnem, id est, alimentum, ejus, Exod. 21. 10. וּשְׁאֵרָם & carnem eorum, Mic. 3. 2. item 2. ex rad. in hac 2. carnis, & propinqui signif. est No. שַׁאֲרָה f. caro, propinqua, vel, propinquitas: Pag. Bu. reliquiæ pertinentes ad cognationem & carnem eandem; Av. Prout occ. hoc No. sic: Lev. 18. 17. שַׁאֲרָה הִוא caro, (scil. tua) sunt: vel, propinqua; Pag. aut propinquitas; Merc. Propinquitas sunt: i. e. propinquæ una alteri. Bu. Lex. Cognatæ sunt: caro eadem sunt: est enim hoc no. fæm. idem cum præced. masc. שְׁאֵר: Coc. Deinde ili. signif. 3. hujus rad. שָׁאֵר est, mactra, in qua depsunt massam farinæ: Bu. Conc. viz. in No. cum מ heemant. מִשְׁאֶרֶת f. conspersio: i. e. farina mista cum aqua: vulgò pasta; Pag. Mactra: Bu. Lex. Coc. Distinguendum est hoc No. à בָּצֵק: Coc. Non autem venit hujus No. forma absol. in textu, sed in ejus forma f. constr. (vel ut quidam volunt, in ipsa forma absol. ſ. f. cum duplice ſægol ante thau in fine, sic,) מִשְׁאֶרֶת Av. Prout occurrit cum וְ cop. præf. & הַ, in pausa, pro הָ, aff. sic: וּמִשְׁאַרְתֵּךְ & mactra tua, Deut. 28. 5, 17. & in forma pl. f. occ. cum וּ præf. & הֶ aff. sed cum ם aff. absque præf. sic: וּבְמִשְׁאֹרֹתֵיכֶם & in mactra tua, Exod. 7. 28. מִשְׁאֹרֹתֶם mactras suas, Exod. 12. 34. de hac autem rad. præcipuè notandus venit locus ad ejus No. שְׁאֵר residuum, reliquiæ, &c. viz. Mal. 2. 15. וּשְׁאֵר רוּחַ לוֹ & (nonne) residuum ſpiritûs ipſi? vide R. Sal. in hunc locum: Bu. Lex. Et excellentia seu dignitas ſpiritûs illi. Pag. Nam sicut יֶתֶר synonymum (pro reliquo, residuo, & pro excellentia:) utrumque significat, ut in rad. יָתַר dictum est: sic & no. hoc שְׁאֵר utrumque etiam significare potest. Immoratur in hoc loco exponendo Kimchi. Nos compendii causâ omittimus, ut aliquid ſtudioſis non prætermissum relinquam, in quo ſe exerceant, & jam ſuas vires probent. Merc. Cev. Et reliquum ſpiritûs erat ei: h. e. quum Adamum & Evam fecisset, ſupererant ei vires ad plures fœminas faciendum. Coc. Nam nonne unum effecit quamvis reliqui ſpiritus ipſius, ſcil. essent? Exegesis est dicti præcedentis, v. 14. viz. uxorem ſociàm esse viri, & fœderatam communibus legibus Matrimonii. Nam (inquit) Deus inſtituens Matrimonium, fecit ut duo tantùm essent una caro: & quamvis esset reliquorum ſpirituum Pater, tamen unum tantùm par conjugavit, quod ſemen Dei, i. e. juſtos liberos progigneret: quicquid ſuprà est, perfidiæ veſtræ acceptum ferendum est. Sic Mat. 10. 4. & ſequentibus. Jun. De nomine etiam fœm. שְׁאֵרִית notandum quòd defectivè, seu contractè, absque aleph 2. rad. veniat cum הַ aff. sic: Jer. 15. 11. Si non (nisi) שְׁרִיתֵךְ reliquiæ tuæ in bonum. Targum: Si non finis tuus in bonum. Secundùm normam esset שְׁאִרִיתֵךְ sed tau est cum chirek, præter morem. Vide huic ſimile in rad. שׁוּץ. At R. Dones, R. Jehudah, & R. Jonah deducunt à שָׂרָה, Pag. ejuſdem conjugationis & ſignificationis, cujus est illud Chaldaicum, Dan. 5. 12. וּמְשָׁרָא & ſolvens vincula, seu nodos, rerum arcanarum, ſcilicet. Cum igitur faciant esse piel, media radicalis dageſchanda fuerat, nisi fuisset reſch, ut fit in עָזִיתִיךְ præcepi tibi, de quo in עָזָה: Cev. unde & exponunt, si non פְּתַחְתִּיךְ ſolvi, vel, ſolverim te in bonum: i. e. ſi non ſolvero te à vinculis tuis, & occurrere, vel, rogare, fecero tibi in tempore afflictionis eorum, i. e. Iſrael, inimicum: h. e. efficiam ut te roget hoſtis, quia ipſe occurret tibi, ut habites in terra, vel, ut ambules cum illo, & ſis ibi in gloria: Pag. vel, pretio: vel, te enim orabit, ut vel in terra maneas, vel, ſecum eas, & ſis ibi, &c. Atque hæc fuſiùs explicant, & adimpleta commonſtrant ex ejuſdem Prophetæ verbis, Cap. 40. v. 4. & 5. Dum ſuperiorem expoſitionem ad ſuam Sanctes exigit, ex verbo nomen effecerat. Merc. Cev. Hoc in loco ſcribitur non ſolùm, ut dictum, contractè, ſed etiam cum vau in medio, pro jod. ſive, ut aiunt cum jod protracto, ſic, שְׁאֵרִית reſiduum tuum: ſed juxta maſorethas legendum per jod; & chirek ſub thau est loco ſægol, pro שְׁאֵרִיתֵךְ. Simile vide in שׁוּץ inter nomina. Bu. Lex. Si non reliquiæ tuæ fuerint in bonum. Secundùm literas legitur שְׁרוּתֵךְ:

i. e.

i.e. Si non proſpexero tibi in bonum: Av. (Sed Coc. cum R. R. & aliis quibuſdam, refert hanc vocem hoc in loco ad præt. piel 1. ſ. cum aff. ex rad. שָׁרָה ubi etiam vide.) Annon reſiduo tuo eſſet benè? Hebr. annon reſiduum tuum (eſſet) in bonum. Jun.

Rad. 14. שָׂאַר: unde nomen radicale שְׂאוֹר m. fermentum; 70. ζύμη; Pag. Bu. &c. In locis ubi legitur hoc No. vult Deus in paſchate adhiberi panes novos, non fermentatos, nec vetuſtate aut acore corruptos: quia Chriſto mortuo, non tantùm novitas ſanctitatis, ſed & ſpiritus veritatis & libertatis in feſto fideliùm regnat. Vide 1 Cor. 5. 8. Rom. 7. 6. & Lev. 2. 11. fermentum à munere rejicitur. Coc. No. hoc שְׂאוֹר eſt fermentum, quod ſc l. reliquum eſt de maſſa priori. Av. Nam affine faciunt radici præcedenti, quaſi ſit fæx reliqua, quà infermentatur maſſa farinæ: licet puncto diſcrepet: & præſertim nomini מִשְׁאֶרֶת vicinum videtur: id enim juxta quoſdam conſperſionem farinæ ſignificat. Merc. Occ. autem hoc No. ſ. m. locis ſeq; שְׂאֹר fermentum, Ex. 12. 15, 19.. 13. 7. Lev. 2. 11. Deu. 16. 4. [שְׂאֵת elevatio tumor, &c. vide in rad. נָשָׂא elevavit, &c. Av. ibi enim plerique hanc vocem ponunt; licet R. Jonah faciat illam per ſe radicem, inſtar זָאַב. Pag.]

Rad. 15. שָׁבַב, ut verbum, pro frangere, apud Talmudicos eſt uſitatum; Bu. Lex. Sed in textu inde eſt 1. No. שְׁבִיב m. ſcintilla; Pag. Bu. quaſi fragmen ignis ſic dicta: Bu. Lex. mica, fruſtulum cujuſq; rei, ut. mica ſalis, mica panis; ſcintilla: nam mica ignis eſt ſcintilla emicans. Av. Occ. autem hoc No. ſimpl. loco ſeq. שְׁבִיב ſcintilla, Job. 18. 5. Item 2. hinc etiam eſt No. שֶׁבֶב m. fragmentum: Bu. Lex. contritio; Pag. unde in forma pl. m. שְׁבָבִים fragmenta: Bu. Lex. contritiones. Pag. Vel, ut quidam exp. averſiones, remotiones, abjectiones, rejectamenta. (juxta quos שׁוּב poſſet eſſe radix ejus. ſicut & ſequentium.) Merc. micæ, fruſtula, fragmenta ſciſſilia; Av. ſcobs, ramenta: pulviſculus: Coc. Prout occ. hoc no. pl. m. ſic: Hoſ. 8. 6. Quoniam שְׁבָבִים (in) contritiones erit, i.e. conteretur, vitulus ſhomron. i.e. Samariæ. A. E. exp. In ſcintillas: ac ſi idem eſſet cum שְׁבִיבִים. Et ſic R. D. exp. In contritiones, & fruſta; q. d. erit contritus & in fruſta comminutus: Pag. viz. juxta Chald. qui vertit, In afferes ſeu ſcobinas, tabularum: & ſic doctores dicunt שְׁבָא מְבָשְׁרָא fruſtum, vel ſcobs, ex trabe: i.e. pau. cum de multo; proverbialiter; Merc. Sed R. Jonah exp. In expulſiones; quia expelletur & transferetur è loco ſuo. Pag. Quoniam in micas, i.e. fragmenta, erit vitulus Samariæ. Av. שְׁבָבִים יִהְיֶה ramenta fiet: Coc. fragmenta: Bu. Conc. Atque inde, juxta quoſdam, ex hac rad. varia hîc locantur, quæ plerique referunt ad rad. שׁוּב, ubi etiam ea vide. uti ſunt 1. No. שִׁבְרָה, in forma abſol. adject. fœm. averſa, præfracta: ut Jer. 8. 5. (populus) averſus, præfractus. Sed poteſt etiam eſſe No. ſubſtant. f. fractio, contritio: prout occ. forma ſimplex ſ. f. conſtr. שִׁבְרַת, cum ה. (per ſægol præter morem) aff. ſic: Ifa. 47. 10. Sapientia tua & ſcientia tua, ipſa שִׁבְרָתְךָ fractio, ſeu contritio tua: i. e. fregit, ſeu contrivit te: Bu. Conc. Item hinc etiam volunt formari verbum in Piel שִׁבֵּר, pro, confringere, vel conterere: Pag. Bu. Conc. Prout occ. in præt. piel, viz. ex forma poal 1. ſ. cum ו conv. præf. ſic: וְשִׁבַּרְתִּיךָ & confringam te: (à שׁוּב hæc & ſequentia potiùs ſunt pro avertere, Bu. Conc.) Ezec. 38. 4.. 39. 2. & in 3. pl. præt. piel, ex hac forma poal, occ. cum ם aff. loco ſeq. שִׁבְּרוּם fregerunt eos. Jer. 50. 6. Atque indè quaſi ex præt. pual שׁוּבַר confractus ſeu contritus eſt: in part. pual, à ſ. m. מְשׁוּבָר confractus, & ſ. f. מְשׁוּבָרָה confracta, occ. forma ſ. f. cum thau in fine, poſt duplex ſægol, ſic: מְשֻׁבֶּרֶת fracta, Ezech. 38. 8. item hinc etiam juxta R D. in Bu. Conc. quaſi à præt. hiph. הֵשִׁיב, vel, ex forma quieſc. Yajin vau, הֵשִׁיב, confregit, contrivit: occ. in infin. hiph. cum ל præf. loco ſeq. לְהָשִׁיב ad frangendum, Iſa. 66. 15. atque inde etiam volunt ex hac rad. שָׁבַב eſſe 1. No. ſeq. quod occ. in ſ. & pl. m. ſimpl. ſic: שׁוֹבָב rebellis, averſus, Iſa. 57. 17. שׁוֹבְבִים rebelles, Jer. 3. 14, 22. ut & 2. inde etiam No. ſ. f. quod occ. cum ה dem. præf. loco ſeq. הַשּׁוֹבָבָה rebellis: Jer. 31. 22.. 49. 4. atque hæc præcedentia in Pag. etiam hîc in hac rad. שָׁבַב collocantur; ſed juxta Merc. &, ut dictum, omnes itidem alios, referri potiùs debent ad rad. שׁוּב ubi videantur ulteriùs.

Rad. 16. שָׁבָה eſt, captivum ducere; Pag. ſeu abducere; unde quidam notant contrarium eſſe verbis יָשַׁב & שָׁבַת, quæ manere & ceſſare ſignificant, ut & verbo שׁוּב, quod reditum è loco, cùm iſtud abductionem è loco denotet. Merc. Captivum cepit, abduxit, deportavit, fecit, tenuit, detinuit: Bu. Lex. Captivavit, in captivitatem abduxit, &c. Av. 70. vertunt, ἀιχμαλωτεύειν, ἀιχμαλωτίζειν, ζωγρεῖν, ἀποικίζειν: captivum agere: Coc. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt captivum deportare, &c. ut Bu. Lex. Prout occ. in præt. kal. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. & ם, aff. ut & in 2. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. & in 3. pl. ſimpl. itidem, & cum ו conv. præf. & ם aff. ſed in 2. pl. m. ſimpl. prout ſeq. שָׁבָם captivum abduxit, Jer. 41. 14. וְשָׁבָם & captivos abducat, Jer. 42. 12. שָׁבִיתָ captivos cepiſti, duxiſti. 2 Reg. 6. 22. Pſalm. 68. 19. וְשָׁבִיתָ & captivos ceperis, Deut. 21. 10. שָׁבוּ captivos abduxerunt, Gen. 34. 29. 1 Reg. 8. 48. 2 Chron. 6. 38.. 25. 12. וְשָׁבוּם & captivos abduxerunt eos. 1 Reg. 8. 46. 2 Chron. 6. 36. שָׁבִיתֶם captivos abduxiſtis. 2 Chron. 28. 11. in part. ben. kal, à ſ. m. שׁוֹבֶה captivans. &c. occ. in abſol. forma pl. m. ſimpl. ſed in pl. m. conſtr. cum נִי & הֶם aff. cui ult. etiam ל eſt præf. ut ſeq. שׁבֵי captivos abducentes, Iſa. 14. 2. שֹׁבֵינוּ captivos abducentes nos, Pſalm. 137. 3. שֹׁבֵיהֶם captivos abducentes eos, 1 Reg. 8. 46, 47, 50. Jer. 50. 33. שׁוֹבֵיהֶם idem, 2 Chron. 6. 36.. 30. 9. Pſalm. 106. 46. לְשֹׁבֵיהֶם idem, Iſa. 14. 2. item in part. paſſ kal, à ſ. m. שָׁבוּי in captivitatem deportatus, & in ſ. f. שְׁבוּיָה captivata: occ. in forma pl. m. cum ל præf. & in forma pl. f. cum ל præf, ſed per kibbuts, pro ſchurek, in penult. ſic: לַשְׁבוּיִם in captivitatem abductis, Iſa. 51. 1. כִּשְׁבִיוֹת quaſi captivas, Gen. 31. 26. in infin. kal, occ. ſimpl. ſed in imper. kal, ſ. m. cum ו cop. præf. ſic: וְשׁוּבַת captivas abducere, Ob. 1. 11. וְשִׁבְתָה & captivam duc. Jud. 5. 12. in fut. kal. 3. ſ. m. יִשְׁבֶּה captivum abducet. &c. ſed cum ו conv. præf. occ. def. per apoc. 3. rad. he & cum duplice ſcheva in fine, (more talium apocopatorum 3. rad. he, in fut. kal,) ſic: וַיִּשְׁבְּ & captivam fecit,

Num.21.1. Jer.41.10. & in 2. ſ. f. á ſimplice forma תִּשְׁבֶּנָּה captivum deportabit f. occ. cum ה aff. ſic: Num.24.22. Donec Aſſur תִּשְׁבְּךָ captivum tenebit te: Bu. Conc. captivum ducet te: Pag. ſeu abducet te: Av. captivum te aget. Hoc autem in loco Aſſur ponitur fœmininè, ut ſolent patrum nomina, quando poſteritatem, aut populum ſignificant: Coc. item in 3. pl. fut. kal, occ. cum וְ conv. præf. locis ſeq. וַיִּשְׁבּוּ & captivas ceperunt, Num.31.9. 1Sam.30.2. 2 Reg. 5. 2. 2Chron.5.21. 2Chron.14.14.. 21.17.. 28.5,8,17. in niphal eſt, captivum abduci: Pag. Bu. captivatus eſt: Av. captivus actus, ſeu abductus eſt: Coc. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m.& 3.pl. ſimpl. ſic; נִשְׁבָּה captivus, captus, abductus, Gen. 14. 14. Exod. 22. 9. Jer.13.17. נִשְׁבּוּ captivi, capti fuerunt, 1 Sam. 30. 3, 5. 1Reg.8.47. 2Chron.6.37. Ezech.6.9. atque inde ex hac rad. שְׁבָה ſunt nomina ſeq. 1. No. Toar adject. (quaſi à ſ. m. שְׁבִי captivus, abductus, &c.) fœm. שְׁבִיָּה in captivitatem abducta: Av. quod occ. ſimpl. loco ſeq. שְׁבִיָּה captiva, Iſa.52.2. item 2. hinc etiam No. שְׁבִי, in pauſa, שָׁבִי m. captivitas, captiva turba, captivorum multitudo: Pag. Bu. abductio in captivitatem: Av. captivus homo: captivi, vel, captivæ res; collectivè. Coc. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſimpl. vel cum ſcheva, extra pauſam; vel, in pauſa, cum ſægol penult. ſic: שִׁבְיִ captivitas, captiva turba, Iſa.20. 4.. 49.24,25. Lam.1.5. Amos.4.10. שִׁבְיִ idem, Num. 21.2. 2Chron.28.17. Pſalm.68.19. Hab.1.9. cui utrique formæ יְ, מִ, בְ, & לְ ſunt præf. ſed priori cum ſcheva penult. מִ eſt præf. prout ſeq. מִשִּׁבְיִ idem. Exod.12.29. Num.31.12,26. Neh. 1.3.. 8.17. מִשִּׁבְיִ idem, Neh.1.2. מֵהָשְׁבִי è captivitate, Ezr.3.8..8.35. בַּשִּׁבְיִ in captivitate, tem.2Chron.29.9. Ezr.9.7 Iſ.46.2. Jer.22.22..30.16. Eze.12.11..30.17,18. Dan.11.8,33. Amos.9.4. בַּשִּׁבְיִ idem. Deut.28.41. Jer.20.6..48.46. Lam.1.18. Nah.3.10. לַשִּׁבְיִ captivitati, in captivit. Pſ. 78.61. Jer.15.2.. 43.11. לַשִּׁבְיִ idem, Jer.15.2.. 43. 11. מִשִּׁבְיִ è captivitate, Ezr.2.1. Neh. 7.6. ſed, cum וְ, יְ, & ם aff. ſcheva ſub 1. rad. mutatur in chirek, ante ſcheva ſub 2. rad. at cum ה aff. ſægol retinetur ante duplex ſcheva, & cum כֶם aff. ſcheva & chirek manent poſt וְ cop. præf. ut ſeq. שִׁבְיוֹ captivam turbam ejus, Deut. 21. 10. שְׁבִיָּה captivitatis ſuæ. Deut. 21. 13. שִׁבְיָךְ captivitatem tuam, Jud. 5. 12. וּשְׁבִיכֶם & captivi veſtri, Num. 31. 19. שִׁבְיָם captivitatis ſuæ, 2 Chron. 6. 37,38. Jer. 30. 10.. 46. 27. item 3. hinc etiam No. (à præced. maſc.) שְׁבִיָּה f. idem ſignificans, captivitas, captiva multitudo, &c. Pag. Bu. &c. nam abſtractum ſæpe uſurpatur ut concretum, pro captivis; Av. Prout occ. hoc No. ſ. f. ſimpl. & cum וְ cop. הָ, & בְ pro בְּהָ dem. præf. ut ſeq. שִׁבְיָה captiva turba: captivitas, 2 Chron. 28. 5. Neh.4.4. וְשִׁבְיָה & captivitatis, captivorum. Deut. 32. 42. הַשִּׁבְיָה captivitas, 2 Chron. 28. 11, 13, 14. בַּשִּׁבְיָה in captivitate, captivis, Deut.21.11. 2Chro. 28.15. Jer.48.46. item 4. hinc etiam No. cum thau heemant. poſt jod pro 3. rad. he in ult. viz. שְׁבִית f. idem etiam cum præced. captiva multitudo: Pag. Bu. &c. captura, &c. Av. Prout occ. hæc forma ſ.f. ſimpl. & cum בַּ præf. ut & cum נִי, יְ, ם, & הֶן aff. ut ſeq. שְׁבִית captivitas, Pſalm.85.2. בַּשְּׁבִית in captivitatem, Num.21.30. שְׁבִיתָה captivitatem noſtram, Pſalm.126.4. שְׁבִיתֵךְ captivor. tuorum, Eze. 16.53. שְׁבִיתָם captiv. ipſorum, Zeph.2.7. שְׁבִיתָהֶן captiv. ipſarum. Ezech.16.52. ſic & 5. hinc etiam No. cum thau heemant. poſt vau ſchurek loco 3. rad. he, idem itidem ſignificans; multitudo ſcil. in captivitatem deportata: Pag. Bu. &c. abductio in captivitatem: Av. Prout occ. in hac forma ſ.f. ſimpl. & cum וְ cop. præf. שְׁבוּת captivitas, Job. 42.10. Pſalm.14. 7.. 53.7. Jer.30.3,18.. 33.6,11.. 48.47.. 49.6,39. 16.53. Job.29.14..39.25.. 42.10. Hoſ.6.11. Amos. 9.14. וְשִׁבוּת & captivitatem, Ezech. 16.52. Sed occ. etiam hoc No. cum ה, ךָ, כֶם, & ם aff. ut ſeq. שְׁבוּתֵךְ captivitatem tuam, Deut. 30. 3. שְׁבוּתֵךְ captivitatem tuam, Lam.2.14. שְׁבוּתְכֶם captivitatem veſtram, Jer. 29. 14. Zeph. 3.20. שְׁבוּתֵיהֶם captivit. eorum, Jer.31,23.. 32.44.. 33.26. Deniq; hinc etiam No. cum jod poſt 1. rad. viz. שְׁיָבָה f. idem quoque cum præced. captivitas, captiva multitudo; Pag. Bu. &c. vel, ſecundùm alios, eſt pro יְשִׁיבָה ſeſſio; de quo in rad. יָשַׁב ſedit: Av. vel pectius pertinet ad rad. שׁוּב; & ſic exp. reditus, ſeu reductio, de quo in rad. שׁוּב: licet plerique exp. abductionem, ex hac rad. Merc. Nam formam habet hoc No. à שׁוּב, quaſi reducem captivam turbam dicas. (Aliam autem ſignif. vide in rad. יָשַׁב:) Bu. Lex. Prout occ. hoc No. in forma ſ. f. conſtr. ſic: Pſalm. 126. 1. בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן quum reſtitueret Dominus captivam multitudinem Tzionis; Bu. Lex, Perdita Sionis: Coc. Quum reduceret Jehova multitudinem captivorum Tzionis: i. e. Eccleſiæ Jehudæorum: ſynecdochè. Jun. Locus autem ſupra cit. ad No 4. Notandus, viz. Ezech.16.53. qui ſic ſe habet: Et convertam שְׁבִיתָהּ (ubi ſcribitur cum jod punctato in gremio poſt beth quaſi pro decurtato vau ſchurek, ſic: שְׁבִיתָהֿ: ſed juxta Maſoreth legendum cum vau) captivitatem earum. Item ibid. Et captivitatem שְׁבִיתַיִךְ captivitatum tuarum: Pag. quod plurale eſt cum unico ſigno multitudinis: ſicut in quibuſdam exempl. illud ſcribitur Zeph.3.20. Quum convertero אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם captivitates veſtras. De qua re, Kimchi in forma פַּעַל, inter nominum formas: Merc. שְׁבִיתַיִךְ eſt plur. cum aff. Captivitatum tuarum, i. e. Multitudinis captivorum tuorum; Bu. Lex. vel, ut quidam volunt. eſt ſ. cum aff. captivitatem captivationis tuæ: i. e. quâ tu captiva teneris: Av. וּשְׁבִית שְׁבִיתֵךְ & damna jacturarum tuarum: Coc. In hiſce autem duobus nominibus, 4. ſcil. & 5. vau & jod variis in locis pro ſe invicem ponuntur: aliquando enim ſcribitur שְׁבִית & legitur שְׁבִית, aliquando verò ſcribitur שְׁבִית & legitur שְׁבוּת. Coc. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שָׁבָה: eſt lapidis pretioſi nomen: Bu. Conc. viz. in No. inde ducto cum vau cholem pro 3. rad he in fine, ſic: שְׁבוֹ m. Achates, lapis pretioſus: Judæis Germanis Tophaz, Topazius: Bu. Lex. Merc. Targum, שְׁרָקְיָא Turcicus. Merc. Eſt gemmæ nomen. 70. ἀχάτης; & Iſaac Caro exponit שורקישא, ut Chald. שרקיא: ſed hæ ſunt hariolationes. Cocc. Occurrit autem hoc No. Ex.28.19. & 39.10. ſic: Et ordinis tertii, Ligurius, שְׁבוֹ Achates: Pag. Bu. Conc. Av.

Rad. 17. שָׁבַח; unde in piel שִׁבַּח vel שִׁבֵּחַ: eſt, laudare: item, compeſcere, mitigare: Pag. commendare, laudibus evehere, ſeu promovere. Quidam volunt

hunt alteram ſignificationem contrariam eſſe; viz. continere, cohibere: Merc. Laudavit, laudibus celebravit: item, repreſſit, compeſcuit: Bu. Lex. laudibus proſequutus eſt: veneratus eſt, commendavit: item, compeſcuit mandato. Eſt cogn. cum חָשַׁב reputavit, æſtimavit, cogitavit, &c. nam res æſtimatione dignas, & reputabiles, ſolemus commendare. Hinc σέβω, ομαι, σεβάζω, ομαι, i. e. colo, veneror, &c. Av. 70. vertunt hoc verbum per αἰνεῖν, ἐπαινεῖν: laudare. Differt autem ab הָלַל, quod eſt celebrare: Coc. Occurrit autem hoc verbum in præt. piel 1. ſ. cum ו cop. præf. loco ſeq. וְשִׁבַּחְתִּי & laudavi, Eccl. 8. 15. & in imper. piel, à ſ. m. שַׁבַּח; occ. in ſ. f. ſimpl. & in pl. m. cum הוֹ aff. ſic: שַׁבְּחִי laudâ, Pſalm. 147. 12. שַׁבְּחוּהוּ laudate eum, Pſalm. 117. 1, & in fut. piel 2. ſ. m. occ. cum ם aff. ſed in 3. ſ. m. ſimpl. & cum נָה aff. ut & in 3. pl. m. cum nun abundante ſeu epenthetico ante ה aff. ut ſeq. יְשַׁבְּחֵם compeſcet eos, Pſalm. 89. 10. יְשַׁבַּח laudabit, Pſalm. 145. 4. יְשַׁבְּחֶנָּה reprimit eam, Proverb. 29. 11. יְשַׁבְּחוּךָ laudabunt te, Pſal. 63. 4. in hihpil הִשְׁתַּבַּח compeſcere, quieſcere facere: Pag. Bu. fecit mandare, cohibuit mandato: Av. compoſuit: Coc. ſedavit, &c. Prout occ. in part. hiph. ſ. m. loco ſeq. מְשַׁבֵּחַ compeſcens, Pſal. 65. 8. in hithpael הִשְׁתַּבַּח vel בָּח laudari, laudare ſe: Bu. ma. laudationibus commendare ſe: Bu. Lex. fecit ſe commendare: Av. Prout occ. in infin. hithp. cum לְ, & וּלְ præf. ſic: Pſalm. 106. 47. לְהִשְׁתַּבֵּחַ, & 1 Chron. 16. 35. בְּהִתְהַלְלֶךָ וּלְהִשְׁתַּבֵּחַ ad, vel, & ad gloriandum: Bu. Conc. ut laudetis, (vel, laudemur, Merc.) in laudatione tua: Pag. Ad laudationibus commendandum nos in laude tua: Bu. Lex. Jun. Ad commendandum in laude tua: Av. Ad gloriandum in celebratione tui: h. e. ut nos beatos dicamus dum celebramus te. 70. τῷ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ δόξῃ σου; Coc. Atque hinc ex hac rad. שֶׁבַח eſt No. שַׁבַּח adject. m. laudans: Pag. Bu. pro præſenti capitur, aut præterito: Pag. nam vim & uſum habet participii: Bu. Lex. commendans: eſt No. adject. pro quo latini uſurpant participium; Av. Prout occ. cum ו cop. præf. ſic: Eccleſ. 4. 2. וַאֲשַׁבֵּחַ אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים & laudavi, (vel, laudo, Merc.) ego mortuos: Pag. laudabam ego mortuos: Bu. Lex. Et commendans, i. e. laudo ego mortuos: Av. Quidam vero ſumunt hoc No. quaſi eſſet infin. piel, & ſic exp. וַאֲשַׁבֵּחַ אֲנִי, pro, וְשַׁבַּח שִׁבַּחְתִּי, & laudando (laudavi) ego, i. e. beatos. felices dixi. Coc. Laudabam primùm ego mortuos ipſos, qui jam ſunt mortui, præ vivis qui vivunt adhuc: i. e. mortem anteponebam vitæ. Jun. Hinc autem, ex hoc No. Rabbini faciunt No. שֶׁבַח m. pro laude. & commendatione: unde cum aff. dicendum שִׁבְחוֹ laus ejus: non שָׁבָחוֹ, ut vulgus Judæorum indoctè legit: ut, à זֶבַח dicitur זִבְחוֹ victima ejus. Merc.

Rad. 18. שָׁבָט: inde No. rad. שֵׁבֶט com. gen. ſed ſæpiùs maſcl Bu. Lex. quod eſt virga: baculus: item ſceptrum: item tribus: Pag. Bu. &c. regnum, dominium: item calamus, ſtylus: Pag. Bu. virga eſt viz. vel, baculus, qui ex arbore, vel radice arboris, naſcitur; unde metaphoricè, ſicut & מַטֶּה ſuprà in נָטָה, pro tribu ſumitur: etſi diverſâ ratione, ut quidam volunt; מַטֶּה, quòd nomen tribûs virgæ eſſet inſcriptum; שֵׁבֶט verò, quod ex arbore, vel ſtirpe ſit enata, i. e. patre: ut ex Jacob patre, duodecim tribus, tanquam virgæ, natæ ſunt: quod diſcrimen colligunt ex Num. 18. 2. Ego ſynonymum ea in re puto utrumque nomen; ſicut & utramque figuratè pro ſceptro, i. e. regimine, vel regno ſumitur. Vide & ſuprà in rad. נָטָה, in nomine מַטֶּה, ubi & diſcrimen inter שֵׁבֶט & מִשְׁפָּחָה tribum, & cognationem poſuimus: quòd illa ſit amplior, ut apparet ex Joſ. 7. & 1 Sam. 9. & aliis. Sed eſt & virga caſtigationis paſſim, ut Job. 37. 13. & eſt etiam collectivum, ut Jer. 10. Merc. Figuratè ponitur hoc no. pro tribu, quæ inſtar virgæ ſuccreſcit: vel, quòd duodecim tribus filiorum Iſrael erant ſcriptæ in duodecim virgis. Et ut in aliis etiam linguis, ſceptrum prædominio, ſeu regno, accipitur. Hinc σκήπτω, innitor ſceptro, σκῆπτρον ſceptrum, σκηπτὸν ſcipio, baculus: & lat. per metath. ſtipes: Av. Occ. autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In forma ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שֵׁבֶט ſceptrum. &c. Gen. 49. 10. Exod. 28. 21.. 39. 14. Num. 4. 18.. 18. 2.. 24. 17.. 32. 33. Deut. 3. 13.. 10. 8.. 18. 1.. 29. 8, 18. Joſh. 1. 12.. 4. 12.. 7. 16.. 12. 6.. 13. 29.. 18. 7.. 22. 1, 7. 9. 10, 11, 13, 15, 21. Jud. 18. 1.. 21. 3, 6, 16. 1 Sam. 10. 20, 21. 1 Reg. 11. 13, 36.. 12. 20, 21. 2 Reg. 17. 18. 1 Ch. 5. 18, 23, 26.. 12. 37.. 23. 14.. 26. 32., 27. 20. Job. 21. 9. Pſalm. 45. 7.. 74. 2.. 78. 68.. 125. 3. Prov. 22. 15.. 29. 15. Iſa. 10. 5, 15.. 14. 5.. 15. 2. Jer. 10. 16. Ezech. 19. 14.. 21. 15, 18. Amos. 1. 5, 8. Cui etiam ſimplici formæ cum tseri extra pauſam, vel, in pauſa, cum kamets penult. מִ & מַ, לְ, לַ, בְּ, בַּ, וְהַ, וַ ſunt præf. prout ordine ſequuntur: וְשֵׁבֶט & virga: tribus, ſceptrum, Prov. 10. 13.. 22. 8.. 26. 3. Jer. 51. 19. Zach. 10. 11. הַשָּׁבֶט tribus, Joſh. 7. 14.. 13. 7. הַשֵּׁבֶט virga, Lev. 27. 32. Ezech. 20. 37. וְהַשֵּׁבֶט & tribus, 1 Reg. 11. 32. בְּשֵׁבֶט ſtylo: virgâ, Jud. 5. 14. 2 Sam. 7. 14. Pſalm. 2. 9.. 89. 33. Iſa. 11. 4. Lam. 3. 1. בְּשֵׁבֶט virgâ, Exod. 21. 20. Prov. 23. 13, 14. Iſa. 10. 24.. 30. 31. Ezech. 47. 23. Mic. 4. 14. בַּשָּׁבֶט baculo, virgâ, 2 Sam. 23. 21. 1 Chron. 11. 23. Iſa. 28. 26. וּבְשֵׁבֶט & tribum, Pſalm. 78. 67. לְשֵׁבֶט tribui, Joſh. 13. 14. Jud. 18. 19, 30. Job. 37. 13. לָשֵׁבֶט ad baculum, virgam, tribui, Deut. 1. 23. Joſh. 3. 12.. 18. 4. וּלְשֵׁבֶט & tribui, Joſh. 13. 33. מִשֵּׁבֶט è tribu, Joſh. 4. 2, 4. Cum affixis tſeri mutatur in chirek, & ſægol in ſcheva: ut cum ה aff. ſimpl. & cum בְּ præf. & cum ו aff. ſimpl. etiam & cum לְ præf. ſic: שִׁבְטֶךָ virga tua, Pſalm. 23. 4. בְּשִׁבְטֶךָ baculo tuo, Mic. 7. 14. שִׁבְטוֹ virga ſua, Job. 9. 34. Prov. 13. 24. לְשִׁבְטוֹ tribui ſuæ, Jud. 21. 24. item in abſol. forma pl. m. occ. ſimpl. & cum הַ dem. præf. שִׁבְטִים tribus, Joſh. 18. 2. 2 Sam. 18. 14. Pſalm. 122. 4. הַשִּׁבְטִים tribus, Joſh. 13. 7.. 21. 16. 1 Reg. 11. 35. 1 Chron. 28. 1. Ezech. 48. 1, 23. Sed ſæpiùs in forma pl. m. conſtr. & ſimpl. locis ſeq. שִׁבְטֵי tribus, Gen. 49. 16, 28. Ex. 24. 4. Num. 36. 3. Deu. 29. 21.. 33. 5. Joſh. 4. 5, 8.. 24. 1. Jud. 18. 1.. 20. 2, 10, 12.. 21. 5. 1 Sa. 2. 27.. 9. 21.. 10. 20.. 15. 17. 2 Sa. 5. 1.. 7. 7.. 15. 2, 10.. 19. 10.. 20. 14.. 24. 2. 1 Reg. 8. 16.. 14. 21.. 18. 31. 2 Reg. 21. 7. 1 Chron. 27. 16, 22.. 29. 6. 2 Chron. 6. 5.. 11. 16.. 12. 13.. 33. 7.. Pſalm. 78. 55.. 122, 4. Iſa. 49. 6.. 63. 17. Ezech. 19. 11.. 47. 13, 22.. 48. 19, 31. Zach. 9. 1. Cui etiam formæ pl. m. conſtr. ו, כְּ, לְ, & מִ ſunt præf. ſic: וְשִׁבְטֵי & tribus, Ezech. 37. 19. בְּשִׁבְטֵי in tri-

bubus, Jud.21.15. Hoſ.5.9. לְשִׁבְטֵי tribubus Joſ. 12. 7. Ezech.47.21..48.29. מִשִּׁבְטֵי e tribubus, Joſ. 3.12. Jud.21.8. ſed occ.etiam forma pl.m.conſtr. cum variis affixis: ut cum ךָ aff. cui etiam לְ eſt præf, & cum כֶם aff.cui & לְ eſt præf. ut & cum יו aff.poſt בְּ & לְ præf. ſed cum הֶ Aff.ſimpl.& cum הֶם aff. habet לְ præf. ut ſeq. לִשְׁבָטֶיךָ tribus tuæ,Deut.12.14..18.5. לִשְׁבָטֶיךָ per tribus tuas, Deut.16.18. שִׁבְטֵיכֶם tribus veſtræ,Deu. 1.15..5.23..12.5..29.10..31.28. לִשְׁבָטֵיכֶם per tribus veſtras,Deut.1.13,15. Joſ.7.14..11.23..23;4.1 Sam.10. 19. בְּשִׁבְטָיו in tribubus ejus,Pſal.105.37. לִשְׁבָטָיו per tribus ſuas, Num.24.2. Joſ.7.16. שִׁבְטֵיהָ tribuum ejus. Iſa.19.13. לִשְׁבָטֶיהָם per tribus ipſorum, Ezech.45. 8. Atque huc ad hanc rad. שָׁבָט referunt no. שֵׁבָט m. ſhebat; nomen menſis undecimi: reſpondentis Januario noſtro: Zac.1.7. Bu.Lex.Coc. Radicale hoc nomen שָׁבָט plenè ſic explicatur in Cocc. 1.eſt virga; ut quâ percutitur puer,vel ſervus; ῥάβδος: Belg.Roede: ut Prov.29.15. Job.21.9.Pſal.2.9.& Ezech.21.10. vel, 15. Gladius, שֵׁבֶט בְּנִי virga filii mei,ſpernens omnem arborem. Et Iſa.10.5. שֵׁבֶט אַפִּי virga iræ meæ. &c. i.1.4. בְּשֵׁבֶט פִּיו virgâ oris ſui: i.e. ſententiâ ſuâ. Item baculus quivis: ut 2 Sam.23.21. Et deſcendit ad eum בַּשֵּׁבֶט cum baculo. Et haſtile, 2 Sam 18.4. Et accepit שְׁלוֹשָׁה שְׁבָטִים tria haſtilia, &c. Deinde, ii. eſt ſceptrum: virga,ſcil. quæ geritur à regibus,ut ſignum poteſtatis & imperii: Belg.Scepter: 70. σκῆπτρον. Eze.19.14. שֵׁבֶט virga. ſeu ſceptrum, ad dominandum. Pſ.45.7. שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ ſceptrum æquitatis,ſeu rectitudinis,ſceptrum regni tui.Nu. 24.17. וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל & ſurget, vel conſiſtet, ſceptrum ex Iſraele: i.e. regnum, juſtitiæ nempe.verè regnum. In emphaſi enim accipiendum. Am.1.5. תֹּומֵךְ שֵׁבֶט tenens ſceptrum, σκηπτοῦχος, σκηπτροφόρος. Sic v.8. Gen.49.10. לֹא־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה non recedet ſceptrum ex Juda. & legiſlator ex medio pedum ejus: h.e. rex, qui ſit ex Juda, & legiſlator, non ſimul recedet.Non recedet rex, ſaltem legiſlator.Nam receſſit ſceptrum in Zedekijah, ſed legiſlator non receſſit, niſi quum Chriſtus regnum in gentibus erexit, & paſtoribus prioribus poteſtatem ademit. Ezech.24. Quidam hîc tribum interpretantur. Sed non videtur commodè dici, tribum non recedere à Judah, quum ipſe Juda ſit שֵׁבֶט. Quamdiu Judæi ſunt eſt שֵׁבֶט virga prolificans ex Iſraele. Potiùs diceretur hoc ſenſu לֹא יָסוּר שֵׁבֶט יְהוּדָה, vel יָסוּף שֵׁבֶט יְהוּדָה. Intelligunt rempub. ſed poteſt eſſe tribus, & non habere rempub. Quando dicitur, non recedet virga à Jehudah, intelligitur, ſi recedat virga, eſſe quidem Judam, (qui eſt ex 12. שְׁבָטִים duodecim virgis Iſraelis) ſed non habere virgam, h.e. ſceptrum ad dominandum. Res noſtram explicationem probat. Pſ.125.3. ſceptrum הָרֶשַׁע improbitatis: i.e. regnum injuſtitiæ, in quo damnatur juſtitia Dei, & falſa lex juſtitiæ injungitur: Cocc. Non removebitur ſceptrum de Jehuda: i.e. dux, dominus, dominator,rex; ſic appellatus, inquit R.D.quòd manu ſceptrum geſtare ſoleat: Targ. שָׁלְטָן dominium, poteſtas.Pag. Non recedet ſceptrum, &c. i.e. reges & regia autoritas, juxta triplex Targum,& Hebræos veteres Talmudicos, & multos etiam recentiores: unde fruſtrà ſunt qui aliter interpretantur: Bu. Lex. Non deſiſtet tribus à Jehuda: tribus: i.e. certa ſeries gentis, ejuſque perſcriptio accurata. Jun. iii. eſt,pertica menſuræ, cujus uſus eſt in partiendo fundo: ut Pſ. 74.2. גְּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ aſſeruiſti virgam hæreditatis tuæ: q.d. partem tuam in herciſunda familia tibi ſortè datam, quam perpetuò poſſideas. Confer Jer. 10.6, & 51.19. Item, Pſ.33.12. Populus quem elegit (tanquam in diviſione patrimonii) hæreditatem ſibi. Et iv. שֵׁבֶט eſt, tribus: germ, & Belg. Stam. Proeodem dicitur & מַטֶּה. Eſt metaphora, ut in arbore, à ſtipite enaſcuntur rami majores, qui frondes & fructus ferunt: ita ſunt filii unius patris, qui familias diverſas progenerant, tanquam virgæ,aut rami,e ſtipite. Hinc & per virgas ſignificantur, Num 17.17.& 18.2,ut & 4.18. Et hinc ſæpe in plur. virgæ exp.tribus pl. ut Joſ. 18.2.Gen.49.16. Deut.32.5. & Pſ. 122.4. שִׁבְטֵי יָהּ virgæ, i e. tribus, Jah. Iſa.49.6. לְהָקִים אֶת־שִׁבְטֵי יַעֲקֹב erigere tribus Jacobi: h.e. facere ut tribus Jacobi collectæ ſtent coram hoſtibus ſuis, & floreant in mundo. Vile id mihi, ut eâ cauſâ ſis ſervus meus. Ad Chriſtum ſermo. Vel vile eſt Deo, Chriſtum Servum facere eo fine, ut tribus Jacobi non pereant. Major eſt fructus miſſionis ejus; Cocc. v. eſt, pedum,vel,virga Paſtoris: Belg. Staf. Mich. 7.14. רְעֵה עַמְּךָ בְשִׁבְטֶךָ paſce populum tuum virgâ tuâ: h.e. verbo & ſpiritu tuo. Ea enim inſtrumenta regni Dei. Paſtor virgâ numerat oves, & caſtigat, & ducit, monſtrans qua ire, quò tendere, unde diſcedere, ubi paſcere debeant, uſus in numeratione, Lev. 27. 32. אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשָּׁבֶט quod tranſiit ſub virga. Alludit, Ezech.20.37. וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשָּׁבֶט & faciam vos tranſire ſub virga: h.e. numerabo vos atque ita delectum inſtituam. Pſal.23.4. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ virga tua & ſcipio tuus, illa conſolantur me: h. e. tua numeratio, tua caſtigatio tua directio.& tua potentia, quæ te facit ſufficientem ad portandum me; Cocc. Denique vi. שֵׁבֶט eſt. ſtylus, ſcribæ,ſcil, Luth. Schreib feder ut Jud.5.14. מוֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט סֹפֵר docentes ſtylum ſcribæ.70. ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως: Belg. Staf des ſchrijvers. (Hæc de hoc No.ex Coc.) Convocantes ſtylo ſcribæ: h.e.quorum autoritate conventus habentur, & quibus populares, unis literis ad ſe tranſmiſſis, obſequuntur, &c. Jun. Et de Zebulun trahentes calamo, aut, calamum ſcribæ,Hieron. Qui exercitum ducerent ad bellandum,Pag. Trahentes ſtylo ſcribæ: i.e. ſcribentes בְּקִלְמוֹס calamo ſcriptorio: ut Chald.vertit: eſtque Periphraſis poetica ſcribarum ſive doctorum & ſapientum; Bu.Lex.

Rad. 19. שָׁבַךְ eſt, denſare, ſeu denſari, perplecti: Pag.Sed verbum non invenitur. Convenit cum סָבַךְ niſi quòd quidam hoc putant latius, ut etiam de rerum aliarum intricatione, ſeu perplexitate dicatur, non tantùm lignorum. Sed ſin-iniſtrum & ſamech invicem permutantur. שְׂבָכָה etiam retiaculum artificioſe factum, & fabrefactum ex re aliqua ſignificat,ut cancellos, & id genus operum, quæ ramorum in morem implexa ſunt, & intricata, ut שְׁתִי וָעֵרֶב, inquit Kimchi, ſtamen & trama in arte textoria. Sic & reticulum quo caput velant mulierculæ, aut puellæ, hoc nomine appellant, quod vernaculè vocamus, Coeffe: Merc. In Bu.Conc.rad.hæc nominaliter exp.implexum, perplexum in modum crucis in feneſtris, i.e. cancellorum. Non enim, ut dictum, in textu verbaliter venit: ſed indè

indè ſunt nomina ſeq. (quæ tamen plerique referunt ad רבד. סָבַךְ, ubi etiam ea vide;) viz.1.no. שִׂבְדָּה m.perplexitas, condenſum: denſitas, propriè ſcil.ramorum ſeu lignorum, & aliarum rerum cancellatim conſtrictarum: Cogn.cum סָבַךְ, perplexuit. Hinc σφίγγω conſtringo perplexitate aliquâ. Av. Occ. autem hoc No.ſ.m.ſimpl.ſic.2Sam.18.9.Et ingreſſus eſt mulus ſubter שׂוּבַךְ הָאַלָּה denſitatem ſeu perplexitatem quercûs: Pag.Av.venit mulus ſubter perplexam quercum magnam; Hebr.perplexitatem,&c. Jun. Item,2.hinc etiam no. in forma pl.m. שְׂבָכִים implexa, perplexitates: Bu.Conc. perplexitates cancellorum, opera reticulata inſtar cancellorum: Av. Prout occ. 1 Reg. 7.17. שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה retiacula opere retis. Pag. cancellos, opus reticulatum, viz.fecit: Av.Nam inde etiam 3.eſt no.ſ.fæm. viz. שְׂבָכָה opus implexum, reticulum, Bu.Conc.perplexitas, viz.ſive cancellorum, ſive retium, reticulum: Av.Prout occ.hoc No.ſ.fæm. ſimpl. loco jam citato. Sed occ.etiam idem no.ſ.f. cum ו cop. וַ, & ל pro לְ dem.præf. ut & in forma pl.f. cum ו & וֹ præf. prout ſeq. וְשִׂבָּלָה & implexum opus, reticulum, 2 Reg.25.17. Jer.52.22. הַשְּׂבָכָה reticulum, clathrus, 1 Reg.7.18,20.2 Reg.1.2.25.17. Jer.52.22. לַשְּׂבָכָה reticulo. 1 Reg.7.42. 2 Chron.4.13. הַשְּׂבָכוֹת reticula, 1 Reg.7.22. 2 Chron.4.13. וְהַשְּׂבָכוֹת & reticula, 1 Reg.7.41. 2 Chron.4.12.

Rad.20. שָׂבַל in Bu.Conc.tria ſignif. 1.eſt, crus: ſemita.via: viz.1.in no. שׂוֹבֶל m, quod eſt, הֶרֶגֶל pes: aut הַשּׁוֹק crus, aut coxa, Pag. vel. juxta alios, idem quod no.ſeq. ſemita ſcil. aut via: Bu. Lex tibia,a coxa ſcil. uſque ad plantam: Av. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl.ſic Iſa.47.2. Diſcooperi שׁוֹבֶל pedem,aut coxam. Sed R.Sal.viam: aut coxam. Exponitur ſecundum locum ſuum, inquit A.E nam in Midras exp. alveum fluminis: Pag.Denuda (pedes) ad ſemitam: Confer Iſa.20.2. Bu. Lex. Denuda tibiam, revela crus, tranſi flumina &c.Av. גַּלִּי צַמָּתֵךְ חִשְׂפִּי שׁוֹבֶל עִבְרִי נָהָרוֹת denuda comam tuam, effunde cæſariem, nuda crus, tranſi fluvios. Quidam exp.per רֶגֶל; alii viam. Veruſtas loci poſtulat, ut de crinibus effuſis intelligatur. Jubet molam apprehendere, molere,peplum vel vittam abjicere: tum comam ſolvere & effundere,tum crus nudare & fluvios tranare nudis pedibus.Servitutis illa. Num.6.5. גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ Arabice exponitur in Erpeniano: יכבר כבולה שׂער ראסה. Apud A.E. R Moſes haccohen ſic definit, quòd ſit הַשֵּׂעָר הַיּוֹרֵד עַל הַלְּחָיַיִם crinis deſcendens in maxillas.Belg. Enkelen.70. τὰς πλοκάς. Syrus. גְּדֵי חֻרְתָּכִי velle canos tuos. Arabs, Depone velum tuum, detege crines tuos, exue ocreas. Cocc. Retege crines tuos, (i.e.luge capillis paſſis: Synecdochicè:) denuda veſtigium, (i.e. omiſſis ſoccis, & mollibus calceamentis,ad triſtiſſimum iter te compara: quò etiam ſpectant verba ſeq. viz.) retege crus, tranſi flumina. Confer ſuprà cap. 20.2. Jun. Denuda crus: Bu.Conc.Item, hinc etiam in 1.ſignif.hujus rad. eſt no.2. שְׁבִיל m.ſemita, via; Pag. Bu. Verbum uſitatum non eſt, ſed exeo deflexa nomina, quæ ductum, curſum, tractum, ſeu fluxum rei generaliter denotant, ſingula pro ratione ſua.Hinc שְׁבִיל, ita enim quidam abſolutum efferunt: etſi in ſcriptura non occurrunt, eſt trames, ſemita quâ curritur, ſeu quæ alio decurrit & protrahitur. Sic שׁוֹבָל tibia, vel, pes à coxa ad plantam uſque decurrens. Sic שִׁבֹּלֶת ſpica, culmus, ſeu calamus frumenti, à radice ad ſpicam uſque & ariſtam ſuccreſcens, & protractus: unde non deſunt qui Cybelen dictam conjectent, quam agricolæ pro Dea frugum habuerunt, & coluerunt,quæ poſtea Rhea, Ceres, & aliis dicta eſt nominibus.Non eſt neceſſe monere de שִׁבֹּלֶת pro alveo, qui eſt fluxus, ſeu decurſus aquarum. Limax etiam hinc dicitur, quòd ſtatim diffluat; Merc. שְׁבִיל eſt, ſemita tibialis,ubi ſcil.fit inceſſus pedum cum ſtrepitu quodam. Hinc σφάλλω erro, pedem percutio, offendo. Av. Nomen hoc notum eſt Arabibus,70. τρίβος ſemita: Belg.Pat. Cocc. Prout occ.hoc no.ſ.m.cum ו cop.præf. (&, juxta quædam exempl. cum jod abundante: vel, ut quidam volunt, cum jod plur. pro ſemitis: Pag. Bu.) & יָ, vel יִ, pro ה, vel,ut in plur.conſtr. pro יֵ (ſemitæ tuæ plur.) aff. ut &,à forma pl.m.abſol. שְׁבִילִים viæ, ſemitæ: in pl.m.conſtr.ſimpl.ſic, וּשְׁבִילוֹ & ſemita tua, Pſal.77.20. שְׁבִילֶיךָ ſemitæ, Jer.18.15. Deinde, ii. ſignif.2. hujus rad eſt,ſpica: fluxus,fluentum,Bu.Conc. idque ſcil.in No.1. cum Thau heemant. poſt cholem & ſægol, שִׁבֹּלֶת f. quod eſt ſpica: item,alveus; i.e.foſſa per quam cum impetu fluminen labitur: aut,juxta R.D. inundatio aquarum: & locus per quem cum impetu defluunt aquæ: Pag. Idcirco ſcriptum eſt, Jud. 12.6. Dic quæſo, vel nunc. שִׁבֹּלֶת: & dixit, סִבֹּלֶת: eò quòd locus inundabat aquis; (ut ſcil. habet codex rad. manuſcriptus: vel, ut habent vulgò typis excuſi, eò quòd eo in loco erat aquarum inundatio: Cev.) quia defluebant ibi aquæ cum impetu: & (viz. Gileaditæ.) robabant illum, (ſcil. Ephratæum) ex re præſenti: Pag.Cev. שִׁבֹּלֶת, ſpica: Job.24. סִבֹּלֶת, idem, Jud. 12. Item fluxus, fluentum: Bu.Lex.alveus fluminis,per quem decurſus aquarum, ceu per tibiam, vel per canalem quendam, cum ſibilo magno fluit: item,fluctus ſibilans: item, tibia, ſeu calamus, ſegetis. Hinc σιβιλίζω, & Lat.ſibilo, ſibilus.&c. Av. Prout occ. hoc no.in forma ſ.f.ſimpl & cum ו & מ præf. ut ſeq. שִׁבֹּלֶת ſpica, fluxus, Jud.12.6. Job.24.24.Pſal 69.16. וְשִׁבֹּלֶת & fluentum. Pſalm.69.3. מִשִּׁבּוֹלֶת à fluxu, Iſa.27. 12. ſed no. hoc plur.fœm. ſub term. maſc. mutat cholem in chateph kamets penult. prout occ. in hac abſol. forma pl. m. ſimpl. & cum הַ & בַּ præf. ut ſeq. הַשִּׁבֳּלִים ſpicæ, Gen.41.5,6,22,27. Iſa.17.5. ſpicæ. Gen.41.7,24.26,27. בַּשִּׁבֳּלִים ſpicas, Ruth. 2.2. Item occ. etiam forma hujus nominis pl.m.conſtr. ſic: Zach,4.12. Quid (ſunt) duæ שִׁבֳּלֵי (al. שִׁבֵּי, Merc.) ſpicæ olivarum? Pag. ſeu, ramuſculi? ob tenuitatem ſimiles ſpicis: per chateph pathach ſub beth ſcribitur in noſtris exempl. diſcriminis cauſa, inquit R. D. ום cætera per kamets chatuph ſcribuntur: hoc ſolum per chat. path. teſte Maſora. Merc. Quid ſibi volunt duo iſti coni olearum? 70. δύο κλάδοι. Nam in plur. שִׁבֳּלִים ſunt ſpicæ ſibilantes inſtar decurſûs aquarum: tibiæ ſpicarum: eſt plur. fœm. σίφωνες à ſono vocis. Av. No. hoc שִׁבֹּלֶת eſt 1. culmus, ſpica: 70. σταχύς: Germ. Eher: ut Job.24.24. & ut caput שִׁבֹּלֶת יִמָּלוּ culmi præſecabuntur. Pl. שִׁבֳּלִים f. Gen.41.5,6,7,22,23.24,26. Iſa. 17.5.11. flumen,rumor aquæ: Germ.Stroom. Pſ.69.3. וְשִׁבֹּלֶת & flumen obruit me, v. 16. אַל־תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם ne obruat me agmen aquæ: 70. κατακλυσ-

γὶς.

יָּ֫ר. Isa.27.12. הַנָּהָר à flumine fluvii: viz. Euphratis. Belg. Van den stroom der riviere. Sic Jud.12.6. Dic, age, שִׁבֹּלֶת Schibboleth. iii. in metaphora: Zach.4.12. מֵה־שְּׁתֵּי שִׁבְּלֵי הַזֵּיתִים quid illi duo termites olearum? Ibi monetur, legi per chateph pathach. Coco. Item iii. signif. 3. hujus rad. שָׁבָל, est limax: Bu. Conc. viz. in no. cum geminato lamed, inde ducto, viz. שַׁבְלוּל Bu. Conc. & Lex. ut & Av. vel, שַׁבְלוּל: Pag. Cot. quod est, limax: juxta R.D. in Bu. Conc. Talmud Mohed Katon Cap. 1. fol. 1. scribit Scholiastes ad locum Psalmi: שַׁבְלוּל est reptile, quod cùm egreditur è conchâ suâ, saliva fluit ab ipso donec planè liquescat & moriatur. Bu. Lex. No. שַׁבְלוּל est, limax, limaca: comp. ex שׁוּבָל tibia, & לוּל cochlea; nam animalculum hoc habitat in sua testa tibiali, quæ propriè cochlea dicitur. Av. Occ. autem hoc no. Psalm.58.9. sicut שַׁבְלוּל limax, quæ scil. liquefiet, pro, liquefit, aut dissolvitur, ibit pro ibunt. 70. sicut cera quæ fluit, auferentur. Hieron. Quasi vermis tabefactus pertranseant. Pag. Instar limacis quæ liquescit, &c. Av. Apparet notari aliquid ἀνόσιον. A שְׁבִיל derivatur. Fœminino genere usurpat Psalmus; תְּמַס enim est pro תְּמָסָה. Bochartus aliter format à שְׁרַל; nam לוּל est cochlea: Coc. Sic limax liquescens, (quo tempore nimirum è concha egreditur: tunc enim hebetescit, exspiratque, detractâ testâ; ut docet Arist. 5. Hist. an. c. 32.) abeat, scil. quisque. Jun.

Rad. 21. שָׁבָס: inde no. שְׁבִיס m. genus ornamenti, dicti, juxta R.D. quòd sit vestis facta opere תְּשֻׁבָּץ Phrygionico, seu acupicto, plena oculis: Pag. Erit ergo tsadi pro samech: ut חָמִיץ in rad. חָמַץ. 70. vertunt κοσσύμβους, i.e. succinctoria, vel, vestes fimbriatos. Alii fibulas: alii rotulas, circulos, vel, circumclusiones malunt reddere. Quidam faciunt singulare שָׁבִיס, sed neutra forma unitatis numero legitur: Merc. Exp. autem no. hoc, velum ocellatum, sive reticulatum, quo caput tegebant, ut scribit R.D. verùm mihi videtur significare ornamentum circuli, quo aliquid fibulatur, vel, quo fit inclusio: est enim cogn. cum שָׁבַץ circumclusit. Av. In sing. ut dictum, non venit in textu, sed in pl. m. שְׁבִיסִים, dicuntur reticula: ornamenta muliebria capitis: juxta R. Sal. Prout occ. cum וְהַ praef. sic: Isa.3.18. וְהַשְּׁבִיסִים & vestes Phrygionicas-ocalatas. Sunt qui exponunt, vittas instar retis: Pag. & fibulas: Av. Confer. שָׁבַץ. Coco. Ocellataque opera, &c. ut sunt reticula, & quæcunque raro textu confecta sunt, ut fint translucida, impudicarum ornamenta. Jun. Est nomen ornamenti cujusdam muliebris. Et vittas: Bu. Conc.

Rad. 22. שָׁבַע juravit repetendo septies verba juramenti, vel quòd initio in juramentis adhibebantur septem testes: unde Abraham, cùm juraret Regi Abimelech in Beerscheba, statuit septem agnas, quas eidem dedit propter confirmationem juramenti & fœderis initi: ut est Gen.21. Hinc Græci mutant sch in aspirationem, dicentes ἑπτά; & Latini, ut & Germani, retinent ſ; dicunt enim septem, Siben. Av. qui solus verbum in kal, ponit pro radice: in textu namque non venit verbaliter in kal: Niphal autem & hiphil vide infrà post nomina seq. Plerique enim statuunt pro radice 1. No. inde ductum, viz. שֶׁבַע in gen. fœm. quod est, septem, ἑπτά; Germ. Sieven: Belg. Seven. item, Septies: Pag. Bu. Coc. Est No. cardinale fœm. & ab[illegible] ordinali aliquando ponitur. Av. Sed est etiam, multoties: Pag. quia numerus est plenitudinis, & perfectionis; Hebraicè numerus universitati, ut quidam inquiunt, consecratus: quòd septem diebus mundus sit absolutus. Atque ideo quidam conferunt etiam cum שָׂבַע abundantia. Merc. Occ. autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma absoluta & simplici cum sægol penult. שֶׁבַע septem: vel septies: (ut Psalm.119.164. שֶׁבַע septies in die laudavi te, &c. Bu. Lex.) Gen.4.15,24,31. 11.21.. 21.28,29,30.. 29.18,20,27,30.. 33.7, &c. Ps. 119.164. Prov.24.16.. 26.25. Isa. 4. 1. &c. in 1co. circ. l. Item in forma s. constr. cum scheva scil. penult. occ. simpl. & cum ה cop. præf. שִׁבְעַ septem, Gen.33. 2.. 47.28. Num.4.36.. 26.51.. 31.32. Jud.20.15,16. 2Sam.10.18.. 11.3. 1Reg.22.42. 2Reg.3.26.. 13. 1.. 16.1.. 2Chron.15.11. Ezr.2.5.9,25,33,66,67. Neh. 7.14,29,37,68,69. Jer.52.30. יִשְׁבַּע & septem, Gen. 5.26,31.. Exod.28.24,25.28. Num.1.39.. 2.26.. 26.7. 34. Jud.8.26. 2Sam.8.4. 1Reg.14.21. 1Chron.5.18.. 9.12.. 12.27.. 26.30,32. 2Chron.12.13.. 17.11. Sed venit etiam absol. forma cum sægol. penult. post ו, ו, & ה, יִ, בְּ, & לְ præf. prout seq. וְשֶׁבַע & septem, Gen.23.1.. 25.17.. 41.26,27. Pro.6.16. שֶׁבַע idem, 1Reg.16.10,15. 2Reg.13.10.. 15.1.. 25.24. Jer.52. 31. Ezech.29.17. הַשֶּׁבַע septem, Deut.15.9. בַּשֶּׁבַע pro septem Gen.11.34,47. וּבְשֶׁבַע & in septem, Job. 5.19. לְשֶׁבַע pro septem, Gen.41.26. item 2. hinc etiam No. in terminatione fœm, sed genere m. (ut in numerorum nominibus plerùmq. est.) viz. שְׁבֻעָה, idem cum præced. septem: item, septimus: Pag. Bu. est nomen cardinale masc. & aliquando ponitur pro numero infinito: i.e. pro copia, & multitudine magnâ: vel, pro sæpè, & sæpius: ideoque Cogn. est etiam cum שֻׁפְעָה, (vel שֻׁפְעָה,) i. e. copia, abundantia, A tergo habet he term. fœm. Av. Occ. autem hoc No. frequens etiam in textu; & in forma simplice & absoluta locis seq. שִׁבְעָה septem, Gen.7.2,3,4.. 26.33.. 46. 25. Exod.25.37.. 37.23. Num.1.31.. 2.8,31.. 23.1,14, 29.. 28.11,27.. 29.2,8,32,36. Deut.7.1. Josh.6.4,8, 13.. 18.2,6. Jud.16.8. 1Sam.2.5.. 6.1. 1Reg. 7.17. 1Chron.3.24.. 5.13.. 7.11.. 15.26.. 24.15. 2Chron. 13.9.. 29.20. Neh.7.42. Job. 1. 2.. 42. 8. Prov.9.1. Jer.32.9.. 39.12,14. Dan.9.25. Mic.5.4. Zach. 3.9.. 4.2,10. Sed occ. hoc no. semel cum nun epenthetico interpositio: Bu. Lex. Av. vel abundante; Pag. ante he in fine sic: Job.42.13. Et fuerunt ei שִׁבְעָה בָנִים septem filii: Pag. Bu. &c. item occ. etiam idem no. in forma absol. usitata, cum ו, ו, בְּ, וּ, & מִ præf. prout seq. וְשִׁבְעָה & septem, Gen.4.24. Num.23.1, 29.. 28.19. Josh.6.4,6,8,13. Jud.8.14. 2 Sam.23.39. 1Reg.7.17..20.30.2Re.25.27. 1Ch.7.5..12.24..15.26. Ezr.2.38,39,65. Neh. 7.18,19.41,67,72. Job. 42. 8. Jer. 52. 25. Zach. 4. 2. הַשִּׁבְעָה septem, Jer. 15. 9. בְּשִׁבְעָה in septem, Gen. 7. 11.. 8. 4, 14. Jud. 17. 7. 2Reg.25,8. Ezech. 45. 20. וּבְשִׁבְעָה & per septem, Deut. 28. 7, 25. לְשִׁבְעָה in septem, Josh. 18. 3, 9. 1Chron.25.24. Eccl. 11. 2, Isa. 11. 15. מִשִּׁבְעָה præ septem. Ruth.4.15. Pro.26.16. Sed sæpiùs in forma s.f. constr. sic: שִׁבְעַת septem, &c. Gen.8.10,12.. 31.41.. 50.10. Exod.7.25.. 12.15,19.. 13.6,7. Isa.30.26. &c. in

in 100. circ. l. Cui etiam formæ ſ. conſtr. ֶ & ַ ſunt præf. ut ſeq. שִׁבְעַת & ſeptem, Num.31.36. 1Reg. 8.65. 1Chron.18.4..26.13..29.4..30.24. Job. 2.13. Ezech. 45.23, 43. לְשִׁבְעַת ad ſeptem, Gen. 7.10. Num.28.21,29..29.4. 1Chron.9.25. ſed venit etiam quaſi à ſ. conſtr. in ſeparata forma; Bu. Lex. (viz. quaſi à forma abſol. שִׁבְעָה,) ſic: שִׁבְעַת ſeptem: Prout occ. cum ם aff. 2 Sam.21.9. Et ceciderunt שִׁבְעָתָם, (ſed ſcribitur in textu שִׁבְעָתָיִם,) ſeptem illi: Bu.Lex. Coc. ſeptem ipſi pariter: Pag. 70. ὁἑπτά, ceciderunt, i.e. mortui ſunt, pariter: Av. Hæc autem forma non poteſt eſſe à שִׁבְעָה, quia ſic eſſet שִׁבְעָתָם: ut à שִׁפְחָה ancilla, fit שִׁפְחָתָם ancilla eorum: ut inquit R.D. in Michlol. Scribitur autem cum jod, ſed legitur, juxta Maſoram, ſine jod. Pag. Bu. ratione jod interpoſiti legitur dualiter שִׁבְעָתַיִם bis ſeptem: ſed meliùs ſine jod: ſic, שִׁבְעָתָם, ſeptem illi, &c. Pag. item occ. etiam hoc no. in forma duali ſic: שִׁבְעָתַיִם, vel in pauſa cum kamets penult. תַיִם ſepties, ſeptuplum, Pag. Bu. idem quod שֶׁבַע, inquit R. Sal. ut apparet ex Iſa.30.26. Sic etiam אַרְבְּעָתַיִם quadruplum effertur numero duali, ut eſt in rad. רָבַע; et forma dualis adhibetur ad differentiam numeri plur. Bu.Lex. שִׁבְעָתַיִם, ſeptuplum, vel bis ſeptem. eſt dualis numeri per jod interpoſitum: Av.ſepties, 70. ἑπτάκις: Germ. Sivenmal. Belg. Sevenmael. Coc. Prout occ. hoc no. in hac duali forma, vel extra pauſam, vel in pauſa, locis ſeq. שִׁבְעָתַיִם vel שִׁבְעָתָיִם bis ſeptem, ſeptulo, Gen. 4.15, 24. Pſalm. 12.7.. 79.12. Prov. 6.31. Iſa.30.26. item ג. hinc etiam no. in forma ſeu terminatione plur. maſc. ſed genere fœm vel com. Pag. viz. שִׁבְעִים ſeptuaginta: Pag. Bu. &c. Eſt utriuſque generis: & aliquando eſt ordinale. ſeptuageſimus: Av. 70. ἑβδομήκοντα: Germ. Sivenkig: Belg. Seventick: Coc. Prout occ. forma hæc plur. com. ſimpl. locis ſeq. שִׁבְעִים ſeptuaginta, Gen.4.24.. 5.12.. 11.26..46.27.. 50.3. Exod.1.5.. 38.29. Num. 7.13,19,25,31,37,43,49,55,61,67,73,79. 11.16.24, 25. Jud. 1.7.. 8.14, 30.. 9.2.4,5,18,24,56.. 12.14. 1Sam.6.19. 2Sam.24.15. 1 Reg.5.15. 2 Reg.10.1,6, 7. 1Chron. 21.14. 2 Chron.2.1,17.. 29.32.. 36.21. Ezr.2.3,4,36,10.. 8.7,14,35. Neh.7.9,39,43.. 11.19. Pſalm.90.10. Iſa.23.15,17. Jer. 25. 11, 12.. 29. 10. Ezec. 41.12. Dan.9.2,24. Zach.1.12..7.5. cui etiam formæ pl. com. ו, וֵי, & יֵ ſunt præf. ut ſeq. וְשִׁבְעִים & ſeptuaginta, Gen.5.31.. 12.4.. 25.7. Exod.15.27.. 24.1,9.. 38.25,28. Num.1.27.. 2.4.. 3.43.. 7.85.. 25. 22.. 31.32,33,37,38.. 33.9. 1Chron.21.5. Ezr. 2. 5. Neh.7.8. Eſth.9.16. Ezech.8.11. וְהַשִּׁבְעִים & ſeptuaginta. Num.3.46. הַשִּׁבְעִים cum ſeptuaginta, Deu. 10.22. Item 4. hinc etiam no. adject. cum jod heemant. שְׁבִיעִי m. ſeptimus: Pag. Bu. &c. eſt nomen ordinale maſculinum: Av. ἑβδόμος: Germ. Sievend: Belg. Sevend. Coc. Prout occ. hæc forma ſ. m. cum הַ dem. præf. vel ſcil. plenè cum jod, vel def. abſque jod penult. ſic: הַשְּׁבִיעִי, vel הַשְּׁבִעִי, ſeptimus, Gen.2. 2,3.. 8.4. Exod.12.15,16.. 13.6.. 16.26,27, 29,30.. 20.10,11.. 23.12..24.16.. 31.15,17.. 34.21.. 35.2. &c. ad Zach.8.19. in 90. circ. l. Cui etiam formæ ſ. m. בַּ & וּ pro בְּהַ dem. ſunt præf. ſic: בַּשְּׁבִיעִי in ſeptimo, Ezech.45.25. Hag.2.1. וּבַשְּׁבִיעִי & in ſeptimo, Zac. 7.5. atque hinc etiam 5. eſt no. adject. fœm. cum thau in ult. ſic שְׁבִיעִית ſeptima: Pag. Bu. &c. Nomen ordinale fœmininum: Av. Prout occ. hoc no. ſ. f. vel plenè cum utroque jod in penult. & ult. vel def. cum chirek tantùm abſque jod in ult. & interdùm etiam abſque jod & cum chirek tantùm in penult. viz. poſt הַ, וַ, וְ, בַּ, & בְּ præf. prout ſeq. הַשְּׁבִיעִית ſeptima, Lev.23.16..25.4,20. Deut.15,12. הַשְּׁבִוּעִית ſeptima, Joſh.6,16. 2Reg.11.4,9,18.2Chr.23.1. Ezr.7.8. Neh. 10.32. הַשְּׁבִעִית ſeptima, Ezech.20.1. וְהַשְּׁבִיעִית & ſeptimum, Exod.23.11. בַּשְּׁבִעִית in ſeptimo, 1 Reg. 18.44. וּבַשְּׁבִעִת & in ſeptimo; Exod. 21. 2. item 6. hinc etiam eſt no. שָׁבוּעַ m. hebdomada, ſeu ſeptimana: Pag. Bu. &c. quæ ſcil. vel eſt dierum, ut communiter: vel aliquando etiam annorum: ut ſunt hebdomadæ Danielis 9. Merc. Bu. Lex. hebdoma: conſtans diebus ſeptem: Av. ἑβδομάς, ſeptimana, vel dierum, vel annorum; Belg. Weke. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & plenè cum kamets & ſchurek ſic; שָׁבוּעַ ſeptimana, Dan.9.27. ſed occ. etiam in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva ante kibbuts pro ſchurek, ſic: שְׁבַע ſeptimana, Gen.29.27,28. & rurſus poſt הַ dem. præf. occ. plenè cum kamets & ſchurek, ſic: הַשָּׁבוּעַ idem, Dan.9.27. item occ. etiam in forma duali m. loco ſeq. שָׁבֻעַיִם ſeptimanæ duæ, Lev. 12.5. ut & in forma pl. m. ſimpl. & cum ו cop. & הַ dem. præf. viz. cum kibbuts pro ſchurek penult. tam in duali, quàm in plur. ut ſeq. שָׁבֻעִים ſeptimanæ, Dan. 9.24.25.. 10.2,3. וְשָׁבֻעִים & ſeptimanæ. Dan. 9.25. הַשָּׁבֻעִים ſeptimanæ: Dan. 9.26. Prout occ. etiam (quaſi à ſ.f. שְׁבוּעָה, vel שְׁבִוּעָה) in forma pl.f.ſimpl.vel cum kamets vel cum ſcheva ſub 1.rad. ב, & poſt הַ dem. præf.ut ſeq. שָׁבֻעוֹת vel ſine vau, ſeptimanæ, Ex.34.22. Deut. 16.9,10. שְׁבֻעוֹת ſeptimanæ, Jer.5.24. שָׁבֻעוֹת ſeptimanæ, Ezech.45.21. הַשָּׁבֻעוֹת ſeptimanarum, Deut.16.16. 2Chron.8.13. Quomodo etiam occ. cum בְּ præf. & יכֶם aff. ſic: Num.28.26. בְּשָׁבֻעוֹתֵיכֶם in hebdomadis ſeu ſeptimanis veſtris: Pag. Bu. &c. i.e. poſt ſeptem ſeptimanas à Sabbato paſchali numeratas. Nam Deut.16.16. בְּחַג הַשָּׁבֻעוֹת exp. in feſto ſeptimanarum: h. e. Pentacoſte. Coc. Et ſic Exo. 34.22. Et ſolemnitatem שָׁבֻעוֹת hebdomadarum facies tibi. Pag. Kamets autem in hac forma plur. fœm. ſub ſchin, ut & in maſculino, forſan eſt, ut differat à שְׁבוּעוֹת, plurali fœm. nominis שְׁבוּעָה jusjurandum: etſi iſtud quoque per ſcheva invenitur. Nota autem feſtum hebdomadarum eſſe quod Græci Pentecoſtes vocarunt, quòd poſt quadraginta novem dies, i.e. ſepties ſeptem dies, ſubſequens quinquageſimus, feſtus ſit: Merc. Sed in Ezech. 45.21. חַג שָׁבֻעוֹת יָמִים feſtum hebdomadum dierum: intelligitur feſtum ſeptem dierum quotannis: Coc. Nam hoc in loco ſolemnitas שָׁבֻעוֹת יָמִים hebdomadæ dierum, eſt ſicut, ſolemnitas שִׁבְעַת יָמִים ſeptem dierum: (ut, licet plurale ſit, tamen pro ſingulari habeatur: h. e. pro ſemel ſeptem tantùm: Merc.) quia non eſt ſolemnitas infermentatorum, niſi ſeptem dierum, (nec hodiè, neque in tempus futurum, cujus reſtitutionem prædicit eo loci Jechezkiel: Cev.) ſicut R.D. inquit in rad. & Comment. Eſt enim שָׁבֻעוֹת per cholem ſicut שִׁבְעַת per pathach: & ſic habet Targum, ſeptem dierum. Et ſic etiam eodem cap. v. 7. Et longitudo לְשָׁבֻעוֹת, pro לְשִׁבְעַת, contra unam partium, ſeu,

ſeu, è partibus. Pag. Sed forma pl. שָׁבְעִים pro שָׁבוּעִים in Dan.9.24,26. hebdomades annorum intelliguntur: ut ex modo rerum gerendarum perſpicitur. Kamets autem in plur. hujus nominis manet, quia cenſetur eſſe vice ſyllabæ compoſitæ, quæ ſcil. eſſet in forma שְׁבוּעַ. Coc. Loci autem, in quibus forma dualis hujus nominis habetur, ulteriùs & pleniùs hìc adnotandi ſunt & explicandi, viz. Prov.6.31. Et inventus reddet שִׁבְעָתָיִם ſeptuplum. Si furatus fuerit bovem, & pecus, reddet ſeptem, præter capitale. Ac ſi dicat reddet duplum, & ſi fuerit pauper, omnem ſubſtantiam domûs ſuæ dabit, & liberabitur: ſed adulter perdit animam ſuam, & non eruet ſe, ſubſtantiâ ſuâ. A.E. exp. ſepties, ſeu ſeptem, tantum. Et ſic 2 Sam. 12.6. Et agnam reddet אַרְבַּעְתָּיִם quadruplam: ſecundùm illud, Exod.22.1. & quatuor pecudes pro pecude. Pag. Conficit verò hunc ſeptenarium numerum, adjuncto duplo, ſi bos ſit vivus. nec venditus: ad quintuplum, ſi bos non ſit vivus. Vide Exod. 22.1. &c. Cev. R. Levi. Et inventus reddet ſeptuplum: i.e. pro uno ſeptem. Et eſt ſenſus, Si inventus fuerit fur in domo patroni rei furatæ, ut dimittat eum componet, & conveniet cum illo, quòd dabit pro uno ſeptem, imo & totam ſubſtantiam domûs ſuæ. Et Gen.4.15. Omnis qui occiderit Kain, שִׁבְעָתָיִם ſeptuplum vindicabitur: i.e. ultiones multas capient de illo, qui occiderit illum, (inquit R.D.) & non præcisè tantùm ſeptuplum. Sic enim mos eſt Scripturæ, ut numerus determinatus capiatur pro indeterminato. R. Sal. exp. Nolo ulciſci de Kain nunc: ſed in fine ſeptem generationum, ego ulciſcendo ulciſcar de illo; (vel, ultionem quam ipſe conſtitui de eo ſumere, rependam: Cev.) quia ſtabit Lemech de filiis filiorum ejus, & occidet illum. Et finis ſcripturæ quæ dicit שִׁבְעָתָיִם ſeptuplum vindicabitur, (& eſt ultio Hebel de Kain) docet nos, quòd principium Scripturæ eſt ſermo increpatorius, ne eſſet creatura quæ illum læderet. Et eſt, ſicut illud, 2Sam.5.8. Omnis qui percuſſerit Jebuſæum, & tetigerit fiſtulam, &c. ubi non expoſuit quid faceret illi, ſed ſcriptura innuit quòd faceret illum ducem, quamvis ſcriptura ſit abbreviata; ſed in lib. Chron. expoſuit, dicens erit dux & princeps. Targ. Omnis qui occiderit Kain, ſeptimâ generatione vindicabitur, ſeu fiet ultio, de illo. Pag. idem A.E. uſque ad ſeptimam generationem: quia non eſt hæc dictio, quatuor decim, neque trecenta & quadraginta tria. Et teſtis eſt illud, Iſa.30.25. Et erit lux lunæ ſicut lux ſolis, & lux ſolis erit שִׁבְעָתַיִם ſeptempliciter; (h.e. ut ipſe A.E. exp. Iſa.30.26. qualis eſt integrorum ſeptem dierum) unde & poſteà propheta ipſe ſeſe exponit, ſicut lux ſeptem dierum. Vindicabitur: i.e. capietur ultio ejus. Dominus enim prolongavit iram ſuam contra Kain, uſque ad ſeptem generationes. Et nè mireris, quòd vixerit uſque ad hos annos: nam Seth ejus frater vixit cum Noach annos multos. Eſt etiam rectum quòd vocaverit ſemen Kain nomine patris ſui, ſicut Iſrael. Pag. Cev. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt jurare: Bu.Conc. Nam, inde, ut dictum ad initium rad. ex no. præced. שֶׁבַע, שְׁבֻעָה, &c. ſeptem, ſepties, ſeptimus, &c. juxta pleroſque formatur verbum à forma kal, שָׁבַע, (vide ſupra ex Av.) in niphal נִשְׁבַּע juravit: Pag. Bu. viz. à ſeptenario numero, ut quidam volunt; quòd juramenta fieri debeant, & fieri ſolita ſint, multis adhibitis, & idoneis, multùmque confirmatis teſtibus, & cauſis: Et paſſivâ voce venit, quaſi dicas, jurejurando obſtringi, quòd nemo inquiunt, jurare niſi coactus ſolenniter debeat. Merc. In paſſivâ voce נִשְׁבַּע exp. juravit cum paſſione: nam jurare non eſt res levis, ſed dura, & fit cum paſſione quadam: vel, quòd nemo debeat temerè jurare, niſi à magiſtratu coactus, aut propter utilitatem proximi, aut ad tuendam veritatem. Av. 70. ὀμνύειν ὀμνύναι. Germ. Schweren: &. Belg. Sweren. Quum ſibi invicem jurabant veteres, ſymbola adhibebant, eaque non ſinguła, ſed ſeptemplicia, taſquam perfecto numero. Vide Gen.21.28. Herodotus in Thalia Cap. 8. Arabum fœdera deſcribens memorat, eos jurantes ſeptem lapides ſanguine tinxiſſe. Alii ad ſeptem teſtes alludi putant. Coc. Prout occ. præt. niph. 3.ſ. m. ſimpl. locis ſeq. נִשְׁבַּע juravit: Gen.24.7.. 50.24. Exod.13.5,11. Num.14.16. Deut.1.8.. 2.14.. 4.31.. 6.10,18,23.. 7.8,12,13,18.. 8.1.. 9.5.. 30.20.. 11.9,21.. 13.17.. 19.8.. 26.3.. 28.9,11.. 29.13.. 31.7. Joſ. 5.6.. 21.43,44. Jud.2.15.. 21.1. 2Sam.3.9. Pſalm. 15.4.. 24.4.. 110.4.. 132.2,11. Iſa.14.24..62.8. Jer. 51.14. Amos.4.2.. 6.8.. 8.7. cui etiam 3.ſ. m. ו cop. eſt præf. loco ſeq. וְנִשְׁבַּע & juraverit, Lev. 5.22. prout etiam occ. in 2.ſ. m. præt. niph. ſimpl. itidem & cum ו cop. vel conv. præf. ſed in 1.ſ. ſimpl. ut ſeq. נִשְׁבַּעְתָּ juraſti, Exod.22.13. Num.11.12. Deut.26. 15. 1Reg.1.13,17. Pſalm.89.50. Jer.32.22. Mic.7.2. וְנִשְׁבַּעְתָּ & jurabis. Jer. 4. 2. נִשְׁבַּעְתִּי juravi, Gen. 22.16.. 26.3..33.1. Num.14.22..32.11. Deut.1.35.. 10.11.. 31.20,21,23.. 34.4. Joſh.1.6. Jud.2.1. 1Sam. 3.14. 2Sam.19.8. 1Reg.1.30. Pſal.89.4,36.. 95.11.. 119.106. Iſa.45.23.. 54.9. Jer.11.5.. 22.5.. 44.26.. 49.13. & in 3. pl. præt. niph. extra pauſam occ. cum ſcheva, ſed in pauſa cum kamets penult. at in 2. pl. m. & 1. pl. ſimpl. ut ſeq. נִשְׁבָּעוּ juràrunt, Gen 21.31. Joſh.9.18. Jud.21.18. 2Sam.21.2,17. נִשְׁבְּעוּ jurarunt, 2Chron.15.15. Pſalm.102.9. נִשְׁבַּעְתֶּם juraſtis, Joſh.6.22. נִשְׁבַּעְנוּ juravimus. Joſh 9.19,20. Jud.21.7. 1Sam.20.42. in part. niph. ſ. m. occ. cum יְהֹוָה & יְהוָה præf. ut & in forma pl. m. cum יְהֹוָה. & יְהוָה præf. ut & in forma pl. f. cum ו cop. præf. ut ſeq. הַנִּשְׁבָּע jurans, Pſalm.63.12. Eccl.9.2. Zach. 5.3,4. וְהַנִּשְׁבָּע & jurans, Iſa. 65. 16. הַנִּשְׁבָּעִים jurantes, Iſa.48.1. Amos. 8.14. Zeph. 1.5. וְהַנִּשְׁבָּעִים & jurantes, Zeph. 1.5. וְהַנִּשְׁבָּעִים & contra jurantes, Mal.3.6. וְנִשְׁבָּעִים & jurantes, Iſa. 19.18. in infin. niph. occ. cum pathach in ult. ſimpl. ſed cum ל & ל præf. habet tsèri ante pathach in ult. ſic: הִשָּׁבַע jurando, Num.30.3. וְהִשָּׁבַע & jurare, Jer.7.9. לְהִשָּׁבַע jurare, Jer.12.16. & in imper. niph. à ſimplice forma ſ. m. הִשָּׁבַע occ. cum ה parag. add. ſed in pl. m. ſimpl. ſic: הִשָּׁבְעָה jura, Jer.21.23.. 25.33.. 47.31. 1Sam. 44.21. הִשָּׁבְעוּ jurate, Joſh.2.12. Jud.15.12. in fut. niph. 1.ſ. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. & in 2.ſ. m. ſimpl. ſed in 3.ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. & rurſus in 3.ſ. f. ſimpl. ut ſeq. אִשָּׁבַע jurabo, Gen.21.24. וְאִשָּׁבַע & juravi, 1Reg.2.8. Ezech.16.8. תִּשָּׁבַע jurabis, Deut.6.13.. 10.20. יִשָּׁבַע jurabit, Lev.5.24. 1Reg.1.51. Iſa.65.16. וַיִּשָּׁבַע & juravit, Gen. 24.9.. 25.33.. 31.53.. 47.31. Num.32.10. Deut.1.34.. 4.21..

14.9. 1Sam.19.7.. 20.3.. 21.22.. 28.10. 2Sam.3.35.. 19.24. 1Reg.1.29.. 2.23. 2Reg.25.24. Jer. 38. 16.. 40.9. Dan.12.7. יִשָּׁבַע jurabit, Lev.5.4. Iſa. 45. 23. item occ. etiam in 2. pl. m. fut. niph. ſimpl. ſed in 3. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. vel ſcil. cum ſcheva extra pauſam, vel cum tseri penult. in pauſa ut ſeq. תִּשָּׁבְעוּ jurabitis, Lev.19.12. Hoſ.4.15. יִשָּׁבְעוּ jurabunt, Jer. 5. 2. וַיִּשָּׁבְעוּ & jurarunt, Gen. 26. 31. Joſh.9.15. 2Chron.15.14. Jer. 5.7. וַיִּשָּׁבְעוּ & jurarunt, Ezr.10.5. in hiphil eſt, juramentum imponere: Av. 70. ὁρκίζειν: Coc. &c. ut in Bu.Conc. Prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ־נִי, ־הָ, (ob pauſam pro ־הָ) & ו aff. & in 2. ſ. m. cum נִי aff. at in 1. ſ. ſimpl. & cum הָ aff. prout ſeq. הִשְׁבִּיעַ adjuravit, jurare fecit. Exod. 13. 19. 1Sam.14.29. וְהִשְׁבִּיעַ & abjurabit, Num. 5. 19, 21. 1 Reg. 18. 10. הִשְׁבִּיעַנִי adjuravit me Gen. 50. 5. הִשְׁבִּיעֲךָ adjuravit te, Gen.50.6. הִשְׁבִּיעוֹ adjuravit ipſum, 2Chron.36.13. הִשְׁבִּיעָנוּ adjuraſti nos, Joſh. 2.17,20. Cant.5.9. הִשְׁבַּעְתִּי adjuravi, Cant.2.7.. 3. 5.5.8.. 8.4. הִשְׁבַּעְתִּיךָ adjuravi te, 1Reg.2.42. item occ. etiam in part. hiph. ſ.m. cum הָ, ob pauſam, pro הָ aff. ſic: מַשְׁבִּיעֲךָ adjurans te, 1Reg.22.16. 2Ch. 18.15. & in infin. hiph. occ. ſimpl. in forma cum tseri ante pathach in ult. ſed cum בְּ & לְ præf. cum jod hiph. ante pathach in ult. ut ſeq. הַשְׁבֵּעַ adjurando, Exod.13.19. 1 Sam. 14. 29. בְּהַשְׁבִּיעַ in adjurando, 1Sam.14.28. לְהַשְׁבִּיעַ adjurare. 1Sam.20.17. Sic & in fut. hiph. 1. ſ. cum ו cop. præf. occ. vel def. cum chirek tantùm, abſque jod, ante pathach, vel plenè cum jod hiph. ante הָ aff. ut & plene cum ו conv. præf. & ם aff. ſic: וְאַשְׁבִּיעַ & adjurabo. Jer.5.7. וְאַשְׁבִּיעֲךָ & adjurabo te, Gen.24.3. וַאֲשַׁבִּיעֵם & adjuravi eos, Neh.5.12. item in 3. ſ. m. fut. hiph. á ſimplice & plena forma יַשְׁבִּיעַ adjurabit, cum ו conv. præf. vel quaſi contractè cum pathach tantùm in ult. vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. ante ־נִי aff. & (à 3. pl. m. יַשְׁבִּיעוּ) in 2. pl. m. plenè & ſimpl. ut ſeq. וַיִּשָּׁבַע & adjuravit, Gen.50.25. Joſ.6.26. 2Reg.11. 4. Ezr.10.5. וַיַּשְׁבִּעֵנִי & adjuravit, me, Gen. 24. 37. תַּשְׁבִּיעוּ adjurabitis, Joſh. 23. 7. Atque inde ex hac rad. שָׁבַע in hac 2. jurandi & adjurandi ſignif. eſt 1. no. juxta quoſdam ſubſtant. viz. שְׁבוּעַ m. juramentum, jusjurandum: Bu. Lex. vel, ut quidam volunt, eſt no. Toar ſeu adject. vel no. participiale formæ paul tal; & ſic exp. juratus, vel jurans, &c. Pag. Prout occ. á ſimplice ſeu abſol. forma pl. m. שְׁבוּעִים: in forma pl. m. conſtr. cum kibbuts pro ſchurek penult. ſic: Ezech.21.23. שְׁבֵעֵי שְׁבֻעוֹת jurati juramentorum, aut, jurantes juramenta. Et eſt formæ inſtar הַשְׁכֵּתִי, de quo in rad. שָׁכַן: Pag. Quidam autem exp. ut dictum, ſubſtantivè, juramenta juramentorum illis: Merc. Bu.Lex. Av. Coc. i. e. non crediderunt Chaldæos adventare: 70. ἀναμιμνήσκων ἀδικίας: Av. (Erit quidem hoc iſtis tanquàm ſi divines vanitatem in oculis ipſorum) iſtis juratis in juramenta multa: Hebr. juratis juramentorum: i. e. perjuris iſſis infamibus, qui totiès jurati Deo & hominibus, impudentiſſimè perfidiâ ſeſe polluerunt, & ſemper pejerant ultrò: deniq; animos gerunt perfidioſiſſimos & jusjurandum (quod aiebat Pacuvius) tanquàm mantile adhibent, quo novæ noxæ quotidiè extergeantur.

Jun. Item 2. hinc etiam no. שְׁבוּעָה vel שְׁבֻעָה f. juramentum, jusjurandum, adjuratio. Pag. Bu. Av. 70. ὅρκος: Germ. Eid: Belg. Eedt: juramentum, (ut nunc vulgò loquimur) ſacramentum. Affirmatio vel negatio, ſponſio aut promiſſio, facta cum commemoratione nominis Dei, & fidei in eum: vide 2 Sam. 14. 11. ut Neh. 6. 18. Nam multi in Judah בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה לוֹ conjurati ipſi, erant ſcil. Coc. Quia multi in Jehuda viri juramenti (i.e. jurati, aut habentes juramentum) ei: Pag. ſeu authores juramenti (i.e. qui jurarunt ei:) Merc. Domini juramenti ipſi: i. e. conjurati: Bu. Lex. Conjurati erant ei: Hebr. Domini juramenti ei: Jun. Viri juramenti, i.e. confœderati: Av. Ordine verò Conc. hæc forma ſ. f. abſol. occ. ſimpl. & cum ־הָ, ־יְהֹ, ־בְ, ־לְ, & ־לְךָ præf. (vel ſcil. cum ſchurek, vel cum kibbuts, in penult.) ut ſeq. שְׁבוּעָה juramentum, adjuratio, Num.30.3. שְׁבוּעָה juramentum, exſecratio, Neh.6.18. Eccl.9.2. הַשְּׁבוּעָה vel הַשְּׁבֻעָה idem, Gen.26.3. Deut. 7.8. Joſh.9.20. Jud.21.5. 1 Sam. 14.27. 2 Chron. 15.15. Jer. 11. 5. & adjuratio, Dan.9.11. בִּשְׁבֻעָה juramento, Lev.5.4. Num.30.11. לִשְׁבוּעָה exſecrationi, Iſa. 65.15. וְלִשְׁבֻעָה & exſecrationi, Num. 5. 21. item occ. etiam hoc no. in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. (itidem vel cum ſchurek, vel cum kibbuts penult.) & cum ו & בְ præf. ut & cum מִ præf. & ו & הָ aff. & cum ו cop. præf. & ו aff. ut ſeq. שְׁבוּעַת vel שְׁבוּעַת juramentum, Ex.22.10. Num.30.14. 2Sa.21.7. 1Reg.2.43. Eccl.8.2. וּשְׁבֻעַת & juramentum, Zach. 8. 17. בִּשְׁבֻעַת exſecratione, Num. 5. 21. מִשְׁבֻעָתִי á juramento meo, Gen. 24. 8. מִשְׁבֻעָתְךָ á juramento tuo, Joſh. 2. 17, 20. וּשְׁבוּעָתוֹ & juramenti ſui, 1Chron. 16. 16. Pſalm. 108. 9. Item in forma pl. f. occ. ſimpl. ſic: Jer. 5. 24. שְׁבֻעוֹת חֻקּוֹת קָצִיר juramentis ſtatutis meſſem ſervat nobis: alludit ad juramentum Dei. Av. Juramenta definitorum temporum meſſis ſervat nobis. Coc. Alii verò referunt hoc no. hoc in loco, ad 1. ſignif. hujus rad. Et ſic exp. Hebdomadas, ſeu ſeptimanas, præceptorum meſſis cuſtodiet nobis; viz. ne pluat: quia in diebus meſſis non eſt tempus pluviæ. Licèt ſunt qui exp. juramenta meſſis: i. e. illud quod dixit, Gen. 8. 22. Adhuc omnibus diebus terræ, &c. & æſtas, & hyems, & dies, & nox, non ceſſabunt. Pag. Septimanas, (i. e. annos illos intermiſſionis terræ: quibus ſingularem benedictionem, Deus promiſerat, Lev. 25. 20. & ſequent.) ſtatuta meſſis (quæ ſcil. ipſe promiſit in meſſem: Lev. 26. 4. & 10.) ſervat nobis. Jun. Juramenta: &c. vide & ſignif. 1. Bu. Conc. Item, de loco Ezec. 21. 23. ubi ead. forma pl. f. venit: vide ſuprà ad formam pl. m. conſtr. nominis præced. Sed præterea occ. hæc forma pl. f. Hab. 3. 9. ſic; שְׁבֻעוֹת juramenta tribuum, i. e. quæ juraſti tribubus. Sed ſunt qui exp. Juramenta fulgurum: eò quòd fulgura ſunt veluti ſagittæ & virgæ, aut baculi: ac ſi dicat, juraverunt (ſcil. fulgura, vel quaſi juraſſent, Cev.) ſtabilire ſermonem tuum. Et eſt expoſitio A. E. in Comment. Pag. שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת אֹמֶר juramenta tribuum verbi: i. e. juramenta facta tribubus: 70. ἐπὶ σκήπτρα: Av. Juramenta tribuum dicti: vel. promiſſiones tribuum definitarum: Coc. (Nudus alveus factus eſt arcu tuo,) juramentis tribuum, ſermone maximè: i. e. propter promiſſiones, quas juramento tribubus confir-

maveras. Jun. Notanda etiam Phraseologia verbi נִשְׁבַּע attributi Deo ipsi: ut Amos. 8. 7. נִשְׁבַּע יְהוָה juravit Dominus, per erectionem Jacobi: i.. per hiduciam & gloriationem Jacobi: Coc. Per excellentiam Jacobi: i. e. per Christum, in quo gloria nostra est: sic Nah. 2. 2. Jun. Gen. 22. 16. בִּי נִשְׁבַּעְתִּי per me juro: h. e. nomen meum, & vitam meam facio pignus meæ promissionis: non magis volo credi, me esse, quàm hoc me facturum esse. Coc. Per meipsum juro, &c. Jun. Aliter autem, Psal. 102. 9. מְהוֹלְלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ insanientes contra me, per me jurarunt: h. e. me exemplum exsecrationis nominarunt, in jurejurando suo: Coc. (Toto die probro afficiunt me inimici mei:) insanientes contra me, per me jurant: i. e. faciunt de nomine meo juramenti & exsecrationis formulam: sic Num. 5. 27. Sic mulier illa erit in dirarum (formam) apud populares suos: & Isa. 65. 15. Et dimittetis nomen vestrum, (ut sit) exsecrationi electis meis. Jun. Aliter etiam Psalm. 63. 12. Gloriabitur כָּל־הַנִּשְׁבָּע בּוֹ omnis, qui per eum jurat: h. e. qui eum salvatorem, Dominum, hæreditatem suam nominat, & in nomine ipsius vota facit: Coc. Gloriabitur quisquis jurat per eum: i. e. qui Deum ex animo profitetur & colit; synecdoche, ut videre est, Deut. 6. 13. Jun. Sic Isa. 19. 18. וְנִשְׁבָּעוֹת — לַיהוָה צְבָאוֹת & jurantes Jehovæ (Deo) exercituum: i. e. ei vota facientes, ei homagium præstantes. Et Isa. 65. 16. Jurans in terra, יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן jurabit per Deum Amen, i. e. nominabit Deum Amen. Sic Isa. 45. 23. Mihi se flectet omne genu, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן jurabit omnis lingua: h. e. me Dominum suum dicet. Confer. Phil. 2. 11. Omnis lingua confiteatur, quòd Dominus sit Jesus Christus. Notandus etiam usus hujus verbi in Psal. 15. 4. (Qui) נִשְׁבַּע לְהָרַע juraverit, i. e. voverit, promiserit in nomine Dei, facere malum: h. e. sibi incommodum. Pro quo dicitur, Psal. 24. 4. וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה Et non juravit per fraudem. Cocc. &c. Vide supra de hoc textu in Rad. רוּעַ, vel, ut quidam in rad. רָעַע, & alii, in יָרַע.

Rad. 23. שָׁבַע cum sin siniſtro, est: saturare, satiare: Pag. vel saturari, satiari, saturum esse: Cev. Bu. Lex. Av. explere: quidam conferunt cum præcedenti radice, quòd septem sit numerus plenitudinis ut dictum est. Constructur cum mem, item cum beth, & cum אֵת pro מִן, & sæpe sine ulla præpositione, quæ facilè subaudiatur. Latini satiari re aliquâ, sine præpositione dicunt: Galli: Estre saoul de. &c. Merc. Est cogn. cum שֹׂפַע copia, abundantia. & שֶׁבַע septem, nam septenarius numerus sæpe sumitur pro abundantia. Hinc ὀφόμαι, opsomor; Av. 70. vertunt שָׂבַע, πίμπλασθαι, ἐμπίμπλασθαι: χορτάζεσθαι: satiari: Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ut & in 3. ſ. f. & 2. ſ. m. simpl. & cum ו conv. præf. sed in 2. ſ. f. simpl. & rursus in 1. ſ. simpl. & cum ו conv. præf. ut seq. וְשָׂבַע saturabitur; satur fuit, Deut. 31. 20. 1 Chro. 23. 1. שָׂבְעָה saturata est, saturatur, Psalm. 88. 4.. 123. 4. Prov. 30. 16. וְשָׂבְעָה & saturabitur. Jer. 46. 10, שָׂבַעְתָּ saturatus es, Hab. 2. 16. וְשָׂבָעְתָּ & saturatus fueris, Deut. 6. 11.. 8. 10.. 11. 15.. 8. 12. שָׂבְעָה saturata fuisti, Ezech. 16. 28, 29. שָׂבַעְתִּי saturatus fui, Is. 1. 11. וְשָׂבַעְתִּי & satior, Job. 7. 4. Item in 3. pl. præt. kal, extra pausam cum scheva penult. occ. simpl. sed in pausa cum tseri penult. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2. pl. m. cum ו cop. præf. at in 1. pl. simpl. ut seq. שָׂבְעוּ saturati fuerunt, Hos. 13. 6. שָׂבְעוּ saturati fuerunt, Isa. 9. 19. וְשָׂבְעוּ & saturabuntur, Deut. 14. 29.. 26. 12. וְשָׂבְעֶם & saturemini, Isa. 66. 11. Ezech. 39. 20. Joel. 2. 19. שָׂבַעְנוּ saturati sumus, Psalm. 123. 3. in inin. kal, in plena forma cum kamets & cholem habet ו cop. præf. sed cum scheva & cholem ־ præf. sic: וְשָׂבוֹעַ & saturando, 2 Chro. 31. 10. Joel. 2. 27. לְשָׂבוֹעַ ad saturandum, Exod. 16. 8. Lam. 5. 6. in imper. kal, ſ. m. est & occ. loco seq. שְׂבַע satiare, Prov. 20. 13. in fut. kal, 1. ſ. occ. simpl. & cum ה parag. add. & in 2. ſ. m. simpl. (cum kamets, ob pausam, pro pathach in ult.) & cum נִי aff. sic: אֶשְׂבַּע satur fiam, Pro. 30. 9. אֶשְׂבְּעָה satiabor, Psalm. 17. 15. תִּשְׂבָּע satiaberis, Mic. 6. 14. תִּשְׂבָּעֵנִי satieris illo, Prov. 25. 16. item in 3. ſ. m. occ. simpl. cum pathach, extra pausam, sed in pausa cum kamets in ult. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum pathach, extra pausam cum ו conv. præf. & cum ה aff. absque præf. ut seq. יִשְׂבַּע saturabitur, Prov. 12. 11, 14.. 14. 14.. 28. 19.. 30. 22. Eccl. 5. 9. Lam. 3. 30. יִשְׂבָּע satiabitur, Prov. 18. 20. Isa. 53. 11. Hab. 2. 5. וַיִּשְׂבַּע & satiabitur, Isa. 44. 16. וַיִּשְׂבַּע & satur factus, 2 Ch. 24. 15. יִשְׂבָּעֲךָ saturatus tui, Prov. 25. 17. sic & in 2. ſ. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 1. pl. simpl. cum kamets in ult. ob pausam; sed cum ו conv. præf. vel cum pathach in ult. extra pausam, vel cum ה parag. add. & in 2. pl. m. simpl. vel cum scheva extra pausam vel cum kamets penult. in pausa, ut seq. תִּשְׂבָּע saturabitur, Ps. 63. 6.. 104. 13. Pr. 18. 20. Ecc. 1. 8.. 4. 8.. 6. 3. Jer. 50. 19. וַתִּשְׂבַּע & satiata fuit, Ruth. 2. 14. נִשְׂבָּע saturabimur, Job. 31. 31. וְנִשְׂבַּע & satiati fuimus, Jer. 44. 17. וַנִּשְׂבְּעָה & saturati sumus, Psa. 65. 5. תִּשְׂבְּעוּ saturabimini. Ex. 16. 12. תִּשְׂבְּעוּ idem. Lev. 26. 26. Job. 19. 22. item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum scheva penult. extra pausam, vel cum kamets pen. ob pausam: cui ult. in pausa ו cop. est etiam præf. sed cum ו conv. præf. utrique formæ: at cum nun parag. add. absque præf. & in 3. pl. f. simpl. ut seq. יִשְׂבְּעוּ saturabuntur, Job. 21. 14. Psalm. 17. 14.. 59. 16.. 104. 13. Prov. 5. 10. יִשְׂבָּעוּ idem, Psalm. 37. 19. Prov. 31. Jer. 31. 14.. 50. 10. Hos. 4. 10. Amos. 4. 8. וְיִשְׂבְּעוּ & saturabuntur, Psalm. 22. 27. וְיִשְׂבְּעוּ & saturati fuerunt, Neh. 9. 25. Psalm. 78. 29. וַיִּשְׂבְּעוּ idem, Hos. 13. 6. יִשְׂבָּעוּן saturabuntur, Psal. 104. 28. תִּשְׂבַּעְנָה satiantur. Prov. 27. 20.. 30. 15. in piel שִׂבַּע, vel שְׂבַּע satiare, saturare. Pag. Bu. Av. 70. χορτάζειν, πιμπλάναι. ἐμπιμπλάναι: satiare, explere: Pag. Prout occ. in imper. kal, ſ. m. (à simplice forma שְׂבַּע) cum נִי aff. & in fut. kal, à 3. ſ. m. יְשַׂבַּע in 3. pl. m. cum tseri in penult. ob pausam pro scheva, sic; שְׂבָּעֵנוּ satura nos, Psalm. 90. 14. יְשַׂבְּעוּ saturabunt, Ezech. 7. 19. in hiphil est idem cum piel: Bu. ma. satiavit, vel, fecit esse saturum: Av. Prout occ. in præt. piel 3. ſ. m. occ. simpl. & cum ו conv. præf. ut & cum נִי aff. absque præf. & in 2. ſ. m. simpl. sed in 1. ſ. cum ו conv. præf. ut seq. וְהִשְׂבִּיעַ satiat, Psalm. 106. 9. וְהִשְׂבִּיעַ & exsatiabit, Isa. 48. 11. הִשְׂבִּיעַנִי saturavit me, Lam. 3. 15. וְהִשְׂבִּיעַתִּי & satiasti, Ezech. 27. 33. וְהִשְׂבַּעְתִּי & saturabo, Ezech. 32. 4. in parti hiphil, ſ. m. occ. cum ו cop. &

& ה dem. præf. ut & in infin. piel cum ל præf. sic: וּמַשְׂבִּיעַ & satians, Psalm.145.16. הַמַּשְׂבִּיעַ satians, Psalm. 103.5. לְהַשְׂבִּיעַ ad satiandum, Job. 38.27. item in fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. plene, ſed cum י conv. præf. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut & cum ה֫, pro ה֗, ob pauſam, & הוּ aff. plenè, ſed abſque præf. ut ſeq. אַשְׂבִּיעַ ſaturabo, Pſalm.132.15. וְאַשְׂבֵּעַ & ſatiavi. Jer.5.7. אַשְׂבִּיעֲךָ ſatiabo te, Pſalm.81.17. אַשְׂבִּיעֵהוּ ſaturabo illum, Pſ. 91.16. item in 2. ſ. m. occ. ſimpl. ſed in 2. ſ. m. cum נִי, ךָ֫, & ם aff. ut ſeq. תַּשְׂבִּיעַ ſaturabis, Iſa. 58.10. יַשְׂבִּיעֵנִי ſatiabit me, Job.9.18. יַשְׂבִּיעֲךָ ſaturabit te, Pſalm.147.14. יַשְׂבִּיעֵם ſaturabit illos, Pſa. 105.40. atque inde ex hac rad. שָׂבֵעַ ſunt nomina ſeq. 1. no. adject. שָׂבֵעַ m. ſatur: Pag. Bu. &c. 70. πλήρης. Al. κεχορτασμένος: Coc. Prout occ. in hac abſol. forma ſ. m. cum י cop. præf. ſed in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva ſcil. & pathach ſimpl. & cum י cop. præf. שְׂבַע & שָׂבֵעַ & ſatur. Gen.25.8. Prov. 19.23. שְׂבַע ſatur, Deut.33.23. 1Chron.29.28. Job.10.15. וְשָׂבֵעַ & ſatur, Gen.35.29. Job.14.10. 42.17. & in forma pl. m. eſt & occ. loco ſeq. שְׂבָעִים ſaturi, 1Sam.2.5. & in forma ſ. f. eſt etiam & occ. loco ſeq. שְׂבֵעָה ſatura, Prov.27.7. item 2. hinc etiam no. שָׂבָע ſubſtant. m. ſaturitas, ſatietas, plenitudo, abundantia, copia: Pag. Bu. &c. 70. πλησμονή, ἐυθηνία. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum הַ, & וַה֫ præf. ut ſeq. שָׂבָע ſaturitas, Gen. 41. 29. Prov. 3. 10. הַשָּׂבָע ſaturitas, Gen. 41. 30, 31, 34, 47, 53. וְהַשָּׂבָע & ſaturitas, Eccl. 5. 11. & 3. hinc etiam No. ſubſtant. שְׂבָעָה f. idem cum præced. ſaturitas, ſatietas, vel abundantia: Pag. Bu. &c. Prout occ. in forma ſ. f. conſtr. loco ſeq. שְׂבַעַת ſaturitas, Ezech. 16. 49. item 4. hinc etiam no. ſubſtant. m. cum cholem & pathach idem etiam ſignificans cum præced. ſatietas. &c. Prout occ. ſimpl. & cum לְ & לָ præf. ut & cum מִ præf. & ה֫ aff. ſic: שְׂבַע ſaturitas, Pſalm. 16. 11. לְשָׂבַע ad ſaturitatem, Exod. 16. 3. Lev. 25. 19. 26. 5. Pſal. 78. 25. לָשְׂבַע idem, Prov. 13. 25. & Ruth. 2. 18. מִשְּׂבַעְתּוֹ de ſaturitate ſua; Pag. de ſatietate ſua, vel, poſt ſatietatem ſuam: Coc. quod no. cum ה֗ ob pauſam pro ה֫ aff. mutat, (more taliu n) cholem in kam. chat. ſic: שָׂבְעָה ſaturitas tua, Deut. 25. 23. Denique 5. hinc etiam no. ſubſtant. f. cum kam. chat. ſub ſchin 1. rad. idem etiam ſignificans cum præced. Prout occ. itidem ſimpl. & cum לְ præf. ut &, à (שִׂבְעַת) forma ſ. f. conſtr. occ. cum ה֫ aff. ut ſeq. שָׂבְעָה ſaturitatem, Iſa. 56. 11. לָשְׂבָעָה ad ſaturitatem, Iſa. 22. 18. 55. 2. Ezech. 39. 19. Hag. 1. 6. שָׂבְעָתֵךְ ſaturitas tua, Ezech. 16. 25.

Rad. 24. שָׂבַץ: unde in piel שִׂבֵּץ, eſt, facere opere Phrygionico aliquid oculatim: vulgò, recamare à Occhi; ſicut cùm veſtis eſt plena oculis intextis, juxta R. Sahad. & ſi latinè dici fas eſſet, oculare, aut, oculeare, ocellare, &c. Invenitur enim ocellatus, & oculeus: i. e. qui habet ocellos, aut oculos: unde Suet. in Auguſto, Ocellatas dixit nuces, pro, multis foraminibus diſtinctas: & Plaut. in Aulularia: quos ſi Argus ſervet, qui totus oculeus, i. e. plenus oculis, fuit: & invenitur etiam oculare, i. e. oculatum facere: ut apud Tertul. in Apol. Si in agnitionem veritatis ocularet. Pag. Sunt qui exponant arctiores introrſum circulos facere ornatûs cauſâ, intexendo, ut fit à Phrygionibus: vel ex auro, ut ab aurificibus lapide pretioſo in rotundum introcluſo. Pala dicitur, aliis bulla, vel roſa. Alii exp. arculari, i. e. in quadrum figuras introcludere velut arcuatim. Vertunt ergò quidam per circumcludere, circumgyrare, cum quo conferunt ſuprà שְׂבִיסִים, quod inter muliebria ornamenta numeratur, Iſa. 3. ſuprà in שָׂבַס. Arabicè appellari ſcribit R. Saadias עַיִן ocellationem. Noſter interpres ſtringere dicit, & includere i potes & dicere, intertexere, diſtinguere ocellis: puto & opus teſſellatum hâc voce indicari: licebit & reddere per inſerere: unde emblemata, quod opus inſititium, aut vermiculatum dicunt. Merc. R. Sal. deducit verbum à מִשְׂבֶּצֶת palis annuli. Pala enim eſt pars annuli plana, & latior, in qua gemma inſeritur, & etiam ſine lapide: dicta quod ſit palàm. Cic. 3. Offic. Ibi quum palam ejus annuli ad palmam converterat, à nullo videbatur. R. Sal. appellat eas ſedes annuli, alii capſellas. Pag. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, ut verbum in piel: שִׂבֵּץ teſſellatum, ocellatum, intertextum opus fecit; Bu. Lex. circumcluſit, incluſit, inſeruit circumcludendo: ut gemma inſeritur palæ annuli, aut veſti ocellatæ, includitur aurum: ocellavit, oculavit. Cogn. cum שְׂבִיס fibula, aut, velum ocellatum. Hinc σφύζω. Av. David de Pomis hoc verbum in piel. exp. incluſit. capſellavit, ſtrinxit, interſtrinxit, teſſellavit, ocellavit: vel, ſcil. variis coloribus, ut in tunica, &c. vel, (de gemmis) incluſit aureis palis, quaſi oculis: Coc. Prout occ. in præt. piel 2. ſ. m. cum י conv. præf. loco ſeq. וְשִׂבַּעְתָּ & ocellatam facies, Exod. 28. 39. in pual שֻׂבַּץ includi, inſeri, &c. unde in part pual ſ. m. מְשֻׁבָּץ conſtrictus, incluſus, inſertus, velut palis annulorum aureorum, &c. Pag. Bu. &c. prout occ. in forma pl. m. loco ſeq. מְשֻׁבָּצִים ocellata, Exod. 28. 20. atque inde ex hac rad. in hac 1. teſſellandi, ſeu ocellandi, &c. ſignif. eſt 1. juxta quoſdam no. שֶׂבֶץ m. ocellata chlamys; Bu. Lex. vel, circumcluſio: Pag. Av. aut anguſtia: Pag. &c. (vide infrà etiam in 2. ſignif.) prout occ. cum הַ dem. præf. ſic: 2Sam. 1. 9. Sta quæſo ſuper me, & interfice me, quia tenuit me: Pag. vel, detinuit me; Bu. Lex. tunica ocellata; juxta R. D. in Bu. Conc. hæc ocellata chlamys: Bu. Lex. Quia apprehendit me circumcluſio: i. e. circumcluſus ſum hoſtibus: Av. vel, Anguſtia, ſcil. tenuit me; Pag. ſeu, circumcluſio, viz. hoſtium, apprehendit me: unde ei protinùs locus arctior factus eſt. Metaphora à lapidum pretioſorum incluſione. Vox uſurpata à Kimchi, viz. הָעַיִן, in l. rad. hîc, pro conſideratione ſumi poteſt, ut attentam hoſtium diligentiam notet, qui in unum Saulem comprehendendum, & habendum intenti erant: ſed & pro ocellatione ſumi poteſt: i. e. circumcluſione hoſtium, qui eum undequâque circumvallatum & obſeſſum tenerent: atque hæc circumcluſio ita ab oculi forma עַיִן dicta fuerit: Cev. Et ſunt qui exp. iniquitas (i. e. pœna iniquitatis) הַשֶּׂבֶץ ſacerdotum Domini quos interfecerat, qui utebantur חֲשֻׁבָּץ tunica ocellata; & ita exponitur in Midras. Pag. Quia detinuit me hæc ocellata chlamys: i. e. impedivit haſtam nè in corpus meum altiùs penetraret. Jun. Item 2. hinc etiam no. cum מִ heemant. viz. מִשְׁבָּצָה f. pala. ſeu

ſedes annuli, capſella: Pag. ocellatio: vel, pala, aut funda, annuli; Bu. Lex. vel veſtis ocellata: i. e. oculis intextis plena: Pag. circumcluſio, pala, fibula, vel, ſpintra quibus fit circumcluſio, (viz in plur.) incluſoria quibus includebantur lapilli pretioſi, vel gemmæ. Av. vel, incluſiones, & quaſi ocellationes, aut incruſtraturæ, vel quaſi ocelli, viz. ex auro, in annulis, aut veſtibus, &c. Coc. Bu. Lex. prout occ. hoc no. in forma pl. f. ſimpl. & cum ה dem. præf. ſic: מְשִׁבְצוֹתֶיהָ fundæ, palæ annuli, Exod. 28. 11, 13.. 39. 6, 13, 16. הַמִּשְׁבְּצוֹת idem, Exod. 28, 14, 25. ſed occ. etiam ead. forma plur. f. cum מ præf. ſic: Pſalm. 45. 14. מְמֻשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ è palis aureis veſtis ejus; i.e. è lapidibus pretioſis: ut ſit metonymia continentis pro contento: vel, poteſt etiam exponi, veſtibus ocellatis, i. e. plenis oculis intextis: Pag. Ex ocellationibus auri veſtis ejus: Bu. Lex. Ex ocellatis auri, veſtimentum ejus: Av. (Tota honorata filia regis intrò,) fundis aureis veſtita, i. e. veſtimentis, quæ fundis ex auro & inſitivis gemmis circumfulgebant; Allegoria. Jun. Nam ſecundùm menſuram craſſitiei, ſeu denſitatis, lapidum, ſeu gemmarum, ſolet fieri profunditas palarum, non plus, neque minus. Unde dicitur Exod. 28. 11. Sculpes duos lapides nominibus filiorum Iſrael, מְסֻבּוֹת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב circumdatos palis, ſeu ſedibus aureis, facies eos: quia faciebat, ſcil. artifex, ſedem lapidis in auro, inquit R. Sal. inſtar foveæ, ad menſuram lapidis. Pag. Circumdatos ſundis aureis: Bu. Lex. Circumdatos ſpintribus auri, facies eos, lapides ſcil. Av. Vetus: incluſos auro & circundatos. Arabs: Et fac illos, ambiant eos עֵינֵי ocelli ex auro, &c. Coc. Circumcluſos fundis aureis aptabis illos: Jun. Item 3. hinc etiam eſt No. cum thau heemant. ante ſcheva & tseri: viz. תְּשֻׁבָּץ m. ocellatus, a, um. Pag. Sed ego potiùs no. ſubſtant. eſſe putarem, pro ocellatione, i.e. opere ocellato. ſeu circumcluſo aut intertexto: Merc. teſſella, ocellatio: Bu. Lex. circumcluſio, veſtis ocellata, habens ſcil. palas quibus aurum inſeritur; Av. prout occ. hoc no. ſic: Exod. 28.4. Et iſtæ ſunt veſtes, &c. & pallium, & כְּתֹנֶת תְּשֻׁבָּץ tunicam ocellatam. 70. ſtrictam. Nos per phraſi uſi, vertimus, & tunicam opere Phrygionico oculis intextam: quod unicâ voce, ocellatam nunc dicimus: Pag. Tunica ocellationis: i. e. teſſellata, vel, ocellata. Bu. Lex. Et tunica circumcluſionis: Av. Tunicam ocellatam, ſeu ſcutulatam: Coc. Et tunica teſſellata: Hebr. teſſellæ. Jun. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt, tremor; Bu. Conc. viz. in eod. 1. no. præced. שָׁבָץ: quod, juxta Targum. eſt רְתֵתָא tremor: Pag. vertigo: confuſio lucis & tenebrarum: Coc. unde, 70. exp. locum ſuprà cit. 2Sam. 1. 9. (ubi no. hoc venit cum ה dem. præf.) detinent me tenebræ graves. Sed R. D. inquit, eſt genus infirmitatis, quæ fortè accidit homini ob percuſſionem gladii. Sed ſunt qui exp. Eques, (pro, tenent me equites induti) תְּשֻׁבָּץ tunicâ ocellatâ. Dictum eſt enim, v. 6. Et ecce currus. & equites appropinquabant illi. Sed R. Levi exp. Quia tenet me veſtis, (ocellata, ocellatione ſuâ ſcil. validior, & ideò impediens ne citò concideret gladius, vel lancea: Merc.) quâ indutus ſum, nè gladius ſuper quo incumbo, poſſit me tranſverberare. Pag. Quia אֲחָזַנִי הַשֶּׁבָץ, corripuit me vertigo, quia adhuc eſt anima mea in me, i. e. hactenus vivo, ut lucter cum morte. Alii, ocellatam chlamydem interpretantur. 70. κατίσχυσέ μὲ σκότος ἥπατος. Sine dubio id indicatur unde collegit is, qui Saulem interfecit, eum vivere non poſſe. Alii intelligunt loricatos hoſtes. Coc. &c. vide ſuprà hunc locum in eod. no. 1. in 1. ſignif.

Rad. 25. שָׁבַר eſt, frangere, confringere, conterere. Pag. Hinc ducitur altera ſignificatio cum nomine panis, cibi, frumenti: pro comparare: vel diſtribuere, ſeu diſpertiri eſcam, aut frumentum, quaſi frangere, aut fragmentare dicas. Sic & בָּרָה ad edulia transferri notatum eſt, & בָּרַת ad percuſſionem fœderis, à ritu contrahentium vel ineuntium fœdera. In hiphil autem, ut & in kal, erit vendere frumentum. Sumitur & pro, facere parere, in hiphil, Iſa. 66. quaſi facere confringere, i. e. tormina parturientis afferre: unde & מַשְׁבֵּר pro confractione, aut dolore parturientis, quod infrà pro matrice, ubi fœtus egredi nitens colliditur, exponetur. Eſt & metaphoricè, ut & Latinè, ſedare, tollere, &c. ita ut ſubtiliùs & argutiùs paulò, R. Jonah irrigationem ſitis aſſimere explicet: cùm potiùs illa ſignificandi ratio comparanda ſit cum altera, quà per nomen hinc derivatum annona, ſeu frumentum, & commeatus, fractio famis dicitur: de qua ſignificationis ratione ad nomina infrà agetur. Vide & radicem עָמָא ad nomina. Reperitur & pro vendere frumentum in kal, ut infrà citabitur in Gen. 41. Merc. שָׁבַר, fregit, confregit, diſfregit, effregit, perfregit: item vendidit: emit, comparavit annonam; à no. שֶׁבֶר annona, quaſi annonare dicas. Bu. Lex. minutatim confregit, ſeu contrivit; & per tranſl. ſi tribuitur cibariis, ſignificat, emere: nam panis vel cibus olim frangebatur pro pretio, & ſic conſtr. cum dat. vel præp. מִן. Hinc σταφάττω lacero: & Germ. Schiffern. Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt. frangere, &c. ut Pag. & Bu. 70. συντρίβειν frangere rumpere: Belg. Breken: Coc. prout occ. in præt. kal. 3. ſ. m. ſimpl. vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets in ult. ut & cum ה_ & ה_ aff. cui ult. י conv. eſt etiam. præf. & in 3. ſ. f. ſimpl. ut ſeq. שָׁבְרָה fregit, 1 Reg. 13. 28. Iſa. 14. 5. שָׁבַר fregit, Pſalm. 105. 16. שָׁבָרְךָ confregit te, Ezech. 27. 26. יִשְׁבָּרֶהָ & franget eam, Iſa. 30. 14. שָׁבְרָה frangit, Pſalm. 69. 21. item in 2. ſ. m. & 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. utrique ſed in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. שָׁבָרְתָּ fregiſti, Jer. 28. 13. וְשָׁבַרְתָּ & franges, Jer. 19. 10. שָׁבַרְתִּי fregi, Jer. 2. 20.. 28. 2. Ezech. 48. 38.. 30. 21. וְשָׁבַרְתִּי & confringam, Lev. 26. 19. Ezech. 5. 16.. 14. 12.. 30. 22, 24. Hoſ. 1, 5. Amos, 1. 5. שָׁבְרוּ fregerunt, Jer. 5. 5. in part. ben. & paul kal, ſ. m. occ. ſimpl. ſed in pl. m. paul kal, à ſimplice forma שְׁבוּרִים, occ. in forma pl. m. conſtr. cum ל præf. ſic: שִׁבְרֵי frangens, Pſalm. 29. 5. Jer. 19. 35. Ezech. 4. 16. שָׁבוּר fractum, Lev. 22. 22. לִשְׁבוּרֵי fractos, Pſalm. 147. 3. in infin. kal, forma cum ſcheva & cholem occ. ſimpl. & cum ל præf. ſed cum בְּ præf. cholem tranſp. & mut. in kam. chat. ante ſcheva, ob י_ aff. ut ſeq. שְׁבוֹר frangere, Jer. 28. 12. לִשְׁבוֹר frangere, Gen. 19. 9. Iſa. 14. 25. Lam. 1. 15. בְּשָׁבְרִי in frangere me, Lev. 26. 26. Ezech. 30. 18.. 34. 26. & ſic etiam in imper. kal. occ. ſimpl. cum ſcheva & cholem: ſed cum ם_ aff. cholem itidem tranſp. &

& mut. in kam. chat. ante ſcheva ſic: שְׁבוֹר frange, Pſalm.10.15. שָׁבְרֵם frange eos, Jer.17.18. in fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & in 3. ſ. m. occ. itidem ſimpl. & cum ! conv. præf. & ־הוּ aff. ut ſeq. אֶשְׁבּוֹר frangam, Jer.19.11.. 28.4,11.. 30.8. Hoſ.2.20. Nah.1.13. וְאֶשְׁבּוֹר & fregi, Lev.26,13. Job.38.10. יִשְׁבּוֹר franget, Iſa.42.3. Jer.19.11. וַיִּשְׁבְּרֵהוּ & diffregit eum, 1Reg.13.26. Jer.28.10. & in 3. ſ. f. fut. kal, occ. ſimpl. ſed cum kam. chat. pro cholem in ult. ob maccaph. ſeq. loco ſeq. תִּשְׁבָּר־ perfringit, Prov.25.15. item in 2. pl. m. fut. kal. occ. ſimpl. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam, cum cholem penult. & in 3. pl. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & cum הוּ aff. abſque præf. ut ſeq. תִּשְׁבְּרוּ frangetis, Exod.12.46. תִּשְׁבֹּרוּ frangetis, Lev.11.33. יִשְׁבְּרוּ frangent, Num.9.12. Pſalm.104.11. וַיִּשְׁבְּרוּ & fregerunt, Jud.7.20. יִשְׁבְּרוּהוּ frangent eum, Dan.11.26. In Niphal eſt, frangi, confringi, conteri, rumpi, lacerari: Pag. Bu. Coc. &c. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. ſimpl. vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets penult. cui priori formæ ! cop. vel conv. eſt etiam præf. ut & in 3. ſ. f. ſimpl. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam, cum kamets penult. & in 1. ſ. ſimpl. ut ſeq. נִשְׁבָּר fractus, um fuit, Exod.22.10. Iſa.14.25. Jer.23.9.. 48.17. נִשְׁבָּר idem, Pſalm.124.7. וְנִשְׁבַּר & fractum fuerit, Exod.22.13. נִשְׁבָּרָה fractum, Iſa.24.10. Jer.48.4.. 14.17. Ezech.26.2. Dan.8.8. נִשְׁבָּרָה idem, Pſalm.34.21. Jer.48.25. נִשְׁבַּרְתִּי fractus fui, Ezech.6.9. item in 3. pl. præt. niph. occ. ſimpl. & cum he parag. ſeu abundante add. poſt kibbuts pro ſchurek in ult. ut & cum ! conv. præf. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam, cum kamets penult. ut ſeq. נִשְׁבְּרוּ fracti ſunt, 2Chron.14.12. Jer.22.20.. 51.30. נִשְׁבָּרָה fractæ ſunt, 1Reg.22.49. וְנִשְׁבְּרוּ & confringentur, Ezec.6.4,6.. 30.8. וְנִשְׁבָּרוּ & confringentur, Iſa.8.16.. 28.12. in part. niph. ſ. & pl. m. abſol. occ. ſimpl. ſed in pl. m. conſtr. cum ל præf. ſic: נִשְׁבָּר fractum, Pſal.51.19. נִשְׁבָּרִים fractæ, Jer.2.13. לְנִשְׁבְּרֵי fractis, &, Pſalm.34.19. Iſa.61.1. item in part. niph. ſ. f. abſol. forma occ. ſimpl. ſed in forma cum duplice ſægol ante thau, occ. ſimpl. & cum ה, והּ, & לּ præf. ut ſeq. נִשְׁבֶּרֶת Pſalm.51.19. נִשְׁבֶּרֶת־ fracta. Ezech.27.34. הַנִּשְׁבֶּרֶת־ fractam, Ezech.30.22. וְהַנִּשְׁבֶּרֶת־ & fractam, Dan.8.22. Zach.11.16. וְנִשְׁבֶּרֶת־ & fractam, Ezec.34.4,16. In infin. niph. occ. cum ל præf. loco ſeq. לְהִשָּׁבֵר frangi, Jon.1.4. in fut. niph. 2. ſ. m. occ. ſimpl. vel cum tseri, vel cum pathach in ult. ſic: תִּשָּׁבֵר frangeris, Ezech.29.7. תִּשָּׁבֵר idem, Ezech.32.28. & in 3. ſ. m. fut. niph. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. occ. cum tseri, ſed cum ! cop. præf. habet ſægol in ult. ob maccaph ſeq. at cum ! conv. præf. rurſùs eſt cum tseri in ult. ut ſeq. יִשָּׁבֵר frangetur, Lev.6.21.. 15.12. Prov.6.15. Dan.8.25. וַיִּשָּׁבֵר & confractus eſt, Jer.50.23. תִּשָּׁבֵר frangetur, Job.31.22. Dan.11.4. וְתִשָּׁבֶר & frangatur, Eccl.12.6. וַתִּשָּׁבֵר & fracta fuit, 1Sam.4.18. Job.24.20. Jer.51.8. item in 3. pl. m. fut. niph. cum ! cop. præf. habet tseri in penult. ob pauſam: ſed cum ! conv. præf. eſt cum ſcheva penult. & in 3. ſ. f. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. ſic: וְיִשָּׁבְרוּ & frangentur, Dan.11.22. וַיִּשָּׁבְרוּ & confractæ ſunt, 2Chr.20.37. תִּשָּׁבַרְנָה confringentur, Pſalm.37.15,17. Iſa.27.11. וַתִּשָּׁבַרְנָה & fracti ſunt, Ezech.31.12. In piel effregit: Pag. Bu. confregit vehementer in multa fragmenta: Av. Prout occ. in præt. piel 3. ſ. m. ſimpl. in forma cum tseri in ult. ſed in forma cum pathach in ult. ſimpl. & cum ! cop. præf. & in 2. ſ. m. ſimpl. ut ſeq. שִׁבַּר effregit, Exod.9.25. שִׁבַּר perfregit, 2Chron.34.4. Pſalm.76.4.. 107.16. Iſa.21.9. Lam.3.4. וְשִׁבַּר & confregit, 2Reg.18.4.. 23.14. Jer.43.13. Lam.2.9. שִׁבַּרְתָּ fregiſti, Exo.34.1. Deut.10.2. Pſalm.3.8.. 74.13. & in 3. pl. præt. piel occ. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam, cum tseri penult. & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. ſic: שִׁבַּרְוּ confregerunt, 2Reg.11.18.. 25.13. Jer.52.17. שִׁבְּרוּ idem, 2Chro.23.17. וְשִׁבַּרְתֶּם & confringetis, Deut.12.3. & in part. piel ſ. m. occ. cum ! cop. præf. loco ſeq. וּמְשַׁבֵּר & confringens, 1Reg.19.11. & in infin. piel occ. cum ! cop. præf. loco ſeq. וְשַׁבֵּר & confringendo, Exod.23.24. Item in fut. piel 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. cui etiam ult. ה parag. eſt add. & ם aff. eſt add. ſed in 2. ſ. m. occ. ſimpl. ut ſeq. אֲשַׁבֵּר confringam, Iſa.45.2. וְאֶשְׁבְּרָה & perfregi, Job.29.17. וְאֶשַׁבְּרֵם & confregi eas, Deut.9.17. תְּשַׁבֵּר confringes, Exod.23.24. Pſalm.48.8. item in 2. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf ſic: יְשַׁבֵּר confringet, Pſalm.46.10. Iſa.38.13. וַיְשַׁבֵּר & confregit, Exod.32.19.2Chron.14.2. Pſalm 89.5.. 105.33. Dan.8.7. & in 2. pl. m. fut. piel, ſimpl. & cum nun parag. add. habet tseri, ob pauſam, pro ſcheva penult. in utroque; ſed in 3. pl. m. cum ! conv. præf. eſt extra pauſam cum ſcheva penult. ſic: תְּשַׁבְּרוּן contringetis, Deut.7.5. תְּשַׁבְּרוּן idem, Exod.24.13. וַיְשַׁבְּרוּ & confregerunt, 2Chron.31.1. In hiphil הִשְׁבִּיר: vendere annonam: (ſed de hoc vide in 2. ſignif.) item, frangere matricem, h. e. aperire ad partum: Bu. ma. fecit effringere: Av. partum adjuvare: obſtetricari: vel etiam, facere parere vel naſci: Coc. prout occ. in fut. hiph. à 3. ſ. m. יַשְׁבִּיר perfringet, &c. in 1. ſ. ſic; Iſa.66.9. הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד; nonne, vel, num ego אַשְׁבִּיר adducam —— (ſcil. mulierem) ad-matricem, & non parere faciam? fit verbum in hac ſignif. à no. מַשְׁבֵּר matrix: Pag. de quo dixi initio radicis: Merc. (& vide etiam infrà inter nomina.) An ego effringerem matricem? ſeu, ad partum aperirem? ſignificatio à nomine petita eſt, quod os matricis ſignificat. Bu. Lex. Num ego perfringerem (matricem) & non facerem parere? Av. An ego parere vel naſci faciam, & non gignam? h. e. an tantùm faciam, ut aliæ matres enitantur, vel puerperium rumpant ex utero, & ipſe non gignam? Coc. An ego aperirem os matricis, & non gignerem? Eſt ſubjectio ad interrogationem præcedentem. v. 8. (ubi exprimitur exaggeratio mirifici operis Dei in genitura eccleſiæ: an gigneretur gens vice unâ, &c.) quâ Deus totum genituræ opus in eccleſia ſibi arrogat; & porrò facturum pollicetur, per comparationem genituræ naturalis; ego, inquit, qui aliis ſum gignendi autor, an non ipſe gignerem nunc & in ſeculum, arbitratu meo? prout ſequitur: an ego qui gigno, ampliùs occluderem? i. e. an ego deinceps non propagarem eccleſiam, committendo ei ſemen incorruptum verbi? Jun. In hophal הָשְׁבַּר confringi; conteri, &c. Pag. Bu. factus eſt frangi, contritus eſt: Av. frangi, vel confregit ſe. Coc. Prout occ. in præt. hoph. 1. ſ. ſic:

Jer.

Jer.8.21. Super contritione filiæ populi mei הָשְׁבָּרְתִּי (al. בָּר) contritus ſum, aut conteri juſſus ſum. Pag. Maſoreth notat ſcribi per pathach: Merc. Contritus ſum: Av. confractus ſum: Bu. Conc. & Lex. vel confregi me. i.e. excrucio me: Coc. Conteror: Jun. Atque inde, ex rad. in hac 1. frangendi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. no. שֶׁבֶר in. fractura, fractio; confractio, contritio; Pag. Bu. fragmentum, fragmen, &c. ut Bu. Av. prout occ. hoc no. ſ. m. cum quinque punctis ſimpl. & cum בְ & וּמִ præf. ſic: שֶׁבֶר confractionem, Amos.6.6. כְּשֶׁבֶר quaſi fractura, Iſa.30.14. וּמִשֶּׁבֶר & præ confractione, Iſa.65.15. item 2. hinc etiam no. cum ſex punctis שָׁבֶר m. idem cum præced. fractio, fragmen, fragmentum: item pro eſca venali. (vide in 2. ſignif.) &c. Av. 70. συντριβὴ, σύντεγμα, συντριμμὸς: fractio, confractio: Cocc. item metaph. eſt explicatio, enuncleatio, quaſi rei, aut quæſtionis difficilis fractio & ſolutio: Bu. Lex. expoſitio: Pag. interpretatio ſomni; ut, Jud.7.15. Quum audiſſet (Gideon) narrationem ſomnii וְאֶת־שִׁבְרוֹ & interpretationem ejus: Pag. Bu. & fractionem ejus: Av. interpretatio ſomnii, eſt tanquam fractio nodi, aut putaminis: Coc. & explicationem ejus, &c. Hebr. fracturam ejus: tranſlatum verbum á nucibus, vel nucleis: q.d. enucleationem ejus. Jun. Venit autem hoc no. extra pauſam cum duplice ſægol: vel in pauſa, cum kamets penult. prout occ. ſimpl. & cum וֶ, וֵ, וַ, & בְ præf. prout ſeq. שֶׁבֶר fractura, fractio, confractio, contritio, Lev.21.18.. 24.20. Pro.15.4.. 16. 18.. 18.12. Iſa.15.5.. 30.26. Jer.4.20.. 6.14.. 8. 11, 21.. 14.17. Lam.2.11.. 3. 47. שֶׁבָר idem, Prov. 17. 19. וְשֶׁבֶר & confractio, contritio, Iſa. 1, 28. Jer. 4.6.. 6.1.. 48. 3.. 50. 22.. 51. 54. Zeph. 1. 10. וְשֶׁבֶר Iſa.59,7..60.18. & contritio, Iſ.51.19. וְהַשֶּׁבֶר idem, Lam.3.47. בְּשֶׁבֶר in contritione, Lam. 4. 10. cum affixis autem, more talium, prius ſægol mutatur in chirek, poſterius in ſcheva, prout occ. cum ־ִ, & ־ֶ, aff. ſimpl. ſed cum ־ָ. aff. ſimpl. & cum ־ָ præf. ut & cum ־ַ præf. & ־ָ, ob pauſam pro ־ַ, aff. ſed cum וֹ & ־ֵ aff. ſimpl. prout ſeq. שִׁבְרִי contritionem meam, Jer.10.18. שִׁבְרֵךְ confractio tua, Ezech.32.9. שִׁבְרַךְ confractio tua, Jer.30.15. Lam.2.13. לְשִׁבְרֵךְ fracturæ tuæ, Neh.3.19. לִשְׁבָרֵךְ fractura tua, Jer. 30. 12. שִׁבְרוֹ fracturam ejus, Jud.7.15. שִׁבְרָהּ fractura ejus, Iſa.30.13. in abſol. forma pl. m. cum הַ dem. præf. venit hoc no. ut proprium loci, Sebarim, quaſi confractiones dicas, ſeu contritiones: ſic autem dicebatur quòd ibi fuerint contriti. Pag. Bu. Sed appellativè venit cum מִ præf. ut & in forma pl. m. conſtr. cum הַ aff. ut ſeq. הַשְּׁבָרִים ſchevarim. n p. Joſ.7.5. מִשְּׁבָרִים á confractionibus, Job. 41. 16. שְׁבָרֶיהָ fracturas ejus, Pſal.60.4. item 3. hinc etiam no. cum nun heemant. poſt cholem in fine, & cum kamets ſub beth 2. rad. dageſchata, in penult. ſed in forma ſ.m. conſtr. habet בְ lene, abſque dageſh poſt בְ præf. ſic: שִׁבָּרוֹן fractio, contritio, Jer.17.18. בְּשִׁבָּרוֹן cum fractione, Eze.21.6. Item, 4. hinc etiam no. cum מַ beemant. viz. מִשְׁבָּר m. matrix, vel os matricis: Pag. Bu. ſic dict. propter fracturam mulieris parientis, & dolores ejus: Pag. Alii fracturam matricis ſpecialiter exponunt: Merc. viz. juxta Kimchi; ſed Chaldæus & R. Sal. parturientis ſellam exponunt. Dicitur autem ſic, à frangentibus doloribus, qui cum mulieri parienti, tum ipſi fœtui in articulo partûs, obveniunt. Bu. Lex. Contritio: fractura matricis in partu, quæ affert dolorem maximum: ſed ſi quis tribuitur, ſignificat procellas ſeu fluctus, eò quòd ſeſe conterunt, quibus & dolores comparantur. Av. Partitudo: Cocc. In forma autem conſtr. hoc no. venit cum chirek & pathach, ſic, מִשְׁבַּר: etſi poſſit eſſe ab alia forma, ſcil. à מִשְׁבָּר: Merc. Prout occ. hoc No. in abſol. forma, cum pathach & tſeri, ſimpl. ſic, מִשְׁבָּר os matricis, matrix, 2 Reg. 19. 3. Iſa. 37. 3. ſed in forma conſtr. ſ.m. (vel, ut dictum, potiùs eſt forma conſt. à ſimplice forma cum chirek & kamets.) cum chirek & pathach, venit cum בְ præf. ſic, Hoſ.13.13. Quia ad tempus non ſtetiſſet בְּמִשְׁבַּר in matrice filiorum; i.e. ore matricis: Bu. Lex. Hieron. in contritione filiorum: Pag. (alioqui non diu ſtetiſſet) in partu filiorum. 70. ἐν συντριβῇ, Av. כִּי־עֵת לֹא יַעֲמֹד בְּמִשְׁבַּר בָּנִים nam tempus non ſubſiſtit in partitudine filiorum, Coc. (Dolores parturientis evenient ei: nimirùm toti Iſraelis reipublicæ, quæ cum matre comparatur, ut ſuprà 1. & 3. ipſe, viz. Ephraim, filius eſt inſipiens.) nam (tanto) tempore non maneret in ore matricis: Hebr. in fractura filiorum. Hebræam vocem hoc modo reddimus, ut 2 Reg. 19. 3. quæ hoc loco futura fuiſſet ambigua, & pro fluctibus accipi potuiſſet, ut Pſ.42.8. niſi Propheta de induſtria genitivum addidiſſet. Nam & irrumpentes fluctus & matrix puerperæ, Hebræis communi fracturæ nomine ſignificantur: ſed hæc διαιρετικῶς, fractura eſſe, non fluctuum, ſed filiorum à Propheta dicitur. Senſus autem eſt, ſi ſaperet Ephraim, maturè erumperet ex utero, & ſe Dei manibus, velut obſtetricantis, committeret. Jun. Sed, ut dictum, no. hoc ſumitur pro fluctibus; viz. in pl. m. מִשְׁבָּרִים fluctus maris: ſic dicti, quòd ſe mutuò, vel etiam naves confringant & conterant: Pag. Bu. Merc. activè enim & paſſivè ſumitur hoc nomen; Merc. unde pro חֶבְלֵי מָוֶת 2Sam.22.5. in Pſ.18.5. legitur מִשְׁבְּרֵי מָוֶת; ubi 70. ὠδῖνες θανάτου: exiſtimo, unum per alterum explicari; & utrobiq; intelligi cruciatus. quales ſunt in partitudine: Coc. occ. autem in hac fluctuum ſignif. forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum הַ aff. ſic: מִשְׁבְּרֵי fluctus, 2Sam.22.5. Pſal. 93. 4. מִשְׁבְּרֵיךָ fluctus tui, Pſal.42.8.. 88.8. Jon.2.4. deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שָׁבַר eſt emere, comparare, vendere: Bu. Conc. emit fracturas cibi: Av. Idem enim verbum, quod frangere ſignificat, habet etiam ſenſum emendi: nam dicitur etiam de emente & vendente annonam: quod generali vocabulo dici poſſet, curare victum: nempe, vel ſibi, vel alii parare annonam: Græcè, ἀνασιτίζεσθαι. 70. vertunt ἀγοράζειν, Gen. 41. 57. Coc. &c. vide ad initium rad. prout occ. in part. ben kal, á ſ. m. שׁוֹבֵר, (emens, vel parans, cibum vel annonam, &c.) in forma pl. m. loco ſeq. שֹׁבְרִים comparantes, Gen.47.14. In infin. kal, in hac emendi ſignif. occ. cum לְ præf. idque, vel cum cholem, vel, pro eo, cum kam. chat. in ult. ante maccaph, ſic: לִשְׁבּוֹר ad emendum, Gen.41.57.. 42.3,5. לִשְׁבָּר־ idem, Gen. 42.7,10.. 43.20,22. & in imper. kal, á ſ.m. שְׁבוֹר, (para cibum vel annonam, &c.) occ. in pl. m. ſimpl. & cum וְ cop. præf. שִׁבְרוּ comparate, emite, Gen.43. 2. Iſa.55.1,10. וְשִׁבְרוּ & comparate, Gen. 42. 2. ut & in fut. kal, 3. ſ. m. occ. cum וַ conv. præf. & in 1. pl.

pl. (á simplice forma נִשְׁבּוֹר) cum ו cop. & ה parag. add. ſed, in 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. וַיִּשְׁבְּרוּ & vendidit, Gen. 41. 56. וְנִשְׁבְּרָה & comparabimus, Gen. 43. 4. תִּשְׁבְּרוּ comparabitis, Deut. 2. 6. item venit etiam in hac 2. vendendi ſignif. conjug. hiphil הִשְׁבִּיר vendere annonam vel cibum, Pag. Bu. fecit frangere, vel emere cibum: vendidit cibum, &c. Av. prout occ. in part. hiph. ſ. m ſimpl. & cum ה dem. præf. מַשְׁבִּיר venundans, Prov. 11. 26. הַמַּשְׁבִּיר vendens, vendi curans, Gen. 42. 6. & in fut. hiph. à 3. ſ. m. יַשְׁבִּיר vendet, &c. occ. in 2. ſ. m. cum נִי aff. & in 1. pl. ſimpl. & cum ו cop. & ה parag. add. ſic: תַּשְׁבִּירֵנִי vendes mihi, Deut. 2. 28. נַשְׁבִּיר vendemus, Amos. 8. 6. וְנַשְׁבִּירָה & vendemus, Amos. 8. 5. Atque inde ex rad. hac שֶׁבֶר in hac 2. vendendi, ſeu parandi annonam, ſignif. eſt no. præced. etiam in 1. frangendi ſignif. viz. שֶׁבֶר m. eſca, alimentum, frumentum: cibus; Pag. annona: quaſi famis fractura, ſic dicta: ut & aqua, ſive potus, dicitur frangere ſitim, Pſal. 104. 11. Bu. Lex. vel, quaſi fractionem dicas, ſeu diſtributionem annonæ. Et, fortaſſe frumentum ipſum, ſive quævis alia annona, hoc no. ſic appellatur, inquit R. D. quòd famem quaſi frangat & conterat; unde illud Gen. 42. 19 adducite שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם fractionem famis domuum veſtrarum: i. e. annonam, ſeu frumentum, quo famem frangatis & conteratis apud vos. Merc. Cev. (abite, ferte domum,) quo frangatur fames domuum veſtrarum: h. e. commeatum, cibum, ſuſtentationem familiarum veſtrarum. Hoc enim no. ſæpe notat annonam venalem, quà frangitur fames: vel frumentum, quia, ubi eſt annona venalis, ibi eſt famis compreſſio. Coc. (Vos autem abite, exportate) annonam. & ſi cujus rei fame tenentur familiæ veſtræ: Hebr. famem familiarum veſtrarum: i. e. quod & quantum ſamiliis veſtris, ad famem levandam, opus eſt: ſic & v. 33. Jun. occ. autem hoc no. in hac frumenti ſignif. ſimpl. & cum ה & בּ pro בָּה dem. præf. ſic: שֶׁבֶר annona, Gen. 42. 1. 2, 19. Neh. 10. 32. Exod. 8. 5. הַשֶּׁבֶר idem, Gen. 42. 2. בַּשֶּׁבֶר pro annona, Gen. 47. 14. Cum affixis autem hoc No. prius ſægol: (pro more talium) mutat in chirek. poſterius verò in ſcheva: prout occ. cum ו & ם aff. ſic; שִׁבְרִי annonæ ejus, Gen. 44. 2. שִׁבְרָם annonam ſuam, Gen. 42. 26. locus autem unus aut alter de hac rad. in 1. ejus frangendi ſignif. præterea adnotandus: & præcipue illud ad 1. fut. kal, Job. 38. 10. ubi venit hoc verbum, juxta quoſdam pro ſtatuere, vel decernere: ſic: וָאֶשְׁבּוֹר & ſtatui, ſeu decrevi, illi, decretum meum, ſeu ſtatutum, aut præceptum meum, ut non transgrederetur illud: q. d. & pepigi cum illo pactum, & ſtatui, &c. & venit in verbo שָׁבַר, quod propriè eſt frangere, conterere: ſicut pangere venit in verbo פָּרַח, quòd proprie eſt excidere, ut R. D. inquit: Pag. quaſi in utroque metaphorica conſtituendi & decidendi ſignificatio, à vicina & propria ſignificatione frangendi & excidendi, eâdem analogiâ derivetur. Quidam exp. Et frangebam illud ſtatuto meo: littore ſcil. Merc. Cev. Hieron. Circundidi illud terminis meis. 70. Poſui autem ei terminos. Sed A. E. exp. Contrivi vim ejus præcepto meo. Pag. Et diffregi (i. e. fruſtillatim protudi) ſuper eo ſtatutum meum. Av. וָאֶשְׁבּוֹר עָלָיו חֻקִּי, & fregi ſuper eo modum meum: modum, viz. quem volui, dedi mari. Coc. ad nomen חֹק in rad. חָקַק. Quum diffregi pro eo (terram) decreto meo: & appoſui vectem & valvas: diffregi, &c. i. e. alveos maris velut cunas, exaravi & circummunivi. Jun. Item ad part. niph. ſ. f. locus notandus, Ezech. 27. 34. Tempus נִשְׁבָּרַתְּ contritæ à maribus: Pag. h. e. tempore quo fuiſti confracta, cùm non exierunt tibi merces tuæ, è maribus: Merc. Tempore effractæ (tui) ex maribus, in profunda aquarum. Coc. (Quo) tempore confracta es à maribus: i. e. á fluctibus maris jactatis Euro, de quo ſupra v. 26. Jun. Et ad 1 præt. niph. Ezech. 6. 9. נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם contritus ſum, aut contrivi me. propter cor eorum fornicans: & ſic R. D. exp. Contritus ſum á corde eorum fornicante: אֶת־ eſt pro מִן־ juxta illud, Gen. 5. 6. Et doluit אֶל־ in corde ſuo. Pag. Quia confractus confregi cor eorum fornicarium, eſt comp. ex præt. niph. & poal. q. d. ego coactus contrivi cor eor. fornicar. Av. Fractus ſum ab animo ipſorum: nam אֶת eſt pro מִן: ut ſcribit Kimchi: Bu. Lex. אֶשֶׁר־ &c. quòd luctatus fuerim cum corde eorum הַזּוֹנָה, fornicante. Fortè non incommodè ſic exponemus, ὅτι διεπλακτιζόμην πρὸς τὴν καρδίαν αὐτῶν τὴν πεφνίκασιν: vel, συνεῤῥηγνύμην τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Coc. Me fractum fuiſſe ab animo ipſorum ſcortante, qui receſſit á me: i. e. recordabuntur —— &c. me, qui in promiſſis ſum conſtantiſſimus, invitum planè adductum eſſe, ipſorum perfidiâ, ut refringeretur curſus miſericordiæ meæ. Jun. Item, cum part. niph. Pſal. 51. 19. לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה cor fractum &, enervatum: & Pſal. 34. 19. Propinquus Dominus לְנִשְׁבְּרֵי לֵב fractis corde; confer paul kal. Pſal. 147. 3. לִשְׁבוּרֵי לֵב fractos corde: h. e. quorum cor fractum eſt; viz. qui non ſunt arrogantes, & audaces: ſed trepidi ad mentionem nominis Dei. Coc. Item de no. 2. in 1. ſignif. locus notandus, Jer. 17. 18. וְמִשְׁנֶה שִׁבָּרוֹן שַׁבֵּרֵם & duplici fracturâ, ſeu contritione contere eos: Pag. Av. & iteratâ fractione frange. ſeu. confringe eos: Coc. (Adduc contra eos diem mali) & duplà contritione frange eos; Hebr. duplo contritionis, &c. Confer, ſuprà 15. 18. Et rependam priùs (videlicèt, quam dies illi veniant, qui fuerant promiſſi, in v. 14. & 15.) duplum iniquitatis eorum: i. e. pœnarum abunde: ut Iſa. 40. 2. Jun.

Rad. 26. שָׂבַר cum ſin ſiniſtro; eſt. expectare, ſperare; item, putare, opinari, arbitrari: cogitare, conſiderare: Pag. Quidam faciunt contrarium verbo ſuperiori. ut ſit infractis oculis & animo intueri, aſpicere. Chaldæus dicit סְבַר. In kal, Hebraice tantùm occurrit Benoni. Sed quum futurum Dan. 7. ſub finem inveniatur, poteſt tota formari conjugatio. R. Sal. Neh. 2. legit per Ψ frangens, &c. Merc. שָׂבַר ſperavit, ſpem habuit, directis oculis aliquem intuitus eſt, conſideravit, expectavit. Cogn. cum Chald. סָבַר ſperavit. Hinc Latini acceperunt, ſpero, as, are. Av. in Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt in conjug. piel שִׂבֵּר ſperavit, ſpectavit, expectavit, expectationem habuit: Conſtr. cum præp. אֶל vel ל. Bu. Lex. expectare, arbitrari: Pag. Intuitus eſt ſpectando, ſperavit: Av. 70. προσδέχεσθαι, προσδοκᾶν: proſpectare, expectare: Coc. Prout occ. in præt. piel 1. ſ. & in 3. pl. ſimpl. ut & in fut. piel (á 2. ſ. m. יְשַׂבֵּר expectabit, &c.) in 3. pl. m. vel ſimpliciter

ter cum ſcheva penult. extra pauſam, vel in pauſa cum tseri penult. cui ult. nun etiam parag. eſt add. ſed in 2. pl. f. impl. ut ſeq. שִׂבַּרְתִּי expectavi, Pſal. 119. 166. שִׂבְּרוּ ſperarunt, Eſth 9. 1. יִשְׂבְּרוּ ſperabunt, Iſa. 38. 18. יְשַׂבְּרוּ ſperant, Pſal. 145. 15. יְשַׂבֵּרוּן ſperant, Pſal. 104. 27. תְּשַׂבֵּרְנָה expectabitis, Ruth. 1. 13. atque inde ex hac rad. שָׂבֹר in hac 1. ſperandi ſeu expectandi ſignif. eſt no. שֶׂבֶר m. ſpes. proſpectatio, expectatio: Pag. Bu. &c. Unde apud Rabbinos paſſim uſurpatur hoc no. cum ſamech, סִבֶּר; prout dicunt excipere aliquem, vel aliquid agere בְּסִבֶּר פָּנִים יָפוֹת intuitu, ſeu aſpectu, pulchri vultûs: i. e. vultu hilari. Sed eſt & frequens Chaldæis: unde proprie ſumptum eſt. Merc. Cev. In textu autem hujus no. ſimplex forma non reperitur: ſed cum affixis prius ſægol tranſit in chirek. poſterius in ſcheva: prout occ. cum מ præf. & י. aff. ſed cum י aff. ſimpl. abſque præf. ſic: מִשִּׂבְרִי ab expectatione meâ, Pſal. 119. 116. שִׂבְרִי expectatio ejus: Pſal. 146. 5. deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שָׂבַה eſt, conſiderare: Bu. Conc. contemplari, inſpicere; Coc. Prout occ. in part. ben kal, ſ. m. ſic: Neh. 2. 13. וַאֲהִי שׂוֹבֵר בְּחוֹמוֹת & v. 15. בַּחוֹמָה & eram conſiderans, i. e. conſiderabam, muros, vel murum Jeruſalaim: Pag. Et eram intuens, i. e. conſiderans: Av. Et inſpexi muros, vel murum: Coc. unde & apud doctores, conſideratio, & opinio, dicitur שִׂבְרָא aut סִבְרָא, aut סָבְרָא, Pag. & ſic etiam conjecturam appellant, סָבָרָה: vide Eliam in Tisbite, ad rad. סָבַר; Merc. Hæc autem 2. conſiderandi ſignif. & part. Ben. Kal, hujus Radicis in quo occurrit, prorſus deeſt in Bu. Lex. & Ma. idq; etiam tam hîc, quàm in Rad. סָבַר.

Rad. 27. שָׁבַת eſt, ceſſare, deſinere; quieſcere: Pag. Bu. Quidam conferunt cum יָשַׁב, שׁוּב, & שָׁבָה: quòd quietem ſeu ceſſationem á motu & opere ſignificet. Merc. Sabbathum egit: ceſſavit, quievit, ſeu deſiit á motu & opere. Cogn. cum יָשַׁב ſedit: nam quieſcere plerumque fit ſedendo. Hinc σαββατίζω, ſabbatizo, ſabbathum ago: & quia ſeptimus dies, Judæis eſt ſabbathum, hinc Latini acceperunt ſeptem. Av. שָׁבַת eſt, ceſſare, deſiſtere ab opere, vel, deſiſtere eſſe: differt á חָדַל, quod etiam negationem operis ſignificat. 70. παύεσθαι, ἀναπαύεσθαι, διαπαύεσθαι, καταπαύειν, ἡσυχάζειν: ut Gen. 2. 2. וַיִּשְׁבֹּת & deſtitit die ſeptimo: h. e. ſeptimo die nihil novi operis adjunxit ad ea quæ fecerat. Coc. Quievit ipſo die ſeptimo ab omni opere ſuo, quod fecerat. Confer, Exod. 20. 11.. 31. 17. & Deut. 5. 14. Senſus eſt, inde ab hoc die deſtitit ab omni opificio porrò faciendo, vel, á creatione novâ, non autem à ſuſtentatione, conſervatione & propagatione: quibus in rebus etiamnùm ſine labore operatur Deus Providentiâ ſuâ, & potente verbo: Johan. 5. 17. Jun. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ut ſeq. in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. & cum ֫ conv. præf. & in 3. pl. cum kamets, ob pauſam, pro ſcheva penult. ut ſeq. שָׁבָת quievit, Gen. 2. 3. Exod. 31. 17. Iſa. 14. 8.. 24. 8.. 33. 8. Lam. 5. 15. שָׁבְתָה quievit, Lev. 26. 35. Iſa. 14. 5. וְשָׁבְתָה & quieſcet, Lev. 25. 2. שָׁבְתוּ ceſſant, Lam. 5. 14. in fut. kal, 2. ſ. m. occ. ſimpl. ſed 3. ſ. m. ſimpl. & cum ֫ conv. & ֫ cop. præf. ut & in 3. ſ. f. ſimpl. ut ſequitur; תִּשְׁבּוֹרְתִּי quieſces, Exod. 23. 12.. 34. 21. יִשְׁבּוֹרְתִּי ceſſat, Hoſe. 7. 4. וישבות & quievit, Gen. 2. 2. Joſh. 5. 12. וְיִשְׁבּוֹרְתִּי & ceſſabit, Prov. 22. 10. תִּשְׁבּוֹרְתִּי quieſcit, Lev. 26. 34, 35. Neh. 6. 3. item in 2. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. ſed in 3. pl. m. ſimpl. vel cum ſcheva penult. extra pauſam, vel in pauſa cum cholem penult. cui prieri formæ ֫ conv. eſt etiam præf. ſic: תִּשְׁבָּתוּ quieſcetis, Lev. 23. 32. יִשְׁבָּתוּ ceſſabunt, Jer. 31. 36. יִשְׁבּוֹתוּ idem, Gen. 8. 22. וַיִּשְׁבָּתוּ & quieverunt, ceſſarunt, Exod. 16. 30. Job. 32. 1. In niphal נִשְׁבַּת ceſſare: aboleri: Bu. ma. ceſſavit patiendo, abolitus eſt. Av. prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. & 3. pl. cum ֫ conv. præf. utrique ſic: וְנִשְׁבַּת & ceſſabit, Iſa. 17. 3. Ezech. 30. 18.. 33. 28. וְנִשְׁבָּתוּ & ceſſabunt, Ezech. 6. 6. in hiphil הִשְׁבִּית ceſſare fecit vel ſivit, abolevit, ſuſtulit. amovit, removit, ſummovit; Bu. Lex. Av. ceſſare fecit: deſiſtere vel deeſſe fecit: Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ֫ conv. præf. ut & in 2. ſ. m. ſimpl. & in 1. ſ. ſimpl. & cum ֫ conv. præf. ut & cum ך & ם aff. poſt ֫ conv. præf. utrique, ut ſeq. הִשְׁבִּית ceſſare fecit, Ruth. 4. 14. וְהִשְׁבִּית & ceſſare fecit, abolevit, 2 Reg. 23. 5. Jer. 36. 29. Dan. 11. 18. הִשְׁבִּית feciſti ceſſare, Pſ. 89. 45.. 119. 118. הִשְׁבַּתִּי feci ut ceſſet, Iſa. 16. 10.. 21. 2. Jer. 48. 33. Ezech. 12. 23. וְהִשְׁבַּתִּי & faciam ut ceſſet, Lev. 26. 6. Iſ. 13. 11. Jer. 7. 34.. 48. 35. Ezech. 7. 24.. 23. 27, 48.. 26. 13.. 30. 6, 13.. 34. 25. Hoſ. 1. 4.. 2. 13. וְהִשְׁבַּתִּיךְ faciam ceſſare te. Ezech. 16. 41. וְהִשְׁבַּתִּים faciam ut ceſſent ipſi. Ezech. 34. 10. ſed occ. etiam in 3. pl. & 2. pl. m. & 1. pl. præt. hiph. cum ֫ conv. præf. in omnibus, ſic: וְהִשְׁבִּיתוּ & facient ceſſare, Joſh. 22. 25. וְהִשְׁבַּתֶּם & facietis ut ceſſent, Exod. 5. 5. וְהִשְׁבַּתְנוּ & ceſſare faciamus, Neh. 4. 11. item in part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. מַשְׁבִּית ceſſare faciens, Pſal. 46. 10. Jer. 16. 9. & in infin. hiph. occ. plenè cum ה charact. infin. hiph. poſt ֫ præf. vel pro eo contractè ſeu defectivè abſque he nota hiph. & cum ejus vocali pathach ſub lamed præf. (i. e. cum ֫ pro לָהַ poſt ֫ cop. præf. ſeu pro וְהַשְׁבִּית;) ut ſeq. לְהַשְׁבִּית ad ceſſare faciendum, Pſ. 8. 3. וְלַשְׁבִּית & ad ceſſare faciendum, Amos. 8. 4. In imper. hiph. à ſ. m. הַשְׁבִּית fac ceſſare, in pl. m. occ. ſimpl. loco ſeq. הַשְׁבִּיתוּ facite ut ceſſet, Iſa. 30. 11. item in fut. hiph. 1. ſ. occ. cum ה parag. add. ſed in 2. ſ. m. ſimpl. ſic: אַשְׁבִּיתָה faciam ut ceſſet, Deut. 32. 26. תַּשְׁבִּית ceſſare fines. Lev. 2. 13. & in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. plenè, ſed cum ֫ conv. præſ. occ. cum tseri pro jod hiph. in ult. & in 2. pl. m. ſimpl. & plenè cum jod hiph. in penult. ut ſeq. יַשְׁבִּית ceſſare faciet, Prov. 18. 18. Dan. 9. 27. וַיַּשְׁבֵּת & ceſſare fecit, 2 Reg. 23. 11. 2 Ch. 16. 5. תַּשְׁבִּיתוּ ceſſare facietis, amovebitis, Exod. 12. 15. Atque inde ex hac rad. שַׁבָּת ſunt nomina ſeq. 1. no. frequens in textu, vlz. שַׁבָּת, vel in forma conſtr. שַׁבַּת com. gen. (licèt quater legitur etiam in forma abſol. cum duplice pathach, ut tradit Maſora, Lev. 25. 6. Bu. Lex.) ſabbathum; requies, ceſſatio: item hebdomada; Pag. Bu. vel, dies ſeptimus hebdomadæ, ceſſationi ab operibus deſtinatus: & ſynecdochicè, ſeptimana; à ſeptimo die ſic appellata; Bu. Lex. Eſt No. generis communis: Av. nam, ut exempla commonſtrant, invenitur in utroque genere: Pag. viz. pro requie, ſabbatho, &c. Atque hinc σάββατον ſabbathum, &c. Av. Sabbatum, (per t, ut Græci σάββα-

τον ſcribunt) h. e. ceſſatio, ἀναχώρησις. Exod. 16. Confer. v. 23, 25. cum 26. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת & ſeptimo die ceſſatio eſt. 70. Hebræum vocabulum retinent, & quidem in plurali, ἐστι γὰρ σήμερον σάββατα τῷ κυρίῳ. Inter pretes ſimiliter retinent Hebræum. Hæc prima mentio dieiceſſationis. Exod. 20. 8. Memento diei הַשַּׁבָּת (τῆς ἀναπαύσεως) ceſſationis, ut ſanctifices eum: cum articulo. Meminiſſe eos vult diei jam noti, quem inceperant obſervare, Deut. 5. 12. Quemadmodum præcepit tibi Dominus Deus tuus. Exod. 20. 10. Et dies ſeptimus שַׁבָּת ceſſatio Domino Deo tuo: non facies ullum opus, vel quicquam, Domino Deo tuo: Confer Exod. 31. 13. ubi dicitur eſſe lignum inter Deum & Populum, quòd ille ſanctificaret eos. Quarè fundamentum præcipiendæ ceſſationis, eſt ceſſatio Dei. h. e. quòd Deus conſummaturus eſſet aliquando cauſam ſanctificationis in redemptione. Quæ cùm ἀτελεύτητος, tum reverà eſt ſabbatum Domini, quia ceſſat à latione peccati noſtri, & ab opere non ſuo, quod eſt reatum commemorare. Dies ceſſationis Iſraelitarum nominatur dies ceſſationis Domini, ut ſolent typi nomen veritatis gerere. Confer. Exod. 24. 8. Hic eſt ſanguis fœderis: ſcil. typicè. Ergo, quum dicitur, Hodiè eſt ceſſatio Domino, id ſignificat hunc diem elegit Dominus, ut in eo ceſſaret ab opere ſuo, quod ſuſcepit faciendum ad ſanctificationem Iſraelis, atque adeò ad liberationem ejus ab accuſatione legis, & ungendum ſanctum ſanctorum: quæ ſine dubio eſt ſanctificatio major, quàm quæ in veteri teſtamento contigit. Pro hebdomada ponitur, Lev. 23. 11. מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת poſtridiè ceſſationis ſive Sabbati. Sic v. 15, 16. Jubet Deus à die ſequente Sabbatum. quod in paſchate eſt, numerari ſeptem שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת Sabbata plena, h. e. ſeptimanas plenas, à prima ad ſeptimam feriam עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית uſque ad diem, qui ſequitur ſabbatum ſeptimum, quinquaginta dies. Vide מָחָר. 2 Reg 11. 5. בָּאֵי הַשַּׁבָּת accedentes ſabbati, h. e. ad fungendum per ſeptimanam accedentes in ſabbato. verſ. 7. יוֹצְאֵי הַשַּׁבָּת exeuntes ſabbati, h. e. functi ſabbato. Reduplicatè: Exod. 31. 15. שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה ceſſatio ceſſationis, ſancta Domino: Confer. Lev. 16. 31. 23. 3. 25. 4. h. e. ceſſatio ſtrictiſſima, & accuratiſſima. Sed aliter 1 Chron. 9. 32. שַׁבַּת שַׁבָּת ſabbato ſabbati: i. e. quovis ſabbato, vel, ſingulis hebdomadis: q. d. ſabbato ſabbati, h. e. ſabbatis continuis, perpetuis; 70. σάββατον ἐκ σαββάτου: Confer, Num. 28. 10. Aliter etiam, 2 Reg. 16. 18. וְאֵת מוֹסַךְ הַשַּׁבָּת אֲשֶׁר־בָּנוּ בְּבַיִת & tectum ſabbati, quod ædificáverant in domo. De quo ſi hariolari licet, (nam varii varia divinant) non ineptè videbimur intelligere locum ſeptum & tectum, ad familiariorem congreſſum docentium & diſcere volentium in ſabbato. Ei ſenſui quadrat magis verbum בָּנוּ ædificarunt, & quòd à ſabbato denominatur. In Lev. 23. 32. שַׁבַּתְכֶם ceſſationem veſtram; generaliter: comprehendit enim ceſſationem diei jejunii: ubi cum affixo, in ת eſt dageſch euphonicum. Sic Hoſ. 2, 10. vel 13. Et faciam ceſſare omnem &c. & ſabbata ejus: Judaica ſabbata ceſſant, ubi prædicatur evangelium. Sed in Lev. 25, 8. שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים ſeptem ſabbata annorum; h. e. periodus annorum terminatas ceſſatione agri colendi. Quia ſabbatum ſive ceſſatio ſeptimi fuit figura, veritas etiam appellatur ſabbatum & quies. Hebr. 4. 9. ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ergo relinquitur ceſſatio populo Dei. Quia Pſalm. 95. 11. comminatur iis, qui Chriſtum non adorant & ei non obediunt, ſimilem pœnam illi, in quam inciderunt, qui in deſerto infidelitate peccárunt: qui non intrárunt in requiem Dei: hinc patet, poſt Moſen & Joſuam & Davidem, relictam fuiſſe populo Dei, ſive fidelibus aliam requiem, ſive alium ſabbatiſmum; cujus participes non potuerint fieri infideles. Ea eſt lætitia Spiritûs Sancti in Regno Dei, per fidem Evangelii, cum libertate à lege carnali, in qua umbræ futurorum ſunt, & non imago rerum: & poſſeſſio hæreditatis mundi Cujus quietis cauſa eſt conſummatio operis Dei, quod faciendum habebat ad ſanctificationem; nempe ἀπολύτρωσις & collocatio filii in Throno. Dicitur quies, Iſa. 28. 12. ſabbatum, Pſalm. 92. 1. Iſa. 56. 2.. 58. 13.. 66. 23. ubi etiam ſanctificatio illius temporis depingitur. Per ſe patet, hujus ſabbati ſive quietis ac ceſſationis ſanctæ profanationem eſſe, non omiſſionem faciendi id, quod erat umbra: Col. 2. 16. In hac veritate fundatur, quod Judæi etiam hodierni ex priſcorum libris dicunt, יְמֵי הַמָּשִׁיחַ כֻּלּוֹ שַׁבָּת dies Chriſti totum vel perpetuum ſabbatum ſunt. Coc. Ad locum autem ſupra cit. Num. 28. 10. holocauſtum שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ ſabbati in ſabbato illius: Pag. vel, ſuo: R. D. notat dageſch inſcriptum literæ thau, ubi affigitur pronomen, indicare defectum alterius thau: quorum concurſus in hoc potiùs vitetur, quàm in מַחְתָּה confoſſio, ob crebriorem illius uſum, ut ſcil. fit שַׁבָּת pro שַׁבָּתָה. Quid ſi gratior viſa eſt euphonia, ſi vocalis reſolveretur in dageſch & pathach, quæ proximè præcedunt in litera ejuſdem poteſtatis? Hoſ. 2. 11. וְשַׁבָּתָהּ & ſabbatum ejus: Cev. Et in Lev. 23. 15. שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת ſeptem ſabbata (i. e. hebdomadæ dierum) completa erunt: Pag. Sabbatum pro hebdomada, quia in unaquaque hebdomada eſt ſabbatum: ideò dicit, integræ erunt, utpotè quadraginta novem dierum; quia poſſunt eſſe ſeptem ſabbata in quibus non erunt ſeptem hebdomadæ dierum, &c. Sic in ſabbatis annorum c. 25. quia poterant eſſe ſeptem ſabbata annorum, in quibus non ſint quadraginta novem anni, ideò adjecit explicandi cauſa, ſepties ſeptem annos. Merc. Item 1 Ch. 9. 32. Ad præparandum שַׁבַּת שַׁבָּת ſabbato ſabbati. ad verbum poſſis etiam vertere, ſabbato, ſabbato: h. e. per ſingula ſabbata: ubi Maſora notat quatuor ſcribi per pathach. Et ſic Exod. 16. 25. Quia שַׁבַּת, (vel potiùs שַׁבָּת) ſabbatum, ſcil. eſt, Hodiè Domino. Pag. Si conſtructum eſſe velis, vertendum ſic: ſabbatum hodiernæ diei eſt Domini. Merc. Cev. Ordine vero Conc. ſic venit hoc no. in forma ſimplice ſeu abſol. viz. cum kamets in ult. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. שַׁבָּתוֹן ſabbathum ceſſatio quies. Exod. 16. 25, 26.. 20. 10. Lev. 23. 3.. 25. . Deut. 5. 14. 2 Reg. 4. 23. 1 Chr. 9. 32. Iſa. 56. 2, 6.. 66. 23. וְשַׁבָּת & ſabbathum. Iſa. 1. 13. Lam. 2. 6. ſed ſæpiùs cum ה dem. præf. locis ſcil. ſeq. הַשַּׁבָּת ſabbatum, Exod. 16. 29.. 20. 8, 11.. 31. 14, 15, 16.. 35. 3. Lev. 23. 11, 15, 16.. 24. 7. Num. 15. 32.. 28. 9. Deut. 5. 12, 15. 2 Reg. 11. 5, 7, 9.. 1, 18. 2 Chron. 23. 4, 8. Neh. 10. 32.. 13. 15, 17, 18, 19, 22. Pſal. 92. 1. Jer. 17, 21, 22, 24, 27. Ezech. 46. 1, 12. Occ. autem etiam cum יהוה, בְּ, לְ, & מִ præf. ut

seq. וְהַשַּׁבָּת & sabbatum, Amos.8.5. בַּשַּׁבָּת in sabbatho, Neh. 10.32.. 13.15,16,21. לַשַּׁבָּת sabbatum, Isa.58.13. מִשַּׁבָּתִי à sabbato, Isa.58.13. item in forma f. constr. viz. cum duplice pathach occ hoc no. simpl. & cum כֶּם, aff. ut & cum כְּ præf. & ו aff. & cum ל cop. præf. & ם aff. (quæ omnia habent dagesch, ut dictum, euphonicum, ante aff.) ut seq. שַׁבַּת sabbatum, Exod.16.23.. 31.15.. 35.2. Lev.16.31.. 23.3, 32.. 25.1,6. Num.28.10. 1 Chron.9.32. Neh 9.14. שַׁבַּתְכֶם sabbatum vestrum, Lev.23.32. בְּשַׁבַּתּוֹ in sabbato suo, Num.28.10. Isa.56.23. וְשַׁבָּתָה & sabbatum ejus, Hos.2.11. Item in forma pl. f. absol. cum kamets penult. occ. simpl. & cum הֵ, בְ, וּבְ, & לְ præf. ut seq. שַׁבָּתוֹת sabbata, Lev.23.15. הַשַּׁבָּתוֹת sabbata, Neh. 10.34. בַּשַּׁבָּתוֹת in sabbatis, Ezech. 46.3. וּבַשַּׁבָּתוֹת & in sabbatis, Ezec.45.17. לַשַּׁבָּתוֹת in sabbata, 1 Chron.23.31. 2Chron.2.4.. 8.13.. 31.3. & in forma pl. f. constr. viz. cum scheva penult. occ. simpl. & cum י aff. cui & יִם est præf. & cum יכֶם aff. post בּ præf. sed cum יְ aff. absque præf. ut seq. שַׁבְּתוֹת sabbata, Lev.23.38.. 25.8. שַׁבְּתֹתַי sabbata mea, Exod.31.13. Lev.19.3,29. 26.2. Isa.56.4. Ezec. 20.12,16,20,21,24.. 22.8.. 23.38.. 44.24. & à sabbatis meis. Ezech.22.26. בְּשַׁבְּתוֹתֵיכֶם in sabbatis vestris, Lev. 26.35. שַׁבְּתֹתֶיהָ sabbata ejus, Lev.26.34,40. 2Chro.36.21. item 2. hinc etiam No. cum nun heemant. post cholem in ult. viz. שַׁבָּתוֹן m. quies, requies, cessatio: & interdum ut præced. sabbatum; Pag. Bu. Av. ut Ex.16.23. שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ requies sabbati sanctitas (vel certè sanctitatis) Domino. Pag. Vel potiùs; requies (sabbatum est) sabbatum sanctitatis Domino: nam prius absolutum est, posterius verò in regimine. Alias inverso ordine duo hæc conjunguntur, ut Exo.35.2. שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן sabbatum sabbati, seu quietis, Domino: ut שַׁבַּת sic præpositum, sabbatum requiei: utrinque autem proprie sabbatum magnum, non simplex, sed in quod & festum aliquod solemne incidat, indicatur: Merc. Cev. Quies sabbati sancti cras est Domino: vel in altero ordine sabbatum quietis, &c. Av. Quies, sabbatum sanctum est Jehovæ cras: ubi primùm (viz. שַׁבָּתוֹן quies,) est generale festorum nomen, sequens verò (viz. שַׁבָּת vel שַׁבַּת) est singulare nomen diei sabbati. Sic Jun. ad Exod.16.23. vel 24. Sed Exod.35.2. inversum ordinem sic transfert: (Sex diebus fiet opus: die autem septimo) esto vobis (dies) sanctus, sabbatum quietis, Jehovæ. Ubi Israelitis oblationem & artificibus opus imperatur, mandatum de sabbato repetit: confer. suprà 31.13. Jun. Occ. autem hoc No. in hac forma simpl. locis seq. שַׁבָּתוֹן quies, requies, cessatio, Exo. 16.23.. 31.15..35.5. Lev.16.31.. 23.3,24,32,39..25. 5,6. Item, 3. hinc etiam, juxta quosdam, est No. שָׁבַת m. idem cum præced. cessatio, quies: ut Prov.20.3. Gloria est viro שָׁבַת quies à lite: Pag. cessatio à lite: Bu.Lex. desistere á lite: vel potest etiam verti, sedere á lite: i.e. sedere & non litigare: (quasi scil. esset infin. á יָשַׁב) Coc. honorificum (Hebr. honor) viro est superfedere á lite. Jun. Et Isa. 30.7. Fortitudo eorum שָׁבַת cessatio. Require in יָרַד & in יָשַׁב: Pag. Quia & inde esse potest infinitum kal, in nomen transiens. Et 2Sam.23.7. Et igne comburendo comburentur בָּאֶשֶׁבֶת ad cessationem, sic enim exp. R. Jon. q.d. ad perfectam consumtionem, ut non reliquatur ex eis mas, & sic omninò eorum memoria deleatur. Quod tamen reduci potest ad rad. יָשַׁב: & ex ejus significatione exponi, in mansione: Merc Cev. (Propterea nominavi eam, רַהַב הֵם שָׁבֶת; h. e. ferocia illi? cessatio: Coc. (Nam Ægyptii (in) vanum & inaniter adjuvabunt: idcirco proclamo (vide Jer.34.7.) de hoc, (viz. consilio & instituto Judæorum ad legationem mittendam:) fortitudinem ipsis (fore) ut maneant: i.e. si fortes & salvi esse volunt, ne legationem in Ægyptum mittant. Jun. Item Exod. 21.19. Tantùm שִׁבְתּוֹ cessationem ejus dabit, & medendo, mederi faciet: i.e. recompensabit damnum, quod ex cessatione consecutum est: Hieron. Ita tamen ut operas ejus, & impensas in medicos restituat. Pag. Cessationem ejus dabit, h.e. pendet, quanti est, quòd læsus coactus est opus non facere. Coc. Tantummodo cessationem ejus reddito, (i.e. damnum quod accepit cessando ab opere suo, compensabit) & plenam curationem ejus præstato: Hebr. curando bene curabit. Jun. Illud verò, 2Sam.22.7. בַּשֶּׁבֶת, verto, in confessu; ut v. 8. Sed R. Levi á שֶׁבֶת deducit; Coc. Ut igne prorsus comburantur (Hebr. comburendo comburantur: confer cum 1 Chron.11. á v. 11. in eadem sede; i.e in eo ipso loco ubi succisæ fuerint: Jun. Ordine verò Conc. No. hoc sic venit, in simplice forma occ. vel extra pausam cum duplice ségol, vel in pausa cum kamets penult. cui ult. etiam בְ pro הָ dem. est præf. sic: שֶׁבֶת cessatio, Psal. 127.2. Prov.20.3. שָׁבַת idem, Isa.30.7. בְּשֶׁבֶת cum cessatione, penitùs. 2Sam. 23.10. sed cum affixis hoc No. pro more talium, prius ségol mutat in chirek, posterius in scheva: ut cum י & ו aff. sic; שִׁבְתִּי quies mea fit, Psalm.27.4. שִׁבְתּוֹ cessationem ejus, Exod.21.19. Item 4. hinc etiam á rad. שָׁבַת quidam ducunt No. cum מְ heemant, viz. מִשְׁבָּת m. idem cum præced. cessatio, requies: Pag. sabbatum, quod est quies ab operibus: Av. unde in forma pl. m. מִשְׁבָּתִים, cessationes: Bu.Lex. Prout occ, in forma pl. m. constr. cum הָ aff. sic: Lam.1.7. deriserunt עַל־מִשְׁבָּתֶיהָ (al. תֶּהָ, suppresso scil. jod judicio pluralis numeri: Cev.) cessationes; vel otia, ferias, aut requies ejus: Hieron. sabbata ejus: Pag. Propter cessationes ejus: Bu. Lex. Et derident sabbata ejus, Av. Rident cessationes ejus: Coc. Irrident cessationes ejus: i.e. cessare totum decorem illum qui nominatus est antè, nempe principes & omnes res deliderabiles. Jun.

Rad. 28. שָׁגַג est, errare: Bu. Conc. & Lex. ignorare: aut ignoranter errare: seu, ignoranter, inconsideratò, incogitanter agere: vel, unà voce errare: est culpæ: & idem cum שָׁגָה infrà. Merc. Incogitanter egit, inconsideratè fecit, admisit per ignorantiam seu imprudentiam: incogitans fuit, erravit per ignorantiam. Convenit significatione cum שָׁגָה & שָׁגָא. Av. שָׁגַג & שָׁגָה signif. errare: h. e. per infcitiam vel, ignorantiam, aut inadvertentiam: non rectè agere: à via discedere, deviare. יצא תעה שגג, שגה, Coc. prout occ. in pret. kal, 3. f. m. cum kamets ob pausam, pro pathach in alio loco seq. שָׁגְגָה erravit, Lev.5.18. Et in part. Ben. Kal, occ. f. m. simpl. sed à forma simplice f. e. שׁגֶגֶת quæ errat: venit in formam cum duplice ségol ante thau, post תְ dem. præf. sic:

sic: שְׁגֵא errans, Job.12.16. Psalm.119.67. הַשֹּׁגֶגֶת errans, Num.15.28, Atque inde ex hac rad. שָׁגָא est i. No. שְׁגָגָה f. error: ignorantia; vel, peccatum ex ignorantia: Pag. Bu. nam incogitantiam seu inconsiderationem, aut errorem ex incogitantia commissum significat: Merc. ἄγνοια: error, ignorantia factum non destinatum: inadvertentia; vel factum: ex inscitia: Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma s. f. simpl. & cum בְּ, כְּ, & לְ præf. ut &, á forma simplice s. f. constr. שִׁגְגַת error, ignorantia, &c. occ. cum י & ם, aff. prout seq. שְׁגָגָה error, Num. 15. 25. Eccl. 5.5. בִּשְׁגָגָה per errorem, Lev 4.2,22,27. 5.15. 22. 14, Num.15.26,27,28,29. 35.11,15, Josh. 20.3,9. כִּשְׁגָגָה sicut error, Eccl.10.5. לִשְׁגָגָה per errorem Num.15.24. שִׁגְגָתוֹ errorem ejus, Lev.5.18. שִׁגְגָתָם errorem ipsorum, Item 2. hinc etiam No. cum ה hoemant. viz. מְשׁוּגָה f. idem cum præced. error: ignorantia &c. in quo No. Hannah (i. e. longa vocalis schurek,) est loco 2. rad. gimel geminanda: ut inquit R.D. in lib. rad. Pag. vel est tanquàm á rad. שׁוּג: Coc. á qua rad. formam habet: Bu. Lex. & quam rad. שׁוּג pro hoc No. ego finxerim: ut tres radices idem valeant; viz. שָׁגָה, שָׁגַג, שׁוּג & שָׁגָא: etsi duæ posteriores sint usitatiores. Merc. Occ. autem hoc No. in forma s.f. constr. (מְשׁוּגַת) cum ' aff. loco seq. מְשׁוּגָתִי error meus, Job. 9.4.

Rad. 29. שָׁגָא: incogitanter egit, inconsideratè peccavit: idem quod שָׁגַג & שָׁגָה: sed in textu rad. hæc cum aleph in fine est inusit. verbaliter: & tantùm est inde No. שְׁגִיאָה error um, ignorantia, delictum. incogitantia vituperabilis, &c. Av. quod no. etiam occ. tantùm in forma pl.f. Ps. 9 & formam illam pl.f. reliqui referunt ad rad. שָׁנָה: cum aleph loco 3. rad. he; ubi vide.

Rad. 30. שָׁגָא vel Chald. שְׁגָא aut שְׁגֵא, est (proprie Chald.) crescere, multiplicari, augeri: Bu. Lex. (&c. vide plenius in Conc. Chald.) crevit cum augmento, succrevit, auctus est. sumpsit incrementum, amplificavit: idem quod שָׁגָה. Hinc connexis prioribus literis שג, fit ξ, unde ἀυξω, ἀυξέω, ἀυξάνω, &c. cresco, augeo; augesco; Av. שָׁגָא & שָׁגָה: est crescere: numero scil. & staturâ: 70. πληθύνεσθαι: Coc. Est idem cum שָׁגָה, infrà. Chaldæum autem magis est quàm Hebræum: nisi quòd Chaldaicè per samech magis scribatur, & complectitur utramque quantitatem: sicut & Hebræum ei respondens רָבַב & רָבָה, quod est crescere, multitudine & magnitudine: &c. vide & infrà in שָׁגָה: Merc. In textu autem non venit hoc verbum cum aleph 3. rad. in kal, sed in hiphil הִשְׁגִּיא, est multiplicare, augere, & crescere, magnificare: Pag. Incrementum dedit, amplificavit. Av. vel magnificavit: Coc. Prout occ. in part hiph. s. m. sic; Job. 12. 23. מַשְׁגִּיא לַגּוֹיִם multiplicat gentes: Pag. augens, &c. Bu. Lex. incrementum dat gentibus, (& rursùs aufert eas:) Av. Multiplicans, vel amplificans gentes: Coc. Qui auget gentes: (& perdit eas:) ut ante diluvium, Gen.5.6. Jun. Item occ. etiam in fut. hiph. (à 3. f. m. יַשְׁגֶּא magnificabit, amplificabit, &c.) 2. f. m. sic: Job. 36. 24. זְכֹר כִּי־תַשְׁגִּיא פָּעֳלוֹ memento ut amplifices opus ejus, &c. (ubi quidam inconsideratè, nè amplifices: Merc.) Av. Merc. recordare, quòd magnificares opus ejus: Coc. Amplificabis: Bu. Lex. Recordare ut amplifices opus ejus: nimirum in singulari hoc opere Dei, extra ordinem naturæ facto, temporibus Noachi; viz. in diluvio; ut nominatim explicabit post, à vers. 27. Quod contemplati sunt mortales: (i. e, quod opus Dei, totum genus humanum expertum est:) Jun. Atque inde ex hac rad. שָׁגָא est No. שָׁגִיא m. magnus, amplus augustus, abundans: Pag. Bu. Coc. Av. Prout occ. hoc No. Job.36.26. הֵן־אֵל שָׁגִיא וְלֹא נֵדָע ecce Deus magnus, &c. Pag. Et Deus augustus, quem non cognoscimus: Av. Ecce Deus (est) magnus (& non agnoscimus) numerus annorum ejus: immensus: 70. ἰσχυρὸς, πολὺς. Coc. En Deus fortis ita amplus est, ut non cognoscamus; cujus annorum numero non est pervesligatio: h. e. incomprehensibilis est & sempiternus. Sunt autem hæc per hypotyposin dicta, ut eò meliùs animus Jobi ad suspiciendum Deum adducatur. Jun. Item occ. etiam hoc No. Job. 37. 23. sic; omnipotens est, non inveniamus eum, שָׁגִיא (al. שַׁגִּיא; Merc.) magnus potentiâ: Pag. Augustus est virtute: Av. Quem locum sic exp. A. E. referente Kimchi; Omnipotens, etsi eum non inveniamus, est amplus virtute, & judicio, & multus justitiâ; nec affligit ex corde suo, sed ex defectu recipientis. Sunt & qui exp. Omnipotentem, qui est magnus robore, non invenimus: q. d. Non assequimur robur operum ejus: verùm hoc scimus, quòd hominem in quo est æquitas, & amplitudo justitiæ, non affliget Dominus: Kimchi in libro rad. Merc. שַׁדַּי לֹא מְצָאנֻהוּ שָׁגִיא כֹּחַ Omnipotens, (non comprehendimus ipsum) est plurimus viribus. Qui Deum cogitat, cogitat perfectissimum, sed hominibus incomprehensibilem, & potentiâ præditum ad omnia producenduni, quæ possunt cum Deo esse, h. e. ejus gloriam illustrare: Coc. Omnipotens quem non assequimur, amplus est virtute: (sed judicio & magnitudine justitiæ non affligit:) id est: quamvis sit, Deus potentissimus: tamen homines à se creatos tanti facit, ut non utatur omnipotentiâ sua, ad eos summo jure, ac pro merito ipsorum affligendos. Jun.

Rad. 31. שָׂגַב est רָמַם, exaltare, elevare: inquit R.D. Pag. vel potiùs exaltari, elevari, &c. Quidam exp. altius esse quàm ut transcendi vel capi possit: munitionem enim, qualis est arcium editarum, includit: Merc. Et sic significat, extolli: altum, editum esse; robustum esse; Bu. Lex. texit, protexit munivit altitudine. altior fuit quàm ut quis transcendere possit: protectus fuit ut non possit expugnari. Hinc σκέπω, σκέπαζω; tego, protego, munio; σκέπη, σκέπασμα, protectio: ὑψόω exalto: item, ἀσπάζω defendo: per metathesin literarum. Av. שָׂגַב est, sublimem esse vel fieri; Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. s. f. sic: Deut. 2. 36. Adeo ut non fuerit civitas, quæ שָׂגְבָה exaltata fuerit: Merc. vel, effugerit, á nobis: Pag. exaltata fuerit: Merc. vel, effugerit, á nobis: Pag. אֲשֶׁר שָׂגְבָה מִמֶּנּוּ quæ robustior nobis fuerit: Bu. Lex. Quæ munita fuisset: Av. Quæ esset nobis inaccessa: i. e. sublimior, quàm ut eam redigeremus in potestatem: Coc. superior fuit, &c. Bu. Conc. item occ. etiam in 3. pl præt. kal, sic; Job.5.11. וְקֻדְרִים & pullati: h.e. nigris induti vestibus: aut obscuri, pauperes, שָׂגְבוּ יָשַׁע exaltati sunt (ad) salutem: Pag. vel, salute: pro יְשׁוּעָה: Merc. extollantur salute;

lute; Bu. Lex. Et lugentes protecti sunt salute: Av. Et atrati sunt sublimati salute: h. e. ita salvati sunt, ut facti sint sublimiores hostibus suis. & ἀνῆρικται eis. Coc. (Ut ponat depressus (penuria scil. & fame:) in excelso;) & pullati (i. e. lugentes ex inedia: synecdoche) extollantur salute. Jun. In niphal נִשְׂגַּב idem cum kal: Bu.Ma. munitus est loco alto & inaccesso exaltatus est: Av. Prout occ. in præt. niph. 3. s. m. cum ו conv. præf. idq; vel extra pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets in ult. sed in 2. s. f. simpl. sic: וְנִשְׂגַּבְתְּ & elatus erit, Isa. 2.11,17. וְנִשְׂגָּב & exakabitur, Prov. 18.10. נִשְׂגֻּבָה sublimis est, Psalm. 130. 6. Item in part. niph. s. m. occ. simpl. sed in s. f. cum kamets, ob pausam, pro pathach in penult. ut seq. נִשְׂגָּב exaltatus, um, est, Psalm. 148.13. Isa. 12.4.. 33. 5. נִשְׂגָּבָה elevatus, a, Prov. 18.11. Isa. 26.5.. 30.13. In piel שִׂגֵּב vel שִׂגַּב, extollere, roborare: Bu. Ma. protexit altitudine cingendo: sublimare: in sublime evehere: Coc. Prout occ. in fut. piel 1. s. (à simplicè forma אֲשַׂגֵּב) cum הִי aff. ut & in 2. s. m. (à simplice חְשַׂגֵּב) cum נִי aff. sic; אֲשַׂגְּבֶהוּ exaltabo eum, Psalm. 91.14. תְּשַׂגְּבֵנִי extolles me. Psalm. 59. 2.. 69.30. Et in 3. s. m. fut. piel, occ. cum ו cop. vel conv. præf. idque cum tseri, vel in quibusdam exempl. cum pathach in ult. sed cum ה aff. habet sægol in ult. & absque præf. sic: וַיְשַׂגֵּב & elevat, Psalm. 107. 41. Isa. 9.10. יְשַׂגְּבֶהָ extollet te, Psalm. 20.2. In pual שֻׂגַּב in edito collocari: Bu. Ma. exaltatus est ab alio: protectus est: Av. Prout occ. in fut. pual 2. s. m. cum kamets ob pausam pro pathach in ult. sic: Prov. 29.25. וּבוֹטֵחַ בַּיהוָה יְשֻׂגָּב & fidens Domino exaltabitur: Hieron. sublevabitur: Pag. in edito collocatur: Bu. Lex. At confidens Domino protegetur: i. e. exaltabitur: Av. Confidens Domino sublimabitur, h. e. extra periculum erit; Coc. (Trepidus homo, Hebr. trepidatio hominis: hypallage; ponit tendiculam, scil. sibi;) qui autem confidit Jehovæ in edito collocatur. Jun. extolletur: Bu. Conc. In hiphil, הִשְׂגִּיב extollere, roborare: Bu. Ma. fecit protectionem: Av. Prout occ. in fut. hiph. 3. s. m. sic: Job. 36. 22. הֵן־אֵל יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ ecce Deus exaltabit, aut exaltare faciet, eruet, &c, A.E. exaltabit, scil. te, in fortitudine suâ: Pag. roborat, extollit virtute suâ; Bu. Lex. En Deus faciet protectionem in potentiâ suâ: Av. Ecce Deus sublimem se gereret, aut sublimia faceret: & quis, ut ipse docet? Coc. En Deus fortis extollit (viz. documenta & vias suas: ut sequentia ostendunt:) virtute suâ. Jun. Atque inde ex hac rad. שָׂגַב, est No. cum מ heemant. viz. מִשְׂגָּב m. exaltatio, elevatio: refugium: i. e. locus elevatus: Pag. & locus hostibus inaccessus, quò sese homines recipiunt, ut ab hoste sint tuti: (sicut & latinè, arx, ab hoste arcendo dicta est:) munitio, propugnaculum: Merc. locus editus, arx edita: Bu. Lex. altum, præfidium, asylum; locus propter altitudinem non facile superabilis. Av. Sublimis locus, in quo scil. quis est ἀνάρικτος: 70. καταφυγὴ, Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma s. m. simpl. & cum ה & ל præf. ut seq. לְמִשְׂגָּב exaltatio, locus sublimis & tutus, Psa. 9.10.. 46.8,12.. 59.17. הַמִּשְׂגָּב locus excelsus, Jer. 48.1. לְמִשְׂגָּב in arcem sublimem, Psalm. 48.4.. 94. 22. Item in forma s. m. constr. est cum pathach in ult. & occ. loco seq. מִשְׂגַּב elationem, Isa. 25. 12. Sed hæc forma s. m. constr. (quasi absol. seu simplex forma esset etiam מִשְׂגַּב: prout & Kimchi scribit formam absol. tam cum kamets, quàm cum pathach, in ult. Merc. Cev.) cum affixis sumit dagesch in beth, post pathach in penult. ut cum י & ו aff. sic: מִשְׂגַּבִּי locus editus meus, arx sublimis mea, 2 Sam. 22.3.. 59. 10,18. Psalm. 18.3.. 62.3,7.. 144.2. מִשְׂגַּבּוֹ locus sublimis ejus, Isa. 33.16.

Rad. 32. שָׁגָה est, errare, ignorare, & per ignorantiam peccare. Pag. Idem planè quod שָׁגַג, nisi quòd latiùs patet: Merc. erravit, aberravit, oberravit: Bu. Lex. ignoranter & inconsideratè peccavit, incogitanter egit, erravit ignoranter: Cogn. cum שָׁגַג & שָׁגָה, inconsideratè fecit: Av. &c. vide suprà ad initium rad. שָׁגַג. Occ. autem hoc verbum in præt kal, 1. s. & 3. pl. sic: שָׁגִיתִי erravi, Job. 6.24.. 19.4. שָׁגוּ errarunt, Isa. 28.7. In part. ben, kal, occ. s. m. simpl. sed in pl. m. simpl. & cum ה dem. præf. שֹׁגֶה errans, Prov. 20.1. Ezech. 45.20. שֹׁגִים errantes, Psalm. 119.118. הַשּׁוֹגִים errantes, Psalm. 118. 21. In infin. kal, cum ל præf. est & occ. loco seq. לִשְׁגוֹת aberrare, Prov. 19.27. In fut. kal, 1. s. occ. cum ו conv. præf. sed in 2. & 3. s. m. ut & in 2. & 2. pl. m. simpl. ut seq. וָאֶשְׁגֶּה & erravi, 1 Sam. 26.21. תִּשְׁגֶּה errabis, Prov. 5.19,20. יִשְׁגֶּה errabit, Prov. 5.23. תִּשְׁגּוּ errabitis, Num. 15.22. יִשְׁגּוּ errabunt. Lev. 4.13. Ezech. 44.6. In hiphil, הִשְׁגָּה errare fecit: decepit: Bu. Ma. Av. prout occ. in part. hiph. s. m. simpl. & cum ו cop. præf. sic: מַשְׁגֶּה errare faciens, Deut. 27.18. Prov. 28.10. מַשְׁגֶּה & errare faciens. Job. 12.16. In fut. hiph. à 2. s. m. תַּשְׁגֶּה errare faciet, est in 2. s. m. תַּשְׁגֶּה errare facies: prout occ. cum נִי aff. loco seq. תַּשְׁגֵּנִי errare facias me, Psalm. 119.10. Atque inde ex hac rad. שְׁגָיָה sunt nomina seq. 1. No. cum aleph loco 3. rad. he: Pag. viz. שְׁגִיאָה f. error, ignorantia: Pag. Bu. &c. vide suprà sub rad. שָׁגָא. Occ. autem hoc No. in forma pl. f. loco seq. שְׁגִיאוֹת errores, Psalm. 19.13. Item 2. hinc etiam No. est cum Nun heemant. post cholem & jod pro 3. Rad. he in ultima, videlicet, שִׁגָּיוֹן m. Shiggajon: i. e. cantio erratica: Pag. Bu. ignorantia, error, vel, erratum; item canticum, cujus initium erat Siggajon: Av. erratio: cura animi & perpetua meditatio, faciens oblivisci sui: quæ est quasi extasis ἔκστασις: Cocc. Prout occ. Psal. 7.1. sic, שִׁגָּיוֹן לְדָוִד Siggajon Davidi, quod cecinit Domino, &c. Pag. Quidam exponunt innocentiam, hoc est; professionem innocentiæ, non agnoscentis scilicèt, nec sibi conscii de objectis criminibus. Sic infrà שְׁגִיוֹנוֹת exponunt innocentias, seu incogitantias. Ratio vocis muficæ ignota est: Merc. Hieron. pro ignoratione. 70. Psalmus David. R. D. scribit, quòd est species Psalmodiæ. Targ. interpretatio legis Davidi, &c. Menachem inquit R. Sal. dixit, quòd est nomen cantûs; sic appellati ab instrumento quo canebatur. Doctores Hebræorum deducunt à שָׁגָה, quod est errare; quia scil. erravit dicens canticum super ruina Saul: Sed quantum attinet ad Sensum Psalmi, loquitur de occupationibus gentium, &c. unde שִׁגָּיוֹן est occupatio, aut studium: & loquitur de studio Isbibenob (seu de negotiis, vel de iis quæ pertinent ad Isbibenob gigantem, cujus fit mentio, 2 Sam. 21.16. Merc. Cev.) qui venit adversùs illum.

illum. Vel, super errorem: quia dixit Domino quòd traderet eum, scil. Saul, in manum inimici: aut quia abscidit pallii illius extremitatem. A.E. Quidam exp. delectatio, ut Prov. 5. 19. Alii, error. Mihi videtur, quòd sit super נוֹעַם פִּיהוּ concentum seu modulationem poteos, cujus principium est שְׁגִיוֹן: Pag. פִּיהוּ est vox Græca ad formam hebraicam accommodata: פַּיָּט est poeta. Exponere possis, ad suavitatem, i.e. concentum carminis &c. Merc. R. Himm. שְׁגָה est à שָׁגָה ut הֲגָה à הָגָה, & כְּלָיוֹן à כָּלָה; est que lætitia, jucunditas, complacentia, ut Prov. 5. 19. quia Psalmus erat illi delectabilis, jucundus, & plenus lætitiâ. Pag. Cantio erratica Davidis: i.e. varia: quæ scil. omnibus rationibus musicæ decantabatur simul: Vocabulum musicum est, cujus ratio Hebræis ignota: Bu. Lex. Ignorantia. vel innocentia David, quam cecinit Domino; Av. Erratio Davidis: q.d. assidua cura: Cocc. Ode mixta Davidis: Hebr. Ode erratica, i.e. multiplex cantu, quæ omnibus rationibus musicæ decantabatur simul. Tullius Græcâ voce dixit Synodiam: Jun. Atque inde etiam 3. est no. pl. f. vel, ut quidam volunt. est forma pl. f. ejusdem no. præced. sed absque dagesch in 2. rad. gimel, viz. שְׁגִיוֹנוֹת Odæ erraticæ, seu mixtæ: Bu. Conc. & Lex. Prout occ. hæc forma pl. f. in Hab. 3. 1. sic, Oratio Chabbakkuk prophetæ עַל־שִׁגְיוֹנוֹת super Shigjonoth: Hieron. pro ignorantiis: Pag. Av. Super Errationibus, h.e. curis perpetuis: Coc. Secundùm Odas mixtas: Hebr, Odas Erraticas: ut Ps. 7. 1. i.e. conscripta fuit hæc Oratio, non uno tantùm aut altero certo metrorum genere, sed ex variis intercurrentibus. Jun. Item 4 hinc etiam ex hac rad. שָׁגָה, est no. cum מ heemant. viz. מִשְׁגֶּה f. em. error, ignorantia; erratum: Pag. Av. Cocc. 70. ἀγνόημα: Cocc. Prout occ. hoc no. Gen. 43. 12. Si fortè מִשְׁגֶּה הוּא error esset: Pag. vel, forsan error est. Merc. Fortassis fuit error: Av. Fortè erratum est: Cocc. Fortassis error est: quo scil. in manticis vestris relicta est pecunia: Jun. Sic & ‹. hîc etiam quidam locant no. cum מ heemant. ab initio, & vau schurek in medio, tanquàm à rad. שׁוּג, quoad formam; viz. מְשׁוּגָה f. idem cum præced. error: ignorantia, seu peccatum ex ignorantia, &c. vide supra sub rad. שָׁגַג, ubi plerique hoc no. describunt. Sic etiam no. שְׁגָגָה error, &c. à plerisque locatur supra sub rad. שָׁגַג: de quo no. & de verbo hoc, unde derivatur, loci quidam breviter adnotandi: ut Lev. 4. 2. Anima quum peccaverit בִּשְׁגָגָה per errorem: v. 13. Et, si totus coetus Israel יִשְׁגּוּ erraverint, וְנֶעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל & latuerit eos verbum, & fecerint aliquod præceptum, quod fieri non oportet: h.e. Si putantes licitum, fecerint illicitum, ignorantiâ verbi. Sic v. 22. 27. Aut, si præoccupatus egerit, quod novit esse illicitum. Lev. 5. 17, 18. Anima quum peccaverit, & fecerit ullum præceptorum, quæ fieri non oportet, h.e. aliquid vetitum & ignoraverit, וְלֹא יָדַע & reus factus fuerit, & tulerit pravitatem suam: & expiabit ipsum sacerdos עַל־שְׁגָגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגַג וְהוּא לֹא יָדַע errorem ejus, quem erravit ignorans. 70. περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ ἧς ἠγνόησε. Jos. 20. 3. מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה occidens hominem per errorem, h.e. non ex præposito. 70. ἀκουσίως. Oppositum מֵזִיד עַל רֵעֵהוּ, Exod. 21. 14. Num. 15. 22. 24, 25, 26, 27, 28. Opponitur v. 30. בְּיָד רָמָה manu elatâ, Eccl. 5. 5. Et ne dicas coram Angelo, כִּי שְׁגָגָה הִיא ignorantia est, i.e. ignorans feci. Deinde de verbo, primò loci notandi de part. kal, & hiph. hujus verbi, Psal. 119. 67. טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג antequàm humiliarer, errabam: id est opinabar falsa. Job. 12. 16. לוֹ שֹׁגֶה וּמַשְׁגֶּה illius est (h.e. sub ipsius manu & directione est) qui errat, & qui in errorem agit. Psalm. 119. 21. הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ qui aberrant à præceptis tuis: h.e. qui præcepta tua relinquunt, & in eis non ambulant, docentes & facientes, quæ nesciunt, qualia sint. 70. οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου: ver. 118. שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ aberrantes à definitionibus tuis, 70. ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου; h.e. qui non manent in verbo, quod acceperunt, & ad recepta ex verbo addunt aliena ac spuria, 1 Tim. 4. 1. 2 Pet. 2. 18. τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους. Ezech. 45. 20. מִשֹּׁגֵה שׁוֹגֶה וּמִפֶּתִי propter virum errantem & fatuum: illum falsa opinantem, nescientem quid dicat aut faciat: hunc credulum, decipi facilem, quippe carentem adhuc sapientiâ. Sic errant etiam servi Dei, Apoc. 2. 20. Item ad præt. & fut. kal, & Part. & fut. hiph. sequentes loci notandi, viz. Job. 6. 24. מֶה־שָּׁגִיתִי quid erro? in qua re à veritate recessi ad falsas opiniones? Job. 19. 4. Atque etiam revera שָׁגִיתִי aberraverim: h.e. falsum pro vero amplexus sim. Dicitur inerrare alicui, h.e. tanquàm sui oblitum & mente motum rei alicui affixum esse. Kimchius per הִתְעַסֵּק explicat. Prov. 20. 1. כָּל־שׁוֹגֶה בּוֹ qui in eo errat, (h.e. qui ei assidet sui rationem non habens,) non evadet sapiens: i.e. non aget sapienter. Prov. 5. 19. בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגֶּה תָמִיד in amore ejus erres semper: h.e. perpetuò te oblectes ejus amore. tanquàm tui oblitus, aut abalienatus mente: v. 20. Quare תִּשְׁגֶּה בְּזָרָה curares alienam, h.e. errares apud meretricem: Est coram mundo μωρία, Deo & Ecclesiæ affixum esse. Deut. 27. 18. אָרוּר מַשְׁגֶּה עִוֵּר maledictus, qui cæcum in via facit errare. 70. ὁ πλανῶν. Prov. 28. 10. מַשְׁגֶּה יְשָׁרִים בְּרַרְכּוֹ רָע qui rectos (εὐθύνους) facit errare in via mali, h.e. exitii, Ps. 119. 10. אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ ne sinas me aberrare, vel seduci à præceptis tuis: h.e. ne me in errorem includas judicio sed dignare me ductu in præceptis; Coc.

Rad. 33. שָׁגָה cum finistro fin. est שָׁגָא multiplicare, augere, crescere: Pag. augescebat, auctus est, crevit. succrevit cum augmento sumpsit incrementum, multiplicatus est. Cogn. cum שָׂגָא: & affinitate alludit ad סָגָן, i.e. magnus, amplus. Hinc per metath. ἀυξέω, ἄυξω, ἀέξω, i.e. augesco, cresco: Av. &c. vide supra ad initium rad. שָׂגָא. Occ. autem hoc verbum cum fin finistro, & he 3. rad. in fut. kal, 3. f. m. sic, Job. 8. 7. & novissimum tuum יִשְׂגֶּה crescet, seu multiplicabitur valdè: Pag. Augetur: Bu. Lex. Augescet, vel augebitur: Av. Item, juxta quosdam venit ead. . f. m fut. kal, cum aleph vice he 3. rad. inquit R D. sic, Job. 8. 11. יִשְׂגֶּא־אָחוּ בְלִי־מָיִם Crescet pratum, i.e. herba prati, absque aqua? Hieron. Aut crescere carectum? &c. Pag. In nostris tamen exempl. scribitur, hoc in loco, יִשְׂגֶּה per he pro 3. Rad. Merc. aut crescet carectum fine aqua? Quædam exemplaria habent Aleph pro He: Av. Crescet carex fine aqua? (an attollit se juncus absque cæno?) augetur ulva absque aquis? Est illustratio præcedentium, seu confirmatio ἐκ παραβολῆς, seu ex comparatione; quâ scil. ostenditur tam esse ex ordine & jure administrationis Dei,

ut

ut impii & hypocritæ intercidant, eorumque expectatio præcindatur: quàm ordinarium est juncum in sticiosis locis arescere, aut dissipari telam aranei. Jun. Item occ. etiam rursùs cum ג. rad. He, Ps. 92. 13. sic Justus ut palma florebit, ut Cedrus in Libanon יִשְׂגֶּה augescet; Av. crescet &c. Cocc. Item occ. etiam in geminato seu quadrato piel (quasi à rad. שָׂגַג pro præt. piel, seu poel, שׂוֹגֵג, geminatis Rad calibus: Pag. Bu.) שִׂגְשֵׂג facere ut crescat, vel adolescat: Bu. facit crescere: Av. Prout occ. in fut. geminati piel, (à ג. f. m. יְשַׂגְשֵׂג faciet crescere;) in ג. f. f. sic, Isa. 7. 1⁰. In die plantationis tuæ תְּשַׂגְשֵׂגִי (cum tseri pro scheva penul. ob pausam) crescas, vel multiplicaberis: juxta R D. Sal. Ac. exp. transitivè: crescere facies, pro fecisti: seu augebis, vel auxisti eam. scil. vito. R. Sal. jucundabaris, vel potiùs, permiscuisti & intricasti te in abominationibus Ægyptiorum; 7⁰. die quâ plantaveris, errabis. Legerunt per sin dextrum: Pag. Merc. Cev. Hieron. labrusca: quod admodùm alienum est ab hebraico: nec à Lyrano animadversus est error. Pag. בְּיוֹם נִטְעֲךָ תְּשַׂגְשֵׂגִי In die plantationem tuam facies crescere, &c. Av. Facies ut crescat, vel adolescat: Bu. Lex. De die plantationem tuam multiplicabas: vel educabas, &c. Cocc. Quò die plantasti, curaveris ut adolescat. Jun. In hiphil, הִשְׂגָּה auxit: Bu. ma. fecit crescere, adauctavit, amplificavit: Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. pl. sic. Ps. 73. 12. הִשְׂגּוּ חָיִל multiplicaverunt (7⁰. obtinuerunt) divitias. Pag. Auxerunt, &c. Bu. Lex. Amplificaverunt facultatem: 7⁰. κατίσχυσαν. Av. Multiplicarunt, seu amplificarunt, copias. Cocc. (Ecce istos improbos, ut tranquilli in seculo, Hebr. seculi.) augeant vires: Jun.

Rad. 34. שָׂנַח, est aspicere, intueri, respicere cum consideratione: inquit R. D. Pag. Intentè intueri, inspicere: est gestûs: ut שָׂקַף, & נָבַט à הִבִּיט, inspexit, prospexit: unde No. הַשְׂנָחָה apud Hebræos est Providentia: quasi diligens & intenta inspectio. Mer. Prospexit cum consideratione, intentè aspexit, speculatus est cum inclinatione corporis; est cogn. cum שָׂקַף prospexit cum attentione: Av. Non autem reperitur hæc rad. in kal, sed tantùm in hiphil, הִשְׂגִּיחַ prospexit, respexit, consideravit: Pag. Bu. Av. 7⁰. ἐπιβλέπειν, παραχύπτειν, prospicere; intendere: h. e. cum attentione spectare: unde, intendere alicui, est in aliquem obtutum defigere, seu aliquem considerare: ut in Isa. 14. Cocc. Prout occ. in præt. hiph. ג. f. m. & part hiph. f. m. ut & in fut. hiph. (à ג. f. m. יַשְׂגִּיחַ) ג. pl. m. ut sequ. הַשְׂגִּיחַ prospicit, Ps. al. 33. 14. מַשְׂגִּיחַ prospiciens, Cant. 2. 9. יַשְׂגִּיחוּ respicient, Isa. 14. 17.

Rad. 35. שָׂגַל est, coire, rem habere: unde ab actu conjugii, vocatur שָׂגַל conjux: Pag. etsi in scriptura de regia dicatur conjuge, quæ ad conjugium destinata est & parata, Merc. שָׂגַל est vitiare, violare mulierem: Bu. Lex. & Conc. Verbum est Hebræis actum venereum, (vel in conjugio, vel extra illud. Merc.) propriissimè denominans: ac proinde pronunciatu obscœnum in communi sermone ipsis est habitum: unde Masorethæ verbum שָׁכַב cubuit, concubuit, pro eo legendum substituerunt. Bu. Lex. stupravit, &c. Hinc per metath. σαγάνη stupro. ἀσελγὴς petulans, ἀσελγεία petulantia, ασελγέω lascivio, &c. Item Lat. salax, salacitas, lascivio, &c. Av. 7⁰. ἔχειν, nempe γυναῖκα: cognoscere fœminam, ὀχεύειν. Cocc. Hinc Rabbini שִׁכְבַת שָׂגַל coitum appellant. Merc. Sed, ut dictum, pro hoc verbo castis auribus obscœno, viri Masoretæ honestiore utuntur, viz. שָׁכַב concubuit, quod ad maginem proinde bibliorum scribitur legendum: Av. & sim. Merc. Atque inde, pro שָׂגְלָה legitur שָׁכְבָה, & pro שִׁשְׁכָבָה, תִּשָׁכְבָה; ut & pro שִׁשְׁגָלוּ, &c. Coc. prout occ. hoc verbum in fut. kal, 3. f. m. (simplice forma יִשְׁגַּל coibit, seu cubabit cum, &c.) cum נָה, af. loco seq. יִשְׁגָּלֶנָּה vitiabit eam, Deut. 28. 30. in niphal נִשְׁגַּל vitiari, comprimi: Bu. ma. stuprari: Av. Prout occ. in fut. ni. h. (à ג. f. m. יִשָּׁגֵל, & ג. f. f. תִּשָּׁגֵל, & ג. pl. m. יִשָּׁגְלוּ) in ג. pl. f. sic: תִּשָּׁגַלְנָה vitiabuntur, Isa. 13. 16. Zach. 14. 2. in pual שֻׁגַּל idem cum niph. vitiari, stuprari, &c. Bu. Av. prout occ. in ג. f. f. præt. pual loco seq. שֻׁגָּלָה vitiata fuisti, Jer. 3. 2. Atque inde ex hac rad. שֵׁגַל est no. שֵׁגַל conjux, uxor: Pag. Bu appellatione scil. honestâ, ut sponsæ vocabulum Germanis, cujus verbum obscœnum: dicitur autem tantùm de Augusta, sive Reginâ, aut regiâ conjuge: Bu. Lex. conjux regis: 7⁰. in Psalm. 45. βασίλισσα: de ecclesia scil. Christi: quæ est regni ipsius consors, & non habetur ἀγκλικῶς. Apoc. 17. Sed alibi 7⁰. male reddunt hoc No. παλλακή: Scribitur autem cum pathach שַׁגַל, in quibusdam exempl. Coc. præsertim in Venetis magnis: Bu. Lex. Confer etiam Dan. 5. 2. & 2⁷. in Chaldæo: Coc. Occurrit autem hoc No. s. f. simpliciter & cum יָהּ præf. sic: שִׁגְלָהּ conjux Psal. 45. 10. יְהוֹשַׁגְלָ idem, & conjux, &c. Neh. 2. 6.

Rad. 3⁶. שָׁגַע in piel, est insanire, aut insanum se præferre: i. e. ostendere: Pag. In piel tantùm occurrit pahul, (vel part. pass. pual.) quod furore actum, seu mente captum, significat. Quidam conferunt cum transp. עָשַׁע, quasi ratione, aut cerebro percussum & commotum dicas. Merc. In piel שִׁגַּע vesanum reddidit, insanum fecit, furiosum fecit. Cogn. cum עָשַׁע conquassatus est: nam vesanus dicitur is, qui conquassatus & corruptus est mente: & cum שָׁגָה erravit: Hinc σκαίος, sinister: σκαιότης, fatuitas insania. Av. In piel autem, ut dictum, activè non occurrit: sed in pual (à præt. שֻׁגַּע) part. מְשֻׁגָּע est, insaniens, furens: ut solent obsessi. 7⁰. μαινόμενος, παραξύοντες, παράπληκτος, ἐπίληπτος: furiosus, amens, demens, &c. Coc. Prout occ. hoc part. pual, vel paul piel in ר. m. simpl. & cum יָ dem. præf. & in pl. m. simpl. ut seq. מְשֻׁגָּע amens, Deut. 28. 34. Jer. 29. 26. Hos. 9. 7. הַמְשֻׁגָּע amens, 2 Reg. 9. 11. מְשֻׁגָּעִים amentes, 1 Sam. 21. 17. In hithpael הִשְׁתַּגַּע amentem, dementem, insanum se fingere, insanum agere: Bu. Ma. fecit se insanire, simulavit se vesanum: Av. Prout occ. in part. hithp. f. m. simpl. & in infin. hithp. cum לְ præf. ut seq. מִשְׁתַּגַּע amentem se fingens; in 1 Sam. 21. 13. לְהִשְׁתַּגַּע ad insaniendum, 1 Sam. 21. 17. Atque inde ex hac rad. in piel שֶׁגַע, est No. cum nun hemant. in fine post cholem; viz. שִׁגָּעוֹן m. insania, dementia, amentia, furor: Pag. Bu. animi perculsio, vesania: Merc. vecordia, &c. ut Pag. Hinc σκαιότης insania: Av. rabies: 7⁰. παραφρόνησις, παραλλαγή. furor animi, seu amentia: unde שִׁגָּעוֹן furore, seu insaniâ, est insani more: vel, ut solent insanire, qui non possunt efficere quæ volunt: Cocc.

prout

prout occ. hoc No. ſ. m cum כָ, & בַ pro הָ dem. præf. ut ſeq. בְּשִׁגָּעוֹן amentiâ, Deut. 28. 28. 2 Reg. 9. 20. בְּשִׁגְעוֹן idem, Zach. 12. 4. De hoc autem verbo in ejus part. pual, locus unus aut alter ulteriùs adnotandus: ut Hoſ. 9. 7. מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ furioſus eſt vir ſpiritûs. Qui patatur ſpiritum Dei habere, eſt furioſus & amens; Coc. (Stultus eſt propheta,) veſanus, i.e. vecors, vir ſpiritûs, ſeu venti; Av. (Agnoſcent Iſraelitæ ſtultos prophetas iſtos) dementes, viros ventoſos eſſe: Hebr. venti; viz. qui falſis prophetiis populum alunt & confirmant in malo, atque irretiunt: ex verſu ſeq. Jun. Jer. 29. 26. Ut ſint inſpectores לְכָל־אִישׁ מְשֻׁגָּע וּמִתְנַבֵּא omni homini furenti & vaticinanti. Videbantur vulgò Prophetæ non ſatis compotes mentis: Coc. Omni viro furioſo: i.e. qui veſanus eſt redditus: Av. (Cùm ſitis præfecti in domo Jehovæ,) contra omnem virum amentem, & prophetam agentem; ſic à viris profanis appellantur ſervi Dei: ut 2 Reg. 9. 11. Jun. מָדוּעַ בָּא הַמְשֻׁגָּע רְוֵה אֵלֶיךָ quarè venit furioſus ille ad te? nempe, propheta. Confer. Act. 26. 24. μαίνῃ, παῦλα: Coc.

Rad. 1. שָׁגַר: inde שְׁגַר: & in regimine שִׁגַר; (vel, abſolutum eſt שֶׁגֶר, ut דֶּגֶר) primitivum, primogenitum; vel, emiſſio, emiſſum, fœtus: Pag. Bu. Conc. & Lex. Proprie eſt emiſſum, vel, emiſſio. Nam verbum שָׁגַר in Targ. & apud R. R. eſt mittere, emittere, Bu. Lex. unde emiſſionem, aut emiſſum, no. hoc שֶׁגֶר ſignificat, i.e. quod primò emittitur & ejicitur: h. e. primitivum, ſeu primogenitum animalis: Pag. Quidam autem hàc voce intelligunt fœtum animalis jam natum, qui agit cum matre: ſicut & Chaldæus vertit וְלַד; Merc. natum animalis, i.e filium. Sed venit etiam in forma cum duplice ſægol שֶׁגֶּר Exod. 13. ubi R Sal. exp. שֶׁלֶּג abortivum, quod ſcil. emittit mater ſua, non in tempore ſuo: nam de primogenito, quod ſuo tempore emittitur, jam dixerat, his verbis. Et omnem פֶּטֶר apertionem: i.e. omne primogenitum Sed Deut. ſumitur pro primogenito, quod ſuo tempore emittitur. Pag. fœtus primogenitus: Bu. Lex. vel genitura: unde in Exod. 13. פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה eſt laxatio effuſionis pecoris tui: h.e. prima genitura, &c. Vide פֶּטֶר genitura eſt velut promanatio ſeminis: prima genitura eſt laxatio promanationis, eruptio profluxûs Coc. Secundùm A.E. שֶׁגֶר eſt in lar אֶרֶץ terra: quod non mutatur in regimine. Pag. hoc enim loco videtur dicendum in Genitivo, Apertionem emiſſionis, ut ſit duplex regimen: Merc. Occ. autem hoc no. in utraque hac forma conſtr. viz. vel cum ſcheva & pathach: vel cum duplice ſægol, locis ſeq. שִׁגַר vel שֶׁגֶר emiſſum, id eſt, fœtus emiſſus, Exod. 13. 12. Deut. 7. 13. 28. 4, 18, 51.

Rad. 2. שַׁד m. eſt, mamma, uber, Pag. Bu. & c. 70. μαστός. Rad. שָׁדַד Chaldaïs uſitatum eſt in notione fundendi: atque hinc fortè eſt hoc no. שַׁד vel שׁוֹד, mamma, &c. Coc. & ſic Av. refert ad hanc rad. שָׁדָה: ubi eum vide. Quidam autem referunt ad שָׁדַד: quod ex ponunt, in univerſum permeare, vel in bonum, vel in malum: vel ubertim dare: vel, depopulando, diripiendo auferre, quod eſt vaſtare. At non reperio verbum illud piß in malum. Dicunt mammam dici, quòd ejus fluxus per univerſum corpus permeet, & puerorum corpora permeans humectet, & alat. Kimchi etſi ad שָׁדַח inuſitatam radicem hìc referat, in rad. tamen שָׁדַד rurſum hujus mentionem facit unà cum שׁוֹר, quod, ut שַׁד, mammam, vel humorem, & ſuccum, ac pinguitudinem ſignificat, juxta illum. Tum eſſet quies loco dageſch in duali, ſicut & in שָׁדַיִם i.e. Dæmonibus: qui ſic dicti videntur, quaſi ſolùm & in univerſum vaſtatores. Singulare שׁוֹר non invenitur in Scriptura. Sæpe Hebraicè fingendæ radices licèt ſignificatio aliò remittat, Quidam שׁוֹר ad שׁוּר referunt, quæ radix idem valeat, quod שָׁרַר: Merc. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt in hoc No. שׁוֹר, mamma, uber; prout occ. in ſ. m. ſimpl. ſic: Lam. 4. 3. Etiam ſerpentes חָלְשׁוּ שׁוֹר edduxerunt mammam ſeu uber: Pag. Quidam citant per kamets; ſed in noſtris exempl. eſt per pathach: Merc. etiam draco, proferunt mammam; viz. ut nutrices ſolent: h. e. lactant catulos: Coc. Extrahunt mammam: i. e. extractam præbent, metaphora à lactantibus: Bu. Lex. &c. Item occ. etiam hoc No. in forma duali m. idque ſimpl. vel cum pathach: vel, ob pauſam, cum kamets penult. cui priori formæ ׳ cop. & alteri, ־ eſt præf. ut ſeq. שָׁדַיִם mammæ; Gen. 49. 28. Job. 3. 11. Iſa. 32. 12. Ezech. 16. 7. שַׁדַּיִם idem, Joel. 2. 16. וְשַׁדַּיִם & mammæ, Cant. 8. 8. Hoſ. 9. 14. מִשָּׁדַיִם à mammis, Iſa. 28. 9. Item in forma pl. vel du. m. conſtr. occ. ſimpl. ſic: שְׁדֵי ubera, Pſalm. 22. 10. Cant. 8, 1, Ezech. 23. 21. Sed occ. etiam ead. forma pl. vel du. conſtr. cum י & יךָ aff. idque ſimpl. & cum ׳ cop præf. utrique, ut ſeq. שָׁדַי ubera mea, in Cant. 1. 12. וְשָׁדַי & ubera mea. Cant. 8. 10. שָׁדַיִךְ ubera tua, Cant. 4. 5. 7. 4, 9. וְשָׁדַיִךְ & ubera tua, Cant. 7. 8. Ezech. 23. 34. Sed cum הֶם & הֶן aff. ſimpl. & abſque præf. ſic: שָׁדֵיהֶן uberum ſuorum. Hoſ. 2. 2. שָׁדֶיהָן ubera ipſarum, Ezech. 23. 3. Locus autem ſuprà cit. ulteriùs hìc notandus, viz. Gen. 49. 25. בִּרְכוֹת שָׁדַיִם וָרָחַם benedictionibus uberum & uteri: Pag. Merc. ubi Kimchi primum exponit, cœli & terræ. Cœli enim, cùm dant pluviam, ſunt ut mammæ; & terra cùm fructus profert, velut matrix ſeu uterus. R. Joſ. exponit mammas nutricem, uterum matrem: pòſt verò patris meminit. Hæc enim tria ſunt quæ benedicunt ad pariendum, pater, mater & nutrix. Sed Kimchi tandem, quod potius eſt, prolis benedictionem intelligit: contra illud Hoſ. 9. uterum orbantem, & ubera arentia; Merc. Cer. Uberum, &c. i.e. liberorum & pecudum copiâ: Metonymia. Jun. Rectum autem eſt, ut hujus No. שׁוֹר vel שׁוּר inquit R.D. radix ſit שָׁדָה: ſicut אָב eſt ab אָבָה, & עָוֶה à עָיָה, & חַוָּה à חָיָה: Pag. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. eſt in No. שׁוֹר m. quod eſt Dæmon, ſpiritus malignus, ſeu malus: Pag. Bu. Conc. Plerique verò referunt hoc No. ad rad. ſeq. שָׁדַד vaſtavit: Dæmon enim, ſeu ſpiritus malus שֵׁד, quaſi vaſtator dictus; Bu. Lex. qui ſcil. nocet hominibus & aliis creaturis: Av. qui hoc no. locat ſub Rad. שׁוּד, idem quod שָׁדַד; &c. ibi etiam vide. Occurrit autem hoc No. in forma plur. maſc. cum ל pro לָ dem. præf. ſic: לַשֵּׁדִים dæmonibus, Deut. 32. 17. Pſalm. 106. 107.

Rad. 3. שָׁדַד eſt, גָּזַל, juxta R.D. i.e. rapere, ſpoliare, diripere, populari, prædari: & אָבַד perdere, deſtruere, vaſtare. Pag. Verbum hoc in malam ſolùm, ut dictum in rad. præced. ſumitur: quicquid

velint

velint nonnulli: ac incommodè huc refertur no. אָשֵׁד pro alveo, meatu, & fluxu aquarum permeante: de quo suprà suo loco sub aleph 1. rad. Merc. Rad. hæc שָׁדַד vastavit, devastavit, depopulatus est, &c. usurpatur, vel perfectè seu more perfectorum: vel defectivè: viz. cum defectu Yajin poal, viz. sic: שָׁד vel שָׂד devastavit, &c. Sed sic in rariore est usu. Est autem Cogn. cum שָׁחַת corrupit. Atque hinc resolvendo שׁ in σκ, est σκεδάω, σκεδάζω, σκεδόω, σκεδάννυμι, dispergo devasto: item σίττω, perdo: & Latini præmittunt U. unde, vasto, devasto: & Germ. wust, verwusten. 70. variè interpretantur: Av. Vertunt enim παλαιπωρεῖν: transitive cum accus. παλαίπωρον ποιεῖν, διώκειν, διοδεύειν, ἐξολεθρεύειν; sed est, vastare, destruere: sive scil. ex parte, sive ex toto. id fiat: λυμαίνεσθαι: Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor signif. 1. est, vastari, devastari, &c. Bu. Conc. Prout occ. more perfectorum, in 3. pl. præt. kal, cum ו conv. præf. loco seq. וְשָׁדְדוּ & vastabunt, Ezech. 32. 12 Item in altera forma defectiva, viz. quasi á 3. s. m. שָׁד: (ut סָבַב a סָבַבְתָּ) occ. in 3. pl. præt. kal, cum נִי aff. (instar סַבּוּנִי) sic: שָׁדּוּנִי vastarunt me, Psalm. 17. 9. Sed rursus more perfectorum occ. in part. ben. kal. s. m. simpl. & cum הַ & וְהַ præf. ut & in forma pl. m. absol. simpl. & cum לַ & לְ præf. sed in forma pl. m. constr. absque præf. prout sequuntur: שֹׁדֵד vel שׁוֹדֵד vastans, vastator, Job. 15. 21. Isa. 16. 4. 21. 2. 33. 1. Jer. 15. 8. 25. 36. 46. 4. 48. 8, 18, 32. 51. 55, 56. הַשּׁוֹדֵד vastator, Jer. 6. 21. וְהַשּׁוֹדֵד & vastator. Isa. 21. 2. שׁוֹדְדִים vastatores, Jer. 12. 12. 51. 53. הַשּׁוֹדְדִים vastatores. Jer. 51. 48. לְשׁוֹדְדִים vastatoribus, Job. 12. 6. שׁוֹדְדֵי vastatores, Oba. 1. 5. In part. pahul kal, s. m. occ. simpl. sed in s. f. cum הַ dem. præf. sic: שָׁדוּד vastatus, Jud. 5. 27. Isa. 33. 1. Jer. 4. 30. הַשְּׁדוּדָה vastata, Pf. 137. 8. In infin. kal, occ. plenè cum kamets penult. sed cum לְ præf. habet scheva penult. ante cholem in ult. sic: שָׁדוֹד vastando, Mic. 2. 4. לְשָׁדוֹד ad vastandum, Jer. 47. 7. In imper. kal, more perfectorum, s. m. esset שְׁדוֹד, vasta, &c. Sed in pl. m. cum ו cop. præf. sic venit: Jer. 49. 28. וְשָׁדְדוּ: Bu. Conc. vel וְשָׁדֹדוּ: & vastate, aut diripite filios orientis. Est imper. perfectum ex kal cui simile habes in rad. חָרַב & מָשַׁךְ & ita schin legendum est cum kamets-chateph, ad differentiam præteriti: Pag. Item in fut. kal, 3. s. m. sic venit, Psalm. 91. 6. A peste quæ יָשׁוֹד, vastabit, pro vastat, perdit, &c. in meridie. Ubi Schurek est in loco Cholem, pro יָשׂוֹד, (instar יָסוֹב,) ut inquit R. D. sicut in יָרוֹן dictum est sub rad. רָנַן: Pag. vel est ex forma quiescentium 2. rad. vau: Coc. Et in Prov. 11. 3. sic occ. ead. 3. s. m. fut. kal, cum ם aff. & perversitas prævaricatorum יְשָׁדֵם perdet eos: ubi scribitur cum vau ab initio, (וְשָׁדֵם,) & sic est præt. kal, versum in futurum: (sed tum scriberetur וְשָׁדַם, instar scil, וְסָבַב: Merc.) at legitur cum jod יְשָׁדֵם, & sic est futurum. Pag. Atque sic quidem in omnibus nostris exempl. per kamets chatuph sub schin scribitur ex kal, יְשָׁדֵם: cujus integrum posset esse illud Jer. 5. 6. יְשָׁדְדֵם: ita ut utrumque ex kal, esse posse dicat Kimchi, hocque ita integrum scribi, ut scriberetur cum defectu literæ germinandæ: nisi quòd jam remotum est dagesch nihil prorsus necessarium; nam perfectum fuisset יְשָׁדֵם, ut יְסָבֵם: postea tamen monet Kimchi posse esse ex poel, cum kametz-chateph pro cholem. Merc. סֹלֵךְ בּוֹגְדִים וְשֹׁדֵם legitur יְשָׁדֵם pro יְשָׁדֵם, intricatio perfidorum destruit eos Coc. Est enim duplex lectio: viz. secundùm puncta יְשָׁדֵם, sed secundùm literas וְשָׁדֵם & devastabit eos: Av. Et sic illud suprà cit. Jer. 5. 6. יְשָׁדֵם est pro יְשָׁדֵם in kal, aut pro יְשׁוֹרְרֵם in piel. Coc. In niphal, more duplicantium Yajin, est נָשַׁד vastari: Bu. Ma. devastatus est: Av. destrui: Coc. Prout occ. in præt. piel 1. pl. sic: Mich. 2. 4. שָׁדוֹד נְשָׁדָנוּ vastando vastati sumus; ubi kibbuts est loco cholem: ut inquit R. D. Merc, Bu. Lex. viz. pro נְשָׁדּוּנוּ destruendo destructi sumus: h. e. status populi nostri ad nihilum redactus est Coc. In piel שִׁדַּד, vel in forma poel, שִׁדֵּד vastare devastare: Bu. Ma. destruere: Coc. devastavit frequenter, vel multis modis: Av. Prout occ. in part. piel s. m. cum sægol, ob maccaph seq. pro tseri in ult. sic: מְשַׁדֵּד vastans, Prov. 19. 26. Et in fut. piel á 3. s. m. יְשַׁדֵּד 2. s. m. occ. si npl. loco seq. תְּשַׁדֵּד vastes, Pro. 24. 15. Sed occ. etiam 2. s. m. fut. piel in forma poel, sic: Hos. 10. 2. יְשׁוֹרֵר מַצֵּבוֹתָם vastabit statuas eorum: Pag. Devastabit status eorum: Av. destruet cippos eorum: Coc. Atque inde ead. 3. s. m. fut. poal, cum ם aff. sic legitur: Jer. 5. 6. Lupus vesperarum, i. é. vespertinus, יְשָׁדְדֵם vastabit eos: Pag. Bu. ubi cholem, propter affixum est correptum in kam. chat. Bu. Lex. &c. Vide suprà ad fut. kal, cum ם aff. In pual idem est cum niphal, devastatus est: Bu. Ma. Av. destructum esse, destrui: Coc. Prout occ. in præt. pual 3. s. m. simpl. vel cum pathach: vel ob pausam cum kamets in ult. שֻׁדַּד vastatus, a, fuit, Isa. 15. 1. 23. 1, 14. Jer. 48. 15, 20. 49. 10. Joel. 1. 10. Zach. 11. 3. שֻׁדַּד idem, Jer. 10. 20. Et in 3. s. f. præt. pual occ. vel cum kibbuts: vel, pro eo, cum kam. chat. sub 1. rad. schin: (Pag. Bu.) & rursùs cum kibbuts ante kamets, ob pausam, pro scheva penult. ut seq. שֻׁדְּדָה vastata est, Jer. 4. 20. 49. 3. Zach. 11. 3. שֻׁדָּדָה vastata est, Nah. 3. 7. שֻׁדְּדָה idem, Jer. 48. 1. Sicut etiam in 3. pl. præt. pual occ. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum kamets penult. & in 1. pl. cum kamets itidem pro pathach penult. ante scheva quiescens, ut seq. שֻׁדְּדוּ vastati sunt, Jer. 4. 20. שֻׁדְּדוּ idem, Zac. 11. 2. שֻׁדָּדְנוּ vastati sumus, Jer. 4. 13. 9. 18. In hophal הוּשַׁד, idem cum niph. & pual, vastari; Bu. Ma. devastatus est: vel, factus est devastari: Av. Prout occ. in fut. pual, 3. & 2. s. m. sic: יוּשַׁד vastabitur, Hos. 10. 14. תּוּשַׁד vastaberis, Isa. 33. 1. Atque inde ex hac rad. שֶׁדֶד in hac 1. signif. est no. שׁוֹד vel שׁוּד m, vastator, direptor, prædo, ut Isa. 16. 4. Item substantivè, vastatio, perditio, direptio, præda, vastitas, &c. Pag. Bu. destructio, calamitas: Coc. vastatio, vastitas: & per Auxesin, pro concreto accipitur, vastator, &c. Av. Est autem hoc no. cum cholem formæ instar חֹם calidus, vel calor: à rad. חָמַם: Pag. Prout occ. hoc No. vel, in abstracto, vel concreto, simpl. & cum ו, vel, ob pausam, וֹ cop. הַ, יְ, כְ, לְ, & מִ præf. prout seq. שׁד vastator, vastitas, Prov. 21. 7. 24. 2. Isa. 16. 4. 22. 4. 59. 6. 60. 18. Jer. 48. 3. Hos. 7. 13. Amos. 5. 9. וָשֹׁד & vastatio, Amos. 5. 9. Hab. 1. 3. 2. 17. וָשׁד idem, Jer. 6. 7. 20. 8. Ezech. 45. 9. Hos. 12. 1. Amos. 3. 10. הַשּׁוֹד vastatio. Isa. 51. 19. לְשׁד sicut vastatio, Isa. 13. 6. Hos. 10. 14. וּכְשׁד & sicut vastatio,

Joel.

Joel.1.15. שׁד ad vaſtationem, Job. 5. 22. מִשּׁוֹד à vaſtatione, Job. 5. 21.. 24. 9. Pſalm. 12. 5. Hoſ. 9. 6. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שָׁרַד, eſt in eod. No. שׁוֹר vel שׁר m. prout ſignificat humidum vel pingue: Bu. Conc. vel, ut alii volunt: eſt idem cum rad. ſeu No. rad. præced. viz. שׁר uber, mamma; Coc. Bu. Lex. Prout occ. juxta quoſdam Iſa. 16. 4. קָלָה שׁר conſumpta eſt pinguedo: Bu. Conc. ſed pleriq; ſumunt No. hoc loco in 1. ſignif. hujus radicis, & ſic exp. conſumptus eſt, ſeu defecit שׁר vaſtator, ſeu prædo: Pag. unde quidam hoc ſolùm eo loco volunt ſignificare vaſtatorem: cætera verò eſſe abſtracta: pro generali vaſtatione. Sed aliter etiam eſſe in loco ſuprà cit. Amos. 5. 9. Qui roborat שׁר vaſtatorem ſuper robuſtum; וְשׁד & vaſtator ſuper munitionem veniet: Pag. Item occ. etiam in hac 2. ſignif. pro pinguedine, juxta quoſdam, cum ו cop. præf. ſic: Iſa. 60. 16. וְשׁד & pinguedinem: Bu. Conc. vel, ut alii exp. & uber ſeu mammillam regum ſuges: Pag. Merc. Vel intranſitivè ſic; Et mammillà regum lactaberis, i.e. deliciis regum, &c. Pag. Et mammas regum ſuges. Jun. Et ſic cum מ præf. מִשּׁוֹר à, vel de pinguedine: Job. 24. 9. & Iſa. 66. 11. alii vero ſic etiam exp. viz. in Job. 24. Rapient מִשּׁוֹר ab ubere pupillum: i.e. ab ubere matris ſuæ: vel, ab ubere: i.e. à ſua delectatione. Sed poteſt etiam exponi in 1. ſignif. hujus rad. ſic: מִשּׁוֹר, á præda: i.e. propter multitudinem prædæ quam faciunt, etiam pupillum rapient: inquit R. D. Sed R. Joſh. exp. Rapient á præda, i. e. ut nullus poſſit eum ampliùs prædari, quum ſcil. ipſi rapuerint illi omnia. Pag. Et ſic in loco cit. Iſa. 66. 11. & ſatiemini מִשּׁוֹד תַּנְחֻמֶיהָ ex ubere conſolationum ejus. Coc. Jun. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. שָׁרַד eſt ſymphonia muſica, aut inſtrumentum aliquod muſicum: Bu. Conc. idque ſcil. in No. שָׂרָה f. honorabilis; (fœmina ſcil. Merc.) juxta R. D. Et alii exp. pulchram mulierem captam ſcil. in prælio, quaſi eſſet idem quod שְׁדוּדָה prædata, ſeu rapta. Pag. Sed ſatiùs eſt eſſe inſtrumentum muſicum cujus tunc uſus erat: licèt ratio nominis nunc ignoretur. Quidam cenſent ex eo quòd concentûs ſuavitate, totum hominem permeet, & permulceat. Porrò Eccleſiaſtes geminatione quâ utitur, ſignificare voluit univerſitatem inſtrumentorum muſicorum. Sed Auctor libri בַּעַל כַּנָּפַיִם exponit puellam, & puellas, à mammis, quæ in illis formari & aptari incipiunt. Merc. Occ. autem hoc No. in f. f. ſimpl. & in pl. f. cum ו cop. præf. ſic: Eccl. 2. 8. Et feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum; שָׁדָה וְשִׁדוֹת muſica inſtrumenta: ſic ſcil. appellata, ut dictum. Sed A. E. exp. mulierem, & mulieres captas, & R. Sal. currum, & currus: aut quadrigam, & quadrigas: ſcil. opertas. Pag. De loco hoc variæ ſunt hariolationes. Multi referunt ad muſicam. Sed id in cantu continetur. Ego proinde retulerim ad שׁר mamma: ut notet uxorem & pellices. cenſeo enim eſſe ἐξωτερισμὸν. Diod. Muſique ſimple & de concert. Sed neſcio quomodò hoc probabile ſit. Coc. Omnis generis inſtrumenta: vel captivam & captivas: nam שָׂרָה videtur eſſe inſtrumentum muſicum: vel vaſtatio: ut urbe aliquâ captâ devaſtatâ, ſeligere ſolebant ſibi principes pulcherrimas mulieres: Av. Vel, eſt ſymphonia: ſic dicta, quòd voces pares & impares, ſoni contrarii & ſimiles, ſe ita invicem frangant & vaſtent, ut inde concinnum melos, concordiaque diſcors, oriatur: unde ſymphonia & ſymphonias, h. e. omnis generis ſymphonias. Hanc Kimchi omnibus aliis interpretationibus præfert. Bu. Lex. Comparavi mihi cantores —— &c. ſymphoniam, & quidem omnimodam, i. e. muſicam harmoniam quamque vocis, ſoni, aut utriuſque, & omne genus melodiæ, nam vox Hebræa, de qua tantopere interpretes laborarunt, ſignificat proprie vaſtationem: & quia ea eſt natura melodiæ, ut vocibus paribus diſparibuſque; itemque ſonis ſimilibus & contrariis conficiatur ipſa: in quorum mixtura & temperatione alterum ab altero ita frangitur ac veluti vaſtatur, ut ex omnibus concinnum affurgat μέλος, concordiaque diſcors. (ut Ovidius loquitur:) propterea huic muſicæ commoditati nomen vaſtationis inditum eſt. Jun. Denique iv. ſignif. 4. hujus rad. שָׁרַד eſt, præpotens, omnipotens; Bu. Conc. idque ſcil. in no. juxta pleroſque inde ducto, viz. שַׁדַּי, ompotens Deus, Gen. 17. 1. Eſt enim unum ex decem Dei nominibus, á potentia ejus deſumptum. Merc. Bu. Lex. &c. vide inter nomina divina ad initium operis deſcripta, una cum eorum concordantia in locis ubi occurrunt.

Rad 4^m. שָׁרַד, (ut inquit R. D.) eſt arato agro eundo per agrum, contundere glebas; Pag. ſive effringere, aut offringere glebas: quod occare Latinè dicitur, occà ſcil. aut verriculo, arvum jam aratum contundere & complanare. Verbum eſt ruſticum: quod non poteſt referri ad rad. præced. quum per ſin lævum ſcribatur; ſed eſt ex ſignif. No ſeq viz. שָׂדֶה ager, quod vide in rad. ſeq. Merc. Non autem venit hoc verbum textualiter in kal, ſed in piel שִׁדַּד eſt occare, offringere glebas: Pag. Bu. Coc. Occavit, contudit, ſeu offregit glebas in agro: inoccavit terram ad complanandum eam. Cogn. cum שָׂדֶה i.e. ager, campus; & cum שָׁדַד devaſtavit: nam occare terram eſt eam ſarculare, proſcindere & conterere: quod videtur eſſe devaſtatio: Av. Occ. autem hoc verbum in fut. piel 2. ſ. m. ſimpl. & cum ו (i.e. cum chirek ſub vau ob ſcheva ſeq. ne duplex ſcheva ab initio concurrat) cop. præf. ſic; וְיִשַּׁדֵּר occabit, Job. 39. 10. Hoſ. 10. 11. וְיִשַּׁדֵּר & occabit. Iſa. 25. 24. Atque inde ex hac rad. שָׁדַד eſt No. in forma pl. m. שְׁדִים Siddim, no. pr. vallis; Bu. Conc. vel ſic dicuntur agri, quorum ſcil. glebæ contuſæ ſunt: Pag. Prout occ. hoc no. pl. m. cum ה dem. præf. Gen. 14. 2. ſic: Omnes iſti congregati ſunt אֶל־עֵמֶק הַשִּׂדִּים in valle agrorum —— proſciſſorum: (vel certè, occatorum: Cev.) & ſic Targum habet חַקְלַיָּא agrorum. Sed juxta R. Sal. eſt nomen proprium iſtius vallis, á multitudine agrorum ſic appellatæ. Vide etiam in rad. שׂוּר. Siddim eſt no. pr. vallis; ſic dict. á multitudine glebarum: Bu. Lex. quia plurimas habebat glebas: vel ſunt agri occati, ſeu quorum glebæ ſunt contuſæ: Av. Ad vallem Siddim: h. e. mare ſalis. Sic ibid. v. 8. & 10. Videtur eſſe plurale á ſing. שְׂדִי: ſed ſignificatio eſt obſcura. Kimchi vult eſſe pro שִׂירִים: (viz. á ſing. שִׂיר calx, quod vide in rad. שׂוּר oblinere calce:) inſtar עֲצִים pro עִיצִים. Coc. Omnes hi junxerunt copias, ad vallem Siddimorum quæ jam eſt mare ſalſum: h. e. ad vallem ubi erant fitæ Sedom, & reliquæ civi-

tates: quibus eversis, facta est mare salsum, quod etiam mare mortuum, & lacus Asphaltites dicitur. Jun.

Rad. 41. שָׁדַי humorem seu lac collegit in mammillis seu uberibus. Est Cogn. cum לשד i.e, humor, vigor. Sed verbaliter non extat hæc rad. in textu: sed inde solùm est No. שַׁד vel שֹׁד, item שוֹר mamma, uber, in quo colligitur humor lactis: Atque hinc στῆθος pectus, ubi scil. sunt ubera, & στηθύνιον pectusculum, quod dicitur etiam στήθιον. Av &c. Vide suprà in radicali Nomine שַׁד. Nam solus Av. hanc hic per se facit Radicem Hebraicam & textualem.

Rad. 42. שָׂדֶה m. (no. radicale) est ager: terra, regio: Pag. pars terræ culta arvis pascuis, hortis & plantis, quæ alioqui nec campestris est, nec mons, nec sylva, nec desertum. Chaldæus vertit חֶקְלָא & חַקְלָא. Sæpe latè usurpatur ut Lat. ager. Licebit & interdùm vertere campum, rus. Sed est & desertum: & terra vel regio: & non solùm arvum, seu ager sativus. Merc. Est ager, tam cultus scil. & sativus, quàm pascuosus: juxta Kimchi, Jos.8.24. Uterque habitationi hominum inservit: unde & pro terra aliqua vel regione sumitur: quam homines incolunt: Bu. Lex. Ager, campus, &c. ut Merc. Est Cogn. cum שָׁדַד occavit, contudit glebas in agro, nam ager & omnis locus qui colitur indiget occatione & contusione glebarum. Av. 70. reddunt per nomina, ἀγρὸς, (ager) πεδίον, χώρα, γῆ, κτῆμα, γεώργιον. Latiùs notat terram domibus vacuam, quæ extra oppida est: strictiùs, eam quæ colitur: & ita portio terræ, quam quisque colit, exercet, aut cujus dominus est, ager ipsius dicitur: & adhuc strictiùs dicitur terra, quæ aratur: oppositа scil. hortis aut vineæ. Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma s. m. simpl. & cum ֫ cop. præf. ut seq. שָׂדֶה ager, Gen. 25. 27. Exod. 22. 4. Lev. 27.24. Num.16.14. Josh.15.18. Jud.5.18. 1 Sam.14. 14. 2Reg.4.39..19.26..31.5. Prov.27.26..31.16. Isa.5.8.. 37.27. Jer.26.18. Ezech.17.8. Joel.1.10,11, 20. Mic.3.12. וְשָׂדֶה & ager, Neh. 5. 16. Jer. 35. 9. Sed frequentiùs multò occ. ead. forma absol. s. m. cum הַ dem. præf. sic: הַשָּׂדֶה ager, agri, agrum, &c. Gen. 2.5,18,20..3.1,14,18.. 23.13,17.20. &c. Job.5.23.. 39.15.. 40.20. Psalm.103.15. Isa.40.6.. 43.20.. 55. 12. &c. ad Joel.1.12.19. Mich.1.6. &c. in 160. circ. l. Cui etiam formæ בְּ est præf. locis seq. בַּשָּׂדֶה in agro, Num.20.17..21.23. Ruth.2.8.22. Isa.5.8. Sed sæpiùs cum בַּ pro בְּהַ dem. præf. sic: בַּשָּׂדֶה in agro, in agrum, &c. Gen. 4.8.. 23.16.. 24.63,65. &c. ad Mich.4.10. Zach.10.1. & Mal.3,11. in 70. circ. l. Item occ. etiam ead. hæc absol. forma s. m. cum בְּ, & לְ præf. sic: וּבַשָּׂדֶה & in agro, Gen.39.5. לָשָׂדֶה agro, Eccl.5.8. Item in forma s. m. constr. (cum scheva scil. & tseri pro kamets & segol) occ. simpl. & cum ־, בְּ, כְּ, מִ, & מִן præf. prout sequuntur: שְׂדֵה ager, Gen.14.7.. 22.17,19.. 28.9.. 32.3.. 41. 48. Lev.27.22.. 28.31. Num.23.14. Josh.21.12. Jud. 20.6. 1 Sam.6.14. 2Sam.9.7. 2Reg.9.25.. 18.17. 1Ch. 6.41. Psa.78.12. Pro.24.30. Isa 7.3..36.2, Hos.12.13. Oba.1.19. וּשְׂדֵה & ager, Lev.28.34. בִּשְׂדֵה in agro, Gen.36.35.. 49.29,30. Exod.22.4. Num.21.21. Rut. 1.6. 1Sam.6.1,19..27.7,11. 1Chron.1.46..8.8. 2Chr. 26.23. Psalm.78.43. Ezech.17.5. כִּשְׂדֵה sicut ager, Lev.27.21. מִשְׂדֵה de agro, Lev.27.16,22. Jud.5.4. Ruth.1.2.. 4.3. וּמִשְׂדֵה & de agro, Lev.27.28. Item occ. etiam hoc No. s. m. cum ־, הַ vel in pausa ־, (cui utrique formæ בְּ est etiam præf.) הִ (cui etiam לְ est præf.) & ה aff. prout sequuntur: שָׂדִי ager meus, Jer. 32. 7,8. שָׂדְךָ ager tuus, Lev. 10.9,19.. 23.22.. 25.4. שָׂדֶךָ ager tuus, Lev. 25.3. בְּשָׂדְךָ in agro tuo. Deu.11.15. בְּשָׂדֶךָ in agro tuo, Deut.24.19. שָׂדֵהוּ ager ejus, suus, Gen. 23. 9.. 47. 20. Exod.22.4. Lev.27.17,18. Deut.5.21. לְשָׂדֵהוּ in agrum suum, Neh.13.10. שָׂדֵהּ agro suo, 2 Reg.8.3, 5. in forma absol. pl. m. est שָׂדִים agri, campi, &c. unde in pl. m. constr. occ. simpl. & cum ־, בְּ, וּבְ, לְ, & מִ præf. ut seq. שְׂדֵי agri, Isa. 32. 12. Ruth. 1.4, & agri, 2Sam.1.21. בִּשְׂדֵי in agris, Ruth. 1. 1. 2Reg.31.19. Psalm. 132. 6. וּבִשְׂדֵי & in agris, Prov. 23.10. לִשְׂדֵי ex agris, Neh. 12.44. מִשְׂדֵי de agris, Ruth.1.22.. 2.6. Item occ. hæc forma pl. m. cum ־, vel in pausa ־, aff. (juxta Bu. Conc.) locis seq. שָׂדַי vel שָׂדָי agri, agri mei, Deut.32.13. Psalm.8.8.. 50. 11.. 80.14..96.11.. 104.21. Isa.56.9. Jer.4.17.. 18. 14. Lam.4.9. Hos.10.4.. 12.12. Joel.2.22. Prout occ. etiam forma hæc pl. m. constr. cum נוּ & ה aff. sic; שָׂדֵינוּ agri nostri, Mic.2.4. שָׂדֶיךָ agri tui, 1 Reg. 2. 28. Sed juxta quosdam, interdùm venit forma quasi sing. m. cum ־, vel ־, aff. viz. שָׂדִי vel שָׂדָי, pro forma s. absol. שָׂדֶה: Pag. Bu. ut disertè notat Kimchi ad Psalm.96.12. יַעֲלֹז שָׂדָי exultabit ager: unde in rad. ait he mutatum fuisse in jod mobile. Atque hoc indicare videtur verbum in sing. masc. proprie שָׂדִי sic est per pathach, ut Psalm. 50. 11. Sed in pausa per kamets; unde jod non est affixum. Merc. Cev. Vel שָׂדָי est cum jod parag. pro שָׂדֶה, Prout occ. Deut. 32. 13. חִנְגּוּרֵי שָׂדָי germina agri; Et sic Psalm. 8. 8. וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי atque etiam pecudes agri: h.e. feras: & Psalm, 96.12. Exultet שָׂדָי ager, & quicquid in eo: Ccc. Vel, juxta quosdam שָׂדָי est alterius formæ aliud no. sed idem quod præced. ager, campus. Sed in hoc jod est pro lamed he substantiali litera. Prout occ. cum pathach, Psalm. 50. 11. Et bestia campi est mecum. Sed in pausa est cum kamets in ult. ut in loco cit. Psalm. 8. Atque etiam jumenta campi. Et sic Isa. 56. 9. כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי omnes bestiæ agri, venite ad comedendum universas bestias in sylva, &c. Av. Item occ. etiam hoc No. (quasi à s. f. שָׂדָה ager, &c.) in absol. forma pl. f. simpl. & cum ֫ cop. & הַ dem. præf. sed in forma pl. f. constr. viz. cum scheva penult. habet יְ præf. ut seq. שְׂדוֹת agri, 1Sam.22.7. Psalm. 106.37. Jer.6.12.. 32.44. Mic.2.2. וְשָׂדוֹת & agri, Jer.32.15. הַשָּׂדוֹת agri, Exod.8.9. וּמִשְּׂדוֹת & ex agris, Neh.12.29. Quæ forma pl. f. constr. occ. etiam cum יִ aff. simpl. at cum ־ cop. præf. sed cum יָם aff. simpl. & cum יָהּ aff. post ־ cop. præf. & rursus cum יהֶם aff. absque præf. at cum ם aff. post בְּ præf. ut seq. שְׂדוֹתֵינוּ agri nostri, Neh. 5.3,4. וּשְׂדוֹתֵינוּ & agri nostri, Neh.5.5. שְׂדוֹתֵיכֶם agri vestri, 1Sam. 8.14. וּשְׂדוֹתֶיהָ & agri ejus, Neh. 11. 30. שְׂדוֹתָם agri ipsorum, Neh.5.11. Jer.8.10. בִּשְׂדוֹתָם in agris ipsorum, Neh.11.25. De hoc No. שְׂדֵה textus unus aut alter notandus; viz Eccl. 5. 8. מֶלֶךְ לְשָׂדֶה נֶעֱבָד Rex agro subjicitur ad serviendum. Coc. &c. Vide suprà de hoc textu in niphal ex rad. עָבַד. Et sic Jer. 17.3.

17.2. הָרֵי בָשָׂרֶה mons in agro. Allegoria. O Populе, qui eminеs inter omnes populos, ſolus populus inter gentes: quæ non ſunt populus. Cocc. Montem meum (i.e. Tzijonem ubi erat Templum) cum ipſo agro (i.e. Judæa tota) copias tuas, &c. direptioni exponam. Jun. Gen.25.27. Et evaſit Eſau homo venationis peritus, אִישׁ שָׂדֶה vir agri: qui ſcil. ſub dio libenter eſſet, & noſceret omnes ſolertias ei ſtudio aptas: Jacob autem אִישׁ תָּם, vir ſimplex: i.e. unius inſtituti, non varius, ſed, habitans in tentoriis. Coc. Vir agri: i. e. agricola: Pag. Vel agreſtis & ferus: ſic גֶּפֶן שָׂדֶה vitis agri, i. e. agreſtis: 2 Reg.4. 39. Et ſylvam agri; Ezech. 20.46. ſunt qui intelligant urbem ex ſylva conſtructam: ut Pſa.132. Agros ſylvæ intelligunt, urbis extructæ ex arboribus ſylvæ: Merc.

Rad. 43. שָׂרֶם, inde No. rad. שַׂרְמָה f. arvum, ager ſativus; item גֶּפֶן vitis: & herba arida: Pag. Scribitur ubique per ſchin dextrum, ſicut & שָׂרְפָה, quod hîc ponit, ut habeas in ſequenti radice. Quidam ut ubique eandem retineant ſignificationem, שְׂרֵמוֹת exponunt loca arida, ut ſunt arva quæ aratro proſcinduntur, ut ibi frumenta & legumina ſerantur; talia enim humida, inquiunt, non ſunt, ut horti, & prata; ſic: שַׂרְמָה pro שַׂרְפָה eſt ariditas ex ſolis aduſtione, uno loco: aliàs eſt arvum, vel planities, regio, vel, campus, &c. Merc. Ager, arvum uredine tactum, Iſa. 37.27. idem quod שׂוּרָפָה 2 Reg.19.26. per commutationem מ & פ, quæ ſunt literæ homogeneæ, ut Hebræi ſcribunt. Plur. in genere ſumitur pro agris vel arvis, ſive frumentum, ſive vinum proferunt: unde & vites ſignificat. Ob generalem hunc uſum maſculinè uſurpatur. Bu. Lex. שַׂרְמָה arvum, ager ſativus, locus campi qui aratro proſcinditur. Eſt cogn. cum שַׂרְפָה ariditas: nam arva quæ aratro ſunt proſciſſa, facilius exareſcunt. Av. In Bu. Conc. hoc No. rad. duo ſignif. 1. eſt, arva: vites, agri: Bu. Conc. Prout occ. in forma pl. f. abſol. cum ו cop. & ה dem. præf. ſic: וְהַשַּׂרְמוֹת & arva, agri, Hab.3.17. Jer.31.40. Item in forma pl. f. conſtr. (cum pathach ſcilicet, & ſcheva) occurrit ſimpl. & cum ב & מִ præf. ſic: שַׂרְמוֹת vites, Iſa. 16.8. בְּשַׂרְמוֹת in agris, 2Re. 22.4. מִשַּׂרְמוֹת & præ vitibus De.32.32. Deinde ii. ſignif. 2. hujus No. rad. שַׂרְמָה eſt uredo; Bu. Conc. Prout occ. in ſ. f. cum ו cop. præf. ſic: Iſa.37.27. וּשְׂרֵמָה לִפְנֵי קָמָה & uredo. &c. Bu. Conc. &-herba-percuſſa-ariditate, antequam (ſit) ſeges. Hieron. quæ, ſcil. herba exaruit, antequàm matureſceret. R.D. ſcribit, quòd eſt ſicut וּשְׂרֻפָה: prout ſcribitur 2Reg.19.26. Mem enim & Pe, ſunt ejuſdem exitûs; Pag. Et ager ante ſegetem. Quia 2 Reg. 19. legitur שׂוּרָפָה: Kimchi putat, פ mutari in מ ejuſdem organi: eum plerique ſequuntur. Sed & venuſtè ſic explicari poteſt: Facti ſunt ager ante ſegetem: h. e. ut ager in quo non eſt ſeges: Coc. (Facti ſunt) fœnum tectorum, & arvum, vel ariditas, ante culmum: Av. (Ut fœnum tectorum) & ager captus uredine, antequàm in culmum aſſurgat. Jun. In loco etiam ſuprà cit. Jer.31.40. ſcribitur forma pl.f.cum reſch, ſed legitur cum daleth; inquit: R.D. Pag.

Rad. 44. שָׂרַף areſecit arvum, percuſſit ſementem vento orientali ingrediente ſpicas: adeò ut non perficiat ſuam maturitatem, ſed areſcat ante tempus. Cognationem habet cum שַׂרְמָה arvum in quod projicitur ſemen, & quod exaratum facilè areſcit. Hinc συπαζω, σύφω ſtipo, conſtipo, σύφλος terra arida & dura. στύφος, στυφειὸν ſtupa. Av. rad. hæc שָׂרַף ſignificat aduſtum, uredine tactum: Bu.Conc. Prout occ. in part. paul. kal, áſ. m. שָׂרוּף aduſtus, & f. שְׂרֻפָה aduſta, in forma pl. f. ſimpl. cum kibbuts ſed cum ו cop. præf. cum ſchurek penult. ſic: שְׂרֻפוֹת aduſtæ, Gen. 41. 23,27. וּשְׂרֻפוֹת & aduſtæ, Gen. 41. 6. Atque hinc ex hac radice eſt 1. Nomen. שְׂרֻפָה f. aduſtio, uredo ſegetum: Bu. Lex. ariditas, percuſſio ſementis vento orientali ingrediente ſpicam: Av. Prout occ. cum ו cop. præf. ſic: 2Reg.19.26. וּשְׂרֻפָה לִפְנֵי קָמָה & herba aduſta ante ſegetem; h. e. herba nova quæ aduſta non adoleſcit in ſegetem. Coc. Et ariditas ante culmum, (pro hoc eſt in Iſaia שְׂרֵמָה.) Av. Et uredo ante קָמָה: i.e. priuſquàm eò pervenerit ut appelletur קָמָה ſeges jam ſtans, & erecta: ubi enim jam maturuit, appellatur קָמָה, ut dictum eſt in קוּם. Vitium contrarium ex nimio humore, dicitur יֵרָקוֹן aurigo. Vide in יָרַק. Merc. Et (arvum) tactum uredine. antequám in culmum aſſurgat: Hebr. ante culmum: Jun. Et arvum aduſtum, &c. Bu.Conc. Item hinc etiam 2. no. שִׂרְפָּן m. idem cum præced. no. f. Bu.Lex. nam juxta R.D. eſt percuſſio ſementis, vento orientali ingrediente ſpicas: adeò ut non perficiant ſuam maturitatem. Pag. ariditas, rubigo, quæ cauſatur ex vento orientali. Av. 70. ἀνεμοφθορία. Notatur uredo, ſeu omnis areſactio herbæ recentis ante maturitatem. Alicubi etiam á 70. redditur ἐμπυρισμὸς: vulg. corruptus aer. Coc. Occ. autem hoc No. ſ. m. ſimpl. & cum בְּ & יִ præf. ut ſeq. שִׂרְפָּן uredo, 1 Reg. 5. 37. 2 Chron. 6. 28. בַּשִּׂרְפוֹן uredine, Amo.4.9. Hag.2.17. וּבַשִּׂרְפוֹן & uredine, Deut.28.22.

Rad. 45. שָׂרַר eſt ſicut סָרַר: Pag. unde no. á ſ. f. שְׂרָרָה ſtructura ordinalis tabulatorum, tabulatum ordine conſtructum, ſeptum. Cogn. cum סָרַר, i.e. ſeries, ordo. Hinc Lat. ſtruo. cum comp. conſtruo, exſtruo juxta ordinem. Av. In ſing. autem non legitur, ſed in forma pl.f. שְׂרָרוֹת: ſunt tabulæ ſerie quadam & ordine collocatæ: ſubſellia. Merc. ordinationes: Bu. Conc. Prout occ. cum ו cop. ה & לַ pro לָה dem. præf. quæ cum locis etiam ſuis, vide ſuprá in No.rad. סָרַר, ubi plerique ea locant cum ſin pro 1. rad. ſamech. [שָׂרַר Chald. mittere, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 46. שֶׂה eſt (no rad. & com. gen. ſed ſæpiùs maſc. Pag. Bu.) pecus, parva propriè, & ſæpiùs ſingulare: agnus, hœdus. Radix ejus eſt שָׂיָה, & שֶׂה eſt pro שָׂיֶה, formæ בָּאָה: & ſimile ipſi פֶּה os. Bu. Lex. R.D. ſcribit: Parvus. tam ovium, quàm caprarum, vocatur שֶׂה: & ſic ſignificat tam agnum, quam hœdum: pro quo Targum communiter habet אִמַּר, aut אִפְרָא. Nos pecus ſæpe vertimus, eò quòd nomen ſit communius. Pag. Quemadmodùm enim עֵז eſt collectivum, comprehendens ovillum & caprinum genus: ita שֶׂה notat ſingula utriuſque generis. 70. πρόβατον: ſed πρόβατα apud veteres Græcos etiam boves & equos amplectuntur, ut docet Euſtathius. Coc. שֶׂה eſt pecus, tam ovium, quàm caprarum. Atque inde eſt ὄϊς, & contractè ὶς. & Lat. ovis. Av. Juxta Kimchi, licèt ſit maſc. tamen, juxta Cabalam, (i. e. ut

est receptum), est de fœmina. Ego sub utroque genere utrumque sexum comprehendere puto licere. Differt שֵׂעִיר, quòd singulare sit, non collectivum, unicam enim pecudem significat: & interdùm capram: Merc. fim. Av. Cum affixis apparet (ex Deut.22. & 1 Sam. 14.) secundam radicis esse jod. quasi scil. à rad. שָׂיָה, unde שָׂיָה erat dicendum, formâ שָׂרָה: vel formæ גָּאָה. Merc. Est hoc No. שֶׂה pecus parva. ut ovis, agnus, hœdus. Bu.Conc. Prout occ. in absol. forma ſ. m. vel f. simpl. & cum ֫, ָ, (ob pausam) ַה, ְךָ, ְכ, ְל, vel ָל, (ob pausam) & ִמ præf. prout sequuntur, שֶׂה pecus, Gen. 30. 32, 34. Exod 12.3,5.. 21.37.. 22.3,8, 9. Lev.5.7.. 12.8.. 22.28.. 27, 26. Deut.18.3. 1Sam.15.3.. 17.35. Isa. 2.25. Jer.50.17. Ezech.34.17,20,22. וְשֶׂה & pecus, Jud. 6.4. Ezech. 45.15. 1Sam.22.19. וָשֶׂה & pecus, Exod.34.19. Lev. 22.23. Deut.17.1. Jos.6.21. הַשֶּׂה pecus, Gen.22.7,8. Exod.12.4.. 21.37. Isa.65.7. בְּשֶׂה pecude, Exod.13. 13.34.20. כְּשֶׂה sicut pecus, Psalm.119,176. כַּשֶּׂה sicut pecus, Isa.53.7. לָשֶׂה pecudi, Num.15.11. & pecus, Ezech.34.17,22. מִשֶּׂה à pecude, Exod.12. 4. Item in forma ſ. m. vel f. constr. simpl. & cum ֫ cop. præf. sic: שֵׂה pecus, Deut. 14.4. Isa.43.23. וְשֵׂה & pecus, Deut.14.4. Cum affixis, ut dictum, assumit jod quasi pro 2. rad. viz. ante ִי & הוּ aff. sic: שְׂיוֹ pecus ejus, Deut.22.1. שְׂיֵהוּ pecudem suam, 1 Sam.14.35. De hoc no. locus unicus notandus, viz. Exo.12.4. מִשֶּׂה quàm agnus: Pag. מְהִיוֹת מִשֶּׂה ut non sint supra agnum, vel hœdum: videlicèt, ut eum non possint consumere: Cocc. (Si verò minor fuerit aliqua familia,) quàm sit par edendæ, parvæ pecudi, &c. Hebraicè, quàm ut sit superior parvâ pecude. Jun.

Rad. 47. שָׂהַר m. Pag. Av. vel שָׂהֵר m. Bu. Lex. Est no. rad. testis, testificator: Pag. Bu. vel substantivè, testimonium, contestatio. Est Chald. & idem significat, quod עֵר testis, & עֵרוּת testimonium. Hinc Lat. per metath. testor, aris. testis, testimonium, &c. Av. Est hoc no. ex Chaldæismo: Coc. Prout occ. cum ֫ cop. præf. sic: Job.16.19. וְשָׂהֲדִי & testis meus in excelsis: Pag. Et testimonium meum in alto: Av. Testis meus, vel conscius. 70. συνίστωρ. Legitur & שָׂהֲרִי: sed in prima syllaba est kamets: non enim est ex forma קוֹרֵשׁ aut אוֹהֵל. Respondet ἐκ παραλλήλου עֵר: ut Gen. 31. 48. עֵד & שָׂהֲרוּתָא respondent: Coc. וְשָׂהֲדִי בְּמָרוֹמִים & testificator meus in excelsis est. Diversimodè in exemplaribus punctatum est; quædam habent שָׂהֲרִי, quasi à שָׂהַר: alia שָׂהֲדִי, quasi à שָׂהַד, formæ קוֹרֵשׁ. Præstat שָׂהַר, formæ אָבֵל. Origine Chaldæum est, nam שָׂהַר testari in Targum frequens, & inde no. שָׂהֲרוּתָא: Bu. Lex. Sin est cum kamets lato, quod secundùm normam debuerat esse cum kamets chateph: & quia versum est in kamets latum, He est cum chateph pathach, inquit R.D. Pag. Esset ergo formæ Toar: unde שָׂהֲרִי erat dicendum. Videtur Benoni kal, Syriaci formam habere, שָׂהַר; unde שָׂהֲרִי. Syriacum est pro Hebræo עֵד, ut & ibidem legitur עֵרִי. Hinc Laban Syrus, Gen. 31. 47. acervum illum fœderis mutuò initi, testem & judicem, suâ linguâ, יְגַר שָׂהֲרוּתָא acervum testimonii vocavit, quem Jahakob Hebraicè, גַּלְעֵד, quasi cumulum testem. Respondet autem propriè שָׂהֲרוּתָא Hebræo עֵרוּת; nam est abstractum pro testimonio. Passim aliis locis in Targum, & aliàs per כ pro שׂ lævo scriptum reperias. In Job secundo casu potes testificatorem vertere. שׂ & in Toar, & in abstracto, non שׂ in libris correctis scribitur. In quibusdam inveni in Job. שָׂהֲדָה, sed malim ut in aliis cum Kimchi, שָׂהֲדָא. Merc.

Rad. 48. שֹׁהַם m. no. rad. est, onyx lapis pretiosus, candorem habens unguis humani: Pag. Av. Sardonyx; Bu.Lex. Soham: est gemmæ nomen. Pomario est onyx; & Josephus. 3. Ant. c. 8. appellat Sardonychas, lapides in humeris sacerdotis positos. Coc. Arabicè dicitur אַל בִּלּוּר, quod vicinum est voci Berylli. Merc. Lapis Onyx ab ungue nomen accepit. Græcis enim ὄνυξ, χος, est unguis. Pag. Occ. autem hoc No. ſ. m. simpl. & cum ֫, ַה, & בְּ præf. ut seq. שֹׁהַם Onyx, Sardonyx, Exod.25.7.. 28.10..35.9..39. 13. 1 Chron. 29. 2. Ezech. 28. 13. וְשֹׁהַם & Onyx, Exod.28.21. הַשֹּׁהַם Onyx, Gen.2.12. Exod.35.27.. 39.6. בְּשֹׁהַם Sardoniche. Job 28.16.

Rad. 49. שָׂהַר: unde no. cum nun heemant. post cholem in ult. viz. שַׂהֲרֹן m. quod est lunula: nam Targum pro Hebr. יָרֵחַ luna, habet שַׂהֲרָא. Pag. Ornamentum erat quod dicebatur lunula, à forma lunæ rotundæ: radix inusit. est שָׂהַר, ornavit: & est Cogn. cum סָהַר, vel סָחַר i. e. rotunditas. Hinc σαίρω, σαρῶ, orno, verro: σάρωμα studium elegantiæ; Av. &c. vide plenius in rad. סָהַר. Non autem legitur in textu sing. hujus no. sed in forma pl. masc, שַׂהֲרוֹנִים, sunt lunulæ, ornamenti species: Bu.Conc. Prout occ. hæc forma pl. m. cum הַ & וְהַ præf. sic: הַשַּׂהֲרוֹנִים lunulæ, Jud.8.21,26. וְהַשַּׂהֲרוֹנִים & lunulæ, Isa.3.19.

Rad.50. שָׂוָא est, c'amare, elevare vocem: tumultum facere. Pag. שׂוא desolatus est ad vanitatem, redactus est in vanitatem: Cogn. est cum שָׂאָה desolatus est: nam locus desolatus est vanus; Av. In textu autem non venit hæc rad. verbaliter: sed inde est no. cum תְּ heemant. viz. תְּשׂוּאָה f. desolatio: tumultus: Pag. Av. vanitas, impetus, clamor desolans. Av. Radix quidem hujus no. dicenda videtur שׂוא, (etsi verbum sit inusit.) idem cum שָׂאָה suprà quo hæc quidam reducunt; rectè scil. significatûs habitâ ratione: sed incommodè, si radix consideretur. Strepitum seu sonitum significat, & acclamationem; Merc. Locus autem ubi in textu legitur hoc no. in forma scil. pl. f. תְּשׂוּאוֹת, vel תְּשׁוּאוֹת tumultus, clamores, desolationes, &c. vide suprà in rad. שָׂאָה: ubi plerique illud locant. Item quidam huc etiam referunt no. שָׁוְא vanitas, vanum, &c. Av. Bu. Lex. qui Bu. in Lex. hoc no. שׂוא hîc ponit pro ipsa radice: sed reliqui referunt ad rad. שָׁוָה, ubi id vide. Item, 3. no. etiam cum מְ heemant. viz. מְשׂוֹאָה f. desolatio, quæ omnia redigit ad vanitatem cum impetu quodam: ut & 4. no. שׂוֹאָה f. idem: desolatio, scil. ut si quid redigitur in vanitatem, &c. Av. utrumq; vide suprà sub rad. שָׂאָה: ubi reliqui magis propriè hæc duo no. locant.

Rad.51. שׂוּב est, reverti, redire, convertere, converti: averti: (utrumque enim pro ratione loci significat, reverti: & averti: propriè, sese convertere in hanc aut illam partem: Merc.) rebellare; resipiscere, pœnitentiam agere: reddere, retribuere: respondere, reducere: quiescere: habitare: eruere, liberare: Pag. Quidam conferunt cum שָׂבָה, שָׂבַע & שָׂבַת: significationes horum confer, & in quo conveniant, aut dessi-

dissideant, expende. Construitur cum Lamed, vel אֶל ad. Est & interdum transitivum, ut docent exempla. Sequente proximè altero verbo, Latinè, per rursùm, iterùm denuò, verti potest: ut Ps.85. & alias. Constructum cum אַחַר vel אַחֲרֵי post, Latinè potest reddi, sequi, vel subsequi, ut Ruth.1.cum מֵאַחֲרֵי de post, averti, recedere, discedere. Absolutè est, converti, vel resipiscere, pœnitere. R. Judah transitivum in kal, exponit, facere cessare vel quiescere: quod R. Jonah non probat. illum calumnians ut Kimchi docet: vide Sanctem infrà. Cum nomine iræ est averti: Merc. Reverti, redire, convertere se, converti, avertere se, vel averti, recedere retroagi; pro diversa structura. Construitur absolutè & cum præpositione, מִן, אֶל, עַל, אַחֲרֵי vel מֵאַחֲרֵי, quibus motus vel ad aliquem, vel ab aliquo, significatur. Sæpè etiam transitivum est, restituit, reduxit, redire fecit. Sunt & qui interdum, pro quietum esse, requiescere, exponant, ut Ps.23.6. Num.10.36. Ante aliud verbum continuò positum significat iterationem actionis, quæ isto verbo exprimitur, & per, rursùs, rursùm, aut denuò, explicari potest: id fit vel simpliciter, vel intercedente copulâ vau. Vide Dan.9.25. Zach.5.1..6.1. Ps.85.7. Bu. Lex. scribunt & cum cholem, שׁוּב, in præt. kal שָׁב reversus est, rediit, rursùs venit: conversus est. ponitur absolutè, vel cum præp. אֶל, עַל, vel אַחֲרֵי: sed cum מִן aversus est. Cum Accus. fit transit. convertit, reduxit. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc שוב tria signif. 1.est, reverti, redire: restituere: reducere. Bu. Conc. Prout occ. in præt. kal, 3.s.m. simpl. locis seq. שָׁב reversus fuit, Gen.18,33. Jud.3.17. 1 Sam.15.11..24.2..25.25. 2 Sam.1.1.. 2.30,22. 1 Reg. 12.19..13.10,33. 2 Reg. 2.25..4.38..9.18,20..23.25, 26. 2 Chron.12.12. Esth.7.8. Job.42.10. Prov.26.11. Eccl.1.6..3.20. Isa.5.25..9.11,12, 16, 20.. 10.4. Jer.2. 35..4.8..8.6..30.18..27.7. Ezech.3.19..33.9. Hos.14.5. Nah.2.3. quæ ead. 3.s.m. occ. etiam cum ה (relativo scil. pro אֲשֶׁר) præf. loco sequente: הַשָּׁב quæ rediit Gen.4.12.8. Sed sæpiùs occurrit cum ו cop. vel conv. præf. locis seq. וָשָׁב & rediit, redibit, revertetur, Exod.23.11. Lev.14.39..25.10.41,27.28. Deu. 23.15..30.3. Jos.1.15.12,27,29,34.. 24.2. 1 Reg. 12. 27. 2 Reg.19.7. Isa.9.7..37.7. Jer.18.4.8..30.10..46. 27. Ezech.3.14. Dan.11.28,30. Hos.2. Jon.3.9. Zeph.2.7. Item, in 2.s.f. præt. kal occ. simpl. & cum ו conv. præf. וָשָׁבָה rediit, Exod.4.7. Ruth.1.15. Est.2.14. Jer.3.7.10. וְשָׁבָה & revertatur, Lev.25.14. Isa.6.13.. 23.17. sed cum ו conv. præf. occ. ead. 3.s.f. præt. kal. cum pathach (pro kamets in ult.) ante thau loco he fæm. (ad formam scil. Chald. cui simile vide in אָזַל: Bu. Lex.) juxta A.E.& R.D. sic, loco seq. וְשָׁבַת & revertetur, Ezec.45.17.& rursùs regularis forma ejusdem 3.s.f. præt. kal, occ. cum ה relat. (pro אֲשֶׁר) præf. locis seq. הַשָּׁבָה quæ reversa fuit, Ruth.1.22..2.6..4.3. Item occ. etiam 2.s.m. & 1.s.f. simpl. & cum ו conv. præf. utrique, prout seq. שַׁבְתָּ reduxisti, Psal.85.2. וַיָּשַׁבְתָּ & reversus fueris, reverteris, Deut.4.30..23.14.. 30.2. שַׁבְתִּי reversus, Eccl.9.11. Zach.1.16.. 8.3,15. וָשָׁבְתִּי & reversus sum, ero, Gen.28.21. Psal.23.6. Eccl.4.1,7. Jer.30.3.. 48.47. Eze.16.53..29.14. Am.9.14. sic & in 3.pl. præt. kal, occ. simpl. & cum ו, vel in pausa וְ conv. præf. ut & in 2.pl.m. simpl. itidem & cum ו conv. præf. sed in 1.pl. absque præf. prout seq. שָׁבוּ reversi sunt, Jos.2.22. Jud. 20.48. Neh.9.35. Job.39.4. Jer.11.10..14.3..15.7..23. 14..43.5. Hos.7.10. Jon.3.10. וְשָׁבוּ & revertantur, revertentur. Exod.13.17.1 Reg.2.33..8.33,47,48..12.27. 2 Chr.6.24,37,38. Psal.78.34. Ecc.12.2. Isa.19.22. Jer. 31.16,17..37.8. וְשָׁבוּ idem, Zac.10.9. שָׁבְתֶּם reversi estis, Num.14.43.2 Re.1.5. Am.4.6,8,9,10.11. וַשְׁבְתֶּם & revertemini, Deut.3.20. Jos.1.15. 1 Sam.23.23.2 Sam.10.5..11.15. 1 Chron.19.5. Neh.1.9. Mal.3.18. שַׁבְנוּ reversi sumus, Gen.43.10. Jud.11.8. In part. ben. kal, 3.m.occ. cum ן (ob pausam pro ן) cop. & מ præf. ut & in forma pl.m.simpl. & cum ה dem. præf. ut seq. וָשָׁב & revertebatur, 1 Sam.17.15. Isa.6.10. Ezec.35. 7. וּמָשָׁב & à redeunte, Zach. 7.14.. 9.8. שָׁבִים revertentes, 1 Sam.7.3. Eccl.1.7. הַשָּׁבִים revertentes, Ezr.6.21. Neh.8.17. Sed occ. etiam in forma pl.m. constr. ben. kal, cum יְ præf. ut & cum ן cop. præf. & aff. sic, וְשָׁבֶיהָ & revertentibus, Isa. 55.20. וְשָׁבֶיהָ & conversi ejus, Isa.1.27. In Infin. kal, occ. simpl. cum schurek locis seq שׁוּב reverti, revertendo, Gen.8.12.. 18.10..27.45. Num.14.3. Jos.23.12.1 Reg.9.7. 2 Chr. 18.27. Job.14.13..15.22. Ezech.13.22. sed occ. etiam in forma cum cholem simpl. & cum ן (ob pausam pro ן) cop. præf. sic, שׁוּב idem, Jer.22.10. וְשׁוּב & revertendo, Gen.8.3,7. Ezech.1.14. sed rursùs in forma cum schurek, occ. cum בְּ, לְ, כְּ, וְ & מִ præf. prout seq. בְּשׁוּב in revertendo, convertendo, 1 Sam.18.6. Psal.9.4..14.7..53.7..126.1. Isa.52.8. Ezec.18.26..33. 11, 18. וּבְשׁוּב & in revertendo, Ezec.3.20..18.24,27.. 33.19. לָשׁוּב juxta reverti, 2 Sam.17.3. וְכָשׁוּב & juxta reverti, 1 Sam.17.57. לָשׁוּב ad revertendum, reverti, Exod.4.21. Num.35.32. Deut.17.17..24.4. Jos. 22.16,23. Jud.11.35. Ruth.1.7,16,1 Sam.29.11.2 Sam. 2.26. 1 Reg.13.16. 2 Chron.20.27. Neh.9.17. Jer.5.3.. 8.5..32.7..41.5,14. Ezech.33.9. Dan.9.13. Hos.5.4.. 11.5. וְלָשׁוּב & reverti, Jos.22.29.2 Chron.30.9. Jer. 44.14. מְשׁוּב à revertendo, 2 Chron.36.13. Item, occ. etiam ead. forma Infin. kal, cum schurek ante ן. Aff. impl. scil. & cum בְּ præf. ut & cum יְ. Aff. post בְּ præf. & cum הֶ, vel ob pausam הָ. aff. absque præf. 3.d rursùs cum כֶם. Aff. post בְּ præf. & cum ן Aff simpl. post schurek, cui etiam בְּ est præf. vel cum kibbuts. vel cum schurek penult. ut seq. שׁוּבִי reverti me, 2 Chro. 18.26. Jer.31.19. בְּשׁוּבִי in reverti me, Jud.8.9..11.31. Jer.31.21. Hos.5.11. Zeph.3.20. בְּשׁוּבֵנִי in reverti. me Ezech.47.7. שׁוּבְךָ reverti te Gen.3.19. שׁוּבְךָ reverti te Jud.7.18. בְּשׁוּבְכֶם in reverti vos, 2 Chron. 20. שׁוּבוֹ reverti ipsum. Gen.14.17. Ezech. 33.12. בְּשׁוּבוֹ in reverti ipsum, 2 Sam.8.12. בְּשׁוּבוֹ in reverti ipsum. Ezech.18.22. In Imper. kal, 2.m.occ. simpl. vel cum schurek, vel cum kibbuts: cui priori formæ cum schurek ן & in pausa ן cop. sunt præf. ut seq. שׁוּב revertere, Gen.31.3..32.9. Exod.32.12. Num.23.5,16. 1 Sam.3.5,6..26.21..29.7. 2 Sam.3.16.. 15.19,20.. 19. 15.1 Reg.19.15,20.. 2.28. 2 Reg.18.14.. 20.5. Psal. 80.15. Isa.63.17. Jer.36.28. שָׁב revertere, Exod.4. 19.1 Reg.18.23. וְשׁוּב & revertere, Gen.31.13. Jos. 5.2.1 Sam.15.25,30. Jer.3.1. וָשׁוּב & revertere, Pro. 3.28. Item, occ. etiam ead. 3.m. Imper. kal, cum ה parag. add. post schurek, locis seq. שׁוּבָה revertere, Num. 10.36. Psal.6.5..7.5..90.13..126.4. Isa.44.22. Jer.3. 12. Hos.14.2. sed cum kibbuts pro schurek penult. occ simpl. & cum ן cop. præf. sic, שׁוּבָה revertere, 2 Sam.15.

27..

27. וְשָׁבָה & revertere, Jer.40.5. Sed in forma cum ſchurek occ. etiam ſ. m. imper. kal, cum נִי (vel ut in quibuſdam exempl. cum jod abundante, eſt cum ינִי) aff. loco ſeq. שׁוּבִינוּ converte nos, Pſalm.85.5. Et in ſ. f. imper. kal, occ. ſimpl. vel cum ſchurek, vel pro eo cum kibbuts penult. ſic: שׁוּבִי revertere; Gen. 16.9. Ruth.1.15. Pſalm.116.7. Cant.7.1. Jer.31.21. Mic.2.8. שָׁבִי revertere, Jer.31.21. Iſa.52.2. Item in pl. m. imper. kal, occ. ſimpl. vel cum ſchurek penult. cui formæ cum ſchurek ! & ! cop. ut & formæ cum kibbuts ! cop. ſunt præf. prout ſeq. שׁוּבוּ vel שׁוּבִי revertimini, redite, Gen. 43. 2, 13.. 44.25. Deut.5.30. Joſh.22.5. 1Reg.12.12,24. 2Reg. 1.6.. 17.13. 2Chron.10.12.. 11.4.. 30.6. Job. 6.29. Pſalm.90.3. Iſa.21.12.. 31. 6. Jer.3.14,22.. 18. 11.. 25.5.. 35.15. Ezech.14.6.. 18.30.. 33.11. Joel.2.12. Zach.1.3,4.. 9.12. Mal.3.7. וְשׁוּבוּ & redite, Exod.32. 27. וְשׁוּבִי idem, Ezech.18.8. 1 Reg.12.5. 2 Chron. 10.5. Hoſ.14.2. Joel.2.13. וְשׁבוּ idem Job.6.29. Sed in pl. f. imper. kal, occ.cum cholem ante ſcheva penult. ſic: שׁוּבְנָה revertimini Ruth. 1.8,11,12. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. locis ſeq. אָשׁוּב revertar, Gen. 18. 10,14. 1Sam.15.26. 2Sam.22.38. Job.1.21.. 10.21.. 17.1. Pſal.18.38. Jer.4.28.. 12.15.. 32.40. Dan.10. 20. Hoſ.2.9.. 11.9. Cui etiam 1. ſ. fut. kal. ! cop. eſt præf. in forma plena cum ſchurek in ult. ſed cum ! conv.præf. habet vel ſchurek, vel pro eo kibbuts in ult. ſic: וְאָשׁוּב & revertar, Zach. 1. 3. וְאָשׁוּב & reverſus ſum, Neh.2.15. Zach.5.1. וָאָשֻׁב idem, Zach.6.1. Quæ ead. 1. ſ. fut. kal, occ. etiam cum ה parag. add. idque ſimpl. & cum ! cop. præf ſic: אֲשׁוּבָה revertar, Gen.30.31. Num.22.34. Hoſ. 5. 15. וְאָשׁוּבָה & revertar, Gen.50.5. Exo 4.18. 2Reg.3.22. Jer.31.18. Hoſ.2.7. Mal.3.6. Item in 2. ſ. m fut. kal, occ. ſimpl. cum ſchurek, ſed cum ! cop. præf. habet cholem in ult. & rurſus cum ! conv. præf. cholem pro more mutatur in kam. chat. in ult. ut ſeq. תָּשׁוּב reverteris, Gen.3.19. Deut.24.19.. 30.8,10. 2Sam.15.34. 1Reg. 13.9,17.. 22.28. 2Chron.18.27. Neh. 2. 6. Job.22. 23. Pſalm 71.20.. 85.7. Jer.4.1.. 15.19. Ezech. 8. 6, 13,15.. 21.10. Hoſ.12.7. וְתָשֹׁב & reverteris, Job. 10.17. וְתָשֻׁב & reverſus es, 1Reg.13.22. Sed in 2. ſ. f. fut. kal, ſcribitur cum vau, ſed legitur cum jod poſt chirek in ult. ſic; Jer.3.19. Et ne (eas) poſt me, non תָּשׁוּבִי (pro תָּשׁוּבִי, prout eſt in Keri) reverteris: aut revertemini: (quaſi eſſet pro תָּשׁוּבוּ in 2. pl. m.) Eſt enim duplex lectio: & proinde ſcribitur cum vau, & legitur cum jod: Pag. Et à me ſequendo (Hebr. à poſt me) ne avertas te. Jun. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. cum cholem vel pro eo ante maccaph cum kam. chat. in ult. ſic: יָשֹׁב revertetur, Jud. 7.3. 2Sam.15.8. Pſalm.74.21. Iſa. 12. 1. יָשֻׁב revertatur, 2Sam.19.38. Dan.9.16. Sed ſæpius venit ead. 3. ſ. m. cum ſchurek, vel pro eo cum kibbuts in ult. idque ſimpl. locis ſeq. יָשׁוּב vel יָשֻׁב revertetur, Lev.13.16.. 14.43.. 25.41.. 27.24. Num. 8.25.. 38.28. Deut.13.17.. 28.31.. 30.9. Joſh.20.6. 2Sam. 12.23. 2Reg.19.33.. 20.9,10. Eſth. 9.25. Job. 7.10.. 33.25.. 34.15.. 39.22. Pſalm.7.13,17.. 73.10.. 78.39.. 94.15.. 132.11.. 146. 4. Prov.30.30. Eccl.5.14. Iſa. 7.3.. 10.22.. 37.34.. 45.23.. 55.10,11. Jer.8.4. 22. 10,11.. 23.20.. 30.24.. 40.8.. 50.9. Lam.3.3. Ezech. 7.13.. 18.21.. 46.9. Dan.11.29. Hoſ. 11. 5. Joel.2 14. Oba.1.15. Jon 3.9. Mic.7.19. Cui formæ plenæ cum ſchurek in ult. ה interrog. eſt etiam præf. loco ſeq. הֲיָשׁוּב an revertetur, Jer. 3. 1. Et rurſus in forma cum cholem in ult. occ. vel cum ! cop. vel cum ! conv. præf. ſic: וְיָשָׁב & revertetur, Num.25.4. Deu. 2.5,6,7,8. 1Sim.5.11.. 29.2. 2Reg.5.10. 2 Chron. 29.10.. 30.6,8. Eccl. 12. 7. Iſa. 55.7. Dan. 11.10,28. וַיָּשָׁב & reverſus fuit, 2Sam.3.16. 1Reg.2.41. Sed ſæpiùs occ. ead. 3. ſ. m. fut. kal, cum ! conv. præf. & kam. chat. pro cholem in ult. ſic: וַיָּשָׁב & reverſus fuit, & rediit, &c. Gen.22.19.. 26.18.. 31.55. &c. ad Pſalm. 60.2. Iſa.37. 8, 37. Ezech.18.27. Zach. 4. 1. &c. in 90. circ. l. Item in 3. ſ. f. fut. kal, occ. ſimpl. vel in forma cum ſchurek, vel ante maccaph cum kam. chat. in ult. ſed cum ! cop. præf. cum cholem in ult. &, pro eo cum ! conv. præf. habet kam. chat. in ult. ut ſeq. תָּשׁוּב revertetur, Gen.27.44. 2Sam.1.22. 1Reg. 12.26. Job.7.7. Pſalm. 35. 13. Prov.25.10.. 26.27. Eccl.12.7. Jer. 3. 7. Dan. 9. 25. תָּשָׁב revertatur, 1Reg.17.21. וְתָשָׁב & redeat, 1Reg.13.6. וְתָשָׁב & rediit, Gen.8.9. Jud.11.39.. 15.19. Ruth.1.6,27. 1Sam. 30.12. 2Sam.11.4. 1Reg.13.5.. 17.22. 2Reg.8.3. Iſa. 38.8. Lam.1.8. Item in 1. pl. fut. kal, in forma cum ſchurek occ. ſimpl. & cum ה interrog. & ! cop. præf. ſed cum ! conv. præf. habet kam. chat. pro ſchurek vel cholem in ult. & rurſus cum ה parag. add. habet ! cop. præf. idque vel cum ſchurek, vel pro eo cum kibbuts in penult. prout ſeq. נָשׁוּב revertemur. Exod. 24.14. Num.22.18. Ruth.1.10. Mal. 3. 7. הֲנָשׁוּב an revertemur, Ezr.9.14. וְנָשׁוּב & revertemur, Mal.1. 4. וְנָשָׁב & reverſi ſumus, Neh.4.15. וְנָשׁוּבָה & revertemur, Gen.22.5. Num.14.4. 1 Sam.9.5. Lam.3. 40.. 5.21. Hoſ.6.1. וְנָשָׁבָה idem, Jer.45.16. Sic etiam in 2. pl. m. fut. kal. occ. ſimpl. vel cum kibbuts, vel cum ſchurek penult. & cum ! conv. præf. cum kibbuts penult. ut & cum nun parag. add. vel poſt kibbuts, vel poſt ſchurek in ult. & penult. prout ſeq. תָּשֻׁבוּ revertemini, Lev.25.10,13. Num.32. 22. Joſh. 22.18. Prov.1.23. תָּשׁוּבוּ revertemini. Joſh.23.12. 2 Chro. 30.9. Neh.4.6. Job17.11. וַתָּשֻׁבוּ & reverſi fuiſtis, Deut.1.45. Jer.34.15,16. תָּשׁוּבְן revertemini, Num. 32.15. תָּשֻׁבִין idem, 1Reg.9.6. תָּשׁוּבִין idem, 2Chr. 7.19. Item in 3. pl. m. occ. ſimpl. & cum ! cop. & ! conv.præf. idque vel cum ſchurek, vel, pro eo cum kibbuts in ult. prout ſeq. יָשׁוּבוּ vel יָשֻׁבוּ revertentur, Gen.15.16. Jud.2.19. 2Sam.23.10. 1Reg.22.17. 2Ch. 18.16. Neh.9.27. Pſalm.6.11.. 9.18.. 51.15.. 56.10.. 59.7.. 70.4.. 85.9.. 119.79. Jer.15.19.. 22.27.. 24.7.. 31.8.. 36.3.. 44.14. Hoſ.3.5.. 7.17.. 8.13.. 14.8. Mic. 1.7. וְיָשֻׁבוּ & revertentur, Exod.14.2,26. 2Chron.7. 14. Pſalm.22.28.. 59.15. Jer.26.3.. 36. 7. Jon.3.8. וַיָּשׁוּבוּ vel וַיָּשֻׁבוּ & reverſæ ſunt, & reverſi ſunt, Gen. 8.3.. 14.7.. 21.32.. 32. 6.. 44.12. Exod.14.28.. 34 31. Num.11.4.. 13.26.. 14.36. Joſh.2.23.. 4.18.. 6. 14.. 7.3.. 8.21,24.. 10. 21.. 22.9. Jud.8.33.. 21.23. 1Sam.1.19.. 6.17.. 17.53.. 25.12. 2Sam.17.20.. 1Reg. 14.24.. 20.5.. 22.33. 2Reg.1.5.. 2.18.. 3.27.. 7.8,15.. 9. 36. 2Chron.11.4.. 14.14.. 18.32.. 19.8.. 20.27.. 24.10.. 28.15.. 31.1.. 34.9. Ezr. 2.1. Neh.7.6.. 9.28. Pſalm. 78.41. Jer.34.11.. 40.12.. 41.14. Eze.8.17. Zach.1.6. Cui etiam 3. pl. m. nun parag. eſt add. vel ſcil. poſt ſchu-

ſchurek, vel kibbuts in penult. ſic; וְיָשְׁבוּן vel וְיָשֻׁבוּן revertentur, 1 Reg. 8.35. 2 Chron. 6.26. Job. 36.10. Pſalm. 104.9,29. Prov. 2.19. Iſa. 35.10.. 51.11. Jer. 44.28. Mic. 5.20. Denique in 3. pl. f. fut. kal, occ. vel def. cum ן, vel plenè cum נָה in fine idque vel poſt cholem & ſcheva in penult. vel cum kibbuts pro cholem in antepen. viz. ante jod quieſcens in ſægol penult. cui priori formæ cum cholem penult. ן conv. eſt etiam præf. ut ſeq. תָּשֹׁבְנָה revertentur, Eze. 16.58. תָּשׁוּבְנָה revertentur, Ezech. 35.9. תְּשֻׁבֶינָה revertentur, Eze. 36.55. וְתָשֹׁבְנָה & reverſæ ſunt, 1 Sam. 7.14. In piel, viz. ex forma quadrata poel, שׁוֹבֵב eſt tranſit. reverti fecit; convertit, reſtituit, reduxit: item avertit, pervertit, perverſum reddidit: Bu. Lex. Av. Prout occ. in præt. poel 1. ſ. cum ן conv. præf. idque ſimpl. & cum ה aff. ſic: וְשֹׁבַבְתִּי & redire faciam, Jer. 50. 19. וְאֲשׁוֹבֵב & reducam te, Ezech. 38.4.. 39.2. In part. piel ſeu poel ſ. m. occ. ſimpl. loco ſeq. מְשׁוֹבֵב reſtituens, Iſa. 58.12. Et in infin. poel occ. cum ל præf. ut & cum ב præf. & י aff. ſic: לְשׁוֹבְבִי ad reducendum, Iſa. 49.5. Mic. 2.4. בְּשׁוֹבְבִי in reducendo me, Ezech. 39.27. In paſſiva forma hujus poel, ſive in conjug. pual, vel pohal: שׁוֹבַב redire factus eſt, vel redux fuit: unde in part. poal, à ſ. m. מְשׁוֹבָב redire factus, in fœm. מְשׁוֹבָבָה, occ. in forma ſ. f. cum duplice ſægol ante thau, ſic: Ezech. 38.8. Ad terram מְשׁוֹבֶבֶת מֵחָרֶב ereptam à gladio, ſcil. gentium, & reverſam ad terram ſuam: ut R. D. inquit: Pag. vel, reducem à gladio, i. e. cujus habitatores reverſi ſunt ex captivitate, in quam deportati erant gladio inimici: ut R. Sal. exp. Bu. Lex. vel, averſam à gladio: Av. reducem à gladio: cujus terræ incolæ reverſi fuerint & liberati á captivitate, ut promiſſum fuit ſuprá cap. 37. Jun. In hiphil הֵשִׁיב eſt, facere redire, reducere, revocare: reddere, reſtituere: referre: cum nomine iræ, ut ſuprá etiam initio notavi, eſt avertere: ſic cum nomine faciei averſari, repellere. Merc. reverti fecit, reduxit, retulit, reportavit, repoſuit: reddidit, reſtituit, rependit, item retorſit retudit: convertit: avertit: reſpondit, (ſeu retulit, Av.) Bu. Lex. Prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. הֵשִׁיב redire, reverti fecit, reſpondit, Gen. 14.16.. 41.13. Num. 25.11. Joſh. 8.26. Jud. 9.57. 1 Sam. 25.39.. 30.9. 2 Sam. 16.8. 2 Reg. 14. 25,28.. 16.6. 2 Chron. 25.13.. 32.25. Jer. 41.16. Lam. 2.2,8. Ezech. 18.17. Mal. 3.6. Cui etiam 3. ſ. m. ן cop. vel conv. eſt præf. locis ſeq. וְהֵשִׁיב & reducet: reduxit, reſtituit, &c. Gen. 48.21. Exod. 34.35. Lev. 5. 23..25.27. Num. 5.7. Deut. 28.60. 2 Sam. 16.12. 1 Reg. 2.32,44. 2 Reg. 3.4. Prov. 24.12,18. Jer. 42.12. Mal. 3.24. Sed occ. etiam ead. 3. ſ. m. præt. hiph cum נִי aff. idq; ſimpl. & cum ן (pro ן ob chat. ſeg. ſeq.) & יִ (ob chat. pat. ſeq.) conv. præf. ante ה aff. ut & cum ו aff. abſque præf. ut ſeq. הֵשִׁיבַנִי reducit me, Ruth. 1.21. Lam. 1.13. וְהֵשִׁיבַנִי reducet me, 2 Sam. 15.25. וְהֵשִׁיבְךָ & reſtituet te, Gen. 40.13. Deut. 28.68. הֵשִׁיבוּ reduxerat eum, 1 Reg. 13.20,23,26. Item in 2. ſ. m. præt. hiph. occ. ſimpl. plenè cum jod; ſed cum ן conv. præf. def. cum tseri tantùm abſq; jod hiph. in antepen. cui ult. etiam def. ו eſt aff. ſed cum ם aff. habet vel jod quieſcens aut abundans poſt tseri, vel tseri tantùm abſque jod; prout ſeq. הֵשִׁיבוֹתָ avertiſti, Pſalm. 85.4. וַהֲשִׁבוֹתָ & reduces, Deut. 4.29.. 30.1. וַהֲשִׁבוֹתִי & reſtituas eum, Deut. 22.2. וַהֲשִׁיבוֹתָם & reduces eos 2 Chron. 6.25. וַהֲשִׁבוֹתִם idem, 1 Reg. 8.34. Item in 1. ſ. præt. hiph. cum ן conv. præf. occ. vel plenè cum jod. vel def. cum chirek tantùm abſque jod in antepen. cui etiam ה & ם ſunt aff. modo eod. plenè ſcil. vel def. ut ſeq. וַהֲשִׁיבוֹתִי & convertam, Am. 1.8. וְהֲשִׁבוֹתִי & reducam, Jer. 23.3. וַהֲשִׁבוֹתִי & reſpondebo, reddam, reducam, &c. Num. 22.8. 2 Sam. 9.7. Jer. 33.7. Ezech. 20.22.. 29.14. Joel. 4.7. Zach. 13.7. וְהֲשִׁבוֹתִיךָ vel שִׁיב & reducam te, Gen. 28.15. 2 Reg. 19.28. Iſa. 37.29. וַהֲשִׁיבוֹתִים vel שִׁב & reducam eos, Jer. 12. 15.. 16.15.. 24.6.. 27.21.. 30.3.. 32.37.. 34.22. Zach. 10.10. Sed cum ן conv. præf. & ם aff. præter normam venit, ſic: Zach. 10.6. וְהוֹשִׁבוֹתִים & convertam eos: juxta R. D. in Bu. Conc. Et reverſos, vel potiùs converſos, habitare faciam: vide in hiphil ex rad. יָשַׁב: Cev. Et tranquillè collocabo eos: eſt enim compoſita vox ex הוֹשַׁבְתִּי, hiph. à rad. יָשַׁב, & ex הֲשִׁבוֹתִי 1. ſ. præt. hiph. ex hac rad. שׁוּב: Bu. Lex. Item in 3. pl. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum ן cop. præf. ſed cum ן (ob ſcheva comp. ſeq.) cop. præf. habet ם aff. idque vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut ſeq. הֵשִׁיבוּ reddiderunt, 1 Sam. 6.17,21, 2 Chro. 27.5. Ezech. 27. 15. וְהֵשִׁיבוּ & repoſuerunt, Gen. 29.3. Lev. 26. 26. Num. 38.25. 1 Reg. 8.47. 2 Chron. 4.37. וְהֵשִׁיבוּם & reduxerunt ea, 1 Reg. 14.28. וַהֲשִׁבוּם & retulerunt eos, 2 Chron. 12.11. Et in 2. pl. m. præt. hiph. occ. ſimpl. def. cum tseri tantùm abſque jod hiph. ſed cum ן conv. præf. plenè cum jod hiph. in antepen. & in 1. pl. ſimpl. & plenè ſic: הֲשִׁבוֹתֶם reddidiſtis, 1 Sam. 6.8. Ezech. 34.4. וַהֲשִׁיבוֹתֶם & reducite, 1 Sam. 6. 7. הֲשִׁיבוֹנוּ retulimus. Gen. 44.8. In part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum כְ & ל præf. ut & in forma pl. m. abſol. & conſtr. ſimpl. ſed á ſ. f. מֵשִׁיבָה, occ. in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. etiam ut ſeq. מֵשִׁיב reddens, &c. Gen. 20.7. Job. 20.18. Prov. 17.13.. 18.13.. 24.26. Iſa. 28.8.. 42.25. Jer. 23.2,4. Lam. 1.16. Ezech. 9.11. כְּמֵשִׁיב ſicut reducens, Gen. 38.29. לְמֵשִׁיב reſtituens, Ruth. 4.15. מְשִׁיבִים reducentes, Jud. 11.9. מְשִׁיבֵי idem, Prov. 26.16. Iſa. 28.6. מְשִׁיבַת reſtituens, Pſalm. 19.8. In infin hiph. occ. ſimpl. vel def. cum tseri tantùm abſque jod, vel plenè cum jod: ut & cum pathach pro tseri in ult. cui primæ formæ cum tseri in ult. ן cop. & הַ pro הַ (ob ſeq. he cum kamets pro more talium) interrog. ſunt præf. ut ſeq. הֲשֵׁב reducendo, reſtituendo, Exod. 23.4. Deut. 22.1.. 24.13. 1 Sam. 6.3. הָשִׁיב reſtituere, revocare, Lev. 24. 28. 2 Sam. 14.13. הָשֵׁב reducendo, Ezech. 21.30. וְהָשֵׁב & reſtituendo, Gen. 43.15. הֲהָשֵׁב an reducendo, Gen. 24.5. Item occ. etiam infin. hiph. plenè cum ל & וֹל præf. ut & cum נִי aff. abſque præf. ſed cum ל præf. ante ן, ה, & ם aff. prout ſeq. לְהָשִׁיב ad reſtituendum, reſtituere, Gen. 5.8. 2 Sam. 3.11.. 8.3.. 19. 11,12,13,44. 1 Reg. 12.6,20. 2 Chron. 6.23.. 10.6.. 11. 1. Ezr. 10.14. Eſth. 4.13,15.. 8.5,8. Job. 33.30. Pſa. 78.38.. 105.23. Prov. 22.21. Iſa. 49.6.. 66.15. Jer. 18.20.. 28.6.. 29.10. Lam. 1.11.. 2.14. Ezech. 38.12. Dan. 9.24. Jon. 1.13. וּלְהָשִׁיב & reſtituendo, Gen. 42.25. הָשִׁיבֵנִי reſpondere mihi: facere redire me, Job. 33.5. Jer. 38.26. לְהָשִׁיבוֹ ad reducendum eum, Gen.

Gen.37.22. 2 Sam. 12.22. לַהֲשִׁיבָהּ ad reducendum eam, reducere eam. Jud 19.3. 1 Reg. 13.4. Prov.25. 15. לַהֲשִׁיבָם ad reducendum eos, 2 Chron. 24. 19. Neh. 9. 26, 29. Item in imper. hiph. ſ. m. occ. ſimpl vel cum tseri, vel cum pathach in ult. cui priori cum tseri ׀ cop. eſt etiam præf. ſic: הָשֵׁב reſtitue, reduc, redde, Gen.20.3. Exod.4.7. Num. 17.25. 1 Sam. 29. 4. 2Sam.14.21.. 15.25. 2Reg.8.6. Pſalm.28.4..94.2. Jer. 6. 9. הָשֵׁב reſtitue, Iſa. 42. 22. וְהָשֵׁב & reduc redde, 2Sam.15.20. Neh.4.4. Pſalm.79.12. Sed occ. etiam imper. hiph. ſ. m. cum ה parag. add. ut & cum נִי aff. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. ante aff. cui plenæ formæ ׀ cop. eſt etiam præf. ut & cum נִי aff. plene, ſed cum הוּ aff. ſimpl. def. at cum ׀ cop. præf. plenè cum jod hiph. ante aff. ſed in pl. m. plene ſimpl. & cum ׀ cop. præf. prout ſeq. הֲשִׁיבָה reſtitue, Jud. 11. 13. Pſalm. 25. 17.. 51. 14. הֲשִׁיבֵנִי reſponde mihi, Job. 33. 32. הֲשִׁיבֵנִי converte me, Jer. 31. 18. וַהֲשִׁיבֵנִי & refer ad me, reſponde mihi, Gen.37.14. Job.13.22. הֲשִׁיבֵנוּ reſtitue, converte nos, Pſalm.80.4,8 2.. Lam.5.21. הֲשִׁיבֵהוּ reduc eum, 1 Reg. 13.18. וַהֲשִׁיבֵהוּ & reduc eum, 1 Reg.22. 26. Ezech. 14. 5. הָשִׁיבוּ reſtituite, reducite, Neh.5.11. Iſa. 46. 8. Ezech. 14. 6. וְהָשִׁיבוּ & reſtituite, convertite vos. 2Chron.28.11. Ezech.14.6.. 18.30,32. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ׀ cop. præf. plenè, ut ſeq. אָשִׁיב reducam, reddam, reſpondebo, Gen. 24. 5. Deut. 32. 41. 2Sam.24.13. 1 Reg.2.20.. 20.34. 1 Chron.21.12. Pſalm.68.23..69.5.. 81.15.. 116.12. Prov.24.29. Jer. 32.44.. 33.11.. 49.6,39. Lam.3.21. Ezech.24 16.. 39. 25. Hoſ.4.9. Joel.3.1.. 4. 4. Hab. 2. 1. Zach. 9. 12. וְאָשִׁיב & reddam, 1Sam.12.2. Sed cum ׀ conv. præf. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum tseri tantùm in ult. ut & cum ה parag. add. poſt ׀ cop. & ׀ conv. præf. & cum הּ vel in pauſa ה aff. cui priori cum ſcheva ׀ cop. eſt etiam præf. ſed cum נִי & נָה aff. abſque præf. & omnia plenè cum jod hiph. ante aff. prout ſequuntur: וְאָשִׁיב & reſpondi, Neh. 2. 20.. 6. 4. וָאָשֹׁב & reſpondi, Joſh. 14. 7. וְאָשִׁיבָה & reducam, reſpondebo, 2Sam.17.3. Prov.27.11. Iſa.1.25, 26. וְאָשִׁיבָה & retuli, reduxi. Neh.13.9. Pſalm.119. 39. אֲשִׁיבָךְ reſpondebo tibi, Job. 35. 4. אֲשִׁיבֶךָּ reſpondebo tibi, Job.39.36. וַאֲשִׁיבֶךָּ & convertam te, Jer.15.19. אֲשִׁיבֵנִי reducam eum, reſtituam: reſpondebo ei, Gen.42.37. Jud.17.3. Job. 31. 14.. 32. 14. Amos.1.3,6,9,11,13.. 2.1,4,6. אֲשִׁיבֶנָּה revocabo illud, Num.23.20. Item in 2. ſ. m. fut. hiph. occ. plenè; & def. vel cum tseri, vel pro eo cum ſægol in ult. ſed cum נִי aff. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. ante aff. & cum נִי & נָּ & ם aff. plenè cum jod hiph. ante aff. ſed rurſus in 2. ſ. f. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penula prout ſeq. תָּשִׁיב reduces, reſtitues, Gen.24.6. Deut. 24.13. 2Reg.18.24. Job.15.13. Pſal.74.11..89.44. Iſa. 36. 9.. 58. 12. Lam. 3.64. תָּשֵׁב reduces, avertas, Gen.24.8. 2 Chron.6.42. Pſalm.90.3.. 132.10. תָּשֵׁב avertas, 1 Reg.2.20. תְּשִׁיבֵנִי vel תְּשֹׁבֵנִי reduces me, Job.10.9.. 30.23. Jer. 37. 20. תְּשִׁיבֵנוּ reverti facis nos, Pſalm.44.11. תְּשִׁיבֵנוּ reſtitues eam, Exod. 22. 26.. 23. 4. תְּשִׁיבֵם reduces eos, Deut. 22. 1. תָּשֵׁבִי reverti facias, 1 Reg. 2. 16. Item in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. & plenè locis ſeq. יָשִׁיב referet, reddet, rependet, reducet, &c. Gen.50.15. Exod.21,34. Lev. 25,51,52. Deut.17.16.. 32.43. 1 Sam.26.23. 2 Sam. 22.21. 1 Reg.2.17. Job.9.13.. 39.12. Pſalm. 18. 21.. 54.7. Prov.12.14.. 15.1.. 25.13. Iſa.44.19. Ezec.18. 7,8,12.. 33. 15. Dan.11.18. Hoſ.12.3,15. Sed cum ׀ cop. def. cum tseri tantùm in ult. at cum ׀ conv. præf. habet ſægol in ult. ſic: וַיָּשָׁב & convertet, Dan. 11.18,19. וַיָּשָׁב & reduxit, redire fecit, reſtituit, retulit, &c. Gen.14.16.. 20.14.. 40.21. Exod.4.7.. 15. 19.. 19.8. Jud. 9.56.. 17. 3,4. 1 Sam.14.28.. 25.21. 2 Sam.22,25. 1 Reg.2.30. 2 Reg.13.25.. 17.3.. 20.11.. 22.9. 1 Chron.21.27. 2 Chron.24.16. Job.33.26. Pſa. 18.25.. 94.23. Prov.20.26. Ezech.44.1. Sed occ. etiam ead. 2. ſ. m. fut. hiph. cum נִי aff. ſimpl. & cum ׀ conv. præf. ſed utrumque def. cum chirek tantùm abſque jod ante aff. & rurſus cum נִי aff. abſque præf. & plene, ſed cum ׀ conv. præf. ante הוּ aff. plene, ſed ante ה aff. def. cum chirek tantùm in antepen. at cum נָּה aff. abſque præf. & plene, & cum ם aff. plenè etiam poſt vau conv. præf. וְיָשִׁבֵנִי reduxerit me, 2 Sam. 15. 8. וַיְשִׁבֵנִי & reduxit me, Ezech. 47. 1,6. יָשִׁיבֵנִי faciet reſtituere eum, avertet; reducet eum, Job. 9.12.. 11. 10.. 23. 13. וַיְשִׁיבֵהוּ & reduxit illud, 1 Reg.13.29. 2Chron.33.13. וַיְשִׁבֵהוּ & reſtituit eam, 2 Reg. 14.22. 2 Chron 26. 2. יְשִׁיבֶנָּה reducet eam, Prov. 19.24. Iſa. 14. 27.. 43. 13. וַיְשִׁיבֵם & reduxit eos, 2Chro.19.4. Item occ. etiam in 3.ſing. fœm. fut. hiph. ſimpl. ſed in 1. pl. ſimpl. & cum ׀ cop. præf. plene, at cum ׀ conv. præf. def. cum ſægol tantùm in ult. & in 2. pl. m. ſimpl. plene, ſed cum ׀ conv. præf. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut ſeq. וְתָשֵׁב referebat, Jud. 5. 29. נָשִׁיב reddemus, 1 Sam. 6. 4. Neh. 5. 12. וְנָשִׁיב & referemus, 1 Reg. 12. 9. 2 Chron. 10. 9. וְנָשֹׁב & retulimus, Gen. 43. 21. תָּשִׁיבוּ referetis, Gen. 43. 12. 1 Sam. 6. 3. וַתְּשִׁבוּ & reduxiſtis, Jer. 34. 16. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. ſimpl. plene, ſed cum ׀ cop. præf. vel def. cum chirek tantùm, vel plenè cum jod hiph. in penult. ut & cum ׀ conv. præf. eodem modo, ſed cum נִי aff. plenè & abſque præf. at cum הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek, habet ׀ conv. præf. idque vel plenè, vel def. ut & cum ם aff. def. etiam cum chirek tantùm abſque jod in penult. poſt ׀ conv. præf. prout ſequuntur: יָשִׁיבוּ reſtituent, avertent, Num. 18. 9. 2Sam. 16. 3. Pſalm. 72. 10. Prov. 29. 8. וְיָשִׁבוּ & referent, Deut. 1. 22. Iſ. 41. 28. וְיָשִׁיבוּ & reſtituerent, reficerent, Lam. 1. 19. וַיָּשֻׁבוּ vel וַיָּשִׁיבוּ & retulerunt, reſtituerunt, Deut. 1. 25. Num. 13. 27. Joſh. 22. 32. 1 Sam. 5. 3. 2 Sam. 3. 26. 1 Reg. 12. 16. 2 Reg. 22. 20. 2 Chron. 10. 16.. 34. 28. Jer. 34. 11. וַיְשִׁיבוּנִי faciunt reſpondere me, Job. 20. 2. וַיְשִׁבוּהוּ & reſtituerunt, retulerunt eam, 2 Chr. 24. 11. וַיְשִׁבוּם idem, 1 Sam. 17. 30. 1 Reg. 20. 9. וַיְשִׁיבוּם & reduxerunt eos. Jer. 23. 22. Deniq; in 3. pl. f. fut. hiph. eſt cum tseri & ſcheva penult. & occ. ſimpl. loco ſeq. תָּשַׁבְנָה reſtituent, Job. 20. 10. In hophal eſt, reddi, reſtitui, reduci: Bu. Ma. factus eſt reverti: i. e. reditus eſt, Av. Prout occ. in præt. hoph. 3. ſ. m. ſimpl. & in part. hoph. ſ. m. cum הַ dem. præf. ſed in abſol. forma pl. m. ſimpl. ut ſeq. הוּשַׁב reſtituta eſt, Gen. 42. 28. הַמּוּשָׁב reſtituta, um: Gen. 43. 12. Num. 5. 8. מוּשָׁבִים reducta, Jer. 27. 15. Item in fut. hoph. 3. ſ. f. occ. ſimpl. ſed 3. ſ. m. cum ׀ conv. præf. ſic: תּוּשַׁב reſtituetur,

tur, Isa. 44.26. וַיּוּשַׁב & reductus est, Exod. 10. 8. Atque inde ex hac rad. שׁוּב in hac 1. redeundi, revertendi, &c. signif. est 1. No. שִׁיבָה f. reditus, reversio: Bu.Conc. Pag. Av. (de quo No. vide in rad. שָׁבָה: sed potest & huc referri, ut conjugatum תשׁ שׁוּב: Coc. Prout occ. in forma s. f. constr. sic: Psal. 126.1. Quum reduxit, aut requiescere fecit Dominus שִׁבַת reversionem Tsijon: i.e. illos qui reversi sunt ad Tsijon: quod est sicut תְּשׁוּבָה reversio: inquit R.D. idem A.E. Et est sicut קִיּוֹם a קוּם. Targ. & R Sal. captivitatem: Pag. vel, quum reduxerit, &c. cave abductionem, aut captivitatem exponas, pro, שְׁבוּת, vel שְׁבִית, quod suprà in rad. שָׁבָה improbavimus, etsi eò sensus inclinet. Illud autem 2 Sam. 19.32. בְּשִׁיבָתוֹ in requie, commoratione, vel habitatione in Machanajim; R. D. ait ad hanc radicem pertinere, ita tamen ut quietem, & commorationem in loco significet. Vide & in יָשַׁב & שָׁבָה, ad calcem: Merc. Cev. Quum reduxerit Dominus captivitatem, vel reversionem Tsijon: 70. ἀιχμαλωσίαν: Av. Quum reduceret Jehova multitudinem captivorum Tsijonis. Jun. Item 2. hinc etiam est No. cum ה heemant. viz. תְּשׁוּבָה f. conversio, pœnitentia, reversio; responsio: Pag. Av. reditus, regressio: responsio: Bu. Lex. Prout occ. in forma s. f. constr. simpl. & cum ל & וְל præf. ut & cum ו cop. præf. & ו aff. & in forma pl. f. simpl. cum kibbuts pro schurek penult. ut & cum ו cop. præf. & כֶם aff. prout seq. תְּשׁוּבַת reversio, 1Chro.20,1. לִתְשׁוּבַת ad reditum, 2Sam.11.1. 1Reg. 20.22,26. וְלִתְשׁוּבַת & ad reversionem, 2Chron.36. 10. וּתְשׁוּבָתוֹ & regressio ejus, 1 Sam. 7.17. תְּשׁוּבוֹת responsa, Job. 34.36. וּתְשׁוּבוֹתֵיכֶם & responsa vestra, Job.21.34. Deinde ii. signif. 2, hujus rad. שׁוּב, est, quietum esse, requiescere; quædam tamen ex 1. signif. meliùs explicaveris. Bu.Conc. &c. vide suprà ad initium rad. occ. autem hoc verbum in hac 2. signif. (vel prout, ut dictum, pleraque in kal, etiam exponi possunt in 1. signif.) in præt. kal, 3. s. m. cum ו conv. præf. sed in 2. s. m. simpl. & in 1. s. cum ו conv. præf. ut seq. וְשָׁב & reducet, quiescat, Deut. 30. 3. Jer.30.10.. 46.27. Zeph.2.7. שָׁבְתָּ tranquillasti, reduxisti, Psalm.85,2. וְשָׁבְתִּי & quietus ero, & reducam, Psalm.23.6. Jer.48.47, Item in part. ben. kal, s. m. occ. simpl. loco seq. שָׁב tranquillo, reduco, Jer. 30.18. Et in infin. kal, cum בְּ præf. occ. simpl. & cum ב aff. sic: בְּשׁוּב in tranquillando: reducendo, Psal. 14.7.. 53.7.. 126.1. Isa.52,8. בְּשׁוּבִי in tranquillando, reducendo me, Jer.31.23. Hos.6.11. Zeph. 3. 20. In imper. kal, s. m. occ. cum ה parag. add. sic: שׁוּבָה tranquilla: reduc, Num.10.37. Psalm. 126. 4. Sed occ. etiam idem imper. kal, s. m. cum jod abundante post tseri in יִנִי (prout scribitur in quibusdam exempl.) pro נִי (ut est in aliis) sic, & loco seq. שׁוּבִינוּ tranquilla nos: reduc; Psalm.85.5. Item in fut. kal, 2. s. m. occ. cum schurek, loco seq. תָּשׁוּב quiesces, Jer. 4.1. Sed 3. s. m. juxta quosdam in fut. kal, sic venit in hac 2. tranquillandi signif. 2Sam.15.8. Si יָשׁוֹב, vel ut habent alia exempl. יָשִׁיב, tranquillaverit, pro יָשׁוּב: Bu.Conc. &c. de hoc loco vide inter notas ad calcem radicis. Item occ. etiam in hac 2. signif. conjug. piel ex forma poel שׁוֹבֵב quietum reddere, &c. Bu. Conc. Prout occ. in præt. piel quadrato 1. s. cum ו conv. præf. & in infin. piel cum לְ præf. ut & in fut. piel 2. & in 3. s. m. simpl. ut seq. וְשִׁבַּתִּי & quietum reddam, Jer.50.19. לְשׁוֹבֵב ad quietum reddendum, Isa.49.5. תְּשׁוֹבֵב quietem concedas, Psa,60.3. יְשׁוֹבֵב quietam reddet, Psalm.23.3. Item in hiphil, in hac etiam signif. occ. præt. hiph. 3. s. m. cum ו conv. præf. ut & cum נִי aff. post ו etiam conv. præf. & in 2. s. m. simpl. sed in 1. s. cum ו cop. præf. ut seq. וַהֲשִׁיבֵנִי & quietum reddet, Mal. 3.24. וְהִשִׁיבֵנִי & tranquillabit me, 2 Sam. 15.25. הֲשִׁיבוֹתָ quietem concessisti, Psalm.85.4. וַהֲשִׁבוֹתִי & tranquillam reddidi. Jer.33.7. Et in part. hiph. s. m. occ. cum לְ præf. sed in forma s. f. constr. simpl. sic: לְמֵשִׁיב tranquillans: Ruth. 4.15. מְשִׁיבַת tranquillans, Psalm. 19. 5. Et in infin. hiph. occ. simpl. loco seq. הָשִׁיב tranquillare: Job.9.18. In imper. hiph. s. m. occ. cum ה parag. add. ut & cum נִי aff. sic: הָשִׁיבָה tranquillam redde, Psa. 35. 17. הֲשִׁיבֵנוּ tranquillos redde nos, Psalm.80.4,8,20. Et in fut. hiph. occ. 1.s. simpl. & cum נִי aff. plenè, sed in 3. s. m. (à plena forma יָשִׁיב) occ. def. cum chirek tantùm absque jod hiph. ante נִי aff. ut seq. אָשִׁיב tranquillam reddam, Jer. 32.44.. 33.26.. 49.6,39. אֲשִׁיבֵנוּ tranquillum reddam eum, Amos. 1.3,6,9,11,13.. 2.1,4,6. יְשִׁבֵנִי tranquillum reddiderit me, Deut.15.8. Atque hinc ex hac rad. שׁוּב in hac 2. quiescendi signif. est no. שׁוּבָה f. reversio: quies, requies: Pag. Bu. alii conversionem exponunt: Merc. conversio: Coc. Av. Prout occ. cum בְּ præf. loco seq. בְּשׁוּבָה in tranquillitate, Isa.30.15. Item iii. signif. 3. hujus rad. est, averti: aversus, rebellis: Bu. Conc. viz. in conjug. pual vel pohal שׁוּבַב aversus est à seipso, magno studio aversus est, Av. Prout occ. in præt. pual, vel, juxta quosdam, piel, ex forma pohel 2. s. f. sic: Jer. 8.5. Cur שׁוֹבְבָה rebellavit (vel aversus est: Merc.) populus iste, &c. Sic Hieron. Quare ergo aversus est, &c. Pag. Fœmininum fortè neutraliter sumitur: Coc. Rebellis est: Bu. Conc. Et sic Isa.47.10. (ubi he 3. s. f. præt. pohel, mutatur in thau ante ךָ aff. sic:) Et scientia tua ipsa שׁוּבָחֵךְ, rebellare fecit te: Pag. Transitivè sumitur in tertium, juxta Kimchi, avertit, seduxit, &c. Merc. Perversam reddidit te: Bu. Lex vertit te: i.e. mentem sede movit, & te fecit recedere à via recta: Coc. Atque inde ex hac rad. שׁוּב in hac 2. rebellandi signif. seu pro aversum aut rebellem esse, &c. sunt nomina seq. 1. no. adject. vel. ut quidam volunt. part. poel pass. aut part. pual (absq; mem servili: Coc.) s. m. sic: Isa.57.17. Et ambulavit שׁוֹבָב, rebellis, (quasi aversus, seductus, abductus: Merc.) per viam cordis sui; Pag. aversus: Bu. Lex. Et ivit, versus, seu recedens, in via cordis sui: Coc. Prout occ. etiam in forma pl. m. simpl. & in forma s.f. cum הֶ dem. præf. (& cum tseri penult. ob pausam, vel quasi ab alia forma s. m. שׁוֹבָב, quam tamen me legere non memini: Merc.) ut seq. שׁוֹבָבִים aversi, rebelles, Jer.3.14.22. הַשּׁוֹבָבָה aversa, Jer. 31. 22.. 49.4. Item 2. hinc etiam no. adject. cum ה heemant. & kibbuts pro schurek penult. (nam in Jer.3.12. non potest, ut quidam volunt exponi, aversio, ut substant. Merc. Alii tamen substantivè exp. sic: recessio Israel: h. e. Israel, quæ recessit. Coc.) locis seq. מְשֻׁבָה aversa, rebellis, Jer.3.6,8,11,12. Item 3. hinc

etiam idem illud no. מְשׁוּבָה vel מְשֻׁבָה f. ut ſubſtantivum; averſio. rebellio; Pag. Bu. vel receſſio; ſemper in malam partem: Coc. Prout occ. in abſol. forma f. f. ſimpl. & in ſ. f. conſtr. ſimpl. & cum ך præf. & י. aff. ut & cum ם aff. abſque præf. ſed in forma pl. f. cum ינו־, יך־, (cui ſcil. ult. י cop. eſt præf.) יכם־ & יהם־ aff. ut ſeq. מְשֻׁבָה averſio, Jer. 8. 5. מְשׁוּבַת averſio, Prov. 1. 32. לְמְשׁוּבָתִי averſioni à me, Hoſ. 11. 7. מְשׁוּבָתָם averſionem ipſorum, Hoſ. 14. 5. מְשׁוּבֹתֵינוּ averſiones noſtræ, Jerem. 14. 7. וּמְשֻׁבוֹתַיִךְ & averſiones tuæ, Jer. 2. 18. מְשׁוּבוֹתֵיכֶם averſion. veſt, Jer. 3. 22. מְשׁוּבוֹתָיהֶם averſion. ipſorum, Jer. 5. 6. Item in hac ult. rebellandi ſignif. quidam exp. etiam illud in infin. kal, cum י. aff. Jer. 31. 19. Poſtquàm שׁוּבִי rebellaſſem, ſeu averſus eſſem; ut ſuprà in no. שׁוּבָב & מְשׁוּבָה: Merc. de quo ult. no. ad Hoſ. 11. 7. (לְמְשׁוּבָתִי ad averſionem meam: i. e. propter averſionem à me;) Ab. Ezra ſic ſcribit; מְשׁוּבָה לְעוֹלָם לְגַנַּאי Vocabulum מְשׁוּבָה ignominioſe accipitur: i. e. non converſionem in bonum, ſed averſionem in malum ſignificat: Bu. Lex. Alii verò ſumunt hoc infin. kal, Jer. 31. in 1. revertendi, ſeu convertendi ſignif. & ſic exp. Poſtquàm שׁוּבִי converſus ſum, ſcil. ab iniquitatibus meis, pœnituit me, ſcil. peccatorum eorum. Pag. Nam poſtquam converſus fuero pœnitebit me; Jun. Sed alii quidam loci de hac rad. שוּב præcipuè in 1. ſignif. ſunt hîc adnotandi & explicandi. Ut Job. 42. 10. Et Dominus שָׁב אֶת־ שְׁבִית (ſcribitur enim per jod, at per ſchurek legendum: שְׁבוּת: Cev.) אִיּוֹב avertit captivitatem Ijob: fuerat enim captivus in manu Satan, ſed eduxit illum de potèſtrate illius, ut A. E. exp. & ſic etiam Targ. & ſermo Domini convertit captivitatem Ijob; & R. Moſeh, redire fecit, &c. i. e. ea quæ Sabæi & Chaldæi abſtulerant, boves ſcilicet, aſinos, camelos, pueroſque cuſtodes: (pro illis ſcil. quos interfecerant: Merc.) Deus enim, orante Job pro amicis, miſit illis in cor ut omnia ad illum reducerent. Zeph. 2. 7. וְשָׁב שְׁבִיתָם & convertet, ſeu redire faciet captivitatem eorum. Vel, quieſcere faciet, ſecundùm R. Juda; quod improbat R. Jonah. quia non eſt rectum, quòd Propheta dixerit, Et requieſcere faciet eos in exilio, [dimittetque captivitatem illorum in afflictionibus ſuis; ſed quòd redire faciet captivitatem ad locum ſuum:] Pag. Sed non eſt, ait Kimchi, hæc opinio recta; quia Propheta dicit, quòd quieſcere faciet exilium, & requiem eis concedet ab anguſtia ipſorum: hoc autem non eſt conſentaneum abſque eo, quòd reducat eos in locum ipſorum: vel, niſi reductùrus eſſet eos ad locum ſuum. Nam qui è terra ſua exulat, non quieſcet, quamvis in deliciis magnis illic ſit. Subjicit verò idem Kimchi; Merc. Cev. Et illud quod ſcripſit R. Juda eſt rectum, viz. quòd omne verbum ex hac radice in kal, ſignificans redire, converti, &c. eſt intranſit. & ne unum quidem tranſit. Nec obſtat illud in Ezech. 47. 7. בְּשׁוּבִי Dum vertiſſem me, ecce ad ripam torrentis, &c. uti ſcripſit R. Jonah, quia etiam hoc eſt verbum intranſit. quanquàm pronomen ſit adſcriptum cum nun, & jod; Pag. quod quidem non ſolet affigi ipſi Makor, niſi ad ſignificandam perſonam patientem, ad quam referenda ſit, ſeu tranſeat actio ipſius Makor tranſitivi, ſeu agentis; i. e. cujus actio in aliam illam perſonam patientem tranſeat; ut Exo. 2. 14. הֲלְהָרְגֵנִי nonne occidere me tu cogitas? & Iſa. 22. 4. Nè properetis לְנַחֲמֵנִי conſolari me: & in quamplurimis aliis: Imo nec etiam affigi ſoleat pronomen primæ perſonæ ipſi Makor agenti per ſeſe, ſive ejus actio in ipſomet agente immaneat, ſive ab eo ipſo in alium proficiſcatur, ad ſignificandam perſonam agentem cui actio verbi tribuatur, niſi per ſolum jod: ut Ezech. 3. 27. וּבְרַבְּרִי & dum loquor ego tecum: & 5. v. 16. כְּשַׁלְּחִי cùm emiſero ego ſagittas famis: & in aliis item quamplurimis. Unde juxta opinionem R. Jona, dicendum fuerat בְּשׁוּבִי. Sed nec illa ratio firma eſt: nam & reperitur, 2 Sam. 22. 40. Dejeciſti inſurgentes in me תַּחְתַּנִי ſub me: ubi in Pſalm. 18. 40. eſt תַּחְתָּי. Exempla verò jod ſimplicis patientem perſonam deſignantis, non etiam merè agentem, quære ad Makor Piel affixum rad. יָבַם, & ad Makor kal, affixum rad. נָתַן, & aliàs in aliis aliorum verborum infinitis. Cev. [quia cum Makor jungitur non modò pronomen paſſivum, verùm etiam activum, ut Cant. 5. 6. Anima mea egreſſa eſt בְּדַבְּרוֹ dum loqueretur ipſe. Exod. 19. 9. בְּדַבְּרִי dum loquerer, vel potiùs loquar ego tecum; & id genus multa.] Pag. Ergo exponetur, cùm rediſſem ego. Paulò prolixior eſt hic Kimchi: ſed ſumma huc redit, יְ affixum, etſi aliàs cum infinito perſonam patientem ſignificet, ut לְהָרְגֵנִי ad occidendum me, hîc tamen & aliàs interdùm non ita fieri: cum & jod ſimplex in infinito nunc agentem, nunc patientem perſonam oſtendat, pro loci ratione. Erit ergo idem quod בְּשׁוּבִי. Porro ibi שְׁבוּתָם ſcribitur per vau, at per jod legitur, Merc. Cev. Pſ. 85. 2. שְׁבוּת avertiſti, aut reduxiſti, captivitatem Jaacob. Eſt verbum tranſit. inquit R. D. i. e. redire feciſti: Et ſunt qui dicunt, quòd non eſt verbum tranſit. in kal, in hac ſignificantia, unde exponunt ſecundùm alteram ſignificantiam, requieſcere feciſti: & ſic exponunt omnia verba tranſitiva ſecundum hanc ſignificantiam. Et hujus opinionis fuit R. Juda. Et eſt ſenſus, requieſcere feciſti ab afflictionibus captivitatis. Targ. redire feciſti captivitatem Jaacob. Pag. Sic juxta R. Jud. Pſ. 85. 5. שׁוּבֵנוּ fac nos quieſcere: Elias mavult pro שׁוּב אֵלֵינוּ redi ad nos. Ego malim, reduc, ſeu converte nos, ſeu reſtitue; Merc. Eſth. 2. 14. Et manè ipſa שָׁבָה reverſa eſt ad domum mulierum; Pag. vel, potiùs revertens, ſcil erat, i. e. revertebatur. Nam accentus indicat eſſe participium. Cæterùm Kimchi notat præteritum eſſe hoc accentu: ut & Lev. 23. 13. eſt præteritum: ſed fit Milra propter vau converſivum. At Rut. 2. etſi He præpoſitum habeat, non eſt benoni, ſed præteritum: nec eſt he demonſtrativum, ſed loco relativi אֲשֶׁר quæ. Sic enim interdùm he præponitur præterito, eodem modo ſcriptum quo he demonſtrativum; Merc. Cev. 2 Sam. 15. 8. Si יָשִׁיב יְשִׁיבֵנִי reducendo reduxerit me Dominus in Jeruſalaim. Scribitur יָשִׁיב ad notandum quòd duplex eſt lectio; prior ex kal, altera ex hiphil, & idem eſt ſenſus. Pag. Infinitum ex kal, intelligendum videtur ab altera radice יָשַׁב, Si me Hieroſolymam reduxerit, ita ut in ea habitem: at juxta literas, יָשִׁיב, futurum hiphil repetitum, hoc ſenſu, Si reduxerit, ſcil. unquam quenquam, reducet me; vel, ſi reduxerit, reduxerit (inquam) me, &c. quem ſenſum

sum hic videtur voluisse exprimere. Duæ radices voce vicinæ sunt: unde & interdum hæc radix exponitur pro quiescere, manere: quasi redire ut maneas, & quiescas. Porro hîc vocem illam posuit sanctes, vel ob affinitatem quam habet cum superioribus, vel propterea quòd eam etiam competere posse voluerit in hoc futurum, ut in futurum hiphil, quasi sensus sit, si conquieverit. (Deus ipse scil. vel, patris ira,) reducet me, &c. Vide in יָשַׁב, ad Makor kal, ut & eò pertinet sequens textus. Merc.Cev.Si omnino reduxerit me Jehova Jeruschalaima: Jun.1 Sam.20.5. Et ego יָשׁוֹב revertar, sedebo cum rege: ut citatur à nonnullis. Pag.Hoc esse non potest, quia tunc esset אָשׁוּב: ut scribitur, potiùs exponendum esset in hac rad. & ego (cùm) revertetur, seu quiescet, sedebo, &c. Potiùs dic quod sequitur: Merc.Cev. Potest esse & à יָשַׁב sedendo sedebo. Vide ibi, Pag. Ps. 22.3. נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב Animam meam convertet, i.e. redire faciet ad viam bonam: juxta R.D.Pag. vel recreat, revocat. Hoc verbum in utramque partem sumitur pro reducere, seu restituere, reparare; & pro avertere, abducere, seducere. Merc.vel, requiescere faciet: ut exp.R.D. & A.E. at R. Sal. Redire faciet ad antiquitatem suam. Pag. Animam meam quietam efficit: i.e. me languentem, meâ infirmitate labefactatum, & planè confectum instaurat: regenerationis symbolum; Jun. 2 Reg.3.4. וְהָשִׁיב & reddet (pro reddebat) Regi Israel centum millia. Pag. agnorum. Hic vau non convertit. Sensus est, pendebat, pensitabat. Nota significationem verbi הֵשִׁיב, pro, vice post vicem reddere, & singulis annis persolvere. Sic Gallicè appellatur Rente, & Latinè reditum vel redditum annuum: Merc. Pendebatque regi Israelis centena millia agnorum: Jun.Gen.43.12. Et argentum הַמּוּשָׁב reductum (relatum, reportatum, redditum,) in ore saccorum vestrorum, תָּשִׁיבוּ referte in manibus vestris: Pag. Hoc per pathach, præter morem: Merc. Et cum pathach loco tseri, Ezech.21.30. הָשֵׁב (Num) reducere, (i.e. reducam scil. gladium) in vaginam suam? ut exp.R.D.Cev.Repone (gladium) in vaginam suam: i.e. abjice gladium quo infestas istos, neque ampliùs Thrasonem age. Jun. 2 Sam.3.11. Et non potuit ultrà לְהָשִׁיב אֶת־אַבְנֵר דָּבָר respondere ipsi Abner verbum. Pag. Observa ut hoc sensu cum duplici Accusativo construatur: ut aliàs verbum respondendi עָנָה, ut suo loco dictum est: Merc. Job.33.5. Si potueris הֲשִׁיבֵנִי respondere, Pag. mihi: vel, responde mihi: nam potest esse Imperativum: Merc.Cev. Jud. 19.3. לְהָשִׁיבָו ut redire faceret illam. Scribitur sine he, quia duplex est lectio: לְהָשִׁיבָהּ ut redire faceret illam: altera לְהָשִׁיבוֹ ut redderet seipsum illi: i.e. ut reconciliaret se cum illa, Isa.46.8. הָשִׁיבוּ redite prævaricatores. ad cor: Pag. Vel revocate in animum: ut & suprà, sequenti tamen loco intransitivum videtur: Merc.Ezech. 18.30. וְהָשִׁיבוּ & convertimini, vel respicite, ab omnibus prævaricationibus vestris, Job.20. 2. Idcirco cogitationes meæ יְשִׁיבוּנִי respondere facient (pro, faciunt, seu cogunt) me. Pag. Transitivum est in tertium, inquit R.D. ut sit sensus, & me adigent ut cogar aliquid tibi respondere; Cev. Prov.1.23. Quia מְשׁוּבַת aversio, aut rebellio. simplicium occidet eos. Hieron. aversio parvulorum interficiet eos. R.D. rebellio aut requies. A.E. requies simplicium occidet eos: quia dum sunt in quiete, faciunt impietatem. R.Levi, Quies, &c. quia est causa quòd malum eligant. R.Himman. Quia rebellio. i.e. via mala quam tenent, est causa occisionis eorum. Pag. Nam quies fatuorum interficiet eos: i.e. constans & pervicax illorum residentia in malo, in quo sibi allubescunt, & omnem prosperitatem pollicentur: ut Jer.48.41. & Zeph. 1. 12. Jun. Hos.11.7. Et populus meus suspensi sunt, scil, (vel dubii hærent: Merc.) מְשׁוּבָתִי propter rebellionem contra me, aut, in me: i. e. propter rebellionem quam faciunt populus meus in me, suspensi sunt in angustiis, aut afflictionibus; nesciunt quò se vertant pro auxilio. Et jod non est signum pronominis activi: & sic Isa.56.7. Et lætificavi (vel lætificabo, Merc.) eos in domo תְּפִלָּתִי orationis meæ: i. e. ubi mihi fit oratio. Et in Comment. Suspensi sunt inter afflictionem, & respirationem: (quia interdùm affliguntur, nonnunquam respirant:) propter rebellionem, scil. quam faciunt in me. Et nisi essent rebelles, jugiter essent in respiratione. R. Sal. ad conversionem; i. e. quando prophetæ docent illos, ut ad me convertantur, ac redeant: ipsi sunt suspensi, utrum debeant converti, nec ne. Sed nos non invenimus מְשׁוּבָה nisi in vituperium. Pag. Hæc sunt verba R.D. At (ut inquit idem R. D.) Merc. Cev. R. Joshua exp. Et populus meus suspensi: i.e. dubii sunt in præceptis meis: quanquàm sunt iis nota: sed ut rebellent contra me, hoc faciunt: Pag. Suspensus, pro dubio, & Hebræi dicunt & Latini: Merc. Targ. Et populus meus divisi sunt ut redeant, (seu controversus est, dubitat, num redeat; Merc.) ad legem meam. Pag. Hæc autem adeò frequens radix in textu שׁוּב, quomodo á Coc. describatur hîc etiam subjungendum, ad pleniorem ejus explicationem. שׁוּב duplicem habet significationem: nam 1. intransitivè, in genere notat, retroagi, retrò converti: deinde, redire ad id, unde receseris. 7o. ἀναστρέφειν, ἐπαναστρέφειν, ἀποστρέφειν, ἐπιστρέφειν, ὑποστρέφειν. Gen.18.33. Et Abraham שָׁב לִמְקוֹמוֹ vertit se ad locum suum. 1 Sam.15.11. כִּי־שָׁב מֵאַחֲרַי nam vertit se, ne sequatur me. Sic Jos. 22. 23, 29. Ruth. 1. 16. לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ ut, te relictâ, alioversùm abeam. 2Sam.2.30. וַיָּשָׁב שָׁב מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר, & Joab vertit se, ne persequeretur Abnerum. 1 Reg.13.33. לֹא־שָׁב non convertit se Jeroboam à via sua mala. Isa. 5. 25. In omni hoc לֹא שָׁב אַפּוֹ non convertit se ira ejus: h. e. progreditur, procedit. Deut. 23. 14, vel 15. וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ, & vertat se prosequendo te: Ezech. 33. 14. וְשָׁב מֵחַטָּאתוֹ & convertat se à peccato suo. Ezech.3.20. 18.24. בְּשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ quum se vertit justus à justitia sua: h.e. quum is, qui vera locutus est & recta fecit, iis relictis, inceperit falsa loqui & mala facere; sic v.26. cap.33.18. 2 Reg.18.14. מֵעָלַי abscede à me. שׁוּב Num.8.25. יָשׁוּב מִצְּבָא הָעֲבֹדָה decedet à vice functionis non fungetur ampliùs, Isa.45. 23. Exivit ex ore meo justitia, דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב verbum, quod non retrocedet, h.e. non pudefiet: quod loquentis est, tribuitur verbo: aut, verbum, quod non desinet esse efficax. Jer.8.4. אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב Anvertit se (quis) & non vertit se? an (quis) retrocedet & non convertetur, viz. in eam partem unde recessit? Coc. Num avertetur, & non convertetur? Hieron. Et qui eversus est non convertetur? vel sic, Si reversus fuerit

(ipſe Iſrael, ſcilicet, ad benefaciendum) non avertetur, ſcil. Deus, ab ira furoris ſui contra eos? & hæc placet; Pag. Si convertatur, nonne revertetur? i. e. ſi populus convertatur á malitia ſua, annon convertetur etiam Deus ab ardore iræ ſuæ? juxta Kimchi & R. Sal. Bu. Lex. (An ita cadunt ut non poſſint reſurgere?) ſi converteretur, annon reverteretur. Deus ſcil. Senſus eſt; Præcipitantur quidem Judæi in ruinam ſuam graviſſimè: ſed quantus quantus ſit caſus, omninò major eſt Dei miſericordia, quâ erigerentur, ſi reſipiſcentes, ad ipſum ſeſe converterent. Jun. Ezech. 47. 7. בְּשׁוּבִי (pro בְּשׁוּבִי) quum converterer, quum verterem me. In limite & termino deſignando ſic uſurpatur; Joſ. 19. 12. וְשָׁב מִשָּׁרִיד קַדְמָה & vertebatur à Sarid ortum verſus: h. e. á linea occidentali. Ita dicitur de converſione rei ſecundùm qualitatem. Iſa. 29. 17. וְשָׁב לְבָנוֹן לַכַּרְמֶל & vertet ſe Libanus in arvum. Pſalm. 73. 10. לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלֹם quarè redit populus ejus huc? h. e. à ſtatu ſuo in hunc, quem vides, ſtatum recidit. Pſalm. 94. 15. עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט ad juſtitiam redibit judicium: h. e. poſt controverſias multas judicium rectum & juſtum fiet. Coc. Sed uſque ad juſtitiam reverſurum eſt judicium: h. e. judicium Dei (quod in hoc ſeculo magis exercet bonos quàm improbos, & cujus principia tantùm in hac vita ducuntur) tandem ad plenam & conſtantiſſimam juſtitiam perducetur, ut ſuum cuique jus tribuatur: affligentibus afflictio: afflictis verò regnum Dei, pro quo patiuntur. Jun. Reverſionem ad locum ſuum, unde quis venerit, notat frequenter. ut Gen. 8. 12. Et non addidit שׁוּב־אֵלָיו עוֹר redire ad eum ampliùs. Pſal. 7. 8. לַמָּרוֹם שׁוּבָה in altum redi. Ezec 46. 17. וְשָׁבַת לַנָּשִׂיא & redibit ad principem: pro וְשָׁבָה: terminatio Chaldaici moris. Ec. 3. 20. הַכֹּל שָׁב אֶל־הֶעָפָר omnia rédeunt ad pulverem. Ruth. 1. 22. הַשָּׁבָה, מִשְׂדֵי מוֹאָב pro אֲשֶׁר שָׁבָה quæ redibat ex agris, Moab. 1 Reg. 17. 21. חֲשֹׁב־נָא נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד redeat, quæſo, anima pueri. Ezech. 16. 55. תְּשׁוּבֶינָה קַדְמָתָן redibunt ad priſtinum ſuum ſtatum. Ibid. תְּשׁוּבִיֻנָה redibitis. Ezech. 35. 9. וְעָרֶיךְ לֹא תֵשֵׁבְנָה & oppida tua non redibunt, i. e. non reſtituentur. Secundùm literas eſſet תֵּשֵׁבְנָה. Num. 10. 36. שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת redi, Domine, myriades, millium Iſraelis. 1 Reg. 2. 33. וְיָשֻׁבוּ דְמֵיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאָב redibit ſanguis illorum in caput Joabi: qui, ſcil. fudit eum. Pſalm. 7. 17. יָשׁוּב redibit ærumna ejus in caput ejus; Obad. v. 15. גְּמֻלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ meritum tuum redibit in caput tuum. Per metaphoram, de converſione cordis ſive amoris ad Deum, á qua homo defecit. Omnis pietas qui dicitur de homine, dicitur reverſio, quia homo ita natus eſt, ut fugiat Creatorem ſuum. 2 Reg. 23. 25. אֲשֶׁר שָׁב אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבּוֹ qui converſus eſt ad Dominum toto corde ſuo. Iſa. 59. 20. לְשָׁבֵי פֶשַׁע iis, qui ſe convertunt á defectione, viz. ut redeant ad Deum. 2 Chr. 36. 13. מִשּׁוּב אֶל־יְהוָה ne converteretur ad Dominum. Zach. 1. 4. שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים convertimini á viis veſtris malis. Sic prædicarunt Johannes & Chriſtus μετανοεῖτε. Job. 36. 10. כִּי־יָשׁוּבוּן מֵאָוֶן ut revertantur á vanitate. Jer. 31. 19. אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי poſtquám converſus ſum, pœnituit me: vel, poſtquam verti me, & factus ſum retrogradus & refractarius. (Nam poſtquám converſus fuero, pœnitebit me: Jun.) Ezech. 14. 5 שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מֵעַל גִּלּוּלֵיכֶם, convertimini & reducite (vos invicem) á ſtercoribus veſtris: ſic 19. 30. Zac. 9. 12. שׁוּבוּ לְבֶצָר redite ad arcem: h. e. omiſſa arce manibus factâ, veram arcem apprehendite, à qua defeciſtis. (Revertimini ad munitionem, h. e. Jeruſchalaima, quæ urbs munitionum Judæis fuerat. Jun.) Pro, Iterum facere: Jer. 18. 4. וְשָׁב & iterato opere faciebat id vas illud. Iſa. 5. 13. וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבָעֲרָה & iterum erit exterminationi. Jer. 42. 10. אִם־שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בָּאָרֶץ ſi redeuntes (vel) iterum habitaveritis in terra. Gen. 30. 31. אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ rurſus paſcam oves tuas. Ezech. 8. 6. תָּשׁוּב תִּרְאֶה iterum videbis. Gen. 26. 18. וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר Et denuò apperuit Iſaac puteos. Lam. 3. 3. אַךְ בִּי יָשׁוּב יָהְפּוֹךְ יָדוֹ Tantùm in me iterum iterumque vertit manum ſuam toto die. Hoſ. 12. 7. וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָּשׁוּב & tu in Deum tuum revertereris? vel, & tu in Deo tuo converteris, viz. per μετάνοιαν. Pſalm. 23. 6. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה & verſabor in domo Domini. (Et quietus ero in domo Jehovæ. Jun.) Per phraſin iterationis etiam notatur verſio in contrarium, contraria actio. Deut. 30. 3. וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ & vice verſâ colliget te. Pſalm. 71. 20. תָּשׁוּב תְּחַיֵּינִי contrà vivificas me: ibid. תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי contrà educis me. Mich. 7. 19. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ contrà miſeratur nos. Mal. 1. 4. וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה vice verſâ ædificabimus. Exod. 4. 7. וַיָּשָׁב כִּבְשָׂרוֹ rurſus facta eſt ut caro ejus. 2 Reg. 5. 10. וְיָשָׁב בָּשָׂרְךָ לָךְ וּטְהָר & reſtituetur tibi caro tua, & eſto purus. ii. Tranſitivè; ſæpè cum nomine שׁוּב: vertere, reſtituere. Deut. 30. 3. וְשָׁב אֶת־שְׁבוּתְךָ captiva tua reſtituet: h. e. jacturas damna, reparabit, reſarciet. Job. 42. 10. שָׁב אֶת־שְׁבוּת אִיּוֹב vertit captivitatem Jobi: i. e. reſtituit in integrum. Jer. 30. 18. Ecce ego שָׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקוֹב redintegro damna tentoriorum Jacobi. Pſalm. 85. 2. שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקוֹב reſtituiſti damna Jacobi. Nah. 2. 3. שָׁב יְהוָה אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב reſtituit Jehova decus Jacobi. In piel ex forma poel שׁוֹבֵב convertere, converti facere, reducere. Ezech. 38. 4. וְשׁוֹבַבְתִּיךָ & convertam te: h. e. faciam, ut mutes religionem, &, loco idolorum, nomines verum Deum & Chriſtum; licèt in aſſentatione. Conf. Dan. 11. 37. Idem, Ezech. 39. 2. Iſa. 58. 12. מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת reſtituens tramites: h. e. faciens, ut omnes viæ tutò perambulari poſſint: vel, reſtituens rectas vias; reformans vel reformatus. Pſalm. 23. 3. נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב animam meam redire facit: h. e. ex deliquio me recreat. In pual ex forma poal. Jer. 8. 5. שׁוֹבְבָה הָעָם הַזֶּה averſus eſt populus hic. Fœmininum forte neutraliter. Ezec. 28. 8. אֶל־אֶרֶץ מְשׁוֹבֶבֶת מֵחָרֶב ad terram reductam, reſtitutam á gladio: vel, á qua gladius averſus eſt. Part. fine mem ſervili: Iſa. 57. 17. וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּרֶרֶךְ & ivit verſus (recedens) in via cordis ſui. Jer. 3. 14. שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים convertimini filii averſi. In hiphil הֵשִׁיב convertere, avertere, referre, reducere. Pſalm. 78. 38. הַרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ multiplicabat vertere iram ſuam: h. e. ſæpiùs revocabat. Conf. Iſa. 12. 1. יָשׁוּב תְּנַחֲמֵנִי vertit ſe ira tua: h. e. recedit, Prov. 15. 1. מַעֲנֶה־רַךְ יָשִׁיב חֵמָה reſponſum molle avertit iram. Iſa. 66. 15. לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ ad referendum in æſtu iram ſuam: q. d. poſt averſionem iræ. (Ec-

(Ecce Jehova cum igne venturus eſt, &c. ad reddendum cum excandeſcentia iram ſuam: vide 42. 25. Qua propter effudit ſuper illum excandeſcentia iram ſuam: elegans ſignificatio miſericordiæ divinæ in ipſa judiciorum exſecutione. Æſtu quidem, inquit, afficitur Deus propter peccata noſtra: ſed tamen æſtum illum ſuum ita moderatur, ut illius particula tantùm nos aſpergat, quæ ira dicitur: itaque non conſumit nos æſtu, ſed iræ demonſtratione excandeſcens revocat; hoſtes verò contrà, ut 66.15. Jun.) 1Reg.2.26. אַל תָּשֵׁב אֶת־פָּנַי ne avertas faciem meam, h. e. ne jubeas me abire, vel recedere: לֹא אֲשִׁיבֶנָּה non faciam, ut facies tua ſe avertat: ſolent pudefacti faciem avertere. Sic Pſalm.132.10. Num.23.20. וּבֵרֵךְ & benedixit, & non faciam id irritum. Iſa.43.13. אֶפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה moliar, & quis retrageat illud? Pſalm.89.44. אַף־תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ etiam retundis mucronem gladii ejus. Iſa.58.13. אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ ſi auferas à ſabbato pedem tuum: h. e. ceſſes facere conſilia tua, & cupiditatibus tuis ac moribus obſequi. Conf. Iſa.55.7. Lam.1.13. הֵשִׁיבַנִי אָחוֹר repulit me, h. e. fecit me recedere: Dan. 11.18. וְיָשֹׁב פָּנָיו לְאִיִּים & vertet faciem ſuam ad inſulas: Maſora monet legi וְיָשֵׂם. Iſa.42.22. Non eſt qui dicat הָשֵׁב (pro הָשֵׁב) reſtitue. Ezech. 21. 30, vel 35. הָשֵׁב אֶל־תַּעְרָהּ repone in vagina. Prov. 25.13. Et animam Domini ſui יָשִׁיב redire facit, h. e. recreat Dominum ſuum. Pſal.119.8. מְשִׁיבַת נָפֶשׁ reficiens animam. Ruth. 4.15. וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נָפֶשׁ & erit tibi recreationi, Iſa. 28. 6. מֵשִׁיבֵי מִלְחָמָה retroagentium bellum in portam; unde ſcil. invaſio facta. De converſione á malo ad bonum. Mal. 2. 6. Multos הֵשִׁיב מֵעָוֹן revocavit à pravitate: i. e. convertit. Eze.18.30. שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מִכָּל־פִּשְׁעֵיכֶם convertimini & convertite (vos mutuò) ab omnibus defectionibus veſtris. Vide & v. 32. Deut. 4. 39. וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ & revocabis ad cor tuum, ſeu ad animum: h. e. ſem per cogitabis. De talione: Jud. 9.5,7. & 1Sam.25.39. De verbo, ſive reſponſo: ſimpliciter. Hab. 2. 1. וּמָה אָשִׁיב עַל־תּוֹכַחְתִּי & quid reportaturus eſſem ad argutionem meam: h. e. quid reſponſi accepturus eſſem. Duplicatæ actionis ſignificatione cum accuſat. perſonæ. Num.22.8. וְהָשִׁיבוֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר q. d. faciam vos recipere verbum: h. e. reſpondebo vobis, Joſ.14.7. וָאָשִׁב אוֹתוֹ דָּבָר & retuli ipſi verbum. 2Sa.24.13. מָה־אָשִׁיב שֹׁלְחִי דָּבָר quid reſpondebo ei, qui miſit me? Job. 32. 14. אֲשִׁיבְךָ מִלִּין referam tibi verba. Pro.27.11. וַאֲשִׁיבָה חֹרְפִי דָּבָר & referam convicianti verbum: h. e. reſpondebo, ſine timore probri, ne forte me pudefaciant peccata tua ab ipſo objecta. Subintelligitur & דָּבָר aut ſimile, Job. 33. 5. Si potes, הָשִׁיבֵנִי fac me recipere, ſcil. verbum, h. e. reſponde mihi: ſic v. 32. & cap. 13.22. 40.4. מָה אֲשִׁיבֶךָּ quid regeram tibi? 2Chr. 10.16. וַיָּשִׁיבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ & reſponderunt populus regi. 1Reg.12.16. additur דָּבָר. De manu, Am. 1. 8. וַהֲשִׁיבוֹתִי יָדִי עַל־אֶקְרוֹן & referam manum contra Ekron: h. e. vertam adverſùs Ekron: vel, identidem inferam. Iſa. 1. 25. וָאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ & rurſus admoliar manum tibi. Reciprocè: Pſalm.85. 4. הֲשִׁיבוֹתָ מְחֲרוֹן אַפֶּךָ reduxiſti te ab æſtu iræ tuæ. Ezech. 18. 32. הָשִׁיבוּ וְחָיוּ Convertite (vos ipſi, & alii alios,) & vivite. In hophal הוּשַׁב reductum, reſtitutum eſſe. Exo.10.8. וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־ & reductus eſt Moſes & Aharon ad Pharaonem. q. d, & reductum eſt Moſen, &c. Atq; hinc eſt No. מְשׁוּבָה f. averſio, receſſio: ſemper in malam partem. Jer. 8. 5. מְשׁוּבָה נִצַּחַת receſſione perpetuâ. Pro.1.32. מְשׁוּבַת פְּתָיִם תַּהַרְגֵם receſſio fatuorum eos occidit. Hoſ. 11. 7. וְעַמִּי תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי & populus meus pendent ad fugam mei. Hoſ.14.5. אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם ſanabo receſſionem ejus. Plur. cum aff. Jer.2.19. וּמְשׁוּבֹתַיִךְ תוֹכִחֻךְ & receſſiones tuæ arguent te. Jer.2. 22. אֶרְפָּא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם ſanabo receſſiones veſtras. Jer.14.7. רַבּוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ multiplicatæ ſunt receſſiones noſtræ, Jer.3.6. מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל receſſio Iſrael, h. e. Iſrael, quæ receſſit. Sic v.8,11,12. De Juda dicit בּוֹגֵדָה fallax, perfida: quia Juda accedebat ad domum Dei, ſed non in fide: Iſrael non accedebat, ſed ad celſa ſe converterat. Item hinc etiam No. תְּשׁוּבָה f. quod eſt reverſio, converſio. 1Chron. 20. 1. לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה tempore converſionis anni. 70. ἐν τῷ ἐπιστρέψαι ἔτους. Kimchi לְסוֹף הַשָּׁנָה anno finiente; quando ſol redit ad punctum, unde cœpit. 2Sam.11.1. לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה. 70. ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. ſic 1Reg.20.22,26. 1Sam. 7.17. וּתְשׁוּבָתוֹ הָרָמָתָה & reverſio ejus Ramam. 70. ἀποστροφή. ii. Reſponſio. 70. ἀπόκρισις. Job.34.36. עַל־תְּשׁוּבוֹת בְּאַנְשֵׁי־אָוֶן propter reſponſiones inter homines vanos, וּתְשׁוּבוֹתֵיכֶם נְשֹׁאֵר־מָעָל & reſponſiones veſtras (quod attinet,) relinquitur prævaricatio, &c. Atque hæc de hac rad. שׁוּב ex Coc.

Rad. 52. שׁוּב in præt. kal, שָׁב eſt, caneſcere: Pag. Bu. Plus eſt quàm זָקֵן, ſenectus, ut primum exemplum indicat. Doctores in Miſrah ſtatuunt ſenectutem ad annos ſexaginta, canitiem ad ſeptuaginta: Merc. Canuit, canus fuit: &c. vide rad. שִׂיב: hæc enim verior eſt radix: canum fieri; dicunt hebræi, quod Kimchi monet, hoc amplius ſignificare, quàm זָקֵן, quod ſimpliciter, ſeneſcere, notat. Scribunt enim בֶּן שִׁשִּׁים לְזָקְנָה בֶּן שִׁבְעִים לְשֵׂיבָה ſexagenarius, ſenex: ſeptuaginarius, canus: Coc. Poſſea fit יָשִׁישׁ, decrepitus: Bu. Lex. Coc. Prout occ. in præt. kal, cum ָ ob pauſam pro ַ cop. præf loco ſeq. וְשַׁבְתִּי & incanui, 1Sam.12.2. Atque inde ex hac rad. שׁוּב, vel שָׂב, eſt 1. No. ſ. m. cum kamets, viz. שָׂב canus, Job. 15.10. Et 2. hinc etiam eſt No. שָׂב, vel cum jod quieſcente poſt tseri, שֵׂיב m. canities, ſeu canicies: Pag.Bu. &c. Prout occ, cum מ præf. & ו aff. loco ſeq. מְשֵׂיבוֹ præ canicie, ſenio ejus, 1 Reg. 14.4. Item 3. hinc etiam no. שֵׂבָה, vel potiùs (ſic enim ferè ſcribitur) שֵׂיבָה f. idem, canities ſenium: Pag. Bu. &c. 70. πολιά. Metonymice notat ſenectutem: 70. γῆρας: Coc. Prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum ָ, בְ & לְ præf. ut & in forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum ַ, ָה, & ו aff. prout ſeq. שֵׂיבָה canicies, Lev. 19.32. Deut. 32. 25. Iſa. 46. 4. Hoſ.7.9. וְשֵׂיבָה & canicies, Pſalm.71.18. בְּשֵׂיבָה in canitie, Gen.15.15. 25.8. Jud.8.32. 1Chron.29.28. Pſal.92.15. לְשֵׂיבָה ad canitiem, Job.41.23. שֵׂיבָה canicies, Gen. 44. 31. שֵׂיבָתִי caniciem meam, Gen. 42. 38. 44. 29. שֵׂיבָתְךָ caniciem tuam, Ruth. 4.15. שֵׂיבָתוֹ caniciem ejus, 1Reg.2.6.9.

Rad. 53. שׁוּג: rad. hæc hîc inſeri poteſt: nam ſeme

semel per sin lævum pro samech legitur in voce passiva, נָגוּשׁ actus est retrorsum &c. vide in rad. סוג: Merc. recessit, retroactus est: idem quod סוג. Cogn. cum נָסַג retrocessit. Prout occ. in præt. niph. 3. s. m. sic, 2 Sam. 1.22. Arcus Jonathan non נָשׁוֹג actus est retrorsùm: i. e. non redijt. 70. οὐκ ὑπεστράφη. Av.

Rad. 54. שׁוּג erravit, ignoravit, peccavit per ignorantiam, inconsideratè se gessit, idem quod שָׁגָה & שָׁגַג: sed verbaliter non reperitur: inde autem est no. cum מ heemant. viz. מְשׁוּגָה in forma constr. מְשׁוּגַת error, ignorantia: prout occ. in forma s. f. constr. cum י. aff. sic: Job. 19.4. Esto sanè quòd erraverim: mecum morabitur מְשׁוּגָתִי error meus. 70. πλανῶ. Av. qui solus hìc hanc rad. habet, reliqui referunt ad שָׁגַג, vel שָׁגָה.

Rad. 55. שׁוּר; hanc quoque rad. hìc quidam inserunt: quòd Psal. 91.6. futurum ex ea esse videatur: item conjug. poel: & nomina quædam monosyllaba: quæ omnia in שָׁרַר posita sunt, vel in שׁר: ubi suprà vide: Merc. שׁוּר in præt. kal, שָׁר devastavit, exterminavit. idem quod שָׁרַר. Hinc σχέτλιος, qui potest nocere, σχετλιάζω noceo: & per Metath. vasto, devasto: item ἀϊστόω vasto: σκεδάω, σκεδάζω dispergo: &c. Occ. autem hoc verbum in fut. kal, 3. s. m. sic: Psalm. 91.6. Ab exterminio quod יָשׁוּר vastabit meredie. Item in conjug. piel, ex forma poel, שׁוֹרֵר vastavit indefinentur & crudeliter: Prout occ. etiam in fut. piel 3. s. m. sic: Hos. 10.2. יְשׁוֹרֵר vastabit statuas eorum. Atque hinc est 1. No. שֵׁר dæmon, vastator: qui nocet hominibus & aliis creaturis. Prout occ. in forma pl. m. cum ל pro לָהּ dem. præf. Deut. 32.17. & Psalm. 106.37. Sacrificaverunt, &c. לַשֵּׁדִים dæmonibus: 70. δαιμονίοις. Item 2. hinc etiam est No. שׁוֹר devastatio, &c. de quo vide in rad שָׁרַר. Av.

Rad. 56. שׁוּר, in præt. kal, שָׂר, est linire, oblinere; Pag. Bu. incrustare, vel oblinere calce: 70. κονιᾶν: Pag. Coc. obduxit calce, &c. (hujus autem radix verior est שִׂיר, de qua suo loco:) Av. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 2. s. m. cum ו conv. præf. sic: וְשַׂרְתָּ & linies, Deut. 27.2, 4. Atque inde ex hac rad. שׁוֹר est no. cum jod, loco 2. rad. Vau, viz. שִׂיר m. calx: 70. κονία: Pag. Bu. Cocc. Unde per מִשְׂרְפוֹת שִׂיר cremationes calcis, in Isa. 33. intelligitur, quòd cremabuntur, ut ea materia, ex qua calx fit: Coc. Et in Am. 2. cùm dicitur, quòd combussit ossa Regis Edom in calcem: sensus est, ut comburunt calcem; vel, in calcem: i. e. posuit cinerem eorum loco calcis, quâ liniuntur parietes: (ita ut illis parietes domûs suæ seu palatii sui illineret: seu quòd domûs suæ parietes eo obduxerit: Merc. Cev.) idque, per modum vindictæ & contemptús: & sic Targum exp. Pag. Sunt autem qui illud etiam, Gen. 14.8. In valle הַשִּׂדִּים, calcium; (à calce prædicta) quod suprà exp. arvorum, in rad. שָׂרַר: Merc.) Et dagesch est loco Hannach, (seu longæ vocalis, jod cum chirek) sicut in צִיצִים, pro צִיצִים, flores: ut suo loco dictum. Pag. Occ. autem hoc no. s. m. simpl. & cum בַּ & לְ pro בְּהַ & לְהַ dem. præf. ut seq. Isa. 33.13. Et erunt populi incendia: i. e. tanquam incendia שִׂיד calcis: Hieron. quasi de incendio cineris. Pag. Ita fuerunt populi (velut inditi) fornacibus calcariis; Hebr. combustionibus calcis: vide simile, Josh. 11. 8. & 13.

14. Hìc autem eventus Assyriorum descriptus est allegoricè: prout narratur, 2 Reg. 19. In hoc enim contextu à vers. 10. Nunc surgam, dixit Jehova: nunc exaltabor, (opere scil. magnifico: humanitùs dicta:) nunc extollam me: consilium Dei, objurgatio improborum eorumque profligatio docentur: tribus versibus: & vers. 11. increpatio habetur allegorica, quâ Deus, Assyriorum consilia & conatus, cremio, animos verò eorum, igni ardenti comparat, quæ unà consumi solent. Jun. Et Deut. 7.2, 4. Et linies, seu oblines, eos calce, &c. Pag. Jun. Item, Am. 2.1. Eò quòd combusserit ossa Regis Edomæorum לַשִּׂיד ut calcem: Hebr. ad calcem; i. e. in holocaustum absolutissimè. Vide 2 Reg 3.35. & seq. Jun.

Rad. 57. שָׁוָה est, æquare, adæquare: æquale esse: item, prodesse; & ponere: proponere. Pag. Est. æquari, æquum, seu æquabile esse. Et quia quæ sunt æqualia prosunt, expediunt: congruunt & conveniunt: hinc Hebræi pro his utuntur figuratè, Ponere verò est ex Syro sermone in Piel. Merc, Adæquari, æqualem esse: utile esse: convenire, expedire. Constr. cum præp. Beth & Lamed: Bu. Lex. æquus, æqualis, vel æquabilis, aut congruus fuit: posuit: compositus est æquali modo, &c. Av. Exæquari: assimulari, vel assimilari. 70. ὅμοιον γίνεσθαι. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc שָׁוָה quatuor signif. 1. est, æquari, adæquari: Prout occ. in fut. kal, (à 3. s. m. יִשְׁוֶה æquabitur, æqualis erit, adæquabitur, &c.) 1. s. cum ו cop. præf. & in 2. s. m. & 3. pl. m. simpl. ut seq. וְאֶשְׁוֶה & æqualis ero, Isa. 40.25. תְּשַׁוֶּה adæqueris, Prov. 26.4. יִשְׁוֶנּוּ æquabuntur, Prov. 3.15.. 8.11. Item in hac 1. signif. venit conjug. piel pro æquare, adæquare: Pag. Bu. complanare: 70. ὁμαλίζειν, ut cùm complanatur facies, i. e. superficies alicujus rei: Coc. ut scil. undequàque æqualis fit, nec hinc tumulus, illinc fossa, &c. Merc. Posuit ordine æquali, æquiparavit. Av. prout occ. in præt. piel 3. s. m. loco seq. שִׁוָּה æquavit, Isa. 28.25. Ut & in hiphil, הִשְׁוָה fecit esse æqualem, adæquavit: Av. comparare, assimulare. Coc. Prout occ. in fut. hiph. (à 3. s. m. יַשְׁוֶה adæquabit, comparabit, &c.) 1. s. simpl. & (à 3. pl. m. יְשַׁוּוּ, adæquabunt, &c.) in 2. pl. m. cum ו cop. præf. sic: וַאֲשַׁוֶּה æquabo, Lam. 2.13. וְתַשְׁוּוּ & æquabitis, Isa. 46.5. Item venit etiam hæc 1. adæquandi signif. in conjug. hithpael, quæ juxta normam esset הִשְׁתַּוָּה æquatus fuit: Bu. Ma. assimilavit se: Av. &c. Sed occ. in præt. niph. 3. s. m. sic: Prov. 27.15. (Cum) stillatione jugi in die pluviæ, & mulier contentionum, i. e. contentiosa, נִשְׁתַּוָּה æquatur: est enim part. fœm. quamvis sit longum: inquit R. D. Unde non ad stillationem, quæ Hebraicè generis est masculei, sed ad mulierem refertur. Et, secundùm normam, vau debuerat esse cum dagesch. Vel, est præt. masc. inquit R. D. & sic refertur ad stillationem, aut stillicidium, vel guttam. Pag. Vel in nominativo, stillicidium assiduum, &c. Miror cur נְשַׁתָּוָה Milhel, seu penacutum scripserit, contra omnem analogiam. Et cùm in exemplaribus nostris accentu destituatur, uti solet in tribus libris אמת, quæ versum claudunt, nisi sint Milhel, facilè intelligi potest esse Milrah. Merc. Sed A. E. exponit, Guttæ expellenti (scil. à domo) in die pluviæ, mulier contentionum æquatur. Pag. Stillicidium perpetuum in die imbris,

imbris, & mulier litigiosa נִשְׁתַּוָּה exæquatur. Est forma Chaldaica habens vim תִּשְׁתַּוֶּה Niphal. Coc. Vel est forma ex hithpael & niphal composita: quod Chaldæis, Talmudicis, & Rabbinis familiare: Bu. Lex. & Ma. Et mulier contentionum æquiparatur stillicidio assiduo: est enim comp. partim ex niph. (quod nun ab initio notat, à præt. niph. נִשְׁוָה;) & partim ex hithpael; (quod scil. rhau post schin denotat;) Av. Stilla continua —— &c. & mulier contentiosa æquæ sunt inter se. Confer. suprà 19. 13. stilla continua, jurgia mulieris; i.e. virum familiamque exedit rixosa mulier, ut stillicidium lapidem. Jun. Atque hîc in hac 1. signif. pro æquum esse quidam locant No. שָׁוְא m. æquitas, vel, verbum æquum; Pag. prout, juxta eos, occ. cum בְּ præf. sic: Job. 15.31. Non credet בַּשָּׁוְא æquitati, &c. Bu. Conc. verbo æquo, æquali, ac recto, &c. Pag, Sed de hoc vide plenius ad No. שָׁוְא vanitas, &c. infrà in 4. signif. hujus rad. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, utile esse, prodesse, conveniens esse, expedire, Bu. Conc. (&c. vide ad initium rad.) Prout occ. in præt. kal, 3. ſ m. Job. 33.27. Et non שָׁוָה לִי, profuit mihi. Pag. Quidam δυνητικῶς, æquale fuisset: seu; commodum non mihi perinde fuisset: i.e. profuisset, vel, convenisset: Merc. vel, Et non æquale fuit mihi, i.e. non recepi pro meis peccatis æqualia. Hieron. Et ut eram dignus, non recepi. Sed R.D. priori modo exp. Et non profuit mihi illud quod feci: quia nullum ex malis operibus emolumentum consecutus sum, modò enim agnosco, quòd illa quæ feci vana sunt. Et sic R. Moseh, Et non profuit mihi peccatum meum, quia per illud non evasi. Sed Targum, Et non fuit æquum mihi: Pag. 70. Et non digna repetiit à me pro iis quæ peccavi. Merc. Cev. Et non profuerat mihi. Bu. Lex. (Peccavi, & rectum depravavi.) hoc non fuit æquum, i.e congruum, mihi. Av. Non exæquatum, seu compensatum. est mihi: i.e. non tantundem recepi: Coc. (Contemplatur homines, dicens: h. e. hominum contemplatione adductus, exemplum in se editum prædicat: peccaveram & rectum perverteram.) quod non profuerat mihi: i. e. summè nocuerat: μείωσις. Jun. Item in hac 2. expediendi signif. occ. etiam part. ben. kal, ſ. m. locis seq. שָׁוֶה utile est, Esth. 2.8.. 5.13.. 7.4. Item iii. signif. 3, hujus rad. שָׁוָה, est ponere componere, disponere: &c. Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. In hac autem 3. signif. venit conjug. piel, שִׁוָּה æquavit posuit, composuit, disposuit, proposuit: ex signif. scil. Chald. Bu. Lex. Prout occ in præt. piel 1. ſ. locis seq. שִׁוִּיתִי proposui, Psalm. 16.8.. 89.20.. 119.30.. 131. 2. Isa. 38.13. & in part. piel ſ. m. est: מְשַׁוֶּה disponens, 2 Sam. 22.34. Psalm. 18.34. Item in fut. piel occ. 2. & 3. ſ. m. simpl. sic: תְּשַׁוֶּה pones, Psalm. 21.6. יְשַׁוֶּה reponit: vide & sig. seq. Hos. 10.1. Denique iv. signif. 4. hujus rad. est in No. (cum aleph pro he 3. rad. viz.) שָׁוְא m. vel absque aleph, שָׁו vanitas vanum: falsitas: in vanum: Bu. Conc. mendacium: gratis: vanum, nihil: Pag. falsum, & adverbaliter, frustrà, in vanum: &c. ut Bu. Conc. Bu. Lex. Est cum aleph loco 3. rad. he, inquit R. D. Sed R. Jonah scripsit, quòd est ad similitudinem עָו præceptum, à עָוָה: & קָו linea, á קָוָה: & quod aleph redundat, sicut in הוּא & הִוא ipsa, ipse, &c. Pag. Kimchi monet esse formæ מָוֶת, & dicendum שָׁוְא: sed ultima vocalis correpta est in scheva, ut in חַטָּא peccatum pro חֵטְא. Bu. Lex. Nam pro sægol scribitur scheva mutum, nè accentus transferatur ad posteriorem syllabam, propter aleph quiescens. Exp. autem vanitas, vanè: desolatio, &c. Av. qui hoc no. refert ad rad. שׁוּא desolatus est ad vanitatem, &c. Sed Bu. Lex. facit illud nomen per se radicale. Signif. autem, ut dictum, שֶׁקֶר mendacium: vel חִנָּם gratis; sicut & שֶׁקֶר interdum est חִנָּם: ut suopte loco dicturi sumus. Pag. שָׁו & שָׁוְא est vanum, temerarium. Videtur commodè deduci á שָׁוָה. Ubi momentum deest, quod faciat in alteram partem vergere, æquilibrium est. Ubi momentum deest in amando, eligendo, agendo, temeritas est. Igitur notat & inutile, quod frustrà est. Coc. Occurrit autem hoc No. in hac forma cum aleph in fine simpl. locis seq. שָׁוְא frustra. Exo. 23.1. Deut. 5.20. Job. 7.3.. 11.11.. 15.31.. 31.5.. 35. 13. Psalm. 12.3.. 26.4.. 31.7.. 41.7.. 89.48.. 119.37.. 127.1,2.. 144.8,11. Prov. 30.8. Isa. 1.13.. 30.28.. 59. 4. Lam. 2.14. Eze. 12.24.. 13.7,8,9,23.. 21.28,34.. 22. 28. Hos. 10.4.. 12.12. Jon. 2.9. Mal. 3.14. Cui etiam formæ ? cop. & הַ dem. sunt præf. sic: וְשָׁוְא & vanitas, Psalm. 60.13.. 108.13. הַשָּׁוְא vanitatis, Isa. 5. 18. Zach. 10.2. Sed cum בְּ pro בַּהּ dem. præf. venit fine aleph in fine, sic: Job. 15.31. אַל יַאֲמֵן בַּשָּׁו נִתְעָה כִּי שָׁוְא תִּהְיֶה תְמוּרָתוֹ Non credet verbo æquo (& recto,) qui errat, sed mendacium erit loco ejus. Ita enim exp. R. D. q.d. Qui errat, non credet verbo æquo; seu æquali, ac recto: sed ponet הַשָּׁוְא quod est mendacium loco illius, & hoc pacto credet. Et quanquàm in nonnullis codicibus in margine adscribatur aleph, i e. שָׁוְא, significatio tamen est שָׁוָה: Pag. vel שָׁוֶה. Ego malim pro mendacio, ut ad Marg. notatur exponere: ut שָׁו & שָׁוְא idem sint. Non credet, etsi mendacio ac re vana deceptus fuerit, & elusus: nondum tamen se elusum esse credere poterit: ita mendacio erat immersus, & re vanâ. Temerè quidam hoc no. ad שָׁוְא revocant, præcipitantiam vel temeritatem exponentes. Est proprie vanitas, tam verborum, quam rerum. Sæpe adverbialiter cum verbo sumitur, pro frustrá. temere, &c. Merc. Ne credat vanitati: nam vanitas erit compensatio ejus: prius scribitur defectivè absque aleph. Bu. Lex. vanitate deceptus: i.e. in vanitate errans. non confidet, quia vanitas erat permutatio ejus: i.e. deditus vanitati, non credit se moriturum. Av. Ne credat nihilo, seu vano, qui errat: quia nihilum seu vanum, erit permutatio seu compensatio ejus: h. e. fiducia in eo, quod temerè habetur pro præsidio, pensatur frustratione & miseriâ, quam nemo prudenter eligat. Coc. Item occ. etiam cum לְ pro לַהּ præf. locis sequentibus, לַשָּׁוְא in vanum, Exod. 20.7. Deut. 5.11. item, Psalm. 24. 4.. 139.20. Jer. 2.30.. 4.30.. 6.29.. 18.15.. 46.11. Item huc etiam ad hanc 4. vanitatis, falsitatis, aut mendacii signif. quidam referunt illud in fut. piel 3. ſ. m. Hos. 10.1. יְשַׁוֶּה mentietur; juxta R D. in Bu. conc. Vitis vacua Israel, פְּרִי יְשַׁוֶּה־לוֹ fructum ponet illi; Pag. vel, sibi? cum interrog. q.d. quomodò ergo fructum feret? sed potest & exponi, fructum adæquabit sibi; Merc. Hieron. fructus adæquabitur ei. Sed, juxta R. D. quidam exp. fructus mentietur

tietur illi; (viz ex hoc no. שָׁוְא mendacium, &c. Merc.) & A. E. exp. fructus æquabit illam, i.e. vitem, quia, ſcil. vitis & fructus æquantur. Pag. Fructum (aliquis) æquiparabit; i. e. æſtimabit ei. Av. fructum ponit ipſi. Coc. fructum reponit ſibi; i. e. nemini eſt fructuoſa; ſi quid enim profert, eo toto in libidinem ſuam abutitur; ut ſequentia verba exponunt. Jun. De hac autem rad. loci quidam ſuprà cit. breviter ſunt explicandi. Iſa. 40. 25. אֶל־מִי תְּדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה ad quem aſſimilabitis me & exæquabor? ſcil. ut non ſim major & melior? Eſth. 3. 8. וְלַמֶּלֶךְ אֵין־שֹׁוֶה לְהַנִּיחָם & regi non eſt, (quod) tanti (ſit) ut ſinat illos, ſcil. eſſe; Coc. (Jura autem regis non exequuntur,) ideòque regi non eſt utile ſinere eos. Jun. Eſth. 7. 4. כִּי אֵין הַצָּר שֹׁוֶה nam non eſt anguſtia tanti, quanti damnum regis: h e. tanti non eſſet facienda noſtra auguſtia, quanti damnum regis, quàm carere regem precio noſtri; Coc. Quum nihil hoſtis iſte proponat ſibi ad (avertendum) damnum regis; hebr. cum damno regis; Jun. Pſal. 16. 8. שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי poſui Dominum coram me. Pſalm. 89. 20. שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר poſui auxilium ſuper forti; h.e. auxilio meo adſum ei, qui fortis eſt, & potens, & victor. Omnis potentia eſt à Dei auxilio. Homo nihil facit, aut poteſt, ſolus. Eſt auxilium ad ſubſiſtendum; hîc ad vincendum. Pſalm. 119. 30. מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי judicia tua poſui, i. e. reſtitui. Coc. (Viam veritatis eligo,) judiciorum tuorum propone mihi. Jun. Pſal. 131. 2. אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְרוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי ſi non ſedavi & compoſui animam meam. Poſui, ſcil. ne vagaretur. Iſa. 38. 13. שִׁוִּיתִי עַד־בֹּקֶר poſui (i. e. compoſui animum) uſque ad mane; tanquàm leo, ſic frangit omnia oſſa mea. An, ut Virgilius dicit, Venti poſuere? Coc. Poſui; ſcil. tempus meum, uſque manè; Pag. Sic Chaldæus pro וַיָּשֶׂם habet וְשַׁוִּי, & poſuit. Sunt qui ubique retineant adæquandi ſignificatum, q. d. ex æquo ponere, & planè comparare, ſeu adaptare; Merc. Proponebam, dum mane erat, (i. e. ipſo die, quemadmodùm interpretantur ſequentia) tanquàm leonem ita fracturum eſſe (Deum) omnia oſſa mea. Jun. Pſal. 24. 4. לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי non tollit ad temerarium animam ſuam: h.e. ut diligat, quod diligi non meretur, aut fiduciam ponat in non Deo. Judæi legunt נַפְשִׁי animam meam, temerè jurantes per vitam meam. Coc. Qui non effert, ad vanitatem, animam ſuam; Jun. Exod. 20. 7. Non feres nomen Domini Dei tui לַשָּׁוְא temerè, i. e. non in fide; ſive eum Deum tuum nominando, ſive per eum jurando, ſive quid dicendo, tanquàm ipſo teſte & judice. Coc. Non aſſumes nomen Domini Dei tui gratis ſeu fruſtrà; ut ſcil. non jures in ejus nomine, niſi ob neceſſitatem. Etiam veritas non eſt juranda niſi ob neceſſitatem. Pag. Job. 11. 11, מְתֵי־שָׁוְא homines temeritatis. Jon. 2, 9. מְשַׁמְּרִים הַבְלֵי שָׁוְא obſervantes vanitates temeritatis: h. e. deos nihili, temerè creditos: Coc. Qui obſervant vanitates mendaces: Hebr. mendacii: i.e. idola vaniſſima per ſe, vanitatem docentia, & mendacia ſuis cultoribus. Jun. Iſa. 5. 18. Væ, qui trahitis pravitatem בַּחַבְלֵי הַשָּׁוְא funibus temeritatis: h. e. qui peccatum peccato, falſitatem falſitati jungitis, ratiociniis temerè excogitatis, Coc. Væ trahentibus iniquitatem funibus vanitatis: i. e. nihil agitantibus, niſi malum omni ſtudio ſuo: allegoria: Jun. Iſa. 30. 28. Ad agitandum gentes בְּנָפַת שָׁוְא cribro temerario: h. e. ut jactentur, quaſi nullo conſilio. Coc. Agitando gentes (ex quibus ſcil. conflatus erat Aſſyriorum exercitus) agitatione vanitatis: i. e. tantà ut in vanitatem abeant. Jun. Pſalm. 89. 48. Propter quid שָׁוְא בָרָאתָ fruſtra creaſſes omnes filios hominis: h. e. propagaſſes ex uno peccatoris ſanguine tot homines, ut omnes pereant, & non gloſiceris in eis? Job. 7. 3. Hæreditatis ſorte accepi יַרְחֵי שָׁוְא menſes vanitatis, h. e. in quibus fruſtra vixerim, nullâ ſpe potitus, ut cauſa nulla ſit, quare potius ſit vixiſſe, quàm mortuum eſſe. Coc.

Rad. 58. שׁוּחַ eſt, inclinare, declinare: Pag. vel, inclinari &c. & convenit cum radicibus, יָשַׁח, שָׂחַח, item שָׂחַר, à quo quidam malunt שָׂחַת pro foſſa profundiore, ſeu ſepulchro deducere, quòd in in eo corpora perdantur: ſicut & Græci διαφθορὰν perditionem, ſeu corruptionem verterunt, ut Lucas ex Pſalm. 16. citat, Act. 2. Sunt ergo qui putent hanc radicem in verbo non reperiri, ut hîc habes. Hinc deflexa nomina foveam, ſeu foſſam ſignificant, locum ſcil. terræ inclinatum; & demiſſum, in quem incidentes perduntur; Merc. שׁוֹחַ, in præt. kal, שָׁח, incurvatus eſt deorſum, inclinavit ſe: convenit cum שָׂחַח. & שָׂחָה curvus fuit: hinc reſolnto ש in ס eſt σκάζω flecto, inclino: Av. propendere, inclinari, Bu. Lex. Prout occ. hoc verbum, juxta quoſdam in 3. ſ.f. præt. kal, ſic: Prov. 2. 18. Quia שָׂחָה inclinata eſt, aut, inclinavit ſe ad mortem domus ejus. Sed poteſt etiam, ut R.D. inquit, eſſe à rad. שָׂחַח: ſed in multis libris eſt cum kamets: at, ſi eſſet à שָׂחַח, eſſet cum pathach: (quia cheth non ſolet dare locum compenſationi: Merc.) unde R. Joſ. deducit à שָׂחָה: inſtar עָשָׂה fecit, quanquám eſt longum. Ab. Ezra verò exp. mulier ipſa inclinata eſt ad mortem, quæ eſt domus ejus: (ob בַּיִת maſculinum: Merc.) eſt autem verbum intranſit. non autem tranſit. ut quidem putarunt. R. Levi tamen exp. הִשְׁפִּילָה humiliavit, aut, humiliare fecit, ad mortem, domum ſuam: (vel, depreſſa eſt, &c. domus ejus: i.e. inclinat, vergit; Merc.) Targ. quia in ſtatione mortis, i.e. in loco ubi ſtat mors: domus ejus: Pag. Quædam autem ex noſtris exempl. Chal. habent, in profunditate mortis, i. e. in profundiſſima morte, domus ejus. Merc, כִּי שָׂחָה אֶל מָוֶת בֵּיתָהּ nam propendet ad mortem domus ejus. R. Joſeph à שָׂחָה deducit, pro deprimitur, incurvat ſe, inclinat ad mortem domus ejus, ſenſu eodem, nihil obſtante quòd ſit penacutum. Atque ſic manet convenientia generis inter verbum, & nomen בַּיִת, quod ſemper maſculinum eſt: ſi verò ſit à שׁוֹחַ, tunc eſt fœmininum, & genere diſcrepat á maſculino בַּיִת. Bu.Lex. Quoniam incurvata eſt ad mortem, i.e. vicina eſt morti domus ejus: Av. Nam propendet --- &c. ut Bu. Lex. i.e. lethalis eſt & pernicioſa: periphraſis. Jun. Sic etiam huc quidam referunt illud, Pſalm. 44. verſ. penult. Quia שָׂחָה incurvata eſt, ad pulverem, anima mea. Av. Alii verò referunt hoc ad שָׂחַח, vel שָׂחָה: ibi vide. Atque inde ex hac rad. שׁוֹחַ, ſunt nomina ſeq. 1. no-

f. fovea, fossa: Pag. Bu. vel desolatio; Merc. fovea inclinata: item per Metalepsin, pro desolatione in fovea: Av. Prout occ. hoc No. simpl. & cum ו cop. præf. שׁוּחָה fovea, Prov.22.14.. 23.27. Jer.18.20, 22. וְשׁוּחָה & fovea, Jer.2.6. Et 2. hinc etiam no. f. f. cum jod pro 2. rad. vau: idem cum præced. Pag.Bu. fovea habens curvitatem: Av. Scribitur enim cum jod, legi potest cum vau, juxta Masoram: ita ut plane sit idem cum No. præced. Pag. Prout occ. in f. f. simpl. loco seq. שִׁיחָה idem, Psalm. 57. 7. Sed occ. etiam in forma pl. f. tantùm cum jod penult. (nec scil. legendum cum vau) loco seq. שִׁיחוֹת foveæ, Psalm. 119.85. Item 3. hinc etiam no. שַׁחַת f. fovea: sepulchrum: Pag. Bu. est enim fovea, ubi est corruptio: seu corruptibilitas; atque inde pro sepulchro sumitur. Av. Potest autem hoc No. esse á יָשַׁת: ut רַעַת scientia, á rad. יָרַע. Aliis verò (ut 70. & Hieron.) est corruptio: quasi esset à שָׁחַת. Pag. de quo vide etiam in piel שִׁחֵת. Si autem sit ex rad. hàc שׁוּחַ, est formæ instar נַחַת, & רַחַת. Bu. Lex.Occ. autem hoc No. f.f. vel scil. extra pausam cum pathach vel in pausa cum kamets penult. simpl. & cum הַ, בְּ, לְ, & מְ præf. prout seq. שַׁחַת vel שַׁחַת fovea; Job,33.18,24,30. Psalm.16.10.. 30.10..35.7.. 55.24.. 92.13. הַשַּׁחַת foveam, Psalm.49.10. בַּשַּׁחַת in foveam, Psa.7.16..9.16. בְּשַׁחַת in fovea, Job.9.31. בַּשָּׁחַת idem, Job.33.28. לַשַּׁחַת idem, Job. 17.15.. 33.22. Isa.51.14. Ezech.28.8. מִשַּׁחַת à fovea, Psalm. 103. 4. Jon.2.7. Item huc etiam ad hoc No. quidam referunt illud cum בְּ præf. & ם aff. Ezech.19.4. בְּשִׁחָתָם in fovea eorum captus est; Pag. vel, laqueo, seu reti eorum: qui, scilicet, ei exitio sit: quasi deducatur á שָׁחַת, quod & notat Kimchi in ea radice. Vide ibi. Foveæ enim fiunt ad capiendum feras, easque conjiciendum in retia, aut alio modo comprehendendum. Hanc etiam expositionem sequitur Targum, ut ille idem notat in Comment. Cev. Item 4. quidam, huc etiam ad hanc rad. שׁוּחַ referunt no. cum thau hemant. post jod in fine, viz. שְׁחִיתְ, vel שְׁחִיתָה f. idem cum præced. fovea, &c. Pag. Prout occ. hoc No. in forma pl. f. cum מְ præf. & ם aff. sic: Psalm. 107,20. Et eripiet, pro eripuit, מִשְּׁחִיתוֹתָם de foveis ipsorum; Bu. Conc. á foveis eorum: Pag. Sed infrà rursùm ponetur sub rad. שָׁחַת, & exponetur, retibus: nam eò potiùs pertinet, cùm in sing. fit שְׁחִיתָה: vide igitur in rad. שָׁחַת. Et sic etiam quidam referunt no. præced. שַׁחַת fovea, cùm dicitur de sepulchro, in quo scil. corrumpatur quid & putrefiat, ad eandem rad. שָׁחַת, ubi etiam vide: Merc. Cev. [שׂוּחַ est, loqui, ore, & corde; i.e. meditari: aut orare: Pag. &c. vide infrà rad. שִׂיחַ: omnia namque quæ hic ad שׂוּחַ Pag. Bu. &c. referunt, in Bu.Conc. sub Rad. שִׂיחַ describuntur.]

Rad. 59. שׁוּר est חוּר, inquit R.D. h.e. explorare, investigare: & secundùm A. E. circuire, & בָּזָה diripere, prædari, spoliare, Pag. Dic בָּזָה: (sed Kimchi dicit, ex significatu בָּזָה prædæ, vel בִּזָּיוֹן contemptus, ut suprà שָׁאַט, vicina radix. Nam quòd quidam conferunt cum נָשַׁשׁ, quasi sit circumeundo sese demittere, id remotius est. Remigandi signif. de qua infrà, est vicina: quia qui remigat, aquas circumeundo sulcat: & vestigat; Merc. Itare, peragrare, discurrere, percurrere, curritare: Bu. Lex. circuivit: & cum accus. circumagitavit, diffusus est, discursavit: investigavit, discursando. Cogn. cum שָׁאַט circumagitavit, & cum יָשַׁט extendit, & שָׁטַח expandit; item cum שׁוּט extendit se ad volandum: nam significat, circumire, perinde ut remiges in navi laborantes in remigando. Hinc σκύτος corium, σκυτεύς ccriarius; scutica, flagellum ex corio. Av. &c. videatur ut verbum in 2. signif. nam in Bu.Conc. hæc rad. שׁוּט quatuor signif. 1. est, in no. inde dicto, viz. שׁוֹט m. scutica, flagellum. Pag. Bu. 70. μάστιξ: Coc. dict. á circumagendo; Bu.Lex. rudens, rudicula, quà navis circumagitur, & quà etiam nauta flagellabat remiges, unde plerumque exponitur pro flagello ex rudentibus contexto. Av. vel, virga quælibet, quâ quis percutitur, castigatur, & circumpungitur. Sed sumitur & figuratè pro afflictione per orbem transeunte: (ut Isa.28. שׁוֹט שׁוֹטֵף exp. circuitus inundans; juxta R. Jona: sed R. D. & alii exp. flagellum inundans: Pag.) & שׁוֹט לָשׁוֹן, Job. 5. flagellum linguæ, est detractio & convitia: sicut & alibi appellantur percussiones linguæ. Merc. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. & cum בְּ præf. sic: שׁוֹט flagellum, Job.9.23. Prov.26.3. Isa.10.26.. 28.15, 18. Nah.3.2. בְּשׁוֹט in flagello, Job.5.21. Sed occ. etiam hoc No. in forma pl. m. cum בַּ pro בָּהֶ dem, præf. sic: בַּשּׁוֹטִים scuticis, 1 Reg.12.11,14. 2 Chron.10, 11,14. Item in hac 1. signif. est etiam No. שׁוֹט m. idem cum præced. scutica, flagellum: Pag. Bu. Quidam, palum, vel spinam dicunt: Merc. Prout occ. cum וְ præf. loco seq. וְלִשּׁוֹט & in flagellum, Jos.23.13. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שׁוּט, in præt. kal, שָׁטְ, est circuire, &c. Bu. Conc. ut Bu.Lex. ad initium rad. obire, passim ire. 70. διαπορεύεσθαι, διέρχεσθαι, περιέρχεσθαι, περιοδεύειν, περιτρέχειν. Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. pl. loco seq. שָׁטוּ circuibant, Num.11.8. Item occ. etiam infin. kal, cum מִ præf. sic: מִשּׁוּט á peragrando, Job.1.7.. 2.2. Et in imper. kal, f. m. occ. loco seq. שׁוּט discurre, 2Sam.24.2. Ult & in fut. kal, (á 3 f. m. יָשׁוּט discurret, &c.) occ. in 3. pl. m. cum וַ conv. præf. & kibbuts pro schurek in penult. loco seq. וַיָּשׁוּטוּ & discurrerunt, 2Sam.24.8. In piel geminato, seu in forma poel, שׁוֹטֵט idem cum kal, Pag. Bu. circuivit frequenter, pervagatus est, lustravit: Av. obeundo lustrare; Pag. Coc. Prout occ. in part. piel, seu quadrati poel, (á f. m. מְשׁוֹטֵט & f. f. מְשׁוֹטֵטָה discurrens, discursans, &c) in forma pl. m. & f. simpl. sic: מְשׁוֹטְטִים peragrantes, Zac. 4.10. מְשׁוֹטְטוֹת discurrunt, 2 Chron.16.9. Item, juxta quosdam, occurrit etiam infin. piel, seu poel, cum לְ præf. sic: Jos. 23.13. לְשׁוֹטֵט בְּצִדֵּיכֶם & ad penetrandum latera vestra. Alii verò pro nomine hoc summt: Coc. &c. Vide illud ut no. in 1. signif. Et in flagellum lateribus vestris. Mos enim erat antiquus cædendi latera: Eccl.10.12. Jer. 42.6. Jun. Item occ. etiam imper. poel, (á f. m. שׁוֹטֵט discurre. &c.) in pl. m. loco seq. שׁוֹטְטוּ percurrite. Jer. 5.1. Item in fut. piel, seu poel, (á 2. f. m. תְּשׁוֹטֵט discursabit, &c.) occ. in 2. pl. m. sic: תְּשׁוֹטְטוּ percurrent, Dan.12.4. Am.8.12. In hithp. ex forma poel. juxta normam verborum cum 1. rad. שׁ vel ם &c. esset הִשְׁתּוֹטֵט, sed venit in forma inusit. cum thau nota hithp. non

transpoſito ſic: הִתְשׁוֹטֵט: (curſitare: Bu. Ma. fecit ſe circuire: Av.) ne viz. committatur χαχοφωνία trium T concurrentium: ex Bu. Lex. nam ſchin non transp. ante thau juxta regulam, nè tres literæ ejuſdem organi concurrant, quæ difficiliùs & cacophoniâ proferrentur. Av. Prout occ. in hac forma cum ſchin ſcil, & thau non transp. in imper. hithp. pl. f. cum ו cop. præf. ſic: Jer. 49. 3. וְהִתְשׁוֹטַטְנָה & circuite per macerias. Pag. Miratur Elias, nec immeritò, vocem hanc inter decem & novem illas (etſi paulò plures invenio, Hoſ. 2. in magnis Bibliis Venetianis) connumerari, quæ cum per ſin ſcribantur, per ſamech leguntur: atque ita ſe in quibuſdam emendatis inveniſſe ait, per ſin lævum ex ſequenti radice: quaſi, & declinate, paulò remotiore ſenſu. Ac mirum eſt nullum interpretem hujus rei meminiſſe: Merc. q. d. ite huc & illuc, inquit R.D. Pag. Et curſitate per ſepta: Bu.Lex. diſcurrite, vagamini, בַּגְּדֵרוֹת inter macerias: Coc. facite vos circumire in maceriis. Av. Atq; hinc ex rad. in hac 2. diſcurrendi, &c. ſignif. eſt, juxta quoſdam, No. שׁוֹט m. circuitus: Pag. vel, impetus: Bu. Conc. R.Sal. percuſſio aut plaga, quæ vadit per terram: ſed A.E. exp. flagellum. Atque adeò eſt impetus tanquàm torrentis exundantis: i.e. fames; vel, ita ut de fame intelligendum ſit, &c. Pag. Cev. Prout occ. hoc No. in hac ſignif, juxta R. D. in Bu. Conc. locis ſeq. שׁוּט impetus, Iſa.28.15,18. Nah.2. 2. Sicut etiam quidam ponunt & in hac 2. percurrendi ſignif. No. cum jod pro vau 2. rad. (formæ בַּיִת, vel עֵיר, &c. Merc.) ſignificans etiam impetum: prout occ. juxta R.D. in Bu.Conc. loco ſeq. שַׁיִט impetus, Iſa. 33.21. Deinde iii. ſignif. 3. hujus rad. שׁוּט eſt, remiges, remi: Bu. Conc. idque in 1. No. שַׁיִט m.remex, qui remos agit: Pag. Bu. &c. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. (quod tamen quidam volunt eſſe part. kal, & exp. quaſi remiges circumagitantes, &c. Av.) ſimpl. & cum ה dem. præf. ſic: שַׁיְטִים remiges, Ezech.27.8. הַשַּׁיְטִים idem, Ezech.27.25. Item 2. hinc etiam No. ſubſtant. (cum jod, ut dictum, pro vau 2. rad.) ſignificans remum: Pag. Bu. &c. quo ſcil. navis circumagitur & circumducitur: Av. Prout occ. locò ſeq. שַׁיִט remus, Iſa,33.21. Sed 3. hinc etiam No. cum מ heemant. idem cum præced. remus: Pag. Bu. &c. vel. rudens, rudicula, remigium. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. loco ſeq. מָשׁוֹט remus, Ezech.27.29. Item 4. hinc etiam No. in forma pl.m. parùm uſitata, viz. cum מ heemant. ante dageſch ſic: מְשׁוֹטִים conſtr. מְשׁוֹטֵי remi: Pag. Bu. &c. Prout occ. forma pl. m. conſtr. cum יְ, ob pauſam pro יֵ aff. Ezech.27.6. (ex) pinis Baſan fecerunt מְשׁוֹטֶיךְ remos tuos; Pag. Bu. &c. (Quidam vero ſuſumunt hoc No. quaſi eſſet pl. m. à ſ. No. præced. מָשׁוֹט:) & ſic in dageſch eſt abſorptum hannach, (ſeu longa vocalis kamets ſub mem) & mem eſt cum chirek: ſed juxta normam eſſet cum ſcheva: ſicut מָעוֹן habitaculum, facit מְעוֹנֶיךָ, & מָכוֹן locus, ſeſſio, facit מְכוֹנֶיךָ. Paq. 70. vertunt hoc No. pl. m. κώπας: ſicut præced. No. pl. שַׁיְטִים ſunt κωπηλάται. Denique iv. ſignif. 4. hujus rad. שׁוּט eſt in No. quod juxta quoſdam, ab ea ducitur, viz. שַׁוְשָׁה, in pl. m. שַׁוְשִׁים: in quo dageſch eſt loch Hannach: i.e. vau literæ quieſcentis: ut dictum eſt in עַוְעִים pro עֲיָעִים (Plerique verò propter hoc dageſch locant hoc no. ſub rad. שָׁשַׁשׁ; ubi etiam id vide.) Eſt autem optima inter ſpecies cedri: Pag. Theodotio vertit ſpinam. Hieron. arborem in eremo naſcentem eſſe tradit, ſpinæ albæ ſimilem, cujus lignum imputribile & omnium lignorum lævisſimum eſt, robore, ſoliditate, nitore, & pulchritudine cætera facilè ſuperans. Setim ille appellavit: unde & arca fœderis, & tabernaculum, & omnia ejus vaſa ſunt facta magna ex parte, quæ lignea ſcilicet, fuere. Alii piceam vertunt. Hîc Elias carpit autorem הֲדַס שׁוּטָה בְּעַל כְּנָפַיִם, qui tradiderit eſſe myrtum ex lignis Sittim, quæ ſcil. non ſit electa: quaſi dicerent doctores, הֲדַס יְשֻׁטָה: Sed tunc in Iſaia אֶרֶז שִׁטָּה וְהֲדַס. At ſcribitur הֲדַס שׁוּטָה. Ego illos puto intellexiſſe myrtum ſimplicem & vulgarem, quaſi ſtolidam dicas. non electam. Merc. R.Sal. ad Ex. 25.5. quærit unde Iſraelitis in deſerto erant ligna ſittim? reſpondet R. Tanchuma, Jaakòb pater noſter, cognoſcens per ſpiritum ſanctum, quòd filii Iſrael eſſent ædificaturi tabernaculum in deſerto, attulit Cedros in Ægyptum, ac plantavit: juſſitque filiis ſuis, ut ferrent eas ſecum, quando egrederentur ex Ægypto. Et A.E. Sunt, ex antiquis noſtris, qui dixerunt, quòd Jaakob pater noſter plantavit illas, & Iſrael eduxit illas ex Ægypto, juſſu Moſeh: & probatio eſt Exod. 35.23. ubi dicitur, Et omnis vir cum quo inventus eſt hyacinthus, & purpura, &c. & verſ.24. & omnis cum quo inventa ſunt ligna ſittim &c. Neſcimus autem an iſta ſit Kabbala, i. e. receptio, apud patres noſtros, quòd illa ex Ægypto eduxerint, an opinio. Dicimus, quòd monti Sinai conjuncta erat ſylva lignorum, ſeu arborum Sittin: & quum perveniſſent illuc, & dictum fuiſſet eis, quòd illic diu demorarentur, &c. fecit unuſquiſque tabernaculum ſuum, & principes fecerunt veluti atria, unuſquiſque ſecundùm dignitatem ſuam: & quia multus erat populus, totam fermè ſylvam ſucciderunt, ut facerent tabernacula. Tunc Moſeh de tabernaculo non fecerat verbum, ſed de illo loquutus eſt poſt expiationem. Et hæc eſt ratio quare dixerit. Et omnis cum quo inventa ſunt ligna Sittim. Pag. Occ. autem hoc No. in ſ. & pl. m. ſimpl. ut ſeq. שִׁטָּה cedrus, Iſa.41.19. שִׁטִּים cedri, cedri ſittim, Exod. 25.5, 10, 13, 23, 28.. 26.15, 26, 32, 37.. 30. 1, 5.. 35.7, 24.. 36.20, 31, 36.. 37.1, 4, 10, 15, 25, 28.. 38.1, 6. [שׁוט declinare, &c. quam rad. plerique hîc ponunt: Vide infrà in rad. שִׁטָּה, ubi in Bu. Conc. ponuntur quæ hîc ab aliis locantur.]

Rad. 69. שׁוך eſt, ſepire, obſepire: Pag. Bu. &c. Proprie vepribus. Poteſt conferri cum סָבַךְ: & ſunt qui conferunt & cum כָּפָה tegere. Nunc per ſin, nunc per ſamech. hanc radicem, & quæ ex ea deflectuntur, ſcripta invenies. Merc. שׂוּךְ, in præt. kal, שָׂךְ, circumſepſit, implicando vepres, obduxit ſpinas: obduxit ſepe, ut ex ſpinis, vel ramis perplexis: interſepſit, conſepſit. vel, circumſepivit vepribus perplexis, &c. Cogn. cum סָכַךְ & סָבַךְ, i. e. operuit: & cum סִכְסֵךְ implicuit. Hinc σκάζω concludo; nam ſeptum fit implicatione & interclusione veprium. Av. In Bu.Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt; ſepire: vepres, ſpinæ. &c. prout occ. verbaliter in præt kal, 2.ſ. m. & in part ben. kal, ſ. m. ſimpl. ſic: שָׂכְתָּ obſepiviſti, Job.1.10. שָׂךְ obſepio, Hoſ.2.6. Atque inde ex hac

hac rad. שׂוּךְ, in præt. kal, שָׂךְ, sunt nomina seq. 1. no. in forma pl. m. שְׂכִים vepres, spinæ: à sepimentis. Dagesch autem est euphonicum, loco vocalis longæ: pro שִׂיכִים: vel, radix ponenda est שָׂכַךְ: Bu. Lex. spinæ, sentes, sudes præacuti: sed de hoc vide rad. שָׂבַךְ texit, contexit spinis, &c. Av. Occ. autem hoc no. pl. m. cum ל præf. sic: Num. 33. 55. Et erunt, qui remanserint, (vel potiùs, quos residuos feceritis, Cev.) ex illis, לְשַׂכִּים in cultros, ut quidam exp. in oculis vestris: Pag. Videntur esse pali præacuti, quibus sepes etiam aliquando construuntur: Cev. Hieron. quasi clavi. Alii, sudes: alii, spinæ, aut spinarum rami: 70. aculei: Targum: In turmas capientes arma contra vos. A.E. In spinas acutas. R. Sal. In clavos perforantes oculos vestros. Pag. Sudes in oculis vestris. Coc. Item occ. etiam 2. No. שְׂכָה f. idem, spina, &c. Pag. Bu. Prout occ. hoc No. in forma pl f. Job. 40. 26. Num succides בְּשֻׂכוֹת cultris, (alii, palis præacutis: Merc.) pellem ejus? Et sic R. Levi, Cultris, quibus inciduntur pelles magnorum piscium. Sed A. E. exp. spinis acutis: ut No. pl. m. præced. in Num. 33. dagesch autem est loco hannach. i.e. vau, literæ quiescentis: sicut in עֲצִים pro עֲיִצִים: ut dictum suprà, & suo loco. Pag. Spinis; vel metaph. hamis, harpagonibus: & sic alia spinarum vocabula ad hamos transferuntur; ut est in סִיר & חוֹחַ. Bu. Lex. An implebis sudibus pellem ejus: vel, cuspidibus, verubus, acuminatis telis. Cocc. Item 3. hinc etiam No. cum מ heemant. & cum samech pro sin penult. viz. מְסוּכָה pro מְשׂוּכָה f. sepes, sepimentum: macëria: Pag. Bu. vel. vepretum, senticetum, dumetum, spinetum; Merc. quanquàm enim scriptum est cum samech, est tamen ex hac rad. Pag. Sepimentum, ex ramis & sentibus, senticetum. Av. Prout occ. hoc No. in forma s. f. absol. cum מ præf. & samech pro sin, sic: Mich. 7. 4. Optimus illorum, est scil. ut sentis: יָשָׁר מִמְּסוּכָה rectus, asperior, scil. seu durior, hoc enim subauditur: quàm sepes, scil. spinarum: Hieron. Et qui rectus est quasi spina de sepe. Pag. Optimus eorum est ut Paliurus, & rectus deterior senticeto: Av. Rectus, (minùs.) quàm vepres. Coc. Præ sepimento. Bu. Conc. Item occ. etiam hoc no. in forma s. f. constr. cum ך præf. sed cum sin & kibbuts pro schurek in penult. sic: Prov. 15. 19. Via pigri כִּמְשֻׂכַת חָדֶק sicut sepes spinæ: i.e. videtur sibi, vel potiùs ei, ac si septa esset spinis. Pag. Sicut sepimentum spinæ, h.e. spinosum, Bu. Lex. Est ut senticetum paliuri: Av. Via ignavi, est, ut (per) sepem spinosam: est Ellipsis תּ Beth post Caph. Coc. Via pigri, (i.e. qui pigratur officium facere, & rectum colere:) est velut sepimentum spinosum: i.e. ita lenta est, atque difficilis, ac si tota spinosa & salebrosa esset. Via autem rectorum, aggestum est: i.e. facillimum, & commodissimum, velut in strato aggere. Jun. Item occ. etiam ead. forma s. f. constr. cum ו aff. sed cum schurek ante caph dagescha tum, sic: Is. 5. 5. הָסֵר מְשׂוּכָתוֹ auferre, seu removere faciam (est enim Makor seu infin. vice futuri) sepem ejus spineam. Pag. Sepem ejus: Bu. Lex. Ubi schurek est loco kibbuts, ob dagesch seq. vel est duplex lectio: aut scil. מְשׂוּכָתוֹ senticetum ejus, ab hac rad. שׂוּךְ: vel, מְשׂוֹכָתוֹ operimentum ejus, tanquàm à rad. שָׂכַךְ. Av. Auferendo (auferam) sepem ejus: 70. φραγμὸν. Coc. Amovendo sepem ejus, ut sit depastioni. -- &c. exponam eam desolationi, &c. ut seq. in versu seq. Jun. מְשׂוּכָה autem est sepes, quam faciunt vineæ e spinis. extra maceriam lapideam, ob majorem vineæ custodiam; unde R. Sal. scribit גֶּדֶר esse maceriam lapideam: מְשׂוּכָה verò, spineam. Pag. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, ramus: Bu. Conc. viz. in No. שׂוֹכָה f. quod est סָעִיף ramus: Pag. vel, ut alii volunt, lignorum aut frondium perplexitas: Merc. ramus: à sepimentis, quibus adhibetur: Bu. Lex. ramus perplexus instar spinarum, &c. Av. Prout occ. in forma s.f. constr. sic: Jud. 9. 48. Et præcidit שׂוֹכַת עֵצִים ramum arborum: Pag. Vel, ramos arborum: Bu. Conc. & Lex. Et succidit ramum arborum: i. e. ramos de arboribus: 70. καὶ ἔκοψε φορτίον; Av. φορτίον ξύλων: i. e. fascem lignorum: al. vertunt κλάδον: Coc. Amputavit ramos arborum: Jun. Item ibid. v. 49. venit cum וַ (he scil. abundante, vel parag.) pro וְ aff. sic: Et succiderunt etiam omnis populus אִישׁ שׂוֹכוֹ unusquisque ramum suum: Pag. Bu. quisque fascem suum. Utrum pro שׂוֹכָתוֹ an & שׂוֹךְ dicitur? vertitur, ramus: Kimchi, סָעִיף. Mihi videtur fascis notari: Coc. Ponitur contractè pro שׂוֹכָתוֹ: Pag. Bu. sicut & צוֹרָם, inquit R. D. pro צוֹרָתָם: ut habes in rad. צוּר; vel. potest esse à שׂוֹךְ, m. (cum וֹ aff. sicut בּוֹר cisterna:) pro שׂוֹכוֹ ramum suum, &c. Pag. Forma namque nominis potest esse s. m. שׂוֹךְ, ramus perplexus. item sentis, spina, unde fit sepes, συχνὸς densus. Ratione igitur punctorum, legitur שׂוֹכוֹ cum וֹ aff. ramus ejus vel suus: sed ratione literarum legi potest in forma absol. f. præced. שׂוֹכָה, ramus, &c. Av. Atq; hinc forsan שׂוֹכוֹה urbis no. in tribu Juda: Jos. 15. 35. & aliàs, dict. à spineto vel frondositate. Mer.

Rad. 61. שׁוּל m. est fimbria, pars inferior vestis: ora: 70. λῶμα, Pag. Bu. Cocc. Quidam affine faciunt verbis שָׁלַל & שָׁלַל, quæ detractionem sonant, & spoliationem: quòd facile detrahi possint fimbriæ, in ima vestis parte remotæ: Merc. שׁוּל est, margo, seu ora vestis. Hinc στόλη vestis, habitus, stola: Non autem legitur in s. quia fimbria non est in uno tantùm loco: Av. sed in absol. forma pl. m. שׁוּלִים unde occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum יךָ aff. ut & cum יו aff. simpl. & cum וְ cop. præf. & cum בְּ præf. & הָ aff. ut seq. f. שׁוּלֵי fimbriæ, Exod. 28. 34.. 39. 24, 25, 26. שׁוּלַיִךְ fimbriæ tuæ, Jer 13. 22, 26. Nah. 3. 5. שׁוּלָיו fimbriæ ejus. Exod. 28. 32. וְשׁוּלָיו & fimbriæ ejus, Isa. 6. 1. בְּשׁוּלֶיהָ in fimbriis ejus, Lam. 1. 9.

Rad. 62. שׁוּם in Bu. Conc. tria signif. 1. est, discernere, dijudicare. Prout occ. (juxta quosdam, & in Conc.) Infin. kal, cum וְ cop. præf. sic, Neh. 8. 9, vel 8. וְשׂוּם & שָׂכֵל & discernendo. &c. Bu. Conc. sed in plerisq; exempl. legitur cum sin sinistro, & plerique sic exp. Et ponere intellectum: Pag. vel, ponendo, aut posuerunt, i.e. præbuerunt intelligentiam: ut sequitur. Quidam tamen legunt per schin dextrum exponentes pro conjicere, conjectare, &c. & sic in concordantiis hebraicis expositum invenies. Merc. Et exponendo sensum, Jun. &c. Vide etiam infrà ad Infin. kal. rad. שׂוּם. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in no. שׂוּם m. allium: Pag. Bu. &c. genus oleris, quod comeditur. Av. Quidam conjectant, vel Ægyptiam esse vocem: vel, a radice

שָׁמַם deduci, quam faciunt cognatam radici שָׁמֵם: quod gravi odore & ſapore affient allia. Merc. In textu autem tantùm occ. in forma pl.m.cum הַ dem.præf. ſic, Num.11.5. Recordamur, &c. וְאֶת־הַשּׁוּמִים & alliorum: Pag. Bu. Av. & allia: 70. καὶ τὰ σκόροδα. Cocc. Deinde, iii. ſignif. 3. hujus rad. שׂוּם, ex Bu. Conc. eſt in no. inde, juxta quoſdam, ducto, in forma ſcil. duali: viz. שָׁמַיִם, cœli. Sed Lexicographi fere cuncti hoc no. referunt ad, & locant ſub, rad. שָׁמַם, ubi proinde eorum vocis hujus generalis explicatio requirenda. Hîc autem, uti deſcribitur ordine Conc. loci ejus indicandi. Prout ſcil. occ hoc No. in hac forma duali m. abſol. ſimpl. vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets penult. locis ſeq. שָׁמַיִם vel שָׁמָיִם cœli, Gen. 1. 8..14.19.22..45.25. Deut.32.40..33.13,26. Jud. 5.4. 20.2 Sam.22.10,14.1 Reg.8.35. 1 Chron.16.26. Job. 9.8..11.8..14.12..20:27.. 22.12,14.. 26.11,13.. 35.5.. 38.29,33,37. Pſal.8.9..18.10..33.6..50.6. 57.11, 12.. 69.35.. 78.23,24..89.3,6,12,29.. 96.5.. 102.26..103. 11..104.2..105.40..107.26..108.5,6..115.15,16..121. 2..124.8..134.3..139.8..146.6..147.8. Prov.3.19.. 8. 27..25.3..30.4. Iſa.1.2..13.13..40.22..44.23,24.. 45. 8,12..47.13..48.13..49.13..50.3.. 51.6,13,16.. 55.9.. 63.19..65.17. Jer.2.12..10.12..51.15..31.37.. 33.28.. 51.48. Lam.4.19. Ezec.32.7. Joel.2.10..4.16.. Hab.3. 2. Hag.1.6. Zach.12.1. cui etiam utrique formæ וְ cop. eſt etiam præf. ſic, וְשָׁמַיִם vel וְשָׁמָיִם & cœli, Gen.2.4. Job.15.15. Pſal.148.13. Iſa.40.12. Frequentiùs autem multò venit hoc no. in utraque itidem forma, cum הַ dem.præf. ſic, הַשָּׁמַיִם, vel in pauſa, הַשָּׁמָיִם cœli, cœlorum, cœlos, &c. Gen.1.1,9,14, 15,17,20, 26,27, 30..2.1,4,19,20..6.7,17..7.7,11,19,23..8.2.&c. Deu. 1.10..10.21..2.25..4.11,19,26,32,36.. 9.14. &c. Job. 12.7..28.21,24..35.11..37.3..41.3. Pſal.8.2.. 19.2,7.. 50.4..57.6..79.2..96.11.. 97.6.. 104.12.. 113.4..137. 26.. 148.1,4. Iſa.13.5,10..14.13.. 34.4.. 37.16.. 42.5.. 45.18.. 55.10.. 66.1,22. Jer.4.23,25,28..7.18,33. &c. ad Hag.2.6,21. Zach.2.10.. 5.9.. 6.5. Mal.3.10. &c. in 230. circ. l. Sed cum בָּהּ, יָהּ & מַהּ præf. occ. tantùm in prima forma extra pauſam ſcil. & cum pathach in pen. prout ſeq. וְהַשָּׁמַיִם & cœli, 1 Reg.18.45. Zach.8.12. בַּהַשָּׁמַיִם in cœlis, Pſal.36.6. מַהַשָּׁמַיִם de cœlis, 2 Chron.7.1. Rurſus autem cum בַּ, לְ & מִ præf. occ. in utraque forma, prout ſeq. בַּשָּׁמַיִם vel בָּשָׁמַיִם in cœlis, Gen.1.1,4. Exod.20.4 Deu.1.28..2.24..4.17,39.. 5. 8..9.1..30.12. Joſ.2.11.1 Sam.2.10.1 Reg.8.22.2 Reg. 7.2,19.1 Chron.29.11. 2 Chron.6.14..20.6 Job.16.19. Pſalm. 2. 4.. 11. 4.. 18.14.. 73.9, 25.. 78.26..103. 19.. 113.6.. 115.3.. 119.89.. 123. 1.. 135.6. Prov. 23.5..30.4. Eccl.5.1. Iſa.34.5. Jer.8.7..10.13..51.16. Lam.3.41. Ezech.32.8. Joel.3.3. Am. 9.6. לַשָּׁמַיִם & לַשָּׁמָיִם in, ad cœlos, 2 Chron.28.9.. 30.27. Ezr.9.6. Job.20.6. Iſa.51.6. מִשָּׁמַיִם vel מִשָּׁמָיִם è cœlis, Neh. 9.13,15,27,28. Pſal.14.2..33.13..53.3..76.9.. 80.15.. 85.12..102.20. Iſa.14.12..63.15. Lam.2.15.. 3.50. ſed occ. etiam cum הַ præf. & הָ locali add. ſic, הַשָּׁמָיְמָה in, verſus cœlum. Gen.15.5..28.12. Exod.9 8.10. Deu. 4.19..30.12. Joſ.8.20. Jud.13.20.. 20.40. 2 Chron. 6. 13. Job.2.12. Item in forma duali m. conſtr. occ. ſimpl. & cum וּ cop. & בְּ & מִ præf. ſed cum הָ, כֶּם & יו aff. abſque præf. prout ſeq. שְׁמֵי cœli, Neh.9.6. Pſal.68.34.. 148.4. Lam.3.56. וּשְׁמֵי & cœli, Deut.10.14. 1 Reg.8. 27.2 Chron. 2.5..6.18. בִּשְׁמֵי in cœlis, Pſal.68.34. מִשְׁמֵי è cœlis, Pſal,20.7. שְׁמֵיךָ cœli tui, Deut. 28.23. Pſa. 8.4..144.5. שְׁמֵיכֶם cœli veſtri, Lev.26.19. שְׁמָיו cœli ejus, Deut.32.28. &c. Vide in rad. שָׁמַם

Rad.53. שׂוּם cum ſin ſiniſtro: eſt, ponere, 70. τιθέναι, ποιεῖν, &c. Pag. Cocc. Convenit cum שׁוּת infrà, ubi quomodo ab eo differat, dicetur. Generaliter ſignificat ponere, arte, curâ & ordine. Peculiariter de membrorum, corporis, vel animæ poſitione ad ſingularem obſervationem, vel in periculum, vel in mortem, dicitur. Ponere ſuper cor, eſt curare. Ponere nomen eſt imponere. Ponere filios, Ezr.10.44. eſt gignere. Vide & infrà. Ponere iram, Job.36.13. non eſt ut vult R. Jonah, producere, quod eſt eam relinquere, & placari, quod inter proprietates Domini ponitur, quòd ſit longus irâ, i.e. μακροθυμος, iræ patiens, ad iracundiam tardus; ſed potiùs, irâ ſuccendi. Senſus illius loci eſt eos ſuccenſere, quòd à Domino affligantur, nec ad eum vociferari, aut reſipiſcere: juxta ſententiam Salomonis, Prov.19.3. Ponere oculos in fuco ſeu ſtibio, per hypallagen accipiendum, 2 Reg.9.30. pro, fucum oculis adhibere: etſi alii, ponere illic, pro ornare, exponant; ut שִׁית זוֹנָה in radice huic vicina, pro ornatu meretricis, infrà in שׁוּם. Merc. שׂוּם poſuit, appoſuit, adhibuit, compoſuit, diſpoſuit, impoſuit, interpoſuit, propoſuit, repoſuit, (& interdum etiam, pro, exponere, i.e. interpretari, ſeu explicare: ut Neh.8.8.) ſtatuit, conſtituit, collocavit. Conſtr. cum accuſ. & præp. עַל, אֶל, לְ, & בְּ. Bu. Lex. verbum hoc quieſcens Yajin vau, viz. שׂוּם, in præt. kal, שָׂם, idem eſt quod יָשַׂם & שִׁים poſuit; repoſuit, &c. pro hoc uſurpant Græci ἱστημι, καθίστημι. Av. Occ. autem hoc verbum frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. in præt. kal, 3.ſ.m. ſimpl. locis ſeq. שָׂם poſuit, Gen.21.14.. 28.18.. 43. 22. Exod.4.11.. 8.8.. 9.21.. 15.25.. 40.29. Deut.4. 44.. 22.17. Jud.6.19. 1 Sam.15.2.. 17.54. 2 Sam.8.14.. 14.19.. 17.25.. 23.5. 1 Reg.20.34. 2 Reg.10.24.. 17. 34. Job.28.3.. 34.13.. 38.5. Pſalm. 19. 5.. 40.5.. 46. 9.. 78.5,43. Iſa.14.17.. 21.4.. 57.1. Jer.12.11. Joel. 1.7. Mic.4.14. Cui etiam 3.ſ.m. וְ cop. eſt præf. locis ſeq. וְשָׂם & poſuit, Gen.20.41. Deut.22.14..27.15. 1 Sam.8.11. Pſal.50.23. Iſa.28.25. Jer.17.5. Zac.10. 3. Item occ. etiam ead. 3.ſ.m. præt. kal, cum יְ & הָ aff. ſed cum וּ aff. ſimpl. & cum וְ cop. præf. at cum הוּ aff. abſque præf. & rurſus cum הָ aff. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut ſeq. וַיְשִׂמֵנִי poſuit me, Gen.45. 9. Lam.3.11. שָׂמָךְ poſuit te; Exod.2.14. Deut.10. 22. שָׂמוֹ poſuit eum, Pſalm.81.6..104.21. Ezec.17. 4,5. וְשָׂמוֹ & poſuit eum, Lev.5.3. שָׂמָהוּ poſuit illum, Ezech.7.20, שָׂמָה poſuit illam, Iſa.23.13. Jer. 12.11. וְשָׂמָה & ponat eam, Jer.13,16. Et in 3.ſ.f. præt. kal, occ. ſimpl. & cum הַ relat. (pro אֲשֶׁר) præf. ut & cum יְ & הוּ aff. viz. poſt thau cum ſcheva pro he 3. fœm. ut ſeq. שָׂמָה poſuit, 1 Sam.19.13. הַשָּׂמָה quod poſuit, Iſa.51.10. שָׂמַתְנִי poſuit me, Cant 6.12, שָׂמָתְהוּ poſuit eum Eze.19.5..24.7. Item in 2.ſ.m. præt. kal, occ. ſimpl. & cum הַ interrog. præf. ſic: שַׂמְתָּ poſuiſti, Pſalm.66.11.. 89.40.. 91.9.. 104.9. Iſa.25.2. Jer.32.20. הַשַּׂמְתָּ num poſuiſti, Job.1.8.. 2.3. Sed ſæpiùs occ. 2.ſ.m. cum וְ cop. vel conv. præf. locis ſeq. וְשַׂמְתָּ & poſuiſti, pones, Exod.4.15.. 18.21..

26,35.. 83.25.. 28.12,37.. 29.6,24.. 40.3,5,8. Lev. 2.15.. 24.6. Deut.26.2. 2Reg.4.29. Neh.9.7. Prov. 23.2. Ezech.4.4.. 44.8. Zach.6.11. Cui etiam 2. ſ. m. יָ eſt aff. ſimpl. ſed ׀ aff. ſimpl. & cum ׀ conv. præf. ut & cum ם aff. habet ׀ conv. præf. ſic: שַׂמְתַּנִי poſuiſti me, Job. 7.20. שַׂמְתִּי poſuiſti eum, Hab. 1.12. וְשַׂמְתִּי & pones illud, Jer.13.1. וַיְשִׂמֵם & conſtituit eos, Gen.47.6. Deut.10.2. Et in 2. ſ. f. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ׀ conv. præf. שַׂמְתִּי poſuiſti, Iſa. 47.6,7.. 57.7,8,11. Ezech.23.41. וְשַׂמְתִּי & impones, Ruth.3.3. At in 1. ſ. præt. kal, occ. ſimpl. extra pauſam cum pathach & ſcheva, ſed in pauſa, cum kamets & ſcheva in penult. ſic: שַׂמְתִּי poſui, Gen.28.22. Exo. 4.21.. 10.2.. 15.26. Job.31.24..39.6.. 40.4. Iſa.50.7.. 59.21. Jer.5.22.. 21.10. Ezech.16.13.. 39.21. שָׂמְתִּי poſui, Jer.33.25. Sed ſæpiùs occ.1.ſ.cum ׀ conv. præf. locis ſeq. וְשַׂמְתִּי & ponam, Gen. 13.16.. 32.12. Exod.8.19.. 21.12. Lev.20.5. Num.11.17. 2Sam.7. 10. 2Reg.19.28. 1Chron.17.9. Pſalm.89.26,30. Iſa. 28.17.. 37.29.. 42.15.. 49.11.. 54.12.60.17.. 66.19. Jer.19.8.. 24.6.. 28.12.. 43. 10.. 49.38. Amos.9.4. Mic.1.6..4.7. Cui etiam cum ׀ conv.præf. ה eſt etiam aff. ſic: וְשַׂמְתִּיהָ & ponam te, Exod.33.22. Hag. 2. 23. Sed occ. etiam ead. 1. ſ. cum ה aff. ſimpl. & cum ׀ conv. præf. ſed cum י aff. ſimpl. & rurſus cum ה & ם aff. habet ׀ conv. præf. utrique, ut ſeq. שַׂמְתִּיהָ poſui te, Iſa. 41. 15. וְשַׂמְתִּיהָ & ponam te, Iſa. 60. 15. Nah.3.6. Zach.9.13. שַׂמְתִּיו poſui eum, Gen.27.37. וְשַׂמְתִּיהוּ & ponam illud, illam, 1Sam.11.2. Iſa.14. 23.. 21.23. Hoſ.2.5. Amos 8.10. וְשַׂמְתִּים & diſponam eos, eas, Jer.25.9. Hoſ.2.14. Zeph.3.19. Item in 3. pl. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ׀ conv. præf. ſed cum יָ poſt kibbuts pro ſchurek, & ה aff. abſque præf. ut ſeq. שָׂמוּ poſuerunt, Gen.40.15. Exo.5.14. Joſh. 7.11. Jud.20.36. 1Reg.2.15. Job.1.17. Pſalm.54.5.. 74.. 79.1.. 105.27. Jer.7.30.. 42.17.. 44.12. Zach. 5.12. וְשָׂמוּ & ponent, Num. 4.6,8,11,14,19.. 6.27. Hoſ.2.2. שָׂמוּנִי poſuerunt me, Cant.1.6. שָׂמוּךָ poſuerunt te, Pſalm.86.14. Sic & in 2. pl. m. occ. ſimpl. & cum ׀ conv. præf. ſic: שַׂמְתֶּם poſuiſtis, Jer.2.7..11. 13. Ezech. 11. 7. וְשַׂמְתֶּם & ponetis, Exod. 3. 22. Deut.11.18.. 31.26. Joſh.6.18. 2Reg.10.3. Sed in 1. pl. præt. kal, occ. ſimpl. loco ſeq. שָׂמְנוּ poſuimus, Iſa.28.15. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. ſed in pl. m. ſimpl. ut ſeq. שָׂם ponens, Jer.44.11. Zach. 12. 2. הַשָּׂם ponens, Pſalm. 66. 9.. 104.3.. 147.14. Iſa. 63.11. שָׂמִים ponentes, Iſa. 5. 20..8.20. Mal.2.2. Sed occ. etiam part. pahul kal, in forma ſcil. cum ſchurek, quaſi à ſ. m. שׂוּם poſitus, &c. in ſ. f. ſic: 2Sam.13.32. Quia in ore, vel, ex præcepto Abſalom, erat שׂוּמָה poſita, ſcil. cædes Amnon: ut R.D. exp. vel, quia juxta os Abſalom: q. d. in animo ejus fuit poſitum. Sic poeta, —— manet altà mente repoſtum. Scribitur autem pro ſchurek penult. (שׂוּמָה) cum vau quaſi curtato, i.e. jod cum puncto in gremio. Si autem legeretur, ut ſcribitur. שִׂימָה, eſſet poſitio; Merc. Cev. Nam in ore Abſalomi fuit poſitum: i. e. Abſolom in ſermone ſuo ſatis oſtendit, ſibi hoc decretum eſſe: Coc. Nam ex præſtituto (Hebr. ſecundum os: ſic: Num. 3. 26.) Abſalomi factum eſt id quod propoſuerat: Hebr. propoſitum. Jun. Poſitum; Bu. Conc. In infin. kal, occ. ſimpl. vel in forma, cum cholem, vel cum ſchurek ſic: שׂוֹם ponendo, ponere, Deut.17.15. Jer.42.15. שׂוּם idem, Hag.2.16. Cui priori formæ cum cholem, ׀ cop. eſt præf. ſic: Neh.8.8. Et legerunt in libro, in lege Dei, expreſſè, וְשׂוֹם שֶׂכֶל & ponendo attentionem, ſeu, adhibendo attentionem: μετὰ προσοχῆς. Coc. Et ponere prudentiam ut intelligerent in lectione: Av. &c. vide ſuprà ad initium rad. שׂוּם, legitur enim à quibuſdam hoc loco, cum ſchin dextro. Et apponendo, —— &c. Bu. Conc. Sed rurſus cum בְּ, כְּ & לְ præf. formæ cum ſchurek, ſic; בְּשׂוּם in ponendo, Job. 37.14. לָשׂוּם ponere, ponendo, ad ponendum, Gen. 45.7. Num.11.11. Deut.12.5,21.. 14.24. Jud.9.24. 1Sam.21.7. 2Sam.19.20. 1Reg.9.3.. 11.36.. 14.21. 1Chron.17.21. 2Chron.6.20.. 12.13. Job.5.11. Iſa. 13.9.. 61.3. Jer.4.7.. 10.22.. 18.16.. 51.29. Ezech. 21.27.. 30.21. Hab.2.9. וְלָשׂוּם & ad ponend. 1Sam. 8.12. 2Sam 7.23. Quæ forma cum ſchurek occ. etiam cum בְּ & מִ præf. ante י aff. ut & cum בְּ & לְ præf. ante ו aff. ſed cum מִ præf. & ו aff. habet kibbuts pro ſchurek penult. ut ſeq. בְּשׂוּמִי in ponere me, Job.38. 9. Ezech.15.7. מְשׂוּמִי à ponere me, Iſa.44.7. בְּשׂוּמוֹ in ponere eum, Prov.8.29. Iſa. 27. 9. וּלְשׂוּמוֹ & ad ponere eum, Iſa.10.5. מְשׂוּמוֹ à ponere eum, Num.24. 23. Item in ſut. kal, 3. ſ. m. eſt & occ. loco ſeq. יָשׂוּם ponet, Exod.4.11. In hiphil הָשִׂים, idem cum kal, ponere, apponere, &c. Pag. Bu. Coc. Prout occ. in part. hiph. ſ. m. loco ſeq. מֵשִׂים ponens, Job. 4. 20. In infin. hiph. plenè eſſet הָשִׂים: ſed, pro more talium, he nota hiph. cum ejus vocali abjicitur, ſeu deficit in infin. & imper. hiph. Prout occ. in infin. hiph. (hàc viz. formâ defectivâ abſque הָ infin. hiph,) ſic: שִׂים ponere, ponendo, 2Sam.14.7. Job. 20.4. Sic & imper. hiph. plenè eſſet הָשִׂימִי, הָשִׂימוּ, הָשִׂימוֹ, &c. ſed venit in eadem forma def. abſque הָ imper. hiph. viz. in ſ. m. ſimpl. & cum ׀ cop. præf. ut & cum ה parag. add. & cum נִי & ה aff. prout ſeq. שִׂים pone, Gen.24.2.. 31. 37.. 47.28.. 48.18. Joſh.7.19.. 8.2. Jud.18.19. 1Sam.9.22,24. 2Reg 6 22. Job.40.32. Jer.38.12.. 39.12. Ezec.3.2.. 13.17.. 21,2,7,24.. 25.2.. 28.21.. 20.2.. 35.2.. 38.7.. 44.5. Obad.1.4. וְשִׂים & pone, Gen.44.1. Exod. 17. 14. Num.17.11..21.9.. 24.21. 1Reg.20.24. Job. 22. 22. Ezech.4.2.. 40.4. שִׂימָה pone. 1Sam.8.5. Job.17.4. Pſalm.56.9. שִׂימֵנִי pone me, Cant.8.6. שִׂימָה pone illud, Deut. 21. 19. Sed in ſ. f. imper. hiph. occ. vel plenè, cum הָ, vel def. abſque הָ imper. hiph. idque etiam in hac ult. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ſic: הָשִׂימִי pone te, Ezec.21.16. שִׂמִי pone, Jer.31.21. Item in pl. m. occ. etiam in hac forma def. abſque הָ imper. hiph. ſimpl. locis ſeq. שִׂימוּ ponite, diſponite, Gen.45.31. Exod.32.27. Deut.32.46. Joſh.10.24. Jud.19.30. 1Reg.20.12.. 22.27. 2Reg. 10.8. 2Chron.18.26. Pſalm.66.2. Hag. 1.5,7.. 2.15. 19. Cui etiam formæ pl.m.def. imper. hiph. ׀ cop. eſt præf. idque vel ante jod, vel ante chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ſic: וְשִׂימוּ & ponite, Num. 16.7. 2Reg.2.20. Job.21.5. שִׂמוּ idem, Jer. 40. 10 In fut. hiph. 1. ſ.occ. ſimpl. & cum ׀ cop. præf. ſed cum ׀ conv. præf. occ. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. ut & cum ה parag. add. occ. ſimpl. plene cum jod, ſed cum ׀ cop. def. abſque jod,

jod, & rursus cum ו conv. præf. plenè cum jod hiph. penult. prout seq. אָשִׂים ponam, 1 Reg. 18. 23., 19. 2. 2 Reg. 21. 4, 7. 2 Chron. 33. 7. Job. 5. 8.. 13. 14. Isa. 41. 18, 19.. 42. 16.. 43. 19.. 50. 2, 3. Ezech. 35. 4. Mic. 1. 7.. 4. 13. Nah. 1. 14. Zach. 12. 3, 6. וְאָשִׂים & ponam, Jer. 40. 4. וָאָשִׂים & posui, 2 Sam. 28. 21. 2 Chron. 6. 11. Job. 38. 10, Mal. 1. 3. וָאָשֹׂם & posui, Gen. 24. 47. Deut. 10. 5. 1 Reg. 3. 21. Isa. 51. 16. Jer. 13. 2. אָשִׂימָה ponam, Deut. 17. 14. וְאָשִׂימָה & ponam, Gen. 44. 21. 1 Sam. 28. 22. וָאָשִׂימָה & posui, Jud. 12. 3. Ezr. 8. 17. Sic etiam occ. ead. 1. ſ. fut. hiph. cum ה֫ , ה֗ , ־נִּי , ־נָּה , & ־ם aff. plenè cum jod, ſed hæc ult. cum ו cop. præf. habet tantùm chirek abſque jod hiph. in penult. prout ſeq. אַשִׂימְךָ ponam te, Gen. 46. 3. 1 Sam. 28. 2. Hoſ. 11. 8. אַשִׂימֵנִי ponam te, Jer. 6. 8. אַשִׂימֵנִי idem, Gen. 21. 13, 18. Mic. 2. 12. אַשִׂימֶנָּה ponam eam, Eze. 21. 32. אַשִׂימֵם diſponam ea, 1 Reg. 5. 9. וְאַשִׂימֵם & conſtituam eos, Deut. 1. 13. Et in 2. ſ. m. fut hiph. occ. ſimpl. vel plenè cum jod. hiph. locis ſeq. תָּשִׂים pones, Gen. 5. 16.. 44. 2. Exod. 21. 1. Deut. 17. 15.. 22. 8. 1 Sam. 10. 19. 1 Reg. 20. 34. Job. 7. 12.. 38. 33. Iſa. 41. 15.. 53. 10. Ezech. 21. 25.. 24. 17. Vel def. cum ſægol in ult. abſque jod hiph. loco ſeq. תָּשֶׂם pones, 1 Sam. 9. 20. Ult & in 2. ſ. f. fut. hiph. cum ו conv. præf. occ. plenè cum jod hiph. in penult. loco ſeq. וְתָשִׂימִי & poſuiſti, Iſa. 51. 23. Sed rurſus 2. ſ. m. cum הַ interrog. occ. plenè, ſed cum ו cop. præf. occ. def. cum tseri tantùm abſque jod hiph. in ult. & rurſus cum נִי & נִּי aff. occ. plenè cum jod hiph. in penult. & abſque præf. ut ſeq. הֲתָשִׂים an pones, Job. 40. 26. וְתָשֵׂם & pones, Job. 13. 27. תְּשִׂימֵנִי pones me, Pſa. 18. 44.. 39. 9. תְּשִׂימֵנוּ pones nos, Pſal. 44. 14, 15.. 80. 7. Lam. 3. 45. Item in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek. vel cum tseri tantùm, abſque jod hiph. cui ult. etiam ו cop. eſt præf. prout ſeq. יָשֵׂם ponet, Gen. 30. 42. Lev. 5. 11. Num. 22. 38. 1 Sam. 22. 7.. 23. 12.. 25. 25. Job. 4. 18.. 19. 8.. 24. 12, 15.. 34. 14, 23.. 41. 23. Pſalm. 52. 9. Iſa. 42. 4, 25.. 62. 7. Jer. 9. 7.. 50. 45. Ezech. 14. 3, 6. יָשֵׂם ponet, Job. 23. 6. יָשֵׂם ponet, 1 Sam. 2. 20.. 22. 15. 2 Sam. 13. 33. Job. 33. 11. Pſalm. 107. 33. וַיָּשֶׂם & ponet, Num. 6. 26. Job. 24. 25. Pſal. 85. 14. Zeph. 2. 13. Dan. 11. 17, 18. Sed ſæpiùs venit 3. ſ. m. fut. hiph. cum ו conv. præf. & in forma def. cum ſægol tantùm abſque jod hiph. in ult. ſic: וַיָּשֶׂם & poſuit, appoſuit, &c. Gen. 2. 8.. 4. 15.. 22. 6, 9.. 24. 9. &c. ad Pſal. 107. 35, 41. Iſa. 49. 2.. 51. 3. Dan. 1. 7. 8. Hab. 3. 18. &c. in 90. circ. l. Quæ ead. 3. ſ. m. fut. hiph. cum affixis venit vel def. cum chirek tantùm abſque jod, vel plenè cum jod hiph. in pen. vel antepen. prout occ. cum ־נִי aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ה֫ aff. eodem modo, ſed cum הוּ & ־ָה aff. habet ו conv. præf. utrique, at cum ־ם aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. habet ־ֵם aff. ut ſeq. יְשִׂימֵנִי ponet me, 2 Sam. 15. 4. וַיְשִׂימֵנִי & poſuit me, Gen. 45. 8. Iſa. 49. 2. יְשִׂמְךָ ponet te, Gen. 48. 20. Jer. 29. 22. וַיְשִׂמְךָ & poſuit te, 1 Reg. 10. 9. וַיְשִׂמֵהוּ vel וַיְשִׂימֵהוּ & poſuit ipſum, Num. 21. 10. 1 Sam. 18. 5, 13. 2 Sam. 23. 23. 2 Reg. 10. 27. 1 Chron. 11. 25.. 26. 10. וַיְשִׂימָהּ vel וַיְשִׂמָהּ & poſuit eam, Joſh. 8. 28. 1 Sam. 20. 25. יְשִׂימֵם ponet eos, Deut. 7. 15. וַיְשִׂמֵם & poſuit eos, 2 Reg. 13. 7. Item in 2. ſ. f. fut. hiph. cum ו conv. præf. occ. ſimpl. cum ſægol tantùm in ult. ſed cum ־ֶם aff. habet chirek tantùm abſque jod hiph. penult. ſic: וַתָּשֶׂם & poſuit, Exod. 2. 3. Jud. 4. 21. 1 Sam. 19. 13.. 25. 18. 2 Sam. 13. 19. 2 Reg. 9. 30. Eſth. 8. 2. וַתָּשֶׂם & poſuit eas, Gen. 31. 34. Et in 1. pl. fut. hiph. occ. cum ו cop. præf. ſed cum ־ָה parag. add. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: וַנָּשֶׂם & ponemus, 2 Reg. 4. 10. נָשִׂימָה ponemus, 1 Reg. 20. 31. וְנָשִׂימָה & ponemus, Iſa. 41. 22. Sicut etiam in 2. pl. m. fut. hiph. ſimpl. occ. plenè, ſed cum nun parag. add. ſimpl. & cum ו conv. præf. vel plenè ſcil. vel def. in penult. ut antè: at cum ־ִי aff. habet kibbuts pro ſchurek penult. ſed abſque præf. ut ſeq. תָּשִׂימוּ ponetis, Gen. 32. 16. Exod. 5. 8. Deut. 14. 1. 1 Sam. 6. 8. 1 Reg. 18. 25. Mal. 2. 2. תְּשִׂימוּן vel תְּשִׂמוּן ponetis, Exod. 22. 24. Job. 18. 2. Jer. 42. 15. וַתְּשִׂימוּן & poſuiſtis, Ezech. 44. 8. הָשִׂימוּנִי ponatis me, Iſa. 3. 7. Denique in 3. pl. m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. plenè, ſed cum ו conv. præf. occ. vel plenè, cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod in penult. prout ſeq. יָשִׂימוּ ponent, Deut. 33. 10. 2 Sam. 18. 3. 1 Reg. 18. 23.. 20. 6. Job. 17. 13.. 29. 9.. 36. 13. Iſa. 42. 12. Ezech. 23. 24.. 26. 12. Obad. 1. 7. Mic. 7. 15. Zach. 3. 8. וַיְשִׂימוּ & ponent, 1 Reg. 18. 23. Pſalm. 78. 7. Iſa. 41. 20. וַיָּשִׂימוּ & וַיָּשֻׂמוּ & poſuerunt, Gen 9. 23.. 43. 32. Exod. 1. 11.. 17. 12.. 39. 19. Lev. 9. 20.. 10. 1. Num. 16. 18. Joſh. 8. 13.. 10. 24, 27. Jud. 8. 33.. 9. 25, 49.. 14. 11.. 18. 21, 31. 1 Sam. 6. 11, 15.. 31. 10. 2 Sam. 12. 20. 1 Reg. 20. 12. 2 Reg. 9. 13.. 10. 7.. 11. 16.. 20. 7. 1 Chron. 10. 10. 2 Chro. 23. 15. Ezr. 10. 44. Pſal. 109. 5. Prov. 30. 26. Jer. 32. 34. Eze. 20. 28. Zach. 3. 5.. 7. 14. In hophal הוּשַׂם poni, apponi, &c. Pag. Bu. Coc. Prout occ. in fut. hoph. 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ſic: Gen. 24. 33. וַיּוּשָׂם (vel, ut alia exempl. habent וַיּוּשָׂם, pro וַיּוּשַׂם, ut eſt in Keri juxta Maſoram) & poſitum eſt ante illum ad comedendum. Pag. h. e. propoſitus eſt ei cibus: præter normam autem eſt per kamets pro pathach in ult. Coc. Scribitur autem cum vau contracto in jod cum puncto in gremio, & nè non apparente ſchurek in poſteriore jod, in mentem veniret lectio alterius formæ hujus futuri, de qua mox, ſub priore jod vulgò ſcribitur kibbuts: Cev. Nam juxta Maſorethas legendum וַיּוּשַׂם kibbuts autem poſuerunt ſub primo jod, ut admoneretur lector, ſequens jod eſſe per vau cum ſchurek legendum, adeòque differre ab altera forma ſequentis vocis viz. וַיּוּשָׂם & repoſitus eſt: Gen. 50. 26. (ubi ultimum jod ponitur pro ſchurek, & ſægol pro pathach: ex Bu. Lex.) Sed Maſorethæ notant ſic ſcriptum, & ſic legendum eſſe: Bu. Lex. Et poſitus eſt in arca, in capulo: ubi in Gen. 50. eſt etiam pro וַיּוּשַׂם: licèt quidam formant à יָשַׂם: quod alioqui non reperitur, & quidem ſignificatu activo impersonaliter: tum deeſſet accuſativus. Sic etiam R.D. ſcribit eſſe in Gen. 50. pro וַיּוּשַׂם: & poſitus eſt in arca in Ægypto: chirek enim, inquit, ponitur vice ſchurek; & ſægol loco pathach. Alii autem, ut idem ait, dicunt. quòd radix eſt יָשַׂם: & ſermonem eſſe defectivum: ſenſumque eſſe: Et poſuit, ſcil. eum, ponens, in arca: ſicut Gen. 48. 1. Et dixit ad Joſeph: ubi ſubauditur dicens, aut quiſpiam. Pag. Quum dixiſſet (quiſpiam) Joſepho: Quiſpiam: i. e. nuncius à familia Jacobi miſſus, per quem Jaacob fit poſteà de adventu Joſephi certior, ut verſu 2. ſeq. Jun. qui etiam

etiam ſic exp. illud. Gen. 50.26. In quadam arca repoſitus eſt in Ægypto: ut ſcil. à migrantibus deportaretur Shechemum: vide Joſh. 24.32. ut & illud Gen. 24.33. Sed quum apponeretur illi ut comederet, &c. Jun. Atque hinc ex hac rad. שׂוּם eſt no. cum חִ beemant. ab mitio & thau in fine poſt ſægol, præter morem, ſub mem, viz. תְּשׂוּמֶת f. poſitio, ſocietas: Pag. Bu. depoſitum, res depoſita: Ay. Prout occ. cum בְּ præf. ſic, Lev. 6.21. vel, 6.2. אוֹ בְּתְשׂוּמֶת יָד vel in poſitione, i. e. ſocietate manus: ubi mem habet ſægol pro pathach, inquit R D. & in aliquibus codicibus invenitur cum pathach: Pag. quaſi ſcil. eſſet forma ſ. f. conſtr. תְּשׂוּמַת cum בְּ præf. ab abſolut. תְּשׂוּמָה. In libro Hilleli, inquit Kimchi, qui erat Toletulæ, per pathach ſcribitur. Quidam ſimpliciter depoſitum exponunt: Merc. Cev. Et eſt ſenſus, juxta R. Sal. & R. D. In ſocietate manus: i. e. in ſocietate, in qua unuſquiſque ponit de ſubſtantia ſua in negotiatione. Et ſic A.E. In ſocietate, & communione, in qua ponit manum ſuam cum illo. Hieron. omiſit hanc dictionem. Pag. (Et negaverit proximo ſuo) depoſitum, vel datum, in manum: 70. ἢ περὶ κοινωνίας: Av. Aut in poſitione manûs. Notatur potiùs שׁוּתָפוּת ſocietas (ut vult Chaldæus & Ab. Ezra, & Kimchi) quàm depoſitum: id enim פִּקָּדוֹן, à quo diſtinguitur. Poſitio manûs poteſt explicari, collatio partis in ſorte. Kimchi monet, reperiri codicem, in quo legatur בְּתְשׂוּמַת alii intelligunt הַלְוָאָה mutui dationem: Cl. L. Empereur, potiùs etiam ſocietatem (prout 70. reddunt περὶ κοινωνίας) quàm mutuum intelligit. Coc. (Quum quiſpiam peccaverit, — &c. mentitus contra proximum ſuum, de depoſito,) aut de ſocietate: Hebr. de compoſitione manûs, viz. cujuſque ſocietatem cum altero ineuntis; ſynecdoche, dexteras jungendi ritus pro confociatione, ſumitur: ut Jer. 50.15. & Gal. 2.9. quanquàm poteſt latiùs accipi pro omni negotiorum geſtione, procuratione, & aliis bonæ fidei adminiſtrationibus, ubi quis manum apponit ad rem proximi. Jun. De poſitione manûs: i. e. juxta Chaldæum בְּשׁוּתָפוּת יָדָא de ſocietate manûs: h. e. de commercio in quo manum ſuam poſuit cum illo, ut unà invicem negotientur. Et ſic etiam habet Ab. Ezra. Bu. Lex. Poſitione, depoſito: Bu. Conc. Item quidam hinc etiam ducunt No. ſubſtant. שׁוּמָה f. repoſitum, poſitio, repoſitio, conſtitutio: Prout occ. 2Sam. 13.24. Nam ad os Abſalonis הָיְתָה שׁוּמָה erat poſtio, viz. Cædis. Av. qui ſolus ſic pro No. ſubſtant. ſumit: reliqui namque, ferè, volunt eſſe part. paſſ. five paul kal, ſ. f. ubi ſuprà id vide. De hâc rad. שׂוּם verbaliter ſumptâ, loci quidam adnotandi. Ut Pſalm. 50.23. וְשָׂם דֶּרֶךְ: & ponenti viam, (ſcil. Dei, coram ſe) oſtendam illi ſalutem Dei. Pag. Erit ergo Benoni: ſi verò præteritum ſit, exponendum eſt. Et (ei qui) poſuit viam. &c. Merc. Ab. Ezra, Et ponenti; i. e. eligenti viam rectam, oſtendam, &c. R. Sal. Qui eſt converſus ad me, docet, & ponit viam peccantibus, ut convertantur ad me, R.D. verò. Et ponet: i. e. & quanto magis ei qui poſuerit viam, i. e. diſpoſuerit, & direxerit viam ſuam, & cor ſuum ad bonum, & ſic non eſt opus ut ſacrificet, oſtendam? &c. R. Himman. Et ponet: i. e. & qui præparaverit, ac diſpoſuerit ſe ambulare per viam bonam & rectam, quæ eſt via vitæ, oſtendam, &c. In nonnullis tamen exempl. ſcribitur וְשָׂם, quaſi duplex eſſet lectio: prior, quæ dicta eſt, cum ſin ſiniſtro; i. e. Et ponet: quam Hebræi ſequuntur; altera cum ſin dextro, quod eſt, Et ibi, aut illic: & hanc 70. ſequuntur: Hieron. verò priorem: Et qui ordinat viam, oſtendam, &c. וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֵנּוּ בִּישַׁע אֱלֹהִים & ponit viam, (quà) faciam eum aſpicere ſalutem Dei. Coc. (Qui ſacrificat laudem, i. e. vir bonus, de quo ſuprà verſ. 14. honore afficit me:) & qui componit viam, i. e. obſervat & rectè inſtituit vitam ſuam: faciam ut is fruatur ſalute Dei. Jun. Iſa. 28.15. שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנִי poſuimus mendacium, ſpem noſtram. Pag. Ibi notandum, kamets eſſe in Dargha miniſtro, quum ſoleat eſſe, extra pauſam, pathach. Chaldaicè etiam kamets retinetur. Merc. Av. Pſal. 40. 5. שָׂם יְהוָה מִבְטַחוֹ qui ponit Dominum fiduciam ſuam; h. e. qui & judicio, & affectu, habet Dominum pro eo. in quo tutus ſit. Pſalm. 74. 4. שָׂמוּ אוֹתוֹת אוֹתֹתָם Ponunt ſigna ſua ſigna: i. e. judicant ſigna ſua eſſe certa; ſibi confidunt. & ſpiritui ſuo. Coc. Poſuerunt inſignia ſua, pro inſignibus, Hebr. inſignia. Senſus: omnia ſigna cultûs ſacri à Deo inſtituta, publica & privata, in templo, urbe, agro, regione tota, & in hominibus ipſis, ſuſtulerunt: ut ſua trophæa, idola, ſtatuas, prophanos cultus, præputium, & omnia illegitima exercitia, in populum Dei inveherent. De his videndi ſunt libri Macbæorum, & Joſephus, Ant. Lib. 12. Jun. 1 Sam. 28.21. וְאֶשִׂים נַפְשִׁי & poſui animam meam in manibus meis: Pag. Vel, in manu mea; q. d. memet periculo expoſui. Merc. Et expoſui vitam meam in manu mea, ut Jud. 12.3. i. e. in vitæ periculum me conjeci: ſic & 1 Sam. 19.5. Jun. Nam ponere animam peculiariter dicitur, pro vitam exponere; 1 Reg. 19.2. vel 2. etſi illic cum adjuncto & ſimilitudine. Eo genere loquendi Chriſtus utitur: Johan. 10. item 13. & 1 Johan. 3. Merc. Ezr. 10.44. Omnes iſti duxerant uxores alienigenas, & erant ex iis (aliquot, quibus erant) uxores, וַיָּשִׂימוּ & poſuerunt filios. R.D. Quidam ex illis acceperant uxores exteras. ſeu alienigenas, & genuerant, ſeu ſuſtulerant, ex illis filios. Idem R.Sal. & A.E. qui addit poſſe etiam exponi. Et expoſuerunt filios arbitrio: Pag. (Omnes illi duxerunt uxores alienigenas: & erant) quibuſdam ex iſtis uxores unde ſuſceperant liberos, Heb. poſuerant; q. d. illas ſive ſolæ eſſent, ſive cum liberis, abdicarunt. Jun. Iſa. 41.20. לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו ut videntes cognoſcant, & animadvertentes intelligant pariter, quod manus Jehovæ fecerit hoc. & ſanctus Iſrael creaverit illud. Cognitio aliqua viſum ſequitur: plenior animadverſionem. Coc. Ut viderant: & cognoſcant, & adhibeant (ſe) ut intelligant pariter: Hebr. apponant: ut Jud. 19.30. Jun. Dicitur & ponere ſuper corde, inducere animum, ad animum revocare. apud animum ſuum decernere: 2Sam, 13.33. אַל־יָשֵׂם הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ דָּבָר ne ponat rex in animum ſuum verbum, dicendo, Omnes filii Regis mortui ſunt, Nè id credat aut ſuſpicetur: ne id cogitet. Cocc. Ne ſtatuat Rex apud animum ſuum quicquam dicendo, omnes filios Regis mortuos eſſe. Jun.

Rad. 64. שָׁוַע; Pag. vel שׁוּע: Bu. Lex. eſt צָעַק; i. e. clamare; vociferari: Pag. Bu. Quidam faciunt affine verbis שָׁעָה & יָשַׁע: & exponunt, vocem exerere, acclamare, ſalutis & opis causâ. Merc. Prout occ. juxta quoſdam, in imper. kal, (à ſing. m. שׁוּעַ, vel שׁוֹעַ, clama, exclama. &c.) pl. m. cum ן cop. præf. & ex forma cholem, ſic: שְׁעוּ & vociferamini: Iſa. 29.9. vel, juxta alios, eſt in præt. kal, 3. pl. in forma cum cholem: prout venit in loco cit. cum præt. hithp. (à 3. ſ. m. הִשְׁתַּעֲשַׁע) 3. pl. in forma quadrata ſeu geminata, ſic: הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ וַשׁוֹעוּ clamaverunt, & vociferati ſunt, juxta R.D. in lib. rad. Pag. At ille videtur ſuâ ſententiâ in imperativo potiùs accipere, clamate & vociferamini: quod & propter cætera in eodem contextu potiùs videtur. Quidam autem exp. in ſignif. reprimendi, ſic: Reprimite vos & repreſſi ſitis: in malam partem; cùm aliàs hoc verbum in bonum ſumatur in conjug. hithp. pro oblectarî. Vide inter quadrata in fine literæ שׁ. Referunt ad שָׁעָה vel שָׁעַע; Merc. Cev. Sed R. Joſ. exp. Excœcati ſunt, ſcil. Prophetæ falſi, & excœcaverunt, ſcil. alios. Unde verſu ſeq. dicitur, Et clauſit oculos veſtros, &c. שׁוּעוּ autem eſt inſtar שׁוּבוּ, à שׁוּב, ex kal. Et ſic R. Sal. exp. Cæci erant ut non viderent. Pag. Sed malim hæc eſſe imperativa. Merc. Item illud שׁוּעַ, Job. 30.24. poteſt vel eſſe infin. kal, implorare: vel nomen, imploratio: Coc. &c. vide infrà inter nomina. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt in conjug. piel שִׁוַּע, vociferari: Bu. Conc. & Lex. clamavit voce ſtridulâ, acclamavit, ſtriduit voce querulâ, & lamentabili, clamavit verſis oculis in aliquem pro opitulatione, ut ſolent vociferari qui in aliqua calamitate conſtituti ſunt. Cogn. cum שָׁעַע & שָׁעָה, vertit, reſpexit, &c. item cum שׁוּע & יָשַׁע ſalvus fuit, ſalvatus eſt. Hinc σίζω ſtrideo, σισμὸς ſtridor, &c. Verbum hoc in piel שִׁוַּע, eſt, queritari, implorare, clamare, ſalutis cauſa. 70. κραζειν, βοᾶν: Coc. Frequens conſtruitur cum præp. אֶל: Bu. Lex. Prout occ. in præt. piel 1. ſ. & in part. piel ſ. m. ſimpl. ſic: שִׁוַּעְתִּי vociferatus ſum, vociferor, Pſalm. 30.3.. 88.14. Jon. 2.3. Hab. 1. 2. מְשַׁוֵּעַ vociferantem, Job. 29.12. Pſal. 72.12. In infin. piel, שַׁוֵּעַ exclamare, &c. Prout occ. cum בְּ præf. & י aff. ut & cum וּבְ præf. & ו aff. ſic; בְּשַׁוְּעִי in vociferari me, Pſalm. 28.2.. 31. 23. וּבְשַׁוְּעוֹ & in vociferari eum, Pſalm. 22.25. Item in fut. piel 1. ſ. occ. ſimpl. & cùm ו cop. præf. ut & cum ו conv. præf. & ה parag. add. ſicut etiam in 2. ſ. m. & 3. ſ. f. ſimpl. & (à 3. ſ. m. יְשַׁוֵּעַ exclamabit, &c.) in 3. pl. m. extra pauſam cum ſcheva, ſed in pauſa cum tſeri penult. prout ſeq. אֲשַׁוֵּעַ vociferabor, -- ror, Job. 19.7.. 30.20, 28. Pſal. 18.7. וַאֲשַׁוֵּעָה & vociferor, Lam. 3.8. וַאֲשַׁוְּעָה & vociferatus ſum, Pſalm. 119.147. תְּשַׁוֵּעַ vociferaberis, Iſa. 55.9. תְּשַׁוֵּעַ vociferabitur, Jeb. 24.12. יְשַׁוְּעוּ vociferabuntur, Job. 35.9.. 36.13. Pſal. 18.42. יְשַׁוְּעוּ vociferantur, Job. 39.3. Item ex hac rad. שׁוּע quidam formant etiam conjug. hiphil הַשִׁיעַ claudere: Pag. illinere, oblinere, incruſtare: Bu. Lex. obſtruere, obthurare. Quidam ad שָׁעַע referunt, exponentes, Iſa. 6. reſtringe, reprime, præſtringe: ſicut & quod ſequitur, Pſalm. 39. avertere, ſeu diverte: id enim putant radicem שָׁעַע ſignificare, retineri, reprimi retrorſùm: quam radicem Sanctes poſt Kimchi & Hebræos omittit. Et ego Chaldæam magis puto, quàm Hebræam, pro lenire, vel linire, levigare, obducere, incruſtare. Si quis velit Iſa. 6. à שָׁעַע deducere, non admodùm repugnabo, cum utrumque patiatur res Grammatica. At Pſalm. 39. potiùs à שׁוּע, quod idem erit cum שָׁעָה. In hac ergo radice aliquando vau mobile, aliquando quieſcens invenies: proclamare, fere mobile, aliàs magis de quieſcent. Yajin: Merc. Prout occ. in imper. hiph. ſ. m. in forma cum pathach tantùm abſque jod hiph. vel, pro tſeri & pathach in ult. ſic: Iſa. 6.10. הַשַּׁע & oculos ejus illinito. Vide & in שָׁעָה Bu. Lex. Et oculos ejus claude, ne fortè videat oculis ſuis. Targ. ſimiliter, עַמְעֵם claude. R. Sal. & A.E. lini, aut complana: à שָׁעָה vel שׁוּע. Et Targ. Lev. 14.42. pro, וְטָח & liniet, complanabit, ſeu incruſtabit domum: habet וְיִשׁוּעַ. Et ſic exponit R. Jona illud Pſalm. 39. 14. הָשַׁע מִמֶּנִּי claude, ſcil. oculos tuos, á me: quod R. D. exp. Ceſſa, aut deſine á me. Quære & in שָׁעָה, quod eſt ejuſdem ſignificantiæ. Idem Targ. אַשְׁלִי deſine á me. R. Sal. Ceſſare fac manus tuas á me. Idem A.E. á שָׁעָה: & debuerat eſſe ſicut הָדַף á רָפָה: ſed mutata eſt punctatura propter literam gutturalem. Pag. Et oculos ejus illinito, Targ. obſcurato: Bu. Lex. (Aures ejus fac ingraveſcant,) occliq; ejus fac conniveant: i. e. quemadmodùm qui tonitru graviſſimè percelluntur, eorum auditus & viſus hebetatur: ita indiès iſti obſtupeſiant, intonante verbo meo. Sic in principio verſûs, Fac ut pingueſcat cor populi iſtius: i. e. obeſum reddatur, occaleſcat, & obduretur magis ac magis: metaphora eſt á rebus corporeis, in quibus omne pingue ſenſûs expers eſſe conſentiunt Phyſici. Jun. Atque inde ex hac rad. שׁוּע viz. in 1. vociferandi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. No. שׁוּע m. vociferatio, clamor: Bu. Lex. & Conc. Imploratio, quiritatio, clamor ſc. ejus, qui in ſummo diſcrimine opem implorat. Coc. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſimpl. ſic; Job. 30.24. אִם בְּפִידוֹ לָהֶן שׁוּעַ ſi imploratio eſt propter calamitatem ejus, quæ ſc. ipſis, viz. eveniat. Poteſt eſſe vel infin. kal, aut nomen ex infin. R. R. exp. per צָעָקָה & חֶמְלָה. Coc. Si in contritione ejus eis (i.e. quæ eveniet eis) שׁוּע clamor. Sic & R. Juda & R. Jona. Pag. viz. Si, pro, Num? vel, ſi, juſjurandi eſt formula: i. e. non. Aliis autem eſt ſalus, á יָשַׁע: vel, ut שׁוּע & יָשַׁע idem valeant. Unde & תְּשׁוּעָה idem eſt cum יְשׁוּעָה, ſalus; ſed propriè, eſt, ut videtur, ex acclamatione: unde R. Joſ. exp. Receptionem clamoris. Merc. Sed A.E. exp. Et in tempore contritionis non proderit illis ſubſtantia, aut, non proderunt illis opes: unde & dives appellatur שׁוּע cum cholem. R. Levi. Clamor: vel, divitiæ. Pag. &c. Vide infrá in 2. ſignif. Sed occ. etiam idem No. ſ. m. cum ה (ob gutturalem, pro ן) aff. ſic: Job. 36. 19. הֲיַעֲרֹךְ שׁוּעֲךָ לֹא בָצַר An par eſſet imploratio tua non in anguſtia? Coc. Quidam inquit R.D. exp. clamorem tuum? & ſic R. Levi, & R. Moſeh, Num ordinabit clamorem tuum? i. e. num ſuſcipiet Deus ordinem (עֶרֶךְ, vel, pretium, æſtimationem, Merc.) clamoris tui? non quum venerit ſuper te anguſtia. Alii verò in alio ſenſu, ſic: Num æſtimabit שׁוּעֲךָ opes tuas? ſic A. E. Divitias tuas, non aurum, &c. Peruſſol, Num æſtimabit? i. e. putas quòd æſtimabit rum

rumorem reputationis tuæ, ac familiam, vel opes? Non aurum, &c. q. d. Non æstimabit Deus quicquam, nec aurum, nec argentum, nec aliud, respectu magnitudinis peccati tui, Pag. שׁוּעֲךָ sic reddit existimationem tuam, seu locum, gradum, & dignitatem tuam. Merc. &c. vide etiam infrà in 2. signif. vociferationem tuam; Bu. Conc. An æstimabit nobilitatem tuam? non lectissimum aurum, &c. Jun. qui hunc locum exp. in 2. signif. hujus rad. priorem verò, Job. 30. 24. in prima signif. sic: (Enim verò an non postulatio (fiebat quum) immitteret manum? i. e. nonne aliorum calamitosorum nomine, Deum flagellantem deprecabar, pio & humano officio? sic Psalm. 35. 13.) non vociferatio propter ista in oppressione ejus? Propter ista: i. e. hujusmodi mala qualia jam patior, quorum causà ad Deum vociferantur afflicti: in oppressione ejus: i. e. à Deo ipso facta. Jun. Item 2. hinc etiam in hac 1. signif. est no. cum cholem, viz. שׁוּעַ m. vociferatio, Bu. Lex. Prout occ. cum ל cop. præf. sic: Isa. 22. 5. וְיִשׁוּעַ אֶל־הָהָר & quiritationis ad montem: h. e. fugæ ad montem cum vociferatione: Coc. Et vociferatio: Bu. Conc. Et clamor ad montem, juxta R. D. i. e. qui egrediuntur urbem, eunt, & clamant de monte ad montem, & de colle ad collem: vel, ut R. Sal. exp. Et clamor ad montem: i. e. & vox clamoris, ut fugiant ad montes, ut evadant. Sed A. E. scribit quosdam exponere: Et respectus aut conversio, ad montem: i. e. ut respiciant & vertant se ad montem: (ita ut etiam allusio quædam sit ad illud, 2 Sam. 22. 42. respiciant, & non erit servans: Cev.) alii: Et clamor pervenjet ad montem: sed Hieron. Et magnificus super montem: Pag. quasi scil. esset ex 2. signif. sed illud Ezech. 23. 23. פְּקוֹד וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ; vide suprà in rad. יָעַע; Coc. Item 3. hinc etiam no. שַׁוַע m. vociferatio, clamor: Bu. Lex. stridor, acclamatio stridula: Av. Prout occ. cum י aff. sic: Psalm. 5. 3. Attende ad vocem שַׁוְעִי clamoris mei: Bu. Lex. stridoris mei, i. e. clamoris mei. Av. vel, implorationis meæ. Potest enim esse forma s. f. constr. cum י aff. à No. seq. viz. pro שַׁוְעָתִי. Coc. Clamoris mei: est ex שַׁוַע, instar זֶרַע semen: fortasse ad infin. piel referri possit, abjecto dagesch ob scheva: Merc. Cev. Item 4. hinc etiam No. שַׁוְעָה f. idem cum præced. m. clamor, vociferatio; Pag. Bu. imploratio, quiritatio: Coc. stridor, acclamatio, quæ fit voce stridulà: Av. Prout occ. in forma s. f. constr. simpl. & cum י aff. cui etiam ult. ךָ & ל sunt præf. sed cum ם aff. absque præf. ut seq. שַׁוְעַת vociferatio, 1 Sam. 5. 12. Jer. 8. 19. שַׁוְעָתִי vociferatio mea; Psalm. 40. 2. וְשַׁוְעָתִי & vociferatio mea, 2 Sam. 22. 7. Psalm. 18. 7. 39. 13. 102. 2. לְשַׁוְעָתִי ad vociferationem meam. Lam. 3. 56. שַׁוְעָתָם vociferatio ipsorum, Exod. 2. 23. Psalm. 34. 16. 145. 19. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שׁוּעַ: est liberalis: Bu. Conc. viz. in no. cum cholem שׁוּעַ m. liberalis, nobilis, dives: Pag. Bu. item, prodigus: Pag. munificus: à יָשַׁע: quasi, σωτήριον dicas. Coc. Sed Avenarius ponit hîc radicem per se, sic; שׁוּעַ salvus fuit, potitus est salute & tranquillitate, fælix fuit, opulentus fuit, salubris salutaris fuit, &c. Convenit significatione cum rad. יָשַׁע salutem habuit: cognatione respicit ad שָׁוַע stridulit vel clamavit pro salute & ope. Hinc σόω, σώζω, σοδα, διασώζω, i. e. salvo, servo, σωτὴρ salvator, σῶς pro σῶος salvus, integer, σωτήριος salubet, salutaris, σωτηρία salus. Non autem usurpatur hæc radix verbaliter, sed tantùm nominaliter. שׁוּעַ opulentus, salutifer, salutaris, nam qui abundat opibus putatur in mundo salutaris. Prout occ. hoc no. s. m. cum ו cop. sic: Isa. 22. 5. וְשׁוּעַ & opulentus: vel salutifer, ad montem, scil. fugiet: alii, & clamor, &c. & Ezech. 23. 23. וְשׁוּעַ & opulentum; vel salutiferum. Av. Sed occ. etiam hoc no. s. m. simpl. sic: Job. 34. 19. Et non discretus est שׁוּעַ liberalis: Bu. Conc. vel opulentus, aut munificus, ab exhausto: Av. Et non agnoscit munificum, præ tenui. Coc. Et non est agnitus liberalis seu dives coram paupere: Pag. Et Isa. 32. 5. Et avaro non dicetur שׁוּעַ liberalis, aut dives: vel prodigus: Pag. Sed in bonam partem sumitur; Merc. A. E. dives: Pag. munificus: Coc. opulentus, vel salutifer, i. e. munificus. Av. Et tenax non dicetur liberalis: Bu. Lex. Jun. Ab. Ezra ad locum scribit: שׁוּעַ idem est quod נָדִיב, liberalis: & opponitur כֹּחִי tenaci: & R. Sal. scribit: שׁוּעַ dicitur שֶׁהַכּוֹל שׁוֹעִין וּפוֹנִין אֲלָיו quia omnes respiciunt, & vultum convertunt in ipsum: vide & Job. 34. 9. Bu. Lex. Item hoc sensu occ. etiam hoc No. juxta quosdam, substantivè pro liberalitate, &c. viz. cum schurek שׁוּעַ, salubritas, felicitas, opulentia: Av. Prout occ. cum ךָ aff. Job. 34. 19. שׁוּעֲךָ liberalitatem tuam: juxta R. D. in Bu. Conc. Num ordinabitur salubritas tua ut sit absque tribulatione. Av. &c. vide suprà ad 1. No. in 1. signif. Item huc etiam ad hanc rad. quidam referunt No. cum ה heemant. viz. תְּשׁוּעָה f. salus: Pag. salubritas, salus, felicitas, opitulatio: Av. formæ scil. instar תְּקוּמָה surrectio, à קוּם: & תְּשׁוּבָה responsio, à שׁוּב: juxta R. Jos. Kimchi. Pag. Sed ipse R. Jos. exp. clamorem, aut receptionem clamoris: ut suprà dictum: Merc. De hoc autem hoc No. require suprà in rad. יָשַׁע. Pag. Bu. Coc. Denique ex hac rad. juxta R. Jos. est etiam no. cum מ heemant. ab initio & jod in fine, viz. מְשׁוּעַי m. linimen: lenitas, &c. Prout occ. cum ל præf. sic, Ezech. 16. 4. Et aquà non esses, vel fuisti, lota, לְמִשְׁעִי ad linimen, seu lituram: secundùm R. Joseph, & jod est loco he, instar מְקֹנֶה, & מְרֵעֶה. Et sic rad. שָׁעָה est in ead. significantia. Et rectum est, inquit R. D. ut exponatur, ad lenitatem à שָׁעַע, quod est, lenire, seu levigare: unde Targ. Gen. 27. 16. pro, Et super חֶלְקַת lenitatem: seu lævitatem colli ejus: habet שְׁעִיעוּת: & vers. 11. pro, Et ego vir חָלָק lenis, mollis, seu lævis: habet שְׁעִיעַ: & sic jod est loco literæ geminandæ, i. e. alterius ע. Et est sensus, Et aquà non es lota ad lenificandum, seu lævigandum carnem tuam: quippe lotio carnem lenit, ac mollificat, seu lævigat, delicatumque efficit. R. Sal. ad lenitatem, mollitiem, seu lævitatem. R. Menachem. ad delicias. R. Joseph. ad munditiem: & hoc significare scribit in lingua Harabica. Pag. Istud non est propriè ex hac rad. ut hîc dicitur. sed ex ea significatione. quæ sub initium rad. posita est, Is. 6. Sunt qui exp. blandam applicationem. blandum amplexum, aut osculum: sed loci sensum non advertunt. Merc.

Rad. 65. שׁוּף est הָכָה percutere: & דָּכָא contundere, frangere: inquit R. D. conterere: Bu. Lex

terere, comminuere: Coc. Quidam exp. afflatu obruere, ut cum שָׁפָף fit cogn. quò etiam referunt no. שְׁפִיפֹן colubræ genus, flatu opprimens: de quo infrà in שָׁפָף: Merc. שׁוּף, in præt kal, שָׁף quassit, concussit, quassavit, contrivit quatiendo; & propriè dicitur de serpente, qui suo afflatu præmisso mordet & lædit. Ideoque est cogn. cum נָשַׁף flavit, & שָׁפַף afflavit serpentino sibylo. Hinc σοβέω, quatio, expello, σοβέομαι, consternor: Av. שׁוּף In Bu. Conc. est conterere. Prout occ. in fut. kal, 3. ſ.m. (á simplice forma יָשׁוּף) cum נִי & ךָ aff. ut & in 2. ſ. m. cum בְּ aff. hic: Job. 9. 17. אֲשֶׁר בִּשְׂעָרָה יְשׁוּפֵנִי quia turbine conteret me: Pag. Bu. qui horrore quatiet, i.e. consternabit me. Av. qui in turbine attereret me: 70. ἐκτρίψει: Coc. Qui turbine contereret me: i. e. miserrimè, & subitâ, violentâ, & fragosâ plagâ, qualem experti fuerant ipsius filii, suprá 1. 19. perderet idque, ut seq. impunè: i.e. sine ullo damno suo, ac nemine vindicante me: sic: Prov. 1. 11. Jun. Item cum eod. נִי aff. occ. etiam Psal. 139. 11. יְשׁוּפֵנִי conteret me. Bu. Conc. Certè tenebræ comminuent me: confer verbum שָׁאַף. Coc. Etiam caligo quatiet me: Av. Sed, juxta alios, est hoc loco in alia signif. viz. pro obscurare, seu abscondere. Et sic exp. אַךְ veruntamen חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי tenebra (i.e. tenebræ) obscurabit, seu occultabit me: á שָׁף, quod est crepusculum, nox, tenebræ; quanquám enim quæ sint radices, eadem tamen est significatio: Pag. ut מוּל & גָּמַל, circumcidere, & alia ejusmodi. Merc. Utique tenebræ occultarent me, &c. ut Pag. Bu. Lex. Utique tenebræ velut crepusculo obvolvent me. Jun. Sed cum הוּ & נִי aff. occ. Gen. 3. 15. sic: הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב ipsum scil. semen, conteret tibi caput, vel te, in capite, & tu conteres illi calcaneum, vel, eum (aut potiùs, id, ut & infrá; Merc.) in calcaneo. Hieron. Ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo ejus. Meliùs 70. Ipse tuum conteret caput, & tu conteres illius calcaneum. (Ad Christum respexrunt: Merc.) Targ. Et inimicitias ponam inter te, & mulierem, & inter filium tuum, & filium ejus, ipsa (vel ipse: Merc.) erit observans, i. e. observabit, (vel potiús, memor erit, recordabitur: Merc.) tibi illud quod feciſti illi á principio; & tu eris observans, i. e. observabis, ei in fine. A.E. Ipsum: scil. semen, percutiet te in capite, & tu percuties (id) in calcaneo, i. e. in pede. Deficit Beth, i. e. in, sicut & 2 Chron. 34. 30. Omnia verba libri pacti, qui inventus est בְּבֵית (in) domo Domini. R. Sal. Contundet te in capite, & tu, &c. Non erit tibi statio, seu erectio. & mordebis illum in calcaneo ejus, & etiam inde interimes eum. Et תְּשׁוּפֶנּוּ est sicut illud, Isa. 40. 24. נָשַׁף בָּהֶם sufflavit in eos. Serpens enim, quando venit ad mordendum, sufflat, i. e. sibilat. Pag. Ipsum conteret tibi caput, tu autem conteres ipsi calcaneum. Bu. Lex. Ipsum (semen) quatiet tibi caput, & tu quaties illi calcaneum. Av. Illud conteret te caput, & tu conteres illud calcem: h. e. conteret tibi caput, & tu conteres ei calcem. Kimchi, לָשׁוֹן מַכָּה וּכְתִיתָה notat percussionem & contusionem. Sensus dicti: Ille te καταργήσει: & omni potestate privabit. ita tamen, ut patiatur propter peccatum, & potestatem, quam tu per seductionem, & vim legis consecutus es in hominem. Coc. Hoc conteret tibi caput. tu autem conteres huic calcaneum. Hoc, &c. i.e. semen hujus quod scil. virgo concepit in utero ex spiritu sancto, á viro intacta, infrá 49. 10. Isa. 7. 14. & Mat. 1. 22. quemadmodùm Cyprianus accipit lib. 2. adversús Judæos. cap. 8. Conteret tibi, &c. i. e. multò gravius in ecclesia per Christum accipies damnum, quàm sis allaturus: nam Christus, semen mulieris, dominus gloriæ, te contriturus est sub pedibus suorum velociter; Rom. 16. 20. Jun.

Rad. 66. שׁוּק est, concupiscere, desiderare: Pag. Quidam significationem hiphil, de qua infrà, ad totam radicem transferunt, conferentes, cum שָׁקַק verbo vicino, ut sit excurrere præ abundantia, redundare, exundare: in poel Psalm. 65. facere excurrere, seu exundare. Hinc תְּשׁוּקָה accursio, i. e. prompta voluntas & obsequentia erga aliquem. שׁוֹק pes totus à coxendice excurrens ad talos usque, vulgò tibia, crus. שׁוּק verò vicus, angiportus, ut quidam inquiunt, sed latiùs accipio, quòd á platea aliorsùm excurrat, ut tibia è corpore. Conferunt & cum נָשַׁק: quod est osculari, Nam cum נָשָׁק, remotius est. Merc. שׁוּק excurrit, & plerumque de liquidis accipitur, quorum abundantia excurrit. Cogn. cum שָׁקַק discurrit, quod excursionem generalem significat, nisi quòd de aqua, non usurpetur; at נָשָׁק, i. e. potavit, semper accipitur de potûs excursione ad os hominis. Av. שׁוּק & שָׁקַק inter se permutant sua derivata: notant discursationem. Coc. In kal, vix occ. quidam tamen illud Joel. 2. 9. huc referunt, ad fut. kal, 3. pl. m. (sed cum dagesch in koph juxta formam verbi שָׁקַק) בָּעִיר יָשָׁקּוּ per urbem discursant. Coc. reliqui autem hoc referunt ad rad. שָׁקַק, ubi vide. In Bu. Conc. rad. hæc quatuor signif. 1, est, in conjug. piel, ex forma quadrata poel, שׁוֹקֵק, desiderare, concupiscere, appetere; Pag. Bu. Lex. & Conc. fecit excurrere, fecit exundare. Quando autem significat, appetere, concupiscere: i.e. excurrere animo, est á radice שָׁקַק: Av. Prout occ. juxta quosdam in præt. piel 3. ſ. m. vel, ut alii, in part. ben. kal, á rad. שָׁקַק, sic: Pro. 28. 15. אֲרִי נוֹהֵם וְדֹב שׁוֹקֵק leo rugiens, & ursus discurrens. Isa. 33. 4. כְּמַשַּׁק גֵּבִים שׁוֹקֵק בּוֹ secundùm discursitationem locustarum, (est,) qui discurrat in eo. Sic metaphoricè in præt. poel 3. ſ.f. ex hac rad. vel in part. ben. kal, ſ. f. ex rad. שָׁקַק, occ. cum tseri ob pausam pro scheva penult. sic: Psalm. 107. 9. נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה animam debilem: q. d. palpitantem, micantem, σφύζουσαν. σφυγμὸς creber ostendit debilitatem & ardorem, qui est in sanguine. Et Isa. 29. 8. וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה & anima ejus subsultat: h. e. micat, habet crebrum σφυγμὸν. Coc. Quæ appetit, &c. Bu. Conc. Reliqui autem hæc omnia referunt ad rad. שָׁקַק, ubi ea vide. Hic autem plerique locant illud in fut. poel (á 3. ſ.m. יְשׁוֹקֵק desiderabit, appetet, &) 2. ſ. m. (á simplice forma תְּשׁוֹקֵק desiderabis, &c.) cum ! conv. præf. & הָ aff. sic: Psalm. 65. 10. (פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ, visitasti terram,) וַתְּשׁוֹקְקֶהָ & desiderare feciſti eam: i. e. visitasti terram pluviâ: postquám desiderare feciſti eam. 70. Et inebriasti eam. Hieron. Et irrigasti eam. R.D. in lib. rad. Visitasti terram, & desiderium dediſti illi, ut saturaretur; Pag. vel desiderasti eam, ut eam satiares: vel te desiderantem & præoptantem exhibuisti ergà eam, ad illam obsaturandam, quasi hoc illi

illi præter cætera præstare velles. Merc. Cev. Vel, Et jam desiderare fecisti eam: i. e. decrevisti; ut desideraret pluviam, & posthàc illam visitasti; Pag. Vel & jam desiderare feceras eam, &c. Sic sæpe per plusquam-perfectum, Hebræum præteritum est reddendum: Rabbini per כְּבָר, jam, expressèrunt. Sic paulò post, & putruerat, est, cùm jam pùtruisset, vel fœtere cœpisset. Merc. Et in Comment. scribit, quòd vau est loco כְּבָר, i. e. jam, vel postquàm desiderare fecisti, visitasti eam pluvià, q. d. prohibuisti pluviam quoad illum admodùm desideraret: illà desideratà, visitasti eam tuà misericordià. R. Sal. visit. ter. & irrigasti eam: deducens à שָׁקָה. Pag. Sed sensus est, Et jam desiderare fecisti eam: sicut Exod. 16. 20. Et vermiculavit vermes, & putruit: i. e. & jam putruit: seu putruerat: vel postquàm putruit. Pag. Et appetis eam: Bu. Lex. & Conc. vide ulteriùs in שָׁקַק; Bu. Lex. Visitasti terram, & fecisti eam excurrere, i. e. exundare, &c. Av. Visitas terram, & obis eam: i. e. non visitas eam obiter, sed penitùs. Coc. Visitas hanc terram, & appetis eam. Singularia hîc Dei beneficia in domicilium & habitationem suorum, elegantissimis figuris exponuntur. Est autem visitare, humanitùs dictum, pro eo quod est, præstare rem quam promiserat Deus: Deut. 11. 10. & sequentibus: confer, Gen. 21. 1. & 17. 9. ut et 18. 10, & 14. Jun. Atque hinc ex hac rad. שׁוּק in hac 1. appetendi seu desiderandi signif, est No. cum תְּ heemant. תְּשׁוּקָה f. constr. תְּשׁוּקַת appetitus, concupiscentia: Pag. Bu. excursio voluntatis, & appetitûs: i. e. desiderium, vel concupiscentia. Av. Accursatio, frequentatio; Coc. Prout occ. hoc No. ſ. f. in forma constr. cum ךָ aff. sic: Gen. 3. 16. (וְאֶל־אִישֵׁךְ & ad virum tuum) תְּשׁוּקָתֵךְ appetitus tuus, seu desiderium tuum, amor tuus, &c. & ipse dominabitur tibi. Hieron. & sub viri potestate eris, &c. 70. & ad virum tuum conversio tua; & sic Targ. Alii tamen codices meliùs habent in Chald. תְּאוֹבְתֵךְ desiderium tuum: & sic R. Sal, & R. D. Sed A. E. exp, Et viro tuo מִשְׁמַעְתֵּךְ (auditio tua, i. e.) obedientia tua: sensus enim est; Et tu obedies omnibus quæ præceperit tibi: quia tu es in potestate illius, ut ejus facias voluntatem. Pag. Appetitus tuus: vel, juxta A. E. obedientia tua: q. d. viro tibi præcipiente, obedies: Bu. Lex. desiderium tuum: i. e. appetitus tuus. 70. ἡ ἀποστροφὴ σου: Av. Et ad virum tuum erit accursatio tua; i. e. præsto eris viro tuo: Coc. Quin erga virum tuum appetitus tuus, esto, scil. confer. 1 Cor. 14. 34. sensus: cum lege naturæ: tum infirmitatis tuæ conscientiâ, dominium viri appetito, idq; cum dolore, i. e. anxià mente atque sollicitâ. (Nam illud, Cum dolore, ad initium versûs, ἀπὸ κοινοῦ ad membra singula pertinet.) Ut in seq. Et ipse præsto tibi: i. e. Et tu subdita ipsi esto: ut loco cit. 1 Cor. 13. 34. & Ephes. 5. 22. Jun. Item occ. etiam ead. forma ſ. f. constr. cum וֹ aff. sic: Gen. 4. 7. (וְאֵלֶיךָ, & tibi, scil. erit, i. e. in tua facultate erit,) תְּשׁוּקָתוֹ appetitus ejus: Hieron. Sed sub te erit appetitus ejus. 70. Et ad te conversio ejus. R. Sal, Appetitus ejus, scil. peccati; i. e. concupiscentia mala, quæ jugiter concupiscit, dejicere te. Sed A. E. obedientia ejus; quia concupiscentia revertitur ad obedientiam tuam voluntate tuâ. Est etiam in te facultas, ut illi domineris. Pag. Appetitus ejus: Bu. Conc. Et ad te desiderium illius, tu dominaberis ei. 70. πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτῆς. Av. Et ad te accursatio ejus: h. e. Tibi se insinuat, tibi præsto est, adblanditur peccatum, h. e. concupiscentia: Coc. (Vide suprà ad finem rad. חָטָא: peccatum, cubat, &c.) Contextus totius versûs sic se habet. (Nonne si benè egeris, remissio, si vero non benè egeris, præ foribus est peccatum excubans?) at erga te est appetitus illius, & tu præes illi. Nonne, &c. hoc interrogandi genus vehementissimam designat affirmationem, ut Josh. 1. 9. sensus est; attende ad te, si sapis; nam resipiscenti remissio malorum operum tuorum; ut vocantur, 1 Jon. 3. 12, pertinaci supplicium, imminet. Præ foribus: i. e. proximum est ac præsentissimum: sic ὀλὶ θύρας, Mat. 24. 33. Peccatum; i. e. pœna peccati, metonymicè: ut iniquitas infrà v. 13. Atque hanc metonymiam in Hebræo textu indicat generis Enallage. Excubans; elegans metaphora, ut Deut. 29. 19. Erga te, &c. i. e. & naturæ lege, quia junior est te: & animo, quia frater: & vocatione, quia tibi subjectus: te colit Hebel: quamobrem indignum est, te hoc animo in illum esse. Jun. Item occ. etiam cum eod. וֹ aff. Cant. 7. 11. sic: Ego dilecto meo וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ, & super me desiderium ejus. Hieron. & 70. conversio ejus: A. E. ut suprà, obedientia ejus, i. e. meum est obtemperare illi, ut faciat voluntatem suam. Pag. Et ad me desiderium ejus erit. Av. Ego dilecti mei (sum,) & ad me est conversio ipsius, seu occursatio ipsius: h. e. mihi adest, mihi præsto est, nunquam præsentià ipsius careo. Coc. Quandoquidem erga me (est) appetitus ejus: i. e. quandoquidem tantum est studium dilecti mei erga me, ut me aversantem dilexerit prior, aberrantem revocaverit, offendenti condonaverit, certatimque sua beneficia in me contulerit, se deniq; ipsum mihi tradiderit, quod superiore capite ostendit, non possum non esse illius. Hæc verba sunt totius ecclesiæ adjungentis se Christo capiti suo. Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שׁוּק est in conjug. hiphil, הַשִּׁיק redundare, exundare, enatare: Pag. Bu. Conc. excurrit, exundavit, redundavit, effluxit: Bu. Lex. fecit excurrere: Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. pl. simpl. sic: Joe. 3. 18. alias 13. vel 4. 5. הַשִּׁיקוּ הַיְקָבִים redundarunt, vel exundarunt, enatârunt, torcularia. Merc. Excurrerunt laci, vel dolia. Av. Significatur ibi redundans malitia. Coc. Plateas perfundunt torcularium lacus, &c. Jun. Exundabunt, seu redundabunt lacus torcularium: Bu. Lex. & Conc. Item occ. 3. pl. præt, hiph. cum וְ conv. præf. sic: Joel. 2. 24. וְהַשִּׁיקוּ הַיְקָבִים תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר & redundabunt torcularia vino; Pag. vel. musto. Hoc significatu quidem utuntur & Hebræi doctores hoc verbo: sed malim transitivum, ut sequitur, licut & illi eo utuntur: Merc. Alii; Et enatare facient torcularia vinum. Unde R. D. exp. הַצִּיפוּ: juxta illud, Deut. 11. 4. הַצִּיף enatare, aut supernatare fecit aquas maris, &c. á rad. צוּף, de quo suo loco. Vide etiam R. Sal. in fine hujus radicis ad conjug. hithp. Pag. Et redundabunt: Bu. Conc. Et excurrent. i. e. exundabunt, torcularia musto, &c. Av. Et abundant lacus musto & oleo: h. e. passim redundant, & diffluunt. Coc. Plateasque perfundent torcularium lacus musto & oleo; i. e. Tanta erit vini oleique copia, ut in

ipſas quoque plateas, exundent torcularia: hyperbole: ut infrá 3.13. Jun. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt in No. שׁוּק m. platea, vicus, forum: Pag. Bu. Lex. & Conc. ſic dict. quòd homines illic concurrant, & tranſcurrant: á שָׁקַק ſignificatione mutuatà; Bu. Lex. vicus in quo fit excurſio, tam plateam, quám oppidum ſignificat. Av. Per ſchurek hoc no. ſcribendum hoc ſenſu; ſed plurale per vau mobile, שְׁוָקִים: ut á דּוֹד olla, דְּוָדִים: & à שׁוֹר, licèt ſit per cholem, שְׁוָרִים boves. At שׁוּק, in ſing. per cholem, eſt crus. Merc. Cev. Minús latè patet hoc No. שׁוּק, platea, vicus, quám חוּצוֹת. Coc. Prout occ. in ſ. m. cum בַּ pro בָּהּ dem. præf. locis ſeq. בַּשּׁוּק in platea, per vicum, Prov. 7.8. Eccl. 12.4, 8. Sic etiam in forma pl. m. occ. (ut dictum cum vau mobili) cum בַּ pro בָּהּ dem. præf. loco ſeq. בַּשְּׁוָקִים per vicos. Cant. 3.2. Denique iv. ſignif. 4. hujus rad. שׁוּק, eſt in No. cum cholem, ut dictum, viz. שׁוֹק f. armus, crus, vel coxa; Pag. Bu. Coc. Crus; ab excurrendo á coxendice ad talos uſque. Av. David de Pomis ſic ſcribit מַה שֶּׁהוּא עַל הָרֶגֶל חָלִיל וְיוֹצִיץ עַד הַבִּרְכַּיִם quod ſupra pedem eſt cavum uſque ad genua; tibia. Coc. Nomen autem hoc fœmineum eſſe, colligitur apertè, ex 1 Sam. 9.24. אֶת־הַשּׁוֹק וְהָעֶלְיָה crus, & quod, eſt, ſcil. ſuper illud; ſicut & membrorum reliqua ferè nomina fœminea ſunt; unde in loco Iſa. 29.22. Hebræi ſubaudiunt צַד־הַיָּמִין lateris dextri: ſicut & aliás. Merc. Cev. Occ. autem hoc No. ſ. f. ſimpl. & cum וֹ & וֹ præf. ut ſeq. שׁוֹק armus, crus, Exod. 29.22,27. Lev. 7.32, 33, 34.. 8.25, 26.. 9.21.. 10.14, 15. Num. 6.20. Jud. 15.8. Iſa. 47.2. הַשּׁוֹק armum, 1 Sam. 9.24. וְשׁוֹקוֹ & ſicut armus, Num. 18.18. Et in forma duali occ. etiam hoc No. ſimpl. & cum הֶ dem. præf. ſic: שׁוֹקַיִם crura, Prov. 26.7. הַשּׁוֹקַיִם crura, Deut. 28.35. Ult & in forma du. conſtr. occ. cum בְּ præf. abſque aff. ſed cum יו aff. abſque præf. ſic; בְּשׁוֹקֵי in cruribus, Pſalm. 147.10. שׁוֹקָיו crura ejus, Cant. 5.15. De nomine autem hoc præced. unus aut alter locus venit ulteriùs explicandus; viz. Jud. 15.8. וַיַּךְ אוֹתָם שׁוֹק עַל־יָרֵךְ & percuſſit eos coxâ ſuper femur, percuſſione magnâ. Targ. Pag. Et percuſſit eos equites cum peditibus, &c. & ſic שׁוֹק ſignificat peditem, & יָרֵךְ equitem. Et eſt exponendum, inquit R.D. in Comment. de his qui cadebant, dum fugerent ſe facie ejus: q.d. non vertit unus ex illis faciem ſuam ad illum, nec ſtetit quiſpiam ex illis ante illum, ſed univerſi fugerunt á facie illius: & dum fugerent, percuſſit illos, & cadebant cum coxa ſuper femur; qui enim fugit, & cadit ſuper faciem ſuam, vertit coxam ſuam ſuper femur ſuum. R. Levi, coxam apud fœmur; & comparavit pedites coxæ, & equites femori, quia coxa eſt infra femur. R. Sal. Equites cum peditibus: eques enim non innititur femori ſuo, ſed coxæ ſuæ, pede altero poſito in ſerro pendente excurru. (vel. ſella: Merc.) R. Joſ. exp. pedites cum equitibus. R. D. in lib. rad. ut in Comment. quia cadere fecit illos percuſſione ſuâ; cadens verò ante perſequentem, incurvat ſe ſuper genua ſua, & cadit in faciem ſuam, & hoc modo coxa ejus eſt ſuper femur ejus: Pag. Et percuſſit eos crus ad femur: h.e. incurvatos: vel, ut procederent in genua, & curvati jacerent Coc. Percuſſitque eos crure (vibrato) in femora (eorum) plagà magnà, &c. Crure vibrato, &c. i.e. non aliis armis eos petens, quàm pede, velut ignaros milites. Jun. Item locus ille notandus, 1 Sam. 9.24. Et elevavit coquus אֶת־הַשּׁוֹק וְהָעֶלְיָה coxam, & quòd (erat) ſuper illam: i.e. & femur quod erat ſuper coxam, inquit R.D. & A.E. & ſic Targ. coxam & femur ejus. Et apud doctores quæritur, quid eſt coxa & quod ſuper illam? dixit R. Jochanan coxam, & caudam; R. Elihezer, coxam & pectus. Et R. Semuel, coxam & pulpam. Pag. Armum & quod erat ſuper ipſum: Bu. Lex. Crus & quod ei adjunctum: Kimchi; nempe femur. 70, κνήμην ἐπὶ μηρὸν. Coc. Quumq; deprompſiſſet coquus armum quendam, & quæ hærebant ei. Jun. Item Prov. 26.7. in duali דַּלְיוּ שׁוֹקַיִם tollite crura: intellige cothurnos, i.e. cruralia ornamenta, juxta quoſdam: Bu. Lex. Tollite crura, à claudo דָּלָה, tollite, eſt pro דַּלּוּ: Belg. heeſt op. an, auferte? ſic: Auferte crura à claudo, & ſententiam (quæ eſt) in ore ſtulti. Coc. Tollite cothurnos (Hebr. crura pro cruralibus ornamentis, metonymicè) à claudo, & ſententiam (quæ eſt) in ore ſtolidorum: i.e. ut loripedem recti deridentes cothurnos induentem, quibus ineptus eſt, & perſonam, ſive larvam abutenti detrahunt, ita etiam retegendus eſt, ac multò minùs ferendus ſtolidus in ſuperbo ſermone ſuo: quem ille vel maximè ridiculum, tamen tot ſententiis, quot verbis, abundare putat. Jun. Item hîc quidam ponunt verbum in hithpael quadratum, viz. הִשְׁתַּקְשַׁק vel שָׁק festinanter ambulare: Pag. Fecit ſe diſcurrere, curſitavit. Av. Prout occ. in fut. hithp. (à 3. ſ.m. יִשְׁתַּקְשַׁק diſcurret, curſitabit, &c.) in 3. pl. m. cum nun parag. add. ſic: Nah. 2.5. In vicis inſaniunt currus יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחוֹבוֹת diſcurrebant in foris: Coc. feſtinanter ambulabunt per plateas: (ſeu diſcurrunt, curſitant: Merc.) in plateis feſtinanter ambulabunt; i.e. diſcurſabunt per plateas. Av. Allident ſeſe per plateas: Jun. A coxa deductum eſt verbum, quòd in ambulando feſtinanter coxæ moveantur, aut ſeſe percutiant: inquit R.D. R. Jonah, Percutient coxam ad coxam; quod ſequitur A.E. Et deducitur, inquit R. Sal. à verbo וְהַשִּׁיקוּ, & audire facient ſonitum, aut, reſonare facient torcularia vinum. Joel 2.24. quando enim effuſio deſcendit de torculari in medium הַיֶּקֶב laci, qui eſt ante torcular, auditur ſonitus. Et ita hoc loco, Audientur, (vel audietur: Merc.) ſonitus armorum in plateis, &c. & ſic exponit illud, Iſa. 32.3. קָמַשַּׁק ſicut ſonitus locuſtarum, &c. quære in שָׁקַק. Pag. In Dan. 2.32, 33. iſta eſt diviſio imaginis. רֹאשׁ caput, חָזֶה pectus, יָרְכָיו & מֵעָיו viſcera & femora, שָׁקָיו & רַגְלָיו tibiæ & pedes, in quibus אֶצְבְּעָן digiti. 70. βραχίων, κνήμη, σκέλη. Coc. Item hîc etiam inter nomina quidam ponunt no. Toar. ſeu adject. fœm. quod occ. Iſa. 29.8. Et anima ejus שׁוֹקָקָה concupiſcens, inquit R.D. vel appetens, & deſiderans: i.e. concupiſcit cibum & potum: Pag. Quidam, excurrens præ fame: ut ſit à שָׁקַק; Merc. Hieron. vacua eſt. Eſt autem nomen Toar ex poel, inſtar סוֹרְרָה, inquit R.D. A.E. exp. Quærens potum: & ſic videtur deducere à שָׁקָה. Pag. (Et anima ejus,) appetens: Bu. Lex. Confer. Pſalm. 107.9. Quia ſaturavit, aut ſaturare fecit animam שׁוֹקֵקָה deſiderantem. 70. & Hieron. inanem, ſive vacuam. Pag. Item, quidam

ab hac rad. שׂוּךְ ducunt 1. No. cum mem heemant. & duplice ſægol, viz. מָשָׂךְ obitio: prout occ. Gen. 15.2. בֶּן־מֶשֶׂךְ בֵּיתִי filius obitionis domûs meæ: h.e. cui impoſui curam domûs meæ: ſervus meus atriensis. Et 2. no. cum מ heemant, ante ſchin dageſchatum, cum pathach ſub ſe, viz. מַשַׂךְ m. diſcurſatio: prout occ. cum כְּ præf. ſic: Iſa. 33.4. כְּמַשַׂךְ גֵּבִים juxta diſcurſationem locuſtarum: Coc. Sed de hiſce vide infrà in rad. פָּשַׂךְ, ubi plerique hæc duo nomina locant.

Rad. 67. שׁוּר in præt. kal, שָׁר, eſt, canere, cantare; item, intueri, aſpicere, proſpicere. Pag. Tria hujus verbi ſignificata, canere, aſpicere, & munera deferre; Sunt qui ad unum revocent, ut generaliter ſit, rectà intendere, ſeu extendere, diſtendere, & dirigere; ut ſit vicinum verbo יָשַׁר; vocem intendere, ſeu extendere, eſt cantare: in kal, hoc ſenſu, in præterito ferè tantùm & benoni occurrit: alia enim ex poel & hiphil petuntur, ut rurſum in hiphil præteritum non invenias: etſi in his potes ad canonem Grammaticorum confugere. Secundò, eſt intendere oculos, ſeu aciem oculorum, procurrere ad obſervandum, aſpicere, intueri, reſpicere, proſpicere, obſervare. Tertiò, porrectis brachiis offerre ſeu deferre munera, procurrere ad porrigendum munus: Kimchi, ire, tendere. Merc. שׁוּר cantavit, cecinit; item, contemplatus eſt: quæ ſignificatio etiam ad שָׂרַר referri poſſit. Bu. Lex. Recta contemplatus eſt, inſpexit, rectà intuitus eſt, ſpeculatus eſt cum obſervatione diligenti & cum inquiſitione quadam obſervavit, ut aliquid carperet. Cogn. cum יָשָׁר rectus fuit, & cum שִׁיר cecinit voce rectâ. Hinc ἱστορέω, video, inſpicio. Av. In Bu. Conc. rad. hæc quinque ſignif. 1. eſt canere: 70. ἄδειν, ψάλλειν. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. loco ſeq. שָׁר cecinit, Pſal. 7.1. Et in part. ben. kal, ſ. m. occ. cum ו cop. præf. ſed in forma pl. m. ſimpl. & cum וֹ, & לָ præf. ut & in forma pl. f. cum וֹ & הָ præf. ut ſeq. שָׁרוֹת & canens; Prov. 25.20. שָׁרִים cantores, 2 Sam. 19.36. Pſal. 68.26. Eccl. 2.8. Ezec. 40.44. וְשָׁרִים & cantores, Pſal. 87.7. הַשָּׁרִים cantores, 2 Chron. 35.25. לַשָּׁרִים cantoribus, 2 Chron. 9.11. וְשָׁרוֹת & cantatrices, 2 Sam. 19.36. Eccl. 2.8. וְהַשָּׁרוֹת & cantatrices, 2 Chron, 35.25. Item in hac 1. cantandi ſignif. occ. in fut. kal, (à 3. ſ. m. יָשׁוֹר vel cum pathach יָשַׁר, cantabit &c.) in 2. ſ. f. (in forma cum pathach in ult.) cum וַ conv. præf. loco ſeq. וַתָּשַׁר & cecinit, Jud. 5.1. In Piel quadrato, ſeu ex forma poel, שׁוֵּר idem cum kal, cecinit. &c. Bu. ma. cantavit: Pag. Cocc. prout occ. in part. piel, ſ. m. ſimpl. ſic, 2 Chron. 29.28. וְהַשִּׁיר מְשֹׁרֵר & canticum cantantis, aut cantoris: Pag. vel potiùs, & canticum canebat, neque enim eſt regimen cantico tribuitur quod eſt cantoris: ſicut & clangere, quod eſt tubicinum, tubis. Kimchi, cantabatur: intranſitivè; vel tranſitivè author cantici: i. e. cantor canebat, & qui habebant tubas, clangebant; Merc. Cev. Eſt intranſit. inquit R. D. vel ut tranſitivum ſic exp. Et canticum, i.e. habentem canticum cantare faciebat. Pag. Et canticum canebat; canticum, pro viro cantici. i.e. cantore, Bu. Lex. Et cantus cantabat; per שִׁיר hîc notantur שִׁיר אַנְשֵׁי collegium (ſeu chorus) cantorum: Coc. Quum muſici canerent, &c. Jun. Canens erat, &c. Bu. Conc. Item occ. etiam ead. forma ſ. m. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַמְשׁוֹרֵר cantor, 1 Chr. 6.18. Sed ſæpiùs occ. part. piel, in forma pl. m, viz ſimpl. & cum הַ, וְהַ & וְלַ præf. ut & in forma pl. f. (à ſing. מְשׁוֹרֶרֶת cantatrix,) cum וְ cop. præf. ut ſeq. הַמְשֹׁרְרִים cantores, 2 Chr. 20.21. Ezr. 2.65. Neh. 7.67. הַמְשֹׁרְרִים cantores, 1 Chron. 9.33..15.16,27. 2 Chr. 5.12. Ezr. 2.41..10.24. Neh. 7.44..11.22, 23.. 12.28,29, 42,46, 48..13.10. וְהַמְשֹׁרְרִים & cantores, 1 Chron. 15.19. 2 Chron. 35.15..23.13. Ezr. 2.70..7.7.73..10.40. Neh. 7.1..12.45..13.5. וְלַמְשֹׁרְרִים & cantoribus, 2 Chro. 5.13. וּמְשֹׁרְרוֹת & cantatrices, Neh. 7.67. Item, occ etiam in fut. piel, 3. ſ. m. ſic, Zep. 2.14. קוֹל יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן vox cantabit in feneſtra: Cocc. Jun. vox: viz. inauſpicatarum avium: cujuſmodi nominantur, Iſa. 12. ſub finem, & 34.11. & ſequentibus; Jun. In hiphil, הַשְׁמִיר cantare: Pag. Bu. Cocc. Prout occ. in Infin. hiph. cum לְ præf. ſic, 1 Sam. 18.6. Et egreſſæ ſunt mulieres--&c. לָשִׁיר ad cantandum: ubi ſcribitur cum vau, quia poteſt eſſe Makor ſeu Infin. kal, pro לָשׁוּר: ſed legitur cum Jod, לָשִׁיר: quod eſt Infin. ex hiph. (ſed def. abſq; he nota hiph.) pro לְהַשְׁמִיר: Pag. & ſim. Bu. Lex. Coc. &c. Sic etiam in Imper. hiph. ſ. m. הַשְׁמִיר canta: & in pl. m. plenè eſſet הַשְׁמִירוּ: ſed pro eo occ. def. abſque הָ Imper. hiph. ſic, & locis ſeq. שִׁירוּ cantate, Exod. 15.21. 1 Chron. 16.9,23. Pſal. 33.3..68.5,33..96.1,2..98.1..105.2..137.3..149.1. Iſa. 42.10. Jer. 20.13. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. & cum הָ parag. add. ſed in 3. ſ. m. ſimpl. & in 1. pl. ſimpl. & cum הָ parag. add. & in 3. pl. m. ſimpl. prout ſeq. אָשִׁיר canam, Pſal. 59.17. אֲשִׁירָה cantabo, Exod. 15.1. Jud. 5.3. Pſal. 12.6..27.6..57.8..89.2..101.1..104.33..108.2..144.9. Iſa. 26.1. יָשִׁיר cecinit. Exod. 15.1. Num. 21.18. יָשִׁירוּ canemus, Pſal. 137.4, יָשִׁירָה cantemus, Pſal. 21.14. יְשִׁירוּ cantabunt, Pſ. 65.14..106.12. Item occ. etiam ead. 3. pl. m. cum וְ cop. præf. ſic, Pſ. 138.5. יְשִׁירוּ בִּדַרְכֵי יְהוָה, Et cantent in viis Domini: Pag. Et canent de viis Jehovæ. Jun. Sed hîc etiam quîdam locant in fut. hiph. 3. ſ. f. cum וַ conv. præf. illûd ſuprà cit. ad fut. kal viz. in Jud. 5.1. וַתָּשַׁר & cecinit Deborah. Eſt enim ex hac Conjug. hiph inquit R. D. in lib. rad. & Michlol: Pag. Per pathach in ultima, ideò præſtat eſſe ex hiphil, ſicut & in lib. rad. videtur velle Kimchi, citans inter alia ex hiphil: Cev. Perperàm enim puto illic per שׁ ſcribi: nec in Michlol citatum reperio. Etſi autem res Grammatica utramque ferat præ ſe conjugationem: quia tamen ut ante monui, futurum kal hoc ſenſu aliàs non invenitur, ſed uſitatum eſt fut. hiphil, ideò malim eſſe ex hiphil: Merc. Nam eſt cum pathach loco ſægol, propter accentum ad penultimam retractum: Bu. Lex. Item loci duo ſuprà cit. notandi ad 1. ſ. fut. hiph. cum הָ parag & unicus ad 3. pl. viz. Exo. 15.1. אָשִׁירָה לַיהוָה cantabo Domino. Sic Pſ. 12.6. Pſ. 27.6. אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה cantabo & pſallam Domino: h. e. non tantùm verba ad laudem compoſita meditabor, & voce dicam, ſed & modulatiùs voce ac organo, ad voluptatem audientium pronunciabo. Vide זָמַר. Iſ. 5.1. אָשִׁירָה נָא לִידִידִי cantabo dilecto meo carmen dilecti mei: h.e. pronunciabo ad gloriam filii mei verba ſpiritûs mei, ſapientiæ plena, comparata ad movendum omnem conſcientiam hominum & accendendum amorem ejus: Coc. Accinam nunc dilecto meo (i.e. Chriſto ſponſo Eccleſiæ, cujus amicus & adminiſter ſum) canticum dilecti mei,

&c.

&c. Jun. Pſ. 65.14. יְתְרוֹעֲעוּ אַף־יָשִׁירוּ clangunt imò canunt. Vincentes ſolent clangere & jubilare; qui abundant omni bono, cantare. Cocc. (Veſtiuntur paſcua gregibus, & convalles obteguntur tritico) clangentes agunt (atque) etiam canunt. Jun. In hophal הוּשַׁר, cantari, decantari: prout occ. juxta quoſdam, in fut. hoph. 3. ſ. m. ſic, Iſ. 26.1. יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה canetur hoc carmen; i.e. veritas harum rerum cum glorificatione prædicabitur. Cocc. Cantabitur: Bu. Conc. Sed in Bu. Lex. & Pag. planè deeſt hæc conjug. hoph. cum hoc ejus loco: neque ſuppletur á Merc. ad Pag. nec hic, neque in rad. שִׁיר, שָׁרַר, nec יָשַׁר, Av. autem refert ad rad. שִׁיר ubi etiam locat kal, piel & hiphil præced. in hac 1. canendi ſignif. quam rad. שִׁיר vide ex eo. Atque inde ex hac rad. שׁוּר in hac 1. ſignif. eſt 1. No. frequentiùs occurrens in textu, viz. שִׁיר m. cantus, cantio, cantilena, canticum, carmen; 70. ᾠδή Pag. Bu. Coc. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שִׁיר canticum, Jud. 5.12. 1Chron. 6.16.. 16.42.. 25.7. 2Chron. 7.6.. 29.27.. 34.12. Neh. 12.37. Pſal. 30.1.. 33.3.. 40.4.. 45.1.. 46.1.. 48.1.. 65.1.. 66.1.. 67.1.. 68.1.. 75.1.. 76.1.. 83.1.. 87.1.. 88.1.. 92.1.. 95.1.. 98.1.. 104.1.. 105.1.. 122.1.. 123.1.. 124.1.. 125.1.. 126.1.. 127.1.. 128.1.. 129.1.. 130.1.. 131.1.. 132.1.. 133.1.. 134.1.. 121.1.. 137.3,4.. 144 9.. 149.1. Eccl. 7.5. Cant. 1.1. Iſa. 23.16.. 42.10.. Amo. 7.5. Cui etiam formæ ſ. m. שִׁי, שִׁיהַ, שִׁיבְ, שִׁיבַ, שִׁיבְךָ, & שִׁיכְ ſunt præf. ut & cum שִׁימַ præf. & ־ aff. & cum וֹ, vel (pro eo, cum he abundante poſt cholem, ſic,) וֹה aff. ſed abſque præf. prout ſequuntur: הַשִּׁיר idem, 2Chron. 5.13. Eccl. 12.4. Iſa. 26.1.. 30.29. וְהַשִּׁיר & canticum, cantor, 2Chron. 29.28. בְּשִׁיר cantico, Pſa. 69.31. בַּשִּׁיר cum cantico, 1Chron. 6.32.. 25.6. Iſa. 24.9. וּבְשִׁיר & cum cantico, 2Chron. 23.18. Neh. 12.27. בְּשִׁיר ſicut canticum, Ezech. 33.32. מִשִּׁיר de canticis, Pſalm. 137.3. וּמִשִּׁירִי & cantico meo, Pſalm. 28.7. שִׁירוֹ canticum, cantica ejus, 1Reg. 4.32. שִׁירוֹה canticum ejus, Pſalm. 42.9. Et in forma pl. m. cum הַ dem. præf. occ. plenè, ſed cum בַּ & יְבְ præf. def. cum chirek tantum abſque jod in penult. & rurſus cum וּבְ præf plenè ut ſeq. הַשִּׁירִים cantica, Cant. 1.1. בַּשִּׁירִים canticis, Prov. 25.20. וּבַשִּׁירִים & canticis, Gen. 31.27. וּבְשִׁירִים & canticis, 1Chron. 13 8. Item à forma ſimplice pl. m. conſtr. שִׁירֵי cantica, &c. occ. cum יְ־, ob pauſam pro יֵ־ aff. plenè; ſed cum הֵ aff. def. cum chirek tantùm, abſque jod, ſub ſchin 1. rad. & rurſus cum כֶם aff. plenè ſic: שִׁירֵיכֶ canticorum tuorum, Ezec. 26.13. שִׁירֵיכְ cantica tua. Amos. 5.23. שִׁירֵיכֶם cantica veſtra, Amos. 8.10. Item hinc etiam 2. no. שִׁירָה f. idem cum præced; maſc. canticum, &c. prout occ. cum הַ dem. præf. locis ſeq. הַשִּׁירָה canticum, Exo. 15 1. Num. 21.18. Deut. 31.19.21,22,30,44. 2 Sam. 22.1. Pſalm. 18.1. Et in forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum כְ præf. ſed in forma pl. f. ſimpl. ut ſeq. שִׁירַת canticum, Iſa. 5.1. כְּשִׁירַת ſicut canticum, Iſa. 23.15. שִׁירוֹת cantica, Amo. 8.3. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שׁוּר eſt, contemplari, intueri: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. 70. ὄπτεσθαι, προσεύχειν, κατανοεῖν, ὁρᾶτην, εἶναι: cernere, contemplari, &c. Coc. Prout occ. in hac intuendi ſignif. imper. kal ſ. m. cum וְ cop. præf. loco ſeq. וְשׁוּר & intuere. Job. 35.5. Et in fut. kal, 1. ſ. occ ſimpl. & cum נִי aff. cui etiam ult. וְ cop. eſt præf. & in 2. ſ. m. cum נִי aff. ſed in 2. ſ. f. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut ſeq. אֲשׁוּר contemplabor, Hoſ. 13.7. אֲשׁוּרֵנִי contemplor illum, Num. 23.9.. 24.17. וַאֲשׁוּרֶנּוּ & contemplabor eum, Hoſ. 14.9. תְּשׁוּרֵנִי contemplaberis iſtud, Job. 55.14. תְּשׁוּרִי contemplaberis, Cant. 4.8. וַתְּשׁוּרֵי & contemplaris mittens, Iſa. 57.9. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. vel in forma cum cholem, vel cum ſchurek in ult. ut & cum נִי & נָּה aff. ſed in 3. ſ. f. (à ſimplice forma תָּשׁוּר) cum נִי & נִּי aff. ut ſeq. יָשׁוּר contemplatur, Job. 33.27. יְשׁוּר contemplabitur, Jer. 5.26. יְשׁוּרֶנּוּ contemplabitur illum, Job. 34.29. יְשׁוּרֶנָּה intuebitur illud. Job. 17.16.. 33.14.. 35.13. תְּשׁוּרֵנִי intuebitur me, Job. 7.8.. 24.15. תְּשׁוּרֶנּוּ intuebitur eum, Job. 20.9. ſed occ. & in hac 2. intuendi ſignif. conjug. piel, in forma quadrata poel, שׁוֹרֵר, idem cum kal, contemplari, reſpicere, obſervare, intueri, cernere: Pag. Bu. Coc. intuitus eſt, ſpectavit: Av. Prout occ. in præt. poel 3. pl. ſic; Job. 36.24. Memento ut magnifices opus ejus, quod שׁוֹרְרוּ intuiti ſunt homines; Pag. Alii, cecinêrunt: Merc. quod cernunt homines: ſed malo, decantant. Coc. (quaſi ſcil. in 1. ſignif.) quod contemplati ſunt: Bu. Lex. & Conc. quod homines ſpectaverunt: Av. quod contemplati ſunt mortales, &c. Jun. quem in hunc locum vide ſuprà ſub rad. שָׁגָא. Atque inde ex hac rad. שׁוּר, & ejus poel שׁוֹרֵר, in hac 2. contemplandi, ſeu obſervandi ſignif. eſt 1. no. שׁוֹרֵר m. inimicus: Pag. Bu. ita dictus, quaſi inſpector, obſervator, inſidiator: (quòd aſpiciat ſuum inimicum ad malefaciendum, ut R. D. inquit: Pag.) ſicut à עַיִן oculo, dicitur עוֹיֵן torvè inſpiciens, de Saule; ut videre eſt ſuo loco. Merc. inimicus, obſervator, inſidiator; 70. ἐχθρός. Coc. obſervator: i.e. inimicus. Av. Unde in forma pl. m. שׁוֹרְרִים, & in conſtr. שׁוֹרְרֵי inimici, adverſarii, &c. occ. in pl. m. conſtr. cum יְ־, ob pauſam, pro יֵ־ aff. cui etiam formæ cum יְ־ aff. בְּ eſt præf. ſed cum יְ־ aff. extrà pauſam לְ eſt præf. ut ſeq. שׁוֹרְרָי inimici, obſervatores mei, Pſalm. 5.9.. 27.11.. 56.3. בְּשׁוֹרְרָי obſervatores meos, Pſalm. 59.11. לְשׁוֹרְרָי obſervatoribus meis, Pſalm. 54.7. Item hinc etiam No. שׁוּר, m. idem; inimicus: quaſi obſervator dictus, qui ſubinde obſervat & contemplatur, quibus malefaciat: Bu. Lex. unde in forma pl. m. שׁוּרִים & in conſtr. שׁוּרֵי inimici, &c. Prout occ. cum בְּ præf. & יְ־ ob pauſam pro יְ־ aff. loco ſeq. בְּשׁוּרָי in obſervatores meos. Pſalm. 92.12. Item 3. hinc etiam juxta quoſdam, ad hanc rad. שׁוּר & formà ejus quadratà poel שׁוֹרַר contemplatus eſt, eſt no. (quod tamen omnes ferè præter Bu. Conc. referunt ad שָׁרַר, ubi illud vide) cum thau heemant. poſt ſchurek in ult. & chirek in penult. quod ſcil. occ. ſimpl. & def. cum chirek tantùm, ſed cum בְּ præf. cum jod in penult. ut ſeq. שְׁרוּרוֹת contemplatio, ſpeculatio, Jer. 3.17.. 9.13.. 16.12.. 18.12. בִּשְׁרוּרוֹת in contemplatione, Deut. 29.19. Pſalm. 81.13. Jer. 7.24.. 11.8.. 13.10.. 23.17. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. שׁוּר, eſt, munus deferre: & nominaliter, munus, donum: Bu. Conc. (&c. vide Merc. de hac 3. ſignif. ad initium rad.) Prout occ. in fut. kal, (à 3. ſ. m. יָשׁוּר & 2. ſ. m. תָּשׁוּר) 2. ſ. f. cum וְ conv. præf. & kibbuts pro ſchurek, loco ſeq. וַתָּשֻׁרִי munera deferes, Iſa. 57.9. Atque hinc, juxta quoſdam, in hac 3. ſignif.

eſt

est no. in ſ. f. שֹׁרָה, munus, donarium: prout occ. in forma pl. f. cum יךָ aff. loco ſeq. שָׁרוֹתֶיךָ munera tua, Ezech.27.25. Item 2. hinc etiam ex hac 3. ſignif. eſt no. cum תְּ heemant. ab initio; viz. תְּשׁוּרָה f. quod eſt מִנְחָה, h. e. munus, donum: dict. à deferendo. Pag. vel, quòd ad demerendum aliquem extenſis brachiis, vel manibus præmitti & porrigi ſoleat; juxta quoſdam; &c. vide ad initium rad. Merc. Eſt munus, ſeu donum, propriè dignum & reſpectabile, quod Magnati offertur, ut notat R.Sal. Bu.Lex. munus quod reſpicit ad dominum ſuum cui offerri & tradi debet: Av. vel, quod offertur ab eo qui ad videndum admittitur. Coc. Prout occ. hoc No. ſ. f. cum י cop. præf. loco ſeq. וּתְשׁוּרָה & donarium, 1Sam.9.7. Deinde iv. ſignif. 4. hujus rad. ex Bu. Conc. eſt in No. שׁוּר m. murus: Pag. Bu. &c. dict. ex uſu Chald. nam pro Hebr. חוֹמָה Targum habet שׁוּר. Bu. Lex. murus, propugnaculum, ſpecula, unde proſpicitur. Av. An, quia inde περιωπὴ, proſpectus & ſpeculatio? in eo conſtituti ſpeculatores? quomodo & חוֹמָה videtur dici à חָמָא. An τὸ יָשָׁר rectitudo eſt cauſa appellationis? 70. τεῖχος, προμαχὼν. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. juxta Bu. Conc. locis ſeq. שׁוּר murus, Gen.49.6, 22. 2Sam.22.30. Pſalm.19. 30. Sed occ. etiam, (quaſi à ſ. f. שׁוּרָה, idem cum maſc. murus, &c.) in forma pl. f. (ſignificans mœnia, muros) cum ם, aff. loco ſeq. שׁוּרוֹתָם muros ipſor. Job.24.11. Item, juxta quoſdam, occ. etiam in ead. 4. ſignif. no. in alia forma cum kamets penult. viz. שָׁרָה murus, formæ inſtar חָמָה. Sed R.Sal. in plur. exp. campeſtria. Pag. Alii exp. propugnacula: & Chald. oppida: ſed figuratè; propriè enim ſignificat mœnia; Merc. Muri, propugnacula, mœnia; reſpectus. Av. Prout occ. in forma pl. f. cum בְּ præf. & יהָ aff. loco ſequente: בְּשָׁרוֹתֶיהָ in muros ejus, Jer.5.10. Denique V. ſignif. 5. hujus rad. ex Bu. Conc. eſt in no. שׁוֹר m. bos: Pag. Bu. &c. 70. μόσχος, βοῦς, ταῦρος: Coc. taurus: Chaldaicè תּוֹר: unde Græci & Latini acceperunt Tauri nomen: Av. dict. à terribili vel torvo viſu: aut à forma conſpicua & inſigni; ut R. Bechai notat, Gen. 2. Collectivè, boves; ut Gen 32. 5. וַיְהִי־לִי שׁוֹר ſunt mihi boves, &c. Bu. Lex. Quidam no. שׁוֹר jam habitiorem, & craſſiorem bovem, jam diſtento corpore plenum, jnſtà jam ætate, & magnitudine dici putant, ex tertia ſignificatione verbi ſuprà poſtà. Chaldæis תּוֹר: Græci & Latini hinc Tauri nomen ſumpſiſſe videntur. עֶגֶל eſt vitulus, פָּר juvencus jam adultior, quum generat, & fructificat. שׁוֹר taurus jam plenè diſtentus, & compactus. Quidam recentiores hinc putant Iſraelem dictum יְשֻׁרוּן (de quo vide in rad. יָשַׁר, in fine:) ſicut & hinc Serapin dictum putant, quaſi bovis faciem, & id pravà imitatione Ægyptios à Joſeph ſumpſiſſe, qui cum ſua familia illic boves Deo immolarit: quod & poſteà Iſraelitæ in deſerto, & ſub Jeroboam ſunt ſequuti: quaſi eſſet Apis bos è cœlo delapſus: quòd boves in ſacrificiis igni cœlitùs delapſo conſumerentur. Lactantius ſanè caput bovis dicit vocatum fuiſſe Apin. Quidam etiam Serapin ab urendo, à שָׂרַף: Alii quaſi עֵגֶל אַפִּים parvum aſpectu dictum putant: quòd Patriarchæ Chriſtum ut puerum fide aſpicerent. Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu; & in ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שׁוֹר bos, Gen.32.5. Exod.21.28,29,33,36,37.. 22.8, 9.. 23.4.. 34.19. Levit.7.23. 17.3.. 22.27.. 27.25. Num. 18.17. Deut. 14.4.. 17.1.. 18.3.. 22.1.. 25.4.. Joſh.6.21. 1 Sam.12.3. 2 Sam.6.13. 1 Reg.1.19.25. Neh.5.18. Job.7.5.. 24.3. Pſ.106.20. Pro.14.4.Iſa.1. 3..7.25.Eze.1.10. Cui etiam formæ ſ.m. ךָ & ךְ ob pauſam pro ךָ cop. ךְdem לְ,כְ,בְ,וְ,הְ & מִ ſunt præf. ut ſeq. שׁוֹרוֹ & bos,Lev.9.4..22.23,28. Num.7.3. 1Sa.22.19. וְשׁוֹר Et bovem, Jud.6.4. הַשּׁוֹר bos, Ex.21.28,29,32,35,36,37. Lev.9.18,19. Num.22.4. Jud.6.25. Iſa.32.20.. 66.3. כְּשׁוֹר& bos,Ex.21.32. לְשׁוֹרcum bove,De.22.10. וְהַשּׁוֹר ſicut bos,Pro.7.22. לְשׁוֹר bovi,Nu.14.11. מִשּׁוֹר á bove, Exod.22.3. Levit.4.10. 1Sam.15.3. Pſal.69.32. Prov. 15.16. Sed occ. etiam hoc no. ſ. m. cum ךָ,, in pauſa ךָ aff. cui priori cum ſheva ךְ cop. &. ךָ ſunt præf. ut & cum יִ aff. ſimpl. & cum ךְ cop. præf. ut ſeq. שׁוֹרְךָ Exod.23.12. Deut.28.31. שׁוֹרֶךָ Bos tuus, Deut. 15.19. וְשׁוֹרְךָ & bos tuus, Deut.5.14. לְשׁוֹרֶךָ bovi tuo, Exod.22.29. שׁוֹרוֹ bos ejus, ſuus, Deut.5. 21.. 22.4.. 33.17. Joſh.7.24. 1 Sam.14.35. Job 21.10. וְשׁוֹרוֹ & bovem ejus, Exod. 20. 17. In forma pl. m. vau, ut dictum, movetur (per kamets poſt ſcheva;) Pag. cui ſimilem formam vide in rad. חוּחַ & רוּד; Bu. Lex. Quæ forma pl. ut & ſ. cum cholem oſtendit propinquiorem radicem eſſe שׁוֹר, quàm שָׁרַר; Cocc. Prout occurrit autem hæc forma pl. m. Hoſ. 12.12. שׁוֹרִים זָבָחוּ boves ſacrificaverunt; Pag. ſeu mactàrunt; Cocc. viz. in honorem vitulorum. 70. in hoc loco vertunt ἄρχοντες; Av. nam no. שׁוֹר bos; metaph. eſt etiam princeps. Cocc. Illud autem Gen. 49. 6. עִקְּרוּ־שׁוֹר quidam exp. ſubnervaverunt bovem; alii vero exp. murum, ut ſupra in rad. עָקַר. Pag. Avulſerant boves, nempe Shechemitarum, Gen. 34. Ab. Ezra murum: Bu, Lex. Eradicàrunt taurum: Cocc. R. Jacob. putat eſſe cognomentum Dominatoris, ſicut & alias ſcriptura magnos principes vocat arietes, & hircos, Sic & Deut. 33. 17. Joſeph bovem appellavit, ob ejus amplam magnitudinem. Non deſunt qui bovem, ut ſonat, exponant, quòd beſtias enervarent: de qua re dictum eſt in rad. עָקַר. Quamvis enim eorum oves, boves, & aſinos ceperint, fieri poteſt ut partem ceperint, partem ſubnervarint: quia oneri fuiſſet illis abducere omnes urbis beſtias, quum abirent tanquàm fugientes, juxta Kimchi. Quidam recentiorum ſic vertunt. Pro libidine ſua everterunt propugnaculum: ut ſit idem cum שׁוּר, quod exponunt ædificium unde proſpicitur, vel quod foràs extenditur, & procurrit per omnes commiſſuras compactum, & more bovis completum, propugnaculum, promontorium. Sed ſcito Chaldæum magis eſſe hoc nomen: quum pro Hebræo חוֹמָה murus, paſſim Chaldæus שׁוּר & שׁוּרָא dicat; Merc. Gev. In Job 21.10. שׁוֹרוֹ עִבֵּר taurus ejus impregnat, diſtinguitur à פָּרָה. Cl. Bochartus contendit שׁוֹר, quantumvis maſculino genere, notare tamen & bovem fœminam. Cocc. Item illud ſuprà cit. in pl. f. ad 3. ſignif. ex Ezech. 27. 25. quidam volunt eſſe Toar, ſeu no. adject. vel participiale fœm. à ſing. שָׂרָה, pariter ambulans: nam verbum שׁוּר eſt etiam, juxta quoſdam, ire, ambulare: unde locum ſic explicant: Naves Tarſis שָׁרוֹתַיִךְ, pariter ad te ambulantes (in) negotiatione tua: juxta R.D. Et ſic naves appellantur, quòd multæ

tæ pariter ambulant. Unde Chald. in Gen. 37. 25. pro, Et ecce אֹרַחַת turba, aut ſocietas, ſeu congregatio Iſhmaelitarum veniebat, &c. habet שַׁיָּרַת: eò quòd pariter ambulat, ſic dicta inquit R. Sal. vel, juxta R. D. exponi poteſt, caſtrametantes, aut manentes juxta te: nam Targum חָנָה eſt שְׁרָא. Sed in comment. Kimchi exp. ut dictùm, שַׁיָּרוֹת i. e. multæ pariter ambulantes, ſicut שַׁיָּרָא ſocietas, turma, pariter ambulans. Pag. Idem ergo videatur quod שַׁיָּרוֹת, turmæ euntes ad negotiationem, ſive per terram, ſive per mare. Nam & per mare ſimul eunt multæ naves in negotiationem. Chaldæum magis fuerit. Metaphora ducta à turmis militantium, unde שָׁיָרָה idem quod שַׁיָּרָה vel שַׁיָּרָא. Quidam autem exp. propugnacula tua; Merc. Targum, in navibus maris remigabant, & afferebant merces ſuas in medium tui. R. Sal. Campeſtria ejus. Prout etiam exp. illud ſuprà cit. Jer. 5. 10. Aſcendite in planities ſeu campeſtria ejus: deducens nomen à rad. שָׂרָה, unde dicitur no. שָׂרוֹן campus, planities. Pag. Alii verò ſumunt illud Ezech. 27. pro ipſo part. ben. kal. pl. f. cum aff & exp. cantatrices tuæ erant. Bu. Lex. Alli, (Naves Tarſis) ſunt reſpectus tui, i. e. reſpiciunt veniendo ad te: ſumendo illud à no. pl. f. שָׂרוֹת muri, mœnia: item, reſpectus: (ut ſuprà dictum) Av. Cantatrices tuæ commercium tuum: μεσιτεύουσαι; fidicinæ venales. Cocc. Claſſes Oceani decantabant te commercio tuo, &c. Celebritas Tyri innuitur. Jun. Illud etiam ſuprà cit. in ead. 3. ſignif. pro munere, &c. ex Iſa. 57. 9. Pleriq; exponunt ut eſt in Bu. conc. ſic: וְתַשְׁחִי לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׂמֶן á no. תְּשׁוּרָה, quod eſt munus ſeu donum verbo deducto: unde R. Jon. exp. q. d. obtuliſti regi munus. Sed R. D. exp. Et iviſti ad regem; Pag. Et munera defers ad regem cum unguentis; quibus ſcil. terra Iſrael abundabat, adeòque alio deportabantur, Bu. Lex. Et reſpexiſti ad regem cum oleo: i. e. obtuliſti munus regi. Av. Et comparuiſti regi cum oleo. Admiſſa ad videndum regem, (qui pro Chriſto accipitur,) das ei pro munere oleum: h. e. ſpiritum; Apoc. 13. 15. Confer. no. תְּשׁוּרָה. Hinc factum nomen, quaſi proprium יְשׁוּרִין: (quod alioqui idem eſt cum יִשְׂרוֹ) quo notatur Iſrael. Factum autem nomen á viſione dei manifeſtati in carne. Deut. 32. 15. Confer. Zeph. 13. &c. Cocc. qui hæc habet in 2. ſignif. hujus rad. שׁוּר, pro, cernere, contemplari, &c. Et contemplata, mittis ſcil. ad regem (viz. Aſſyriæ Tiglath-Pileſerum, 2 Reg. 16. 7.) cum unguentis: hebr. cum oleo: h. e. omnibus modis te comparans, ut impuriſſimum ſcortum, & alliciens exteros qui ſcortentur tecum, oblatis muneribus: ut ibidem ſcriptum eſt, ſic: Ezech. 16. 33. Jun. Sed in hac etiam 2. contemplandi ſignif. loci quidam alii adnotandi, viz. Hoſ. 14. 9. אֲנִי עָנִיתִי וַאֲשׁוּרֶנּוּ (ego exaudivi, pro exaudiam,) & aſpiciam eum: Hieron. dirigam. 70. confortabo. Pag. Ego reſpondi, & contemplabor eum, i. e. obſervabo, curabo. Cocc. Ego exaudiam, & contemplabor eum, viz. á terriculis abſtinentem, ut ſe recipiat ad me! Jun. Job 34. 29. Occultavit faciem, וּמִי יְשׁוּרֶנּוּ & quis cernet eum? Cocc. Quum abſcondit faciem, (viz. ab improbis.) quis contemplabitur eum? i. e. quis improborum averſanti Deo auſit obſiſtere. Jun. Job. 7. 8. לֹא תְשׁוּרֵנִי עַיִן רֹאָי non luſtrabit, ſeu cernet, me, oculus ejus, qui vidit me. Cocc. Nec contemplaturum eſſe me oculum perſpicaciſſimum: Hebr. viſûs. Jun. &c. vide ſuprá ad ben. kal. in rad. רָאָה. Jer. 5. 26. יָשׁוּר כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים qui contemplatur, quemadmodùm deſident aucupes: Cocc. (Inventi ſunt in populo meo impii,) aſpiciet, (pro, aſpicient, aut, aſpiciet ſingulus eorum, ſcil. ad vias, vel, ad aves,) ſicut ponens, aut, ſicut qui ponit, laqueos. Unde exp. R. D. Aſpiciet ſicut qui ponit laqueum, qui aſpicit aves, quando, vel, ubi requieſcunt: ſic ipſi aſpiciunt, ac inſidiantur hominibus. Poteſt etiam exponi, inquit idem R. D. q. d. Ibit, pro, ibunt, (vel potiùs, i. e. ibunt. Cev.) quietè aucupes, & expandent retia, ut quieſcant, & non ſtatuent laqueum in nocte: &, vel, at ipſi ibant totâ nocte, ſtatuebant laqueum, homines capiebant. Pag. Sic infrá hoc verbum exponit Kimchi, Iſa. 57. ubi alii exponunt pro, munus offerre: ſic & alia infrá: unde & ipſe munus dici putat תְּשׁוּרָה nempe, לְפִי שֶׁמְּוֹלִיךְ אָדָם אוֹתָהּ quòd illud homo adducat, ſeu afferat: ut & אֲרוּחָה in אָרַח, eſt victus, cibus: Merc. R. Sal. Inſidiabitur. Hier. Inſidiantes quaſi aucupes. A. E. Circundabit. Pag. Unde & שׁוּר putat dici murum, quòd urbem ambiat: ſed ferè tunc שׁוּר, non שׁוּר legendum eſt: Merc. Cev. (Quiſque) contemplatur ut tendentes aucupes. Hebr. ſecundùm tendere aucupes. Eſt deſcriptio allegorica obfirmatæ & accuratiſſimæ malitiæ populi, hoc & ſequente verſu: cui ſimilis eſt Prov. 1. 17. Hoſ. 13. 7. ſicut pardus juxta viam, אַשּׁוּר aſpiciam: juxta R. D qui tamen ſcribit etiam eſſe Paul, ſeu par. paſſ. ex Kal. á rad. אָשַׁר: (ibi vide, Merc.) R. Sal. ſcribit omne אָשׁוּר quod eſt in ſcriptura, eſt cum. dageſh, hoc duntaxat excepto: quia non eſt nomen loci, ſed verbum futurum primæ perſonæ: i. e. inſidiabor & vigilabo: ſicut Num. 24. 17. אֲשׁוּרֶנּוּ aſpiciam, (vel, intueor: Merc.) eum, & non propè. At Ab. Ezra ſcribit eſſe Toar, i. e. no. adject. inſtar עָצוּם quod eſt fortis: (atque ſignificat viam calcatam: quia greſſus hominis per eam incedant: Merc.) & ſi ſic eſt ex hac radice, eſt, graſſator: (quaſi proſpiciens, Merc.) Targ. כָּמַן inſidiator, aut inſidians, &c. Pag. Contemplabor: Bu. Lex. & conc. Ad hunc locum Maſorethæ notant, non reperiri hanc vocem ampliùs cum kametz. Et omne aliud אָשׁוּר dageſchatum eſt, ut R. Sal. monet: nempe אַשּׁוּר Aſſyrius, vel Aſſyria terra. Quare hîc decepti ſunt 70. Græci. Bu. Lex. Contemplabor, viz. inſidiando: quædam exempl. habent אַשּׁוּר Aſſyriæ. Av. Ut pardus ad viam אַשּׁוּר obſervabam. Niſi eſt pro אָשׁוּר. Cocc. (Et fui iis tanquàm vetus leo: i. e. invaſi eos, & tractavi duriter:) velut pardus in via contemplatus ſum. Confer Jer. 5. 6. Pardus obſervabit ad civitates eorum, &c. pardi proprium eſt inſidere condenſis arboribus: occultari earum ramis & in præteruentia deſilire: ut narrat Plinius Nat. hiſt. l. 10. c. 73. Job 33. 27. יָשׁוּר עַל־אֲנָשִׁים aſpiciet ſuper homines: aut reſpiciet inter homines: aut inſidiatur hominibus: vel, juxta R. D. Ibit ad homines. & confitebitur coram illis. Hieron. Reſpiciet homines 70. Poſteà tunc accuſabit homo ipſe ſeipſum. Sed A. E. exp. יָסוֹב circundabit, ut Jer. 5. 26. de quo ſuprá: & idcirco murus שׁוּר vocatur, eò quod circundat civitatem. R. Levi Aſpiciet: Targ. יְחֻזֵּי diriget. Pag. Contemplabitur homines: Bu. lex. Aſpiciet ſuper homines, & dicet peccavi, quia rectum curvavi. 70. ἀτρεμίμ-ψεται. Av. Aſpicit

Aſpicit homines: h. e. faciem ſuam effert ad homines cum lætitia, & ingenuè confitetur peccatum ſuum, & Dei clementiam. Ab. Ezra explicat per יָסוּב; cui obſequuti vertebamus, Incedit ad homines. Minùs venuſtè; Cocc. Contemplatur homines, dicens: peccaveram, &c. Vide Jun. ſuprà in rad. שָׁוָה. Job 33. 15, vel 16. Quia ſemel loquetur Deus, & bis non יְשׁוּרֶנָּה videbit illum: (vel illud, Merc.) vel ſic: Quia uno modo loquetur (pro, loquitur) Deus, & duobus ei qui non videbit (pro, videt) illum. Hieron. Semel loquitur Deus, & ſecundò id ipſum non repetit. R. Moſeh, Qui dicunt, vel, quia dicebant, ei quòd viâ unâ, i. e. modo uno, loquetur Deus, & ſcire faciet omnem veritatem: & duabus viis, ſeu duobus modis, non videbit illam, ſcil. viam, ſeu illum modum quo loquitur Deus. Et eſt ſicut illud Eam. 3. 36. Ut perverteret, aut, pervertere hominem in judicio ſuo, Dominus non videt. R. Peritſol, Illud quod loquitur Deus homini, ut indicet ei, eſt ſecundùm alteram è duabus viis. Prior eſt, quum loquitur in ſomnis cuipiam, ut illi indicet peccatum ſuum, quemadmodùm fecit ipſi Abimelech, & Laban, & Prophetis qui populum increpabant. Altera eſt, quùm flagellis corripit hominem, ut prohibeat eum à malo abſoluto, ſeu perpetrato, ne perpetuò ejus anima pereat. Et hanc viam non videt, non conſiderat, non ſentit, qui doloribus eſt affectus, flagellis percuſſus, ſed tantùm juſtus, qui eſt propinquus Deo, qui amanter flagella ſuſcipit, hunc gradum conſcendit. Et eſt ſenſus, & in duabus, i. e. una è duabus. Vel, & in ſecunda, ſcil. via: Pag. Quum ſemel loquitur Deus fortis, etiam bis non cernit illud (mortalis,) q. d. Imo verò fieri potuit, ut tibi Deus jam ſæpe reſponderit: ſed videmus eam eſſe hebetudinem & oſcitantiam noſtram, ut vix graviter & ſæpe ſollicitantem agnoſcamus. Jun. Quidam, Non intuebitur eum. Targum: Quoniam unâ vice loquitur Deus, & in ſecunda non indiget intueri illud. Syrus & Arabs, Quia unum loquitur Deus: & ſecundò non repetit. Munſterus: Quoniam ſemel loquitur Deus: & alterâ vice non videbit illud ipſum. Verſio Tigurina: Etenim ſemel Deus loquetur, & iterum. ſi (homo) id non animadvertat. Hebr. quia unâ (viâ) loquitur Deus: & duabus ei qui non viderit eam: i. e. unâ viâ ſive ratione loquitur Deus, aut etiam duabus, ei qui priorem loquendi rationem non intellexerit: q. d. duobus modis homines alloquitur Deus: ſcil. per ſomnium & per morborum immiſſionem: Tig. not. Siquidem ſemel loquutus Deus, iterare neſcit, Caſtalio. Deus autem loquitur ſemel aut bis: certus eſt numerus pro incerto: ut infrà, v. 29. vide Lev. 20. 8. Senſus eſt, quòd licèt Deus non teneatur rationem nobis reddere actionum ſuarum, tamen hoc ſæpe facit, pro mera ſua bonitate; viz. quum ſibi placet: quod nihilominus rarò animadverſum eſt. Semel: hebr. in una ſcil. vice, loquitur: ſcil. ad hominem: ut nimirum eum à peccando revocet: ut declaratur, v. 17. & 18. aut; ſi ſcil. primo illo ſermone nihil profecerit. Bis, hebr. in duabus, ſcil. vicibus: illud: ſcil. primam illam admonitionem: in hebræo ſubauditur אֲשֶׁר: Ellipſis nominis relati: tamen homines non obſervant illud: hebr. non vident illud: confer Gen. 6. 3. Num. 14. 42. 1 Reg. 22. 28. 2 Reg. 17. 13. Dan. 4. 5, 22, 28. Matth. 17. 19. &c. Belg. Vel, ſic intellige: Sed ſemel loquitur Deus: aut bis, ad eum qui non conſideravit illud: כִּי eſt pro כִּי אִם, ſed quia: nam antitheſis eſt. Dixerat, Deum non reddere rationem homini gubernationis ſuæ; nunc è contrario dicit, quâ ratione deus cum homine agat, ut eum à peccato revocet: Piſcator. De nomine etiam 1. in 1. ſignif. notandum: quòd canticorum liber, Cant. 1. 1. dicatur שִׁיר הַשִּׁירִים canticum canticorum: Pag. omnia ſcil carmina complectens; Cocc. Vel, præſtantiſſimum canticorum: ut ſanctum ſanctorum, i. e. ſanctiſſimum: & ſeculum ſeculorum: & id genus. Merc. Senſus eſt, ſummum & præſtantiſſimum canticum: vide Gen. 9. 25. ſervus ſervorum erit fratribus ſuis: i. e. maximâ viliſſimâque ſervitute addictus ſuis fratribus. Sic hebræorum idiotiſmo, ſanctum ſanctorum, pro, ſanctiſſimo: Exod. 26. 33. Rex regum, & dominus dominorum, pro ſummo rege dominoque ponitur: Ezr. 7. 12. Deut. 10. 17. & alibi; Jun. Item de nomine, cujus ſuprà mentio facta eſt: viz. שָׁרוֹן, campus, planities: notandum, quòd quidam huc illud referant: quòd ſignificetur hoc nomine regio plana & extenſa. Et κατ' ἐξοχὴν ſic dicta eſt, teſte Hieron. campeſtris regio inter Tabirium montem, & lacum Tiberiadis, à Cæſarea Joppen uſque ultra ſe extendens, quæ pinguis eſt & ferax, Iſa. 33. & 65. ſit & hujus mentio Actorum, ſi bene memini, 9. Merc.

Rad. 58. שׂוּר, in præt. kal. שָׂר, cum Sin ſiniſtro, eſt: principem eſſe, aut principatum habere, dominari, imperare: Pag. principatum gerere, adminiſtrare, adminiſtrationem, aut officium habere ſuper cives, populum, aut ſpecialiter in aliquod hominum genus: unde princeps laniorum, pocillatorum, & id genus, pro præfecto. Idem valent שָׂרָה & שָׁרַר, infrà. Verbum rarius eſt, & cum עַל magis conſtruitur: etſi cum aliis præpoſitionibus reperias, ſed paulò aliâ ratione, ut de lucta Angeli cum Jaakob in Gen. & in Hoſ. Merc. Principatum tenuit, vel geſſit: principem egit. Conſtr. abſolutè & cum præp. עַל & אֶל. Bu. lex. In Bu. conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, principem eſſe, &c. ut Pag. Bu. Prout occ. (juxta R. D. in Bu. conc.) præt. kal. 3. ſ. m. & part. ben. kal (à ſ. m. שַׂר princeps. & pl. m. abſol. שָׂרִים) pl. m. conſtr. ut & in fut. kal. 3. ſ. m. in forma cum cholem pro ſhurek in ult. & omnia cum ſamech loco ſin. 1. rad. (quæ tamen plerique referunt ad rad. סוּר) ut ſeq. שַׂר Principatum obtinet. Hoſ. 4. 18. שָׂרֶיהָ principes, Jer. 6. 28. יָסוֹר principatum tenebat. 1 Chron. 15. 22. Sed occ. etiam fut kal. 3. ſ. m. (à ſimplice יָשׁוֹר vel יָשׂוֹר cum ſin propria 1. rad.) cum ו conv. præf. ſed in forma cum pathach in ult. & in 3. pl. m. in forma cum cholem pro ſhurek in penult. ſic: וַיָּשַׂר & principatum tenuit. Jud. 9. 22. Hoſ. 12. 5. יָשָׂרוּ Principatum gerunt, Prov 8. 16. Iſa. 32. 1. In Hiphil הַשִּׂיר principem conſtituere: Pag. Bu. &c. Prout occ. in Præt. hiph. 3. pl. loco ſeq. הִשִּׂירוּ Principes conſtituunt, Hoſ. 8. 4. Atque hinc ex hac rad. שׂוּר in hac 1. principem agendi ſignif. eſt 1. no. שַׂר m. (cum pathach loco kamets: Bu. lex. quaſi eſſet à שָׁרַר. Cocc. Sed in paſa majori habet kamets: Bu. Lex.) princeps: Pag. Bu. &c. 2o. ἔξοχον; princeps: poteſtatem habens ad ſubjiciendum, & cogendum;

Cocc. In Athnach & Soph-pasuk, & interdum cum Zakeph, habet kametz, שָׂר : aliàs verò cum pathach : Pag. & proinde quidam malunt ad שָׂרַר geminatum revocare sed perinde est. Sunt autem qui putent שָׂרִים definitam. &, ut ipsi loquuntur, mensuratam habuisse gubernationem: de quo suprà in רָזִין. Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu, & in hac forma s. m. simpl. cum pathach sic : שַׂר princeps, principis, principem. &c. Gen.21.22,32.. 37.36.. 40. 2,3,4,16. Exod.2.14. Jos.5.14,&c. Isa.3.3.. 9.5,&c. ad Dan.1.7.. 8.25.. 10.20,&c. in 80.circ.l. Item occ. etiam hoc no. s. m. simpl. in forma cum kametz, loco seq. שָׂר Princeps, Hos.3.4. Cui etiam alterutri formæ, vel scil. cum pathach, vel cum kametz, ך cop dem. יִךְ, & מִ sunt præf. ut seq. שַׂר & princeps, Jud.4.2. 1Chron.27.34. Dan.10.13. שָׂר & princeps, 2Chron.32.21. הַשָּׂר princeps, 2Reg.9.5. 1Chron.15. 5,6,7,8,9,10. 2Chron.17.14,15. הַשַּׂר princeps, 1Chron.15.27.. 27.8. Jer.52.25. Dan.12.1. Mic.7.3. לְשַׂר principi, Gen.41.12. 1Sam.17.18. לְשַׂר in principem, 1Sam.22.2. 2Sam.23.19. 1Chron.11.21. ולְשַׂר & in principem, 1Chron.11.6. מִשַּׂר á principe, Dan. 1.8. Item occ. etiam forma hæc s. m. cum pathach ante סָ aff. loco seq. שָׂרָם princeps vester, Dan. 10.21. Et in forma pl.m occ.simpl. & cum ך cop.& ה dem.præf.prou seq. שָׂרִים principes, Num.21.18..22. 15. 2Sam.19.7. 1Chron.12.21,28,34. Job.3.14..29.9.. 34.19..39.25. Ps.119.23,161..148.11. Pro.8.16. Isa.23. 8.. 49.6. Lam.5.12. Dan.8.21. Hos.7.3,5..8.10. וְשָׂרִים & principes, Eccl.10.6. Jer.49.38. Hos.13.10. הַשָּׂרִים principes, 2Sam.19.6. 1Reg.4.2. 2Reg.24.14. 1Chron. 29.24. 2Chron.24.10.. 28.14. Ezr.9.1,2.. 10.8. Esth. 1.16.. 3.1.. 5.11. Psal.82.7. Isa.21.5. Jer.4.9..25.11, 12,16,21.. 32.10.. 35.4.. 36.12,14,15,19,21.. 37.14.. 38.4,25,27. Dan.10.3. Zeph.1.8. וְהַשָּׂרִים & principes, 2Reg.11.14. 1Chron.24.6.. 28.21. 2Chron.22. 12.. 28.21.. 29.30.. 30.12,24.. 31.8. Ezr.8.20. Neh. 4.10. Esth.1.11,16,21. Sed occ. etiam ead. absol. forma pl. m. cum יִ, לְ, & יֹ præf. sic : לְשָׂרִים in principes, Prov.19.10. לְשָׂרִים in principes, Psal.45.17. וּלְשָׂרִים & ad principes, Num.22.40. Isa.32.1. Sed frequentius occ. forma pl. m. constr. & simpl. sic : שָׂרֵי principes, principum, &c. Gen.12.15..47. 6. Exod.1.11.. 18.21,25,&c. Psal.68.28. Isa.10.8..19. 11, 13.. 43.28. ad Ezech.11.1. & Hos. 5. 10. &c. in 140. circ. l. Cui etiam formæ pluraliter masc. constr. ך, יִ, לְ, & מִ sunt præf. ut seq. וְשָׂרֵי & principes, Exod.18.21,25. Num.23.17.. 31.14,48. Deut.1. 15. Jud.5.15. 1Sam.8.12..22.7. 2Sam.18.1..24.4. 1Reg. 9.22. 2Reg.25.26. 1Chron.15.25..24.5.. 25.1..26.26.. 27.1.. 28.1.. 29.6. 2Chron.8.9.. 12.5. Ezr.8.29. Esth. 1.3.. 8.9. Jer.34.19. לְשָׂרֵי principibus, 2Reg.11.10. 1 Chronic. 15.16.. 26.26. 2 Chronic. 1.2.. 23.9.. 25.5. וּלְשָׂרֵי & principib. 1 Reg. 1.25. 1 Chronic. 29.6. 2 Chronic. 25.5. מִשָּׂרֵי è principibus, 1 Reg. 5.16. 2 Chron. 21.4.. 26.11. Ezra. 8.24. Esth. 3.9. Sed occ. etiam ead. hæc forma pl. m. constr. cum נִ aff. simpl. & cum ך & לְ præf. & cum יִךְ aff. simpl. & cum ך cop. præf. sed cum סָ aff. habet tantum ך cop. præf. ut seq. שָׂרֵינוּ principes nostri, Ezr.10.14. Neh.9.34,35. Dan.9.6. וְשָׂרֵינוּ & principes nostri, Jer.44.17. לְשָׂרֵינוּ principib. nostris, Neh. 9.32. Dan.9.8. שָׂרֶיךָ principes tui. Isa.1.23. וְשָׂרֶיךָ & principes tui, Eccl.10.16,17. וְשָׂרֵיכֶם & principes vestri, Jer.44.21. Item occ. etiam cum יָ & הָ aff. simpl. & cum ך & לְ præf. utrique, ut cum הֶם aff. simpl. & cum ך cop. præf. prout sequuntur; שָׂרָיו principes ejus, sui, 2Chron.21.9.. 32.3. Esth.1.3.. 2.18. Psal.105, 22. Isa.30.4.. 31.9. Jer.8.1.. 24.8.. 25.19.. 34.21. Dan. 11.8. וְשָׂרָיו & principes ejus, 1 Reg.9.22. 2 Reg.24. 12.. 30.2,6.. 35.5.. 36.18. Ezr.8.28. Isa.2.14. Jer.48. 7.. 49.3. Am.1.15. לְשָׂרָיו ad principes suos, 2 Chron 17.7. שָׂרֶיהָ principes ejus, Prov.28.2. Isa.34.12. Jer. 25.18.. 50.35.. 51.56. Lamen.1.6. Ezech.17.12.. 27. 27. Amos. 2.3. Zephan. 3.3. וְשָׂרֶיהָ & principes ejus, Jerem.51.59. Lamen.2.2.9. לְשָׂרֶיהָ principibus ejus, Jer.1.18. שָׂרֵיהֶם principes ipsorum, Isa.34. Jer. 2. 26.. 32.32. Hos.7.16..9.15. וְשָׂרֵיהֶם & principes eorum, Jer.17.25. Item 2. hinc etiam est no. שָׂרָה f. & in constr. שָׂרַת : prout occ forma s. f. constr. cum jod parag. add. (& est longum, viz. cum accentu in penult. inquit A. E. ad differentiam inter ipsum jod redundans, & jod signum 1. personæ : Pag.) loco seq. שָׂרָתִי princeps fœm. Lam. 1.1. Item occ. etiam forma pl. f. simpl. & cum יָ aff. ut & cum ך cop. præf. & יהֶם aff. ut. seq. שָׂרוֹת principes, 1Reg.11.3. Esth.1.18. שָׂרוֹתֶיהָ principes ejus, Jud.5.29. וְשָׂרוֹתֶיהָ & principes ipsor. Isa.49.23. Item 3. hinc etiam no. adject. s.f. viz. שׂוֹרָה, pulchrum, laudabile, principale : Pag.Bu,Cocc. Prout occ. simpl. sic : Isa.28.25. Et ponet חִטָּה שׂוֹרָה triticum pulchrum, aut laudabile : Pag. vel, principale Bu. Lex. Merc. Cocc. i. e. præstantissimum triticum : Bu. Lex. Coc. & quasi principe dignum. Sed R. Jonah exp. mensuratum; viz. ex 2. signif. infrà. Et sic. R. D. exp. triticum mensuratum : & A.E. triticum הַשּׂוֹבָה bonum, vel optimum. Alii verò exp. triticum, (in) mensura. Et R. Sal. Triticum satum in medio : viz. ex שׂוֹרָה linea, apud doctores : quasi lineatum dicas : sed sic legit per shin dextrum. Merc. Tritcium præstans, &c. Jun. Vide etiam Paulò infrà in 2. signif. Item 4. hinc etiam no. cum, מִ heemant. viz. מִשְׂרָה f. principatus, imperium : 70. ἀρχή ; Coc. Bu. conc. prout. oc. hoc no. s. f. cum הַ dem. præf. sic, Isa.9.5. וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל־שִׁכְמוֹ & venit principatus in humeros ejus : h.e. ipse suscepit omne regnum, &c. Cocc. Cujus humero adsit principatus ipse : i. e. cui nullum jugum unquàm imponi possit, sed qui obtineat amplissimum & constantissimum imperium : ut accipitur infrà 22.22. hoc enim membrum est Antitheton jugi illius & virgæ, quæ humero populi incubuisse dicitur, suprà v.4. Jun. Et sic oc. etiam cum הַ dem. præf. ibid. v.6. Ad amplitudinem הַמִּשְׂרָה principatûs : Coc. Amplitudini principatûs illius, &c. Jun. Quidam verò tam hoc no. מִשְׂרָה, quàm præced. שׂוֹרָה referunt ad rad. שָׂרָה : ubi etiam vide. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. שׂוּר est, mensura : Bu. conc. viz. in no. inde ducto, cum מִ heemant. מְשׂוּרָה f. mensura : Pag. Bu. &c. quasi rerum dividendarum domina & princeps : Bu. Lex. nam propriè. ex etymo notat imperium : sed usu significat modum quantitatis liquidorum à superiore definitum. 70. μέτρον. Cocc. Ab hoc no. forsan tractum est latinum mensura, quam nostrâ maternâ linguâ proferimus fine, n, Misura. Et juxta R. D. est mensura admodùm parva. Pag. Nempe, juxta Doctores, una ex triginta tribus

bus in Log. de quo ſuo loco, in rad. לוג: quo putat differre à מָדָה, 1Chron.23.29. Quidam מָדָה faciunt menſuram continuorum: at מְשׂוּרָה diſcretorum, tam aridorum, quàm liquidorum. A gubernando autem deducunt, quaſi ſit certa menſura, juxta quam homines victûs rationem gubernant: ponunt autem in שָׂרַר: ſed rectiùs hic ponetur. Ex Ezech. 4. non colligitur eſſe ſextam partem Hin: quia eam jubetur in menſura bibere. Merc. Hanc autem in Bu. conc. 2. ſignif. Avenarius hîc ponit pro radicali: quam ſic exprimit. שׂוּר ſeriem tenuit, ordinem ſervavit, obſervavit. Cogn. cum שָׂרַר dominatus eſt, principatum geſſit. Hinc ſeries, i. e. ordo, ordinatio; verbaliter autem non uſurpatur hæc radix, ſed tantùm inde nomina duo; viz. 1. no. שׂוֹרָה ſeries: Iſa.28.5. Et poſuit triticum שׂוֹרָה ſerie, vel menſurâ. (De quo vide reliquos ſuprà in fine 1. ſignif.) Et 2. מְשׂוּרָה: ſeries, ordo, menſura: & ferè de liquidis accipitur. Av. Oc. autem hoc no. ſ. f. ſimpl. & cum בְּ & בְּ præf. ſic, מְשׂוּרָה menſura, 1Chron.23.29. בְּמְשׂוּרָה in menſura, Eze.4.11,16. & בְּמִשׂוּרָה & in menſura, Lev.19.35. In loco autem ſuprà cit. ad præt. hiph. viz. Hoſ.8.4. verba veniunt tranſitiva in tertium: (ſed ſatis eſt in ſecundum: Merc.) ſic: Ipſi regnare fecerunt, (ſcil. Jarobham) & non ex me; הַשְׂירוּ principatum, vel principes habere fecerunt, (vel potiùs, principem vel principes, conſtituerunt: Merc.) & non cognovi. Ubi Ab. Ezra ſic exp. Ipſi regnare fecerunt, ſcil. Jarobham, & non ex me: quia me non interrogaverunt, quum tamen ſcriptum ſit, Deu.17.15. Ponendo ponespones ſuper te regem quem elegerit Dominus Deus tuus. הַשֵׂירוּ principem conſtituerunt, aut dominari fecerunt, & non cognovi. Idem repetit: Et eſt ex verbis quorum ſecunda quieſcit litera, ut שָׂם, שָׂר: & ſic שׂוּר a שָׂר. Jepheth dixit, quòd eſt ſicut הַסִירוּ cum ſamech, i. e. amoverunt. q. d. quòd ſuâ voluntate reges & conſtituunt, & amovent. R. Sal. utroque modo exp. Unde ſcribunt, inquit, & legunt ac exponunt ſamech. Targ. Regnare fecerunt, & non ex ſermone, ſeu juſſu, meo: principem conſtituerunt, & non de voluntate mea. 70. Seipſis, i. e. per ſeipſos, regnaverunt, & non per me: principes exiterunt & non indicaverunt mihi. Pag. Principes conſtituunt: Bu. Lex. הַמְלִיכוּ reges fecerunt: הַשִׂירוּ principes fecerunt. Coc. Ipſi conſtituunt reges, & non ex me; præficiunt principes quos non agnoſco: viz. inde à temporibus Jarobhami: nam Jarobham & quicunque ſecuti ſunt, non venerunt in regnum ex promiſſione Davidi facta: ſed aut populi defectione, aut ipſorum occupatione, reges ſunt creati. Jun. Item locus ſupra cit. ad fut. kal notandus, viz. Hoſ. 12. 4. וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיּוּכָל; Et princeps fuit, aut principatum habuit, cum Angelo, (vel, principem egit in Angelum: Merc.) & prævaluit. Repetit id quod dixerat, & in fortitudine ſua princeps fuit אֶת־אֱלֹהִים cum angelo, (אֱלֹהִים enim in v. præced. eſt Angelus:) ad corroborandum miraculum. Magnum enim miraculum fuit, quòd homo luctaretur cum Angelo, & prævaleret illi. Targ. וְאִתְגַּבַּר & princeps fuit, aut magnificatus eſt, cum Angelo. Pag. Et principem ſe geſſit cum angelo: i.e. luctando de principatu & victoria contendit: Bu. Lex. & certavit cum Angelo: ut Gen.32.28, כִּי־שָׂרִיתָ עִם־ אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל principis (fortitudinem & prudentiam) exercuiſti cum Deo & hominibus & obtinuiſti: certaſti, ut princeps. 70. ἰσχυσας. R. Sal. in nomine יִשְׂרָאֵל & יַעֲקוֹב animadvertit, quòd poſtremum non בְּעָקְבָה dolo, ſed בְּשָׂרָה וּבְלוּי פָּנִים principis more & facie aperta egerit. Hinc Hoſ. 12.4. בְּאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת־אֱלֹהִים omnibus viribus certavit cum Deo. Coc. Principem inquam, ſe geſſit cum angelo, &c. Jun. In Joſ.5.14. שַׂר צְבָא יְהוָה princeps exercitûs Dei: dicitur, cujus ſunt omnes creaturæ. Confer v. 15. & cap. 6.2. Coc. Nam ego, ſcil. ſum, princeps militiæ Jehovæ: i. e. princeps tam angelorum, quam populi Dei. Chriſtus autem eſt ad quem ſolum hîc principatus pertinet: & de quo in verſu præced. dicitur: Ecce vir, &c. i. e. Jehova: (ut appellatur paulò infra) nimirum Chriſtus apparens in forma viri. Jun. Dan. 10. 13. שַׂר מַלְכוּת פָּרַס: princeps regni Perſiæ: dicitur cui datum poteſtatem habere in mundo: & eam exercere per Reges Perſiæ. Coc. Sed Princeps Regni Perſici (i e. Cambyſes filius Cyri, qui Cyro ipſo in expeditionem exteram profecto, tenebat regni gubernacula,) ſtetit coram me, &c. i.e. quaſi in jure, aut judiciali foro comparuit, ut de conſiliis, & factis ipſius cognoſcerem & ſtatuerem, authore Chriſto. Inſigniter autem Chriſtus, hoc verſu appellatur Michael: voce ſc. comp. q.d. qui par eſt, aut æqualis ipſi Deo fortì, ut in Ep. ad Phillippen. Jun.

Rad. 69. שׂוש cùm ſin ſiniſtro eſt, gaudere: Pag. Voluptatem propriè, & oblectationem in animo habere, gaudio affici. Putant enim non gestûs eſſe, etſi per exultare vertatur, ſed affectûs animi. Imper. & fut. magis ex hiphil uſitata ſunt, ſicut præt. & ben. ex kal, item infin. Puto ubique intranſitivum eſſe: tametſi quidam Hebræorum tranſitivè exponant in hiphil, Deut. 28. faciet alios exultare de vobis: quòd non in kal, ſed in hiphil illic ſcribatur. Sed quid faciunt in aliis locis. Mere. שׂוש vel שׁוש, in præt. kal, שָׂשׂ, eſt, hilarem eſſe, hilareſcere, alacrem eſſe: lætari: 70. εὐφραίνεσθαι, χαίρειν, ἀγαλλιᾶσθαι, τέρπεσθαι: Bu. Lex. Coc. Conſtr. abſolute & cum præp. עַל & beth; Bu. Lex. Gavisus eſt, lætatus eſt. Eſt affectus cordis, non geſtûs. Av. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. & 1. ſ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. utrique; ſed in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. שָׂשׂ lætatus fuit; Deut.28.63. 30. 9. וְשָׂשׂ & gaudebit, Iſa. 65. 14. שָׂשׂתִי gavisus ſum, Pſalm.119.14. וְאָשִׂישָׂה & gaudebo, Iſa. 65. 19. Jer. 32.41. שָׂשׂוּ gavisi ſunt, Lam.1.21. In part. ben. kal, ſ. m. eſt: שָׂשׂ gaudens, Pſalm. 119. 162. Iſa. 64.4. In infin. kal occ. ſimpl. in forma cum cholem, ſed cum לְ præf. in forma cum ſchutek, ſic: שׂוּשׂ gaudendo. Iſa.61.10. לָשׂוּשׂ gaudendo. Deut.30.9. In fut. kal. à 3. ſ. m. יָשׂוּשׂ lætabitur. gaudebit, &c. 3. pl. m. יָשִׂישׂוּ, occ. cum ם affi. & cum kibbuts pro ſchurek in penult. ſic: Iſa. 35.1. יָשׂוּשׂוּם gaudebunt (in) eis (vel, cum eis, utroque modo exp. R. D.) deſertum & ſolitudo. Alii dicunt, inquit, quod ם eſt loco ל, i.e. יָשׂוּשׂוּלָם gaudebunt. R. Sal. Gaudebunt ſuper illis. A. E. Sunt qui exp. Gaudebunt in eis: & hoc non eſt rectum; quænam enim eſt ratio ut dicat, in eis? ſed rectum eſt ut mem ſit loco nun: Pag. Gaudebunt (i. e. de eis.) deſertum & inſula, exultabit campeſtre. Av. יָשִׂישׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה, Exhilarabitur deſer-

tum & arida. Videtur dici pro יְשִׁישׁוּן propter sequens mem. Coc. Lætabuntur (de) his (viz. tum de liberatione bonorum, cap. 33. tum de judiciis in hostes ecclesiæ, cap. 34.) desertum & solitarius locus: i. e. etiam loca quæ videntur ineptissima. Jun. Et lætabuntur de illis; Bu. Conc. In hiphil הָשִׁישׁ, idem cum kal, gaudere, lætari, exultare: hilarem esse; Pag. Bu. Coc. Unde in imper. hiph. f. m. & f. plene est הָשִׁישׁ, הָשִׁישִׁי, lætare, hilaris esto, & in pl. m. הָשִׁישׁוּ lætamini, exultate, &c. sed, pro more talium Yajin vau; in hiph. imper. & infin. deficit usitatè, hè nota hiph. Pag. Prout occ. in imper. hiph. s. f. & in pl. m. simpl. sic: שִׂישִׂי gaude, Lam. 4. 11. שִׂישׂוּ gaudete, Isa. 65. 18. 66. 10. In fut. hiph. occ. 1. s. simpl. sed 3. s. m. simpl. & cum ו cop. vel conv. præf. & rursus in 3. s. f. & 1. pl. simpl. sed in 2. pl. m. simpl. & cum ו conv. præf. prout seq. אָשִׂישׂ gaudebo, Isa. 61. 10. יָשִׂישׂ gaudebit, Deut. 28. 63. Psalm. 19. 6. Isa. 62. 5. Zeph. 3. 17. וְיָשִׂישׂ & lætatur, Job. 39. 24. חָשִׂישׂ gaudet, Psalm. 35. 9. נָשִׂישׂ gaudebimus, Ezech. 28. 10. יָשִׂישׂוּ gaudebunt, Job. 3. 21. Psalm. 40. 17. 70. 5. וְיָשִׂישׂוּ & gaudebunt, Psalm. 68. 4. Atque inde ex hac rad. שׂוּשׂ vel שָׂשׂ, est 1. No. cum nun heemant. post cholem in fine, viz. שָׂשׂוֹן m. gaudium, lætitia: Pag. Bu. &c. Est affectus cordis: Av. hilaritas, alacritas: 70. ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη, χάρα, &c. Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma s. m. simpl. & cum ו, בְּ & לְ præf. sed in s. m. constr. cum scheva, scil. penult. simpl. ut seq. שְׂשׂוֹן gaudium, Psalm. 45. 8. 51. 10. Isa. 22. 13. 35. 10. 51. 3. 11. 61. 3. Jer. 7. 34. 16. 9. 25. 10. 33. 8. 11. Joel. 1. 12. וְשִׂשׂוֹן & gaudium, Esth. 8. 16. וְשָׂשׂוֹן & gaudium, Esth. 8. 17. בְּשִׂשׂוֹן cum gaudio, Psalm. 108. 43. Isa. 12. 3. לְשָׂשׂוֹן in, ad gaudium, Jer. 15. 16. 31. 13. Zach. 8. 19. שְׂשׂוֹן gaudium, Psalm. 51. 14. 119. 111. Item 2. hinc etiam No. cum ה֫ heemant. מָשׂוֹשׂ m. idem cum præced. lætitia, hilaritas, &c. Prout occ. in absol. forma s. m. simpl. sed in s. m. constr. cum scheva penult. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ל & ה֫ aff. sed absque præf. ut seq. מְשׂוֹשׂ gaudium, Isa. 32. 13. 65. 18. 66. 10. Lam. 2. 15. מְשׂוֹשׂ gaudium, Job. 8. 19. Psal. 48. 3. Isa. 24. 8. 11. 32. 14. 60. 15. Lam. 5. 15. Ezech. 24. 25. וּמְשׂוֹשׂ & gaudium, Isa. 8. 7. 62. 5. מְשׂוֹשׂי gaudium meum, Jer. 49. 25. מְשׂוֹשָׂה gaudium ejus, Hos. 2. 13.

Rad. 70. שׂוּם est, ponere: Pag. Posuit, disposuit, præposuit, opposuit, imposuit: constr. cum accus. & præp. beth, lamed, אֶל, עַל, & aliis. Bu. Lex. Convenit cum שִׁית, nisi quod insuper est interdùm ornatûs causâ, ponere, disponere, componere, concinnare: quod tamen & in שִׁית suprà notavimus. Licebit & radicem facere שִׂית cum aliis, ut & in cæteris quiescentibus, Yajin, quæ in hiphil sunt usitatiora, ut בִּין, שִׁית, שִׁישׁ, &c. hæc varietas nè te turbet. Futurum kal, non reperitur, sicut nec imperat. petuntur ex hiphil: ut contra præteritum usitatum est in kal, & henoni; Merc. שָׂם, in præt. kal, שָׂת, posuit, appposuit, constituit; & propriè significat, arte, curâ, & ordine aliquid ponere, seu disponere. Congruit cum שִׁית & שָׁתַת posuit: hinc σάω, ἵστημι, sto, κατίστημι constituo, & per aphæresin, θέω, τίθημι pono. Av. In Bu. Conc. rad. hæc שׂוּם quatuor signif. 1. est, ponere, reponere: &c. (ut Bu. Lex.) Bu. Conc. 70. τιθέναι, καθιστάναι, &c. Coc. prout occ. in præt. kal, 3. s. m. & f. simpl. cui priori 3. s. m. ם, est etiam aff. sed in 2. s. m. cum he parag. addita (licèt Psalm. 93. scribatur in textu simpl. sed keri est cum he) & cum נִי aff. ut seq. שָׂם posuit, appposuit, reposuit, Gen. 4. 25. Exod. 7. 23. Job. 38. 36. Hos. 5. 11. שָׂתָה appposuit, 1 Sam. 4. 20. Psalm. 84. 4. שָׂתָם posuit eas, Gen. 30. 40. שַׂתָּה posuisti, Psalm. 16. 7. 90. 8. שַׂתַּנִי posuisti me, Psalm. 88. 7. 9. Item in 1. s. præt. kal. occ. simpl. & cum ו conv. præf. cui ult. etiam הָ est aff. sic: שַׂתִּי posui, Psalm. 73. 28. וְשַׂתִּי & ponam, Exod. 23. 31. וְשַׂתִּיהָ & ponam eam, Hos. 2. 3. Et in 3. pl. præt. kal. occ. simpl. vel cum kamets, vel, pro eo cum pathach in penult. ante thau dageschatum) (formæ scil. duplicantium 2. rad. & quasi esset ex rad. שָׂתַת contracte שָׂת) ut seq. שָׂתוּ posuerunt, Exod. 33. 4. Psal. 3. 7. 140. 6. Isa. 22. 7. שָׁתוּ posuerunt, Psalm. 9. 16. 73. 9. In infin. kal. occ. simpl. in forma cum cholem, sic: Isa. 22. 7. שׁוֹת שָׁתוּ הַשַּׁעֲרָה ponendo, posuerunt, scil. bellum aut prælium, in porta. Vel, bellando bellaverunt in porta: secundùm A. E. (A. E. exp. Ponendo posuerunt, seu instruxerunt, turrim, seu propugnaculum, aggerem & quæcunque ad prælium ineundum pertinent. Merc.) R. D. & Himman. priori modo, subaudiendo מִלְחָמָה bellum. Sunt qui exp. altero modo: sed non est opus, inquit R. D. ut extrahantur à propria significantia. (Sicut & eodem sensu suprà positum est verbum שׂוּם synonymum, in futuro hiphil. Merc.) R. D. etiam exp. Posuerunt facies suas ad Jerusalaim, ut pugnarent: alii, pugnaverunt. Targ. Et equites constituunt juxta, aut contra portam. Psalm. 3. 7. In circuitu עָלַי שָׂתוּ posuerunt (scil. bellum, inquit R. D.) adversùm me. Alii, pugnaverunt. (Quidam, posuerunt se: Merc.) R. Sal. Tumultuati sunt, aut, tumultum fecerunt: (vel etiam desolârunt, vastârunt, & populati sunt: Merc.) A. E. pugnaverunt. ut Isa. 21. Et sunt, inquit, qui exp. tenderunt, aut posuerunt הַשְׁתּוֹת retia. Idcirco dixit, in circuitu. Targ. Congregati sunt adversùm me. Pag. Ponendo posuerunt (bellum) ad portam; Av. Et equites impetum fecerunt portam versùs: confer שׂוּם. Coc. qui sic etiam exp. locum cit. Psa. 3. 7. Undequâque ponunt contra me s. e. impetum in me faciunt. Coc. Et equites ipsi continenter ponant (Hebr. ponendo ponant, viz. castra,) ad portam: i. e. eveniet, &c. ut munitas quasque civitates Jehudæ obsideant diligentissimè: 2 Reg. 18. 13. Jun. sed locum cit. Psalm. 3. 7. sic vertit, (Non timebo à myriadibus populi: quas) circùm disposuerint (metatores) contra me: i. e. ita fido, ut nihil timeam: gloriatio fidei elegantissima, ut infra 27. 1. & sequentibus. Jun. Item locus etiam, supra cit. Psal. 49. 15. ulteriùs explicandus: שָׁתוּ לִשְׁאוֹל כַּצֹּאן sicut pecudes in inferno שָׁתוּ posuerunt se: (vel, positi sunt: Merc.) i. e. posuerunt seipsos in suis cogitationibus, quasi essent sicut pecudes: inquit A. E. & 73. 9. שָׁתוּ posuerunt in cœlum os suum. In duobus prædictis dageschatum est loco hamach. i. e. literæ quiescentis quæ est vau.) Vel: sunt ex verbis geminatis, i. e. à שָׁתַת, ut, alii dicunt, inquit R. D. De utroque scribit R. Sal.

Sal. Pſalm.49. Sicut pecudes, &c. i. e. Sicut pecus congregatur ad caulam, ſic ipſi ad infernum. Et dageſch in tau eſt loco alterius tau: i.e. demerſi, aut ſiti ſunt in medio שָׁתוֹתֶיהָ fundamentorum ejus ſcil. inferni, in gradu inferiori. Et ſic שָׁתוּ fixerunt in cœlo os ſuum: i. e. linguam ſuam malam. Targ. Poſuerunt in ſanctis (vel, ſanctos; Merc.) cœlorum os ſuum. A. E. Dageſchatur tau, quia eſt ex verbis geminatis. R. Himman. Sicut pecudes, ſic in inferno poſuerunt eos divina decreta; (ſeu ſententiæ.) aut opera eorum. Pag. Sicut pecudes ad ſepulchrum diſponunt eos: pro diſponuntur, diſpoſiti ſunt: Bu. Lex. Ut oves in infernum ſe componunt: h. e. morientes non magis de futuro cogitant, atque oves. Pſalm.73.9. שָׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם poſuerunt in cœlo os ſuum: & lingua eorum &c. q.d. volunt videri dicta ſua è cœlo dicta; Coc. Opponunt cœlis os ſuum, & lingua eorum pervadit terram: i. e. licenter & impune in Deum blaſphemias eructant, & in humanum genus contumelias: metonymia. Jon. vel, lingua eorum תְּהַלֵּךְ it in terra: h. e. quod illi dicunt, paſſim recipitur. Coc. In hiphil הַשִּׁית idem cum kal, ponere, diſponere, proponere, apponere. &c. Bu. Ma. Unde infin. & imper. hiph. plene eſſet הָשִׁית, &c. ſed defectivè veniunt abſque he nota hiph. ut ſupra dictum ad hiph. in rad. שׁוּשׁ, & admittium hujus rad. Prout occ. infin. hiph. cum ל & ב præf. ut & cum ו aff. (ſed in hoc ult. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult.) ſic שִׁית & ponendo, Job. 22. 24. Jer. 13. 15. לָשִׁית ad ponendum, Job. 30. 1. שִׁתֵּנִי ponere me, Exod. 16. 1. Sed in imper. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ה parag. add. ut & in ſ. f. ſimpl. vel plene cum jod, vel def. cum chirek tantùm in penult. ſicut etiam ſ. m. occ. cum מִ aff. ſed in pl. m. ſimpl. ut ſeq. שִׁירֵ appone, Prov. 27. 23. שִׁתָּה appone, Pſalm. 9. 21. 141. 3. שִׁיתִי diſpone, Iſa. 16. 3. שִׁתֵּנִי pone, Jer. 31. 21. שִׁיתָמוֹ pone eos, Pſalm. 83. 12, 14. שִׁיתֵ apponite, Pſalm. 48. 14. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. & cum הָ & הֶ aff. ut & cum ! cop. præf. & הִ aff. ſed cum בִּ aff. abſque præf. ut ſeq. אָשִׁית ponam Gen. 3. 15. Pſalm. 12. 6. 13. 3. 101. 3. 110. 1. 132. 11. Prov. 24. 32. Iſa. 15. 14. Jer. 51. 39. אֲשִׁיתָה ponam te, Jer. 22. 6. אֲשִׁיתָהּ ponam te, Jer. 3. 19. וְאָשִׁיתָהוּ & ponam eum Iſa. 56. אֲשִׁיתֵהוּ conſtituam eum, 1 Reg. 11. 34. Sic etiam in 2. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. vel plene cum jod hiph. vel def. cum tseri tantùm in ult. abſque jod hiph. vel etiam cum ſægol tantùm in ult. idque ſimpl. & cum ! conv. præf. ut ſeq. תָּשִׁית appones, Job. 7. 17. 14. 13. Pſalm. 21. 13. 73. 18. Pro. 22. 17. תָּשֵׁת ponas, Num. 12. 11. תָּשֵׁת ponas, Eſa. 23. 1. Pſalm. 104. 20. וַתָּשֶׁת & poſuiſti, 2 Sam. 19. 29. Pſalm. 139. 2. Sed occ. etiam eadem ſ. f. m. fut. hiph. cum הָ & מִ aff. at in 2. ſ. f. ſimpl. ſic תָּשִׁיתָהּ poſuiſti illum, Pſalm. 21. 4. תָּשִׁיתָמוֹ diſponeo eos, Pſalm. 21. 10, 13. 48. 17. תָּשִׁיתֵמוֹ apponis, 2 Sam. 12. 20. Item in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. vel cum jod hiph. vel cum tseri pro jod hiph. in ult. at in forma cum ſægol in ult. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ו (pro ! ne duplex ſchevah ja initio concurrat) cop. præf. & הִ aff. ut ſeq. יָשִׁיתֵ ponet, Gen. 6. 1. 48. 17. Exod. 21. 22. Job. 38. 11. Prov. 26. 24. Iſa. 26. 1. 50. 3. יָשֵׁת ponet, Job. 9. 33. יָשֶׁת idem, Pſalm. 18. 12. וַיָּשֶׁת & poſuit, Gen. 30. 40. 48. 14. Num. 24. 1. Ruth. 3. 15. 1 Sam. 2. 8. 2 Sam. 22. 12. וְיָשִׁיתֵהוּ & conſtituat eum, Gen. 41. 33. Et in 3. ſ. f. fut. hiph. occ. cum ! conv. præf. & הִ aff. loco ſeq. וְתָשִׁיתֵהוּ & apposuit eum, Ruth. 3. 16. Item in 2. pl. m. fut. hiph. occurrit ſimpl. ſed in 3. pl. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & cum הִ aff. abſque præf. ſic; תָּשִׁיתוּ apponatis, Pſalm. 62. 11. וְיָשִׁיתוּ apponunt. Pſalm. 17. 11. & וַיָּשִׁיתוּ poſuerunt, Jer. 2. 14. יָשִׁיתוּהוּ conſtituunt eum, Pſalm. 84. 7. In hophal הֻשַׁת poni, imponi: poſitum eſſe: Pag. Bu. Coc. Prout occ. in fut. hoph. 3. ſ. m. ſic; יוּשַׁת impoſitum fuerit, Exod. 21. 30. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שׁוּת vel שׁת eſt, diſponere caſtra vel retia: Bu. Conc. (ſed de hiſce hic in Bu. Conc. citatis, vide ſupra ad præt. 3. pl. & infin. kal, in 1. ſignif.) Prout occ. in præt. kal, 3. pl. & in infin. ſimpl. ut & (apræt. hiph. שָׁתוּ) in fut. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. ut ſeq. יָשִׁית diſpoſuerunt, Pſ. 7. Iſa. 22. 7. שׁת ponendo, Iſ. 22. 7. יָשִׁית diſponet, Iſa. 26. 1. Atque inde ex hac rad. שׁית in hac 2. diſponendi ſignif. eſt no. שְׁתָיָה f. poſitura, poſitus; poſitio: item, rete quod ponitur, ſeu ſtruitur ad capiendum aliquid: retia enim in fundo aquæ ponuntur ad capiendum piſces; unde etiam ſignificat fundamentum, & nates, à ponendo. Av. Atque inde in Pſalm. pl. f. שְׁתוֹת ſunt fundamenta: Pag. Bu. vel retia, ſtamina, Pag. Coc. Prout occ. hæc forma pl. f. cum הַ dem. præf. ſic: Pſalm. 11. 3. כִּי הַשְּׁתוֹת יֶהֶרָסוּן Quoniam retia deſtruentur: ut R. D. exp. Hieron. Leges diſſipatæ ſunt. Alii, Fundamenta; ut R. D. qui exp. Fundamenta, i. e. juſti qui mundum tuum fundarunt: vel, retia, i. e. cogitationes & conſilia. Pag. Sic fundamenta dicuntur, quaſi poſitiones: unde & Rabbinis tantoperè celebratus אֶבֶן שְׁתִיָּה lapis fundamenti, de quo alias: ſicut & de שְׁתִיָּה, quarum hîc Kimchi meminit, concavitatum ſub altari, &c. à fundamentis dictarum. In his quædam, juxta Grammaticam ad שָׁתָה referri debent; ut ubi kamets vertitur in ſchevà, ut ſequitur. Merc. Targum, Fundamenta. R. Sal. Quoniam per manus veſtras occiſi ſunt ſacerdotes Domini juſti, qui ſunt fundamenta mundi. A. E. Retia: & ſunt qui exp. fundamenta: cui aſtipulatur verbum, deſtruentur: & indicant conſilia, quæ ſunt veluti fundamenta. R. Himman. Retia & offendicula, quæ extenderunt ad capiendum me. Pag. Quoniam poſitiones, i. e. retia ſeu fundamenta deſtruentur: Av. Quum retia deſtruebantur. Re & e. Ab. Ezra, quem & Kimchi ſequitur, explicat per מְצוּדוֹת retia, comparans locum, Iſa. 19. 16. Chald. & R. Sal. יְסוֹדוֹת fundamenta explicant. Coc. Quum fundamenta ipſa deſtruentur, quid fuerit operatus juſtus? q. d. non juſtus quicquam hîc præſtare poteſt: tunes Jehovah ipſe perfecto eventum dabit ſuâ infinitâ majeſtate, cognitione, adminiſtratione, juſtitiâ, & operatione. Jun. Diſpoſitiones &c. Bu. Conc. Atque hinc ex hac rad. שׁית in hac 2. diſponendi, apponendi, &c. ſignif. in Bu. Conc. eſt No. שְׁתִי m ornatus, ornamentum: Pag. Bu. dict. ab impoſitione, vel compoſitione: Bu. Lex. quaſi poſitum, ſeu poſitionem, ſ. diſpoſitionem ſeu compoſitionem dicas, & ſtatum, Græcè, juxta quoſdam, κατάστημα veſtitum, ubi omnia tam poſitè concinne & artificioſè ſunt poſita:

Merc.

Merc. habitus, viz. corporis, veſtitus, ornatus, ſchema, mundus. Coc. Appoſitio veſtis, ornatus: Bu. Conc. Prout occ. Pſalm. 72. 6. יַעֲטֶף־שִׁית חָמָס לָמוֹ amicit mundus violentiæ ipſos. Coc. Operit velut ornamentum violentia eos. Jun. Senſus: injuriæ ſunt eorum ornamenta. Coc. Superba ſua, violentaque acta gloriæ ſibi & ornamento vertunt. Jun. Involvit ornamento iniquitas eos: Mont. Induitur (quiſque) eorum veſte violentiæ: Pag. Et amictus violentiæ involvit eos: Munſt. Et ceu veſte (ſit ut) involvantur violentiâ; Tig. (Itaque ſuperbiâ torquati:) injuſtitiæ amictu palliantur: Caſt. Item occ. etiam idem no. in Prov. 7. 10. ſic: Et ecce mulier in occurſum ejus, שִׁית זוֹנָה (in) ornatu meretricio. 70. At mulier occurrit illi ſpeciem habens meretriciam. R Himman. exp. תְּכוּנַת diſpoſitione: & R. D. תִּקּוּן ornamento. Pag. Habitu meretricis. Coc. (Quum ecce mulier, viz. proceſſit. obviam ei:) ornatu meretricio. Jun. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt, intermittere: intermiſſio, dimiſſio, &c. Bu. Conc. Prout occ. juxta eum á præt. hiph. הֵשִׁית intermiſit: in imper. hiph. ſ. m. (ſcil. def. abſque הּ notâ imper. hiph.) cum ו cop. præf. ſic: Job. 10. 20. וְשִׁית & intermitte, &c. Bu. Conc. ubi ſcribitur cum jod, ſed legitur cum vau, & ſcheva ſub ſe ab initio: viz. pro הֵשִׁית: ubi R. D. exp. הֲרֶף: i. e. deſine á me, &c. Pag. Quidam verò ſumunt וְשִׁית in fut. hiph. quaſi eſſet pro יָשִׁית: & ſic exp. An non --- &c. Deponet (exercitus ſuos) procul á me, ut recreem me pauliſper? Jun. Deponat à me, &c. Av. Et dimitte me: Pag. (Nonne pauci ſunt dies mei? ceſſet ergo á me,) & accipiat: ſcil. id cordi, ut vel paululùm me confortem; Mun. (Annon dierum meorum portio modica definet?) ſaltem abſiſtat á me, ut, &c. Tig. (Deſine,) & dimitte me, Tig. not. (Cum ſit ætas mea brevis, definat ille,) omittat me, ut pauliſper me recipiam: Caſt. (An non) ponet (cor ſuum aliorſum) à me, ut &c. (Nonne veloces ſunt dies mei, & deficientes?) at pone (mihi ſpatium) & me recolligam paululùm. Targ. Sed occ. etiam, juxta quoſdam, eadem vox שִׁית in Jer. 13. 16. Scripta cum jod, ſed lecta cum vau, ſic: Et expectabitis lucem, & ponet illam in umbram mortis: i. e. tanquàm umbram mortis aut tenebras: וְיָשִׁית Et ponet in caliginem, i. e. tanquàm caliginem: Pag. vel, Et ponere, h. e. ponet, &c. eſt enim infin. pro fut. ut legitur וְיָשִׁית pro וְהָשִׁית: at ſcribitur וְיָשִׁית ponet. Sed in loco præced. Job. 10. eſt imper. at, juxta ſcripturam, eſt fut. pone, vel ponat, ſcil. aliquod intervallum á me, me miſſum faciens: q. d. deſine, vel deſinat, á me, &c. Merc. (Et expectabitis lucem, & ponet eam umbram mortis) וְשִׁית לְאַפֵּל & ponendo ponat in caliginem. Legitur ut infin. וְשִׁית: ſed poterat legi, יָשִׁית, ut in fut. Coc. (Quum expectantibus vobis lucem diſpoſuerat eam in umbram lethalem,) redegerit, in caliginem. Jun. In loco autem cit. Job. 10. abſolutè legitur, pro, ponere ſe: ubi ſcribitur יָשִׁית מִמֶּנִּי, ſed legitur וְשִׁית, & pone te á me: h. e. caſtra tua proinde move á me, ut recreer parum. Sed in loco, Job. 22. 24. ſcribitur & legitur vau cum ſcheva, ſic: וְשִׁיתְ־עַל־עָפָר בָּצָר. Et pone in pulvere aurum: i. e. pone ſub pedibus calcandum, Coc. Idque ponendo pro pulvere lectiſſimum aurum: Jun. Vel ſcil. ſumendo in infin. vel imper. hiph. pro וְהָשִׁית, & pone; vel, & ponere, ſeu ponendo, &c. Atque inde ex hac 3. dimittendi, ſeu deponendi ſignif. in Bu. Conc. eſt no. in forma pl. f. שָׁתוֹת, quaſi á ſing. no. ſeq. שֵׁת; ut שֵׁת שָׁמוֹת á שֵׁם i. e. nomen: Merc. Cev. Prout occ. in pl. f. cum יהם aff. ſic; 2 Sam. 10. 4. Et præcîdit veſtes eorum per medium, עַד־שׁוֹתֵיהֶם uſque ad poſitiones eorum, i. e. nates: Bu. Conc. uſque ad nates eorum: Pag. Bu. &c. & eſt, ſicut á שֵׁת fit שְׁמוֹתֵיהֶם nomina eorum. Pag. 70. ἐκ τῆς ἰσχίου αὐτῶν. Coc. Alii verò volunt eſſe á ſing. f. שָׁתָה: unde hæc forma pl. f. cum aff. &c. vide ſuprá in 2. ſignif. ex Av. Denique iv. ſignif. 4. hujus rad. שׁוּת ex Bu. Conc. eſt in no. שֵׁת m. fundamentum, nates: Pag. Bu. &c. quaſi poſitivum dicas, quòd homo ſeſſurus, ſe in eam partem ponat. Bu. Lex. Poſitura, podex, ſeu anus, quo ponitur homo ſedendo, Av. Eſt enim pars corporis, quà ponitur homo ſedens, & illi veſtitus concinnior apponitur, ornatûs causâ: quaſi poſitionem dicas. Latinis podex. (Sic & שׁוֹת ſuprá, ſimilitudine ſumptâ à cardine oſtii, ut ibi dictum) Et nos etiam eam partem vulgò fundamentum vocamus. Merc. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſimpl. ſic: Iſa. 20. 4. Sic ducet, &c. diſcalceatum, וַחֲשׂוּפֵי שֵׁת Et diſcoopertos natibus: Pag. Et denudatos nate, vel natibus: Bu. Lex. fundamento, natibus: Bu. conc. nudis natibus: Coc. & diſcoopertos poſtura: i. e. natibus, ſeu podice; &c. Av. Etiam denudatos nate, &c. Jun. Item in hac 4. ſignif. in Bu. Conc. ponitur etiam no. in forma pl. f. שָׁתוֹת fundamenta. Prout occ. cum הַ dem. præf. Pſalm. 11. 3. Quia, vel quum הַשָּׁתוֹת fundamenta (Bu. Conc.) deſtruentur, &c. de quo vide ſuprá in 2. ſignif. Item in Bu. Conc. hìc etiam in hac 4. pro fundamento ſignif. ponitur hæc forma pl. f. cum יהָ aff. ſic: Iſa. 19. 10. וְהָיוּ שְׁתוֹתֶיהָ מְרֻכָאִים Et erunt fundamenta ejus; Bu. Conc. & Lex. i. e. conſilia prava adverſùs alios inita: Bu. Lex. Sed alii exp. Et erunt retia ejus contrita: Pag. Quidam hamos intelligunt, qui in fundo aquæ ponuntur ad capiendos piſces. Alii, aggeres ejus contritos intelligunt; ne aquàs continere valeant: quaſi poſitiones dicas. Merc. R. Sal. Fundamenta ejus, i. e. foſſæ ejus; Eſt autem ab hac rad. שׁוּת vel שֵׁת: quod lamets ſub ſchin oſtendit: ſi enim eſſet à rad. שָׁתָה, ſchin haberet ſcheva: ut בְּנוֹתֶיהָ filiæ ejus, á rad. בָּנָה. Pag. Et fient ſtamina ejus contrita. Coc. Denique erunt propoſitis ipſius contriti: i. e. conſiliis, quæ Ægyptus ipſa, ſive ipſi principes Ægypti ſibi propoſuerint; q. d. ſuis cædentur virgis. Jun. Item huc etiam ad hanc rad. שׁוּת, & ad no. præced. שֵׁת pro fundamento, natibus, &c. quidam referunt illud, Num. 24. 17. Et evertet omnes filios שֵׁת fundamenti: i. e. provincias. Sed ſatiùs eſt, filios Seth ab Adamo progeniti. quòd ex eo ſit propagatus orbis. Merc. Cev. Notandus etiam locus ſuprà cit. Job. 22. 24. ad imper. hiph. וְשִׁית & pone, pro pones, ſuper terra munitionem: vel potiùs aurum: (alii pro pulvere, aurum. Merc.) h. e. ob magnam auri copiam pones ſuper terram aurum. Sed R. Perutſol ſic explicat: ſi hoc modo feceris, ut ſcil. ad omnipotentem convertaris, ſcito quòd tuas facultates multiplicabit, & adeò creſce-

re

te faciet te, quòd pones ſuper terram munitionem, i.e. fortitudinem magnam (in)congregatione ſubſtantiæ tuæ. Pag. Vel ſic, quòd pones &c. vim amplitudinis collectionis poſſeſſionum ſeu opum tuarum. Merc. שׁוּיב Chald. in piel, liberavit, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 71. שָׁזַף eſt, videre, aſpicere, inquit R. D. in lib. rad. Pag. Contuſus eſt, conſpexit: Bu. Lex. Av. vel ſpectavit oculis directis in aliquem. Eſt cogn. cum שָׁקַף proſpexit, providit: (vel, ut quidam volunt, ex alto proſpicère, Merc.) Et hinc lat. ſpecio, aſpicio, conſpicio, &c. Av. 70. παρεμβλέπειν contueri. conſpicari: Coc. Unde in 3. ſ. f. præt. kal, שָׁזָפָה: ſed cum aff. thau pro more ponitur pro he fœm. Prout occ. cum ה pro הוּ aff. poſt thau dageſchatum, (viz. ob duplicem he perſonæ & affixi: vel, ob thau pro he 3. fœm. & he in aff.) ſic: שְׁזָפַתְּנִי conſpexerit eum, Job. 20. 9.. 28. 7. Item occ. etiam ead. 3. ſ. f. שָׁזְפָה cum תְּ poſt pathach in penult. & ante נִי aff. & cum שֶׁ relat. (pro אֲשֶׁר) præf. ſic: שֶׁשְּׁזָפַתְנִי quòd conſpexit me. Cant. 1. 6.

Rad. 72. שָׁזַר retorſit, quemadmodum filum adhibito fuſo, & verticulo torquetur, ut firmius & conſolidatius reddatur. Av. Quidam volunt eſſe cogn. cum שָׂרַר, quòd perplexitatem, complicationem, ſeu contorſionem indicet. Kimchi etiam vernaculè per Torto, explicat. Merc. Non autem venit in kal, ſed præt. hiph. הִשְׁזִיר fecit torquere, & á præt. hoph. הָשְׁזַר factus eſt torquere, tortus, contortus, retortus fuit, &c. occ. in part. hoph. vel, ut alii, in part. pahul ſeu paſſ. hiph. מָשְׁזָר contortus, conduplicatus, &c. vel, contortum, &c. jungitur in textu ubique cum שֵׁשׁ byſſus: unde שֵׁשׁ מָשְׁזָר exp. (è) byſſo duplicata: aut (ex-) filo duplicato. Doctores Hebræorum, inquit R. D. exp. ſextuplicatum: i. e. ſexies plicatum: & ſic שֵׁשׁ eſt ſexies, & utrumque ſignificat. byſſum, viz. & ſex. Pag. Occ. autem hoc part. hoph. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. מָשְׁזָר contortum, Exod. 26. 1, 31, 36.. 27. 9, 18.. 28. 6, 8, 15.. 36. 8, 35, 37.. 38. 9, 17, 18.. 39. 2 5, 8, 24, 28, 29.

Rad. 73. שָׁחַח in præt. kal, שַׁח eſt curvare, incurvare, humiliare: inquit R. D. vel curvari, incurvari, deprimi, dejici: Bu. Lex. & Conc. inclinari, proſterni, deorſum inflecti. Vicina ſunt שׁוּחַ, שָׁחָה, & יָשַׁח: Merc. Eſt idem quod שָׁחָה & שׁוּחַ, incurvatus eſt, ſuccubuit, non tantùm genibus, ſed toto corpore terram verſus. Av. 70. κύφειν, κύπτειν, καμπτεσθαι, ταπεινοῦσθαι: deprimi, &c. Coc. prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. cum וַ conv. præf, ſed in 3. ſ. f. & 1. ſ. ſimpl. ut & in 2. pl. vel, more perfectorum cum tribus, vel more defectivorum (ſeu duplicantium Yain 2. rad.) cum duabus ſyllabis: ut ſeq. וַיַּשַּׁח & deprimetur, Iſa. 2. 11, 17. שָׁחָה depreſſa, Pſalm. 44. 26. Prov. 2. 18. שָׁחֹתִי curvavi me, Pſalm. 35. 13.. 38. 7. שָׁחֹחוּ incurvantur, Job. 9. 13. שְׁחוּ incurvant ſe, Prov. 14. 19. Hab. 3. 5. Item occ. etiam in infin. kal, more perfectorum, viz. cum cholem poſt ſcheva loco ſeq. שְׁחוֹחַ demittendo ſe. Iſa. 60. 14. Et in imper. kal, á ſ. m. שׁוּחַ, vel contractè שַׁח: unde in ſ. f. eſt & occ. loco ſeq. שְׁחִי deprime te. Iſa. 51. 23. In fut. kal, 3. ſ. m. occ. in forma cum cholem, ante gutturalem. cheth ſimpl. ſed in 3. ſ. f. cum תְּ cop. præf. ut & in 3. pl. m. ſimpl. & cum וַ conv. præf. ut ſeq. יָשַׁח incurvat ſe, Pſal. 10. 10. יִתְשׁוֹחַ & humiliat ſe, Lam. 3. 20. יָשְׁחוּ deprimunt ſe, Job. 38. 40. וַיִּשְׁחוּ & incurvantur, Pſalm. 107. 39. In niphal נָשַׁח idem cum kal, incurvari, incurvare ſe deprimi, dejici: Pag. Bu. &c. prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. cum וַ conv. præf. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. ſic: וַיִּשַּׁח & deprimit ſe, Iſa. 2. 9.. 5. 15. תִּשַּׁח humiliter proferat ſe, Iſa. 29. 4. Sed rurſùs in 3. pl. m. fut. hiph. occ cum וַ cop. præf. ſic: Eccl. 12. 5. וְיִשְׁחוּ כָּל־בְּנוֹת הַשִּׁיר & humiliabuntur (ſeu deprimentur; Bu. Conc.) omnes filiæ cantici: vel, humiles & ſubmiſſæ erunt filiæ cantûs: i. e. omnes cantores & cantatrices erunt humiles, & viles in oculis ſuis, vel ejus: ut R. Sal. exp. quo in loco venit verbum maſc. cum No. fœm. ſicut & Eſth. 1. 20. Et omnes mulieres יִתְּנוּ dabunt gloriam maritis ſuis. (vide ſimilia ad fut. kal. in verbis בָּטַח, יָצָא, & קָרַב: Cev.) R. D. exp. Et humiliabuntur, &c. i. e. & humiles aut ſubmiſſæ erunt univerſæ arteriæ (pulmonis, ſcil. Merc.) è quibus egreditur vox. Nam tempore ſenectutis, propter debilitatem ſuam non poſſunt canere, aut elevare vocem: Pag. vel, & ex ejus imbecillitate non poterit canere, &c. Merc. Cev. Et deprimentur omnes filiæ cantici: i.e. כָּל־הַשִּׁירִים omnia cantica, & ſic concilianda diſcrepantia generis inter verbum maſc. & No. fœm. Bu. Lex. Et incurvabuntur omnes filiæ cantici, i. e. omnia inſtrumenta muſica: Av. Sive, ut R. Sal. exp. Omnes voces inſtrumentorum muſicorum. Pag. Et ſubmiſſæ ſunt omnes filiæ cantûs, i. e. Quum vocaliſſimæ virgines ipſi videntur ſubmiſsè loqui aut canere. Coc. Deprimenturque omnia canora: Hebr. omnes filiæ cantici: i. e. nullam cantionem aut muſicam ſymphoniam (quæ alioqui ſolet animos humanos afficere, Prov. 25. 20.) grato animo accipiet, ſed jubebit omnia conticeſcere: vide Hiſtoriam Barzillai, 2 Sam. 19. 35. & ſeq. Jun. In hiphil הִשַּׁח depreſſit: Pag. Bu. fecit ſuccumbere, incurvavit: Av. prout occ. in fut. hiph. 3. ſ. m. (à ſimplice forma יָשַׁח humiliabit, deprimet, &c.) cum נָה aff. ſic: Prov. 12. 25. Pavor in corde viri יְשִׁיחֶנָּה humiliabit illud. (vel, juxta R. D. pavor (eſt) in corde viri humiliabit illum ſc. pavorem: Merc.) ſed R. D. citat hunc textum in rad. שָׂחָה. Pag. Eſt enim ex ea rad. Dejicit illud: vel potiùs ſollicitudo, ſi ſit in corde viri, dejiciat illam: i. e. pellat, & re bonâ ipſum exhilaret: juxta Kimchi in rad. שָׂחָה. Et nota exhilarare anxietatem dici, ut Job 41. 13. Coram ipſo exultabit moeror: figuratè: Merc. Cev. Sollicita anxietas in animo viri deprimit illam: i. e. manum; de qua in verſu præced. remiſſam etenim & ſegnem efficit metus ſollicitus de futuro malo; ſed alacrem & promptam efficit fructus præſentis boni, ut ſeq. in hoc verſu: Res autem bona lætificat illam: Jun. Deprimit illam: Bu. conc. &c. vide fut. hiph. in rad. שָׂחָה. In Hithpael הִשְׁתּוֹחֵחַ, vel הִשְׁתַּחֲוָה dejicere ſe, vel humiliare ſe: Pag. Bu. Incurvavit ſeſe: Av. Prout occ. in fut. hithp. à 3. ſ. m. יִשְׁתּוֹחֵחַ, vel יִשְׁתַּחֲוֶה, & in 2. ſ. m. תִּשְׁתּוֹחֵחַ, humiliabit, ſeu deprimet ſe, &c. in 2. ſ. f. ſimpl. ſic: Pſa. 42. 6, 12.. 43. 5. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי quid, aut cur humiliabis te (vel, dejiceris, conſternaris, proſtrata es; Merc.) anima mea? Pag. Quid dejicis te? Bu. Lex. ſeu deprimis te: Bu. conc. Quid

te

te incurvabis ô anima mea? &c. Av. Quid deprimis te anima mea? h. e. quare non bono & erecto animo sum? Coc. Quid dejicis te anima mea, &c. hoc in verse est conclusio consolatoria ad animam: cujus partes sunt reprehensio, sive correctio fluctuantis animæ, & consolatio; Jun. Item occ. etiam in 3. ſ. f. fut. hithp. idque cum kamets ob pausam, pro pathach in ult. sic: Psal. 43. 5. Deus mi עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחֵחַ in me anima mea humiliabit se: Pag. seu deprimit seu dejicit sese: Merc. Bu. Lex. Intra vel super me anima mea incurvabit se; Av. Apud me anima mea se dejicit; q. d. Non possum esse erecto animo. Coc. Atque hinc ex rad. hac שְׁחַח vel שׁחַ, est no. adject. שַׁח m. humilis, demissus, depressus: Pag. Bu. &c. Prout oc. cum ו cop præf. Job. 22. 29. וְשַׁח עֵינַיִם יֹשִׁיעַ Et humilem, demissum, seu depressum oculis servabit, seu salvum faciet, scil. Deus. Pag. Bu. Et demissum oculo, (seu demissos oculos habentem, qui scil. non spectat ad ferocias, nec ad celsa mundi, & contra Deum non attollit oculos,) salvum præstat: Coc. Tum demissum oculis servabit Deus. Jun. Item hinc etiam est no. substant. שְׁחוֹחַ m. demissio incurvatio: Bu. Lex. Merc. Curvitas, demissio vultûs in terram. Av. Est formæ גְּבוֹהַּ altitudo: ut notat Kimchi. Prout occ. Isa. 60. 14. וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ שְׁחוּחִי & ambulabunt, seu venient ad te incurvationem, seu supplicationem: vel, incurvatione & supplicatione: h. e. incurvi & supplices. Cev. Sed potest etiam infinitivus esse, incurvando se: Bu. Lex. Et venient ad te, curvitate, filii eorum qui afflixerunt te: i. e. venient ad te, demisso in terram vultu; Av. Et adibunt te demisse (Hebr. demittendo) filii affligentium te. Jun. Et ibunt ad te demissi; Cocc. וְאֶשְׁתַּחֲוֶה & יִשְׁתַּחֲוֶה quære in rad. שׁוּחַ. Pag.

Rad. 74. שָׁחַר muneravit, donavit, munus distribuit seu dedit, largitus est donum. Cogn. cum. שָׁחַת corrupit; munera sunt plerumque corruptelæ, & excæcant oculos videntium, corrumpunt judicium, &c. Av. Significat munerare, munus exhibere; Pag. Bu. munerari; Coc. prout oc. in Imper. kal, a ſ. m. a, שַׁחַר munera exhibe, in pl. m. sic: Job. 6. 22. Num dixi vobis, afferte mihi: & de substantia vestra? שַׁחֲדוּ בַעֲדִי donate mihi, vel, pro me? Pag. q. d. muneramini me: sicut dicimus, remunerari, activè. Est autem cum chirek sub schin pro שַׁחֲרוּ Merc. Munera ex hibete seu date propter me? Bu. Lex. & conc. Munerate pro me? Av. Et de viribus vestris muneramini pro me? Coc. Munera exhibete propter me? viz. ad corrumpendum judicium; i. e. jus aliquâ ratione propter me convellite. Jun. In Fut. kal. à 3. ſ. m. יִשְׁחוֹר, & in 2. ſ. m. תִּשְׁחוֹר, munerabit, munerabis, &c. oc. in 2. ſ. f. cum ו conv. præf. sic: Eze. 16. 33. וְתִשְׁחֳרִי אֹתָם & donasti illis: Hieron. Et dona donabas eis. 70. Et honorabas illos. Pag. Et muneraſti, seu munerata es eos: Bu. conc. & lex. Coc. Et muneribus conduxisti eos. Av. Scribitur per kamets-chateph Merc. Atque inde ex hac rad. שָׁחַר, est no. שׁוֹחַר m. munus, donum: Pag. Bu. &c. 70. δῶρον. Imprimis est munus quo corrumpitur judex: Cocc. Unde ad Exod. 23. 8. & munus (ne verborum quidem inquiunt Doctores, nedum pecuniæ: Merc.) non accipies: quia הַשֹּׁחַד munus excæcabit, vel excæcat; & ad Mic. 3, 11. Principes ejus בְּשֹׁחַד propter munus judicabunt: aliisque ex locis, ut Psal. 15. 5. & 26, 10, &c. notant in malum sumi, pro eo quod datur corruptelæ causis; atque inde apud priscos dictum, מָאּ שׁוֹחַר שָׁהוּא חַר quid est שׁוֹחַר? quod facit חַד unum: dantem scil. & accipientem: etenim quam primùm accipit quis munus ab alio, tunc accedit animus ejus ad ipsum, & fit sicut ille ipse: prout scribunt Rethuboth fol. 105. 2. Vide & R. Bechai ad Deut. 16. 19. & 27. 25. Bu. Lex. Hoc autem no. sic Hebræi explicant per שֶׁהוּא חַר; non tam etymon sic indicantes, quàm effectum muneris, & δωροδοκίαν. Posset tamen ad יָחַר referri; nam ש aliquando servile est; Coc. occurrit autem hoc no. ſ. m. ordine conc. simpl. & cum ו cop. הַ dem. בַּ, & כְּ præf. prout seq. שׁחַר Munus, Deut. 10. 17. 16. 19. 27. 25. 1 Sam. 8. 3. 1 Reg. 15. 19. 2 Reg 16. 8. 2 Chron. 19. 7. Job. 15. 34. Psal. 26, 10. Prov. 6. 35. 17. 23. Isa. 1. 23. 8. 23. Eze. 22. 12. שֹׁחַד & munus, Exod. 23. 8. Psal. 15. 5. Prov. 21. 14. רִשְׁחַר munus, Exod. 23. 8. Deut. 16. 19. Prov. 17. 8. בַּשֹּׁחַד pro munere, Isa. 33. 15. בְּשֹׁחַר pro munere, Isa. 45. 13. Mic. 3. 11.

Rad. 75. שָׁחָה est, humiliari: incurvari: aut seipsum humiliare, & incurvare; Pag. Abjicere, prosternere, deprimere, inclinare incurvare se honoris causâ, præcipue in hithpael, Bu. Lex. & conc. Idem dic de hoc verbo, quod paulò antè de שָׁחַח: Merc. Incurvatus est, inclinatus est deorsùm, prostratus est, procubuit. Cogn. cum שָׁחַח, שׁוּחַ, & יָשַׁח, incurvatus est, &c. Hinc σκάζω inclino, flecto, &c. & ἱκετεύω supplico. Av. שָׁחָה est, humiliare se, humi procumbere. Coc. Prout oc. in imper. Kal. à ſ. m. שְׁחֵה: in ſ. f. sic: Isa. 51. 24. שְׁחִי incurva te, seu abjice te: Bu. conc. & Lex. i. e. sternere: & pone, i. e. æqua, terræ corpus tuum, ut sis vice plateæ transeuntibus: Av. Sic scil. dicebant, qui insolenter & thrasonicè conculcabant te, Jun. procumbe, ut transeamus &c. Coc. Est sicut עָשָׂה fac, à עָשָׂה: & sic illud יַשְׁחֵנָּה R. D. citat in hac rad. שָׁחָה: instar יַגְלֶנָּה, à גָּלָה: quod vide suprà in hiphil, ex שָׁחַח. Pag. Cev. Item, juxta quosdam, huc refertur illud Prov. 2. 18. שָׁחָה אֶל מָוֶת בֵּיתָהּ inclinat ad mortem domus ejus. Si hinc est, (viz. in 3. ſ. m. præt. kal.) tùnc accentum irregulariter habet in penult. Si verò sit à שׁוּחַ vel שָׁחַח, (viz. in 3. ſ. f. præt. kal.) tunc est discrepantia generis. Nam בַּיִת est masc. vide rad. שׁוּחַ. Item, hic etiam quidam locant conjug. hiph. הִשְׁחָה fecit curvum, incurvavit: Av. deprimere: Coc. Unde in fut. hiph. 3. ſ. m. (à simplice forma יַשְׁחֶה deprimet, incurvabit, &c.) oc. cum בָּה aff. sic: Prov. 12. 25. דְּאָגָה בְלֵב־ אִישׁ יַשְׁחֶנָּה deprimit illam: Bu. Lex. יַשְׁחֶנָּה: sollicitudo in corde viri incurvabit, i. e. dejiciet illum: Av. Pavor, sollicitudo, in corde hominis, dejicit id. Affixum fœmineum sensu neutri. Coc. &c. Vide suprà in hiph. à rad. שָׁחַח. Item huc etiam ad fut. hiph. 3. ſ. m. ex hac rad. שָׁחָה: referunt illud cum ו cop. præf. & הַ aff. Mich. 6. 14. וְיֵשְׁחֲךָ Et humiliabit te in medio tui. Sægol est vice pathach, i. e. וְיֵשְׁחָךְ ad similitudinem illius Gen. 28. 3. וְיַפְרְךָ & crescere faciet, vel faciat te; ut in יָשַׁח. Pag. Pro שָׁחַח, quod hic scripserat, reposuimus יָשַׁח: ibi enim aliter expositum invenies. Porrò hîc esset effectum ex pathach, eo prorsùs modo quo fit in חָמַחְתִּי, de quo in מָחָה ad fut. hiph. Et vero ipsum segol, pathach minus appellatur. Merc. Cev. In hithpael הִשְׁתַּחֲוָה procubuit,

ad

adorandi, vel honoris exhibendi causâ incurvavit se: unde Græci προσκυνεῖν, latini interpretes plures adorare exponunt. Tertia radicalis mutata in ו, & superadditum aliud ה. Ista mutatio & alias fit, ut in שָׁלָה & nomine גְּאָוָה גַּאֲוָה. Sunt qui putant, hac geminatione tertiæ radicalis, geminam incurvationem indicari, corporis & animi, Latriam, scil. & Duliam quam vocant. Plura honoris exhibendi verba sunt. Hoc totius corporis prostrationem in terram significat ex more orientalium. Vide בָּרַךְ, & mox in nomine. Construitur cum præpositionibus עַל, אֶל, ל, & לִפְנֵי. Bu. Lex. In Hithpael significat propriè corporis prostrationem, quæ reverentiæ causâ etiam hominibus fiebat, maximè principibus, aut magnis viris. uti apud orientales moris erat. Suetonius in Augusto dixit supplicare. Potest & reddi per procidere, vel procumbere. Et sæpe in novo testamento & alias per unum verbum προσκυνεῖν adorare, & interdum interjecto participio τίσων, aut simili redditur. Tribuitur autem Deo, quod aptius non habeamus, sed tum internam adorationem significat, cujus hæc externa certissimum signum est. Verbum ergo hoc & Latriæ, ut vulgò in scholis vocant, cultum, & Duliæ cultum complectitur: quorum ille Deo, hic hominibus etiam exhibetur, quum illis assurgitur. Alias duas adorationis vel reverentiæ species, quæ fiunt vel flexo vertice, vel genu, aut crure, vide in rad. בָּרַךְ, בֶּרֶךְ, & קָדַד. Merc. הִשְׁתַּחֲוָה incurvavit se toto corpore ad terram, prostravit se facie tenùs ad terram. procubuit totus, pronum se prostravit. Hieron. passim vertit, adoravit: potest quoque exponi supplicavit. Construitur cum Dativo. Av. In hithp. הִשְׁתַּחֲוָה adorare, vau in medio epentheticum est: & mollioris pronunciationis causâ dicitur pro הִשְׁתַּחֲה. 70. προσκυνεῖν, καταφίλειν, procumbere, & inclinare ad pedes, & iis osculum ferre. Id Græci vel servorum esse putabant, vel, solis diis deberi. Orientales etiam homines hoc gestu colebant. Non primi Persæ eum cultum exegerunt: de quibus Bryssonius lib. de regno Pers. p.8,9,10. etiam in sacris, attribuitur hominibus, Esth.3.2,5. ubi notatur, Mordechai noluisse homini deferre, quod videbat ab aliis fieri religiosè. Cocc. Occurrit autem hoc verbum in hac forma cum vau mobili, frequens in textu, & ordine conc. ut seq. In Præt. hithp. 3. & 2. s. m. cum ו conv. præf. & in 1. s. & 3. pl. si mpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2. pl. m. cum ו conv. præf. prout seq. וְהִשְׁתַּחֲוָה & incurvaverit se, Eze.46.2. וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ & incurvabis te, Deut.4.19.. 8.19.. 26.10.. 30.17. הִשְׁתַּחֲוִיתִי incurvo me supplex, 2Sam.16.4. וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי & incurvabo me, 1Sam.15.30. 2Reg.5.18. חִשְׁתַּחֲוִי incurvant se, Jer. 8.2. וְהִשְׁתַּחֲוִי & incurvabunt se, Exod.11.8.. 33.10. Isa.27.13.. 60.14. Eze.46.3. וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם & incurvabitis vos, Exod.24.1. Deut.11.16. Josh 23.16. 1Reg. 9.6. 2Chron.7.19. Item in part. hithp. s. m. oc. simpl. & cum ו cop. præf. ut & in forma pl. m. simpl. & cum ו cop. & ה dem. præf. ut seq. מִשְׁתַּחֲוֶה incurvans se, 2Reg.19.37. Isa.37.38. וּמִשְׁתַּחֲוֶה & incurvans se, Esth. 3.5. מִשְׁתַּחֲוִים incurvantes se, Gen.37.9. 2Chron.29. 28. Neh. 9. 6. וּמִשְׁתַּחֲוִים & incurvantes se, Neh. 9.3. Esth. 3.2. הַמִּשְׁתַּחֲוִים incurvantes se, Zeph. 1.5. Item oc. etiam part. hithp. pl. m. formâ inusitatâ, sic: Eze.8.16. Et ipsi מִשְׁתַּחֲוִיתֵם incurvant se orientem versùs ipsi soli. Est ex præterito & participio compositum. Nam scribi: Kimchi, Propheta volebat dicere וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִים & ipsi incurvabant se: vel & ipsi adorabant; at aspectu commotus, sermonem illico in interrogationem convertit, volens dicere וְאַתֶּם הִשְׁתַּחֲוִיתֶם vosne incurvatis vos? Bu. Lex. וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיתֵם קֶדְמָה לַשֶּׁמֶשׁ. Et ipsi incurvant, vel incurvabant se, ad ortum solis: Pag. vel certè, orientem versùs ipsi soli: Pag. Cev. Est dictio composita ex מִשְׁתַּחֲוִים participio, & הִשְׁתַּחֲוִיתֶם præterito; & ratio compositionis est, inquit R. D. Dixit Propheta quòd invenit illos homines incurvantes se ad ortum solis. & dixit ingressis, (vel potiùs dicit ingredientibus, Merc.) Incurvastis vos? per modum interrogationis. Et compositio è duabus dictionibus est brevitatis gratiâ. Targum putat dictionem compositam ex מַשְׁחִיתִים corrumpentes & מִתְחַבְּלִין סַגְדִין incurvantes se. Ita enim habet, ipsi corrumpuntur, incurvant se. Et in verbis Doctorum, Corrumpentes templum, & incurvantes se soli. Pag. Quidam putant dictum pro מְשַׁחֲוִים אַתֶּם incurvantes vos: i. e. procidebatis: juxta morem Chaldaicæ compositionis. Sed pronomen הֵמָּה ipsi, tertiæ personæ, quod præcedit, obstare videtur. Sed idem & juxta Hebræorum sententiam objici possit. Merc, Cev. Et ipsi incurvant se ad ortum solis, &c. 70. προσκυνοῦσι. Componitur ex participio & secunda persona præteriti pluralis: q. d. Ipsi Idololatræ incurvantes se vos estis. Vel componitur ex שָׁחָה & תֶּם: in Hithpael contrahuntur duæ radices in unum vocabulum: quod & Targum expressit אִנּוּן מִתְחַבְּלִין וְסַגְדִין ipsi corrumpentes & adorantes; Av. Et illi adorabant orientem versùs solem. Inest occulta apostrophe in forma comp. ex part. & præt. 2. pl. m. Coc. Incurvantes se: Bu. conc. Et adoratio ipsorum orientem versùs ad solem. Hebr. soli, scil. ferebatur. Ad solem, i. e. ad res cælestes, Synechdochicè. Solem autem Persæ Mithram, Assyrii Osiridem (nam hi omnes colebant solem.) Ægyptii verò vocabant Orum. filiumque Isidis esse prædicabant, magicâ virtute ab ipsa ex mortuis excitatum: ac proinde cultus infinitos illi exhibebant: Vide 2Reg.23.11. Sic Judæi hoc capite impiè idola commentitia, & imagines rerum creatarum omnium. animatarum, inanimatarumque, terrestrium & cælestium, hominum & bestiarum dicuntur colere. Jun. In Infin. Hithp. oc. (in forma cum ות in fine.) cum ל & יִ præf. לְהִשְׁתַּחֲוֹת ad incurvandum se, Gen.37.10. Lev.26.1. 1Sam.1.3.. 2.36. 2Sam.15.8. 2 Reg.5.18. 2Chron.20.18. Isa.2.20.. 66.22. Jer.7.2.. 26.2. Eze. 46.9. Zach.14.16,17. וְלְהִשְׁתַּחֲוֹת & ad incurvandum se, Jud.2.19. Jer.13.10.. 25.6. Et in imper. hithp. à s. m. הִשְׁתַּחֲוֵה oc. in s. f. cum ו cop. præf. & in pl. m. simpl. & cum ו cop. præf. וְהִשְׁתַּחֲוּ & incurva te, Psal.45.12. הִשְׁתַּחֲוּ incurvate vos. 1 Chron. 16. 29. Psal.29.2.. 96.9.. 97.7. וְהִשְׁתַּחֲוּ & incurvate vos Psal.99.5,9. Item in fut. hithp. 1. s. oc. simpl. & cum ו cop. & ו conv. præf. sed in 2. s. m. simpl. ut seq. אֶשְׁתַּחֲוֶה Ps.5.8.. 138.2. וְאֶשְׁתַּחֲוֶה & incurvabo me, 1Sa.15.25. וְאֶשְׁתַּחֲוֶה & incurvavi me, Gen.24.48. אֶשְׁתַּחֲוֶה incurvabis te, Ex.20.5.. 23.24.. 34.14. Deut.5.9. Ps.81.10. Mic.5.12. Et rursus in 3. s. m. fut. hithp. oc. simpl. & cum ו conv. præf. in forma plena, sic: יִשְׁתַּחֲוֶה incurvabit se,

2Sam.15.32. 2Chron.25.14. Eſth.3.2. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה & incurvavit ſe. 1Reg.22.54. Sed pro ead. 3. f. m. fut. hithp. יִשְׁתַּחֲוֶה : venit per ſpecialem Apocopam, defectivè abſque he, et ſægol in fine, (quaſi pro יִשְׁתַּחֲוֵי Bu. Lex.) & cum ſhurek in ult. ſic יִשְׁתַּחֲוִי incurvabit, &c. prout oc. hæc forma def. & apocopata cum ו conv. præf. idque vel extra pauſam cum pathach, vel, in pauſa cum kamets penult. ut ſeq. וַיִּשְׁתַּחוּ & incurvavit ſe, Gen.18.2.. 19.1.. 23.7,12.. 24.26,52.. 33.3.. 46.31..48.12. Exod.18.7. Num.22.31. Jud.7.15. 1Sam.1.28.. 15.31..20.41. 2Sam.9.8.. 14.33,.. 18.21,28.. 24.20. 1Reg.1.23,47,53.. 2.19.. 16.31. 2Reg.21.3,21. 1Chron.21.21. 2Chron.33.3. Iſa.44.17. וַיִּשְׁתָּחוּ & incurvavit ſe, Exod.34.8. Joſh.5.14. 1Sam.24.5.. 28.14. 2Sam,1.2.. 9.6.. 12.20.. 14.22. Job.1.20. Iſa.44.15. Sic etiam pro 3. ſ. f. תִּשְׁתַּחֲוֶה incurvabit ſe f. occ. in ead. forma def. & per apoc. (תִּשְׁתַּחוּ) cum ו conv. præf. idque itidem, vel extra pauſam cum pathach, vel in pauſa cum kamets penult. ſic : וַתִּשְׁתַּחוּ & incurvavit ſe, Ruth.2.10. 1Sam.25,23,41. 1Reg.1.16,31. 2Reg.4.37. וַתִּשְׁתָּחוּ & incurvavit ſe, 2Sam.14.4. Sed rurſus occ. plenè in 1. pl. fut. hithp. fimpl. & cum ו cop. præf. ſed in 2. pl. m. ſimpl. ſic : נִשְׁתַּחֲוֶה incurvabimus nos, Pſal.95.6.. 132.7. וְנִשְׁתַּחֲוֶה & incurvabimus nos, Gen.22.5. תִּשְׁתַּחֲוּ incurvabitis vos. Joſh.22.7. 2Reg.17.35,36.. 18.22. 2Chron.32.12. Iſa.36.7. Item in 3. pl. m. fut. hithp. oc. ſimpl. & plenè locis ſeq. יִשְׁתַּחֲוּוּ incurvabunt ſe, Gen.49.8. Pſal.66.4. Iſa.2.8.. 45.14.. 46.6.. 49.23. Sed cum ו cop. præf. oc. plenè, at vel habet ſchurek poſt vau, vel. pro eo, cum kibbuts ſub vau in ult. ſic: וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ & incurvabunt ſe, Gen.27.29. Pſal.22.28.. 72.11,. 86.9. Iſa.49.7. Zeph.2.11. Et rurſus cum ו conv. præf. oc. plenè & cum ſhurek in ult. locis ſeq. וַיִּשְׁתַּחֲווּ & incurvârunt ſe, Gen.33.7.. 42.6.. 43.26. Exod.4.31.. 12.27.. 33.8. Num.25.2. Deut.17.3.. 29.26. Jud.2.12,17. 1Sam.1.19. 1 Reg.9.9.. 11.33. 2 Reg.2.15. 1 Chron.29.20. 2Chron.7.3,22.. 17.16.. 24.17.. 29.29,30. Neh.8.6. Pſal.22.30.. 106.18. Jer.1.17.. 16.11.. 22.9. Item in 3. pl. f. pro plena forma תִּשְׁתַּחֲוֶינָה incurvabunt ſe f. oc. def. abſque he in fine, & cum ejus vocali kamets ſub nun finali, (rejecto ſic he per apocopen : Merc.) ſic : וְתִשְׁתַּחֲוִין & incurvarunt ſe, Gen.33.6..37.6. Atque hinc, ex hac rad. שָׁחָה, & ex ejus conjug. hithp. הִשְׁתַּחֲוָיָה : eſt no. הִשְׁתַּחֲוָיָה f. in conſtr. הִשְׁתַּחֲוָיַת ; incurvatio : Pag. Bu. ſupplex ſcil. Incurvatio, vel ſupplicatio quâ homo ſe incurvat : Av. Adoratio, corporis flexio : ro. τὸ προσκυνεῖν. Coc. Prout oc. hoc no. in forma f. f. conſtr. cum בְּ præf. & י aff. ſic : 2 Reg.5.18. בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתִי בֵּית־רִמּוֹן propter incurvationem meam (in) domo, i. e. templo, Rimmon. &c, Pag. Eſt nomen quod infiniti vim habet : cùm procumbo, vel, ſupplico. Merc. In incurvatione mea : Bu. Lex. vel in incurvando me : Bu. conc. i. e. dum me incurvo : habet enim uſum infiniti. R. Sal. ſcribit Lev.26.1. השתחוואה בפשוט ירויים ורגליים היא ואמרה התורה לעשות כך חוץ מן המקדש i. e. Hiſtacavaah fit cum expanſione manuum & pedum, unde prohibet lex agere ſic extra ſanctuarium ; Bu. Lex. Et ſupplicavi in domo Rimmon, & in ſupplicatione mea. ro. ἐ. τῷ προσκυνεῖν. Av, In flectione corporis mea (ad) fanum Rimmon, Coc. Si incurvavero me in æde Rimmonis. Jun. Item hinc etiam ex hac rad. שָׁחָה quidam ducunt no. שְׁחוּת f. fovea, foſſa : Bu. Lex. Coc. quaſi locus depreſſus : Bu. Lex. Prout oc. cum בְּ præf. & ו aff. ſic : Prov. 28.10. בְּשַׁחְתּוֹ הוּא יִפּוֹל in foveam ſuam cadit : Bu. Lex. Coc. ſeu, ipſe cadet : juxta R. D. Quaſi eſſet formæ רְאוּת viſio : Cev. Prout etiam ex hac rad. quidam ducunt & no. שְׁחִית f. idem, fovea, &c. Prout oc. in forma pl. f. cum בְּ præf. & ם aff. ſic בְּשִׁחִיתוֹתָם in foveis ipſorum, Lam.4.20. & Pſal.107.20. ſic & שְׁבוּת & שְׁבִית captivitas, a rad. שָׁבָה : Bu. Lex. Kimchi etiam ex hac rad. שָׁחָה vult non ſolùm eſſe illud בְּשִׁחִיתוֹתָם, ſed & מִשְׁחִיתוֹתָם : de quibus in rad. שָׁחַת ; à ſingulari שְׁחִית. Cev. Pſal.95.6. נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְהוָה עֹשֵׂנוּ adoremus & incurvemur, & ingeniculemus coram Jehovah qui fecit nos. Kimchius vult, primò verbo notari proſtrationem corporis, cum expanſis pedibus & manibus : per כָּרַע autem demiſſionem capitis & partium corporis : per בָּרַךְ autem demiſſionem genuum in terram. Sed, quod ad primum attinet, ex omnium locorum comparatione patet, non ſemper in הִשְׁתַּחֲוָיָה eſſe proſtrationem corporis. Qui Perſarum reges adorabant, non ſemper proſternebant ſe. Iſmenias, cùm projeciſſet annulum ad pedes regis, eumque ſuſtuliſſet, viſus eſt adoraſſe. Ergo in Pſal. 95. potiùs eſt progreſſio à quavis veneratione, ad flexionem corporis : imo ingeniculationem. Gen.49.8. יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ adorabunt te, filii patris tui. Tribum, regem è tribu, Chriſtum : & hunc quidem adoratione ſummâ : ut patet ex Pſal. 95.6. Iſa.46.6. וְיַעֲשֵׂהוּ אֵל וְיִסְגֹּדוּ אַף־ יִשְׁתַּחֲווּ & facit id Deum : venerantur, etiam adorant. Deut. 4.19. Et nè efferas oculos tuos in cœlum, & videas ſolem & lunam & ſtellas, omnem exercitum cœlorum, & impellaris, וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם & adores ea, & colas ea. Ad eam adorationem pertinet etiam relatio manûs ad os. Job.31.26,27. Oſculatio eſt adoratio quædam. Pſal.2.12. Vide in נָשַׁק. Qualiſcunque geſtus ſit, divina adoratio à civili, facile internoſcitur. Quando non videtur, quod honoratur geſtu venerantis, aut ſupplicantis : item, quando ſignum, tanquàm imago aut ſymbolum præſentiæ divinæ habetur : aut in ipſo homine non eſt axioma regis ac Domini, cui ſubjectio debetur : religioſa adoratio eſt. Ideò Petrus rejecit Cornelium, qui ad ipſius pedes acciderat ; Act.10.25,26. Geſtus honorantis notat animi reverentiam. Sine quo affectu turpis eſt adulatio. Divina adoratio, quæ fit mente, eſt attributio ſummæ excellentiæ & perfectionis, deinde & operis divini, & gratiæ : atque adeò agnitio dominii & gratiarum actio & glorificatio. Quicquid habet Deus divinum & gloriosum ſecundùm id glorificatur, & proinde adoratur. Non eſt vera adoratio, aut adoratio in veritate, quæ aliquam gloriam Deo detrahit, aut veritatem nominis & promiſſionum Dei in Chriſto non agnoſcit. Coc.

Rad. 76. שָׁחָה cum ſin ſiniſtro eſt, natare : Pag. Bu. &c. natavit extenſis ſeu porrectis utriſque manibus ſecundùm aquam. (Hinc eſt σήω moveo.) Av. prout occ. in part. ben. kal. f. m. cum הַ dem præf. & in infin. kal, cum לְ præf. ſic : הַשֹּׂחֶה natans, Iſa.25.11. לִשְׂחוֹת ad natandum, Iſa.25.11. In hiphil הִשְׂחָה fecit : Pag. Bu. &c. madefacere. perfundere, rigare ; Merc. Unde in fut. hiph. à 3. ſ. m. יַשְׂחֶה

natare

natare faciet, madefaciet, perfundet. rigabit, &c. occ. in 1. ſ. loco ſeq. אַשְׁחָה natare facio, Pſalm. 6. 7. Atque inde eſt No. שְׁחוּ m. natatio. Pag. Bu. &c. vel, ductuatio: Av. Eſt penacuta vox, ut אָחוּ pratum à rad. אָחָה; Pag. Coc. prout occ. Ezech. 47. 5. כִּי נָאוּ מֵי שְׁחוּ aquæ natationis, i. e. aquæ adeò elevatæ erant, ut pede pertranſiri non poſſent, ſed opus eſſet natare: Pag. ſive quas neceſſe erat natando trajicere, propter altitudinem: Bu. Lex. Quia intumuerant aquæ natationis; i. e. ut natandum eſſet. Av. Quia altæ erant, aquæ enatandæ, &c. Jun.

Rad. 77. שָׁחַט eſt, mactare, jugulare: occidere: Pag. Hoc verbum propriè ſignificat trahere, juxta Hebræos. Mactatio autem, i. e. הַשְׁחִיטָה fit tracto & ducto per jugulum gladio; tracto, inquam, & reducto. Alii putant eſſe proprie expandere, unde infrà aurum expanſum, quod nos ductile, vel tractile dicimus, ut affine ſit verbo שָׁטַח: ut ſit pecudem expanſam mactare, ut ſanguis largiùs effluat: etſi figuratè poſtea de hominum mactatione per ſimilitudinem dicatur: unde putant Moſen, Gen. 22. 10. ubi Iſaci mactandi ſeu immolandi meminit, ad Chriſtum reſpexiſſe, qui tanquam victima, expanſione in cruce mactandus eſſet, effundendo copioſe ejus ſanguine in redemptionem animarum noſtrarum, & peccatorum emundationem. Faciunt & affine verbo שָׁחַת perdendi: Merc. Mactavit, jugulavit: quod fit cultro acutiſſimo, per jugulum animalis, ducto & reducto, quos actus vocant הֲלָכָה וַהֲבָאָה abitum & reditum: Bu. Lex. mactavit pecudes: & metaph. uſurpatur de mactatione, ſeu occiſione hominum: occidit, excoriavit, ſacrificavit. Cogn. cum שָׁטַח expandit, nam pecora à Judæis mactantur expanſa, ut ſanguis largiùs effluat. Hinc per metath. θύω ſacrifico, θυσία ſacrificium, θῦμα, θύος ſacrificium, victima, θυσιαστήριον altare, θύω ſacrifico, macto pecus ad ſacrificandum. Av. 70. σφάζειν, σφάττειν, θύειν: mactare, plerùmque ſacrificii cauſa. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. cui ult. etiam ו eſt aff. ut ſeq. שָׁחַט jugulavit, Jer. 39. 6. 52. 10. וַיִּשְׁחַט & jugulabit, Lev. 1. 5, 11. 3. 8, 13. 4. 4, 15, 24. 20, 33. 14. 5, 13, 25, 50. 16. 11, 15. Num. 19. 3. וְשָׁחַט & mactabit eam, Lev. 3. 2. Item occ. etiam in 2. ſ. m. præt. kal, cum ו conv. præf. ut & in 3. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. & in 2. pl. m. cum ו conv. præf. ut ſeq. וְשָׁחַטְתָּ & jugulabis, Exod. 29. 11, 16, 20. שָׁחֲטוּ jugularunt, 2 Reg. 25. 7. וְשָׁחֲטוּ & jugulabunt, Exo. 12. 6. וּשְׁחָטוּם & mactate, 1 Sam. 14. 34. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & ab abſol. forma pl. m. שׁוֹחֲטִים, in pl. m. conſtr. ſimpl. etiam: ut & in part. pahul kal. ſ. m. ſimpl. itidem; ſed in ſ. f. cum הַ dem. præf. idque vel cum kibbuts. vel cum ſchurek in penult. ut ſeq. שׁוֹחֵט mactans, Iſa. 57. 5. שׁוֹחֲטֵי jugulantes, Iſa. 57. 5. שְׁחוּט ductum, tractum, 2 Chron. 9. 15, 16. Jer. 9. 8. הַשְׁחוּטָה jugulata. Jer. 14. 6. הַשְׁחוּטָה jugulata. Lev. 14. 51. In infin. kal. cum ל cop. præf. habet kamets in penult. ſed poſt ל præf. habet ſcheva ante cholem, ſic: לִשְׁחוֹט & jugulando. Iſa. 22. 13. לִשְׁחוֹט ad jugulandum, Gen. 22. 10. Ezech. 40. 39. Item, occ. etiam infin. kal, juxta quoſdam, cum ה parag. add. in fine: Bu. Lex. Coc. & ל cop. præf. ſic: Hoſ. 5. 2. וְשַׁחֲטָה שַׂטִּים הֶעְמִיקוּ & ad jugulandum, ſeu occidendum declinantes, ſcil. à via recta, &c. eſt Makor ſeu infin. quia ſchin eſt cum pathach: & eſt inſtar לְאַהֲבָה ut diligas dominum. Deut. 19. 9. inquit R. D. Pag. Alii verò faciunt nomen, & mactationem deflectentes profundàrunt. Sæpe namque infin. formam habet nominis fœm. In profundum abierunt mactando: q. d. multi & aſſidui fuerunt in mactando, multas hoſtias immolárunt, &c. Merc. Et ad jugulandum: Bu. Et mactare declinantes profundarunt. Coc. Quia (ad) jugulationem declinantes profunda petunt: Hebr. profundant: ut ita dicamus. Eſt periphraſis latronum: quemadmodùm, inquit Deus, aucupes in profundis latitare ſolent ad intercipiendas volucres, ſic etiam vos, ô latrones, ex abdito loco alienæ vitæ inſidiamini. Hoc verò mearum eſt partium, ut eos caſtigem, primùm quidem verbis evincendo revocandoque; deinde etiam verberibus atque ſuppliciis: ſic comparatur tranſitus ad propoſitionem ſequentem. Jun. Item occ. etiam infin. kal. in forma etiam cum pathach ſub ſchin poſt יְ præf. & ante ם aff. ſic: וּבִשְׁחָטָם & in jugulare eos, Ezech. 23. 39. In imper. kal. à ſ. m. שְׁחַט occ. in pl. m. cum ו cop. præf. ſic: וְשַׁחֲטוּ & mactate, Exod. 12. 21. 2 Chron. 35. 7. In fut. kal, 2. ſ. m. occ. ſimpl. ſed in 2. ſ. f. cum ת conv. præf. & in 3. ſ. m. ſimpl. & cum ת conv. præf. idque vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets in ult. ut & cum ת conv. præf. ante הוּ & ם aff. ſed in 2. pl. m. ſimpl. prout ſeq. תִּשְׁחַט jugulabis, Ex. 34. 25. וְתִשְׁחַטְתָּ & jugulaſti, Ezech. 16. 21. יִשְׁחַט vel יִשְׁחָט jugulabit, Lev. 4. 33. 14. 13, 19. 17. 3. וַיִּשְׁחַט & jugulavit, Lev. 9. 8, 12, 18. Jer. 39. 6. 52. 10. וַיִּשְׁחָט & jugulavit, Lev. 8. 15, 18, 23. וַיִּשְׁחָטֵהוּ & jugulavit eum, Lev. 9. 15. וַיִּשְׁחָטֵם & jugulavit eos, Num. 14. 16. 1 Reg. 18. 40. Jer. 41. 7. תִּשְׁחָטוּ jugulabitis, Lev. 22. 28. Item in 3. pl. m. occ. etiam ſimpl. vel cum chat. path. vel. ob pauſam cum kamets penult. ut & cum ת conv. præf. ſimpl. & cum הוּ & ם aff. ut ſeq. יִשְׁחָטוּ jugulabunt, Lev. 6. 25. Ezec. 40. 42. 44. 11. יִשְׁחָטוּ jugulabunt, Ezech. 40. 41. וַיִּשְׁחָטוּ & jugulárunt. Gen. 37. 31. 1 Sam. 1. 25. 14. 33, 35. 2 Reg. 10. 7. 2 Chron. 29. 22. 30. 15. 35. 11. Ezr. 6. 20. וַיִּשְׁחָטוּהוּ & jugulárunt eum, Jud. 12. 6. וַיִּשְׁחָטוּם & jugulárunt eos, 2 Reg. 10. 14. 2 Chron. 29. 24. In niphal נִשְׁחַט jugulari: Pag. Bu. mactatus eſt: Av. Prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. & f. ſimpl. ſic: יִשָּׁחֵט jugulabitur, Num. 11. 22. תִּשָּׁחֵט jugulabitur, Lev. 6. 25. Atque inde eſt no. שְׁחִיטָה f. jugulatio, mactatio: Pag. Bu. &c. prout occ. in forma ſ. f. conſtr. ſic: 2 Chron. 30. 17. Et Levitæ (erant) עַל־שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים ſuper mactationem, ſeu jugulationem Peſachim; Cæv. jugulationi paſchatum: Bu. Lex. Et Levitæ (inſiſtebant) mactationi Paſchæ. Av. Dabant operam mactationi agnorum paſchalium. Coc. Ideo Levitæ incumbebant jugulationi paſchatum, &c. quæ tamen alioquin ad ſacerdotes pertinebat: ut obſervatum eſt Lev. 1. 5. Jun. Item hic etiam inter nomina ex hac rad. שָׁחַט formata, quidam locant illud ſuprà cit. ad part. pahul kal, viz. שָׁחוּט m. ductum, tractum: Bu. Lex. expanſus, malleo ductus: quaſi pro שָׁטוּחַ: Coc. prout occ. 2 Chron. 9. 15. זָהָב שָׁחוּט ex auro ducto: i. e. malleato, ductili: quod ſcil. præ bonitate diduci poteſt,

teſt, etiam in fila: unde שָׁחוּט dictum Hebræi ſcribunt שְׁנִטָּוָה בְּחוּט quod netur filo: Joma fol. 45. Bu. Lex. auro ducto: Coc. Alii verò, ut dictum, volunt eſſe part. pahul kal: & ſic exp. Et fecit Rex Selomoh ducenta ſcuta (ex) auro שָׁחוּט tracto, ſeu producto, ductili: poteſt enim, inquit R. D. aurum trahi & duci, quia eſt molle. Et ſic R. Joſ. exp. Aurum tractum ſicut cera. Pag. Kimchi inquit, Et ſic doctores noſtri aurum שָׁחוּט exponunt, quòd protraheretur in morem ceræ: Merc. Cev. Ex auro mactato: i. e. expanſo: Av. (ex) auro malleato, &c. Jun. Sed occ. etiam idem part. vel no. in Jer. 9. 8. ſic: חֵץ שָׁחוּט לְשׁוֹנָם ſagitta tracta, lingua eorum. Sed R. Joſ. ſcribit eſſe nomen, ſeu part. ben. kal, i. e. שׁוֹחֵט occidens. Scribitur cum vau, inquit R. D. ſed legitur cum ſchurek, quia duplex eſt lectio. Scriptura eſt שׁוּחַט occidens: lectura eſt שָׁחוּט tracta, ſcil. ſuper cotem, ad acuendum eam: q. d. terſa, limata. Targum, ſagitta acuta; R Sal. מָשׁוּךְ tracta: Pag. i. e. protracta, diducta: vel etiam ejaculata: Cev. vel, acuta, i. e. incidens: Hieron. vulnerans. Pag. Sagitta, tracta, acuta, polita, ducta per cotem Legendum, juxta Maſoreth שָׁחוּט: Bu. Lex. Telum acutum, (malleo vel cote acuminatum) lingua eorum. Coc. Culter jugulans lingua eorum eſt. Jun. Sic etiam quidam hîc ponunt, ut nomen, illud ſuprà cit. ad infin. kal cum ה parag. viz. שְׁחָטָה f. maſtatio, &c. poteſt enim & nomen eſſe & infin. Bu. Lex. vel, nomen ad formam infin. kal, & ſic exp. Hoſ. 5. 2. וְשַׁחֲטָה & mactatione, vel mactando apoſtatæ profundaverunt, i. e. apoſtatæ invenerunt callidam rationem immolandi diis alienis, dicendo ſe non colere idola, &c. Av. &c. vide ſuprà ad infin. kal,

Rad. 78. שָׁחַט cum ſin ſiniſtro, eſt, exprimere; Pag. Coc. Expreſſit, ſuccum propriè vel humorem: Bu. Lex. Expreſſit uvas, quod fit mactatione, i. e. expanſione ſeu contritione uvarum. Cogn. cum שָׁחַט mactavit. Hinc eſt σήθω exprimo per cribrum Av. Occurrit autem in fut. kal, (à ג. ſ. m. יִשְׁחַט exprimet, &c.) 1. ſ. cum וְ conv præf. ſic: Gen. 40. 11. Et accipiebam uvas, וְאֶשְׁחַט אוֹתָם & expreſſi eas, &c. Pag. Bu. Av. Et exprimebam eas in poculum Pharaonis. Coc. Jun. Mirum Ab. Ezra per ſin dextrum legiſſe. Rabbinis frequens per ſamech, סָחַט. Quidam cum שָׁטַח tranſpoſito conferunt, quaſi fit, quod arctum eſt expandere, ut fit expreſſione. Sed ſubtilius eſt, quum unum per שׁ, alterum verò per ש ſcribatur. Kimchi per עָצַר exp. ut Doctores utuntur, non שׁוֹחֲטִין comprimunt fructus, ut ex illis educant ſuccum, &c. Merc.

Rad. 79. שַׁחַל (no. radicale, m.) eſt אַרְיֵה leo, inquit R. D. quibuſdam Leopardus: ſæpiùs beſtia ex leonum genere: Merc. Leo ferox, vel immanis, mediæ ætatis: Bu. Lex. Leopardus; animal ex leone & panthera natum, vel potiùs, ex pardo & læna, nigris maculis leoninam pellem diſtinguentibus, ſed jubis caret. Rabbini tantùm pro Leone accipiunt. Eſt autem animal ferox, & ſæviſſimum in laniandis prædis, & diſcerpendis tam animalibus, quàm hominibus. Hinc συλάω, συλέω, &c. prædor, & per metath. λὶς, λίς, leo, λπίζω. λπίζομαι prædor: item σκυλεύω ſpolio, σκύλαξ catulus, λπσεύω latrocinor, populor, &c. Av. שַׁחַל leonem nigricantem Bochartus dicit: ut ſit ר in lamed mutatum. Confer locos ubi occurrit. 70. λέων, λέαινα, ἄρκὶς, πάνθὴρ. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, leo ferox; viz. in hoc no. ſ. m. quod occ. ſimpl. vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets penult. cui priori cum patharh כָּ pro הָ dem. eſt præf. ut ſeq. שַׁחַל leo ferox, Pſalm. 91. 13. Prov. 26. 13. שְׁחָל leo ferox, Job. 4. 10. 28. 8. Hoſ. 13. 7. כַּשַּׁחַל ſicut leo ferox, Job. 10. 16. Hoſ. 5. 14. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt. unguis, ſive onyx aromaticus: Bu. Conc. viz. in No. cum thau heemant. poſt ſægol & tseri, שְׁחֵלֶת f. onyx; ſpecies aromatis quæ ad ſuffitum adhibebatur. Bu. Lex. Eſt aroma, inquit R. D. quod in Miſnah vocatur צִפּוֹרֶן, Onycha; ſeu ungula: & eſt lenis, (vel lævis, primâ longâ) & lucens ut צִפּוֹרֶן unguis. Dicitur & onyx. Et ſic etiam vertit Chald. שְׁפַרְא unguis: Pag. Merc. Ungula aromatica: eſt enim unguis aromaticus levis & pellucidus inſtar unguis, & inde ad confectionem aromatum abraditur tanquàm præda. Hinc σκώληξ vermis. Av. No. hoc ſimiliter à שָׁחַר dictum docet Bochartus. 70. ὄνυξ. Syrachides memorat etiam cap. 24. 15. Conchæ genus eſt ὄνυξ. Vide Dioſcor. cap. 95. David de Pomis radicem dicit. Is error eſt. Coc. Occurrit autem hoc no. cum ו cop. præf. ſic: Exo. 30. 24. וּשְׁחֶלֶת & Onycham. Pag. Et ungulam. Av. Et Onychem: Bu. Conc. Jun.

Rad. 80. שָׁחַן: inde no. rad. שְׁחִין m. ulcus, inflammatio, apoſtema. Bu. Lex. Av. Cogn. cum נָחָשׁ ſerpens: nam ex morſu ſerpentis generantur apoſtemata in corporibus læſorum: vel quia apoſtema non aliter æſtuat quàm morſus ſerpentis. Hinc forſan σίνω, σίνω noceo, σῖν, nocumentum, &c. Av. 70. ἕλκος: ulcus, aut inflammatio. Ulcus proveniens ex caliditate; Pag. Sed tamen abſque igne, i. e. ignis ardore, inquit R. D. nam שָׁחַן Chaldaicè reſpondet Hebræo חַם calere: unde in ſuis precibus שְׁחוּנָה annum calidum, ſeu calefactum vocant: & ſic ulcus ex calore citra ignem, ut ſi quis ligno, lapideve ſit percuſſus, pice, aut aquis Tyberiadis, calidis, ſcilicèt. Nam ex igne proveniens ulcus dicitur מִכְוָה combuſtio: vide in כָּוָה. Merc. Cev. Occ. autem hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum כְּ, בְּ, הַ, בַּ, & ל præf. ut ſeq. שְׁחִין ulcus, Exod. 9. 10. Lev. 13. 18. הַשְּׁחִין ulcus, Exod. 9. 11. Lev. 13. 19. 2 Reg. 20. 7. Iſa. 38. 21. בִּשְׁחִין ulcere, Deut. 28. 27, 35. Job. 2. 7. בְּשְׁחִין ulcere, Lev. 13. 20. לְשְׁחִין in ulcus, Exod. 9. 9.

Rad. 81. שָׁחַס: inde no. rad. שְׁחָצִים m. ſpontenaſcens: five, ut R. D. ſcribit, quod pullulat & germinat è radicibus ſeminis. Pag. Sponte-naſcens: Bu. Lex. Av. non ſatum: idem quod סָחִישׁ ſeges naſcens ex ſemine decidui. Hinc lat. ſeges; & Græcè στάχυς, interpoſito tau. Av. Occ. autem hoc no. Iſa 37. 30. Comede hoc anno cadirum, pro, cadira: & anno ſecundo שְׁחִים ſponte naſcens, pro ſponte naſcentia. Pag. Bu. &c. Pro hoc 2 Reg. 19. 29. dicitur סָחִישׁ: Bu. Lex. Coc. Av. Cum quo idem eſt, inquit R. D. literis tranſp. Id ſcil. quod venit poſt סָפִיחַ; Vide ſuprà: Merc. (Illud autem eſto tibi hujus rei ſignum; comedere vos anno uno ſponte natum, & anno altero) ſponte renatum: i. e. hæc rerum copia ſine cultura, quà ex Dei libertate jam biennio, quam-

vis

vis graſſantibus hoſtibus, fruimini, confirmet in vobis certitudinem liberationis promiſſæ, & venturæ tranquillitatis. Jun.

Rad. 82. שָׁחַף: inde no. cum thau heemant. in fine poſt duplex ſægol. viz. שַׁחֶפֶת f. infirmitas, quà corpus efficitur macilentum, debile, deficiens, & in deterius vadens: ſecundùm R.D. Pag. Talem videtur intelligere Kimchi, cum utatur verbo מִתְנוֹנֵהּ, quod ab אֲנִינוּת mœrore videtur deduci, cùm corpus lento mœrore conficitur, vel à עָנָה expreſſit. Quidam remotiùs prominentiam vel tuber exponunt, & tumorem, quaſi cum שָׂחַף affinitatem haberet Hinc שְׂחַף cuculum exponunt, á ſcabie, & tuberibus, ex immundis avibus. Arabicè dicitur & hic morbus שְׂחָאף. Merc. Infirmitas corpus attenuans: tabes, phthyſis: Pag. Bu. Tumor ſquameus. ſcabies quæ corpori inducit materiam ſquamoſam & cohærescentem, unde fit putrefactio. Hinc σήπω putrefacio, σήπομαι putreſco, σηπτὸς putredo, σῆψις putrefactio. Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt in hoc no. שַׁחֶפֶת; quod eſt morbi genus, faciens corpus tenue, juxta R.D. Nam Arabice סָחַף eſt tenuem & macrum fieri ex fame. Et juxta R. Sal. eſt morbus qui producit puſtulas. Coc. (Eſt formæ dageſchatæ inſtar דַּלֶּקֶת: Bu.Lex.) Prout occ. hoc no.ſ. f. cum הַ & בְּ pro בָּהּ dem. præf. ſic: הַשַּׁחֶפֶת tabes, Lev.26.16. בַּשַּׁחֶפֶת tabe. Deut 28.22. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt Larus avis. Bu.Conc. idque ſcil. in no. rad. שְׂחַף m. fulica, larus: nomen avis cui prædicta accidit infirmitas. Larus autem eſt avis parva & nigra habitans juxta aquas: & tam in aqua, quám in terra degit, quæ & fulica appellatur. Pag. Æzalon, accipitris ſpecies, aliis, larus, avis immunda: Bu. Lex. Cuculus qui laborat ſcabie & tuberibus: 70. λάρος, avis impura: Judæus Germ. קוקוק, i. e. cuculus: quaſi pthyſi laboraret. Coc. Prout occ. hoc No. cum הַ dem. præf. ante kamets ob pauſam pro pathach in penult. ſic: הַשָּׂחַף larus, Lev. 11.16. 14.15.

Rad. 82. שָׂחַף, quidam cum סָחַף, quod eſt trahere, conferentes, exponunt Toar tractum, levi conjecturà. Apud Rabbinos hoc verbum eſt. avellere, decorticare: & forſan inde ſumptum eſt שְׂחִיף, inquit Kimchi, quaſi dicas lignum decorticatum, & compoſitum, ſeu aptatum, ſeu limen ligno ſtratum, ex ligno aptato factum. Merc. In textu non venit hæc rad. verbaliter: ſed inde no. rad. שְׂחִיף m. opertus: Pag. tectorium: Bu.Lex. tectus, opertus, ut ſi quid lignis operitur ſeu cruſtatur: conjunctio & contabutio lignorum. Cogn. cum סָפַח conjunxit, adjunxit: hinc σκήπτω innitor, inhæreo. Av. Occ. autem hoc No. ſ. m. ſimpl. ſic: Ezech. 41. 16. Contra limen שְׂחִיף עֵץ opertum ligno, i. e. tabulis lignels undiquàque. Targ. Contra limen opertum tabulis cedrinis. Idem R. Sal. Pag. (נֶגֶד סַף contra poſtem) obductionem ligni: i. e. obductum ſeu opertum ligno. Av. Tectorium ligneum. Ex contextu patet notio. Forte á tenuitate dicitur: q. d. tenue lignum. Coc. Qui ſic reducit hoc No. ad præced. rad. שְׂחִיף, & ſcribit cum (שׂ) ſchin dextro שְׂחִיף: quomodò etiam legitur in quibuſdam exempl.

Rad. 84. שַׂחְצָן m. eſt (No. rad.) ſuperbia: vel, fortitudo: vel, abactor. Pag. fera: Bu.Lex. ſævitia, ſuperbia deſæviens, faſtus abominabilis; Cogn. cum שָׁקַץ abominatus eſt, ſignificat enim ſuperbiam, vel ſævitiam abominandam. Hinc σκαιὸς ſiniſter, ſævus, σκαιότης imperitia. Av. Kimchi explicat per גַּאֲוָה ſuperbia: vel ferocia. Arab. שָׂחַץ eſt μετεωρίζεσθαι, magno corpore eſſe. &c. Coc. Talmudici in tractatu Sanhedrim, cap. chelek, notant ſex eſſe leonis nomina: viz. אַרְיֵה, vel אַרְיֵה; כְּפִיר, לָבִיא, שַׁחַל, לַיִשׁ, & שַׂחְצָן: de quibus ſparſim per hunc librum. Sed adde etiam ſeptimum viz. גּוּר: etſi generale ſit hinnulorum: Merc. Occurrit autem hoc no. ſ. m. ſimpl. cum kamets ob pauſam pro pathach pen. ſic: Job. 28.8. Non calcabunt eam, בְּנֵי שָׂחַץ filii ſuperbiæ. Et ſic dicunt doctores: viri Jeruſalaim. viri שַׂחְצָן ſuperbiæ, fuerunt. Vel, filii fortitudinis: & ſunt latrones, ſeu abactores beſtiarum. Pag. Vel potiùs, beſtiæ prædatrices, פְּרִיצֵי הַחַיּוֹת; ex beſtiis quæ irrumpunt, & ad prædam excurrunt. פָּרִיץ eſt prædo, in rad. פָּרַץ; Merc. Cev. Targ. Filii leonum. Pag. Filii feræ, i. e. feræ juvenes. Targ. בְּנֵי גַּרְיָוֵי catuli leonum. Et ſic Talmudici inter leonum nomina referunt שַׂחְצָן: ut eſt in rad. אָרָה. Et in Pſalm. 17.12. pro Hebræo כְּפִיר Targ. habet שַׂחְצָא Bu. Lex. (לֹא־הִדְרִיכֻהוּ, non calcârunt eam, ſcilicet.) filii ſævitiæ, i.e. belluæ vaſtæ. Av. Non calcant eum feræ. 70. υἱοὶ ἀλαζόνων. Coc. Juvenes feræ; Hebr. Filii feræ. Jun. Et ſic Job. 41.25. Ipſe eſt Rex ſuper omnes filios שַׂחְצָן ſuperbiæ, vel, fortitudinis, juxta R. Levi. Sed A.E. exp. Super omnia quæ giguntur in aquis. Et Targ. Super omnes filios גַּוְרֵי piſcium magnorum, Et Peritſol exp. Super omnes filios roboris; i.e. ſuper omnes creaturas magnas & fortes, & piſces, vel thynnos magnos, qui ſunt mari. Pag. Filios ſævitiæ: i.e. ſuper feras, agreſtes. Av. Super omnes feroces. Coc. Super omnes feras. Jun.

Rad. 85. שָׂחַק eſt, contundere, comminuere: Pag. Bu. plus quàm דָּרַךְ calcare, inquit Kimchi. Quidam exponunt, levigare, vel leve facere, unde שָׂחַק pro levitate, i. e. leviſſimo pulvere, qui in bilances incidit: unde ſæpe pro nube leviſſima, & æthere ponitur. Et Ab. Ezra ſcribit nubes appellari שְׂחָקִים ab aere tenuiſſimo, quod שָׂחַק fit molere, &c. Merc. Excavavit tundendo. contudit: hinc ſeco, as, are: & ſica, ſicarius. &c. Av. In Bu. Conc. rad. hæc שָׂחַק duo ſignif. 1. eſt ut Pag. Bu. conterere: 70. λεπτύνειν. Coc. Prout occ. in præt. kal, 2. ſ. m. cum וְ conv. præf. ſic: Ex. 30.36. וְשָׂחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק Et contundes ex eo comminuendo. Hieron. Cùmque in tenuiſſimum pulverem univerſa contuderis. Pag. Et contundes ex eo, minutim: Bu. Lex. Et contundes ex ea, compoſitione. ſc. pulverem attenuando. 70. συντρίψεις. Av. Et conteres (aliquid) de eo ad minutum; Coc. Contundenſque ex eo minutim, pones --- &c. ex eo, i.e. paſtillis unguentariis ejus: qui non toti frabantur, & contundebantur, ſed tantùm quotidiè quantum abſumendum erat. Jun. Item occ. etiam in 3. pl. præt. kal, loco ſeq. שָׁחֲקוּ comminuunt, Job. 14.18. Et in fut. kal, à 3. ſ. m. יָשְׁחַק comminuet, conteret, &c. occ. in 1. ſ. cum וְ cop. præf. & ם aff. ſic וְאֶשְׁחָקֵם & contundam eos, 2 Sam. 22.43. Pſalm. 18. 43. Atque inde ex hac rad. שָׂחַק in hac 1. comminu-

endi

endi signif. eſt No. שְׁחַק m. pulvis: Bu. Conc. pulvis contuſus & minutiſſimus: ſeu, tenuiſſimus: Pag. Bu. qui ſcil. ex contuſione oritur & ſpargitur. Bu. Pulviſculus: Coc. Cùm tribuitur bilanci, ſignificat tenuitatem æris æruginoſi, quod ſitu confectum teritur in pulveres minutiſſimos. Av. Prout occ. cum יְ præf. ſic: Iſa.40.15. וּכְשַׁחַק &-ſicut-pulvis-tenuiſſimus ſtateræ, aut bilancium, reputatæ ſunt. Hieron. quaſi momentum ſtateræ. R.D. pulvis tenuis, qui exufflatus ob ſuam tenuitatem mox è ſtatera, aut bilancibus exit. Pag. Et ut tenuitas, i. e. pulvis tenuis bilancium, reputatæ ſunt, gentes, ſcil. Av. Ut pulviſculus trutinæ: viz. non faciens ῥοπὴν: 70. ὡς ῥοπὴ ζυγῶ. Vulg. Ut momentum. Res levis eſt, quæ momentum facere poteſt. Coc. (En gentes tanquam gutta à ſitula,) & tanquam flos pulviſculi in lancibus reputantur: i. e. tanquam minutiſſimum illud quod lancibus hærere ſolet præ tenuitate ſua, adeò leve eſt naturà ſuà. Jun. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שָׁחַק, eſt, Cœli, orum; Bu.Conc. Idque ſcil. in eod. no. præced. שַׁחַק; quod eſt etiam cœlum, æther: Pag. Coc. Aliis etiam eſt nubes. Pag. 70. ὑραυὸς. Sæpe tamen & νεφέλην explicant. Coc. Nubes ſuperior, tenuiſſima, ſcil. & ſubtiliſſima; cœlum: Bu. Lex. tenuitas nubium ſeu aeris. Av. Prout occ. hoc No. in ſ. m. cum בְּ pro בָּהּ dem. præf. ſic; Pſalm. 89. 7. Quoniam quis בַּשַּׁחַק in cœlo, יַעֲרֹךְ לַיהוָה æquabitur Domino? i.e. quis Angelus, quæ ſtella, &c. ut R.D.& A.E. exp.Merc. quis in æthere ordinabitur,i.e. æquabitur Domino? Av. Nam quis in cœlo par eſt Domino? Coc. Quis enim in ſuperiore nube (i. e. in cœlis:) par æſtimetur Jehovæ? Jun. Et ſic ibid. v. 38. וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן & teſtis in cœlo fidelis: Bu. Lex. Coc. Firmum ut luna manebit, quæ eſt certus in æthere teſtis. 70. ἐν ὑραυῷ. Av. (Semel juraviſemen ejus-&c. ſolium ejus-&c. i.e. regnum ejus. Synecdochicè, ut luna ſtabile fore in ſeculum:) & ut teſtes in ſuperiore nube fideles ſummè. Hebr. teſtis fidelis. Enallage,h.e.ſemen & ſolium ejus duraturum eſſe æquè atque aſpectabilia omnia in cœlo documenta, de quibus infrà, Pſalm.97.6. per ſemen autem ejus intelligitur eccleſia genita incorrupto ſemine verbi: ſeu ſemen ſpirituale: h.e. filii Dei geniti per ſanctificationem Spiritûs: Hebr.2.10. & ſeq. Confer ſupra v.30. hujus Pſalmi. Jun. Item, in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. בַּ pro בָּהּ dem. & ל præf. ut ſeq. שְׁחָקִים cœli, Deut.33.26. 2Sam.22.12. Job.35.5. 36.28.. 38.37. Pſalm.18.12.. 36.6.. 57.11.. 77.18.. 78.23.. 108.5. Prov.8.28. Jer.51.9. וּשְׁחָקִים & cœli, Prov. 3. 20. Iſa. 45. 8. בַּשְּׁחָקִים in cœlis Job. 37. 21. Pſalm. 68. 35. לַשְּׁחָקִים ad cœlos, Job. 37. 18.

Rad. 86. שָׂחַק eſt, ridere: ludere, lætari, deridere, irridere, ſubſannare; Pag. Idem planè quod צָחַק: aliquando enim eſt gaudii, aliquando irriſionis. Quidam cum rad. præced. conferunt & exponunt leviori eſſe animo. quod ridentium proprium eſt. In piel, ludere riſum ſeu luſum facere. Sæpe in bonum, pro, hilari eſſe animo. Merc. 70. γελᾶν, παίζειν, ridere: ludere, &c. Bu. Lex, Coc. Conſtr. cum præp. עַל & lamed: Bu. Lex. Eſt cogn. cum צָחַק riſit. Hinc σικχάζομαι, σικχάινομαι, & σιγχάζομαι, derideo: & per metath. καγχάζω & καγχάζω, cachinnor. Si verbum שָׂחַק ſit conſtr. cum ל vel עַל, eſt deridere. Av. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו cop. præf. & in 3. pl. ſimpl. ſic: יִשְׂחַק aut rideat, Prov.29.9. יִשְׂחָקוּ rident, Job.30.1. Lam. 1.7. Et in infin. kal, occ. cum בְּ & ל præf. ante formam cum ſcheva & cholem, ſic: בְּשַׂחֹק in ludendo, Jud.16.27. לְשַׂחֹק ad ludendum, Eccl.3.4. In fut.kal, 1. ſ. & 2. ac 3. ſ. m. occ. ſimpl. vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets in ult. cui etiam 3. ſ. cum pathach ו cop. eſt præf. ut & in 3. ſ. f. ſimpl. & cum ו conv. præf. at in 3. pl. m. ſimpl. cum kamets,ob pauſam, in penult. prout ſeq. אֶשְׂחַק ridebo. Job.29.24. אֶשְׂחָק ridebo, Pro.1.26. תִּשְׂחַק ridebis, Pſ.59.9. תִּשְׂחָק idem, Job.5.22. יִשְׂחַק ridebit, deridebit, Job. 39. 10, 22, Pſalm.37.12. יִשְׂחָק ridebit, Pſalm.2.4. Hab. 1. 10. וְיִשְׂחַק & ridebit, Job. 41. 21. תִּשְׂחַק deridet, Job, 39.21. וַתִּשְׂחַק & ridebit, Prov.31.28. יִשְׂחָקוּ ridebunt, Pſalm.52.8. In piel שִׂחֵק idem cum kal, ludere, ridere, &c. jocari: Pag. Bu. Coc. Prout occ. in præt. piel 1.ſ. cum ו conv. præf. & in part. piel ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed in forma pl. m. ſimpl. ut & in ſ.f.à ſimplice מְשַׂחֶקֶת, in forma cum thau poſt duplex ſægol, ſimpl. ſed in forma pl. f. cum הַ dem. præf. prout ſeq. וְשִׂחֲקוּ & ludam, 2Sam.6.21. מְשַׂחֵק ridens, Prov.26.19. וּמְשַׂחֵק ludentem, 1Chron, 15. 29. מְשַׂחֲקִים ridentes, ludentes, 2Sam.6.5. 1Chr. 13.8. Jer.15.17.. 30.19.. 31.4. Zach.8.5. מְשַׂחֲקֶת ludens. Prov.8.30,31. הַמְשַׂחֲקוֹת ludentes, 1Sam. 18.7. In infin. piel cum ל præf. occ. cum ſægol in ult. pro tseri, ob maccaph. ſeq. ut & in fut. piel 2.ſ. m. cum הַ dem. præf. & in 3. ſ. m. cum ו cop. præf. & cum ſægol itidem in ut roque pro tseri in ult. ſed in 3. pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. לְשַׂחֵק ad ludendum, Pſalm.104.27. תְּשַׂחֵק an ludes, Job. 40.24. וַיְשַׂחֲקוּ & ludat, Jud. 16. 25. יְשַׂחֲקוּ ludent, Job.40 20. וַיְשַׂחֲקוּ & ludent, 2Sam.2.14. In hiphil הִשְׂחִיק idem cum piel, ridere, deridere, ſubſannare, excitare riſum, ſannis excipere, &c. Bu. Coc. Merc. &c. Prout occ. in part. hiph.pl.m. loco ſeq. מַשְׂחִיקִים deridentes, 2 Chron.30.10. Atque inde eſt 1. No. שְׂחוֹק m. luſus, riſus, deriſio, cachinnus: Bu. Lex. Av. riſus, deridiculum. Coc. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שְׂחֹק vel ſine vau, riſus, luſus, Job. 8.21.. 12.4. Pſalm.126.1. Eccl.7.7. Lam.3.14. Cui etiam formæ, ſ. m. בְּ, כְּ, לְ, הַ, & מִ ſunt præf. ut ſeq. הַשְּׂחוֹק riſus. Jer.48.26. בִּשְׂחוֹק in riſu, Prov. 14.13. לִשְׂחוֹק vel ſine vau, riſui, Eccl,2.2.. 10.19. Jer.20.7.. 48.26,39. כִּשְׂחוֹק ſicut riſus, Prov.10.23. מִשְׂחוֹק præ riſu, Eccl.7.3. Item hinc etiam 2. eſt no. maſc. cum מְ heemant. idem ſignificans cum præced. riſio, riſus: Av. ludus, ludibrium. Cocc. quod occurrit ſimpl. loco ſequente: מְשָׂחָק riſus, Hab. 1. 10.

Rad. 87. שָׁחַר eſt nigreſcere, nigrum eſſe, denigrari, nigrum factum eſſe. Pag. Bu. Coc. Obſcurus fuit. obſcuratus eſt, nigreſcebat, denigratus eſt, fuſcus fuit inſtar auroræ quum oritur, & tranſitivè cum accuſativo ſignificat manè, ſub aurora fuſca, aliquid agere ſeu quærere: Latinis etiam dicitur maturare per Metalepſin. Hinc & ſcurus, quod tantùm in compoſitione uſurpatur, obſcurus, quæro in obſcuritate,

ritate, in antelucana aurora. Av. Hujus verbi conjug. hiphil memini me apud Rabbinos legere transitive. In piel sunt qui in contraria significatione exponant, sed propriè ab aurora, ut infra dicetur, quasi aurorare, seu diluculare dicas, i. e. ad auroræ exortum requirere, vel aliquid facere. Merc. In Bu. Conc. & Coc. rad. hæc duo signif 1. est, nigrum esse: aurora, &c. Prout occ. in præt. kal. 3. s. m. loco seq. שָׁחַר denigrata est, Job. 30. 30. Atque inde ex hac rad. שָׁחַר in hac 1. nigrescendi signif. sunt no. seq. 1. no. שַׁחַר m. aurora: lucifer, mane: Pag. Bu. Dict. à nigrore: Bu. Lex. Merc. nigror enim eam comitatur. Bu. Lex. Obscuritas fusca: aurora: Av. Diluculum, lux prima, sol oriens. Nominis ratio, quia tum res incipiunt nosci, sed quasi nigræ. 70. ὄρθρος. Coc. Prout occ. hoc no. s. m. simpl. vel cum pathach vel ob pausam, cum kamets penult. cui utriq; formæ ה dem. est præf. sed priori cum duplice pathach, בַ, כָ, & לָ sunt præf. ut seq. שַׁחַר aurora, Job. 38. 12. Am. 4. 13. שָׁחַר aurora, Job. 3. 8. 41. 10. Ps. 57. 9. 108. 3. 139. 9. Cant. 6. 10. Isa. 8. 21. 14. 12. הַשַּׁחַר aurora, Gen. 19. 15. Josh. 6. 15. 1 Sam. 9. 26. Neh. 4. 21. Psalm. 22. 1. Jon. 4. 7. הַשָּׁחַר aurora, Gen. 32. 24. 26. Jud. 19. 25. בַּשַּׁחַר in aurora, Hos. 10. 15. כַּשַּׁחַר sicut aurora, Hos. 6. 3. Joel. 2. 2. כַּשָּׁחַר idem. Isa. 58. 8. Item occ. etiam hoc no. s. m. cum ה aff. sic: Isa. 47. 11. Et veniet super te malum, i. e. mala dies לֹא תֵדְעִי שַׁחֲרָהּ non scies lucem vel ortum ejus. R. D. Nescies tempus adventûs ejus, quia repente veniet, ut illud quod in aurora venit, quod nemo sentit, donec videat illud; Pag. vel certe, quoad aurora illud ostenderit; Merc. Non scies auroram, i. e. exortum ejus; Bu. Lex. Cujus non scies diluculum, i. e. exortum. Coc. Cujus ignoras ortum: Hebr. auroram; sic ludificatur astrologos. Jun. De no. autem hoc loci quidam breviter adnotandi, Am. 4. 13. עֹשֶׂה שַׁחַר עֵיפָה faciens auroram, tenebras; Pag. Vel, caliginem: i. e. faciens ex æstate hyemem. Coc. Efficiens auroram obscuram: Hebr. obscuritatem: i. e. cœlum & terram conturbans arbitratu suo. Vide Joel. 2. 2. Dies tenebrarum &c. i. e. dies tristissimus & luctuosissimus: ut contrà gaudium & lætitia, allegoricè figurantur lucis nomine, Esth. 8. 16. Jun. Job. 38. 12. יָדַעְתָּ הַשַּׁחַר מְקוֹמוֹ feciſti auroram ut sciret locum suum. Job. 3. 8. וְאַל־ יְרֵאֶה בְעַפְעַפֵּי שָׁחַר & nè aspiciat palpebras auroræ. Dies nè videat, h. e. ei tempori non alluceat aurora. Coc. Neque vidisset palpebras auroræ: i. e. primum splendorem radiorum ab exorituro sole utrinque in palpebrarum speciem assurgentium: Metaphora ab eo qui expergiscitur & palpebras attollit, quo cum aurora poetice comparatur. Eandem similitudinem alteri sermoni accommodatam, vide, c. 41. 18. Jun. Job. 41. 9. Oculi ejus כְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר ut palpebræ auroræ. Coc. (Sternutationibus ejus splendet lux: i. e. quum natans anhelat, & obviarum undarum turbines volvit; tum retecti oculi illius ferè emicant:) & quidem oculorum ejus, velut palpebræ auroræ: hyperbole, quæ etiam frequens est verſibus seq. de hac autem venustissima tralatione vide suprà 3. 9. Jun. Psal. 139. 9. אֶשָּׂא כַנְפֵי־שָׁחַר accipiam alas auroræ: h. e. tam velociter proficiscar, atque radii auroræ supra horizontem emicant in juga Montium. Psalm. 57. 9. אָעִירָה שָׁחַר excito auroram: h. e. anteverto auroram: & eam exspecto. Coc. (Evigila nablium & cithara) expergefaciam (inde ab) aurora; i. e. adeo cantu meo personabit orbis, ut populos excitem. quos nominat versu seq. Jun. Is. 8. 20. אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שָׁחַר cui non est aurora: h. e. cui non illuxit lux in Christi ἐπιφανείᾳ. Coc. (Si non dixerint juxta verbum hoc,) cui non est שַׁחַר aurora, i. e. lux. Hieron. quòd si non dixerint juxta verbum hoc, non erit eis matutina lux. R. D. exp. Si non (aut, nisi, juran-tis est sermo:) dixerint isti ad vos, juxta verbum hoc quod dixi, cui verbo non est aurora, i. e. lux: h. e. cui non est ratio aliqua, sed est verbum obscurum & caliginosum. Ab. Ezra, Juxta verbum hoc non est auditum: quia est sicut nox, cui non est aurora. Et sensus, Non producet occultum (vel, quod occultum est non prodibit; Merc.) in lucem. Pag. Hos. 10. 15. בַּשַּׁחַר נִדְמָה נִדְמָה in diluculo occidit, occidit: h. e. tempore pacis alluceſcente. Coc. In ipsa aurora planè (Hebr. exscindendo) exscindetur Rex Israelis: i. e. momento uno, & ex improviso. Jun. Item 2. hinc etiam est no. שָׁחֹר m. niger, nigrum, nigricans. Pag. Bu. fuscus: subniger, instar auroræ antelucanæ, seu instar auri fulvi. Av. 70. μέλας niger, &c. Germ. Schwart: Belg. swart. Cocc. Prout occ. hoc no. s. m. simpl. & in pl. m. simpl. & cum ה dem. præf. sic: שְׁחוֹר niger, nigrum, Lev. 13. 31. 37. שְׁחֹרִים nigri. Zach. 6. 2. הַשְּׁחֹרִים idem, Zach. 6. 6. Et 3. hinc etiam no. שְׁחוֹרָה f. nigra, obscura, fusca, instar auroræ emicantis. Av. Prout occ. hoc no. in s. & pl. f. sic: שְׁחוֹרָה nigra, Cant. 1. 5. שְׁחוֹרוֹת nigræ, Cant. 5. 1. Item 4. hinc etiam no. שְׁחוֹר m. nigredo: Pag. Bu. vel carbo: Pag. nigredo fusca. Av. Prout occ. cum מִ præf. sic: Lam. 4. 8. חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר מַרְאָם obscurata est præ nigredine, seu plus quàm nigredo, forma eorum: i. e. præ carbone. Pag. Sic appellant Doctores Hebræi, qui dicunt scribi בִּשְׁחוֹר וּבְשִׁיחוֹר carbone & vitriolo, vel simili materiâ, ex qua fit atramentum, quam aliàs appellant קַנְקַנְתּוֹם. Quidam minùs rectè Toar exponunt, præ nigro: vel supra nigrum. Nam Toar habet Kamets. Merc. R. Jos. scribit mem esse nominis constitutivum, & sin esse cum dageſh, Euphoniæ gratiâ, & instar מִזְמוֹר psalmus, aut canticum: i. e. obscurata est lux vel claritas formæ eorum: Pag. ex significatione auroræ; Merc. Forma eorum ipsâ nigredine obscurior est: Av. Obtenebrata est, &c. ut Pag. Cocc. Item 5. hinc etiam no. geminatum, viz. שַׁחֲרַחֹרֶת f. nigra, subnigra: Pag. Bu. nigra vel fusca valde: Av. Prout occ. hoc no. s. f. loco seq. שַׁחֲרֹרֶת subnigra. Cant. 1. 6. Item 6. hinc etiam no. cum מִ hæmant. viz. מִשְׁחָר m. aurora: Bu. Lex. & conc. aurora fusca: Av. diluculum, vel tempus diluculi. Cocc. Prout occ. hoc no. s. m. sic Psal. 110. 3. מֶרֶחֶם מִשְׁחָר לְךָ טַל יַלְדוּתֶךָ ex utero auroræ tibi ros juventutis tuæ. Av. Præ (rore) uteri auroræ, tibi (erit) ros genituræ tuæ, vel juventutis tuæ. Sensus: copiosior erit partus tuus, quàm ros, quem parit aurora. Coc. Alii verò volunt simplex no. esse שָׁחָר m. aurora: unde cum מִ præf. sic exp. Ex utero מִשְׁחָר ab aurora tibi ros pueritiæ tuæ. Pag. Sed in nostris exempl. est fine dageſch. Ideò quidam exponunt, à matrice auroræ tibi ros pueritia tua, i. e. tibi ut ros, ita pueritia vel ortus tuus.

Vide

Vide יָלַד ad יַלְדוּת, & רָחַם ad רַחַם, vel רֶחֶם. Forma genuina magis videatur heemantica, quàm nuda. Merc. Cev. Exponit R. D. Dies in quo egreſſus es è vulva & natus es, ipſe aurora tibi fuit: q. d. ad bonum tuum. Et ipſe ros qui deſcendit quando natus es, tibi fuit: q. d. ros benedictionis tibi fuit in ipſa aurora: Pag. Vel, Die quo, &c. & natus es, ipſa aurora tua fuit, i. e. in bonum tuum: & ros ille qui deſcendit quando natus es, tuus quoque fuit: i. e. Ex utero egreſſus es ad regnum, & ros benedictionis tibi, vel tuus, fuit in illo diluculo ſeu aurora. Cev. A. E. à vulva, ſeu matrice, i. e. ortu, auroræ: i. e. á tempore quo aſcendit aurora, veniet, ſicut ros quem conſueveras videre in pueritia, aut adoleſcentia tua, quando paſcebas oves. Pag. Tibi (aderit) ros juventutis tuæ accuratiſſimè: Hebr. matutinâ inquiſitione, &c. Vide Jun. in hunc locum ſuprá ad vocem מֵרֶחֶם in rad. רֶחֶם ubi fuſiùs explicatur. Item 7. hinc etiam no. שַׁחֲרוּת f. juventus. Pag. quæ comparatur auroræ, vel τῷ mane: (quaſi ortum auroræ dicas: Merc.) ſicut ſenectus comparatur veſperæ: ſicuti dicitur Eccleſ. 11. 6. Manè ſemina ſemen tuum, & veſperi ne quieſcat manus tua. Pag. juventa: Bu. Lex. aurora: quæ, ſcil. juventuti comparatur, quia citò evaneſcit. Av. Prout occ. cum הַ & יְהַ præf. ſic: Eccleſ. 11. 10. כִּי הַיַּלְדוּת Quia adoleſcentia, וְהַשַּׁחֲרוּת הָבֶל & juventus vanitas. Pag. Quia pueritia & aurora ſunt vanitas: i. e. citò evaneſcunt. Av. Pueritia & diluculum vanitas. h. e. ut ſuavitas diluculi, ita flos adoleſcentiæ citò tranſit; Coc. Nam juventa & ortus ipſe (Hebr. auroræ ortus:) eſt vanitas: i. e. inſtabilis eſt, & momento evaneſcens. Jun. Et juventa: Bu. Lex. & conc. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. שָׁחַר: eſt quærere, perveſtigare: Bu. conc. Nam ab aurora, aut mane, fit verbum in piel שִׁחֵר, quod eſt, manè quærere: Pag. Diluculo, manè, ſedulò, tempeſtivè, ſtudioſe quærere, perveſtigare: á nomine ſcil. שַׁחַר aurora: quaſi aurorare. ſeu diluculare dicas. Bu. Lex. maturavit, maturè quæſivit. Conſtr. cum accuſ. vel cum אֶל; Av. 2. ſignif. hujus rad. שָׁחַר etiam in kal. eſt quærere: ut ſcil. diligenter in primo diluculo palpando quærimus. 70. ζητεῖν. Cocc. Prout occ. in part. ben. kal. ſ. m. ſic: Prov. 11. 27. שֹׁחֵר שׁוֹב יְבַקֶּשׁ רָצוֹן וְרוֹרֵשׁ רָעָה תְּבוֹאֶנּוּ qui quærit bonum, quærit conciliationem, h. e. bonam gratiam: &, qui quærit malum, ei eveniet. Tria quaſi ſynonyma. Cocc. Qui maturè ſectatur bonum, inveniet benevolentiam. 70. τεκταινόμενος; Av. Studioſe quærens bonum (aliis.) conquirit benevolentiam (i e. eam ſibi conciliat apud Deum & homines:) quærenti verò malum, ipſum eventurum eſt. Jun. Sed ſæpiùs, ut dictum, in hac 2. manè quærendi ſignif. venit Piel. Prout oc. in Præt. Piel. 3. ſ m. cum וֹ aff. ſic: Prov. 12. 24. Et qui diligit illum שְׁחָרוֹ מוּסָר quærit illi caſtigationem. A. E. corriget aut erudiet eum quolibet mane: Pag. quod ſcil. tempus eſt aptiſſimum erudiendis pueris: vel rectiùs maturè & juventutis tempore id faciet; Merc. R. Levi. Et qui diligit illum in pueritia ſua imbuit illum eruditione. R. Himman. ſuſcitat illum manè, ut illum doceat eruditionem. Pag. Mane quærit ipſi diſciplinam: Bu. Lex. maturat illi caſtigationem. Av. Quærit eum maturè (cum) diſciplina: vel quærit, proſequitur eum σωφρονισμός. Coc. Qui autem amat eum, tempeſtivè procurat (Hebr. mane quærit) eruditionem ei: Jun. Quærit ei, &c. Bu. conc. Item oc. etiam in Præt. Piel. 2. ſ. m. cum ךָ cop. vel conv. præf. & נִי aff. & in 3. pl. cum ךָ cop. præf. Sic: שִׁחַרְתָּנִי requiſiviſti me, Job. 7. 21. וְשִׁחַרְוּנִי & requirebant, Pſal. 78. 34. In part. piel. á ſ. m. מְשַׁחֵר manè, מְשַׁחֲרִים ſeu ſedulò quærens, & ab abſol. forma pl. m. tempeſtivè, vel ſtudioſe quærentes, á diluculo perveſtigantes. &c. in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ךָ cop. præf. & יְ aff. ſic: מְשַׁחֲרֵי perveſtigantes, Job. 24. 5. וּמְשַׁחֲרַי & quærentes me, Prov. 8. 17. In Infin piel occ. cum לְ præf. loco ſeq. לְשַׁחֵר quærendo, Prov. 7. 15. In fut. piel, á 3. ſ. m. יְשַׁחֵר tempeſtivè quæret, ſtudioſe requiret, &c. oc. in 1. ſ. cum אֶ, ob pauſam pro אָ, aff. & in 2. ſ. m. ſimpl. ſed in 3. pl. m. (quaſi ex יְשַׁחֲרִין cum nun parag. Coc.) vel cum נָ, ſeu nun cum ſcheva epenthet. vel abundante, poſt kibbuts pro ſchurek, & ante נִי aff. (pro יְשַׁחֲרוּנִי,) ut ſeq. אֲשַׁחֲרֶךָּ requiro te, Pſal. 63. 2. Iſa. 26. 9. תְּשַׁחַר quæſiveris, Job. 8. 5. יְשַׁחֲרֻנַנִי requirent me, Prov. 1, 28. Hoſ. 8. 15. Item hinc, juxta quoſdam, ex hac rad. שָׁחַר in hac 2. quærendi & perveſtigandi ſignif. eſt no. שַׁחַר perveſtigatio: Bu. conc. Prout occ. cum kamets pro pathach penult. ob pauſam ſic: Iſa. 8. 20. Quia non ipſi שָׁחַר perveſtigatio: juxta R. Jonah in Bu. conc. Item hic etiam ſub hac rad. שָׁחַר in 1. ejus nigreſcendi ſignif. quidam locant no. שִׁיחוֹר m. Schichor, nomen fluvii: Bu. Lex. Nilus: fluvius Ægypti, à nigredine aquarum: Av. ſic, ſcil. appellatus, quòd illius aquæ ſint nigræ, i. e. turbidæ: Pag. Eſt fluvii nomen: Joſ. 13. 3. מִן־הַשִּׁיחוֹר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם à Sichor, qui (eſt) ante Ægyptum. Dicitur aliàs נַחַל מִצְרַיִם: qui ad Rhinocolura in Sirbonidem lacum illabitur, ut quidam perhibent. Maſius id oſtium Nili exiſtimat quod prope Caſium montem, tercentum ſtadiorum intervallo á Peluſiaco, in mare exire dicit, idq; auctore Strabone lib. 16. Sed Strabo lib. 16. p. 759. dicit quidem, á Caſio Peluſium uſque eſſe 300. ſtadia: ſed oſtium Peluſia cum in dextra dicit lib. 17. p. 788. & quidem τελευταῖον: p. 801. Rhinecolura dicit τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ φοινίκης: l. 16. p. 781. Jer. 2. 18. Quid tibi (opus eſt) via Ægypti, ut bibas מֵי שִׁחוֹר aquas Sichor? i. e. Nili. Is olim μέλας dictus, & σιρὶς. Cocc.

Rad. 88. שָׁחַת eſt, corrumpere, perdere, delere, diſperdere: Pag. Av. Quidam conferunt cum שָׁחָה & ſimilibus verbis, quaſi ad imum uſque, inquiunt. & funditùs perdere, corrumpere, & depravare quoquomodò id fiat; Merc. Eſt cogn. cum שׁוּחַ, שָׁחָה, & שׁוּחַ incurvatus eſt. Hinc fortè σκεδάω, σκεδέω; diſpergo, diſſipo, corrumpo. Av. In Bu. conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, corrumpere, perdere, perimere, interficere: Bu. Lex. & conc. viz. in conjug. piel שִׁחֵת corrupit: Av. Cocc. & abſolutè, perdité egit: Av. corrumpere ſe, perperàm agere. Cocc. corrupit, viz. viam ſuam, & opera ſua. inquit R. D. eſt enim tranſit. Pag. Sed alii intranſitivé exp. in piel. ut & in hiphil; ubi etiam abſoluté ſumi videtur: ſed licebit ubique aliquid ſubaudire: Merc. Prout occ. in præt. piel 2. ſ. m. ſimpl. & cum ךָ cop. præf. ut & cum הּ & הֶ aff. cui ult. etiam ךָ cop. vel conv. eſt præf. ut ſeq. שִׁחַתְּ perdité egit, perdidit, Exod. 32. 7. Deut. 5. 12. 32. 8.

Jer.

Jer.48.18. Lam.2.5,6. וְשִׁחֵת & corrupit, Gen.28. 9. Amo.1.11. שִׁחֲתָה perdidit te, Hoſ.13. 9. וְשִׁחֲתָה & corruperit eum, Exod.21.26. Sic & in 2. ſ. m. præt piel occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſed in 2. pl. ſimpl. vel cum ſcheva comp. chat. path. vel ob pauſam cum tseri penult. cui priori ו conv. eſt etiam præf. & in 2. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. prout ſeq. שִׁחַתָּ corrupiſti, Iſa.14.20. Ezec.28.17. וְשִׁחַתָּ & corrumpes, Prov.23.8. שִׁחֲתוּ perdiderunt, 2Reg. 18.12. Jer.12.10. שִׁחֲתוּ corruperunt, Hoſ.9.9. Nah. 2.3. וְשִׁחֲתוּ & perdent, Ezech.26.4. שִׁחֲתֶם corrupiſtis, Mal. 2. 8. וְשִׁחֲתֶם & perdetis, Num. 32. 15. In infin. piel occ. ſimpl. & cum בְּ & לְ præf. ſic: שַׁחֵת perdere, Gen.13.10. בְּשַׁחֵת in perdere, Gen. 19. 29. לְשַׁחֵת ad perdendum, Gen. 6. 16.. 9. 11, 15. Joſh.22.33. 1Sam.23.10. 2Sam.1.14.. 14. 11. Ezec. 20.11.. 43. 3. Hoſe.11.9. Cui ultimæ cum לְ præf. כֶם, eſt etiam aff. prout occ. etiam cum הָ aff. ſimpl. & cum לְ præf. ſed cum ם aff. habet מְ præf. ut ſeq. לְשַׁחֲתָכֶם ad perdendum eos. Ezech. 5. 16. שַׁחֲתָהּ perdere eam. Ezech.22.30. לְשַׁחֲתָהּ ad perdendum eam, Gen.19.13. Jud.6.5.2Sa.24.16. מְשַׁחֲתָם à perdere eos; Ezech. 20. 17. In imper. piel à ſ m. שַׁחֵת corrumpe, perde, occ. in pl. m. cu n ו cop. præf. & tseri ob pauſam penult. pro chat. path. loco ſeq. וְשַׁחֵתוּ & perdite, Jer.5.10. In niphal eſt corrumpi, perdi: Pag. Bu. &c. Prout occ. in præt.niph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. at cum kamets ob pauſam penult. pro chat. path. ſic: נִשְׁחַת corruptum erat, Jer.13.7. וְנִשְׁחַת & perditum eſt, Jer. 18. 4. נִשְׁחָתָה corrupta erat, Gen. 6. 12. Unde in part. niph. à 3. ſ. m. נִשְׁחָת corruptus, & in ſ. f. נִשְׁחָתָה corrupta occ. in forma pl. f. cum הָ dem. præf. & cum kamets, ob pauſam, pro chat. path. in penult. ſic; הַנִּשְׁחָתוֹת corruptas, Ezech.20.44. In fut. niph. à 3. ſ. m. יִשָּׁחֵת, occ. in 3. ſ. f ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic: תִּשָּׁחֵת perdetur, Exod. 8. 24. וְתִשָּׁחֵת & corrupta fuit, Gen.6.11. In hiphil, idem cum piel. corrumpere, corruptè agere. Pag.Bu. perdidit: & ſine accuſ. corruptè egit: Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. 1. ſ. & 3. pl. ut & 2. pl. m. idque ſcil. vel ſimpl. vel cum ו conv. præf. ut ſeq. הִשְׁחִית corrumperet, Gen.6.12. וְהִשְׁחִית & perdet, Jer.35.29. Dan.8.24. וְהִשְׁחִתִי & diſperdam, Jer. 51.20. הִשְׁחִיתוּ perdiderunt, 2Chron.34.11. Pſalm. 14.1.. 53.2. Iſa.37.12. Jer.49.9. Zeph.2.7. וְהִשְׁחִיתוּ & corruptè egerunt Jud.2.19. וְהִשְׁחֵתֶם & corruptè egeritis, Deu.4.25. Item in part. hiph. ſ.m.occ.ſimpl. & cum ו cop. הַ interrog, & הַ dem. præf. ut ſeq. מַשְׁחִיר perdens, Gen.19.14. 1 Chron. 21. 12. Prov. 6.32.. 18.9.. 28.24. Iſa.6.26. 54.16. Ezech. 21. 36. Jer. 22. 20.. 51. 1. וּמַשְׁחִית & perdens, Jer. 4. 7. הַמַּשְׁחִית an perdes Ezech.8.9. הַמַּשְׁחִית perdens, vaſtator, Exod. 12. 23. 1 Sam.13.17. 2 Sam.24.16. 2 Reg. 23. 12. 1 Chron.21.15. Jerem. 21.25.. 51.28. Sed occ. etiam idem part. hiph. ſ. m. cum יְהֹ & לְ præf. ut & cum ם aff. abſque præf. ſic: וְהַמַּשְׁחִית & vaſtator, 1Sam.14.15. לְמַשְׁחִית in perdentem, Exod.12.13. 2Chron.20.23.. 22.1. Ezech.5.16..9.6.. 25.15. Dan.10.8. מַשְׁחִיתָם perdo eos Gen. 6. 13. Item in forma pl. m. part. hiph. occ ſimpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. vel rurſùs cum chirek tantùm abſque jod pl. in ult. idque etiam vel ſimpl. vel cum הַ dem. præf. ut ſeq. מַשְׁחִיתִים perdentes, corrumpentes, Jud. 20. 42. 2Chron.27.2. Iſa.1.4. מַשְׁחִתִים idem, Gen.19. 13. Jer.22.7. מַשְׁחִיתָם idem, 2 Sam. 20. 15. Jer.9. 28. הַמַּשְׁחִיתִם perdentes 1Sam.6.5. In infin.hiph. occ. vel def. cum chirek tantùm, vel plenè cum jod hiph in ult. cui plenæ formæ etiam וֹךְ, וֹל, לְ, & מִ ſunt præf. ut ſeq הַשְׁחֵת perdendo, Deut. 31.29. הַשְׁחִית perdere, Iſa.65.8. וּבְהַשְׁחִית & juxta perdere 1Chron.21.15. לְהַשְׁחִית ad perdendum, 1Sam. 26.15. 2Reg.8.19. 2Chron.12.12.. 21.7.. 26.16.. 36. 19. Iſa.51.13. Lam. 2. 8. וּלְהַשְׁחִית & ad perdend. Jer. 15. 3. מַהַשְׁחִית à perdendo, Pſalm. 106. 23. Item occ. etiam infin. hiph. cum variis affixis. ut cum הָ ob pauſam pro הָ, וֹ, & הָ aff. idque ſimpl. vel cum לְ præf, ſed cum ם aff. ſimpl. & cum מִ præf. ut ſeq. הַשְׁחִיתָהּ perdere te. Deut.10.10. לְהַשְׁחִיתָהּ perdere te, 2Chron 25.16. לְהַשְׁחִיתוֹ ad perdend. eum, 2Reg.18.25. וְהַשְׁחִיתָהּ ad perdendum eum, 2Reg. 18.25. Iſa. 36. 10. לְהַשְׁחִיתָהּ ad perdendum eam, 1 Chron. 21. 15. Iſa. 36. 10. Jer. 51. 11. Dan. 11. 17. מַהַשְׁחִיתָם perdere eos, 2 Reg. 13.23. מַהַשְׁחִיתָם à perdere eos, Jer. 13. 14. In fut. hiph 1. ſ. occ, ſimpl. & cum ו cop. præf. & הָ aff. abſque præf. ſic: אַשְׁחִית perdam, Gen 18.28.31,32. Ruth. 4.6. 2 Sam.20.20. Jer. 13.9. וְאַשְׁחִיתָהּ & perdam te. Jer. 15.6. אַשְׁחִיתֵם perdam eos, 2Chron.12.7. Et in 2. ſ. m. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum tseri tantùm in ult. cui plenæ formæ הַ interrog. eſt etiam præf. ſic: תַּשְׁחִית corrumpes perdes, Lev. 10.27. Deu.20.19,20. תַּשְׁחִיתָה perdes, Deut.9.26. Pſalm 57.1.. 58.1.. 59.1.. 75.1. הַתַּשְׁחִית an perdes, Gen. 18. 28. Et in 2. ſ. f. fut. hiph. occ. cum ו conv. præf. ſed def. etiam cum chirek tantùm abſque jod in penult. loco ſeq. וַתַּשְׁחֵתִי & perditè egiſti, Ezech.16.45. Et rurſus in 2. ſ. m. occ. etiam cum הוֹ aff. ut & cum ו conv. præf. & ם aff. ſic: תַּשְׁחִיתֵהוּ perdes eum, 1 Sam. 26.9. Iſa. 65.9. וַתַּשְׁחִיתֵם & perdidiſti eas, Pſalm.78.45. Item in 3. ſ. m. fut. hiph. ſimpl. occ. vel plenè cum jod hiph, vel def. cum chirek tantùm in ult. ſed cum ו conv. præf. habet tseri pro jod hiph. in ult. & rurſus plenè cum הָ ob pauſam pro הָ aff. ſed abſque præf. ut ſeq. יַשְׁחִית perdet, Pſalm.78.38. Dan. 8. 24, 25.. 9.26. יְשַׁחֵת corrumpet, Prov.11.9. Mal. 3. 11. וַיְשַׁחֵת & perdidit. 1Chron.20.1. יְשַׁחֵתְךָ perdet te, Deut. 4. 31. 2Chron.35.21. Item in 3. f.f. fut.hiph. cum ו conv. præf. habet tseri pro jod hiph. in ult. & in 1. pl. occ. cum הָ parag. add. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed in 3. pl. m. occ. ſimpl. plenè, at cum ו conv. præf. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantùm in penult. ut & in 2. pl. m. occ. etiam def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. & cum nun parag. add. in ult. prout ſeq. וַתְּשַׁחֵת & corruptiùs egit. Eze.23.11. נַשְׁחִיתָה perdamus, Jer.11.19. וְנַשְׁחִיתָהּ & perdemus, Jer.6.5. יַשְׁחִיתוּ perdent, Iſa.11.9..65. 25. וַיְשַׁחֲתוּ vel וַיְשִׁחֲתוּ & perdiderunt, Jud.6.4.. 20.21,25,35. 2Sam.11.1.2Chro.24.23. חַשְׁחֵתוּן corruptè agatis, Deut.4.16.. 31.29. In hophal, à præt. הָשְׁחַת corruptus fuit, &c. juxta quoſdam occ. in part. hoph. ſ. m. ſic: מָשְׁחָת corruptus, Prov.24.26. Mal. 1.14. Atque inde ex rad. in hac 1. corrumpendi ſig-

nif. eſt no. (ex forma ſcil. præced. part. hoph. viz) מָשְׁחָת m. corruptio, corruptela, corruptum : Pag. Bu. perditio, & per Auxeſin ponitur pro concreto, corruptibilis. Av. Eſt forma concreti, (quaſi, ſcil. ex part. hoph.) ſenſu abſtracti : corruptum, ſeu corruptio, &c. Coc. Prout occ. vel ſimpl. ut mox ante in part. hoph. vel cum ם, aff. loco ſeq. מַשְׁחָתָם corruptio eorum, Lev.22.25. Item 2. hinc etiam No. cum מ heemant. מִשְׁחָת nf. idem cum præced. corruptio, perditio : Av. Coc. vel res corrupta : Coc. vel adjectivè corruptus : Bu.Lex. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſic : Iſa.52.14. בֵּן מִשְׁחָת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ ſic corruptus præ viro aſpectus ejus : eſt part. hoph. cum chirek loco kam. chat. ſub mem ; Pag. Sed Toar, ſeu no. adject. potiùs eſſe dixerim, & eam formam non ſemel reperies : Merc. Corruptus eſt, &c. ut Pag.h.e. non ampliùs virilem aut humanam ſpeciem habet : eſt No. Toar, juxta Ab. Ezra. Bu.Lex. Sic aſpectus ejus deformior erat quàm (ullius) viri : Av. Adeò corruptum præ viro (erat) forma ejus : h. e. adeò miſerabilis erat ſpecies ejus, ut non deceret virum, qui eſſet in ulla eminentia. Coc. (Quemadmodùm obſtupuerint de te, nim. populo Jehovæ, cujus antè meminerat ;) ita (de) corrupta ſuprà quemlibet, (Hebr. virum,) ſpecie iſtius : i. e. tantam & tam excelſam gloriam ex tanta Chriſti abjectione & ignominia mirabuntur atque obſtupeſcent. Jun. Sic & 3. hinc etiam No. cum מַ heemant. in forma ſcil. part. hiph. cum tseri in ult. viz. מַשְׁחַת m. perditio, deſtructio, corruptio, internecio, exitium ſeu excidium. Pag. Bu. &c. vel vaſtatio, ut arma vaſtationis ſunt quæ lædunt. Av. Prout occ. cum וֹ aff. ſic : Ezec.9.1. וְאִישׁ כְּלִי מַשְׁחִתּוֹ בְּיָדוֹ ; Et quiſque habebat inſtrumentum ſuum noxium in manu ſua. 70. τὰ σκεύη τὴς ἐξολεθρέυσεως. Coc. Inſtrumentum perditionis ſuæ : i.e. lethiferum : Bu. Lex. Et inſtrumentum quiſque ſuum lethiferum, (Hebr. corrumpens quaſi eſſet part. hiphil) in manu ſua, ſcilicet, habetò. Jun. Item hîc etiam quidam ponunt מַשְׁחִית in ipſa plena forma part. hiph. ut nomen cum מַ heemant. & ſic exp. laqueus, juxta R.D. Prout occ. Jer.5.26. Statuerunt מַשְׁחִית laqueum, homines capient : Pag. vel, quo, ſcil. homines capiant. Sic laqueus, aut retis genus, à perdendo, quaſi perditor : eâ ratione quâ & חֵרֶם, Hab. 1. in rad. חָרַם. Mer. No. hoc eſt vel corrumpens, perdens ; vel ſubſtantivè, corruptio, perditio : Bu. Lex. Sæpe enim ita vim habet nominis Toar : unde & Angelus perditor, ſeu exterminator ſic dicitur, Exod.12. Interdùm collectivè uſurpatur pro ea exercitûs parte, quæ in hoc inſtructa eſt & deſtinata : ut perdat & depopuletur, 1 Sam.13. ut hîc habes item 14. Eſt & ſæpe abſtractum ; Merc. Et ſic alibi etiam ut No. occurrit, viz. Ezech.21.31. Et dabo te in manu, vel manum virorum inſipientium, artificum מַשְׁחִית perditionis, aut deſtructionis. Et 2 Reg.23.13. Quæ (erant) à dextera monti, (pro. montis) הַמַּשְׁחִית corruptionis, aut perditionis : i. e montis Oliveti, ſic appellati in vituperium, ob ædificium quod illic ædificaverunt, ad colendum idola : inquit R.D. & R.Sal. Unde & Targum habet. montis זֵיתָא Olivarum. Pag. Eleganti Paronomaſiâ pro הַמַּשְׁחָה unctionis. Alii volunt montem Calvariæ ſic vocatum, quòd in eo perderentur facinoroſi homines. Merc. Hieron. Ad dexteram montis offenſionis. At illud Jer.51.25. Ecce ego ad te, mons הַמַּשְׁחִית corruptionis, aut perditionis, dicit Dominus, qui corrumpis univerſam terram : loquitur de urbe Babel, quam appellat montem, quanquàm erat in planitie, eò quòd erat civitas munita, ac ſi habitaret, ſeu ſita eſſet, in monte : inquit R. D. Et ſic Am.1.13. Eò quòd ſciderunt montes Gilead : i. e. urbes munitas. Unde & Targum habet. Ecce ego mitto iram meam ſuper te, כְּרַכָּא־מְחַבְּלָא civitas corruptionis, aut corrumpens. (vel, caſtrum, ſeu arx perdens : Merc.) Et ſic poſteà metaphoricè dicit de petris, i.e. turribus excelſis, quæ erant in Babel : Pag. Poteſt & participium eſſe, vel Toar, perditor. Sic Prov.18. 19. teſte Kimchi, utrumvis eſſe poteſt. authori perditionis, vel magiſtro, ſeu viro perditori, לְבַעַל מַשְׁחִית : ſicut & Prov.28.24. reperitur מַשְׁחִית. Merc. Et ſic aliis etiam in locis hæc forma part. hiph. ſumi poteſt pro nomine, ut Exod.12.13. Ezech.5.16.9.6. & 25.15. לְמַשְׁחִית ad corruptionem, perditionem, vel internecionem, &c. ut & Dan.10.8. Et vis mea verſa eſt, ſeu mutata eſt in me, לְמַשְׁחִית in corruptionem : vel ob corruptionem. Pag. Et ſplendor meus verſus eſt apud me in deſtructionem : i.e. in deterius. Coc. Sed decor meus mutatione corruptus eſt in me, &c. Hebr. mutavit ſe in me ad corruptionem : i. e. ita expallui & formam hominis viventis amiſi, ut cadaver magis viderer eſſe, quàm homo vivens. Jun. No. hoc מַשְׁחִית eſt, inſtrumentum σκευάριον, ut Prov.18.9. בַּעַל מַשְׁחִית habentis telum noxium. Sic fortè Prov 28.24. Socius eſt לְאִישׁ מַשְׁחִית homini, qui cum telo venit. Eze.21.31, vel 36. חַרְשֵׁי מַשְׁחִית fabros telorum (noxiorum.) Jer.5.26. הַצִּיבוּ מַשְׁחִית ſtatuunt decipulam, homines capiunt. Item, noxa, læſio, corruptio ; Exod.12.13. וְלֹא־יִהְיֶה בָּכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית & non erit in vobis plaga ad deſtructionem, vel, ad noxam. 2 Chron.20.23. עָזְרוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְמַשְׁחִית auxilio ſunt quiſque in alterum ad deſtructionem. 2Chron.22.4. Nam illi fuerunt ipſius conſiliarii poſt mortem patris ipſius, לְמַשְׁחִית לוֹ in peſtem ipſi. Eze.9.6. תַּהַרְגוּ לְמַשְׁחִית occidetis ad deſtructionem. Eze.25.15. Quia fecerunt, per vindictam (& cum impetu animæ) לְמַשְׁחִית ad deſtructionem. 2 Reg.23.13. מִימִין לְהַר־ הַמַּשְׁחִית ad dextram montis corruptionis : videtur ſic dictus ab idololatria. Non improbabile eſt, per paronomaſiam factum eſſe מַשְׁחִית ex מִשְׁחָה : quod cenſet Kimchius ; & R.Sal. Chald. דְּמַדְרוֹם לְטוּר זֵיתָא ab auſtro montis olearum. Aliter, Jer.51.25. הַר הַמַּשְׁחִית mons deſtructor. Additur, הַמַּשְׁחִית אֶת־כָּל־הָאָרֶץ qui perdis totam terram. Babylonicum imperium ita appellat : Jer.51.1. רוּחַ הַמַּשְׁחִית ſpiritum deſtructionis. 70. ἄνεμον καίγωνα διαφθείροντα. Coc. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שַׁחַת : eſt. rete ; fovea. Bu.Conc. idque ſcil. 1. in no. שַׁחַת m. corruptio : Pſalm. 16. 10. item fovea, quaſi corruptionis locus : Bu. Lex. Pag. Vel etiam, laqueus : rete, ſepulchrum. Cev. exitium : item fovea ubi eſt corruptio. Av. ſeu quæ comparatur ad corruptionem : 70. διαφθορά ; quod ipſum pro fovea ponunt, Pſalm. 16. 10. Non תִּתֵּן חָסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת dabis pium tuum. 70. τὸν

δσιον

ירדו טו: Chald. וְנָאֲךְ; præferenda lectio in ſingulari:) videre corruptionem. ut שַׁחַת ipſi ſit שַׁחַת: ut in pulverem redeat. Nam alioqui is, qui in Pſalmo loquitur, dicit v.9. Etiam corpus meum procumbet ſecurè. Ita qui vidit foveam, tamen non vidit שַׁחַת: quando fovea eum non potuit retinere, & in pulverem redigere. Confer Job.33.18,22,24.28,30. Coc. Occ. autem hoc No. præterea ſimpl vel in forma cum kamets ob pauſam in penult. vel cum duplice pathach: ut & cum בְּ præf. & ם aff. ut ſeq. שַׁחַת rete, Pſalm.94. 13. שַׁחַת foveam, Prov. 26. 27. בְּשַׁחֲתָם in reti eorum, Ezech.19.4,8. Item 2. hinc in hac 2. ſignif. eſt No. שְׁחוּת m. idem cum præced. Pag. Bu. corruptio, perditio: vel fovea in qua eſt corruptio. Av. Prout occ. cum בְּ præf. & ו aff. loco ſeq. בְּשִׁחוּתוֹ in foveam ſuam. Prov.28.10. Et 3. hinc etiam eſt No. שְׁחִיתָה f. fovea, ſepulchrum, corruptio: item, rete: Pag. & pro eo, elsà gutturali, more ſuo, Doctores dicunt שְׂחָא. Sic laqueus: aut rete, à perditione, vel quaſi perditio & corruptio dicitur. Merc. Corruptio, perditio: item, rete, quod ad corruptionem adigit captos. Av. Prout occ. hoc no. in forma pl. f. cum בְּ præf. & ם aff. ſic: Lam.4.20. Chriſtus Dominus (vel potiùs, Domini) captus eſt בִּשְׁחִיתוֹתָם retibus eorum: juxta A. E. Pag. Unctus Domini, &c. ut Pag. Av. Unctus Domini captus eſt in foveis ipſorum: Coc. Unctus Jehovæ, &c. ut Coc. Jun. Sic &: in foveis ipſorum: Bu. Conc. Item occ. etiam hoc no. in ead. forma pl. f. cum מִ præf & ם aff. ſic: Pſalm. 107. 20. Et eripiet, pro eripuit. animam eorum, מִשְּׁחִיתוֹתָם de retibus ſeu foveis ipſorum, ſeu eorum: Pag. Bu.Conc. aut de ſepulchris eorum: i.e. mortibus eorum, quibus ſcil. erant vicini. Dictum enim eſt v.18. Et appropinquaverunt uſque ad portas mortis. Pag. A perditionibus eorum: 70. διαφθορῶν αὐτῶν. Av. Et faciebat evadere ex foveis ipſorum, Coc. (Mittens verbum ſuum. i.e. ſuo juſſu, curaverit ipſos) & liberaverit à foveis ipſorum: i.e. à morte præſentiſſima, & ſepulchro ipſis jam comparato: ſic enim accipiendum eſſe evincit contextus hujus hyperboles: quomodo accipitur, Lam.4.20. Jun. Vel. à corruptionibus ſeu perditionibus ſuis, &c. Locus autem ſuprà cit. ad præt. piel cum ה aff. ulteriùs venit explicandus: viz. Hoſ.13.9. יִשְׂרָאֵל corrupit te, Iſrael; i.e. vitulus jam memoratus corrupit te: quia niſi hic fuiſſet, in me fuiſſet auxilium tuum. Pag. Alii nomen faciunt, perditio tua, Iſrael: ut שַׁחַת ſit nomen formæ דִּבֶּר, ſermo: Merc. R.Sal. Corrupiſti teipſum Iſrael. Pag. Perdidit te (vitulus, viz. tuus, quem, me derelicto, coluiſti) ô Iſrael. Av. Corruptio tua eſt: vel corrupit te. Sed שַׁחַת ibi eſt nomen, corruptio, pravitas: formæ inſtar שָׁלֵם. Et ſic venit ſimpl. ut no. Deut.32. 5. שחת לו לא corruptio ipſi? nequaquàm. Nunquid aliquis defectus in ipſo fuit, ut non præſtiterit ſe fidelem Deum ipſorum? Minime; בָּנָיו מוּמָם דור עִקֵּשׁ ופִתַלְתֹּל filii ejus vitium (& labes) eorum, generationis perverſæ & contortæ. Coc. hic & in rad. מוּם. Alii verò ſumunt hoc ult. etiam ut præt. piel, corrupit ſe, pro, corruperunt ſe. Pag. Corrupit ſe. Jun. ut in præt. piel: qui etiam ſic & ſumit illud, Hoſ. 13.9. nam ſic exp. Perdidit-re, ô Iſrael, &c. Perdidit, nempe Rex tuus, de quo ſequente verſu. Jun. Item præt. piel cum copula venit, Geneſ. 38. 9. ſic: Quando ingrediebatur ad uxorem fratris ſui וְיַשְׁחֵת אַרְצָה corrumpebat ſe in terra. Targ. Corrumpebat viam ſuam ſuper terram. Ab. Ezra, Corrumpebat ſemen virile, & fundebat extrà in terra. Et R Sal. Calcabat intrà, & projiciebat extra. Pag. Ut corrumperet (ſemen effundens) in terram. Turpiſſima audacia, quæ ne inter gentes quidem facile nominata eſt: ſed a Gnoſticis olim & prioribus Origenianis, Epiphanio teſte, uſurpata. Jun.

Rad. 89. שָׂטָה eſt, declinare, divertere; Pag. Bu. deflectere: quidam addunt, cum adverſatione: cum שָׂטַם & שָׂטָן infrà, conferentes, ob vocum alluſionem. Sed Chaldæum magis eſt: nam Targum pro נָטָה, habet סְטָא. Merc. Deflexit cum adverſatione & odio, divertit, declinavit, defecit. Cogn. cum שָׂטַן adverſatus eſt, & cum שָׂטַם odio habuit. Hinc per metath. τείνω extendo, &c. Av.70. ἐκκλίνειν: declinare. Prout occ. hoc verbum שָׂטָה in præt. kal, à 2. ſ. m. שָׂטִיתָ, in 2. ſ. f. ſic: שָׂטִית declinaſti, Num. 5.19,20. Et in imper. kal. ſ. m. eſt & occ. loco ſeq. שְׂטֵה declina, Prov.4.15. In fut.kal, 3. ſ.m. à ſimplice forma יִשְׂטֶה declinabit, occ. in forma apocopata abſque 2. rad. he, & cum tſeri ante duplex ſcheva, ſic: יִשְׂטְ declinat, Prov.7.25. Item, in 2. ſ. f. fut. kal. eſt & occ. ſic: תִּשְׂטֶה declinaverit, Num. 5. 12. 29. Atque inde ex hac rad. שָׂטֶה, eſt No. quaſi á ſ. m שִׂטֶה, inſtar רֵעָה: Av. Bu.Lex. vel cum ſamech loco ſin, סָטֶה m. deflexus. declinans, &c. Bu. Conc. Av. in forma pl. m. שָׂטִים vel cum ſamech loco ſin סָטִים declinantes: Pag. Bu. vel ſubſtantivè deflexiones, &c. Av. Eſt nomen Toar loco participii. שָׂטִים: inſtar נְכִים & כְּלִים. Merc. Prout occ. hæc forma abſol. pl. m. vel cum ſamech, vel cum ſin ſimpl. ſic: סָטִים declinantes, Pſalm.101.3. שָׂטִים declinantes. Hoſ.5.2. Sed in forma pl. m. conſtr. cum ו cop. præf. וְשָׂטֵי & declinantes, Pſalm.40.8. cum kamets ſcil. pro tseri in penult. vide ſuprà in rad. שוט; Pag. Bu. Lex. Locus autem præced. Hoſ.5.2. ſic ſe habet; Et ad jugulandum שָׂטִים declinantes ſcil. á via recta: הֶעְמִיקוּ in profundo poſuerunt, laqueum, ſcil. vel multiplicaverunt declinationem. Sed R. D. exp. Declinantes, i. e. qui colunt idola, qui declinant á viis Dei, & cultu ejus; quemadmodum declinat uxor ſub viro ſuo. Multiplicaverunt declinationem jugulando, & ſacrificando idolis. A.E. Ad jugulandum in itinere declinantes, i. e. colentes Bahal, הֶעְמִיקוּ in profundum poſuerunt laqueum, ne viderent illum tranſeuntes. At ego qui hoc malum, Pag. quod perpetrarunt, novi, quantumvis abſconditum, & profundè demerſum in eos omnes animadvertam propter illud; Cev.R.D. Qui declinant, profundaverunt laqueum, (i. e. in profundo poſuerunt) ad jugulandum, capiendumque innocentes; Pag.

Rad. 90. שָׂטַח eſt, expandere, extendere: Pag. Bu. expandit, expoſuit in latitudinem, extendit, dilatavit. Cogn. cum שָׂחַשׂ mactavit pecudem expanſam. Hinc τείνω extendo, diſtendo &c. Av. 70. διαπετάσουσι; expandere. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. pl. (á ſimplice forma שָׂטְחוּ expanderunt.

&c.)cum ו conv.præf.& ם,aff.loco ſeq.יִשְׂטָמוּם & expandent ea, Jer. 8. 2. In part. ben. kal ſ. m. oc. ſimpl. שֹׂטֵם expandens, Job. 12. 23. Et in Infin. kal plene cum kamets & cholem oc. loco ſeq. שָׂטוֹם expandendo, Num. 11. 32. Item, in Fut. kal, à 3. ſ. m. יִשְׂטֹם expandet, &c. oc. in 2. ſ. f. & in 3, pl. m. cum ! conv. præf. utrique, ſic: וְתִשְׂטֹם & expandit, 2 Sam. 17. 19. וַיִּשְׂטְמוּ & expanderunt, Num. 11. 32. In piel שִׂטֵּם, idem cum kal, expandit: Bu. ma. indefinenter expandit: Av. prout oc. in præt. piel 1. ſ. loco ſeq. שִׂטַּחְתִּי expandi, Pſal. 88. 10. Atque inde ex rad. hac שִׂטָּה eſt 1. no. cum מ heemant. ante ſcheva & pathach: deinde 2. no. itidem cum מ heemant. ante ſcheva & cholem: prout utrumque no. ſ. m. (ſignificans expanſionem, ſeu locum in quo quid, ut rete, &c. expanditur) oc. ſimpl. ſic: מִשְׂטָה expanſio, Eze. 26. 5, 14. מִשְׂטָח expanſio, Eze. 47. 10.

Rad. 91. שָׂטַם eſt, odio habere: odiſſe, odio proſequi: Bu. &c. Hæc rad. Ordine apud pleroſque uſitato, ſequi debet rad. præced. שָׂטָה: ſed eam vide poſt rad. ſeq. שָׂטַם, quam Avenarius, pro more ſuo, hîc ante שָׂטָם interponit.

Rad. 92. שָׂטַף: inde no. rad. שׂוּט m. flagellum, ſcutica, à pungendo. Cogn. cum. שָׂאַט & שׂוּט circumagitavit, nam flagello circumagitantur indomiti, ut tandem compeſcantur. Hinc σκυτίζω lacero: & fortè στίζω pungo, σκυτὸς corium, flagellum; ſcutica enim pungit & lacerat corpora. prout oc. hoc no. cum יִל præf. Jof. 22. 3. וְלִשּׂוֹטֵם & in flagellum. Av. Atque inde ex hac rad. שִׂטָּה juxta quoſdam eſt no. maſc. cedrus, aut ejus lectiſſima quædam ſpecies: Iſa. 41. 19. Bu. Lex. Sittah eſt nomen arboris ſpinoſæ, cujus lignum eſt imputreſcibile: ſpina: vel cedrus. Av. Unde in forma pl. m. שִׁטִּים cedri. vel ligna Sittim vocata: Exod. 25. 5. Bu. Lex. 70. ἄσηπτα: loco cit. & ibid. verſ. 13. Ex lignis Sittim: 70. ἐκ ξύλων ἀσήπτων. Av. Quidam pinum intelligunt: De Pomis Coc &c. vide ſupra in rad. שׁוּט, ubi Pag. Bu. conc. &c. hæc locant.

Rad. 93. שָׂטַם eſt, odio habere: inimicum eſſe, aut habere. Pag. Idem cum ſequenti, adverſari. Cum accuſ. conſtruitur, ideò quidam exponunt, adverſari impediendo. Merc. odit, odio proſequutus eſt: Bu. Lex. infenſum, infeſtum eſſe, infeſtare; Ccc. Hoſtiliter cum aliquo egit, &c. ut Pag. Cogn. cum שָׂטָה adverſatus eſt, & שָׂטָה deflexit, &c. Av. 70. ἐγκοτεῖν, ἐνέχειν, ſed eſt, infenſum, infeſtum eſſe, infeſtare. prout oc. in fut. kal, 3. ſ. m. cum ! conv. præf. & in 2. ſ. m. (à ſimplice forma חִשְׂטֹם ſeu חָשְׂטֹם odio habebis, ſeu proſequeris, &c.) cum נִי aff. & rurſus in 2. ſ. m. cum ! conv. præf. & נִי aff. ſed cum נִי aff. abſque præf. ut & in 3. pl. m. cum נִי aff. ſed cum ! conv. præf. habet הִי aff. poſt kibbuts pro ſhurek in penult. ut ſeq. וַיִּשְׂטְמוּם & odio proſecutus eſt, Gen. 27. 41. תִּשְׂטְמֵנִי odis me, Job. 30. 21. וַיִּשְׂטְמֻנִי & odio proſecutus eſt me, Job. 16. 9. יִשְׂטְמֻנוּ odio proſequetur nos, Gen. 50. 15. יִשְׂטְמוּנִי odio proſequentur me, Pſal. 58. 4. וַיִּשְׂטְמֻהוּ & oderunt eum, Gen. 49. 23. Atque inde ex hac rad. שָׂטָם eſt no. cum מ heemant. viz מַשְׂטֵמָה f. odium, adverſatio: Pag. Bu. infeſtatio. Coc. Hoſ. 9. 7, 8.

Rad. 93. שָׂטַן eſt adverſari, odio habere: Pag. Bu. idem omninò cum præced. unde & ead. conſtructio. Sunt qui cum שָׂטָה comparent, quaſi deflectendo adverſari: Merc. Adverſarius fuit, Satanico modo ſeſe alicui oppoſuit. Cogn. cum שָׂטָם odio perſequutus eſt. Av. Eſt, adverſari: ut in judicio accuſator: 70. ἐνδιαβάλλειν. Cocc. Unde in part. ben. kal שׂוֹטֵן adverſans ſeu adverſarius: & in pl. m. abſol. שׂוֹטְנִים adverſarii: prout occ. in forma pl. m, conſtr. ſimpl & cum ־ aff. ſic: שׂוֹטְנַי adverſantes, Pſal. 71. 13. שׂוֹטְנַי adverſarii mei, Pſal. 109. 20, 29. In Infin. kal שִׂטְנָן adverſari: ſed cum aff. pro more talium, ſheva mutatur in chirek ante ſcheva pro cholem: prout oc. cum ל præf. & ־ aff. loco ſeq. לְשִׂטְנִי ad adverſandum ei, Zach. 3. 1. In Fut. kal, à 3. ſ. m. יִשְׂטֹן vel יִשְׂטָן adverſabitur, &c. occ. in 3. pl. m. cum נִי aff. ſic: יְשִׂטְנוּנִי adverſantur mihi. Pſal. 38. 21. 109. 4. Atque inde ex hac rad. שָׂטָן in adverſandi, accuſandi & odio habendi ſignif eſt 1. no. שָׂטָן Satan: i. e. oſor, inimicus, adverſarius: Pag. Bu. Spiritus malus, ſalutis hominum adverſarius: Bu Lex. Et homini & diabolo tribuitur: ſicut & Chriſtus Matth. 16. 23. Petrum Satanam appellat, quum ſe vult impedire, ne eat Hieroſolymam, illic moriturus. Et ſæpe in Nov. Teſt. Diabolus Satanas dicitur. Merc. Satan eſt adverſarius, infeſtus, accuſator, crimina tor: contrarium, 70. διάβολος, ἐπίβουλος, σατὰν. Item, Satan ſeu adverſarius ponitur interdùm pro obſtaculo, ſeu offendiculo: ut 2 Sam. 19. 23. Vel contrarium quid, viz. alicujus bono, ut 1 Reg. 5. 4. אֵין שָׂטָן nihil eſt contrarium. Sed præcipuè dicitur Satan de adverſario ſalutis humanæ: ut Job. 1. 6. וַיָּבוֹא גַם־הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם & venit etiam adverſarius, ſeu criminator, in medio ipſorum: h. e. is ſpiritus, qui non eſt unus ex filiis Dei, & hoc agit, ut Deo & regno ejus, atque homini & ſaluti ejus obſtet. De quo vide Apoc. 12. 9. 20. 2. qui in ſcripturis etiam vocatur אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם inimicus & vindex ſui. Pſal. 8, 3. 44. 17. vide etiam, Iſa. 49. 24. 25. Zach. 3. 1, 2. יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׂטָן increpet te Dominus, Satana. Cocc. In textu autem & ordine Conc. no. hoc occurrit. ſimpl. & cum ! cop. הַ dem. & וְ præf. ut ſeq. שָׂטָן Satan, adverſarius, 1 Reg. 8. 4. 11. 14, 23, 25. 1 Chron. 21. 1. שָׂטָן & Satan, Pſal. 109. 6. הַשָּׂטָן Satan, Job. 1. 6, 7, 8, 9, 12. 2. 1, 2, 3, 4, 6, 7. Zac. 3. 2. וְהַשָּׂטָן & Satan, Zach. 3. 1. לְשָׂטָן in adverſarium, Num 22. 22, 32. 1 Sam. 29. 4. 2 Sam. 19. 23. Atque inde etiam 2. eſt no. שִׂטְנָה f. odium, inimicitia, adverſatio: Pag. Bu. Et ſic ab eventu vocatur puteus ille. Gen. 26. 21. Merc. Nam proprie eſt adverſatio, vel adverſativa oratio, &c. ut Pag. Av. infeſtatio, accuſatio, criminatio: Cocc. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. loco ſeq. שִׂטְנָה accuſatio, Ezr. 4. 6.

Rad. 94. שָׂטַף exundavit præceps fuit, inundavit, immerſit, immergendo abluit: Bu. Lex. Abundantiam & impetum connotat, ut aliquid mergatur. Significat, inquit Kimchi, lotionem cum vehementia, & raptatione. Sumitur & figuratè de curſu equi, qui fluminis inundationi ſimilis eſt, Jer. 8. 6. & de afflictione quæ in orbem ingruit. Iſa. 28. 15. flagellum inundans juum tranſibit. Quidam conferunt cum שָׁטַשׁ: nam aliæ alluſiones, quas afferunt, remotiores ſunt. Merc. Exundavit, abundavit aquis, & cum accuſ. obruit aliquem undis ingentibus: item, lavit in plurimis aquis: ut ſi quid plane immergitur undis magnis:

&

& metaph. accipitur pro periculo magno, non aliter ac si quis obrutus est aquis plurimis. Cogn. cum שָׁטַשׁ. Hinc per Metath. βαπτίζω, mergo, immergo: & ποτίζω mergo, πόντος pontus: Euphoniæ gratia ν vel n interponitur. Av. שָׁטַף inundare. Usurpatur absolutè, & in constructione cum accus. 70. κλύζειν, ὑπικλύζειν, κατακλύζειν, νίπτειν, πλύνει, καταποντίζειν. Cocc. Prout occ. hoc verbum in Præt. kal. 3. s. m. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3. s. f. (a simplice forma שָׁטָפָה) occ. cum he fœm. mutato in thau cum scheva ante נִי aff. & in 3. pl. cum נו aff ut seq. שָׁטַף immersit, Lev. 15.11. Isa. 8.9. וְשָׁטַף & exundabit, Dan. 11.10,40. שָׁטְפָתְנִי inundavit me, Psa. 69.3. שָׁטָפוּנוּ inundarunt nos, Psal. 124.4. In Part. ben. kal s. m. occ. simpl. & cum ה dem. præf. sed in forma pl. m. simpl. sic. שׁוֹטֵף vel sine ו, exundans, inundans Isa. 10.22.. 28.15,18.. 30.28.. 66.12. Jer. 8.6.. 47.2. Eze. 13.11,13.. 38.22. הַשּׁוֹטֵף inundans. 2 Chron. 32.4. שְׁטָפִים inundantes, Isa. 28.2. In Fut. kal 1. s. oc. cum ו conv. præf. loco seq. וְאֶשְׁטוֹף & inundando ablui, Eze. 16.9. Item occ. etiam in 2. s. m. fut. kal simpl. sed in 3. s. m. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3. s. f. cum נִי aff. sed in 5. pl. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ה & ה aff. abs; præf. תְּשָׁטֵּף inundabis, Job. 14.19. יִשְׁטוֹף inundabit, Dan. 11.26. וְיִשְׁטוֹף & immersit, 1 Reg. 22.38. תְּשִׁטְּפֵנִי inundet me, Psal. 69.16. יִשְׁטְפוּ exundarunt, Psa. 78.20. Isa. 23.17. וְיִשְׁטְפוּ & inundent, Jer. 47.2. יִשְׁטְפוּהָ inundent te Isa. 43.2. יִשְׁטְפוּהָ inundabunt eam, Cant. 8.7. In Niphal נִשְׁטַף immergi, inundari: Bu. Ma. obrutus, seu ablutus est undis. Av. Prout occ. in fut. Niph. 3. s. m. & 3. pl. simpl. sic: יִשָּׁטֵף immergetur, Lev. 15.12. יִשָּׁטְפוּ inundabuntur, Dan. 11.22. In Pual idem cum Niph. immergi, inundari: Bu. ma. ablutus est undis: Av. Prout occ. in præt. Pual 3. s. m. cum ו conv. præf. loco seq. וְשֻׁטַּף & immergetur, Lev. 6.21. Atque inde est 1. no. cùm duplice sægol, viz. שֶׁטֶף m. inundatio: Pag. Bu. aquarum inundatio, & metaph. sumitur pro periculo magno. Av. 70. κατακλυσμὸς: impetus aquæ, inundatio. Cocc. Prout occ. hoc no. cum ו cop. ה dem. בַ & יַ præf. ut seq. וְשֶׁטֶף & inundatio, Prov. 27.4. הַשֶּׁטֶף inundationis, Dan. 11.22. בְּשֶׁטֶף in inundatione, Dan. 9.27. וּבְשֶׁטֶף & in inundatione, Nah. 1.8. Item 2. hinc etiam no. cum tseri & sægol idem cum præced. Pag. Bu. inundatio: item periculum. Av. prout occ. hoc. no. cum לַ pro לָה dem. & ל præf. sic: לַשֶּׁטֶף ad inundationem: Job. 28.25. לְשֶׁטֶף idem, Psal. 32.6.

Rad. 9ℵ. שָׁטַר est, præesse: dominari. Pag. Non autem venit verbaliter in textu: sed inde est no. rad. in forma part. ben. kal, viz. שׁוֹטֵר m. præfectus, prætor: dominus: Pag. moderator, præfectus & curator negotiorum publicorum. Sæpe conjungitur nomini שָׁפַט jud. x: unde scribunt Hebræi, שָׁפַט esse, qui simpliciter judicat & sententiam pronunciat: שׁוֹטֵר executorem, qui judicatum exequitur, & refractarios cogit obedire sententiæ judicis. Majemon in principio Sanhedrim שופטים אלו הרואים הקבועים נביאי רין, שטרים אלו בעלי מקל ורצועה והם עומדים לפני הרואים וכו׳: Schophetim sunt ipsi judices fixi in domo judicii: Schoterim sunt gestantes virgam & lorum, stantes coram judicibus, circumeuntes per urbem, omnia ordinantes juxta decretum judicum. Hoc etiam faciebant נוגְשִׂים exactores, quorum tamen officium latiùs extendebatur. Bu. Lex. Sunt qui etymon esse putant ex ש relativo, & חוֹטֵר virga quasi βακτοφόρος bacilliser, cui mandati executio committitur. Sæpe hanc vocem videas conjungi cum שׁוֹפְטִים judicibus: quòd illis essent adjuncti ad exequendum eorum judicata, ut scriptura jubet, Deut. 16.18. Cave ergo, cum plerisque interpretum utramque vocem confundas. Quidam faciunt hunc magistratuum ordinem: primi זְקֵנִים seniores secundo loco שׁוֹפְטִים judices, tertio נוֹגְשִׂים exactores, quarto שֹׁטְרִים: unde sæpe hæc conjungi videas, ut Jos. 8.33. Num. 11. 16. & alias, nunc duo, nunc tria. Ego tamen putarim judices ex seniorum numero fuisse: etsi post Mosen sub judicibus, aliud sonabat judicis nomen, de quo infrà. נוגְשִׂים non videntur mihi a שׁוֹטְרִים discrepare, vel, si discrepant, malim נוגְשִׂים ponere sub שׁוֹטְרִים Diversos apparet fuisse ex Exod. 5.6. &c. Merc. שׁוֹטֵר lictor notat potestatem, sed non summam. Lictores non erant magistratus, sed magistratibus apparebant, ut eorum jussa exequerentur. Ita שׁוֹטֵר non est idem, qui שׁוֹפֵט, aut מוֹשֵׁל: sed facit, ut edicta & sententiæ judicum & principum rata sint. & effectum sortiantur. Convenit שָׁטַר, quod Schedam notat; oportebat enim eos scriptam sententiam, aut præceptum præferre ut aliquid agerent. Veniebant enim in nomine magistratûs. 70. γραμματεῖς: (quod non est confundendum cum סוֹפֵר) γραμματοεισαγωγεῖς. Coc. Præfectus, dux præpositus prætor qui gestat virgam seu baculum. Cogn. cum חוֹטֵר virga. Hinc στρατεύω, αμαι milito sub duce aliquo, στρατηγέω ducem ago, sum prætor: στρατὸς exercitus, στρατία. Av. Occurrit autem hoc no. ordine conc. ut seq. In forma s. m. oc. simpl. & cum ה dem. præf. & in absol. forma pl. m. cum ו cop. ה dem. & ל præf. ut & in forma pl. m. constr. simpl. & cum כֶם, יו, & הֶם aff. quorum quædam habent ו cop. & וּל præf. prout sequuntur: שֹׁטֵר moderator, Prov. 6.7. הַשּׁוֹטֵר idem, 2 Chron. 25.11. וְשֹׁטְרִים & moderatores, Deut. 1.15.. 16.18. Jos. 8.33. 1 Chron. 23.4. 2 Chron. 19.11.. 34.13. הַשּׁוֹטְרִים moderatores, Deut. 20.5,8,9. Jos. 3.2. לְשׁוֹטְרִים moderatoribus, 1 Chron. 26.29. שׁוֹטְרֵי moderatores. Exod. 5.14,15,19. Jos. 1.10. שֹׁטְרֵיכֶם & moderatores vestri, Deut. 29.10.. 31.28. שׁוֹטְרֵיו moderatoribus ejus. Exod. 5.6. וְשׁוֹטְרָיו & moderatores ejus. Exod. 5.10. Num. 11.16. וּלְשׁוֹטְרָיו & moderatoribus ejus, Jos. 23.2.. 24.1. וְשֹׁטְרֵיהֶם & moderator. eorum, 1 Chron. 27.1. Atque inde ex hac rad. שֶׁטֶר: est no. cum סְ heemant. viz. מִשְׁטָר m. Dominatus, præfectura, dominium, gubernatio: Pag. Bu. &c. prout occ. hoc no. s. m. sic: Job. 28.32. אִם תָּשִׂים מִשְׁטָרוֹ בָּאָרֶץ num ponet præfecturam ejus, (quæ, scil. cùm executione conjuncta est: Merc.) vel dominium ejus in terra? Et sunt, inquit R. D. qui exp. descriptionem aut scripturam ejus? q.d. decreta seu sententias ac statura seu præcepta ejus; Pag. vel potiùs decretum ac præscriptum ejus? Sic Doctores appellant שֶׁטֶר חוֹב literas, seu decretum debiti, instrumentum, &c. vide Eliam in Tisb. Merc. Dominatum ejus: Bu. Lex. Nunquid ponis magisterium ejus (cœli scil.) in terra? q.d. Tune efficis, ut cœlum dispenset Dei dona aut judicia. Coc. (An cognoscis de statutis cœli?) an disponere potes

dominatum

dominatum ejus in terra? i. e. an cœli cursum & effecta in inferiora moderari potes? quæ scil. instituerat Deus Gen. 1. 14. & seq. Jun. [שָׁטַר Chald. dominatus, &c. vide conc. Chald.]

Rad. 56. שַׁי m. est (no. rad.) munus, donum: Pag. Bu. Quidam revocant hoc no. ad שָׁוָה, quasi æquationem, seu compensationem beneficii dicas. Merc. Est enim propriè munus decens, & congruum, quod offeratur personæ digniori, ut est ipsi Deo, pro beneficiis ejus. Est enim cogn. cum שָׁוֶה æquus seu congruus fuit. Hinc per metath. ἴσος æqualis, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν, par pari referre: Av. 70. Vertunt hoc no. שַׁי δῶρον. Coc. Prout oc. hoc no. ſ. m. simpl. cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets, sic: שָׁי munus, Psal. 76. 12. Isa. 18. 7. שָׁי munus, Psal. 68. 30.

Rad. 97. שׁ֫יב in præt. kal שָׁב canuit, canus fuit, canescebat, consenuit: dicitur de capitis & crinium albedine, quæ oritur propter senectutem. Hinc πρέσβυς, senex, qui est canus. Prout oc. in 1. ſ. præt. kal, sic: 1 Sam. 12. 1. Etenim ego senui וְשַׁבְתִּי & canui, &c. inde in part. ben. kal, vel ut no. part. ſ. m. Job. 15. 10. Tam שָׁב canus, quàm senex, &c. Atque inde est 1. no. שִׁיב m. canicies, senectus cana, &c. Prout oc. cum מ præf. & ו aff. 1 Reg. 14. 4. Quia surrexerant, i. e. caligaverant oculi ejus præ senecta ejus. Item 2. hinc etiam no. שִׁיבָה f. constr. שִׁיבַת idem cum præced. m. canicies, senecta extrema quæ canescit: &c. Av. qui solus hæc hic ponit in speciali hac radice. Plerique verò ea referunt ad rad. שׁוּב: ubi vide [שִׁיג occupatio, insectatio: 1 Reg. 18. 27. &c. vide in rad. נָשַׂג Pag. Bu. Av.]

Rad. 98. שִׁיר in præt. kal שָׁר obduxit, incrustavit calce, oblevit, perlevit, calce. 70. reddunt προσχαράσσω: i. e. Calce illino. prout oc. in præt. kal 7. ſ. m. cum ו conv. præf. sic: Deu. 27. 2, 4. וְשַׂרְתָּ & obduces eos, lapides, scil. calce: i. e. linies vel dealbabis eos. Atque inde est no. שִׁיר m. calx, favilla: cujus usus est in crustandis parietibus. prout oc. hoc no. ſimpl. Isa. 33. 12. Et erunt populi ut incendia שִׁיר calcis: i e. similes lapidibus qui excoquuntur: Av. Qui etiam hic hanc solam statuit specialem rad. reliqui verò referunt ad שׁוּר. ubi hæc vide.

Rad. 99. שָׁיָה semovit, removit. Hieron. Vertit derelinquere: Rabbini pro obliviſci, ut si quid ex corde removetur seu derelinquitur. Cogn. cum שָׁוְא, i. e. motus est: & cum שָׁוֹא vanum, vanitas: nam removere aliquid est evanescere, ut non amplius ob oculos versetur. Av. Oc. autem hoc verbum שָׁיָה in fut. kal à 2. ſ. m. יְשִׁיָה, & per Apoc. 3. rad. he יְשִׁי & in 2. ſ. m. תְּשִׁיָה: unde per. Apoc. 2. rad. he sic oc. 2. ſ. m. Deut. 22. 18. Petram quæ genuit te תְּשִׁי semovebis, pro, semovisti ex corde tuo, i. e. obitus es, &c. Av. Sed in hac rad. שָׁיָה, quam hìc quidam inserunt. ut conveniat cum שָׁאָה, & quasi sit re aliquà ita obrui ut ulteriùs obliviscaris; fallantur: nam ad rad. שָׁוָה illud תְּשִׁי in Deut. 32. 18. referendum est: ut ibi dictum; etsi res grammatica sit paulo aliquior. Merc.

Rad. 100. שִׂיחַ: rad. hæc in Bu. conc. duo signif. 1. est, stirps, frutex, arbustum Unde juxta quosdam, est verbum in Infin. kal cum ל præf. sic: Gen. 24. 63. Et exivit Jitschak לָשׂוּחַ (verba namque Vain: vau & jod sunt inter se homogenea) ad quærendum herbas in agro: Bu. conc. ex R. R. &c. vide infrà in 2. signif. Atque inde ex hac rad. שִׂיחַ: est no. rad. שִׂיחַ m. herba: arbustum: arbor. Pag. stirps, frutex: Bu. Lex. est propriè frutex. Minus, scil. quàm arbor: & amplius quàm herba vel olus. Ut Gen. 2. 5. Omnis frutex agri nondum extiterat, &c. שִׂיחַ complectitur etiam rudimenta arborum. Coc. Oc. autem hoc no. ſ. m. locis seq. שִׂיחַ stirps, Gen. 2. 5. Job. 12. 8.. 30. 4. Et in forma pl. m. oc. simpl. & cum ה dem. præf. sic: שִׂיחִים stirpes, Job. 30. 7. הַשִּׂיחִים arbusta, Gen. 21, 15. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. שִׂיחַ vel שִׂיחָה (ejusdem enim sunt cognationis & significantiæ, hæc duo verba:) est loqui, meditari: Bu. conc. loqui ore; & corde, i. e. meditari: aut orare: & loqui, & confabulari: narrare afflictiones & labores suos. Pag. Quidam longiùs petunt hujus verbi significationem, conferentes cum שָׂחָה natare, quasi sit natare, & versari in re ampla & spatiosa, vel in mente, vel in sermone, secum, aut cum altero: unde שִׂיחַ generaliter quicquid è corde, vel ore enatat, exponunt: ut sunt meditationes: colloquia, disputationes: preces, querelæ: unde sæpe reperies, pro, apud se conqueri, & tacitè obmurmurare, aut mussitare, ut הָגָה & שִׂיחַ pro querimonia, quam apud se quis instituit: & generaliter, pro negotio, occupatione quæ in ore est assiduè, & de qua meditatur. Hinc deducunt & alteram significationem nominis שִׂיחַ frutex, arbustum è terra recèns enatans. aut super terram, inquiunt: ut ab אָמַר dixit, fit אֲמִיר verber, ramus, de quo suo loco. Merc. שִׂיחַ est, meditari, eloqui: tribuitur enim animo & ori: Bu Lex. Rem seriò & multùm tractare meditatione, sermone: multis cogitare, aut loqui, disserere. Atque ita latius est, quàm דָּבַר. 70. διαλέγεσθαι, μελετᾶν. λαλεῖν. Coc. שִׂיחַ in præt. kal שָׂח locutus est submissa voce, disseruit, mussitavit verba, meditatus est, idem quod שׂוּחַ. Et cogn. cum שָׂחָה natavit: nam meditari est in materia spatiosa natare & se exercere. Hinc ἀσκέω. ἀσκέομαι, exerceo. meditor. Av. Prout occ. hoc verbum in hac 2. signif. in Infin. kal cum ל præf. vel ante formam cum {hurek, sic: Gen. 24. 63. Et egressus est Jitschak לָשׂוּחַ ad meditandum, aut orandum, juxtà R. Sal. in agrum, vel, in agro. Sed A. E. exp. Ad deambulandum inter arbusta aut herbas: Pag. Ad meditandum in agro. Chald. לְעַלָּאָה ad orandum: sed latiùs patet, Coc. Av. loquendum, i. e. ad orandum: Bu. Conc. Vel occ. etiam infin. kal, cum ל præf. forma cum jod 2. rad. sic: לָשִׂיחַ ad meditandum, Psalm. 119. 148. In hiphil הַשִּׂיחַ, idem cum kal, meditari. colloqui. confabulari. eloqui. Bu. Lex. Prout occ. in imper. hiph. (pro plena forma הַשִּׂיחוּ, הַשִּׂיחִי, &c. ſ. & pl. m. simpl. sed def. absque he nota hiph. sic: שִׂיחַ colloquere, Job. 12, 8. שִׂיחוּ colloquimini, Jud. 5. 10. 1 Chron. 16. 9. Psalm. 105. 2. In fut. hiph. 1. ſ. occ. simpl. & cum ה parag add. cui ult. etiam ו cop. est præf. sed in 3. ſ. m. simpl. ut seq. אָשִׂיחַ meditabor, Ps. 119. 108. אָשִׂיחָה loquar, Job. 7. 11. Psalm. 55. 18.. 77. 4, 7. 13.. 119. 15.. 145. 8. שִׂיחַ: & וַאֲשִׂיחָה & loquar, Psalm. 119. 27, 48. יָשִׂיחַ meditatur, Psalm. 119. 23. Item huc ad hanc rad. שִׂיחַ quidam referunt illud, Prov. 12. 25. quasi esset cum sin sinistro sic: יְשִׂחֶנָּה colloquio mitigabit eam. Bu. Conc. ex R. R. Sed omnes ferè referunt illud ad

sur.

fut. hiph. cum aff. ex שָׂחָה cum fin dextro: ubi etiam vide. Et ſic etiam in aliis ex hiſce rad. cognatis variant in eorum deflexione: quidam enim, ut Bu. Conc. & Av. hæc omnia ex imper. & fut. deſcribunt quaſi eſſent imper. & fut. ex kal. in hac rad. שִׂיחַ: alii verò, ut Pag. Bu. & Coc. ſumunt. ut dictum, pro imper. & fut. hiph. ex rad. שׂוּחַ. Item occ. etiam 3. f. f. fut. hiph. (à ſimplice forma תָּשִׂיחַ) cum ה, ob pauſam, pro ה aff. ſed in 3. pl. m. ſimpl. ſic: תָּשִׂיחָה colloquetur tecum, Prov. 6. 22. יָשִׂיחוּ loquuntur, Pſalm. 69. 13. Item ex rad. שִׂיחַ vel שׂוּחַ formatur conjug. quadrata piel, ſeu forma poel, viz. שׂוֹחֵחַ idem cum kal. & hiph. Bu. Ma. diſſeruit, meditatus eſt, enarravit: Av. Prout occ. in fut. poel 1. ſ. & 3. ſ. m. ſimpl. ſic: אֲשׂוֹחֵחַ colloquor, meditor, Pſalm. 143. 5. יְשׂוֹחֵחַ eloquetur, Iſa. 53. 8. Atque hinc ex hac rad. שִׂיחַ vel שׂוּחַ ſunt nomina ſeq. 1. No. שִׂיחַ m. ſermo, locutio: meditatio: oratio, colloquium; querimonia, querela, oratio querula: Pag. Bu. item negotium, occupatio, opus: Pag. meditatio, ſtrepitus verborum, colloquium. Sed de arboribus, ſignificat fruticem, ſeu virgultum, eò quòd vento diffiante exuſcitatur ſtrepitus inſtar muſſitationis verborum. Av. (ſed de hoc No. שִׂיחַ pro herba, aut arbore, &c. vide ſuprà in 1. ſignif.) Occ. autem hoc No. in hac 2. ſignif. ſ. m. ſimpl. & cum י aff. vel ſcil. plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod in penult. cui priori plenæ formæ בְּ eſt etiam præf. ſed cum לְ aff. venit abſque præf. ut ſeq. שִׂיחַ meditatio, colloquium, 1 Reg. 18. 27. Prov. 23. 29. שִׂיחִי meditatio, confabulatio mea, 1 Sam, 1. 16. Job. 9. 27.. 10. 1.. 21. 4. Pſalm. 104. 34.. 142. 3. שִׂיחִי eloquium meum, Job. 23. 2. בְּשִׂיחִי in ſermone meo, Job. 7. 13. Pſalm. 55. 3.. 64. 2. שִׂיחוֹ ſermo, eloquium ejus, 2 Reg. 9. 11. Pſalm. 102. 1. Item 2. hinc etiam No. שֵׂחַ m. idem cum præced. meditatio, cogitatio, ſermo: Coc. Prout occ. hoc No. in hac forma cum tſeri & cum י aff. ſic: in Am. 4. 13. Et indicans homini מַה־שֵּׂחוֹ quæ ſit meditatio ejus: juxta R. D. ſed in Comment. exp. occupatio, ſeu negotium ejus: atque opera. Cev. Quæ ſit cogitatio ſua: Bu. Lex. Coc. viz. Dei & hominis: Coc. Et indicans homini quæ ſit ſua meditatio. &c. ut ſuprá 3. 7. Non enim facit Dominus, &c. ubi dicitur, Deum nolle populum ſuum inopinantem opprimere, ſed longo intervallo, ſanctis præmunitionibus, cavere ipſi per Prophetas ſuos, ut promiſſis revocentur & contineantur in bono, & minis á malo deducantur, Jer. 18. 7. & ſeq. Jun. Meditatio ejus: Bu. Conc. Item 3. hinc etiam No. שִׂיחָה f. & in conſtr. שִׂיחַת idem cum præced. maſc. Bu. Lex. Coc. meditatio, precatio, muſſitatio: Av. Prout occ. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. ſed in forma ſ. f. conſtr. cum י aff. ſic: שִׂיחָה colloquium, Job. 15. 4. Pſalm. 119. 99. שִׂיחָתִי meditatio mea, Pſalm. 119. 97. In loco autem ſuprá cit. Job. 12. 8. variant interpretes ſic: Job. 12. 8. אוֹ שִׂיחַ לָאָרֶץ vel loquere terræ, & docebit te. Eſt imper. hiph. juxta R. D. pro הַשִּׂיחַ. Alii verò volunt eſſe No. שִׂיחַ, quod eſt virgultum: herba: & ſic exp. Aut arborem ſeu gramen terræ: juxta R. Moſeh: & ſic Perutſol, aut herbam ſeu arborem terræ: q. d. cui ſi eſſet ſermo, doceret te magnitudinem Dei: Pag. Loquere ad terram ſeu alloqzere terram, &c. Bu. Lex. aut inſtitue colloquium cum terra & docebit te. Av. Aut loquere terræ. Coc. Aut confabulare cum terra, & docebit te. Jun. שִׂישׂ remus, quære in שוש. Merc.

Rad. 101. שִׁיל eſt, בֵּן filius; juxta R. D. Pag. Duſtum ex שִׁלְיָה ſecundina: etſi hujus radix ſit שָׁלָה, infrà. Imò & Doctores nomine שִׁלֵּיל pro fœtu abortivo utuntur. Erunt ergo tres radices eodem ſignificatu: ut רוּם, רָמָה, & רָמַם, & alia ejuſmodi. Qui in שִׁילוֹה affixum ad virginem referunt, ex qua Chriſtus ſine virili ſemine eſſet naſciturus, peccant in grammaticam, Galatinus & Porchetus. Quibuſdam recentiorum placet à שָׁלָה deduci, & ſonare felicem, cui omnia proſperè ſuccedant contra mundum, peccatum, mortem, diabolum, & omnes inferorum portas, de illis per ſemetipſum triumphando, &c. Hoc epitheto inſigni docent Jacobum Patriarcham Chriſtum ſalvatorem auguſtum nobilitare & inſignire voluiſſe. Hieron. שִׁילוֹחַ per cheth legit, Mittendus, &c. Ego non crediderim cum quibuſdam, corruptum à Judæis, ne à Chriſtianis eà voce urgerentur, cùm eos magis Chaldæi Paraphraſtis moveat autoritas. Quidam, quaſi שֶׁלּוֹ cujus omnia ſunt, &c. Forſan in שִׁילוֹה he non eſt affixum. Sed ita fœtus ille inſignis per Antonomaſiam appellatur, ſicut & in Prophetis germen צֶמַח dicitur. Merc. Gen. 49. 10. שִׁילוֹה filius ejus: he vice vau. Et eſt Prophetia, inquit R. D. de David, aut Maſiach; i. e Chriſto: quanquàm R. Joſ. exp. Siloh nomen loci: i. e. donec occumbat Siloh, h. e. donec veniat finis Siloh: quia tunc veniet rex David. Pag. Vel, tunc fuit Rex David; ut dicitur, Pſalm. 78. 60. Et dereliquit tabernaculum Siloh, &c. ibi diu fuit arca & tabernaculum, donec paulò ante Davidem à Palæſtinis illa capta eſt: ut habes ſub initia lib. 1 Sam. Hujus urbis ſitus deſcribitur, Jud. 21 in tribu Ephraim Merc. Cev. Targum, Donec veniat מְשִׁיחָא Chriſtus. R. Sal. Rex Chriſtus. A. E. prædictas citat expoſitiones. Pag.

Rad. 102. שִׂים, in præt. kal, שָׂם, poſuit collocavit, appoſuit: conſtr. cum accuſ. cum dat. & cum עַל, בְּ, & לְ. item cum בֵּין & נֶגֶד. Ejuſdem eſt ſignif. cum שׁוּם & יָשַׂם poſuit. Hinc ἵστημι, κατίστημι. Unde in hiphil הֲשִׂים fecit ponere, & abſolutè, poſuit. Et in hophal חוּשַׂם factus eſt poni. poſitus eſt. Prout occ. in fut. hoph. Gen. 24. 33. וַיּוּשָׂם Et poſitum eſt coram illo, ad comedendum, &c. Eſt duplex lectio, ſecundùm puncta וַיּוּשָׂם & poſitum eſt: (quaſi ſcil. eſſet fut. hoph. 3. ſ. m. ex hac rad. שִׂים, vel שׁוּם,) altera lectio וַיִּישָׂם & poſuit: quaſi ſcilicet eſſet fut. kal, 3. ſing. m. cum ו conv. præf. ex rad. יָשַׂם) &c. Av. qui ſolus hanc hîc rad. ſic deſcribit. Omnia autem quæ hic ponit ex præt. imper. & fut. kal, ut & in part. & imper. hiph. &c. videantur ſuprà in rad. שִׂים, ubi reliqui ea locant.

Rad. 103. שִׁין: radix hæc hîc erat interponenda, quæ bis in ſcriptura occurrit, Iſa. 36. 12. & 2 Reg. 18. 27. שֵׁינֵיהֶם urinas ſuas: quam vocem Kimchi monet apud Doctores, ſignificare inferiora, i. e. excrementa. Pro ea tamen voce, honeſtatis causâ, Hebræi ſoliti ſunt legere מֵימֵי רַגְלֵיהֶם aquas pedum ſuorum: ſicut & pro חֹרֵיהֶם foramina ſua, legunt. עוֹאֵיהֶם ſordes ſuas. Erit ergo juxta ſcripturam שִׁין urina, formæ זַיִת oliva. Porro Syri Antiocheni in ordi-

ne

ne quiescent. Vajin usurpant לָ pro mejere: permutato, de more, ש in ת. Merc. Cev. שֵׁן: unde no. in forma pl. m. שֵׁינִים urinæ: cum aff. שֵׁינֵיהֶם urinas suas. 2 Reg. 18. 27. Isa. 36. 12. cujus singulare possit esse שֵׁן, formæ זֵית. Est verò hoc vocabulum, apud Hebræos, in sermone vulgato obscœnum: unde Masorethæ, honestatis causâ, legendum substituerunt (ut & Chald. transtulit) מֵימֵי רַגְלֵיהֶם aquas pedum suorum quarum vocum vocales præcedenti dictioni subjecerunt, hoc modo שֵׁינֵיהֶם. Vide quoque in חור. Bu. Lex.

Rad 104. שִׁיר; Unde No. in forma pl. f. שֵׁירוֹת torques. Isa. 3. 19. וְהַשֵּׁירוֹת & torques: vel, & armillæ: Pag. vel in accus. armillas. Porrò nostra omnia exemplaria hoc legunt sine jod ad tseri. Pro שֵׁירֵי in Targum malim שֵׁ per tseri. Est autem generale nomen monilium, seu ornamentorum muliebrium: sicut & mox, pro הַצְּעָדוֹת Jonathan habet שֵׁרֵי־רַגְלָיָא monilia pedum. Quidam ad שָׁרַר referunt, exponentes catenulas, ex שַׁרְשְׁרוֹת catenis, Exod. 28. de quo infra inter quadrata, in fine hujus literæ: nam in Isa. sine jod scribitur. Ezech. 19. 4. pro חַחִים hamis, Chaldæus habet שִׁירִין, vel שְׁיִירִין: unde colligimus hanc vocem monilia hamata significare, seu hamis similia. Merc. Cev. unde Targum hoc loco habet וְשֵׁירֵי יָדָיָא & armillæ manuum: Pag. Chaldæum est & generale: sic hoc loco in Targum. שֵׁירֵי יְדָיָא catenæ manuum: & versu seq. שֵׁירֵי רַגְלָיָא catenæ pedum, pro ornamentis manuum & pedum: Bu. Lex. Prout occurrit hoc No. pl. f. cum וַ praef. sic: וְהַשֵּׁרוֹת & catenulæ, Isa. 3. 19.

Rad. 105. שִׁיר in præt. kal, שָׁר cecinit, cantavit voce scil. rectâ, & non figurata: direxit vocem in cantando. Cogn. cum שׁוּר rectâ prospexit, & יָשָׁר rectus fuit. Hinc συρίζω fistulâ cano, συρίττω sibilo, σύριγξ fistula, instrumentum quo modulationes seu cantica fiunt. Unde in piel ex forma poel שׁוֹרֵר cantavit, cecinit. Et in hophal הוּשַׁר factus est cantare, cantatus est. Unde nomina שִׁיר m. & שִׁירָה f. cantio catilena, cantus, canticum, &c. Av. qui hic rursus hæc in hac radice per se ponit, quæ omniaque ab iis derivata reliqui locant sub rad. שׁוּר in kal, & hiphil ubi vide.

Rad. 106. שִׁיר serravit: traxit serram, idem quod נָשַׂר. Cognationem habet cum סוּר recessit, nam serra cedit & recedit secando. Hinc Lat. serro, as, are: item serra; & Gr. σείω traho. Prout occ. in fut. kal, 2. s. m. cum וַ conv. præf. sic: 1 Chron. 2 ו. 2. Et populum qui in ea (civitate) erat, eduxit וַיְשַׂר & serravit trahis, & tribulis. ο. καὶ διώρισε πρίσαι. Av. Sed & hoc etiam reliqui locant sub rad. נָשַׂר: ubi & vide.

Rad. 106. שַׁיִשׁ m. est (no. rad.) marmor: Pag. Bu. Coc. candidissimum, scil. marmor. Av. ο. λίθος πάριος. Kimchi tamen observat apud Talmudicos מַרְמָרָא & שַׁיִשׁ distingui: Coc. Prout occ. hoc no. s. m. simpl. fc: 1 Chron 29. 2. וְאַבְנֵי שַׁיִשׁ לָרֹב & lapides marmoris plurimos. Coc. Et lapides parii ad multiplicandum. Avenarius sic describit hanc rad. שַׁיִשׁ est byssus: (sed hoc significatu usurpatur tantùm שֵׁשׁ,) genus lini candidissimi: & si de lapidibus usurpatur. significat parium. genus marmoris candidissimi, instar byssi. Est cogn. cum שִׁישׁ gavisus est: nam homines de bysso & pario seu marmore, tanquam re pretiosâ gaudent. Av. Sed occurrit etiam in alia forma, contracto, scil. jod cum pathach & chirek in tseri: Pag. Merc. sic: שֵׁשׁ idem. marmor: seu lapis parius: Bu. Lex. Coc. Est byssus: sed si de lapidibus dicitur parium, genus candidissimi marmoris. Av. Parium enim marmor longè pretiosissimum est. Merc. Usus autem ejus in templo fuit ad columnas, pavimentum, &c. ut scribit R. Sal. Chaldæus etiam dicit מַרְמָרָא: ut עַמּוּדֵי מַרְמָרִין columnæ marmoreæ: Esth. 1. Bu. Lex. (Sed de שֵׁשׁ bysso seu lino præstantissimo, & candidissimo, vide in rad. שׁשׁ) Occ. autem hoc No. in hac forma cum tseri, & pro marmore, simpl. & cum וַ cop. præf. sic: שֵׁשׁ marmor, Esth. 1. 6. וְשֵׁשׁ & marmoris, Est. 1. 6.

Rad. 107. שִׁישׁ, in præt. kal, שָׂשׂ gavisus est, gaudio magno perfusus est, affectus est lætitiâ, exultavit præ gaudio, &c. Av. Sed omnia quæ hîc locat, ut in præt. part. imper. & fut. kal, in hâc radice videantur suprà in hiph. ex rad. שׂוּשׂ.

Rad. 108. שִׂיחַ m. est (No rad.) vepris, genus spinæ: Pag. Collectivè etiam quidam exp. spinetum: referuntque ad שׂוּחַ ponere. Jungitur cum שָׁמִיר altero spinæ genere. Cum affixo habet jod quiescens in Chirek. Merc. Vepres, vepretum: Bu. Lex. ο. ἄκανθα: spina; vepres: Coc. Prout occ. hoc no. simpl. cum pathach & chirek, sed cum וַ cop. præf. vel habet pathach extra pausam, vel kamets ob pausam in penult. & cum לַ præf. ante formam cum pathach, ut seq. שִׂיחַ vepres, Isa. 27. 4. וְשִׂיחַ vel וָשִׂיחַ & vepres, Isa. 5. 6. 7. 24, 25. 9. 17. וְלַשִּׂיחַ & in vepres, Isa. 7. 22. Item occ. etiam hoc No. ut dictum, cum jod quiescente in chirek, pro pathach & chirek: viz. in penult. ante י aff. sic, & loco seq. שִׂיחוֹ vepres ejus, Isa. 10. 17.

Rad. 109. שִׂית in præt. kal, שָׁת posuit, apposuit, imposuit, &c. constituit ponendo, collocavit certo ordine: nam propriè est arte curâ, & ordine ponere: idem quod שׂוּת & שָׁתַת. Hinc ἱσάω, καθίσάω, constituo, pono. Unde in hophal הוּשַׁת positus est, &c. Sed omnia quæ hîc afferuntur ab Av. ex præt. infin. imper. & fut. kal, ut & in fut. hoph. videantur suprà in hiph. & hoph. ex rad. שׂוּת. Item inde nomina: 1. שְׁתָה fundamentum terræ, vel rete, quod ponitur terræ ad insidiandum hominibus. Prout occ. hoc No. in forma pl. f. cum הַ dem. præf. sic: Psalm. 11. 3. Quum הַשָּׁתוֹת fundamenta seu retia diruentur, justus quid fecit? ut & cum יָ aff. sic: Et erunt שְׁתוֹתֶיהָ fundamenta, seu retia ejus contusa. Et 2. No. שַׁת podex, nates positæ sedendo: Isa. 24. & 2 Sam. 10. 4. Item 3. no. שִׁית ornatus, compositio, habitus vestimenti: Prov. 7. 10. de quibus vide etiam plenius in rad. שׂוּת. Item 4. No. שִׁית senticetum quod fundamento terræ sit appositum, &c. Av. de quo etiam No. Vide in rad. præced.

Rad. 110. שָׁכַךְ in præt. kal, שָׁךְ est, quiescere: Pag. vel residere: remitti sedari. Merc. Poni ponere se: i. e. sedari, quiescari, quietum reddi, quiescere. Item ponere. tendere laqueos vel retia: Bu. Lex. resedit, sedatus est, remisit, quievit residendo, & cum accus. est tramit. posuit quiete seu remisse.

Cogn.

Cogn. cum שָׁחַח oblitus est, & חָשַׁךְ obtenebratus est: nam quæ oblivioni tradita & obscurata sunt, dicuntur quiescere, ut ira oblivioni tradita dicitur residere; &c. Av. 70. vertunt per κοπάζειν. Symm. λωφᾶν. Aqu. σίλλεσθαι: sed est desidere: residere. Coc. Prout occ. hoc verbum שָׁכַךְ in præt. kal, 3. s. f. loco seq. שָׁכְכָה sedatus est, Esth.7.10. In infin. kal, juxta normam duplicantium Yajin esset שׁוֹךְ: (ut סוֹב à סָבַב:) sed cum לְ præf. venit vel in forma cum pathach, sic: Jer. 5.26. כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים quemadmodùm desidunt aucupes, seu demittunt se: est infin. kal, quasi contractè, ex plena seu perfecta forma שְׁכֹךְ: Coc. secundùm ponere aucupes. i. e. ut tendentes aucupes: Bu. Lex. (Prospiciet, vel observabit) ut is qui ponit quietè laqueos. Av. vel etiam, in forma cum cholem, sic: Esth.7.7. כְּשׁוֹךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ quum resedisset ira regis: est infin. kal, contractè, quasi ex plena & perfecta forma שְׁכוֹךְ: Coc. Quum quievisset, &c. Pag. Juxta sedari, quiescere: Bu. Conc. Quum sedata esset: Bu. Lex. In fut. kal, à 3. s. m. יָשׁוֹךְ, (ut יָסוֹב, יָכוֹבוּ, &c.) occ. in 3.pl. m. cum ו conv. præf. loco seq. וַיִּשְׁכּוֹ & sedatæ fuerunt, Gen. 8.1. In hiphil הֵשַׁךְ fecit quiescere, sepposuit, amovit: Pag. Bu. fecit residere: Av. Prout occ. in 1. s. præt. hiph. cum ו cop. vel conv. præf. sic: Num.17. 5, vel 20. וְהִשְׁכּוֹתִי מֵעָלַי אֶת־תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Et quiescere feci: Bu. Conc. vel quiescere faciam à me (seu sedabo desuper me; Merc.) querimonias, seu murmurationes, filiorum Israel: Pag. Et seponam: seu faciam ut quiescant à me, &c. Bu. Lex. Et faciam quiescere; i. e. avertam à me querimonias, &c. Av. Et faciam, ut resideant, (atque desistant) à me murmurationes filiorum Israel. Coc. Item hinc, juxta quosdam, ex hac rad. שָׁכָךְ est No. contractum שַׁךְ positio, expositio: vel ponens, &c. prout occ. cum כְּ præf. in loco suprà cit. Jer.5.26. Aspiciet singulus eorum כְּשַׁךְ secundum expositionem laqueorum; Pag. vel, positionem laqueorum: i. e. ut cum ponuntur, vel resident laquei: alii aucupes: sed illud præstat. Merc. Vel est Makor, i.e. quemadmodùm ponuntur laquei. Et est in stat constr. לְרַ, ut habes in רַרְ. Vel est Toar: i.e. sicut qui ponit laqueos. Vide in שׁוּר, in futuro kal. Pag.

Rad. III. שָׁכַךְ idem est quod סָכַךְ: unde quæ ad hanc radicem pertinere possunt, ad illam reposita sunt. Ibi igitur vide in præterito kal, וְשָׁכוֹתִי: & in poel הִשְׁכַּלְתָּנִי; & in nominibus שְׁכִי, & in nominibus שְׁכִי, שְׂכִין, שְׂכִים, & שְׂכָה, vide in שׁוּךְ. Cev. שָׁיַךְ, in præt. kal, שַׁךְ, operuit, texit, contexit. protexit: idem quod סָכַךְ texit, & שׂוּךְ operuit spinis perplexis, intertexit spinis. Hinc σάγα, operio, στέγη & στέγω, tectum, tegmen: & σάγω, σάγη, latinum sagum. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 1. s. cum ו conv. præf. sic: Exod. 33. penult. וְשַׂכֹּתִי (ut סָבַב à סַבּוֹתִי) & operiam manum meam super te: i. e. protegam te volà meà. Unde in piel, ex forma quadrata poel שׂוֹכֵךְ operuit diligenter: prout occ. in fut. poel, (á 3.s.m. יְשׂוֹכֵךְ conteget. &c.) 2. s. m. cum יְ aff. sic: Job.10.11. Ossibus & nervis תְּשׂוֹכְכֵנִי contexisti me. Atque inde nomina: 1. שׂוֹךְ operimentum, tectum, tegmen ex spinis & sudibus: vel est pro סוֹךְ tuguriolum: prout occ. hoc No. cum וֹ aff. post kibbuts pro cholem, sic: Lam.2.6. Et abripuit, velut hortum, שִׂכּוֹ tectum uel tigurium suum. 70. τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. Item 2. No. in forma pl. f. שְׂכוֹרֹת spinæ, sudes quibus aliquid intertegitur, vel ex quibus conficitur sepes, Prout occ. cum בְּ præf. Job.4 . v. antepen. Num implebis בְּשְׂכוֹרֹת sudibus cutem ejus, aut piscatorio, &c. Item 3. No. in forma pl. m. שְׂכִים sudes præacuti, spinæ quibus munitur sepes né transcendant homines. Prout occ. cum לְ præf. Num. 33. v. pen. לְשִׂכִּים In sudes (acutos, vel in spinas,) erunt in oculis vestris. Item 4. No. שַׂכִּין pro שַׂכִּים, cultelli acuti instar spinarum, Prout occ. Prov.23.2. Et pones שַׂכִּין cultellos in guttur tuum: i. e. stringe gulam tuam veluti cultro gutturi immisso, & ne laxes concupiscentiis habenas. Denique 5. No. f. f. מִשְׂכָּה operimentum sepis, seu tectum ex spinis & sudibus. Prout occ. in f.f. constr. à simplice מִשְׂכַּת cum וֹ aff. sic: Is. 5.4. Auferte מְשׂוֹכָתִי operimentum, i.e. sepem ejus. Est duplex lectio: Av.

Rad. II. שָׁכַב est, cubare: accumbere: jacere: requiescere: dormire: mori: coire. Pag. Est cubare cum suis compositis, recumbere, decumbere; procumbere; concumbere, &c. pro ratione loci. Non est propriè dormire, ut redditur vulgò, quod est יָשֵׁן. Proprium est hominum, ut רָבַץ mutorum animantium, & quadrupedum; etsi illis, latiùs sumptum, tribui possit. Sumitur & figuratè, pro, coæquari, vel reponi, ut & latinè jacere, cùm res aliqua velut jacet alterius habitâ ratione: sicut & vernaculè appellamus Couche, rei alicujus situm, seu positionem certo in loco. Merc. שָׁכַב est, jacere, cubare, accumbere, concumbere, decumbere, incumbere, occumbere, recumbere. Constr. cum variis præpositionibus, beth, lamed, עִם, עַל, אֵת, אֶצֶל. Bu. Lex. Verbum hoc שָׁכַב cubuit, recubuit, excubuit, &c. propriè est hominum: & est cogn. cum כָּבַשׁ subjugavit, subegit, subjecit: nam subjectis incumbimus. Hinc Græci per aphær. mutato ב in μ dicunt κοιμᾶν, κοιμάομαι, cubo, cubuit, dormio: & lat. cubo, concumbo, &c. Ponitur absolutè vel cum עִם, בְּ, vel עַל: sed cum accus. est transit. & signif. concumbere, vitiare concumbendo. Av. 70. vertunt שָׁכַב per κοιμᾶσθαι, κατακεῖσθαι, &, in genere, est cubare. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. s. m. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets in pen. cui priori formæ ו conv. est etiam præf. ut & in 3. s. f. & 2. s. m simpl. & cum ו conv. præf. utrique ut seq. יִשְׁכַּב concubuit, Gen. 26. 10. Num.5.19. 24.9. Deut.22.28. 1Sam.26.5. 1Reg.11. 21. Job.14.12. Psalm.41.9. Eccl.2.23. שָׁכָב cubavit, Jud.5.27. וְיִשְׁכַּב & cubabit, Exod. 22. 17. Num. 5. 12. Deut. 22. 23,25,28. 24. 12. 2 Sam. 12. 11. 16. שָׁכְבָה incubuisset, 1 Reg. 2. 19. וְשָׁכְבָה & cubet, 1 Reg. 1. 2. שָׁכַבְתָּ occubuisti, Isa. 14. 8. וְשָׁכַבְתָּ & occubueris, 2Sam.7.12. Prov.3.24. Ezech.4.6. Sed in 2. s. f. cum ו conv. præf. scribitur cum jod parag. seu abundante in fine: & cum kamets ob pausam pro pathach sub 2. rad. caph. sic: וְשָׁכַבְתִּי & cubes, Ruth. 3. 4. Item in 1. s. præt. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. sed in 3. pl. simpl. & rursus in 2. pl. m. cum ו conv. præf. ut seq. שָׁכַבְתִּי cubavi, Gen.19.34. Job.3.13. 7.21. Psal.3.6. וְשָׁכַבְתִּי & occumbam, Gen.47.30. שָׁכְבוּ oc-

cubuerunt, concubuerunt, jacuerunt, Iſa. 14.18.. 51.20. Lam. 2.21. Ezech. 23.8.. 32.21. וְשָׁכְבָתֶם & cubabitis, Lev. 26.6. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ה, וַה, ךָ, & יְךָ præf. ut & in abſol. pl. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. & in pl. m. conſtr. ſimpl. ſed in ſ. f. (á ſimplice שׁוֹכָבָה) cum duplice ſægol ante thau, ſimpl. & cum מ præf. prout ſeq. שׁוֹכֵב cubans, incumbens, Ezech. 4.9. שֹׁכֵב idem, Gen. 28.13. Exod. 22.18. Deut. 22.22.. 27.20, 21, 22, 23.. 31.16.. 1 Sam. 3.2, 3.. 26.5, 7. 2 Sam. 4.5, 7.. 13.8. 2 Reg. 9.16. הַשּׁוֹכֵב cubans, Deut. 22.22, 29. וְהַשּׁוֹכֵב & cubans, Lev. 14.47. כְּשָׁכְבָךְ ſicut jacens, Pr. 23.34. כְּשָׁכְבֵךְ & ſicut cubans Pr. 23.34. שֹׁכְבִים cubantes, 1 Sa. 26.6. Iſ. 56.10. הַשּׁוֹכְבִים cubantes Am. 6.4. שֹׁכְבִי jacentes, Pſ. 88.6. שֹׁכֶבֶת jacens, Ruth. 3.8. מְשׁוֹכֶבֶת á cubante, Mic. 7.5. In infin. kal, occ. in plena forma cum kamets & cholem ſimpl. ſed cum ſcheva & pathach ſimpl. & cum כְ præf. ſed, cum לְ præf. vel habet pathach, vel kamets, ob pauſam, in ult. cui etiam priori formæ cum pathach ! cop. eſt etiam præf. ut ſeq. שָׁכוֹב concumbendo Lev. 15.24. שְׁכַב cubare, 2 Reg. 14.22. 2 Chron. 26.2. כְּשָׁכְבָהּ juxtà accumbere, 1 Reg. 1.21. לִשְׁכַּב ad concumbendum, Gen. 34.7.. 39.10, 14. Ruth. 3.7. 2 Sam. 11.13. לִשְׁכַּב cubando, Prov. 6.10.. 24.33. וְלִשְׁכַּב & ad concumbendum, 2 Sam. 11.11. Cum affixis verò, ex forma infin. kal, cum ſcheva & cholem שְׁכוֹב: cholem & ſcheva tranſp. & mut. vel in kam. chat. ſub ſchin 1. rad. ut cum כְ & יְכִ præf. & הּ, aff. vel cum chirek ſub ſchin 1. rad. ut cum כְ præf. & יְ & הָ aff. ut ſeq. בְּשָׁכְבָהּ in cubare, Prov. 6.22. וּבְשָׁכְבָהּ & in cubare te, Deut. 6.7.. 11.19. בְּשָׁכְבִי in cubare eum, Ruth. 3.4. בְּשָׁכְבָהּ in cubare eam, Gen. 19.33, 35. Item in imper. kal, ſ. m. ſimpl. occ. vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets in ult. ſic: שְׁכַב cuba, 2 Sam. 13.5. Ezech. 4.4. שְׁכָב cuba, 1 Sam. 3.5, 6, 9. Sed occ. etiam ead. ſ. m. cum chirek ſub ſchin 1. rad. ob הָ parag. add. ſic: שִׁכְבָה concumbe, Gen. 39.7, 12. Et in ſ. f. imper. kal eſt etiam cum chirek ſub ſchin 1. rad. ſic: שִׁכְבִי cuba. concumbe. Gen. 19.34. Ruth. 3.13. 2 Sam. 12.11. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum הָ parag. add. & in 2. ſ. ſimpl. vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets in ult. cui priori cum pathach ! cop. eſt etiam præf. ut ſeq. אֶשְׁכְּבָה decumbam, Job. 7.21. אֶשְׁכָּבָה cubabo, Pſal. 4.9.. 57.5. תִּשְׁכַּב cubabis, Lev. 18.22. Deut. 24.12. Prov. 3.24. Ezech. 4.4.. 21.18. תִּשְׁכָּב cubabis, Job. 11.18. Prov. 6.9. וְתִשְׁכַּב & jacebis, Ezech. 32.28. Item in 3. ſ. m. occ. ſimpl. vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets in ult. ſic: יִשְׁכַּב cubabit, concumbet. &c. Gen. 30.15. Lev. 15.18, 24, 33.. 18.20.. 20.11, 12, 13, 18, 20. Num. 23.27. Ruth. 3.5. Job. 21.9. יִשְׁכָּב cubabit, Exod. 22.24. Job. 40.16. Sed ſæpiùs occ. 3. ſ. m. cum ! conv. præf. viz. in priori forma cum pathach in ult. locis ſeq. וַיִּשְׁכַּב & cubavit, concubuit, occubuit, &c. Gen. 22.11.. 30.16.. 34.2.. 35.22. Jud. 3.9, 15.. 16.3. 2 Sam. 11.4, 9.. 12.24.. 13.6, 14, 31. 1 Reg. 2.10.. 11.43.. 14.20, 31.. 15.8, 24.. 16.6, 28.. 19.5.. 21.29.. 22.40, 51. 2 Reg. 4.11, 31.. 8.24.. 10.35.. 13.9, 13.. 14.16, 20.. 15.7, 22.. 16.20.. 20.21.. 21.18.. 24.6. 2 Chron. 9.31.. 12.16.. 13.23.. 16.13.. 21.1.. 26.23.. 27.9.. 28.27.. 32.33.. 33.20. Jon. 1.5. Sed ob pauſam etiam ead. 3. ſ. m. cum ! conv. præf. habet kamets in ult. ſic: וַיִּשְׁכָּב cubavit, recubuit, 1 Sam. 3.5. 1 Reg. 19.6. Et in 3. ſ. f. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. idque vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets ult. in utroq; תִּשְׁכַּב cubabit, Lev. 15.20, 26. תִּשְׁכָּב cubabit, jacebit, 2 Sam. 12.3. Job. 20.11. וַתִּשְׁכַּב & cubavit, Gen. 19.33, 35. Ruth. 3.14. וַתִּשְׁכָּב & cubavit, Ruth. 3.7. Et in 1. pl. fut. kal, (á ſimplice forma נִשְׁכַּב) occ. cum ה parag. add. ſimpl. & cum ! cop. præf. & in 2. pl. m. cum nun parag. add. occ. vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum kamets penult. ſic: נִשְׁכְּבָה jacemus, Jer. 50.25. וְנִשְׁכְּבָה & cubemus, Gen. 19.32. תִּשְׁכְּבוּן jacueritis, Pſalm. 68.14. תִּשְׁכָּבוּן jacebitis, Iſa. 50.11. Item in 3. pl. fut. kal, occ. ſimpl. etiam vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum kamets penult. cui priori cum ſcheva penult. ! conv. eſt etiam præf. & alteri cum kamets penult. nun parag. eſt add. ſicut & priori cum ſcheva penult. nun parag. eſt add. ſed poſt kibbuts pro ſchurek in ult. ut ſeq. יִשְׁכְּבוּ cubabunt, jacebunt, Eccl. 4.11. Iſa. 43.17. Ezech. 32.27. יִשְׁכָּבוּ idem, Gen. 19.4. Job. 21.26. Ezech. 32.29. וַיִּשְׁכְּבוּ & cubaverunt, Joſh. 2.1. Ezech. 32.30. יִשְׁכְּבוּן cubabunt, Joſh. 2.8. Job. 30.17. יִשְׁכְּבֻן concumbent, 1 Sam. 2.22. Sed occ. etiam 3. ſ. m fut. kal, cùm נָּה aff. ſic: Deut. 28.30. Et vir alius יִשְׁגָּלֶנָּה cubabit cum illa. Sic ſcribitur, ſed legitur יִשְׁכָּבֶנָּה cubabit cum illa: ſic etiam in niphal ſeq. Merc. In niphal נִשְׁכַּב concubitu opprimi: Av. Comprimi. Coc. violari, vitiari, concubitu, ſcil. Pag. Coc. Prout occ. in fut. niph. (á 3. ſ. m. יִשָּׁכֵב, & 3. pl. m. יִשָּׁכְבוּ,) 3. pl. f. ſic: וְהַנָּשִׁים & mulieres תִּשָּׁגַלְנָה: ita ſcribitur ſed honeſtatis gratiâ legitur) תִּשָּׁכַבְנָה violabuntur, ſubigentur, &c Pag. ſtuprabuntur: Av. Et mulieres comprimentur: ſcribitur ut fut. niph. á שָׁגַל. Coc. Concubitu violabuntur: Bu. Con. In pual שֻׁכַּב, idem cum niph. ſtuprari: Av. comprimi. Coc. Prout occ. in præt. pual 2. ſ. f. Jer. 3.2. אִפְיָה לֹא ubi non (שֻׁגְּלָה; ita ſcribitur. ſed legitur) שֻׁכְּבָה concubitu violata fuiſti? Bu. Conc. Ubi non es compreſſa? Coc. Pag. In hiphil הִשְׁכִּיב jacere vel cubare fecit, collocavit, depoſuit, dejecit, proſtravit. Bu, Lex. 70. κοιμίζειν collocare. &c. ut Bu. Lex. Coc. fecit recumbere, i.e. poſuit. depoſuit: prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. f. ſimpl. ſed in 1. ſ. cum ! conv. præf. & ם aff. ſic: הַשְׁכִּיבָה cubare fecit, collocavit, 1 Reg. 3.21. וְהַשְׁכַּבְתִּים & faciam cubare eos, Hoſe. 2.20. In infin. hiph. occ. in forma cum tseri abſque jod hiph. in ult. loco ſeq. הַשְׁכֵּב faciendo jacere, 2 Sam. 3.2. In fut. hiph. 3. ſ. m. occ. ſimpl. plenè, ſed ead. 2. ſ. m. & 2. ſ. f cum ! conv. præf. utrique, occ. def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. ante הוּ aff. & in 3. pl. m. cum ! conv. præf. habet kibbuts pro ſchurek ante הוּ aff. ut ſeq. יַשְׁכִּיב facit ut jaceant, demittit, dejicit. Job. 38.37. וַיַּשְׁכִּבֵהוּ & decumbere fecit eum, 1 Reg. 17.19. וַתַּשְׁכִּבֵהוּ & fecit. juſſit. cubare eum, 1 Reg. 3.20. 2 Reg. 4.21. וַיַּשְׁכִּיבֵהוּ & decumb. fecer. eos, 2 Chron. 6.13. In hophal הָשְׁכַּב vel הָשְׁכָּב jacere factus, collocatus, proſtratus fuit. Bu. Ma. factus eſt cubare, depoſitus eſt: Av. Prout occ. in præt. hoph. 2. ſ. m. cum ! cop. præf. ante kibbuts pro kam. chat. ſub he; & in part. hophal ſ. m. cum kibbuts itidem ſub mem, ſic: וְהָשְׁכָּב & proſtratus fuit. Ezech. 32.32. מֻשְׁכָּב collocatus, 2 Reg. 4.32. In infin.

fin. hoph. (a ſimplice forma הָשְׁכַּב projici, &c.) occ. cum ו cop. præf. & ה parag. add. ſic: Ezech. 32. 19. וְהָשְׁכְּבָה & projicieris cum incircumciſis. Eſt makor, ſeu infin. hoph. vice futuri, non enim poteſt eſſe imper. inquit R.D. quia conjug. hoph. caret imper. & proinde dicit eſſe cum he redundante: Pag. Ut proſternaris, &c. Eſt infin. hoph. loco fut. Bu. Lex. (Quo amœnior fuiſti? deſcende) & deponere cum incircumciſis. Av. (qui exp. ut in imper. hoph.) & proſternaris: Bu. Conc. deſcende, & collocare inter præputiatos. Eſt imper. hoph. cum paragoge. Coc. Atq; inde ex hac rad. שָׁכַב ſunt nomina ſeq. 1. No. שִׁכְבָה f. deſcenſio; effuſio: Pag. Alii שְׁכָבָה efferunt, ſed abſolutum non reperitur: Quaſi dicas, cubationem. Solet autem beth lene ſcribi in regimine, in noſtris exempl. unde in forma ſ. f. conſtr. eſt שִׁכְבַת non שִׁכְבֶת, ut alii ſcribunt. Merc. שָׁכְבָה f. eſt cubatio, cubatus: ſtratum, accubitus; decubitus; Bu. Lex. Av. Coc. Prout occ. hoc No. in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. locis ſeq. שִׁכְבַת ſtratum, cubitus, cubatio, Exod. 16. 13,14. Lev. 15,16,17,18,32.. 19.20,. 22.4. Num.5. 13. Item 2. hinc etiam No. שִׁכּוּבַת f. (formæ מִשְׁכָּב) coitus: Pag. Vel idem cum præced. cubatio, cubatus, concubitus: Bu. Lex. Av. ſed cum affixis cholem in hoc no. mutatur in kam. chat. ſub caph. 2. rad. Merc. Prout occ. cum ךָ & וֹ aff. ſic: שָׁכְבָךְ concubitum tuum, Lev.18.20,23. שָׁכְבּוֹ concubitum ſuum, Lev. 20.9. Num.5.20. Item 3. hinc etiam No. frequentiùs occurrens, cum מִ heemant. viz. מִשְׁכָּב m. concubitus: cubile, lectus, ſtratum; gutturnium, i. e. vas ex quo effunditur guttatim aqua ad manus abluendas: juxta R.D. Pag. Eſt urceolus, ex quo deſcendit aqua. Quidam poſt Hieron. exp. collectivè, cubilia, ſive lecticernia. In regimine actum ipſum ſignificare invenitur: viz. cubationem, 2Sam.4. Vel, ipſum concubitum, Num.31. cubationem meridiei priore loco Jonathan vertit, ſomnum regum; Merc. מִשְׁכָּב eſt cubile, cubatus, ſtratum. concubitus: unde in 2 Sam. 17. 28. per מִשְׁכָּב וְסִפּוֹת cubatum & pelves, intellige cubilia, lectos, ſtrata: Bu. Lex. מִשְׁכָּב eſt cubile; lectus cui incumbimus, item, concubitus: 70. κόιτη, κλίνη: lectus ſive cubile: item decubitus: Coc. prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum הָ, בְּ & לְ præf. ut & in ſ. m. conſtr. (cum pathach, ſcil. in ult) ſimpl. & cum כְּ & לְ præf. ut ſeq. מִשְׁכַּב cubatus: concubitus: cubile, 2Sam.17.28. Job.33.15. Eze. 32.25. הַמִּשְׁכָּב cubile, Lev. 15.4.23,24.27. 1 Reg. 1.47. בְּמִשְׁכָּב in cubili. 2Chron.16.14. לְמִשְׁכָּב in lectum, Exod. 21. 18. מִשְׁכַּב concubitus, cubiculum, Num.31.18,35. Jud. 21.11. 2 Sam. 4.5. כְּמִשְׁכַּב ſicut cubile, Lev.15.25. לְמִשְׁכַּב concubitus, Num.31.17. Jud.21.12. Ezech.23.16. Item occ. etiam hoc No. cum affixis variis: ut cum יִ, הָ, vel in pauſa ךָ, כֶם, & וֹ aff. (cui ult. etiam בְּ eſt præf.) ut & cum בְּ præf. & הָ aff. ſed cum כֶם aff. abſque præf. prout ſeq. מִשְׁכָּבִי cubile meum, Job.7.13. Prov.7. 17. Cant.3.1. מִשְׁכָּבְךָ cubile tuum, Exod.7.28. 2Sa. 13.5. Prov.27.27. Ecc.10.20. מִשְׁכָּבֵךְ idem, 2Reg. 6.12. מִשְׁכַּבְכֶם cubile tuum, Iſa. 57.7,8. מִשְׁכַּבְכֶם in cubili veſtro, Pſalm.4.5. מִשְׁכָּבוֹ lecto ſuo; cubatum ejus, 2Sam.4.7,11.. 11.2. Job.33.19. Pſalm.36. 5.. 41.4. בְּמִשְׁכָּבוֹ in cubili ſuo, cubile ejus, 2Sam.11. 13. Lev. 15.5. בְּמִשְׁכָּבָהּ cubile ejus, Lev. 15. 21. מִשְׁכָּבָם concubitum ipſorum, Iſa.57.8. In forma pl. m. abſol. מִשְׁכָּבִים, & in pl. f. מִשְׁכָּבוֹת cubilia, cubicula. conclavia &c. Av. Prout occ. in forma pl. m. conſtr. ſimpliciter; ſed in forma pl. f. conſtr. cum ם aff. ſed abſque præf. ſic: מִשְׁכְּבֵי cubilia, Gen.49.4. Lev.18.22.. 20.13. מִשְׁכְּבוֹתָם in cubilibus ſuis. Pſalm.149.5. Iſa. 57.2. Hoſ.7.14. Mic. 2. 1. De hoc & præced. No. loci quidam notandi; viz. 2Sam.17.28. מִשְׁכָּב gutturnium & crateres, &c. Hieron. ſtratoria & tapetia. Sed R.D. ſcribit: gutturnium ſic dicitur ab effundendo: quia ex illo aquam ad manus effundunt; Pag. Vel deſcendere faciunt: ex ſignif. illius, in Job.38.37. Et pluvias cœli quis יַשְׁכִּיב deſcendere faciet: vel effundet? Pag. Merc. Sed ſunt, inquit R.D. qui exp. מִטָּה lectus; & vocatur ſic, eò quòd accumbat homo ſuper illum. Et ſic R. Sal. exp. ſtrata ſeu lectos. Pag. Lectos & vaſa; Coc. 2Sam.4.5. וְהוּא שֹׁכֵב אֶת מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם & ipſe quieſcebat, ſeu decumbebat in lecto meridiei, vel, dormiebat dormitionem meridianam; unde Targum exp. dormitionem, ſeu ſomnum regum: quaſi velit eum eſſe regum morem, ut ſub meridiem dormiant, inquit R. D. Merc. Cev. Et ipſe erat recumbens cubatu meridiano; h. e. meridiabatur, ſomnum meridianum capiebat: Bu.Lex. Et is decumbebat decubitu meridiano: Coc. (Intraveruntque æſtu diei in domum Ilhboſhethi;) ipſo meridiante: Jun. Item locus ſuprà cit. ad formam conſtr, 1. No. ulteriùs notandus: viz. Exod. 16.13. Et manè הָיְתָה שִׁכְבַת הַטָּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה fuit deſcenſio roris, aut effuſio roris. Et ſic Targ. exp. נְחָתַת deſcenſio; ſicuti ſcriptum eſt Num.11.9. Et quum deſcenderet ros ſuper caſtra noctù, deſcendebat Man ſuper illum. Ros, inquit R. Sal. deſcendebat ſuper terram, & ſuper illum Man: & rurſus, orto ſole, ſuper Man deſcendebat ros, ut occurreret ſoli. Hieron. Manè quoque ros jacuit. Pag. Cubatio, ſtratum roris: i. e. ros ſtratus: vel, juxta Kimchi, effuſio roris. Bu. Lex. Et manè fuit cubatus. i. e. deſcenſio roris circum caſtra: Av. Exſtitit decubitus roris circa caſtra, h. e. ros expanſus jacens circa caſtra. Et v. 14. וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל & aſcendit decubitus roris: i. e. ros qui jacuerat circa caſtra. Coc. Manè vero ſuit ſtratus ros (Heb. ſtratum roris: ut v. 15. Quumque ſe elevaſſet ſtratus ille ros: i. e. cum diſſolutus abiiſſet:) circa ipſa caſtra; Jun. Et in Lev.15.17. שִׁכְבַת זֶרַע concubitus ſeminis, dicitur per hypallagen pro, ſemen concubitûs. Kimchi, effuſio ſeminis? Bu. Lex. vel. deſcenſio ſeminis: Pag. Projectio ſeminis: h. e. ſemen jacens, ſeu projectum. Coc. Item, quiſque quum exibit ex eo concubitûs ſemen: Hebr. concubitus ſeminis, hypallage. i. e. genitale ſemen fuſum in maritali ac legitimo concubitu: ut v. 18. Jun.

Rad. 113. שָׂכָה eſt, aſpicere: & pingere; quòd rem pictam homines aſpiciant, dictum verbum, inquit R.D. & ſic in Targum סָכָה eſt aſpicere. Pag. Verbum Hebraicè non reperitur: quidam putant affinitatem habere cum סָכַךְ, quod exponunt cœlare. Hinc deducta exponunt pro cogitatione, imaginatione quæ in mente cælatur: opere ingenioſo & affabrè facto, qualia Græci τορεύματα, i. e. tornata appellant. Sed origo vocis eſt haud dubiè ex Targum. Merc. Aſpi-

cere, prospicere, perspicere. Chaldaicum est. Nam pro Hebræo הִשְׁקִיף Chaldaicè dicitur in hithpael, אִסְתַּכִּי, per samech. Ad animum relatum, est imaginari, cogitare: Bu. Lex. Paravit ingeniosè, fabricavit ex industria quadam singulari, effecit opus ingeniosum & industrium. Cogn. cum שָׂכַךְ & סָכַךְ operuit, texit. Hinc σκευάζω, σκευόω, &c. cum comp. paro, instruo, fabricor, &c. σκεῦος vas, instrumentum, σκευὴ habitus, παρασκευὴ præparatio; Av. Chaldæis verbum hoc שָׂכָה notat aspicere. Coc. In Bu. Conc rad. hæc duo signif. 1. est, imaginatio, effictio. Idque scil. in 1. No. שִׂכְיָה pictura: Pag. Bu. imago, effigies, figura, pictura: Bu. Lex. vas ingeniosum, apparatus industrius: Av. Prout occ. hoc No. in forma pl. f. sic: Isa. 2. 16. Et super omnes שִׂכְיוֹת הַחֶמְדָּה picturas desiderii. i. e. desiderabiles. Hieron. Et super omne quod visu pulchrum est. Sed R.D. exp צִיּוּרִין picturas. Et R.Sal. Palatia depicta, seu potiùs strata picturis. Pag. vel certè, operimentis, pavimenti marmorei: Merc. Imagines desiderii: i. e. desideratissimæ: Bu. Lex. Et super omnia vasa desiderabilia. Av. spectacula jucunda: θεάματα. Coc. Et contra omnes imagines deliberatissimas. Jun. Item 2. hinc ex hac rad. שָׂכָה est No. cum מ heemant. ab initio & thau in fine post Jod pro 3. rad. he: viz. מַשְׂכִּית pictura; Pag. imago: imaginatio, cogitatio: figura, effigies; Bu. Lex. fabricatio, opus seu vas ingeniosè fabricatum, κατασκεύασμα, ædificium magnà industriâ fabricatum. Av. Speculatio, deformatio. Coc. Prout occ. hoc No s.m. simpl. sic: Lev. 26. 1. Et lapidem מַשְׂכִּית picturæ, i. e. depictum, ingeniosè cælatum, & affabré factum: Pag. Merc. Et lapidem effigiei, i. e. figuratum, Bu. Lex. Jun. Insignem, insignitum, seu spectabilem, non ponetis in terra vestra ut adoretis apud eum: Coc. Sed occ. etiam hoc No. cum ה aff. idque simpl. & cum ב præf. sed cum ם aff. absque præf. ut seq. מַשְׂכִּיתִי picturæ suæ, Ezech. 8. 12. בְּמַשְׂכִּיתוֹ in imaginatione ejus, Pro. 18. 11. מַשְׂכִּיתָם effigiem ipsorum, Num. 33. 52. In forma pl. f. occ. etiam hoc No. simpl. & cum ב præf. sic: מַשְׂכִּיּוֹת imaginationes. Psalm. 72. 7. בְּמַשְׂכִּיּוֹת cum figuris Prov. 18. 11. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, cor; gallus: Bu. Conc. idque scil. in No. שִׂכְוִי m. cor: à videndo & aspiciendo sic dictum, juxta R.D. Pag. Intellectus, mens: quasi imaginatrix & figuratrix dicta: quòd omnia pervideat & cognoscat. Bu. Lex. Vasculum: vas renum vel comparatum ingeniosè. Av. שִׂכְוִי est mens: Coc. Prout occ. cum לְ pro לֵב dem. præf. sic; Job. 38. 36. מִי נָתַן לַשֵּׂכְוִי בִינָה quis dedit cordi intelligentiam? Pag. ex Chald. Sonat hoc No. imaginationem in mente cælatam, cogitationem, intellectum: inquit R. D. sed exponit etiam gallo: & ita Targum Hierosolymitanum; & ex eo R. Mose: Quis dedit gallo intelligentiam, ut mediâ nocte, surgere doceret hominem ad laudandum Deum? Sed A. E. & Peritsol exp. Intellectui. vel cordi? Pag. Et sic quidem licet R.Moseh ex Targum quodam exp. de Gallo: tamen de corde magis congruere asseverat: Cev. Quis dedit menti intelligentiam? Chaldæus לִבָּא cordi, animo: & sic Ab Ezra. Vulgatus latinus interpres. Quis dedit Gallo intelligentiam? ea interpretatio ex priscis Hebræis petita est, apud quos legitur: R.Shimeon dixit: Cum peregrinarer in Africa, audivi quod בְּלָה sponsam appellarent נִנְפֵי nympham, & חַרְנְגּוֹל gallum gallinaceum שֵׂכְוִי. Unde hoc? inde quod apud Jobum dicitur: Quis indidit בַּטְּחוֹת præcordiis sapientiam? quis dedit לַשֵּׂכְוִי (i. e. חַרְנְגּוֹל gallo gallinaceo) intelligentiam? Cod. Rosch haschana. Cap. 3. fol. 26. Hinc etiam Judæi in precibus matutinis quotidiè precantur; Benedictus sit Dominus Deus noster, Rex hujus mundi אשר נתן לשכוי בינה qui dedit gallo gallinaceo intelligentiam: nempe, quia cantu suo est præco diei & homines ad operas excitat, ideò non tantùm manè, quando surrexerunt, sed etiam ad gallicinia hanc preculam dicere debent. Præterea in Bereschit rabba, sect. 25. legitur בערביא צווחין לחרנגול סכויא in Arabia vocant Gallum סכויא. Bu. Lex. Aut quis dedit vasi, i.e. cordi, vel renibus, intelligentiam, Av. Quis dedit rationi vel menti prudentiam: h.e. quis dedit homini cogitanti rectè cogitare, attendere, ratiocinari, distinctè intelligere, providere futura? &c. Coc.

Rad. 114. שָׂכַח & שָׂכֵחַ est oblivisci: Pag. Bu. est negligentiùs seu negligentiæ, ut זָכַר recordari, curæ & diligentiæ: & cum accus. sicut & illud, construitur: Merc. Sed interdùm etiam absolutè ponitur: Bu. Lex. cblitus est, oblivioni tradidit. Cogn. cum כָּחַשׁ abnegavit. & cum שָׁשַׂךְ obtenebratus est: nam oblivisci est obtenebrari in corde, & sic deinde sequitur abnegatio. Hinc σκία umbra. σκιάζω in umbra tego; Av. 70. ἐπιλανθάνεσθαι: oblivisci; Coc. prout occ. hoc verbum in præt kal, 1. s.m. simpl. & cum הֵ interrog. & ! conv. præf. ut & cum נִי aff. & in 3. s.f. vel cum scheva, vel ob pausam cum tseri penult. & in 2. s. m. cum ! conv. præf. at in 2. s. f. simpl. & rursus 2. s. m. cum נִי aff. sed in 1. s. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam, cum kamets penult. prout seq. שָׁכַח oblivisci, Psal. 9. 13., 10. 11. הַשָּׁכַח an oblitus est, Psal. 77. 10. וְשָׁכַח & obliviscatur, Gen. 27. 45. שְׁכַחֵנִי oblitus est mei, Isa. 49. 14. שָׁכְחָה oblita est, Hos. 2. 15. שָׁכָחָה oblita est, Prov. 2. 17. וְשָׁכַחְתָּ & obliviscaris, Deut. 8. 14., 24. 19. שְׁכַחְתָּ oblita es, Isa. 17. 10. Jer. 13. 25. Eze. 22. 12., 23. 35. שְׁכַחְתַּנִי oblitus es mei. Psal. 42. 10. שְׁכַחְתִּי oblitus sum. Psal. 102. 5. שְׁכַחְתִּי oblitus sum, Deut. 26. 13. Psal. 119. 83, 109, 141, 153, 176. Item in 3. pl. præt. kal oc. simpl. & cum נִי aff. idque vel post schurek, vel, pro eo post kibbuts penult. ut & cum ן aff. & in 2. pl. m. cum הֵ interrog. præf. at in 1. pl. simpl. & cum ן aff. ut seq. שָׁכְחוּ obliti sunt, Psa. 106. 13., 110. 21., 119. 139. Jer. 2. 32., 23. 27. 50. 6. שְׁכֻחוּנִי obliti sunt mei, Job. 10. 1. Jer. 2. 32. Hos. 13. 6. שְׁכֻחוּנִי idem, Jer. 18. 15. שְׁכֻחוּךְ obliti sunt tui, Jer. 30. 14. הֲשְׁכַחְתֶּם an obliti estis. Jer. 44. 9. שְׁכַחְנוּ obliti sumus, Psal. 44. 21. שְׁכַחְנוּךָ obliti sumus tui, Psal. 44. 18. In part. ben. kal, à s. m. שׁוֹכֵחַ obliviscens, & pl. m. absol. שׁוֹכְחִים, in forma pl. m. constr. est: שִׁכְחֵי obliviscentes, Job. 8. 13. Psa. 50. 22. In infin. kal oc. plenè cum kamets & cholem loco seq. שִׁכּוֹחַ obliviscendo. Deu. 8. 19. In Imper. kal, à s. m. שְׁכוֹחַ, vel שְׁכַח in s. f. oc. cum ! cop. præf. וְשִׁכְחִי & oblivisce, Psal. 45. 11. In Fut. kal 1. s. oc. simpl. & cum ה parag. add. ut & cum ן aff. sed in 2. s. m. oc. simpl. extra pausam cum pathach, at in pausa cum kamets in ult. cui priori etiam ! conv. est præf. אֶשְׁכַּח obliviscar,

obliviſcar, Pſal. 119. 16. 93. Hoſ. 4. 6. Amos. 8. 7. אֶשְׁכָּחֲתִי obliviſcar, Job. 9. 27. אֶשְׁכָּחֲךָ obliviſcar tui, Pſal. 137. 5 Iſa. 49. 15. תִּשְׁכָּח obliviſceris, Deut. 4. 9. 6. 12. 8. 11. 19. 9. 7. 1 Sam. 1. 11. Pſal. 10. 12. 44. 25. 74. 19, 23. Prov. 4. 5. תִּשְׁכַּח obliviſcaris, Deut. 25. 19. Job. 11. 16, Pro. 2. 1. וְתִשְׁכַּח & oblitus es, Deut. 32. 18. Iſa. 51. 13. Hoſ. 4. 6. Item in 2. ſ. f. fut. kal, oc. ſimpl. extra pauſam, cum ſcheva ſed in pauſa cum kamets penult. & rurſus 2. ſ. m. oc. cum נִי & נִי aff, & cum kamets pro ſcheva antepen. ob pauſam in utroque, ſic: תִּשְׁכָּחִי obliviſcaris, Pſal. 103. 2. תִּשְׁכָּחִי idem, Iſa. 54. 4. תִּשְׁכָּחֵנִי obliviſceris mei, Pſal. 13. 2. idem, Lam. 5. 20. Item in 3. ſ. m. fut. kal oc. ſimpl. & cum ו cop. & ו conv. præf. ut & cum הוּ aff ſimpl. & cum ו conv. præf. ſed in 3. ſ. f. ſi npl. & cum הָ interrog. & ו conv, præf. ut ſeq. יִשְׁכַּח obliviſcetur, Deut. 4. 31. וְיִשְׁכַּח & obliviſcatur. Prov. 31. 5, 7. וְיִשְׁכַּח & oblitus eſt, Hoſ. 8. 14. יִשְׁכָּחֵהוּ obliviſcetur ejus Job. 24. 20. וְיִשְׁכָּחֵהוּ & oblitus eſt ejus, Gen. 40. 23. תִּשָּׁכַח obliviſcetur, Pſal. 137. 5. הֲתִשָּׁכַח an obliviſcetur, Iſa. 49. 15. Jer. 2. 32. וַתִּשָּׁכַח & oblita fuit, Job. 39. 15. Et in 2. pl. m. fut. kal occ. ſimpl. vel cum Scheva, vel ob pauſam cum kamets penult. at in 2. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. & in 2. pl. f. ſimpl. ut ſeq. תִּשְׁכָּחוּ obliviſcamini, Deu. 4 23. תִּשְׁכָּחוּ idem, 2 Reg. 17. 38. יִשְׁכְּחוּ obliviſcentur, Pſal. 59. 12. 78. 7. וְיִשְׁכְּחוּ & obliti ſunt, Jud. 2. 7. 1 Sam. 12. 9. Pſal. 78. 11. תִּשְׁכַּחְנָה obliviſcantur, Iſa. 49. 15. In Niphal eſt, obliviſci, neutraliter aut paſſivè, ſecundùm vocem: juxta illud Virgilii: Nunc oblita mihi cot carmina. Sed ut clariùs intelligatur, per nomen & verbum verti ſolet. Pag. Oblivioni tradi: Bu. Ma. Av. Memoria alicujus obliterata vel deleta eſt. Coc. prout occ. in præt. Niph. 3. ſ. m. ſimpl. vel cum pathach. vel cum kamets ob pauſam in ult. cui priori ו conv. eſt etiam præf. & in 1. ſ. cum ו conv. præf. at in 3. pl. m. ſimpl. ut ſeq. נִשְׁכַּח oblivioni tradita, Eccl. 9. 5. נִשְׁכָּח oblivioni traditum, Eccl. 2. 16. וְנִשְׁכַּח & oblivioni tradetur, Gen. 41. 30. וְנִשְׁכָּחְתִּי & oblivioni traditus ſum, Pſal. 31. 13. נִשְׁכְּחוּ oblivioni traditæ ſunt. Iſa. 65. 17. In Part. Niph. à ſ. m. נִשְׁכָּח oblivioni traditus: in forma pl. m. occ. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַנִּשְׁכָּחִים oblivioni traditæ, Job. 28. 4. Et in ſ. f. part. hiph. occ. ſimpl. cum kamets ob pauſam pro ſcheva in penult. ſed cum ו cop. præf. in forma cum duplice pathach (pro ſægol ob gutturalem cheth) ante thau in fine ſic: נְשַׁכָּחָה oblivioni tradita, Iſa. 23. 16. וְנִשְׁכַּחַת & oblivioni tradita, Iſa. 23. 15. In Fut. Niph. à 3. ſ. m. יִשָּׁכַח, vel quaſi contracte יִשְׁכַּח oblivioni tradetur. Pſal. 9. 19. in 2. ſ. f. occ. eodem modo locis ſeq. תִּשָּׁכַח & תִּשְׁכַּח oblivioni tradetur. Deut. 31. 21. Jer. 20. 11. 23. 40. 50. 5. In piel שִׁכַּח fecit aut paſſus eſt in oblivionem venire: Bu. ma. Oblitus eſt omninò. Av. facere oblivioni tradi: Coc. prout occ. in præt. piel (formà, ſcil. quaſi contractà cum pathach tantùm in ult.) 3. ſ. m. loco ſeq. שָׁכַח prorſus obliviſcitur, Lam. 2. 6. In Hiphil הִשְׁכִּיחַ obliviſci fecit: Bu. ma. Av. prout occ. in infin. hiph. cum ל præf. לְהַשְׁכִּיחַ ad facere obliviſci. Jer. 23. 27. In Hithpiel הִשְׁתַּכַּח, vel quaſi contracte הִשְׁתָּכַח oblivioni traditus fuit, fecit ſe obliviſci: Bu. ma. Av. prout occ. in fut. hithp. à 2. ſ. m יִשְׁתַּכַּח, vel יִשְׁתָּכַח oblivioni tradetur: in 3. pl. m. cum ו cop. præf. loco ſeq. וְיִשְׁתַּכְּחוּ & oblivioni tradentur, Eccl. 8. 10. Atque inde eſt no. Toar ſeu ad. ect. שָׁכֵחַ m. obliviſcens. oblitus. oblivioſus; Bu. Lex. Av. Coc. vel eſt no. participiale, etſi quidam pro ipſo participio ponant: eſt formæ שָׁמֵחַ lætus. Merc. Unde in abſol. forma pl. m. occ. cum הֵ dem. præf. ſed in pl. m conſtr. ſim. l. ſic: הַשְׁכֵחַי obliti, Iſa. 65. 11. שְׁכַחְתִּי obliti, Pſal. 9. 18. Locum autem ſupra cit. ad part. niph. ſ. f. cum ו cop. præf. viz. Iſa. 23. 15. quidam ſic exp. וְנִשְׁכַּחַת & oblivioni tradetur Tſor, i. e. Tyrus: Pag. Et ſic thau eſt pro he, pro וְנִשְׁכְּחָה; ut וְשָׁבַת pro וְשָׁבָה, in rad. שׁוּב: ita ut potiùs videatur 3. fœm. præt. niph. quàm part. fœm. cujus ſi eſſe malis, vel erit benoni pro fut. ut & alias: vel erit ſumendum ut benoni in præſenti. Merc. Item in loco cit. ad fut. kal, viz. Pſal. 137. 5. תִּשָּׁכַח obliviſcatur dextra mea deeſt patiens: Muſices, ſcil. quia rogabantur ut canerent. &c. Merc. Obliviſcatur (ſui) dextra mea, i. e. fiat abalienata atque emortua, potiùs quàm ut canam: Metaphora; Jun. Item in Pſal. 10. 11. Dicit in corde ſuo: שָׁכַח אֵל oblitus eſt Deus: ſenſus eſt: Deus voluit eſſe meæ poteſtatis, regere eccleſiam, &, etiamſi ego & anteceſſores praviſſimè egerimus, & corruperimus eccleſiam. tamen non vult vindicare peccatum noſtrum: quod perinde eſſet, atque obliviſci eccleſiæ & judicii. Coc. שָׁכַח Chald. invenire, &c. vide in conc. chald.

Rad. 115. שָׁכַל eſt, orbare: i. e. privare: vel orbari, i. e. privari: Pag. Bu. Reperitur & in forma שָׁכוֹל ſemel. Eſt neutrum in kal, orbari. Quidam cum שָׁלַךְ & כָּשַׁל conferunt, quaſi abortivus fœtus abjiciatur, nondum maturus. Sed dicitur etiam de jam natis. Differt ergo à radice עָקַר, ut latinè ſterilis ab orbo. Nam עָקַר ſterilis, infœcundus eſt, cui vis gignendi avulſa eſt; quum orbetur quis liberis quos habuit. Utrumque comjungitur, Exod. 23. 26. in gen. fœm. vide infra. Verùm illic eſt proprie abortiens. Mercen. שָׁכַל & שָׁכוֹל orbus fuit, orbatus eſt, privatus eſt liberis. Cogn. cum כָּשַׁל impegit, offendit: & cum שָׁלַךְ abjecit. Hinc *σκύλλω*, *σκυλλέω* orbum facio, lacero: *σκύλαξ*, *σκυλάκιον*, catulus, catellus orbatus parentibus, *σκύλον* ſpolium, *σκύλον* exuvium, pellis orbata, i. e. detracta ab animali: *σκυλεύω* ſpolio, orbo, &c. Av. 70. reddunt verbum שָׁכַל *ἀτεκνοῦσθαι*, orbum fieri. orbari, prole privari. Coc. In Bu. conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt orbari, re, abortire. prout occ. in præt kal. 1. ſ. ſic, Gen. 42. 14. Et ego כַּאֲשֶׁר שָׁכוֹלְתִּי quemadmodùm orbatus ſum, orbatus ſum. Pag. Poſterius dicit per præteritum, quod mens ei præſagiebat fore. Duplex autem forma hîc occurrit in eadem voce, ſcil. in cholem & in pathach: quod in kamets degenerat ob majorem pauſam. Merc. Cev. Bu. Lex. Hieron. Ego autem quaſi orbatus, abſque liberis ero. Sed R. Sal. exp. Et ego. Quemadmodùm orbatus ſum Joſeph & Simhon, orbatus ſum etiam Benjamin. Et A. E. Cùm mortuus ſit Joſeph arbitror me omnibus orbatum. Pag. Et ego tanquam orbatus eſſem, orbatus ſum. vel orbatus ero. Av. At ego quemadmodùm orbus factus ſum, orbus fio. Coc. Ego verò quum orbatus fuero, orbatus fuero. Verba ſunt viri ſe & rerum ſuarum eventum committentis voluntati Dei. Similis phraſis eſt, Eſth. 4. 16. Quum perierim, periero; Jun. In part. Pahul

kal

kal, à ſ. m. שְׁכוֹל occ. in ſ. f. ſimpl. loco ſeq. שְׁכוֹלָה orba, Iſa. 49. 21. In Fut. kal, à 3. ſ. m. יִשְׁכַּל occ. in 1. ſ. & 3. ſ. f. ſimpl. ſic: אֶשְׁכַּל orbabor, Gen. 27. 45. תִּשְׁכַּל orbabitur, 1 Sam. 15. 33. In Piel שִׁכֵּל orbare: Bu. lex. orbavit, abortivit; Av. In Piel eſt tranſit. orbare, ſeu orbum facere; ſed nota, etiam filiis tribui, et generaliter ſumi, pro, è medio tollere ac adimere parentibus, aut iis quibus charus quis ſit. Eſt et neutrum pro abortire, quaſi dicas, abortum facere, vel, vitam adimere foetui, eum tollere: ſuàpte enim naturà puto eſſe tranſit. Kimchi hoc poſterius dicit eſſe tranſitivum in ſecundum tantùm: quomodò inquit, poſſe accipi infrà, 2 Reg. ubi terræ mentio fit: ſicut & Eze. 36. 13. ſed ego priore ſenſu malim, quanquàm parvi refert, quaſi dicas, amittere, &c. h. e. abortire. Merc. Occ. autem in præt. piel 3. ſ. f. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic: שִׁכְּלָה orbavit, 1 Sam. 15. 33. Lam. 1. 20. וְשִׁכְּלָה & orbabit, Lev. 26. 22. Sed ead. 3. ſ. f. occ. etiam cum ו conv. præf. & he fœm. verſo in thau ante ה aff. ſic: Eze. 14. 15. Si beſtiam malam tranſire fecero per terram, וְשִׁכַּלְתָּהּ & orbaverit, ſcil. eam: Pag. ſed affixum eſt in hac voce. Merc. Hieron. ut vaſtent eam. Et orbaverit eam. Av. Et orbam eam faceret. Poſſet dici, Et שִׁכַּלְתָּהּ. Coc. Sed kamets in noſtris exempl. eſt ſub lamed ob pauſam pro pathach. Merc. Item in 1. ſ. præt. piel, occ ſimpl. & cum ו conv. præf. & ם aff. & in 2. pl. ſimpl. cum tſeri ob pauſam pro ſcheva in penult. ut & cum ו conv. præf. & ו aff. poſt kibbuts pro ſchurek in ult. & in 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. שִׁכַּלְתִּי orbavi, Jer. 15. 7. וְשִׁכַּלְתִּים & orbabo eos, Hoſ. 9. 12. שִׁכְּלוּ orbarunt, Gen. 21. 38. וְשִׁכְּלוּךָ & orbabunt te, Eze. 5. 17. שִׁכַּלְתֶּם orbaſtis, Gen. 42. 36. In part. piel à ſ. m. מְשַׁכֵּל occ. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. cum tſeri ob pauſam, pro ſcheva penult. ut & in forma ſ. f. cum duplice fægol ante thau ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed cum kamets pro fægol penult. in utroque: & rurſus cum ו cop. præf. & cum fægol extra pauſam penult. ut ſeq. מְשַׁכֶּלֶת abortiens, orbans, Exod. 22. 26. מְשַׁכֶּלֶת abortum facit, 2 Reg. 2. 19. וּמְשַׁכֶּלֶת & abortiens, 2 Reg. 2. 21. וּמְשַׁכֶּלֶת & orbantem, Eze. 36. 12. In Infin. Piel ſimplex forma שַׁכֵּל occ. cum לְ præf. & ם, aff. loco ſeq. לְשַׁכְּלָם orbare eos, Eze. 36. 12. In Fut. Piel à 3. ſ. m. יְשַׁכֵּל & 2. ſ. m. תְּשַׁכֵּל occ. in 2. & 3. ſ. f. ſimpl. ſic: תְּשַׁכְּלִי orbabis, Eze. 36. 14, 15. תְּשַׁכֵּל orbabit, abortiet, Deut. 32. 28. Job. 21. 10. Mal. 3. 11. In Hiphil הִשְׁכִּיל idem cum Piel: Bu. ma. fecit orbum, abortivit: Av. prout occ. in part. hiph. ſ. m. ſic: Jer. 50. 9. Sagittæ ejus כְּגִבּוֹר מַשְׁכִּיל, Sicut potentis orbantis, i. e. occidentis: non revertetur vacua, viz. ſingula illarum: i. e. ſagittæ eorum qui aſcendent contra Babel non revertentur vacuæ. ſed occident, ſicut R. D. exp. Ubi מַשְׁכִּיל eſt tranſit. Pag. Fortis orbat dum occidit: mater enim occiſi eſt orbata. Merc. Ut fortis, ſeu herois orbantis, ſcil. matres, i. e. interficientis juvenes. Coc. Cujus ſagittarum, ut potentis interficientis, (Hebr. orbantis) nulla reſiliet (Hebr. revertetur) fruſtrà, i. e. ut ſagittarii pertiſſimi, qui valentiſſimè transfigit vitales adverſarii partes, prout optaverit. Jun. Item. occ. etiam idem part. hiph. ſ. m. Hoſ. 9. 14. ſic: Da iis רֶחֶם מַשְׁכִּיל uterum facientem abortivum: Pag. ſive abortientem: Merc. Uterum orbantem, i. e. ut moriantur in utero: Cev. Atque hinc ex hac rac. שָׁכַל in hac 1. orbandi ſignif. eſt 1. no. שָׁכוֹל m. orbus, orbatus: Pag. Bu. Av. Liberis vel catulis orbatus: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. cum ſhurek in ult. ſed in ſ. f. cum ו cop. præf. & in forma pl. f. ſimpl. ſed cum kibbuts pro ſchurek penult. in utroque, ſic: שְׁכוֹל orbatus, 2 Sam. 17. 8. Prov. 17. 12. Hoſ. 13. 8. וְשַׁכְלָה & orba, Cant. 4. 2. 6. 6. שְׁכֻלוֹת orbæ, Jer. 18. 21. Item 2. hinc etiam no. שְׁכוֹל m. (eſt no. factum ex infin. kal, Merc.) orbitas: ſterilitas; Pag. Bu. Av. Coc. prout occ. hoc no. ſ. m. locis ſeq. שְׁכוֹל orbitas. Pſal. 35. 12. Iſa. 47. 8, 9. Item 3. hinc etiam no. (quaſi à ſ. m. שָׁכוֹל Pag. Merc.) in forma pl. m. שְׁכוֹלִים & conſtr. שְׁכוֹלֵי orbitates, ſeu ſterilitates: Pag. Bu. &c. eſt formæ בְּתוּלִים Merc. prout occ. hæc forma pl. m. conſtr. cum יְ pro יֵ aff. ſic: Iſa. 49. 20. בְּנֵי שְׁכוֹלֵיךְ filii orbitatum tuarum: Hieron. ſterilitatis tuæ: Pag. Bu. &c. Filii orbitatis tuæ, h. e. nati tibi in orbitate tua. poſt interfectionem filiorum tuorum. Coc. Filii orbitatis, &c. i. e. gentiles, qui tibi agnaſcentur, quum Judæis orbata fueris. Jun. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. שָׁכַל ex Bu conc. eſt in no. inde ducto cum aleph heemant. ab initio, viz. אֶשְׁכּוֹל m. botrus, bacca: Pag. Bu. botrus: i. e. ramuſculus in quo ſunt grana, ſeu acini, inquit. R. D. grana ipſa, inquit idem, appellantur עֲנָבִים uvæ: at ubi ſunt grana vocatur אֶשְׁכּוֹל. Cev. Quidam etymon incertum ſané afferunt. quòd eo orbetur vitis, ex loco Mal. 3. 11. ſuprà cit. Sed ex ea Paronomaſia ſtatim hoc non collegerim. Grana uvarum latini acinos appellant. Atque hoc nomen de aliorum etiam fructuum botris dicitur, Cant. 1. 14. אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר botrus Cypri. Vide ſuprà in radice כָּפַר, in nomine כֹּפֶר. Regimen & affixa ſub caph habet ſcheva. Merc. אֶשְׁכּוֹל botrus, palmes plenus uvis, abruptus, & orbatus à vite, racemus vitis; Av. 70. βότρυς, racemus: Num. 13. 23. זְמוֹרָה וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד palmitem & racemum uvarum unum. Ergo עֲנָב eſt acinus uvæ propriè, אֶשְׁכּוֹל multos acinos vel baccas complectitur; Coc. (unde exciſo) uno palmite cum botro uvarum. Jun. Sed in Cant. 1. 14. per אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר racemum cyperi: fortaſſe intelliguntur radices cyperi, quæ ſunt βοτρυοειδεῖς. Coc. Ut bacca cypri, &c. vide Plinium lib. 12. c. 24. Jun. occ. autem hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum וְ, הָ, & בָּ præf. ut ſeq. אֶשְׁכּוֹל, vel ſine vau, botrus, bacca, Num. 13. 23, 24. 32. 9. Deut. 1. 24. Cant. 1. 14. Mic. 7. 1. וְאֶשְׁכּוֹל & botrus, Num. 13. 23. הָאֶשְׁכּוֹל botrum, Num. 13. 24. בָּאֶשְׁכּוֹל in botro, Iſa. 65. 8. Sed in forma pl. f. hoc no. plerumque habet pathach ſub aleph pro fægol in ſ. & ſignificat botros ſeu palmites plenos uvis. Prout occ. hæc forma pl. f. ſimpl. cum pathach, ſed cum כ præf. habet fægol: & rurſus cum לְ præf. ante pathach: ut & cum יהָ aff. habet pathach ſub aleph, ut ſequitur, אַשְׁכְּלוֹת botri, Deut. 32. 32. כְּאַשְׁכְּלוֹת ſicut botri, Cant. 7. 9. לְאַשְׁכְּלוֹת botris, 1 Sam. 7. 8. אַשְׁכְּלוֹתֶיהָ botri ejus, Gen. 40. 10. Notandus autem locus ſuprà cit. ad fut. piel in 1. ſignif. hujus rad. viz. Eze. 36. 14. Non תְּכַשְׁלִי־עוֹד orbabis ultra, aut cadere facies. Scribitur inquit R. D. תְּשַׁכְּלִי cadere facies: ſed legitur תְּשַׁכְּלִי orbabis. Et ſunt ejuſdem ſignificantiæ. Pag. Secundùm punctа legitur תְּשַׁכְּלִי: nam כָּשַׁל non reperitur in Piel. Av.

Rad. 115. שָׂכַל eſt intelligere: aſpicere, proſpice-

re:

re: visitare: circumspectum esse, considerare, providentiam habere: prosperari, secundare. Pag. Contrarium est verbo סָכַל, vel כָּסַל, quod incogitantiam significat in rebus agendis, &, ut quidam volunt, ignavam levitatem: quum hoc insignem & accuratam industriam, intentum animum, diligens studium. & gnavam operam, & consideration em. In kal, est intransit. industriâ pollere, solertem esse. &c. In hiphil verti potest scitè & solerter agere, seu considerate: etsi sumatur &, pro, consideratum reddere, Psalm. 32,8. alias ferè, intelligere: strenuè, & gnaviter agere. Unde & pro prosperè agere sumitur, quòd successum prosperum ferè habeat, qui res considerate & attentè agit. Verbum הִתְכַּסֵּל in hithp. apud Doctores est contemplari, inspicere, huic vicinum: unde Kimchi notat intelligendi sensum esse vicinum inspectioni; Merc. שָׂכַל est secundari, prosperari: Bu. Lex. calluit, callidus fuit, industrius seu prudens fuit, considerate egit. Est contrarium verbo סָכַל pravus fuit. Hinc per aphær. calleo, callidus; Av. Verbum hoc שָׂכַל est, benè agere, benè rem gerere: prudenter, sortiter, feliciter. & intelligenter agere, vel se gerere adeòque secundari, prosperari. Bu. Conc. & Coc. Prout occurrit in præt. kal, 3. sing. masc. loco sequente: שָׂכַל secundatus fuit, 1 Sam. 18. 30. In piel, intelligere fecit, intelligenter egit: Bu. Lex. fecit callide: direxit prudenter; Av. Prout occ. in præt. piel 3. s. m. sic: Gen. 48. 15. שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו Intelligere fecit manus suas: quòd Menasseh esset primo-genitus. Pag. i. e. scitè adaptavit manus suas. Merc. Intelligere fecit manus suas: i. e. sciens, scitè, consultò, & de industria manus suas direxit. Bu. Lex. prudenter direxit manus suas, quia Manasseh erat primogenitus: Av. Bu. Conc. De industria regebat manus suas; Coc. Cognoscebat (scil. palpando) manibus suis, Menassen esse primogenitum. Post habito namque naturæ ordine, neque tam avi, quàm ministri Dei personam sustinens: qui dona sua prout vult, sine respectu naturæ confert. Jun. In hiphil הִשְׂכִּיל: nunc est intelligere, nunc facere intelligere: h. e. nunc in secundum, nunc in tertium transiens. Merc. Intellexit. intelligentiam habuit, adhibuit, vel consecutus est: intelligentiâ imbutus, intelligens factus fuit, animadvertit, attendit, animum advertit; & activè, intelligentiâ imbuit, erudiit, informavit: item secundatus, prosperatus fuit: & activè, secundavit. Bu. Lex. Callide & considerate fecit, intellexit. Av. Videatur Coc. ad finem rad Occurrit autem hæc conjug. hiph. frequentior in textu. & ordine Conc. ut seq. In præt. hiph. 2. s. m. occ. simpl. & cum ו conv. præf. sed in 1. s. & 3. pl. simpl. ut seq. הִשְׂכִּיל intelligere fecit, instruxit, 1 Chr. 28. 19. וְהִשְׂכִּיל & prudens erit. secundabitur. Jer. 23. 5. הִשְׂכִּילוּ intelligens fio. Psalm. 119. 99. הִשְׂכִּילוּ intellexerunt, animadverterunt, Job. 34. 27. Psalm. 64. 10. 106. 7. Jer. 10. 21. 20. 11. Et in part. hiph. s. m. occ. simpl. & cum הַ & לְ præf. & in absol. forma pl. m, cum ו cop. הַ cem & וַ præf. at in forma pl. m. constr. cum ו cop. præf. prout seq. מַשְׂכִּיל prudenter agens: prudens, intelligens, prosper, secundus, 1 Sam. 18. 14, 15. Job. 22. 2. Psalm. 14. 2.. 32. 1.. 41. 2.. 42. 1.. 44. 1.. 45. 1.. 47. 8.. 52. 1.. 53. 1, 3.. 54. 1.. 55. 1.. 74. 1.. 78. 1.. 88. 1.. 89. 1.. 142. 1. Prov. 10. 5, 19.. 14. 35.. 16. 20.. 17. 2.. 21. 12. הַמַּשְׂכִּיל intelligens. Amos. 5. 13. לְמַשְׂכִּיל intelligenti, Prov. 15. 24. וּמַשְׂכִּילִים & intelligentes, Dan. 1. 4. הַמַּשְׂכִּילִים erudientes, Dan. 11. 35. 2 Chron. 30. 22. וְהַמַּשְׂכִּילִים & erudientes. Dan. 12. 3. 10. וּמַשְׂכִּילֵי & erudientes, Dan. 11. 33. Item in part. hiph. s. f. à simplice forma מַשְׂכִּלָה, occ, in forma cum duplice sægol ante thau, loco seq. מַשְׂכֶּלֶת intelligens, Prov. 19. 14. In infin. hiph. sumitur, vel verbaliter, vel nominaliter: prout occ. simpl. cum tseri tantùm absq; jod hiph. in ult. sed cum ל cop. præf. vel plenè cum jod, vel def. cum tseri tantùm in ult. at cum בְּ, יוּ, לְ, & יֵ præf. ut & cum לְ præf. & הָ & ם aff. & cum מִ præf. sed absque aff. omnia plenè cum jod hiph. in ult. vel penult. prout seq. הַשְׂכֵּל intelligere. intelligentia. Pro. 1. 3.. 21. 16. Jer. 9. 24. וְהַשְׂכִּיל & intelligere, intelligentia, Jer. 3. 15. וְהַשְׂכֵּל idem, Dan. 1. 17. בְּהַשְׂכִּיל cum intelligentia, Job. 22. 3. 5. וּבְהַשְׂכִּיל & in erudiendo, Prov. 21. 11. לְהַשְׂכִּיל ad intelligendum, Gen. 3. 6. Psalm. 37. 4. וּלְהַשְׂכִּיל & ad intelligendum, Neh. 8. 13. Dan. 9. 13. לְהַשְׂכִּילְךָ ut faciam intelligere te. Dan. 9. 22. לְהַשְׂכִּילָם ad intelligentiam conferendam eis. Neh. 9. 20. מֵהַשְׂכִּיל ab intelligendo, Isa. 41. 18. In imper. hiph. à s. m. הַשְׂכֵּל intellige: occ. in forma pl. m. loco seq. הַשְׂכִּילוּ intelligite, Psalm. 2. 10. In fut. hiph. 1. s. occ. cum הָ parag. addi. & cum הָ aff. & in 2. s. m. simpl. & plenè cum jod hiph. sed cum ל cop. præf. def. cum tseri tantùm in ult. ut seq. אַשְׂכִּילָה intelligam, Psalm. 101. 2. אַשְׂכִּילְךָ erudiam te, Psalm. 32. 8. תַּשְׂכִּיל prosperaberis, Josh. 1. 7, 8. 1 Reg. 2. 3. & intelligito, Dan. 9. 25. Item in 3. s. m. fut. hiph. & 2. pl. m. occ. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum ו conv. præf. ut seq. יַשְׂכִּיל secundabitur, intelligens reddet, 1 Sam. 18. 5. Prov. 16. 23.. 17. 8. Isa. 52. 13. תַּשְׂכִּילוּ intelligentes eritis, Deu. 29. 9. Psal. 94. 8. יַשְׂכִּילוּ intelligunt. Deut. 32. 29. וְיַשְׂכִּילוּ & intelligant. Isa. 41. 20. Atque inde ex hac rad. שָׂכַל sunt nomina seq. 1. No. שֵׂכֶל vel שֶׂכֶל m. intellectus, intelligentia, prudentia: Bu. Lex. Av. solertia, calliditas, industria: Av. item, secundatio. successus; Bu. Lex. Est ingenium, attentio. &c. ut Bu. & Av. Merc. 70. ἔννοια, φρόνησις, σύνεσις: mens, mentis adversio, intentio, intellectus. Coc. Prout occ. hoc No. in 1. forma, viz. cum sex punctis. simpl. & cum הַ, בְּ, & מִ præf. (sed in hoc ult. kamets ob pausam est pro sægol in penult.) ut seq שֵׂכֶל intellectus, intelligentia. prudentia, 1 Sam. 25. 3. Ezr. 7. 28. Neh. 8. 8. הַשֵּׂכֶל intellectus, Eccl. 10. 7. בְּשֵׂכֶל cum intellectu, 1 Chron. 26. 14. מֵשֵׂכֶל ab intellectu, Job. 17. 4. Et in altera forma cum quinque punctis occ. etiam simpl. & cum ל & לְ præf. sic: שֶׂכֶל idem, 1 Chron. 22. 12. 2 Chron. 2. 11.. 30. 22. Psalm. 111. 10. Prov. 13. 15.. 16. 22.. 19. 11. & וְשֶׂכֶל & intellectum, Prov. 2. 2. לְשֶׂכֶל intelligentiam, Prov. 22. 9. Cum affixis prius sægol, pro more talium, vel tseri sub ו rad. mutatur in chirek. alterum autem sægol in scheva: prout occ. cum ו aff. sic: שִׂכְלוֹ intellectus sui. Prov. 12. 8. Dan. 8. 25. Item 2. hinc etiam No. cum thau heemant. post schurek in ult. viz. שִׂכְלוּת f. prudentia: juxta quosdam: vide & in rad. סָכַל: Bu. Lex. calliditas. consideratio, providentia. Av. Quemadmodùm סֵכֶל est

est & fiducia bona, & stoliditas, sive fiducia temeraria: ita סֶכֶל vel סִכְלוּת, sive שִׂכְלוּת notat & veram prudentiam: & vafritiem, ac calliditatem, quæ vana est, & auctorem suum frustratur ac stultitiæ arguit. Coc. Occurrit autem hoc No. cum ו cop. præf. sic: Eccl. 1. 17. (Ad cognoscendum sapientiam & scientiam, stultitiam:) וְשִׂכְלוּת & calliditatem: Av. Et prudentiam: i. e. quod in prudentia præcipuum est, seu præcipuas prudentiæ partes: ut A.E. exp. Quidam industriam, seu intelligentiam exp. quod suprà exposuimus stultitiam, in rad. סָכַל, ibi vide. Item quidam hinc 3. ponunt pro No. ex infin. hiph. viz. הַשְׂכֵּל m. intelligentia: Pag. Bu. calliditas, consideratio, providentia, prudentia. Av. Prout occ. in hac forma simpl. cum tseri tantùm absque jod in ult. Prov. 1. 3. & 21. 16. sed cum בְּ præf. occ. cum jod quiescente in tseri, sic: בְּהַשְׂכִּיל cum intelligentia: Job. 34. 35. Pag. Bu. &c. vide suprà ad infin. hiph. Item 4. hìc quidam etiam ponunt ut No. ad formam part. hiph. viz. מַשְׂכִּיל m. intelligentia: doctrina: (formæ instar מַשְׂכִּים:) ut Psalm. 32. 1. Davidi מַשְׂכִּיל intelligentia seu doctrina: idem 42. 1. & 52. 1. Pag. Davidis calliditas: i. e. carmen Davidis erudiens callidè. Nam No. hoc est, intellectus, calliditas, prudentia, &c. ut Psalm. 44. 1.. 45. 1.. 47. 9.. 53. 1.. 54. 1. &c. Av. vel, ut no. part. exp. intelligens, prudens: item carmen erudiens, ode didascalica: in titulis Psalmorum. Bu. Lex. &c. vide locos ubi legitur hoc no. suprà ad part. hiph. in Conc. Nam quibusdam in locis propriè est part. hiph. ut Psalm. 14. 2. Ut videret an esset מַשְׂכִּיל intelligens. Et 41. 2. Beatus מַשְׂכִּיל אֶל־דָּל qui aspicit super pauperem aut infirmum: Pag. vel potiùs, qui animadvertit, attentus est ad, &c. Tredecem autem locis in Psalmis, pro carminis genere invenitur ad erudiendum comparato: quasi dicas, didacticon. Quidam autem vertunt Heroicum: quasi sit Epinicion, ob rem prosperè gestam. Merc. no. hoc מַשְׂכִּיל venit subintellecto שִׁיר: vel abstractè: ut Psalm. 47. 8. זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל cantate eruditum carmen, vel erudiens: vel, cantate eruditionem. Hoc plenissimum; συνετίζον. 70. συνετῶς. Pro בְּהַשְׂכֵּל. Sed, quia מַשְׂכִּיל de Psalmis quibusdam dicitur, id potiùs sequimur. Coc. Item locus 1. suprà cit. ad præt. hiph. notandus: viz. 1 Chro. 28. 19. הַכֹּל בִּכְתָב מִיַּד יְהוָה עָלַי הִשְׂכִּיל כָּל מְלֶאכֻת הַתַּבְנִית Omnia in scriptura de manu Domini super me intelligere fecit omnia opera similitudinis, sive exemplaris: i. e. de manu Domini quæ fuit super me (sed malim עָלַי, pro אוֹתִי, me docuit, Merc.) & intelligere fecit omnia opera similitudinis. Et est verbum transitivum in tertium. Pag. Omnia in pictura, vel scripto, de manu Domini; (qui, inquit) apud me docuit omnem rem figuræ: i. e. qui mihi adfuit & docuit me animo concipere omnem rem figurâ præditam. Coc. Hæc omnia de scripto, à manu Jehovæ, incumbere mihi instruxit me: omnia opera hujus structuræ. Jun. Omnia in scriptura de manu Domini super me intelligere fecit, omnia opera exemplaris: Mont. Intelligere fecit (me:) omnia (inquam) opera figuræ. Pag Quæ quidem omnia scripta fuerant ex mandato divino: &c. Ar. De his omnibus per scriptum è manu sua Jehova me docuit; de omnibus operibus hujus structuræ. Per scriptum: præpositio beth hìc notat causam instrumentalem: Me docuit, sive intelligenda mihi dedit: Hebr. Super me intelligere fecit: i. e. instruxit me: scil. Propheta Nathan: ut videtur. Pisc. Omnia in deformatione ex manu Domini, qui me intelligentem reddidit, in omni opere deformato. Tig. Omnia, subaudi, suprà dicta: scripturâ, vel scripto, manu Domini, super me intelligere fecit me: i. e. omnia ista Dominus scripsit manu suâ & digito suo, ut me ea familiarius doceret: omnia, inquam, opera exemplaris, sub. docuit me. Tig. not. Atque horum omnium operum exemplar, dixit se David ex ipsius Jovæ manûs descriptione didicisse: Cast. Omnia mihi præscripta tradita sunt de manu Domini, ut intelligerem omnia opera ideæ: Strig. Omnia venerunt scripta, i. e. descripta: Hebr. Omnia in scriptura de manu Domini super me, (qui) docuit omnia opera exemplaris, seu descriptionis; vides, quòd v. 12. est dictum: A Deo fuisse formam fabricæ inspiratam: Mar. Sensus est; Hanc delineationem templi & instrumentorum, quam ego jam filio meo, coram vobis, tradidi: non excogitavi ego ex meo capite: sed Deus per prophetam vel Nathan, vel Gad, vel alium. mihi eam consignationem misit, ut me erudiret, & doceret, qualiter singula fieri vellet, quæ ad templi ædificium. & ad instrumenta cultûs divini necessaria à Deo sunt judicata: quarè in his nihil est mutandum: sic Moysi fuit etiam ostensum exemplar tabernaculi, quod imitaretur: Exod. 25. nihil enim in religionis negotio statuendum est absque certo Dei verbo: quia Deus frustra colitur hominum inventis & traditionibus; Os. Notandus etiam 2. locus ad præt. hiph. viz. Jer. 23. 5. Et regnabit rex וְהִשְׂכִּיל & intelliget: vel, & prosperabitur. Pag. Quidam cum sequenti jungunt verbo, & adverbialiter exponunt. scitè, & gnaviter faciet, &c. sic & alias, sequente altero verbo istud adverbialiter reddunt. Merc. Qui regnabit Rex, secundabiturque, &c. Jun. Jam quomodò hæc rad. in Coc. explicetur, subjungendum: præcipuè in conjug. ejus hiphil: ut seq. Verbum הִשְׂכִּיל & intransitivè, & transitivé usurpatur. Intransitivé notat intellectu uti: quod est non esse שׁוֹמֵם i. e. stupidum; ut Jer. 10. 21. נִבְעֲרוּ obbrutuerunt pastores. Dominum non quæsiverunt, ideò לֹא הִשְׂכִּילוּ non animadverterunt, & omnis grex eorum dissipatus est. Prov. 10. 5. בֵּן מַשְׂכִּיל filius intelligens: φρόνιμος: 70. συνετὸς. Prov. 10. 19. וְחוֹשֵׂךְ שְׂפָתָיו מַשְׂכִּיל & comparcit labia sua intelligens Am. 5. 13. Quapropter הַמַּשְׂכִּיל intelligens in eo tempore continebit se. Prov. 15. 24. Iter vitæ sursum לְמַשְׂכִּיל intelligenti; (i. e. in cœlis vita est, ac proinde cogitat de cœlestibus, & ad cœlestia tendit: Phil. 2. 2. & Col. 3. 1. ut, scil. recedat à sepulchro deorsùm: i. e. à morte, quam studium harum rerum terrestrium esset allaturum. Jun.) In Dan. 11. 33, 35. & 12. 3, 10. הַמַּשְׂכִּילִים opponuntur ei, qui appellatur שׁוֹמֵם, πεπωρωμένος. Et Dan. 9. 27. & 12. 11. intelligentes, seu φρόνιμοι dicuntur, qui vigilant & observant ea, quæ Deus dicit ac facit. 2 Chron. 30. 22. הַמַּשְׂכִּילִים שֵׂכֶל־טוֹב לַיהוָה qui studium & benevolentiam impendebant Domino. 70. τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ. Locutus enim fuerat Jechizkiah,

chizkijah quæ erant cordi omnibus Levitis, informantibus in intelligentia ejus, quod, ſcil. videtur, bonum Jehovæ: &c. ſic Levitæ incitabantur ut animos ſumerent, ad officium populo præſtandum, & populum de re tota, viz. paſchali, inſtituerent ex verbo Dei. Jun.) Pſalm.36.4. חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב quod exp. non utitur intellectu ad benè agendum. (Deſinit adhibere intelligentiam ad benefaciendum: i. e. à bono abſtinens, nihil cogitat niſi malefacta; Meioſis, ut v. ſeq. Jun.) Iſa.44.18. Oblevit, ne videant, oculos eorum, מֵהַשְׂכִּיל לִבּוֹתָם ne ratione utantur corda eorum. (Non norunt neque animadvertunt (illud) obducere oculos ipſorum, ne videant, & corda ipſorum, nè intelligant: Hebr. à videndo, ab intelligendo. Illud. i e. idolum in animis hominum, quoddam veluti tectorium & velum eſſe ad obcæcandos idololatras, non autem ſpecillum ad cernendum Deum. Jun.) In hac ſignif. intranſit. notat etiam metonymicé feliciter agere, felicem eſſe, proficere, ſucceſſus habere: ut Jer.23.5. וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל & regnum capeſſet Rex, & felix erit. Iſa.52.13. הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי Ecce proſperabitur ſervus meus. Cum accuſ. notat 1. conſiderare, intelligere. ut Jo.34.27. וְכָל־דְּרָכָיו לֹא הִשְׂכִּילוּ & nullas viarum ejus conſiderarunt, intellexerunt. Pſalm. 106. 7. non conſiderarunt, animadverterunt mirabilia tua. Gen. 3. 6. וְנֶחְמָד לְהַשְׂכִּיל & deſiderabilis aſpectu. Deut. 32. 29. Si ſaperent יַשְׂכִּילוּ זֹאת conſiderarent hoc. Jere. 9. 24. הַשְׂכֵּל וְיָדוֹעַ אוֹתִי conſiderare & cognoſcere me: aut potiùs, animadvertere, vigilare animo, & cognoſcere me. Et 2. cum accuſ. eſt prudentem facere, erudire: ut Dan.9.22. Neh.9.20. Pſal.32.8. & Pro. 16.23. לֵב חָכָם יַשְׂכִּיל פִּיהוּ cor ſapientis docet os ſuum: i.e. præſtat os ſuum prudenter loquens. (Animus ſapientis intelligenter moderatur os ſuum. Jun.) Vide etiam ſupra cit. & fuſiùs explicatum, 1Chro. 28.19. Item Prov.21.12. יַבְהַשְׂכִּיל לְחָכָם &. quum ſapienti intelligentia communicatur, accipit ſcientiam. (Et quum intelligentiâ imbuitur ſapiens, percipit ſcientiam. Jun.) Et ſic ibid. v. ſeq. מַשְׂכִּיל צַדִּיק intelligentiam communicat juſtus domui improbi. (Intelligentiâ imbuit juſtum ad domum improbi, qui pervertit improbos ad ipſorum malum: i. e. Deus judicia ſua per ſe aut per adminiſtros ſuos perficiendo in improbis, informat bonos. Jun.) Item 3. cum accuſ. hoc verbum in hiphil eſt felicitare, promovere ad proſperos ſucceſſus: ut; Deut.29.9. לְמַעַן תַּשְׂכִּילוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ ut proſperum eſſe faciatis quicquid agetis, (ut ſecundetis quicquid facturi eſtis. Jun.) Et ſic 1Reg.2.3. Et obſervabis obſervationem Domini, ut ambules in viis ejus, &c. לְמַעַן תַּשְׂכִּיל אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר תִּפָּנֶה שָׁם ut felicites, quodcunque ages, & quòcunque te vertes. 70. ἵνα συνῆτε. (Ut ſecundes quicquid feceris, & quòcunque te verteris. Eodem ſenſu dictum, quo Exod.20.12. Ut prolongent dies tuos, &c. viz. pater & mater honorem ſibi ex mandato Dei delatum approbantes, ac benedicentes tibi: quo ſenſu, alii alios ſervare dicuntur: 1 Tim. 4. 16. recipere in æterna tabernacula, Luc.16.9. Verbum enim hoc ubique tranſitivum eſt. Etſi impersonaliter etiam poſſit accipi, pro, Ut prolongentur: ut Job. 7. 3. & alibi: Jun.) De nomine etiam שֵׂכֶל notandum, quòd latè ſignificet ubi ſolum ponitur. Pſal. 111. 10. שֵׂכֶל טוֹב לְכָל־עוֹשֵׂיהֶם Bonum ſtudium omnibus facientibus illa. i. e. Deus dat illis cum lubentia in illa incumbere, & proficere: vel, felix ſucceſſus: vel benevolentia Dei ipſos proſequitur. (Hæc de hoc verbo præcipuè in conjug. hiphil ex Coc.) Succeſſus optimus, (Hebr. ſecundatio bona: ut accipitur Prov. 3. 4. & alibi, ubi boni nomen adjunctum eſt:) omnibus facientibus iſta: nimirùm quæ mandavit & ſtipulatus eſt Deus: & quæ hoc Pſalmo fuerant expoſita. Jun.

Rad. 117. שָׁכַם, mané ante lucem ſurrexit, mané ſeu diluculo ſurrexit, erexit humerum ſurgendo de lecto. Proprié dicitur, é cubili manè, ſeu maturé ſurgere: & figuratè pro maturare accipitur: plerumque jungitur cum בֹּקֶר mané. Et eſt cogn. cum שָׂכַב cubuit, & קָם ſurrexit. Av. qui ſolus ſic explicat verbum in kal: nam verbaliter venit tantùm in hiphil. In Bu.Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, in conjug. hiphil הִשְׁכִּים, quod eſt manè ſurgere, aut venire; &, ſi latinè dici fas eſſet, Manicare. Quo verbo uſus eſt neſcio quis interpres, Lucæ 21. 38. Et omnis populus manicabat ad eum; pro quo verbo non latino, quidam utuntur, maturo, quod tamen propriè eſt, maturum facio & perficio, accelero. Pag. Sed manicandi verbum approbat Gellius l. 3. c. 29. Adjuncto mane ſatis fuerit vertere per ſurgendi verbum. Merc. Cev. Matutinare, diluculare: i.e. manè, matutino tempore, maturé, aut diluculo paratum aut expeditum eſſe, parare vel expedire ſe. Quandoq; additur ipſi בֹּקֶר manè, quandoque etiam קוּם ſurgere: unde non ſignificat proprié, ſurgere, vel etiam manè ſurgere. Bu.Lex. Maturé agere, manè agere, prævertere. 70. ὀρθίζειν. An à nudando vel exſerendo humero? Coc. Occ. autem hoc verbum in præt. hiph. 3.ſ. m. cum ! cop. præf. & in 3. pl. ſimpl. at in 2. pl. m. cum ! conv. præf. ſic: וְהִשְׁכִּים & matutinus fuit, manè ſurrexit, 2 Sam. 15. 2. Job. 1. 5. הִשְׁכֵּימוֹ manè ſurrexer. Zeph.3.7. וְהִשְׁכִּמְתֶּם & diluculo ſurgetis, Gen. 19. 2. Jud 19. 9. 1 Sam. 29. 10. In part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & in pl. m. (à forma abſol. מַשְׁכִּים) conſtr. ſimpl. itidem ſic: מַשְׁכִּים manè ſurgens, matutinus, Jer.7.8. Hoſ.6.4. 13.3. מַשְׁכִּימֵי manè properantes, ſeu, manè ſurgentes, Pſalm.127.2. Iſa.5.11. In infin. hiph. occ. ſimpl. vel cum tseri tantùm abſque jod, vel cum jod quieſcente poſt tseri: ut & cum aleph ab initio loco he hiph. (Pag. Bu. ex forma, ſcil. Chald. cui ſimile vide in בָּרַךְ: Bu.Lex.) cum jod etiam poſt tseri: ſed cum ! cop. præf. rurſus cum tseri tantùm in ult. & ſic etiam in imper. hiph. ſ. m. occ. itidem ſimpl. cum tseri tantùm in ult. ut ſeq. הַשְׁכֵּם manè ſurgere, ſurgendo, 1Reg.17.16. 2Chron.36.15. Jer.7.13.25.. 11.7.. 25.4..29.19..32.33..35.14,15. הַשְׁכֵּים manè ſurgendo, Prov.27.14. Jer.44.4. אַשְׁכִּים manè ſurgendo. Jer. 25.3. וְהַשְׁכֵּם & manè ſurgendo, Jer.26.5. מָחָר maturé ſurge. Exod.8.20..9.12. 1Sam.29.10. In fut. hiph. á 3.ſ.m. יַשְׁכִּים: occ. in 2. ſ. m. plenè cum jod hiph. ſed in 3. ſ. m. ſimpl & cum ! conv. præf. idque def. cum tseri tantum in ult. ut & in 1. pl. plene cum jod hiph. in penult. ante ה parag. add. ſed in 3. pl. m. cum ! conv. vel plené cum jod hiph. ve-

def. cum chirek tantùm in penult. prout ſequuntur: יָקֻמוּ ſurgęs, Jud.9.32. יָקֻם ſurget, Joſh. 3. 1.. 7.16.. 8.10. וַיָּקֻם & ſurrexit, Gen.19.26.. 20.8.. 21.14.. 22.3.. 28.18.. 31.55. Exod.24.4.. 34.4. Jud. 6.38.. 7.1.. 19.5. 1Sam.15.12., 17.20., 29.11. 2Reg. 6.15. 2Chro.29.20. נְשַׁכִּימָה manè properemus, Can. 7.13. וַיַּשְׁכִּימוּ & ſurrexerunt, Gen. 26.31. Exod. 32.6. Joſh.8.14. Jud.6.28.. 19.8.. 21.4. 1Sam.1.19.. 5.3,4. 2Reg.3.22.. 19.35. 2Chron.20.20. Iſa.37.36. וַיַּשְׁכִּמוּ & ſurrexerunt, Gen.14.40. Joſh.6.15. 1Sam. 9.26. Deinde ii. ſignif. 2, hujus rad. שֶׁכֶם eſt, pars, portio, humerus, latus: Bu.Conc. idque ſcil. in No. שֶׁכֶם vel שֶׁכֶם m, humerus. dorſum; pars, portio: item, tumulus, agger: Bu. Lex. latus, angulus, &c. ut Bu.Pag. Forma autem cum duplice ſægol, in diſtinctione tantùm locum habet. Sic corporis pars erectior, & ſublimior, in quam cervix deſinit, appellatur, apta geſtandis oneribus. Sumitur pro parte, vel portione: ut Gen. 48. 22. ubi Jacob alludit ad Sichem quæ ceſſit tribui Ephraim, quæ ex Joſeph deſcendit. Portionem quæ erogatur, & confertur, ſignificat: ſicut & פֶּה os pro parte ſumitur. Eſt & שֶׁכֶם viri Hevæi nomen, filii Chamor, de quo Gen. 34.2. & ſeq. & ſimul oppidi, Gen.12.6. & aliàs: unde cum he locali שְׁכֶמָה verſùs Sichem. Hoſ.6. Quò putant Chriſtum alluſiſſe. Luc. 10. Sic etiam angulus, vel pars ſuprà dicebatur כָּתֵף: vide in כָּתֵף. Id quod eſt ſuper כָּתֵף ſcapulam, vel latus quod eſt ex adverſo colli vocatur שֶׁכֶם. Urbs Sechem, vulgò Sichem, Joan.4. corruptè dicitur Sichar. Merc. שֶׁכֶם eſt humerus, quem ſurgens è lecto erigit homo: Av. 70. ὦμος. Coc. Prout occ. hoc No. in forma cum ſcheva penult. ſimpl. locis ſeq. שֶׁכֶם humerus: pars, Gen.9.23.. 48.22. Zephan.3.9. Et in forma cum duplice ſægol, & in pauſa occ. loco ſeq. שֶׁכֶם ad latus, Pſalm.21.13. Quæ forma cum ſægol ſub ſchin 1. rad. occ. etiam cum יְ locali add, ſic: שְׁכֶמָה Sichemam verſùs, Hoſ.6.9. At cum aff. pro more talium, prius ſægol mutatur in chirek; alterum in ſcheva: prout occ. cum יִ, הָ.. (ob pauſam pro הָ) & הּ aff. (cui ult. etiam מִ eſt præf.) ut & cum הּ aff. ſimpl. & cum מִ præf. ſed cum ם aff. abſq; præf. ut ſeq. שִׁכְמִי humero meo, Job. 31. 36. שִׁכְמֵךְ humero tuo, Iſa.10.27. שִׁכְמוֹ humerus, ejus, ſuus, Gen 49.15. Joſ.4.5. Jud.9.48. Pſ.81.7. Iſ.9. 3,5.. 14.25.. 22.22. מִשִּׁכְמוֹ ab humero ſuo, 1 Sam. 9.2.. 10.24. שִׁכְמָה humero ejus, Gen. 21. 14.. 24. 15. מִשִּׁכְמָה (ſine mappick) ab humero ſuo, Job.31. 22. שִׁכְמָם humero ſuo, Exod.12.34. Item hîc quidam ponunt ut no. מַשְׁכִּים m. matutinum, manè: Pag. mature, manè, tempeſtivè. Eſt No. ſub voce participii, quod quidam notant adverbiaſcere junctum alteri verbo, Manè, &c. Rabbini dicunt הַשְׁכָּמָה, quod nos vernaculè, Matinee. Merc. Hoſ.6.4. Et ſicut ros מַשְׁכִּים matutinus ambulans: i. e. ſicut ros qui ambulat in matutino. Hieron. Et quaſi ros manè pertranſiens. Idem 13. 3. Et Jer.5.8. (ut) equi ſaturati מַשְׁכִּים manè (i. e. ſingulo manè) erunt. Pag. Aliam quidam expoſitionem adhibent ex rad. מָשַׁךְ; ſed hæc potior meo judicio. Merc. Item, quidam hic ponunt etiam No. שִׁכְמָה f. humerus: probt occ. juxta illos cum מִ præf. ſic: Job.31.22. ſcapula mea מִשִּׁכְמָה ab humero decidat, &c. Av. Sed plerique volunt eſſe No. maſc. שֶׁכֶם cum הּ, aff. ab humero ſuo: prout ſuprà eſt cit. in Conc. licèt he quieſcat: quod ſecundùm normam debuerat eſſe cum mappick: juxta R.D. Pag. de ſcapula ſua decidat, &c. Jun.

Rad. 118. שָׁכַן, eſt habitare: manere; Pag. in vicinia, ſcil. juxta quoſdam: unde exponunt, cohabitare. ſeu juxtà habitare, commorari. Notant in diſtinctione dici שָׁכֵן. Hinc שָׁכֵן vicinus, quaſi cohabitans, ſeu adhabitator: & מִשְׁכָּן quaſi cohabitaculum. Hebræorum magiſtri vocant divinam majeſtatem שְׁכִינָה, quòd ſuæ eccleſiæ cohabitet & adſit, ubiq; locorum præſens; unum ex decem Dei nominibus apud Rabbinos, ſicut & decem ſunt in ſcriptura: vide Eliam in Tisbite, ubi ſic ſcribit appellari ſanctum Spiritum. Hinc & שְׁכוּנָה platea ſeu regio urbis, apud Doctores. Nota hoc verbum, aliquando viciniam, aliquando habitationem deſignare. Et שָׁכֵן nunc eſt vicinus; nunc habitator: ut Iſa.33.24. & Hoſ.10.5. Merc. שָׁכַן vel שָׁכֵן habitavit, inhabitavit, degit, manſit, recedit, commoratus eſt. Conſtr. abſolutè, cum accuſ. & præp. עִם, עַל, & beth: Bu. Lex. Adhabitavit, cohabitavit, &c. ut Bu. Eſt cogn. cum נִשְׁכָּה camera, exedra, locus habitationis: item, cum כָּנַס collegit: nam habitare eſt ſe colligere ad certum quendam locum. Hinc σκηνόω, σκηνάω, σκηνῶ, habito: σκῆνος, σκῆνη, σκήνωμα, ſcena, habitatio. Av. Vide Coc. ad finem rad. Venit autem hoc verbum frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In præt. kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl. vel in forma cum pathach, vel in forma cum tseri in ult. cui priori ו conv. eſt etiam præf. & in 3. ſ. f. ſimpl. ut & in 2. ſ. m. ſimpl. ſed in 2. ſ. f. ſimpl. habet jod parag. add. ſed cum ו conv. præf. abſque jod parag. & in 1. ſ. & 2. pl. ſimpl. & cum ו conv. præf. urriq; prout ſeq. שָׁכַן habitabat. Exod. 40. 35. Joſh. 22. 19. שָׁכַן habitat, Deut. 33. 12, 20. Jud. 5. 17. וְשָׁכַן & habitabit, 2 Sam. 7. 10.. 1 Chron. 17. 9. Iſa. 32. 16. Jer. 17. 7. שָׁכְנָה habitavit, Pſalm. 94. 17.. 104. 6. שָׁכַנְתָּ habitaſti, Pſalm. 74. 2. שָׁכַנְתָּ habitas, Jer. 51. 12. וְשָׁכַנְתָּ & habitabis, Mic. 4. 10. שָׁכַנְתִּי habitavi, Pſalm. 104. 5. Prov. 8. 12. וְשָׁכַנְתִּי & habitabo, Exod. 25. 8.. 29. 48. 1 Reg. 6. 13. Ezech. 43. 9. Zach. 2. 14.. 8. 3. שָׁכְנוּ habitarunt, Pſalm. 68. 7. וְשָׁכְנוּ & habitabunt, Iſa. 13. 21. Ezech. 17. 23. Zach. 8. 8. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. שֹׁכֵן habitans, Gen. 14. 13. Num. 5. 3.. 24. 2.. 35. 34. Pſalm. 135. 21. Iſa. 33. 5.. 57. 15. Joel. 4. 17, 21. Quod etiam part. ſ. m. habet jod, ſeu י non aff. ſed parag. add. ſic: שֹׁכְנִי habitans, Deut. 33. 16. Jer. 49. 16. Ezr. 1. 3. Mic. 7. 14. Sed occ. etiam hoc part. ben. ſ. m. & pl. m. abſol. cum הַ dem. præf. at in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. cui ult. etiam הֶם eſt aff. ut ſeq. הַשּׁוֹכֵן vel ſine vau, habitans, Lev. 16. 16. Iſa. 8. 19. הַשֹּׁכְנִים habitantes, Jer. 25. 24. שֹׁכְנֵי habitantes, Job. 4. 19. Iſa. 26. 19. וְשֹׁכְנֵי & habitantes, Iſa. 18. 3. וְשֹׁכְנֵיהֶם & habitatores earum, Job. 26. 5. In part. paul kal, à ſ. m. שָׁכֵן: & abſol. forma pl. m. שְׁכוּנִים, occ. in forma pl. m. conſtr. cum הַ dem. præf. ſic: Jud. 8. 11. Et aſcendit Gideon (per) viam הַשְׁכוּנֵי habitantium in tabernaculis. Et eſt conjunctum, i. e. in reg. gen. ſequente literâ deſerviente, i. e. beth. R. Sal. exp. Per viam terræ Kedar & Arabiæ, qui habitant in deſerto in tabernaculis,

lis, & non in domibus. Sunt qui putant esse Toar, seu no. adject. sub forma paul, q.d. collocatos. Sic interdùm à neutris passivis formantur, quæ vim habent nominum Toar. Merc. Per viam morantium in tabernaculis, &c. Av. viâ degentium in tentoriis; h.e. Arabum Scenitarum. Jun. In infin. kal, forma cum scheva & cholem occ. cum בְּ & לְ præf. sed cum לְ præf. cholem transp. & mut. in kam. chat. ante scheva & י aff. sed ante scheva & ו aff. (quasi esset à forma infin. kal, cum scheva & pathach, viz. שְׁכָן, vel potest nomen esse, teste Kimchi, ad habitationem ejus, &c. Merc.) cholem transp. & mut. in chirek, ut seq. לִשְׁכֹּן in habitando, Gen.35.22. לָשְׁכֹּן ad habitandum, habitare, Num 9.22. 1 Reg.8.12. 2 Chron.6.1. Job. 30.6. Psalm.68.19.. 85. 10. לִשְׁכָּנִי ad habitare me, Exod. 29.46. לִשְׁכָּנוֹ ad habitare eum, Deut.12.5. In imper. kal, s. m, simpl. occ. etiam cum scheva & cholem; sed ante maccaph cholem mut. in kam. chat. in ult. cui priori formæ, cum cholem ו cop. est etiam præf. sicut & in pl. m. habet וְ cop. præf. ut seq. שְׁכֹן habita, Gen.26.2. שָׁכְנָה inhabita, Psalm. 37. 3. וּשְׁכֹן & habita, Psalm.37.27. וְשָׁכְנִי & habitate, Jer. 48.28. In fut. kal, 1. s. occ. simpl. vel cum cholem, vel, pro eo, cum kam. chat. in ult. ante maccaph: cui priori וְ cop. est etiam præf. sed cum ה parag. add. occ. simpl. & cum וְ cop. præf. & in 2. s. m. simpl. ut seq. אֶשְׁכֹּן habitabo, Isa. 57. 15. אֶשְׁכָּנָה habitabo, Ezech. 43. 7. וְאֶשְׁכֹּן & habitabo, Job. 29. 25. אֶשְׁכְּנָה habitabo, Psalm. 139. 9. וְאֶשְׁכּוֹנָה & habitabo, Psalm. 55.7. תִּשְׁכֹּן habitabis, Isa. 33. 20. Item in 3. s. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum cholem, vel, pro eo, cum kam. chat. in ult. ante maccaph: cui priori formæ cum cholem וְ cop. & וְ conv. sunt præf. & sic in 3. s. f. occ. etiam vel cum cholem, vel cum kam. chat. ante maccaph, prout seq. יִשְׁכֹּן habitabit, Gen.16.12.. 49.13. Num.9.18..23.9. Deut.33.12. Jud.5.17. Psalm.15.1.. 16.9.. 65.5.. 68.17.. 101.12. Isa.33.16. Jer. 23.6. יִשְׁכָּן idem, Job.38.9. Num.9.17. Pro.1.33. וְיִשְׁכֹּן & habitabit, Gen. 9.27. וַיִּשְׁכֹּן & habitavit, Exod. 24.17. Num.10.12. Deut.33.25. 1 Chron.23.25. Job. 15.28. תִּשְׁכֹּן vel sine vau, habitabit, Job. 18.15.. 37.8. Jer.33.15.. 46.25.. 50.39. תִּשְׁכֹּן habitabit, Job.3.4. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. vel cum scheva, vel, ob pausam cum cholem penult. cui priori וְ cop. & וְ con. sunt præf. sed in 3. pl. f. simp. יִשְׁכְּנוּ habitabunt, Ps.69.36. Pr.2.21..7.11..10.30. Isa.34.11,17..65.9. Ezc. 31.13. Na.3.18. יִשְׁכֹּנוּ habitab. Ps.102.29. Jer.49.31. וַיִּשְׁכֹּנוּ & habitab. Ps.37.29. וַיִּשְׁכְּנוּ & habitar. Gen.25. 18. תִּשְׁכְּנָה habitab. Ezek.7.23. In piel habitare fecit, inhabitandum, dedit: Pag. Bu. Collocavit ad habitandum: Av. 70. κατασκηνῶσαι: transitivè, habitare facere, seu fixum esse facere: Coc. Prout occ. in præt. piel 3. s. m. sic: Psalm.78.60. Et dereliquit tabernaculum Shiloh. אֹהֶל שִׁכֵּן בָּאָדָם Tabernaculum (in quo) habitavit inter homines: Fag. vel potiùs, quod collocârat: transitivè: prout est transit. in piel & hiphil; Merc. Targum: Tabernaculum in quo habitavit divinitas ejus in medio filiorum hominum. Pag. Tabernaculum quod inhabitandum dederat, seu collocaverat. Bu. Lex. Tabernaculum quod collocavit, &c. Av. Tentorium (quod) fixerat in hominibus. Coc. seu (quod) collocaverat inter homines. Jun. Sed occ. etiam in 1. s. præt. piel simpl. & cum וְ conv. præf. sic; שִׁכַּנְתִּי habitare feci. Jer.7.12. וְשִׁכַּנְתִּי & faciam ut habitetis, Jer.7.7. Et in infin. piel cum לְ præf. est & occ. locis seq. לְשַׁכֵּן ad habitare faciendum, Num.14. 30. Deut. 12. 11.. 14.23.. 16.6,11.. 26.2. Neh.1.9. Item in fut. piel à 3. s. m. יְשַׁכֵּן habitare faciet, &c. occ. in 1. s. (à simplice forma אָשַׁכֵּן) cum וְ cop. præf. & ה parag. add. loco seq. וְאַשְׁכְּנָה & habitare faciam, Jer.7.3. In hiph. הִשְׁכִּין idem cum piel, habitare fecit, collocavit ad habitandum: Av. procumbere, occumbere, residere facere, remanere facere vel sinere: Coc. Prout occ. in præt. hiph. 1. s. cum וְ conv. præf. & in fut. hiph. à 3. s. m. plene, יַשְׁכִּין occ. in 2. s. m. simpl. & 3. s. m simpl. & cum וַ conv. præf. sed cum tseri tantùm absque jod hiph. in ult. at in 3. pl. m. cum וַ conv. præf. & jod hiph. in penult. ut seq. וְהִשְׁכַּנְתִּי & habitare faciam, Ezech. 32.4. תַּשְׁכֵּן habitare facias, Job. 11. 14. יַשְׁכֵּן habitare faciet, Psalm.7.7. וַיַּשְׁכֵּן & habitare fecit. Gen.3.24. Psalm. 78. 55. וַיַּשְׁכִּינוּ & manere fecerunt, Josh.18.1. Atque inde ex hac rad. שָׁכֵן est no. שָׁכֵן m. habitans, habitator: vicinus, sic dictus, quòd propè habitet: Pag. Bu. vicinus, cohabitator, qui, scil. prope habitat. Av. 70. πάροικον. Coc. Prout occ. hoc no. s. m. in forma absol. simpl. & in forma s. m. constr. cum scheva, scil. & pathach simpl. etiam; ut & cum ו cop. præf. & י aff. sic: שָׁכֵן habitator, inhabitator, vicinus, Prov.27.10. Isa.33.24. Jer.6.21. שָׁכֵן habitator, Hos. 10. 5. וְשָׁכְנֵי & vicinus ejus, Exod. 12. 4. In forma pl. m. שְׁכֵנִים, in constr. שִׁכְנֵי, vicini, cohabitantes, &c. prout occ. in forma pl. m. constr. cum י aff. simpl. & cum לְ præf. ut & cum לְ præf. & נִי aff. & cum יהָ, vel pro eo (jod scil. parag. add. cum יָ, vel potiùs יְ prout scribitur, cum kamets ob pausam, ut legitur sine jod) יהָ aff. simpl. sed cum יו aff. simpl. & cum ו & לְ præf. ut & cum הָ aff. simpl. & cum וּ cop. præf. prout sequuntur: שִׁכְנֵי vicinis meis. Jer.12.14. וְלִשְׁכֵנַי & vicinis meis, Psal.31.12. לִשְׁכֵנֵינוּ vicinis nostris, Psa.44.14.. 79.4,12.. 89.51. שְׁכֵנֶיךָ vicini tui, Eze.16. 26. שְׁכֵנַיִךְ vicinis tuis, 2 Reg.4.2. שְׁכֵנֶיהָ vicina ejus, Deut. 1. 7. וּשְׁכֵנֶיהָ & vicini ejus, Jer.49.10. לִשְׁכֵנֶיהָ vicinis ejus, Psalm. 89. 42. שְׁכֵנֶיהָ vicinos ejus, Jer. 50.40. וּשְׁכֵנֶיהָ & vicini ejus Jer.49.18. Item hinc etiam no. fœm. cum thau in fine post duplex sægol, viz. שְׁכֵנֶת, vicina, cohabitatrix; Av. Prout occ. cum מִ præf. & הּ aff. loco sequente; מִשְׁכֶּנְתָּהּ à vicina sua, Exod.3.22. Et in forma pl. f. (quasi à s. f. שְׁכֵנָה) occ. cum הַ dem. præf. loco seq. הַשְׁכֵנוֹת vicinæ, Ruth.4.17. Item à hinc etiam no. cum מִ hæmant. viz. מִשְׁכָּן m. habitatio, habitaculum, tabernaculum, tentorium: Pag. Bu. Av. Prout occ. hoc no. s. m. absol. simpl. loco seq. מִשְׁכָּן habitaculum, Isa. 22.16. Sed sæpiùs occ. hoc no. s. m, cum הַ dem. præfic: הַמִּשְׁכָּן tabernaculum, &c. Exod.25.9.. 26.1,6, 7,12 13. &c. Lev.8.10. Num. 1.51.. 3.7,8,23,25,26, 29,35,36, &c. ad 1 Chron.23.25. in 80. circ. l. Cui etiam formæ s. m. absol. וֹב, לְ pro לָהּ dem. & וּמִ sunt præf. ut seq. וּבְמִשְׁכָּן & cum tabernaculo, 2 Sam. 7.6. לַמִּשְׁכָּן tabernaculo, Exo.26.15,18.. 36.20,22.. 38.20.. 40.5, 28. 33. Num. 1.50. וּמִמִּשְׁכָּן & de tabernaculo, 1 Chron. 17.5. Item in forma s. m. constr. cum pathach scilicèt in ult. occ. simpl locis

ſeq. מִשְׁכָּן tabernaculum, Exod.38.21.. 39.32.. 40.2, 6,29, Lev.17.4. Num.1.50 53.. 10.11.. 16.9.. 17.27. 28.. 19.13..31.30,47. Joſh.22.19. 1Chron.6.17,33.. 16.39. 2Chron.1.5. Pſalm.25.8.. 74.7.. 78.60. Cui etiam formæ ſ. m. conſtr. ־ִ, ־ֶ, & ־ָ ſunt præf. ut & ־ִי & ־ֵי ſunt aff. ſed abſque præf. ut ſeq. וּמִשְׁכָּן & tabernaculum, 1Chron.21.29. לְמִשְׁכַּן tabernaculum. Num.1.53.. 16.24. מִמִּשְׁכַּן a tabernaculo, 2 Chron. 29.6. מִשְׁכָּנִי tabernaculum meum, Lev. 17.31.. 26. 11. Ezech. 35.27. מִשְׁכָּנוֹ tabernaculum ejus, Joſh. 22.29. Et in forma pl. m. abſol. מִשְׁכָּנִים; unde in forma pl. m. conſtr. ſimpl.& cum הֶם aff. ſic: מִשְׁכְּנֵי tabernacula, Pſalm.46.5. מִשְׁכְּנֵיהֶם tabernacula ipſorum, Ezech.25.4. Item occ. etiam in forma pl. f. abſol. ſimpl. tantùm; ſed in pl. f. conſtr. ſimpl. & cum יִךְ præf. ut & cum ינוּ־, יךָ־, & יךְ־ aff. ſed cum יוּ־ aff. habet וּ & לְ præf. & rurſus cum הֶ & ם־ aff. abſque præf. prout ſequuntur: מִשְׁכָּנוֹת tabernacula, Pſalm.132.5. Hab.1.6. מִשְׁכְּנוֹת tabernacula, Job.18.21.. 21.28. Pſal.87.2. Cant.1.8. וּבְמִשְׁכְּנוֹת & in tabernaculis, Iſa. 32. 18. מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ tabernacula noſtra, Jer.9.18. מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ vel ſine vau, tabernacula tua, Num.24.5. Pſalm.43.3..84.2. מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ tabernaculorum tuorum, Iſa. 54. 2. וּמִשְׁכְּנוֹתָיו & tabernac. ejus, Job.29.5. Jer.30.18. לְמִשְׁכְּנוֹתָיו tabernacula ſua, ejus, Pſalm.78.28.. 132.7. מִשְׁכְּנוֹתֶיהָ tabernac. ejus, Jer.51.30. מִשְׁכְּנוֹתָם habitacula ſua, Pſal.49.12. Notandum autem quòd in loco ſuprà cit. ad ש. ſ. f. præt. kal, viz. Jer. 51. 13. ſic ſcribatur: שֹׁכַנְתִּי quæ habitas juxta aquas multas: ubi inquit R.D. ſcribitur cum jod redundante, ſeu parag. quod tamen hîc non legitur, quia tau eſt cum ſcheva: & eſt dictio comp. ex שָׁכַנְתְּ part. fœm. & שָׁכַנְתִּ præt. 2. ſ. f. Et ratio compoſitionis eſt, quia, q. d. ab initio habitàſti, & etiam adhuc, veniente ſuper te malo, habitas. Pag. Vide ſimilia in יָשַׁב, יָלַד, & קָנָן Merc.Cev. Rad.autem hæc ſic explicatur á Coc. שָׁכַן eſt, procumbere. Deut. 33. 20. כְּלָבִיא שָׁכַן ut leo procubuit. Pſalm. 94. 17. כְּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי properè procubuiſſet in ſilentio anima mea. Mich.4. 10. וְשָׁכַנְתְּ בַּשָּׂדֶה & procumbes in agro. Iſa.26.19. שֹׁכְנֵי עָפָר procumbentes (in) pulvere. Pſalm.16.9. אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח etiam caro meo procumbet ſecurè: viz. in morte. Nah.3.18. יָשְׁכְּנוּ אַדִּירֶיךָ procumbent duces tui. Exod. 40.35. כִּי־שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן nam decubuerat in eum nubes. Jud.5.17. גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכָן Gilead ultra Jordanem decubuit: procumbens manſit. 2 Sam.7.10. וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגָּז & procumbet infrá ſe & non commovebitur. (ut habitet in loco ſuo, & non commoveatur ampliùs: ſed quietem habeat ab omnibus inimicis ſuis: quam Deus cœperat dare, ſuprà v. 1. & ſeq. Jun.) Num. 24. 2. Et vidit Iſraelem שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו procumbentem ſecundùm tribus ſuas. Job.29.25. וְאֶשְׁכֹּן כְּמֶלֶךְ בַּגְּדוּד & habitabam, ut Rex in turma: h. e. non ſolus procumbebam, ſed cum multis. (Denique habitabam ut Rex inter turmarios (ſuos;) quando lugentes conſolatur; i.e. quum aliquà occaſione conſternatum exercitum in ſpem bonam erigit: eſt enim maximum ſolamen militibus intrepidi ducis præſentia. Jun) Dicitur deinde in ſpecie de iis, qui ſe demittunt cum rebus ſuis ad manendum. Deut.33.12. וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן & inter humeros ejus, ſe demiſit, viz. ad habitandum ſive manendum. (De Benjamine dixit, Dilectus Jehovæ, (ut patri ſingulariter fuit, Gen.44.20.) habitet ſecurè cum eo, (ſcil. Jehova, ut olim cum patre;) protegente eum quotidiè, & inter humeros ejus habitante: i. e. Jeruſchalaimis in metropoli poſſeſſionis ejus: Metaphora; quia tota poſſeſſio Benjaminis cum corpore confertur, & Metropolis cum capite humeris impoſito: ſic Iſa.8.8. Jun.) Pro.8.12. שָׁכַנְתִּי עָרְמָה adſum & cohabito prudentiæ. (Ego ſum ſapientia, cohæreo aſtutiæ: Hebr. inhabito aſtutiam: i.e. quod vos ad me revoco, non injuriâ facio: nam ego ea ſum, ſine qua nemo ſapit: ſed in qua & per quam ſapientes ſunt & efficiuntur quicunque ſapiunt. Hæc autem non de verbo ſonante aut ſcripto, atque tranſeunte, ſed æterno illo Dei ſermone Chriſto accipienda ſunt, qui Dei potentia ac ſapientia eſt, & factus eſt nobis á Deo ſapientia, 1Cor.1.24. & 30. Jun.) Gen.9.27. וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי־שֵׁם & componet ſe ad manendum in tentoriis Semi. Pſalm. 68. 7. אַךְ־סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה Tantúm refractarii jacebant in ſterili. At v. 19. וְאַף סוֹרְרִים לְשָׁכֹן יָהּ אֱלֹהִים atque etiam refractorios (accepiſti) ut componant-ſe-ad-manendum (in) decentia Dei. Coc. (Aſcendens in ſublime, i.e. in cœlum, ut interpretatur Paulus: captivam feciſti captivorum multitudinem. i.e. mundum, carnem, peccatum, mortem. & Satanam ſubegiſti: vide Coloſ. 2. 12. & ſeq. accipiens (dediſti) dona hominibus: Hebr. accepiſti dona: eclipſis verbi conjugati, ut Exod.25. 2. quomodò accipiendum eſſe docet verſus ſeq. & Apoſtolus ad Epheſ.4.8.) etiam rebelles (i.e. eos, qui, licèt victi ſunt, tamen oppugnant opus tuum, & eccleſiæ adverſantur:) habitando, (puta in excelſis: nam inde exſerit quotidiè Chriſtus potentiam ſuam:) ſcil. captivos feciſti, Jah Deus: i.e. ô Jehova Chriſte. Jun. Et etiam rebelles: ad inhabitandum Jah Deum; Mont. Et etiam rebelles, ut inhabitent (in tabernaculo) Jah Dei: Pag. Etiam inobedientes, ut inhabitet Dominus Deus: Munſt. Etiam defectores, &c. Tig. Atque etiam rebelles (captivos duxiſti,) ut habitent cum Jah Deo: Rebelles; viz. tum aliquos ex hoſtibus populi Iſraelitici: tempore Davidis: tum electos ex gentibus, ante ipſorum converſionem. Cum Jah Deo: i. e. ut habitent cum populo Dei: ante יָהּ ſuppleo עִם cum; Piſc. Et quidem etiam contumaces, ut permaneat Jova Deus; Caſt. At ſuper rebelles Proſelytas qui revertuntur reſipiſcentiâ, quieſcit majeſtas gloriæ Domini; Chald. Quoniam abnegabunt ut inhabitent Dominum Deum benedictum: Æthiop. (Accepiſti dona: viz. ut divideres, inter homines:) imò etiam refractarios: i.e. incredulos. ſeu minimè credentes, intellige, captivos: in obedientiam tuam: confer. 2Cor.10.5. ſive, (inter) refractarios: viz. diſtribuiſti dona: ut habitarent apud te, ô Domine Deus; i.e. ut tecum vivant in tua eccleſia: alii, ut inhabitares in iis: ſpiritu ſcil. tuo: alii, ut inhabitent cum Domino Deo: unionem intellige Judæorum & gentium in fide Chriſti: Belg.) Joſ.22.19. אֲשֶׁר שָׁכַן־שָׁם מִשְׁכַּן יְהוָה ubi ſe demiſit ad manendum tabernaculum Domini. Exod. 29. 46. Qui eduxi eos ex Ægypto לְשָׁכְנִי בְתוֹכָם ut habitem in medio ipſorum: ut locum occupem inter ipſos,

&

& in eo me manifeſtem. Deu. 12. 5. Sed ad locum, quem eliget Dominus. Ut ponat ibi nomen ſuum, לְשַׁכְּנוֹ ut inſideat eum, &c. Confer. Exod. 25. 22.. 29. 42. Lev. 16. 12. Sed figura σκηνώσεως. Verioris Vocabulam ſortituri, de qua eſt ſermo, Zach. 2. 14, 15. & de qua confer etiam Joh. 1. 14. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Quando Deus manifeſtatur in carne, tum verò habitat in nobis. Dei domus non eſt Tabernaculum manu factum: Act. 7. 48.. 17. 24. Iſa. 13. 20. Non conſidebit unquam, וְלֹא תִשְׁכֹּן עַד־דּוֹר וָדוֹר & non habebit habitaculum in ætatem & ætatem. Jud. 8. 11. הַשֹּׁכְנִים בָּאֳהָלִים habitantes, decumbentes, in tentoriis. Quare enim in tentoria intramus, niſi ut conſideamus, aut decumbamus? Gen. 26. 2. שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ mane (reſide) in terra, quam dicam tibi. Pſalm. 37. 3. שְׁכֹן אֶרֶץ, habita terram, inſide terram: occupa regnum Dei. In piel Deut. 12. 11. לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם ad figendum ſuum nomen ibi, ubi faceret nomen ſuum reſidere: h. e. ut diceretur Dominus ibi habitare; viz. in nube, & deinde ſolo nomine. quatenùs domus erat futura typus & figura manifeſtationis Dei in carne. Sic Deut. 14. 23.. 16. 6, 11.. 26. 2. Neh. 1. 9. Jer. 7. 12. Atque hinc ſunt nomina 1. No. שָׁכֵן m. 1. Recumbens; Iſa. 33. 24. וּבַל־יֹאמַר שָׁכֵן חָלִיתִי Ne dicat procumbens, infirmor. Jacentes firmi & fortes erunt. 2. vicinus, Prov. 27. 10. Item 2. hinc etiam No. מִשְׁכָּן, m. Tabernaculum, ubi quis recumbit, reſidet, manet. Ita & ſepulchrum. Pſal. 26. 8. וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ & locum tabernaculi gloriæ tuæ. Ubi ſe gloria tua oſtendit reſidentem. Ubi voluiſti te dici reſidere. Ezech. 37. 27. וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עֲלֵיהֶם & erit tabernaculum meum cum ipſis: vel, recubitus meus erit ſuper ipſis; h. e. recumbam ſuper ipſis: Rev. 7. 15. σκηνώσει ἐπ' αὐτοὺς. Plur. Pſal. 45. 5. קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן ſanctum habitionum Altiſſimi. Eccleſia eſt ſanctior habitatio omnibus domibus: & Eccleſia Nov. T. eſt magis per ſanguinem Chriſti ſanctificata: & purior à populo defectore: & ea, quæ ex Babylone exit, & in tribulatione probatur, eſt ea, in qua Deus habet εὐδοκίαν, præ populo magnæ Civitatis: ſc de hac rad. Coc.

Rad. 119. שָׁכֶן: inde no. rad. שַׁכִּין m. culter, cultellus: Bu. Lex. Coc. Chaldaicum eſt, & ſæpiùs in Chald. per ס effertur: unde apud Rabbinos vulgatim סַכִּין בִּיד שׁוֹחֵה סַכָּנָה culter in manu ſtulti, periculum eſt. Bu. Lex. שַׁכִּין eſt cultellus acutus inſtar ſpinæ ſeu ſudis: vel juxta Rabbinos, eſt plurale pro שָׁכָךְ à שַׁכִּים, de quo ſuprà. Mihi autem videtur eſſe propria radix dageſchata. Hinc σιγύνη, σίγυνος, haſtile Macedonicum, σιγύνη haſta, ſica. Av. In Bu. conc. hoc no eſt ſpina: culter: prout occ. ſ. m. ſimpl. ſic: Prov. 23. 2. וְשַׂמְתָּ שַׁכִּין בְּלוֹעֲךָ & pones cultellum in guttur tuum: i. e. ſtringe gulam tuam. Av. Et pone cultrum ad guttur tuum. Aq. & Theod. μάχαιραν. Ad שָׁכָךְ pertinet. Coc. vel. ad rad. שׁוּךְ, ubi etiam vide: Pag. Atque hinc juxta quoſdam, eſt verbum in Niphal, cum ſamech pro ſin, נִסְכַּן ſpinas experiri. Prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. ſimpl. ſic: Eccl. 10. 9. בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסָּכֵן בָּם ſcindens arbores, (aut ligna,) ſpinas experietur, (in iis:) Bu. conc. ſed plerique alii exp. periclitabitur in iis, aut per ea: &c. referendo ad Niphal ex סָכַן: ubi vide.

Rad. 120. שָׁכַר eſt, inebriare, ebrium eſſe: Pag. vel inebriari, temulentum eſſe: Merc. Bu. Lex. At in piel & hiphil more ſolito tranſitivum. Quod eſt שָׂבַע ſaturari, in cibo, id eſt שָׁכַר in vino; niſi quòd eſt, cum quis ita inebriatur, ut non ſentiat, neque intelligat: juxta R. D. Continet & alios potus a vino, ut infrà: & figuratè interdum mentis perturbationem, quà quis extra ſe eſſe videatur ebrii more. Hinc שֵׁכָר, quod voce nonnihil deflexà noſter interpres vocat Siceram; omnis potus factitius qui inebriat: inebriativum aut temetum reddi poteſt. Vinorum factitiorum, teſte Diodoro Siculo, lib. 1. uſus fuit: item apud Babylonios, teſte Herodoto, ex palmis vina conficiebantur; & de hujuſmodi viris factitiis vide Plinium lib. 14. c. 16. Comprehendit interdum & hæc vox vinum. Imo Num. 28. vinum merum, & plenum, quod Kimchi vivum appellat, non dilutum, ſignificat: ubi nomen vini adjungitur, alios potus indicabit. Sed Num. 6. 3. ubi Nazaræus dicitur ſeparandus à vino & ſicera, &c. per vinum quidam Hebræorum intelligunt dilutum, per ſiceram, merum, vel contrà: ſed magis approbant priorem ſententiam. At ego, ut aliis locis, ſiceram aliùm à vino potum intellexerim. R. D. monet Lev. 10. ubi ſacerdoti tabernaculum ingreſſuro vini interdicitur & ſiceræ potus, ſub ſicera comprehendi omnem rem quæ inebriat, etiam extra vinum, imò & extra potus factitios, ut exemplum, quod ſubdit, oſtendit; Si quis enim, inquit, juxta Doctores Cæricam Ceilenſem comederit, & lac poſteà vel mel biberit, ac ita in ſanctuarium intrârit, non deſinit hoc præcepto teneri. Merc. שָׁכַר ebrius fuit, ex ſicera: inebriatus eſt, ingurgitavit ſe potu dulci, qui facilè ſolet inebriare. Cogn. cum שָׁקַר ſcurriliter egit: nam ebrii ſcurriliter ſe gerunt. Hinc σικέρα, ſicera: σκάλλω, ſalto ut ebrius: σκαρίζω, tripudio, &c. item lat. ſaccarum, & German. Sucker: nam potus factitius & inebrians fiebat olim ex ſaccaro & melle. Av. 70. vertunt שָׁכַר, μεθύειν, μεθυσκέσθαι, ebrium heri aut eſſe. Iſa. 29. 9. שָׁכְרֵי וְלֹא־יָיִן ebrii ſunt, & non vino: i. e. ut ebrii neſciunt quid dicant, aut quid faciant: ita illi, Iſa. 49. 26. וְכָעֲסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן &, ut muſto, ſanguine ſuo (mutuò) inebriantur. Nam qui cum gaudio ſanguinem fundit, videtur eum bibere. Coc. In Bu. conc. rad. hæc שָׁכַר duo ſignif. 1. eſt: inebriari. Prout occ. in præt. kal 3. pl. loco ſeq. שָׁכְרוּ inebriantur, Iſa. 29. 9. In Part. ben. kal. ſ. m. שׁוֹכֵר inebrians, & in Paul שָׁכוּר inebriatus. ebrius: unde in ſ. f. a forma abſol. שְׁכוֹרָה inebriata, ebria: occ. in forma ſ. f. conſtr. cum ו cop. præf. ſic: Iſa. 51. 21. Audi hoc, paupercula, וּשְׁכוֹרַת & ebria, (ſcil afflictionibus, ſubauditur enim עֲנוּיוֹת auguſtiis aut afflictionibus, quum ſit in regimine genitivi.) & non vino: Pag. Et inebriata, ſed non à vino: Av. Et ebria, & non à vino i. e. titubans, vacillans: Coc. In Infin. kal שָׁכוֹר inebriari: ſed cum ל præf. cholem tranſp. & mut. in kam. char. ſub 1. rad ר hin ante ſcheva ob ה parag. add. ſic: Hag. 1. 6. Bibere. pro bibiſtis, & non לִשְׁכָּרָה ad inebriandum, aut ebrietatem: poteſt enim eſſe & Makor, ſeu infin. & nomen. Pag. Et non eſt ad ebrietatem: eſt infin. cum paragoge. Coc. In Imper. kal, á ſ. m. שְׁכוֹר inebriare: occ. in pl. m. cum ו cop.

cop. præf. sic: וְשָׁכְרוּ & inebriamini, Cant. 5. 1. Jer. 25. 27. In Fut. kal, à 3. s. m. יִשְׁכֹּר vel כֹּר inebriabit se: unde, à 2. s. m. תִּשְׁכּוֹר, in 2. f. f. est, תִּשְׁכְּרִי inebriabis te. Lam. 4. 21. Nah. 3. 11. Item in 3. s. m. fut. kal cum ו conv. præf. occ. cum kamets in ult. ob pausam pro pathach: ut & in 3. pl. m. cum ו conv. præf. & cum nun parag. add. absque præf. habet itidem kamets ob pausam pro scheva in penult. ut seq. וַיִּשְׁכַּר & inebriatus fuit, Gen. 9. 21. וַיִּשְׁכְּרוּ & inebriati sunt, Gen. 43. 34. יִשְׁכָּרוּן inebriabuntur, Isa. 49. 26. In Piel שִׁכֵּר inebriare: Bu. ma. Coc. inebriavit potu dulci. Av. unde in part. piel, à s. m. מְשַׁכֵּר, & in fœm. מְשַׁכֶּרֶת, occ. in forma cum duplice ségol ante thau, sic: מְשַׁכֶּרֶת inebrians. Jer. 51. 7. In Infin. Piel occ. simpl. loco seq. שַׁכֵּר inebriando, Hab. 2. 15. In Fut. Piel, à 3. s. m. יְשַׁכֵּר inebriabit, in 1. s. à simplice אֲשַׁכֵּר, occ. cum ו cop. præf. & ם aff. ut & in 3. s. m. cum ו conv. præf. & הוּ aff. ut seq. וַאֲשַׁכְּרֵם & inebriabo eos, Isa. 63. 6. וַיְשַׁכְּרֵהוּ & inebriavit eum, 2 Sam. 11. 13. In Hiphil הַשְׁכִּיר, idem cum piel, inebriare; Coc. fecit inebriari. i. e. inebriavit. Av. prout occ. in præt. hiph. 1. s. cum ו conv. præf. simpl. & cum ם aff. ut seq וְהִשְׁכַּרְתִּי & inebriabo Jer. 51. 57. וְהִשְׁכַּרְתִּים & inebriabo eos, Jer. 51. 39. In Imper. hiph. à 1. m. הַשְׁכִּיר inebria: occ. in pl. m. cum הוּ aff. post kibbuts pro schurek in penult. sic: הַשְׁכִּירוּהוּ inebriate eum, Jer. 48. 26. In Fut. hiph. à 3. s. m. יַשְׁכִּיר inebriabit, occ. in 1. s. simpl. loco seq. אַשְׁכִּיר inebriabo, Deut. 32. 42. In Hithpael הִשְׁתַּכֵּר inebriari: Bu. conc. ebrium agere, se inebriare: Bu. ma. fecit se ebrium, inebriavit seipsum. Av. prout in Fut. hithp. à 3. s. m. יִשְׁתַּכַּר inebriabitur, seu inebriabit seipsum: & in 2. s. m. תִּשְׁתַּכַּר inebriaberis, ebrium ages, &c. occ. in 2. s. f. cum nun parag. add. & cum kamets in penult. ob pausam, pro scheva loco seq. תִּשְׁתְּכָרִין inebriata eris, 1 Sam. 1. 14. Atque inde ex hac rad. שָׁכָר sunt nomina seq. 1. no. שִׁכּוֹר m. ebrius, ebriosus, temulentus: 70. μέθυσος: Pag. Bu. Av. Coc. prout occ. def. cum cholem tantùm absque vau in ult. 1 Sam. 25. 36. Sed sæpius occ. plenè cum vau cholem in ult. idque in s. m. simpl. & cum כָּ pro כָּהּ dem. præf. ut & in forma pl. m. absol. & constr. simpl. sed in s. f. cum לְ præf. ut seq. שִׁכּוֹר idem, 1 Reg. 16. 9. 20. 16. Prov. 26. 9. Isa. 19. 14. Jer. 23. 9. כַּשִּׁכּוֹר sicut ebrius, Job. 12. 25. Psal. 107. 27. Isa. 24. 20. שִׁכּוֹרִים ebrii, Joel. 1. 5. לִשְׁכּוֹרָה vel sine vau ebrii, Isa. 28. 1, 3. שִׁכּוֹרֵי pro ebria, 1 Sam. 1. 13. Item 2. hinc etiam est no. שֵׁכָר m. Sechar: i. e. vinum, ab inebriando, juxta R. D. Pag. Sicera: potus factitius, qui facile inebriat. Av. Est potus qui fit è fructibus, & quidam efficitur adeò inebriativus, ut & sensum auferat, & intelligentiam. Pag. Sed Kimchi hoc in universum de ebrietate dicit: quia verbum hebraicum interdum liberaliorem tantùm potum absque ebrietate sonat, &c. Sed de hoc no jam dixi initio radicis. Merc. שֵׁכָר m. inebriativum. inebrians potus, qui Græcis hinc vocatus σικέρα, latinis, sicera. A vino communi distinguitur, Lev. 10. 9. Num. 6. 3. & alibi. Vinum tamen etiam comprehendere. liquet ex Num. 28. 7. ubi ad libamen adhibitum, cui alias vinum attributum. Inde Onkelos Chald. hîc & alibi plerumque reddit חֲמַר עֲתִיק vinum forte, vetus, cui vinum novum opponitur: ut ubi hebr. est מַיִן חָדָשׁ וְשָׁכָר יָזִיר á vino & sicera abstineto: Chald. מֵחֲמַר חֲדַת וְעַתִּיק á vino novo & veteri. Sic Deut. 14. 26. & 29. 5. Vetus autem fortitudine & generositate commendari solet. Ab. Ezra scribit Deut. 14. esse potum fortem factitium, ex melle & dactylis, aut tritico & hordeo. In Midrasch, ad illud 1 Sam. 1. 15. יַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי notatur זה חרש ושכר זה ישן מזה ומזה לא שתיתי i. e. Iajin est vinum novum: Schar est vinum vetus, neque de hoc, neque de illo bibi. Sic ibid. Chald. At, inquit Kimchi ibid, rectius est ut שכר sit potus factus ex fructibus. Huc respexit Hieronymus scribens ad Nepotianum: Sicera, inquit, Hebræo sermone omnis potio nominatur quæ inebriare potest, sive illa quæ frumento conficitur, sive pomorum succo: aut cùm favi decoquuntur in dulcem & barbaram potionem: aut palmarum fructus exprimuntur in liquorem: coctisque frugibus aqua pinguior coloratur. Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. s. m. simpl. & cum ו cop. præf. שָׁכָר potus inebrians, Schar, Sicera, Num. 6. 3.. 28. 7. Psal. 69. 13. Prov. 20. 1. 31. 4, 6. Isa. 5. 11, 22.. 24. 9.. 29. 9.. 56. 12. וְשֵׁכָר & sicera, Lev. 6. 3.. 10. 9. Deut. 29. 5. Jud. 13. 4, 7. 14. 1 Sam. 1. 15. Prout occ. etiam cum הַ, יַ, בַ, הָ, & לַ præf. ut seq. הַשֵּׁכָר sicera, Isa. 28. 7. בְּשֵׁכָר in sicera, Isa. 28. 7. וּבַשֵּׁכָר & in sicera, Deut. 14. 26. Isa. 28. 7. וְלַשֵּׁכָר & pro sicera, Mic. 2. 11. Item 3. hinc etiam no. cum nun heemant. post cholem á fine. viz. שִׁכְרוֹן m. ebrietas, ebriositas: 70. μέθη. Pag. Bu. Av. Coc. prout occ. hoc no. simpl. & cum לְ præf. sic: לִשְׁכָרוֹן ebrietas, Eze. 23. 33. לְשִׁכָּרוֹן ad ebrietatem, Ezec. 39. 19. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. שָׁכַר ex Bu. conc. est in no. inde juxta quosdam ducto, cum aleph heemant. ab initio, viz אֶשְׁכָּר m. munus, donum, donarium: 70. δῶρον: Pag. Bu. Coc. fieri potest ut sit quatuor literarum, inquit Kimchi. Ac forsan juxta quosdam vox est peregrina. Nam, ut ab inebriando dicatur, quasi inebriativum dicas donum, quo, scil. exhilarentur homines, id non placet. Multò minùs, ut ad sequentem radicem referatur: quasi merces: quum per schin dextrum scribatur. Merc. Significat munus dulce ex saccaro, vel sicera, donum ex dulciariis confectum. Av. Chald. etiam דּוּרוֹן i e. donum exponit; Bu. Lex. Arabicè שָׁכַר est, gratias agere, remunerari. Coc. Occurrit autem hoc no. s. m. simpl. & cum ה aff. sic: אַשְׁכָּרָה dona, Psal. 72. 10. אַשְׁכָּרְךָ in munus tibi, Eccl. 27. 15.

Rad. 121. שָׂכַר est, mercari: mercede-conducere, locare: Pag. Quidam cum rad. סָכַר vicinâ, quæ est obstruere, conferentes, exponunt, certo pretio circumscribere. & concludere. quod est conducere, ne quis ultrà liber, sed alicui addictus sit, & obstrictus, Merc. Mercede conduxit, mercedem dedit: Bu. Lex. conduxit mercede & præmio condicto. Cogn. cum סָכַר & סָגַר conclusit, nam conducere aliquem pretio, est eum concludere ad certum quoddam opus & servitium. Hinc per metaph. est ἐργάζομαι operor pro mercede, ἐργάστικος operosus, &c. Av. 70. μισθόω, mercede conducere. Coc. Constr. cum acc. & cum עַל. Av. In Bu. conc. rad. hæc duo signif. 1. est mercede conducere, mercedem dare. Prout occ. in præt. kal 3. s. m. simpl. & cum וּ aff. & in 1. s. cum הִ aff. sic: שָׂכָרְתִּי mercede conduxit, Deut. 23. 8. 2 Reg. 7. 6.

mercede conduxit eum. Neh.6.12. שְׂכַרְתִּיךָ mercede conduxi te, Gen. 30. 16. Et in part. ben. kal ſ. m. occ. cum ! cop. præf. ſed in forma pl. m. occ. vel ſimpl. cum fin, vel cum ! cop. præf. habet ſamech pro ſin 1. rad. & in part. paul kal ſimpl. ut ſeq. וְשֹׂכֵר & mercedem dans, Prov.25.10. שֹׂכְרִים mercede conducentes, 2Chron.24.12. וְשֹׂכְרִים & mercede conducentes, Ezr.4.5. שָׂכוּר Conductus, Neh.7.13. In Infin. kal occ. ſi npl. plenè, cum kamets & cholem, ſed cum ſcheva & cholem habet לְ præf. ſic: לִשְׂכּוֹר mercede conducendo, Gen.30.16. לְשָׂכְרָם ad mercede conducendum, 1Chron.19.7 In Fut. kal 3. ſ. m. occ. cum ! conv. præf. ſimpl. & cum יְ aff. & in 3. pl. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut ſeq. וַיִּשְׂכֹּר vel ſine vau. & mercede conduxit. Jud. 9. 4. 2Chron. 25. 6. Neh. 13. 2. וַיִּשְׂכְּרוּ & mercede conduxit me, Jud. 18. 4. יִשְׂכְּרוּ mercede conducant, Iſa. 46. 6. וַיִּשְׂכְּרוּ & mercede condux. 2Sam.10.6. 1Chron.19.7. In Niphal נִשְׂכַּר conduci: Bu. ma. conductus eſt mercede: coactus eſt ſervire: Av. Prout occ. in præt. Niph. 3. pl. ſimpl. loco ſeq. נִשְׂכְּרוּ conducti, 1Sam.2.5. In Hithp. הִשְׂתַּכֵּר idem cum Niph. conduci: vel mercedem accipere, perſolvi: Bu. ma. fecit ſe mercede conduci: laboravit pro mercede. Av. prout occ. in part. hiph. ſ. m. ſimpl. & cum וְ præf. ſic: Hag. 1.6. וְהַמִּשְׁתַּכֵּר מִשְׁתַּכֵּר אֶל צְרוֹר נָקוּב & qui locat-ſe-mercede, locat-ſe-mercede (ponenda) in ſacculo pertuſo, ſeu perforato. Vel, Et qui mercede conducitur, (ſeu meret,) mercede conducitur ad ſacculum pertuſum. Hieron. Et qui mercedes congregavit, miſit eas in ſacculum. R. D. exp. Et qui mercede conducitur, &c. (& qui conducit ſe acceptione & venditione, i. e. contractu, qui ſynallagma habeat, Cev.) vel, qui locat ſeipſum, vel jumentum ſuum mercede, erit merces illa, in maledictionem, ac ſi poſuiſſet eam in ſacculo veſtimenti (Gallicè Pochette) qui inferne pertuſus eſt: quia quemadmodùm ingreditur, ſic & egreditur. Pag. Et qui mercedem operæ reportat, &c. Bu. Lex. Et qui pro mercede laborat mercedem reponit ad loculum perforatum Av. Qui mercedem lucratur, &c. Coc. Et qui mercedem reportat ſibi mercedem reportat in locum pertuſum: i. e non meliùs conſervat res partas quàm ſi loculo pertuſo inderet: dicto citiùs omnes dilabuntur: proverbiale dictum. Jun. Mercede locans ſe, &c. Bu. conc. Atque inde ex hac rad. שָׂכָר ſunt nomina ſeq. 1. no. שָׂכִיר m. mercenarius, mercede conductus: Pag. Bu. Operarius, mercenarius, qui pro mercede certa ſuam elocat operam. Av. 70. μισθωτὸς, μίσθιος, conductus, mercenarius: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שָׂכִיר Mercenarius, Ex.22.14. Lev.19.13. 25.50. Deu.15.18. 24.14. Job.7.1. Iſa.17.14. 21.16. Mal.3.5. Cui etiam formæ ſ. m. abſol. ־, ־ָ, & ־ִי ſunt præf. ſic: וְשָׂכִיר & & mercenarius. Exod.12.45. Lev.22.10. כְּשָׂכִיר ſicut mercenarius, Lev.25.40. Job.14.6. וּכְשָׂכִיר & ſicut mercenarius, Job.7.2. In forma ſ. m. conſtr. habet ſcheva pro kamets penult. prout occ. cum ־ָ præf. ut & cum לִ præf. & ־ָהּ aff. ſic: כִּשְׂכִיר tanquàm mercenarius, Lev. 25. 53. וְלִשְׂכִירְךָ & mercenario tuo, Lev. 25.6. Et in forma pl. m. שְׂכִירִים, & in conſtr. שְׂכִירֵי prout occ. hæc forma pl. m conſtr. cum ־ָהּ aff. ſed def. cum chirek tantùm abſque jod in antepen. ſic: שְׂכִירֶיהָ mercenarii ejus, Jer.46.21. Item 2. hinc etiam no. ſ. f. (vel eſt tantùm: juxta pleroſque, forma fœm. nominis præced. viz.) שְׂכִירָה mercenaria, quæ operatur pro mercede certa & condicta. Av. prout occ. hoc no. ſ. f. cum ־ָהּ dem. præf. loco ſeq. הַשְׂכִירָה mercenaria. Iſa.7. 20. Item 3. hinc etiam no. שָׂכָר m. merces: Pag. Bu. Av. premium pro labore. Av. 70. μισθὸς: merces, lucrum. Coc. prout occ. hoc no. in hac abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum ! cop. præf. ſic: שָׂכָר merces, Num. 18. 31. 2Chron. 15. 7. Pſal. 127. 3. Eccl. 4. 9. 9. 5. Jer. 31. 16. Eze. 29. 19. וְשָׂכָר & merces, Eze. 29. 18. Sed in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva, ſcil. & pathach pro duplice kamets, occ. ſimpl. & cum ! cop. præf. ut & cum ־ָ, ־ָהּ, vel in pauſa ־ָ, ־ָה, ־ֹ, & ־ָ, aff. (cui penult. cum ! aff. ־ֵ etiam eſt præf.) prout ſeq. שְׂכַר merces, Deut. 15. 18. Zach. 8. 10. Mal. 3. 5. יִשְׂכַּר & merces, 1 Reg. 5. 6. Zach. 8. 10. שְׂכָרִי merces mea, Gen. 30. 18, 32, 33. Zach. 11. 12. שְׂכָרֵךְ & שְׂכָרֵךְ merces tua, Gen. 15. 1. 30. 28. 31. 8. שְׂכָרָהּ idem, Exod. 2. 9. שְׂכָרוֹ merces ejus, Deut. 24. 15. Iſa. 40. 10. 62. 11. בְּשָׂכָרוֹ pro mercede ſua, Exod. 22. 15. שְׂכָרָהּ mercedem ejus, Jon. 1. 3. Item 4. hinc etiam eſt no. ſ. m. cum duplice ſægol, idem cum præced. merces ſcil. circumſcripta, vel circumcluſa: Av. prout occ. ſimpl. ſic: Prov. 11. 18. וְזֹרֵעַ צְדָקָה & ſeminanti juſtitiam merces fidelis. Pag. At ſeminans juſtitiam (facit) mercedem veritatis; Av. Hoc autem loco שֶׂכֶר venit pro שָׂכָר: (forma, ſcil. conſtr. no. præced. שָׂכָר:) mercedem veritatis, i. e. veram, permanentem, ſcil. facit, acquirit. Coc. Serentis verò juſtitiam merces eſt fida. Juſtitiam: i. e. beneficium: ut ſuprà obſervatum eſt, cap. 3. 27. (ubi ſic habetur.) Ne cohibeto bonum ab iis qui opus habent, quum eſt in poteſtate manûs tuæ efficere illud: i. e. quum potes illis commodè benefacere. Ab iis qui opus habent: Hebr. á dominis ejus, nimirum cohibiti boni: utpotè cujus dominum illum efficit neceſſitate, & te diſpenſatorem Deus: quamobrem hæc beneficia in ſcripturis appellantur juſtitia, ut hoc in loco 11. 18. & 2 Cor. 8. 9. Jun. Item 5. hinc etiam no. cum מַ heemant. ab initio & cum thau in fine poſt cholem & ſægol, viz. מַשְׂכֹּרֶת f. idem cum præced. merces: Pag. Bu. &c. quod no. cum affixis mutat cholem in kibbuts penult. prout occ. cum ־ָ, ־ָהּ, ob pauſam pro ־ָהּ aff. ut ſeq. מַשְׂכָּרְתִּי mercedem meam, Gen. 31. 7, 41. מַשְׂכֻּרְתֵּךְ merces tua, Gen. 29. 15. מַשְׂכֻּרְתֵּךְ merces tua, Ruth. 2. 12. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad שָׂכַר eſt explicatio ejus prout ſcribitur cum vel pro litera ſamech: Bu. conc. idque ſcil 1. juxta quoſdam in part. ben. kal ſ. m. prout occ. cum ! cop. præf. ſic: Prov. 26. 10. Magnus (i. e. Deus magnus) מְחוֹלֵל creat omnia וְשׂוֹכֵר כָּסִיל וְשׂוֹכֵר עוֹבְרִים & mercedem reddit ſtulto, & mercedem reddit tranſgreſſoribus. Vide ſuprà rad. חול in conjug. Poel. Pag. R. Sahadjah exp. quaſi ſin pro ſamech ponatur. obſtruit os ſuum ſtultus, cujus in manum aliquid ſapientiæ pervenit, nè id doceat ſtultos & tranſgreſſores. à quibus interrogatur, etiam id pauxillum aliis invidens, interim in eo velut tripudians, & ſeſe jactans, ac illud agitans & verſans apud ſe: nam videtur מְחוֹלֵל à choro ſeu tripudio deducere. Merc. Mercedem dans, &c. Bu. Lex. At conducens ſtultum, conducit tranſgreſſores. Av. Et conducens ſtultum, & conducens tranſeuntes. Coc. &c. Vide Jun. & reliquos fuſiùs in rad. עָבַר & in

in prædicta rad. חול. Quibusdam vero est no. substant. & sic exp. יְשׂוּכָר & clausura, vel. & excipulus, &c. juxta R. D. in Bu. conc. (quasi, scil. esset à rad. סָכַר cum sin pro 1. rad. samech.) Atque hinc etiam, juxta quosdam, est no. שֵׂכֶר m. rete: vel, venatio: Pag. Merc. de qua signif. hujus no. Vide in rad. שָׂכַר: Bu. Lex. prout occ. Isa. 19. 10. Omnes facientes שֵׂכֶר rete: Pag. Quidam. pro mercede, stagna animarum. Vide & supra in סָכַר. Kimchi citat ex Doctoribus hanc vocem pro reti, vel venatione; לְשֵׂכֶר בָּזַי ad rete, seu venationem accipitris: i. e. ad capiendum alias aves operà accipitris: ubi בָּזַי est accipiter, à בָּזַז prædari, quasi prædo, aut prædator. Malim tamen quod in סָכַר dictum est, ut sit sin pro samech, ut suprà vicissim samech pro sin, Ezr. 4. Merc. Omnes qui faciunt, i. e. operantur mercedem, vel rete circumcludens: Pag. עֹשֵׂי שֵׂכֶר אַגְמֵי־נָפֶשׁ quæstum facientes stagnorum animæ: i. e. de stagnis voluptuariis: Metaphora. Coc. Omnes facientes excipulum, stagnaque voluptaria: Hebr. desiderii: omnes, &c. viz. Ægyptii, quibus reges tanquàm mancipiis & abjectis operis durissimè abutuntur: nam fecerunt illi canalem, & instrumenta omnia eò pertinentia, ut exceptà Nili aquà in stagnum Mœrios duceretur, & deduceretur de eo arbitratu regum. Erat enim stagnum ter mille sexcentorum stadiorum in ambitu, quinquaginta passuum justorum altitudine. Jun. Hieron. lacunas: Pag. clausuras: Bu, conc. &c. vide in סָכַר. Notandus etiam locus ubi insigniter venit no. שָׂכָר merces: viz. Gen. 15. 1. Ego sum scutum tibi, שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד merces tua multa valdè. Pag. Av. Coc. (Ego clypeus sum tibi: i. e. defensor tuus, ab hostium odio, invidia, impetu, violentia:) merces tua ampla est valdè: q. d. etsi rei à te gestæ fructum neque tibi ipse servasti, neque oblatum accepisti; contrà populi pio tuo erga te officio abutuntur, ad ludificandum te: tamen apud me reposita est tibi felicitatis merces. Hæc ita accipienda esse ostendit Abrami responsio versu seq. Jun. Merces tua, &c. intelligitur compensatio & fructus fidei. Merces fidei non datur, ut meritum, aut id, quod operanti debitum est: sed, quemadmodùm promissio est gratiæ, amoris, ac liberalitatis, ita fidei præmiatio est veritatis: justitia autem, h. e. rectitudo donationis & jus petitionis, fundatur in eo, in quem credimus, qui sub lege fuit factus, ut nos à lege redimeret, & hereditatem emeret: quatenùs ipsi dati sumus, & in eo sumus. Exod. 22. 14, vel 15. שָׂכִיר בָּא בִּשְׂכָרוֹ venit in mercedem suam. Si homo conductus est, accipit mercedem suam, etiamsi perierit res ei commissa. domino præsente. Non enim tum ejus periculo est. Si pecus conducta est, locator petit mercedem: nam ea debetur ex conducto. Hæc simplex sententia. Coc. (Si dominus ejus adfuerit ei, nè rependito: si mercede conductum est,) venerit pro mercede sua: i. e. ejus usum mercede conduxerat, cujus abusu præsens Dominus poterat interdicere: ideòque domino suo perierit. Jun.

Rad. 12. שֶׂל Rabbinis, est articulus genitivi casus, & iis sic usitatissimus; Bu. Lex. Merc. Hebraicè cum beth ab initio, est propter: Bu. Lex. particula composita ex שׁ: quod valet אֲשֶׁר & לְ; Coc. בְּשֶׂל אֲשֶׁר יַעֲמֹל propter quod laborat homo, Eccl. 8. 17. i, e. בַּעֲבוּר, juxta Ab. Ezra: בְּשֶׁלִּי propter me, Jon. 1. 12. i. e. בַּעֲבוּרִי; Item בְּשֶׁלְּמִי propter quem, v. 7. בַּעֲבוּר מִי: vel בַּאֲשֶׁר לְמִי, ut est v. 8. Et aliter שֶׁלָּמָּה propter quid? pro בְּשֶׁלָּמָּה, Cant. 1. 7. At hoc מִשֶּׁלָּנוּ ex nostris, 2 Reg. 6. 11. id est, ex simplice שׁ & לָנוּ, & præposit. מִן. Bu. Lex. Hebræi hanc particulam usurpant separatim: scriptura conjunctim; ut מִשֶּׁתּוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמוֹה Cant. 3. 7. valet, ut Cant. 1. 1. אֲשֶׁר לִשְׁלֹמוֹה, Cant. 1. 6. & 8. 12. כַּרְמִי שֶׁלִּי vinea mea. Separatim ponitur, Eccl. 8. 17. בָּשָׂל אֲשֶׁר יַעֲמֹל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ quantumvis laboret homo quærere. Quæ phrasis sic potest explicari: In quotacunque parte ejus, quod homo laboraverit quærere. Jon. 1. 7. בְּשֶׁלְּמִי propter quod, propter quod cujus? sive simpliciter, propter quem? & v. 12. בְּשֶׁלִּי propter me. Hoc facilè resolvere; Propter id quod meum est. Cant. 1. 7. שֶׁלָּמָּה pro אֲשֶׁר לָמָּה nam quare? 2 Reg. 6. 11. מִשֶּׁלָּנוּ ex nostris. Coc. שֶׁלָּאֵן vide in שֶׁאֵן. Bu. Lex. Coc.

Rad. 123, שָׂלַל est, exspoliare, prædari: dimittere: remittere: Pag. detrahere: conferri potest cum שָׁלַל: Merc. spoliavit, prædatus, deprædatus est; Bu. Lex. despoliavit, exspoliavit, &c. ut Bu. Cogn. cum שָׁלַל detraxit, solvit. Hinc συλάω, συλέω, συλύω, & lat. inserto p, spolio. Frequentiùs autem resolvunt Græci שׂ in σκ, ut σκυλεύω spolio, despolio, & σκυλεῖν spolium. præda. Av. 7o. σκυλεύειν, spoliare. Significat hoc verbum quamvis detractionem: at בָּזָה notat direptionem, ut quum plurium sibi quisque rapit quantum potest. Coc. prout occ. hoc verbum in præt, kal 3. s. m. cum וְ conv. præf. & in 2. s. m. simpl. ut & in 3. pl. cum וְ conv. præf. sic: וְשָׁלַל & spoliet, Eze. 29. 19. שָׁלוּחַ spoliasti, Hab. 2, 8. וְשָׁלְלוּ & prædabuntur. Eze. 26. 12. 29. 10. In part. Ben. kal. à s. m. שׁוֹלֵל spolians, exspolians; occ. in absol. forma pl. m. cum הֵ dem. præf. & in pl. m. constr. cum הֵ & הֶם aff. ut seq. הַשּׁוֹלְלִים deprædantes, Zach. 2. 12. שֹׁלְלֵיהֶם prædatores ejus, Jer. 50. 10. שֹׁלְלַיִךְ prædatores tuos, Eze. 39. 10. In Infin. kal occ. forma plena, more perfectorum, cum לְ & הַ præf. & in forma def. seu duplicantium ע ajin, (instar סֹבֵב à סוּב) simpl. ut seq. לְשָׁלוֹל ad prædandum. Isa. 10. 6. Eze. 38. 12, 13. לַהֲשָׁלוֹל num ad prædandum, Eze. 38. 13. שׁוֹל prædam dimittendo, Ruth. 2. 16. In fut. kal, à 2. s. m. יָשׁוֹל, spoliabit, & 2. s. m. תָּשׁוֹל spoliabis, seu prædam dimittes: occ. in 2. pl. m. sic; Ruth. 2. 16. וְגַם שׁוֹל־תָּשׁוֹלוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים & etiam dimittendo dimittetis ei de manipulis, i. e. de spicis manipulorum, inquit R. D. & A. E. (quasi spoliando spoliabitis: i. e. detrahendo detrahetis ex manipulis: Merc.) sed R. Sal. deducit à שָׁלָה, quod, inter alia, est שָׁגָה errare, oblivisci: unde exp. oblivisscendo oblivisscemini. i. e. facite vos ipsos ac si essetis obliti quasdam de spicis manipulorum. (sed id non patitur grammatica. Merc.) Et sic 2 Sam. 6. 7. Et percussit eum ibi Deus, עַל־הַשָּׁל propter errorem, quem, scil. fecit, &c. vide in rad. שָׁלָה. Et Targum etiam pro שְׁגָגָה. quod est, error: habet שְׁלוּתָא. Sed exp. etiam Evellendo evelletis, ut Deut. 28. 40. de quo paulò infrà in Niphal. Pag. Spoliando spoliabitis ipsi, i. e. relinquetis ipsi spolium, spicas, scil. quas colligat: Bu. Lex. Despoliando despoliabitis ei de manipulis: Av. Atque etiam

etiam detrahetis ei de acervis, & relinquetis. Coc. Atque etiam de industria omittite ei ex fasciculis manualibus: Hebr. omittendo omittite ei. Jun. Item in 3. pl. m. fut. kal, juxta normam duplicantium, simplex forma est יְשׁוֹלוּ spoliabunt: sed cum ה aff. cholem mutatur in kamets chat. sub 1. rad. schin & ante lamed dageschatum sic: יְשַׁלּוּהָ spoliabunt te, Hab.2.8. In niphal נָשַׁל spoliatus est; Av. prædæ expositus est; Bu.Conc. Prout occ. in fut. niph. 3. f.m. sic: Deut.28.40. Quia יִשַּׁל evellet se oliva tua: & sic radix est נָשַׁל; Pag. Quidam tamen ab hac rad. deflectunt, ut sit fut. niph. sed supra rectiùs positum est in נָשַׁל: Merc. Ubi vide hoc יִשַּׁל: Bu. Lex. (& oleo non ungeris) quia despoliabitur olea tua: vel, excutietur olea tua: ut, scil. sit neutrum in fut. kal, á נָשַׁל. Av. prædæ exposita erit. &c. Bu. Conc. Quia dejiciet (oleas) oliva tua: (tanquàm à נָשַׁל.) Jun. In hithpael הִשְׁתּוֹלֵל in prædam dedere se, prædæ exponi, Hebræi ad animum transferunt, pro, mente spoliatum esse, vesanum haberi. Bu. Ma. fecit se spoliari. Av. Unde in præt. hithp. juxta normam Hebr. esset הִשְׁתּוֹלֵלוּ: sed in Psalm.76.6. sic legitur: אֲשְׁתּוֹלְלוּ spoliati sunt fortes corde. Ubi aleph ponitur vice he hithp. ex usu Chald. juxta R.D. R.Sal. & A.E. Cujus simile habes in præt. ex rad. חָבַר. Pag. In prædam dediderunt se, &c. ut Pag. Bu.Lex. sed R. Sal. exp. erraverunt: (ex signif. rad. שָׁלָה: Merc.) alii, insani facti sunt, ut refert A. E. aut, stupefacti sunt: Pag. quasi spoliati, seu capti mente: Merc. Despoliati sunt robusti corde. Av. Abjecerunt animum fortes corde; א pro ה ex Chaldaismo. Coc. Dediderunt se in prædam robusti animo: viz. superstites ex clade, (scil. Sennacherib & Assyriorum, ad Lacischum oppidum:) qui mané deseruerunt castra, & fugà se proripuerunt. Jun. Item occ. etiam in part. hithp. f.m. sic: Isa. 59.15. Et fuit veritas deficiens, i.e. defecit, & recessit á malo, מִשְׁתּוֹלֵל direpta, aut deprædata, i.e. ac si fuisset direpta & deprædata. R. D. Ac si diripuissent illam, né inveniretur. Pag. Ego autem non ad veritatem referrem, quæ etiam Hebraicè gen. est fœm. sed ad eum qui á malo recedit: quod videatur velut ereptus, & prædà sublatus, quia non inveniatur. Quidam cum Hieron. Et qui á malo recedit prædæ patet: seu despoliat sese: i.e. aliis despoliandum se præfert. Merc. R.D. ut dictum, exp. Non invenitur, perinde ac prædati fuissent illum è mundo. Sed A.E. exp. מְשֻׁגָּע insanus effectus, infatuatus. Rectum autem est ut hæc sint á שָׁלַל, quod est removere, h.e. tollere opes aut facultates: i.e. diripere, spoliare, prædari: & part. ex hithp. est spoliatus cognitione: licét R.Sal. exp. errans, vagans. Pag. prædæ exponit se; sed R.Sal. Aberrans, vesanus, stultus habetur: Bu. Lex. Facit se spoliari. Av. וְסָר מֵרָע מִשְׁתּוֹלֵל & recedens à malo, mente & consilio destitutus habetur. 70. καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τῆ συνέσει. (Insulsissimè;) hoc enim esset וְסָרוּ מֵרָע מְהַשְׂכִּיל. Coc. (Imò est ipsa veritas sublata,) & qui recedit à malo, facit ut insanus habeatur: i. e. propinat se deridendum omnibus cum suo justitiæ & æquitatis studio: adeò corrupta sunt tempora: ut 2 Reg. 9.11. Atque inde ex hac rad. שָׁלֵל est 1. no. שׁוֹלֵל m. spoliatus: Pag. Bu. R. Sal. aberrans, vesanus, insanum agens; Bu.Lex. Infatuatus, aut insanus factus: & quasi, qui est exspoliatus cognitione, seu mente suâ; (qui non est mentis compos, & extra se est: Cev.) cujus mos est, ut spoliatus ac nudus incedat. Mich.1.8. Pag. Quasi מְשׁוֹרָף מְרֻעָתוֹ raptus & spoliatus mente suâ, ut Ab. Ezra scribit. Bu.Lex. Minùs rectè quidam faciunt substant. pro spolio. Merc. Spolium: Av. spoliatio, nuditas; pro loco est aliquando privatio consilii. Coc. Prout occ. hoc no. f.m. simpl. sic: Job. 12. 17. מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים, & v. 19. לוֹהֲנִים ambulare faciens, aut facit consiliarios, sacerdotes vel principes, i.e. unumquemque è consiliariis, sacerdotibus aut principibus: שׁוֹלֵל spoliatum, pro, spoliatos, aut insanum, pro, insanos, i. e. tanquam insanos & infatuatos. Pag. Qui facit ut consiliariorum quisque amens, seu demens fiat. Bu. Lex. Qui abducit consiliarios, sacerdotes ut spolium. Av. Qui consiliarios facit ire sine consilio: qui ducit sacerdotes spoliatos. Coc. v. 17. Qui acit ut consulti deveniant (in) dementiam: sicut Ex. 1. & sequentibus capitibus. v.19. Qui facit ut præsides deveniant in dementiam. Jun. Item Mich.1.8. Ibo שׁוֹלֵל spoliatus, & nudus: i. e. sicut homo qui exspoliat vestes suas, & sic, sicut demens & insanus, remanet nudus: juxta A. E. Vel, ut alii, ut errans, scil. huc & illuc. Pag. Incedam, ut spolium: i. e, spoliatus. Av. אֵלְכָה שׁוֹלֵל וְעָרוֹם eo spoliatus & nudus: i. e. expers consilii & animi incedo. Coc. Incedens spoliatus, nimirum, veste meâ prophetică, ut Isa. 20. 2. ubi Propheta jubetur, solvere cilicium à lumbis suis: i. e. villosum vestimentum, quo feré utebantur Prophetæ: ut apparet ex Zach. 13.14. Jun. Item 2. hinc etiam ex hac rad. שָׁלָל est no. rad. cum duplice kamets quod scil. occ. in forma absol. f. simpl. & cum ל cop. præf. ut seq. שָׁלָל præda, spolium, Gen. 49.27. Exod.15.9. Jud.5,30. 2Chron. 14.12.. 28.8. Psalm. 68.13.. 119.162. Prov.1.13.. 16. 19. Isa.8.1, 4.. 9.3.. 10,6.. 33.23.. 53. 12. Jer.38.12,13. Zach. 2.13. וְשָׁלָל & spolium, 2Sam.3.22. Pro.31.11. Dan. 11.24. Cui etiam absol. formæ f. m. הָ, מַהּ, בְּ, לְ, לָ, & מִ sunt præf. ut seq. הַשָּׁלָל spolium, præda, Num.31.11,12. 1Sam.14.33.. 15.19.. 30.16. 1Chro. 26.26. 2 Chron.15.11.. 20.25.. 28.8,15. מֵהַשָּׁלָל de præda, 1Sam.15.21.. 30.22,26. בַּשָּׁלָל in præda, Jos. 7.21. לָשָׁלָל in prædam, Jer.21.9.. 38.2.. 39.18.. 45. 5.. 49. 32.. 50. 10. Ezech. 7.21. לַשָּׁלָל ad prædam, 2Reg.3.23. וּמִשָּׁלָל & de præda, 1Sam.30.19. Et in forma f. m. constr. cum scheva, scil. & pathach pro duplice kamets, occ. etiam simpl. & cum ו cop. מִ & וּמִ præf. ut seq. שְׁלַל præda, Deut. 20.14. Josh. 11. 14.. 22.8. Jud.5.30. 1 Sam.30.20. Isa.8.1. וּשְׁלַל & præda, Deut.2.35.. 3.7. Josh. 8. 27. 2 Sam. 12. 30. 1Chron.20.2. מִשְׁלַל de præda, 1Sam.14.31.. 30.26. וּמִשְׁלַל & de præda, 2Sam.8.12. Cui etiam formæ f. m. constr. ךָ, כֶם, הָ, & ם sunt aff. & huic ult. ו cop. est etiam præf. prout sequuntur: שְׁלָלָהּ spolium tuum, Zach.14.1. שְׁלָלְכֶם spolium vestrum, Isa.33.1. שְׁלָלָהּ præda ejus. Deut.13.16. 20.14. Jos. 8.2. Jer.29.19. שְׁלָלָם præda eorum, 2Chron.20.25.. 24.23. Isa.10.2. וּשְׁלָלָם & præda eorum, Esth.3.13.. 8.11.

Rad 124. שָׁלַב: in piel שִׁלֵּב, insculpsit, infixit, incidit: infixit paxillum, seu clavum per transmissuram, prout scalis insculpuntur ligna transversim inducta, per quæ scanditur instar graduum: quum scil. duæ tabulæ vel asseres conjunguntur per paxillum intermedium. Cogn. cum סֻלָּם scala: hinc resoluto schin in σκ, est σκολοπίζω figo palum, σκόλοψ palus, item, lat. sculpo, insculpo. Av. Unde in pual שֻׁלַּב scalari, ad formam scalæ per gradus componi: Bu.Conc. scalari formâ disponi: Bu. Lex. Bu.Conc. sive instar gradûs scalæ quippiam efficere in piel, & effici in pual. Pag. Quidam faciunt affine radici שָׁבַל transpositæ: & exponunt in part. pual, laminas transmissas, & nomen ex eo deductum, transmissuras. Alii, commissuras, junctûras, plectas, à plectendo, ut noster interpres vertit: unde verbum esset, connectere, committere. Reperitur tantùm in part. pual: Merc. viz. in ſ. m. מְשֻׁלָּב scalatus, ad formam scalæ effectus: unde in ſ. f. מְשֻׁלָּבָה instar gradûs scalæ effecta: Prout occ. in forma pl. f. sic: Exo.26.17. שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ duæ incastraturæ (erunt) tabulæ uni מְשֻׁלָּבוֹת dispositæ ut gradus-scalæ, altera contra alteram. Et sic R. Sal. exp. Factæ secundùm speciem שִׁלְיֵבֶת gradûs scalæ & distinctæ altera ab altera. Hieron. duæ incastraturæ fiunt quibus tabula alteri tabulæ connectatur. Idem c.36. 22. Pag. Scalari formâ dispositæ: Bu. Lex. Duo clavi, i.e. denticuli, erunt tabulæ uni insculpti, alter è regione alterius. Av. Duæ manus, aut oræ, uni asseri (sunto,) graduum-instar-junctæ, una alteri. 70. δύο ἀγκωνίσκους τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἑτέρῳ. Lat. Vulg. incastraturæ. Asseris spissitudo mediâ sui parte erat minuenda utrinque, ut quasi manus esset apprehendendo vicino asseri: ita ut asser extremus haberet instar gradûs super gradum: quæ gradatio quum in assere vicino responderet. manu unius asseris, vel ora imposita manui vel oræ vicini asseris, quasi graduum complicatio fieret: nè scil. hiaret rima, quum tabernaculum compositum esset. Coc. Duo cardines (sunto) asseri unicuique, scalari formâ compositi, unus cum altero: i.e. æqualiter distantes, ut scalarum gradus æqualibus spatiis inter se distant. Jun. Atque inde ex hac rad. שֶׁלַב est no. in forma pl. m. viz. שְׁלָבִים gradus, scalæ: metaph. prominentiæ gradatæ: Bu Lex. junctûræ, transmissûræ, limbi, paxilli insculpti asseribus vel tabulis. Av. Limbi: Josephus lib. 8. ἀρχ. c.2. videtur χιονίσκους appellare. Et revera limbi angulares erecti columellarum similitudinem habent. Vide מְסִגְּרוֹת in סָגַר, & מְכוֹנָה in כּוּן. Notatur omninò in extremis lateribus angulis ora quædam exstantior. Talmudicis שְׁלִיבוֹת sunt gradus scalæ. Patet similitudo. Coc. R.D. exp. מַרְגּוֹלִיּוֹת gradus. Hieron. junctûras, connectiones. Sed scribit R.D. etiam, quòd sint vectes instar gradûs scalæ. Et sic dixerunt Doctores, per scalam ambulavit post (á ſ. f. שְׁלִיבָה) שְׁלִיבוֹתָיו gradus ejus. Et R.Sal. etiam scribit; quòd erant ad similitudinem graduum scalæ instar baculorum æneorum, ad clausuram inferiorem. Pag. occ. autem hoc No. in forma pl. masc. cum הַ dem. præf. locis seq. הַשְּׁלָבִים gradus, 1 Reg. 7. 5.20.

Rad. 125. שָׁלַג: niveſcebat, canluit ut nix, cogn. cum בָּלַשׁ, nituit, splenduit: hinc σελαγίζω, luceo, splendeo, sicut nix. 70. exp. per χιονίσω, χιονίζω: dealbo; &c. Av. Verbaliter tantùm venit in conjug. hiphil: quam vide post no. seq. viz. שֶׁלֶג m. nix: Pag. Bu. Nix candescens, & albefaciens: Av. 70. χιών. Coc. Quidam, quasi literis transp. à בָּלַשׁ, deflectunt, à glabritie seu politie quam habet, ubi super terram cecidit: Merc. Prout occ. hoc no. ſ. m. vel cum duplice sægol: vel, ob pausam, cum kamets penult. idque vel, simpl. vel cum הָ, הָה, יִ, כַ, לַ, מִ, & וּמִ præf. prout seq. שֶׁלֶג nix, Job.24.19. Psal.146.16., 148.8. Prov.25.13. Jer.18.14. שֶׁלֶג idem, Job.6.16., 9.30., 38.22. הַשֶּׁלֶג nix, 2Sam.23.20. 1 Chron.11. 22. & nix, וְהַשֶּׁלֶג Isa.55.10. כַּשֶּׁלֶג sicut nix, Prov. 26.1. Isa.1.15. כַּשֶּׁלֶג sicut nix, Exod.4.6. Num,12. 10. 2Reg.5.27. לַשֶּׁלֶג nivi, Job.37.6. מִשֶּׁלֶג præ nive, Lam.4.7. מִשֶּׁלֶג à nive, Prov.31.21. וּמִשֶּׁלֶג & præ nive, Psalm.51.9. Atque inde ex hoc no. rad. שָׁלַג, plerique ducunt verbum in hiph. הִשְׁלִיג, ningere, niveſcere, albeſcere: Pag.Bu.Coc. canduit ut nix: Av. Prout occ. in fut. hiph. á 3.ſ.m. יַשְׁלִיג vel, cum tseri abſq; jod hiph. in ult. יְשַׁלֵּג: in 2.ſ.m. juxta quosdam; vel in 3.ſ. f. juxta alios: idque in forma cum tseri in ult. sic: חַשְׁלֵג, niveſces, i. e. sicut nix albescens: Bu. Lex. ninget in salmon: vel, ningere faciet, aut albeſcet in tenebris. R.D. exp. Quum, extenderit Omnipotens reges in ea, albeſcet tanquàm nix, congregatio quæ fuit in tenebris. Et תַּשְׁלֵג est verbum intransitivum. Potest esse & transitivum, & tunc tau est signum secundæ personæ: i.e. dealbabis, tu Deus, tanquàm nivem, &c. A.E. Quum extenderit, in ea reges apparebit, seu conspicietur, alba tanquam nix, quæ invenitur jugiter in monte Tsalmon. 70. Nive dealbabuntur in Salmon. Hieron. dealbata est in Sehnon. Pag. Quum expanderet in ea reges, candeſcebat velut nix; 70. χιωθήσονται: Av. ningebat in Salmon: forma fœminina usurpatur in locutione impersonali. Coc. Quum expanderit Omnipotens reges, (i.e. fuderit eos fugatos aut cæsos:) in hac, terra, scilicet, niveus eris, (i.e. nihilominùs quisque vestrûm ex strage inimicorum rediens, per totam terram circumfulgebit puritate & glorià:) in Tsalmone: i.e. in meditullio terræ, ubi situs est mons Tsalmon, cis Jordanem, Jud.9.48. vide 1 Reg.12.1. Synecdoche: Jun.

Rad. 126. שָׁלָה: est, pacificare, pacificum esse: quieſcere: Pag. Bu. item, errare, obliviſci; Pag. Vel, pacificari, tranquillum esse; felicem, fortunatum, & salvum esse: quæ ult. vox latina ad Hebræam alludit. Quidam faciunt contrarium verbo שָׁלַל quod spoliationem & detractionem donatat: quum hoc bonis sit affluere, bonorum acceſſione frui & proſperé habere. Errandi signif. ex Syro sermone est. ut & supra in שָׁלַל dictum est. Quidam huc reducunt שִׁילוֹה Messiæ epitheton, Gen.49.10. quasi salvum, salvatorem, felicem, fortunatum & auguſtum dicas. De quo supra in שִׁיל. Merc. שָׁלָה vacavit. tranquillè, in quiete, & in otio vixit: atque inde, securus & felix fuit. Est cogn. arctissimé cum שָׁלַו, seu שָׁלָו, salvus fuit, fortunatus & felix fuit. Hinc σχολέω, σχολάζω, vaco: & lat. schola, & Germ. Schul: ubi vacantes bonis artibus oportet quieſcere á laboribus manuariis, &c.

Av.

Av. Rad. hæc in Bu. Cone. tria sign. f. 1. est, tranquillum esse, quiescere: 70. ἡσυχάσειν, εὐθηνεῖν. Coc. In hoc verbo 3. rad. he interdum in vau commutatur: (cui simile vide supra in שָׁחָה:) Bu. Lex. Prout occ. in præt. kal, 1. s. hic; Job. 3. 25. Non שָׁלַוְתִּי fui pacificus, seu quiescebam; Pag. Bu. Hoc perfectum est: ubi apparet tertia radicis mutata in vau mobile: ut etiam videre est in aliis hinc deductis. Merc. Non fueram tranquillo animo, (וְלֹא שָׁקַטְתִּי) imò nec quietus eram, i. e. sine molestia, (וְלֹא נָחְתִּי) & non requievi, à labore, scil. & molestia; attamen venit commotio. Est gradatio. Coc. Non tranquillus fui: Bu. Conc. &c. Et in 3. pl. præt. kal, occ. simpl. sic: שָׁלוּ tranquilli sunt. Jer. 12. 1. Lam. 1. 5. Item, juxta quosdam, occ. infin. kal, more perfectorum, (cum vau, scil. pro 3. rad. he) cum בְּ præf. & יְ aff. sic; Psal. 30. 7. Et ego dixi בְּשַׁלְיִי in tranquillum me esse: Bu. Conc. Dum quietus, pacificus, seu tranquillus essem ego: Pag. Bu. De quo etiam vide infra inter nomina: Bu. Lex. Potest enim esse nomen, in prosperitate mea: à sing. inusit. שַׁלְיִ. Vel est infin. kal, à forma שָׁלֵי. Merc. &c. vide infrà no. שַׁלְוָה. In fut. kal, à 2. s. m. תִּשְׁלָה tranquillus erit, &c. in 3. pl. m. juxta normam esset יִשְׁלוּ tranquilli erunt: sed occ. protracte cum kamets ante jod mobile pro 3. rad. he. sic: יִשְׁלָיו tranquilla sunt, quieti erunt, Job. 12. 6. Psalm. 122. 7. Atque inde ex rad. שָׁלָה in hac 1. quiescendi signif. est 1. no. שָׁלֵו m. pacificus, quietus, tranquillus: Pag. Bu. sed scribitur etiam cum jod quiescente post tseri: sic: שָׁלֵיו idem; Bu. Lex. tranquillus; carens molestiâ & metu, abundans bonis: sine malo, & sine metu mali ex mala conscientia. Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma s. m. cum kamets & tseri, absque jod, locis seq. שָׁלֵו tranquillus. Job. 16, 12. 20. 20. Ezec. 23. 42. Item occ. etiam in forma cum scheva ab initio ante tseri & jod quiescens, loco seq. שְׁלֵיו tranquillus, Jer. 49. 31. Item, in plena formâ, cum kamets ante jod quiescens post tseri, habet ו cop. præf. loco seq. וְשַׁלְיו & tranquillus, Job. 21. 23. In forma pl. m. absol. שַׁלְוִים: unde occ. in pl. m. constr. loco seq. וַשַׁלְוֵי & tranquilli, Psalm. 73. 12. Item. occ. etiam in forma s. f. cum ו cop. præf. sic: וְשַׁלְוָה & tranquilla, 1Chron. 4. 40. Zach. 7. 7. Item 2. hinc etiam No. substant. s. f. viz. שַׁלְוָה pax, quies, tranquillitas: Pag. Bu. salus, felicitas, abundantia, prosperitas. Et sic Latini rem salvam & res salvas dicunt. Merc. 70. εἰρήνη, εὐθηνία, ἡσυχία: quies pax, tranquillitas, abundantia bonorum: vacuitas molestiarum, & metus mali. Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma s. f. simpl. & cum ו, בְּ, & וּבְ præf. ut seq. שַׁלְוָה tranquillitas, Psalm. 122. 7. וְשַׁלְוָה & tranquillitas, Prov. 17. 1. בְּשַׁלְוָה in tranquillit. Dan. 11. 21, 24. וּבְשַׁלְוָה & in tranquillit. Dan. 8. 25. Et in forma s. f. constr. occ. cum ו cop. præf. sic: וְשַׁלְוַת & tranquillitas, Prov. 1. 32. Ezech. 16. 49. Item, juxta quosdam, occ. hæc forma s. f. constr. cum בְּ præf. & יְ aff. sic: בְּשַׁלְוִי in tranquillitate mea, Psalm. 30. 7. quod est contractum pro בְּשַׁלְוָתִי: (sicut & dicitur מִשְׁתִּי pro מִשְׁתָּתִי linum meum:) sed possit etiam absolutum hujus No. fingi שַׁלְוִ: Bu. Lex. sed rectius est בְּשַׁלְוִי pro בְּשַׁלְוָתִי in prosperitate mea; Coc. In forma pl. f. שַׁלְוֹת, q. d. prosperitates, tranquillitates, res prosperæ, seu prospere fluentes: Pag. Coc. &c. Prout occ. cum בְּ præf. & יְ aff. loco seq. בְּשַׁלְוֹתַיִךְ in tranquillitatibus tuis Jer. 22. 21. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שָׁלָה est. e. rare, oblivisci: Bu. Conc. Coc. Nam cognata ex hac significatione Chald. multa sunt. Vide Dan. 3. 29. & 6. 5. &c. sed Hebraice etiam ex hac 2. signif. juxta quosdam venit fut. kal, 2. s. m. sed contracte, (pro תִּשְׁלֶה) per apoc. 3. rad. he, & cum tseri & sægol: (quod tamen alii referunt ad rad. בָּשַׁל: ubi plenàs vide Pag. Bu. Lex.) sic. & loco seq. יִשָּׁל oblivisceretur, errare fecerit, scil. é corpore: Job 27. 8. In niphal נִשְׁלָה errare: Bu. Lex, vacans est effectus: torpuit; Av. remissus fuit; Merc. Prout occ. in fut. niph. (à 3. s. m. יִשָּׁלֶה & à 2. s. m. תִּשָּׁלֶה & 3. pl. יִשָּׁלוּ) 2. pl. m. sic: 2Chron. 29. 11. Filii mei nunc אַל־תִּשָּׁלוּ ne erretis: Bu Lex. nè remissi sitis: Merc. ne vacantes, i. e. otiosi efficiamini: Av. Nè committatis errorem: 70. μὴ διαλίπητε ne delinquite: confer, 2Sam. 6. 7. Coc. Ne erretis: i. e. ne perstetis in errore: in quo cultum Dei ad quem electi estis, omisistis. Jun. In hiph. הִשְׁלָה errare fecit, fefellit: Pag. Bu. fecit vacare: i. e. reddidit securum. Av. Prout occ. in fut. hiph. (à 3. s. m. יְשַׁלֶּה errare faciet, fallet,) in 2. s. m. loco seq. תַּשְׁלֶה, errare facias, fallas, 2Reg. 1. 28. Atque hinc ex hac rad. שָׁלָה in hac 2. signif. est no. שְׁגִי m. error, imprudentia: Pag. Bu. peccatio, securitas temeritas. Prout occ. hoc no. s. m. cum הַ dem. præf. sic; 2Sa. 6. 7. Et percussit eum ibi Deus עַל־הַשָּׁל propter errorem: quem, scil. fecit, dum tenuit arcam, calcitrantibus bobus: (Hieron. super temeritatem.) Pag. id quod nè Kaathitis quidem licuit: nec eam gestare nisi vectibus; ipse autem eam apprehendit. Adde quòd Levita non erat. Ideò in 1Chron. 15. David inquit non esse gestanadm nisi Levitis arcam: ac Levitis mandavit, cùm eam vellet domum suam adduci, ut sese sanctificarent. Ideo enim rupturam accidisse, quòd externus, non Levita, in eam manum injecisset. Doctores notant, cùm Dominus arcam ferret, multò magis se ipsum tulisse, &c. Quidam, ex priori significatu, securitatem exponunt, i. e. temeritatem. Sed prius placet ex Syro sermone. Merc. Propter securitatem, i. e. temeritatem. Av. Propter errorem: quòd, scil. fecisset τὸ μὴ δεον. Coc. Propter errorem seu imprudentiam: Bu. Lex. & Conc. Propter hoc imprudens factum: (Hebr. propter hanc imprudentiam:) viz. quo præter munus ex lege familiæ suæ commissum, gestandi, scil. arcam humeris, eam plaustro imposuit, quod peccatum facerdotum & Levitarum omnium commune fuit: & nunc contra legem Num. 4. 11. rem sanctam attingit: quod peccatum peculiare est illius: ideò peculiariter in eum animadvertit Deus. Jun. Item hinc etiam ex hac 2. signif. est no. שְׁלִי m. error: Bu. Conc. Pag. vel pax, tranquillitas: Pag. Bu. vacatio, securitas: Av. Prout occ. hoc No. s. m. cum בַּ pro בָּהּ dem. præf. sic: 2 Sam. 2. 27. Ut loqueretur cum illo בְּשָׁלְי (cum sægol. scil. sub schin, ob pausam, pro scheva; Pag. Bu. &c.) in pace, vel pacificè: & securè: inquit R.D. Et est instar מְרִי: i. e. rebellio, à מָרָה. Hieron. in dolo. Sed R.D. scribit etiam, quòd possit exponi, repentè; Pag. viz. ex Chaldæo: qui Num. 6. 9. pro בְּפֶתַע עָתְאֹם ha-

פְּחָאוֹם habet שָׁלוֹ בְּחִפָּזוֹן, (quasi) per festinantiam erroris. Et sic reperies מִן שָׁלְיָא, pro, repente. Merc. Sed R. Sal. exp. In errore: quia Abner ignorabat cor Joabi, quòd vellet, scil. occidere eum. R. Levi, pacificè. Pag. In vacatione, i e. securitate. Av. Per dolum: 70. ἀναπαύων: alii, in tranquillo: fine arbitris, extra strepitum. Coc. Denique iii. signif. 3. hujus rad. שָׁלָה est: secundina, secundæ: Bu. Conc. idque scil. in no. inde ducto, viz. שִׁלְיָה f. secundinæ; secundæ: Pag. Bu. vel singulariter, secunda, vel secundina: Merc. i. e. membrana illa quà partus obvolutus, utero prodit. Pag. Dict. à tranquillitate fœtus: Bu. Lex. quòd, scil. in ea Embryo securè agat: Merc. fœtus felix, & fortunatus, felicitas: Av. Prout occ. in forma s.f. constr. (à simplice שִׁלְיָה) cum יוֹ præf. & הָ aff. sic: Deut. 28. 57. וּבְשִׁלְיָתָהּ הַיּוֹצֵאת מִבֵּין רַגְלֶיהָ & in secundinas suas quæ egrediuntur è (loco qui est) inter pedes ejus. Et videtur inquit R. D. quod per secundinas, filios parvos, ac si essent adhuc in secundinis, scriptura intellexerit. Unde & Targ. habet, Et in parvulum filium suum: Pag. Sed in Targ. pro, filium suum, potiùs lege, filiorum suorum. Merc. (Et invidebit) felicitati egredienti de pedibus ejus: Av. Etiam in secundas ipsius, quæ prodeunt inter pedes ejus; Bu. Lex. Jun. Item, occ. etiam in hac 2. signif. juxta quosdam, conjug. hiphil, הִשְׁלָה, q. d. secundinavit, in secundinis posuit: Bu. conc. Prout occ. in fut. hiph. à 3. s. m. יַשְׁלֶה; in 2. s. m, sic: 2 Reg. 4. 28. Nè תַּשְׁלֶה, quasi, secundines me: i. e. ponas semen in secundina mea: nè des mihi prolem: q. d. mallem non edidisse, quàm quòd mortuus est natus. Sed remotum est: Merc. Explicant per חוֹלִיר: sed Kimchi id dicit רָחוֹק, i. e. longinquum & alienum esse. Coc. Secundines, in secundina ponas: Bu. conc. (An non dixeram.) ne fallas me? Jun. &c. vide suprà in hiph. ex 2. signif. Item, huc ad hanc rad. שָׁלָה quidam referunt illud suprà positum in rad. שׁוּל: (ubi etiam vide:) viz. no. שִׁילוֹה m. Shiloh: i. e. fortunatus, faustus, felix, cui omnia benè succedunt, secundus; Gen. 49. 10. Non auferetur sceptrum de Juda, donec veniat Shiloh: i. e. ille felix & fortunatus: Chaldæa paraphrasis habet מְשִׁיחָא Messia; Av. Hujus no. Shilo, quidam absolutum faciunt שִׁיל secundina metonymicè, fœtus, filius. Et cum aff. ה loco י, ut sæpe: עַד־כִּי יָבֹא שִׁילוֹה donec veniat filius ejus, Gen. 49. 10. Filius, i. e. Messias: ejus, scil. Jehudæ ex stirpe Jehudæ natus. Ab. Ezra, post varias vocis Schilo explicationes concludit, dicens: Aut denique שִׁילוֹה idem est quod בְּנוֹ filius ejus, & he est loco vau, ut in אֲהָלוֹה tabernaculum ejus, & multis aliis idque ex significatione verbi in hoc loco, לָא תַשְׁלֶה אוֹתִי ne parere facito me, 2 Reg. 4. 28. i. e. לָא תוֹלִיד nè facias ut pariam liberos. nè des mihi liberos. Sic Jonathan Paraphrastes Chaldæus: Donec veniat rex Messias parvus filius ejus. R. Bechai scribit: שִׁילוֹה, i. e. בְּנוֹ שֶׁיִּוָּלֵד מְשֻׁלַּשׁ אִשָּׁה כְּדֶרֶךְ כָּל־הַיּוֹלָדִים Schilo, i. e. filius ejus, qui nascetur ex secundis mulieris, juxta viam omnium qui nascuntur: estque vox desumpta ex significatione vocis בְּשִׁלְיָתָהּ, Deut. 28. 57. Quod autem potiùs dicit שִׁילוֹה quàm בְּנוֹ, eo innuit Jacob. se de Messia peculiariter loqui, &c. Vel he non est affixum pronomen, & vocatur Messias κατ' ἐξοχήν Schilo, quasi tranquillus & æternæ tranquillitatis author: aut quod singulari modo ex secundis tantùm, sine viri operatione nasci debebat. Quòd autem veteres Hebræi per Schilo Messiam intellexerint, docet triplex Targum sive paraphrasis Chaldaica, Onkeli, Jonathanis, & Hierosolymitana, in quibus legitur pro Schilo, Rex Messias. Tum etiam Talmudici, ex quibus locus adductus est in radice יָנַן, vide illic. Et denique antiquissimus liber Bereschit rabba, in quo scribitur, שילה זה מלך המשיח Schilo est rex Messias. Ex posterioribus id approbàrunt R. Sal. Kimchi, Bechai, & alii. At Messiam istum, Jesum Christum fuisse, omnes Judæi negant. Cabalisticum: Literæ יבא שילה faciunt 358. Totidem משיח. Id adducitur in Chaskun, & in Pentateucho, cum triplice Targum. Bu. Lex. שִׁילוֹה Shiloh est nomen oppidi in tribu Ephraim; (Jos. 18. 9. 1 Sam. 1. 3. Psal. 78. 60.) sed in prophetia est nomen Messiæ; Gen. 49. 10. עַד כִּי־יָבֹא שִׁילוֹה donec veniat Siloh: quia princeps est pacis: Isa. 9. 5. præstans etiam pacem ab accusatione & jugo legis, quam, scil. מְחוֹקְקִים legislatores imponere poterant. Erit tanquàm nomen proprium, accedens ad formam קִישׁוּר. Sed propriorum nominum formatio multum habet licentiæ. David de pomis לְפִי הַמִּתְרֻגָּם וּלְפִי רשי מוֹרֶה בְּבַרַאשִׁית סט מָשִׁיחַ כְּמוֹ שָׁלַו וּמַשְׁפִּיעַ Secundum Chaldaicam translationem & R. Sal. expositionem, significat, Gen. 49. Messiam, & vocatur sic quasi felix & abundans. Hæc ille. Etiam in Talmud cod. de synedrio cap. 11. memorantur, qui per Siloh intellexerunt Christum. R. D. in rad. Prophetia loquitur de Davide, qui fuit ex tribu Judæ, aut de Messia. Quod ad Etymologiam attinet, quidam accipiunt pro שָׁלוֹ: ita R. Sal. אֲשֶׁר הַמְלוּכָה שֶׁלּוֹ cujus est regnum. Quomodò Ezechiel dicit cap. 21. v. 27. vel 32. עַד־בָּא אֲשֶׁר־לוֹ הַמִּשְׁפָּט וּנְתַתִּיו donec veniat, cujus est judicium, & dem illud: quo dicto non reticetur, quid ejus sit: ut illi volunt, qui Gen. 49. שִׁילוֹה mutant in שֶׁלּוֹ. Hoc & 70. secuti sunt, ᾧ ἀπόκειται: subintellecto, βασίλεια, κῆμα, aut simili vocabulo. Alii explicant לוֹ שֶׁיֵּשׁ ᾧ τὸ ὑπάρχον. Alii explicant à שִׁלְיָה per בְּנוֹ. Sed violentum hoc est. Sunt &, qui Siluntem oppidum intelligant. Atqui fœminina esse solent oppidorum nomina. Deinde בּוֹא intrare, de sole dictum notat occidere: qui videtur intrare, q. in tugurium. At בּוֹא de oppidis non dicitur significatione cadendi, aut honorem suum omittendi. Lipman in Nizzachon sic explicat: Non abibit ducatus à tribu Juda donec venerit Siluntem: ubi Saul Rex factus est, & ducatus à Juda ad Benjaminem abiit. Atqui nulla mentio est Siluntis in Saulis regis facti historia. Omnia facta in Mispa & Gilgal. A. E. quod & Kimchi memorat sic explicat: עַד יָבֹא קֵץ שִׁילוֹה donec veniat finis Siluntis. Quia in Psal. 78. 60. וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שִׁילוֹה & omisit tabernaculum Siluntis: quod sub Eli sacerdote factum est. Quis igitur sensus? Non recedet sceptrum & legislator á Judah, donec recedat Deus à Siluntе? Qui tamen non est finis Siluntis. Atqui post relictam Siluntem demùm venit sceptrum ad tribum Judæ: vide eundem Ps. versu 70. Deinde, quod sequitur: Et ei erit obedientia populorum: testatur, de Christo sermonem esse, cujus est, evangelium de quiete annunciare gentibus, ita accipere

pere regnum in gentibus. Vide שַׁבָּט. Coc. שַׁלְהֶבֶת vide in לָהַב. B. Lex.

Rad. 127, שָׁלָו vel שָׁלַו, salvus fuit, ſoſpes, ſecurus & felix fuit. fortunatus eſt: idem quod שָׁלָה: nam hæ & vau ſunt literæ commutabiles. Hinc ſalveo, ſalvus ſum, item ſalvo, as, are, &c. Occ. autem hoc verbum in præt. kal 1. ſ. Job. 3. & ult. Non שָׁלַוְתִּי felix fui. Atque inde ſunt nomina: 1. no. שָׁלֵו ſalvus. felix, fortunatus: numen participiale. Job. 3. 2. Pſal. 73.12. Item 2. no. fœm. שַׁלְוָה ſalva, fortunata, felix; Zach. 7.7. 1 Chron. 4.40. Et 3. no. שַׁלְוֵי ſalus, felicitas: (eſt ſubſtant. ad formam פַּאֲר, i.e. decus.) Jer. 49.31. Aſcendite ad gentem שַׁלְוֵי felicitatis, i. e. felicem. Item 4. שַׁלְוֵי felicitas, fortuna, ſalus: prout occ. cum י aff. Pſal. 30. 7. Ego dixi בְּשַׁלְוִי in felicitate mea. non movebor in æternum. Item 5. hinc etiam no. שַׁלְוָה ſalus, fortuna, felicitas, pax, quies, tranquillitas, proſperitas, Pſal. 122. 7. & in Conſtr. Prov. 1. penult. ut & in pl. f. cum aff. Jer. 22. 21. Loquutus ſum ad te בְּשַׁלְוֹתֶיךָ in felicitatibus tuis: &c. Av. qui ſolus hanc ſpecialem per ſe ponit hîc radicem: reliqui verò hæc omnia referunt ad rad. præced. שָׁלָה: ubi etiam ea pleniùs vide.

Rad. 128. שָׁלְו f. eſt, coturnix: Pag. Bu. Vulgò (Italicè) Qualia; Gallicè Caille. Quidam: quaſi per ſchin dextrum ſcribatur: etymon afferunt, quòd in abundantia frumenti, juxta Apologum, otioſa & ſecura deſideat, pinguedine ingrandeſcens. Eſt enim avis pinguis admodùm. Merc. ex Forſt. & ſim. Av. Eſt cogn. cum שָׁלַו, ſecurus fuit: coturnix enim eſt avis deſidens ſecura & otioſa in copia frumenti: luxuique eſt dedita. Eſt gen. com. Av. 70. ὀρτυγομήτρα coturnix. Sunt qui velint á שָׁלַו derivari: etiamſi hoc ſcribatur cum puncto dextro. Item, qui, invitis, ut aiunt, Maſorethis, mallent legere שָׁלְו. Sed Orientales populi, vicini Hebræis, non inviti mutant שׁ in ס vel ס; Coc. occ. autem hoc no. in ſ.m. vel f. ſimpl. & cum ה dem. præf. & in forma pl. m. ſimpl. ut ſeq. שְׁלָו coturnix, Pſal. 105.40. הַשְׂלָו coturnix, Exod. 16.13. Num. 11.32. שְׁלָוִים coturnices, Num. 11.31.

Rad. 129. שָׁלַח eſt, mittere; dimittere: extendere: Pag. emittere. In kal de manu dicitur, pro extendere: & nunc in bonum, Prov. 31. 19, 20. nunc in malum, pro, manum injicere ad nocendum. Differt á שָׁלַךְ, quod eſt projicere, ut apparet ex Jer. 38. 6. ubi eſt hoc verbum in piel pro dimittere, ſeu demittere. Chaldæus Paraphraſtes, pro, mittere manum, vel manus, ubique, teſte Elia, habet verbum אַרְשִׁישׁ porrexit extendit, exeruit, admovit, &c. Merc. miſit, emiſit, demiſit, extendit, immiſit, præmiſit, remiſit, tranſmiſit. Conſtr. cum accuſ. & præp. עַל, אֶל, ל, &ב. Bu. Lex. Av. Cogn. cum שָׁלַךְ abjecit, nam quod abjicitur, emittitur. Hinc Græci σείλω mitto, cum comp. Av. 70. ἀποστέλλειν, ἐξαποστέλλειν, &c. Mittere dicitur propriè, propter cujus voluntatem, quis, ab eo, á quo mittitur, venit in locum aliquem, ut in eo quid agat vel loquatur. Sed & is mitti dicitur qui voluntati alicujus apparet in quo loco, ut ibi aliquid agat vel loquatur. Coc. In Bu. conc. rad. hæc quatuor ſignifi. 1. eſt mittere, dimittere, &c. ut Pag. & Bu. prouc occ. hoc verbum frequens in textu & ordine conc. ut ſeq. In præt. kal 3. ſ. in ſimpl. ſic: שָׁלַח miſit, dimiſit, &c. Gen. 42.4.. 45.23.. 46.5,28. &c. Pſal. 55.21.. 78.25.. 105.17,20,26,28.. 111.9.. 135.. Cant. 5.4. Iſa. 9.8.. 36.17.. 20.1. Lam. 1.13. Zach. 1.10.. 7.12. &c. in 80. circ. l. Cui etiam 3. ſ. m. ן cop. eſt præf. ſic: וְשָׁלַח & emiſit, extendit, 2 Sam. 15.5. Jer. 2.14. Sed occ. etiam ead. 3. ſ. m. præt. kal cum נִי, vel ob pauſam, נִי aff. locis ſeq. שְׁלָחַנִי vel שְׁלָחֲנִי miſit me, Gen. 45.5. Exod. 3.13,14,15.. 7.6. Num. 16. 28,29. 1 Sam. 15.20. 2 Reg. 2.2,4,6.. 5.22.. 8.9.. 18. 27. Iſa. 36.12.. 48.16.. 61.1. Jer. 25.16.. 26.12,15.. 42.21. Zach. 2.12,13,15.. 4.9.. 6.15. Prout occ. etiam ead. 3. ſ. m. cum נִי, הָ, וְ, & ם aff. ut ſeq. שְׁלָחַנִי miſit nos, 1 Sam. 25.40. שְׁלָחָךְ miſit te. Jer. 28.15.. 43.2. שְׁלָחוֹ miſit te, 1 Sam. 25.32. שְׁלָחוֹ miſit eum, Exod. 4.28. Deut. 34.11. 2 Sam. 11.22. 2 Reg. 19.4,16. Neh. 6.12. Iſa. 37.4. Jer. 19.17.. 28.9.. 43.1. Hag. 1.12. שְׁלָחָם miſit eos, Eze. 13.6. Item in 3. ſ. f. præt. kal occ. ſimpl. & cum ן cop. vel conv. præf. ſed in 2. ſ. m occ. ſimpl. vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets penult. ut & cum נִי & נִי aff. ut ſeq. שְׁלָחָהּ miſit, Gen. 38. 25. 1 Reg. 21. 11. Prov. 9. 3. וְשָׁלְחָה & emittat, Deut. 25. 11. שָׁלַחְתָּ miſiſti, Num. 24. 12. Jud. 13, 8. 1 Reg. 5, 8.. 20. 9. 2 Reg. 1. 16. Pſ. 50. 19. Jer. 29. 25. שָׁלַחְתָּ miſiſti, 1 Sam. 25. 25. שְׁלַחְתַּנִי miſiſti me. Ex. 5. 22. שְׁלַחְתָּנִי miſiſti nos, Num. 13. 26. Et in 1. ſ. præt. kal occ. ſimpl. locis ſeq. שָׁלַחְתִּי miſi, Gen. 38. 23. Exod. 9. 15. Num. 22. 37. 2 Sam. 14. 32. 1 Reg. 15. 19.. 20. 5. 2 Reg 5. 6.. 17. 13. 2 Chron. 2. 12.. 16. 3. Jer. 23. 21.. 29. 19. Cui etiam 1. ſ. ן conv. eſt præf. ut & הָ, וְ, & ם ſunt aff. ſed abſque præf. ut ſeq. וְשָׁלַחְתִּי & mittam, extendam, Gen. 27. 45. Exod. 3. 20.. 23. 28. 33. 2. שְׁלַחְתִּיךָ miſi te, Exod. 3. 12. Jud. 6. 14. Eze. 3. 6. שְׁלַחְתִּיו miſi eum, Iſa. 55. 11. Jer. 29. 31. שְׁלַחְתִּים miſi eos, Jer. 14. 14, 15.. 23. 32.. 27. 14.. 29. 9. Item in 3. pl. præt. kal occ. ſimpl. & cum ן conv. præf. ut & in 2. pl. m. ſimpl. & cum ן conv. præf. ſed in 1. pl. ſimpl. ut ſeq. שָׁלְחוּ miſerunt, Eſth. 9. 10, 15, 16. Jer. 14. 3. וְשָׁלְחוּ & mittent, miſerunt. Deut. 19. 12. Job. 1. 4. שְׁלַחְתֶּם miſiſtis, Gen. 45. 8. Jer. 12. 9. 20. וְשִׁלַּחְתֶּם & mittetis, 2 Sam. 15. 36. שְׁלָחָנוּ miſimus. Joſh. 6. 17. In Part. Ben. kal ſ. m. occ. ſimpl. & cum ן cop. & ה dem. præf. ut & cum י. & הָ aff. abſque præf. ſed in forma pl. m. ſimpl. prout ſeq. שׁוֹלֵחַ, vel ſine vau, mittens, Exod. 9. 14.. 23. 20. 2 Reg 1. 6.. 5. 7. Prov. 26. 6. Jer. 16. 16. 25. 9, 15, 16, 27.. 26. 5.. 43. 10. Eze. 2. 3, 4. Joel 1. 9. Mal. 3. 1, 23. וְשׁוֹלֵחַ & mittens, Job. 5. 10. הַשּׁוֹלֵחַ mittens, 2 Reg. 22. 18. 2 Chron. 34. 27. Pſal. 147. 15. Iſa. 18. 2. שֹׁלְחִי mittenti me, 2 Sam. 24. 12. 1 Chron. 21. 12. שֹׁלַחְתְּךָ mittens te, 1 Sam. 21. 3. שֹׁלְחִים mittentes, Jer. 42. 6. Eze. 8. 17. In forma pl. m. conſtr. ben. kal שׁוֹלְחֵי mittentes: prout occ. cum ל præf. & הָ aff. ſed def. poſt ſægol abſque jod pl. ut & cum ל præf. & יו aff. ſic: לְשׁוֹלְחָיו mittentibus te, Prov. 22. 21. לְשׁוֹלְחָיו mittentibus ipſum, Prov. 10. 26.. 25. 13. In Part. Paul kal, ſ. m. occ. ſimpl. ſed in ſ. f. vel cum ſhurek, vel, pro eo, cum kibbuts pen. ſic: שָׁלוּחַ miſſus 1 Reg. 14. 6. Jer. 49. 14. Eze. 3, 5,. 23. 40. שְׁלוּחָה miſſum, Gen. 32. 18. Eze. 2 9. שְׁלֻחָה emiſſa, Gen 49. 21. In Infin. kal occ. plenè cum kamets & cholem ſimpl. & cum ן cop. præf. שְׁלוֹחַ miſſendo, Num. 22. 37. וְשָׁלוֹחַ vel ſine vau, & mittendo, 2 Chron. 36. 15. Jer. 7. 25.. 25. 4.. 26. 5.. 29. 19.. 35. 15.. 44. 4. Sed occ. etiam forma Infin.

fin. kal cum ſcheva & cholem ante pathach furt. ſic : שְׁלוֹחַ mittere, Num. 22. 15. Joſh. 14, 11. Pro quo, quaſi contracte, venit etiam cum ſcheva & pathach loco ſeq. שְׁלַח emittere, Iſa. 58. 9. Cui priori formæ, cum ſcheva & cholem, בְּ, וְ, לְ, & מִ ſunt præf. prout ſeq. בְּשָׁלוֹחַ in mittendo. Joſh. 14. 7. Pſal. 59. 1. Iſa. 20. 1. Jer. 21. 1. וּבִשְׁלוֹחַ & in mittendo. Deut. 9. 23. לְשָׁלוֹחַ mittere, mittendo, ad mittend. 1 Sam. 22. 16.. 24. 6.. 26. 23. 2 Sam. 1. 14.. 14. 19.. 18. 19. Eſth. 2. 21.. 3. 0.. 6. 2.. 9. 2. Eze 17. 15. מְשֻׁלוֹחַ a mittendo 1 Sam. 26. 11. Cum affixis autem cholem tranſp. & mut. in kam. chat. ſub 1. rad. ſchin : prout occ. cum בְּ præf. & יְ aff. ut & אֶל, ob pauſam pro הָ, aff. abſque præf. ſic : בְּשָׁלְחִי in mittere me, Num. 32. 8. שָׁלְחָךְ mittere te, Gen. 38. 17. In Imper. kal in forma cum ſcheva & pathach occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. שְׁלַח mitte, Exod. 4. 4, 13.. 9. 19. Num. 13. 2, 1 Sam. 20. 21. 2 Sam. 11. 6. 1 Reg. 18. 19. 2 Chron. 2. 6. Job. 1. 11.. 2. 8. Pſal. 43. 3.. 144. 6, 7. Jer. 29. 31. וּשְׁלַח & mitte, 2 Reg. 9. 17. 2 Chr. 2. 7. Sed occ. etiam ſ. m. imper. kal cum הּ parag. add. ut & cum יִ aff. ſic ; שִׁלְחָה mitte, Gen. 43. 8. 1 Sam. 16. 11, 19. 2 Reg. 4. 22. שִׁלְחֵנִי mitte me, Iſa. 6. 8. Et in pl. m. imper. kal occ. ſimpl. vel cum chirek & ſcheva : vel, ob pauſam, cum ſcheva ante kamets penult. cui priori formæ extra pauſam ו cop. eſt etiam præf. ſic : שִׁלְחוּ mittite, Gen. 42. 16. 2 Sam. 12. 17.. 17. 16. Iſa 16. 1. Jer. 2. 10.. 9. 16. Joel. 4. 13. שִׁלְחוּ mittite. 2 Reg. 2. 16. וְשִׁלְחוּ & mittite, Neh. 8. 10. In fut. kal 1. ſ. occ. ſimpl. vel cum pathach, vel ob pauſam, cum kamets in ult. cui priori formæ extra pauſam & cum pathach in ult. ו cop. & ו conv. ſunt præf. ut & cum ו cop. & ו conv. præf. habet הּ parag. add. ſicut etiam occ. cum הָ aff. ſimpl. & cum ו cop præf. ut & cum הֶם aff. habet ו cop. præf. prout ſeq. אֶשְׁלַח Mittam, 1 Sam. 9. 16.. 20. 12, 21.. 24. 10. 2 Sam. 18. 12. 1 Reg. 20. 6. Neh. 13. 21. Iſa. 6. 8. Jer. 16. 17. אֶשְׁלַח mittam Iſa. 42. 19. וְאֶשְׁלַח & mittam, 2 Reg. 6. 13. יְאֶשְׁלַח & miſi, Deut. 2. 26. Joſh. 24. 5, 12. Jer. 7. 25.. 23. 38.. 35. 15.. 40. 14. Mic. 6. 4. וְאֶשְׁלַחָה & mittam, 2 Sam. 14. 32. 2 Reg. 5. 5. וָאֶשְׁלַחָה & miſi, Gen. 32. 5. Ezr. 8. 16. Neh. 6. 2. 8. אֶשְׁלָחֲךָ mittam te, 1 Sam 16. 1. Jer. 1, 7. וְאֶשְׁלָחֲךָ & mittam, Gen. 37. 13. Exod. 3. 10. וְאֶשְׁלָחֵם & mittam eos. Joſh. 18. 4. Item, in 2. ſ. m. fut. kal occ. itidem ſimpl. vel cum pathach extra pauſam, vel cum kamets in pauſa : cui priori cum pathach in ult. הַ interrog. & ו conv. eſt præf. ut ſeq. תִּשְׁלַח mittes, Gen. 22. 12. Exod. 33. 12. 1 Reg. 5. 9. Job. 1. 12. Pſ. 138. 7. תִּשְׁלָח mittes. Exod. 4. 13. הֲתִשְׁלָח num mittes, Job. 38. 38. וְתִשְׁלַח & miſiſti, 2 Chron. 2. 20. Sed occ. etiam ſ. ſim. cum יִ, נִ, & הֶם aff. ſic : תִּשְׁלָחֵנִי mittas me, Neh. 2. 5. תִּשְׁלָחֵנִי mittes nos, Joſh. 1. 16. תִּשְׁלָחֵם mittes eos, 1 Reg. 8. 44. 2 Chron. 6. 34. Item in 3. ſ. m. fut. kal occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. יִשְׁלַח mittet, Gen. 3. 22.. 24. 7, 40. 2 Sam. 22. 17. 2 Chron. 2. 14. Job. 30. 28. Pſal. 18. 17.. 20. 3.. 57. 4. 100. 20. 110. 2.. 144. 18. וְיִשְׁלַח & mittet, Iſa. 18. 20. Dan. 11. 42. Sed frequentiùs multò occ. 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ut ſeq. וַיִּשְׁלַח & miſit, immiſit, emiſit, &c. Gen. 8. 9.. 20. 2.. 22. 10.. 28. 5.. 31. 4.. 32. 3. &c. Pſal. 18. 5. Zach. 7. 2. &c. in 160. circ. l. Cui etiam cum ו conv. præf. יִ eſt aff. ſic : וַיִּשְׁלָחֵנִי & miſit me, Gen. 45. 7. Neh. 2. 6. Sed occ. etiam 3. ſ. m cum הָ aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ו conv. præf. & הוּ aff. ſed cum נִי aff. ſimpl. & rurſus cum ו conv. præf. & הֶם aff. prout ſeq. וַיְשַׁלְּחֵהוּ mittet, Jer. 42. 5. וַיִּשְׁלָחֵהוּ & miſit te, 1 Sam. 15. 19. וַיְשַׁלְּחֵהוּ & miſit eum, Gen. 47. 14. וַיְשַׁלְּחֻנוּ mittet eum, 1 Sam. 18. 8. וַיְשַׁלְּחֵם & miſit, emiſit eos, Joſh. 5. 9. 8. 13. 1 Reg. 5. 14.. 15. 18. Et in 3. ſ. f. fut. kal occ. cum ו conv. præf. locis ſeq. וְתִשְׁלַח & emiſit, Gen. 27. 42. Exod. 2. 5. Jud. 4. 6.. 16. 18. 2 Sam. 11. 5. 1 Reg. 19. 2.. 21. 8. Eſth. 4. 4. Eze. 23. 16. Item in 1. pl. fut. kal, (à ſimplice נִשְׁלַח) cum הּ parag. add. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. & in 2. pl. m. ſimpl. occ. vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum kamets penult. ut ſeq. נִשְׁלְחָה mittamus, Deut. 1. 22. 1 Chron. 13. 2. וְנִשְׁלְחָה & mittemus, 1 Sam. 11. 3. 2 Reg. 7. 13. תִּשְׁלָחוּ mittetis, Gen. 37. 22. Num. 31. 4. תִּשְׁלָחוּ mittetis, Num. 13. 2. 2 Reg. 2. 16. Item, in 3. pl. m. fut. kal occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſed in 2. pl. f. ſimpl. ut ſeq. יְשַׁלְּחוּ mittent, Pſal. 125. 3. וַיְשַׁלְּחוּ & miſerunt, Gen. 19. 10. Joſh. 10. 6.. 22. 13. Jud. 3. 15.. 18. 2.. 20. 12.. 21. 10, 13. 1 Sam. 5. 8, 11. 2 Sam. 10. 6. 1 Reg. 12. 3, 20.. 19. 15.. 21. 14. 2 Reg. 2. 17.. 10. 7.. 14. 19. 1 Chron. 19. 16. 2 Chron. 10. 3.. 25. 27. Neh. 6. 4. Jer. 36. 14. תִּשְׁלַחְנָה miſerunt, emittent ſe, Jud. 5. 26. Eze. 23. 40. Obad. 1. 13. In Niphal נִשְׁלַח mitti : Bu. ma. miſſus eſt : Av. Unde in Infin. Niph. juxta normam הִשָּׁלַח : ſed cum ו cop. præf. ſic præter normam venit : Eſth. 3. 13. וְנִשְׁלוֹחַ סְפָרִים & mittendo : Bu. conc. & ut mitterentur literæ. Eſt autem perfectum : Pag. viz. cum nun characteriſtico præteriti : cui ſimilem formam vide ſuprà in שָׁאַל & לָחַם ; Bu. Lex. vel, juxta alios eſt ipſum præt. Niph. cum vau cholem ante pathach furt, præter morem, pro וְנִשְׁלַח, Et mittebantur epiſtolæ. Coc. Et miſſæ ſunt : vernaculè, Et d'envoyer : Merc, Miſſæ autem ſunt literæ : Jun. In Piel שִׁלַּח, vel שִׁלֵּחַ dimittere : ejicere, expellere : Bu. Lex. dimiſit omninò, ablegavit. Av. mittere, venire facere, ire facere, ire finere, porrigere, promittere : Coc. Aliquando, idem ſimpliciter quod in Kal. Peculiare eſt pro dimittere : ut latinè ſumitur pro deducere : vel. amandare, ablegare : Gen. 18. & alias. Item pro emittere producere, Pſal. 80. Eze. 17. & 31. Aliquando duriuſculè, & vim, ac coactionem denotat, pro ejicere, ut Gen. 3. ubi mox per verbum גָּרַשׁ expellendi declaratur. Item repudiare, quod idem eſt cum hoc, Deut. 22. & 24. è domo dimittat. Interpres Matth. ἀπολύσῃ, cap. 5. & 19. & cap. 9. ἐκβάλλῃ extrudat. Eſt aliquot locis hypallage, Pſal. 74. miſerunt in ignem ſanctuarii tui. pro, ignem in, &c. & alias : quod rectè dicitur. Hoſ. 8. 14. & Am. 1. 4, &c. Eſt ubi promittere ſit vertendum, ut Iſa. 32. ut in benoni plurali ; Merc. Occ. autem hoc verbum etiam in Piel frequens admodum in textu & ordine conc. ut ſeq. In præt. piel 3. ſ. m. occ. ſimpl. & tam ו cop. præf. ut & cum הּ aff. abſque præf. ſed cum הּ & הָ aff. ſimpl. & cum ו cop, vel conv. præf. & rurſus cum הֶם aff. abſque præf. ut ſeq. שִׁלַּח dimiſit, ejecit, expulit, Exod. 8. 28.. 9. 7.. 10. 20. 11, 10. Jud. 7. 8.. 12. 6. 1 Sam. 13. 2. 1 Reg. 8. 66. 2 Chron. 7. 10. Job. 39. 5. וְשִׁלַּח & dimiſit, & dimittat, Gen. 28. 6.. 42. 14. Exod. 7. 2.. 22. 4. Lev. 14. 7, 53.. 16. 21, 22. שִׁלְּחָךְ dimiſit te, 1 Sam. 20. 22 שִׁלְּחוֹ dimiſit eum. 2 Sam. 3. 22. 1 Chron. 8. 8. וְשִׁלְּחוֹ & dimittit eum, 2 Sam. 24. 20. שִׁלְּחָהּ dimiſit eam, Deut. 24. 4. וְשִׁלְּחָהּ

&

& dimiſerit eam, Deut.24.1,3. שִׁלְחָם dimiſit eos, Joſh.22.7. Item occ. etiam 3. ſ. f. Præt. Piel ſimpl. vel cum dageſch nota Piel: vel abſque dageſch in 2. rad. lamed, (utpote litera ſchevata, è qua ſæpe dageſch excidit:) ſic: שִׁלְּחָה mittit, Prov.31.19,20. שִׁלְּחָה emiſit, Eze.17.7.. 31.4. Et in 2. ſ. m. præt. Piel, occ. ſimpl. & cum נִי ob pauſam pro נִי aff. ut & cum ו conv. præf. & נִי aff. & cum ו aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ה & ם aff. poſt ו conv. præf. ut ſeq. שִׁלַּחְתָּנִי dimiſiſti, 1Reg.20.42. Job 22.9. שִׁלַּחְתַּנִי dimiſiſti me, Gen. 31.42. וְשִׁלַּחְתַּנִי & dimittes me, 1Sam.20.5. שִׁלַּחְתּוּ dimiſiſti eum 2Sam.3.24. וְשִׁלַּחְתִּיו & dimittes eum, Jer.34.14. וְשִׁלַּחְתָּהּ & dimittes eam, Deut.21.14. וְשִׁלַּחְתִּים & mittes ea, Jer.27.2. Item, in 1. ſ. præt. piel occ. ſimpl. locis ſeq. שִׁלַּחְתִּי miſi, Iſa.43.14. Jer.24.5.. 29.20. Eze.14.20. Joel.2.25. Am.4.10. Zach.9.11. Mal.2.4. Cui etiam 1. ſ. ו conv. eſt etiam præf. idque ſimpl. & cum ה aff. ſed cum הָ aff. venit abſque præf. ut ſeq. וְשִׁלַּחְתִּי & mittam, immittam, &c. Lev.26.25. Iſa.66.19. Jer.9.15..24.10..48.12..49.37..51.2. Eze.5.17..7.3..13.20..28.23..39.6. Hoſ.8.14. Am.1.4,7,10,12..2.2,8 Mal.2.2. וְשִׁלַּחְתִּיהָ & dimittam te, 1Sa.9.19..20.13. שִׁלַּחְתִּיהָ dimiſi eam, Iſ. 50.1. Jer.3.8. Item in 3.pl.præt.piel occ.ſimpl.vel cum, vel abſque dageſch nota piel, viz. extra pauſam cum ſcheva: ſed in pauſa occ. etiam cum tſeri penult. cui cum ſcheva & extra pauſam ה & הוּ ſunt aff. ſed in hoc ult. cum הוּ aff. habet kibbuts pro ſchurek penult. ut ſeq. שִׁלְּחוּ miſerunt, Jud.1.8..20.48. 2Chron.24.23. Jer.34.11. שִׁלְּחוּ idem, Pſal.74.7. שִׁלְּחוּ idem, Jud. 1.25. Job.30.11,12. שִׁלְּחוּךְ dimiſerunt te, Am.1.7. שִׁלְּחוּהוּ dimiſer. eum, 1Chron.12.19. Item in 2. pl. m. præt. piel occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. & in 1. pl. ſimpl. ſic: שִׁלַּחְתֶּם dimiſiſtis, Jer.34.16. וְשִׁלַּחְתֶּם & dimittetis, 1Sam.6.8. שִׁלַּחְנוּ dimiſimus, Exod.14. 8. In part. piel ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו, הַ, & וְהַ præf. ut ſeq. מְשַׁלֵּחַ mittens, dimittens, Gen.43.4,5. Exod. 8.17. Lev. 18.24.. 20.23. Jer.8,17.. 29.17. & מְשַׁלֵּחַ & immittens, Prov. 6. 18. הַמְשַׁלֵּחַ emittens, Pſal.104.10. וְהַמְשַׁלֵּחַ & dimittens, Lev.16.26. Cui etiam ſ. m. הָ eſt etiam aff. loco ſeq. מְשֻׁלַּחְתָּה mitto te, Jer.28.17. Et in abſol. forma pl. m. part. piel, occ. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ſed in pl. ſm. conſtr. ſimpl. ſic; מְשַׁלְּחֵי remittentes, 1Sam.6.3. הַמְּשֻׁלָּחִים qui miſerant, 2Chro.32.31. מְשֻׁלָּחַי mittentes, Iſa.32.20. In infin. piel occ. ſimpl. vel plenè, cum tseri ante pathach furt. vel contractè, cum pathach tantùm in ult. cui formæ cum pathach וְ, לְ, בְּ, & וּלְ ſunt præf. ſed formæ cum tseri & pathach לְ tantùm eſt præf. ut ſeq. שַׁלַּח dimittendo, Deut.22.7. 1Reg.11.22. שַׁלַּח emittere, dimittere, Gen. 8. 10. Exod.8.28. Jer.40.1. וְשַׁלַּח & dimittere, Iſa.58.6. בְּשַׁלַּח in dimittendo, Exod.13.17. לְשַׁלַּח dimittere, Exod.8.2.. 9.2.. 10.4. לְשַׁלַּח idem, Exod.5.2.. 7.14. Lev.16.10. 1Sam.20.20. Jer.34.9,10. וּלְשַׁלַּח & ad mittendum. Neh.8.12. Sed occ. etiam infin. piel cum variis affixis: ut cum בְּ præf. ante נִי, הָ, & וֹ aff. & cum לְ præf. ante נִי, נוּ, & וֹ affixis; ut & cum הָ aff. ſimpliciter & cum בְּ & לְ præf. & cum ם aff. ſimpl. & cum לְ præf. prout ſeq. בְּשַׁלְּחִי in mittendo me, Ezech.5.16. לְשַׁלְּחֵנִי ad emittendum me, 2 Sam. 13.16. לְשַׁלְּחֵנוּ dimittere nos, Exod. 13. 15. בְּשַׁלְּחֵךְ in dimittere te, Deut.15.18. בְּשַׁלְּחוֹ in emittere eum, Ezec.31.5. בְּשַׁלְּחוֹ in dimittere eum, Exo. 11.1. לְשַׁלְּחוֹ demittere eum, Exod.4.23. 2Sam.9. 32. בְּשַׁלְּחָהּ dimittere eam, Deut. 22.29. לְשַׁלְּחָהּ in emittere eam, Iſa.27.8. לְשַׁלְּחָהּ dimittere eam, Deu. 22.19. שַׁלְּחָם dimittere eos, Exod.9.17. Jer.50.23. לְשַׁלְּחָם ad dimittendum eos, Gen. 18.16. Exod.10. 27.. 12.33. In imper. piel ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. שַׁלַּח dimitte, Exod.4.23.. 5.1.. 7.6,26.. 8.16.. 9.1, 13..10.3,7. Eccl.11.1. Jer.15.1. Mal.2.16. Sed occ. etiam 2. ſ. m. cum נִי aff. locis ſeq. שַׁלְּחֵנִי mitte me. Gen.30.28..32.26. 1Sam.20.29. 1 Reg. 11. 21. Ult & in 2. ſ. f. à ſimplice שַׁלְּחִי: occ. cum נִי aff. ſed def. cum chirek tantùm abſque jod in penult. loco ſeq. שַׁלְּחֵנִי demitte me, 1Sam.19.17. Item in pl. m. imper. piel occ. ſimpl. & cum נִי aff. idque vel poſt kibbuts vel ſchurek in penult. ſic: שַׁלְּחוּ dimittite, 1Sam.5.11. שַׁלְּחֻנִי dimittite me, Gen.24.54. שַׁלְּחוּנִי idem, Gen.24.56. In fut. piel 1. ſ. occ. ſimpl. vel plenè cum tseri ante pathach furt. vel contractè cum pathach tantùm in ult. cui formæ cum pathach tantùm ו cop. eſt etiam præf. ut & cum ו cop. præf. habet etiam ה parag. add. ut ſeq. אֲשַׁלְּחָה dimittam, Exod. 5.2. אֲשַׁלַּח mittam, dimittam, Gen. 38. 17. Exod. 8.28.. 10.10.. 23.27. Deut.32.21. 1 Reg.9.7. 2Chr. 7.12. Ezech. 5.16.. 14. 18. וַאֲשַׁלַּח & committam, Zach.8.10. וַאֲשַׁלְּחָה & dimittam, Exod.8.8.. 9.28. Sed occ. etiam 1. ſ. cum הָ, vel in pauſa הָ aff. cui utrique ו cop. eſt etiam præf. ut & cum ו cop. præf. & הוּ aff. ſed cum נִי aff. abſque præf. & rurſus cum ו conv. præf. & הָ aff. prout ſeq. אֲשַׁלְּחָה dimittam te, Gen. 32. 26. אֲשַׁלְּחֲךָ dimittam te, 2 Sam. 11. 12. 1 Reg.20.34. וַאֲשַׁלְּחָךְ dimittam te, Gen.31.27. וְאֲשַׁלְּחָךְ & dimittam te, 1 Sam.6.27. וַאֲשַׁלְּחֵהוּ & dimittam eum, Pſalm.81.13. אֲשַׁלְּחֶנּוּ immittam ipſum, Iſa. 10. 7. וְאֶשְׁלְחָהּ & miſi eam, Jud. 20.6. In fut. piel, à 3. ſ. m. יְשַׁלַּח, vel contractè יְשַׁלַּח, occ. in 2. ſ. m. ſimpl. & cum נִי aff. ut & cum ו conv. præf. & הוּ aff. ſed cum נִי aff. abſque præf. & rurſus cum ו conv. præf. & ם aff. & in 2. ſ. f. cum ו conv. præf. ut ſeq. תְּשַׁלַּח mittes, immittes, dimittes, Exod.15.6. Deut.22.7. 2Reg.8.12. Pſalm. 104. 30. תְּשַׁלְּחֵנִי dimittes me, 1Reg.11.22. וְתְשַׁלְּחֵהוּ & dimittis eum, Job. 14. 20. תְּשַׁלְּחֵנּוּ dimittes eum, Deut.15.12,13. וְתְשַׁלְּחֵם & emiſiſti eos, Pſalm.44. 3. וְתְשַׁלְּחִי & dimiſiſti, 1Sam.19.17. Iſa.57.9. Item in 3. ſ. maſc. fut. piel occ. ſimpl. vel in forma plena cum tseri ante pathach furt. vel in forma contracta cum pathach tantùm in ult. ſic: יְשַׁלַּח dimittet, immittet, Prov.6.14. Iſa. 48. 13. יְשַׁלַּח dimittet, emittet, &c. Exod.3.20.. 4.21.. 11. 1. Deut. 7. 20.. 28.20. Job 20.23. Pſalm.78.45,49. Prov.16.28. Iſa. 10.16. Jer.3.1.. 17.8. Cui formæ cum pathach tantùm in ult. ו cop. (cum chirek ſcil. pro ſcheva, ſub vau cop. nè duplex ſcheva concurrat ab initio) eſt præf. loco ſeq. וַיְשַׁלַּח ut dimittat, Ex.6.11. Sed in altera forma cum tseri & pathach habet ו conv. præf. locis ſeq. וַיְשַׁלַּח & emiſit, dimiſit, immiſit, Gen.8. 7,8,12..19.29..45.24. Exod. 18. 27. Num. 20.40. Joſh.24.8. Jud.2.6.. 3.18.. 15.6. 1Sam.10.26..11.7.. 30.27. 2 Sam. 3.21.. 18.2. 2 Reg.5.24.. 17.25,26.. 24.20. Pſal. 106.15. Cui etiam cum ו conv. præf.

נִי & הוּ sunt aff. sed cum נוּ aff. est absque præf. & rursus cum הָ aff. habet ו conv. præf. sed cum ם aff. habet ו cop. & ו conv. præf. prout seq. וַיְשַׁלְּחֵנוּ & misit nos, Gen. 19.13. וַיְשַׁלְּחֵהוּ & emisit, demisit eum, Gen.3.23. 2Sam.3.23. 1 Reg.20.34. Jer.40.5. יְשַׁלְּחֵנוּ dimittet eum, Exod.21.26,27. Deut.28.48. וַיְשַׁלְּחֶהָ & dimisit eam, Gen.21.14. Jud.19 29. יְשַׁלְּחֵם dimittet eos, Exod.6.1. וַיְשַׁלְּחֵם & emittet eas, Job. 12.15. וַיְשַׁלְּחֵם ac dimisit eos, Gen. 25.6.. 26.31. Josh.22.6. 2Sam.10.4. 2Reg.6.23.. 24.2. 1Chron. 19.4. Job.8.4. Jer.38.11. Item in 3. ſ. f. fut. piel occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui ult. etiam ם eſt aff. & in 1. pl. (à ſimpl. נָשַׁלַח vel נְשַׁלַּח) habet ו conv. præf. & הָ aff. ſed cum נוּ aff. eſt abſque præf. ut ſeq. תְּשַׁלַּח emittit, Pſalm 80.12. וַתְּשַׁלַּח & emiſit, Ezech.17.6. וַתְּשַׁלְּחֵם & dimiſit eos, Joſh.2.21. וַנְּשַׁלְּחֵהוּ & dimiſimus te, Gen.26.29. נְשַׁלַּחֲנוּ dimittemus eum, 1Sam.6.2. Sic & in 2. pl. m. fut. piel occ. ſimpl. & cum ו conv.præf. & נִי aff. ſed cum ם aff. eſt abſque præf. ſic: תְּשַׁלְּחוּ emittetis, Num.5.3. 1Sam. 6.3. Jer.24.14. וַתְּשַׁלְּחוּנִי & dimiſiſtis me, Gen.26. 27. תְּשַׁלְּחוּם emittetis eos, Num.5.3. Item in 3. pl. m. fut. piel occ. ſimpl. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam, cum tseri penult. cui utrique formæ ו conv. eſt præf. prout & cum ו conv. præf. habet הָ & ם aff. ſed in 3. pl. f. occ. ſimpl. prout ſeq. יְשַׁלְּחוּ emittunt, Job.21.11. יְשַׁלְּחוּ emittunt. Ezech.44.20. וַיְשַׁלְּחוּ & emiſerunt, dimiſerunt, Num.5.2. Gen.12.20..24.59.. 37.32. Num.5.4. 1Sam.6.10.. 31.9. 1 Chron.10.9. Jer.38.6. וַיְשַׁלְּחוּ & dimiſerunt, Jer.31.10. וַיְשַׁלְּחוּהָ & dimiſerunt eam, Jud.10.28. וַיְשַׁלְּחוּם & dimiſerunt eos, 1Sam.6.6. תְּשַׁלַּחְנָה emittunt, Job. 30.6. In pual mitti, emitti, dimitti, miſſum eſſe: Bu. Coc. Av. Prout occ. in præt. pual 2. ſ. m. ſimpl. vel cum pathach, vel cum kamets ob pauſam: & in 3. ſ. f. 1. ſ. & 3. pl. ſimpl. ut ſeq. שֻׁלַּח miſſus eſt. Jud.8.15. Job.18. 8. שֻׁלַּח miſſus. Obad.1.1. שֻׁלָּחָה dimittitur. Iſa.50. 1. שֻׁלַּחְתִּי miſſus ſum. Dan.10.11. שֻׁלַּח dimiſi ſunt Gen.44.3. In part pual ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. מְשֻׁלָּח dimiſſus, ſibi permiſſus, Prov.29.15. Iſa.16.20.. 27.10. Et in fut. pual 3. ſ. m. occ. loco ſeq. יְשֻׁלַּח mittetur, Proy.17.11. In hiphil הִשְׁלִיחַ immiſit, dimiſit: Pag. Bu. mittere fecit: Av. Prout occ. in præt. hiph. 1. ſ. cum ו conv. præf. & in part. hiph. ſ. m. ſimpl. ut & in infin. hiph. cum לְ præf. ut ſeq. וְהִשְׁלַחְתִּי & immittam, Lev.26.22. Ezech.14.12. Amos. 8.11. מַשְׁלִיחַ immiſſurus ſum. Exod.8.21. לְהַשְׁלִיחַ mittere, 2Reg. 15.37. Atque inde ex hac rad. שֶׁלַח in hac 1. mittendi ſignif. eſt 1. No. שִׁלּוּחַ m. quod eſt מַתָּנָה, donum, munus: dos. Pag. Bu. dict. quòd alicui mittatur: juxta R.D. Pag. Propriè enim eſt munus, ſeu donum quod tranſmittitur: Bu. Lex. Unde in plur. ſignificat munera quæ alicui mittuntur, miſſiva, miſſilia, miſſiones &c. Av. Prout occ. in abſol. forma pl. m. vel cum ſchurek, vel. pro eo, cum kibbuts, pen. ſic: שִׁלּוּחִים munera, Mic.1.14. שִׁלֻּחִים munera, 1 Reg.9.16. Item no. hoc שִׁלּוּחַ eſt dimiſſio; Pag. & in plur. שִׁלּוּחִים & contracte שִׁלּוּחֵי dimiſſiones: Bu. Lex. Prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum הָ aff. ſic: Exod.18.2. אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ poſt dona aut dotes ejus: vel, poſt, dimiſſionem ejus: i.e. poſtquàm dimiſerat eam, & reverſa fuerat in domum patris ſui. vel, poſtquàm dedit illi facultatem ut rediret in domum patris ſui: juxta R.D. & A,E. Alii verò, poſtquam miſit (ſcil. ejus uxor) dona ad illum, ſcil. virum ſuum; ut 1Reg.9, &c. Pag. poſt dimiſſiones ejus: i.e. poſtquàm dimiſiſſet vel remiſiſſet eam: Bu. Lex. poſt miſſiones ejus: 70. μετὰ τὴν ἀφεσιν αὐτῆς: Av. poſtquàm dimiſiſſet eam domum. Coc. Poſtquam remiſit eam (Moſhe;) Hebr. poſt miſſiones ejus: ſed hoc nomen plurale eſt tantùm: vide ſuprà in 4.25. ubi apparet, quòd indignata Zippora propter vulnus filii, non eſt virum ſuum ulteriùs proſequuta, & Moſhe dimiſit eam ad parentem ipſius, ut hoc in loco dicitur. Jun. Item, hinc etiam 2. no. שִׁלּוּחָה f. extenſio ramorum, propago, ramus: Pag. Prout occ. in forma pl. f. cum יָהּ aff. ſic: Iſa.16.8. שִׁלּוּחֶיהָ נָטָשׁוּ propagines (q. d. emiſſiones: Merc.) ejus, ſeu rami ejus extenderunt ſe: Pag. ſeu evelluntur: Bu. Lex. Jun. Item 3. hinc etiam no. cum מ heemant. viz. מִשְׁלַח m. miſſio, extenſio, emiſſio; Pag. Bu. immiſſio, idem quod no. ſeq. Merc. Unde מִשְׁלַח יָד miſſio manûs ſeu manuum, extenſio, dicitur molitio quælibet, ſeu inceptum quodlibet; Coc. ſeu res quælibet ad quam quis extenderet, ſeu miſerit manum ſuam: & מִשְׁלַח שׁוֹר, immiſſio, ſeu emiſſio bovis, intelligitur locus paſcuus, in quem bos emittatur: Bu. Lex. Prout occ. hoc no. in hac forma ſ. m. conſtr. cum pathach ſcil. in ult. pro kamets: ſimpl. & cum לְ præf. ſic; מִשְׁלַח miſſus, miſſio, Deut. 12.7.. 15. 10.. 23.21.. 28.8, 20. לְמִשְׁלַח ad emiſſionem, Iſa. 7.25. Item 4. hinc etiam No. cum מ itidem heemant. & cholem ante 3. rad. cheth, viz. מִשְׁלוֹחַ, m. miſſio, extenſio, miſſus (ûs. m.) immiſſio: Pag. Bu, &c. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. מְשִׁלּוּחַ immiſſio, Iſa. 11.14. וּמְשִׁלּוּחַ & emiſſio, Eſth.9.19.22. Sic & 5. hinc etiam no. itidem cum מ heemant. ab initio, & cum thau in fine poſt duplex pathach: (ob gutturalem cheth, pro duplice ſægol) viz. מִשְׁלַחַת, miſſio, immiſſio; item Miſſile; arma bellica, quæ immittuntur in adverſarios: ut gladius, telorum immiſſio, &c. Av. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. locis ſeq. מִשְׁלַחַת miſſio, miſſile, Pſalm. 78. 49. Eccl. 8.8. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt propagare: propago: pomarium: Bu. Conc. (&c. vide ſuprà ad initium rad. & ad conjug. piel in 1. ſignif.) Prout occ. hoc verbum in hac 2. propagandi ſignif. in præt. piel (à 3. ſ. m. שִׁלַּח) in 3. ſ. f. ſimpl. ſed abſque dageſch Notâ piel in 2. rad. lamed literâ ſchevatâ: loco ſeq. שִׁלְּחָה propagavit, Ezech. 17.7. In infin. piel שַׁלַּח, vel contracte שַׁלַּח: prout occ. cum בְּ præf. ante וֹ & הּ aff. ſic: בְּשַׁלְּחָהּ in propagare eum, Ezech. 31.5. בְּשַׁלְּחָהּ in propagare eam, Iſa.27.8. In fut. piel à 3. ſ. m. יְשַׁלַּח, vel contracte יְשַׁלַּח, propagabit. occ. in 3. ſ. f. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic: תְּשַׁלַּח propagabat, Pſalm.80. 12. וְתְּשַׁלַּח & propagavit, Ezech.17.6. Atque inde ex hac radice שֶׁלַח in hac 2. ſignif. eſt No. ſing. maſc. ſignificans Pomarium, videlicet. שֶׁלַח: quod aliis eſt No. Pr. & occurrit cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַשֶּׁלַח pomarium: ſchelach n. p. Neh. 3.15. Quod idem no. cum ſægol & pathach ſignif. etiam Miſſile, ut telum, aut haſta, vel quodlibet inſtrumentum miſſile: bellicum: Prout occ. etiam cum הַ dem,

dem. præf. Neh.4.11. vel 17. Ubi eſt cum kamets,ob pauſam, pro ſægol penult ſic: & altera, manus ſcil. tenebat הַשֶּׁלַח, miſſile, aliquod ſcil. bellicum, &c. vide etiam in ſignif. ſeq. In loco autem præced. aliter intelligitur, & ſic exp. in Neh.3.15. & murum piſcinæ הַשֶּׁלַח emiſſarii, ad hortum regis: i.e. Stagni ex quo emiſſarius ad hortum Regis deducebatur: Belg. Water-Goote. Alii retinent in verſione ut proprium: & quidam mutant in Siloah: quod vide Iſa.8.6. & confer, Joan.9.7. & Luc.13.4. Forma pl.m. hujus No. eſt שְׁלָחִים & ſignif. Propagines; q.d. emiſſiones: Prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum יְ aff. loco ſeq. שְׁלָחַיִךְ propagines tuæ, Cant. 4.13. In qua etiam ſignif. venit no. in forma pl. f. (quaſi à ſing. fœm. שְׁלוּחָה vel שְׁלָחָה propago, &c.) cum הָ aff. loco ſeq. שְׁלוּחֹתַיִךְ propagines ejus, Ka.16.8. Item iii. ſignif. 3. hujus rad שָׁלַח: eſt, digladiare ſcindere gladio: gladius: Bu. Conc. Prout occ. juxta quoſdam in hac gladio ſcindendi ſignif. præt. piel 3. pl. (juxta R. D. in Bu. Conc.) cum tſeri ob pauſam pro ſcheva penult. & in infin. piel (à ſimplice forma שָׁלַח vel שָׁלַח) itidem juxta R.D. in Bu.Conc. cum בְּ præf. & הּ aff. ut & in fut. piel, à 3.ſ.m. יְשַׁלַּח vel יְשַׁלַּח, in 3. pl. m. cum וְ conv. præf. ut ſeq. שִׁלְּחוּ gladio ſciderunt, Job.30.12. בִּשְׁלָחָה in digladiando eum, Iſa. 27. 8. וַיְשַׁלְּחוּ & gladio diſciderunt, Gen. 37.32. Atque inde ex hac rad. שָׁלַח in hac 3. ſignif. eſt no. שֶׁלַח m. gladius: vel collectivè, arma: Pag. telum, miſſile, jaculum, pilum mucrone oblongius & protenſius. Merc. miſſile, miſſilia arma; item, gladius, enſis, è vagina emiſſus: Bu.Lex. miſſile, mucro lancea, haſta, quæ immittitur: Av. (item, extenſio ramorum & propaginum in arboribus, quæ emittuntur ſeu extenduntur huc & illuc, στήλαι ſtolones: Av. ſed de hoc no. ſic ſumpto vide ſuprà in 2. ſignif.) 70. vertunt hoc no. per ὅπλα arma, miſſilia bellica. Coc. Prout occ. hoc no. ſimpl. & cum הַ, בְּ, & בַּ præf. ut & cum וְ aff. (poſt chirek & ſcheva, pro more talium pro ſægol & pathach;) ut ſeq. שֶׁלַח gladius, 2Chr. 32.5. הַשֶּׁלַח in gladios, Joel.2.8. בְּשֶׁלַח per enſes, Job.36.12. בַּשֶּׁלַח per enſes, Job.33.18. שִׁלְחוֹ gladius ejus, 2 Chron. 23. 10. Neh. 4. 17. Item, juxta quoſdam, in hac 3. ſignif. pro gladio venit no. ſuprà poſitum in 1. ſignif. cum סְ heemant. & thau in fine poſt duplex pathach. viz. מִשְׁלַחַת gladius, Pſalm. 78 49. Eccl. 8. 8. Denique iv. ſignif. 4. hujus rad. שָׁלַח miſit: eſt menſa: Bu. Conc. viz. in no. cum nun heemant. poſt kamets in fine & kibbuts ab initio, ſic, שֻׁלְחָן m. menſa: Pag. Bu. à ciborum miſſione: Merc. Bu. Lex. ut nos vernaculè ciborum fercula, miſſas, appellamus. Nec placet aliorum etymon, à miſſione. ſeu extenſione: quòd tabula eſſet longior, quàm latior. Figuratè pro lætitia, ubi eſt conſolatio, Pſalm.23.5. Unde Pſalm.69.23. Sit menſa coram illis in laqueum: i.e. doctrina, in qùa quærunt conſolationem, in occaſionem pertinaciæ, & exitii. Sacræ menſæ quæ fuit in tabernaculo deſcriptio tota, & dimenſiones leguntur, Exod.25.23. &c. Legitur eadem forma קָרְבָּן oblatio, pro קָרְ. Merc. Menſa dicitur שֻׁלְחָן ab emiſſione, ſeu extenſione: nam olim erant ita factæ menſæ ut extenderentur. Hinc στόλος, i.e. diſcus, ad formam menſæ: (vel à ciborum miſſione:) Av. 70. τράπεζα: Exod. 25. 23. Et facies menſam. In priori tabernaculo menſa notat. quum introiverit verus ſacerdos magnus poſt mortem ſuam in ſanctuarium Dei, h.e. eccleſiam fidelium, paratam ipſis fore menſam cum pane vitæ in perpetuum. Num. 4. 7. עַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים ſuper menſa faciei: quæ coram Deo ſemper parata eſt, ut patre familias ſuis cibum perpetuum apponente: qui non vult filiis ſuis quicquam deeſſe. Mal.1.7. שֻׁלְחַן יְהוָה menſa Domini, h.e. altare. Sic v. 12. Nam ſacrificia panis Dei vocantur. Iſa. 65.11. הָעֹרְכִים לַגַּד שֻׁלְחָן qui ſtruunt turmæ menſam. Panem offerunt. Vide עָרַךְ: & מַעֲרָךְ. Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum יְ, הַ, יַהַ, & לְ præf. ut ſeq. שֻׁלְחָן menſa, ut eſt in Exod.25.23. Pſalm.23.5. 78.19. Iſa.65.11. Dan.11.27. וְשֻׁלְחָן & menſa, 1 Chron.28.16. Ezec. 23.41. הַשֻּׁלְחָן menſa, Exod. 25.27,28,30.. 25. 35.. 30.27..31.8..35.13.. 37.10,14, 15, 16.. 39.36.. 40.4 22,24. Lev.24.6. 1 Sam.20.34. 1 Reg.7.48.. 13.20. 2Chr.13.11. Iſa.21.5. Eze 41. 22. וְהַשֻּׁלְחָן & menſa, Exod. 25. 35. Numb. 3. 31. לַשֻּׁלְחָן menſæ, 1 Chron. 28.16. Et in forma ſ. m. conſtr. cum pathach ſcil. pro kamets in ult. occ. ſimpl. & cum יְ, הַ, & in pauſa הָ, (cui in pauſa לְ etiam eſt præf.) הָ, & בָ aff. prout ſeq. שֻׁלְחַן menſa, Num. 4. 7. 1 Sam. 20. 29. 2Sam.9.13. 1Reg.4.27.. 18.19. 2 Chron.29.18. Mal. 1.7,12. שֻׁלְחָנִי menſa mea, Jud.1.7. 2 Sam. 9.7,10, 11. Neh.5.17. Ezech.28.20.. 44.17. שֻׁלְחָנְךָ menſa tua Job.36.16. שֻׁלְחָנֶךָ menſa tua, 2Sam.19.29. 1Reg. 2.7. לְשֻׁלְחָנְךָ menſæ tuæ, Pſalm.128.2. שֻׁלְחָנִי menſæ ejus, 1Reg.10.5. 2Chron. 9. 4. שֻׁלְחָנֵהוּ menſam ſuam, Prov.9.2. שֻׁלְחָנָם menſa ipſorum, Pſalm. 69. 23. In plur. venit in forma fœm. prout occ. in abſol. forma pl. f. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ſed in forma pl. f. conſtr. (viz. cum chat. path. pro kamets penult.) habet לְ præf. ut ſeq. שֻׁלְחָנוֹת menſæ, 2Chr. 4.8. Iſa 28.8. Eze.40.39,40,41,42. הַשֻּׁלְחָנוֹת menſæ, 2Chr.4.19. Eze.40.43. לְשֻׁלְחָנוֹת menſis 1 Chr.28.16. Item, huc ad hanc rad. שָׁלַח, juxta Kimchi, referunt No. שִׁלֹּחַ proprium no. fluvii. Iſa.8.7. qui fluvius, vicinus Hieroſolymæ videtur dictus Siloe, quòd in hortos diffunderetur ad eos rigandos. Ac putant quidam, eam eſſe piſcinam, cujus mentio facta eſt Neh. 2. 15. & in Evang. Joan. c.9. quam & putant eſſe dictam בֵּית חַסְדָּא domum, ſeu locum beneficii, quòd ejus beneficium ægroti expectantes, protinùs ſanarentur: ut eſt eo loco. Sed ego אַשְׁדָּא effuſionis, potiùs legerim. Quidam illis aquis ſalutaribus Chriſtum ſignificatum putant, & ejus evangelii prædicationem. Merc. De nomine etiam שֶׁלַח in 2. ſignif. locus notandus, ubi venit cum aff. viz. Neh. 4. 22. vel 17. Unuſquiſque (habebat) שִׁלְחוֹ gladium ſuum (quum pergeret ad) aquas: unde R.D. exp. Quando ibant ad aquas, unuſquiſque habebat gladium ſuum in manu ſua. Sed ſunt qui deducunt à שָׁלַח, quod eſt. exuere, expoliare. Nam Targum pro וְהִפְשִׁיט, & exuet (aut exuere faciet, i.e. excoriabit) holocauſtum, Lev. 1. 6. habet וְיִשְׁלַח: (ita שִׁלּוּחַ fit expoliatio, & depoſitio veſtium ejus. Cev.) & eſt ſenſus, Non exuebamus veſtes noſtras, niſi quum opus erat illas (vel certè, corpus ipſum & nos alioqui immundos: Cev.)

lavare & mundare. Et eſt rectiſſima expoſitio, inquit ille, quam ponit & R. D. ut ſcil. vox Hebræa ſonet expoliationem : nam aliòqui Kimchi negationem repetit, Nec quiſquam veſtes ſuas exuebat lavandi cauſa. Sic quidam, licèt duriùs, vertunt, quiſque intermiſit aquas, i. e. lotionem. Cæterùm in quodam exemplari manuſcripto eſt, Nec quiſquam veſtes ſuas exuebat, אֶלָּא niſi ad aquas, ad eas lavandas : quæ expoſitio eſſe videtur Ab. Ezræ : quæ verò negationem meram habet, ea petita ex R. Sal. Merc. Cev. Et ſic, ex illa exuendi ſignificatione, eſt ſeries : Unuſquiſque exuebat illam lavandi gratia : ut nos vertimus. Et eſt expoſitio R Sal. (eo, viz. modo quem nunc attingebamus, Cev.) Hieron. unus tantùm nudabatur ad baptiſmum. Pag. Unuſquiſque habebat miſſile ſuum quum pergeret ad aquas. Av. אִישׁ שִׁלְחוֹ הַמַּיִם quiſque, miſſile ejus, aquæ, (ad καθαρισμὸν, vel ad ſitim reſtinguendam) ſcil. unà erant. Kimchi, cum armis ad aquas quiſque ibat. Hoc retinet Diodati ; Coc. Cuique gladius ſuus (&) aqua (eſto :) i. e. ſinguli armis & cibario inſtructi comparento : Synecdoche ; Jun. Vir miſſile ſuum aquas : Mont. quiſque deponebat illud ad aquas : Pag. (illud ; veſtimentum, ſcil. referendo aff. ad no. בֶּגֶד præced. & ſumendo vocabulum שִׁלְחוֹ verbaliter pro שִׁלַּח, præt. piel 3. ſ. m. cum aff.) gladius : &c. vel ſpiculum : Hebr. miſſile vel telum. Aqua : ad extinguendum ſitim. Confer 1Sam.26.11. Fiſc. (Nos, inquam, veſtes noſtras non exuebamus) nè meiendi quidem gratiâ. Tig. Hebr. cujuſque depoſitio (veſtium erat ad) aquas, ſcil. expiatorias : i. e. quiſque exuebat veſtes tantùm, quum vellet ſeſe emundare, & ſanctificare. Vel. cujuſque enſis (erat in manu ſua etiam ad) aquas, illas, ſcil. expiatorias : i. e. quando ibat ad aquas illas : h. e. quum vellet ſeſe. &c. Tig not. (Nos, inquam, non exuebamus veſtimenta noſtra, ſicut nec) quiſquam arma ſua, niſi propter aquas : Munſt. (Nec ego, nec cognati mei, &c. veſtimenta exuebamus.) ſuum quiſque telum dexterâ tenentes : Caſt. unuſquiſque telum ſuum, (ob periculum, ſcil. habuit) & aquam : viz. ad ſitim ſedandam : nam in hiſce regionibus calidum admodùm erat. Vide 1Sam.26.11. Alii : ſinguli (incedebant cum) armis ſuis, (ob vel propter) aquam : ſive ſinguli exuebant (veſtes ejus) ad emundandum ſive lavandum. Belg. unuſquiſque tuntùm nudabatur ad baptiſmum : Hebr. Non deponebamus veſtimenta noſtra, (etiam noctu :) unuſquiſque intermittebat aquam : i. e. nè quidem ad ablutiones & purificationes Leviticas depoſuimus veſtes : veriti ne hoſtes nos ſubitò opprimerent imparatos. In ceremonialibus enim conſtitutionibus, neceſſitas non habet legem. Oſiand. Per baptiſmum. lotionem intelligit, quà Judæi frequenter expiabantur. Hebr. Vir : i. e. quiſque, dimiſſio ejus aquarum, i. e. ad aquas tantùm exuebantur. Alii vertunt quiſque gladium ejus aquis, pro, in aquis : q. d. nè ad abluendum quidem corpora, gladios aut veſtem deponebant : ſic 70. vir & arma ejus ad aquam. Hebræus ſic, non deponebamus veſtes noſtras. nè ad lavandum quidem eas in aqua. Mar. De verbo etiam in piel, locus, Zach. 8.10. notandus; וְאֲשַׁלְּחָה & dimittam omnem hominem : Pag. vel immittebam, committebam unumquemque cum altero. Chald. concitabam. Sic de immiſſione ſe-

rarum dicitur in hiphil, Lev.26.22. Significat, inquit Kimchi, rei ſolutionem, ſeu laxationem abſque prohibente. Merc. Sed committebam omnes homines, unum cum altero ; Hebr. virum cum amico ſuo. Sic v.16. & 17. Jun. Item ad fut. kal locus, Jud.5.26. יָדָהּ manum ſuam ad clavum תִּשְׁלַחְנָה mittet : pro, miſit, vel mittebat. Eſt enim ſicut תִּשְׁלַח miſit ; & נ & ה redundant, ſicut in פַּרְשֻׁרוֹנָה & סַסְרוֹנָה, de quibus ſuo loco dictum eſt, in סָרַר & פַּרַשׁ, quanquam non eſt ita conſuetum in verbis. Pag. Forſan productum eſt carminis cauſâ, juxta quoſdam. Ego יָדָהּ ſing. pro plur. poſitum putarem, יָדֶיהָ manus ejus immittebantur, intranſitivè. Nam & ſic ſub finem Abdiæ invenio, וְאַל־תִּשְׁלַחְנָה nec immittantur, vel immittant ſe, ſcil. יָדֶיךָ manus tuæ. Alias non memini me legere abſolutum ; Merc. R. Joſ. Kimchi exp. Mittent, pro miſerunt, manus ejus, ſcil. ſiniſtra, (quæ venit nudo manûs nomine, poſtquàm dexteræ diſertè fit mentio, ex Iſa. 48. 13. Cev.) & dextera ejus pro clavo, & malleo. Siniſtra clavo, dextra malleo indigebat. Et miſſio manibus attribuitur, eo quòd faciant opes. Pag. Porro Kimchi pronunciat patrem R. Joſeph aſſumpſiſſe verbum mittendi in genuina ſua ſignificatione. non etiam extendendi : atque adeò tranſitivè : quaſi brevi quàdam proſopopœiâ velit manus ipſas miſiſſe ad malleum & clavum, qui eos ad ſe adducerent, aut afferrent : ita ut per requirendi verbum non malè poſtea vertas ; & ſenſus ſemper ad extendendi ſignificationem recidat, ut eo etiam verbo utitur Kimchi in comm. Cev. Et ſi dicas, quòd תִּשְׁלַחְנָה eſt intranſit. non eſt opus toto hoc, quia ſenſus eſt, Manus ejus & dextera ejus extenſæ ſunt ad clavum : & ad malleum, aut pro clavo, & malleo. Vide in יָחַד : Pag. Vel, extenderunt ad, &c. R. Moſeh ſubaudit caph ſimilitudinis, cum interrogatione, nimium acuto ſenſu, Num juxta manus ejus, ſcil. Jahel, mittere ſolent, aut mittent, aliæ mulieres, quæ ferè imbelles ſunt. Merc. R. Levi exp. Potentiæ, vel facultates, quæ corpus regunt, miſerunt manum ſuam ſiniſtram, &c. Obad. v. 13. וְאַל־תִּשְׁלַחְנָה בְּחֵילוֹ neque extendendæ erant, (ſcilicet ; manus tuæ, ſecundùm R. D. & Targum,) in ſubſtantiam eorum. Pag Manus ſiniſtra ejus ad paxillum, dextera autem ejus ad tuditem laborantium ſeſe extenderunt. Jun. Item in 1 Reg.14.6. part. pahul kal ſic venit : Et ego שָׁלוּחַ miſſus (nuncius) tibi קָשָׁה durus ; Pag. vel, miſſus ſum, ſeu mittor ad te, ob viſionem duram, i. e. ut dura tibi nunciem ; nam קָשָׁה eſt fœm. R. D. ſubaudit חָזוּת. Sed propriè noſtro neutri reſpondet : ob durum, vel, de duro, i. e. re durâ : Merc. Cev. Miſſus ad te (legatione) durâ, vel difficili, Coc. Ego verò miſſus ſum ad te (ad indicandum) durum. Jun. Quidam etiam alii de hoc verbo notandi. Iſa 48. 16. יְהוָה שְׁלָחַנִי Dominus miſit me, & ſpiritum ſuum, i. e. me, qui ab æterno apud ipſum fui, voluit manifeſtari in carne, & vobiſcum loqui, & à vobis conſpici : & ſpiritum ſuum voluit in vobis operari id, quod proprium eſt ſpiritui Dei operari in filiis Dei. De ea miſſione eſt, Zach.2.8,9,11. vel 12,13,15..4.9..6.15. Item Iſa. 61. 1. לְבַשֵּׂר עֲנָוִים שְׁלָחַנִי ad evangelium annunciandum inopibus miſit me. Joh. 3. 34. ὃν ἀπέστειλεν ὁ θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα. quem miſit Deus, verba

verba Dei loquitur, non enim ex menſura dat Deus ſpiritum. Apparet τὸ mitti ſingulari modo attribui ei, qui verba Dei loquitur, & tam excellenter accipi, ut ei competat verba Dei loqui, ut ſua: ex cœlo loqui, & non ex terra. Idque inde probatur, quia cùm ejus miſſione conjuncta eſt miſſio ſpiritûs, qui non parcè detur, ſed effundatur, ut det eis, qui credunt, filios fieri. Coc. Exod. 4. 23. שַׁלַּח־נָא בְיַד תִּשְׁלָח mitte, age, per manum ejus (quem) mittes. Quid ſi ſic intelligemus? mitte angelum tuum angelum fœderis, quem te miſſurum promiſiſti. Iſa. 32. 20. מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר propellentes pedem bovis & aſini: i. e. qui inſtigant & adjuvant eos, qui inſerviunt fidelibus. Coc. (O vos beatos, qui ſeveritis ſecundùm omnes aquas: i. e. locis tam irriguis ut eſt eccleſia Dei: vide Eccl. 11. 1. ſecundùm aquas. i. e. in locis irriguis ac proinde feracibus benedictionis, &c.) qui immiſeritis eò pedem bovis & aſini: i. e. qui colueritis immiſſo bove, &c. periphraſis culturæ: hoc enim verſu prophetà pios cum beatiſſimis agricolis comparat, qui agrum optimum coluerint, propter venturam meſſem. Jun. Job. 20. 12. רַגְלַי שִׁלְּחוּ pedes meos pepulerunt: i. e. depellunt me loco. Coc. Pedes meos impulerunt: ſecundùm R. Levi. Hieron. ſubverterunt. Sed A. E. Pedibus meis poſuerunt ſpinas in via. Ut & R. D. Poſuerunt ſpinas in loco itineris pedum meorum, ut illos excluderent: Pag. ſcil. ex ſignificatione שֶׁלַח gladii: quaſi, diſciderunt. Sic quidam exp. illud in futuro, Gen. 37. 32. Merc. וַיְשַׁלְּחוּ & miſerunt tunicam: vel, juxta quoſdam, Et gladio ſciderunt: ut, ſcil. crederet quòd beſtia rapuiſſet eum: à no. שֶׁלַח, quod eſt gladius; juxta quoſdam, inquit R. D. Pag. Et pedes meos expellunt, ſcil. loco firmo, i. e. ad lapſum impellunt; Bu. Lex. Pedes meos impellunt, &c. Jun. Jer. 1. 3. יְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ dimiſerit quis uxorem ſuam; i. e. juſſerit res ſuas ſibi habere & domo exegerit. Mal. 2. 16. vel 3. 1. שָׁנֵא שַׁלַּח quum oderit, dimittendo (dimittat.) Coc. Sibi odio eſſe dimiſſionem, ait Jehova, &c. quo in verſu eſt occupatio defenſionis Judæorum: atqui dimittetur uxor ex lege. Deut. 24. ut adducitur Matth. 5. 31. Reſpondet propheta, hoc verò odit Deus, neque paſſurus eſt ut legem ſuam adhibeatis tanquàm pallium ad tegendam & defendendam injuriam, quam veritati ipſius facitis & veſtris ipſorum uxoribus: neque enim Deus dimiſſionem probavit, ſed odio habet: ut ipſa legis verba oſtendunt, Deut. 24. 4. Jun. Iſa. 27. 8. בְּשַׁלְּחָהּ quum divortium feciſſem cum ipſa: Coc. In menſura dum emittis, i. e. amandas eam, contendes cum ea. Av. (& ſic ſumitur verbaliter, ut infin. piel cum præf. & aff.) Aliter verò ſumi poteſt nominaliter ſic: In plantatione ejus, vel, gladio ejus judicabis eam. Hieron. Quum abjecta fuerit, judicabit eam. R. Joſ. Kimchi exp. in gladio ejus: q. d. in gladio ejus voluiſti judicare illam: i. e. in menſura quâ menſa eſt: Et R. Sal. in menſura quemadmodùm dimiſit Ægyptus Iſraelem: Pag. vel quando, aut, ſecundùm quod Ægyptus dimiſit Iſraelem, judicabis, aut ulciſceris illam ex menſuræ æquæ ratione; ſato ſuo, i. e. eâ menſurâ quam ſibi cumulavit: Cev. Sunt autem qui exp. gladio ſuo judicabit eam: quia perdidit ſeipſam armis ſuis bellicis: (ex illo Joel. 2. 8. Cev.) Et rectum eſt ut exponatur, in plantatione ejus, aut pomario ejus: ut Cant. 4. 13. שְׁלָחַיִךְ plantationes (quaſi emiſſiones, i. e. plantæ. Merc.) tuæ, aut pomaria tua paradiſus malorum punicorum. Et teſtis eſt quod ſequitur, in die venti orientalis, ſeu ſubſolani. Et eſt ſenſus, In menſura quâ menſa eſt animæ ſuæ, i. e. ſibi ipſi. Quia litigavit cum viris villarum ſuarum, quæ ſunt pomaria ejus. R. D. בְּשַׁלְּחָהּ eſt nomen commune hortis & agris frugiferis: ut Neh. 3. & Cant. 4. quæ ſuperiùs ſunt citata. Dixit. Non fecit Deus cum Iſrael, quemadmodùm fecit cum inimicis ejus, quos ſubvertit ira ejus, & è mundo perdidit: ſed peccante Iſrael coram illo, ulciſcebatur de illo, vel illum, non ultra menſuram, ſed in menſura, & paulatim judicabat congregationem Iſrael, in pomaria ejus, hortos, agroſque emittens rubiginem, ſiccitatem, locuſtas, bruchos & id genus alia, quæ fruges fructuſque conſumebant. Pag. Quidam. ut ſonat, quum emiſerit ipſa. Merc. Plal. 74. 7. שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁיךָ miſerunt in ignem ſanctuaria tua, i. e. ignem in ſanctuaria tua: 70. incenderunt igni ſanctuarium tuum: Pag. Ad hunc autem locum Maſoreth notat non eſſe aliud lene. Sic & שִׁלְּחָה in præt. piel 3. ſ. f. invenitur, Ezè. 17. 7. ubi Maſoreth notat ſex eſſe lenia: (i. e. abſque dageſch notâ piel in 2. rad. lamed.) Cæterùm hoc in loco מִקְדָּשֶׁיךָ in noſtris exempl. ſcribitur ſine jod: ut ſit ſing. ſanctuarium tuum. Merc. Hieron. Miſerunt ignem in ſanctuarium tuum: Pag. Miſerunt in ignem ſanctuarium tuum. Plus hoc, quàm conjecerunt ignem in ſanctuarium tuum; Coc. Immiſerunt ignem in ſanctuaria tua: i. e. in loca ſacra, ſynagogas, ſcholas, & ſi quæ ſunt ejus modi: ut verſu ſeq. exponitur: Hebr. miſerunt in ignem tuum ſanctuarium: hypallage, ut Jud. 1. 8. Civitati verò ipſi immiſerant ignem: Hebr. civitatem miſerant in ignem. Jun.

Rad. 130. שָׁלַט eſt, dominari: præeſſe, poteſtatem, dominium, habere vel exercere: Pag. Bu. Conſtr. cum ב, vel cum עַל, more aliorum verborum dominandi. Chaldæum magis eſt: unde & hodiè Sultan apud Turcas, ſummus dominator, Monarcha. Chaldaicè tamen שָׁלְטָן vel שִׁלְטָן eſt ſubſtantivum, dominatio, poteſtas, imperium: שָׁלַט eſt, authoritatem, poteſtatem, dominium ſibi uſurpare, vel habere in alios. Sæpe occurrit hæc radix in Eccleſiaſte, Merc. dominatus eſt. &c. ut Pag. Cogn. cum שָׁלַשׁ acuit, polivit arma ad rediendum homines ſub poteſtatem per prælia. Hinc Soldanus apud Turcas & Arabes. Av. 70. ἐξουσιάζεσθαι, ἐπικρατεῖν, κατακυριεύειν. Poteſtatem habere: item. poteſtate ſive juſtâ, ſive uſurpatâ uti. Confer verbum מָשַׁל. Coc. In Bu. conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, dominari; prout occ. in præt. kal 3. ſ. m. & 3. pl. ſimpl. ſic: שָׁלַט dominatur, Eccl. 8. 9. שָׁלְטוּ dominati ſunt, Neh. 5. 15. In Infin. kal cum ל præf. occ. loco ſeq. לִשְׁלוֹט ad dominandum. Eſth. 9. 1. Et in fut. kal 2. ſ. m. occ. cum ו cop. præf. ſed in 3. pl. ſimpl. ſic: וְיִשְׁלוֹט & dominabitur, Eccl. 2. 19. יִשְׁלְטוּ dominabuntur, Eſth. 9. 1. In hiphil הִשְׁלִיט dominari fecit, dominium conceſſit, dominari fivit, copiam vel poteſtatem fecit. Bu. Lex. fecit habere poteſtatem. Av. Compotem facere: 70. ἐξουσιάζειν. Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. cum ו cop. præf. & ה aff. loco ſeq. וְהִשְׁלִישׁוֹ dominium, poteſtatem fe-

cit ei, Eccl. 5. 18. In fut. hiph à 3. ſ. m. יַשְׁלִיט vel, in forma cum tſeri abſque jod hiph. in ult. יַשְׁלֵט dominari faciet, vel ſinet: occ. vel. in 3. ſ. f. vel in 2. ſ. m. in forma ſcil. cum ſægol pro tſeri in ult. ob maccaph. ſeq. ſic: Pſal. 119. 133. אַל־תַּשְׁלֵט־בִּי כָל־אָוֶן nè dominetur mihi omnis iniquitas Pag. ut non dominetur in me omnis iniquitas. 70. μὴ καταχυριεύσατω μου. Av. (quaſi ſcil. eſſet 2. ſ. f. fut. hiph. & intranſitivum. Aliis verò eſt 2. ſ. m. & tranſitivum: & ſic exp.) Ne facias dominari mihi ullam iniquitatem: nè committas ut in me poteſtatem habeat quicquam vitii. Merc. Ne ſinas in me poteſtatem habere ullam iniquitatem: i. e. nè ſinas me ei ſuccumbere. Coc, Et nè ſinas dominari in me ullam iniquitatem: i. e. nè ſinas eam in me dominium obtinere, abducendo me à viis tuis: etſi volentibus nobis facere bonum, adjacet malum, & peccatum habitat in carne noſtra: vide Rom. 7. Jun. Item, occ. etiam in 3. ſ. m. fut. hiph. cum יוֹ aff. loco ſeq. יַשְׁלִישֵׁנִי copiam facit ei, Eccl. 6. 2. Atque hinc ex hac rad. שָׁלַט eſt 1. no. שַׁלִּיט m. dominator, dominium, poteſtatem habens; Bu. Lex. ſeu poteſtate præditus. Dicunt & Latini poteſtatem in abſtracto, pro dominatore, præſide, vel magiſtratu. Merc. Potens apud Arabes Sultanus vocatur, qui poteſtatem habet in alios. Av. Compos. Coc. prout occ. hoc no ſ. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ut & in forma pl. m. ſimpl. ſic: שַׁלִּיט dominator, Eccl. 8. 8. שַׁלִּישׁ dominator, Gen. 42. 6. Ecc. 10. 5. שַׁלִּישִׁים dominatores, Eccl. 7. 19. Item 2. hinc etiam: no. cum thau hee-mant. poſt duplex ſægol: (vel, ut alii volunt, eſt ſ. fœm. à præced. maſc. viz.) שַׁלֶּטֶת f. dominatrix. Bu. Lex. domina: fœmina habens poteſtatem: Av. Eze. 16. 30. Opus אִשָּׁה זוֹנָה שַׁלֶּטֶת (cum kamets, ſcil. ob pauſam, pro ſægol penult.) mulieris meritricis dominantis. Hieron. procacis: Pag. Potentis & prævalentis ſuper ſcortatores, qui eam affectantur: Latinè dicere poſſis, imperioſam. Merc. Meretricis poteſtatem habentis: Av. Meretricis nobiliſſimæ, potentiſſimæ, procaciſſimæ: Coc. Opus mulieris meritoriæ pervicaciſſimæ. Jun. Item 2. hinc etiam no. שִׁלְטוֹן m. dominatio, poteſtas, dominium, autoritas; Pag. Bu. &c. Chald dominator, dominus, qui poteſtatem habet. Dan. 3. 2. R. Sal. ſcribit, Zach. 13. 7. hoc nomen de principibus Iſraelis nunquàm dici, neque in textu hebræo: neque in Targum: Bu. Lex. Occ. autem hoc no. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שִׁלְטוֹן dominatio, Eccl. 8. 4. 8. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. ex Bu. conc. eſt in no. pl. m. שֶׁלְטִים ſcuta, clypei, peltæ, umbones: Pag. Bu. &c. 70. θυρεοὶ, al. ἀσπίδες. Coc. Quidam etymon afferunt, quòd his uterentur potentiores & qui authoritate polleban*. Germani etiamnum hodiè ſcuta ſeu peltas vocant, Schild. Merc. Occ. autem hoc no. in abſol. forma pl. m. cum הַ dem. præf. & in pl. m. conſtr. ſimpl. & cum הֶם aff. ut ſeq. הַשֶּׁלְטִים ſcuta. 2 Reg. 11. 10. 2 Chr. 23. 9. Jer. 51. 11. שֶׁלְטֵי ſcuta, Sam. 8. 7. 1 Chr. 18. 7. Can. 4. 4. שִׁלְטֵיהֶם ſcuta ſua, Eze. 27. 11.

Rad. 131. שָׁלַךְ jecit, projecit, dejecit. Cogn. cum שָׁלַח miſit, emiſit: & שָׁלַל orbavit: item, cum בָּשַׁל impegit, corruit: namillud quod abjicitur ſit emittendo & corruendo, & abjiciens ſit orbus illâre quam amiſit. Av. Non autem venit hoc verbum in kal ſed in hiphil הַשְׁלִיךְ, eſt projicere. Pag. Quidam ſpecialiter, exp. dejicere, conferentes cum בָּשַׁל tranſp. quod eſt ruere, & cum שָׁלַח quod eſt rectà emittere. Ego paulò latiùs hoc verbum ſumi puto, pro projicere, abjicere, jacere, dejicere, pro loci ratione: item, exponere. Diſcrimen hujus à שָׁלַח elicitur aperte, Jer. 38. 6. Merc. Jecit, abjecit, conjecit, dejecit, disjecit, injecit, projecit. Conſtr. cum præp. עַל, אֶל, מִן, ל, & ב, Bu. Lex. 70. βίπτειν, βάλλειν, jacere, &c. Coc. prout occ. hoc verbum in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum יוֹ conv. præf. ut & cum יוֹ & הֶם aff. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. ut ſeq. הִשְׁלִיךְ projecit, Num. 35. 20, 22. Joſh. 10. 11. Jer. 41. 9. Lam. 2. 1. Am. 8. 3. וְהִשְׁלִיךְ & projiciet, Lev. 1. 16. Num. 19. 6. 2 Reg. 23. 12. Joel. 1. 7. הִשְׁלִיכוֹ & הִשְׁלְכוֹ jecit eum, 2 Reg. 24. 20. Joel. 52. 3. הִשְׁלִיכָם abjecit eos, 2 Reg. 13. 23. 17. 20. הִשְׁלִיכָה projecit, 2 Sam. 11. 21. Item in 2. ſ. m. præt. hiph. occ. ſimpl. & cum יוֹ conv. præf. cui etiam ult. יוֹ eſt aff. & in 1. ſ. ſimpl. etiam & cum יוֹ conv. præf. & cum הוֹ aff. abſque præf. ut & in 3. pl. ſimpl. & cum יוֹ conv. præf. ut ſeq. הִשְׁלַכְתָּ & projeciſti, 1 Reg. 14. 8. Neh. 9. 11. Iſa. 38. 17. וְהִשְׁלַכְתָּ & projicies, Eze. 5. 4. וְהִשְׁלַכְתִּיו & projicies eum, Jer. 51. 63. הִשְׁלַכְתִּי abjeci, Jer. 7. 15. וְהִשְׁלַכְתִּי & abjiciam, projiciam, Jer. 7. 15. Nah. 3. 6. הִשְׁלַכְתִּיךָ ejecite, Eze. 28. 17. הִשְׁלִיכוּ projecerunt, abjecerunt, 2 Reg. 7. 15. Jer. 9. 18. 38. 9. Eze. 20. 8. וְהִשְׁלִיכוּ & projicient, Eze. 42. 24. Item in 2. pl. f. præt. hiph. à ſimplice forma הִשְׁלַכְתֶּן cum יוֹ conv. præf. occ. præter morem ſic; Am. 4. 3. וְהִשְׁלַכְתֶּנָה & projicietis palatium (ſcil. regis, quod eſt in latere muri, & egrediemini:) Pag. quaſi he paragogicas ad finem præteriti addita ſit: quod alias accidere non ſolet. Kimchi in Michlol ait vocem hanc compoſitam ex præterito & futuro: ſed & illud magis probat. Poteſt intranſitivè exponi, licèt in hiphil, & projicietis vos in palatium, &c. Merc. Cev. Eſt pro הִשְׁלַכְתֶּן. Senſus fortè hic eſt: Et abjicietis (cogitationem) aſcendendi הָהַרְמוֹנָה ad palatium, ſeu templum; Coc. Ac abjicietis quæ (erunt) in palatio: i. e. dona, theſauros; & res omnes cariſſimas, quas firmo loco aſſervatis ſtudioſiſſimè. Jun. In Part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & à forma pl. m. abſol. מַשְׁלִיכִים, occ. in pl. m. conſtr. ſimpl. itidem. ſic: מַשְׁלִיךְ projiciens, Pſal. 147. 17. Mic. 2. 5. מַשְׁלִיכֵי projicientes, Iſa. 19. 8. In Infin. hiph. cum לְ cop. præf. occ. cum tſeri tantùm in ult. ſed ſed cum לְ præf. habet jod hiph. in ult ſic: לְהַשְׁלִיךְ & projiciendo, Je. 22. 18. 36. 23. לְהַשְׁלִיךְ ad projiciendum Eccl. 3. 5, 6. In Imper. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum לְ cop. præf. in forma cum tſeri tantùm abſque jod hiph. in ult. ſed cum הִי aff occ. vel def cum chirek tantùm, vel plenè cum jod hiph. in antepenult. & in ſ. f. cum לְ cop. præf. & pl. m. ſimpl. & plenè, cum jod hiph. penult. in utroque ut ſeq. הַשְׁלֵךְ projice, Pſ. 55. 23. וְהַשְׁלֵךְ & projice, Excd. 9. הַשְׁלִיכֵהוּ & abjice eum, projice, Ex. 4. 3. 2 Reg. 9. 25, 26. Zach 11. 13. וְהַשְׁלִיכִי & abjice, Jer. 7. 29. הַשְׁלִיכוּ projicite abjicite, Gen. 37. 22. Eze. 18. 30. 20. 7. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. plenè, ſed cum יוֹ conv. præf. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod in ult. ut & cum הָ parag. add. plenè cum jod hiph. in penult. ſed rurſus cum הִי aff. habet chirek tantùm abſque jod hiph. in penul. & omnia poſt יוֹ conv. præf. ut ſeq. אַשְׁלִיךְ projiciam, Joſh. 18. 8. 2 Chron. 7. 20. Job. 29. 17. Pſ. 60. 10, 108. 10. ואשליך

וְאַשְׁלִיךְ & projeci. Zach. 11.12. וְאֶשְׁלֹךְ & projeci, Deut.9.21. וְאַשְׁלִיכָה & projeci Neh.12.9. וַאֲשַׁלְּחֵהוּ & conjeci illud, Exod.32.24. וְאַשְׁלֵכֶם & abjeci eas, Deut.9.17. Item in 2. ſ. m. fut hiph. occ. cum ! cop. præf. plenè cum jod hiph. ſed cum ! conv. præf. cum tſeri tantùm in ult. & rurſùs cum נִי aff. ſimpl. & cum ! conv. præf. & plenè cum jod hiph. in antepen. ut & in 2. ſ. f. cum ! conv. præf. plenè cum jod hiph. in penult. ut ſeq. וְתַשְׁלִיךְ & projicies, Mic.7.19. וַהֲשִׁלֹךְ & projeciſti, Pſal.50.17. תַּשְׁלִיכֵנִי abjicias me, Pſal.51.13.. 71.9. וַתַּשְׁלִיכֵנִי & abjeciſti me, Pſal.102.11. Jon.2.4. וַיַּשְׁלִיכֵנִי & projeciſti, Eze.23.35. Item in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. plenè, cum jod hiph. ſed cum ! cop. & ! conv. def. cum tſeri tantùm in ult. ut ſeq. יַשְׁלִיךְ abjiciet, Iſa.2.20. וַיַּשְׁלֵךְ & abjiciet, projiciet. Job.15.35.. 27.22. וַיַּשְׁלֵךְ & projecit, Exod.7.10..15. 25..32.19. Joſh.18.10. Jud. 9.17.. 15.17. 2Sam.20. 12. 1Reg.19.19. 2Reg.2.21.. 4.41..6.5..23.6. 2Chr. 33.15. Jer.26.23. Zach.5.8. Cui etiam cum ! conv. præf. הוּ eſt aff. vel plenè poſt jod hiph. vel def. cum chirek tantùm in antepen. ut & cum ם aff. def. cum chirek tantùm in penult. ſic: וַיַּשְׁלִיכֵהוּ & illum abjecit. Dan.8.7. וַיַּשְׁלֵהוּ idem, Exod.4.3. 2Reg.2.16. וַיַּשְׁלֵכֶם & projecit eos, Deut.29.28. Sic & in 3. ſ. f. fut. hiph. cum ! cop. & ! conv. præf. occ. def. cum tſeri tantùm abſque jod hiph. in ult. ſed cum ! cop. præf. occ. plenè cum jod hiph. ante הוּ aff. ut & in 1. pl. cum ! cop. præf. occ. vel plenè cum jod hiph. in penult. vel def. cum chirek tantùm ante הוּ aff. & in 2. pl. m. cum nun parag. add. occ. def. cum chirek tantùm in penult. ſed plenè habens jod hiph. in antepen. cum הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek in penult. ut ſeq. וְתַשְׁלֵךְ & abjiciet, Dan. 8.12. וַתַּשְׁלֵךְ & abjicit, Gen. 21.15. Jud. 9.53. וְתַשְׁלִיכֵהוּ & projecit illum, Job. 18.7. וְנַשְׁלִיכָה & abjiciamus, Pſal.2.3. וְנַשְׁלִיכֵהוּ & projiciamus eum, Gen. 37.20. תַּשְׁלִכוּן abjicietis, Exod. 22.30. תַּשְׁלִיכוּהוּ projicietis eum, Exod.1.22. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. ſimpl. occ. plenè, ſed cum ! conv. præf. vel def. cum chirek tantùm, vel plenè cum jod hiph. in penult. cui etiam formæ plenæ cum ! conv. præf. ם eſt aff. vel poſt ſchurek. vel, pro eo, poſt kibbuts in ult. ut ſeq. וַיַּשְׁלִיכוּ projicient, 2Reg.2.25. Eze.7.19. וַיַּשְׁלְכוּ & projecerunt, Gen.37.24. Sam. 18.17.. 20.22. 2Reg. 10.25. Neh.9.26. Jer.38.6. וַיַּשְׁלִיכוּ & projecerunt, Exod.7.12. Joſh. 8.29. Jud. 8.25. 2Reg.13.21. 2Chron.24.10.. 30.14. וַיַּשְׁלִיכוּם & dejecerunt eos, 2 Chron. 25.12. וַיַּשְׁלִיכֻם idem Joſh.10 27. In Hophal. הָשְׁלַךְ vel הֻשְׁלַךְ abjectus, dejectus, projectus, &c. fuit; Pag. Bu. Av. Prout occ. in forma cum kibbuts præt. hoph. 3. ſ. m. cum ! cop. præf. & in 2. ſ. f. cum kamets ob pauſam, pro ſcheva penult. ſed in forma cum kam. chat. occ. 2. ſ. m. & 1. ſ. ſimpl. & rurſùs in forma cum kibbuts occ. 3. pl. cum ! cop. præf. ut ſeq. וְהָשְׁלַךְ & abjectum, Dan. 8.11. הָשְׁלְכָה dejecta eſt, Eze.19.12. הָשְׁלַכְתָּ ejectus es, Iſa.14.19. וְהָשְׁלַכְתִּי projectus ſum. Pſal.22.11. וְהָשְׁלְכוּ & abjecti ſunt, Jer.22.28. Item in part. hoph. occ. ſ. m. & pl. m. ſimpl. in forma cum kibbuts: in qua etiam forma, à ſ. f. abſol. מֻשְׁלָכָה, occ. in forma cum thau in fine poſt duplex ſægol, ut ſeq. מֻשְׁלֶכֶת projectus. 2Sam.20.21. מְשֻׁלָּכִים ejecti, Jer.14.16. מֻשְׁלֶכֶת projectum, 1 Reg. 13. 24,25,28. Jer.36.30. In fut. hoph. à 3. ſ. m. in forma cum kibbuts יֻשְׁלַךְ projicietur: occ. in 2. ſ. f. cum ! conv. præf. & in 3. pl. m. cum kamets, ob pauſam, pro ſcheva penult. ſic: וְהֻשְׁלְכָה & projecta, Eze.16.5. יֻשְׁלָכוּ abjicientur, Iſa.34.3. Atque hinc ex hac rad. שְׁלֶכֶת eſt nomen portæ Hieroſolymis, viz. שַׁלֶּכֶת Shallecheth, quòd per illa projicerentur ſordes, ſic appellatæ: Pag. vel dict. à conjecta & accumulata terra ad parandam viam regis: 1Chron.26.16. Iſa.6.13. Conſer 1Reg.10.5,12. 2Chron. 9.11. Bu. Lex. Fuit ex portis ſanctuarii. quaſi portam dicas projectionis: noſter interpres commode, aſcenſionis. Et ſic Iſa. 6.13. quæ (ſunt) בְּשַׁלֶּכֶת in Sallecheth. Vel in ejectione, ſeu dejectione, ſcil. frondium: i.e. quando abjiciunt frondes ſuas: quam expoſitionem probat Targum & R. D. licèt & ſuperiorem non omittat: unde & ibi alii appellativè exponunt pro projectione ſeu dejectione foliorum: ſicut eo loco vertit Jonathan fluxionem foliorum, ſeu caſum. Merc. Cev. שַׁלֶּכֶת eſt dejectio, projectio, ejectio: Iſa. 6. & ult. (velut ilex & quercus, in quibus) בְּשִׁלְכַת in abjectione frondium eſt ſubſiſtentia quædam: i.e in quibus abjectis foliis eſt adhuc vis quædam generatrix in vere novo. Av. In hoc loco Chaldæus explicat שַׁלֶּכֶת per מַחַר שַׁרְפִין defluxionem foliorum: τὸ μετάπτωσον. Hoc ſequitur R. Sal. & R. D. Sed non apparet quomodò idem ſignificatus ſit in altero loco, viz. 1 Chron. 26.16. cujus hæc verba: עִם שַׁעַר שַׁלֶּכֶת בְּמִסְלָה הָעֲלֻלָה apud portam aggeris (hoc enim melius quadrat) in via aſcendente, ad templum ſcil. Ab. Ezra monet, eſſe, qui à לִשְׁכָּה formerent. Hoc ſequi videntur 70. qui vertunt πασσάλιον. Nos, utroque loco conſiderato accipimus pro aggere in altum aggeſto, in quo eſt via ad celſius domicilium acclivis. Ii ſolent roboribus ſtipari: quæ diu in eis permanent. Coc. Cum porta injectus: i. e. quam verſùs terra injecta & aecumulata eſt ad parandum iter regis: de quo 1 Reg. 10. 5, 11. Jun. (qui ſic etiam locum alterum Iſa. 6. explicat, ut ſeq. Sicut in quercubus illis, & ſicut in roboribus,) quæ (ſunt) ad portam) injectus, ſtatumen eſt: nimirum, terræ injectæ ſive aggeri, quem ſtatuminant & continent utrinque arbores depactæ in aggeris lateribus. Jun. Item ex hac rad. שָׁלָךְ eſt etiam 2. nomen avis, viz. שָׁלָךְ m. mergus, mergulus: ſic dict. quòd ad capiendum piſces in mare vel aquam ſe projiciat: Pag. Bu. Lex. Alius eſt ardea: eſt ex numero avium vetitarum: & juxta Hebræos Doctores, avis eſt venans piſces: unde & Onkelos vertit. teſte Kimchi, שַׁלַּיכוּתָא quaſi captorem. ſeu venatorem piſcium: שַׁלְיָא enim Chaldaicè eſt piſcis, & שְׁלָא venari, capere, piſcari. Merc. Occ. autem hoc no. ſ. m. cum ה dem præf. locis ſeq. הַשָּׁלָךְ mergus, Lev.11.17. Deut.14.17.

Rad. 132. שָׁלַם eſt, pacificare, pacificum eſſe: item, perficere, complere, finire: reſtituere, reddere, ſalutare. Pag. In kal abſolutè, integrum eſſe, perfici, abſolvi, vel perfectum eſſe: & abſolutum & per Metalepſin, ut quidam volunt, pacatum eſſe, pacem habere, in pace eſſe, quæ hebraicè quaſi integritas dicitur, quòd ſit partium inter ſe diſſidentium redintegratio. Quidam putant tranſitivum eſſe: 2Reg.10.13. לְשָׁלוֹם ad ſalutandum filios regis: hoc ſcilicet duntaxat. Atqui poſſit & nomen eſſe, ad pacem.

cem, i. e. ad rogandum de pace, & salute, &c. etsi recte quod ad sensum attinet, exponatur ad pacem: nec prorsus malè, ad salutandum: ita ut illud sit quod Sanctes significare voluit, Salutare. Illo casu est regimen ab absoluto שָׁלוֹם, de quo infra. Reperitur forma שָׁלֵם, Gen. 15. 16. quia non שָׁלֵם completa fuerit iniquitas, &c. ad verbum perfecta est. Infra erit nomen Toar. In Piel transitivum, perficere, integrare, absolvere. Includit autem in ea conjug. passim vicissitudinem, ut sit rependere, retribuere, solvere, exolvere, persolvere, compensare: non item in Hiphil, ubi tantùm est perficere integrare: & interdum pacem facere, pacificare. Merc. שָׁלֵם in kal est, compleri, perfici: pacem habere vel colere, pace, prosperitate frui, pacem precari, i. e. salutare: Bu. Lex. שָׁלֵם iniit pacem cum aliquo, pacatus est, absolutus est: (est enim in kal intransit. & neutrum:) placatus est, pacificatus est: item, reddidit cuique quod suum est, (pax enim publica conservatur reddendo cuique suum) persolvit: absolutus est, Cogn. cum מָשַׁל dominatus est: nam dominatores & reges debent pacem & integritatem justitiæ conservare seu implere. Hinc per metath. μειλίσσω placo demulceo: ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω, placo, æquo, planum facio. Av. In Bu. conc. rad. hæc. tria signif. 1. est, rependere, retribuere, reddere, persolvere. Bu. conc. Prout occ. juxta quosdam in part. ben. kal s. m. (à simplice forma שׁוֹלֵם rependens, &c. de quo tamen vide etiam plenius in 2. signif.) cum ' aff. loco seq. שְׁלֻמִי Rependenti mihi, Psal. 7. 5. Sed in hac retribuendi signif frequens admodùm venit conjug. piel שָׁלֵם, solvere, persolvere, reddere, rependere, retribuere, compensare, Bu. Lex. Coc. Prout occ in præt. piel 3. s. m. & 1. s. simpl. & cum ! conv. præf. utrique sic: שָׁלֵם rependit, Jud. 1. 7. וְשִׁלַּם idem, Lev. 5. 24. 1 Reg. 9. 25. Job. 8. 6. שִׁלַּמְתִּי reddidi, rependam, Prov. 7. 14. Isa. 65. 6. וְשִׁלַּמְתִּי & rependam, 2 Reg. 9. 26. Isa. 65. 6. Jer. 16. 18. 25. 14. 51. 24. Joel. 2. 25. At in 2. pl. præt. piel cum ! conv. præf. habet tseri, ob pausam, pro scheva penult. loco seq. וְשִׁלְּמוּ & persolvent, Isa. 19. 21. Sed in 2. pl. m. præt. piel occ. simpl. sic: שִׁלַּמְתֶּם rependistis Gen. 44. 4. In part. piel s. m. occ. simpl. & cum ' cop. præf. & in absol. forma pl. m. simpl. sed in pl. m. constr. cum ' cop. præf. ut seq. מְשַׁלֵּם rependens, Isa. 65. 6. Jer. 51. 6. וּמְשַׁלֵּם & rependens, Deut. 7. 10. Psal. 21. 24. Jer. 32. 18. מְשַׁלְּמִים rependentes, Joel 4. 4. וּמְשַׁלְּמֵי & rependentes, Psal. 38. 21. In Infin. piel occ. simpl. & cum ל præf. cui etiam cum ל præf. ' & ' sunt aff. ut seq. שַׁלֵּם rependendo, Exod. 21. 36. 22. 2 5, 13. Jer. 51. 56. לְשַׁלֵּם ad reddendum, Prov. 22. 27. לְשַׁלְּמִי rependendo, Ps. 61. 9. לְשַׁלְּמוֹ solvere illud, Deu. 23. 22. Ecc. 5. 3. In Imper. Piel s. m. & f. & pl. m. occ. simpl. & cum ! cop præf. unicuique, ut seq. שַׁלֵּם persolve, Eccl. 5. 3. וְשַׁלֵּם & persol. Ps. 50. 14. וְשַׁלְּמִי persolve. Nah. 1. 15. וְשַׁלְּמִי & persol. 2 Reg. 4. 7. שַׁלְּמוּ rependite. Jer. 50. 29. וְשַׁלְּמוּ & persolvite, Psal. 76. 12. In Fut. piel 1. s. occ. simpl. & cum ! cop. præf. Ult & cum ה parag. add. simpl. vel cum scheva penult. extra pausam, vel cum tseri penult. ob pausam: cui priori cum scheva penult. ! cop. est etiam præf. sed in 2. s. m. occ. simpl. prout seq. אֲשַׁלֵּם rependam, persolvam, Deut. 32. 41. Psal. 22. 26. 56. 12. 65. 13. 116. 14, 18. וַאֲשַׁלֵּם & persolvam, rependam, 2 Sam. 15. 7. Job. 41. 3. Isa. 57. 18. אֲשַׁלְּמָה rependam, Prov. 20. 22. אֲשַׁלְּמָה persolvam, Jon. 2. 10. וַאֲשַׁלְּמָה & rependam, Psalm. 40. 1. יְשַׁלֵּם persolves, Job. 22. 26. Psalm. 62. 13. Eccl. 5. 4. Item, in 3. s. m. fut. piel occ. simpl. vel cum tseri: vel, ante maccaph, cum sægol in ult. cui etiam formæ cum sægol ֶ (pro relat. אֲשֶׁר) est præf. ut seq. יְשַׁלֵּם rependet, Exo. 21. 34, 36. 22. 1, 2. 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14. Lev. 5. 16. Deut. 7. 10. Ruth. 2. 12. 2 Sam. 3. 39. 12. 7. Psalm. 37. 21. Prov 6. 31. Isa. 59. 18. Jer. 51. 56. Ezec. 33. 15. יְשַׁלֶּם rependet, Job. 21. 31. 34. 11. Prov. 13. 21. 19. 17. 25. 22. שֵׁישַׁלֵּם qui rependet, Psalm. 137. 8. Sed occ. etiam 3 s. m. fut. piel cum ה & נָה aff. ut & in 1. pl (á simplice forma יְשַׁלֵּם) cum ! cop. præf. & ה parag. add. sed in 3. pl. m. cum יְ aff. absque præf. ut seq. יְשַׁלְּמֶךָּ rependet tibi, 1 Sam. 24. 19. יְשַׁלְּמֶנָּה rependet illam, Lev. 24. 18, 21. Job. 34. 33. וְיִשַׁלְּמֶנָּה & rependemus, Hos. 14. 3. יְשַׁלְּמוּנִי rependent mihi, Psalm. 35. 12. In pual שָׁלֵם rependi, retribui: Bu. Ma. persolutus est, compensatus est: Av. Prout occ. in fut. pual 3. s. m. vel extra pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets in ult. cui priori cum pathach ה interrog. est præf. sic: יְשֻׁלַּם reddetur, rependetur, Psalm. 65. 2. יְשֻׁלַּם idem, Prov. 11. 31. 13. 13. הֲיִשֻׁלָּם num rependetur, Jer. 18. 20. Atque inde ex rad. hac in 1. retribuendi signif est 1. no. שָׁלֵם m. retributio, compensatio, persolutio æqua: Pag. Bu. Av. Prout occ. hoc no. s. m. cum ! cop. præf. loco seq. וְשֶׁלֶם & retributio, Deut. 32. 35. Item 2. hinc etiam no. שְׁלוּם vel שֶׁלֶם m. idem cum præced. persolutio, retributio, recompensatio æqualis: Av. Prout occ. hoc no. s. m. cum ה dem. præf. & kibbuts, sed cum בְּ præf. cum schurek in ult. & in forma pl. m. cum schurek penult. sic: הַשֻּׁלָּם retributio, Hos. 9. 7. בְּשִׁלּוּם pro retributione, Mic. 7. 3. שִׁלֻּמִים retributiones, Isa. 34. 8. Item 3. hinc etiam no. שְׁלֻמָה f. idem cum præced. persolutio, retributio: &c. Av. Prout occ. in forma s. f. constr. cum ! cop. præf. loco seq. וּשְׁלֻמַת & retributio, Psalm. 91. 8. Sic & 4. hinc etiam no. cum nun heemant. post cholem in fine, viz. שֶׁלְמֹן m. idem etiam cum præced. persolutio, retributio: Av. Prout occurrit in forma pl. m. loco seq. שַׁלְמֹנִים retributiones, Isa. 1. 23. Deinde ii. signif. 2. hujus radicis, viz. שָׁלֵם est, absolvi, compleri, perfici: Bu. Conc. consummari, integrum fieri: Coc. &c. vide ad initium rad. prout occ. hoc verbum in hac 2. complendi, perficiendi signif. in præt. kal, 3. pl. cum ! conv. præf. & in fut. kal, (á 3. s. m. יִשְׁלַם complebitur, perficietur:) 3. s. f. cum ! conv. præf. וְשָׁלְמוּ & compleverunt, Isa. 60. 20. וְחִשְׁלַם & etiam perfectum fuit, 1 Reg. 7. 51. 2 Chron. 5. 1. Neh. 6. 15. In piel signif. perficere, complere, absolvere: Bu. Lex. Av. Prout occ. in præt. piel 3. s. m. (in forma cum pathach pro tseri in ult.) cum ! cop. præf. loco seq. וְשִׁלֵּם & perfecit. 1 Reg. 9. 25. In pual שֻׁלַּם perfici, &c. ut in kal: prout occ. in part. pual s. m. cum מְ præf. loco seq. כְּמֻשְׁלָם sicut perfectus, Isa. 42. 19. In hiphil הִשְׁלִים perfecit, absolvit: Coc. Prout occ. in fut. hiph. 2. s. m. cum יְ aff. & in 3. s. m. simp. vel plenè cum jod hirk. vel def. cum chirek tantùm in ult. ut seq. תַּשְׁלִימֵנִי absolves me Is. 38. 12, 13. יַשְׁלִים perficiet, Job. 23. 14. Is. 44. 26. יַשְׁלִים perficiet, Is. 44. 28.

Atque

Atque inde ex hac rad. in hac 2. perficiendi seu complendi signif. est 1. no. שָׁלֵם integer, incolumis: cujus res omnes integræ & salvæ sunt: integrum, perfectum, completum; Bu. Lex. perfectus completus: absolutus: Pag. Av. 7o. τέλειος, perfectus, consummatus: Coc. Sed est & urbis nomen, Salem, quæ postea Jerusalem dicta: Gen.14.18. Pag.Bu. Et Melchitsedek Rex שָׁלֵם Salem: Pag. est urbs Solyma, n. quæ postea Jebus, & Jerusalem dicta est, nostris Jerosolyma, & novissime Ælia. A pace nomen habet, ut est in Epist. ad Hebr. 7. Videtur autem terrifico nomine, data operâ, scilicet, à Jebusæis dicta posteriùs Jerusalem, quæ antè Salem, quasi יִרְאוּ (quod יִרְאוּ scribi solet) שָׁלֵם timete Salem, ut vicinis populis terrorem incuterent: etsi alii, longiùs etymo repetito, visionem pacis exponunt. Hebræi hodiè dualiter efferunt יְרוּשָׁלַיִם (chirek indicante jod, quod quisque locis expressum reperitur) quòd urbs bipertita esset: etsi Cabalici hoc ad terrestrem & cœlestem, duplicem, scilicèt, Jerusalaim referant. Chaldæus ubique יְרוּשְׁלֵם quo modo ego puto olim prolatum fuisse. A שָׁלֵם sit, voce nonnihil deflexâ. gentile שׁוּלַמִּית Sulamitis, Cant.6.12. tametsi quidam sic amicam suam à Salomone vocatam existiment, à formæ integritate. Illi iidem credunt, Salom fuisse etiam urbem ejusdem nominis in Samaria, vel ipsam Sichem, vel in regione Sichimorum, Gen.33.18. quod noster interpres sequitur. In eadem est sententia Eusebius in libello de locis Hebraicis, per Hieronymum latinè conversо. At Hebræi eo loco שָׁלֵם exponunt, incolumis, &c. nomen Toar: quod & Onkelos secutus videtur, ubi שְׁלִים malim scribi, quàm שְׁלֵם. Merc. שָׁלֵם perfectus, &c. est part. ben.kal, vel interdum; ipsum præt.kal, 3.s.m.in forma scil.pael, seu cum tseri in ult. perfectus, fuit &c. Av. quomodo etiam alii quidam quosdam locos verbaliter exponunt: plerisque tamen est no. adject. ut dictum, & pro nomine urbis Salem, est Solyma, urbs quæ deinde dicta est Jerusalem, à pace & incolumitate. Av. Occurrit autem hoc no. s. m. simpl. & cum ב præf. ut & in absol. forma pl. m. simpl. & in forma s. & pl. f. simpl. ut seq. שָׁלֵם completum, integrum, perfectum, Gen.15.16..32.18. 1Reg.8.61..11.4..15.7,14. 2Reg.20.3. 1Chron.12.38..28.9..29.9,19. 2Chro. 8.16..15.17..16.9..19.9..25.2. Isa.38.3. בְּשָׁלֵם in schalem, n.p. Psalm. 76.3. שְׁלֵמִים integri, Gen.34. 21. Nah.1.12. שְׁלֵמָה perfecta, Deut. 25. 15. Ruth. 2.12. 1Reg.6.7. Prov.11.1. Amos. 1.6, 9. שְׁלֵמוֹת integri, Deut.27.6. Josh.8.31. Item 2. juxta quosdam est hinc etiam no. in forma pl. m. cum cholem in penult. quod sic occ. Jer.13.19. כָּלָה הַגָּלוּת universa ipsa in captivitatem acta est שְׁלֵמִים omninò: Coc. perfectiones: Bu. Conc. Vel, migrare factus est, seu captivus abductus est שְׁלוּמִים (in) perfectionibus: h. e. omninò; vel, translata est Juda tota, translata est שְׁלֵמִים, perfectiones, seu integritates; i.e. integrè, in totum, perfectè: nam idem repetitur. Merc. Prout occ. etiam in forma pl. m. constr. cum kibbuts pro cholem penult. viz. שְׁלֵמֵי perfecti: Bu.Conc. 2Sam.20.19. &c. Sed vide hæc duo in forma pl. m. absol. & constr. in 2. signif. seq. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. שָׁלֵם est, pacem habere, colere, pace frui: Bu.Conc. Coc. Pacem agere: unde, in pace, est omnium rerum incolumitas: ὁλοκληρία: 7o. ἐφησυχίαν: Coc. ut Job.22. שְׁלֵם & age pacem: i. e. noli Deum oppugnare: nam, ut dicitur Job. 9. מִי הִקְשָׁה אֵלָיו וְיִשְׁלָם quis se difficilem præbuit ei ergà ipsum, &c. pace fruitus est? Coc. Occurrit autem hoc verbum in hac 3. pace fruendi seu pacem habendi signif. ordine Conc. ut seq. In part. ben. kal, s. m. שׁוֹלֵם pace fruens, seu pacem colens, &c. unde cum ' aff. sic occ. Psalm. 7. 5. אִם־גָּמַלְתִּי שׁוֹלְמִי רָע Si retribui existenti-in-pace-mecum, malum. 7o. & Hieron. Si reddidi retribuentibus mihi mala. R.D. Illi qui fuit mecum in pace. Sed R.Sal. Retribuenti, aut reddenti mihi malum: i.e. si retribui illi secundùm retributionem ejus. Est ex kal, inquit A. E. quanquàm in kal, non invenitur: Pag. in signif. scil. retributionis, sed tantùm in piel. Cev. Pacem colenti mecum: Bu.Conc. & Lex. Si reddidi integro, i. e. pacifico meo malum: Av. Si malefeci pacifico meo: i.e. ei qui mihi pacificus erat. Coc. Si intuli malum colenti pacem mecum. Jun. Item, in hac etiam pacificandi signif. vel in 2. perficiendi signif. præced. juxta quosdam occ. part. paul kal, (á s. m. שָׁלוֹם, & in absol. forma plur. masc. שְׁלוֹמִים perfecti seu pacifici) plur. masc. constr. cum kibbuts pro schurek in penult. sic: 1Sam.20.19. אֲנִי שְׁלֵמֵי אֱמוּנֵי יִשְׂרָאֵל Ego (scil. Abel, sive Abela) (sum inter) perfectos, fideles Israel: i. e. inter perfectos Israel, & fideles Israel: utrumque enim est in regimine genitivi, & utrumque masculeum. Pag. Potest verti, Ego sum ex pacificis fidelium Israel: Merc. R D. autem exp. ut no. Toar sive adject. sic: Ego sum è filiis civitatis qui sunt perfecti & fideles Israeli & Regi. Et R. Levi sic explicat, Ego, &c. i.e. Nonne in me manent, aut habitant, perfecti, ad servandum fidem, quæ est in Israel? Et propterea non consenserunt filii Abel, ut conjurarent cum Seba filio Bichri, quia fidem servant. Et quum ita sit, ut quid perdis civitatem non parvam, sed matrem, i.e. Metropolin, in cujus circuitu sunt filiæ, i.e. villæ? & ut quid perdis Domini hæreditatem? Targum; Nos sumus perfecti in fide cum Israel. Pag. Ego sum inter perfectos & fideles Israelis: Av. Ego (sum) pacifici fideles Israelis: q. d. Ego Abel sum civitas pacificorum & fidelium in Israele. Coc. Ego (sic compellat Joabum mulier hæc totius suæ civitatis nomine:) ex pacem colentibus, è fidelibus Israelis. scil. sum. Hebr. ego pacem colentium fidelium Israelis sum: Jun. Item, in hac pacem habendi signif. occ. imper. kal, s. m. cum ' cop. præf. & in fut. kal, 3. s.m.cum ' conv præf. & cum kamets ob pausam pro pathach ult. in utroque sic: וְיִשְׁלַם & pacem habe Job. 22.21. וַיִּשְׁלַם & pacem habet, Job.9.4. In hiphil הִשְׁלִים pacem fecit, vel iniit: Bu.Ma.Av. fecit pacem persolvendo cuique suum: Av. Pacare, pacem facere: Coc. Prout occ. in præt. hiph. 3. f.f. & in 3 pl. simpl. & plenè, sic: הִשְׁלִימָה pacem fecit, Josh.10.4.. 11, 19. הִשְׁלִימוּ pacem fecerunt, Josh.10.1. Sed in fut. hiph. 3. s. m. occ. simpl. cum chirek tantùm. & cum ' conv. præf. cum tseri tantùm absque jod hiph. in ult. sed in 3. s. f. simpl. & plenè, & in 3. pl. m. cum ' conv. præf. plenè cum jod hiph. in penult. ut seq. יְשַׁלֵּם pacatos reddit, Prov. 16. 7. וַיְשַׁלֵּם & pacem inivit,

1 Reg. 22. 45. תַּשְׁלִים pacem ineat, Deut. 20. 12. וַיַּשְׁלִימוּ & iniverunt pacem, 2 Sam. 10. 19. 1 Chr. 19. 19. In hophal הָשְׁלַם pacatum effici: Bu. Ma. pacificatus est, placatus est, pacificus factus est: Pag. Av. pacatus est: Coc. Prout occ. in præt. hoph. 3. s.f. loco sequente: הָשְׁלְמָה pacata erit. Job. 5. 23. Atque inde ex hac rad. שָׁלֵם in hac 2. pacificandi signif. est no. cum kamets & cholem, viz. שָׁלוֹם m. pax: Pag. sed Hebræis latiùs quàm Latinis. Opponitur bello, vel gladio: unde in Mat. 10. Non veni pacem mittere, sed gladium: pro quo Lucæ 12. separationem, contrariùm concordiæ. Ad Ephes. 2. pacis significatio copiosiùs & diligentiùs exponitur, quòd sit duorum inter se dissidentium redintegratio, & reconciliatio. Item tranquillitas, & opponitur perturbationi, confusioni, & seditioni. Hinc 1 Cor. 14. Non est confusionis author Deus, sed pacis. Felicitas, prosper rerum status: incolumitas. salus: unde hàc voce utuntur in salutationibus, bené precantes: ab integritate & perfectione ductum. quomòdo etiam Toar esse possit, Merc. Cev. שָׁלוֹם est pax: prosperitas, incolumitas. integritas: Bu. Lex, hoc enim nomen dicitur cujusliber rei integritas seu incolumitas: Av. res salvæ: pax, incolumitas. in qua est ὁλοκληρία. 70. εἰρήνη. Coc. Unde phraseologia usitata, שָׁלוֹם לָכֶם (vel לָךְ, &c.) pax vobis (vel tibi, &c.) sit, Gen. 43. 23. i. e. (pacata, tranquilla, salva, integra, & incolumia sint vobis omnia: vel) pacato & tranquillo sitis animo: prout hinc etiam dicitur, 2 Sam. 11. 7. וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה & de pace belli; i. e. de statu & prospero successu belli, &c. Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In forma s. m. absol. שָׁלוֹם, vel cum cholem tantùm absque vau in ult. pax, prosperitas, incolumitas. &c. Gen 29. 6.. 43. 23, 28. Lev. 26. 6. Num. 6. 26.. 25. 12. Deut. 2. 26.. 20. 11.. 29. 19. &c. Job. 5. 24.. 21. 9. Psalm. 28. 3.. 34. 15.. 37. 11, 37.. 72. 3, 7.. 85. 9.. 119. 165.. 120. 6, 7.. 122. 7, 8.. 125. 5. 128. 6.. 147. 14. Prov. 3. 17. Isa. 9 5.. 25. 3, 12.. 27. 5.. 32. 17.. 30. 8.. 45. 7.. 48. 22. 52. 7.. 57. 19, 21.. 66. 12. &c. ad Hag. 2. 9. Zach. 6. 13.. 9. 10. in 110. circ. l. Cui etiam absol. formæ, s, m. וְ cop. הַ interrog. הַ dem. & וַ sunt præf. ut seq. וְשָׁלוֹם & pax, 1 Reg 4. 24. 1 Chron. 12. 18.. 22. 9. Psal. 85. 11. Prov. 3. 2. הַשָּׁלוֹם num pax, Gen. 29. 6.. 43. 27. 2 Sam. 18. 32.. 20. 9. 1 Reg. 2. 13. 2 Reg. 4. 26.. 5. 21.. 9. 11, 17, 18, 22, 31. הַשָּׁלוֹם pax, 2 Reg 9. 22. Jer. 25. 37.. 33. 9. Zach. 8. 12. וְהַשָּׁלוֹם & pax, Zach. 8. 19. Mal. 2. 5. Sed sæpiùs venit hæc forma absol. s. m. cum בְּ præf. sic בְּשָׁלוֹם in pace, prosperitate. &c. Gen. 15, 15.. 26. 29, 31.. 28. 21. &c. Psalm. 4. 9.. 55. 19. Mal. 2. 6. &c. in 40. circ. l. Sed occ. etiam ead. absol. forma s. m. cum בְּ pro בְּהַ & וּ præf. sic: בְּשָׁלוֹם in pace, Job. 15. 21. Psalm. 29. 11. וּבְשָׁלוֹם & in pace. Isa. 55. 12. Sæpius autem cum לְ præf. sic: לְשָׁלוֹם ad pacem, paci, &c. Gen. 37. 14.. 43. 27.. 44. 17. Isa. 38. 17. in 30. circ. l. Prout occ. etiam in hac absol. forma s. m. cum לְ & מִ præf. sic: וּלְשָׁלוֹם & paci, 2 Reg. 9. 18, 19. Isa. 9. 5. מִשָּׁלוֹם de pace, Lam. 3. 17. Item, in forma s. m. constr. cum scheva, scil. in penult. occ. simpl. & cum לְ & לַ præf. sic: שְׁלוֹם pax, Gen. 37. 14.. 41. 16. Esth. 2. 11. Psa. 35. 27.. 73. 3.. 122. 6. Jer. 14. 13.. 29. 7. לְשָׁלוֹם ad pacem, 2 Sam. 11. 7. 2 Reg. 10. 13. וְלִשְׁלוֹם & de pace, 2 Sam. 11. 7. Cui etiam formæ s. m. constr. ׳ est aff. sic: שְׁלוֹמִי pax mea, Psal. 41. 10. Isa. 54. 10. Jer 16. 5. שְׁלוֹמִי pacis meæ, Jer. 20. 10. Sed cum יו aff. juxta quosdam occ. cum jod quiescente seu abundante post tseri in s. sic: Isa. 53. 5. שְׁלוֹמֵנוּ pax nostra: Bu. Conc. מוּסַר castigatio sive παιδεία, i. e. exemplum pænæ, שְׁלוֹמֵנוּ (scribitur enim etiam absque jod in quibusdam exempl.) pacis nostræ, per quod, scil. nos reconciliamur עָלָיו super ipso, viz. erat. Coc. Castigatio seu correctio perfectionum, seu integritatum, nostrarum: h. e. עָלֵינוּ omnium nostrûm: (quasi scil. esset in forma pl. m. constr. cum יו aff. & in 2. perficiendi signif.) quanquàm potest & hæc altera 2. significatio quadrare; ut notat Kimchi, qui & sic, pacium, exponit, quod & nostri sequuntur, & quod rectius est: Merc. Cev. Castigatio pacis nostræ (i. e. castigatio pacem nobis conciliatura cum Deo, & prosperitatem omnem nobis comparatura, quas alio jui amiseramus) imponitur ei; ut in seq. exp. Jun. Item, occ. etiam ead. forma s. m. constr. cum הּ, vel in pausa הָ, aff. ut & cum בְּ præf. & ה aff. sed cum ם aff. absque præf. ut seq. שְׁלוֹמֵךְ pax tua, Jer. 38. 22. שְׁלוֹמֵךְ pax tua, Isa. 48. 18. Obad. 1. 7. בְּשָׁלוֹמָהּ in pace ejus, Jer. 29. 7. שְׁלוֹמָם pacem eorum, Deut. 23. 7. Ezr. 9. 12 In forma pl. m. שְׁלוֹמִים sumitur adjectivè: pacifici, pacati: &c. nam & in s. m. שָׁלוֹם in quibusdam locis à quibusdam exp. adjectivè, pacificus, sanus, salvus, &c. (formæ instar קָרוֹב propinquus,) ut Isa. 41. 3. transibit שָׁלוֹם pacificus; & sic R. Jona exp. Gen. 43. 27. הַשָּׁלוֹם num pacificus, seu sanus est pater vester senex? ubi A. E. scribit esse no. substant. vice nominis Toar seu adject. & sic 1 Sam. 25. 6. Et tu שָׁלוֹם pacificus, sanus, seu salvus, & domus tua שָׁלוֹם pacifica, sana, salva; &c. Pag. Sic etiam, ut dictum, sumitur adjectivè in plur. masc. prout quidam exp. illud Jer. 13. 19. הַגֹּלַת שְׁלֵמִים deportabitur (civitas) pacatorum, i. e. pacatissima: Bu. Lex. de quo vide plenius suprà in 2. signif. Item, occ. etiam hæc forma pl. m. cum וְ præf. sic; Psalm. 69. 23. וְלִשְׁלוֹמִים & quoad pacem: Bu. Conc. Et pacibus, לְמוֹקֵשׁ in rete, aut offendiculum, juxta R. D. 70. Et in retributionem, & in scandalum. Hieron. Et in retributiones ad corruendum. Sed A. E. Pro pacibus: lamed, inquit, ponitur vice תַּחַת, i. e. pro: ut Gen. 11. 3. Et fuit iis later לְאָבֶן pro lapide. R. Sal. exp. quum expectaverint pacem. vertantur paces in offendiculum: Pag. & pro retributionibus, &c. Bu. Lex. & pro pacibus, in scandalum: Av. & in universum, in decipulum: Coc. Et pro retributionibus. (h. e. ut talionis pœnam luant; sic interpretandam esse hanc vocem, quæ nusquam alibi plurali numero substantivè legitur, evincit Apostolus ad Rom. 11. 9.) pro tendicula, ipsis, scil. Jun. 70. εἰς ἀνταπόδομα: sed hoc esset לִשְׁלוֹמִים. Coc. In pl. m. constr. שְׁלוֹמֵי pacifici, &c. prout occ. cum בְּ præf. & יו aff. sic: Psalm. 55. 21. Misit, vel extendit manus suas בִּשְׁלוֹמָיו in pacificos ejus: Bu. Conc. In paces ejus: Hieron. Ad pacifica sua: sed R. Sal. In eum qui fuerat quietus & pacificus secum: sed A. E. In paces ejus, i. e. in vitos pacium ejus: sicut illud Psal. 109. 4. Et ego תְּפִלָּה oratio, i. e. vir orationis. Vel, est no. Toar seu adject. juxta R. Jos. i. e. in pacificos

cificos ejus: Pag. h. e. in colentes secum pacem: Bu.Lex. Misit manus in paces suas, i. e. in pacificos suos: Av. Coc. Hebr. in pacatos suos: h. e. in colentes pacem secum: Jun. Item 2. hinc etiam no. cum sex punctis, seu duplice sægol: viz. שָׁלֵם m. pacificus: perfectus: Pag. Sed prætat in neutro dicere, pacificum, genus sacrificii: sic dictum juxta Hebræos ex libro Siphra, quòd pacem faceret inter offerentes. Deum, & sacerdotem. In eo enim suum cuique tribuebatur, sanguis & adipes altari, pectus & armus sacerdotibus, reliqua caro & cutis ei cujus erat oblatio: unde etiam vocabatur מְלוּאִים, quòd aries ille מְלוּאִים voluntatem omnium expleret omnibus de eo comedentibus. In aliis autem sacrificiis aliter. Holocaustum totum concremabatur, & ejus pellis cedebat sacerdoti, In sacrificio pro peccato & pro delicto, sanguis & adipes erant altaris, pectusculum & armus dexter sacerdotum, itemq; reliqua caro & curis. Alii, quòd per ipsum pax mundo obtineretur, & offerens Deo reconciliaretur ideo munda tantùm animalia utriusq, sexûs in eo oblata fuisse. Alii sacrificium perfectionum exp. Alii quòd omnium maximè probârim, hostias pacificas fuisse putant, quæ pro pace & incolumitate, seu salute offerrentur, & aliquo beneficio obtento, vel obtinendo à Domino, non delicti aut peccati causâ: adde & quòd his homo cum Deo pacatus esset, sicut & Græci reddiderunt θυσίας σωτηρίου, & Josephus ἐυχαειστηρία, quasi hostias gratificas, vel, pro gratiarum actione: etsi hoc magis erat תּוֹדָה species pacifici sacrificii, ut ex Lev. 7. apparet. Chald. נִכְסַת קֻרְשָׁנָא sacrificium sanctitatum: quòd à sanctis tantùm & mundis offerretur. Quidam deniq; recentiorum malunt sacrificium retributionum, seu compensationum, vertere: quòd pro singulari aliquo beneficio vel beneficiis, acceptis, Deo offerretur, testandi grati animi causâ, ex bobus, ovibus, & capris utriusque sexûs: cùm holocaustum esset ex masculis tantùm. Merc. In Lev. 3. 1. docetur ex quibus animalibus hoc genus sacrificii constaret, & in cap. 7. ejus ritus: ubi & de sacrificio laudis, quod cum hoc jungebatur, & ab eo parùm admodùm differebat, nisi materiâ, cùm esset ex placentis, illud autem ex pecoribus. Eòdem utrumque tendebat, ideò penè confunduntur. Sed pacificum latiùs patet. Merc. שֶׁלֶם, sacrificium, eucharisticum, sive pacificum, quod pro pace & incolumitate, salute ac beneficiis Deo offerebatur, Am.5.22. Bu.Lex. Victima pacifica, secundùm Hieron. quæ offerebatur pro pace obtinenda: quidam asserunt fuisse sacrificium persolutionis: i. e. gratiarum actionis, Græcè ἐυχαρίστιον. Av. Kimchius ex Siphra commemorat, hæc sacrificia inde nomen habere, quòd, quia partem de sacrificio accipit is, cujus est victima, pax in iis sit. Siph.c.16.2. שְׁלוֹם שֶׁהַכּוֹל שְׁלוֹם בָּהֶן וְהָאמוּרִין לַמִּזְבֵּחַ הַחִוָּה וְשׁוֹק לַכֹּהֲנִים הַדָּם הָעוֹר וְהַבָּשָׂר לַבְּעָלִין Schelamim, in quibus omnia sunt pacata, altare, sacerdos, dominus victimæ. Confer 1 Cor.10.18, ἔχει ὁι ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τῷ θυσιαστηρίῳ εἰσὶ. Esus de victima in altari oblata significat communionem cum eo, quod victima significabat, per fidem. Nam id non ore editur, sed fide manducatur. Coc. Occurrit autem hoc no. ſ. m. cum ו cop. præf. loco seq. וְשֶׁלֶם & sacrificium pacificum, Amos.5.22. Sed frequentiùs est mul-

to in plurali: prout occ. in absol. forma pl. m. simp' & cum ו cop. & ה dem, prout seq. שְׁלָמִים sacrificia pacifica, vel eucharistica, aut solida integra, Exod.24.5.. 32.6. Lev.2.1,6.. 17.5.. 19.5.. 22.21.. 23.19. Num.6.17.. 15.8. Deut.27.7. Joth.8.31.. 22.23. 1Sam.10.8.. 11.15. 1 Reg.3.15. 2Chron.30.22.. 33.16. Prov.7.14. Ezech.46.12. וּשְׁלָמִים & pacifica Jud. 20.26.. 21.4. 2Sam.6.17.. 24.25. 1 Reg.8.25. 1 Chron. 16.1.. 21.26. הַשְּׁלָמִים pacifica, Lev.3.3.. 4.10,26,31, 35.. 6.5.. 7.11,14,20,21,32,37.. 9.18. Num.6.18.. 7.17,23,29,35,41,47,52,59,65,71,77,83,88. 1 Reg. 8.63,64. 2 Reg.16.13. 2Chr.7.7.. 29.35. Ezec 45.17. Sed occ. etiam ead. absol. forma pl. m. cum יְהֹ, לְ, & וְלְ præf. sic: וְהַשְּׁלָמִים & pacifica, Lev.9.22. 1Sam. 13.9. 2 Sam. 6.18. 1 Chron. 6.32. לִשְׁלָמִים pro pacificis. Lev.9.4. Num.6.14. וְלִשְׁלָמִים & ad pacifica. 2Chron.31.2. Ezech.45.15. Item, in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum יִ præf. & נו aff. sed cum הֶ aff. simpl. & rursùs cum כֶם aff. simpl. & cum יֶ præf. sed cum יו & הֶם aff. absque præf. prout seq. שְׁלָמֶיךָ pacifica, Lev.10.14. וּבִשְׁלָמֵינוּ & pacificis nostris, Josh.22.27. שְׁלָמֶיךָ pacifica tua, Exod.20.24. שְׁלָמֵיכֶם pacifica vestra, Lev.7.32. Num.10.10. Ezech.43.27. וּלְשַׁלְמֵיכֶם & pacificis vestris, Num. 29.39. שְׁלָמָיו pacifica ejus, Lev.7.13,15,18,29. Eze. 46.2,12. שַׁלְמֵיהֶם pacificorum suorum Exod.29.28. Lev.7.34. Item, huc etiam refertur à Kimchi, Gentilitium, illud nomen שׁוּלַמִּית f. quasi à שָׁלֵם: Merc. Cev. Sulammith i e. Hierosolymitana, nam olim Jerusalem dicebatur Salem: Av. Prout occ. hoc no. cum ה dem. præf. sic: Cant.7.1. vel 6.13. הַשּׁוּלַמִּית Shulammith, pacifica: Bu Conc. Revertere, revertere Shulammitis: Merc. Sulammith: i. e. Hierosolymitana: 70. ἡ σουλαμίτις. Av. Sed occ. etiam cum בַּ præf. Cant.6.12. בַּשּׁוּלַמִּית in Shulammith: no. pr. Bu.Conc. In Sulammitide: i. e. quæ habitat in Jerusalaim, quæ olim dicta est Salem: q.d. Jerosolymitana. Vide & suprá ad no. שָׁלֵם. Item, hinc etiam No. שְׁלוֹמֹה Salomon ille inclytus Davidis & Bathsabæ filius, quasi pacificus: sicut & nominis etymon affertur 2Sam.12. Dictus est etiam יְדִידְיָה quasi charus Domino: Merc. Cev.

Rad. 133. שָׁלֵם: inde no. שַׂלְמָה f. quod est שִׂמְלָה vestis, vestimentum, indumentum: Pag. Bu. literis, scil. transp. ut כֶּשֶׂב, & כֶּבֶשׂ ovis: & alia passim in hac lingua. Generale nomen est cujuscunque vestitûs: sed propriè externus amictus: vide infrà in rad. שָׂמַל. Merc. Est generale nomen ad omnem vestem quæ induitur: idem quod שִׂמְלָה. Av. No. hoc שַׂלְמָה Kimchius putat esse idem cum שִׂמְלָה. At Auctor Ohel Mohed monet, Ab. Ezra. distinguere: שַׂלְמָה dici de ea veste, quâ homo se tegit: שֶׁיִּתְכַּסֶּה בּוֹ הָאָדָם exteriori, putà. veste. Itaq; שַׂלְמָה esse שִׂמְלָה non contrà; nam שִׂמְלָה latius est. 70. ἱμάτιον, σόλη. Belg. Mantel. Occ. autem hoc No. in absol. forma ſ. f. simpl & cum בְּ, בַּ, & כְּ præf. ut seq. שַׂלְמָה vestimentum, Exod.22.8. Mic.2.8. בְּשַׂלְמָה vestimento, 1 Reg.11.29. כַּשַּׂלְמָה idem, 1 Reg.11.30. כַּשַּׂלְמָה sicut vestimentum, Psal. 104.2. Et in forma ſ. f. constr. occ. simpl. & cum בְּ præf. & וֹ aff. sic: שַׂלְמַת vestimentum, Exod. 22. 25. כְּשַׂלְמָתוֹ in vestimento suo, Deut.24.13. Item, in forma pl. f. occ. cum וֹ, & יִ præf. ut & cum יֶ ob

Pauſam, pro יְכֻם, יְכֻנִי, יְכֻךָ, & יְהֻם aff. prout ſeq. וּשְׁלֻמוֹת & veſtimenta, Joſ.9.5. 1 Reg.10. 25. 2Chron.9.24. וּבִשְׁלֻמוֹת & veſtimentis, Joſh. 22.8. שַׁלְמוֹתַי veſtim. mea, Job.0.31. שַׁלְמוֹתֵינוּ veſtim. noſtra, Joſh.9.13. שַׁלְמוֹתַיִךְ veſtim. tua, Cant. 4.11. שַׁלְמוֹתֵיכֶם veſtimenta veſtra, Deut. 29.5. שַׁלְמוֹתֵיהֶם veſtim. ipſorum, Neh.9.21. De hoc No. locus unicus præcipuè venit notandus, viz. Mich. 2. 9. מִמְּעַל שַׂלְמָה אֶרֶר הַפְּשִׁישׁוּן Coram ſago, vel toga, honeſtam-veſtem detrahitis iis qui tranſeunt ſine metu: ut fit, quum flagello cæduntur homines. Solent præſides & judices togati & benè amicti ſedere. Judæis exprobrat, quòd togam aliquam (ſine dubio non popularem: nam genti culpa hæc imponitur) haberent in precio, & ei ſe ſubjicerent, & coram ea innocentes veſtibus nudarent: cædendos, ſcilicèt. Conſer Mic.4.14. Coc. Quum adeſt veſtis, togam detrahitis: Hebr. é regione veſtis, togam denudatis, i.e. quum nullà neceſſitate conſtringimini, ſed rebus omnibus abundatis: nihilominùs tamen, adducti ſolà libidine, in res alienas involatis: nam ſpecies una latrociniorum, pro genere accipitur. Jun.

Rad. 134. שָׁלַף eſt, evaginare: Pag. Educere, extrahere: vel, educi, abſolutè. Quidam exiſtimant de vagina tantúm & calceamentis (ut Ruth.4.8.) dici: quod non negarim propriè. Quod autem Pſalm.129. dicitur, putant eſſe alluſionem herbæ, quæ gladiolus etiam dicitur, ad gladium, quòd é terra, ut gladius, é vagina educatur, & emergat. Bis tantúm eſſe intranſitivum. Idem ſuprà in calceo erat חָלַץ. Et Targum Jeroſolymitanum, Deut.25.9. pro וְחָלְצָה נַעֲלוֹ, habet וְתִשְׁלַף סַנְדָּלֵהּ & extrahet ejus calceum. Merc. שָׁלַף eduxit, extraxit, detraxit, ſtrinxit: ferè ſemper de gladio dicitur. Bu.Lex. evaginavit, eduxit, gladium tractim: proprié dicitur de extractione gladii, & calceamentorum: in kal, eduxit, evulſit: ſed ſine accuſ. eſt neutrum, evulſus eſt. Cogn. cum שָׁפַל humilis fuit: ſignificat enim humilem, i.e. lentam extractionem. Hinc σκολύπτω, i.e. evello: & per ſyncopen σπάω, σπάζω, extraho. evello &c. Av.7ο. σπᾶν, ἐκσπᾶν: extrahere, detrahere. Coc. Pſalm. 129.6. Sint ſicut herba tectorum, שֶׁקְּרָמַת שָׁלַף יָבֵשׁ Quæ antequàm educta ſit, i.e. egrediatur & apparat, aruit: Pag. Quæ antequàm extrahat quis, ſcil. falcem &c. Bu.Lex. quod (gramen) priuſquàm evellitur, areſcit: Av. Quod, antequàm (quis) ſtrinxerit (falcem,) exareſcit. Coc. (Erunt tanquàm fœnum tectorum,) quod anté quàm exſeratur (falx) exaruit: Hebr. antequàm exſerat vel extrahat: i.e. ſtatim exareſcit, non expectato tempore fœniſecii: Allegoria à fœno ſive gramine: ut Job.11.12. Jun. Item juxta quoſdam. intranſitivé venit, Joh. 20. 25. שָׁלַף וְיָצָא מַטָּה Educta eſt, & egreſſa eſt de vagina: vel corpore ejus, ſcil. ſagitta. Vel tranſitivé, eduxit, ſcil. jaculator, ſagittam &c. Hieron. Gladius eductus & egrediens de vagina ſua. R. Levi. Eduxit ſagittam jaculator, & egreſſa eſt é vagina: i. e. corpore hujus impii: ac ſi d. quòd ejus corpus pertranſivit. Pag. Simul extraxit (ſagittam ex pharetra,) exit ex corpore. Coc. Stringentis (gladius) exit e corpore: i.e. tranſadigit corpus, & viſcera effundit. Jun. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ut ſeq. In præt. kal, 3. ſ.m, ſimpl. & in part. ben. kal, ſ. m. ſimpl. & in forma pl. m. (ab abſol. שׁוֹלְפִים) in pl. m. conſtr. ſimpl. ut & in part. paul kal, à ſ.m. שָׁלוּף in ſ f. occ. ſimpl. vel cum ſchurek, vel pro eo cum kibbuts penult. prout ſeq. שָׁלַף extraxit, Jud. 3.22.. 8. 20. Ruth 4.7. Job.20.25. Pſalm. 129.6. שָׁלַף extrahens, Jud 8.10.. 20.2,15,17,35,46 2Sam.21.9. 2Reg. 3.26. 1 Chron. 21.5. שֹׁלְפֵי ſtringentes. Jud. 20.25. שָׁלוּף ſtrictus, Num.22.23. Joſh.5.13. 1Chron.21. 17. שְׁלֻפָה ſtrictus, Num.22.32. In imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & in fut. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. occurrit ſimpliciter & cum ה aff. ut ſeq. שְׁלוֹף extrahe, Jud. 9.54. 1 Sam. 21.4. 1 Chron. 10. 4. וַיִּשְׁלֹף & extraxit, Ruth.4.8. וַיִּשְׁלְפָהּ & extraxit eum, 1Sam.17.51.

Rad. 135. שָׁלַשׁ: unde in piel שִׁלֵּשׁ tertiavit, tertiò reiteravit, tertiò repetiit, diviſit in tres partes, triplicavit, &c. Av. Sed de hoc verbo in piel & pual vide infrà poſt nomina ad finem 1. ſignif. nam in Bu. Conc. rad. hæc tria ſignif. 1. eſt in no. שָׁלוֹשׁ vel שָׁלֹשׁ fœm. tres: Pag. Bu. &c 7ο. τρεῖς: Coc. No. adject. & cardinale fœm. gen. Av. Prout occ. hoc no. vel plenà cum vau cholem, vel def. cum cholem tantùm in ult. ſic: שָׁלוֹשׁ vel שָׁלֹשׁ tres: Gen.11.13,15. Exod.6.18.. 7.7.. 23.14,17. &c. ad Am. 4. 8. in 80. circ. l. Cui etiam plenæ formæ & abſol. ן cop. ם dem. & בְ & לְ ſunt præf. ut ſeq. וְשָׁלוֹשׁ vel ſine vau. & tres, Gen.46.15.. 27. 1. Exod.38.1. Jud.10.2. 2 Sam.5.5. 1Reg.2.11.. 7.27. 2Reg.12.7.. 13.1.. 23.31. 1Chro. 2.22.. 3.4.. 29.27. Job. 1.2.. 42. 13. Ezech. 40.48. הַשָּׁלֹשׁ tres, Deut. 19.9. בְּשָׁלֹשׁ in tribus, Iſa. 16. 14. לְשָׁלוֹשׁ ad tres, 1Reg.10.22. 2Chron.9.21. Et in forma ſ. f. conſtr. viz. cum ſcheva & cholem, שְׁלֹשׁ tres: eſt No. fœm. & ſubſtant. in regim. & præponitur nominibus cujuſlibet gen. Av. Prout occ. frequens in textu ſic: שְׁלֹשׁ tres, tria, &c. Gen. 5.22.. 6.15.. 9.28.. 17. 25.. 18.6.. 45.22. Num.31.33,36. &c. ad Dan.12.12. in 70. circ. l. Cujus formæ ſ. conſtr. cholem mutatur in kam. chat. ante maccaph in ult. loco ſeq. שְׁלֹשׁ tria, Exod.21.11. Sed priori formæ cum ſcheva & cholem, וְ, בְ, וּבְ, לְ, & וְלְ ſunt præf. ut ſeq. וּשְׁלֹשׁ idem, Gen.5.23.. 14.4, 14. Num.1.23.. 2.13.. 3.50.. 26.25. Jud.8.4. 1Reg. 10.17. 2Chron.9.16. Dan.8.14. בִּשְׁלֹשׁ in tribus Jud. 7.7. Jer.1.2. וּבִשְׁלֹשׁ & in tribus, Jud. 7.8. לִשְׁלֹשׁ ad tres. Lev.25.21. וְלִשְׁלֹשׁ & pro tribus, 1Sam.13. 21. Item, frequens etiam occ No. in forma ſ. fœm. ſed genere maſc. viz. שְׁלֹשָׁה vel שְׁלֹשָׁה tres No. numerale cardinale gen. maſc. & adject. prout occ. frequens etiam in textu ſic: שְׁלוֹשָׁה vel שְׁלֹשָׁה tres, tria, &c. Gen.5.10.. 9.19.. 18.2.. 29.2,34.. 40.10,16. &c. Iſa. 17. 6. &c. ad Am. 1.3,6,9,11,13.. 2.1,4,6,7. Jon.2.1. in 100. circ. l. Cui etiam nomini in forma fœm. ſed gen. maſc. ו cop. eſt præf. ſic: וּשְׁלוֹשָׁה vel וּשְׁלֹשָׁה & tres, tria, &c. Exod.25.32,33.. 37.18,19. &c. ad Jon.2.1. in 40. circ. l. Sed occ. etiam ead. forma cum בְ, בַ, & לְ præf. ut ſeq. בִּשְׁלוֹשָׁה vel ſine vau, tres, Num. 3.45. 2 Sam. 22. 18,19 22. 1Chron.11.18,20,21,25. בִּשְׁלֹשָׁה vel ſine vau, inter tres, in tertio, 2Sam.23.9,22. 1 Chron.11.12,24. Eſth.3.12,13.. 8.9,12.. 9.1,18. בַּשְׁלוֹשָׁה inter tres, 2Sam.23.18. 1Chron.11.23. לִשְׁלֹשָׁה in tres, Num.

29.

29.14. Jud.9.43. 1Chron.25.20.30. Item occ. etiam hoc No. in forma fœm. cum thau in fine poſt cholem & ſægol. & gen. com. Bu. Lex. vel maſc. & ſubſtant. ideoque in regimine præponitur nominibus cujuſcunque generis; Av. viz. שְׁלֹשֶׁת tres, tria, &c. Gen 30.36. 40.12,13,18,19, &c. ad Jon.3.3. Zach.11.8. in 80. circ. l. Cui etiam formæ cum ſægol ante thau וּ cop. כְּ, וּכְ, & לְ ſunt præf. ut ſeq. וּשְׁלֹשֶׁת & tres, Gen.7.13. Exod. 38.26. Lev.12.4. Num.1.46.. 2.32. 1Sam.20.19.. 31.6. 1 Chron.10.6. 2 Chron.. 16,17. Job.1.2. Ezech.14.17. וּבִשְׁלֹשֶׁת & in tres, Job.32.3. כִּשְׁלֹשֶׁת quaſi tres. Exod.32.28. Joſh. 7.3.4. Jud. 16.7. לִשְׁלֹשֶׁת ad tres, Exod.19.15. 2Reg.3.10,13. Ezr.10.8.9. Job.1.4. Amos.4.4. Sed cum affixis hoc no. in hac forma cum cholem & ſægol ante thau, mutat cholem in kam. chat. ante ſcheva & aff. prout occ. cum כֶם aff. ſimpl. & cum ם aff. ſimpl. & cum לְ præf. ſic: שְׁלֹשְׁתְּכֶם tres vos. Num. 12.4. שְׁלֹשְׁתָם tres illi, Num.1.4. לִשְׁלֹשְׁתָם tribus illis, Ezech.40.10.. 41.16. Item, forma 1. שָׁלוֹשׁ vel שָׁלוֹשׁ, in forma pl. m. ſignificat triginta, & uſurpatur in utroque genere, tam de cardinali, quàm de ordinali numero: Av. & frequens etiam occ. in textu, ſic: שְׁלֹשִׁים vel שְׁלוֹשִׁים triginta, Gen. 6.3,16.. 11.14,17,18.22.. 18.30.. 32.15. &c. ad Zach.11.13. in 120. circ. l. Cui etiam formæ pl. m. vel comm. gen. וּ cop. eſt præf. ſic: וּשְׁלֹשִׁים & triginta, Gen. 5.8.. 6.15.. 11.12.16,20.. 25.17. &c. ad Ezech.41. 6.. 46.22. in 50. circ. l. Sed occ. etiam ead. forma plur. maſc. vel comm. cum הַ, מֵהַ, בְּ, בַּ, & כְּ præf. prout ſeq. הַשְּׁלוֹשִׁים vel ſine vau, triginta, 2Sam.23.23. 1 Reg.7.8. 1 Chron. 11.15,25.. 12.4.. 27.6. מֵהַשְּׁלֹשִׁים ex triginta. 2Sam.23.13. בְּשָׁלֹשִׁים in triginta, 2 Reg.25.27. Jer. 52.31. Ezech. 1.1. בִּשְׁלֹשִׁים idem, Sam.23.21. 1Chron.12.4. כְּשָׁלֹשִׁים quaſi triginta, Joſh. 7.5. Jud.20.31.39. 1 Sam.9.22. Atque hinc, ex haç rad. שָׁלֹשׁ, tres &c. ſunt nomina ſeq. 1. no. שְׁלִישִׁי m. tertius, triarius, tertianus: 70. τρίτος: Bu. Av. Coc. Prout occ. hoc no. ſimpl. locis ſeq. שְׁלִישִׁי tertius, Gen.1.13. Deut.23.9. Sed ſæpiùs venit cum הַ dem. præf. ſic: הַשְּׁלִישִׁי tertius, tertianus &c. Gen.2.14.. 40.20.. 42.18. Exod 19.1. &c. ap Hoſ.6.3. in 60. circ. l. Item, occ. etiam cum הַ dem. præf. def. cum chirek tantùm in penult. locis ſeq. הַשְּׁלִשִׁי tertius, Gen. 22.4.. 31.22.. 32. 19. Exod.19.11. 1Chron.3.2.. 25.10. 2Chro.10.12.. 15.10. Et rurſus occ. vel plenè cum jod vel def. cum chirek tantùm in penult. poſt יְהֹ præf. ſed cum בַּ præf. occ. plenè cum jod in penult. ut ſeq. וְהַשְּׁלִישִׁי & tertius, 1 Sam.17.12, Ezech. 10.14. וְהַשְּׁלִשִׁי & tertius, 2Sam.2.2. בַּשְּׁלִישִׁי in tertio, Ezech 31.1. Item in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum וּ cop. & בַּ pro בְּהַ dem. præf. ſed def. cum chirek tantùm abſque jod penult. in omnibus, ut ſeq. שְׁלִשִׁים tertiani, 1Sam.19. 21. 2Reg.1.13. וּשְׁלִשִׁים & tertiani, a. Gen. 6. 16. Num.2.24. בַּשְּׁלִשִׁים in tertiis, Ezech.42.3. Item, 2. hinc etiam no. שְׁלִישִׁיָּה f. tertia, tertiana, trina: Av. item: tertia, pars, Bu.Lex. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. vel plene cum jod. vel def. cum chirek tantùm abſque jod in medio, ſic: שְׁלִישִׁיָּה tertia pars Iſa.19.24. שְׁלִשִׁיָּה idem, Iſa.15.5. Jer.48.34. Item 3. hinc etiam no. cum thau beemant. in fine, viz. שְׁלִישִׁית (vel eſt forma ſ. f. a maſc. שְׁלִישִׁי: Pag. Bu.) tertia, vel tertia pars: Pag. Bu. eſt enim vel adject. tertia vel pro tertia parte ſubſtant. eſt. Av. Prout occ. hoc no. (vel ſcil. plene cum jod, vel def. cum chirek tantùm in penult.) ſimpl. & cum וּ, הַ, וְהַ, & בַּ præf. prout ſeq. שְׁלִישִׁית tertia, Neh. 10. 33. Ezech.40.14. שְׁלִשִׁית tertia pars. Num. 15.5,7. Ezec.5.2. וּשְׁלִישִׁית & tertia, Num.. 8.14. הַשְּׁלִישִׁית tertius, tertia, 2Sam.18.2. 1Reg.18 1.. 22.2. 2Reg. 11.5.. 19.29. 2 Chron.23.4. Job. 42.14. Iſa. 37.30. Zac.6.3.. 13.9. הַשְּׁלִשִׁית idem, Deu.26.12. הַשְּׁלִשִׁית & idem. 1 Sam. 20. 5, 12. Ezech. 5. 2. וְהַשְּׁלִישִׁית & וְהַשְּׁלִשִׁית & tertia. 2Sam.18.2. 1Reg.6.6. 2 Reg. 11.6. 2Chron.23.5.. 27.5. Ezech. 5. 2, 12. Zach 13. 8. בַּשְּׁלִישִׁית tertiò, 1Sam. 2.8. Quod no. in hac forma occ. etiam cum הַ parag. add. ſic: Ezech. 21. 19, vel 14. & duplicetur gladius שְׁלִישִׁיתָה tertiò: Pag. vel, tertiâ, ſcil. vice: Bu. Lex. eſt enim ſicut שְׁלִישִׁית, q.d. tribus vicibus duplicetur: Quia, ſcil. erunt afflictiones duplicatæ & triplicatæ ſuper eos: Alii exp. גְּרוֹלָה magnus: a no. שָׁלִישׁ: Pag. וְהַכָּפֶל חֶרֶב שְׁלִישִׁתָה (ſcribitur enim def. cum chirek tantùm in penult.) & geminabitur gladius tertiam partem, vel tertiam vicem: h. e. multis partibus, aut vicibus major ſeipſo fiet. He eſt paragogicum: aut valet אֶל שְׁלִישִׁית ad tertium. Coc. Quidam autem ſcribunt & legunt cum ה aff. & ſic exp. Et duplicabitur gladius. שְׁלִישִׁתָה tertia pars ejus erit gladius &c. Av. (qui tamen ſolus ſic ſcribit: reliqui enim, ut dictum, ſcribunt & legunt. ut eſt in textu, cum he leni & parag.) Item, occ. etiam hoc no. cum ך vel (ut ſcribitur in textu cum jod abundante poſt tseri ſic,) יך aff. ſic: Ezech. 5.12. שְׁלִשִׁתִיךְ vel שְׁלִשִׁתִיךְ (ſcribitur enim def. cum chirek tantùm abſque utroque jod in pen. & antepen.) tertia pars tua peſte morientur; Pag. morietur; Av. Tertia pars tui: Bu. Lex. Tertiam tui partem. Coc. Tertia tui peſte morientur, &c. eſt explicatio typi, qui habetur principio capitis, Jun. Item 4. hinc etiam no. in forma pl. m. cum lamed dageſchato. (ut à piel, & quaſi a ſ. m. שְׁלֵשׁ tertius. Pag.) שְׁלֵשִׁים tertiani, tertiæ generationis nepotes, abnepotes: Bu.Lex. tertii: Av. tertia generatio. Ordo namque generationum hic eſt; 1. בָּנִים filii; 2. שְׁלֵשִׁים nepotes, qui ſunt tertii ab avo 3. רְבָעִים pronepotes, qui à proavo ſunt quarti. Coc. Gen.50.23. Et vidit Joſeph ipſi (pro ipſius) Ephraim בְּנֵי שְׁלֵשִׁים filios tertiorum: i. e. tertiæ generationis: Pag. Av. Hieron. Uſque ad tertiam generationem. Unde A.E. exp. Quia dictio בְּנֵי filios eſt in regim. gen. Vidit filios quartæ generationis, aut quartos. Pag. Et vidit Joſephus Ephraimo filios tertiorum Ephraimi; pronepotes, ſuos abnepotes. Ita viderit Joſephus Menaſſis nepotes, Ephraimi pronepotes. Chald. בְּנִין חְלִיתָאִין filios tertios. Ab. Ezra: Quandoquidem vox בְּנֵי in rectione eſt, הָיָה יִהְיוּ הַבָּנִים רְבָעִים fiunt filii quarti, h. e. pronepotes: alioqui vox בְּנֵי eſſet ſuperflua. Coc. Et vidit Joſeph ab Ephrajimo (natos) abnepotes. Hîc incipit apparere quòd Jacob prædixerat ſupra 48.19. Ephrajimum fore majorem fratre. Jun. Item 5. hinc etiam eſt שְׁלִשִׁים nudius-tertius: Pag. Tertius hinc dies, vel adverbialiter, tertio ab hinc die. Sumitur

pro anteà, ſeu jam ante: habetque adjunctum תְּמוֹל, vel אֶתְמוֹל heri. Subauditur autem intermedia conjunctio: vel certè præcedens vox conſtructa cenſenda eſt, & hæc per genitivum exponenda. Merc. Cev. Dies tertius, Nudius tertius, quaſi ex שְׁלִשָׁה & יום compoſitum: ſyneccdochicè, anteà, Gen.31.2. 1Sam. 4.7. Bu. Lex. 70. τρίτην ἡμέραν, Av. Nudius tertius, 1Chron.11.2. גַּם־תְּמוֹל גַּם־שִׁלְשׁוֹם etiam heri etiam nudius tertius: olim. Exod.4.10. גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשׁוֹם tum ab heſterno tum à præcedenti: h. e. pridem non fui diſertus. 70. πρὸ τῆς χθὲς ἐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας. Gen. 31.2. כְּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם ut heri, nudius tertius: h. e. ut antehàc. Deut. 19.6. כִּי לֹא שִׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם quia non oderat eum antehàc. 1Sam. 14.21. כְּאֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם ut olim. ut anteà. 2Sam. 5.2. גַּם־אֶתְמוֹל גַּם־שִׁלְשׁוֹם olim; Coc. Ordine verò Conc. occ. hoc no. ſimpl. locis ſeq. שִׁלְשׁוֹם idem, Gen.31.5. Exod.5.7,8,14..21. 29,36. Deut.4.42.. 19.3. Joſh.3.4.. 4.18. Ruth.2.11. 1Sam.4.7.. 10.11.. 21.7. Sed occ. etiam cum מ præf. ſic: Exod. 4.10. מִשִּׁלְשׁוֹם. A nudius tertius: Bu. conc. (Non ſum vir facundus, Hebr. vir verborum.) neque unquàm anteà fui: Hebr. etiam ab heri, etiam à nudius tertius, ubi objicit Moſeh, ſe ineptum eſſe (ad tantum, ſcil. opus ſuſcipiendum,) propter impeditum ſermonem. Jun. Item 6. hinc etiam ex hac rad. שָׁלַשׁ no. cum ס heemant. מְשֻׁלָּשׁ m. tres: Pag. vel potiùs q. d. tertiatio: Bu. Lex. Av. prout occ. hoc no. ſ. m. cum כ præf. ſic: Gen. 28.24. Et fuit, pro fuerunt כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים quaſi tertiatione: Bu. conc. circiter tres menſes: Pag. Et factum eſt circiter tertiationem menſium: i. e. circiter tres menſes. Av. Et fuit quaſi trias menſium. Eſt nomen, ut מְשֻׁלּוֹחַ, juxta R. Sal. Chald. תַּלְחוּת: 70. μετὰ τρίμηνον. Tanquàm מְשֻׁלָּשׁ: ſed analogia poſtularet שְׁלֻשָׁה. Coc. Accidit verò, quum menſis quaſi tertius ageretur: Hebr. fuit verò quaſi tertio menſe. Jun. Atque hinc ex hoc no. rad. שָׁלַשׁ tres, plerique formant, (ut ſuprà dictum) verbum in conjug. Piel שִׁלֵּשׁ in tria, ſeu in tres partes dividere: Pag. q. d. tertiare; Merc. tertiavit, tripartitus fuit, tertiò fecit, triplicavit: Bu. Lex. 70. τριμερίζειν, tripartiri: Coc. prout occ. hoc verbum in præt. piel 2. ſ. m. cum ֫ conv. præf. & in 3. pl. ſimpl. ſed cum tſeri, ob pauſam, pro ſcheva in penult. ut & in fut. piel, à 3. ſ. m. יְשַׁלֵּשׁ in 3. pl. m. cum ֫ conv. præf. & cum tſeri itidem, ob pauſam, in penult. ut ſeq. וְשִׁלַּשְׁתָּ & tripartieris. Deut. 19.3. שִׁלְּשׁוּ tertiò facite, 1Reg.18.34. וַיְשַׁלֵּשׁוּ & tertiò fecerunt, 1Reg.18.34. In Pual שֻׁלַּשׁ, q. d. tertiatus fuit, triplicatus fuit: item, triennis fuit. prout occ. in part. pual ſ. m. (quod exp. tertiatus, i. e. triennis: Pag. trimus: Coc. vel, triplicatus: item, triplici ordine extractus. τρίτευθεν. Coc. Av.) ſimpl. & cum ה dem. præf. ut & in part. pual ſ. f. (à ſimplice מְשֻׁלָּשָׁה) in forma cum duplice ſægol ante thau: & in forma pl. f. ut ſeq. מְשֻׁלָּשׁ triennis, Gen. 15.9. הַמְשֻׁלָּשׁ triplicatum Eccleſ. 4.12. מְשֻׁלָּשֶׁת triennis, Gen. 15.9. מְשֻׁלָּשׁוֹת triſtegæ, Eze. 42.6. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. שָׁלַשׁ eſt tribunus, dux: item, triens, triental, menſura: Bu. conc. & Lex. idque ſcil. in no. שָׁלִישׁ magnus: dux: princeps: Item, menſura-magna: inquit R. D. Pag. Volunt quidam hoc no. ut menſuræ nomen, eſſe tam aridorum, quàm liquidorum, quaſi ternarium dicas: & pro duce, ſeu viro magno, &c. exp. q. d. triarium: quem ſic dictum putant, vel à corporis ſtatura, vel quòd triginta viris præfuerit, aut præſtiterit. At a שָׁלִישׁ, quæ maxima fuit menſura, ita duces, magnos & celebres viros, ac heroes dictos, verſimilius eſt. Merc.Cev. שָׁלִישׁ eſt triarius, dux tertius à rege: item, bis pro menſura ternaria; atque ſemel tribuitur inſtrumentis muſicis, & ſignificat ciſtrum vel cymbalum conſtans tribus fidibus. Av. No. hoc eſt 1. menſura: triens triental: 70. μέτρον. Kimchi מִדָּה גְּרוֹלָה menſura magna. Iſa. 40.12. וְכָל בַּשְּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ & menſus eſt trientali pulverem terræ. 70. ξέσαι, perperàm. Pſal. 80. 6. וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּרְמָעוֹת שָׁלִישׁ & potabas eos cum lachrymis trientali. Modus menſuræ incertus eſt, ut Ab. Ezra fatetur. Verſimiliter ad בַּת ut totum, triens hic revocandus eſt. 11. Tribunus. 2Reg.7.2. וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ & reſpondit tribunus. 70. τριςάτης. Sic v. 17.19. Eze.23.15. מַרְאֵה שָׁלִישִׁים כֻּלָּם ſpecies tribunorum omnes. 70. ὄψις τριστάτη: Sic v. 23. τριστὰς. Kimchi; שָׁלִישׁ אֲשֶׁר אֵין מִשְׁנֶה הַמֶּלֶךְ קְטַנִּים וְנִכְבָּדִים אוֹ יִקָּרֵא Duces & honorati: aut Schaliſch vocatur, qui eſt infra ſecundum à rege, ſive proregem. III. Prov. 22.20. הֲלֹא כָתַבְתִּי לְךָ שָׁלִישִׁים annon ſcripſi tibi triplicata: vel inſignia. 70. τριστῶς. IV. 1Sam. 18.6. בְּתֻפִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלִשִׁים cum tympanis, cum lætitia & cum Schaliſchim. 70. ἐν κυμβάλοις. Chald. בְּצִלְצְלִין. R. D. dicit eſſe organum trium chordarum, כְּלִי נִיגּוּן שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁלֹשָׁה יְתָרִים. Hinc quidam Panduram explicant. Belg. Met muſiick inſtrumenten. Quid, ſi potiùs dicamus notari magiſtratus, qui mulieres duxerint: ne videatur fuiſſe importuna & immodeſta procacium fœminarum concurſatio. Coc. Videtur eſſe inſtrumentum muſicum: ut pandura: retinet autem ſemper kamets ab initio, ad differentiam שְׁלִישִׁים (tertii, tertiani: quod eſt contractum pro שְׁלִישִׁיִּים; plur. ſcil, à שְׁלִישִׁי tertius:) de quo ſuprà: Bu. Lex. vel, kamets manet in hoc no. quaſi eſſet pro שָׁלִישׁ. Coc. Occurrit autem hoc no (vel. ſcil, plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm in penult. vel ult.) in ſ. m. ſimpl. & cum ה & בַּ præf. ut & cum ֫ aff. abſque præf. ut & in forma pl. m. ſimpl. & cum ֫, יו, ה, ָ, & יִ præf. ſicut etiam in forma pl. m. conſtr. (à ſimplice שָׁלִישׁי) cum יו aff. idque ſimpl. & cum ֫ cop. præf. prout ſeq. שָׁלִישׁ triental, Pſal.80.6. הַשָּׁלִישׁ tribunus, 2Reg. 7.2.17.19. בַּשָּׁלִשׁ trientali, Iſa.40.12. שָׁלִישׁוֹ tribunus ejus, Reg.9.25..15.25. שָׁלִישִׁים duces, Eze.23. 15. וְשָׁלִישִׁים & duces, Eze.23.23. וְהַשָּׁלִישִׁים & duces, Exod.14.7. הַשָּׁלִישִׁים tribuni, 1Chron.11.11.. 12. 19. וְהַשָּׁלִשִׁים & tribunis, 2Reg.10.25. וְלִשְׁלִשִׁים idem, 2Reg.10.25. שָׁלִשָׁיו & שָׁלִישָׁיו duces ejus, Exod. 15.4. 2Chron.8.9. וְשָׁלִשָׁיו & tribuni ejus, 1Reg.9.22. Item hinc etiam in hac 2. ſignif. pro tribuno duce, &c. eſt no. שָׁלִישִׁי m. tribunitius: Bu. Lex. Prout occ. cum ה dem. præf. ſic; 2Sam.23.8. הַשְּׁלִשִׁי tribunus: Bu. conc. רֹאשׁ הַשְּׁלוּשִׁי: 70. ἀρχων τῶ τρίτῳ. Dixerim eſſe denominativum à שָׁלִישׁ. Coc. Primarius tribunorum: (quaſi eſſet pro הַשְּׁלִישִׁים in forma pl. m.) i. e. dux ſummus primi agminis: utcunque ſequentes ſuorum agminum fuerunt duces ſuo ordine;

Jun.

Jun. Item 2. quidam hîc in hac 2. fignif. ponunt no. f. fœm. de quo ſuprà in 1. fignif. viz. שְׁלִישִׁיָּה & שְׁלִשִׁיָּה trima, tertia, Iſa. 15. 5.. 19.24. Jer. 48.34. Deinde III. fignif. 3. hujus rad. eſt in forma pl. m. שָׁלִישִׁים admiranda præſtantiſſima: Bu conc. Prov. 22.20. Nonne ſcripſi tibi שָׁלִישִׁים, magna, vel mirabilia, carmina, ſcil. juxta R. D. Pag. Sed Kimchi tantùm ait poſſe exponi, ſemel, ſecundò, & tertio; i.e. triplicia. vel triplicata, trifariam, i.e, multifariam. & ſæpiùs iterata. Merc. Hieron. Ecce ego deſcripſi tibi ea tripliciter. Sed A. E. verba ducalia, i. e. magna; Scribitur autem in textu cum vau in ult. quia eſt altera lectio שְׁלִשׁוֹם, nudiuſtertius. R. Levi: Verba glorioſa ad dirigendum te. Pag. Nonne deſcripſi tibi triarios: i e. legem, prophetiam. & hagiographa. Av. Nonne ſcripſi tibi præſtantiſſima (documenta, poſita, ſcil.) in conſiliis & ſcientia: præſtantiſſima, Hebr. ducum, ſcil. verba: ſimile ſuprà, 8. 6. Andræ, nam præſtantia eloquar: Hebr. (verba) anteceſſorum, i. e. principibus digna. Jun. Sed in alio ſenſu venit cum יֹד præf. ſic: 1 Sam. 18. 6. In tympanis, in lætitia, וּבְשָׁלִשִׁים & panduris, ſeu inſtrumentis muſicis: Bu. conc. & Lex. Et in canticis: aut inſtrumentis muſicis, quibus erant tres diviſiones: juxta R. D. Pag. ſic dicta videantur illa cantica, quòd principatum inter ſermonum genera obtineant: ut principes inter homines præſtant. Rectiùs intelliguntur inſtrumenta muſica tribus nervis, ſeu chordis conſtantia, quod hîc non ſatis proprie diviſiones appellavit: ita ut apud Kimchi legiſſe videatur בְּתָרִים non יְתָרִים. Merc. Cev. Et cum fidibus: Av. Et cum panduris. Jun. De nomine autem præced. שָׁלִישׁ locus unus aut alter adnotandus. Pſal. 80. 6. Et propinaſti, ſcil. illis, בְּרִמְעוֹת שָׁלִישׁ in lachrymis menſuram magnam: vel lachrymas in menſura magna: & ſic eſt hypallage. juxta R. D. Simile habes in rad. פּוּד: Pag. Et bibendum præbes iis. de lachrymis triental. i. e. non communem cyathum, aut menſuram calamitatum communem, ſed magna pocula afflictionum, atque inſolentia epotanda præbes. Eſt enim triens, ſive triental, tertia pars ſextarii, quatuor cyathos communes capiens. Jun. Iſa 40. 12. Et menſus eſt בַּשְּׁלִישׁ in menſura pulverem terræ: ſecundùm R. Joſeph, i. e. menſura magna. Pag. Sic Kimchi filius: at R. Joſeph pater. eo teſte, exponit menſura. quæ eſt tertia pars menſuræ magnæ. Sic quoque exponit illud Pſalmi de exilio Babylonico, quòd fuit tertia pars exilii Ægyptiaci: hoc enim 210. annis, illud 70. duravit. Addit Kimchi de hoc tertio exilio, in quo ſunt hodie, poſſe accipi. Sed hæc vel Judaica ſunt, vel argutiora. Porro eſt defectivum juxta Maſoram, i. e. ſine jod. Sanctes ſcripſerat שְׁלִישׁ, formâ affectâ dageſch, uti quidam alii ſcribunt. Sed non ita invenire licuit in quoquam exemplari. Merc. Cev. Item loci de no שְׁלִשִׁיָּה notandi: viz. Iſa. 19. 24. In die illa יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרַיִם erit Iſrael tertius Ægypto, & ipſi Aſſur. Vel, congregatio Iſrael tertia. Verbum eſt maſculeum & nomen fœmineum. Verbum ad populum. & nomen ad congregationem refertur. aut regnum, Pag. nempe מַלְכוּת vel מַמְלָכָה. Poteſt adverbialiter ſumi, tertio loco, tertiâ vice: i. e. tertiusab Ægypto, & Aſſyria, non dignitate, ſed quòd erat unus de tribus. illis par gloriâ & felicitate. Alii triplicatus. Kimchi exponit etiam, Magnus & inclytus erit ſupra illos. Merc. Iſa. 15. 5. Uſque ad Tſohar עֶגְלַת שְׁלִישִׁיָּה vitulam triennem. 70. Uſque Segor: vitula enim eſt trima. R. D. (Moab) vitula magna filia trium annorum: i.e. triennis, aut, trima: quæ eſt bona: & ſic Moab plena fuit omni bono quando venit ſuper illam malum. Dixit, quòd illi qui evaſerunt de Moab, fugient ad Tſohar: & עֶגְלַת cum thau eſt ſicut עֶגְלָה cum he. R. Sal. Vitulam fortem, ſicut vitula trima, aut, triennis: aut vitulam principem, i. e. magnam. Pag. Ad verbum habet. Præcipuum eorum robur, (vel, quod in eorum robore præcipuum eſt) eſt ſicut vitula quæ tertia eſt ad uterum: i. e. quæ tertio puerperio efœta eſt, vel, quæ jam tertiò gravidata eſt. Aut tertiaria eſt principalis, & primaria: vel. viribus præſtans. Cev. A. E. Vitulam triennem, i. e. tres annos habentem: & eſt Toar ipſius Tſohar. Idem ſer. 48. 34. Uſque Choroniam עֶגְלַת שְׁלִישִׁיָּה vitulam triennem: R. D. magnam, vel, triennem, ut ſuperiùs. Sunt qui exp. vitulam tertiam utero: ſicut dicimus filium ſecundum, & tertium, &c. Pag. Vide num quadrare poſſit, vitulam tertii ordinis & generis: quam illud obſervatum fuerit ab antiquis illis hominibus, rei & artis paſtoritiæ peritiſſimis, in ſtabulandis ſuis gregibus, & armentis, ut quædam in illis eſſent, quæ primas, quædam quæ ſecundas, quædam quæ tertias obtinerent: ita ut illud etiam certis locis & ſpatiis deſignaretur. Cev.

Rad. 136. שֵׁם m. eſt Nomen. Pag. Bu. &c. 70. ὄνομα; Coc. fingenda hebraicè fuerit radix שָׁמָה, Syris Antiochenis uſitatiſſima. Invocare in nomine Domini primùm occurrit, Gen. 4. 26. ſic facere aliquid in nomine Domini dicimus. i. e. nominato Domino, ex illius juſſu & mandato, vel illius fiducia. Sumitur pro fama & gloria: unde אַנְשֵׁי הַשֵּׁם viri nominis, i. e. nominati, famati, celebres: Gen. 6. 4. Merc. Eſt no. frequens in textu. à rad. inuſit. שָׁמָה: Av. ante maccaph hoc no. venit cum ſægol. Pag. Prout occ. frequens admodùm ordine conc. ut ſeq. In forma cum tſeri שֵׁם Nomen, Gen. 2. 11.. 3. 20.. 4. 17, 19.. 10. 25.. 11. 4, 29.. 16. 13. Lev. 18. 21.. 19. 12.. 20. 3. Deut. 28. 10.. 32. 3. 2 Sam. 5. 9. Job. 1. 21. Pſal. 7. 18.. 20. 2., 44. 21.. 102. 16, 22.. 103. 1, 2, 3.. 135. 1.. 145. 21.. 148. 5, 13. Prov. 18. 10.. 30. 9. Eccl. 7. 3. Iſa. 18. 7.. 21. 15.. 30. 27.. 56. 6.. 59. 19. Eze. 36. 21.. 39. 7.. 43. 7, 8. Joel. 2. 26. Am. 2. 7. Mic. 5. 3. &c. in 140. circ. l. Item in forma cum ſægol ante maccaph. occ. locis ſeq. שֶׁם nomen, Gen. 16. 15.. 21. 3. 1 Sam. 8. 2. 1 Reg. 13. 24 Prov. 30. 4. Eze. 39. 16. Sed in priori forma cum tſeri ! cop. eſt etiam frequens præf. ſic: וְשֵׁם & nomen: Gen. 2. 13, 14.. 4. 19. Exod. 23. 13. &c. ad Prov. 10. 7. Eze. 48. 35. in 100. circ. l. Cui etiam formæ cum tſeri !, (ob pauſam, pro !) eſt præf. loco ſeq. וְשֵׁם & nomen, Iſa. 56. 5. Et cum הַ dem. præf. occ. locis ſeq. הַשֵּׁם nomen. Gen. 6. 4. Lev. 21. 11. Deut. 28. 58. Eze. 22. 5. Sed ſæpiùs venit hæc forma cum tſeri poſt בְּ præf. locis ſeq. בְּשֵׁם in nomine, Gen. 4. 26.. 12. 8.. 13. 4.. 21. 33.. 26. 25. Exod. 31. 2.. 33. 12, 17, 19.. 34. 5.. 35. 30. Deut. 18. 5, 7, 20, 22.. 21. 5. Joſh. 21. 9. Jud. 18. 29. 1 Sam. 17. 45.. 20. 42.. 25. 9. 2 Sam. 6. 18. 1 Reg. 18. 24, 25, 26, 32.. 21. 8.. 22. 16. 2 Reg. 2. 24.. 5. 11. 1 Chron.

16.2,10..21.19. 2Chron.18.15.. 33.18. Eſth.2.14,22.. 3.12.. 8.8,10. Pſal.20.8.. 33.21.. 105.3.. 118.10,11, 12.27.. 124.8.. 129.8. Iſa.40.26.. 41.8.. 48.1.. 50.10. Jer.11.21.. 26.9,16,20.. 44.16. Joel.3.5. Am.6.10. Mic.4.5. Zeph.3.9.12. Zach.13.3. Item occ. etiam ead. forma cum tſeri, habens וְ, כְ, לְ, & יְ præf. prout ſeq. וְשֵׁם & in nom ne. Joſh.23.7. Pſal.20.6..116.4,13,17. Iſa.44.5. כְּשֵׁם juxta nomen Gen.4.17. Joſh.19.47. 2Sam.7.9. 1Chron.17.8. לְשֵׁם nomini, Joſh.9.9. 1Reg.3.2.. 5.3,5.. 8.17,20.. 10.1. 1Chron.16.35.. 22.5,7,19.. 29.13,16. 2Chron.1.18.. 2.3.. 6.7,10. Neh.7.13. Pſal.106.47.. 122.4. Iſa.55.13..60.9. Jer.2.17..33.9..Eze.34.29..36.22..39.13,28. Zeph.3.20, וּלְשֵׁם & ſem. n. p. & ad nomen. Gen.10.21. Deut.26.19. Jer.13.11. Zeph.3.19. Item occ. etiam hoc no frequens cum affixis: ut cum י aff. ſimpl. locis ſeq. שְׁמִי nomen meum, Gen.48.16. Exod.3.15.. 9.16.. 20.24.. 23.21. Num.6.27. 1Sam.24.21. 2Sam.12.28.. 18.18. 1Reg.8.16,29.. 9.3.. 11.36. 2Reg.21.4..23.27. 2Chron.6.5,6.. 7.14,16.. 33.4,7. Neh.1.9. Pſal.91.14. Iſa.29.23.. 42.8.. 48.9,49.1.. 52.7.. 66.5. Jer.7.11,12,14,30.. 17.21.. 23.27.. 25.29.. 32.24.. 34.15,16.. 44.26. Eze.20.9,14,22,44.. 36.23. Am.9.12. Mal.1.6,11.. 2.5.. 3.20. Cui etiam cum י aff. יְ, בְ, וְ, & לְ ſunt præf. ut ſeq. וְשִׁמִי & nomen meum, Ex.6.3. Mal.1.14. בְּשִׁמִי nomine meo, Lev.19.12. Deut.18.19, 20. 1Sam.25.5. Iſa.41.25.. 43.7.. 65.1. Jer.12.16.. 14.14,15.. 23.25.. 27.14.. 29.9,21,23.. 44.26. Zach.8.4.. 13.9. וּבִשְׁמִי & in nom. meo, Pſal.89.28. לְשִׁמִי nomini meo: de nomine meo, Gen.32.29. Jud.13.18. 2Sam.7.13. 1Reg.5.5.. 8.18,19.. 9.5. 1Chron.22.8, 10.. 28.3. 2Chron.6.8,9.. 7.20. Mal.1.11.. 2.2. Item, occ. etiam cum נוּ aff. loco ſeq. שְׁמֵנוּ nomen noſtrum, Joſh.7.9. Sed ſæpiùs cum הָ, vel in pauſa הָ aff. locis ſeq. שִׁמְךָ vel שְׁמֶךָ nomen tuum, Gen.12.20.. 17.5.. 32.27,28,29.. 35.10. Jud.13.17. 2Sam.7.27. 1Reg.8.33,35,41,42,43.. 18.31. 1Chron.16.24. 2Chron.6.20,24,26,32,33.. 20.9. Neh.1.11. Pſal.5.12.. 8.2,10.. 9.3,11.. 22.23.. 25.11.. 31.4.. 45.18..52.11.. 54.8.. 61.6,9.. 66.4.. 74.7,10,18,21.. 78.2.. 79.9. 83.16,19.. 86.11,12.. 99.3.. 109.21.. 119.55,132.. 135.13.. 138.2.. 142.8.. 143.11.. 145.1,2. Cant.1.3. Iſa.4.1.. 25.1.. 26.13..63.16,19.. 64.1. Jer.10.6.. 11.16.. 14.7,21.. 15.16.. 20.3. Lam.3.55. Dan.9.18,19. Mic.6.9. Mal.1.6. Cui etiam cum הָ, & cop. eſt præf. ſed utrique formæ בְּ eſt præf. ſic: וְשִׁמְךָ & nomen tuum, Pſal.44.9. Jer.14.9. בְּשִׁמְךָ vel בְּשֶׁמְךָ in nomine tuo, Exod.5.23. Pſal.44.6.. 54.3.. 63.5.. 79.6.. 89.13,17.. Iſa.43.1.. 45.3,4.. 64.6. Jer.10.25. Dan.9.6. Item, ſemel etiam occ. cum בְּ præf. & בָּהּ (cum he ſcil. parag.) loco ſeq בְּשִׁמְכָה in nomine tuo, Jer.29.25. Sed occ. etiam cum יְ & כְ præf. formæ cum ſcheva: ſed cum י præf. utrique formæ: & rurſus cum וְ & מִ præf. priori formæ cum ſcheva ut ſeq. וּבִשְׁמֶךָ & in nomine tuo, 2Chron.14.10. Pſal.89.17. כְּשִׁמְךָ ſicut nomen tuum, Pſal.48.11. לְשִׁמְךָ vel לְשֶׁמְךָ nomini tuo. Joſh.7.9. Sam.8.44,48. 2Chron.6.24,28.. 20.9. Pſal.86.9.. 92.2.. 115.1.. 140.14. Iſa.26.8. וּלְשִׁמְךָ & nomini tuo. 2 Sam.22.50. Pſal.18.50. מִשְּׁמְךָ de nomine tuo, Nah.1.14. Item, occ. etiam cum הָ aff. ſimpl. ſed cum כָּם aff. ſimpl. & cum וְ cop præf. ſic; שִׁמְכֶם nomen tuum, Eze.16.15. שְׁמִכֶם nomen veſtrum Iſa.65.15. וְשִׁמְכֶם nomen veſtrum, Iſa.66.22. Frequentiùs autem multò venit cum וֹ aff. ſic: שְׁמוֹ nomen ejus, &c. Gen.2.19. Exod.15.3.. 17.15.. 24.14. Deut.12.11,21.. 14.23,24.. 16.2,6,11.. 26.2. Pſal.23.3.. 29.2.. 41.6.. 66.2.. 68.5.. 69.36.. 72.17.. 76.2.. 96.2,8.. 99.6.. 100.4.. 106.8.. 111.9.. 148.13.. 149.3. Prov.30.4. Iſa 7.14.. 8.4.. 9.6.. 12.4.. 47.4.. 48.2,19.. 54.5.. 57.15. Jer.10.16.. 31.35.. 32.18, & 51.57.. 33.2.. 46.18.. 48.15,17.. 50.34.. 51.19. Hoſ. 1.9. Am.4.13.. 5.27,8.. 9.6. Zach.6.12. & Mal.3.16. &c. in 150. circ. l. Cui etiam cum וֹ aff. יְ, בְ, וְ, כְ, & לְ ſunt præf. prout ſeq. וְשִׁמוֹ & nomen ejus, Gen. 24.29.. 38.1,2. Jud 13.2.. 17.1. Ruth.2.1. 1Sam.1.1.. 9.1,2.. 17.12..21.8.. 22.20. 2Sam.4.1.. 9.2,12.. 13.3.. 15.5.. 17.25.. 20.1. 1Chron.2.24. Eſth.2.5. Jer.11.19.. 37.13. Zach.14.9. בְּשִׁמוֹ in nomine ejus, Num. 32.42. Deut.10.8. 1Chron.16.8.. 23.13. Pſal.105.1. Iſa.12.4. Jer.20.9. וּבְשִׁמוֹ & in nomine ejus, Deut.6. 13.. 10.20. Zach.10.12. כְּשִׁמוֹ juxta nomen ejus, 1Sam.25.25. לְשִׁמוֹ nomini ejus. Pſal.135.3. Item, occ. etiam cum הָ aff. & cum וֹ cop. præf. ſic: שְׁמָהּ nomen ejus Gen.11.9..17.15..26.21,22..30.21..50.11. Ex.15.23. Jud.1.26..15.19. 1Sa.7.12. 2Reg.14.7. Eze. 20.29. Hoſ.1.6. וּשְׁמָהּ & nomen ejus, Gen.16.1,22. 24.. 25.1.. 38.6. Joſh.2.1. Jud.16.4. 2Sam.3.7.. 13. 1.. 14.27. 1Chron.2.26. Denique occ. etiam cum ם aff. ſimpl. & cum בְּ præf. ſic: שָׁם nomen ipſorum, Gen.5.2. Deut.7.24.. 9.14.. 12.3. Ezr.2.61. Neh.7. 63. Pſal.9.6.. 109.13. בָּשֵׁם in nomine ipſor. Hoſ. 2.17. Item, occ. etiam in abſol. forma pl. f. cum tſeri penult. ſimpl. & cum בְּ, וּ, & כְּ præf. ut ſeq. שֵׁמוֹת nomina, Gen.2.20.. 26.18. Num.1.2.. 3.43.. 18.20.. 22.24.. 26.28,30,52,54,56,53.. 30.8.. 40.42. 1Chron.5.24.. 12.30.. 23.24. Pſal.147.4. Dan.1.7. בְּשֵׁמוֹת cum nominibus, Num.1.17.. 32.38. 1Chron. 4.38,41.. 6.50.. 12.32.. 16.41. 2Chron.28.15.. 31.19. Ezr.8.20.. 10.16. וּבְשֵׁמוֹת & cum nominibus, Num. 4.32. כְּשֵׁמוֹת juxta nomina, Gen.26.18. Et in forma pl. f. conſtr. cum ſcheva penult. occ. ſimpl. & cum ל præf. שְׁמוֹת nomina Gen.25.13.. 36.10,39.. 46. 8. Exod.1.1.. 6.16.. 28.9,10,11,21,29.. 39.6,14. Num.1.5..2.2,3,18.. 13.16.. 32.38.. 34.17,18. Joſh. 17.3. Sam.5.14.. 23.8. 1Chron.6.2.. 14.4. Eze.48. 1,31. Hoſ.2.19. Zach.13.2. לִשְׁמוֹת pro nominibus, Num.26.55. Quæ forma pl. f. conſtr. occ. etiam cum ם aff. ſimpl. & cum בְּ præf. ut & cum וֹ cop præf. & ן aff. ut ſeq. שְׁמוֹתָם nomina ipſorum. Gen.25.17. Exod.28.12,21. 39.14. Num.3.40.. 13.4. 1Reg.4.8. 1Chron.8.27.. 9.44. Ezr.8.13. Pſal.16.4. בִּשְׁמוֹתָם cum nominibus ſuis, Gen.25.13.. 36.40. Num.3.17. Pſal.49.12. וּשְׁמוֹתָן & nom. ipſor. Eze.23.4. De hoc autem nomine שֵׁם notandus venit locus: Gen.6.4. Viri הַשֵּׁם nominis: i. e. viri fuerunt nominati, & famoſi, Pag. nominatiſſimi, celeberrimi: Bu. Lex. Sed in Lev. 24.11. κατ' ἐξοχήν, הַשֵּׁם nomen ipſum, & v. 16. שֵׁם nomen intelligitur, nomen Dei venerandum, Tetragrammaton, (יְהוָה) juxta Hebræos ſcut & de arca dicitur 2 Sam.6.2. Eam etiam appellari שֵׁם nomen. vel ibi invocari nomen. & poſtea addit declarans. nomen Domini exercituum. Sic Pſal. 126.7. Et rebellarunt ad mare: ſubdit declarans, in mari caricoſo. Hinc Hebræi pro nomine tetra-

grammato

grammato (יְהוָה) alibi extra Biblia ſcribunt הַשֵּׁם nomen ipſum. Merc. Cev. Verſus autem ii. in Lev. 24. ſic ſe habet: Tum exſecrans (Hebr. deſigens vel transfigens: nam blaſphemus eum quodam modo transfigit in quem pronunciat blaſphemiam. Metaphora:) filius ille Iſraelitidis mulieris nomen illud (Dei) blaſphemavit: nomen illud, viz. proprium Dei, quod in vanum aſſumi diſertè decalogo prohibetur: q.d. majeſtatem ipſam Dei, cujus notitiam penitiorem hauſerat, & profitebatur fidem, eam proſcidit impiè: vide Exod.6.2. & infrà v. 16. Jun. Notanda ſunt etiam hìc præcipua quæ à Cocceio afferuntur in hoc nomine explicando: prout ſeq. שֵׁם, nomen, vulgò notat vocabulum, per quod res cognoſcitur, aut perſona à perſona, individuum ab individuo diſtinguitur. Gen.2. 19. Et quodcunque nomen ei faceret Adam. animali, (inquam,) הוּא שְׁמוֹ id nomen ejus eſſet. Id poteſtatis. Adam igitur primus res, ut occaſio fuit, certo nomine appellavit: ut Deus ipſum docuit. Neque enim ſine Dei numine ulla lingua provenit: nedum prima. Uxorem ſuam Adam nuncupavit אִשָּׁה, poſtquàm ipſe accepiſſet nomen viri, אִישׁ. Non aliter didicerunt Apoſtoli loqui variis linguis quàm Adam. In ſcripturis frequentiſſima eſt mentio nominis Jehovæ. Cavet tamen eadem, adeò magnum eſſe id nomen, ut non poſſit enunciari. Prov.30.4. מַה־שְּׁמוֹ וּמַה־שֵּׁם־בְּנוֹ quod eſt nomen ejus, & quod eſt nomen filii ejus? quod ſignificat, vel, quantum eſt nomen ejus? h.e. quis poteſt omnia, quæ ipſius propria ſunt, natura aut potentia, explicare? vel, quo nomine appellabitur: nempe, ut cognoſcatur, quemadmodùm eſt? Jud.13.18. לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא פֶּלִאי quare quæris de nomine meo? quum id mirabile ſit: h.e. incomprehenſibile. Nemo novit filium, niſi pater: & nemo novit patrem, niſi filius, &, cui filius voluerit revelare: quemadmodùm nemo cognoſcit filium, niſi docente patre. Nomen Dei igitur inter creaturas eſt id, quòd de Deo vel cognoſcitur, vel, Deo docente ac revelante, creditur. Deus non cognoſcitur à peccatore, neque nomine ſuo honoratur, niſi cognoſcatur juſtificans in Chriſto. Exo.3.15. Deus Abrahami, &c. זֶה־שְּׁמִי לְעוֹלָם hoc eſt nomen meum in ſeculum. Exod.6.3. וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם & quoad nomen Jehova non ſum cognitus ipſis. Nondum ſum viſus præſtans promiſſiones. Exod.33.19. וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ Et nominabo nomen Jehovæ coram te. Confer Exod. 34.5,6 7. Exod.23.21. שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ nomen meum in medio ejus eſt: intimè me novit & amat. Exod.20.7. לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא non feres nomen Jehovæ Dei tui in vanum. Non temere & non in veritate & juſtitia nominabis eum Deum tuum: ſed ita, ut in omnibus dictis & factis tuis appareat, te eum pro Deo tuo habere, & eum Deum tuum eſſe. Zach. 5.4. הַנִּשְׁבָּע בִּשְׁמִי לַשָּׁקֶר jurans in nomine meo falſò. Jurat etiam falſò in nomine Dei hypocrita, & qui Deum non cognoſcit, & non reveretur. Jer. 4.1,2. Pſalm.23.3. Ducit me in orbitis juſtitiæ לְמַעַן שְׁמוֹ propter nomen ſuum, quia ſe nominavit Deum eorum, qui confugiunt ad ſe, & glorificari vult in me. Sic Pſalm.25.11. & 31.4. Pſalm.115.1. Sed לִשְׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד nomini tùo da gloriam. 1Chron.16.29. Da to Domino כְּבוֹד שְׁמוֹ gloriam nominis ejus; i.e. Dicite de Domino omnia, quæ ad gloriam nominis ejus faciunt, quæ oſtendunt, eum glorioſe appellari Deum peccatoris. Sic Pſalm.66.2. Pſallite gloriam nominis ejus. Mal. 2. 2. תְּתֵּן כָּבוֹד לִשְׁמִי ut detis gloriam nomini meo: i.e. ut meum nomen, quod mihi feci, putetis eſſe excellentiſſimum, & id cum fide, cum reverentia & gloriatione nominetis. Pſalm. 86.11. יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ aduna cor meum ad timendum nomen tuum: h.e. ut te, qui nominaris, ultra omnes potentias tuas, Deus peccatoris, humiliter amem, & ſollicitè quæram & verear offendere. Pſalm.69.3. Confiteantur nomen tuum magnum & tremendum. h.e. Cum amore fateantur, te eum eſſe, qui nominaris. Pſalm.91.14. כִּי יָדַע שְׁמִי quia cognovit nomen meum, vel agnovit: h.e. curavit, æſtimavit, ſtuduit, nè profanaretur, ut glorificaretur. Pſ.52.11. Exſpectabo nomen tuum, quia bonum. Exſpectabo, donec te pleniſſimè oſtendas eum eſſe, quem te dici & expectari voluiſti. Pſ.75.2. וְקָרוֹב שִׁמְךָ propinquum eſt nomen tuum, narrarunt mirabilia tua. h.e. Narratum eſt nobis, te verba Dei noſtri loquentem & opera ſalvatoris facientem adeſſe, ſecundùm nomen tuum, quo te in promiſſione nominaſti. Cant. 1.3. שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ ut oleum (odoratum,) effunderis nomine tuo: h.e. talis appares, qualis ante φανέρωσιν tuam nominatus es. Mic.6.9. וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ & rem videt quiſque nomen tuum: h.e. quiſque videt nomen tuum re & opere comprobatum. Pſalm.48,11. כִּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתְךָ ut nomen tuum, ita celebratio tua. Talis celebraris in opere, qualis nominatus es in promiſſione. Iſa. 26. 8. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת־נָפֶשׁ ad nomen tuum & memoriam tui eſt appetitus animæ. Nominis tui veritatem, videre & viſam recordari eſt unica animæ voluptas. Iſa. 63. 16. גְּאָלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ aſſertor noſter ab æterno (eſt) nomen tuum. Hoc nomine innotuiſti nobis: hoc de te credi voluiſti: te ab æterno nos tuos aſſumpſiſſe & vindicaſſe. Mal. 1.11. In omni loco מֻקְטָר מֻגָּשׁ לְשְׁמִי hoſtia offertur nomini meo & munus purum: quia magnum eſt nomen meum in gentibus. Mihi, quatenùs nominor Deus Iſraelis & Jehova. Nam hoc meum nomen cognoſcitur, celebratur & glorificatur in gentibus Hoc eſt munus purum. Pſa.8.2,10. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ quam ingens (eſt) nomen tuum in tota terra: i.e. quanta eſt gloria tua, quæ annunciatur & celebratur in gentibus. Iſa.26.13. לְבַד בְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ tantùm in te, i.e. ope tua, commemoramus nomen tuum: h.e. ea, quæ de nobis revelata ſunt. Zach. 10. 13. וּבִשְׁמוֹ יִתְהַלָּכוּ & in nomine ejus ambulabunt: nominantes Dominum Deum ſuum, & eum auctorem ſuæ fiduciæ & ſpei, dictorumque & factorum ſuorum, dicentes. Joel.2.32. vel 3.5. כֹּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמָּלֵט omnis, qui nominabit nomen Jehovæ, eripietur: i.e. ſalvus fiet: qui & in corde ſuo, & in ore ſuo habet, quod de Deo dictum eſt & revelatum, & gloriatur in fide, eum eſſe Deum ſuum. Iſa.9.6. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא & nominarunt nomen ejus, mirabilis &c. Talis prædicatus, talis creditus eſt. Jer.23.6. וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוּ יְהוָה צִדְקֵנוּ & hoc eſt nomen ejus quo appellabitur: Jehova juſtitia noſtra. Confer Iſa.45.

25. Et Jer. 33. 16. וְזֶה אֲשֶׁר יִקָּרֵא לָהּ יְהוָה צִדְקֵנוּ Et hoc eſt quod ipſa (Hieroſolyma) appellabitur: Jehova juſtitia noſtra. Iſrael & Hieroſolyma dicitur, cujus gloriatio eſt, quòd ipſius juſtitia ſit Dominus. Magis ipſe ille, qui vocat Iſraelem & Hieroſolymam, & cui ὁμολογίαν faciunt, & qui ſalvat Iſraelem, ab Iſraele & Hieroſolyma dicitur, Jehova juſtitia noſtra. Deut. 28. 58. לְיִרְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ut timeas nomen illud glorioſum & metuendum, Jehovam Deum tuum: h. e. Jehovam Deum tuum, qui nominandus eſt cum glorificatione & timore. Nam & ὄνομα notat eum, qui nominatur, ut teſtis ut Dominus ut judex, ut legiſlator, &c. Act. 4. 12. Et non eſt in alio quoquam ſalus. Nam non eſt aliud nomen ſub cœlo, quod datum ſit in hominibus, in quo ſalvari oportet. Nullus cognoſcitur aut nominatur ſub cœlo ſalvator, nullus à Deo alius nobis nominatus eſt, quem nominemus ſalvatorem & Dominum noſtrum cum fiducia & glorificatione, ut ſalvi fiamus. Gen. 6. 4. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם homines nominati, tanquàm Domini & Auctores dicendorum & faciendorum. Gen. 4. 26. אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה Tunc inceptum eſt, ut homines ſe à Jehova denominarent, in ſchiſmate, ſcilicet. 2 Tim. 2. 19. Qui nominat nomen Chriſti: h. e. qui ſe Chriſtianum vocat. Pſalm. 118. 26. בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה Benedictus, qui venit in nomine Jehovæ: (ut poſſit dicere.) Dominus dixit ad me, Tu es filius meus: de me ſcriptum eſt in volumine libri. Pſalm. 2. 7.. 40. 8. Iſa. 4. 1. 24. Prov. 18, 10. מִגְדַּל־עֹז שֵׁם יְהוָה arx robuſta (eſt) nomen Jehovæ: ad eam curret juſtus. Juſtus certiſſimum hoc perfugium habet, quòd Jehovam Deum ſuum nuncupare poteſt, & Deum, quaſi, commonefacere nominis ſui in fide. (vide Num. 14. 17. 18.) Id ei ſaluti eſt. Iſa. 50. 10. יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה Confidat nomini Jehovæ. Prov. 20. 9. וְאֶתְפַּשְׂתִּי שֵׁם & attrectarem nomen Dei mei: involarem in jus Dei, abnegarem nomen ejus. Iſa. 30. 27. Ecce nomen Domini venit è longinquo. Dominus venit cum celebratione & fama: jam incipit iram ſuam oſtendere in longinquo, quod mox faciet in propinquo. 1 Reg. 3. 2. Non ædificata eſt domus לְשֵׁם יְהוָה nomini Jehovæ: in quo Dominus collocaret nomen ſuum. Jer. 3. 17. לְשֵׁם יְהוָה ad nomen Domini: h. e. ad nominandum Dominum, ſive ad audiendum nomen ejus: vel, propter nomen Domini. Confer Joſ. 9. 9. Iſa. 18. 7. Ad locum nominis Domini Dei exercituum: h. e. eò, ubi Dominus cognoſcitur habitare, Gen. 12. 2. אַגַדְּלָה magnum faciam nomen tuum: h. e. faciam, ut nomineris à multis honeſtiſſimo nomine, fidelis, nimirùm, & patris fidelium, & patris multarum gentium, cujus Deus eſt Jehovah. 2 Sam. 7. 9. וְאֶעֱשֶׂה לְךָ שֵׁם & faciam tibi nomen magnum. Phil. 2. 9. ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα; h. e. ex gratia erga electos nominavit eum in toto mundo, & fecit eum nominari nomine excellentiſſimo, quo nullum nomen majus eſt: nempe, ut omnis lingua ei juret, & omne genu in nomine ejus ſe flectat. Eze. 16. 15. וַתִּזְנִי עַל־שְׁמֵךְ & ſcortata es ſuper nomine tuo: h. e. ut meretrix, propoſuiſti nomen tuum & adamaſti omnes, qui nomen tuum celebrarunt, & voluerunt talia facere, qualia tua facis. Iſa. 66. 5. Dicunt fratres veſtri, qui oderunt vos, qui ſeparant vos; לְמַעַן שְׁמִי יִכָּבֵד יְהוָה propter nomen meum glorificabitur Dominus: h. e. gloria Dei eſt, quòd ego dicor Judæus, qui à talibus abſtineo, circumcidor, talia obſervo. Mich. 5. 3. Et paſcet in robore Domini, בִּגְאוֹן שֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו per elationem nominis Domini Dei ſui; quia illud ſemper fiet majus & illuſtrius per prædictionem evangelii. Atque hæc de hoc no. שֵׁם ex Coc.

Rad. 137. שָׁם ibi, illic, iſthic: hic: huc: illuc, iſtuc, eò: Pag. Bu. &c. Eſt adverbium loci: & quando præcedit relativum אֲשֶׁר, ſignificat relationem ubi: Item, varias ſpecies loci ſecundùm varias additiones conſtituit. Av. confer, Gen. 2. 12, Pſal. 14. 5.. 132. 3, 17.. 130, 10. &c. Item, Eccl. 3. 17. Et ſuper omne opus שָׁם ibi: quo in loco notat tempus, i. e diem judicii; juxta R D. Et Gen. 49. 24. מִשָּׁם, inde (i. e. ex illo, ſcil. Joſeph) paſtor lapis Iſrael: Pag. nam cum mem eſt, inde, exinde, tam loci quam temporis: imo, ut hinc apparet, etiam perſonæ & rei. Merc. Scribit enim R. D. hæc dictio שָׁם dicitur de loco, inſtrumento, tempore, homine, & re memoratà jam. & non memoratà: Gen. 10. 14. è quibus (vel. unde: nam. inde. quod ſequitur latine abundaret. Merc.) Egreſſi ſunt מִשָּׁם inde Philiſtæi, 2 Reg. 7. 1. וּמִשָּׁם & inde, non comedes. Pſal. 122, 4. שֶׁשָּׁם quia illuc aſcenderunt, vel, quò aſcenderunt tribus, &c. Et Iſa. 24. 15. (cum ה parag. add.) שָׁמָּה ibi, illic, nidificavit Ericius. Pag. Sunt qui credant cum he paragogico motum tantùm ſignificare ad locum ſcilicet. eò, illuc. Sed exempla aliter oſtendunt, etſi illi in talibus volunt etiam motum indicari. Merc. Job. 1. 21. Nudus egreſſus ſum ex utero matris meæ, & nudus revertar שָׁמָּה illuc. Non dicitur de re memorata, inquit R. D. ſed indicat ſepulchrum. Et quia commemoravit matrem ſuam, & terra erat tanquàm mater illius, dixit, illuc, ac ſi memoraſſet terram. Idem A. E. Illuc indicat ſepulchrum, ut Eccl. 3. 17. Et ſunt qui exp. matris meæ, i. e. terræ. i. e. hominis primi. Vel, quia oſſa, quæ ſunt fundamenta corporis, ſunt è terra. Pag. Et nudus reddibo: i. e. in terram, quò ſe projiciebat ipſe, ut dicitur verſu præced. Jun. Et nudus revertar eò, viz. unde veni, δεικτικῶς, nempe in terram: vel, ut ſit παρέλκον, abibo. Ita & ἐκεῖσε abundat apud Græcos. Vocula hæc שָׁם ſignanter etiam venit, Iſa 48. 16. מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אָנִי antequàm id fieret, eram: q.d. ibi eram. Ita loquitur Maimonides in fundamentis, quæ recitat in cap. 10. de ſynedrio. Primum fundamentum eſt, credere שֶׁיֵּשׁ שָׁם נִמְצָא שָׁלֵם, viz. eſſe ens perfectum. Ex verbo ibi eſſe, Coc. Ex quo tempore fuit hoc, ibi ſum: nimirùm, in ea tanquàm ſpecula ubi me collocavit Deus, ut verbum ab ipſo audiam, & ad vos referam: ut ſuprà 21. 8, & 10. Jun. (qui hæc verba intelligit de propheta, qui, ex quo fuit verbum Dei ad eum, non diſſimulavit, ſed palàm concionatus eſt: prout explicat verba præcedentia in hoc verſu.) Atque hîc quidam ponunt nomen ſignificans cœlum. Nam ex hac radice, ſecundùm R. D. in lib. rad. eſt שָׁמַיִם du. maſc. cœli: Pag. Cœlum, cœli. Formam habet dualem, quaſi à מַיִם, ab aquis, quæ duplices ſuperiores, & inferiores. Bu. Lex. Cœli ſive cœlum.

Vide.

Videtur comp. ex אֵשׁ ignis, & מַיִם aquæ: formam enim habet dualis numeri, propter duplices aquas illas, quæ ſuprà & infrà firmamentum ſunt: nam cœlum creatum eſt ex aquis & igni. Av. Quidam autem nomen שָׁמַיִם compoſitum volunt, quaſi ex שָׁם illic, & מַיִם aquæ, ſcil. ſunt vel ſubſiſtunt. Quidam á שָׁאָה ſtupere (ut in hithpael ſignificat) & מַיִם, quòd ſtupendo modo aquæ illic ſuſpenſæ hæreant, donec Dei nutu demittantur: vel, quia homines obſtupeſcunt de ejus opificio. Quidam ab אֵשׁ & מַיִם ab igne & aqua. Utrumque Talmudici afferunt in Chagiga cap. 2. fol. 12. Et inde R. Bechai. in principio Paraſchæ שופטים ſcribit שָׁמַיִם נבראו תחלה תקראו שמים לפי שהם אש ומים: i. e. Cœli creati ſunt ab initio, & vocantur שמים, quia ſunt אש & מים ignis & aqua. In Bereſhit rabba, Sect. 4. legitur נטל הק״בה אש ומים ופתכן זה בזה ומהן נעשו שמים, i. e. Accepit Deus ſanctus benedictus ignem & aquam, & permiſcuit iſta invicem, & ex illis facti ſunt cœli: & mox שמים שהברויות משתוממים עליהן לאמר של מה הן של אש הן של מים הן אתמהא: i. e. cœli dicuntur, quòd homines obſtupeſcunt de iis: dicentes, ex quanam re ſunt? ex igne ſunt: ex aqua ſunt: id mirabile eſt. Talmud. tradunt antè citato loco ſeptem eſſe cœli nomina: מָעוֹן, זְבוּל, וִילוֹן, רָקִיעַ, שְׁחָקִים, עֲרָבוֹת, מָכוֹן, Primum וילון velum, aulæum, in ſcriptura non extat; vide autem, Iſa. 49. 22. Reliqua vide ſuis locis. Porro Ab. Ezra vult ſemper eſſe duale, & affixum ſingulare, quòd ei reſpondet Job. 38. 33. diſtributivè ſumendum eſſe, reſpectu cœli ſuperioris & inferioris. Dan. 4. 23. דִּי שַׁלְטִין שְׁמַיָּא quòd dominantur cœli, i. e. Deus cœlos inhabitans. Sic apud Rabbinos & Talmudicos שָׁמַיִם paſſim pro Deo ipſo ſumitur: & inde locutio: E cœlo, an ab hominibus? i. e. á Deo, Matth. 21. 25. Sic; Pater, peccavi in cœlum & in tuo conſpectu, Luc. 15. 18. Bu. Lex. Non autem invenitur hoc no. in ſing. ſed quia cœlum apud nos, habet ſingulare, interpretes vertunt tam cœlum, quàm cœlos, ut loco meliùs quadrare putant. R. Joſ. dictionem exponit, ac ſi d. שָׁם מַיִם ibi aquæ. Pag. Sed quia concurrebant duo mem, alterum detraxerunt: ut in יָרְבַּעַל quod factum eſt ex יָרֵב בּוֹ בַּעַל. Contendat cum eo Bahal, Jud. 6. 32. & alia id genus. Vocatur & cœlum ſupernum nomine רָקִיעַ, ut ſuprá in רָקַע dictum eſt, i. e. firmamenti, vel expanſionis: nam itidem cœlum dicitur. De diſtantia extremorum notat Kimchi dici, ut Deut. 30. & Iſa. 13. Transfertur & ad altitudinem aeris paſſim, ut Job. 2. & aliàs. Interdùm pro qualibet ſphæra, & horizonte, ſeu regione, quaquà patent cœli. Sed in univerſum dic, Hebræam vocem ut Latinam ſumi, niſi quòd Hebraicè dualis eſt, ob duplices aquas, ſupernas quas quidam ſupra firmamentum collocant, ego in aere: & has inferiores. A ſubſtantia aquea dicitur. Alii ex aqua & igne putant nomen conflatum, אֵשׁ מַיִם ut R. Sal. Initio ſtatim Geneſeos latè ſumitur pro tota illa aquea mole, quà terra erat circumfuſa ut vitellus ovi albugine. Interdum ſpecialiùs, ut dictum eſt. Quidam recentiorum cœli nomine ſcribunt Eccleſiam interdum ſignificari, & locum cui Deus ſe verbo ſuo allegavit ubi præſens eſſe & cohabitare dicatur, ut 1 Reg. 8. & paſſim in Pſal. 19. 20.. 36. 89. & aliàs in aliis etiam libris pro eccleſia per univerſum orbem diſperſa. Sed id durius eſt. Nam Deus etſi è ſanctuario preces ſuorum exaudiret, nihilominus è cœlo dicitur exaudire, &c. Porro quidam ad שׁוּם fictam. rad. de quieſcent. Yajin retulerunt: ſed præſtat ad שָׁמָה, ut ſuprá שָׁם nomen, referre, quod regimen plur. & a fixa cognata ſatis oſtendunt. Merc. Non prorſus malè compoſitum dicas ex שָׁאָה obſtupuit, & מַיִם aquæ: quòd regionem illam ſignificet, in qua aquæ illæ ſuperiores ſtupendo quodam modo, & prorſus divino ſtupeſcunt, & quaſi obrigent, atque immotæ perſtant, ac torpent: niſi ubi Deo viſum eſt vel vento diſpergere, vel omninò reſolvere. Atque hoc etiam analogiæ Hebr. reſpondeat, quæ in quieſc. lamed he uſitata eſt, quod kamets in conſtructione dualis, in ſcheva tranſeat. Cev. שָׁמַיִם m. duale tantùm, Cœlum vel cœli. οὐρανὸς, οὐρανοί. Hoc nomen dicitur Deus feciſſe expanſo, quòd dividit aquas ſuperiores ab inferioribus: Gen. 1. 8. quo ſignificatur quod Deus ita fecerit expanſum, ut, quemadmodùm Hebraicè שָׁמַיִם, ita aliis nominibus, proprietatem ejus indicantibus, quæ perpetua eſt, ſemper appellari poſſit. Hebræi nonnunquàm referunt ad אֵשׁ & מַיִם: credo, quia in cœlo & meteora ignea & aquea videntur. Aliquando revocant ad שָׁמַם. Alii a שָׁם formant: credo à latiſſima πάλαι locorum remotorum, ut omne tempus עַד uſque dicitur, de quo non poteſt cogitari inſtans, ad quod non pertingat: ita forte שָׁמַיִם quaſi omne שָׁם, omne ibi, q. d. πανταχοῦ. Quicquid enim eſt ſupra terram, שָׁמַיִם appellatur. Arabibus סמא & שמא altum eſſe notat. Hinc quidam Hebræum formatum volunt. Ego potiùs exiſtimem, illud Arabicum ab Hebræo שָׁמַיִם provenire. Licet etiam cogitare, in voce una שָׁמַיִם eſſe repreſentationem tanquàm exclamationis hominum admirantium: שָׁם מַיִם, ibi aquæ! Ita Elihu Job. 36. 24,25,26,27,28. celebrat quotidianum illud naturæ miraculum, quod homines vident & ſtupent, ibi aquas eſſe, & vehi, ac pendere ſupra caput. & tam mirificè diſtribui. De qua re etiam paſſim loquitur ſcriptura, tanquàm opere plane divino. Negat enim, cœlum dare ſtillas & ψεκάδα: Jer. 14. 22. Hoc modo nomina propria alludunt axiomata: ut צִדְקִיָּה, יִשְׂרָאֵל, אַבְרָהָם, אֱלִיעֶזֶר, צוּרִי שַׁדַּי, & ſimilia. Cæterùm hoc nomine non tantùm intelligitur inferior cœli pars, quam alites pervolant, in qua nubes pendent; vel ea regio quæ ſtellas gerit; ſed etiam id, in quod Chriſtus aſcendit: quod dicitur cœlum tertium, 2 Cor. 12. 2. habitaculum Dei, quia Deus ibi ſe manifeſtat glorioſe ſanctis angelis & beatis hominibus. De cujus partis creatione loquitur Moſes Gen. 1. 1. Nam רָקִיעַ non eſt factum initio, ſed ſecundo die. In initio creavit Deus cœlum & terram: nempe, quæ erat תֹּהוּ וָבֹהוּ: ſed quando רָקִיעַ factum eſt, terra deſiit eſſe תֹּהוּ וָבֹהוּ. Dicitur שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם cœli cœlorum Deut. 10, 14. 1 Reg 8. 27. 2 Chron. 2. 5. 6. 18. Neh. 9. 6. Pſal. 148. 4.. 68. 34. בִּשְׁמֵי שְׁמֵי מָרוֹם in cœlis cœlorum qui fuerunt ante. Hinc verus Deus dicitur אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם Deus cœli: 2 Chron. 36. 23. Ezr. 1. 2. Neh. 1. 4, 5.. 2. 4, 20. Jon. 1. 9. אֶל הַשָּׁמַיִם Pſal. 136. 26. ſic; Ezr. 5. 11, 12.. 6. 9, 10.. 7. 12, 21, 23. Dan. 2. 18, 37, 44. Ratio hujus nominis eſt, non tanquàm ſi cœlum ſit locus ejus (nam cœli cœlorum nec continent

Deum, nec ſuſtinent. 1 Reg. 8. 27. aut quaſi procul abſit à terra (nam de ſe dicit, Jer. 23. 24. אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא, Cœlum & terram ego impleo: & non eſt procul ab unoquoque noſtrûm quia in ipſo vivimus, movemur, & ſumus: Act. 17. 27 28.) Sed, 1. Quia à cœlo terræ beneficia tribuit, & judicia inde veniunt: Act. 14. 17. 2. Quia eſt quædam cognitio Dei excellentior, quàm in terra, quæ beatos facit: quæ datur in cœlo: Ubi Chriſtus. Hinc cœlum dicitur locus ſeſſionis ejus, 1 Reg. 8. 30. אֶל־מְקוֹם שִׁבְתְּךָ אֶל־הַשָּׁמָיִם ad locum Seſſionis tuæ cœlum. Et thronus Dei, Matth. 23. 11. Hinc Chriſtus, quando aſcendit in cœlos, dicitur ad dexteram Dei conſediſſe, h. e. demonſtratus & declaratus eſt Rex in regno Dei & toto mundo: Pſal. 110. 1. Confer. Iſa. 66. 1. Deut. 33. 26. רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ ſedens, vel, qui vehitur in cœlis cum auxilio tuo. Pſal. 68. 34. לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי־קֶדֶם qui vehitur in cœlis cœlorum, qui ab anté fuerunt. Prov. 30. 4. מִי עָלָה שָׁמַיִם וְיָרַד quis aſcendit in cœlum & deſcendit? Quis hominum aſcendit in cœlos & inde rediit ad homines? Quod non eſt neceſſe dicere, quando lex fidei in ore noſtro ponitur. Deut. 30. 12. Rom. 10. 6, 7. Pſ. 19. 2. Cœli narrant gloriam Dei. Propheticè ſignificatur, fore aliquando tempus, quum dicturi ſint fideles, Cœlos narrare gloriam Dei, idque propter legem Dei rectam & bonam. Nam fides facit, ut animadvertamus Dei Opus, & eum glorificemus, tum ut potentem, tum ut juſtum, tum ut bonum. Heb. 11. 3. Pſal. 97. 6. הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ indicant cœli juſtitiam ejus. Chriſtus in cœlum ſublatus, ſpiritus ex cœlo miſſus, veteres cœli aboliti, teſtantur juſtitiam Dei. Sic Pſal. 50. 6. Hag. 2. 6. אֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם, Ego commoveo cœlum & terram; creo cœlum novum & terram novam; Iſa. 65. 17. Ut non ampliùs à cœlo procedat accuſatio peccati, ut nondum expiati, & Eccleſia ſubjiciatur legi, & principibus eam injungentibus & exigentibus, & populus non ampliùs cenſeatur ex obſervatione carnalium ſtatutorum, & ex ſervitute elementorum mundi. Pſalm. 115. 16. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה O cæli, cœli Domini ſunt, & terram dedit filiis hominis. Vos qui hactenús in throno Dei ſediſtis & Dii vocati eſtis, ſcitote, Deum ſibi impoſterúm vendicare regimen eccleſiæ, & velle homines ſtare in terra, ad ſcabellum pedum ejus, & dicto audientes eſſe. Pſalm. 73. 9. שָׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם poſuerunt in cœlo os ſuum: h. e. volunt videri de cœlo loqui. Deut. 30. 10., 31. 28. וְאָעִידָה בָם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ & conteſtabor in ipſos cœlum & terram: h. e. Jubebo cœlum & terram teſtimonium præbere magnitudini ſalvatoris contra ipſos. Confer Deut. 32. Job. 14. 42. עַד־בִּלְתִּי שָׁמַיִם dum non ſit cœlum; nempe hoc: Confer 2 Pet. 3. 7. οἱ νῦν οὐρανοὶ. Et verſ. 10. 13. Job. 22. 14. חוּג שָׁמַיִם Circulus cœli. Job. 26. 11. עַמּוּדֵי שָׁמַיִם Columnæ cœli, h. e. Aer. Job. 38. 27. נִבְלֵי שָׁמַיִם Utres cœli, h. e. Nubes. Pſalm. 8. 9. צִפּוֹר שָׁמַיִם Aves cœli. Joſ. 10. 13. בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם In media cœli regione. Deut. 30. 4. אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בְּקְצֵה הַשָּׁמָיִם ſi ſit depulſus (exſul) tuus in fine cœli: i. e. in ea terra, in qua ulteriùs non liceat progredi ad cœlum ulteriùs contemplandum, vel ad ſeptentrionem, vel ad notum, vel ad ortum, vel ad occaſum, h. e. in diſſitiſſimis locis. Jer. 49. 36. מֵאַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמָיִם, à quatuor finibus cœli: Coc.

Rad. 138. שָׁמַם eſt, deſolare, perdere, diſperdere: deſolari; item, cùm ad animam refertur: admirari ſtupeſcere. obſtupeſcere: & ſic conſtr. cum præp. עַל; Pag. Bu. Quidam cum נָשַׁם & אָשַׁם conferentes tradunt ſignificare, afflari, quaſi afflatu abominabili ob reatum aut pœnam dignum eſſe, aut ei heri obnoxium. In kal abſolutum, deſolari, vaſtum eſſe: vel obſtupeſcere. Significat autem propriè ſtupendam deſolationem. Reperitur propriè in forma שָׁמֵם, ut ſequitur. Cæterùm loco Danielis ſequenti, Toar eſt loco participii, deſolatum: non præteritum. Participium autem שׁוֹמֵם facit nomen Toar cum Kimchi. Vicinum eſt יָשַׁם. Merc. שָׁמֵם vel שָׁמֵם, contractè שַׁם, deſolatus eſt cum ſtupore propter reatum aut pœnam, ita ut obnoxius ſit afflatui, & coram quo aliquis obſtupeſcit propter extremam & ſubitam deſolationem. Eam ob rem exponitur quoque per metalepſin. pro, obſtupeſcere cum deſolatione. Idem valet quod יָשַׁם & שָׁמָה, & cognationem habet cum אָשַׁם turpis fuit, ſeu turpiter devaſtatus eſt, & cum נָשַׁם anhelavit. Av. In genere שָׁמֵם notat carentiam ejus, quod ornatui, decori, & bono eſt. Dicitur de animo & de toto homine. & de terra ac domibus, &c. Vaſtari, deſolari, attonitum eſſe, admirari, ſtupere, ſtupidum eſſe, eliguem eſſe. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. f. ex forma cum tseri; vel, cum tseri, ob pauſam pro ſcheva penult. loco ſeq. שָׁמְמָה obſtupuit, Ezech. 35. 15. Et in 3. pl. præt. kal, occ. ſimpl. & extra pauſam cum ſcheva penult. ſic: שָׁמְמוּ obſtupuerunt, Iſa. 52. 14. Ezech. 27. 35., 28. 19. Sed in pauſa habet tseri penult. & he abundans poſt kibbuts pro ſchurek, ſic: Ezech. 35. 12. Super montes Iſrael dicendo שָׁמְמָה deſolati ſunt: ubi ſcribitur cum he, ſed legitur cum vau; quia poteſt eſſe duplex lectio. Prior שָׁמְמוּ in 3. pl. altera שָׁמְמָה; (ut ſit 3. fœm. de terra: Merc.) ſimile habes in rad. שָׁפַךְ. Pag. Sed cum ! conv. præf. eſt cum ſcheva penult. & cum ſchurek in ult. pro more ſic: וְשָׁמְמוּ & obſtupeſcent; deſolabuntur, Lev. 26. 32. Ezech. 26. 16., 32. 28. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. שׁוֹמֵם deſolatus, deſolans, Lam. 3. 11. Dan. 8. 13., 9. 27., 12. 11. Et in forma pl. m. occ. ſimpl. cum tseri, ob pauſam, in penult. pro ſcheva: idque, vel ex forma Chald. cum finali nun, vel ex forma Hebr. cum mem pl. m. in fine; ſic: שׁוֹמְמִין deſolatæ, Lam. 1. 4. שׁוֹמְמִים deſolati, Lam. 1. 16. Et in ſ. f. ben. kal, occ. ſimpl. & cum ! cop. præf. cum tseri penult. pro ſcheva, ob pauſam, ſic; שׁוֹמֵמָה deſolatæ, Iſa. 54. 1. שׁוֹמֵמָה deſolatam, Lam. 1. 13. שׁוֹמֵמָה & deſolatæ, 2Sam. 13. 20. Item in forma pl. f. occ. itidem ſimpl. & cum הַ dem. præf. idque cum tseri pro ſcheva penult. ob pauſam; & rurſus extra pauſam cum ſcheva penult. occ. ſimpl. & cum יִנּוּ aff. ut & cum ! cop. præf. præf. & וְ aff. ut ſeq. שׁמֹרוֹת deſolatæ, Iſa. 49. 8. Dan. 9. 26. הַשֹּׁמְמוֹת deſolatæ, Ezec. 35. 4. שִׁמְמוֹתֵינוּ deſolata, deſolationes, Iſa. 61. 4. שִׁמְמוֹתֵינוּ deſolata noſtra, Dan. 9. 18. וְשִׁמְמוֹתַיִךְ & deſolationes tuæ, Iſa. 49. 19. Atque ſic præcedentia hæc veniunt more perfectorum: ſed in infin. imper. & fut. venit more deficientium

dehcientium ſeu duplicantium Yajin 2. rad. Prout occ. in infin. kal, ſic: Ezech.36.3. Pro eo quòd שַׁמּוֹת deſolaverunt וְשָׁאוֹף & abſorbuerunt vos, &c. eſt Makor ſeu infin. inquit R. D. formæ inſtar חַנּוֹת, à rad. חָנָה: & eſt verbum tranſit. Pag. Quidam plurale faciunt à no. שַׁמָּה, de quo infrá: & ſic exp. Ob vaſtitates: ſed cum ſequatur infin. שָׁאוֹף abſorbere: erit & præcedens infin. etſi illi iidem exp. abſorptionem veſtri: & faciunt etiam radicem שָׁמָה in piel, quaſi ex שָׁמָה in kal, ſed malè; Merc. Propter deſolare, & exhaurire: eſt infin. more quieſc. 3. rad. he. Bu. Lex. Propterea quòd deſolati eſtis, & impetunt vos, &c. quidam hìc שַׁמּוֹת ſumunt pro infin. ſed poteſt etiam eſſe plur. fœm. ex שַׁמָּה: propterea quia (ſunt) deſolationes, & impetunt vos, &c. Coc. In imper. kal, á ſ. m. שׁוֹם obſtupeſce, &c. occ. in pl. m. loco ſeq. שֹׁמּוּ obſtupeſcite, Jer.2.12. In fut. kal, juxta normam duplicantium eſſet יָשׁוֹם, חָשׁוֹם, אָשׁוֹם, &c. (ut יָסוֹב, חָסוֹב, אָסוֹב, &c.) ſed occ. in 1. ſ. cum ſægol & dageſch, & in 3.ſ.m.cum chirek & dageſch pro kamets ſub Ethan; Bu. Lex. ſic: אֶשֹּׁם deſolabo, Iſa.42.14. יִשֹּׁם obſtupeſcet, 1Reg.9.8. 2Chron.7.21. Jer.18.17.. 19.8.. 49.17.. 50.13. Sed rurſus in 3. pl. m. occ. juxta normam (ut יָסֹבּוּ) cum kamets ſub jod, ſic: יְשֹׁמּוּ obſtupeſcent, Job.17.9. Pſalm.40.16. In niphal נָשַׁם deſolari, devaſtari: Pag. Bu. Av. Prout occ. in præt. niph. 3. pl. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic: וְנָשַׁמּוּ ſtupent, deſolati ſunt, Job.18.20. Iſa.23.8. Lam.4.5. Joel.1.17. Zeph.3.7. וְנִשַּׁמּוּ & deſolabuntur, Lev.26.22. Jer. 4.9. Ezech.3.17..6.4.. 30.7. Amos.7.9. Item in 3. ſ.f. præt. niph. vel in pauſ. ſ. f. occ. ſimpl. cum kamets ſub nun locis ſeq. נָשַׁמָּה deſolabitur, deſolata, Jer.12.11. Ezech.25.3. Zach.7.14. Sed occ. etiam part. niph. ſ.f. (viz. à ſ.m. נָשָׁם deſolatus) cum ſcheva ſub nun niph. idque ſimpl. & cum וּ cop. & הַ dem. præf. ut & in forma pl. f. ſimpl. & cum הַ & וְהַ præf. ut ſeq. נְשַׁמָּה deſolata, Pſal.69.26. וְנִשַּׁמָּה & deſolatam, Ezech.32.15. הַנְּשַׁמָּה deſolata, Ezec. 36.34, 35, 36. נְשַׁמּוֹת deſolatæ, Iſa. 54.3. Ezech. 20.4. Amos. 9.14. הַנְּשַׁמּוֹת deſolatæ, Jer.33.10. וְהַנְּשַׁמּוֹת & deſolatæ, Ezech. 35.35. In piel ex forma poel שֹׁמֵם deſolavit ad ſtuporem: Av. Sed partim tranſitivè, partim intranſitivè uſurpatur in piel. Coc. Prout occ. in part. piel ſ. m. ſimpl. locis ſeq. מְשׁוֹמֵם vel ſine vau, deſolatus, deſolans, Ezr. 9.3,4. Dan.9.27.. 11.31. In hiphil הֵשִׁם vel הֵשֵׁם deſolare, ſtupendum reddere: deſolare fecit: item intranſitivè, ſtupere, ſtupore corrupi: Bu.Ma. & Conc. Prout occ. in præt. hiph. 2. ſ. m. ſimpl. & in 1.ſ.cum ו conv. præf. & הוֹ aff. ſed in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. הֲשִׁמּוֹתָ deſolaſti, Job.16.7. וַהֲשִׁמּוֹתִי vel ſine vau, & deſolabo, Lev.26.31,32. Ezech.30.12,14.. 32.10. Hoſ. 2.14. וַהֲשִׁמּוֹתִיהוּ & ſtupendum reddam eum, Ezec.14.8. הֵשַׁמּוּ deſolarunt, Pſalm.79.7. Jer.10.25. In part. hiph. juxta normam duplicantium Yajin eſſet מֵשִׁים; ſed occ. in ſ. m. ſimpl. more perfectorum, loco ſeq. מְשִׁמִּים ſtupens, Ezec.2.15. Sic & in infin. hiph. more duplicantium eſſet הֵשִׁם: (ut הָסֵב:) ſed occ. more perfectorum, at cum tseri tantùm abſque jod hiph. in ult. loco ſeq. הַשְׁמֵם deſolando, Mich. 6. 13. In fut. hiph. juxta normam duplicantium eſſet יָשֵׁם vel יָשֵׁם, תָּשֵׁם, אָשֵׁם, &c. Prout occ. in 1. ſ. cum ם aff. ſic: Ezech.20.26. ut אַשִּׁמֵם deſolare faciam eos: Pag. Ubi malè quidam hoc & quod ſequitur 1Sam.5. in 3.ſ.f. fut. hiph. cum aff. volunt eſſe ex piel hujus rad. ſed hæc conjug. piel שִׁמֵּם omninò in hac rad. eſt inuſitata, in hac, ſcil. forma: Merc. Deſolarem eos. Bu, Conc. Deſolabo eos, &c. Av. Sed in 3.ſ.m. fut. hiph. ſimpl. occ. ſic: Jer. 49.20. Niſi יְשִׁים deſolare fecerit cum iis habitacula eorum. Ubi R. Joſeph putavit radicem eſſe יָשַׁם: Pag. Vide illic. Sed rectiùs hinc ex hac rad. eſt enim dageſch poſt brevem vocalem pathach loco hannach, ſeu longæ vocalis kamets ſub jod; ut aliàs ſæpè: Merc. Bu. Lex. (ſic mox in 1. pl. ex Num. 21. Merc.) vel eſt forma fut. hiph. quaſi ex יָשַׁם. Coc. deſolabit; Bu. Conc. Niſi deſolet, &c, Bu.Lex. Item, juxta quoſdam, occ. etiam ex hac rad. fut. hiph. 3. ſ. m. cum ו conv. præf. & הִ aff. poſt jod hiph. in antepen. ſic: וַיְשִׁימֵהוּ & deſolavit eam: ſed de hoc vide potiùs ex hiph. in rad. שׁוּם: Bu.Lex. Sed occ. etiam cum ו conv. præf. & ם aff. poſt chirek & dageſch pro jod poſt chirek, ſeu pro longa vocali chirek magno notà hiph. ſic: 1Sam.5.6. וַיְשִׁמֵּם & deſolavit eos: Bu Conc. 1eu, & deſolare fecit eos: Pag. Item in 1. pl. fut. hiph. juxta normam eſſet נָשֵׁם ſeu נָשֵׁם deſolabimus: ſed cum ו conv. præf. habet pathach & dageſch pro longa vocali kamets, ſic: Num.21.30. וַנָּשֵׁם & deſolavimus; Pag. Bu.Conc. Et vaſtavimus: Coc. &c. vide ſuprá ad 1. & 2. ſ. m. fut. hiph. In hophal הוּשַׁם deſolari: ſed venit in forma cum kam. chat. pro ſchurek, ſic; הָשַׁם, ſeu הָשַׁם, pro הוּשַׁם, deſolatus eſt: Av. Prout occ in infin. hoph. (á ſimplice forma הָשַׁם, vel הָשֵׁם, aut הָשִׁם, reſoluto, ſcil. ſchurek in kibbuts & dageſch: ſicut הָבַר, vel הָבֵר, quod eſt ex verbis def. in prima: ſed præſtat in utroque ſecundùm punctum tseri: Pag. Merc.) cum הָ pro הֳ aff. ſic: 2Chron.36.21. Donec perficiat terra ſabbata ſua omnibus diebus הָשַׁמָּה quibus deſolata fuit ipſa. Pag. Eſt infin. hoph. Omnibus diebus deſolari; i.e. deſolationis ejus vel ſuæ: ubi he in fine habetur perinde ac ſi eſſet cum mappick; ut & aliàs. Merc. Et cum pronomine dageſch tranſit in mem ob defectum literæ geminandæ: remanet autem dageſch in ſchin ſicuti fuerat ante conjunctionem: Pag. Ira ut tseri etiam in ſimplice הָשַׁם vel הָשֵׁם, mutetur in pathach, ob dageſch ſubſequens. Merc. Idem etiam occurrit Lev.26.34, & 35. Quod idem infin.hoph. cum הָ pro הֳ aff. cum beth. præf. ſic venit Lev. 26.43. Et terra derelinquetur ab iis, & perficiet ſabbata ſua בְּהָשַׁמָּה מֵהֶם quum deſolata fuit, vel fuerit ipſa ab iis. Ubi kamets-chateph ipſius he, tranſlatum eſt, in, vel ad, aut ſub beth deſerviens, euphoniæ cauſa: i.e. ut lenior eſſet pronunciatio. In utroque autem, hoc, ſcil. & præced. he in fine eſt lene, quod ſecundùm normam debuerat habere mappick. Pag. Prius enim eſt pro הָשַׁמָּה, & hoc pro הָשַׁמָּה, cum kam. chat. ſcil. & dageſch pro longa vocali ſchurek: poſterius autem hoc eſt pro בְּהָשַׁמָּה: tranſpoſitis, ſcil. punctis; Bu.Lex. vel, pro בְּהָשַׁמָּה. Av. Item, juxta quoſdam, occ. imper. hoph. pl.m. cum ו cop. præf. ſic: Job.21.5. Reſpicite ad me, וְהָשֵׁמּוּ & obſtupeſcite. ſeu admiramini. Ubi invenitur, inquit R.D. in aliquibus libris,

ſchin cum dageſch: & ſic he legitur cum kamets-chateph: & ſi ita eſt, oportet dicere, quòd ſit præt. verſum in fut. propter vau: quia non eſt imper. in conjug. hophal, ut Grammatici volunt: ſed in aliis cod. ſchin non eſt cum dageſch: & ſic; he legitur cum kamets lato: quæ eſt pronunciatio recta. Sed ſic eſt imper. hiph. ſicut הַשֵּׁמּוּ ſchin cum tseri. prout R. D. ſcribit inveniri in quibuſdam exempl. vel, pathach ſchin ponitur vice tseri: Pag. ut & aliàs evenit in הַשַּׁע, de quo in שׁוּעַ in hiphil, & in הָשַׁב, de quo in שׁוּב in infin. hiph. Porro ſi quis admittere velit imperativum in Hophal, illi appoſitiſſime quadrabit punctuatio dageſch cum Schin. Atque illa perſonæ mutatio aliena eſſet, & obſtupeſcant, ſeu obſtupeſcent. In quibuſdam exempl. הַ non ſequente dageſch. Etſi verò Grammatici in hophal non admittant Imperativum, videtur tamen quibuſdam locis inveniri. Quanquàm hîc hiphil etiam abſolutè ponitur; Merc. Priori modo legit R. Jonah, & ſcribit eſſe Imper. & quòd ſecundùm normam debuerat eſſe ſicut illud, Cant. 6. 4. הַסֵּבִי averte oculos tuos. Pag. Reſpicite ad me, & deſolamini, i. e. obſtupeſcite; Av. qui ponit ut imper. hoph. Alii verò ſumunt & ponunt pro imper. in hiph. & ſic exp. הָשֵּׁמּוּ ſtupore corripiamini: intranſitivè, ut in part. hiph. & piel: Bu. Lex. 70. θαυμάσατε obſtupeſcite: Coc. qui etiam ponit pro infin. hiph. quaſi à ſ. הַשֵּׁם; ſi verò ſit imper. hoph. eſſet à ſ. הֹושֵׁם pro. הֹושֵׁמּוּ. In hithpael הִשְׁתּוֹמֵם obſtupeſcere: deſolationem accerſere ſibi: Bu. Ma. fecit ſe deſolatum: i. e. obſtupuit: Av. Prout occ. in fut. hiph. 1. ſ. cum וְ ſ. cum וְ cop. & וְ conv. præf. ſic: וְאֶשְׁתּוֹמֵם & obſtupeſcam, Iſa. 63. 5. וָאֶשְׁתּוֹמֵם & obſtupui, Dan. 8. 27. Item, juxta quoſdam, occ. 2. ſ. m. fut. hithp. ſic: Eccl. 7. 17. Ut quid, ſeu quarè תִּשְׁתּוֹמֵם deſolationem accerſes tibi? ubi habetur quaſi forma comp. ex niphal & hithpael: aut planè eſt ex niphal, ut Ab. Ezra vult; & ſic cholem eſſet loco kamets, pro תִּשָּׁמֵם. Bu. Lex. Alii, verò volunt dageſch in ſchin, non eſſe ob defectum nun niphal, ſed ob defectum tau hithpael: & ſic eſſet pro תִּשְׁתּוֹמֵם. Pag. Nam thau formativum hithp. naturà præcedens ante ſchin abſconditur per dageſch in eo. Av. Quare in ſtuporem te dares? eſt forma comp. ex niphal & piel. Coc. qui etiam dicit illud ſuprá cit. וְיָשֹׁום in fut. kal, fortè eſſe pro וְיָשֵׁם, quaſi eſſet fut. niph. ex hac rad. vel, poteſt, inquit, eſſe fut. kal, á נָשַׁם: ſicut & in hiphil formâ הִשִּׁים poteſt etiam eſſe hiph. á נָשַׁם, unde fut. hiph. יָשִׁים. Item, occ. etiam in 2. ſ. m. fut. hithp. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ſic: וְיִשְׁתּוֹמֵם obſtupeſcet, Pſa. 143. 4. וַיִּשְׁתּוֹמֵם & obſtupuit, Iſa. 59. 17. Atque inde ex hac rad. שָׁמֵם ſunt nomina ſeq. 1. no. שָׁמֵם m. deſolatus; Coc. Bu. Conc. prout occ. hoc no. ſ. m. cum הַ dem. præf. ſic: Dan. 9. 17. מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם ſanctuarium tuum, (quod) deſolatum eſt: prout occ. etiam idem no. ſ. m. cum שֶׁ rel. præf. ſic: Lam. 5. 18. Super montem Tsion, qui deſolatus eſt: ſed verbum hoc potiùs eſt. Coc. Bu. Conc. Sed in Bu. Lex. Pag. & Av. no. hoc deeſt & deficit. Item 2. hinc etiam no. שְׁמָמָה f. deſolata, Coc. Bu. Conc. in Jer. cap. 12. v. 11. & hoc etiam no. cum ejus loco deeſt apud eoſdem. Item 3. hinc etiam no. שׁוֹמֵם deſolans, ſtupendus, deſolatus, admirans: Pag. Bu. ſed de hoc no. & ejus forma pl. m. & ſing. fœm. vide ſuprá ad part. ben. kal, ubi plerique ea locant. Item 4. hinc etiam no. שְׁמָמָה f. vaſtitas, deſolatio, ſolitudo: Coc. deſolatio tam ſtupenda, ut aliquis videns non poſſit non gemere præ dolore & compaſſione animi; Av. Prout occ. hoc no. ſimpl. locis ſeq. שְׁמָמָה deſolatio, Exod. 23. 29. Lev. 26. 33. Joſh 8. 28. Iſa. 1. 7.. 6. 11.. 17. 9.. 62. 4.. 64. 9. Jer. 4. 27.. 6. 8.. 9. 11.. 10. 22.. 12. 10.. 32. 43. 34. 22.. 49. 2, 33.. 50. 13. Ezec. 6. 14.. 7. 27.. 12. 20.. 14. 14, 15.. 15. 8.. 29. 10.. 32. 15.. 33. 28. 29.. 35. 3, 4, 12, 15.. 36. 34. Joel. 2. 3.. 4. 9.. Mic. 1. 7. Mal. 1. 3. Cui etiam no. ſ. f. וְ cop. & ָ ſunt præf. וּשְׁמָמָה & deſolatio Iſa. 1. 7. Ezech. 22. 33.. 35. 7. Joel. 2. 20. Zeph. 2. 9. לְשַׁמָּה ad, in deſolationem, Jer. 12. 11.. 44. 6. Ezec. 29. 9. Joel. 4. 19. Mic. 7. 13. Zeph. 1. 13.. 2. 4, 13. Sic & 5. hinc etiam no. שַׁמָּה f. idem, deſolatio, vaſtitas, ſtupor ad deſolationem: Av. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum ָ præf. & in forma pl. f. ſimpl. vel cum ſcheva, vel cum chat. path. in penult. cui priori cum ſcheva penult. ָ eſt etiam præf. ut ſeq. לְשַׁמָּה deſolationi, Ezech. 35. 7. שַׁמּוֹת deſolationes, Jer. 51. 27, 62. שַׁמָּמוֹת idem, Ezech. 35. 9. לְשַׁמָּמוֹת in deſolationes, Jer. 25. 12. Sic & 6. hinc etiam no. שַׁמָּה f. admiratio, ſtupor, res ſtupenda, deſolatio: Pag. Bu. &c. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. & cum ָ & יָ præf. ut & in forma pl. f. ſimpl. ut ſeq. שַׁמָּה ſtupor; deſolatio, Iſ. 24. 12. Jer. 4. 30.. 8. 21.. 51. 37. Ezec. 23. 33. לְשַׁמָּה in ſtuporem, Deu. 28. 37. 2 Reg. 22. 19. 2 Chr. 29. 8.. 30. 7. Pſa. 73. 19. Iſa. 5. 9.. 13. 9. Jer. 2. 15.. 4. 7.. 18. 16.. 19. 8.. 25. 9, 11, 18, 38.. 44. 12.. 46. 19.. 48. 9.. 49. 13, 17.. 50. 3, 23.. 51. 29, 41, 43. Hoſ. 5. 9. Joel. 1. 7. Mic. 6. 16. Zeph. 2. 15. Zach. 7. 14. וּלְשַׁמָּה & in deſolat. Jer. 29. 18.. 42. 18.. 44. 22. שַׁמּוֹת deſolationes, Pſalm. 46. 9. Item 7. hinc etiam no. cum nun heemant. poſt cholem in fine, & cum mem duplicato & primo dageſchato. ſic: שַׁמָּן m. idem cum præced. ſtupor, deſolatio, &c. Pag. Bu. Coc, Prout occ. hoc no. ſ. m. cum בְּ & cum וּבְ præf. ſic: בְּשַׁמָּן cum deſolat. Ezech. 12. 19. וּבְשַׁמָּן & cum deſolat. Ezech. 4. 16. Denique hinc etiam 8. no. cum מְ heemant. viz. מְשַׁמָּה f. idem etiam cum præced. deſolatio, vaſtitas, ſtupor, devaſtatio: Pag. Bu. &c. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum וְ cop. præf. & in forma pl. f. ſimpl. & cum לְ præf. ut ſeq. וּמְשַׁמָּה & ſtupor, deſolatio. Ezech. 5. 15.. 6. 14.. 33. 28, 29.. 35. 3. מְשַׁמּוֹת deſolationes, Iſa. 15. 11. לְמְשַׁמּוֹת in deſolat. Jer. 48. 34. Locus autem ſuprá cit. ad part. piel ex forma poal ulteriùs notandus: viz. Dan. 9. 27. Et ſuper extenſionem (ad verbum, alam) abominationum מְשֹׁמֵם obſtupeſcere, ſeu admirari faciens, ſcil. videntes, inquit R. D. Poteſt eſſe & intranſitivum, inquit, i. e. Et ſuper extenſionem abominationum erit homo ſtupens & admirans, i. e. obſtupeſcet & admirabitur: Pag. Sunt qui pro abſtracto exponant. Pro hoc ſcribitur שֹׁמֵם cap. 12, 11. Matth. & Luc. ἐρήμωσις deſolatio. Sic loco ſeq. abominationem deſolationis. Sed ſimplex ſenſus eſt, deſolantem, vel, ad ſtuporem, adducentem, i. e. ſtupendam abominationem, &c. Merc. Dan. 11. 31. Et ponent abominationem מְשֹׁמֵם ſtupeſcere facientem. Pag. Et ſuper alam abominationum erit deſolatum, i. e. deſolatio: & cap. 11. 31. Et dabunt exſecrationem deſolatam: Av. Et ſuper alam abominationum, (erit) מְשֹׁמֵם deſolans: & ſic c.

11.

11. Et dabunt abominationem desolantem: Coc. Et per legiones detestationum desolantes: Hebr. & per alam detestationum desolantem: ala pro copiis: metaphoricè, ut Isa.3.8. Per legiones, &c. i. e. per copias Romanòrum: quæ propterea quòd idolis serviebant, dicuntur legiones detestationum, hîc, & detestatio, infrà, 12.11. & quia populum Judæorum multoties cæciderunt, ac postremò perdiderunt, copiæ desolantes sive vastatrices appellantur. Atque hunc quidem esse germanum utriusque loci sensum, ostendit comparatio locorum Novi Testamenti, Lucæ 21.20. cum Matth.24.15. & Marci 13.14. Nam quod apud hos dicit Christus fore, ut videant Judæi abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniele Propheta, stantem in loco sancto ubi non oportet; sic interpretatur Lucas: cùm autem videritis circundari ab exercitibus Jeruschalaima, tunc scitote imminere desolationem ejus. &c. Jun.

Rad. 139. שָׁמֵם: inde שְׁמָמִית f. simia, vel aranea: Pag. araneus aranea: Bu.Lex. sed potiùs scribendum שָׁמֵם, unde שִׁמְמִית. Nam Kimchi radicem hanc tanquàm alteram à superiore seorsim reponit; & שָׁמָמִית legit cum siniſtro ſin, quam lectionem etiam probant correctiora exempl. & concordantiæ Hebraicæ. Quidam etymon afferunt, quòd in locis desertis versetur: vel quòd flatu ab eo abhorreant homines: ita enim שָׁמֵם afflare exponunt, vel afflari; Merc. Cev. שְׁמָמִית, simia, convenit cum Hebræo. Quidam vertunt Stellionem, ex genere araneorum: & à desolatione dictum esse putant, vel quòd loca desolata tenet: aut certe quòd homines ipsum affleant, nec dignentur videre ipsum: ideòque in quibusdam exempl. est schin cum puncto dextro. Av. Prout occ. hoc no. simpl. sic; Prov.30.28. שְׂמָמִית simia manibus capiet, seu apprehendet pro apprehendit. Hoc expresse videmus in simiâ. quòd quicquid sibi datur, capit; & in ædibus regum manet ad ludendum cum illa: ideo dicit, Et est in ædibus, seu palatiis Regis. Alii verò, inquit R D. exponunt araneam, quæ suam domum, i. e. mansionem ædificat in domibus, & etiam in ædibus regum. R. Jonah, hirundinem: (sed hæc potiùs dicitur סְנוּנִית à doctoribus: Merc.) Atque, prima interpretatio magis quadrat. Hieron. Stellio: (qui, teste Plinio, est etiam de araneorum genere: Merc.) A.E. exponit simiam. Idem R.Himman. R. Levi, araneam. Pag. Idem approbant veteres Hebræorum doctores, qui hoc animalculum connumerant inter quinque, quæ cum sint imbecillia, fortia tamen terreant. Hoc animalculum inquiunt terrori esse Scorpio. Merc. Ingreditur enim aures Scorpii, unde terrori ipsi est: unde Prov. שממית לעקרב araneus contra scorpium: sc. creatus est: nam si quis à scorpione sit læsus, tunc araneus quassatus, ac vulneri impositus, illud curat. Bu. Lex. Aranea; Bu. Conc. Aranea manibus prehendit, &c. manibus, i. e. pedibus: qui utrinque ita constituti sunt, ut patula hominum manus, ad tractanda fila, & escam retibus sus deprehendendam: de hujus autem solertia vide Plin. l. 11.c.24. Jun.

Rad. 140. שָׁמַד est, perdere; Pag. ita abolere ut nihil reliquum maneat: dissipare, dissolvere, disperdere, delere. Atterere quidam, minùs propriè. Græcè puto ἀφανίζειν. Conferunt cum שָׁרַד & שָׁמַם: sed cum שָׁרַם, vel potius שָׁרַם, minùs rectè. Potest reddi per abolere. Merc. Extirpatus, exterminatus, excisus est. Cogn. cum שַׁרְמָה, arvum proscissum, & cum שָׁרַף exaruit: nam quicquid extirpatur humo, seu arvo, facillimè exarescit. Hinc σμάττω verbero, exscindo: & Germ. Smettern. Av. Non autem venit hoc verbum שָׁמַד in kal: sed in niphal נִשְׁמַד est perdi, aut perire: disperdi: deficere: dissipari, consumi: Pag. Extirpatus est, excisus est Av. Profligari: 70. ἐκτρίβεσθαι, ἀφανίζεσθαι, ἐξαίρεσθαι. Coc. Prout occ. in præt. niph. 3. s. m. cum ו conv. præf. & in 3. s. f. simpl. ut & in 1. s. cum ו conv. præf. & in 3. pl. simpl. & cum ו conv. præf. ut seq. וְנִשְׁמַד & perdetur, Jer.48.8,42. Ezech.32.12. נִשְׁמָדָה perdita est, Jud. 21.16. וְנִשְׁמַדְתִּי & perdar, Gen.34.30. נִשְׁמְדוּ perduntur, Psalm.37.38.. 82.11. וְנִשְׁמְדוּ & perdentur, Hos.10.8. Item, in 1. pl. præt niph. sic occ. 2 Sam. 21.5. Et qui cogitavit de nobis (quòd) נִשְׁמַדְנוּ disperderemur, nè essemus in omni termino Israel. Est ex niphal. Et prædicto modo exponit R.Sal. Unde series textûs sic ordinanda est. Viri qui consumpsit nos. & qui cogitavit de nobis, quòd disperderemur, scil. per manum suam, nè staremus in omni termino Israel dentur, &c. Pag. Ut essemus extirpati né subsisteremus. Av. Profligati sumus. (מֵהִתְיַצֵּב) ut non consisteremus in omni limite Israelis. Coc. (per quem exterminati sumus, ne consisteremus in ullo termino Israelis. Jun. Perditi sumus: Bu.Conc. In infin. niph. occ. simpl. & cum ה aff. sic: הִשָּׁמֵד perdendo, Deut. 4.27. הִשָּׁמְדְךָ perdite, Deu.28.20. Pro quo ה aff. occ. etiam cum ה aff. (masc. scil. permutatis punctis ob pausam: Cev.) simpl. ut & cum ם aff. simpl. & cum ך præf. ut seq. הִשָּׁמְדְךָ idem, Deut.28.24.45.51.61. הִשָּׁמְדָם perdi eos, Deut.7.23..12.30. לְהַשְׁמִדָם ad perdi eos, Psalm.92.8. Item in fut. niph. 3. s. m. occ. simpl. sed (à 3. pl. m. יִשָּׁמְדוּ perdentur) in 2. pl. m. cum nun parag. add, sic: יִשָּׁמֵד perdetur, Prov. 14.11. Isa. 48.19. תִּשָּׁמְדוּן perdemini, Deut.4.26. In hiphil est, perdere, disperdere: Pag. Bu. extirpavit, perdidit extirpando: Av. profligare; Coc. Prout occ. in præt. hiph. 2. s. m. simpl. & cum ו conv. præf. & ה aff ut & cum ו aff. absque præf. ut seq. הִשְׁמִיד perdidit, Deut.2.22. 31.4. 2Reg.21.9. 1Chr.5.25. 2Chr.33.9. וְהִשְׁמִידְךָ & perdat te. Vide & mox ad for. Infinit. Deut.6.4, & 15. הִשְׁמִידוֹ perdidit eum, Deut.4.3. 1Reg.15.9. 2Reg.10.17. Sic & in 1. s. præt. hiph. occ. simpl. & cum ו conv. præf. cui etiam ו est aff. & in 2. pl. simpl. plenè: sed cum ם aff. vel post kibbuts, vel post schurek; ut seq. וְהִשְׁמַדְתִּי perdidi, Amos.2.9. וְהִשְׁמַדְתִּי & perdam, Lev.26.30. Amos.9.8. Mic.5.12. Hag.2,22. הִשְׁמִידוּ & perdam eum, Ezech.14.9. הִשְׁמִידוּ perdiderunt, Psalm.106.34. הִשְׁמִידוּם perdiderunt eos, Deut.2.23. הִשְׁמִידוּם idem, 2Chron.20.6. In infin. hiph. occ. simpl. vel cum tseri tantùm absque jod hiph. vel cum jod. quiesc. post tseri: sed cum ך præf. plenè cum jod hiph. in ult. sic: הַשְׁמֵד perdere, perditio, Isa.14.23. הַשְׁמִיד perdendo, Am.9.8. לְהַשְׁמִיד perdere, ad perdendum, Deu.9.8,19,25. 2Sam.14.16. Esth.3.6..6.13..7.4.. 8.11. Isa.10.7. Dan.11.44. Zac. 12.9. Pro quo ult. venit def. & quasi contractè absque he nota hiph. & cum ך præf. pro לָהַ; ut & cum chi-

rek

rek tantùm abſque jod hiph. in ult. ſic: & loco ſeq. לַשָּׁמֵר perdere, Iſa. 23.11. Sed rurſus cum לְ præf. occ. plenè locis ſeq. וּלְהַשְׁמִיד & perdere, Deut. 28. 63. Joſh. 9.24. 1Reg. 13.34. 2Chron. 20.23. Sed occ. etiam Infin. hiph. plene cum לְ præf. & נוּ aff. ſic: לְהַשְׁמִידֵנוּ ad perdendum nos, Deut. 1. 27. Item, occ. etiam Infin. hiph. cum הָ aff. ſic: Deut. 7. 24. עַד־הַשְׁמִידְךָ (uſque ad) perdere te: Bu. conc. i. e. Donec diſperdat te: Pag. Sed illud vulgò in noſtris exempl. legitur הַשְׁמִדְךָ (cum chirek. ſcil. ſub he ab initio, & cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ita ut ad analogiam præteriti referri etiam poſſit quæ in Infinitis aliquando locum habeat. Cev.) Donec profliget te. Vel eſt ellipſis תַּכְלִית אֲשֶׁר: vel הַ (nota præt.) eſt pro הַ (nota Infin. hiph.) Coc. Item occ. etiam infin. hiph. cum יְ aff. vel plenè, & juxta normam cum הַ nota Infin. hiph. vel præter normam cum הִ nota præt. pro Infin. hiph. ſed cum לְ præf. plenè & juxta normam; & rurſus cum ם aff. habet vel הַ, vel, pro eo, הִ, ab initio: (nam Joſh. 11. vulgò in noſtris exempl. ſcribitur הַשְׁ־, eâ, ſcil. analogiâ, de qua paulo antè, cum הִ aff. Cev.) cui priori cum הַ eſt etiam præf. ut ſeq. הַשְׁמִידוֹ perdere eum, Joſh. 22. 15. הַשְׁמִידוֹ perdere eum, Deut. 28. 48. לְהַשְׁמִידוֹ ad perdendum eum, Deut. 9. 20. הַשְׁמִידָם perdere eos, Joſh. 11. 20. הַשְׁמִדָם idem, Joſh. 11. 14. לְהַשְׁמִידָם ad perdend. eos, Eſth. 4. 5. Pſal. 106. 23. In Imper. hiph. ſ. m. occ. cum tſeri tantùm abſque jod hiph. in ult. loco ſeq. הַשְׁמֵר perde, Deut. 33. 26. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & cum הִ aff. abſque præf. & cum וְ cop. & וְ conv. præf. ante ם aff. ut ſeq. אַשְׁמִיד perdam, Eze. 34. 16. Am. 9. 8. וַאֲשַׁמִּיד & perdidi, Am. 2. 9. אַשְׁמִידְךָ perdam te, Eze. 25. 7. וַאַשְׁמִידֵם & perdam eos, Deut. 9. 14. וַאַשְׁמִידֵם & perdidi eos. Joſh. 24. 5. 2Sam. 22. 38. Sic & in 2. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum וְ cop. & וְ conv. ante ם aff. ſic; תַּשְׁמִיד perdes 1Sam. 24. 21. וְתַשְׁמִידֵם & perdes eos, Lam. 3. 66. וַתַּשְׁמִידֵם & perdidiſti eos. Iſa. 26. 14. Item in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. plenè: ſed cum וְ conv. præf. def. cum tſeri tantùm abſque jod hiph. in ult. ut & cum ם aff. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & in 1. pl. cum וְ cop. præf. & הַ parag. add. & in 2. pl. m. ſimpl. & cum וְ conv. præf. & ם aff. ut ſeq. יַשְׁמִיד perdet, Deut. 31. 3. Pſal. 145. 20. Iſa. 13. 9. וַיַּשְׁמֵד & perdidit, 1Reg. 17. 12. 2Reg. 10. 28. יַשְׁמִידֵם perdet eos, Deut. 9. 3. וַיַּשְׁמִידֵם & perdidit eos, Deut. 2. 21. וְנַשְׁמִידָה & perdemus, 2Sam. 14. 6. הַשְׁמִידוּ perdetis, Num. 33. 52. Joſh. 7. 12. יַשְׁמִידוּ perdent, 2Sam. 14. 11. וַיַּשְׁמִידוּם & perdiderunt eos, Deut. 2. 12. Locus ſupra cit. ad infin. hiph. cum tſeri in ult. notandus: viz. Iſa. 14. 23. ſcopabo eum ſcopâ הַשְׁמֵד diſperdendo, ſeu conſumendo: Pag. ubi Infin. vim habet nominis: h. e. ſcopa abolitionis, vel perditionis: Merc. ſcopis profligationis; Coc. Everramque eam everriculo perditionis. &c. Jun.

Rad. 141. שָׁמָה: unde in Piel שִׁמֵּה deſolavit: idem quod שָׁמַם & יָשַׁם. Et eſt cogn. cum אָשַׁם deliquit turpiter, & cum deſolatione quadam. prout occ. in Infin piel, Eze. 36. 3. Propter שִׁמּוֹת deſolare vos, &c. Av. (qui ſolus hic hanc ſpecialem radicem pro hâc voce ponit.) שָׁמָה radicem hîc quidam inſerunt, quæ idem ſit cum שָׁמַם, & ſemel occurrat, Eze. 36. 3. in Infin. piel, quod exponunt, propter afflare, & ſorbere (ſeu deglutire) vos: vel, Quia vos afflare & ſorbere faciunt circumquà que: ut alludatur ad parturientiam gemitus, & anguſtiam: ſicut & ſimile legitur, Iſa. 42. 14. ſed germanam expoſitionem vide ſuprà in Infinito kal rad. שָׁמַם quò reverà pertinet. Merc. Cev.

Rad. 142. שָׂמַח eſt. lætari, lætum eſſe: Pag. Merc. lætatus, lætus, hilaris fuit; & metaph. claruit, luxit; Prov. 13. 9. unde & lucis nomine ſæpe proſpera, & læta ſignificantur; ut Eſth. 8. 16. Conſtr. cum præp. בְּ, לְ, כְּ, עַל, אֶל, מִן, לִפְנֵי; Bu. Lex. Lætitiâ & gaudio perfuſus eſt: in kal. שָׂמֵחַ, vel שָׂמֹחַ, eſt neutr. & intranſit. hinc ἄσμενος, i. e. gaudens, libens, & ἀσμένως libenter. Av. 70. reddunt per χαίρειν & εὐφραίνεσθαι. Significat ſuavitatem, & jucunditatem, ex perceptione rei bonæ: lætari, &c. Coc. Sed dicitur hoc verbum, per tranſlationem, de augmento, teſte Kimchi, Prov. 13. 9. Lux juſtorum יִשְׂמַח lætabitur: quò ſenſu & Doctores Hebræorum palmum magnum appellant שׂוֹחֵק ridentem: ut contrà סוֹפֵג עֲצֵב palmum mœſtum, i. e. minorem. Merc. Occurrit autem hoc verbum frequens in textu, & ordine conc. ut ſeq. In præt. kal 3. ſ. m. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & in 2. ſ. m. cum וְ conv. præf. ſed in 1. ſ. ſimpl. ut ſeq. שָׂמַח lætatus fuit, 1 Chron. 29. 9. Pſal. 16. 9. 104. 28. וְשָׂמַח & lætabitur, Exod. 4. 14. Zach. 5. 7. וְשָׂמַחְתָּ & lætaberis, Deut. 12. 18. 14. 26. 16. 14, 17. 26. 11. 27. 7. שָׂמַחְתִּי lætatus ſum, lætor, 1Sam. 2. 1. Pſal. 122. 1. Item, in 3. pl. præt. kal, occ. ſimpl. vel cum ſcheva penult. extra pauſam, vel cum tſeri penult. in pauſa: cui utrique formæ וְ conv. eſt præf. & in 2. pl. m. וְ conv. eſt præf. ut ſeq. שָׂמְחוּ lætati ſunt, Pſal. 35. 15. Iſa. 9. 2. 14. 8. שָׂמֵחוּ lætati ſunt, Neh. 12. 43. וְשָׂמְחוּ & lætabuntur, Zach. 4. 9. וְשָׂמֵחוּ & lætabuntur, Zach. 10. 7. וּשְׂמַחְתֶּם & lætabimini, Lev. 22. 40. Deut. 12. 7, 12. Sed pro part. ben. kal שׂוֹמֵחַ uſurpatur in hoc verbo, no. Toar ſeu adject. cum kamets & tſeri: ſicut etiam uſitatum eſt יָרֵא pro part. ben. kal, ut videre eſt in rad. יָרֵא: Pag. quod no. adject. pro ben. kal occ. in ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שָׂמֵחַ lætus, Deut. 16. 15. 2 Reg. 11. 14. 2 Chron. 23. 13. Eſth. 5. 9, 14. Prov. 15. 13. 17. 5, 22. Eccl. 2. 10. Quæ forma cum kamets & tſeri ante pathach furt. ponitur etiam verbaliter pro præt. kal 3. ſ. m. prout occ. cum וְ cop. vel conv. præf. loco ſeq. וְשָׂמֵחַ & lætus eſt, Prov. 29. 6. Item ex hoc no. Toar ſ. m. occ. in ſ. f. ſimpl. loco ſeq. שְׂמֵחָה læta, Pſal. 113. 9. Sed occ. etiam verbaliter ut præt kal 3. ſ. f. cum וְ cop. præf. vel, ut quidam volunt eſt no. part. ſ. f. cum וְ cop. præf. loco ſeq. וְשָׂמֵחָה & lætabatur, & læta, Eſth. 8. 15. Et in abſol. forma pl. m. hujus no part. ſeu adject. occ. ſimpl. & cum וְ cop & הַ dem. præf. ut ſeq. שְׂמֵחִים læti, 1Reg. 1. 45. 8. 66. 2Chron. 7. 10. Pſal. 126. 3. וּשְׂמֵחִים & læti, 1Reg. 1. 40. 4. 20. הַשְׂמֵחִים læti, Job. 3. 21. Prov. 2. 14. Am. 6. 13. Cujus forma pl. m. conſtr. occ. vel cum ſchera & tſeri. vel cum chirek & ſcheva ante tſeri in ult. ſic; שִׂמְחֵי læti, Pſal. 35. 26. שִׂמְחֵי læti, Iſa. 24. 7. In Infin. kal. occ. cum כְּ, לְ, & וְ præf. ante formam cum ſcheva & cholem, ſic: כְּשִׂמְחוֹ juxta lætari. Eze. 35. 14. לְשִׂמְחוֹ ad lætandum, Pſal. 106. 5. Eccl. 3. 12. וְלִשְׂמוֹחַ vel ſine vau, & ad lætand. Eccl. 8. 15. Eccl. 5. 18.. Item, in Imper. kal ſ. m. occ. ſimpl. & cum וְ cop.

cop. præf. ut & in ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. præf. viz. ante chirek & ſcheva: ſed cum ו cop. præf. ante ſcheva & kamets ob pauſam: ut & in forma pl. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. prout ſeq. שְׂמַח lætare, Deut. 33. 18. Ecc. 11.9. וְשִׂמַח & lætare, Prov. 5.18. שִׂמְחִי lætare, Zeph. 3.14. וְשִׂמְחִי & lætare, Lam. 4.21. Zach. 2.14. וְשִׂמְחִי & lætare, Joel. 2.21. שִׂמְחוּ lætamini, Jud. 9.19. Pſal. 32.11.. 97.12. Iſa. 66.10. וְשִׂמְחוּ & lætamini, Joel. 2.23. In fut. kal 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ה parag. add. cui ult. etiam ו cop. eſt præf. ſic: אֶשְׂמַח lætabor. Job. 31.25.20. Pſal. 104.34. אֶשְׂמְחָה lætabor, Pſal. 9.3. וְאֶשְׂמְחָה & lætabor, Pſal. 21.8. Et in 2. ſ. m. fut. kal. occ. ſimpl. vel cum pathach, vel cum kamets ob pauſam in ult. cui utrique formæ ו conv. eſt etiam præf. ſed in 2. ſ. f. ſimpl. ut ſeq. תִּשְׂמַח lætaberis, Hoſ. 9.1. Obad. 1.12. תִּשְׂמָח lætaberis, Prov. 24. 17. וַתִּשְׂמַח & lætatus fuiſti, Eze. 28.6. וַתִּשְׂמָח idem, 1 Sam. 19. 5. תִּשְׂמְחִי lætaberis, Iſa. 15. 2. Mic. 7. 8. Item, in 3. ſ. m. fut kal. occ. ſimpl. vel cum pathach, vel cum kamets in ult. cui priori formæ cum pathach ו conv. eſt etiam præf. ut ſeq. יִשְׂמַח lætabitur, 1 Chron. 16.10. Pſal. 14.7.. 21.2.. 33.21.. 48.12.. 53.7.. 58.11. 63.12.. 64.11.. 104.31.. 105.3.. 149.2. Prov. 17.21.. 23.15.24.25.. 29.2. Eccl. 3.22. Iſa. 9.16. Hab. 1.15. יִשְׂמָח lætabitur. Pſal. 10.28. Prov. 13.9. Eccl. 11.8. Eze. 7.12. וְיִשְׂמַח & lætatus fuit, Jud. 9.19.. 19.3. 1 Sam. 11.15. 1 Reg. 5.7. 2 Reg. 11.20.. 20.13. 2 Chron. 29.36. Iſa. 39.2. Jon. 4.6. Sic & in 3. ſ. f. fut. kal occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſed in 1. pl. (à ſimplice יִשְׂמַח) cum ה parag. add. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed in 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. תִּשְׂמַח lætabitur, Jer. 31.13. וְתִשְׂמַח & lærata fuit. Pſal. 97.8. נִשְׂמְחָה lætabimur, Pſal. 66.6. וְנִשְׂמְחָה & lætabimur, Pſal. 90. 14.. 118.24. Cant. 1.4. Iſa. 25.9. תִּשְׂמְחוּ lætabimini, Jer. 50.11. Item in 3. pl. m. fut kal occ. ſimpl. vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum kamets penult. cui utrique formæ ו cop. & ו conv. ſunt præf. ſed in 3. pl. f. ſimpl. prout ſeq. יִשְׂמְחוּ lætabuntur, 1 Chron. 16.31. 2 Chron. 6.41. Pſal. 35.19,24.. 38.17.. 67.5.. 68.4.. 85.7.. 96. 11.. 97.1. Eccl. 4.16. יִשְׂמָחוּ lætabuntur, Pſal. 60.33. Iſa. 65.13. וְיִשְׂמְחוּ & lætabuntur, Job. 21.12. Pſal. 5. 12.. 35.27.. 40.17.. 70.8. וַיִּשְׂמְחוּ & lætabuntur, Job. 22.19. Pſal. 34.3.. 107.42.. 119.74. וַיִּשְׂמְחוּ & lætati ſunt, 1 Sam. 6.13. 1 Chron. 29.9. 2 Chron. 15.15.. 23. 21.. 24.10.. 30.25. Pſal. 107.30. וַיִּשְׂמְחוּ & lætati ſunt, 1 Sam. 11.9. Neh. 12.43. Jer. 41.13. חִשְׂמַחְנָה lætentur, 2 Sam. 1.20. In Piel שִׂמַּח vel שִׂמֵּח lætificavit, lætitiâ affecit: exhilaravit: Bu. Lex. Av. oblectare, &c. ut Bu. Coc. prout occ. in præt. piel 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ut & cum הוּ & ם aff. abſque præf. ut ſeq. וְשִׂמַּח & exhilarabit, Deut. 24.5. שִׂמְּחוֹ lætificavit eum, Jer. 20.15. שִׂמְּחֵם lætitiâ affecit eos, 2 Chron. 20.27. Ezr. 6.22. Neh. 12.43. Et in 2. ſ. m. præt. piel occ. ſimpl. & cum נִי aff. ſed in 1. ſ. cum ו conv. præf. & ם aff. & in 3. pl. cum ה aff. abſque præf. ut ſeq. שִׂמַּחְתָּ lætitiâ affeciſti, Pſal. 30.2. שִׂמַּחְתָּנִי lætitiâ afficis me, Pſal. 92.5. וְשִׂמַּחְתִּים & lætificabo eos, Iſa. 56.7. Jer. 31.13. שִׂמַּחְתִּיךָ lætificant te, Pſalm. 45.9. In Part. piel, ſ. m. occ. cum ה dem. præf. & (á forma abſol. pl. m. מְשַׂמְּחִים) in forma pl. m. conſtr. ſimpl. ſic: הַמְשַׂמֵּחַ lætificans, Jud. 9.13. מְשַׂמְּחֵי lætificantia, Pſal. 19.9. In Infin. piel occ. ſimpl. ſed in Imper. piel ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum נִי aff. abſque præf. ſic; שַׂמֵּחַ lætificando, Jer. 20.15. שַׂמַּח lætifica, Pſal. 86. 4. וְשַׂמַּח & lætifica, Prov. 27.11. שַׂמְּחֵנִי lætifica nos, Pſal. 90.15. Item in fut. piel 3. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum הָ aff. abſque præf. ſed in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. יְשַׂמַּח lætificabit, lætificat, Pſal. 104.15. Prov. 10.1.. 15.20,30.. 27.9.. 29.3. Eccl. 10. 19. וַיְשַׂמַּח & lætificavit. Lam. 2.17. יְשַׂמְּחָה lætificat eum, Prov. 12.25. יְשַׂמְּחוּ lætificabunt, Pſal. 46. 5. Hoſ. 7.3. In Hiphil הִשְׂמִיחַ, idem cum piel, lætificare, exhilarare: lætari fecit, ſeu lætitia affecit: Bu. ma. Coc. Av. prout occ. in præt. hiph 2. ſ. m. loco ſeq. הִשְׂמַחְתָּ lætificaſti, Pſal. 89. 43. Atque inde, juxta quoſdam eſt 1. no. שָׂמֵחַ m. lætans, lætus, hilaris: Prov. 15. 13. unde in plur. שְׂמֵחִים læti: 1 Reg. 1.45. & in pl. m conſtr. שִׂמְחֵי & שִׂמְחֵי: Iſa. 24.7. Pſal. 35.26. Bu. Lex. ſed de hiſce vide ſuprà ad part. ben. kal, vel no. part. ubi ponuntur in Bu. Conc. Sed 2. hinc no. frequentiùs occurrens, viz. שִׂמְחָה f. lætitia, gaudium: Pag. Bu. &c. 70. χαρὰ, χαεμοσύνη. Coc. prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. locis ſeq. שִׂמְחָה lætitiâ, 1 Reg. 1.40. 1 Chron. 12.40.. 29.9. 2 Chron. 30.23,26. Neh. 8.12,17.. 12.43. Eſth. 8.17. Pſal. 4.8.. 30.12.. 97.11.. 137.3. Prov. 2.10.. 7.4.. 10.28.. 12.20.. 14.13.. 15.21,23.. 21.15,17. Iſa. 16. 10.24.11..29.19. Jer. 7.34..16.9..25.10..33.11..31.7.. 48.33. Joel. 1.16. Jon. 4.6. Cui etiam formæ abſol. ſ. f. ו cop. הָ, לְ, בְּ, & יְ ſunt præf. ut ſeq. וְשִׂמְחָה & lætitia, Neh. 12.27. Eſth. 8.16..9.22. Pſal. 51.10. Eccl. 2.26. Iſa. 22.13.. 35.10.. 51.3,11. הַשִּׂמְחָה lætitia, Ezr. 3. 13. Eccl. 8.15. Iſa. 9.2. בְּשִׂמְחָה in, cum lætitia, Gen. 31.27. Deut. 28.47. 1 Sam. 18.6. 2 Sam 6.12. 1 Chron. 15.25. 29.17 22. 2 Chron. 20.27.. 23.18.. 30.21. Ezr. 3.12.. 6.22. Pſal. 21.7.. 68.4.. 100.2. Eccl. 2.1.. 9.7. Iſa. 55.12. Zeph. 3.17. לְשִׂמְחָה ad lætitiam. 1 Chron. 15.16. 2 Chron. 29.30. Eſth. 9.22. וּלְשִׂמְחָה & ad lætitiam, Jud. 16.23. Eccl. 2.2. Zach. 8.19. Item, in forma ſ. f. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum ו, בְּ, כְּ, & לְ præf. ut ſeq. שִׂמְחַת lætitia. Neh. 12.43.44. Pſal. 43.4. Cant. 3.11. Iſa. 61.7. וְשִׂמְחַת & lætitia. Job. 20.5. Iſa. 30.29.. 35.10.. 51.11. בְּשִׂמְחַת in lætitia, Pſal. 106.5. Eccl. 5.19. Eze. 36.5. כְּשִׂמְחַת juxta lætitiam, Iſa. 9.2. וּלְשִׂמְחַת & ad lætitiam, Jer. 15.16. Quæ forma ſ. f. conſtr. occ. etiam cum י aff. ut & cum כְּ præf. & ךָ aff. ſed cum כֶם aff. ſimpl. & cum כְּ præf. ut & cum יךָ præf. & י aff. ut ſeq. שִׂמְחָתִי lætitia mea, Pſal. 137.6. כְּשִׂמְחָתְךָ juxta lætit. tuam, Eze. 35.15. שִׂמְחַתְכֶם lætitia veſtra, Num. 10.10. כְּשִׂמְחַתְכֶם juxta lætitiam veſtram, Iſa. 66.5. וּבְשִׂמְחָתוֹ & in lætitia ejus, Prov. 14.10. Item in forma pl. f. ſimpl. ſic occ. Pſal. 16.11. Facies me ſcire iter vitæ, שׂוֹבַע ſaturitas lætitiarum cum vultu tuo: Pag. ſatietatem lætitiarum. Av. Iter ſatietatis lætitiarum apud faciem tuam. Coc. (Notam facis mihi ſemitam vitæ:) ſatietatem gaudiorum in conſpectu tuo amoeniſſimorum: dextera tua, in æternitatem. Sic interpretatur Petrus, Act. 2. v. 28. ad 33. Jun. Lætitiæ, pl. f. Bu. conc. Item occ. etiam ead. forma pl. f. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּשִׂמְחוֹת lætitiis, Pſal. 45.16.

Rad. 142. שָׁמַט eſt relinquere, dimittere, remittere, Pag. liberè, ſcil. & abſque ullo impedimento. Eſt interdum

interdum intransit. dimitti, sini, remitti: Merc. Iuterm̃isit, intermissionem fecit, Exod. 23. 11. Jer. 17. 4. item, dimisit, demisit, deturbavit, 2 Reg. 9. 33. &c. Bu. Lex. dimisit, remisit liberè, laxavit: demisit præcipitando, præcipitavit: Av. Non multùm differt hoc verbum שָׁמַט a verbo נָשַׁשׁ: omittere, ferre sinere: abire, labi sinere: πο. ἀφίεναι, ἄφεσιν ποιεῖν, καταλείπειν, χυλίειν. Coc. prout occ. hoc verbum in præt kal 2. ſ. m. cum ךָ conv. præf. & he parag. add. sic: Jer. 17. 4. וְשָׁמַטְתָּה & dimittes. i. e. vacabis hæreditare tuà, quam dedi tibi. Av. Et intermissionem facies, &c. Bu. conc. Et dimittetur seu remittetur, aut remissio erit, in te, ab hæreditate tua: Pag. vel potiùs. Et dimitteris in te ab hæreditate tua: est enim secunda masc. vel. dimissionem liberam habebis, & in te (quidem erit dimissio:) q. d. Quod ad te attinet, tu etiam dimissionem experieris, sicut & terra. Alludit ad præceptum de dimissione terræ, Exod. 23. 11. Significat autem non solùm terram dimittendam, ne omninò colatur, sed & ipsum populum ob sua peccata dimittendum à sua hæreditate, ut neque eam possidere, aut ex ea fructum possit ullum percipere. Merc. Cev. Hieron. Et relinqueris sola ab, &c. R. D. exp. Et dimissio erit in te quia dimittes de hæreditate tua (vel potiùs, Et dimitteris, seu quiesces, vel remissionem facies, & illa remissio erit in te ab hæreditate tua, Cev.) eò quòd non dimisisti eam, quum esses in illa. Pag. Et omittes (celsa tua:) Coc. Ita intermissionem facies tu, & (qui sunt) apud te à possessione tua, quam dederam tibi, &c. i. e. ad tempus exulabis, & terra habebit intermissionem á te tuisque omnibus: allusio ad legem Exod. 23. 11. & Deu. 16. ex interminatione quæ est, Lev. 26. 34. & seq. Jun. Item occ. etiam in 3. pl. præt. kal, sic: 2 Sam. 6. 6. & 1 Chro. 13. 9. כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר quia declinabant boves: vel potiùs, dimittebantur, aut dimissierant subter arcam: vernaculè S'escouloyent, se laissoyent aller. Alii transitivè, ut sequitur, dimittebant eam liberè. Merc. Hieron. Calcitrabant boves, & declinaverant eam. R. Sal. exp. transitivè, Quia impellebant, & movebant eam, scil. arcam, boves, sed secundùm R. D. est verbum intransit. q. d. נִשְׁמְטוּ dividebantur membra eorum (quasi membratim discerpi, sive dearticulari viderentur; Cev.) propter sanctitatem arcæ: quia non erat consentaneum ut portaretur in plaustro, ut traherent illam boves: sed humeris Levitarum par erat ut portaretur. Pag. Hanc expositionem alibi affert R. D. ex sententia R. Jonah, Dissolvebantur earum, vel eorum junctura & membra, præ sanctitate & munditie arcæ: sicque refert etiam patrem exponere. Merc. Quia dimiserant, scil. eam, R. Sal. addit affixum שַׁמָּטוּהוּ amoverant eam: Bu. Lex. Nam præcipitabant boves, i. e. declinabant: Av. Quia labi siverant boves: h. e. vaccæ in eum locum duxerant arcam, ut lapsum minaretur: vel, lapsabant, (seu corruebant:) sensu reciproco, emittebant se, non tenebant se in statu. Coc. Quia dimoverant eam boves. Jun. Item, occ. etiam in Infin. kal simpl. sic: Deut. 15. 2. Et hæc est res הַשְּׁמִטָּה dimissionis; שָׁמוֹט dimittere, seu remittere, i. e. ut dimittat, omnis vir, vel dominus, mutui (i. e. qui mutuavit) manum suam. Pag. Hæc sit ratio remissionis, omnis creditor remittere debet manum suam: Av. שְׁמוּט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ. Omittendo (omittat) omnis dominus mutui manûs suæ; (quod manus ejus dederat.) Coc. Quibusdam autem שָׁמוֹט est imper. kal ſ. m. & sic exp. intermittito: Bu. conc. Hoc autem esto jus intermissionis: intermittito omnis creditor jus habens vindicandi manu suâ, (Hebr. Dominus scil. debiti, vindicans manu suâ, i. e. qui possit rem suam manûs injectione recipere:) id quod vindicaturus esset a proximo suo: viz. nisi lex intermissionis obstaret, nam justus est rei creditæ dominus, eamque justis vindiciis potest repetere. Jun. Item à ſ. m. Imper. kal שְׁמוֹט demitte, &c. occ. in pl. m. cum הָ aff. sic: 2 Reg. 9. 33. שְׁמִטוּהָ demittite eam: (libere scil. in aerem, ne quid intercipiatur, sed pleno & libero lapsu dejiciatur in præcipitium, ut graviore lapsu collidatur: Merc.) i. e. deorsùm mittite seu projicite eam; Hieron. præcipitate eam. Pag. Sinite illam ferri: & fiverunt eam ferri. Coc. Deturbate eam, qui deturbârunt eam, &c. Jun. vau autem in fine, juxta Masoram, planè abundat. Et in fut. kal à. 3. ſ. m. יִשְׁמוֹט seu יִשְׁמֹט dejiciet, demittet: occ. in 3. pl. m. cum וְ conv. præf. & הָ aff. loco seq. וְיִשְׁמְטוּהָ & demiserunt eam, 2 Reg. 9. 33. Et in 2. ſ. m. fut. kal occ. cum נָּה aff. sic: Exod. 23. 11. Et septimo, anno scil. תִּשְׁמְטֶנָּה dimittes eam: Pag. Intermittito eam: Bu. conc. Dimittes liberè eam: Av. Et septimo sines eam (terram) & omittes. Coc. Septimo autem quoque intermittito eam; Jun. In Niphal נִשְׁמַט subducere se: Bu. ma. demissus est, præcipitatus est: Av. Lubricatus est: Coc. prout occ. in Præt. Niph. 3. pl. sic: Psal. 141. 6. נִשְׁמְטוּ בִידֵי סֶלַע dimissi sunt, vel demissi sunt, i. e. deorsùm missi sunt, in locis petræ, i. e. petrosis, saxosis, judices eorum: Pag. vel in loca, &c. inconsideratò quidam, dimittantur, præcipitentur, quum præteritum sit, non futurum. Est tamen positum pro futuro; ut sequitur: Merc. Et sic R. D. exp. Demissi sunt, pro. demittentur quia cadere facient eos de petra. Et sic A. E. In locis petrosis dimissi sunt, ut suam & judicum suorum voluntatem sequantur. Pag. Sed Ab. Ezra videtur dicere, In loca petrosa demissi sunt, ut suos principes & judices sequantur. Merc. Cev. At R. Sal. Quia judices & rectores eorum relicti sunt à via bona in manibus cogitationis malæ, & cordis lapidei, ac duri tanquàm lapis. Pag. Dimovent se: Bu. Lex. Demissi, i. e. præcipitati, sunt in manus, i. e. acies petræ. Av. Lubricantur per latera petræ: i. e. dum connituntur in altum, ut in summo ecclesiæ fastigio consideant, ruunt præcipites. At dimovent se per latera petrarum, i. e. arduarum rupium, in quibus habitacula sua statuebat David. Atque sic omnes angustias & fauces montium observant, ut insidientur ipsi. Jun. Dimittentur: Bu. conc. In hiphil הִשְׁמִיט intermisit: Bu. ma. dimisit liberè, fecit dimissionem: Av. prout in fut. hiph. à 3. ſ. m. יַשְׁמִיט vel יַמֵּ, intermittet, dimittet, seu remittet, &c. occ. in 2. ſ m. sic: Deut. 15. 3. Cum fratre tuo תַּשְׁמֵט dimittes seu remittes manum tuam: Pag. Intermittes: Bu. conc. & Lex. Alii verò sumunt pro 3. ſ. f. fut. hiph. & sic exp. At qui est frater tuus, hunc dimittat manus tua. Av. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ & quod tibi (rei) fuerit

erit cum fratre tuo, omittet manus tua: vel, facies, ut manus tua omittat. Coc. (Ab alienigena exiges:) ſed ab eo quod, erit, ſcil. tibi, apud fratrem tuum, intermittito manum tuam. Jun. Atque inde ex hac rad. שְׁמִטָּה eſt no. שְׁמִטָּה f. dimiſſio: Pag. remiſſio mutui: item, remiſſio terræ, quæ ſeptimo quoque anno fiebat, Exod.23.11. & Deut.15.1. &c. Relinquebatur enim terra inculta. דְּרוֹר autem, i. e. libertas, latiùs patet: nam aliorum etiam debitorum, & bonorum remiſſionem ſignificat, ipſius etiam corporis, quæ ſepties ſeptimo quoque anno, h.e. 50. fieri jubetur, Lev.25.2. &c. qui á clangore buccinæ יוֹבֵל jubilæus dictus eſt, ut dictum eſt in יָבַל. Servus Hebræus emptus, anno ſeptimo dimittebatur: Exod.21.2. Sed ſi egeſtate compulſus ſeſe alteri addixiſſet, non niſi in Jubilæo, Lev.25.41. Merc. שְׁמִטָּה intermiſſio; Deut. 15. & 31.10. Sic vocatur annus ſeptimus, quo omne opus agricolationis intermittitur. Ut autem שַׁבָּת ſignificat ſeptimum diem ſeptimanæ, & ſeptem dies ſeptimanæ, i.e. ſeptimanam integram: ſic Rabbinis שְׁמִטָּה & ſeptimum annum, & integros ſeptem annos, i. e. totius hebdomadis annalis complexum, denotat. Bu. Lex. שְׁמִטָּה eſt dimiſſio libera mutui, remiſſio terræ, quæ ſeptimo quoquo anno fiebat. Av. Omiſſio, 70. ἄφεσις. Septimo namque quovis anno terra omittebatur, & mutuum, Cocc. Prout occurrit hoc no. ſing. fœm. ſimpliciter & cum ה dem. præf. ſic: שְׁמִטָּה intermiſſio, Deut. 15.1,2. הַשְּׁמִטָּה intermiſſionis, Deut.15.2,9. 31.10.

Rad. 144. שָׂמַךְ cum ſin ſiniſtro: inde שְׂמִיכָה f. velum, operimentum: Pag. ſtragula villoſa. Kimchi ſcribit eſſe tegumentum craſſum, ex quo utrinque exeunt ציצִיוֹת של צמר villi, ſeu flocci lanæ: ἀμφίτατον, Amphitapa: Bu.Lex. Opertorium, operimentum, tegumentum, ſtragula villoſa quæ ſuperne imponitur. Cogn. cum סָמַךְ ſuſtinuit deſuper, ſuſtentavit é ſupernis. Av. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum בַּ pro בָּהּ dem. præf. ſic: Jud.4.18. Et operuit eum בַּשְּׂמִיכָה velo; vel operimento, aut panno groſſo. Unde & Doctores rem groſſam appellant סְמִיכָה vel סְמִיכָא. Pag. Et quidam putant à סָמַךְ deduci שְׂמִיכָה, quòd ſuperponatur. R Simhon, quia hæc dictio alibi in ſcriptura non invenitur, compoſitam putavit eſſe ex שְׂמִי כֹה nomen meum illic: quia teſtificatur de Jahel, quòd eam Siſara non attigerit. Atqui in omnibus exempl. per ש lævum ſcribitur. Rectiùs alii סוֹדָא velum, vel pallium exponunt. Quidam ſtragulum craſſum, hinc inde cincinnos habens pendentes, ſeu villos exponunt, Hiſpanicé Kimchi exponit טוש, Germanis eſt צוטשן (& hoc ſequerer) ut ſunt quas vocamus Mantes. Merc. Operuit eum tegumento; Av. vel ſtragulo: 70. διέρρεσε: Luth. Mantel. Coc. Hieron. & opertus eſt ab ea pallio; Targum, בגונא, i.e. veſte, quæ vulgo vocatur Cotta; inquit R.Sal. in Comment. Pag.

Rad. 145. שָׂמָל: inde שְׂמֹאל, pro שְׂמוֹל, m. ſiniſtra manus: pars vel latus ſiniſtrum: Pag. Bu. Aleph ponitur loco Vau, quod ex abundanti quandoque abjicitur: Bu.Lex. Siniſtrum. ſiniſtra pars; Av. Quidam á שִׂמְלָה veſtis nomine infrá deflectunt, quód tecta ſit, neque ita aperte proſtet, ut dextra. Subintelligi ſolet latus, vel pars, צַד vel חֵלֶק, ſicut & in nomine יָמִין dextræ: nam fœm. cum he in fine non invenitur: infrà tamen, cum thau in fine, nomen manûs exprimitur: Lev.14.15. Et ſuper כַּף manum ſacerdotis הַשְּׂמָאלִית ſiniſtram: & ſic etiam fit in dextra; vide ſuprá in rad. יָמָן. Merc. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, ſiniſtra manus, in hoc No.ſcil. שְׂמֹאל vel שְׂמֹאול lævum: an á שִׂמְלָה? quia involvi ſolet: 70. τὰ ἀριστερὰ, τὸ εὐώνυμα. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: שְׂמֹאול vel ſine vau, ſiniſtram, Gen.24.49. 2Reg.23.8. Job.23.9. Iſa.9.19. Zach. 12.6. ושְׂמֹאול vel ſine vau, & ſiniſtram, Num.20.17.. 22.26. Deut.2.27.. 5.32.. 17.11, 20.. 28.14. Joſh.1.7.. 23.6. 1Sam.6.12. 2Reg.22.2. 2Chron.34.2. Prov.4.27. Iſa.54.3. Cui etiam utrique, formæ (vel, ſcil. cum vau, vel abſque vau in ult.) הַ, מֵהַ, & מִ ſunt præf. ut ſeq. הַשְּׂמֹאול vel ſine vau, ſiniſtram, Gen. 13.9. 2Sam.2.19. 1 Chron.6.29. מֵהַשְּׂמֹאול à ſiniſtra, 2 Chron. 3.18. Ezech. 1.10. מִשְּׂמֹאול vel ſine vau, á ſiniſtra, Gen.14.15.. 48.13. Joſh.19.27. 1Reg.7.49. 2Chron.4.3,7,8. Item occ. etiam hoc no. cum affixis variis, ut cum הּ pro הָ, & ךָ aff. ſimpl. ſed cum ו, ךָ aff. ſimpl. & cum ךָ, ךְ, מ, & ומ præf. ut & cum הּ aff. ſimpl. & cum בַּ præf. ſed cum ם aff. ſimpl. & cum ומ præf. prout ſequuntur: שְׂמֹאלְךָ ſiniſtra tua, 2 Sam. 2.21. Ezech.39.3. שְׂמֹאלוֹ ſiniſtram tuam, Ezech.16.45. שְׂמֹאלו ſiniſtra ejus, ſua, Gen.48.14. Jud.3.21. Cant.2.6.. 8.3. ושְׂמֹאלו & ſiniſtra ejus, 2 Chron. 18.18. Dan. 12.7. בִּשְׂמֹאלו ad ſiniſtram ſuam, Gen. 48.13. Jud.16.29. לִשְׂמֹאלו idem, Eccl. 10.2. Jon.4.11. מִשְּׂמֹאלו à ſiniſtra ipſius, 1Reg.7.39. ומִשְּׂמֹאלו & à ſiniſtra ejus, 2Sam.16.6. 1Reg.22.19. Neh.8.4. שְׂמֹאולָה vel ſine vau, ſiniſtram ipſius. Zach.4.11. בִּשְׂמֹאולָה in ſiniſtra ejus. Prov.3.16. שְׂמֹאולָם ſiniſtra ipſorum, Jud.7.20. ומִשְּׂמֹאלָם & à ſiniſtra ipſorum, Exod. 14. 22, 29. Atque hinc eſt no. שְׂמָאלִי m. ſiniſter, lævus: Pag. Bu. &c. eſt no. Toar ſeu adject. Pag. Av. nomen enim præced. velut abſoluté & ſubſtantivè ponitur: etſi ſit etiam adjectivum. At iſtud abſolutè non legitur ſine ſuo ſubſtantivo: in eo etiam aleph lene eſt: inquit Kimchi: Merc. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum הַ dem. præf. & in ſ. f. cum thau, ſcil. in fine poſt jod, itidem cum הַ dem. præf. ſic: הַשְּׂמָאלִי ſiniſter. a. um, 1Reg.7.21. 2Chron.3.18. Ezech.4.4. הַשְּׂמָאלִית ſiniſtrum, Lev.14.15,16,26,27. 2Reg.11.11. 2Chron. 23.10. Atque inde ex hoc no. rad. שְׂמַל ſiniſtra, juxta pleroſque, formatur verbum in hiphil הִשְׂמִיל vel הִשְׂמִיל ad ſiniſtram ire, declinare aut tendere: Pag. vel jacere: q. d. ſiniſtrare: Merc. Bu.Lex. ſiniſtram petere, ad ſiniſtram flectere, vel divertere: Bu.Lex. ſiniſtrorſùm tetendit: qu. à Kal שְׂמַל ſiniſter fuit, ad ſiniſtram partem declinavit: Av. ferè verbaliter in hiphil eſt ſine aleph, & in 1 Chron. 12. aleph, juxta quoſdam, eſt pro jod: Merc. vel aleph eſt epentheticum. Bu.Lex. Nota autem in ſcripturis in malum ſumi ſicut dextrum in bonum: ſic quidam exp. in fine Jonæ. Et ſic Matth.25. ſtatuet oves à dextris, hœdos à ſiniſtris. Merc. Verbum in hiphil הִשְׂמִיאל eſt lævâ, vel ad lævam, agere. Coc. Prout occ. in part. hiph. (á ſ. m. מַשְׂמִיאל, vel abſque jod, ſeu cum aleph pro jod, ut dictum, מַשְׂמֵאל:) pl. m. cum ו cop. præf. ſed in infin. hiph. cum לְ præf. abſque

aleph in ult. ut & in imper. hiph. ſ. f. ſimpl. itidem abſque aleph, ut ſeq. מַשְׂמְאִלִים & ſiniſtrantes, 1Chr. 12.2. וְהַשְׂמִיל & ad ſiniſtrandum, 2 Sam. 14. 19. הַשְׂמִילִי diverte ad ſiniſtram, Ezech. 21. 21. In fut. hiph. á 3. ſ. m. יַשְׂמְאִיל ad ſiniſtram declinabit, &c. occ. in 1. ſ. cum וְ cop. præf. & ה parag. add. ut &, á 3. pl. m. יַשְׂמְאִילוּ ſiniſtram petent, in 2. pl. m. ſimpl. ſic: וְאַשְׂמְאִילָה & ſiniſtram petam, Gen. 13. 9. תַּשְׂמְאִילוּ declinabitis ad ſiniſtram, Iſa. 30. 21. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שַׂלְמָה in Bu. Conc. eſt in no. שַׂלְמָה f. veſtis, veſtimentum, toga: 70. ἱμάτιον στολὴ: Pag. Bu. Coc. veſtis, proprié externa: quà quis operitur: idem, literis tranſp. cum שַׂלְמָה, de quo ſuprà in rad. שָׂלַם. Atque ita videtur dicta, quòd dextra ejus pars in ſiniſtram injiceretur: ita ut hoc no. á prima potiús ſignif. ſit deducendum, quám prima illa ab hac; Merc Cev. Occ. autem hoc no. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum וְ cop. הַ & בַּ pro בְּהַ dem. præf. ut ſeq. שַׂלְמָה veſtis, Iſa. 2. 6, 7. וְשַׂלְמָה & veſtis, Deut. 10. 18. Iſa. 9. 4. הַשַּׂלְמָה veſtis, Gen. 9. 23. Deut. 22. 17. Jud. 8. 25. בַּשַּׂלְמָה veſte, 1Sam. 21. 10. Prov. 30. 4. Et in forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. & נִי aff. ut & cum הָ aff. ſimpl. ſed cum וּ aff. ſimpl. & cum לְ præf. ut ſeq. שַׂלְמַת veſtis, Deut. 21. 13. 22. 5. וְשַׂלְמָתֵנוּ & veſtimentum noſtrum, Iſa. 4. 1. שַׂלְמָתְךָ veſtimen. tuum, Deut. 8. 4. שַׂלְמָתוֹ veſtimentum ejus, Exod. 22. 26. לְשַׂלְמָהוּ veſtimentum ejus, Deut. 22. 3. Item, in abſol. forma pl. f. occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ſed in pl. f. conſtr. cum יכֶם & יו aff. ſimpl. ſed cum ם aff. ſimpl. & cum בְּ præf. prout ſeq. שַׂלְמוֹת veſtes, Gen. 45. 22. וּשְׂלֹמוֹת & veſtes, Exod. 3. 22. 12. 35. שַׂלְמֹתֵיכֶם veſtes veſtras, Gen. 35. 2. שַׂלְמֹתֶיהָ veſtes ſuas, Gen. 37. 34. 41. 14. Joſ. 7. 6. 2Sam. 12. 20. שַׂלְמוֹתָם veſtes ſuas, Gen. 44. 13. Exo. 19. 10, 14. בְּשַׂלְמוֹתָם in veſtibus ſuis, Ex. 12. 34.

Rad. 146. שָׁמַן; In Bu. Conc. rad. hæc tria ſignif. 1. eſt in no. inde ducto שֶׁמֶן m. oleum, unguentum, pinguedo: 70. ἔλαιον: Pag. Bu. Coc. oleum, á pinguedine dictum (nam verbum שָׁמַן eſt, pinguis fuit, &c. ut infrá videbitur poſt nomina in hac 1. ſignif.) unguentum pingue, &c. Av. No. hoc eſt generale omnis pinguedinis, tam naturalis, quám conditæ. Eſt maſculinum. Pſalm. 45. 8. ubi dicit, Unxit te Deus, Deus tuus שֶׁמֶן oleo, ſeu unguento exultationis: alludit ad unguentum, quo in conviviis, aut deliciarum cauſà inungebantur, ut apparet ex 2Sam. 14. 2. item Matth. 8. ubi jejunii fit mentio, & ex Hiſtoria Lucæ 7. & Marci 14. duobus enim liquoribus utebantur, vino intus, & unguento, vel oleo foris, ut eſt Pſal. 104. 15. Unctio etiam, aut linitura quæ plagæ adhibetur, ſic dicitur Iſa. 1. quòd ei, inquit Kimchi, oleum adhiberi ſoleat. Sed generaliter & unguentum aromaticum, & linimentum ſic dicitur, quòd glutinoſum & pingue ſit. Iſa. 10. quidam per oleum intelligunt Ezechiam unctum oleo unctionis. Videtur eſſe fœm. in loco Cant. ſed תּוּרַק poteſt eſſe Toar, ut תּוֹשָׁב: etſi unum per cholem & kamets, alterum per ſchurek & pathach, forma tamen non eſt diverſa. Unguentum aromaticum eo loco accipe, quod é vaſe in vas effuſum, odorem ſuum latè ſpargit, & fragrantiam: vide in רִיק exp. etiam Kimchi Iſa. 10. pinguedinem Robur Ezechiæ, ut infrá in primo loco nominis Toar שָׁמֶן. Iſa. 5. In cornu filio שֶׁמֶן pinguitudinis, Kimchi locum editum exp. pinguem & feracem. R. Joſ. Hieroſolymam intelligit ubi rex & ſacerdos cornu olei unctionis ungebatur. Merc. Occurrit autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. In forma cum duplice ſægol, viz. extra pauſam, ſimpl. locis ſeq. שֶׁמֶן pinguedo, oleum, unguentum, Gen. 28. 18. Exod. 25. 6.. 27. 20.. 29. 7, 23.. 31, 11.. 35. 14, 15.. 37. 29.. 39. 37, 38.. 40. 9. Lev. 2. 1, 15.. 5. 11.. 8. 2, 10, 26.. 10. 7.. 21. 10, 12.. 24. 2. Num. 4. 16.. 5. 15. Deut. 8. 8. 1Sam. 16. 1. 2Sam. 14. 2. 1Reg. 5. 11.. 6. 32.. 17. 12. 1Chron. 4. 40. Neh 8. 15. Pſalm. 45. 8., 141, 5. Pro. 27. 9. Eccl. 10. 1. Cant. 1. 3. Iſa. 61. 3. Mic. 6. 15. Hag. 2, 12. Sed in pauſa habet kamets penult. locis ſeq. שָׁמֶן oleum, &c. Gen. 35. 14. Lev. 2. 6.. 14. 10, 21.. 15. 4. 1 Reg. 5. 23, 31, 33. 2 Reg. 4. 2. Job. 29. 6. Iſa. 5. 1.. 10. 27.. 41. 19. Mic. 6. 7. Cui priori formæ cum ſægol duplice ֶ & וְ ſunt præf. ſic: וְשֶׁמֶן & oleum, Exod. 30. 24.. 35. 8. Num. 4. 16. Deut. 28. 40.. 32. 13.. 1Chro. 12. 40. 2Chr. 2. 9.. 11. 11. Prov. 27. 16. Eccl. 9. 8. Jer. 40. 10.. 41. 8. Ezech. 18. 24.. 46. 5, 7, 11, 14. Hoſ. 12. 2. וְשֶׁמֶן ac oleum, Ezr. 3. 7. Prov. 21. 17, 20. Ezec. 16. 13, 19.. 27. 17. Cui utrique formæ הַ dem. eſt præf. ſed וְהַ & בַּ ſunt præf. priori formæ cum duplice ſægol ut ſeq. הַשֶּׁמֶן oleum, Exo. 35. 28. Lev. 14. 16, 17, 26, 27, 28, 29. 1Sam. 10. 1.. 16. 13. 1Reg. 1. 39.. 17. 14, 16. 2Reg. 4. 7.. 9. 1, 3, 6.. 20. 13. 1Chron. 27. 28. 2Chron. 2. 14. Iſa. 39. 2. Ezech. 45. 14.. 46. 15. הַשָּׁמֶן oleum, Lev. 14. 12, 15, 24. Num. 11. 8. 2Reg. 4. 6. וְהַשָּׁמֶן & oleum, 1Chro. 9. 29. בְּשֶׁמֶן oleo, Exod. 29. 40. Num. 28. 5.. 35. 25. Eſth. 2. 12. Pſal. 89. 21.. 92. 11. Sed rurſus בַּ eſt præf. utrique formæ ut ſeq. בַּשָּׁמֶן oleo, Exod. 29. 2. Lev. 2. 4, 5, 7. 6. 14.. 7. 10, 12.. 14. 10, 18, 21.. 23. 13. Num. 6. 15.. 7. 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79.. 8. 8.. 28. 20, 28.. 29. 3, 9, 14.. 15. 6, 9.. 28, 9, 12, 13. Deut. 33. 24. Pſalm. 23. 5. Iſa. 57. 9. Ezech. 32. 14. בְּשֶׁמֶן oleo, Exod. 29. 2. Lev. 2. 1.. 7. 12.. 9. 4. 2 Sam. 1. 21. Iſa. 1. 6. Ezech. 16. 9. Item occurrit etiam hoc no. ſing. maſc. cum בְּ, וְ, לְ, וְכְ & מִ, וּ & יִ præf. alterutri formæ, ut ſeq. כַּשָּׁמֶן ſicut unguentum, Pſalm. 133. 2. וְכַשָּׁמֶן & ſicut oleum, Pſalm. 109. 18. וְכַשֶּׁמֶן idem, Ezech. 45. 25. לַשָּׁמֶן ad oleum, Exod. 35. 8. וְלַשֶּׁמֶן & ad oleum, Exod. 35. 28. מִשֶּׁמֶן de oleo, præ oleo, Lev. 8. 12, 30. Pſalm. 55. 22. Prov. 5. 3. Eccl. 7. 1. מִשֶּׁמֶן oleo, à pinguedine, Pſalm. 104. 15.. 109. 24. וּמִשֶּׁמֶן & de oleo, Exod. 29. 21. Cum affixis in No. hoc prius ſægol mutatur in pathach, poſterius in ſcheva: prout occ. cum וּ aff. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum יִ aff. ſimpl. & cum יְ præf. ut ſeq. שַׁמְנִי oleum meum, Hoſ. 2. 7. וְשַׁמְנִי & oleum meum, Ezech. 16. 18.. 23. 41. שִׁמְנָהּ olei ejus, Num. 4. 9. וּמִשַּׁמְנָהּ & ex oleo ejus, Lev. 2. 2, 16.. 6. 8. Et in forma pl. m. abſol. occ. ſimpl. (pro oleis, i. e. rebus pinguibus, &c.) ſed in pl. m. conſtr. cum יךָ & יךָ aff. ſic: שַׁמְנִים pinguia, Iſa. 25. 6.. 28. 4. Amo. 6. 7. שַׁמְנֶיךָ unguentor. tuorum, Cant. 1. 3. שְׁמָנֶיךָ idem, Cant. 4. 10. Atque hinc ex hoc no. ſubſtant. שֶׁמֶן oleum, pinguedo, &c. eſt 1. no. Toar ſeu adject. viz. שָׁמֵן m. pinguis: 70. λιπαρὸς: Pag. Bu. Coc. eſt no. participiale 1. conjug kal. Hinc Lat. ſumen; Av. Metaphoricè autem eſt hoc no. שָׁמֵן etiam opulentus, juxta quoſdam, Jud. 3. 29. Bu. Lex. Omnem שָׁמֵן pinguem, &c. virum roboris,

boris, ſeu exercitûs, i.e. pinguem ſeu ſucculentum, & bené curatum, & robuſtum, metaphoricé. Merc. Cev. Omnem robuſtum & ſtrenuum: Cor. Quemq; opulentum (Hebr. pinguem, tranſlatum à corpore ad opes) & quemq; virum ſtrenuum. Jun. Occ. autem hoc no. ſ. m. ordine Conc. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic; שָׁמֵן pinguis, Jud. 3. 29. Ezech. 34. 14. Hab. 1. 16. וְשָׁמֵן & pinguis, Iſa. 30. 23. Item, in forma ſ. f. occ. ſimpl. & cum ה vel interrog. vel dem. ut & cum וַ dem. præf. ut ſeq. שְׁמֵנָה pinguis, Gen. 40. 20. Neh. 9. 25. הַשְּׁמֵנָה an pinguis. Num. 13. 20. הַשְּׁמֵנָה pinguem, Ezech. 34. 16. וְהַשְּׁמֵנָה & pingui, Neh. 9. 35. Item, 2. hinc etiam no. cum מ heemant. מִשְׁמָן m. pinguis, pingue, pinguedo: Bu. Lex. Coc. pinguedo, & per auxeſin pro pingui & craſſo. Av. Poteſt autem, etiam in ſtatu abſol. ſcribi per pathach in ult. מִשְׁמַן: ut מִשְׁעַם & מִשְׁעָם: quia ubi quid additur, apparet dageſch. Eſt autem nunc Toar ſeu adject. nunc ſubſtantivum: Merc. Occ, autem hoc no. in forma conſtr. (per pathach, ſcil. in ult.) cum ו cop. præf. loco ſeq. וּמִשְׁמַן & pinguedo. Iſa. 17. 4. à cujus forma pl. m. abſol. מִשְׁמַנִּים: in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ו cop. & וּ præf. ut & cum יו, & הֶם aff. cum בְּ præf. utrique, ut ſeq. מִשְׁמַנֵּי pinguedines, Gen. 27. 39. וּמִשְׁמַנֵּי & pinguedines, Gen. 27. 28. וּבְמִשְׁמַנֵּי & in pinguia, Dan. 11. 24. בְּמִשְׁמַנֵּי in pingues ejus, Iſa. 10. 17. בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם in pinguiſſimis ipſorum, Pſalm. 78. 31. Item 3. hinc etiam no. in forma pl. m. (quaſi à ſing. מִשְׁמָן vel מִשְׁמַן) cum מ heemant. viz. מַשְׁמַנִּים Neh. 8. 10. pinguedines, pinguia: Pag. Bu. &c. Atq; inde etiam ex hoc no. radicali שָׁמַן, juxta pleroſque, derivatur verbum in kal שָׁמַן vel שָׁמַן; quod eſt impinguare: Pag. vel potiùs, impinguari: Merc. vel, ſaginari, pinguem eſſe vel fieri: Bu. Lex. Pinguefcebat, pinguis fuit, pinguefactus eſt, &c Cogn. cum נָשַׁם exhalavit: nam pinguia corpora multùm ſolent exhalare. vel ſuſpirare, præſertim ſi peregrinantur, aut laborant. Hinc eſt lat. ſumen & ſuminale; i.e. pinguedo infra umbilicum, cum uberibus. 70. vertunt per λιπαίνω; Av. pinguefcere: Coc. Prout occ. hoc. verbum in præt. kal, 2. ſ. m. & 3. pl. ſimpl. ut & in fut. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ut ſeq. וַיִּשְׁמַן ſaginatus es, Deut. 32. 15. שָׁמְנוּ pingues ſunt, Jer. 5. 28. וַיִּשְׁמַן & impinguatus eſt, Deut. 32. 15. Atque inde etiam eſt conjug. hiph. pinguefcere fecit: Bu. Ma. fecit pingue, i.e. obduxit pinguedine; impinguavit, i. e. craſſum reddidit. Av. In hiphil ſemel venit tranſitivè, & ſemel intranſitivè. Etſi R. Joſ. Kimchi in Iſa. exponat abſolutè infin. pro præt. quod, ſcil. ipſimet cor ſuum incraſſarint, & aures aggravarint ſibi, & oculos obleverint, ne viderent, aut intelligerent: quod Græci ſecuti videntur: ut & Hebræi quidam: Merc. Occ. autem ordine Conc. in imper. hiph. ſ. m. ſimpl. cum tſeri tantùm abſque jod hiph. in ult. & in fut. hiph. à 3. ſ. יַשְׁמִין impinguabit, vel intranſit. impinguabitur: in 3. pl. maſc. cum ו conv. præf. plenè ſic: וַיַּשְׁמִינוּ & impinguati, ſaginati ſunt, Neh. 9. 25. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. eſt in no. שְׁמוֹנָה maſc. vel שְׁמוֹנֶה fœm. octo: 70. ὀκτώ: Pag. Bu, Coc. eſt nomen numerale & cardinale maſc. gen. cum kamets in ult. Av. (licet hæc uſitatè in aliis no. non numeralibus fit term. fœm. ut & cum ſægol in ult. eſt fœm. gen. licèt ſit term. maſc. ut grammatica docet in hoc & aliis numeralibus, in quibus term. maſc. uſitatè eſt gen. fœm. & contrà term. fœm. uſurpatur in gen. maſc.) Occurrit autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. In forma cum ſægol in ult. ſimpl. שְׁמוֹנָה octo: Gen. 5. 4. Exod. 26. 2. Jer. 32. 1.. 52. 29. &c. & cum ו cop. præf. וּשְׁמוֹנָה & octo, Gen. 5. 10, 13, 16, 17. Num. 35. 7. Deut. 2. 14. &c. in 70. circ. l. Cui etiam formæ cum ſægol in penult. בְּ, & וּבְ ſunt præf. ſic: בִּשְׁמוֹנָה in octo, 2 Reg. 22. 3.. 23. 24. 2 Chron. 13. 2.. 35. 19. & וּבִשְׁמוֹנָה & in octo, 2 Chro. 34. 2. Et in forma cum kamets in ult, occ. etiam ſimpl. שְׁמוֹנָה octo, Gen. 14. 14.. 22. 23. &c. & cum ו cop. præf. וּשְׁמוֹנָה & octo, 1 Chron. 12. 36.. 16. 38. Mich. 5. 4. &c. in 40. circ. l. Cui etiam formæ abſol. m. cum kamets in ult. בְּ & לְ ſunt præf. ſic: בִּשְׁמוֹנֶה cum octo, Jer. 41. 15. לִשְׁמוֹנֶה ad octo, 1 Chron. 25. 25. Eccl. 11. 2. Cujus etiam forma conſtr. occurrit etiam ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: שְׁמוֹנַת octo, Gen. 17. 12.. 21. 4. Num. 3. 28.. 4. 48. 7. 8. Jud. 20. 25. וּשְׁמוֹנַת & octo, Num. 2. 24. 1 Chr. 29 8. In forma pl. m. ſignif. octoginta: 70. ὀγδοήκοντα; Pag. Bu. &c. & ponitur aliquando pro numero ordinali: Av. ut 1 Reg. 6. 1. Et fuit שְׁמוֹנִים שָׁנָה in octogeſimo, ſive octuageſimo anno: ubi eſt vice Toar ſeu no. adject. Pag. Occ. autem in hac forma pl. m. ſimpl. & cum ו cop. & בְּ præf. ut ſeq. שְׁמוֹנִים vel ſine vau, octoginta, Gen. 16. 16. Exo. 7. 7. Jud. 3. 30. 1 Sam. 22. 18. 2 Sam. 19. 33, 36. 2 Reg. 10. 24.. 19. 35. 1 Chr. 7. 8.. 15. 9.. 25. 7. 2 Chron. 26. 17. Ezr. 8. 8. Neh. 7. 26.. 11. 18. Eſth. 1. 4. Pſalm. 90. 10. Jer. 41. 5. וּשְׁמוֹנִים & octoginta, Gen. 5. 25, 26, 28.. 38. 28. Exod 7. 7. Num. 2. 9.. 4. 48. Joſh. 14. 10. 1 Reg 5. 15.. 12. 21. 2 Chron. 2. 1, 18.. 11. 1.. 14. 8.. 17. 15. 18. Iſa. 37. 37. בִּשְׁמוֹנִים in octogeſimo. 1 Reg. 6. 1. בִּשְׁמוֹנִים pro octoginta, 2 Reg. 6. 25. Atque hinc eſt no. ordinale maſc. Merc. Av. viz. שְׁמִינִי octavus: & in fœm. שְׁמִינִית octava, quod no. fœm. ſubſtantivè etiam ſumitur pro inſtrumento muſico octo chordarum: Pſa. 6. & 12. 1. Merc. Av. nam ab octo chordis ſic dicitur: vel ſumitur pro cantico, quod octo vocibus, ut loquuntur Muſici, canebatur: ut Ab. Ezra vult. Quidam gravem ſymphoniam explicant, qualis eſt baſſus, ut Muſici loquuntur. Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. in forma ſ. m. cum ה dem. præf. locis ſeq. הַשְּׁמִינִי octavus, Exod. 22. 29. Lev. 9. 1.. 12. 3.. 14. 10, 23.. 15. 14, 29.. 22. 27.. 23. 36. 39. Num. 6. 10.. 7. 54.. 29. 35. 1 Reg. 6. 38.. 8. 66.. 12. 32, 33. 1 Chron. 12. 12.. 24. 10.. 25. 15.. 26. 5.. 27. 11. 2 Chron. 7. 9. Neh. 8. 18. Ezech. 42. 27. Zach. 1. 1. Ult & in forma ſ. f. itidem cum ה dem. præf. ſed vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod in ult. ut ſeq. הַשְּׁמִינִית octava, 1 Chro 15. 21. Pſal. 12. 1. הַשְּׁמִינִת octava, Lev. 25. 23. Pſalm. 6. 1. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. שָׁמֵן, ex Bu. Conc. eſt in no. ex forma pl. m. cum אַ heemant. ab initio, viz. אַשְׁמַנִּים ſepulchra: Pag. Bu. Conc. vel pinguedines: Bu. Lex. Prour occ. cum בְּ præf. ſic: Iſa. 59. 10. בָּאַשְׁמַנִּים in ſepulchris: Pag. Bu Conc. tanquam mortui: Sed R. Joſeph ſcribit aleph eſſe literam radicalem, & nun redundantem: & ſic radix eſſet אָשַׁם quod, inter alia, eſt deſolare: unde exp. in deſolatis: i. e. locis inhabitabilibus, h. e. ſepulchris. Sed R. Dones deducit

hoc no. à שָׁמַן, aleph redundante; ſicut in אַכָּזָב à כָּזָב: & rectum eſt, ut ſit ſicut בַּצָּהֳרַיִם in meridie; (quod, ſcil. præceſſit, ut idem repetatur; Merc.) vel ſicut בַּחַיִּים in viventibus, aut inter viventes: & ſenſus eſt (inter pingues, & benè ſe habentes, h.e. Merc.) inter gentes. Pag. Inter pinguedines: i.e. in omnium rerum affluentia: Ab Ezra exp. Inter gentes, tanquàm inter mortuos; & ſic aleph eſt additititium: vide etiam in rad. אָשַׁם: Bu. Lex. nam ſub ea rad. vel inter quadrilitera ex aleph, reliqui hoc no. locant. (Offendimus ipſo meridie tanquàm in tempeſta nocte:) in rebus pinguiſſimis ſimiles mortuis, ſcil. ſumus: i. e. ita conturbati ſumus, juſto Dei judicio ut nè præſentibus quidem commodis, iiſque ampliſſimis, ſciamus uti. Jun. Notandus etiam locus ſuprà citatus no. fœm. viz. Gen. 49. 20. מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה de Aſer, i.e. de terra Aſer pingui לַחְמוֹ panis ejus: & ſic R. D. exp. Terra ejus quæ producit panem ejus, eſt terra pinguis: eſt enim no. Toar fœm. & ideò refertur non ad Aſer, ſed ad illius terram: vide in לֶחֶם cum pronomine. Pag. Sed Kimchi in l. rad. ad panem quidem refert: panem autem exponit pro terra panem producente. Merc. Et ſic A. E. exp. De terra Aſer veniet pinguis panis: nam לֶחֶם hoc loco eſt no. fœm. ſicut & בַּיִת מָקוֹם וְעִיר וְאֵשׁ וְעַיִן וְרוּחַ וְאֶרֶץ וְאֹרֶן וְעָם, &c. quæ (omnia, ſcil. nomina, Merc.) inveniuntur in utroque genere, ut ſuis locis dictum. Pag. Pingue cibus ejus: Coc. Ex Aſhero pinguis (exſtabit) cibus ejus: h. e. regio Aſcheritanæ tribûs copiam rerum præſtantiſſimarum efferet & regibus dignarum: eòdem quoque ſpectat Moſche Deut. 33. 24. quum dicit eum pedem ſuum oleo intingere. Eventum autem vaticinio reſpondiſſe apparet ex Joſh. 19. ubi regio Aſcheri attribuitur olei aliarumque rerum optimarum feraciſſima. Jun. Item de verbo ad Imper. hiph. locus notandus, Iſa. 6. 10. הַשְׁמֵן לֵב־ הָעָם הַזֶּה Impingua cor populi hujus. Hieron. Excæca. Sed in Evangelio Matthæi 13. ſcribitur, Incraſſatum eſt enim cor populi hujus. Targ. טְפִישׁ, incraſſatum, aut impinguatum. (Præſtat ſcribere Pahel, שִׁפֵּשׁ ſagina, obduc ceu abdomine: ut alia verba ibi poſita activa ſunt. Merc. Cev.) Idem R. Sal. A. E. Impinguare: aut. ad impinguandum. Pag. R. Sal. videtur accipere tanquàm infinitum hoc ſenſu, quin potiùs cor eorum in ſingula momenta magis ac magis incraſſatur. At A. E. videtur illam, aut certè ferè eandem interpretationem rejicere, & in imperativo hoc & alia verba ejuſdem verſûs exponere: ita tamen ut impinguandi vis in propheta non fuerit, ſed in ejus verbo & denuntiatione. Cev. Fac ut pingueſcat cor populi hujus: Bu. Lex. Jun. Impingua, i.e. craſſum redde cor, &c. Av. Impinguando (impinguabo) cor populi hujus: h. e. dabo ei occaſionem negligentiæ & ſocordiæ, ut non ſentiat: tanquam ſi cor pinguedine opertum minùs ſentiret. Coc. Senſus verborum eſt, q. d. effice prædicatione verbi & denunciatione judiciorum meorum, ut non tantùm contineat ſe populus iſte in eodem ſtatu malitiæ, non intelligendo, &c. ut in verſu præced. ſed ut omnibus modis augeſcat malitia ipſius, irritata verbo. omnibuſque modis obſirmetur: ut de Parhone legimus. & idem propheta repetit infrà cap. 29. Ut pingueſcat, &c. i. e. ut obeſum reddatur, occalleſcat, & obturetur magis ac magis cor &c. Metaphora à rebus corporeis, in quibus omne pingue ſenſûs expers eſſe conſentiunt Phyſici. Jun. Item, de no. שֶׁמֶן quidam loci notandi. Iſa. 41. 19. Et lignum שֶׁמֶן pinus: juxta R. D. Eſt enim arbor, inquit, quæ vocatur פַּיְן, pinus, à pinguedine ſic dicta. Pag. Monet tamen Jonathanum 1 Reg. 6. reddere arbores olivæ, i.e. oleas. Vel, arborem pinguitudinis: quæ ſanè non eſt olea, ut apparet ex Neh. 8. ubi זַיִת oliva & עֵץ שֶׁמֶן arbor pinguis, tanquàm diverſæ arbores memorantur. Iſta pinguitudo eſt reſina, vel pix, teſte Kimchi in Iſa. 41. vel gummi quo hæc arbor abundat. Volunt eſſe arborem cedro ſimilem, Merc. Item, In Iſa. 5. v. 1. dicitur. Vinea fuit dilecto meo בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֶן in cornu filio pinguedinis, i. e. in loco eminenti ac pingui: vocavit enim, inquit R. D. locum ipſum cornu ob illius altitudinem: (& filium pinguedinis, quia erat opimus & pinguis: Merc.) ſed R. Joſeph ſcribit Jeruſalem ſic eſſe dictam, ob regem, & ſacerdotem qui erant in ea: qui, ſcil. cornu, ſeu lenticulâ olei unctionis ungebantur. Targ. In monte excelſo & terra pingui. Pag. In cornu filio pinguedinis: in cornu, i.e. loco edito, ſimili cornu elevato: filio olei, i.e. in regione fertili, imò in qua Deus ſpiritum ſuum dedit. Coc. Et Iſa. 10. 27. וְחֻבַּל עוֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן & corrumpetur jugum, propter pinguedinem, ac fortitudinem Chizkijahu, corrumpetur jugum Sancherib. Et alibi, Pinguedo colli bovis corrumpitur à jugo quod eſt ſuper illud jugiter, ſecundùm morem mundi, (h. e. ut vulgò uſu venit.) Et hoc modo conſentaneum erat, ut pinguedo Iſrael, ob jugum Sancherib, corrumperetur: quia effecti fuerant pauci, & cum Sancherib multus erat populus. At Deus ſuâ miſericordiâ rem in oppoſitum mutavit: quia pinguedo fuit jugo durior ac fortior, & corruptum eſt jugum Sancherib à pinguedine Iſrael. Sed hoc intelligi de Chriſto, manifeſtè oſtendit Targum: ita habens, Et conterentur populi à facie Chriſti. Pag. Et corrumpetur jugum propter oleum: h. e. ſpiritus filiationis tollet jugum legis, & non ampliùs permittet eſſe ſervos Iſraelitas, qui eum acceperint. Coc. Imò diſturbabitur jugum propter oleum: i. e. propter Chriſtum liberaberis, in quo quieſcit ſpiritus Jehovæ, quia unxit eum, infrà 61. 1. & ſic exp. Jon. Chald. Jun. No. שְׁמוֹנָה octo, quidam à pinguedine ſic dictum volunt, quòd poſt ſeptenarium numerum, qui Hebræis feſtus fuit, & ſabbatum, ſequeretur numerus pinguitudinis. Sed Ab. Ezra in libro עָחוֹת conjectat octonarium, ſic dictum, quòd profunditas & craſſities in corpore non ſit niſi in medio octo punctorum. Ac neſcio quid ſimile habet R. Sal. Am. 3. 12. de ventis octo. Merc. Cev. In Pſal. 133. 2. כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב ut oleum optimum: ſenſus eſt: ubi ſedent fratres coram Deo, ibi eſt unctio divina communis. Coc. q. d. Ut amœnum eſt, oleo unctionis perfundi Aaronem totum & omnibus circumſtantibus Odori eſſe: ita amœnum eſt corpus convenientium in Nomine Dei, quos Deus certiſſimè ſuâ præſentiâ ornat, & donis ſpiritûs odoratiſſimis. Jun. Cant. 1. 3. לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים ſecundùm odorem unguentorum tuorum optimorum: h. e. juxta verbum auditum ex prophetis, quos ſpiritu tuo indutos miſiſti. Comparatur ſpiritus cum

cum oleo fragranti, ſeu myro: quia hoc, 1. totum hominem occupat: 2. eum hilarem facit: 3. eum facit eſſe odore bono. Ita ſpiritus omnia hominis leniter renovat, & eum vitâ ac lætitiâ donat: & facit bonis verbis & factis abundare & gratum eſſe omni conſcientiæ. Coc.

Rad. 147. שָׁמַע eſt, audire, exaudire, parere, obaudire, obedire, obtemperare; congregare, cogitare. Pag. Cum accuſ. eſt audire. Transfertur & ad animum, pro intelligere, percipere: ut audire labium vel linguam populi alicujus, ut Gen. 11. 17. & aliàs. Ita conſtructum ſumitur & pro obedire, vel facere obedienter: Exod. 29. & aliàs, audire vocem, &c. Cum lamed, vel cum beth, obedire, ſeu acquieſcere in, & ſæpe abſolutè. Cum אֶל eſt attendere, auſcultare, animum advertere ad: ſed & ſic ſæpe cum lamed. Notavi cum אֶל ſpecialiter ad perſonam referri. Semel cum עַל pro, ſuper, de, ſed materia tunc ſignificatur, Gen. 41. 15. quod & cum omni verbo fieri poteſt. Eodem cap. Kimchi audire de ſomnio dictum inquit poſſe exponi pro intelligere. Merc. שָׁמַע vel שָׁמַע audivit, exaudivit, attendit, auſcultavit, obtemperavit, obedivit, acquievit. Conſtr. cum accuſ. & præp. אֶל, ל, ב, Ab. Ezra ad Exod. 15, 26. cum lamed vel beth conſtructum vult eſſe, obedire, obtemperare ad id faciendum quod auditur. Bu. Lex. Audiendo percepit: paruit: & tranſl. ad animum, intellexit, percepit: cum אֶל in Kal, obedivit; cum ב, acquievit, obedivit: & cum אֶל etiam eſt, attendere, advertere. Av. In pauſa eſt שָׁמַע; 70. ἀκούειν, audire. Coc. Verbum hoc frequens eſt in textu, & ordine conc. occ. ut ſeq. In præt. kal 3. ſ. m. שָׁמַע audivit, attendit, auſcultavit, obtemperavit, &c. Gen. 16. 11.. 21. 16.. 29. 33.. 30. 6. Pſal. 6. 9, 10.. 28. 6.. 66. 19.. 78. 21, 59.. 81, 12. Iſa. 36. 4.. 37. 8.. 65. 8. &c. in 70. circ. l. Cui etiam 3. ſ. m. הֲ interrog. ו cop. vel conv. eſt præf. & in 3. ſ. f. occ. etiam ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. הֲשָׁמַע an audivit, Deut. 4. 33. וְשָׁמַע & audivit, audiverit, Num. 30. 5, 8, 12. 1 Sam. 2. 22.. 16. 2. 2 Sam. 16. 21.. 17. 9. 2 Reg. 19. 7. Iſa. 37. 6. Jer. 20. 16. Eze. 33. 4. שָׁמְעָה audivit, Joſh. 24. 27. Ruth. 1. 6. 1 Sam. 28. 21. 2 Reg. 9. 30. 2 Chr. 9. 1. Job. 13. 1.. 29. 11. Zeph. 3. 2. וְשָׁמְעָה & audiverit, Lev. 5. 1. Item in 2. ſ. m. præt. kal. occ. ſimpl. vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets penult. & in 2. ſ. f. occ. ſimpl. & cum jod. parag. add. שָׁמַעְתָּ audiviſti, Gen. 3. 17.. 22. 18. Exod. 7. 16. Deut. 4. 33, 35.. 9. 2.. 28. 45, 62. Joſh. 14. 12. 1 Sam. 15. 19.. 28. 18. 1 Reg. 20. 36. 2 Reg. 19. 6, 11, 25. 2 Chron. 25. 16. Neh. 9. 9. Pſal. 10. 17.. 31. 23. Iſa. 37. 6, 11, 26.. 40. 28.. 48. 6, 8. Lam. 3. 61. Jon. 2. 3. שָׁמַעְתָּ audiviſti, 2 Reg. 22. 18. 2 Chron. 34. 26. Lam. 3. 56. שָׁמַעַתְּ audiviſti, Ruth. 2. 8. 1 Reg. 1. 11. Jer. 22. 21. שָׁמַעְתִּי idem, Jer. 4. 19. Sed occ. etiam 2. ſ. m. cum ו cop. vel conv. præf. extra pauſam cum pathach penult. locis ſeq. וְשָׁמַעְתָּ & auſcultaveris, audies, Deut. 4. 30.. 6. 3.. 12. 28.. 27. 10.. 30. 2, 8. Jud. 7. 11. 1 Reg. 8. 30, 45, 49. 2 Chron. 6. 21, 35, 39. Eze. 3. 17.. 33. 7. Sed in pauſa cum ו præf. habet kamets penult. & occ. etiam cum ם aff. abſque præf. ſic: וְשָׁמַעְתָּ & audiveris, Deut. 17. 4.. שְׁמַעְתֶּם audiviſti ea, Iſa. 48. 7. Sic & in 1. ſ. præt. kal occ. ſimpl. & extra pauſam cum pathach penult. ſic: שָׁמַעְתִּי audivi, exaudivi, &c. Gen. 3. 10.. 21. 26. Deut. 26. 14. 1 Sam. 25. 20. 1 Reg. 9. 3. Pſal. 31. 14. Prov. 5. 13. Iſa. 21. 10.. 28. 23.. 38. 5. Hab. 3. 1. Zeph. 2. 8. in 50. circ. l. Sed in pauſa habet kamets penult. locis ſeq. שָׁמְעִתִּי audivi, Num. 14. 27. 1 Reg. 2. 42.. 10. 7. 2 Reg. 19. 20. 2 Chron. 9. 6. Pſal. 62. 12. Eze. 35. 13. Item in 1. ſ. præt. kal occ. cum ו conv. præf. & cum ה aff. abſque præf. & rurſus cum ו aff. habet ו conv. præf. ut ſeq. וְשָׁמַעְתִּי & exaudiam, Exod. 22. 26. Jer. 29. 12. שְׁמַעְתִּיךָ exaudivi te, Gen. 17. 20. Job. 42. 5. וּשְׁמַעְתִּיו & audiam eam, Deut. 1. 17. Sed frequentiùs occ. in 3. pl. extra pauſam cum ſcheva penult ſic: שָׁמְעוּ audiverunt, auſcultarunt, &c. Gen. 43. 25. Exod. 6. 9. Num. 14. 14, 15, 22. Joſh. 5. 6. Pſal. 106. 25.. 138. 4. Iſa. 42. 24.. 52. 15.. 64, 3.. 66. 19. Lam. 3. 21. Hoſ. 9. 17. Zach. 1. 4. in 60. circ. l. Sed in pauſa cum tſeri penult. occ. locis ſeq. שָׁמְעוּ auſcultarunt, Jud. 2. 17. 2 Reg. 17. 14, 40.. 21. 9. Neh. 9. 29. Iſa. 66. 4. Jer. 13. 11.. 35. 17.. 36. 31.. 45. 5. Eze. 12. 2. Mic. 5. 14. Zach. 7. 13. Cui priori formæ cum ſcheva penult. ו conv. eſt etiam præf. ſic: וְשָׁמְעוּ & audient, auſcultabunt, Exod. 3. 18. Pſal. 141. 6. Iſa. 29. 18. Eze. 33. 31, 32. Item in 2. pl. m. præt. kal occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 1. ſ. occ. ſimpl. vel cum pathach, vel ob pauſam cum kamets penult ut ſeq. שְׁמַעְתֶּם audiviſtis, auſcultaſtis, Gen. 42. 22. Deut. 1. 43.. 9. 23. Jud. 2. 2.. 6. 10. 1 Reg. 1. 45. Iſa. 65. 12. Jer. 3. 13.. 7. 13.. 25. 3, 4, 7, 8.. 26. 5, 11, 12.. 29. 19.. 34. 17.. 35. 14, 15, 18.. 40. 3.. 42. 21.. 44. 23.. וּשְׁמַעְתֶּם & auſcultaveritis, 1 Sam. 12. 14. Iſa. 1. 19. שָׁמַעְנוּ audivimus, Deut. 5. 24. Joſh. 1. 17.. 2. 10.. 9. 9. 2 Sam. 7. 22. 1 Reg. 20. 31. 1 Chron. 17. 20. Job. 28. 22. Pſal. 44. 2.. 48. 9.. 78. 3. Iſa. 16. 6.. 24. 16. Jer. 3. 25.. 6. 24.. 48. 29.. 51. 51. Dan. 9. 6, 10, 14. Obad. 1. 1. Zach. 8. 23. שָׁמַעְנוּ auſcultavimus, audimus, Gen. 42. 21. Jer. 30. 5. Cui etiam 1. pl. cum pathach penult. ו conv. eſt præf. & הֲ aff. abſque præf. ſic: וְשָׁמַעְנוּ & auſcultabimus. Deut. 5. 27. שְׁמַעְנוּהָ audivimus eam, Pſal. 132. 6. In part. ben. kal ſ. m. occ. ſimpl. vel in forma uſitata cum cholem & tſeri, vel in forma cum kamets & tſeri ante pathach furt. in ult. cui priori formæ cum cholem ante tſeri ו cop. & הַ dem. ſunt præf. ſed occ. etiam cum ו & ה aff. abſque præf. prout ſeq. שֹׁמֵעַ vel ſine vau, audiens, auſcultans, Gen. 42. 23. Exod. 32. 18. Num. 24. 4, 16. Deut. 21. 15, 20. Jud. 11. 10. 1 Sam. 2. 23, 24.. 3. 9, 10.. 15. 14. 2 Sam. 20. 17. 1 Reg. 3. 9. Job. 31. 35.. 34. 34. Pſal. 38. 15.. 59. 8.. 65. 3.. 69. 34.. 81. 14. Prov. 8. 34.. 21. 28.. 25. 10. Eccl. 7. 5. Iſa. 1. 15.. 41. 24.. 50. 10. Jer. 7. 16.. 11. 14.. 14. 12. שָׁמֵעַ audit, exaudit, Pſal. 22. 25.. 34. 7, 18. Jer. 36. 13. וְשָׁמֵעַ & audiens, 2 Sam. 15. 3. Prov. 1. 33.. 12. 15.. 15. 32. הַשֹּׁמֵעַ audiens. Gen. 21. 6. 2 Sam. 17. 9. Eze. 3. 27.. 33. 4. שֹׁמְעִי audiens illud 1 Sam. 3. 11. שֹׁמַעְתָּה audiens illud, Jer. 19. 3. Item, in forma pl. m. part. ben. kal occ. ſimpl. & cum ו cop. & הַ dem. præf. שֹׁמְעִים audientes, auſcultantes, Deut. 4. 12. 2 Reg. 10. 6.. 18. 26. Iſa. 22. 3.. 36. 11. Jer. 32. 33.. 44. 16. Eze. 20. 39. וְשֹׁמְעִים & audientes, 2 Chron. 5. 7. הַשּׁוֹמְעִים audientes, Lev. 24. 14. 2 Reg. 10. 8. Jer. 36. 24. Zach. 8. 9. Et in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum יי aff. ut & in ſ. f. a ſimplice forma שֹׁמַעַת occ. in forma cum duplice pathach ante thau, idque ſimpl. vel extra pauſam cum pathach, vel in pauſa cum kamets penult. ut ſeq. שֹׁמְעֵי audientes, Eze.

13.19. Nah.3.19. שֹׁמְעֵיו audientes illud, 2Reg.21. 12. שֹׁמֵעַת audiens, auſcultans, Gen. 18.10.. 27. 5. 1Reg.10.1. Prov.15.31..20.12. שֹׁמֶעֶת idem, Prov. 25.12. Item, in infin. kal, occ.plenè, cum kamets, ſcil. & cholem ſimpl.ſ.d cum ſcheva & cholem ſimpl.& cum בְּ præf. ut ſeq. שְׁמֹעַ vel ſine vau, audiendo, Exo.15. 26.. 19.5.. 22.22.. 23.22. Deut. 1. 16.. 11.13.. 15.8.. 28.1. 1Sam.23.10. Job.13.17.. 21..37.2. Iſa.6.9.. 55.2. Jer.17.24.. 31. 18. Zach. 6.15. שְׁמוֹעַ vel ſine vau, audire, Num.30.9. Deut. 17. 12. 1 Sam.15.22. Iſa.28.12.. 30.9. Jer.16.12.. 17.23.. 18.10.. 19.15.. 42.13. Dan. 9. 11. בִּשְׁמוֹעַ in audire. Exod. 16. 8. Sed ſæpiùs venit hæc forma cum לְ præf. ſic: לִשְׁמוֹעַ audire, exaudire, ad audiendum, &c. Lev.26. 21. Deut.5.25.. 18.16.. 30.20. Joſh.10.14. Pſalm.102. 21.. 103.20. Iſa.34.1..50.4. Am.8.11.&c in 50.circ.l. Sed occ. etiam cum וְלְ præf. loco ſeq. וְלִשְׁמוֹעַ & auſcultare, Deut. 26.17. Sed ſæpiùs cum כְּ præf. ſic: כִּשְׁמוֹעַ, juxta audire, Gen.27.34. 1Sam.15.22. Iſa. 37.1. &c. in 30. circ. l. Item, occ. etiam ead. forma infin. kal, cum ſcheva & cholem poſt וְ & מְ præf. ſic: מִשְׁמוֹעַ & וְכִשְׁמוֹעַ & juxta audire, 2Chron.15.8. מִשְׁמוֹעַ vel ſine vau, ab audire, audiendo, Prov.28.9. Ecc.1.8. Iſa. 21.3.. 33.15,19.. 59.1,2. Zach.7.11,12. Sed cum affixis, in hac forma cholem tranſp.& mut. in kam. chat. ſub 1. rad. pro more talium: ut cum בְּ præf. & ־ aff. occ. ſimpl. & cum וְכְ præf. ſic: כְּשָׁמְעִי juxta audire me, Neh.1.4. וְכִשְׁמְעִי & juxta audire me, Ezr.9.3. Dan.10.9. Et cum בְּ & כְּ præf. ante הֶ & כֶם aff. ut ſeq. בְּשָׁמְעֲךָ in audire te, 2Reg.22.19. 2 Chron.34. 27. כְּשָׁמְעֲךָ juxta audire te, 2 Sam.5.23. 1Chron. 14.15. בְּשָׁמְעֲכֶם in audire vos, Joſ.6.5. כְּשָׁמְעֲכֶם juxta audire vos, Deut.5.23. 2Sam 15.10. Prout etiam occ. cum ־ aff. ſimpl. & cum בְ, כְ, & וְכְ præf. ſed cum ם aff.habet בְ & כְ præf. prout ſeq. שָׁמְעִי audire eum, Num.30.6,8,13,15,16. בְּשָׁמְעִי in audire eum, Exod.16.7. Deut.29.19. Pſalm.106.44. כְּשָׁמְעִי juxta audire eum, Gen.39.15. 1Sam.11.6. וּכְשָׁמְעִי & juxta audire eum, Gen.24.30. בְּשָׁמְעָם in audire ipſos, 2Chro.20.29. כְּשָׁמְעָם juxta audire ipſos, Gen. 34.7. Neh.8.9.. 13.3. Jer.36.16. In imper. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & extra pauſam cum pathach in ult. locis ſeq. שְׁמַע audi, auſculta, Gen.21.12.. 27.13. Exod. 18.19. Deut.4.1.. 5.1.. 6.4.. 9.1.. 20.3.. 33.7. 1Sam. 8.7,9.22.. 15.1.. 22.12.. 26.19.. 28.22. 2 Sam.20.17. 1Reg.22.19. 2Reg.20.17. Neh.4.4. Job.15.17.. 33. 1,31,33.. 42.4. Pſalm.17.6..27.7..28.2..30.11..54.4.. 64.2.. 81.9.. 143.1. Prov.1.8.. 4.10.. 19.20.. 23.19, 22. Iſa.39.5..44..1..48.12. Jer.22.2..28.7,15..31.10.. 34.4.. 37.20.. 38.20. Ezec.2.8..21.2. Dan.9.17. Amo. 7.16.. Zach.2.8. Sed in pauſa habet kamets penult. ſic: שָׁמַע audi, Ezec.3.10.. 40.4.. 44.5. Cui utrique formæ ׳ cop. eſt præf. ſic: וְשָׁמַע & auſcultа, Exod. 23.21. Deut.27.9. 2 Reg 19.16. Pſal.4.2. Prov.22. 17. Iſa.37.17. Jer. 18. 19. וְשָׁמַע & audi, Num.23. 18. Deut.5.27. 2Reg.19.16. Iſa.37.17. Dan. 9.18. Item, occ. etiam idem imper. kal, ſ. m. cum ה parag. add. idque extra pauſam cum ſcheva, ſed in pauſa cum kamets penult. ſic: שְׁמָעָה auſculta, audi, exaudi, Job.32.10.. 34.16. Pſalm.17.1.. 29.12.. 50.7.. 61.2.. 84.9.. 102.2.. 119.149.. 130.2. שְׁמָעָה audi, Dan. 9.19. Et in imper. kal, ſ.f. occ.ſimpl. locis ſeq. שִׁמְעִי audi, Pſal.45.11. Iſa.47.8. 51.21. Jer.6.19.. 22.29. Ezech.16.35. Sed occ. etiam imper. ſ. m. cum נִי & נָּ & נָה aff. ſimpl. ſeu abſque præf. ut ſeq. שְׁמָעֵנִי audi me, Gen.23.11,13,15. שְׁמָעֵנוּ audi nos, Gen.23. 6. שְׁמָעֶנָּה audi eam, Job. 5.27. Sed frequentiùs multò venit imper. kal. pl. m. ſic; שִׁמְעוּ audite, exaudite, auſcultate, &c. Gen.37.5. Num.12.6. 2Reg.7. 4.2Chro.18.18,27. Job.37.2. Pſa.34.12..49.2..66.16. Prov.4.1.. 8.6, 33. Iſ.1.2,10.. 28.14.. 33.13.. 46. 3, 12.. 48. 1. 16.. 49. 1.. 51.1,7.. 55.2,3. Jer.2. 4.. 7.2. Hoſ.4.1. Mich.1.2..6.1,2,9. &c. in 90. circ. l. Sed in pauſa occ. cum kamets penult. loco ſeq. שִׁמְעָ audite, Iſa.42.18. Item, occ. etiam imper. kal, pl.m. cum ׳ cop. præf & ſcheva in penult. extra pauſam: ſed cum ׳ cop. præf. habet kamets penult. in pauſa: cui formæ cum kamets penult. נִי eſt etiam aff. & in pl. f. occ. ſimpl. vel plene cum ה poſt nun, vel def. cum nun tantùm finali poſt pathach; prout ſeq. וְשִׁמְעִי & audite, Gen.19.2. Joſh.3.9. Iſa.28.24. Jer.26.13. וּשְׁמָעִי & audite, Iſa.48.14. Ezech.33.30. שְׁמָעוּנִי audite me, Gen.23.8. 1Chron.28.2. 2Chron.13.4.. 15.2..20.20.. 28.11..29.5. שִׁמְעֻנָה audite, Iſa.32.9. Jer.9.19. שִׁמְעֵן idem. Gen.4.23. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. vel extra pauſam cum pathach, vel in pauſa cum kamets in ult. cui utrique formæ ׳ conv. eſt præf. prout occ. etiam cum ה parag. add. ſimpl. & cum ׳ cop.& ׳ conv.præf. prout ſeq. אֶשְׁמַע auſcultabo, audiam, Exod.5.2..22. 22. 2Sam.19.36. 2Chron.7.14. Jer.11.11. Ezech. 8. 18. אֶשְׁמָע idem, Job.4.16.. 20.3.. 33.8. Pſal.38.14.. 81.6. Iſa.65.24. Jer.22.21. Am.5.23. Zac.7.13. וְאֶשְׁמַע & auſcultavi, audivi, 1 Sam. 15. 24.. 28. 21. Iſa. 6. 8. Ezech.1.24 28..2.2..3.12.. 43.6. Dan.8.16.. 10.9..12. 7. וְאֶשְׁמַע & audivi, Jer. 8. 6. אֶשְׁמְעָה audiam, Pſalm.85.9. Jer.4.21. וְאֶשְׁמְעָה & audiam, Num.9. 8. וְאֶשְׁמְעָה & audivi, Dan.8.13. Item, in 2. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa cum kamets in ult. cui priori formæ ׳ cop. eſt etiam præf. ut ſeq. תִּשְׁמַע audies, auſcultabis Gen.41. 15. Exod.15.26.. 23.22. Deut.13.3,8,12,18.. 15.5.. 28.1,2,13,15,49..30.10. 1Sam.24.10. 2 Sam. 15.35. 1Reg.8.30,32,34,36,39,42.. 11.38.. 20.8. 2 Chron. 6.21,23,25,27,30,33. Neh.9.28. Pſalm. 5.4.. 81.9. Eccl.7.21. Je.5.15.. 38.15. Ezech.3.50. תִּשְׁמַע audies. Deut. 30. 17. Nehem.9.27. Job.15,8. Hab.1.3. וְתִשְׁמַע & audies, 2 Chron.20.9. Sic etiam in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. vel cum pathach extra pauſam, vel, in pauſa, cum kamets in ult. ſic: יִשְׁמַע audiet, Exod. 6.30.. 7.4.. 11.9.. 19.9.. 21.18.. 23.13. Deut.18.19. Joſh.1.18. 1Sam.30.24.2Sam.14.16.2Reg.19.4. Job. 27.8..35.13. Pſalm.4.4..18.7.. 55.20.. 58.6.. 66.18.. 116.1.. 145.19. Prov. 1.5.. 29.24. Iſa.37.4. Jer.11.3. יִשְׁמַע idem, Job.34.28.. 39.7. Pſalm 94.9. Prov.15. 29.. 18.13. Iſa.6.10.. 42.20. Ezech.3.27. Cui priori formæ ׳ cop. eſt etiam præf. locis ſeq. וְיִשְׁמַע & audiet. Jud.9.7. Iſa.42.23. Jer.22.18. Sed frequentiùs venit 3. ſ. m. cum ׳ conv. præf. ſic: וַיִּשְׁמַע & audivit, exaudivit, &c Gen.14.14. 16.2.. 21.17. Num.7.89.. 11.1,10.. 12.2..21.4. Deut.1.24..5.28..9.19..10.10.. 27.7. &c. Pſalm.40.2.. 55.18. Iſa.37.9.. 39.1. Hag.1. 12. &c. in 90. circ. l. Sed formæ etiam cum kamets in ult. ob pauſam ׳ conv. eſt præf. ſic: וַיִּשְׁמַע & audivit, Jer.23.18. Mal.3.16. Sed occ. etiam 3. ſ. m. cum נִי

ני aff. ſimpl. ſed cum ה aff. habet ו cop. præf. ſic: וישמעני audiet me, Exod 6.12. Mic. 7.7. וישמעך & audiet te, Job. 22.27. Item, in 3. ſ. f. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. & ן conv. præf. & in 1. pl. occ. ſimpl. vel cum pathach, vel. ob pauſam, cum kamets in ult. cui cum kamets ו cop. & cum pathach ן conv. eſt præf. prout occ. etiam cum ו cop. præf. & ה parag. add. idque vel poſt ſcheva, vel. ob pauſam, cum kamets penult. ut & cum ו cop. præf & נה aff. prout ſeq. תִּשְׁמַע audiet, Iſa. 34.1. וְתִשְׁמַע & audiet, Deut. 32.1. וַתִּשְׁמַע & audivit, 1 Sam. 4.19. 2 Sam. 11.25. 2 Reg. 11.13. 2 Chron. 23.12. נִשְׁמַע audiemus, Joſh. 1.17. Jer. 42.6. נִשְׁמַע idem, Joſh. 24.24. Jer. 42.6, 14. וְנִשְׁמַע & auſcultabimus, Exod. 24.7. וְנִשְׁמַע & auſcultavimus, Joſ. 2.11. Jer. 35.8, 10. וְנִשְׁמְעָה & audiemus 2 Sam. 17. 5. וְנִשְׁמְעֶנָּה & auſcultabimus, Exo. 20 19. וְנִשְׁמָעֶנּוּ & audiemus illud Jud. 14.13. Item, in 2. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. cum ſcheva penult. extra pauſam locis ſeq. תִּשְׁמְעוּ auſcultabitis, Gen. 34.17. Exod. 19.5. Lev. 26.14, 18. 27. Deut. 11.13, 27, 28. 1 Sam. 12.15. 2 Reg. 18.31, 32. Neh. 4.20. Jer. 17.27.. 22.5.. 23.17.. 26.4.. 27.8, 13, 15, 16.. 29.8. M l. 2, 2. Sed in pauſa venit cum kamets penult. locis ſeq. תִּשְׁמָעוּ auſcultabitis, Deut. 13.4. 2 Sam. 15.36. Pſalm. 95.7. Iſa. 18. 3.. 40.21. Cui priori formæ cum ſcheva penult. ו conv. eſt etiam præf. ut & nun parag. eſt add. ſimpl. ſcil. utrique formæ, & cum ה aff. occ. etiam cum kamets pro ſcheva. ob pauſam, in antepen. ut ſeq. וְתִשְׁמְעוּ & audiviſtis, Joſh. 22.2. תִּשְׁמְעוּן auſcultabitis, Deut. 7.12.. 8.20. Jer. 17.24. Zac. 6.15. תִּשְׁמָעוּן idem, Deu. 1.17.. 18, 15. תִּשְׁמָעוּן idem, Jer. 13.17. Item, in 3. pl. m fut. kal, occ. itidem ſimpl. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam cum kamets in penult. cui priori formæ ה interrog. utrique verò ו cop. eſt præf ut ſeq. וישמעו audient, auſcultabunt, Gen. 11.7. Exod. 4.1, 8. Num. 27.20. Deut. 13.11.. 17.13.. 19.20.. 21.21.. 31.12, 13. 1 Sam. 2.25.. 13.3. Job. 36.11, 12.. Pſalm. 34.3. Jer. 7. 27.. 26.3.. 33.9.. 36.3.. 38.25. Ezech. 2.5, 7.. 3.6, 11. יִשְׁמְעוּ audiunt, Deut. 18.14. Pſalm. 115.6. Jer. 5.21.. 12.17. הַיִּשְׁמְעוּ an audient, Jud 3.4. וְיִשְׁמְעוּ & audient, Joſh. 7.9. Iſa. 43.9. וַיִּשְׁמָעוּ & audient, Jer. 5.10. Et rurſus priori formæ cum ſcheva penult. ו conv. eſt præf. locis ſeq. וַיִּשְׁמְעוּ & audiverunt, Gen. 3.5. 34.24.. 37.27.. 45.2. Exod. 4.31.. 34.9. Joſh. 9.17.. 22.11, 12. Jud. 9.47.. 20.2. 1 Sam. 4.6.. 7.7.. 13.3.. 22.1.. 31. 11. 2 Sam. 5.17. 1 Reg. 2.28.. 12.24. 2 Reg. 25.23. 1 Ch. 10.11.. 14.8.. 29.23. 2 Chro. 11.4. Ezr. 4.1. Job. 2.11. Jer. 26.7, 10.. 34.10.. 37.5.. 40.7. Ezech. 19.4. Sed occ. etiam ead. 3. pl. m. cum nun parag. add. ſimpl. ſed in 3. pl. f. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. וְתִשְׁמַעְנָה audient, Exod. 4.9. Deut. 2.25.. 4.6, 28. 1 Reg. 8. 42. תִּשְׁמַעְנָה audient, Pſal. 92.12. Iſa. 30.21. וְתִשְׁמַעְנָה & audient, Mic. 6.1. In niphal eſt audiri, obedire: Bu. Ma. auditum eſſe: Coc. Av. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. ſimpl. vel cum prthach, vel, ob pauſam, cum kamets in ult. cui priori formæ ו cop. & ה interrog. eſt præf. ut & in 3. pl. m. ſimpl. prout ſeq. נִשְׁמַע auditus fuit, obtemperavit, Gen. 45.16. 1 Reg. 6.7. Ezr. 3. 13. Neh. 6.1. Job. 26.14. Cant. 2.12. Iſa. 15.9. Jer. 8.16.. 9.18.. 38.27.. 49.21. Ezech. 10.5. נִשְׁמַע auditus, a, um eſt, Neh. 6.6. Pſal. 19.4. Eccl. 12.13. Jer. 3.21.. 31.15.. 50.46. וְנִשְׁמַע & audietur, audiatur, Exod. 28.35. Eſth. 1.2. הִנִּשְׁמַע an auditum fuit, Deu. 4.32. Neh. 13.26. נִשְׁמְעוּ audita ſunt, Dan. 10.12. In part. niph. à ſ. m. נִשְׁמָע, & in fœm. נִשְׁמְעָה auditus, ta &c. occ. in forma pl. m. ſimpl. & in ſ. f. cum ה dem. præf. viz. in forma cum duplice pathach ante thau, ſic: נִשְׁמָעִים audiuntur, Eccl. 9.17. הַנִּשְׁמַעֶת audita, Jer. 51.47. In infin. niph. occ. cum ב præf. & pathach tantúm in ult. pro tseri ante pathach furt. loco ſeq. בְּהִשָּׁמַע in audiendo, cùm auditum fuit, Eſth. 2. 8. In fut. niph. 3. ſ. m & f. & in 2. pl. m occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. prout ſeq. יִשָּׁמַע audietur, 1 Sam. 1. 13. Neh. 6.7. Job. 37.4. Iſa. 60.18.. 65.19. Jer. 6.7.. 23.10. Ezec. 19.9.. 26.13. Nah. 2.14. וַיִּשָּׁמַע & exaudita eſt, 2 Chro. 30.27. הִשָּׁמַע audietur, Jer. 18.22. וְתִשָּׁמַע & audita fuit, Neh. 12.43. יִשָּׁמְעוּ auſcultantes præbent ſe, 2 Sam. 22.48. Pſal. 18.45. וַיִּשָּׁמְעוּ & audita fuerunt, 1 Sam. 17.31. In piel שִׁמַּע, vel contracté שִׁמַּ, eſt, facere audire: congregare, convocare: Pag. Merc. Audiri fecit, promulgavit: Bu. Lex. præconio excitavit: Coc. Prout occ. in fut. piel 3. ſ. m. cum ו conv. præf. ſic; וַיְשַׁמַּע audiendum propoſuit, 1 Sam. 15.4.. 23.8. In hiphil הִשְׁמִיעַ audire vel audiri, aut, exaudiri fecit, audiendum propoſuit, ſonum edidit, ſonuit, perſonuit, perſonavit, pronunciavit, promulgavit, enunciavit, promulgatione convocavit. & ſic ferè cum עַל vel אֶל conſtruitur, &c. Bu. Lex. In conjug. hiphil, de re, ſignif. audiri fecit, præconiavit: ſed, cum vocabulo perſonæ. audire fecit. Coc. Prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ה aff. & ני aff. & in 2. ſ. m. ſimpl. ſed in 1. ſ. cum ו cop. præf. & cum ה aff. abſque præf. & rurſus in 3. pl. ſimpl. & cum ו conv. præf. prout ſeq. הִשְׁמִיעַ audire fecit, 1 Reg. 15.22. 2 Reg. 7.6. Iſa. 45, 21.. 62.11. וְהִשְׁמִיעַ & audiendam dabit, Iſa. 30. 30. הִשְׁמִיעֲךָ audiendam dedit tibi, Deut. 4.36. הִשְׁמִיעֵנִי fecit ut audiremus, Jud. 13.23. הִשְׁמַעְתָּ audire feciſti, Pſal. 76.9. וְהִשְׁמַעְתִּי & audire feci, Iſa. 43.12. Jer. 49.2. הִשְׁמִיעוּ audire feci te, Iſa. 44.8.. 48.5, 6. הִשְׁמִיעוּ audiendum dederunt, Jer. 48.4. וְהִשְׁמִיעוּ & audiri facient, Ezech. 26.20. In part. hiph. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: מַשְׁמִיעַ audire, audiri faciens, 1 Chron. 16.5, Iſa. 41.26.. 52.7. Nah. 2.1. וּמַשְׁמִיעַ & faciens audiri, Jer. 4.15. Et in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum ל præf. ſic: לַמַּשְׁמִיעִים audiri facientes reſonantes, 1 Chro. 15.16, 28. לַמַּשְׁמִיעִים pro reſonantibus. 1 Chron. 16.42. In infin. hiph. cum ל præf occ. plené, ſic: לְהַשְׁמִיעַ ad faciendum audiri, 1 Chron. 15.19. 2 Chron. 5.13. Iſa. 58.4. Pro quo venit etiam abſque he nota hiph. & quaſi contracte, cum ל pro לְהַ ab initio, & def. etiam cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. loco ſeq. לַשְׁמִיעַ perſonando. Pſalm. 26.7. In imper. hiph. ſ. m. à ſimplice forma הַשְׁמִיעַ fac audire, occ. cum נִי aff. ut & in ſ. f. cum נִי aff. ſic: הַשְׁמִיעִנִי fac ut audiam. Pſal. 143.8. הַשְׁמִיעִינִי idem, Cant. 2.14.. 8.12. Item, in pl. m. imper. hiph. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ני aff. poſt kibbuts pro ſchurek in penult. & cum ו cop. præf. & ה aff. prout ſeq. הַשְׁמִיעוּ promulgate, audiendum proponite, Iſa. 48. 20. Jer. 4.5, 16.. 31.7.. 50.2, 29.. 51.27. Amos. 3.9.. 4.5. וְהַשְׁמִיעוּ & audiendum date, Pſalm. 66.8. Jer. 46.14.. 50.2. הַשְׁמִיעֻנוּ facite ut audiamus, Iſa. 41. 22. וְהַשְׁמִיעוּךָ & audiendum proponite, Jer. 5.

20. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ה֫ aff. cui ult. etiam י cop. eſt præf. ut & cum נ cop. præf. & ם֫ aff. ſicut & in 2. ſ.m. ſimpl. cum pathach tantùm abſque jod hiph. ſed cum נִי aff. plenè ut ſeq. אַשְׁמִיעַ faciam audire vos, Iſa.42.9. Eze.36.15. אַשְׁמִיעֲךָ faciam audire te, Jer.18.2. וְאַשְׁמִיעֲךָ & faciam audire te, 1Sam.9.26. וְאַשְׁמִיעֵם & faciam audire eos, Deut.4.10. Iſa.48.3. תַּשְׁמַע audiri facias, Jud.18.25. תַּשְׁמִיעֵנִי audire facias me, Pſal.51.10. Item in 3. ſ. m. fut. kal occ. ſimpl. & cum י cop. præf. & נִי֫ aff. def. ſcil. polt chirek tantùm abſque jod hiph. in antepen. ſed in 2. pl. m. ſimpl. & plenè, ſic: יַשְׁמִיעַ audiri faciet, Pſal.106.2. Iſa.42.2. וַיַּשְׁמִעֵנִי & faciet audire nos, Deut. 30. 12, 13. תַּשְׁמִיעוּ audiri faciatis, Joſh. 6. 10. Denique in 3. pl. m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum י cop. & וַי conv. præf. ut & cum נִי aff. poſt kibbuts pro ſchurek, ſed abſque præf. ut ſeq. יַשְׁמִיעוּ audiri facient, Neh. 8. 15. וַיַּשְׁמִיעוּ & facient audire, Jer.23.22. וַיַּשְׁמִיעוּ & fecerunt audire, Neh.12.42. יַשְׁמִיעֻנוּ audire facient nos, Iſa.43.9. Atque inde ex hac rad. שָׁמַע ſunt nomina ſeq. 1. no. שֶׁמַע, vel שֵׁמַע, aut שֹׁמַע, m. auditio, fama, rumor: ſermo, nuncium: ſonus: Pag. Bu. auditus, rumor, qui auditur & longè latèque pertranſit; Av. item, obedientia, prout Kimchi exp. hoc no. ut & alia pleraque ex hac rad. 70. ἀκοὴ, ἀκρόασις: unde צַלְצְלֵי שָׁמַע cymbala tinnientia: 70. vertunt ἠυνχα, q. d. benè ſonantia. Coc. Occurrit autem hoc no. in forma cum tſeri & pathach ſimpl. ut & cum kamets penult. ob pauſam ſimpl. itidem: cui priori formæ cum tſeri penult. כְּ & לְ ſunt præf. ut ſeq. שֶׁמַע auditio, rumor, fama, nuncium, ſonus, Gen.29.13. Exod.23.1. 1Reg.10.1. 2Chron.9.1. Iſa.23.5. שָׁמַע auditionis ſoni, Pſal.150. 5. לִשְׁמַע juxta rumorem, Iſa.23.5. Hoſ.7.12. לִשְׁמַע ad auditum, Joh.42.5. Pſal 18.45. Cum affixis, quaſi à forma שֶׁמַע cum ſægol & pathach, ſægol mutatur in chirek, & pathach in ſcheva: prout occ cum י֫ & ה֫ aff. ſed cum ו aff. quaſi à ſimplice forma שֹׁמַע: cholem mutatur in kam. chat. ante ſcheva pro pathach: prout occ. ſcil. cum ו aff. ſimpl. & cum י cop. præf. ſed rurſus, tanquàm ex forma cum ſægol & pathach: ſægol ſcil. mutato in chirek ante ſcheva: occ. cum ה֫ & ם֫ aff. ut ſeq. שִׁמְעִי famam meam, Iſa. 66. 19. שִׁמְעֲךָ famam tuam, Num. 14. 15. Deut.2.25. Nah. 3. 19. Hab. 3. 1. שָׁמְעוֹ fama ejus, Joſh. 6. 27. 9. 9. Jer. 6.24. וְשָׁמְעוֹ & fama ejus, Eſth. 9.4. שָׁמְעָהּ famam ejus, Job.28.22. שָׁמְעָם famam de illis, Jer. 37. 5.. 50. 43. Item 2. hinc etiam no. ſing. fœm. (quaſi ex forma paul kal ſ. f. nam etiam paſſivè ſumitur, pro auditu, re audita, fama, &c. Merc.) cum ſhurek vel kibbuts in penult. idem ſignif. cum præced maſc. prout occ. in abſol forma ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. & הַ dem. וְהַ, בְּ, לְ, & מִ præf. prout ſeq. שְׁמֻעָה quod exp. fama, rumor, 2Reg.19.7. Prov. 15.30.. 25.25. Iſa.28.9.19.. 37.7. Jer.10.22.. 49. 14,23. Eze.7.26.. 21.12. Obad.1.1. וּשְׁמֻעָה & rumor, Eze.7.26. הַשְּׁמוּעָה fama, 1Sam 2.24. הַשְּׁמוּעָה famam, 1Sam.4.19. 1Reg.10.7. 2Chron.9.6. Jer.51. 46. וְהַשְּׁמֻעָה & fama, 2 Sam. 13.30. 1 Reg.2.28. בִּשְׁמוּעָה propter rumorem Jer.51.46. לִשְׁמוּעָה in rumorem, Eze.16.56. מִשְּׁמוּעָה à rumore Pſal.112.7. Et in forma ſ.f. conſtr. occ. ſimpl. & cum לְ præf. & נִי aff. ut & in forma pl. f. cum י cop. præf. ut ſeq. שִׁמְעַת rumor, 2Sam.4.4. לִשְׁמָעָתֵנוּ auditioni, prædicationi, Iſa.53.1. וּשְׁמֻעוֹת & rumores, Da.11.44. Item 3. juxta quoſdam, hinc etiam no. cum kam. chat. ſub prima ante ſcheva, viz. שְׁמַע f. conſtr. שָׁמַע auditus, &c. prout occ. cum כְּ præf. & וֹ aff. ſic: Iſa.30.19. Et כְּשָׁמְעֲךָ ad auditum ejus reſpondebit tibi: alii verò contendunt eſſe Infin. kal: Av. Quum audirit ipſe, &c. eſt Makor ſeu infin. inſtar nominis; Pag. Juxta audire ipſum: Bu. conc. Quum audirit, reſpondet tibi, h. e. ſtatim atque cum fide oraveris. (Et ſic: eſt quaſi ex Infin. kal שְׁמוֹעַ, quod cum ה֫ parag. mutat cholem in kam. chat. ſub ſchin, ſic; שָׁמְעָה:) & tunc iſtud he parag. mutatur in thau ante affixum: Coc. Item, 4. hinc etiam no. cum הַ heemant ab initio & thau in fine poſt ſchurek, ſic: הַשְּׁמָעוֹת f. auditus, audientia: Pag. Bu. &c. in quo no. ſchin eſt ſine dageſch: nec he eſt hajedihah: ſed potiùs ex infin. hiph. aſcitum, & ad formam Chald. (viz. cum וֹת in fine) exactum: unde cum lamed præf. eſt ad auditum aurium, h. e. ut auribus audias: q. d. ad aures tuas. Merc. Cev. prout occ. hoc no. cum לְ præf. loco ſeq. לְהַשְׁמָעוֹת ad auditum, Eze.24.26. Item 5. hinc etiam no. cum מִ heemant, viz. מִשְׁמַע m. idem cum præced. audientia, auditio, fama, quæ inter loquelam auditui affertur: Av. prout occ. in forma ſ. m. conſtr. cum לְ præf. loco ſeq. לְמִשְׁמַע idem, Iſa.11.3. Denique 6. hinc etiam no. cum מִ heemant. ab initio & תְ in fine poſt duplex pathach, viz. מִשְׁמַעַת f. idem etiam cum præced. auditio, audientia, auditus: Av. auſcultatio, obedientia: Bu. Lex. Coc. prout occ. cum ה֫, ob pauſam pro ה֫, & cum ו & ם֫ aff. ut ſeq. מִשְׁמַעְתְּךָ auſcultationem, obedientiam tuam, 1Sam.22.14. מִשְׁמַעְתּוֹ obedientiam ejus, 2Sam.22.23. 1Chron.11.25. מִשְׁמַעְתָּם obedient. ipſor. Iſa.11.14.

Rad. 148. שָׁמַץ: unde no. rad. שָׁמֶץ m. eſt pars, aut particula, puſillum, pauxillum, minimum alicujus rei: inquit R. D. Pag. Bu. modicum, exiguum, &c. ut Pag. Cogn. cum שָׁצַף momentum. Hinc eſt ἰσθμὸς, Iſthmus: terra anguſta inter duo maria. Av. שָׁמֶץ eſt, ſuſurrus. Symm. ψιθυρισμὸς: diminutionem vocis notat. ſeu muſſitationem. Coc. In Bu conc. שָׁמֶץ exponunt, inquit Kimchi, paucum, pauci, paucum de pauco, ita ut non poſſit homo illud æſtimare, ſeu conjectare. Pauxillum aut pauxillulum potes reddere, Chaldæus paraphraſtes Jobi compoſitum facit ex שַׁ relat. & verbo מָצָה exugere, exprimere: reddit enim קְצַת־דְּאִתְמְצִי מִנֵּהּ aliquantum, quod ex eo expreſſum eſt. Et ſic in concordantiis hebraicis reperio expoſitum מִקְצָתוֹ ex eo quod eſt. q. d. portiuncula rei. Quidam affine facientes præcedenti radici cum Hieronymo ſuſurrum exponunt: h. e. ut ipſi dicunt, auditulum, tenuem auditum, levem ſonum, ſeu exiguum murmur, quo leviter aures feriuntur, & vix percipitur illis. Detractio rectè dicitur שְׁמָצָה quaſi imminutio famæ alterius. Sed extra tria loca non occurrit. Doctè noſter interpres, Job. 26. 14. & quum vix parvam ſtillam ſermonis ejus audierimus: ad verbum, & quæ particula verbi audita eſt (vel, quam portiunculam audimus) in, ſeu, de eo? Quidam exponunt רֶמֶז notam, τεκμήριον, ſignum exiguum, tantillam ſignificationem, leve indicium. Ego in univerſum eſſe puto

puto tantillum, seu pauxillum, Merc. In Bu. conc. rad. hæc duo signif. 1. est in hoc no. s. m. quod occ. simpl. locis seq. שְׁמָץ pauxillum, Job.4.12.. 26.14. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. ex Bu. conc. שָׁמַץ, est in no. inde ducto שִׁמְצָה f. detractio, infamia, ignominia: Pag. Bu, quasi bonæ famæ imminutio. Bu. Lex. vel est idem cum præced. modicum, exiguum, &c. licét quidam exp. pro ignominia. Av. vel, susurrus, mussitatio: Coc. prout occ. hoc no. s. f. cum ל præf. sic: Exod. 32. 25. לִשִׁמְצָה בְקָמֵיהֶם ad infamiam: Bu conc. In detractionem aut infamiam, inter hostes eorum. Hieron. propter ignominiam. Pag. Onkelos transfert שׁוּם בִּיזִּי nomen malum. Bu. Lex. Ad modicum: Av. Ad susurrum, seu mussitationem in adversariis ipsorum: εἰς ψιθυρισμὸν: i. e. ut adversarii mussitarent inter se: An hic est populus Dei? An is est magis populus Dei, quàm nos? Coc. Ad ignominiam subeundam ab (inimicis) qui insurrecturi fuissent in eos: ut scil. postea evenit ab Hamalekitis, Num. 14. 15. Jun.

Rad. 149. שָׁמַר est, servare, sive conservare; observare, custodire. Pag. Sed potest & exponi, tenere, cum compositis horum, asservare, retinere, &c. Curam, solicitudinem, & diligentiam connotat, né quid emittatur, elabatur, aut excutiatur. Sic Christus, Beati qui verbum Dei audiunt & custodiunt illud: i. e. retinent, nec sibi patiuntur excuti. Si post se habeat verbum faciendi, aut aliud, potest exponi per curare. Sic & in imperativo jussionem facti notat. Cum accus. simul & dat. ut latinè, est alicui promissum servare, & præstare. Cum præpositione אֶל est, animadvertere ad considerare, observare, convertere, respicere. Cum עַל super, curam etiam, & custodiam rei commissæ significat, quod est rei vel personæ curam gerere: ut Pro.6.22. de sapientia: 1Sam. 25.15. Merc. שָׁמַר custodivit: servavit, asservavit, conservavit, observavit, reservavit: constr. cum accus. & quandoque cum præp. אֶל & lamed: Bu. Lex. vel etiam cum עַל. 70. reddunt per φυλάττω custodio, conservo, &c. & proprié significat sermonem, seu verbum in corde custodire & conservare. Hinc sermo Av. Hos.12.13. בְּאִשָּׁה שָׁמָר pro muliere observavit, i.e. custos pecudis fuit: Coc. In Bu. Conc. hæc rad. quatuor signif. 1. est custodire, servare, observare. In qua 1. signif. frequens oc. ordine conc. ut seq. In præt. kal 3. s. m. occ. simpl. vel extra pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets penult. cui priori ו conv. est etiam præf. ut & ו cop. vel conv. est præf. & נִ & ו sunt aff. ut seq. שָׁמַר observavit, Gen.37.11. 1Reg.11.10,34..14.8. 2Reg.10.31.. 17.19. Eze.18.9,19. שָׁמָר observavit, 1Chron.10.13. Hos.12.13. וְשָׁמַר & servabit, observabit, Deut.7.12. Prov.3.26. Eze.18.21. וְשָׁמַרְנִי & custodiverit me, Gen.28.20. וְשָׁמְרוּ & custodiet eum Jer.31.10. In 3. s. f. præt. kal occ. simpl. vel præter morem cum scheva & kamets (viz. pro שָׁמְרָה, ad vitandum concursum accentuum: Coc.) vel, juxta normam, cum kamets & scheva, ante ה term. 3. s. f. sic: שָׁמְרָה observat, Am.1.11. שָׁמְרָה custodit, conservat, Job.10.12.. 24.15. Pal.119.167. Item, in 2. s. m. præt. kal occ. simpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ו cop. præf. & נִ, ob pausam pro נִ aff. ut seq. שָׁמַרְתָּ servasti, observ. 1Sam.13.13,14.. 26.15. 1Reg 2.43.. 8.24.. 11.11.. 13.21. 2Chron.6.15. וְשָׁמַרְתָּ & observabis, Exod.13.10.. 15.26. Deut.4.40.. 6.3.. 7.11.. 8.6.. 11.1.. 16.12.. 17.10.. 26.16. 1Reg.2.3.. 6.12. וּשְׁמַרְתַּנִי observas me, Job.10.14. Et in 1. s. præt. kal occ. etiam simpl. vel cum pathach, vel ob pausam, cum kamets penult. cui priori formæ ו conv. est. præf. & ה aff. sic: שָׁמַרְתִּי observavi, 1Sam.25.21. 2Sam. 22.22. Job.23.11. Psal.17.4..18.22..119.168. שָׁמָרְתִּי observavi, Psal.119.67. וּשְׁמַרְתִּיךָ & custodiam te, Gen.28.15. Item, in 3. pl. m. præt. kal occ. itidem simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam cum kamets in penult. cui utrique etiam formæ ו conv. præf. ut seq. שָׁמְרוּ observarunt, Deut.33.9. 2Chron.34.21. Psal.78.10.. 99.6.. 119.136. Jer.8.7. Eze.20.21.. 44.15.. 48.11. שָׁמָרוּ observarunt, Num.9.23, Psal.78.56..119.158. Jer. 16.11. Am.2.4. וְשָׁמְרוּ & observabunt, observent, Gen. 18.19. Ex.31.16. Lev.22.9. Nu.1.53..3.7,8,10.. 9.19.. 18.3,4. Deu.31.12. 2Reg.11.7. 1Ch.23.32. Eze.44.16. וְשָׁמְרוּ & servent, Gen.41.35. שָׁמַרְתֶּם observastis. Jos. 22.2. 1Sam.26.16. Eze.44.8. Mal.3.6. שְׁמַרְתֶּם & observabitis, Exod.12.17,24,25.. 19.5.. 31.14. Lev. 8.35.. 18.5,26.30.. 19.37.. 20.8,22.. 22.31. Num.18. 5. Deut.4.6.. 5.1,32.. 7.12.. 11.8,32.. 19.9.. 22.3. 2Reg 11.6. Neh.1.5. Item in 1. pl. præt. kal occ. simpl. locis seq. שָׁמַרְנוּ observavimus, Neh.1.7. Mal. 3.14. In part. ben. kal s. m. occ. simpl. locis seq. שׁוֹמֵר vel sine vau, servans, observans, Deut.7.9. 1Sam.1. 12.. 17.20,22.. 28.2. 1Reg.8.23. 2Reg.9.14.. 22.14. 2Chron 6.14.. 34.22. Neh.1.5.. 2.8.. 3.29.. 9.32. Esth.2.3,8,14,15. Psal.34.21.. 97.10.. 116.16.. 121. 4.. 127.1.. 145,20.. 146.9. Prov.10.16.. 13.3.. 16. 17.. 19.8,16.. 21.23.. 22.5. Eccl.5.7.. 8.5.. 11.4. Isa. 21.11,12.. 26.2.. 56.2,6. Jer.35.4. Dan.9.4. Cui etiam ו cop. הַ interrog. & הַ dem. sant præf. ut & ה est aff. sed absque præf. ut seq. הַשֹּׁמֵר & servans. Prov. 13.18.. 15.5.. 27.18.. 29.19. Isa.56.2. הֲשֹׁמֵר num custos, Gen. 4.9. הַשֹּׁמֵר qui servat, Psal. 146.6. שֹׁמְרֶךָ custos tuus, Psal.121.3,5. Et in absol. forma pl. m. part. ben. kal. occ. simpl. & cum הַ interrog. הַ dem. & מ præf. ut seq. שֹׁמְרִים custodientes, Num.3. 38. 1Chron.12.29. 2Chron.13.11. Neh.13.22. Psa. 130.6. Isa.62.6. Jer.51.12. Mal.2.9. הַשֹּׁמְרִים an observantes sint, Jud.2.22. הַשֹּׁמְרִים qui custodiunt, Jud.1.24..7.19. 1Reg.14.27. 2Chron.12.10. Neh.11. 19. Psal.31.7. Cant.3.3..5.8. Zach.11.11. מְשֻׁמָּרִים præ observantibus, Psalm. 130.6. Sicut & in forma pl. masc. constr. occurrit simpliciter & cum י, יִ, כְ, & לְ, יִל, & מְ, præfixis, ut seq. שִׁמְרֵי custodientes, Num. 3,28,32.. 31.30,45. 2 Reg.12.10.. 22. 4..23.4..25.18. 1Chron.9.19. 2Chron.34.9. Psal.106. 3. Eccl.12.3. Cant.5.8. Jer.20.10.. 52.24. Eze.40.45, 46.. 44.14. וְשִׁמְרֵי & custodientes, 2Reg.11.5. Psal. 71.10. Prov.28.4. כְּשֹׁמְרֵי sicut observantes, Jer.4. 17. לְשִׁמְרֵי observantibus, Psal. 103. 18. Eze. 44. 8. וְלִשְׁמְרֵי & observantibus, Exod.20.6 Deut.5.10..6.9. Neh 1.8. Psal.119.63. Dan.9.4. מְשֻׁמְרֵי ex custodibus, Esth.2.21.. 6.2. Item in part. paul kal, s. m. occ. simpl. sed in s. f. cum ו cop præf. & kibbuts pro schurek penult. sic: שָׁמוּר servatum, 1Sam 9.24. Eccl.8. 12. וּשְׁמֻרָה & conservatum, 2 Sam. 23.5. In Infin. kal forma cum kamets & cholem, occ. simpl. locis seq.

שָׁמוֹר vel ſine vau, obſervando, Deu.5.12..6.17..11.22.. 16.1.. 27.1. Sed ſæpiùs occ. forma Infin. kal cum ſcheva & cholem, idque ſimpl. & cum ־לְ, ־בְּ, & וְ praf. prout ſeq. שָׁמוֹר obſervare, Deut.8.11. בִּשְׁמוֹר in obſervando, 2Sam.11.16. לִשְׁמוֹר vel ſine vau, obſervare, cuſtodire, ad obſervand. Gen.3.24. Exod. 16.28..22.6,8. Num.8.26. Deut.4.2..6.2.. 10.13.. 13. 18.. 15.5.. 17.19.. 24.8.. 28.1,13,15,45.. 30.10.. 32. 46. Joſh.1.7.. 23.6. 1Sam.7.1. 2Sam.15.16.. 16.21.. 20. 3. 1Reg. 2.3.. 3.14. 1 Chron. 29.19. 2Chron. 5.11. Pſalm. 119.4,5,9,57,60,106. Prov.5.2..8.34. Eccl.3.6. Eze.17.14. Hoſ.4.10. וְלִשְׁמוֹר vel ſine vau, & obſervare, ad obſerv. Deut.5.29.. 26.17,18.. 30. 16. Joſh.22.5. 1Reg.8.58,61.2Reg.23.3. 1Ch.22.12. 2Chron.24.31. Neh.10.30. Sed cum affixis hæc forma cum ſcheva & cholem vel mutat cholem in cam. chat. ſub 2. rad. mem, ut cum ־לָ præf. & ־הָ aff. vel ſæpius cholem tranſp. & mut. in kam. chat. ſub 1. rad. ſchin: uti occ. cum ־וֹ aff. poſt ־לְ & ־וּ præf. ut & cum ־יִ præf. & ־הָ aff. ſed cum ־ם aff. poſt ־בְּ & ־לְ præf. ut ſeq. לִשְׁמָרְךָ cuſtodire te, Exod.23.20. Pſal.91.11. Prov.6.24..7.5. לִשְׁמֹרוֹ ad obſervandum eum, 1Sam. 19.11. וּמִשְׁמֹרוֹ & propter ſervare eum, Deut.7.8. וּלְשָׁמְרָהּ & ad cuſtodiend. eum. Gen.2.15. בִּשְׁמָרָם in obſervando ea, Pſ.19.12. לִשְׁמָרָם ad cuſtodiend. illos, Joſh.10.18. In Imper. kal occ. ſimpl. vel cum ſcheva & cholem, vel, pro cholem, cum kam. chat. in ult. ante maccaph; cui priori formæ cum cholem in ult. ־ cop. eſt etiam præf. שְׁמוֹר obſerva, cuſtodi, Deut.12.28. 1 Reg.8.25..20.39. 2Chron.6.15. Job.2.6. Prov.4.4.. 7.1,2. Eccl.4.17..8.2. Hoſ.12.7. Mic.7.5. שְׁמֹר idem, Eccl.12.13. שָׁמַר idem, Exod.34.11. Pſal.37.37. וּשְׁמוֹר & cuſtodi, obſerva, Deut.4.9. Pſal.37.34. Cum ſervilibus autem additis cholem tranſp. & mut. in kam. chat. ſub 1. rad. ante ſcheva: ut cum ־הָ parag. add. & cum ־נִי & ־ם aff. occ. ſimpl. ut ſeq. שָׁמְרָה obſerva, 1Chron.29.18. Pſal.25.20..86.2. שָׁמְרֵנִי ſerva me, Pſal.16.1.. 17.8.. 140.5.. 141.9. שָׁמְרֵם ſerva ea, Prov.4.21. Et in pl. m. imper. kal occ. ſimpl. & cum ־ cop. præf. ſic: שִׁמְרוּ obſervate, cavete, Joſh. 6.18.. 22.5. 2 Sam. 18.12. 1 Chron. 28.8. 2Chron.19.7. Iſa.56.1. Ezec.20.19. וּשְׁמְרוּ & obſervate, 2Reg.17.13. Ezr.8.29. In fut. kal 1. f. occ. ſimpl. vel cum cholem, vel, pro eo, cum kam. chat. in ult. ob maccaph ſeq. ut & cum ־ה parag. add. idq; vel poſt ſcheva, vel, ob pauſam poſt cholem in pen. cui priori formæ cum ſcheva penult. ־ cop. eſt etiam præf. prout occ. etiam cum ־ cop. præf. & ־נָה aff. ut ſeq. אֶשְׁמוֹר cuſtodiam, ſervabo, Gen.30.31. Num.23.12. Pſal.119.8, 101. אֶשְׁמְרָה idem, Pſal.89.28. אֶשְׁמְרָה obſervabo, cuſtodiam, Pſal.39.2. אֶשְׁמְרָה obſervabo, Pſal. 59.10. וְאֶשְׁמְרָה & obſervabo, Pſal. 119.17,44,55, 88,134,146. וְאֶשְׁמְרֶנָּה & obſervem eam, Pſal.119. 34. Sic & in 2. f. m. fut. kal, occ. ſimpl. itidem, vel cum cholem, vel cum kam. chat. in ult. ante maccaph; cui priori formæ cum cholem in ult. ־הַ interrog. ־ cop. & ־ conv. ſunt præf. ut & cum ־נִי & ־ם aff. abſque præf. ut ſeq. תִּשְׁמוֹר cuſtodies, obſervabis, Gen.17. 9. Exod.23.16. Deut.19.9..23.24.. 28.9,58. Joſh.1.8. 1Reg.9.4. 1Ch.22.13. 2Ch.7.17. Job.14.16..22.15.. 39.1. Pro.2.20. Iſ.42.20. Zac.3.7. תִּשְׁמֹר idem. Pſa. 130.3. הֲתִשְׁמוֹר an obſervares? Deu.8.2. וְתִשְׁמוֹר & ſervabis, Job.13.27. וְתִשְׁמוֹר & obſervaſti ei, 1Reg. 3.6. תִּשְׁמְרֵנִי ſervabis me, 2 Sam. 22.44. תִּשְׁמְרֵם obſervabes ea, Pſa. 12. 8. Prov.22.18. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. itidem, ſimpl. vel cum cholem, vel cum kam. chat. in ult. ante maccaph: cui ult. ־ cop. & priori cum cholem ־ conv. eſt etiam præf. יִשְׁמוֹר ſervabit, obſerv. 1Sam.2.8. Job.33.11. Pſal.121.7,8. Prov.2.9. Jer.3.5. יִשְׁמָר idem, Pſal.127.1. Jer.5. 24. וְיִשְׁמָר & obſervabit, Pſal.107.43. וְיִשְׁמוֹר & cuſtodivit, Gen.26.5. 1Sam.30.23. 2Reg.18.6. Sed occ. 3. ſ. m. cum ־נִי & נוּ aff. ſimpl. & cum ־ conv. præf. ut & cum ־הִ aff. ſimpl. & cum ־ cop. præf. ſed cum ־הִ & נוּ aff. ſimpl. ut ſeq. יִשְׁמְרֵנִי cuſtodiet me, Job.29.2. וישמרנו & obſervavit nos, Joſh.24.17. יִשְׁמָרְךָ cuſtodiet te, Pſal. 121. 7. וְיִשְׁמָרְךָ & cuſtodiet te, Num. 6. 24. יִשְׁמְרֵהוּ cuſtodiet eum, Pſal.41.3. יִשְׁמְרֵנוּ cuſtodiverit eum, Exod.21.29,36. Item, in 3 f.f. occ. ſimpl. & cum ־ cop. præf. & ־הָ, ob pauſam pro ־הִ aff. ſed cum ־ם aff. abſque præf. & in 1. pl. ſimpl. ſed in 2. pl. m. ſimpl. extra pauſam cum ſcheva, ſed in pauſa cum cholem penult. cui priori ־ conv. eſt præf. ſed cum nun parag. add. ſimpl. ut ſeq. תִּשְׁמוֹר obſervabit, Jud. 13. 14. Prov.6.22. וְתִשְׁמָרֵךְ & cuſtodiet te, Prov.4.6. תִּשְׁמְרוּם cuſtodiunt eos, Pro.14.3. ubi ſchurek eſt loco cholem; & labia, exp. utrumq; labiorum, Pag. נִשְׁמוֹר obſervabimus, Deut.6.25. תִּשְׁמְרוּ obſervabitis, Gen.17. 10. Lev.18.4..25,18..26.3. Num.18.7..28.2. Deu.12. 32.. 24.8. 1Reg.9.6. Eze.36.26. תִּשְׁמוּרוּ obſervabitis, Exod.31.13. Lev.19.3,19,30.. 26.2. Deut.13.4. Eze.20.18. וְתִשְׁמְרוּ & obſervaſtis, Jer.35.18. תִּשְׁמְרוּן obſervabitis, Deut.6.17.. 8.1.. 11.22.. 12.1. 2Reg. 17.37. Denique in 3. pl. m. fut. kal occ. ſimpl. extra pauſam cum ſcheva, ſed in pauſa cum cholem penult. cui priori cum ſcheva penult. ־ cop. & ־ conv. ſunt etiam præf. ut ſeq. יִשְׁמְרוּ obſervabunt, 1Reg.2.4.. 8. 25. 2Reg.21.8. 2Chron.6.16.. 33.8. Pſal.105.45.. 132.12. Iſa.56.4. Eze.11,20.,37.24. Mal.2.7. יִשְׁמֹרוּ idem, Pſ.56.7.89.32. Pro.8.32. Eze.44.24. וְיִשְׁמְרוּ & obſervabunt, Eze.42.11. וְיִשְׁמְרוּ & cuſtodiver. Neh. 12.45. Pſal.59.1. In Niphal נִשְׁמַר ſervari; obſervare, vel cuſtodire ſe, cavere ſibi: Bu. Lex. hoc enim verbo in Niphal utuntur in dehortationibus, ut cùm quis monetur ut à rebus noxiis, aut prophanis ſe ſanctum reſervet, & ſalvum. Latinè, cavere, aut cavere ſibi, abſtinere, ad verbum, ſervare ſeſe. Item à periculo, vel inſidiis. Eſt interdum merè paſſivum more hujus conjugationis, quæ utroque modo ſumi reperitur reciproce & paſſivè. In Imper. Cave, ſis cautus, attentus: providus, circumſpectus. Matthæi interpres προσέχετε attendite à Pſeudoprophetis, הִשָּׁמְרוּ Deut. 11. Merc. Conſtr. cum præp. עַל, מִן, & בְּ: Bu. Lex. cuſtoditus eſt à ſeipſo. Av. ſervari, conſervari, cavere: Cóc. prout occ. in præt. niph. 3. f. m. ſimpl. vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets in ult. cui priori cum pathach ־ conv. eſt etiam præf. & in 2. f. m. cum ־ conv. præf. ut & in 3. pl. ſimpl. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam cum kamets penult. & in 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. נִשְׁמַר cuſtoditus fuit, cavit ſibi, 2 Sam. 20. 10. נִשְׁמָר ſervatus fuit, Hoſ. 12. 14. וְנִשְׁמַר & caveret ſibi, 2 Reg. 6. 10. וְנִשְׁמַרְתֶּם & cavebis tibi, Deut. 23. 9. נִשְׁמְרוּ caverint ſibi, 1 Sam. 21. 5. נִשְׁמְרוּ conſervantur, Pſal. 37. 28. וְנִשְׁמְרֻהוּ & cave-

cavebitis vobis, Deut.2.4.. 4.15. Ezech.23.11. Mal.2.15,16. In imper. niph. ſ. m. occ. ſimpl. vel cum tseri, vel cum ſægol in ult. & in ſ. f. ſimpl. ut & in pl. m. ſimpl. vel cum ſcheva, vel. ob pauſam, cum tseri penult. ut ſeq. הִשָּׁמֶר cave tibi, Iſa.6.4. הִשָּׁמֶר idem, Gen.24.6,. 31.24,29. Exod.10.28,. 23.21.. 34.12. Deu.4.9..6.12..8.12..12.13,19,30..15.9..24.8. 1Sam. 19.2.2Reg.6.9. Job.36.21. הִשָּׁמְרוּ cave tibi, Jud.13.4. הִשָּׁמְרוּ cavete vobis, Ex.19.12. Deu.4.23..11.16. Jer. 17.21. הִשָּׁמְרוּ cavete, Jer.9.3. In fut. niph. à 3. ſ. m. יִשָּׁמֵר, & in 3. pl. m. יִשָּׁמְרוּ, cavebit. cavebunt ſibi, cuſtodiet, cuſtodient ſe, &c. occ. in 3. ſ. f. ſimpl. & in 2. pl. m. cum tseri, ob pauſam, pro ſcheva penult. ſic: תִּשָּׁמֵר caveat ſibi. Jud.13.12. תִּשָּׁמְרוּ cuſtodietis vos, Exo.23.12. In piel שִׁמֵּר obſervavit, cuſtodivit: Pag. Bu. cuſtodivit aſſiduè: Av. Prout occ. in part. piel. ſ. m. מְשַׁמֵּר obſervans: in abſol. forma pl. m. loco ſeq. מְשַׁמְּרִים obſervantes, Jon.2.9. In hithpael הִשְׁתַּמֵּר cavit ſibi, cuſtodivit ſeipſum: Pag. Bu. &c. prout occ. in fut. hithp. 1. ſ. cum וְ conv. præf. idque ſimpl. & cum ה parag. add. ſed in 3. ſ. m. cum וְ cop. præf. ut ſeq. וְאֶשְׁתַּמְּרָה & caveo mihi, Pſalm.18.24. וְאֶשְׁתַּמְּרָה & caveo mihi, 2Sam.22.24. וְיִשְׁתַּמֵּר obſervabitur, Mic. 6.16. Atque inde ex hac rad. שָׁמַר in hac 1. obſervandi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. juxta quoſdam, no. שִׁמְרָה, f. cuſtodia, obſervatio: Av. Coc. Prout occ. hoc no. ſimpl. ſic: Pſal.141.3. Pone ſeu appone Domine שִׁמְרָה לְפִי cuſtodiam, ori meo: Bu.Conc.Coc. Av. ſed aliis eſt hoc imper. kal, ſ. m. שְׁמוֹר cum ה parag. add. cholem tranſp. & mutato in kam. chat. & ſic exp. שִׁיתָה יְהוָה שָׁמְרָה לְפִי Pone, Domine, (ſcil. verbum rectum) in ore meo, cuſtodi (ſcilicet illud verbum) ori meo Eſt in imperativo kal, inquit R.D. ſed ait etiam rectum eſſe ut ſit nomen, cuſtodiam ori meo; inſtar חָכְמָה ſapientia, & עָרְמָה calliditas, aſtutia. Pag. Compone, Jehova, obſerva os meum; &c. ubi precatur propheta ut Deus ſermonem & animum ſervi ſui ſupplicis componat, hîc & v. ſeq. Jun. Item 2. hinc etiam no. in forma pl. m. שְׁמוּרִים m. obſervationes, ſeu obſervantiæ, vel cuſtodiæ: Pag. Bu. Merc. Av. Prout occurrit, Exo.12.42. לֵיל שִׁמֻּרִים nox שִׁמֻּרִים cuſtodiarum (vel, obſervationum, ſeu obſervantiarum, Merc.) eſt Domino, &c. nox iſta Domino שִׁמֻּרִים cuſtodiæ omnibus filiis Iſrael per generationes ſuas. R.Sal. Nox cuſtodiarum dicitur, quia Dominus cuſtodiebat, & expectabat illam, ut quod pollicitus fuerat, confirmaret, educendo illos è terra Ægypti. A.E. Nox cuſtodiarum appellatur, eò quòd Dominus cuſtodivit illos: & non permiſit ut vaſtator domos illorum ingrederetur, ad cædendum. Et idcirco juſſit ut eſſet nox cuſtodiarum, & vigiliarum omnibus filiis Iſrael: ut ſcil. noctu ederent Peſach, ſeu Paſcha, & infermentata. Et ſunt qui exp. nox vigiliarum; ut ſcil. non dormirent nocte illâ, ſed laudarent, ac narrarent fortitudines Domini, quas fecit, quum illos eduxit ex Ægypto. Pag. Hæc eſt nox obſervantiarum, &c. hæc inquam nox eſt Domino obſervantia. Av. Nox obſervationis illa Domino ad ecducendum eos ex Ægypto illa nox Domini eſt obſervatio omnibus filiis Iſrael per ætates ipſorum: quemadmodùm Dominus eam noctem obſervavit ad educendum eos: ita Iſraelitæ eam obſervabunt Domino quotannis. Coc. Nox plurimùm obſervanda (Hebr. obſervationum) eſt Jehovæ) quâ eduxit eos è terra Ægypti. Jun. Item 3. hinc etiam no. cum מ heemant. מִשְׁמָר in. obſervatio, cuſtodia: item. carcer: Pag.Bu. in quo, ſcil. cuſtodiuntur & couſervantur captivi: Av. Prout occurrit hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum הַ, בְּ, & כְּ præf. ſed in ſ. m. conſtr. cum בְּ præf. & cum כֶּם aff. abſque præf. & rurſus cum בְּ præf. & וֹ aff. & à forma pl. m. abſol. מִשְׁמָרִים: in pl. m. conſtr. cum וּ præf. & יו aff. prout ſeq. מִשְׁמָר obſervatio, cuſtodia, carcer, Gen.42.17. 1Chron.26.16. Neh.4.3,16.. 12.24,25. Job.7.12 Prov.4.23. הַמִּשְׁמָר idem, Neh. 4.17. Jer.51.12. בְּמִשְׁמָר in cuſtodia, Gen.40.4. בַּמִּשְׁמָר in cuſtodia, Lev.24.12. Num.15.34. לְמִשְׁמָר in cuſtodiam, Ezech.38.7. בְּמִשְׁמַר in cuſtodiam, Gen.40.3,7.. 41.10. מִשְׁמַרְכֶם cuſtodiæ veſtræ, Gen. 42.19. בְּמִשְׁמָרוֹ in cuſtodia ſua, Neh.7.3. וּבְמִשְׁמָרָיו & erga obſervationes ejus, Neh.13.14. Item, 4. hinc etiam no. in forma cum duplice ſægol ante thau, viz. מִשְׁמֶרֶת f. idem cum præced no. maſc. Bu.Lex. cuſtodia, conſervatio, obſervatio, ſeu obſervantia: item, ſtatio: Coc. Av. Merc. Videtur enim à militum aut excubiarum ſtationibus ſumptum, ubi ſuum quiſque munus obit & locum tuetur ſedulò. Tres faciunt noctis excubias. Significat, inquit Kimchi, excitationem: & obſervationem temporum; unde & שׁוֹמֵר cuſtos urbis, aut loci, qui noctu vigilat, & tempora obſervat in excubiis. Merc. Prout occ. hoc no. in hac forma ſimpl. locis ſeq. מִשְׁמֶרֶת obſervatio, cuſtodia, Lev.8.35. Num.1.53.. 3.7,8,28,32,36,38.. 4.31,32.. 8.26.. 9.19,23.. 18.4,5,8.. 31.30.47. Joſ.22.3. 1Sam. 22.23. 2Sam.20.3. 1Reg.2.3. 2Reg.11.5,6,7. 1Chr. 9.27.. 12.29.. 23.32.. 25.8. 2Chron. 13.11.. 23.6 Neh.12.45. Ezech.40.45,46.. 44.8,14,15. Cui etiam formæ ſ. f. וּ cop. בְּ, & לְ ſunt præf. ſed cum לְ præf. habet kamets ob pauſam, pro ſægol in penult. ut ſeq. וּמִשְׁמֶרֶת & cuſtodia. Num.3.25.. 18.3. 1Chron.23. 32. Neh. 12.45. בְּמִשְׁמֶרֶת in cuſtod. Num.4.27. לְמִשְׁמֶרֶת in cuſtodiam, Exod.12.6.. 16.23.. 16.32, 33. Num.3.38.. 17.25.. 19.9. לְמִשְׁמֶרֶת in cuſtodiam, Exod.16.34. Cum affixis in hoc no. prius ſægol mutatur in pathach, poſterius in ſcheva: prout occ. cum יִ.., הָ.. ob pauſam pro הַ & וֹ aff. ut & cum וּ cop. præf. & ם aff. ut ſeq. מִשְׁמַרְתִּי cuſtodiam meam, Gen.26.5. Lev.18.30.. 22.9. Iſa.21.8. Ezec.44.8,16.. 48.11. Hab.2.1. Zach.3.7. מִשְׁמַרְתֶּךָ cuſtodiam tuam, Num. 18.3. מִשְׁמַרְתּוֹ cuſtodiam ejus, Num.3.7. Deut.11.1. Mal.3.14. וּמִשְׁמַרְתָּם & cuſtodia ipſorum, Num.3.31.. 4.28. Item, occ. etiam in abſol. forma pl. f. ſimpl. & cum לְ præf. ſed in pl. f. conſtr. (cum ſcheva ſcil. pro kamets in penult.) ſimpl. & cum הֶם aff. cui etiam בְּ eſt præf. ut & cum לְ præf. & יהֶם aff. ut ſeq. מִשְׁמָרוֹת cuſtodiæ, obſervat. 1Chro.26. 12. Neh.13.30. לְמִשְׁמָרוֹת per cuſtodias, 1Chron. 9.23. Neh.12.8. מִשְׁמָרוֹת cuſtodiæ, Nehem. 7.3. מִשְׁמְרוֹתָם cuſtodiis ſuis, 2Chron.7.6.. 8.14.. 35.2. בְּמִשְׁמְרוֹתָם in obſervationibus eorum, ipſorum, Num. 8.26. 2Chron.31.16. לְמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם idem, 2Chron.31.17. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt, vigilia: Bu.Conc. idque, ſcil. 1. in no. quaſi à ſ.f. שְׁמֻרָה; unde in forma pl. f. hîc occ. Pſa.77.5. Tenuiſti שְׁמֻרוֹת vigilias (quaſi cuſtodias, i.e. palpebras, quæ ſunt cu-

ſtodiæ oculorum; Merc.) oculorum meorum: i.e. ac ſi tenuiſſes vigilias oculorum meorum, ut jugiter vigilarent, & non dormirent: & ſic R. Moſeh dicit eſſe no. Toar, i.e. cuſtodes oculorum meorum: h.e. palpebras, quæ cuſtodiunt oculos, ut non clauderentur, &c. Pag. שְׁמֻרוֹת hoc in loco ſunt vigiliæ, juxta R. Sal. Vel, palpebræ, ſic dictæ quòd oculorum ſint cuſtodes, juxta Ab. Ezra: Bu. Lex. 70. φυλακὰς; tenuiſti vigilias, &c. Av. אֲחַזְתָּ tenebas palpebras oculorum meorum; h.e. vel inſomnes tenuiſti, vel clauſas tenuiſti. Coc. (Quum) tenes vigiles oculos meos: Hebr. vigilias oculorum meorum: hypallage: i.e. ita me affligis, ut dormire non poſſim. Jun. Item 2. hinc etiam no. cum אַ heemant. viz. אַשְׁמוּרַת f. vigilia, cuſtodia: Pag. Bu. Av. 70. φυλακὴ: vigilia, h.e. noctis pars: Coc. Prout occ. hoc no. in ſ. f. cum ת cop. præf. & in forma ph. f. cum kibbuts pro ſchurek penult. ſimpl. & cum בְּ præf. ſic: וְאַשְׁמוּרַת & vigilia, Pſa. 90. 4. אַשְׁמֻרוֹת vigilias, Pſalm. 119. 148. Lam. 2. 19. בְּאַשְׁמֻרוֹת in vigiliis, Pſal. 63. 7. Sic & 3. hinc etiam no. itidem cum אַ heemant. & cum cholem & ſægol ante thau in fine, viz. אַשְׁמוֹרֶת f. idem cum præced. vigilia, cuſtodia: Pag. Bu. &c. R. Sal. ad Exod. 14. 24. ſic ſcribit חלקי הלילה קרויין אשמורת שלושה ואותה שלפני הבוקר קורא אשמורת הבוקר; h.e. tres partes noctis vocantur vigilia, & ea, quæ eſt ante mane, vocatur vigilia matutina; Bu. Lex. Attamen & inibi ſunt, qui quatuor nocti vigilias deputant, Matth. 14. 25. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς. Marc. 6. 48. περὶ τετάρτην φυλακήν. Luc. 12. 38. trium vigiliarum fit mentio: ut quarta intelligatur matutinum complecti. Marcus cap. 13. 35. ita tempora noctis diſtinguit: ὀψὲ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ: Suidas φυλακὴ, τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτὸς. Coc. Occurrit autem hoc no. ſ. f. cum הָ dem. & בְּ præf. ſic: בָּאַשְׁמוּרַת vigilia, Jud. 7. 18. in vigilia, Exod. 14. 24. 1 Sam. 11. 11. Deinde iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt, fæces: Bu. Conc. unde quidam illud Iſa. 7. 4. in imper. niph. הִשָּׁמֵר reſide, &c. Merc. conſide in fæcibus: Bu. Conc. Alii verò exp. Cave, & quieſce: i.e. cave nè facias bellum, & quieſce tibi, ne paveas: ut R. Saad. exp. Quidam autem deducunt a שְׁמָרִים fæcibus: i.e. revertere ad (vel reſide ſuper) fæces tuas in quiete. Pag. Sed præſtat omninò, ſede, ſeu reſide ſuper fæces, &c. nam in Kimchi שֵׁב, non שׁוּב, legitur. Merc. Targ. Cave: Pag. Cave & quieſce. Coc. Cave tibi ut ſis quietus, &c. Jun. Atque inde in hac 2. ſignif. eſt no. (quaſi à ſ. m. שֶׁמֶר) in forma pl. m. שְׁמָרִים defæcata: i.e. à fæcibus purgata: Pag. vel potiùs fæces ipſæ quæ in imo vaſe ſervantur, & in quibus vinum ipſum conſervatur. Pag. Dicuntur enim fæces, שְׁמָרִים à conſervando vino: Bu. Lex. Ratio nominis apparet ex Jer. 48. 11. ubi tanquàm de vino, propheta de Moabitis loquitur. Coc. Occurrit autem hæc forma abſol. pl. m. ſimpl. ſed in pl. m. conſtr. cum יֵ, הָ, & הֶם aff. ut ſeq. שְׁמָרִים fæces, Iſa. 25. 6. שְׁמָרֶיהָ fæcibus ſuis, Jer. 45. 11. שִׁמְרֵיהֶם fæces ejus. Pſal. 75. 9. שִׁמְרֵיהֶם in fæcibus ſuis, Zeph. 1. 12. Denique iv. ſignif. 4. hujus rad. שָׁמַר eſt, ſentis, ſenticetum: adamas; Bu. Conc. idque. ſcil. in no. שָׁמִיר m. quod eſt vepris, genus ſpinæ: Pag. ſunt qui collectivè exponant, vepretum ſenticetum: quòd ſuis aculeis ſervet, & retineat: ut eſt de ſentibus in quodam apologo: vel, ut quidam conjectant, quòd ſegetes detineat & ſuffocet. Merc. Sed eſt & adamas lapis, juxta Hieron. aut, fortis, durus; Pag. שָׁמִיר eſt ſentis, ſenticetum; ſpinæ genus ſic dictum, quòd aculeis ſuis ſervet ac retineat tacta. Item, lapis duriſſimus, quaſi diu ſervabilis, adamas. Bu. Lex. Sic dicitur ſentis aut ſenticetum, à retinendo per aculeos; & apponitur aliis nominibus ſpinarum. Quando autem iis non apponitur, tunc ſignificat adamantem. In ſolo autem Iſaia accipitur pro ſente aut ſpina; in aliis prophetis, pro adamante, &c. Av. שָׁמִיר eſt 1. ſentis, ſpina dura: & 2. lapis durus, ut adamas, ſilex. Coc. Unde Jer. 17. 1. ubi dicitur, בְּצִפָּרֶן שָׁמִיר ungue ſiliceo, vel adamantino. 70. ὄνυχι ἀδαμαντίνῳ: notatur cuſpis duro mucrone. Ita צוּר pro mucrone ponitur. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum יָ, & לְ pro לַהּ dem. præf. ut & cum וְ cop. præf. & וּ aff. ut ſeq. שָׁמִיר ſentis, adamas, Iſa. 5. 7. 7. 24, 25. 9. 17. 27. 4. 32. 13. Jer. 17. 1. Zach. 7. 12. כְּשָׁמִיר ſicut adamantem, Ezech. 3. 9. לְשָׁמִיר in ſentes, Iſa. 7. 23. וּשְׁמִירוֹ & ſentes ejus, Iſa. 10. 17. De hoc autem no. שָׁמִיר, prout adamantem ſignificat, præcipuus locus notandus eſt Zach. 7. 12. Et cor ſuum poſuerunt שָׁמִיר adamantem, i.e. tanquàm adamantem. Secundùm Targ. Jeroſolymitanum eſt שִׁינְרָא petra, ſilex. Alii dicunt eſſe ferrum forte, i.e. durum: inquit R D. eſt enim, inquit, lapis duriſſimus qui ferro dolari nequit. Idem A.E. Et eſt adamas lapis ſic appellatus, quòd domari non poſſit; compoſitum nomen ex alpha privativa particula, & δαμάζω domo, eò quòd nulli cedat materiæ, nec ferro quidem. Nam & ſi ponatur ſuper incudem, & gravi feriatur ictu, ante incus, & malleus vulnus accipiunt, quàm adamas conteratur. Pag. Et cor ſuum poſuerunt, i.e. fecerunt, adamantem: Av. ſilicem: Coc. Et cor ſuum diſpoſuerunt ut lapidem perdiuturnum; ſic Ezech. 11. 19. & 36. 26. de hoc autem lapide vide Jer. 17. 1. ubi dicitur: peccatum Judæ ſcriptum eſt ſtylo ferri, (i.e. fortiſſimo, qualem eſſe oportet quo ferrum inciditur;) & ſcalpro (Hebr. ungulà ſive ungue;) lapidis perdiuturni: i.e. ſcalpro valentiſſimo, quali opus eſt ad ſcalpendos lapides firmiſſimos, qui in æternitatem ſervantur, neque gelicidiorum tempeſtate, neque tactu ignis, neque aſperginibus, neque ullà alia ratione facilè corrumpuntur: cujus generis ſtatonienſes lapides eſſe narrant, Vitruvius lib. 2. de Architectura cap. 7. & Plinius lib. 36. nat. hiſt. c. 22. Nam ab hac firma & ſolida natura iſtius lapidis orta eſt Hebræa appellatio, quaſi lapidem ſervabilem dicas; quod pleroſque interpretes adduxit ut exponerent Adamas. Jun. Item, locus, Pſ. 130. 6. ad ben. kal, notandus מִשֹּׁמְרִים à cuſtodientibus ſeu obſervantibus manè, שׁוֹמְרִים cuſtodientibus manè; Pag. Vel, plus quàm cuſtodes matutinum obſervant. Alii, repetunt, plus quàm cuſtodum, anima, ſcil. manè expectat; q. d. diligentiùs & avidiùs tuam opem obſervo & præſtolor, quàm excubitores nocturni auroram & lucem, &c. Merc. (Animus meus erga Dominum, ſtudioſior, ſcil. eſt;) quàm excubiarum erga matutinum. (i.e. magis deſidero frui Deo, quàm illi excubitores matutino, utcunque vigiliis defeſſi;) excubantium ad matutinum uſque: i.e. perpetuarum

petuarum excubiarum, quibus nemo succesſerit: ſed quæ per totam noctem vigilaverint. Jun. Item, Dominus dicitur שׁוֹמֵר obſervans ſeu cuſtodiens populum ſuum, ut Pſa. 121. Jehova שׁוֹמְרֶךָ cuſtos tuus: h. e. qui obſervat te, ut conſervet. Coc. Locus etiam Ezec.38.7. de no. מִשְׁמָר notandus; qui ſic ſe habet; וְהָיִית לָהֶם לְמִשְׁמָר & eris iis in cuſtodiam; Pag. quibus factus es obſervationi; h. e. qui te receperunt obſervandum Dominum, regem, prophetam, magiſtrum, judicem, Deum in terra. Coc. Ut ſis iis cuſtodiæ; i.e. ut circumvenias multitudine copiarum tuarum montes Iſraelis, qui nominantur verſu ſeq. & Judæos omnes tanquàm carcere aut caveà circumcluſos tenere videaris tibi; ſic enim feciſſe reges Syriæ omnes Hiſtoriæ teſtantur; ſic v. 9. Jun.

Rad. 150. שֶׁמֶשׁ m. eſt ſol; 70. ἥλιος: Pag. Bu. Coc. Dictum quidam conſent quòd lucem adminiſtret. Hæc enim radix שָׁמַשׁ Chaldæis eſt, miniſtrare. Id quod convenit cum eo quod de ipſo dicitur Gen. 1. Nunc maſc. eſt, nunc fœm. Figuratè de Chriſto, Mal. 4. Sol juſtitiæ; & juxta quoſdam, Pſalm. 19. Soli poſuit tentorium in eis, Pſalm. 84. Sol & ſcutum eſt Dominus: etiam figuratè, i.e. doctor & defenſor, conſolatio & defenſio, &c. Plurale cum affixo formâ fœmineâ ſemel invenitur infrà, pro feneſtris per quas ſol lucem præbet: quòd ſolis vice locis ubi ſunt feneſtræ eſſe videantur. Doctores abſoluto ſunt uſi, בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת inter ſoles, inter utrumque ſolem. Merc. שָׁמַשׁ Chald. in pahel, miniſtravit; unde שַׁמָּשׁ, Chald. שַׁמְשָׁא ſol, ſic dictus, quòd in adminiſtrando lumine, totius mundi miniſter ſit. Bu. Lex. שֶׁמֶשׁ eſt ſol, qui lucem adminiſtrat: nam ſol creatus eſt in miniſterium lucis. Hinc Chaldæis & Rabbinis hæc radix ſignificat miniſtrare. In plur. ſignificat ſolaria, ſive feneſtras per quas ſol lucem adminiſtrat. Eſt com. gen. Av. Occ. autem hoc no. ſimpl. vel cum duplice ſægol, vel ob pauſam cum kamets penult. ut ſeq. שָׂמֶשׁ ſol, Joſh. 10.12. Jud.11.18. Pſalm.50.1..72.17.. 84.12.. 104. 19.. 113.3.. 148.3. Eccl.6.5. Iſa.41.25..45.6..59.19. Jer.31.35.. 43.13. Ezec.32.7. Joel.2.10..4.15. Nah. 3.17. Hab.3.10. Mal.1.11.. 3.20. שֶׁמֶשׁ ſol, Deut.4. 41,47.. 33.14. Jud.20.43. 2Sam.23.4. Job.8.16. Pſa. 58.9.. 72.5. Cui ult. cum kamets penult. ! cop. eſt præf. ſic: וַיִּשְׁמֶשׁ & ſol, Pſalm.74.16. Iſa.49.10. Sed frequentiùs הַ dem. eſt præf. utrique formæ, ut ſeq. הַשֶּׁמֶשׁ ſol, Gen.15.12,17..19.23..28.11..32.31..37.9. Ex.16.21.. 22.2,25. Lev.22.7. Deu.4.19..11.30..17.5. 23.12..24.13,15. Joſ.8.29..10.13,27..13.5..19.12,27. Jud.5.31..9.33..19.14.. 21.19. 2Sa.3.35..12.11. 1Re. 22.36. 2Re.10.33..23.11. Ne.7.3. Pſ.104.22..121,6.. 136.8. Eccl.1.5.. 8.15.. 9.11.. 12.2. Iſa.13.10..25.8.. 60.19. Joe.3.4. Amo.8.9. Jon.4.8. Mic.3.6. הַשֶּׁמֶשׁ Ex. 17.12. Num.21.12.. 25.4. Joſh.1.4,15.. 12.1.. 19. 34..23.4. 1Sam.11.9.. 12.12. 2Chron.18.34. Eccl. 1.3.5.17..1.5,9,11.. 2.11.17,18,19.20,22.. 3.17.. 4. 1,3.7,15..5.12.. 6.1.. 10.5.. 6.12.. 7.11.. 8.9,15,16.. 9.3,6,9..9.13..11.7. Can.1.6.. Zac.8.7. Item, occ. cum וֹ, בְּ & כְּ præf. priori formæ; ſed cùm לְ pro לָהּ dem. eſt præf. utrique; & rurſus לְ præf. priori; ut ſeq. לַשֶּׁמֶשׁ & ſol, 2Sam.2.24. 2Reg.3.22. בַּשֶּׁמֶשׁ in ſole, Iſa.38.8. כַּשֶּׁמֶשׁ ſicut ſol, Pſalm.89.37. לַשֶּׁמֶשׁ ſoli, 2Reg.23.5,11. Pſal.19.5. Jer.8.2. לַשָּׁמֶשׁ idem, Ezech.8.16. וְלַשֶּׁמֶשׁ & ſoli, Deut.17.3. Cum affixis, pro more talium, prius ſægol mutatur in chirek, poſterius autem in ſcheva; prout occ. cum הּ & הֶ aff. ſic: שִׁמְשָׁהּ ſol tuus, Iſa.60.20. שִׁמְשָׁהּ ſol ejus, Jer.15.9. Item, occ. etiam in forma pl. f. cum יךָ aff. ſic: Iſa. 54.12. Et ponam (e) כַּרְכּוֹר margaritis, שִׁמְשׁוֹתַיִךְ feneſtras tuas: ſic appellatas, inquit R. D. quod per illas ſol ingrediatur. Hieron. Et ponam jaſpidem propugnacula tua. R.D. Ponam è gemmis nigris feneſtras tuas. Targ. Jeroſol. per נוֹפֶךְ Exod. 28. 18. quod eſt gemma nigra (ut ea quæ vulgò dicitur ambra) habet כַּרְכְּרִינָא. Dicit ergo, quòd feneſtræ, i.e. anguli feneſtrarum erant (vel erunt, ſic cætera per futurum; Merc.) ex lapide Cadcod: vel dicit de aere quòd feneſtræ vitreæ (quæ fiunt in feneſtris) erant è diverſis coloribus, quas quum radii ſolis penetraret, intrinſecùs magnam pulchritudinem oſtendebant. Pag. Vel, quòd aer feneſtrarum conſtruetur ex margaritis, ut apud nos fiunt è vitro verſicolori: quas cùm percutiet radius ſolis, erit intrinſecùs pulcher aſpectus. Aerem feneſtrarum vocat, quod nos vernacule appellamus vitres, ou, verrieres, ſeu etiam vitreas areas, Gall. Loſenges. Merc. Cev. A.E. Feneſtras tuas vitreas. Pag. Specularia tua. Bu. Conc. & Lex. Et ponam gagatem feneſtras tuas: Av. Et ponam Cadcod ſpecularia tua, &c. Coc. Et diſponam pyropo ſpecularia tua, Pyropo: Hebræam vocem, adducti notatione ipſius, ſic interpretamur hoc loco, & Ezec.27.16. Jun. Atque hinc no. pr. שִׁמְשׁוֹן noſtris Samſon, heros fortiſſimus, Chriſti typus, de quo à c.13. ad c.17. Jud. Sonat ſolarem, vel parvum ſolem. Merc. De hoc no. rad. loci quidam breviter adnotandi. Joſ.10.12. שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן רוֹם ſol, in Gibeon ſubſiſte: i. e. noli auferre radios tuos à Gibeon. Coc. Subſiſte: Hebr. ſile: ſic accipitur 1Sam.14.9. Senſus autem verborum eſt: Sol, ne occidas nobis in Gibeone pugnantibus, & luna, ne nobis afferas noctem. Vallis autem Ajalonis, ubi luna ſubſiſtebat, ad tribum Zebulonis pertinebat, verſus alterum terminum promiſſæ terræ ad Aquilonem; vide Jud.12. eſt enim altera ab ea, quæ commemoratur infrà, 19,42. Jun. Pſalm.104.19. שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ ſol novit occaſum ſuum: h. e. ex providentia Dei ſuo loco occidit. Coc. (Statuit lunam in ſtata tempora: de quibus Gen.1.14, i.e, lunam & ſolem diſponit. ut noctis & diei inſtrumenta eſſent:) ſolem agnoſcentem occaſum ſuum. Jun. Pſa.72.17. לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ coram ſole propagabitur nomen ejus. & v. 5. יִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ timebunt te cum ſole: h.e. quamdiu erit ſol. Coc. viz. Durante ſole, (Hebr. ante ſolem:) ſoboleſcet nomen ejus: & ſic v. 5. Reverebuntur te quamdiu erit ſol: & durante lunâ in generationem æternam, Hebr. cum ſole, (i.e. durante ſole: ut v. 17.) & ante lunam generatione generationum. Jun. Iſa.28.8. Ecce ego reduco umbram graduum בַּשֶּׁמֶשׁ in ſole retrò. וְאָשֹׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשֶׂר מַעֲלוֹת & retroceſſit ſol decem gradus: i.e. umbra ſolis. Coc. Ecce ego reducturus ſum umbram graduum illorum, quæ deſcendit gradibus Achazi ſolaribus, (i.e. qui gradus deſcripti ſunt in ſolario Achazi:) retrorſum decem gradibus: &c. Jun. Amos.8.9. וְהַבֵּאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרָיִם & faciam occidere ſolem in meridie. Quo in loco notari videntur tenebræ factæ in meridie Chriſto patiente, Coc. Efficiam

ciam ut ſol occidat ipſo meridie, i e. ut nulla planè lux affulgeat, aut ſpes liberationis conſequendæ, & adipiſcendæ lætitiæ: nè illis quidem diebus qui omnium ſunt feſtiviſſimi, ut ſuprà 5.18. & ſequentibus: & ſic verſus ſeq. eſt hujus exegeticus. Jun. Jer.15.9. בָּאָה שִׁמְשָׁהּ בְּעוֹד יוֹמָם occidit ſol ejus, quum adhuc dies eſſet: h. e. in felicitate venit calamitas ejus. Coc. Occidet ſol ejus, dum adhuc futurus eſſet dies ipſorum: i. e. momento mutabitur clariſſima quæque & illuſtriſſima gloria in calamitates tenebroſiſſimas. Jun. Pſal. 84.12. שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה׃ ſol & clypeus Dominus: h. e. illuminat, exhilarat, inflammat, vivificat & defendit. Mal.4.2. vel 3.20. וְזָרְחָה לָכֶם שֶׁמֶשׁ צְדָקָה׃ & exorietur vobis ſol juſtitiæ: h. e. Chriſtus Jehova juſtitia noſtra, & juſtitia ejus, quæ eſt ſol & lux. Chriſtus ſæpe dicitur τὸ φῶς. 2 Sam.23.4. וְכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח־שָׁמֶשׁ & ut lucente matutino exorietur ſol h. e. ſol juſtitiæ veniet cum luce, ut ſol oriens facit lucem matutini, poſt ſpiſſas tenebras noctis. Coc. Et (erunt) ut quum lucente mane oritur ſol: i.e. omni luce proſperitatis & gloriæ circumfulgebunt. Altera pars ſermonis Dei, promiſſio regi & populo colenti juſtitiam & timorem Dei. Jun.

Rad. 151. שׁן Dens: ebur, ſcopulus. Propriè dicitur à שָׁנַן, inquit R.D. quod oſtendit dageſch in conjunctione pronominum, & in plurali. Pag. Dens elephanti abſoluté dens dicitur: ut & noſtris poetis. Eſt à ſequenti radice, quòd dens ſit acutus, unde & ad rupes, & alias res acutas transfertur, quæ figuram dentium & ſpeciem referunt. Habet duale ob duplicem ſeriem dentium, ſuperiorem & inferiorem. Maccaph ſeq. mutat tseri in ſægol, interdum tamen retinet, quod motio magna ſuſtineatur retinaculo, 1 Sam.14.4. Integrum legitur שִׁנַּיִם dentes pro dentibus rupis apud doctores, quod ſatis oſtendit radicem eſſe שָׁנַן. Magna ex parte fœmineum, ut alia membrorum nomina. Merc. Occurrit autem hoc no. (pro dente ſeu ſcopulo inſtar dentis, Bu.Conc.) in ſing.ſimpl. vel cum tseri locis ſeq. שֵׁן dens, Exo.21.24,27. Lev. 24.20. Deut.19.21. 1 Sam.14.4. 1 Reg.10.18. 2 Chro. 9.17. Pſalm.45.9. Prov.25.19. Cant. 5.14. Lam.2. 16. Ezech.27.6,15. Amo.6.4. Vel ante maccaph cum ſægol pro tseri loco ſeq. שַׁן in ſcopulo, Job.39.28. Cui utrique formæ ו cop. eſt præf. ſic: וְשֵׁן & ſcopulus, 1 Sam.14.4. וְשַׁן & dens. Deut.32.24. Sed priori formæ cum tseri הַ dem. & בְּ ſunt præf, ſic: בַּשֵּׁן dens, 1 Sam.14.5. 1 Reg.22.38. Cant.7.5. Amos.3.15. בַּשֵּׁן pro dente, Deut.19.21. Cum affixo, ut dictum, nun aſſumit dageſch poſt chirek pro tseri vel ſægol; (ad denotandum nun geminatum & alterum nun abjectum, à rad. שָׁנַן) ut cum י aff. loco ſeq. שִׁנּוֹ dente ejus, Exod.21.27. In forma duali nun itidem aſſumit dageſch poſt chirek: prout occ. in abſol. forma duali ſimpl. & cum הַ & לְ pro לָהֶ dem.præf. ſic: שִׁנַּיִם dentes, Gen.49.12. Amos.4.6. הַשִּׁנַּיִם dentes, 1 Sam.2. 13. לַשִּׁנַּיִם dentibus, Prov.10.26. Et in forma duali vel plur. conſtr. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. שִׁנַּי dentes, Pſalm.3.8. Joel. 1.6. וְשִׁנַּי & dentes, Job. 4. 16. Jer.31.29. Ezech.18.2. Quæ forma du. vel plur. conſtr.occ.etiam cum י_, ob pauſam pro ־_, aff.ſimpl. & cum בְּ præf. ſed cum יִ_ aff. ſimpl. at, cum יֵ_ aff. ſimpl. & cum בְּ & יֵ præf. ut & cum הֶם aff. ſimpl & cum בְּ & לְ præf. ſed cum מִ poetico aff. abſque præf. prout ſeq. שִׁנָּי dentes mei, Job. 19. 20. Lam.3.16. בְּשִׁנָּי in dentibus meis, Lam.13.14. שִׁנַּיִךְ dentes tui, Cant.4.20., 6.6. שִׁנָּיו dentes ejus, Job.41.6. Pſalm. 37.12., 112.10. Prov. 30.14. Jer. 31. 30. Joel. 1.6. Zach.9.7. בְּשִׁנָּיו dentibus ſuis, Job.16.9. וּמִשִּׁנָּיו & è dentibus ejus, Job. 29. 17. שִׁנֵּיהֶם dentes ipſorum, Num.11.33. Pſalm.57.5. בְּשִׁנֵּיהֶם dentibus ſuis, Mic. 3.5. לְשִׁנֵּיהֶם dentibus ipſorum, Pſal.124.6. שִׁנֵּימוֹ dentibus ſuis, Pſalm.35.16., 58.7. Atque ex hac rad. juxta quoſdam eſt no. שָׁנִי m. color rubens, qui vulgò dicitur, cremeci; & jod eſt jod לְיַחַשׁ, inquit R. D. Pag. i. e. jod attributionis, viz. ad formandum adjectivum, quaſi duplicatum, aut bis tinctum dicas, juxta quoſdam, qui non hîc ponunt, ſed in שָׁנָה, quod potiùs videtur. Habet adjunctum nomen תּוֹלַעַת vermiculi, vel huic ſubjunctum, vel, præpoſitum in regimine per ſcheva ſub ſhin, ter Lev.14. & ſemel Num. 19. Legitur & ſine תּוֹלַעַת vermiculo. Quidam vertunt ſecundarium, quaſi שְׁנִי. Numerale ſcribitur שֵׁנִי ſecundus, infrà in שָׁנָה; Kimchi etiam magìs probat ut ad שָׁנָה revocetur: unde repetit Kimchi illic. Merc. Scribit enim Kimchi in hac rad. rectum eſſe ut radix hujus vocis ſit שָׁנָה. Latinè dicitur coccinus & coccinum: ut Gen.38.28. Et ligavit manum ejus coccino, i.e. filo coccineo; h. e. tincto in coccino: vel, & ligavit ſuper manum, vel in manu ejus filum coccineum. Pag. &c. Vide reliquos hujus no. ſing. locos in Conc. ut & reliquos de hoc no. ſub rad. שָׁנָה. In plurali venit Prov.31.21. ſic: Omnis domus ejus, i. e. familia ejus induta שָׁנִים coccinis: i. e. veſtibus coccineis. Et rectum eſt, inquit R. D. ut mem (ex literis ſcil. heemanti. Merc.) redundet, & jod in שָׁנִי & שָׁנִים ſit vice 3. rad. he: (& ſic ut jod mem non ſint pluralis numeri ſigna. Id tamen, quod ego non probarim: Merc.) & ſi legatur jod, erit חָנֻם ſicut חָנָם, cujus perfectum eſt חָנֵם; (legendum autem ex Kimchi, quòd, ſi legeretur jod, eſſet שָׁנֻם, ſicut חָנָם; Merc. Cev.) ſed quia jod quieſcit, transfertur in nun punctatura jod, quæ eſt chirek. Et hoc eſt rectum in dictione iſta: quia ſignificatio, aut res per nomen ſignificata non pluralicatur. R. Joſeph ita deducit à שָׁנָה, ut ex exponat duplicibus, i. e. veſtibus duplicibus. vel variis: & ſic 70. duplices veſtes fecit viro ſuo: ſed Ab.Ezra. exp. veſtibus coccineis: & Targ. וְהוּרְיָתָא cocco: i.e. veſte coccineà: & ſic: Iſ.1.18. Si fuerint peccata veſtra כַּשָּׁנִים ſicut coccina: i.e. rubra tanquàm coccina: ſicut nix alba erunt, ſeu albeſcent. Pag &c. vide rad. שָׁנָה.

Rad. 152. שׁנן contractè in præt. kal, שָׁן, eſt, acuere: 70. παροξύνειν, ἀκονᾶν. Pag. Bu. Coc. Quidam dicunt hoc verbum rei mutationem includere, quod ſit vicinum radici שָׁנָה: quia acuere eſt obtuſum in acutum mutare. Merc. Acuit, præacuit, exacuit, acutum reddidit, acuminavit. Av. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 1. ſ. & 3. pl. ut & in part. paul kal, ſ. & pl. m. omnia ſimpl. ſic: שְׁנוֹתִי acui, Deu. 32.41. שָׁנֹנִי exacuerunt, Pſalm. 64.4. 140.4. שָׁנוּן acutus, Prov.25.18. שְׁנוּנִים acuti, æ, Pſalm.45.6. 104.4. Iſa.5.28. In piel שִׁנֵּן exacuere: Bu.Ma. valdè acuit: item, acutè dixit ſæpiùs repetendo: Av. Prout occ. in præt. piel 2. ſ. m. cum ו cop. præf. & ם aff.

aff. ſic: Deut. 6.7. וְשִׁנַּנְתָּם & repetes ea, vel jugiter loqueris ea filiis tuis: vel, Et confabulaberis de iis, &c. Hieron. Et narrabis ea: Targum, & repetes ea, vel iterabis ea filiis tuis. Pag. Et exacues ea, i.e. accuratè & commodiſſimè inculcabis: Bu. Lex. Exacues, &c. h.e. propones ea filiis tuis quàm efficaciſſimè, ut omnibus modis in animum penetrent. Coc. Eaque acutè ingeres filiis tuis: Hebr. exacues: metaphora à bellatoribus, qui arma acuunt ut faciliùs in hoſtes penetrent: ſic jubet proponere parentes liberis ſuis doctrinam Dei quàm accommodatiſſimè. Jun. In hithpael הִשְׁתּוֹנֵן ſeipſum acuit, exacuit. Bu. Ma. Av. Prout occ. in fut. hithp. á ג. ſ. m. יִשְׁתּוֹנֵן vel יֵן־; in 1. ſ. cum kamets ob pauſam pro pathach in ult. ſic: Pſalm. 73. 21. וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן & renibus meis acuor, aut acuam me: Pag. Vel, Acuebar, pungebar. Fit á quadrato, vel ſimili quadrato שׁוּנָן. Atque ante כִּלְיוֹתַי ſubaudiendum beth: nam durius eſt ut plurale cum ſingulari jungatur, habità ratione affixi primæ perſonæ: nec neceſſe eſt aleph pro he poni, quum ſenſus ſit planus. Septuaginta á עָנָה deduxerunt. Merc. 70. commutati ſunt. Hieron. & lumbi mei velut ignis fumigans. Pag. Videtur putaſſe dictionem compoſitam ex אֵשׁ ignis, & חָנַן fumus, quæ vox in Chaldæo tantùm, nuſquàm in Hebræo legitur. Merc. Vel, ſecundùm R. D. ponitur aleph vice he. Et eſt, & renes mei: i.e. unuſquiſque è renibus meis הַשְׁתּוֹנָן acutus eſt, aut acuit ſe. Alibi autem exponit, ut nos vertimus. Et in וְכִלְיוֹתַי defecit beth, i.e. Atque etiam in renibus meis qui conſulunt (vel, qui conſiliarii fuerunt, quos in conſilium adhibeo in rebus ſuſcipiendis, Cev.) acuar ſuper hac re: q.d. ut ſagitta acuta fui cum illis. R.Sal. Et in renibus meis fui acutus; (vel certè, me exacuens, me exacuebam. Cev.) Idem A.E. Targum, Et renes mei ardent tanquàm ignis. R. Himman. uterque é renibus acutus eſt: aleph loco he: vel, & cum renibus meis acuar. Pag. Pungebar, meipſum exacuebam; Bu.Lex. Exacuo: Bu. Conc. (quia fermenteſcebat cor meum) Et renes meos ego ipſe pungebam: i.e. Uterque renum eorum quaſi telo acuto pungebatur. 70. ἠλλοιώθησαν. Av. Et renes meos exaſperor: quaſi renes κέντροις & mucronibus repleantur. Coc. (Quum exacerbabatur animus meus,) & (in) renibus meis me ipſum exacuebam: Jun. Atque inde ex hac rad. שְׁנִינָה eſt no. שְׁנִינָה f. proverbium: fabula: verbum juge, ſermo jugis, aut continuus: juxta R.D. Pag. Quidam acuitatem exponunt, i. e. acerbè dictum, ſicut & חִידָה ænigma putant dictum: quaſi חֲדָה acuté dictum, aliâ ratione. Sic verbum Pihel exponunt acuere. Ego idem cum שָׁנַן eſſe crediderim, radicum vicinitate. Nam & שָׁנַן Hebræis doctoribus eſt legere, diſcere, ſtudere, commentari, quod fit ejuſdem rei, ut tenaciùs inhæreat, inculcatione. Itaque hic verbum Pihel rectè per inculcare vertas. Et hinc proverbium dicetur, quòd in ore ſit & inculcetur, &c. Merc. Dicterium, acutum dictum; acumen; ut cùm homines de aliquo acuunt linguam: Av. mordax dictum, admonitio, dicterium, &c. Coc. Prout occ. hoc no. cum ל & יְ præf. ut ſeq. לִשְׁנִינָה in dicterium, verbum acutum. Jer. 24. 9. וְלִשְׁנִינָה & in dicterium, Deut. 28. 37. 1 Reg. 9. 7. 2 Chron. 7. 20. Item, hinc etiam ex hac rad. שֵׁנָן plerique ducunt no. שֵׁן com. gen. dens, ſcopulus acutus, 1 Sam. 14. 4. Synecdochicé, ebur, ſeu dens elephantis, 1 Reg. 22. 39. Bu. Lex, Dens, quia acutus eſt: item rupes acuta, ſeu ſcopulus inſtar dentis; item, accipitur etiam pro dente eburneo. Av. In duali שִׁנַּיִם dentes: Gen. 49. 12. quæ dualis forma eſt propter duplicem ordinem dentium: ſic etiam bis bini pedes ponuntur pro duobus. ut in רֶגֶל dictum: Bu. Lex. Amos. 7. 6. נְקִיּוּן שִׁנַּיִם immunitas dentium; h. e. cùm dentibus ceſſatio datur, propter penuriam cibi. Zach. 9. 7. Et removebo abominationes ejus de medio שִׁנַּיו dentium ejus: metaph. h. e. quas hactenus mordicùs retinet: Coc. &c. vide Pag. & Merc. cum Bu. Conc. in rad. שׁן. Item hìc etiam quidam ponunt no. in forma pl.m. שֵׁנְהַבִּים dentes elephantum, ebora; 1 Reg 10. 22. Videtur comp. ex no שֵׁן: etſi vera ejus ratio incognita ſit: Targ. פִּילָא דְּפִיל dens elephanti; nam פִּיל eſt elephas. Bu. Lex. Dens elephantorum: eſt comp. ex שֵׁן dens & הַבִּים elephanti. Av. Bochartus contendit elephantos notari: & ſic Syrus & Arabus פִּילָא elephantes: אלאקהבא Arabibus eſt elephas & bubulus, à fuſco colore dictus; Bochartus putat inde dici hanc vocem eliſo koph. Coc. &c. vide etiam in vocabulis quadratis. Denique hìc etiam ſub hac rad. שֵׁנָא quidam locant no שֵׁנָא, Pſal. 68. 18. & exponunt collectivé pro genere curruum, acutas falces habentium, ad hoſtem proſcindendum. Nos currus falcatos vocamus. Putant hinc eſſe, literà aleph interpoſitâ. Interpretes exponunt, Angelos. Kimchi in rad. שָׁנַן, quò potiùs pertinet, juxta quoſdam, inquit, שְׁנָאן dictum eſſe, pro שִׁנְעָן, formæ בִּנְיָן, & קִנְיָן, & בְּנָה a, & קָנָה, quaſi dicas millia iterationis: i.e. אַלְפֵים שְׁנַיִם duo millia, vel meo judicio, plura, aut varia millia. In comment. ſcribit שִׁנְאָנִים genus quoddam eſſe angelorum. Sed infrá inter quadrata ponetur. Merc. Cev.

Rad. 153. שָׁנָא mutatus eſt, commutatus eſt: idem quod שָׁנָה: eſt cogn. cum שָׁנַן acuit: nam acuere eſt mutare obtuſum in aciem. Prout occ. in fut. kal, 3. ſ. m. Lam. 4. 2. Quomodo obſcuratum eſt aurum, יִשְׁנָא (pro יִשְׁנֶה) mutata eſt maſſa bona? unde in piel שִׁנָּא mutavit: prout occ in 3. ſ. m. præt. piel cum ו cop. præf. 2 Reg. 25. penult. וְשִׁנָּא & mutavit veſtes carceris ejus: quibus, ſcil. utebatur in carcere. In pual שֻׁנָּא mutatus eſt: prout occ. in fut. pual 3. ſ. m. Eccl. 8. 1. Sapientia hominis illuminabit faciem ſuam,) & fortitudo faciei יְשֻׁנָּא mutabitur. Ratione punctorum legi debet שָׁנָה á יְשֻׁנֶּה: ſed ratione literarum יְשֻׁנָּא ab hac rad. שָׁנָא. Av. qui ſolus hanc hic ſtatuit radicem ſpecialem; reliqui verò hæc referunt ad rad. שָׁנָה viz. cum aleph loco 3. rad. he, ut infrá videre eſt.

Rad. 154. שָׁנַא, ſive שָׁנֵא, (inſtar חָפֵץ voluit.) eſt, odio habere. Pag. Prior forma cum duplice kamets non legitur in textu. Opponitur verbo אָהַב vel אָהֵב amandi. Eſt etiam contemptûs & neglectûs: quòd quæ odimus negligamus & contemnamus. Dicitur interdùm per comparationem alterius quod magis amatur, non quód proprie odio habeatur: ut de Lea præ Rachel. Gen. 29. 31. & 33. ſic Deut. 21. 15. & 17. Merc. שָׁנֵא odit, odio vel exoſum habuit, odio proſecutus

secutus fuit. Bu. Lex. hostiliter infestavit, hostis fuit. Cogn. cum אָסוֹן, i.e. nocumentum: quos enim odimus, illis quoque nocere studemus: hinc, si nun transit in μ Græcum, fit per metath. μισέω odi, & μῖσος odium, &c. Av. 70. reddunt hoc verbum μισεῖν odisse. Minimum odii est non diligere, sed negligere: deinde non probare non delectari: denique malè velle. Mal.1.3. Et Esavum שָׂנֵאתִי odio habui: i.e. præterivi: hoc tamen est, in judicio, & sub ira reliqui. Deut.21.15. Duæ uxores, una אֲהוּבָה dilecta, & altera שְׂנוּאָה minús grata, vel non grata. Mal. 2. 16. כִּי שָׂנֵא שַׁלַּח Si oderit, dimittat: h. e, si grata non sit. Prov.25.17. פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ וּשְׂנֵאֶךָ nè satietur te & ingratus ei fias, i. e. ne minús amet te. Pro. 19.7. Omnes fratres pauperis שְׂנֵאוּהוּ eum oderunt, h.e, non habent eum gratum. Exo.18.21. שֹׂנְאֵי בָּצַע qui oderunt lucrum: h. e. quæstum injustum aut lucrum non appetunt. Coc. Ordine verò Conc. verbum hoc frequens legitur in textu, ut seq. in præt.kal 3.s.m occ.simpl. & cum ־ָה aff. ut & cum ־ָהּ aff.simpl. & cum ו cop. præf. sed in 3. s. f. simpl. ut seq. שָׂנֵא odio habet, Deut.12.31..16.22. 2Sam.13.22. Prov.6. 16. Mal.2.16. וּשְׂנֵאָךְ & odio habeat te, Prov.25.16. שָׂנְאָה odit eam, 2Sam.13.15. וּשְׂנֵאָהּ & oderit eam, Deut.22.13..24.3. שֹׂנְאָהּ odit. Psalm.11.5. Isa.1.14. Item, in 2.s, m. & f. occ. simpl. sed 2.s. m. habet etiam ־ָי & ־ָה aff. ut seq. שְׂנֵאתָנִי odisti, Psalm. 5.6.. 50. 17. Ezech.35.6. שָׂנֵאתָ odisti, Ezech.16.37..23.28. שְׂנֵאתָנִי odisti me Jud.14.16. שְׂנֵאתָהּ odisti eam. Jud. 15.2. Et in 1.s. præt. kal, occ. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ו, הִ, הָ, & ם aff. ut seq. שְׂנֵאתִי odi, Psalm.26.5..31.7..101.3..119.104,113,128,163. Prov.5.12.. 8.13. Jer.44.4. Amos.5.21..6.8. Zach.8. 17. Mal.1.3. וְשָׂנֵאתִי & odi, Eccl. 2.17,18. שְׂנֵאתִיו odi eum, 1Reg.22.5. שְׂנֵאתִיהוּ odi eum, 2Chron.18. 7. שְׂנֵאתִיהָ odi eam, Jer. 12.8. שְׂנֵאתִים odi eos Psal.139.22. Hos.9.15. Item, in 2. pl.præt, kal. occ. simpl. & cum נִי aff. post schurek: sed cum הוּ aff. post kibbuts pro schurek in penult. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. שָׂנְאוּ oderunt, Prov.1.29. Amos.5.10. שָׂנְאוּנִי oderunt me, Psalm.25.19. שְׂנֵאוּהוּ oderunt eum, Pro. 19.7. שְׂנֵאתֶם odistis, Gen,26.27. Jud.11.7. In part. ben. kal, s. m. occ. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ל præf. & ו aff. sed cum ־ָה aff. absque præf. ut seq. שׂוֹנֵא vel sine vau, odio habens, osor, Deut.4.42.. 19. 4,6,11. Josh.20.5. Job.34.17. Psalm.106.10.,120.6. Prov.13.24.. 15.10.. 26.24.. 28.16.. 29.24. Isa.61.8. לְשֹׂנְאוֹ & odio habens, Pro.11.15..12.1..15.27. שֹׂנְאוֹ osorem suum, Deut.7.10. שֹׂנַאֲךָ osor tuus, Exod.23. 5. Prov.24.21. Et à forma pl. m. absol. שׂוֹנְאִים occ. in pl. m. constr. simpl. & cum ו & ול præf. sic: שֹׂנְאַי osores, Exod. 18. 21. Psalm. 139. 5. Mich. 3. 2. וְשֹׂנְאַי & osores, Psal.34.22. וּלְשֹׂנְאַי & osores, 2Chr. 19.2. Sed occ. etiam ead. forma pl. m. constr. cum affixis variis: ut cum ־ַי, vel, ob pausam, ־ָי aff. simpl. & cum בְּ, לְ, מִ, & וּמִ præf. ut seq. שֹׂנְאַי osores mei, Psalm.35.19.. 38.20.. 69.5.. 86.17. שֹׂנְאָי osores mei Psalm.41.8. בְּשֹׂנְאָי osores meos, Psalm.118. 7. לְשֹׂנְאָי in odio habentes me, Exod.20.5. Deut.5. 9. מִשֹּׂנְאָי ab osoribus meis, Psalm.9.14. מִשֹּׂנְאַי idem, 2Sam.22.18. Psalm.69.15. וּמִשֹּׂנְאַי & ab osoribus meis, Psalm.18.18. Item, occ. etiam ead. forma pl. m. constr. cum ־ַי, ־ָי, & ־ָם, aff. absque præf. sed cum הֶם aff. simpl. & cum בְּ præf. ut & cum ־ָיו aff. simpl, & cum ל præf. prout seq. שֹׂנְאֵינוּ osores nostri, Exo. 1.10. שֹׂנְאֶיךָ osores tui, Deut.7.15.. 30.7. 2Sam.19. 4. 2Chron.1.11. Job.8.22. Psalm. 21. 9. שֹׂנְאֵיכֶם osores vestri, Lev.26.16. Isa. 66. 5. שֹׂנְאֵיהֶם osores ipsorum, Psalm. 106. 41. בְּשֹׂנְאֵיהֶם in osores suos, Esth. 9. 1,5, 17. שֹׂנְאָיו osorum suorum, Gen.24.60. לְשֹׂנְאָיו osoribus suis, Deu.7.10. Item, à s. f. part. ben. kal, שׂוֹנְאָה odio habens form. occ. in forma pl.f. cum יךָ aff. loco seq. שֹׂנְאוֹתֶיךָ osorum tuorum, Eze. 6.27. Et in part. paul kal, à s. m. שָׂנוּא exosus, odio habitus. & in absol. forma pl. m. שְׂנוּאִים occ. in forma pl. m, constr. cum kibbuts pro schurek penult. loco seq. שְׂנוּאֵי exosi, 2Sam,5.8. Et in part. paul s.f. occ. simpl. & cum ו cop. הָ dem. & וָה præf. ut seq. שְׂנוּאָה exosa. Gen. 29. 31, 33. Deut. 21. 15. Prov. 30. 23. וּשְׂנוּאָה & exosa, Isa.60.15. הַשְּׂנוּאָה exosa, Deut. 21.16,17. וְהַשְּׂנוּאָה & exosa, Deut.21.15. Item, in infin. kal, in plena forma cum kamets & cholem occ. simpl.sed in forma cum scheva & cholem simpl. & cum לְ & וְלְ præf. ut & in forma cum cholem ante thau in fine occ. simpl. ut seq. שָׂנֹא odio habendo, Jud. 15.2. שְׂנֹא odisse, Gen.37.5,8. לִשְׂנֹא ad odium, Psalm.36. 3.. 105.25. Eccl. 3.8. וְלִשְׂנֹא & odio prosequendo, 2Sam.19.7. שְׂנֹאת odisse, Prov.8.13. In imper.kal, à s. m. שְׂנָא odio habe, in forma plur. masc. occurrit simpl. sic: שִׂנְאוּ odio habete, Psal.97.10. Amo.5.15. In fut. kal, 1.s. occ. simpl. sed in 2.s. m. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3.s. m. simpl. & cum ־ָה ob pausam pro ־ָהּ aff. ut & cum ו conv. præf. & ־ָהּ pro ־ָהּ aff. & in 3. pl. m.simpl. & cum ו conv. præf. prout seq. אֶשְׂנָא odio habeo, Psalm.139.21. תִּשְׂנָא odio prosequeris, Lev, 19. 17. וְתִשְׂנָא & odisti, Psalm. 45.8. יִשְׂנָא odio habebit, Pro.13.5.. 26.28. יִשְׂנָאֲךָ odio habeat te, Prov. 9. 8. וְיִשְׂנָאֲךָ & odio habuit eam, Deut. 22. 16. 2 Sam. 13. 15. יִשְׂנְאוּ odio habent, Pro.1.22..29.10. וְיִשְׂנְאוּ & odio habuer. Gen.37.4. In niphal נִשְׂנָא odio haberi, odiosum, exosum esse: Bu. Ma. Av. Prout occ. in fut. niph. 3.s. m. sic: יִשָּׂנֵא odio habetur, Pro.14.17,20. In piel שִׂנֵּא odio habuit: Bu.Ma. vehementer, scil. Av. unde in part. piel s. m. מְשַׂנֵּא odio habens: prout occ. cum ־ַי aff. sic: מְשַׂנְאַי osor meus, Job.31.29. Psal.55.13. Et ab absol. forma pl m. part. piel מְשַׂנְאִים occ. in forma pl. m.constr. simpl. & cum ־ַי aff. cui ult. cum ־ָי aff. ו cop. & וְלְ sunt præf. ut & cum ו cop præf.& נִי aff. sed cum ־ָה & ־ָיו aff. simpl. & cum ו cop. præf. utrique, ut seq. מְשַׂנְאַי osores, Psal.81.16. מְשַׂנְאַי osores mei, 2Sam. 22.41. Prov.8.36. וּמְשַׂנְאַי & osores meos, Psalm.18. 41. וּלְמְשַׂנְאַי & osoribus meis, Deu.32.41. מְשַׂנְאֵינוּ & osores nostros, Psalm.44.8,11. מְשַׂנְאֶיךָ osores tui, Num.10.35. Psalm.139.21. וּמְשַׂנְאֶיךָ & osores tui, Psalm.83.3. מְשַׂנְאָיו osores ejus, Psal.68.2. וּמְשַׂנְאָיו & osores ejus. Deut.33.11, Psalm.89.24. Atque inde ex hac rad. שָׂנְאָה est 1.no. שְׂנִיאָה f. exosa: Pag. Bu. &c. formam refert נְבִיאָה prophetissa: monente Kimchi. Sed potest etiam dici שְׂנִיאָה Chaldæam formam pahul seu pehil recipere: vel esse Toar, seu adject. ut alia Hebraicè; odiosa: Merc. Prout occ.hoc no. s. f. cum לְ præf. loco seq. לִשְׂנִיאָה exosæ, Deut. 21.15. Item 2. hinc etiam no. substant. שִׂנְאָה f. odium:

um. Pag. Bu. &c. 70. μῖσος: fuga, averſatio, malevolentia: Coc. prout occ. hoc no. in abſol. ſ. f. ſimpl. & cum ו, ה, & ב præf. ut & in forma ſ.f. conſtr. cum ו & ב præf. ut & cum מ præf. & ה aff. poſt jod abundans & ſægol in penult. ante aff. ut & cum ומ præf. & ו aff. ſed cum ם aff. abſque præf. prout ſeq. שִׂנְאָה odium, 2Sam.13.15. Pſalm.109.3.. 139.22. Pro.10. 12,18. 26.26. Eccl.9.1. וְשִׂנְאָה & odium, Pſal.109. 5. Pro.15.17. הַשִּׂנְאָה odium, 2Sam.13.15. בְּשִׂנְאָה cum odio, Num.38.20. Ezech.23.29. וְשִׂנְאַת & odium, Pſalm.25.19. בִּשְׂנַאַת propter odium, Deut.1. 27. מִשִּׂנְאָתְךָ propter odium tuum, Ezech. 35. 11. וּמִשִּׂנְאָתוֹ propter odium ejus, Deut. 9.. 8. שִׂנְאָתָם odium ipſorum, Eccl.9.6. De hoc autem no. cum מ præf. & ה aff. locus ſuprà cit. notandus; viz. Ezech. 35.11. ubi ſic ſcribitur מִשִּׂנְאָתְיךָ propter odia tua (quaſi eſſet in plur.) in eos: Pag. jod enim vel ſolum pluralem numerum in hoc indicare poſſit, ſicut & in כָּל־תְּהִלָּתֵיכֶם omnes laudes tuas, Pſalm.9.15. & in בְּזִנּוּחֵיךְ in ſcortationibus tuis, Jer. 3. 2. juxta R.D. Vide in הָלַל, & in זָנָה, atque adeò in עָגַע ad עָגָה: vel, quòd tu illos odiſſes: ut ſit Makor, ſeu infin. Cev. nam jod abundat: nec eſt ſignum plur. Merc. Præ odio tuo contra illos: eſt plur. anomalum: ſimilia vide, Pſalm.9.15. & Jer. 3. 2. Bu. Lex. Ex odio tuo: eſt, (cum jod abundante poſt ſægol) pro מִשִּׂנְאָתְךָ: retrahitur autem accentus euphoniæ cauſâ: quia ſequitur monoſyllabon, בָּם. Coc. Et in Deut. 1. 27. בִּשְׂנַאַת יְהוָה אוֹתָנוּ propter odium Domini, &c. i. e. quia odit nos Dominus: Pag. Eò quod odit nos Deus: eſt verbale nomen pro infinito, cum caſu verbi. Av. Et ſic Deut.9.28. וּמִשִּׂנְאָתוֹ אוֹתָם & propter odium ipſius (adverſùs) eos: Pag. Cev. i. e. Et quia odit ipſe illos. Eſt nomen pro Makor ſeu infin. kal: Pag. Item, de part. paul kal, locus unus aut alter notandus: viz. 2 Sam. 5. 8. ubi ſic ſcribitur: & claudos & cæcos שְׂנוּאֵי exoſos animæ David: i. e. odio habitos ab anima David. Scribitur cum vau, ſed legitur cum jod in fine: Pag. eſt enim pl. m. conſtr. Item Gen.29.31. Et vidit Dominus, quòd שְׂנוּאָה exoſa (eſſet) Leah: idem v. 33. quibus locis, inquit R.D. propriè odium non ſignificatur, ſed amor quidam paulò remiſſior. Leah enim ſic vocatur, non quòd Jahakob eam odiſſet, ſed quòd multò magis deperiret Rachelem: quod etiam dicitur eod. cap. v. 30. Atque non malè ſic interpretèris quædam alia. Cev. Videns autem Jehova exoſam eſſe Leam, &c. h.e. minùs eſſe amatam: ut apparet ex præcedente verſu: eſt κατὰ τὸ dictum: ut infrà v. 33. Et ſic Deu.21.15. & Mat.5,24. ut & Lucæ 14.26. Jun.

Rad. 155. שָׂנָב. inde no. cum א heemant. ab initio: viz. אֶשְׁנָב m. feneſtra, feneſtella: Pag. Bu. cancellus: Pag. vel potiùs, cancelli: Cev. tranſenna, cancelli, ſive ferrei, ſive lignei. Eſt á verbo שָׁנַב per tranſennam proſpexit: eſt cogn. cum נָשַׁב ſpiravit: nam proſpicientes per tranſennam reſpirationem accipiunt attrahendo aerem. Hinc ſenna, & compoſitum tranſenna: & retrò lectum eſt feneſtra: Germ. Ein fenſter. Av. Occ. autem hoc no. ſ. m. ſimpl. cum ה dem. præf. loco ſeq. הָאֶשְׁנָב feneſtra, Jud.5.28. Cum affixo aſſumitur dageſch in beth: prout occ. cum י. aff. ſic: Pro.7.6. Per אֶשְׁנַבִּי feneſtram meam reſpexi: Pag. ſic enim per dageſch in beth poſt pathach ſcribitur in omnibus noſtris exempl. ab abſoluto אֶשְׁנָב per pathach, quod in diſtinctione vertitur in kamets. Divinant qui ad שׁוּב reducunt, nun interpoſito: quòd verti poſſit: Merc.

Rad. 156. שָׁנָה eſt, mutare, commutare: alterare: item, iterare: Fag. vel abſolutè, mutari: ut in loco Mal.3.6. Non mutor; Merc. Iterare, ſecundò facere: mutari, variari: Bu. Lex. ſecundâ vice repetiit, iteravit: & ſine accuſ. eſt neutrum, mutatus eſt. Idem quod שָׁנַן: & eſt cogn. cum שָׁנַן acuit, &c. ut ibi dictum. Av. In Bu Conc rad. hæc quatuor ſignif. 1. eſt, mutari, variari: Bu. Conc. diverſum eſſe vel fieri: 70. ἀλλοιοῦσθαι: Coc. ut Mal.3.6. vel 8. Ego Dominus לֹא שָׁנִיתִי non mutavi, ſcil. me; vel, non mutavi, illud, ſcil quod dixi. Pag. Non mutor: Bu. Lex. Av. Non ſum diverſus factus: h, e. ut veritas mea, ita gratioſa mea voluntas, mutata non eſt. Coc. Non mutor: q.d. Ac proinde conſilium meum, quod promiſeram, præſtabo. Jun. In part. ben. kal, ſ m. occ cum ו cop. præf. & in pl. m. ſimpl. ut &. à ſ.f. שׁוֹנָה, in forma pl. f. ſimpl. itidem, ſic: וְשׁוֹנָה & mutans. Prov.17.9. שׁוֹנִים varii, a. Eſth. 1. 7. Pro. 24.21. שׁוֹנֹת diverſa, Eſth.3.8. In fut. kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl. loco ſeq. יְשׁוֹנֶא mutatur, Lam.4.1. In piel שִׁנָּה, vel cum aleph loco 3. rad. he, שִׁנֵּא, mutare: Pag. Bu. mutavit. ſive in melius, ſive in deterius: Av. mutare, variare: Coc. Prout occ. in præt. piel 3. ſ. m. vel in forma cum he, vel cum aleph. loco he 3. rad. & cum ו cop. præf. utrique, ſic: וְשִׁנָּה & mutavit, Jer.52.33. וְשִׁנֵּא & mutavit, 2Reg.25.29. Et in part. piel ſ. m. occ. ſimpl. loco ſeq. מְשַׁנֶּה mutans, Job, 14.20. In infin. piel occ cum ל præf. ut & cum ב præf. & ו aff. ſic: לְשַׁנּוֹת mutando, Jer. 2, 36. בְּשַׁנּוֹתוֹ mutare ipſum, Pſalm.34.1. Item in fut. piel 1. ſ. occ. ſimpl. ſed in 3. ſ. m. cum ו (ob ſcheva ſeq. pro ו) cop. præf. ut & cum ו conv. præf. & ו & ה aff. ut ſeq. וַיְשַׁנֶּה mutabo, Pſalm. 89. 35. וְיִשַּׁנֶּה & mutetur, Prov.31.5. וַיְשַׁנֵּו & mutavit, 1 Sam. 21.14. וַיְשַׁנֶּהָ & mutavit eam, Eſth.2.9. In pual שֻׁנֶּה, vel cum aleph loco 3. rad. he שֻׁנֵּא mutari: Pag. Bu. &c. Prout occ. in fut. pual 3. ſ. m. in forma cum aleph. pro he 3. rad. ſic: Eccl.8.1. Et fortitudo faciei ejus יְשֻׁנֵּא mutabitur: Pag. q.d. feritas, barbaries, & impudentia, ſapientiæ beneficio deponitur é vultu, &c. Merc. Vel, ut alii exp. in 2. iterandi ſignif duplicetur: &c. Bu. Lex. Et robur faciei ejus, i. e. παῤῥησία, inſtauratur. Coc. Ut firmitas vultûs ejus duplicetur: i. e. indiés augeſcat, confirmeturque, & in imaginem rectiſſimi Dei transformetur ex gloria in gloriam, ſicut à Domini Spiritu: 2 Cor. 3.28. Jun. Mutabitur: Bu. Conc. In hithpael הִשְׁתַּנֶּה mutare ſe, diverſum, mutatum ſe oſtendere, diſſimulare ſe: Bu. Ma. mutare ſe, i. e. aſſumere alium habitum. &c. Prout occ. in præt. hithp. à 2. ſ. m. הִשְׁתַּנִּיתָ: in 2. ſ. f. cum ו conv. præf. ſic: 1 Reg.14.2. Surge quæſo & mutabis te: h. e. & muta te, i.e. veſtes tuas: Pag. Merc. Ad verbum, Et mutabis, ſeu tranſmutabis tete. Merc. Et mutabis te, i.e. diſſimulabis te: Bu. Lex. Et tranſmutabis te: i. e veſtes alias indues, & ſimulabis te aliam eſſe; 70. ἀλλοιώσῃσον. Av. Et mutabis te: h. e. aſſume alium habitum: Coc.

Et dissimula te: hebr. muta te ipsam: Jun. Muta te: Bu. Conc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est, iterare, secundo facere: Bu. Conc. 70. δευτερῶν, Cocc. &c. vide ad initium rad. Prout occ. in præt. kal. 3. ſ. m. & in 1. ſ. simpl. ut & in part. ben. kal, ſ. m. simpl. & cum ו cop. præf. ſe l in forma pl. m. simpl. ut seq. שָׁנָה iteravit, 2 Sam. 12. 10. שָׁנִיתִי itero, Mal. 3. 6. שׁוֹנָה iterans, Prov. 26. 11. וְשׁוֹנֶה & iterans, Prov. 17. 9. שׁוֹנִים iterata, Esth. 1. 7. Prov. 24. 21. In Imper. kal, à ſ. m. שְׁנֵה, in pl. m. occ. simpl. loco seq. שְׁנוּ iterate, 1 Reg. 18. 34. Item in fut. kal, a 2. f. m. תִּשְׁנֶה iterabit, &c. occ. in 1. ſ. & in 2. pl. m. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum ו conv. præf. וְאָשְׁנֶה iterabo, 1 Sa. 26. 8. תִּשְׁנִי iterabitis, Neh. 13. 21. וְיִשְׁנוּ iterant, Job. 20. 22. וַיִּשְׁנוּ & iterarunt, 1 Reg. 18. 34. In Niphal נִשְׁנָה iterari; Pag. Bu. mutatus est reiterando, reiteratus est. Av. Prout occ. in Infin. niph. sic, Gen. 41. 32. עַל הֵשָׁנוֹת & propter iterari somnium, i. e. & propterea iteratum est somnium Pharaoni duabus vicibus, quia firma res est à Deo; vel, quia pluries potest aliquid iterari, & non tantùm secundò; propterea addidit, duabus vicibus: Pag. quòd, addi potest: i. e. eò quòd, &c. vel, quòd sit iteratum somnium, id ostendit rem esse ratam, &c. Sic in Targ. nam post עַל interponitur ך, propterea quòd, vel quantum ad id quòd &c. Merc. Et propterea quòd iteratum est somnium, &c. Targ. in Pag. Et propter iterari, &c. Bu. Lex. Et super iterari, i. e. quòd iteratum est somnium bis, ad Pharaonem, &c. Av. Et quod attinet somnii instaurationem factam alterà vice, Cocc. Quòd autem iteratum est somnium apud Pharaonem, bis: (factum est) quia stata est hæc res à Deo ipso, &c. Jun. Atque ex hac rad. in hac 2. iterandi signif. sunt nomina seq. i. No. in forma duali, viz. שְׁנַיִם m. duo, bini: Pag. Bu. Gen. 6. 20. & interdùm pauci; nam quibusdam in locis iste numerus diminuit: ut 1 Reg. 17. 12. Duo ligna i. e. pauca, ego colligo: Pag. Est nomen cardinale masc. dualis numeri tantùm: Av. 70. δύο: duo: Cocc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc ut seq. שְׁנַיִם duo, duorum, &c. Gen. 6. 19, 20. 7. 2 9, 15. 44. 25. Exod. 22. 38. 25. 18. &c. Deut. 17. 6. 21. 17. &c. Eccl. 4. 11. Isa. 17. 6. Am. 3. 3. Zac. 13. 8. &c. in 80. circ. l. Item, occ. etiam hoc No. du. in forma cum kamets ob pausam in penult. locis seq. שְׁנָיִם duo, Gen. 46, 27. Exod. 22. 6. Lev. 23. 18. Num. 29. 13, 20, 23. 26, 29, 32, 17. 2 Sam. 1. 1. 1 Chron. 26, 17. cui utrique formæ, cum pathach, scil. vel kamets in penult. ו cop. est præf. ut seq. וּשְׁנַיִם & duo, Deut. 32. 30. Jud. 7. 3. 12. 7. 1 Sam. 25. 18. 2 Sam. 8. 5. 1 Reg. 3. 63. 10. 19. 20. 1, 16. 22. 31. 2 Reg. 10. 14. 1 Chron. 7. 2, 7. 18. 8. 25. 8. 2 Chron. 7, 5. 9. 18. Neh. 6. 15. Jer. 3. 14. Ezec. 40. 39. 41. 18. Dan. 9. 26, 27. Zach. 4. 3. וּשְׁנַיִם & duo, 1 Chron. 12. 28. Ezr. 2. 3, 4, 10, 12, 24, 27, 29, 37, 58, 60. Neh 7. 8, 9, 10, 17, 28: 33, 40, 60, 62. 11. 12, 13, 19. Jer. 52. 29. Item, alteruträ formæ, vel cum pathach, vel cum kamets penult. ה dem. בְּ, בַּ, לְ, & לַ sunt præf. ut seq. הַשְּׁנַיִם duo, Eccl. 4. 9, 12. בִּשְׁנַיִם duobus, Jud. 15. 13. בַּשְּׁנַיִם idem, Num. 13. 23. בִּשְׁנַיִם idem, 1 Chro. 11. 21. לִשְׁנַיִם in duo, 2 Reg. 2. 12. 1 Chron. 25. 29. Ezr. 10. 13. Jer. 34. 18. לִשְׁנַיִם in duo, 1 Reg. 3. 25. וְלִשְׁנַיִם & duobus, Jos. 6. 22. In forma duali m. constr. juxta normam est שְׁנֵי duo: sed in compositione cum hoc numero sæpissimè resumit mem, præcedente tseri; Bu. Lex. Hæc autem regiminis forma cum mem est in compositione numeri duntaxat: nam cum alio nomine in regimine semper mem perdit: verùm reperitur & passim absolutum, sequente altero nomine: nam שְׁנֵי אֲנָשִׁים & שְׁנַיִם אֲנָשִׁים duos homines, pro eodem dicimus. Sed in compositione numeri dicitur & quibusdam in locis sine mem. Idem sentiendum de fæm. שְׁתַּיִם seq. Merc. Occurrit autem forma constr. cum mem in fine sæpè in textu, & ordine Conc. ut seq. שְׁנֵיִם duo, duorum &c. Gen. 17. 20. 25. 16. 35. 22. 42. 13, 32. 49. 28. &c. ad Ps. 60. 2. Jer. 52. 20. in 80. circ. l. Cui etiam formæ in regimine cum mem in fine ו cop. ה dem. בְּ, וּבְ & לְ sunt præf. ut seq. וּשְׁנֵיִם & duo, 2 Sam. 2. 15. 1 Reg. 4. 26. 10. 26, 20. 1 Chron. 9. 22. 15. 10. 2 Chron. 1. 14. 9. 19. Ezr. 2. 6, 18. הַשְּׁנֵיִם duo, 1 Chron. 27. 15. בִּשְׁנֵיִם in duo, 1 Reg. 19. 19. 2 Reg. 25. 27. Ezr. 8. 31. Jer. 52. 31. Ezech. 29. 1. וּבִשְׁנֵיִם & in duo, Esth. 9. 1. לִשְׁנֵיִם duodecim, Exod. 24. 4. 39. 14. Jud. 19. 29. 1 Ch. 27. 15. sed frequens etiam venit altera forma du. m. constr. viz. absque mem in fine, sic, שְׁנֵי duo, duorum, &c. Gen. 1. 16. 10. 25. 19. 1. 22. 3. 25. 23. &c. Cant. 4. 5. 7. 4. Isa. 7. 16. Zac. 4. 11, 12, 14. 6. 1. 11. 7. &c. in 150. circ. l. Cui etiam formæ du. m. constr. absque mem ו cop. est præf. locis seq. וּשְׁנֵי & duo, Gen. 24. 22. 25. 23. Exo. 18. 6. 26. 19, 25. 36. 24, 26. 26. 23. 32. 15. 34. 29. 36. 28. Lev. 23. 19. Num. 7. 3. 22. 22. 28. 9, 12, 20. Deut. 9. 15. Jud. 9. 44. Ruth. 1. 1, 3. 1 Sam. 4. 11. 28. 8. 30. 12. 2 Sam. 4. 2. 1 Reg. 6. 34. 7. 18. 2 Reg. 2. 24. Item, huic etiam formæ du. m. constr. absque mem בְּ, וּבְ, לְ, & מִ sunt præf. ut seq. בִּשְׁנֵי in duo, Deut. 9. 17. 1 Reg. 2. 32. 20. 27. 2 Reg. 5. 23. Ezech. 32. 1. וּבִשְׁנֵי & in duos, Job. 42. 6. כִּשְׁנֵי sicut duo, Cant. 4. 5. 7. 4. לִשְׁנֵי duobus, Gen. 9. 22. 32. 7, 10. Exod. 4. 9. 26. 24. 28. 21. 36. 29. Lev. 5. 11. Num. 29. 14. Deut. 3. 21. Jos. 2. 10. 9, 10. 1 Reg. 2. 5. 6, 25. Isa. 8. 15. Ezech. 37. 22. 47. 13. מִשְׁנֵי a duobus Ex. 25. 18. 32. 15. 37. 7, 8. Rut. 1. 5. Isa. 7. 4. Item occ. etiam hæc forma du. m. constr. absque mem cum affixis variis; ut cum נוּ & כֶם aff. sic, שְׁנֵינוּ duo nos, Gen. 31. 37. 1 Sam. 20. 42. Job. 9. 33. שְׁנֵיכֶם duo vos, Gen. 27. 48. sed sæpiùs occ. cum הֶם Aff. sic, שְׁנֵיהֶם duo ipsi, duos illos, duorum istorum, &c. Gen. 2. 25. 3. 7. 9. 23. &c. Eccl. 11, 6. Isa. 1. 31. Jer. 46. 12. Ezech. 21. 24. & Zach. 6, 13. &c. in 80. circ. l. Cui etiam du. m. constr. cum הֶם Aff. ו cop. לְ & מִ sunt præf. ut seq. וּשְׁנֵיהֶם & ambo isti, 1 Reg. 11. 29. 2 Reg. 2. 7. Dan. 11. 26. לִשְׁנֵיהֶם ambobus illis, Exod. 26. 24. 28. 29. מִשְׁנֵיהֶם præ ambobus, Pro. 27. 3. Eccl. 4. 3. In forma du. f. assumit thau post scheva absque nun 2. rad. sic, שְׁתַּיִם fæm. duæ, duo: quod secundùm normam debuerat esse שְׁנְתַּיִם, sed euphoniæ gratiâ, remotum est nun: & dagesch lene ex שְׁנְתַּיִם remansit in שְׁתַּיִם, inquit R. D. pauciſſimis exceptis, quæ sunt lenia: Pag. שְׁתַּיִם duæ est nomen cardinale fæm. & dualis numeri tantùm, pro inusitato שְׁנְתַּיִם Av. retinetque dagesch post Scheva, euphoniæ causâ. Et in forma du f. constr. est ut masc. vel שְׁתֵּי absque mem, vel שְׁתֵּיהֶם cum mem in fine post jod quiescens in tseri: Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. in hac forma du. f. frequens etiam in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma cum pathach penult. extra pausam simpl. locis seq. שְׁתַּיִם duæ duo, Gen. 5. 18, 20, 26. Exod. 5. 28. Lev. 23. 17. 24. 6. Jos. 15. 60. 1 Reg. 3. 16, 18. 7. 41. 15. 25. 2 Reg. 1. 17. 2. 24. 14. 1. 15. 32. 2 Chron. 4. 12. Job. 13. 20.

13.20. Pſalm.62.12. Prov.30.7. Iſa.51.19. Jer.2.13. Eze.1.11.23..23.2..40.9..41.3,22,24..43.14. Dan.2.1. Am.4.8. Hag.1.1,15..2.10. Zac.1.1,7..5.9. Etin forma cum kamets penult. ob pauſam ſic: שְׁתַּיִם duæ, o, Joſh.21.25,27. 1Reg.7.41. 2Reg.6.10. Cui priori formæ cum pathach penult. ו cop. eſt præf. locis ſeq. וּשְׁתַּיִם & duæ, o, Num.35.6. Joſh.19.30. 2Sam.2.10. 1Reg.14.20..16.29. 2Reg.8.17,25..15.2,26..21.19. 2Chron.21.5,20..22.2..26.3..33.21. Neh.5.14..13.7. Job.40.5. Joſh.1.11. Ezech.41.23,24. Et alteri formæ cum kamets penult. ו cop. eſt etiam præf. loco ſeq. וּשְׁתַּיִם & duabus, Neh.13.20. Et rurſus formæ cum pathach pen. extra pauſam, בְ, & וּבְ ſunt præf. ſic: בִּשְׁתַּיִם per duas, duabus, 1Sam.18.21. Iſa.6.2. וּבִשְׁתַּיִם & duabus, Job.33.14. Iſa.6.2. Item, in forma du. f. conſtr. cum mem in fine, occ. ſimpl. locis ſeq. שְׁתַּיִם duæ, o, Gen.14.4. Exod.15.27.. 28.21.. 39.14 Lev.24.5. Num.7.84,86..33.9. Joſh.4.3,9,20.. 18.24.. 19.15.. 21.7,40.. 1Reg.7.15.. 16.23.. 18.31. 2Reg.3.1..8.25..17.1..21.1. 2Chron.33.1. Neh.5.14. Eſth.3.7. Jer.52,21. Ezech.43.16. Cui etiam formæ cum mem in fine, ו, וְ, בְ, וּבְ, & מִ ſunt præf. ut ſeq. וּשְׁתַּיִם & duo. Exod.24.4. בִּשְׁתַּיִם duodecim, Ezec. 43.16. וּבִשְׁתַּיִם & in duodecimo, 2 Chron.34.3. מִשְׁתַּיִם ſupra duodecim, Jon.4.11. Sed frequentiùs multò venit in altera forma du. f. conſtr. abſque mem in fine, ſic: שְׁתֵּי duæ, duo, duas, duarum, &c. Gen. 4.19.. 19.8,15,16,36.. 29.16.. 31.33.. &c. ad Zach.14. 12. in 100. circ. l. Cui etiam formæ du. f. abſque mem ו cop. eſt præf. locis ſeq. וּשְׁתֵּי & duæ, o, Gen. 19.30. Exod.25.12..37.3.. 28.14.. 30.4.. 37.27.. 39. 16. Lev.14.22. Ruth.1.7. 1Sam.2.21..5.4..6.7.. 13. 1..27.3..30.5. 1Reg.6.32,34.. 7.16. 2Reg.5.22,23.. 11.7. Iſa.7.21. Ezech.41.24. Sed occ. etiam ead. hæc forma du. f. conſtr. abſque mem, cum בְ, וּבְ, לְ, & מִ præf. ut & cum הֶם aff. abſque præf. ſed cum הֶן aff. ſimpl. & cum ל præf. prout ſeq. שְׁתֵּי pro duabus: in duobus: Gen.31.41. 2Reg.21.5..23.12. 2Chron. 33.5. Ezech.32.1,17.. 33.21. וּבִשְׁתֵּי & in duobus, Jud.16.3. לִשְׁתֵּי ad duos, as, o, Exod.26.19.. 36.24. Lev.5.11. Ruth.1.8. 1Reg.7.42. 2Chron.4.13. Ezec. 37.22. Hoſ.10.10. מִשְׁתֵּי propter duos, Jud. 16. 28. שְׁתֵּיהֶם ambæ iſtæ, Ruth.1.19.. 4.11. לִשְׁתֵּיהֶן ambæ iſtæ, 1Sam.25.43. לִשְׁתֵּיהֶן ambabus iſtis, Ezech.23. 13. Item 2. ex hac rad. שָׁנָה iteravit, eſt no. שֵׁנִי m. ſecundus, Pag, Bu. &c. 70. δεύτερος: Coc. q.d. alter à priore mutatione, ſcil. factâ. Merc. Eſt autem no. hoc ordinale & maſc. gen. Av. & ponitur שֵׁנִי ſecundus, pro שְׁנֵיִם: ut & in plur. שְׁנַיִם ſecundi pro שְׁנִיִּים. Pag Illud autem alterum plur. non invenies; ſed שְׁנַיִם, ſimplice jod pro duplice, Gen.6.16. ſecunda & tertia facies, &c. Merc. Occ. autem hoc no. in forma ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שֵׁנִי ſecundus, Gen.1.8.. 30.7,12. Num 8.8. 2Reg.9.19. 1Chron.3.1. Neh.3. 30. Eccl.4.8,10. Eſth.2.14. Sed ſæpiùs occ. cum הַ dem. præf. ſic: הַשֵּׁנִי ſecundus, di, dum, &c. Gen.2. 13..7.11..8.14.. 32.19..41.52. &c. ad Eccl.4.15..Zac. 11.14. in 70. circ. l. Cui etiam formæ ſ. m. בַּ pro בָּהַ dem. eſt præf. loco ſeq. בַּשֵּׁנִי in ſecundo, 2 Chron.3. 2. Et in forma pl. m. (cum ſimplice jod. ut dictum, pro duplice) occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: שְׁנִים ſecundani, Gen.6.16. וּשְׁנַיִם & ſecundani, Num.2.16. Item 3. hinc etiam no. ſ. fœm. (vel eſt tantùm forma ſ. f. à præced. ſ. m.) שֵׁנִית ſecunda: Pag. Bu. &c. Eſt etiam nomen ordinale: ſed uſurpatur & pro adverbio ordinis: Av. & tunc exp. ſecundò iterum: nam ſic verbo junctum adverbiaſcit: ut 2 Sam.14 29. & 14.19. Bu. Lex. Ponitur autem שֵׁנִית pro שֵׁנִיֹּת. Adverbiaſcit autem cum verbo, ſubaudiendo פַּעַם vice ſecundâ, i. e. ſecundò, iterúm, denuó, deinde ampliùs. Videtur שֵׁנִי ſumi pro שֵׁנִית, Neh.3.30. cum nomine fœm. מָדָה, niſi quód Kimchi pleraque nomina vult utroque genere inveniri. Eſth.2.14. in domum mulierum שֵׁנִי, vult ſubaudiri פַּעַם, vice ſecundâ. Ego ſimpliciter intelligo, in gynecæum ſecundum. Jud.6. taurum ſecundum intelligit, vel uteri, vel ab eo cujus meminerat, &c. nam alia parerga omitto. Merc. Occ. autem hoc no. in hac forma ſ. f. ſimpl. locis ſeq. שֵׁנִית ſecunda; ſecundo, iterum, Gen.22.15.. 41.5. Lev.13.5,6,7,33,54,58. Num.10. 6. Joſh.5.2. 2Sam.14.29. 1Reg.9.2.. 15.7. 2Reg.10. 6. 1Chron.29.22. Neh.3.19,20,21,24,27. Eſth.2.15. Iſa.11.11. Jer.1.13.. 13.3.. 33.1. Ezech.4.6. Jon.3.1. Hag.2.20. Zach.4.12. Mal.2.13. Cui etiam formæ ſ. f. הַשֵּׁנִית ſecundus, a, um, Gen.4.19.. 47.18. Exod.1.15.. 25.12.. 37.3.. 26. 4,5,10,20,27.. 36.25,32.. 27.15.. 38.15..28.10.. 36. 11,12,17. Num.1.1.. 9.1.. 10.11. Ruth.1.4. 1Reg.6. 24,34.. 7.16,17,18,20. 2 Reg. 19.29. 2 Chron.27.5. Ezr.3.8. Neh.3.11.. 12.38. Eſth.9.29. Job. 42. 14. Iſa.37.30. Dan.8.2. Zach.6.12. Et cum וְ praef.occ. loco ſeq. וְהַשֵּׁנִית & ſecundo, 2 Sam.16.19. Item 4. hinc etiam no. cum מִ heemant. viz. מִשְׁנֶה m. duplex: duplus: Pag. ſecundus, alter: dignitatis autem magis eſt ſæpe quam ordinis. Merc. duplicitas, duplùm, ſecundum, ſecundanum, ſecundus, ſecunda pars: item, exemplar, viz. duplicatum & iteratum: Bu. Lex. ſecundarium, ſecundum: eſt nomen abſtractum, & per auxeſin ponitur pro concreto. Av. Alterum: q. d. iteratio: Coc. Ex locis quibuſdam, ut Jer.17.18. & Gen 43.15. &c. ſatis apparet eſſe Toar, ſeu adject. nam, ſi nomen eſſet in regimine, per tseri ſcriberetur, non per ſægol: etſi alioqui ſubſtantivum in hac lingua magis præcedere ſoleat; reperitur tamen & מִשְׁנֵה in regimine, ut Deut.17.18. & Joſ.8.32. quaſi ſecundarium, aut duplum dicas. Merc. Occurrit autem hoc no. in forma ſ. m. abſol. cum ſægol, ſcil. in ult. ſimpl. & cum ו cop. הַ dem. בְ, & לְ præf. ut ſeq. מִשְׁנֶה duplum, ſecundum: vicarium; exemplar duplum, &c. Gen.43.12. Exod.16.5,22. 2Reg.25.18. 2Chron.31. 12. Neh.11.9,17. Eſth.10.3. Iſa.61.7. Zach.9.12. & מִמִּשְׁנֶה & duplum, Gen. 43. 15. Jer.17.18. הַמִּשְׁנֶה ſecundanus, Gen.41.43. 2Reg 23.4. 1 Chron. 5. 12. 2Chron.35.24. Jer.52.24. Zeph.1.10. בְּמִשְׁנֶה in ſecunda parte, ſcil. templi, quæ erat mulierum, 2Reg. 22,14. 2 Chron.34.22. לְמִשְׁנֶה in ſecundum, duplo, 1Sam.23.16. Job.42.10. Et in forma ſ. m. conſtr. cum tseri, ſcil. in ult. occ. ſimpl. & cum הוּ aff. cui etiam ו cop. eſt præf. ut ſeq. מִשְׁנֵה duplum, Deut. 15.18.. 17.18. Joſh. 8. 32. 2Chron.28.7. Jer.16.18. מִשְׁנֵהוּ ſecundi ab eo, 1Sam.8.2. וּמִשְׁנֵהוּ & ſecundanus ejus, 1Sam.17.13. 2 Sam. 3. 3. 1 Chron. 16. 8. Et in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum הַ & וְ dem. dem. præf. ſic: מִשְׁנִים ſecundarii, Ezr.1.10. הַמִּשְׁנִים

secundani, 1 Chron.12.18. וְהַמִּשְׁנִים & secundarii, 1Sam.1<.9. Item, iñ. signif. 3. hujus rad. שָׁנָה iteravit, mutavit, &c est in no. inde ducto, viz. שָׁנָה f. annus: Pag. Bu. quasi iterationem dicas, quòd sol secundò redeat ad punctum unde inceperat; vel, à mutatione & revolutione quòd annus annum perpetuâ serie sequatur, ut poeta dicit, —— in se sua per vestigia volvitur annus: unde & nos annum vertentem dicimus. Et Latinam vocem etiam á circuitu etymologici deducunt. Sunt qui addant, quòd in anno sint variæ rerum & temporum mutationes & vicissitudines. Sed potior est prior ratio. Semper fœm. ut forma ostendit: etsi vox pluralis interdùm masculea, sed interim significatio semper fœminea. Hìc nota, duplex fuisse anni initium Hebræis, civile vel politicum, mense septimo, תִּשְׁרִי, de quo infrà, jam collectis frugibus: alterum naturale magis, quod tamen á Deo in memoriam exitûs Israelitarum ex Ægypto, qui tunc fuit, institutum est, Exod.12. à mense Nisan, seu Abib, qui ex parte cadit in nostrum Martium circa æquinoctium vernum. Merc. Cev. Annus שָׁנָה dicitur ab iteratione: quòd sole ad punctum, unde digredi cœperat, redeunte, iteretur, & in se sua per vestigia semper volvatur & redeat: interdùm geminatur, sic שָׁנָה שָׁנָה: & tunc exp. de anno in annum, i.e. annuatim. Bu.Lex. Est gen. fœm. in utroque numero, & dicitur à mutatione, & revolutione, seu iteratione: quòd viz. annus annum perpetuâ serie sequatur, ut & ἐνιαυτὸς dicitur. Av. 70. ἔτος & ἐνιαυτὸς. Est quasi temporis renovatio, vel iteratio: hinc Gen.18.10. כְּעֵת חַיָּה secundùm tempus vivum: h.e. redivivum, vel recidivum. Coc. Occurrit autem hoc no. f. sequens admodùm in textu, & ordine Conc. ut seq. In absol. forma s. f. simpl. sic: שָׁנָה annus, anni, annum, &c. Gen.5.3,4.5. &c. in 40. circ. l. in eod. cap. & cap. 6.3..7.6,11..8.13.&c. Ps.90.10..95.10. Is.7.8.. 21.16..23.15,17.. 29.1..32.10..36.1..38.5..65.21.&c. ad Mich.6.6. Zach.1.12.. 7.5.. 14.16. in 380. circ. l. Cui etiam absol. formæ s. f. וְ cop. הַ dem, & בְּ sunt præf. ut seq. וְשָׁנָה & annus. 2Reg.8.26. 2 Chron. 22.2. Esth. 9.21,27. הַשָּׁנָה annus, Gen. 47.18. Exod.12.2.. 23.16.. 34.22. Lev.25.22. Num.28.14. Deut.11.12. 2Sam.11.1. 1Reg.20.22,26. 2 Reg. 18. 9.. 19.29. 1Chron.20.1.. 27.1. 2Chron.24.23.. 36. 2. Neh.10.32. Isa.37.20. Jer..25.1.. 28.16.. 32.1. Ezech.1.2.. 40.1. בְּשָׁנָה in anno, Exod.23.29. Lev. 25.53. Deut.15.20. 1Sam.1.7..7.16. 1Reg.5.11..10. 14. 1Reg.10.25. 2Reg.17.4. 2Chron.9.13,24..24.5. Neh.10.35,36. Zach.14.16. Sed sæpiùs venit cum בַּ pro הַ dem. præf. sic: בַּשָּׁנָה in anno, Gen.17.21.. 26.12..47.17,18, &c. ad Ezec. cap. 8.20,24,29. vers. 1. in 60. circ. l. Item, occ. etiam ead. absol. forma s. f. cum וּבְ, כְּ. & לְ præf. ut seq. וּבַשָּׁנָה & in anno, Lev.19.24,25..25.4. Deut.15.12. 2Sam.11.4. 1Reg.6.28. 2Reg.19.29. 2Chron.23.1..27.5. Ezr.3. 8. כְּשָׁנָה sicut anno. 2Reg.17.4. לַשָּׁנָה in annum, Num.14.34. Ezech.4.6. Item, in forma s. f. constr. occ. simpl. locis seq. שְׁנַת annus, Gen.41.50.. Lev. 25.5,10,11,28, 29,40,50,52.. 27.18,23. Deut.15.9.. 26.12.. 31.10.. 2Reg.18.10.. 25.8. 2Chron.15.19. Ezr.7.8. Neh.1.1..2.1..5.13. Psal.65.12. Isa.34.8.. 61.2. Jer.11.23..23.12..48.44.. 52.12. Ezec.46.17. Dan.1.21. Ut & cum וְ cop. præf. loco seq. וּשְׁנַת & annus. Isa.63.4. Sed sæpiùs cum בְּ præf. sic: בִּשְׁנַת in anno, &c. Gen.7.11. Lev.25.13,54..27.24. &c. ad Zach.1.1,7..7.1. &c. in 80. circ. l. Item, occ etiam ead. forma s. f constr. cum יְבִ, לְ, & מִ præf. ut seq. וּבִשְׁנַת & in anno, 1Reg.15.1,9. 2Reg.8.16..9.29. 2Chron.17.7.. 34.8..36.22. Ezr.1.1. Jer.17.8. Dan. 2.1. לִשְׁנַת in anno, 2Chron.15.10. מִשְׁנַת ab anno, Lev.25.50..27.17. Ne.5.13. Cui etiam formæ s. f. constr. וֹ & ָה sunt aff. sic: שְׁנָתוֹ anni sui, Lev. 12.6.. 23.12. Num.6.12,14.. 7.15,21,27,32,39,45, 51,57,63,69,75,81. Eze.46.13. שְׁנָתָהּ anni sui, Lev. 14.10. Num.6.14.. 15.27. Item, in duali forma occ. hoc no. simpl. vel cum pathach extra pausam, vel cum kametz penult. in pausa, locis seq. שְׁנָתַיִם vel תַיִם biennium, Gen.11.10.. 41.1.. 45.6. 2Sam.14.28.. 15. 23. 1Reg.15.25.. 16.8.. 22.52. Jer.28.3,11. Amos. 1.1. Cui etiam duali formæ ? est præf. loco seq. לִשְׁנָתַיִם ad biennium, 2Sam.13.23. Item, occ. etiam hoc no. frequens absol. in forma & term. pl. m. licèt in gen. fœm. sic: שָׁנִים anni, annorum, annos &c. Gen.5.6. 7,11,14,15.. 11.13,15,19,21,32. &c. Job.15.20.. 32. 8. Psalm.90.4. Eccl.6.6.. 11.8.. 12.5. Isa.16.14..20. 3.. 34.14. Hab.3.11. Zach.7.2. &c. in 140. circ. l. Cui etiam absol. formæ pl. m. וְ cop. הַ dem. בַּ pro הַ dem. וּבְ & וְ sunt præf. ut seq. וְשָׁנִים & anni, Gen.1. 14. Eccl.6.3. הַשָּׁנִים anni, Gen.41.35. Lev.25.8,16, 21.. 27.18. 1Reg.17.1. Ezech.38.8. Dan.9.2. Joel. 2.25. בַּשָּׁנִים annis, Lev.25.51,52. 2 Chron. 14. 5. וּכְשָׁנִים & sicut anni, Mal.3.4. לַשָּׁנִים ad annos, 2Ch. 11.17. Item, in forma pl. m. constr. (licèt in gen. fœm.) occ. etiam simpl. & cum וְ & בְּ præf. ut seq. שְׁנֵי anni, Gen.23.1.. 25.7,17.. 41.27,30,34,36,47, 53,54.. 47.8,9. Lev.25.15,27. Ezech.4.5. Joel.2.2. וּשְׁנֵי & anni, Exod. 6, 16, 18, 20. כִּשְׁנֵי sicut anni, Isa.16.14.. 21.16. Cui etiam formæ pl. m. constr. וֹ & יו sunt aff. absque præf. sed הֶם est aff. cum וְ cop. præf. ut seq. וּשְׁנֵיהֶם anni nostri, Psalm.90.9. שְׁנֵיו annorum ejus, Lev.25.52. Job.36.26. Eccl.6.3. וּשְׁנֵיהֶם & anni ipsorum, Job.36.11. Sed occ. etiam hoc no. tam in forma, quam in gen. pl. f. idque simpl. & cum וְ cop. præf. sic: שְׁנוֹת anni, Deut.32.7. Job. 17. 1. Psalm.77.6,11..90.15. Prov.4.10.. 9.11. וּשְׁנוֹת & anni, Prov.3.2..10.27. Cui etiam formæ pl. f. ֵ, & in pausa ֶ, est aff. cui priori וְ cop. est etiam præf. prout occ. etiam cum יִ, יְ, יֵ, ob pausam pro יְ aff. ut & cum וְ cop. præf. & יְ aff. vel plenè, scil. cum jod, vel def. absque jod plur. ante הֶ aff. & cum יו aff. absque præf. sed cum הֶם aff. habet וְ cop. præf. prout sequuntur: שְׁנוֹתַי anni mei, Isa.38.15. שְׁנוֹתָי annorum meorum. Isa.38.10. וּשְׁנוֹתַי & anni mei, Psalm. 31.11. שְׁנוֹתֵינוּ annorum nostrorum, Psalm.90.10. שְׁנוֹתֶיךָ anni tui, Job.10.5. Psalm.102. 25. שְׁנוֹתַיִךְ annos tuos, Ezech.22.4. וּשְׁנוֹתֶיךָ & anni tui, Pf.102.28. וּשְׁנוֹתֵךְ & anni tui, Pr.5.9. שְׁנוֹתָיו anni ejus, Ps.61.7. וּשְׁנוֹתָם & annos ipsor. Ps.78.33. Denique iv. signif. 4. hujus rad. שָׁנָה iterare, bis repetere, &c. ex Bu.Conc. est in no. שְׁנִי m. dibaphum coccineum: bis tinctum: Bu.Conc. dibaphum, coccineum, quasi duplicatum, aut bis tinctum dicas, Exo. 25.27. & 28. & passim: filum coccineum, Gen. 38. 28. Bu.Lex. secundarius: i.e. bis tinctus: sed accipitur

pitur de filo ſeu funiculo bis tincto in colorem rubeum & coccineum: ſæpe autem illi præponitur nomen תּוֹלַעַת, i.e. vermiculus ex quo fit color coccineus, & ſi bis intingitur, fit color rubrior & pulchrior. Hinc σχοῖνος, σχοινίον funiculus, ſchœnus. Av. 70. κόκκινον δίπλοῦν. Coc. &c. vide Pag. & Merc. de hoc no. in rad, שׁנִי. In plur. venit, Pro.31.21. לָבוּשׁ שָׁנִים veſtitus coccineis: i.e. pretioſis veſtibus; Vel etiam, duplicibus: Bu.Lex. Tota domus ejus coccinata, dibaphis induta. Poteſt שָׁנִי notare omne dibaphon, ſeu bis tinctum: ut תּוֹלַעַת שָׁנִי ſit coccinum dibaphon: quod ſcriptura ab אַרְגָּמָן diſtinguit: vide תּוֹלַע. Coc. Occ. autem hoc no. in abſol. forma ſ.m.ſimpl. & cum הַ dem. præf. ut ſeq. שָׁנִי dibaphum, Gen.38.28. Ex.25.4.. 36.8..39.29..26.1,31,36..27.16..28.8,15..36.35,37.. 39.8..28.6,33..35.23,6.38.18..39.2,5,24. Num.4.8. 2Sa.1.24. Jer.4.30. הַשָּׁנִי dibaphum, Gen.38.30. Ex. 28.5..35.25,35..38.20..39.1,3. Joſ.2.13,21. Cant.4.3. Et in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva. ſcil. pro kamets in penult. occ. ſimpl. & cum וּ cop. & וּבְ præf. ut ſeq. שְׁנִי dibaphum, Lev.14.6,51. וְשָׁנִי & dibaphum, Lev. 14.4,49. Num.19.6. וּבְשָׁנִי & dibapho, Lev. 14. 52. Et in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum כָּ pro כָּהֵ dem. dem. præf. ſic: כָּשָׁנִים dibaphis, Pro. 31. 21. ſicut dibapha, Iſa.1.18. Item, huc etiam ad hanc rad. שָׁנָה quidam reducunt illud no. quaſi cum אָן heemant. à fine, vel cum aleph loco 3. rad. he, ante nun heemant. finale, viz. שְׁנָאָן m. iteratio: Bu. Lex. acumen, acuminatio, acutum, falcatum, habens dentes acutos inſtar falcis: & uſurpatur de falcatis, ſeu cuneatis, inſtrumentis belli. Nam eſt comp. ex שְׁנַן acuit, & אָנָה natavit, occurrit. Av. Prout occ. hoc no. Pſ. 68.18. אַלְפֵי שִׁנְאָן millia iterationis: i.e. iterata ac multiplicia. Aleph eſt loco jod, pro שִׁנְיָן, formæ סַנְיָן, ut Ab. Ezra ſcribit: Bu.Lex. Millia falcatorum: Av. Millia iterata, i.e. multiplicata. Coc. Millia multiplicia. Jun. Quidam ex hac rad. ducunt hoc no. & exp. שְׁנָאָן duplicatio, ſeu duplio: ſed de eo vide ſuprà ad finem rad. שְׁנַן, & infrà inter quadrata vocabula. Merc. Loci autem quidam ulteriùs notandi de no. 4. præced. in 2. ſignif. viz. מִשְׁנֶה ſecundus, duplex, &c. ut in 2 Reg. 23.4. ubi dicitur, & præcepit Rex Chilkijah ſacerdoti magno הַכֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה & ſacerdotibus ſecundi: ſcil. ordinis: qui, nimirum, erant ſecundi ſacerdoti magno. Pag. hi סְגָנִים ab Hebræis dicti: ut ſuprà dictum in rad. סָגַן. Merc. Et ſacerdotibus ſecundanis: Jun. Item, 2 Reg. 22.14. Et ipſa habitabat in Jeruſalaim, בַּמִּשְׁנֶה in ſecunda: Pag. parte urbis ſcil. ubi erat ſchola. Alioqui מִשְׁנָה & מִשְׁנֶה, apud Doctores Hebræos eſt ſtudium, doctrina, ex ſignificatu verbi שָׁנָה, quo pro שָׁנַן in contextu, ſolent uti. Hinc contextum Talmudicum hoc nomine vocant, & Syriaco more ſchin in thau commutato מַתְנִיתָא: unde & תַּנָּאִים doctores. &c. vide Eliam in Tiſhbi. Merc. Vel, in (domo) Midras, i.e. ſcholæ; & ſic Targum, In domo doctrinæ. Pag. Et illa habitabat Hieroſolymis בַּמִּשְׁנֶה in altera parte. Sic 2Chro.34.22. Quidam intelligunt Suburbium: ego intelligo Civitatem inferiorem. R.Levi id explicat, בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ in domo conſiderationis. R.Sal. monet ex titulo Talmud. de menſuris, eſſe portam in atrio, nomine שַׁעֲרֵי חוּלְדָה portæ Chuldah. Talmudici verbo שָׁנָה ſignificant repetitionem. Unde מִשְׁנָה δευτέρωσις, repetitio. Hinc putant dictum locum, in quo habitavit Huldah. Sed מִשְׁנָה non ſignificat locum repetitionis. Coc. Ea enim habitabat in parte ſecunda ab eo: i.e. in parte civitatis, regiæ proxima: ſic redditur ratio, cur ad hanc, potiùs quam ad alios. Rex hos miſerit: vide ſuprà in 20.4. Alii ſcholam, vel ludum literarium exponunt: q d. repetitionum locum: quæ interpretatio quidem uſui Hebræorum in commentariis recepto convenit; ſed in Scripturis ſine exemplo eſt, ſi benè obſervavimus; Jun. 1 Sam.23.17. Et ego ero tibi לְמִשְׁנֶה in ſecundum, i.e. ſecundus: Pag. h. e. vicarius, vel primus tuæ auctoritatis defenſor. Coc. Et ego futurus ſim ſecundus à te: Hebr. tibi in ſecundum: viz. ex tua promiſſione, & fœdere inter nos inito. Jun. Deut.17.18. Et ſcribet אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה duplum legis hujus, &c. (idem Joſh.8.32.) duplicem legem (i.e. duplex legis exemplar,) unam quam ſecum ferret, alteram quam haberet in archivis: inquit R.D. Alii; inquit, exponunt ſecundam legem, aut iteratam, δευτερονόμιον. Pag. Sic vernacule, un double de la loy. Sic Joſ.8.32 unde & Hebræi hodiè quintum librum Moſis ſic appellant מִשְׁנֵה תוֹרָה. Ac ita ingens illud opus, quo farraginem Talmudicam in compendium retulit, & commodiorem ordinem redegit, vocavit inſignis ille R.Moſeh filius Maimon, quod & מִימוּנִי appellant: quaſi repetitionem legis dicas, ex verbi שָׁנַן ſignificatione ſuprà ut Kimchi inquit; Merc. Duplum, ſeu exemplar legis: Bu. Lex. 1 Sam. 17. 12. Eliab primogenitus, וּמִשְׁנֵהוּ & ſecundus ejus Abinadab. Pag. Secundi autem ab eo Abinadab. Jun. Et ſic, 1 Sam. 8. 2. וְשֵׁם מִשְׁנֵהוּ & nomen alterius, (ſecundi ſcil. à primogeto) Abijah. Coc. Ezra 1. 10. כְּעֶשְׂרֵי כֶּסֶף מִשְׁנִים cochlearia, vel crateræ, argenti מִשְׁנִים duplicia, quadringenta & decem. Exp. autem A. E. Crateres argentei ad ſuſcipiendum ſanguinem duplices (vel potiùs, ſecundi à, Merc.) crateribus aureis. Pag. Patinas argenteas ſecundarias. 70. δίπλοῦς. Coc. Crateres argentei ſecundarii, viz. ab aureis, quorum uſus erat in ſecunda parte templi in atrio. Jun. 1 Sam. 15.9. Et pepercit, &c. optimo pecorum, aut ovium, & bouin, וְהַמִּשְׁנִים & pinguium, i.e. optimis pecoribus. &c. & agnis aut arietibus. Targum enim per metath. exponit perinde ac ſi dixiſſet לְהַשְׁמָנִים, & pinguium; unde vertit שְׁמִינְיָא pinguium. Sed poteſt exponi, inquit R.D. & agnorum anniculorum: (ut ſit Toar à שָׁנָה anno, quod durius eſt: Merc.) Et ſunt qui exp. & ſecundorum, i.e. illorum qui ſunt ſecundi utero, i.e. ſecundò genitorum: Pag. qui ſunt lecti: vel bimorum. Sed ego malim pro primis quibuſque & ſecundis: i.e. optimis pepercerint, tantùm viliſſimum quodque anathemate percuſſerint. Merc. R. Sal. pinguium: qui ſunt duplicati in carne. & pinguedine Et ſic Jud.6.25. Cape juvencum bovis qui (eſt) patri tuo, & juvencum הַשֵּׁנִי pinguem ſeptem annorum. ut Pag. exp. Vide verò, num etiam quæ ſuprà notavimus ad rad. שָׁלַשׁ, ad Toar & pihel, huc quadrare poſſint, ut ſenſus hîc ſit, & juvencum ſecundum, i.e. ſecundi ordinis, & ex eorum numero qui ſecundas tenerent. Vide illic Cev. De quo & R.D. hoc modo ſcribit: Sunt qui exp. ſecundum utero, i.e. ſecundo

cundo genitum. Et rectum eſt ut ſit, & bovem ſecundum bovi (ſeu, alterum à bove, Merc.) quem in principio memoravit. Cape &c. Targ. exp. ſeptem annorum, qui eſt impinguatus ſeptem annis. Pag. Poteſt ſimpliciter exponi, natum ſeptem annos. Doctores exp. qui ſegregatus fuerat per ſeptem annos, ut idolo offerretur. Sic, inquiunt, moris fuiſſe, &c. Merc. Cev. וְהַמְשֻׁנִּים & ſecunda, viz. in genere boum: Bochartus, bidentes intelligit: eum vide. Coc. Etiam ſecundarios; i.e. minùs præſtantes: ſed non macilentos & contemptibiles: hanc genuinam eſſe Hebraicæ vocis ſignificationem, quicquid alii dicant. docent literarum ordo, & vocalium notæ. Jun. Deut. 15. 18. כִּי מִשְׁנֵה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ quia alterum tantum mercedis mercenarii ſerviit tibi, h.e. alterum tantum ſervivit tibi, quantum mercenarius eodem impendio feciſſet; idque ſex annis. Qui amat facetias Rabbinicas, adeat hìc R. Sal. Coc. Nam duplum eſt mercedis mercenarii, quo ſervivit tibi ſex annis: i.e. ut ſervus addictus neceſſariâ ſervitute ſervivit, quæ multò gravior eſt quàm mercenaria: ac proinde duplâ mercede digna. Jun. Zeph. 1. 10. Vox clamoris à porta piſcium מִן הַמִּשְׁנֶה, & ejulatus ab altera. Diodati, a Bezetha: qui confert Jer. 39. 3. Vide חֵיק. Coc. Et ejulatus à parte ſecunda, &c. hoc autem verſu minatur propheta, quòd tota Jeruſchalaima, tribus ſuis oppidis luctuoſà vociferatione perſonabunt. Nam porta piſcium ad civitatem Davidis pertinebat, 2 Chron. 33. 14. Secunda pars denotat alterum oppidum Jeruſchalaimorum, hîc & 2 Reg. 22. 14. colles verò extremitati oppidi tertii impendebant, portam ſterquiliniorum verſus, ubi erat Olivetum. Jun. Zach. 9. 12. מַגִּיד מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ indicem alterum reſtituam tibi. Confer Joan. 14. 16. ἄλλον παράκλητον. Chriſto in gloriam ſuſcepto effunditur ſpiritus filiationis. Coc. (Tum illo die: nimirum, quo rex tuus adveniet tibi, verſu 9.) (quod) indico duplum: reſtituam tibi: i.e. beneficium illud infinitum, & hoc antecedente longè auguſtius; quod jam expono, promiſſionibus præſtabo glorioſiſſimé. Jun. Jer. 17. 18. מִשְׁנֶה שֶׁבֶר שְׁבָרֵם & alterâ. ſeu iteratâ fractione frange eos. Coc. Et duplâ contritione frange eos: Hebr. duplo contritionis: ut ſuprà 16. 18. Jun. Neh. 11. 9. Et Jehuda filius Haſſenua עַל־הָעִיר מִשְׁנֶה præfectus civitati ſecundus; vel alter. Coc. ſecundarius in civitate. Jun. 2 Chron 28. 7. Et Elkanam מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ vicarium regis: 70. τὸν διάδοχον τῷ βασιλέως. Coc. ſecundum à rege. Jun. Item, de no. du. f. in forma conſtr. שְׁתֵּי duæ, locus Jud. 16. 28. notandus: & ulciſcar ultione unà, מִשְׁתַּי de duobus oculis meis. Pag. Sed iſtud vel ex authoritate Kimchi eſt ſcribendum מִשְׁתֵּי, quod ſolùm lene (i.e. abſque dageſch in thau) invenias: (Et confirmatur fide exemplarium, & notâ maſorethicâ ad vocem ipſam.) Nam, licet quidam notant duo alia in abſol. forma du. f. ſcribi lenia, (viz. in Iſa. 51. 19. & Prov. 30. 7.) שְׁתַּיִם abſque dageſch in thau: attamen in exemplaribus ea gravia reperies. Ita ut unicum hoc tantùm, Jud. 16. Lene invenias. Item, de part. ben. kal. locus ſuprà cit. Prov. 17. 9. ulteriùs explicandus; וְשׁוֹנֶה בְדָבָר & qui improperat aliquid dividit ducem: Pag. vel, Et qui in memoriam revocat; rectiùs quàm quod quidam exponunt, qui mutat in re. Ducem autem intellige præcipuum amicum, ut ſupra in אַלּוּף dictum eſt, Merc. Hieron. Qui altero ſermone repetit, ſeparat fæderatos. Pag. At repetens ſermonem (i.e. iterum iterumque dicens) ſeparat familiarem amicum. Oppoſitum מְכַסֶּה פֶּשַׁע tegens delictum, Cocc. (qui tegit defectionem, quærit dilectionem: i.e. qui defectiones & offenſas partium inter ipſas diſſimulat, is optimus eſt amicitiarum conſervator & conciliator;) qui verò renovat rem, (i.e. recordando refricat & offenſiones inſtaurat:) disjungit ducem: ut ſupra 16. 28. & ſuſurro disjungit ducem: i.e. principem reipublicæ primarium, ſummum, ut Pſ. 55. 14. viz. à popularibus vel ſubditis ſuis: ſenſus, emiſſarius, explorator, qui captat rumores, quos aùribus amicorum inſuſurret ad inflammandas lites: is in republica exitioſas diſſentiones excitat. Jun. Item, de eod. ben. kal, in plur. m. locus, Prov. 24. 21. notandus: Cum שׁוֹנִים iterantibus, ſcil. ſuas iniquitates, nè miſceas te, i.e. nè habeas commercium: (vel, meo judicio potiùs, variantibus, á mandatis, ſcil. i.e. qui Dei & regum mandata infringunt, cum refractariis, & rebellibus: Merc.) & ſunt, inquit R.D. qui exp. mutantibus Deum ſemper (vel potiùs. Atque R. Saadias ex ingeminandi ſignificatione expoſuit illud, cum ingeminantibus, &c. Atque illi ſunt qui dicunt, Duo ſunt dii in mundo: Cev.) vel, redeuntibus ad ſuas impietates; Pag. poſtquàm anteactæ vitæ eos pœnituit, ut Kimchi inquit, ex R. Saadia, hìc deſignari eos qui dicunt duos eſſe Deos mundo. Sanctes pro שְׁנַיִם legit שׁוֹנִים. Alii intelligunt, qui ſatagunt res novare, ac leges & ſtatum regni mutare. Ego vel intranſitivum puto eſſe in kal, vel ſumi pro iterare; Merc. Cev. Hier. detractoribus; Pag. עִם־שׁוֹנִים אַל־תִּתְעָרָב cum factioſis ne commiſcearis; i.e. qui non ſentiunt eadem: qui non τὸ αὐτὸ φρονοῦσι, Cocc. (Reverere Jehovam, fili mi, & regem:) cum variis nè commiſceto te; i.e. cum variantibus ac perfringentibus Dei ſuorumque principum mandata, denique deficientibus vità ſuâ immorigerà, á reverentia Dei & Regis; Jun. De no. etiam שָׁנָה, unus aut alter notandus eſt textus: ut 1 Sam. 7. 16. מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה quotannis, 70. κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν; ad verbum ſonat á ſufficientia anni in anno: q.d. completo anno in annum novo; Cocc. De anno in annum. Jun. 1 Sa. 13. 1. בֶּן־שָׁנָה שָׁאוּל בְּמָלְכוֹ annum habebat Saul regni ſui: quod rectè ad præcedentia refertur. Cocc. Agens primum annum Saul in regno ſuo: Hebr. filius anni, vel anniculus Shaul in regnare ſuo: (duobus autem annis regnavit ſuper Iſraelem) i.e. quum recens regnum ſuum iniret, ſtatim in ingreſſu prioris anni regni ſui, geſta ſunt tam quæ geſta narrantur duobus ſuperioribus capitibus, quàm quæ deſcribuntur ſequente verſu;) v. 2. Elegit ſibi Saul tria millia, &c. Jun. Iſ. 61. 2. לִקְרֹא־שְׁנַת רָצוֹן לַיהוָה ad prædicandum annum acceptationis Domino: h.e. novum tempus, dies alios, ſeculum novum, dies Novi Teſtamenti, dies acceptationis: dies προσαγωγῆς καὶ τῷ ἐγγίζειν. 70. καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν. Vide Luc. 4. 19. & 2 Cor. 6. 2. Et ſic, Iſa. 63. 4. וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה & annus aſſertorum meorum venit: viz. quo oportet eos, qui in teſtamento patris ſcripti ſunt hæreditas mea, frui libertate filiorum & hæredum, & di-

distingui à non-meis. Gen.41.1. מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים finito biennio dierum; q.d. duabus dierum periodis. Coc. Exacto justo biennii tempore: Hebr. à fine duorum annorum dierum; vide suprà,29.14. Sic manſit apud eum menſem integrum; Hebr. menſem dierum: i.e. quot dies requiruntur ad conſtituendum menſem: hypallage pro,dies menſis. Biennii tempore, viz. ex quo ſomnia captivis interpretatus erat Joſeph. Jun.

Rad. 157. שָׁנַם eſt, accingere: Pag. idem quod חָגַר: quidam exiſtimant affinitatem habere cum כָּנַס; quaſi ſit, contrahere, aſtringere, conſtringere. Sed id remotius eſt. Merc. In textu autem non venit in kal, ſed in piel, שִׁנַּס accinxit: Bu.Lex. conſtrinxit in arctum, arctavit veſtes ſuccingendo, collegit veſtes accingendo; conſtrinxit, ſuccinxit. Cognationem habet cum radice כָּנַס collegit. Hinc *στένος* anguſtus, *στενόω* arcto. Av. Occ. autem hoc verbum in fut. piel 3. ſ. m. cum וַ conv. præf. ſic: 1 Reg. 18. 46. aliàs 19.1. וַיְשַׁנֵּס מָתְנָיו Et accinxit lumbos ſuos: Pag. Bu. Et conſtrinxit, &c. Av. 70. *καὶ συνέσφιγξε τὴν ὀσφῦν αὐτοῦ*. Chald. וְזָרַז חַרְצֵהּ. Sic Rabbini ex loco interpretantur, ſuccinxit lumbos atque ita excurrit ante Achabum, currum ejus comitans famuli more, *ἀναζωσάμενος τὰς ὀσφύας*; ut Petrus loquitur, 1 Pét.1.13. Coc.

Rad. 158. שָׁסַס in præt. kal, שַׁס, eſt diripere: prædari, deprædari: Pag. Bu. Eſt planè idem cum ſequente rad. שָׁסָה, etſi ordine differat. Merc. Deprædatus eſt abrumpendo. Hinc *σχάζω* abrumpo, ſupprimo. Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3. pl. cum הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek penult. loco ſeq. שָׁסָהוּ diripuerunt eum, Pſalm. 89. 42. Item, occ. etiam in fut. kal, à 3. ſ. m. יָשֹׁס diripiet, in 3. pl. m. cum וַ conv. præf. ſic: וַיִּשֹּׁסוּ & diripuerunc eos, Jud.2.14. 1 Sam.17.53. In niphal נָשַׁס diripi: Pag. Bu. direptus eſt, ſpoliatus eſt: Av. prout occ. in præt. niph. 3. pl. cum וַ conv. præf. loco ſeq. וְנָשַׁסּוּ & diripientur, Zach.14.2. Et in fut. niph. à 3. ſ. m. יִשַּׁס diripietur, occ. in 3. pl. m. ſimpl. loco ſeq. יִשַּׁסּוּ diripientur, Iſa.13.16. Atque inde ex hac rad. שֶׁסֶס no. cum מ heemant. viz. מִשְׁסָה f. præda, direptio, rapina: Pag. Bu. &c. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. & cum לְ & וּל præf. ut & in forma pl. f. cum לָ præf. prout ſeq. מִשְׁסָה direptio: conculcat. Iſa.42.22. לְמִשְׁסָה in direption. Iſa.42.24. Jer.30.16. Zep.1.13. וְלִמְשִׁסָּה & in direption. 2 Reg.21.14. לְמִשְׁסוֹת in conculcationes, Hab.20.7.

Rad. 159. שָׁסָה eſt, diripere, prædari, deprædari: Pag. Bu. idem cum præced. Merc. diripuit abrumpendo, deprædatus eſt, ſuppreſſit. Hinc *σχάζω* abrumpo, ſupprimo; Av. 70. vertunt *διαπάζειν*. Eſt *ἄγειν καὶ φέρειν*: homines, pecudes, res, agere, ferre, ſternere, lacerare. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. pl. loco ſeq. שָׁסוּ diripiunt, Pſa.44.11. In part. ben. kal. שֹׁסֵה diripiens: prout occ. in ſ. m. cum הוּ aff. & in abſol. forma pl. m. ſimpl. ſed in pl. m. conſtr. ſimpl. & cum נִי aff. ut ſeq. שֹׁסֵהוּ diripientis eum, 1 Sam. 14. 50. שֹׁסִים diripientes, direptores, Jud.2.14. 1 Sam. 23.1. 2 Reg.17.20. שֹׁסֵי direptores, Jer.50.11. שׁוֹסֵינוּ conculcantium nos, Iſa.17.14. Item, occ. etiam ead. forma pl. m. conſtr. cum epentheſi תַ aleph ante יְ aff. ſic: שֹׁאסִיךְ conculcantes te, Jer.30.16. Et rurſus abſque aleph cum הֶם aff. loco ſeq. שֹׁסֵיהֶם diripientium eos, Jud.2.16. Et in part. paul kal, ſ. m. occ. cum וְ cop. præf. loco ſeq. וְשָׁסוּי & direptus, Iſa.62. 22. Item, in fut. kal, 3. ſing. maſc. eſt & occurrit loco ſequente: יִשְׁסֶה deripiet, in Hoſ. 13. 15. In piel ex forma quadrati poel, שׁוֹסָה: vel, cum ſin loco ſamech שָׁשָׂה, prædatus, deprædatus eſt, diripuit: Pag. Bu. vel diruere, lacerare, transferre: Coc. Prout occ. in 1. ſ. præt. poel, ſic; Iſa. 10. 13. וַאֲשׁוֹתוֹתֵיהֶם שׁוֹתִי (pro שׁוֹסֵיתִי) & theſauros eorum diripui: Pag. deprædatus ſum: Bu. Lex. Et fixa eorum diruo, lacero, transfero: alii, parata eorum diripui. Coc. Etiam inſtructiſſimos eorum deprædatus ſum: terminos, ſcil. i.e. regiones potentiſſimas & munitiſſimas: Jun. Diripui: Bu.Conc.

Rad. 160. שָׁסַע eſt, findere, dividere, diſcindere: Pag. diffindere, diſciſſum bifidatum, bifidum, diffiſſum eſſe: ita tamen ut poſterior pars cohæreat. Bu.Lex. diffindere in duas partes; ita tamen ut poſteriore cohæreant: quo differt ab הָבְרִיל, quod eſt prorſus dividere, ita ut partes diviſæ nuſquam cohæreant, ſed inter eas intervallum aliquod interjaceat. Differt & à פָּרַם, ſeu מִפְרִיס quod eſt rumpere, ut illic dictum eſt: & diſcrimen apertè colligitur, ex Lev.11.26. Hoc verbum dicitur de animali, quod ungulas infernè fiſſas habet, ut ſupernè: ſunt enim etiam, quorum ungulæ ſupernè ſunt fiſſæ, infernè cohærentes, &c. Hinc vicinum eſt verbum ſequens. Merc. Diffidit ungulas, fidit inſtar ungularum, fecit fiſſuram á poſteriore parte cohærentem, &c. ut Merc. Av. Hinc *σχίζω* ſcindo, *σχίζα*, *σχισμὴ*, *σχίσμα*, ſciſſura, ſchiſma, *σχιστόν* fiſſile. &c. Av. 70. *διαστᾶν* findere, diſtrahere: Coc. Prout occ. hoc verbum in part. ben. kal, ſ. m. (cum pathach in ult. quaſi contractè pro tseri & pathach) cum וְ cop. præf. loco ſeq. וְשֹׁסֵעַ & findens, Lev.11.7. Et in ſ. f. ben. kal, occ. in forma cum duplice pathach ante thau, idque ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & in part. pahul kal, (à ſ. m. שָׁסוּעַ fiſſus, ſciſſus, &c.) ſ. f. cum הַ dem. præf. ut ſeq. שְׁסֻעַת findens, Lev.11.26. וְשֹׁסַעַת & findens, Lev.11.3. Deut.14. 6. הַשְּׁסוּעַת fiſſa, Deut.14.7. In piel שָׁסַע diffindere, diſcindere: Pag. Bu. Diffidit omninò, diſcidit, diſſecuit: Av. lacerare, findere: Coc. Prout occ. in præt. piel 3. ſ. m. cum וַ cop. præf. loco ſeq. וַיְשַׁסַּע & findet, Lev.1.17. In infin. piel שַׁסֵּעַ diſcindere, findere: ſed cum בְּ præf. habet pathach tantùm in ult. loco ſeq. בְּשַׁסַּע juxta diſcindere, Jud. 14.6. Quomodò etiam 3. ſ. m. fut. piel, occ. cum וַ conv. præf. & quaſi contractè cum pathach tantùm in ult. pro tseri & pathach, ſic, & loco ſeq. וַיְשַׁסַּע & abſcidit, 1 Sam.24.7. Sed occ. etiam ead. 3. ſ. m. fut. piel cum וַ conv. præf. & הוּ aff. loco ſeq. וַיְשַׁסָּעֵהוּ & diſcidit ipſum, Jud.14. 6. Atque inde ex hac rad. שֶׁסַע eſt no. שֶׁסַע m. fiſſura: Pag. Bu. Av. ſciſſio Coc. *σχισμὴ*, *σχίσμα*. Av. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ſic: שֶׁסַע fiſſura, Lev.11.3,7. Deut.14.6. וְשֶׁסַע & fiſſuram, Lev.11.26. De hac rad. præſertim in conjug. piel, locus unus aut alter notandus: viz. ad præt. piel, Lev.1.17. וְשָׁסַע אוֹתוֹ & findet illum: Pag. vel eam, avem, ſcil. Doctores exponunt, inquit Kimchi, quòd ſcindebat eam á dorſo ſuo, nec eam ſeparabat

bat in duo fragmenta prorsus: unde apparet discrimen hujus verbi ab הַבְדִּיל. Et quod addit, in pennis suis, sensus est, cum illis: quia non necesse habet eas depilare, sed ubi erat cum suis pennis. eam discindebat, & suffiebat. Hoc verbum non dicitur nisi de manu, ut apparet ex Jud.14. Sed aliud est in pedibus animantium In loco Jud. שַׁסַּע est infinitum. In loco Sam. R.D. habet, cessare fecit verba eorum. Potest verti, avulsit: metaphoricè aliàs per discerpere, vel diffindere, חָתִיכַת הַדָּבָר לִשְׁנַיִם concidere rem in duas partes, seu incidere. Merc. Cev. Et lacerabit eam alis suis: Coc. Et diffindet eum cum alis suis; Av. Findet autem ipsam cum alis, non separabit, eas, scil. viz. à reliquo trunco. Jun. Et ad fut. piel 1 Sam. 24.8. וַיְשַׁסַּע דָּוִד אֶת־אֲנָשָׁיו בַּדְּבָרִים & confregit David viros suos verbis: q. d. cessare fecit eos verbis suis, & confregit furorem eorum, & prohibuit iis (vel. eos, Merc.) nè insurgerent contrà Saul. Pag. Et discidit, i.e. dittraxit & cohibuit: Bu. Lex. Et diffidit, i.e. avulsit David viros suos: Av. Et lacerauit David homines suos verbis: h. e. increpuit, impetum eorum fregit, propositum eorum diremit. Coc. Et dispescuit homines suos David verbis: Hebr. fidit, vel diffidit: i e. jam ex utraque parte spelunca, ubi latebant exurgentes, ut in Saulem irruerent, utrinq; repressit. Jun.

Rad. 161. שָׁסַף est, scindere gladio, inquit R. D. Pag. concidere, in frusta dilecare, seu discerpere: vicinum præcedenti: sed hoc vehementius est: Gallicè Dismembrer. Chaldæus reddit pro פַּשַּׁח, quod verbum pro בָּקַע findere, in piel est usitatum, teste Kimchi, apud Doctores. Merc. Concidit gladio, discidit, in frusta dissecuit. Cogn. cum שָׁסַע diffidit. Hinc σφάζω, σφάττω, jugulo, trucido. Av. Non autem venit hoc verbum in kal; sed in piel שִׁסֵּף dilaniavit: dissecuit: Bu Lex. In frusta dissecuit: Av. Prout occ. in fut. piel 3. ſ. m. loco seq. וַיְשַׁסֵּף & dissecuit, 1 Sam. 15.33.

Rad. 162. שָׁעַע; radicem hanc, de qua suprà in שׁוּעַ in signif. 2. hîc quidam interserunt: itaque non repetam: tantùm notabo, eos credere hoc verbum esse contrarium verbo שָׁעָה, ut hoc sit, retineri, retrò reprimi, ut cùm videndi facultas, inquiunt, reprimitur, ne sese exerat: at שָׁעָה cum אֶל, blande respicere: cum עַל, inniti, incumbere, idem penè cum שָׁעַן vicino infrà, ut ex Isa.31. initio apparet. Cum beth, intentum esse, seu incumbere in rem aliquam, Exod.5. Psalm. 119. Generaliter inquiunt significare blandum gestum ejus qui se ad aliquid applicat. Tu expone respicere, seu sese convertere; Kimchi per פָּנָה exponit. Quæ illi ad שׁעע referunt שׁוּעַ & שׁוּעַ, ad שׁוע pertinent, ut illic dictum. sicut, & תְּשׁוּעָה, etsi hoc ponitur & ad יָשַׁע. Merc. Cev.

Rad. 162. שָׁעָה est, פָּנָה aspicere, respicere: & item, sperare, fidere: item, פָּחַד & בָּהַל terrere, formidare, timere; item, סָפַר definere: & narrare. Pag. Cum præp. mem est, divertere: sed id à generali signif. non recedit: ut שׁוּב est converti, & averti; sic hoc interdum est ab uno ad alterum aciem oculorum avertere; Merc. Respexit, attendit: & sic construitur cum אֶל; avertit se vel vultum suum, destitit, desit ab aliquo: & sic construitur cum מִן vel מֵעַל: oblectavit se in re aliqua: & sic construitur cum beth; denique ex usu Chald. est illini, oblini, obduci; quod est à שׁוּעַ Chaldaico: Bu Lex. Vertit oculos aspiciendo aliquid, aspexit, respexit, &c. idem quod שָׁעַע; & est cogn. cum שָׁוַע clamavit, vertendo se ad aliquem: est constr. cum præp. אֶל, עַל, ב, & מִן: absolutè verò, & sine præp. est verti: Av. Cum voluptate, & (pro re nata) fiducia respicere. Minùs latè patet quàm פָּנָה: 70. ἐπισκέπτειν, προσέχειν, Cocc. In Bu. Conc. rad. hæc שָׁעָה tria signif. i. est respicere: obstupescere, terreri. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. & 3. pl. simpl. sic, שָׁעָה respexit, Gen. 4. 5. שָׁעוּ respexerunt, Isa.31.1. Et in fut. kal, 1. ſ. occ. cum ו cop. præf. sed in 3. ſ m. plené simpl. sic, וְאֶשְׁעֶה & respiciam, Psal.119.116. יִשְׁעֶה respiciet, Isa. 17.7.8. sed occ. etiam ead. 3. ſ. m. in forma Apocopata, absque 3. rad. he, & cum ו conv. præf. ante chirek & pathach, sic, Gen.4.4.5. וַיִּשַׁע יהוה & respexit Dominus ad Habel & munus ejus: sed ad Cainum & munus ejus לֹא שָׁעָה non respexit, Theod. ἐνεπύρισεν: explicat rem. Deus enim aliquid fecit, quo ἐμαρτύρησε quod Habel πλείονα θυσίαν προσήνεγκεν: id verò est ἐμπυρισμὸς, ut in aliis sacrificiis, quæ Deus igne cælitùs misso inflammavit. Cocc. Respexitque Jehova ad Hebelem, & ad munus ejus: i.e. non aversatus est, sed approbavit favens & acceptum habuit: humanitùs dictum à principum consuetudine. Visibilem autem fuisse hanc approbationem oportet, cùm quia eam animadvertit Kajin, tum quia dicit Apostolus Deum perhibuisse testimonium de donis Hebeli, Heb 11.4. fortasse igne cœlitùs demisso, aut aliâ ali quâ divinâ extra ordinem significatione; Jun. Item, in 3. pl. m, & f. fut. kal, occ. simpl. sic, יִשְׁעִי respicient, Exod.5.9. 2 Sam. 22.42. תִּשְׁעֶינָה respicient. Isa.32.3. Item, in hac 1. signif. venit et iam Conjug. hithp. הִשְׁתָּעָה vel, ex forma piel geminata הִשְׁתַּעְשַׁע stupere, obstupescere: Bu Lex. Fecit se respicere, vertit sese: Av. unde in fut. hithp. à 3. ſ. m. יִשְׁתָּעֶה, & in 2. ſ. m. תִּשְׁתָּעֶה, occ. in hac. 2. ſ. m. per Apocopen 3. rad. he, & in forma cum pathach in ult. loco seq, תִּשְׁתַּע terrearis, Isa.41.10. Et in 1. pl. fut. hithp. cum ו cop. præf. & cum kamets pro ségol in ult. sic, וְנִשְׁתָּעָה obstupescamus, Isa.41.23. In Imper. hithp. ex geminata forma piel, שְׁתַּעֲשַׁע, a ſ. m. הִשְׁתַּעְשַׁע obstupesce, occ. in pl. m. simpl. loco seq. הִשְׁתַּעֲשָׁעוּ obstupescite. Isa.29.9. Atque inde ex hac rad. שָׁעָה in hac 1. aspiciendi signif. est no. cum מ heemant. מִשְׁעִי pro מִשְׁעָה, m. quod quidam blandam applicationem exponunt: de quo suprà in שׁוּעַ: significatione autem convenit cum rad. Chald. שָׁעַע, ut sit linimentum: Merc. Cev. Aspectus blandus; jod scribitur pro he 3. rad. Av. vel, forma absoluta est מַשְׁעָה aspectus: unde cum ל præf. & י Aff. sic venit. Ezech.16.4. לְמַשְׁעִי ad aspectum meum: i. e. quum primùm te aspexi: sicut לְרַגְלִי ad pedem meum: i.e. quum primùm ad te pedem intuli. Gen.30.30. vel est pro absoluto מַשְׁעָה, (ut suprà רוֹעִי fuit pro רוֹעֶה in rad. רָעָה) ad aspectum: i. e. ut jucunda aspectu esses; corpore eleganti, cute molli & nitida, ut lotiones vel aquæ calidæ infantes reddere solent. Bu. Lex. Ad aspectum: i. e. ut esses magis conspicua: Av. ad nitorem: ita R. Sal. ex Chald. שָׁעַע: sed potest etiam

am explicari, ad jucundum aſpectum meum; ut ſit cum affixo. Coc. Et aquis non eras lota, i.e. ut cui non ſunt allutæ ſordes recens in lucem edito, ita jacebas in ſordibus peccati; (ut oſtenditur Joſ. 24.) quum aſpexi te: Hebr. ad aſpectum meum: ſimilem locutionem vide Gen.30.30. quanto opere ſe torqueant interpretes in hac voce explananda nihil attinet dicere; nos verò eam non Chaldæorum ſed Hebræorum vocem eſſe confirmamus, pro certo habentes Deum his verbis loqui humanitùs: ut infrà v. 6. & 8. & ſeq. Jun. Ad aſpectum meum: Bu.Conc. Deinde ii. ſignif 2. hujus rad. שָׁעָה eſt, deſiſtere, abſtinere: Bu. Conc. Prout occ. in imper. kal, ſing. & pl. m. ſimpl. ſic: שְׁעֵה deſiſte, Job.14.6. שְׁעוּ deſiſtite, Iſa.22.4. Et in fut. kal, à 3. ſ. m. יִשְׁעֶה, in 2. ſ. m. occ. ſimpl. loco ſeq. תִּשְׁעֶה deſiſtes, Job.6.19. In hiphil הִשְׁעָה ceſſavit, deſtitit: prout occ. in imper. hiph. á plena forma ſ. m. הַשְׁעֵה: in forma apocopata, abjectâ 3. rad. he, & cum kamets & pathach: ſic: & loco ſeq. הַשַּׁע ceſſa à me, Pſalm. 39.14. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. שָׁעַע eſt claudere: Bu. Conc. prout occ. in eod. imper. hiph. & in ead. 2.perſ. ſ.m.& per eand. apocopen 3. rad. he (pro הַשְׁעֵה) loco ſeq. Iſa. 6. 10. Et oculos ejus הַשַּׁע claude, obturato: Bu.Conc. ut in imper. hiph. vel, & oculos ejus tranſverſos agendo, tranſverſos agit: viz. pro הַשְׁעָה in infin. hiph. pro præt. ut aliàs. Alii hoc ex Chaldæo explicant obline: nam שׁוּחַ Chaldæis eſt, quod Hebræis שׂוּחַ linere, oblinere, &c. Coc. Atque huc ad hanc 3. claudendi ſignif. quidam reducunt etiam illud ad fut. kal, in 1. ſignif. viz. Iſa.32.3. Et non תִּשְׁעֶינָה caligabunt (vel claudentur) oculi videntium: Pag. Quidam, reprimentur, reſtinguentur, ſeu avertentur; contrariâ ſignif. viz. ab aſpicere. Merc. Et non reſpicient oculi videntium. Attendent, adhæreſcent ei, quem Deus ipſis dat regem & perfugium, neque alibi quærent ſalutem aut oblectamentum. 70. οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις; Græcè per παραινεῖν (circumſpicere) commodè efferres. Coc. R D. exp. Non terrebuntur, formidabunt, &c. Pag. Et non vertentur, i. e. reprimentur, ſeu caligabunt, oculi videntium; Av. Neque erunt obducti oculi videntium: Chaldæus ſic vertit; וְלָא יִסְתַּמְתָּן & non erunt obturati, ſcil. ſicut nunc ſunt, ſed clarè perſpicient: Hebræi accipiunt in eadem ſignif. quâ הַשַּׁע Iſa.6.10. de quo (paulò antè, &) in rad. שׁוּעַ. Bu. Lex. (Vide etiam quadratum ſeu geminatum piel שַׁעְשַׁע infrà inter quadrata vocabula.) Neque connivebunt oculi videntium &c. Eſt expoſitio veræ inſtitutionis in eccleſia per Chriſtum: q.d. Omnes erunt edocti à Deo veritatem: ut infrà 54. 13. Et eſt hic oppoſitio ἀναπαύσεως, ſive ecclipſis contrariorum: hoc modo: neque connivebunt oculi, neque obſurdeſcent aures: ſed videbunt oculi, & aures audient, &c. Jun. Ad hanc autem rad. nomen Rabbinicum שַׁעֲנָה cera, omninò reducendum videtur. Et ex hac rad. etiam eſt שָׁעָה, hora, frequens apud Rabbinos: & ſemel cum ך, Dan.4.16. & ſemel 5.5. שַׁעְתָּא, in Chaldaicis; dicta, ut quidam volunt, quòd in eam intendant homines oculos & animum, dum operas & opera ſua ad eam inſtituunt. In horas duodecim omni tempore Hebræi diem dividebant ab aurora ad veſperam, nunc æquales, nunc inæquales, pro anni partium, & acceſſûs aut receſſûs ſolis ratione: ſic Joan. 11. Nonne duodecem ſunt horæ diei? Merc. Ex hoc verbo שָׁעָה formatur etiam in piel שִׁעְשַׁע oblectare, oblectare ſe: 70. ἐυφραίνειν, ἐυφραίνεσθαι, ut qui à re moleſta ad rem jucundam fortè oblatam oculos convertit. Pſalm. 94. 19. תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעֲשְׁעוּ נַפְשִׁי conſolationes tuæ oblectant animam meam. Iſa. 11. 8. וְיִשְׁעַשַׁע יוֹנֵק & oblectabit ſe lactens apud foramen aſpidis: h. e. homines imbelles & ſapientiâ carnali atq; auctoritate ſeculari deſtituti, cum voluptate, ſine formidine: aſpidem, h. e. homines venenatas doctrinas loquentes, & noxios, irritabunt. Pſal. 119.70. תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי legem tuam delicias facio. Coc. Sed de hoc quadrato piel vide etiam infrà inter voces quadratas.

Rad. 164. שָׁעַשׁ: inde no. radicale שַׁעֲשָׁה f ſonitus, ſtrepitus, plauſus: Pag. Bu. Alii punctant שַׁעֲשָׁה: Chaldæus vertit מְפַסּוּעֵי greſſum, cum vehementia, ſcil. Merc. שַׁעֲשָׁה inceſſus vehemens equorum, ut cùm pedibus ſeu ungulis terram vehementer calcant exiliendo & fremendo, inſtar tuſſium: ideòque eſt cogn. cum עִשּׁוּשָׁה, i. e. tuſſis. Av. Occ. autem hoc no. in forma ſing. f. conſtr. ſic: Jer. 47.3. מִקּוֹל שַׁעֲטַת à ſonitu ſtrepitûs ungularum fortium ejus: i. e. equorum fortium ejus: eſt enim inquit R. D. fortis pedum percuſſio dum currunt equi. Pag. A ſono plauſus, &c. Bu. Lex. A ſonitu inceſſûs ungularum caballorum ejus. Av. A voce ſtrepitûs (פַּרְסוֹת אַבִּירָיו) ungularum caballorum ejus. Kimchi comparat cum דַּהֲרוֹת 70. ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς. Ex contextu facilé intelligitur. Coc.

Rad, 165. שָׁעַל: inde no. rad. שׁוּעָל m, inſtar פּוֹעַל, & תֹּאַר: & cum pronomine, ut תָּאֳרִי; Pag. Foſſam manûs quidam exp. i.e. manum contractam, qua aliquid complectimur? unde & שׁוּעָל vulpem dictum putant, á foveis quibus gaudet. Hinc & מִשְׁעוֹל, exponunt vulpinetum, quòd vulpes ferè inter vineas habeant ſuas foveas. Kimchi ſemitam vinearum ſic dici putat á pugno: quòd inter vineas ſit arcta via, non latior quàm ut in ea gradi quis poſſit. Et omnia inter ſe quadrant. Nam & hujuſmodi arctis locis vulpes gaudent: ut Chriſtus inquit, Vulpes foveas habent, &c. Plur. שׁוּעָלִים, bis tantùm plenum, juxta Maſoram. in Lam. & Jud.15. alias mancum per kibbuts. Ψ. Merc. In Bu. Conc. rad. hæc tria ſignif. 1. eſt in no hoc שׁוּעָל m. pugnus, pugillus, vola: Pag. Bu. Av. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum בְּ præf. & וֹ aff. ut & in abſol. forma pl. m. cum לְ præf. & in pl. m. conſtr. cum בְּ præf. ut ſeq. בְּשׁוּעָלוֹ pugillo ſuo, Iſa. 40.12. לְשׁוּעָלִים pugillis, 1 Reg.20.10. בְּשׁוּעָלַי pro pugillis, Eze.13.19. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt in ead. forma pl. m. nominis præced. viz. שׁוּעָלִים ſemitæ: Bu. Conc. Prout occ. in loco eod. & cum eod. præf. לְ, ſic: 1 Reg.20.10. Si ſufficiet pulvis Samariæ לִשְׁעָלִים ſemitis: Bu. Conc. Sed plerique exp. in priori ſignif. ſic: Si ſuffecerit pulvis Somron pugnis, ſeu pugillis; vel, ut quidam, ſemitis, &c. Pag. Pugillis; Bu. Lex. Av. In pugillos omni populo, qui ſunt cum pedibus meis: h. e. qui ſequuntur me. 70. ταῖς ἀλώπεξι: ineptè. Chaldæus ad accipiendum cavo plantarum pedum populi mei. Nimia hyperbole.

Coc. Non ſufficeret pulvis Shomronis pugillis, toti populi huic, qui ſe ,uitur veſtigia mea; Hebr. qui eſt in pedibus meis, ut Exod. 11. 12. Comparatio eſt à majore: ſed hyperbolica & thraſonica: q. d. tota terra veſtra auferetur pugillo, à meis: quantò magis homines veſtri? ſimilis hyperbole, 2Sam.17.13. Jun. Atque in hac 2. ſignif. eſt etiam no. cum מ heemant. & cholem in ult viz. מִשְׁעוֹל m. trames ſemita: Pag. Bu. anguſta via inſtar pugilli. Av. Kimchi explicat ex Targ. per שְׁבִיל. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum בְּ præf. loco ſeq. בְּמִשְׁעוֹל in ſemita, Num. 22. 24. Denique iii. ſignif. 2. hujus rad. ex Bu.Conc. eſt in no. שׁוּעָל m.vulpes; Pag.Bu. &c.dict. á ſoveis inſtar pugni, vel á cauda craſſa ad formam pugilli. Av. 70. ἀλωπῆξ. Bochartus á tuſſi dictam putat. Coc. Sed reperies & villæ nomen á vulpibus, vel vulpium foveis, in Neh.11.27. וּבְחַצַר שׁוּעָל & in villa vulpis. Eſt in provincia Narbonenſi pagus hoc nomine, Caſtel renard, caſtrum vulpis. Ad locum autem Pſalm.63.11. מְנָת שׁוּעָלִים portio vulpium erunt, putant quidam Chriſtum reſpexiſſe figuratè, Mat.24. & diſſecabit eum, & partem ejus ponet cum hypocritis; & Lucæ 12. cum infidis. Merc. Occ. autem hoc no. in ſ. m. ſimpl. & in forma pl. m. ſimpl. vel cum ſchurek, vel pro eo cum kibbuts in antepen. ut & cum בְּ præf. ante kibbuts ſub ſchin, ut ſeq. שׁוּעָל vulpes, Neh.2.25..11.27. שׁוּעָלִים & שְׁעָלִים vulpes, Jud.15.4. Pſalm.63.11. Cant.2. 15. Lam. 5. 18. Item, בִּשְׁעָלִים ſicut vulpes, Eze. 13. 4. Primus autem locus ſuprá citatus in hac rad. notandus, viz. Iſa.40.12. מִי מָדַד בְּשָׁעָלוֹ מַיִם, quis menſus eſt in pugno, ſeu pugillo ſuo aquas? Pag. Bu. &c. Chald. Apud quem ſunt omnes aquæ כְּשִׁפּוֹרָא בְּשׁוּעָלֵיהּ ut gutta in pugno. Coc. Hâc voce & ſequentibus aliis exponit Propheta, quám ſit facile Deo omnes res creatas ſuſtentare & regere, ut quæcunque promiſit, nullo negotio, & rebus omnibus ſibi miniſtrantibus, exſequatur; q. d. quemadmodùm res minimas his exiguis modis & inſtrumentis homines capiunt, tractant & appendunt: ita Deo tam facile, adeoque facilius eſt, hanc univerſitatem rerum & ſingulas ejus partes minimo negotio regere arbitratu ſuo. Jun.

Rad. 165. שָׁעָה; in niphal נִשְׁעָה, eſt, niti, vel, inniti: item, hærere. Pag. Vicinum eſt verbo שָׁעַה. Conſtr. ferè cum עַל ſuper; ſemel cum beth, Iſa.30. 12. & cum תַּחַת, Gen.18.4. poteſtque reddi, recumbere, reclinare, juxta quoſdam. Et cum lamed, ad, Num.21.15. Eſt non tantùm corporis, ſed & ſpei, & fiduciæ, figuratè: unde cum verbo בָּטַח confidendi jungitur, ut Iſa.30. & 50. Chald. vertit per סְמַךְ. Merc. Niti, inniti, incumbere: conſtr. cum præp. עַל, & quandoque cum אֶל & ל: Bu.Lex. Ult & cum תַּחַת: innixus eſt firmiter, incubuit totis viribus alicui rei. Hinc per metath. niſus eſt, á nitor. Av. 70. ἐπισκίζεσθαι, ἐπαναπαύειν: inniti. Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. niph. 3. ſ. m. ſimpl. vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets ult. cui priori formæ cum pathach ו cop. eſt etiam præf. & in 2. ſ. m. 3. & 1. pl. ſimpl. prout ſeq. נִשָּׁעַן innixus fuit, 2 Sam. 1.6. נִשְׁעָן nititur, 2Reg.5.18.. 7.2,17. וְנִשְׁעַן & innititur, Num. 21. 9. Iſa.10.20. נִשְׁעַנְתָּ innixus es, 2Chron. 16.7. נִשְׁעֲנוּ innixi ſunt, 2Chron.13.18. נִשְׁעָנוּ innitimur, 2Chro.14.11. In infin. niph. occ.cum לְ præf. ut & cum בְּ & יִבְּ præf.ante ה & ם, aff.ut ſeq. לְהִשָּׁעֵן inniti, Iſa.10.20. בְּהִשָּׁעֲנָךְ in inniti te, 2Chron.16. 7. וּבְהִשָּׁעֲנָךְ & in inniti te, 2Chr.16.8. וּבְהִשָּׁעֲנָם & in inniti eos, Ezech.29.7. In imper. niph. á ſ. m. הִשָּׁעֵן occ. in pl. m. cum ו cop. præf. loco ſeq. וְהִשָּׁעֲנוּ & innitimini, Gen.18.4. In fut. niph, 1. ſ. occ. cum ו cop. præf. ſed 2. ſ. m, ſimpl. & 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in 2. pl. m. cum ו conv. præf. at in 3. pl. m. ſimpl. prout ſeq. וְאֶשָּׁעֵן & innitar, Jud. 16. 26. תִּשָּׁעֵן innitaris, Prov.3.5. יִשָּׁעֵן innitetur, Job. 8. 15. וְיִשָּׁעֵן & innitetur, Job.24.23. Iſa.50.10. וְתִשָּׁעֲנִי & innixi eſtis, Iſa.30.12. יִשָּׁעֲנוּ innituntur, Iſa.31.1. Mic.3.11. Atque inde ex hac rad. שָׁעֶן ſunt nomina ſeq. 1. no. cum מ heemant. maſc. & fœm. ſignificans ſuſtentaculum, ſuſtentationem, ſeu fulcimentum, cui aliquid innititur. Av. Prout occ.in gen.& term. maſc. ſimpl. ſed in gen. & term. fœm. cum ו cop. præf. verſu eod. ſic: Iſa. 3. v. 1. Aufert à Jeruſalaim מַשְׁעֶן ומַשְׁעֵנָה ſcipionem & baculum: Bu.Conc. baculum, & baculum: quod exponitur per verba ſeq. Omnem baculum panis. & omnem baculum aquæ. Pag. Unde A.E. vult voces illas elegantiæ cauſâ eſſe ingeminatas, ita ut poſteà explicentur per alias voces ejuſdem radicis. Cev. Targum, ſuſtentamentum & fulcimentum aut auxilium, omne ſuſtentamentum cibi, & fulcimentum potûs. Et, juxta R. D. idem repetitur verbis diſtinctis. Pag. Incommodiùs quidam participia hiphil eſſe putant, ſuſtentatorem & ſuſtentatricem: quum hoc verbum non niſi in niphal ſit uſitatum. Intelligit autem hac ingeminatione omnis generis ſuſtentamenta, ut longâ enumeratione poſteà declarat. Sic Eccl. 2. 8. שָׁרִים וְשָׁרוֹת intelligit omnis generis inſtrumenta muſica. Kimchi ex abſoluto מַשְׁעֵן facit regimen מִשְׁעַן, ſicut ex מִרְבָּץ fit רֶבֶץ ſuprá in מִרְבָּץ. Sed mox admonet. poſſe eſſe á מִשְׁעָן, quod malim. Merc. Item, 2. hinc etiam no. cum מ heemant. viz. מִשְׁעָן m. baculus, ſcipio, bacillus: Pag. Bu. ſic dictus quòd homo illi innitatur: ſuſtentaculum, fulcimentum. Pag. Scipio: & metaph. pro re cui innitimur, aut fidimus: & ſic etiam nomina reliqua. Pedum etiam quidam vertunt: i.e. baculum cui pedis loco quis innititur: ſed paſtorale eſt propriè. Merc. fulcrum, cui innititur aliquis, &c. ut Pag. Av. ἔρεισμα, fulcrum. Coc. Prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum ל præf. ut & in forma ſ. m. conſtr. (cum pathach, ſcil. pro kamets in ult.) ſimpl. ut ſeq. לְמִשְׁעָן idem, 2Sam.22.19. לְמִשְׁעָן in ſcipionem, Pſalm.18.19. מִשְׁעָן ſcipionem, Iſa.3. 1. Item, 3. hinc etiam no. itidem cum מ heemant. & in forma cum duplice ſægol ante thau, viz. מִשְׁעֶנֶת f. idem cum præced. ſuſtentaculum, baculus cui innititur; Av. ut Pſ.23.4. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי virga tua & pedum tuum me conſolantur. Numeratio tua & caſtigatio ac directio, & potentia tua, qui me portas. Scipio paſtoris, eum ſuſtentans & idoneum faciens ad conſiſtendum & geſtandum ſarcinam ovis humeri impoſitæ, reſpondet potentiæ Dei. Cocc. Occurrit autem hoc no. in hac forma ſ.f.ſimpl. & cum הָ dem. præf. ſic: מִשְׁעֶנֶת idem, 2 Reg. 18. 21. Iſa. 36.6. Ezech.29.6. הַמִּשְׁעֶנֶת ſcipionis, baculi, Jud. 6.21. 2Reg.4.31. Cum affixis in hoc no. pro more talium, prius ſægol mutatur in pathach, poſterius in ſcheva;

ſcheva: prout occ.cum י aff.ſimpl.ſed cum ה, ob pauſam pro ה aff habet י cop. præf. & cum ו aff. ſimpl. at in pl. f. cum ם aff. habet ב præf. ut ſeq. מִשַּׁעֲנֹתַי Scipionem meum, 2 Reg.4.29. & ומִשְׁעַנְתְּךָ & Scipio tuus, Pſal.23.4. מִשְׁעַנְתּוֹ Scipione tuo, Ex.21.19. Zach. 8.4. בְּמִשְׁעֲנוֹתָם baculis ſuis, Num.21.19.

Rad.167. שָׁעַע, in præt. kal contracte שַׁע verſus eſt oculis inſtar epilepticorum, vertit oculos, divertit oculos, ſeu virtutem viſivam, ut cùm vertuntur oculi inſtar epilepticorum, qui apertis oculis nihil vident: deinde ſignificat, oculis verſis aliquid intueri cum voluptate: idem quod שָׁעָה aſpexit, prout occ.hoc verbum in Imper.kal (á ſ.m. שׁוֹעַ) pl.m. cum !, ob pauſam, pro ! cop.præf.ſic, Iſa. 29.9. שְׁוָעוּ & vertimini. In hiphil הִשַּׁע fecit verti virtutem viſivam, divertit oculos: prout occ.in Imper.hiph.ſ.m.ſic, Iſa. 6.10. Et oculos ejus הָשַׁע fac verti nè videant. Et Pſal. 39.ult. הָשַׁע diverte á me, & refocillabor, &c. Atque inde in Conjug. piel per geminationem שִׁעְשַׁע ſpectavit cum voluptate verſis oculis in aliquid, delectatus eſt aſpectu alicujus rei. Prout occ. præt. piel, in hac forma geminata cum ! conv. præf.ſic, Iſa. 11.8. וְיִשְׁעַשַׁע & oblectabitur infans ſuper caverna aſpidis, &c. Et in 1.ſ. præt.piel, Pſal.119. in ש, Ego verò in lege tua שִׁעְשַׁעְתִּי oblectatus ſum. Ut & in fut. piel (á 3.ſing.m. יְשַׁעְשַׁע) 3.pl.m. Pſ.94.19. Conſolationes tuæ יְשַׁעְשְׁעוּ delectabunt, vel, lætificabunt animam meam. Unde in paſſiva voce Pual, ex forma hac geminata piel, שֻׁעְשַׁע oblectatus eſt; prout occ.in fut.pual, (á 3.ſ.m. יְשֻׁעְשַׁע & 2.ſ.m. תְּשֻׁעְשַׁע, & in 3.pl. יְשֻׁעְשָׁעוּ) 2. pl.m. ſic, Iſ.66.12. & ſuper genua תְּשֻׁעְשָׁעוּ oblectabimini ad luſum, &c. Item, inde etiam in hithpael, ex hac forma geminata piel הִשְׁתַּעְשַׁע oblectavit ſeipſum: eſt conſt. cum beth: prout occ.in fut. piel, 1.ſ.ſimpl cum kamets in ult.ob pauſam, ſic, Pſal.119. in beth, in ſtatutis tuis אֶשְׁתַּעְשַׁע oblectabo me, &c. & ſic ibid. in vau, venit cum ! cop.præf. ſic, וְאֶשְׁתַּעְשַׁע & oblectabo me mandatis tuis. Item, ſemel venit pro, vertere viſionem, ſeu facere ſe diverti, viz. in Imp. hithp. (á ſ.m. הִשְׁתַּעְשַׁע) in pl.m.ſic, Iſa. 29.9. הִשְׁתַּעְשְׁעוּ facite vos diverti. Atque inde ex hac forma piel geminata שִׁעְשַׁע: eſt no.in forma pl.m. שַׁעֲשׁוּעִים oblectationes, deliciæ, delectationes, quæ oculos reficiunt, &c. prout occ. in abſol.forma pl.m. Prov.8.30. & in pl.m.conſtr. (á ſimplice forma שַׁעֲשׁוּעִי) cum ! cop.præf. & י Aff. ſic.ib. Prov.8.31. וְשַׁעֲשֻׁעַי & deliciæ meæ ſunt cum filiis hominum. Ut & cum יו aff. abſque præf.ſic, Iſa.5.7. & vir Jehuda plantula שַׁעֲשׁוּעָיו deliciarum ejus: i. e. planta delicata. Av. qui ſic hanc per ſe ſpecialem radicem deſcribit, cùm reliqui plerique referant hæc vel ad rad. שָׁעָה, vel שׁוּעַ: quas etiam vide: vel inter vocabula quadrata.

Rad.168. שָׁעִף: indé no. שְׁעִיף m. ramus: cogitatio; &c. vide ſuprá in rad. שָׁעַף. Pag. Bu. Lex. Cocc. שְׁעִיף promontorium, pars rupis ſeu arboris propendentis longiùs, & metaph. pro cogitationibus pendentibus & dubiis: idem quod סְעִיף, Av. prout occ.hoc no. in abſol. forma pl.m. cum בְּ præf. ſic, Job. 4. 13. בְּשַׂעִפִּים vel ut ſcribitur (cum chirek & dageſch pro longa vocali chirek magno) בִּשְׂעִפִּים in cogitationibus: Bu.Conc. Inter cogitationes (quæ oriebantur) è viſionibus nocturnis, Av. Et in forma pl.m.conſtr. (á ſimplice שַׂעִפֵּי vel שִׂעְפֵּי) occ. cum י Aff. Job.20.2. שַׂעִפַּי vel שִׂעְפַּי cogitationes meæ: Bu.Conc.& Av. &c. vide rad. סָעַף.

Rad.169. שָׁעַר eſt, cogitare, exiſtimare: Pag. vel, potiùs æſtimavit, conjectavit: nam Kimchi per אָמַר rabbinicum exponit. Eſt enim illis אוֹמֵר idem quod שׁוֹעֵר, conjectura: unde כַּף הַשָּׁעוֹר appellant caph conjecturæ, quod eſt circiter, quod ad menſuram & æſtimationem pertinet: vernaculè etiam Eſtimer dicimus, pro exiſtimare, opinari, arbitrari. Quidam graviùs aliquanto exponunt, apparere velut ſpectrum aut terriculamentum, quod eſt viſu horrendum ut cum ſequentibus conveniat, quæ horrorem, vel horrendum, ſeu horribile ſignificant. In loco ergo prov. exponunt, ſicut ſpectrum fuit, ſeu apparuit, abſolute. Sed malo activum cum Hebræis, nec ita grave, etſi ſequentia gravitatem denotent, quæ Kimchi alteri ſignificatui acceuſet, fœditatis & inquinationis, Merc. Cev. שָׁעַר æſtimavit: Bu Lex. obſervavit portam ceu janitor, cuſtodivit portam inſtar janitoris qui ante portam excubat. Cogn. cum רָעַשׁ commotus eſt cum ſtrepitu: nam porta aperiendo & claudendo ſolet crepare. Hinc σήπω aperio portam: item Lat. ſera, &c. diſſero, refero. Av. In Bu.Conc. rad. hæc tria ſignif. 1. eſt, æſtimare, menſurare. prout occ.in præt.kal, 3.ſ.m. ſic, Prov.23.7. כִּי כְמוֹ שָׁעַר בְּנַפְשׁוֹ כֵּן הוּא quia ſicut cogitavit, ſeu exiſtimavit animo ſuo, ſic fuit: Hier. Quia in ſimilitudinem conjectoris & harioli, exiſtimat quod ignorat. Pag. ut æſtimat cum animo ſuo, &c. Bu.Lex. Nam quemadmodùm (aliquis) obſervavit in animo ſuo, ſic ipſe eſt; Av. Nam ut (quod) anima cujuſvis horreat, ſic eſt; h.e. ſic ipſe eſt, ſic cupediæ ejus. Alii expl. Quemadmodùm æſtimat, ita ipſe eſt: h.e. talis eſt, quales alios eſſe putat. Alli etiam continuant ſententiam, ſic: Quemadmodùm cogitavit, dicet tibi. Malim primum: Cocc. Nam ut æſtimat (te) cum animo ſuo, ita ille (cibus) eſt; h.e. pluris facit cibum ſuum quám teipſum. ut ſequentia hoc verſu oſtendunt: quamobrem oportet cibum illius nihili abs te fieri, ac potiùs tibi faſtidioſum eſſe, verſu ſeq. Jun. Quoniam, ſicut æſtimavit in anima ſua, ſic hoc: Mont. Quoniam, ut æſtimavit animo ſuo, ſic eſt: verſio Pag. Quia ſicut (quis ponit) menſuram in anima ſua, ſic ipſe, ſcil. agit: Mu Nam intus in animo ſuo metitur, idque faciens dicet tibi, ede, &c. Tig. Nam (ut ſunt animi ejus ſordes) te ad edendum bibendumque invitabit quidem ille, ſed animo abs te alieno: Caſt. Nam ut æſtimat (te) in anima ſua, ita eſt (& foris:) Piſc. Nam, velut is qui deglutit pilos, eſt iſte: Arabs. Atque inde ex hac rad. שָׁעַר in hac 1. æſtimandi ſignif. eſt no.in forma pl.m. שְׁעָרִים menſuræ: Bu. Lex. & Conc. (quaſi á ſ. m. שַׁעַר menſura: Pag. æſtimatio: Cocc.) Gen.26. 12. Et invenit anno illo centum שְׁעָרִים menſuras aut, modios. Pag. Cocc. Hoc uno loco ita ſumitur: nam aliàs שַׁעַר & שְׁעָרִים portam, & portas ſignificat. Putant autem menſuram fuiſſe maximam aridorum, ex qua reliquas minores æſtimarent, & in quam cæteræ ingrederentur. Merc. שַׁעַר porta, hoc in loco ſumitur pro menſura portæ addicta, &c. Av. vide infrà ad no. שַׁעַר in 3.ſignif. Deinde ii.ſignif. 2. hujus rad. שַׁעַר eſt fœtidum, ſordidum: Bu.Conc. idque 1. in no. Toar ſeu Adject. שׁוֹעַר m. turpis, fœdus, ſordidus: Pag.

horrendus: ex signif. rad. seq. cum sin, scil. siniſtro; Bu. Lex. Prout occ. hoc No. in forma pl.m. cum ה dem. præf. Jer.29.17. Et dabo eos tanquàm ficus הַשְּׁעָרִים turpes, fœdas, ſordidas: Pag. horribiles, á quibus, ſcil. homines abhorrent; Merc. כַּחֲאנִים ſicut ficus horrendas: Bu. Lex. quidam verò ex hac rad. שָׁעָר formant Conjug. pual ex forma poal, שׁוּעַר exaſperatus eſt: auſteritate præditus fuit. Atque inde in part. pual, ſeu poal, á ſ. m. שׁוּעָר aſperatus, &c. hoc in loco occ. in forma pl.m. cum ה dem. præf. Tanquàm ficus הַשְּׁעוּרִים, i.e. auſteras, quæ non poſſunt commedi; Av. Ut ficus nauſeoſas, horrendas, horribiles: Cocc. qui ſic etiam ex pual format. Tanquam ficus horrendas. Jun. Item 2. hinc etiam ex rad, שָׂעַר in hac 2. ſordidi ſignif. eſt no. cum 2. rad. geminata, viz. שַׁעֲרוּרִיָּה f. turpitudo: Pag. res horrenda: Bu. Lex. horriditas, auſteritas, geminatur lamed poal propter majorem auxeſin: Av. prout occ. hoc no. ſimpl. ſic, Jer. 23. 14 & in prophetis Iſrael vidi שַׁעֲרוּרִיָּה horrendum. Av. rem horrendam. Jun. fœditatem: Bu. Conc. & cum ו cop. præf. Jer. 5. 30. שַׁמָּה וְשַׁעֲרוּרָה נִהְיְתָה אָרֶץ ſtupor; i.e. res ſtupenda, & turpitudo facta fuit in terra: Pag. deſolatio & horriditas vel auſteritas facta eſt in terra; Av. ſtupor & horror factus eſt, h.e. ſtupendum & horrendum factum eſt in terra: Coc. Res ſtupenda & horrenda (viz. quæ exponitur ſequente verſu,) fit in terra hac: Jun. & fœditas Bu. Conc. Item, 3. hinc etiam no. aliud cum reſch itidem geminato, ante term. finalem יָה, viz. שַׁעֲרוּרִיָּה f. idem cum præced. Bu. Lex. turpitudo: vel cogitatio, ſeu exiſtimatio: Pag. Cev. horrendum, horribile, auſterum: jod eſt jod (הַיַּחַשׁ hajachas, Pag.) gentile, vel adjectivum: Av. Prout occ. hoc no. ſimpl. ſic, Hoſ. 6. 10. In domo Iſrael vidi שַׁעֲרוּרִיָּה cogitationem, ſeu exiſtimationem: Pag. Cev q.d. illud quod exiſtimavi: alii turpitudinem, i.e. turpia: (quod potius eſt: Merc.) Hieron. horrenda: & R. D. turpitudinem, i.e. rem ſordidam. Pag. Vidi horrendum, i.e. idololatriam; Av. horrendum: Coc. Video rem horrendam: Jun. fœditatem. Bu. Conc. Item 4. hinc etiam no. itidem cum reſch geminato ante term. fæm. & fin. יִת; viz. שַׁעֲרוּרִית f. idem etiam cum præced. res horrenda; Bu. Lex. horrendum, horribile, auſterum: Av. vel adverbialiter, turpiter. Pag. ut occ. Jer. 18. 13. שַׁעֲרוּרִית עָשְׂתָה מְאֹד turpiter egit valdè virgo Iſrael; Pag. Ad verbum, turpe, horrendum. Sed Kimchi facit Subſtant. ut & ſuperiora, turpitudinem, fœditatem: Merc. Cev. horribile fecit vehementer: Av. horrendum fecit valdè &c. Coc. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. שָׁעַר, eſt, porta, janua; Bu. Conc. viz. in no. שַׁעַר m. porta: Pag. Bu. Quidam afferunt etymon, quòd ob amplitudinem & munitionem, item judicia quæ in illis exercebantur, & magiſtratus, horrenda eſſet. Hinc pro loco judicii ſumitur, & publicis populi conventibus. Hinc portæ mortis, Pſal. 9. 13. pro conſiliis, deliberationibus, jure & poteſtate; ſicut & Chriſtus, Mat. 16. portas inferni vocat regnum & poteſtatem. Appellatur &, teſte Kimchi, tota terra, vel regio, porta, ex parte totum, ob ejus ingreſſum, qui eſt velut porta terræ, Gen. 22. 17. unde quia terra valida & munita, valida eſt in ingreſſu ſuo quia habet in circuitu montes. aut maria quæ poſtquam hoſtes penetràrunt, tota illis regio captu perfacilis eſt, ideò dicitur Nah. 3. patendo patuerunt portæ terræ tuæ, &c. ſic Deut. 5. 14. & alias. Merc. Ex horroris ſignif. quidam שַׁעַר portarum nomen traductum putant, quòd tum robore & munitionibus ſuis, tum judiciis publicis, quæ ſub illis exercebantur, horrori, ſive horrendæ eſſent. Bu. Lex. hoc nomen שַׁעַר venit ſemel (Gen. 26. 12. &c. vide in 1. ſignif.) pro menſura portæ addicta: ad cujus normam ſeu juſtitiam omnes reliquæ menſuræ cenſebantur, & rectificabantur. Hinc Græci σήϱω aperio: quia porta eſt quæ aperitur. Av. Erant apud portas fora, tum rerum venalium, in quibus æſtimatio earum fiebat: tum conventuum habendorum: tum rerum judicandarum: Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In forma ſ.m. ſimpl. occ. vel cum duplice pathach: vel ob pauſam cum kamets penult ſic: שָׁעַר vel שָׁעַר porta, portæ, portam, &c. Gen 22. 17. 23. 10, 18. 24. 60. 28. 16. &c. Pſal. 69. 13. Iſa. 15. 4. 24. 12. Ezech. 40. 6, 23, 24, 27. &c. ad Mich. 1. 9. 2. 13. & Zac. 14. 10. in 120. circ. l. Cui priori formæ cum pathach pen. ו cop. & alteri, cum kamets penult. ו etiam eſt præf. ſic, וְשָׁעַר & porta, Ezech. 40. 23, 27. 48. 32. וְשָׁעַר & porta, 1 Chron. 26. 13. 2 Chron. 8. 14. 35. 15. ſed ſæpius venit cum ה dem. præf. ante formam cum duplice pathach ſic. הַשַּׁעַר porta, æ, am, &c. Joſ. 2. 5. 7. 5. Jud. 9. 40. 18. 16, 17. &c. ad Ezech. 46. 12. in 70. circ. l. Item cum וְה præf. occ. locis ſeq. וְהַשַּׁעַר & porta, Joſ. 2. 7. Ezech. 40. 20. 45. 2. ſed ſæpiùs cum בְּ præf. locis ſeq. בְּשַׁעַר in porta, Gen. 19. 1. Exod. 32. 26. Jud. 16. 2. 2 Reg. 7. 1, 18. 11. 6. 14. 13. 23. 8. 1 Chron. 9. 18. 2 Chron 23. 5. 24. 8. 33. 14. Neh. 2. 12, 15. 12, 39. Eſth. 2. 19, 21. 5. 13. 3. 2, 3. 5. 9. 6. 10. Jer. 7. 2. 17. 19. 20. 2. 37. 13. 38. 7. 39. 3, 4. Ezec. 40. 28. Ob. v. 13. Ut & cum בַּ pro בְּ dem. præf. occ. vel ante pathach, vel, ob pauſam, ante kamets in pen. ſic & locis ſeq. בָּשַׁעַר vel בַּשַּׁעַר in porta, Ruth. 4. 11. 2 Sam. 19. 9. 23. 15, 16. 2 Reg. 7. 17, 20. 9. 31. 11. 6. 1 Chron. 11. 17, 18. Job. 5. 4. 31. 21. Pſal. 127. 5. Prov. 22. 22. 24. 7. Iſa. 29. 21. Ezech. 40. 3. Am. 5. 10, 12, 15. ſed venit etiam hæc forma ſ.m. cum לְ præf. priori formæ cum duplice pathach, ſic: לְשַׁעַר ad portam, Exod. 38. 15. 39. 40. 1 Chron. 26. 13. 2 Chron. 8. 14. 35. 15. Neh. 3, 32. 12. 31, 39. Ezech. 8. 5. Mich. 1. 12. ſed cum לְ pro לַה dem. præf. occ. vel cum pathach, vel cum kamets penult. in qua etiam forma cum duplice pathach לְ eſt etiam præf. ſic, לַשַּׁעַר ad portam, Ezech. 40. 16, 44. לַשַּׁעַר ad januam, 1 Chr. 16. 42. לַשַּׁעַר ad portam, Exod. 32. 27. Item, occurrit etiam in ead. forma cum duplice pathach cum לְ, מְ, וְ, & לְמִ præf. ut ſeq. וּלְשַׁעַר & ad portam, Exod. 27. 17. מִשַּׁעַר à, de porta, Exod. 32. 27. 2 Chron. 25. 23. Lam. 5. 14. Ezech. 40. 22, 27. Zeph. 1. 10. וּמִשַּׁעַר & à porta, Ruth. 4. 10. לְמִשַּׁעַר à porta, Zach. 14. 10. Item occ. etiam hoc no. ſ.m. cum ה locali add. idque ſimpl. & cum הַ dem. præf. ſic, שַׁעְרָה in portam, Iſa. 28. 6. הַשַּׁעְרָה in portam, Deut. 22. 15. 25. 7. Iſa. 22. 7. & in forma duali occurrit vel pro no. pr. vel appellativè pro duabus portis, loco ſeq. שַׁעֲרַיִם Schaaraim, n. p duarum portarum, 1 Sam. 17. 52. ſed ſæpiùs occurrit in forma pl. m. ſ. mpl. ſcil. cum ו cop. הַ dem. בְּ & לְ præf. ut ſeq. שְׁעָרִים portæ, Jud. 5. 8. Pſalm. 24. 7, &c. Prov. 1. 21. 8. 3. Iſa. 26. 2. Ezech. 21. 27. 48. 31. וּשְׁעָרִים & portæ, Iſa. 45. 1. Ezech. 48. 31, 33. הַשְּׁעָרִים portæ,

tæ. 2Sam.18.24. 2 Reg.23.8. 1 Chron. 9. 23.. 22. 3. Neh.12.25,30.. 13.19,22. Ezech.40.18,38. בְּשַׁעֲרִים in portis, Neh.6.1.. 11.19. Pro.31.31,22. Iſa.60.10. Jer.7.2.. 17 20. לַשְּׁעָרִים ad portas, Jud.5.11. Item, in forma plur. maſc. conſtr. occurrit ſimpl locis ſeq. שַׁעֲרֵי portæ, 1 Sam.17.52. 2Chro.23.19. Neh. 2.8.. 7.3.. 13.19. Job.38.17 Pſal.87.2.. 107.18.. 118. 19. Prov. 14. 19. Jer. 1.15.. 17.19. Ezech.44.11, 17. Nah.2.7.. 3.12. Cui etiam formæ pl. m. conſtr. לְ, בְּ, וְ, & מִ præf. ut ſeq. וְשַׁעֲרֵי & portæ, Job. 38. 17. Ezec.48.31. בְּשַׁעֲרֵי in portis, 2Chr.31.2. Pſal. 9.15. Iſ.38.10. Jer.15.7.. 17.21,24,25,27.. 22.4. Lam. 4.12. Ezech.44.17. לְשַׁעֲרֵי portas, Jer.22.19. מִשַּׁעֲרֵי è portis, Pſalm.9.14. Item, occ. etiam forma hæc pl. m. conſtr. cum הַ aff. idque ſimpl. & cum בְּ & יְ præf. ut ſeq. שַׁעֲרֵיךָ portæ tuæ, Deut.12.15.. 15.9.. 16.5, 18.. 17.2,5.. 18.6.. 23.17.. 28.52,55. בְּשַׁעֲרֶיךָ in portis tuis, Exod.20.10. Deut.5.14.. 31.12.. 12.17,18.. 14.27.. 16.11.. 12.21.. 14.21,28,29.. 16.14.. 15.22.. 17.8.. 24.14.. 26.12.. 28.57. וּבִשְׁעָרֶיךָ & in portis tuis, Deut.6.9.. 11.20. Prout etiam occ. vel cum יְ in pauſa, vel cum יֶ extra pauſam, cui ult. cum pathach penult. הַ cop. & בְּ ſunt præf. & priori cum kamets penult. בְּ eſt etiam præf. ut ſeq. שַׁעֲרֶיךָ portarum tuarum, Pſ.147.13. שַׁעֲרַיִךְ portæ tuæ. Iſ.60.11. וּשְׁעָרַיִךְ & portæ tuæ, Iſ.54.12.. 60.18. בְּשַׁעֲרַיִךְ in portis tuis, Pſa.122.2. בִּשְׁעָרֶיהָ in portis tuis, Eze.26.10. Sed occ.etiam forma pl. m. conſtr.cum בְּ præf. & כֶּם aff. ut & cum יו aff. ſimpl. ſed cum הָ aff. ſimpl. & הַ cop. & בְּ præf. & cum הֶם aff. abſque præf. ut ſeq. בְּשַׁעֲרֵיכֶם in portis veſtr. De.12.12. Zac.8.16. שַׁעֲרָיו portæ ejus, 1 Reg.8.37. 2Chr.6.28. Pſ.100.4. Oba.1.11. שַׁעֲרֶיהָ portæ ejus, Lam.1.4.. 2.9. וּשְׁעָרֶיהָ & portæ ejus, Neh.1.3.. 2.3,13. Jer.14.2.. 51.58. בְּשַׁעֲרֶיהָ in portis ejus, Jer. 17. 27. שַׁעֲרֵיהֶם portæ ipſorum, Ezec.21.20.. 48.34. Atque hinc ex hoc no. שַׁעַר porta, in hac 2. ſignif. eſt no. שׁוֹעֵר m. janitor, portarius; Pag.Bu. 70. Συφωρὸς, πυλωρὸς: cuſtos portæ, janitor: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. שַׁעַר janitor, 2Reg.7.10. הַשּׁוֹעֵר janitor, 2Ch. 31.14. Et in forma pl.m.occ. ſimpl & cum הַ cop. dem. præf. & לְ, בְּ, יְהוֹ præf.ut ſeq. שׁוֹעֲרִים vel ſine vau, janitores, 1Ch.15.23,24..23.5. Ne.12.25. & שׁוֹעֲרִים janitores, 2Ch.34.13. הַשּׁוֹעֲרִים vel ſine vau, janitores, 2Re. 7.11. 1Chr.9.18,24,26.. 15.18..26.12,19. 2Ch.23.19. Ezr.7.42..10.24. Ne.7.1,45..10.29..12.47. וְהַשּׁוֹעֲרִים vel ſine vau, & janitores, 1Ch.9.17. 2Ch.8.14..35.15. Ezr.2.70..7.7. Ne.7.13.. 10.40.. 11.19.. 12.45.. 13. 5. לַשּׁוֹעֲרִים janitoribus, 1Chr.26.1. לְשׁוֹעֲרִים in janitores, 2Chr.8.22.. 16.38. Ut & ſemel in forma pl. m. conſtr. cum לְ præf. ſic: 2Chr.23.4. לְשׁוֹעֲרֵי הַסִּפִּים janitoribus liminum: Pag. Bu. in janitores. &c. Bu. Conc. Ut ſint cuſtodes liminum. Coc. Sic in f.2 Reg. 7.10. שׁוֹעֵר הָעִיר portæ urbis cuſtos Et 2Chron.31. 14. הַשּׁוֹעֵר הַמִּזְרָחָה cuſtos portæ ad orientem. Et in abſol. forma plur. 2 Reg. 7. 11. וַיִּקְרָא הַשּׁוֹעֲרִים & clamârunt janitores: verbum in ſingulari impersonaliter. Coc. hoc inclamante reliquos janitores. Jun. Hoc autem nomen tam in ſing. quàm in plur. Aven. ſumit pro, & ponit in loco part. ben. kal. ſ. & pl. m. De nomine etiam præcedente שַׁעַר loci quidam ſuprà cit. ulteriùs adnotandi. Gen. 28. 16. וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם & hæc eſt porta cœli. h. e. Deus etiam hîc ſe voluit mihi manifeſtare eum, qui habeat communionem cum hominibus. &, qui mihi ſe comitem & præſidium velit præſtare: aut hæc ſcala notat eum qui eſt via, & veritas, & vita. Pſal.118.20. זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה hæc eſt porta Domino, quàm juſti intrant. h.e. Ego vobis indico illum, in quo juſti ſumus, & communionem cum Deo habemus. (Hæc ipſa porta ad Jehovam: i.e. ipſe Chriſtus, Joan.10. Jun.) Pſalm. 24. 7. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם Tollite, portæ capita veſtra: h.e. corda dilatate vos ad excipiendum regnum Dei. Coc. hæc ultima pars pſalmi eſt dialogiſtica de adventan e rege Chriſto: quâ per proſopopœiam admonentur pii, ut ſe comparent ad excipiendum eum: nam eccleſia templum Dei eſt: & fidelium ſingulorum animus, allegoricè eſt porta quâ intromittitur Chriſtus: ut Apoc.3.20. ideòque jubentur animos ab illis rebus terrenis avocatos ſurſùm erigere. Et ſic in ſeq. Attollite, inquam, oſtia ſeculi, &c. i.e. æterna Dei templa, æternæ eccleſiæ & univerſalis membra. Jun. Job. 38.17. Et portas umbræ mortis vides? h.e. quæ Deus in imis terræ ſepoſûit. Pſalm. 107. 18. Omnem cibum faſtidiebat anima eorum, & accedebant עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת ad portas mortis: ut propemodùm mors, h. e. auctor apoſtaſiæ, eos in poteſtatem rediget. Pſal.9.14. מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת exaltans me a portis mortis. Matth.16.18. πύλαι ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Nec à morte detinebuntur fideles, nec à Diabolo vincentur, neque à civitate magna, in qua Satanæ thronus, coercebuntur aut abſorbebuntur. Pſalm. 118. 19. פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק aperite mihi portas juſtitiæ: h. e. Nolite mihi occludere regnum Dei, ſinite me accedere ad eum, in quo eſt juſtitia. Iſa. 60. 11. וּפְתָחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד & aperient ſe portæ tuæ ſemper: i. e. nullo offendiculo homines abſterrebuntur, nè accedant ad te: non impedieris accedere ad Deum in Chriſto. Pſal.100.4. בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה intrate portas ejus cum confeſſione: h.e. accedite ad eccleſiam, domum Dei: ad Chriſtum, viam vitæ. Portarum, quæ Hieroſolymis fuerunt, mentio frequens eſt in ſacris. Ut שַׁעַר־הַנִּיא portæ vallis, nempe τυροποιῶν. Neh.2.13,15.. 3.13. 2Chron.26. 9. Ea in latere occidentali. Ei vicina verſûs dextram: h. e. verſûs auſtrum, שַׁעַר הָאַשְׁפּוֹת Neh. 12.31.. 2.13.. 3.13. ubi הָאַשְׁפּוֹת v. 14. Deinde שַׁעַר הָעַיִן, Neh.2.14.. 3.15.. 12. 37. שַׁעַר porta ſolaris, verſûs meridiem; ante quàm erat vallis Ben Himmon: Jer.19.2. Tum שַׁעַר הַמַּיִם verſûs orientem, Neh. 3.26.. 8. 1, 3.. 12.37. Tum עַד־פִּנַּת שַׁעַר הַסּוּסִים, Neh. 3.28. Jer. 31.40. שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה. uſque ad angulum portæ equorum ortum verſûs, Conſer 2 Chron. 23.15.. שַׁעַר הַמִּזְרָח Neh.3.29. שַׁעַר הַמִּפְקָד Neh.3.31. Eadem שַׁעַר הַצֹּאן, Neh.12.39. πρόβατικὴ, Neh.3.1,32.. 12.39. שַׁעַר הַדָּגִים. Neh.3.3.. 12.39.. שַׁעַר־אֶפְרַיִם Ne 3.6.. 12.39. שַׁעַר הַיְשָׁנָה Neh.12. 39. Hæc ſine dubio ſeptentrionem verſûs. vide etiam Ne.8.16 ubi mentio fori ejus. Zac.14.10.. mentio fit שַׁעַר הַפִּנּוֹת & שַׁעַר רִאשׁוֹן & שַׁעַר בִּנְיָמִין 2 Reg. 14. 13. Et diruit in muro Hieroſolymæ, שַׁעַר אֶפְרַיִם עַד־שַׁעַר הַפִּנָּה. uſque ad portam anguli, quadringentos cubitos. 2Chr.

25. 23. dicitur עַד־שַׁעַר הַפּוֹנָה usque ad portam averſam. Jer. 31. 38. מִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד־שַׁעַר הַפִּנָּה à turri Chananel uſque ad portam anguli. Fit & mentio שַׁעַר הָעֶלְיוֹן 2 Chron. 23. 20. Et ſecit deſcendere regem de domo Dei, וַיָּבוֹאוּ בְתוֹךְ־שַׁעַר הָעֶלְיוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ & intrarunt per portam ſuperiorem in regiam: hìc non poteſt intelligi porta templi, ſed porta regiæ. Confer v. 15. מְבוֹא שַׁעַר הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ introitus regiæ ad portam equorum. 2 Chron. 27. 3. הוּא בָּנָה אֶת־שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הָעֶלְיוֹן Is ædificavit portam domûs Domini ſuperiorem. Ezec. 9. 2. מֵדֶרֶךְ־שַׁעַר הָעֶלְיוֹן de via portæ ſuperioris, quæ verſa (erat) verſûs ſeptentrionem: —— & conſtiterunt juxta altare æreum. Jer. 20. 2. אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה quæ erat in porta Benjamin, ſuperiore, quæ in domo Domini. Vide & Jer. 37. 13.. 38. 7. ubi mentio portæ Benjamin; quam portam urbis intelligere eſt, ut Zach. 14. 10. Porrò de portis Hieroſolymæ agimus etiam ad Zach. 14. 10. & Pſalm. 48. 3. 1 Chron. 26. 13. Et conjecerunt ſortes לְשַׁעַר וְשַׁעַר־ de porta & porta. Vide ibi porrò portas templi. Confer 2 Chron. 8. 14.. 35. 15. 2 Reg. 11. 6. בְּשַׁעַר הַיְסוֹד: pro quo 2 Chron. 23. 5. בְּשַׁעַר סוּר. Cocc.

Rad. 170. שָׁעַר cum ſin ſiniſtro, eſt timere, formidare: Pag. A pilo ductum videtur, q. d. horripilare: Merc. horrere, horreſcere; Bu. Lex. exhorruit, perhorruit, horripilavit. Cogn. cum סָעַר deturbatus eſt, nam turbo affert horrorem. Hinc ἀνσηρὸς, auſterus: & σαυρίζω, deſtruo ſegetes. Av. 70. φρίττειν, ἐξίσασθαι, metuere, &c. ut Bu. Lex. Coc. unde שְׁעוֹר שָׁעַר, timere timorem, eſt horrere horrore, &c. Bu. Lex. Merc. Coc. Cum accuſ. timuit horreſcendo: Av. In Bu. Conc. rad. hæc quinque ſignif. 1. eſt, horrere, horreſcere: procelloſum eſſe: Bu. Conc. prout occ. in præt. kal, 3. pl. ſimpl. & cum ם aff. ſic: שָׁעֲרוּ horreſcunt, Ezech. 27. 35. שְׁעָרוּם horruerant eos, Deut. 32. 17. In imper. kal, à ſ. m. שְׁעַר, occ. in pl. m. cum ן cop. præf. loco ſeq. וְשַׁעֲרוּ & horreſcite, Jer. 2. 12. Et in fut kal, à 3. ſ. m. יִשְׁעַר, occ. in 3. pl. m. ſimpl. ut & in 3. ſ. m. cum נוּ aff. ſic: יִשְׁעֲרוּ horreſcant, Ezech. 32. 10. יִשְׁעֲרוּנִי turbine abripiat eum, Pſalm. 58. 10. In niphal נִשְׁעַר procelloſum eſſe: Bu. Conc. horridus eſt factus, horribilis fuit: Av. Prout occ. in præt. niph. 3. ſ. f. ſic: Pſalm. 50. 3. Et in circuitu ejus undique נִשְׁעֲרָה eſt horror vehemens: Av. Procelloſum erat: Bu. Conc. Et circa eum horrenda valdè tempeſtas. Coc. In piel שִׁעֵר perhorruit, deterruit: item, ut turbo abſtulit. Av. turbine abripuit: Bu. Conc. Cum procella expellere: Coc. Prout occ. in fut. piel 3. ſ. m. (á ſimplice forma יְשַׁעֵר, vel יַ——) cum ן cop. vel conv. præf. & cum הוּ aff. ſic: Job. 27. 21. וְיִשַׁעֲרֵהוּ & deterrebit eum, vel deturbabit eum de loco ſuo. Av. Et cum procella expellit eum ex loco ſuo. Coc. In hithpael הִשְׁתַּעֵר fecit ſe horribilem. Av. Tempeſtuoſe ferri. Bu. Conc. Prout occ. in fut. hithp. 3. ſ. m. cum ן cop. præf. ſic: Dan. 11. 40. וְיִשְׁתָּעַר עָלָיו & tempeſtuoſe feretur: Bu. Conc. Et in horreſcet contra eum. Coc. Et horribiliter ſe geret contra eum, rex Aquilonis: vel inſtar turbinis veniet contra eum, ut ſit pro וְיִסְתָּעַר: à rad. סָעַר: Av. ad quam rad. hæc etiam referuntur à Pag. & Bu. Lex. In niphal, piel, & hithpael ex סָעַר. Atque inde ex hac rad. in hac 1. horreſcendi ſignif. eſt 1. no. שַׂעַר m. turbo: formido, horror, procella: Pag. Bu. Coc. horripilatio: Av. Prout occ. ſimpl. hoc no. vel cum duplice pathach, vel, ob pauſam, cum kamets penult. ſic: שַׁעַר horror, Iſa. 28. 2. Ezech. 27. 35.. 32. 10. שַׁעַר idem, Job. 18. 20. Item, 2. hinc etiam no. שַׂעֲרָה f. procella, turbo, idem quod סַעֲרָה: Coc. horror, horripilatio vel turbo: Av. prout occ. cum בְּ & וּבְ præf. ſic: בְּשַׂעֲרָה in turbine, Job. 9. 17. וּבְשַׂעֲרָה & cum turbine, Nah. 1. 3. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt, pilus, piloſus, capillus: Bu. Conc. idque 1. in no. שַׂעַר m. pilus, capillus: Pag. Bu. Av. item, villus, ab horripilatione; Av. 70. θρὶξ pilus. Unde אַדֶּרֶת שֵׂעָר dicitur chlamis piloſa, ſeu villoſa, quâ prophetæ indui ſolebant: Zach. 13. 4. Merc. Pallium ex pilis: Coc. Prout occ. hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum ל cop. & לְ præf. שַׂעַר pilus, Gen. 25. 25. Lev. 13. 10, 21, 25, 26, 30, 32. 2 Reg. 1. 8. Pſalm. 68. 22. Zach. 13. 4. וְשַׂעַר & pilus, Lev. 13. 3, 31, 37. לְשַׂעַר de pilo, Lev. 13. 36. Ut & in forma ſ. m. conſtr. (cum ſcheva, ſcil. & pathach) ſimpl. & cum ו cop. & מִ præf. ut & cum הּ aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed cum וֹ aff. ſimpl. ut ſeq. שְׂעַר pilus, Num. 8. 5, 18. Jud. 16. 22. 2 Sam. 14. 26. וּשְׂעַר & pilus, Iſa. 7. 20. מִשְּׂעַר de pilo, Ezr. 9. 3. שְׂעַרְךָ pilus tuus, Cant. 4. 1. וּשְׂעַרְךָ & pilus tuus, Ezec. 16. 7. שְׂעַרוֹ pilum ſuum, Lev. 14. 8, 9. Sed cum ו cop. præf. occ. etiam cum ה aff. idque vel ſine mappick, vel cum mappick in he, ſic: וּשְׂעָרָהּ & pilus ejus, (ſine mappick,) Lev. 13. 4. וּשְׂעָרָהּ & pilus ejus, Lev. 13. 20. Item 2. in hac 2. ſignif. eſt no. שַׂעֲרָה f. idem cum præced. maſc. pilus, capillus, &c. Prout occ. in hac abſol. forma ſ. f. cum הַ dem, præf. loco ſeq. הַשַּׂעֲרָה ad pilum, Jud. 20. 16. Et in forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum מִ præf. cui etiam ult. וֹ eſt etiam aff. ut & in forma pl. f. cum מִ præf. ut ſeq. מִשַּׂעֲרַת pilus, Job. 4. 9. מִשַּׂעֲרוֹת de capillis, 1 Sam. 14. 47. 2 Sam. 14. 11. מִשַּׂעֲרוֹתָיו è capillis ejus, 1 Reg. 1. 52. מִשַּׂעֲרוֹת præ capillis, Pſalm. 40. 13.. 69. 5. Item 3. hinc etiam no. שָׂעִיר m. piloſus, hirſutus, villoſus, hiſpidus, Pag. Bu. &c. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum chirek tantùm in ult. ſimpl. ut & in forma pl. f. (quaſi á ſing. שְׂעִירָה, hirta, piloſa, &c.) cum chirek etiam tantùm, abſque jod penult. ſic: שָׂעִר piloſus, Gen. 27. 11. שְׂעִרוֹת piloſæ, Gen. 27. 23. Item iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt, dæmon ſylveſtris: item, imbres tenues: Bu. Conc. idq; ſcil. in eod. no. שָׂעִיר villoſus, hirſutus, hiſpidus: item, hircus á pilis ſeu villis ita dicitur: unde & hoc nomine vocant Hebræi Satyros, voce non abludente á noſtra. Hebræi שְׂעִירִים dæmones poſt Chaldæum interpretem exponunt, qui hircorum ſimilitudine apparerent credentibus in iſtos. Addit & A. E. quòd phantaſmate ſuo homines exhorrere faciant, ſeu horripilare. De Faunis & Satyris multa apud noſtros. Hirſuti apparebant in ſylvis, & in deſertis locis: Merc. á Cev. exp. Dæmon ſylveſtris שָׂעִיר dicitur, quòd formâ hirci in ſylvis & deſertis locis appareret, & videntibus horrorem incuteret: á quibuſdam ita dicitur ſcops, avis horrenda: Bu. Lex. Dicitur plerumque de hircis piloſis: aliquando & de hominibus atque ſatyris, ſeu faunis, qui ſunt piloſi, ut hircus. Hinc

σειρῆνες.

σειρῆνες. Av. Occ. autem hoc no. in hac 3. signif. (pro dæmone, ſcil. &c.) ſ. m. cum ו cop. præf. & in pl. m. cum ו cop. præf. ſic: וְשָׂעִיר & dæmon, ſatyrus, Iſa.34.14. וּשְׂעִירִים & dæmones, ſatyri, Iſa.13.21. Sed forma hæc plur. שְׂעִירִים ſignif. etiam imbres tenues inſtar pilorum, & ſtillas pluviæ denſas. Merc. Bu. Lex. pſecas, i.e. guttas parvulas: Bu. Lex. pluviæ horridæ. Av. Prout occ. hæc forma pl. m. pro imbribus tenuibus cum כְּ præf. loco ſeq. כְּשָׂעִירִים ſicut imbres, Deut.32.2. Sed rurſus pro dæmonibus occ. hæc forma pl. m. cum לַ & וְלַ præf. ſic; לַשְּׂעִירִים dæmonibus, Lev.17.7. וְלַשְּׂעִירִים & pro dæmonibus, 2Chr. 11.15. Item iv. ſignif. 4. hujus rad. eſt hordeum: Bu.Conc, idque ſcil. in no. שְׂעוֹרָה f. hordeum; Pag. Bu. &c. quòd ſit hirſutum & piloſum: 70. κριθή; Bu.Lex. Av. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. & cum וּ, הַ & וְהַ præf. ut ſeq. שְׂעוֹרָה hordeum, Job.31. 40. שְׂעוֹרָה hordeum, Joel.1.11. וּשְׂעוֹרָה & hordeum, Deut.8.8. Iſa.28.25. הַשְּׂעוֹרָה hordeum, Exo. 9.31. וְהַשְּׂעוֹרָה & hordeum, Exod.9.31. In plur. venit in forma pl. m. & ſic occ. ſimpl. & cum ו cop. הַ dem. & וְהַ præf. ut ſeq. שְׂעוֹרִים vel ſine vau, hordea, Lev.27.16. Num.5.15. Jud.7.13. Ruth.1.22.. 2.17.. 3.15. 2Sam.14.30.. 21.9. 2Reg.4.12.. 7.1,16, 18. 1Chron.11.13. Ezech. 4.12.. 13.19. Hoſ. 3.2. וּשְׂעוֹרִים & hordea, 2Sam.17.28. 2 Chro.2.9.. 27. 5. Jer.41.8. Ezec.4.9. הַשְּׂעוֹרִים hordea, Ruth.2.23.. 3.2,17. Ezech.45.13. וְהַשְּׂעוֹרִים & hordea, 1 Reg. 4.28. 2Chron.2.14. Denique v. ſignif. 5. hujus rad. שָׂעָר ex Bu.Conc. eſt in no. inde ducto שָׂעִיר m. hircus, à largis pilis ſeu villis ita dictus: Merc. Bu. Lex. dicitur enim plerumque de hircis piloſis. Av. 70. τράγος: unde שְׂעִיר עִזִּים hircus caprarum dicitur hœdus matri adhuc ad hæreſcens: 70. χίμαρον ἐξ αἰγῶν. Coc. Occurrit autem hoc no. in abſol. forma ſ.m. cum הַ & וְהַ præf. ſic: הַשָּׂעִיר hircus, Lev.4.24.. 16.9,18, 20,21,22,26. Dan.8.21. וְהַשָּׂעִיר & hircus, Lev.16.10. Et in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva, ſcil. pro kamets penult. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in abſol. forma pl. m. cum הַ dem. & לַ præf. & in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. שְׂעִיר hircus. Gen.37.31. Lev.4.23.. 9.3,15.. 10.17.. 16.15. Num. 7.16,22,28,34,40,45,52,58,64,70,77,82.. 16.27.. 23.19.. 28.30.. 29.11. Ezec.43.22,25.. 45.23. וּשְׂעִיר & hircus, Num. 15.24.. 28.15,22.. 29.5,16,19, 22,25,28,31, 34, 38. הַשְּׂעִירִים hirci, Lev. 16.7,8. וְלַשְּׂעִירִים & pro hircis, 2 Chron. 11.15. שְׂעִירֵי hirci, Levit. 16.5. וּשְׂעִירֵי & hirci, Num. 7.87. Item, in forma ſ. f. שְׂעִירָה eſt capra: Pag. Bu. &c. capella, á pilis hirſutis, capra villoſa: Av. Prout occ. in forma ſ. f. conſtr. ſic: שַׂעֲרַת capra: Lev. 4.28.. 5.6. De rad. autem hac quædam ulteriùs adnotanda: & 1. de no. שַׂעַר, quod eſt horror: item, pilus: in quo ſignif. ult. no. hoc, ut & no. שַׂעַר eſt generale ad pilum cujuſcunque partis, in quovis animali. Ab horrore quidam deducunt. Unde, Iſa. 7.20. וְשַׂעַר (vel, ut alii ſcribunt & legunt, וְשֵׂעָר) & pilum (pro, pilos) pedum, i.e. pudendorum: honeſtè, ſic vulgo Hebræi interpretes: ſed & vide num, ut ſonat, accipere poſſis, quaſi lotioni pedum, pilorum etiam detonſionem adhiberent: quod & apud nos uſitatum eſt. Merc.Cev. (Tempore illo abradet Dominus -- &c.) pilum capitis & pedum, &c. Hebr. caput & pilum pedum: hypallage: omnia á ſummo ad imum, nihil relinquet intactum in toto regno, quod Allegoricè cum corpore comparatur. Jun. Et 2. de no. שָׂעִיר pro dæmone locus notandus, Iſa.34.14. וְשָׂעִיר & dæmon ad ſocium ſuum clamabit. Vocatur autem ſic, eò quod appareat, ſeu conſpiciatur piloſus credenti illi: inquit R.D. Poſſibile tamen eſt, vt idem etiam inquit, ut ſit genus animalis in deſerto commorantis. Pag. Unde ad Iſa.13.21. וּשְׂעִירִים, & ſcopes, &c. Ab. Ezra notat, præſtare ut intelligantur aves horrendæ deſertorum locorum, quam hirci ſylveſtres, dæmones, fauni, aut ſimilia monſtra. Bu. Lex. Et ſcopes ſaltabunt illic: i.e. aves deformes motu ſatyrico olim inauſpicatæ voce inconditâ, quarum meminit Homer. Ody. 5. Latini etiam aſiones vocant, Galli ſuâ appellatione dominas: quæ avis eſt imitatrix. ac parafita, & quodam genere ſaltatrix, ut loquitur Plinius lib. 10. hiſt. nat. c.23. Quamobrem nos habitâ ratione proximè præcedentis membri: (habitabuntque illi c ululæ) & huic adjuncti verbi, (ſaltabunt,) malumus ſic interpretari: quam ad ſatyros, faunos, tragopanades, aut ejuſmodi portenta accommodare. Jun. De nomine etiam fœm. שְׂעִירָה hirca, capra, locus notandus. Lev. 4.28. Et adducet oblationem ſuam שְׂעִירַת שְׂעִירָה hircam caprarum immaculatam, & fœminam. Addidit, fœminam, diſcernendi cauſa: quia nomina generum & ſpecierum ſub quocunque genere venerint, ſunt communis generis: ut annotant Grammatici. Pag. Sed ſpecialiùs de no. maſc. שָׂעִיר hircus, locus, Lev.16.5. notandus: Et à cœtu filiorum Iſrael accipiet שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים duos hircos caprarum. Eodem modo, quo in ſymbolis ſacris ſerpens ſuſpenſus eſt figura Chriſti: ita & hircus: quod emblema petulantiæ eſt & laſciviæ: florentem cythiſum ſequitur laſciva capella, ait Virgilius. Chriſtus coram Deo apparuit, ut peccatum factus, & peccata noſtra bajulans, & ut κατάρα, ac condemnatus pro peccatore. Sed in die Kippurim duo hirci ſiſtebantur, quorum unus ſorte Dei electus eſt, ut ſanguis ipſius intrò ferretur, & eo tabernaculum purificaretur. Is Chriſtus eſt. Alter vivus, onuſtus peccatis, dimiſſus eſt in locum deſertum. Quum Chriſtus ſe offerret, contra eum ſtetit pontificum cœtus, tanquàm dignior, qui accederet ad Deum. At is onuſtus peccatis & exemplum iræ factus dimittitur & diſpergitur per gentes. & in mundo perit extra regnum Dei. Coc. De hiſce duobus hircis ſic dicitur, v. 8. Et imponet Aharon his duobus hircis ſortes: (i.e. cognoſcet per ſortem judicium Dei, utrum illorum ſibi mactari, & utrum dimitti cum populi peccatis velit:) ſortem unam Jehovæ, ſortem verò alteram Hazazelis: ſic horridus locus appellatur & deſertus planè, ut exponitur v. 10. quaſi dicas capri abeuntis & oberrantis. quia emiſſus à ſacerdote caper ſine cuſtode liberè huc illuc oberrabat, velut expoſitus: quod genus ſacræ pecudis Græci ἄφετον ζῶον dixerunt: Tranquillus appellat vagum in Julio Cæſare. 70. ἀποπομπαῖον verterunt: ſic deinceps: vide infrá v. 21. & 22. Jun. Summa communionis hujus contextûs explicationis, videtur concipe ab Alſtedio deſcripta in ſua harmonia legum Moſaicarum: ut ex eo ſequitur. Feſtum expiationis ſignificabat eccleſiaſticos conven-

tus,

tus, administros, & populum in cultu quotidiano peccant-s per Christum expiari. Porrò, expiatio etiam fiebat pro sancto sanctorum, & pro sancto. Illa significabat, cœlum ipsum peccatis nostris inquinari, & unius Christi sanguine expiari: hæc significabat ecclesiam catholicam tantùm ex sanguine Christi acceptam esse. Denique applicatio fiebat pro singulis personis, ut vis fidei applicativa poneretur ob oculos. Porrò applicatio & explicatio ista fiebat per hircum vivum & jugulatum. Illi imponebantur defectiones filiorum Israel, & hircus ita ceremonialiter onustus in desertum emittebatur: hic destinabatur in holocaustum. Prior ceremonia significabat filium Dei ex cœlo descendisse in desertum hujus mundi, ut ibi tollat peccatum mundi, idque non succumbendo sed vincendo. Posterior adumbrabat sanguinem Christi, qui solus nos lavat ab omni peccato. De hoc no. שָׂעִיר notanda est etiam altera ejus signif. pro dæmoniis: Lev. 17. 7. & 2 Chron. 11. 15. Quare autem dæmonia appellantur hirci? Kimchius הֵם הַשֵּׂרִים וְקָרָאם בֵּן לְפִי שֶׁהֵם נִרְאִים בִּדְמוּת הַשְּׂעִירִים לְמַאֲמִינִים בָּם notantur dæmonia, quæ (hirci) appellantur, quia in forma hircorum apparent credentibus sibi. Satanas primò se manifestavit in forma serpentis. Constat autem Gentilitatem coluisse Panas & Faunos, & Satyros hircipedes. Quod credibile est non aliâ ratione factum esse, quàm, quia immundi spiritus sub ea specie hominibus apparuere. Non necesse est, commemorare, hîc, apud Ægyptos, tum alia animalia tum hircos in cultu fuisse. Vix credi potest, id homines cæpisse facere, nisi quia Dæmoni permissum est per talia animalia aut eorum species hominibus illudere. Sed nostra religio non constitit in refossione sepultæ superstitionis. Deo gratia, quòd idolorum nomina, secundùm prophetiam, excisa sunt externa. Coc.

Rad. 171. שָׁפַף afflavit instar aspidis seu serpentis, qui præmisso flatu & sibilo mordere solet. Cogn. cum נָשַׁף flavit, & שׁוּף contrivit. Hinc Aspis, &c. verbaliter autem non venit in textu hæc rad. sed tantùm nomen inde ductum; Av. שָׁפָף: inde שְׁפִיפוֹן m. cerastes: Pag. Bu. vel, ut alii, serpens jaculus: Bu. Lex. Aspis: Hieron. Cerastes: Av. Kimchi in Michlol refert ad שָׁפָה, per geminationem mediæ radicalis: ut הֲגִיג & צְלִיל, ab עָלָה & הָגָה. Sic diceretur, quòd excelso loco præceps jaculi instar, feratur. Jaculi serpentis meminit, Plin. l. 8. c. 23. Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. sic, Gen. 49. 17. שְׁפִיפֹן aspis juxta semitam. &c. Av. Cerastes juxta iter: Cerasten vel Hæmorrhoum esse, censet Bochartus: & dici a claudicatione. Species viperæ Cerastes esse dicitur. Cocc. Cerastes latinè Cornutus dicitur; nam κέρας, ατος, Græcis est cornu. Genus est serpentis, quod, teste Plinio, octo quadrigemina cornua præsert, simillima arietum. R. Sal. exp. נָחָשׁ serpens: à mordendo, (vel á flando, ille enim נָשַׁף & שׁוּף idem facit: Merc.) sic dictus: juxta illud, Gen. 3. 15. Et tu תְּשׁוּפֶנּוּ mordebis eum (in) calcaneo. Sic est consuetudo serpentis. Unde hic dicitur, mordens calcaneos equi. Et sic est à שׁוּף: secundùm R. Sal. & A. E. ubi vide. Et hoc pacto idem est geminatum, inquit A. E. Targ. יכפתנא & sicut aspis insidiabitur juxta semitam. Potest esse, inquit R. D. & ex radice שָׁפָה secundùm priorem significantiam, & geminatur פ, sicut in הֲגִיגִי ab הָגָה. Pag. quòd, scilicet, alia animantia conterat: ut שׁוּף & שָׁפָה idem valeant. Nam & Kimchi hic locum jam citatum ex Gen. 3. asserit, in sequente, scilicet, radice, ubi hujus nominis etymon eò revocat: & eò videtur allusum. Quidam a secunda significatione sequentis radicis malunt deducere, quòd præceps feratur: etsi fatentur & à שׁוּף dici posse allusione ad locum, Ge. 3. 15. quòd obruat & opprimat. Merc.

Rad. 172. שָׁפָה est כָּתַת contundere: שָׁבַר conterere, frangere: & גָּבָה elevare: inquit R. D. Pag. Quidam hanc rad. faciunt contrariam radici שׁוּף: quasi שׁוּף sit obruere, cùm è præcipitio superiori quid inferiùs fertur; at hoc extare, eminere, emergere, è loco inferiori in superiorem ferri. Prior signif. pro contundere, frangere: est magis ex Targum: & eo significatu Doctores in piel utuntur; Merc. שָׁפָה elevatus est in præcipitium, eminuit præceps, prominuit. Hinc per metath. ἄπτω cacumen, vertex altum: & ἀπτὸς altus, magnus &c. Av. Non autem venit hoc verbum in kal: sed de Conjug. niph. vide infra in 2. signif. nam in Bu. Conc, Rad. hæc tria signif. 1. est contusum, confractum, idque scil. in no. שְׁפִי vel שִׁפְי m. Num. 23. 3. Et ivit שִׁפְי (cum sægol, scil. pro scheva, á שִׁפְי: ex Bu. Lex.) cum confractione: vel, cum anxietate; juxta R. D. in Bu. Conc. &c. vide in 2. signif. Atque inde à Conjug. piel שִׁפָּה elevavit, &c. In pual שֻׁפָּה elevatus est in præcipitium quoddam: Av. vel, contritus est, ex significatione Chald. Bu. ma. Prout occ. in præt. pual 3. pl. cum ו conv. præf. ic. Job. 33. 21. וְשֻׁפּוּ & contundentur, seu frangentur ossa ejus, quæ scil. non fuerunt visa. Pag. In textu scribitur jod cum puncto in medio pro vau schurek: & sic juxta Masoreth, est legendum cum schurek: Cev. R. Levi & A. E. Elevabuntur: Pag. Et emineant, juxta R. Levi; sed Ab. Ezra, Conterantur ex signif. verbi Chald. Bu. Lex. Et Elevabuntur, (i. e. prominebunt) ossa ejus, quæ anteà non videbantur: Av. Extant ossa ejus, quæ visa non erant: præ macie, scil. Coc. Et conterentur: Bu. Conc. Deinde ii, signif. 2. hujus rad. שָׁפָה est, eminens, excelsum: clivus: Bu. Conc. idque scil. in Conjug. niphal, נִשְׁפָּה elevari; Pag. eminere, eminens, excelsum esse: Bu. Lex. præceps est factus: Av. Prout occ. in part. niph. s. m. loco seq. נִשְׁפָּה eminentem, Isa. 13. 2. Atque inde ex rad. שָׁפָה in hac 2. signif. est no. שִׁפְי m. altitudo, altum: Pag. clivus, locus eminens: Bu. Lex. præcipitium, locus eminentior & sublimior, ideoque aptior contemplationi, est cum sægol. pro שָׁפִי in forma absol. ob pausam. Av. Locus eminens: σκοπιὰ. Coc. Prout occ. Num. 23. 3. אֶל שִׁפְי & abiit in clivum: est enim pro וַיֵּלֶךְ שָׁפִי, juxta Ab. Ezra: Bu. Lex. Targum, & ivit יְחִידִי solus. Sed rectum est, inquit A. E. ut deficiat אֶל־ שָׁפִי; & est sensus. & ivit אֶל־ שָׁפִי in altitudinem, aut in altum. Pag. Et abivit ad locum eminentem: viz. ad circumspiciendum. Coc. In eminentiam, seu clivum: Bu. Conc. In plurali venit vel in plena forma שְׁפָיִים cum duplice jod. vel def. cum simplice jod. שְׁפִים, fastigia. Coc. Loca excelsa, seu eminentia; Pag. Bu. Præcipitia, i. e. excelsa, ut suat vertices editissimi: Av. Jer. 4. 11. רוּחַ צַח שְׁפִים בַּמִּדְבָּר ventus siccus (in) excelsis in deserto; Pag. Ventus nitoris fastigiorum: h e. qui facit nitere altos locos, ablato pulvere à petris. Coc. Ventus nitidus (i. e. Babylonius.

qui

qui tanquàm ventus vehementissimus tollet evertetq; omnia. Allegoria.) locorum eminentium in deserto, i. e. quàlis ventus loca eminentia in patentibus latisque campis exposita solet percellere: sic ostendit propheta, nihil fore quod Chaldæorum impetum remoretur: Jun. Occ. autem hoc no. in alterutra prædicta forma locis seq. שְׂפָיִם vel שְׂפָיִם in locis eminentibus, Isa.41.18.. 49.9. Jer.3.2,21.. 4.11.. 7.29.. 12.12.. 14.6. Item iii. signif. 3. hujus rad. שָׂפָה ex Bu.Conc. est in no. (quasi a s.m. שָׂפָה caseus, formâ excelsiore & elevatà: Av.) pl.f. שְׂפוֹרֹת & constr. שְׂפוֹרֹת casei; Pag. Bu.&c. quasi eminentes: Bu.Lex. Prout occ. hæc forma pl. f. constr. cum ו cop. præf. sic: 2 Sam. 17.29. וּשְׂפוֹרֹת בָּקָר & caseos vaccinos obtulerunt Davidi. Et ita exp. R.D. juxta Targ. וְגִבְנִין דְּחַלְבָא־תּוֹרִין & caseos lactis vaccarum; ita dict. quòd contundantur & comprimantur. in 1. signif. hujus rad. Idem etiam habent R. Sal. & R. Kimchi in commentariis scil. suis: Pag. Ob quam causam dicuntur etiam חֲרִיצֵי חָלָב quasi tribulæ lactis ut in חָרַץ dictum. Alii, à figura excelsiore, eàdem ratione, quà גְּבִינָה, in גָּבַן. Merc. Et caseos armenti obtulerunt, &c. Av. Atque ex hac rad. potest etiam esse יָשְׂפָה, de quo dictum in יָשַׁף: Pag. ut sic jod sit additicium. Arabicè אַל־יִסְף, quod Hebræo vicinum est, & latino Jaspis: in eo kamets est latum, ut in יָקַח dictum. Merc. Item, huc etiam, ad hanc rad. שָׂפָה quidam referunt no. cum א heemant, viz. אַשְׂפָה f. pharetra: vas in quod reponuntur sagittæ. Av. Sed de hoc no. vide suprà in radice. אָשַׁף, ubi etiam videre est אַשְׁפוֹרֹת & הַשְׁפוֹרֹת sterquilinium, &c. Bu. Lex.

Rad. 173. שָׂפָה f. est (no. rad.) labium; lingua, sermo; ora; littus. Pag. Est propriè labium, oris extremitas: unde figuratè est rei cujusvis margo: & ora, fimbria, limbus. Item, pro sermone vel loquela: ut פֶּה os & לָשׁוֹן lingua: instrumentum pro re instrumentali: ut differat à שָׂפָם vicino, de quo infrà in sua rad. Merc. שָׂפָה, labium, oris propriè: inde, labrum, ora, ripa, littus: item, sermo, ut Gen.11.1,6.Bu.Lex. Extremitas oris: & metaph. labium pro margine & ora cujusque rei ponitur. Cogn. cum שָׂפָם labium superius. Av.70. χεῖλος, labium: Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in abs.f. forma f.f. simpl. & cum ו & בְּ præf. sic: שָׂפָה labium, Gen.11.1. Exod.28.32.. 39.23. Job.12.20. Isa.28.11. Jer.33.19. Ezech.3,5,6. Zeph.3.9. וְשָׂפָה & labium, Gen.11.6. בְּשָׂפָה labio, Psalm.22.8. Sed frequentiùs in forma s. f. constr. sic: שִׂפַת labium, labii &c. Gen.11.7,9.. 22.17. &c. Psalm.12.3.. 81.6. Isa.19.18. &c. in 40. circ. l. Cui etiam formæ s. f. constr. בְּ, לְ, & מִ sunt præf. ut seq. בִּשְׂפַת in ora, Exod.26.4.. 36.11. לִשְׂפַת ad ripam, Dan.12.8. מִשְׂפַת à labio, Psa.120.2. Quæ eadem forma occ. etiam cum ו aff. simpl. & cum ו, לְ, & מִ præf. sed cum הּ & ם aff. absque præf. ut seq. שִׂפְתוֹ ora ejus, Exod.28.26.. 39.19. 1 Reg.7.23. 2 Chron.4.2. Ezech.47.12. וּשְׂפָתוֹ & labium ejus, 1 Reg.7.26. 2Chron.4.5. לִשְׂפָתוֹ labium ejus, 1 Reg.7.24. מִשְׂפָתוֹ à labio ejus, 1 Reg.7.23. 2 Chron.4.2. שִׂפָתָהּ labium ejus, Ezec.43.3. שִׂפְתָם labium ipsorum, Gen.11.7. Item, juxta quosdam, pro hoc ult. שִׂפְתָם venit quasi contractè & def. abjecto thau fœm. constr. sic: שָׂפָם labium suum: Eze.24.17,22. Bu. Conc. sed plerique referunt hoc ad rad. שָׂפָם, ubi etiam vide. Item, occ. etiam hoc no. in forma duali: quæ forma du. absol. occ. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets in penult, cui priori etiam cum pathach בְּ est præf. שִׂפְתַיִם labia, 2 Reg.18.20. Job.11.2. Prov.4.24.. 10.8,10.. 12.13.. 14.23.. 16.21.. 24.26.. 26.23. Isa.6.5.. 36.5. שְׂפָתַיִם idem, Exod.5.12. Isa.57.19. בִּשְׂפָתַיִם labiis, Lev.5.4. Et in forma duali constr. occ. simpl. & cum ו cop. & בְּ præf. sic: שִׂפְתֵי labia, Psalm.12.4.. 17.1.. 31.19. Prov.5.3.. 10.18,21,32.. 12.22.. 14.7.. 15.7.. 16.10,13.. 18.6.. 20.15. Cant. 7.10. Lam.3.62. Mal.2.7. וְשִׂפְתֵי & labia, Psal.63.6. Prov.14.3. בִּשְׂפָתֵי in labiis, Pro.10.13. Quæ forma dualis constr. venit etiam cum affixis variis: ut cum ־ַי, vel in pausa ־ָי, aff. cui priori cum ־ַי, בְּ est etiam præf. sed cum נִי aff. absque præf. & rursus cum הּ aff. simpl. & cum ו cop. & בְּ præf. prout seq. שִׂפְתַי labia mea, Job.13.6.. 16.5.. 27.4.. 32.20.. 33.3. Psalm.40.10.. 51.17.. 63.4.. 71.23.. 89.35.. 119.171. Prov.8.6.7. Jer.17.16. Hab.3.15. שְׂפָתַי labia mea, Psal.16.4.. 63.14.. 141.3.. Dan.10.16. בִּשְׂפָתַי labiis meis, Psalm.119.13. שִׂפְתֵינוּ labia nostra, Psal. 12.5. Hos. 14.3. שִׂפְתֵיךָ labia tua, Deut. 23.24. Psalm.17.4. Prov.5.2.. 22.18.. 23.16.. 27.2. Isa.6.7. וּשְׂפָתֶיךָ & labia tua, Job.8.21.. 15.6. Psal.34.14. בִּשְׂפָתֶיךָ in labiis tuis, 2 Reg.19.28. Prov.24.28. Isa. 37.29. Item, occ. etiam cum יו aff. simpl. & cum בְּ & וּ præf. sed cum הֶם, & poetico מוֹ aff. simpl. & absque præf. ut seq. שְׂפָתָיו labia ejus, sua, Job.11.5.. 23.12. Psalm. 21.3. Prov.10.19.. 13.3.. 16.23,27,30.. 17.28.. 18.7,20.. 19.1.. 20.19.. 22.11. Isa.11.4.. 30.27. בִּשְׂפָתָיו labiis suis. Job.2.10. Psal. 106.33. Prov.26.24. Mal.2.6. וּבִשְׂפָתָיו & labiis suis, Isa.29.13. שְׂפָתָיהּ labia ejus, Num.30.7,9,13, 1Sa. 1.13. Prov.7.21. שִׂפְתֵיהֶם labia ipsorum, Prov.24. 2. שִׂפְתֵימוֹ labiorum suorum, labiis eorum, Psalm.59. 13.. 140.4,10. Item, venit etiam hoc no. in forma pl. f. constr. שִׂפְתוֹרֹת labia, labra, extremi limites oris, circumferentiæ labiorum: Av. Prout occ. in forma pl. f. constr. cum ו cop. præf. & cum בְּ præf. & יִ, sed cum וּ־, לְ־, & יו aff. absque præf. & rursus cum בְּ præf. & יהֶם aff. ut sequuntur: בִּשְׂפְתוֹתָיו & שִׂפְתוֹתָיו & labia, Ecc.10.12. בִּשְׂפְתוֹתֶיךָ in labiis tuis, Psalm.45.3. שִׂפְתוֹתַיִךְ labia tua, Cant. 4.3, 11. שִׂפְתוֹתֵיכֶם labia vestra, Isa. 59.3. שִׂפְתוֹתָיו labia ejus, Cant. 5.13. בִּשְׂפְתוֹתֵיהֶם in labiis ipsorum, Psal.59.8. De hoc etiam nomine loci quidam adnotandi. Job.11.2. אִישׁ שִׂפָתַיִם vir labiosus: h.e. multiloquus. Pro.26.23. שִׂפָתַיִם דּוֹלְקִים labia flagrantia & cor malum: sermo multus de charitate & benevolentia. Epithetum masculinum: nisi, ut in verbis, ita & in participio, velis masculinum communi genere accipi. Isa.6.5. שְׂמֵא־שִׂפָתַיִם pollutus labiis: non immunis à peccatis linguæ. Exo.6.12. עֲרַל שִׂפָתַיִם præputiatus labiis: impeditus linguâ, infacundus. Is. 57.19. Creans נִיב שִׂפָתַיִם germen labiorum, (dictum hoc:) Pax, pax: Coc. Creans proventum labiorum: (i.e. efficiens magnificentissimè & potentissimè, ut consolationes (quæ περιῤῥαστικῶς proventus labiorum, i.e. sermonum, Dei, appellantur) locum

in piis habeant) ſummam pacem; Hebr. pacem, pacem; i. e. perpetuam & conſtantiſſimam quietem ab antecedentibus malis, factâ reconciliatione per Chriſtum: nam regnum Dei eſt juſtitia & pax & gaudium per Spiritum Sanctum, Rom. 14. 17. Jun. 2 Reg. 18. 20. Dixiſſes: Certè דְּבַר שִׂפְתַיִם (eſt) ſermo labiorum, conſilium & fortitudo ad bellum. Eſt aliqua προφασις, aliquid, quod dici poſſit, quâ fiduciâ rebellaveris. Coc. Dixeris (veruntamen verba futilia, Hebr. labiorum) adeſſe conſilium & fortitudinem ad bellum. Jun. Prov. 14. 23. וּדְבַר שִׂפְתַיִם אַךְ לְמַחְסוֹר ſermo labiorum tantùm ad defectum eſt. Inanis loquacitas; quales πιθανολογίαι, χενολογίαι, διαλογισμοὶ, κενοφωνίαι, λογομαχίαι. Pſalm. 12, 5. שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ labia noſtra nobiſcum, ſunt, ſcilicet; ſarcaſmus. Dicunt iſti; ſpiritus nobiſcum eſt. Sed ſi verum dicere vellent, dicerent: labia noſtra nobiſcum ſunt. Nam nihil præſidii habent, præterquàm labia propria. Hoſ. 14. 3. וְנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ reponendemus vitulos, labia noſtra: h. e. confeſſionem noſtram. Pro. 19. 1. עִקֵּשׁ שְׂפָתָיו perverſus labiis ſuis: i. e. qui varia & non conſentientia loquitur, bona & mala. Pro. 20. 19. לְפֹתֵחַ שְׂפָתָיו ei, cujus labia temeraria (ſunt.) nè admiſceas te. R. Sal. Qui loquitur blanda, לְפַתּוֹתֵחַ וְלְהַסִּיתֵחַ ad perſuadendum tibi, & ad decipiendum te. Ab. Ezra, שְׂפָתוֹהִי אַחֲרִים quem alii decipiunt. Labiis temeraria loquentibus tribuitur decipi, quod eſt hominis. Coc.

Rad. 174. שָׁפַח: inde no. rad. שִׁפְחָה f. ancilla, famula: Pag. Bu. &c. 70. δοῦλη, παιδίσκη, θεράπαινα, ἰκέτις: cujus maſculinum eſt עֶבֶד: Coc. Quidam dictam putant, quòd heræ ancilla fit addicta ſeu adjuncta; cognatione cum verbo סָפַח. Merc. Eſt cogn. cum שָׁפַח decalvavit, deſtrinxit; (& ſic à decalvatione dictam putant, juxta legem Deu. 21. Merc.) & cum סָפַח junxit, nam famula adhæret & juncta eſt dominæ ſuæ. Av. No. maſc. hinc non fit, ſed aliunde dicitur עֶבֶד ſervus: cujus fœm. eſt אָמָה vel שִׁפְחָה. Ac ejuſmodi reperies apud Kimchi in Michlol, ſub initium nominum. Merc. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt ancilla, famula: idque ſcil. in hoc no. quod occ. in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum ו, ה, כ, & ל præf. ut ſeq. שִׁפְחָה ancilla, Gen. 16. 1.. 29. 24. Le. 19. 20. Pſalm. 123. 2. וְשִׁפְחָה & ancilla, Gen. 32. 5. Prov. 30. 23. הַשִּׁפְחָה ancilla, Exod. 11. 5. 2 Sam. 17. 17. כְּשִׁפְחָה ſicut ancilla, Iſa. 24. 2. לְשִׁפְחָה cum ancilla, Gen. 29. 29. 1 Sam. 25. 41. Et in forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. & cum י aff. ſic: שִׁפְחַת ancilla. Gen. 16. 8.. 25. 12. 30. 7, 10, 12.. 35. 25, 26. שִׁפְחָתִי ancillam meam, Gen. 16. 2, 5.. 30. 18. Sed occ. etiam ead. hæc forma ſ. f. conſtr. cum ה, vel in pauſa ה, & ה aff. cui cum ה vel ה aff. ב, ל, & ו ſunt præf. ſed cum ו & ה aff. ſimpl. prout ſeq. שִׁפְחָתְךָ ancilla tua, 1 Sam. 1. 18.. 25. 27.. 28. 21. 2 Sam. 14. 12, 15, 17, 19. שִׁפְחָתֶךָ ancilla tua, Ruth. 2. 13. 1 Sam 28. 22. 2 Sam. 14. 7. שִׁפְחָתֵךְ ancilla tua, Ge. 16. 6. בִּשְׁפְחָתֵךְ in ancillam tuam, 2 Reg. 4. 16. לִשְׁפְחָתֵךְ ancillæ tuæ, 2 Reg. 4. 2. וּלְשִׁפְחָתֶךָ & ancillæ tuæ, 2 Sam. 14. 6. שִׁפְחָתוֹ ancilla ejus, ſua, Gen. 29. 24, 29. Jer. 34. 9, 10, 16. שִׁפְחָתָהּ ancillam ſuam, Gen. 16. 3.. 30. 4, 9. Et in forma pl. f. occ. hoc no. cum ו cop. ה dem. & ל præf. ut & (pro יוֹת absque jod plur.) cum ה, יכֶם & יו aff. ut ſeq. שְׁפָחוֹת vel ſine vau, & ancillæ, Gen. 12. 16.. 20. 14.. 24. 35.. 30. 43. 2 Reg. 5. 20. Ecc. 2. 7. הַשְּׁפָחוֹת & ancillæ, Ge. 33. 1, 2, 6. Jer. 34. 11. Joel. 3. 2. וְלִשְׁפָחוֹת & in ancillas, Deut. 28. 68. 2 Chron. 28. 10. Eſth. 7. 4. Iſa. 14. 2.. 34. 11, 16. שִׁפְחוֹתֶיהָ ancillarum tuarum, Ruth. 2. 13. שִׁפְחוֹתֵיכֶם ancillas veſtras, 1 Sam. 8. 16. שִׁפְחוֹתָיו ancillas ſuas, Gen. 32. 22. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. eſt in no. inde ducto cum מ heemant. viz. מִשְׁפָּחָה f. familia, genus gens; Pag. Bu. nam interdum pro tota aliqua gente ſumitur, quòd ea, maximè poſt confuſionem linguarum, à capite alicujus familiæ, originem duxerit. Bu. Lex. familia adhærens dominæ ſuæ, gens, cognatio, ſapia, proſapia. Av. Quomodò à tribu, i. e. שֵׁבֶט, מִשְׁפָּחָה differat, illic dictum eſt. Merc. Latè & ſtrictè uſurpatur, ita ut ſint familiæ in familia, & familia poſſit multas familias continere. 70. γενέσις, γενεὰ, φυλὴ, πατριὰ, συγγένεια, δῆμος. Notat totam aliquam gentem: interdum populum Judaicum, &c. Cocc. Prout occ. hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ſic: in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. ה dem. וַה, וְל, & מ præf. ut ſeq. מִשְׁפָּחָה familia, Deut. 29. 18. 1 Sam. 20. 29. Eſth. 9. 28. וּמִשְׁפָּחָה & familia, Eſth. 9. 28. הַמִּשְׁפָּחָה familia, 1 Sam. 20. 6. 2 Sam. 14. 7. Jer. 8. 3. Amo. 3. 1. Mic. 2. 3. וְהַמִּשְׁפָּחָה & familia, Joſ. 7. 14. וְלִמְשְׁפָּחָה & familiæ. Jud. 18. 19. מִמִּשְׁפָּחָה è familia, Jer. 3. 14. Sed frequentiùs venit in forma ſ. f. conſtr. ſic: מִשְׁפַּחַת familia, familiæ, am, &c. Lev. 25. 47. Num. 3. 21, 27. 33. &c. ad Zach. 12. 12, 13.. 14. 18. &c. in 90. circ. l. ex quibus 70. circiter ſunt in Num. 26. Cui etiam formæ ſ. f. conſtr. ו, ל, & מ ſunt præf. ut ſeq. וּמִשְׁפַּחַת & familia, Num. 3. 21, 27, 33. לְמִשְׁפַּחַת familiæ, Num. 35. 1, 6. 1 Chr. 6. 54, 70. מִמִּשְׁפַּחַת è familia, Num. 36. 8. Jud. 13. 2.. 18. 11.. 17. 7. Ruth. 2. 1, 3. 2 Sam. 16. 5. 1 Chron. 6. 61. Job. 32. 2. Quæ forma ſ. f. conſtr. occ. etiam cum י aff. ſimpl. & cum ו cop. & מ præf. ut & cum ו aff. ſimpl. & cum ו, ל, ב, & מ præf. & cum ם aff. ſimpl. & cum מ & יִ præf. prout ſeq. מִשְׁפַּחְתִּי familia mea, Gen. 24. 38, 41. וּמִשְׁפַּחְתִּי & familia mea, 1 Sam. 9. 21. מִמִּשְׁפַּחְתִּי è familia mea, Gen. 24. 40. מִשְׁפַּחְתּוֹ familia ſua, Lev. 25. 10, 41. Num. 27. 4. Jud. 1. 25. וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ & in familiam ejus, Lev. 20. 5. וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ & ad familiam ſuam, Jud. 21. 24. מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ ex familia ejus, Lev. 25. 49. Num. 27. 11. מִשְׁפַּחְתָּם familia ipſorum, 1 Chron. 4. 27. מִמִּשְׁפַּחְתָּם ex familia ſua, Jud. 18. 2. וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם & ex famil. eorum, Lev. 25. 45. Item, occ. etiam hoc no. frequens in forma pl. f. & in abſol. forma hac ſimpl. & cum ו, ה, ב, & ל præf. ut ſeq. מִשְׁפָּחוֹת familiæ. Job. 31. 34. Pſal. 15. 3.. 107. 41. Zach. 12. 12, 14. וּמִשְׁפָּחוֹת & familiæ, Nah. 3. 4. הַמִּשְׁפָּחוֹת familiæ, Jer. 10. 25.. 23. 24. Zach. 12. 14. לְמִשְׁפָּחוֹת per familias, Joſh. 7. 14. לְמִשְׁפָּחוֹת per familias, Neh. 4. 13. Sed ſæpiùs multò venit hoc no. in forma pl. f conſtr. (cum ſcheva. ſcil. pro kamets penult.) idque ſimpl. ſic: מִשְׁפְחוֹת familiæ, arum, as, &c. Gen. 10. 18, 32.. 12. 3.. 28. 14. Exod. 6. 14, 15, 15, 24. &c. Pſalm. 22. 28.. 96. 7. &c. ad 7ac. 14. 17. in 60. circ. l. Cui etiam formæ pl. f. conſtr. ו cop. ל, ל, ו, מ & יִ ſunt præf. ut ſeq. וּמִשְׁפְחוֹת & familiæ, 1 Chron. 2. 53, 55.. 4. 8. 1 Chron. 4. 21. כְּמִשְׁפְחוֹת ſicut familiæ, Ezech. 20.

32. לְמִשְׁפְּחוֹת per familias, Num.3.30,35.. 27.1. Josh.21.4,26. וּלְמִשְׁפְּחוֹת & familiis, Josh.21.20, 34. מִמִּשְׁפְּחוֹת de familiis, Num.36.1,12. Josh.21. 5,6,10,27,40. 1Chron.6.71. וּמִמִּשְׁפְּחוֹת & de familiis, 1Chron.6.66. Quæ forma pl. f. constr. occ. etiam cum לְ præf. & יכֶם־ & יו־ aff. sed cum יהָ־ aff. absque præf. & rursus cum יהֶם־ aff. cui בְּ & לְ sunt præf. & cum ם־ aff. simpl. & cum בְּ præf. ut seq. לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם per familias vestras, Exod. 12. 21. Num.32.54. לְמִשְׁפְּחוֹתָיו per familias suas, Num. 2. 34.. 11.10. 1Sam.10.23. 1Chron.5.7. מִשְׁפְּחוֹתֶיהָ familias ejus. Josh.6.23. בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם juxta familias eorum, 1Chron.6.60. לְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם per familias suas, Gen.8.18. Josh.18.21. מִשְׁפְּחוֹתָם familias suas, Num. 1. 18. בְּמִשְׁפְּחוֹתָם in familiis suis, 1 Chro.4.38. Sed sæpiùs cum לְ præf. & ם־ aff. sic: לְמִשְׁפְּחוֹתָם per familias suas, Gen.10.5,20,31.. 36. 40. Exod.6.16,25. &c. ad 1Chr.6.62,63. in 90. circ. l.

Rad. 175. שָׁפַח: unde in piel שִׁפַּח est scabie afficere: Bu. Conc. destrinxit, excoriavit stringendo, destrinxit usque ad calvitiem, strictim decalvavit: cogn. cum חָשַׂף denudavit, & חָפַשׂ investigavit nudando operta. Hinc σφίγγω i.e. stringo. Av. Occ. autem hoc verbum in præt.piel 3.s.m.cum וְ conv.præf. sic, Isa.3.17. וְשִׁפַּח & scabie afficiet: Bu.Conc. Et destringet, i. e. calvum faciet Dominus verticem filiarum Zion.Av. Atque inde est no.cum מְ heemant. viz. מִשְׁפָּח m. destrictio: ut cum quis per fraudem destringitur, spoliatur, & deglubitur: prout occ. Isa.5. 7.Et expectavit judicium, & ecce est מִשְׁפָּח destrictio; i.e. destringunt alios. Av.&c.vide in rad. סָפַח, ubi reliqui hæc collocant.

Rad.176. שָׁפַט est. judicare, judicem agere: Pag. Bu.Conc. Ex legum, scilicèt, præscripto jus dicere, & exequi, causas justè dijudicare, & ritè controversias dirimere, ut boni defendantur, mali condemnentur & puniantur. Quæ definitio & ambæ partes colliguntur, ex 1 Reg.3.& 8. Duplex enim est judicis officium, ut duæ partes inter se litigantium, quarum alteram necessariò justam, alteram injustam esse oportet; הִרְשִׁיעַ justificare est quod dicimus absolvere; רָשַׁע condemnare: ut in עָרַק & רָשַׁע dictum est: unde judicare Deo attributum sæpe est, bonos à malis, & eorum injuriâ asserere, ac proinde punire. Sic Paulus ad Rom.14.& ad Heb.3. fornicatores & adulteros Deus judicabit. Est & regere, rempub. administrare, leges & jura præscribere, imperitare, ut Gen.19.9.& 1 Sam. 4.18. שָׁפַט rexit Israelem: & 8.5,6,& 20.& aliàs. Hinc Judices post Josue, qui tamen non jus habebant regium, ut tributa exigerent, aliorum famulitium accerserent, & militem publicis impensis conducerent: sed qui quasi vindices essent, & servatores, ac libertatis assertores: ut tales excitare solebat Dominus, sicut est in historia libri Judicum, cùm populus ab hoste premeretur. Interim tamen penés eos existimo fuisse publicam authoritatem, etsi non regiæ parem. Nec ea potestas per successionem dabatur, sed uti Domino placebat, ex tribu in tribum, &c. Et hoc vult Dominus cùm populo regem petenti per Samuelem responderi jubet; Non te, sed me abjecerunt: quòd illis judicum tempore non regum more imperasset, qui pompâ & magnificentiâ, milite conducto, equis & curribus suos limites tuentur, & propagant: cùm judices in domo paternâ commorantes nullum splendorem quærerent, aut regias, vel arces sibi ullas construerent. Hinc scriptura Abimelechum regem appellat, Jud.9. licet judicum tempore: quòd is, præter aliorum judicum morem, sese magnificâ quadam tyrannide, & insolentiùs gereret, ad id conducto milite, ut regiâ majestate & rerum summâ potiretur, &c. Judices videntur velut consules fuisse: nisi quod unicus fuit, velut populi dux domi, & foris, alioqui summo jure utens. Merc. שָׁפַט judicavit, judicium exercuit, judicem egit, jus dixit, sententiam tulit. Bu. Lex. Dijudicavit, jus dedit: est verbum generale: & quia in judicio duæ sunt partes invicem litigantium, quarum alteram justam, illamque absolvendam, alteram verò injustam hancque condemnandam esse necesse est, ideò que accipitur aliquando specialiter, pro defendere, seu vindicare bonos, & aliquando pro punire & condemnare fontes & injustos. Cognationem habet cum שָׁבַט virga, quâ utuntur reges & judices terræ. Hinc per metath: δεσπότης, i.e. herus, dominus, δεσπόζω dominor tanquàm judex: Av. 70. κρίνειν, διακρίνειν, δικάζειν, ἐκδικεῖν. Latè notat omnem ordinationem & discretionem. Artemidor.l.2.14. κρίνειν τὸ ἄρχειν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ. Et sic Jud.16.31. וְהוּא שָׁפַט & ille judicavit Israelem: i.e. rexit, ordinavit rempublicam, nempe ut caput judicum, sive senatûs populi. Isa.11.4. Et judicabit in justitia tenues: h.e. ordinabit, constituet, in loco & jure suo, 1 Reg.3.9. Quis posset לִשְׁפּוֹט judicare populum tuum gravem hunc, &c. Cocc. Occurrit autem hoc verbum frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In præt.kal, 3.s.m. occ. simpl.vel cum pathach. vel, ob pausam cum kamets in ult. cui priori cum pathach וְ conv.est etiam præf. ut & cum וְ cop.præf. & נִי־ aff. sed cum הָ־ & לִ Aff. absque præf.ut seq. שָׁפַט judicavit, Jud.16.31. 1 Sam.4.18.1 Reg.3.28. שָׁפַט judicavit, 1 Sam,7.17. וְשָׁפַט & judicabit 1 Sam.7.17..26.15. Isa.20.4.. 11.4. Mich. 4. 3. וְיִשְׁפְּטֵנִי & judicet, vindicet nos, 1 Sa.8.20. שָׁפְטָךְ judicavit, vindicavit te, 2 Sam.18.31. שָׁפְטוֹ judicavit, vindicavit eum. 2 Sam.18.18. Item, in 2.s. m. & 1. sing. occ.cum וְ conv.præf. utrique, ut & in 1.s.cum וְ conv. præf & הָ aff.sed cum ם aff.absque præf.ut seq. וְשָׁפַטְתָּ & judicabis, 1 Reg.8.32.2 Chron.6.23. וְשָׁפַטְתִּי & judicem, Exod.18.17. Ezech.34.20,22. וְשָׁפַטְתִּיךָ & judicabo te, Ezech.7.3,8..16.38. שָׁפַטְתִּים judicavi eos, Ezech.36.19. Item, in 3.pl.præt. kal, occ. simpl. vel cum scheva, vel ob pausam cum kamets penult. cui priori cum scheva וְ conv. est etiam præf. ut & cum נִי aff. absque præf.sed cum הָ aff, simpl. & cum וְ conv. præf. ut & cum וְ cop.vel conv. præf.& ם aff. & in 2.pl.m. simpl.ut seq. שָׁפְטוּ judicarunt, 2 Reg.23.22. שָׁפְטוּ judicarunt, Jer.5.28. וְשָׁפְטוּ & judicent, judicabunt, Exod.18.22,26. Num.35.24. Deut.16.18. שָׁפָטוּנוּ judicabant nos, Dan.9.12. שָׁפָטוּךָ judicarunt te, Ezech.24. 14. וּשְׁפָטוּךָ & judicent te, Ezech.23.24. וּשְׁפָטוּם & judicaverint eos, Deut.25.1. וּשְׁפָטֻם & judicabitis, Deut.1.16. In part.ben.kal,s.m.& f.occ.simpl.sed s. m. occ.etiam cum וְ cop. הַ interrog. הַ dem. & יְהַ præf. ut seq. שֹׁפֵט vel שׁוֹפֵט judicans.judex, 1 Sam.3.13. 2 Sam.15.4. 2 Reg.15.5. 2 Chron.26.21. Psal.7.12.. 9. 5..50.6..75.8..94.2. Prov.29.14. Isa.3.2..16.5. Jer.11.

4. Ezech.34.17. Am.2,3.Mich.4.14. שׁוֹפְטָה judicabat, Jud.4.4. וְשׁוֹפֵט & judex, Exod.2.14. הַשֹּׁפֵט an judex, Gen.18.25. הַשּׁוֹפֵט judex, Deut.17.9,12..25.2. Jud.2.18,19..11.27. וְהַשּׁוֹפֵט & judex, Mic.7.3. Sed occ.etiam ben.kal,ſ.m.cum מ praef.& י aff. ut & cum ני aff. abſque praef. מִשּׁוֹפְטִי a judice meo, Job.23.7. שׁוֹפְטֵנוּ judex noſter, Iſa.33.22. in abſol. forma pl.m. part.ben.kal. occ.ſimpl.& cum נ, ה, יה, יל & יל praef. ut ſeq. שׁוֹפְטִים judices, Deut.16.18. Jud.2.16,18.1 Sam.8.1,2.2 Sam.7.11.1 Chron.17.10. 2 Chron.19.5. 24.24. Pſal.58.12. וְשׁוֹפְטִים & judices, 1 Chro.23.4. Job.12.17. הַשּׁוֹפְטִים judices, Deut.19.18.Ruth.1.1. 2 Reg.23.22. 2 Chron.19.6. וְהַשּׁוֹפְטִים & judices, Deut.19.17. וְלִשּׁוֹפְטִים & judicibus, 1Chron.26.29. לַשּׁוֹפְטִים idem, 2 Chr.1.2. & in forma pl.m. conſtr. occ.ſimpl. & cum מ praef. ut & cum ני aff. ſimpl. ſed cum ה aff.ſimpl.& cum נ cop praef. & cum כם aff. abſque praef. ut & cum יו aff. habet נ cop. & יל praef. & cum הם aff.ſimpl. & cum נ cop.praef. denique cum הם aff. abſque praef. prout ſequuntur, שֹׁפְטַי judices, Num.25.5. 1 Chron.17.6. Pſal.2.10..148.11. Prov.8.16 Iſ.40.22. מִשּׁוֹפְטֵי à judicibus,Pſ.109.31. שׁוֹפְטֵינוּ judices noſtri, Dan.9.12. שׁוֹפְטַיִךְ judices tui, Iſa.1.26. וְשׁוֹפְטַיִךְ & judices tui, Deut. 21.2. Hoſ.13.10. שׁוֹפְטֵיכֶם judices veſtri,Deut.1.16. וְשׁוֹפְטָיו & judices ejus, Joſ.8.33. וּלְשׁוֹפְטָיו & judices ejus, Joſ.23.2.. 24.1. שׁוֹפְטָיהָ judices ejus, Job.9.24.Zep.3.3. וְשׁוֹפְטֶיהָ & judices ejus, Ezr.10.14. שׁוֹפְטֵיהֶם judices ipſorum, Jud.2.17. Pſal.141.6. Hoſ.7.7. in Infin.kal,plena forma cum kametz & cholem occ. ſimpl. ſed forma quaſi conſtr. cum ſcheva & cholem occ.ſimpl.& cum ל praef. ſic, שְׁפוֹט judicando, Gen.19.19. שְׁפוֹט judicare, Rut. 1.1. לִשְׁפוֹט vel ſine vau, judicare,ad judicandum,Exo. 18.13.1 Reg.3.9. 1 Chron.16.33. Pſ.10.18.. 96.13.. 98.9. Joel.4.12. Obad.1.21. cum affixis autem in hac forma Infin.kal, cholem tranſp. & mut. in kam. chat. ante ſcheva: ut cum ל praef.& ני Aff. & cum ב praef. & ה aff.ſic, לְשָׁפְטֵנִי ad judicandum nos, 1 Sam.8.5. 6. בְּשָׁפְטֵךְ in judicare te, Pſal.51.6. in Imper.kal,ſ.m. juxta normam eſt שְׁפוֹט, ſed ante maccaph cholem mutatur in cam.chat.loco ſeq. שְׁפָט judica, Prov.31. 9. ſed cum he parag. & cum affixis, ut in Infin.cholem mutatur in kam. chat. & tranſponitur ante ſcheva; prout occ.cum ה parag.add. & ני aff.ſic, שָׁפְטָה judica, Pſal.82.8. Lam.3.59. שָׁפְטֵנִי judica me, Pſal.7. 9..26.1..35.24..43.1.& in pl.m.Imper.kal, occ. ſimpl. vel cum chirek & ſcheva, vel in pauſa cum ſcheva & cholem penult.ſic, שִׁפְטוּ judicate, Pſal.82.3.Iſ.1.17. 5.3. Zach.8.16. שִׁפְטוּ judicate, Zach.7.9. In fut.kal, 1,ſ.occ.ſimpl. & cum ל & ם aff. ſed 2.ſ. occ. ſimpl. vel cum cholem, vel cum kam. chat. in ult. ante maccaph, cui priori cum cholem in ult. ה Interrog. eſt etiam praef.ut ſeq. אֶשְׁפּוֹט judicabo, Pſ.75.3. Ezech.11. 10,11..18.30..21.35..33.20. אִשְׁפָּטְךָ judicabo te, Ezech.35.11. אֶשְׁפְּטֵם judicabo eos, Ezec.7.27. תִּשְׁפּוֹט vel ſine vau, judicabis, Lev.19.15. 2 Chron.1.11.Pſa. 67.5. הֲתִשְׁפּוֹט judicabis,2 Chron.20.12. הֲתִשְׁפְּטֵנוּ vel ſine vau, num judicabis? Ezech.20.4..22.2..23.36.Item, in 2.ſ.m.fut.kal, occ.itidem ſimpl.vel cum cholem vel cum kam.chat.in ult. ante maccaph, cui priori formæ cum cholem נ cop. & נ conv.ſunt praef.prout occ. etiam cum נ cop.& ני Aff.ut ſeq. יִשְׁפּוֹט vel ſine vau, judicabit, Gen.16.5. Jud.11.27. 1 Sam.24.12. 2 Chro. 1.10. Job 21.22..22.13. Pſal.9.9..72.4..82.1..96.13.. 98.9. Eccl.3.17. Iſa.11.3. יִשְׁפָּט judicabit, 1 Reg.7. 7. וְיִשְׁפּוֹט & judicabit,Exod.5.21. וַיִּשְׁפּוֹט & judicavit, Gen.19.9. Jud.3.10..10.2,3..12.9,14..15.20..12. 7,8,13,11.1 Sam.7.6,15. וַיִּשְׁפְּטֵנִי & vindicabit me, 1 Sa.24.15.Item,in 2.pl.m.fut.kal,occ.ſimpl.ſed in 3.pl. m. ſimpl. occ. vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum cholem penult. ut & cum נ cop. praef. & הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek penult. ut ſeq. תִּשְׁפְּטוּ judicabitis, 2 Chron.19.6. Pſalm.58.2.. 82.2. יִשְׁפְּטוּ judicabunt, Gen.31.53. Exod.18.22. Ezech.23.45. יִשְׁפְּטוּ vel ſine vau, judicabunt, Exod. 18.26. Iſa. 1.23.. 51.5. Mic. 3. 11. יִשְׁפְּטֻהוּ judicabunt eum, Ezech. 44. 24. In niphal נִשְׁפַּט judicatus fuit, judicium ſubiit, in jus venit,diſceptavit,contendit: Bu. Lex. ubique in niphal eſt litigare, contendere, judicio ſiſti, in jus vocari: q.d. judicari. Sic ſupra in יָעַץ paſſ. niph. נוֹעַץ conſultare, in conſilium vocare, ſeu adhibere alios, quod vernaculè commodiùs dicitur, ſe conſeiller. Sic apud Paulum judicari ſumitur 1 Cor.6.& Act.26.Merc. judicatus eſt: cum præp. אֶת, i.e. cum. ſignif. cum aliquo in jus vocari, litigare,contendere. Av. Diſceptare, contendere, activè: q.d. ſe judicandum ſiſtere: & judicari, paſſivè: 70. κρίνεσθαι. Coc. Prout occ. in præt. niph. 3.ſ. m. cum kametz, ob pauſam, in ult. & in 1. ſ. ſimpl. & cum נ conv. præf. ut ſeq. נִשְׁפַּט judicium ſubiit, diſceptavit, conflictavit judicio, Prov. 29.9. Iſa.59.4.. 66.16. Jer.2.35..25.31. נִשְׁפַּטְתִּי diſceptavi, Ezec.20.36. וְנִשְׁפַּטְתִּי & diſceptabo, Ezec. 17.4.. 20.35.. 38.22. Joel.4.2. In infin. niph. occ.cum ב praef. ſimpl. & cum ה aff. ſic: בְּהִשָּׁפְטוֹ in judicando, cùm judicium exerceretur, 2Chron.22.8. בְּהִשָּׁפְטוֹ in judicari ipſum, Pſal.37.33.. 109.7. Item, in fut. niph. 1.ſ. occ. ſimpl. & cum נ cop. præf. & ה parag. add. ut & in 1. pl. (à ſimplice forma נִשְׁפַּט) cum ה parag. add. & in 3. pl. m. ſimpl. ut ſeq. אִשָּׁפְטָה diſceptabo, Ezech.20.36. וְאִשָּׁפְטָה & diſceptabo. 1 Sam.12. 7. נִשָּׁפְטָה diſceptemus. Iſa.43.26. יִשָּׁפְטוּ judicentur, Pſalm. 9. 20. In piel, ad formam quadrati poel, שׁוֹפֵט judicavit: Pag. Bu. &c. habet cholem pro dageſch & chirek: Bu. Lex. Coc. &c. prout occ. hæc forma, in præt. poel 3. ſ. f. ſic: Jud.4.4. Et ipſa שׁוֹפְטָה judicavit Iſrael: Pag. judicabat Iſraelem: Bu. Lex. Ea judicabat, h. e. regebat, Iſraelem eo tempore: viz. non imperio & poteſtate, ſed conſilio. Coc: Hæc judicabat Iſraelem tempore illo: i. e. conſulentibus de jure, ex revelatione divina reſpondebat: ut verſus ſeq. explicat. Jun. Item, occ. etiam hæc forma piel in part. poel ſ.m. (à ſimplice forma שָׁפַט judicans, judex, &c. cum ל præf. & י aff. loco ſequente: לְמִשְׁפָּטִי judicem meum, Job 9.15. Atque inde ex hac radice שָׁפַט ſunt nomina ſeq. 1. no. שְׁפוּט m. judicium: i.e. vindicta, plaga: Bu.Lex. eſt nomen factum ex infin.kal: & ſumitur pro pœna,plaga, ſeu ſupplicio: Merc. judicium, i.e. pœna judicialis: Av.70. ἐκδίκησις; vindicta: Coc.prout occ.hoc no.in ſ.m.ſimpl. ſed in forma pl.m. habet ſchurek pro cholem penult.(quaſi à ſing. שְׁפוּט idem cum præced.) poſt נ cop. præf.ſic, שִׁבְּוּט judicium, 2 Chron. 20.9. שְׁפוּטִים judicia, Ezech. 23. 10. Item 2. hinc etiam no. in forma pl.m. שָׁפָטִים judicia: Pag.Bu.Av.item,

tem, pænæ judiciales, & præsertim cum verbo עָשָׂה, fecit, edidit. Av. Est idem quod מִשְׁפָּטִים, aliquando pro factis memorabilibus, & admirandis, ut, juxta quosdam, Exod.6.6. Sæpiùs pro suppliciis, atque adeò cum verbo faciendi est, exempla edere, ultimo supplicio afficere. Et ego etiam pro plagis, Exod.6.6. sumpserim; Merc. Prout occ.hoc no. in absol. forma pl.m. simpl.& cum בְּ & וּבְ præf.& in forma pl.m.const. cum ־ aff. ut seq. מִשְׁפָּטִים judicia, Exod.12.12. Num. 33.4.Prov.19.29.Ezec.5.10,15..11.9..16 41..25.11., 28.22,26..30.14,19. בְּמִשְׁפָּטִים cum judiciis, Exod.7. 4. וּבִשְׁפָטִים & judiciis,Exod.6.6. שְׁפָטַי judicia mea, Ezech.14.21. Item. 2. hinc etiam no.cum מ heemant. viz. מִשְׁפָּט m. judicium: mensura: norma, regula: præceptum,lex: dispositio. Pag. Judicium, jus: & sæpe metaph. ratio, mos, ritus.modus: semel absolute est cum pathach מִשְׁפַּט, Lev.24.22. Bu. Lex.varie sumitur, ut hîc habes: nos latiùs explicabimus. Pro officio, seu functione, & administratione publica, i.e. magistratu. Prestiùs pro legitima & justa causarum cognitione & dijudicatione, quæ jure fit in ea administratione; quæ duo parum inter se discrepant: pro causa judiciali: pro jure quod quis in re quapiam habet, & potestate. Pro interrogatione de rebus, quæ in judicio venire solent in controversiam; ut juxta quosdam, 2 Reg.25.6. & loquuti sunt cum eo judicium: i.e. rogârunt eum causam facti. Ego pro expostulatione sumerem. Sic accipiunt, Prov. 28. mali non intelligunt judicium, &c. quod à Paulo explicari putant, 1 Cor.2. spiritualis homo omnia dijudicat.&c. Pluraliter מִשְׁפָּטִים sunt jura, leges ex quibus pronunciant judices,&c. item, interrogationes forenses, Jer.12.& 39.& 52. vulgò vocant interrogatoria. Item, arduæ quæstiones de dictis & factis Dei.& velut mysteria, ut quum judicia Dei dicimus. Est & singulariter, crimen. culpa. Item, pæna, supplicium, judicium mortis. Sic Lucæ 24. Rom.3.& 13. Exemplar seu specimen, quòd leges & jura sint velut exemplaria, quæ nos vitâ & factis exprimere oporteat,Exod. 26.30. Mensura, ut hîc habes: regula,norma: modus, conditio, status. qualitas,forma,ratio,dispositio, mos, longa consuetudo ex jure naturali, vel jure gentium profluens.Et sic sæpe habet caph præpositum juxta,secundùm. Sententia quâ quis damnatur,sed hoc sub supplicio antè continetur, Paulus 2 ad Corinth.1. Sic casus qui in judicio incidit, & de quo partes adversæ disceptant, sub causa suprà. Postremò addunt quidam & pro evangelio sumi, Isa.42.3. & 4.Judicium gentibus offert,quòd evangelium omnem mundi justitiam simpliciter damnet & arguat,solius Christi offerens,& commendans. Sed ipsa te exempla quomodò reddi & sumi debeat,satis docebunt. Judicia sæpe sunt præcepta quæ spectant proximum: etsi sæpe generaliter hoc nomine Dei decreta intelliguntur, & pronunciata, seu judicata. Quid sibi velint conjuncta מִשְׁפָּט וּצְדָקָה judicium & justitia, suprà explicatum est in radice עָדַק. Merc. מִשְׁפָּט est, judicium: officium judicis: sententia judicii: item, causa judicialis bona vel mala: deinde pro quæstione judiciali: item, pro mensura, ritu, & dispositione accipitur, Av. τὸ. κρίμα, κρίσις, δίκαίωμα, &c. Judicium: latissimè significat omnem discretionem, ordinationem, ordinem, jus,& morem:Coc. Prout occ. hoc no. frequens admodùm in textu & ordine Conc.ut seq.In forma s.m.absol. מִשְׁפָּט judicium, jus, ratio, ritus, modus, &c. Gen.14.7..18.25. Exod. 28.15.Lev.24.22.Num.27.11..35.25.Deut.16.19..24. 17..27.19..33..4.&c.Psal.7.7..9.17.. 37.28,30.. 81.5.. 94.15..99.4..106.3..119.84,121..146.7..149.9. Eccl. 5.8.Isa.1.17.21..4.4..16.5..28.6,17..30.18..42 1,3,4.. 61.8. &c.ad Hab.1.4. in 11c.circ.l. Cui etiam formæ absol.s.m. ־ cop.est præf.locis seq. וּמִשְׁפָּט & Judicium,Gen.18.19. Exod.15.25. Num.15.16. Jos.24.25.2 Sam.15.4. Ezr.7.10. Job.37.17,23.Psal.33.5..89.15.. 96.2..101.1..111.7. Prov.1.3.. 2.9.. 21.3. Eccl.8.5,6. Jer.48.21.Ezech.45.9.Mic.3.8. sed occ.etiam ead.absol.forma s.m.cum כְּ, וּכְ, בְּ, וּבְ, לְ & בְּ præf. prout seq. הַמִּשְׁפָּט Judicium, Exod.28.25,30. Deut.1.17..17.9, 17..25.1. 1 Reg.3.28..7.6. Eccl.3.16. Isa.28.6. Ezech. 21.32. Mich.3.1. Mal.2.17. בְּמִשְׁפָּט in judicio, judicio, Deut.32.41. Job.14.3. Psal.72.2.. 112.5.. 143.2. Prov.16.10..24.23..29.4. Eccl.12.14. Isa.1.27..3.14.. 9.6. Jer.4.2..10.24..17.11. Ezech. 34.16. בַּמִּשְׁפָּט in Judicio, Lev.19.15,35. Deut.1.17. Job.9.32.. 22.4. Psal.1.5..25.9. Pro.18.5.Eccl.11.9. Isa.5.16. וּבְמִשְׁפָּט & in Judicio, Hos.2.21. כְּמִשְׁפָּט secundùm Judicium, 1 Chron.23.31. Ezr.3.4. Psal.119.132. כַּמִּשְׁפָּט juxta judicium, Gen.40.13. Exod.21.31. Lev.5.10.. 9. 16. Num.15.24..29.18,21,24,26,30,27.Ezech.6.15.2 Reg.11.14.1 Chron.15.13..35.13.2 Chron.4.20.Neh. 8.18. prout occ.etiam ead. absol. forma s.m. cum לְ, לַ, יְ & יַ præf.ut seq. לְמִשְׁפָּט ad judicium, Job.9.19.. 35.2. Psal.122.5. Isa.5.7.. 32.1..34.5. Ezech.44.24. Hab.1.12. לַמִּשְׁפָּט ad judicium, Num.35.12. Deut. 17.8. Jos.20.6.Jud.4.5.2Sam.15.2,6.Psal.9.8.. 76.10. Isa.28.26..41.1..54.17..59.11. Jer.30.11..46.28.Mal. 3.5. וּלְמִשְׁפָּט & in judicium 1Sam.30.25. וּמִמִּשְׁפָּט & à judicio, Isa.53.8.Item.in forma s.m,constr.occ.simpl. locis seq. מִשְׁפַּט judicium, Exod.23.6.. 28.30. Deut. 10.18..16.18..18.3..19.6..21.17,22.Jud.13.12.1 Sam. 8.9,11..10.26. 1 Reg.8.59. 2 Reg.1.7..17.26.27. Job. 31.13. Psal.119.160.. 140.13. Prov.29.26.Isa.10.2. Jer.5.4,5..8.7..26.11,16.. 32.7.8.. 48.47. Lam.3.35. Ezech.7.23..18.8..23.45. Zach.7.9. cui etiam formæ s. m. constr. ־ cop. כְּ, לְ, & לַ sunt præf. ut seq. וּמִשְׁפַּט & judicium, 1 Sam.2.13.1 Reg.8.59. Job.36.6.Isa.58. 2. Jer.5.28. Ezech.23.45. Zac.5.16. בְּמִשְׁפַּט judicio, Num.27.21. כְּמִשְׁפַּט juxta judicium, Exod.21.9. Jud. 18.7. 2 Reg.17.32. 2 Chron.8.14. לְמִשְׁפַּט ad judicia, 2 Chron.19.8. sed occ.etiam hoc no. s. m. cum affixis variis, ut cum ־ Aff.simpl. & cum ־ & לַ præf.ut & cum הָ aff. simpl.& cum ־ cop. כְּ & לְ præf. & cum ־ aff. simpl.& cum כְּ & וּכְ præf. sed cum הָ aff. simpl. & rursus cum ם aff. simpl.& cum כְּ & וּכְ præf. denique cum ־ aff. simpl. seu absque præf. prout sequuntur: מִשְׁפָּטִי judicium meum, Job.27.2..29.14..34.5,6..40. 8. Psal.9.8..17.2. Isa.40.27. 49.4..50.8. Lam.3.59. Ezech.39.21. Mich.7.8. Zeph.2.9. וּמִשְׁפָּטִי & judicium meum, Isa.51.4. לְמִשְׁפָּטִי ad judicium meum. Psa.35. 23. מִשְׁפָּטְךָ judicium tuum, 1 Reg.20.40. וּמִשְׁפָּטֶךָ & judicium tuum, Psal.27.6. 119. 175. כְּמִשְׁפָּטֶךָ secundùm judicium tuum,Psal 119.149. לְמִשְׁפָּטֶךָ judicium tuum, Psal.119.43. מִשְׁפָּטוֹ judicium ejus,suum; 1 Sam. 27.11. Prov.16.33. Jer.30.18. Hab. 1. 7. Zeph.2.3.. 3.5. כְּמִשְׁפָּטוֹ juxta judicium ejus, Exod.26.30.1 Reg.

4.28.

4.28. וּכְמִשְׁפָּטֵי & juxta judicium ejus, Num.9.14. מִשְׁפָּטָהּ judicium ejus, Jer.51.9. מִשְׁפָּטָם judicium ipsor. 1Re.8.45,49.2Ch.6.35,39.Je.49.12. כְּמִשְׁפָּטָם juxta judicium ipsorum, Num.29.6,33. 1 Reg.18.28. 2Reg.17.40. 1Chron.6.32..24.18. 2Chron.4.7..30.16. וּכְמִשְׁפָּטָם & secundùm judicium eorum, 2Reg.17.34. מִשְׁפָּטָן judicium earum, Num.27.5. Item, in absol. forma pl. m. occ. simpl. & cum ו cop. הַ dem. יְ, כְ, & לְ præf. prout seq. מִשְׁפָּטִים judicia, jura, justa, Neh.9.13. Jer.4.12..12.1..39.5.. 52.9. Eze. 5.8. וּמִשְׁפָּטִים & judicia, Deut.4.5,8,14. Psal.103. 6..147.20. Ezech.20.25. Mal.3.22. הַמִּשְׁפָּטִים judicia, Exod.21.1..24.3. Num.35.24. Deut.4.1..5.1.. 7.11,12.. 11.32..26.16. 2Reg.17.37. 1Chron.22.13. Neh.1.7. וְהַמִּשְׁפָּטִים & judicia, Lev.26.46. Num. 36.13. Deut.4.45.. 5.31..6.1.20.. 12.1. 2Chron.33. 8. וּלְמִשְׁפָּטִים sicut judicia, 2Reg.17.34. כְּמִשְׁפָּטִים & judicia, 2Chro.19.10. Item. in forma pl.m. constr. occ. simpl. & cum ו cop.& יְ præf. sic: מִשְׁפְּטֵי judicia Psalm.19.10.. 58.2.. 119.7,13,62,106.164. Eze. 16.38. וּמִשְׁפְּטֵי & judicia, 1Chron.16.12. Psal.105. 5. וּכְמִשְׁפְּטֵי & secundum judicia, Ezech.5.7.. 11.12. Quæ forma pl. m. constr. occ. etiam cum affixis variis: ut cum ' aff. simpl. & cum ו cop. & יְ præf. ut & cum ה, & יָה aff. cui priori cum ה, ו cop. יְ, כְ, לְ, מְ, & וּמִ sunt præf. sicut etiam cum יו , , vel pro eo ו aff. simpl. & cum ו cop. præf. denique cum הֶם aff. simpl. & cum בְּ præt. prout sequuntur: מִשְׁפָּטַי judicia mea, Lev.18.4,5,26.. 19.37.. 20.11,13,19, 21,22,24..25.18..26.15.1Reg.6.12. Jer.1.16. Ezec.5. 6,7.. 11.20.. 18.17. וּמִשְׁפָּטַי & judicia mea, 1Reg.9. 4.. 11.33. 1Chron.28.7. 2Chron.7.17. Ezech.11.12.. 18.9.. 36.27. בְּמִשְׁפָּטַי judicia mea, Lev.26.43. Eze. 5.6.. 20.16.. 44.24. וּבְמִשְׁפָּטַי & in judiciis me's, Psa. 89.31..37.24. מִשְׁפָּטֶיךָ judicia tua, Deut.33.10. Ps. 10.5..36.7.. 48.12..72.1..86.8.. 119.20,30,39 52,75, 137. Isa. 26.8.9. מִשְׁפָּטֶיךָ judicia tua, Zeph. 3.15. וּמִשְׁפָּטֶיךָ & judicia tua, Psalm.119.108. Dan. 9.5. Hos.6.5. וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ & in judicia tua, Neh.9.29. כְּמִשְׁפָּטֶיךָ secundùm judicia tua, Psalm. 119.156. לְמִשְׁפָּטֶיךָ ad judicia tua, Psalm.119.91. מִמִּשְׁפָּטֶיךָ à judiciis tuis, Psalm.119.120. וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ & à judiciis tuis, Psalm.119.120. מִשְׁפָּטָיו vel מִשְׁפָּטָו judicia ejus, Num.9.6. 2Sam.22.23. 1Reg.38. 1Chro.16. 14. Psalm.18.23.. 105.7. וּמִשְׁפָּטָיו & judicia ejus, Deut.8.11.. 11.1.. 26.17..30.17.. 33.21. 1 Reg.2.3.. 8.58. Neh.10.30. Psalm.147.19. מִשְׁפְּטֵיהֶם judicia eorum, Ezech.20.18. בְּמִשְׁפְּטֵיהֶם judiciis suis, Eze. 23.24. Item, inter nomina ad hanc rad. pertinentia, quidam locant 1.no. שׁוֹפֵט m. judex: Pag. Coc. 70. κριτὴς, δικάστης: Coc. vel judicans: Bu. Lex. Est enim vel ipsum part. ben. kal. vel no. participiale, &c. de cujus sing. & plur. vide suprà ad part. ben.kal, ubi etiam 2.quidam ponunt illud Jud.4.4. שׁוֹפְטָה,quasi esset part. ben. kal, f. f. judicans. vel judex, fœm. sic Av. sed de eo vide suprà ad piel ex forma quadrati poel, ubi plerique locant illud. Item, 3. inter nomina etiam quidam ponunt מְשׁוֹפֵט m. judex qui judicat: nam est comp. ex part. primæ & secundæ conjug. Av. i.e. kal & piel, &c. vide suprà in ead. conjug. piel in forma quadrata poel. Nam est in piel cum cholem loco תֵּ dagesch. Coc. Bu. Lex. Verbum autem שָׁפַט, ut dictum ad initium rad. discretionem quamvis denotat & ordinationem, ut Lev.19.15. בְּצֶדֶק תִּשְׁפּוֹט עֲמִיתֶךָ in justitia judicabis proximum tuum, scil. verum & justum pronunciando de ipso, &, pro re nata, eum in suo loco collocando. Ruth.1.1. בִּימֵי שְׁפוֹט הַשֹּׁפְטִים quum judicarent judices: h.e. quum rempublicam ordinarent non reges, sed judices. Exod.18.26. Et omnem causam parvam יִשְׁפְּטוּ הֵם judicabunt ipsi. Pro quo v. 22. יִשְׁפְּטוּ־הֵם. Ezech.44.24. וְשָׁפְטוּהוּ pro יִשְׁפְּטוּהוּ. Secundùm literas vau abundat; & convertit præteritum in significatum futuri. Isa. 59.4. וְאֵין נִשְׁפָּט וְאֵין בֶּאֱמוּנָה non est, qui contendat in fide. vel pro fide & veritate. In niphal, Pro 29.9. אִישׁ־חָכָם נִשְׁפָּט עִם־אִישׁ אֱוִיל vir sapiens contendit cum stulto. Ezech. 20. 35. וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם שָׁם & disceptabo vobiscum ibi. v.36.quemadmodùm נִשְׁפַּטְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם disceptavi cum patribus vestris in deserto Ægypti, כֵּן אִשָּׁפֵט אִתְּכֶם sic disceptabo vobiscum. 2Chr.22.8. בְּהִשָּׁפְטוֹ יְהוּא עִם־בֵּית אַחְאָב quum contenderet Jehu cum domo Achabi. Isa.43.26. נִשְׁפְּטָה יָחַד disceptemus unà. Jer.25.31. נִשְׁפַּט הוּא לְכָל־בָּשָׂר disceptat ille cum omni carne. Simile Matth.5.40. τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, τὸ κρίνεται αὐτὸς πᾶσαν σάρκα. Psalm.37.33. לֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְהִשָּׁפְטוֹ damnabit eum causam suam dicentem. Psal. 109.7. בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע judicio contendens exibit damnatus. Coc. De no. etiam שׁוֹפֵט locus unicus notandus: Isa.1.26. וְאָשִׁיבָה שׁוֹפְטַיִךְ & restituam judices tuos, ut ab initio: h.e. abolito regno, faciam, ut rursus sitis sub judicibus, h, e. sub senatu Hierosolymitano & singulorum oppidorum. Ita post Zedekiam, & reversi ex deportatione Babylonica, vixerunt. Coc. Restituamque judices tuos sicut primùm, & consiliarios tuos sicut principio. i,e. summatum ordines, ad quos utraque administratio pertinet, & quibus corruptis non potest totus etiam privatorum status non esse corruptissimus; hoc enim & sequente versu promittitur instauratio & reformatio totius reipublicæ atque ecclesiæ disparatis improbis. Jun. Denique de nomine שֵׁבֶט varii loci sunt notandi; ut Isa.56.1. שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעֲשׂוּ צְדָקָה observate judicium, & facite justitiam; Discernite inter rectum & pravum, & inter eos, qui rectum aut pravum faciunt; & facite ac dicite, quod rectum ac verum est, Confer Isa.5.7..32.1. Hab.1.4. וְלֹא־יֵצֵא לָנֶצַח מִשְׁפָּט & non exit etiam atq; etiam judicium יֵצֵא מִשְׁפָּט מֵעֻקָּל exit judicium obliquum. Vera falsa, prava recta habentur & dicuntur. Coc. Et non procedit unquàm (Hebr. in æternum) jus: quia improbus circumsidet justum (i.e. non tantùm repugnat, sed obsessum tenet, & potitur rerum: sic Psa.12.9. & 22.13.) idcirco prodit jus perversum. Psalm.94.15. עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט ad justitiam redibit judicium; h.e. progredietur eò, ut rectè homines de Deo & justitia & regno Dei judicent, ut injustitiæ obturetur os. Isa.1.27. Sihon בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה judicio redimetur, & reduces ejus, (vel conversi ejus) justitiâ. Quo judicio peccatum damnabitur: quâ justitiâ Deus, ut volens esse Deus peccatoris, justificabitur. Vide Rom.3.3,4. Hos.2.18, vel 21. וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט & desponsabo te mihi per justitiam & judicium, h.e. per donum justitiæ meæ & per judicium quo peccatum damnabo. Gen. 18. 25. An

judex

judex totius terræ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט non faciet judicium? i. e. non distinguet inter justos & injustos. Deut. 17. 9. Et indicabunt tibi אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט verbum judicii. v. 10. Verbum quod indicabunt tibi v. 11. Juxta הַתּוֹרָה demonstrationem, quam tibi facient, & עַל־הַמִּשְׁפָּט juxta judicium, quod dicent tibi, facies. Nam postulat Deus ut omnia faciant, quæ ipsi dixerint, in ipsorum nomine, sed verbum Dei, doctrinam, legem, demonstrationem, judicium, ad discernendum rectum à pravo, quod dixerint: & quod non nisi per contumaciam rejicere possent. Deut. 25. 1. וְנִגְּשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט & accedent ad judicium: i. e. venient, ut causam dicant, ut judicium accipiant. Isa. 53. 8. מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לֻקָּח ex potestate & judicio assumptus est. Ex Pilati potestate & judicio sacerdotum ac seniorum assumptus est ad Deum. 70. ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη Act. 8. 33. ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. Quum stetisset in terris judicandus humilis, Deus ex alto judicium pronunciavit: eum scil. assumens ex imperio & judicio hominum. Prov. 13. 23. וְיֵשׁ נִסְפֶּה בְלֹא מִשְׁפָּט Et est, qui consumitur propter non judicium: i. e. quia non distinxit prava à rectis, & vilia à preciosis. Pro. 16. 11. מֹאזְנֵי מִשְׁפָּט lances judicii: i. e. accuratæ, suum exactè attribuentes. Exod. 15. 25. שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט ibi posuit ipsi statutum & judicium. Vide חֹק. Præceptum vocatur judicium. 1. quia justum judicandum est. Est δίκαίωμα. 2. Quia judicium id sequitur. vide vers. 26. In regimine: Deu. 18. 3. וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים Et hoc erit judicium sacerdotum: Jus. Germ. Recht. Hoc jure suo petent & accipient. Hic rectè verteretur δίκαίωμα. Deut. 21. 17. לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה ejus (erit) jus primogenituræ. Jud. 13. 12. מַה־יִּהְיֶה מִשְׁפַּט הַנַּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ quod erit jus pueri & opus ejus? quod flagitabit illius educatio, & quid faciemus ei? 1 Sam. 8. 11. Hoc erit מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ hoc erit jus regis: i. e. hoc impunè faciet. Sic & vers. 9. 1 Sam. 10. 25. אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלוּכָה jus regni. Exo. 21. 9. כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת juxta jus filiarum faciet ei. Job. 31. 13. אִם־אֶמְאַס מִשְׁפַּט עֲבָדִי Si spernebam jus aut disceptationem servi mei. Deut. 21. 22. חֵטְא מִשְׁפַּט־מָוֶת peccatum judicii mortis: quod ἔνοχον θανάτῳ. 2 Reg. 1. 7. מֶה מִשְׁפַּט הָאִישׁ quod judicium viri? Qui chataracteres, ex quibus agnosci possit & dijudicari? 1 Sam. 2. 13. וּמִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים אֵת־הָעָם 70. τὸ δίκαίωμα τῶν ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ. Quod sacerdos sibi jus & fas esse putabat. Jud. 18. 7. כְּמִשְׁפַּט צִידוֹנִים secundùm morem Sydoniorum. Ut ii justum & æquum putabant. Mercatores censent, omnes debere esse quietos & securè agere. Psal. 119. 149. Domine כְּמִשְׁפָּטֶךָ secundùm judicia tua (Jod quiescens omittitur) vivifica me. Ut soles distinguere inter tuos & alienos. Neh. 9. 13. Et dedisti ipsis מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים judicia recta חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים & leges veritatis וְתוֹרוֹת אֱמֶת statuta & præcepta bona; judicia dicuntur præcepta; quia necesse est, ut Deus juxta ea pronunciet; תּוֹרוֹת quia Deus per ea demonstrat viam peccatori. חֻקִּים definitiones, quia nihil addi aut demi potest. מִצְוֹת præcepta, quia Deus ut Dominus, ea exigit. Bona, quia sunt ad vitam, & homo in iis vivit. Ezec. 20. 25. Atque etiam ego dedi ipsis statuta non bona, וּמִשְׁפָּטִים לֹא יִחְיוּ בָהֶם & judicia, in quibus non vivant: h. e. præcepta carnalia; quæ qui transgreditur, in pœnam incidit: qui facit, nisi in fide faciat, non salvatur. Jer. 1. 12. Etiam ego lo juar מִשְׁפָּטַי אוֹתָם judicia cum ipsis: disceptabo cum ipsis de jure & justitia. Psalm. 9. 10. מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה אֱמֶת judicia Domini (sunt) veritas. Ea pars legis, quæ Dei judicium explicat, non tantùm secundùm legem operum, sed etiam secundùm legem fidei, veritas est, neque mutari aut aliter se habere potest. Non possumus à Deo justificari sive justi dici, nisi vel in operibus nostris, vel in Mediatore, per fidem ipsi uniti. Ezec. 11. 12. Et כְּמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם secundùm judicia gentium (δικαίωματα. statutæ, quæ ipsæ justa habent) fecistis. Fecistis, quia eas potiùs imitari voluistis, quàm mihi obedire: non fecistis, quia nè ea quidem integrè, & toto animo fecistis. Lev. 18. 5. וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי; Et (tunc) servabitis definitiones meas, & judicia mea, quæ qui facit homo, in eis vivit. Omnium statutorum nucleus & scopus est observatio præceptorum, quæ qui facit, in eis vivit, h. e. legis operum, per μετάνοιαν. Confer Ezec. 20. 11, 13. 19, 21, 24. Ps. 72. 1. מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן judicia tua regi da. Da regem, cujus est judicia tua divina exercere; Da ipsi, ut condemnet peccatum, ut judicet inter fideles & hypocritas. Coc.

Rad. 177. שָׁפַךְ est. fundere, effundere, profundere: Pag. Bu. non solùm de liquidis quæ copiosè & largè profunduntur: sed & de aridis, ut fundere aggerem: & id genus: & metaph. etiam, ut & Latinè, effundere spiritum, animam, furorem, &c. Merc. Est cogn. cum כָּפַשׁ depressit, dejecit. Av. 70. ἐκχεῖν effundere, profundere. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. s. m. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets in ult. cui priori formæ cum pathach ו conv. est etiam præf. sic: שָׁפַךְ fudit, 1 Reg. 2. 31. 2 Reg. 21. 16. Lam. 2. 4. 4. 11. שָׁפָךְ fudit, Lev. 17. 4. 2 Reg. 24. 4. וְשָׁפַךְ & effundet, Lev. 17. 13. Ezech. 26. 8. In 3. s. f. præt. kal, שָׁפְכָה effudit, f. unde cum ה aff. post he fœm. mutatum in tau shevatum, est & occ. loco seq. שָׁפְכַתְהוּ effudit eum, Ezech. 24. 7. Item, in 2. s. m. præt. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2. s. f. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam cum kamets, sub 2. rad. pe: ut & in 1. s cum ו conv. præf. & in 3. pl. simpl. vel cum shurek pro more; vel, pro eo, cum kibbuts ante he abundans in fine: cui priori formæ cum shurek in ult. ו conv. est etiam præf. prout sequuntur: שָׁפַכְתָּ effudisti, 1 Chron. 22. 8. וְשָׁפַכְתָּ & effundes, Exo. 4. 9. Eze. 1. 2. שָׁפַכְתָּ effudisti, Isa. 57. 6. Eze. 22. 4. שָׁפָכְתָּ effudisti, 1 Chro. 28. 3. שָׁפַכְתִּי effudi, Eze. 22. 22. 39. 29. וְשָׁפַכְתִּי & effundam, Jer. 14. 16. Ezech. 14. 18. 21. 36. 30. 15. Zach. 12. 10. שָׁפְכוּ effuderunt, Psalm. 79. 3. Ezech. 36. 18. Joel 4. 19. שָׁפְכָה idem, Deut. 21. 7. וְשָׁפְכוּ & effundent, Lev. 14. 41. In part. ben. kal, s. m. occ. simpl. & cum ו aff. ut & in forma pl. m. absol. cum ה dem. præf. & in s. f. (à forma absol. שׁוֹפְכָה) in forma cum duplice sægol ante thau: & in forma pl. f. simpl. & cum ו cop. præf. ut seq. שֹׁפֵךְ effundens, Gen. 9. 6. Job. 12. 21. Psalm. 107. 40. Ezech. 18. 10. שֹׁפְכוֹ effundentis eum, Num. 35. 33. הַשֹּׁפְכִים effundentes, Lam. 4. 13. שֹׁפֶכֶת effundens, Ezech. 22. 2. שֹׁפְכוֹת effundentes, Prov. 6. 17. Ezech. 23. 45. וְשֹׁפְכוֹת & effun-

de nes

dentes Ezech.16.38. Item, in part. pahul kal, ſ. m. occ. cum ה dem. præf. ſed in ſ.f. ſimpl. ſic: הַשָּׁפוּךְ effuſus, Pſalm.79.10. שְׁפוּכָה effuſa, Ezech. 20.33, 34. In infin. kal, שָׁפוֹךְ: ſed occ. ſimpl. cum kam. chat. pro cholem in ult. ob maccaph ſeq. at cum בְּ præf. eſt cum ſcheva & cholem: ſed cum ל præf. habet vel ſcheva & cholem, vel ſcheva & kam. chat. ſicut etiam cum לְ præf. habet kam. chat. in ult. ante maccaph; at cum בְּ præf. & הַ aff. cholem. mutatur in kam. chat. & tranſp. ante ſcheva: ut ſeq. שָׁפְכָה effundere, 1Reg.18.28. Ezech 22.6,9,12. בִּשְׁפוֹךְ in effundere, Ezech.17.17. לִשְׁפוֹךְ effundere, ad effundendum, Iſa. 59.7. Jer. 22. 17. Ezech.20.8,12,21.. 21.27. Zeph.3.8. לִשְׁפָּךְ idem, Prov.1.16. Ezech. 22.27. וְלִשְׁפָּךְ & effundendo, 1Sam.25.31. בִּשְׁפָּכְךָ in effundere te, Ezech.9.8. Sic & in imper. kal, ſ. m occ. ſimpl. vel cum cholem, vel cum kam. chat. in ult. ob maccaph ſeq. ſed in ſ. f. occ.ſimpl. & in pl.m.ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: שְׁפוֹךְ vel ſine vau, effunde, Jud.5.20. Pſal. 79.6. Jer.6.11..10.25. שְׁפָךְ idem, Pſalm.69.25. שִׁפְכִי effunde, Lam.2.19. שִׁפְכוּ effundite. Pſalm.62.9. וְשִׁפְכוּ & effundite, Jer.6.7. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ו cop. præf. & ה parag.add.ſic: אֶשְׁפּוֹךְ vel ſine vau, effundam, Pſalm.142.3. Ezech.7.8. Hoſ.5.10. Joel.3. 1,2. וְאֶשְׁפּוֹךְ & effudi, 1Sam.1.15. Ezech.22.31..36 18. וְאֶשְׁפְּכָה & effundam, Pſalm.42.5. Item in 2. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. ſed 2.ſ.f. cum ו conv. præf. ut & 2.ſ.m.occ.cum נוּ aff. ſic: תִּשְׁפּוֹךְ effundes, Exo. 29.12. וְתִשְׁפְּכִי & effudiſti, Ezech. 16.15. תִּשְׁפְּכֻנוּ effundes eum, Deut.12.16,54.. 15.23. In 3.ſing. m fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. & ו cop. præf. ut & cum ו conv.præf.& ם aff. & in 2.pl.m. ſimpl.occ. vel cum ſcheva, vel ob pauſam cum cholem in penult. & in 3. pl. m. cum ו conv. præf. prout ſeq. יִשְׁפּוֹךְ effundet, Lev.4.7,18,25,30,34. 2Reg.19.32. Job.16.13. Pſal. 102.1. Iſa.37.33. וַיִּשְׁפּוֹךְ & effudit, 2 Sam. 20. 10. Iſa.42.25. וְיִשְׁפּוֹךְ & effundet. Dan.11.15. וַיִּשְׁפְּכֵם & effudit eas, Amo.5.8.. 9.6. תִּשְׁפְּכוּ effundatis, Gen. 37.22. Jer.7.6.. 22.3. תִּשְׁפּוֹכוּ effunditis, Ezech.33. 26. וַיִּשְׁפְּכוּ & effuderunt, 1Sam.7.6. 2Sam.20.15. Pſalm.106.38. Ezech.23.8. In niphal נִשְׁפַּךְ effuſus eſt: Pag.Bu. &c. effundi, effuſum eſſe: Coc. prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 1. ſing. ſimpl. ſic: נִשְׁפַּךְ effuſum eſt. Lam.2. 11. וְנִשְׁפַּךְ & effundetur, 1 Reg. 13. 3. נִשְׁפַּכְתִּי effundor, Pſalm.22.15. In infin. niph. occ. ſimpl. loco ſeq. הִשָּׁפֵךְ profundi, Ezec.16.36. Et in fut. niph.occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic: יִשָּׁפֵךְ effundetur,Gen. 9.6. Deut.12.27..19.10. וַיִּשָּׁפֵךְ & effuſus eſt, 1Reg. 13.5. In pual, idem cum niph. effundi: Pag.Bu. effuſus eſt abundanter: Av. Prout occ in præt. pual 3. ſ. m. ſimpl & cum ו conv. præf. ut & in 3.pl. cum kibbuts, ante he abundans, pro ſchurek in ult. ſic: שֻׁפַּךְ effuſus eſt. Num.25.33. וְשֻׁפַּךְ & effundetur, Zeph. 1.17. שְׁפֻכָה effuſi ſunt, Pſalm. 73. 2. In hithpael הִשְׁתַּפֵּךְ effundi, effundere ſe: Bu.Ma. effudit ſeipſum: Av. prout occ. in infin. hithp. cum בְּ præf. & in fut.hithp. (à 3.ſ.m. יִשְׁתַּפֵּךְ, & in 3.pl.m. יִשְׁתַּפְּכוּ) 3. ſ. & 2. pl. f ſimpl. ut ſeq. תִּשְׁתַּפֵּךְ in effundi. Lam.2. 11. תִּשְׁתַּפְּכָנָה effundit ſe, Job.30.16. תִּשְׁתַּפְּכֻנָה diffunduntur, Lam.4.1. Atque inde ex hac rad. eſt

1. no. שֶׁפֶךְ m. effuſio: Lev. 4. 12. אֶל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן ad effuſionem cineris: i. e. ad locum ubi effunditur cinis: Hieron. in loco effuſorum cinerum: Pag. 70. ἐκχεῶσι τὴν σποδιὰν. Et ibid. עַל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן: 70. ἐπὶ ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς; ſuper effuſo cinere: Coc. Item,2.hinc etiam no. שֶׁפֶכָה f. teſticulus: Pag. virilitas, virilia, virile membrum: Bu. Lex. effuſio: ut ſi quis eſt exſecto veretro, cui membrum virile eſt effuſum, i.e. exſectum,Av. prout occ. hoc no.ſ.f. ſimpl. ſic, שְׁפָכָה virilia, teſticuli: Bu. Conc. Deut. 23. 2. Item,2.hinc etiam no. שֶׁפֶכָה f. teſticulus: Pag. virilitas, virilia, virile membrum: Bu. Lex. effuſio: ut ſi quis eſt exſecto veretro, cui membrum virile eſt effuſum, i.e. exſectum,Av. prout occ. hoc no.ſ.f. ſimpl. ſic, שְׁפָכָה virilia, teſticuli: Bu. Conc. Deut. 23. 2. Item,2.hinc etiam no. שֶׁפֶכָה f. teſticulus: Pag. virilitas, virilia, virile membrum: Bu. Lex. effuſio: ut ſi quis eſt exſecto veretro, cui membrum virile eſt effuſum, i.e. exſectum,Av. prout occ. hoc no.ſ.f. ſimpl. ſic, שְׁפָכָה virilia, teſticuli: Bu. Conc. Deut. 23. 2. Item,2.hinc etiam no. שֶׁפֶכָה f. teſticulus: Pag. virilitas, virilia, virile membrum: Bu. Lex. effuſio: ut ſi quis eſt exſecto veretro, cui membrum virile eſt effuſum, i.e. exſectum,Av. prout occ. hoc no.ſ.f. ſimpl. ſic, שְׁפָכָה virilia, teſticuli: Bu. Conc. Deut. 23. 2. כְּרוּת שָׁפְכָה abſciſſus teſticulum, i. e. abſciſſum habens teſticulum: vel, abſciſſus veretrum: i.e. membrum virile: (R.D. הַגִּיר nervum;) ſic appellatum, quòd urinam effundat: (quaſi fuſorium dicas; Merc.) & ſic A.E. abſciſſus membrum, é quo funditur urina & ſemen. Pag. Exſectus virilibus: ſic dicuntur ab effuſione ſeminis; Bu.Lex.70. ἀποκεκομμένος abſectus, h.e. ſectus, ut effundere ſemen non poſſit, Cocc.

Rad. 178. שָׁפַל vel שָׁפֵל eſt humiliare: Pag. vel humiliari, in kal humilem eſſe, Merc.Cev. vel deprimi, demiſſum, ſubmiſſum, dejectum, depreſſum eſſe: Bu. Lex. ſimplex fuit, humilis fuit, humiliatus eſt. Cogn. cum פָּלַשׁ volutatus eſt in luto & ſtercore: ut è contrà, è luto elevari dicitur exaltari: juxta illud, è ſtercore erigens pauperem. Hinc σπιλέω, σπιλόω, maculo, contamino ſtercore: σπιλόομαι ſordeſco; maculor, σπῖλος, σπίλωμα. Hinc Lat.ſimplex,ſimplicitas: Av.70. ταπεινοῦσθαι: humilem eſſe vel fieri. Dicitur tum de ſtatu, tum de animo; Coc. Prout occ. hoc verbum in præt.kal, 3.ſ.m.(in forma pael,ſeu cùm tſeri in ult.) ſimpl.& cum ו conv.præf.ut & (à 2.ſ.m. שָׁפַלְתָּ humiliatus es) in 2. ſ.f. cum ו conv. præf. ſic: שָׁפַל humiliatus eſt, Iſa.2.11. וְשָׁפַל & humiliabitur, Iſa.2.12,17. וְשָׁפַלְתְּ & humiliaberis, Iſa. 9.4. Item, in fut. kal, 3. ſ. m. occ. cum ו conv. præf. ſed in 3. ſ. f. ſimpl. & in 3. pl. m. (cum kamets, ſcil. ob pauſam,pro ſcheva penult.) & 3. pl. f. ſimpl. ut ſeq. וַיִּשְׁפַּל & humiliatus eſt, Iſa.2.9.. 5.15. תִּשְׁפַּל humiliabitur, Iſa. 32. 18. יִשְׁפְּלוּ humiliabuntur, Iſa. 10.33.. 40.4. תִּשְׁפַּלְנָה humiliabuntur, Iſa.5.15. In hiphil הִשְׁפִּיל humiliavit, demiſit, dejecit, depreſſit; & interdum etiam intranſitivè ſumitur: Bu.Lex. fecit eſſe humilem, humiliavit: Av. prout occ. in præt. hiph. 3. ſ.m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſed in 1. ſ. & 2. pl. ſimpl. ut ſeq. הִשְׁפִּיל humiliavit, Iſa. 25.12. וְהִשְׁפִּיל & humiliabit, Iſa. 25. 11. הִשְׁפַּלְתִּי humiliavi, Ezech. 17. 24. הִשְׁפִּילוּ humiliarunt, Job. 22.20. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ה dem. præf. & jod parag. add. ſic: מַשְׁפִּיל humilians, 1Sam.2.7. Pſalm.147.6. הַמַּשְׁפִּילִי humilians, Pſal.113.6. In infin. hiph.occ. ſimpl. & cum מִ præf. & הַ aff. ſic: הַשְׁפִּיל humiliando, Ezech. 21.26. מַהַשְׁפִּילְךָ præ humiliare te, Prov.25.7. In imper. hiph. ſ. m. occ. cum י præf. & הִי aff. ſed in pl. m. ſimpl. ſic: וְהַשְׁפִּילֵהוּ & humilia eum, Job.40.11. הַשְׁפִּילוּ humiliate, Jer.13.18. In fut. hiph. 1.ſ.& 2.ſ. m. occ. ſimpl. ſed 2. ſ. f. cum ו conv. præf. ut & 3. ſ. m. ſimpl. & cum נָה & ה aff. ut & 3. ſ f. cum נִי aff. prout ſeq. אַשְׁפִּיל humiliabo, Iſa.13.11. תַּשְׁפִּיל humiliabis, 2Sam.22.28. Pſalm. 18. 28. וְתַשְׁפִּילִי & humiliaſti te, Iſa. 57.9. יַשְׁפִּיל humiliabit, Pſalm. 78.8. יַשְׁפִּילֶנָּה humiliabit eam, Iſa. 26. 5. יַשְׁפִּילָהּ humiliabit eam, Iſa. 26.

5. חַשְׁפִּילֵנִי humiliabit eum, Pro.29.23. Atque inde ex rad. hac שָׁפַל sunt nomina seq. 1. no. שָׁפָל m. humilis, demissus, abjectus, submissus, dejectus: Bu.Lex. profundus, &c. ut Bu.Av. 70. ταπεινὸς: humilis: Coc. prout occ. hoc no simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum הַ dem. præf. & ה paragog. add. (pro הַשָּׁפָל) ut & in forma f. m. constr. simpl. & cum ו cop. & בְּ præf. & in forma pl. m. simpl. & cum ו cop. præf. ut & in absol. forma f. f. simpl. & cum ו cop. præf. sed in forma f. f. constr. simpl. prout seq. שָׁפָל humilis, demissus, submissus, Lev.13.20..14.37. 2Sam.6.22. Ezech.17.24. & humilem, Psalm.138.6. הַשְּׁפָלָה quod humile est, Ezech.21.26. שִׁפַל humilis, Prov.16.18. וּשְׁפַל & humilis, Prov.29.23. Isa.57.15. בְּשִׁפַל in humili, humilitate, Eccl.12.4. שְׁפָלִים humilia, Job.5.11. Isa.57.15. וּשְׁפָלִים & humiles, Mal.2.9. שְׁפָלָה humile, Ezech.17.14.. 29.14,15. וּשְׁפָלָה & humilior, Lev.13.21,26. שִׁפְלַת humilis, Ezech.17.6. Item, 2. hinc etiam juxta quosdam no. שָׁפַל m. cum tseri, scil.in ult. Ezech.17.24. Exaltavi lignum שָׁפַל humile. In quibusdam tamen libris correctis invenitur, inquit R D. cum kamets: Pag.Aliis שָׁפָל humilis, simplex: est participiale nomen: vel ipsum part. ben. kal, ex forma pael: prout occ. in 2Sam.6. penult. Et vilipendar, plus hoc ero שָׁפָל humilis in oculis meis: & Prov.16.19. Melior est שָׁפָל רוּחַ humilis spiritu, &c. Av. Sed in priore loco 2Sam.6. penult. in exempl. emendatis scribitur שָׁפַל cum duplice kamets: & in altero Prov.16.18. vel 19. habet scheva & pathach, quæ potest esse forma constr. hujus no. cum duplice kamets: & sic in Conc. uterque locus describitur: ut suprà videre est. Item, 3. hinc etiam no. cum quinque punctis: Pag. viz. שְׁפָל m. humilitas, humile: Av. abjectio: Bu. Lex. humilitas, humile, sive locus humilis. Coc Prout occ. hoc no. f. m. cum בְּ præf. loco seq. בִּשְׁפָל in humilitate, Eccl.10.6. Cum affixis tseri mutatur in chirek, & sægol in scheva; prout occ. cum שְׁ præf. & נִי aff. loco seq. שִׁבְשִׁפְלָנִי qui in humilitate nostra, Psal.136.23. Item, 4. hinc etiam no. שְׁפָלָה f. humilitas, depressio; Pag.Bu. humiliatio, humilis locus: Coc. Prout occ. hoc no. f. f. cum יְ præf. sic: Isa.32.19. וּבַשְּׁפָלָה תִּשְׁפַּל הָעִיר & humilitate humiliabitur civitas; Pag. Kimchi exp. (in rad. בָּרַר) Omnis humilitas quæ erit in urbe, erit tantùm in campestribus, alioqui de sua dignitate urbs nunquàm dejicietur, nec nomen humilitatis in ea commorabitur, nisi de campestri loco. שְׁפָלָה vult idem esse cum שִׁפְלַת seq. Merc. Et in humilitate humiliabitur urbs vel civitas: Cocc. Av. (Ut ut grandidinet ruente sylvâ, Hebr. descendente sylva:) & depressione deprimatur civitas; i. e. quamvis totus mundus alioqui inhorresçat malis, hi tamen ab omnibus immunes conservabuntur. Describitur autem mundus κατὰ μείσμὸν, cùm sylvam & civitatem propheta nominat: quasi dicat, Ut ut perdantur omnia in urbe & ruri: sic etiam piorum securitatem commendat Propheta, Psal.46. Jun. Item, hinc etiam 5. no. שִׁפְלוּת f. humilitas, paupertas: Pag. demissio: Bu. Lex. humilitas, dejectio, lassitudo: prout occ. hoc no. cum יְ præf. sic: Ecc.10.18. וּבְשִׁפְלוּת יָדַיִם יִרְלוֹף הַבָּיִת & propter humilitatem manuum stillabit domus; A. E. Propter paupertatem: Hieron. Et in infirmitate manuum. Pag. Et in humilitate (i. e. otio) manuum perstillabit domus. Av. Et in demissione manuum, &c. Bu. Conc. & Lex. Et in humilitate manuum stillat domus: h. e. quum manus demittuntur & in sinu jacent, perpluit domus. Coc. Et demissione manuum perstillat domus. Sic in verbis præced. pigritiâ ambarum (manuum, scil.) attenuatur contignatio: viz. quæ, (manus, scil.) non curant mederi stillicidio tigna comminuenti. Jun. Item, hinc etiam 6. no. שְׁפֵלָה f. planities, locus humilis, seu depressus & campestris: Contrarium הַר monti: Merc. Bu.Lex. humilitas, locus humilior seu demissior, vallis: Av. locus non montanus. Mons, sive Montana, & שְׁפֵלָה opponuntur: Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma f. f. cum הַ, וְהַ, בַּ, & בְּ dem. præf. ut seq. הַשְּׁפֵלָה planities, humilis, depressus locus, Josh.11.16. 2Chron.28.18. Jer.17.26.. 32.44.. 33.13. & וְהַשְּׁפֵלָה & planicies. Josh.10.40. Jud.1.9. Obad.1.19. Zach.7.7. בַּשְּׁפֵלָה in planicie, Josh. 15.33. 1Reg.10.27. 1Chron.27.28. 2Chron.1.15.. 9.29. וּבַשְּׁפֵלָה & in planicie, Deut.1.7. Josh.9.1.. 11.2..12.8. 2Chron.26.10. Item, occ. etiam in forma f. f. constr. cum ו cop. præf. & י aff. sic: Jos. 11. 16. וּשְׁפֵלָתוֹ & planitiem ejus: Bu.Conc sed in textu scribitur cum cholem & he loco vau, inquit R. D. Et campestre illius: Pag. Et planitiem ejus: Bu.Lex. & accepit montem Israel & humile ejus: i. e. valles ejus: Av. Denique montem Israelis & planitiem ejus: h. e. Montana & plana Israelis. vide & Jud.1.9. Josh. 15. 33. recitantur urbes planitiei tribûs Juda, cujus terminus mare, v.47. vide & 2Chron.28.18. Jer. 17.26..32.44.. 33.13. Coc. Montana Israelis & planitiem ejus. Jun. Item, 7. hîc etiam inter nomina quidam ponunt no. שִׁפְלָה f. humilis submissa, dejecta, &c. ut Isa.17.13. Ut sit regnum שְׁפָלָה humile &c. & Lev.13.21. Nec ea fuerit humilior: 70. ταπεινὸν: sed in loco præced. vertunt διστεγνῆ. Et in forma f. f. constr. Ezech.17.6. Et facta est vitis luxurians שִׁפְלַת קוֹמָה humili staturâ: Av. humilis staturâ: Coc. Sed plerique non faciunt hoc nomen per se, sed tantùm no. in forma fœm. à masc. שָׁפָל, ubi etiam suprà locatur in ordine Conc. Sensus autem loci suprà cit. in no. שְׁפָלָה, viz. Isa.32.19. in verbo ad fut. kal, sic explicatur à Coc. וּבַשְּׁפָלָה תִּשְׁפַּל הָעִיר & in humilitate, vel humili, (i. e. in humillimo loco) humiliabitur urbs: h. e. regnum humanum, quod habetur ecclesia. Item, de verbo in kal notandi sunt etiam alii quidam loci, ut seq. Isa.2.11. עֵינֵי גְבֹהוֹת אָדָם שָׁפַל oculi alti hominum humiliatur. Verbum neutraliter ponitur cum duali. Qui oculos in altum extulerunt, cogentur eos dejicere. Respondet וְשַׁח v. 12. וְעַל כָּל־נִשָּׂא וְשָׁפֵל & super omne elatum, & humiliabitur: v. 17. וְשָׁפַל רוּם אֲנָשִׁים & humiliabitur præaltitudo virorum. Ezech. 21. 26, vel 31. הַשְׁפָלָה הַגְּבֹהָה eam, quæ humilis fuerat, exaltando (exaltabo.) Pro אֲשֶׁר שְׁפָלָה. Est tertia fœminina. Articulus sensu relativi. Isa.29.4. וְשָׁפְלָה מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי & humilis eris, ex terra loqueris, i. e. jacens in terra. Isa.2.8,9. Operi manuum suarum se incurvant: וַיִּשַׁח וַיִּשְׁפַּל אִישׁ & demittit se homo, & humiliat se vir: h.e. demississimè adorant. Coc.

Rad. 179. שָׂפָם no. rad &, juxta R. D. eſt pilus qui eſt ſupra labium: Pag. juxta alios eſt totum labritium: i. e. quicquid infra naſum continetur, etiam cum mento: non tamen, ut alii addunt, mandibula, meo judicio: totum tamen barbæ locum complecti videtur. In quo differt à שָׂפָה labio, i. e. oris tantùm extremà parte. Merc. שָׂפָם eſt myſtax: Bu. Lex. labrum ſeu mentum ſuperius. Cogn. cum שָׂפָה labium, margo oris. Hinc per metath. μύσαξ barba menti: פ per ſyncopen tollitur: Av. Kimchi exp. הַשֵּׂעָר אֲשֶׁר עַל הַשָּׂפָה pili qui in labio ſunt. Coc. Prout occurrit hoc no. ſing. m. ſimpliciter & cum ו aff. ſic: שָׂפָם & myſtacem, Lev. 13. 45. Ezech. 24. 17. 22. Mic. 3. 7. שִׂפְמוֹ myſtacem ſuum, 2Sa. 19. 28.

Rad. 180. שָׂפַן cuniculos egit, ſuffodit cuniculos & foramina ſub terris, ad occultandum theſauros. Cogn. cum סָפַן texit, & צָפַן abſcondit. Prout occ. in part. paul kal (à ſ. m שָׂפוּן, & pl. m. שְׂפוּנִים) in forma pl. m. conſtr. cum י cop. præf. & cum kibbuts pro ſchurek in penult. ſic: Deut. 33. 19. וּשְׂפֻנֵי & cuniculos occultationum arenæ, i. e. theſauros reconditos, &c. Av. qui ſolus hanc rad. verbaliter cum ſchin hic deſcribit: pleriq; enim ſcribunt hanc vocem שְׂפֻנֵי cum ſin ſiniſtro, & referunt ad rad. סָפַן, cum ſin pro ſamech 1. rad. Cocceius autem hìc ponit hanc rad ſed ſcribit cum ſin ſiniſtro ſic: וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל & recondita (i. e. theſauros) conditorum ſabulo: h. e. bona fidelium defunctorum cæleſtia. Pro. צְפֻנֵי: vide צָפַן & סָפַן. Coc. Reliquis verò שָׂפַן eſt no. rad. & exp. Cuniculus: Pag. Bu. Vel juxta alios, mus montanus; Bu. Lex. Cuniculus, animalculum leporiſimile, quod ſub terra cuniculos facit & antra, ubi lateat in agris. Av. Unde dict. quod in petris ſe recondat. juxta quoſdam: ut affine ſit שָׂפַן & צָפַן, quæ interdum per ſin lævum ſcribitur, ut illìc dictum eſt: etſi hoc per ſchin dextrum. Sunt qui hàc voce etiam lepuſculum complectantur, qui propriè אַרְנֶבֶת dicitur, ſuprà in רָנַן. Animalculum lege vetitum, etſi ruminet, non tamen fiſſis ungulis. Merc. Eſt animal impurum, vulgò cuniculus. Bochartus putat σπανίαν à שָׂפַן dici, ob cuniculorum in ea multitudinem. At idem dubitat. an שָׂפַן ſit cuniculus, quum non ruminet: at Johnſtonus de cuniculis: Ruminare compertum eſt. 70. χοιροχύλλιθ, λαγωὸς. Id præfert Bochartus: Chald. שְׁפַנְיָא, q. d. ſubſultans. Coc. Occurrit autem hoc no. ſ. m. cum הַ dem. præf. ſic; הַשָּׁפָן cuniculus, Lev. 11. 5. Deut. 14. 7. Sed in forma pl. m. aſſumit dageſch in nun, poſt pathach, pro longa vocali kamets. Prout occurrit in hac forma pl. m. ſimpliciter & cum לְ pro לָהּ dem. præf. ſic: שְׁפַנִּים cuniculi, Pro. 30. 26. לַשְּׁפַנִּים cuniculis. Pſa. 104. 18.

Rad. 181. שָׂפַע: inde no. rad. שֶׂפַע m, quod eſt רִבּוּי multitudo, inquit R. D. Pag. Copia, abundantia affluentia. (Juxta quoſdam eſt affine nomini שָׂבַע ſeptem.) Merc. Bu. Lex. multitudo, abundantia, copia: Cogn. cum שָׂבַע ſatiatus eſt; & cum שָׂבַע ſeptem: nam ſeptenarius numerus ſæpe accipitur infinitè pro multitudine, & pro eo quod ſæpe fit. Atque hinc lat. ſæpè, ſæpiùs, &c. Av. 70. πλεῖθ, πλῆθ. Abundantia: in Chaldæo reſpondet שָׂרַח redundare. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. loco ſeq. שֶׂפַע affluentiam, Deut. 33. 19. Atque hinc eſt no. ſ. f. multitudo, globus: Pag. agmen, affluentia: rad. hæc eſt proprie Chald. nam verbum שָׂפַע eſt redundare: unde חַמְרָא נְשַׂפְּעָן vino redundabant, Pro. 3. 10 Bu. Lex. multitudo ſæpiſſima, abundantia, copia: Av. Prout occ. hoc no. in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. & cum וְ cop. & מְ præf. ut ſeq. שִׂפְעַת agmen, 2 Reg. 9. 17. Iſa. 60. 6. וְשִׂפְעַת & affluentia, Job. 22. 11. 38. 34. מִשְׂפַּעַת præ agimine, Eze. 26. 10.

Rad. 182. è. שָׂפַק eſt ſufficere: plaudere. Pag. Suffecit, ſufficientiam habuit, ſufficiens fuit, ſatisfecit, ſategit. Cogn. cum סָפַק complosit manus uſque ad ſufficientiam. Av. 70. ἱκανὸν εἶναι ſatìs eſſe, ſufficere. In Bu. Conc. rad. hæc שָׂפַק duo ſignif. 1. eſt, ſufficere: prout occ. in fut. kal, 3. ſ. m. loco ſeq. יִשְׂפַּק ſuffecerit, 1 Reg. 4. 10. In hiphil הִשְׂפִּיק ſategit: Av. ſufficientiam habuit, acquieſcere: Coc. prout occ. in fut. hiph. (à 3. ſ. m. יַשְׂפִּיק:) in 3. pl. m. ſic: Iſa. 2. 6. וּבְיַלְדֵי נֵכָרִים יַשְׂפִּיקוּ Et in liberis alienorum ſatagent. Av. Satagent, ſufficientiam habent: Bu. Conc. Et in pueris peregrinorum acquieſcunt: Ferrar. ſe ſatisfazen. Coc. Denique, natis alienigenarum acquieſcunt: i. e. non acquieſcunt doctrinæ & verbo Dei, quod gentes amplexaturæ ſunt, ſuprà v. 3. ſed extera omnia præferunt ſimplicitati divinæ legis. Jun. Atque inde ex rad. hac שָׂפָק in hac 1. ſufficiendi ſignif. eſt 1. no. שֹׂפֶק m. ſufficientia: Coc. Av. Abundantia: item. complosio: Coc. (ſed de hac ult. complosionis ſignif. vide infrà in 2. ſignif.) Prout occ. hoc no. ſ. m. cum בְּ præf. ſed cum וֹ aff. venit cum ſamech loco ſin 1. rad. ſic: בְּשֹׂפֶק cum ſufficientia, ſcil. opum, Job. 36. 19. סֹפְקוֹ ſufficientia ejus, Job. 4. 22. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שָׂפַק eſt plaudere, complodere: Bu. Conc. prout occ. in fut. kal, 3. ſ. m. loco ſeq. יִשְׂפּוֹק complodet, Job. 27. 23. Atque inde ex hac rad. שָׂפַק eſt no. שֹׂפֶק, vel סֹפֶק m. explosio, &c. quod cum affixo. pro more talium, mutat 1. ſægol in chirek, & alterum in ſcheva: prout occ. cum וֹ aff. in forma cum ſamech pro 1. rad. ſin: (unde plerique hìc in Bu. Conc. deſcripta referunt ad rad. סָפַק, ubi ea vide:) ſic: & loco ſeq. סִפְקוֹ explosio, percuſſio ejus, Job. 2. 12.

Rad. 183. שָׂפַר eſt. pulchreſcere, pulchrum elegans, aut decorum eſſe: Pag. Bu. Quidam exp. ampliari: ut cum transp. פָּשַׂר & פָּרַשׂ vel פָּרָשׂ, quæ explanationem, explicationem, & expanſionem notant, conveniat. Sed non advertunt Syrum magis eſſe pro Hebræo יָפֶה: nam pro יָפֶה pulcher, Chald. habet שַׁפִּיר. Merc. שָׂפַר rotundus fuit: & metaph. pulcher fuit: explanavit aliquid in ſphæram & formam rotundam, ut omnes ejus partes ſint inter ſe ſimillimæ, medioque tantum abſit extremum, quantum idem à ſummo, quo nihil fieri poteſt aptius ſeu magis egregium. Cognationem habet cum פָּשַׂר expandit, & פָּרַשׂ explicuit, expoſuit. Hinc σφαιρόω rotundo, σφαιρόομαι rotundus ſum, & metaphoricè egregius ſum, σπείρα ſpiræ ſunt revolutiones ſive circuli qui in ſeipſos non recurrunt, σφαιροειδὴς rotundus; Av. In Bu. Conc. rad. hæc שָׂפַר, quatuor ſignif. 1. eſt, πρέπειν, decere, pulchrum, decorum, elegans eſſe; Coc. Bu. Conc. Prout occ. in præt. kal, 2. ſ. f. loco ſeq. שָׂפְרָה pulchra obtigit, Pſal. 16. 7. In piel שִׂפֵּר pulchrum efficere, ornare: Bu. ma. ſphæricè rotundavit, in ſphæram explanavit. Av. prout occ.

occ.in præt.pi.3.ſ.ſ.ſic. Job.26.13. בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה vel,ut ſcribunt,שִׁפְרָה:ſpiritu ſuo cœlos ornavit: Hier. ſpiritus ejus ornavit cœlos:R.D.ſcribit,quodבְּרוּחוֹ in redundat: vel, he in שִׁפְרָה redundat: (quod tamen in præteritis fieri non ſolet,ut habeant he parag.Mer.) vel,eſt quatuor literarum, inſtar תִּחְרָה. Et ſunt qui exp. Cœlos tetendit ſicut tabernaculum:à ſign. שַׁפְרִיר de quo infrà in 2. ſignif. & ſic he eſt loco literæ geminandæ: (i.e.reſch: ita ut ſit שִׁפְרָה pro שִׁפְרַר,Mer.) ſicut בָּזְוֵי (de quo in בָּזַז,) eſt pro בָּזּוּ: ſed juxta A.E. he redundat, pro שִׁפַּר, i.e.decoravit: vel,tetendit: deficit autem dageſch in pe. R.Levi exp. Spiritu ſuo i.e. voluntate ſuâ; Pag. Pulchros effecit, ornavit: Bu.Lex,in ſpiritu ſuo cœlos rotundavit, enixa eſt manus ejus ſerpentem lubricum: i.e. axem boreum: שִׁפְרָה ponitur hîc in gen.fæm. vel eſt comp. ex שָׁפַר rotundavit, & פָּרָה fructificavit, Av. Quidam verò ſumunt שִׁפְרָה pro nomine: & ſic exp. In ſpiritu ejus cœlum (eſt) res pulcherrima: q.d. ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὁ κόσμος. Non malè veteres cœlum κόσμον appellàrunt. R.Sal.exp. אוֹהֵל à שַׁפְרִיר, Cocc.In ſpiritu ejus cœli pulchritudo: Mont. Spiritus ejus cœlos formavit: verſio Pag. pulchros effecit: Munſt. In ſpiritu oris ejus facies cœli lucidæ ſunt: Chald.Suoque ſpiritu adornavit cœlos,&c. Tig.Hebr. ſpiritu ejus cœli (ſunt) ipſa pulchritudo: i.e. ſunt pulcherrimi. &c.Tig.not.Spiritu ſuo cœlos ornavit: Jun.viz.ſtellis orpavit cœlos: Piſc. Atque inde ex hac rad. שָׁפַר in hac 1.ſignif. eſt no. שֶׁפֶר pulchritudo: Pag. elegantia: Bu.Lex. rotunditas: verba rotunda, ſeu rotunditatis, dicuntur elegantia verba: Av. Decentia pulchritudo: Cocc. prout occ.hoc no. cum kamets, ob pauſam,pro ſægol penult.ſic,Gen.49.21. (Naphtali eſt caprea emiſſa) הַנֹּתֵן אִמְרֵי שָׁפֶר, qui dat eloquia pulchritudinis; Pag. Dans verba rotunditatis: Av. Qui dat dicta decora. Chriſtus loquitur decora: eum ſectatur Naphtali, inſtar cervæ liberæ. In Galilæa Chriſtum paſſim ſectabantur turmæ; Cocc. Qui profert verba elegantia: Hebr. elegantiæ. Jun. Sed venit etiam hoc no. pro no. pr.ſic: הַר שָׁפֶר Har-ſhapher,nomen loci. Num.33.23,24. Deinde,ii. ſignif.2.hujus rad. שָׁפַר ex Bu.Conc.eſt in no. שַׁפְרִיר m.(geminato ſcil.3.rad. reſch,) tentorium, tabernaculum: Pag.Bu.auguſtale, ſcil.& ſpecioſiſſimum: Bu. Lex. Quidam putant aulæum dici: quòd ornatûs cauſâ expandatur. Sed à pulchritudine potiùs:Merc. Siparium rotundum; tentorium quod circulariter & orbiculatim expanditur, & in formam ſphæræ extenſum eſt.Hinc Siparium:Av. Occ, autem hoc no. ſ.m.cum ו aff. ſic, Jer.43.10. וְנוֹטָה אֶת־שַׁפְרִירוֹ עֲלֵיהֶם. Et tendet tabernaculum ſuum ſuper eos: Pag. Scribitur autem cum vau in pænult. pro jod, quomodò, juxta Maſoreth legendum:Cey.Et extendet ſiparium ſuum ſuper eos: Av. Tabernaculum ſuum: Bu.Lex. Tendetque auguſtale ſuum ſuper eos. Jun. Item,3. ſignif.3. hujus rad.eſt fruſtum amplum carnis: Bu. Conc. idque ſcil.in no.cum aleph ſægolato heemant.viz.אַשְׁפָּר m.fruſtum carnis ſcil.pulchrum, juxta R.D.Pag. At Doctores faciunt comp.ex tribus, quaſi אַחַר מִשְּׁשָׁה בַּפָּרִים unum ex ſex in tauro, i.e.ſexta pars tauri. Alii juxta Hieron.ex אַשׁ ignè & פַּר tauro: quaſi fruſtum carnis bubulæ igni aſſatæ. Eſt ampla portio. Merc. fruſtum, portio pulchra, i.e.ampla:veluti quarta pars animalis mactati, quales invicem mittere & ad convivia donare ſolebant: juxta R.Levi.Vide etiam in litera aleph ante ſchin: Bu. Lex. Fruſtum carnis bovinæ igni coctæ vel aſſæ: vide in litera aleph: Av.Intelligitur fruſtum ſive ferculum carnis decorum: Cocc. prout occ.hoc no.cum ! cop.præf.locis ſequentibus, וְאִשְׁפָּר & fruſtum carnis,2 Sam.6.19. 1 Chron. 16.3. Denique iv, ſignif.4. hujus rad. שָׁפַר eſt buccina, tuba: Bu.Conc.& Lex. idque ſcil.in no. שׁוֹפָר m.buccina, tuba cornea, ut communiter exponitur: Pag. Quidam dictum putant, quòd ejus clangor clarè in aerem expandatur, & diffundatur, formatus cum impreſſione ſpiritûs & manuum, ut ex verbo חָקַע adjuncto, inquiunt, apparet. Forſan á vocis pulchritudine & perſpicuitate dicta eſt, ut nos Clairons vocamus: ut differat ab חֲצוֹצְרָה (vide in חָצַר) ut buccina à tuba; Merc. שׁוֹפָר tuba, inſtrumentum incurvum ex æreargentovè, cornu quod rotunditate eſt præpilatum ad formam ſpirarum in circulos & revolutiones non in ſe recurrentes coactum. Av. De pomis: קֶרֶן הַכֶּבֶשׂ לְהַשְׁמִיעַ קוֹל cornu arietis ad ſonum faciendum: 70. κεράτινη,σάλπιγξ: buccina. Cocc. prout occ.hoc no. in abſol.forma ſ.m.ſimpl. locis ſequentibus; שׁוֹפָר vel ſine vau tuba, Exod.19.16.Lev.25.9. 2 Sam.6.15. 1 Chron.15.28. Job.39.24,25. Pſal.47.6.. 81.4..98.6..150.3. Iſa.18.3. Jer.4 5,19,21.. 6.1,17.. 42.14..51.27. Hoſ.5.8..8.1. Joel.2.1,15. Am.2.2..3.6. Zeph.1.16.cui etiam abſol.formæ ſ.m, בְּ,בָּ, & כְּ ſunt præf.prout ſeq. הַשּׁוֹפָר tuba, Exod.19.19..20.18. Joſ. 6.5,20. 2 Sam.15.10. 1 Reg.1.41. Neh.4.14. Ezec.33. 4.5. בְּשׁוֹפָר tuba, Iſa.27.13. בַּשּׁוֹפָר buccinâ, Jud. 3. 27..6.34..7.18. 1 Sam.13.3. 2 Sam.2.28..18.16..20.1, 22.1 Reg.1.34 39.2 Reg.9.13. Neh.4.12. Ezec.33.3, 6. Zach.9.14. כַּשּׁוֹפָר tanquàm buccina, Iſa.58.1. Item,in forma ſ.m.conſtr.cum pathach, ſcil. in ult. occ. ſimpl.loco ſeq. שׁוֹפַר buccina. Lev.25.9. & in forma pl.f. abſol.occ. ſimpl. & cum יִ,בְּ,הַ & præf. ut ſeq. שׁוֹפָרוֹת buccinas, Jud.7.16. הַשּׁוֹפָרוֹת buccinæ, Joſ. 6.9. Jud.7.4. בַּשּׁוֹפָרוֹת buccinis, Joſ.6.4,8,9,13,16, 20. Jud.7.18,19,20. וּבַשּׁוֹפָרוֹת & buccinis, 2 Chron. 15.14. Item, in forma pl.f. conſtr. occ. ſimpl. & cum יהֶם aff. ſic, שׁוֹפְרוֹת buccinæ, Joſ. 6. 4, 6, 8, 13. שׁוֹפְרוֹתֵיהֶם & buccinas illorum, Jud.7.8.

Rad.184. שָׁפַת, inquit R.D.eſt צָרַךְ ordinare,diſponere: Pag.Bu. Ponere intra certos limites, ut ibi maneat & reſideat: collocare ſuis terminis aliquid & certo acſtato loco: quidam conferunt cum שָׁבַת quieſcere. Sunt qui huc referunt אַשְׁפָּה pharetram, thecam, ſeu repoſitorium ſagittarum: ſed alieniùs:item, אַשְׁפּוֹת fimi repoſitorium, ſterquilinium: quæ ſuprà in אַשָּׁף ſunt poſita: Merc. poſuit, collocavit in cineres, collocavit in pulveres terræ, poſuit in ſuis terminis. Cogn.cum שָׁפַט judicavit, ſignificat enim aliquid ſecundùm judicium, vel cum judicio diſponere. Hinc Græcè σπόδος,σπόδυ, σποδία cinis, σποδίζω coquo ſub cinere, Av.70. vertunt ἐφιστάναι ſtatuere, ponere, ordine collocare. Coc. Prout occ. hoc verbum שָׁפַת in Imper. kal, ſ.m.ſimpl.& in fut. kal à 3.ſ. m. יְשַׁפֵּת diſponet, &c. in 2.ſ.m.ſimpl.& cum יִ Aff. ut ſeq. שְׁפוֹת diſpone,2 Reg.4.38. Ezech.24.3. תְּשַׁפּוֹת diſpones, Iſa.26.12. חִשַּׁפְתַּנִי collocas me, Pſa.22.16. Atque hinc ex hac rad. שֶׁפֶת, ordinavit: ordine

collocavit, &c. eſt 1.no.in forma duali m. שְׁפַתַּיִם Chytropodes: Pag. lapides focarii, inter quos ignis accenditur, & ollæ diſponuntur: Bu.Lex. clavi, paxilli, qui in pulverem terræ figuntur, ut ſuper iis expandantur tentoria ſeu caſtra: eſt dualis numeri, quia clavus infixus terræ vel parieti, verſatur inter duos fines vel terminos; Av. ſtrues, repagula, metæ, ſepta, termini: item, paxilli: Cocc. prout occ. in hac forma duali ſimpl. cum kamets ob pauſam pro pathach pen. ſic; Pſal.68.14. אִם־תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפָתָיִם, Si dormieritis. ſeu dormiatis inter Chytropodes, (i.e. in loco humili ſicut eſt locus Chytropodum) eritis adhuc ſicut pennæ columbæ tectæ argento: Pag. vel, in loco obſcuro & atro: i.e. in ſumma anxietate, & rebus adverſis conſtituti fueritis, &c. candor fœlicitatem ſignificat. Merc. Hieron. inter terminos: videtur hîc terminus ſumi pro certo loco, metis & limitibus ſuis, eo prorſùs modo diſtincto, quo hæreditates ſuis terminis & limitibus ſecernuntur; Cev. R.D. exp. שְׁפָתַיִם ſunt כִּירַיִם, i.e. chytropodes, loca ubi ponuntur ollæ, aut caldariæ: i.e. in loco humili, & nigro, ut eſt hic locus. Ac ſi dicat, ſi ambulaſtis hactenùs nigris induti veſtibus ob inimicorum afflictionem, adhuc eritis albi ſicut alæ columbæ, quæ tecta eſt argento, i.e. quæ habet pennas albas ſicut argentum. Idem ferè A.E. Ac ſi dicat, inquit, nè timeatis ab inimico: quia ſi jacuiſtis inter chytropodes, eritis albi ſicut columba, quæ tecta eſt argento; Pag. Si jacueritis inter clavos (caſtrorum) eritis ut alæ columbæ, &c. Av. Si jaceatis, ſive quum jaceretis, inter ſtrues, ſive lapides, quibus ollæ imponuntur; q.d. quum jaceretis in igne; Ab. Ezra, in fuligine. Rectè autumat eſſe apoſtrophen ad fideles. Kimchius הַכִּירַיִם explicat, quibus ollæ ſuperponuntur. Chaldæus בֵּינֵי קַלְקַלְתָּא inter ſtercora. R. Sal. בֵּין תְּחוּמֵיכֶם. Uterque putat, eſſe apoſtrophen ad reges gentium. Interpretatio certa eſt, inter repagula, in arcto. Senſus eſt, eccleſia magis nitet in arcto, in igne tentationum, quàm in pace. Chald. תְּחוּמָא etiam vertit: Cocc. Etiamſi jacueritis inter duas ſtrues lapideas, &c. i.e. etſi in ſummis anguſtiis, ſordibus, & ſqualore vixeritis: metaphora á calonibus & lixis caſtrenſibus, qui à ventorum & cœli injuria utcunque ſe defendunt, noctu deliteſcendo inter lapides focarios, ac proinde omnem in partem fuligine & atrore maculantur: (eritis tamen ſimiles) aliis columbæ, tectæ argento, &c. i.e. alæ nitidiſſimæ, quaſi deargentatæ ſcapo & pennis deauratæ eſſent. Senſus, ſplendebitis tamen & circumfulgebitis, atque ab omni atrore vindicabimini, tum præſentiâ Dei ſanctificante vos; quatuor verſibus ſeq. tum operibus maximis, quæ Deus effecturus & demonſtraturus eſt in Chriſto, à verſu 19. ad 22. Jun. Item, occ. etiam hoc no. in hac duali forma cum זֶה præf. ſic, Ezech.40.43. וְהַשְּׂפָתַיִם טֹפַח אֹחֶר מֻכָנִים & uncini (ſcil. ferrei, ad ſuſpendendum carnem) Tophach unius; i.e. menſuræ unius quatuor digitorum: Pag. i.e. palmi unius: Merc. & ita Targum exp. & uncini egrediebantur menſuræ unius quatuor digitorum fixi in columnis, in domo immolantium, ſeu jugulantium, infra porticum; & R.D. in comment. exponens Targ. hoc modo ſcribit; עֲנָקְלִין cum Ayain, ſive אֲנָקְלִין cum aleph, ſunt uncini ferrei fixi in columnis, & parietibus ad ſuſpendendum in illis oblationes, & excoriandum illas. In lib.rad. exponit כִּירַיִם chytropodes, i.e. ſuſtentacula ollarum ad ignem in foco. Vide in כִּיר. Vel ſunt, inquit, ſedes ferrea, & eſt locus in quo ponuntur duæ ollæ, aut duæ caldariæ: ut ſupra in Pſ. 68. Idcircò eſt nomen duale: Pag. noſtrâ linguâ Narbonenſi vocamus Endes, ut hîc habet Kimchi, Gallicè Landiers. Sonat metas ſeu limites, intra quos aliquid collocatur: Merc. ſive ad focum, in quo bina ſuſtentacula in templo ita diſpoſita fuerint, ut ollæ ac lebetes illis imponerentur: ſive ad ſtabula, in quibus binis clathris & perticis longioribus ſpatia diſtinguuntur; ſive ad lanienas, in quibus etiam certæ ſunt metæ ſeu pali, atque clavi ſuis ordinibus diſtincti, & bini ad expandendas, atque excoriandas beſtias affumendi. Ex prima interpretatione intelligendum cenſeam locum illum Davidis: ex ſecunda locum Gen.40. & Jud.5. ex tertia locum Ezech.40. Cev. Sed cave, cum quibuſdam recentiorum limites regionis intelligas, in quibus præfidiá collocari ſolent ob incurſiones hoſtium, Pſ 68. ubi nullus eſſet ſenſus. In duali, inquiunt, quód quæque regio duos habeat limites. Rectè Hebræi, Merc. Clavi etiam ad palmum unam parati in domo circumquàque: Av. & paxilli, palmi unius parati erant in domo, vel intùs, circumquàque, Chald. עֲנָקְלִין uncini carnibus ſuſpendendis ad eas detergendum. Kimchi כִּירַיִם: ſed non agitur de loco coquendarum carnium, verùm excoriandarum & purgandarum: Diodat. Crocs. Cocc. Et lapides focarii (vide in Pſal.68.14.) palmi unius (viz. denſitate ut firmiores eſſent; erant enim hi lapides diſpoſiti ad commoditatem miniſtrantium, qui multa curare & multa comedere jubebantur lege;) diſpoſiti erant intùs circumquàque: i.e. in atrio, ubi vacuus erat ambitus areæ: Jun. Item, 2. hinc etiam no. in duali it idem forma cum מ heemant. viz. מִשְׁפַּתַּיִם duæ ſarcinæ, quales equis & aſinis ferendæ imponuntur: quibuſdam Chytropodes: Bu.Lex. Termini poſiti in pulveribus terræ, limites conſtituti ſuis finibus certis: eſt dualis numeri quia omnis terminus habet duos reſpectus: Av. prout occ. hoc no. cum ה dem. præf. ſic, Jud.5.16. Quarè ſediſti בֵּין הַמִּשְׁפְּתַיִם inter terminos (i.e. inter ſepta & clathra) ut audires ſibilos gregum? Merc. Cev. Cur ſediſti inter limites (i.e. inter duas caulas) ad audiendum, &c. Av. Quare ſediſti inter clauſtra? ad audiendum ſibilos gregum? intelligitur, inter clauſtra & caulas pecoris; R.D. מִכְלָאוֹת וְגִדְרוֹת הַצֹּאן: Diod. entre les barrieres d'eſtables. Cocc. Cur deſideres inter duas ſarcinas, audiendo ſibila gregum: i.e. ad hoc unum advertendo animum tuum, ut greges tuos commodè cures, &c. Jun. Sed occ. etiam idem no. cum eod. ה præf. ſed cum kamets, ob pauſam, pro pathach penult. ſic, Gen.49.14. Iſſachar חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם aſinus oſſeus accubans, ſeu jacens inter duos terminos: & ſic Targ. Inter תְּחוּמָא terminos: ſed A.E. exp. Inter הַמַּעֲרָכוֹת acies: Pag. Kimchi hâc etiam voce utitur in rad. ſed ut generalis eſt, ordines ſarcinarum intelligit: Merc. Sed R.Sal. Inter terminos urbium; & R.D. Inter duas ſarcinas: quæ ſcil. imponuntur aſino ad ferendum, una hinc, altera inde, q.d. aſinus adeò fortis, ut cubet, ſeu jaceat inter duas ſarcinas, & ſurgat cum illis. Pag. Aſinus grumi, i.e. oſſeus, accubans inter duos fines, ſeu terminos. Av. Aſi-

nus

nus osseus cubans inter repagula, Diod. Entre deux barrieres: h.e. suis se limitibus continens. Cocc. Issachar asinus ossibus valens: (Hebr. asinus ossis:) cubans inter duas sarcinas. Asino eum comparat robustissimo quidem, sed naturà segni, adeò ut sarcinas graves sibi impositas segnitiè summà ferat, & non excutiat. Jun.

Rad. 185. שְׁעָף m. est מְעַט pauculum, modicum, parum: momentum: Pag. Bu. quod ust. רָגַע dicitur, ut præcesserat; est ergo ei synonymum & פִּתְאוֹם repentè: significat brevissimum tempus: Merc. Particula; Modicum: Coc. contractio temporis: Hieron. vertit momentum. Est cogn. cum שָׁמַץ, exiguitas. Hinc σπάζω traho, divello. Av. Prout occurrit hoc no. cum בְּ præf. loco seq. בְּשָׁעֲף pauculo, Isa. 54.8.

Rad. 186. שַׁק m. est saccus, (cilicium,) in omni ferè lingua: Pag. Bu. quod unam linguam Hebræam omnium matrem arguit. Sonat hæc vox vestimentum durius & crassius, quo luctûs & anxietatis tempore homo vestitur, aut accingitur; cilicium, cento. Est & אַמְתַּחַת saccus, Gen. 42. ex lana, vel pelle. Radix est שָׁקַק, ut dageschi ostendit, ubi quid adjungitur. Græci σάκκον transpositum dixerunt. Textura, inquiunt quidam, ex villis hircorum & caprarum, vehendis frumentis & aliis rebus aridis idonea. Fuit & ejus in luctu usus, ut eò, loco interulæ, lumbos constringerent, exutis vel laceratis vestibus splendidioribus. Ego nonnihil hæc puto diversa fuisse, cum Kimchi. Merc. 70. σάκκος, μάρσιππος: Germ. & Belg. Sack, saccus, cilicium: notat & saccum, & pannum, vel textum, ex quo sacci fieri solent. Coc. Est à radice integra & inusit. שָׁקַק. Hinc σάκκος, σακκὼν, saccus, σάκκιον, sacculus, &c. Av. Occurrit autem hoc no. in s. m. simpl. vel cum pathach, extra pausam, vel cum kamets in pausa, sic: שַׂק saccus, Gen. 37.34. 1Reg. 21. 27. Esth. 4.1,3. Job. 16.15. Joel. 1.8. Jon. 3.6. שָׂק saccus, Lev. 11.32. Esth. 4.2. Psal. 35.13.. 69.12. Isa. 3.24.. 15.8.. 22.12. Jer. 6.26.. 48.37. Amos. 8.10. Cui etiam formæ s. m. ֫ cop. הַ dem. & בַּ sunt præf. וְשַׂק & saccus, Isa. 50.3.. 58.5. Dan. 9.3. הַשָּׂק saccus, 2Sam. 21.10. 2Reg. 6.30. Isa. 20.2. בַּשָּׂק in sacco, 1Reg. 21.27. 2Reg. 19.1. Isa, 37.1. Cum affixis & in plur. assumit dageschi in koph, quod notat plenam esse radicem שַׁקַּק: prout occ. cum ׳ aff. simpl. sed cum ׳ aff. simpl. & cum בְּ præf. sic: שַׂקִּי saccum meum, Psal. 30.12. שַׂקּוֹ saccum suum, Gen. 42. 25, 27. Esth. 4.4. בְּשַׂקּוֹ in sacco suo, Gen. 42.35. Item, in absol. forma pl. m. occ. simpl. & cum בַּ & וּבְ præf. ut & in pl. m. constr. cum הֶם aff. sic: שַׂקִּים sacci, Jos. 9.4. 2Sam. 3.31. 1Reg. 20.31,32. Jer. 4.8.. 49.3. Lam. 2.10. Ezech. 7.18.. 27.31. Jon. 3.5,8. בַּשַּׂקִּים saccis, 2Reg. 19.2. 1Chr. 21.16. Isa. 37.2. Joel. 1.13. וּבְשַׂקִּים & saccis, Neh. 9.1. שַׂקֵּיהֶם saccos suos, Gen. 42.35.

Rad. 187. שָׁקַק est, jugiter ambulare: discurrere, discursare: Pag. Bu. propriè, excurrere, ut quidam volunt, ad prædam grassari. Est dictum à שׁוֹק crure, quasi crura assiduè movere, ut locustæ solent, cursitare, vagari. R. Sal. putat esse sonitum edere: vide & suprà in שׁוּק. Merc. Discurrit cum fremitu, cruribus dispassis, discurrit cum magno strepitu. Cogn. cum שָׁקָה bibit aquam currentem, vel fecit aquam ori accurrere propinando: & cum שׁוֹק excurrit de abundantia: hæc autem dicuntur de liquidis. Av. Occurrit autem hoc verbum שָׁקַק in part. ben. kal, s. m. simpl. sic: Isa. 33.4. Et congregabitur spolium vestrum congregatione bruchi, כְּמַשַּׁק גֵּבִים שׁוֹקֵק בּוֹ secundùm discursum, aut ambulationem, locustarum, discurrens, aut ambulans per eum; q.d. quemadmodùm ambulant & discurrunt locustæ per segetes, illas vastando: itidem angelus per castra Assur illa consumendo: ut R.D. exp. sed R. Sal. Sicut sonitus rugitûs aquarum congregatarum, quæ descendunt in foveas cum rugitu, (i.e. sonitu magno,) sic rugient venientes ad spoliandum & prædandum. מַשַּׁק est נַהַם rugitus: Pag. viz. juxta illum: verba sunt Rabbini. Merc. Ult est discursus scarabæorum in eo (loco) quo discurrit. Av. Discursione qualis est Prasocuridum (Hebr. secundùm discursionem locustarum: locustarum, scil. viriditatem terræ exedentium, quæ Græcis Prasocurides dicuntur ab effectu, sic Am. 7.1.) discursantium in eam. Jun. Item, occ. etiam idem ben. kal, s. m. Prov. 29. 15. sic: Leo rugiens & ursus שׁוֹקֵק discursans: Bu. Conc. discurrens. Av. Sed R. Sal. exp. rugiens: sed A.E. (scil. ad locum in Isa. 33. Merc.) Secundùm congregationem locustarum congregans in eo; unde scribit quòd שׁוֹקֵק est sicut אוֹסֵף congregans: Pag. Item, occ. etiam part. ben. kal. s. f. simpl. sic: Isa. 29. 8. Et cùm evigilaverit, ecce lassus est וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקָקָה & anima ejus est discurrens, i.e. appetens. Av. Vaga est: Bu. Conc. juxta R.D. Et anima ejus appetit: Jun. Item, in fut. kal, à 3. s. m. יָשׁוֹק, (formæ instar יָסוֹב,) occ. in 3. pl. m. (ut יָסֹבּוּ) loco seq. יָשֹׁקּוּ discurrent, Joel. 2.9. In hithpael, geminatione radicalium, הִשְׁתַּקְשֵׁק discursitavit, collisit crura discurrendo: Bu. Ma. fecit se discurrere: Av. Prout occ. fut. hithp. (à 3. s. m. יִשְׁתַּקְשֵׁק vel יְשַׁקְשֵׁק,) in 3. pl. m. cum nun parag. add. sic; Nah. 2. 5. In vicis tumultuabuntur, currus יִשְׁתַּקְשְׁקוּן discursitant: Bu. Conc. discurrent in plateis: Av. Vel, allident se discurrendo, ut crura solent: quasi à שׁוֹק crus mutuata sit signif. Bu. Lex. Sed A.E. exp. Congregabuntur in plateis: sed alii, inquit exp. festinanter ambulabunt seu discurrent. Pag. Atque inde ex hac rad. שָׁקַק est 1. juxta quosdam, no. cum מ heemant. viz. מְשַׁק m. discursitatio: Bu. Lex. discursio, discursatio: officium dispensatoris, seu procuratoris, est discursare per domum in dispensandis & administrandis rebus. Av. Excursio ad res necessarias unde בֶּן־מְשַׁק בֵּיתִי: est filius discursationis domûs meæ; h.e. procurationis: i.e. procurator meus, seu rerum mearum dispensator & administrator: eà formâ quà מֶכֶס à מָכַס, & מֹרַר à מָרַר. Vide & suprà in מְשַׁק. Sed sine dubio est hinc ex שָׁקַק. Merc. Prout occ. hoc no. in hac phraseologia, Gen 15.2. Et filius discursitationis domûs meæ: i.e. omnium rerum mearum procurator, & futurus hæres; cùm liberis caream. Quidam à מְשַׁק deducunt, quasi idem sit quod מִמְשָׁק: & sic exp. filius derelictionis domus meæ: i.e. cui ut hæredi extraneo, domus & bona mea possidenda relinquentur. Bu. Lex. Et filius discursationis (i.e. dispensatoris) domûs meæ, hic Damascenus. Av. Et filius discursationis domûs meæ: i.e. obnoxius discursationi quæ ad procurationem rerum mearum domesticarum necessaria est; Merc. Et is cui relinquetur

linquetur domus mea &c. Hebr. Filius derelictionis domûs meæ: i.e. hæres extraneus, (ut jurecoss. loquuntur) ac non suus: Jun. Item, 2. hinc etiam no. מַשָּׁק discursio: Bu. Lex. discursus, seu ambulatio: Pag. discursatio: schin habet dageschpost pathach sub mem heemant. pro longa vocali kamets: Av. Prout occ. hoc no. cum כְּ præf. sic: Isa. 33.4. כְּמֶשַׁק גֵּבִים sicut discursio: Bu. Conc. velut discursatio scarabæorum: Av. &c. vide suprà ad initium rad. de hoc loco in part. ben. kal.

Rad. 188. שָׁקַד est, vigilare, durare, perdurare, continuare, persistere, perseverare: festinare: Pag. Intentum esse ad rem aliquam, advigilare, vigilanter attendere, intentè observare & vacare. Alacritatem & propensum animum ad aliquid denotat. Merc. Sedulus, assiduus fuit, sedulò institit, observavit, advigilavit: festinus fuit, maturavit, constr. absolutè & cum præp. עַל: Bu Lex. Vigilavit diligenter, invigilavit, pervigilavit: item, vigilanter attendit, excubias egit. Absolutè vel cum עַל ponitur. Cogn. cum שָׁקַק qnievit: nam vigiles oportet esse quietos, i.e. alienos à tumultibus & strepitu. Hinc σχεδιάζω studeo, ex tempore facio, celeriter facio: Av. 70. ἀγρυπνεῖν, γρηγορεῖν: vigilare. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est, vigilare. advigilare, invigilare: prout occ. in præt. kal, 3. s. m. & 1. s simpl. sic: שָׁקַד vigilat, sedulus est. Psalm. 127.1. שָׁקְדוּ vigil, assiduus sum vel fui, Psalm. 120.8. Jer. 31.28. Item, in part. ben. kal, s. m. occ. simpl. &, a forma pl. m. absol. שׁוֹקְדִים. occ. in forma pl. m. constr. simpl. itidem: sic: שׁוֹקֵד invigilans sum, Jer. 1.12.. 5.6.. 44. 27. שֹׁקְדֵי invigilantes, Isa. 29.20. In infin. kal, habet לְ præf. ante formam cum scheva & cholem loco seq. לִשְׁקוֹד advigilando, Pro. 8.34. In imper. kal, á s. m. שְׁקוֹד invigila, occ. in pl. m. simpl. sic: שִׁקְדוּ advigilate, Ezr. 8. 29. In fut. kal, 1. s. occ. simpl. sed 3. s. m. simpl. & cum יַ conv. præf. ut seq. אֶשְׁקוֹד vigilabo, Jer. 31.28. יִשְׁקוֹד assiduè advigilat, Job. 21. 32. וַיִּשְׁקוֹד & vigil. sedulus fuit, Dan. 9.14. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, amygdalæ fructus: Bu. Lex. idque scil. in no. שָׁקֵד m. amygdalus: Pag. amygdala arbor, sic dicta, quòd florem ac fructum suum maturat: etenim floret prima omnium amygdala mense Januario: Martio verò poma ejus sunt matura: ut scribit Plin. l. 16. c. 25. Unde hæc amygdalæ sign. à maturando sumitur, juxta illud suprà cit. ad part. ben. kal, Jer. 1.12. שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי maturaturus sum ego super verbo meo: Bu. Lex. festino: solicitus sum de verbo meo, juxta R.D. & sic Targ. מְזָרְזָא festino: idem R. Sal. vel, ut alii, quia vigilo ego super verbo meo. Pag. Coc. viz. ut id exsequar, nullum tempus omitto. Coc. Ut citò amygdalus floret incubiturus sum in verbum meum, ut efficiam ipsum. Hebr. amygdalaturus sum, ut ita dicamus, i. e. maturè admodùm incubiturus sum, &c. nam amygdalus hyeme concipit exoriente Aquilâ, (&c. ut in Bu. Lex.) unde illam Hebræi á maturandi celeritate nominarunt. Jun. שָׁקֵד est, amygdalus, amygdalum: arbor & fructus ab alacritate & maturitate, quia prima omnium fructus protrudit, & prævenit omnes cæteras arbores: Av. Prout occ. hoc no. in forma s. m. simpl. sic: Jer. 1.11. virgam שָׁקֵד amygdali video: ubi est allusio vocum & similitudo ex visione sumpta ac ad institutum accommodata: quòd hæc arbor omnium prima flores acceleret & protrudat. Merc. 70. ἀμύγδαλον, κάρυον, amygdala & amygdalum: arbor & fructus. Coc. Prout occ. etiam hoc no. (in hac amygdali signif.) in absol. forma pl. m. simpl. & cum וּ cop. præf. sic: שְׁקֵדִים amygdalæ, Num. 17.23. וּשְׁקֵדִים & amygdalas, Gen. 43.11. Atque inde in conjug. piel שִׁקֵּד sculpere amygdala, vel instar amygdalorum: Pag. fecit ad formam amygdali, nam illa arbor profert vigilanter, i.e. tempestivè, ante alias arbores fructum suum qui formam habet nucis oblongæ: ad hanc speciem nucis amygdalinæ formatæ erant in lege partes extantes in candelabro, quas Hier. scyphos, alii calices. Av. unde à præt. pual, שֻׁקַּד, in part. pual מְשֻׁקָּד, q.d. amygdalatus: sculptus-instar amygdalarum; Hieron. quasi in nucis modum: Pag. amygdalæ speciem referens, Bu. Lex. ad formam amygdali factus seu formatus: Av. amygdalinus: i.e. formâ amygdali; Coc. Prout occ. hoc part. pual in absol. forma pl. m. simpl. locis seq. מְשֻׁקָּדִים amygdalata, Exod. 25.33..37.19.. 25. 34..37.20. Item, iii. signif. 3. hujus rad. שָׁקֵד est membrum genitale; coxa: Bu. Conc. idque scil. in eod. no. שָׁקֵד m. propriè amygdalus: arbor, scil. ut dictum, & fructus: sed per transl. dicitur membrum generationis; vel os femoris: Pag. prout occ. hoc no. in hac signif. cum הַ dem. præf. sic, Eccl. 12. 5. וְיִנְאַץ הַשָּׁקֵד & florebit (i.e. albescet ut flos) membrum: Pag. Sed juxta hanc expositionem esset potiùs exponendum, & aversabitur membrum, coitum, scil. pro imbecillitate sua ut יִנְאַץ sit à נָאַץ. Sed præstat exponere, & florebit amygdalus: ut, scil. canitiem significet, quæ alba est, ut flos amygdali. Vide suprà in rad. נוּץ. Merc. Et florebit amygdala: Bu. Lex. vel membrum: al. amygdalus: Bu. Conc. & floret amygdala: ἀμυγδαλῆ arbor, scil. Cocc. Et efflorescentem amygdalum, & pinguefacientem se locustam, (i.e. nè vere quidem ipso, quo arbores & animalia lætari quodammodò & gestire videntur, ipsius fastidium avertetur: sed omnia verni temporis beneficia nihili faciet: hìc enim describitur vox ab unius arboris & animalculi exemplo per synecdochen) irritam faciet (animus) iste appetens: i.e. abhorrebit tuus iste animus: qui nunc istarum rerum, delectationumque est cupidissimus; Jun.

Rad. 189. שָׁקַר est שָׁקַר ligare: חָבַר conjungere: inquit R.D. Pag. Sed expone potiùs passivè, ut habet Kimchi. Cùm alibi extra Lament. in scriptura non inveniatur, pro ratione loci exponendum est. Quidam exp. per intendi, imprimi: imo conjectant videri legendum, נִשְׁקַד עַל vigilavit super transgressiones meas: pro עוֹל jugo, nisi antiquitatem Chaldaicæ rranslationis venerarentur. Verùm non ita antiqua est nec pura Hagiographorum Chaldæa interpretatio, ut hoc vereri debuerint. Sed nil temerè immutandum: præsertim cùm superius verbum vigilandi in voce passiva non legatur, & שָׁקַר apud Doctores legatur pro adhærere, ut hìc citat Kimchi ex Vaikra Rabba. Alii exp. stimulare, quòd stimuli vaccæ adhærentis, commentarius ille, seu Midras in Leviticum meminerit; Merc. שָׁקַר impressus est in cutem, tanquàm stigma, seu punctum carni infigitur. Cogn. in signif. נָקַר punctavit: nam significat punctis quibusdam designare.

Hinc

Hinc σκυτίζω lacero, σκυτὸς corium cutis, ſcutica, flagellum ex corio; Av. Non autem venit hoc verbum in kal, ſed in niphal, נִשְׁקָר conjunctum, compactum, colligatum eſſe. Bu. Lex. impreſſus eſt: Av. prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. Lam. 1. 14. נִשְׁקַד עוֹל פְּשָׁעַי בְּיָדוֹ ligatum eſt, ſeu conjunctum eſt, adhæſit, jugum prævaricationum mearum. Sed A. E. exp. Tractum eſt, acceleratum eſt: vide rad. שָׁקַר in Chald. Lex. R. Sal. exp. punctum eſt: à pungo, pungis. Pag. ſeu punctatum, מָסוּמָן ſignatum, i.e. ſigno memoriali notatum, nè ſcil. in oblivionem veniat; nam שָׁקַר Chald. eſt pungere: unde מַשְׁקְרָא ſtimulus bovis, apud Rabbinos. Ab. Ezra, נִמְשָׁךְ pertractum eſt, vel acceleratum. Sed rectiùs Kimchi exp. מְחֻבָּר compactum, נִקְשָׁר colligatum, conſtrictum. Bu. Lex. impreſſum eſt jugum transgreſſionum mearum. Av. Coagmentatum eſt jugum delictorum noſtrorum in manu ipſius: ita ex contextu interpretamur. Chald. אִתְקַשַּׁר נִיר מְרוֹדֵי בִּידֵיהּ aggravatum eſt jugum defectionum mearum in manibus ejus. Cocc. Compactum eſt jugum defectionum mearum manu ejus: Allegoria á comparatione jumenti ſubjugis: defectiones meæ inquit, ſunt tanquam lora & vimina: hanc materiam aſſumit Deus, compungit, contorquet tanquàm vieta vimina, & imponit cervicibus meis illarum jugum tam grave, ut infirmet vires meas. Jun. Colligatum, compactum eſt: Bu. Conc.

Rad. 190. שָׁקָה; eſt, propinare, potum dare: irrigare; Pag. potavit, bibit, irrigavit, propinavit, cogn. cum שָׁקַק, i.e. excurrit: quia aqua excurrendo & rigando dicitur potare prata; Av. Quidam vocum alluſionem conſectantes, faciunt affine verbo שָׁקַק, quod ſicut eſt famelicum ad prædam excurrere, ſic hoc facere currere potum vini, aquæ, aut alterius humoris, tam homini, quàm pecori bus: i.e. potare: ſeu potionare, rigare. Sed, & de aliis rebus dicitur, ut de humo quæ aquarum curſione, per rivos aut canales irrigatur. Eſt potare ſitientem, & generaliter potare, ſeu propinare. Juxta Kimchi non differt à שָׁתָה bibere, niſi quòd hoc de bibente, noſtrum de faciente bibere dicitur: unde שָׁתָה non dicitur in hiphil, nec שָׁקָה in kal, quod obſervatione dignum eſt; Merc. Non autem occurrit hoc verbum in kal, ſed in hiphil, הִשְׁקָה bibendum dedit, bibere fecit, juſſit, vel curavit, potum præbuit: adaquavit, irrigavit: Bu. Lex. fecit potare, rigavit, fecit excurrere potum ſeu aquam: Av. 70. ποτίζειν potare, tranſitivè. Patres Latini potare dicunt cum accuſ. Pſ. 80. 6. וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּרְמָעוֹת שָׁלִישׁ & potàsti eos lachrymis trientali: non libet vertere, potionare, id enim non à potu, ſed à potione dicitur; quæ venenata intelligitur apud Suetonium. Jer. 35. 2. וְהַשְׁקִיתָ אוֹתָם יָיִן & propinabis iis vinum, i.e. invitabis ad vinum bibendum. Gen. 2. 6. Et vapor aſcendebat ex terra וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה & potabat, ſeu irrigabat omnem ſuperficiem terræ; Cocc. Occurrit autem hoc verbum frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In præt. hiph. 3. ſ. m. occ. cum ! conv. præf. ſed in 2. ſ. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ה parag. add. cum נִי Aff. ut ſeq. וְהִשְׁקָה & bibendum dabit, irrigabit, Gen. 2. 6. Num. 5. 24, 27. Joel. 4. 18. הִשְׁקָתָה potatum dedit, Gen. 24. 46. וְהִשְׁקִיתְ & potatum bibendum dabis, Num. 20. 8. Deut. 11. 10. Jer. 35. 2. וְהִשְׁקִיתָה & bibendum dabis, Jer. 25. 15. הִשְׁקִיתָנִי bibendum dediſti nobis, Pſalm. 60. 5. Item, in 1. ſ. præt. hiph. occ. cum ! conv. præf. ut & cum ם aff. idque vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantùm in penult. & in 2. pl. & 1. pl. cum ! conv. præf. utrique ut ſeq. וְהִשְׁקִיתִי & irrigabo, Eze. 32. 6. וְהִשְׁקִיתִים & bibendum dabo eis, Jer. 9. 15. וְהִשְׁקִתִּים idem, Jer 23. 15. וְהִשְׁקוּ & adaquabunt, Gen. 29. 3. וְהִשְׁקִינוּ & adaquabimus, Gen. 29. 8. In infin. hiph. occ. cum ! cop. præf. ut & cum ל præf. ſimpl. & cum וּ aff. ſic: וְהַשְׁקוֹת & potum præbendo, Eſth. 1. 7. לְהַשְׁקוֹת ad irrigandum, adaquandum, potum præbendum, Gen. 2. 10. Exod. 2. 16. Eccl. 2. 6. Iſa. 43. 20. Ezech. 17. 7. לְהַשְׁקוֹתוֹ bibendum dare ei, Gen. 24. 19. In imper. hiph. ſ. m. occ. cum הִ aff. ſed ſ. f. cum נִי aff. & pl. m. ſimpl ſic: הַשְׁקֵהוּ bibendum dato ei, Prov. 25. 21. הַשְׁקִינִי bibendum dato mihi, Gen. 24. 43, 45. Jud. 4. 19. הַשְׁקִי adaquate, Gen. 29. 7. In fut. hiph. 1. ſ. occ. ſimpl. & cum אֶ conv. præf. ut & cum הָ & נָה aff. & in 2. ſ. m. ſimpl. & cum ם aff. ut & cum ! conv. præf. & מוֹ aff. ut ſeq. אַשְׁקֶה וְאַשְׁקֵהוּ & bibendum dabo, Gen. 24. 14, 46. אַשְׁקֵהוּ & bibendum dedi, Jer. 25. 17. אַשְׁקֵהוּ bibendum dabo tibi, Cant. 8. 2. אַשְׁקְךָ bibendum dabo ei, Iſa. 27. 3. תַּשְׁקֵם bibendum dabis. Job. 22. 7. תַּשְׁקֵם bibendum dabis eis, Pſalm. 36. 9. וַתַּשְׁקֵמוֹ & bibendum dediſti eis, Pſalm. 80. 6. Item, in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. ſimpl. plenè, ſed cum ! conv. præf. venit def. ante pathach & duplex ſcheva, ſed abſque 3. rad. he, ſic: יַשְׁקֵהוּ bibendum dabit, Num. 5. 26. וַיַּשְׁקְ & bibendum dedit, bibere juſſit, Gen. 29. 10. Exod. 2. 17, 19. 32. 20. Pſalm. 78. 15. Item, occ. etiam ead. 3. ſ. m. fut. hiph. cum נִי aff. ut & cum ! conv. præf. & נִי aff. ſed in 3. ſ. f. (á plena forma תַּשְׁקֵה) cum ! conv. præf. venit def. abſque 3. rad. he, & in forma cum pathach ante duplex ſcheva: ut & cum ! conv. præf. & הִי aff. ut ſeq. וַיַּשְׁקֵנִי bibendam dabit mihi, 2 Sam. 23. 15. 1 Chron. 11. 17. וַיַּשְׁקֵנִי & bibendum dedit nobis, Jer. 8. 14. וַתַּשְׁקְ & bibendum dedit, Gen. 21. 18. וַתַּשְׁקֵהוּ & bibendum dedit ei, Gen. 24. 18. Jud. 4. 19. Item, in 1. pl. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum נִי aff. & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. ſed in 3. pl. m. ſimpl. & cum נִי aff. ut & cum ! conv. præf. & הִי aff. poſt kibbuts pro ſchurek in penult. ut & cum ם aff. poſt ſchurek; & in 3. pl. f. cum ! (def. abſque he) pro הָ in fine, prout ſeq. נַשְׁקֵהוּ bibendum demus, Gen. 19. 32. נַשְׁקֵנִי bibendum demus ei, Gen. 19. 34. וַתַּשְׁקִי & bibendum dediſtis, Amos 2. 12. יַשְׁקוּ adaquabunt, potum præbebunt, Gen. 29. 2. Pſalm. 104. 11. Jer. 16. 7. וַיַּשְׁקוּנִי bibendum dant mihi, Pſal. 69. 22. וַיַּשְׁקֵהוּ & bibendum dederit ei, 1 Sam. 30. 11. וַיַּשְׁקוּם & potum dederunt eis. 2 Chron. 28. 15. וַתַּשְׁקִין & bibendum dederunt. Gen. 19. 33, 35. In niphal נִשְׁקֶה; ſed in præt. niph. 3. ſ. f. cum ! cop. præf. præter morem venit, ſic: Am. 8. 8. וְנִשְׁקְה imbibita, immerſa, &c. vide in rad. עָשָׁה: Bu. Conc. & Lex. Nam, etſi videri poſſit eſſe hujus radicis, pertinet tamen ad rad. שָׁקַע: nam, juxta Maſoreth, legendum וְנִשְׁקְעָה: Merc. Coc. &c. vide ibi. In pual שֻׁקָּה potatus eſt, rigatus eſt, irrigatus eſt; Bu. Lex. Av. Prout occ. in fut. pual 3. ſ. m. loco ſeq. יְשֻׁקֶּה irrigabitur, Job. 21. 24. Atque inde ex hac rad. שֻׁקָּה ſunt nomina

ſeq.

ſeq. 1. no. שׁוֹקֶת f. canale, (vel canalis: Merc) locus in quo propinatur pecudibus & jumentis: Pag. a qualiculus, canalis, aquarium: Bu Lex. Canalis in quo decurrunt aquæ, canalis potorius: Av. Aqualis: 70. ποτιστήριον. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum הַ dem. præf. & in forma pl. f. (ab abſol. שִׁקְתוֹת) conſtr. cum בְּ præf. ſed ante chirek & chat pat. præter morem, ſic: הַשְּׁוֹקֶת canalis, Gen. 24. 20. בְּשִׁקְתוֹת in aquariis, Gen. 30. 38. Item 2. hinc etiam no. שִׁקּוּי m. irrigatio, pinguedo: Pag. Potus: potio, potatio, irrigatio: Bu. Lex. Av. Aqu. ποτισμός. Theod. καταβροχή: irrigatio, potus: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum וְ cop. præf. &, a forma pl.m. abſol. שִׁקּוּיִם, & conſt. שִׁקּוּי vel שִׁקֻּי: occ. in forma pl. m. conſtr. cum וְ cop. præf. & יֵ, ob pauſam, pro יַ aff. ut & cum (vau loco jod) וַי pro יַי aff. ut ſeq. וְשִׁקּוּי & irrigatio, Prov. 3. 8. וְשִׁקְוֵי & potus meos, Hoſ. 2. 7. וְשִׁקֻּי potiones meæ, Pſalm. 102. 10. Item 3. hinc etiam no. cum מַ heemant. (in forma ſcil. part. hiph. quod proinde quidam ſumunt pro ipſo part. hiph.) viz. מַשְׁקֶה potum præbens, pincerna, pocillator, A-poculis; Pag. Bu. item, poculum, potus, pocillatio: Pag. Vel, ipſum officium ſeu adminiſtratio pocillatorum, Gen. 40. 21. Merc. Pincerna, qui potum præbet aliis: eſt no. participiale: item potus, pocillatio, ſeu officium pocillatoris: & ſic eſt no. heemant. Av. Eſt hoc no. מַשְׁקֶה 1. pincerna: 70. οἰνοχόος: Neh. 1. 11. Gen. 40. 1, 2. Et 2. potus: 70. πότον: Lev. 11. 34. Iſa. 32. 6. 1 Reg. 10. 5. & 2 Chron. 9. 4. Item 3. irriguus: 70. ποτιζόμενος. Coc. Ordine verò Conc. occ. hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum וְ cop. & הַ dem. præf. ut & in forma ſ. m. conſtr. (cum tseri, ſcil. pro ſægol) ſimpl. & cum מַ præf. ut & cum הַי aff. ſicut etiam in abſol. forma pl. m. cum הַ dem. præf. & á pl.m. conſtr. מַשְׁקֵה occ. cum וְ cop. præf. & יֵ aff. prout ſeq. מַשְׁקֶה irrigans, irriguus: potum præbens, pincerna, Gen. 13. 10. Lev. 11. 34. Neh. 1. 11. Pſalm. 104. 13. וּמַשְׁקֶה & potus, Iſa 32. 6. הַמַּשְׁקֶה pincerna, Gen. 40. 5. מַשְׁקֵה pincerna: potus, &c. Gen. 40. 1. 1 Reg. 10. 21. 2 Chro. 9. 20. Hab. 2. 15. מִמַּשְׁקֵה ex irriguis. Ezech. 45. 15. מַשְׁקֵהוּ pincerna ejus, Gen. 40. 13, 21. הַמַּשְׁקִים pincernæ, Gen. 40. 2, 9, 20, 21, 23. 41. 9. וּמַשְׁקָיו & pincernæ ejus, 1 Reg. 10. 5. 2 Chron. 9. 4.

Rad. 191. שָׁקַט eſt, quieſcere, quietum, tranquillum eſſe, requieſcere: Pag. Bu. Lex. Sunt qui cum שָׁתַק conferant, quod eſt, tacere. Merc. Quievit ſcutatus, ſecurus vixit tanquàm ſub ſcuto latens, ſub ſcuto alicujus ſecurè & quietè vitam degit: tutus & tranquillus fuit. Cogn. cum שָׁתַק ſtetit placidus & tranquillus, quod propriè eſt de mari dici. Hinc lat. ſcutum, ſcutatus, &c. & per aphær. quietus, a, um. Av. 70. ἡσυχάζειν. ἀναπαύεσθαι: quieſcere, ſine commotione eſſe: Belg. Stille Sein. Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. cum וַ conv. præf. & in 3. ſ. f. ſimpl. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam, cum kamets penult. idque ſimpl. & cum וַ cop. præf. ut & in 1. ſ. ſimpl. & cum וַ conv. præf. ut ſeq. וְשָׁקַט & quieſcat, Jer. 30. 10. 46. 27. שָׁקְטָה quieta fuit, Joſh. 11. 23. 14. 15. 2 Chron. 13. 23. 14. 5. Iſa. 14. 7. שָׁקְטָה idem, 2 Reg. 11. 20. 2 Chron. 23. 21. וְשָׁקְטָה & quieta eſt, Pſ. 76. 9. שָׁקַטְתִּי quietus fui, Job. 3. 25. וְשָׁקַטְתִּי & quieſcam, Ezech. 16. 42. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. & in forma pl. m. cum הַ dem. præf. ut & á forma ſ. f. abſol. שׁוֹקֶטֶת, in forma cum duplice ſægol ante thau habet וְ cop. præf. idque vel cum ſægol, vel, ob pauſam, cum kamets in penult. ut ſeq. שָׁקֵט quieſcens, quietus, Jud. 18. 7, 27. וְשָׁקֵט & quieſcit, Jer. 48. 11. הַשֹּׁקְטִים quieti, Ezech. 38. 11. וְשֹׁקֶטֶת & quieta, 1 Chron. 4. 40. וְשֹׁקְטֶת idem, Zach. 1. 11. Item, in fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum הֶ parag. add ſed poſt kateph kamets pro ſcheva ſimplice, & cum vau abundante in penult. ut & in 2. ſ. m. & f. & in 3. ſ. m. ſimpl. ſed in 2. ſ. f. cum וְ conv. prout ſeq. אֶשְׁקוֹט quietus ero, Iſa. 62. 1. וְאֶשְׁקוֹט & quieſcam, Job. 3. 12. אֶשְׁקְטָה quieſcam, Iſa. 18. 4. תִּשְׁקוֹט quieſcas, Pſalm. 83. 2. תִּשְׁקְטוּ quieſces, Jer. 47. 6, 7. יִשְׁקוֹט quieſcit, Rut. 3. 19. & quievit, Jud. 3. 11. 5. 31. 8. 28. 3. 30. 2 Chron. 14. 4. 20. 30. In hiphil הִשְׁקִיט, vel idem cum kal, quieſcere, requieſcere, &c. intranſitivè, vel tranſitivè, quieſcere fecit, quietem præbuit, quietum præſtitit, ſedavit: Bu. Lex. fecit eſſe quietum, præſtitit requiem: & ſine accuſ. quievit. Av. In hiphil eſt 1. ſedare, tranquillitatem præſtare: Prov. 15. 18. Pſalm. 94. 13. & 2. quieſcere, ſine motu eſſe: Iſa. 32. 17. Et opus juſtitiæ, הַשְׁקֵט וָבֶטַח quieſcere & ſecuritas: Coc. quieſcere: aut requies: poteſt enim & Makor ſeu infin. eſſe & nomen. Pag. Quidam putant Paulum ad hunc locum reſpexiſſe ad Rom. 5. Juſtificati fide, pacem habemus erga Deum. Merc. Et ſic intranſitivè etiam, Iſa. 57. 20. הַשְׁקֵט quieſcere: Pag. Stare, ſine motu eſſe non poteſt. Coc. Ordine verò Conc hoc verbum ſic venit: In infin. hiph. occ. ſimpl. & cum בְּ præf. in forma cum tseri tantùm abſque jod hiph. in ult. ſed cum לְ præf. plenè cum jod hiph. in ult. ſut & in imper. hiph. cum וְ cop. præf. & tseri tantùm in ult. & rurſùs in fut. hiph. 3. ſ. m. ſimpl. vel cum tseri tantùm, vel cum jod hiph. in ult. prout ſeq. הָשְׁקֵט quieſcere, Iſa. 32. 17. 57. 20. Jer. 49. 23. Ezech. 16. 49. בְּהַשְׁקֵט in quieſcere, in quiete, Job. 37. 17. Iſa. 30. 15. לְהַשְׁקִיט ad præſtandum quietem, Pſalm. 94. 13. וְהַשְׁקֵט & quieſce, Iſa. 7. 4. יַשְׁקֵט quietem præſtat, Job. 34. 29. יַשְׁקִיט quieſcere facit, ſedat, Prov. 15. 18. Atque inde ex hac rad. שֶׁקֶט eſt 1. no. שֶׁקֶט m. quies, tranquillitas: Pag. Bu. quies ſcutata, ſecuritas ſcutulata: 70. ἡσυχία: Av. quies, otium: Coc. Prout occ. hoc no. cum וְ ob pauſam, pro וַ cop. præf. ſic, 1 Chron. 22. 9. Et pacem וְשֶׁקֶט & requiem dabo Iſraeli: Pag. Ac otium faciam eſſe ſuper Iſraele in diebus ejus: Coc. Nam Solomon erit nomen ejus, tam pacem, quàm quietem, &c. Coc. Item, 2. hinc etiam, juxta quoſdam, eſt no. cum הַ heemant. viz. הַשֶּׁקֶט quies, tranquillitas: Bu. Lex. Av. he á fronte eſt litera heemant. Av. Prout occ. Eze. 16. 48. Paſtus, ſaturitas cibi, & ſalus הַשֶּׁקֶט quietis; i.e. felix otium. Et cum בְּ præf. Iſa. 30. 15. בְּהַשְׁקֵט in quiete & in fiducia erit fortitudo veſtra: Av. Plerique verò ſumunt hoc no. pro infin. hiph. prout ſuprá ponitur in Conc. In quieſcendo (vel in quiete, poteſt enim eſſe vel makor, ſeu infin. hiph. vel nomen, inquit R.D.) & in ſpe erit fortitudo veſtra. Pag.

Rad.

Rad. 192. שָׁקַל eſt, librare, ponderare, pendere, appendere, expendere: Pag. Bu. Lex. libravit ſiclum, ponderavit in libra, pependit, appendit: olim pecunia librabatur. Hinc σίκλος, σιγλος, i. e. ſiclus: & Germ. ein Seckel: & per metath. Schillig. Av. 70. ἱστάναι, σταθμίζειν: appendere, &c. ut Bu. Coc. occ. autem in præt. kal, 3. ſ. m. cum ! conv. præf. & in ben. kal, ſ. m. ſimpl. ſed in infin. kal. plene cum kamets & cholem, ſed cum ֫ præf. in forma cum ſcheva & cholem, ut ſeq. וְשָׁקַל & ponderabat, libravit, 2Sam. 14. 26. Iſa. 40. 12. שֹׁקֵל appendens, ponderator, 2 Sam. 18. 12. Iſa. 33. 18. לִשְׁקוֹל appendendo, Job. 6. 2. לִשְׁקֹל pendere, Eſth. 4. 7. In fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ! conv. præf. & ה ֫ parag. add. idque vel cum chat. kam. ante vau abundans in penult. vel cum chat. path. abſque vau in penult. ut ſeq. אֶשְׁקוֹל pendam, Eſth. 3. 9. וְאֶשְׁקְלֵם & appendi. Jer. 32. 10. וְאֶשְׁקוֹלָה & appendi, Ezr. 8. 25. וְאֶשְׁקְלָה idem, Ezr. 8. 26. וָאֶשְׁקְלָה idem, Jer. 32. 9. Item in 2. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. ſed in 3. ſ. m. ſimpl. & cum ! conv. præf. ut & cum נִי ֫ aff. abſque præf. & in 2. pl. m ſimpl. vel cum ſcheva vel. ob pauſam, cum cholem in penult. & in 3. pl. m. ſimpl. itidem cum cholem penult. ob pauſam: ſed cum ! conv. præf. habet ſcheva penult. extra pauſam, prout ſeq. תִּשְׁקוֹל pendes, 1 Reg. 20. 39. יִשְׁקוֹל pendet, Exod. 22. 16. וְיִשְׁקוֹל & appendit, Gen. 23. 16. יִשְׁקְלֵנִי appendat me, Job. 31. 6. תִּשְׁקְלוּ appenditis, Iſa. 55. 2. תִּשְׁקוֹלוּ appendatis, Ezr. 8. 29. יִשְׁקוֹלוּ appendunt, Iſa. 46. 6. וַיִּשְׁקְלוּ & appenderunt, Zach. 11. 12. In niphal, appendi: Pag. Bu. libratus, appenſus, ponderatus eſt: Av. prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. & in fut. niph. 3. ſ. m. ſimpl. ſic: נִשְׁקָל appenſum eſt, Ezr. 8. 33. יִשָּׁקֵל appendetur, Job. 6. 2. 28. 15. Atque inde ex hac rad. שָׁקֶל ſunt nomina ſeq. 1. no. שֶׁקֶל m. nomen monetæ aut nummi argentei, aut aurei: Pag. ſiclus: quod ſonat libratorem, ſeu librationem, aut pondus. Erat enim modus & regula omnium ponderum. Juxta Græcorum ponderationem pendebat tetradrachmo, quod ad quatuor caroleos noſtros accedit. Sunt qui moneta Germanica æſtiment dimidio Joachimico. De vulgari & profano intellige, qui erat decem obolorum. Nam erat & alter ſacerdotalis, ſeu ſanctuarii, aliquanto juſtior & gravior. Tradunt hàc figurâ fuiſſe, ut unà facie aram præferret cum inſcriptione tali, שֶׁקֶל ישׂראל ſiclus Iſraelis; altera vero virgam Aharonis cum inſcriptione ירושלם הקדושה Jeruſalem ſancta; quibus duobus ſymbolis, regnum, & ſacerdotium adumbrare voluerunt. Merc. שֶׁקֶל ſiclus: moneta erat argentea, pondere, ut hodie adhuc viſitur, dimidio Joachimico ſive imperiali reſpondens: & hic dictus fuit ſiclus ſacer viginti geras continens, Exod 30. 13. gera autem, ſive obolus pendebat ſedecim grana hordeacea. Siclus verò communis quadrantem taleri valuit; Bu. Lex. Erat enim ſiclus templi, vel ſanctuarii: duplo major ſiclo profano, ſeu vulgari: ut in argento ſiclus templi valebat dimidium aureum, ein loth ſilber, at prophanus, ſeu communis, ein halv loth ſilber. Et ſecundùm Joſephum, ſiclus templi habebat quatuor drachmas. & quælibet drachma quinque obolos, quare eveniebat ut ſiclus templi viginti caperet gera, i. e. viginti obolos: ſiclus autem vulgaris ſeu communis caperet duas drachmas, i. e. didrachmum, vel decem obolos. Av. 70. σίκλος: item, δίδραχμον. Joſeph 3. ant. 9. ὁ δὲ σίκλος νόμισμα ἐβραίων ὃν ἀττικὰς δίσχεται δραχμὰς τέσσαρας. Heſych. σίκλος, τετράδραχμον ἀττικὸν. Et hinc Matth. 17. 24. οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες. Intelligitur enim מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ dimidium ſicli, in ſiclo ſeu pondere ſanctuarii. Exod. 30. 13. ubi ſiclus definitur עֶשְׂרִים גֵּרָה: ut & Lev. 27. 25. Num. 3. 47. Ezech. 45. 12. Dimidium vocatur בֶּקַע, Exod. 38. 26. 70. ἥμισυ τοῦ δίδραχμα. εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον. Sed, quod in ſanctuarii rationibus eſt δίδραχμον, id vulgò eſt τετράδραχμον. Matth. 17. 27. τὸ τετράδραχμον vocatur στατὴρ. 2 Sam. 14. 26. dicitur cæſariem Abſalomi perpendiſſe ducentos ſiclos בְּאֶבֶן הַמֶּלֶךְ in pondere regio. Hinc ſtatuunt, ſiclum regium fuiſſe ſubduplum ad ſacrum. Huc referri poteſt, quod Heſychius dicit in σίγλῳ. δύναται ὁ σίγλος δύο δραχμὰς ἀττικὰς. Id νόμισμα περσικὸν. Xenophon. 1. ἀναβάς p. 256, edit. Leuncl. ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολὸς καὶ ἡμιβόλιον Ἀττικὸς. Chaldæis dicitur סִלְע. Coc. Occurrit autem hoc no. ordine Conc. ut ſeq. in ſ. m. ſimpl. cum duplice ſægol locis ſeq. שֶׁקֶל ſiclus moneta, Gen. 23. 15, 16. Exod. 38. 24, 25. Lev. 27. 3, 16. Num. 7. 13, 19, 25. 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67. 73, 79. 1 Sa. 9. 8. Ezech. 4. 10.. 45. 12. Amo. 8. 5. Sed in pauſa habet kamets pro ſægol in penult. ſic: שָׂקֶל idem, Exod. 38. 29. Lev. 27. 4, 7. Num. 31. 52. Cui utrique formæ הַ dem. eſt præf. & priori cum duplice ſægol & בְּ ſunt præf. prout ſeq. הַשֶּׁקֶל idem, Exod. 30. 13, 15.. 38. 26. Ne. 10. 33. הַשָּׂקֶל idem, Lev. 27. 25. Nu. 3. 47. וְהַשֶּׁקֶל & ſiclus, Ezech. 45. 12. בְּשֶׁקֶל in ſiclo, Exod. 30. 13, 24.. 38. 24, 25, 26. Lev. 5. 15.. 27. 3, 25. Num. 3. 47, 50.. 7. 13, 19. 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79, 85, 86.. 18. 16. 2 Reg. 7. 1, 16, 18. Item, in abſol. forma pl. m. occ. ſimpl. & cum ל præf. & in pl. m. conſtr. ſimpl. ut ſeq. שְׁקָלִים ſicli, Exod. 21. 32. Lev. 5. 6.. 27. 5, 6, 7. Num. 3. 47.. 18. 16. Joſh. 7. 21. 1 Sam. 17. 5, 6. 2 Sam. 14. 25.. 24. 24. 2 Reg. 15. 20. Neh. 5. 15. Jer. 32. 9. Ezech. 45. 12. לְשָׁקָלִים ſiclis. 2 Chron. 3. 9. שִׁקְלֵי ſicli, 1 Chro. 21. 25. Item 2. hinc etiam no. cum מְ heemant. & kamets in ult. viz. מִשְׁקָל m. pondus: Pag. Bu. quaſi libramentum, aut librationem dicas. Merc. pondus: item, libra; libratio, libramentum: Av. 70. στάθμιον, ὁλκὴ, pondus: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m, in abſol. forma ſimpl. & cum ו cop. הַ dem. בַּ & בְּ præf. ut ſeq. מִשְׁקָל pondus, 2 Reg. 25. 16. 1 Chron. 22. 3, 14.. 28, 16. Job. 28. 25. Jer. 52. 20. Ezec. 5. 1. וּמִשְׁקָל & pondus, 1 Chron. 28. 15. 2 Chron. 3. 9. הַמִּשְׁקָל pondus, Ezr. 8. 34. בְּמִשְׁקָל in pondere, Lev. 19. 35.. 26. 26. 1 Chron. 28. 14, 18. בְּמִשְׁקָל in pondere, 1 Chron. 28. 14, 15, 16. Ezr. 8. 34. Ezech. 4. 16. Et in forma ſ. m. conſtr. cum pathach, fol. in ult. occ. ſimpl. & cum ו & בְּ præf. ut & cum ו aff. ſimpl. & cum בְּ præf. & cum הָ aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed cum ם, aff. ſimpl. ſeu abſque præf. prout ſeq. מִשְׁקַל pondus, Jud. 8. 26. 2 Sam. 21. 17. 1 Reg. 7. 47.. 10. 14. 1 Chron. 20. 2.. 21. 25. 2 Chro. 4. 18.. 9. 13. Ezr. 8. 30. וּמִשְׁקַל & pondus, 1 Sam. 17. 5. 2 Sam 21. 16. בְּמִשְׁקַל pondere, 1 Chron. 28. 15. מִשְׁקְלוֹ pondus ejus, Gen. 24. 22.

Josh. 7. 21. בְּמִשְׁקָלוֹ in pondere suo, Gen. 43. 21. מִשְׁקָלָה pondus ejus, Num. 7. 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79. וּמִשְׁקָלָה & pondus ejus, 2 Sam. 12. 30. מִשְׁקָלָם pondus ipsorum, Gen. 24. 22. Item, 3. hinc etiam no. cum מ itidem heemant. sed cum cholem in ult. viz. מְשִׁקוֹל m. idem cum præced. pondus, &c. Pag. Bu. Prout occ. cum בְּ præf. loco seq. בְּמִשְׁקוֹל pondere, Ezech. 4. 10. Item, 4. hinc etiam no. fœm. cum מ heemant. & in forma cum cholem in penult, & sægol ante thau in ult. quod significat perpendiculum: Bu. Lex. seu regulam, aut amussim, quasi libramentum dicas; Merc. ponderatio, pondus: Av. libella, perpendiculum: prout occ. in hac forma & signif. simpl. loco seq. מִשְׁקֹלֶת perpendiculum, 2 Reg. 21. 13. Item. 5. hinc etiam no. cum מ heemant. & in forma cum duplice sægol ante thau in fine: viz. מִשְׁקֶלֶת f. idem cum præced. perpendiculum: Bu Lex. mensura: Pag. ponderatio, pondus, trutina: Av. libella: Coc. prout occ. hoc no. cum לְ præf. sic: Isa. 28. 17. Et ponam judicium in lineam & justitiam לְמִשְׁקֶלֶת in mensuram: Pag. ad trutinam: Av. In perpendiculum, sive libellam, & evertet grando perfugium mendacii h.e. Secundùm demonstrationem judicii & justitiæ (per quæ redempta est Sion) id quo confidunt infideles, evertetur, quasi ad lineam & libellam: ex. gr. templum, sacerdotium, &c. Coc. De nomine autem שֶׁקֶל præced. notandus locus, Gen. 23. 15. Terra quadringentorum שֶׁקֶל־כֶּסֶף siclorum argenti est: in quo loco singulare est pro plurali: quod frequentissimum est cum nominibus numeralibus. Confer Lev. 27. 4. & Num. 31. 52. Quanti autem valeat siclus scribitur Exod. 50. v. 30. viginti obolorum est הַשֶּׁקֶל siclus: & Ezech. 45. 12. וְהַשְּׁקֶל & siclus viginti obolorum, seu nummorum est, viz. sanctuarii, nam profanus erat decem obolorum. Pag. &c. Vide ad initium hujus nominis. Hujus autem nominis plurale, quidam pro duali sumptum existimant, in Lev. 5. 15. ut & noster interpres reddidit, sic: ut æstimatio fuerit siclorum: ut minimum duorum: Merc. Cum æstimatione tua siclis argenteis, &c. Hebr. argento siclorum: hypallage; sensus: cùm tanta pecunia, quanti tu sacerdos æstimaveris damnum sacris ab eo illatum, ut explicatur vers. 16. 18. & 25. vide etiam plura de hàc lege infrà c. 22. v. 14. Jun. De verbo etiam ad part. ben. kal locus notandus. 2 Sam. 18. 12. וְלֹא אֲנוֹכִי שׁוֹקֵל עַל־כַּפַּי אֶלֶף כֶּסֶף & forsan ego ponderassem super manus meas mille argenteos: Pag. Vel, etiamsi ego appenderem in manibus meis, &c. q. d. quamvis mihi annumerarentur, & ego ipse jam mihi appenderem, &c. ut enim nunc apud nos moneta numeratur, sic olim librabatur, & ex pondere summa habebatur, ut hodiè ex numero. Quin & etiamnum hodie ponderis in nummis usus est: vel, sic: Etiamsi appenderem, i. e. appensos numerarem &c. Merc. Cev. (Sed dixit vir ille Joabo:) etiamsi ego appenderem manibus meis mille (siclos) argenteos: i. e. si præsentem tantam pecuniam numeraret mihi quispiam, non facerem. Jun. Item, ad fut. kal, in Ezr. 8. 25. וְאִשְׁקוֹלָה & appendi iis argentum: Pag. scribitur cum vau abundanti, & per kamets-chateph: at Jer. 32. 9. & Ezr. 8. 26. cum chateph-pathach, etiam teste Kimchi, (cum quo faciunt omnia nostra exemplaria, ad Jer. 32. 9. sed ad Ezr. 8. 26. non ita:) & fine vau, ut notat Masorah. Mer. Cev. & de no. מִשְׁקוֹל locus, Job. 28. 25. notandus לַעֲשׂוֹת לָרוּחַ מִשְׁקוֹל ad faciend. vento pondus: h. e. quanta cum vehementia debeat flare. Coc.

Rad. 193. שָׁקַם: inde שִׁקְמָה sycomorus, morus. Legitur tantùm pluraliter, propter multitudinem & copiam earum arborum in terra sancta. Cogn. habet cum שָׁכַם manè surrexit erigendo humerum: quia sycomorus erigit maturiùs fructus suos. Hinc *συκάμινος*, sycaminus, sycamorus: *συκάμινον*, morum, fructus, *συκέα* & *συκὴ* ficus, arbor. Pluraliter usurpatur sine dagesch, nè scheva reddatur mobile. Av. Arborem nomen habere putant à proceritate, quà in altum assurgit. Et putant carere singulari, ob earum arborum copiam. Sycamini aliás dicuntur, Sing. fœm. fingitur, ut חְאֵנָה plur. הְאֵנִים, nam & hæc species ficûs est, quam Ægyptiam vocant, non quasi ficus stulta, ut Elias divinat, i. e. agrestis, ut הֲדַס שׁוֹטָה myrtum stolidam appellant. At Græcè *συκόμορος* non, *μω*, scribitur, quòd ex ficu & moro, teste Plinio, sit composita: etsi morum quidam etiam *μῶρον* scribant, non tantùm, *μόρον*, in neutro pro fructu. At *μωρὸς* est stultus, stolidus. Quidam discrimen esse volunt inter masc. & fœm. ut שִׁקְמִים eam arborem denotet, quam voce proximè accedente Lucas c. 17. *συκάμινον* dixit, etsi 19. nonnihil variato nomine, *συκομωραῖαν* vocarit, genus arboris, teste Hieronymo, Palestinæ peculiare, ficus afferens agrestes, quod nisi vellicetur, amarissimas caricas facit, ac familiæ infuso oleo in cibum datur, gaudetque campestribus locis: at שִׁקְמוֹת ficum Ægyptiacam longè præstantissimam, cujus ideò Psaltes meminerit. Conjectant & quas Ægyptii fœminine dixerint, Hebræos masculinè appellasse. Ego non diversum puto fuisse genus arboris. Merc. שִׁקְמָם, inde no. in forma pl. m. שִׁקְמִים sycomori, arbores: Pag. Bu. 70. *συκάμινος*; sycamori. Coc. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. simpl. & cum וְ & כְּ pro הָ dem. præf. ut seq. שִׁקְמִים sycomori, Amos. 7. 14. Isa. 9. 9. וְהַשִּׁקְמִים & sycomori, 1 Chr. 27. 28. כַּשִּׁקְמִים sicut sycomori, 1 Reg. 10. 27. 2 Chro. 1. 15. Item, occ. forma pl. f. (quasi a sing. שִׁקְמָה, vel שִׁקְמָה: Pag. sycomorus, arbor ficulnea agrestis. Av.) cum לְ cop. præf. loco seq. וְשִׁקְמוֹתָם & sycomoros eorum, Psa. 78. 47.

Rad. 194. שָׁקַע est עָמַק profundum esse; in profundum mittere, i. e. mergere, demergere, submergere. Pag. Sed est absolutum in kal. Quidam conferunt cum חָקַע & קָעַע. Non solùm est deprimi, aut opprimi, sed submergi, &, ut sic dicam, profundari: nam pro עָבַע & צָלַל, Targum, teste Kimchi habet hoc verbum אִשְׁתְּקַע. Merc. submergi, in profundum deprimi, comprimi, reprimi. Bu. Lex. Immersus est in profunditatem, pessum ivit, &c. ut Bu. Av. 70. vertunt *καταβαίνειν*: sed est desidere, demergi. Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. s. f. cum וְ cop. vel conv. præf. ut & in fut. kal, à 3. s. masc. יִשְׁקַע, in 3. s. f. simpl. & cum וַ conv. præf. sic: וַתִּשְׁקַעְנָה & submergitur, Amos. 9. 5. תִּשְׁקַע submergetur, Jer. 51. 64. וַתִּשְׁקַע & submersus est, subsidit, Num. 11. 2. In niphal נִשְׁקַע, idem cum kal, submergi; demergi, profundum esse; Pag. Bu. depressus

ſus eſt, ſubmerſus eſt: Av. prout occ. in præt. niph. 3. ſ. f. cum ך cop. vel conv. præf. ſic: Am. 8. 8. וְנִשְׁקְעָה & ſubmerſa eſt: Bu. Conc. Et ſubmergetur: Bu. Lex. ſed in textu ſcribitur abſque Yain ſic: וְנִשְׁקָה; quod, juxta Maſorethas legendum & pronunciandum וְנִשְׁקְעָה: Bu. Lex. Coc. Et deſidet, כִּיאוֹר ut amnis Ægypti; Coc. Et profundum erit, ſeu demergetur ſicut fluvius Ægypti. In margine ſcribitur וְנִשְׁקָעָה Et R. D. exponit, & erit profundata, vel demerſa, in medio aquarum, ſicut fluvius Ægypti, qui operit aridam, dum egreditur. Motâ enim terrâ motu magno, locus apertus impletur aquâ, & creſcit aqua adeò ut locum ipſum tegat, operiatque. Legitur cum Yain, & prædicto modo exponitur: ſcribitur cum he, & ſignificat, & irrigabitur, i. e. efficietur tota aqua. Sed prior lectio eſt clarior. Et ſic habet Targ. וְתִשְׁתְּקֵע. Idem R. Sal. & A. E. Pag. Et ſubmergeretur, ut rivo Ægypti; Nilum intellige: qui Ægyptum quotannis inundare ſolet: eſt enim hoc in verſu pathetica interrogatio, gravitatem iræ divinæ exponens vehementiſſimè, &c. Jun. Et ſubmergetur, &c. i. e. abſorbebitur, ut aqua relicta in locis demiſſioribus Nilo abundante. Secundùm puncta legitur וְנִשְׁקָעָה & ſubmergetur: ſed ſecundùm literas וְנִשְׁקָה & irrigabitur (viz. ut præt. niph. 3. ſ. m. à שָׁקָה:) Av. In hiphil הִשְׁקִיעַ ſubmergi fecit, ſubmerſit, demerſit, ſubſidere fecit. Bu. Ma. demerſit in profundum, ſubmerſit: Av. Deſidere facere: Coc. prout occ. in fut. hiph. (à 3. ſ. m. יַשְׁקִיעַ demerget) in 1. ſ. & 2. ſ. m. ſimpl. ſic: אַשְׁקִיעַ in profundum demittam, Eze. 32. 14. תַּשְׁקִיעַ demerges, Job. 40. 25. Atq; inde ex hac rad. שֶׁקַע; eſt no. cum מ heemant. viz. מִשְׁקָע profunditas: Pag. ſedimentum; id quod ſubſidit: Bu. Lex. Submerſio in profunditatem: Av. Prout occ. hoc no. cum ה cop. præf. ſic: Ezech. 34. 18. וּמִשְׁקַע מַיִם תִּשְׁתּוּ Et profunditatem aquarum bibetis, pro, bibebatis: Pag. quaſi depreſſionem, i. e. ſedationem: juxta quoſdam: i. e. aquas ſedatas, non concitatas. Kimchi etiam aquas puriores, interim dum ſunt profundæ, priuſquàm imminutæ cœnoſæ fiant, & ad cœnum perventum ſit: vel priuſquam conculcatæ ſint & turbatæ, &c. Simile eſt quod Rabbini שֶׁמֶן צָלוּל oleum purum, & מַיִם צְלוּלִים aquas lympidas appellant, quaſi profundas, quòd quæ profunda ſunt, clariora eſſe ſoleant, limo deorſùm ſubſidente. Merc. Hieron. quum puriſſimam aquam bibebatis. R. D. & profunditatem, &c. In aquis enim multis eſt profunditas: i. e. & quum erant aquæ multæ bibebatis: Pag. Et ſedimentum aquarum bibetis: per hypallagen, pro aquas ſedimenti, i. e. puras, limpidas, in quibus omnis craſſa aut terrea materia ſubſidet, & in profundum depreſſa eſt. Bu. Lex. Et profunditatem aquarum bibetis, i. e. aquas lympidas. Av. Puriſſimum aquarum bibitis, &c. h. e. id aquæ cujus craſſamentum ſubſedit. 70. τὸ καθίστηκος ὕδωρ. Coc. Et vos nitidam aquam bibere: Hebr. ſedimenti aquas, i. e. puriſſimas, in quibus omnes ſidunt ſordes. Jun.

Rad. 195. שָׁקַף eſt, aſpicere, proſpicere: Pag. ex alto, ſcil. & ſunt qui conferant cum שָׁזַף, tradantque, propriè geſtum ex alto proſpicientium ſignificare. Reperitur pahul kal, do quo infrà. Sunt qui proſpectus exponant, & in loco regum feneſtras proſpectu anguſtas. Kimchi hoc verbum exponit per הִשְׁגִּיחַ, & נָבַט, הִבִּיט, quod & in niphal invenitur, etſi alii pihel malint נִבֵּט; item, per הֵצִיץ proſpicere, reſpicere; emicare, eminere; apparere, prodire. Inquit ejus uſum eſſe in niphal, quòd qui eſt in loco edito, reſpiciens proſpiciatur ab illis qui in eum intuentur: ut cùm rex è feneſtra, aut ſuggeſtu, ſoliovè proſpiciat, &c. Ideò Deu. 26. De Deo utitur hoc verbo Moſes in hiphil, הַשְׁקִיפָה proſpice è cœlo quòd Deus ſit מַשְׁקִיף & non שׁוֹקֵף, proſpiciat, non proſpiciatur. Sic de Abimelech. Gen. 26. cùm eſſet in loco, unde eos videbat, at ipſi non eum videbant. Et 2 Reg. 9. de Jezabel, quæ eos videbat, at non item ipſi illam, donec Jehu propiùs ad portam acceſſit. Merc. proſpexit ex alto, aſpexit, inſpexit. Cogn. cum שָׁזַף aſpexit: ſed hoc tantùm de radiis ſolis accipitur. Hinc σκοπέω, σκοπέομαι, ἐπισκοπέω, ἐπισκοπέομαι, inſpicio, ſuperintendo, σκέπω, σκέπτομαι viſito, obſervo, σκοπὴ ſpecula, ἐπίσκοπος epiſcopus, inſpector; & lat. ſpecio, inſpicio, aſpicio, ſpeculor: item, ſcopus, ſcopulus: Av. Non autem venit hoc verbum in kal, ſed in hiphil הִשְׁקִיף proſpexit, edidit proſpectum. Conſtr. fere cum מִן. Av. Proſpectavit, reſpexit: Bu. Ma. Plus notat hoc verbum in hiphil, quàm הִבִּיט: nempe qu. capite exerto captare rerum viſionem. Pſalm. 14. 2. יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף Dominus de cœlo proſpectavit: h. e. oſtendit ſe de cœlo, ut videret, quid agerent homines. Pſal. 102, 10. כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ הִבִּיט quòd proſpectaverit ex celſo ſancto ſuo: Dominus cœlo reſpexerit: h. e. quòd Jehova ſe manifeſtaverit hominibus deſcendens de cœlo. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc eſt proſpicere, proſpectare, reſpicere. Prout occ. in præt. hiph. 3. ſ. m. & in imper. hiph. à ſ. m. הַשְׁקִיף in ſ. f. ſimpl. ſic: הִשְׁקִיף proſpexit, Pſa. 14. 2. 53. 3. 102. 20. הַשְׁקִיפָה proſpice, Deu. 26. 15. Item, in fut. hiph. 3. ſ. m. occ ſimpl. & cum ך conv. præf. ut & in 3. ſ. f. & in 3. pl. m. cum ך conv. præf. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantùm abſque jod hiph. in penult. ut ſeq. יַשְׁקִיף proſpiciat, Lam. 3. 50. וַיַּשְׁקֵף & proſpectavit, Gen. 19. 28. 26. 8. Exod. 14. 24. 2 Sam. 24. 20. וְתַשְׁקֵף & proſpicit. 2 Re. 9. 30. וַיַּשְׁקִיפוּ & reſpexerunt, 2 Reg. 9. 32. וַיִּשְׁקֹפוּ idem. Gen. 18. 16. In niphal נִשְׁקַף ſpectavit, proſpectavit, proſpexit, reſpexit. Conſtr. cum præp. עַל, בְּעַד, vel מִן. Bu. Lex. Conſpectus eſt proſpiciendo: Av. 70. ἐκκύπτειν, διακύπτειν, proſpicere, proſpectare. Pſa. 85. 12. וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף & juſtitia ex cœlo proſpecta: h. e. ſe manifeſtat. Coc. (Fides, viz. cum pace per fidem in Chriſtum, Synecdoche: è terra, i. e. ex animis piorum, metonymia: germinabit: i. e. ſe exſeret, & fructum pacis aſſeret, metaphora:) & juſtitia è cœlis proſpectabit: viz. proficiſcens ex benignitate Dei, ſynecdoche, ut antea. Jun. Ordine verò Conc. hæc conjug. niphal ſic venit: in præt. niph. 3. ſ. m. in forma cum kamets, ob pauſam, pro pathach penult. ſimpl. & in part. niph. ſ. m. cum ה dem. præf. & rurſus in 3. ſ. f. præt. niph. ſimpl. cum ſcheva penult. ſed cum ך proſ. præf. habet kamets penult. ut & in part. niph. ſ. f. cum ה dem. præf. habet i: idem kamets in penult. ob pauſam: & in 1. ſ. præt. niph. ſimpl. ut ſeq. נִשְׁקַף proſpectat, proſpicitur,

Pſal. 85. 12. הַנִּשְׁקָף qui reſpicit, Num. 23. 28. 1 Sa. 13. 18. נִשְׁקְפָה perſpecta fuit, proſpectabat. Jud. 5. 28. 2 Sam. 6. 16. 1 Chron. 15. 29. Jer. 6. 1. וְנִשְׁקְפָה & reſpicit, Num. 21. 20. הַנִּשְׁקָפָה ſpectata. Cant. 6. 9. נִשְׁקַפְתִּי proſpexi, Prov. 7. 6. Atque hinc ex hac rad. שָׁקֻף eſt 1. no. in forma pl. m. viz. שְׁקֻפִים vel שְׁקָפִים proſpectus, plur. Bu. Lex. feneſtræ intùs apertæ: Pag. proſpectus: feneſtræ, ſcil. intrinſecùs latiores, per quas ſol diffuſiùs illabitur. Av. Proſpectatio: proſpectus: Coc. Prout occ. hoc no. in hac forma pl. m. ſimpl. ſic: 1 Reg. 6. 4. Et fecit domui, i. e. templo: חַלוֹנֵי שְׁקֻפִים אֲטוּמִים feneſtras-intrinſecùs-apertas, & extrinſecùs clauſas: ut habet Targum: i. e. anguſtas: (vide in אָטַם:) non enim erant ſecundùm morem aliarum feneſtrarum, ad videndum, quia non egebant lumine. Pag. Kimchi autem ſic ſe explicat: In verbis autem doctorum noſtrorum è contrario invenimus apertas extrinſecùs, clauſas intùs, præter morem cæterarum feneſtrarum, ad oſtendend. quòd non egeret, vel egerent luce. Merc. Cev. quanquam ab aſpiciendo nomen acceperunt. Hieron. feneſtras obliquas. Pag. Feneſtras proſpectuum compreſſorum. Av. Et fecit domui feneſtras proſpectûs occluſas. Coc. Fecit autem domui feneſtras proſpectui accommodas clauſas: Hebr. feneſtras proſpectuum clauſorum: i. e. è lato contractas utrinque uſque ad mediam craſſitiem muri: eà enim ratione commodiùs lux undequàque intromittitur. Clauſas: viz. vitro, ad arcendas cœli injurias. Sic interpretatur R. Jehuda ſcriptor antiquiſſimus, cujus ſententiam ex vocum etymo reliquis omnibus præferimus. Jun. Item, occ. etiam hoc no. pl. m. cum ו cop. præf. ſic: 1 Reg. 7. 4. וּשְׁקֻפִים שְׁלֹשָׁה & feneſtrarum tres ordines: vel, & feneſtris tres ordines: ſcil. erant. Et ſic R. D. exp. Et feneſtrarum, &c. Dixit, tres ordines: i. e. tres ordines tabularum cedrinarum inter feneſtram, & feneſtram. Targum & vectium tres ordines. Et erant vectes oblongæ (oblongi) inſtar lancearum. R. Levi, & tabularum. ſcil. cedrinarum, quas appellavit, & עֲלָעוֹת, quæ erant ſuper capita columnarum. Et erant inſtar מַשְׁקוֹף ſuperliminaris. Et erant tres ordines harum. &c. Pag. Et feneſtræ erant triplici ordine, ut feneſtra ad feneſtram. Av. Hieron. feneſtras contra ſe invicem poſitas. Pag. Et proſpectus tres. De quibus ſic Kimchi: Chaldæus dicit פְּתִיחִין מִלְּגוֹ וְסָתִימִין מִלְּבַר latiores intùs, & anguſtiores foris: ſed magiſtri Talmudici contrarium dicunt: פְּתוּחִים מִבַּחוּץ וַאֲטוּמִים מִבִּפְנִים patentes exteriùs & arctæ intùs: quod non eſt juxta aliarum feneſtrarum morem: ad oſtendendum, quòd non indigeat luce. Sed ad proſpiciendum foràs, neceſſe eſt, murum foris prope oculum non eſſe latum, ſed ab acumine latiorem paulatim in deſcenſu fieri. Obſtaret enim aliàs proſpectui. Et, ad accipiendum ab alto lucem, prodeſt murum ſupra feneſtram paulatim introverſum ad acutum deſcendere. 70. θυρίδας πεφακυπτομένας κρύπτας. Coc. Et proſpectuum tres ordines: viz. in ſingulis contignationibus ſinguli feneſtrarum ordines ad proſpiciendum. Jun. Proſpectu patentes: Bu. Conc. Item, 2. hinc etiam no. שָׁקֻף m. aſpectus: Bu. Lex. proſpectus, feneſtella, vel ſuperliminare: Pag. proſpectus: Av. Prout occ. hoc no ſ. m. cum kametz, ob pauſam, pro ſægol in penult. ſic: 1 Reg. 7. 5. Et omnia oſtia & poſtes רְבָעִים שָׁקֻף quadrati, ſcil. erant ſuperliminare: i. e. & ipſum ſuperliminare ſimiliter erat quadratum: (vel, quadrati proſpectu: Merc.) vel. & feneſtella: ſcil. ſuprà oſtium poſita, modo prædicto: erat quadrata, inquit R. D. Sed Targ. Et opertæ (operti) erant vectes. Pag. Et omnia oſtia & poſtes quadrati erant proſpectu. Av. Coc. h. e. oſtiorum apertio, & poſtium poſitio erat ad proſpectum in omnes partes accommodata. in figura quadrata. Coc. Et omnes portas cum poſtibus quadratas jugumento: Hebr. (unius) aſpectûs: Jun. Item, 3. ex hac rad. שָׁקַף eſt etiam no. cum מ heemant. viz מִשְׁקוֹף m. ſuperliminare. Unde dicit R. D. quòd limen ſuperius, quod eſt ſuper duos poſtes, appellatur מַשְׁקוֹף ſuperliminare, eò quòd jugiter נִשְׁקָף aſpicitur: vel eò quòd oſtium illud jugiter percutit. Nam שָׁקַף Chald. eſt percutere. Unde Gen. 41. 6. pro, וְשַׁדְּפוֹת & percuſſæ Euro, ſeu vento orientali: Targ. habet וְשָׁקְפָן: Pag. i. e. & percuſſæ. Kimchi inquit ſingulariter poſtem: ſed ſunt duo poſtes Januæ, ut apparet ex Exo. 12. ubi ponitur מַשְׁקוֹף ſuperliminare, & שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת duo poſtes: vide ſuprà in זוז. Alii volunt מַשְׁקוֹף eſſe feneſtram in ſuperliminari, unde proſpicitur in pulſantem fores. R. Sal. Exod. 12. 7. quomodo hìc reposuimus pro Geneſ. vernaculè exponit Linteau. Merc. At A. E. ſcripſit מַשְׁקִיף eſſe feneſtram ſupra oſtium. per quam aſpiciunt, ut videant illum qui vocat, aut pulſat ad oſtium: qui mos ſervatur & hodiè apud Iſhmahelitas. Pag. מַשְׁקוֹף eſt ſuperliminare: ab aſpectu: Bu. Lex. limen ſuperum, proſpectui vel conſpectui patens. Av. Poteſt inde nomen habere, quia domus parte ſuperiore, quæ eſt ſuprà januam, proſpectat: quemadmodùm mons ſuper deſertum proſpectare, h. e. in toto deſerto ſpectari, ut ei imminens, dicitur. Coc. Occurrit autem hoc no. cum ה dem. præf. ſic: הַמַּשְׁקוֹף ſuperliminare, Exod. 2. 7. 12. 22, 23.

Rad. 196. שָׁקַץ eſt תָּעַב abominari: Pag. deteſtari, execrari, vitare ut rem immundam, & ſpurcam: Græcis βδελύττομαι; ſicut & nomen שִׁקּוּץ, quod eſt Dan. 11. apud Matth. vertitur βδέλυγμα abominatio, res execranda, quam Deus deteſtatur & damnat quòd ei tribuatur bonor ſibi debitus. Quidam volunt affine radici קָץ vel קוּץ, faſtidire: ſicut illi רָץ & שָׁרַץ faciunt etiam affinia. Merc. Non autem venit hæc rad. vebaliter in kal, ſed in piel שִׁקֵּץ abominari, deteſtari: abominabile reddere: Bu. Lex. Deteſtatus eſt, execratus eſt, averſatus eſt cum horrore. Cogn. cum קוּץ tedio affectus eſt. Hinc σκύζομαι & ἐπισκύζομαι, iraſcor cum deteſtatione. Av. In piel eſt 1. abominari, ut impurum & fœdum: 70. βδελύττεσθαι: & 2. abominabilem facere, vel, abominari facere: Lev. 11. 43. אַל תְּשַׁקְּצוּ Nè faciatis animam noſtram nauſeare in omni reptili: 70. ὐ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν: ſic Lev. 20. 25. Coc. Ordine verò Conc. occurrit in præt. piel 3. ſ. m. ſimpl. in forma cum pathach, at in infin. in forma cum tſeri in ult. ut & in fut. piel à 2. ſ. m. תְּשַׁקֵּץ: in 2. ſ. m. cum נִי aff. &, à 3. pl. m. יְשַׁקְּצוּ, in 2. pl. m.

m. simpl. vel cum ſcheva, vel, ob pauſam, cum tseri in penult. ut ſeq. שָׁקַץ abominatur, Pſalm. 22. 25. שַׁקֵּץ deteſtando, Deut. 7. 26. תְּשַׁקְּצֶנּוּ deteſtaberis eam, Deut. 7. 26. תְּשַׁקְּצֵנּוּ abominabimini, Lev. 11. 13, 43.. 20. 25. תְּשַׁקְּצוּ idem, Lev. 11. 11. Atque inde ex hac rad. שֶׁקֶץ eſt 1. no. שֶׁקֶץ, abominatio: Pag. Bu. deteſtatio, execratio, res abominanda, abominandum, à quo natura abhorret. Av. βδέλυγμα: abominabile: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum וֹ & יהֶ præf. ſic: שִׁקּוּץ abominatio, res deteſtanda, Lev. 7. 21.. 11. 10, 12. 20, 23, 13. 41, 42. Ezech. 8. 10. וְשִׁקּוּץ & res abominabilis, Lev. 11. 11. וְהַשֶּׁקֶץ & res abominabilis Iſa. 66. 17. Item, 2. hinc etiam no. שִׁקּוּץ, vel שִׁקֻּץ, m. idem cum præced. Pag. Bu. abominatio horribilis, execratio: Av. idolum, abominabile, βδέλυγμα. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum הַ dem. præf. ut & in abſol. forma pl. m. ſimpl. itidem, & cum הַ dem. præf. idque in utraque forma, vel, ſcil. cum kibbuts, vel cum ſchurek in pen. ut ſeq. שִׁקּוּץ vel שִׁקֻּץ idem, 1 Reg. 11. 5, 7. 2 Reg. 23. 13. Dan. 12. 11. הַשִּׁקּוּץ deteſtationem, Dan. 11. 31. שִׁקּוּצִים vel שִׁקֻּצִים deteſtationes, Dan. 9. 27. Hoſ. 9. 10. Nah. 3. 6. הַשִּׁקֻּצִים vel הַשִּׁקּוּצִים abominationes, 2 Reg. 23. 24. 2 Chron. 15. 8. Item, in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl & cum הַ aff. ſic: שִׁקּוּצֵי abominat. Ezech. 20. 7, 8. שִׁקּוּצֵיהֶ abominat. tuas, Jer 4. 1. Sed occ. etiam ead. forma pl. m. conſtr. cum יהֶ extra pauſam, vel in pauſa יֶהָ: ut & cum וֹ cop. præf. & יו aff. ſed cum יָהּ aff. abſque præf. & rurſus cum הֶם aff. ſimpl. & cum יךָ præf. ut ſeq. שִׁקּוּצֶיךָ abominat. tuis, Ezech. 5. 11. שִׁקּוּצַיִךְ abominat. tuas, Jer. 13. 27. וְשִׁקֻּצֶיהָ & abominat. ejus, Zach. 9. 7. שִׁקּוּצֶיהָ abominat. ejus, Ezech. 11. 18. שִׁקּוּצֵיהֶם abominat. eorum, Deut. 29. 17. Jer. 7. 30.. 16. 18.. 32. 34. Ezech. 7. 20.. 11. 21.. 20. 30. וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם & abominationibus ſuis, Iſa. 66. 3. Ezech. 37. 23. De nomine autem hoc ult. loci quidam, præſertim ex Daniele, ſunt notandi: prout ſequuntur. Dan 11. 31. וְנָתְנוּ הַשִּׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם & dabunt abominabile vaſtans. Dan. 12. 11. וְנָתַתּ שִׁקּוּץ שׁוֹמֵם & ad dandum abominabile ſtupens. vel ſtupentis, vel ſtuporis. Dan. 9. 27. וְעַל כְּנַף שִׁקּוּצִים מְשֹׁמֵם & ſuper alam abominationum erit deſolator. Ala abominationibus plena, quam deſolat deſolator, & id, cujus eſſe ala, h. e. protectio, præſumit, eſt βδέλυγμα ἐρημώσεως. De triplici abominabili loquitur Daniel: ut & ſuprà diximus in שָׁמַם. De eo, quod datum eſt ab Antiocho: de eo, quo poſito, ſequitur deſolatio templi & urbis ultima: de eo, quod in eccleſia Chriſti ponitur. De medio loquitur Servator, Matth. 24. 15. Sic Coc. ad hoc no. in hac rad. qui idem etiam ejuſque locos citat & explicat ad part. ben. kal, in rad. שָׁמַם, ſic: Dan. 8. 13. וְהַפֶּשַׁע שׁוֹמֵם & deſectionis ſtupentis, h. e. conjunctæ cum ſtupore. Dan. 9. 27. Et ad conſummationem ac deciſum, (quod) deſtillabit עַל־שׁוֹמֵם in ſtupentem. Dan. 12. 11. שִׁקּוּץ שׁוֹמֵם abominabile ſtupens, vel ſtupentis. 70. βδέλυγμα ἐρημώσεως. Non eſt putandum, Matth. 24. 15. aliud indicari, quàm de quo agitur Dan. 9. 27. Daniel de triplici βδελύγματι agit. Primo cap. 11. 31. Secundo, cap 9. 27. Tertio, cap. 12. 11. Coc. Plurale etiam nominis שִׁקּוּץ venit Hoſ. 9. 10. וַיִּהְיוּ שִׁקּוּצִים כְּאָהֲבָם & facti ſunt abominationes ſecundùm amare ipſorum: i. e. ipſorum amare fecit eos abominabiles. Nah. 3. 6. וְהִשְׁלַכְתִּי עָלַיִךְ שִׁקֻּצִים & projiciam in te abominationes. 2 Reg. 23. 24. וְאֶת־הַגִּלֻּלִים וְאֵת כָּל־הַשִּׁקֻּצִים & ſtercora & omnia abominabilia. Ezech. 20. 7. Et dicebam ad eos: Quiſque שִׁקּוּצֵי עֵינָיו הַשְׁלִיכוּ abominationes oculorum ipſorum abjicite: h. e. falſas opiniones & vanos cultus. Iſa. 66. 3. וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפֵצָה & abominationibus anima ipſorum delectatur: h. e. pravis de Deo & cultu ejus ſententiis. Coc.

Rad. 197. שָׁקַר eſt, mentiri, fallaciter dicere vel agere: prævaricari: inquit R. D. Pag. Pro בָּגַד Jonathan, Mal. 2. ſæpe hoc verbo utitur. Fallacem eſſe, vel falſum eſſe, captioſè agere. Interdum ſignificat חָנָם gratis, fruſtrà, ab re, ut & שָׁוְא ſuprà in שָׁוְא: ut & utrique lamed ſæpe præponitur, & tum adverbiaſcit. Merc. שָׁקַר ſcurrilis fuit, ſcurriliter ſe geſſit, perfidus fuit, perfidè egit, fallax fuit, doloſe egit, falſus fuit inſtar ſcurrarum qui pleni ſunt dolo & omni impoſturâ. Cogn. cum שָׂרַק fibilavit, irriſit cum ſarcaſmo: item cum שָׂחַק colligavit, conſpiravit, nam ſcurræ habent inter ſe conſpirationes & ſua ſymbola quando jocantur cum ſarcaſmo & illudunt hominibus. Hinc σκαιωρέω, i. e. doloſe ago, depravo, σκαιωρία dolus, malicia, ſcurrilitas, σκὼρ merda, ſcoria, fex metalli, & latinum ſcurra, ſcurrilis, ſcurrilitas. Av. Occurrit autem hoc verbum שָׁקַר in fut. kal, (à 3. ſ. m. יִשְׁקֹר mentietur,) 2. ſ. m. loco ſeq. תִּשְׁקֹר mentiaris, Gen. 21. 23. In piel idem cum kal, mentiri, mendaciter agere: Bu. Ma. ſcurriliter egit, perfidè & doloſe egit: Av. fallere, mentiri: Coc. Prout occ. in præt. piel 1. pl. & in fut. piel 1. ſ. 3. ſ. m. 2. pl. m. & 3. pl. m. cum tseri, ob pauſam, in penult. ut ſeq. שִׁקַּרְנוּ fallaciter egimus, Pſalm. 44. 18. אַשְׁקֵר falſo agam, Pſalm. 89. 34. יְשַׁקֵּר mendaciter aget, 1 Sam. 15. 29. תְּשַׁקְּרוּ mentimini, Lev. 19. 11. יְשַׁקְּרוּ mendaciter agent, Iſa. 63. 8. Atque inde, ex hac rad. שָׁקֶר eſt 1. no. שֶׁקֶר, & in pauſa שָׁקֶר mendacium, falſitas: & adverbialiter, falsò, mendaciter, falſis de cauſis: Pag. Bu. Lex. ſcurrilitas &c. ut Bu. Av. mendacium, falſum: continet כַּחַשׁ & כָּזָב. 70. ψεῦδος: prout occ. hoc no. ſimpl. & extra pauſam cum duplice ſægol, locis ſeq. שֶׁקֶר mendacium, falſitas: falsò, mendaciter, Exod. 23. 7. Deut. 19. 18. 2 Sam. 18. 13. 1 Reg. 22. 22, 23. 2 Reg. 9. 12. 2 Chron. 18. 21, 22. Job. 36. 4. Pſal. 27. 12.. 33. 17.. 35. 19.. 52. 5.. 69. 5.. 119. 29, 69, 78, 86, 118, 128, 163.. 120. 2. Prov. 13. 5.. 17. 4.. 26. 28.. 31. 30. Iſa. 9. 14.. 32. 7.. 44. 20.. 59. 3. Jer. 8. 8.. 9. 2, 4.. 10. 14.. 51. 17.. 14. 14.. 16. 19.. 23. 25, 32.. 27. 9, 13, 15.. 29. 23.. 37. 14.. 40. 16.. 43. 2. Ezech 13. 22. Zach. 8. 17.. 10. 2.. 13. 3. Item, in forma cum kamets penult. occ. ſimpl. locis ſeq. שָׁקֶר idem, Exod. 5. 9.. 20. 17. Lev. 5. 22. Job. 13. 4. Pſal. 7. 15.. 31. 19. 38. 20.. 63. 12.. 109. 2.. 119. 104.. 144. 8, 11. Prov. 6. 17, 19.. 10. 18.. 11. 18.. 12. 19, 22.. 14. 5.. 17. 7.. 20. 17.. 21. 6.. 25. 14, 18.. 29. 12. Iſa. 57. 4.. 59. 13. Jer. 6. 13.. 8. 10.. 28. 15.. 29. 21, 31. Hoſ. 7. 1. Mic. 6. 12. Hab. 2. 18. Cui alterutri formæ, vel cum ſægol, vel cum kamets in penult. לְ, בְּ, כְּ, יבְּ & לַ ſunt præf. prout ſeq. וְשָׁקֶר & falſitatis, Mic. 2. 1. הַשָּׁקֶר mendacii, Jer. 7. 4. הַשָּׁקֶר idem, Jer. 7. 8.. 23. 26. בְּשָׁקֶר

in

in falsitate, falso, Jer.3.10..29.9. בַּשֶּׁקֶר idem, Jer.5.3..23.14. בְּשֶׁקֶר idem, Jer.13.25..20.6. וּבַשֶּׁקֶר & in mendacio, Isa.28.15. לַשֶּׁקֶר ad mendacium, mendaciter, Lev.5.24. 1Sam.25.21. Jer.3.23..5.2..7.9..8.8. לַשֶּׁקֶר idem, Lev.19.12. Jer.27.14. Zach.5.4. Mal.3.5. Item, in absol. forma pl. m. occ. simpl. sed in forma pl m. constr. cum בְּ præf. & הֶם aff. sic: שְׁקָרִים mendacia, falsitates, Psalm.101.7. Pro.12.17..19.5,9. בְּשִׁקְרֵיהֶם mendaciis suis, Jer.23.31.

Rad.198. שָׁקַר cum sin sinistro, est, innuere, annuere: Pag. Non autem venit verbaliter in kal: sed in piel שִׁקֵּר, nutare, nictare: Bu. Lex. innuit, annuit oculis: Av. Prout occ. hoc verbum in part. piel, à s.m. מְשַׁקֵּר, & s. f. מְשַׁקֶּרֶת: in forma pl. f. cum ו cop. præf. sic: Isa.3.16. Et ambulaverunt extentæ gutture, וּמְשַׁקְּרוֹת & innuentes oculis; Pag. Kimchi inquit, acuentes oculos, & annuentes eis. Targum pro שָׁזַף respicere. Job.28.7. utitur verbo סָקַר. Et doctores dicunt סַקְרָנִית pro muliere nictante. Mulieris epitheton jam inde ab Heva: ut volunt ex oculo eam creatam. Imprudenter ergò quidam quasi per schin dextrum exponunt fallaces oculis, ut mollitiem fœminarum in oculis ostenderet. Interim non negarim allusionem esse. Sed à vocis proprietate non est temerè discedendum. Merc. Et nictantes oculis: Chaldaicum est: unde עַיְנָא דְסַקְרָתָא oculus qui intuebatur eum, Job.20.9. Et וְלָא סַקְרָתָה neque intuitus est eam, Job.28.7. pro Hebræo שָׁזַף: Bu. Lex. 70. ἐν νεύμασιν ὀφθαλμων. R.Sal. לשון הבטה דא עבועות עיניהם בסיקרא ובכחול: h.e. intuentes vel fucantes. A.E. המסתכלות הרבה, vagis & in omnia intentis oculis. Decet enim fœminas oculos dejectos & compositos habere. Monet, in Talmude legi סקרניות, h.e. vagis oculis. R.D. רוזמות. Is monet, סקר in Targum reperiri pro שזף. Invenitur Job.20.9. & 28.7. Chald. מסרבקן עינין fucantes. Omnes legerunt per ש; tamen quidam edunt מְשַׁקְּרוֹת. Coc.

Rad.199. שָׁרַר: inde deducta censeri possunt שׁוֹרֵר & יָשׁוֹר: de quibus suprà in rad. שור. Cev. Bu. Lex. inde verò ex hac rad. שָׁרַר est no. שׁוֹרֶר m.umbilicus, ὀμφάλος: Pag.Bu.Coc. Quidam à catena deducunt, quòd hoc nodo in medio ventris, non secus ac catenâ venter ipse colligetur, ut reliquum corpus nervis & ossibus: unde illius ruptura lethalis est. Sæpiùs venit quasi à forma שׁוֹר, Merc.unde cum affixis cholem mutatur in kam. chat. ante resch dageschatum, præter morem; Cocc. vel. resch est cum dageschob defectum alterius resch, ut R.D.inquit Pag. Ab. Ezra monet umbilicum sic dici שׁוֹרֵר à firmitate: nam שְׁרִיר est, firmum, apud Rabbinos; Bu.Lex. Occurrit autem hoc no. in forma plena, seu cum duplice resch, sed cum cholem mutato in cam.chat. ob ה aff. loco seq. שָׁרַרְךָ umbilicus tuus, Cant.7.3. Et in forma def. viz. cum simplice resch dageschato, occ. cum ה aff. simpl. ut & cum ל præf. & ה, ob pausam pro ה, aff. sic, שָׁרָרְךָ idem, Ezech.16.4. לְשָׁרָרֵךְ umbilico tuo, Prov.3.8. Item, 2, hinc etiam no. in forma pl.m. שְׁרִירִים umbilici: Pag.Bu. i.e, nodi ventris: Merc. prout occ.hoc no.in forma pl, m.constr.cum בְּ (pro בְּ ob scheva seq.) præf.loco seq. בִּשְׁרִירֵי in umbilico, nodis, Job.40.16. Radicem autem hanc sic tam verbaliter, quàm nominaliter describit Avenarius: ut seq. שָׁרַר torsit, obtorsit, contorsit. Cogn. cum עָרַר angustavit, & סָרַר declinavit ad perversitatem: unde in part.ben. kal, à s.m. שׁוֹרֵר, & in forma absol. pl.m. שׁוֹרְרִים, & constr. שׁוֹרְרֵי, occ. in forma pl.m.constr. cum ' aff.simpl. sic, Ps.5.9. Propter שׁוֹרְרַי tortores meos: sed in pausa est cum ', aff. prout occ.cum ל præf. Psal.54.7. Retribuet malum לְשׁוֹרְרָי tortoribus meis; ut & cum בְּ præf.Ps.59.11. Deus faciet me videre (voluptatem meam) בְּשׁוֹרְרָי in tortoribus meis. Atque inde sunt nomina seq. 1. שְׁרִירוּת f. torsio, perversitas, obstinatio, pravitas; prout occ.hoc no. simpl.& cum chirek tantùm absque jod in medio, Jer.3.17. sed cum בְּ præf. occ. sic, vel def. cum chirek tantùm in penult. Jer.23.18. vel plenè cum jod in penult. Psal.81.13. Item, 2.no. in forma pl. m. שְׁרִירִים nodi umbilici tortuosi, seu obtorti, catenæ tortiles: prout occ.in forma pl.m. constr. cum בְּ præf. Job.40.16.& 3.no. שׁוֹרֶר m.umbilicus, nodus ille concatenatus & tortuosus in medio ventris, & 4.no. שׁוֹר m.idem, umbilicus, &c. Sed de hisce & eorum locis satis suprà. Item, alii etiam quidam ducunt ex hac rad. שָׁרַר illud 1.no. præced.in Av. viz. שְׁרִירוּת f. aspectus: cogitatio: vel fortitudo, duritia: juxta alios. Pag. Prima signif.erit ex שׁוּר suprà pro aspicere, unde שׁוֹרְרַי, Psa.5.9. pro inimicis torvè intuentibus, quod & ex שָׁרַר esse potest, ut שׁוּר & שָׁרַר sine discrimine idem valeant. Postrema ex stylo Doctorum, qui שְׁרִיר וְקָיִם contractibus solent subjicere, firmum, seu validum, ratum & stabile. Significat verum & certum, Prov.19.7. in Paraphrasi Chald. Quidam à שׁוּר exponunt insidias, subdolam & pravam cordis intentionem, machinationem, observationem insidiosam, & pravum consilium, seu cogitationem, Merc.Cev. שְׁרִירוּת, vel absque jod שְׁרֵרוּת est aspectus, contemplatio, speculatio: & sic habet significationem à rad. שׁוּר contemplatus est: Bu.Lex. prout occ. hoc no, simpl. sed absque jod in penult. sic, Jer.3.17. Et non ibunt ultrà post שְׁרִירוּת cogitationem, aut duritiem cordis sui mali, Hieron. pravitatem; Pag. Et non ambulabunt ampliùs post firmitudinem, seu pertinaciam cordis sui mali, 70. ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς. Videtur clarum, non notari cogitationes tantùm, quasi & bonæ cogitationes hoc vocabulo notari possent; sed cogitationes confirmatas, molitas, carentes συνέσει & μετανοίᾳ cogitationes vetusti hominis; Cocc. Sic & Deu.29.18, vel 19, cum בְּ præf. כִּי בִּשְׁרִירוּת לִבִּי אֵלֵךְ quum in firmitudine cordis mei ambulabo: 70. ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας. Cocc. & Psal.81.13. Et dimisi eum, (pro eos) בִּשְׁרִירוּת in cogitatione, duritia, seu obstinatione cordis eorum: 70. secundùm desideria, Hieron. in pravitate, Targ. in cogitatione. R.D. in duritia, seu obstinatione: idem A.E. Et ita Doctores Hebræi durum & obstinatum appellant יֵצֶר שְׁרִיר vel שְׁרִיר. Pag. Et demisi eum in torsione, i.e. pravitate cordis eorum; Av. וְאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם & dimisi eum in firmitudine seu pertinacia cordis ipsorum, 70. κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα καρδιῶν αὐτῶν, Coc.

Rad.200. שָׁרַר contractè in præt.kal, שַׂר est, principatum habere, principem esse: Pag. principatum tenuit: Bu.Lex. princeps fuit, principem egit, principatu

cipatu functus est, superior fuit, prævaluit ut princeps, principatum obtinuit, constr. absolutè, vel cum præp. עַל, אֶל & לְ: & aliquando cum בְּ; Av. Convenit cum שׂוּר & שָׂרָה, Bu. Lex. Idem est quod שָׂרָה; Av. varia proinde quæ ex hac rad. ut inquit R. D. possunt esse, quære in rad. שׂוּר. Pag. In Bu. Conc. ponitur hic ex hac rad. שָׂרַר part. ben, kal, s.m. loco seq. שָׂרַר principatum tenens, Esth. 1.22. Et in hithpael, à præt. הִשְׂתָּרַר fecit vel confecit vel constituit se principem; Av. occ. tantùm in Infin. hithp. & in fut. hithp. (à 3.s.m. יִשְׂתָּרֵר, principatum sumet) 2.s.m. simpl. prout seq. הִשְׂתָּרֵר principatum sumendo, Num. 16.13. תִּשְׂתָּרֵר principatum sumas, Num. 16.13.

Rad. 201. שָׂרָב m. est calor, æstas: Pag. Potest conferri cum שָׂרַף urere: nam significat ariditatem, seu adustionem ex calore solis. Merc. Æstus; torridus, aridus locus. Est Chaldaicum: unde in Targum אֲכָלַנִי שָׂרְבָא consumpsit me æstus, Gen. 31.40. Bu. Lex. æstus seu calor adurens. Cogn. cum שָׂרַף combussit, צָרַב adussit, חָרַב exussit. Hinc σίριος, sol, item formica alata, σφάπτω, ἀσφάπτω, fulgeo, ut sol præbens calorem ingentem: item, ἀστραπὴ fulgor, &c. Av. In Targum est crebrius. Æstum & ardorem solis notat; ut & verbum etiam שָׂרַב ardere; Coc. Occurrit autem hoc no. s. m. simpl. & cum הַ dem. præf. sic; הַשָּׂרָב æstus, Isa. 49.10. הַשָּׂרָב torridus locus, Isa. 35.7.

Rad. 202. שָׂרַג: unde in piel שִׂרֵג intricatus est, perplexus fuit, implicitus est: & propriè dicitur de ramusculis arborum; figuratè verò de illis quæ ad formam ramorum sunt implicata & connexa. Cogn. cum שׂוּרַק i.e. surculus, & cum שָׂרַג circumflexit. Hinc σαργάνη, sporta, ex ramis & surculis perplexis constricta: & fortasis etiam σπαργανίζω fasciis implico, seu involvo, &c. Av. qui solus hoc verbum in piel describit: non enim venit verbaliter præterquàm in pual & hithpael, quæ vide post nomen inde ductum. Hanc autem rad. sunt qui cum שָׂכַר obstruere, & סָגַר claudere conferant: volunt significare constrictionem, seu alligationem. Sed propriè est perplecti: unde & palmites, propagines, seu surculi vitis propriè שָׂרִיגִים dicti, non tam quòd palo alligentur, quàm quòd implexi sint. סָעִיף & פְּאֵרָה ramus & frons, dis, generalia magis sunt. Merc. Inde autem, ex hac rad. שָׂרָג est no. שָׂרִיג m. quod est סָעִיף ramus, inquit R.D. propago, &c. Pag. unde in pl. m. שָׂרִיגִים constr. שָׂרִיגֵי propagines, surculi, palmites: sic dicti, quòd implicari soleant: Bu. Lex. surculi perplexi; Av. rami, palmites: 70. Aqu. & Symm. κλῆμα, κλήματις. Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma pl. m. simpl. cum chirek tantùm absque jod plur. in ult. & cum הַ dem. præf. cum chirek itidem tantùm absque jod in medio, seu in penult. ut & in forma pl. m. constr. cum הַ aff. ut seq. הַשָּׂרִיגִם palmites, Gen. 40.10. הַשָּׂרִיגִם palmites, Gen. 40.12. שָׂרִיגֶיהָ palmites ejus, Joel. 1.7. Atque inde ex hoc no. שָׂרִיג plerique ducunt verbum in pual שׂוּרַג perplexum esse, implicari: Pag. Bu. item, circundari, vel potiùs, involvi: Pag. implicari, vel ramescere: Coc. Prout occ. in fut. pual, (à 3.s.m. יְשׂוּרַג implicabitur, complicabitur, vel ramalium instar erit: Pag. Coc.) 3.pl.m. cum kamets, ob pausam, pro scheva in penult. loco seq. יְשֹׂרָגוּ implicantur, Job. 40.17. In hithpael הִשְׂתָּרֵג implicuit se, perplexus est à seipso: Av. Complicare se: Coc. Contorqueri: Bu. Lex. Chaldæis respondet verbo סְבַךְ implecti, perplecti, implicari: Merc. Coc. Et Rabbini etiam hoc verbo per samech in piel utuntur pro implicare, perplectere: Merc. Cev. Prout occ. hoc verbum in fut. hithp. (à 3. sing. masc. יִשְׂתָּרֵג,) 3.pl. m. loco sequente: יִשְׂתָּרְגוּ implicantur, Lam. 1.14.

Rad. 203. שָׂרַד est, superstitem esse: remanere, relinquere: Pag superesse, residuum esse, vel manere, relinqui. Merc. Bu. Lex. Ac Latina vox cum Hebræa convenit inversione literarum: שָׂרִיד, residuus. Merc. שָׂרַד residuus fuit, superfuit, remansit in ordide, superstes fuit. Cogn. cum סָרַר ordo. Hinc per metath. residuus. Av. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est superesse: prout occ. in præt. kal, 3. pl. fic: Jos. 10.20. וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם & reliqui (qui) relicti sunt seu remanserunt ex illis: vel, & superstites qui superstiterunt ex iis, ingressi sunt urbes munitas, &c. Pag. Et superstites qui supererant ex iis: Bu. Lex. Et residui qui superfuerant ex illis. Av. Et superstites fuerunt ex illis, atque intrarunt in oppida munita. Coc. Superstites verò (qui) supererant ex iis, &c. Jun. Atque inde ex hac rad. שָׂרַד in hac 1. pro superesse, signif. est no. שָׂרִיד residuus, reliquus: item reliquiæ. Av. 70. περιὼν, καταλοιπὼν. Coc. Prout occ. hoc no. s. m. simpl. & cum ו cop. præf. ut & in absol. forma pl. m. cum וְ & יִ præf. & in forma pl. m. constr. simpl. & cum יֵ, aff. prout seq. שָׂרִיד superstes, residuus. residuum, Num. 21.36.. 24.19. Deut. 2.34.. 3.3. Josh. 8.22.. 10.28, 37, 39, 40, 30, 33.. 11.8. Jud. 5.13. 2 Reg. 10.11. Job. 18.19.. 20. 21, 26. Isa. 1.9. Jer. 42.17.. 47.4. Obad. 1.18. וְשָׂרִיד & residuus, Jer. 44.14. Lam. 2.22. וְהַשְּׂרִידִים & residui, Josh. 10.2. וּבְשָׂרִידִים & in residuis. Joel 2. 2. שְׂרִידִי residui, Jer. 31.20. שְׂרִידָיו residui ejus, Job. 27.15. Obad. 1.14. Deinde ii, signif. 2. hujus rad. est instrumentum aliquod pictorum: Bu. Con. idq; scil. in no. שָׂרָד m. filum quo signant fabri lignarii incidenda: Pag. minium, vel rubrica: instrumentum fabrorum lignariorum, quod & ex alio colore esse possit. Merc. filum Phœnicium: Pag. amussis; filum mensorum fabrorum lignariorum: Bu. Lex. rubrica, filum rubricâ infectum, quo utuntur fabri lignarii. Av. Amussis, instrumentum, quo mensura partium imaginis definitur. Distinguitur à figuratione, quæ fit circino. Instrumenta hæc memorantur Linea, שָׂרָד, מַקְצֹעִית, norma sive angulus, circinus. Nempe linea adhibetur ad longitudinem latitudinem. crassitiem statuæ definiendam. Tum informatur statua. Quod solet fieri minio vel cretâ. Tum ad angulos reciduntur superflua: Tum rursus exactior deformatio fit circino, pedibus nunc diductis, nunc contractis. Kimchi עִבּוּר color, quo formant imaginis figuram: minium. Coc. Prout occurrit hoc no. cum בְּ præf. sic: Isa. 44.13. יְתָאֲרֵהוּ בַשָּׂרֶד formabit aut signabit illud filo Phœniceo: juxta R.D. & A.E. Pag. Designat illud (lignum, scil.) rubricâ. Av. Figurat illud amussi: 70. παραγραφοῖ. Coc. Delineat ipsum amussi. Jun. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. שָׂרָד est ministerium: Bu. Conc. idque scil. in no. שָׂרָד m. ministerium: Pag.

Pag. Bu. opus; Pag. Chaldæus שְׁמוּשָׁא ministerium. Intelliguntur panni vel mappæ ministerii sacri, quibus tegebatur arca & mensa, & candelabrum: ac proinde similes erant cortinis, aut velis, quæ Chaldaicè dicuntur סָרָיִן: ut R. Sal. exp. Bu. Lex. residuum, reliquiæ: & semper subjungitur nomini בְּגַד vestis: nam in cultu Levitico habebantur peculiares vestes, seu panni, quibus arca, mensa, candelabrum, & reliqua vasa involvebantur, quando tabernaculum deponebatur: Av. Targum, vestes שְׁמוּשָׁא ministerii; Pag. Unde Elias conjectat daleth pro tau positum ex שָׁרַת ministravit. Alii exp. vestes residui, quibus, scil. ad residua uterentur, arcam, scil. mensam, &c. reliqua vasa involvenda. Merc. Distinguit Kimchius vestes sacerdotis (בִּגְדֵי כְהֻנָּה) & has vestes: quibus ait tegi arcam, altare, mensam, &c. ut velis: quæ Chaldaice סָרָיִן dicuntur: ut monet R.Sal. 70. στολὰς τῆς λειτουργικὰς. Ego intelligerem stolas communes Sacerdotum & Levitarum ministerio fungentium: à quibus distinguuntur propriè sacerdotum, vestes sanctæ. Etymon obscurum est. Quid? si sint vestes distinguentes Levitas à plebe, tanquam שָׂרִידִים. Coc. Occurrit autem hoc no. simpl. & cum הַ dem. præf. sic, הַשָּׁרָד ministerii, Exod.39.1. idem, Exod.31.10.. 35.18.. 39.41.

Rad. 204. שָׁרָה est. solvere, dimittere: est propriè Chald. idem quod שְׁרָא Chald. solvit, dissolvit. Bu. Lex. Distorsit, retorsit, distraxit, pervertit. Cogn. cum שָׁרַר tortuosus fuit, perversus fuit. Av. solvere, dissolvere: Merc. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc שָׁרָה quatuor signif. 1. est solvere: prout occ. in fut. kal, (a simplice forma 3.s.m. יִשְׁרֶה solvet, dissolvet, &c.) 3.s.m. cum הוּ aff. sic: Job.37.3. תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם sub omni cœlo יְשָׁרֵהוּ (ac si dicat יַתִּירֵהוּ) solvet, seu dissolvet, eam (colligantiam nubium. scil.) & pluet super extrema terræ. Pag. In contextu. Hebr. ad verbum est, & pluvia, seu lux ejus, est, scil. super extrema terræ. Qui exponunt, prospicit ipse, ut conveniat cum שׁוּר, peccant in grammaticam; Merc. Cev. sed, juxta R. Levi, ponitur pro יְשָׁרוּ, à יָשָׁר, directio ejus. Et est sensus, quod dirigitur, ut descendat sub omni cœlo, ut audiatur in omnibus locis. Tonitru enim est motus perveniens ad sensum auditûs mediante aere, qui recipit formam motûs ipsius. Vel, humefaciet eam, scil. nubem: & descendet ex illa pluvia. Sed A.E. absurdum esse scribit, ut sit á יָשָׁר: sed est, inquit, á שָׁרָה madefaciet, aut humectabit; sicut illud Num.6.3. & omnem מִשְׁרַת madefactionem uvarum non bibet: i.e. madefactum uvis, sive humefactum. Hieron. & quicquid de uva exprimitur. Ibi A.E. Non est ei socius: & tau est signum fœminei constructi. Et sensus est, omne quod dissolvitur & liquefit cum uvis. Et sunt qui dicunt quòd est potus coctus. R.Sal. Et omne intinctum in aqua, & omnis potus, scil. cum uvis; Pag. Vel quilibet alius liquor. Verba R.Sal. videntur velle, מִשְׁרָה significare intinctionem in aqua, aut quolibet alio potu, seu liquore. Cev. Et in Misnah sunt multa, Non שׁוֹרִין דְּיוֹ humectabant, (vel humectant. Merc.) atramentum. Et שָׁרָה humectavit buccellam suam in vino. Solvit, solutum emittit illud. Alii dirigit illud, quasi esset à יָשָׁר: Bu. Lex. super universo cœlo distorquebit illud, (tonitru, (cil.) & lux ejus erit super alas, i.e. extremitates terræ. Sensus est, Deus vocem tonitrui sui distrahet per omnia spatia sub cœlo, & lux ejus, i.e. fulgor ejus, erit in omnibus finibus terræ. Av. Sub totum cœlum solvit illud: i.e. diffundit. Quidam ad יָשָׁר referunt, dirigit illud: res eadem est. Coc. Sub omnes cœlos dirigit eam, & lucem suam (i.e. fulgetra lucida, ut infrá 38.24.) ad oras terræ Jun. Dissolvit eam: Bu. Lex. In piel שָׁרָה, idem cum kal, solvere, &c. Coc. Merc. Prout occ. juxta quosdam, in præt. piel 1.s. cum הָ aff. sic: Jer.15.11. Si non שֵׁרִיתִיךָ לְשׁוֹב solvi te ad bonum: vide Jer.40.4. Nisi solverim, pro solvero, vel, solvi, te á vinculis tuis: ut sumatur sicut Chald. Dan.5.12. וּמְשָׁרֵא קְשָׁרִין & solvens nodos, Merc. Sed vide etiam suprá de hoc in rad. יָשָׁר: Pag. Bu. Lex. in no. scil. שְׁאֵרִית: solvi te: Bu. Conc. In textu scribitur cum vau pro jod post chirek. in medio, seu in antepen. & cum chirek tantùm absque jod 1. pers. in penult. sic: שֵׁרִיתִיךָ pro שֵׁרִיתִיךָ, quomodò legendum juxta Masoreth. Annon residuo tuo esset bene? Hebr. residuum tuum esset in bonum? Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, genus armorum: Bu. Conc. idque scil. 1. in no. שִׁרְיוֹן m. lorica, thorax: Pag. Bu. &c dict. á nodis & catenulis, ut quidam volunt. Reperitur & per samech. סִרְיוֹן: vide suprá in סָרָה. At per sin lævum שִׁרְיוֹן est montis nomen, circa Cæsaream Palestinæ: vide ibidem. Merc. 70. reddunt hoc no. שִׁרְיוֹן, θώρηξ, lorica: Coc. prout occ. hoc no. s.m. simpl. cum וֹ cop. & הַ dem. præf. שִׁרְיוֹן lorica, 1Sam.17.38. וְשִׁרְיוֹן & lorica. 1Sam.17.5. הַשִּׁרְיוֹן lorica, 1Sam.17.5. Sed occ. etiam idem no. in forma pl. m. cum וֵ præf. & in forma pl. f. cum וֹ cop. præf. sic: וְהַשִּׁרְיֹנִים & loricæ, Neh 4.10. וְשִׁרְיֹנוֹת & loricæ, 2Chron.26.14. Item, 2. hinc etiam no. שִׁרְיָן idem cum præced. lorica, habens multas distorsiones concatenatas, instar squamarum. Av. Prout occ. hoc no. s.m. cum הַ dem. præf. sic: הַשִּׁרְיָן idem, 1Reg.22.34. 2Chron.18.33. Quod idem no. occ. etiam cum כַּ pro כֵּהּ dem. præf. sic: Isa.59.17. וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כַּשִּׁרְיָן & induit justitiam, ut thoracem; Coc. Sicut loricam. Pag. Quò Paulus ad Eph. 6. alludisse videtur: induti thoracem justitiæ, &c. Merc. Sicut lorica: Bu. Conc. Item, occ. etiam forma pl. f. nominis 1. præced. (cum nun scil. heemant. in fine post cholem) cum הַ dem. sed cum samech pro schin, loco seq. הַסִּרְיֹנוֹת loricæ, Jer. 46. 4. Item, 3. hinc etiam no. שִׁרְיָה f. idem cum præced. Bu. Lex. lorica, thorax: Av. prout occ. hoc no. s.f. cum וֹ cop. præf. sic: Job.41.17. Lancea, vel gladius, lapis manu profectus seu jaculatus, וְשִׁרְיָה & lorica, vel collare ferreum, scil. non stabunt. Hieron. Neque thorax: sed A.E. exp. שִׁרְיָה est genus armorum: & multis idem quod שִׁרְיוֹן, lorica: sed mihi hoc absurdum: quia lorica non manet, aut firmatur in illo. Pag. Vel, sensus est quòd lorica non manebit, aut stabit cum illo: i.e. lorica, h.e. homo loricatus, non insurgat adversùs eum, nec ei resistat. Quidam malunt jaculum, aut pilam exponere: & putant sic dici, quòd rectá distendatur & dirigatur: à שׁוּר. Merc. מַשִּׂיגֵהוּ חֶרֶב כְּלִי קָמוֹם חֲנִית מַסָּע וְשִׁרְיָה (quod attinet eum,) qui in ipsum incidit, gladius non consistit, hasta missilis & lorica, h.e. nec gladio, nec loricâ

loricâ etiam, munitus coram ipſo conſiſtit. Vir doctus: lancea, telum, ſpiculum. Nempe Arabes ita appellare parvam ſagittam. Agitur enim, inquit, de armis, non quæ propugnant, ſed quæ oppugnant. Imò agitur de iis, quæ oportet habere eum, qui non fugit hoſtem, in quem incidit, ſed conſiſtit. Talia ſunt, gladius, ἀγχίμαχον, haſta miſſilis, τηλίμαχον, lorica, corpus muniens. Nihil clarius. Nam de illis, quæ fugent belluam, agitur ſequenti verſu. Non eſt bonus climax: lancea, telum, ſagitta parva. Coc. Deinde iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt intinctum, maceratum: Bu.Conc. viz. in no. מְשָׁרָה f. omnis ſuccus, aut liquor expreſſus, non ex uvis tantùm, ut muſtum, quod eſt תִּירוֹשׁ. Eſt enim eo generalius. Imprudenter quidam ad יָרַשׁ referunt: ſicut & nomen menſis יִשְׁרִי literarum tranſpoſitione, à תִּירוֹשׁ muſto deducunt: cùm ſit hinc, ab uvarum expreſſione, & vindemia, de quo & infrà rurſum in fine hujus operis dicemus. Nec dubium eſt hanc ſignificationem ex Chaldæa ſolvendi ſumptam eſſe; Merc. Maceratio, maceratum, diſſolutum: dict. ex prima ſolvendi ſignif. Bu.Lex. ſuccus uvarum, maſſaris: de hoc autem no. vide in litera mem. Av. Solutio uvarum: h.e. quicquid ex uvis fluit, ſive preſſis, ſive maceratis. Coc. Prout occ. hoc no. in forma ſ. f. conſtr. loco ſeq. מִשְׁרַת intinctum, Num.6.3. Denique iv. ſignif. 4. hujus rad. שָׁרָה eſt, planicies: vel no. pr. Sharon: idque ſcil. in no. שָׁרוֹן m. proprium loci: quod exp. terra campeſtris. & ferax: Cant.2.1. & Iſa.33.9. ubi etiam in appellativum tranſit, teſte Kimchi: ad deſignandum planitiem campeſtrem, & locum pinguem & feracem: item, 1Chr. 27.29. ubi &, Sitrai הַשָּׁרוֹנִי Saronita, no. gentile, quaſi campeſtris. Merc Scharon, eſt proprium nomen regionis campeſtris paſcuoſiſſimæ: 1 Chron.5.16. & alibi: & fuit etiam vini optimi ferax, unde יֵין הַשָּׁרוֹנִי vinum Sharoniticum, cui duas partes aquæ immiſcebant: Nidda, Fol. 10. Bu. Lex. Saron: nomen loci fertiliſſimi; vel eſt planities & contemplatio quædam; ideòque etiam referri poteſt ad שׁוּר contemplatus eſt Hinc שָׁרוֹנִי Saronites aliquis de Saron. Av. שָׁרוֹן eſt Regio paſcuoſa. Bochartus cenſet, notari locum lati proſpectûs, & à שׁוּר deducit. Coc. Occurrit autem hoc no. ſ. m. cum הַ, יְהוּ, & בַּ pro בְּהַ dem. præf. ut ſeq. הַשָּׁרוֹן ſcharon: planicies, Cant.2.1. Iſa.33. 9.. 65.10. וְהַשָּׁרוֹן & planicies, Iſa.35.2. בַּשָּׁרוֹן in planicie, 1 Chron.27.29. Item, שִׂרְיוֹן ex hac rad. Pſalm.29.6. (ubi occurrit cum וְ cop. præf.) eſt mons idem, qui & חֶרְמוֹן, & שִׂיאֹן, & שְׂנִיר dicitur, Deut. 3. 8, 9.. 4. 48. Coc. שִׂרְיֹת, reliquiæ, pro שְׁאֵרִית, Jer. 15. 11. de hoc vide ſuprà ad rad. שָׁאַר.

Rad. 205. שָׂרָה eſt, principatum habere, dominari: Pag. principem ſe gerere, de principatu contendere: Bu.Lex. princeps fuit, principaliter egit, prævaluit ut princeps. ſtrenuò egit, &c. idem quod שָׂרַר: Av. prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. ſic: Hoſ. 12. 2. Et in robore ſuo שָׂרָה אֶת־אֱלֹהִים principatum habuit, ſeu obtinuit in angelum: vel, principaliter egit cum Deo: i. e. victoriosè: q. d. victorem ſe præſtitit, & eo ſuperior fuit. Sic & Gen. 32.28. (in 2.ſ.m.præt. kal,) כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים quia principem egiſti cum Deo: q.d. ſuperior evaſiſti. Ubi quidam etiam exp. Nam principatum habuiſti, ſeu obtinuiſti cum angelo. Merc. Cev. Principem ſe geſſit cum Deo: i. e. de principatu contendit: Hoſ.12. Reliqua vide in שׂוּר. Bu.Lex. (Tum dixit (Angelus), non Jahakob (ſolùm) dicetur ampliùs nomen tuum, ſed Iſrael: i.e. princeps Dei fortis, principalem potentiam á Deo omnipotente conſequutus, adeò ut cum angelis & hominibus committi poſſis: quod beneficium antehàc cum Labane, nunc mecum in lucta expertus, mox cum Heſavo experturus es: prout oſtendunt ſequentia:) nam ut principem te geris apud Angelos & apud homines, & potentiâ vales. Jun. Atque inde ex hac rad. שָׂרָה eſt no. cum מְ heemant. viz. מִשְׂרָה f. principatus: Pag. Bu. imperium: Pag. Bu. Av. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum הַ dem. præf. ſic: הַמִּשְׂרָה principatus, Iſa.9. 5, 6.

Rad. 206. שָׂרַט eſt, cædere, incidere: Pag. Bu. incidit carnem, laceravit, fecit inciſionem in carnem ſeu in cutem, ut ſolebant Ægyptii idololatræ, quum mortem amicorum lugebant, corpus ſuum inciſuris fœdare. Cogn. cum רָשַׁשׁ allisit, Av. Lacerare, laniare: unde ſic Kimchius: Dicunt Magiſtri שְׂרִיטָה וּגְדִידָה אַחַת laceratio & inciſio idem eſt: ſive שׂרט idem notat, quod גדד. Idem repetit Maimonides in lib.de idololatria c.12. Quod 1 Reg.18.28. dicitur; וַיִּתְגֹּדְדוּ: id dicit שׂוֹרְטִים. Et cum eo comparat Deu.14.1. לֹא תִתְגֹּדְדוּ Mox בֵּין שָׂרַט בְּיָדוֹ בֵּין שָׂרַט בְּכָלִי five laceraverit manu, h. e. unguibus, five laceraverit inſtrumento. Coc. In Bu.Conc.rad. hæc שָׂרַט eſt, cædere, incidere, concidere. Prout occ. in infin. kal, plenè cum kamets & cholem, ſimpl. ut & in fut. kal, à 3. ſ. m. יִשְׂרַט incidet, in 3. pl. m. ſimpl. ſic: שָׂרוֹט cædendo, Zach. 12. 2. יִשְׂרְטוּ incident, Lev.21.5. In niphal נִשְׂרַט, incidi: Bu.Ma. conciſus eſt, laceratus eſt: Av. Prout occ. in fut. niph. (à 3. ſ. m. יִשָּׂרֵט incidetur, lacerabitur, &c,) 3. pl. m. cum tseri ob pauſam, pro ſcheva in penult. loco ſeq. יִשָּׂרְטוּ cæduntur, Zach.12.3. Atque inde ex hac rad. שֶׂרֶט eſt 1. no. שֶׂרֶט m. inciſio, cæſura, inciſura, laceratio, laniatio: 70. ἔντομὶς. Pag. Bu. Coc. Av. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum וְ cop. præf. ſic: Lev.19. 28. וְשֶׂרֶט לָנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בִּבְשַׂרְכֶם & inciſionem animæ (dandi caſu) non dabitis, ſeu ponetis, in carne veſtra. Pag. Et inciſionem pro anima non dabitis in carnem veſtram. Av. Et lacerationem ob animam non facietis in carne veſtra. Coc. Neque cæſuram pro ullo mortuo (Hebr. anima, ut infra 21.1. Metonymia:) inditote carni veſtræ. Jun. Item, 2. hinc etiam no. שָׂרֶטֶת f. idem cum præced. laceratio, laniatio, inciſura: Coc. Av. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum kamets, ob pauſam, pro ſægol in penult. ſic: Lev. 21.5. & in carne ſua לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת non incident inciſionem: Pag. Non ponent inciſionem. Significat conciſionem, ſeu convulſionem, aut cæſuram carnis. Quò videtur Paulus alluſiſſe, ad Philipp. 3. Circumciſionem Pſeudo-Apoſtolorum, quam illi tradebant, eſſe neceſſariam ad juſtitiam, vocans κατατομὴν conciſionem carnis, &c: Apud Doctores appellatur גְּרִידָה, etſi in Haruch legatur גְּרִירָה. Merc. Et in carne ſua non incident inciſuram: 70. ἐντομὶδ ας. Av.

Rad. 207. שָׂרָךְ inde no. rad. שְׂרוֹךְ m. corrigia: 70. σειρωτὴρ, ἱμὰς. Pag. Bu. Coc. Corrigia calceamenti. quæ implicatur libulæ per circumflexionem: eſt enim a rad. inuſit. in kal, ſed in piel שָׂרַךְ circumflexit, &c Av. vide verbum mox: occ. autem hoc no. ſ. m. ſimpl. ſic: שְׂרוֹךְ corrigia, Gen.14.23. Iſa.5. 27. Atque inde, ex hoc no. שְׂרוֹךְ, plerique ducunt verbum in piel שָׂרַךְ circumplicare: Pag. circumflexit, implicuit, quemadmodùm corrigia calceamenti fibulæ ſuæ implicatur: & metaph. aliis quoque rebus tribuitur. Cogn. cum שָׂרַג perplexus fuit: & שׂוֹרֵק, i. e. ſurculus implicatus: & שָׂכַר concluſit. Av. Sunt qui radicem conferant cum שָׂכַר concludere, & שָׂרַג conſtringere, ſeu implicare, ut ſit gyrare, circumflectere: ut ſit quum loro calceus conſtringitur. Quod hîc dicit. capiens vias ſuas. in Kimchi non מְכַלְכֶּלֶת, ſed מְכַרְכֶּרֶת legitur, confundens, implicans vias ſuas, &c. & currens circunquaque, & huc illuc tranſcurrens; שְׂרוֹךְ ſonat ligamen, ſeu colligaturam quà calceus pedi conſtringitur. Rabbini vocant רְצוּעָה. Merc. Cev. Prout occ. hæc conjug. piel in part. piel, (a ſ. m. מְשָׂרֵךְ, & abſol. forma ſ. f. מְשָׂרֶכֶת) ſ. f. in forma cum duplice ſægol ante thau, ſic: מְשָׂרֶכֶת q.d. corrigians: i. e. implicans, ut nodus corrigiæ implicatur conſtringendo. Bu. Lex. Jer.2.23. בִּכְרָה קַלָּה מְשָׂרֶכֶת דְּרָכֶיהָ dromedaria levis capiens vias ſuas, ut calceus corrigiam: vel circuiens, quemadmodùm ligatur corrigia in circuitu calcei: inquit R. D. R.Sal. exp. Camelus (fœmina electa, diligens currere: Pag. ſeu fœmella vegeta & ſtrenua expetens huc illuc ſeſe motitare: Cev.) tenet, ſeu retinet vias ſuas: Pag. vias. ſcil. adoleſcentiæ ſuæ, & juvenilis ætatis: Cev. Implicans vias ſuas: i. e. huc illuc diſcurrens æſtu libidinis: ſic tu fervore idololatriæ. Bu. Lex. Dromedaria velox implicans vias ſuas: i. e. quæ confuſo curſu huc illuc diſcurrit, & circumflectit vias ſuas vario modo. Av. Dromas levis implicans vias ſuas. &c. Coc. ὁ Dromas velox, (h. e. quæ velociſſimè ad idololatriam abriperis præceps velociùs Dromade:) ὁ quæ corrigiâ notat vias ſuas: Hebr. corrigians, ut ita dicamus, vias ſuas: i. e. ſcortum adeò effœtum, præ aſſiduitatè ſceleris, ut quocunque te vertas, terram velut corrigiis & reſtibus tuarum ſordium ex te diffluentium coinquines. Jun.

Rad. 208. שָׂרַץ eſt, excreſcere, ſuperfluere: redundare. Pag. Bu. Quidam conferunt cum שָׂעַר, vel שָׂעָר, tranſpoſito: quòd á monſtroſis, in quibus membrum aliquod juſtam & ſolitam magnitudinem excedit, abhorreamus: contrarium eſt קָלוּשׁ contractus. vel contractum animans. Sic dicitur, inquiunt Doctores, cujus femur diſtenſum eſt, ideòque trahit pedem alterum ut poté redundantem, ſeu excreſcentem: verbum inde factum potes exponere, extendere, ſeu diſtendere ſeſe: pandiculari. Merc. Excrevit, diſtendit in longum, extendit. Cogn. cum סָרַח extendit in latitudinem. Av. Unde שָׂרוּץ eſt redundans in partibus: i. e. partes habens abundantes. Oppoſitum חָרוּם. Et Lev.22.23. opponitur קָלוּשׁ. Chald. יְהִיר וְחָסִיר. 70. ὠτόκιστον: auriculam fiſſam habens: exemplum. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc שָׂרַץ eſt, redundare: i. e. habere membrum aliquod nimis monſtruoſum, aut excreſcens. Pag. Prout occ. in part.paul kal, ſ.m ſic: שָׂרוּץ redundans, membris, ſc. corporis, Lev.21.18.. 22.23. In hithpael הִשְׂתָּרֵץ, idem cum kal redundare, membris, ſcil. prælongum eſſe: Bu.Ma. diſtendit ſeſe: Av. ſuperfluere. Pag. Prout occ. in infin. hithp. cum מִ præf. ſic: Iſa.28.20. Quia קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵץ angustum ſeu breve eſt ſtratum, nè ſuperfluat, ſeu ut non ſuperſit: i. e. ut non poſſint ſe extendere in illo, quia nihil ſupereſt. Pag. A redundando, ſeu quàm ut redundet, aut longiùs ſe protendat: Bu. Lex. Sed brevius eſt ſtragulum á diſtendendo ſe: h. e. anguſtior eſt lectus, quàm ut quis membra latiùs exttndat. Av. Brevius eſt ſtratum, quàm ut abundet: vel, quàm ut quis ſe poſſit extendere. Coc. Nam brevius erit ſtratum, quam ut profendat ſe (cubans:) i. e. inferne, ſuperne, nulla denique ex parte poterit ſe á Dei flagellis tegere: hoc enim verſu nocturnæ denunciantur anguſtiæ: ſicut iverſu ſeq. diurnæ ab exempl. demonſtrantur; Jun.

Rad. 209. שָׂרַף eſt, urere, comburere, incendere, ſuccendere, exurere: Pag. Bu. eſt proprie, igni cremare, concremare: ſed eſt & metaph. calore adurere: quidam conferunt cum צָרַף, niſi quòd hoc vehementius eſt; Merc. Combuſſit igni, concremavit, incendit. Cognationem habet cum צָרַף exuſſit, excoxit: & hoc proprie de excoctione metallorum accipitur: item cum צָרַב aduſtus eſt calore, & cum זָרַב aduſtus eſt radiis ſolis. Hinc πρήσσω uro, πρησὴς preſter. Av. καίειν, κατακαίειν, ἐμπυείζειν, ἐμπρήθειν: cremare, comburere. Coc. Prout occ. hoc verbum in textu ſæpe & ordine Conc ut ſeq. In præt.kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ו conv, præf & ו &. ה aff. & cum ם aff. ſimpl. & cum ו conv. præf. prout ſeq. שָׂרַף combuſſit, Lev.4.21.. 8. 17.. 9.11.. 10.6. Joſh.11.9,11,13. 2Reg.23.11.. 25. 9. 2 Chron. 34. 5.. 44. 16. Jer. 36. 28, 32.. 52. 13. וְשָׂרַף & comburet, Lev.4.12,21.. 13.52. Num.19.5. 2Reg.23.15. וְיִשְׂרְפוּ ut comburat eum, Ezec.43.21. וְשָׂרְפָה & exurat eum, Jer. 21. 10.. 34.2. שָׂרָפָם combuſſit eas, Joſh. 11. 13. וְיִשְׂרְפֵם & exurat illas, Jer.43.12. Et in 3. ſ. f. á ſimplice forma שָׂרְפָה combuſſit f. occ. cum ם aff. poſt thau pro he 3. fœm. loco ſeq. שְׂרָפָתַם combuſſit eas, Iſa.47.14. Item, in 2. ſ. m. præt. kal, occurrit ſimpliciter & cum ו conv. præf. ſed in 1. ſ. ſimpliciter, ſic: שָׂרַפְתָּ combuſſiſti, Jer.36.29. וְשָׂרַפְתָּ & combures, Exod. 29. 34. Deut.13.16. Ezech.5.4. שָׂרַפְתִּי exuſſi, Iſa. 44. 19. Prout occ. etiam in 3. pl. præt. kal, ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & cum ו conv. præf. & ָה aff. idque vel poſt ſchurek, vel pro eo poſt kibbuts in penult. ſed in 1. pl. ſimpl. ut ſeq. שָׂרְפוּ combuſſerunt, Num. 31.10. Joſh.6.24. Jud.18.27. 2Chron.36.19. Pſalm. 74.8. Jer.39.8.. 51.32. וְשָׂרְפוּ & comburent, Lev. 16.27. Jer. 37. 10. Ezech. 16. 41. וְיִשְׂרְפוּהָ & comburent eam, Jer.32.29.. 38.18. וְיִשְׂרְפֻהָ & comburent eam, Jer. 24.22.. 37.8. שָׂרַפְנוּ combuſſimus, 1Sam.30.14. Item, in part. ben. kal, ſ. m. occ. cum יְהִ præf. ſed in forma pl. m. ſimpl. & cum ַה dem.præf. ſic: וְהַשֹּׂרְפִים & comburens, Lev. 16. 28. Num.19.8. שֹׂרְפִים comburentes, 2 Reg. 17.31. הַשֹּׂרְפִים idem, Num.17.4. In part.paul kal, á ſ. m. שְׂרוּף occ. in ſ. f. ſimpl. cum ſchurek vel kibbuts in pen. ut & in forma pl. f. ſimpl. itidem modo eod. ut ſeq. שְׂרֻפוֹת combuſ-

ta, 1 Sam.30.3. שְׂרֻפָה idem, Pſal.80.17. שְׂרוּפוֹת combuſtæ, Neh.3.34. שְׂרֵפוֹת idem, Iſa.1.7. In infin. kal. occ. in forma plena cum kamets & cholem ſimpl. ſed in forma cum ſcheva & cholem ſimpl. & cum ל præf. quæ forma cum ſcheva & cholem, ob ו aff. mutat cholem in kam. chat. ante ſcheva in penult. prout occ. cum ו aff. ſimpl. & cum ל præf. ut ſeq. שָׂרוֹף comburendo. 2 Sam. 23. 7. שְׂרוֹף comburere, Jer.36.25,27. לִשְׂרוֹף ad comburendum, Jer. 7. 31.. 19. 5. שָׂרְפוֹ comburere eum, Amos. 2. 1. לְשָׂרְפוֹ ad comburendum eum. Jud.9.52. In fut. kal, 1. ſ. occ. cum ו conv. præf. ſed in 2. ſ. m. ſimpl. & cum נוּ aff. ſic: וְאַשְׂרוֹף & combuſſi, Deut.9.21. תִּשְׂרוֹף combures, Exod. 29. 14. Joſh. 11. 6. Jer. 38. 23. תִּשְׂרְפֵנִי combures eum, Lev.13.55,57. Item. in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui etiam cum ו conv. ה & ם ſunt aff. ut ſeq. יִשְׂרוֹף comburet, Num.19.5. Pſalm.46.10. Jer.43.13. וַיִּשְׂרוֹף & combuſſit, Exod.32.20. Joſh.8.28. 1 Reg.15.13.. 16.18. 2Reg.23.6,15,16,20.. 25.9. 2 Chron.15.16. Jer. 52. 13. וַיִּשְׂרְפָה & combuſſit eam, 1 Reg.9.16. וַיִּשְׂרְפֵם & combuſſit eos, 2 Reg.23.4. Et in 1. pl. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. & in 2. pl. m. ſimpl. & cum nun parag. add. ſic: נִשְׂרוֹף comburemus, Jud.12.1.. 14.15. וְנִשְׂרְפָה & comburemus, Gen.11.3. תִּשְׂרְפוּן comburetis, Exod.12.10. Lev.8.32. תִּשְׂרְפוּן comburetis, Deut.7.5,25.. 12.3. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. vel extra pauſam cum ſcheva, vel in pauſa cum cholem penult. cui priori cum ſcheva penult. ו conv. eſt etiam præf. idque ſimpl. & cum הָ aff. ut ſeq. יִשְׂרְפוּ comburent, Lev. 20. 14. Deut 12.31. 1 Reg. 13.2. Jer. 34. 5. יִשְׂרֹפוּ comburent, Ezech. 23. 47. וַיִּשְׂרְפוּ & combuſſerunt, Joſh.7.25. Jud.15.6. 1 Sam. 30.1.. 31.12. 1 Chron.14.12. 2 Chron.16.14.. 36.19. וַיִּשְׂרְפוּהָ & combuſſerunt eam, 2 Reg. 10. 26. In niphal נִשְׂרַף comburi, exuri: Pag. Bu. combuſtus eſt: Av. cremari: Coc. Prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. ſimpl. & in 3. ſ. f. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in 3. pl. m. & f. ſimpl. ut ſeq. יִשָּׂרֵף comburetur, Lev.4.12.. 7.7,9.. 19.6. Joſh.7.15. תִּשָּׂרֵף comburetur, Lev.6. 23.. 13.52.. 21.9. Jer.38.17. וְנִשְׂרָף & comburetur, Gen.38.24. יִשָּׂרְפוּ comburentur, 2Sam.23.7. Mic. 1. 7. תִּשָּׂרְפֶנָּה comburentur, Pro.6.27. In pual idem cum niph. exuri: Pag. Bu. combuſtus eſt ab alio: Av. prout occ. in præt. pual 3. ſ. m. cum kamets, ob pauſam, pro pathach in ult. loco ſeq. שֻׂרָף exuſtus fuit, Lev.10.16. Atque inde ex hac rad. שָׂרָף ſunt nomina ſeq. 1. no. שָׂרָף m. præſter; ſerpens ignitus & venenatus ſummè: Bu.Lex. etiam Græcis ab urendo dictus: draco alatus, & volans, igniti coloris, non homines tantùm, ſed & fruges lethali, ardore, & afflatu inflammans, & adurens. Lucanus. Oraque diſtendens avidus ſpumantia præſter. Alii Ceraſten incommodiùs convertunt. Iſa.15. additur epitheton volantis, מְעוֹפֵף. Tales inquit Kimchi, alatos inquam, ferunt in Æthiopia inveniri: niſi volantes vis intelligi procul diſſilientem ut volare videatur. Quo ſenſu, volandi verbo, pro moveri. Doctores utuntur Hebræi, ut ſupra in עוף dictum. Hinc & Angeli Domino aſſiſtentes, Seraphim dicti quaſi ignei & ardentes. volantes. & alati. Taleſenim Iſaiæ viſi ſunt. Quidam putant Ezech. 28.14, & 16. אַבְנֵי־אֵשׁ lapides ignitos dici. A ſplendore aſpectûs, & claritatis potiùs quàm, ut quidam cenſent, ab ardore amoris. Merc. ſerpens ignitus, ab effectu πρηστὴς, preſter: item, flamma cœleſtis, quæ, quicquid attingit, comburit. Item, Seraphim, Angeli fulgentes ſeu coruſcantes qui ſunt igneæ naturæ. Hinc σείριος, & σέφος inſecti genus, & addita κ fit Scorpius, ſerpens. Av. שָׂרָף eſt 1. ſerpens urens: hydrum Bochartus intelligit: preſterem alii. Neque puto officere, quòd id de non uno genere dicatur: nam & Saraph videtur latiús ſignificare, Deut. 8. 15. נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב ſerpens, preſter & ſcorpio: & Num.21.6. Et miſit Dominus in populum אֶת־הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים ſerpentes igneos (πεπυρωμένους) qui mordebant populum. Et v. 8. עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף fac tibi preſterem. 2. corpora ignea: qualia vidit Iſaias cap. 6.2,6. Interpretes retinent Hebræam Seraphim. Kimchi exp. מַלְאֲכֵי אֵשׁ angeli ignei. Coc. Nam Seraphim eſt & Angelorum nomen, qui á claritate & aſpectûs ſplendore flammantes & ignei viſi ſunt: Iſa. 6. 2. Bu. Lex. Occ. autem hoc no. in ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & in abſol. forma pl. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. ut ſeq. שָׂרָף preſter, ſerpens ignitus, Num. 21. 9. Deut. 8. 15. Iſa. 14. 29. וְשָׂרָף & preſter. Iſa. 30. 6. שְׂרָפִים preſteres, Iſa. 6. 2. הַשְּׂרָפִים preſteres, Num. 21. 7. Iſa. 6. 6. Item, 2. hinc etiam no. שְׂרֵפָה f. incendium, uſtio, combuſtio, conflagratio: Bu. Lex. combuſtio: incendium: buſtum. locus in quo mortuus eſt combuſtus & ſepultus: Av. crematio, incendium, exuſtum, excoctum; 70. ἐμπυρισμὸς, κατάκαυμα: unde הַר שְׂרֵפָה mons incendii. dicitur qu. ardens: qualis Ætna, Veſuvius; Coc. In Deut. 29. 23. Sanctes exp. Sulphure & ſale שְׂרֵפָה comburente omnem terram, ejus ſc. ſed non tranſit. exponend. comburente, ſed combuſta erit, ſc. tota ejus terra: & in nominativo, ita ut combuſtionis actio á ſulphure & ſale in terram patientem derivetur: ut A. F. exp. videtur enim שְׂרֵפָה ubique ſubſtantivum eſſe, pro combuſtione: neque hunc locum cum Kimchi excipias. Merc. Cev. שְׂרֵפָה כָּל־אַרְצָהּ exuſtum tota terra ejus. Cocc. Sulphure & ſalſilagine exuſtam totam terram ejus. Jun. Occurrit autem hoc no in abſol. forma ſ. f. ſimpl. & cum הַ dem. לְ & מִ præf. ut & in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. & cum כְּ & לְ præf. ut ſeq. שְׂרֵפָה incendium, uſtio, combuſtio. Deut. 29. 23. 2 Chro. 16 14.. 21. 19. Jer. 51. 25. הַשְּׂרֵפָה incendium, Lev. 10. 6. Num. 17. 2. לִשְׂרֵפָה ad combuſtionem, Gen. 11. 2. Iſa 9. 4. מִשְׂרֵפָה ex incendio, Amos. 4. 11. שִׂרְפַּת combuſtio, Num. 19. 17. כִּשְׂרֵפַת ficut uſtio, 2 Chron. 21. 19. לִשְׂרֵפַת conflagrationi. incendio, Iſa. 64. 10. Item. 3. hinc etiam no. cum מ heemant. viz. מִשְׂרָפָה vel, ךָ f. idem cum præced. combuſtio, &c. Pag. Bu. item, calefactio: Av. crematio: Coc. Non autem venit hoc no. in ſing. ſed in forma pl. f. מִשְׂרְפוֹת combuſtiones: Pag. cremationes. Coc. ut Iſa. 43. 12. Et erunt populi מִשְׂרְפוֹת שִׂיד combuſtiones calcis: Pag. i.e. ut lapides excocti in calcem. Av. Erunt crematio calcis, h.e. cremabuntur ut calx. vel in calcem: vide Amo. 2. 1. Coc. Et Joſ. 11. 8. Et perſequuti ſunt eos - &c. uſque ad מִשְׂרְפוֹת מַיִם Miſrepheth aquarum: appellatus ſic locus eò quòd aquæ illic ebullientes, ſeu ſcaturientes, erant calidæ:

ut inquit R.D. Pag quaſi, combuſtiones dicas aquarum, i. e. thermas; Jonathan: ciſternas aquarum, ſalinas, ſcil. vertit, ubi aquæ è mari collectæ á ſole comburuntur, unde fit ſal. Merc. Et uſque ad calefactiones aquarum: i. e. thermas: Av. ſed potiùs ſalinæ intelligendæ, cum R.Sal. & Kimchi. Chaldæus חַרְצֵי מַיָּא foſſæ aquarum. Coc. Et perſequuti ſunt eos uſque ad magnam Tſidonem, & uſque ad fornaces vitrarias: (Hebr. ad combuſtiones aquarum:) quibus abundat ille tractus, materiâ ſumtâ ex Belo flumine, quod Cendevia palus fundit intra montis Carmeli radices: vide Plin. l. 36. nat. hiſt. c. 26. Jun. Occurrit autem hoc no. in hac forma pl. f. ſimpl. locis ſeq. מִשְׂרְפוֹת combuſtiones, Joſh. 11.8.. 13.6. Iſa. 33.12. Item, occurrit etiam ead. forma pl. f. cum יִ præf. ſic: Jer. 34.5. In pace morieris, וּבְמִשְׂרְפוֹת אֲבוֹתֶיךָ combuſtionibus patrum tuorum: Av. Et crematione patrum tuorum, regum priorum, כֵּן יִשְׂרְפוּ לָךְ cremabunt tibi. Coc. Cum pace morturus es, (i. e. naturali non violentâ morte:) & uſtionibus majorum tuorum, regum præcedentium qui fuerunt ante te, ſimiliter (uſtiones odorum) comburent (populares) tibi, &c. vide 2Chron. 16.14. ubi de Aſa mortuo dicitur, quem ſepeliverunt in ſepulchris ſuis, quæ foderat ſibi in civitate Davidis: deponentes eum in cubili, quod impleverat aromaticis ſpeciebus (Hebr. aromatibus & ſpeciebus: Ændyadis:) paratis unguentario opere: & combuſſerunt ei uſtionem (odorum) perquàm maximam: i. e. ſepulchrum ejus luſtrarunt in uſtrina, ſuffitu facto, regum more: vide infrá 21. ſub finem: viz. v. 19. ubi de Jehoramo mortuo dicitur: neque fecerunt ei populus ejus uſtionem (odorum) ſimilem uſtioni majorum ſuorum. Jun. Et non fecerunt ei populus ejus שְׂרֵפָה כִּשְׂרֵפַת combuſtionem ſecundùm combuſtionem patrum ſuorum: Pag. buſta & rogos veteribus in uſu fuiſſe in funeribus, notum eſt; neque hîc Hebræorum commentis indigemus. Merc. Cev. Hinc מְכָרָךְ Am. 6. 10. qui id officium præſtat: vide rad. מָרַךְ. Coc. De verbo autem שָׂרַף, ad fut. kal, locus unus aut alter notandus: viz. Deut. 9.21. וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָאֵשׁ & combuſſi illum igni: Pag. Quum autem aurum non comburatur, ſed liquefiat, Kimchi intelligit vitulum igni primùm liquefactum, ut ejus figura aboleretur, deinde limâ contritum. Merc. Verbum enim hoc שָׂרַף cremare, comburere, &c. ſignificat etiam excandefacere: prout apparet ex Gen. 11.3. וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה & excoquamus eos: 70. καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί. Ita Exod. 32. 20. Et accepit vitulum וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ & candere fecit igne, וַיִּשְׁחַן עַד אֲשֶׁר־דָּק & commoluit, donec comminueretur. Affine verbum צָרַף in hoc ſenſu Aureum vitulum fudit primò in ſubtiles virgas, tum deinde tundendo & terendo (ut fruges tundendo & terendo commoluntur) in tenuiſſimas redegit, laminas, & quaſi pulviſculum fecit. Ita ſparſit in faciem aquarum, unde bibebant Iſraelitæ. Alienè 70. κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ κατηλέσεν αὐτὸν λεπτὸν. Si κατηκαυσεν, quomodò κατήλεσεν? nam κατακεκαυμένα fiunt σποδὸς: quæ non eſt natura auri. Coc. Deinde accipiens vitulum illum, quem fecerant, exuſſit igne, commoluitque donec minutus eſſet, &c. (h. e. deformavit liquefaciens igne: &c. omnia hæc ad deteſtationem idololatriæ:) diſpergenſque in ſuperficiem aquarum, juſſit bibere filios Iſraelis. In quem locum Hieronymus ſic ad Fabiolam. Ut diſceret, inquit, populus contemnere id quod conſumi videbat, comminui, & in ſeceſſum projici: adeòque, ut hoc velut ſymbolo palàm agnoſceret á ſe non immeritò maledictionem ſuam epotandam, & exhauriendam eſſe, niſi miſereretur Deus: ſecundùm analogiam illius legis, quæ habetur Num. 5. Jun.

Rad. 210. שָׂרַץ eſt, gignere, & producere in multitudine, inquit R.D. & repere: movere ſe: ſecundùm Targum, quod vertit per רָחַשׁ, quod eſt eructare, ebullire, ſcatere, motare. Pro שֶׂרֶץ reptili, tam in Onkelo, quàm in Jonatha, רְחָשָׁא. Eſt aliquando tranſitivum, & tunc eſt propriè, terram vel aquas gignere in copia, motabilia, reptilia, aut volatilia, quaſi reptificare dicas: aut motare: aut ſcaturire, activè: ubi verò eſt neutrum, erit motari, currere: repere, reptare, juxta Chaldæum. Et reptilia, quæ שְׂרָצִים vocantur, ſuper terram ſeſe motitant. Quidam, etiam Hebræorum, faciunt compoſitam ex שֶׁ relativo, & רָץ, quaſi, quod currit. Quod Exod. 8. de fluvio dicitur motante, ſeu ſcaturiente ranas, Pſalm 105. de terra dicitur, ac terræ tributur, paluſtri, ſcil. & uliginoſæ. Gen. 8. etiam ad alia animantia transfertur, quæ crebrâ motione verſantur, & copioſè curſitant. Transfertur etiam metaphoricè ad homines: Exod. 1. ubi Targum per gignendi verbum reddit, וְאִתְיְלַדוּ & producti ſunt, copioſâ prole ſunt propagati, piſcium in aquis, aut reptilium more: שֶׂרֶץ collectivum nomen eſt ad omnia animalia aquatilia, vel terreſtria, ſive amphibia, ſive natatilia, ſive volatilia, quæ curſitando demiſſe repunt, non elevatis pedibus, aut illis terram quatiendo: ut רֶמֶשׂ vel רֶמֶס eſt quicquid terram ſublatis pedibus calcat, & quatit, ac pulſat, greſſile diximus; Merc. שָׂרַץ repere, reptare: abundè progignere, ſive producere, quaſi reptificare dicas. Bu. Lex. motavit edendo & producendo: ſine accuſ. eſt neutrum; produxit in magna copia, ſcaturivit, & proprié dicitur de copia ſeminis naſcentis, ut ſi aqua producit magnam copiam piſcium inter ſe coarctantium: & poteſt quoque exponi, reptavit, ſeu natavit, edidit. Cogn. cum רוּץ cucurrit, ut quum omnia curſim premuntur in multitudine: & differt á רָמַשׂ, quod eſt reptile quicquid terram ſublatis pedibus calcat & quatit, ac שָׂרַץ humi repit, non ſublatis pedibus. Av. Verbum hoc שָׂרַץ eſt, verminare, ſe movere. Dicitur de terra & aqua. in quibus fit motus, quum animalia, quæ ex iis ſunt, in iis vivere incipiunt: item, de animalibus ſe moventibus. vel ubertim propagantibus: 70. ἐκζέειν, κινεῖσθαι. Coc. Exod. 1.7. Et filii Iſrael פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ creverunt, & nati ſunt in multitudine, & multiplicati ſunt. R. Sal. ſcribit, quòd ſex generabantur in ventre uno. Et A. E. Forſan hoc indicat, quòd illorum uxores geminos aut ampliùs pariebant filios. Et ego vidi quatuor filios quos uno partu peperit mulier una: & Medici ſcribunt quòd uſque ad ſeptem poſſint eſſe in utero uno. Pag. Et abundè progenuerunt, ſive more reptilium multiplicaverunt ſe. Bu. Lex. Fructificàrunt & verminàrunt, & multiplicati ſunt. Coc. Fœtificaverunt, & abunde (Hebr. in morem reptilium,

lium, ut Gen. 1.20. & 8.17.) progenuerunt, atque adaucti ſunt, &c. Jun. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. & 3. pl. ſimpl. & cum ו cop. vel conv. præf. ſic: וַיִּשְׁרָץ repere, reptare, Pſalm. 105. 30. וַיִּשְׁרַץ & produxit. progenuit abundè more reptilium, Exod. 7.28. שָׁרְצוּ produxerunt, Gen. 1.21. וַיִּשְׁרְצוּ & abundé progignant, Gen. 8.17. Et in part. ben. kal, ſ. m. occ. cum ה dem. præf. & in ſ. f. (à ſimplice forma שׁוֹרֵץ repens f.) itidem cum ה dem. dem. præf. & in forma cum duplice ſægol ante thau ſic: הַשֹּׁרֵץ repens, Gen. 7.21. Lev. 11.29, 41, 42, 43. הַשְּׁרֹצֶת quæ repit, Lev. 11.46. In imper. kal, à ſ. m. שְׁרֹץ vel שְׁרוֹץ, occ. in pl. m. ſ. impl. loco ſeq. שִׁרְצוּ abundè progignite, Gen. 9.7. In fut. kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl. ſed in 3. pl. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut ſeq. וְיִשְׁרוֹץ repit, Ezech. 47.9. וְיִשְׁרְצוּ abundè progignunto, Gen. 1.20. וַיִּשְׁרְצוּ & abundè progenuerunt, Exod 1.6. Atque inde ex hac rad. שֶׁרֶץ eſt no. rad. שֶׁרֶץ m. reptile, reptilia animantia: Pag. Bu. complectitur autem terreſtria, aquatilia, & amphibia, natatilia & volatilia: Gen. 1. & Lev. 11. Bu. Lex. notabile, reptile, quicquid ſuper terra repit non elevando pedes: eſt collectivum. Av. Verminatio: Gen. 1. 20. h. e. Animal, quod provenit ex materiæ verminatione & nihil habet, niſi motum: 70. ἑρπετὸν reptile. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ה & ב pro בָּהּ dem. præf. ut ſeq. שֶׁרֶץ reptile, reptilia, Gen. 1.20. Lev. 5.2.. 11.10, 20, 21, 23.. 22. 5. Deut. 14. 19. הַשֶּׁרֶץ reptile, Gen. 7. 21.. 11. 31, 41, 42, 43, 44. בַּשֶּׁרֶץ in reptilibus, Lev. 11.29.

Rad. 211. שָׂרַק eſt, ſibilare: Pag. movere labia cum ſonitu, inquit Kimchi: Merc. ſibilavit, exſibilavit, ſibilando advocavit: conſtr. cum dat. Bu. Lex. fiſtulavit ore: & aliquando ſignificat, explodere ſibilo amaro, vel exſibilare: nam varius ejus uſus eſſe poteſt. Cogn. cum שִׁיר cecinit. Hinc συρίττω, συρίζω, ſibilo, exibilo, σύριγξ fiſtula, συριγμὸς ſibilus: item, hinc σαρκάζω amarulentè rideo. In kal ſibilare: conſtr. cum dat. ſed aliquando abſolutè venit. Porrò cum עַל, irridere, in malam partem accipitur, & ironicῶs. Av. 70. συρίζειν, ſibilare. Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. idque vel cum pathach, vel, ob pauſam, cum kamets in penult. & in 3. pl. ſimpl. ſic: וְשָׂרַק & ſibilabit, Iſa. 5.26. וְשָׂרְקוּ idem, 1 Reg. 9. 8. שָׂרְקוּ ſibilarunt, Lam. 2.15, 16. Ezech. 27.36. In fut. kal, occ. 1. ſ. (à ſimplice forma אֶשְׂרוֹק vel אֶרַק) cum ה parag. add. ut & in 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: אֶשְׂרָקָה ſibilabo, Zach. 10.8. יִשְׂרוֹק ſibilabit, Iſa. 7.18. Zeph. 2.15. וְיִשְׂרוֹק ſibilabit, Job. 27. 23. Jer. 19. 8.. 49. 17.. 50. 13. Atque inde ex hac rad. שְׂרָקָה eſt 1. no. ſ. f. ſibilus: Pag. Bu. Av. ſarcaſmus, exibilatio; hinc συριγμὸς ſtridor. Av. De pomis explicat הַנְּעָרֹת הַשְּׂחָקִים Belg. Aenfluytinge. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum ו cop. ל & לְ præf. ut ſeq. וּלְשָׂרְקָה & ſibilus, Jer. 51. 37. לְשָׂרְקָה ad ſibilum, Jer. 25. 18. Mic. 6. 16. וְלִשְׂרָקָה & ſibilo, 2 Chron. 29. 8. Jer. 18. 8.. 25. 19.. 29. 8. Item, 2. hinc etiam no. שְׂרִיקָה f. ſibilatio. 70. συριγμὸς: ſed in loco Jud. 5. balatus etiam intelligitur: Coc. vel boatus gregum: Av. vel ſibili gregum: Pag. i. e. paſtorum juxta greges. Merc. Non autem venit hoc no. in hac forma ſing. ſed in forma pl. f. ſibilationes, exibilationes, ſibili: Av. ſic: שְׂרִיקוֹת ſibili, Jud. 5. 16. Jer. 18. 16.

Rad. 212. שָׂרֵק: inde no. rad. שׂוֹרֵק m. ſelectum vitis aut lini; Bu. Conc. vitis optima, cujus uvæ, ut ſcribit R. Giath, non habent acinos; Pag. Quidam recentiorum exponunt ſurculum, reſpondente quidem latinâ voce: Iſa. 5. plantavit eam ſurculo: juxta illos. Sic Gen. 49. & ad ſurculum: ubi non rectè putant he locale eſſe, quum dictio ſit Milrah. Dic potiùs duas eſſe formas. Quin & tertia occurrit Iſa. 16.8. ubi illi itidem exponunt ſurculos ejus. Hinc שְׂרִיקוֹת ſerica exponunt, ex palmitibus aut ſurculis facta, quod non intelligo quomodò fiat. Sic שְׂרֵקִים ſpadiceos exponunt. Spadix, teſte Gellio. eſt termes ex palma arbore cum fructu avulſus. Affinia hæc omnia eſſe non dubitarim, ac à vitis laudatiſſimæ colore deducta. Hieronymus plurale vertit flagella, quod quidam recentiorum, putantes eſſe ſurculos, ſunt ſequuti. Eſt & Sorek vallis in Palæſtina nomen, Jud. 16.4. ubi Samſon amavit Dalilam, à vinetis laudatiſſimis, quæ habuit. Merc. שׂוֹרֵק eſt, ſurculus tener laudatiſſimæ vitis, ſurculus flexibilis. Cogn. cum שָׂרַג intricavit, & שָׂרַד circumflexit. Hinc ἄσαρον ramus myrteus, & lat. ſurculus, ſurcularis, ſurculoſus, &c. Av. שׂוֹרֵק eſt vitis generoſa. Kimchi notat quoſdam intelligere vitem, cujus uvæ carent vinaceis: τὸν ἀκύρηνον: אֲשֶׁר אֵין בַּעֲנָבָיו חַרְצָן Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שֹׂרֵק ſelectam vitem, Iſa. 5.2. Jer. 2.21. Et in forma ſ. f. cum וְ præf. loco ſeq. וְשֹׂרֵקָה & ad ſelectam vitem, Gen. 49.11. Atque hinc eſt 1. no. שְׂרוֹק m. idem cum præced. vitis optima, ſeu ſelecta: Pag. Bu. ſurculus electiſſimus & tenerrimus in vite; Av. Unde in forma abſol. pl. m. שְׂרוֹקִים, & conſtr. שְׂרוֹקֵי vites ſelectæ: Bu. Lex. generoſæ vitis palmites. Coc. Prout occurrit in forma plur. maſc. conſtr. cum ה aff. loco ſequente: שְׂרוֹקֵי selectas vites ejus, Iſa. 16.8. Item, 2. hinc etiam no. in forma pl. f. שְׂרִיקוֹת ſerica præſtantiſſima, ſive multicoloria: Bu. Lex. ſerica naſcentia in ſurculis ſelectiſſimis: hinc σηρικὸν ſericum, &c. Av. prout occ. hoc no. in hac forma pl. f. ſimpl. ſic, Iſa. 19. 9. Et pudore ſuffundentur operantes מְשִׁחִים שְׂרִיקוֹת lina optima, aut electa: vel. multicoloria: Pag. quaſi punctis aſperſa dicas: ſic enim hac voce teſtatur Kimchi Doctores uti, סְרִיקִין שֶׁל זָהָב veſtimentum figuratum ex auro. Et Arabes etiam optimum ſericum appellant אַל־שַׂרַק, unde ad nos appellatio tranſiſſe videtur: dicitur autem ſericum aliàs hebraicè ſuprà in rad. מָשָׁה; Merc. Nonnulli exp. lina pexa, ſeu pectinata, è quibus texunt retia piſcatoria: ita R. Sal. ſed rectum eſt, inquit R. D. ut exponatur, electa lina; Pag. imò videtur potiùs in poſteriori hac acceptione, velle deſignari hac voce colorem qui accedat ad vitis illud genus quod ſignificatur voce שׂוֹרֵק: qui quidem varius ſit, vel certè duobus ſaltem mixtus coloribus. demonſtrat Zac. 1. de quo infrà. Cev. Et erubeſcent qui faciunt lina, ſerica, & texentes retia, &c. Av. linum optimum: Kimchi הַמְשֻׁבָּח מִמֵּינוֹ הַפְּשָׁתָן quod optimum eſt in lini genere: Coc. ſelecta, vel pectinata lina: Bu. Conc. Et erubeſcent opifi-

ces

ces lineorum, (hebr. linorum) generoſorumque. Jun. Item, 3. hinc etiam no. in forma pl.m. שְׂרֻקִים multicolores, ſeu pectinati: Pag. Balii, varii coloris equi; à colore, ut quidam volunt, uvarum præſtantiſſimarum: Bu.Lex. Spadicei, referentes colorem ſurcuſoſæ vitis: Av. Eſt plur. quaſi à ſing. שָׂרוֹק puniceus: de equis dicitur. Virgilius ſpadices dicit; σπάδιξ palmes cum uvis: שׂוֹרֵק, Cocc. Prout occ. hoc no. pl.m. Zach. 1. 8. Et poſt illum equi rufi שְׂרֻקִים multicolores: utpotè habentes colorem rufum, album, ac nigrum: inquit R.D. Hieron. varii: quod idem eſt. Alii exp. pectinati: ſed prius rectius. Pag. Spadicei; Av. Balios: ſive varios; ſic enim Hebræis appellantur à colore uvarum præſtantiſſimarum, qui in eo tractu eſt varius, Jun.

R.d. 113. שָׂרַשׁ: inde nomen radicale, שֹׁרֶשׁ m. radix: 70. ῥίζα: Pag. Bu. Cocc. Proprie eſt radix arboris vel herbæ: ſed metaph. poſtea ad fundamenta, & res alias imas ut & in aliis linguis transfertur. Quidam conferunt cum שָׂרַר, unde erat שׁוּר umbilicus: quaſi radix eſſet nodus. ſeu umbilicus arboris; Merc. Ad locum Deu. 29. v. 18. פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה nè fortè ſit in vobis radix fructificans toxicum & abſynthium; videtur alluſum ab Apoſtolo in Epiſt. ad Hebræos 12. cap. Pag. Merc. Nè ſit in vobis radix fructificans veneno & abſynthio; h.e. cogitatio ad errorem & defectionem ducens; Cocc. Ne ſit in vobis radix proferens cicutam aut abſynthium; i.e. nè animus veſter ſit ullius idololatriæ, perditæve vitæ ſeminarium; metaphora; Jun. Occurrit autem hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ! cop. וֹ & מ præf. ut ſeq. שׁוֹרֶשׁ radix, Deut. 29. 18. 2 Reg. 19. 30. Iſa. 11. 10. 37. 31. Mal. 3. 19. וְשׁוֹרֶשׁ & radix, Job, 19 28. 30. 4. Prov. 12. 3, 12. וּכְשׁוֹרֶשׁ & ſicut radix, Iſa. 53. 2. מִשּׁוֹרֶשׁ è radice, Job. 28. 9. Iſa. 15. 2. ſed cum affixis cholem hujus no. mutatur in kam. chat. ante ſcheva: ut cum ו, ה, ו & ם aff. ut ſeq. שָׁרְשִׁי radix mea, Job. 29. 19. שָׁרְשֵׁךְ radix tua, Iſa. 15. 3. שָׁרְשׁוֹ radix ejus, Job. 14. 8. Ezech. 31. 7. שָׁרְשָׁם radix eorum, Jud. 5. 14. Iſa. 5. 24. Hoſ. 9. 16. ſic & à forma pl.f. abſol. שׁוֹרָשִׁים vel שָׁרָשִׁים: in pl.m. conſtr. cholem etiam poſt ſchin in ſing. mutatur in kam. chat. prout occ. in forma pl.m. conſtr. ſimpl & cum ! cop. præf. ſic, שָׁרְשֵׁי radices. Job. 13. 27. וְשָׁרְשֵׁי & radices, Job. 36. 30. ſed forma hæc pl. m. conſtr. cum affixis aſſumit kamets longum ſub ſchin prout occ. cum יו aff. ſimpl. & cum ! cop. præf. ut & cum הַ aff. ſimpl. & cum מ præf. prout ſeq. שָׁרְשָׁיו radices ejus, ſuæ, Job. 3. 16. 18. 16. Jer. 17. 8. Hoſ. 14. 6. שָׁרְשָׁיהָ & וְשָׁרְשָׁיו & radices ejus, Ezech. 17. 6. Am. 2. 9. שָׁרְשֶׁיהָ radices ejus, Pſal. 80. 10. Ezech. 17. 7, 9. Dan. 11. 7. מִשָּׁרְשֶׁיהָ è radicibus ſuis. Ezech. 17. 9. Atque inde ex hoc no. rad. plerique formant Conjug. Piel, ſed ad formam poel שׁוֹרֵשׁ vel, more perfectorum שִׁרֵּשׁ quod ſignificat. radicare; & ejus etiam oppoſitum, viz. eradicare: Pag. radices agere, radicari: item eradicare: Bu. Lex. In piel, ſcil. & pual; ut & multa alia, præſertim à nominibus ducta, ut quidam volunt, contraria ſignificant. Loci Iſa. 40. & Jer. 12. habent verbum in Conjug. Poal: quæ forma in aliis à quieſcentibus Yajin eſt, non quadrata: ſed quadratæ ſimilis, ut Kimchi monet. Potes exponere, radicari, radices agere, ut infrà in Hiphil: etſi Pſal. 80. paulò aliter ſumatur, prout Sanctes exponit: præſtat tamen in tertia fœm. exponere, & radicavit, i.e. firmavit & altiùs egit radices ſuas: Merc. Quidam autem ponunt pro radice verbum in kal שָׁרַשׁ radicavit, radices egit, atque inde volunt illud eſſe part. ben. kal, ſ. m. in Iſa. 40. 24. etiam non שׁוֹרֵשׁ radicabat in terra truncus eorum. Unde in Conjug. piel, more perfecto שִׁרֵּשׁ, eſt eradicare; nam cum מְ conſtructa hæc forma habet contrariam ſignificationem verbo in kal: ita Av. Reliqui verò ſumunt illud, Iſa. 40. benoni kal, juxta illum, pro Conjug. piel in forma poel: prout occ. in præt. poel, 3. ſ.m. & in 3. pl.m. præt. poel, juxta pleroſque cum kamets ob pauſam pro ſcheva penult. vel juxta quoſdam in præt. pual, 3. pl. ut ſeq. שֹׁרְּשׁוּ radicatur, Iſa. 40. 24. שֹׁרָּשׁוּ radicantur, Jer. 12. 2. ſed occ. etiam ut dictum Conjug. piel in forma ſimplicium, ſeu perfectorum, viz. cum duplice tſeri, quorum prius eſt pro chirek & dageſch in 2. rad, reſch indageſchabili; & in hac forma, ut dictum etiam, venit in contraria notione, pro eradicare, ſeu radicitùs extirpare, prout occ. in præt. piel, 3. ſ.m. cum ! conv. præf. & ſægol ſub 2. rad. reſch ob ךָ aff. ſic. וְשִׁרְּשָׁךְ & eradicabit te, Pſal. 52. 7. Et in fut. piel à 3. ſ.m. יְשָׁרֵשׁ; occ. in 3 ſ.f. ſimpl. ſic, תְּשָׁרֵשׁ eradicabit. Job. 31. 12. Item venit etiam in hac contraria notione, ſeu in eradicandi ſignif. Conjug. pual שׁוֹרַשׁ eradicari: Pag. Bu. &c. prout occ. in fut. pual. à 3. ſ.m. יְשׁוֹרַשׁ (nam hæc forma pual habet cholem pro kibbuts & dageſch, ob reſch 2. rad.) eradicabitur, in 3. pl. m. cum kamets, ob pauſam, pro ſcheva penult. ſic; יְשׁוֹרָשׁוּ eradicabuntur, Job. 31. 8. ſed rurſus venit Conjug. hiph. in prima notione ſeu in radicandi, aut radices agendi ſignif. viz. הַשְׁרִישׁ radicari vel re, fecit, radices egit, ſeu poſuit; Pag. Bu. &c. prout occ. in part. hiph. ſ.m. ſimpl. & in fut. hiph. à 3. ſ.m. in plena forma יַשְׁרִישׁ; in 2. ſ.m. cum ! conv. præf. & in 2 ſ.m. ſimpl. ſed in utroque cum tſeri tantùm abſque jod hiph. in ult. ut ſeq. מַשְׁרִישׁ radicantem, Job. 5. 3. וַתַּשְׁרֵשׁ & feciſti radicare, Pſal. 80. 10. יַשְׁרֵשׁ radicare faciet, Iſa. 27. 6.

Rad. 214. שָׁרַת: unde in piel שֵׁרֵת, eſt miniſtrare: Pag. Bu. Differt a עָבַד ſervire, quòd hoc ſit etiam liberorum, & propriè: at עָבַד de graviore & duriore ſervitute dicatur. Ac Num 8. ubi de Levitarum miniſterio agitur, apparet utriuſque diſcrimen, ubi עֲבוֹדָה vocat ſervitutem, quæ in geſtando tabernaculo, & ejus vaſis conſiſtebat, gravioribus, ſcilicet, operis, quæ robur corporis requirebant, à viginti annis ad quinquaginta: at שָׁרַת levius miniſterium, quod emeriti jam præſtare poterant; Merc. שֵׁרֵת miniſtravit in templo & cultu divino, ſervivit liberaliter & prompto animo: nam accipitur plerumque de miniſterio liberorum, & rebus eccleſiaſticis: at עָבַד de ſervitute ſervili accipitur, ut in portandis oneribus, &c. hinc per metath. eſt θρησκεύω ſervio Deum, θρησκεία, religio, & θρῆσκος religioſus; nam ſchin reſolvitur in σκ; item, hinc quoque στρατεύω milito, ſervio in militia, quod etiam ad ſacra uſurpatur. Av. 70. reddunt verbum שָׁרַת λειτουργεῖν: λατρεύειν, εὐαρεστεῖν: Coc. miniſtrare, adminiſtrare: Bu. Conc. & Av. prout occ. in præt. piel 3. ſ.m. & 3. pl. cum ! conv. præf. utrique, ſic: וַיְשָׁרֵת & miniſtrabit, Num. 8. 26. Deut. 18. 7. וַיְשָׁרְתוּ & miniſtrent,

Num.3.6. Frequentiùs autem in part. piel: prout occ. in ſ. m. ſimpl. & juxta normam, cum tseri ſcil. in ult. locis ſeq. מְשָׁרֵת miniſtrans, Miniſterium, Num.11.28. Joſh.1.1. 1Sam 2,11,18.. 3.1. Exo.2.6,15. Sed occ. etiam 3. ſ. f. in forma cum pathach ante thau in ult. ſic: 1Reg.1.15. Et Abiſag Sunnamitis מְשָׁרַתְ miniſtrabat regi; cujus forma regularis eſſet מְשָׁרֶתֶת, inquit R.D. & addit pathach magnum ſucceſſiſſe in locum pathach parvi, h. e. ſægol, ad euphoniam: Cev. miniſtrans erat, miniſtrabat: forma integra eſſet מְשָׁרֶתֶת: Bu, Lex. nam eſt pro מְשָׁרֶתֶת, Coc. Item, occ. etiam idem part. piel ſ. m. cum ו aff. ſimpl. & cum ׳ cop. præf. ſic: מְשָׁרְתוֹ miniſter ejus, Exod. 24.13. 2Sam.13.17,18. 2Reg.4.43. וּמְשָׁרְתוֹ & miniſter ejus, Exod.32.11. Sed ſæpiùs venit part piel in plurali: prout occ. in abſol. forma pl. m. ſimpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm abſque jod plur. in ult. cui priori ſeu plenæ formæ ׳ cop. הַ dem. & וְהַ ſunt præf. ut ſeq. מְשָׁרְתִים miniſtrantes, miniſtri, 1Chron.6.16.. 16.4. 2Chron.13.10.. 22.7.. 29.11. Ezr.8.17. Ezech.44.11. מְשָׁרְתֵם idem, Ezech. 44.19. וּמְשָׁרְתִים & miniſtrantes, Ezech.44.11. הַמְשָׁרְתִים miniſtrantes, 1Chron.27.1.. 28.1. 2Chr. 17.19. Neh.10.37,40. Eſth.1.10. וְהַמְשָׁרְתִים & miniſtrantes, 2Chr.23.6. Item, in forma pl.m. conſtr. occ. ſimpl. & cum ׳ ־ ob pauſam pro ׳ aff. ut & cum יו aff. ſimpl. ut ſeq. מְשָׁרְתֵי miniſtri, miniſtrantes, Iſa.61.6. Jer.33.22. Ezech.45.4,5.. 46.24. Joel.1.9, 13.. 2.17. מְשָׁרְתֵי miniſtris meis, Jer.33.21. מְשָׁרְתָיו miniſtri ejus, ſui, 1Reg.10.5. 2Chron.9.4. Eſth.2.2.. 6.3. Pſal.103.21.. 104.4. Prov.29.12. In infin. piel occ. cum לְ præf. ſimpl. vel cum tseri, vel cum ſægol in ult. cui priori formæ cum tseri in ult. לְ eſt etiam præf. ut ſeq. לְשָׁרֵת ad miniſtrandum, Exod.28. 35.. 25.43.. 29.30.. 30.20. 35.19.. 39.1,26,41. Deut. 18.5. 1Reg.8.11. 1Chron.16.37.. 26.12. 2Chron.5. 14.. 31.2. Ezech.20.32..44.27.. 45.4. לְשָׁרֶת idem, De.17.12. וּלְשָׁרֵת & ad miniſtrand 2Chr. 8.14. ſed Occ. & infin. piel cum לְ præf. & נִי ־ & ו aff. ut & cum וּלְ præf. & ׳ aff. ſed cum בְּ aff. habet בְּ & לְ præf. prout tseri in לְשָׁרְתֵנִי ad miniſtrandum mihi, Ezec.43.19.. 44.15, 16. לְשָׁרְתוֹ ad miniſtrandum ei, Deut.10.8.. 21.5. 1Chron.23.13. 2Chron.29.11. Iſa.56.6. Ezech. 40. 46. וּלְשָׁרְתוֹ & ad miniſtrandum ei, 1 Chron. 15.2. לְשָׁרְתָם in miniſtrare eos, Ezech. 44.17. לְשָׁרְתֵם ad miniſtrandum eis, Num.16.9. Ezech.44.11. In fut. piel à 3. ſ. m. יְשָׁרֵת, & 3. ſ. f. תְּשָׁרֵת miniſtrabit m. & f. occ. in 2. ſ. f. cum ׳ cop. præf. & הִ ־ aff. ut & in 3. ſ. m. cum ׳ conv. præf. & ſægol pro tseri in ult. ſed cum נִי ־ aff. ſimpl. ſeu abſque præf. & rurſus cum ׳ conv. præf. & הִ ־ aff. ut ſeq. וְתְשָׁרְתֵהוּ & miniſtret ei, 1Reg.1.4. וַיְשָׁרֵת & miniſtravit. Gen.39. 4.. 40.4. יְשָׁרְתֵנִי miniſtrabit mihi, Pſalm.101.7. וַיְשָׁרְתֵהוּ & miniſtravit ei, 1Reg.19.21. Item, occ. etiam 2. pl. m. fut. piel ſimpl. & cum הּ ־ aff. poſt nun parag. ſeu epenthet. ut & cum ׳ cop. præf. & הּ aff. ſed cum הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek in penult. ſed abſque præf. ut ſeq. יְשָׁרְתוּ miniſtrabunt, Num.3.31.. 4.9.12,14. 2Reg.25.14. Jer.52.18. Ezech.42.14.44. 12. וְיְשָׁרְתוּהָ miniſtrabunt tibi, Iſa.60.7,10. וְיְשָׁרְתוּךָ & miniſtrabunt tibi, Num. 18. 2. וְיְשָׁרְתֻהוּ miniſtrabunt ei, Num. 1. 50. Atque inde ex hac rad. in piel שֵׁרֶת eſt no. formatum ex infin. piel, viz. שָׁרֵת m. miniſterium: Græcis λειτουργία; Merc. Bu. Lex. Miniſterium quod eſt ceu militia: hinc στρατία militia, & δουλεία ſervitus. Av. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ־ֵם dem. præf. ut ſeq. שָׁרֵת miniſter, rium, 2Chr.24.14. הַשָּׁרֵת miniſterii, Num.4.11.

Rad. 215. שָׁרַת, confecit, præparavit ſartaginem: Hinc ſartago. Verbaliter autem non uſurpatur: ſed inde tantùm no. heemant. Av. viz. no. cum ־ַם heemant. מַשְׁרַת m. ſartago: 70. τήγανον; Pag. Bu. Coc. Av. unde Targum, pro מַחֲבַת, quod eſt ſartago, habet מַשְׁרִיתָא, (vel, מַסְרִי־ Merc.) vulgò, inquit R.D. vocatur סַרְטָג ſartago; Pag. Gall. Paelle, frire: vox lat. non abludit ab Hebræa: Merc. occ. autem hoc no. cum ־ֵם dem præf. ſic: 2Sam.13.9. Et accepit אֶת־הַמַּשְׁרַת ſartaginem, & fudit coram eo: Pag. Bu. &c. Germ. Die pfanne: vel de panne: Belg. eene panne: in qua ſcil. coxerat placentas: Coc.

Rad. 216. שָׁתָה in Bu. Conc. duo ſignif. 1. eſt bibere, ebibere, compotare, combibere: Pag. Bu. item, convivari: quia in conviviis largiter bibi ſolet: Bu. Lex. bibit ſitiens, apponendo poculum ſeu potum ori. Eſt cogn. cum שָׁתַת & שׁוּת, item cum שִׁית poſuit, appoſuit. Hinc lat. ſitio. Av. 70. πίνειν bibere: Coc. prout occ. hoc verbum in præt. kal. 3. ſ. m. ſimpl. & cum ׳ conv. præf. ut & à 2. ſ. m. שָׁתִיתָ, in 2. ſ. f. ſimpl. & cum ׳ conv. præf. ut & in 1. ſ. & 3. pl. modo eod. ſimpl. ſcil. & cum ׳ conv. præf. & in 2. pl. m. ſimpl. it idem & cum ו conv. præf. ſed in 1. pl. ſimpl. & abſq; præf. prout ſeq. שָׁתָה bibit, Exod.24.28. 1Sam.30.12. Ezr. 10.6. Iſa.44.12. וְשָׁתָה & bibet, bibit, Exod. 17.6. Eccl.2.24.. 3.13. Jer.22.15. שָׁתִית bibiſti, Iſa.51.17. וְשָׁתִית & bibes, Ruth.2.9. Ezech.23.34. שְׁתִיתִי bibi, Deut.9.9,18. 1 Sam.1.15. Cant. 5.1. וְשָׁתִיתִי & bibam, bibi, Deut.2.28. 2Reg.19.24. Iſa.37.25. שָׁתוּ biberunt, Jer.35.14.. 51.7. וְשָׁתוּ & bibent. Jer. 25. 16. Amos.9.14. Obad.1.17. Zach.9.15. שְׁתִיתֶם bibiſtis, Deut.29.6. Obad.1.16. וּשְׁתִיתֶם & bibetis, Deut.2.6. 2 Reg.3.17. Ezech.39.17,19. שָׁתִינוּ bibimus, Lam.5.4. In part. ben. kal. ſ. m. & f. occ. ſimpl. ſed in abſol. forma pl. m. cum ׳ cop. & הַ dem. præf. & in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum ל præf. & יו aff. ut ſeq. שֹׁתֶה bibens, 1Reg.16.9.. 20.12,16. Job.15. 16. Prov.26.6. Iſa.29.8. שֹׁתֵה bibens, Job.6.4.. וְשֹׁתִים vel ſine vau, & bibentes, 1Sam.30.13. 1Reg. 1.25.. 4.20. 1Chron.12.39. Job.1.13,18. הַשֹּׁתִים bibentes, Amos.6.6. Zach.7.6. שׁוֹתֵי vel ſine vau, bibentes, Pſalm. 69.13. Ezech. 31.14,16. Joel. 1.5. לְשֹׁתֵיו bibentibus eam, Iſa.24.9. In infin. kal. occ. vel plenè cum kamets & cholem ante he in ult. ſimpl. vel cum vau cholem tantùm abſque he in ult. idque ſimpl. & cum ׳ cop. præf. ut ſeq. שְׁתוֹת bibere, 1 Sam.1. 9. Iſa.21.5. Jer.49.12. שְׁתוֹ bibere, Pro.31.4. Jer. 25.28.. 49.12. Hag.1.6. וְשְׁתוֹ & bibendum, Exod. 32. 6. Iſa.22.13. Sed ſæpiùs in forma cum ſcheva & cholem ante thau in ult. idque ſimpl. & cum וְ cop. ל & לְ præf. prout ſeq. שְׁתוֹת bibere. Jer. 35.8, 14. וְשָׁתוֹת & bibere, Iſa.22.13. לִשְׁתוֹת vel ſine vau, bibere, ad bibendum, Gen.24.19,22.. 30.37. Exod. 7.18,21,24.. 15.23.. 17.1. Num.20.5.. 33.14. Jud.7. 5,6. 2Sam.16.2. Eſth.3.15.. 7.1. Iſa.5.22. Jer.2.17.. 25.28. Amos.4.8. וְלִשְׁתוֹת & bibere, ad bibendum, Ruth.

Ruth.3.3. 2 Sam.11.11. 1 Reg. 18.42. 2 Reg. 18.27. Neh.5.12. Job.1.4. Eccl.5.17.. 8.15. Iſa.36.12. Jer. 16.8. Quæ forma infin. kal, cum וֹת in fine poſt ſcheva occ. etiam cum ־ aff. ſimpl. ſed cum ־ה & ־ם aff. habet ל præf. ſic : שְׁתוֹתוֹ bibere eum, 1 Reg.13.23. לִשְׁתוֹתָהּ bibere eam, Iſa. 51. 22. לִשְׁתוֹתָם bibere eas, 2Sam.23.16,17. 1 Chron.11.18,19. In imper. kal ſ. & pl. m. occ. ſimpl. & cum ־ cop. præf. ut ſeq. שְׁתֵה bibe. Gen.24.14,18,44.46. Pro.5.15. Hab.2.16. וּשְׁתֵה & bibe, 1 Reg.18.41. Pro.23.7. Eccl.9.7. שְׁתוּ bibite. Cant.5.1. Jer.25.27.. 35.5. וּשְׁתוּ & bibite, 2Reg.18.31. Neh.8.10. Prov.9.5. Iſa.36.16. Item, in fut. kal, 1. ſ. occ. ſimpl. & cum ־ cop. præf. ſed cum ־ conv. præf. ante tseri & duplex ſcheva : in forma, ſcil. apocopata abſque ג. rad. he, ut ſeq. אֶשְׁתֶּה bibam, 2Sam.19.35. 1 Reg.13.8,16. 1 Chron.1.19. Pſ. 50.13. וְאֶשְׁתֶּה & bibam, Gen.24.14. 1 Reg.17.10. וְאֶשְׁתְּ & bibi, Gen.24.46. Item, in 2. ſ. m. fut. kal, occ. plenè ſimpl locis ſeq. תִּשְׁתֶּה bibes, Deu.11.11.. 28.39..32.14. 2Sam.12.3. 1 Reg.13.9,17..17.4. Jer. 49.12. Ezech.4.11.. 12.18. Mic.6.15. Quæ ead. 2. ſ. m. occ. etiam per apoc. ג. rad. he & in forma cum tseri ante duplex ſcheva : ſed in 2. ſ. f. plenè & ſimpl. ſic : תִּשְׁתְּ bibes, Le.10.9. Jud.13.14. 1 Re.13.22. וַתִּשְׁתְּ & bibiſti, 1 Re.13.22. תִּשְׁתִּי bibes, Jud.13.4,7. Eze.23.32. in 3. ſ. m. fut. kal, occ. itidem plenè ſimpl. ſed cum ־ conv. præf. vel plenè : vel def. per apoc. ג. rad. he, & in forma cum tseri ante duplex ſcheva : prout etiam occ. in 3. ſ. f. (à ſimplice forma תִּשְׁתֶּה bibet f.) cum ־ conv. præf. in forma ead. per apoc. ג. rad. he, ut ſeq. יִשְׁתֶּה bibet, Gen.44.5. Num.5.3,20.. 23.24. 1 Reg.17.6. Job.21.20..34.7. Pſal.110.7. Pro.31.5,7. Jer.25.25. וְיִשְׁתֶּה & bibit, 1 Reg.19.8. וַיִּשְׁתְּ & bibit, Gen.9. 21..25.34.. 27.25. Jud.15.19. Ruth.3.7. 2 Sam.11. 13. 1 Reg.13.18,19.. 19.6. 2Reg.8. 34. וַתִּשְׁתְּ & bibit, Num.20.11. Et in 1. pl. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ־ cop. præf. ut & in 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. נִשְׁתֶּה bibemus, Exod.15.24. Num.20.17,19.. 21.23. Jer.35.6. וְנִשְׁתֶּה & bibemus, Exod.17.2. Dan.1.12. Amos. 4. 1. תִּשְׁתּוּ bibetis, Eſth.4.16. Jer.25.28.. 35.6. Eze. 34.18..39.18. Amos.5.11. Zach.7.6. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. locis ſeq. יִשְׁתּוּ bibent, Deut. 32.38. Pſalm.75.9. Prov.4.17. Iſa.24.9.. 62.8.. 65. 13. Jer.49.12. Ezech.4.16.. 12.19.. 25.4.. 44.21. Amo.2.8. Oba.1.16. Jona.3.7. Zep.1.13. Cui etiam 3. pl. m. fut. kal, ־ conv. & ־ cop. ſunt præf. ut & nun parag. eſt add. poſt formam (interdum in pauſa uſit.) protractam יוּ, pro ־; in ult. ut & cum הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek in pen. ſed in 3. pl. f. ſimpl. prout ſeq. וַיִּשְׁתּוּ & biberunt, Gen.24.54..25.30..43.34. Exod.24.11. Jud.9.27.. 19.4,6,21. 2Reg.6.23.. 7.8. 1 Chro.29.22. Joel.4.3. וְיִשְׁתּוּ & bibent, 2Reg.6.22. יִשְׁתְּיוּן bibent, Pſal.78.45. יִשְׁתַּחֲוּוּ bibent ipſum, Iſa.62.9. תִּשְׁתַּחֲוֶינָה bibent, Ezech.34.19. In niphal נִשְׁתֶּה bibi : Pag. Bu. potus eſt, bibendo inebriatus eſt : Av. Prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. loco ſeq. יִשָּׁתֶה bibitur. Lev.11.34. Atque inde ex hac rad. שָׁתֶה eſt 1. no. שְׁתִי m. potatio : Pag. compotatio : Bu.Lex. potus, potatio, ingluvies, ingurgitatio : Coc. Av. Prout occ. hoc no. cum בְּ præf. ſic : Eccl.10.17. Cujus rex eſt nobilis, & principes e us in tempore comedunt, בִּגְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי propter fortitudinem, & non propter potationem : Pag. In compotatione : Bu.Conc. comedent ad reficiendas vires, & non ad potationem : Av. in fortitudine & non in ingurgitatione. Coc. Ad robur, non autem ad compotationem. Jun. Item, 2. hinc etiam no. שְׁתִיָּה f. potus, potatio, potio : Pag. Bu. &c. 70. ὁ πότος : Coc. prout occ. hoc no. ſ f. cum וָה præf. ſic : Eſth.1.8. וְהַשְּׁתִיָּה כְדָת & potus, ſeu potatio, ſecundùm legem : non (erat) qui cogeret. Hieron. Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum. Pag. Et potatio fiebat ſecundùm legem, & non erat cogens, ſeu onerans. Av. Et potus juxta legem, אֵין אוֹנֵס ſine difficultate, vel moleſtia, vel, ſic, ut nemo difficultatem vel moleſtiam exhiberet : vel, ſcil. urgendo, vel, negando. Coc. Potum autem ex jure nemo exigebat. Jun. Item, 3. hinc etiam no. cum מ heemant. viz. מִשְׁתֶּה m. convivium : Pag. ubi, ſcil. apponitur potus. Græci συμπόσιον dixerunt, quaſi compotationem dicas Sumitur & pro potu, ut vides in exemplis. In ſignum lætitiæ exhibebantur convivia : ut in diebus natalitiis, Gen.40. quo die pueri ablactabantur, Ge.21. in confœderationibus, 2 Sam. 3. ad oſtentandum opes, & magnificentiam, Eſth. 1. & 1 Reg. 3. Merc. מִשְׁתֶּה eſt, convivium, compotatio : item, potus, potio : Bu. Lex. Av. 70. πότος, δοχὴ, συμπόσιον. Coc. Prout occ hoc no. in abſol. forma ſ. m. ſimpl. & cum ־ cop. & ־ dem. præf. מִשְׁתֵּה convivium, potio, potus, Gen. 19.3.. 21.8.. 26.30.. 29.22.. 40.20. Jud.14.10. 1 Sam. 25.36. 2Sam.3.20. 1 Reg 3.15. Eſth.1.3,5. 2.18. 8. 17.. 9.17,18,22. Job.1.4. Prov.15.15. Eccl.7.2. Jer. 16.8. וּמִשְׁתֶּה & potum, convivium, Ezr.3.7. Eſth.9. 19. הַמִּשְׁתֶּה convivium, Jud.14.12,17. Eſth.5.4,5,8, 12,14.. 6.14. Job.1.5. Prout occ. etiam hoc no. in forma ſ. m. conſtr. ſimpl. & cum בְּ, כְּ, & מִ præf. ſic : מִשְׁתֵּה convivium, Eſth. 1.9. 2.18.. 7.8. Iſa. 25.6. בְּמִשְׁתֵּה in convivio, Eſth.5.6..7.2. כְּמִשְׁתֵּה ſicut convivium, 1 Sam.25.36. מִמִּשְׁתֵּה à convivio, Eſth.7.7. Item, occ. etiam hoc no. (à forma pl.m. abſol. מִשְׁתִּים convivia, &c.) in forma pl. m. conſtr. cum ־ָי, ־ֵי, & הֶם aff. ut ſeq. מִשְׁתֵּיכֶם & potus veſtros, Dan.1. 10. מִשְׁתֵּיהוּ potionum ejus, Dan.1.5,8. מִשְׁתֵּיהֶם convivia ipſorum, potiones ipſorum, Iſa. 5.12. Jer.51. 39. Dan.1.16. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. שְׁתִי eſt in no. inde ducto cum jod pro ג. rad. he, viz. שְׁתִי m. filum tranſiens per longitudinem telæ : ſtamen : Bu.Conc. Pag. & Bu.Lex. Quidam etymon afferunt, quòd liciatorio apponatur. Eſt filum tendens per longitudinem panni, in quit Kimchi, ut עֵרֶב ſubtegmen per latitudinem. Sunt & qui ſic ſumant ſuprà in loco Eccl. q. d. Non in confuſione, & permixtim, ut ſtamen quod eſt permixtum tramæ : q. d. quorum mens non eſt turbata cibo, & deliciis : ſed mens eorum pura eſt in fortitudine. Simplex ſenſus eſt, etiam quo tempore, inquit Kimchi, cibum capiunt, eorum animus in fortitudine, non in potu occupatur. Merc. Cev. שְׁתִי eſt filum tendens per longitudinem telæ ; juxta R. D. dict. quòd ſit poſitio & fundamentum texturæ, à שׁוּת ſignificatione petitâ, etſi forma ſit ex hac rad. ut notat Ab. Ezra : nam hæc verborum genera formas ſæpe inter ſe permiſcent. Bu. Lex. No. hoc שְׁתִי eſt nova radix per ſe, in Av. qui illud etiam exp. ſtamen quòd conſtet in tela, omne velamentum, eò quòd firmè ſtet dum texitur, non id quod hinc inde trahitur

trahitur. Hinc ϛάω, ἵστημι, & lat. ſto: item, στήμων ſtamen. στημονίζω ſtamen duco. Av. 70. στήμων, ſtamen: notionem habet שׁוּר: vide עָרַב. Coc. Occurrit autem hoc no. cum ה dem. præf. ante ſcheva penult. ſed cum ב præf. præter morem ante chat. path. ſcheva comp. viz. pro ſcheva ſimplice in penult. & rurſus cum ב pro בָּהַ dem. præf. ante ſcheva ſimplex in penult. ſub 1. rad. ſchin ut ſequitur: הַשְׁתִּי ſtamen, Lev. 13. 52, 56, 58, 59. בְּשָׁתִי in ſtamine, Lev. 13. 48. בַּשָּׁתִי in ſtamine, Lev. 13. 49, 51, 53, 57.

Rad. 217. שָׁתַל eſt, plantare: Pag. Bu. de arborum plantatione, aut tranſplantatione propriè dicitur: nam נָטַע ſynonymum latiùs patet. Merc. tranſplantavit, plantavit ſtolones, & propriè dicitur de arboribus tranſplantandis, videlicèt de ramulis in alium ſtipitem inſerendis, aut de ſtirpe ſeu frutice evulſo, & in alium locum tranſponendo; שָׁתַל verò ſignificat ſemine jacto plantare ſive arbores, ſive herbas, &c. Hinc στέλλω, emitto, item ſtolones, στῆλϑ, στήλη, columna, ſtatua, inſtar arboris ſeu fruticis; στηλῶ columnam erigo. Av. 70. vertunt hoc verbum שָׁתַל φυτεύειν plantare. Coc. prout occ. in præt. kal, 1. ſ. cum ! conv. præf. & in part. paul kal, ſ. m. & f. & abſol. forma pl. m. ſimpl. ut ſeq. וְשָׁתַלְתִּי & plantabo, Ezech. 17, 22. שָׁתוּל plantata, Pſalm. 1. 3. Jer. 17. 8. שְׁתוּלָה plantata, Ezech. 17, 7, 8. 19. 10, 13. Hoſ. 9. 13. שְׁתוּלִים plantati, Pſa. 92. 14. In fut. kal, 3. ſ. m. יִשְׁתּוֹל plantabit, & in 1. ſ. אֶשְׁתּוֹל plantabo: ſed præter morem cholem in 1. ſ. mutatur in kamets chateph: Pag. (vel potiùs in chateph-kamets) pro ſcheva ſimplice ante נ aff. loco ſeq. אֶשְׁתָּלֵנוּ plantabo eum, Ezech. 17. 22. Atque inde ex hac rad. שָׁתֶל eſt no. שְׁתִיל m. plantatio: Pag. unde in abſol. forma pl. m. שְׁתִילִים plantationes: Pag. plantæ, plantulæ: Bu. Lex. ſurculi, Gall. Plants: Merc. ſtolones, plantulæ: Av. νεόφυτα: plantæ, propagines: rami de arbore in ſolo depacti. Coc. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. conſtr. cum כְּ præf. loco ſeq. כִּשְׁתִלֵי ſicut plantulæ, Pſ. 128. 3.

Rad. 218. שָׁתַם, eſt aperire, recludere: vel, occludere: Bu. Conc. prout occ. cum ſchin dextro in part. paul kal, (a ſimplice ſeu abſol. forma ſing. maſc. שָׁתוּם) ſ. m. conſtr. cum kibbuts pro ſchurek in ult. ſic: Num. 24. 3. 15. Et dixit vir שְׁתוּם הָעָיִן apertus oculis: i. e. cui oculi nunc illuſtrati ſunt ad res futuras prævidendas, Nam verſu ſeq. eodem ſenſu dicitur גְּלוּי retectus. Chaldæus, qui pulchre videt: Ab. Ezra, opponitur ipſi סָתוּם occluſus, obturatus. Bu. Lex. 70. ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν. Syr. גְּלֵיָא עֵינֵה. Arabs Erp. مفتوح. Walt. אַלְחָרִיר אַלְבַצַר acutus viſu. Sed videtur potiùs διορατικον ſignificare: ut גְּלוּי עֵינַיִם notet eum cui res videndæ exhibentur. In Talmud שְׁתוּם eſt perforare: inde R. Sal. עֵינוֹ נְקוּרָה cujus oculus perforatus eſt: quomodò id explicat autem apud eum, ſi vis, vide. Coc. Hoc paul kal, שָׁתוּם idem valere videtur cum סָתוּם per ſamech, occluſus oculo: cujus, ſcil. oculus antè occluſus fuerat, nunc verò apertus. Nec placet Kimchi, qui exponit, apertus oculo: etſi Doctores citet שָׁתַם & סָתַם facientes contraria, recludere & occludere. R. Sal. putat ei oculum effoſſum fuiſſe, & foras exeuntem, ita ut ejus foramen apertum conſpiceretur. Sic ſunt qui tradant juxta Deras unoculum fuiſſe Balaam. Sed primus ſenſus ſimpliciſſimus eſt. Onkelos vertit, qui pulchrè videt, nunc ſcilicèt. Merc. Cev. Et dictum viri aperti oculis: i. e. donati luce ſpiritûs divini, non ad ſanctificationem perpetuà, ſed temporariâ, ad res ſequentes pervidendas: ut ait ipſe Bilbam infra v. 17. ut explicat verſu ſeq. Excidens ſed retectus oculis: i. e. extra ſe raptus, excidentibus ſenſuum facultatibus: quæ ratio eſt videndi Viſiones Dei: ut 1 Sam. 19. 24. Jun. Recluſus, occluſus: Bu. Conc.

Rad. 219. שָׁתַם occluſit, obſtruxit, ſtipavit, conſtipavit: idem quod סָתַם. Hinc στεμόω os obturo, ſeu occludo: quod ſpecialiter, & tantùm de oris obturatione dicitur: at Hebræum generaliùs accipitur. Av. Obſtruere: Bu. Conc. prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. cum kamets, (præter morem in accentu Tiphka,) pro pathach in ult. ſic: Lam. 3. 8. שָׁתַם תְּפִלָּתִי obſtruxit orationem meam: Av. Intercludit orationem meam: 70. ἀπέφραξε. Obturando excludit; metonymia. Coc. Obſtruit: Bu. Conc. Obſtruit orationi meæ. Jun. &c. vide in rad. סָתַם. Pag. Bu. Lex. Clauſit orationem meam, nè, ſcil. ingrederetur ante illum. Pag. in rad. סָתַם. In noſtris exempl. ſcribitur cum kamets etiam ſecundo loco, ob accentum: Merc. ibid.

Rad. 220. שָׁתַן in hiphil הִשְׁתִּין, eſt, mingere: Pag. Bu. minxit, perminxit, emictavit, urinam emiſit: propriè ſignificat meiere ad parietem: Av. Unde מַשְׁתִּין בַּקִּיר mingens in parietem, à quibuſdam intelligitur canis: Pag. Sed præſtat virum intelligire. Alii, & de cane & de homine mare intelligunt. Uſitatum maximè Rabbinis, teſte Kimchi. Hinc urina dicitur שֵׁתָן apud Medicos: alias honeſtè vocant מֵי רַגְלַיִם aquas pedum, in ſcriptura bis. Quidam cum שׁוּר ponere conferunt: quòd ſit lotium ad parietem, vel vas ponere, lotium reddere: Merc. meiens in parietem, dicitur pro mare, per ἐξευτελισμὸν vilipendii cauſa. 70. οὐροῦντες τεῖχον. Coc. Prout occurrit hoc verbum, & hæc phraſeologia, in part. hiph. ſ. maſc. locis ſeq. מַשְׁתִּין mingens, 1 Sam. 25. 22, 34. 1 Reg. 14. 10. 16. 13. 21. 21. 2 Reg. 9. 8.

Rad. 221. שָׁתַק eſt, ſilere, tacere, conticere: Pag. Bu. ſtetit placidus, perſtitit tranquillus, conſtitit placide: proprie dicitur de mari cùm non agitatur procellis & undis, ſed ſtat & quieſcit placidum ſine fluctibus & tempeſtatibus. Cogn. cum שָׁקַט quievit ſcutatus. Hinc ἐστήκω, στήκω στάκω ſto, conſtanter & placidè ſto. Av. Sedari, tranquillari: Coc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ! cop. præf. ut & in 3. pl. m. cum cholem. ob pauſam, pro ſcheva in penult. ut ſeq. יִשְׁתּוֹק ſilebit, Pro. 26. 20. וְיִשְׁתּוֹק & ſilebit, Jon. 1. 11, 12. יִשְׁתּוֹקוּ conticeſcent, Pſ. 107. 30.

Rad. 222. שָׁתַר abſcondit, cælavit, idem quod סָתַר. Unde in niphal נִשְׁתַּר abſconditus eſt: prout occ. in fut. niph. (a 3. ſ. m. יִשָּׁתֵר abſcondetur, &c.) 2. pl. m. cum ! conv. præf. ſic: 1 Sam. 5. 9. וַיִּשָּׁתְרוּ & abſconditi ſunt iis ani: i. e nati ſunt illis fici in loco abſcondito. Av. &c. vide in rad. סָתַר, ubi reliqui illud referunt.

Rad. 223. שָׁתַת, in præt. kal, contracte שָׁת: posuit, dispoſuit ordine & collocavit, conſtituit: idem quod שׂוּת, & שִׁית: cogn. cum שָׁתָה, bibit, h. e. poculum ori apposuit. Hinc στατέω, στατεύω, στατίζω, sto, conſisto, ſtatuo, conſtituo: ἐπιστατέω, præsum, præpositus sum. In kal, שָׁת ſine accuſ. poſitus ſeu conſtitutus eſt. Prout occ. in præt. kal, 3. pl. m. ſic: Pſalm. 49. 15. Veluti pecudes ad infernum שָׁתוּ collocati, ſeu conſtituti ſunt, &c. & activé, cum accuſ. ſcil. ut Pſalm. 73. 9. שָׁתוּ conſtituerunt in cœlum os ſuum. Av. Poſuerunt, &c. quære in rad. שׂוּת: Pag. Ubi reliqui hæc locant. Item שָׁת nates habes etiam in rad. שׂוּת: Pag. Av.

Quadrata Vocabula incipientia à Literâ ש *Schin.*

1. שׁגשׁג creſcere multiplicari, intranſit. vel, creſcere fecit. augere, tranſit. Eſt piel in forma geminata à rad. שָׁגָא, Chald. שְׁגָא, vel שָׁגָה, in kal creſcere, multiplicari: Bu. Lex. Vel ut alii volunt, eſt præt. piel in forma quadrata ſeu geminata à rad. שָׁגָה, idem cum præced. augere, creſcere, &c. Pag. Unde in fut. piel, hâc ſcil. formâ geminatâ: (à 3. ſ. & 2. ſ. m. יְשַׁגְשֵׁג, תְּשַׁגְשֵׁג:) occ. in 2. ſ. f. cum tseri pro ſcheva penult. ſic: Iſa. 17. 11. in die plantationis tuæ תְּשַׁגְשֵׁגִי creſces, multiplicaberis, juxta R. D. vel tranſitivé, creſcere facies, augebis, pro, creſcere feciſti, auxiſti, eam, ſcil. citò, juxta A. E. Pag. Facies ut creſcat, ſeu adoleſcat: Bu. Lex. &c. vide in rad. שָׁגָא, vel שָׁגָה.

2. שַׁלְהֶבֶת f. eſt flamma: Pag. Bu. Sed ſatìs erat radicem facere שַׁלְהָב, vel שׁ, unde, &c. Quidam per prothesin ſchin cenſent adjectum, ut in שַׁלְאֲנַן, cum lamed interjecto pro, שָׁאֲנַן in rad. שָׁאַן, ubi vide. Sed non eſt ſimile: cùm hoc eſſet ex לַהֶבֶת: Merc. Vox hæc שַׁלְהֶבֶת proſthesin habet literæ ſchin, ex uſu Chaldæis frequenti, quibus שַׁלְהוֹבִיתָא eſt flamma: Bu. Lex. שַׁלְהֶבֶת eſt flamma deſpolians omnia: comp. ex שָׁלַל ſpoliavit, & לַהֶבֶת flamma: Atque per Synæreſin contrahuntur literæ in utràque radice ſimiles: Av. Occurrit autem hoc no. extra pauſam, cum duplice ſægol: ſic, Ezech. 20. 47. al. 21. 3. non extinguetur שַׁלְהֶבֶת לַהֶבֶת, flamma, flamma: Pag. vel certè, flamma flammæ: ut prius ſit in forma conſtr. ſicuti dicitur, terra pulveris, & cænum luti, Auxeſeôs cauſâ: Merc. Idem geminatur, inquit R. D. ad rem corroborandam: Pag. flamma flammæ: Av. Item occ. etiam in pauſa cum kamets pro ſægol in penult. ſic: Job. 15. 30. ramuſculum ejus ſiccabit שַׁלְהָבֶת flamma: Pag. &c. vide ſuprà in rad. לַהַב: Ubi pleriique ponunt hanc vocem. Item extat etiam vox hinc compoſita, viz. שַׁלְהֶבְיָה flamma Dei: Bu. Lex. Prout occ. Cant. 8. 6. prunæ, ſeu carbones ejus, prunæ ignis שַׁלְהֶבְיָה flammæ vehementiſſimæ: eſt enim dictio comp. cum nomine divino augendæ rei gratiâ, inquit R. D. Cui ſimile quære in rad. אֶפֶל. Pag. &c. Vide Bu. Lex. in לַהַב.

3. שִׁנְאָן; m. eſt angelus: & ejus radix, ut nonnulli volunt, eſt שָׁנָה, ſicut radix בִּנְיָן eſt בָּנָה, & קִנְיָן eſt קָנָה: Pag. Sed de hoc ſuprà diximus in radice שָׁנַן, quò quidam recentiorum reducunt: ſed rectiùs eſt ex שָׁנָה: ut hîc: Merc. Cev. & ſic exp. iteratio: Bu. Lex. vel שִׁנְאָן exp. acumen, acuminatio, acutum, falcatum, habens dentes acutos inſtar falcis; & uſurpatur de falcatis, ſeu cuneatis inſtrumentis belli: nam eſt comp. שָׁנַן acuit, & אָנָה occurrit: Av. Extat autem hæc vox Pſal. 98. 18. ſic: אַלְפֵי שִׁנְאָן millia angelorum; vel millia duplicata, ut quidam exp. vel millia diverſa: i. e. שׁוֹנִים: ut alii exp. Merc. Cev. Millia falcatorum: Av. Sed rectiùs exp. millia iterationis: i. e. iterata ac multiplicia: Nam eſt à rad. שָׁנָה, & aleph eſt loco jod pro, שְׁנָיָן, formæ ſcil. קִנְיָן à rad. קָנָה, ut ſcribit Ab. Ezra: Bu. Lex. Millia iterata, i. e. multiplicata. 70. χιλιάδες εὐσυνθέτων, ſed hallucinati ſunt: forſan putârunt fuiſſe pro, שַׁאֲנַן: Coc.

4. שֶׁנְהַבִּים eſt no. pl. m. & exp. dentes Elephantorum: Pag. in 2 Reg. 10. 22. 2 Chro. 9. 21. No. hoc exp. dentes elephantum, ebora: Bu. Lex. Ex Targum, שֵׁן eſt dens: ſed ex quâ lingua ſit הַבִּים pro elephantis, vix liquet: Merc. Eſt comp. ex nomine שֵׁן: etſi vera ejus ratio ſit incognita. Targum habet שֵׁן רְפִיל, dens elephanti: nam פִּיל eſt elephas: Bu. Lex. &c. Vide ſuprà Cocc. in Radice שֵׁן. Eſt compoſitum ex שֵׁן dens, & הַבִּים Elephanti: Av.

5. שְׁעָשַׁע; in piel geminato, ſeu quadrato. Eſt ludere: lætari, inquit R. D. Item lætificare: Pag. Nam ſumitur interdum tranſitivè. Fit à שָׁעָה, non à שַׁעַע, quod ſuprà oſtendimus Hebræum non eſſe: Quidam notant ſignificare applicationem ad rem aliquam, unde voluptas percipiatur, ac geſtum applaudentium, & blandé ſeſe applicantium: ſed exponunt etiam activé, blandè & amanter, ſeu cum voluptate, complecti, nihil ſubaudientes. Cum עַל autem, ſuper, inniti incumbere cum magna animi oblectatione. In bonum ſemper: præterquam in Iſa. 29. 9. Ubi in malum exponunt pro reprimere ſeſe à videndo. Erit ſuprà referendum ad hithp. ex שָׁעָה, & ideò loco cit. puto formâ variari, הִשְׁתַּעֲשָׁעִי: reprimite vos: Nam pro, oblectamini, Yajin meo judicio, potiùs haberet ſcheva: ſed hoc quàm læve ſit. oſtendit quod legitur Pſalm. 94. 19. Ubi in fut. piel יְשַׁעְשְׁעִי lætificabunt, habet pathach etiam ſub ſchin & Yajin. Et in fut. pual, Iſa. 66. 12. תְּשֻׁעָשָׁעוּ lætificabimini, riſu, luſuq; afficiemini: Yajin eſt cum kamets chateph, quia eſt in Soph-paſuk, ut inquit Ab. Ezra. Dic ergo varias eſſe ſignificationes. Nomen in pl. m. שַׁעֲשׁוּעִים ſunt qui exp. blandos & amabiles amplexus, blanda baſia. Dic generaliter delicias: Merc. &c. vide in rad. שָׁעָה, ubi in Bu. Lex. Coc. & Av. conjug. hæc piel. ut & paal, hithpael & nomen inde derivatum, collocantur. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ſic: in præt. piel

piel 3. ſ. m. cum ו conv. præf. & in 1. ſ. ſimpl. ut & in fut. piel á 3. ſ. m. וְיִשְׁעַשַׁע oblectabit; &c. in 2. pl. m. ſimpliciter, ut ſeq. וְשִׁעַשַׁע & oblectabit ſe, Iſa. 11.8. שְׁעַשְׁעָה oblecto me, Pſa. 119.70. יְשַׁעְשָׁעוּ oblectant, Pſ. 94.19. Item venit etiam hoc verbum in conjug. pual quadrata etiam ſeu geminata, viz. שׁוּעְשַׁע lætificatus fuit, riſu luſuq; affectus fuit; Pag. prout occ. in fut. pual 2. pl m. (de quo vide ſuprá ad initium hujus verbi piel ex Mer.) loco ſeq. תְּשֻׁעְשָׁעוּ oblectabimini, Iſa. 66.12. In hithp. הִשְׁתַּעֲשַׁע oblectavit ſeipſum: prout occ. in præt. hithp. 3. pl. & in fut. hithpael 1. ſ. ſimpliciter & cum ו cop. præf. ſic: הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ oblectant ſe, Iſa. 29. 9. אֶשְׁתַּעֲשָׁע oblecto me, Pſalm. 119. 16. וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע & oblectabo me, Pſalm. 119. 47. Unde etiam venit no. in forma pl.m. quod ſignif. oblectationes, delectationes, luſus, lætitias, &c. prout occurrit hoc no. in forma pl. m. abſol. ſimpl. & in forma pl. m. conſtr. (á ſimplice שְׁעֻשׁוּעַי;) cum ' aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſed cum יי aff. ſimpl. ut ſeq. שַׁעֲשׁוּעִים oblectationes, Prov. 8. 30. Jer. 31. 20. שַׁעֲשֻׁעַי oblectationes meæ, Pſalm. 119. 24, 77, 92, 143, 174. וְשַׁעֲשֻׁעַי & oblectationes meæ, Prov. 8. 31. שַׁעֲשֻׁעָיו oblectationum ejus, Iſa. 5. 7.

6. שַׁעֲרוּרוֹת (vel, שַׁעֲרֹר, aut, שַׁעֲרוּר ſcribendum, vel שַׁעֲרוּרָה in ſingulari; Merc.) eſt à שָׁעַר, geminatâ ultimâ literâ: & exp. שְׁחוֹרוֹת nigræ; in Le. 14. 37. Pag. Quidam putant flavum colorem denotare: quidam argutiùs exp. patentes: ut cum קְעָרָה patina conveniat, quod literarum Metatheſi conferunt cum רָקַע expandere, diducere; ſed unde litera ſchin? Merc. Videtur dictio comp. ex שָׁקַע, & שָׁעַר, quæ ſuis habes in locis: quaſi profundæ nigredines; Pag. & turbulentiæ, vel etiam turpitudines, ut שַׁעֲרוּרִיָּה in rad. שָׁעַר: (de qua ſuprá:) i. e. profundæ, & turpes, ac turbatæ: Merc. Nigredines: vel ſubnigræ: Bu. Conc. In libro, qui dicitur lex Sacerdotum, exponitur שׁוּקְעוֹת voce ad hanc alludente, & exp. demerſæ, & earum aſpectus ſubrufus, aut ſubviridis. Errant qui exp. falſas á rad. שָׁקַר: Merc. no. hoc pl. f. exp. foſſulæ, profunditates fædæ: quidam cenſent comp. ex שָׁקַע, & שָׁעֲרוּר, ſive שָׁעַר: alii ex שָׁקַע, & רַר; quaſi profunditates ſalivantes, ſive fluentes: Bu. Lex. 70. κοιλάδες: cavitates lacunæ: Coc. profunditates horribiles, i. e. horribiliter profundæ. Eſt comp. ex שָׁקַע, merſus eſt deorſùm, ſeu in profundum, & ex שַׁעֲרוּרָה horrendus, á שָׁעַר: vel profunditates luridæ, &c. Av.

7. שַׁרְבִיט, m. eſt virga: Pag. ſceptrum: Bu. Lex. 70. ῥάβδος: Coc. idem quod שֶׁבֶט, interjecto reſh: ut & in rad. ſeq. ex סָעִיף, vel שָׁעִיף, ut in סָרַף dictum eſt. Sic in tertio poſt, Elias ר poſterius adjectum putat ex שׁוֹרֶשׁ radix, etſi alii utrumque reſch pro lamed velint poſitum: ſic enim שַׁרְשֶׁלֶת eſt catena Rabbinis: ſed ſatiùs eſt eſſe vocem per ſe. Hæc autem vox שַׁרְבִיט in Eſther tantùm legitur, ac videtur Aſſyria: Merc. ſed exp. virga, baculus, ſceptrum principis: Nam eſt comp. ex שֶׁבֶט virga, ſeu ſceptrum, & שַׂר princeps: & per Synæreſin duo ſchin contrahuntur in unum. Hinc per Aphæreſin Græci acceperunt ῥάβδος, virga, ramus, baculus: ῥαβδεύω, & ῥαβδίζω, virgis cædo: item: σκῆπτρον, ſceptrum, &c. Av. Occurrit autem hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. ſic: שַׁרְבִיט ſceptrum, Eſth. 4. 11. 5. 2. 8. 4. הַשַּׁרְבִיט Eſth. 5. 2.

8. שַׁרְעָף m. eſt cogitatio: Pag. Bu. Coc. Sunt qui velint eſſe comp. ex סָעִיף & עָפָא, quod magis Chaldæum eſt, utroque ramum ſignificante: ut multitudo, & perplexitas ramorum ſignificetur: unde ad perplexitatem cogitationum transfertur, quá animus diſtrahitur. Idem cenſent fieri in אֲמִיר ramo, ex אָמַר dicere, quod & ad animum transfertur. Sed id mihi tam alienum videtur, Hebræam vocem cum Chaldæa componere, quàm quòd á סָרַף deducunt poſteá, quaſi ſint cogitationes cor urentes. Vide & ſuperiorem radicem: Merc. Cev. שַׁרְעָף eſt ramus principalis in vertice arboris, qui hinc indè á vento agitatur: & per tranſl. accipitur pro cogitationibus dubiis & pendentibus inſtar frondium propendentium; eſt comp. ex שַׂר princeps, & עָפָא frons frondis, ramus: vel á שָׂרַף uſſit, & עוּף volavit, &c. Av. in forma pl.m.abſol. שַׂרְעַפִּים & in conſtr. שַׂרְעֲפֵי cogitationes; quæ forma pl. m. conſtr. occ. extra pauſam, cum ' _ , & in pauſa cum ' _ aff. ſic; שַׂרְעָפַי cogitationes meæ, Pſa. 94. 19. שַׂרְעָפָי idem, Pſal. 139. 23.

9. שַׁרְשָׁר: unde שַׁרְשָׁרָה, f. catena: Pag. vel, שַׁרְשֶׁרֶת: & in forma pl. f. שַׁרְשָׁרוֹת: etſi abſolutum non reperiatur nec in ſingulariter nec in plur. De hoc autem in radice שַׁרְבִיט diximus. Reperitur & cum ſimplice reſch: ſic, שַׁרְשׁוֹת: eodem ſenſu pro, catenis: Rabbini dicunt שַׁלְשָׁלָאוֹת: qui dicunt etiam שָׁרַשׁ verbaliter in piel pro, שָׁלַשׁ, concatenare: Merc. Cum ſimplice reſch in pl. f. reperitur Exod. 28. שָׁרְשׁוֹת גַּבְלוּת catenæ terminationis: i. e. juſta & æquali longitudine: apparet á שָׁרַשׁ derivari: Coc. Et ſic Ab. Ezra Thema vult eſſe שָׁרַשׁ cum reſch geminato; & ratio eſt, ut ſcribit R. Sal. quod, ut radix ligat arborem, ut firmiter in terra perſiſtat: ſic catena rem quamlibet, quam firmiter hærere & ſubſiſtere volumus. Talmudici pro שַׁרְשֶׁרֶת dicunt, שַׁלְשֶׁלֶת per commutationem utriuſque reſch in lamed, ut alias hæ literæ commutantur: Bu. Lex. שַׁרְשֶׁרֶת pl. f. eſt á ſing. f. שַׁרְשָׁרָה, vel שַׁרְשֶׁרֶת quod in plurali venit etiam abſque poſteriore reſch, שַׁרְשׁוֹת, catenæ: Bu. Lex. plerique, ut dictum, ſumunt hoc no. á rad. שָׁרַשׁ, unde שׁוֹרֶשׁ radix. Quidam autem volunt eſſe á rad. שָׁרַר torſit, contorſit, intorſit: unde no. duplicatum pl. f. שַׁרְשְׁרוֹת, catenulæ factæ ex opere intorto: ſic Av. Occurrit autem hoc no. in forma pl. f. vel cum duplice reſch, vel abſque poſteriore reſch ſimpl. & rurſùs cum duplice reſch habet ו cop. & בְּ, pro בָּהֶ, dem. præf. ut ſeq. שַׁרְשְׁרוֹת catenæ, Exod. 28. 14. 39. 15. 1 Reg. 7. 17. 2 Chr. 2. 17. שַׁרְשֶׁרֶת idem. Exo. 28. 22. וְשַׁרְשְׁרוֹת & catenæ, 2 Chro. 3. 5. בַּשַּׁרְשְׁרוֹת in catenas, 2 Chr. 3. 17.

10. Hîc autem à pleriſque ponitur inter nomina quadrata literæ ſchin, unicum hoc no. quinque literarum. in Lev. 19. 19. & Deut 22. 11. viz. שַׁעַטְנֵז, m. veſtis-contexta-ex-lana-&-lino: nam dicunt nomen eſſe comp. è tribus dictionibus, viz. שׁוּעַ, quod eſt lene: (vel ex שָׁעַע Chaldæo, quod hîc à Kimchi cum contextu Hebr. confertur: Merc.) & שָׁוֶה, quod eſt, filare: & נוּז, quod eſt, torquere filum: Pag. Kimchi notat, ex doctoribus, unumquodque horum trium eſſe

vetitum, & quo modo explicat: ſed ex lege non ſic, niſi tria ſimul commixta ſint. Externa magis videtur vox, forſan Ægyptia, quòd tali veſtitûs genere uterentur, à Domino interdicto ſuo populo. Simile ſuprà כִּלְאַיִם in כִּלְאָה, cùm ſcil. diverſæ ſpecies inter ſe commiſcentur: Merc. Porrò, quod hìc Sanctes dicit vocem נוז ſignificare torquere filum, Kimchi videtur velle potiùs ad intertexturam lanæ cum lino referre, ſive textoris radio illa fiat ſive etiam acu: Cev. שַׁעַטְנֵז exp. varie commixtum, heterogeneum veſtimentum, veluti ex lana & lino, aut aliis prohibitis generibus confectum: vox judicatur eſſe peregrina: Bu. Lex. Sed vocem ipſam interpretatur Scriptura, viz. in Levitico cap. 19. v. 19. per בֶּגֶד כִּלְאָיִם: & in Deut. 22. 11. per צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו lana & linum ſimul: Coc. Nam eſt veſtis contexta ex lana, & lino, vel cannabe: Et eſt comp. ex Chald. שָׁעַע, pexuit & שָׁוָה, nevit: itemque ex נָז, torſit: Av.

Radices & Voces derivatæ incipientes à Literâ ת *Thau.*

RAD. 1. תָּא, m. (no. rad.) Thalamus, cubiculum: Pag. Bu. προκοιτὼν, procæton, ſive excubitorium ſtipatorum Regis vel Principis: Bu. Lex. Poteſt ad תָּאָה, vel תָּוָה reduci: ut ſit conclave deſignatum, ſcil. & circumſcriptum; dicitur & יָצִיעַ, ex rad. יָצַע: & לִשְׁכָּה in rad. לָשַׁךְ. Appendices templi, exhedræ, &c. Merc. תָּא eſt cella, thalamus: videtur eſſe ab אָתָא: Conclave, in quod quis ſe recipit: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ה dem. & וֶה præf. ut & in abſol. forma pl. m. cum ה dem. præf. ſed in forma pl. m. conſtr. cum ו cop. præf. ut & cum יו ֫, vel, pro eo, ו ֫, aff. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut ſeq. תָּא thalamus, 1 Reg. 14. 28. 2 Chron. 12. 11. הַתָּא thalamus, Ezech. 40. 12. וְהַתָּא & thalamus, Ezech. 40. 7, 12. תָּאִים thalami, Ezech. 40. 7, 16. וְתָאֵי & thalami, Ezec. 40. 10. תָּאָיו thalamos ejus, Ezech. 40. 36. וְתָאָו & thalami ejus, Ezech. 40. 21, 29, 33. Item occ. etiam hoc no. in forma pl. f. cum ה dem. præf. ſic: Ezech. 40. 12. Et terminus ante הַתָּאוֹת Thalamos: Pag. Bu. &c. Conclavia quadrata parietibus incluſa tria utrinque ad viam portæ, ſibi invicem oppoſita cum interſtitio quinque cubitorum inter conclave primum & medium, medium item & tertium, vidit Ezechiel; tanquàm ſtationibus obſervantium & admittentium intrantes parata. Vertunt προθυρον, προκοιτὼν; Kimchi, חֶדֶר & לִשְׁכָּה & יָצִיעַ: Coc.

Rad. 2. תָּאַב eſt deſiderare: Pag. Bu. appetere. Synonyma ſunt, & affinia, וָאַב, אָבָה, & אָוָה. Iſtud ſicut & וָאַב rariſſimum eſt. תַּאֲוָה nomen ab אָוָה huic radici vicinum eſt. Atque adeò quidam Pſal. 119. 20. לְתַאֲבָה Nomen exponunt idem cum illo, præ appetentia ad judicia tua. Sed ſic interdum infinitum formam habet nominis. Piel contrarium ſignificat; ac convenit cum תָּעַב deteſtari: Merc. תָּאַב, deſideravit, optavit, opinionibus & votis expetiit. Cogn. cum וָאַב, & אָבָא voluit, avebat, & cum רָאַב tabuit, quaſi præ nimio deſiderio, &c. Hinc per metath. πόθεω, deſidero, πόθος, ποθὴ, πόθημα, deſiderium, ποθεινὸς, deſiderabilis: & lat. opto, optare, optio. Conſtr. cum אֶל aut ל: Av. 70. ἐπιποθεῖν, ἐπιθυμεῖν: Coc. In Bu. Conc. rad. hæc תָּאַב duo ſignif. 1. eſt deſiderare. Prout occ. in præt. kal, 1. ſ. ſic: תָּאַבְתִּי deſidero, Pſal. 119. 40, 174. Atque inde ex hac rad. in hac 1. deſiderandi ſignif. eſt no. תַּאֲבָה, f. deſiderium: Bu. Lex. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum ל præf. ſic: Pſal. 10. 20. לְתַאֲבָה confracta eſt, vel comminuit ſe גָּרְסָה נַפְשִׁי אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ deſiderio ad judicia tua, vel poteſt eſſe infinitivus cum litera he parag. Coc. Et ſic exp. Deſiderando judicia tua. Pag. Eſt enim Makor ſeu infin. juxta R. D. Merc. Ad optandum ad judicia tua: Av. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. תָּאַב eſt abominari: Bu. Conc. Idque ſcil. in conjug. piel תִּאֵב averſatus eſt, abominatus eſt: Contrarium enim habet ſignificationem à prima conjug. kal: & ſic convenit cum verbo תָּעַב abominatus eſt: Av. Prout occ. in part. piel ſ. m. ſimpl. ſic: Am. 6. 8. מְתַאֵב אָנֹכִי אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב Abominor ego ſuperbiam Jaacob. Hieron. Deteſtor: Pag. Abominor ego, eſt pro מְתָעֵב ſecundùm R. Sal. Bu. Lex. Averſor ego faſtum Jacob: Av. 70. βδελύσσομαι. Pro מְתָעֵב: quia ſequitur שָׂנֵאתִי odi. Sed, ſi explicamus ex etymo hoc, erit intelligendum de amore Dei, quo amat filium & gloriationem Jacobi veri in eo: Coc.

Rad. 3. תָּאָה eſt limitare, ſeu limitari: deponens, aut commune verbum: i. e. terminare, h. e. terminum conſtituere: Pag. definire, deſignare, circumſcribere. Idem cum תָּוָה: ut literæ אֶהֱוִי inter ſe permutari ſolent: Merc. Determinare, definire: Bu. Lex. Rectè diſpoſuit, determinavit terminos, limitavit, limitem rectum poſuit, deſcripſit terminum, definivit limites rectos. Eſt cogn. cum תָּוָה ſignavit, deſignavit, nam limites deſignantur ſuis marginibus ut termini dignoſcantur. Hinc ἰθύω, ἰθύνω, rego, guberno, ἰθὺς rectus & rectitudo, ἰθέως, recte. ἰθὺ obviam, rectà: Limites enim conſtituuntur propter rectitudinem & juſtitiam, ut omnia rectè diſponantur: Av. Non autem venit hoc verbum in kal ſed in piel תִּאָה limitare, terminare; Pag. Rectè diſpoſuit terminos, determinavit: Av. Prout occ. in fut. piel (à 3. ſ. m. יְתָאֵה terminabit: & in 3. pl. m. יְתָאוּ terminabunt, definient) 2. pl. m. ſic: Num. 34. 7. & 8. תְּתָאוּ לָכֶם limitabitis ſeu terminabitis vobis Hor montem, &c. Pag. Definitote vobis: Bu. Lex. Determinabitis, &c. Av. Eſt pro תְּתַוּוּ: Merc. Nam תָּאָה, idem eſt quod תָּוָה: unde aleph poteſt eſſe loco thau: Bu. Lex. item juxta quoſdam hinc etiam verbum in hiphil הִתְאָה fecit limitem, conſtituit terminum: Prout occ. juxta illos in præt. hiph. 2. pl. m. cum ו conv. præf. ſic: Num. 34. 10. וְהִתְאִיתֶם & limitabitis deſignando vobis ad terminum Orientis. 70. καταμετρήσετε. Componitur ex תָּאָה limitavit & תָּוָה deſignavit; vel potiùs

eſt

eſt ex præt. hithpael הִתְאַוָּה á rad. אָוָה avebat, ut ſit ſenſus: & facietis vos avere ad terminum: Av. qui ſolus hanc vocem hic deſcribit. Reliqui verò referunt ad תָּוָה, ubi vide. Atque hinc, juxta quoſdam, ex hac rad. תַּאֲוָה, eſt 1. no. תַּאֲוָה finis, terminus: Bu.Lex. limitatio, determinatio: Av. Prout occ. hoc no. in forma ſ. f. conſtr. ſic: Gen.49.26. עַד־תַּאֲוַת usque ad terminum collium ſeculi. Tertia radicalis he mutata eſt in vau cui ſimile vide in no. גַּאֲוָה ex rad. גָּאָה. Aliam autem ſignif. vide in rad. אָוָה: Bu. Lex. Uſque ad determinationem collium mundi, &c. Quando autem ſignificat aviditatem, aut deſiderium & concupiſcentiam, eſt ab אָוָה. Av. &c. vide in rad. תָּוָה. Item 2. huc etiam plerique referunt No, תְּאוֹ & תּוֹא, m. bubulus, bos ſylveſtris, inquit R.D. Pag. Bu. Urum alii, alii Turonem vocant. Connumeratur inter animalia fera, quorum eſus conceditur. Per Antiphraſin quidam dictum volunt, quòd ſe circumſcribi non patiatur: vel, à ſtupiditate: Merc. Eſt bos ſylveſtris, Urus qui vagatur per omnes terminos in locis indigeſtis. Dictus vel תְּאוֹ vel תּוֹא: & ſignificationem habet rad. תָּאָה. Determinavit limites, terminos limitavit, &c. Av. 70. vertunt ὄνυξ, σευτλίον; An, quia תיאה Talmudicis herbæ nomen eſt? Ut & cl. Buxtorfius conjicit. At Aquila, Symmachus, Theodot. ὄφυξ. Chal. תּוֹרְבְּלָא. R.Sal. & Kimchi. שׁוֹר הַבּוּר A.E. de hac & aliis vocibus dicit, indigere Cabbalah. Non voluit Deus gentibus innoteſcere omnem legem ceremonialem, quà & onerare eas non voluit: Coc. Occurrit autem hoc no. in forma cum cholem ante aleph cum כְּ præf. ſed in forma cum cholem poſt aleph habet וְ cop. præf. ſic: כְּתוֹא ſicut bubulus, Iſa.51.20. וּתְאוֹ & bubulus, Deut.14.5.

Rad. 4. תָּאַם eſt geminare: Pag. vel, geminari: ſed Benoni tautúm reperitur: Merc. Gemellos parere: Bu.Lex. Geminus fuit, congeminatus eſt: ſimilitudine integrâ adæquatus eſt, magnitudine æquali fuit, ut ſolent eſſe gemini. Cogn. cum תָּמַם integer fuit: Hinc Græci per reduplicationem primæ literæ dicunt δίδυμος, didymus, διδυμότης, geminatio. Hinc nomen Thomas, qui dicitur Didymus. Av. Prout occ. hoc verbum in part. ben. kal, (à ſ.m. תְּאוֹם) pl. m. ſic: Exod.26.24. & 36.29. Et erunt תְּאוֹמִים, vel cum chirek tantúm abſque jod plur. in ult. תְּאוֹמֻם geminatæ infernè, ſeu deorſùm: Hieron. Eruntque ſibi conjunctæ á ſurſùm uſque deorſùm: Pag. Eruntque gemelliparæ. At תְּמִים pro תְּאוֹמִים ibidem. Chaldæus etiam eodem modo utramque vocem explicat: Bu.Lex. Et erunt gemini infrá, (& ſimul erunt integri in capite ſuo) i.e. tam aptè conjungentur inter ſe aſſeres ut videantur gemelli, i.e. pares ac gemini: Av. Gemelli: Bu.Conc. Erunt gemelli inferiús, & יַחְדָּו יִהְיוּ תְּמִים עַל־רֹאשׁוֹ Una erunt integri ad caput ejus. Hæc res conſideranda eſt. Tabernaculum ita ſtructum eſt, ut eſſet unum, & cohæreret. Conſiſtere igitur debuit, & non dilabi. Aſſeres habuerunt ſuas q. manus quibus inſererentur baſibus. Debuerunt erigi & erecti ſtare. Vectes fuerunt quinque, qui efficerent, ut laterum aſſeres, quorum annulis inſerti erant, á ſe invicem non diſcederent. Fuit vectis medius per medios aſſeres tranſiens. Atqui paries conſtans poſticis aſſeribus ad occaſum poſitis non debebat diſcedere á parietibus, quos faciebant aſſeres laterum. Nihil debuit hiare in angulis. Id agitur hoc præcepto. Aſſer angularis lateris Occidentalis, utrinque, ſive verſùs Aquilonem & Meridiem, debuit eſſe geminus ab inferiori parte uſque ad annulum primum ſive ſummum, ut ſolida & ſine hiatu omnia eſſent: h.e. aſſer extremus lateris ſeptentrionalis & meridionalis angularibus lateris occidui aſſeribus debuit inſeri per inciſuras vel incaſtraturas. Nempe, ut poſſent quidem latera á ſe invicem dirimi, quùm ſolvendum eſſet tabernaculum; (motis aſſeribus laterum ad plagam ſuam) ſed tum inſerto medio vecte, qui in omnibus lateribus intrabat in ipſum aſſerem angularem lateris alterius, tùm annulis extremis lateris occidui hærentibus in aſſeribus laterum reliquorum extremis, & viciſſim annulis extremis lateris ſeptentrionalis & Auſtralis hærentibus in aſſeribus lateris occidui extremis (quatenus hi aſſeres non ſolidi ſui erant, ſed vicinis aſſeribus per inciſuras gemellabantur, ut ita loquar,) per annulos adactis vectibus, luxatio omnis prohiberetur. Hæc pluribus, quia me diù torſit ea cogitatio: Neque quenquam interpretum inveni, qui ſatisfaceret: Coc. Qui ſint gemelliparæ inferné, pariterque ſint gemelliparæ ad verticem illius inditi annulo uno. Senſus: quaſi matres tabulæ geminos ex ſe tabulatorum ordines conſocianto, nempé in longitudinem latitudinemque tabernaculi: Continebant enim aſſeres arrectarios tabernaculi utrinque, ſummitate tranſtillorum in annulos ſuos tranſmiſſa, totumque aulæorum pondus ſuſtinebant. Pariterque, &c. i.e. Æquà & continente formâ. Illius: Nimirúm anguli. Inditi. &c. i.e. Uno inferné, & uno ſuperné, in quem inſertis ſuis denticulis tabulæ antariæ conſtringebantur: Jun. In hiphil הִתְאִים, gemellos parere: Pag.Bu.&c. Unde in part.hiph.ſ.m. מְתָאִים: & in fœm. מְתָאֵמָה, & in pl. m. מְתָאִימִים: Atque inde occ. in forma pl. f. ſic: Cant.4.2. & 6.5. vel 6. Quia (vel, quæ. Merc.) univerſæ ipſæ מְתָאֵימוֹת geminos pariunt. Hieron. Omnes gemellis fœtibus: Pag. Gemelliparæ: Bu. Conc. & Lex. Gemellos pariunt: Av. שְׁכֻלָם quæ omnes gemelliparæ: Coc. Quæ omnes é gemelliparis (ſunt,) Hebr. gemellipararum. i.e. Tam ſimiles inter ſe & convenientes, ſuperior dens quiſque cum inferiore ſuo, quàm feré convenit inter gemellos: quemadmodúm etiam infrá dicitur, ver.5. in comparatione uberum; Jun. Atque hinc ex hàc rad. תָּאֳם eſt 1. no. תְּאוֹם geminus, gemellus: Pag. Bu. &c. Prout occ. in forma pl. m. ſic: Gen.38.27. Et ecce תְּאוֹמִים gemini in utero ejus: & eſt formæ inſtar קְרוֹבִים propinqui: Pag. Gemelli: Bu. Conc. Av. 70. δίδυμα: Gemini ſeu gemelli: Coc. & in forma pl. m. conſtr. occ. etiam ſimpl. ſic: Cant. 4.5. ſicut duo hinnuli תְּאוֹמֵי צְבִיָה gemini capreæ: Pag. Gemelli capreæ: Bu.Lex. & Coc.Av. Pro quo venit etiam hæc forma pl. m. contracté abſque aleph. ſic; תּוֹמֵי: vel prout occ. Gen.25.24. abſque jod plur. & cum chirek tantúm in ult. ſic; & ecce תּוֹמִם gemini, gemelli: Pag. Bu. &c. Item 2. hinc etiam no. תּוֹאָם m. idem cum præced. Geminus, gemellus: Pag. Bu. Geminatio, & per auxeſin accipitur abſtractum pro concreto; Av. Unde in forma pl. m. juxta normam eſſet תְּאוֹמִים: ſed in forma pl. m. conſtr. cholem mutatur

tatur in kamets kateph ante kateph kamets; unde pro תַּאֲמֵי, ſic venit Cant. 7.4. תַּאֲמֵי gemini capreæ: Pag. Bu. geminationes, i. e. gemelli capreæ: Av. Eſt formæ inſtar אָהֳלֵי tabernacula á ſing. אוֹהֶל. Quidam no. præced. תּוֹמִים á ſing. תּוֹם; & תְּאוֹמִים á ſing. תְּאוֹם, ad rad. תָּמַם referunt, quod eſt perfici, ut Aleph ſit loco literæ geminandæ. Hinc Thomas unus ex Chriſti Diſcipulis, Græce Δίδυμος, Joan. 20. Merc.

Rad. 5. תְּאֵן; undé no. תְּאֵנָה ficus, arbor & fructus: Pag. Bu. Quidam obſervant in ſingulari ſemper de arbore dici, in pluraliæqué de utroque; Plurale autem voce quidem eſt maſc. ſed ſignificatu fœm. Prout exempla oſtendunt; & multa ſunt ejuſmodi in hac lingua; Merc. תְּאֵנָה eſt ficus, pro arbore & fructu, cujus flos eſt gratiſſimus. Hinc eſt ἀνθέω, per Metath. floreo, florere facio: ἀνθεινός, ἀνθηνός, floridus, jucundus: Av. 70. συκῆ ficus. Ge. 3.7. וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה & conſuerunt folium, h.e. folia, ficus. Zach. 3.10. Vocabunt quiſque alterum ſub vitem, וְאֶל תַּחַת תְּאֵנָה, & ſub ficum: h. e. Non ad templum, non ad montem, Deut. 33.19. Sed ad omnem privatum locum, ad colloquendum de Deo, & una orandum; & hoc erit dicere aſcendamus unà Sionem; Coc. Occurrit autem hoc no. ordine Conc. ut ſeq. In abſol. forma ſ. f. occ. ſimpl. & cum ו cop. הַ dem. וַ, בְּ, לְ, & מִ præf. ſic; תְּאֵנָה ficus, Gen. 3.7. Pro. 27.18. Joel. 2.22. Hab. 3.17. 7ac. 3.10. וּתְאֵנָה & ficus, Num. 20.5. Deut. 8.8. הַתְּאֵנָה ficus, Jud. 9.11. Cant. 2.13. וְהַתְּאֵנָה & ficus, Joel. 1.12. Hag. 2.19. בַּתְּאֵנָה in ficu, Jer. 8.13. Hoſ. 9.10. לַתְּאֵנָה ficui, Jud. 9.10. מִתְּאֵנָה de ficu, Iſa. 34.4. Et in forma ſ. f. conſtr. (à ſimplice תְּאֵנַת) occ. cum ו cop. præf. & י. & וּ, ob pauſam, pro וֹ aff. ut & cum ו aff. ſimpl. ſed cum הּ & ם aff. habet etiam ו cop præf. ut ſeq. וּתְאֵנָתִי & ficus mea, Joel. 1.7. וּתְאֵנָתֵךְ & ficus tua, Jer. 5.17. תְּאֵנָתוֹ ficus ejus, 1 Reg. 4.25. 2 Reg. 18.31. Iſa. 36.16. Mic. 4.4. וּתְאֵנָתָהּ & ficus ejus, Hoſ. 2.14. וּתְאֵנָתָם & ficum ipſorum, Pſalm. 105. 33. Item occurrit etiam in forma plur. maſc. ſimpl. & cum ו cop. הַ dem. כְּ & כְ præf. ut & in forma pl. m. conſtr. cum כְ pro כְּ (ob ſcheva ſcil. ſeq.) præf. & cum ו cop. præf. & כֶם aff. prout ſeq. תְּאֵנִים ficus, 2 Re. 20.7. Iſa. 38.21. Jer. 8.13. 24.1, 2, 3. Nah. 3.12. וּתְאֵנִים & ficus, Neh. 13.15. הַתְּאֵנִים ficus, Num. 13.23. Jere. 24.3. כַּתְּאֵנִים ſicut ficus, Jere. 24.5. 29.17. וְכַתְּאֵנִים & ſicut ficus, Jer. 24.8. כְּתְאֵנִי ſicut ficus Jer. 24.2. וּתְאֵנֵיכֶם & ficus veſtræ, Am. 4.9.

Rad. 6. תָּאַר eſt formare, figurare: diſponere, aptare: ſignare, deſignare, deſcribere: Pag. Delineare, determinare, circumſcribere: ſed intranſitivè in kal, efformari: præſcribi, definiri, limitari, &c. conferunt quidam cum תּוּר: Merc. Definire delineare, deſcribere, formare: Bu. Lex. Duxit lineas figuravit, reſpexit formâ ſuâ ad aliquem: delineatus eſt, conformatus eſt ſuis lineamentis, lineatus eſt in forma ſua. Hinc θεωρέω, contemplor omnia lineamenta, θεώρησις, θεώρημα, contemplatio, θεωρία ſpeculatio: θεωρὸς, ſpectator, qui formam & lineamenta alicujus contemplatur: Av. Chald. סְחַר: Kimchi עִנְיַן סִבּוּב בְּעִגּוּל: R. Sal. וְנָסַב בְּעִגּוּל Rotari circulari: Joſ. 15.9. וְתָאַר הַגְּבוּל & circumflectetur limes: ſic: verſ. 11. & cap. 18.11.17. Coc. Ubi venit præt. kal, 3. ſ. m. cum ו conv. præf. Et deſcribetur terminus. &c. Hieron. pertranſit, inclinaturque. Targum ubique habet וַיְשַׁחַר & circumibit: i, e. deſcribetur more circini, qui circulum facit rotundum, & deſcribit, ſignatque. Pag. Et definit terminum iſtum: Bu. Lex. & definiet: Bu. Conc. & formabitur, (i.e. reſpiciet, ſeu ducet lineas) limes iſte à vertice montis, &c. Av. Poſt definit terminum iſtum; Mons á vertice, ſuo ſcil. Hebr. á vertice montis: Jun. In piel תֹּאַר vel תֵּאַר idem cum kal definire, formare: Bu. Ma. Formavit ſuis lineis, delineavit. Av. Unde in pual á præt. תֹּאַר delineatus eſt; formatus eſt ſuis lineis, &c. occ. in part. pual ſ. m. cum הַ dem. præf. ſic: Joſ. 19.13. & egredietur (in) Rimmon, הַמְתֹאָר deſcribens, ſeu gyrans; circuiens: Nehah: Pag. vel potiùs, delineatus, deſcriptus, circumflexus, terminus ſcil. (in) Nehah, vel, ad Neham. Non eſt nomen loci, ut quidam putârunt, ſed paul piel, (vel, ut alii, part. pual.) ut paraphraſi oſtendit ſatis Jonathan Chaldæus interpres: Merc. Cev. Qui deſcribitur; vel, ut quibuſdam placet, eſt proprium nomen. Bu. Lex. & exibit Rimmon, quæ ducitur ceu linea obliqua ad Nea: Av. רִמּוֹן הַמְּתֹאָר: eſt nomen loci; Coc. Proceditque Rimmonem-Methoarum, (aliàs) Nehan. Dicitur etiam locus ille Dimna, infrá 21.35. Et Rimmono, 1 Chron. 6.62. Jun. Definitus, deſcriptus: Bu. Conc. Item occ. etiam in fut. piel 3. ſ. m. (à ſimplice forma יְתָאֵר delineabit) cum הִי aff. ſic: Iſa. 44.13. Artifex lignorum, i. e. faber lignarius, extendit lineam, ſeu regulam יְתָאֲרֵהוּ formabit illud filo Phœniceo, faciet illud dolabris, vel planulis, & circino יְתָאֲרֵהוּ formabit illud: Aut, deſcribet illud. Aleph eſt cum kamets-katuph: Pag. In poſteriori, ſcil. ſed in priori per kateph pathach: & thau in utroque per kamets in noſtris exempl. Quidam vertunt, tornabit: Merc. Format illud; Bu. Lex. Formabit illud, lignum, ſcil. i.e. delineabit illud, ſeu lineamentis figurabit, &c. Av. & circino id format; 70. ἐμόρφωσεν αὐτὸ: Coc. Delineat ipſum; Bu. Conc. Atque inde ex hac rad. תֹּאַר eſt no. תֹּאַר, m. forma ſpecies; delineatio, delineamentum; Merc. Bu. Lex. Lineamentum alicujus formæ, &c. ut Merc. Av. 70. εἶδος, ὄψις; forma; Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum כְ præf. ſic; תֹּאַר forma, ſpecies, Gen. 29.17.. 39.7.. 41.18, 19. Deut. 21.11. 1 Sam. 16.18.. 25.3. 1 Reg. 1.6. Eſth. 2.7. Iſa 53.2. Jer. 11.16. כְּתֹאַר ſicut forma, Jud. 8.18. Cum affixis, pro more talium, cholem mutatur in kamets katuph ante kateph-kamets. Prout occ. cum ו aff. ſimpl. ſed cum ו cop. præf. Præter normam aſſumit cholem poſt thau; (inſtar פּוֹעַל á פֹּעֵל; Merc.) & rurſùs cum ם aff. cholem mutatur in kam. kat. ut ſequitur; תָּאֳרוֹ forma ejus, 1 Sam. 28.14. וְתָאֳרוֹ & forma ejus, Iſa. 52.14. תָּאֳרָם forma eorum, Lam. 4.8.

Rad. 7. תֵּבָה; unde. (no. rad.) תֵּבָה, f. eſt arca; Pag. Bu. eſt formæ פָּאָה angulus. Aliud autem eſt hoc no. תֵּבָה ab אָרוֹן arca ſanctuarii. תֵּבָה in aquis tantùm invenies: ut de arca Noæ: item de arca juncea, ubi Moſes eſt infans expoſitus: Exod. 2. Merc. Cev. Occurrit autem hoc no. cum הַ dem. præf. locis ſeq. הַתֵּבָה arca, Gen. 6.14, 15, 16, 18, 19.. 7.1, 7, 9, 13, 15, 17, 18.. 8.4, 6, 9, 10, 13, 16, 19.. 9.10, 18. Exod. 2.5. Cui etiam בַּ, & לַ, pro בָּהּ & לָהּ dem. præf. ſic:

in

in arca, Gen.8.1. לַתֵּבָה arcæ, Gen.6.16. Item in forma ſ. f. conſtr. occ. ſimpl. vel cum tseri tantùm ſub thau, vel cum ǰod abundante, aut quieſcente poſt tseri, ſic: תֵּבַת arca, Gen.6.14. תֵּיבַת arca, Exod. 2, 3.

Rad. 8. חֵבֶל f. eſt orbis: i.e. terra habitata: Pag. Seu terra habitabilis: Bu.Lex. Orbis habitabilis: Bu.Conc. Av. Quæ ſcil. comprehendit multitudinem hominum. Eſt cogn. cum בָּלַל confudit, nam in hoc orbe omnia ſunt confuſa, ſeu commixta. Hinc per metath. eſt πλήθω impleo. πλανύω multiplico. πλῆθος, & πλησὺς multitudo; accipitur enim orbis terræ pro multitudine, quæ continetur in eo: Av. חֵבֶל autem cum ſex punctis, quære in בָּלַל: Pag. Sed & hoc no. חֵבֶל quidam ad rad. eand. בָּלַל referunt quaſi mixturam dicas: quod in orbe habitato ſint varia & permixta creaturarum genera: vel quòd diluvio, inquiunt, in eo omnia confuſa fuerint: ſcribitur autem per geminum tseri, ut à חֵבֶל, quod aliam commixtionem, nefariam, ſcil. ſignificat: vide ſuo loco: Merc. In Bu.Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt orbis habitabilis: idque ſcil. in hoc no. cum duplice tseri: quod occ. ſimpl. & cum ו cop. וְ & יְ præf. ut ſeq. חֵבֶל orbis, 1 Sam. 2.8. 2 Sam.22.16. 1 Chron.16.30. Job.34.13.. 37.12. Pſalm.9.9.. 18.16.. 19.5.. 24.1.. 98.7.. 33.8.. 50.12.. 77.19..89.12.. 93.1.. 96.10,13.. 98.9.. 97.4. Prov.8. 26. Iſa.13.11.. 14.17,21.. 18.3.. 24.4.. 26.9,18.. 27. 6..34.1. Jer.10.12.. 51.16. Lam.4.12. וְתֵבֵל & orbis, Pſalm.90.2. Nah.1.5. בְּחֵבֶל in orbe, Prov.8.31. וּמֵחֵבֶל & ex orbe, Job.18.18. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt flagitium, ſcelus: Bu.Conc. Commixtio nefaria: Av. Idque ſcil. in no. cum ſex punctis, (de quo tamen vide ulteriùs in rad. בָּלַל ubi pleriq; hoc no. referunt) quod occ. ſimpl. ſic: חֵבֶל flagitium, Lev.18.22.. 20.12. Item huc etiam quidam referunt no. חַבְלִית f. idem cum præced. flagitium, &c. Prout occ. cum ם aff. (quod tamen vide etiam in rad. בָּלָה ubi à pleriſque locatur) juxta R.D. in Bu.Conc. loco ſeq. חַבְלִיתָם ſcelus ipſorum. Iſa. 10. 25. Item ad hanc rad. quidam etiam referunt no pr. תּוּבַל־קָיִן Tubal Cain, filius Lamech: q.d. orbis poſſeſſor, fuit faber induſtrius in omni genere metallorum, hinc per Aphær. Vulcanus, faber ferri: Av.

Rad. 9. חֵבֶן m. eſt (no. rad.) palea, ſtramen. 70. ἄχυρον: Pag. Bu. Coc. Nonnulli referunt ad בָּנָה conſtruere; quod non ſolùm equis & pecoribus paſcendis, ſed & urendis lateribus quibus ædificabatur, maximus ejus uſus fuerit, ut apparet Exod. 5. Merc. Cev. Stramen, ſtramentum; palea ex herbis ſeu frumentis. Cogn. cum בָּנָה ædificavit, nam paleæ adhibentur ad cæmentum, & limum conficiendum, cujus uſus eſt in extruendis ædificiis. Hinc per Metath. βοτάνη herba, βοτανίζω runco, noxias herbas vello: Av. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. חֵבֶן ſtramen, Gen.24.25,32. Exod 5.7,10,11,16. Jud.19.19. Iſa.11.7..65,25. Cui etiam ו cop. וַ dem. וְ, כְּ, לְ, & לַ ſunt præf. ut ſeq. וְחֵבֶן & ſtramen, Exod.5.18. הַחֵבֶן ſtramen Exo.5.12. וְהַחֵבֶן & ſtramen, 1 Reg.4. 28. כַּחֵבֶן ſicut palea, Job.21.18. לַחֵבֶן pro ſtramine, Exod.5.12. Jer.23.28. לָחֵבֶן idem, Job.41.19. At; inde eſt no. cum מַ heemant. idem ſignificans cum præced. palea, collectio, multitudo palearum: Av. Stramen: Coc. Vel, quaſi ſtramentum, á ſtramine dicas: Merc. Prout occ. hoc no. ſ. m. loco ſeq. מַתְבֵּן palea, Iſa.25.10.

Rad. 10. תָּהֳמָה: inde no. תּוֹהוּ, m. quod eſt שְׁמָמָה, deſolatio, ſolitudo: inquit R.D. Pag. Rabbini verbo utuntur pro obſtupeſcere, vicino verbo Chaldæo תְּוַהּ, quod reſpondet Hebræo תָּמַהּ. Quidam recentiorum ſubtiliùs ad תָּאָה, vel תָּוָה reducunt contrario ſignificatu, quaſi inordinationem, ſeu confuſionem dicas; ut voce parùm deflexâ, veteres Chaos vocarunt, quod eleganter ab Ovidio initio Metamorphoſeôn ne hic prolixior ſum; deſcribitur. De terra proprie Gen.12. antequàm in ea quicquam deſignatum, digeſtum & diſtinctum eſſet. Unde & pro deſerto, ubi maxima eſt vaſtitas: & generaliter, pro confuſione ſumitur. Adverbiaſcit interdum, verbo adjunctum, juxta quoſdam, Iſa.45. & 49. quaſi inordinate, & fruſtrá in caſſum, quod & לָרִיק dicunt. vel ל Item pro idolis, & idololatria ſumitur figurate, pro omni cultu, ſcil. extra divinam ordinationem inſtituto, quo tantum abeſt ut excolatur & confirmetur conſcientiâ, vt vaſtetur potiùs & confundatur. תּוֹהוּ ordini & digeſtioni contrarium eſt. Vanus eſt & nullius fructus idolorum cultus. &c. Alii exponunt inanitatem: Merc. תּוֹהוּ eſt Inanitas: inane, res informis, Chaldæus vaſta, quaſi omni formâ carens: R.Sal. Res ſtupenda: Bu.Lex. Indigeſtum, indigeſtio, inordinatio, vanitas, vaſtitas, deſolatio, ubi nihil eſt digeſtum ordine ſeu compoſitum, nihil cultum & exornatum, perinde ut terra erat antequàm veſtiretur plantis, & exornaretur herbis vel arboribus. Deinde accipitur pro depopulatione & vanitate, ubi omnia rediguntur in vaſtitatem, deſolationem & vanitatem: item idola vocantur vanitas ſeu vaſtitas. Hinc δηόω, δώω, δαίζω, δηόω, vaſto, depopulor: Av. Carens ordine & ornatu: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. וַ dem. הַ, בְּ, כְּ, יְ, & לְ præf. prout ſeq. תּוֹהוּ res informis, Gen.1.2. 1Sam.12.21. Job.26.7. Iſa.24.10.. 34.11.. 44.9.. 45.18,19..59.4. Ezech.4.23. וָתוֹהוּ & inanitas, Iſa.40.17.. 41.29. הַתּוֹהוּ inanitatem, 1Sam.12.21. בְּתוֹהוּ in inanitate, Job. 12.24. Pſal.107.40. בְּתוֹהוּ in nihilum, Job.6.18. Iſa.29.21. וּבְתוֹהוּ & in inanitate, Deut.32.10. כְּתוֹהוּ ſicut rem inanem, Iſa.40.23. לְתוֹהוּ ad inanitatem, inaniter, Iſa. 49.4.

Rad. 10. תְּהוֹם; inde no. rad. תְּהוֹם vorago, abyſſus, i. e. locus aquarum multarum, & ipſa aqua multa: ut R.D. inquit; Pag. Sive, aquarum, in genere, multitudo, profunditas & moles. Quidam ad הוּם vel הָמָה reducunt, á turbatione & fremitu: non infelix alluſio: Merc. Eſt generis communis, apud Hebræos: Av. Sed fœm. ſæpiùs: Bu.Lex. 70. ἄβυσσος, abyſſus, vorago, profunditas aquarum multarum: Bu.Lex. Coc. Av. Cogn. cum הָמַם & הָמָה tumultuatus eſt, impetum fecit, fremuit inſtar impetus aquarum ingentium. Hinc σῆμα, σηκών, σημαίνω ſepulchrum, &c Av. Occurrit autem hoc no. ſ. m. vel f. ſimpl. locis ſeq. תְּהוֹם abyſſus, Gen.1.2.. 7.11.. 8.2.. 49.25. Job.28.14.. 38.16. 30.. 41.24. Pſalm.36.7.. 42.8.. 104.6. Prov.8.27 28. Iſa.51.10. Ezech.26.19.. 31.4,15. Amos.7.4. Jon.2.6. Hab.3.9. Cui etiam nomini in ſing. יְ eſt præf. loco ſeq. וּמִתְּהוֹם & ex abyſſo,

byſſo, Deut. 33.13. Item occ etiam hoc no. in forma pl. f. ſimpl. & cum ו cop. בַּ pro בְּהַ dem. כְּ & וּמִ præf. ut ſeq. תְּהוֹמוֹת vel ſine vau, in ult. aut pen. abyſſi, Exod. 15.5,8. Pſalm. 33.7.. 77.17.. 107.26.. 135.6.. 148 7. Prov. 3.20.. 8.24. וּתְהוֹמוֹת & abyſſi, Deut. 8.7. בִּתְהוֹמוֹת in abyſſis, Pſalm. 106.9. Iſa. 63.13. כִּתְהוֹמוֹת ſicut ex abyſſis, Pſal. 78.15. וּמִתְּהוֹמוֹת & ex abyſſis; Pſal. 71.20. De hoc no. unus aut alter locus ſpecialiter venit notandus, viz. Pſalm. 42. 8. תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא Abyſſus ad abyſſum clamat: Merc. Abyſſus, abyſſum inclamat: i. e. Maria multa, h. e. multæ gentes ſtrepunt; Coc. Eſt metaphorica afflictionum deſcriptio, ab exundante nimborum & procellarum vi, ut patet ex ſeq. Ad ſonum emiſſariorum tuorum. &c. i. e. canalium, tuborum & ſalientium, è quibus ſcil. aquæ deorſùm ruunt præcipites: Jun. Pſal. 78.15. Ut potum præberet in abyſſis plurimum: Jun. Et propinavit, ſeu potum dedit, בִּתְהוֹמוֹת רַבָּה in abyſſis multa (pro, multis, ſing. pro plur. ſecundùm morem linguæ, in locis multis) i. e. propinare fecit, aut, potum dedit, è petris, vel filicibus, ſicut ex abyſſis multis, רַבָּה וְרַבָּה magnæ, & magnæ (vel potiùs, magna, & magna; Cev.) i. e. in unaquaque abyſſo, inquit R. D. in lib. rad. Pag. Kimchi poſterius וְרַבָּה ſeorſum habet: hoc ſenſu, magna autem, ſeu multa, dicit, ſcil. de unaquaque ex abyſſis. Porrò Hebræi כְּתְהוֹמוֹת per כ: non per ב, quaſi in, ſeu ex, abyſſis multis. Atque ea lectio etiam adſcribitur ad marg. Bibl. maj. Ven. Anno 1515. Merc. Cev. vel eſt, ait, R. D. Toar הַמְּשֻׁקֶה potus. Idem ſcribit in Comm. רַבָּה eſt Toar abyſſi. Et conjunxit plurale cum ſingulari, ſicut Gen. 49. 22. בָּנוֹת עָעֲרָה filiæ (i. e. unaquæq; filiarum) incedebat ſuper murum: Pag.

Rad. 11. תּוֹא conclave paravit cubiculum parvum fecit, thalamum circumſcriptum ſuis menſuris & terminis exſtruxit. Cogn. cum חָוָה deſignavit, & תָּאָה determinavit; nam conclavia erant ita circumſcripta, ut in longitudine & latitudine haberent eandem menſuram ſeu quantitatem. Verbaliter non uſurpatur, ſed tantùm nominaliter. Hinc eſt ϑέω pono: nam conclavia erant loca ubi reponebantur veſtes, & alia vaſa templi, &c. Atque inde eſt no. תָּא conclave. cubiculum. penetrale, exhedra certis limitibus circumſcripta. Unde in forma pl. m. תָּאִים & pl. f. תָּאוֹת conclavia, cubicula, penetralia, ubi reponebantur vaſa templi: Av. Qui ſolus hanc rad. hic ſpecialem & verbaliter deſcribit. Hæc autem ejus derivata videantur ſuprà in rad. תָּוָא.

Rad. 12. תָּוָה eſt ſignare: ſcribere, deſcribere, inquit R. D. Idem ſuprà תָּאָה: Merc. Signavit, deſignavit, ſignum inſtar crucis ſeu literæ Thau poſuit. Cogn. cum תָּאָה determinavit, limitavit, ſigna limitis poſuit, &c. Av. Non autem venit hoc verbum in kal. ſed in piel תִּוָּה ſignare, deſignare, deſcribere. circumſcribere. definire. Bu. Lex. Unde in fut. piel יְתַוֶּה deſignabit, deſcribet, &c. Sed cum ו conv. præf. occ. in forma apocopata abſque ה rad. he; & cum kamets ſub thau pro pathach. ob defectum dageſch in vau ſeq. ſic: 1 Sam. 21. 13. וַיִּתְו & ſignabat, aut deſignabat, ſeu ſcribebat ſuper oſtia portæ; Pag. Et ſignavit, (impingendo) oſtia portæ: Av. Eſt pro וַיִּתֵּן: Bu. Lex. Et ſignabat valvas portæ, &c. Jun. & deſcribebat, &c. Bu. Conc. Item in 3. plur. m. fut. piel יְתַוּוּ deſcribent, deſignabunt, &c. Unde in 2. pl. m. juxta normam eſſet תְּתַוּוּ: Coc. Sed pro eo venit cum aleph loco 2. rad. vau, poſt kamets pro pathach, ſic: תְּתָוְאוּ deſcribetis, Num. 34.7. Num. 34.8. In hiphil הִתְוָה; idem cum kal, ſignare, deſignare, ſcribere: Pag. Bu. Fecit ſignum, ſignavit, ſcripſit ſignum: Av. Prout occ. in 2. ſ. m. præt. hiph. cum ו conv. præf. loco ſeq. וְהִתְוִיתָ & ſignato, Ezech. 9.4. Item occ. etiam in 3. pl. præt. hiph. loco ſeq. הִתְוּו determinàrunt, Pſalm. 78.41. Et in 2. pl. m. præt. hiph. juxta normam eſſet הִתְוִיתֶם deſcripſiſtis, &c. ſed cum ו conv. præf. habet aleph cum kamets poſt thau, & ante vau dageſchatum, ſic: וְהִתְאַוִּתֶם Num. 34.10. Et deſcribetis: Bu. Conc. Et deſignabitis: Bu. Lex. Eſt Comp. ex תָּאָה & תָּוָה: Bu. Lex. vel eſt pro וְהִתְוִיתֶם: Coc. &c. vide ſuprà in rad. תָּאָה. Atque inde ex hac rad. תָּוָא ſignavit eſt no. תָּו ſignum: Pag. Bu. Av. Hinc ת thau ultima litera Hebraica ſcribitur ad formam ſigni crucis: Av. תָּו eſt ſignatura: 70. σημεῖον: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſic: Eze. 9.4. וְהִתְוִיתָה תָּו & ſignabis, pro ſigna, Tau, ſignum ſuper frontes virorum gementium: Pag. Cui ſimile legitur Apoc. 7. Merc. 70. Aqu. & Symm. Verterunt ſignum, ſed Theod. Nomen ipſum Hebr. reliquit: i. e. tau, nomen ultimæ literæ alphabeti Hebraici: Pag. Et ſignabis thau, i. e. ſignum, ſuper frontes, &c. Av. Veteres intellexerunt figuram literæ thau. Confer Apoc. 14. 1. Coc. Et inſignito ſigno (ſalutari, ſcil. quale fuerat in Ægypto factum, Exod. 12.) frontes illorum hominum, qui ſuſpirant, &c. i. e. Piorum ab iſtis malis abhorrentium: Periphraſis: Jun. Item occ. etiam idem no. ſ. m. cum ה dem. præf. loco ſeq. הַתָּו ſignum, Ezech. 9. 6. Prout occ. etiam hoc no. cum י aff. ſic: Job. 31. 35. הֵן תָּוִי Ecce ſignum meum. Quidam autem dicunt deficere Aleph pro תַּאֲוִי deſiderium meum: A rad. אָוָה: quia deſiderabat quod illum exaudiret omnipotens. Sed rectiùs eſt. ecce ſignum meum ſuper juſtitia mea: nam ipſe qui eſt omnipotens, erit teſtis meus quòd non peccaverim: ſicut & dixit Job. cap 16.19. Ecce in cœlis teſtis meus, ut R. D. exp. Et ſic R. Peritſol, ecce ſignum meum eſt omnipotens, qui erit teſtis meus in hoc, & reſpondebit mihi, ac teſtificabitur ſuper juſtitia mea: quia ſi ipſe habeat de particularibus providentiam, ipſe qui eſt in cœlis teſtis meus novit veritatem: Pag. Signum meum, i. e deſignatio ad cauſæ meæ defenſionem: vel eſt pro תַּאֲוָתִי i. e. deſiderium meum: Bu. Lex. Signum meum eſt omnipotens. &c. Ecce deſignatio mea, vel ſubſignatio mea: Coc. En ſcopum meum omnipotens faciet ut enunciem, &c. Hebr. ſignum meum. Senſus: hæc eſt concluſio quò tendit mea oratio: nimirùm ut quiſquis ſit adverſarius meus, libello capita accuſationis ſuæ exhibeat deſcripto, ut ex iis cognoſcatur: confido fore ut os mihi aperiat Deus, quo cauſam meam eloquar & probem: Jun. Item ex hac rad. תָּוָה quidam formant no. cum epentheſi ה aleph nempe תַּאֲוָה f. & in conſtr. תַּאֲוַת, terminus; Bu. Conc. Prout occ. in hac forma ſ. f. conſtr. ſic: Ge. 49.26. עַד תַּאֲוַת גִּבְעוֹת עוֹלָם uſque ad terminum colli um ſeculi. R Sal. סוֹף, h. e. uſque ad totum mundum. Ab. Ezra Altitudinem ſpectat. Quid, ſi; uſque ad

amab le

amabile collium ſeculi; h. e. Bona totius mundi. Chaldæus accepit ſenſu חֶמְדָּה. Res eadem eſt: Coc. (De hoc autem no. vide etiam ſuprà in rad. חָאָה.) Uſque ad finem collium ſeculi; &c. i. e. Non temporales tantùm ſed æternæ: conjungit enim ſpirituales promiſſiones cum terrenis: Quia hæ illarum erant figuræ: periphraſis eſt perpetuitatis, non diſſimilis illi, quæ habetur Pſal. 72. verſ. 5, 7, & 17. Et Pſal. 89. 37. & 38. Item Matth. 5. 18. Et alibi paſſim: Jun.

Rad. 13. תָּוֶךְ, m. eſt (no. rad.) medium; Pag. Bu. Inter, intrà: item dolus, fraus. Eſt formæ inſtar מָוֶת mors, à מוּת. Sic in diſtinctione, & abſoluto ſtatu תָּוֶךְ, dicitur. Regimen, תּוֹךְ ut מוֹת. Cæterùm cognatà ſignificatione etiam dolus תּוֹךְ dicitur, quòd eum quis corde tegat, & odium quo alterum proſequitur, cùm interim ſeſe amicum ſimulet. Sunt qui exponant Uſuram, quod cum voce Græca τόκος convenit, etſi vocis Græcæ ſit alia ratio. Sed generaliùs eſt. Hic quidam ponunt תּוֹךְ pro pavone. Sed ſingulare non legitur, & ad. תָּכַךְ potiùs pertinet infra: Merc. תָּוֶךְ eſt medium, interius, internum. Eſt cogn. cum תָּכַךְ; unde תּוֹךְ fraus uſura, dolus; Nam dolus latet interius in corde. Hinc lat. tego, contego. Nam interius tegitur ab extremitatibus: item Græcum τέγη, τέγος, tectum: Av. 70. vertunt no. תָּוֶךְ, μέσον, medium: Coc. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt medium, intimum: idque ſcil. in hoc no. quod in forma ſ. m. abſol. cum kamets viz. & ſægol. occ. cum הַ & בַּ pro בְּהַ dem. præf. ſic: הַתָּוֶךְ medii, Jud. 16. 29. Jer. 39. 3. בָּתָּוֶךְ in medio, Gen. 15. 10. Num. 35. 5. Joſ. 8. 22. Jud. 15. 4. Iſa. 66. 17. Sed ſæpiùs multò venit hoc no. in forma ſ. m. conſtr. cum vau cholem ſcil. prout occ. ſimpl. locis ſeq. תּוֹךְ medium, Exod. 14. 23. Num. 17. 12.. 19. 6. Deut. 3. 16.. 13. 16.. 21. 12.. 22. 2.. 23. 11, 12. Joſh. 4. 5. 2 Sam. 3. 27.. 4. 6. 1 Reg. 6. 27.. 8. 64. 2 Chron. 7. 7. Neh. 6. 10. Jer. 21. 4.. 41. 7.. 51. 63. Eze. 5. 4.. 11. 22.. 22. 19, 20. Zach. 5. 8. Cui etiam formæ ſ. m. conſtr. ו cop. eſt præf. loco ſeq. וְתוֹךְ & medium, Joſh. 12. 2. Sed frequentiùs multò venit hæc forma ſ. m. conſtr. cum בְּ præf. ſic: בְּתוֹךְ in medio, &c. Gen. 1. 6.. 2. 9.. 3. 3, 8.. 9. 21.. 18. 24, 26.. 23. 10. &c. Pſal. 22. 15, 23.. 40. 9, 11.. 68. 26.. 57. 5. Prov. 4. 21.. 5. 14.. 8. 20.. 22. 13.. 27. 22. Iſa. 19. 19.. 24. 13. &c. ad Zach. 5. 4, 7.. 8. 3, 8. in 180. circ. l. Item occ. etiam hoc no. (in forma cum cholem) cum וְ præf. locis ſeq. וּבְתוֹךְ & in medio, Exo. 39. 3. Num. 18. 23. Pſal. 109. 30. Pro. 17. 2. Iſa. 6. 5.. 41. 18. Sed rurſùs occ. ſæpiùs cum מִ præf. ſic: מִתּוֹךְ, è, dè, vel ex medio, Gen. 19. 29. Exod. 2. 3, 4.. 12. 31. &c. ad Am. 6. 4. in 50. circ. l. Item venit hæc forma ſ. m. conſtr. habens cholem in medio cum affixis variis, ut cum י & נוּ aff. quibus בְּ etiam eſt præf. & cum הָ aff. ſimpl. & cum מִ præf. ut & cum הָ.. vel, pro eo, (cum jod abundante) כִּי aff. quibus בְּ etiam eſt præf. Et cum כֶם aff. & בְּ ac מִ præf. prout ſeq. בְּתוֹכִי in medio mei, Pſal. 143. 4. בְּתוֹכֵנוּ in medio noſtri, Gen. 23. 6. Joſh. 22. 19, 31. Pro. 1. 14. תּוֹכְךָ medium tui, Ezech. 28. 16. מִתּוֹכְךָ è medio tui, Iſa. 58. 9. Ezech. 28. 18. בְּתוֹכְךָ in medio tui, Ezech. 5. 8, 10. 12.. 7. 4. 9.. 22. 7, 9, 13.. 26. 15.. 27. 27, 34.. 28. 22. Zach. 2. 14, 15. בְּתוֹכֵכִי in medio tui, Pſalm. 116. 19.. 135. 9. בְּתוֹכָם vel ſine vau, in medio veſtri, Gen. 23. 9.. 35. 2. Exod. 12. 49. Lev. 16. 29.. 17. 12.. 18. 26.. 20. 14.. 26. 11, 12, 25. Num. 15. 14.. 32. 30. Ezech. 6. 7.. 47. 22. Hag. 2. 5. מִתּוֹכְכֶם è medio veſtri, 1 Sam. 7. 3. Item occ. etiam hoc no. in hac forma cum וֹ aff. ſimpl. & cum בְּ præf. ut & cum הּ aff. viz. cum בְּ, in medio ejus, Gen. 41. 48. Num. 13. 32.. 35. 34. Neh. 7. 4. Pſal. 57. 7.. 137. 20. Jer. 50. 37.. 51. 47. Ezec. 9. 4.. 11. 7, 11.. 13. 14.. 14. 13, 15, 17, 19.. 22. 3, 21, 22, 25.. 24. 5, 7, 11.. 28. 23.. 48. 8. Amos. 3. 9. Zep. 2. 14. Zach. 2. 8, 9. מִתּוֹכָהּ è medio ejus, Iſa. 52. 11. Jer. 51. 45. Ezech. 11. 7, 9. וּמִתּוֹכָהּ & è medio ejus, Ezech. 11. 5. Prout etiam occ. cum מ aff. ſimpl. loco ſeq. תּוֹכָם medium ipſorum, Neh. 4. 5. Sed ſæpiùs cum מ aff. habet בְּ præf. ſic: בְּתוֹכָם in medio eorum, Exod. 25. 8.. 28. 32.. 29. 46. &c. ad Ezech. 46. 10. in 40. circ. l. Sed occ. etiam idem no. cum מ aff. habens וּ & מִ præf. ſic: וּבְתוֹכָם & in medio ipſorum, Nu. 16. 3. מִתּוֹכָם è medio ipſorum, Exod. 7. 5. Pſal. 136. 11. Jer. 12. 14. Item occ. etiam hoc no. præter morem cum הֵנָּה aff. ſic; Ezech. 16. 53. בְּתוֹכָהֵנָּה in medio illarum; Bu. Lex. Eſt cum epentheſi & paragogâ literæ he, pro בְּתוֹכָן; Bu. Lex. in medio illarum: eſt dictio compoſita ex aff. ſing. & plur. fœm. nam cum aff. ſing. 3. f. eſt בְּתוֹכָהּ in medio ejus, ſ. f. & cum aff. 3. pl. f. בְּתוֹכָן, in medio earum. Unde cum additione he eſt בְּתוֹכָהֵנָּה. Et ſenſus compoſitionis: in medio ejus, i. e. captivitatis Shomron, quia ipſi populus unus erant: Pag. Sic ſcribitur pro בְּתוֹכָן: & ſic refert originem pronominis הֵנָּה: Coc. Atque inde ex hac rad. תָּוֶךְ ſeu תּוֹךְ in hac 1. medii ſignif. eſt 1. no. cùm nun heemant. poſt cholem in fine: ſic: תִּיכוֹן m. medius, medianus, medianum: 70. μέσος: Pag. Bu. Coc. Medius, interior: eſt no. adject. Av. Prout occ. hoc no. in forma ſ. m. cum הַ dem. præf. ſic: הַתִּיכוֹן vel ſine vau, medianum, Exod. 26. 28. Ezech. 47. 16. Et 2. hinc etiam no. תִּיכוֹנָה: vel abſque jod & cum chirek tantùm ſub thau, ſic; תִּכוֹנָה f. media, interior: & ſubſtantivè intermedium, Av. prout occ. hoc no. ſ. f. cum הַ, וַ, & לַ præf. ut & in forma pl. f. cum וּמֵהַ præf. prout ſeq. הַתִּכוֹנָה idem, Jud. 7. 19. הַתִּיכוֹנָה idem, 1 Reg. 6. 8. 2 Reg. 20. 4. וְהַתִּיכוֹנָה & medianum, 1 Reg. 5. 5. לַתִּכוֹנָה ad medianum, Eze. 41. 7. וּמֵהַתִּיכוֹנוֹת & ex medianis, Ezech. 42. 5, 5. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. eſt dolus, fraus: Bu. Conc. idque ſcil. in eod. no. no. cum cholem in medio viz. תּוֹךְ fraus, &c. (ſed de eo no. in hac ſignif. vide infrà in rad. תָּכַךְ, ubi plerique id locant:) Nam R. D. exp. מִרְמָה dolum: ſic appellatum, eò quòd homo qui fraudat alterum odio in corde abſcondito, præ ſe fert cum illo amicitiam: Pag. Hæc autem forma cum cholem ſcil. in medio: licet in 1. medii ſignif. ſit conſtructa, in hac tamen fraudis ſignif. evadit in abſolutam: Merc. prout occ. hoc no. in hac doli ſignif. ſimpl. & cum ו, ob pauſam, pro ו cop. præf. ut & cum מ præf. ut ſeq. תּוֹךְ fraus, Pſalm. 55. 12. וְתוֹךְ & fraus, Pſal. 10. 7. מִתּוֹךְ à dolo, Pſalm. 72. 14. Item ex hac rad. & ex hoc no. תּוֹךְ in 1. medii ſignif. quidam formant verbum in pual כּוּתַּךְ pro תּוֹכְכוּ: Coc. Prout occ. in præt. pual 3. pl. m. ſic

33.3. וְהֵם חֻכּוּ לְרַגְלֶךָ Et illi medientur ad pedes tuos; i. e. in medio pedum collocentur. Vel est a תּוֹךְ verbo formæ אור pro תּוּכוּ ut dicitur אוּרוּ in 3. pl. præt. kal, illustrati sunt. R.Sal. exp. per הָתְּוֻכוּ in medio ponantur: Bu.Lex. Et illi medii perambulati sunt pedi tuo. R.Sal exp. הותוכו לתוך מרגלותיך Medii positi sunt inter pedes tuos, Id non quadrat; quanquàm id probàrunt quidam. A. E. יֻלְכוּ עַל דַּרְכֶּךָ Ineptè. Baal Turim comparat cum Isa. 1.5. Sed ibi thau servile est, hìc radicale. Isaac Caro mutat הֻכּוּ in הֻכְּכוּ. Masorah duas notiones distinguit. Abarbenel ex תוך derivat, שהכניסו עצמם לתחתית ההר לקבל התורה Quæ & R.Sal. mens. Sed, dum steterant ad pedem montis, non steterunt in medio montis. Rectiùs: Tu pede tuo per ipsos medios ambulasti. Alienè 70. καὶ ἕτοι ὑπό σε ἐισὶ. Chald. interpretatur: quod nubes eos operuerit, Kimchi in תכדה dicit, esse ex loco explicandum, juncti sunt pedibus tuis & eos secuti. Scribit לְרַגְלֶיךָ malè. Masorah vult esse deficiens. Sed quid cogit? Cocc. vicissim ipsi medii inserantur pedibus tuis; i. e. efficiantur tui discipuli, tibique morigeri reddantur, ut sunt discipuli præceptoribus, quorum pedibus assident, ut de Paulo dicitur Act. 22.3. Jun. Vide etiam infrà de hoc verbo in radice תְּכַדְּה.

Rad. 14. תור est explorare: scrutari: Pag. Bu Investigare, inquirere: Pag. Circumeundo scil. ut quidam volunt, & in gyrum, perlustrare, indagare, & explorare circumquàque; quidam cum תָּאַר conferunt; Merc. תּוּר vel תּוֹר in præt. kal, תָּר, indagavit, exploravit rotando vel circumeundo: intuitus est alicujus lineamenta & formam, exploravit, inquisivit. Cogn. cum תָּאַר contemplatus est lineamentum & formam alicujus, Item cum שׁוּר, i.e. ordo, significat enim ordine & per gyrum explorare. Hinc Θηρέω, Θηράομαι indago, Θήρα, Θήρευμα, Θήρευμα, indago, inis, Θηρεύω, Θηρεύομαι, indago feras, venor, Θηρήτωρ, Θηρευτὴς, Θηρευτὰς venator. Item per conversionem Radicis, roto, rotas, rotare, τορεύω torno: Av. 70. vertunt hoc verbum תּוּר, κατασκέπτεσθαι, explorare: Coc. In Bu.Conc. rad. hæc quinque signif. 1. est explorare, scrutari, prout occ. in præt. kal, 1. s. & 3. pl. & 2. pl. m. simpl. sic: תַּרְתִּי exploravi, Ecc.2.3. Ezech.20.6. תָּרוּ exploraverant, Num.13.32. תַּרְתֶּם exploraστis, Num.14.34. In part. ben. kal, תָּר explorans, qui explorat; degenerat in nomen, & exp. explorator; item Negotiator, mercator: sic dictus quòd varias terras explorent mercatores, 1 Reg. 10. 15. Bu.Lex. prout occ. part. ben.kal, in forma pl.m. cum הַ dem. præf. locis seq. הַתָּרִים exploratores, Num.14.6. 1Reg.10.15. 2Chron.9.14. Hoc nomine præced. viz. תָּרִים exploratores vocantur etiam Mercatores minores, inquit R. D. Eò quòd multum scrutantur quæ emunt, & quæ vendunt: סֹחֲרִים autem sunt majores, Verùm R.Levi, quem potiùs hîc sequerer, תָּרִים majores intelligit Mercatores, qui scil procul dissitas regiones perlustrantes, rarissima quæque conquirunt; & undequàque pervestigant. Alii negotiatores סֹחֲרִים in loco 2 Chron. respondente dicuntur: in Reg. autem eodem sensu, רוֹכְלִים institores, aromatarii scil. & rerum similium mercatores, vernaculé, Grossiers, Espiciers: Merc. Sed occ. etiam hoc no. in forma pl. m. cum aleph abundante: Pag. vel cum prothesi תֹּר aleph: Bu.Lex. viz. post הָ dem. præf. loco seq. הָאֹתָרִים exploratorum, Num. 21.1. In infin. kal occ. cum לָ, וְ & מִ præf. ut seq. לָתוּר ad explorandum, Num.10.33..13.16,17,32..14. 7,36,38. Deut.1.33. וְלָתוּר & ad explorandum, Eccl. 1.13.. 7.25. מִתּוּר ab explorando, Num.13.25. Et in fut. kal, 3. s. m. occ. simpl. & à 3.pl.m. יָתוּרוּ explorabunt, &c. in 2. pl. m. occ. it idem simpl. sed in 3. pl. m. occ. vel cum וְ cop. vel cum וַ conv. præf. & cum kibbuts pro schurek penult. in utroque ut seq. יָתוּר explorabit, Job.39.8. תָּתוּרוּ explorabitis. Num.15. 39. & explorent, Num.13.2. וַיָּתֻרוּ & exploraרunt, Num.13.21. In hiphil הֵתִיר explorari curavit: Bu.Ma. fecit inquisitionem, exploravit: Av. Prout occ. in fut. hiph. a 3. s. m. יָתִיר explorari curabit, seu explorabit: in 3. pl. m. cum וַ conv. præf. loco seq. וַיָּתִירוּ & curarunt explorari, Jud.1.22. Atque hinc ex hac rad. תּוּר in hac 1. explorandi signif. secundùm plerosque est no. יְתוּר, vel, in forma abs. יְתוּר m. exploratio, investigatio, exploratum: Pag. Bu. Indago, seu indagatio, perlustratio: Merc. Prout occ. hoc no. s. m. in forma constr. cum scheva sc il. penult. vel, ut quidam volunt, in ipsa hac absol. forma (instar יְקוּם substantia, à קוּם, & יְבוּל fructus, à בּוּל, juxta R.D. in Pag.) s. m. cum scheva sub jod: sic: Job.39.11. יְתוּר הָרִים exploratio, seu investigatio montium pascuum illius: Pag. Bu.Lex. Vide etiam in rad. יָתַר: Bu.Lex. Exploratio montium est pabulum ejus, i.e. in montibus invenit pascua: Av. Exploratio montium pastus ejus est: h.e. vestigat pabulum in montibus. Est tanquàm à rad. יָתַר: Coc. exploratum in montibus (Hebr. exploratio montium) pascuum ejus, Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. תּוּר est turtur: Bu.Conc. idque scil. in no. תּוֹר Turtur: Pag.Bu. 70. τρυγὼν, turtur avis, à voce quam edit, sic dicta: estque sic in hac signif. gen. comm. Ad indicandum, ut R.D. scribit, quòd uterque sexus oblationi fuerit commodus: Bu.Lex. vel, sic dicitur Avis hæc ab indagando & inquirendo comparem suum: Et sumitur etiam pro turture depicto, & artificiali. Hinc Lat. & Germ. Turtur: Av. Occurrit autem hoc no. in forma s.m. simpl. & cum וְ cop. & הַ dem. præf. ut & cum הָ, ob pausam, pro הַ aff. & in forma pl.m. (sed gen. comm.) simpl. & cum הַ dem.præf. prout seq. תּוֹר turtur, Lev. 12.6. יְתוֹר vel sine vau, & turtur, Gen.15.9. Jer.8.7. הַתּוֹר turturis, Cant.2.12. תּוֹרֵךְ turturis tuæ, Psal. 74. 19. תֹּרִים turtures, Lev.5.7.. 12.8..15.14,29.. 5.11.. 14.22. Num.6.10. הַתֹּרִים turtures, Le.1.14..14.30. Item iii. signif.3. hujus rad. תּוֹר est tempus statum, terminus temporis; Bu.Conc. idque in eod.no. תּוֹר m. quod Kimchi tempus exponit, quod quidem in lib. Esther quadrat, sed in Chron. pro conditione seu statu: Propriè סֵדֶר ordo in genere, vel temporis vel alius: Vernaculè seu Gallice Renc. Ut Hebræi שׁוּרָה etiam exponunt, Tour: Merc. Series, furculus, orbis; Ordo, & locus in serie, Gallicè Tour. Unde in Esther 2.15. תּוֹר ordo Estheræ: à 70. exp. καιρὸς: hæc autem non est versio, sed expositio: Coc. Prout occ. hoc no. in hac 3. signif. pro ordine seu tempore stato simpl. sic: תּוֹר terminus, Esth. 2.12,15. Item iv. signif. 4. hujus rad. est dispositio, forma:

forma: Bu.Conc. idque ſcil. in eod. no. תּוֹר m. diſpoſitio, forma; Pag. ſeries, ordo: Ratio. Ego autem non dubito quin hoc ſit ex priori ſignificatu, qu. explorationem dicas & indaginem, quæ ſerie fit & ordine: ordinationem, circulum, periodum, vicem, ut שׁוּר: Merc. Terminus, ordo, conditio, ratio, quomodò ferè cum שׁוּר convenit: Bu.Lex.Indago, indagatio,ordo explorationis,diſpoſitio formæ:Av.Prout occ. hoc no. in hac ſignif. pro ordine aut diſpoſitione, cum כְּ præf. ſic, כְּתוֹר juxta diſpoſitionem: Bu.Conc. 1 Chron. 17. 17. וַתַּרְאֵנִי כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה Et vidiſti me ſecundùm diſpoſitionem, ſeu conditionem hominis gradus, ſeu dignitatis, i.e. magni: quàmvis parvus & contemptibilis ſum: Pag. Ibi verò הָאָדָם abſolutum pro Syntactico ponitur: vel, cum הָאָדָם in regimine non ponatur,ſubaudiendum אִישׁ־הַמַּעֲלָה viri dignitatis, quod Synonymum eſt, vel quippiam ſimile: Merc. Et reſpexiſti me ſecundùm formam hominis, &c. 70. ὡς ὅρασις ἀνθρώπου: Av. Et vidiſti me, ut in ſerie hominis, qui ſuprà eſt: in ſerie Chriſti filii hominis, qui eſt ſupra omnia, כְּ poſt כְּ omitti ſolet. Vel, vidiſti meum ordinem, ut ordinem Chriſti. Promiſſus enim fuerat Davidi filius Chriſtus. Confer 2 Sam.7.19. וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם & hæc eſt lex hominis: Quod nimirùm locutus es de domo meâ, i.e. fundamentum legis fidei. Confer 2Sam.23.5. Fœdus æternum poſuit mihi expoſitum in omnibus & ſervatum: Coc. Et proſpexeris mihi ſecundùm rationem humanam (de) hàc excellentia Jehova Deus: Jun. Denique v. ſignif. 5. hujus rad. eſt torques colli: Bu. Conc. Idque etiam in ejuſdem nomnis (תּוֹר) forma pl. m. תּוֹרִים: genus ornamenti: i.e. torques, juxta quoſdam Hebræos. Sed R.D. ſcribit quòd ſint gemmæ margaritæ conjunctæ, & ordinatæ ſecundùm ordinem diſpoſitionis. Sunt qui dicunt eſſe lineamenta: Pag. Alii ornamenti genus eſſe putant à forma & figura turturis, de quo ſuprà, vel à circuitione. Turturem autem vel a ſono quem edit, per Onomatopœiam, vel à circumrotatione ſic appellatam exiſtimant. Et convenit tùm Latina, tùm vernacula vox, geminatis literis turtur, &c. Ornamentum quidam verterunt diſcriminalia: Merc. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. cum בְּ pro בָּהֶ dem. præf. ſic: Cant. 1. 10. (Quàm) pulchræ ſunt genæ tuæ בַּתּוֹרִים in gemmis, &c. A.E. ſcribit eſſe figuras depictas inſtar turturis, quæ etiam dicitur תּוֹר turtur: Pag. Inter ordines,ſcil.lapillorum vel gemmarum: Bu.Lex.Pulchræ ſunt genæ tuæ inter turtures: Av. Decores ſunt maxillæ tuæ in circulis, utpotè frænis & capiſtris: Coc. Decores ſunt genæ tuæ, (velut) lineis lapillorum, &c. Quæ ſcil. orientalium equitatui ferè adhibebantur: ut Jud.8.24. q.d. quemadmodùm in regali equitatu illo, curules equi aures habent ornatas gemmis, & tomices, i.e. collaria pretioſiſſima:ita iam pretioſe inſtructa eſt: Jun.Inter torques: Bu.Conc. Item occ.etiam idem no. תּוֹר (in hac 5. ſignif.) in forma pl. m. conſtr. ſic: Cant.1.11. תּוֹרֵי זָהָב circulos aureos faciemus tibi: convenit cum תּוֹר: Coc. Murenulas aureas, vel torques aureas, &c. Pag. Ordines auri, &c. ut ſcil. frons & fræna equorum Regiorum ornari ſolent: Bu. Lex. Turtures (i.e. monilia) auri, faciemus tibi; Av. Lineas aureas faciemus tibi; i.e. Etſi jam ornatiſſima es, ampliùs te ornabimus tamen: hoc enim beneficium eſt patris, filii, & Spiritus Sancti in eccleſiam collatum; ideoque plurali verbo utitur: Jun. Item hinc etiam ex hac rad. תּוֹר quidam formant no. תּוֹרָה: (quod & in יָרָה poſitum eſt) diſpoſitio, conditio: Pag. Forma, ratio, conditio: Bu.Lex. exploratio, ordo: Av. Prout occ. hoc no. in forma ſ. f. conſtr. ſic: 2 Sam.17.19. וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם & hæc diſpoſitio, ſeu conditio hominis: Pag. Vel,ordo,aut gradus viri magni: quem virum gradûs, in loco Chron. reſpondente, de quo ſuprà, appellat: Mer.& hoc ratione hominis i.e. humanâ, h.e. ita familiariter, ut homo cum homine agere ſolet: Confer 1Ch. 17. 17. Bu.Lex. Et hæc eſt exploratio hominis,vel ordo hominis:70. ὁ δὲ νόμος τοῦ ἀνθρώπου: Av.

Rad. 15. תָּזַז eſt בָּרַת abſcindere, excidere, reſecare, inquit R.D. Pag. Reſecuit, excidit: Atque hinc etiam per Metathefin eſt lat. cædo,excido,ſuccido,&c. Av. Non autem venit hoc verbum in kal, ſed in hiphil eſt abſcindere: aut, abſcindere facere: Pag. Amputare,reſecare: Bu.Lex. Av.Coc. Prout occ.in præt. hiph. 3. ſ. m. ſic, Iſa.18.5. Et ramos הֵזִיר removit, aut removere fecit, הֵתַז (cum pathach ſcil. in ult. loco tseri, pro הֵתֵז, propter pauſam: Bu. Lex.) abſcidit, aut, abſcindere fecit. Eſt cum pathach, quia (Kimchi non habet, quia: Merc.) eſt in ſoph paſuk. Et ſic R. Jehuda ponit hoc verbum ex geminatis; quanquàm poteſt eſſe ex quieſcentibus, à-תוּז: ſicut הַפֵּר vel פּוֹר הַפֵּר. Doctores tamen utuntur verbo geminato: Pag. Nam etſi proferre ſoleant Judæi הֵתִיז per dageſch, Germana tamen lectio eſt הֵתֵז: vel certè chirek & dageſch erit loco Hannach, (i.e. longæ vocalis tseri) ut in futuris duplicatorum: dicunt tamen apertè רוּחַ תְּזִיזִית pro malo ſpiritu, qui mentem hominis aufert, & alienat: Merc. Et propagines removebit, & reſecabit: 70. ἀποκόψει: Av. Abſcidit. Talmudici dicunt הֵתִיז: Coc. amputat: Bu.Conc.

Rad. 16. תּוֹתָח, m.eſt generale Nomen omnium quæ jaciuntur: i.e. miſſile, jaculum: ut R.D.inquit: Pag. Quidam ad חָתַת reducunt, quod ſit machina comparata ad percellendum & proſternendum homines, vel muros. Catapulta, Aries, vel ſimile aliquod tormentum: Merc. ſagittæ, tela: Bu.Conc. Prout occ.hoc no. ſ.m ſic, Job.41.20. Sicut ſtipula reputabuntur תּוֹתָח jaculum: pro jacula, miſſilia, ſagittæ; R.Perutſol, Arietes & machinæ, quas bombardas vocant:& ita ſcribit R.Levi, eſt, inquit, inſtrumentum magnum, quo projiciuntur lapides magni, ad ejiciendos muros: Acſi diceret, lapides magni, quos emittunt machinæ prædictæ. Ab. Ezra non eſt illi, inquit, ſocius: Et ſenſus eſt, נֶשֶׁק arma: Pag. Qui, cum Bu. Conc. rad. hanc hic locat: Reliqui vero in rad. חָתַת, ubi vide. [תַּחְרָא lorica, &c. quære inter quadrata: Pag.]

Rad. 17. תָּחַשׁ, m. eſt, taxus, melis: Pag.Bu. Et pellis taxea: Pag. Seu pelles taxeæ, Ezech. 16, 10. Bu.Lex. Targum appellat hoc animal שְׁשִׁגְּנָא Eò quòd שֵׁשׁ gaudeat בַּגְוָנִים coloribus multis, quos habet in pelle: Pag. Aliud Midras inquit ſic dictum quod ſex habeat colores שִׁשָּׁה גְוָנִים. Sed tunc per ſchin dextrum ſcribendum fuerit, at per ס ſcribitur. Neſcio unde quidam putent Hebræum nomen á locis

ſubterraneis dictum: niſi quia affine eſt ſequenti radici. Sed id incertum eſt. Animal mundum fuiſſe putant Hebræi, quod animans per ſe fuerit Moſis temporibus. Latinè melis, juxta quoſdam: vernaculè, Teſſon: Merc. Taxo, taxus, melis, animal aſperum & mordax, magnitudine vulpis, vario colore, in cavernis vivens. mellis avidiſſimum: ob quam rem Græcis μέλις melis, vocatur. Hinc taxo, vel taxus: & Germ. Tachs; & Gallicè Teſſon: Av. 70. vertunt ὑακίνθινα; Aqu. & Sym. ἰάνθινα. Sed non videtur probabile, nihil niſi colorem notari: quia tùm non diceretur in plurali חַחָשִׁים. Credibilius eſt, ut ſit nomen Animalis. Non reſpuo, ut notet oves lanâ purpureâ: ex quarum pellibus ſupremum tegmen Tabernaculi debuit confici. Vide Bochartum: Coc. Occurrit autem hoc no. in forma ſ. m ſimpl. vel cum duplice pathach, vel, ob pauſam, cum kamets penult. ſed cum ה dem. præf. ante duplex pathach: ut & in forma pl. m. ſimpl. & cum ה dem. præf. ut ſeq. הַחָשׁ vel הַחָשׁ taxus, melis. melinum, Num.4.6,8.10,11,12,14. Ezech.16.10. הַהַחָשׁ idem. Num.4.25. הַחָשִׁים taxi, meles, Exod. 25.5.. 26.14.. 36.19.. 35.23. הַתְּחָשִׁים melium, Exo. 39. 34.

Rad. 18. תַּחַת eſt ſub, ſubter, infrà: pro loco, in locum: propter, propterea quòd, eò quòd: Bu.Conc. & Lex. Et ſic ferè pro, eò quod, &c. ſequente ferè אֲשֶׁר, uſurpatur: Bu.Lex. In Conc. autem non adducta ſunt omnia loca propter ipſorum multitudinem: Bu.Conc. Pro; loco, vice; pro eò quòd, quia, propterea. &c. Pag. Quidam reducunt ad תַּחַת propriè, ſub. ſubter: infernè, deorſùm: item pro, propter: & ſequente אֲשֶׁר relativo, eò quòd, propterea quòd, quaſi, pro quo: Quod feliciùs Græci exprimunt: ἀνθ' ὅου, vel ἀνθ' ὅτε, vel pluraliter ἀνθ' ὧν. Reperitur & cum mem præpoſito מִתַּחַת de ſub, deſubter, infrà, ſi ſequenti præponatur Lamed. Ut & Luc.12. legitur de ſub cœlo; aliàs infernè, cui opponitur מִמַּעַל deſuper, ſupernè: Merc. Sub, ſubter, ſubtus, infernè: item loco, vice. eò quòd, propterea, &c. Eſt forma nominis, & Latinis varie redditur pro exigentia ſententiæ. Cogn. cum חָתַת conſternavit, proſtravit. nam proſternere aliquem eſt, eum pedibus ſuis, vel ſub aut infrà ſe ſubjicere. Hinc ח cheth durius prolato & metathefi factâ fit κάτω, infrà, deorſùm, κατώτερος, κατώτατος infimus, κατωθέω dejicio, depello. Item ἥττάω vinco, ἥττάομαι vincor, ἥττημαι inferior ſum, ἥττων inferior, &c. Av. Occurrit autem hæc particula, ſeu vox indeclinabilis ſimpl. & in forma cum duplice pathach locis ſeq. תַּחַת ſub, pro, &c. Gen.4.24..18.8..22.13. Exo.21.20,23,24, 25,26,27.. 23.5. 24.4. Lev.14.42..24.20. Num.5.20. Deut.28. 47. Jud.6.11. 1Sam.14.2. 1Reg.8.20.. 19.5. 1Chro. 17.1. Job.41.2. Pſal.10.7.. 18.10.. 38.21.. 109.4,5.. 140.4. Can.2.6. Ecc.1.3. Iſa.60.15,17.. 61.3. Jer.5. 19.. 38.12. Lam.3.34. Ezech.32.27. Hab.3.7. Zeph. 2.10. Sed in forma cum kamets penult. ob pauſam, occ. ſimpl. loco ſeq. תָּחַת infernè, Gen.49.25. Cui priori formæ cum duplice pathach ל cop.& ה interrog. ſunt præf. ſed utrique formæ מ eſt præf. & וּמִ priori: prout ſeq. וְתַחַת & pro, ſub, Pſ.91.4. Iſa.60.17. Eze. 31.6. הֲתַחַת an loco, an propter, Gen.30.2..50.19. 2Sa.19.22. מֵהַתַּחַת de ſubter, Ge.1.7..35.8. Deu.9.14. Job.18.16. מִתָּחַת, infernè; Am.2.9. וּמִתָּחַת & infernè, infrà, Deut.33.27. 1Reg.7.29. Ezec.42.9. Item occ. hæc particula cum variis affixis, cum quibus prius pathach manet, ſed poſterius mutatur in ſcheva quieſcens: iiſque affixis jungitur, juxta formam nominis (qu. à pl. m. abſol. תַּחְתִּים) in pl. m. conſtr. תַּחְתֵּי; ut cum ־ַי, ob pauſam. pro ־ָי aff. ſimpl. & cum ל cop, præf. ut & cum ־ֵיהֶם & ־ָם aff. abſq; præf. ut ſeq. תַּחְתַּי ſub me, loco meo, 1Reg.1.30. Pſal.18.37,40,47.. 22. 5. וְתַחְתַּי & in loco meo, Hab.3.17. תַּחְתֶּיךָ ſub me, 2Sam.22.37,40,47. תַּחְתֵּינוּ pro nobis, 1 Sam. 14.9. תַּחְתֶּיךָ pro te, loco tui, 2Sa.19.1. 1Reg.5.5.. 19.16.. Iſa.43.3,4. Obad. 1. 7. תַּחְתֵּיכֶם pro vobis. Joſh. 2. 14. Amos 2.13. Sed cum ־ָיו, vel, pro eo, ־ַי aff. ſimpl.& cum וּמִ præf.& cum ־ֶיהָ, ־ָהּ, ־ָם, & ־ֵיהֶם ſimpl. & abſque præf. prout ſeq. תַּחְתָּיו vel תַּחְתֵּיו pro eo, loco ejus, &c. Exod.16.29.. 17.12. 2 Sam.2.23.. 3.12.. 7.10.. 10.1. 2Chron.1.8. Job.9.13. Prov.11.8. Iſa.46.7. מִתַּחְתָּיו de ſub ſe, Exod.10.23. וּמִתַּחְתֶּיהָ & de ſub ſe, de loco ſuo, Zach. 6. 12. תַּחְתֶּיהָ ſub ipſa, Joſh.7.21. Ezech.24.5. Zach.12.6. תַּחְתֶּיהָ pro ea, Gen.2.21. תַּחְתָּם loco ipſorum, Deut. 2. 12. Joſh. 5.7. תַּחְתֵּיהֶם ſub illis, pro illis, Num.16.31. 2Chro. 12.10. Atque inde ex hac rad. תַּחְתִּי, ſunt nomina ſeq. viz. 1. no. תַּחְתִּי m. inferior: Pag. Merc. Av. ἥττων: eſt no. maſc. & ordinale, quod jod à tergo repræſentat: Av. Imus: Coc. Unde in forma pl.m.occ. cum ſimplice jod plur. dageſchato: ſic: Gen. 6. 16. תַּחְתִּים (pro תַּחְתִּיִּים) imis, ſecundis, & tertiis, (partibus, ſcil. ſeu locis) facies eam: 70. κατάγαια: Coc. Infimas, ſecundarias, &c. Av. Infima, ſeu inferiora: Pag. Bu.Conc. Item 2. hinc etiam no. תַּחְתִּיָּה, f. imum, inferius: Bu. Lex. inferior: Av. Pſa.86.13. Et erues animam meam מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה ex inferno inferiori: Pag. i.e. à morte perpetua: Av. Ab Orco inferiori: Coc. A ſepulchro imo: i e. è ſummis & profundiſſimis periculis: Jun. Sed 2. ſæpiùs occ. forma hujus no. fing. fœm. cum thau in fine: ſic: תַּחְתִּית idem cum præced. inferior: Pag. Bu. &c. vel infimus: Coc. Eſt gen. fœm. & ordinem ſignificat. aliquando & ſubſtant. Prout occ. hoc no. ſ.f. ſimpl. & cum בְּ præf, ſic: בְּתַחְתִּית idem, Deut.32.22. Job.41.15. Ezech.31.14. בְּתַחְתִּיוֹת ad imum, Exod.19.17. Forma pl. f. communis, & eadem eſt tam in hoc no. cum thau in fine, quam in præced. fœm. cum he in fine: Av. viz. תַּחְתִּיּוֹת inferiora, infima, partes inferiores, &c. Pſal.139.15. רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ variè compactus ſum in infimis terræ: Av. In inferioribus terræ: Pag. Matricem intelligit, quæ eſt demiſſa & caliginoſa: Merc. Varié contextus ſum in inferioribus terræ, viz. Partibus: h. e. in utero: Coc. Artificioſé confectus, (velut) in imis partibus terræ: i.e. in matris utero, mirificentiſſimé, & ſupra omnem humanam facultatem & artificium: Jun. Iſ.44.23. הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ clangite, inferiora terræ. Nam quando Chriſtus redditus eſt ex inferioribus partibus terræ, illæ viſæ ſunt clangere, & gaudere ſe liberatas & liberandas à ſervitute hac vanitatis: Coc. Clangite ima terræ: Jun. Occurrit autem hæc forma pl. f. ordine Conc. ſimpl. & cum בְּ præf. ſic: בְּתַחְתִּיוֹת inferiora, Joſh.15.19. Pſal.88.7. Iſa.44.23. Lam.2.25. Ezech. 26.20.. 32.18,24. בְּתַחְתִּיּוֹת in ima, Pſalm.63.10..

139.15. Item 4. hinc etiam no. cum nun heemant. poſt cholem in ult. ſic: תַּחְתּוֹן m. inferior: Pag. Bu. &c. infimus: eſt no. adject. & maſc. Av. prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. loco ſeq. תַּחְתִּין inferior. Joſh.18. 13. Item occ. etiam cum ה dem. præf. & ־ parag. add. ſic: Ezech.40.19. & menſus eſt latitudinem ante portam הַתַּחְתּוֹנָה inferiorem: ubi he abundat, & non eſt ſignum fœm. quia dictio eſt longa, inquit R.D. Pag. Nam accentus in penu. indicat he in fine eſſe parag. Bu. Lex. Sed occ. etiam forma ſing. fœm. (quod accentus in ultima denotat: Bu. Lex.) cum ה dem. etiam præf. & ־ fœm. in fine, locis ſeq. הַתַּחְתּוֹנָה inferior, 1 Reg.6.6. Iſa.22.9. Ezech.40.18.. 41.7. Item occ. etiam hoc no. in forma pl. ſ. cum מִ præf. ſic: מֵהַתַּחְתּוֹנוֹת ab inferioribus, Ezech.42.5,6. De hac autem rad. תַּחַת cum מִ præf. locus ſpecialiter notandus. Gen.1. 7. Et diviſit aquas quæ (ſunt) מִתַּחַת לָרָקִיעַ ſub firmamento: Pag. vel ſeparavit inter aquas, quæ (ſunt) deſubter firmamentum, i. e. in ea parte, quæ ſub firmamento eſt: vel, quæ ſunt infra firmamentum; ſeu inferiores firmamento. Sed ego firmamentum cum A.E. aerem, expanſum, & rarum corpus intelligo, ut ſeparatio facta intelligatur inter aquas, quæ hic in terra ſunt, & quæ in media aeris regione pendent: Non quòd ullæ ſint in ſphæris cæleſtibus aquæ, ut vulgò creditur, unde cœlum aqueum vel chryſtallinum appellarunt. Vide no. רָקִיעַ in rad. רָקַע. Reperias & מִתַּחַת non ſequente lamed, ut mox in Gen. 1. 9. מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם de ſub cœlo, i. e. quæ ſub cœlo ſunt: &c. Merc. Inter aquas quæ ſunt ſub expanſo, h. e. aere: Coc. Qui fuſé admodùm hanc particulam explicat, multis locis textus de ea collatis: Quorum quidam præcipui hîc notandi. תַּחַת, juxta eum, duo ſignificat: 1. eſt ſub. ὑπὸ. Gen.18.8. ſub arbore. Exod.21.20. תַּחַת יָדוֹ ſub manu ejus. Num.5.20. כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ ſi declinaſti ſub viro tuo, ſi, conſtituta ſub ipſius poteſtate, declinaſti ad alium virum. Ezech.23.5. וַתִּזֶן אָהֳלָה תַּחְתָּי & fornicata eſt Oholiah ſub me. Job.41.2. תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם לִי־הוּא quod ſub toto cœlo eſt, meum eſt: ibi eſt qu. nomen. Pſ.10.7. תַּחַת לְשׁוֹנוֹ ſub lingua ejus, vel, quod ſub lingua ejus eſt: in corde; ubi videntur eſſe cogitationes, quas lingua depromit. Hab.3.7. תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן (ubi Propheta ait;) ſub vanitate vidi tentoria Cuſchan: Oneri vanitatis ſuccumbentia. Exod.20. 4. Et omnem ſpeciem, quæ eſt in cœlis מִמַּעַל ſuprá, &, quæ eſt in terra מִתָּחַת infrá: & quæ eſt in aquis מִתַּחַת לָאָרֶץ infra terram. Aquæ dicuntur eſſe infra terram, quia terram non operiunt, atque ita infrá hominis pedes ſunt. h. e. humiliori loco. Ita terra dicitur fundata ſuper maria & fluvios. Deut. 33. 27. וּמִתַּחַת זְרוֹעוֹת עוֹלָם & infrá, brachia æterna: ſuppoſita Iſraeli ad eum ferendum. Ezech.42.9. וּמִתַּחַת הַלְּשָׁכוֹת & infrá has cellas: in deſcenſu ab his cellis ad maceriem atrii exterioris. Sed תַּחַת qu. nomen ponitur: quia cum eo jungitur participium הַמֵּבִיא, q.d. ab eo, quod ſub his cellis erat. Hab.3.16. וַתַּחְתַּי אֶרְגָּז, & ſub me contremiſco: totus, ubi ſto, contremiſco. Exod.16.29. Sedete אִישׁ תַּחְתָּיו ſedete quiſque ſubter ſe: in loco ſuo. 2 Sam.2.23. Et mortuus eſt תַּחְתָּיו ſubter ſe; in loco, in quo erat, collapſus. 2 Sam.7.10. Et plantabo eum, וְשָׁכַן תַּחְתָּיו, & habitabit ſubter ſe: in loco ſuo. Exod.10.23. & non ſurrexerunt אִישׁ מִתַּחְתָּיו quiſque de loco ſuo. Zach.6.12. וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח & de ſubter ſe germinabit. 70. ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ. Chald. דִּיתְגְלֵי וְיִתְרְבֵּי qui revelabitur & magnificatur. R.Sal. מִזַּרְעַ הַמְלוּכָה ex ſemine regio. Atqui jam regnum á domo Davidis ablatum eſt, antequám venit Chriſtus. Tale regnum, quale habuit David & filii ejus uſque ad Zedekiam, nemo ex poſteris ejus habuit amplius. Id enim repugnaret Prophetiæ. R.D. מְקוֹמוֹ ex loco ſuo; Hieroſolyma. Imo ex Bethlehem erat oriturus. Mich.5.1. A.E. etiam מְמְקוֹמוֹ; & addit מֵאֵלָיו á ſeipſo. Hoc rectè. Sed perperam de Sorobabele accipit. De quo hic prophetatum eſſe non poteſt. Nam, de quo prophetat Zacharias, is poſteá ædificaturus erat templum; (atqui jam ſtructum erat) & futurus erat rex & ſacerdos. Benè Abarbanel refutat opinionem de Sorobabele; qui non fuit rex. Sed male dicit, eum dilecturum Sacerdotem, quum Prophetia dicat ſeſſurum Sacerdotem, & quidem in throno Dei. Ergo מַתַּחְתָּיו aut ſupervacué poſitum eſt, aut notat, eum nec regnum nec ſacerdotium ſuum accepturum ab alio prædeceſſore, neque alienâ potentiâ incrementa ſumpturum, ſed á ſe ipſo templum ſibi formaturum, & ſuâ potentiâ ac virtute ſacerdotii regnum geſturum, idque cœleſte & ſpirituale. Zach.12.6. וְיָשְׁבָה עוֹד תַּחְתֶּיהָ & habitabit adhuc ſubter ſe: vel, ſedebit in loco ſuo. ii. ſignif. eſt: loco, pro, propter, vice: ἀντὶ. qu. pro בִּמְקוֹם Gen. 4.25. תַּחַת בְּנוֹ loco Habelis. Ge.22.13. תַּחַת בְּנוֹ loco filii ſui. Ex.21.23. נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ Anima pro anima. Sic v. 24,25. Ibid.v.26. וְשִׁלְּחָנוּ תַּחַת עֵינוֹ Dimittet eum pro oculo ſuo, habeat libertatem pro oculo. Sic Lev.24. 20. Deut.28.47. תַּחַת אֲשֶׁר pro eo, quòd non ſervivi ſti. Pſal.109.4. תַּחַת־אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי Pro dilectione meâ infeſtant me: Hanc vicem mihi referunt. Iſa.60.15. תַּחַת הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה pro eo quòd fuiſti deſerta, v. 17. תַּחַת הַנְּחוֹשֶׁת pro ære. Iſa.61.3. פְּאֵר תַּחַת אֵפֶר ornatum pro cinere, &c. Zeph. 2. 10. זֹאת לָהֶם תַּחַת גְּאוֹנָם Hoc ipſis pro faſtu ipſorum. 2Sam.19.22. הֲתַחַת זֹאת לֹא יומת שִׁמְעִי An propter tantillum mortem effugiet Simei? 1 Reg. 1.30. עַל־כִּסְאִי תַּחְתָּי in ſolio meo pro me. 2 Sa.18.33 vel 19. 1. מִי יִתֵּן מוּתִי אֲנִי תַּחְתֶּיךָ Utinam pro te mortuus eſſem? Gen. 2. 21. וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה & clauſit, (incluſit) carnem loco illius. Jer.5.19. תַּחַת מָה propter quid fecit Dominus Deus noſter nobis omnia hæc? Iſa.10.4. Non incurvatus eſt תַּחַת אֲסִיר propter vinctum, & תַּחַת הֲרוּגִים יִפּוֹלוּ propter occiſos cadent. Gen.30.2. הַתַּחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי An pro Deo ego ſum? 70. μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγώ εἰμι. Gen. 50. 19. כִּי הַתַּחַת Nam an ego pro Deo ſum? 70. ὅτι μὴ θεοῦ ἐγώ εἰμι: An tanquam Deus ego ſum? Ut velim aut poſſim retractare, quod Deus diſpoſuit: Coc.

Rad. 19. חִיב, extraxit arcam, in qua habitare poſſunt homines. Cogn. cum בָּנָה ædificavit. Hinc θίβη, ut θίβη παπύρου, ſiſcella arundinea. Non autem venit hæc rad. verbaliter. Sed inde no. חֵיבָה, vel, abſque jod, תֵּבָה f. arca, theca. 70. κιβωτὸς: Av. Sed de hoc no. vide ſuprà in rad. תֵּבָה, quam plerique ſtatuunt radicem ſpecialem & propriam.

Rad. 20.

Rad. 20. חִיש m. eſt, (no. rad.) hircus minor, ut habes in עֵתָר; Pag. Sed illic notatum eſt minùs rectè diſtinxiſſe Sanctem, cùm Kimchi velit utráque voce, tam עַתּוּדִים, quàm תְּיָשִׁים majores vocari, ut minores שְׂעִירִים. Non eſt dubium eſſe hirci genus. Quidam caprum ſeu hircum gregarium & cicurem exponunt, marem ſcil. inter capras. Noſter interpres arietem vertit, Prov.30. Unde quidam arietem ſylveſtrem eſſe conjectant. Juxta Sanctem eſſet hœdus. Sed is proprié גְּדִי dicitur. חִיש major videtur, ut ex loco Frov. apparet; ubi inter quatuor ſtrenué & fortiter incedentia ponitur: quod gregem antecedat, & rupes & alta loca, facilé & intrepidé conſcendat: Merc. Hircus: aries: caper: Bu. Lex. Hircus, aries: vervex minor, qui non eſt aptus ad generandum. Cogn. cum נָחַשׁ evulſit: Av. 70. τράγος; pl. תְּיָשִׁים junguntur cum עִזִּים capellis: Coc. Prout occ. hoc no. in ſing. m. ſimpl. cum kamets, ob pauſam, pro pathach in penult. Et in forma pl.m. cum י cop. & ם dem. præf. ut ſeq. תַּיִשׁ caper, Prov.30.31. וְתְיָשִׁים & hirci, Gen.32.14. 2Chron.17.11. הַתְּיָשִׁים hircos, Gen. 30.35.

Rad. 21. תָּכָךְ m. eſt (no. rad.) dolus, fraus: Pag. Bu.Conc. In ſing. non invenitur. Sunt qui ad rad.ſeq. תָּכָה ſpectare putant, ſicut & תּוֹךְ: ſed minùs rectè. Exponunt uſuras, quòd uſurarii dolo & fraude agant: & ſanè Prov. 22. in ſententia ſimili, verſu 2. pro תֹּכְכִים ſcribitur עָשִׁיר dives, quod plerique divitum fraude diteſcere ſtudeant. תּוֹךְ & תָּכָךְ de diverſis ordinibus idem valebunt, ut ſæpe fit in hac lingua. Hieron. creditorem fœneratorem intellexit: Merc. תָּכָךְ eſt dolus, fraus, uſura doloſa. Cogn. cum תָּוֶךְ medium, intrà: & cum תָּכָה ſedit adjunctus alicui: ita enim & dolus ſedet & hæret in medio cordis impiorum. Hinc τόκος, uſura: κατατοκίζομαι, dolis & fœnore obruor: Av. Venit autem hoc no. ut dictum, in forma tantùm plurali maſc. ſic; Prov.29.13. רָשׁ pauper, & vir תֹּכְכִים fraudum, occurrerunt, ſcil. ibi, vel tibi. Sed R. Saadjah deducit תֹּכְכִים á תּוֹךְ quod eſt medium, & exponit בֵּינוֹנִים Mediatores ad faciendum illis miſericordiam: Pag. Vel, exponit inter medios: i.e. mediocris fortunæ homines, qui egent ut in illos exerceatur benignitas. Nam ſunt, inquit, ex hujuſcemodi mediocris fortunæ hominibus, qui ſæpe ſuam paupertatem abſcondunt, & tuentur gradum ſuum, ut ſint in gloria, &c. In Kimchi tamen ſingulariter legitur, ut אִישׁ תֹּכְכִים, ſit vir בֵּינוֹנִי intermedius, &c. q.d. vir medietatum: id quod מְצֻעֲיָא in Targum videtur ſignificare. Merc. Sed R. Himman. exp. vir fraudum, i.e. fraudulentus & doloſus occurrerunt ſibi, illuminans, vel illuminat oculos utriuſque dominus. Dicit, quùm contigerit, ut fraudulentus doloſuſque conjungatur cum paupere, dominus erit cauſa, ut illuminentur oculi intellectûs ejus: & hoc quia fraudulentus non poteſt rapere bona pauperis, quæ non habet: ſed potiùs conſpectà paupertate pauperis, ut non peccet, excitabitur, né ob ſuam impietatem, depauperet illum Deus: Pag. Pauper & vir induſtriarum, &c. Nam תֹּכְכִים ſunt calliditates, induſtriæ fraudulentæ: Bu.Lex. Pauper, & vir fraudum obviám facti ſunt, Hieron. vertit pauper & creditor. i. e. uſurarius, obviaverunt ſibi: Av. רָשׁ וְאִישׁ תֹּכְכִים נִפְגָּשׁוּ Pauper & vir doloſus (i.e. callidus, noſcens artes lucrandi) ſibi invicem occurrunt; ChalD. גְּבַר מְצַעְיָא vir medius. Buxt. mediocris fortunæ vir: Coc. Rudis & induſtrius inter ſe occurrunt: Illuminat oculos amborum Jehova. Hebr. Pauper & vir induſtriarum: ſenſus: duo ſunt in hac vita hominum genera, alii rudes, imperiti & idiotæ ſunt, ac velut pauperes animi facultatibus; alii verò callidi & fraudulenti: quumq; humanæ ſocietatis & privatorum negotiorum ratio poſtulet ut inter ſe occurrant: videndum eſt utrique, ut corám Deo gerant res ſuas, & integré ambulent: qui idem vitam utrique contulit, & adhuc præſentem lucem commodat: Jun. Item ex hac rad. תָּכָךְ quidam ſumunt no, תּוֹךְ, m. dolus, fraus. Alii vero referunt hoc ad rad. תָּוֶךְ: quòd intra hominem concipiatur: Bu.Lex. Dolus, fraus, uſura, Hinc τόκος, uſura: Av. תּוֹךְ eſt dolus. 70. vertunt τόκος: ſed inepté. Pſal. 55.12. תּוֹךְ וּמִרְמָה dolus & fraus. Res teſtatur, non fruſtrá jungi duas voces, quæ videntur eſſe Synonymæ. Eſt enim fraus, quandò bona verba oſtentui habentur: eſt dolus, quando verbis Dei humana cum omni πιθανολογία miſcentur: quod eſt δολοῦν τὸν λόγον, & καπηλεύειν τὸν λόγον: Coc. Item hìc ſub hac rad. תָּכָךְ quidam ponunt no. תֻּכִּיִּים, pavones: vel, juxta quoſdam, Pfittaci: Bu.Lex.&c. vide ſub rad. ſeq. de hoc no.

Rad. 22. תָּכָה eſt conjungere, adhærere: ambulare in medio: Pag. Sedit adjunctus alicui, aſſedit proximè, ceu adhærens pedibus præceptorum ad excipiendas doctrinas ſalutares; quemadmodùm Paulus ſe ad pedes Gamalielis ſediſſe profitetur. Cogn. cum תּוֹךְ intra, vel medium: quò propius nihil poteſt eſſe. Hinc θωκέω ſedeo θῶκος ſedes, θακέω, θακέυω, ſedeo alicui adjunctus; & θάκος, ſedes: Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt jungi. Non autem venit hoc verbum in kal, ſed (quaſi á piel תִּכָּה) in pual תֻּכָּה mediari, medium eſſe vel fieri: ex ſignif. qu. à תָּוֶךְ, medium: ſed poſſit & ejus Thema conſtitui תָּכָךְ: Bu.Ma. Adjunctus eſt ſedendo; Av. Prout occ. in præt. pual 3. pl. ſic Deut.33.3. Et ipſi (qui) תֻּכּוּ conjuncti fuerint pedi tuo, aut pedibus tuis, accipiet, pro, accipient. מִדִּבְרֹתֶיךָ de eloquiis tuis. Et eſt inſtar וְיִשְׁפּוּ & conterentur oſſa ejus, Job.32.21. Ut habes in rad. שָׁפָה: Pag. Quidam exp. medii facti ſunt pedibus tuis; ex תּוֹךְ ante poſito ut tres radices idem valeant, תּוֹךְ, תָּכָה, & תָּכָךְ: Etſi illi unicam faciant inconſideratè, תָּכָה, ſederunt inter. ſeu ad, pedes tuos. Quo modo Paulus Act. 22. ſe ait ad pedes Gamalielis educatum eſſe. Quâ phraſi etiam dictum putant, Gen.49.10. Et legiſlator de intra, ſeu inter pedes ejus non recedet, &c. Diſcipuli ad pedes præceptorum ſedere ſolent. A.E. Prov.29.3. exp. תְּכָכִים confracti ſunt, ut ſuprà תֹּכְכִים in תָּכָךְ: Ut duæ radices idem valeant. Malim pro adjuncti, vel dimidiari, ſeu mediari, medium eſſe, introduci. Adjuncti ſunt pedibus tuis: ſeu, ad pedes tuos adducti: Juxta Chaldæum: Merc. R.D. exp. qui conjuncti ſunt, & ambulaverunt ad pedes tuos. Sunt autem, inquit A.E. qui deducunt á תָּוֶךְ quod eſt medium: quaſi diceres, qui ambulaverint, vel ambulant in medio pedum tuorum. Rectum enim eſt ut exponatur נְמַךְ כִּי tracti fuerint, vel fuerunt: i.e. qui ambulaverint, ſeu iverint,

iverint, vel tracti fuerint, i. e secuti sunt: viz. ad locum arcæ, qui est scabellum pedum Domini, ubi Levitæ legem sugiter docent. Et ipsi igitur ambulabunt ad pedem tuum: i. e. juxta, seu per, viam tuam: accipiet aut feret. singulus eorum de sermonibus tuis, quos locutus es. Sed R. Sal. exp. Et ipsi sunt digni, eo quòd תכו posuerunt seipsos ad medium inferioris partis montis, ad pedes tuos in Sinai. תָּכוּ est præt. & exp. התוכו positi sunt in medio pedum tuorum: (Quasi scil. esset pro præt. hophal, factum á תָּוַךְ i. e. medium: Merc.) Feret verba tua, i. e. ferent super ipsos jugum legis tuæ: Pag. Et ipsi adjuncti sunt (assidendo) pedi tuo, & excipient ex verbis tuis. 70. καὶ ἕτοι ὑπὸ σε ἐισὶ: Av. Adjuncti sunt: Bu. Conc. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. תָּכָּה, in pual תֻּכָּה, est nomen avis cujusdam: Bu. Conc. viz. in no. pl. m. תֻּכִּיִּים Pavones: Pag. Av. ex R. D. videtur vox peregrina: Etymon enim est ignotum; Forsan á percutiendo per Onomatopœian: Merc. (& sic esset a rad. נָכָה in hiphil הִכָּה percussit: & in hophal הֻכָּה percussus est: unde forte תֻּכִּיִּים.) Occurrit autem hoc no. pl. m. cum ו cop. præf. vel, scil. ante kibbuts sub thau, vel schurek post thau: sic: וְתוּכִיִּים vel וְתֻכִּיִּים & pavones, 1 Reg. 10.22. 2 Chron. 9.21.

Rad. תָּכֵל: inde תְּכֶלֶת f. hyacinthus: Pag. Bu. Av. Et Metonymicè Hyacinthinum: Bu. Lex. Est genus violæ vernæ, colore obscuræ purpuræ, unde fiunt vestes Hyacinthinæ. Quidam inter quadrata reponunt, & scribunt vermiculum esse, cujus humor sit flavi coloris. Kimchi חֲלָזוֹן vocat. Quidam putant piscem esse, ex cujus sanguine color fiat cæruleus, vernacule Bleau. Sic Judæi Blavum, ut sic dicam, sericum exponunt: cujus coloris pretioso panno Idola ornari solebant, Jer. 10.9. Omnes interpretes, etiam Josephus hyacinthinum dixerunt, nè lapillum pretiosum credas: Merc. Hinc תְּכֶלֶת f. nomen coloris. Talmudici in Tractatu Minchoth, c. 4. dicunt הַתְּכֶלֶת רוֹמָה לַיָּם וְיָם דּוֹמֶה לָרָקִיעַ. Idem in cholin. cap. 6. fol. 89. Thecheleth est ut mare: quod cœlo simile est. Maimonides in צִיצִית c. 2. זו היא דמות הרקיע: Kimchi per אזורו אולטרמרין: exp. Dicit autem, colorem confici מִן סְמָנִים יְרוּעִים עִם חִלְזוֹן כְּרֵם: Non igitur ex una materia is color. Exod. 25.4. & 26.1, 31. Distinguitur ab תּוֹלַעַת שָׁנִי & אַרְגָּמָן: Exo. 28.31. totum cæruleum. ץ.57. פְּתִיל תְּכֵלֶת. 70. ὑάκινθος, ὑακινθίνες, ὁλοπόρφυρος, καρπάσινος. Judæus Germanus בלא סיר, i. e. blawe seide. Ferrar. cardeno. quod explicatur couleur de plomb, violet: tirant sur le bleu. Arabs: Walt. אסמאנגון: sic & Erpenianus. Id cæruleum explicant. At A. E. dicit צֶמֶר צָבוּעַ בְּרִם חלצון וּצְבוּעַ יָרוֹק lana tincta sanguine Chilzon. cujus color flavus est. & R Sal. ex magistris dicit יָרוֹק: Coc. Occurrit autem hoc no. s. f. simpl. & cum ו cop. ה, & ב, pro בָּהּ dem. præf. prout seq, תְּכֵלֶת hyacinthus, Exod. 26.4, 31, 36.. 27.16..28.8,15,33..35.23. 28.6,29.. 39.21.. 28.31.. 39.22.. 28.37.. 36.11.. 38.18.. 39.2,5,8,24,31. Num. 4.6,7,9.11,12.. 15.38. 2 Chron. 3.14. Esth. 8.15, Jer. 10.9. Ezech. 23.6.. 27.7, 24. וּתְכֵלֶת & hyacinthus, Exod. 25.4.. 26.1.. 35.6.. 36.8.. 39.29. 2 Chron. 2.6. Esth. 1.6. הַתְּכֵלֶת hyacinthi, Ex. 28.5..35.28..39.1,2. בַּתְּכֵלֶת in hyacintho, Exo. 35.35.. 38.23. 2 Chr. 2.13.

Rad. 24. תָּכַן est ponderare, numerare: Pag. certò metiri: penitùs perpendere, appendere. Putant esse Græcis ἀναχείνειν, & Latinis dijudicare, vicinum est verbo תָּקַן aptandi, infrà. Sunt qui cum כּוּן etiam conferunt. Merc. Expendit, perpendit, numero scil. & pondere, Bu. Lex. Artificiosè fabricavit secundùm numeros & mensuram certam, disposuit & paravit secundùm artem, artificium exercuit, operatus est industriè, quemadmodùm artifex suum artificium exercet. Cogn. cum תָּקַן, i. e. directus est, &c. Hinc τεχνάομαι, τεχνάζω, fabrico: τέχνη ars, artificium; τεχνικὸς, artificiosus: τεχνικῶς, artificiosè: τέκτης, artifex: τεχνιτεύω artificiosè aliquid molior: Item τεκταίνω: τεκταίνομαι, fabrico, paro, τέκτων, faber: Av. תָּכַן est liberare: Coc. expendere, perpendere: Bu. Conc. Prout occ. in part. ben. kal. s. m. simpl. & cum ו cop. præf. sic: וְתוֹכֵן perpendens disponens, Prov. 24.12. וְתוֹכֵן & perpendens, Prov. 16.2.. 21.2. In niphal נִתְכַּן aptari, disponi, rectificari, rectum, æquum, conveniens esse: Affine verbo כּוּן: Bu. Lex. Fabrefactus est, paratus est, artificiosè & benè: Av. Librari: Coc. Prout occ. in præt. niph. 3. pl. sic: 1 Sam. 2.3. Deus cognitionis est Jehova, וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת Et ipsi (nam לוֹ est pro לֹא, & ita est in margine: i. e. ei, aut ipsi) numerata sunt, seu ponderata sunt opera. Hieron. Et ipsi præparantur cogitationes. R. Sal. Et ipsi, i. e. ante ipsum numerata sunt opera, scil. hominis. R. D. לוֹ scribitur cum aleph & legitur cum vau. Cum aleph, sensus est, non sunt numerata aut ponderata opera hominum, nisi ipse voluerit. Cum vau, ei tantùm numerata sunt opera hominum, non hominibus: quia ipse facit, quemadmodùm vult, & non homo. R. Levi in Comm. & non sunt numerata, ponderata viro qui cogitat illa facere, quia non est hominis via ejus. Et legitur cum vau לוֹ ipsi, i. e. & ipsi soli numerata sunt opera, quia solus ipse potest quicquid vult, Merc. Et non aptantur, &c. Sed ibi Masorethæ legendum tradunt וְלוֹ & ipsi: Bu. Lex. Et ei artificiosè fabricata sunt opera: Av. Et non librarentur opera? vel וְלוֹ, & ipsi librantur opera; h. e. facit omnia pulchrè tempore suo: Coc. Nam Deus fortis omni notitiâ præditus est Jehova, (Hebr. Deus notitiarum Jehova: & sic Av. vertit: Deus scientiarum est Dominus:) & non disponuntur actiones: Putà, sine ipso, aut, sine voluntate & administratione ejus, q. d. Ut ut efferamini, tamen nihil omninò sine ipso essetis effecturi: Hisce enim verbis duobus argumentis dehortatur à malo: Primò quia Deo omnia consilia perspecta sunt: altero, quia omnia pro voluntate suâ moderatur & disponit: Jun. Aptantur, disponuntur, &c. Bu. Conc. In fut. niph. 3. s. m. occ. simpl. ut & 3. pl. m. simpl. itidem, sed vel cum scheva, vel, ob pausam, cum tseri in penult. sic: יִתְכֹּן æquum, conveniens est, Ezech. 18.25, 29.. 33.17,20. יִתָּכְנוּ æquæ sunt, Ezech. 18.29. יִתָּכְנוּ æquæ sunt, Ezech. 18.25,29. In piel תִּכֵּן aptare, dirigere, appendere, expendere: Bu. Ma. Fabricavit artificiosè, benè operatus est: Av. Librare, accuratè facere, moderari, erigere & confirmare: Coc. Prout occ. in præt. piel 3. s. m. & in 1. s. simpl. sic: תִּכֵּן expendit, Job. 28.25. Isa. 40.12, 13. תִּכַּנְתִּי aptavi, Psalm. 75.4. In pual תֻּכַּן appen-

di, ponderari, numerari: Pag. Bu. Prout occ. in part. pual ſ. m. cum הַ dem. præf, loco ſeq. הַמְתֻכָּן diſpoſitum, 2Reg.12.12. Atque inde ex hac rad. תֻּכָּן ſunt nomina ſeq. 1. no. תּוֹכֶן m. ſumma, numerus: Pag. demenſum: menſura certa & ſtata: Merc.Bu.Lex. Summa, vel menſura certa artificioſè fabrefacta, habens ſuam diſpoſitionem & pondus: Av. Numerus, menſura, modus: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ſic: תּוֹכָן ſumma, demenſum, Ezec. 45.11. וְתוֹכָן & ſummam, Exod.5.18. Item 2. hinc etiam no. תָּכְנִית f. idem cum præced. ſumma, numerus: Pag. Bu. Forma: Quidam dimenſum exponunt: h. e. elaboratum & omnibus ſuis dimenſionibus abſolutum: eſt autem no. ſubſtant. Merc. Significat diſpoſitionem & figuram ædificii: eſt formæ תַּבְנִית Sulphur: quia prius thau eſt radicalis: Pag. תָּכְנִית eſt menſuratio, dimenſio, artificium ſuam habens menſuram ipſam certam: Av. Menſura: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. ſic: תָּכְנִית idem, Ezech.28.12. 43. 10. Item 3. hinc etiam no. cum מ heemant. ab initio, & thau in fine poſt ſægol & cholem, viz. מַתְכֹּנֶת f. ſumma, numerus: diſpoſitio, rectitudo, locus, pondus, æqualitas, menſura, forma, &c. Pag. Bu. Diſpoſitio artificioſa habens ſuos numeros & pondera: Menſura certa: Av. Modus, ſumma, proportio, &c. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. ſimpl. loco ſeq. מַתְכֹּנֶת ſumma, Exod.5.8. Cum affixis cholem hujus no. in penult. mutatur in kibbuts ante nun ſchevatum, & thau dageſchatum: prout occ. cum ו aff. ſimpl. & cum וּ præf. ut & cum בְּ præf. & ה aff. ut ſeq. מְתֻכְּנֹתָיו diſpoſitionem ſuam, 2Chr.24.13. Eze.45.11. וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ & diſpoſitione ejus, Exo.30.32. בְּמַתְכֻּנְתָּהּ ſecundùm diſpoſitionem ejus, Exod.30.37. De rad. autem hac, locus ſuprà cit. ad ben. kal, ulteriùs notandus, viz. Pro. 16.2. וְתוֹכֵן רוחות יְהוָה librat ſpiritus dominus: Coc. Perpendit animos: Bu. Lex. (Omnes viæ viri ſunt mundæ in oculis ipſius) at diſponit Dominus, Spiritus: Av. Et ponderans, vel numerans: ſeu ponderat vel numerat, Spiritus, Dominus; Hieron. Spirituum ponderator eſt Dominus. Ac ſi dicat, inquit R.Himman. Omnes viæ (i.e. quælibet è viis) viri munda in oculis ejus, i.e. ipſius viri. Sunt enim viri qui ſunt ſapientes in oculis ſuis, & omnes viæ eorum ſunt mundæ, ſeu puræ, ac rectæ in oculis eorum: ſed eſt via recta in oculis viri, cujus extremum, cujus finis eſt via mortis. Idcircò dixit, & numerans ſpiritus Dominus. Ac ſi dicat, qui ſcit numerum ſpirituum bonorum, eſt Dominus. Et ipſe ſcit virum cujus via eſt munda in oculis ejus, utrùm ſit munda, an non; Pag. (Ut omnibus viis, ſuis ſcil. vir purus videatur in oculis ſuis: Hebr. Ut omnibus viis viri purus videatur: ut Gen.c 6.) Tamen perpendit Spiritus Jehova; i.e. quaſi numero & pondere pernovit omnia, ut qui potentior eſt corde noſtro, 1 Joan.3.20. Sic in verſu præcedente dicitur, quòd penes hominem (ſunt) acies (cogitationum) animi, ſed á Jehova eſt ſermo linguæ; i. e. innumeras quidem cogitationes homo verſat animo: ſed nè hiſcere quidem poteſt, aut movere linguam ſine diſpoſitione Dei: Jun. Item ad præt. piel locus Iſa 40.12. Notandus. Quis menſus eſt pugno ſuo aquas; וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן & cælos palmo ponderavit? vel, ut alii exp. direxit? Pag. viz. pro תִּקֵּן quod huic vicinum eſt: vide infrá. Paulus 1 ad Cor. reddit γνῶ cognovit, qu. omnibus ſuis dimenſionibus perſpectum habuit, expendit, penſitavit, & accuratè perpendit, certò menſus eſt, & exploravit. Alii, ut hìc habes, paravit, direxit: Et R. R. verbo תִּקֵּן ſemper utuntur, ubi contextus תִּכֵּן diceret, vel תָּכַן, de quo rurſus infrà: Merc. R. D. in Comm. dxiit, Palmo, quia quod extenditur, palmo aut calamo menſuratur: addidit, direxit, propter extenſionem quæ indiget directione. A.E. ponderavit, vel certe, menſus eſt. Et cœlorum, qui extenduntur ſicut cortina; (vel, quos extendit inſtar cortinæ? Cev.) novit, inquit, menſuram: Quia ſuà potentiâ illos creavit, ſecundùm ſapientiam, ac ſi menſus fuiſſet illos palmâ. & verſ. 13. מִי־תִכֵּן אֶת־רוּחַ יְהוָה; Quis ſuo conſilio direxit Spiritum Domini? Hieron. adjuvit. R.D direxit? Quando creavit, mundum, quis ſuo conſilio direxit eum, docens illum, & dicens, ſic & ſic facies? Pag.

Rad. 25. תָּלַל eſt elevare inſtar tumuli, aut cumuli: Pag. quaſi tumulare dicas: i. e. in altum attollere. Vicinum eſt radici ſequenti תָּלָה ſuſpendere. Invenitur ex kal, pahul tantùm. Videtur factum ex no. תֵּל cumulus in altum elevatus; Merc. Aggerare aggerere, accumulare: Bu.Lex. Eminuit ut tumulus, tumulavit, tumulos eminentes fecit, ſeu protruſit. Elevavit in tumulum, accumulavit. Cogn. cum תָּלָא & תָּלָה ſuſpendit in altum. Hinc θάλλος, thalli ſunt capita in cæpis, porris, & allio, in quibus ſemen colligitur. Hinc θάλλω, θηλέω, & θηλέω, germino, ut cum cæpæ protrudunt thallos inſtar tumulorum parvorum, &c. Av. Exaggerare; Coc. Prout occ. hoc verbum in part. pahul kal, ſing. m. cum ו cop. præf. ſic: Ezech.17.22. & plantabo ego ſuper montem excelſum, וְתָלוּל, & elevatum: Hieron. eminentem: ſed eſt part. paſſ. Pag. & aggeſtum: Bu. Lex. & tumulatum; Av. & exaggeratum: μετέωρον rectè dixeris, ut cum תָּלָה conveniat. Videntur procera pendula: Coc. & aggeſtum: Jun. Atque inde ex hac rad. תֵּל eſt 1. no. תֵּל m. tumulus, acervus, agger: Pag. Bu. Tumulus, colliculus, acervus, cumulus, altus ſcil. & elatus in ſuperficie terræ: Av. Meta, tumulus exaggeratus: Coc. Prout occ. hoc no. ſ.m. ſimpl. locis ſeq. תֵּל agger, tumulus, Deut.13.16. Joſh. 18. 25. Ezr.2.59. Neh 7.61. Ezec.3.15. Cui etiam ל & מִ ſunt præf. ſic: לְתֵל in tumulum, Jer. 49. 2. מִתֵּל a telmelach, n.p. Ezr.2.59. Ne.7.61. Item occ. etiam hoc no. ſ. m. cum ה & ם aff. ſic; Jer.30.18. Et ædificabitur civitas עַל־תִּלָּהּ ſuper tumulum, aut cumulum ejus, vel ſuum. Hieron. in excelſo ſuo. Targum in loco ſuo, & ſic R. D. Dixit autem, ut idem inquit, ſuper tumulo aut cumulo ſuo, quia civitas Jeruſalem altior eſt univerſa terrà Iſrael: Pag. Super aggere ſuo: Bu.Lex. Super tumulum ejus: 70. ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς: Av. In metam ſuam: ut ſcil. ſtet in proceritate ſua: Coc. In aggere ſuo, &c qui ſcil. definitur infrà, tribus verſibus ultimis cap. ſeq. 31. Jun. Tumulum ſuum: Bu Conc. & Joſ. 11.31. Urbe quæ ſtabant עַל תִּלָּם tumulum earum, non combuſſit Iſrael. (Vel, ſuper tumulum ſuum: ſuper quem ſcil. ſunt conditæ: Merc.Cev.) Vel, juxta R.D. quæ ſtabant in robore ſuo, quarum muros, quúm caperentur, non

non diruerunt, non combuſſit Iſrael: Sed dimiſit in ſuis ædificiis, ut eſſent munitæ & fortes: (vel in ſuo ædificio, propterea quòd erant munitæ & fortes: Mer. Cev.) Et ſic etiam Targum, in robore ſuo: Pag. In tumulis ſuis: Av. Urbes ſtantes in erectione ſuâ: h. e. Non collapſas, vel, in expugnatione, vel, ut Jericho, juxta R. Sal. & Kimchi. Diod. Qui eſtoyent demurées ſur piè. Coc. Quæ manſerunt cum aggere ſuo, &c. i.e. Quæ obſidionem quidem expectârunt, ſed antequàm aggeres vi dejicerentur, ſe dediderunt: has non combuſſerunt: ex lege Deut. 20. 10. Jun. Aggere ſuo: Bu. Conc. Item hîc etiam ad hanc rad. תֵּל quidam referunt no. תּוֹלָל m. ſuſpenſio: Pag. cumulator, qui aliquem qu. cumulat, & redigit velut in acervum deſolatum: vel. qui alicui accumulat moleſtias & afflictiones; Av. Unde in forma pl. m. תּוֹלָלִים ſunt contumulatores: Bu. Lex. i. e. inimici: Bu. Ma. Prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum נִי aff. ſic: Pſa. 137. 3. Quia illic poſtulaverunt á nobis, qui captivos duxerunt nos, verba Cantici וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה Et ſuſpenſiones noſtras (ob) lætitiam, vel, & citharis ſuſpenſis lætitiam, i. e. verba lætitiæ. Dixerat enim verſu præced. ſuper ſalices in medio ejus ſuſpendimus citharas noſtras. Et eſt ſenſus, inquit R. D. in lib rad. & comm. Poſtulabant á nobis verba cantici, & in citharis noſtris, quas ſuſpenderamus in ſalicibus poſtulabant ut lætaremur in eis. Et ſunt qui deducunt á יָלַל quod eſt ululare: & ſic tau redundat. Ac ſi d. pro ululatibus noſtris, dicebant nobis ut cantaremus, & lætaremur: Pag. Vel, juxta alios, in ululatibus noſtris. Nam qui exponunt pro שׁוֹלְלֵינוּ qui nos ſpoliarunt, ת pro שׁ, ut פָּתַר & פָּשַׁר, id longè alienius eſt: Tum enim ſub priore lamed erat ſcribendum ſcheva: Merc. Cev. & ſic A. E. ſcribit, ſecundùm opinionem meam, ſignificat, & ſuſpenſiones noſtras. Nam תֵּלָה & תָּלַל ſunt ejuſdem ſignif. pro, ſuſpendere: ſicut שִׁסַּח & שָׁרַר & שָׁרָה, שָׁסַס: & ſic תּוֹלָלֵינוּ eſt ſicut תְּלִיתֵינוּ: ſunt autem inſtrumenta lætitiæ: Pag. Et contumulatores noſtri lætitiam, ſcil. poſtulaverunt: i. e. inimici noſtri, qui in tumulum nos, noſtraque redegerant. Chaldæus בָּזוֹזָנָא raptores noſtri, i. e. hoſtes qui nos rapuerunt: Bu. Lex. Et cumulatores, i. e. devaſtatores, noſtri, à nobis lætitiam, ſcil. petierunt: Quod nobis impoſſibile eſt in terra captivitatis noſtræ: Av. Et qui contumulabant nos, &c. i.e. gentem noſtram & habitationes noſtras, urbemque & templum Dei noſtri in funeſtum & miſerabilem tumulum redegerant: ut Pſal. 79. Synechdoche. Sic autem Hebræum nomen interpretamur adducti germano illius Etymo, ſuperioriſque membri & totius argumenti conſideratione: Jun. Item hinc etiam, ad hanc rad. תֵּל, quidam referunt no. in forma pl. f. תַּלְפִּיּוֹת doctrinæ. Prout occ. hoc no. Cant. 4. 4. cum לְ præf. ſic. ſicut turris David collum tuum ædificata לְתַלְפִּיּוֹת ad-docendum-tranſeuntes: Pag. Quaſi ſcil. á rad. אָלַף: ut & iſſic, puto, nonnihil diximus. Quidam autem exp. ſuper tumulos, ſeu pendentias acierum: Merc. R. D. autem ſcribit vocem eſſe comp. ex תֵּל quod eſt forte, & altum ſeu elevatum, ut ſupra in Joſ. 11. 13. Et פִּיּוֹת, i. e. lapides turris exciſos ad ſimilitudinem oris: Ut etiam fit hodiè in turrium ædificiis, 70. Reliquerunt dictionem Hebraicam, quæ ædificata eſt in Talphijoth. Hieron. cum propugnaculis. A. E. Sunt qui exponunt, לְתַלְיוֹת פִּיּוֹת ad ſuſpendendum acies (gladiorum), i.e. gladios. Et ſunt qui dicunt quod Thau redundat, & aleph deeſt. Quære in אָלַף, poſt conjug. hiph. Et Grammatici dicunt quod non eſt illi ſimile. R Sal. Thau in פִּיּוֹת eſt ut thau in תַּרְמִית, & תַּבְנִית. Et derivatur ab אָלַף: ut Job. 35. v. 11. ut in אִלְּפָנוּ, ad doctrinas: i.e. ad docendum figuras ejus, & habitacula operis diſpoſitionis, exemplaris illius: Pag. Scribendum videtur hic pro, docendum, diſcendum לִלְמוֹד, & pro habitacula, pulchritudinem, נְוֵי, non נְוֵי, ut Sanctes videtur legiſſe. Omnes in eam contemplabantur ut diſcerent, &c. Ut in magnificis ædificiis fieri ſolet. Coactum eſt quod doctorum Hebræorum quidam offerunt, תֵּל שֶׁהַכּוֹל מַבִּיטִים מִתַּלְלִים עָלָיו Acervus, pro quo omnia ora precantur: Merc. תַּלְפִּיּוֹת ſunt ſuſpenſiones gladiorum. Ubi arma ſuſpenduntur. Comp. ex תָּלָה ſuſpendit, & פִּיּוֹת, i.e. acies gladiorum, ora enſium: & hanc compoſitionem ſequens textus explicat, ubi ſic habetur, ut turris Davidis eſt collum tuum, ædificata ad ſuſpenſiones gladiorum, ex qua (turri) mille clypei ſuſpenſi, omnia ſcuta heroum. Av. Ut turris Davidis, &c. ædificata in molem pinnarum. Kimchius componit ex תֵּל (in regimine תַּל) & פִּיּוֹת. Moles habens plures ἐπάλξεις, intelligitur. Aliam Etymologiam habet A. E. לְתַלְיוֹת פִּיּוֹת ad ſuſpendendum acies, h.e. gladios acutos, ut ſint ad bellum prompti magis & parati. Minus id arridet. Durum פִּיּוֹת pro gladiis: Et in turribus non ſolent gladii ſuſpendi: Durum ex תִּלֵּה facere תֵּל: Facilior eſt Kimchiana etymologia & aptior. Ferrar. Para abezamientos: ad conſuetudines. Ab אלף deduxerunt: Coc. Simile turri Davidis collum tuum, ædificatæ ad armaria: Senſus: Collo es rectiſſimo, venuſtiſſimo, & rebus pretioſis inſtructiſſimo: Sicut eſt turris illa eminentiſſima Jeruſalaimorum qui à Davide extructa fuit in clivo Miktzoach pro armamentario ad atrium cuſtodiæ: vide Neh. 3. 19, & 25. Ad armaria: Nam ibi appendebantur arma acuta, polita atque comparata ad uſus neceſſarios: quod compoſitio vocis Hebreæ ſonat, & ſequentia verba interpretantur: Jun. In armaria: Bu. Conc. Item huc etiam ad hanc rad, חֵלֶל referunt no. geminatum in forma pl. m. viz. תַּלְתַּלִּים criſpi: cumuli, flocci: Pag. Criſpaturæ capillorum: Bu. Lex. Valdè cumuloſi. ut ſunt capilli criſpi: Av. Eſt frequentativum à חֵל. Coc. Prout occ. hoc no. pl. m. Cant. 5. 11. Cincinni ejus, תַּלְתַּלִּים criſpi, &c. Pag. Vel, tumuli, ſeu cumuli; vel juxta alios penduli: ſed prius eſt rectius: Cùm ſcil. extremitates capillorum, h. e. cincinni, in fine colliguntur, i e. criſpantur, inquit R. D. q. d. denſi: Merc. Et ſic A. E. exp. קְוֻצּוֹתָיו extremitates capillorum ejus elevatæ, ut tumulus, i.e. criſpæ: Pag. Cincinni ejus ſunt cumuloſi, i. e. criſpi; Av. Capilli ejus criſpi: i. e. in circulos revoluti: Coc. Capilli ejus criſpis diſcriminibus nigri, ut corvus: Jun. Criſpaturæ: Bu. Conc.

Rad. 2ſ. תָּלָא ſuſpendit in altum, exaltavit, extulit. Idem quod תָּלָה. Cogn. cum חָלָה eminuit. Hinc per Metath. alto, exalto; Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal, 3. pl. m. cum ם aff. ſic: 2 Sam. 21.

21.12. In quà חֲלוֹם (ſed legitur חֲלֹאוֹם) ſuſpenderunt eos. Unde in part. pahul kal. (á ſ. m. חָלוּאָה) pl. m. Hoſ.11.7. Et populus meus חֲלוּאִים ſuſpenſi (pendent animo) converſionem meam. Et cum kibbuts, pro ſchurek penult. Deut.28. verſ. antepen. Et erunt vitæ tuæ חֲלָאִים ſuſpenſæ tibi, &c. Av. Qui ſolus hanc per ſe rad. ſtatuit. Reliqui namq; hæc referunt ad rad. ſeq. חָלָה, cum aleph ſc. pro 3. rad. he. ubi ea vide.

Rad. 27. חָלָה eſt ſuſpendere, appendere: Pag. Bu. Suſpendit in altum, exaltavit, extulit: plerumq; conſtruitur cum עַל. Cogn. cum חָלַל eminuit, tulit, extulit: Av. 70. κρεμᾶν; ſuſpendere: Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum וַ conv. præf. ut & in 2. ſ. m. cum וַ conv. præf. & in 3. pl. ſimpl. & cum וַ conv. præf. חָלָה ſuſpendit, Gen. 4.22.. 41.13. Joſh.8.29. וַיִּתְלֶה & ſuſpendet, Gen. 40.19. וְתָלוּ & ſuſpendes, Deut.21.22. תָּלוּ illi ſuſpenderunt, Eſth.8.7.. 9.14. וַיִּתְלוּ & ſuſpenderunt, appendent, Eſth.9.25. Iſa.22.24. Item in 3. pl. m. cum ם aff. fic occ. 2Sam.21.12. In qua חֲלָם ſuſpenderunt eos. In quibuſdam codicibus ſcribitur cum aleph abundante חֲלָאוּם: & ita ſcribitur communiter in margine: eodem ſenſu, juxta R.D. Pag. Sed ex lectione Maſoretharum, aleph non redundat: Sed per epenthefin inſertum videtur, ex communicatione ſeu confuſione ordinis quieſcentium ל: vel certè ab illis fingenda commonſtratur radix חָלָא, quæ idem fit cum חָלָה. Simile quid vide in pahul: Cev.. Juxta punctа legitur in margine חֲלָאוּם quaſi à rad. חָלָא: ſed juxta conſonantes legitur per חֲלוֹם, tanquàm ab hac rad. חָלָה: ex Bu.Lex. חֲלָם legitur, חֲלָאוּם: quùm analogum eſſet חֲלוֹם: Coc. Item occ. etiam in 1.pl. præt. kal, ſimpl. loco ſeq. חָלִינוּ ſuſpendimus, Pſalm. 137.2. Et in part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. loco ſeq. תּוֹלֶה ſuſpendens, Job.26.7. Ut & in part.pahul kal, ſ. m. occ. ſimpl. locis ſeq. חָלוּי ſuſpenſus, Deut. 21.23. 2Sam.18.10. Cant.4.4. Sed in forma pl. m.pahul kal, (pro plenà formà חֲלוּיִים) occ. vel cum ſimplice jod in ult. vel cum aleph pro 3. rad. he. Idque vel poſt kibbuts, vel poſt ſchurek in penult. ſic; חֲלוּיִם ſuſpenſi, Joſh. 10.26. חֲלוּאִים idem, Deut. 28.66. חֲלוּאִים idem, Hoſ.11.7. In infin. kal, occ. cum ל præf. ſic: לְתָלוֹת ad ſuſpendendum, Eſth.6.4. Ezech.15. 3. Et in imper. kal à ſ. m חְלֵה ſuſpende; occ. in pl. m. cum הוּ aff. poſt kibbuts pro ſchurek penult. loco ſeq. חֲלֵהוּ ſuſpendite eum, Eſth.7.9. In fut. kal, 3. ſ. m. (à ſimplice formа יִתְלֶה ſuſpendet) occ. cum וַ conv. præf. & ם aff. loco ſeq. וַיִּתְלֵם & ſuſpendit eos, Joſh.10.26. Sed in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum וַ cop. & וַ conv. præf. ut ſeq. יִתְלוּ ſuſpenderunt, Eſth.9.13. וַיִּתְלוּ & ſuſpendent, Eſt.5.14. וַיִּתְלוּ & ſuſpenderunt, 2Sa.4.12. Eſt.7.10. In niphal נִתְלָה ſuſpendi: Pag. Suſpenſus eſt: Av. Prout occ. in præt. niph. 3. pl. loco ſeq. נִתְלוּ ſuſpenduntur, Lam.5.12. In fut. niph. à 3. ſ. m. יִתָּלֶה ſuſpendetur: occ. in 3. pl. m. cum וַ conv. præf. loco ſeq. וַיִּתָּלוּ & ſuſpenſi fuerunt, Eſth.2.22. In piel חִלָּה ſuſpendere: Pag. Bu. &c. Prout occ. in præt. piel 3. pl. ſic: חִלּוּ ſuſpenderunt, Ezech.27.10,11. Atque hinc ex hac rad. חָלָה quidam formant illud Pſa.137.2. וְתוֹלֲלֵינוּ & ſuſpenſores noſtri; Bu.Conc. &c. vide in rad. præced. חָלַל: ubi fuſe de hac voce. Quidam tamen referunt ad יָלַל, ubi etiam vide: Coc. Item hinc etiam ex hac rad. חָלָה: eſt no. חֵלִי vel חֶלִי m. Pharetra: Pag. Bu. &c. Sic dicta eò quòd ſuſpenſæ ſunt ſagittæ in illa: Pag. Vel quòd ab humero ſuſpendatur: Merc. Vel, eſt, inquit R. D. הַמְּחִיָּה gladius, qui ad latus ſuſpenditur: Pag. 70. φαρέτρα, Pharetra, quæ ſuſpenditur è clavo, &c. ut Pag. & Merc. Av. Prout occ. hoc no. cum ךָ aff. ſic: Gen.27.3. Tolle, quæſo, vel nunc, arma tua, חֶלְיְךָ Pharetram tuam: Sed Targum habet סַיְפָךְ gladium tuum. Et A.E. Utroque modo exponit: Pag. Pharetram tuam: Bu.Conc. Lex. Av. & Coc. Item hic etiam ſub hac rad. חָלָה, quidam locant no. in forma pl. f. חֲלַפְיוֹרֵת armaria. Cant.4.4. vox compoſita ex חָלָה & פִּיּוֹת, (de quo in פֶּה) quaſi לְתִלּוֹת ad ſuſpendendum acies, i.e. gladios acutos, ut A.E. monet. Vel à חֵל, quod ſequitur, quaſi, תל שהכל פונים לו Tumulus ad quem omnes reſpiciunt. ut eſt in Talmud Berachoth, Fol. 30. 1. vel תל שכל פיורת מתפללים עליו Tumulus ſuper quem omnia ora orant, juxta 1 Reg. 8.44. de urbe Jeruſalem, Aruch. (Alii referunt ad אָלַף didicit, ut חֲלַפְיוֹרֵת qu. תְּאַלְפְיוֹרֵת documenta, turres altæ, quæ viatores docent iter.) Bu. Lex. &c. Vide etiam de hoc no.pl.fœm.ex reliquis in radice præcedente. חָלַל.

Rad. 28. חֵלֶם m. eſt (no. rad.) ſulcus: Pag. vel area. Sed eſt potiùs Latinis porca: viz. Ille terræ tumulus ſeu cumulus, qui in arvo inter arandum prominens relinquitur. Nam מַעֲנִית & גְּרוּר eſt propriè ſulcus, ſeu lyra, fiſſio ſcil. terræ aratro facta. Quidam ad חָלַל reducunt, ut גֵּזֶם, locuſtæ genus, eſt á גָּזַז tondendo: Merc. חֵלֶם eſt porca, ſynechdochicè, aratio, Job 39.13. Bu.Lex. Tumulus ſeu porca agri, Thalamus in agro, area, areola, quæ eſt præparata & ſtrata quemadmodùm thalamus lecti. Hinc θάλαμος, θαλάμη, thalamus, θαλαμεύω in thalamo verſor: Av. 70. vertunt hoc no. חֵלֶם αὐλακᾶς lira, ſulcus. Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum בְּ præf. & (á forma abſol. pl. m. חֲלָמִים;) in forma pl. m. conſtr. ſimpl. & cum הֶ aff. ut ſeq. בְּחֻלָּם in ſulco: porça, Job.39.13. חֲלָמַי in ſulcis, Hoſ. 10.4.. 12.12. חֲלָמֶיהָ ſulci ejus, Job.31.38. Pſal.65.11.

Rad. 29. חֹלַע: inde no. rad. תּוֹלַעַת vel תּוֹלָעַת, f. vermis: Pag. Bu. 70. σκώληξ: Ex Deut.28.39. vites plantabis & vinum non bibes, quia תֹּאכְלֶנּוּ הַתּוֹלַעַת comedet id vermis: apparet hoc nomine ſignificari omnes vermes, qui fructus depaſcuntur. Coc. Vermiculus coccineus, purpurei coloris: & quando additur שָׁנִי ſemper ſignificat coccum bis tinctum, qui color aliquantò eſt nigrior, & non ita lucidus ut ſemel tinctus: Av. Quidam putant eſſe vermiculum, minorem quàm רִמָּה, de qua re dictum eſt in רִמָּם. Nam Elias aliud exiſtimat. Ego confundi invenio. Quidam reducunt ad rad. יָלַע (quam ſuprà expoſimus, & diximus eſſe á לוּעַ deglutire) quod facile temeretur, conculcetur, animalculum omnium longè abjectiſſimum: vel activè, quòd arrodendo deglutiat. Plur.maſc. tantùm per kamets ſub ſecunda invenitur. Figurate pro abjecto; Pſa.22. & Iſa.41. Ubi Midras, inquit Kimchi, Iſraelitas vermi comparari ait, quod ut illius robur non niſi in ore ſitum eſt, ſic omne Iſraelitarum robur in oratione ſit poſitum: Merc. In Bu. Conc. rad. hæc חֹלַע tria ſignif. 1. eſt vermis: Idque ſcil. in hoc no. ſ.

f. præced. quod occ. in forma cum tseri & kamets simpl. Sed in forma cum duplice pathach ante thau simpl. & cum ־ dem. præf. ut & cum ם aff. absque præf. & in forma pl. m. cum kamets, ut dictum, in penult. simpl. ut seq. תּוֹלַעַת vermis, lumbricus vermis, Job. 25.6. Is. 14.11. תּוֹלַעְתָּ vermis. Psal. 22.7. Isa. 41.14. Jon. 4.7. תּוֹלַעְתָּהּ vermis. Deut. 25.39. תּוֹלַעְתָּם vermis eorum, Isa. 66.24. תּוֹלָעִים vermes, Ex. 16.20. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. תָּלַע est coloris species aliqua: Bu. Coc. Idque scil. in no. תּוֹלַע m. Coccus, Coccum, coccineum: Bu. Lex. Vermiculus, vel coccinum: Pag. Vermiculus rubens seu purpureus, qui ex cocco seu grano nascitur, unde fit materia purpurei coloris. Nam est frutex quidam, cui adhærent grana tinctoris utilia: ideóque pro purpura, & cocco sæpè usurpatur, quo genere vestium reges olim utebantur, & in cultu Levitico ejus creberrimus fuit usus: Av. 70. κόκκ& coccus. Vermem esse in cocco seu grano, ex quo color, ut tradunt docti: vide Bochartum. Kimchi הוּא הַכַּרְמִז: Arab. קִרְמָז, κόκκ& βαφικὴ: vide Dioscor. l. 4. c. 46. Coc. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. sic: Lam. 4.5. הָאֳמְנִים עַל־תּוֹלָע Qui alebantur super vermiculum, aut coccinum, vel, in vermiculo, i. e. in vestibus vermiculatis aut coccineis: Pag. Educati super cocco aut purpura, &c. Av. Qui portabantur in coccino: Coc. (Quo modo) qui nutriebantur in coccino, amplexantur stercora? i. e. in fimetis victum quæritant præ inopia: Jun. Coccinum: Bu. Lex. Cui etiam no. f. m. בֵּ, pro בָּהּ dem. est præf. loco seq. כְּתוֹלָע sicut coccineum, Isa. 1.18. Item in hac 2. signif. pro coccino, &c. venit etiam no. cum duplice pathach ante thau, viz. תּוֹלַעַת idem cum præced. vermis: & vermiculus, color qui vulgò Carmesinus, aut Cremesi, Gallice cramoysi dicitur: Pag. Sunt qui notent esse singularem vermiculi speciem nascentis ex grano fruticis, figurâ lentis, aut pisi, κόκκος Græcis, sic & nostris Coccus, unde Coccinus, aut coccineus color, &c. Scarlacum vulgò dictum (etsi nos Escarlatte) proferamus, putant ad vocem Græcam σκωλήκιον alludere, quæ vermiculum sonat. Copiosè in Gallia Narbonensi provenit. Pausanias eum fruticem apud Phocenses nasci ait lentisci specie. Tradunt & apud Galatas frequentem esse. Item in Polonia, ubi grana collecta postea in areis collocantur, & aliquandiù quotidiè rigantur cervisia, post quam rigationem vertuntur in vermiculos. Cujus apparatûs tam longi hodiè cæpit tædere Polonos. In Hispania inventa est terra, quæ etsi minùs durabilem colorem producat, minoris tamen emitur. Junctum cum שָׁנִי, ut in שָׁנִי dictum est, vel antè vel pòst, juxta quosdam, significat coccinum bis tinctum, qui color sit subniger, non ita lucidus, ut תּוֹלַע semel tinctus: Unde exponunt secundarium vermiculum, vel contrà. Sed ego ad Auxesin addi puto: vel תּוֹלַע ipsam quidem dici propriè materiam, at שָׁנִי, à duplicatione & intensione coloris: Unde & absolutè תּוֹלַע dicitur. Kimchi notat ipsum colorem dici שָׁנִי, & addi תּוֹלַעַת, quòd plurimum ejus in illo sit: Vel תּוֹלַעַת esse ipsum colorem: Et quando subjungitur שָׁנִי, colorem rubrum intelligi, cum præponitur, ruborem coloris, i. e. colorem pulchrum, qui est Cramesinus: Et quia est excellentissimus colorum, absolutè dici תּוֹלַע sine שָׁנִי, ut Isa. 1.18. & Lam. 4.5. Merc. No. hoc תּוֹלַעַת est 1. vermis: (ut in 1. signif. describitur in Conc.) Vel, in hac 2. signif. תּוֹלַעַת שָׁנִי est coccineum dibaphum; Bu. Lex. &c. vide Av. de hoc no. in 1. signif. Occurrit autem hoc no, in hac 2. signif. simpl. vel cum duplice pathach: vel, ob pausam, cum kamets in penult. locis seq. תּוֹלַעַת coccinea, Exo. 28.5,6.. 35.25.. 38.3. Lev. 14.4,49. Num. 4.8.. 19.6. Cui priori formæ cum duplice pathach ו cop. est præf. locis seq. וְתוֹלַעַת & coccineum, Exod. 25.4.. 25.1, 31,36.. 27.16.. 28.9,15,33.. 35.6,23.. 36.8.35,37.. 38. 18.. 39.2,5,8,29,1,24. Sed occ. etiam ead. forma f. f. cum duplice pathach, habens הַ dem. בְּ & וּ præf. ut seq. הַתּוֹלַעַת coccineum, Lev. 14.6,51,52. בְּתוֹלַעַת in coccineo, Exod. 35.35. וּבְתוֹלַעַת & in coccineo, Exod. 38.23. Item ab hac rad. תָּלַע quidam formant verbum in piel תִּלַּע rubricavit, luteum colorem confecit, instar vermiculi, qui ex cocco nascitur, & unde conficitur color coccineus, i. e. luteus. Hinc per Metath. luteus, a, um; luteolum, & luteolæ sunt violæ purpureæ repræsentantes colorem coccineum. Ita Av. qui sic ponit hoc verbum in piel pro ipsa radice, ex quo reliqua ab hoc verbo in piel format. Inde enim quasi à præt. pual תֻּלַּע q. d. rubricatus fuit, purpuratus fuit, &c. Av. Coccineo indui; Pag. Bu. Vermiculo tingi: Merc. Prout occ. in part. pual à s. m. מְתֻלָּע rubricatus, purpuratus, &c. In forma pl. m. simpl. sic: Nah. 2.3. viri exercitûs aut roboris, i. e. robusti ejus מְתֻלָּעִים induti vermiculatis, i. e. vermiculo tinctis, aut, coccineis vestibus: Hier. in coccineis: Pag. Coccinati, coccino induti: Bu. Lex. viri belli rubricati sunt, i. e. purpurati vel induti sunt coccineis vestib. Av. Vermiculati, purpurati: Coc. Bellatores coccinati: & sic in verbis præced. dicitur clypeus potentium ejus rubricatus: Nam eo colore in bellis usos esse Scythas, Medos, Persasque narrant Herodotus, Xenophon, & Diodorus Siculus: Jun. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. תָּלַע est, ex Bu. Conc. in no. inde ducto in forma pl. f. cum מ heemant. viz. מְתַלְּעוֹת Dentes molares: Pag. Bu. Conc. Av. Qui scil. attenuant & comminuunt cibum, suntque lutei coloris instar purpuræ: ideòque componitur ex תּוֹלַע vermiculus luteus seu purpureus: & ex לָתַע comminuit dentibus: unde per Synæresin facta est contractio literarum: Et est forma participii secundæ conjug. piel. Hinc est Græcum per Metath. ἐλαττόω minuo, comminuo. ἐλάττων minor, &c. Av. Vel, est inversum ex מַלְתָּעוֹת: de quo suprà in rad. לָתַע: Merc. Ubi etiam vide. Occurrit autem hoc no. in hac forma pl. f. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum יו aff. absque præf. ut seq. מְתַלְּעוֹת molares dentes, Job. 29.16. וּמְתַלְּעוֹת & molares, Joel. 1.6. מְתַלְּעוֹתָיו molares ejus, Pro. 30.14.

Rad. 30. תָּמַם, in præt. kal, contracté תַּם est perficere, complere: Item consumere; finire: & immaculatum esse: Pag. Vel, perfici, in kal, consummari. Interdum rei perfectionem omni ex parte notat. Interdum nihil esse reliquum, sine perditione tamen. Juxta quos duos modos quidam accipiunt illud dictum Christi, consummatum est. Ut significaret Prophetias de opere redemptionis omninò completas esse, & umbras legis finem suum habere. Postremó significat absolutam rei perditionem, quod est consumi. In kal, interdum

tranſitivum: Merc. abſolvi. compleri, perfici, confici, abſumi, deficere: quandoque abſolvere, complere; Bu.Lex. Integrè conſummatus eſt, perfectus eſt omnibus modis: & quando in malam partem ſumitur, ſignificat integré & perfectè conſumi vel abſumi. Idem eſt quod תָּמַם: & eſt cogn. cum תָּאַם gemin s fuit de integro. Hinc ἔτυμος verus, integer, perfectus: ἔτυμος, veritas integritas, ἐτύμως, vere: In kal תָּם conſummatus eſt, conſumptus eſt & cum accuſ. conſummare, conſumere: Av. 70. vertunt hoc verbum per, πλειῶσθαι: integrum eſſe, abſolvi, finiri. conſummari: Coc. In Bu.Conc. rad. hæc duo ſignif. 1, eſt abſolvi, compleri. finiri: abſumi. deficere. Prout occ. in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 3.pl.m ſimpl.& cnm ו couv.præf.ut & cum ה interrog. præf.ut ſeq. תָּם abſumptum, conſumptum eſt, Gen.47. 18. Joſh.4.11. Jer.6.29 Lam.4.22. וַיִּתַּם & deficiet, Lev. 26. 20. תַּמּוּ conſumpti fuerunt, abſolverunt, defecerunt, &c. Deut.2.16. Joſh.3.16,17.. 4.1.. 5.8. 2Reg.7.13. Job.31.40. Pſal.9.7.. 73.10. Iſa. 16.4. וַתַּמּוּ & conſumentur, Jer.14.12,27. הַתַּמּוּ an abſolverunt. 1Sam.16.11. Item occ. etiam in 1. pl. præt. kal, ſimpl. vel cum pathach: vel, ob pauſam. cum kamets ante ſcheva in penult. ſic: תַּמְנוּ vel תַּמְנוּ abſolvemus, conſumimur, conſumpti ſumus. Num. 17. 13. Pſa.64.7. Jer.44.18. Lam.2.22. In infin. kal (formæ inſtar סוּב, à סָבַב) occ. ſimpl. locis ſeq. תֹּם compleri, abſolvi conſumi, deficere, Lev.25.29. Num.14. 33.. 32.13. Deut.2.14. Joſh.4.10.. 5.6. 2Sam.15.24. 1Reg.6.22. Jer.13.. 36.23.. 37.21. Sed cum כְּ præf venit cum kam. kat. in ult. ob maccaph ſeq. pro cholem, ſic: כְּתֹם juxta abſolvi, Iſa.18.8. Et cum affixis cholem infin. kal, mutatur in kibbuts ante mem dageſchatum: ut cum ־ִי, ־ִו, & ־ָם aff. ut ſeq. תַּמִּי conſumere me, Jer.27.8. תַּמּוֹ conſumi illud, 1 Reg. 14. 10. תַּמָּם conſumere eos, Deut 2.15.. 31.24,30. Joſ. 8.24.. 10.20. Jer 21.10. In niphal נִתַּם perfectum, integrum eſſe: abſolvi, conſumi: Bu.Ma. Conſummatus eſt, conſumptus eſt: Av. Prout occ. in fut. niph.1. ſ. (pro אֵתֹם, vel אֵתַּם, juxta normam) ſic Pſalm. 19. 14. Tunc אֵיתַּם immaculatus, ſeu perfectus ero. Ubi ſcribitur cum jod quieſcente poſt aleph cum tseri, (viz. pro ſægol & dageſch in thau) inquit R.D. præter normam & morem aliorum: Pag. Nam eſt pro אֵתַּם 1. ſ. fut. niph. ex hac rad. Bu.Lex. Coc. Tunc integer ero: eſt cum jod quieſcente in tseri, tanquàm fut. kal, 1. ſ. ex rad. יָתַם: Coc. Et eſt cum kamets ob pauſam, pro pathach in ult. Sed in 3. ſ. m. fut.niph. habet cholem in ult.quaſi à rad. תּוֹם: Coc. Prout occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ſic: וַיִּתֹּם conſumitur, Ezech.47.12. וַיִּתֹּם & conſumpta fuit, Gen. 47.15. Et in 3. ſ. f. fut. niph. occ. ſimpl. cum kibbuts pro cholem in ult. ut R.D. inquit: Pag. (vel eſt pro תִּתַּם: Coc.) ſed cum ו conv. præf. habet cholem in ult. ſic: תֹּם conſumetur, Ezech.24.11. וַתִּתֹּם & abſolutus um fuit, Gen.47.18. 1Reg.7.22. Item in 3. pl. m.fut.niph. occ. ſimpl. vel, juxta normam, cum pathach in penult. ante mem dageſchatum: vel, pro eo, cum kamets in penult. ante mem ſimplex, ſeu abſque dageſch: (vel eſt cum kamets, ob pauſam, pro ſcheva penult. quaſi à forma יִתַּמּוּ: Cev.) Prout etiam cum ו conv. præf. venit in forma cum ſcheva ſub thau, ante mem abſque dageſch, ut ſeq. וְיִתְּמוּ conſumentur, Num.14.35. Pſal.104.35. Jer.14.15.. 41.12. יִתְּמוּ idem. Pſa.102.28. וַיִּתְּמוּ & completi ſunt, Deu. 34.9. In hiphil הֵתַּם, vel הֵתֵּם abſolvere, conſumere, integrum aſſerere: Bu.Ma. Conſummavit, conſumpſit: Av. vel, conſummare fecit &c. Prout occ. in præt. hiph. 1. ſ. cum ו conv. & in 3. pl. ſimpl. ſic: וְהַתַּמּוֹתִי & faciam ut conſummatur, Ezec.22.15. הַתַּמּוּ abſolverunt, 2Sam.20.18. In infin. hiphil occ.ſimpl. & cum כְּ & יְ præf. (juxta normam ſcil.in forma cum kamets & tseri) ſic: כְּהַתֵּם conſumendo, Ezech.24.10. כַּהֲתֵם juxta conſummare, Dan. 8. 23. וּלְהַתֵּם & ad finiendum, Dan.9.24. Sed cum כְּ præf. & הַ aff. ſic venit: Iſa 33.1. כַּהֲתִימְךָ vel abſque jod, (prout communiter ſcribitur in exemplaribus; Merc.) כַּהֲתֵמְךָ, juxta abſolvere te: Bu.Conc. Quum finires diripere, &c. Mem debuerat eſſe cum dageſch, inquit R. D. Pag. Quùm conſummaveris vaſtans, h. e. vaſtare. Eſt tanquàm à תּוֹם: pro כַּהֲתַמְךָ: Coc. In fut. hiph. juxta normam eſſet יָתֵם, תָּתֵם, תָּתֵם, אָתֵם, &c. Sed pro kamets ſub Ethan venit cum pathach ante dageſh in thau ſeq. Prout occ. in 2. ſ m. fut. hiph. ſimpl. & in 2. ſ. m. cum ו cop præf. ſic: תֵּתַּם perfectas feceris, Job.22.3. וַיֵּתַּם & perficiat, 2Reg.22.4. In hithpael הִתַּמֵּם vel הִתַּמֵּם perfectus fuit, immaculatus fuit: Pag. Integrum præſtare vel exhibere ſe, præſtitit ſe conſummatum vel integrum: Av. Prout occ. in fut. hithp. (à 3. ſ. m. יִתַּמֵּם vel יִתַּמֵּם) 2. ſ. m. cum kamets, pro tseri vel pathach, in ult. ſic: תִּתַּמֵּם integrum te exhibes 2Sam.22.26. Pſal. 18. 26. Atque hinc ex hac rad. תֹּם ſunt nomina ſeq. 1. no. תֹּם m. perfectus, immaculatus: integer: Pag. Bu. vel, integritas, ut Pſal.84.12. לַהוֹלְכִים בְּתֹם ambulantibus in integritate: ſic Am.5.10. & Jud. 9. 16. Bu. Lex. ἔτυμος, verus, rectus, conſummatus, immaculatus, &c. Integer: h. e. totus & perfectus, ſine labe, & ſincerus: 70. ὅλος, ὁλόκληρος, τέλειος, ἄμωμος, ἄκακος, ἁπλοῦς, ἄμεμπτος: Qui ſolidus eſt, ſibi conformis in omnibus ſui partibus: non duplex cor habens: inſons: Qui ſinceré & ſerió ita ſentit ut loquitur. Pſal.119. 1. אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ Beati quorum via eſt integra: h. e. qui non à bonis & veris ad mala & falſa deflectunt, quorum initiis bonis ſunt ultima conformia. Pſal. 19. 8. תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה lex domini integra, h. e. perfecta eſt viæ commonſtratio, ut ſinceri doctoris. Deut. 32. 4. הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ Petra, cujus opus eſt integrum: Qui ſcil. ἐξ ἐυδοκίας καὶ προθέσεως agit inculpaté, & ad perfectum deducit, quod parat. Job.37.16. מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים Mirabilia ejus, qui ſolido certoque judicio eſt: qui ſine ambiguitate judicat, &c. Interdùm venit ſenſu abſtracto, ut Joſ.24.14. Timete dominum & ſervite ei בְּתָמִים וּבֶאֱמֶת in integritate & veritate: Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. In abſol. forma ſ. m. ſimpl. locis ſeq. תָּמִים perfectus, integer: integritas, Gen.6.9..17.1. Exod.12,5. Lev. 1.3,10.. 3.1,6.. 4.3,23..5.15,18,25..22.18,21..23.12. Nu.6.14. Deu.18.13..32.4. Joſ.10.13. 1Sa.14.43. 2Sa. 22.24,26,31,33. Job.12.4. Pſal. 15.2.. 18.24,26,31. 33.. 101.2,6.. 119.80. Pro.11.5.. 28.18. Ezech.15.5.. 28.15.. 43.22,23.. 45.18.. 46.4,6,13.. Amos.5.10. Et in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva ſcil. penult. ſimpl. ſic:

sic: תְּמִים perfectus, Job.36.4..37.17. Cui priori formæ absol. cum kamets pen. בְּ & יִךְ sunt præf. sic: בְּתָמִים in integritate, Josh.24.14. Psal.84.12. וּבְתָמִים & in integritate, Jud.9.16,19. Et in absol. forma pl. m. occ. simpl. vel plenè cum jod. vel def. cum chirek tantùm absque jod plur. in ult. locis seq. תְּמִימִים vel תְּמִימֵם integri, perfecti, Exod.29.1. Lev.9.2,3.. 14. 10.. 23.19. Num.28.3 9,19,11,31..29.2,8,36,13,17, 20,23,26,29,32.. Psal.37.18. Ezech.43.25.. 45.23.. 46.4,6. Cui formæ plenæ cum jod in penult. & ult. ו cop. est etiam præf. locis seq. וּתְמִימִים & integri, Prov.1.12.. 2.21.. 28.10. Et in forma pl. m. constr. occ. simpl. sic: תְּמִימֵי integri Psalm.119.1. Prov.11. 20. Item 2. hinc etiam no. תְּמִימָה f. integra, perfecta, consummata, immaculata: Av. Prout occ. in hac forma s.f. & in ejus forma pl.f.simpl.ut seq. תְּמִימָה integra, um, perfecta, um, Lev.3.9.. 4.28, 32.. 14. 10.. 25.30. Num.6.14.. 19.2. Psal.19.8. תְּמִימוֹת integræ, Le.23.15. Item 3. hinc etiam no. def. quoad formam cum simplice mem, viz. תָּם, m. idem cum præced. masc. תָּמִים: immaculatus: perfectus, integer, consummatus: Pag. Av. Inculpatus vitâ, & moribus juxta legem, non fraudulentus consiliis, non varius, sed simplex. Opponitur רָשָׁע improbo, inquieto, Job.9. Ut sit vir quietus, non irrequietus, improborum more. Qui doctrinâ & fide erga Deum integer est, & coram hominibus sine reprehensione, & bonam habens conscientiam. Opponitur & interdum עִקֵּשׁ perverso, Job.9. Plurale formari potest, etsi de homine non inveniatur, sed sumatur ex תְּמִים præced. Synonymo, quod etiam omnibus numeris absolutum signif. ita ut reprehendi nequeat, Græcis ἀνέγκλητος & ἄμωμος. Ad mores ferè refertur. Adverbialiter interdùm תְּמִים, integrè, perfectè, simpliciter, generaliter, vel, sine impedimento; & interdùm præposito beth, sed tùm magis substantivè sumitur בְּתָמִים in integritate. Tribuitur & rebus, vel operibus: interdum ad quantitatem refertur. Sæpe ad qualitatem, ut de animalibus in lege offerendis, quæ manca, clauda, cæca esse non oportebat, sed omni ex parte vitio carentia & notâ: Merc. Ἀκέραιος: integer, simplex: unius & constantis propositi, sine fuco & fallacia. 70. ἁπλοῦς. Interdùm abstractè, Psal. 37.37. שְׁמֹר־תָּם וּרְאֵה יָשָׁר. 70. φύλαξαι ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα; Coc. Observa integrum & aspice rectum: finem (istius) viri esse pacem: Jun. Occurri: autem hoc no. s. m. simpl. locis seq. תָּם integer, perfectus, Gen.25.27. Job.1.1,8.. 2.3.. 8.20.. 9.20,21,22. Psalm.37.37.. 64.5. Pro.29.10. Item 4. hinc etiam juxta quosdam no. in forma pl. m. cum pathach scil. ante mem dageschatum: (de quo vide suprà in rad. תָּאַם: Coc. Bu. Lex.) quod occ. simpl. locis seq. תַּמִּים perfectæ; vel gemellæ, à תָּאַם Exo 26.24.. 36.29. Et 5. hinc etiam no. תַּמָּה, f. constr. תַּמַּת. Dictum est enim Num.27.21. Et interrogabit eum בְּמִשְׁפַּט de Mispat; (judicio אוּרִים Urim: hîc sine Tummim, nimirùm: Merc.) judicium filiorum Israel (hæc enim verba sunt Mosis, isto etiam loco Exodi: Merc. Cev.) Qui per illud dijudicabantur, & monebantur, de his quæ facere, aut non facere debebant. A.E. Pectorale judicii: i.e. judiciorum Dei, & sententiarum Divinarum (vel, decretorum ejus: Cev.) futurorum, integra, perfecta, consummata, immaculata: Av. prout occ. hoc no. s. f. constr. cum ו aff. locis seq. תַּמָּתִי integra mea, Cant.5.2.,6.9. Item 6. hinc etiam est no. תֹּם, m. perfectio, integritas: Pag. Virtus contraria verfutiæ & perversitati, quæ עִקְּשׁוּת dicitur. Paulus sæpè simplicitatem vocat, ut sit non quidem mentis & intellectûs, quasi sit sine solertia & industria, sed voluntatis, &c. ἀκακία. Quidam existimant interdum non morum esse, sed virium. Quibus non assentior. Nam quod citant ex 2 Chron. 18. sub finem, לְתֻמִּי pro integritate sua: & exponunt pro virili, ego intelligo, ut sequitur, juxta simplicitatem suam. Non eo animo ut Achabum peteret: sic Isa. 47.9. בְּתֻמָּם: juxta integritatem suam. i.e. vires, errant: Cùm fit intelligendum in sua perfectione, planè tota: quod & suprà positum est in infinito kal: Merc. תֹּם, integritas: Item integer: Prov.10.9. & 12.6. Bu. Lex. Integritas, perfectio: Av. prout occ. hoc no. s. m. simpl. vel, cum cholem vel, cum kam. chat. pro cholem ob maccaph seq. Cui priori cum cholem ו cop. & alteri cum kam. chat. בְּ est præf. & rursùs cum בָּ, כְּ & לְ præf. ante formam cum cholem: ut seq. תֹּם integritas: integer, Psal.25.21. Prov.2.7. תֹּם־ integrum. Prov.13.6. וְתֹם & integritas, Job.8.6. בְּתָם־ & integritate, Gen 20.5,6. 1 Reg.9.4. Psal. 101.2. בְּתֹם in integritate. Prov.10.9. כְּתֹם juxta integrit. Psal.78.72. לְתֹם integro, Prov.10.29. Cum affixis cholem in hoc no. mutatur in kibbuts, ante mem dageschatum. prout occ. cum ו aff. post בְּ, & וְ præf. ut & cum ו aff. simpl. & cum בְּ & לְ præf. & cum ם aff. habet בְּ & לְ præf. ut seq. בְּתֻמִּי in integritate mea, Psal.25.1,11. 41.13. וּכְתֻמִּי & juxta integritatem meam, Psa.7.9. תֻּמּוֹ integritate sua. Job. 21.23. בְּתֻמּוֹ in integritate sua, Prov.28.6. לְתֻמּוֹ in integritate sua, 1 Reg.22.34. 2 Chro.18.33. כְּתֻמָּם juxta integritatem suam, Isa.47.9. לְתֻמָּם in integritate sua, 2 Sam.15.11. Item 7. hinc etiam no. תֻּמָּה f. & in constr. תֻּמַּת, idem cum præced. masc. integritas: perfectio, sinceritas: innocentia: Coc. Av. In statu absoluto non reperitur hoc no. Av. Sed in forma s. f. constr. occ. simpl. & cum ו aff. ut & cum ךָ, ob pausam, pro ךְ, & ו aff. & cum בְּ præf. utrique, ut seq. תֻּמַּת integritas, Prov.11.3. תֻּמָּתִי integritatem meam, Job.27.5..31.6. בְּתֻמָּתְךָ in integritate tua, Job.2.9. בְּתֻמָּתוֹ in integritate sua, Job.2.3. Item 8. hinc etiam ex hac rad. תֻּמִּם est no. in forma pl. m. תֻּמִּים, ut R. D. inquit, sed quid sint non exponit: אוּרִים, ut dictum est in אור, sonat luces, hoc perfectiones, seu consummationes, integritates: Consilium scil. & effectionem. Nam per hæc, voluntatem suam, & consilium, quid esset faciendum revelabat Deus. תֻּמִּים effectionem & consummationem Voluntatis Dei significabat. Cùm lapides radiarent, & fulgorem emitterent, sacerdos de Dei voluntate certior fiebat. Quòd autem summus sacerdos, summus in luce, de Dei voluntate scisciteretur. habes apertè Num.27. 21. Merc. Et præter illa quæ scripsimus in אור, notandum est. ut inquit R. Sal. Exo.28.30. quòd in sanctuario secundo fuit pectorale: quia summus sacerdos non poterat carere vestibus. Sed nomen Domini non erat in medio illius. Et super nomen ipsum erat scriptura, quæ vocabatur מִשְׁפָּט judicium. Dictum est enim Num.27.21. Et interrogabit eum בְּמִשְׁפַּט de Mispat; (judicio אוּרִים Urim: hîc sine Tummim, nimirùm: Merc.) judicium filiorum Israel (hæc enim verba sunt Mosis, isto etiam loco Exodi: Merc. Cev.) Qui per illud dijudicabantur, & monebantur, de his quæ facere, aut non facere debebant. A.E. Pectorale judicii: i.e. judiciorum Dei, & sententiarum Divinarum (vel, decretorum ejus: Cev.) futurorum, ac

ac futurarum; (vel, de rebus futuris: Cev.) Idcircò enim interrogabant per Urim & Thummim: Pag. תֻּמִּים exp. integritates, perfectiones: Intra pectorale erant duodecim lapides fulgentes, & nomen Dei Tetragammaton, quæ dicebantur Urim & Thummim: Av. In locis ubi hoc no. venit, Scriptura sic loquitur, quasi in pectorali Sacerdotis fuerit aliqua res, quæ nominatur Urim & Thummim. Et dabis in pectorale judicii Urim & Thummim. Sed id hoc modo commodè explicatur, quòd in ponendis in pectorali gemmis, cum nominibus filiorum Israel, positæ fuerint in eo lux & integritas, h.e. figura & signum lucis & integritatis, quæ futura erat in vero sacerdote. Qui est lux illuminans omnem hominem, veniens in mundum, & integrè diligens patrem suum & testamento sibi à patre datos: Coc. Occurrit autem hoc no. in hac absol. forma pl. m. cum ־ cop. ה dem. & יִל præf. ut & in forma pl.m.constr.cum ה aff.ut seq. וְהַתֻּמִּים & tummim, Neh.6.65. הַתֻּמִּים tummim, Exod.28.30. Lev.8.8. וְלִתְמוּם & ad tummim, Ezr.2.62. תֻּמֶּיךָ tummim tui, Deut.33.8. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. תָּמָם est vir, homo: integritas: Bu.Conc. Idque scil. juxta quosdam, in no. inde ducto, cum מ heemant.viz. מְתוֹם m. perfectio: Pag. Integritas. Non est morum, sed quantitatis: Isa.1.6. Non est in eo מָתוֹם integritas, i.e. quicquam sanum: (sed) vulnus, &c. interdum subauditur רַק tantùm, tantummodò: Merc.perfectio, integritas: Bu.Lex. Integrum, integritas: Av. 70. Ὁλοκληρία, sanitas, integritas, sanum: Coc. Quære etiam in rad. מָתָה in fine, ubi & altera potitur interpretatio: Pag. Locus autem Jud.20.48. מַעִיר מְתוֹם עַד־בְּהֵמָה sic exp. ab urbe hominum ad pecudes: viz. ex sensu Kimchi, qui videtur accepisse pro מְתִים homines; de quo suprà in מָתָה. Sed Chaldæus & R. Sal. ex hac rad. תָּמַם interpretantur: Ille בְּמַדְנוֹ: hic כְּלָיָה. Fortè sic: Percusserunt eos ab urbe consummatè ad pecudes: Coc. (Percusserunt eos acie gladii) tam homines civitatis cujusque, quàm jumenta, &c. Hebr. à civitate hominis: Jun. &c. vide fusiùs de hoc textu in rad. prædicta מָתָה. De hac autem rad. verbaliter sumpta, scil. ad præt. kal, loci quidam specialiter notandi, viz. Psa.64.7. Scrutabuntur, pro, scrutati sunt, iniquitates, תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מֵחְפָּשׂ Perfecerunt scrutinium scrutatum, passivè scil. Pag. Sed quid si exponas, (tanquàm in 1. pl. præt. kal) perfecimus? Ut sit Mimesis, seu. Prosopopœia, pro תַּמְנוּ: sicut etiam in sequente exemplo, levandi causâ, dagesch ejecto, ut sæpe fit: quasi esset de quiescentibus Yajin, & qu. à rad. תוּם. Nam nè ponatur pro תָּמְמוּ, id me movet, quod ubique sit Milhel, (cum accentu scil. in penult.) non Milra, (cum accentu scil. in ult.) Merc. Sed R.D. inquit, Nun est loco Mem, pro תָּמְמוּ. Et est sensus, scrutabantur iniquitates, donec perficiant eas, ut non possit homo cogitare, & scrutari ampliùs quàm ipsi scrutati sunt. Est enim verbum intransitivum: Pag. Hoc in loco תָּמְנוּ est partim, pro, תַּמּוּ, inserto scil. Nun: ut Isa.23.11. מָעֻזִּיָּה pro, מָעֻזִּיָּה. (ubi dagesch in zain resolvitur in nun) Perfectè scrutabuntur scrutatione exploratissimâ. Partim verò pro תַּמּוּנוּ, tanquàm ex תּוּם: Coc. תָּמְנוּ perficiunt: Est pro תַּמּוּ: viz. in 3. pl. præt. kal: vel pro תַּמּוּנוּ conficimur, in 1. pl. præt. kal: Bu. Lex. (Perscrutantur iniquitates:) conficimur iis, quæ callidissimè sunt perscrutati: Hebr. conficimur perscrutatione perscrutatâ. Ita scil. ut ipsorum judicio non possimus artes tam subdolas percipere, nedùm effugere: sic etiam agnoscimus non esse positum in facultate nostra, ut mala quæ nobis comparant, possimus operâ nostrâ effugere, aut industriâ cognoscere. Hoc autem verbum ita esse accipiendum, ostendit tùm series argumentorum, tùm etiam loci consimiles, Nu.17.28. Lam.3.22. Jun. In quo locò sic legitur, חַסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא־תָמְנוּ Misericordiæ Domini, quia non sunt consumptæ, &c. Vel, quia non consumpti sumus. Est præt. kal, & secundùm normam debuerat esse cum dagesch, inquit R.D. Utroq; modo exp. R.Sal. & A.E.Pag. Gratiæ Domini (sunt,) quod non sumus consummati, finiti, seu consumpti; in 1. pl. vel, gratiæ domini, quia non finitæ sunt: ut sit pro תַּמּוּ in 3. pl. præt. kal: Coc. Pietas Dei (sunt causa) quod non sumus consumpti: Av. Summæ benignitatis est Jehovæ quòd non sumus absumpti: Jun. Et sic Num.17.13. vel 28. הַאִם תַּמְנוּ לִגְוֹעַ Nonne consumpti sumus obeundo? sine dagesch similiter: scil. pro תַּמּוּנוּ: Pag. Numquid consumpti sumus (mem est sine dagesch) ad expirandum: Av. An omnes extincti sunt? (ut in 3. præt.kal, pro תַּמּוּ:) h.e. An hic subsistet calamitas? sed 70. ἀπολούμεθα, in prima persona. Et sic Chaldæus. Possimus sic vertere: An, si omnes exspiramus? per Aposiopœsin; qualis illa Latini sermonis: quid, si omnes exspiraverimus? Est hoc dictum occasio mandandi sacerdotibus & Levitis custodiæ Sanctuarii: Coc. An verò omnes ad unum exspirabimus; Hebr. An absolvemus expirando? sensus; ex jure sumus quidem morituri, ut præcedente versu: sed annon est locus misericordiæ apud Deum: huic deprecationi & quæstioni respondetur á Deo sequentibus cap. Jun. Ad conjug. etiam hiphil loci quidam paucis adnotandi. Ezech.22.15. וְהַתְמוֹתִי שִׁמְאָתֵךְ מִמֵּךְ & consummabo impuritatem tuam à te: h.e. omnem auferam. 2Sam.20.18. Consulebant in Abel וְכֵן הַתַּמּוּ & sic consummabant: Coc. (haud dubiè interrogabunt Abelæos: Hebr. interrogando interrogabunt;) & ita absolverint: Jun. Dan, 8.23.3. כְּהַתֵּם הַפּוֹשְׁעִים quùm consummabunt defectores: h.e. quùm impudentissimè defectionem exercebunt: Coc. Quùm (defectionem) consummabunt defectores isti, &c. De hac defectione vide 1 Mac. 1.12. Jun. Dan.9.24. וּלְהַתֵּם חַשָּׁאוֹת & ad consummanda peccata: h.e. ad finem imponendum mundi aberrationi à vero Deo: Coc. Et obsignando peccata, i.e. tegendo peccata, & tollendo (prout sequitur) expiatione iniquitatis electorum: Jun. Qui sumit verbum sicut in textu scribitur, viz. וּלְהַתֵּם ad obsignandum; à rad. scil. חָתַם obsignare. Non autem ut in margine legitur וּלְהָתֵם pro infin. hiph. ex hac rad. תָּמַם ad consummandum, &c.

Rad. 31. תָּמִד: inde תָּמִיד m. Jugis, juge; & adverbialiter jugiter; Bu. Lex. Continuus, jugis, frequens, sempiternus, & adverbialiter, semper. Cogn. cum עָמַד stetit. Hinc. θαμίζω, frequento: Av. תָּמִיד est semper, jugiter: Pag. Quidam à עָמַד deflectunt, qu. תָּעֲמִיד instans, jugè, continuum, perpetuum. Ego Toar seu adject. magis putârim, quàm abstractum, ut apparet ex Prov.15.15. ubi dicitur, מִשְׁתֵּה תָּמִיד convivium

vivium continuum: Non continuitatis: ſi namq; abſtractum eſſet, מְשִׁיחָה in regimine ſcriberetur. Sæpiùs adverbiaſcit. Abſolute interdùm ſumitur pro jugi ſacrificio, quod quotidie & manè, & veſperi offerebatur: ut eſt Num.28.3. &c. Et ſubauditur זֶבַח: Merc. 70. vertunt תָּמִיד, ἐνδελεχισμὸς: perpetuitas· הַתָּמִיד legitur pro עוֹלַת הַתָּמִיד ſacrificium juge: Dan.8.11,12,13. & cap.11.31. & 12.11. Quorum poſtremus locus non notat figuram, ſed veritatem. Notat ſacrificium juge ſeu quotidianum, perpetuum valorem ſacrificii Chriſti: qui pro eccleſia ἐμφανίζεται τῷ θεῷ εἰς τὸ διηνεκὲς: & in eccleſia ſemper Deo in fide repræſentatur. Quando fides ea mutatur in opinionem ſacrificii alterius & operis operati, quod in eccleſia fit Juſtificationis ergò, & ea opinio prævalet; aufertur juge ſacrificium, fides & confeſſio ſanctorum, qui coguntur latere: Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut ſeq. in forma ſimpl. locis ſeq. תָּמִיד jugiter, jugis, e, Exod. 25. 30.. 27.20.. 28.29,30,38.. 29.38,42.. 30.8. Lev.6.6, 13.. 24.20,4,8. Num.8.16.. 28.3,6. Deut.11.12.2Sam. 9.7,10,13. 1Reg.10.8. 2Reg.4.9.. 25.29,30. 1 Chro. 16.6,11,37,46.. 23.31. 2Chro.2.3.. 9.7..24.14. Ezr. 3.5. Pſal.16.8.. 25.15.. 34.2.. 35.27.. 38.18.. 40.12, 17.. 70.5.. 50.8.. 51.5.. 69.24.. 71.3,6,14..72.15..73. 23.. 74.23.. 165.4.. 109.15,19..119.44,109,117.Pro. 5.19.. 6.21.. 15.15.. 28.14. Iſa.21.8.. 49.16.. 51.13.. 58.11..60.11.. 62.6.65.3. Jer.6.7..52.33,34. Ezech. 38.8.. 39.14.. 46.14,15. Hoſ.12.7. Nah.3.19. Cui etiam ו cop. & ה dem. ſunt præf. ut ſeq. וְתָמִיד & jugiter, Iſa.52.5. Hab.1.17. הַתָּמִיד jugis, e, Num.4.7, 16.. 28. 10,15,23,24,31.. 29. 6,11,16,19,22,25,28, 31,34,38. Neh. 10. 34. Dan. 8.11,12,13.. 11.31.. 12.11..

Rad. 32. תָּמַהּ eſt admirari: Pag. Obſtupeſcere; Sunt qui cum מָהַם, & הָמָה vel הָמַם conferunt, qu. totum obſtupeſcere cum omni turbatione, & diſtractione. Obſerva autem תָּמַהּ ſcribendum eſſe: eſt enim ex numero quatuor verborum perfectorum in hemappick deſinentium, nt eſt in Grammatica: Merc. Miratus, admiratus fuit, obſtupuit: Bu. Lex. Miratus eſt cnm ſtupore, demiratus eſt. &c. ut Bu.Lex. Eſt cogn. cum תָּמַהּ, הָמַם & הוּם, tumultuatus eſt. Hinc θαυμάζω, θαυμάζομαι, θαυμαίνω, miror, admiror: θαυμαὶὸς, θαυμασῖὸς, θαυμαςὸς, mirus, admirabilis: θαῦμα, miraculum, &c. Av. 70. vertunt hoc verbum תָּמַהּ, θαυμάζειν, ἐξίσασθαι admirari: Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. pl. cum kamets, ob pauſam, pro ſcheva penult. loco ſeq. תָּמְהוּ admirati ſunt, Pſal.48.6. In imper. kal, à ſ. m. תְּמַהּ obſtupeſcere: in pl. m. תִּמְהוּ: ſed, ob pauſam, habet kamets in penult. & ſic prius ſcheva ſing. redit: ex Bu.Lex. prout occ. ſimpl. & cum ו cop.præf. וְתִמְהוּ admiramini, Hab.1.5. וְתִתְמַהְמָהוּ & admiramini, Iſa. 29. 9. In fut.kal, à 3. ſ. m. יִתְמַהּ admirabitur, occ. in 2.ſ.m.ſimpl. & in 2.pl.m.ſimpl. cum kamets, ob pauſam, pro ſcheva penult. ſed cum ו cop. & ו conv. præf. habet ſcheva in penult. utpotè extra pauſam, ut ſeq. תִּתְמַהּ mireris, Eccl. 5. 7. יִתְמְהוּ obſtupeſcent, Iſa. 13.8. Jer.4.9. וְיִתְמְהוּ & obſtupeſcent, Job. 26. 11. וַיִּתְמְהוּ & mirati ſunt. Gen.43.33. In hithpael הִתְתַּמֵּהַּ mirari, admirari: Pag. Bu. Fecit ſe demirari, obſtupuit. Prout occ. in imper.hithp. à ſ.m. הִתְתַּמַּהּ: in pl. m. cum ו cop. præf. loco ſeq. וְהִתְתַּמְהוּ & admiramini, Hab.1.5. Atque inde ex hac rad. תְּמַהּ eſt no. cum nun heemant. poſt cholem in fine, viz. תְּמָהוֹן m. admiratio, ſtupor, demiratio: Pag. Bu. Av. 70. ἔκστασις: Stupor: Coc. prout occ. hoc no. cum בְּ præf. in forma abſol. cum kamets in penult. ſub mem dageſchato; ſed cum וּבְ præf. in forma ſ. m. conſtr. cum ſcheva ſcil. ſub Mem ſimplice, ſeu abſque dageſch: ſic: בְּתִמָּהוֹן ſtupore, Zac.12.4. וּבְתִמָּהוֹן & ſtupore, Deu. 28.28.

Rad. 33. תָּמָּז: inde תַּמּוּז: Tammuz: Nomen erat idoli cujuſdam: Bu. Conc. Av. Hieron. putat Adonidem Amaſium Veneris fuiſſe: Av. Prout occ. hoc no cum ה dem. præf. ſic: Ezech.8.14. Et ecce ibi mulieres flentes אֶת־הַתַּמּוּז Thammuz: Pag. Coc. Av. Hieron. Adonidem: Pag. Adoleſcentem ſcil. formoſum, à Venere adamatum, qui ab apro percuſſus, fabuloſè traditur, & poſtea deploratus fuiſſe, &c. Merc. Scribit R.D. quòd faciebant imaginem, cujus oculos plumbo replebant, & accenſo inferné igne, plumbum liquefiebat, ſicq; flere videbatur. Quidam autem dicunt Tammuz nomen fuiſſe animalis quod colebant: Pag. Id animal quidam putant Circopithecos, i.e. caudatas ſimias. Alii animal quod vernaculè, ſeu Gallicè vocamus, Martre. Hinc menſis Tammuz apud Hebræos dictus, quartus menſis, qui in Junium ex parte incidit: Merc. An hic Tammuz Adonis fuerit, defletus à Græcis, & Ægyptiis, necnè, æquo animo ignoro. Videatur Seldenus de diis Syris: Coc. Ecce autem mulieres ſedebant, deflentes Thammuzum: i. e. lugentes Oſiridem virum Iſidis, ut Ægyptii narrabant: quem amiſſum in Ægypto quotannis defleri Iſis mandaverat. Hæc enim præſtigiis ſuis & incantationibus magicis tantam ſibi viroque ſuo auctoritatem apud Ægyptios comparavit, ut pro diis ſummis haberentur, & menſe quarto (qui menſis eſt ad meſſem in eo tractu ordinarius) colerentur. Eſt enim Iſis Ægyptiis eadem quæ Ceres Dea frugum; Oſiris verò (ut Plutarchus eodem libello teſtatur) eſt dictus Ægyptius Ammuz; unde, (inquit ille) Jovis Ammonis nomen corruptè eſt derivatum. Vocem verò Ammuz, quam Herodotus & Plutarchus uſurpant, non dubitamus ex corrupto Tammuz derivatam eſſe: cujus vocis duplex eſt ſignificatio; Primùm enim Ægyptiis abſtruſum & occultum ſignificat, ut Manetho Sebennites apud Plutarchum ibidem interpretatur: quamobrem ſacra illius quoque erant opertanea: Deinde verò menſem quartum ſignificat, a ſolemni feſto Tamuzzi ſive Oſiridis requiſiti per Sacerdotes adminiſtros Iſidis cum ejulatu & planctu maximo. Qui plurima volet de his cognoſcere, conſulat Plutarchum ibidem, & Euſebium de præparatione Evangelica: Jun.

Rad. 34. תָּמַךְ eſt, ſuſtentare: ſuſtinere, tenere: apprehendere: Pag. Bu.Av. Conſtr. cum ב: Accuſ. & præp.beth: Bu. Lex. Suſtinere deſuper. nè quid cadat aut pereat. Quidam abſolutè poni putant: Job. 36.17. pro ſuſtineri, Eſt cogn. cum סָמַךְ, fulcivit: Thau enim ſine dageſch vergit pauliſper ad ſonum ſamech. Cum beth conſtructum ſignificat in aliquem manus validè conjicere, ſuſtentandi gratà, manibus aliquid

al iquid comprehendere: Hinc per Metath. καμάσσω vibro, quatio: κάματος, labor: Av. 70. vertunt hoc verbum תָּמַךְ, ἀντιλαμβάνεσθαι: apprehendere tenere: Coc. Prout occ. hoc verbum in præt. kal. 3. ſ. f. & 2. ſ. m. ſimpl. & in 1. ſ. cum ה aff. ſed in 3. pl. ſimpl. ut ſeq. תָּמְכָה ſuſtentat. Pſal. 63. 9. תָּמַכְתָּ ſuſtentaſti me, Pſa. 41. 13. תְּמַכְתִּיךָ ſuſtento te, Iſa. 41. 10. תָּמְכוּ ſuſtentarunt, Exod 17. 12. Prov. 31. 19. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. cum chirek, pro tseri in ult.) Pag. Bu. Cui ſimile vide in יָסַף: Bu. Lex.) Sed cum ו cop. præf. juxta normam, habet tseri in ult. & à forma pl. m. abſol. תּוֹמְכִים occ. in forma pl. m. conſtr. cum ו cop. præf. & הָ aff. ut ſeq. תּוֹמְכִי ſuſtentans, Pſal. 16. 5. וְתוֹמְכֶיהָ & tenens. Amos. 1. 5, 8. וְתוֹמְכֶיהָ & tenentes eam. Prov. 3. 18. In infin. kal. occ. ſimpl. & ut cum מ præf. ut ſeq. תָּמוֹךְ ſuſtentando, Pſal. 17. 5. מִתָּמוֹךְ ab apprehendendo, Iſ. 33. 15. Et in fut. kal, 1. ſ. occ. cum kam. chat. pro cholem in ult. ob maccaph ſeq. ut & in 3 ſ. m. ſimpl. vel cum cholem, vel cum kam. chat. ante maccaph in ult. ſed cum ו conv. præf. habet cholem in ult. etiam, ut ſeq. אֶתְמָךְ ſuſtentabo, Iſa. 42. 1. יִתְמוֹךְ apprehendet, Prov. 29. 23. יִתְמָךְ apprehendat, Prov. 4. 4. וַיִּתְמוֹךְ & continuit, Gen. 48. 17. Item occ. etiam in 3. ſ. f. fut. kal, ſimpl. & in 3. pl. m. ſimpliciter, ſed vel cum ſcheva, vel, ob pauſam, cum cholem in penult. ut ſeq. תִּתְמָךְ ſuſtentabo, Iſa. 42. 1. יִתְמְכוּ apprehendet, Prov. 11. 16. יִתְמְכוּ apprehendunt, Pro. 11. 16. 28. 17. יִתְמוֹכוּ obtinebunt, Job 36. 17. Prov. 5. 5. In niphal נִתְמָךְ teneri: Bu. Ma. ſuſtentatus eſt: Av. prout occ. in fut. niph. 3. ſ. m. loco ſeq. יִתָּמֵךְ tenebitur, Prov. 5. 22. De hoc autem verbo locus unus aut alter ſuprà cit. notandus. viz. Pſal. 41. 13, Et ego in perfectione meâ, (ſcil. ambulavi:) תָּמַכְתָּ בִּי ſuſtentaſti me, i.e. quia purus, mundus, rectuſque fui coram te, ſuſtentaſti me, nè caderem. Sic Targum. Alii exp. Et me, propter perfectionem meam, ſuſtentaſti me, (inquam: Merc.) Nonnulli ſic. & me in perfectione mea (i.e. in bona corporis valetudine) ſuſtentaſti, &c. 70. Me autem, propter innocentiam, ſuſcepiſti. Hieron. Ego autem in ſimplicitate mea adiutus ſum à te: Pag. ſuſtentabis me, &c. & ſic Pſa. 63. 9. Bu. Lex. Ego autem in integritate mea (ut ambulem) ſuſtentaſti me: Av. In integritate mea apprehendiſti me: Coc. Sed me, me, (inquam) ſuſtentabis in integritate mea: Jun. Pſal. 17. 5. תָּמוֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ ſupple תָּמְכוּ: (ut patet ex ſequenti, נָמוֹשׁוּ) tenendo (tenuerunt) greſſus mei orbitas tuas: Coc. Suſtenta pedes meos: Pag. Eſt propriè Makor, ſeu infin. pro imper. ut זָכוֹר, in Decalogo: Merc. Suſtenta greſſus meos in orbitis tuis: Av. Contine greſſus meos in orbitis tuis, i.e. in orbitis quas deſignaſti verbo tuo: Jun.

Rad. 35. תָּמָל: inde תְּמוֹל herì: & dicitur de die præterita, tam de propinquo: quàm, de longinquo inquit R D. Pag. Quaſi diceres, Anteà: & eo ſenſu habet ſæpè adjunctum שִׁלְשׁוֹם nudiuſtertius: Etſi quidam tùm volunt תְּמוֹל exponi, nudius, ſi nihil intercedat. Sed ſimpliciter tempus paulò antè præteritum ſignificatur: Merc. Heri: & Synecdochicè, antè, anteà: Bu. Lex. Heſternus dies, heri: Cogn. cum מ ל i.e. è regione viz. reſpectu loci. Sed herì reſpectu diei, vel temporis: plerumque uſurpatur cum שִׁלְשׁוֹם, i.e. Nudiuſtertius: Av. 70. χθὲς, ἐχθές. תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם heri, nudius tertius, h.e. antehàc: Coc. Occurrit autem hæc temporis particula ſimpl. & cum כְּ & מִ præf. תְּמוֹל heri, antea, Exod. 5. 8, 14. Ruth. 2. 11. 1 Sam. 20. 27. 2 Sam. 3. 17. 15. 20. 1 Chron. 11. 2. Job. 8. 9. כִּתְמוֹל ſicut heri, Gen. 31. 2, 5. Exod. 5. 7, 14. Joſh. 4. 18. 1 Sam. 21. 6. 2 Reg. 13. 5. מִתְּמוֹל ab heri, Exod. 4. 10.. 21. 29, 36. Deut. 4. 42.. 19. 4, 6. Joſh. 3. 4.. 20. 5. Atque hinc cum aleph heemant. ab initio &. vel cum cholem, vel cum ſchurek in ult. viz. אֶתְמוֹל vel אֶתְמוּל, idem: Pag. Bu. Dies præterita, herì, heſternus dies. Eſt comp. ex אֶתְמוֹל & תְּמוֹל: Av. vel, ut R. Jonah ſcribit, hæc dictio eſt comp. ex אֵת, pro מִן, è, ex, de: & מוּל, è contra, è regione: Pag. Unde quidam volunt, quòd ſicut מוּל loci, ſic hoc temporis, reſpectum notet: heſternus dies, vel adverbialiter herì, ſi הַיּוֹם, i.e. hodie, adjungatùr, vel ad illud reſpiciatur. Alioqui notant ſignificare tempore paulò antè præterito, recèns, ubi reſpectus alioquí non notatur, Job. 8. 9. Merc. Occurrit autem hæc dictio, cum aleph præpoſito &, ut dictum, vel in forma cum cholem, vel cum ſchurek in ult. ſimpl. & cum ו & כְּ præf. ſed cum מִ præf. aleph ſeq. vel habet chirek ante tau dageſchatum vel ſægol: prout ſeq. אֶתְמוֹל herì, 1 Sam. 4. 7. 2 Sam. 5. 2. Pſ. 90. 4. וְאֶתְמוֹל & herì, Mic. 2. 8. כְּאֶתְמוֹל ſicut heri, 1 Sam. 14. 22.. 19. 7. מֵאֶתְמוֹל ab heri, 1 Sam. 10. 11. מְאֶתְמוֹל idem, Iſa. 30. 33. De hac autem rad. locus unus aut alter notandus: viz. Mich. 2. 8. וְאֶתְמוֹל & herì populus meus, &c. Sed R. Jonah exp. וְמִמּוֹל & è contrà, ſeu ex adverſo, populus meus ſurgit, aut inſurgit, &c. Vel ſuſcitat, ſcil. me, ſibi in inimicum, juxta R. Sal. Sed juxta R. D. verbum eſt intranſit. Unde & Hieron. vertit, è contrario: & ſic Targum מִקֳּבֵל è contrà: Pag. Et herì populus meus in hoſtem conſtitutus eſt: Av. Et herì popul s meus in inimicum ſtatuit: h. e. Nuper, vel, omni tempore præterito: Coc. Atq; heri populus meus, qu. hoſtis, inſurgebat. Heb. in hoſtem inſurgebat Heri, i.e. his paucis annis, memoriàq; recentiſſimâ: Synechdoche ut Iſa. 30. 34. Jun. vel 33; ubi ſic habetur עָרוּךְ מֵתְּמוֹל תָּפְתֶּה Quia parata eſt ab heri, vel die præterita, (quidam exp. jam olim; Merc.) Tophteh: Pag. vel Topheth, i.e. Gehenna, vide infrà in rad. תָּפַת: Merc. Paratum eſt ab heſterno Topheth. Ἀπ' ἀρχῆς: ab anteriori tempore incendium paratum eſt: Coc. Exo. 5. 14. כְּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם ſicut herì nudiuſtertius: Pag. h.e. ut antehàc, Merc. Sicut anteà: Jun. Et verſu eod. גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם & heri. & hodie: Coc. Nec herì, nec hodiè: q. d. neglecto bidui opere: Jun. [תֵּימָן vel תֵּיבָן auſter, &c. quære in rad. יָמַן Pag.]

Rad 36. תָּמָר, m; eſt palma: Pag. Bu. &c. 70. φοῖνιξ: Coc. Arbor ab amaritudine, ut quibuſdam placet, i.e. à מָרַר: quia ſummâ caudicis parte, ubi toro folia junguntur & rami, mollis eſt, & amputata non ſolùm editur, ſed & in deliciis habetur, ſapore tamen inſipido, & ſubamaro: vel, à renitentia, & rebellione, quòd in diverſum nitatur, nec cedat oneri. Eſt & loci nomen, Ezech. 47. v. 19. à palmis, ut videtur. Et Jericho dicta eſt urbs palmarum, ut habes Deut. 34. v. 3. Merc. תָּמָר, palma: arbor comoſa & denſa, nonnunquàm pro denſitate ponitur. Cogn. cum

cum מָרָה & מָרַר amarus fuit, nam ſaporis amari & inſipidi eſt. Hinc θαμαίζω condenſo, congrego in denſitatem inſtar palmæ arboris: θάμυις, congregatio. Et Latinum per Metatheſin termes, nam Gellius termitem appellat palmæ ramum cum fructu avulſum. Et notandus mos antiquorum qui olim in diviſione agrorum, ramum ex arbore palma decerptum cum fructibus pro termino figere ſolebant: Av. In Bu.Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, palma: prout occ. hoc no. in hac forma cum duplice kamets ſimpl. & cum בְּ, כְּ, לְ & מִ præf. ut ſeq. תָּמָר palma, Joel.1.12. בְּתָמָר in palmam, Cant.7.9. כְּתָמָר ſicut palma, Pſa. 92.13. לְתָמָר in palmam, Cant.7.8. מִתָּמָר à palma: Thamare, n.p. Ezec.47.19.. 48.28. Item 2. hinc eſtiam no. in forma cum cholem & ſægol, viz. תּוֹמָר, m. idem, palma, arbor, denſa: Av. Prout occ. in hac forma ſimpl. ſic: Jud.4.5. Et ipſa (Deborah) ſedebat ſeu habitabat ſub תּוֹמָר palma: Pag.Av. Sub palma, ſeu palmeto. Deboræ: Coc. Sub palma Deboræ: Jun. Quæ autem ſequuntur, in hac rad. palmam magis factitiam, ſeu artificialem ſignificant: Unde Jonathan nunc figuram palmarum: Nunc coronulas, i.e. Sphærulas, ſeu capitella vertit. Et quia palma arbor eſt alta, & recta, ac æqualis, hinc columna fami recta ſurſum aſcendens, palma fumi dicitur; quod & ex Doctoribus planum facit Kimchi, quòd veteres ex Alexandria uſque artifices evocârent ſuffumigationis faciendæ peritos, quæ in palmæ morem ſurſum aſcenderet recta, non obliquè hâc illâc diſtraheretur, quod tamen facere non poſſent, ut Abtinaſæi, qui ſuam artem aliis docere nolebant. Etſi illi æquè ac hi faciendi ſuffitûs gnari eſſent. ſed non ſuſtollendi fumi. Sic Joelis 2.v.30. וְתִמְרוֹת עָשָׁן & columnis fumi: à ſingulari תִּמְרָה. In quibuſdam exemplaribus, מִ. Cant. 3. verſu 6. ſcribitur cum jod, כְּתִימְרוֹת ut columnæ fumi. In regimine utrumq; ab abſol. תִּמְרוֹת: Merc. Cev. Sed occurrit etiam hoc no. in hac forma cum cholem & ſægol poſt כְּ præf. loco ſeq. כְּתוֹמָר tanquàm palma, Jer.10.5. Item occ. etiam hoc no. in abſol. forma pl. m. (viz. pro palmis artificialibus, vel pictis in parietibus, & in aliis materiis: Av.) ſimpl. & cum ו cop. ה dem. & יה præf. ut ſeq. תְּמָרִים palmæ, Exod. 15.27. Lev.23.40. Num.33.9. 2 Chron.3.5. Neh.8.15. Ezech.40.16. וּתְמָרִים & palmæ, Ezec.40.26,31,34.. 41.18,25,26. הַתְּמָרִים palmæ, Deu.34.3. Jud.1.16.. 3.13. 2 Chron.28.15. וְהַתְּמָרִים & palmæ, Ezec.41. 20. Jud.4.5. Item 3. hinc etiam no. תְּמוֹרָה, vel חְמוֹרָה, aut חֲמוֹרָה, f. (nunc enim hoc no. habet dageſch in mem, nunc autem mem eſt lene, præcedente Metheg: Merc. Licet hîc in Bu. Conc. omnia ſcribantur cum mem leni.) Palma artificialis & picta ad ornatum: Item pro denſitate palmarum: Av. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum ה dem. & ו cop. præf. ut & in forma pl. m. cum ו cop. præf. ſed in forma pl. f. cum ו cop. & ה dem. præf. ut ſeq. הַתְּמוֹרָה palmam, Ezec. 41.10. וְתִמֹּרִים & וְתִמֹּרָה & palma, Ezech. 41. 18. וְתִמֹּרוֹת & palmæ, 1 Reg.6.29, 32, 35.. 7.36. הַתְּמוֹרוֹת palmas, 1 Reg.6.32. Item occ. etiam forma pl.m.conſtr. (תִּמְרֵי) cum ו cop præf. & ־ֵי pro ־ָי, aff. loco ſeq. וְתִמְרֵי & palmæ ejus, Ezech. 40.22. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. תָּמַר eſt, columnæ fumi: Bu.Conc. Idque ſcil. in no. pl. f. תִּימְרוֹת vel תְּמָרוֹת; (qu. à ſing. תִּמְרָה) vel, ut quidam ſcribunt, in forma pl. f. abſol. תְּמָרוֹת elationes, columnæ, ad formam palmæ aſſurgentes: Bu. Lex. Prout occ. hæc forma pl. f. cum כְּ præf. loco ſeq. כִּתְמָרוֹת ſicut columnæ, Cant.3.6. Prout etiam occ. ead. forma pl. f. (ſed cum chirek tantùm abſque jod poſt thau) cum ו cop præf. ſic: Joe.2.30. vel 3.3. (וְתַמְרוֹת עָשָׁן & palmas fumi: h.e. fumos in altum aſcendentes, quales urbium conflagrantium: Coc. Et elationes fumi, q.d. miſcebuntur omnia, in terris quidem ferro & flamma, in cælo verò portentis horridiſſimis, &c. Ad indicandum omnia horrendæ iræ divinæ documenta: Jun. Et ſic in loco præced. Cant.3. Ut palmæ fumi: Coc. Ceu palmæ, i. e. denſitates fumi; Av. (Quænam eſt illa, viz. præter me, quæ aſcenderet ex deſerto,) velut (ſuffumigata) excitatis fumis: Hebr. elationibus fumi: i. e. quæ certa fide, extra ſe, & ſupra totum mundum inaniſſimum pietatis, efferretur ad Chriſtum ſuavitate odorum ipſius, & ornamentorum delectata? Jun. Item hîc etiam ſub hac rad. תָּמָר Quidam locant no. geminatum in forma pl. m. viz. תַּמָּרִים Obeliſci, Pyramides, Mucronatæ, & faſtigiatæ inſtar ſummitatis palmæ, Jer.31.21. Tertia radicalis eſt geminata, inquit R. Sal. & explicat תְּמָרִים קְשַׁנִּים, palmas parvas plantatas in indicium viæ; legitur & Hoſ.12.14. Ubi poteſt eſſe á rad. מָרַר: illic etiam vide: Bu.Lex. Hoc no.pl.m. quidam Jer.31.21. deducunt à חָמַר: & exp. pone tibi palmas, h.e. ſigna eminentia. Alii à מָרַר; Coc.

Rad. 37. תָּנַן: inde no. rad. תַּנִּין, m. Serpens. aut Draco: Et piſcis magnus, ut Draco, ſicut ſunt ceti, balænæ: Pag. Sunt autem Dracones terreſtres, & marini. Quidam Thynnorum nomen hinc deducunt: quod Plinius l.9.c.3. tradat eos magnitudine balænis, & cæteris piſcibus, antecellere. Quidam reddunt, belluam. Sed ſpecialius eſt: Merc. Draco, Balæna, Cetus, Serpens: Bu.Lex. Serpens, Coluber: & uſurpatur quoque de ſerpente marino, quem Draconem aut Cetum vocant ut ſunt animalia illa oblonga in mari, quæ præ ſe ferunt formam ſerpentis. Hinc Græci acceperunt θυνία, vipera, ſerpens; & Thynni: quos Plinius, &c. ut in Merc. Item θύννος, Thynnus: Av. No. hoc תַּנִּין latè patet. Notat enim ſerpentes omnes, & animalia magna, quæ in mari ſunt. Ideòque, quum vix uno nomine reddi poſſit, pro loco interpretandum eſt. 70. κῆτος, δράκων, σειρήν. Kimchi dicit, notare animalia tùm χερσαῖα tùm ἔνυδρα. Terreſtria, ſcil. h.e. ſerpentes quoſdam. Aquatilia, h.e. piſces magnos ſimiles ſerpentibus. Job.7.12. An ego ſum mare, אִם־תַּנִּין Num balæna. Sine dubio maximum animal aquaticum voluit notare: Coc. Occurrit autem hoc no. in ſ.m.ſimpl. & cum ו cop.& ה dem. præf. ſic: תַּנִּין cete: balæna: ſerpentes, Job 6.12. Iſa. 51.9. Lam.4.3. וְתַנִּין & draconem, Pſa.91.13. הַתַּנִּין ſerpens, draco, balæna, Neh.2.13. Iſa.27.1. Item occ. etiam hoc no. in forma ſ. m. etiam cum כַּ pro כָּה dem. & cum לְ præf. ſic: כַּתַּנִּין ut draco, Jer.51.34. לְתַנִּין in ſerpentem, Exod.7.9,10. Item venit etiam hoc no. in forma itidem ſ. m. cum mem in fine pro nun 3. rad. Pag.Bu. Prout occ. cum ה dem. præf. ſic: Ezech. 29. v.3. Ecce ego, ad te Parho rex Ægypti, הַתַּנִּים הַגָּדוֹל Draco magne, qui cubas in medio fluminum ejus: Pag.

Mem autem esse loco nun 3. rad. patet ex Epitheto, quod ut singulare est, arguit quoque vocem hanc singularis esse numeri. Quomodo autem hæc eadem vox pluralis sit, vide paulò infrà: Cev. Draco ille magnus, vel Belua magna singulariter: Coc. In loco autem suprà cit. Isa. 27. 1. Et occidet אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם Draconem, qui est in mari: intellige Diabolum, qui in mundo infrugifero regnat: Coc. Totus versus sic se habet. Tempore illo animadvertet Jehova, gladio suo durissimo, (i. e. infinità potentiâ suâ, & potente verbo: humanitùs dictum) in balænam, serpentem oblongum, &c. (i.e. in sublimitatem omnem spiritualem & corporalem, quæ extulerit se adversus Deum, vi, fraude, vi. Utroque simul: quæ omnia Allegoricè his appellationibus ingurantur;) & interficiet Draconem qui est in mari; i.e. in fluctuante hujus seculi æstuario: Jun. Sed in Neh. 2. 13. עַיִן הַתַּנִּין fontis Draconis: ita vocatur fluvius vel rivus tortuosus: Coc. Tum versus fontem serpentis: Hebr. Draconis: vide Exod. 7. 12. i.e. fontem Shiloachi, ita dict. álento & serpente fluxu: vide Isa 8.6. Jun. vel potius exp. cete magne: juxta R. D. Pag. Balæna maxima: Bu. Lex. quo modo etiam occ. cum כְּ pro כָּהּ dem. præf. sic: Ezec. 32. 2. Et tu כַּתַּנִּים sicut cetus in maribus: Pag. In forma plur. masc. תַּנִּינִים Serpentes, Dracones; ut Deut. 32. 33. חֲמַת תַּנִּינִם Venenum Draconum vinum eorum: h. e. Noxiis vel bis delectantur, ut vino; Coc. Occurrit autem hoc no. in hac forma plena pl. m. simpl. & cum ם dem. & ־ præf. vel scil. plenè cum jod, vel def. cum chirek tantùm absque jod plur. in ult. ut seq. תַּנִּינִם vel הַתַּנִּינִים draconum, Deut. 32. 33. Psal. 74. 13.. 148. 7. הַתַּנִּינִם cetos: Gen 1. 21. לַתַּנִּינִם in serpentes, Exo. 7. 12. Sed venit etiam alia forma contracta pl. m. abjectâ scil. literâ nun 3. rad. geminandâ: sic: תַּנִּים; idem cum præced. plena forma, ceti, dracones, serpentes: Pag. Bu, ut Ps. 44. 20. Nam enervasti nos בְּמָקוֹם תַּנִּים in loco draconum: viz. Ubi Draco & Angeli ejus regnant: Coc. Contudisti nos in loco Draconum: i. e. in regione hominum crudelium: Av. Quamvis contriveris nos (conjectos) in locum Cetorum, i. e. quamvis nos in mare profundissimum, & abyssum calamitatum demerseris: Metaphora: Jun. Est autem hæc forma pl. m. quasi à ס. תַּן, Draco, deficiente scil. mediâ radicali: Av. Occurrit autem hæc forma pl. m. (contracta scil. pro תַּנִּינִים) simpl. & cum ו cop. כְּ pro כָּהּ dem. & ־ præf. prout seq. תַּנִּים ceti, dracones, Psal. 44. 20. Isa. 34. 13.. 35. 7.. 43. 20. Jer. 9. 10.. 10. 22.. 49. 33. 51. 37. וְתַנִּים & serpentes. Isa. 13. 22. Ezech. 29. 3. כַּתַּנִּים ut dracones, balænæ, Jer. 14. 6. Ezech. 32. 2. Mic. 1. 8. לְתַנִּים draconibus, Job. 30. 29. Item occ. etiam no. in forma pl. f. (qu. à s. f. תַּנָּה draco: Av.) cum ־ præf. sic: Mal. 1. 3. Et hæreditatem ejus לְתַנּוֹת serpentibus, seu draconibus deserti: vel, in fabulas aut narrationes: quære in rad. תָּנָה. Sed R. Sal. R. D. & A. E. exp. draconibus; Targum in desolationem: Pag. Quòd Dracones in locis desertis & vastis versentur: Merc. Draconibus deserti: Bu. Lex. Av. Coc. (Ideo disposui montes ejus desolationi,) & possessionem ejus draconibus deserti. Ubi dilectionis documentum habetur, à præsente gentis utriusque statu: dilectionem meam, inquit, ad illos nihil pertinere cernitis ex eo quòd regio illorum permanet desolata: ut prædixerat Jer. 49. 7. & seq. Ut & Eze. 25. 12. & seq. vos autem in possessionem vestram, me auctore, redistis: &c. Jun.

Rad. תָּנָה est donare: donis aut mercede conducere: Merc. Bu. Lex. Tribuit donaria, &c. ut Bu. Est cogn. cum נָתַן dedit: Et hinc ἐνδίδω dotavit, δανείζω, mutuò do: δανείζομαι, mutuor: δάνειον, mutuum: item δανειστὴς, danista: item δουλόω, convivor: & Lat. dono as, are, donum &c. Av Quidam conferunt cum נָתַן vicinâ voce, nisi quòd arctius est. Nam est per mercedem seu donum dare, pro opere turpi, & inhonesto propriè: ut solent amatores meretricibus. Hinc אֶתְנָן merces meretricia, pacta cum meretrice, quæ & נְתָנָה dicitur. Hinc תְּנָאִי. i.e. תְּנַי est pactum, conditio, apud R.R. & תְּנָאִים pacta, conditiones: aleph cum he confuso, ut illis moris est. Alia est in piel significatio, ut hîc habes: etsi quidam putant esse etiam dare, sed donum honorificum, & pro re laudabili, qu. dicare, donare, seu tribuere laudes. Coeticum videtur, quum fere in canticis inveniatur, Jud. 5, & 11. bis tantùm. Tutiùs videtur deducere ex Chal. in quo Targ. שְׁנָן & עָנָה pro resonare, est תְּנָה, quo & Talmudi. passim utuntur pro commentari, tractare, narrare, quod & שָׁנָה dicunt studere, meditari iterare, inculcare: &c. Merc. In Bu. Conc. rad hæc תָּנָה duo sign. 1. est pacisci: Coc. certâ conditione seu mercede conducere: Bu. Conc. Prout occ. verbum hoc in fut. kal, á 3. s. m, יִתְנֶה, in 3. pl. m. loco seq. יִתְּנוּ mercede conducent, conduxerint, Hos. 8. 10. In hiphil הִתְנָה idem cum kal, mercede conducere: Bu. Ma. conduxit donis: Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. pl. loco seq. הִתְנוּ mercede conduxerunt, Hos. 8. 9. Atque inde ex hac rad. in hac 1. pacisci fignif. est 1. no. cum aleph sægolato heemant. viz. אֶתְנָה, f. merces: Pag. Av. Donum mercedis. δοῖνη, convivium: Av. Est merces meretricia propriè: Bu Lex. prout occ. hoc no. s.f. simpl. loco seq. אֶתְנַן merces, Hos. 2. 14. Sed sæpiùs venit no. 2. itidem cum aleph sægolato heemant. sed geminatâ 2. rad. nun, sic: אֶתְּנָן m. idem cum præced. Bu, Lex Merces, quæ magis dici potest, donum Meretricium: licèt interdum honestiùs usurpetur: Av. Merces, quæ ex pacto præstatur ei, qui amores vendidit. 70. μισθὸς, μίσθωμα, δῶρα. Ezech. 16. 31, 34. & Hos. 9. 1. אָהַבְתְּ אֶתְנַן dilexisti quæstum. Omnis namque μισθὸς τῆς πόρνης, quicquid homo accipit & gratum habet, ut vicissim placeat hominibus, & iis se prostituat: quodq; aliis quis dat, ut sibi placeant, & cupiditatibus suis obsecundent, id hoc nomine & sensu venit: Coc. Occurrit autem hoc no. s. m. simpl. vel, in absol. forma cum kamets: vel in forma constr. cum pathach in ult. cui ult. formæ cum pathach in ult. ו & ם sunt præf. ut seq. אֶתְנַן merces, Ezech. 16. 31, 2. Hos. 9. 1. אֶתְנָן idem, Deut. 23. 19. Ezech. 16. 41. Mic. 1. 7. וְאֶתְנָן & merces, Ezech. 16. 34. מֶאֶתְנָן ex mercede, Mic. 1. 7. Sed occ. etiam hoc no. s. m. cum ו cop & ־ præf. ante ה aff. in fine, post ultimum nun dagelshatum, sic: וְאֶתְנַנָּה & merces ejus, Isa. 23. 18. לְאֶתְנַנָּהּ ad mercedem suam, Isa. 23. 17. Et in forma pl. m. אֶתְנַנִּים & constr. אֶתְנְנֵי: prout occ. in forma pl. m. constr. cum ן aff. loco seq. אֶתְנַנֶּיהָ mercedes ejus, Mic. 1. 7. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. תָּנָה est confabulari: Bu, Conc. & Lex. idq; scil.

ſcil. in conjug. piel תִּנָּה, alloqui: Pag. Dono dedit, donavit: Av. prout occ. hoc verbum in infin. piel cum ל præf. ſic: Jud.11.39. vel 40. Ibant filiæ Iſrael de anno in annum לְתַנּוֹת לְבַת־יִפְתָּח ad alloquendum filiam Iiphtach, &c. Non enim occidit illam Iiptach, ut ſcribit R.D. Sed fecit illi domum extra urbem: & ſolitaria erat illîc, & non cognovit virum, nutriebatq; illam ibi: Fuitque, non ſine maximis anguſtiis recluſa, (utitur autem Kimchi voce eàdem, quà Scriptura, 2Sam.20. v. 3. Ubi de pellicibus Davidis agitur: Cev.) Omnibus diebus vitæ illius. Et hoc eſt quod dixit v. 39. Et fecit illi votum ſuum quod voverat: & quod dixit verſ. 31. & offeram illum, (vel illud: Cev.) Holocauſtum: (Eſt in Kimchi, vel offeram id: Cev.) Ac fiet, ſi qui egreſſus fuerit in occurſum meum de domo mea, fuerit homo, erit ſanctum Domino; (ita ut ſit. vel, quia erit, ſeparatus ſeu abjunctus aut ſubductus à viis mundi: i.e. ab uſitatis inter homines commerciis, ſeu inſtitutis, vivendique ratione: Cev.) Et ſi fuerit res quæ poſſit offerri, offeram illam Holocauſtum: Et ſic ſcribit R.D. in Comment. & fecit illi votum ſuum: h e. fecit ei domum, & recluſit illam ibi, & fuit ibi ſeparata à filiis hominum & moribus mundi: (& fuit ſtatutum, ſeu ritus, inter Iſraelitas: Cev.) ut: de anno in annum irent ad illam filiæ Iſrael לְתַנּוֹת ad lamentandum, & flendum ſuper illius virginitate, cum illa: juxta Targum, לְאַלָּאָה ad lamentandum, &c. vel, לְחַבּוֹת ad loquendum cum illa, & conſolandum eam quatuor diebus: quia per totum annum erat ſolitaria ſicut homines ſeparati & clauſi in domibus. Idem fere ſcribit R. Levi. Hieron. ut plangant. &c. Pag. Ad confabulandum juxta Kimchi, ut ſcil. amicis colloquiis eam de virginitate & ſtatu vitæ ſolitario conſolarentur: Chaldæus & R. Sal. ad lamentandum: nempe ſuper virginitate ejus, ut Kimchi eos explicat: Bu. Lex. Ad donandum, vel, lamentandum, &c. Av. 70. ϑρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰφθαέ. Ad commemorandum de filia Jephtæ. At Kimchius לְדַבֵּר עָמָהּ. Sed cogitur fingere quæ non poteſt probare: viz. ſeclusam eam fuiſſe: Coc. De anno in annum ibant filiæ Iſraelitarum ad confabulandum cum filia Jiphtachi &c. In verſu præced. ſic habetur. Fuit verò exactis duobus menſibus quùm reverſa eſſet ad patrem ſuum ut exequeretur in ea votum ſuum quod voverat, &c. i.e. Illam non redemit æſtimatione pecuniæ ſecundùm legem quæ habetur, Lev. ult. verſ. 4. Sed reluit conſecratam Domino: ideò non paſſus eſt illam nubere, né alterius quam Jehovæ eſſe videretur: quod ex legis ignoratione, ut corrupta erant tempora, profectum eſt: Dicit enim ſuprà v. 37. ſe non poſſe repetere: & puella patri fidem habens, virginitatem ſuam deflet: & dixit patri ſuo (ut habetur ver. 38.) fac mihi quemadmodùm exivit ex ore tuo: &c. Senſus eſt; quod vovisti, pater, me ſanctam fore Domino, conditionem accipio: Id ego quoque voveo & me à poteſtate patria emancipatam, Deo ſoli mancipo. Sic illa ratum efficit votum patris, & ultrò ſtabilit, ſe in perpetuum quaſi Neziræam futuram Domini. Nam quod de ἀνδροτοκυσία quidam interpretati ſunt, neque hàc delectatur Deus, neque etiam ſenſit hoc Jipthachi fides. Etenim Deus prohibet eam, & damnat lege, Deut. 12.31. Ideòque primogenitos mandavit redimi; & tantùm abeſt ut vel peccatoris mortem deſideret, ut contrà, dederit filium ſuum pro peccatoribus moriturum. Si enim Sacrificium Jitzchaki, quod imperaverat, recuſavit, quantò minùs votivum fuiſſet accepturus? Jipthachum verò minimé illud credidiſſe, quamvis militarem virum, nobis perſuadet vera illius fides, quam Apoſtolus prædicat, Heb.11.32. Jun. Unde votum ejus v. 33. ſic intelligendum. Quodcunque (primum) egreditur foribus domûs meæ obviam mihi &c. Erit Jehovæ, aut, offeram illud Holocauſtum. Erit Jehovæ: ſubaudi conſecratum illi: & ſi fuerit aptum ad ſacrificium fiet ex eo Holocauſtum. Conjunctio enim disjunctiva eſt hoc loco, ut Gen.26.11. Exod.1.10. & 21.15. & alibi frequenter: Jun. Item occ. etiam in fut. piel, á 3. ſ. m. יְחַנֶּה in 3. pl. m. Jud. 5.11. שָׁם יְתַנּוּ צִדְקוֹת יְהוָה Ibi narrentur Juſtitiæ Domini, juxta Hieron. vel potiùs, narrent, doceantque juſtitias Domini, eſt enim ex piel verbo tranſitivo: unde R.D. exp. loquantur & confiteantur, aut laudent, (vel, doceant: nam videtur in Kimchi ſcriptum יורו, per reth, non יודו per Daleth: Merc. Cev.) Juſtitias domini, quas fecit Iſraeli: Pag. Illîc confabulentur: Bu. Lex. & Conc. Ibi donabunt. vel, diſtribuent juſtitias Domini, &c. Av. Ibi narrabant juſtitias Domini 70. διῶσαι. Referunt ad נָתַן Chald. יודון. Kimchius dicit eſſe notionem לְמוֹד וְשָׁנוֹן: & adducit locum ex Targum, in quo שָׁנַן vertitur חָנַן. Sed puto, Hebraicam hanc vocem æquè diſtinguendam eſſe ab eo verbo, atque á Talmudico תְּנִי quod ponitur pro שְׁנִי. In rad. explicat יַעֲנוּ יורו יַדְבְּרוּ: Coc. Ibi confabulentur de juſtis operibus Jehovæ, Heb. juſtitias Jehovæ, &c. Jun.

Rad. 29. חָנָךְ: inde no. rad. חִנּוּךְ, m. quod eſt, tenerum in extremo oris: Pag. Cartilago: in Siphra exponitur ſepes intermedia: Merc. Tenerum imum ſeu infimum auris: Bu. Lex. Pars auris tenuior: Cartilago. Hinc, per Metath. χόνδρος, i.e. Cartilago: Av. 70. λοβός, molle quod eſt in auricula. Videtur intelligi auricula exterior: Coc. prout occ. hoc no. ſimpl. locis ſeq. חָנוּךְ tenerum, infimum auris, Exod.29.20. Lev.8.23,24. 14.14.17,25,28.

Rad. 40. תָּנַר: inde (no. rad.) תַּנּוּר, m. clibanus, furnus, fornax: Pag. Bu. Quidam á נור vel ניר deducunt, quòd igni luceat: נֵר enim eſt lucerna. Kimchi videtur תַּנּוּר diſtinguere á noſtris furnis, cùm hac voce latinà utuntur & R.R. quaſi aliud ſit תַּנּוּר, aliud פורני furnus. Ille inquit תַּנּוּר eſſe ubi panis coquitur בְּהַרְבָּקָה, vel buccella tota ſimul cum adhæſione, non diſtincta per panes, ut apud nos. Sic ille mihi videtur accipere. Sed Haruch confundit: Merc. Clibanus, caminus, focus, furnus, ubi foventur carbones ad calefaciendum & pinſendum: Cogn. cum נַר lucerna. Hinc per Metath. ἀνθρακ, carbo, ἀνθρακιον, caminus: ἀνθρακαω, in carbones muto: ἀνθρακιζω, exuro, uſſo, &c. Av. 70. κλίβανος, fornax. Belg. Oven. Gen.15.17. תַּנּוּר עָשָׁן fornax fumi, i.e. fumans. Symbolum carnis, in qua habitat omnis plenitudo Deitatis: Coc. Et ecce fumantem furnum & ardentem lampada, tranſeuntem inter ſegmenta illa. Tranſeuntem: viz. Furnum & lampada, quæ duo, partes inter ſe contrahentes fœdus, ſanctiſſimo myſterio figurabant; Ut moris erat iis, qui promiſſa exteri-

nis ſymbolis confirmabant, ut Jer.34.18. & 19. Jun. Occurrit autem hoc no. ſ.m. ſimpl. & cum וְ, בְּ, כְּ, & לְ præf. ut & in forma pl. m. abſol. cum הֵ dem.præf. & in pl.m.conſtr.cum וּבְ præf. & הַ aff.prout ſeq. תַּנּוּר furnus, fornax, Gen.15.17. Lev.2.4..11.35. Hoſ.7.4. וְתַנּוּר & furnus, Iſa,31.9. בְּתַנּוּר in furno, Lev.7.6.. 26.26. כְּתַנּוּר ſicut furnus, Pſalm.21.10. Lam.5.10. כַּתַּנּוּר ſicut fornax, Hoſ.7.6,7.Mal.3.19. הַתַּנּוּרִים furnorum, Neh.3.11..12.38. וּבְתַנּוּרֶיךָ & in furnos tuos, Exo. 8. 3.

Rad. 41. תָּעַב eſt, abominari : Pag.Averſari, dedignari viſu aut alio ſenſu. In kal inuſitatum, ſed in piel frequens, (ut ſuprà תָּאַב contrariæ in piel ſignificationis) & tamen in niphal invenitur : Merc. Abominatus eſt, tanquàm rem putidam ſeu fædam, abhorruit à re putidà. Habet ſignif. contrariam verbo תָּאַב deſideravit, optavit, nam abominabile non deſideratur. Hinc per Metath. πύθω, putrefacio : πύθομαι, putreſco: & lat. puteo, puteſco, item fæteo fædo, nam omne putidum ſeu fætidum eſt abominabile, & ab eo abhorret natura. Hinc βδέω, pedo: ut & βδελύττω, i.e. abominor : Av. Non autem venit hoc verbum in kal, ſed in piel. תִּעֵב vel תַּעֵב, abominatus eſt, abominandum reddidit : Bu. Lex. Abominatus eſt rem putidam,fædavit, &c. Av. 70. βδελύττεσθαι, abominari : Coc. prout occ. hoc verbum in pret. piel 3. pl. cum נִי aff. ſimpl. & cum וְ conv, præf. תִּעֲבֻנִי abominantur me, Job.19.19.. 30.10. וְתִעֲבוּנִי & abominabuntur me, Job.9.31. Et in part. piel ſ. m. occ. cum לְ præf. ſic : Iſa.49.7. לְמַתַּעֲב גּוֹי, ad abominabilem gentem : Pag. Vel, ad abominabilem gentis : i. e. quem omnis gens abominatur. Utroque modo Kimchi exp. Et hanc formam etiam inter nomina ponit in Grammatica : Merc. Eſt enim no. Toar, ſeu adject. ad formam participii : Pag. Et quem abominatur gens : Bu. Lex. & Conc. (Contemnenti animam,) & abominanti gentem, vel, abominabili genti : Av. Ei, qui abominari faciebat gentem, h.e. qui ſe talem exhibebat, ut gens in eo ſcandalizaretur.Poteſt etiam participium pro nomine accipi. Erit, abominationi gentis. Chriſto, qui fuerat gentis abominatio. R.Sal. & Kimchi mutant conſtructionem אֲשֶׁר מְתָעֲבוֹ כָּל־הַגּוֹי : Qui ſanè ſenſus verus eſt. Ferrar. A abominabile gente. Sed מְתַעֵב Non eſt abominabilis. Et Adjectivum ante Subſtantivum poni non poteſt : Coc.(Ei, quem contemnit quiſque,Hebr. anima : quem) abominatur gens, &c. Ei quem &c. i.e. Chriſto, quem quiſque ex Judæorum gente ſpernit, abominatur, ac velut in duriſſimam ſervitutem cogit : Jun. Item occ. etiam in abſol. forma pl. m. part. piel, cum הֵ dem. præf. loco ſeq. הַמְתַעֲבִים qui abominantur, Mic.3.9. In infin. piel occ. cum לְ cop. præf. ſic: וְתַעֵב & abominando, Deut.7.26. In fut. piel 1. ſ. occ. cum וְ conv. præf & ה parag. add. & in 2. ſ. m. ſimpl. & cum נִּ aff. ut & in 2. ſ. f. cum וְ cop. præf. ut ſeq. וְאֶתְעַבְתָּ & abominatus ſum, Pſal,119. 163. תְּתָעֵב abominaberis, Deut.23.8. תְּתַעֲבֶנּוּ abominaberis eum. Deut.7.26. וְתִתַּעֵבִי & abominaberis, Ezech.16.25. Item in 3. ſ. m. fut. piel, occ. ſimpl. & cum וְ conv. præf. & in 3. ſ. f. ſimpl. ut & in 3. pl. m. ſimpl. cum tseri, pro ſcheva comp. chat. path. ut ſeq. יְתָעֵב abominabitur, Pſalm.5.7. וַיְתָעֵב & abominatus eſt, Pſal.106.40. תֶּעָב abominatur, Pſalm.107.18. יְתָעֲבוּ abominantur, Am.5.10.In niphal נֶתְעָב abominabile viſum fuit: Bu. Lex,abominandum fieri,vel videri :Bu.Ma.Abominabilis fuit.putidus eſt factus:Av.prout occ.in præt.niph.3.ſ.m. & in part.niph.ſ.m.ſimpl.ſic: נֶתְעָב abominandum, 1Chr.21.7. נֶתְעָב abominabilis, Job.15.17.Iſa,14.20. In hiphil הֶתְעִיב abominandum perpetrare : Bu.Ma. fecit abominandum, defædavit : Av. Abominandum reddere, &c. Nam eſt tranſit. in tertium : Merc. prout occ. in præt. hiph. 2.ſ. m.ſimpl. & in 3. pl. ſimpl. & cum וְ cop. præf. ut & in fut. hiphil 3.ſ. m. cum וְ conv. præf. & cum tseri tantùm abſque jod hiph.in ult; ut ſeq. הִתְעֲבָתָ abominabilius egiſti, Ezech.16.52. הִתְעִיבוּ abominabile perpetrant opus, Pſal. 14. 1. וְהִתְעִיבוּ & abominabiliter agunt, Pſal,53.2. וַיִּתְעַב & abominabiliter egit, 1Reg.21.26. Atque inde ex rad. hac תֶּעָב eſt no. תּוֹעֵבָה ; f. abominatio : Pag. Bu. &c.Res abominabilis, & fœda, putor, fœtor : Av. 70. βδέλυγμα. abominatio : Gen.43.32. כִּי תוֹעֲבָה, Nam abominatio ea erat Ægyptiis. R. Sal. דָּבָר שֶׁנּוּי & abominabiliter ægit, 1Reg.21.26. Atque inde ex rad. hac תֶּעָב eſt no. תּוֹעֵבָה ; f. abominatio : Pag. Bu. &c.Res abominabilis, & fœda, putor, fœtor : Av. 70. βδέλυγμα. abominatio : Gen.43.32. כִּי תוֹעֲבָה, Nam abominatio ea erat Ægyptiis. R. Sal. דָּבָר שֶׁנּוּי, Fortè quia Ægyptii abominabantur Deum Hebræorum; quem ii invocabant, & cibum Hebræorum non conſecratum Diis ſuis, pro impuro habebant. Sed Onkelos aliam rationem dat : Quia animal, quod Ægyptiis venerabantur, Hebræi edebant : Coc. verba ſic ſe habent : Non enim poterant Ægyptii ſumere eum Hebræis cibum, quia abominationi, id eſt, in Ægypto. Hic autem cauſa non exprimitur, ſed ex collatione cap. 46.34. & Ex.2.26. conſtat illos abhorruiſſe à vita Paſtoritia, & ab iis, qui bubus aut aliis animantibus, quæ, pro Diis, colebant, veſcebantur, aut ea ſacrificabant. Hæc autem non fuit cauſa cur Joſepho ſeorſim apponeretur, (qui enim illius imperio regebantur; cum eo cibum ſumere honori habuiſſent:) ſed cur fratres Joſephi communi cum Ægyptiis menſâ non uterentur : Jun. Occurrit autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut ſeq. In abſol. forma ſ.f.ſimpl. & cum וְ cop. הַ dem.& לְ præf.ut ſeq. תּוֹעֲבָה abominatio, Gen 43.32. Lev.18.22.. 20.13. Deut.7. 26..14.3.. 24.4. Pro.21.27.. 28.9. Iſa.1.13.. 41.24. Jer.6.15.. 8.12. Ezech.16.50.. 18.12.. 22.11.. 33.26. וְתוֹעֲבָה & abomin. Ma.2.11. הַתּוֹעֲבָה vel ſine vau, abomin. Deut.13.14..17.4. Jer.32.35..44.4. לְתוֹעֲבָה in abominationem, Iſa.44.19. Jer.2.7. Et in forma ſ. f. conſtr. ſimpl. locis ſeq. תּוֹעֲבַת abominatio, Gen. 46.34. Exod.8.26. Deut.7.25.. 17.1.. 12.31.. 18.12.. 22.5.. 23.19.. 25.16.. 27.15. 2Reg.23.13. Prov.3.32.. 6.16.. 11.1,20.. 12.22.. 15.8,9,27.. 16.5,12.. 17.15.. 20.10,23.. 29.27. Cui etiam formæ ſ. f. conſtr. וְ cop. eſt præf. locis ſeq. וְתוֹעֲבַת abominatio, Prov.8.7. 13.19.,24.9..29.27.Item in abſol.forma pl.f.occ ſimpl. & cum הֵ dem. & בְּ præf.ut ſeq. תּוֹעֵבוֹת abominationes, Pſal.88.9. Prov. 26. 25. Ezech.6.11.. 8.6,13, 15. הַתּוֹעֵבוֹת vel ſine vau, abominationes, Lev. 18.26,27,29,30. Deut.18.12. 2Reg.21.11. 2Chron. 34.33. Ezr.9.14. Jer.7.10.. 44.22. Ezech.8.9,17. 9. 4.. 18.13,24. בְּתוֹעֵבוֹת abominationibus. Deut. 32. 16. Sed in forma pl. f. conſtr. ſcil. cum ſcheva comp. ſeu chat. path. pro tseri in penult. occ. ſimpl. & cum הֵ & בְּ præf. ſic : תּוֹעֵבוֹת vel ſine vau, abominationes, 2Chron.36.14. Ezech.20.4. הַתּוֹעֵבוֹת abominationes, 1Reg.14.24. כְּתוֹעֵבוֹת vel ſine vau, juxta abomi-

abominationes, Deut.18.9. 2Reg.16.3..21.2. 2Chro. 28.3.. 33.2. Cui etiam formæ pl. f constr. varia sunt affixa: prout occ. cum יִךָ, vel, in pausa, יִךָ, aff. simpl. cui priori cum pathach penult. וְ cop. est etiam præf. sic: תּוֹעֲבֹתַיִךְ abominationes tuæ, Ezech.16. 22,36,51,58. תּוֹעֲבוֹתַיִךְ abominationes tuæ, Exec.5. 9,11.. 7.3,8.. 16.43. וְתוֹעֲבֹתַיִךְ & abominat. tuæ, Ezech.7.4,9. Item occ. etiam hæc forma pl. f. constr. cum יכֶם aff. simpl sed cum יו aff. habet וְ cop. præf. & rursus cum יהָ aff. simpl. absq; præf.sed cum יהֶם aff. simpl. & cum וְ cop. בְּ & כְּ præf. ut & cum יהֶן aff. simpl. & cum יכְ præf. ut & cum ם aff.simpl, & cum וְ & בְּ præf. prout sequuntur: תּוֹעֲבֹתֵיכֶם abominationes vestræ, Ezech.36.31.. 44. 6,7. וְתוֹעֲבֹתֶיהָ & abominationes ejus, 2 Chron.36. 8. תּוֹעֲבֹתֶיהָ abominationes ejus, Eze.11.18..16.2..22.2. vel sine vau, abominationes eorum, suæ, Ezech.6.9.. 12.16..14.6. וְתוֹעֲבֹתֵיהֶם & abominationes, eorum, suæ, Jer.16.18. Ezech.11.21. בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם abominationibus eorum, Ezr. 9. 11. לְתוֹעֲבֹתֵיהֶם secundùm abominat. eorum, Ezr.9.1. תּוֹעֲבֹתֵיהֶן abominat. earum, Ezech.23.36. וְכִתּוֹעֲבֹתֵיהֶן & juxta abominat. earum, Ezech.16.47. תּוֹעֲבוֹתָם abominat. suæ, Deut. 20,18. Ezec.7.20..32.29. וְתוֹעֲבוֹתָם & abominat.suas, Eze.44.13. בְּתוֹעֲבוֹתָם abominat.suis, Eze. 43.8.

Rad. 42. תָּעָה est errare, vagari: Pag. Bu. Convenit cum שָׁגָה: Bu. Lex. Idem signif. cum שָׁגָה, (de quo suprà) quod semel in contextu occurrit: sed frequenter apud Hebræos. Vult autem Elias inter hæc discrimen esse: quòd שָׁגָה non nisi de errore cordis dicatur & intellectùs: תָּעָה verò non nisi de errore viæ: id ego confundi reperio: præsertim in hoc: Merc. Erravit, aberravit, deerravit. oberravit. Hinc τάλα, quod usitatius in compositione usurpatur: πεφυταίω, erro: θέω, curro: περιθέω, oberro: Av. 70. πλανᾶσθαι errare: Coc. prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. f. m. & 1. f. ut & 3. pl. & 1. pl. omnia simpl. ut seq. תָּעָה errat. Isa. 21.4. תָּעִיתִי erravi, Psal.119.110,176. תָּעוּ errarunt, Psal.58.4.. 107.4. Isa.16.8.. 28.7.. 47.15. Ezech. 44.10.. 48. 11. תָּעִינוּ erravimus: Isa.53.6. In part. ben kal, f. m. occ.simpl. & à forma pl. m. absol. תּוֹעִים, occ. in forma pl. m. constr. simpl. itidem: sic: תּוֹעֵה errans, Gen.37.15. Exod.22.4. Prov.21.16. Isa.32.6. תּוֹעֵי errantes, Ps. 95.10. Isa.29.24. In infin. kal, occ. cum בְּ præf. locis seq. בְּתָעוֹת in errando, Ezech. 44. 10, 15.. 48.11. Et in fut. kal, 3. f. m. יִתְעֶה: vel in forma Apocopata abjectâ scil.2.rad. he. יִתַּע, &c. Et in 2.f.m plenè תִּתְעֶה errabis, &c. Sed occ.simpl. ut & 3.f.f cum וְ conv. præf. in forma hac Apocopata, per tseri & pathach. abjectâ 3. rad. he: sed in 3.pl.m simpl. & plenè, ut seq. יִתֵּעוּ erres, Prov.7.25. וַיִּתַּע & oberrabat, Gen.21.14. יִתְעוּ errant. Job.29.2. Prov.14.22. Isa.35.8. Ezec.14.11. In niphal נִתְעָה errare factus, seductus fuit; Bu.Lex. Av. deceptus fuit: Coc. prout occ. in præt. niph. 3.f. m. loco seq. נִתְעָה errare factus, seductus est, Job.15.31. Item, juxta quosdam, venit etiam 3. pl. præt. niph. sic: נָתָעוּ seducti sunt: uxta R. D. in Bu.Conc. Job 4.10. Et dentes leunculorum errare facti sunt: si ad hanc rad. reducatur: Quidam autem exp. evulsi sunt, & sic erit à rad. תָּעַע: quod potius est: Merc. Juxta R. Jonah est comp. ex præt. & fut. kal, hujus rad. vel juxta R. Moseh est comp. ex niphal & hithpael: sicut & illud, Ezech. 23.48. וְנִוָּסְרוּ: ut habes ad niphal ex יָסַר. Unde exp. errabunt absque cibo, ab hac rad. תָּעָה: Alii verò exp. evulsi & eradicati sunt, & ceciderunt ab illis; à rad. תָּעַע: Pag, Item occ. etiam in infin. niph. cum כְּ præf. loco seq. כְּהִתָּעוֹת juxta seduci, Isa.19.13. In hiphil הִתְעָה errare fecit, in errorem induxit, seduxit: Bu.Lex. Fecit errare, seduxit, & absolutè erravit: Av. 70. πλανᾶν, errare facere, titubare facere: Hos 4.12. כִּי רוּחַ זְנוּנִים הִתְעָה Nam spiritus scortationis errare fecit: Amare mendacium, & veritatem odisse: Ge.20.13. כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים quando Deus me fecit errare, oberrare ab uno loco in alium, Psalm.107.40. וַיַּתְעֵם בְּתוהו לֹא־דָרֶךְ & fecit eos errare in vacuo, invio. Isa.63.17. לָמָּה תַתְעֵנוּ quarè fineres nos errare? vel, circumageres nos in errorem? per judicium tuum, nos tradendo, in potestatem seducentis: Coc. Quare fineres aberrare nos, Jehova, à viis tuis: i. e. obsequio, fide, & cultu tuo, quem observari vetant adversarii, & tua gloria flagitat: Jun. Occurrit autem ordine Conc. hæc conjug. hiphil: ut seq. in præt. hiph. 3. f. m. simpl. sed in 3. pl. simpl. & cum וְ conv. præf. & ם aff. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. הִתְעֻהוּ seduxit, Hos.4.12. הִתְעוּ errare fecerunt, Gen.20.13. וְהִתְעוּ & seducent, Isa.19. 13. הִתְעוּם seduxerunt eos, Jer.50.7. הִתְעִיתֶם seduxistis, Jer.42.20. Et in part. hiph. f. m. simpl. sed in absol. forma pl. m. simpl. & cum הַ dem. præf. מַתְעֶה seducens, Prov.10.17. Isa.30.28. מַתְעִים seducentes, Isa.3.12.. 9.15. הַמַּתְעִים idem, Mic.3.5. In fut.hiph. 3. f. m. יַתְעֶה errare faciet, vel, sinet: & in 2. f. m. à plenâ formâ תַּתְעֶה, occ. cum יִ aff. loco seq. תַּתְעֵנִי errare finis nos, Isa.63.17. Sed in 3. f.m. cum וַ conv. præf. pro plenâ formâ וַיַּתְעֵה, occ. in forma Apocopata, abjectâ 3. rad. he, & cum sægol & pathach post וַ conv. loco seq. וַיַּתַּע & errare fecit, 2 Chron.33.9. & rursùs cum וַ conv. præf. & ם aff. occ. juxta normam in 3. f. m. prout etiam occ. juxta normam in 3.f. f. cum ם aff. sic: וַיַּתְעֵם & seduxit eos 2 Reg.21.9. Job.12.24,25. Psa 107.40. תַּתְעֵם seducit eos, Pro. 12.26. Item in 3. pl.m. fut. hiph. occ. cum וַ conv. præf. simpl. & cum ם aff. sic: וַיַּתְעוּ & seduxerunt, Jer.23. 13.32. וַיַּתְעוּם & seduxerunt eos. Amos 2.4. Atque inde ex hac rad. תָּעָה errare, est no. תּוֹעָה f. error, prout occ. hoc no. f. f. simpl. sic: Isa. 32. & ad loquendum ad Dominum תּוֹעָה errorem: Coc. vel, de Jehova errorem: Av. Potest esse part. ben. kal, f. fœm. pro neutro nominascens. Prout occ. etiam Neh. 4.2. vel 8. ad faciendum ei תּוֹעָה errorem 70. πλάνησιν: Coc. Est ex Benoni kal fœm. factum: Merc. Cer. Item quidam ex hac rad. תָּעָה formant quadrasum seu geminatum piel תַּעְתַּע, vel, תִּעְתַּע errare fecit: instar שָׁעְשַׁע à שָׁעָה, unde Benoni legitur, Gen.27.12. מְתַעְתֵּעַ Seducens, seductor, deceptor; impostor; & plur. מְתַעְתְּעִים ut quædam exempl. legunt, errare faciebant Prophetas ejus, etsi in emendationibus scribatur מְתַעְתְּעִים, in hithpael, thau conjugationis, ut sit, absorpto per dagesh, de quo infrà, quasi impostores agentes seu agebant, & sese exhibebant, & subsannatores in Prophetas:

Item

Item תַּעְתּוּעִים errores, Jer. 10. &c. de his vide in quadratis: Merc.

Rad. 43. תָּעָר: inde no. rad. תער. m. novacula, ſcalpellum: Pag. Bu. Quidam deflectunt ab עור, quòd eà nudetur cutis. Sic & vaginam ita dictam putant quòd ſit ex corio aut pelle, עור. Verùm errant quòd putent vaginam fœmininè dici תַּעֲרָה, ſed he in affixis abjici. Itaque in duobus locis ex ſequent. quæ hîc per he in fine citantur, repoſuimus ה mappick, ad vaginam ſuam, in vaginam ſuam: Merc. Cev. תַּעַר Novacula, culter, inſtrumentum ferreum quo aliquid ſcinditur, & per Synecdochen, accipitur pro vagina quæ continet novaculam ſeu cultrum. Hinc Græci acceperunt θερίζω meto, demeto, abſcindo fruges vel ſegetes: θερισὴς, meſſor; θέρος, θερισμὸς, meſſis: θέρεια, æſtas, tempus meſſis: θέριστρον, falx: Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt in no. hoc תַּעַר novaculà: 70. ξυρὸς, ξυρὸν: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. in hac 1. ſignif. ſimpl. & cum בְּ & כְּ præf. ut ſeq. תַּעַר novacula, Num. 6.5.. 8.7. Ezech. 8.1. בְּתַעַר novaculà, Iſa. 7.20. כְּתַעַר ſicut novacula, Pſalm. 52.4. Jer. 36.23. Deinde ii. ſignif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. eſt, in eod. no. תַּעַר: m. vagina: 70. κολὶὸς, κωλὶὸς: Coc. prout occ. hoc no. ſ. m. cum ךָ aff. ſimpl. ſed cum ה aff. ſimpl. & cum בְּ & מ præf. prout ſeq. תַּעֲרָךָ vaginam tuam, Jer. 47.6. תַּעֲרָהּ vaginam ſuam, Ezech. 21.35. בְּתַעֲרָהּ in vagina ſua, 2 Sam. 20.8. מִתַּעֲרָהּ è vagina ſua, 1 Sam. 17.51. Ezec. 21.8, 9, 10.

Rad. 44. תָּפַף pulſavit, percuſſit, tympanizavit: Cogn. cum טָפַף ſuppoſit. Hinc Græci τύπτω, τυπάω, τυπάζω, percutio: τυπὴ, percuſſio, plaga: τυπτὴς, malleus: & interpoſitâ literâ, μ, ejuſdem inſtrumenti, cum pe 2. rad. τυμπανίζω, tympanum percutio, τυμβεύω, ſepelio: Nam olim in ſepultura fiebat tymparorum pulſus: & τύμβος, tymba, &c. Av. Qui ſolus ponit verbum in kal, pro radice. Quo modo autem verbaliter occurrit vide poſt nomina. Reliqui enim pro radice ponunt תָּפַף: unde no. תֹּף m. inſtrumentum ad ſaltandum in choreis: Bu. Conc. Tympanum; Pag. Bu. Lex. à ſono factum nomen: Merc. Bu. Lex. Tympanum à pulſando, vel tympanizando. Hinc τύμπανον: Av. 70. vertunt hoc no. תֹּף τύμπανον, tympanum: à ſono facta vox eſt: eòdem refer τύπτω, τύπανον. Belg. Trommel: Coc. Occurrit autem hoc no. ſ. m. ſimpl. & cum וְ cop. הַ dem. & בְּ præf. ut ſeq. תֹּף tympanum, Pſa. 81.3. Iſa. 5.12. וְתֹף & tympanum, 1 Sam. 10.5. הַתֹּף tympanum, Exo. 15.2. בְּתֹף in tympano, Gen. 31.27. Job. 21.12. Pſal. 149.3.. 150.4. In forma pl. m. aſſumit hoc no. dageſch in pe, poſt kibbuts pro cholem ob alterum pe deficiens; prout occ. abſol. forma pl. m. ſimpl & cum בְּ & וּבְ præf. ut & in pl. m. conſtr. (à ſimplice forma תֻּפֵּי) cum יךָ & יהָ aff. prout ſeq. תֻּפִּים tympana, Iſa. 24.8. בְּתֻפִּים tympanis, Exo. 15.20. Jud. 11.34. 1 Sam. 18.6. Iſa. 30.32. וּבְתֻפִּים & tympanis, 2 Sam. 7.5. 1 Chr. 13.8. תֻּפֵּיהוּ tympanorum, tuorum, Ezech. 28.13. תֻּפֵּיךְ tympana tua, Jer. 31.4. Atque hinc ex hac rad. תָּפַף, & hoc no. תֹּף, eſt, no cum cholem & ſægol ante thau heemant. in fine, viz. תּוֹפֶרֶת, f. tympanizatio: Bu. Lex. Celebratum tympanis: q. d. τυμπάνισμα: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. f. cum וְ cop. præf. ſic: וְתוֹפֶרֶת & tympanizatio, juxta R. D. in Bu. Conc. Job. 17.6. וְתוֹפֶרֶת לְפָנִים אֶהְיֶה & anteà tympanis celebrabar: Coc. Tympanizatio. i. e. fabula vulgi: Bu. Lex. Quamvis tympanotribarum materia anteà fuerim: Hebr. τυμπανισμὸς, ut dicamus, tympanizatio; fore tamen (ut in verbis præced.) ut inſtituat me ad præſidendum populis; i. e. ut reſtituat me Deus in dignitatem meam, & altiùs provehat: Jun. Eſt autem hoc no. proprium loci, Tophet, 2 Reg. 21.10. Qui & תָּפְתֶּה vocatur, & ponitur pro loco exitii æterni, Iſ. 30.33. Vide rad. גיא: Bu. Lex. Nam propè Hieroſolymam, erat locus hoc nomine Ge ben Hinnom, 2 Reg. 23.10. Jer. 7.31. Confer etiam verſ. 32. Pro quo Jer. 19.5. בָּמוֹת הַבַּעַל (altaria Baal, quæ in Jer. 7. dicuntur celſa, ſeu altaria הַתֹּפֶת Thopheth.) Vide ibid. verſ. 6, 11, 12, 13, 14. Item occ. etiam cum he parag. תָּפְתָּה (formæ inſtar עֹנָה, Pſa. 8.8.) Iſa. 30.33. Nam paratum eſt ab heſterno Thopheth: h. e. locus incendii: Coc. Atque hinc quidam ducunt qu. nomina in forma pl f. תּוֹפְפוֹרֶת tympaniſtriæ: Pſal. 68. & מְתוֹפְפוֹרֶת idem Nah. 2. Bu. Lex. Alii verò volunt eſſe primum part. ben. kal, à ſ. m. תּוֹפֵף: & in fœm. תּוֹפֶפֶת: Tympana pulſans, m. & f. unde in pl. f. Pſal. 68.26. In medio virginum תּוֹפְפוֹת (cum tseri ſcil. pro ſcheva, ob pauſam.) tympana ferientium: 70. νεανίδων τυμπανιστριῶν: Coc. Tympana pulſantes: Bu. Conc. In medio puellarum tympanizantium: Av. Atque indè formatur, etiam, juxta quoſdam, conjug. piel in forma poel: vel ad formam defectivarum Ain poal, תּוּפַף percuſſit: Pag. Unde in part. piel, ſeu Ain poal מְתוֹפֵף, & in fœm. מְתוֹפֶפֶת: prout occ. in forma pl f. ſic: Nah. 2.8. מְתוֹפְפוֹת percutiunt ſuper cor ſuum: viz. præ lamento, juxta illud Luc. 18. ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος ἑαυτοῦ: Av. Tympanizantes ſuper, vel ad cor earum: Pag. Vel potiùs corda ſua: Merc. Ferientes pectora ſua pro tympanis: Coc.

Rad. 45. תָּפַח; inde תַּפּוּחַ m. malus, vel pomus, arbor: & malum, pomum, fructus: Pag. Quidam ad פּוּחַ revocant, ut ſit generale nomen arborum & fructuum odoratorum & ſuavè ſpirantium: Merc. Malus: malum, pomum, arbor & fructus R. D. vult eſſe primitivum: quidam deducunt à נָפַח, quòd flatum excitet: Bu. Lex. Malus arbor, & in plurali mala: Sunt fructus ſpirantes & odoriferi, ideòque cogn. cum פּוּחַ ſpiravit, flavit,: Nam mala odorifera reſpirationem & recreationem dant: Av. Μῆλεα, Malus, arbor; & malum. 70. μῆλον: Coc. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum וְ cop. הַ dem. & בְּ præf. ſicut etiam in forma pl. m. abſol. cum בְּ & כְּ præf. ſed in plur. maſc. conſtr. ſimpliciter, ut ſeq. וְתַפּוּחַ & pomum, Joel. 1.12. הַתַּפּוּחַ pomum, Cant. 5.5. כְּתַפּוּחַ ſicut pomum, Cant. 2.3. בְּתַפּוּחִים pomis, Cant. 2.5. כְּתַפּוּחִים ſicut poma, Can. 7.9. תַּפּוּחַי poma, Pro. 25.11.

Rad. 46. תָּפַל: inde no. תָּפֵל, m. inſulſum, inſipidum: Pag. Bu. Item cæmentum inconditum, Eze. 13.10, 15. Bu. Lex. Lutum parùm firmum: Pag. Quidam conferunt cum נָפַל quaſi deciduum, caducum, cujuſmodi ſunt incondita, & fatua. Vel faciunt contrarium τῷ טָפַל quod eſt concinnare, compingere: Unde in Eze. Materia ad compingendum inutilis, fatua dicitur & inſulſa. Sic, teſte Ramban Job. 6. Metaphoricè

taphoricè cæmentum lateritium, ſine ſtramine dicitur, i. e. Non rectè confectum & temperatum. quo ſi quid ædificetur, ſtructura ſit parùm firma & durabilis, quaſi luto & ſputo ædificatum, non ſtabili materia: Merc. Inconditum, inſulſum, inſipidum, ſtolidum. Hinc φλέδων ineptus, ſtolidus: φλεδονέω, ineptè garrio: & fortaſſe etiam τυφλὸς, cæcus, τυφλόω, excæco; item lat. talpa: Av. no. חָפַל eſt inconditum, quod non eſt paratum, ut oportet. De pomis: מָדְ שֶׁלֹּא הוּכַן כְּהוּגֵן וּבְרֻרָךְ יָשָׁרָה: Coc. prout occ. hoc no. ſ. m. (pro inſulſo aut inſipido: Bu.Conc.) ſimpl. & cum ו cop. præf. חָפֵל inſulſum, Job. 6. 6. Ezech. 13, 10, 11, 14, 15. 22. 28. וְחָפֵל & inſulſum, Lam. 2. 14. Atque hinc etiam eſt no. חִפְלָה, f. inſulſitas fatuitas: Bu. Lex. ineptum, ſtoliditas, inconditum, inſulſum: ſtultitia: Av. prout occ. hoc no. ſimpl. ſic: Job. 1. 22. Et non dedit ſtultitiam Deo: Av. וְלֹא־נָתַן תִּפְלָה לֵאלֹהִים Et non aſſignavit inconditum, ſeu ineptum Deo: h. e. nihil ἄτακτον & iniquum Deo attribuit: Coc. Sed no. hoc eſt etiam prohibitio: Pag. Ut Job. 24. 12. Et Deus non ponit חִפְלָה prohibitionem: ſcil. operibus eorum, i. e. non prohibebit: ut R. D. exp. Pag. Sed Kimchi habet, imminutionem, & prohibitionem, rem imminutam & inſipidam, q. d. non ponit, ſeu affert, impedimentum eorum operibus. Malo, nihil temerè, & abſque ratione facit quaſi inconditum, & inſulſum. Eſt proprie ſubſtantivum, fatuitatem, inſulſitatem. Sic Job. 1, 22. nec poſuit חִפְלָה fatuitatem Deo: i. e. quicquam inſulſi, & temerè in Deum eſt locutus, aut de Deo, uti ſolent qui affliguntur: Merc. At Deus non ponet ineptum quidam: i. e. Nihil agit ineptè, ſeu non aptè: Av. וֵאלוֹהַּ לֹא־יָשִׂים חִפְלָה Et Deus non ponit inconditum: h. e. nihil facit, quod ipſis incommodum ſit: Coc. R. Levi exp. Rem irrationalem, ſeu verbum, vel rem abſque ratione; & A.E. Deus non faciet hoc gratis & fruſtrà: Pag. (è civitate homines gemunt: i. e. totas civitates opprimunt graviſſimè: & anima confoſſorum vociferatur: viz. Orans Deum, ut; &c.) Et tamen inſulſitatem non deſignat Deus: i.e. pergere & confirmari non finit tam pravam adminiſtrationem; quæ ideò inſulſitatis nomine perſtringitur, quia nec Deo nec hominibus bonis humanum aliquid ſapientibus probatur: Jun. Item venit etiam hoc no. Jer. 23. 13. ſic: Et in Prophetis Samariæ, רָאִיתִי תִפְלָה vidi inſulſum: pro, inſulſa: i. e. irrationabilia. Hieron. Fatuitatem. R. Sal. Turpe, pro turpia. R.D. Rem defectuoſam, cui non eſt ratio: Pag. Vidi ſtoliditatem: Av. vidi inconditum: i.e. ineptum, non aptum, non rectum: Coc. Inſulſitatem: Bu. Conc.

Rad. 47. חָפַר eſt fuere, conſuere, concinnare: 70. ῥάπτειν, συῤῥάπτειν: Pag. Bu. Coc. Merc. Adſuit, inſuit, &c. ut Bu. Cogn. cum רָפָה ſanavit: nam ſanare eſt conſuere vulnera. Hinc per metath. ῥάπτω, ſuo, conſuo; ῥαπτὴς, ſutor: ῥαπτὸς, ſutilis: Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 1. ſ. ſimpl. & in infin. kal, cum ל præf ut & in fut. kal, à 3. ſ. m. יַחְפֹּר conſuet: in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ut ſeq. חָפַרְתִּי conſui, Job. 16. 15. לַחְפֹּר conſuendi, Eccl. 3. 7. וַיַּחְפְּרוּ & conſuerunt, Gen. 3. 7. In piel חִפֵּר idem cum kal, ſuere, conſuere: Pag. Bu. Conſuit diligentiſſimè: Av. Unde in part. piel ſ. m. מְחַפֵּר: & in ſ. f. מְחַפֶּרֶת conſuens, m. & f. prout occ. in forma pl. f. cum ל præf. loco ſeq. לִמְחַפְּרוֹת conſuentibus, Eze. 13. 18.

Rad. 48. חָפַשׂ eſt apprehendere, comprehendere, capere: tenere: tegere, cooperire: Pag. Prehendit, apprehendit, tractavit, cepit, occupavit: Bu. Lex. Deprehendit manibus, deprehendendo contrectavit. &c. ut Bu. Hinc δέλω, δελέω, depſo: i. e. Manibus aliquid apprehenſum mollio: Av. 70. ἐπιλαμβάνεσθαι, λαμβάνειν, ἁλίσκειν: Belg. Faſſen: prehendere: &c. Coc. prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ו cop. præf. ut & cum ו conv. præf. & ה aff. & in 1. ſing. cum ו conv. præf. ſed in 3. pl. & 2. pl. m. ſimpl. ut ſeq. חָפַשׂ prehendit, 2 Reg. 14. 13. 2 Chron 25. 23. וְחָפַשׂ & cepit, 2 Reg. 14. 7. וְחָפָשְׂתִּי & prehendat eam, Deu. 22. 28. וְחָפַשְׂתִּי & capiam, Prov. 30. 9. חָפְשׁוּ ceperunt, Joſ. 8. 23. חִפְשְׂתִּים ceperis, Jer. 40. 10. In part. ben. kal, ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. præf. & à forma pl. m. abſol. תּוֹפְשִׂים: in pl. m. conſtr. ſimpl. ut ſeq. תּוֹפֵשׂ prehendens, Gen. 4. 21. וְתוֹפֵשׂ & prehendens, Jer. 50. 16. Amos. 2. 15. תּוֹפְשֵׂי prehendentes, Num. 31. 27. Jer. 46. 9. 50. 13. Ezech. 27. 29. 38. 4. Cui etiam formæ pl. m. conſtr. ו cop. eſt præf. loco ſeq. וְתוֹפְשֵׂי & prehendentes, Jer. 2. 8. Et in part. pahul kal, ſ. m. occ. ſimpl. loco ſeq. חָפוּשׂ comprehenſus eſt, Hab. 2. 19. In infin. kal, in plena forma, cum kamets ſcil. & cholem; occ. ſimpl. ſed in forma, cum ſcheva & cholem, occ. ſimpl. & cum ל præf. ſic: חָפֹשׂ prehendendo, Jer. 34. 3. תָּפוֹשׂ capere, Ezech. 14. 4. לְתָפְשׂ ad capiendum, Ezech. 21. 11. 30. 21. Sed cum affixis cholem tranſp. & mut. in kam. chat. ſub thau 1. rad. ante ſcheva: prout occ. cum כְ præf. & כֶם aff. & cum ל præf. & הֶ aff. & cum בְ & ל præf. ante ם aff. ut ſeq. כְּחָפְשָׂכֶם juxta capere vos, Joſ. 8. 8. לְתָפְשָׂהּ ad capiendum eam, Deu. 20. 19. לְחָפְשָׂם in prehendere illos, Eze. 29. 7. לְתָפְשָׂם ad capiendum eos, 1 Sam. 23. 26. In imper. kal, à ſ. m. חָפוֹשׂ, vel חָפַשׂ prehende, apprehende, &c. occ. in forma pl. m. ſimpl. at cum הוּ aff. ſimpl. etiam poſt kibbets, pro ſchurek pen. ſed cum ו cop. præf. habet ſchurek ante הוּ aff. at cum ם aff. ſimpl. abſq; præf. ut ſeq. חָפְשׂוּ prehendite. 1 Re. 18. 40. חָפְשֻׂהוּ prehendite eum. 1 Re. 13. 4. וְחָפְשֻׂהוּ & prehendite eum, Pſa. 71. 11. חָפְשׂוּם prehendite eos, 1 Reg. 20. 18. 2 Reg. 10. 14. In fut. kal, 1. ſ. occ. cum ו conv. præf. & in 2. ſ. m. à ſimplice forma תָּחְפֹּשׂ, vel תִּחְפּוֹשׂ prehendes, occ. cum ו conv. præf. & הוּ aff. ſic: וְאֶחְפּוֹשׂ & prehendi, Deu. 9. 17. וְתִחְפְּשֻׂהוּ & prehendes eum, Gen. 39. 12. Item in 3. ſ. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. cui etiam cum ו conv. הָ, & ם ſunt aff. ut & in 1. pl. cum ו cop. præf. & ם aff. ſed in 3. pl. m. cum ו conv. præf. ſimpl. & cum ם aff. prout ſeq. יִתְפֹּשׂ prehendat, If. 3. 6. וַיִּתְפְּשֵׂהוּ & prehendit, 1 Reg. 11. 30. Jer. 37. 13, 14. וַיִּתְפְּשֶׂהָ & cepit eam, 2 Reg. 16. 9. וַיִּתְפְּשֵׂם & cepit eas, 2 Reg. 18. 13. Iſa. 36. 1. וַיִּתְפְּשֵׂם & capiamus eos, 2 Reg. 7. 12. וַיִּתְפְּשׂוּ & prehenderunt, 2 Reg. 25. 6. Jer. 26. 8. 52. 9. וַיִּתְפְּשׂוּם & prehenderunt eos, 1 Reg. 18. 40. 2 Reg. 10. 14. In niphal נִתְפַּשׂ capi: Bu. Ma Captus eſt, apprehenſus eſt: occupatus eſt: Av. Capi, prehendi: Coc prout occ. in præt. niph. 3. ſ. m. ſimpl. cum kamets, ob pauſam, pro pathach in ult. ſed cum ו cop. præf. habet pathach in ult. extra pauſam: ut & in

3. ſ.

3. ſ. ſ. extra pauſam habet ſcheva : ſed in pauſa, kamets in penult. ut ſeq. נִתְפָּשׂ captus eſt, Eze. 19.4,8. & captatur, Eze. 12.13.. 17.20. נִתְפָּשָׂה capta eſt, Je. 50.46. נִתְפָּשָׂה deprehenſa, Num. 5.13. Je. 48.41. Item à 2. ſ. m. præt. niph. נִתְפַּשְׂתָּ captus es, occ. in 2. ſ. f. ſimpl. ut & in 3. pl. cum kamets, ob pauſam, pro ſcheva penult. נִתְפְּשׂוּ capieris Jer. 50.24. נִתְפְּשׂוּ capti ſunt. Jer. 51.32. In infin. niph. occ. cum לְ præf. loco ſeq. לְהִתָּפֵשׂ ad capiendum, Ezec. 21.28. Item in fut. niph. à 3. ſ. m. יִתָּפֵשׂ capietur, prehendetur, &c. occ. in 2. ſ. m. ſimpl. & cum וְ conv. præf. ut & in 2. pl. m. cum tseri, ob pauſam, pro ſcheva penult. & in 3. pl. m. ſimpl. cum ſcheva penult. extra pauſam, ut ſeq. תִּתָּפֵשׂ capieris, Jer. 34.3.. 38.23. וְיִתָּפֵשׂ & prehenſa, Jer. 51.41. תִּתָּפְשׂוּ capiemini, Ezec. 21.29. יִתָּפְשׂוּ capientur, Pſal. 10.2. In piel תִּפֵּשׂ idem cum kal, prehendere, capere, &c. Bu. Ma. Contrectavit : Av. prout occ. in fut. piel à 2. ſ. m. יְתַפֵּשׂ prehendet, &c. in 3. ſ. f. ſimpl. loco ſeq. תִּתְפֹּשׂ prehendit, Pro. 30.28.

Rad. 49. תָּפַת : inde, juxta quoſdam, no. rad. תּוֹפֶת, Tophet : De quo vide ante in תָּפַף : Bu. Lex. Tophet eſt no. pr. & locus deſtinatus mortuis : Bu. Conc. Eſt, ignis — Gehinnom, i. e. Gehennæ, inquit R. D. Pag. Thopheth, locus fuit in Gehinnom, i. e. in valle Hinnom propè Jeruſalem, ubi concremabantur liberi Idolo Molech : & per Metaph. pro Tartaro ; perinde ut & Gehenna accipi ſolet. Eſt cogn. cum תָּפַף pulſavit tympanum, nam quando liberi idolis comburebantur, adhibebatur tympanorum pulſus, nè illorum clamor audiretur, &c. Hinc τύφω, fumigo, comburo, & τύπτω tympanum percutio : &c. Av. prout occ. hoc no. cum וְ cop. præf. ſic ; Job. 17. 6. וְתוֹפֶת לְפָנִים אֶהְיֶה quidam, inquit R. D. deducunt à תָּפַף : unde תּוֹף tympanum : q. d. fuerunt læti de me anteà, quemadmodùm qui lætantur ad tympanum : & ſic exp. R. Moſeh & A. E. Quo modo, inquiunt, ultimum tau reduplicat, & exponunt, תּוֹף, tympanum : Pag. Et Tartarus ero coram illis : Av. Et Tophet : Bu. Conc. &c. vide in rad. תָּפַף. Sed ut no. proprium loci evidenter venit hoc no. 2 Reg. 23.10. Et polluit Topheth, quod erat in valle filiæ Hinnom : nè tranſire faceret unuſquiſque, aut ullus filium ſuum, ac filiam ſuam per ignem ipſi Molech ; nomen eſt Idoli. Topheth, erat locus conjunctus, vel vicinus, Jeruſalaim in valle filii Hinnom : Et quia pollutus erat locus ipſe, eò quòd tranſire faciebant filios ſuos per illum ipſi Molech, polluit ipſum Josjiahu, i. e. juſſit ut eſſet locus pollutus ad projiciendum cadavera, & omnia immunda. Propterea & impiorum judicium Gehinnom, & Topheth appellatur, eò quòd erat locus viliſſimus, & depreſſiſſimus : Sicut contrà, juſtorum merces vocatur גַּן־עֵדֶן Ganheden : i. e. hortus deliciarum, quia eſt, vel, erat, locus electus ac digniſſimus : Pag. Vel omnium maximè optabilis, & optimus, ſeu deliciоſiſſimus, & amæniſſimus : Cev. Occurrit autem hoc no. ordine Conc. cum וְ cop. præf. ut ſuprà habetur : & cum הַ, מַה, בְּ, וּבְ & כְּ præf. prout ſeq. הַתּוֹפֶת Tophet, 2 Reg. 23.10. Jer. 7.31,32.. 19.7,13. מֵהַתּוֹפֶת à Tophet, Jer. 19.14. בְּתוֹפֶת in Tophet, Jer. 7.32. וּבְתוֹפֶת & in Tophet, Jer. 19.11. לְתוֹפֶת ſicut Tophet, Jer. 19.12. Atque hinc eſt etiam no. in alia forma, viz. תֹּפְתָה, Tophteh, Tartarus, locus Tartareus. Eſt comp. ex תּוֹפֶת Topheth, & פָּתָה dilatavit ſeu perſuaſit : nam latum eſt Topheth, & multos poteſt capere ut ſequitur : Av. Iſa. 30.33. Quia parata eſt ab heri, ſive a die præterita, תֹּפְתָה Topheth : Pag. Tophteh, Bu. Conc. Præparatum eſt præterea jam olim Topheth, i. e. - Tartarus : hoc etiam regi præparatum eſt, profundum & latum, ſeu amplum fecit penetrale ejus : Av. At Doctores Hebræi, teſte Elia, à פָּתָה deduxerunt. Quo nomine dicatur Gehenna, quòd qui ſuà concupiſcentiâ eſt ſeductus, & illectus, illûc cadat : vel ex ſignif. Chaldaica, quæ & interdùm Hebraicè reperitur, ut illic dictum eſt, quòd ſit locus latus & capaciſſimus omnium impiorum, ſicut & Iſa. 5.14. dicitur, Dilatavit infernus animam ſuam. Sic thau eſſet additicium, ut in תַּרְמָה à רָמָה. Miror quoſdam recentiorum á יָפֶה deflectere תּוֹפֶת, á portentoſo & horrendo ſpectaculo. quod in eo exhibebatur, comburendis liberis : Et ſic portentum etiam in Job exponunt, & portentum eram in oculis, &c. quaſi מוֹפֵת juxta illos. Hinc denominativum, ut volunt, in Poetica deſcriptione Iſaiæ 30. תֹּפְתָה pro inferno, loco horribili damnatorum. Sicut & Chriſtus poſt Hebræos Gehennæ nomine utitur, ubi ignis Gehennæ triſtiſſimum aſpectum ob oculos ponat. In eo loco excelſa fuiſſe conſtructa : ad cultum ipſius Idoli Molech, de quo ſuprá in rad. מָלַךְ, apparet Jer. 7. Ego etymologiam Lyrani, & aliorum, á tympanis quæ pulſabantur, nè pater ejulatum filii, dùm flammis extingueretur, audiret, certiorem puto. Antè enim locus ille vallis Hinnom, vel filii Hinnom dicebatur, non procul ab Jeroſolyma, ut in tribuum partitione paſſim in lib. Joſue videre licet. תּוֹפֶת & תָּפְתֶּה he adjecto, idem, Merc.

Rad. 50. תָּקַן eſt dirigere : inquit R. D. Pag. Aptare, componere in æqualitatem, rectitudinem, aut convenientiam redigere. Contrarium עָוָה pervertere, ut ex locis Eccl. apparet, quo ſolùm in libro occurrit. Nam aliás vel radicem כּוּן, vel חָקַק per caph reperies, quæ Targum per hanc radicem reddit per koph : nec ùnquam apud R. R. per caph ſcriptum, ſed per koph reperies, teſte Eliâ : etſi interdum in ſuis precibus ſcribant per caph, תַּכְנַף שַׁבָּת inſtituiſti Sabbatum, in precationibus Germanorum, quod apud cæteros ſcribitur per koph, תַּקְנַף. Eſt autem etiam corrigere, emendare. Hinc תִּקּוּן apud illos correctio, emendatio : q. d. rectificare, rectum facere : Merc. Ordinari, dirigi, corrigi : Bu. Lex. & Conc. Directus eſt, rectificatus eſt, rectá tetendit, correctus eſt, emendavit, correxit. Cogn. cum תָּכַן rectè diſpoſuit : Av. Rectum eſſe vel heri. Oppoſitum, eſſe מְעֻוֶּה contortum. Eſt ex תָּכַן, ſed intranſitivam notionem habet in kal : Coc. Occurrit hoc verbum תָּקַן in infin. kal, cum לְ præf. ante formam cum ſcheva & cholem loco ſeq. לְהִתָּקֵן corrigi, Eccl. 1.15. In piel תִּקֵּן dirigere, corrigere, ordinare : Bu. Ma. Av. Rectum facere, aptare ; Coc. Prout. occ. in præt. piel 3. ſ. m. cum וְ cop. præf. & in infin. piel cum לְ præf. ſic : וְתִקֵּן & ordinavit, Eccl. 12. 9. לְתַקֵּן dirigere, Eccl. 7.13.

Rad. 51. תָּקַע eſt, figere : item, clangere : item, fidejubere, manum tangendo : Pag. Infigere : imprimere : ſtatuere. Nam Kimchi per הֶעְמִיד exponit,

nit, i. e. facere ſtare. Quidam opponunt verbo יָצַק quod laxationem denotat. Quando jungitur cum nomine tubæ aut buccinæ, quidam eandem ſignif. retinere volunt, qu. ſit ſpiritum imprimere in anguſtum tubæ, ut perſtrepat: ipſi vertunt increpare, malim concrepare, nos clangere dicimus. Cum no. item כַּף palmæ, ſeu volæ, de contractibus, figere volam, vel manum, eſt paciſci, ſtipulari, fide jubere, quod fit data manu. Eſt & ſignum lætitiæ, manum vel manu plaudere, ſeu complodere invicem manus, qu. figere unam alteri: Merc. יָקַע eſt figere: ſed cum nomine buccinæ, clangere ſono æquabili & fixo: & cum nomine manûs, plaudere, complodere; fixit, impreſſit: & quando conſtruitur cum חֲצוֹצְרָה buccina, aut שׁוֹפָר tuba aut cornu, ſignificat clangere, increpare, claſſicum canere: Nam imprimere ſpiritum in tubam, eſt clangere, perſonare, comprimere, figere. In kal, fixit: Conſtr. cum accuſ. vel abſol. & cum beth eſt clangere: Av. 70. πήγνυναι, ἐγκρέειν, figere, pangere: Et cum nomine buccinæ: notatur tubæ inflatio, vel, intruſio flatûs in tubam: Coc. Occurrit autem hoc verb. in præt. kal, 3. & 2. ſ. m. ſimpl. at, in 1. ſ. cum ו conv. præf. ut & cum י conv. præf. & ־ aff. ut ſeq. יָקַע fixit, clanxit, Gen. 31.25. 1 Sam. 13.3. Ezech. 33.3,6. תָּקַעְתָּ fixiſti, Pro. 6.1. וְתָקַעְתִּי & clangam, Jud. 7.18. וְתָקַעְתֶּיהָ & figam eum, Iſa. 22.23. Item in 3. pl. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ו conv. præf. ut & in 2. pl. m. cum י conv. præf. ut ſeq. יָקְעוּ clanxerunt: fixerunt, Joſh. 6.16. 1 Sam. 31.10. 1 Chron. 10.10. Ezec. 7.14. Nah. 2.19. וַיִּתְקְעוּ & clangent, Num. 10.3. Joſ. 6.8,13. וְתִקְעֻם & clangetis, Num. 10.5,6,10. Jud. 7.18. 1 Reg. 1.34. In part. ben. kal. ſ. m. occ. ſimpl. & cum ו cop. & הַ præf. ut & in abſol. forma pl. m. ſimpl. ſed in forma pl. m. conſtr. cum בְּ præf. ut ſeq. תּוֹקֵעַ figens, Prov. 17. 18. וְתוֹקֵעַ vel ſine vau & clangens, 2 Reg. 11.14. 2 Ch. 23.13. וַהֲתוֹקְעִים & clangens, Neh. 4.12. תּוֹקְעִים figentes, ſcil. manum, in fide juſſionibus, Prov. 11.15. בְּתוֹקְעֵי inter figentes, Pro. 22.26. In part. pahul kal, à ſ. m. תָּקוּעַ. in ſing. f. occ. cum הַ dem. præf. loco ſeq. הַתְקוּעָה infixus, Iſa. 22.25. In infin. kal, plenâ formâ cum kamets & cholem occ. cum ו cop. præf. ſed in forma cum ſcheva & cholem habet וֹ & לְ præf. ſic: וְתָקוֹעַ & clangendo, Joſ. 6.13. וְכִתְקוֹעַ & juxta clangere, Iſa. 18.3. לְתָקְעַ ad clangendum, Jud. 7.20. In imper. kal, à ſ. m. תְּקוֹעַ; vel, תְּקַע: occ. in pl. m. locis ſeq. תִּקְעוּ plaudite, clangite, figite, Pſalm. 47.2.. 81.4. Jer. 4.5.. 6.1,3.. 51.27. Hoſ. 5.8. Joel. 2.1,15. In fut. kal, 3. ſ. m. occ. ſimpl. cum kamets, ob pauſam, pro pathach: ſed cum ו conv. præf. habet pathach in ult. extra pauſam. Cui etiam cum וְ conv. הִ־, ־ֶה, & ־ֵם ſunt aff. ut ſeq. יִתְקַע clanget, Zach. 9.14. וַיִּתְקַע & clanxit. Jud. 3.27.. 6.34. 2 Sam. 2.28.. 18. 17.. 20.1,22. וַיִּתְקָעֵהוּ & defixit eas, Exod. 10.19. וַיִּתְקָעָהּ & infixit eum, Jud. 3.21. וַיִּתְקָעֵם & infixit ea, 2 Sam. 18.14. Et in 3. ſ. f. fut. kal. habet ו conv. præf. ſed in 2. pl. m. ſimp. ſic: וַתִּתְקְעֵם & infixit ea, Jud. 4.21.. 16.14. תִּתְקָעוּ clangetis. Num. 10.7. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. vel, cum ſcheva penult. extra pauſam: vel, cum kamets, in pauſa: cui priori, cum ſheva penult. ו conv. eſt etiam præf. ut ſeq. יִתְקְעוּ clangent, Num. 10.6,8. יִתָּקְעוּ clangent. Joſh. 6.4. Num. 10.4. וַיִּתְקְעוּ & clanxerunt, Joſh. 6.20. Jud. 7.19,20, 22. 1 Reg. 1.39. 2 Reg. 9.13. In niphal, נִתְקַע, clangi, complodi ſingi: Bu. Ma. infixus eſt: ſtipulatus eſt: Av. prout occ. in fut. niph. 2. ſ. m. ſimpl. & in forma cum tſeri ante pathach in ult. ſic: Joò. 17.3. מִי־הוּא לְיָדִי יִתָּקַע Quis eſt (qui) manui meæ percutiat ſe: i. e. Manum ſuam fidejubendo pro illo? Pag. Quidam, infigatur: ſenſus eſt, qui mihi ſtipuletur, & ſpondeat pro te; Merc. Manui meæ plaudatur: i. e. porrectâ manu mihi ſpondeatur: Bu. Lex. Figatur, ſcil. fidejubendo: Bu. Conc. Quis eſt ille, qui manui meæ infigetur: i. e. qui ſponſionem mecum faciet? Av. quis ille, (qui) manui meæ complodetur? h. e. Cujus manus manui meæ infigetur ad ſponſionem faciendam? quis conſeret mihi manum? Belgæ dividunt; quis ille? Manui meæ complodatur. Mon male: ſenſus idem: Coc. Quis eſt? manui meæ plaudatur; i. e. ſpondeatur mihi porrectâ manu ab eo, quiſquis ſit: Synechdoche à communi ſpondentium forma: Cui ſimilis eſt Jer. 50.15. Ubi dicitur: junxit (Hebr. dedit) manum ſuam; i. e. fœderati fuerunt cum hoſte, &c. Jun. Sed occ. etiam ead. 3. ſ. m. fut. niph. in forma qu. contracta, cum pathach tantùm in ult. ſic: יִקַּע clangetur, Iſa. 27.13. Amos. 3.6. Atque inde ex hac rad יָקַע eſt 1. no. יָקוֹעַ, m. claſſicum: Bu. Lex. Clangor: tuba, quæ clangorem emittit; Av. Eſt forma infinitivi abſoluti, ſed ponitur nominaliter cum articulo: Coc. prout occ. cum בַּ, pro בְּהַ dem. præf. ſic: Ezec. 7.14. (Clanxerunt בַּתָּקוֹעַ claſſico; Bu. Conc. Claſſico, vel claſſicum: Bu. Lex. Clanxerunt tubâ, (vel clangore) parando omnia, &c. Av. Buccinaverunt cum buccinatione: Coc. Item 2. hinc etiam no. יָקַע m. Clangor: Bu. Lex. Av. Prout occ. hoc no. ſ. m. cum בְּ præf. ſic: Pſal. 150.3. Celebrate eum בְּתֵקַע שׁוֹפָר cum clangore: Bu. Conc. In clangore tubæ: Av. Inflatione tubæ, vel buccinæ: 70. ἐν ἤχῳ σάλπιγγος: Coc. Hîc ad calcem hujus rad. Sanctes omiſit יָקַע quod eſt clangor. Quidam impreſſionem vertunt, ſpiritûs ſcil. in buccina, vel tuba. Pſal. 150.3. Laudate eum יָקַע clangore buccinæ Item יָקוּעַ quod eſt nomen ipſius buccinæ, tubæ, vel litui quo concrepatur, quaſi crepitaculum, aut concrepatorium dicas. Ezec. 7.14. תָּקְעוּ clanxerunt, בְּתָקְעוּ buccina: ſeu, lituo. At תְּקוּעַ Jer. 6.1. Oppidi nomen eſt, ubi eſt paranomaſia, ſic, יִבְתְּקוּעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר & in Tekoah clangite buccina. (ut & Zeph. 2.4. וְעֶקְרוֹן תֵּעָקֵר & Hebron eradicabitur) patria Amos Prophetæ, in tribu Juda, ſex milliaribus ab Jeroſolyma diſtans, quam Roboam rex muniit, 2 Chro. 11.6. Huc quidam referunt יָקַע ſignum impreſſum in corpore, ſtigma: & קוּעַ; de quibus ſuo loco: Merc. Cev.

Rad. 52. תָּקַף eſt, חָזַק, roborare, fortificare: Pag. vel, roborari, &c. Quidam cum יָקַף conferunt: quaſi ſit undique prævalere. Chaldæum magis eſt. Quidam putant tranſitivum eſſe, etſi Latina Phraſis non reſpondeat. Sed poteſt præpoſitio ſubaudiri, Beth vel מִן, ut in aliis verbis neutris, quando cum affixis leguntur: Merc. in Targum pro חֵזֶק eſt תַּקִּיף: Pag. Prævaluit, fortis, valens, robuſtus fuit: Bu. Lex. Prævaluit in pugna: invaſit aliquem magnâ fortitudine, exeruit robur ſuum. Hinc per metath. σύκτης, pugil: & πυκτεύω pugno. Germ. fechten. Item Macht. converſo ק, in, m: &c. Av. Verbum hoc junctum accuſativo, eſt

viribus opprimere: alioqui ſimpliciter poſitum notat, fortem & invictum eſſe. Vide Dan.4.8,19. & 5.20. Coc. Occurrit autem hoc verbum in fut. kal, à 3.ſ.m. יְתְקֹף vel, תְקֹף prævalebit, &c. Et à ſimplice forma 2. ſ m. vel, 3.ſ.f. (nam pro utroque ſumitur) תֶּתְקֹף, vel, תִּתְקֹף prævalebis, m. vel, prævalebit f. occ. cum הוּ aff. ſic: Job. 14. 20. תְּתְקְפֵהוּ לָנֶצַח וַיַּהֲלֹךְ: fortior eſt illo, prævalet ei: Bu.Conc. Fortior eris eo in ſeculum: Pag: Prævales ei: Bu. Lex. Prævalebis ei: (i.e. invades eum) aſſiduè ut abeat: Av. Viribus eum opprimis, (h.e. duriter habes,) etiam atque etiam, & abit; Coc. Prævales ei in æternum, ita ut abeat: Jun.Idem etiam habetur Job.15.24.Pag. Ubi tamen eſt tertia fœm. fut.kal, prævalebit ei, i.e. eum apprehendet, ut Kimchi exp. Merc. Anguſtia תְּתְקְפֵהוּ invadet eum,&c.Av. Opprimit eum &c.Coc. Prævalet ei, ut rex paratus cum pilata acie, i.e. Ut potente,denſo & perpetuo exercitu contra ſe armato circumcluditur, & opprimitur terroribus conſcientiæ ſuæ. Pilatam verò aciem, (לְכִידוֹר) i.e. conſertam & preſſam in orbem dicimus ex autoritate Varronis & Servii: Jun. Ut rex inſtructus cum acie: Coc. Sicut regem ſtipatum cohorte: Av. &c. vide ſuprà in rad. כָּרַר. Item occ. etiam in 3. ſ. m. fut. kal, cum וֹ aff. ſic: Eccl.4.12. Et ſi יִתְקְפוֹ הָאֶחָד fortior fuerit illo unus, duo ſtabunt contra illum: Pag. Fortior ſit illo: Bu.Conc. vel, altero: Bu.Lex. Et ſi invaſerit eum unus,&c. Av. Et ſi eum opprimat quivis unus: Coc. Sive fortior ſit altero unuſquiſpiam, ipſi ambo obſiſtent ei: Jun. Atque inde ex hac rad. תֹּקֶף eſt 1. no. תַּקִּיף m. potens. valens: Bu.Lex. Robuſtus, validus valentior: Coc. Prævalidus,fortior: Av.prout occ. cum שׁ (pro relat. אֲשֶׁר, qui, &c.) præf. loco ſeq. שֶׁתַּקִּיף quòd fortior eſt, Ecc.6.10. Item 2. hinc etiam no. ſubſtant. תֹּקֶף, m. fortitudo, robur, potentia. 70. ἰσχὺς: &c. Pag. Bu. Coc. Av. Prout occ. hoc no.ſ.m. ſimpl. & cum בְּ præf. ſic: תֹּקֶף robur, Eſth.9.29. בְּתֹקֶף in, cum robore, Dan.11.17. Sed cum affixis hoc no, pro more talium, mutat cholem in kam. chat. ante ſcheva: prout occ. cum וֹ aff. loco ſeq. תָּקְפּוֹ roboris ejus, Eſth 10.2.

Rad. 53. תָּרָז: inde no. תִּרְזָה f.genus arboris: Pag. Ex ſterilibus arboribus,inquit Kimchi: Cev. i.e. ilex: vel, pinus, ut alii exp. Quidam ad תָּזָה referunt à tenuitate & gracilitate: ac Cedri ſpeciem eſſe putant,proceram quidem, ſed gracilem, nec frondoſam, nec reſinâ pinguem: Merc. Tirzah eſt arboris infrugiferæ nomen Hebræis: alii cupreſſum: alii fagum: alii ilicem reddunt: Bu.Lex. De hoc no. vide rad. תָּזָה: Av. Coc. Occurrit autem hoc no. ſ.f. ſimpl. loco ſeq. תִּרְזָה ilicem. Iſa.44.14.

Rad. 54. תָּרָן: inde no. rad. תּוֹרָן, m. malus navis: Pag.Malus,arbor navis: Bu.Lex. Quidam reducunt ad אוֹרֶן, ornum: de qua ſuo loco: Merc. Malus navis: Arbor excelſa, à qua velum dependet, & in qua conſcendit ad circumſpiciendum. Hinc θρᾶνος, ſedes in navi: θρανέω, extendo vèlum: θρανίτης, remex, qui in puppi triremi ſedet. Item, per Metaphoram, θρόνος thronus. Item Germanicum Thurn, ædificium altum inſtar turris; Et quìa malus in navi eſt exſculptus, ac elaboratus opere tornatili, hinc eſt τορεύω ſculpo: τόρνος, tornus: τορνόω, circumſcribo aliquid circulo. Av: 70. vertunt hoc no. תּוֹרָן, ἱστὸς: malus, ut in navi: Coc. prout occ. hoc no. ſ.m.ſimpl. & cum כַּ pro כָּהַ dem. præf. ſic: תּוֹרָן malum navis, Ezech.27. 57. כְּתוֹרָן ſicut malus navis, Iſa.30.17. Item occ. etiam hoc no. cum ם aff. ob quod cholem mutatur in kam. chat. ante ſcheva, pro ſægol, ſic: Iſa.33. 23. Sic תָּרְנָם (in) malo ſuo non extenderunt velum: Pag. Malum ſuum: Bu.Conc. & Lex. Rudentes tui laxati ſunt, בַּל־יְחֻזְּקוּ בֶן־תָּרְנָם Non, h.e. vix, firmaverunt loculamentum mali ſui: viz. ad faciendum tentorium: Coc. (Deſerent rudentes tuos:) Nondùm confirmaverint erectum malum ſuum: &c. hoc in verſu eſt Apoſtrophe glorioſa ad claſſem inimicorum, qui eccleſiam cogitant invadere: illi, inquit Propheta, primo impetu à Deo conſternati, cum animis abjicient omnia, & præda erunt eccleſiæ: Jun.

Rad. 55. תָּרַע: Plerique hanc radicem omittunt. vel quòd ex Chaldæo ſermone ſit: vel quòd nomen ſit proprium, quæ ferè in Lexicis Hebraicis omittuntur: Nam pure Chaldæa infrà ſeorſim, cum Kimchi, & per ſe, poſt hoc opus abſolutum, juvante Deo, ponentur: Merc. Inde no. in forma pl. m. תַּרְעִים janitores: Pag. Bu.Conc. Nam Targum, pro שַׁעַר janua, porta, habet תְּרָעָא. 1 Chron 2.55. Habitatores Jabets תִּרְעָתִים Janitores, vel rectum eſt, inquit R.D. in lib rad. ut ſit nomen familiæ: i. e. Tirhathei. Idem R.Sal. Hieron canentes: Pag. Deducens ſcil. à רוּעַ, unde תְּרוּעָה jubilus: Merc. תַּרַע, m. Chald. eſt porta, janua. Dan.2.ult. & 3.26.unde in pl. m. תָּרָעַיָּא janitores, Ezr.7.24. Venit ab Hebr. שַׁעַר porta: per Metath. ע & ר, & mutationem שׁ in ת, pro more Chald. Bu. Lex.

Rad. 56. תָּרָף, m. eſt, imago, in qua videntur futura: inquit R.D. Quidam deducunt à רָפָה: quòd in loco ubi ſunt poſita, dimittantur, nec aliò transferantur: vel, ut alii, quòd ad eorum inſpectionem homines opera omittant, vel ſuſcipiant. Sed videtur potiùs peregrina. ſing. non invenitur. Jonathan in Hoſea vertit מְחַוְיָא, i.e. ſignificans, alias צַלְמָנַיָּא, imagines. Aliquando pro ipſo cultu idololatrico, 1 Sam. 15.23. Quidam putant pro rebus interdùm ad divinum cultum pertinentibus ſumi; ut in Jud. Reg. & Hoſea. Sed ubique pro ſimulachrorum genere, quæ reſponſum dabant, & in domibus etiam habebantur, ut penates & lares, ſumpſerim. Putant imagines fuiſſe ad hominum ſimilitudinem, quæ certis horis erectæ, ſub certa conſtellatione reſponſum ederent: quòd influentiarum cœleſtium capaces eſſent: Merc. Non autem venit hoc no. in ſing. ſed in pl. m. תְּרָפִים idola, imagines. Vocantur Dii, penates ſcil. vide R. Sal. Hoſ.3.4. & R.D. 1Sam.19.12. Ut & A.E. Gen.31. 19. Bu.Lex. Legitur tantùm pluraliter תְּרָפִים, Teraphim: & ſunt ſimulachra, ſive ſacra ſive idololatrica; item pro cultu divino, qui exhibetur vero Deo, ſive idolo. Hinc Græci acceperunt θεραπεύω, colo Deos, Unde Heſiodus: Οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν ἤθελον, i.e. neque immortales colere volebant: θεράπων, θέραψ, ſervus, famulus, qui colit aliquem: θεραπὶς, cultrix. θεραπαινὶς, ancilla. Deinde idola iſta, apud gentes, conſulebantur quoque de valetudine. Hinc θεραπεύω etiam ſignificat, medeor: θεραπεία, medela,

&

& cultus: Θεράπευμα, cultus: Av. Teraphim ſunt imagines, 1Sa.19.13. Et accepit Michal אֶת־הַתְּרָפִים imaginem, & poſuit in lecto. Chald. צַלְמָנְיָא. Gen.31. 19. Et furata eſt Rachel Teraphim, i. e. imagines, quas habebat pater ejus. 70. τὰ Εἰδωλα. Aq. μορφώματα. & v.30. Quare furatus es Deos meos? 1Sa. 15.23. וְאָוֶן וּתְרָפִים הַפְצֵר & vanitas atque idololatria refragari. Jud.17.5. & fecit Ephod, i.e. amiculum, & Teraphim, i.e. imagines. Credo, Cherubinos fuiſſe: ſic Jud.18.14,17. Hoſ.3.4. אֵין אֵפוֹד וּתְרָפִים ſine amiculo ſacerdotiali, ſive à Moſe inſtituto, ſive per κακοζηλίαν facto, & imaginibus, quales Cherubinorum. Zach.10.2. vel 4. כִּי הַתְּרָפִים דִּבְּרוּ־אָוֶן Nam imagines loquuntur vanitatem. Dii gentium, in imaginibus culti: quorum Oracula fuerunt non pauca. Sed & imagines, quæ in templo erant, vanitatem docuerunt eos, qui crediderunt, in his & ſimilibus factis vivere hominem peccatorem, & eam ipſorum juſtitiam eſſe. Ezech.21.21. vel 26. שָׁאַל בַּתְּרָפִים interrogavit imagines: Deos in imaginibus cultos. Non, puto, ut imagines reſponderent, ſed ſacerdotes imaginum, aut aliis ſignis innoteſceret, quod rogabat, quanquam R.Sal. putat, fuiſſe imagines loquentes: Coc. Occurrit autem hoc no.pl. ordine Conc. cum וְ cop.& הַ dem. præf.ut ſeq. וּתְרָפִים & imagines, Jud. 17. 5.. 18. 14. 1Sam.15.23. Hoſ.3.4. הַתְּרָפִים imagines, Gen.31.19, 34,35. Jud.18,17,18,20. 1 Sam.19.13,17. 2Reg.23. 25. Zach.10.2. Item occ. etiam hoc no. pl. m. cum בַּ, pro בְּהַ dem. præf. ſic: Ezech.21.21. vel 26. Conſuluit, ſeu interrogavit בַּתְּרָפִים: Pag. &c. vide Coc. paulò antè. Conſulet imagines: Jun. Sunt qui dicunt Teraphim fuiſſe inſtrumenta ærea ad cognoſcendum partes horarum. Alii dicunt quòd erant imagines, quas faciebant Aſtrologi, quæ loquebantur: Pag.quidam enim dicunt quòd ſit penes Aſtrologos, ſeu quòd ſit facultas in peritis aſtrorum, facere figuram certis quibuſdam horis, quæ loquatur: ſed hoc non quadrat textui: Zac.10.2. quia Teraphim locuta ſunt vanitatem. Nam Aben.Ezra inquit alium eſſe ſenſum illius contextûs: Merc.Cev. Magis itaque conſentaneum videtur, quòd Teraphim eſſent hominum imagines factæ ad ſuſcipiendam virtutem ſuperiorum: & teſtes ſunt Teraphim, quas fecit Michal filia Saulis; quas cuſtodes domûs putabant eſſe David, 1Sa.19.13. Pag. in Zach.10. 2.vel,4. Nam imagines loquuntur vanitatem,&c. Ætiologia habetur, cur eccleſia à Jehova petat quæ ſibi ſunt opus, nempè à vanitate idolorum,&, ab idololatrarum miſeriis: Jun. [תִּרְצָה, Thirſa, civitas fuit pulchra in alto monte ſita, quà pro regia uſi ſunt reges Iſrael ante conditam Samariam. Legitur autem cum בְּ præf. Cant.6.4. Formoſa eſt anima mea בְּתִרְצָה ut Thirſa:& amabilis ut Jeruſalem: ut & cum בַּ præf. 1Reg.14.1. Regnavit Baaſa ſuper omnem Iſrael בְּתִרְצָה In Thyrza.Item venit etiam cum he locali, in fine; 1 Reg.14. 17. Et ſurrexit uxor Jeroboam & venit תִּרְצָתָה in Thirſa. Av. Qui ſolus hîc pro rad. hanc vocem ſtatuit. Item תִּירוֹשׁ muſtum recens, quod adhuc fervet, punctatur ad formam קִישׁוֹר, & eſt à rad. inuſit. תָּרַשׁ. Et eſt cogn. cum תִּשְׁרִי, i.e. ſeptember, menſis ſeptimus in quo colligitur muſtum; Av. Qui hîc etiam hanc vocem ſolus pro rad. ſtatuit, reliqui namq; referunt ad יָרַשׁ; ubi vide.]

Rad.57. תָּרַשׁ: inde תַּרְשִׁישׁ, quod quære in רָשַׁשׁ; Pag. Ubi poſitum eſt ſine diſcretione, ſeu ratione, inquit Kimchi. Lapis eſt pretioſus vergens ad colorem Hiacynthinum, vide illîc: Merc. תַּרְשִׁישׁ, m.eſt Beryllus Thalaſſius, ſive marinus: lapis pretioſus, Exod.28.20. Sed eſt etiam Urbis maritimæ nomen, Tarſis, Jonæ 1.3. Bu.Lex. תַּרְשִׁישׁ, Tharſis: Nomen erat filii Javan: à quo deinde terra ſive regio, quam ipſe incoluit, nominari cæpit: ibique eſt mare altum quod Mediterraneum, ſeu Oceanus vocatur, in quo vehebantur Naves magnæ, ut tranſeant in Ophir, pro auro & lapidibus pretioſis: hinc etiam pro mari ſumitur, item, pro auro Ophirico, ſeu Obryzo,& tandem, pro gemmis ſeu lapidibus Hyacinthi. Gen.10.4. Et filii Javan erant Eliza, & תַּרְשִׁישׁ; Tharſis, &c. Pſ.48.8. vento Orientali confringes naves Tharſis,i.e. Naves marinas, 1 Reg.22.v.6. áne: Joſaphat fecit decem naves Tharſis, ut irent in Ophir pro auro, Ex. 28.21.& 39.13. Ordo quartus eſt,Tharſis,(i e. Hyacynthus) & Onyx,&c.Pſal.72.10. Reges Tharſis,& inſulæ, munera afferent,&c. Av. &c. vide in Rad. ante nominata, viz. רָשַׁשׁ, ubi No. hoc fuſiùs explicatur.

Rad.58. תֵּשַׁע, novem: fœmineum eſt: Pag. Bu. &c. Ergo abſolutum eſt תֵּשַׁע per Tſeri, Deut. 3. 11. תֵּשַׁע אַמּוֹת novem Cubitorum longitudo ejus: Merc. Cev. Eſt gen.fœm.& cardinalis numeri: Av. 70. ἐννέα; novem: Cocc. prout ſcil. hoc No. ſ. f. (licèt in forma maſc.ut reliqua nomina numeralia)in forma abſol.cum Tſeri ſc. & pathach occ.ſimpl.& cum וְ vel וַ cop. præf. ut ſeq. תִּשַׁע novem, Gen.5.27.. 11.19,24. Exod.38. 24. Lev.25.8.Deut.3.11. Joſ.15.44,54.2Reg.17.1..18. 10. וְתִשַׁע & novem. Gen.17.1. Neh. 11.1. וְתֵשַׁע & novem, Gen.17.24. Joſ.15.32. 2 Reg.14.2..18.2.. 15. 13,17. 2 Chron.16.12..25.1..29.1. & in forma ſ. fæm. conſtr. cum ſcheva ſcil. & pathach occ. ſimpl. & cum וְ cop.præf.ſic, תְּשַׁע novem, Gen.5.5..9.29..11.25. Joſ. 19.38..21.16. Jud.4.3,13. 2 Reg.25.8. 1 Chron.9.9. Ezr.2.8,36. Neh.7.38,39..11.8. Jer.52. 12. וּתְשַׁע & novem, Gen.5.8..11.14..20.27. Atque hinc eſt, No. תְּשָׁעָה, m. idem, novem: Item, Nonus: Pag.Bu. Eſt numerus cardinalis & gen. maſc. (licet term. fæm. ut pleraque numeralia) ſed aliquando pro ordinali numero ſumitur, (viz. pro nono. 2 Reg. 25. 3.) Av Occurrit autem hoc no. abſol.ſ.m. in term.fæm. ſimpl. & cum וְ cop. בְּ & לְ præf.ut ſeq. תְּשָׁעָה novem,Num. 1.23..29.26. 2 Sam 2.30..24.8. 1 Chron.2.8.,24.16. Ezr.1.9. וְתִשְׁעָה & novem, בְּתִשְׁעָה in nona, Lev.23.32. 2 Reg.25.3. Jer.39.2..52.6. לְתִשְׁעָה in nona, 1 Chron.25.26. Item, occ. etiam hoc no. in ſ. conſtr.cum pathach ſcil.in ult. aute Thau (more ſcil. ſing.fœm. conſtr. licèt ſit gen.maſc.) cum לְ præf. ſic, לְתִשְׁעַת ipſis novem.Num.34.13. Joſ.13.7..14.2. Item.2. hinc etiam No.in forma pl.m. (ſed in gen. com. Bu.Lex.) תִּשְׁעִים nonaginta, 70. ἐννενήκοντα: Pag. Bu. Coc. Eſt pluralis numeri & utriuſque generis: Av. prout occ. hoc no. in forma pl. m. ſed gen. com. ſimpl.& cum וְ præf ut ſeq. תִּשְׁעִים Nonaginta, Gen. 5.9..17.1,17,24. 1 Sam.4 15. Ezr.2.16,20, 58.. 8.25. Neh.7.21,25,60. Jer.52.23. Ezech.41.12. וְתִשְׁעִים & nonaginta.Gen.5.17,30. 1 Chron.9.6.Ezech.4.5.Item,3. hinc etiam no. Toar ſeu Adject. viz. תְּשִׁיעִי no-

nus: Pag.Bu. eſt ordinalis & gen. maſc.Av. 70. ἔνατος Nonus: Coc. Prout occ.hoc no.ſ.m. cum הַ & לַ pro לָהַ dem.præf. ut ſeq. הַתְּשִׁיעִי vel לַתְּשִׁיעִי nonus, Num.7.60. 1 Chron.12.12..24.11..25.16..27.12. Ezr. 10.9. Jer.36.9,21. Zach.7.1. לַתְּשִׁיעִי in nono menſe, Hag.2.10.18. cujus forma ſ.f. תְּשִׁיעִית nona, ordinale & gen. fœm.Av. occ.cum הַ dem.præf.vel ſcil.plenè cum jod, vel def.cum chirek tantùm abſque jod ante Thau in ult.locis ſeq. הַתְּשִׁיעִת vel הַתְּשִׁיעִית nona, Lev.25.22.2 Reg.17.7..25.1. Jer.39.1. 52.4. Ezech.24.1.

Rad.59. תָּחַת, inde no.Rad.תּוֹתָח m.Baliſta: metonymicè,lapides baliſtæ: juxta R.Levi. Unde plurali verbo jungitur: Bu. Lex. Jaculum: omne miſſile quod vulnerat ſeu penetrat corpus: Cogn. cum תָּחַת ſub,& תַּחַת proſtravit: Nam hoc genere armorum proſternebantur hoſtes, ut ſubditi eſſe cogerentur. Hinc τάω,τάσκω,τάζω vulnero: τάσις vulneratio: Av. Prout occ. hoc no. ſ. m. Job.41.20. כְּקַשׁ נֶחְשְׁבוּ תוֹתָח; tanquàm ſtipula reputabuntur illi jaculum, i.e, omnia jacula ille floccipendit: Av.70. σφῦρα, Chald. נרגיא; Syrus, נוכא: Arabs, אלנוזך. Id haſtile vertitur.Bochartus ab Arabico ותח factum putat, quod notat,fuſte percutere. Unde eſt מיתחה fuſtis. Aben Ezræ eſt Aries, ἐλέπολις. De pomis conjicit, bombardum notari. Quam cenſet Iſa.27.1. ſignificari nomine gladii magni, duri, fortis: poteſt eſſe baliſta veterum, ut nihilominùs cum ותח Arabico affinitatem habeat. Eſt enim inſtrumentum quod ferit, & fuſtes, lapideſque ad pulſandum emittit: Coc.&c. vide Pag. & Merc. ſupra poſt Rad. תָּוַן: Merc.

Vocabula Quadrata, ſeu Dictiones aut Voces plurium quàm trium Literarum, incipientes a Litera ת *Thau.*

1. תַּחְרָא vel תַּחְרָא: m. juxta R.D.eſt שִׁרְיוֹן lorica; Pag.Bu.Thorax.pectorale,quicquid anterioris duntaxat partis à collo uſque ad coxendicem protenditur: vel eſt veſtis ex corio facta,pendens uſque ad coxendicem.Hinc θώραξ,thorax: θωρακίζω thoracem induo: θωρήσσω armo.Aleph in fine ſcribitur pro He,cognationis gratiâ: Av. 70. vertunt תַּחְרָא, συμπλοκὴ συνυφασμένη: Chald. שִׁרְיָן: Cocc. Occurrit autem hoc No.ſ.m.ſimpl. Exod.28.32. ſicut os, i,e.ora, תַּחְרָא (in quibuſdam exempl. ח ſcribitur: Merc.) loricæ, erit illi. Hieron. ſicut fieri ſolet in extremis veſtium partibus.Idem cap.39.23. Pag.velut os loricæ eſto illi: Jun. Sicut os, i e. foramen Thoracis erit ei, ut non rumpatur. Et ſic, 39.23.(&os pallii in medio ejus) כְּפִי תַּחְרָא ut os thoracis vel Loricæ: Av. Os verò illius pallii in medio ejus, velut os loricæ: Jun.Omnes poſt Chaldæum, loricam exponunt: Merc.Cev.

2. תַּחֲרָה: Inde in Conjug. Piel, תִּחֲרָה miſcere ſe, commiſcere ſe: Pag. Miſcuit, commiſcuit: Bu. Lex. Irritavit,provocavit ad certamen, excitavit iratus & cum ardore animi ſui; eſt comp.ex. תַּחַת ſub,& חָרָה, exarſit,ut ſi quis iratus alios tanquàm inferiores deſpicit & provocat ad certamen. Hinc ἐρεθίω,ἐρέθω,ἐρεθίζω:irrito,provoco, ἐριδαίνω idem: ἐρέθισμα, ἐρεθισμὸς irritatio: Av. Occurrit autem hoc verbum in part.piel ſ.m.ſic, Jer.22.15. Quia tu מִתְחָרֶה בָּאֶרֶז miſcens te, ſeu miſces te cum cedro: Pag. Bu. Num regnabis, quòd tu ita irritas, i.e. contendis cum Cedro: Av. An rex eris, quia tu te Cedro circumvallas? i.e. hoc tibi videtur regem eſſe: Kimchi explicat per הַדְּמוּת וְהַהִתְעָרֵב ſimilitudinem & commixtionem: Cocc. Item occ. etiam in fut. Piel, à 3. ſ.m. יִתְחָרֶה, in 2.ſ.m. ſic, Jer.12.5. & quo modo תִּתְחָרֶה miſcebis te, (h.e.tete committes, aſſimulabis, contendes: Merc.)cum equis? Pag. Quo modo irritabis, i.e. provocabis,equos, viz. ad certandum curſu? Av. Quo modo certabis cum equis? poteſt eſſe pro תִּתְחָרֶה ex חָרָה (viz. in fut.hithp. 2.ſ.m.) Coc. Quomodo ergo miſceres te cum equis? Jun. Quidam faciunt Radicem per ſe תָּחַר ejuſdem prope ſignificatûs cum חָרָה ad animum, inquiunt, relato, ut ſit ardere zelo: exardeſcere æmulatione, & invidia extimulari, percitum eſſe. Ex quâ poſtea faciunt piel. Jer.12. tranſitivum.inflammabis, facies fremere equos, qui etiam æmulatione laborant. Sed ſatius eſt & Jer.22. intranſitivé pro æmulari. ſeu exardeſcere in, exponi. Poteſt ergo duplex Radix eodem ſenſu ſtatui, חָרָה unde חִתְחַר in hithpael, ut illic dictum eſt, & חִתְחָרָה, vel ה, quadrata,He in fine adjecto: ut in הִשְׁתַּחֲוָה, & aliis nonnullis: Merc. Cev. תִּתְחַר quære in חָרָה, in hithpael, quod ponitur pro תִּתְחָרָה vel תִּתְחָרֶה: Pag.Bu.Lex. Et ſi habeat formam תִּפְעַל: qui eſſet à Radice תָּחַר: Merc.

3. תְּכֶלֶת, hiacynthus, &c. ſuprà ponitur in Rad. תָּכַל: Merc. ubi illud vide.

4. תַּלְתַּלִּים cincinni.&c, & quum cincinni in fine ſui colliguntur, quære in Rad. תָּלַל, Merc.Pag.

5. תָּעַתַּע vel תָּעְתַּע, aut תָּעַע ſeduxit: Av. Errare fecit, ludificavit: Bu.Lex.Cocc. Eſt geminàtum ſeu quadratum piel: Pag.Av. Geminatis ſcil. duabus literis radicalibus à Rad. תָּעָה: Bu.Lex. Av. Seu forma quadrata ab ea Rad.Cocc. prout occ. in part.piel, ſ.m. cum מְ præf. ſic, Gen.27.12. & ero in oculis ejus, כִּמְתַעְתֵּעַ tanquàm errare faciens: i.e. tanquàm deceptor. Targum כִּמְתַלָּעַ(ſed in noſtris exempl.per ב in fine ſcribitur: Merc.)tanquam ſubſannator,A.E. tanquàm vir qui errare facit alios: Pag. Sicut ſeductor: Bu.Lex. Tanquàm is qui errare facit aliquem: viz. inſidiis: Av. ut ludificator: Cocc. & videbor in oculis ejus tanquàm planus: i.e. ſeductor artificioſus, atque veterator ſummus alios in errorem inducens: Jun. Sicut errare faciens,impoſtor: Bu.Conc.In hithpael, הִתְעַתֵּעַ five הִתְעָתֵּעַ ſeductus fuit; Bu Lex.Fecit ſe errare, feduxit ſeipſum: Av. prout occ. part. hithp. (a ſ.m. מִתְעַתֵּעַ)in forma pl.m,cum י cop.præf. ſic, וַיִּתְעַתְּעוּ & errabant in Prophetis ejus: vel,& ſubſannabant Prophetas ejus. ut alii exp. quod non placet, quia Hithpael non eſt Conjug. tranſit.2 Chr. 36.16. ubi Hieron.exp. illudebant prophetis: Pag. & ſedu-

ſeducebantur, &c. Bu. Lex. Et errare facientes, ſeducentes: Bu. Conc. & ſe faciebant ſeducere prophetas ejus i.e. illudebant prophetis ejus: Av. & ludificabantur prophetas ejus: Cocc. Dicebant ſe circumduci per prophetas ejus: Jun. Atque inde ex hoc verbo geminato ſeu quadrato תַּעְתַּע eſt no. itidem quadratum in forma pl.m. תַּעְתֻּעִים aberrationes, ſeductiones: Bu. Conc. Errores, ſeductiones graves, ſubſannationes; Pag. Bu. Av. Ludibria: Cocc. prout occ. Jer. 10. 15. מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים opus errorum, vel ſubſannationum: ut Targ. vertit, i.e. dignum ſubſannatione & irriſione. Idem cap. 51. 18. Pag. (vanitas ſunt ipſi, & ſunt) opus errorum, &c. Av. Opus ludibriis dignum, vel ad ludificationem comparatum. Cocc. vanitas ſunt, opus aberrationis maximæ: Hebr. Opus aberrationum, ſeu ſeductionum: Jun.

6. תִּשְׁרִי: September, menſis ſeptimus, in quo colligitur ſeu exprimitur muſtum: ideòque eſt cogn. cum תִּירוֹשׁ, i.e. muſtum: Av. Hic quidam ad extremum addunt תִּשְׁרִי nomen ſeptimi Hebræi menſis, qui in noſtrum Septembrem cadit, magna ex parte: & primus eſt, politicè, ſed in ratione feriarum, ſeptimus: á תִּירוֹשׁ muſto, literarum tranſpoſitione dictum putant, ex יָרַשׁ, quòd eo menſe fiat vindemia. Hebræorum quidam á remiſſione, ſeu ſolutione peccatorum, ob diem expiationis, qui eſt 10. ejus dictum volunt, qu. יְשַׁרֵּי ſolves. Dicitur & menſis אֵיתָנִים, 1 Reg. 8. 2. ob aream tum temporis per viros fortes, in templum recéns á Solomone conſtructum tranſlatam, item ob validas preces tum habitas, & magna & multa ſacrificia tunc facta. Ab eo & anni remiſſionis ſeptimi, & Jubilæi initium ſumebatur, & paſſim in aliis negotiis, extra ferias. Sed nota non inveniri hoc Nomen in Scriptura, ſicut nec alia quatuor menſium nomina: vide initium Tisbi: Merc.

בָּרוּךְ הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כּוֹחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמָה יַרְבֶּה׃

POSTSCRIPTUM;

CONTINENS,

Ad Linguæ *HEBRAICÆ ſtudia*, Paræneſin.

PAræneſin hanc, quatuor circiter, abhinc, retrolapſis Annis, THESAURO *Græcæ Linguæ reſerato, ac in Epitomen redacto,* &c. *tunc in lucem edito, ut Poſtſcriptum Græci illius Operis ſecundum, quamvis appoſuerim; Attamen, quum in ultima hujus Lexici Concordantialis Hebraici Schedula, tres reſtarent albæ, ſeu vacuæ Paginæ; Poſtſcriptum idem, ut huic etiam operi, ad hæc ipſa ſtudia penitus adaptato, non minus appoſitum, immo multo, potius, magis proprium, ſtatui ſubjiciendum; & à Deo ipſo Optimo, Maximo, votis precor ardentibus, ut, totum hoc opus, (& quodcunque aliud hujuſmodi, ad Linguam Sanctam facile diſcendam, utiliter accommodatum,) ſtudioſis omnibus, piis, ſeriis, & cordatis, vera ipſius Dei verba, vere diligentibus, efficaciſſime benedicatur.* [Paræneſis *prædicta ſequitur.*]

SUpereſt unicum, quod licet ultimò, quam maximè tamen ſeriò, Vobis, Cordatis, & ſeriis Studioſis omnibus, propoſitum velim intentiſſimè perpendendum: Id autem eſt: ut ſtudioſos, quamvis optarim omnes, acumine congruo præditos, quàm celerrime poſſent, (& pro poſſe, hâc vice, meo, eos adjuvârim in itinere) literatas adirent *Athenas*; eaſque, properſpectione plena, peragrarent; minimè tamen vellem, ut in earum plateis, quantumvis licet decoratis, & ornamentis quibuſvis variegatis, totam tranſigerent vitam, nec ulteriùs progrederentur; ſed iis ſemel perluſtratis ſolidè; quam-

primùm

primùm possent posteà, lumbos accingerent, &, totis viribus, ad sacrosanctà contenderent *Hierosolyma*; Ad *Hierosolyma*, inquam, Civitatem, (variè consideratam,) tantâ, dignitatis & gloriæ, distantiâ, non tantùm *Athenas*, sed reliquas, in Universo terrarum orbe, cunctas superantem urbes, quantâ. Cœlum ipsum ultimum & supremum, terram superat imam etiam & infimam; quippe, quæ, Civitas Maxima, Regis Maximi, Dei nimirùm, ipsius, à Deo ipso, nominatur; &, in qua, non solum, antiquitùs, Deus ipse, familiaribus suis, modis quibus voluit variis, erat notus; eosque sæpissimè familiariter, est allocutus; Sed, &, novè, temporum scilicet in plenitudine, cum hominibus quibuvis, opportunè sibi obviis, familiarissimè, & in carne, conversatus est; &, in qua, sacrosancta hæc Eloquia atq; Salutaria, quæ Deus ipse Gloriosus, cum hominibus, disserebat, homo, reponebantur; ut Thesaurus Cœlestissimus, planè, ac plenè Divinus; debito tempore, terminatâque mensurâ, per totum terrarum Orbem, & per Futuras Generationes hominum omnes, communicandus evulgandus, & distribuendus. Hanccine Civitatem, talem, tantam, & prærogativis adeo, divinitùs, donatam Gloriosis, juvenes, & Studiis dediti, cuncti curiosi, non vultus invisere? Portionem vestram, ex Thesauro illo Divino, *Hierosolymis* repositò, viz. Ex Divinis Eloquiis. Universum Orbem, aliquando, pervolandis, negligetis, aut cunctabimini, participes ejus fieri? *Homerum* aut *Demosthenem*, &c. *Horatium*, aut *Ciceronem*, &c. Vel alios quosvis, hujusmodi Claros, *Athenis*, vel *Romæ* canentes, vel perorantes, ardenter vultis captare? & eorum verba, hiatu peravido, vultis aucupari? &, prætiosissimum vestrum tempus totum, cum iis, vultis conterere? Atque, interim, *Mosen* & *Prophetas*, aut hujusmodi viros, verè cœlestes, & numine, prorsus, ac verè Divino, raptos & elatos, *Hierosolymis*, & cœlitùs eloquentes, immo, Altissimum ipsum, tam, ut Deum, quàm ut hominem, exinde, altitonantem, & verba, verè & reipsà, Divina, fundentem, dignari non vultis auditu? Longissimè absit, & avertatur, ab omnibus animis ingenue Studiosis, influxus hujusmodi adeò infernalis: Sed, oportet cohibeam meipsum: Novi satis, Lectores quoslibet Cordatos, nosse, quò tendam. At jue, equidem, ut, intima proferam excogitata; ex quo. Lingua Sacrosancta, Hebraica, & Veteris Canonis Textus Sacrosanctus, in ea, scriptus, Ope Divinâ, reddebatur aliquo modo mihi familiaris; sum, exinde, semper Opinatus, in unica re qualibet alia nulla, Orci stratagemata, prævaluisse magis, contrà felices, & efficaces, Religionis Christianæ, progressus, in puritate Doctrinæ, & Pietate vivida; quàm in adeò generali neglectu, & notitiæ defectu Linguæ Hebraicæ, verè divinæ: In illa namque, & in textu, divinitùs, nobis, in ea, tradito, si solidè, seriòque, saperent homines, & salutares exinde, scaturientes aquas, seipsos assuescerent exhaurire; tantam, adeóque efficacem, medullam, & adipem Spiritualem, cœlestem, & salvificam, ubertissimè, ad solatium animarum, perciperent, affluentem; ut, quicquid, Divino, & Cœlesti sapore, non tinctum, prorsus iis esset insipidum, penitúsque fastidiendum: In textu, præterea, ipso Divino, alta, profundáque adeo mysteria, quotidiè perspicerent, non solùm indaganda, & eruenda; sed, &, diligenti, humilíque scrutinio, certissimè reperienda, ad animarum, adeò uberrimam expletionem; ut, pleræque istæ controversiæ litigiosæ, , quæ Orbem Christianum, & varias, in eo, Sectas, & Societates, tamdiu vexarunt & distorserunt, &, quibus usus est inimicus hominum Salutis, pro Stratagematis ejus præcipuis, ad Concordiam & Charitatem, inter Christianos, submovendam, & ad dissidii animorum semina, inter eos, pernicioſissimè spargenda; Textuali Viro, cum contemptu, fastidióque maximo forent despiciendæ, &, ut tales minutiæ triviales, abigendæ, quarum, vix singula earum centena, tanti haberetur illi, ut, á Textu ipso Sacro, horulà vel unicâ, ad eam pensitandam, nedum disputandam, seipsum avocari, pateretur: Quæ autem, reverà, solidæ essent, ac Divinæ veritates, pro quibus, quidem, acriter contendere par est; eæ, luculenter adeò, ipsi, ex ipso Textu intellecto, paterent conspicuæ, ut, errores, & veritatibus iis contraria figmenta, statim rejiceret, ac, in veritate quacunque, ibi divinitùs fundata & firmata, sedatus, & quietè, discumberet, fixus, & stabilitus, ut rupes, contra cunctos fluctus infernales, veritatem talem concutientes, aut labefactare tendentes: Et, quî aliter fieri potest? Cùm Deus ipse, in Textu loquens, subministret quoque Spiritum ejus, ad verum verborum ejus intellectum, rectè, scil. illud debitéque lecturientibus. Hæc, cum ita sint; minimè mirum est, eos, qui contemptui, aut neglectui, habeant fontes, salutis ipsius, & vitæ Spiritualis, ac veræ, scaturientes aquas; sibi ipsis, cisternas aridas, & aquarum salutarium minime capaces, effossuros; ita enim, talibus, verè, ac severè, veritas ipsa minitatur. Hujusmodi plura, immo, plurima, Theologiæ, præcipuè studiosis, restant suggerenda; hic, autem, non tam tempori, quàm ultimæ, hujus Operis, diu expectati, Schedulæ, Chartæ parcendum perituræ. Vos autem, & reliquos cunctos Christianos Studiosos, scisitari vellem; quamnam ob causam? & præjudicio quonam? contemptui habetis, aut neglectui, studia Hebraica? An quia studia hæc, præ Linguarum studiis aliarum, difficiliora multò sint, & intricatiora? Tale nihil verum est, ingenui Studiosi: Immo, vanissimum, hoc, & falsissimum esse præjudicium, plenè potuit & fusé demonstrari, cùm ex natura, & proprietatibus ipsius Sanctæ Linguæ, docendæ, discendæque, facillimæ: (utpote, in cujus nominibus, nulli sunt casus variandi, & in cujus Verbis & Conjugationibus, modi sunt nulli, præter unum, in aliis Linguis, Indicativum appellatum: & tempora tantùm sunt duo, Præteritum & Futurum; pro præsentibus, nimirum, in ea, participiis usurpatis; & in toto Textu, bis viginti, vix occurrunt, appellativa composita, &c. Ac proinde,) &, præ omnibus aliis ab ea Derivatis (quippe, aliarum omnium, primævæ Matris, & Originis,) immensis vere (ut ab immenso, proficiscentis, Deo) parasangis, simplicissimæ: Tum ex eruditorum multorum, immo ex quorumvis, solidè ac seriò sese studiis hisce dicantium, experientiâ, planè contrarium, plene comprobante, pleniſsiméque demonstrante, facillima, simul ac jucundissima

cundiſſima eſſe, hujus Linguæ divinitùs, primævæ, ſtudia: Ex quibus, ego, (vix talia publicè declarandus, nedum jactabundus, abſque hoc motivo, mihi non exiguo, viz. ad exacuanda ſtudioſorum ingenia, & ad incitandam eorum indolem & induſtriam, ut Linguæ Sanctæ ſtudia, cum alacritate capeſſerent;) non poſſum, non, Lectoribus omnibus, indicare; quod, quum Hebraicis ſtudiis meipſum applicui, ab Alphabeto etiam ipſo, exorſus, exarando, neminéq; etiam exiſtente mihi præceptore, aut docente quopiam; cum *Ariomontani* Bibliis interlinearibus, & *Buxtorfii* Grammatica, Lexicóque: quatuor menſium temporis ſpatio, Divinâ Ope, Studiis, & Induſtriæ meæ, propitiâ: eo uſque ſum progreſſus, ut *Pſalmos*, *Jeſaiam*, *Jobum*, & *Prophetas minores*, Textus Hebraici difficillimos libros, totos; Vocabula reſolvendo, perlegerim; & reliquos Libros Hiſtoricos Hebraicos, reddiderim mihi familiares, etiam ad eos, ſine punctis Vocalibus, legendos, & intelligendos: & quatuor, circiter, aliis ſuccedentibus menſibus, eoſdem prædictos libros difficiliores, rurſus, ſemel; Chaldaicáque Textualia, ſecundâ, vel tertiâ vice, reſolveram: atque ſimul, Chaldaicæ, Syriacæq; Grammatices compendia tranſcripſeram, & *Syriacum Pſalterium*, intellectu facile mihi dederam: Qualis progreſſus, etiam ulterior, fieri poſſe, ex hoc apparet evidens: quòd, poſtea, ſtudioſos varios, in Fundamentis Hebraicæ, Chaldaicæ, & Syriacæ Grammatices, Hebraico, Chaldaicóque textui Biblico, & *Pſalterio Syriaco*, congruenter adeò applicandis, edocui: ut, in iis, præceptore, non ulteriùs indigerent: idque quatuor vel quinque menſibus, bis, vel ter, hebdomade, & ſingulis vicibus, horis, circiter, tantummodò duabus, eos conveniens: Immo, ſeptimanâ, tantum, unicâ, ſtudentes quoſdam ingenioſos, quos tempus, & occaſiones, urgebant, in Fundamentis Linguæ Hebraicæ neceſſariis, & in iis, praxi textuali applicandis, inſtitui; & in tantum edocui, ut ipſi perviderent, ſe nihil ulteriùs indigere præceptore, ad Biblia Hebraica perlegenda, & intelligenda, ſi eorum propriam adhiberent Operam ſolidè ſtudioſam, in libris utendis, quos iis, in hunc finem oſtendi, vel exhibui: Quænam igitur imaginari poſſit, in hujuſmodi Lingua ediſcenda, difficultas? quum, multa talia, multorum experientiis, comprobata ſint, & comprobari poſſint, ſi concurrere contingant, apti diſcipuli, cum præceptoribus aptis. Fortean, autem, ſuſpicari poſſit, nullas, vel paucas, habere hanc Linguam, illecebras, vel utilitates, quæ ingenua captent & inclinent ingenia, ad ejus ſtudia capeſſenda. At, falſiſſima, talia eſſe præjudicia, ſatis id oſtendit, quod, nunquám, quiſquam, Linguæ Sanctæ ſolidè gnarus, & Divinæ Veritatis, in ea, primitùs, exhibitæ nobis, Amicus Cordatus, hujuſmodi quidpiam aſſeruerit: Immo, é contrá, clamant, ad unum omnes, diſcipuli cœleſtes, cœlitús, in cœleſti Lingua edocti; non ſolum, in nulla alia Lingua, ſed, &, in nulla alia re ſubcœleſti quapiam, delitias poſſe reperiri tales, Spirituales, & cœleſtes, animos, animaſque, plenè raptantes: quales, certiſſimè, reperiendæ ſunt, in Divinis verbis & veritatibus, in Hebræo, primitús, (&, ex eo, deinde, in Græco) textu, contentis, & hominibus ad ſalutem animarum æternam, divinitùs donatis: Teſtis ſit, inſtar omnium, unus, iſque Regius: Centies, enim, & ultrà, in *Davidicis*, non ſolùm, Regiis, ſed verè Divinis hymnis, atteſtatur hoc expertum, & inculcatur: Gaudia nimirum, ex ipſis auri vel argenti, Theſauris etiam millibus, vel ex quibuſlibet aliis, ſub ipſo Deo, rebus etiam maximè deſiderabilibus, atque pretioſiſſimis, quàm maximè affluentibus exorta, nunquàm eſſe, cum lætitiis hiſce Spiritualibus, ex unico, Verborum ipſius Dei, Divinarúmque veritatum, in iis exhibitarum, Theſauro, uberrimè manantibus, imaginabili proportione quâcunque, conferenda: Atque inde patet, itidem, evidentiſſimè; neque ſtudia Linguarum quarumvis aliarum, aut omnium, cum ſtudio Linguæ hujus, in qua verba ipſius Dei, veritatéſque Divinæ, nobis, ab ipſo Deo, exhibentur, imaginatione quâlibet, æquiparari poſſe, rationali: Et, quinam aliter eſſe poſſit? Num enim, excogitata humana, cum ipſis Dei, ſint comparanda, cogitatis? Quæret igitur aliquis, Quænam eſt Prærogativa, Sacroſanctæ Linguæ Hebrææ, præ Linguis omnibus aliis? Immo multis, maxima, modis: Hæc enim Lingua, ipſius Immenſi Dei halitu, cum ipſa anima rationali & Immortali, primo homini, (&, in eo, poſteris ejus omnibus itidem, ab eo, communicanda: niſi priùs à Deo ipſo, perfidé defeciſſent; ac, proinde, poſtea, ut à Deo ipſo, ita, ab ejus Lingua, ut extorres ablegati, debitâ pœnâ, juſtóque judicio, alieni redditi eſſent, & extranei:) primitùs erat inſpirata & infuſa: Deinde in hac ipſa Lingua, Oracula Divina, primitùs tradita fuere conſervanda, & hominibus, ad viam, ſalutis eorum æternæ, demonſtrandam, exhibenda: Quibus Prærogativis quænam imaginari poſſunt eminentiores? Erigite igitur, & arrigite voſmet ipſos, Studentes omnes Ingenui, ut, quamprimùm poſſitis, (non ſolùm, ad literaturam veſtram adaugendam & complendam: ſed, &, præcipuè, ad veſtrarum ſalutem animarum, promovendam & conſequendam:) aquas exhauriatis ſalutares, ex fontibus ipſius ſalutis: ex ipſius Dei nimirùm, verbis, & veritatibus Divinis in iis comprehenſis, ac vobis ad ſalutem veſtram æternam, in Hebræo textu primitùs conſcriptis: Præſertim, verò, munus hoc, non minùs, quàm neceſſario, ſuſcipiendum, incumbit nobis, qui S. Theologiæ ſtudetis, aut intenditis eſſe candidati: Ob curam animarum, paſtoribus Eccleſiæ concreditam: Quid enim, num, pro præceptore, haberetis eum, idoneo, ad prælegendum vobis, & edocendum *Homerum*, aut *Demoſthenem*, &c. Qui nihil unquam ipſe didicerat Græcè, ſed tantum nôrit, eorum, aut talium Authorum, verſionem aliquam Latinam: Diſcipuli quilibet, alterius Scholæ, Græcé edocti, ſubalio præceptore, Græcé prælegente: quibus opprobriis, & invectivis Satyricis, mordaciter inſectari poſſent, audaciam hujuſmodi didaſcali præſidentis? & temerariam ejus ignorantiam, unà cum futili, diſcipulorum ejus, profectu, in ſtudiis eorum, irridere poſſent? Talibus, omnino, vel paribus, ſi non pejoribus, opprobriis, videntur obnoxii, qui verborum *Moſis* & *Prophetarum* ſeſe jactitant, Interpretes, &

& exinde Theologaſtros: quum ea nunquàm legerint, nec intellexerint, niſi per tranſlationes quaſdam, *Latinas*, vel *Anglicanas*, alias quaſcunque Vulgares: quas non nôrunt, nec intelligunt num veræ ſint, necne: quoniam, eas, cum ipſis Dei verbis, per *Moſen* & *Prophetas*, deſcriptis, non poſſunt conferre: nec talem ullam, poſſunt ex ſeipſis, inſtituere collationem. Longé multò, poſſent hæc ulteriùs deduci; ſed hìc, hàc vice, ſubſiſtam; (Pudet, enim, & piget, hujuſmodi, veré nimis, & communiter adeò, poſſe dici; nec poſſe refelli,) &, ut, Cordati cuncti Studioſi, quibus cordi eſt, Veritates Divinas, prout, in ipſius Dei verbis, (&, non, tantùm, in verſionibus humanis) patefactas, pernoſcere; in optimis mediis, ad hunc finem (infra Deum ipſum, &, in eo Salutem, Optimum) aſſequendum, ab ipſo Deo, hujuſmodi conatibus, ſemper, propitio, feliciter dirigantur; perſiſtam, quamdiu, Dei beneplacito, vita mihi ſuperfuerit, ſupplex orans,

Gulielmus Robertſon.

Ad STUDIOSOS omnes *PHILOLOGICO-HEBRÆOS.*

LIteratiſſimus ille Vir, & Chriſtianus Rabbi Doctiſſimus, D.D. Johannes Buxtorfius *Pater, in ſuo Concordantiarum ingenti Volumine, Concordantias tantum compoſuit Hebraicas; in animo tamen ipſi fuit, (ut filius ejus expreſſe aſſerit,) Concordantias etiam Chaldaico-Biblicas, ſeu vocum Chaldaicarum, in ſacro Textu veteris Canonis, occurrentium, Concordantias itidem ſubjungere; ſi Dominus vitæ, longiorem ei vitæ ſuæ conceſſiſſet uſuram: Quod quum Divino non viſum fuerit beneplacito; Concordantias haſce Chaldaico-Biblicas, ut opus novum, (poſt Hebraicas Concordantias abſolutas à Patre* Buxtorfio *& finitas,) maximi illius Patris, D. D.* Johannes Buxtorfius *non minor filius, aggreſſus eſt, & ad finem perduxit. Sic etiam Lexicographi reliqui, vel Lexica tantum Hebraica, nullaque Chaldaica; (ut* Munſterus, Forſterus, Avenarius, *&c.) compoſuerunt; vel poſt Lexica Hebraica finita, Lexica etiam Chaldaico-Biblica, (ut poſt immenſum ſuum volumen Hebraicum,* Pagninus, *in Encheiridio ſuo* Aramæo; *& Cocceius, poſt Lexicon ſuum Hebraicum completum,) de novo concinnarunt. Ita etiam in proſequenda eadem illuſtrium horum Virorum Methodo; (quum jamjam Concordantialia hæc Lexica Hebraico-Biblica, in juſtam voluminis hujus, in Quarto, magnitudinem excreverint;) quamprimum, cum propitio Deo Optimo Maximo, licuerit; Concordantiale itidem Lexicon Chaldaico-Biblicum, eadem, qua hoc præcedens Hebraicum, ſtructura, ſubſequetur compoſitum. Quocum etiam opere, (Concordantiali ſcil. Lexico Chaldaico-Biblico)* Index *Alphabeticus, nove concinnatus, in univerſas voces Hebraicas & Chaldaicas Biblicas, ad eas, quibuſvis in Grammatica Hebræa & Chaldea paululum tantum exercitatis, facillime reſolvendas; & ad earum Analyſin Grammaticam, in hiſce prædictis Concordantialibus Lexicis Hebraico-Chaldaico-Biblicis, digito quaſi demonſtrandam, excogitatur,* (עִם עָוְרַת אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם) *evulgandus, & in ſtudioſorum omnium, præſertim ſtudia hæc ſancta Hebraica initiantium, faciliorem uſum & progreſſum, publicandus. Quo* Indice, *hiſce prædictis Lexicis Concordantialibus, ſuperaddito, nihil ab humana opera & induſtria, adhiberi poteſt utilius, ad hæc prædicta ſtudia promovenda: prout, quum Deo Opt. Max. bonum fuerit viſum, uſus & experientia ipſa Studioſorum, aperte plene que comprobabit, & plane demonſtrabit.* G. R.

FINIS.

ח ל

ע מ ו ע ש ו

תְּהִלָּה לֵאלֹהִים׃

עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃